# RJEČNIK BOSANSKOG JEZIKA

INSTITUT ZA JEZIK
SARAJEVO

Institut za jezik u Sarajevu
Posebna izdanja 14

Urednik:
prof. dr. Ibrahim Čedić

Redakcija:
prof. dr. Josip Baotić
prof. dr. Ibrahim Čedić
prof. dr. Svein Mønnesland
prof. dr. Alija Pirić
prof. dr. Hanka Vajzović
prof. dr. Naila Valjevac

Autori i obrađivači:
prof. dr. Ibrahim Čedić
ass. Hadžem Hajdarević
ass. Safet Kadić
mr. Aida Kršo
prof. dr. Naila Valjevac

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

811.163.4 * 3 ' 374.81

**RJEČNIK bosanskog jezika** / [autori i obrađivači Ibrahim Čedić ... [et al.]. – Sarajevo : Institut za jezik, 2007. – 1313 str. ; 24 cm. – (Posebna izdanja / Institut za jezik u Sarajevu ; 14)

ISBN 978-9958-620-08-9
1. Čedić, Ibrahim
COBISS.BH – ID 15938566



INSTITUT ZA JEZIK
SARAJEVO

# RJEČNIK BOSANSKOG JEZIKA

Sarajevo, 2007.

## Predgovor

Standardni ili književni jezik je neorganski idiom – svjesno odabran sistem iz inventara što ga imaju organski idiomi (govor, dijalekat, narječje), utemeljen na strogo sistemskim pravilima – glasovnim, obličkim, leksičkim i sintaksičkim – kako bi se mogla ostvariti što preciznija komunikacija. Pored tih sistemskih pravila upotreba jezičkih jedinica u standardnom jeziku reguliše se još standardno-jezičkom normom, koja je data u gramatici, pravopisu i rječniku. U gramatici su skupljena razna gramatička pravila, a pravopisom je regulisan način pisanja i utvrđena pravila pretvaranja govora u tekst. Rječnik standardnog jezika daje opis rječničkog blaga jednog jezika potrebnog za komunikaciju u svim sferama života. Bez ovih triju knjiga upitno je postojanje jednog standardnog jezika. Ako one ne postoje, prisutne su razne nedoumice, lutanja i različita tumačenja prirode jednog jezika, što se upravo i dogodilo sa današnjim bosanskim jezikom, za koji 1990. godine osim imena nismo imali ni gramatike, ni pravopisa, ni rječnika.

U proteklih petnaestak godina ta praznina je samo donekle popunjena izlaskom gramatikā i pravopisa, ali uvijek se osjećao nedostatak rječnika u kojem bi bilo predstavljeno svo bogatstvo i priroda leksike bosanskog jezika. Posebna važnost rječnika naglašavana je i u zaključcima naučnog skupa "Simpozij o bosanskom jeziku", Bihać, 1998.

Iako je jasna važnost rječnika za jedan standardni jezik, mora se znati da je izrada rječnika veoma krupan poduhvat koji podrazumijeva niz faza, u kojima su najvažnije prikupljanje građe i istraživanje svakodnevne jezičke prakse na osnovu čega je moguće utvrditi standardnojezičku normu određenog standarda. Zbog toga, tek sada je, nakon obavljenih istraživanja, moguće ponuditi javnosti ovaj jednotomni rječnik koji može pokazati specifičnost i duh bosanskog jezika.

Inventar riječi bosanskog ijekavskog standarda čine izvorne riječi i posuđenice. Prve su nastale u historijskom razvoju jezika i kulture, a druge su preuzete riječi iz drugih jezika. Posuđenice su riječi

koje su se prilagodile sistemu bosanskog jezika i unesene su na različite načine. Preuzimanje riječi iz drugih jezika najčešće je rezultat naučno-tehničkih veza, osvajačkih pohoda, ekonomskog, političkog i kulturnog povezivanja raznih naroda. Stoga, među posuđenicama nalazimo orijentalizme, grecizme, latinizme, anglicizme, germanizme, romanizme itd.

Posebna i karakteristična osobina bosanskog jezika je mogućnost izražavanja istog ili sličnog sadržaja različitim jezičkim sredstvima, pa korisnik jezika po svojoj navici vrši izbor jezičkih sredstava. U nauci o jeziku taj leksički sloj nazivamo dvostrukostima i višestrukostima. One predstavljaju bogatstvo koje omogućava da izrazimo svaku nijansu, svaki detalj.

Za ovakav leksički sastav jednog jezika najbolje funkcioniše blaga jezička norma koja toleriše ravnopravnu upotrebu riječi i oblika, čime se slijedi svakodnevna jezička praksa. Kruta jezička norma kojom se nastoje ukloniti dvostrukosti i višestrukosti samo bi štetila prirodi bosanskog jezika koji je upravo po njima prepoznatljiv. Isti efekat bi imalo normom nasilno nametanje riječi koje su korisnicima nepoznate i neobične. Stoga smo u ovom rječniku predstavili standardnojezičku normu koja je naslonjena na sadašnju jezičku praksu i koja u velikoj mjeri daje mogućnost slobodnog izbora jezičkih sredstava u upotrebi.

U ovom rječniku su sistemski zapisane riječi (lekseme) bosanskog jezika, njihov oblik, značenje, gramatičke i semantičke osobenosti. U principu, zbog ograničenog prostora u rječniku davane su najosnovnije i najbitnije osobine kada je u pitanju gramatička struktura, tj. navođeni su oblici koji se zbog neke svoje osobine razlikuju od ostalih oblika u paradigmi. Npr. kod pridjeva nisu navođeni oblici ženskog i srednjeg roda jer je to poznato iz gramatike, ali su navedeni određeni i neodređeni vid zbog tendencije u praksi da se sve više mjesto određenog vida upotrebljava oblik neodređenog vida. Također, potrebno je bilo navesti oblike u kojima je izvršena neka glasovna promjena, dubletne oblike itd.

Upotreba akcenata u jezičkoj praksi je veoma šarolika, pa je i taj fenomen trebalo riješiti na odgovarajući način. Neke riječi izgovaraju se sa dva ili tri akcenta, tj. i tu imaju dvostrukosti i višestrukosti. Zbog opredjeljenja za već spomenutu normu, bilježeni su i naporedni akcenti ukoliko su sasvim uobičajeni. Pored toga, u praksi kod posuđenica se javljaju silazni akcenti i na unutrašnjim slogovima. Iako su ti akcenti ovjereni u praksi, u ovom rječniku nisu bilježeni i postupljeno je prema do sada u nauci prihvaćenim pravilima bilježenja akcenata.

Potrebno je još reći da je ovim rječnikom u velikoj mjeri preslikana naša jezička stvarnost koju smo nastojali predstaviti na što jednostavniji način i osvijetliti pravu prirodu bosanskog jezika i ukloniti sva lutanja i nedoumice o tome šta je bosanski jezički standard koji ne treba zamjenjivati sa nečim drugim. Naravno, ovaj rječnik će prihvatiti oni korisnici koji bosanski jezik prihvataju kao svoj. Međutim, zbog politike mnogi u Bosni i Hercegovini smatraju da je njihov neki drugi jezik iako se u međusobnoj komunikaciji svi sasvim dobro sporazumijevaju.

Ovaj rječnik je rezultat rada jezičkih stručnjaka zaposlenih u Institutu za jezik u Sarajevu. Prema uputstvima za obradu građe rukovodioca projekta prof. dr. Ibrahima Čedića, pripremu građe i obradu pojedinih slova u prvoj verziji uradili su: prof. dr. Ibrahim Čedić (A, B, C, Č, Ć, D, DŽ, Đ, E, F, L, LJ, N, Š, U, T), Hadžem Hajdarević (G, H, I, J, K), Safet Kadić (M, NJ, R, S, V), mr. Aida Kršo (O, Ž) i prof. dr. Naila Valjevac (P, Z), a konačnu obradu izvršili su: prof. dr. Ibrahim Čedić i prof. dr. Naila Valjevac.

Sarajevo, juli 2007.

# A

**A a** fonema, glas, vokal; početno slovo abecede i azbuke; veznik.

**ȁba** im. ž. r. (ar.) - grubo sukno od vune; odjeća od abe, gunj, ogrtač; pejor. - staro, poderano, ružno odijelo, dronjci.

**ȁbadžija** im. m. r. (ar.- tur.) g. mn. *ȁbadžījā* - zanatlija koji kroji odjeću od abe.

**àbdest** im. m. r. (perz.) - umivanje lica, pranje ruku i nogu, ispiranje usta i nosa, potiranje mokrom rukom po ušima, vratu i tjemenu glave prije molitve - namaza.

**abdicírānje** gl. im. s. r. od abdicirati.

**abdicírati** gl. svrš. i nesvr. (lat.), prez. *abdìcīrām* - odreći se vladavine i sići sa prijestolja; uopće: odricati se od nečega.

**abdòmen** im. m.r. (lat.) - stomak, trbuh, trbušna šupljina.

**abecéda** im. ž. r. - skup slova ili grafema u latiničkom pismu; naziv nastao prema redoslijedu slova: a, b, c, d.

**ȁbecēdnī** prid., odr. v. - koji je poredan po abecednom redu, npr. riječi u rječniku.

**ȁbnormālan** prid. (lat.), odr. v. *ȁbnormālnī* - koji je izvan normi ponašanja; nenormalan; neuračunljiv.

**abolícija** im. ž. r. (lat.) - pomilovanje osuđenog, oslobađanje, amnestija.

**abònent** im. m. r. (fr.) g. pl. mn. *abònenātā* – onaj koji je unaprijed uplatio novac za ishranu u menzi, za posjetu pozorišnim predstavama i sl.; pretplatnik.

**àbrāzija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *àbrāzījā* - odronjavanje morske obale pod uticajem morskih talasa; med. razaranje površinskog sloja kože, kosti; uopće ostrugano mjesto, ogrebotina.

**àčik** prid. i pril. (tur.) - otvoren, jasan, svijetao; nezastrt, nepokriven; otvoreno, jasno.

**ȁčkōsum! ȁškōsum!** uzvik (ar.-tur.) - živio! bravo! svaka čast!

**àda** im. ž. r. (tur.), g. mn. *ádā* - riječno ostrvo, otok usred rijeke.

**adaptácija** im. ž. r. (lat.) - prilagođavanje, navikavanje; prepravljanje i mijenjanje čega (npr. *adaptácija stâna*).

**adaptírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *adàptīrām se* - prilagoditi se, naviknuti se.

**ȁdekvātan** prid. (lat.), odr. v. *ȁdekvātnī*, - odgovarajući, podudaran.

**ȁdeš** im. m. r. (tur.), g. jd. *ȁdeša/adèša* - imenjak.

**ádet** im. m.r. (tur.) - običaj, navika.

**administrácija** im. m. r. (lat.) - organi državne vlasti; vlade, ministarstva, komisije, referenti, činovnici; neproizvodni dio kakvog preduzeća, direktori, sekretari, računovođe itd.

**admìrāl** im. m. r. (tur.), g. jd. *admirála* - oficir sa najvišim činom u ratnoj mornarici; vrsta leptira.

**adolescèncija** im. ž. r. (lat.) - vrijeme u čovjekovom životu koje dolazi iza puberteta, mladost.

**adolèscent** im. m. r. (lat.) - mladić ili djevojka u adolescenciji.

**adrenàlīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *adrenalína* - hormon nadbubrežne žlijezde, diže krvni pritisak sužavanjem krvnih sudova.

**adrèsa** im. ž. r. (fr.-njem.) - naziv imena i mjesta gdje neko stanuje ili radi.

**adrèsant** im. m. r. (fr.-njem.) g. mn. *adrèsanātā* - pošiljalac pisma, poruke, paketa.

**adrèsār** im. m. r. (fr.), g. jd. *adresára* - popis adresa; knjiga, sveska ili notes u kojem su zabilježene adrese.

**adrèsāt** im. m. r. (fr.), g. jd. *adresáta* - primalac pisma, poruke, paketa i sl.

**àdūt** im. m. r. (fr.), g. jd. *adúta* - argument; najjača boja u kartanju.

**àdvent** im. m. r. (lat.), g. mn. *àdvenātā* - povratak Isusa na zemlju; četiri posljednje sedmice pred Božić.

**advèntist(a)** im. m. r. (lat.) - pripadnik kršćanske adventističke crkve.

**adventìstica/adventìskinja** im. ž. r. (lat.) - pripadnica adventističke crkve.

**adventìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *adventìzma* - religijsko učenje koje način života veže za advent.

**advòkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *advokáta* - onajkoji na sudu brani optuženog, zastupnik u sudskoj raspravi, odvjetnik; iron. zastupnik jedne strane u kakvoj jalovoj prepirci.

**advokatúra** im. ž. r. (lat.), g. mn. *advokatúrā* - advokatski posao, odvjetništvo; služba, djelatnost.

**ádžo** im. m. r. (tur.), g. jd. *ádžē/ádža*, hip. - amidža, striko; starac, dedo.

**äerodrom/aeròdrom** im. m. r. (grč.) - pista za slijetanje i uzlijetanje aviona (zrakoplova) sa kontrolnim tornjem i instrumentima za navođenje, zračna (vazdušna) luka.

**àfek(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *àfekātā* - osjećanja srdžbe i bijesa koje je teško razumom kontrolisati, praćeno napetošću mišića, promjenama krvnog pritiska.

**afektírati** gl. (lat.), svrš. i nesvrš., prez. *afèktīrām* - pretvarati se, prenemagati se, ponašati se neprirodno.

**aféra** im. ž. r. (fr.) - neki skandalozan događaj, zbivanje koje zbog svoje negativnosti odjekne u javnosti.

**áfet** im. m. r. (ar.) - nesreća.

**afinìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *afinitéta* - nadarenost za neki posao, sposobnost u obavljanju posla; sila spajanja; srodnost, sličnost, veza.

**afirmácija** im. ž. r. (lat.) - zbog svoje sposobnosti postati priznat u javnosti, biti uvažavan kao specijalist, umjetnik, političar itd.; tvrdnja, tvrđenje, potvrda, jasnost suda; gl.

**afirmisati/afirmírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *afirmīrām/afirmišēm (se)* - steći afirmaciju.

**aforìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *aforìzma*, g. mn. *aforìzāmā*, jednostavna, sažeta i duhovita misao o životu i svijetu; kratka duhovita rečenica puna smisla.

**afrodìzijāk** im. m. r. (grč.), n. mn. *afrodìzijāci* - sredstvo za pojačavanje seksualne želje i moći.

**àga** im. m. r. (tur.), g. jd. *àgē*, n. mn. *äge*, g. mn. *ágā* - plemić za vrijeme Turskog Carstva, zapovjednik turske plaćene vojske, vlasnik obradive zemlje, bogat i moćan čovjek.

**agàva/agáva** im. ž. r. (grč.) - vrsta biljke debelih mesnatih listova.

**àgda** im. ž. r. (ar.), g. mn. *àgdī/ágdā* - ukuhani šećer koji služi kao preliv za kolače.

**agéncija/agèncija** im. ž. r. (lat.) - predstavništvo, ustanova, preduzeće sa posebnim usmjerenjem u poslu, agencije špijunske, turističke, novinske itd.

**agènda** im. m. r. (lat.) - bilježnica, notes; podsjetnik sa bilješkama; program rada, dnevni red.

**àgent** im. m. r. (lat.), g. mn. *àgenātā* - saradnik organizacije koja za državu ili nekog drugog prikuplja strogo povjerljive i teško dostupne informacije; policajac; osoba koja se bavi špijunažom, špijun.

**agentúra** im. ž. r. (lat.), g. mn. *agentúrā* - neka ispostava ili organizacija čiji veoma dobro plaćeni agenti za državu, vojsku, policiju, industrijske koncerne, naučne ustanove i sl. prikupljaju strogo povjerljive i teško dostupne informacije.

**àgīlan** prid. (lat.), odr. vid. *àgīlnī* - vrijedan, brz, spreman, okretan, spretan.

**agílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *agílnošću/agílnosti* - okretnost, spretnost, žustrina u poslu.

**àginica/agìnica** im. ž. r., - agina žena.

**agitácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *agitácījā* - aktivnost na okupljanju ljudi oko određenih, najčešće političkih ideja; načini djelovanja na široke narodne mase kako bi bile podržane određene ideje i programi.

**aglomerácija** im. ž. r. (lat.) - skupljanje, nagomilavanje sitnih ruda ili raznih materija na gomilu.

**aglomèrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *aglomeráta* - cjelina dobijena aglomeracijom.



**ägōnija/agònija** im. ž. r. (grč.) - stanje pred smrt, izdisanje; prenes. odumiranje čega, gašenje, nestajanje.

**ägovānje/agòvānje** gl. im. s. r. - način kako žive age, življenje na visokoj nozi.

**ägovati/agòvati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *ägujēm* - živjeti kao aga, na visokoj nozi.

**àgrār** im. m. r. (lat.), g. jd. *agrára* - poljoprivreda, zemljišni posjed.

**àgrārnī** prid. - zemljišni, koji se odnosi na agrar, npr. *àgrārnā rèfōrma*.

**agrègāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *agregáta* - skup istovrsnih čestica; postrojenja za različitu namjenu, npr. agregat za proizvodnju električne energije; skup raznih postrojenja koji funkcionišu kao cjelina.

**agrèmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *agremána* - sporazum, ugovor; pristanak, odobrenje kod imenovanja novog diplomatskog predstavnika.

**agrèsija** im. ž. r. (lat.) - napad jedne ili više država na druge države radi uzimanja teritorije i nasilnog uvođenja svog političkog sistema; uopće: napad, grub i silovit nasrtaj na nečiji integritet.

**ägresīvan** prid. (lat.), određ. v. *ägresīvnī* - nasrtljiv, nasilan, napadački.

**àgresor** im. m. r. (lat.) - napadač, zavojevač, onaj koji provodi agresiju.

**agrikultúra** im. ž. r. (lat.) - zemljoradnja, poljoprivreda.

**agrònom** im. m. r. (lat.-grč.) - stručnjak za poljoprivredu.

**agronòmija** im. ž. r. (lat.-grč.) - ukupna znanja o obrađivanju zemlje, nauka o poljoprivredi.

**àgrúmi** im. m. r. mn. (tal.) - zajedničko ime za kiselkasto voće (limune, narandže, mandarine, grejp).

**âh** im. m. r. (tur.) - želja za nečim, čežnja, (npr., *imā âh na vrūć bùrek*).

**àhbāb** im. m. r. (ar.), g. jd. *ahbába*, n. mn. *ahbábi* - prijatelj.

**ahbàbluk** im. m. r. (ar.-tur.) - prijateljstvo.

**ahìret** im. m. r. (ar.) - život na drugome svijetu, zagrobni život.

**àhlāk** im. m. r. (ar.), g. jd. *ahláka* - moral; odgoj, ćud, narav.

**àhmak** im. m. r. (ar.) - glup čovjek, glupak, budala, neznalica.

**ahmedíja** im. ž. r. (ar.), g. mn. *ahmedíjā* - tanko platno omotano oko fesa, bijelu ahmediju nose hodže i hafizi, a šarenu hadžije.

**ajálet** im. m. r. (ar.) - pokrajina, oblast, područje u kojem je valija bio nadležan.

**àjān** im. m. r. (ar.), g. jd. *ajána* - prvak, velikaš, ugledan čovjek; istaknuti predstavnik jedne klase, staleža.

**ajatòlāh/ajatùlāh** im. m. r. (tur.), g. jd. *ajatoláha/ajatuláha* - u islamu šiitski duhovni velikodostojnik.

**ájet** im. m. r. (ar.) - odlomak iz Kur'ana; osn. znač. znak, oznaka.

**àjluk/ájluk** im. m. r. (tur.) - mjesečna plaća.

**àjvār/äjvār** im. m. r. (tur.), g. jd. *ajvárа/äjvāra* - ljuto začinjen dodatak jelu od paprike, patlidžana i paradajza.

**àkācija** im. ž. r. (grč.) - vrsta tropskih biljaka; kod nas u razg. jeziku bagrem.

**akadémac** im. m. r. (grč.), g. jd. *akadémca*, u. mn. *akadémci*, g. pl. *akàdēmācā* - onaj koji se školuje na vojnoj ili nekoj drugoj akademiji, pitomac.

**akadèmija** im. m. r. (grč.), g. mn. *akadèmījā* - zvanično udruženje veoma obrazovanih ljudi koji se bave naukom, umjetnošću, poezijom; naziv nekih škola ili fakulteta.

**akadèmik** im. m. r. (grč.), n. mn. *akadèmici* - veoma obrazovan čovjek koji je izabran za člana akademije.

**akadèmijīn/akadèmījskī** prid. - koji pripada akademiji

**akàdemskī/äkademskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na akademiju; obilježava sve pojave u kojima dolazi do izražaja visok stepen znanja; učen, sa visokim obrazovanjem.

**akàdemski/äkademski** pril. (grč.)

**àkcen(a)t** im. m. r. (lat.), n. mn. *àkcenti*, g. mn. *àkcenātā* - naglasak na vokalima u riječima; prenes. istaknuti dio kakve izjave, novinskog članka, melodije, glavna osobina nečega, misao vodilja.

**akcentírānje/àkcentovānje** gl. im. s. r. od akcentirati/akcentovati.

**akcentírati/àkcentovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *akcèntīrām/àkcentūjēm* - naglasiti, naglašavati, istaknuti nešto; obilježavati akcente u riječima.

**àkcija** im. ž. r. (lat.) - rad, radnja, čin, poduhvat, djelo; vrijednosni papir, dionica; film dinamične radnje u kojem ima mnogo borbe, tuče, pucnjave.

**àkča** im. ž. r. (tur.) - sitni srebreni novac u vrijeme Osmanskog Carstva; sredinom 19. stoljeća 4 akče su vrijedile gram srebra.

**aklamácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *aklamácījā* - oduševljeno i glasno odobravanje nečega; izglasati nešto bez prebrojavanja glasova.

**akmàdža/atmàdža** im. ž. r. (tur.) - ptica (kobac, soko) dresirana za lov.

**àkna** im. ž. r. (grč.) g. mn. *àknī/áknā* - bubuljica, prištić.

**äko/àko** vezn. - pogodbeni veznik (*Ako būdēš dòbro rádio, pláća će bīti vèća*).

**akòbōgdā** pril. - uzrečica kojom izražavamo svoje uvjerenje da će se sve dobro završiti, imati pozitivan ishod.

**akomodírati se** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *akomòdirām se* - prilagoditi (se), prilagođavati (se).

**akontácija** im. ž. r. (tal.) - isplata jednog dijela novca prije konačnog obračuna; avans, predujam.

**akònto** pril. (tal.) - u vezi sa akontacija - unaprijed isplatiti dio novca na račun čega; u razg. jez. što se čega tiče, o tome.

**àkord** im. m. r. (fr.) - muz. termin za skup tonova različite visine; količina posla na osnovu koje se vrši obračun zarade.

**ákōv** im. m. r. (mađ.) n. mn. *ákovi* - mjera za tečnost - pedesetak litara.

**àkrām** im. m. r. (ar.) g. jd. *akráma* - vrsnik, jednak po godinama, časti, imetku, junaštvu.

**akreditácija** im. ž. r. (fr.) - punomoć, ovlašćivanje, akreditiranje.

**akreditírati/àkreditovati** gl. svrš. i nesvrš. - dati punomoć, akreditaciju, ovlastiti.

**akreditīv** im. m. r. (fr.), g. jd. *akreditíva* - punomoć u pisanom obliku koju ambasador predaje vladi zemlje u kojoj treba da obavlja diplomatsku službu; rijetko: vjerodajnica.

**àkrep** im. m. r. (ar.) - opasna životinja sa štipaljkama na udovima, štipavac, škorpion, škorpija.

**àkrībija** im. ž. r. (grč.) - preciznost, brižljivost, tačnost u radu, posebno u pisanju naslonjenom na pisane izvore i podatke iz njih.

**akròbat(a)** im. m. r. (grč.) g. jd. *akròbate*, n. mn. *akròbate/akròbati* - vješt i hrabar čovjek koji zna izvesti i najopasnije vježbe, najčešće u cirkusu.

**aksiōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *aksiómē*, n. mn. *aksiómi* - očigledna činjenica, zakon, načelo, ono što se može odmah prihvatiti bez posebnog dokazivanja.

**aksióma** im. ž. r., (grč.), g. jd. *aksiómē*, n. mn. *aksióme* - aksiom.

**àkšam** im. m. r. (tur.-perz.) - predvečerje, prvi mrak; četvrta po redu muslimanska molitva (namaz-klanjanje), koja se obavlja po zalasku sunca.

**akšàmdžija/akàšamlija/ akšàmlučār** im. m. r. (tur.) - onaj koji provodi akšamluk.

**àkšam hàjrūlā/àkšam hàjrōsum** (tur.-ar.) - pozdrav, dobro veče! srećno veče!

**akšàmlučēnje** im. s. r. (tur.-ar.) - provođenje akšamluka.

**akšàmlučiti** gl. nesvrš. - provoditi akšamluk.

**akšàmluk** im. m. r. (tur.) - večernja sjedeljka i razgovor uz meze i pijuckanje alkoholnih pića, najčešće rakije.

**äkt** im. m. r. (lat.), n. mn. *äkti/äkta, g. m. äkātā/àktōvā* - čin, djelo, postupak; dokumenti, spisi; u likovnoj umjetnosti slika, crtež ili kip koji prikazuje ljudsko tijelo, množina u tom značenju: *äktovi*.

**àktēr** im. m. r. (fr.) - učesnik kakvih događanja; glumac u filmu i teatru;

**àktērka** im. ž. r., dat. jd. *akterki*, g. mn. *àkterkī* - žena akter.

**äktīv/àktīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *äktīva/ aktíva* - skup ljudi okupljenih oko iste djelatnosti (društvene, obrazovne i sl.).

**aktíva** im. ž. r. (lat.) - imovina, vlastita sredstva kakvog preduzeća, firme.

**äktīvan/àktīvan** prid. (lat.), odr. v. *äktivnī/àktīvnī* - koji voli raditi, radišan, poduzetan, nije lijen.

**aktivírati (se)** gl. (lat.) svrš. i nesvrš., prez. *aktìvīrām (se)* - staviti nešto u funkciju, pokrenuti, potaknuti; izvući se sam iz pasivnosti.

**äktīvno/àktīvno** pril. (lat.) - marljivo, vrijedno, radišno.



**aktívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *aktívnošću/aktívnosti* - rad, djelovanje, osobina onoga ko je aktivan.

**àktōvka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *àktōvci* i *àktōvki* - tašna za dokumente, akte; drama u jednom činu, jednočinka.

**äktuālan** prid. (lat.), odr. v. *äktuālnī* - *äktuēlan*.

**aktualizírati/aktuelízirati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.) prez - *aktualizīrām/aktuelizīrām* - učiniti aktuelnim.

**äktuēlan** prid. (lat.) odr. v. *äktuēlnī* - sadašnji, trenutni, koji se tiče današnje stvarnosti, aktualan.

**akumulácija** im. ž. r. (lat.) - prikupljanje i uvećavanje količine novca ili čega drugog, npr. akumulácija vode u jezeru.

**akumùlātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *akumùlàtora*, g. mn. *akumùlātōrā* - baterija u automobilu; naprava koja prikuplja i pohranjuje električnu struju.

**akupunktúra** im. ž. r. (lat.) - liječenje neke bolesti pomoću zabadanja igala u oboljelo mjesto i oko njega.

**akùstičan** prid. (grč.), odr. v. *akùstičnī* - koji savršeno bez nepotrebnih šumova prenosi i ispunjava prostor zvukom, zvučan.

**akùstičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *akùstičnošću/akùstičnosti* - osobina nečega što je akùstično.

**akùstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *akùstici* - dio fizike koji se bavi proučavanjem zvuka; razg. muzičke linije sa pojačalom i zvučnicima.

**äkuzatīv** im. m. r. (lat.) - u gramatici četvrti padež, padež bližeg objekta.

**àkūtan** prid. (lat.), odr. v. *àkūtnī* - odnosi se na neku negativnu pojavu koja se brzo razvija i zahtijeva brzo rješavanje npr. *àkūtan pròblēm, äkūtna bȍlēst*.

**akvamàrīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *akvamarína* - vrsta plavozelenkaste boje, kao boja mora; dragi kamen takve boje.

**akvàrel** im. m. r. (tal.) - tehnika rada vodenim bojama u likovnoj umjetnosti; slika koja je nastala tom tehnikom.

**akvarèlist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *akvarèlistē*, n. mn. *akvarèlisti* i *akvarèliste* - likovni umjetnik koji stvara akvarele.

**akvarèlistkinja/akvarèlistica** im. ž. r. (lat.) - žena akvarelist.

**àkvārīj** im. m. r. (lat.) - od posebnog stakla napravljen bazen u kojem su žive ribe ili druge vodene životinje; zbirka akvarija u muzeju.

**akvizícija** im. m. r. (lat.) - nešto što je stečeno, zarada, tekovina, dobra lovina.

**akvizìtēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *akvizitéra* - čovjek koji raznoseći prodaje raznu robu i uzima određeni procenat kao zaradu; onaj što prikuplja pretplatu, članarinu, podatke za novine i sl.

**äla/àla** im. ž. r. (tur.) - mit. proždrljivac, aždaha, zmaj; prenes. onaj ko brzo, halapljivo jede hranu proždirući je.

**alabàster** im. m. r. (grč.) - vrsta rude, bijela vrsta gipsa; prenes. bjelina kože - u poređenju kao alabaster.

**Àllāh** im. m. r. (ar.), g. jd. *Alláha* - Bog u islamskoj vjeri.

**alahemánet!** (ar.-tur.) - pozdrav: Bogu na amanet! zbogom! (razg. alajhmánet!)

**Àlah ràhmetīlē!** uzvik (ar.-tur.) - kaže se rahmetliji, u značenju da mu se Allah smiluje, da ga obdari svojom milošću.

**alahselámet!** uzvik (ar.) - upućivanje kome dobre želje, da ti je Bog na pomoći, da mu Bog da spas; kaže se za čovjeka koji je na svoju ruku (čudne naravi), ili se rekne nekom iz sažaljenja.

**àlājbeg** im. m. r. (tur.), n. mn. *àlājbezi* - histor. zapovjednik spahijama u sandžaku; pukovnik u vojsci Osmanskog carstva.

**àlājčauš** im. m. r. (tur.) - histor. podoficir u vojsci Osmanske carevine.

**alàpača, alàkača** im. ž. r. - pejor. brbljiva žena, brbljivica.

**àlarm** im. m. r. (tal.), g. mn. *àlārmā* - znak za uzbunu; uzbuna; uređaj koji uključuje snažan zvuk u slučaju obijanja i provale.

**alarmàntan** prid (tal.), odr. v. *alarmàntnī* - koji upozorava, uzbunjujući, zabrinjavajući, uznemirujući.

**alarmàntno** pril. (tal.) - upozoravajuće, uzbunjujuće, na krajnje zabrinjavajući način.

**àlās/ālās** im. m. r. (mađ.) - ribar.

**älast** prid. (ar.), odr. v. *älastī* - ružičast.

**alàša** im. ž. r. (tur.) - konji pušteni na ispašu; fig. rulja, ološ.

**ãlat** im. m. r. (perz.-tur.) - konj crvenkaste, riđaste dlake.

**àlāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *aláta* - oruđe za obradu materijala, razna sredstva kojima se služi zanatlija pri obradi i izradi, alatke.

**ālatast** prid. (ar.) - crvenkast, riđ, najčešće konj, kobila, ždrijebe.

**àlātka** im. ž. r., dat. jd. *àlātki*, g. mn. *àlātākā/àlātkī* - pojedinačni komadi alata, testera, čekić, kliješta itd.

**Albánac** im. m. r., g. jd. *Albánca* ž. r. *Àlbānka*, dat. jd. *Albanki* - stanovnik Albanije i Kosova; Šiptar, raniji nazivi: Arbanas, Arnaut; govore albanski ili šiptarski jezik.

**àlbānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Albance.

**àlbum/àlbūm** im. m. r. (lat.) - knjiga u kojoj je zbirka fotografija, poštanskih maraka i sl.; gramofonska ploča ili cd koji ju je zamijenio u novije vrijeme.

**àlčak** im. m. r. (tur.), n. mn. *àlčaci* - mangup, šaljivdžija, prefriganac, vragolan; navaljalac.

**alčàkluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *alčàkluci* - mangupluk, vragolija, nevaljaštvo; varanje.

**alegòrija** im. ž. r. (grč.) - stilska figura; slika, opis, pripovijedanje u kojima je sadržano preneseno značenje kako bi se označila neka druga situacija, događaj, ideja.

**aléja** im. ž. r. (fr.) - ulica koja s obje strane ima drvored, pravilno zasađena stabla.

**alèjhiselām (Alèjhiselām)** im. m. r. (ar.), g. jd. *alejhiseláma (Alejhuseláma)* - izgovara se i piše iza imena pejgambera, npr. Muhammed alejhiselam, skrać: a. s.

**alèjkumu sèlām, àlējk sèlām, àlēć sèlām, alèjćumu sèlām** (ar.) - otpozdrav, odgovor na pozdrav selam alejk, selam aleć, sèlām àlējkum.

**àlem/álem** im. m. r. (ar.) - dragi kamen, brilijant, dijamant; nešto vrlo lijepo, a istovremeno skupocjeno.

**álem** im. m. r. (ar.) - polumjesec kao ukras na minari; svijet, dunjaluk.

**alèrgičan** prid. (grč.), odr. v. *alèrgičnī* - koji ima alergiju; koji je osjetljiv i ne podnosi koga ili što.

**alèrgija** im. ž. r. (grč.) - bolest kože, sluznice i sl. izazvana raznim vanjskim supstancama na koje organizam nije otporan; osjetljivost na nešto; nepodnošenje nečega ili nekoga.

**ālev** prid. (perz.) - crven, jasna crvena boja.

**ālfa/álfa** im. ž. r. (grč.) - početno slovo grčkog pisma.

**alfàbet/alfàbēt** im. ž. r. (grč.), g. jd. *alfabéta/alfàbeta* - sva slova grčkog pisma; poredak slova u tom pismu.

**âlga** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *âlgi*, g. pl. *âlgī* - vrsta vodenih biljki koje sadrže hlorofil.

**alhamìādo** im. m. r. (ar.-šp.) - književni tekstovi pisani arebicom - arapskim pismom koje je prilagođeno glasovnom sistemu bosanskog jezika.

**āli** vezn. - vezuje suprotne složene rečenice.

**àlībi** im. m. r. (lat.) - dokaz da osumnjičeni nije bio tu u vrijeme kad je izvršen zločin; izgovor za neki propust, isprika.

**àlica** im. ž. r. - vrsta krupne trešnje otvorenocrvene boje, rana trešnja.

**Àliđun** im. m. r. (ar.-tur.) - praznik, 2. avgust, imenica izvedena od Alija i gün (dan); Ilinden po starom kalendaru 20. jula.

**Àlifakovac** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *Àlifakòvca* - mahala i groblje u Sarajevu, nazvani po nekom Ali-ufaku (malom Aliji).

**àligrah** im. m. r. (perz.) - vrsta crvenog graha.

**álim** im. m. r. (ar.) - učen čovjek; vjerski znanstvenik.

**alìgātor** im. m. r. (šp.) - vrsta krokodila, opasna i proždrljiva životinja sa velikim zubalom.

**alijànsa** im. ž. r. (fr.) - savez ili sporazum više političkih subjekata oko zajedničke ideje.

**alijenácija** im. ž. r. (lat.) - otuđenje; zamjena; duševno rastrojstvo, rastresenost.

**alimentácija** im. ž. r. (lat.) - naknada koja se prema odluci suda mora isplaćivati za nečije izdržavanje, npr. otac djetetu koje je ostalo kod majke poslije razvoda braka.

**alinéja/alinèja** im. ž. r. (lat.) - novi red u paragrafu kakvog zakona; stav, stavak, pasus.



**aliterácija** im. ž. r. (lat.) - ponavljanje istih konsonanata u nekoliko uzastopnih riječi.

**alhèmičār/alkèmičār** im. ž. r. (ar.-grč.) - čovjek koji se bavi alhemijom i traži kamen mudraca.

**alhèmija/alkèmija** im. ž. r. (ar.- grč.) - učenje o svemogućem kamenu mudraca u srednjem vijeku kojim je moguće, npr. obične metale pretvoriti u zlato i srebro, pronaći univerzalni lijek za sve bolesti; opće značenje: dokazivati nemoguće.

**àlkohol/ālkohōl** im. m. r. (ar.) - bezbojna, zapaljiva i isparljiva tečnost, u sastavu je raznih opojnih pića - vina, viskija, konjaka, piva...

**alkohòličār** im. m. r. - pijanica, čovjek ovisan o alkoholu.

**alkoholičarka** im. ž. r., d. jd. *alkohòličārki* - žena alkoholičar.

**alkoholìzam** im. m. r., g. jd. *alkoholìzma*, g. mn. *alkoholizāmā* - pretjerano uživanje u alkoholnim pićima, ovisnost o alkoholu.

**alkoholizírati se** gl. svrš. i nesvrš., prez. *alkoholìzīrā se* - opijati se, opiti se, ispijati velike količine alkohola.

**àlkotest** im. m. r. (ar.-engl.) - postupak za provjeru količine alkohola u krvi, najčešće kod vozača.

**ālma** im. m. r. (tur.) - jabuka.

**almànah** im. m. r. (ar.), n. mn. *almànasi* - godišnjak, zbornik radova više autora, knjiga koja povremeno izlazi.

**àlmās** im. m. r. (grč.), g. jd. *almása* - dragi kamen, dijamant.

**alokácija** im. ž. r. (lat.) - smještanje, doznačivanje mjesta; u ekonomici: dobavljanje sirovina, dobara.

**alòvit/hàlovit** prid. (tur.) - silan, pomaman, vilen, zmajevit.

**Âlpe** im. ž. r. mn. - planinski masiv na granici srednje i južne Evrope.

**alpìnist(a)** im. m. r., g. jd. *alpìnistē*, n. mn. *alpìnisti/alpìniste*, *g. mn. alpinīstā* - planinar, sportista koji voli da savlađuje vrlo teške uspone, da osvaja teško pristupačne terene na planinama.

**âlpskī** prid. - koji se odnosi na Alpe.

**ālt** im. m. r. (tal.) - muzički: vrsta glasa koji se odlikuje najdubljim tonovima; pjevač ili pjevačica koji imaju taj glas.

**alternácija** im. ž. r. (lat.) - zamjena, zamjenjivanje čega na istom mjestu (dva glumca naizmjenice u istoj ulozi, zamjena foneme *d* sa *t* u izvedenici: *podpis>potpis* i sl.).

**alternatíva** im. ž. r. (lat.) - izbor između dvije mogućnosti.

**ālternatīvan** prid. (lat.), odr. v. *ālternatīvnī* - koji se odnosi na alternativu.

**altrùist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *altrùistē*, n. mn. *altrùisti/altrùiste* - nesebičan čovjek, onaj koji pokazuje altruizam.

**altrùističkī** prid. (tal.) - koji se odnosi na altruizam.

**altruìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *altruìzma* - nesebičnost i razumijevanje drugog, požrtvovanost u pomoći drugima, vlastito žrtvovanje za opći interes i blagostanje.

**aludírati** gl. svrš. i nesvr. (lat.), prez. *alùdīram* - riječima ciljati na nešto drugo, iznositi aluzije.

**alùmīnīj** im. m. r. (lat.) - hemijski elemenat, metal koji se industrijski proizvodi od glinice, srebrenasto bijele boje, zbog lahkoće mnogo se koristi u aerotehnici.

**alùmīnijev** i **alùmīnījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji je izrađen od aluminija ili sadrži taj metal.

**ālūvij** im. m. r. (lat.) - poplava, nanos; današnje razdoblje u razvoju Zemljine kore, doba naplavine, najmlađe geološko doba.

**alùzija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *alūzījā* - nagovještaj, natuknica; ciljanje na nešto drugo od onoga što riječima kažemo.

**alvèola** im. ž. r. (lat.) - anat. šupljina u tijelu; izbočenje s unutrašnje strane usta iznad prednjih gornjih zuba; mjesto u kojem je korijen zuba; mjehurić u plućima.

**ālveolārān** prid. (lat.), odr. v. *ālveolārnī* - koji pripada alveoli.

**āljkav** prid., odr. v. *āljkavī* - neuredan, nemaran, površan, neprecizan.

**amàjlija** im. ž. r. (tur.) - hamajlija.

**amàlgām** im. m. r. (grč.), g. jd. *amalgáma* - legura žive i nekog drugog metala; pren. nešto što je postalo cjelina a mješavina je raznih elemenata, ideja.

**àmān! àmān jârabī!** uzvik (ar.) - uzvik preklinjanja i vapaja: pobogu! zaboga! miliost!

**amánet** im. m. r. (ar.) - zavjet, povjerenje, preporuka, svetinja.

**amàndmān** im. m. r. (fr.) g. jd. *amandmána* - popravak, dopuna kakvog člana, stava ili alineje u zakonu ili sličnom tekstu; prijedlog za njegovo poboljšanje ili izmjenu.

**amànet/amánet** im. m. r. (ar.) g. jd. *amàneta/amáneta* - preporuka, zavjet, čuvanje, svetinja; predmet koji se daje na čuvanje, na povjerenje.

**amàtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *amatéra* - onaj koji u nekom poslu nije profesionalac, nego se time bavi iz ljubavi, što mu najčešće ne rješava životne probleme.

**amaterìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *amaterìzma* - djelatnost i kvalitet rada kojim se bave amateri.

**amàtērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada ili se odnosi na amatere; pril. urađeno kako to rade amateri.

**ambaláža** im. ž. r. (fr.) - papir ili nešto drugo u šta se zamotava roba prilikom transporta.

**ambasáda** im. ž. r. (fr.) - diplomatsko predstavništvo neke strane zemlje.

**ambàsādor** im. m. r. (fr.) - diplomatski predstavnik neke zemlje najvišeg ranga, šef u ambasadi.

**àmber**[1] im. m. r. i **ȁmbra** im. ž. r. (ar.) - parfem od crne mirišljave smole koja se vadi iz žlijezda kitova; vrsta drveta iz tropskih krajeva.

**àmber**[2] im. m. r. (ar.-perz.) - vrsta indijskog pirinča duguljastih zrna, koji ima miris ambera.

**amberíja** im. ž. r. (ar.) - vrsta likera koji ima miris ambera.

**àmbīcija** im. ž. r. (lat.) - nastojanje da se što postigne i ostvari, čežnja za uspjehom; pejor. ostvarivanje uspjeha, vlasti i slave ne birajući sredstva.

**ambìjent** im. m. r. (lat.) - mjesto gdje živimo, okruženje, sredina.

**àmbis** im. m. r. (grč.) - ogromna dubina kojoj ne znamo dno, bezdan, ponor, provalija.

**ambivalèncija/ambivalèntnōst** im. ž. r. (lat.) - nešto sa dvije vrijednosti, što se može na dva puta iskoristiti.

**àmblēm** im. m. r. (fr.), g. jd. *ambléma* - poseban crtež, slika, znak i sl. koji su oznaka udruženja, vlasti, ustanove, partije i sl.

**àmbrōzija** im. ž. r. (grč.) - hrana grčkih bogova sa Olimpa; posebno ukusno i kvalitetno jelo.

**ambulànta/ambùlanta** im. ž. r. (lat.) - medicinska ustanova za pružanje jednostavnije ljekarske usluge.

**ambùlantnī/ambùlantskī** prid. - pripada ili se odnosi na ambulantu.

**améba** im. ž. r. (grč.) - sićušni jednoćelijski živi organizam vidljiv samo pomoću mikroskopa.

**ámen** i **ámīn** uzv. (jevr.) - zaista je tako, uistinu je tako; kraj mnogih religijskih molitava i obrednih tekstova; prenes. gotovo, svršeno.

**amèričkī** prid. odr. v. - pripada i odnosi se na Ameriku i Amerikance.

**amèrički** pril. - na američki način, kao Amerikanac.

**Amèrika** im. ž. r., dat. jd. *Amèrici* - ime kontinenenata koji su između Atlanskog i Tihog okeana; drugi naziv za Sjedinjene Američke Države.

**Amerikánac** im. m. r. - stanovnik Amerike; građanin Sjedinjenih Američkih Država

**Amerìkānka,** d. jd. *Amerìkānki* - građanka Amerike.

**amerikanizírati** gl. nesvrš. i svrš., prez. *amerikanìzīrā* - propagirati i nametati osobine američkog načina života.

**amètist** im. m. r. (lat.) - dijamant ljubičaste boje.

**àmfībija/amfībija** im. ž. r. (lat.) - vozilo koje se može kretati kopnom i ispod vodene površine.

**amfiteátar/amfitèātar** im. m. r. (grč.) - mjesto gdje su se izvodile pozorišne predstave u Staroj Grčkoj, sjedala za gledaoce bila su postavljena stepenasto i polukružno, a bina je bila na samom dnu; posebna sala u obliku amfiteatra na fakultetima ili drugim mjestima.

**àmfora** im. ž. r. (grč.) g. jd. *ȁmfōrā* - posuda od gline u kojoj su stari Grci držali žito, vino i sl.



**àmidža** im. m. r. (ar.) - očev brat, stric.

**amìnati** gl. nesvrš., prez. *amìnām* - izgovarati "amin!"

**áminovati** gl. svrš. prez. *áminujēm* - odobriti, prihvatiti.

**amnèstija** im. ž. r. (grč.) g. mn. *amnèstījā* - pomilovanje, kad osuđenom potpuno ili djelimično onaj ko to po zakonu može ukida presudu.

**amnestírati** gl. svrš. i nesvr., prez. *amnèstīra* - pomilovati, proglasiti i provesti amnestiju.

**àmnēzija/amnèzija** im. ž. r. (grč.) - potpuno ili djelimično gubljenje pamćenja.

**ȁmorālan/àmorālan** prid. (grč.), odr. v. *ȁmorālnī/àmorālnī* - nemoralan, ne poštuje moralne norme.

**amòrfan/àmorfan** prid. (grč.), odr. v. *amòrfnī/àmorfnī* - koji nema oblik građe kao kristal; uopće: neodređen, nije određenog oblika.

**amortizácija** im. ž. r. (lat.) - nadoknada sredstava uloženih u neki posao; umanjivanje ili otpisivanje vrijednosti proizvodnih sredstava nakon duže upotrebe.

**ȁmortizacionī/amortizácījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada i odnosi se na amortizaciju.

**amortìzēr** im. m. r. (grč.), g. jd. *amortizéra* - dio na automobilu, kamionu.

**amortizírati/àmortizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *amortìzīrām/àmortizujēm* - nadoknađivati/nadoknaditi sredstva uložena u neki posao; (iz)vršiti amortizaciju.

**àmpēr/àmper** im. m. r., g. jd. *ampéra/àmpera* - mjera kojom se izražava jačina električne energije.

**amplitúda** im. ž. r. (lat.) - razmak između dviju krajnjih vrijednosti.

**amputírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ampùtīram* - ukloniti bolesni dio tijela hirurškim zahvatom, (iz)vršiti amputaciju; uopće: odstraniti ono što smeta, što je nepotrebno.

**anàfora** im. ž. r. (grč.) - ponavljanje istih riječi na početku više stihova uzastopno.

**ȁnagram/anàgram** im. m. r. (grč.) - premetaljka, riječ nastala premještanjem glasova, npr. *bor - rob.*

**anahronìzam** im. m. r. (grč.) g. jd. *anahronìzma* - nešto zastarjelo što se sad javlja a pripada prošlom vremenu; rjeđe: anakronizam.

**ànālnī** prid. odr. v. (grč.) - odnosi se na anus, čmar.

**analfàbet(a)** im. m. r. (grč.) n. mn. *analfàbeti/analfàbete* - nepismen čovjek; uopće: neznalica.

**análi** im. m. r. plur. tantum (lat.) - tekstovi u kojima su hronološki zabilježeni događaji; ljetopisi.

**analìstika** im. m. r. (grč.), d. jd. *analistici* - djelatnost vezana za pisanje i proučavanje anala.

**analìtičār** im. m. r. (grč.) - osoba koja primjenjuje analizu u proučavanju, koja svemu pristupa analitički.

**analìtičārskī** prid. odr. v. (grč.) - pripada ili se odnosi na analitičare.

**analìtičārski** pril. - na način analitičara, kao analitičar.

**analìtičkī/analìtičnī** prid. odr. v. (grč.) - kojem je osobina analiza.

**analìtički** pril. (grč.) – kao analitačar, na analitički način.

**analíza** im. m. r. (grč.) - raščlanjivanje čega na sastavne elemente kako bismo lakše otkrili sve osobine, utvrdili uzroke, posljedice i izveli zaključke.

**analizírati** gl. svrš. i nesvr. (grč.), prez. *analìzīrām* - vršiti analizu, raščlanjivati.

**analògija** im. ž. r. (grč.) - primjena pravila, propisa, zaključka i sl. koji važe za jednu pojavu u svim sličnim slučajevima; u lingv. prilagođavanje, ujednačavanje određenih jezičkih oblika drugima s kojim su u nekoj vezi, npr. analogijom je nastao nepravilni oblik n. jd. *nosioc* prema g. jd. *nosioca.*

**analògījskī** i **anàloškī** prid. odr. v. (grč.) – koji se odnosi na analogiju.

**anàmneza/anamnéza** im. ž. r. (grč.) - u med. hronološki dati podaci o bolesti.

**ȁnanās** im. m. r. (peruan.) - tropska biljka i njen plod.

**anàrhičan** prid. (grč.), odr. v. *anàrhičnī* - bez reda, bez vlasti, nesistemski, nesređen, haotičan.

**anàrhično** pril. (grč.) - haotično, nesređeno, na način bez reda, sistema i vlasti.

**anàrhičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *anàrhičnošću/anàrhičnosti* - anarhično stanje, anarhična situacija.

**anàrhija** im. ž. r. (grč.) - nered, haos, bezvlašće, bez ikakve organizacije.

**anàrhist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *anàrhistē* n. mn. *anàrhisti/anarhìste* - zagovornik haosa, nereda, anarhičnog stanja, što bi se iskoristilo za uzimanje vlasti od vladajuće strukture.

**anarhìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - pripada i odnosi se na anarhiste.

**anarhìstički** pril. (grč.) - pril. za način: kao anarhist.

**anarhìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *anarhìzma* - ideja anarhista o uređenju društva u kojem nema hijerarhije vlasti, neke funkcije države u takvom uređenju preuzima proizvodni dio društva.

**anàtema/anatéma** im. ž. r. (grč.) - isključenje nepodobnog i neposlušnog iz crkvene zajednice, bacanje prokletstva.

**anatèmisati/anatemizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.) prez. *anatèmišēm/anatemìzīrām* - baciti anatemu, prokleti, proglasiti koga nepodobnim, isključiti iz crkvene zajednice.

**anatòmija** im. ž. r. (grč.) - građa, oblik, sastav (čovjeka, životinja i sl.); nauka o građi, oblicima i sastavu organskih bića.

**ânđeo** im. m. r. (grč.) g. jd. *ânđela*, u. mn. *ânđeli* - u kršćanskoj religiji krilato biće u dugoj bijeloj haljinki, posrednik između Boga i ljudi, oličenje dobrote i bezazlenosti, u islamu: melek/meleć; prenes. veoma lijepa i dobra osoba.

**ânđeoskī/anđeòskī** prid. odr. v. (grč.) - pripada i odnosi se na anđela.

**ânđeoski/anđeòski** pril. (grč.) - kao anđeo, na način anđela.

**anegdóta/anegdòta** im. ž. r. (grč.) - vrsta kratke priče o zanimljivoj zgodi iz života umjetnika, pisaca, naučnika.

**ȁnegdōtskī/anègdotskī** prid. odr. v. (grč.)

**àneks** im. m. r. (lat.) g. mn. *ànēksā* - dodatak, prilog.

**anèksija** im. m. r. (lat.) - pripajanje, pripojenje tuđe teritorije svome državnom sistemu jednostranom odlukom i nasilu, npr. austro-ugraska aneksija Bosne i Hercegovine početkom 20. stoljeća.

**ȁneksionī/anèksionī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na aneksiju.

**aneksiònist(a)** im. m. r. (lat.) n. mn. *aneksiònisti/aneksiòniste* - zagovarač aneksije i onaj što je provodi.

**aneksionìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na aneksioniste.

**anektírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *anèktīrām* - pripojiti ili pripajati jednostranom odlukom i nasilu tuđu teritoriju, vršiti i izvršiti aneksiju.

**anèmičan** prid. (lat.), odr. v. *anèmičnī* - malokrvan, blijed; bezbojan, beizražajan, nekvalitetan, loš.

**anèmija** im. ž. r. (grč.) - malokrvnost; stanje u krvi zbog smanjenog hemoglobina i eritocita.

**anestètik** im. m. r. (grč.), n. mn. *anestètici* - lijek koji izaziva neosjetljivost na bol cijelog ili dijela tijela podvrgnutog operativnom zahvatu.

**anestèzija** im. ž. r. (grč.) - priprema tijela na neosjetljivost pomoću anestetika kako bi se mogla izvesti operacija; uspavljivanje pomoću anestetika; narkoza.

**anesteziòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *anesteziòlozi* - medicinski stručnjak koji proučava i izvodi anesteziju.

**anestezírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč. -lat.), prez. *anestèzīram* - vršiti i izvršiti anesteziju; pripremati i pripremiti pacijenta za hirurški zahvat.

**angàžīrānōst/angažovānōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *angàžīrānošću/angàžīranosti* i *àngažovānošću/àngažovānosti* - sudjelovanje u kakvom poslu, uključenost, umiješanost, učestvovanje.

**angažírati/àngažovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *àngažujēm/angàžīrām (se)* - uvesti, uzeti, primiti koga u posao, službu; zalagati se, starati se, postati učesnik čega.

**angàžmān** im. m. r. - rad, posao, služba u šta je ko uveden, primljen pod posebnim uslovima.

**angína** im. ž. r. (lat.) - vrsta bolesti koja se očituje upalom grla, krajnika, ždrijela, tonzila.

**anglìstika** im. ž. r. (engl.) - proučavanje engleskog jezika, književnosti, kulture.

**anglìcizam** im. m. r. (engl.), g. jd. *anglicìzma* - riječ iz engleskog preuzeta i prilagođena sistemu našeg jezika.



**Angloamerikánac** im. m. r. - Amerikanac koji je porijeklom Englez, potiče iz Engleske.

**angloamèričkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Angloamerikance.

**Ȁnglo-Amerikánci** mn. - Englezi i Amerikanci

**angloamèričkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Engleze i Amerikance.

**anglòfil/anglòfīl** im. m. r. (engl.), g. jd. *anglòfila/anglofíla* - čovjek zaljubljen u Englesku, njen jezik, kulturu i način života.

**anglòfōb** im. m. r. (engl.) - suprotno od anglofil.

**angóra** im. ž. r. - vuna istoimene sorte ovaca; tkanina od te vune.

**ȁnimālan/ànimālan** prid. (lat.), odr. v. *ȁnimālnī/ànimālnī* - životinjski.

**anìmātor** im. m. r. (lat.) - čovjek koji pokreće kakvu aktivnost, npr. u kulturi; crtač pokreta u crtanom filmu.

**animírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *anìmīram* - potaknuti, pokrenuti što, znati zainteresovati društvo, zabaviti ga; učiniti da crteži dobiju pokret u crtanom filmu.

**animìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *animìzma* - uvjerenost pojedinih ljudi da sve ima dušu (stvari, biljke, životinje).

**ankèta** im. ž. r. (fr.) - metoda za prikupljanje podataka od većeg broja ljudi kako bi se što vjernije istražila i proučila određena pojava.

**anlàisati/anlàjisati** gl. (tur.), prez. *anlàišēm/anlàjišēm* - razumjeti, shvatiti.

**anóda** im. ž. r. (lat.) - u izvoru električne energije pozitivni pol, negativni je katoda.

**anòmālija/anomàlija** im. ž. r. (grč.) - ono što nije uobičajeno, odstupanje od pravila, nešto nepravilno, izvan logike.

**anònīm/ȁnonīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *anoníma/ȁnonīma* - najčešće autor kakvog teksta kojem se ne zna ime, bezimeni.

**ȁnonīman** prid. (grč.), odr. v. *ȁnonīmnī* - nepoznat(i), bezimen(i).

**anonímnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *anonímnošću/anonímnosti* - osobina onoga što je anonimno, nepoznato u javnosti.

**ȁnorgānski/anòrgānski** prid. odr. v. (grč.) - neorganski, sastav mu nije kao u živih bića, spada u neživu prirodu.

**ansàmbl** im. m. r. (fr.), g. mn. *ansàmbālā* - grupa reproduktivnih umjetnika, najčešće muzičara ili glumaca.

**anatagonìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji je drugačijih ideja i pogleda, suprotstavljen, nepomirljiv sa drugom stranom.

**antagonìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *antagonìzma* - sukob dviju strana različitih pogleda, nepomirljivost zbog potpuno različitih ideja.

**antànta/àntanta** im. ž. r. (fr.) - okupljanje više država i stvaranje saveza oko zajedničkog programa.

**Antàrtik** im. m. r. - područje prekriveno ledom na Južnom polu Zemlje.

**anténa** im. ž. r. (lat.) - neophodna elektronska naprava za primanje i odašiljanje radio i televizijskih signala.

**antèrija** im. ž. r. (ar.) - vrsta odjeće, muška anterija je od deblje tkanine, dok je ženska od svile.

**antibiòtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *antibiòtici* - lijek koji uklanja mikroorganizme - izazivače raznih bolesti.

**anticìklōn** im. m. r. (grč.) - područje visokog vazdušnog pritiska.

**anticiklóna** im. ž. r. (grč.) - anticìklōn.

**anticipácija** im. ž. r. (lat.) - avans, predujam; unaprijed stvoren sud prije iskustva.

**àntičkī** prid. odr. v. (lat.) - odnosi se i pripada antici, svijetu stare Grčke i Rima.

**àntika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *àntici* - jedno ime za staru Grčku i Rim; starina, predmet historijsko-umjetničke vrijednosti.

**àntiknī** prid. odr. v. (lat.) - starinski, npr. namještaj.

**àntički** prid. odr. v. - antičkī.

**àntikvār/antìkvār** im. m. r. (lat.) g. jd. *àntikvāra/antikvára* - čovjek koji sakuplja i čuva od propadanja stare knjige i druge predmete koji imaju kulturnu vrijednost, trgovac koji otkupljuje i prodaje antikvitete.

**antìkvārnica/antikvárnica** im. m. r. (lat.) - mjesto gdje se čuvaju, otkupljuju i prodaju stare knjige i drugi predmeti koji imaju kulturnu vrijednost.

**antikvìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *antikvitéta* - stare knjige, slike i dr. umjetnički predmeti.

**antìlop** im. m. r. (grč.), g. jd. *antilòpa* - vrsta kože, originalna od antilope ili imitacija.

**antìlopa** im. ž. r. (grč.) - vrlo lijepa i brza životinja dugih nogu iz tropskih krajeva, spada u papkare i preživare.

**antinòmija** im. ž. r. (grč.-lat.) - protivrječnost, suprotnost pojmova, sistema.

**antipàtija** im. ž. r. (grč.-lat.) - osjećanje odbojnosti, suprotno od simpatija.

**äntipōd/antìpōd** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *äntipōda/antipóda* - čovjek potpuno suprotan drugom čovjeku po karakteru, stavovima, pogledima.

**antisemitìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *antisemitìzma* - mržnja, neprijateljstvo, rasizam prema semitima, među koje spadaju i Jevreji.

**antisèptik** im. m. r. (grč.), n. mn. *antisèptici* - sredstvo za dezinfekciju, za uništavanje zaraznih bakterija.

**äntitēza/antìteza** im. ž. r. (grč.) - protivrječnost, suprotnost, negacija kakve tvrdnje; suprotstavljanje dvaju pojmova kako bi u kontrastu bile vidljivije njihove specifičnosti.

**antològija** im. ž. r. (grč.) - zbirka odabranih pjesama ili drugih djela više pisaca prema kriteriju sastavljača.

**antònīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *antoníma* - riječ sa suprotnim značenjem u odnosu na neku drugu (lijep : ružan, jak : slab).

**antropològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja proučava čovjeka i srodna bića, biološke tipove, rase, ponašanje.

**äntropomorfan/antropomòrfan** prid. (grč.), odr. v. *äntropomorfnī/antropomòrfnī* - čovjekolik, sve što sliči tom obliku.

**antropomorfìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *antropomorfìzma* - pripisivanje ljudskih osobina drugim pojavama i predmetima.

**antropozòfija** im. ž. r. (grč.) - nastojanje da se razumom i intuicijom spoznaju natprirodne sile.

**anuìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *anuitéta* - rata, ugovorom određen iznos novca kojim se otplaćuje dio dugoročnog kredita.

**àorta/àorta** im. ž. r. (grč.) - u krvotoku glavna žila koja sprovodi krv sa kisikom iz lijeve komore srca u ostale dijelove organizma.

**apanáža** im. ž. r. (fr.) - novčana sredstva koja se isplaćuju članovima kakve plemićke porodice obično jednom godišnje; u novije vrijeme: mjesečna novčana naknada članovima upravnih tijela, redakcija, stalnih komisija i sl.

**apàrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *aparáta* - najčešće kakvo tehničko postrojenje sastavljeno od niza komponenti (npr. radioaparat); skupina ljudi u vlasti; skup organa koji obavljaju istu funkciju (npr. slûšnī apàrāt).

**aparàtčik** im. m. r. (rus.) - poslušnik u sistemu komunističke vlasti koji sve poslove obavlja po tuđem diktatu bez lične inicijative.

**äparthējd/àparthējd** im. m. r. (engl.) - sistem vlasti organizovan na rasnim razlikama u kojoj, npr. jedna rasa makar bila i manjina vlada drugom rasom.

**apàrtmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *apartmána* - veća soba u hotelu sa posebnim pogodnostima, udobnija od ostalih hotelskih soba, jer više nalikuje stanu.

**apàtija** im. ž. r. (grč.) - vrsta psihičkog stanja koje se odlikuje bezvoljnošću, osjećajem bezizlaza i interesa za situaciju oko sebe.

**àpel** im. m. r. (fr.) - poziv; opomena; zbor, skup u vojsci radi prozivke.

**apelírānje/àpelovānje** gl. im. s. r. od apelirati/apelovati.

**apelírati/àpelovati** gl. svrš. i nesvr. (lat.), prez. *apèlīram/àpelujēm* - iznijeti svoj stav koji je istodobno i zahtjev za rješavanje kakvog problema od čega bi najčešće većina imala korist.

**aperìtīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *aperitíva* - piće prije jela.

**apètīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *apetíta* - slatkohranost, uživanje u jelu, tek.

**aplàuz/àplauz** im. m. r. (lat.), g. mn. *aplàūzā/àplaūzā* - pljesak.

**aplicírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *aplìcīrām* - primijeniti, primjenjivati što.

**apodìktičkī/apodìktičnī** prid. odr. v. (grč.) - odlučan u svojim tvrdnjama, stavovima, mišljenjima.



**apodìktički/apodìktični** pril. (grč.) - odlučno, sa odlučnošću.

**apòēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *apoéna* - vrijednost pojedinih novčanica ili papira od vrijednosti.

**apokalìpsa** im. ž. r. (grč.) - spis iz Novog zavjeta; sudnji dan, propast svijeta, zadnji časovi čovječanstva.

**apòkrif** im. m. r. (grč.) - kršćanski religiozni spis koji se ne priznaje zbog nevjerodostojnog sadržaja.

**apològet(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *apològetē*, n. mn. *apologète/apologèti* - čovjek koji zastupa i brani neko učenje

**apològija** im. ž. r. (grč.) - neki tekst kao argument kojim se brani, zastupa i hvali neko učenje, shvatanje i sl.

**äpostol/àpostol** im. m. r. (grč.) - učenik Isusa Krista.

**äpostrof/apòstrof** im. m. r. (grč.) - znak sličan zarezu kojim se u riječi označava izostavljeno slovo; prenes. u govoru čemu pridati važnost.

**apostrofírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *apostròfīrām* - na neki način označiti nešto što je u govoru važno, naglasiti ili naglašavati bitno, učiniti to što vidljivijim.

**apostrofírānje** gl. im. s. r. (lat.) - isticanje, naglašavanje, obilježavanje čega važnog.

**apostrofírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *apostròfīrām* - isticati, naglašavati nešto bitno.

**apotéka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *apotéci* - rjeđe: *ljèkārna*; ustanova u kojoj se mogu kupiti lijekovi ili podići na lječnički recept; prenes. sinonim za skupoću i čistoću.

**apotèkār** im. m. r. (grč.), g. jd. *apotekára* - farmaceut, stručnjak koji prodaje lijekove u apoteci poštujući sve zakonske propise; rjeđe: *ljèkārnīk*.

**apotèkārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada i odnosi se na apoteku.

**apotèkārski** pril. (grč.) - precizno kao u apoteci gdje se ne propušta nijedna sitnica; prenes. sitničavo.

**apoteóza** im. ž. r. (grč.) - davanje počasti, uzdizanje, veličanje čega, u starom Rimu rimskih careva, kasnije domovine i važnih događaja iz historije.

**aprecijácija** im. ž. r. (lat.) - rast kupovne moći određene novčane valute, porast njene cijene kad se mijenja za drugu valutu.

**àprīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *apríla* - četvrti mjesec u godini, trâvanj.

**äpriōran** prid. (lat.), odr. v. *äprīornī* - uzima se kao takav bez dokazivanja, bez prethodnog iskustva.

**aproksimácija** im. ž. r. (lat.) - približnost; mat. približna vrijednost; određivanje približne vrijednosti.

**aprovizácija** im. ž. r. (lat.) - organizovana i racionalna nabavka namirnica.

**äpsolūtan/apsòlutan,** prid. (lat.), odr. v. *äpsolūtnī/apsòlutnī* - potpun, kao takav uzima se sam za sebe.

**apsolutìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *apsolutìzma* - vrsta vlasti u kojoj jedna osoba vlada bez ikakve kontrole ili bilo kakvog ograničenja; vlast u rukama jednog čovjeka, samovlada.

**apsolutizírati/àpsolutizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *apsolutízīrām/àpsolitizujēm* - primijeniti bez ikakvog ograničenja stav o jednom predmetu ili pojavi i na sve druge koji se analiziraju.

**äpsolūtno/apsòlutno** pril. - bez sumnje, svakako.

**apsolvírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *apsòlvīrām* - odslušati zakonom propisani broj semestara na fakultetu; završiti jedan dio nekog posla.

**apsorbírati** gl. svrš. i nesvr. (lat.), prez. *apsòrbīrām* - upiti ili upijati, uvući ili uvlačiti, primiti što u sebe i zadržati to u sebi.

**apsòrpcija** im. ž. r. (lat.) - upijanje, uvlačenje (u sebe).

**apstìnent** im. m. r. (lat), g. mn. *apstìnenātā* - osoba koja se čega u potpunosti odrekla (npr. alkohola).

**apstrahírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *apstràhīram* - izdvojiti nešto od nečega radi uspješnije analize, izuzeti, izuzimati.

**apstràkcija** im. ž. r. (lat.) - suprotno od konkretnog, pojava koju je moguće samo mišljenjem dosegnuti.

**àpsurd** im. m. r. (lat.) - besmislica, nešto suprotno logici i zdravom razumu, neizvodivo.

**âr** im. m. r. (lat.), n. mn. *âri* - 100 $m^2$ zemlje, mjera za površinu.
**ára i àrara** im. ž. r. (indij.) - vrsta papagaja dugog repa sa perjem raznih boja.
**arabèska** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *arabèsci*, g. mn. *arabèsākā/arabèskī* - ukrasi, šare, motivi i slike u arapskom stilu.
**arèbica/aràbica** im. ž. r. (ar.) - arapsko pismo prilagođeno glasovnom sistemu bosanskog jezika; djela alhamijado književnosti pisana su arebicom.
**ȁrak/àrak** im. m. r. (lat.), n. mn. *ȁraci/àrci* - mjera za papir, dva lista, četiri stranice; u štamparstvu veliki list papira od kojeg se u knjizi dobije 16 stranica.
**arànžēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *aranžéra* - osoba koja umije poredati, udesiti razne elemente kako bi davali utisak lijepog.
**aranžírati** gl. (fr.) svrš. i nesvrš., prez. *arànžīrām* - razne elemente poredati kako bi ostavili utisak lijepog (izlog prodavnice, razna jela na stolu za ručavanje, buket cvijeća).
**arànžmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *aranžmána* - nešto udešeno, uređeno; ugovor, sporazum oko nečega.
**Àrapin** im. m. r. (ar.), n. pl. *Àrapi* - g. mn. *Àrāpā* - pripadnik naroda čiji se maternji jezik zove arapski.
**àrapskī** prid. odr. v. (ar.) - što pripada i odnosi se na Arape.
**àrapski** pril. (ar.) - kao Arapi (uraditi šta).
**Arbànas** im. m. r. (arh.) - v. Albánac.
**àrbitar/arbìtar** im. m. r. (lat.), g. jd. *àrbitra/arbìtra* - osoba koja presuđuje prema sportskim pravilima, sudija, sudac.
**arbitráža** im. ž. r. (fr.) - sudjelovanje neutralne strane u mirnom rješavanju spora između država, preduzeća, suprotstavljenih osoba.
**àrea/aréa** im. ž. r. (lat.), g. mn. *ārēā/arēā* - prostor, veliko područje, pojas rasprostranjenosti čega.
**aréna** im. ž. r. (lat.) - posebne građevine podignute u antičko doba sa prostorom za borbu i gledaoce.
**àrgat** im. m. r. (grč.) - nadničar, radnik koji nije zanatlija i radi teške poslove za dnevnicu, irgat.
**àrgatovati i ìrgatovati** gl. nesvr. (grč.), prez. *àrgatujēm/ìrgatujēm* - raditi za dnevnicu uz zanatliju, prinositi materijal i dodavati ga majstoru; raditi teške poslove; u Osmanskom Carstvu: kulučiti.
**argùmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *argùmenta*, g. mn. *argùmenātā* - prilog, dokaz kakve tvrdnje, činjenica, fakt.
**arhaìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *arhaìzma*, g. mn. *arhaìzāmā* - zastarjela riječ ili oblik, nešto što se osjeća da je starina.
**arhaizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *arhaìzīram* - činiti da nešto izgleda starije nego što jeste, dati ili davati arhaičan oblik.
**arheòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *arheòlozi*, g. mn. *arheòlōgā* - čovjek koji proučava materijalne izvore iz najstarijih epoha ljudskog društva i na osnovu njih rekonstruiše prošlost.
**arheològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja na osnovu raznih spomenika, djelimično i iskopanih, nastoji doći do saznanja o životu i kulturi u najstarijim epohama.
**arhipèlāg** im. m. r. (grč.), g. jd. *arhipelága*, n. mn. *arhipelázi* - niz ostrva, ostrvlje, otočje.
**arhìtekt(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *arhìtekti/arhìtekte*, g. mn. *arhitekātā/arhitèkātā* - stručnjak koji izrađuje projekte za gradnju zgrada i drugih građevinskih objekata u čemu je često nužno i njegovo poznavanje estetike.
**arhitektònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *arhitektònici* - razne zakonitosti i principi koji se moraju poštovati u građenju.
**arhitektúra** im. ž. r. (grč.) - djelatnost projektovanja građevinskih objekata i njihovo estetsko oblikovanje.
**àrhīv** im. m. r. (grč.), g. jd. *arhíva*, g. mn. *arhívā* - mjesto za čuvanje dokumenata i spisa; ustanova koja prema zakonu mora čuvati sav arhivski materijal značajan za državu.
**arhíva** im. ž. r. (grč.) - razni spisi, tekstovi i dokumenta koje neko sakuplja i pohranjuje; poseban odjel ili služba u preduzeću koja se tim bavi.
**arhìvār** im. m. r. (grč.), g. jd. *arhivára*, g. mn. *arhivárā* - stručnjak za vođenje arhive.
**arhìvārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *arhìvārki*, g. mn. *arhìvārkī* - žena arhivar.



**arhìvist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *arhìvisti/arhìviste* - istraživač arhivske građe koja mu je glavni izvor u proučavanju.
**ârija** im. ž. r. (tal.) - vokalna melodija uz pratnju instrumenta, napjev; dio opere.
**ârijevac** im. m. r. (sanskrt), g. jd. *ârijevca*, n. mn. *ârijevci*, g. mn. *ârijevācā* - pripadnik bilo kojeg indoevropskog naroda.
**aristokràcija/aristokràtija** im. ž. r. (grč.) - sloj vladara, feudalaca, plemića iz kojeg se jedino regrutuju pripadnici vlasti; doživotni vlastodršci; sloj izuzetno bogatih ljudi koji upravljaju u mnogim oblastima života.
**aristòkrat(a)/aristòkrāt(a)** im. m. r. (grč.) g. jd. *aristòkrāte*, n. mn. *aristròkati/aristòkrate* - pripadnik aristokracije.
**aristòkratkinja** im. ž. r. (grč.) - žena aristokrat.
**aristòkratskī** prid. odr. v. (grč.) - pripada ili se odnosi na aristokratiju.
**aristòkratski** pril. (grč.) - na aristokratski način, kao aristokrata.
**àriš** im. m. r. g. mn. *ărīšā* - vrsta crnogoričnog drveta.
**aritmètika** im. ž. r. (grč.), d. jd. *aritmètici* - jedna od matematičkih disciplina, vještina računanja pomoću brojeva.
**arìtmija** im. ž. r. (grč.) - nepravilan, neskladan ritam; u medicini: nepravilan rad srca.
**arivìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *arivìzma*, g. mn. *arivìzāmā* - nastojanje za uspjehom u karijeri po bilo koju cijenu, karijerizam, laktanje, laktaštvo.
**arkáda** im. ž. r. (lat.), g. mn. *arkādā* - dio kosti iznad oka u obliku luka; u građ. stupovi povezani lukovima (arkadama).
**Arkàdija** im. ž. r. (grč.) - u poeziji: zemlja sretnih pastira.
**Àrktik** im. m. r. - naziv sa pojas Zemlje oko Sjevernog pola.
**arlaùkati/arlaúkati** gl. nesvrš. prez. *arlàučem/arlàūčēm* - urlati, galamiti, vikati; zavijati.
**arlèkīn** im. m. v. (tal.) - harlèkīn.
**armatúra** im. ž. r. (lat.) - žice i drugi komadi željeza koji zajedno sa betonom doprinose čvrstoći građevine.
**àrmija** im. ž. r. (fr.) - vojska, oružane snage, vojna jedinica kombinirana od više rodova vojske sa velikom količinom oružja.
**Arnàut** im. m. r. (tur.), g. jd. *Arnàuta*, g. mn. *Arnàūtā* - nefrekventno, v. Albanac.
**árnjevi** im. r. mn. (mađ.) - platneni krov na zaprežnim kolima.
**arogàncija** im. ž. r. (lat.) - osobina onoga ko je arogantan; osornost, oholost, agresivnost, napuhanost.
**aróma** im. ž. r. (grč.) - prijatan miris kahve ili kakvog začina za jelo.
**aromàtičan** prid. (grč.), odr. v. *aromàtičnī* - osobina onoga što ima aromu.
**arpàdžīk** im. m. r. (tur.), n. mn. *arpàdžici* - sjeme crvenog luka.
**arpèđo** im. m. r. (tal.) - muz. term. izvođenje tonova istog akorda jednog za drugim.
**àrsēn** im. m. r. (grč.) - vrsta otrova, hemijski element (As).
**arsènīk** im. m. r. (grč.), g. jd. *arsenīka* - arsen.
**arsènāl** im. m. r. (tal.), g. jd. *arsenála* - ogromna količina sredstava na raspolaganju - alata, rezervnih dijelova, opreme, municije, oružja, dokaza, tvrdnji...
**àrslan** im. m. r. (ar.) - lav.
**àršīn** im. m. r. (tur.), g. jd. *aršína* - starija mjera za dužinu, između 65 i 72 cm.
**àrtefakt/artèfakt** im. m. r. (lat.) - nešto što je izmišljeno, vještački stvoreno, iskonstruisano kao misao ili patološka pojava namjerno izazvana kakvim materijalnim supstancama.
**àrtērija/artèrija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *àrtērijē/artèrijē* - med. žila koja odvodi krv iz srca, žila kucavica; prenes. vrlo frekventna cesta, put, saobraćajnica u gradu ili nekom drugom prostoru.
**artìčok** im. m. r. *artičòka* im. ž. r. (fr.) - biljka iz južnih krajeva sa mesnatim cvijetnim glavicama, spada u jestivo povrće.
**àrtikl** im. m. r. (lat.), g. mn. *ărtikālā/àrtikālā/artìkālā* - svaka pojedinačna vrsta robe u prodavnici.
**artikulácija** im. ž. r. (lat.) - tvorba i izgovor glasova, položaj organa govornog aparata prilikom tvorbe i izgovora glasova.
**artikulácijskī/ȁrtikulaciōnī** prid. odr. v. (lat.) - odnosi se na artikulaciju.

**artukulírati/artikùlisati** (što) gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *artikùlīrām/artikùlišēm* - jasno izgovoriti ili izgovarati; precizno šta obrazložiti.

**artiljèrija** im. ž. r. (fr.) - vojnici artiljerci i topovi zajedno, topništvo.

**artiljèrījskī** prid. odr. v. (lat.) - pripada i odnosi se na artiljeriju.

**artiljèrījski** pril. (fr.) - učiniti nešto kao artiljerija, na njen način.

**àrtist(a)** im. m. r. (lat.) - čovjek koji u cirkusu, varijeteu, noćnom lokalu izvodi akrobatski, žonglerski i mađioničarski program; umjetnik reproduktivac koji besprijekorno izvodi muzička ili druga djela

**àrtistkinja/àrtistica** im. ž. r. (fr.) - žena artist.

**artìstičkī** prid. - koji se odnosi na artiste.

**artìstički** pril. odr. v. (fr.) - kao artista, na način artiste.

**artrìtis** im. m. r. (grč.) - bolest zglobova; kostobolja.

**arzùhāl** im. m. r. (ar.), g. jd. *arzuhála* - molba, predstavka, memorandum.

**äs** im. m. r. (lat.), n. mn. *àsovi* - prvak, pobjednik, najbolji; najjača karta, kec.

**asèptičkī/asèptičnī** prid. odr. v. (grč.) - koji ima zaštitu od zaraznih bakterija, koji sprečava sepsu.

**àsfalt** im. m. r. (grč.) - supstanca od bitumena i drobljenog kamena koja služi kao gornji sloj u gradnji cesta, puteva i ulica.

**asfaltírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *asfàltīrām* - prekrivati ili prekriti što slojem asfalta.

**asimètričan,** prid. (grč.), odr. v. *asimètričnī* - suprotno od simetričan, nije podudaran u svim tačkama sa pojavom s druge strane zamišljene ose.

**asimilácija** im. ž. r. (lat.) - utapanje manjine u nešto što je većina, što preovladava; u lingv. jednačenje glasova u suglasničkim grupama radi lakšeg izgovora, npr. *svatba > svadba.*

**asimilírati/àsimilovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *asimìlīrām/àsimilujēm* - provesti ili provoditi, vršiti asimilaciju.

**asistèncija** im. ž. r. (lat.) - pomoć, pripomoć asistenta; u pejor. značenju: besmislena i nepotrebna pomoć.

**asìstent** im. m. r. (lat.) - mlađa obrazovana osoba na samom početku u naučnoistraživačkom radu koja pomaže profesoru sa zvanjem u istraživanju ili izvođenju nastave na fakultetu.

**asistírati** gl. svrš. i nesvr. (lat.), prez. *asìstīrām* - vršiti posao asistenta koji pripomaže starijem i iskusnijem kolegi, npr. pri operaciji.

**àsker** im. m. r. (ar.) - vojnik; vojska.

**àskēt/askéta** im. m. r. (lat.) - čovjek koji teži savršenom moralu, pa se stoga odriče određenih jela, pića, obuzdava požudu i sl.

**àsli** part. (ar.) - sigurno, upravo, zaista, vjerovatno.

**asocijácija** im. ž. r. (lat.) - sposobnost mišljenja u povezivanju jedne pojave s drugom; udruživanje, savez pravnih subjekata, preduzeća, tvrtki sa istom prirodom posla i sl.

**äsocijālan** prid. (grč.-lat.), odr. vid. *äsocijālnī* - nedruštven, ne umije da se prilagodi društvu, koji voli biti sam.

**äsocijatīvno** pril. - povezano, po asocijaciji.

**asocijatívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *asocijatívnošću/asocijatívnosti* - mogućnost da se jedna pojava poveže sa nekom drugom.

**asonànca** im. ž. r. (lat.) - ponavljanje istih vokala u nekoliko uzastopnih riječi.

**asortìmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *asortimána* - izbor robe u prodavnici.

**àspek(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *äspekātā* - ugao promatranja, stanovište, gledište; osobina glagola, npr. (ne)svršeni vid (aspekt).

**aspirácija** im. ž. r. (lat.) - želja, čežnja, težnja za nečim; težnja da se kome šta oduzme i prisvoji.

**aspìrīn** im. m. r. g. jd. *aspirína* - lijek (acetilosalicilna kiselina) u obliku tablete ili praška za snižavanje temperature ili kakvog bola (glavobolje, reumatizma i sl.).

**astènija** im. ž. r. (grč.) - nemoć, slabost, opadanje snage, uopće: razni oblici slabljenja organizma.

**àstma** im. m. r. (grč.) - bolest koja se manifestuje sipnjom, napadima teškog disanja, nestašicom daha.



**astmàtičār** im. m. r. (grč.) - bolesnik od astme, ž. r. astmatičarka.

**astmàtičnī** prid. (grč.), odr. v. - koji se odnosi na astmu.

**ästrahān** im. m. r. (rus.) - veoma skupocjeno sjajnocrno krzno od janjeta astrahanske ovce.

**àstralān** prid. (grč.), odr. v. *ästrālnī* - zvjezdan, zvjezdani, koji je porijeklom od zvijezda; nije zemaljski.

**astròlog** im. m. r. (grč.), g. mn. *astròlozi* - čovjek koji se bavi astrologijom.

**astrològija** im. ž. r. (grč.) - nadriučenje koje se bavi proricanjem budućnosti na osnovu položaja zvijezda i drugih nebeskih tijela.

**astròloškī** prid. - koji se odnosi na astrologiju i astrologe.

**astròloški** pril. - kao u astrologiji, na način tog nadriučenja.

**astronàut** im. m. r. (grč.) - kosmonaut, član posade svemirskog broda, pilot, letač u svemir.

**astrònom** im. m. r. (grč.) - naučnik koji istražuje svemir, proučava zvijezde, sazvježđa, magline i sl.

**astronòmija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem pojava u svemiru.

**astrònomskī** prid. - koji se odnosi na astronome i astronomiju; prenes. kad je nešto isuviše skupo.

**àščija** im. m. r. (perz.-tur.) - kuhar.

**àščika** im. ž. r. (perz.-tur.) - kuharica.

**àščīnica** im. ž. r. - vrsta restorana u kojem služe razna orijentalna jela.

**ašićáre** pril. (perz.) - očigledno, očevidno, jasno.

**àšik** im. m. r. (ar.), n. mn. *àšici*, g. mn. *äšīkā* - ljubav, udvaranje, ljubavnik, udvarač, dragan, momak, ašēklija.

**àšiklija** im. m. r. (ar.) - momak koji ašikuje, zaljubljeni, ljubavnik.

**ašìkluk** im. m. r. (ar.-tur.) - isto što i ašikovanje, udvaranje djevojci, vođenje ljubavnog razgovora.

**àšikovānje** gl. im. s. r. (ar.-tur.) - ašikluk.

**àšikovati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *àšikujēm* - voljeti se, udvarati se djevojci, voditi ljubavni razgovor, međusobno se gledati iz ljubavi.

**aškènāz** im. m. r., g. jd. *aškenáza*, n. mn. *aškenázi* - Jevreji iz Poljske, Njemačke, sjeverne Mađarske koji su to ime dobili prema Askenas, kako se zvao jedan narod u Jermeniji.

**ašlàma** im. ž. r. (tur.) - kvalitetna pitoma trešnja.

**àšōv/àšov** im. m. r. (mađ.) - vrsta šiljate lopate pogodne za kopanje i sitnjenje zemlje.

**ät** im. m. r. (tur.) - konj, pastuh, ždrijebac plemenite pasmine.

**àtak** im. m. r. (fr.) - napad, nasrtaj, juriš, navala.

**atakírati/àtakovati** gl. svrš i nesvrš. (fr.), prez. *atàkīrām/àtakujēm* - vršiti ili izvršiti atak, napasti ili napadati koga.

**atàmān** im. m. r. (rus.), g. jd. *atamána*, v. jd. *ätamāne* - komandant Kozaka.

**atàšē** im. m. r. (fr.), g. jd. *atašéa* - službenik u ambasadi, savjetnik u nekom njenom odjeljenju (za štampu, vojna pitanja, vize, trgovinu).

**atavìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *atavìzma* - biol. pojavljivanje nekih osobina predaka koje u sadašnjosti normalno ne postoje kod živih bića.

**atèist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *atèistē*, mn. *atèiste/atèisti* - pristalica ateizma.

**atèistkinja** im. ž. r. (grč.) - žena ateist.

**ateìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *ateìzma* - neprihvatanje religije, nevjerovanje u postojanje Boga i natprirodnih sila, objašnjavanje nastanka materijalnog i duhovnog svijeta bez učešća Boga.

**atèljē** im. m. r. (fr.), g. jd. *ateljèa* - najčešće prostor u kojem stvara slikar, kipar; svaka radionica u kojoj se obavlja neki umjetnički rad.

**Aténa** im. ž. r. (grč.) - Atína.

**Atína** im. ž. r. (grč.) - glavni grad Grčke; mit. boginja rata i mudrosti.

**atèntāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *atentáta*, g. mn. *atentátā* - pokušaj ubistva ili ubistvo važne osobe iz javnog ili političkog života.

**atèntātor** im. m. r. - osoba koja je izvršitelj atentata.

**aterírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *atèrīrām* - spustiti ili spuštati avion, balon, helikopter na zemlju, prizemljiti kakvu letjelicu.

**ätlās/àtlas** im. m. r. (grč.) - zbirka geografskih karata; vrsta sjajne svilenkaste tkanine, saten.

**atlèt(a)** im. m. r. (grč.) - sportski građen i snažan čovjek.
**atlètičār** im. m. r. (grč.) - vrsta sportiste, osoba koja se bavi atletikom.
**atlètičārka** im. ž. r., g. mn. *atlètičārkī* - žena atlètičār.
**atlètika** im. ž. r. (grč.), g. jd. *atlètikē* - jedno ime za više sportskih disciplina: trčanje, skokovi u vis, u dalj, s motkom, bacanje kugle, kladiva, koplja.
**àtletskī/àtlētskī** prid. odr. v. (grč.) - što pripada i odnosi se na atletiku i atlete.
**ȁtmejdān** im. m. r. (tur.-ar.) - pijaca gdje se konji prodaju; hipodrom, mjesto gdje se održavaju trke.
**atmosféra** im. ž. r. (grč.) - zračni omotač oko zemaljske kugle; jedinica za mjerenje pritiska; prenes. raspoloženje, način mišljenja, okolnosti.
**atmòsfērskī** prid. odr. v. (grč.) - što pripada i odnosi se na atmosferu.
**àtōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *atóma* - najsitniji djelić materije sa pozitivno nabijenom jezgrom i negativno nabijenim omotačem.
**atomìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *atomìstici* - naučna disciplina koja se bavi istraživanjem svih pojava koje su u vezi sa atomima.
**atomizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *atomìzīram* - razbiti ili razbijati šta na najsitnije djeliće radi analize, što više usitniti.
**àtōmskī** prid. odr. v. (grč.) - sve što je u vezi sa atomom ili atomskom energijom.
**ȁtona/atòna** im. ž. r. (grč.) - riječ bez akcenta.
**atònija** im. ž. r. (grč.) - bezglasnost; mlitavost, klonulost mišića; gram. nenaglašenost slogova ili riječi.
**atràkcija** im. ž. r. (lat.) - nešto dražesno, zabavno, zanimljivo, što privlači, zabavlja - izvedba, koncert, priredba.
**ȁtraktīvān** prid. (lat.), odr. v. *ȁtraktīvnī* - privlačan, zabavan, zanimljiv.
**atribúcija** im. ž. r. (lat.) - ono što kome pripada ili mu se pripisuje.
**atrìbūt** im. m. r. (lat.), g. jd. *atribúta* - osobina, svojstvo, karakteristika; u gram. rečenični član - riječ (pridjev, zamjenica, broj) koja pobliže određuje imenicu uz koju stoji.
**ȃtrīj** im. m. r. (lat.) - predvorje sa stupovima u javnim zgradama, predsoblje, trijem, natkriven ulaz.
**atròfija** im. m. r. (grč.) - propadanje, uvehlost, slabljenje, nestajanje, zakržljavanje.
**audícija** im. ž. r. (lat.) - vrsta ispita pred komisijom koja ocjenjuje sposobnosti kandidata za određeni posao, ob. sa glumcima i pjevačima.
**audijèncija** im. ž. r. (lat.) - službeni prijem kod visokih predstavnika vlasti.
**ȁudio** pril. (lat.) - odnosi se na zvuk, ono što opažamo čulom sluha.
**audiovìzuēlan** prid. (lat.), odr. v. *audiovìzuēlnī* - koji se odnosi na istovremeno prenošenje tona i slike u komunikaciji, što opažamo i čulima sluha i vida.
**audiovìzuēlno** pril. - način da istovremeno opažamo čulima sluha i vida.
**aùdīt** im. m. r. (lat.) - finansijska revizija.
**ȁuditīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȁuditīvnī* - koji se odnosi na čulo sluha.
**aùdītor** im. m. r. (lat.) - finansijski revizor.
**audìtōrij** im. m. r. (lat.) - dvorana u kojoj se izvode predavanja, slušaonica; oni što slušaju predavanje u auditoriju, slušaoci/slušatelji, publika.
**ȁugmentatīv** im. m. r. (lat.) - riječ koja ima značenje nečeg uvećanog, gradi se od osnovne riječi pomoću sufiksalnog morfema, ponekad hipokoristik (ljudina), a nekad pejorativ (babetina); suprot. deminutiv.
**àugust/àvgust** im. m. r. (lat.) - osmi mjesec u godini, kolovoz.
**aùkcija** im. ž. r. (lat.) - prodaja robe po sistemu ko ponudi više novca za ono što se prodaje; licitacija, dražba.
**àula** im. ž. r. (grč.) - svečana dvorana za okupljanje; veliko predvorje iza ulaza u kakvu javnu zgradu.
**àura** im. ž. r. (grč.), g. mn. *ȁūrā* - prema nekim učenjima nevidljiva svjetlost što okružuje živo tijelo; vjetrić, lahor; ozračje; med. nelagodno osjećanje bolesnika, neraspoloženje koje prethodi epileptičkim ili sl. napadima.
**aurèola/aureóla** im. ž. r. (lat.) - oreol; krug oko glave svetaca na starim slikama; pren. prestiž, slava, priznanje.



**Austrálac** im. m. r., g. jd. *Austrálca*, n. mn. *Austrálci*, g. mn. *Àustrālācā* - stanovnik Australije.
**Australijánac** im. m. r., g. jd. *Australijánca*, g. mn. *Australìjānācā* - Australac.
**Australìjānka** im. ž. r. - stanovnica Australije.
**Aȕstrālka** im. ž. r. - Australijanka.
**Àustrālija** im. ž. r. - kontinent.
**aùstrālskī/australìjānskī** prid. - koji se odnosi na Australiju.
**Àustrija** im. ž. r. - država u Evropi.
**Austrijánac** im. m. r., g. jd. *Austrijánca*, n. mn. *Austrijánci*, g. mn. *Austrìjānācā* - stanovnik Austrije.
**Austrìjānka** im. ž. r. - stanovnica Austrije.
**àustrījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Austriju i Austrijance.
**austròfil** im. m. r. - osoba koja je naklonjena Austriji, pristalica austriskog načina življenja i državnog uređenja.
**ȁut/àut** im. m. r. (engl.) - sportski izraz za prostor izvan crtama obilježenog igrališta.
**autàrhija** im. ž. r. (grč.) - samovlada; upravljanje samim sobom; samodovoljnost i zatvorenost u nekoj administrativno-političkoj cjelini; rjeđe: *autàrkija.*
**autèntičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *autèntičnošću/autèntičnosti* - ono što je izvorno, vjerodostojno, istinito, pravo.
**autìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *autìzma* - povlačenje u sebe, bijeg od stvarnosti, nepovjerljivost.
**àuto** im. m. i s. r. (grč.), n. mn. *àuti* i *ȁuta* - automobil.
**autobiogràfija** im. ž. r. (grč.) - kad neko sam opiše svoj život; vlastita biografija (životopis).
**autòbus** im. m. r. (grč.-lat.) - veće ili veliko motorno vozilo za prevoz većeg broja putnika.
**autòbuskī/autòbusnī** prid. odr. v. (grč.-lat.) - koji se odnosi na autobus itd.
**autocenzúra** im. ž. r. (grč.-lat.) - sposobnost osobe da cenzurira svoj iskaz u javnosti tako što ga usklađuje sa zahtjevima vlasti ili okolnostima koje u tom momentu ne dozvoljavaju iznošenje svih pojedinosti.
**autoelèktričār** im. m. r. (grč.) - majstor--specijalista za električne instalacije na automobilima.
**ȁutogōl/àutogōl** im. m. r. (grč.-engl.) - u sportu: ubaciti loptu u vlastitu mrežu; prenes. učiniti što na svoju štetu.
**autògraf** im. m. r. (grč.) - autentičan izvor pisan rukom autora; ono što nije kopija ili prepis; original.
**autògram** im. m. r. (grč.) - originalni potpis.
**ȁutohtōn/autòhtōn** prid. (grč.), odr. v. *ȁutohtōnī/autòhtōnī* - prvi, koji nema prethodnika, koji nije nov, starosjedilački.
**autokèfālan** prid. (grč.), odr. v. *autokèfalnī* - tako se zovu nacionalne pravoslavne crkve koje sobom upravljaju; samostalan, nezavisan.
**autokràcija/autokràtija** im. ž. r. (grč.) - sva vlast u rukama jednog čovjeka, samodržavlje, neograničena vladavina pojedinca.
**autòkrat(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *autòkrate* - vlastodržac, apsolutni vladar, diktator; onaj koji je sklon nametanju svoje volje drugima, npr. u radnom odnosu.
**autòmāt** im. m. r. (grč.), g. jd. *automáta*, g. mn. *automátā* - sprava koja vrši određene radnje samostalno, pri čemu se čovjekova uloga svodi na puštanje u pokret i kontrolu; prenes. čovjek koji radi po šablonu bez lične inicijative i kreativnosti; vrsta vatrenog oružja koje ispaljuje više metaka.
**automatizácija** im. ž. r. (grč.) - upotreba automata u proizvodnji; osobina koju sam čovjek kod sebe razvija nakon čestog ponavljanja istih radnji.
**autòmatskī** prid. odr. v. (grč.) - po navici, uhodano, bez razmišljanja.
**autòmatski** pril. - na automatski način.
**automòbil/automòbīl** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *automòbila/automobíla*, n. mn. *automòbili/automobíli* - vozilo koje pokreće motor sa unutrašnjim sagorijevanjem.
**automobilìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *automobilìzma* - sport u kojem su automobili sredstvo za postizanje pobjede.

**automòbīlskī/automòbilskī** prid. - koji se odnosi na automobile, npr. automobilska industrija i sl.
**autonòmāš** im. m. r. (grč.), g. jd. *autonomáša*, n. mn. *autonomáši*, g. mn. *autonomášā* - zagovornik autonomije, borac za autonomiju.
**autonòmija** im. ž. r. (grč.) - pravo stanovnika neke teritorijalne ili nacionalne zajednice da sama rješava pitanja unutrašnje uprave u okviru neke veće državne zajednice.
**autopòrtrēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *autoportréta*, n. mn. *autoportréti*, g. mn. *autoportrétā* - likovni rad na kojem je autorov lik.
**autòpsija** im. ž. r. (grč.) - rezultati doneseni na osnovu posmatranja, svjedočenja i ličnog iskustva; med. obdukcija.
**äutopūt/àutopūt** im. m. r. (grč.), g. jd. *äutopūta/autopúta*, mn. *autopútevi* - vrlo kvalitetan put sa najmanje dvije trake istoga smjera i mjestima za odmor.
**äutor/àutor** im. m. r. (lat.) - stvaralac, pojedinac koji je pravi tvorac kakvog teksta, pjesme, slike i sl.
**autòrica** im. ž. r. (lat.), v. jd. *autòrice* - žena autor.
**äutoritāran** prid. (lat.), odr. v. *äutoritārnī* - koji se zasniva autoritarnosti, koji zahtijeva slijepo potčinjavanje vlasti.
**autorìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *autoritéta*, n. mn. *autoritéti*, g. mn. *autoritétā* - osobina određene osobe razvijena na njegovom ugledu, razumu, pameti, iskustvu, snazi.
**autorizácija** im. ž. r. (fr.), g. mn. *autorizácījā* - priznanje autora da je njegov neki tekst; postupak kojim se proglašava da nekom pripada kakav pronalazak ili djelo kako bi mogao koristiti prava koja mu pripadaju.
**autòrstvo/autórstvo** im. s. r. (fr.), g. mn. *autòrstāvā/àutōrstāvā* - pripadnost djela njegovu tvorcu - autoru.
**äuto-stop/àuto-stöp** im. m. r. (grč.-engl.) - zaustavljanje vozila na cesti i molba vozaču da putnika besplatno poveze.
**autostòper/àuto-stöper** im. m. r. (grč.-engl.) - putnik koji dizanjem palca ruke na cesti zaustavlja vozila kako bi besplatno prevalio određeni dio puta.
**äutosugestija/autosugèstija** im. ž. r. (grč.-lat.) - sugestivan uticaj na samog sebe.
**autsàjder/àutsajder** im. m. r. (engl.) - uopće: osoba koja nema nikakvih izgleda za postizanje uspjeha, kojoj se zbog nestručnosti, neupućenosti i sl. daje sporedno mjesto.
**àvan** im. m. r. (tur.) - posuda u kojoj se udarcima bata mrvi kafa, šećer, biber.
**àvangārda** im. ž. r. (fr.) - predvodnici, zagovornici novih ideja, novih puteva u bolji život, za novo u umjetnosti, za kakvu ideologiju.
**àvans** im. m. r. (fr.), g. mn. *ävānsā* - u finasijama: dio isplate prije okončanog posla, predujam, akontacija.
**avantúra** im. ž. r. (fr.) - dogodovština sa puno uzbuđenja i nepredvidljivih obrta, pustolovina.
**avantùrist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *avantùriste*, n. mn. *avantùristi/avantùriste* - pustolov, čovjek koji svjesno traži uzbudljiv život, koji je sklon avanturi.
**avanturìstičkī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na avanturu i avanturiste.
**avantùristički** pril. (fr.) - na način avanturiste, kao avanturist.
**avanzírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *avànzīrām* - napredovati u službi, dobiti ili dobijati više zvanje.
**äväz/àvāz** im. m. r. (perz.), g. jd. *ävāza/aváza* - glas.
**äväzīle/àvāzīle** pril. (per.-tur.) - glasno, na sav glas.
**àvēnija/avénija** im. ž. r. (fr.) - široka i uredna gradska ulica koja je prilaz centru.
**avèrzija** im. ž. r. (lat.) - odbojnost, nesklonost prema nečemu; gađenje, odvratnost; antipatija, zaziranje.
**ävēt/ávet** im. ž. r. (ar.), instr. jd. *ävēti/ávēti*, rjeđe *ävēću/áveću* - utvara, strašilo, sablast, priviđenje, prikaza; jeziva slika čega neprirodnog.
**ävētan/ávetan** prid. - mahnit.
**avétinja** im. ž. r. - avet.
**avijácija** im. ž. r. (lat.) - flota raznih letjelica (aviona, helikoptera) koja služi u razne svrhe.
**avìōn** im. m. r. (lat.), g. jd. *avióna*, g. mn. *avióni*, g. mn. *aviónā* - letjelica sa trupom, krilima i točkovima za prizemljenje koju pokreće klipni ili motor na mlazni pogon; rjeđe: *zrăkoplōv*.
**avitaminóza** im. ž. r. (grč.-lat.) - medicinski termin za bolest izazvanu pomanjkanjem vitamina u ishrani.
**àvlija** im. m. r. (grč.) - prostor ispred kuća izgrađenih u orijentalnom stilu: dvorište.
**avokádo** im. m. r. (šp.) - vrsta tropskog voća.
**àzbest** im. m. r. (grč.) - vrsta materijala vlaknaste građe koji služi za zaštitu od vatre, kiselina i sl.
**àzbestnī** prid. - koji je od azbesta, npr. azbestna tkanina.
**äzbučni/àzbučnī** prid. (stsl.) - sastavljen po azbuci, po azbučnom redu slova.
**äzbuka/àzbuka** im. ž. r. (stsl.), dat. jd. *äzbuci* - ćirilička slova i njihov redoslijed.
**àzgin** prid. (tur.) - pomaman, obijestan, bijesan, nemiran, udarljiv.
**azgìnluk** im. m. r. (tur.) - pomama, pomamnost, obijest, bijes.
**Âzija** im. ž. r. (fen.) - najveći kontinent na Zemlji; kontinent na istoku.
**Azíjac** im. m. r. (fen.), g. jd. *Azíjca*, n. mn. *Azíjci*, g. mn. *Àzījācā* - stanovnik Azije, Azijat.
**Âzījka** im. ž. r. dat. jd. *Âzījki*, g. mn. *Âzījkī* - žena iz Azije, Azijatka.
**âzījskī** prid. - koji se odnosi na Aziju i Azijce.
**àzīl** im. m. r. (grč.), g. jd. *azíla* - utočište političkih izbjeglica u inostranstvu; sklonište, pribježište, zaštita, sigurnost.
**àzìmut/äzimut** im. m. r. (ar.) - ugao na krugu horizonta između meridijana i visinskog kruga pojedine zvijezde; horizontalni ugao što ga zatvaraju pravac prema sjeveru i pravac prema nekom predmetu na zemlji ili prema nekoj planeti.
**Azrâil** im. m. r. (jevr.) - anđeo smrti.
**àzūr** im. m. r. (perz.), g. jd. *azúra* - nebesko plavetnilo, ultramarin boja, plava boja neba.
**aždàha** im. ž. r. (perz.) - najčešće u bajkama opasna i proždrljiva zvijer sa nekoliko glava, zelene je boje i riga vatru, zmaj; prenes. opaka, zla žena.
**äžūran/àžūran** prid. (fr.), odr. v. *äžūrnī/àžūrnī* - odgovoran u poslu, koji posao završava na vrijeme (obično u računovodstvu).
**ažurírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *ažùrīrām* - nešto dovesti u red da bude usklađeno s propisanim vremenom.

# B

**B b** - fonem(a), konsonant, glas, drugo slovo abecede i azbuke.
**bȁba**[1] im. ž. r. - očeva ili majčina majka; stara žena; *pejor.* žena; prenes. muškarac sa nekim ženskim osobina - puno priča; neko puno strašljiv.
**bȁba**[2] im. m. r. (perz.) - titula ili epitet za dobrog, poštenog ili pobožnog starca, npr. Alibaba.
**bábac** im. m. r., g. jd. *bápca*, g. mn. *bâbācā* - u pozitivnom smislu: dobrodržeća, zdrava i vitalna starija žena; pejor. muškarac koji kretnjama, ponašanjem, govorom nalikuje kakvoj babi.
**babaróga** im. ž. r., dat. jd. *babarógi* - izmišljeno strašilo kojim se prijeti djeci da će ih odnijeti kad su nemirna; uopće nešto čime koga treba zastrašiti.
**babètina** im. ž. r., aug.- pejor. od baba; isto: babuskara, velika baba zbog nečeg nesimpatična.
**bȁbica** im. ž. r. - žena koja pomaže porodilji pri porođaju.
**bábīn** prid. - koji pripada babi, očev.
**bȁbin/bȁbīn** prid. - kad nešto pripada babi, npr. babini unuci.
**bȁbine** im. ž. r., plur. tantum - vrijeme iza poroda kad porodilji i bebi bližnji donose poklone i novac.
**bȁbljī** prid. odr. - koji pripada babi, npr. bablje ljeto.
**bábo** im. m. r. (perz.), g. jd. *bába/bábe* - otac, tata, ćaća.
**bábovina** im. ž. r. - očevina, nasljedstvo od oca.
**bàbura** im. ž. r. - vrsta krupne paprike.
**bàcāč** im. m. r., g. jd. *bacáča* - onaj koji nešto baca, npr. u sportu bacač koplja, kamena, kugle, diska; vojn. bacač plamena.
**bacàkati se** gl. nesvrš., prez. *bacàkām se*, izv. od glagola bacati; ponavljati bacakanje u istim vremenskim razmacima.
**bàcati** gl. nesvrš., prez. *bàcām* - zamahom ruke ili ruku nešto od sebe odbacivati, npr. koplje; bacati naglasak na nešto, pridati čemu važnost, ukazati na težište problema.
**bàcīl** im. m. r. (lat.) - med. jednoćelijska bakterija, uzročnik zarazne bolesti, npr. bacil tuberkuloze.
**báciti** gl. svrš., prez. *bâcīm*, trp. prid. *bâčen* - zamahom i puštanjem iz ruke odjednom nešto odbaciti; prenes. odreći se čega, npr. baciti duhan; uludo i beskorisno utrošiti, npr. novac; baciti krivicu na koga, okriviti ga itd.
**báciti se** gl. svrš., prez. *bâcīm se* - npr. zbog opasnosti naglo leći na zemlju; posvetiti se čemu - baciti se na posao.
**Bâčkā** im. ž. r., dat. jd. *Bâčkōj* - velika ravnica u Vojvodini između Tise i Dunava.
**bȁčva** im. ž. r., g. mn. *bȁčāvā/bȁčvī* - oveće bure od drveta za vino ili rakiju, kaca.
**bȁčvār** im. m. r. - majstor, zanatlija koji izrađuje bačve i druge drvene posude.
**bačvàrija** im. m. r. - bačvarski zanat i radionica u kojoj se izrađuju bačve.
**bȁčvast** prid. - trbušast, nalik bačvi.
**bàćuška** im. m. r. (rus.) - ruski vojnik, općenito Rusi.
**bȁdanj** im. m. r., n. mn. *bȁdnjevi* - drvena posuda u kojoj se drži sir i sl., kaca; u mlinu (vodenici) izdubljen trupac kojim teče voda i pada na vodenični točak.
**badàva** pril. (perz.-ar.) - besplatno, džaba, bez naplate i nagrade; kad je nešto vrlo jeftino i prodaje se u bescijenje.
**bádem, bàjam** im. m. r. (sanskrt) - biljka koja raste u toplijim krajevima i daje koštunjav plod čija je jezgra vrlo ukusna za jelo.
**bádemast** prid., odr. v. *bádemastī* - koji je iste boje kao badem.



**bádemov** prid. - koji je od badema, npr. bademov cvijet.
**bádemovača** im. ž. r. - rakija sa aromom badema.
**bȁdlje** im. ž. r. mn. - trepavice koje rastu u oku i nadražuju ga.
**bȁdnjāk** im. m. r., n. mn. *bȁdnjāci* - tek usječeno drvo koje se uoči Božića položi na ognjište; dan uoči Božića - Badnjak, Badnji dan.
**bȁdnjī** prid. - koji se odnosi na Badnjak - Badnji dan.
**bàdža** im. ž. r. (perz.) - otvor na krovu kroz koji je izlazio dim kad su po kućama i kolibama postojala ognjišta.
**bádžo** im. m. r. (tur.), hip. od badženog, badžanak.
**badžànak, badžènog** im. m. r. (tur.) - muževi dviju ili više sestara u odnosu jedan na drugog.
**bagatèla** im. ž. r. (tal.) - muz. kratka kompozicija lakšeg sadržaja; beznačajan iznos novca kad se nešto kupuje, jeftinoća, malenkost, sitnica.
**bagatèlisati/bagatelizírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *bagatèlišēm/bagateizīrām* - potcijeniti ili potcjenjivati, omalovažiti ili omalovažavati.
**bàga** im. ž. r. (tur.) - čvorugasta izraslina na nogama, najčešće kod konja.
**bȁgav** prid., odr. v. *bȁgavī* - koji na nogama ima bage, koji boluje od baga; kad se neko u hodu zbog bolesne noge mora oslanjati više na onu drugu, pa zanosi tijelom.
**bagáža** im. ž. r. (fr.) - prtljag.
**báger** im. m. r. (njem.) - teško motorno vozilo sa dodatnim priključcima veoma pogodno za razne grube građevinske radove - iskopavanje, raščišćavanje i sl.
**bagèrisati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *bagèrišēm* - obaviti ili obavljati kakav građevinski posao uz upotrebu bagera.
**baglàma** im. ž. r. (tur.) - gvozdena spojnica kanata ili vrata sa štokom pomoću koje se mogu otvarati i zatvarati.
**bàgra** im. ž. r. - veoma loši ljudi, ološ, šljam.
**bàgrem** im. m. r., n. mn. *bàgremovi* - vrsta drveta iz porodice lepirnjača sa cvjetovima koji imaju vrlo prijatan miris.
**bàgremov** prid. - koji je od bagrema, npr. bagremov med.
**bahànālije** im. ž. r. mn. (lat.) - orgije, pijanke, terevenke; višednevne svetkovine u starom Rimu u slavu Baha, boga vina.
**bȁhat** prid., odr. v. *bȁhatī* - koji nikoga ne poštuje, ophodi se prema drugima oholo i sa visine, pravi se važan.
**bȁhatōst** im. ž. r., instr. jd. *bȁhatošću/bȁhatosti* - osobina onoga ko je bahat.
**bȁhnuti** gl. svrš., prez. *bȁhnēm* - običnije: banuti
**baìlisati se, bajìlisati se** gl. svrš. (tur.) - onesvijestiti se; zanijeti se, pasti u zanos.
**bàjam** im. m. r. - isto što i badem.
**bajàgi** pril. (tur.) - tobože, kao da, đoja.
**bâjan** prid., odr. v. *bâjnī* - pjesnički: čudnovato lijep, krasan, divan, čaroban.
**bàjat** prid. (ar.), odr. v. *bàjatī* - star, ob. se misli na hljeb koji je dugo stajao.
**bȁjati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *bȁjēm* - govorenje žena bajalica za koje se u narodu vjeruje da posebno izgovorenim riječima mogu izliječiti bolest ili istjerati kakvo zlo, ili navući na koga to dvoje; lijepo pričati o onome što je netačno s namjerom da se prevari.
**bȁjbok** im. m. r. i **bàjbokana** im. ž. r. - iron. zatvor, hapsana, buhara, ćuza, prostorija sa rešetkama iz koje se teško može pobjeći.
**bâjka** im. ž. r., dat. jd. *bâjci*, g. mn. *bâjkī* - vrsta književnog djela u kojem bića iz realnog života imaju nevjerovatne doživljaje i susrete sa nerealnim bićima (vilama, zmajevima, raznim čudovištima); *razg.* izmišljotina, nerealna priča (pričati bajke).
**bajònet/bajùnet** im. m. r. i **bajonéta/bajunéta** im. ž. r. (fr.) - hladno oružje, podugačak nož sa dvije oštrice koji vojnici nose o pasu ili stavljaju na vrh puške.
**bȁjrak** im. m. r. (tur.) - zastava, stijeg.
**bajràktār** im. m. r. (tur.) - osoba koja nosi bajrak.
**Bàjram** im. m. r. (tur.) - najveći islamski praznik (blagdan), Ramazanski bajram dolazi iza ramazanskog posta, a drugi Kurban-bajram sedamdeset dana iza njega.

**bajràmluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *bajràmluci* - poklon za Bajram, bajramski dar.
**bàjram-nàmāz** im. m. r. (tur.-perz.) - posebna molitva (namaz) ujutru prvog dana Bajrama.
**bàjramovati** gl. nesvrš., prez. *bàjramujēm* - provoditi Bajram, proslavljati Bajram, veseliti se za vrijeme Bajrama.
**bǎk** im. m. r., lokalizam, n. mn. *bákovi* - bik.
**báka** im. ž. r., dat. jd. *báki*, v. jd. *bâko*, hip. od baba.
**bàkāl, bàkalin** im. m. r. (ar.) - trgovac, prodavač namirnica.
**bakáluk** im. m. r. (ar.-tur.) - trgovanje namirnicama.
**bakàlār** im. m. r. (tal.) - vrsta ribe koja živi u sjevernim morima, priređuje se sušena na razne načine, pa otud izraz "suh kao bakalar" za nekoga ko je mršav.
**bàkam** im. m. r. (ar.) - vrsta rumenila koje je služilo kao kozmetičko sredstvo za uljepšavanje lica. Danas se tako zove ruž za usne, karmin.
**bàkamiti se** gl. nesvrš., prez. *bàkamīm se* - bojiti i tako uljepšavati lice bakamom.
**bàkāndža** im. ž. r. (mađ.) - teška i okovana cipela koja je naročito pogodna za nošenje kad ima snijega i leda.
**bàkar** im. m. r. (tur.), g. jd. *bàkra* - hemijski elemenat Cu, vrsta metala koji je veoma dobar provodnik električne struje.
**baklàva** im. ž. r. (ar.), g. mn. *baklávā* - orijentalna poslastica koja se u domaćinstvima najčešće priprema u vrijeme Bajrama; pravi se slaganjem jufke, koja se filuje smjesom tirinta, šećera i samljevenih oraha, a poslije pečenja preliva agdom (u toploj vodi rastopljeni šećer).
**bǎklja** im. ž. r. (njem.), g. mn. *bǎkljī* - buktinja, štap na čijem vrhu gori vatra i služi za osvjetljavanje, potpaljivanje vatre i sl.
**bàkrāč** im. m. r. (tur.) - bakreni kotao, veća posuda od bakra za kuhanje na otvorenoj vatri.
**bàkrenī** prid. - nešto što je izrađeno od bakra.
**bakrènast/bàkrenast** prid. - koji je po nečem kao bakar, npr. bakrene boje.
**bakrènjāk** im. m. r., n. mn. *bakrenjáci* - sitan novac od bakra; ono što je od bakra (bakreni kotao).
**bǎkropīs** im. m. r. - tehnika crtanja na bakrenoj ploči uz pomoć kiseline, crtež na ploči u toj tehnici.
**bǎkrorēz** im. m. r. - tehnika crtanja urezivanjem na bakrenoj ploči; crtež nastao tehnikom bakroreza.
**bàksuz** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *bàksuzi* - neko koga ne prati sreća pa često doživljava neuspjeh, zlosretnik; osoba koja i drugima donosi lošu sreću, onaj koji stalno doživljava peh.
**bǎkšiš** im. m. r. (perz.) - novac dat nekome pored redovne plaće, napojnica.
**bàktati se** gl., nesvrš. (tur.), prez. *bǎkćem se* - kad nam u nekom poslu zbog nečega ne teče sve kako smo zamislili, pa se patimo i gubimo vrijeme.
**bàktērija** im. ž. r. (grč.) - golim okom nevidljiv jednoćelijski organizam.
**bakteriòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *bakteriòlozi* - stručnjaci koji se bave proučavanjem bakterija.
**bakteriològija** im. ž. r. (grč.) - naučna disciplina koja se bavi proučavanjem bakterija.
**bakteriòloškī** prid. - koji se odnosi na bakteriologiju i bakteriologe.
**bâl** im. m. r. (fr.), n. mn. *bálovi* - masovno posjećen svečani ples, na kojem je sve na visini, gospodski, muzika, odjeća plesača, organizacija.
**bǎla** im. ž. r. (tal.) - u svežanj smotana mehka roba.
**balàbān** im. m. r. (tur.) - dresirani medvjed (ili mečka) koji igra uz bubanj, pa ga vode po teferičima i pokazuju publici; štap kojim se udara u bubanj; neko ko je pun snage, nezgrapan krupan čovjek.
**baláda** im. ž. r. (fr.) - kraća lirsko-epska pjesma, tužna sadržaja; vrsta vokalne ili instrumentalne kompozicije.
**balàlājka** im. ž. r. (rus.), dat. jd. balàlājci - vrsta tambure trokutasta izgleda iz Ukrajine i Rusije.
**balansírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *balànsīrām* - održavati ravnotežu, npr. na cirkuskoj žici; dovoditi u ravnotežu automobilske gume; kolebati se kojoj se strani priključiti.



**bǎlav** prid., odr. v. *bǎlavī* - slinav, kome curi iz nosa; mlad, neiskusan, nezreo, zelen.
**bǎlavac** im. m. r., g. jd. *bǎlavca* - onaj ko je slinav; neko suviše mlad, zelen, nezreo i neiskusan; *pejor.* neotesanac.
**bǎlavica** im. ž. r. - mlada, neiskusna ženska osoba.
**bàlčak** im. m. r. (tur.), n. mn. *balčàci* - dio mača ili noža koji se drži u ruci, dio u koji je usađena oštrica.
**baldàhīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *baldahína* - platno iznad kreveta, prijestolja, nosiljke.
**bǎlega** im. ž. r., dat. jd. *bǎlegi/bǎlezi* - goveđi izmet.
**balerína** im. ž. r. (tal.) - žena koja se bavi baletom, plesačica baleta.
**bàlet/bàlēt** im. m. r. (tal.) - umjetnički ples zasnovan na ljepoti kretnji ljudskog tijela; dio umjetničkog ansambla u pozorištu.
**balètān** im. m. r. (tal.), g. jd. *baletána* - muškarac koji se bavi baletom, plesač baleta.
**bàlija** im. m. r. (ar.) - seljak musliman; neobrazovan prost čovjek koji nije pripadao plemstvu; pejor. naziv za muslimana.
**bàlist(a)** im. m. r. (alb.), g. jd. *bàlistē* - član Albanske vojske u Drugom svjetskom ratu.
**balìstičār** im. m. r. (lat.) - stručnjak koji se bavi pročavanjem kretanja, učinka i porijekla ispaljenog zrna.
**balìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *balìstici* - izučavanje kretanja, učinka i porijekla zrnâ ispaljenih iz kakvog oružja; djelatnost naročito zastupljena u kriminalistici.
**bǎliti** gl. nesvrš., prez. *bǎlī* - kad nekome curi iz nosa; prenes. cmizdriti, plakati; pričati gluposti, bulazniti.
**Bàlkān** im. m. r. (tur.), g. jd. *Balkána* - Balkansko poluostrvo/poluotok; niz planina na sjeveristočnom dijelu poluostrva; države na poluostrvu.
**Balkánac** im. m. r. (tur.), g. jd. *Balkánca*, g. mn. *Bàlkānācā* - stanovnik Balkana; prenes. onaj koji ne usvaja kulturne vrijednosti Evrope.
**balkanizácija** im. ž. r. - pejor. zavođenje odnosa podijeljenosti među narodima; raspadanje države na više zavađenih dijelova.
**balkanìzam** im. m. r. - neke iste osobine jezika kojim se govori na Balkanu bez obzira na njihovu genetsku srodnost; ono što pripada Balkanu po uvjerenju i mišljenju u ostalom dijelu Evrope.
**bàlkōn** im. m. r. (tal.), g. jd. *balkóna* - izbočen, ograđen i vratima povezan dio kuće sa njenom unutrašnjošću; poseban izdignuti dio u pozorištu ili kinu odakle se bolje može pratiti program.
**bàlōn** im. m. r. (tal.) - dječija igračka napravljena od tankog rastegljivog materijala; kad se napuše, ima kuglast ili neki drugi oblik; letjelica napuhana gasom koji je lakši od zraka.
**bàlota** im. ž. r. (tal.) - kugla u boćanju.
**bàlvan** im. m. r. (tur.) - velik komad drveta dobijen obaranjem stabla; drvena sirovina spremna za obradu; *prenes.* priglup, sirov, nedokazan, tvrdoglav čovjek, glupak.
**bàlzam** im. m. r. (grč.) - mehlem; ljekovita smjesa raznih biljnih ekstrakata; sredstvo za balzamiranje.
**balzamírānje** gl. im. s. r. - obrađivanje tijela pomoću balzama kako bi se sačuvalo od raspadanja.
**balzamírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *balzàmīram* - pomoću balzama učiniti da se tijelo mrtvaca sačuva od raspadanja.
**baljèzgati** gl. nesvrš., prez. *baljèzgā* - pejor. govoriti nešto što nije ni blizu pameti, lupetati, izvaljivati razne gluparije.
**bǎmbus** im. m. r. (lat.), n.jd. *bǎmbusi* - vrsta trske; biljka koja raste u tropskim predjelima.
**bàmbusov** prid. - nešto od bambusa, npr. bambusov štap.
**bǎmja** im. ž. r. (tur.) - vrsta biljke od čijeg ploda se spravlja ukusno istoimeno jelo.
**bân** im. m. r. (avar.), n. mn. *bánovi* - titula vladara u srednjovjekovnoj bosanskoj državi (Kulin ban).
**bànālan** prid. (fr.), odr. v. *bànālnī* - običan, svakodnevan, često viđen, očekivan, bezvrijedan, otrcan, bez originalnosti.

**banalizírati/banàlizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *banalìzīrām* i *banàlizujēm* - činiti ili učiniti da šta bude banalno.
**banálnōst** im. ž. r. instr. jd. *banálnošću/ banálnosti* - nešto što je banalno.
**banána** im. ž. r. (gvinej.) - vrsta voća iz tropskih predjela; vrsta električnog utikača; nestabilne banana države u Srednjoj i Južnoj Americi.
**Bànāt** im. m. r., g. jd. *Banáta* - ravnica u Vojvodini istočno od rijeke Tise.
**bânčiti** gl. nesvrš., prez. *bânčī* - pijančiti i gubiti vrijeme, pijančenje, uživati u raspojasanom društvu.
**bânda** im. ž. r. (tal.), g. pl. *bândī* - grupa ljudi sklonih kriminalu, maltretiranju drugih i lošem ponašanju; orkestar limenih instrumenata.
**bandažírati** gl. (fr.) svrš. i nesvrš., prez. *bandàžīrām* - nešto čvrsto zaviti, staviti zavoj, povezati zavojem.
**bandéra** im. ž. r. (tal.) - jedan od visokih drvenih stupova koji vode žice električne energije.
**bàndīt** im. m. r. (tal.) - razbojnik, osoba sklona pljačkanju, prevari, ubijanju; član bande.
**banditìzam** im. m. r. - kriminalna djela koja čine banditi; pljačke, ubistva, razbojništva.
**bandòglav** prid., - lakomislen, osoba koja se lahko upušta u sve bez razmišljanja.
**Bànija** im. ž. r. - predjel u Hrvatskoj između rijeka Kupe i Une.
**Baníjac** im. m. r. - stanovnik Banije.
**Bànijka** im. ž. r. - stanovnica Banije.
**bánka** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *bánci*, g. mn. *bànākā/bánkī* - državna ili privatna ustanova čije je poslovanje vezano za promet novca i vrijednosnih papira.
**bànkār** im. m. r. - stručnjak za poslovanje u banci; vlasnik privatne banke.
**bànkārskī** prid. - koji pripada bankarstvu i bankarima.
**bànkārstvo** im. ž. r. - djelatnost kojom se bave banke.
**bànkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *bankéta* - slavlje i gozba sa posebno pozvanim gostima nekim povodom ili u nečiju čast.
**bankína** im. ž. r. (tal.) - ivica, ivičnjak, rubni dio ceste.
**bànknōta/banknóta** im. ž. r. (tal.) - papirni novac, novčanica veće vrijednosti.

**bànkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na banku, npr. bankovni kapital.
**bànkrot** im. m. r. (tal.) - propast banke u momentu kad ne može da isplati uloženi novac; propast preduzeća, stečaj; prenes. propast, slom, fijasko.
**bankrotíranje** gl. im. s. r. od bankrotirati.
**bankrotírati** gl. svrš., prez. *bankròtīram* - doživjeti bankrot, pasti pod stečaj; razg. ostati bez novca.
**bánovina** im. ž. r. - hist. oblast kojom upravlja ban, npr. u okviru Kraljevine Jugoslavije Hrvatska je bila banovina, a BiH je bila podijeljena na tri banovine.
**bánovīnskī** prid. - koji se odnosi na banovinu.
**bânskī** prid. - koji se odnosi na bana i banove.
**bànuti** gl. svrš. prez. *bànēm* - iznenada doći, najednom isakrsnuti, naglo se pojaviti, bahnuti.
**bànja** im. ž. r. (tal.) - bazen napunjen toplom mineralnom vodom koja izvire iz zemlje, med. ustanova koja mineralnu vodu koristi u liječenju ljudi, lječilište; toplice.
**bàpskī** prid. - koji se odnosi na babe, npr. bapska priča, naklapanje.
**bâr[1], bárem** pril. (tur.) - makar, u najmanju ruku, ako ništa drugo.
**bâr[2]** im. m. r. (engl.) n. mn. *bárovi* - vrsta lokala u kojem svira muzika, pleše se, pije stojeći ili sjedi na visokim stolicama uz šank.
**bàra** im. ž. r. - voda koja se zadržala u udubljenjima zemlje, lokva; zemljište koje je uvijek mokro, natopljeno vodom, blato, močvara.
**baràba** im. m. r. - čovjek neotesana, gruba ponašanja, propalica, ološ.
**baràka** im. ž. r. (šp.), dat. jd. *baràci*, g. mn. *barákā* - daščara, improvizovana niska nastamba za smještaj alata i radnika na gradilištu.
**baràtati** gl. nesvrš. - rukovati nečim, biti vješt.
**bàrbar(in)** im. m. r. (grč.) - surov čovjek sklon osvajanju i uništavanju svega pred sobom, varvarin.
**barbarìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *barbarìzma* - kovanica ili fraza izvedena krivom primjenom pravila ili ropski udešena prema stranom jeziku: varvarizma.



**bàrbārskī** prid. - koji se odnosi na barbare/varvare.
**bàrbārstvo** im. s. r. - ono što čine barbari, divljački i uništavalački odnos prema svemu; surovost, divljaštvo, nekultura, varvarstvo..
**bàrbut** im. m. r. (perz.) - vrsta istočnjačke hazardne igre kockama.
**bârd** im. m. r. (engl.-kelt.) - vrlo cijenjen i proslavljen pisac, majstor lijepe riječi, nacionalni pjesnik.
**bàrdāk** im. m. r. (perz.), g. jd. *bardáka* - posuda od zemlje po obliku kao ibrik.
**bàrel** im. m. r. (engl.) - mjera za tečnost, najčešće za naftu u SAD jedan barel = 158,96 litara.
**barèljef** im. m. r. (tal.-fr.) - niski reljef kod kojeg se likovi ne uzdišu znatno od podloge.
**barijéra** im. ž. r. (fr.) - nešto što nam se isprijeći kao otežavajuća okolnost u poslu, neko ograničenje; neka prepreka na putu, smetnja prilikom prolaska; teškoća u komunikaciji ljudi koji govore različite jezike.
**barikáda** im. ž. r. (fr.) - niz raznih stvari naslaganih na zgodnom mjestu radi zaklanjanja i odbrane od neprijatelja.
**bàritōn/barìtōn** im. m. r. (tal.) - u pjevanju muški glas između tenora i basa; pjevač koji pjeva tim glasom.
**bàrjak** im. m. r. (tur.) - u nar. pjesmi zastava, stijeg, bajrak..
**bàrjaktār** im. m. r. (tur.) - u nar. pjesmi onaj što nosi zastavu; hist. čin u vojsci Osmanskog Carstva, bajraktar.
**bârka** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *bârci*, g. mn. *bârkī* - manji brod za plovidbu morem, brodić.
**barkalòra** im. ž. r. (tal.) pjesma koja dočarava idilu vožnje uz more, a pjeva je gondolijer.
**bàrok** im. m. r. (port.) - stilski pravac u Evropi od kraja 16. do polovine 18. vijeka u arhitekturi, likovnoj umjetnosti, muzici i književnosti, nemirnog izraza, dekorativnosti, patetičnosti...
**bàrometar** im. m. r. (grč.) - naprava za mjerenje pritiska zraka.
**baròvit** prid., odr. v. *baròvitī* - koji je pun bara, a time uvijek mokar.
**bârskī** prid. - može se odnositi na lokal koji se zove bar (*barska dama*), na baru (*barska ptica*), te na grad Bar u Crnoj Gori.
**bârski** pril. - kao u lokalu, na barski način, kao u baru.
**bàršun** im. m. r. (mađ.) - vrsta kvalitetne tkanine nježne površine; kadifa, pliš, samt, velvet.
**bàršunast** prid., odr. v. *bàršunastī* - koji je izrađen od baršuna; prenes. nešto što ima osobine baršuna, nečiji glas, njegovana koža.
**bàrōn/bàrūn** im. m. r. (tal.) - pripadnik plemićkog reda nižeg ranga.
**barònica/barùnica** im. ž. r. - plemkinja, žena pripadnik plemićkog reda nižeg ranga.
**barùština** im. ž. r., pejor. od bara - baretina, ružna bara koja ničemu ne služi, zemljište puno vode i mokrine koje se ne može iskoristiti za zemljoradnju; prenes. društvana sredina puna bezidejnosti, bez ikakva događanja, puna učmalosti.
**bárut** im. m. r. (grč.) eksplozivna smjesa kojom je napunjen metak, naglim sagorijevanjem izbacuje tane iz vatrenog oružja.
**bàs** im. m. r. (tal.) - najdublji glas kod pjevača; zvuk koji se može izvesti muz. instrumentom.
**basàmak** im. m. r. (tur.) - stepenica i prečaga na ljestvama.
**bàsati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *bàsām* - stupati, gaziti teškim hodom; lutati, tumarati.
**bàsma** im. ž. r. (tur.) - šarena pamučna tkanina od koje su se krojile ženske haljine.
**bäsna** im. ž. r., g. mn. *bäsnī* - vrsta književnog djela sa moralnom poukom, u kojem su životinje simboli dobrih i loših ljudskih osobina.
**basnopísac** im. m. r., g. jd. *basnopísca* - pisac koji piše basne.
**bäsnoslovan** prid., odr. v. *bäsnoslovnī* - koji je velik, ogroman, neizmjeran (basnoslovno blago).
**bàstard** im. m. r. (tal.) - mješanac, produkt miješanja dviju rasa.
**bastìōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *bastióna* - tvrđava, bedem, grudobran, utvrda; prenes. pojedinac ili grupa ljudi u odbrani određenih najčešće pozitivnih ideja.

**bàš** pril. (tur.) - kojim nešto ističemo, naglašavamo (bilo je baš tako); umanjujemo lošu osobinu (nije on baš ni lud); pitamo (Baš?).

**bȃšča** im. ž. r. (perz.), g. mn. *bȃščā/bȃščī* - bašta, obradivo zemljište kraj kuće sa voćem, cvijećem ili povrćem; prostor ispunjen stolovima i stolicama ispred restorana, kafića, kafane.

**Baščàršija** im. ž. r. (tur.-perz) - dio grada Sarajeva sa očuvanom orijentalnom arhitekturom.

**bašèskija** im. m. r. (tur.) - stari isluženi janjičar, janjičarski veteran.

**bašibòzuk** im. m. r. (tur.) - hist. pripadnik neregularnog dijela vojske Osmanskog Carstva.

**bàšica** im. m. r. (tur.) - prva kap, prva rakija koja poteče iz kazana.

**bàška** pril. (tur.) - posebno, odvojeno.

**baškáriti se** gl. nesvrš., prez. *bàškārīm se* - izležavati se, predavati se uživanju, koristiti udobnost.

**bàšlija** im. m. r. (tur.) - čioda, pribadača, igla sa glavicom.

**bàšluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *bàšluci* - uspravan i lijepo istesan kamen postavljen na mezaru (grobu) umrloga, muslim. nadgrobni spomenik.

**báština** im. ž. r. - češće: naslijeđe, zaostavština, imanje, očevina, djedovina; naslijeđeno kulturno blago (umjetnost, književnost, spomenici, običaji itd.).

**báštinīk** im. m. r. - nasljednik.

**báštiniti** gl. svrš., prez. *báštinīm* - naslijediti.

**baštòvān** im. m. r. (perz.), g. jd. baštována - osoba koja sadi povrće i cvijeće u bašti, vrtlar.

**bašunsàgōsum** (tur.) - izjava saučešća "da ti je živa glava!" Na ovo se odgovara sa: "dostum sagosum!" "zdrav mi bio moj prijatelju!"

**bȃt** im. m. r. - zvuk koji se čuje od vojničkog koraka, konjskih kopita.

**bàtāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *bàtāci* - mesnati dio noge kod ptica i peradi; prenes: lijepo građene ženske noge.

**bàtāl** prid. (ar.) - pokvaren, loš, neotesan.

**batáliti** gl. svr. (tur.), prez. *bàtālīm* - okaniti se čega, ostaviti (bataliti pušenje); obataliti, pokvariti, upropastiti.

**batàljōn/batàljūn** im. m. r. (fr.) - kopnena vojnička jedinica sastavljena od tri čete.

**bàtērija** im. ž. r. (fr.) - džepna električna svjetiljka; umetak za džepnu svjetiljku (tranzistorski prijemnik i sl.) sa pohranjenom električnom energijom; akumulator; vojn. artiljerijska jedinica.

**bátil** im. m. r. (ar.) - pokvarenjak, nevaljalac.

**bàtina** im. ž. r. - predmet nalik na štap za zadavanje udaraca, za batinanje.

**batìnāš** im. m. r., g. jd. *batináša* - onaj koji udara batinom, u nedemokratskom društvu takvi sprovode naloge vlasti i pomoću batine pokazuju njenu moć.

**batìnati** gl. nesvrš. - tući batinom, mlatiti, udarati.

**bàtisati** gl. nesvrš. (tur.) - crknuti, krepati.

**batìskaf** im. m. r. (fr.) - podvodno vozilo za osmatarnje života u dubinama mora.

**batr̀gati se** gl. nesvrš., prez. *batr̀gām se* - izvoditi kretnje kako bi se oslobodili čega, otimati se, izvlačiti se iz nevolje; natezati se, mučiti se.

**bàūk** im. m. r., n. mn. *bàūci* - pojava koja nas straši, strašilo neodređena lika.

**baùljati** gl. nesvrš. - hodati pomažući se rukama, teško se kretati zadnjim atomima snage.

**bàviti se** gl. nesvrš., prez. *bàvīm se* - biti zaokupljen nekom aktivnošću (pisanjem, slikanjem i sl.).

**báza** im. ž. r. (lat.) - osnova; temelj koji služi kao početak kakvoj nadgradnji; mjesto gdje boravi vojska sa oružjem i opremom; sigurno utočište.

**bàzalt** im. m. r. (lat.) - kamen crne ili zelene boje vulkanskog porijekla.

**bàzār** im. m. r. (perz.), g. jd. *bazára* - mjesto gdje se nešto prodaje; pazar; ozidana i natkrivena pijaca u orijentalnom stilu; bezistan.

**bazèrdān** im. m. r. (perz.) - trgovac.

**bázati** gl. nesvrš., prez. *bȃzām* - raditi nešto bez ikakva plana; švrljati, tumarati bez cilja.

**bàzēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *bazéna* - od betona ili kakva drugog materijala prostor ispunjen vodom; područje bogato rudnim naslagama.

**bázga** im. ž. r. - češće: zova, zohva, ljekovita biljka bijelih grozdastih cvjetova.



**bazìlika** im . ž. r. (lat.), dat. jd. *bazìlici* - najčešće stara kršćanska crkva pravouglog tlocrta i specifične arhitekture.

**bazírati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *bàzīrām (se)* - zasnivati se na nečemu.

**baždáriti** gl. nesvr. (perz.), prez. *bàždārīm* - provjeriti određenim instrumentima da li nešto posjeduje utvrđenu mjeru.

**bdjȅti** gl. nesvrš., prez. *bdìjēm* - ne spavati; ostati budan kako bi se o nekom brinuo.

**beàmter** im. m. r. (njem.) - činovnik; iron. onaj što je nekreativan i poslušan.

**béba** im. ž. r. - tek rođeno dijete, novorođenče; lutka.

**bȅbast** prid., odr. v. *bȅbastī* - koji ima lije-po lice kao beba, nalikuje bebi.

**Béčanin/Béčlija** im. m. r., ž. r. - stanovnik Beča.

**Béčanka** im. ž. r., dat. jd. *Béčānki* - stanovnica Beča.

**béčiti se** gl. nesvrš., prez. *bȇčīm se* - neubičajeno izbuljiti oči, zgledati se s nekim (u čudu).

**bȇčkī** prid. odr.v.- koji pripada ili se odnosi na Beč (bečki odrezak).

**bèćār** im. m. r. (perz.), g. jd. *bećára* - veseljak, ravnjak, ženoljubac, sklon jelu i piću; mlađi neženja, momak.

**bećárac** im. m. r., g. jd. *bećárca*, g. mn. *bèćārācā* - vrsta vesele narodne pjesme karakteristične melodije sa erotskim aluzijama; narodno kolo.

**bèdāk** im. m. r. (perz.), n. mn. bedáci - glupak, umno ograničen čovjek.

**bèdast** prid. - glup, umno ograničen, tupast.

**bèdem** im. m. r. (ar.), g. mn. bȅdēmā - zidina, masivan zid podignut za odbranu tvrđave ili grada.

**bedèvija** im. ž. r. (ar.) - kobila arapske pasmine; jak teretni konj; pren. snažna, visoka i vrijedna žena.

**bedìnerica/bedìnerka** im. ž. r. (njem.) - spremačica, žena koja zarađuje obavljajući kućanske poslove u gospodskim kućama.

**bèdrenī** prid. odr. v. - koji se odnosi i pripada bedru (npr. bedrena kost).

**bedrènica** im. ž. r. - vrsta bolesti, oboljenje slezene kod goveda.

**bȅdro** im. s. r., g. jd. *bȅdra*, g. mn. *bȅdārā* - gornji dio čovjekove noge.

**bedùīn** im. m. r. (ar.), n. mn. *bedúini* - Arapi koji žive nomadskim životom.

**bedùīnka** im. ž. r., dat. jd. *bedùīnki* - žena beduin.

**bȅg** im. m. r. (tur.), n. mn. *bȅgovi*, u nar. pjesmi *bȅzi* - plemić u Osmanskom Carstvu; zapovjednik na većem dijelu teritorije, npr. sandžaka; ugledan, bogat čovjek.

**bȅgovica** im. ž. r. - begova žena.

**begènisati** gl. svrš. i nesvrš. (tur.), prez. *begènišēm* - izabrati nešto prema srcu, zavoljeti u ljubavi; uopće odabrati nešto što nam se sviđa.

**bȇgeš** im. m. r. (mađ.) - vrsta muzičkog instrumenta, kao kontrabas.

**bèglerbeg** im. m. r. (tur.) - beg zapovjednik.

**bègluk** im. m. r. (tur.), n. m. *bègluci* - begova imovina, zemlja; administrativna jedinica kojom upravlja beg.

**begòvāt** im. m. r. (tur.) - vlast begova; ukupno svi begovi u odnosu na druge.

**bèhār** im. m. r. (perz.), g. jd. *behára* - cvat na voćakama u proljeće.

**behàrati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *behàrā* - cvjetati.

**bèhūt** im. m. r. (perz.), prez. *behúta* - omamljenost, opijenost, nesvijest.

**béjbisiter** im. ž. r. (engl.) - dadilja, ženska osoba koja čuva i pazi malu djecu dok su roditelji odsutni.

**bejtùrān** im. m. r. (ar.) - biljka vrlo ugodna mirisa.

**bȅk** im. m. r. (engl.), n. mn. *bèkovi* - u fudbalu igrač koji je pretposljednji ispred golmana u odbrani vlastitog gola.

**béknuti** gl. svrš., prez. *bȇknē* - glas ovce; oponašati taj glas; prenes. progovoriti, reći.

**bèkrija** im. m. r. (ar.) - pripit čovjek koji se klatari od jedne do druge gostionice i pijanči, bekrija se; pijanica.

**bèlāj** im. m. r. (ar.), g. jd. *belája* - neprilika; nesreća; nugodnost; neprijatnost.

**belàjisati** gl. nesvrš., prez. *belàjišēm* - patiti se, mučiti se, živjeti stalno u nekim nevoljama i bijedi.

**bèlćim** pril. (ar.-perz.) - možda, valjda, vjerovatno.

**belègija** im. ž. r. (ar.) - kamen za oštrenje kose, noževa; brus.
**belènzuka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *belènzuki* - narukvica od više zlatnih ili srebrenih lančića.
**bèli** pril. (ar.) - sigurno, zaista.
**beletrìstičkī** prid. (fr.) - pripada i odnosi se na pisce i lijepu književnost (beletristiku).
**beletrìstički** pril. (fr.) - na način kao što čini pisac.
**beletrìstika** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *beletrìstici* - lijepa književnost u koju spadaju pje-sme, pripovijetke, romani, eseji, putopisi.
**Belgijánac** im. m. r., g. jd. *Belgijánca,* g. mn. *Belgìjanācā* - državljanin Belgije.
**Belgìjānka** im. ž. r., dat. jd. *Belgìjānki* - državljanka Belgije.
**bèlkānto** im. m. r. (tal.) - talijanski izraz u pjevanju.
**belzèbub** im. m. r. - prema biblijskoj priči filistejskom bogu bilo je ime Baal Zebub; načelo dobra prema zlu; đavo, vrag, sotona.
**bȅn** im. m. r. (tur.), n. mn. *bȅnovi* - mladež na licu ili nekom drugom dijelu tijela.
**bȅna** im. ž. r. (tur.) - naivan, priglup čovjek, onaj koji sporo misli.
**bènast** prid., odr. v. *bènastī* - budalast, luckast, glupav.
**benáviti** gl. nesvrš., prez. *bènāvīm* - budalesati, govoriti gluposti.
**bèndati** gl. nesvrš., prez. *bèndām* - priznavati, pridavati važnost.
**Bȅndbaša, Bȅmbaša** im. ž. r. (perz. tur.) - mjesto gdje Miljacka ulazi u grad Sarajevo; istoimena brana, ustava na tom mjestu.
**benediktínac** im. m. r., g. jd. *benediktínca,* g. mn. *benediktīnācā* - redovnik iz katoličkog reda sv. Benedikta kojem je ideal molitva i rad.
**benétati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *bènēćēm* - naklapati, lupetati, budalesati, govoriti gluposti.
**benevèntana** im. ž. r. (tal.) - kurzivni oblik latinice u srednjem vijeku.
**benevolèntno** pril. (lat.) - dobronamjerno, s naklonošću prema nekome, dobre volje.

**bènsilāh** im. m. r. (tur.-ar.), g. jd. *bensiláha,* n. mn. *bensilási* - širok kožni opasač sa više pregrada sprijeda za novac, duhan, papire, noževe, oružje.
**bȅnt** im. m. r. (perz.) - brana, ustava, nasip.
**bènzīn** im. m. r. (njem.), g. jd. *benzína* - derivat nafte koji služi kao pogonsko gorivo za motorna vozila.
**bènzīnskī** prid. - koji se odnosi na benzin, npr. benzinski motor, benzinska pumpa...
**bèrāč** im. m. r., g. jd. *beráča* - osoba ili neka sprava koja bere, npr. jabuke.
**beràčica** im. ž. r. - žena berač.
**bèrāt** im. r. (tur.), g. jd. *beráta* - sultanov ukaz.
**bérba/bèrba** im. ž. r., g. mn. *bérbī/bérbā* - skupljanje plodova raznih biljki, jabuka, grožđa, kukuruza, ljekovitih trava.
**bèrber(in)** im. m. r. (tal.) - brijač, brico, zanatlija koji brije, šiša, suneti.
**bèrbērnica** im. ž. r. (tal.) - radnja u kojoj radi berber, brijačnica.
**berìćet** im. m. r. (ar.) - korist, dobit, dobar prinos, izobilje.
**berìćetan** prid., odr. v. *berìćetnī* - u vezi sa berićetom, plodonosan, koristan, obilan.
**bernardínac** im. m. r., g. mn. *bernàrdīnācā* - vrsta velikog alpskog psa.
**bérza/bȅrza** im. ž. r. (tal.), g. pl. *bérzī/bȅrzī-* tržište vrijednosnih papira; hrv. búrza.
**bèsa** im. ž. r. (alb.) - čvrsto obećanje koje dadne Albanac; zadana riječ koja se poštuje pod svaku cijenu, časna riječ.
**bèsan** prid., odr. v. *bèsanī* - bez sna, bez spavanja (besana noć).
**bèsanica** im. ž. - nesanica, nespavanje.
**bèsjeda** im. ž. r. - obraćanje auditoriju u svečanoj prilici, posebno pripremljen govor.
**bèskamatnī** prid. - kredit ili zajam koji ne predviđa naplatu kamata prilikom povratka novca.
**beskaràkteran** prid., odr. v. *beskaràkternī* - loš, koji nema karaktera, od njega se samo nešto negativno očekuje.
**bȅskičmenjāk/beskičmènjāk** im. m. r., n. mn. *bȅskičmenjāci/beskičmènjáci* - biol. bića koja nemaju kičmu za razliku od kičmenjaka; prenes. osobe koje su bez svog stava, bez karaktera, bez ponosa; poltroni; beskràlješnjak.



**bȅskonačan/bèskonačan** prid., odr. v. *bȅskonačnī/bèskonačnī* - beskrajan, bez okončanja, ne vidi mu se završetak.
**bȅskorīstan** prid., odr. v. *bȅskorīsnī* - od kojeg nema ni pomoći ni koristi, niti se to može očekivati.
**bȅskrāj** im. m. r. - ono čemu ni um granice ne može doseći; neograničeno u prostoru.
**bȅskrājan** prid. odr. v. *bèskrājnī* - beskonačan, bez kraja, nesaglediv.
**bȅskrupulōzan** prid., odr. v. *bȅskrupulōznī* - bezobziran, bezobrazan, bezosjećajan, drzak, na sve spreman u negativnom smislu.
**bèskrvan** prid. odr. v. *bèskrvnī* - malokrvan, bez krvi; pren. slab, loš, neodlučan, beizražajan.
**bèskućnīk** im. m. r., n. mn. *bèskućnīci* - siromah, čovjek bez igdje ičega.
**bȅsmīsao** im. m. r., g. jd. *bȅsmīsla* - besmislenost, nerazumnost, koji je neshvatljiv, neobjašnjiv.
**bèsmislen** prid. odr. v. *bèsmislenī* - odnosi se na besmisao, besmislenost.
**bèsmislenōst** im. ž. r., instr. jd. *bèsmislenošću/bèsmislenosti* - besmisao, besmislica, besmisleno ponašanje.
**bèsmislica** im. ž. r. - nešto što je bez smisla, štetna, nepotrebna i iskonstruisana glupost.
**bèsmrtan** prid., odr. v. *bèsmrtnī* - vječno, neuništivo, nezaboravno, nema mu kraja.
**bȅspara** im. ž. r. (ar.-perz.) - krpa za pranje posuđa u kuhinji.
**bèsparica** im. ž. r. - nedostatak para, kad se živi sirotinjski bez dovoljno novca.
**besperspektívnōst** im. ž. r., instr. jd. *besperspektívnošću/besperspektívnosti* - stanje bez valjanih izgleda za bolju budućnost i razvoj.
**bèsplatan** prid., odr. v. *bèsplatnī* - nešto što se dobije bez novčane naknade, bez plaćanja novcem.
**bèsplatno** pril. - bez novčane naknade, na način bez plaćanja.
**bèsplodan** prid., odr. v. *bèsplodnī* - jalov, ne daje ploda (zemlja, voćka); pren. uzaludan, nekoristan (npr. besplodna diskusija).

**bèspogovōrno** pril. - poslušati bez protivljenja, bez riječi, poslušno.
**bèspolan** prid., odr. v. *bèspolnī* - bez osobina pola u smislu razmnožavanja.
**bèspomoćan** prid., odr. v. *bèspomoćnī* - ne može ni sebi pomoći, nemoćan.
**bèsposlen** prid. odr. v. *bèsposlenī* - nije zauzet nikakvim poslom; koji nema šta da radi, pa se bavi raznim glupostima; dokon.
**besposlènjāk** im. m. r., n. mn. *besposlenjáci* - besposličar, neradnik; onaj koji ne voli raditi.
**bèsposlica** im. ž. r. - ni u šta utrošeno vrijeme, dangubljenje, dokolica.
**bȅspoštēdān** prid., odr. v. *bȅspoštēdnī* - nemilosrdan, bezobziran, surov, koji nikoga ne štedi.
**bȅsprāvan** prid. odr. v. *bȅsprāvnī* - uraditi nešto mimo pravnih propisa.
**bȅsprāvlje** im. s. r. - nepoštivanje pravnih propisa i normi, bespravnost.
**bȅsprāvnōst/besprávnōst** im. ž. r. - bespravlje.
**besprédmetan** prid., odr. v. *besprédmetnī* - neosnovan, neutemeljen, bezrazložan.
**besprijèkōran** prid., odr. v. *besprijèkōrnī* - savršen, ne pruža priliku za prigovor ili kritiku ni u jednoj pojedinosti.
**besprímjeran** prid., odr. v. *besprímjernī* - takav je da mu nema primjera, poseban, jedinstven bio loš ili dobar.
**bȅsprincipijelan** prid., odr. v. *bȅsprncipijelnī* - suprotno od principijelan, neprincipijelan; nije zasnovan na očekivanom načelu.
**bȅsprizōran/besprízoran** prid., odr. v. *bȅsprizōrnī/bezprízornī* - djeca bez roditelja koje odgaja ulica i razvija negativne karakterne osobine.
**bèspūće** im. s. r. - besputica, zabačen kraj u kojem se ne zna ni za put; prenes. bilo koja situacija u kojoj se čovjek ne snalazi, nema puta, izlaza.
**bȅsrāman** prid., odr. v. *bèsrāmnī* - koji je tvrda obraza, ne stidi se.
**bèsrāmno** pril. - ponaša se bestidno, bez srama.
**bȅstijālan** prid. (lat.), odr. v. *bȅstijālnī* - surov, okrutan, kao divlja zvijer.
**bèstīlj** im. m. r. (lat.), g. jd. *bestílja* - gust pekmez od šljiva.

**bestsèler** im. m. r. (engl.) - veoma popularna i u prodaji uspješna knjiga.

**bȅstjelesan** prid., odr. v. *bȅstjelesnī* - bez tijela, nematerijalan, neopipljiv, samo našim mislima pojmljiv, apstraktan.

**bȅstrāga** pril. - ide uz našu želju ili ljutnju da nešto nestane iz našeg života, da više nikad ne znamo gdje je, doslovice bez ikakva traga.

**bȅsvijest** im. ž. r., instr. jd. *bȅsviješću/ bȅsvijesti* - besvjesnost, stanje u kojem kod neke osobe ne funkcionišu čula; stanje bez svijesti.

**bȅščāšće** im. s r. - stanje bez časti, osobina osobe koja se ne pridržava nikakvih principa ljudskosti, pokvarenost.

**bèšćutan** prid., odr. v. *bèšćutnī* - neosjetljiv, bezosjećajan, ne saosjeća sa nekim ko je u nevolji.

**bèšika** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *bèšici* - kolijevka za bebu; razg. mokraćni mjehur.

**bèštija** im. ž. r. (tal.) - životinja; prenes. osoba koja se ponaša loše kao beštija.

**bèšūman** prid., odr. v. *bèšūmnī* - ne pravi nikakvu buku dok radi, tih, nečujan.

**bȅšvakat nàmāz** im. m. r. (tur.-ar.-perz.) - pet musl. svakodnevnih molitava (sabah, podne, ićindija, akšam i jacija).

**bèter** im. m. r. (perz.) loš, hrđav čovjek, nevaljalac; ružan, grdan, gadan..

**bètōn** im. m. r., g. jd. *betóna* - materijal koji se dobiva miješanjem cementa, pijeska i vode.

**betonírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *betònīrām* - prilikom gradnje koristiti smjesu cementa, pijeska i vode.

**bètonskī** - prid. - koji je od betona.

**betònjara** im. ž. r. - kuća skoro sva od betona, sasvim malo cigle.

**bèvānda** im. ž. r. - u zap. Hercegovini naziv za vino pomiješano sa vodom.

**bez** prijedl. - u padežnoj konstrukciji znači nedostatak, odsustvo čega (bez pameti, bez žurbe).

**bezákonje** im. s. r. - društveno stanje u kojem niko ne poštuje pravne zakonske norme; bespravlje.

**bèzalkohōlan** prid., odr. v. *bèzalkohōlnī* - nešto što u svom sastavu ne sadrži alkohol, najčešće piće.

**bezàzlen** - prid., odr. v. *bezàzlenī* - dobrodušan, bez zlih namjera i konstruisanja podvala.

**bezázoran** prid., odr. v. *bezázornī* - osobina onoga koji se ničeg ne ustručava, ne straši se, ne zazire ni pred čim.

**bezbèli** pril. (tur.-ar.) - sigurno, zaista, besumnje, dakako.

**bèzbjednōst** im. ž. r., instr. jd. *bèzbjednošću/bèzbjednosti* - sinonim: sigurnost.

**bèzbōjan** prid., odr. v. *bèzbōjnī* - koji je bez boje; prenes. pojava koja se ne ističe, nije izrazita, bez osobina koje su potrebne.

**bèzbōlan** prid., odr. v. - odnosi se najčešće na kakvu operaciju koja prođe bez bola; prenes. kad nešto jednostavno prođe, bez očekivanih neprilika, bez problema.

**bèzbožnīk** im. m. r. - ateist(a), onaj što poriče postojanje Boga, nevjernik.

**bèzbrad** prid. odr. v. *bèzbradī* - ćosav; koji nema dlaka na bradi, ne rastu mu.

**bèzbrižnōst** im. ž. r., instr. jd. *bèzbirižnošću/bèzbrižnosti* - stanje čovjeka koji nema briga.

**bȅzbroj/bèzbrōj** im. m. r. - velika količina čega, mnoštvo.

**bȅzdan/bèzdan** im. m. r. - ambis, ponor, provalija, nešto što je toliko duboko da se čini kako nema dna.

**bèzdanī** prid. odr. v. - veoma dubok, bez dna, npr. bezdana jama se kaže za nešto što guta veliki novac bez ikakvih rezultata.

**bèzdimnī** prid. odr. v. - koji sagorijeva a nema dima.

**bèzdrvnī** prid. odr. v. - materija koja u svom sastavu nema drveta ili je ono svedeno na najmanju mjeru, npr. bezdrvna hartija.

**bèzdušan** prid., odr. v. *bèzdušnī* - koji je bez duše i ne saosjeća sa drugima, okrutan, surov.

**bezèmljāš** im. m. r., g. jd. bezemljáša - onaj koji nema ili ima sasvim malo zemlje, sirotinja.

**bèzglasan** prid. odr. v. *bèzglasnī* - koji je bez glasa; tih, nečujan.

**bèzglav** prid. odr. v. *bèzglavī* - smeten, smušen, sulud; kad neko postupa kao da je bez razuma.

**bèzglavo** pril. - kao bez glave, smeteno, smušeno, suludo.

**bȅzgotovīnskī/bezgotòvīnskī** prid. odr. v. - kad se pri kupovini ne mora imati gotov novac, bezgotovinsko plaćanje.

**bȅzgraničan/bèzgraničan** prid., odr. v. *bȅzgraničnī/bèzgraničnī* - beskonačan, beskrajan, ni razumom ne možemo odrediti granicu.

**bèzidējan** prid., odr. v. *bȅzidējnī* - koji nema ideju za rješenje čega, bez stvaralačke perspektive.

**bȅzimen/bèzimen** prid., odr. v. *bȅzimenī/ bèzimenī* - koji nema imena, tajnovit.

**bezìstan/bèzistān** im. m. r. (ar.-perz.), g. jd. *bezìstana/bezistána* - bazar; natkrivena pijaca sazidana u orijentalnom stilu.

**bèzličan** prid., odr. v. *bèzličnī* - koji je bez ličnog stava, bez individualnosti.

**bȅznačājan** prid., odr. v. *bȅznačajnī* - sporedan, bezvrijedan, nevažan.

**bèznadan** prid., odr. v. *bèznadnī* - kad nema nade za nešto ili za koga, kad se ne vjeruje da ima izlaz iz kakve teškoće.

**bezobráština** im. ž. r. - bezobrazluk, drskost; nečiji nepristojan, nekorektan i uvredljiv odnos prema drugoj osobi bez imalo osobne samokritičnosti i osjetljivosti; prenes. erotika.

**bezòbrazan** prid., odr. v. *bezòbraznī* - koji je nekorektan, nepristojan, neosjetljiv, bez obraza u odnosu prema drugima.

**bezobràzluk** im. m. r. (tur.) - bezobraština.

**bȅzobzīran** prid., odr. v. *bȅzobzīrnī* - koji se mnogo ne obazire i samo svoje provodi.

**bȅzočan/bèzočan** prid., odr. v. *bȅzočnī/ bèzočnī* - koji neće da sagleda sve detalje, nego postupa drsko i bezobzirno.

**bèzočnōst** im. ž. r., instr. *bèzočnōšću/ bèzočnōsti* - osobina osobe koja je bezobzirna, bezočna.

**bȅzopāsan** prid., odr. v. *bȅzopāsnī* - nije opasan, pitom.

**bezosjećájnōst** im. ž. r., instr. jd. *bezosjećájnošću/bezosjećájnosti* - osobina onog koji ne podliježe emocijama, neosjetljivost.



**bezrázložan** prid., odr. v. *bezrázložnī* - koji se dogodio bez razloga, nikakvim razlogom poduprt.

**bezrèzērvan** prid., odr. v. *bezrèzērvnī* - potpuno saglasan, bez rezervne varijante podržan.

**bèzub** prid., odr. v. *bèzubī* - osobina onoga što je pogubio zube, bezubi čovjek.

**bèzūman** prid., odr. v. *bèzūmnī* - bez uma, nepromišljen, nerazuman, nerazborit,

**bèzūmlje** im. s. r. - stanje čovjeka koji je bezuman.

**bȅzuslōvan** prid., odr. v. *bȅzuslōvnī* - koji je obavezan, pod moranje, bezuvjetan.

**bȅzuslōvno** pril. - na način bez postavljanja uslova, bezuvjetno.

**bezùvjetan** prid., odr. v. *bezùvjetnī* - bezuslovan.

**bezùvjetno** pril. - bezuslovno.

**bèzvezan** prid., odr. v. *bèzveznī* - nešto bez veze sa stvarnošću, smislom i sl., besmislen.

**bèzvjerac** im. m. r., g. jd. *bèzvjērca*, g. mn. *bèzvjerācā* - čovjek koji ne vjeruje u više biće, ateist(a).

**bèzvlāšće** im. s. r. - bezakonje, stanje u društvu kad nema vlasti i ne poštuju se pravne norme.

**bèzvodan** prid., odr. v. *bèzvodnī* - koji je bez vode izvora, rijeka, npr. bezvodna visoravan.

**bèzvōljan** prid., odr. v. *bèzvoljnī* - u stanju bez volje, nezainteresovan za bilo šta; apatičan.

**bèživotan** prid., *bèživotnī* - mrtav, koji ne daje znakove života; kad neko nije vitalan, živahan.

**bìber** im. m. r. (ind.) - papar , začin oštra ukusa; plod tropske biljke.

**bibèrli** neprom. prid. (ind.-tur.) - pobiberen, papren, zabiberen, ljut.

**Bȉblija** im. ž. r. (grč.) - Sveto pismo; knjiga odabranih spisa židovstva i kršćanstva, tekstovi Starog i Novog zavjeta.

**bȉblījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada sa-držajima iz Biblije.

**bibliòfil** im. m. r. (grč.) - čovjek koji voli knjige i skuplja ih u kolekciju.

**bibliògrafīja** im. ž. r. (grč.) - literatura, spisak tekstova koji su korišteni prili-

kom nastajanja kakvog naučnog djela - monografije, studije, rasprave, članka.

**bibliòtēčkī/bibliòtēčnī** prid. odr. v. - koji pripada biblioteci ili se odnosi na nju.

**bibliotéka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *bibliotéci* - velika količina knjiga u istoimenoj ustanovi, koja ih čuva i posuđuje čitaocima.

**bibliotèkār** im. m. r., g. jd. *bibliotekára* - stručnjak koji radi u biblioteci..

**bibliotèkārkā** im. ž. r., dat. jd. *bibliotèkārki,* g. mn. *bibliotèkārkī* - ženska osoba biblitekar.

**bibliòtekārskī** prid. - odnosi se na bibliotekare i biblioteku.

**bibliòtekārski** pril. - na način bibliotekara, kao bibliotekar.

**bicìkl** im. m. r. (lat.) - biciklo, prevozno sredstvo sa dva točka, pokreće se okretanjem pedala objema nogama.

**bicìklist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *bicìkliste* - osoba koja vozi biciklo.

**biciklìstičkī** prid. - odnosi se na bicikliste.

**biciklìstički** pril. - na način bicikliste, kao bici-klista.

**bicìklo** im. s. r. - bicikl.

**bȉč** im. m. r., n. mn. *bìčevi* - predmet od kože ili kakvog drugog materijala za bičevanje najčešće konja koji služe za vuču.

**bȉčevalac** im. m. r., g. jd. *bȉčevaoca*, g. mn. *bȉčevalācā* - onaj koji se služi bičem, koji upotrebljava bič.

**bȉčevati** gl. nesvrš. - šibati koga bičem, udarati.

**bìčić** im. m. r. hip., dem. - mali bik.

**bìčina** im. m. r. augm. - velik i veoma snažan bik.

**bȉčijī** prid. - pripada ili se odnosi na bika.

**bìčkija** im. ž. r. (tur.) - oštar nož polukružnog sječiva za rezanje kože.

**bíće** im. s. r. - živi stvor, nešto živo.

**bìdē** im. s. r. (fr.), g. jd. *bidèa* - u zahodu mala kada slična wc-šolji sa česmom za pranje initimnih dijelova tijela.

**bídermajer** im. m. r. (njem.) - naziv za stilsku epohu u evropskoj umjetnosti prve polovine 19. v. koja je oličenje jednostavnosti, ugodnosti i komotnosti građanskog života.

**bìfē** im. m. r.(fr.), g. jd. *bifèa* - ugostiteljski objekat u kojem se služi kafa, alkoholna i bezalkoholna pića.

**bifèdžija** im. m. r. (fr.-tur.) - ugostiteljski radnik u bifeu, gostioničar, vlasnik bifea.

**bȉflati** gl. nesvrš. - učiti napamet, bubati.

**bìftek** im. m. r. (engl.) - veoma ukusno goveđe meso, jelo pripremljeno od tog mesa.

**bifurkácija** im. ž. r. (lat.) - geog. term. razdvajanje jedne rijeke i oticanje njene vode u dva sliva.

**bigàmija** im. ž. r. (lat.-grč.) - dvoženstvo, brak muškarca sa dvije žene.

**bìglisati** gl. nesvrš., prez. *bìglišē* - pjevanje slavuja.

**biheviorìzam** im. m. r. (engl.) - teorija u psihologiji koja stanje svijesti zamjenjuje psihologijom ponašanja; učenje u lingvistici: na osnovu ponašanja jezičkih jedinica proučava se jezik.

**bihùzūr** neprom. prid. (perz.-tur.) - uznemiren, omatan od drugoga, koji nema mira.

**bihuzùrluk** im. m. r. (perz.-tur.) - uznemirenost, nemanje mira, patnja.

**bijéda** im. ž. r. - oskudica u svemu, siromaštvo, neimaština; prenes. amoralnost, nečasnost, nikakve karakterne osobine.

**bȉjedan** prid., odr. v. *bȉjednī* - siromašan; jadan, nesrećan, upropašten.

**bȉjednīk** im. m. r., n. mn. *bȉjednīci* - onaj koji je bijedan, koji živi u bijedi; osoba nikakva karaktera.

**bȉjedno** pril. - jadno, siromašno; nekarakterno, amoralno.

**bȉjeg** im. m. r., mn. *bjȅgovi* - veoma brzo, trčeći, pobjaći; uklanjanje s mjesta opasnosti.

**bȉjel** prid., odr. v. *bȉjelī*, komp. *bjȅljī* - bijele boje, boje snijega, potpuno suprotno od crnog.

**bijèliti** gl. nesvrš., prez. *bijèlīm* - činiti što bijelim.

**bijèljeti se** gl. nesvrš., prez. *bijèlīm se* - biti bijel, isticati se bjelinom, izdvajati se zbog te osobine od okoline.

**bȉjes** im. m. r., mn. *bjȅsovi* - nerazumno izražavanje sile, gnjev; pretjerano forsiranje prohtjeva i želja.

**bijèsan** prid., odr. v. *bȉjesnī* - osoba puna bijesa; zaražen bjesnilom.

**bȉjesno** pril. - pun bijesa, s bijesom, kao bijesan se ponaša.



**bȉk** im. m. r., n. mn. *bìkovi* - goveče muškog pola.

**bìkīni** im. m. r. - ženski kupaći kostim iz dva dijela.

**bìkovskī** prid. - odnosi se i pripada bikovima.

**bìkovski** pril. - kao bik, na takav način.

**bìkulja** im. ž. r. - krava koja je po snazi slična biku; pejor. veoma snažna i robusna žena.

**bilabìjāl** im. m. r. (lat.) - dvousneni suglasnik (p, b, m).

**bilànca** im. ž. r. (fr.) - češće: bilans.

**bìlans** im. m. r. (fr.) - term. rezultat poslovanja izražen novčano za neki vremenski period; uopće: zbir uspjeha ili neuspjeha, konačnica.

**bȉlaterālan** prid. (fr.), odr. v. *bȉlaterālnī* - obostran, isti odnos prema nečemu na obje strane, npr. u diplomatskim odnosima dviju država.

**bilèsi** pril. (tur.) - čak, štaviše.

**bilìōn** im. m. r. - rjeđe: bilijun, milion miliona, piše se brojkom sa dvanaest nula.

**bilingvìzam** im. m. r. (lat.) - dvojezičnost, upotreba dva jezika u nekoj društvenoj zajednici.

**bìlmez** im. m. r. (tur.), v. jd. *bìlmezu/bìlmeze* - pejor. tupan, glup čovjek; osoba koja se pretvara da je glupa zbog nekih svojih ciljeva; čovjek velike snage i izdržljivosti.

**bìltēn** im. m. r. (fr.) - glasilo skromnijeg obima u kojem se iznose izvještaji, obavještenja i sl.

**bilìjār** im. m. r. (fr.) - igra u kojoj se štapovima pokreću kugle na bilijarskom stolu.

**bȉljār** im. m. r. - osoba koja skuplja, uzgaja i prodaja bilje, travar.

**bìljārskī** prid. - koji se odnosi na biljare.

**bîlje** zbir. im. s. r. - razne vrste biljki, biljni svijet.

**bìljeg** im. m. r., mn. *bìljezi* - obilježje, spoljni znak kakve osobine; posebna oznaka na tijelu; zabilježeno mjesto pomoću kojeg se bolje snalazimo u traženju čega; taksena marka za administrativne troškove.

**bìlješka** im. ž. r., dat. *bìlješci*, g. mn. *bìlježākā/bìlješkī* - zapis, kratak tekst sa najbitnijim pojedinostima.

**bìlježiti** gl. nesvrš., prez. *bìlježīm* - zapisivati, praviti bilješke, označavati što.

**bìlježnica** im. ž. r. - ukoričeni prazni listovi papira za pisanje, sveska.

**bìlježnīk** im. m. r., n. mn. *bìlježnīci* - prije se tako zvao službenik koji vodi administrativne poslove.

**bîljka** im. ž. r., dat. jd. *bîljci*, g. mn. *bîljākā/bîljkī* - jedinka iz biljnog svijeta; organizam koji ne spada u životinjski dio svijeta.

**bîljnī** prid. - koji je biljnog porijekla ili se odnosi na biljke.

**bȉljojēd** im. m. r. - biljožder, životinja koja se hrani samo biljem.

**bìljūr** im. m. r. (ar.) - kristal.

**bína** im. ž. r. (njem.) - pozornica, razg. stejdž (engl.).

**bìnārnī** prid. (lat.) - udvojen, dvočlan, od dva povezana dijela.

**bȉnjedžija** im. m. r. (tur.) - dobar i vješt jahač konja, džokej.

**biògraf** im. m. r. (grč.) - pisac koji piše biografiju ili biografije.

**biogràfija** im. ž. r. (grč.) - životopis; tekst u kojem su hronološki opisane sve pojedinosti iz nečijeg života.

**biògrafskī** prid. - koji se odnosi na biografe ili biografiju.

**biògrafski** pril. - na način biografa, kao biograf.

**biohèmija** im. m. r. (grč.), rjeđe: biokémija - naučna disciplina koja pročava hemijski sastav i procese živih organizama.

**biòlog** im. m. r. (grč.) - stručnjak za biologiju, onaj koji se bavi biologijom.

**biològija** im. ž. r. (grč. ) - nauka koja se bavi proučavanjem zakona nastanka, postojanja i održanja biljnog i životinjskog svijeta.

**biòloškī** prid. - koji se odnosi na biologe i biologiju.

**biònjača** im. ž. r. - bijeli dio oka.

**biorìtam** im. m. r. (engl.), g. jd. *biorìtma* - ritam ljudskog organizma određen unutrašnjim ili promjenama koje uslovljava okolina u kojoj se nalazi.

**biosféra** im. ž. r. (grč.) - ukupnost prostora Zemlje i njene atmosfere naseljenog živim bićima.

**bìrāč** im. m. r. - osoba koja ima pravo da nešto izabere; onaj koji ima pravo dati

svoj glas na izborima za nosioce zakonodavne i izvršne vlasti.

**bìrāčkī** prid. - koji se odnosi na birače.

**bìralīšte** im. s. r. - mjesto gdje se vrše izbori.

**bírati** gl. nesvrš., prez. *bīrām* - iz mnoštva izdvajati ono što nam se čini najkvalitetnije ili ono što želimo; biranjem na izborima opredijeliti se za ili protiv čega.

**bìrcuz** im. m. r. (njem.) - razg. iron. birtija, gostionica, lokal gdje se toče alkoholna pića.

**birèta** im. ž. r. (fr.) - instrument u obliku cijevi za laboratorijsko mjerenje manjih količina tečnosti ili plina.

**bȉrkati** gl. nesvrš., prez. *bȉrkām* - u biranju biti veoma sitničav i nalaziti razne nedostatke, npr. voću izloženom na prodaju.

**bìrō** im. m. r. (fr.), g. jd. *biròa*, mn. *biròi* - kancelarija, ured; ispostava kakve agencije, npr. turistički biro.

**biròkrat(a)** im. m. r., g. jd. *biròkratē* - jedan od činovnika u birokratskoj vlasti.

**biròkratija** im. ž. r. (fr.-grč.) - rjeđe: biròkracija; vladavina činovnika, vlast administrativnog aparata u državnim i privrednim subjektima; pretjerana moć administracije.

**birokratìzam** im. m. r., g. jd. *birokratìzma* - birokratija.

**birokratizírati/birokràtizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *birokratìzīrām/bìrokratizujēm* - uvesti ili uvoditi vladavnu birokratije.

**biròkratskī** prid. - koji pripada ili se odnosi na birokratiju.

**biròkratski** pril. - na način birokrate, kao birokrata.

**bìrtāš** im. m. r., (njem.), g. jd. *birtáša* - onaj koji drži ili radi u birtiji, birtijaš; osoba koja se prostački ponaša.

**bìrtija** im. ž. r. - razg. gostionica, krčma, bircuz.

**bìsage** plur. tantum (lat.) - torba za nošenje raznih potrepština u vrijeme kad je konj bio glavno prevozno sredstvo; bisage su se prebacivale preko sedla ili samara s jedne i druge strane.

**biseksuálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *biseksuálnošću/biseksuálnosti* - kad jedna osoba ima osobine i muškog i ženskog pola; seksualna sklonost jedne osobe prema osobama oba pola.

**bȉser** im. m. r. - vrlo lijepa sedefasta zrna za izradu nakita koja se oblikuju u unutrašnjosti školjke.

**bisérak** im. m. r. - hipok. od biser.

**bìsērnī** prid. odr. v. - koji je od bisera, koji se odnosi na biser.

**bìserast/bìserkast** prid., odr. v. *bìserastī/bìserkastī* - sličan biseru, poput bisera.

**bisèrdžik** im. m. r. - vrsta sitnog veza sličnog biseru; cvijet i biljka đurđevak.

**bìseriti se** gl. nesvrš. - svijetliti se sjajem bisera.

**bìsērje** zbir. im. s. r. od biser.

**bisērka** im. ž. r., dat. jd. *bìsērki* - domaća kokoš sa sivobijelim perjem nalik na biser.

**bískati** gl. nesvrš. - lagano prolaziti prstima kroz nečiju kosu; prebirajući kosu tražiti kakve parazite.

**bȉskup** im. m. r. (lat.) - jedno od visokih zvanja svećenika katoličke i evangelističke crkve, upravitelj biskupije.

**biskùpija** im. ž. r. - upravno područje crkve kojom upravlja biskup; zgrada i ured biskupa.

**bȉskupskī** prid. - koji pripada biskupu.

**bȉskupski** pril. - kao biskup, na biskupski način.

**bȉskvit** im. m. r. (fr.), g. jd. biskvita - vrsta keksa od jaja, šećera i brašna.

**bismìla** im. ž. r. (ar.) - ime stava kojim počinje svako poglavlje (sure) u Kur'anu.

**bismìllāh** (ar.) - u ime Boga! Bože pomozi!

**bȉsta** im. ž. r. (fr.) - kip kojim je predstavljena samo glava i prsa neke ličnosti; poprsje.

**bȉstar** prid., odr. v. *bȉstrī* - koji je proziran (npr. voda); inteligentan (o osobi).

**bìstrac** im. m. r., g. jd. *bistràca* - bistrik, bistrina, mjesto u rijeci, jezeru, potoku gdje je voda izuzetno bistra; prenes. onaj ko je izuzetno bistar.

**bȉstrica** im. ž. r. - bistra voda, bistra rakija; vrsta šljive.

**bȉstrik/bȉstrīk** im. m. r. - bistrac, mjesto u rijeci i sl. gdje je voda izuzetno bistra.

**bistrìna** im. ž. r. - osobina onoga što je bistro ili osobe koja je inteligentna.



**bȉstriti** gl. nesvrš., prez. *bȉstrīm* - činiti da kakva tekućina bude bistra ili bistrija; proučavati što da nam bude jasnije, razjasniti uzroke i posljedice.

**bȉstro** pril. - jasno, razumno, oštroumno.

**bìstrō** im. m. r. (fr.), mn. *bistròi* - manji ugostiteljski objekat u kojem se brzo poslužuje.

**Bíšćanin** im. m. r. - stanovnik Bihaća.

**Bíšćānka** im. ž. r . - stanovnica Bihaća.

**bȉt** im. ž. r. - suština, ono najvažnije u nekoj stvari.

**bȉt** im. m. r. (engl.), skrać. od binary digit - jedinica u teoriji informacija koja može poprimiti dvije binarne vrijednosti 0 ili 1.

**bítak** im. m. r., g. jd. *bítka* - kategorija u filozofiji kojom se označava sve ono što jest, ukupnost svih realnih predmeta i iskustava, ono što omogućava postojanje svakog bića.

**bȉtan** prid., odr. v. *bȉtnī* - važan, suštinski, glavni, osnovni, temeljni.

**bìtānga** im. ž. r., pejor. - osoba sa puno negativnih osobina, od koje se može očekivati sve najgore; ništarija.

**bȉti**[1] pom. gl. svrš. i nesvr., prez. *bȕdēm*, *jèsam* (supl.), *sam* (enkl.) - postojati; nalaziti se, boraviti;

**bȉti**[2] (koga) gl. nesvrš., prez. *bȉjēm* - tući, udarati.

**bȉtka** im. ž. r., dat. jd. *bȉtki/bȉci*, g. mn. *bȉtākā/bȉtkī* - boj, sukob naoružanih vojnih snaga.

**bitùmen** im. m. r. (lat.) - asfalt, tvornički proizvedena smolasta masa neophodna u gradnji kvalitetnih puteva i cesta.

**bîvā** modalna riječca od gl. *bívati* - to jest, dakle, tobože.

**bìvāk** im. m. r. (fr.), n. mn. *bivci* - logor pod otvorenim nebom, na meraji.

**bìvakovati** gl. nesvrš., prez. *bìvakujēm* - boraviti u bivku.

**bívati** gl. nesvrš. prez. *bîvām* - biti s vremena na vrijeme, događati se, dešavati se; postajati.

**bívo/bȉvol** im. m. r. - vrsta govečeta šupljih rogova; prenes. veoma snažan čovjek koji može sve podnijeti.

**bȉvstvovānje** gl. im. s. r. od bivstvovati.

**bȉvstvovati** gl. nesvrš., prez. *bȉvstvujēm*, - biti ostvaren u svom postojanju, opstojati, egzistirati.

**bîvšī** gl. pril. prošli od gl. *bȉti* u službi prid. - prošli, nekadašnji, raniji.

**Bȉzant** im. m. r. - Vizant, Istočnorimsko Carstvo; histor. u 7. v. p. n. e. grčka kolonija, kasnije Konstantinopol, Carigrad i Istanbul.

**Bizàntija** im. ž. r. - Vizantija, Istočnorimsko Carstvo.

**bizàntika** im. ž. r., arh. - vizantika, stil u umjetnosti.

**bizantòlog** im. m. r. - vizantolog, osoba koja proučava historiju, kulturu i materijalne vrijednosti Vizantije.

**bìzāran** prid. (fr.), odr. v. *bìzārnī* - neobičan, čudan, iznenađujući; bez vrijednosti.

**bizárnōst** im. ž. r., instr. jd. *bizárnošću/bizárnosti* - osobina onoga što je bizarno.

**bȉzmut** im. m. r. - hemijski element, metal, simbol Bi.

**bìznis** im. m. r. (engl.) - posao u kojem se vrti profit, sklapanje velikih poslova, unosan posao.

**bìznismēn** im. m. r. (engl.) - poslovan čovjek.

**bìzōn** im. m. r. - vrsta divljeg govečeta iz Sjeverne Amerike, gdje su živjela velika krda ovih životinja, glavni izvor hrane za Indijance; bijelci su zbog kvalitetne kože skoro istrijebili ove živitinje u drugoj polovini XIX v.

**bižutèrija** im. ž. r. (fr.) - vrsta nakita koji nije izrađen od plemenitih metala, pa je stoga vrlo jeftin.

**bjànko** prid. (tal.) - nepopunjen, neispisan, npr. ček.

**bjegúnac** im. m. r., g. jd. *bjegúnca* - osoba koja je u bijegu zbog nečega (od vlasti, opasnosti po život, od loših uslova života i sl.).

**bjèkstvo** im. s. r. - bijeg, ono što čini bjegunac.

**bjelánce** im. s. r., g. jd. *bjelánceta* - rjeđe: bjelánjak, bijeli dio jajeta.

**bjelánčevine** im. ž. mn. - proteini, prirodni hemijski spojevi koji sadrže ugljik, kisik, azot i vodonik.

**bjelàsānje** gl. im. s. r. - prelijevanje, isticanje bijele boje.

**bjelàsati se** gl. nesvrš., prez. *bjelàsām se* - isticati se bijelom bojom u tamnijem okruženju.

**bjèlāš** im. m. r., g. jd. *bjeláša* - bijelac, bjelan, konj bijele boje; histor. glasač u Crnoj Gori koji se poslije Prvog Svjetskog rata izjasnio za ujedinjenje sa Srbijom (po bijeloj boji glasačkog listića); pristalica nastavka takve politike.

**bjèlica** im. ž. r. - vrsta pšenice, trešnje, bijelopepeljaste obradive zemlje.

**bjèličast** prid., odr. v. *bjèličastī* - bjelkast, na kojem prevladava nijansa bijele boje.

**bjèlilo** im. s. r. - sredstvo pomoću kojeg se može što izbijeliti.

**bjelìna** im. ž. r. - bijela boja po kojoj se nešto ističe, platno, boja kože, svjetlost dana, prazan prostor između slova na papiru i sl.

**bjȅlkast** prid., odr. v. *bjȅlkastī* - bjeličast.

**bjȅlkinja** im. ž. r. - žena bijele rase.

**bjȅlodān** prid., odr. v. *bjȅlodānī* - očit, očigledan, jasan, nema mjesta sumnji.

**bjȅlodano** pril. - jasno, očigledno, očito.

**bjelòglav** prid., odr. v. *bjelòglavī* - koji ima sijedu ili plavu kosu.

**bjelogòrica** im. ž. r. - drveće kojem pred zimu opada lišće, listopadno drveće.

**bjelogòričnī** prid. odr. v. - koji se odbosi na bjelogoricu.

**bjȅlokōst** im. ž. r., instr. jd. *bjȅlokošću/ bjȅlokosti* - češće: slonovača, kljova slona, slonova kost.

**bjeloòčnica** im. ž. r. - bionjača, bijeli dio oka.

**bjelòputan** prid., odr. v. *bjelòputnī* - koji ima svijetlu, bijelu put.

**bjȅlosvjetskī** prid. - pejor. polusvjetski, koji je iz svakakvog svijeta.

**bjelòuška** im. ž. r., dat. jd. *bjelòuški*, g. mn. *bjelòuškī* - zmija koja živi uz vodu.

**bjelútak** im. m. r., n. mn. *bjelúci* - bijeli, gladak manji kamen koji se može naći kraj rijeke.

**bjèsnilo** im. s. r. - bjesnoća, zarazna bolest koju kod životinja uzrokuje virus; razjarenost, velika žestina koju pokazuje neka osoba koja kao da ima bjesnilo.

**bjesnòća** im. ž. r. - bjesnilo.

**bjèsnjeti** gl. nesvrš. - vladati se kao bijesan, razjaren, s velikom jarošću; kad je nešto u najvećem jeku (epidemija, rat, poplava i sl.).

**bjȅsomučan** prid., odr. v. *bjȅsomučnī* - sumanut, žestok do najveće mjere, kao bijesan u raznim oblicima ponašanja (kad nešto dokazuje, nameće mišljenje, ne odustaje od nečega i sl.).

**bjȅsomučno** pril. - na bjesomučan način.

**bježàkati** gl. nesvrš., prez. *bježàkām* - bježati s vremena na vrijeme, biti prisiljen da često bježi.

**bježànija** im. ž. r. - ekspres. bijeg, bjekstvo; traženje spasa u bijegu, krače izbjeglištvo.

**bjèžānje** gl. im. s. r. - odmicanje, udaljavanje ob. trčeći od mjesta gdje vreba opasnost.

**bjèžati** gl. nesvrš., prez. *bjèžīm* - obično u trku udaljavati se od mjesta gdje vreba opsanost, trčeći se odmicati od progonitelja i sl.

**blâg** prid., odr. v. *blâgī*, komp. *blàžī* - dobroćudan, umjeren, nije ljut, ugodne prirode.

**blàgājna** im. ž. r., g. mn. *blàgājnī* - mjesto gdje se plaća za kupljenu robu, prodaju karte za putovanje, čuva novac, isplaćuju plaće; posebno urađena kasa sa sigurnosnim uređajima i šiframa u koju se zaključava novac i sl.

**blàgājničkī** prid. - koji se odnosi na blagajnu i blagajnika.

**blàgājnīk** im. m. r., n. mn. *blàgājnīcī* - osoba koja radi na blagajni, prima i izdaje novac.

**blàgājnica** im. ž. r. - žena blagajnik.

**blàgdan** im. m. r. - ob. praznik, neradni dan, dan kad se obilježava kakav državni ili vjerski praznik i sl.

**blàgdanskī** prid. - praznički, koji se odnosi na blagdan.

**blâgo**[1] im. s. r. - neka velika vrijednost (novac, zlato, nekretnine i sl.); puno ovaca, krava, stoka, marva.

**blâgo**[2] pril. - na blag način, milo, s blagom naravi, umjereno.

**blȁgo**[3] uzv. u kontekstu, npr. blago meni.

**blȁgodāt** im. ž. r., inst. jd. *blȁgodaću/ blȁgodāti* - sve što nam dolazi kao dobro, korist, sreća, milost, radost i sl.

**blagoglagòljiv** prid., odr. v. *blagoglagòljivī* - pričljiv, blagorječiv, slatkorječiv; iron. kojem jezik ne stoji, koji ne zatvara usta.

**blagòglāsje** im. s. r. - ono što dobro zvuči, suglasje, usklađenost zvukova, blagozvučje, eufonija; suprot. kakofonija.



**blagòhotan** prid. (arh.), odr. v. *blagòhotnī* - dobronamjeran, prijazan, naklonjen, slab prema nekome.

**blagorjèčiv** prid., odr. v. *blagorjèčivī* - slatkorječiv, blagoglagoljiv.

**blagorjèčivōst** im. ž. r., instr. jd. *blagorjèčivošću/blagorjèčivosti* - svojstvo onoga koji je blagorječiv.

**blagosívati** gl. nesvrš. prema svrš. blagoslòviti, prez. *blagòsīvām* - izražavati ili izraziti želju za dobro prizivanjem milosti (uz prigodnu molitvu i prizivanje Božje milosti), davati ili dati blagoslov.

**blȁgoslōv** im. m. r. - izgovaranje riječi koje prizivaju dobro i milost (uz posebnu molitvu i Božiju milost).

**blágōst** im. ž. r., inst. jd. *blágošću/ blágosti* - osobina onoga koji je blag, umjeren, dobrodušan, dobronamjeran.

**blagostánje** im. s. r. - bogatstvo, obilje materijalnih dobara, izobilje koje omogućava dobar život.

**blagòtvōran** prid., odr. v. *blagòtvōrnī* - djelotvoran, koji popravlja stanje, koji je koristan.

**blagòtvōrno** pril. - djelotvorno, na blagotvoran način.

**blagotvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *blagotvórnošću/blagotvórnosti* - svojstvo onoga koji je blagotvoran, djelotvoran.

**blagovaònica** im. ž. r. - češće: trpezarija, prostorija u kojoj se služe i jedu dnevni obroci hrane.

**blagòvjesnīk** im. m. r., n. mn. *blagòvjesnīci* - onaj koji donosi radosnu vijest.

**blagòvremen** prid., odr. v. *blagòvremenī* - koji se ostvario u mravi trenutak, u pravo vrijeme, pravovremeno.

**blamáža** im. ž. r. (fr.) - bruka, sramota, ruglo.

**blamírānje** gl. im. s. r. (fr.) - blamaža, brukanje, sramoćenje.

**blamírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *blàmīram (se)* - doživjeti ili doživljavati blamažu, sramotiti se, brukati i obrukati se.

**blànkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *blankéta* - češće: obrazac, formular, papir sa rubrikama koje se popunjavaju određenim podacima.

**blȁnja** im. ž. r. - hobla, hoblić, stolarski alat za ravnanje drveta kako bi postalo glatko.

**blànjalica** im. ž. r. - stolarska mašina za struganje drveta.

**blasfèmija** im. ž. r. (grč.) - bogohuljenje, pogrda, huljenje.

**blȁtan** prid., odr. v. *blȁtnī* - češće: blatnjav, koji je od blata, uprskan blatom, ukaljan, kaljav.

**blȁtarica** im. ž. r. - četka za uklanjanje blata; gumena zaštita od blata iza točkova automobila.

**blȁtīšte** im. s. r. - močvarno zemljište, mjesto gdje ima blata.

**blȁtnjara** im. ž. r. - blatuša, kuća od ilovače, ćerpiča, češće: ćerpičara.

**blȁtnjav** prid., odr. v. *blȁtnjavī* - blatan.

**blȁto** im. s. r. - od kiše raskvašena zemlja, glib, kal; prenes. prljavština, porok, društveno dno; bara, močvara, čije je dno blatnjavo.

**blȁtobrān** im. m. r. - dio vozila oko točkova koji zadržava blato.

**blȁtūština** im. ž. r. augm. i pejor. od blato.

**blȁvor** im. m. r. - zmijolik gušter iz porodice sljepića; prenes. primitivac, neobrazovan čovjek.

**blàzīrān** prid., odr. v. *blàzīrānī* - koji je postao ravnodušan, neosjetljiv; kojemu je sve dodijalo; koji se pretvara da je ravnodušan; umišljen, naduven.

**blàzīrānōst** im. ž. r., instr. jd. *blàzīrānošću/blàzīrānosti* - svojstvo onoga ko je blaziran.

**blâžen** prid., odr. v. *blâženī* - prožet osjećajem sreće, zadovoljstva, uzvišenosti; koji širi takva raspoložebnja oko sebe.

**blâženo** pril. - presretno, na blažen način.

**blážеnstvo** im. s. r. - stanje onoga koji je blažen.

**blebètati** gl. nesvrš., prez. *blèbećē* - puno pričati o svemu i svačemu, govoriti o glupostima, brbljati, lajati.

**blebètav** prid., odr. v. *blebètavī* - brbljiv, lajav.

**blebètuša** im. ž. r. - žena koja mnogo brblja, blebeće.

**blȅf** im. m. r. (engl.), n. mn. *blèfovi* - čin uvjeravanja drugog u nešto bez pokrića.

**blȅfer** im. m. r. (engl.) - onaj koji blefira.

**blefírānje** gl. im. s. r. (engl.) - uvjeravanje koga u svoje samopouzdanje i sigurnost; obmanjivanje protivnika u kartanju itd.
**blefírati** svrš. i nesvrš., prez. *blèfīrām* - nastojati uvjeriti koga u svoju sigurnost, prikazati ili prikazivati se jakim (ob. u kartanju) iako za to nema pokrića, obmanjivati koga.
**blěhnuti** gl. svrš.., prez. *blěhnē* - isto što i blenuti.
**bléjati** gl. nesvrš., prez. *bléjīm* - oglašavanje ovce i janjeta; prenes. kad neko u nešto dugo gleda, a ne razumije.
**blênda** im. ž. r. (njem.) - otvor na fotografskom aparatu kroz koji na film pada više ili manje svjetlosti prilikom fotografisanja.
**blěntav** prid., odr. v. *blěntavī* - blesav, budalast, kojem nedostaje razuma.
**blénto** im. m. r. - osoba koja je blentava, blesava, blentavac.
**blěnuti** gl. svrš., prez. *blěnē* - gledati kao u nesvjesnom stanju, odsutno, tupo.
**blèsan** im. m. r. - blesava osoba, blento.
**blěsav** prid., odr. v. *blěsavī* - blentav, glup, budalast.
**blìckrīg** im. m. r. (njem.) - rat u kojem se iznenadnim napadom želi što brže poraziti protivnik, munjeviti rat.
**blìjēd** prid., odr. v. *blījēdī*, komp. *bljèđī* - kad je čije lice suviše bijelo bez prirodnog rumenila; kad je nešto slabijeg uspjeha nego što se očekivalo.
**blijèdjeti** gl. nesvrš., prez. *blijèdīm* - postajati blijed, gubiti prorodnu boju lica.
**blìjedo** pril. - bez prirodne boje, suviše bijelo; prenes. neuvjerljivo, slabog uspjeha, neargumentovano.
**blìjesak** im. m. r., mn. *blijésci* - kratkotrajno jako svjetlo, odsjaj, odsjev.
**blijèštati (se)** gl. nesvrš., prez. *blijèštī (se)* - jako svijetliti, sijati, odbijati svjetlo, bliještiti (se).
**blijèštiti (se)** gl. nesvrš., prez. *blijèštī (se)* - bliještati (se).
**blindírati** gl. svrš. i nesvrš. (njem.) - čvrstim metalom, najčešće čelikom oklopiti tenk, voz, vozilo, vrata i sl. radi zaštite.
**blìnker** im. m. r. (njem.) - mala metalna ribica uz udicu koja služi kao mamac u ribolovu.
**blìsko** pril. - blizu; prenes. nije strano, prihvatljivo.
**blìskōst** im. ž. r., instr. jd. *blīskošću/blīskosti* - osobina onoga što je blisko u prostoru, vremenu, osjećanjima, mislima, stavovima.
**blìstati (se)** gl. nesvrš., prez. *blìstā (se)* - sjajiti se, ostavljati poseban utisak zbog izvanrednih osobina.
**blìstavōst** im. ž. r., instr. jd. *blīstavošću/blīstavosti* - osobina onoga što blista.
**blìtva** im. ž. r. - jestiva zeljasta biljka.
**blìzak** prid., odr. v. *blīskī* - koji nije udaljen; prenes. po krvnom ili nekom drugom srodstvu.
**blizánac** im. m. r., g. jd. *blizánca*, vok. jd. *blīzānče*, g. mn. *blìzānācā* - rođen sa još jednom osobom pri istom porođaju.
**blìzānka** im. ž. r., dat. jd. *blìzānki* - rođena sa još jednim djetetom pri istom porođaju.
**blizìna** im. ž. r. - mala udaljenost, osobina onoga što nije daleko.
**blízu** pril. - u blizini, nije daleko.
**blížiti se** gl. nesvrš., prez. *blīžīm se* - približavati se, pilaziti bliže; prenes. sprijateljiti se, prihvatiti nečije mišljenje i sl.
**blìžnjī** prid. - koji nam je blizu, srodan.
**blök** im. m. r. (fr.) - bilježnica; skup listova za crtanje; veća cigla za zidanje; savez koji sklapa više država.
**blokáda** im. ž. r. (lat.) - potpuno onemogućavanje bilo kakve veze određenog mjesta sa ostalim dijelom svijeta, vrsta pritiska za postizanje raznih političkih ciljeva; obustava isplate sa računa u banci; oduzetost rada mišića itd.
**blòkēj** im. m. r. (lat.) - metalna pločica za zaštitu potpetica i đona na cipeli.
**blokírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *blòkīrām* - vršiti ili izvršiti blokadu; zabilježiti što u blok; izdati račun (blok).
**blòkovskī** prid. - koji se odnosi na političke blokove.
**blònd** neprom. prid. (fr.) - plavokos, osoba plave kose.
**blondína/blòndīnka** im. ž. r. - plavuša, žena plave kose.
**blûd** im. m. r., lok. jd. *blúdu* - griješan, razvratan, nedopušten seksualni odnos.
**blûdan** prid., odr. v. *blûdnī* - odan bludu, razvratan.



**blûdničiti** gl. nesvrš., prez. *blúdničī* - voditi razvratnički život, odavati se bludu, ponašati se kao bludnik.
**blûdnìčkī** prid. - koji se odnosi na bludnike i bludnice.
**blûdnīk** im. m. r., n. mn. *blûdnīci* - osoba koja živi razvratnički, odaje se bludu, razvratnik.
**blûdnica** im. ž. r. - žena koja se odala bludu.
**blûdnīštvo** im. s. r. - razvrat, pojava odavanja bludu.
**blûdno** pril. - na bludan način, kao bludnik.
**blúza** im. ž. r. (fr.) - gornji dio ženske odjeće iznad pojasa; dio vojničke uniforme.
**blúzica** im. ž. r., dem. - mala bluza.
**bljèdilo** im. s. r. - bljedoća, suviše blijeda boja lica, drugačija od prirodne boje.
**bljedòća** im. ž. r. - bljedilo.
**bljedòlik** prid., odr. v. *bljedòlikī* - blijed u licu, blijeda lica.
**bljedòlikōst** im. ž. r., instr. jd. *bljedòlikošću/bljedòlikosti* - osobina onoga ko je blijeda lica.
**bljêsak** im. m. r., n. mn. *bljêsci* - blijesak.
**bljěskati (se)** gl. nesvrš., prez. bljěskām (se) - u kratkim razmacima svjetlucati.
**bljěsnuti** gl. svrš., prez. *bljěsnēm* - u trenu jako zasvijetliti, sijevnuti; prenes. iznenada se pojaviti (u pozitivnom smislu: ideja, misao, spas i sl.).
**bljěštav** prid., odr. v. *bljěštavī* - koji blješti.
**blještàvilo** im s. r. - osobina onoga što bliješti; prenes. bogastvo, raskoš.
**bljütav** prid., odr. v. *bljütavī* - ob. za hranu i piće bez ukusa; prenes. ljigavo ponašanje, bez dostojanstva, ulizički.
**bljütavōst** im. ž. r., instr. jd. *bljütavšću/bljütavosti* - svojstvo onoga što je bljutavo.
**bljùvati** gl. nesvrš., prez. *bljüjēm* - povraćati; pejor. svašta pričati, ružno govoriti.
**bljüzgati** gl. nesvrš., prez. *bljüzgā* - kad istodobno padaju snijeg i kiša; prskati kao bljuzgavica; ispuštati zvuk koji liči na hodanje po bljuzgavici.
**bljüzgavica** im. ž. r. - pomiješani snijeg i kiša.
**böa** im. ž. r. (lat.), g. jd. *böē* - velika zmija; udav.
**bôb**[1] im. m. r. - zrno u mahuni graška.
**bôb**[2] im. m. r. - zimski sport; specijalne saonice za natjecanje na bob stazi.
**bòbica** im. ž. r. - vrlo sitan plod biljke i ono što tome nalikuje.
**bòbičast** prid., odr. v. *bòbičastī* - kao bobica, nalik na bobicu.
**bòbičav** prid., odr. v. *bòbičavī* - koji je po koži zbog kakve zaraze ima bobice.
**bòbičavōst** im. ž. r., instr. jd. *bòbičavošću/bòbičavosti* - svojstvo onoga što je bobičavo.
**böca** im. ž. r. (tal.) - flaša, posuda od stakla za čuvanje tečnosti.
**böckanje** gl. im. s. r. - ubadanje više puta; prenes. peckanje, zadirkivanje.
**böckati** gl. nesvrš., prez. *böckām* - ubosti više puta, ponavljati bockanje; prenes. peckati koga, zadirkivati.
**böckav** prid., odr. v. *böckavī* - koji ima osobinu da bocka; prenes. da zadirkuje, pecka.
**böckalo** im. m. r. - osoba koja bocka; prenes. koji zadirkuje, pecka.
**böcnuti** gl. svrš., prez. *böcnēm* - izvršiti jedan kratkotrajan ubod; prenes. pecnuti, dirnuti.
**böčica** im. ž. r. dem. - mala boca, flašica.
**bòčiti se** gl. nesvrš., prez. *bòčīm se* - praviti se važan, prsiti se.
**böčnī** prid. - koji je na boku, s bočne strane.
**böća** im. ž. r. - kugla kojom se boća, drveni ili plastični rekvizit za boćanje.
**böćānje** gl. im. s. r. - igra u kojoj igrači bacaju velike boća da bi se što više približili se maloj kugli ili balinu i tako postigli pobjedu.
**böćār** im. m. r., v. jd. *böćāre/böćāru* - igrač koji se takmiči u boćanju.
**böćārskī** prid. - koji se odnosi na boćare i boćanje.
**bôd** im. m. r. - ubod iglom ili šiljatim predmetom; tehnika u pletenju vezenju; mjera uspjeha, poen.
**bödar** prid., odr. v. *bödrī* - čilan, odmoran.
**bódež** im. m. r. - nož sa dva sječiva.
**bödlja** im. ž. r. - šiljate iglice, npr. na kaktusu ili kod ježa; prenes. kakav zajedljiv izraz.

**bȍdljāri/bodljáši/bodljikáši/bodljokóšci** im. m. r. mn. - morski beskičmenjaci koji imaju bodlje.

**bȍdljičica** im. ž. r. dem. od bodljika.

**bȍdljika** im. ž. r. - manji šiljasti izraštaj na stabljici biljke, npr. kod ruže.

**bodljìkare** im. ž. r. mn. - biljke sa bodljikama.

**bȍdljikast** prid., odr. v. *bȍdljikastī* - onaj koji ima bodljike, koji je sličan bodljiki.

**bȍdljikav** prid., odr. v. *bȍdljikavī* - koji ima bodljike, koji bode kao da ima bodljike.

**bȍdljikavōst** im. ž. r., instr. jd. *bȍdljikavošću/bȍdljikavosti* - osobina onoga što ima bodljike, što je bodljikavo.

**bȍdovānje** gl. im. s. r. - ocjena kakvog uspjeha ili neke vrijednosti u bodovima.

**bȍdovati** gl. nesvrš., prez. *bȍdujēm* - brojem bodova ocjenjivati kakav uspjeh ili neku vrijednost.

**bȍdōvnī** prid. - koji je izražen u bodovima ili se odnosi na bodove.

**bòdrēnje** gl. im. s. r. - hrabrenje koga, ulijevanje samopouzdanja navijanjem za njega.

**bòdriti** gl. nesvrš., prez. *bòdrīm* - hrabriti koga, navijajući ulijevati mu samopouzdanje.

**bȍdro** pril. - čilno, odmorno, krepko.

**bȍdrōst** im. ž. r., instr. jd. *bȍdrošću/bȍdrosti* - krepkost, čilnost, osobina onoga koji je bodar.

**bòēm/bòhēm** im. m. r. (fr.), g. jd. *boéma* - umjetnik ili intektualac koji ne podređuje svoj život udobnosti i sticanju materijalnih dobara, koji živi neuredno, nesređeno.

**boèmčina** im. m. r., augmen. - veliki boem.

**bòēmskī** prid. odr. v. - koji pripada i odnosi se na boeme.

**bòēmski** pril. - kao boemi, na boemski način.

**boémstvo** im. s. r. - boemština, život boema, osobina osobe koja je boem.

**boémština** im. ž. r. - boemstvo.

**bȍfl** im. m. r. (njem.) - nekvalitetna vrlo jeftina roba; škart.

**bòfōr** im. m. r. (fr.), g. mn. *bofóra* - mjera za jačinu vjetra.

**Bȏg** im. m. r., mn. *bògovi/bȍzi* - relig. tvorac duhovnog i materijalnog svijeta, svemoćni gospodar svega što postoji; prenes. bogata, moćna osoba, sila, vlast.

**bȍgālj** im. m. r. - osoba sa nekim fizičkim nedostatkom; invalid; prenes. tupava osoba, glupak.

**bȍgami** riječca - razg. bògme, poštapalica kojom se u razgovoru nastoji uvjeriti sagovornika u istinitost izrečenog; zaista, vala(hi), istina.

**bogàrati** gl. nesvrš., prez. *bogàrā-* bogatati, psovati Boga.

**bògat** prid., odr. v. *bògatī* - vrlo imućan, s velikim novčanim sredstvima, nekretninama, preduzećima, tvrtkama itd.; prenes. pun dobrih osobina, vrijedan, obilat i sl.

**bogàtāš** im. m. r., g. jd. *bogatáša* - osoba koja je bogata.

**bogàtāškī** prid. - koji pripada bogatašima ili se na njih odnosi.

**bogàtati** gl. nesvrš. - stalno se zaklinjati Bogom, u svemu se pozivati na Boga; opsovati Boga; bogarati, bogetati.

**bògaćēnje** gl. im. s. r. - povećavanje bogatstva, obogaćivanje.

**bògatiti (se)** gl. nesvrš., prez. *bògatīm (se)* - postajati bogat, povećavati bogatstvo, obogaćivati (se).

**bògato** pril. - kad ima svega u izobilju, obilno.

**bogàtstvo** im. s. r. - imovina velike vrijednosti, obilje novca i mnogih dragocjenosti, stanje onoga ko je bogat; prenes. razne ljudske vrline: dobrota, darovitost, pamet, razum i dr.

**bogàtūn** im. m. r., g. jd. *bogatúna* - pejor. bogataš.

**bògaza** im. ž. r. - neprohodan predio, besputicа; uzak prolaz.

**bògda** im. ž. r. (tur.) - mrva, zrnce, nešto male veličine i količine.

**bogètati** gl. nesvrš., prez. *bogètā* - suviše spominjati Boga, u svemu se na njega pozivati; psovati Boga; bogatati.

**bòginja** im. ž. r. - božica, božanstvo sa ženskim likom; u grč. mitologiji: Afrodita, kod Slavena: Vesna i sl.

**bogìnjav** prid., odr. v. *bogìnjavī* - rošav, osobina osobe koja je preboljela boginje od kojih su na licu ostali tragovi.

**bòginje** im. ž. r. mn. - veoma opasna bolest od koje se pojavljuju bubuljice na koži.



**bogobòjāzanōst** im. ž. r., instr. *bogobòjāznošću/bogobòjāznosti* - strah od Boga, bogobojažljivost, skrušenost.

**bogobojàžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *bogobojàžljivošću/bogobojàžljivosti* - bogobojaznost.

**bogòčāšće** im. s. r. - slavljenje Boga, ukazivanje časti i poštovanja.

**bogòhūlan** prid., odr. v. *bogòhūlnī* - osobina onoga koji vrijeđa Boga, onaj koji bogohuli.

**bogohùlitelj** im. m. r. - osoba koja huli (vrijeđa) Boga, bogohulnik.

**bogohúliti** gl. nesvrš., prez. *bogòhulī* - huliti Boga, vrijeđati Boga.

**bogòhulnīk** im. m. r., n. mn. *bogòhulnīci* - bogohulitelj.

**bogohúlstvo** im. s. r. - bogohuljenje.

**bogohúljēnje** gl. im. s. r. - bogohulstvo.

**bogòljūbac** im. m. r., g. jd. *bogoljúpca* - onaj koji voli Boga, supr. bogomrzac.

**bogòljūblje** im. s. r. - ljubav prema Bogu.

**bȍgomdān** prid., odr. v. *bȍgomdānī* - koji je od Boga; koji je takav po prirodi, bez ičijeg učešća obdaren.

**bogòmolja** im. ž. r. - mjesto, prostorija, građevina gdje se Bogu moli; džamija, crkva, sinagoga.

**bogomóljac** im. m. r. - osoba koja se stalno moli Bogu.

**bogòmōljka** im. m. r., dat. jd. *bogòmōljki* žena bogomoljac.

**bogomŕzac** im. m. r., g. jd. *bogomŕsca* - osoba koja ne voli Boga.

**bogoráditi** gl. nesvrš., prez. *bogòrādim* - dosađivati kome stalnim preklinjanjem i molbama.

**Bogòrodica** im. ž. r. - Marija, majka Isusova, Gospa.

**bȍgoslov** im. m. r. - đak u bogosloviji, osoba koja pohađa bogosloviju.

**bogoslòvija** im. m. r. - škola u kojoj se obučavaju bogoslovi; vjerska škola za učenje teoloških i drugih predmeta.

**bȍgoštōvlje** im. s. r. - poštovanje Boga.

**bogòvati** gl. nesvrš., prez. *bògujēm* - biti moćan, razg. drmati svim i svačim zahvaljujući moći koju može pružiti bogatstvo, vlast, sila.

**bogòvjetnī** prid. - u kontekstu dolazi kao pojačanje značenja imenice koja ima značenje neke mjere, npr. čitav bogovjetni dan.

**bògovskī** prid. - koji se odnosi na bogove.

**bògovski** pril. - izvrsno, bogato; na sjajan način.

**bogùmīl** im. m. r., g. jd. *bogumíla* - naziv za vjernike srednjovjekovne Bosanske crkve.

**bogùmilskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na bogumile.

**bȏgznā** pril. - ne zna niko osim Boga, ko će znati, ne zna čovjek.

**bohemìzam** im. m. r., g. jd. *bohemizma* - posuđena riječ iz češkog jezika.

**bȏj**[1] im. m. r. (tur.) - ekspres. u epici: bitka, sukob oružane sile na starinski način.

**bȏj**[2] im. m. r. (tur.) - sprat, kat

**bòja** im. ž. r. (tur.) - zajedničko ime za razne njene nijanse: crvenu, plavu, žutu itd., farba.

**bojàdisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *bojàdišēm* - farbati, bojiti, prekrivati bojom.

**bòjadžija** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji se bavi bojenje.

**bòjati se** gl. nesvrš., prez. *bòjīm se* - strašiti se, biti strašljiv, osjećati strah, strepjeti, plašiti se.

**bȍjāzan** im. ž. r. - strah od nečega.

**bȍjāznōst** im. ž. r., instr. jd. *bȍjāznošću/bȍjāznosti* - stanje osobe obuzete strahom od nečega, pune bojazni.

**bojàžljiv** prid., odr. v. *bojàžljivī* - plašljiv, koji se plaši, strepi, stršljiv.

**bòjice** im. ž. r. mn. - olovke raznih boja, tempere i sl.

**bojīšte** im. s. r. - mjesto gdje se sukobljavaju ili su se sukobile zaraćene strane, poprište gdje se vodi boj, bitka; front.

**bòjiti** gl. nesvrš., prez. *bòjīm* - nanositi boju na papir ili kakav drugi materijal.

**bòjkot** im. m. r. (engl.) - opstrukcija, odbijanje saradnje u kakvom poslu koji druga strana ne može sama izvesti; sredstvo za postizanje političkih i drugih ciljeva.

**bojkotírati/bòjkotovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *bojkòtīram/bòjkotujēm* - vršiti bojkot da neko ne ostvari željeni cilj.

**bòjler** im. m. r. (engl.) - uređaj za zagrijavanje vode pomoću plina ili električne struje.

**bȍjna/bôjna** im. ž. r. (hrv.) - vojna jedinica u Hrvatskoj vojsci sastavljena od tri satnije.
**bȍjnīk/bôjnīk** im. m. r. (hrv.) - vojni čin u Hrvatskoj vojsci, major; ratnik, borac, bojovnik.
**bojòvnīk** im. m. r. (hrv.), n. mn. *bojòvnīci* - borac, ratnik, bojnik.
**bȍk** im. m. r., n. mn. *bòkovi* - dio ljudskog tijela od rebara do kuka; jedna od strana, npr. lijevi i desni bok kakve vojne jedinice.
**bòkāl** im. m. r. (tal.), g. jd. *bokála* - posuda od stakla ili kakva drugog materijala širokog otvora; pehar, vrč.
**bȍks**[1] im. m. r. (engl.) - sportska disciplina u ringu, šaketanje, pesničenje, međusobno udaranje boksera pesnicama na kojima se nalaze bokserske rukavice.
**bȍks**[2] im. m. r. - koža od koje se izrađuju razni predmeti nakon što je posebno obrađena i pripremljena.
**bȍks**[3] im. m. r. - više istovjetnih manjih prostorija nalik na pregrade, npr. na pijaci, u konjušnici i sl.
**bȍksāč/bòkser**[1] im. m. r. - osoba koja se bavi boksom.
**bòkser**[2] im. m. r. - hladno oružje od metala koje kad se stavi na prste ruke ojačava udarac.
**bȍksati** gl. nesvrš., prez. *bȍksām* - boriti se prema pravilima za tu sportsku disciplinu, baviti se boksom.
**bòksit** im. m. r. (fr.) - ruda crvenkastosmeđe boje od koje se proizvodi aluminij.
**bȍkvica** im. ž. r. - zeljasta biljka sa ljekovitim svojstvima.
**bôl** im. m. r., g. jd. *bôla*, n. mn. *bólovi*; im. ž. r., g. jd. *bôli*, instr. jd. *bôlju/bôli*, n. mn. *bôli* - osjećanje fizičke ili duševne patnje.
**bôlan** prid., odr. v. *bôlnī* - koji se odnosi na bol, koji boli, boluje, bolestan; potresen, koji pati zbog loših emocija.
**bolèćiv** prid., odr. v. *bolèćivī* - sažaljiv, popustljiv prema kome.
**bolèćivo** pril. - sažaljivo, popustljivo, na bolećiv način.
**boléro** im. m. r. (šp.) - ples laganog ritma nastao u Španiji; kratki ženski kaputić sa krojem prema španskoj nošnji.
**bolèsnīčkī** prid. - koji se odnosi na bolesnike.
**bolèsnīk** im. m. r., g. jd. *bolesníka*, n. mn. *bolesníci* - osoba koja je bolesna.
**bolèsnica** im. ž. r. - bolesna žena.
**bolesníkov** prid. - koji pripada bolesniku.
**bȍlesno** pril. - obuzeto bolešću; pejor. pretjerano, preko granice uobičajenog, normalnog.
**bȍlēst** im. ž. r., instr. jd. *bȍlešću/bȍlesti* - narušeno zdravlje, poremećaj funkcija organa; pretjerano insistiranje na nečemu, opsesija.
**bȍlestan** prid., odr. v. *bȍlesnī* - onaj koji nije zdrav, narušenog zdravlja.
**bolèšljiv** prid., odr. v. *bolèšljivī* - koji je neotporan, sklon pobolijevanje, slaba zdravlja.
**bolèšljivōst** im. ž. r., instr. jd. *bolèšljivošću/bolèšljivosti* - osobina onoga ko je neotpran, sklon poboljevanju.
**boléština** im. ž. r., augm. - teška bolest.
**bòlīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *bolída* - meteor koji se raspada pri ulasku u atmosferu; naziv veoma brzog trkaćeg automobila.
**bólnica** im. ž. r. - institucija za smještaj i liječenje bolesnika.
**bólničār** im. m. r. - osoba koja njeguje bolesnike u bolnici.
**bólničārka** im. ž. r., dat. jd. *bòlničārki* - medicinska sestra.
**bólničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na bolničare i bolničarke.
**bólničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na bolnicu i sve što joj pripada.
**bôlno** pril. - s bolom.
**bȍlovānje** gl. im. s. r. od glagola bolovati - odsustvovanje s posla zbog bolesti.
**bolòvati** gl. nesvrš., prez. *bȍlujēm* - biti bolestan.
**bȍljē** pril., komp. od dobro.
**bòljeti** gl. nesvrš., prez. *bòlī* – stalno osjećati trajanje boli.
**boljítak** im. m. r., g. jd. *boljítka*, n. mn. *boljíci* - bolji život, prevazilaženje bijede; mir, obilje, blagostanje.
**bôljka** im. ž. r., dat. jd. *bôljci*, g. mn. *bôljkī* - bolest; stalna lakša bol; prenes. slaba tačka, ono u čemu je neko slab.
**boljšèvīčkī** prid. odr. v. (rus.) - koji pripada boljševizmu i boljševicima.



**boljšèvīčki** pril. - kao boljševici, na boljševički način.
**boljšèvik** im. m. r. (rus.) - pripadnik ruske Socijaldemokratske radničke partije od 1903. godine; komunista koji ispred svoje partije provodi represivnu državnu politiku.
**boljševìzam** im. m. r., g. jd. *boljševìzma* - teorija i metode djelovanja komunističke partije i revolucionara radi stvaranja komunističkog društvenog sistema.
**boljševízirati** gl. svrš i nesvrš., prez. *boljševìzīrām* - provoditi osnovne ideje boljševizma radi stvaranja komunističkog društvenog sistema; uvesti ili uvoditi boljševizam.
**bômba** im. ž. r. (fr.-njem.), g. mn. *bômbī* - eksplozivno borbeno sredstvo namijenjeno za razaranje; prenes. jak i precizan udarac loptom; neka vijest koja sve potrese.
**bombàrdēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *bombardéra* - posebna vrsta aviona iz kojeg se ispuštaju bombe kako bi se razorilo određeno opasno područje.
**bombardíranje/bòmbardovānje** gl. im. s. r. - bacanje bombi na određeno opasno područje.
**bombardírati/bòmbardovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *bombàrdīrām/bòmbardujēm* - baciti ili bacati bombe radi razaranja, vršiti bombardovanje.
**bombàrdōn** im. m. r. (fr).), g. jd. *bombardóna* - najveći puhački muz. instrument.
**bombàstičan** prid. (fr.), odr. v. *bombàstičnī* - pretjeran, sadrži previše ukrasa, suviše velikih i nepotrebnih riječi.
**bombàstično** pril. (fr.) - pretjerano, suviše kićeno, na bombastičan način.
**bombàstičnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *bombàstičnošću/bombàstičnosti* - osobina onoga što je bombastično.
**bòmbāš** im. m. r. (fr.), g. jd. *bombáša* - vojnik koji u borbi najčešće koristi bombe; prenes. osoba koja slatkorječivošću hoće prevariti, zavrnuti koga radi vlastite koristi.
**bòmbāškī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na bombaše.
**bòmbāški** pril. - na način bombaša, kao bombaš.
**bômbica** im. ž. r. (fr.), dem. - mala bomba; prenes. poslastica, kolačić.
**bòmbōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *bombóna* - bombona, slatkiš od šećera i drugih sastojaka koji se ne guta, nego se sporo otapa u ustima.
**bombóna** im. ž. r. (fr.), g. jd. *bombóne* - bombon.
**bombonjéra** im. ž. r. (fr.) - kutija u kojoj su razne vrste bombona.
**bôn** im. m. r. (fr.), n. mn. *bónovi* - vrijednosni papir koji se može koristiti za kupovinu robe, kao nalog za isplatu novca, potvrda o primljenom novcu itd.
**bonapartìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *bonapartìzma* - tip vladavine kakva je bila u Francuskoj za vrijeme Napoleona Bonaparte i svaka vladavina njoj slična.
**bonifikácija** im. ž. r. (lat.) - popust u cijeni; odobrenje računa; odšteta, naknada.
**bonìtēt** im. m. r. (lat.-franc.), g. jd. *bonitéta* - sposobnost otplate kredita; vrijednost zemljišta prema kvalitetu.
**bòntōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *bontóna* - skup pravila i načina prikladnog i dobrog ponašanja u društvu.
**bonvìvān** im. m. r. (fr.), g. jd. *bonvivána* - osoba koja nije zaineresirana za rad, nego samo cijeni provod u životu i sve tome podređuje.
**bonvìvānskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na bonvivane.
**bonvìvānski** pril. - na način bonvivana, kao bonvivan.
**bôr**[1] im. m. r., n. mn. *bórovi* - vrsta zimzelenog drveta, jedna od biljaka četinara.
**bôr**[2] im. m. r. (perz.) - hemijski elemenat (B), nalazi se u prirodi kao borna kiselina.
**bóra** im. ž. r. - najčešće crta na koži lica.
**bórac** im. m. r., g. jd. *bórca*, g. mn. *bôrācā* - osoba koja se za nešto bori (u ratu, životu i sl.).
**bòračkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na borce, npr. borački staž.
**bórak** im. m. r., dem. - mali bor.
**bôraks** im. m. r. (perz.) - hemijski spoj bora, natrija i kisika u listićavim kristalima.
**borànija** im. ž. r. (ar.) - mahune; pren. ljudi koji nisu bitni u kakvoj hijerarhiji.
**bórānje** gl. im. s. r. - nastajanje bora na licu; nabiranje tkanine.

**bórati se** gl. nesvrš., prez. *bôrā se* - dobivati bore na licu; prenes. kad se nabira platno ili tkanina.
**bòravak** im. m. r., g. jd. *bòrāvka*, n. mn. *bòrāvci*, g. mn. *bòravākā* - vrijeme provedeno na nekom mjestu.
**bòravišnī** prid. - koji se odnosi na boravište.
**bòravīšte** im. s. r. - mjesto boravka, prebivalište.
**bòrba** im. ž. r., g. mn. *bòrbī/bórbā* - sukob dviju sila radi ostvarivanja pobjede; nastojanje u savladavanju životnih nedaća.
**bòrben** prid., odr. v. *bòrbenī* - koji je sklon borbi, s voljom i željom da se bori.
**bòrbenōst** im. ž. r., instr. jd. *bòrbenošću/ bòrbenosti* - svojstvo osobe koja je borbena.
**bòrdel** im. ž. r. (fr.) - kupleraj, javna kuća.
**bòrdō** nepromj. prid. (fr.) - tamnocrvena boja.
**bordúra** im. ž. r. (fr.) - ukrasna vrpca za opšivanje ruba tkanine.
**bórer** im. m. r. (njem.) - svrdlo.
**bõrgis** im. m. r. (fr.) - naziv za veličinu štamparskih slova od devet tačaka.
**bòrīć** im. m. r., dem. - mali bor.
**bòrija** im. ž. r. (tur.) - truba.
**bòrīk** im. m. r., g. jd. *boríka* - šuma u kojoj su stabla bora.
**bòrika** im. ž. r., dat. jd. *bòrici*, g. mn. *bõrīkā* - vitko stablo bora; puzavica koja se penje uz bor.
**bòrilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sport u kojem se bori, npr. boks.
**bòrilīšte** im. s. r. im. s. r. - mjesto gdje se bori (ring, arena).
**bòriti se** gl. nesvrš., prez. *bòrīm se* - sudjelovati u borbi kako bi se savladao direktni protivnik i postigla pobjeda; u borbi pokušavati savladati neku životnu ne-daću i sl.
**bôrje** zbir. im. s. r. - borik.
**bôrnī** prid. odr. v. - koji određuje da je kakvo vozilo namijenjeno za borbu.
**bòrnīrān** prid. (fr.), odr. v. *bòrnīrānī* - koji je ograničenih pogleda, nema širinu razumijevanja.
**bòrov** prid., odr. v. *bòrovī* - koji potiče od bora.

**bòrovica** im. ž. r. - biljka kleka i rakija od ploda te biljke; klekovača.
**bòrovina** im. ž. r. - borovo drvo kao sirovina za dalju obradu.
**boròvit** prid., odr. v. *boròvitī* - šumsko područje koje obiluje stablima bora.
**boróvnica** im. ž. r. - slatki tamnoplavi plod u obliku bobice koji raste na istoimenom grmu.
**boròvnjāk** im. m. r., g. jd. *borovnjáka* - borova šuma, borik.
**bõršč** im. m. r. (rus.) - supa od razne zeleni i mesa uz obavezno dodanu cveklu.
**bôs** prid. - golih stopala, neobuven, bosonog.
**Bosánac** im. m. r., g. jd. *Bosánca*, n. mn *Bosánci*, g. mn. *Bòsānācā* - stanovnik Bosne.
**Bòsānka** im. ž. r., dat. jd. *Bòsānki* - stanovnica Bosne.
**bòsanskī** prid. - koji se odnosi na Bosnu i Bosance.
**bòsanski** pril. - na način Bosanaca, kao Bosanci.
**bosanskohèrcegovački** prid. odr. v. - koji se odnosi na državu Bosnu i Hercegovinu kao jedan pojam.
**Bõsfor** im. m. r. (grč.) - morski tjesnac, prolaz iz Crnog u Mramorno more.
**bòsiljak** im. m. r., g. jd. *bòsīljka* - biljka ugodna mirisa i začin od te biljke.
**bòsīlje** zbir. im. s. r. - bosiljak.
**Bòsna** im. ž. r. - dio države Bosne i Hercegovine koji se po gruboj odredbi prostire od Ivansedla na sjever do rijeke Save, na zapad do Une i na istok do Drine, skraćeni naziv za državu Bosnu i Hercegovinu.
**bosònog** prid., odr. v. *bosònogī* - koji je bosih nogu, neobuven, bez obuće i čarapa.
**bosòtinja** im. ž. r. - stanje onoga ko je bos; bijeda, siromašvo.
**bòstan** im. m. r. (perz.) - lubenica, karpuza; mjesto gdje raste bostan.
**bõsti** gl. nesvrš., prez. *bòdēm*, rad. prid. *bô*, trp. prid. *bòden* - nečim šiljatim (igla, nož, žaoka, žalac i sl.) ubadati u nešto.
**bõšča** im. ž. r. (perz.), g. mn. *bõščī/bõščā* - ženska marama za pokrivanje glave; zavežljaj; kecelja.



**bošćàluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *bošćàluci* - dar zamotan u bošču koji daje mlada, nevjesta.
**bòšnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Bošnjake.
**Bòšnjāk** im. m. r., n. mn. *Bošnjáci* - pripadnik bošnjačke nacije.
**Bošnjàkinja** im. ž. r. - pripadnica bošnjačke nacije.
**Bòšnjanin** im. m. r., n. mn. *Bòšnjani* - naziv za narod koji je živio u srednjovjekovnoj Bosni prije dolaska Turaka.
**bošnjáštvo** im. s. r., g. mn. *bòšnjāštāvā* - politički pokret koji se zasniva na pojmu Bošnjak.
**botàničār** im. m. r. - osoba koja se bavi proučavanjem biljnog svijeta.
**botàničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na botaničare.
**botàničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na botaniku.
**botànika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *botànici* - dio biologije koji se bavi proučavanjem života biljaka.
**bôva** im. ž. r. (tal.) - plutača na moru učvršćena sidrom.
**bóza** im. ž. r. (perz.) - osvježavajuće piće koje se pravi od kukuruzova brašna, šećera i vode, buza.
**bõzadžija** im. m. r. (perz.-tur.) - onaj koji pravi i prodaje bozu.
**božànskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na božanstvo, pripada ili ima njegove osobine; izvanredno lijep, najboljih osobina; božanstven.
**božànstven** prid., odr. v. *božànstvenī* - božanski, ob. kad se govori o ljepoti i sl. vrlinama.
**božànstvo** im. s. r., g. mn. *božànstāvā* - biće božanskog porijekla.
**bòžica** im. ž. r. - boginja.
**Bòžić** im. m. r. - blagdan ili praznik na koji se slavi rođenje Isusa Krista/Hrista, katolici u decembru, a pravoslavci u januaru.
**bòžićevati** gl. nesvrš., prez. *bòžićujē* - slaviti Božić, provoditi dane u vrijeme Božića.
**bòžićnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Božić.
**bòžićnica** im. ž. r. - jabuka koja dospijeva u doba Božića i daje se kao dar; plaća ili druga nagrada koja se dijeli o Božiću.

**bõžijī** prid. - koji se odnosi na Boga ili mu pripada.
**bõžūr** im. m. r., g. jd. *bõžūra*- zeljasta biljka sa velikim crvenim cvjetovima.
**bràbonjak** im. m. r., g. jd. *bràbōnjka*, n. mn. *bràbōnjci*, g. mn. *bràbonjākā* - ovčiji ili koziji izmet nalik na bobice.
**bráco** im. m., g. jd. *brácē/bráca* - hip. od brat.
**brâč** im. m. r. (tal.) - žičani instrument dubljeg tona, tambura.
**brâčnī** prid. - koji se odnosi na brak.
**brȁća** zbir. im. od brat - osobe muš. pola kojima su isti otac i majka.
**bráda** im. m. r., g. mn. *brádā* - dio lica ispod usta, dlake na tom dijelu lica.
**bràdat** prid., odr. v. *bràdatī* - neobrijan, zarastao u bradu.
**bràdavica** im. ž. r. - okrugla izraslina na koži; vrh dojke.
**bràdavičast** prid., odr. v. *bràdivičastī* - nalik na bradavicu, poput bradavice.
**bràdavičav** prid., odr. v. *bràdavičavī* - pokriven sa mnogo bradavica.
**bradètina** im. ž. r., augm. i pejor. od brada - velika brada, bradurina.
**bràdica** im. ž. r., dem. i hip. - mala brada.
**brádonja** im. m. r., g. mn. *brádōnjā* - osoba koja nosi bradu; četnik.
**bradùrina** im. ž. r., augm. i pejor. od brada - bradetina.
**brȁdva** im. ž. r. - sjekira široke oštrice.
**brahikèfālan** prid. (grč.), odr. v. *brahikèfālnī* - široke i okrugle lubanje.
**bràhmān** im. m. r., g. jd. *brahmána* - osoba koja prihvaća i slijedi brahmanizam.
**brahmanìzam** im. m. r. (sanskrt) - vjerovanje i spoznaje o Brahmi, stvoritelju svih stvari i principa stvaranja.
**bràjan** im. m. r., hip. od brat - brajko, poštapalica u obraćanju, moj brajane, brajko.
**brâk** im. m. r., mn. *brȁkovi* - građanskim ili religioznim zakonima i propisima regulisan zajednički život muškarca i žene.
**brakolómstvo** im. s. r. - narušavanje principa na kojima počiva institucija braka, nesuglasice između muškarca i žene koje dovode do razilaženja i razvoda.
**brále/brâle** im. m. r., g. jd. *brále/brâleta* - hip. od brat.

**brána** im. ž. r. - prepreka pomoću koje se drži željeni nivo vode u akumulacionom jezeru; nasip koji onemogućava izlijevanje rijeke i poplavu; prepreka i pregrada bilo čemu.

**brànīć** im. m. r., g. jd. *braníća-* osoba koja nešto brani, ob. igrači iz uže odbrane u fudbalu (golman i bekovi).

**brànīk** im. m., g. jd. *braníka* - ono što nešto čini sigurnijim, zaštićuje, npr. zaštita na putevima iznad provalije, rampa na prelazu preko šina i sl.

**brànilac** im. m. r., g. jd. *brànioca*, g. mn. *brànilācā* - branitelj, zaštitnik, koji čuva i brani nešto svoje.

**bràniočev** prid. odr. v. - koji pripada braniocu.

**brànitelj** im. m. r. - branilac.

**bránjēnje** gl. im. s. r. - odbrana, zaštita; zastupanje na sudu; zabrana, uskraćivanje.

**brániti** gl. nesvrš., prez. *brânīm* - štititi život i sve ostalo svim sredstvima od napada, nepogode, raznih opasnosti; zastupati koga na sudu kao advokat; uskraćivati, zabranjivati nekome što.

**brânša** im. ž. r. (fr.) - u žarg. pripadnici iste djelatnosti, posla, struke.

**brânjenīk/bránjenīk/branjènīk** im. m. r., n. mn. *brânjenīci/bránjenīci/branjeníci* - onaj koji je branjen.

**brânjenica/bránjenica/branjènica** im ž. r. - žena koju brane.

**brànjevina** im. ž. r. - mlada šuma u kojoj nije dozvoljena sječa; livada na kojoj se ne može napasati stoka; zabran.

**bràon** neprom. prid. (njem.) - smeđ.

**brȁšnast** prid., odr. v. *brȁšnastī* - nalik na brašno, u prahu.

**bràšnen** prid. odr. v. *bràšnenī* - koji je pripremljen od brašna ili služi za brašno (brašnena vreća).

**brȁšnenica/brašnènica** im. ž. r. - jelo od brašna pripremljeno za put, ob. pogača.

**brȁšno** im. s. r. - u mlinu samljeveno zrnevlje neke od žitarica (pšenice, zobi, raži itd.).

**brȁšnjav** prid, odr. v. *brȁšnjavī* - posut brašnom.

**brȁt** im. m. r. - muška osoba među djecom od istih roditelja, za razliku od polubrat, koji je od jednog zajedničkog roditelja; term. koji služi za oslovljavanje unutar neke skupine ljudi ujedinjenih vjerski, rasno, politički itd.

**brȁtac/bràtac** im. m. r., hip. od brat.

**bratánac** im. m. r., g. jd. *bratánca* - amidžin, dajdžin (stričev, ujakov) sin.

**bránje** gl. im. s. r. - prikupljanje plodova.

**brȁti** gl. nesvrš., prez. *bȅrēm* - prikupljati, otkidati plodove, cvijeće i sl.

**brȁtić** im. m. r. - v. bratanac.

**bràtija** zbir. im. ž. r. - kaluđeri u pravoslavnom manastiru; pejor. neka skupina koja radi protiv drugih ljudi; klika, mafija.

**brȁtimljēnje** gl. im. s. r. - sklapanje bratskih odnosa među ljudima koji nisu od istih roditelja.

**brȁtimiti se** gl. nesvrš., prez. *brȁtimīm se* - sklapati bratske odnose iako nema krvnog srodstva; sklapati čvrsto prijateljstvo.

**brȁtīmstvo** im. s. r. - pobratimstvo.

**brȁtiti se** gl. nesvrš., prez. *brȁtīm se* - bratimiti se.

**bratòljūblje** im. s. r. - ljubav prema bratu, bližnjima; čovjekoljublje.

**bratoùbilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi bratoub(oj)icu.

**bratoùbilački** pril. - kao bratoub(oj)ica, na način bratoub(oj)ice.

**bratoubístvo** im. s. r. - bratoubojstvo.

**bratoùb(oj)ica** im. m. r. - onaj koji je ubio svoga brata.

**bratoùbojstvo** im. s. r. - bratoubistvo.

**brȁtov(ljev)** prid. odr. v. - koji pripada bratu.

**bratóvština** im. ž. r. - vjersko ili kakvo drugo udruženje zasnovano na određenim čvrstim pravilima.

**brȁtskī/bràtskī** prid. - koji se odnosi na brata i braću.

**brȁtski/bràtski** pril. - na način brata i braće, kao braća.

**bràtstvo** im. s. r., g. mn. bratstava - odnos između braće; hist. više porodica u srodničkim odnosima; svojta; vjerska i dr. udruženja onih koji se oslovljavaju sa "brat" i "braća".

**brȁtučed** im. m. r. - bratov sin.

**brâv** im. m. r. - ovca ili koza pojedinačno.

**brȁva** im. ž. r. - metalni mehanizam sa ključem koji služi za zaključavanje vrata.



**brȁvār** im. m. r. - zanatlija šire metalske struke; doslovno: stručnjak za brave.

**bravàrija** im. ž. r. - bravarski zanat; bravarstvo; bravarska radionica; svi tipovi brava i drugih predmeta koje izrađuju i postavljaju bravari.

**brȁvārskī** prid. - koji se odnosi na bravariju i bravare.

**brávče** im. s. r., g. jd. *brávčeta* - dem. od brav.

**bràvetina** im. ž. r. - ovčetina, bravlje meso.

**brȁvljī/bràvlji** prid. - koji je od brava.

**brȁvo!** uzv. (njem.-tal.-fr.) - odlično! Izvrsno!

**bravúra** im. ž. r. - neki izvrstan potez, npr. vješt dribling u nogometu.

**brȁvurōzan** prid., odr. v. *brȁvurōznī* - koji ima osobine bravure, izvrstan, vješt.

**brázda** im. m. r., g. mn. *brázdī* - trag prevrnutih slojeva zemlje koji ostaje nakon oranja; jaka bora na licu.

**bràzdati** gl. nesvrš., prez. *bràzdām* - orati, plugom prevrtati zemlju, jedna faza u pripremi zemlje za sijanje usjeva.

**bràzdica** im. ž. r. - dem. od brazda.

**bràzgotina** im. ž. r. - trag na koži koji je ostao nakon zarasle rane.

**Bràzīl** im. m. r., g. jd. *Brazíla* - država u Južnoj Americi.

**Bràzīlija** im. ž. r. - drugi uobičajeni naziv za državu Brazil.

**bȑbljalo** im. s. r. - osoba koja voli brbljati, puno pričati, naklapati.

**brbljàrija** im. ž. r. - svojstvo priče o nevažnim stvarima, naklapanje o besmislicama.

**bȑbljānje** gl. im. s. r. - brbljarija, naklapanje.

**bȑbljati** gl. nesvrš., prez. *bȑbljā* - puno pričati o nevažnim stvarima, govoriti besmislice, naklapati.

**bȑbljiv** prid, odr. v. *bȑbljivī* - onaj koji mnogo brblja.

**bȑbljivac** im. m. r., g. jd. *bȑbljīvca* - osoba koja mnogo brblja, brbljalo.

**brbljívko** im. m. r. - brbljivac, brbljalo.

**bȑbljivōst** im. ž. r., instr. jd. *bȑbljivošću/bȑbljivosti* - osobina onog ko je brbljiv.

**bȑbōt** im. m. r. - klokot; glas purana.

**brbòtati** gl. nesvrš., prez. *bȑboćēm* - klokotati.

**Bȑčāk** im. m. r. - stanovnik Brčkog.

**Bȑčānka** im. ž. r., dat. jd. *Bȑčānki* - stanovnica Brčkog.

**bȑčkati (se)** gl. nesvrš., prez. *bȑčkām (se)* - činiti pokrete rukama ili kakvim predmetom u vodi bez nekog reda; igrati se u vodi.

**bȑčnuti (se)** gl. svrš., prez. *bȑčnēm (se)* - učiniti pokrete bez reda u vodi, bućnuti (se).

**brdášce** im. s. r. , dem. i hip. od brdo.

**brdéljak** im. m. r., dem. od brdo.

**bȑdina** im. ž. r., augm. od brdo - veliko brdo.

**bȑdo** im. s. r., g. jd. *bȑda*, g. mn. *bŕdā* - geografski naziv za uzvišenje zemlje koje je manje od planine; prenes. velika količina nečeg nabacanog bez reda; dio stana za tkanje ćilima.

**brdòvit** prid., odr. v. *brdòvitī* - kad je neki kraj (prostor, područje) sav od brda.

**bȑdskī** prid. odr. v. - koji živi u brdima, koji se odnosi na brda.

**bȑđanin** im. m. r., n. mn. *bȑđani* - osoba koja živi u brdima.

**bȑđānka** im. ž. r., dat. jd. *bȑđānki* - žena brđanin.

**brȅcati (se)** gl. nesvrš., prez. *brȅcām (se)* - biti osoran, osijecati se na koga; trzati se ili trznuti se od straha, lecnuti se.

**bȑecnuti (se)** gl. svrš., prez. *bȑecnēm (se)* - trznuti se od straha, lecnuti se.

**brȅktānje** gl. im. s. r. - stvaranje buke, tutnjanje.

**brȅktati** gl. nesvrš., prez. *brȅkćēm* - proizvoditi zvuk kao motorno vozilo; bučati, tutnjati.

**brȅme** im. s. r., g. jd. *brȅmena* - teret, nešto teško što nosimo na leđima; prenes. obaveza; duševna teškoća.

**bȑemenita/bremènita** prid. - trudna, noseća, gravidna, u drugom stanju; prenes. previše problema koji traže rješenje, npr. bremenita situacija.

**brȅmenitōst** im. ž. r., instr. jd. *brȅmenitošću/brȅmenitosti* - svojstvo onoga ko je bremenit.

**brȅmze** im. s. r. (njem.) - češće: kočnica.

**brȅmzati** gl. nesvrš. (njem.) - češće: kočiti.

**brênta** im. ž. r. (tal.) - drvena posuda u koju se bere grožđe.

**brëskovača** im. ž. r. - rakija koja je od breskve ili ona kojoj je dodata aroma breskve.
**brëskva** im. ž. r., g. mn. *brëskvī/brësākā* - voćka i njen veoma ukusan plod.
**brëskvica** im. ž. r., dem. od breskva.
**brëskvīk** im. m. r. - parcela na kojoj je voćnjak stabala breskve.
**brèstov** prid. odr. v. - koji je od drveta brijesta.
**brëša** im. ž. r. (fr.) - otvor, prolaz za nešto što će se proširiti, što će biti veće (vojni napad, neka neželjena pojava.
**brevìjār** im. m. r., g. jd. *brevijára* - knjiga svakodnevnih molitvi kod katolika; prenes. neka veoma bitna knjiga.
**brëza** im. m. r. - vrsta listopadnog drvetabije boje stabla s lišćem koje treperi.
**brëzovača** im. ž. r. - metla od brezovog drveta naročito pogodna za uređivanje dvorišta, travnjaka; batina od breze.
**brèzovina** im. ž. r. - brezovo drvo kao građa.
**brèžić** im. m. r., dem. i hip. od brijeg.
**brežúljak** im. m. r., dem. - mali brijeg.
**brežùljkast** prid., odr. v. *brežùljkastī* - pun brežuljaka, sastoji se od brežuljak.
**bȑgljēz** im. m. r. - ptica pjevica.
**bȑgljūn** im. m. r., g. jd. *brgljúna* - vrsta morske ribe; inčun.
**bríco** im. m. r., hip. od brijač.
**brîd** im. m. r., n. mn. *brìdovi* - ivica, linija na kojoj se sijeku dvije plohe.
**brìdak** prid., odr. v. *brìtkī* - oštar (britka sablja).
**bríditi/brídjeti** gl. nesvrš. prez. *brídīm* - osjećati na koži neprijatno peckanje, bol i sl. od hladnoće, šamara, dodira žare.
**brìdž** im. m. r. (engl.) - vrsta kartaške igre u kojoj sudjeluju četiri igrača, dva protiv dva.
**brìga** im. ž. r., dat. jd. *brìzi*, g. mn. *brîgā* - osjećaj uznemirenosti zbog nekog problema, ono što nameće takva osjećanja; misao o ostvarivanju kakve zamisli.
**brigáda** im. ž. r. (fr.) - vojna jedinica; terenska radna jedinica specijalizirana za određenu vrstu posla.
**brigàdīr** im. m. r., g. jd. *brigadíra* - zapovjednik brigade u nekim vojskama; vođa (šef) radne brigade.
**brìgādnī** prid. odr. v.- koji se odnosi na brigadu.

**brìjāč** im. m. r., g. jd. *brijáča* - onaj koji brije; britva.
**brìjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brijača.
**brìjāćī** prid. koji se odnosi na bri-janje, npr. aparat.
**brìjati** gl. nesvrš., prez. *brìjēm* - pomoću sapuna i britve uklanjati dlake s brade, ili brijaćim električnim aparatom.
**brijêg** im. m. r., n. mn. *brëgovi* - manje brdo.
**brìjest** im. m. r., n. mn. *brijèstovi* - listopadno, bjelogorično drvo.
**brìkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *brikéta* - vrsta uglja za loženje koji je proizveden pod pritiskom.
**brilìjant/brìljant** im. m. r. (fr.) - brušeni dijamant.
**briljàntan** prid., odr. v. *briljàntnī* - koji je vrlo precizno i sjajno izrađen, koji se ističe izvanrednim kvalitetom; vrlo uspješan, blistav (kad je riječ o osobi, tekstu, kakvoj muz. izvedbi i sl.).
**brìnet** im. m. r. (fr.) - osoba smeđe kose.
**brinèta** im. ž. r. - ženska osoba smeđe kose.
**brìnuti (se)** gl. nesvrš., prez. *brìnēm (se)* - biti u brizi, osjećati uznemirenost; starati se da nešto bude kako treba ili o nekome, voditi brigu.
**brìo** im. m. r. (tal.) - oznaka tempa u muzici, živahnost.
**brîs** im. m. r., n. mn. *brìsovi* - uzorak sekreta uzet od bolesnika radi pronalaženja uzročnika bolesti.
**brìsāč** im. m. r., g. jd. *brisáča* - dio na automobilu za brisanje prednjeg i zadnjeg stakla.
**brìsānī** prid. odr. v. - otvoren, pregledan, čist, npr. brisani prostor.
**brìsati** gl. nesvrš., prez. *brìšēm* - uklanjati nešto što ne želimo na kakvoj površini, npr. gumicom brisati tragove olovke, brisačem vodu i nečistoću sa vjetrobrana, krpom prašinu sa stvari itd.
**brìtānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Britaniju i Britance.
**brìtko** pril. - oštro.
**brìtkōst** im. ž. r., instr. *brìtkošću/brìtkosti* - osobina onoga što je britko.
**brìtva** im. ž. r., g. mn. *brìtvī/brìtāvā* - veoma oštro sječivo koje služi za brijanje.



**brìtvica** im. ž. r. hip. i dem . od britva.
**britvùrina** im. ž. r. augm. i pejor. od britva, velika britva.
**brìzgalica** im. ž. r. - naprava za ubrizgavanje tečnosti; šprica.
**brìzgati** gl. nesvrš., prez. *brìzgām* - izlaženje tekućine u jakom mlazu pod pritiskom; šikljati.
**brìznuti** gl. svrš., prez. *brìznēm* - šiknuti, naglo poteći.
**brìžan** prid., odr. v. *brìžnī* - pažljiv, brižljiv, savjestan; koji je u brigama.
**brìžljiv** prid., odr. v. *brìžljivī* - brižan, pažljiv itd.
**brìžljivo** pril. - pažljivo, savjesno, s puno brige.
**brìžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *brìžljivošću/brìžljivosti* - osobina onog ko je brižljiv.
**brìžnōst** im. ž. r., instr. jd. *brìžnošću/ brìžnosti* - osobina onoga ko je brižan.
**bȑk** im. m. r., n. mn. *bȑci/bȑkovi* - dlake koje kod muškaraca rastu između nosa i gornje usne.
**bȑkat** prid., odr. v. *bȑkatī* - koji ima brkove.
**bȑkati** gl. nesvrš., prez. *bȑkām* - miješati pojmove, zamjenjivati jedne nekim drugim, dolaziti u zabunu, ne razlikovati jednu stvar od druge.
**bȑklja** im. ž. r., g. mn. *bȑkljī* - rijetko, običnije: rampa.
**bȑlog/bȑlog** im. m. r., n. mn. *bȑlozi/bȑlozi* - zaklonjeno skrovište u kojem borave životinje; pejor. prljava, neuredna i zapuštena prostorija.
**bȑlja** im. ž. r. - veoma loša rakija.
**bȑljati** gl. nesvrš., prez. *bȑljām* - kaljati, činiti blatnjavim; prenes. ne raditi kako bi trebalo, činiti greške u radu; pričati nevezano, iznositi besmislice.
**bȑljavac** im. m. r., g. jd. *bȑljāvca* - osoba koja brlja, bȑljivac, bȑljivko.
**brljáviti** gl. nesvrš., prez. *bȑljāvīm* - brljati.
**bȑljiv** prid., odr. v. *bȑljivī* - koji brlja, kvari; nepouzdan, neuredan.
**bȑljivo** pril. - na brljiv način, nepouzdano, neuredno.
**bȑljotina** im. ž. r. - loše izveden posao.
**bȑnja** im. ž. r. - mrlja drugačije boje od ostale dlake oko usta koze ili ovce.

**bȑnjica** im. ž. r. - kožna futrola koja se psu stavlja na njušku kako ne bi mogao ujesti.
**brôd** im. m. r., g. jd. *bròda* - veliko plovno sredstvo na razne pogone i sa raznim namjenama u plovidbi; mjesto na rijeci gdje je plića voda i gdje se može lahko pregaziti, preći, gaz.
**bròdār/brȍdār** im. m. r., g. jd. *brodára/ brȍdāra* - osoba kojoj je struka brodarstvo, rad s brodovima, sklapanje raznih poslova vezanih za plovidbu.
**brodárēnje** im. s. r. - djelatnost vezana za obavljanje prevoza brodovima, brodarstvo.
**brodàrica** im. ž. r. - po usmenom predanju vodena vila koja uzima brodarinu, brodarka.
**brodáriti** gl. nesvr., prez. *bròdārīm* - baviti se brodarstvom kao zanimanjem.
**bròdārka** im. ž. r., dat. jd. *bròdārki* - vila brodarica.
**bròdārskī** prid. - koji se odnosi na brodare, brodove i brodarstvo.
**brodárstvo** im. s. r. - obavljanje prevoza brodovima, brodarenje; obrazovanje koje osposobljava za bavljenje tom djelatnošću.
**bròdica** im. ž. r. - manji brod za kraću priobalnu plovidbu.
**bròdić** im. m. r. dem. i hip. od brod, mali brod.
**bròditi** gl. nesvrš. - kad se brod kreće po vodi, ploviti; prelaziti rijeku, gazeći.
**brodogràdilīšte** im. s. r. - preduzeće u kojem rade brodograditelji na izradi i održavanju brodova.
**brodogràditelj** im. m. r. - osoba kojoj je zanimanje izrada brodova.
**bròdolōm** im. m. r. - slom broda u plovidbi koje se može završiti i potonućem.
**brodolómac** im. m. r., g. jd. *brodolómca*, n. mn. *brodolómci*, g. mn. *brodolòmācā* - rjeđe: brodòlomnīk, osoba koja je bila na brodu za vrijeme brodoloma, onaj ko je preživio brodolom.
**brodotòčac** im. m. r., g. jd. *brodotòčca*, n. mn. *brodotòčci*, g. mn. *brodotòčācā* - školjkaš, onaj koji buši, toči, rastače drvo broda.

**brodòvlāsnīk** im. m. r. - vlasnik jednog ili više brodova, vlasnik brodarske kompanije.
**brȍdskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brod.
**Brȍđanin** im. m. r., n. mn. *Brȍđani* - stanovnik Bosanskog Broda.
**Brȍđānka** im. ž. r., dat. jd. *Bròđānki* - stanovnica Bosanskog Broda.
**brôj** im. m. r. - oznaka za količinu jedinki izraženih brojkom; vrsta riječi kojom izražavamo količinu ili red.
**bròjāč** im. m. r., g. jd. *brojáča* - osoba ili kakva sprava koja broji; aparat za mjerenje utroška (struje, plina, vode); brojilo, sat, mjerilo.
**brôjan** prid., odr. v. *brôjnī* - mnogobrojan, ima velik broj nečega.
**brojànice** im. ž. r. plur. tantum - niska nanizanih zrna koja se drži među prstima za vrijeme molitve; krunica.
**bròjānje** gl. im. s. r. od glagola brojati - postupak utvrđivanja ukupne količine onoga što se broji.
**bròjati** gl. nesvrš. prez. *bròjīm* - način utvrđivanja količine imenujući svaku jedinicu pojedinačno.
**brojčànīk** im. m. r. - prednja strana sata sa brojkama; ploča sa brojevima kojima se nešto mjeri.
**bròjilac** im. m. r., g. jd. *bròjioca*, g. mn. *bròjilācā* - bròjitelj, onaj koji broji.
**bròjilo** im. s. r. - aparat za mjerenje, brojač, sat, mjerilo.
**bròjitelj** im. m. r. - brojilac.
**brôjka** im. ž. r., dat. jd. *brôjci*, g. mn. *brôjkī* - znak za broj, cifra.
**brôjnīk** im. m. r., n. mn. *brôjnīci* - gornji broj u razlomku, broj koji se dijeli.
**brôjno** pril. - izraženo u brojevima.
**brójnōst** im. ž. r., instr. jd. *brójnošću/ brójnosti* - osobina onoga što je brojno.
**bròkāt** im. m. r. (tal.), g. jd. *brokáta* - svila protkana zlatnim ili srebrenim nitima.
**brȍker** im. m. r. (engl.) - osoba koja na berzi prati rast i pad vrijednosti dionica, prodaje ih ili posreduje u kupovini; mešetar na berzi.
**brȍm** im. m. r. - hemijski elemenat (Br).
**brônhije/brònhije** im. ž. r. mn. (grč.) - niz sitnih dijelova pluća.
**bronhìtis** im. m. r. (grč.) - bolest pluća uzrokovana nahladom, upala sluznice bronha.
**brônza** im. ž. r. (tal.) - legura bakra i kositra.
**brònzan** prid., odr. v. *brònzanī* - koji je od bronze, brònčan.
**brònzīn** im. m. r. (tal.) - kotlić od bronze u kojem se kuha nad otvorenom vatrom.
**brȍš** im. m. r. (fr.) - vrsta ženskog nakita koji se može pričvrstiti na odjeću.
**bròšīrān** prid., odr. v. *bròšīranī* - koji ima korice od kartona, mehki povez.
**broširati** gl. svrš i nesvrš., prez. *bròšīrām* - ukoričiti knjigu u mehki povez.
**brošúra** im. ž. r. (fr.) - knjižica u mehkom povezu u kojoj se razmatraju neke aktuelne teme ili daju kakve informacije.
**brrr** uzv. - izražava osjećaj hladnoće ili se iznosi stav prema onome što izaziva strah.
**br̀stiti** gl. nesvrš., prez. *br̀stīm* - kad koza ili neka druga životinja otkida lišće sa grana kakvog drveta.
**br̀šljan** im. m. r. - zimzelena biljka penjačica.
**brûcoš** im. m. r. - student prve godine na fakultetu.
**brújānje** gl. im. s. r. - od gl. brujati.
**brújati** gl. nesvrš., prez. *brújīm* - čuti se kao zvuk deblje žice na instrumentu; prenes. odjekivati, prenositi se od usta do usta; zvuk razgovora ljudi u kojem ne možemo prepoznati riječi i glasove.
**brȕka** im. ž. r., dat. jd. *brȕci* - sramota, ono čega se svako treba stidjeti.
**brȕkati (se)** gl. nesvrš., prez. *brȕkām (se)* - sramotiti koga; sramotiti sebe.
**brùndānje** gl. im. s. r. izv. od brundati.
**brùndati** gl. nesvrš., prez. *brùndām* - glasati se kao medvjed, mumljati, mrmljati; buniti se brundanjem, govoriti sebi u bradu.
**brûs** im. m. r., g. jd. *brúsa*, n. mn. *brȕsovi* - posebna vrsta kamena za oštrenje noževa, kose.
**brùsāč** im. m. r., g. jd. *brusáča* - brusilac, osoba koja brusi i ona kojoj je to zanimanje.
**brùsāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brusače.
**brùsaćī** prid. odr. v. - koji služi za brušenje, npr. b. kamen.



**brùsār** im. m. r. - osoba koja izrađuje bruseve.
**brùsārskī** prid. - koji se odnosi na brusare.
**brùsilac** im. m. r., g. jd. *brùsioca* - brusitelj, brusač.
**brùsilica** im. ž. r. - alatka za brušenje i glačanje površine.
**brusiònica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se brusi.
**brùsitelj** im. m. r. - brusilac, brusač.
**brúšēnje** gl. im. s. r. od brusiti.
**brúsiti** gl. nesvrš. - oštriti brusom sječivo noža i sl.; brušenjem glačati kakvu površinu; prenes. jasno formulisati misao, pojam.
**brûsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brus i brušenje.
**brùsnīk** im. m. r., g. jd. *brusníka* - kamen podesan za izradu brusova.
**brùtālan/brȕtālan** prid. (fr.), odr. v. *brùtālnī/brȕtalnī* - surov, grub, divljački.
**brȕto** neprom. prid. (tal.) - količina novca zajedno s porezom; težina robe zajedno sa ambalažom.
**br̀vnara** im. ž. r. - nastamba, kuća izgrađena od brvana.
**bŕvno** im. s. r. - veće drvo, balvan kojim se može premostiti potok ili od više brvana izgraditi brvnara.
**br̀z/br̂z** prid., odr. v. *br̀zī/br̂zī*, komp. *br̀žī* - hitar, koji sve obavlja ne trošeći puno vremena.
**br̀zāk** im. m. r., g. jd. *brzáka* - mjesto na rijeci gdje je voda brza i jak; brzica.
**br̀zati** gl. nesvrš., prez. *bŕzām* - brzo se kretati, stalno dodavati brzinu, npr. pri vožnji automobila; previše žuriti.
**br̀zica** im. ž. r. - brzak.
**brzìna** im. ž. r. izv. - pojava koja ide uz sve što je brzo.
**br̀zinomjēr/brzinòmjer** im. m. r. - naprava za mjerenje brzine.
**br̀zīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brzinu.
**br̀zo/br̂zo** pril. - hitro, naglo, odmah; na brz način.
**br̀zojāv** im. m. r. - telegram, depeša.
**brzòmetan** prid., odr. v. *brzòmetnī* - koji može brzo ispucati mnogo metaka, npr. brzometna puška, top.
**brzònog** prid., odr. v. *brzònogī* - brzih nogu, brzo trči i može uteći.
**br̀zopis** im. m. r. - tip pisma u starim dokumentima.
**brzòplet(an)** prid. - onaj koji brzo radi, brza, pa se zaplete i pogriješi.
**brzòpletōst** im. ž. r., instr. *brzòpletošću/ brzòpletosti* - svojstvo onoga ko je brzoplet.
**brzòpletnōst** im. ž. r. - brzopletost.
**brzopòtezni/brzopóteznī** prid. - brzih poteza, u kojem se brzo vuku potezi, npr. brzopotezni šah.
**br̀zotīsak** im. m. r. (hrv.) - štampanje, tiskanje pomoću strojeva, štamparskih mašina.
**br̀žē-bȍljē** pril. - na brzu ruku, brzajući.
**bȕba** im. ž. r. - insekt, kukac.
**búbac** im. m. r., g. jd. *búpca* - želudac kod peradi i ptica.
**búbalica** im. ž. r. - osoba koja uči napamet, bez razumijevanja, biflant, bubant, štreber.
**bubamára** im. ž. r. - insekt sa prepoznatljivim crvenim krugovima na crnim krilima; vjeruje se da najavljuje radost, vjenčanje, dolazak pisma; buba rada.
**bûbanj** im. m. r., g. jd. *bûbnja*, n. mn. *bùubnjevi* - muz. instrument sastavljen od šupljeg valjka preko kojeg je nategnuta koža.
**bubašvába** im. ž. r. - žohar.
**búbati** gl. nesvrš., prez. *būbām* - udarati da odjekuje; udarati u bubanj; učiti napamet.
**bȕbica** im. ž. r. dem i hip. od buba - mala buba.
**bȕbnuti** gl. svrš., prez. *bȕbnēm* - jako udariti koga; lupnuti, izvaliti kakvu budalaštinu.
**bȕbnjār/bùbnjār** im. m. r., g. jd. *bȕbnjāra/bubnjára* - onaj koji udara u bubanj; muzičar.
**bùbnjati** gl. nesvrš., prez. *bùbnjām* - udarati u bubanj; davati ritam u muz. kompoziciji udaranjem u bubanj; prenes. kad neki zvuk kao udaranje u bubanj, npr. kad pada krupa; dobovati.
**bùbnjić** im. m. r., dem. od bubanj; med. bubna opna u uhu.
**bùbreg** im. m. r. (tur.), n. mn. *bùbrezi* - organ koji luči mokraću; sa drugim bubregom nalazi se u sistemu organa za mokrenje.

**bùbreščić** im. m. r., dem. i hip. od bubreg - mali bubreg.

**bùbrežast** prid., odr. v. *bùbrežastī* - ima olik bubrega, nalik na bubreg.

**bùbrežnī** prid. odr. v. - koji pripada ili se odnosi na bubrege.

**bùbrežnjāk** im. m. r., n. mn. *bùbrežnjāci* - bubrezi i loj kojim su obloženi; komad pečenja u kojem se nalaze bubrezi.

**bȕbriti** gl. nesvrš., prez. *bȕbrīm* - uvećavati se upijanjem vode; oticati.

**bubùljica** im. ž. r. - prištić na licu.

**bubùljičav** prid., odr. v. *bubùljičavī* - koji ima bubuljice.

**bubùljičavōst** im. ž. r., instr. jd. *bubùljičavošću/bubùljičavosti* - svojstvo onoga ko ima bubuljice.

**bȕcmast** prid., odr. v. *bȕcmastī* - koji je debeo i ima pune obraze.

**bȗčan** prid., odr. v. *bȗčnī/bȕčnī* - koji je suviše glasan, koji pravi buku; pun buke, npr. bučna kafana.

**búčati** gl. nesvrš., prez. *búčīm* - stvarati buku, galamiti.

**bȕčno/bȗčno** pril. - s bukom, na bučan način.

**bȕćkati** gl. nesvrš., prez. *bȕćkām* - skakati u vodu, udarati po vodi, igrati se u vodi (što dočarava zvuk buć).

**bȕćnuti** gl. svrš. prez. *bȕćnēm* - skočiti u vodu, udariti po vodi, upasti u vodu, up. bućkati.

**bȕćkurīš** im. m. r., g. jd. *bȕćkurīša* - piće i hrana za koje ne znamo od čega su; ono što je bljutavo i bez ukusa.

**bȕdāk** im. m. r. (tur.), g. jd. *bȕdāka* - alatka za kopanje koja za razliku od motike ima uzak metalni dio, trnokop.

**budàla** im. ž. r. (ar.) - osoba koja zbog svojih nerazumnih postupaka odudara od okoline i izaziva podsmijeh.

**budàlast** prid. (ar.), odr. v. - *budàlastī* - koji sliči budali, koji je budala.

**budàlāš** im. m. r. (ar.), g. jd. *budaláša* - koji ima ponašanje budale, koji budali.

**budaláština** im. ž. r. (ar.) - neki postupak, nelogična izmišljotina i rezultati toga, glupost.

**budàlina** im. m. r. (ar.), augm. od budala.

**budàliti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *budàlīm* - govoriti i ponašati se kao budala.

**búdan** prid., odr. v. *bȗdnī* - koji ne spava; koji je na oprezu.

**bùdilica** im. ž. r. - sat sa zvoncetom za buđenje.

**bùdist(a)** im. m. r., n. mn. *bùdisti/bùdiste* - zagovornik i pripadnik budističke religije.

**budìstičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na budizam i na budiste.

**búditi (se)** gl. nesvrš., prez. *bȗdīm (se)* - nekom prekinuti spavanje; sam prestati spavati; prenes. kad se javlja nešto novo; oživljavati (priroda, emocije).

**budìzam** im. m. r. - učenje o spoznavanju svijeta nastalo u Indiji u 6. vijeku p. n. e.

**búdnica** im. ž. r. - pjesma koja budi nacionalna osjećanja; kompozicija koja se izvodi na trubi radi buđenja vojske.

**búdnōst** im. ž. r., instr. jd. *búdnošću/ búdnosti* - stanje osobe koja je budna.

**budòār** im. m. r. (fr.), g. jd. *budoára* - prostorija uz spavaću sobu uređena kao salon.

**bùdūćī** prid. odr. v. - koji će biti u budućnosti, npr. budući profesor.

**bùdūći** gl. pril. sad. od gl. *biti* (budući razočaran, nije ni otišao na sastanak).

**bùdūći da** uzr. vezn. - zato što, zbog toga što, jer, zato.

**budúćnōst** im. ž. r., instr. jd. *budúćnošću/ budúćnosti* - doba koje tek dolazi; život i događaji koji tek predstoje.

**búdža** im. m. r. (ar.) - razg. moćan i bogat čovjek kojem je to omogućio visok položaj na vlasti.

**bùdžāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *budžáci* - zabačeno skrovito i neugledno mjesto, kutak pun smetlja i raznih otpadaka.

**bùdžet** im. m. r. (engl.), g. jd. *budžèta* - predviđeni iznos prihoda i rashoda za neki budući vremenski period (države, preduzeća i sl.); u hrv. stand. proračun.

**bȕđ/ bȕđa** im. ž. r. (tur.), instr. jd. *bȕđi/ bȕđōm* - plijesan, gljivica koja se javlja na organskim materijama u stanju raspadanja.

**bȕđav** prid., odr. v. *bȕđavī* - ono što je zahvatila buđ, pljesnjiv.

**buđèlār** im. m. r. (mađ.), g. jd. *buđelára* - nešto u čem se drži novac; novčanik, lisnica.

**bufonèrija** im. ž. r. (tal.) - pozorišni komad pun komičnih scena; smiješan ispad.



**bugàrija** im. ž. r. (tur.) - vrsta tambure, manja od šargije.

**bȕgarštica/bugàrštica** im. ž. r. - lirska ili epska narodna pjesma najčešće sa stihom od petnaest ili šesnaest slogova.

**bùha** im. ž. r., dat. jd. *bùhi* - mali insekt koji se hrani krvlju ljudi i životinja.

**bùhāč** im. m. r., g. jd. *buháča* - mirišljiva biljka iz familije glavočika.

**bùhara** im. ž. r. - šaljivi naziv za zatvor, hapsanu, bajbokanu, ćuzu.

**bȕjād** im. ž. r. - paprat; korov.

**bȗjan** prid., odr. v. *bȗjnī* - kad je nešto naraslo u velikim količinama (biljke, kosa); prenes. pun života, snažan.

**bùjānje** gl. im. s. r. - narastanje, razvijanje, nadolaženje.

**bùjati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *bùjām* - rasti naglo i u velikim količinama, narastati, nadolaziti.

**bȕjica** im. ž. r. - ogromne količine vode koje se brzo slijevaju; mnogo ljudi u pokretu.

**bùjōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *bujóna* - supa od mesa ili povrća sa jajetom.

**bùjrum** uzv. (tur.) - izvolite, poziv, ponuda onome ko je došao da uđe, da sjedne, da jede i sl.

**bȗk** im. m. r., n. mn. *búkovi* - vodopad, slap.

**bùka** im. ž. r., dat. jd. *bùci* - jaki neprijatni zvukovi kojima su uzrok galama, graja, rad teških strojeva i sl.

**bùkāč** im. m. r., g. jd. *bukáča* - osoba koja se stalno buni i podiže buku; bundžija.

**bȕkadar/bùkadar** pril. (tur.-ar.) - mnogo, puno; mnoštvo.

**bukàgije** im. ž. r. (tur.) - okovi na nogama zatvorenika.

**bùkara** im. ž. r. - čaša od drveta iz koje se pije vino.

**bùkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *bukéta* - cvijeće pripremljeno kao poklon.

**búknuti** gl. svrš., prez. *bȗknēm* - kad se vatra naglo zapali; prenes. za razne pojave koje se naglo razvijaju, odjednom izbijaju, npr. rat.

**bùkovina** im. ž. r. - bukovo drvo.

**bùktinja** im. ž. r. - baklja, zublja.

**bùktjeti** gl. nesvrš., prez. *bùktīm* - plamtjeti, kad nešto gori jakim plamenom; prenes. kad je nešto u punom zamahu, npr. bukti rat.

**bȕkva** im. ž. r., g. mn. *bȕkāvā/bȕkvī* - listopadno drvo; prenes. čovjek koji nije u stanju da nešto shvati, tupan, glupan.

**bȕkvālan** prid., odr. v. *bȕkvālnī* - doslovan; kad neko sve shvata suviše doslovno.

**bȕkvālno** pril. - doslovno, u doslovnom smislu.

**bùkvār** im. m. r. (rus.), g. jd. *bukvára* - knjiga iz koje se uči pisati i čitati; početnica.

**bȕkvica** im. ž. r., dem. i hip. - mala bukva, bukvić; vojna knjižica.

**bȕkvić/bùkvīć** im. m. r., dem. - mlada bukva; bukov trupac.

**búla** im. ž. r. (tur.) - muslimanska vjeroučiteljica; vjerski obrazovana muslimanka koja za žene obavlja izvjesne vjerske dužnosti.

**bulázniti** gl. nesvrš., prez. *bùlāznīm* - govoriti besmislice, buncati.

**bùlbul** im. m. r. (tur. ) - pjesn. slavuj.

**bùldog** im. m. r. (engl.), n. mn. *bùldozi* - pasmina pasa snažne građe i kratke njuške.

**buldòžer** im. m. r. (engl.) - motorno vozilo koje služi za ravnanje tla.

**bulèvār** im. m. r. (fr.), g. jd. *bulevára* - široka ulica u gradu sa drvoredom.

**bulèvārskī** prid. - sve što se odnosi na bulevar ili je u vezi s njim.

**bulìmija** im. ž. r. (grč) - bolest kad je čovjek stalno gladan, vučja glad.

**bulùmēnta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *bulùmēntī* - pejor. mnogo ljudi koji su nemirni i protestiraju.

**bȕljav** prid.,odr. v. *bȕljavī* - koji ima izbočene oči, buljook.

**buljòok** prid., odr. v. *buljòokī* - buljav.

**bȕljūk** im. m. r. (tur.), n. mn. *bȕljūci* - jedinica turske vojske, četa; prenes. gomila.

**bùm** im. m. r. (engl.) - uspjeh preko noći, nagli procvat u nekoj oblasti života i rada.

**bùmbār** im. m. r. (perz.) - velik insekt s krilima; prenes. krupan, mišićav čovjek; debela osoba čvrste građe.

**bùmerang** im. m. r. (engl.) - oružje australskih starosjedilaca, koje kad se baci, ako ne pogodi cilj, vraća se bacaču; pre-

nes. kad se loše postupanje i nekorektnost vraća kao osveta, okreće se protiv onoga ko prljavo igra.
**búna** im. ž. r. - hist. pobuna naroda protiv vlasti; protivljenje, otpor.
**bünār/bùnār** im. ž. r. (tur.), g. jd. *bünāra/ bunára* - iskopana duboka rupa u zemlji za sakupljanje vode.
**bunàrdžija/bunárdžija** im. m. r. (tur.) - čovjek koji kopa i gradi bunare; prenes. osoba koja bunari, krade.
**bùncati** gl. nesvrš., prez. *bùncām* - govoriti pod temperaturom, u groznici; prenes. bulazniti, trabunjati.
**bûnda** im. ž. r. (mađ.), g. mn. *bûndī* - muški i ženski gornji dio odjeće koji se nosi zimi, s vanjske strane obložen krznom.
**bùndeva** im. ž. r. - jestiva tikva, jede se pečena ili se od nje pravi pita tikvenica.
**búndžija** im. m. r. - osoba koja se stalno i bez razloga nešto buni.
**bùnika** im. ž. r., dat. jd. *bùnici* - zeljasta biljka (korov) otrovnog ploda.
**bùnilo** im. s. r. - grozničavo stanje; kad zbog nečega (bolesti i sl.) osoba u bunilu ne vlada sobom.
**búniti (se)** gl. nesvrš., prez. *bûnīm (se)* - poticati druge na bunu ili se sam buniti, izazivati osjećaje nezadovoljstva, protestovati.
**bùnker** im. m. r. (engl.) - od betona ili kojeg drugog materijala izrađeno utvrđenje za manji broj vojnika iz kojeg kontrolišu određeni prostor, a donekle su zaštićeni od neprijateljske vatre.
**bünōvan** prid., odr. v. *bünōvnī* - kad je neko tek iza sna; koji je kao u bunilu.
**bünōvnō** pril. - kao u bunilu, iza sna.
**bünt** im. m. r. (njem.), n. mn. *büntovi* - protivljenje čemu, iskazivanje nezadovoljstva; otpor.
**büntōvan** prid., odr. v. *büntōvnī* - koji je spreman na bunt i bunu.
**bùntōvnik** im. m. r., n. mn. *bùntōvnīcī* - osoba koja je buntovna, koja sudjeluje u buntu, koja se uvijek buni i protestuje.
**bùnjīšte** im. s. r. - smetljište, na seoskom dobru mjesto gdje je odloženo stajsko gnojivo.
**büra** im. ž. r. (tal.) - jak vjetar na moru; prenes. događaj koji donosi nemir, negativne emocije; uzbuđenje, uznemirenost.
**bürāg** im. m. r. - jedan (veći) dio želuca kod govečeta.
**bûran** prid., odr. v. *bûrnī* - nemiran, pun bure.
**burànija** im. ž. r. - boranija.
**buráz(er)** im. m. r. (perz. ) - razg. brat.
**büre** im. s. r., g. jd. *büreta* - kaca, bačva.
**burèdžik** im. m. r. (tur.), n. mn. *burèdžici* - vrsta jela spravljeno od jufke i mesa.
**burègdžija** im. m. r. (tur.) - osoba koja pravi i prodaje bureke i ostale vrste pita.
**burègdžinica** im. ž. r. - ugostiteljski objekat u kojem se spravljaju i prodaju bureci i druge pite.
**bùrek** im. m. r. (perz.), n. mn. *bùreci* - pita u kojoj je najviše mljevenog mesa, malo luka i krompira sa dodatim začinima.
**burénce** im. s. r., g. jd. *burénceta*, hip. i dem. - malo bure.
**bùrgija** im. ž. r. (tur.) - svrdlo, dio bez kojeg ne može raditi bušilica; prenes. smicalica, neslana šala, prenemaganje, budalaština.
**burgìjati** gl. nesvrš., prez. *burgìjām* - bušiti burgijom, svrdlati; prenes. nešto za sebe sređivati zaobilaznim putem, raditi protiv koga radi pakosti.
**bùrlak** im. m. r., n. mn. *bùrlaci* - mornari, lađari koji su konopima s kopna vukli lađu (na Volgi i dr. ruskim rijekama).
**burlèska** im. ž. r. (tal.), dat. *burlèsci* - filmska ili pozorišna predstava u kojima je naglasak na šaljivim zapletima koji treba da izazovu smijeh kod gledalaca.
**burlèskno** pril. - kao u burlesci.
**bûrma/bùrma** im. ž. r. (tur.) - prsten za vjenčanje; vera.
**bùrmut** im. m. r. (tur.) - posebno priređen duhan da se može nosom ušmrkivati.
**bùrmutica** im. ž. r. - kutijica u kojoj se čuva burmut.
**bûrno** pril. - poput bure; prenes. kad se dešava mnogo važnih događaja.
**burùntija** im. ž. r. (tur.) - hist. turska pisana zapovijest, nalog, odobrenje.
**buržoàzija/buržòāzija** im. ž. r. (fr.) - ideol. klasa u društvu koji ima sredstva za proizvodnju i izrabljuje radničku klasu; bogati sloj društva koji u skladu



sa svojim imovnim stanjem njeguje kvalitetan život u odnosu na sirotinju.
**bùržūj** im. m. r., g. jd. *buržúja* - pripadnik buržoazije; bogataš.
**búsati se** gl. nesvrš., prez. *bûsām se* - prsiti se, razmetati se svojim mogućnostima, snagom.
**büsēn** im. m. r., n. mn. *büsenovi*, zbir. *bùsēnje* - komad zemlje iskopan zajedno sa travom.
**bùsija** im. ž. r. (tur.) - zasjeda; neka zla aktivnost kome iza leđa niskim sredstvima, iz potaje.
**busìjāš** im. m. r., g. jd. *busijáša* - onaj ko djeluje iz busije.
**büsola/bùsola** im. ž. r. (tal.) - kompas.
**búšēnje** gl. im. s. r. - pravljenje rupa bušilicom.
**büšjī** prid. - izv. od buha, koji se odnosi na buhe .
**bùšilica** im. ž. r. - generalni naziv za niz vrsta alatki za bušenje.
**búšiti** gl. nesvrš., prez. *bûšīm* - bušilicom provrtiti rupu.
**bùšotina** im. ž. r. - rupa koja nastaje nakon bušenja, npr. naftna bušotina.
**büt** im. m. r. (tur), n. mn. *bùtovi* - dio noge životinje od koljena do trupa; bedro, stegno.
**bùtān** im. m. r. (grč.), g. jd. *butána* - gas, plin ugljikovodik; zemni plin.
**butèlja** im. ž. r. (tal.) - boca za vino izduženog grlića.
**bùtik** im. m. r. (fr.), n. mn. *bùtici* - prodavnica kvalitetne odjeće posebnog kroja kakve obično nema u drugim sličnim radnjama.
**bùtina** im. ž. r., augm. od but; bedro.
**bùtrast/bütrast** prid. (tur.), odr. v. *bùtrastī/bütrastī* - debeo i niska rasta.
**bùtumīle** pril. (tur.) - svi listom (došli), sve ujedno.
**bùzdovān/buzdòvān** im. m. r. (tur.) - rijet. buzdohan, starinsko oružje za borbu izbliza, sastoji se od palice i kvrge sa šiljcima na kraju kojim se udara; prenes. priglupa osoba koja slabo shvaća.

# C

**C c** - fonema, suglasnik, afrikat(a), treće slovo abecede, kad je izvan konteksta čita se *ce*; u rimskim brojevima oznaka za 100.
**càklina** im. ž. r. - gleđ, gornji sloj na zubima; glazura; vrsta materije kojom se zaštićuju i uljepšavaju metalni i keramički predmeti, npr. porculan.
**càkliti se** gl. nesvrš., prez. *càklīm se* - imati odsjaj kao caklina ili staklo; sjajiti se više nego obično.
**càpin/cèpin** im. m. r. - alatka sa šiljatim gvozdenim vrhom na drvenoj držalici; služi za guranje balvana; manji cepin koriste alpinisti prilikom uspona na planinske vrleti.
**càr** im. m. r., v. jd. *câre*, n. mn. *càrevi/càrovi* - vladar države, monarh; prenes. onaj što je u čemu iznad svih.
**càrev** i **cârskī** prid. odr. v. - koji pripada caru, koji se odnosi na cara.
**càrevati/càrovati** gl. nesvrš., prez. *càrujēm* - kad car vlada, kad je car nosilac vlasti; vladati kao car; prenes. kad nešto dominira, prevlađuje, npr. caruje nerad.
**càrević** im. m. r. - carev sin, nasljednik prijestolja.
**càrevīna** im. ž. r., g. mn. *càrevīnā* - carstvo, država kojom upravlja car.
**càrēvna** im. ž. r. - careva kćerka, princeza.
**càrica** im. ž. r. - žena koja vlada carevinom, careva žena.
**càrić** im. m. r., v. jd. *càriću* - vrsta ptice pjevice.
**Càrigrād** im. m. r. - Istanbul, Stambol, grad u Turskoj.
**càrina** im. ž. r. - novčana naknada za robu koja se uvozi u državu; državna služba zadužena za primjenu propisa o carinjenju robe.
**càrinārnica/carinárnica** im. ž. r. - ustanova u kojoj se naplaćuje carina.
**càrinīk** im. m. r., n. mn. *càrinīci* - činovnik (službenik) koji vrši pregled robe na carini i prema odgovarajućim zakonskim propisima naplaćuje carinu.
**càriniti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *càrinīm* - naplatiti/naplaćivati carinu.
**carìzam** im. m. r., g. jd. *carìzma*, g. mn. *carìzama* - carska vladavina.
**cârstvo** im. sr. r., g. mn. *cârstāvā* - carevina, država kojom vlada car; prenes. kakva zajednica kao npr. nebesko carstvo, životinjsko carstvo.
**cécelj/cécelj** im. m. r. - vrsta kisele trave; prenes. kad je nešto ljuto pa se kaže da je kao cecelj.
**cèdulja** im. ž. r. - papirić na kojem je što zapisano.
**cèduljica** im. ž. r. dem. od - cedulja.
**cèh** im. m. r. (njem.), n. mn. *cèhovi* - histor. staleško udruženje zanatlija, trgovaca i sl.; pejor. grupa ljudi sa istim interesom; u žargonu povelik račun za ugostiteljsku uslugu.
**cèkīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *cekína* - vrsta dukata za vrijeme Mletaka.
**cèler** im. m. r. (njem.) - vrsta biljke, selen.
**celìbāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *celibáta* - zabrana ulaska u brak svećenicima katoličke vjeroispovijesti.
**celòfān** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *celofána* - prozirna ambalaža od celuloze, ne propušta vodu i najčešće služi za pakovanje keksa i drugih prehrambenih proizvoda.
**celulòīd** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *celulóida* - lahko zapaljiva materija od nitroceluloze i kamfora; ranije se dosta koristio za izradu filmskih vrpci.
**celulóza** im. ž. r. (lat.) - osnovni dio ćelijske opne biljke sastavljen od ugljenika, kisika i vode, koristi se u proizvodnji raznih vrsta papira.



**celùloznī** prid. odr. v. (lat.) - koji je od celuloze, koji se odnosi na celulozu.
**cèment** im. m. r. (lat.) - poseban proizvod u prahu neophodan u građevinarstvu; pomiješan sa vodom, pijeskom i armaturom vrlo brzo postaje čvrst kao kamen.
**cèmentnī** prid. odr. v. koji se odnosi na cement
**cementírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *cemèntīrām* - upotrijebiti ili upotrebljavati cement u građevinarstvu kako bi se što povezalo i učvrstilo; prenes. nešto čvrsto uvezati kao da je upotrijebljen cement, npr. čvrsto se dogovoriti o nečemu i sl.
**cènt** im. m. r. i **cênta** im. ž. r. (lat.) - mjera za težinu, metrički cent (oko 100 kg), kvintal; stoti dio novčanih valuta dolara i eura.
**cèntar** im. m. r. (lat.), g. jd. *cèntra*, g. mn. *cèntārā* - središte, centralna tačka u krugu, mjesto koje je jednako udaljeno od perifernih dijelova grada; prenes. neka najbitnija pojava u nizu događaja, misli, stavova i sl.
**cèntarfor** im. m. r. (engl.) - srednji navalni igrač, vođa navale.
**cèntarhalf** im. m. r. (engl.) - igrač koji povezuje igru odbrane i navale.
**cèntilitar** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *cèntilitra*, g. mn. *cèntilitārā* - stoti dio litra.
**cèntimetar** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *cèntimetra*, g. mn. *cèntimetārā* - stoti dio metra, 10 milimetara.
**centrála** im. ž. r. (lat.) - elektrana; središnje mjesto okupljanja kakve stranke; sjedište banke, preduzeća, ustanova koji imaju svoje podružnice, ogranke, posebne pogone i sl.; rjeđe: središnjica.
**centràlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *centráliste*, n. mn. *centràlisti/centràliste* - pristalica centralizma.
**centralìstičkī** prid. - koji se odnosi na centralizam i centraliste.
**centralìstički** pril. za način - kao centralista, kao u centralizmu.
**centralìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *centralìzma*, g. mn. *centralìzāmā* - vlast koja ne dozvoljava posebnu lokalnu, regionalnu ili pokrajinsku upravu.
**centralizírati/centràlizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *centralìzīrām/centràlizujēm* - provesti ili provoditi centralizaciju, upravljati iz centra.
**cèntralnī** prid. odr. v. - središnji, koji se odnosi na centar, pripada centru, nalazi se u centru.
**centrifúga** im. ž. r. (lat.) - mašina (stroj) ili vrsta mašine koja koristi centrifugalnu silu zbog koje po prirodnom zakonu sve bježi od centra, takav program ima npr. mašina za pranje veša.
**centrifùgalnī** prid. (lat.) - koji se odnosi na centrifugalanu silu po kojoj prirodno sve kreće od centra ka periferiji.
**cèntripetalnī/centripètalnī** prid. (lat.) - koji se odnosi na centripetalnu silu kod koje je za razliku od centrifugalne sile izražena težnja privlačenja prema centru.
**centrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *cèntrīrām* - podesiti ili podešavati šta prema centru, npr. točak bicikla centriranjem dovesti u željeni položaj prema osovini.
**cènzor** im. m. r. (lat.) - osoba koja obavlja cenzuru.
**cenzúra** im. ž. r. (lat.) - pojava koja se obično odnosi na izbacivanje dijelova teksta koji svojim sadržajem ne odgovaraju moralnim, političkim i ostalim kriterijima izgrađenim u određenom društvenom sistemu.
**cenzurírati/cenzùrisati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *cenzùrīrām/cenzùrišēm* - vršiti ili izvršiti cenzuru.
**cènzus** im. m. r. (lat.) - procjenjivanje vrijednosti imovine radi utvrđivanja visine porezne stope.
**cepèlin** im. m. r. (njem.) - duguljasti vazduhoplov koji je mogao letjeti jer je u rezervoarima imao gas lakši od zraka; ime je dobio po pronalazaču Zeppelinu.
**cèptjeti** gl. nesvrš., prez. *cèptīm* - drhtati od srdžbe ili uzbuđenja.
**cêr** im. m. r. - vrsta drveta, crni hrast.
**ceráda** im. ž. r. (lat.) - nepromočiva tkanina koja služi za zaštitu ljudi, kola, tereta i sl. od padavina na otvorenom prostoru; od nje se prave šatori, šiju odijela za mornare i sl.
**cèrebralnī** prid. odr. v. (lat.) - moždani, koji se odnosi na mozak, koji pripada mozgu; misaoni, intelektualni.

**cerebrálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *cerebrálnošću/cerebrálnosti* - pojava koja je cerebralna, koja je u vezi sa mozgom.
**cerèkalo** im. s. r. - onaj koji se cereka.
**cerèkati se** gl. nesvrš., prez. *cèrekām se* - smijati se nepristojno, neuljudno, ružno i glasno.
**ceremònija** im. ž. r. (lat.) - svečanost koja ima strogo utvrđena pravila protokola kako bi sve imalo ton uglađenosti, pompe, kićenosti i sl.
**ceremonìjal** im. m. r. (lat.) - propisani protokol za vrijeme ceremonije.
**cȅremonijālan** prid. (lat.), odr. v. *cȅremonijālnī* - usklađen sa propisanim protokolom ceremonije; suviše formalan.
**cèribaša** im. m. r. (tur.) - u najranijem periodu Osmanskog Carstva zapovjednik odreda neredovne ili pomoćne vojske; obavještajac vojnog odreda za vrijeme ratnog pohoda.
**cériti se** gl. nesvrš., prez. *cèrīm se* - smijati se sa grimasom koja pokazuje bol, srdžbu, bijes.
**cȅrik** im. m. r. - šuma sa drvećem cera.
**cȇrje** im. ž. r. - šuma i mjesto gdje raste cer.
**cèrovina** im. ž. r. - cerovo drvo koje npr. može služiti za ogrjev.
**certifikat/sertìfikat** im. m. r. (lat.) - vrsta pismenog odobrenja za kakav postupak, potvrda; kreditna finansijska obveznica državnih organa; posebni papiri državnih kredita.
**cȇsta/cèsta** im. ž. r. - vrsta asfaltiranog ili makadamskog puta veće širine za vozila i pješake; dem. *cȇstica*.
**cȇstār/cèstār** im. m. r., g. jd. *cȇstāra/cestára* - radnik koji se bavi održavanjem ceste.
**cestàrina** im. ž. r. - porez koji ubire država za korištenje ceste, prikupljena sredstva namijenjena su za održavanje i izgradnju saobraćajnica.
**cestográdnja** im. ž. r. - aktivnost države i građevinskih preduzeća na održavanju i izgradnji saobraćajnica.
**cȇstica** im. ž. r., dem. - mala cesta.
**cȇstovnī/cèstovnī** prid. - koji se odnosi na ceste.
**cezúra** im. ž. r. (lat.) - poet. pauza u stihu od više stopa, predah.
**cìcero** im. m. r. - visina slova u štamparstvu.
**cìcija** im. m. r. - tvrdica, lukavac, škrtica.
**cicijášiti** gl. nesvrš., prez. *cicijašīm* - biti tvrdica, cicija, škrtariti u svemu.
**cicijáštvo** im. s. r. - škrtost, tvrdičluk.
**cìča** im. ž. r. - velika hladnoća, jaka zima.
**cíčati** gl. nesvrš., prez. *cíčīm* - onomatop. ispuštati piskav zvuk, kao miš.
**cìfra** im. ž. r. (ar.), g. mn. *cȉfārā/cȉfrī* - oznaka za bilježenje brojeva, brojka.
**cìfrati se** gl. nesvrš., prez. *cȉfrām se* - previše se dotjerivati, kinđuriti se; kad se nekome nešto nudi pa se nećka; prenemagati se.
**cìgančiti/cìganiti** gl. nesvrš., prez. *cìgančīm/cìganīm* - prositi, iznuđivati; ponašati se nekulturno, nedostojno; škrtariti.
**cigànija** im. ž. r. - nekulturno i neprimjereno ponašanje; loše i ružno postupanje u međuljudskim odnosima, radu, trgovini.
**Cìganin** im. m. r., n. mn. *Cìgani* - pripadnik naroda koji je porijeklom iz Indije, Rom.
**cigànluk** im. m. r., n. mn. *cigànluci* - naselje ili mahala gdje stanuju cigani; ciganština.
**cigànština** im. ž. r. - ciganluk.
**cigára** im. ž. r. (šp.) - list duhana ručno savijen i pripremljen za pušenje; tompus, kuba; u razg. jeziku i u značenju cigareta.
**cìgar-ćâge** im. s. r. (šp. - prez.) - tanki papir za savijanje cigarete.
**cigarèta** im. ž. r.(šp.) - mljeveni ili rezani duhan savijen u poseban papir kako bi se mogao pušiti.
**cigàretnī** prid. odr. v. (šp.) - koji je u vezi sa cigaretama (dim, papir i sl.).
**cigárluk** im. m. r. - cigaršpic, muštikla,
**cigarìlo** im. m. r. (šp.) - manji duhanski list savijen u veličini cigarete pripremljen za pušenje; žarg. cigarilos.
**cigàršpic** im. m. r. (šp.-njem.) - pribor za pušenje cigareta bez filtera u obliku cijevi izrađen od drveta ili kakvog drugog materijala.
**cígla** im. ž. r. (njem.), g. mn. *cíglī* - opeka, čvrsti građevinski materijal koji se proizvodi u ciglanama pečenjem gline.
**ciglàna** im. ž. r., g. mn. *ciglánā* - fabrika za proizvodnju cigle.



**cìglār/cìglār** im. m. r., g. jd. *cìglāra/ciglára* - radnik koji je direktno uključen u prizvodnju cigle.
**cìglarskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ciglare, npr. ciglarski posao.
**cìglast** prid., odr. v. *cìglastī* - koji ima istu boju kao cigla.
**cìglenī/cìglenī** prid. odr. v. - koji je od cigle.
**Cígo** im. m. r. hipok. od Ciganin.
**cijànīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *cijanída* - so(l) cijanovodonične kiseline, otrov.
**cijànkālīj** im. m. r. (grč.-ar.) - kalijev cijanovodik, cijanid, otrov.
**cijanóza** im. ž. r. (grč.) - usporeno kolanje krvi u krvnim sudovima, plave usne i koža zbog bolesti, alkoholizma i hladnoće; modrenica.
**cijèditi** gl. nesvrš., prez. *cȉjedīm* - istiskati sok iz čega, pomoću cjediljke uzeti samo potrebno iz neke tečnosti i sl.
**cìjeđ** im. m. i ž. r. - lužina; voda kuhana sa pepelom ranije služila za pranje rublja.
**cìjel/cìo** prid., komp. *cjȅlji*- neokrnjen, ima sve dijelove, potpun; nedirnut, čitav, sav.
**cijèlac** im. m. r., g. jd. *cijèlca*, g. mn. *cȉjelācā* - neugažen snijeg; pren. nešto nedirnuto, netaknuto.
**cijèna** im. ž. r. - vrijednost raznih proizvoda izražena u novcu; prenes. priznatost, cijenjenost, važnost raznih pojava u životu.
**cijèniti (se)** gl. nesvrš., prez. *cȉjenīm*, trp. prid. *cȉjenjēn* - naznačiti vrijednost onoga što se plaća novcem; priznavati nečiju vrijednost, poštovati, uvažavati; poštovati sam sebe, imati visoko mišljenje o sebi.
**cijèpati** gl. nesvrš., prez. *cȉjepām* - udarcima sjekire pripremati drva za loženje; uopće: oštrim predmetom nešto rasturati na manje komade.
**cȉjepiti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *cȉjepīm* - vakcinisati, unositi vakcinu u organizam kako bi postao otporen na kakvu bolest; kalemiti, usađivati kalem (cijep) plemenite voćke na drugu.
**cìjev** im. m. r., g. mn. *cijevī* - okrugao duguljast predmet od bilo kojeg materijala koji je šupalj i ima otvore na objema stranama.
**cìju** uzv. - onomat. zvuk kojim se oglašavaju neke ptice, miš i sl.
**cijúkati** gl. nesvrš., prez. *cìjūčēm* - onomat oglašavati se uzvikom ciju.
**cȉk** im. m. r. - početak zore (u cik zore), osvit.
**cìk** - dočaravnje zvuka laganog dodira dva staklena predmeta.
**cìka** im. ž. r. - podvriskivanje, vrištanje od straha, uzbuđenja, smijeha; u pjevanju određenih pjesama uzvici *ju, iju(ju)*.
**cikláma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *ciklāmā* - biljka bijelih ili ružičastih cvjetova ugodna mirisa, klobučac, gorska ljubica.
**cìklički/cìklični** prid. odr. v. (grč.) - kružni.
**cìklōn** im. m. r. (grč), g. jd. *ciklóna* - vrtložno kretanje zraka popraćeno oblačnošću i padavinama, oluja, vihor; vrsta otrovnog plina (mješavina cijanovodika i hlora) za uništavanje gamadi.
**ciklóna** im. ž. r. (grč.) - područje niskog vazdušnog pritiska okruženo višim pritiskom.
**ciklonizírati/ciklònizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *ciklonìzīrām/ciklònizujēm* - uništiti ili uništavati gamad otrovnim plinom ciklonom.
**cìklonskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ciklone.
**cìklotrōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *ciklotróna* - elektromagnetsko postrojenje koje producira brze čestice radi razbijanja atomskog jezgra.
**cìklus/cìklus** im. m. r. (grč.) - skup pojava, radnji, procesa koji se ponavljaju po nekom uobičajenom redu, ciklički.
**cìknuti** gl. svrš., prez. *cìknēm* - vrisnuti od radosti, uzbuđenja, straha i sl.; glasati se kao ptić ili miš.
**cìkōrija** im. ž. r. (lat.) - biljka čiji se ispržen korijen koristi za proizvodnju dodatka za kafu, a listovi za salatu.
**cìle-mìle** pril. - u kontekstu: nema ti sa mnom cile-mile, znači: nema ti sa mnom šale, nećeš proći olahko.
**cìlīk** im. m. r., n. mn. *cìlīci* - tanak, visok zvuk, npr. violine.
**cìlikanje** gl. im. s. r. od cilikati.
**cìlikati** gl. svrš., prez. *cilikām/ciličēm* - sviranjem na violini produkovati tanke, visoke zvukove - cilike.

**cilìnder** im. m. r. (grč.) - valjak; stakleni dio lampe; dio motora sa unutrašnjim sagorijevanjem; vrsta šešira.

**cilìndričan** prid. (grč.) odr. v. *cilìndričnī* - u obliku cilindra, valjkast.

**cîlj** im. m. r. (njem.), n. mn. *cíljevi* - meta; nešto što treba postići, dosegnuti; svrha kakve aktivnosti; krajnja tačka u sportskom nadmetanju i sl.

**cíljati** gl. nesvrš., prez. *cîljām* - okom odmjeravati u namjeri da se pogodi cilj iz kakva oružja; prenes. o nekom govoriti a da se ne spominje njegovo ime.

**cìmati** gl. nesvrš. - treskajući tegliti nešto što visi.

**cìmer** im. m. r. (njem.) - žarg. sustanar, kolega s kojim se dijeli ista soba.

**címērka** im. ž. r., dat. jd. *címērki*, g. mn. *címērkī* - koleginica s kojom se dijeli ista soba.

**cìmet** im. m. r. (grč.) - vrsta tropske trave - lovora, služi kao začin za slatkiše.

**cìmnuti** gl. svrš. - potegnuti nešto što visi.

**Cìncār** im. m. r., n. mn. *Cìncāri* - grecizirana etnička skupina u balkanskim zemljama.

**Cìncārka** im. ž. r., dat. jd. *Cìncārki* - žena Cincar.

**cìncār** im. m. r. - trgovac koji voli zakidati u mjerenju robe, cjenjkati se; tvrdica, škrtac, titiz, cicija.

**cìncārskī** prid. - koji pripada cincarima (Cincarima), koji se odnosi na cincare (Cincare).

**cìncārskī** pril. - na način cincara; kao Cincari.

**cìnčan** prid., odr. v. - *cìnčanī* - koji je od cinka.

**cìničan** prid., (grč.) odr. v. *cìnički/cìničnī* - koji je pun cinizma.

**cìnik** im. m. r. (grč.), n. mn. *cìnici*, g. mn. *cìnīkā* - drznik, bezdušnik koji ima hladan odnos prema činjenicama bez imalo ljudskosti i dobrote; pripadnik starogrčke filozofske škole cinika koju je osnovao Aristotelov učenik Anisten.

**cinìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *cinìzma* - ponašanje svojstveno ciniku, osobi koja je cinična; učenje starogrčke škole cinika.

**cìnk** im. m. r. (njem.) - metal plavkastobijele boje; hemijski element, oznaka Zn.

**cìnkati** gl. nesvrš., prez. *cìnkām* - olajavati, prijavljivati koga, tužakati ga, kako bi se kod pretpostavljenog pribavila neka korist.

**cinkogràfija** im. ž. r. (njem.-grč.) - postupak za umnožavanje analogan litografiji, litografski kamen zamjenjuje ploču od cinka u koju se urezuju slike i slova; radionica za izradu štamparskih klišeja.

**cinóber** im. m. r. (njem.) - jedna od nijansi crvene boje; živin sulfid.

**cìo** prid. - cijel.

**ciònist(a)** im. m. r. (hebr.), g. jd. *ciòniste*, n. mn. *ciònisti/ciòniste* - pripadnik cionizma; nacionalni pokret Jevreja za uspostavu države Izraela u Palestini nazvan je po brdu i tvrđavi Sion u starom Jerusalemu (hebr. Zijjon) u kojoj je po predanju grob kralja Davida.

**ciònistkinja** im. ž. r. (hebr.) - žena cionist.

**cionìzam** im. m. r. (hebr.), g. jd. *cionìzma* - jevrejski nacionalni pokret za uspostavu države Izraela u Palestini (v. cionist).

**cirkulácija** im. ž. r. (lat.) - kružno kretanje, kolanje, optok, npr. krvi, saobraćaja itd.

**cirkùlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *cirkulára* - okrugla motorna testera, pila; pismo, dopis istog sadržaja upućen na više adresa.

**cirkulírati/cirkùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *cirkùlirām/cirkùlišēm* - kružiti, kretati se u krugu, kolati.

**cirkùmfleks/sirkùmfleks** im. m. r. (lat.) - dugi silazni akcenat i znak (^) kojim se bilježi.

**cìrkus/cìrkus** im. m. r. (lat.) - ograđen pod šatorom kružni prostor sa arenom u sredini gdje artisti za publiku izvode određeni program (komični klovnovi, akrobatske vještine, dresirane životinje, mađioničarski trikovi itd.); nešto što je komično, bučno, zabavno; pometnja, zbrka kad se ne zna ko pije a ko plaća.

**cirkùsant** im. m. r. (lat.) - artist, osoba koja izvodi program u cirkusu; prenes. svako ko voli od svega napraviti šalu; neozbiljna osoba, komedijaš.

**cirkùsantkinja/cirkùsantica** im. ž. r. - žena cirkusant.



**cirkùsantskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na cirkusante.

**cirkùsantski** pril. - biti kao cirkusant, na način cirkusanata.

**cìrkuskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na cirkus, pripada cirkusu.

**cìrkuski** pril. - na cirkuski način, kao u cirkusu.

**ciróza** im. ž. r. (lat.) - bolest koja obično zahvata jetru.

**círus** im. m. r. (lat.), n. mn. *cîrusi* - sitni oblačić nalik bijelom paperju.

**cìsta** im. ž. r. (grč.), g. mn. *cìstī*- bolešću izazvana šupljina na tijelu ispunjena sukrvicom ili gnojem.

**cìstērna** im. ž. r. (lat.), g. mn. *cìstērnī* - spremište za raznu vrstu tekućina (voda, benzin i sl.); može biti u kombinaciji sa kakvim prevoznim sredstvom (voz, motorno vozilo) radi transporta.

**cistoskòpija** im. ž. r. (grč.) - med. pregled ciste pomoću cistoskopa.

**citadèla** im. ž. r. (tal.) - vrsta tvrđave.

**cìtāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *citáta* - dio nečijeg izlaganja doslovno prenesen, navod.

**citírati** gl. nesvrš., prez. *cìtīrām* - doslovno prenijeti nečije riječi, navesti dio nečijeg izlaganja.

**citològija** im. ž. r. (grč.) - naučna disciplina koja proučava građu ćelija živih organizama.

**cìtra** im. ž. r. (grč.) - muzički instrument s velikom brojem metalnih žica.

**cìvīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *civíla* - građanin, čovjek koji ne nosi uniformu (vojnu, policijsku i sl.)

**civilizácija** im. ž. r. (lat.) - visok stepen društvenog, duhovnog i materijalnog razvoja ljudske zajednice u pozitivnom smislu.

**civilizácijskī** prid. - koji se odnosi na civilizaciju.

**civilìzīrān/civìlizovān** prid., odr. v. *civilìzīrānī/civilizovānī* - koji je se ponaša po uhodanim normama civilizacije.

**cizelírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *cizèlīrām* - obraditi ili obrađivati kip da mu površina bude glatka; urezati ili urezivati dlijetom slova, likove i sl. na površinu kovine.

**cjèdīljka** im. ž. r., dat. jd. *cjèdīljci* - dio kuhinjskog posuđa koje služi za cijeđenje, cjedilo.

**cjèlica** im. ž. r. - neorana zemlja, ledina.

**cjelìna** im. ž. r. - kad nešto ima sve dijelove što mu pripadaju, ukupnost sastavnih elemenata, ono što je neokrnjeno.

**cjelívati** gl. nesvrš., od cjȅlov (poljubac), ekspr. knjiž. - ljubiti.

**cjelòdnevnī** prid. - kad se nešto odvija i traje cijeli dan.

**cjelòkupan** prid. odr. v. *cjelòkupnī* - koji je cijel, potpun.

**cjȅlov** im. m. r., eksp. knjiž. - poljubac.

**cjelovèčernjī** prid. odr. v.- kad nešto traje cijelu večer, npr. cjelovečernji film.

**cjelòvit** prid. odr. v. *cjelòvitī* - ukupan, sa svim dijelovima.

**cjelòvito** pril. - u cjelini, potpuno.

**cjelòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *cjelòvitošću/cjelòvitosti* - ono što je cjelovito,što ima sve potrebne elemente.

**cjènīk/cjènovnīk** im. m. r. - popis robe i usluga sa cijenama.

**cjènkati se** gl. nesvrš. - u kupovini trgovcu predlagati nižu cijenu i zajedno s njim naći povoljnu za obojicu.

**cjȅpak** prid., odr. v. *cjȅpki* - onaj što se lahko cijepa, cjepljiv.

**cjèpalo** im. s. r. - veći komad drveta, klada, panj na kojima se cijepa drvo i priprema za loženje.

**cjèpanica/cjepànica** im. ž. r. - duži komadi drveta koji se cijepanjem čine prikladni za loženje.

**cjȅpār/cjèpār** im. m. r., g. jd. *cjȅpāra/cjepára* - radnik koji zarađuje cijepajući drva.

**cjȅpčica** im. ž. r., dem. - mala cjepka.

**cjèpidlačiti/cjepìdlačiti** gl. nesvr., prez. *cjèpidlačīm/cjepìdlačīm* - tražiti najmanje i beznačajne sitnice, previše ih naglašavati u rješavanju kakvih problema, doslovno: cijepati dlaku.

**cjèpidlačkī/cjepìdlačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na cjepidlake.

**cjèpidlački/cjepìdlački** pril. - na način cjepidlake, kao cjepidlaka.

**cjèpidlaka/cjepìdlaka** im. m. i ž. r. - osoba koja voli cjepidlačiti.

**cjȅpīvo** im. s. r. - vakcina, serum protiv zarazne bolesti.

**cjȅpka** im. ž. r. - manji komadi drveta dobiveni cijepanjem cjepanice.

**cjȅpkati** gl. nesvrš., prez. *cjȅpkām* - brzim udarcima usitniti ili usitnjavati drvo i sl. na sitne komadiće.

**cjȅpnuti** gl. svrš., prez. *cjȅpnēm* - brzim udarcem malo otcijepiti.

**cjevànica** im. ž. r. - jedna od kostiju noge kod čovjeka.

**cjȅvast** prid., odr. v. *cjȅvastī* - koji je u obliku cijevi.

**cjèvčica** im. ž. r., dem. - mala cijev.

**cjèvčina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika cijev.

**cjȅvovōd** im. m. r. - cijevi koje služe za provođenje vode, nafte, gasa.

**cmákati** gl. nesvrš., od onomat. *cmok* , prez. *cmáčēm* - obilno i glasno ljubiti ili poljubiti koga.

**cmȉzdra/cmízdra** im. m. i ž. r. - osoba koja cmizdri, plače bez pravog uzroka.

**cmȉzdrav** prid., odr. v. *cmȉzdravī* - plačljiv.

**cmȉzdrāvac** im. m. r., g. jd. *cmȉzdrāvca* - osoba koja je cmizdri.

**cmȉzdravōst** im. ž. r., instr. *cmȉzdravošću/cmȉzdravosti* - osobina cmizdravca, onoga koji cmizdri.

**cmȉzdriti** gl. nesvrš. - bez pravog razloga stalno plakati; kukati, tužiti se više nego što treba.

**cmȍk** im. m. r. - onomat. koja izražava zvuk glasnog poljupca.

**cmȍknuti** gl. svrš., prez. *cmȍknēm* - glasno u slast poljubiti.

**cȍknuti** gl. svrš., prez. *cȍknēm* - izgovoriti ts ili c u značenju odricanja čega.

**cȍktati** gl. nesvrš., prez. *cȍkćēm* - izgovarati *ts* ili *c* u značenju odricanja nečega što sagovornik pita ili kaže, čuditi se.

**cȍkula** im. ž. r. (tal.) - ranije vrsta vojničke obuće, velika cipela okovana ekserima; bakandža.

**côl** im. m. r., mn. *cóli/cólovi* - mjera za dužinu (26 mm), najčešće za širinu vodovodne cijevi.

**crèpār** im. m. r., g. jd. *crepára* - radnik u fabrici crijepa, proizvođač crijepa.

**crepárstvo** im. s. r. - industrija proizvodnje crijepa.

**crȉjep** im. m. r., mn. *crȅpovi/crjȅpovi* - vrsta cigle za pokrivanje krovova kuća.

**crijèvo** im. s. r. - dio organa za varenje u trbušnoj šupljini; duga šuplja cijev od gume ili druge tvari za provođenje vode, plina i sl.

**crkávati** gl. nesvrš., prez. *cȑkavām* - približavati se kraju, smrti, ugibati; prenes. teško živjeti, životariti, umirati od bijede i gladi.

**cȑkavica** im. ž. r. - u narodu neodređen naziv za bolest od koje crkava stoka; prenes. mala plaća od koje se ne može ni živjeti ni umrijeti.

**cȑknuti/cȑći** gl. svrš., prez. *cȑknēm* - uginuti, prestati sa životnim funkcijama; prenes. u izrazima: *crknuti od smijeha* - reakcija na nešto izuzetno smiješno, *crknuti od posla* - kad se radi preko mjere, *crknuti od dosade* - kad je previše dosadno i sl.

**cr̀kotina** im. ž. r. - tijelo uginule životinje u stanju raspadanja.

**cȓkva** im. ž. r., g. mn. *cȓkāvā/cȓkvī* - bogomolja, mjesto gdje kršćani/hrišćani obavljaju vjerske obrede.

**crkvenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na crkvu, koji pripada crkvi.

**crkvènjāk** im. mj. r., g. jd. *crkvenjáka* - osoba koja se bavi održavanjem crkve.

**cȓn** prid., odr. v. *cȓnī* - mračan, taman, najtamnija boja, sasvim suprotno od bijel, bijeli.

**cŕnac** im. m. r., g. jd. *cŕnca*, g. mn. *cȓnācā* - pripadnik crne rase; Crnac - građanin Sjedinjenih Američkih Država crne rase.

**cr̀nčić** im. m. r., dem. - mali crnac.

**cr̀nčina** im. m. r. - augm. i pejor. - veliki crnac, crnčuga.

**cȓnčiti** gl. nesvrš., prez. *cȓnčīm* - raditi mnogo, preko mjere, kao crnac.

**cr̀nica** im. ž. r. - zemlja tamne boje najpogodnija za obradu.

**cr̀nilo** im. s. r. - tinta, tečnost koja služi za pisanje perom.

**crnȉna** im. ž. r. - crna roba koja se nosi za vrijeme žalosti.

**cr̀nka** im. ž. r., dat. jd. *cȑnki* - žensko tamne kose.

**cȑnkast** prid., odr. v. *cȑnkastī* - nijansa koja najviše naginje ka crnoj boji.

**cŕno** pril. - nešto što se odvija na nepovoljan način (crno nam se piše).



**crnoberzijánac** im. m. r. (bos. - tal.), g. jd. *crnoberzijánca* - osoba koja se bavi crnom berzom, švercer.

**Crnògorac/Crnogórac** im. m. r. - građanin Crne Gore.

**Crnògorka** im. ž. r. - građanka Crne Gore.

**crnogòrica** im. ž. r. - više vrsta drveća koje je i zimi zeleno (bor, smreka, jela i sl.).

**crnogòričnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na crnogorično drveće, crnogoricu.

**crnògorskī** prid. odr. v. - koji pripada Crnoj Gori i Crnogorcima.

**crnògorski** pril. - na crnogorski način, kao Crnogorci.

**crnòkos** prid., odr. v. *crnòkosī* - kad je neko crne kose.

**crnokošùljāš** im. m. r., g. jd. *crnokošuljáša* - talijanski fašisti koji su nosili crne košulje kao dio uniforme.

**crnòmanjast** prid., odr. v. *crnòmanjastī* - kad je neko crne puti i kose.

**crnòok** prid., odr. v. *crnòokī* - kad neko ima crne oči.

**crnòput** prid., odr. v. *crnòputī* - kad bijelac ima tamniju boju kože, koji je crne puti.

**crnorízac** im. m. r., g. jd. *crnorísca*, g. mn. *crnòrizācā-* hist. osoba koja nosi crnu rizu, kaluđer.

**cr̀njāk** im. m. r., g. jd. *crnjáka* - razg. nešto crno, vrsta vica.

**cŕnjeti (se)** gl. nesvrš., prez. *cŕnīm (se)* - postajati crn; odudarati od okoline zbog crne boje.

**cr̀pka** im. ž. r., g. mn. *cȑpkī* - naprava pomoću koje se što crpe; pumpa; mjesto gdje se mogu natočiti benzin, nafta i sl.

**cȓpsti/cŕpiti** gl. nesvrš., prez. *cŕpēm* - pomoću posebne naprave izvlačiti tečnost.

**cȑta/cr̀ta** im. ž. r., g. mn. *cŕtā* - linija; zamišljeni ili stvarni geometrijski pojam kojim se šta dijeli; karakteristika, osobina, obilježje, oznaka.

**cr̀tāč** im. m. r., g. jd. *crtáča* - osoba koja zna crtati crteže, likovni umjetnik.

**cr̀tačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na crtače.

**cr̀tački** pril. - kao crtač, na način crtača.

**cr̀taćī** prid. odr. v. - koji služe za crtanje, crtaći pribor, npr.

**cr̀tanka** im. ž. r., dat. jd. *cŕtānkī* - blok većih listova na kojima crtač izrađuje crteže.

**cȑtānje/cr̀tānje** gl. im. s. r. od crtati - izrada crteža likova, predmeta olovkom, perom i sl.

**cȑtati** gl. nesvrš., prez. *cȑtām* - izrađivati crteže, ono što radi umjetnik crtač.

**cr̀tež** im. m. r. - likovna tehnika, rukom nacrtani objekti, likovi, predmeti; likovni rad umjetnika crtača.

**cȑtica/cr̀tica** im. ž. r., dem.- mala crta.

**cȑtkati** gl. nesvrš., prez. *cȑtkām* - crtati isprekidanu crtu; od dosade, nervoze i sl. crtati isprekidane kratke crte.

**cȓv** im. m. r., n. mn. *cȓvi* - vrsta životinje bez nogu.

**cȑven** im. ž. r. - crvenilo.

**cr̀ven** prid., odr. v. *cŕvenī* - koji je crvene boje, npr. cvijet; prenes. pripadnik partije kojoj je ta boja simbol.

**crvénac** im. m. r. - lȕk koji je crveniji od običnog crvenog luka.

**crvèndāć** im. m. r., g. jd. *crvendáća* - ptica sa crvenim perjem na vratu.

**crvènica** im. ž. r. - zemlja crvene boje.

**crvènilo** im. s. r. - mjesto koje je crveno, npr. na obrazu od stida, crven.

**crvèniti** gl. nesvrš., prez. *crvènīm* - činiti šta crvenim, davati čemu crvenu boju.

**crvènkast** prid., odr v. *crvènkastī* - koji ima nijansu crvene boje, malko crven.

**cr̀vēnko/crvénko** im. m. r. - čovjek riđe kose i brade.

**crvenoarméjac/crvenoarmíjac** im. m. r. - pripadnik Crvene armije.

**crvenòkos** prid., odr. v. *crvenòkosī* - osoba koja ima crvenu kosu; riđokos.

**crvenokóžac** im. m. r., g. jd. *crvenokóšca*, g. mn. *crvenòkōžācā* - osoba crvene rase, Indijanac.

**crvènjeti (se)** gl. nesvrš., prez. *crvènīm (se)* - postajati crven; stidjeti se.

**cr̀vić** im. m. r., dem. - mali crv.

**cr̀vljiv** prid., odr. v. *cŕvljivī* - nešto u čemu ima crv(a), npr. crvljiva voćka, sir isl.

**crvòlik** prid. odr. v. *crvòlikī* - nalik crvu, ima oblik kao crv.

**crvòtočan** prid., odr. v. *crvòtočnī* - nešto što su razjeli crvi, npr. crvotočno drvo.

**crvòtočina** im. ž. r. - mjesto na drvetu koje su napravili crvi; prah koji je nastao od drveta jer su ga crvi najeli.
**crvúljak** im. m. r., g. jd. *crvúljka* - crvić, mali crv; privjesak slijepog crijeva.
**cȕcla** im. ž. r. - duda od gume.
**cȕclati** gl. nesvr., prez. *cȕclām* - sisati cuclu.
**cúga** im. ž. r. - žarg. alkoholno piće.
**cȕgati** gl. nesvrš., prez. *cȕgām* - piti alkoholna pića.
**cȕpkati** gl. nesvrš., prez. *cȕpkām* - ravnomjerno poskakivati u mjestu podižući samo pete.
**cȕra** im. ž. r., g. mn. *cûrā* - djevojka.
**curètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika cura.
**cȕrica** im. ž. r., dem. - mala cura; djevojčica.
**cȕričica** im. ž. r., hip. - mala curica.
**cúriti** gl. nesvrš., prez. *cúrī* - propuštati tečost kroz kakvu rupicu na posudi i sl., teći tankim mlazom.
**cûrkom** pril. - propuštati vodu na način da curi.
**cȕšpajz** im. m. r. (njem.) - vrsta jela, varivo.
**cvâst** im. ž. r., instr. jd. *cvâsti* - više cvjetova iste biljke koji izgledaju kao jedan cvijet.
**cvȁsti** gl. nesvrš., prez. *cvàtēm* - cvjetati.
**cvât** im. m. r. - cvast; cvjetanje.
**cvàtjeti** gl. nesvrš. - cvjetati.
**cvátnja** im. ž. r. - cvjetanje.
**cvàtūćī** prid. - koji cvjeta, koji je u procvatu.
**cvȉjet** im. m. r., mn. *cvjȅtovi*, zb. im. *cvȉjeće* - dio biljke iz kojeg se razvija plod; prenes. najbolje, vrhunsko dostignuće, kruna u kakvoj aktivnosti.
**cvȉjetnjāk** im. m. r., mn. *cvȉjetnjāci* - komad zemlje, lijeha na kojoj se uzgaja cvijeće; bašta prepuna cvijeća.
**cvȉkati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *cvȉkām* - poništavati bušenjem karte, kidati dio čega; strašiti se koga, bojati, osjećati se nelagodno.
**cvȉker** im. m. r. (njem.), plur. tantum *cvȉkeri* - vrsta naočala koje se drže na nosu; razg. svake naočale, očale.
**cvíliti** gl. nesvrš., prez. *cvílīm* - od bola prigušeno plakati; prenes. nepotrebno se tužiti na što, oplakivati se; škripati (vrata npr.).
**cvjȅćār** im. m. r, g. mn. *cvjećára* - osoba koja uzgaja i prodaje cvijeće.
**cvjȅćara** im. ž. r. - prodavnica cvijeća.
**cvjȅćarka** im. ž. r., dat. jd. *cvjȅćarki* - žena koja uzgaja i prodaje cvijeće.
**cvjȅćarski** prid. - koji se odnosi na cvjećare.
**cvjećárstvo** im. s. r. - zanimanje koje podrazumijeva uzgajanje i trgovinu cvijećem.
**cvjètača** im. ž. r. - karfiol.
**cvjètanje** gl. im. s. r. od cvjetati.
**cvjȅtast** prid. odr. v. *cvjȅtastī* - nalik na cvijet; izrađen u obliku cvijeta.
**cvjȅtati** gl. nesvrš., prez. *cvjȅtām* - kad se iz pupoljaka razvijaju cvjetovi, cvasti; prenes. napredovati, uspješno se razvijati, doživjeti razvoj.
**cvjètić/cvjȅtīć** im. m. r., dem. - mali cvijet.
**cvjȅtnī** prid. odr. v. - nešto što pripada cvijeću, što je od cvijeća, u cvijeću, prekriveno cvijećem.
**cvjètnjače** im. ž. r. - biljke koje imaju cvijet.
**cvokòtati/cvokòtati** gl. nesvrš., prez. *cvòkoćēm* - od zime, straha i sl. udarati donjim zubima u gornje.
**cvòktati** gl. nesvrš. - coktati.
**cvȑcnuti** gl. svrš., prez. *cvȑcnēm* - nakon prekomjernog pića promijeniti ponašanje, biti veseo, razvezati jezik.
**cvȑčak** im. m. r., g. jd. *cvȑčka*, g. mn. *cvȑčākā* - šturak, taman insekt prozirnih krila koji se oglašava cvrčanjem.
**cvȑčati** gl. nesvrš., prez. *cvȑčīm* - zvuk koji nastaje kad se šta prži, kad gore mokra drva, kad se oglašava cvrčak.
**cvȑkūt** im. m. r., g. jd. *cvȑkūta* - pjev nekih ptica, npr. vrapca.
**cvrkùtati** gl. nasvrš., prez. *cvŕkućē* - oglašavati se cvrkutom; pričati umilnim glasom u vedrom raspoloženju; pejor. dodvoravati se pričajući sve najljepše iako je istina drugačija.
**cvrkùtav** prid., odr. v. *cvŕkutavī* - onaj koji cvrkuće, osobina govora i glasanja koji se odlikuju cvrkutanjem.
**cvŕljiti** gl. nesvrš., prez. *cvŕljīm* - iron. kad se nešto peče, prži, ali zbog nečega to ide veoma sporo.

# Č

**Č č** - fonema, suglasnik, afrikat(a), četvrto slovo abecede.
**čàbar** im. m. r. (tur.), g. jd. *čàbra*, n. mn. *čàbrovi* - veća drvena posuda za pranje; škaf.
**čȁčkalica** im. ž. r. - tanki štapić od drveta zašiljen na oba kraja kojim se uklanjaju ostaci hrane između zuba.
**čȁčkati** gl. nesvrš., prez. *čȁčkām* - pomoću čačkalice uklanjati ostatke hrane između zuba; prenes. raditi na otkrivanju čega što se skriva ili naslućuje.
**čàdor** im. m. r. (tur.) - šator.
**čàdorbez** im. m. r. (perz.-tur.) - vrsta deblje tkanine (botana, bez) od koje su se izrađivala šatorska krila i otud ovakav naziv.
**čadòrdžija** im. m. r. (perz.-tur.) - zanatlija koji pravi i prodaje čadore.
**čȁditi** gl. nesvrš., prez. *čȁdīm* - izbacivati čađu, zasipati čađom; gariti; gdje ima čađe, svi predmeti oko njenog izvora učađe.
**čâđ** im. ž. r., instr. jd. *čȁđu/čâđi* - čađa.
**čȁđa** im. ž. r. - čađ, crn prah koji se od dima taloži u unutrašnjosti dimnjaka (odžaka); garež.
**čȁđast** prid., odr. v. *čȁđastī* - kad je nešto nalik na čađ, nešto posuto čađu, tamnija nijansa čađaste boje.
**čȁđav** prid., odr. v. *čȁđavī* - posut čađom; garav; boja u nijansi čađe.
**čȁđaviti** gl. nesvrš., prez. *čȁđavīm* - učiniti nešto čađavim.
**čađávjeti** gl. nesvrš., prez. *čađávīm* - postajati čađav.
**čȁđavost** im. ž. r., instr. jd. *čȁđavošću/čȁđavosti* - kad je što čađavo.
**čȁgalj** im. m. r. (tur.), g. jd. *čȁglja*, n. mn. *čȁgljevi* - šakal; divlja životinja slična vuku.
**čàhura** im. ž. r. - dio metka, ovojnica u kojoj je barut; ovojnica od niti i vlakana koju isprede gusjenica.
**čȁir** im. m. r. (tur.) - livada, pašnjak.
**čȁj** im. m. r. (kin.), n. mn. *čàjevi* - napitak koji se spravlja od cvjetova, listova, stabljike i korijena raznih biljaka, pa otuda i različite vrste čajeva.
**čàjanka** im. ž. r., g. pl. *čàjankī* - sjedeljka na kojoj se pije čaj.
**čâjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na čaj ili je u nekoj vezi s njim.
**čâjnīk** im. m. r., n. mn. *čâjnīci* - posuda u kojoj se kuha čaj, posuda iz koje se poslužuje ovaj napitak.
**čȁk** vezn. (tur.) - što više, dapače; u zn. pitanja: *čak toliko?*, ili dopuštanje neke mogućnosti uz veznike: *čak ako zakasnim, čak iako..*
**čàkar** im. m. r. (tur.) - pripitomljen i dresiran soko.
**čàkar(ast)** prid., odr. v. *čàkarastī* - osoba raznobojnih očiju; razrok.
**čákavac** im. m. r., g. jd. *čákavca*, g. mn. *čákavācā* - osoba kojoj je materniji govor čakavsko narječje.
**čákavka** im. ž. r. - žena kojoj je materniji govor čakavsko narječje.
**čákavskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na čakavsko narječje i čakavce.
**čakávština** im. ž. r. - čakavsko narječje, karakteristične crte tog narječja.
**čàkija** im. ž. r. (tur.) - džepni nožić kojem se oštrica može zaklopiti u korice.
**čȁklja** im. ž. r., g. pl. *čȁkljī* - duga motka sa kukom na vrhu kojom se privlači čamac ili nešto izvlači iz vode.
**čàkmak** im. m. r. (tur.), mn. *čàkmaci* - kremen, kresivo, ranije dio pribora koji je korišten kako bi se šta zapalilo: duhan u luli, vatra i sl.; kremen, kresivo.

**čakřdžija/čakìrdžija** im. m. r. (tur.) - onaj koji lovi ptice uz pomoć dresiranog sokola.
**čàkšire** im. ž. r. plur. tantum (tur.) - ranije: vrsta pantalona od valjane vune, uskih nogavica od koljena naniže a široke u gornjem dijelu.
**čalabŕcnuti** gl. svrš., prez. *čalàbr̄cnēm* - pojesti nešto na brzinu; prezalogajiti.
**čalabŕčak** im. m. r., g. jd. *čalabŕčka* - ono što se prezalogaji, pojede na brzinu, čalabrcne, nešto malo, mali obrok hrane.
**čalgìdžija** im. m. r. (tur.) - svirač.
**čàlgija** im. ž. r. (tur.) - svirka.
**čàlija** im. ž. r. (tur.) - grm, šikara, guštik.
**čâlma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *čâlmī* - povez oko fesa; saruk.
**čàluk** im. m- r. (tur.) - otpuštenik iz janjičarske vojske i izbrisan iz vojnih knjiga; plašljivac, smetenjak.
**čâm** im. m. r. (tur.) - bor.
**čámac** im. m. r. (tur.), g. jd. *čámca*, g. mn. *čâmācā* - koritasto prevozno sredstvo na rijeci, jezeru, moru.
**čàmčić** im. m. r. dem. - mali čamac.
**čámdžija** im. m. r. (tur.) - osoba koja upravlja čamcem, lađar.
**čámiti** gl. nesvrš., prez. *čámīm* - patiti u čamotinji, trpiti dosadu, biti u stanju bez akcije.
**čȁmotan** prid. odr. v. *čȁmotnī* - koji se odnosi na čamotinju.
**čamòtinja** im. ž. r. - dosada, stanje bez akcije, prazno raspoloženje.
**čàmov** prid., odr. v. *čàmovī* - koji je od čamovine.
**čàmovina** im. ž. r. - jelovo drvo, jelovina.
**čampàra** im. ž. r. (perz.) - lančić na uzdi privezan za đem, stoji oko konjskih žvalja.
**čàmpraz** im. m. r. (perz.) - mangup.
**čànak** im. m. r. (tur.), g. jd. *čànka* - drvena posuda iz koje se jedu žitka jela.
**čànčić** im. m. r. dem. - mali čanak.
**čandřljiv** prid., odr. v. *čandřljivī* - onaj što stalno nešto prigovara, zvoca, buni se; čangrizav.
**čangrízalo/čagrìzalo** im. s. r. - onaj što je čandrljiv, čangrizav.
**čangrìzav** prid., odr. v. *čangrizavī* - čandrljiv.
**čankòliz** im. m. r. (tur.) - doslovno: onaj koji liže nečiji čanak, ulizica, dodvorica.

**čânta** im. ž. r. (tur.) - kožna tašna, torba; čantalija, podulja haljina.
**čàntalija** im. ž. r. (tur.) - podulja haljina koja na sredini ima širok džep (zbog čega je i nazvana tako).
**čàpkun** im. m. r. (tur.) - nestaško, vragolan; konj koji ima sitan kas, a ipak je veoma brz.
**čȁplja** im. ž. r., g. mn. *čȁpljī* - ptica močvarica.
**čȁpnuti** gl. svrš., prez. *čȁpnēm* - okinuti malo kakve hrane; čalabrcnuti; drpnuti.
**čȁporak** im. m. r. - prst i nokat pandže.
**čaprazdívan** im. m. r. (tur.) - ulagivanje, poltronstvo, zaobilaznim putem doći do nečije naklonosti; primanje na sultanovom dvoru po strogim pravilima ponašanja.
**čâr** im. m. r. - osobina neke pojave koja nas zanosi, zadivljuje, privlači.
**čára** im. ž. r. (perz.) - pomoć, spas, lijek.
**čārnī** prid. odr. v. - ono što obiluje čarima, što zadivljuje, očarava.
**čàrapa** im. ž. r. (tur.) - dio odjeće i obuće opleten ili sašiven koji se navlači na noge kako bismo ih zaštitili od zime.
**čárati** gl. svrš., prez. *čârām* - govoriti neke mistične riječi, dozivati tajne i svemoćne sile pomoću nekih radnji kako bi se ostvarila neka želja.
**čȁrda** im. ž. r. (mađ.) - gostionica u ravničarskim krajevima, izvan naselja.
**čȁrdāk** im. m. r. (tur.) - istureni dio gornjeg boja prema ulici u kućama orijentalne gradnje.
**čardàklija** im. m. r. - kuća sa čardakom.
**čȁrdāš** im. m. r. (mađ.) - mađarski narodni ples i muzika za taj ples.
**čȁrka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *čȁrci*, g. mn. *čȁrkī* - vojn. manji oružani sukob, prepucavanje; sukob riječima, manja svađa.
**čȁrkāč/čȁrkār/čȁrkāš** im. m. r. - učesnik u čarki, onaj koji izaziva čarku.
**čȁrkadžija** im. m. r. (perz.-tur.) - onaj koji je u prvim bojnim redovima i započinje čarku.
**čȁrkati** gl. nesvrš., prez. *čȁrkām* - zametnuti čarku, ulaziti u manji oružani sukob; ulaziti u raspravu koja prerasta u sukob riječima.
**čȁroban/čàroban** prid., odr. v. *čȁrobnī/čàrobnī* - prekrasan, divan, pun čara, magičan.



**čȁrobno** pril. - očaravujuće, na čaroban način.
**čaròbnjačkī** prid. - koji se odnosi na čarobnjaštvo i čarobnjake.
**čaròbnjāk** im. m. r., n. mn. *čarobnjáci* - najčešće u bajkama ličnosti sa natprirodnim moćima, prenes. snalažljiv i sposoban čovjek u bilo kojoj oblasti života.
**čarobnjáštvo** im. s. r. - mogućnost izvedbe nekih radnji koje su nemoguće po prirodnim zakonima; darovitost i snalažljivost određenih ljudi u svakodnevnom životu.
**čaròlija** im. ž. r. - nešto što je očaravajuće, prekrasno, čarobno; ono što izvodi čarobnjak.
**čȁršaf** im. m. r. (perz.), g. mn. *čȁršāfā* - platneni prekrivač za postelju.
**čȁršija** im. ž. r. (perz.) - dio grada koji je društveni, proizvodni, zanatski i trgovački centar; prenes. ljudi i njihov uticaj na razvoj političkog i društvenog života.
**čaršínlija** im. m. r. (perz.-tur.) - osoba koja živi u čaršiji, čovjek iz čaršije, obrtnik, trgovac.
**čȁrter** im. m. r. (engl.) - ugovor o iznajmljivane brodova i aviona za turistička putovanja.
**čàruga** im. ž. r.(tur.) - opanak; u šali: drumski razbojnik, odmetnik od zakona, pljačkaš.
**čȁs** im. m. r., n. mn. *čàsovi* - trenutak, tren, momenat, kratak dio vremena.
**čȁsak** im. m. r., g. jd. *čȁska*, dem. - tren, trenutak.
**čȁskom** pril. - začas, na brzinu, odmah.
**čȃsničkī** prid. odr. v. - v. oficirski, koji se odnosi na oficire.
**čȃsnik** im. m. r., n. mn. *čȃsnici* - češće: oficir; osoba koja u vojsci ima oficirski čin.
**čȃsno** pril. - na častan način.
**čȁsomicē** pril. - ponavljajući se trenutačno, u momentu, u trenutku.
**čȁsopīs** im. m. r. (češ.) - publikacija slična knjizi koja povremeno izlazi sa sadržajem namijenjenim čitaocima određenog profila.
**čȃst** im. m. r., inst. jd. *čȃšću/čȃsti* - ljudska osobina zasnovana na moralnim principima na osnovu kojih se u društvu stiče poštovanje i čuva samopoštovanje.

**čȁstiti** gl. svrš. - ukazati kome čast, ugostiti koga; jelom i pićem častiti prijatelje i tako proslaviti svoj neki uspjeh i sl.; ukazati čast svome gostu; izraziti kome svoje poštovanje...
**častòhlepan** prid., odr. v. *častòhlepnī* - onaj što silno teži za čašću, za počastima po svaku cijenu.
**častoljùbiv** prid., odr. v. *častoljùbivī* - koji poštuje čast, ali i u značanju častohlepan (v.).
**častoljȕbivo** pril. - kad se ko ponaša na častoljubiv način.
**častoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *častoljùbivošću/častoljùbivosti* - častoljublje, osobina nekog ko je častoljubiv, ali i u značenju častohlepljiv, častohlepnost, častohleplje.
**čȁša** im. ž. r. - obično posuda od stakla iz koje se pije; količina tečnosti koja staje u jednu čašu.
**čašètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika čaša.
**čȁšica** im. ž. r., dem. od čaša - mala čaša od stakla; čašica (izolator) preko koje prelazi električna struja na banderi; zeleni listići kao kruna koji drže i čuvaju cvijet; kost u koljenu.
**čȁška** im. ž. r., dat. jd. *čȁški* - čašica kod cvijeta, više zelenih listića kao kruna koji drže i štite cvijet.
**čašȕrina** im. ž. r. augm. i pejor. - velika čaša.
**čȁtiti** gl. nesvrš. (st.sl.) - čitati pravoslavne crkvene molitve.
**čȁtma** im. ž. r. (tur.) - zid kuće napravljen od drvenih greda, a potom ošipkan i omalterisan.
**čȁtrlja** im. ž. r. (tur.) - straćara, nastamba od pruća, privremeno sklonište.
**čȁtrnja** im. ž. r. (mađ.) - u bezvodnim krajevima (npr. u Hercegovini) u zemlji ozidano ili izbetonirano spremište za sakupljanja kišnice.
**čȁuš** im. m. r. (tur.) - hist. čin u turskoj vojsci; onaj koji brine za red i raspoloženje među svatovima; telal.
**čȁvao** im. m. r., g. jd. *čȃvla*, g. mn. *čavàlā* - vrsta eksera.
**čȃvka** im. ž. r., dat. *čȃvki* - ptica iz porodice vrana.
**čȃvčijī** prid. - koji je od čavke, koji se odnosi na čavku.

**čȁvlić/čàvlić** im. m. r., dem. - mali čavao.
**čavr̀ljati** gl. nesvrš., prez. *čavr̀ljām* - voditi ugodan i neobavezan razgovor.
**čȅdan** prid. odr. v. *čȅdnī* - koji je bez poroka, nevin, blag, skroman.
**čȅdno** pril. - bez hile, skromno, nevino, na čedan način.
**čȅdo** im. s. r. - dijete, kćer, sin, novorođenče.
**čedomórac** im. m. r., g. jd. *čedomórca* - ub(oj)ica vlastitog djeteta, svoga čeda.
**čedòmōrka** im. ž. r., dat. *čedòmorki* - ona koja je ubila svoje dijete.
**čedomórstvo** im. s. r., g. mn. *čedòmōrstāvā* - čedoubistvo, čedoubojstvo - ubistvo vlastitog djeteta.
**čedoùb(oj)ica** im. m i ž. r. - onaj koji je ubio svoje dijete.
**čedoubístvo/čedoubójstvo** im. s. r. - čedomorstvo.
**čegr̀tāljka** im. ž. r., dat. jd. *čegŕtaljci*, g. mn. *čegŕtāljkī* - sprava od drveta čiji se jedan dio pokretom ruke može okretati i proizvoditi zvuk (čegrtanje).
**čegr̀tānje** gl. im. s. r. od čegrtati.
**čegr̀tati** gl. nesvrš., prez. *čegŕtām* - proizvoditi čegrtanje pomoću čegrtaljke.
**čegr̀tuša** im. ž. r. - zmija otrovnica koja repom može čegrtati.
**Čȅh** im. m. r. n. mn. *Čȅsi* - pripadnik češke nacije, stanovnik Češke.
**čèhno/čȅčsno** im. s. r., g. jd. *čèhna/čèsna* - dio glavice bijelog luka.
**čèhra** im. ž. r. (perz.) - lice, izgled lica; narav, ljudska priroda.
**čéjrek** im. m. r. (perz.), n. mn. *čéjreci* - četvrt, četvrtina; četvrt zaklane ovce; komad od nečeg raskomadonog.
**čȅk** im. ž. r. (engl.), mn. *čȅkovi* - u bankarstvu obrazac za prenos i isplatu novca.
**čéka** im. ž. r. - posmatračnica sa koje lovci prate kretanje divljači i divljih svinja.
**čekaònica** im. ž. r., - mjesto predviđeno za čekanje (u ordinacijama, na autobuskoj stanici i sl.).
**čȅkānje** gl. im. s. r. od čekati.
**čȅkati** gl. nesvrš., prez. *čȅkām* - provoditi vrijeme dok se dođe na red, dok nešto ne stigne, dok neko ne dođe i sl.
**čekètalo** im. s. r. (tur.) - dio mlina za kafu kojim se pokreće mljevenje.
**čèkić** im. m. r. (tur.) - alatka za ukucavanje eksera.
**čekìćati** gl. nesvrš., prez. *čekìćām* - čekićem obilježavati stabla za sječu; zvuk izazvan udarcima čekića; udaranje u mozgu kao čekić od glavobolje i sl.
**čèkinja** im. ž. r. - oštra dlaka kod nekih životinja; u šali: neobrijana brada, oštra neukrotiva kosa kod čovjeka.
**čèkinjast** prid., odr. v. *čèkinjastī* - koji se odnosi na čekinju.
**čekinjáši** im. m. r. mn. - naziv za životinje koje imaju čekinju.
**čèkinjav** prid., odr. v. *čèkinjavī* - koji je zarastao u čekinju.
**čèkinjica** im. ž. r., dem. - male čekinje, dlake koje su tek počele rasti.
**čekmèdže** im. s. r. (tur.), g. jd. *čekmèdžeta* - mali sandučić sa ladicom sa strane koji služi kao drvena kasa.
**čȅkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ček, npr. čekovni račun.
**čèkrk** im. m. r. (tur.) - kolo, kotur; sprava koja se okreće.
**čekŕkli** prid. (tur.) - koji se odnosi na nešto što se okreće poput čekrka.
**čelèbija** im. m. r. (tur.) - obrazovan čovjek, gospodin; titula za mladića plemićkog porijekla.
**čèlēnka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *čèlēnki* - zlatni ili srebreni nakit u obliku perjanice pričvršćen na pokrivalu za glavu (kapa, kalpak, čalma i sl.).
**čeličàna** im. ž. r. - fabrika za proizvodnju čelika.
**čèličēnje** gl. im. s. r. od čeličiti.
**čèličiti** gl. nesvrš., prez. *čȅličīm* - određenim procesom od željeza proizvoditi čelik; prenes. činiti čovjeka izdržljivim, otpornim za podnošenje teškoća.
**čèličnī** prid. odr. v. - koji je od čelika, prenes. izdržljivo kao da je od čelika.
**čèličnoplāv** prid., odr. v. *čèličnoplāvī* - biti plave boje koja ima nijansu kao čelik.
**čèlik** im. m. r. (tur.), g. jd. *čèlika*, n. mn. *čèlici* - metal velike tvrdoće koji se posebnim postupkom dobija od željeza.
**čȅlist(a)** - im. m. r., n. mn. *čèlisti/čèliste* - muzičar koji svira na muzičkom instrumentu koji se zove čelo.
**čèlistkinja/čèlistica** im. ž. r. - žena koja svira čelo.



**čelìstičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na čeliste.
**čȅlnī** prid. odr. v. - koji vodi, koji je na čelu, npr. vojnik na čelu kolone.
**čȅlnīk** im. m. r., n. mn. *čȅlnīci* - predvodnik kakve stranke, vlasti i sl., koji stoji na čelu.
**čèlo** im. s. r. - dio lica iznad očiju; prednji dio zgrade, pročelje.
**čèlo** im. s. r. (tal.) - gudački instrument sa četiri žice.
**čeljáde** im. s. r., g. jd. *čeljádeta* - čovjek, ljudsko biće, osoba; ukućanin.
**čȅljusnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na čeljust.
**čȅljūst** im. ž. r., instr. jd. *čȅljūsti* - gornja i donja vilica.
**čȅmbalo** im. m. r. (tal.) - muzički instrument sa tipkama sličan klaviru.
**čȅmer/čèmer** im. m. r. (tur.) - jad, tuga, gorčina; teško duševno stanje.
**čȅmēran** prid., odr. v. *čȅmērnī* - žalostan, tužan, bolan, obuzet teškim duševnim stanjem.
**čȅmērno** pril. - kao čemer, s mnogo čemera, gorko.
**čèmpres** im. m. r. (lat.) - vrsta zimzelenog drveta.
**čèngele** im. ž. r. plur. tantum (perz.) - željezne kuke u mesarama na koje se vješa meso.
**čȅonī** prid. - koji se odnosi na čelo čovjeka, npr. čeona kost.
**čȅp** im. m. r. - dio koji zatvara boce, burad za vino i sl.
**čȅpić** im. m. r. dem. - mali čep.
**čepr̀kati** gl. nesvrš., prez. *čepŕkām* - kad kokoš kandžom kopka po zemlji; prenes. pomalo raditi neki posao; tražiti, pretraživati kako bi se osujetila nečija podvala.
**čèrečiti** gl. nesvrš., prez. *čèrečīm* - čejrečiti.
**čèjrečiti** gl. nesvrš., prez. *čèjrečīm* - komdati; sjeći meso na čejreke (četvrtine); prenes. u bijesu koga raskomadati; nezgrapno dijeliti, razbijati.
**čȅrga** im. ž. r. (tur.), g. mn. *čȅrgī* - improvizirani šator Cigana koji sele od mjesta do mjesta.
**čèrgār/čèrgāš** im. m. r. (tur.) g. jd. *čergára/čergáša* - Ciganin koji živi u čergi i živi nomadski.
**čèrgārskī** prid. odr. v. - koji pripada čergarima.
**čèrgārski** pril. - kao čergari, na način čergara.
**čerùpati** gl. nesvrš., prez. *čerùpām* - odstranjivati perje sa kokoške, patke; prenes. iskorištavati koga materijalno, pljačkati.
**čèsma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *čèsmī* - ozidan i uređen izvor iz kojeg voda teče kroz cijev u mlazu.
**čèsno** im. s. r., g. jd. *čèsna* - čehno, dio glavice bijelog luka (saransaka).
**čȅst** prid., odr. v. *čȅstī*, komp. *čȅšćī* - koji je uobičajen ili se ponavlja u kratkim vremenskim razmacima.
**čèstār** im. m. r., g. jd. *čestára* - mlada gusta šuma, gustiš.
**čèstica** im. ž. r. - najmanji dio neke nedjeljive cjeline, npr. katastarska čestica.
**čèstit** prid., odr. v. *čèstitī* - dobar, pošten, moralan; prikladan, odgovara potrebi.
**čestìtār** im. m. r., g. jd. *čestitára* - onaj koji čestita.
**čestítānje** gl. im. s. r. od čestitati.
**čestítati** gl. nesvrš. i svrš., prez. *čèstītām* - odati kome priznanje za uspjeh; izraziti želju za bolji budući život povodom kakvog slavlja ili ugodnog događaja.
**čèstītka** im. ž. r., dat. jd. *čèstītki*, g. mn. *čèstītkī* - želja izražena povodom kakvog značajnog dana, priznanje za uspjeh; tekstom izražen takav sadržaj na dopisnici sa slikom.
**čèstito** pril. - pošteno, časno, bez hile, kako treba.
**čèstitōst** im. ž. r., instr. jd. *čèstitošću/čèstitosti* - vrlina onog ko je čestit.
**čȅsto** pril., komp. *čȅšćē* - na čest način.
**češàgija** im. ž. r. (tur.) - metalna četka za njegovanje i čišćenje dlake govečeta ili konja.
**čȅšalj** im. m. r., n. mn. *čȅšljevi* - alatka sa zupcima koja služi za uređivanje i uljepšavanje frizure.
**čȅšanj** im. m. r. - svaki dio glavice bijelog luka, česno, čehno.
**čèšati** gl. nesvrš., prez. *čȅšēm* - prstima ruke zagrebati po mjestu na koži kako bi se otklonio svrbež ili kakvu druga nelagoda.
**Čȅškā** im. ž. r., dat. jd. *Čȅškōj* - država u kojoj žive Česi.

**čȅškati** gl. nesvrš., prez. *čȅškām* - češati polahko, sa prekidima.
**čȅškī** prid. - koji pripada Češkoj i Česima.
**čȅšljast** prid., odr. v. *čȅšljastī* - sličan češlju jer ima zupce.
**čȅšljati** gl. nesvrš., prez. *čȅšljām* - uređivati kosu, uljepšavati frizuru češljem; prenes. nešto temeljito pregledavati kako se ne bi potkrala greška.
**čȅšljić** im. m. r., dem. - mali češalj.
**češljùgar** im. m. r. - vrsta ptice pjevice sa perjem krasnih boja.
**čèšnjāk** im. m. r. - bijeli luk, saransak.
**čȅta** im. ž. r. - jedinica u bivšoj JNA koja otprilike broji oko 200 vojnika; fig. veći broj ljudi donekle organizovanih, npr. ima ih cijela četa.
**čètina** im. ž. r. - četinari koji kao list imaju iglice.
**čètināri** im. m. r. mn. - sve vrste drveća i grmlja koji imaju iglice ili ljuščice umjesto lista; četinjače.
**čètiri** broj, g. *četirìju*, dat. *čètirīma* - riječ kojom tačno bilježimo da nečega toliko ima na broju; bilježi se cifrom 4.
**čȅtka** im. ž. r., dat. jd. *čȅtki*, g. mn. *čȅtkī* - alatka kod koje je na čvrstu podlogu usađena dlaka ili drugi pogodan materijal, služi za čišćenje, ribanje i sl.
**čȅtkār** im. m. r. - zanatlija koji proizvodi četke.
**čȅtkarskī** prid. - koji pripada četkarima.
**čȅtkast** prid., odr. v. *čȅtkastī* - sličan četki.
**čȅtkica** im. ž. r., dem. - mala četka; kist.
**čȅtnī** prid., odr. v. - koji pripada četi.
**čȅtnički** prid. - koji se odnosi na četnike.
**čȅtnički** pril. - kao četnik, na četnički način.
**čȅtnīk** im. m. r., n. mn. *čȅtnīci* - od 1903. pripadnici srpske vojnopolitičke organizacije koja se borila protiv svega što je tursko; pripadnik srpskih monarhističkih vojnih snaga u Jugoslaviji od 1941. do 1945.; član srpskog četničkog pokreta osnovanog 1990.; od Drugog svjetskog rata do danas naziv za koljača, šovinistu, fašistu, ultranacionalistu, zločinca.
**čȅtnikovati** gl. nesvrš., prez. *čètnikujē* - provoditi politiku četnika.
**čȅtništvo** im. s. r. - četnička politika i njeni ciljevi.

**četerdèsēt** broj - oznaka kojom se označava da toliko ima nečega ukupno, bilježi se cifrom 40.
**četerdesetòsmaškī** prid. odr. v. - odnosi se na događaje koji su bili 1848. i 1948.
**čȅtobaša** im. m. r. (tur.) - zapovjednik čete.
**četvérac** im. m. r., g. jd. *četvérca*, g. mn. *čètvērācā* - nešto što ima četiri elementa: strofa od četiri stiha, čamac sa četiri veslača, slobodan udarac sa četiri metra i sl.
**čètvero** zbir. broj - oznaka za zbir nečega živog srednjeg roda, npr. četvero djece, ali i za zbir bića različitog roda, npr. otac, majka i dvoje djece.
**četveròkatnica** im. ž. r. - zgrada sa četiri sprata (kata, boja), četverospratnica.
**čȅtverokūt** im. m. r. - geometr. ono što ima četiri strane i četiri ugla (kuta), četverougao.
**četverònoške** pril. - kad neko mora biti oslonjen i rukama i nogama na pod i tako se kretati.
**četverònožac** im. m. r., g. jd. *četverònošca* - životinja koja se kreće na četiri noge.
**četvòrica** im. ž. r. - zbirno: četiri muškarca.
**četvórka** im. ž. r. - brojka, cifra; četiri osobe koje rade zajedno; ocjena u školi; broj kakvog javnog prevoznog sredstva i sl.
**čètvōrnī** prid. - češće: kvadratni, npr. metar.
**čȅtvr̄t** im. ž. r. - jedan od četiri dijela kakve cjeline; dio grada; jedna od četiri Mjesečeve mijene.
**četvr̀tak** im. m. r., n. mn. *četvŕci* - četvrti dan u sedmici, dan prije petka.
**čȅtvrtast/čèvrtast** prid. odr. v. *čȅtvrtastī/čètvrtastī* - nalik kvadratu zbog četiri iste strane i ugla.
**čȅtvr̄tī** red. broj - oznaka za nešto što je četvrto u redu.
**četvr̀tica** im. ž. r. - isto što i četvorka.
**četvr̀tina** im. ž. r. - četvrti dio nečega, četvrt.
**četvr̀tīnka** im. ž. r. - u muzici: četvrti dio cijele note.
**čevr̀ntija** im. ž. r. (tur.) - okretanje oko svoje osi.



**čéze** im. ž. r. plur. tantum (mađ.) - kola koja vuku dva konja.
**čȅznuti** gl. nesvrš., prez. *čȅznēm* - nešto žarko željeti, što je često dugotrajno i sa prikrivenom patnjom.
**čeznùtljiv** prid., odr. v. *čeznùtljivī* - koji čezne, pati za nečim.
**čeznùtljivōst/čèžnjivōst** im. ž. r., instr. jd. *čeznùtljivošću/čeznùtljivosti*, *čèžnjivošću/čèžnjivosti* - osobina osobe koja je obuzela čežnja.
**čéžnja** im. ž. r., g. mn. *čéžnjī* - osjećaj neugasive želje za nečim, ono za čim se čezne.
**čèžnjivo** pril. za način - sa čežnjom.
**čìbuk** im. m. r. (tur.), n. mn. *čìbuci*, g. mn. *čìbūkā* - pomagalo za pušenje cigareta bez filtera, cigaršpic; u tursko doba namet koji su ljudi davali od ovaca i koza.
**čibùljica/čivùljica** im. ž. r. (tur.) - bubuljica na licu, osip.
**čȉča** im. m. r. - ekspres. star čovjek.
**číčak** im. m. r., g. jd. *číčka*, n. mn. *číčkovi/číčci* - biljka sa bodljikastom glavicom na vrhu koja se lahko lijepi za odjeću.
**čȉčica** im. m. r., dem. - stariji dobroćudan čovjek.
**čȉčkav** prid., odr. v. *čȉčkavī* - zbog bodlji nalik čičku.
**čȉfčija** im. m. r. (tur.), g. mn. *čȉfčījā* - posjednik za vrijeme osmanske vlasti koji je od spahije uzimao u zakup čifluk (čitluk), tj. jedno selo kmetova.
**čȉfluk** im. r. (tur.), n. mn. *čȉfluci* - čitluk.
**čȉft** im. m. r. (perz.) - par, dvoje.
**čȉfta** im. ž. r. (perz.) - udarac konja, magarca ili mazge stražnjim nogama.
**čȉftast** prid., odr. v. *čȉftastī* - dvije biljege na čelu (kod konja).
**čȉftati se** gl. nesvrš., prez. *čȉftā se* - udarati zadnjim nogama, ritati se (konj).
**čiftèlija** im. m. r. (perz.-tur.) - čiftast konj; šaldžija, petljanac, spletkar.
**Čȉfut(in)** im. m. (jevr.) - Jevrej, Židov; prenes. škrtac.
**čȉgra** im. ž. r., g. pl. *čȉgrī* - komad drveta ili nekog drugog materijala vretenasta oblika koji se može zavrtjeti vještim pokretom ruke.
**čȉgrast** prid., odr. v. *čȉgrastī* - sličan čigri, takvog oblika.

**čȉjī** zamj. - upitna i odnosna zamjenica u značenju kome ili čemu nešto pripada.
**čȉjigōd** zamj. - neodređeno: bilo čiji.
**čȉk** im. m. r., mn. *čȉkovi* - opušak od cigarete.
**čȉkati** gl. nesvrš., prez. *čȉkām* - izazivati koga na borbu ili na natjecanje.
**čȉkma** im. ž. r. (tur.) - sokak, ulica bez izlaza na drugu stranu, ćorsokak.
**čȉkoš** im. m. r. (mađ.) - konjušar.
**čȉl(an)** prid., odr. v. *čȋlni* - čio, odmoran, raspoložen za akciju.
**čȉlāš** im. m. r. (tur.), g. jd. *čiláša* - konj sa šarenim pjegama.
**Číle/Čȋle** im. m. r., g. jd. *Čílea/Čȋlea* - država u Južnoj Americi.
**čilèānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Čile, koji je iz Čilea.
**čȉlōst** im. ž. r., instr. jd. *čȉlošću/čȉlosti* - svojstvo onoga koji je čilan.
**čȋlskī** prid. - odnosi se na Čile, npr. čilska šalitra.
**čȋm** vezn. - za vrijeme: tek, tek što; za uzrok: jer, budući da, zbog toga.
**čȉmbur** im. m. r. (tur.) - jelo od od umućenih i prženih jaja.
**čimpànza** im. m. r. (fr.) - vrsta majmuna.
**čȋn** im. m. r., mn. *čȉnovi* - radnja, djelo, akt; dio pozorišne predstave; stepen napredovanja u vojnoj hijerarhiji, npr. čin kapetana.
**čȉnčila** im. ž. r. (šp.) - glodavac krasnog gustog i lijepog krzna.
**čȋni** im. m. i ž. r. mn. - osnovna sredstva u vračanju, najčešće ona što trebaju kome nanijeti zlo, uroci, bajanja.
**čȉnija** im. ž. r. (tur.) - posuda, zdjela.
**čȉnilac/čȉnitelj** im. m. r., g. jd. *čȉnioca/čȉnitelja* - faktor, onaj što ima važnu ulogu, koji je pokretna snaga; hrv. čimbenik.
**čȉniti** (što) gl. nesvrš., prez. *čȉnīm* - raditi, radom nastojati nešto izmijeniti.
**čȉniti se** gl. povr., prez. *čȉnī se* - prikazivati se, praviti se drugačijim nego što si; reći nešto u šta nismo sigurni (čini mi se da je bio on).
**činòvničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na činovnike.
**činòvnički** pril. - raditi kao činovnici, na način činovnika.

**činòvnīk** im. m. r., g. jd. *činovníka*, n. mn. *činovníci* - službenik, kancelarijski radnik koji ne radi za mašinom ili fizički.

**činovnǐštvo** im. s. r. - svi činovnici, činovnički stalež.

**čȉnjenica** im. ž. r. - fakt, ono čime potvrđujemo da nešto postoji, da se događa ili se dogodilo.

**čȉnjeničkī/čȉnjeničnī** prid. - koji je potvrđen činjenicama, sastavljen od činjenica.

**čȉnjenički** pril. - postupiti prema činjenicama, držeći se stvarnih činjenica.

**čȉođa** im. ž. r. - iglica pribadača.

**čȉopa** im. ž. r. - vrsta ptice slične lastavici.

**čȉpka** im. ž. r., dat. jd. *čȉpki*, g. mn. *čȉpkī* - od konca ručno izrađena tkanina sa mnogo raznih ukrasa.

**čȉpkani** prid. odr. v. - ono što je od čipke, ili je ukrašeno čipkom.

**čipkàrica** im. ž. r. - žena koja izrađuje čipke.

**čȉpkast** prid., odr. v. *čȉpkastī* - nalik na čipku, sličan čipki zbog šupljikavosti i niza ukrasa.

**čȉpkati** gl. nesvrš., prez. *čȉpkām* - raditi na izradi čipki.

**čȉpkica** im. ž. r., dem. - mala čipka.

**čȉr** im. m. r., n. mn. *čȉrevi* - bolest koja se manifestuje oteklinom ispod koje je gnoj.

**čȉrāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *čiráci* - svijećnjak; ali i momak koji služi kod gazde, šegrt, kalfa.

**čȉrav** prid., odr. v. *čȉravī* - pun čireva.

**čȉravōst** im. ž. r., instr. jd. *čȉravošću/čȉravosti* - osobina onoga koji je čirav.

**čȉst** prid., odr. v. *čȉstī* - onaj koji nije prljav, umašćen, koji nema ništa na sebi što je nepotrebno i suvišno, besprijekoran.

**čȉstāc** im. m. r., g. jd. *čistáca* - prostor koji možemo vidjeti bez smetnji, u šumi mjesto gdje nema stabala čistina; u kontekstu: nešto zamršeno razjasniti, nešto dovediti do kraja, npr. istjerati stvari na čistac.

**čìstāč** im. m. r., g. jd. *čistáča* - zanimanje, onaj koji čisti.

**čìstačica** im. ž. r. - žena koja čisti.

**čìstilac** im. m. r., g. jd. *čìstioca*, n. mn. *čìstioci* - čistitelj, onaj koji čisti; aparat za čišćenje.

**čȉstilište** im. s. r. - mjesto gdje se čisti; religijski: prostor između raja i pakla.

**čistìna** im. ž. r. - čistac.

**čistiònica** im. ž. r. - objekat u kojem se što čisti, npr. hemijska čistionica.

**čìstitelj** im. m. r. - čistilac, onaj koji čisti.

**čȉstiti** gl. nesvrš., prez. *čȉstīm*, trp. prid. *čȉšćen* - uklanjati prljavštinu, odstranjivati sve što smeta, raskrčivati.

**čȉstiti se** gl. povr., prez. *čȉstīm se* - na sebi vršiti tu radnju; prazniti crijeva; prenes. sklanjati se, gubiti se s očiju.

**čȉstka** im. ž. r. (rus.), dat. jd. *čȉstki*, g. mn. *čȉstkī* - uklanjanje politički nepodobnih iz političkog života i vlasti.

**čȉsto** pril., komp. *čìstijē* - bez prljavštine, na čist način; jasno, razgovijetno govoriti.

**čistòća** im. ž. r. - osobina onoga što je čisto, bez prljavštinje, mrlja ili bilo kakvog nedostatka.

**čȉstokr̄van** prid., odr. v. *čȉstokrvnī* - po utvrđenim kriterijima ima pravu krv kakve sorte, pasmine, rasni, npr. čistokrvni konj lipicaner.

**čistòta** im. ž. r. - viši stepen čistoće, osobina kad je što bez ikakvih neželjenih primjesa, duhovna čistoća.

**čistúnac** im. m. r., g. jd. *čistúnca*, g. mn. *čìstūnācā* - onaj što pretjerano pazi na higijenu, koji se stalno uređuje i dogoni; onaj što strogo slijedi razne propisane norme; puritanac.

**čistúnstvo** im. s. r., g. mn. *čistúnstāvā* - naziv za razne pojave vezane za čistunce.

**čȉt** im. m. r. (tur.) - šarena pamučna tkanina.

**čìtāč** im. m. r., g. jd. *čitáča* - onaj koji čita neki tekst kao posrednik, npr. spiker; redovni posjetilac čitaonice; pomoćna naprava koja služi za čitanje.

**čȉtak** prid., odr. v. *čȉtkī* - odnosi se na svojstvo teksta u kojem je svako slovo čitljivo; lahko čitljiv, razumljiv po smislu.

**čìtalac/čìtatelj** im. m. r., g. jd. *čìtaoca/čìtatelja*, n. mn. *čìtaoci/čìtatelji*, g. mn. *čìtalācā/čìtatēljā* - osoba koja po svom interesu čita razne tekstove.

**čitatèljica/čìtateljka** im. ž. r. - žena čitalac.



**čìtanka** im. ž. r., dat. *čìtanki*, g. mn. *čìtānkī* - knjiga sa raznim sadržajima iz književnosti i jezika koncipirana prema uzrastu učenika.

**čìtaočev** prid. odr. v. - pripada čitaocu.

**čitaònica** im. ž. r. - najčešće prostorija uz biblioteku u kojoj se čita.

**čitatéljstvo** im. s. r. - svi koji čitaju; književna javnost.

**čìtati** gl. nesvrš., prez. *čìtām* - na osnovu poznavanja slova razumijevati smisao napisanog teksta.

**čìtav** prid., odr. v. *čìtavī* - cio, cijel, potpun, nedirnut, neoštećen.

**čȉtko** pril. - čitljivo, razgovijetno jasno.

**čìtlučkī** prid. - koji pripada čitluku.

**čìtluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *čìtluci*, g. mn. *čìtlūkā* - čifluk, seoski posjed, zaselak na spahijskom imanju u vrijeme turske vladavine.

**čȉtljiv** prid., odr. v. *čȉtljivī* - čitak.

**čìvija** im. ž. r. (tur.) - ekser, čavao, klin šiljata oblika sa glavom na jednom kraju od kakvog metala ili drveta, nezaobilazan potrošni materijal u građevinarstvu, stolarstvu i dr.

**čivìluk** im. m. r. (tur.), mn. *čivìluci* - vješalica.

**čìvit** im. m. r. (tur.) - plava boja (up. modar kao čivit); indigo.

**číza** im. ž. r. (tur.) - crta, linija; prenes. granica.

**čȉzma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *čȉzmī/čȉzāmā* - vrsta obuće koja se navlači do koljena ili preko koljena; prenes. gruba nasilna vojna vlast.

**čȉzmār** im. m. r. - zanatlija koji izrađuje čizme.

**čȉzmarskī** prid. odr. v - odnosi se na čizmare.

**čizmetina** im. m. r., augment. i pejor. - velika i teška čizma; prenes. nasilje vlasti.

**čȉzmica** im. ž. r., dem. - mala čizma.

**čkȁlja** im. ž. r. - rupa u zemlji, brlog.

**člân** im. m. r., mn. *člȁnovi* - jedan dio nečega: član u zakonu, pripadnik stranke, čeljade u porodici, dio skupa u matematici, jezički elemenat koji dolazi uz imenicu u nekim jezicima (engl. the) i sl.

**člának** im. m. r., mn. *článci* - vrsta književnog teksta, zglob, zglavak, gležanj.

**člȁnarina/članàrina** im. ž. r. - odgovarajuća suma novca koju, npr. na račun svoje stranke (društva, organizacije i sl.) uplaćuje svaki njen član.

**člankònožac** im. m. r., g. jd. *člankònošca*, g. mn. *člankònožacā* - zglavkar, životinja iz familije zglavkara, koji su građeni od zglavaka, članaka.

**člankòvit** prid. odr. v. *člankòvitī* - koji ima članke.

**člânskī** prid. - koji pripada članovima i članstvu.

**článstvo** im. s. r., g. mn. *člânstāvā* - svi članovi kakvog udruženja, stranke i sl.

**čmâr** im. m. r., mn. *čmárovi* - završetak debelog crijeva, anus.

**čmávati** gl. nesvrš. - izležavati se, spavati, ljenčariti.

**čmíčak** im. m. r., g. jd. *čmíčka* - češće: ječmir, ječmičak, oteklina na očnom kapku ispunjena gnojem, ječmenac.

**čòbānče** im. s. r., g. jd. *čòbānčeta*, dem. - čobančić, mali čobanin.

**čòbanica** im. ž. r. (perz.) - ona koja čuva stoku na ispaši, pastirica.

**čobànčić** im. m. r. (perz.), dem. - čobanče, mali čobanin.

**čòbanin** im. m. r. (perz.) - čuvar stoke na ispaši, pastir.

**Čobánija** im. ž. r. (perz.) - ime jedne džamije i naselja u Sarajevu na lijevoj strani Miljacke.

**čòček** im. m. r. (tur.) - vrsta plesa koju izvode čočeci i čočečkinje.

**čȍha/čòha** im. ž. r. (perz.) - tvornički valjano sukno i odjeća od njega.

**čȍhadžija/čòhadžija** im. m. r. (perz.-tur.) - zanatlija koji izrađuje odjevne predmete od čohe, trgovac koji prodaje čohu.

**čòhan** prid., odr. v. *čòhanī* - materijal od čohe.

**čójstvo** im. s. r. - ljudskost, dobrota, poštenje, držanje vlastite riječi.

**čȍk** im. m. r. (engl.) - poluga koja pomaže pri paljenju motora automobila.

**čȍkānj** im. m. r. (tur.) - staklena bočica iz koje se ispija rakija.

**čokànjčić** im. m. r., dem. - mali čokanj.

**čokoláda** im. ž. r. (meks.) - poslastica od kakaa, mlijeka, šećera i niza drugih dodataka.

**čokòladnī** prid. - koji je od čokolade.

**čȍkot** im. m. r. (tur.) - trs, struk loze, zbir. čokotje.

**čòmaga** im. ž. r. (tur.) - toljaga, batina.

**čȍpor** im. m. r. (mađ.) - mnogo životinja zajedno (obič. zvijeri); prenes. ljudi koji se ponašaju kao čopor.

**čórba** im. ž. r. (tur.), g. mn. *čórbī* - tečno jelo gušće od supe, spravljeno od mesa, raznog povrća i začina.

**čȍrbadžija** im. m. r. (perz.-tur.) - prije starješina jedne janjičarske "orte"; kuhar koji se bavi spravljanjem raznih vrsta čorbe; čorbar.

**čȍrbast** prid., odr. v. *čȍrbastī* - u tečnom stanju, kao čorba.

**čorbètina** im. ž. r. pejor. - nešto što se zove čorba a nikakva je kvaliteta, bez ukusa, loše spravljena.

**čorbúljak** im. m. r., dem. - slaba čorba kojoj mnogo toga nedostaje, nema mesa, dovoljno začina i dr. sastojaka.

**čòvječan** prid. odr. v. *čòvječnī* - dobar, sa srcem, sa samilošću, čovjekoljubiv.

**čovječànskī** prid. - ono što se odnosi na ljudski rod.

**čovječànstvo** im. s. r. - svi ljudi ukupno, ljudski rod.

**čovjèčijī** prid. odr. v. - ljudski, koji se odnosi i pripada čovjeku i njegovom organizmu.

**čȍvječno** pril. - ponašati se kao čovjek, kako dolikuje čovjeku.

**čȍvječnōst** im. ž. r., instr. jd. *čȍvječnošću/čȍvječnosti* - svojstvo onoga koji je čovječan, koji se ponaša čovječno.

**čovječúljak** im. m. r., g. mn. *čovječúljākā* - čovjek sitna rasta.

**čȍvjek** im. m. r., n. mn. *ljûdi* - jedinka ljudskog roda bilo koje rase ili pola.

**čovjekòlik** prid., odr. v. *čovjekòlikī*- koji ima lik kao čovjek, nalik čovjeku kao vrsti.

**čovjekoljùbiv** prid., odr. v. *čovjekoljùbivī* - koji voli ljude, suprot. od čovjekomrzac.

**čovjekoljȕbivōst** im ž. r. - osobina onoga koji je čovjekoljubiv, čovjekoljublje.

**čovjekòljūblje** im. s. r. - čovjekoljubivost.

**čovjekomr̀zac** im. m. r., g. jd. *čovjekomŕsca*, g. mn. *čovjekomr̀zācā* - onaj koji mrzi ljudski rod.

**čovjekov** prid. odr. v. - koji pripada čovjeku.

**čóvo** im. m. r., hip. od čovjek, čova.

**čúbra** im. ž. r. - ljekovita biljka za spravljanje čaja.

**čûčanj** im. m. r., n. mn. *čȕčnji/čȕčnjevi*, g. mn. *čȕčnjēvā* - položaj čovjeka kad čuči.

**čúčanje** gl. im. s. r. - stanje u kojem je onaj koji čuči.

**čúčati** gl. nesvrš., prez. *čúčīm* - kad čovjek težinu tijela prebaci na presavijene noge i tako stoji izvjesno vrijeme; prenes. stalno bez ikakve akcije dangubiti, čamiti.

**čúčavac** im. m. r., g. jd. *čúčāvca* - nužnik u kojem nema šolje, pa se pri nuždi mora čučati.

**čúčēćkē** pril. - obavljati radnju čučeći.

**čȕčnuti** gl. svrš., prez. *čȕčnēm* - presaviti koljena i ostati u tom položaju.

**čùdačkī** prid. - koji se odnosi na čudaka.

**čùdāk** im. m. r., n. mn. *čudáci* - čovjek koji je svoj život organizovao drukčije nego drugi ljudi, neobičan čovjek zbog svojih postupaka.

**čudákov** prid. - koji pripada čudaku.

**čȕdan** prid., odr. v. *čȕdnī* - poseban, različit po svom ponašanju od drugih, iznenađuje svojim postupcima.

**čudáštvo** im. s. r., g. mn. *čùdāštāvā* - svojstvo onih koji su čudaci.

**čȕdesan** prid., odr. v. *čȕdesnī* - koji je produkt čuda, natprirodan; koji ima savršenu ljepotu, koji svojim besprijekornim osobinama može izazvati samo divljenje, ushićenje.

**čȕdesno** pril. - savršeno, izrazito lijepo, dojmljivo, na čudesan način nastalo.

**čȕdesnōst** im. ž. r., instr. jd. *čȕdesnošću/čȕdesnosti* - svojstvo onoga što je čudesno.

**čȕditi (se)** gl. nesvr., prez. *čȕdīm se* - izazivati čuđenje; biti iznenađen, obuzet čuđenjem.

**čȕdnovāt** prid., odr. v. *čȕdnovātī* - čudan.

**čȕdnovāto** pril. - čudno, na čudnovat način.

**čȕdnovātōst** im. ž. r. - osobina onoga što je čudnovato.

**čȕdo** im. s. r., n. mn. *čȕda/čudèsa* - nešto što je neočekivano, mimo prirodnih zakona, predviđanog toka, u čemu se vidi djelo Boga.



**čudòlik/čudnòlik** prid., odr. v. *čudòlikī/čudnòlikī* - onaj koji je čudna lika.

**čudotvórac** im. m. r., g. jd. *čudotvórca*, g. mn. *čudòtvōrācā* - neko ko stvara čuda (obično u bajkama i sl.).

**čȕdotvōrka** im. ž. r., dat. jd. *čȕdotvōrki* - žena koja stvara čuda.

**čudòtvōran** prid., odr. v. *čudòtvornī* - koji može da stvara čuda (obično u bajkama i sl.).

**čȕdotvōrno/čudòtvōrno** pril. - na čudotvoran način.

**čudotvórstvo** im. s. r., g. mn. *čudòtvōrstāvā* - moć stvaranja čuda.

**čȕdovīšnī** prid. odr. v. - kao čudovište, grozan, strašan, grdan (najčešće u iznošenju ideja i ponašanju).

**čûjan** prid., odr. v. *čûjnī* - kad je zvuk dovoljno jak da ga možemo čuti.

**čújnōst** im. ž. r., instr. jd. *čújnošću/čújnosti* - osobina čega da se čuje, npr. neke radio-stanice.

**čȕka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *čȕki* - brdo ili brdašce s jedne strane izrazito strmo; prenes. penis, muški polni organ.

**čȕkalj** im. m. r. - dio na nozi od ovce, gležanj.

**čȕkānje** gl. im. s. r. od čukati.

**čȕkast** prid., odr. v. *čȕkastī* - po obliku sličan čuki.

**čȕkati** gl. nesvrš., prez. *čȕkām* - nježno udarati.

**čȕknuti** gl. svrš., prez. *čȕknēm* - udariti, završiti sa čukanjem.

**čȕknūt** prid., odr.v. *čȕknutī* - udaren, koji nije pri sebi, ćaknut.

**čukùndruk** im. m. r. (tur.) - kravlja repica.

**čȕlast/čȕlav** prid., odr. v. *čȕlastī/čȕlavī* - koji ima presavijene ili odsječene uši, čulast.

**čûlnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na čula; osjetilni; senzualni.

**čúlnōst** im. ž. r., instr. jd. *čúlnošću/čúlnosti* - senzualnost; svojstvo onoga ko je čulan, koji se ravna prema svojim osjećanjima.

**čúlo** im. s. r., g. jd. *čúla* - osjetilo, organi pomoću kojih se uspostavlja odnos sa okolinom (čulo vida, sluha, mirisa, opipa, ukusa).

**čûn** im. m. r. - mali plitki čamac.

**čûnak** im. m. r., g. jd. *čûnka* - pokretni dio stana za tkanje; sulunar kroz koji dim iz peći ulazi u dimnjak.

**čûnj** im. m. r., n. mn. *čúnjevi* - kegla; figure od drveta koje u kuglani igrači treba da obore kuglom.

**čȕnjast** prid., odr. v. *čȕnjastī* - koji je u obliku čunja.

**čȕpa** im. ž. r. - mnogo dlake.

**čúpa** im. ž. r. - čupava, neočešljana žena.

**čȕpav** prid., odr. v. *čȕpavī* - neočešljan, sa mnogo uzrasle kose na glavi.

**čùpati** gl. nesvrš., prez. *čùpām* - izvlačiti što iz čega; čerupati perje s peradi; vaditi koga iz neprilike.

**čȕpavac** im. m. r., g. jd. *čȕpāvca*, g. mn. *čȕpavācā* - osoba sa bujnom, neočešljanom i neošišanom kosom, zarastao u kosu, čupavko.

**čȕpavōst** im. ž. r., instr. jd. *čȕpavošću/čȕpavosti* - osobina onoga ko je čupav.

**čupérak** im. m. r. - dio kose koji strši izvan frizure.

**čȕpkast** prid., odr. v. *čȕpkastī* - pomalo čupav, osobina modernih frizura koje su namjerno tako oblikovane.

**čȕpkānje** gl. im. s. r. od čupkati.

**čȕpkati** gl. nesvrš. iter., prez. *čȕpkām* - lagano čupati sa prekidima, ponavljati čupkanje.

**čùruk** im. m. r. (tur.) - nedostatak, mahana; krhkost; prid. pokvaren, nezdrav, neispravan, nevaljao, škart.

**čȕst** prid. (perz.), komp. *čȕšćī* - kaže se za osobu sa lijepom figurom tijela; hitar, okretan, spretan.

**čȕti** svrš. i nesvrš., prez. *čȕjēm*, trp. prid. *čùven* - čulom sluha registrovati zvukove.

**čùtura** im. ž. r. (rum.) - ploska od drveta ili metala sa čepom koja služi za nošenje vode ili kakvog pića.

**čùturica** im. ž. r. dem. od čutura.

**čùvāl** im. m. r. (perz.), g. jd. *čuvála* - vreća, džak.

**čuvàlduz** im. m. r. (perz.) - velika igla za prošivanje vreća, ćebadi, slamarica.

**čùvār** im. m. r., g. jd. *čuvára* - osoba koja nešto čuva po danu ili noću.

**čùvarka** dat. jd. *čùvarki*, g. mn. *čùvarkī* - ona koja nešto čuva.

**čuvàrkuća** im. ž. r. - zeljasta ukrasna biljka.
**čúvānje** gl. im. s. r. od gl. čuvati.
**čúvati** gl. nesvrš., prez. *čûvām* - paziti da ko šta ne otuđi, da se šta ne ošteti, da se šta ne izgubi itd.
**čùvstven** prid., odr. v. *čùvstvenī* - osjećajan.
**čúvstvo** im. s. r. - osjećaj, osjećanje, ono što osjećamo prema nekome ili nečemu.
**čùvstvovati/čùvstvovati** gl. nesvrš., prez. *čùvstvujēm/čùvstvujēm* - osjećati, biti obuzet osjećanjima.
**čväkati** gl. nesvrš., prez. *čväkām* - otkidati pomalo od velikog komada (kao ptica kljunom).
**čväknuti** gl. svrš., prez. *čväknēm* - otkinuti malo od velikog komada (kao ptica kljunom).
**čvárak** im. m. r. - komadići koji ostaju nakon topljenja masnog tkiva, sala; prenes. iron. naziv za vojničke činove.
**čvîljak** im. m. r., g. jd. *čvíljka*, g. mn. *čvîljākā* - bubuljica, prištić na koži.
**čvóka** im. ž. r., dat. jd. *čvóki* - udarac kome u glavu odapinjanjem palca, čvrga.
**čvókati** gl. nesvrš., prez. *čvôkām* - udarati kome čvoke,
**čvöknuti** svrš., prez. *čvöknēm* - udariti kome čvoku, čvrgnuti.
**čvôr** im. m. r., n. mn. *čvórovi* - nešto uvezano ili zamršeno (konac, konopac, žica i sl.); mjesto gdje se ukrštaju raskrsnice; kakav nerješiv i zamršen problem; centar krvnih sudova i nervnih niti; mjera za brzinu u pomorskoj plovidbi.
**čvórak** im. m. r., g. jd. *čvórka*, n. mn. *čvórci* , g. mn. *čvôrākā* - ptica pjevica.
**čvörast** prid., odr. v. *čvörastī* - čvorav, čvornat, nalik na čvor.
**čvöravōst** im. ž. r., instr. *čvöravošću/čvöravosti* - osobina, npr. drveta koje ima čvorove.
**čvòrić** im. m. r., dem. - mali čvor.
**čvòrina** im. m. r., augm. i pejor. - veliki čvor.
**čvörīšnī** prid. odr. v. - koji pripada ili se odnosi na čvorište.
**čvörīšte** im. s. r. - mjesto gdje se sijeku pravci, pruge, ceste, uticaji itd.
**čvörnat/čvòrnat** prid., odr. v. *čvörnatī/čvòrnatī* - čvorast, čvorav, koji ima čvorove.
**čvörnatōst/čvòrnatōst** im. ž. r., instr. jd. *čvörnatošću/čvörnatosti* i *čvòrnatošću/čvòrnatosti* - osobina onoga što je čvornato.
**čvòruga** im. ž. r. - kvrga, otečeno mjesto od udarca (najčešće na glavi).
**čvȑga** im. ž. r., dat. jd. *čvȑgi* - čvoka.
**čvȑgnuti** gl. svrš., prez. *čvȑgnēm* - čvoknuti, udariti kome čvrgu.
**čvȑsnuti** gl. nesvrš., prez. *čvȑsnē* - postajati čvrst, postajati čvršći.
**čvȓst** prid., odr. v. *čvȓstī*, komp. *čvȑšćī* - kompaktan, otporan, sa dobro povezanim i učvršćenim svim sastavnim elementima, snažan, postojan.
**čvrstȉna/čvrstòća** im. ž. r. - osobina onoga što je čvrsto.

# Ć

**Ć ć** s. r. - fonema, glas, konsonant, suglasnik, afrikata, peto slovo abecede.
**ćába** im. ž. r. (ar.) - muslimansko svetište u Meki gdje muslimani idu na hadžiluk; građevina kockastog oblika (široka 10, duga 12, visoka 15 metara). Prema Kur'anu, sagradili su je Ibrahim-pejgamber i sin mu Ismail-pejgamber.
**ćäća** im. m. r. - otac, babo, tata.
**ćäćin/ćäćīn** prid. odr. v. - očev, babin, tatin.
**ćáfir** im. m. r. (ar.) - pejor. nevjernik, neznabožnik, ateist(a).
**ćäge** im. s. r. (perz.), g. jd. *ćägeta*, n. mn. *ćagèta* - papir, hartija.
**ćäknūt** prid., odr. v. *ćäknutī* - pejor. budalast, nije sasvim na zemlji, udaren, čuknut.
**ćäpiti/ćöpiti/šćäpiti** gl. svrš. - štogod na brzinu zgrabiti, odnijeti drugima ispred nosa, prisvojiti, ukrasti.
**ćâr** im. m. r. (perz.) - zarada, dobitak.
**ćarlȉjati** gl. nesvrš., prez. *ćarlījā* - kad vjetar blago piri, pirka, lahori.
**ćása** im. ž. r. (perz.) - posuda, zdjela bez ručki sa poklopcem.
**ćäskalo/ćàskalo** im. m. r. - osoba koja voli ćaskati.
**ćäskati** gl. nesvrš., prez. *ćäskām* - ugodno razgovarati o običnim svakodnevnim pojavama.
**ćât** im. m. r. (perz.) - cigar-papir.
**ćáto/ćáta** im. m. r. (tur.) - pisar, razg. onaj koji vodi jednostavne administrativne poslove.
**ćëbe** im. s. r. (tur.), g. jd. *ćëbeta* - pokrivač najčešće od vune koji može poslužiti u svakoj prilici.
**ćëf** češće: **ćèif** im. m. r. (ar.) - osjećaj ugodnosti, zadovoljstva, naslada zbog kojih čovjek nešto uradi.
**ćèfīn** im. m. r. (ar.), g. jd. *ćefína;* češće se upotrebljava mn. *ćefíni* - bijelo platno u koje se uvijaju meiti (umrli) kod muslimana.
**ćehája** im. m. r. (perz.) - upravnik, nadglednik imanja; vezirov poslanik.
**ćëla** im. m. r. (tur. i perz.) - mjesto na glavi bez kose.
**ćëlav** prid., odr. v. *ćëlavi* - osoba koja ima ćelu.
**ćëlavac** im.m. r., g. jd. *ćëlāvca*, n. mn. *ćëlāvci*, g. mn. *ćëlavācā* - osoba koje je ćelava, bez kose.
**ćelávko** im. m. r. - ćelavac, osoba koja je ćelava.
**ćelávljēnje** gl. im. s. r. - osobina onoga koji postaje ćelav, koji gubi kosu.
**ćelávjeti** gl. nesvrš., prez. *ćelávīm* - postajati ćelav, gubiti kosu s glave.
**ćëlavōst** im. ž. r., instr. *ćëlavošću/ćëlavosti* - osobina ćelave osobe.
**ćèlija** im. ž. r. (lat.) - prostorija u samostanu, u zatvoru; organizacijska jedinica kakve stranke ili partije; biol. stanica, osnovni element živih bića; jedan otvor u saću što ga grade pčele i ose.
**Ćemàluša** im. ž. r. (ar.) - naziv ulice u Sarajevu.
**ćeméne** im. s. r. (perz.), g. jd. *ćeméneta* - violina.
**ćèmer** im. m. r. (perz.) - prošiveni pojas od kože ili platna u kojem su se nosili dukati i drugi novac kad se išlo na put; ukrasni ženski popjas; svod (vrata, prozora, mosta).
**ćënār/ćènār** im. m. r. (perz.), *ćënāra/ćenára* - rub, ivica, okolica; vrsta izatkane prostirke; vrsta pamučnog platna.
**ćenífa** im. ž. r. (ar.) - poljski zahod, nužnik od daske izvan kuće.
**ćèpenak/ćèfenak** im. m. r. (tur.), g. jd. *ćèpēnka/ćèfēnka* - krilo, kanat dućana u

čaršiji, služi umjesto vrata, ima dva dije-la, gornji se zakači za gredu, a donji slu-ži kao tezga za prodaju robe.
**ćerèmida/ćerèmida/ćerèmit** im. ž. r. (grč.) - crijep polukružna oblika.
**ćerètalo** im. s. r. - naklapalo, pričalica, podsmješljiv izraz za osobu koja stalno priča, čavrlja, naklapa.
**ćerètānje** gl. im. s. r. - pričanje, naklapnje, ćaskanje, čavrljanje.
**ćerètati** gl. nesvrš., prez. *ćerètām* - pričati, čavrljati, naklapati, ćaskati.
**ćerètav** prid., odr. v. *ćerètavī* - pričljiv, koji voli ćeretati.
**ćèrpič** im. m. r. (tur.) - od smjese gline i pljeve posebnim kalupom oblikovana cigla koja se ne peče, nego se osuši na suncu i služi za gradnju kuća.
**ćēsār** im. m. r. (arh.) - v. cēsar, isto što i car (u starijem jeziku).
**ćesátluk** im. m. r. (ar.-tur.) - privredna kriza, zastoj u zapošljavanju i trgovini.
**ćèške** im. s. r. (perz.), g. jd. *ćèsketa* - vrsta jela od geršla i kokošijeg mesa.
**ćèten** im. m. r. (ar.) - lan.
**ćèten-hālva** im. ž. r. (tur.) - vrsta halve koja se pravi od uvarenog šećera i bijelog brašna. Uvareni šećer se dugo razvlači u brašnu dok se ne pretvori u tanke konce (kao vlati lana).
**ćevàbdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji peče i prodaje ćevape i druga jela od mesa ispečena na roštilju.
**ćèvāp/ćevàpčić** im. m. r. (ar.) - samljeveno goveđe meso oblikovano u valjčiće i ispečeno na roštilju.
**ćȉfta/ćífta** im. ž. r., izv. od Ćifut - škrtac, sitničar; trgovčić, lihvar, zelenaš; prenes. filistar.
**ćȉftīnskī** prid. - koji se odnosi na ćifte.
**ćȉftīnski** pril. odr. v. - na ćiftinski način, kao ćifta.
**ćȉler/kȉler** im. m. r. (lat.) - ostava za hranu; sobica.
**ćilȉbār** im. m. r. (perz.), g. jd. *ćilibára* - jäntar (rus.), smola prastarog zimzelenog drveća od koje se prave ukrasni predmeti; lok. vrsta stolnoga grožđa.
**ćȉlim** im. m. r. (perz.) - prostirka za pod izatkana od vune na stanu, sag, tepih, prostirač.
**ćilímak** im. m. r., dem. - ćilimčić, mali ćilim.
**ćȉlimār/ćilȉmār** im. m. r. - zanatlija koji izrađuje ćilime.
**ćilimárstvo** im. s. r. - vrsta zanata, vještina izrade ćilima, industrija, proizvodnja ćilima kao obrt.
**ćilȉmčić** im. m. r., dem. - mali ćilim, ćilimak.
**ćȉlit** im. m. r. (grč.) - katanac, lokot.
**ćirȉlica** im. ž. r. (grč.) - pismo slavenskih naroda nastalo po ugledu na slova u grčkom pismu, ima više tipova ćirilice, u taj tip pisma spada i bosančica.
**ćirȉličkī/ćȉrilskī** prid., odr. v. - koji pripada ćirilici.
**ćȉtāb** im. m. r. (ar.), g. jd. *ćitába* - knjiga; zakon; Ćitab, knjiga koja sadrži vjerska učenja, propise (Kur'an).
**ćȉverica** im. ž. r. - razg. glava, npr. dati kome po ćiverici.
**ćȉvot** im. m. r. (grč.) - kod pravoslavaca posebno izrađen kovčeg (sanduk) u kojem se čuvaju svete mošti (moći).
**ćȍk** im. m. r. (tur.) - korijen; porijeklo, loza od koje je neka porodica.
**ćȍpati** gl. nesvrš., prez. *ćȍpām* - hodati drugačije nego ostali zbog bolesne noge, hramati.
**ćopèkluk** im. m. r. - pasjaluk, obijest.
**ćorabáka** im. ž. r., dat. jd. *ćorábaki* - dječija igra: kad jedno dijete povezanih očiju hvata ostale.
**ćórak** im. m. r. (tur..), g. jd. *ćórka*, g. mn. *ćôrākā* - metak bez zrna, manevarski metak; podsmješljivo: nešto što je propalo iako je najavljivano kao svršena stvar.
**ćȍrav** prid. (tur.), odr. v. *ćȍravī*- slijep na jedno oko; osobina osobe koja slabo vidi.
**ćȍravac** im. m. r., g. jd. *ćȍrāvca*, n. mn. *ćȍrāvci* - ćorava osoba; prenes. onaj ko ne razumije nešto što je očito.
**ćȍravōst** im. ž. r., instr. jd. *ćȍravošću/ćȍravosti* - osobina onoga ko je ćorav.
**ćôrda** im. ž. r. (perz.) - sablja.
**ćorètati** gl. nesvrš., prez. *ćorètām* - mučiti se tražeći šta ili čitajući u polumraku.
**ćórka** im. ž. r., dat. jd. *ćórki*, g. mn. *ćórkī* - zatvor, hapsana.



**ćorlàisati** gl. nesvrš., prez. *ćorlàišēm* - udariti na nešto kad se ne pazi preda se; ići po mraku.
**ćȍrsokāk/ćorsòkāk** im. m. r., n. mn. *ćȍrsokāci/ćorsòkāci* - slijepa ulica, sokak bez izlaza na drugom kraju; prenes. u dogovaranju nemogućnost nalaska rješenja za neki problem.
**ćȍsav** prid. (perz.), odr. v. *ćȍsavī* - kojem ne rastu brkovi i brada.
**ćóso** im. m. r. (perz.) - osoba muškog pola kojoj ne rastu brkovi i brada.
**ćóša/ćȍšak** im. m. r. (perz.) - ugao (kut) koji čine dva zida.
**ćȍškast** prid. (perz.), odr. v. *ćȍškastī* - uglast; prenes. kad je neko nezgodan u razgovoru, kojem je teško nešto dokazati.
**ćȕba** im. ž. r. - čuperak od perja na glavi nekih ptica; sam od sebe izdignut ili posebno začešljan dio kose.
**ćûd** im. ž. r., instr. jd. *ćûdi* - narav, priroda; skup raznih osobina: ponašanja, karaktera, nagona.
**ćȕdljiv** prid. odr. v. *ćȕdljivī*- hirovit; koji mijenja ćud.
**ćȕdljivōst** im. ž. r., instr. *ćȕdljivošću/ćȕdljivosti* - svojstvo onoga ko je ćudljiv.
**ćȕdorēdan** prid. (arh.), odr. v. *ćȕdorēdnī* - moralan, etičan; koji drži do etičkih principa.
**ćudoréđnōst** im. ž. r. (arh.), instr. jd. *ćudorédnošću/ćudorédnosti* - moral, moralnost, etičnost; ćudoređe, osobina onoga ko je ćudoredan.
**ćȕdorēđe** im. s. r. (arh.) - stariji naziv za moral, moralnost, ćudorednost.
**ćȕfte** im. s. r. (tur.-perz.), g. jd. *ćȕfteta*, n. mn. *ćuftèta* - okruglice od mljevenog mesa pripremljene u saftu.
**ćȕfur** im. m. r. (ar.) - bezvjerstvo; nevjerovanje u jednog Boga.
**ćûk** im. m. r. - noćna ptica grabljivica iz porodice sova.
**ćùlāh** im. m. r. (perz.), g. jd. *ćuláha* - kapa od valjane vune.
**ćúliti** gl. nesvrš., prez. *ćúlī* - kad pas diže uši kako bi što bolje čuo.
**ćùmez** im. m. r. (tur.) - kokošinjac; pejor. mala neugledna i neuredna prostorija.
**ćùmur** im. m. r. (tur.) - ugalj.
**Ćumúrija** im. ž. r. (tur.-ar.) - naziv mosta u Sarajevu.
**ćȕp** im. m. r. (ar.), n. mn. *ćȕpovi* - glinena posuda sa širim otvorom, trbušasta oblika, služi za čuvanje zrnastih plodova ili kakve tekućine.
**ćȕprija** im. ž. r. (grč.), g. mn. *ćȕprījā* - most.
**ćuprijètina** im. ž. r. augm. - velika ćuprija.
**ćȕprijica** im. ž. r. dem.- mala ćuprija.
**ćȕrak** im. m. r. (tur.) - ogrtač od ovčije kože sa dlakom.
**ćȕrān** im. m. r. - puran, tukac.
**ćȕrka** im. ž. r. - pura, tuka.
**ćurčija** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji izrađuje ćurkove.
**ćȕrlīk** im. m. r. - zvuk drvene svirale; pjev i oglašavanje ptica.
**ćurlȉkati** gl. nesvrš., prez., *ćurlīčēm* - svirati sviralu ili dvojnice; oglašavati se ćurlikom.
**ćȕrs** im. m. r. (ar.) - govornica sa koje se vazi u džamiji.
**ćȕskija** im. ž. r. (tur.) - alatka od željeza koja kao poluga služi za dizanje tereta, pravljenje rupa u zemlji i za druge grublje radove.
**ćȕška** im. ž. r., dat. jd. *ćȕški*, g. mn. *ćȕškī* - šamar, pljuska, udarac dlanom u nečije lice.
**ćȕškati** gl. nesvrš., prez. *ćȕškām* - odgurivati od sebe bez reda; pomicati što na željeno mjesto; dijeliti ćuške dlanom.
**ćȕšnuti** gl. svrš., prez. *ćȕšnēm* - odgurnuti.
**ćútjeti** gl. nesvrš., prez. *ćútīm* - osjećati.
**ćutubhàna** im. ž. r. (ar.), arh. - biblioteka, knjižnica.
**ćȕtuk** im. m. r. (tur.), n. mn. *ćȕtuci*, g. mn. *ćȕtūkā* - nakratko izrezani komadi cjepanice ili balvan, panj, trupac; prenes. smetenjak, glupan, bezveznjak.
**ćȕvīk** im. m. r. (perz.), g. jd. *ćuvíka* - brdo; brežuljak; glavica brda.
**ćúza** im. ž. r. - žarg. zatvor, hapsana, bajbokana, ćorka.

# D

**D d** - fonema, glas, suglasnik, sedmo slovo abecede.
**da** - namjerni, uzročni, izrični, posljedični veznik.
**dȁbar** im. m. r., g. jd. *dȁbra*, n. mn. *dȁbrovi* - životinja iz reda glodara priviknuta na život u vodi i kraj vode.
**dàbōgda** pril. - izricanje dobre želje ili sumnje da će se nešto pozitivno riješiti.
**dabòme/dabògme** pril. - dakako.
**dȁbrovina** im. ž. r. - krzno od dabra; mast od dabra.
**dadaìstičkī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na dadaizam i dadiste.
**dadàist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *dadàiste* n. mn. *dadàisti/dàdaiste* - pristalica dadaizma.
**dadaìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *dadaìzma* - pravac u evropskoj umjetnosti početkom 20. v., osnovan u Cirihu (Zürich) 1916., reakcija protiv rata i militarizma, u početku se propagirala negacija svake logike i obaranje svih vrednota civilizacije, pa i umjetnosti.
**dàdilja** im. ž. r. (perz.), hip. - žena koja čuva i pazi malu djecu kad su im roditelji odsutni; guvernanta, bejbisiter.
**dadìljati** gl. nesvrš., prez. *dadìljām* - brinuti se o djeci, čuvati ih.
**dàgara** im. ž. r. (tur.) - čabar, veća drvena posuda sa dvije ručke iz koje se kravi daje napoj; također: veći sud od gline.
**dagerotìpija** im. ž. r. (fr.) - nekadašnji način fotografisanja i izrada fotografija pomoću srebrenih soli.
**dȁgnja** im. ž. r., g. mn. *dȁgnjī* - vrsta školjke.
**dâh** im. m. r. - udisanje i izdisanje zraka.
**dàhija** im. m. r. (tur.), g. mn. *dȁhījā* - poglavar janjičarske vojske; svaki turski starješina ili nosilac vlasti; silnik, tiranin.
**dahìluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *dahìluci* - dahijsko vlast, dahijsko zvanje; silništvo.
**dàhnuti** gl. svrš., prez. *dȁhnēm* - samo jednom udahnuti zrak i ispustiti ga.
**dàhtati** gl. nesvrš., prez. *dȁšćēm* - brzo disati tako da se čuje strujanje udahnutog i istisnutog zraka.
**dāidža** im. m. r. (tur.) - dajdža, majčin brat.
**dāidžična** im. ž. r. (tur.) - dajdžina kćer, dajdžična.
**dāidžić** im. m. r. (tur.) - dajdžin sin, dajdžić.
**dāidžinica** im. ž. r. (tur.) - dajdžina žena, dajdžinica, dainica.
**dàire** im. ž. r. plur. tantum (ar.) - muzički instrument koji se sastoji od obruča sa malim zvončićima na koji je nategnuta koža; def.
**daìnica** im. ž. r., hip. - dajdžinica.
**dajànisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *dajànišēm* - podnositi, trpjeti; izdržati, odolijevati.
**dajànli** prid. neprom. (tur.) - izdržljiv, trajan, čvrst.
**dājdža** im. m. r. (tur. ) - daidža, brat od majke, ujak.
**dājdžična** im. ž. r. (tur.) - dajdžina kćer, daidžična.
**dājdžić** im. m. r. (tur.) - dajdžin sin, sin materinog brata.
**dājdžinica** im. ž. r. - dajdžina žena, daidžinica, ujna.
**dájko** im. m. r. hip. - dajdža.
**dájo** im. m. r. hip. - dajdža.
**dàkako/dakàko** pril. - razumije se, naravno, dabogme.
**dȁklē/dàklē** - vezn. zaključne rečenice; prema tome, onda, i zato.
**dàktil** im. m. r. (grč.), g. jd. *daktíla* - pjesnička stopa od tri sloga od kojih je



jedan naglašen; osnovni element grčkog i latinskog heksametra.
**daktilògraf** im. m. r. (grč.) - zanimanje; osoba koja ukucava tekst na pisaćoj ili mašini sa tastaturom.
**daktilògrafkinja** im. ž. r. (grč.) - žena daktilograf, tipkačica.
**daktilogràfija** im. ž. r. (grč.) - starinsko oblikovanje teksta pomoću pisaće mašine, što je vremenom zamijenjeno kompjuterskom obradom teksta.
**daktilòskop** im. m. r. (grč.) - uređaj koji pomaže pri identifikaciji otisaka prstiju.
**daktilòskopija** im. ž. r. (grč.) - postupak uzimanja i ispitivanja otisaka prstiju kako bi se na osnovu toga utvrdile određene činjenice u istražnom postupku.
**dȁl** im. m. r. (ar.) - naziv za arapsko slovo "d".
**dàlaj-láma** im. m. r. (tibet.) - tibetanski duhovni i svjetovni poglavar.
**dàldisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *dàldišēm* - zamisliti se, zadubiti se u misli, zanijeti se, zabaviti se nečim.
**dàlek** prid., odr. v. *dàlekī*, komp. *dȁljī* - nešto što je prostorno udaljeno od mjesta gdje se nalazimo; vremenski: neće to još biti, treba dugo čekati; prenes. nema se ništa zajedničko s nekom osobom koja je kao stranac.
**dalèko** pril., komp. *dȁljē* - udaljeno od mjesta gdje smo, u daljini.
**dalekòmetnī/dālekomētnī** prid. odr. v. - koji može dobaciti i do mete koja je daleko (top).
**dalekòsežan/dàlekosēžan** prid., odr. v. *dalekòsežnī/dàlekosēžnī* - koji vremenski doseže daleko u budućnost; dugoročan.
**dalekòvidan/dàlekovīdan** prid., odr. v. *dalekòvidnī/dàlekovīdnī* - onaj ko dobro vidi na daljinu, a ne vidi blizu; prenes. koji može predvidjeti razvoj događaja.
**dàlekovod/dalekòvod** im. m. r. - sistem uređaja koji pomoću žica provode struju na velike daljine.
**dalekòzor** im. m. r. - češće: dvogled, durbin; instrument sa ugrađenim lećama (sočivima) koje približavaju udaljene predmete.
**dàlga** im. ž. r. (tur.) - bura na moru, valovi, talasi.
**daltònist(a)** im. m. r. (engl.), g. jd. *daltòniste* - osoba koja ne razlikuje boje.
**daljìna** im. ž. r. - razmak između dva mjesta, velika udaljenost.
**dàljinskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na daljinu, koji se obavlja sa daljine.
**dâljnjī** prid. odr. v. - koji dolazi, slijedi, nadovezuje se na nešto.
**dáma** im. ž. r. (fr.) - žena odnjegovanih osobina i otmjenog ponašanja po mjerilima građanskog društva; karta u špilu.
**dàmast** im. m. r. - tkanina koja je dobila ime po sirijskom gradu Damasku, platno od svile, presijeva se na svjetlu i vrlo je skupocjeno.
**dàmping** im. m. r. (engl.), mn. *dàmpinzi* - prodaja robe u inostranstvu po nižim cijenama radi osvajanja tržišta.
**dâmskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na dame.
**dâmski** pril. (fr.) - na način kako to radi dama, kao dama.
**dân** im. m. r., n. mn. *dâni*, g. mn. *dánā* - vrijeme od izlaska do zalaska sunca.
**dȁnak**[1] im. m. r., g. jd. *dānka*, hip. - dan.
**dának**[2] im. m. r., g. jd. *dánka* - histor. vrsta nameta koji se plaćao državi na razne načine.
**dȁnas** pril. - ovog dana; ovo vrijeme, današnjica.
**dȁnašnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na danas ili današnje vrijeme.
**dȁnašnjica** im. ž. r. - današnje doba sa svim svojim pozitivnim i negativnim pojavama.
**dân-dȁnas** pril. poluslož. - kako je bilo nekad, tako je i danas, do današnjeg dana uvijek isto.
**dànguba** im. ž. r., g. mn. *dàngūbā* - osoba koja uzalud troši vrijeme, besposličar, neradnik; pojava traćenja vremena bez ikakva učinka.
**dàngubiti** gl. nesvrš., prez. *dàngubīm* - traćiti vrijeme uzalud, besposličariti, trošiti previše vremena za jednostavan posao.
**Dȁnica** im. ž. r. - naziv za jutarnju zvijezdu, ustvari planetu Veneru.
**dâninōć** im. ž. r. - vrsta cvijeta, maćuhica.
**dȁnomicē/dȁnimicē** pril. - iz dana u dan, svakodnevno.
**dȁnonoćnī** prid. odr. v. - koji je stalni, neprekidan, i danju i noću.

**dȁnonoćno** pril. - stalno, i danju i noću.
**danòvati** gl. nesvrš., prez. *dànujēm* - provoditi dane na jednom mjestu, predanjivati.
**dânjī** prid. odr. v. - koji je po danu, za vidjela, češće: dnêvnī.
**dânju** pril. - po danu, za vidjela, na obdan.
**dapàče/dàpače** pril. - štoviše, čak; riječ koja pojačava, pritvrđuje ono što je rečeno.
**dâr** im. m. r., mn. *dȁrovi* - poklon; talenat, darovitost.
**darèžljiv** prid., odr. v. *darèžljivī* - koji nije škrt, već daruje bez ustezanja.
**darèžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *darèžljivošću/darèžljivosti* - osobina onoga ko je darežljiv.
**darívati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *darívām/ dàrujēm* - dati ili davati poklone kao znak pažnje, ljubavi, poštovanja.
**dàrmār/dâr-mâr** im. m. r. - pometnja, zbrka, metež.
**dȁrnuti** gl. svrš., prez. *dȁrnēm* - dirnuti u osjetljivo mjesto, taknuti tamo gdje boli pokretom ili riječju.
**darodávac** im. m. r., g. jd. *darodávca*, g. mn. *daròdāvācā* - osoba koja daje dar, darovalac, darovatelj, darovdžija.
**daròdāvka** im. ž. r., dat. jd. *daròdāvki* - darovateljica.
**daròvalac** im. m. r., g. jd. *daròvaoca* - darodavac, darovatelj, darovdžija.
**daròvdžija** im. m. r. tur.) - darodavac, darovatelj.
**daròvatelj** im. m. r. - darovalac, darodavac, darovdžija.
**daròvateljica** im. ž. r. - darovateljka.
**daròvati** gl. svrš., prez. *dàrujēm*, trp. prid. *dȁrovān* - pokloniti, dati dar.
**daròvit** prid. odr. v. *daròvitī* - nadaren, talentiran.
**daròvitōst** im. ž. r., instr. jd. *daròvitošću/ daròvitosti* - nadarenost, talentiranost.
**daróvnica** im. ž. r. - dokumenat kojim se što daruje.
**darvinìzam** im. m. r., g. jd. *darvinizma* - teorija o evoluciji razvoja života na Zemlji, nazvana prema njenom tvorcu Čarlsu Darvinu.
**dàska** im. ž. r., dat. jd. *dàsci*, g. mn. *dasákā* - komad drveta dobiven rezanjem balvana.
**dášak** im. m. r., g. jd. *dáška*, n. mn. *dášci*, dem. i hip. - mali dah.
**dàščanī** prid. odr. v. - koji je napravljen od dasaka.
**dàščara** im. ž. r. - kućica napravljena od dasaka.
**daščètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika daska, daščurina.
**dȁti** gl. svrš., prez. *dâm/dádēm/dȁdnēm*, aor. *dȁdoh* - uručiti što iz ruke u ruku.
**datírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *dàtīrām*, trp. prid. *dàtīrān* - upisati datum, tj. dan, mjesec i godinu; odrediti postanak čega u prošlosti.
**dàtīv/dâtīv** im. m. r. (dat.) - treći padež u deklinaciji, odgovara na pitanje *kome* ili *čemu*?
**dâtōst** im. ž. r., instr. jd. *dâtošću/dâtosti* - činjenica, fakt; činjenično stanje od kojeg se polazi u istraživanju.
**datotéka** im. ž. r. (engl.), dat. jd. *datotéci* - razni podaci i informacije koje su pohranjene, npr. u kompjuteru, na traci i sl.
**dȁtula** im. ž. r. (tal.) - biljka iz tropskih krajeva i jestivi plod te biljke.
**dátum** im. m. r. (lat.) - dan, mjesec i godina prema važećem kalendaru, brojke kojim se to bilježi; važan događaj koji vrijedi pamtiti.
**daùlbaz** im. m. r. (ar.) - talambas, vrsta bubnja u obliku čanka ili dublje čaše sa razapetom kožom; nosili su ga pješaci bubnjari u vojsci koje su zvali čauš, a kasnije i svatovi čauši.
**dáva/dávija** im. ž. r. (ar.) - u tursko doba naziv za tužbu, za parnicu na sudu.
**dàvalac** im. m. r., g. jd. *dàvaoca* - davatelj, osoba koja nešto daje.
**dávānje** gl. im. od davati - ono što se izdvaja iz osobnih primanja i vraća u državne fondove, dažbina; ono što se daje.
**dàvatelj** im. m. r. - davalac.
**davatèljica** im. ž. r. - žena koja nešto daje.
**dávati** gl. nesvrš., prez. *dâjēm* - biti pri volji ili u obavezi da se nekom nešto daje.
**dávljēnje** gl. im. s. r. od daviti.
**dáviti** gl. nesvrš., prez. *dâvīm* - stezanjem vrata oduzimati kome dah i tako ga usmrćivati; gušiti, ometati disanje; pre-



nes. onemogućavati svojim postupcima razvoj čega; iscrpljivati koga neprestanom i besmislenom pričom punom ponavljanja i nevještih iskaza.
**dâvljeničkī** prid. - koji se odnosi na davljenika.
**dâvljenīk** im. m. r. - osoba koja se davi.
**dàvnašnjī** prid. odr. v. - koji se dogodio davno u prošlosti.
**dâvnī** prid. odr. v. - prošli, od koga je prošlo mnogo vremena; drevni.
**davnìna** im. ž. r., g. mn. *davnínā* - davno doba, prošlost.
**dávno** pril. - prije mnogo vremena.
**davrànisati se** gl. svrš., prez. *davrànišēm se* - snaći se, oduprijeti se, dočekati se.
**davùdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - tužitelj, tužilac.
**dȁžbina** im. ž. r. - davanje.
**dȁžd** im. m. r. (st.sl.), n. mn. *dȁždi*, vrlo rijetko - kiša, padanje.
**dȁždevnjāk/daždèvnjāk** im. m. r., n. mn. *dȁždevnjāci/daždevnjáci* - životinja vodozemac slična gušteru; salamandar.
**debàkl** im. m. r (fr.) - neuspjeh u kakvom takmičenju, slom.
**debàta** im. ž. r. (fr.) - diskusija u kojoj se analizira neki problem i suočeljavaju mišljenja; pretresanje, rasprava.
**debatírānje** gl. im. s. r. (fr.) od debatirati.
**debatírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *debàtirām* - sudjelovati u debati.
**dèbatnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na debatu.
**debèlo** pril. - u sloju koji je debeo, obilan.
**debèljkast** prid., odr. v. *debèljkastī* - nije suviše nego samo malo debeo.
**debéljko** im. m. r. - debela osoba koja je debeljkasta.
**debeljúca** im. ž. r. - debeljkasta ženska osoba.
**dèbeo** prid., odr. v. *dèbelī* - koji je ugojen, sa mnogo kilograma, pun, punačak.
**dèbī** im. m. r. (fr.), g. jd. *dèbija* - nečiji prvi nastup pred publikom.
**dèbīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *debíla* - mentalno zaostala osoba, žarg. glupan, tupan.
**debìtant** im. m. r. (lat.), g. mn. *debitanātā* - osoba koja prvi put nastupa u javnosti; ž. r. debìtantica/debìtantkinja.
**debitírānje/dèbitovānje** gl. im. s. r. (lat.) od debitirati/debitovati.
**debitírati/debìtovati** gl. svrš., prez. *debìtīrām/dèbitujēm* - prvi put nastupiti pred publikom.
**déblo** im. s. r., g. mn. *dêbālā* - dio stabla od korijena do prvih grana.
**dèbljati** gl. nesvrš., prez. *dèbljām* - dobijati na težini, gojiti se; kod životinja toviti.
**debljìna** im. ž. r. - ugojenost, gojaznost; promjer kakva predmeta uzimajući u obzir širinu.
**dècembār** im. m. r. (lat.) - dvanaesti mjesec u godini; rjeđe: prosinac.
**dècēnija** im. ž. r. (lat.) - vrijeme od deset godina, desetljeće, dekada.
**decìbel** im. m. r. (lat.) - jedinica za mjerenje jačine zvuka, buke, šuma, oznaka dB.
**decìdīran** prid. (fr.), odr. v. *decìdīranī* - izrečen direktno bez uvijanja, odlučan, određen, precizan.
**decìdīrano** pril. - određeno, odlučno, bez uvijanja.
**decimála** im. ž. r. (lat.) - deseti dio broja.
**dècimālnī** prid. odr. v. (lat.) - ono štro se bazira na broju 10, koji se odnosi na decimale.
**dȅčkić/dèčkić** im. m. r., hip. i dem - dečko, mali dečko, dječačić.
**dȅčko** im. m. r. - dječak u uzrastu kad više nije nejako dijete.
**dȅdēra** uzv. kojim se potiče da izvrši zapovijest, dedera jedi.
**dédo** im. m. r. (tur.) - djed.
**dedùkcija** im. ž. r. (lat.) - metoda izvođenja zaključaka polazeći od općeg ka pojedinačnom, od općih sudova ka pojedinačnim ili ka drugim općim sudovima.
**dȅf** im. m. r. (tur.) - daire.
**defanzíva** im. ž. r. (lat.) - vojn. odstupanje, povlačenje, odbrana.
**dȅfekt** im. m. r. (lat.) - kvar, zastoj rada mašine, stroja.
**dȅfektan** prid. (lat.), odr. v. *dȅfektnī* - koji nije ispravan, pa ne radi (kod aparata, strojeva); koji je sa mentalnom manom.
**defektòlog** im. m. r. (lat.-grč.), n. mn. *defektòlozi* - specijalist, stručnjak za defektologiju; ž. r. defektòloškinja.
**defektològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - nauka koja proučava organske, fiziološke i duševne nedostatke kod ljudi i traži puteve liječenja.

**defektòloškinja** im. ž. r. (lat.- grč.) - žena defektolog.

**defètist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *defètistē*, n. mn. *defètisti/dèfetiste*, g. mn. *defètīstā* - osoba koja ne vjeruje u uspjeh, koja širi defetizam.

**defètiskinja/defetìstica** im. ž. r. - žena defetist.

**defetìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *defetìzma* - osjećaj poraženosti, gubljenje nade u postojanje izlaza i širenje nevjerice u uspjeh.

**dȅficit** im. m. r. (lat.) - gubitak u poslovanju kad su veći troškovi nego zarada.

**dȅficitan/dȅficitāran** prid. (lat.), odr. v. *dȅficitnī/dȅficitārnī* - koji je u gubitku, jer više troši nego što zarađuje; kojega nedostaje iako je tražen, npr. nedostatak stručnjaka u nekom poslu.

**defìlē** im. m. r. (fr.), g. jd. *defilèa* - svečana povorka na kakvoj paradi.

**defilírānje/dèfilovānje** gl. im. s. r. (fr.) od defilirati/defilovati.

**defilírati/dèfilovati** gl. nesvrš., prez. *defilīrām/dèfilujēm* - prolaziti u uređenoj svečanoj povorci u znak počasti.

**definícija** im. ž. r (lat.) - rečenica (ili više njih) koja tačno, logički utemeljeno, jasno i neprotivrječno objašnjava i analizira ukupnost osobina nekog pojma; tačno značenje neke riječi.

**definírānje/defìnisānje** gl. im. s. r. (lat.) od definirati/definisati.

**definírati/defìnisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *definīrām/defìnišēm* - dati ili davati definiciju nekog pojma.

**dȅfinitīvan** prid. (lat.), odr. v. *dȅfinitīvnī* - konačan, neosporiv.

**dȅfinitīvno** pril. (lat.) - konačno, neosporno.

**deflácija** im. ž. r. (lat.) - smanjenje količine novca u opticaju kako bi mu se povisila vrijednost, suprotno: inflacija.

**deflorácija** im. ž. r. (lat.) - pucanje opne djevičnjaka (himena) kod djevojke pri prvom spolnom odnosu.

**deformácija** im. ž. r. (lat.) - gubljenje normalnog oblika, izobličenost.

**deformírānje/defòrmisānje** gl. im. s. r. (lat.) od deformirati/ deformisati.

**deformírati/defòrmisati** gl. svrš i nesvrš. (lat.), prez. *defòrmīrām/defòrmišēm* - promijenit čemu oblik, izobličiti, izgubiti prethodni oblik.

**degažírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *degàžīrām* - izvršiti degažman, suprotno angažman, osloboditi koga obaveze koja poroističe iz ugovora; u sportu kad golman ispucava loptu ispred svoga gola.

**degenerácija** im. ž. r. (lat.) - kad iz generacije u generaciju slabe psihičke i fizičke osobine; biološko ili psihičko nazadovanje.

**degenèrik** im. m. r. (lat.), n. mn. *degenèrici* - osoba koja je fizički i psihički nazadovala u odnosu na svoje roditelje, pa je isod prosječnih mogućnosti u odnosu na druge.

**degradácija** im. ž. r. (lat. ) - nazadovanje, vraćanje na niži stepen; u službi vraćanje na niži položaj.

**degùstātor** im. m. r. (lat. ) - specijalista za procjenjivanje kvaliteta vina i namirnica kušanjem, te na osnovu mirisa, ukusa, boje i dr. osobina.

**degustírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *degùstīrām* - procjenjivati kvalitet vina i namirnica, što čini degustator.

**degutàntan** prid. (fr.), odr. v. *degutàntnī* - odbojan, neukusan, odvratan.

**deìksa** im. ž. r. (grč.) - upućivačka riječ.

**deìktičkī** prid. (grč.) - upućivački, zasnovan na dokazima.

**deìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *deìzma* - učenje po kojem u spoznatljivu svijetu postoji Bog koji poslije stvaranja ne učestvuje u razvoju svog djela.

**dȅka**[1] broj (grč.) - deset; u metričkom sistemu dodaje se uz naziv jedinice mjerenja (npr. dekalitar = deset litara).

**dȅka**[2] im. ž. r. (grč.) - skraćeni naziv za dekagram.

**dȅka**[3] im. ž. r. (njem.), dat. jd. *dȅki* - ćebe, pokrivač od vune ili kakvog drugog materijala; u građevinarstvu sloj betona i armature kojim se završava sprat, betonska ploča.

**dekàbrist(a)** im. m. r. (rus.),, g. jd. *dekàbristē*, n. mn. *dekàbristi/dekàbriste* - učesnik u ustanku protiv samovolje ruskog cara Nikolaja I u Rusiji 1825.

**dekáda** im. ž. r. (grč.) - adm. vremenski period od deset dana; razdoblje dugo deset godina, decenija, desetljeće.



**dekadènsa/dekadènca/dekadèncija** im. ž. r. (fr.) - nazadak, nazadovanje, pomanjkanje stvaralačkih snaga u umjetnosti i drugim područjima života; termin kojim se označava više smjerova u umjetnosti i književnosti postromantičarske epohe.

**dekàdent** im. m. r. (fr.) - pripadnik dekadencije, onaj što je u dekadenciji.

**dekadèntan** prid. (fr.), odr. v. *dekadèntnī* - odnosi se na svojstvo ili stanje onoga što je u dekadenciji.

**dèkān** im. m. r. (lat.), g. jd. *dekána* - veoma obrazovana i sposobna osoba koja vodi fakultet i predsjedava najvišem nastavno-naučnom organu.

**dekànāt** im. m. r., g. jd. *dekanáta* - poseban odjel na fakultetu u kojem se nalaze kabineti dekana i fakultetske administracije.

**deklamácija** im. ž. r. (lat.) - način interpretiranja teksta pred gledalištem; prenes. govor koji je izvještačen, neuvjerljiv, bez sadržaja, sa praznim frazama i patetičnog tona.

**deklàmātor** im. m. r. (lat.)- osoba koja deklamuje.

**deklamíranje/deklàmovānje** gl. im. s. r. (lat.) od deklamirati/ deklamovati - deklamacija.

**deklamírati/deklàmovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *deklàmirām/dèklamujēm* - interpretirati, artikulirati, intonirati na poseban način tekst; govoriti izvještačeno, bez sadržaja.

**deklarácija** im. ž. r. (lat.) - izjava u kojoj se iznose stavovi, osnovna načela, tvrdnje, npr. deklaracija o ljudskim pravima.

**dȅklaratīvan** prid. (lat.), odr. v. *dȅklaratīvnī* - izrečen oblikom deklaracije, izričit.

**deklarírati/deklàrisati** (se) gl. svrš i nesvrš., prez. *deklàrīrām/deklàrišēm* - izjaviti, objaviti, izreći, razjasniti, opredijeliti se.

**deklinácija** im. ž. r. (lat.) - gram. promjena imeničkih riječi po padežima, sklanjanje; kretanje magnetne igle na kompasu u odnosu na ekvator.

**deklinírānje** gl. im. s. r. (lat.) od deklinirati - deklinacija.

**deklinírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *deklìnīram* - mijenjati po padežima, sklanjati; kretanje magnetne igle na kompasu u odnosu na ekvator.

**dekòltē** im. m. r. (fr.), g. jd. *dekoltèa* - izrez na haljini koji otkriva vrat i poprsje.

**dèkōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *dekóra* - razni ukrasi na pozornici, ulici, izlogu i sl. za vrijeme kakve svetkovine; određeni znakovi po kojima kod osobe prepoznajemo dostojanstvo, učenost, kulturu, položaj u društvu.

**dekorácija** im. ž. r. (fr.) - ukrašenost, kićenost.

**dekoràtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *dekoratéra* - specijalist za dekoracije, za najbolji izgled dekorisanog prostora.

**dekorírati/dekòrisati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *dekòrīrām/dekòrišēm* - raditi na dekoraciji, urediti da neki prostor bude ukrašen, dekorisan.

**dekrešèndo** im. m. r. (tal.) - muz. termin: postupno stišavanje tona pri izvođenju kompozicije; diminuendo.

**dèkrēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *dekréta* - naredba ili odluka sa zakonskom moći.

**dèkstrīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *dekstrína* - ugljični hidrat dobiven od skroba.

**delegácija** im. ž. r. (lat.) - posebno izabrana grupa ljudi koje predstavljaju državu, vlast, zajednicu, preduzeće itd.

**delègāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *delegáta* - jedan od članova delegacije.

**delègātskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na delegate ili im pripada.

**delegírānje** gl. im. s. r. (lat.) od delegirati.

**delegírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *delègīrām* - izabrati, odrediti, određivati koga da bude delegat.

**dèlfīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *delfína* - dupin, morska životinja iz familije sisara.

**dèlija** im. m. r. (tur. ) - hist. konjanik u turskoj vojsci, član straže koja je čuvala vezira; danas: kršan, snažan momak.

**delikàtan/delìkatan** prid. (lat.), odr. v. *delikàtnī/delikatnī* - osjetljiv, prema kome treba imati puno obzira i osobite panje.

**delikatèsa** im. ž. r. (lat.) - jelo koje je veoma kvalitetno i ukusno, hrana za sladokusce; slatki proizvodi (čokolada, kolači, keksi, bomboni) i dr. začini, pića.

**delikàtno/delìkatno** pril.(lat.) - osjetljivo, pipavo, nešto što zahtijeva osobitu pažnju i koncentraciju.
**dèlikt** im. m. r. (lat.), g. mn. *dèlikātā* - protivzakonito djelo, pretjeran prekršaj zakona koji za sobom povlači veoma oštru kaznu.
**delìkvent/delìnkvent** im. m. r. (lat.) - osoba sklona činjenju delikta, počinitelj takvog protivzakonitog prekršaja.
**dèlīrīj** im. m. r. (lat.) - nenormalno stanje svijesti izazvano bolešću; veoma izražen zanos; ekstaza.
**deložácija** im. ž. r. (fr.) - prisilno izbacivanje iz stambenog ili poslovnog prostora po nalogu vlasti i uz prisustvo policijskih organa.
**deložírānje** gl. im. s. r. (fr.) od deložirati - deložacija.
**deložírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *delòžīrām* - izbaciti, iseliti koga prisilno.
**dèlta** im. ž. r. (grč.) - slovo grčkog alfabeta; ušće rijeke razgranato u više rukavaca.
**deltòīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *deltoída* - geom. vrsta četverougla, četverokuta.
**demàgog** im. m. r. (grč.), mn. *demàgozi* - osoba koja zna pričom punom obećanja steći povjerenje masa, a u suštini radi se o obmani i širenju iluzija.
**demagògija** im. m. r. (grč.) - način i metoda kojom se služi demagog.
**demàgoškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na demagohiju i demagoge.
**dèmant** im. m. r. (fr.) - javno i službeno negiranje neke vijesti, stava, tvrdnje.
**demantírānje/demàntovānje** gl. im. s. r. (fr.) od demantirati/demantovati.
**demantírati/demàntovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *demàntīram/ demàntujēm* - izaći ili izlaziti s demantom pred javnost.
**demarkácija** im. ž. r. (fr.) - razgraničenje, obilježavanje granične linije između zaraćenih strana ili država.
**demarkácījskī/dèmarkacionī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na demarkaciju.
**dèmarš** im. m. r. (fr.) - protest ili zahtjev stranoj državi na diplomatskom nivou.
**dèmbel** im. m.r. (tur.) - lijena osoba koja samo gleda da dođe na gotovo, da ne radi i da se goji, lijenčina.
**dembèlija** im. ž. r. (tur.) - zemlja kakvu priželjkuju dembeli, u kojoj svega ima u izobilju i ne treba raditi.
**demilitarizácija** im. ž. r. (lat.) - ukidanje vojnog režima, vojske, opće razoružanje.
**demilitarizírānje/dèmilitarizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od demilitalizirati/demilitarizovati.
**demilitarizírati/dèmilitarizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *demilitalìzīram/dèmilitarizujēm* - vršiti ili izvršiti demilitarizaciju.
**dèminutīv** im. m. r. (lat.) - izvedene riječi koje izražavaju umanjenost izv. (npr. nožić=nožić).
**demìrli** neprom. prid. (tur.) - okovan, od metala, od željeza (pendžer).
**demìsija** im. m. r. (lat.) - dobrovoljno odricanje položaja ili visoke funkcije; ostavka, odstupanje.
**demobilizácija** im. ž. r. (lat.) - smanjenje broja vojnika u vojsci nakon rata otpuštanjem iz vojne službe.
**demobilizírānje/demobìlisānje** gl. im. s. r. (lat.) od demobilizirati/ demobilisati, vršenje demobilizacije.
**demobilizírati/demobìlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *demobilìzīrām/demobilišēm* - vršiti ili izvršiti demobilizaciju.
**demògraf** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi demografijom.
**demogràfija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja primjenom statističke i dr. metoda proučava stanovništvo jedne države (broj, natalitet, zanimanje, etnički sastav).
**demògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na demografiju i demografe.
**demokràtija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: demokràcija - društveno uređenje u kojem se zakonodavna i izvršna vlast bira na osnovu slobodnih izbora punoljetnih stanovnika.
**demòkrat(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *demòkratē* n. mn. *demòkrati/demòkrate* - pristalica demokratije.
**demokràtičan** prid., odr. v. *demokràtičnī* - koji ima osobine demokratije, što je u demokratskom duhu.
**demokràtičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. *demokràtičnošću/demokràtičnosti* - svojstvo onoga ko je demokratičan i što je demokratično.
**demokratizácija** im. ž. r. (grč.) - proces uvođenja demokratskih promjena u društvu gdje je vladao neki drugi sistem; demokratija kao rezultat tih promjena.
**demokratìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *demokratìzma* - ukupnost ideja demokratije; težnje, raspoloženja i ideje prožete demokratijom.
**demòkratskī** prid. odr. v. (grč.) - sve što se odnosi i pripada demokratiji i demokratama.
**demolírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *demòlīram* - rušiti, ništiti, uništavati, razarati.
**dèmōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *demóna* - iz mit. dobro ili zlo božansko biće koje upravlja ljudskom sudbinom; kod kršćana i Jevreja pali anđeo; zao duh, sotona; prenes. opaka osoba.
**demonìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *demonìzma* - vjerovanje u postojanje demona; okrutnost, nečovječnost.
**dèmōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada demonu, poput demona.
**demonstrácija** im. ž. r. (lat.) - prikazivanje, predstavljanje, pokazivanje kako šta radi, kako se upotrebljava; ljudi u povorci koji pokazuju svoje neraspoloženje, protest, nezadovoljstvo zbog postupaka vlasti.
**demònstrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *demònstranātā* - onaj koji sudjeluje u demonstraciji.
**dèmonstratīvan** prid. (lat.), odr. v. *dèmonstratīvnī* - koji javno pokazuje svoje neslaganje i negodovanje; pokazni, npr. pokazna zamjenica.
**dèmonstratīvno** pril. (lat.) - na demonstrativan način, s negodovanjem; otvoreno, javno.
**demònstrātor** im. m. r. (lat.) - stariji student na fakultetu koji izvodi praktične vježbe u okviru nastavnog plana i programa.
**demònstrātorica/demònstrātōrka/demònstrantkinja** ž. r. - žena demonstrator.
**demonstrírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *demònstrīrām* - otvoreno nešto pokazati ili pokazivati; biti učesnik u demonstraciji; očevidno što prikazivati.
**demontáža** im. ž. r. (fr.) - demontiranje, rastavljanje čega na sastavne elemente.
**demontírānje** gl. im. s. r. (fr.) od demontirati - demontaža.
**demontírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *demòntīrām* - rastaviti što na sastavne dijelove.
**demoralizácija** im. ž. r. (lat.) - opadanje morala, volje, samopouzdanja, hrabrosti, demoraliziranje.
**demoràlisanje/demoralizírānje** gl. im. s. r. (lat.) od demoralisati/demoralizirati, demoralizacija.
**demoràlisati/demoralizírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *demoràlišēm/ demoralìzīrām* - gubiti i izgubiti samopouzdanje, hrabrost, volju i sl.; doprinijeti da ko izgubi moral.
**denacionalizácija** im. ž. r. (lat.) - postupak vraćanja vlasniku imovine koju je država bila oduzela nacionalizacijom.
**denaturalizacija** im. ž. r. (lat.) - oduzimanje državljanstva; gubitak građanskog ili zavičajnog prava.
**denaturalizírānje/denaturàlizovānje** - gl. im. s. r. (lat.) od denaturalizirati/denaturalizovati.
**denaturalizírati/denaturàlizovati** - gl. svrš. prez. *denaturalízīrām/denaturàlizujēm* - oduzimati državljanstvo; gubiti građansko ili zavičajno pravo.
**denaturírati/denatùrisati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *denatùrīram/denatùrišēm* - prirodnu supstancu dodavanjem vještačkih primjesa učiniti neupotrebljivom.
**dĕndi** im. m. r. (engl.), g. jd. *dĕndija* - osoba koja prati modu i pomodno se odijeva; kicoš.
**dèntāl** im. m. r. (lat.) g. jd. *dentála*, g. mn. *dentálā* - zubni suglasnik koji se artikulira vrhom jezika u pojasu gornjih zuba, npr. c, z, s.
**dèntist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *dèntistē*, n. mn. *dèntisti/dèntiste* - zubar, stomatolog.
**dèntistica/dentìstica, dèntistkinja/dentìstkinja** im. ž. r. - žena dentist.

**denuncìjant** im. m. r. (lat.), g. mn. *denuncìjanātā* - doušnik, potkazivač, izdajnik.
**denuncírānje** gl. im. s. r. (lat.) od denuncirati.
**denuncírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.) - potkazati ili potkazivati koga, biti doušnik.
**dȅnjak** im. m. r. (perz.), g. jd. *dȅnjka* - omot; zavežljaj, upakovana roba.
**depàrtmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *departmána* - administrativni odjel, odjeljenje državnih administrativnih ustanova, državni departman; naziv za administrativno-teritorijalno područje u nekim zemljama.
**depȅša** im. ž. r. (fr.) g. mn. *depéšā* - neka hitna vijest, telegram, brzojav, izvještaj.
**deplàsīran** prid. (fr.), odr. v. *deplàsīrānī* - neodgovarajući, koji nije na svom mjestu, neumjesan, neukusan, nije za tu priliku.
**dèpō** im. m. r. (fr.), g. jd. *depòa* - velika prostorija u kojoj se ostavljaju i popravljaju vagoni, lokomotive, tramvaji, hangar, remiza; spremište za velike mašine, arhive, knjige; mjesto u banci gdje se pohranjuju novac i dr. vrijednosti.
**dèpōnija** im. ž. r. (lat.) - odlagalište, mjesto za odlaganje smeća i raznih otpadaka, smetljište.
**deponírānje/dèponovānje** gl. im. (lat.) od deponirati/deponovati.
**deponírati/deponovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *depònīram/dèponujēm* - odložiti, odlagati, ostaviti na čuvanje, pohranjivati ili pohraniti.
**depopulácija** im. ž. r. (lat.) - opadanje broja stanovnika neke zemlje zbog slabog nataliteta, smrtnosti ili iseljavanja.
**deportácija** im. ž. r. (lat.) - izgon, istjerivanje ljudi po odluci vladajućeg režima, prisilno odvođenje ljudi iz mjesta življenja
**deportírati/dèportovati** gl. svrš. i nesvrš. - up. deportacija.
**dèpozit/dȅpozit/depòzīt** im. m. r. (lat.) - ulog, ono što se uloži u banku; neka vrijednost koju klijent ostavlja kao garanciju da će poštovati ugovor.
**depozitni** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na depozit.
**deprecijácija** im. ž. r. (lat.) - opadanje kupovne moći novčane valute u poređenju sa drugim valutama, devalvacija; prenes. potcjenjivanje, omalovažavanje.
**deprèsija/dèprēsija** im. ž. r. (lat.) - duševno stanje, osjećaj klonulosti, slabosti, potištenosti, bezvoljnosti; područje niskog atmosferskog pritiska; dio Zemljine površine niži od morskog nivoa.
**dȅpresīvan** prid. (lat.), odr. v. *dȅpresīvnī* - koji je u depresiji, koji se odnosi na depresiju.
**depresívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *depresívnošću/depresívnosti* - stanje onoga što je depresivno.
**deprìmīrānōst** im. ž. r., instr. jd. *deprìmīrānošću/deprìmīrānosti* - stanje onoga ko je deprimiran, depresivan, depresivnost, depresija.
**deprimírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *deprìmīrām* - izazivati deprimiranost, biti uzrok depresiji.
**deputácija** im. ž. r. (lat.) - grupa ljudi izabrana i poslana negdje u ime kakve organizacije sa određenom zadaćom, izaslanstvo.
**depùtāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *deputáta* - izabrani predstavnik, izaslanik, zastupnik, poslanik.
**deràčina** im. ž. r. - galama, vikanje, deranje; prenes. prodaja po visokim cijenama.
**dèran** im. m. r., pejor. - bezobrazan, nevaspitan, neodgojen mladić.
**deranžírānje** gl. im. s. r. (fr.) od deranžirati.
**deranžírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *deràn̄žīram* - činiti da ko bude uznemiren, mijenjati čije običaje i navike, ometati ili smetati kome.
**dèrānje** gl. im. s. r. od derati (se).
**dèrati** gl. nesvrš., prez. *dȇrēm* - skidati kožu sa životinje; prenes. iskorištavati koga prodajom po visokim cijenama; habati odjeću, obuću i sl.
**dèrati se** gl. nesvrš, prez. *dȇrēm se* - pejor. vikati iz sveg glasa, pričati mnogo glasnije nego što je potrebno, plakati (dijete).
**deratizácija** im. ž. r. (fr.) - aktivnost na uništavanju miševa i štakora.
**dȅrbi/dèrbi** im. m. r. (engl.) - u sportu: utakmica mjesnih rivala ili veoma važan sportski susret ekipa u kojem se ne može odrediti pravi favorit.



**derèdža** im. ž. r. (ar.) - stepen, stupanj; stanje, položaj.
**derèglija** im. ž. r. (mađ.) - riječni teretni brod, nema svoj pogon, nego ga uzvodno treba tegliti.
**dȅrež** im. m. r. (mađ.) - klupa na kojoj se javno izvodila kazna batinanjem.
**dèrikoža** im. m. r. - prenes. osoba koja koristi svoj položaj i prilike, pa nemilosrdno podiže cijene, gulikoža.
**dȅrīšte** im. s. r., g. jd. *dȅrīšta*, - pejor. bezobrazno, neodgojeno dijete koje se ne može snositi, devle.
**dȅriščād/dȅvlād** zb. im. s. r. od derište.
**derivácija** im. ž. r. (lat.) - tvorba, građenje riječi; izvođenje čega od već poznatih elemenata; odstupanje zrna iz vatrenog oružja od zamišljenog pravca; prelaz prava sa jedne osobe na drugu.
**derìvāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *deriváta* - ono što je rezultat derivacije,što je nakon nje dobiveno, novi oblik, up. u tvorbi riječi, rad : radnik.
**dȅvlād** zb. im. s. r. - deriščad.
**dèrle** im. s. r., g. jd. *dèrleta* - suviše mlada osoba još nedorasla, premlad, zelen.
**dèrmān** im. m. r. (perz.), g. jd. *dermána*, n. mn. *dermáni* - spas, lijek, pomoć.
**dermatòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *dermatolozi*, dat.-inst.-lok. mn. *dermatòlozima* - ljekar specijalista za kožne bolesti.
**dermatològija** im. ž. r. (grč.) - medicinska nauka koja proučava kožne bolesti i načine liječenja.
**dermatòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na dermatologiju i dermatologe.
**dèrnečiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *dèrnečīm* - zabavljati se uz jelo, piće, muziku, veseliti se.
**dèrnek** im. m. r. (tur.), mn. *dèrneci*, dat.-instr.-lok. mn. *dèrnecima* - teferič, skup, zbor, zabava, veselje.
**dȅrnuti** gl. svrš., prez. *dȅrnēm* - udariti, lupiti; opaliti (iz topa).
**dèrnjava** im. ž. r. - deranje, dernjane, vikanje na nepodnošljiv način.
**dèrnjānje** gl. im. s. r. od dernjati se, dèrnjava.
**dèrnjati se** gl. nesvrš., prez. *dèrnjām se* - derati se na nesnosan način.
**dȅrt** im. m. r. (perz.) - briga, ljubavna bol i pokazivanje te boli uz alkoholno piće.
**dèrtli** prid. (perz.-tur.), komp. *dèrtlijī* - jadan, pun brige, tužan, bolan.
**dèrtlija** im. m. r. (perz.-tur.) - onaj koji ima brigu, jadan, tužan, bolan.
**dèrūtan** prid., odr. v. *dèrūtnī* - trošan, propao, poderan, rastrojen.
**dèrvīš** im. m. r. (perz.), g. jd. *dervíša*, v. jd. *dȅrvīšu* - pripadnik derviškog reda.
**dèrvīškī** prid. odr. v. (perz.) - koji se odnosi na derviše.
**dèrvīški** pril. - na derviški način, kao derviš.
**dervíšluk/dervìšluk** im. m. r. (perz.-tur.) - derviški red, način života derviša.
**dèsant** im. m. r. (fr.) - iskrcavanje vojske na neprijateljski teritorij s mora ili iz vazduha.
**dèsert** im. m. r. (fr.), g. mn. *dèsērtā/dèserātā* - jelo koje se kao poslastica servira na kraju objeda (kolač, sladoled, voćna salata i sl.).
**dȅset** broj - koji dolazi iza devet a ispred jedanaest, bilježi se cifrom 10.
**desétak** pril. - količina oko deset jedinica otprilike.
**desètār** im. m. r., g. jd. *desetára* - niži čin u vojsci, osoba koja zapovijeda desetorici vojnika; kaplar; u domobranskoj vojsci: dèsetnik.
**desetérac** im. m. r., g. jd. *desetérca* - stih od deset slogova, najčešće u epskoj narodnoj pjesmi.
**desetèračkī** prid., odr. v. - koji se odnosi na deseterac.
**desetèrački** pril. - na način kao u desetercu.
**dȅsetero** broj - odnosi se na ukupno deset jedinki, dolazi ispred imenice koja je u genitivu množine.
**dèsētī** redni broj - koji je deseti u redu, a dolazi iza devetog prije jedanaestog.
**desètica** im. ž. r. - desetka, ono što je označeno brojkom 10 (igrač, tramvaj, ocjena, igraća karta itd.).
**desètina/desetìna** im. ž. r. - deseti dio nečega; vojn. jedinica.
**desetínka/desètīnka** im. ž. r. - deseti dio sekunde.
**dèsētka** im. ž. r., dat. *dèsētki*, g. mn. *dèsētkī* - desetica.
**dèsetkovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *dèsetkujēm* - strijeljati ili ubiti svakog de-

setog; prenes. nanijeti teške gubitke u ljudstvu.

**dësetljeće** im. s. r. - vrijeme od deset godina, decenija.

**dësetljetni** prid., odr. v. - koji je od deset ljeta (godina), desetogodišnji.

**desetòboj/dësetobōj** im. m. r. - takmičenje u atletici u deset disciplina.

**destobójac** im. m. r., g. jd. *desetobójca*, n.mn. *desetobójci*, g. mn. *desetòbōjācā* - atletičar koji se natječe u desetoboju.

**desetòrica** brojna im. ž. r. - deset muških osoba.

**dësetsātnī** prid. odr. v. - odnosi se na nešto što traje deset sati (sastanak).

**designácija** im. ž. r. (lat.) - designiranje, označivanje, određivanje, imenovanje unaprijed.

**designírānje** gl. im. s. r. (lat.) izv. od designirati, designacija.

**designírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *desìgnīrām* - odrediti ili određivati, unaprijed odrediti.

**dèsiti se** gl. svrš. - zbiti se, dogoditi se; prenes. naći se na nekom mjestu, zateći se.

**deskrìpcija** im. ž. r. (lat.) - opisivanje bez analize i utvrđivanja uzročno-posljedičnih veza.

**dèskriptīvan** prid. (lat.), odr. v. *dèskriptīvnī* - opisan, opisni.

**dêsni**[1] im. ž. r. plur. tantum - mesno tkivo oko zuba.

**dèsnī**[2] prid. odr. v. - onaj koji je suprotno od lijeve strane.

**dèsnica** im. ž. r. - desna ruka; prenes. političko usmjerenje desničara.

**dèsničār** im. m. r. - osoba koja slijedi desničarska politička usmjerenja.

**dèsničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na desničare.

**dësno** pril. - na desnoj strani.

**dësperātan** prid. (lat.), odr. v. *dësparātnī* - očajan, bezizgledan, izgubljen, beznadan.

**dëspot** im. m. r. (grč.) - vlastodržac, onaj koji vlada okrutno i samovoljno; histor. titula nekih srpskih vladara poslije bitke na Kosovu 1389. god.

**despòtija** im. ž. r. (grč.) - despotizam, neograničena samovoljna vladavina; zemlja kojom upravlja despot.

**despotìzam** im. m. r. (grč.) - samovoljna vlast, despotija.

**dëspotovina** im. ž. r. (grč.) - zemlja kojom vlada despot, despotija.

**dëspotskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na despota.

**dëspotski** pril. (grč.) - kao despot, na način despota.

**destilácija** im. ž. r. (lat.) - destiliranje, prelazak iz tečnog stanja u paru i hlađenjem pare u tekućinu radi pročišćavanja i mijenjanja koncentracije otopine.

**destìlāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *destiláta* - rezultat destilacije, produkt koji se dobije destilacijom.

**destìlātor** im. m. r. (lat.) - osoba koja destilira; uređaj za destilaciju.

**destilírānje/dèstilovānje** gl. im. s. r. (lat.) od destilirati/destilovati - destilacija.

**destilírati/dèstilovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *destìlīram/dèstilujēm* - vršiti ili izvršiti destilaciju.

**destrùkcija** im. ž. r. (lat.) - razaranje, uništavanje, rušenje normalnog razvoja, logične strukture.

**dëstruktīvan** prid. (lat.), odr. v. *dëstruktīvnī* - rušilački, razarajući, koji ima funkciju razaranja.

**dešávati se** gl. nesvrš., prez. *dèšāvā se* - događati se, zbivati se.

**dešifrírānje/dèšifrovānje** gl. im. s. r. (fr.) od dešifrirati/dešifrovati.

**dešifrírati/dèšifrovati** svrš. i nesvrš. (fr.) - protumačiti nešto što je šifrirano, nečitko napisano.

**dëšnjāk** im. m. r. g. jd. *dešnjáka* - onaj što se bolje služi desnom rukom.

**dešnjàkinja.** im. ž. r. - žena dešnjak.

**dètālj** im. m. r. (fr.), g. jd. *detálja*, g. mn. *detáljā* - jedan dio, pojedinost, element neke cjeline.

**dètāljan** prid. (fr.), odr. v. *dètāljnī* - iscrpan, koji ne propušta ni namanju sitnicu u opisu, izlaganju.

**detàljist(a)** im. m. r. (fr.) n. mn. *detàljisti/detàljiste* - osoba koja ne propušta ni jednu sitnicu, vodi računa o detaljima.

**detaljizírati/dètaljizovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *detaljìzīrām/dètaljizujēm* - u priči ulaziti u detalje, na propuštati detalje.



**dètāljno** pril. (fr.) - bez ispuštanja detalja, pojedinosti, sitnica.

**detašírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *detàšīram* - poslati koga negdje sa zadatkom; premjestiti, odvojiti.

**detèktīv/dëtektīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *detektíva/dëtektīva* - privatni istražitelj; policijski službenik u civilu; agent.

**detèktīvskī/dëtektīvskī** prid. (lat.) - koji se odnosi na detektive.

**detèktīvski/dëtektīvskī** pril. - na način detektiva, kao detektivi.

**dètektor** im. m. r. (lat.) - uređaj za otkrivanje mina, otrova, radijacije i sl.

**detèrdžent** im. m. r. (lat.-engl.) - sredstvo za pranje i čišćenje u tečnom stanju ili u prahu.

**determinácija** im. ž. r. (lat.) - bliže određivanje, utvrđivanje kakvog pojma; u biol. prepoznavanje biološke vrste organizama.

**determinànta** im. ž. r. (lat.) - glavni faktor koji karakteriše neku činjenicu.

**determinírati/determìnisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *determìnīrām/determìnišēm* - odrediti ili određivati, utvrđivati suštinu nekog pojma, utvrditi, predodrediti, zadati granice u okviru kojih je što.

**detonácija** im. ž. r. (lat.) - zvuk, tutanj, odjek od eksplozije, prasak.

**detònātor** im. m. r. (lat.) - upaljač za izazivanje eksplozije eksploziva (kapisla, štapin).

**detronizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *detronìzīrām* - svrgnuti ili svrgavati sa trona, prijestolja.

**dèva/déva** im. ž. r. (tur.), v. jd. *dëvo/dêvo* - jednogrba ili dvogrba domaća životinja u tropskim krajevima, služi za jahanje i prenošenje tereta, kamila.

**devalvácija** im. ž. r. (lat.) - smanjenje vrijednosti, umanjivanje platežne moći novca prema odluci vlade ili glavne banke.

**dëver** im. m. r. (ar.) - briga, muka, teške životne nedaće, teški događaji, zbivanja puna nevolja i neželjenih okolnosti.

**devèrānje** gl. im. s. r. (ar.) od deverati.

**devèrati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *devèrām* - kuburiti, boriti se sa životnim nedaćama i sl.

**devèrika** im. ž. r. - vrsta riječne ribe.

**devèrli** prid. (ar.-tur.) - slabe sreće, pun briga i nevolja, tegoban.

**dëvet** broj - oznaka za devet jedinki, broj koji dolazi poslije osam, a prije deset i bilježi se arapskom cifrom 9.

**devètati** gl. nesvrš., prez. *devètām* - mlatiti koga, tući sa zadovoljstvom nekoga ko je to sasvim zaslužio svojim postupcima.

**dèvētī** red. broj - ono što je poslije osam a prije devet u redu.

**dèvētka** im. ž. r., dat. jd. *dèvētki*, g. mn. *dèvētkī* - brojka devet, ono što je označeno tom brojkom, npr. ocjena na fakultetu.

**devijácija** im. ž. r. (lat.) - odstupanje od normalnog ili predviđenog ponašanja, običaja, putanje, politike i sl., oklon.

**dèvin/dévin/dévīn** prid. - nešto od deve.

**devíza** im. ž. r. (fr.) - lozinka, geslo; izreka koja se uzima kao pravilo.

**devíze** im. ž. r. mn. (fr.) - strani novac kao sredstvo plaćanja.

**dèvīznī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na devize, npr. devizni tečaj.

**dèvlet** im. m. r. (ar.) - carevina, carstvo, država, zemlja.

**dezavuírānje/dezavùisānje** gl. im. s. r. (fr.) od dezavuirati/dezavuisati.

**dezavuírati/dezavùisati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *dezavùīrām/dezavùišēm* - opozvati ili opozivati, osporiti ili osporavati, poricati ili poreći nečije tvrdnje.

**dezèrtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *dezertéra* - bjegunac iz vojske, osoba koja izbjegava obavezno služenje u vojsci.

**dezèrtērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na dezertera.

**dezèrtērski** pril. (fr.) - kao dezerter, na način dezertera.

**dezertérstvo** im. s. r. (fr.) - izbjegavanje vojne obaveze, samovoljno bježanje iz vojske.

**dezertírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *dezèrtīrām* - bježati iz vojske, samovoljno izbjeći služenje vojnog roka.

**dezinfèkcija** im. ž. r. (lat.) - uništavanje zaraznih bakterija pomoću raznih sredstava i aparata, raskuživanje.

**dezinfèkcījskī/dèzinfekciōni** prid. odr. v. - koji se odnosi na dezinfekciju.

**dèzinfektor/dezìnfektor** im. m. r. (lat.) - osoba koja vrši dezinfekciju; aparat za vršenje dezinfekcije.
**dezinfìcijens** im. m. r. (lat.)- hemijski preparat za vršenje dezinfekcije.
**dezinfíciranje/dèzinfikovānje** gl. im. s. r. (lat.) - izv. od dezinficirati/ dezinfikovati.
**dezinficírati/dezìnfikovati/dèzinfikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *dezinficīram/dezìnfikujēm/dèzinfikujēm* - izvršiti ili vršiti dezinfekciju.
**dezinformácija** im. ž. r. (lat.) - namjerno plasirana neistina koja treba da napakosti primaocu poruke.
**dezinsèkcija** im. ž. r. (lat.) - uništavanje insekata hemijskim sredstvima.
**dezintegrácija** im. ž. r. (lat.) - postupak rasturanja neke cjeline, raspadanje, razjedinjavanje onoga što je imalo čvrstu unutrašnju vezu.
**dezorganizírati/dezorgànizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.) - nastojati rasturiti nešto što se organizira ili što je organizovano, uništavati organizaciju.
**dezorijentácija** im. m. r. (lat.) - gubljenje orijentacije, nesposobnost snalaženja u prostoru, vremenu, idejama itd.
**dezorijentírati/dezorijèntisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), *dezorijèntīrām/dezorijèntišēm* - izgubiti ili gubiti orijentaciju, ne snalaziti se.
**dèžmekast** prid. (tur.) - koji nije mišićav, mekan, debeljuškast, podebeo, zdepast.
**dežùrānje** gl. im. s. r. (fr.) od dežurati - dežúrstvo.
**dežùrati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *dežùrām* - biti stalno prema rasporedu službe na određenom mjestu.
**dèžūran** prid. (fr.), odr. v. *dèžūrnī* - onaj koji dežura.
**dežúrstvo** im. s. r. (fr.), g. mn. *dèžūrstāvā* - dužnost onoga koji dežura.
**díba** im. ž. r. (perz.) - vrsta teške svilene tkanine išarane vezenim cvjetovima i granama, brokat.
**dìbek** im. m. r. (tur.), n. mn. *dìbeci*, g. mn. *dībēkā* - posuda od izdubljenog drveta ili kamena u kojoj se tuče pržena kafa, šećer i sl.
**díčiti se** gl. nesvrš., prez. *dīčīm se* - ponositi se čime, biti ponosan zbog nekoga.
**dìći** gl. svrš. prez. *dīgnēm*, trp. prid. *dīgnūt* - dignuti.
**didàktika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *didàktici* - dio pedagogije, naučna disciplina o metodama i vještinama podučavanja u nastavi.
**didàskālije** im. ž. r. mn. (grč.) - dodatna objašnjenja u dramskom tekstu za glumce i režisere o tome kako šta postaviti na sceni prilikom izvođenja u pozorištu.
**difamácija** im. ž. r. (lat.) - kleveta, akt javnog sramoćenja, blaćenja itd. kakve osobe, djela.
**difamírānje** gl. im. s. r. (lat.) od difamirati.
**difamírati** svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *difàmīram* - klevatati, sramotiti, širiti zao glas oko nečega.
**diferèncija** im. ž. r. (lat.) - razlika.
**diferencijácija** im. ž. r. (lat.) - razlikovanje, razadvajanje zbog nastalih razlika, razilaženje u mišljenju, razlučivanje.
**diferencìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *diferencijála* - kod kamiona mehanizam, prenosna veza između poluosovina koja omogućuje njihovo okretanje istom ili različitom brzinom; mat. termin za graničnu vrijednost diferencijalnig kvocijenta.
**dìferencijālnī** prid. odr. v.. (lat.) - razlikovni, koji se odnosi na diferenciju; koji se odnosi na diferencijal.
**diferèncīrānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *diferèncīrānošću/diferèncīrānosti* - osobina onoga što je zbog razlike odvojeno od nečeg sličnog.
**diferencírānje** gl. im. s. r. (lat.) od diferencirati.
**diferencírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *diferèncīrām* - učiniti ili činiti razliku, razlikovati se.
**dìftērija** im. ž. r. (grč.) - veoma opasna zarazna bolest koju karakteriše upala grla, ždrijela, nosa, gušobolja.
**dìftong** im. m. r. (grč.) n.mn. *dìftonzi* - dvoglas, dva vokala koji tvore ili teže da tvore jedan slog, npr. Európa; suprot. od monoftong (jednoglas).
**dìfūzan** prid. (lat.), odr. v. *difūznī* - raširen, rasprostranjen.
**dìfūzija** im. ž. r. (lat.) - širenje, rasprostiranje, razlijevanje, prodiranje npr. tekućine ili plina kroz poroznu materiju (tvar).
**diglòsija** im. ž. r. (grč.) - dvojezičnost, dva jezika u upotrebi na istoj teritoriji, npr. bosanski i turski u doba osmanske vladavine u Bosni.
**dìgitālan** prid. (lat.), odr. v. *dīgitālnī* - koji pokazuje mjere brojkama, numerički, brojčani; koji ima najnovije tehničke mogućnosti, npr. digitalni sat, digitalna televizija.
**dìgnuti** gl. svrš., prez. *dīgnēm*, aor. *dīgnuh/dīgoh*, rad. prid. *dīgnuo/dīgao*, trp. prid. *dīgnūt* - dići što na viši nivo, uspraviti što prema gore; učiniti da se ljudi pobune, pobuniti se; ukrasti što; ustati iz sjedećeg ili ležećeg položaja; uspeti se na društvenoj ljestvici; obogatiti se.
**díhati** gl. nesvrš., prez. *dīšēm* - disati, uvlačiti i ispuštati zrak iz pluća.
**díhnuti** gl. svrš., prez. *dīhnēm* - jednom udahnuti i ispustiti vaduh iz pluća.
**digrèsija** im. ž. r. (lat.) - odstupanje, udaljavanje od osnovne teme u govoru i pisanju; ono što se ne uklapa u osnovnu misao.
**dijabètes** im. m. r. (grč.) - šećerna bolest, očituje se u pojačanom mokrenju.
**dijabètičār** im. m. r. (grč.) - čovjek koji boluje od šećerne bolesti, šećeraš.
**dijabètičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *dijabètičārki*, g. mn. *dijabètičārkī* - žena dijabetičar
**dijabòličan** prid. (grč.), odr. v. *dijabòličnī* - koji ima đavolske, sotonske ideje i motive; opak, zao.
**dijabòličār** im. m. r. (grč.) - dijabolik, čovjek sa đavolskim idejama, zao, opak čovjek.
**dijabòlički** pril. (grč.) - up. dijabolično.
**dijabòlično** pril. (grč.) - na način dijabolika, dijabolički.
**dijabòličnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *dijabòličnošću/dijabòličnosti* - svojstvo onoga što je dijabolično, sotonsko, vražije, đavolsko.
**dijabòlik** im. m. r. (grč.) - osoba koja ima sotonske, đavolske, zle i sl. motive i ideje, koji je dijaboličan.
**dijadéma** im. ž. r. (grč.), n. mn. *dijabòlici* - ukras optočen draguljima koji žene nose na glavi; kraljevski povez oko glave, kruna.
**dìjafilm** im. m. r. (grč.-engl.) - slike na filmskoj vrpci povezane zajedničkom temom.
**dijafràgma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *dijafràgmī* - med. mišićna ili opnena pregrada, mišićna pregrada između prsne i trbušne šupljine; pregrada, folija, membrana.
**dijagnosticírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *dijagnostìcīrām* - utvrditi ili utvrđivati činjenično stanje, postaviti ili postavljati dijagnozu.
**dijagnòstičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *dijagnòstičāru/dijagnòstičāre* - ljekar koji postavlja dijagnozu, onaj koji dijagnosticira.
**dijagnòstičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *dijagnòstičārki*, g. mn. *dijagnòstičārkī* - žena dijagnostičar.
**dijagnòstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na dijagnostiku.
**dijagnòstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *dijagnòstici* - medicinska disciplina koja se bavi utvrđivanjem dijagnoze bolesti.
**dijagnóza** im. ž. r. (grč.) - ljekarev nalaz o prirodi bolesti; konstatacija, mišljenje utemeljeno na činjenicama.
**dijagonála** im. ž. r. (grč.) - mat. term. linija koja u četverouglu spaja vrhove koji nisu susjedni; razg. prečac, prečica.
**dìjagonālnī** prid. odr. v. (grč.) - poprečni, u smjeru dijagonale.
**dìjagonālno** pril. (grč.) - poprečno, poprijeko, po dijagonali.
**dìjagram/dijàgram** im. m. r. (grč.) - grafikon, grafički prikaz odnosa među veličinama, geometrijski crtež koji slikovito pokazuje odnose brojeva.
**dìjak/dìjāk** im. m. r. (grč.) g. jd. *dījāka/dijáka*, v. jd. *dījāče*, n. mn. *dījāci/dijáci* - naziv za pisara na dvoru srednjevjekovnih bosanskih vladara i učenika u tadašnjim vjerskim školama.
**dijakrìtičkī** prid. odr. v. (grč.) - odnosi se na neki znak koji služi za razlikovanje od čega sličnog, npr. znakovi na slovima š, č, ć u odnosu na s, c u latinici.
**dijàlekatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na dijalekte, koji im pripada
**dijàlekatski** pril. (grč.) - kao u dijalektu.

**dijàlek(a)t** im. m. r. (grč.) g. mn. *dijàlekātā* - prirodni jezički idiom koji nije normiran konvencionalnom normom; osnovica standardnog jezika, npr. u osnovici bosanskog jezika je štokavski dijalekt.
**dijalèktičkī/dijalèktičnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na dijalektiku.
**dijalèktika** im. ž. r. (grč.), dat. *dijalèktici* - vještina nalaženja istine otkrivanjem suprotnosti, vještina raspravljanja; nauka o općim zakonima kretanja i razvoja prirode, ljudskog društva i mišljenja.
**dijalektìzam** im. m. r. (grč.) - jezička osobina koja je svojstvena dijalektu, a nije u standardnom jeziku.
**dijalektòlog** im. m. r. (grč.), g. jd. *dijalektìzma*, g. mn. *dijalektìzāmā* - jezički stručnjak koji se bavi dijalektologijom.
**dijalektològija** im. ž. r. (grč.) - dio nauke o jeziku koji proučava i opisuje dijalekte.
**dijalíza** im. ž. r. (grč.) - rastavljanje, odvajanje jedne tvari od druge, npr. pomoću aparata za dijalizu postupak odvajanja tvari olakšava se rad oboljelih bubrega.
**dijàlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *dijàlozi*, dat. - instr. - lok. mn. *dijàlozima* - razgovor dviju osoba.
**dijalogizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *dijalogìzīram* - uvesti ili uvoditi dijaloge u neki tekst.
**dijàloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na dijalog.
**dijàloški** pril. (grč.) - kao u dijalogu, razgovorno.
**dijàmant** im. m. r. (fr.), g. mn. *dijàmanātā* - veoma skupocjen dragulj, sjajan, čvrst i proziran, alem-kamen; kristalizirani ugljik.
**dijàmantnī** prid. odr. v. (fr.) - koji je od dijamanata.
**dijàmetar** im. m. r. (grč.) - prečnik, linija koja prolazi kroz centar i spaja dvije tačke oboda kruga.
**dȉjametrālan** prid. (grč.), odr. v. *dȉjametrālnī* - suprotan, oprečan, na drugoj strani.
**dȉjametrālno** pril. (grč.) - suprotno, oprečno, potpuno različito.
**dijapàzōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *dijapazóna* - raspon, raspon osobina i djelatnosti, opseg mogućnosti, domet; raspon koji ima ljudski glas ili muzički instrument; muzička viljuška koja daje ton.
**dijapòzitīv/dijapozìtīv** im. m. r. (grč.-lat.) - fotografija na prozirnom materijalu kako bi se mogla prikazivati na platnu.
**dijarèja** im. ž. r. (grč.) - proljev.
**dijàspora** im. ž. r. (grč.) - rasutost jednog naroda po svijetu, iseljenici iz svoje zemlje.
**dijatònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *dijatònici* - dijatonska skala, muz. ljestvica, sedam uzastonih tonova dur ili mol ljestvice.
**dijecéza** im. ž. r. (grč.) - biskupija i područje koje obuhvata; administrativna jedinica Rimskog Carstva.
**dȉjel** im. m. r. g. jd. *dijéla* - dio.
**dijèliti** gl. nesvrš., prez. *dȉjelīm*, trp. prid. *dȉjeljen* - po nekoj mjeri ili principu raščlaniti što na manje dijelove, segmente, elemente i sl.
**dijèlom** pril. - djelimično, djelimice.
**dijèljēnje** gl. im. s. r. od dijeliti.
**dijèreza** im. ž. r. (grč.) - gram. dijeljenje, rastavljanje dvaju samoglasnika u dvoglas na dva sloga u poeziji; u hirurgiji razdvajanje bolesnog od zdravog tkiva.
**dijèta** im. ž. r. (grč.) - ograničeno uzimanje hrane zbog bolesti ili viška kilograma.
**dȉjetālan** prid., odr. v. *dȉjetālnī* - koji je zasnovan na dijeti, npr. dijetalna kuhinja.
**dijète** im. s. r., g. jd. *djèteta*, vok. jd. *dȉjete* - ljudsko biće od rođenja pa do puberteta; sin i kćer u odnosu na roditelje; prenes. osoba pretjerano naivna i djetinjasta.
**dijetètika** im. ž. r. (grč.) - nauka o dijeti i svrsi provođenja ograničene ishrane.
**dijètētski** prid. odr. v. - koji se odnosi na dijetetiku.
**díka** im. ž. r. - ponos; draga, mila osoba (ob. momak djevojci).
**dìkcija** im. ž. r. (lat.) - jasan i pravilan izgovor glasova, riječi i rečenica; njegovanje pravilnog rada govornih organa, ljepote, jasnoće i prepoznatljivosti izgovora.
**dikciònār** im. m. r. (lat.), g. jd. *dikcionára* - češće: rječnik, vokabular; glosar.



**dìkobraz** im. m. r. (češ.) - bodljikavo prase.
**dȉktafōn** im. m. r. (lat.-grč.) - aparat za snimanje i prenošenje usmenih poruka, izrađen na istom principu kao magnetofon.
**dìktāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *diktáta* - usporeno kazivanje koje neko zapisuje; prenes. pritisak, prisila, bezuslovno izvršenje, nametnuto rješenje.
**dìktātor** im. m. r. (lat.) - osoba koja ima neograničenu vlast i provodi samovolju.
**dìktātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na diktatore.
**dìktātorski** pril. (lat.) - kao diktator, na način diktatora.
**diktatúra** im. ž. r. (lat.) - neograničena i svojevoljna vlast.
**diktírānje** gl. im. s. r. od diktirati.
**diktírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *diktīrām* - lagano kazivati kome kako bi ovaj mogao to zapisati; prenes. nametati ili nametnuti kome nešto.
**dìlber** im. m. r. (perz.) - mila, draga, ljupka, voljena osoba; mlado privlačno čeljade; zavodnik, zavodnica.
**dìlbērka** im. ž. r. (perz.), g. jd. *dìlberki*, g. mn. *dìlbērkī* - žena dilber
**dìlber** prid. (pers.) - lijep, krasan, zanosan, divan.
**dìlbērče** im. s. r. (pers.), g. jd. *dìlbērčeta* - hip. od dilber.
**diléma** im. ž. r. (grč.) - dvoumljenje, nedoumica, odlučivanje za jednu od dvije mogućnosti; sumnja.
**dilètant** im. m. r. (lat.), g. mn. *dilètanātā* - osoba bez stručne spreme koja se bavi kakvom djelatnošću iz vlastitog zadovoljstva, amater; prenes. nestručnjak koji sebe smatra savršeno kompetentnim za djelovanje i prosuđivanje.
**dilètantskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na diletanta.
**dilètantski** pril. (lat.) - kao diletant, na način diletanata.
**dilinkàlija** im. m. r. (perz.) - osoba kojoj je sve ravno do mora; kojoj je «vazda Bajram»; priglup i stalno veseo čovjek; veseljak.
**dilìžansa** im. ž. r. (fr.) - kola sa konjskom zapregom za prevoz pošte i putnika; poštanska kola.
**dìlum** im. m. r. (tur.) - komad, kriška, dio, (npr. dìlum baklàvē).
**dìlūvīj** im. ž. r. (lat.) - ledeno doba, najmlađe razdoblje u razvoju zemlje, vrijeme pojave pračovjeka.
**dìlūvījskī** prid. odr. v. (lat.) - ono što pripada i odnosi se na diluvij.
**dȉljem** pril. - širom, svuda po nekom prostoru.
**dȉm** im. m. r., n. mn. *dìmovi* - gasoviti produkt izgaranja; prenes. varljiva nada, nešto prividno.
**dimènzija** im. ž. r. (lat.) - brojem iskazan podatak o veličini, širini, visini, obimu, rasprostranjenosti itd.
**dimenzionírānje** gl. im. s. r. (lat.) od dimenzionirati.
**dimenzionírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *dimenziònīram* - izmjeriti i mjeriti dimenzije.
**dìmije** im. ž. r. mn. (grč.), g. mn. *dȉmījā* - ženska odjeća u orijentalnom stilu.
**dimìskija** im. ž. r. (ar.) - damaskija, demeskinja, sablja od čelika koja se isprva kovala u Damasku.
**dȉmljēnje** gl. im. s. r. od dimiti.
**dȉmiti** gl. nesvrš., prez. *dȉmīm*, trp. prid. *dȉmljen* - stvarati dim; prenes. pušiti.
**dìmljen** prid., odr. v. *dȉmljenī* - sušen na dimu (meso, sir).
**dìmljiv** prid., odr. v. *dìmljivī* - koji kad gori mnogo dimi, koji sliči dimu.
**dȉmnjačār** im. m. r. - zanatlija koji čisti dimnjake, odžačar.
**dȉmnjačārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dimnjačare.
**dȉmnjačārski** pril. - kao dimnjačar, na dimnjačarski način.
**dȉmnjāk** im. m. r. - odžak, posebno ozidan dio kuće koji omogućava odvod dima iz peći.
**dȉmorfan/dimòrfan** prid. (grč.), odr. v. *dȉmorfni/dimòrfnī* - koji ima dva oblika, dvoobličan.
**dimòrfija** im. ž. r. (grč.) - dvoobličnost, nešto što se pojavljuje u dva oblika, npr. ženski i muški pol kod živih bića.
**dȋn¹** im. m. r. (perz.) - vjera, vjeroispovijest, vjerozakon, ukupnost islamske religije i način života muslimana.
**dȋn²** im. m. r. (DIN) - skrać. za Deutsche Industrienorm (njemački industrijski standard).

**dináma/dìnama** im. ž. r. (grč.) - dinamo-mašina, stroj koji mehaničku energiju pretvara u električnu.

**dinàmičan** prid. (grč.), odr. v. *dinàmičnī* - pokretljiv, brz, živ, sa velikom pokretačkom snagom.

**dinàmično** pril. (grč.) - živo, pokretljivo, brzo, na dinamičan način.

**dinàmičnōst** im. ž. r.(grč.), instr. jd. *dinàmičnošću/dinàmičnosti* - svojstvo onoga što je i koji je dinamičan.

**dinàmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *dinàmici* - dio mehanike koji proučava kretanje tijela zavisno od sila koje na njih utiču; pokretljivost, pokretačka sila, promjenljivost; izmjenjivanje jačine tonova i zvukova.

**dinàmit/dinàmīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *dinàmita/dinamíta* - eksploziv velike razorne moći koji je smjesa nitroglicerina s kremenim pijeskom, ugljenom ili celulozom.

**dinamìtāš** im. m. r. (grč.), g. jd. *dinamitáša* - stručnjak za eksploziv koji minira ili vrši diverziju pomoću dinamita.

**dìnār** im. m. r. (grč.), n. mn. *dìnārī* - novčana jedinica, naziv za novac u nekim zemljama.

**dinárac** im. m. r. g. jd. *dinárca*, n. mn. *dinárci*, g. jd. *dìnārācā* - osoba koja je porijeklom iz područja koje se naziva Dinarski sistem.

**dinàrčić** im. m. r. (grč.), hip. od dinar - mali dinar, prenes. nevelika a dobrodošla zarada.

**dìnārskī**[1] prid. (grč.) - koji se odnosi na dinar, (npr. *dinarska novčanica*).

**dìnarskī**[2] prid. - koji se odnosi na stanovništvo, područja i planine Dinarskog sistema, ne uzimajući u obzir nacije i vjere.

**dìnast** im. m. r. (grč.) - vladar, kralj; pripadnik dinastije.

**dinàstija** im. ž. r. (grč.) - plemićka loza iz koje dolaze vladari; prenes. oni koji nasljeđuju ili prenose privilegije na potomstvo.

**dîn-dùšmanin** im. m. r. (perz.) - neprijatelj vjere, zakleti protivnik.

**dìne/dìne** im. ž. r. mn. (kelt.) - vjetrom nanesene gomile pijeska u pustinji ili uz morsku obalu.

**dìngāč** im. m. r. - vrsta grožđa na poluostrvu Pelješcu; vino od toga grožđa.

**dìngo** im. m. r. - australijski divlji pas.

**dinlèisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *dinlèišēm* - slušati.

**dinosàur(us)** im. m. r. (grč.) - ogromni izumrli reptil iz mezozoika.

**dìnja** im. ž. r. - biljka i istoimeni žuti plod slatkog ukusa.

**dìo** im. m. r., g. jd. *dijèla*, n. mn. *dijèlovi* - jedan element neke cjeline.

**diòba** im. ž. r., g. mn. *dióbā* - dijeljenja, podjela, razgraničavanje.

**dìobenī/dìobenī** prid. odr.v. - koji se odnosi na diobu.

**dìoksīd** im. m. r. (grč.) - dvostruki oksid, dvooksid, dva atoma kisika vezana za atom nekog elementa.

**diònica** im. ž. r. - jedan dio puta ili željezničke pruge; dio muzičkog djela koji se izvodi na jedan ili više instrumenata iste vrste; vrijednosni papir kojim se dokazuje dio vlasništva u ukupnom kapitalu preduzeća.

**diònīk** im. m. r., g. jd. *dioníka*, n. mn. *dioníci* - učesnik, sudionik.

**diòptrija** im. ž. r. (grč.) - stepen dalekovidnosti i kratkovidnosti oka, jedinica za mjerenje vida koja služi za izradu naočala i kontaktnih sočiva za one sa slabom dioptrijom.

**dìplānje** gl. im. s. r. od diplati.

**dìplati** gl. nesvrš., prez. *dìplām* - svirati pomoću dipala; prenes. pričati besmislice, imati dosadnu i priglupu priču.

**dìple** im. ž. r. plur. tantum, g. mn. *dìpālā/dìplī* - duhački muz. instrument izađen od dvije cijevi sa rupama i napuhanim mjehom, gajde.

**diplóma** im. ž. r. (grč.) - dokument, svjedodžba, vrsta potvrde koja dokazuje kvalifikaciju, stručnost, završeno školovanje.

**diplomàcija/diplomàtija** im. ž. r. (grč.) - načini, pravila i ponašanje vlade jedne zemlje u međunarodnim političkim odnosima.

**diplòmat(a)** im. m. r. (grč.) - političar koji ispred države provodi politiku u odnosima sa drugim zemljama; prenes. lukav, prepreden čovjek s kojim nikad ne znate ništa sigurno, prepredenjak, lisac.



**diplòmatkinja** im. (grč.) ž. r. - žena diplomat

**diplomàtičan** prid. (grč.), odr. *diplomàtičnī* - koji sadrži elemente diplomatije.

**diplomàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *diplomàtici* - nauka koja proučava diplome, povelje, ugovore i dr. službene dokumente u okvirima historije kao nauke.

**diplomatizírati/diplomàtizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *diplomatizīrām/diplomàtizujēm* - postupati prema principima, načelima i pravilima diplomatske službe, biti oprezan, promišljen, taktizirati.

**diplòmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na diplomate.

**diplòmatski** pril. (grč.) - kao diplomata, na način diplomate.

**diplomírānje** gl. im. s. r. (grč.) od diplomirati.

**diplomírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *diplòmīrām* - uspješno položiti završni ispit čime se ostvaruju uslovi za sticanje diplome.

**dìplōmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na uslove za stjecanje diplome od kojih je jedan npr. izrada diplomskog rada.

**dìptih** im. m. r. (grč.), mn. *dìptisi* - nešto dvostruko složeno; dva idejno povezana umjetnička djela.

**dírānje** gl. im. s. r. od dirati.

**dírati** gl. nesvrš., prez. *dîrām*, trp. prid. *dîrām* - doticati, ticati šta, mijenjati šta ne poštivajući postojeće stanje; prenes. pričom, riječima bockati, zadijevati, dodirivati osjetljiva mjesta.

**dìrek** im. m. r. (tur.), mn. *dìreci*, g. mn. *dìrēkā* - stup, bandera, oslonac, podupirač, greda.

**dirèkcija** im. m. r. (lat.) - uprava, ravnateljstvo, rukovodstvo preduzeća sa direktorom na čelu; upravna zgrada u kojoj je smješteno rukovodsvo preduzeća, ustanove, tvrtke.

**direktíva** im. ž. r. (lat.) - smjernica, nalog, naredba; direktna naredba višeg političkog organa nižim organima o tome kako treba postupati u određenim situacijama.

**dìrektor** im. m. r. (lat.) - upravitelj, ravnatelj; službenik, činovnik sa najvišim ovlaštenjima u preduzeću, osoba odgovorna za organizaciju rada i proizvodnju u preduzeću, ustanovi, tvrtki i sl.

**dìrektorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na direktore.

**dìrektorski** pril. (lat.) - kao direktor, na način direktora.

**direktòrstvo** im. s. r. (lat.), g. mn. *direktórstāvā* - položaj direktora; zanimanje direktora.

**dirìgent** im. m. r. (lat.), g. mn. *dirìgenātā* - osoba koja diriguje, ravnatelj, npr. simfonijskom orkestru pri izvođenju nekog muzičkog djela.

**dirìgentskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na dirigente.

**dirìgentski** pril. (lat.) - kao dirigent, na način dirigenta.

**dirigírānje/dìrigovānje** gl. im. s. r. (lat.) od dirigirati/dirigovati.

**dirigírati/dìrigovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *dirìgīram/dìrigujēm* - pokretima ruku davati upute muzičarima u orkestru prilikom izvođenja neke kompozicije, upravljati, ravnati orkestrom; prenes. vladati, zapovijedati, naređivati kome kako će postupati.

**dìrīnčēnje** gl. im. s. r. (perz.) od dirinčiti.

**dìrīnčiti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *dìrīnčīm* - raditi dugo veoma teške poslove, mučiti se.

**dîrka** im. m. r., dat. jd. *dîrci*, g. mn. *dîrkī* - dio na klaviru, harmonici i sl., koji dodirom prsta proizvode određeni ton, tipka.

**dìrkānje** gl. im. s. r. od dirkati.

**dìrkati** gl. nesvrš., prez. *dìrkām* - lagano, malo dodirivati, doticati; prenes. zadirkivati, bockati koga.

**dìrljiv** prid., odr. v. *dìrljivī* - emotivan, koji dira, izaziva ganuće.

**dìrljivo** pril. - na dirljiv način, da izaziva ganuće, ganutljivo.

**dísati** gl. nesvrš., prez. *dîšēm* - radom organa za disanje uzimati kiseonik i ispuštati neiskorišteni dio; prenes. živjeti, postojati.

**disciplìna** im. ž. r. (lat.) - red, pravila, propisi i principi ponašanja nametnuti kakvoj mnogoljudnoj zajednici ili organizaciji koja bez njih ne može funkcionisati; stega; uže područje neke nauke; uža specijalnost u nekom sportu.

**disciplìnīrāno/dìsciplinovāno** pril. (lat.) - poštujući disciplinu, na disciplinovan način
**disciplinírati/dìsciplinovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *disciplinīrām/dìsciplinujēm* - uvesti ili uvoditi disciplinu, zavesti red disciplinom.
**discìplīnskī/dìsciplīnskī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa disciplinom, (npr. *dìsciplīnskī própis, mjȅra*).
**disertácija** im. ž. r. (lat.) - doktorska teza, djelo koje iscrpno osvjetljava određeno dotada neistraženo područje, pisana rasprava za dobijanje stepena doktora nauka.
**disharmònija** im. ž. r. (grč.) - narušavanje harmonije; neslaganje, nesklad između pojedinih elemenata u odnosu na cjelinu.
**disìdent** im. m. r. (lat.) - čovjek sa različitim mišljenjem u odnosu na grupu kojoj je pripadao; odmetnik, otpadnik.
**disìdentskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na disidente.
**disìdentstvo/disidèntstvo** im. s. r., g. mn. *disìdentstāvā/disidènstāvā* - izdvajanje disidenta iz grupe kojoj je pripada zbog neslaganje sa idejama koje su mu ostali nametali, odmetništvo, otpadništvo.
**disimilácija** im. ž. r. (lat.) - gram. razjednačavanje istih samoglasnika u susjednim slogovima tako što jedan od njih bude zamijenjen drugim glasom: *krečem>krečom*; raspadanje građe živih bića; rastvaranje organskih materija na prostije spojeve.
**disjùnkcija** im. ž. r. (lat.) - suprotnost, nepodudarnost, isključivost.
**dȉsk** im. m. r. (grč.), mn. *dȉskovi* - okrugla ploča, npr. kočnice automobila; nosači zvuka i raznih podataka u informatici i muzici; kod čovjeka ploča od hrskavice i veziva između dva zglobna tijela; u sportu rekvizit za bacanje.
**dìskāč/dȉskač** im. m. r. g. jd. *diskáča/dȉskāča* - disko-klub, mjesto gdje se pušta moderna muzika.
**dȉsk-džòkej** im. m. r. (engl.) - čovjek koji odabire muziku koja se sluša u disko-klubovima.
**diskèta** im. ž. r. (grč.) - magnetna pločica za pohranjivanje podataka u kompjuterskoj tehnici.
**dȉsko-klûb/dȉskoklūb** im. m. r. (grč.-engl.) - diskoteka, mjesto gdje se pleše i sluša muzika sa ploča i cedea.
**dìskont** im. m. r. (tal.), g. mn. *dìskonātā* - kamate obračunate od dana kupovanja mjenice pa do dana dospijeća koje se odbijaju od ukupne sume mjenice ako se ona otkupljuje prije roka; trgovanje s popustom.
**diskontírānje** gl. im. s. r. (tal.) od diskontirati.
**diskontírati** gl. svrš. i nesvrš. (tal.), prez. *diskòntīrām* - obaviti ili obavljati diskont.
**dìskontnī** prid. odr. v. (tal.) - koji je u vezi sa diskontom.
**diskotéka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *diskotéci*, g. mn. *diskotékā* - zbirka gramofonskih ploča ili cedea; disko-klub, ugostiteljski objekat gdje se pleše i sluša muzika sa ploča i cedea.
**diskrècija** im. ž. r. (lat.) - neupadljivost, obzirnost, čuvanje povjerljivih tajni, pažljivo biranje riječi zbog osjetljivosti sugovornika, prikrivanje vlastitog ponašanja, neupadljivost.
**diskreditírati/diskrèditovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *diskredìtīrām/diskrèditujēm* - namjerno ili nenamjerno činiti ili učiniti da neko izgubi autoritet, povjerenje, dobar glas; ozloglasiti koga.
**diskrepàncija** im. ž. r. (lat.) - neskladnost, različitost, nesuglasje; neslaganje u mišljenju.
**dìskretan/diskrètan** prid. (lat.), odr. v. *dìskretnī* - neupadljiv, razborit, uviđavan, povjerljiv, obziran u govoru.
**dìskretno** pril. (lat.) - sa diskrecijom, na neupadljiv način, neupadljivo, obzirno.
**dìskretnōst** im. ž. r., instr. jd. *dìskretnošću/dìskretnosti* - osobina onoga koji je diskretan.
**diskriminácija** im. ž. r. (lat.) - postupci kojima se ograničavaju prava rasa, građana ili naroda; obespravljivanje; pravna nejednakost.
**diskriminácijskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na diskriminaciju.
**diskriminírānje** gl. im. s. r. (lat.) od diskriminirati.
**diskriminírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *diskrimìnīrām* - provesti ili provoditi diskriminaciju.



**dȉskurs/dȉskurs** im. m. r. (lat.) - govor, razgovor; raščlanjivanje; gram. vezani tekst.
**dȉskurzīvan** prid. (lat.), odr. v. *dȉskurzīvnī* - koji je izveden na osnovu logičkog zaključivanja, racionalan.
**dìskūsija/diskúsija** im. ž. r. (lat.) - rasprava, pretres, pretresanje nekog problema, debata; iznošenje različitih mišljenja kako bi se došlo do istine ili najboljeg rješenja.
**dȉskusiōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na diskusiju.
**dȉskutabīlan** prid. (lat.), odr. v. *dȉskutabīlnī* - nesiguran, problematičan, o kojem još treba diskutovati, koji traži diskusiju.
**diskutírati/dìskutovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *diskùtīrām/dìskutujēm* - sudjelovati u diskusiji.
**diskvalificírānje/dìskvalifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od diskvalificirati/diskvalifikovati.
**diskvalificírati/dìskvalifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *diskvalificīrām/dìskvalifikujēm* - provesti ili provoditi diskvalifikaciju.
**diskvalifikácija** im. ž. r. (lat.) - diskvalificiranje, diskvalifikovanje, javno proglašavanje koga nesposobnim ili nedostojnim; u sportu izbacivanje sportiste ili ekipe iz daljeg takmičenja.
**dislocírānje** gl. im. s. r. (fr.) od dislocirati.
**dislocírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *dislòcīrām* - premjestiti ili premještati ono što je vezano uz pojam lokacije (građevinske objekte i sl.).
**dislokácija** im. ž. r. (fr.) - mijenjanje mjesta, premještanje; poremećaj, raspad.
**disolúcija** im. ž. r. (lat.) - raspad, raspadanje; razaranje.
**disonànca/disonàncija** im. ž. r. (lat.) - nesklad, neslaganje glasova, pogrešan akord; prenes. neslaganje, nesuglasje.
**dispànzēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *dispanzéra* - dom zdravlja, medicinska ustanova u kojoj se ambulantno liječi i sprečava razvoj zaraznih bolesti, npr. tuberkuloze.
**dȉsparātan** prid. (lat.), odr. v. *dȉspāratnī* - nesaglasan, potpuno nespojiv, različit, nepodudaran, nepomirljiv.
**disparìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *disparitéta* - nespojivost, različitost, nesaglasnost, nesklad, nepodudarnost.
**dìspečer** im. m. r. (engl.) - stručnjak koji raspoređuje i nadzire rad nekog sistema, npr. gradskog saobraćaja, željeznice itd.
**dispèrzija** im. ž. r. (lat.) - raspršivanje, razlaganje, rasipanje; rasipanje čestica jedne materije u nekoj drugoj materiji; rasipanje svjetlosti.
**dȉsperzīvnī** prid. odr. v. (lat.) - raspršen, razasut, sa osobinom disperzije.
**dispozícija** im. ž. r. (lat.) - vojn. raspodjela, razmještaj, raspored, npr. vojnih jedinica; zakonska odluka, naredba, propis; med. naslijeđena sklonost prema bolestima; urođen dar za bavljenje umjetnošću.
**dispozícījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na dispoziciju.
**dȉspozitīv** im. m. r. (lat.) - odluka, rješenje o pravnom aktu ili presudi.
**dispropòrcija** im. ž. r. (lat.) - nesklad, nesrazmjer, nejednakost.
**dȉsproporcionālan** prid. (lat.), odr. *dȉsproporcionālnī* - nesrazmjeran, neskladan.
**dȉsproporcionālno** pril. (lat.) - nesrazmjerno, neskladno, na nesrazmjeran način.
**disproporcionálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *disproporcionálnošću/disproporcionálnosti* - osobina onoga što je disproporcionalno.
**dȉsput/disputácija** im. m. r. (lat.) - rasprava, prepirka, diskusija, debata, sukob mišljenja, sporenje.
**distànca** im. ž. r. (lat.) - razmak, razdaljina; udaljenost u vremenskom i prostornom smislu.
**distancírānje** gl. im. s. r. (lat.) od distancirati se.
**distancírati (se)**gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *distàncīrām (se)* - udaljiti ili udaljavati se, biti udaljen, držati se podalje od koga, odmaknuti se.
**distingvírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *distingvīrām* - razlikovati, odvojiti ono što je različito.
**distìnkcija** im. ž. r. (lat.) - razlika, razlikovanje, odvajanje po osobinama.

**dìstinktīvan** prid. (lat.) odr. v. *dìstinktīvnī* - koji je različit, koji posjeduje razlike.
**distoníránje** gl. im. s. r. (lat.) - izv. od distonirati.
**distonírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *distònīrām* - svirati ili pjevati u pogrešnom tonu; žarg. falširati; prenes. iskazivati nesaglasnost na nezgodan, nepoželjan, neprihvatljiv način.
**distribúcija** im. ž. r. (lat.) - raspodjela, podjela, raspored, raspoređivanje, razmještaj.
**distribúcījskī/dìstribuciōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na distribuciju.
**distribuíránje** gl. im. s. r. (lat.) od distribuirati.
**distribuírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *distribùīrām* - obaviti ili obavljati distribuciju.
**distribùtēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *distributéra* - osoba koja obavlja distribuciju.
**dìstributīvan** prid. (lat.), odr. v. *dìstributīvnī* - koji može obaviti distribuciju na više strana.
**dȋšnī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa disanjem *(dȋšnī orgáni)*.
**ditìramb** im. m. r. (grč.), g. mn. *dìtirāmbā* - himna kod starih Grka u čast boga Dionisa (Baha).
**dȉv** im. m. r. (perz.), mn. *dȉvovi/dìvovi* - u bajkama i pričama ogromno biće sa natprirodnom snagom, džin, kolos, gorostas, gigant.
**díva** im. ž. r. (lat.) - čuvena i uspješna pjevačica ili glumica, "zvijezda", "vedeta".
**dȋvan** prid., odr. v. *dȋvnī* - neobično lijep, krasan, koji izaziva divljenje.
**dìvān** im. m. r. (ar.-perz.), g. jd. *divána* - u Osmanskom Carstvu vezirsko ili carsko vijeće, vlada; vrsta namještaja za sjedenje ili ležanje; razg. govor, priča, razgovor up. diváníti.
**divanhàna** im. ž. r. (perz.) - poveća prostorija u orijentalnim kućama za sjedenje, razgovor i pušenje.
**divánija**[1] im. ž. r. (perz.) - vrsta arapskog pisma kojim su pisani carski fermani.
**divánija**[2] im. m. r. (perz.) - blesav, lahkouman, sulud čovjek.
**diváníti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *dìvānīm* - govoriti, pričati, razgovarati.
**divergència** im. ž. r. (lat.) - razilaženje, odstupanje, razlikovanje, neslaganje; biol. pojava različitih osobina pri razvitku neke vrste životinja ili biljaka; u mat. razilaženje vektora.
**divergèntan** prid. (lat.), odr. v. *divergèntnī* - koji se odnosi na divergenciju, koji se razlikuje od nečega.
**divergírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *divèrgīrām* - odstupiti ili odstupati od nečega, razići se ili razilaziti po osobinama.
**divèrzant** im. m. r. (lat.), g. mn. *divèrzanātā* - osoba koja vrši diverziju.
**divèrzantskī** prid. (lat.) - koji se odnosi na diverzante.
**divèrzantski** pril. (lat.) - kao diverzanti, na način diverzanata.
**divèrzija** im. ž. r. (lat.) - akcija u kojoj diverzanti razaraju vojne objekte u neprijateljskoj pozadini; prenes. svaki postupak ili aktivnost koji izazivaju destrukciju ili obaraju neku inicijativu.
**divìdend** im. m. r. (lat.) - u mat. broj koji treba dijeliti, dijeljenik.
**dividènda** im. ž. r. (lat.) - dio čistog dobitka dioničkog društva koji se na osnovu bilansa dijeli dioničarima.
**divinizácija** im. ž. r. (lat.) - obožavanje, iskazivanje kome počasti kao da se radi o božanstvu.
**divinizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *divinìzīrām* - svrstati ili svrstavati koga među božanstva, poštovati koga kao božanstvo.
**dìvit** im. m. r. (ar.) - pribor za pisanje sa perom i tintom, tintarnica, pernica sa mastionicom zajedno.
**díviti se** gl. nesvrš., prez. *dȋvīm se* - biti obuzet osjećajem da je nešto lijepo, divno, uzvišeno, biti opčinjen, očaran.
**dìvīzīja** im. ž. r. (lat.) - vojnička jedinica sastavljena od nekoliko pukova ili brigada osposobljena za samostalno djelovanje.
**dìvīzor** im. m. r. (lat.) - broj kojim se dijeli, djelitelj.
**dȉvljāč** zbir. im. ž. r. - divlje životinje koje se love ili se uzgajaju za lov; meso od tih životinja.
**dȉvljāčan** prid., odr. v. *dȉvljāčnī* - koji se ponaša divlje, kao divljak; nevaspitan, neodgojen.



**divljàčina** im. ž. r. pejor. od divljak - ekspr. divljina; divljačko ponašanje, divljaštvo; meso od divljači.
**dìvljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na divljake.
**dìvljāk** im. m. r., g. jd. *divljáka* - nevaspitan, neodgojen, neotesan čovjek, čije ponašanje odudara od općih normi društva.
**divljàkinja** im. ž. r. - žena divljak, divljàkuša.
**dìvljaka** im. ž. r., dat. jd. *dìvljaci* - samonikla nekalemljena voćka.
**divljàkuša** im. ž. r. - ženska osoba divljeg ponašanja, divljakinja.
**divljáštvo** im. s. r., g. mn. *dìvljāštāvā* - osobina onoga koji je divlji, postupci i ponašanje divljaka i divljakuša.
**dìvljānje** gl. im. s. r. od divljati.
**dìvljati** gl. nesvrš., prez. *dìvljām* - postupati kao divljak, ponašati se neodgojeno, neotesano, prelaziti iz normalnog stanja u divlje.
**dìvljē** pril. - neodgojeno, neotesano, grubo, surovo, kao divljak, na način divljaka.
**dìvljī** prid. odr. v. - suprotno od pitom, neotesan, neodgojen, izvan općih normi ponašanja, neprilagođen.
**divljìna** im. ž. r. - područje izvan civilizacije, sve osobine takvih prostora.
**dȋvno** pril. - na divan, očaravajući način.
**dìvojarac** im. m. r. g. jd. *dȉvojārca*, v. jd. *dȉvojārče*, n. mn. *dȉvojārci*, g. mn. *dȉvojarācā* - divlji jarac, mužjak divokoze, preživar sa manjim zavinutim šupljim rogovima koji živi na planinskom kršu.
**dȉvokoza** im. ž. r. - divlja koza, ženka divojarcu.
**divòta** im. ž. r. - ono što zadivljuje, budi divljenje, ljepota.
**dȉvotan** prid., odr. v. *dȉvotnī* - pun divote, krasan, divan.
**dȉvovskī** prid. odr. v. - ogroman, poput diva, džinovski, gorostasni.
**dȉvovski** pril. - kao div, na divovski način.
**dìzāč** im. m. r., g. jd. *dizáča* - osoba koja nešto diže, npr. tegove.
**dȉzalica** im. ž. r. g. mn. *dȉzalīcā* - stroj za dizanje tereta.
**dȉzalo/dìzalo** im. s. r. - češće lift, uređaj u zgradama za prevoz ljudi u smjeru gore-dolje.
**dȉzati** gl. nesvrš., prez. *dȉžēm*, trp. prid. *dȉzān* - pomicati što iz nižeg u viši položaj.
**dìzdār/dȉzdār** im. m. r. (perz.), g. jd. *dizdára/dȉzdāra*, v. jd. *dȉzdāru/-re*, n. mn. *dizdári/dȉzdāri* - zapovjednik utvrde u vrijeme Osmanskog Carstva.
**dizentèrija** im. m. r. (grč.) - med. zarazna stomačna bolest, srdobolja.
**dìzgīn/dìzgin** im. m. r. (tur.), mn. *dizgíni* - uzda, povodac kojim se upravlja konjem.
**dìzgini** im. m. r. plur. tantum (tur.) - dio zaprežne opreme: dugi kajiši kojima se upravlja upregnutim konjima.
**dìzija/díska** im. ž. r. (tur.) - niska dukata ili bisera.
**djèca** zbir. im. ž. r., dat.jd. *djèci*, lok. jd. *djȅci/djèci*, g. *djècē* - mladi potomci ljudi do 15. godina starosti
**djèčāk** im. m. r., g. jd. *dječáka*, n. mn. *dječáci* - muško dijete poslije ranog djetinjstva do puberteta.
**dječàčić** im. m. r., dem. i hip. - dječak mlađeg uzrasta; mali dječak.
**dječàčina** im. m. r., augm. - korpulentan dječak snažne građe, momčina.
**djèčāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dječake.
**dječárac** im. m. r. g. jd. *dječárca*, n. mn. *dječárci*, g. mn. *djèčārācā* - hip. od dječak.
**dječáštvo** im. s. r. - dječačko doba života.
**djèčica** im. ž. r. hip. - sitan, mala djeca; brojna djeca.
**djèčiji** prid. odr. v. - koji se odnosi na djecu, npr. *djèčijī dôm*.
**djȅd** im. m. r., mn. *djȅdovi*, g. mn. *djȅdōvā*, hip. *dédo, djédo*, rjeđe, *djȅdi*, *djȅdō* - očev ili majkin otac; prenes. preci, oni koji su živjeli prije nas.
**djȅdov** prid. - koji pripada djedu.
**djȅdica/djȅdica** im. m. r. hip. od djed - drag, mio djed, malen djed.
**djȅdičin/djȅdičīn** prid. - koji pripada djedici.
**djédo** im. m. r. - hip. od djed, djed od milja.
**djȅdovina/djedòvina** im. ž. r. - naslijeđeno imanje (zemlja, kuća) koje je djed ostavio svojim potomcima; prenes. domovina.

**djèlātan** prid., odr. v. *djèlātnī* - radan, aktivan, koji djeluje.
**djèlānje** gl. im. s. r. od djelati.
**djèlati** gl. nesvrš., prez. *djèlām* - raditi, biti aktivan, djelovati javno za opću korist.
**djèlatnīk** im. m. r., mn. *djèlatnīci* - osoba koja djela, radnik, službenik.
**djèlatnōst** im. ž. r., instr. *djèlatnošću/ djèlatnosti* - struka, polje rada jedne osobe, više struka.
**djélce** im. s. r., g. jd. *djélca/djélceta*, dem. - malo djelo, kad je autor skroman pa tako naziva svoje djelo.
**djèlić/djèlīć** im. m. r. dem. - mali dio.
**djèlidba** im. ž. r., g. mn. *djèlidbī* - dijeljenje jednog od drugog; dijeljenje jednog broja sa drugim.
**djèlilac** im. m. r., g. jd. *djèlioca* - djelitelj, onaj koji dijeli; u mat. broj kojim se dijeli.
**djèlitelj** im. m. r. - djelilac.
**djèlimicē** pril. - djelimično, djelomice, nepotpuno, parcijalno.
**djèlimičan** prid., odr. v. *djèlimičnī* - koji je to samo jednim dijelom, djelomičan, nepotpun, parcijalan.
**djèlimično** pril. - djelimice, djelomično.
**djèlo** im. s. r., g. jd. *djèla*, g. mn. *djêlā* - proizvod, rezultat rada, stvaranja, činjenja.
**djèlokrūg** im. m. r., mn. *djèlokrūzi* - poslovi koji su u nadležnosti vlasti, područje unutar kojeg se odvija određena djelatnost.
**djèlomicē** pril. - djelimice, djelimično, djelomično.
**djèlomično** pril. - djelimice, djelomice.
**djèlomičan** prid., odr. v. *djèlomičnī* - djelimičan, nepotpun, parcijalan.
**djèlotvōran** prid., odr. v. *djèlotvōrnī* - koji povoljno djeluje, uspješan, efikasan, učinkovit.
**djèlotvōrno** pril. - uspješno, efikasno, učinkovito.
**djèlovati** gl. nesvrš., prez. *djèlujēm* - činiti, raditi, uticati na koga ili šta; raditi javni posao; biti dojmljiv, ostavljati utisak; izvoditi vojne operacije, gađati artiljerijom.
**djèljati** gl. nesvrš., prez. *djèljām* - nožem ili drugim oštrim sredstvom tanjiti, rezati, šiljiti komad drveta dok se ne dođe do željenog oblika.
**djèljenīk** im. m. r., mn. *djèljenīci* - broj koji se dijeli drugim brojem.
**djèljiv** prid., odr. v. *djèljivī* - ono što se može dijeliti na manje dijelove, npr. šest je djeljivo sa tri.
**djèljivōst** im. ž. r., instr. jd. *djèljivošću/ djèljivosti* - osobina onoga što je djeljivo.
**djèljkati** gl. nesvrš., prez. *djèljkām*, dem. - pomalo iz dosade djeljati; precizno i polahko djeljati.
**djènuti se** gl. svrš., prez. *djènēm se* - izgubiti se, neprimjetno nestati, zagubiti se.
**djètelina** im. ž. r. - livadska biljka s tri srcolika lista, služi kao hrana za stoku.
**djètešce/djetéšce** im. s. r., hip. - malo dijete, djetence.
**djetinjàrija** im. ž. r. - neozbiljnost, neprimjerena tvrdnja ili postupanje što mogu učiniti samo djeca.
**djètinjast** prid., odr. v. *djètinjastī* - odnosi se na odraslu osobu koja postupa kao dijete.
**djètinjasto** pril. - neozbiljno, kao dijete, na način djeteta.
**djètinjī** prid. - koji pripada djeci, karakteristično za djecu.
**djètinjiti** gl. nesvrš., prez. *djètinjīm* - ponašati se neozbiljno, nerazumno, kao dijete; stariti i postajati djetinjast.
**djètīnjskī** pril. - kao dijete, na način svojstven djetetu.
**djètīnjstvo/djetínjstvo** im. s. r. - doba života od rođenja do puberteta.
**djètlić/djètlīć** im. m. r. - ptica koja živi u dupljama drveta, dugog kljuna i perja upečatljivih boja, koji «djela», kljuje koru drveta tražeći insekte.
**djéva** im. ž. r., vok. jd. *djêvo* - hip. od djevojka.
**djévac** im. m. r., g. jd. *djévca*, n. mn. *djévci*, g. mn. *djêvācā* - muškarac koji nije imao seksualne odnose ili je lišen dodira sa ženom zbog raznih okolnosti.
**djèvēr** im. m. r., g. jd. *djèvera*, n. mn. *djèveri/djèverovi*, g. mn. *djèvērā/djèverōvā/djeveróvā* - mužev brat; muškarac koji u svatovima vodi mladu prije nego što je preda mužu.



**djèvērka** im. ž. r., dat. jd. *djèvērci/ djèvērki* - djeverova žena, češće: jetrva.
**djèverovati** gl. nesvrš., prez. *djèverujēm* - biti djever na vjenčanju.
**djèvica** im. ž. r. g. mn. *djèvīcā/djèvīcā*- djevojka ili žena koja nije imala seksualne odnose.
**djevičànskī** prid. odr. v. - netaknut, nedirnut, koji pripada djevicama, koji ima osobine djevice.
**djevičànski** pril. - na način djevice, kao djevica.
**djevičànstvo** im. s. r. - nevinost, netaknutost, stanje djevice.
**djèvičnjāk** im. m. r., mn. *djèvičnjāci* - himen, čednjak.
**djèvojaštvo** im. s. r., g. mn. *djèvojaštāvā* - vrijeme života djevojke poslije djetinjstva i prije udaje.
**djèvojče** im. s. r. - hip. od djevojka, djevojčurak.
**djevòjčica** im. ž. r. - dijete ženskog pola.
**djevojčúljak** im. m. r., g. jd. *djevojčúljka*, n. mn. *djevojčúljci*, g. mn. *djevòjčūljākā* - hip. od djevojka, djevojče.
**djevòjčura** im. ž. r., v. jd. *djevòjčuro*, g. mn. *djevòjčūrā*, pejor. - raskalašena nemoralna ženska osoba bez imalo dostojanstva.
**djèvōjka** im. ž. r., dat. *djèvōjci*, v. jd. *djèvojko*, g. mn. *djèvojākā*, v. mn. *djèvojke* - mlada ženska osoba spremna za udaju, koja nije više dijete.
**djevòvati/djèvovati** gl. nesvrš., prez. *djèvujēm* - vrijeme koje provodi djevojka do udaje.
**dlačètina** im. ž. r., augm. i pejor. - ogromna dlaka, dlačurina.
**dlăčica** im. ž. r. dem. - mala dlaka.
**dlăka** im. ž. r., dat. jd. *dlăci/dlăki*, n. mn. *dlăke*, g. mn. *dlâkā* - vlasi koje rastu iz kože čovjeka i životinja.
**dlăkast** prid., odr. v. *dlăkastī* - sličan dlaci, koji je kao dlaka.
**dlăkav** prid., odr. v. *dlăkavī* - obrastao dlakama, kosmat, runjav, rutav.
**dlăkavōst** im. ž. r., instr. jd. *dlăkavošću/ dlăkavosti* - stanje onoga koji je dlakav.
**dlăn** im. m. r., mn. *dlănovi*, g. mn. *dlănōvā* - unutrašnja strana šake sem prsta.
**dlànčić** im. m. r., hip. - mali dlan.
**dlijèto** im. s. r., g. jd. *dlijèta* - oruđe od metala za dubljenje rezbarenje drveta.
**dnêvnī** prid. odr. v. - koji se odvija preko dana, u okviru toga dana, koji se odnosi na dan.
**dnêvnica/dnévnica** im. ž. r. - novčana naknada za jedan dan rada, zarada; naknada za trošak tokom službenog puta.
**dnêvnīk** im. m. r., n. mn. *dnêvnīci* - knjiga u koju se svakodnevno bilježe bitni podaci; novine koje izlaze svaki dan, dnevne novine; radijska ili televizijska emisija sa najsvježijim vijestima toga dana.
**dnêvno** pril. - svaki dan, svakodnevno, na dan, po danu.
**dnö** im. s. r., g. jd. *dnă* - najniži dio, npr. posude, čaše, tvrdi dio ispod vode u moru, jezeru, rijeci.
**do** prijedlog - pokraj, uz; označava mjesto gdje se završava radnja (npr. pet minuta *do kuće*); približnost čega, oko (npr. *do dva kilometra*); uzrok (npr. to je *do vremena*).
**doàjēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *doajéna* - veoma popularan, ugledan stariji predstavnik kakvog muzičkog pravca, društva, uglednog skupa i sl.
**dôb** im. ž. r., dat., instr., lok. *dōbi/dôbi* - jedna od faza u čovjekovom životu, npr. srednja dob.
**dôba**[1] im. s. r., dat. i lok. *dōbu/dôbu* - faza u razvoju Zemlje, kulture, civilizacije, npr. kameno doba; dio dana, npr. jutro, podne.
**dòba**[2] im. ž. r., g. jd. *dòbē* - jedinica u muzici za mjerenje takta.
**dobáciti** gl. svrš., prez. *dòbācīm*, trp. prid. *dòbāčen* - bacanjem učiniti da što padne na tačno određeno mjesto; prenes. govoriti kome što u prolazu, na brzinu.
**dobacívānje** gl. im. s. r. od dobacivati.
**dobacívati** gl. nesvrš. prez. *dobacujem*, trp. prid. *dovacivan* - obavljati dobacivanje, bacati šta do određenog cilja.
**dòbar** prid., odr. v. *dōbrī*, kom. *bòljī* - onaj koji ima sve pozitivne osobine: pošten, koristan, valjan, nije zao i loš; sa svojstvima koja služe namjeni; prikladan, odgovarajući, dovoljne veličine, kakav treba.
**dobárce** im. s. r., g. jd. *dobárca/dobárceta*, g. mn. *dòbarācā*, hip. od dobro[1].

**dòbaviti** gl. svrš., trp. prid. *dòbavljen* - izvršiti opskrbu, namiriti se čime; dokučiti, domoći se čega.
**dòbavljati** gl. nesvrš. prez. *dòbavljām* - vršiti dobavljanje.
**dobàvljāč** im. m. r. - osoba koja vrši dobavlja robu kupcu.
**dobavljàčica** im. ž. r. - žena dobavljač.
**dobàvljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dobavljače.
**dȍberman** im. r. (njem.) - sorta pasa pogodna za dresiranje.
**dobíjati** gl. nesvrš. prez. *dòbījām* - dobivati
**dòbīt/dȍbīt** im. ž. r., instr. jd. *dòbīti/dȍbīti* - profit, preostali dio sredstava u poslovanju nakon podmirenja svih obaveza.
**dobítak** im. m. r. g. jd. *dobítka*, mn. *dobíci* - dobit, profit; ono što se dobije na lutriji, lotu i sl., zgoditak.
**dòbiti** gl. svrš., prez. *dȍbijēm* - primiti što; zaraditi, steći.
**dobívati** gl. nesvrš. prez. *dòbīvām* - dobijati, primati na poklon; sticati.
**dòbitnīk** im. m. r., n. mn. *dóbitnīci* - osoba koja je ostvarila dobitak, koja dobija nagradu.
**dȍboga** pril. - u spoju sa drugom riječju: silno, jako, strašno (npr. *doboga* sposoban).
**dôboš** im. m. r. (mađ.) - mali bubanj koji je nosio telal; mali bubanj u orkestru.
**dobòšār** im. m. r. (mađ.), g. jd. *dobošára* - bubnjar, onaj koji maljicama udara u doboš.
**dobòšārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dobošare.
**dȍbovati** gl. nesvrš., prez. *dȍbujēm* - udarati u doboš, ravnomjerno udarati kao kiša, bubnjati.
**dobràno** pril. - rijetko: dobrahno, prilično, osjetno, svojski.
**dobríčak** im. m. r. g. jd. *dobríčka*, mn. *dobríčci* - isuviše dobar čovjek blage ćudi od kojeg nikom ne prijeti opasnost, dobričina.
**dobrìčina** im. m. r. - dobričak, čovjek dobre i blage ćudi.
**dòbro**[1] im. s. r. - imanje, posjed, nekretnina.
**dòbro**[2] pril. - kako valja, kako treba, savršeno.

**dòbrobīt** im. ž. r., instr. jd. *dòbrobīti* - stanje koje je poželjno, koje ne šteti, sreća, zdravlje, napredak.
**dobročìnilac/dobročìnitelj** im. m. r. g. jd. *dobročìnioca*, vok. jd. *dobročìnioče*, n. mn. *dobročìnioci*, g. mn. *dobročìnilācā* - onaj koji čini dobra djela, koji pomaže drugima.
**dobročinitèljica** im. ž. r. - dobročiniteljka, žena dobročinitelj.
**dobročìniteljka** im. ž. r., dat. jd. *dobročìnitēljki*, g. mn. *dobročìnitēljkī* - dobročiniteljica, žena dobročinitelj.
**dobročìnstvo/dobročínstvo** im. s. r., g. mn. *dobròčīnstāvā/dobročínstāvā* - djelo koje učini dobročinitelj.
**dobròćudan** prid., odr. v. *dȍbroćūdnī/dobròćudnī* - dobre ćudi, dobre duše, koji ima dobru narav.
**dȍbroćūdno/dobròćudno** pril. - dobrodušno, na dobroćudan način.
**dobroćúdnōst/dobròćudnōst** im. ž. r., instr. jd. *dobroćúdnošću/dobròćudnošću/dobròćudnost* i *dobroćúdnosti* - osobina onoga koji je dobroćudan, dobrodušnost.
**dobrodòšao** prid., odr. v. *dobrodòšlī* - u pravo vrijeme, koji je koristan, rado prihvaćen.
**dobrodòšlica** im. ž. r. - radovanje, pozdravi, srdačan doček i sl. pri nečijem dolasku.
**dȍbrodūšan/dobròdušan** prid., odr. v. *dȍbrodūšnī/dobròdušnī* - dobre duše i namjera; dobroćudan.
**dobrodúšnōst/dobròdušnōst** im. ž. r., instr. jd. *dobròdušnošću/dobròdušnosti* i *dobrodúšnošću/dobrodúšnosti* - osobina onoga ko je dobrodušan.
**dȍbrohotan/dȍbrohotan/dobròhotan** prid., odr. v. *dobròhotnī/dòbrohotnī/dȍbrohotnī* - dobronamjeran, blagonaklon.
**dȍbrohotno/dȍbrohotno/dobròhotno** pril. - dobronamjerno, blagonaklono.
**dȍbrohotnōst/dobròhotnōst** im. ž. r., instr. jd. *dòbrohotnošću/dòbrohotnosti* i *dobròhotnošću/dobròhotnosti* - osobina onoga ko je dobrohotan.
**dobronámjeran** prid., odr. v. *dobronámjernī* - koji je sa dobrim namjerama, dobrohotan, blagonaklon.



**dobronámjerno** pril. - na dobronamjeran način, s dobronamjernošću.
**dobronámjernōst** im. ž. r., instr. *dobronámjernošću/dobronámjernosti* - osobina onog ko je dobronamjeran.
**dobròstiv** prid., odr. v. *dobròstivī* - koji izražava dobrotu, milostiv, dobar, blag.
**dobròstivo** pril. - milostivo, blago, milo, na dobar način.
**dobrosúsjedskī** prid. odr. v. - dobri odnosi među susjedima, komšijski.
**dobròta** im. ž. r. - osobina suprotna zloći, koju ima osoba s dobrim namjerama i postupcima, koja ne čini zlo.
**dȍbrotvor/dȍbrotvōr** im. m. r. - čovjek koji čini dobra djela, pomaže materijalno u nevolji drugima, zaštićuje ih, omogućuje opstanak.
**dȍbrotvōrka** im. ž. r., dat. jd. *dȍbrotvōrki*, g. mn. *dȍbrotvōrkī* - žena dobrotvor.
**dȍbrotvōrnī** prid. - koji se odnosi dobrotvorstvo.
**dȍbrotvōrno** pril. - na način činjenja dobrih djela.
**dobrotvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *dobrotvórnošću/dobrotvórnosti* - osobina onoga što je dobrotvorno.
**dobrovóljac** im. m. r., g. jd. *dobrovóljca*, g. mn. *dobròvōljācā* - osoba koja bez protivljenja i bez prisile svojom voljom sudjeluje u ratu ili kakvoj drugoj aktivnosti, dragovoljac.
**dobrovòljačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dobrovoljce.
**dȍbrovōljan** prid., odr. v. *dȍbrovōljnī* - koji se odnosi na vlastitu dobru volju, bez ičije prisile, svojom slobodnom odlukom.
**dobrovóljnōst** im. ž. r., instr. jd. *dobrovóljnošću/dobrovóljnosti* - osobina onoga koji dobrovoljno, bez prisile pristaje sudjelovati u određenoj aktivnosti.
**dobrovóljstvo** im. s. r. - dobrovoljnost, služenje proisteklo iz vlastite dobre volje, bez poziva i prisile.
**dòcent/dócent** im. m. r. (lat.), g. mn. *dòcenātā/dócenātā* - prvo zvanje u koje se bira profesor na fakultetu nakon odbrane doktorske teze.
**dočárati** gl. svrš., prez. *dòčārām* - vješto riječima prikazati šta kako bi slušalac mogao u mislima stvoriti vjernu sliku.

**dočarávati** gl. nesvrš., prez. *dočàrāvām* - obavljati dočaravanje.
**dòček** im. m. r., g. mn. *dòčeci/dòčēkā* - primanje gostiju uz poštovanje običaja ili protokola, pozdravljanje, dobrodošlice itd.
**dòčekati** gl. svrš., prez. *dòčekām* - kad se ostvari ono što se očekivalo, nečiji dolazak ili rješenje kakvog problema.
**dočekívānje** gl. im. s. r. od dočekivati.
**dočekívati** gl. nesvrš., prez. *dočèkujēm* - obavljati dočekivanje.
**dočèpati se** gl. svrš., prez. *dočèpām se* - teškom mukom doći do čega, dokopati se; pejor. na brzinu doći do čega, ugrabiti.
**dočìtati** gl. svrš., prez. *dočìtām*, trp. prid. *dȍčitān* - završiti sa čitanjem knjige, doći do kraja.
**dòčuti** gl. svrš., prez. *dòčujēm* - posredno saznati neku informaciju, načuti.
**dóći/dôći** gl. svrš., prez. *dôđēm*, imp. *dóđi* - stići sa jednog mjesta na drugo u blizinu onoga koji govori, prispjeti.
**dodátak** im. m. r., g. jd. *dodátka*, n.mn. *dodáci*, g. mn. *dòdātākā* - nešto što se dodaje na postojeću cjelinu ili količinu, dodatak na plaću; u gram. riječ koju dodajemo da bi izraz bio jasniji, npr. atribut je dodatak subjektu.
**dòdati** gl. svrš., prez. *dòdām*, trp. prid. *dȍdāt/dȍdān* - kakvim dodatkom povećati već postojeće stanje, obim ili broj, dometnuti; pružiti kome što; još nešto reći nakon iznesenog mišljenja.
**dȍdatnī** prid. - koji se dodaje na nešto postojeće, npr. dodatni problemi.
**dodávati** gl. nesvrš., prez. *dòdājēm* - up. dodati.
**dodèrati** gl. svrš., prez. *dòderēm/dodèrēm*, trp. prid. *dȍderān* - nešto nakon duge upotrebe (cipele, kaput i sl.) potpuno istrošiti.
**dòdijati** gl. svrš., prez *dòdijēm* - dosaditi zbog stalnog ponavljanja istih i neugodnih zbivanja, duge dosadne priče, dotužiti.
**dodijávati** gl. nesvrš., prez. *dodìjāvām* - up. dodijati.
**dodijèliti** gl. svrš., prez. *dodijèlīm* - up. dodjeljivati.

**dödīr** im. m. r., n. mn. *dȍdīri* - doticaj, dodirnuti, dotaknuti koga prstom i sl., doticaj.
**dodirívati** (se) gl. nesvrš., prez. *dodìrujēm (se)* - lagano se obostrano doticati; imati približno isto mišljenje kao neko drugi.
**dodìrljiv** prid., odr. v. *dodìrljivī* - koji se može dodirnuti, dotaknuti; prenes. dostupan.
**dodírnuti** (se), svrš. prez. *dòdīrnēm (se)*- up. dodirivati
**dodjeljívati** gl. nesvrš., prez. *dodjèljujēm* - dati kome nešto poštujući određene propise; povjeriti kome kakvu dužnost, postaviti ga na neko radno mjesto.
**dödola** im. ž. r. - kad momak ili djevojka okićeni cvijećem za vrijeme suše pjevaju obredne pjesme kojima se moli da padne kiša (*oj dodo, oj dodole*).
**dödolskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dodole.
**dodúšē** pril. - ustvari, upravo, zapravo.
**dodvorávānje** gl. im. s. r. od dodvoravati se.
**dodvorávati se** gl. nesvrš., prez. *dodvòrāvā se* - ulizivati se kome radi sticanja naklonosti a zbog svoje koristi, laskati, ulagivati se.
**dòdvorica** im. m. r. - ulizica, osoba koja se dodvorava.
**dòdvorìčkī** prid. odr. v. - ulizivački, koji se odnosi na dodvorice.
**dodvòriti se** gl. svrš., prez. *dodvòrīm* se - up. dodvoravati se
**dóga** im. ž. r. (engl.), dat. *dógi* - sorta snažnog i velikog psa.
**dögađāj** im. m. r., mn. *dȍgađāji* - zbivanje, ono što se dogodilo na nekom mjestu i u neko vrijeme; zgoda, važna pojava.
**dogáđati se** gl. nesvrš., prez. *dȍgāđā se* - dešavati se, zbivati se.
**dogégati se** gl. svrš., prez. *dògēgām se* - stići, doći gegajući se.
**dòglāvnīk/dóglavnīk** im. m. r. - hist. prvi do vladara, cara, kralja, kneza, poglavara; danas van upotrebe poglavar i doglavnik.
**döglēd** im. m. r. - optička sprava za posmatranje udaljenih objekata; dalekozor, dvogled.
**döglēdan** prid., odr. v. *dȍglēdnī* - koji će se ubrzo dogoditi, u bliskoj budućnosti.
**dögma/dògma** im. ž. r. (grč.), g. *dȍgmī/dògmī* - uvjerenje, mišljenje ili tvrdnja iza kojih se čvrsto stoji, koje treba odmah prihvatiti bez mogućnosti provjere, npr. religijska dogma, ideološke dogme itd.
**dogmatìzam** im. m. r. (grč.), g.jd. *dogmatizma* - oslanjanje na dogmu u radu, djelovanju, mišljenju, ponašanju.
**dògnati** gl. svrš., prez. *dògnām*, trp. prid. *dȍgnān* - dovesti gonjenjem koga ili što na željeno mjesto; prenes. prisiliti koga da dođe.
**dògodinē** pril. - iduće godine, neće biti u ovoj godini nego u narednoj.
**dogòditi se** gl. svrš., prez. *dògodī se* - desiti se, zbiti se, ostvariti se.
**dogodóvština** im. ž. r. - događaj, doživljaj, zgoda iz života; avantura, pustolovina.
**dògon/dógon** im. m. r. - ono što je dotjerano, dognano, ob. stoka.
**dogòrjeti** gl. svrš., prez. *dogòrīm*, prid. rad. *dogòrio, dogòrjela* - izgorjeti do kraja, npr. svijeća.
**dogòtoviti** gl. svrš., prez. *dogòtovīm*, trp. prid. *dogòtovljen* - dovršiti, završiti, spremiti; učiniti da šta bude gotovo.
**dögovōr** im. m. r. - sporazum, postizanje potpune saglasnosti o ključnim tačkama i međusobnim obavezama u poslu i sl.; sastanak zakazan radi dogovaranja.
**dögovōran** prid. odr. v. *dȍgovōrnī* - sporazuman.
**dogovòriti se** gl. svrš., prez. *dogòvorīm se*, trp. prid. *dogòvoren* - uspostaviti dogovor, sporazumjeti se.
**dögovōrno** pril. - prema dogovoru, sporazumno.
**dográditi** gl. svrš., prez. *dògradīm*, trp. prid. *dògrāđen* - građenjem na već sagrađeno dodati još jedan dio.
**dográdnja** im. ž. r. - dograda, dograđivanje uz već sagrađeno, nadograđivanje.
**dogr̀djeti/dogr̀djeti** gl. svrš., prez. *dògr̄dīm/dògrdīm* - dodijati, dosaditi, dojaditi kome.
**dogúrati** gl. svrš., prez. *dògūrām* - guranjem što smjestiti; prenes. doći do nekog kraja.



**dogústiti** gl. svrš., prez. *dògūstī* - zapasti u neprilike; kad dođiju životne teškoće i nevolje.
**dòhaberiti** gl. svrš. (ar.), prez. *dòhaberīm* - dojaviti, obavijestiti, prenijeti vijest.
**dòhakati** gl. svrš. (tur.), prez. *dòhakām* - stati kome ili čemu u kraj, učiniti da se prestane sa podvalama, marifetlucima i sl.
**dòhodak** im. m. r. g. jd. *dòhotka*, n. mn. *dòhoci*, g. mn. *dòhodākā* - zarađeni novac, plata, plaća; ono što se zaradi u određenom vremenskom periodu i na kraju obračuna.
**dohòđēnje** gl. im. s. r. od dohoditi.
**dohòditi** gl. nesvrš., prez. *dohòdīm* - dolaziti, redovno navraćati na određeno mjesto.
**dohrániti** gl. svrš., prez. *dòhrānīm*, trp. prid. *dòhrānjen* - dovršiti hranjenje; brinuti se o kome do smrti; pojačati hranu stoci kako bi dobila na težini zbog prodaje.
**döhvāt/dóhvat/dòhvat** im. m. r. - nevelika razdaljina, onolika da se može rukom dohvatiti.
**dòhvatiti** gl. svrš., prez. *dòhvatīm*, trp. prid. *dòhvaćen* - dodirnuti ili uhvatiti ono što je na dohvat ruke.
**dòimānje** gl. im. s. r. od doimati.
**dòimati se** gl. nesvrš., prez. *dòimām se* - izazvati dojam, ostavljati utisak, činiti se.
**dòista/döista** pril. - zaista, stvarno, uistinu, zbilja.
**dojáditi** gl. svrš., prez. *dòjādīm* - dosaditi, dodijati, dozlogrditi.
**dòjakošnjī** prid. odr. v. (arh.) - dosadašnji.
**dójam** im. m. r. (češ.), g. jd. *dójma*, n. mn. *dójmovi* - utisak, lijep ili ružan doživljaj izazvan opažanjem spoljnih pojava.
**döjava** im. ž. r., g. mn. *dojāvā* - tajna informacija izrečena u povjerenju, ono što treba samo neko da zna; denuncijacija.
**dojáviti** gl. svrš., prez. *dòjāvīm*, trp. prid. *dòjāvljen* - prenijeti dojavu onom ko to mora znati.
**dojavljìvāč** im. m. r., g. jd. *dojavljiváča*, g. mn. *dojavljiváčā* - osoba koja prenosi dojave; doušnik, potkazivač, denuncijant.
**dojèdan** zamj., g. jd. *dojēdnog(a)* - svaki (ob. u kontekstu svi dojednoga - svaki bez izuzetka).
**dòjēnče** im. s. r. g. jd. *dòjēnčeta*, zb. im. *dòjenčād* - dijete koje još sisa, beba.
**dòjilica** im. ž. r. - sprava za mužu krava.
**dòjilja/dòjīlja** im. ž. r. - žena koja doji svoje dijete.
**dòjēnje** gl. im. s. r. od dojiti.
**dòjiti** gl. nesvrš., prez. *dòjīm*, trp. prid. *dȍjen* - hraniti mlijekom dojenče ili mladunče.
**dôjka** im. ž., dat. jd. *dôjci*, g. mn. *dôjki* - sisa, žena ima dvije dojke na grudima koje poslije porođaja luče mlijeko za hranu dojenčetu.
**döjkinja/dôjkinja** im. ž. r. - žena koja doji tuđe dijete.
**dòjmljiv** prid., odr. v. *dòjmljivī* - koji ostavlja veoma jak dojam, utisak.
**dòjmljivōst** im. ž. r., instr. jd. *dòjmljivošću/dòjmljivosti* - osobina onoga što je dojmljivo.
**dojučèrašnjī** prid. odr. v. - koji je postojao do juče; donedavni.
**dȍk**[1] im. m. r. (engl.), mn. *dòkovi* - mjesto gdje se smještaju brodovi radi popravke, istovara i utovara robe itd.
**dȍk**[2] vezn. - npr. u vremenskoj rečenici, npr. Dok radi, dobro je.
**dòkačiti** gl. svrš., prez. *dòkačīm* - udariti, zahvatiti koga ili što.
**dòkad(a)** pril. - do kojeg vremena, dokle.
**dòkasno/dökasno** pril. - ostati u noći dugo budan, izbivati do jutarnjih sati.
**dókaz** im. m. r. - činjenica koja pomaže da se utvrdi istina.
**dokázati** gl. svrš., prez. *dòkāžēm*, trp. prid. *dòkāzān* - pomoću činjenica utvrditi istinu, na osnovu očiglednih činjenica izvesti dokaz.
**dókaznī** prid. - koji se odnosi na dokaz, ono što ima vrijednost činjenice pomoću koje se izvodi dokaz.
**dokàziv** rjeđe: **dokàžljiv** prid., odr. v. *dokàzivī/dokāžljivī* - kojem se može dokazati; koji se može dokazati.
**dòker** im. m. r. (engl.) - fizički radnik na doku, radnik koji utovara i istovara robu na doku; hamal.
**dokinúće** gl. im. s. r. od dokinuti.

**dòkinuti** gl. svrš., prez. *dòkinēm*, trp. prid. *dòkinūt* - završiti s nečim, ukinuti ga da više ne postoji; zaustaviti, obustaviti.

**doklatáriti se** gl. svrš., prez. *doklàtārīm se* - pejor. dovući se nakon potucanja ili klatarenja na neko mjesto i naseliti se.

**dȍklē/dóklē/dókle** pril. - dokad.

**dòknaditi** gl. svrš. - češće: nadoknaditi, naći zamjenu za ono što je izgubljeno.

**dòkolica** im. ž. r. - vrijeme kad se ne radi, slobodno vrijeme.

**dòkoličār** im. m. r. - besposlenjak.

**dòkoličārski** pril. - kao dokoličar, na način besposlenjaka.

**dòkoljenica** im. ž. r. - čarapa koja seže do koljena.

**dòkon** prid., odr. v. *dòkonī* - besposlen, koji ima previše slobodnog vremena.

**dokònčati** gl. svrš., prez. *dokònčām*, trp. prid. *dȍkončān* - dovršiti, privesti kraju, dovesti do konca.

**dokotȑljati se** gl. svrš., prez. *dokotȑljā se* - zaustaviti se na nekom mjestu nakon kotrljanja; prenes. postići kakav uspjeh, dogurati do dobrog mjesta sa malo rada i puno sreće.

**dòkrājčiti** gl. svrš., prez. *dòkrājčīm* - uništiti, učiniti da nešto ima kraj; usmrtiti.

**dòksat** im. m. r. (tur.) - izbočeni dio u prednjem dijelu kuće sa prozorima na tri strane, neka vrsta balkona.

**dȍktor** im. m. r. (lat.), g. jd. *dȍktora*, g. mn. *dȍktōrā* - najviši akademski stepen koji se najčešće stiče odbranom doktorske teze; razg. ljekar, liječnik.

**doktòrāt** im. m. r. (lat.) - najveći akademski stepen, posjedovanje titule doktora nauka.

**doktorírānje** gl. im. s. r. od doktorirati.

**doktorírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *doktòrīrām* - postajati i postati doktor nauka odbranom doktorske teze.

**doktrína** im. ž. r. (lat.) - skup teorija, mišljenja, stavova, činjenica i sl. vezanih za određenu oblast, npr. ekonomska doktrina, vojna doktrina.

**doktrinárac** im. m. r., (lat.), g. jd. *doktrinárca* - osoba koja se slijepo drži doktrine.

**dokúčiti** gl. svrš., prez. *dòkūčīm* - dohvatiti nešto ispruženom rukom ili se poslužiti pomagalom ako je dalje; prenes. razumom nešto riješiti šta u prvi mah nije razumljivo, shvatiti šta, rekonstruisati.

**dokùmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *dokùmenātā* - pisani dokaz, tekst kao argument, živ primjer, isprava, povelja.

**dokumentácija** im. ž. r. (lat.) - zbirka dokumenata; niz dokumenata o istom problemu; mnogi dokumenti kojima se nešto dokazuje.

**dȍkumentarnī** prid. odr. v. (lat.) - potkrijepljen originalnim dokumentima kao dokazima, oslikano stvarno stanje (film, fotografija, pisani dokaz).

**dokumentírānje/dòkumentovānje** gl. im. izv. od dokumentirati/ dokumentovati.

**dokumentírati/dòkumentovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *dokumèntīrām/dokùmentujēm* - priložiti dokumente kao dokaze, potkrijepiti dokazima.

**dokúpiti** gl. svrš., prez. *dòkupīm*, trp. prid. *dòkūpljen* - kupiti još šta osim onog što je već kupljeno.

**dokùndisati** gl. svrš. (tur.), prez. *dokùndišēm* - dojaditi, dodijati, dozlogrditi; nauditi.

**dokusúriti** gl. svrš. (ar.), prez. *dokùsūrīm* - uništiti koga ili što; učiniti čemu kraj; dokrajčiti.

**dô(l)** im. m. r., n. mn. *dòlovi* - mala dolina, udolina.

**dòlāf** im. m. r. (perz.), g. jd. *doláfa* - ormar sa policama pričvršćen na zid ili uzidan u zidu.

**dòlaktica** im. ž. r. - češće: podlaktica.

**dòlama** im ž. r. (tur.), g. mn. *dȍlāmā* - duga haljinka sa rukavima preko koje se stavlja pojas; kratak gornji kaput koji su nosili konjanici.

**dòlāp** im. m. r. (perz.), g. jd. *dolápa* - od drveta izgrađen sistem za navodnjavanje.

**dòlazak** im. m. r., g. jd. *dòlaska* - radnja približavanja koga ili čega na očekivanom mjestu, vrijeme odvijanja pomenute radnje.

**dòlažēnje** gl. im. s. r. od dolaziti.

**dòlaziti** gl. nesvrš., prez. *dòlazīm* - vršiti radnju dolaska, približavati se određenom mjestu.

**dolepȑšati** gl. svrš., prez. *dolepȑšām* - doletjeti lepršajući (ptica).



**dolètjeti** gl. svrš., prez. *dòletīm* - stići leteći na neko mjesto; prenes. stići u velikoj žurbi, najedanput se pojaviti.

**dòličan/dóličan** prid., odr. v. *dòličnī/dóličnī* - prikladan, usklađen sa pristojnošću, ugledom, dostojanstvom i znanjem; kompetentan.

**dòlično** pril. - prikladno, na doličan način, kako dolikuje; kompetentno.

**doľijati/dolíjati** gl. svrš., prez. *dòlījām* - biti uhvaćen, ulovljen u krađi, laganju i raznim marifetlucima bez obzira na lukavstvo, mudrost, snalažljivost.

**dolijèvānje/dolívānje** gl. im. s. r. od dolijevati/dolivati.

**dolijèvati/dolívati** gl. nesvrš., prez. *dòlijēvām/dòlīvām* - dosipati tečnost, dodavati još na već ulivenu tekućinu.

**dòlikovati/dólikovati** gl. nesvrš., prez. *dòlikujēm/dólikujēm* - biti prikladno, odgovarati, pristajati, priličiti.

**dolìna/dòlina** im. ž. r. - dio zemljišta između brda, često uz kakvu rijeku.

**dòliti** gl. svrš., prez. *dȍlijēm* - up. dolijevati/dolivati.

**dòlma** im. ž. r. (tur.) - paprike napunjene mljevenim mesom, pirinčom i začinima; punjene paprike.

**dòlmiti** gl. nesvrš., prez. *dòlmīm* - puniti, nadijevati, filovati.

**dòljanin/dóljanin** im. m. r., n. mn. *dȍljāni/dóljani* - osoba koja je iz doline, koja živi u dolini.

**dȍlje** pril. - u nizini, ispod nogu, suprotno od gore.

**dôm** im. m. r., g. jd. *dòma*, n. mn. *dòmovi* - kuća, tamo gdje živimo sa porodicom; porodica i kućna čeljad; zemlja gdje smo rođeni, kraj, zavičaj.

**dòmāćī** prid. odr. v. - koji pripada domu; koji je izrađen kod kuće, namijenjen za upotrebu u kući; proizveden u zemlji, nije uvoz; prisan i prirodan u ophođenju, patrijarhalan (o osobi).

**domàćica** im. ž. r., v. jd. *domàćice* - rjeđe: kućanica; žena domaćinu, domaćinova supruga, koja vodi poslove u kući; svaka žena koja brine o redu tamo gdje je potreban domaći ugodaj (prijemi, ugostiteljski objekti i sl.); nezaposlena žena.

**domàćin** im. m. r., n. mn. *domàćini* - glava porodice, osoba koja se se brine o porodici, upravlja domom i bori za bolji život; osoba kojoj je dužnost da se brine za neki objekat, prostorije i sl.; lice koje je na svadbi ili nekoj drugoj svečanosti na prvom mjestu.

**domàćīnski** pril. - ponašati se kao domaćin, u korist i prosperitet porodice.

**domaćínstvo** im. s. r., g. mn. *domàćīnstāvā* - posjed (kuća, zemlja, stoka), imovina čiji je vlasnik domaćin; posjed kao ekonomska jedinica.

**dòmālī** prid. odr. v. u službi im. m. r. - prst na ruci; onaj do maloga prsta.

**dòmalo** pril. - vremanski: skoro odmah iza neke radnje u prošlosti.

**domámiti** gl. svrš., prez. *dòmāmīm*, trp. prid. *dòmāmljen* - privući koga da dođe iako je to izgledalo nemoguće.

**domamljívati** gl. nesvrš. - up. domamiti.

**dȍmār/dòmār** im. m. r., g. jd. *dȍmāra/domára* - osoba koja čuva i brine se o održavanju kuće, prostorija kakve institucije i sl.

**dȍmārka/dòmārka** im. ž. r. dat. jd. *dȍmārki/dòmārki*, g. mn. *dȍmārki/dòmārki* - žena domar.

**dȍmašāj** im. m. r., n. mn. *dòmašāji* - udaljenost koja je na dohvat ruke; ono što se može dosegnuti; doseg, domet.

**dòmašiti** gl. svrš., prez. *dòmašīm* - dobaciti, dohvatiti, dosegnuti što na nekoj udaljenosti.

**domàzet** im. m. r. - muž koji je zasnovao porodicu na ženinom imanju, doslovno: zet u ženinom domu.

**domázluk** im. m. r. (tur.) - domaće životinje koje se uzgajaju za potrebe domaćinstva; mjesto gdje se napasa stoka.

**dòmēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *doména* i **doména** im. ž. r. (fr.), g. jd. *doménē* - područje ili oblast u nauci, struci, sfera, djelokrug; u vrijeme feudalizma zemljišni posjedi kralja; u širem značenju: državno imanje, zemljoposjedi, vlastelinstvo.

**dómet** im. m. r. - najveća razdaljina do koje se može dobaciti, dometnuti; prenes. zadnja moguća granica uma, struke, saznanja, sredstava itd.; doseg.

**dòmetati/domètati** gl. nesvrš., prez. *dòmećēm* - up. dometnuti.

**dòmetnuti** gl. svrš., prez. *dòmetnēm*, trp. prid. *dòmetnūt* - dobaciti, npr. kame-

nom; dodati, učini da nečega ima više, potkrijepiti sa više riječi kakvu tvrdnju.

**domìcīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *domicíla* - stalno boravište, mjesto stanovanja.

**dominácija** im. ž. r. (lat.) - vladavina nad nekim, moć, premoć, prevlast.

**dominànta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *dominàntī* - glavna osobina, svojstvo koje prevladava, glavna nit; peti stepen muzičke dijatonske skale (dur ili mol).

**dominàntan** prid. (lat.), odr. v. *dominàntnī* - koji dominira, preovladava.

**dominíránje** gl. im. s. r. (lat.) od dominirati.

**dominírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *domìnīrām* - preovladavati, imati vlast, isticati se, izdizati se; histor. gospodovati.

**dȍmine/dòmine** im. ž. r. mn. (tal.) - provougle pločice na kojima su tačke i prazna polja koje služe za igru.

**dòmisliti** gl. svrš., prez. *dòmislīm*, trp. prid. *dòmišljen* - završiti sa mišljenjem i oblikovati konačan stav, još smisliti.

**domíšljānje** gl. im. s. r. od domišljati.

**domíšljati se** gl. nesvrš., prez. *dòmīšljām se* - pomoću mišljenja pokušavati naći najbolje rješenje kakvog problema; smišljati, dovijati se.

**dòmobrān** im. m. r. - mobilizirani pripadnik vojske u Nezavisnoj državi Hrvatskoj tokom Drugog svjetskog rata; doslovno: onaj koji brani domovinu.

**dȍmobrānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na domobrane.

**dȍmobrānski** pril. - kao domobran, na domobranski način.

**dòmoći se** gl. svrš., prez. *dòmognēm se* - doći na željeno mjesto; uzeti u posjed nešto nakon dugog rada i napora; steći što.

**dȍmoljūblje** im. s. r. - ljubav prema domovini; patriotizam; rodoljublje.

**domòrodac/domoródac** im. m. r., g. jd. *domòroca/domoróca*, g. mn. *domòrodācā/domòrōdācā* - starosjedilac, onaj ko je odvajkada stanovnik u tom kraju.

**dòmovina** im. ž. r. - zemlja u kojoj smo rođeni, iz koje potičemo, u kojoj je naš dom, za koju su vezani naši osjećaji.

**dòmovīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na domovinu.

**domunđávānje** gl. im. s. r. od domunđavati se.

**domunđávati se** gl. nesvrš., prez. *domùnđāvām se* - dogovarati se šapćući sa istomišljenikom, razmjenjivati mišljenje sa nekim tako da drugi ne čuju i ne razumiju, sašaptavati se.

**dòmuz** im. m. r. (tur.) - krmak, prasac; prenes. tvrdoglav čovjek.

**domùzluk** im. m. r. (tur.) - ljutnja iz tvrdoglovasti, tvrdoglavost, nepodopština, krmaluk.

**dòmuzovina** im. ž. r. - krmetina.

**donácija** im. ž. r. (lat.) - dar, poklon, prilog kao pomoć u novcu ili nečem drugom bez obaveze vraćanja.

**dònātor** im. m. r. (lat.) - davalac donacije, onaj koji daruje (osoba, agencija, državni organ, humanitarna organizacija itd.).

**dȍndē** pril. - do određenog mjesta.

**dònedāvnī/dȍnedāvnī** prid. odr. v. - koji je postojao do prije kratkog vremena.

**dònedāvno/dȍnedāvno** pril. - do prije kratkog vremena.

**dòneklē/dȍneklē** pril. - nije u cijelosti, djelimice, do neke mjere.

**dònijeti** gl. svrš., prez. *dònesēm/donèsēm*, rad. prid. *dȍnio, dȍnijela*, trp. prid. *donèsen* - robu, namirnice, novac, kakav materijal itd. u rukama prenijeti do određenog mjesta; prenes. usvojiti zakon, objaviti mjere.

**donòsilac** im. m. r., g. jd. *donòsioca*, n. mn. *donòsioci*, g. mn. *donòsilācā* - osoba koja šta donosi; organ koji donosi zakone, propise, uredbe i sl.

**donòsitelj** im. m. r. - donosilac.

**donositèljica** im. ž. r. - žena donosilac/donositelj.

**donòsiti** gl. nesvrš., prez. *dònosīm*, trp. prid. *donèsen/dȍnijet* - up. donijeti.

**dònošče** im. s. r., g. jd. *dònoščeta* - dijete rođeno u pravo vrijeme, ni prije, ni poslije očekivanog dana poroda.

**dòpadati se** gl. nesvrš., prez. *dòpadām se* - sviđati se, smatrati šta lijepim.

**dopàdljiv** prid., odr. v. *dopàdljivī* - ugodan za oko, koji se dopada.

**dopàdljivo** pril. - ugodno za oko, privlačno.



**dopàdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *dopàdljivošću/dopàdljivosti* - osobina onoga što se dopada, onoga koji je dopadljiv.

**dòpasti** gl. svrš., prez. *dòpadnēm se* prez. *dòpadnēm* - zapasti u kakvu nevolju, suočiti se sa kakvim zlom, doći u neželjenu situaciju.

**dòpasti se** gl. svrš., prez. *dòpadnēm se* - svidjeti se, up. dopadati se.

**dòpīng** im. m. r. (engl.), mn. *dòpīnzi*, g. mn. *dȍpīngā* - medikament koji pojačava psihofizičke sposobnosti sportaša kako bi postigli izvrsne rezultate.

**dòpis/dópis** im. m. r. - službeni akt, dokument u administrativnoj komunikaciji; u novinarstvu članak dopisnika iz inostranstva i udaljenih mjesta.

**dopísati** g. svrš., prez. *dòpīšēm* - dodati još teksta na ono što je već napisano; dovršiti pisanje.

**dopisívati (se)** gl. nesvrš., prez. *dopìsujēm (se)* - se: slati kome pisma i primati ih, voditi prepisku; stalno dodavati nove rečenice na nešto što je već napisano.

**dòpisnica/dópisnica** im. ž. r. - poštanska karta sa markom za dopisivanje, nema slike, pa se razlikuje se od razglednice; žena novinar.

**dòpisnīčkī/dópisničkī** prid. - koji se odnosi na dopisnike i dopisnice.

**dòpisnīk/dópisnīk** im. m. r. n. mn. *dòpisnīci/dópisnīci* - novinar koji šalje dopise, vijesti, reportaže nekom javnom mediju iz inostranstva ili udaljenih mjesta.

**dòpisnīštvo/dópisnīštvo** im. s. r. - radna jedinica izvan sjedišta javnog medija koja šalje dopise uredništvu kako bi bili objavljeni.

**dòplata** im. ž. r. - dodavanje određene količine novca na već uplaćenu sumu.

**dòplatak** im. m. r., n. mn. *dòplaci*, g. jd. *dòplatka*, g. mn. *dòplatākā* - ono što se zaposlenom isplaćuje prema određenom propisu kao dodatak uz osnovnu plaću, (npr. dječijī dòplatak).

**doplátiti** gl. svrš., prez. *dòplātīm*, trp. prid. *dòplāćen* - uplatiti još novca na već uplaćenu svotu zbog raznih uzroka (poskupljenja i sl.).

**dopódne/dopódnē** pril. - vrijeme prije ručka, od jutra do podneva.

**dopódnevnī/dòpodnēvnī** prid. - prijepodnevni, koji pripada tom vremenu.

**dȍpola** pril. - do polovice čega, do polovine.

**dòpratiti** gl. svrš., prez. *dòpratīm*, trp. prid. *dòpraćen* - stići s nekim u društvu na određeno mjesto, dovesti koga.

**dȍprema** im. ž. r. - isporuka, dovoženje robe na odredište.

**doprémati** gl. nesvrš., prez. *dòprēmām* - isporučivati, donositi, dovoziti robu.

**doprémiti** gl. svrš., prez. *dòprēmīm*, trp. *dòprēmljen* - isporučiti, donijeti, dovesti, dovući robu.

**dòpreporodnī/dȍpreporodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nešto prije kakvog preporoda.

**dòpirānje** gl. im. s. r. od dopirati.

**dòpirati** gl. nesvrš., prez. *dòpirēm* - dosezati, dolaziti do određenog mjesta ili osobe uz određeni napor i teškoće; dolaziti iz daljine (zvuk i sl.) sa snagom koja je sve manja kako se približava cilju.

**dòprijeti** gl. svrš., prez. *dȍprēm*, rad. prid. *dȍprō, dȍprla* - dosegnuti, doći do određeneg mjesta ili osobe uz uloženi napor; doći iz daljine sa umanjenom snagom (zvuk, ideje, vijesti i sl.).

**doprìnijeti** gl. svrš., prez. *doprìnesēm/doprinèsēm* - svojim sudjelovanjem pomoći da se nešto uspješno okonča, dati svoj prilog u radu, pridonijeti.

**doprinòsiti** gl. nesvrš., prez. *doprìnosīm* - stalno nastojati da se nešto uspješno okonča, davati svoj doprinos.

**dȍprinos/doprínos** im. m. r. - sve ono što neko uradi kako bi se neka aktivnost uspješno okončala (novac, ideje, zamisli, rad i sl.); obavezno namjensko odbijanje određenog postotka od novčanih prihoda građana i preduzeća čime država finansira zdravstvo, obrazovanje i sl.

**dȍpuna** im. ž. r. - ono što se doda čemu da bi postalo cjelina.

**dòpuniti** gl. svrš., prez. *dòpunīm*, trp. prid. *dòpunjen* - dodati čemu ono što nedostaje kako bi postalo cjelovito, funkcionalno, npr. dopuniti bateriju.

**dopúnjavati** gl. nesvrš., prez. *dòpunjāvām* - dodavati čemu ono što nedostaje kako bi postalo cjelovito, funkcionalno i sl.

**dòpunskī/dópunskī** prid. - koji ima službu dopune, koji dopunjava.
**dòpust/dópust** im. m. r. - neradni dani koji se dobivaju prema propisima o službi.
**dopùstiti** gl. svrš., prez. *dòpustīm*, trp. prid. *dòpušten* - dozvoliti; ne protiviti se da neko nešto uradi.
**dopùstiv** prid., odr. v. *dopùstivī* - koji se može dopustiti, za koji nema prepreke da se uradi.
**dopúštati** gl. nesvrš., prez. *dòpūštām* - up. sa svrš. dopustiti.
**dopušténje** im. s. r. - odobrenje, dozvola.
**doputòvati** gl. svrš. prez. *dopùtujēm* - doći na neko odredište nakon putovanja.
**dörada** im. ž. r. - završiti nešto što nije do kraja završeno, dodati elemente koji nedostaju kako bi što predstavljalo cjelinu, dotjerivanje nekog proizvoda.
**doráditi** gl. svrš., prez. *dòrādīm*, trp. prid. *dòrāđen* - završiti, dotjerati šta da bude cjelina, dodati elemente koji nedostaju.
**dorađívati** nesvrš., prez. *doràđujēm* - up. sa svrš. doraditi.
**dòrāsti** gl. svrš., prez. *dorástem/dorástēm*, rad. prid. *dòrāstao, dörāsla* - imati razvijene sposobnosti za obavljanje kakvog složenog posla, biti sposoban.
**dòrat** im. m. r. (tur.) - konj tamnorīđe dlake, dorin, doro.
**dòratast** prid. - tamnorid.
**dòreći** gl. svrš., prez. *dorèčēm/dòreknēm*, trp. prid. *dorèčen* - na već rečeno dodati još kako bi se bolje razumjelo, izreći sve do kraja, u potpunosti riječima oblikovati što.
**dóro** im. m. r. - hip. od dorat.
**dòručak** im. m. r., g. jd. *dòručka*, n. mn. *dòručci*, g. mn. *dòručākā* - prvi obrok u danu, uzimanje hrane na početku dana.
**dòručkovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *dòručkujēm* - pojesti ili jesti doručak.
**dòsad(a)** pril. - do ovog trenutka, do momenta kad govorimo.
**dösada** im. m. r. g. mn. *dösādā* - neugodan osjećaj praznine u momentima koji nisu ispunjeni aktivnošću, zanimljivim zbivanjima, kad vrijeme sporo teče.
**dösādan** prid., odr. v. *dösādnī* - koji je ispunjen dosadom, sadrži ili izaziva dosadu.

**dosáditi** (kome) gl. svrš., prez. *dòsādīm* - kad nešto prevrši mjeru, dodijati, postati nepodnošljivo.
**dosađívati** gl. nesvrš., prez. *dosađujem*, up. sa dosaditi.
**dòsēći** gl. svrš. - isto: dosegnuti.
**dóseg/dòseg** im. m. r., n. mn. *dósezi/dòsezi* - dohvat, razdaljina, dužina koju možemo rukom ili čim drugim dohvatiti.
**doségnuti** gl. svrš., prez. *dòsēgnēm*, aor. *doségnuh/dòsēgoh*, trp. prid. *dòsēgnūt* - dohvatiti, dokučiti; prenes. uz određeni napor izjednačiti se s kim, postići određeni nivo u kakvoj aktivnosti.
**dosèliti (se)** gl. svrš., prez. *dòselīm se*, trp. prid. *dòseljen* - doći iz drugog mjesta i nastaniti se.
**doseljávati se** gl. nesvrš. prez. *dosèljāvām*, up. sa svrš. doseliti se.
**doseljèničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na doseljenike.
**doseljènīčki** pril. - kao doseljenik, na način doseljenika.
**doseljènīk** im. m. r. v. jd. *doseljènīče/döseljenīče*, n. mn. *doseljeníci* - onaj koji se odnekud doselio.
**dòsezati/dosézati** gl. nesvrš. prez. *dòsežēm/dòsēžēm* - up. sa svrš. doseći, dosegnuti.
**dösinoćnjī** prid. odr. v. - koji je trajao do sinoć.
**dòsipati** gl. nesvrš., prez. *dòsipām* - up. dosuti.
**dòsjē** im. m. r. (fr.), g. jd. *dosjèa*, n. mn. *dosjèi* - razni spisi sa podacima o određenoj osobi ili problemu.
**dòsjetiti se** gl. svrš., prez. *dòsjetīm se* - sjetiti se čega što smo zaboravili; iznenada doći do ideje kojom nešto možemo riješiti, u momentu shvatiti što je najbolje učiniti; formulisati zamisao.
**dòsjetka** im. ž. r., dat. jd. *dòsjetki*, g. mn. *dòsjetkī* - brz i duhovit odgovor kome, neočekivana duhovita asocijacija ili poređenje; momentalno pronalaženje ideje, lahkog rješenja, efektan i domišljat izlaz iz neke situacije.
**dosjètljiv** prid., odr. v. *dosjètljivī* - dovitljiv, koji se lahko dosjeti i nalazi rješenja.
**dosjètljivo** pril. - dovitljivo, duhovito, na domišljat način.



**dosjètljivōst** im. ž. r., instr. jd. *dosjètljivošću/dosjètljivosti* - svojstvo onoga ko je dosjetljiv; dovitljivost.
**dòskočica** im. ž. r. - duhovita, na brzinu dobro sročena i često zajedljiva primjedba na nečiju ne baš prijateljsku priču.
**doskòčiti** gl. svrš., prez. *dòskočīm* - skočiti do određenog mjesta; u trenutku naći izlaz, svladati kakvu teškoću; brzo i duhovito kome odgovoriti.
**dòskok** im. m. r., n. mn. *dòskoci*, g. mn. *dòskōkā* - završni dio skoka, momenat kad se skakač spušta na zemlju.
**döskora/doskòrašnji/döskoro** pril. - donedavni.
**dóslōvan** prid., odr. v. *dóslōvnī* - stvaran, vjerno protumačen od slova do slova.
**döslūh** im. m. r., n. mn. *döslūsi* - tajni sporazum, dogovaranje u kojem sudjeluje samo nekoliko osoba.
**dósljedan/dòsljedan** prid. *dósljednī/dòsljednī* - koji ne mijenja mišljenje, drži se pravila, postojan.
**dósljedno/dòsljedno** pril. - postojano, pridržavajući se stava, ideje.
**dósljednōst/dòsljednōst** im. ž. r., instr. *dósljednošću/dòsljednošću* i *dósljednosti/dòsljednosti* - osobina onoga ko je dosljedan.
**dosòliti** gl. svrš., prez. *dòsolīm*, trp. prid. *dòsoljen* - dodati još soli; prenes. na kakav nesporazum dodati još laži kako bi se još više zakuhalo.
**dospijèće** im. s. r. - zakonsko vrijeme kad nešto dospijeva za naplatu.
**dospijèvati** gl. nesvrš., prez. *dospijèvām* - up. sa svrš. dospjeti.
**dòspjeti** gl. svrš., prez. *dòspijēm* - doći negdje, zapasti u kakve neočekivane okolnosti.
**dōst** im. m. r. (perz.) - prijatelj.
**dòsta** pril. - dovoljno, ne treba više; uzv. - zahtjev da se odmah prestane sa nekom radnjom ili pričom.
**dòstajānje** gl. im. s. r. od dostajati.
**dòstajati** gl. nesvrš., prez. *dòstajēm* - biti čega dovoljno.
**dòstatan** prid., odr. v. *dòstatnī* - dovoljan, ima koliko treba.
**döstava** im. ž. r. - isporuka robe kući ili u skladište; prijava, dojava, cinkarenje.

**dòstaviti** gl. svrš., prez. *dòstavīm*, trp. prid. *dòstavljen* - isporučiti robu; prijaviti, cinkariti.
**dostàvljāč** im. m. r., g. jd. *dostavljáča*, g. mn. *dostavljáčā* - isporučilac; kurir; potkazivač, dojavljivač, denucijant, cinkaroš.
**dòstavljati** gl. nesvrš. prez. *dòstavljām*, trp. prid. *dòstavljān*, up. sa svrš. dostaviti.
**dòstāvnica/dóstavnica** im. ž. r. - dokument koji služi kao potvrda o predaji i primitku robe.
**dòstići** gl. svrš. prez. *dòstignēm*, trp. prid. *dòstignūt* - dostignuti.
**dostignúće** gl. im. s. r. od dostignuti - rezultat rada, napora, istraživanja; pronalazak, uspjeh.
**dòstignuti** gl. svrš., prez. *dòstignēm*, trp. prid. *dòstignūt* - dostići, stići koga krećući se većom brzinom; učeći, radeći, usavršavajući se i sl. izravnati se sa kakvim uzorom; približiti se postavljenom cilju.
**dòstizati** gl. nesvrš., prez. *dòstižēm* - up. dostići, dostignuti.
**dòstižan/dóstižan** prid., odr. v. *dòstižnī/dóstižnī* - koji se može stići, dostići, postići.
**dòstōjan/dóstojan** prid., odr. v. *dòstōjnī/dòstojnī* - koji odgovara nečemu po vrijednosti; častan, ugledan.
**dostojànstven** prid., odr. v. *dostojànstvenī* - koji se odlikuje dostojanstvom.
**dostojànstvenīk** im. m. r. n. mn. *dostojànstvenīci*- osoba na visokom položaju vezanom za čast, ugled i dostojanstvo.
**dostojànstveno** pril. - na dostojanstven način.
**dostojànstvenōst** im. ž. r., instr. jd. *dostojànstvenošću/dostojànstvenosti* - osobina onoga ko je dostojanstven.
**dostojànstvo/dostojánstvo** im. s. r., g. mn. *dostojànstāvā* - skup osobina koje treba poštovati (čast, poštenje, pravednost, ukus, korektnost, odmjerenost).
**dóstōjno/dòstōjno** pril. - na dostojan način.
**dostójnōst/dóstojnōst** im. ž. r., instr. jd. *dostójnošću/dóstojnošću* i *dostójnosti/dóstojnosti* - osobina onoga ko je dostojan.

**dòstupan/dóstupan** prid., odr. v. *dòstupnī/dóstupnī* - kojeg možemo naći, koji je pristupačan, dohvatljiv.

**dòstupnōst/dóstupnōst** im. ž. r., *dòstupnošću/dóstupnošću* i *dòstupnosti/dóstupnosti* - osobina onoga što je dostupno.

**dòsūti** gl. svrš., prez. *dȍspēm*, trp. prid. *dȍsūt* - na već usutu količinu čega dodati još koliko je potrebno.

**došàpnuti** gl. svrš., prez. *dòšapnēm* - na brzinu kome kratko reći nešto povjerljivo, tajno.

**došaptávati** gl. nesvrš., prez. *došàptāvām* - up. došapnuti.

**dòškolovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *dòškolujēm (se)*, trp. prid. *dòškolovān* - nakon završenog školovanja upotpuniti znanje dodatnim obrazovanjem.

**dòšljāk** im. m. r., g. jd. *došljáka*, n. m. *došljáci* - osoba koja je tek došla; onaj ko od starine nije tu, koji se doselio, doseljenik.

**došljàkinja** im. ž. r. - žena došljak, doseljenica.

**dòštāmpati** gl. svrš., prez. *dòštāmpām*, trp. prid. *dòštāmpan* - završiti štampanje, otiskati do kraja; nakon rasprodanog tiraža odštampati još primjeraka knjige.

**došúljati se** gl. svrš., prez. *dòšūljām se* - prići neprimjetno, doći šuljajući se.

**dȍta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *dôtā* - miraz.

**dotácija** im. ž. r. (lat.) - određena svota novca koja se prebacuje na račun firme ili kakve organizacije za isplatu plaća, namirivanje materijalnih troškova i dr. potreba.

**dòtaći** gl. svrš., prez. *dòtaknēm*, trp. prid. *dòtaknūt* - dotaknuti.

**dòtad(a)** pril. - do tog vremena.

**dòtadašnjī/dotàdašnjī** prid. - koji je trajao dotad, do tog vremena.

**dotàknuti (se)** gl. svrš., prez. *dòtaknēm (se)*, rad. prid. *dòtakao (se)*, trp. prid. *dòtaknūt* - dodirnuti, dotaći.

**dòteći** gl. svrš. prez. *dòteknē/dotèčē* - doteknuti.

**dòteknuti** gl. svrš., prez. *dòteknēm/dotèčēm* - doteći, biti dovoljan.

**dȍticāj** im. m. r. - dodir, kontakt.

**dòtičnī/dótičnī** prid. odr.v. - o kojem se govori bez spominjanja imena.

**dotírānje** gl. im. s. r. (lat.) od dotirati.

**dotírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *dòtīrām* - dati ili davati dotaciju, novčano pomoći ili pomagati.

**dòtiskati** gl. svrš. prez. *dòtiskām*, trp. prid. *dòtiskān* - doštampati, još natiskati.

**dòtjerati** gl. svrš., prez. *dòtjerām* - dostaviti robu, dovesti što, isporučiti; urediti se, urediti svoj vanjski izgled; popeti se na viši položaj (npr. dotjerao je do ministra).

**dȍtlē/dótle** pril. - do tog mjesta, do tog vremena; u isto vrijeme, istovremeno.

**dotòčiti** gl. svrš., prez. *dòtočīm*, trp. prid. *dòtočen* - doliti tečnosti koliko je potrebno.

**dòtrajati** gl. svrš., prez. *dòtrajēm* - postati staro i skoro neupotrebljivo, poslužiti do roka trajanja; biti na izmaku.

**dòtūći** gl. svrš., prez. *dotúčēm/dotúčem*, trp. prid. *dotùčen* - završnim udarcem ubiti onoga ko je već onesposobljen; argumentima u potpunosti anulirati, obezvrijediti nečije mišljenje.

**dotúžiti** gl. svrš., prez. *dòtužīm* - dosaditi, dodijati kome; ogaditi se.

**dòušnica** im. ž. r. - žena doušnik, dojavljivačica.

**dòušnīčkī** prid. - ono što pripada ili se odnosi na doušnike.

**dòušnīčki** pril. - na način doušnika, kao doušnik.

**dòušnīk** im. m. r., n. mn. *dòušnīci* - onaj što prenosi tajne, potkazivač, dojavljivač, cinkaroš.

**dòušnīštvo** im. s. r., g. mn. *dòušnīštāvā* - aktivnost doušnika.

**dòva** im. ž. r. (ar.), n. mn. *dȍve/dòve*, g. mn. *dôvā/dóvā* - vrsta molitve u islamu; molba za milost, blagoslov.

**dovábiti** gl. svrš., prez. *dòvābīm*, trp. prid. *dòvābljen* - privući vabljenjem, primamiti posebnim uzvicima (npr. pi-pi), ili na koji drugi način.

**dòvadžija/dovádžija** im. m. r. (ar.-tur.) - osoba koja čini dovu, koji upućuje molitvu bogu za sebe ili za nekog drugog.

**dovále** v. - ejdovale.

**dȍvdē/dóvde/dȍvdje/dóvdje** pril. - do ovog mjesta.

**dȍvečē(r)** - pril. ove večeri, večeras.



**dòvesti**[1] gl. svrš., prez. *dòvedēm/dovèdēm*, trp. prid. *dovèden* - učiniti da ko dođe do određenog mjesta; omogućiti kome da dođe do cilja; biti uzrok da šta doživi propast.

**dòvesti**[2] gl. svrš., prez. *dòvezēm/dovèzēm*, trp. prid. *dovèzen* - dovući stvari, teret, dopremiti.

**dovíjati se** gl. nesvrš., prez. *dòvijām se* - snalaziti se, domišljati se, koristiti sve načine da se nađe rješenje za neku nepriliku ili nevolju.

**dȍvijek(a)** pril. - zauvijek, vječno.

**dovikívānje** gl. im. s. r. od dovikivati.

**dovíkívati** gl. nesvrš., prez. *dovìkujēm* - najjačim glasom dozivati, vikati kako biste koga dozvali.

**dòvod/dóvod** im. m. r. - ono što služi za dovođenje, npr. vode, plina i sl.

**dovòditi** gl. nesvrš. prez. *dòvodīm*, trp. prid. *dovèden* - prema svrš. dovesti.

**dòvodnī/dóvodnī** prid. - koji pripada ili se odnosi na dovod.

**dòvōljan/dȍvōljan** prid., odr. v. *dòvōljnī/dȍvōljnī* - kojeg ima toliko da zadovolji trenutnu potrebu; ocjena uspjeha u školi.

**dȍvōljno** pril. - koliko je potrebno, u dovoljnoj mjeri.

**dȍvōljnōst/dovóljnōst** im. ž. r., instr. jd. *dȍvōljnošću/dovóljnošću* i *dȍvōljnosti/dovóljnosti* - osobina onoga čega ima dovoljna količina.

**dòvoz/dóvoz** im. m. r. - dopremanje robe prevoznim sredstvom, dovoženje.

**dòvožēnje** gl. im. s. r. od dovoziti - dovoz.

**dovòziti** gl. nesvrš., prez. *dòvozīm*, trp. prid. *dòvožen* - dopremati robu vozilom.

**dòvratak** im. m. m. r., g. jd. *dòvratka*, n. mn. *dòvraci*, g. mn. *dòvratākā* - dovratnik, gornja poprečna greda okvira vrata; razg. štok.

**dòvratnīk** im. m. r. n. mn. *dòvratnīci* - dovratak.

**dòvūći** gl. svrš., prez. *dovúčēm/dovúčem*, trp. prid. *dovùčen* - vukući dostaviti šta na određeno mjesto ili cilj; pejor. dovesti koga neželjenog u kuću ili dovesti onog koji ne želi.

**dovláčiti** gl. nesvrš., prez. *dòvlāčīm* - up. sa svrš. dovući.

**dóza** im. ž. r. (grč.) - tačno određena mjera kakvog lijeka koji se daje bolesniku; određena količina nečega, *gȉda*.

**dozírati** gl. svrš. i nesvrš., (grč.), prez. *dòzīram*, trp. prid. *dòzīran* - odrediti ili određivati dozu.

**dozídati** gl. svrš., prez. *dòzīdām* - dograditi, zidanjem dodati još jedan dio na postojeću građevinu, prizidati.

**dozívānje** gl. im. s. r. od dozivati.

**dozívati** gl. nesvrš., prez. *dòzīvām* - pojačanim glasom koga zvati.

**dòzlaboga** pril. - ne može biti gore, veoma loše.

**dozlogŕditi** gl. svrš., prez. *dozlògr̄dīm* - toliko dodijati da se već može porediti sa zlom, postati nepodnošljivo, preći sve granice.

**doznáčiti** gl. svrš., prez. *dòznāčīm* - isporučiti kakvu pošiljku (novac, pismo i sl.) putem posrednika; posredno koga isplatiti.

**doznačávati/doznačívati** gl. nesvrš., prez. *doznàčavām/doznàčūjēm* - dat. jd. *doznaci*, g. mn. *dȍznākā*, up. sa svrš. doznačiti.

**dȍznaka** im. ž. r. - nalog za isplatu, iznos novca koji treba isplatiti.

**dòzrelōst** im. ž. r., instr. jd. *dòzrelošću/dòzrelosti* - osobina onoga što je dozrelo.

**dòzreo** prid., odr. v. *dòzrelī* - koji je sasvim prošao kroz proces zrenja.

**dòzreti** gl. svrš., prez. *dòzrēm/dòzrīm* - proći sve procese zrenja, sazreti.

**dozrijèvati** gl. nesvrš., prez. *dozrìjevām*, up. sa svrš. dozreti - sazrijevati, trajanje zrenja.

**dòzvati** gl. svrš., prez. *dozòvēm/dòzovēm* - up. sa nesvrš. dozívati, kad ko čuje naše dozivanje.

**dȍzvola** im. ž. r. g. mn. *dȍzvōlā* - odobrenje, dopuštenje, saglasnost.

**dozvòliti** gl. svrš., prez. *dòzvolīm*, trp. prid. *dòzvoljen* - dati dozvolu, odobriti, biti saglasan.

**dozvoljávati** gl. nesvrš., prez. *dozvòljāvām* - up. sa svrš. dozvòliti; dopuštati, stalno odobravati, davati dozvolu za nešto.

**dožívjeti** gl. svrš., prez. *dòžīvīm*, rad. prid. *dòžīvio, dožívjela*, trp. prid. *dòžīvljen* - biti učesnik u kakvom događaju; proći

kroz opasne situacije; biti živ dugo godina (doživjeti duboku starost).

**dȍživljāj** im. m. r. - neki događaj koji smo lično doživjeli; ono što imamo u svom iskustvu.

**dòžīvljeno** pril. - na način onoga ko je doživio.

**dòžīvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *dòžīvljenošću/dòžīvljenosti* - svojstvo onoga što je doživljeno.

**dȍživotno** pril. - do kraja života, dok se živo.

**drȁča** im. ž. r. - samonikle bodljikave biljke , trnje; grmlje.

**drȁčast** prid., odr. v. *drȁčastī* - nalik na draču, pun bodlji.

**drâg** prid., odr. v. *drâgī*, komp. *drȁžī* - mio, omiljen.

**drȁga** im. ž. r., dat. jd. *drȁzi* - manji morski zaliv, zaton.

**drâgā, dràgana** im. ž. r. - voljena djevojka, ona koju voli momak.

**dràgan** im. m. r., g. mn. *drȁgānā* - momak kojeg voli djevojka.

**drâgo** pril., komp. *drȁžē* - na način da je po volji, da godi srcu, da stvara ugodu.

**dragòcjen/drȁgocjen** prid., odr. v. *dragòcjenī* - skupocjen, velike vrijednosti po ljepoti, ali i potrebi.

**dragòcjenōst** im. ž. r., instr. jd. *dragòcjenošću/dragòcjenosti* - predmet koji je dragocjen, ono što ima veliku vrijednost.

**dragòman** im. m. r. (ar.) - službeni tumač, prevodilac.

**drágōst** im. ž. r., instr. jd. *drágošću/drágosti* - osjećaj miline, ono što godi srcu i razumu.

**drȁgovōljno** pril. - prihvatiti šta drage volje, bez protivljenja, rado.

**dràgūlj** im. m. r., g. jd. *dragúlja* - mineral koji se odlikuje rijetkošću, ljepotom, bojom, čvrstoćom, skupocjenošću (dijamanti, smaragdi, safiri, rubini); dragi kamen.

**dragùljār** im. m. r., g. jd. *draguljára* - čovjek koji zna o draguljima, izrađuje od njih nakit i bavi se prodajom.

**dragùljārnica** im. ž. r. - prodavnica u kojoj se vrši prodaja dragulja.

**draguljárstvo** im. s. r. - posao koji podrazumijeva obradu i trgovinu dragulja.

**drȁm** im. m. r. (grč.) - mjera za težinu, oko tri grama.

**drȁma/dráma** im. ž. r. (grč.) - vrsta književnog djela pisanog za izvođenje u pozorištu, karakteriše ga ozbiljnost zapleta i dubokog proživljavanja likova; prenes. potresan događaj, doživljaj.

**drȁmaluk** im. m. r. (grč.-tur.) - sačma, krupna zrna za metke lovačke puške.

**dramàtičan** prid. (grč.), odr. v. *dramàtičnī* - potresan, potresni.

**dramàtičār** im. m. r. (grč.) - pisac drama.

**dramatizácija** im. ž. r. (grč.) - prerada romana ili kakvog drugog književnog djela u dramu radi izvođenja u pozorištu.

**dramatizírānje/dramàtizovānje** gl. im. s. r. (grč.) od dramatizirati/dramatizovati; dramatizacija.

**dramatizírati/dramàtizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *dramatìzīrām/dramàtizujēm* - preraditi ili prerađivati roman ili kakvo drugo književno djelo u dramu.

**dramàturg/dràmaturg** im. m r., n. mn. *dramàturzi/dràmaturzi* - osoba u pozorištu koja bira dramska djela koje će se naći na repertoaru.

**dramatùrgija** im. ž. r. (grč.) - nauka o drami i dramskoj umjetnosti.

**drȁmskī/drâmskī** prid. - koji pripada i odnosi se na dramu.

**drȁmski/drâmski** pril. (grč.) - na način kao u drami.

**drangùlija** im. ž. r. (tur.) - sitnica, nešto bez vrijednosti što služi kao zamjena za skupocjenu stvar, npr. jeftin nakit, bižuerija.

**drapèrija/dràpērija** im. ž. r. (fr.) - kvalitetna tkanina složena u nabore koji djeluju kao ukras, zastor na prozoru.

**dràstičan** prid. (grč.), odr. v. *dràstičnī* - oštar, neumoljiv, žestok, sa brzim i energičnim djelovanjem bez popuštanja.

**drȁškānje** gl. im. s. r. od draškati.

**drȁškati** gl. nesvrš., prez. *drȁškām* - lagahno škakljati, golicati koga; pomalo dražiti; poticati, izazivati.

**drâž** im. ž. r. g. jd. *drâži*, n. mn. *drâži*, g. mn. *drážī* - ugodnost, milina, osjećaj izazvan nečim lijepim, ugodnim.



**dràžba** im. ž. r. - licitacija, nadmetanje u kupovini robe po principu ko ponudi veću svotu.

**dražèja** im. ž. r. (fr.) - tableta lijeka.

**drȁžēst** im. ž. r., instr. jd. *drȁžēšću/drȁžēsti* - draženost, svojstvo onoga što je draženo.

**drȁžesnōst/dràžesnōst** im. ž. r., instr. jd. *drȁžesnošću/drȁžesnosti* i *dràžesnošću/dràažesnosti* - dražest.

**drȁžestan/dražestan** prid., odr. v. *drȁžesnī/dràžesnī* - mio, drag, ugodan za oko i dušu; ž. r. *dražesna*, s. r. *dražesno*.

**drážinovac** im. m. r. g. jd. *drážinōvca*, n. mn. *drȃžinōvci*, g. mn. *drážinovācā* - pristalica i pripadnik četničkog pokreta Draže Mihailovića (1941-1945).

**drážēnje** gl. im. s. r. od dražiti.

**drážiti** gl. nesvrš., prez. *drâžīm*, trp. prid. *drâžen* - spoljnim uticajem pojačavati aktivnost čula ili organa (pluća, bronhija, očiju, grla); izazivati kod koga ljutnju, nemir, bijes; bockati, zadirkivati, činiti koga razdražljivim.

**dréčānje** gl. im. s. r. od drečati.

**dréčati** gl. nesvrš., prez. *dréčīm* - derati se, vikati, jaukati; prenes. previše se isticati jakim i upadljivim bojama.

**drȅčav** prid., odr. v. *drȅčavī* - koji dreči, upadljiv za oko zbog jake boje.

**drȅčavo** pril. - upadljivo, na drečav način.

**dréčēćī** prid. odr. v. - drečav.

**drȅk** im. m. r. (njem.) - izmet; prenes. bezvrijedna i nepotrebna stvar, beznačajna sitnica, ono što je suvišno.

**drȅka** im. ž. r., dat. jd. *drȅci* - galama, vika, verbalno negodovanje povišenim tonom, protest.

**drékavac** im. m. r., g. jd. *drékāvca*, g. mn. *drékavācā* - osoba koja često diže dreku, galamu; vrsta majmuna.

**dréknuti** gl. svrš., prez. *drêknēm* - prema nesvrš. drečati.

**drèmljiv** prid., odr. v. *drèmljivī* - kojem se drijema, pospan.

**drèmljivo** pril. - pospano, na dremljiv način.

**drèmljivōst** im. ž. r., instr. jd. *drèmljivošću/drèmljivosti* - osobina onoga ko je dremljiv, drijemež.

**dremùckānje** gl. im. s. r. od dremuckati.

**dremùckati** gl. nesvrš., prez. *dremùckām* - naizmjenično drijemati i spavati, isprekidano drijemati, zaspati i buditi se u kratkim intervalima.

**drȅn/drȉjen** im. m. r. - stabljika žutih cvjetova i crvenih kiselih plodova.

**drên** im. m. r. (fr.) - cijev, jarak.

**drenáža** im. ž. r. (fr.) - uklanjanje vode sa naplavljenog zemljišta odvodnim kanalima ili cijevima; uređenje zemljišta za građenje kakve zgrade; način čišćenja rane nakon hirurške operacije.

**drènovina** im. ž. r. - drenovo drvo.

**drènjina** im. ž. r. - drijenjak, plod drena.

**drȅs** im. m. r. (engl.) - odjeća koju nose sportisti prilikom nastupa.

**drèsēr** im. m. r. (fr.) - krotitelj životinja, onaj ko dresira divlje životinje.

**dresírānje** gl. im. s. r. (fr.) od dresirati.

**dresírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *drèsīrām* - vršiti dresuru, uvježbavati životinje za nastupanje u cirkusu, za lov, za potrebe policije, vojske i sl.

**dresúra** im. ž. r. (fr.) - uvježbavanje životinja, dresiranje.

**drȅtva** im. ž. r. (njem.) - veoma čvrst konac za ušivanje obuće.

**drêvan** prid., odr. v. *drêvnī* - prastari, koji je postajao u ranijem historijskom razdoblju.

**dréždānje** gl. im. s. r. od dreždati.

**dréždati** gl. svrš., prez. *dréždīm* - provoditi vrijeme na jednom mjestu, dugo čekati u neizvjesnosti trpeći nepodnošljivu dosadu; čamiti.

**dȑhtāj** im. m. r. - jedan pokret u drhtanju tijela.

**dȑhtānje** gl. im. s. r. od drhtati.

**dȑhtati** gl. nesvrš., prez. *dȑhtīm/dȑšćēm*, pril. vr. sad. *dȑšćūći* - tresti se od straha, hladnoće; prenes. pretjerano se brinuti za nekoga ili za nešto, strepiti.

**dȑhtav** prid., odr. v. *dȑhtavī* - koji podrhtava, Anšće.

**dȑhtavica** im. ž. r. - drhtanje od straha, groznice, slabosti i sl.

**dȑhtavo** pril. - na drhtav način, podrhtavajući.

**drhtúriti** gl. nesvrš., prez. *dȑhtūrīm* - pomalo drhtati, lagahno se tresti.

**drijèmalo** im. s. r. - osoba sklona drijemanju.

**drijèmati** gl. nesvrš., prez. *drȉjemām* - biti u stanju polusna.

**drijèmež** im. m. r. - dremljivost, između sna i budnog stanja, pospanost, sanjivost.

**drijènjak** im. m. r. - plod drena, drenjina.

**drijèšiti** gl. nesvrš., prez. *drȉješīm* - raspetljati čvor, razvezati ono što je zavezano.

**drȉl** im. m. r. (engl.-njem.) - nametanje stroge discipline i poslušnosti, najčešće u vojnoj obuci.

**drípac** im. m. r. g. jd. *drípca*, v. jd. *drîpče*, n. mn. *drípci*, g. mn. *drîpācā* - nepristojna, sirova, neuglađena osoba, dječak ili momak ružnog ponašanja, neotesanac, klipan.

**dr̀ljača** im. ž. r., g. mn. *dȑljāčā* - oruđe za usitnjavanje gornjeg sloja zemlje nakon oranja.

**dŕljānje/dr̀ljanje** gl. im. s. r. od drljati.

**dŕljati/dr̀ljati** gl. nesvrš., prez. *dŕljām/ dr̀ljām* - obrađivati, sitniti zemlju drljačom nakon oranja; grepsti, strugati; prenes. nečitko, ružno pisati, pisati stilski loše.

**dȑmanje** gl. im. s. r. od drmati.

**dȑmati** gl. nesvrš., prez. *dȑmām* - upotrebom sile učiniti da se šta trese, kad se što stalno trese; prenes. imati moć odlučivanja, voditi glavnu riječ, npr. u hijerarhiji vlasti.

**dȑmātor** im. m. r. - u razg. iron. onaj koji odlučuje, koji se pita i ima moć.

**dȑmnuti** gl. svrš., prez. *dȑmnēm*, rad. prid. *dȑmnuo* - up. nesvrš. dȑmati.

**drmùsati** gl. nesvrš., prez. *drmùsām* - lagahno drmati što.

**dr̀ndalo/dȑndalo/dr̂ndalo** im. s. r. - ono što drnda, sprava za drndanje, raščešljavanje vune.

**dȑndānje/dr̂ndānje** gl. im. s. r. od drndati.

**dȑndati/dr̂ndati** gl. nesvrš., prez. *dȑndām/dr̂ndām* - drndalom raščešljavati vunu; zvučati kao kad radi drndalo; loše svirati; dosađivati pričom, zvrndati.

**drôb** im. m. r. - stomak, želudac i crijeva, utroba.

**dròbina** im. ž. r. - pejor. od drob; izvađen drob životinja.

**dròbljēnje** gl. im. s. r. od drobiti.

**dròbiti** gl. nesvrš., prez. *dròbīm*, trp. prid. *drȍbljen* - mrviti, sitniti šta pokretima prstiju ili kakvim oruđem.

**dròbljiv** prid., odr. v. *dròbljivī* - koji se lahko drobi, koji se začas može smrviti.

**dròbljivōst** im. ž. r., instr. jd. *dròbljivošću/dròbljivosti* - osobina onog što je drobljivo.

**dróca** im. ž. r. - razg. pejor. prostitutka, kurva, drolja.

**drȍlja** im. ž. r., pejor. - up. droca.

**dròmbulja** im. ž. r. - muzički instrument koji se drži u zubima, svira se trzanjem opruge, a usna duplja služi kao rezonator.

**drombùljānje** gl. im. s. r. od drombuljati.

**drombùljati** gl. nesvrš., prez. *drombùljām* - svirati na drombulji.

**drónjak** im. m. r. g. jd. *drónjka*, n. mn. *drónjci*, g. mn. *drônjākā* - stara, poderana tkanina, rita, krpa, prnja; prenes. bijednik, ništarija, jadnik.

**drȍnjav** prid, odr. v. *drȍnjavī* - koji je u dronjcima, otrcan, odrpan, bijedan.

**drȍnjavac** im. m. r. - poderanac, osoba sva u dronjcima.

**drȍnjavica** im. ž. r. - dronjavka, žena dronjavac.

**drȍnjavōst** im. m. r., instr. jd. *drȍnjavošću/drȍnjavosti* - svojstvo onoga ko je dronjav, ili što je dronjavo.

**drȍzd/drôzd** im. m. r. - ptica pjevica.

**drȍzga** im. ž. r. - ostaci, otpad koji ostaje nakon topljenja rudače, troska.

**drȍzgav** prid., odr. v. *drȍzgavī* - pun drozge.

**dŕpānje/dr̀pānje** gl. im. s. r. od drpati.

**dŕpati/dr̀pati** gl. nesvrš., prez. *dr̂pām/ dr̀pām* - trgati, nekontrolisano vući, tegliti, potezati, kidati; pejor. štipati, pipati; krasti.

**dŕpnuti/dȑpnuti** gl. svrš., prez. *dr̂pnēm/ dȑpnem* - malo povući, trgnuti, potegnuti; pipnuti, štipnuti koga; ukrasti, zdipiti.

**dȑsko** pril. - bezobzirno, bez stida, bezočno, bezobrazno.

**dȑskōst** im. ž. r., instr. jd. *dȑskošću/ dȑskosti* - svojstvo onoga ko je drzak.

**dr̀ška** im. ž. r. dat. jd. *dr̀šci*, g. pl. *dr̀škī/ dȑžākā* - držak, ono za šta se možemo držati, ono što drži.



**dȑtina** im. ž. r. - nešto staro, ofucano, istrošeno, neupotrebljivo; zemlja koja ne daje prinos, posna zemlja.

**drûg** im. m. r., n. mn. *drȕgovi*, g. mn. *drȕgōvā/drugóvā* - osoba s kojom nas veže razumijevanje, prisnost, prijateljstvo, kolegijalnost; riječ za oslovljavanje među ljudima u komunističkom sistemu i vladajućoj partiji komunista.

**drúga** im. ž. r. - ona s kojom se ko druži, s kojom je u prisnim, prijateljskim odnosima ispunjenim obostranim razumijevanjem, drugarica.

**drugàčije/drùkčije** pril. - različito, na način koji ima razliku u odnosu na drugo.

**drugàčijī/drùkčijī** prid. odr. v. - različit, nije isti kao nešto drugo.

**drùgār** im. m. r., g. jd. *drugára*, n. mn. *drugári*, g. mn. *drugárā* - drug.

**drugàrica** im. ž. r. - žena drug, prijateljica.

**drùgārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na drugove i drugare.

**drùgārski** pril. - kao drugovi, na drugarski način.

**drugárstvo** im. s. r., g. mn. *drùgārstāvā* - osjećaj prijateljstva, bliskosti, povezanosti među drugovima.

**drȕgdje** pril. - na nekom drugom mjestu.

**drȕgī**[1] red. broj - ono što dolazi iza prvoga.

**drȕgī**[2] prid. odr. v. - koji se razlikuje od spomenutog, drugačiji; ostali.

**drugojàčijī** prid. odr. v. - drukčiji, drugačiji.

**drugòvati** gl. nesvrš., prez. *drùgujēm* - biti drug sa nekim, provoditi vrijeme u drugarstvu.

**drùker** im. m. r. (njem.) - vrsta dugmeta, kopče; radnik metalske struke koji ručno savija lim, pleh.

**drȕm** im. m. r. (grč.) - put, cesta.

**drumàrina/drȕmarina** im. ž. r. (grč.) - cestarina, novčana naknada za korištenje druma.

**drȕmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na drum.

**drȕskati/trȕskati** gl. nesvrš. prez. *drȕskām/trȕskām* - voziti se lošim putem punim rupa, tresti se.

**drùštven/drȕštven** prid., odr. v. *drùštvenī* - koji se voli družiti sa drugim ljudima, koji pripada društvu.

**drùštveno** pril. - na društven način, kao u društvu.

**drùštvenōst** im. ž. r., instr. jd. *drùštvenošću/drùštvenosti* - osobina onoga ko je društven; druželjubivost.

**drúštvo** im. s. r., g. pl. *drûštāvā* - ljudi koji žive zajednici u kojoj se poštuju određene zakonitosti bitne za opstanak i napredak.

**drùžba** im. ž. r., g. mn. *drùžbī* - družina, društvo; druženje.

**drȕžbenica** im. ž. r. g. mn. *drȕžbenīcā* - osoba ženskog pola koja pravi društvo drugoj ženskoj osobi; pratilja, obikuša.

**drȕžbenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na družbenike i družbenice.

**druželjùbiv** prid., odr. v. *druželjùbivī* - koji se voli družiti, društven.

**druželjùbivo** pril. - na druželjubiv način.

**druželjùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *druželjùbivošću/druželjùbivosti* - osobina onoga ko je druželjubiv, društven, ko se voli družiti.

**drȕžica/drùžica** im. ž. r. - dem. i hip. od druga(rica).

**drùžina/drȕžina** im. ž. r. - družba; grupa osoba sa zajedničkim interesom, mišljenjem, ciljem.

**dr̀vār** im. m. r. - trgovac koji prodaje drva; drvosječa.

**dr̀vara** im. ž. r. - stovarište drva, prodajno mjesto drveta na malo.

**drvàrija** im. ž. r. - razne djelatnosti vezane za drvo (sječa, prodaja, odvoz, obrada i sl.); drveni proizvodi, drvenarija.

**drvàrina** im. ž. r. - porez za sječu drveta ili carinska naknada pri uvozu.

**drváriti** gl. nesvrš., prez. *dr̀vārīm* - imati obrt sa drvima (prodavati, prevoziti, cijepati i sl.).

**drvárnica/dr̀vārnica** im. ž. r. - zatvorena i natkrivena prostorija uz kuću ili u kući u kojoj stoje drva, šupa, drvarnik, drvljanik.

**dŕvce/dr̀vce** im. s. r., g. jd. *dŕvca/dŕvceta* i *dr̀vca/dr̀vceta* - malo i mlado drvo; mali komad iscijepanog drveta (npr. šibica, čačkalica).

**dȑvēće** zbir. im. s. r. - izvedenica od drvo.
**dȑven** prid. odr. v. *dȑvenī* - od drveta.
**drvènār** im. m. r. g. jd. *drvenára* - vrsta mrava koji živi u dupljama drveta.
**drvenàrija** im. ž. r. - stolarski proizvodi za kuću; prozori, vrata, lamperija i sl. u stanu.
**dȑvenast** prid., odr. v. *dȑvenastī* - nalik na drvo po nekim osobinama; prenes. neosjetljiv, nepomičan, neokretan (osoba).
**Drvénija** im. m. r. - naziv za most od drveta preko Miljacke u Sarajevu.
**drvènīk** im. m. r., g. jd. *drveníka*, n. mn. *drveníci*, g. mn. *drveníkā* - drvarnica, drvljanik, šupa.
**drvènilo** im. s. r. - stanje onoga ko je drvenast; ukočenost, utrnulost, neosjetljivost.
**dȑveno** pril. - ukočeno, neosjetljivo, nepomično, beživotno.
**drvènjāk** im. m. r., g. jd. *drvenjáka* - ono što je načinjeno od drveta (štap), obuća od drveta (klompe); prenes. neosjetljiv, ukočen čovjek.
**drvènjara** im. ž. r. - kuća od drveta, od dasaka.
**drvènjeti se** gl. nesvrš., prez. *drvènīm se* - postajati drven, gubiti osjećaj opipa.
**drvljànīk** im. m. r. g. jd. *drvljaníka*, n. mn. *drvljaníci*, g. mn. *drvljaníkā* - drvarnica, drvenik.
**dȑvlje/dȑvlje** zb. im. s. r. - izv. od drvo.
**dȑvnī/dȑvnī** prid. - koji se odnosi na drvo.
**dȑvo** im. s. r., g. jd. *dȑva/dȑveta*, n. mn. *dȑva*, g. mn. *dȑvā*, dat. - instr.- lok. mn. *dȑvima* - biljka sa stablom i lišćem; građa ili ogrjev dobiveni obradom drveta (siječenje, rezanje).
**drvòjeci** im. m. r. mn. - drvotočci, insekti koji jedu, rastaču drvo.
**dȑvorēd** im. m. r. n. mn. *dȑvorēdi* - stabla zasađena u pravilnom redu duž ulica, šetališta, parka.
**dȑvorēz** im. m. r. - urezivanje u drvo slika, crteža kako bi se ukrasilo ili napravio otisak za umnožavanje tih slika i crteža.
**drvorézac** im. m. r., g. jd. *drvorésca*, g. mn. *drvòrēzācā* - umjetnik koji se bavi izradom drvoreza.
**drvòsječa** im. m. r. - čovjek koji siječe stabla u šumi.
**dȑvotōč** im. m. r. - drvotočac, insekt potkornjak koji jede, rastače drvo, drvojeci.
**drvòtočac** im. m. r., g. jd. *drvòtočca*, g. mn. *drvòtočācā* - vrsta školjke koja izjeda, rastače drvo broda.
**dȑzak** prid., odr. v. *dȑskī* - nepristojan, bezobziran, bezobrazan, bezočan, agresivan.
**dȑzman** im. m. r. (tur.) - veoma krupan, visok i snažan čovjek.
**dȑznīk** im. m. r. n. mn. *dȑznīci* - osoba koja je drska, koja ne poštuje nikakve norme ponašanja, bezobraznik.
**dȑznuti se** gl. svrš., prez. *dȑznēm se* - učiniti ono za šta je potrebna posebna hrabrost, osmjeliti se.
**drzòvit** prid., odr. v. *drzòvitī* - drzak.
**drzòvito** pril. - na drzak način, drsko.
**drzòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *drzòvitošću/drzòvitosti* - osobina onoga ko je drzovit, drzak.
**dȑžāč** im. m. r., g. jd. *držáča*, g. mn. *držáčā* - ono što drži, podupirač.
**dȑžak** im. m. r. g. jd. *držáka*, n. mn. *držáci*, g. mn. *držákā* - drška, držalo, držalica.
**držálo** im. s. r. - drveni dio u koji se uglavljuje pero; drška, držak, držalica, ono što držimo u ruci, npr. drveni dio lopate.
**dȑžānje** gl. im. s. r. od držati.
**dȑžati** gl. nesvrš., prez. *dȑžīm*, trp. prid. *dȑžān* - imati štau rukama i nastojati da ne padne, da se ne pomakne; podupirati; prenes. misliti, cijeniti, uvažavati, biti na čijoj strani.
**dȑžati se** gl. nesvrš., prez. *dȑžīm se* - uhvatiti se za što da ne bismo pali; biti uz koga, slijediti čije ideje; praviti se važan, biti hladan; prenes. dobro izgledati za svoje godine.
**dȑžava** im. ž. r. - političko-pravna, suverena međunarodno priznata administrativna i teritorijalna organizacija sa različitim oblicima vlasti i unutrašnjeg uređenja; zemlja koja posjeduje vlastitu teritoriju, određeni politički sistem na vlasti, policiju, vojsku itd.
**dȑžavica** im. ž. r.,dem. - mala država.
**dȑžavljanin/držávljanin** im. m. r. - stanovnik određene države, onaj kojem pripadaju prava njegove države; ž. r. državljanka.



**državljánstvo** im. s. r. - pripadnost ljudske jedinke jednoj državi.
**dȑžāvnī** prid. odr. v. - koji pripada državi, koji se odnosi na državu.
**dȑžāvničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na državnike.
**dȑžāvnički** pril. - na način državnika, kao državnik.
**dȑžāvnīk** im. m. r., n. mn. *dȑžāvnīci*, g. mn. *dȑžāvnīkā* - političar koji vodi državu.
**dȑžāvnīštvo** im. s. r., g. mn. *dȑžāvnīštāvā* - vještina vođenja države.
**držávnōst** im. ž. r., instr. jd. *držávnošću/držávnosti* - uređenje države, suverenitet, samostalnost, organizacija vlasti.
**dȑžavotvōran** prid., odr. v. *dȑžavotvōrnī* - odnosi se na onoga koji nastoji da stvori i unapređuje državu; koji ima svojstva države.
**dȑžēćī** prid. - koji je uprkos godinama dobrog zdravlja; koji se dobro drži.
**dùāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *duála* - dvojina, pored jednine i množine u gramatici našeg starijeg jezika postojala je još i dvojina kad se govorilo o čemu što dolazi u paru; dvojina se u bos. jeziku izgubila, za nju zna, npr. slovenski (slovenački) jezik.
**dualìzam** im. m. r. (lat.) g. jd. *dualìzma* - filozofski pravac koji u mišljenju pretpostavlja dva principa, npr. fizičko i duhovno, tijelo i duša, dobro i zlo itd.
**dûb** im. m. r., n. mn. *dùbovi* - hrast.
**dúbac** im. m. r. - dem. od dub.
**dúbak** im. m. r., g. jd. *dúpka*, n. mn. *dúpci* - stalak, naprava od drveta ili kakvog drugog materijala koja pomaže djetetu stajati i prohodati.
**dubára** im. ž. r. (perz.) - u dominama: duplo dva; prenes. podvala, varka.
**dubìna** im. ž. r. - razmak od površine do krajnje tačke na dnu, npr. dubina vode u rijeci, moru.
**dùbīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dubinu.
**dùbīnski** pril. - na svestran način, temeljito, npr. analizirati.
**dubióza** im. ž. r. (fr.) - sumnjivo novčano potraživanje.
**dúbiti** gl. nesvrš., prez. *dúbīm* - stajati na glavi, uspravno; činiti sve da bi se i nemoguće postiglo; praviti udubljenje, dupsti.
**dùblēr** im. m . r. (fr.), g. mn. *dùblērā* - dvojnik; zamjenik glavnom glumcu u filmu koji nastupa u izvođenju opasnih i vratolomnih scena, kaskader.
**dùblēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *dubléta* - dvije jedinice istog značenja, a različita lika, npr. u gram. artist : artista.
**dublírānje** gl. im. s. r. (fr.) - izv. od dublirati.
**dublírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *dùblīram* - zamjenjivati glavnog glumca, biti kome dubler u opasnim scenama u filmu.
**dúbljēnje** gl. im. s. r. od dubiti.
**dùbok** prid., odr. v. *dùbokī* - odnosi se na ono što ima velik razmak između dna i površine.
**dubòko** pril. - na način da ide u dubinu.
**dùborēz** im. m. r. - vrsta umjetnosti u kojoj se dubljenjem i urezivanjem u kamen, drvo i sl. izrađuju ukrasni predmeti.
**dùbrava** im. ž. r., g. mn. *dùbrāvā* - staro ime za šumu; čest naziv naseljenih mjesta (Dubrava).
**dùbrovačkī** prid. odr. v. - koji pripada i odnosi se na Dubrovnik.
**dùbrovački** pril. - na način Dubrovčana i Dubrovnika.
**Dùbrōvčanin/Dubróvčanin** im. m. r., n. mn. *Dùbrōvčani/Dubróvnčāni* - stanovnik Dubrovnika.
**Dùbrōvkinja/Dùbrovčānka** im. ž. r. - žena iz Dubrovnika
**dùbura** im. ž. r. (ar.) - stražnjica; čmar.
**dùćān** im. m. r. (ar.), g. jd. *dućána*, g. mn. *dućánā* - prodavnica, trgovačka radnja.
**dućàndžija** im. m. r. (ar.-tur.) - trgovac, prodavač u dućanu.
**Dùbrōvnīk** im. m. r., v. jd. *Dùbrōvnīče* - ime grada na Jadranskom moru; hist. Dubrovačka Republika.
**dùd** im. m. r. (tur.), n. mn. *dùdovi* - listopadno drvo sa slatkim, jestivim plodom, murva.
**dúda/dùda** im. ž. r. - cucla; vrsta svirale od trstike.
**dùduk** im. m. r. (tur.), n. mn. *dùduci*, g. mn. *dùdūkā* - vrsta svirale; prenes.

glupak, osoba koja teško da šta može razumjeti, tokmak.

**dùel** im. m. r. (fr.) - dvoboj, obračun između dvojice protivnika.

**dùet** im. m. r. (tal.) - pjevanje i sviranje udvoje; muzička kompozicija za dva glasa ili instrumenta.

**dûg** im. m. r., mn. *dùgovi*, g. mn. *dùgōvā/ dugóvā* - ono što se pozajmi i treba vratiti; prenes. moralna obaveza prema nekome.

**dùg** prid., odr. v. *dùgī*, komp. *dùžī/dùljī* - dugačak, odnosi se na ono što ima velik razmak između svojih krajnjih tačaka (npr. dug štap); kad je šta duže nego što je potrebno, nego što smo očekivali, predugo.

**dùga** im. ž. r., dat. jd. *dùgi/dùzi* - jedna od daska od kojih je izrađeno drveno bure ili bačva.

**dúga** im. ž. r., dat. jd. *dúgi/dúzi* - spektar boja koji vidimo na nebu izazvan prelamanjem sunčeve svjetlosti kroz kapljice kiše.

**dugàčak/dùgačak** prid., odr. v. *dùgačkī/ dùgačkī* - up. dug.

**dugàjlija** im. m. r., hip. - dugonja, veoma visoka osoba.

**dùgme/dùgme** im. s. r. (perz), g. jd. *dùgmeta/dùgmeta*, zb. im. *dùgmād* - pulјka, puce, okrugla oblika, služi za zakopčavanje odjeće; pločice raznih oblika na aparatima, napravama, uređajima i sl. pomoću kojih ih pokrećemo i njima upravljamo.

**dùgo** pril. - kad se nešto događa u dužem vremenskom razdoblju, npr. čekati dugo.

**dugòdnēvnica/dugodnévnica** im. ž. r. - najduži dan, a najkraća noć u godini (21. 06), solisticij.

**dúgonja** im. m. r., hip. - vrlo visok i mršav čovjek, dugajlija.

**dugoprstáši** im. m. r. mn. - vrsta životinja sa dugim prstima.

**dugòprstić** im. m. r. (žarg.) - lopov, osoba koja krade.

**dugòročan/dùgoročan** prid., odr. v. *dugòročnī/dùgoročnī* - dogovoren za plaćanje na dugi rok u jednakim mjesečnim novčanim ratama.

**dùgotrājan/dugòtrājan** prid., odr. v. *dùgotrājnī/dugòtrājnī* - koji dugo traje.

**dugotrájnōst** im. ž. r., instr. jd. *dugotrájnošću/dugotrájnosti* - osobina onoga što je dugotrajno.

**dugòuško** im. m. r., hip. - u pričama za djecu, stripovima i crtanim filmovima naziv za zeca.

**dugùljast** prid., odr. v. *dugùljastī* - izdužen, izrazito duži nego širi.

**dùh** im. m. r., vok. jd. *dùše*, n. mn. *dùhovi/dùsi* - sposobnost mišljenja, spoznaje, dovitljivosti, morala; opće psihičko i moralno stanje; nevidljivo biće.

**dùhāč** im. m. r., g. jd. *duháča* - umjetnik muzičar koji svira neki od duhačkih instrumenata (truba, oboa, rog i sl.), puhač.

**dùhāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na duhače, puhački.

**dùhāćī** prid. odr. v. - odnosi se na muzičke instrumente koji sviraju pomoću puhanja.

**dùhān** im. m. r. (ar.), g. jd. *duhána* - biljka koja sadrži nikotin, koja kao sirovina služi za proizvodnju cigara, cigareta i sl.

**duhándžija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji puši duhan, pušač cigareta.

**duhániti** gl. nesvrš., (ar.), prez. *dùhānīm* - pušiti, kupovati kome duhan, snabdijevati koga duhanom.

**dúhati** gl. nesvrš., prez. *dûšēm* - puhati.

**dùhōvnī** prid. odr. v.- odnosi se na duh; suprotno od svjetovni; crkveni, konfesionalni.

**duhòvit** prid., odr. v. *duhòvitī* - koji ima duha, koji zabavlja, nasmijava, ima smisla za humor.

**duhòvito** pril. - na duhovit način, s duhom.

**duhòvitōst** im. ž. r., instr. *duhòvitošću/ duhòvitosti* - osobina onoga što je duhovito, ili osobe koja je duhovita.

**dùhōvničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na duhovnike.

**dùhōvnički** pril. - na način duhovnika, kao duhovnik.

**dùhōvnīk** im. m. r., n. mn. *dùhōvnīci* - crkveno lice, svećenik.

**duhóvnōst** im. ž. r., instr. jd. *duhóvnošću/ duhóvnosti* - svojstvo onoga što je duhovno.

**dùkat** im. m. r. (tal.), g. mn. *dùkātā* - hist. novac od zlata, zlatnik.



**dùlek** im. m. r. (tur.) - tikva, bundeva.

**dùlje/dùljē** pril. - duže.

**duljìna** im. ž. r. - dužina.

**dúljēnje** gl. im. s. r. - izv. od duljiti.

**dúljiti** gl. nesvrš., prez. *dûljīm* - činiti da što bude dulje; pričati što duže, razvlačiti priču, nadugačko pripovijedati.

**dùmān** im. m. r. (tur.), g. jd. *dumána* - dim, magla, smog; prenes. briga, maglovite misli kao u polusnu.

**dùmdum/dumdùm** im. m. r. (engl.) - vrsta metka koji eksplodira pri udaru u tijelo, pa zadaje teške rane, rasprskavajući metak.

**dûndo/dúndo** im. m. r. - u Dubrovniku naziv za amidžu ili dajdžu (strica ili ujaka); čiko.

**dùnđer(in)** im. m. r. (perz.) - stari naziv za zanatliju, stolara, graditelja; pejor. onaj ko ne uradi dobro određeni posao, nemajstor.

**dùnja** im. ž. r. - stablo voćke sa istoimenim plodom.

**dunjáluk** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *dunjáluka*, n. mn. *dunjáluci*, g. mn. *dunjálūkā* - ovaj svijet; svi ljudi na zemaljskoj kugli.

**dùo** im. m. r. (tal.) - duet.

**dùpe** im. s. r., g. jd. *dùpeta* - stražnjica; prenes. osoba lošeg karaktera; glupan.

**dùpin/dùpīn** im. m. r. - sisar iz familije kitova koji živi u moru, delfin.

**dùpke** pril. - dupkom, popunjeno do vrha; uspravljeno, biti u stojećem položaju.

**dùpkom** pril. - dupke.

**dùplī** prid. odr. v. (lat.) - dvostruk, udvostručen, udvojen.

**duplìkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *duplikáta* - drugi primjerak istog dokumenta; kopija, prepis; ono što ima istu pravnu vrijednost; ono što ima sve osobine kao original, ali nije to.

**dùplja/dúplja** im. ž. r. - šupljina u drvetu gdje se nastanjuju ptice; dijelovi govornog aparata, usna i nosna šupljina.

**dúpsti/dûpsti** gl. nesvrš., prez. *dúbīm* - praviti udubljenje pomoću kakvog oštrog alata (nož, dlijeto); dubiti.

**dùrāšan/dùrātan/dùrēćan** prid. (tur.) odr. v. *dùrāšnī/dùrātnī/dùrēćnī* - izdržljiv, trajan, postojan.

**dùrati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *dùrām* - trpjeti, podnositi teškoće, izdržavati.

**dùrbīn** im. m. r. (perz.), g. jd. *durbína*, g. mn. *durbínā* - dvogled, dalekozor, naprava koja pomoću leća omogućava da se bolje vidi nešto u daljini.

**dúriti se** gl. nesvrš., prez. *dûrīm se* - pokazivati ljutnju i uvrijeđenost, ljutiti se.

**dùstaban/dustàban** prid. (tur.) - ravnih stopala.

**dustabànlija** im. m. r. (tur.) - osoba koja ima ravna stopala.

**dúša** im. ž. r. v. jd. *dûšo* - ono što predstavlja život u čovjekovu tijelu; čovjekova svijest, osjećanja, osobine karaktera; prenes. osoba, čeljade, stanovnik, ukućanin.

**dúšak** im. m. r., g. jd. *dúška* - mali odsječak vremena koji traje između udisaja i izdisaja zraka.

**dùšek** im. m. r. (tur.), n. mn. *dùšeci*, g. mn. *dùšēkā* - dio posteljine, ono na čem se leži za vrijeme spavanja, madrac.

**dušèkluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *dušèkluci* - platno od kojeg se prave dušeci; vrsta ormara u kojem se drže dušeci.

**dùšēvan** prid., odr. v. *dùšēvnī* - koji je u vezi sa unutrašnjim psihičkim stanjem; koji je dobrodušan, razuman, spreman pomoći jer ima dušu.

**dùšēvno** pril. - na duševan način, s dušom.

**dušévnōst** im. ž. r., instr. jd. *dušévnošću/ dušévnosti* - osobina onoga ko je duševan.

**dùšica** im. ž. r. - dem. i hip. od duša; unutrašnji dio gume, zračnica.

**dùšīčnī** prid. - koji se odnosi na dušik, azotu.

**dùšīk** im. m. r., g. jd. *dušíka* - azot, hem. element, nitrogenijum, oznaka N, gas bez boje, ukusa i mirisa.

**dušíkov** prid. odr. v. - koji se odnosi na dušik.

**dúšēnje** gl. im. s. r. od dušiti.

**dúšiti** gl. nesvrš., prez. *dûšīm* - gušiti koga, činiti da ko ne može disati; prenes. previše i nepotrebno pričati, daviti.

**dúšiti se** gl. nesvrš., prez. *dûšīm se* - nemati zraka, ne moći disati, daviti se pri plivanju.

**dùšman(in)** im. m. r. (perz.), mn. *dùšmani* - neprijatelj, zlotvor, osoba koja mrzi.

**dùšmānka** im. ž. r. (perz.), dat. jd. *dùšmānki*, g. mn. *dùšmānkī* - žena dušmanin

**dušmánluk/dušmànluk** im. m. r. (perz.-tur.) - neprijateljstvo, mržnja.

**dùšmanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dušmane.

**dùšmanski** pril. - na način dušmana, kao dušmanin.

**dùšnīk** im. m. r. g. jd. *dušníka*, n. mn. *dušníci*, g. mn. *dušníkā* - dio organa za disanje od hrskavice koji ide od ždrijela do pluća gdje se račva na dva ogranka.

**dušèbrižnīk/dùšebrižnīk** - im. m. r. n. mn. *dušèbrižnīci/dùšebrižnīci* - osobe koje se brinu za spas duše; svećenik, duhovnik; prenes. onaj ko pokazuje pretjeranu, nametljivu ili lažnu brigu za koga.

**dùvak/dùvāk** im. m. r. (tur.), g. jd. *dùvaka/duváka*, n. mn. *dùvaci/duváci*, g. mn. *dùvākā/duvákā* - veo koji nosi mlada preko glave i lica, koprena, vala.

**dùvār** im. m. r. (perz.) - zid.

**duž** prij. - znači pravac ili smjer po dužini, npr. duž puta.

**dúžan** prid., odr. v. *dûžnī* - odnosi se na onoga koji mora da vrati dug, zadužen.

**dûžd/dùžd** im. m. r. - hist. vladar Mletačke Republike.

**dùžē/dùže** pril. - dulje.

**dùžica** im. ž. r. - dio oka, šarenica.

**dužìna** im ž. r. - razmak između dviju tačaka, duljina.

**dùžīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dužinu.

**dúžiti** gl. nesvrš., prez. *dûžīm* - duljiti, učiniti nešto dužim; zaduživati koga čime.

**dùžnīk** im. m. r., g. jd. *dužníka*, n. mn. *dužníci*, g. mn. *dužníkā* - osoba koja je dužna, koja mora vratiti dug; ž. r. dùžnica.

**dùžnosnīk/dúžnosnīk** im. m. r. (hrv.) n. mn. *dùžnosnīci/dúžnosnīci* - onaj koji je na dužnosti u hijerarhiji vlasti, češće: službenik; funkcioner u vlasti.

**dúžnōst** im. ž. r., instr. jd. *dúžnošću/dúžnosti* - posao, služba; obaveza za nešto što se mora učiniti.

**dvâ** broj m. r., g. *dváju*, dat. *dvàma/dváma* - za jedan više od jednoga; oba.

**dvadesétak** broj m. r. - neodređeno, približno dvadeset, oko dvadeset, npr. ljudi.

**dvêri** im. ž. r. plur. tantum (stsl.) - velika vrata zamka, dvorca, hrama, crkve.

**dvìje** broj ž. r., g. *dvíjū/dvìjū*, dat. *dvjèma/dvjéma* - za jednu više od jedne, obje.

**dvìza** im. ž. r. - ovca, koza i sl. od dvije godine.

**dvízac** im. m. r., g. jd. *dvísca*, n. mn. *dvísci*, g. mn. *dvîzācā* - ovan, jarac itd. od dvije godine.

**dvìze** im. s. r. - dem. i hip. od dviza i dvizac.

**dvóbōj/dvòbōj** im. m. r. - duel, borba između izazivača i izazvanog pred svjedocima uz upotrebu hladnog ili vatrenog oružja; prenes. polemika, žučna rasprava, prepirka između dviju strana.

**dvodíhalice** im. ž. r. mn. - vrsta riba koje dišu škrgama i ribljim mjehurom.

**dvȍglēd** im. m. r. - optička sprava pomoću koje sa oba oka možemo posmatrati udaljene objekte, dalekozor, durbin

**dvójac** im. m. r., g. jd. *dvójca*, n. mn. *dvójci*, g. mn. *dvôjācā* - u sportu čamac sa dva veslača; žarg. dvojica istomišljenika.

**dvòjba** im. ž. r., g. mn. *dvòjbī* - nedoumica, dvoumljenje.

**dvȍje** zb. broj s. r., g. *dvóga/dvòjega*, dat. *dvóma* - jedno i još jedno živo biće u zbiru.

**dvojèzičkī/dvojèzičnī** i **dvȍjezičkī/ dvȍjezičnī** prid. odr. v. - koji je na dva jezika.

**dvȍji** brojni prid. - uz imenice koje znače da je nešto u paru: dvoji opanci, dvoja vrata.

**dvòjica** brojna im. ž. r. - dva muškarca.

**dvojìna** im. ž. r. - isto: dual.

**dvòjīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dvojinu, dual.

**dvójka** im. ž. r., dat. jd. *dvójci*, g. mn. *dvójkī/dvȍjākā* - brojka, cifra kojom se označava broj dva.

**dvójnice/dvôjnice** im. ž. r. plur. tantum - narodni muzički instrument, svirala koja ima dvije cijevi.

**dvôjnīk** im. m. r. n. mn. *dvojôīci*, g. mn. *dvôjnīkā* - osoba koja je veoma slična ili jednaka drugoj osobi.



**dvójnōst** im. ž. r., instr. jd. *dvójnošću/dvójnosti* - osobina onoga što je dvostruko, udvojeno, dvostrukost.

**dvòkatnica** im. ž. r. g. mn. *dvòkatnīcā* - kuća sa dva sprata (kata), dva boja, dvospratnica.

**dvòkolica** im. ž. r. - zaprežna kola sa dva točka, čeze.

**dvòkratan** prid., odr. v. *dvòkratnī* - nešto što se obavlja u dva maha tokom dana, npr. dvokratno radno vrijeme.

**dvòkrilac/dvokrílac** im. m. r., g. mn. *dvòkrilācā* - stariji tip aviona sa dva krila sa svake strane trupa; zool. porodica insekata, kukaca.

**dvòličan** prid., odr. v. *dvòličnī* - neiskren, nepošten, licemjeran, nedosljedan.

**dvòličnōst** im. ž. r., instr. jd. *dvòličnošću/dvòličnosti* - osobina onoga ko je dvoličan, nedosljedan; licemjerstvo.

**dvòličnjāk** im. m. r.. mn. *dvòličnjāci* - osoba sa dva lica; dvoličan, neiskren, nedosljedan čovjek, licemjer.

**dvomètrāš** im. m. r., g. jd. *dvometráša*, n. mn. *dvometráši*, g. mn. *dvometrášā* - čovjek visok oko dva metra.

**dvòpapkāri** im. m. r. mn. - red sisara biljojeda koji na nogama imaju dva papka.

**dvòpek** im. m. r., n. mn. *dvòpeci*, g. mn. *dvȍpēkā* - vrsta hljeba pečenog do željene tvrdoće koji može duže stajati da se ne pokvari.

**dvòpreg** im. m. r., n. mn. *dvòprezi*, g. mn. *dvȍprēgā* - zaprega koju vuku dva konja.

**dvôr** im. m. r., mn. *dvòrovi/dvórovi* - dvorac, posebno uređena građevina u kojoj je sjedio vladar (car, kralj i sl.); zamak; meton. osobe koje žive na dvoru, svita, vladar i njegovi povjerljivi ljudi; također: dvorište, avlija.

**dvórac** im. m. r., g. jd. *dvórca*, g. mn. *dvôrācā* - veleljepna građevina, dvor; zamak; vila.

**dvoràna** im. ž. r., g. mn. *dvoránā* - sala, velika prostorija za priredbe, predavanja i sl.

**dvòranin/dvóranin** im. m. r., n. mn. *dvòrani/dvórani* - čovjek koji živi i radi na dvoru.

**dvȍrīšte/dvòrīšte** im. s. r. - ograđeni prostor ispred kuće, dvor, avlija.

**dvòriti/dvóriti** gl. nesvrš., prez. *dvòrīm/dvórīm* - posluživati, prinositi jela za sto, uređivati i spremati stan, pomagati u kući.

**dvȍrkinja** im. ž. r. - osoba koja po dogovoru povremeno obavlja poslove u kući i brine se za red i čistoću.

**dvòrskī** prid. odr. v. - koji se odnosi ili pripada dvoru (npr. dvorski protokol).

**dvòsjed** im. m. r., g. mn. *dvȍsjēdā* - automobil sa dva sjedala, vozilo za dvije osobe.

**dvòsjeklī** prid. odr. v. - koji je sa dvije oštrice (npr. dvosjekli nož).

**dvòsložan** prid., odr. v. *dvòsložnī* - sastavljen od dva sloga (npr. *ku-ća*).

**dvòsmislen** prid., odr. v. *dvòsmislenī* - ono što se može na dva načina protumačiti, kad je ispod jednog smisla podmetnut ili se nameće drugi.

**dvòsmislenōst** im. ž. r., instr. jd. *dvòsmislenošću/dvòsmislenosti* - osobina onoga što je dvosmisleno.

**dvòsmjēran** prid., odr. v. *dvòsmjērnī* - kad nešto ima dva smjera, npr. dvosmjerna ulica u kojoj je dozvoljen promet u oba smjera.

**dvòsoban** prid., odr. v. *dvòsobnī* - koji ima dvije sobe, sastoji se od dvije sobe.

**dvòstruk** prid., odr. v. *dvòstrukī* - udvojen, dvojak, dvovrstan, sastavljen od dva sloja.

**dvòtrećīnskī** prid. odr. v. - kad je nešto sastavljeno ili mora imati dvije trećine (npr.dvotrećinski takt u muzici, dvotrećinski broj glasova prilikom donošenja odluka).

**dvòumljēnje** gl. im. s. r. - izv. od dvoumiti se.

**dvòumiti se** gl. nesvrš., prez. *dvòumīm se* - biti neodlučan, u nedoumici, kolebati se u izboru; dvojiti, sumnjati.

**dvòusnenī** prid. odr. v. - bilabijalni, npr. suglasnik koji se izgovara sa objema usnama.

**dvòuška** im. ž. r., dat. jd. *dvòušci/dvòuški* - vrsta biljke iz familije glavočika.

**dvòznačan** prid., odr. v. *dvòznačnī* - koji ima dva značenja.

**dvòznačnōst** im. ž. r., instr. jd. *dvòznačnošću/dvòznačnosti* - osobina onoga što je dvoznačno.

**dvožènstvo/dvožénstvo/dvȍžēnstvo** im. s. r., g. mn. *dvožènstāvā/dvožénstāva/ dvȍžēnstāvā* - bigamija, sklapanje braka sa dvjema ženama; život sa dvije žene u neozakonjenom braku.

# Dž

**Dž dž** - fonema, glas, suglasnik, afrikata, sedmo slovo abecede.

**džȁba/džȁbe** pril. (tur.) - besplatno, badava; vrlo jeftino; uzalud.

**džabàluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *džabàluci* - nešto što je besplatno, džabe; jeftinoća; život bez rada.

**džáda** im. ž. r. (ar.) - put, cesta, drum.

**džáhil** im. m. r (ar.) - neznalica, neobrazovan čovjek.

**džáiz** pril. (ar.) - dozvoljeno, dopušteno, slobodno.

**džâk** im. m. r. (mađ.), n. mn. *džákovi* - vreća.

**džȁm** im. m. r. (perz.) - prozorsko staklo.

**džamàdan** im. m. r. (perz.) - dio muške nošnje, muški zatvoreni prsluk od čohe ili kadife.

**džámija** im. ž. r. (ar.) - zgrada, prostorija, mjesto gdje se muslimani mole Bogu, građevina sa munarom i posebnim konturama.

**džȁn** im. m. r. (perz.) - duša.

**džanàrika** im. ž. r. (perz.-tur.), dat. jd. *džanàrici* - stablo šljive slično trnu i njen krupan okrugli žutocrveni plod.

**džanèćija** im. ž. r. (perz.) - vrsta domaće kućne halve, doslovno jelo za dušu.

**džȁnum** uzrečica (perz.-tur.) - dušo moja, dušo draga.

**džápānje** gl. im. s. r. od gl. džapati se.

**džápati se** gl. nesvrš., prez. *džâpām se* - otimati se, skakati oko čega.

**džeb(h)àna** im. ž. r. (ar.-perz.) - municija, streljivo.

**Džebráil** im. m. r. (jevr.) - anđeo preko koga je poslaniku Muhamedu a. s. došla Božija objava; arhanđel Gavrilo.

**džéfa** im. ž. r. (ar.) - svađa, prepirka, žučna rasprava.

**džefèrdār** im. m. r. (perz.), g. jd. *džeferdára* - starinski pištolj duže cijevi ukrašen sedefom, srebrom itd.

**džehènem** im. m. r. (jevr.) - u islamskoj religiji naziv za pakao.

**džȅlāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *dželáta* - izvršilac smrtne kazne, krvnik; okrutna osoba, dušmanin.

**džȅm** im. m. r. (engl.) - slatko spravljeno od voća i šećera.

**džȅmāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *džemáta* - zajednica, društvo, skupina; osnovna organizaciona jedinica Islamske zajednice; skup ljudi koji zajednički klanjaju.

**džȅmātīle** pril. (ar.-tur.) - svi zajedno, ukupno.

**džemátlija** im. m. r. (ar.-tur.) - pojedinac, član džemata.

**džȅmper** im. m. r. (engl.), g. mn. *džȅmpērā* - pleteni muški i ženski odjevni predmet koji se nosi preko košulje; sviter.

**dženábet** im. m. r. (ar.) - poganac, nevaljalac, bitanga.

**dženáza** im. ž. r. (ar.) - ispraćaj meita na ahiret kod muslimana; klanjanje za vrijeme dženaze; pogreb, sahrana, sprovod.

**džȅnet** im. m. r. (ar.) - u islamskoj religiji mjesto na onom svijetu gdje dospijevaju bezgriješni; raj.

**dženètlija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji će u dženet; osoba koja je to zaslužila.

**džȅnetskī** prid. odr. v. (ar.-tur.) - koji se odnosi na dženet, koji pripada dženetu; rajski.

**džȅntlmen** im. m. r. (engl.) - čovjek kojeg krase mnoge vrline: plemenitost, čast, korektnost, uglađeni maniri.

**džȅntlmenskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na džentlmene.

**džèntlmenski** pril. (engl.) - kao džentlmen, na način kako to rade džentlmeni.
**džȅp** im. m. r. (ar.), n. mn. *džèpovi* - dio na odjeći za čuvanje sitnijih predmeta; prenes. manji prostor unutar veće cjeline.
**džȅpar** im. m. r. (ar.) - kradljivac, osoba koja krade iz tuđeg džepa.
**džepárac** im. m. r. (ar.), g. jd. *džepárca* - određena suma novca namijenjena za svakodnevne potrebe.
**džȅpnī** prid. odr. v. (ar.) - odnosi se na ono što se nosi u džepu.
**džeríde** im. ž. r. mn. (ar.) - novine.
**džȅz** im. m. r. (engl.) - muzika posebnog ritma nastala na improviziranom muziciranju američkih crnaca.
**džȅzva** im. ž. r. (ar.), g. mn. *džȅzvī* - posuda od bakra ili kakvog drugog materijala za kuhanje kafe.
**džȉbra** im. ž. r. (tur.), g. mn. *džȉbrī* - ostatak od šljiva, grožđa i sl. poslije destilacije alkohola, npr. kod pečenja rakije.
**džídža** im. ž. r. (tur.) - komad nakita; nešto lijepo; predmet zgodan za igru, igračka.
**džȉgerica** im. ž. r. (perz.) - jetra.
**džȉgljast** prid., odr. v. *džȉgljasti* - visok i mršav, koji se protegao u visinu.
**džȉhad** im. m. r. (ar.) - sveti rat, rat za vjeru, za odbranu islama.
**džȉju-džȉca** im. ž. r. (jap.) - borilački sport koji vodi porijeklo iz Japana.
**džȉlīt** im. m. r. (ar.) - kratak štap sa kvrgom na kraju kao u topuza koji konjanici u istoimenoj igri bacaju jedan na drugog kao što se baca koplje.
**džilìtati se** gl. nesvrš., prez. *džilìtām se* - bacati džilit.
**džilìtnuti se** svrš., prez. *džilìtnēm se* - baciti se džilitom.
**džȉn**[1] im. m. r. (ar.) - div, gorostas.
**džȉn**[2] im. m. r. (engl.) - alkoholno piće spravljeno od žita sa dodatom aromom bobica kleke.
**džȉnovskī** prid. odr. v. - ogroman, velik, gorostasan.
**džȉp** im. m. r. (engl.), g. jd. *džȉpa* - motorno vozilo namijenjeno za kretanje po svim terenima.
**džòkēj** im. m. r. (engl.), g. jd. *džokèja*, v. jd. *džȍkeju*, g. mn. *džokéjā* - jahač.
**džòger** im. m. r. (engl.) - u žarg. osoba koja trči radi rekreacije; trkač.
**džòker** im. m. r. (engl.), g. mn. *džȍkērā* - karta koja u nekim igrama može zamijeniti svaku kartu; rezerva, argument koji može preokrenuti situaciju.
**džòmba** im. ž. r. (ar.-perz.), g. mn. *džȍmbī* - provalija, ponor, bezdan.
**džȍmbast** prid., odr. v. *džȍmbastī* - koji je sav od džombi (put, zemljište); prenes. nezasit čovjek.
**džȕboks** im. m. r. (engl.) - automatska muzička linija koja emituje probranu kompoziciju kad se ubaci novac.
**džȕdo** im. m. r. (jap.), g. jd. *džȕda* - borilački sport porijeklom sa Dalekog Istoka.
**džúkac** im. m. r., g. jd. *džúkca*, g. mn. *džûkācā* - pas koji nije opasan.
**džùkela** im. ž. r., g. mn. *džȕkēlā* - pas mješanac; pas lutalica; velik i opasan pas; prenes. pejor. osoba loših karakternih osobina, nitkov, hulja.
**džûl** im. m. r. (engl.) - jedinica za mjerenje rada (energije).
**džùma** im. ž. r. (ar.), g. mn. *džúmā* - podnevna islamska molitva petkom u džamiji; zove se još džuma-namaz.
**džùmbus** im. m. r. (perz.), g. mn. *džȕmbūsā* - nered, zbrka, frka, galama, haos.
**džȕngla** im. ž. r. (engl.), g. mn. *džȕnglī* - gusta neprohodna šuma puna raznih biljki, povijuša, lijana; prašuma.
**džûnka** im. ž. r. (kin.), dat. jd. *džûnki* - brodica za ribolov ili prevoz tereta u vodama Bengalskog zaliva do Koreje.
**džȕs** im. m. r. (engl.) - voćni sok.
**džȕz** im. m. r. (ar. perz.), n. mn. *džȕzovi* - dio Kur'ana koji sadrži deset listova; trideseti dio Kur'ana; posebno uvezan jedan džuz.

# Đ

**Đ đ** - fonema, glas, suglasnik, afrikat, osmo slovo abecede i dvadeset i osmo ćirilice.
**đáče** im. s. r., g. jd. *đáčeta* - dem. i hip. od đak.
**đàčić** im. m. r. - dem. i hip. od đak.
**đâčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na đake.
**đâčki** pril. - na đački način, kao đak.
**đâk** im. m. r., vok. jd. *đâče*, n. mn. *đáci* - učenik, onaj koji ide u školu.
**đàkon** im. m. r. (grč.) - pomoćnik svešteniku prilikom Božije službe; onaj koji još nije sveštenik.
**đakònāt** im. m. r. (grč.) - čin, zvanje i dostojanstvo đakona.
**đàur(in)** im. m. r. (perz.) - onaj koji nije musliman; hrišćanin.
**đàurka** im. ž. r. - žena đaur(in)
**đàvō** im. m. r. (grč.), g. jd. *đâvla/đàvola*, n. mn. *đâvli/đàvoli* - vrag, demon, šejtan, sotona, biće koje čini zlo, simbol svega što je opako; zla i opaka osoba; prenes. osoba sklona nestašlucima, šali i smijehu.
**đavòlica** im. ž. r. (grč.), hip. - vragolasta mlada i nestašna žena, vragolanka.
**đavòlskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na đavola, šejtanski.
**đavòlski** pril. (grč.) - na način đavla, kao đavo.
**đàvoljī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada đavolu; prenes. opak, surov, težak kao da dolazi od samog đavola.
**đavòluk** im. m. r. (grč. - tur.) - nestašnost, nestašluk.
**đȅm** im. m. r. (perz.) n. mn. *đèmovi* - žvala, dio od gvožđa koji se konju stavlja u gubicu, na đem je pričvršćena uzda.
**đèmija** im. ž. r. (tur.) - lađa, brod.
**đèmijica** im. ž. r., dem. (tur.) - mala đemija.
**đéram** im. m. r. (perz.), g. jd. *đérma* - duga motka na koju je privezana kanta za vađenje vode iz bunara; bunar iz kojeg se tako crpi voda.
**đèrdān** im. m. r. (perz.), g. jd. *đerdána* - ogrlica na kojoj su nanizani dragulji, biseri, komadi zlata i sl.
**đèrdek** im. m. r. (tur.), n. mn. *đèrdeci*, g. mn. *đȅrdēkā* - soba u kojoj mladenci provedu prvu bračnu noć.
**đèrđef** im. m. r. (tur.), g. mn. *đȅrđēfā* - okvir od drveta i sl. u koji se zategne platno kako bi se moglo vesti.
**đèride** im. ž. r. mn. (tur.) - novine, časopis.
**đèvdīr** im. m. r. (perz.), g. jd. *đevdíra* - posuda za cijeđenje.
**đèvrek** im. m. r. (tur. ), n. mn. *đèvreci*, g. mn. *đȅvrēkā* - pecivo u obliku kotura.
**đìdija** im. m. r. (tur.) - živahan i nestašan mladić, obiješenjak; osoba kojoj se dive, ali je i kritikuju; junak.
**đído** im. m. r. v. jd. *đîdo*, hip. od đidija
**đíkljati** gl. nesvrš. prez. *đìkljām* - rasti naglo uvis.
**đȉlkoš** im. m. r. (mađ.), n. mn. *đȉlkoši* - mladić pun snage i obijesti, spreman za razne često samo njemu zabavne smicalice; vjetrogonja.
**đìnđuha** im. ž. r. (mađ.) - naušnica, minđuša.
**đìpiti** gl. svrš. prez. *đîpīm* - naglo skočiti.
**đìzlija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *đȉzlījā* - potajna bludnica; žena raspojasana ponašanja.
**đȍgat** im. m. r. (tur. ) - bijel konj.
**đógo** im. m. r. (tur.) - hip. od đogat.
**đȍja** pril. (perz.) - tobože, bajagi.
**đȍn** im. m. r. (tur.), g. jd. *đȍna*, n. mn. *đȍnovi* - dio na obući kojim se staje na tlo, potplat.

**đòniti** gl. nesvrš., prez. *đònīm*, trp. prid. *đȍnjen* - pri izradi obuće postavljati đon lijepljenjem ili prikucavanjem.
**đȍn-òbraz** prid. (tur.) - bezobrazan, nepošten, koji se ničeg ne stidi.
**đȍrati (se)** gl. nesvrš. (tur.) - žarg. mijenjati se za šta; trampiti.
**đȍz** im. m. r. (tur.) - oko; staklo na prozoru.
**đòzluci** im. r. mn. (tur.), g. mn. *đòzlūkā* - naočale
**đóze** im. s. r. mn. izv. od đoz - razg. naočale.
**đȕbrād** zb. im. od đubre - prenes. osobe lošeg karaktera, nevaljalci.
**đȕbre/đùbre** im. s. r. (grč.), g. jd. *đȕbreta/đùbreta* - stajsko gnojivo; pejor. prenes. osoba lošeg karaktera, smeće, generalno: nešto bez vrijednosti.
**đȕbrēnje** gl. im. s. r. (grč.) - iznošenje gnojiva na njivu.
**đȕbriti** svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *đȕbrīm* - na njivu nanositi đubre, gnojiti zemlju.
**đȕbrīvo** im. s. r. (grč.) - gnojivo.
**đùgum** im. m. r. (tur. ) - veća metalna posuda za vodu i mlijeko sa širokim grlićem na kojem je poklopac.
**đȕl/đûl** im. m. r. (perz.) - ruža.
**đulábija** im. ž. r. (perz. ) - crvena, sočna i slatka jabuka duguljasta oblika.
**đulbàstija** - im. ž. r. (tur.), g. mn. *đulbàstījā* - orijentalno jelo od tučenog mesa ispečeno na žaru.
**đȕl-bášča** im. ž. r. (perz.) - bašča zasađena ružama, ružičnjak, cvijetnjak.
**đȕlād** zbir. im. s. r. - tanad, meci, topovske kugle.
**đȕle/đùle** im. s. r. (tur.), g. jd. *đȕleta*, zbir. *đȕlād* - kugla koja se ispaljivala iz starinskog topa.
**đulìstān** im. m. r. (perz.), g. jd. *đulistána* - ružičnjak, cvijetnjak.
**đùmbīr** im. m. r. (mađ.), g. jd. *đumbíra* - biljka iz tropskog dijela Azije od koje se korijen upotrebljava kao začin hrani i lijek.
**đùmruk** im. m. r. (lat.) - carina; taksa za prolaz.
**đumrùkčija** im. m. r. (lat.-tur.) - carinik.
**đùnāh** im. m. r. (perz.), g. jd. *đunáha* - grijeh; pogreška; krivnja.
**đurđévak** im. m. r. g. jd. *đurđévka* - đurđic, đurđica, cvijet iz familije ljiljana sa bijelim mirisnim cvjetovima nalik na zvonce.
**đùrđīc** im. m. r. i **đȕrđica** im. ž. r. - đurđevak.
**đûs** im. m. r. (engl.), g. jd. *đûsa* - stanje rezultata u sportu (tenis, ping-pong, odbojka i sl.) kada poeni stoje izjednačeno, a jednoj od strana su potrebna dva uzastopna da pobijedi.
**đȕture/đȕturē** pril. (tur.) - sve koliko ima, ukupno uzeto, kupljeno sve po cijeni od oka iako se prodaje po komadu ili na kilogram.
**đutùrum** im. m. r. (tur.), g. mn. *đutùrūmā* - osoba koja je onemoćala i oronula zbog starosti ili bolesti, te je nesposobna za normalno kretanje.
**đuturùmluk** im. m. r. (tur.) - onemoćalost, oronulost usljed starosti ili bolesti.
**đùveč** im. m. r. (tur.) - jelo od mesa, riže, paradajza, paprike, krompira.
**đuvègija** im. m. r. (tur.) - mladoženja, zaručnik, momak za ženidbu.
**đùzel** neprom. prid. (tur.) - lijep, divan, krasan.
**đuzèluk** im. m. r. (tur.) - ljepota.

# E

**E e** - fonema, glas, samoglasnik, deveto slovo abecede, a sedmo ćirilice.
**ȅbanovina** im. ž. r. (grč.) - tamno tvrdo teško drvo iz tropskih krajeva.
**eda** - vezn.
**èdba** im. ž. r. (ar.) - pratnja, pristalice, sljedbenici.
**èdēm** im. m. r. (grč.), g. jd. *edéma* - med. nagomilana tečnost u živom tkivu; oteklina od te tekućine.
**éden** im. m. r. (jevr.) - vrt, bašča, zemaljski raj.
**edèpsuz** im. m. r. (ar.-tur.) - neodgojen, neuljudan, nepristojan, drzak čovjek.
**edepsùzluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *edepsùzluci* - nepristojnost, neodgojenost, neuljudnost, drskost.
**èdīcija** im. ž. r. (lat.) - izdanje neke knjige ili časopisa.
**èdikt** im. m. r. (lat.) - naređenje, ukaz vlasti, propis, zapovijest, proglas, objava.
**edukácija** im. ž. r. (lat.) - obrazovanje, prosvjećivanje, odgoj, razvijanje umnih, moralnih i tjelesnih sposobnosti.
**èdžel** im. m. r. (ar.), g. mn. *èdžālā* - usud, kob; suđeni čas kad se mora umrijeti.
**ȅfek(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *ȅfekātā* - učinak, rezultat, posljedica kakvog rada.
**ȅfektan/efèktan** prid. (lat.), odr. v. *ȅfektnī/efèktnī* - djelotvoran, koji utiče, učinkovit.
**ȅfektīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȅfektīvnī* - stvaran, realan, pravi, učinjen.
**ȅfemēran** prid. (grč.), odr. v. *ȅfemērnī* - prolazan, kratkotrajan, beznačajan.
**efemérnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *efemérnošću/efemérnosti* - prolaznost, kratkotrajnost, beznačajnost.
**efèndi/efèndija** im. m. r. (tur.) - gospodin; pokrovitelj; titula učenih ljudi u Turskoj; hodža; vjerski obrazovan musliman.
**efendìluk** im. m. r. (grč.-tur.) - gospoština, osobina onoga ko ima titulu efendije.
**efèndisi-bènum, efèndum** uzrečica (grč. - tur.) - često u govoru starijih ljudi, a znači: gospodine moj.
**ȅfikasan/efikasan** prid. (fr.), odr. v. *ȅfikasnī/efikasnī* - djelotvoran, uspješan, učinkovit.
**ȅfikasnōst/efikasnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *ȅfikasnošću/ȅfikasnosti* i *efikasnošću/efikasnosti* - osobina onoga ko je efikasan i onoga što je efikasno.
**egalizírati/egàlizovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *egalìzīrām/egàlizujēm* - izravnati, izjednačiti (najčešće u političkim i ekonomskim pravima).
**ègglen/èglēn** im. m. r. (tur.), g. jd. *èglena/eglèna* - razgovor, sobet, zabava u prijateljskom razgovoru.
**eglèndžija** im. m. r. (tur.) - osoba koja zabavlja, govorljiv čovjek, koji puno priča.
**eglènisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *eglènišēm* - razgovarati.
**egocèntričan** prid. (lat.), odr. v. *egocèntričnī* - koji sebe smatra centrom svega; usmjeren samo na svoje ja (ego).
**egocentrìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *egocentrìzma* - svojstvo onoga ko je egocentričan, egocentričnost.
**egocèntričnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *egocèntričnošću/egocèntričnosti* - egocentrizam.
**egòist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *egòistē* - osoba koja svoje lične interese, pitanja, potrebe stavlja iznad svih; sve okreće u svoju korist na štetu drugima; sebičnjak.

**egoìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *egoìzma* - osobina i stanje egoista.
**egòistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena egoist.
**ègzaktan/egzàktan** prid. (lat.), odr. v. *ègzaktnī/egzàktnī* - istinit, tačan, dokaziv materijalnim činjenicama, potpun, u skladu sa pravilom i logikom.
**egzaltácija** im. ž. r. (lat.) - zanos, veliko uzbuđenje, duševna napetost, bolesna živahnost, pretjeranost.
**egzàltīrān** prid. (lat.), odr. v. *egzàltīrānī* - uzbuđen, prenapet, ponesen emocijama.
**egzekúcija** im. ž. r. (lat.) - primjena kaznenih mjera; pljenidba; izvršavanje smrtne kazne, pogubljenje.
**egzèkūtor** im. m. r. (lat.) - osoba koja izvršava egzekuciju.
**egzèmplār** im. m. r. (lat.), g. jd. *egzemplára* - primjerak, svaki predmet načinjen prema istom tipu, komad.
**ègzemplāran** prid. (lat.), odr. v. *ègzemplārnī* - koji može da služi kao primjer, kao uzorak.
**egzibícija** im. ž. r. (lat.) - neki vanjski efekat postignut vještim, efektnim potezom, npr. u sportu; prenes. želja za isticanjem.
**egzibiciònist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *egzibiciònisti/egzibiciòniste* - osoba sklona egzibicionizmu; ž. r. egzibiciònistkinja.
**egzibicionìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *egzibicionìzma* - sklonost prema isticanju spoljnih efekata.
**ègzīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *egzíla* - progonstvo, mjesto gdje živi prognanik iz svoje države.
**egzistèncija** im. ž. r. (lat.) - sam život, način života; postojanje, opstanak, egzistiranje.
**egzistencijalìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *egzistencijalìzma* - filozofska struja u francuskoj literaturi poslije Drugog svjetskog rata (osnivač J.P.Sartre), osnovne su mu postavke: pesimizam, nevjerovanje u životnu snagu čovjeka i pomanjkanje perspektive.
**egzistencijàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *egzistencijàlistē* - pristalica egzistencijalističkih filozofskih ideja.
**egzistencijàlistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena egzistencijalist(a)
**egzistencijalìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na egzistenciju i egzistencijaliste.
**egzistíranje** gl. im. s. r. (lat.) - opstojanje, egzistencija; puko življenje, preživljavanje.
**egzistírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *egzìstīram* - postojati; biti; živjeti; opstajati.
**egzódus/ègzōdus** im. m. r. (lat.), g. jd. *egzódusa* - odlazak velikog broja ljudi iz svoje zemlje.
**egzòrcist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *egzòrcistē* - osoba koja istjeruje zle duhove, đavola.
**egzorcìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *egzorcìzma* - pojava vezana za neke vjerske sekte, obred izgona zlih duhova ili đavola iz neke osobe za koju se smatra da je opsjednuta; vjerska bjesomučnost, religiozna opsjednutost.
**egzotèričan** prid. (grč.), odr. v. *egzotèričnī* - svima pristupačan, otvoren po smislu i sadržaju, namijenjen javnosti, prikazan na razumljiv način.
**egzòtičan** prid. (grč.), odr. v. *egzòtičnī* - koji se odnosi na egzotiku, koji prelazi granice običnog.
**egzòtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *egzòtici* - sveukupna obilježja dalekih zemalja i civilizacija koja su na neki način neobična.
**ëh!** uzv. - služi za pojačavanje i izražavanje raspoloženja.
**ehálija** im. ž. r. (ar.) - stanovništvo, mještani; svijet, narod.
**ëho** im. m. r. (grč.), g. jd. *ëha* - odjek, jeka.
**ejdovále!** (ar.-tur.) - dovale, pozdrav onoga koji odlazi, na koji onaj koji ostaje odgovara *ejsàhadīlē/ejsádile!*
**èjluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *èjluci* - dobročinstvo, plemenitost, dobrota, dobro djelo.
**ejlùkčija** im. m. r. (tur.) - dobročinitelj, plemenit i darežljiv čovjek.
**ejsàhadīlē! ejsádile** ! (tur.-ar.) - pozdrav na rastanku: u dobar čas pošao!
**ëjvalāh! ëjvala!** (ar.) - doviđenja, zbogom; hvala; tako je; bravo, svaka čast.
**ékavac** im. m. r., g. jd. *ékāvca*, n. mn. *ékāvci*, g. mn. *ékavācā* - osoba koja upotrebljava riječi sa ekavskom zamjenom jata.
**ékāvka** im. ž. r., dat. jd. *ékāvki*, g. mn. *èkāvkī* - žena ekavac
**ékavica** im. ž. r. - ekavština; narječje u kojem je praslavenski jat zamijenjen sa e (npr. mléko).
**ekavizácija** im. ž. r. - nastojanje da se u svim riječima javlja ekavska zamjena jata iako određeni govor ima ijekavicu ili ikavicu; ekaviziranje.
**ekavizírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ekavìzīrām* - oblike riječi sa ijekavskim ili ikavskim refleksom jata prebaciti u ekavicu, poekaviti.
**èkcēm** im m. r. (grč.), g. jd. *ekcéma* - oboljenje kože popraćeno svrabom i gnojnim čvorićima.
**ekípa/ekìpa** im. ž. r. (fr.) - skup specijalista koji rade zajedno u istom poslu, projektu; u sportu: sastav, momčad, tim.
**eklatàntan** prid. (fr.), odr. v. *eklatàntnī* - očit, očigledan, očevidan, zoran.
**eklekticìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *eklekticìzma* - nepostojanje saglasnosti, jedinstva i povezanosti teorija, ideja i mišljenja, spajanje različitih, nespojivih pogleda, npr. materijalizma sa idealizmom.
**ekmèdžija/ekmèkčija** im. m. r. (tur.) - pekar.
**ekmèdžinica/ekmèkčinica** im. ž. r. (tur.) - pekara.
**ekòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *ekòlozi* - stručnjak za ekologiju, osoba koja se bavi ekologijom.
**ekològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o skladu zajedničkog života svih organizama u prirodi, načinima zaštite prirode i borba protiv narušavanja tog sklada raznim procesima, koji najčešće dolaze od čovjeka i njegovih aktivnosti.
**ekòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na ekologiju i ekologe.
**ekònom** im. m. r. (grč.) - domaćin, gospodar; onaj ko se brine o troškovima, ekonomski stručnjak u preduzeću ili na imanju.
**ekonòmičan** prid. (grč.), odr. v. *ekonòmičnī* - koji ima pozitivan učinak, a ostvaruje uštede, isplativ u odnosu na ulaganja.
**ekonòmičnōst** im. m. r. (grč.), instr. jd. *ekonòmičnošću/ekonòmičnosti* - osobina onoga što je ekonomično; pozitivan učinak u poslovanju uz niske troškove ulaganja.
**ekonòmija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje ekonomike; poljoprivredno imanje; vođenje računa o troškovima u poslovanju.
**ekonòmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *ekonòmici* - privredno uređenje društva; racionalnost u trošenju, štednja.
**ekonòmist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *ekonòmisti/ekonòmiste* - specijalist(a), stručnjak sa znanjima iz ekonomije koji se bavi ekonomskim pitanjima, novčanim tokovima.
**ekonomizírati/ekonòmisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *ekonomìzīrām/ekonòmišēm* - raspolagati novcem bez rasipanja, postizati željene efekte, ali ostvarivati i uštede.
**èkrān** im. m. r. (fr.), g. jd. *ekrána* - bijelo platno ili zid u kinu za prikazivanje filmova; staklo na monitoru, televizoru.
**ekranizírati/ekrànizovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.) prez. *ekranìzīrām/ekrànizujēm* - snimiti film, prenijeti na film sadržaj književnog djela, romana i sl.
**èkrijāš** im. m. r. (tur.) - prevrtljivac, koji ne drži do riječi.
**ekselèncija** im. ž. r. (lat.) - riječ koja se obavezno upotrebljava pri oslovljavanju visokih ličnosti.
**ekscèntričan** prid. (lat.), odr. v. *ekscèntričnī* - koji nije u centru, odstupa od centra; prenes. čudan, znatno i nepoželjno odstupa od uobičajenih normi, neuravnotežen, poseban.
**ekscerpírati** svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekscèrpīrām* - čitajući kakav tekst (knjige, dokumenti, razni spisi) praviti bilješke, vaditi šta iz njih.
**èkscerpt** im. m. r. (lat.) - ono što je ekscerpirano, zabilježeno iz kakva teksta.
**èksces** im. m. r. (lat.), g. mn. *ëkscēsā* - postupak koji prelazi granice uobičajenih normi ponašanja ili propisa; ispad.
**èkser** im. m. r. (tur.), g. mn. *ëksērā* - klinac, čavao.
**ekshumírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekshùmīrām* - izvaditi čije posmrtne

ostatke radi istrage, prenosa u drugo groblje i sl.

**èksik/jèksik** prid. (tur.) - nepotpun, manjkav, nije pravi, faličan, načet.

**ekskomunicírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekskomunìcīrām* - izopćiti, baciti anatemu, izbaciti.

**ekskomunikácija** im. ž. r. (lat.) - izopćenje iz crkve; izbacivanje iz kakve stranke, preduzeća, udruženja i sl.

**ekskùrzija** im. ž. r. (lat.) - putovanje koje ima osim zabave i sporta i edukativan karakter (ob. škòlskē ekskùrzije).

**ekspandírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekspàndīrām* - širiti.

**ekspànzija** im. ž. r. (lat.) - generalno: širenje, zauzimanje veće zapremine, osvajanje.

**ekspedícija** im. ž. r. (lat.) - putovanje koje se organizuje radi naučnog istraživanja; grupa ljudi koji izvode ekspediciju.

**èkspeditīvan** prid. (lat.), odr. v. *èkspeditīvnī* - brz, hitar, koji veoma brzo obavlja posao.

**ekspèdītor** im. m. r. (lat.) - onaj koji otprema pošiljke, poštu i sl.

**eksperìmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *eksperìmenta* - ogled, opit, pokus; postupak pomoću kojeg se u istraživanju dolazi do novih saznanja o određenim pojavama.

**èksperimentālan** prid. (lat.), odr. v. *èksperimentālnī* - zasnovan na eksperimentu.

**eksperimentírati/eksperimèntisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *eksperimèntīrām/eksperimèntišēm* - izvoditi eksperiment.

**èkspert** im. m. r. (lat.), g. mn. *èksperātā* - stručnjak, specijalist, vještak, osoba sa velikim znanjem iz određene oblasti ili djelatnosti.

**ekspertíza** im. ž. r. (fr.) - stručna procjena koju vrši ekspert; vještačenje.

**eksplicírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *eksplìcīrām* - objasniti i objašnjavati, tumačiti, izlagati.

**eksplikácija** im. ž. r. (lat.) - objašnjenje sa svim podacima i argumentima.

**eksploatácija** im. ž. r. (fr.) - korištenje prirodnih izvora rude, energije i sl.; iskorištavanje, izrabljivanje jedne klase ljudi od strane druge.

**eksplodírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *eksplòdīrām* - praskati, rasprsnuti se zbog nekog unutrašnjeg procesa, najčešće namjerno izazvanog.

**èksplōzija/eksplózija** im. ž. r. (lat.) - prasak, rasprsnuće (npr. eksploziva) kojem su uzrok unutrašnji procesi najčešće potaknuti čovjekovom voljom; prenes. provala bijesa, nagli izliv osjećanja.

**èksplozīv/eksplòzīv** im. m. r. (lat.), *èksplozīva/eksplóziva* - materija koja u dodiru s vatrom, paljenjem, trenjem, udarcem može eksplodirati i uništiti sve oko mjesta gdje je eksplodirala.

**èksplozīvan** prid. (lat.), odr. v. *èksplozīvnī* - onaj koji može eksplodirati, prasnuti; prenes. žestok, naglih poteza.

**ekspònāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *eksponáta* - pojedinačan primjerak postavljen na izložbi, sajmu i sl.

**eksponírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekspònīrām (se)* - izložiti, izlagati; prenes. isturiti se na čelo.

**èksport** im. m. r. (lat.) - izvoz robe; količina i vrijednost izvezene robe.

**ekspozícija** im. ž. r. (lat.) - uvod, uvodni dio referata, polazište; u fotografisanju izlaganje filma, fotografske ploče, papira svjetlosti.

**èkspres**[1] pril. (lat.) - brzo, hitno, urgentno.

**èkspres**[2] im. m. r. (lat.) - brzi voz (vlak) koji se zaustavlja samo na većim stanicama.

**ekspresija** im. ž. r. (lat.) - izraz, izražajnost, posebno izražajno sredstvo, npr. u poetici.

**ekspresionìzam** im. m. r. (fr.-njem.), g. jd. *ekspresionìzma* - umjetnički pravac na početku 20. v. koji u osnovi ima subjektivni izraz o vanjskim utiscima i često ruši realističke načine izražavanja.

**èkspresīvan** prid. (lat.), odr. v. *èkspresīvnī* - izražajan, dojmljiv, sa utiskom, asocijativan; koji se odnosi na ekspresivnu upotrebu riječi i izraza u okviru književnog djela.

**eksproprijácija** im. ž. r. (lat.) - oduzimanje prava na imovinu propisom koji donosi država.



**eksterìjēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *eksterijéra* - vanjština, spoljni vidljivi dio, npr. kuće; scene filma snimljene izvan studija.

**èksteritorijālan** prid. (lat.), odr. v. *èksteritorijālnī* - koji ne potpada pod zakone i vlasti države na čijoj je teritoriji (ambasade, njihove zgrade, osoblje i sredstva); nepovrediv.

**eksteritorijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. *eksteritorijálnošću/eksteritorijálnosti* - svojstvo onoga što je izuzeto od zakona i obaveza države na čijoj je teritoriji; nepovredivost.

**èkstērnī** prid. odr. v. (lat.) - vanjski, izvanjski, spoljni.

**èkstra** pril. (lat.) - posebno, osobito, napose.

**èkstrakt** im. m. r. (lat.), g. mn. *èkstrāktā/èkstrakātā* - ono što se iscrpi posebnim postupkom od neke materije, hrane, začina, biljke itd.

**èkstra-prōfit** im. m. r. (lat.) - posebna zarada, višak vrijednosti.

**ekstravagàncija** im. ž. r. (lat.) - riječ najčešće vezana za pojave u modi; posebnost; neobičnost, prenaglašenost, napadnost.

**ekstravagàntan** prid. (lat.), odr. v. *ekstravagàntnī* - koji se odnosi na ekstravaganciju.

**èkstrēm** im. m. r. (lat.), g. jd. *ekstréma* - onaj koji insistira na krajnostima često i opasnim po okolinu.

**ekstremìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *ekstremitéta* - krajnji dio tijela (ruke, noge), udovi.

**èkšija** im. ž. r. (tur.) - kompot od miješanog voća obično začinjen mirođijama.

**ekumenìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *ekumenìzma* - nastojanje katoličke crkve za ujedinjenjem kršćanskih crkvi i približavanjem drugim religijama u svijetu.

**èkvātor** im. m. r. (lat.) - zamišljena linija oko Zemljine kugle koja je jednako udaljena od obaju polova i dijeli je na sjevernu i južnu polutku.

**ekvìnōcij** im. m. r. (lat.) - ravnodevnica, doba kad dan i noć isto traju, npr. 21. marta.

**ekvilibrírati/ekvilìbrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ekvilibrīrām/ekvilibrišēm* - držati ravnotežu, dovesti u ravnotežu.

**ekvivalèncija** im. ž. r. (lat.) - jednaka, ista vrijednost.

**ekvivalèntan** prid. (lat.), odr. v. *ekvivalèntnī* - koji prema nekoj jedinici mjerenja jednak, jednakovrijedan, odgovarajući.

**elabòrāt** im. m. r. (lat. ), g. jd. *elaboráta* - tekst u kojem je stručno, precizno i temeljito obrazloženo neko pitanje, tema, predmet, projekt.

**èlān** im. m. r. (fr.), g. jd. *elána* - polet, zanos, poticaj za stvaranje, za rad.

**elàstičan** prid. (grč.), odr. v. *elàstičnī* - rastezljiv; prenes. koji se lahko prilagođava; savitljiv.

**elàstičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. *elàstičnošću/elàstičnosti* - osobina onoga što je elastično.

**èlčija** im. m. r. (tur.) - poslanik, poslanik strane države, izaslanik.

**elegàncija** im. ž. r. (lat.) - prefinjenost i uglađenost u vladanju, izbor odjevnih predmeta i način kako se nose.

**elegàntan** prid. (lat.), odr. v. *elegàntnī* - koji se odlikuje elegancijom.

**èlēgija** im. ž. r. (grč.) - vrsta lirske pjesme bolnog i tužnog karaktera, sjetnog mirenja sa sudbinom i žala za nedostignutim idealima.

**elhamdulìlāh!/elhàmdulilāh** (ar.) - hvala Bogu!

**elhućmulìlāh!** (ar.) - što bog da! Kako bog bude odredio, onako će biti!

**elektricìtēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *elektricitéta* - skup električnih naboja; električna struja.

**elèktričār** im. m. r. (grč.) - zanatlija koji postavlja i popravlja električne instalacije, elektroinstalater.

**elèktričnī** prid. odr. v. (grč.) - koji radi na električnu struju.

**elektrifikácija** im. ž. r. (grč.) - dovođenje električne struje na sva područja, u sela i gradove, kako bi se zadovoljile svakodnevne potrebe u industriji i domaćinstvima.

**elèktrika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *elèktrici* - sve što je vezano za električnu struju, rasvjeta, instalacije, postrojenja, centrale.

**elektrizírati/elèktrisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *elektrìzīrām/elèktrišēm* - imati elektriciteta u sebi i prenositi ga dalje; prenes. stvarati ili stvoriti napetu atmosferu u društvu; naelektrisati.

**elektróda** im. ž. r. (grč.) - provodnik, vodič koji prenosi elektricitet prema potrebi.

**elektroinstalàtēr** im. m. r. (grč.-fr.), g. jd. *elektroinstalatéra* - zanatlija koji instalira električne vodove i aparate, električar.

**elektrolíza** im. ž. r. (grč.) - pomoću električne struje hemijsko razlaganje materije (vode, otopina).

**elèktrōn** im. m. r. (grč. ), g. jd. *elektróna*, g. mn. *elektrónā* - naelektrisana čestice materije; nosilac najmanje mjerljive količine negativnog električnog naboja.

**elektrònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *elektrònici* - sprave, aparati, uređaji čiji se rad zasniva na kretanju elektrona; znanja koja omogućavaju konstruiranje i održavanje takvih uređaja.

**elektrotèhničār** im. m. r. (grč.)- osoba koja se bavi elektrotehnikom.

**elektrotèhnika** im. ž. r. (grč.-fr.), dat. jd. *elektrotèhnici* - nauka koja se bavi proučavanjem i tehničkom primjenom pojava koje su u vezi sa elektricitetom.

**elèmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *elèmenta* - sastavni dio neke složenije cjeline; najmanja čestica koju ne možemo dalje rastavljati; osnovni pojam, izvor, uzrok.

**ȅlementāran** prid. (lat.), odr. v. *ȅlementārnī* - osnovni, temeljni, bez kojega se ne može.

**èlif** im. m. r. (ar.) - naziv prvog slova arapskog pisma.

**èlifbā** im. ž. r., **èlifbē** im. s. r. (jevr.- ar.) - pismo, alfabet, abeceda.

**elìksīr** im. m. r. (grč.), g. jd. *eliksíra* - čudotvorni napitak sa ljekovitim svojstvima; najkvalitetniji ekstrakt iz kakve tvari; piće koje okrepljuje, vraća u život.

**eliminácija** im. ž. r. (lat.) - isključenje, odstranjivanje, uklanjanje; u sportu izbacivanje iz daljeg takmičenja.

**eliminírati/elimìnisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *eliminīrām/elimìnišēm* - isključiti, odstraniti, izbaciti, ukloniti.

**elìpsa** im. ž. r. (grč.), g. mn. *èlīpsā* - matem. termin za krivulju kod koje je zbir udaljenosti svake tačke od njenih dvaju fokusa uvijek jednak; knjiž. rečenice sa markiranim stilskim značenjem iako su ispušteni određeni rečenični dijelovi, npr. Vatra! Voda!

**elìsa** im. ž. r. (grč.-fr.) - propeler na avionu, brodskom motoru i sl.

**elìta** im. ž. r. (fr.) - probrani sloj društva; vodeći ljudi zajednice, društva, preduzeća itd.

**èlitnī** prid. odr. v. (fr.) - izabrani, probrani, najbolji, otmjeni.

**elokvèncija** im. ž. r. (lat.) - sposobnost u izražavanju, lahkoća pravog izbora riječi i rečenica, vješto baratanje jezičkim sredstvima, rječitost.

**elokvèntan** prid. (lat.), odr. v. *elokvèntnī* - vješt u govoru, uvjerljiv, sa pravim izborom riječi, rječit, govorljiv.

**èmajl** im. m. r. (fr.) - staklasta neprozirna masa za nanošenje na metal, predmete od pečene gline.

**emajlírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *emàjlīrām* - prevlačiti ili prevući emajlom.

**emancipácija** im. ž. r. (lat.) - proces oslobađanja pravne ili društvene zavisnosti, nejednakosti ili polne potčinjenosti.

**emancipírati se/emàncipovati se** gl. svrš i nesvrš. (lat.), prez. *emancìpīrām se/ emàncipujēm se* - ostvariti emancipaciju.

**èmbargo/embàrgo** im. m. r. (šp.), g. mn. *ȅmbārgā* - zabrana izvoza ili uvoza roba ili neke vrijednosti u neku zemlju; zadržavanje imovine koja pripada drugoj državi; zabrana objavljivanja informacija.

**ȅmbrio(n)** im. m. r. (grč.), g. jd. *ȅmbrija/ ȅmbriōna* - zametak novorođenčeta ili mladunčeta; fetus, plod.

**ȅmbrionālan** prid. (grč.), odr. v. *ȅmbrionālnī* - koji se odnosi na embrion, na zametak.

**ȅmentaler** im. m. r. (njem.) - vrsta sira trapista proizvedenog po posebnom švicarskom receptu.

**emigrácija** im. ž. r. (lat.) - ljudi koji su zbog raznih (najčešće političkih) razloga otišli da žive u nekoj drugoj državi, emigranti.



**emìgrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *emìgranātā* - osoba koja je u emigraciji, koja je otišla u drugu zemlju da živi.

**emigrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *emìgrīrām* - otići živjeti u drugoj državi, iseliti se prisilno ili dobrovoljno, ići u emigraciju.

**èmin** im. m. r. (ar.), g. mn. *èmīnā* - čovjek od povjerenja, povjerenik, pouzdan čovjek.

**èmin** prid. (ar.) - siguran, vjeran, pouzdan.

**eminèncija** im. ž. r. (lat.) - dostojanstvenik; preuzvišeni, uzoriti.

**eminèntan** prid., odr. v. *eminèntnī* - ugledan, istaknut, uzorit, preuzvišen.

**ȅmīr** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *èmīra* - prvak, vođa, plemić, vlastelin; vladar.

**emìsār** im. m. r. (lat.), g. jd. *emisára* - osoba koja je u misiji od posebne važnosti, izaslanik; pejor. iron. osoba koja je poslana da iznese tuđe mišljenje ili poruku.

**emìsija** im. ž. r. (lat.) - emitovanje, odašiljanje (radiotalasa, radioprograma, televizijske slike, svjetlosnih signala i sl.); štampanje novca.

**emitírati/èmitovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *emìtīrām/èmitujēm* - odašiljati, poslati emisiju.

**èmōcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *èmōcījā* - osjećanje, čuvstvo, stanje duše (radost, strah, ljubav itd.).

**ȅmocionālan** prid. (lat.), odr. v. *ȅmocionālnī* - osjećajan, svojstven emociji, izazvan emocijom.

**empìrija** im. ž. r. (grč.) - sticanje znanja kroz iskustvo.

**emùlzija** im. ž. r. (lat.) - tečnost u kojoj se nalaze kapljice druge tečnosti; smjesa za obradu metala; tanak sloj na fotografskom filmu osjetljiv na svjetlost.

**èn'ām** im. m. r. (ar.), g. jd. *en'áma* - vrsta hamajlije: knjižica sa šestim poglavljem iz Kur'ana i još nekoliko drugih izvoda, nosi se kutijici za vrijeme putovanja i sl.

**enciklopèdija** im. ž. r. (grč.) - knjiga u kojoj su ukratko abecedno ili azbučno dati podaci o nekoj oblasti ljudskog života ili o ukupnom znanju.

**èndēm** im. m. r. (grč.) - biljna ili životinjska vrsta koja je svojstvena samo jednom ograničenom području.

**endèmičan** prid. (grč.), odr. v. *endèmičnī* - svojstven samo jednom mjestu, endemski.

**endèmija** im. ž. r. (grč.) - trajno vladanje neke zarazne bolesti u nekom kraju.

**èndemskī** prid. (grč.) - koji ima osobine endema.

**energètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *energètici* - oblast života vezana za energiju; proučavanje energije i iskorištavanje njenih izvora.

**enèrgičan** prid. (grč.), odr. v. *enèrgičnī* - odlučan, odrešit.

**enèrgija** im. ž. r. (grč.) - djelotvorna sila sposobna da ostvari određeni učinak (struja, nafta, plin i sl.); odlučnost, upornost, odrešitost.

**èngleskī** prid. - koji se odnosi na Englesku, Engleze i jezik.

**Ȅnglēz** im. m. r., n. mn. *Englézi* - pripadnik naroda koji živi u Engleskoj.

**ènigma/enìgma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *ènigmī/enìgmī* - zagonetka, nešto što treba riješiti.

**enigmàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *enigmàtici* - sastavljenje i rješavanje zagonetki.

**ȅno** riječca - pokazivanje, skretanje pažnje sagovorniku na traženi objekat.

**entìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *entitéta* - izdvojen segmet koji se odlikuje raznim posebnostima u odnosu na okolinu.

**entuzìjast(a)** im. m. r., g. jd. *entuzìjastē*, n. mn. *entuzìjasti/entuzìjaste* - koji je pun entuzijazma; osoba zanesena nečim, zanesenjak.

**entuzijàzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *entuzijàzma* - stanje zanosa, oduševljenja, žara za nečim, zanesenost.

**êp** im. m. r., n. mn. *épovi* - spjev o herojskim događajima iz historije.

**èpicentar** im. m. r. (grč.-lat.) - područje na površini Zemlje iznad glavnog žarišta zemljotresa, tačka iz koje dolazi potres.

**epidèmija** im. ž. r. (grč.) - naglo širenje zarazne bolesti; pošast.

**epidèrma** im. ž. r. (grč.) - gornji sloj kože; pokožica.

**epìgōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *epigóna* - sljedbenik, imitator ideja i metoda kakve naučne, umjetničke, ideološke itd. škole.
**epìgram** im. m. r. (grč.) - lirska pjesma elegijskog distiha često političkog ili didaktičkog sadržaja sa zajedljivim tonom.
**epilèpsija** im. ž. r. (grč.) - oboljenje živaca koje još zovu padavica.
**epìtaf** im. m. r. (grč.) - natpis na nadgrobnom spomeniku.
**epìtēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *epitéta* - najčešće pridjev uz imenicu koji se dodaje radi izražajnosti (prsten *zlatni*, *bijelo* grlo).
**epizóda** im. ž. r. (grč.) - jedna sekvenca u okviru većeg zbivanja; jedan nastavak stripa ili televizijske serije.
**epóha** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *epóhi/epósi* - dugotrajno razdoblje u razvoju Zemlje; razdoblje u historiji, povijesti, umjetnosti i sl.
**ëpohālan** prid. (grč.), odr. v. *ëpohālnī* - značajan jer daje pečat određenom razdoblju, epohi.
**êpskī** prid. (grč.) - koji se odnosi na ep, u kojem se osjeća epska širina i druge osobine ove epske vrste.
**êpski** pril. - obrađeno kao u epu, na način epa.
**éra** im. ž. r. (lat.) - vremensko razdoblje u historiji Zemlje, odsjek vremena (stara i nova era).
**èrbāb** im. m. r. (ar.), g. jd. *erbába* - vještak.
**erènda/rènda** im. ž. r. - erende/rende
**erènde/rènde** im. s. r. (pers.) - kuhinjsko pomagalo za rendanje krompira, kupusa, jabuka; strug za obradu drvene građe.
**ergèla** im. ž. r. (tur.) - krdo konja; imanje na kojem se uzgajaju konji.
**ëritrociti/eritrocíti** im. m. r. mn. (grč.) - crvena krvna zrnca.
**erodírānje** gl. im. s. r. (lat.) od erodirati.
**erodírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *eròdīrām* - kad voda, led, vjetar svojim djelovanjem razaraju površinske slojeve zemlje; med. površinski oštećivati kožu, tkiva; slabiti, kvariti se.
**eròtika** im. m. r. (grč.), dat. jd. *eròtici* - ljubav, strasti vezane za ljubav, osjećajnost; erotski podražaji koji navode na seks; literatura kojoj je samo to tema; pjesnička djela o ljubavi.
**èrōzija** im. ž. r. (lat.) - razaranje površinskog sloja zemlje pod naletom vode, vjetra, leda; izjedanje, podlokavanje; med. površinsko oštećenje kože, tkiva, sluznice; slabljenje, kvarenje.
**erudícija** im. ž. r. (lat.) - učenost, načitanost; veliko znanje iz mnogih oblasti koje neko ima.
**erùpcija** im. ž. r. (lat.) - nagla provala lave iz vulkana, nafte iz naftnog izvora; riganje.
**èsēj** im. m. r. (fr.), g. jd. *eséja* - vrsta književnog djela koje je sadržajno blisko naučnom tekstu, a po jezičkim sredstvima beletristici.
**esèjist(a)** im. m. r., g. jd. *esèjistē*, n. mn. *esèjisti/esèjiste* - književnik koji se bavi pisanjem eseja.
**èselāmu alêjkum! sèlām alêjkum!** pozdrav (ar.) - pozdravljam vas, upućujem vam selam (pozdrav).
**èsesovac** im. m. r. (njem.), g. jd. *èsesōvca*, g. mn. *èsesovācā* - histor. pripadnik Hitlerovih SS-trupa u Drugom svjetskom ratu.
**èskija** im. ž. r. (tur.) - starudija, nešto staro; stara konjska ploča.
**eskiváža** im. ž. r. (fr.) - eskiviranje, izbjegavanje udaraca u boksu.
**eskivírānje** gl. im. s. r. (fr.) - eskivaža, izbjegavanje.
**eskivírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *eskìvīrām* - vještim trzajem tijela izbjeći udarac protivnika u boksu; izbjeći i izbjegavati.
**èsnāf** im. m. r. (ar.), g. jd. *esnáfa* - hist. udruženje trgovaca, zanatlija; društvo ljudi okupljeno oko zajedničkih interesa.
**esnáflija** im. m. r. (tur.-ar.) - zanatlija.
**esnáfluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *esnáfluci* - bavljenje zanatom, zanatsko zanimanje.
**èspāp** im. m. r. (ar.), g. jd. *espápa* - oprema, materijal, potrepštine.
**espèranto/esperànto** im. m. r. (lat.) - iskonstruisani vještački međunarodni jezik.



**èsre** im. s. r. (tur.) - dijakritički znak u arapskom pismu koji označava kratki vokal /i/.
**estagfirùllāh!/èstāgfirullāh** uzv. (ar.) - Bože sačuvaj! Bože, tražim od tebe oprost.
**estéta** im. m. r. (grč.) - isto: estètičār, estètik; osoba koja sve cijeni sa stanovišta estetike.
**estètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *estètici* - nauka o lijepom u umjetnosti i stvaralaštvu.
**estráda** im. ž. r. (fr.) - organizovanje i izvođenje muz. koncerata i pozorišnih predstava; ljudi koji sudjeluju u toj djelatnosti (muzičari, glumci, menadžeri i sl.).
**ěšārpa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *ěšārpī* - dugi ženski šal; paradni oficirski pojas kao dio uniforme.
**ěšek** im. m. r. (tur.) - magarac.
**ešèkluk** im. m. r. (tur.) - glupost, magaraština.
**eškíja** im. ž. r. (ar.) - odmetnici, hajduci, razbojnici; roba koja se krijumčari, npr. duhan.
**eškìndžija** im. m. r. (tur.) - ratnik, naoružani konjanik.
**etablírānje** gl. im. s. r. (fr.) od etablirati.
**etablírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *etàblīrām* - namjestiti, postaviti, osnovati; uvesti u visoko društvo, namjestiti se u društvenoj hijerarhiji.
**etápa** im. m. r. (fr.) - jedan dio urađenog posla, odsjek vremena provedenog u obavljanju jednog dijela neke aktivnosti.
**etatìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *etatìzma* - veoma izražena državna vlast u ekonomskim i društvenim odnosima.
**etáža** im. ž. r. (fr.) - sprat, kat, boj.
**ètāžnī** prid., odr. v. (fr.) - koji se odnosi na etažu, sprat, kat.
**éter** im. m. r. (grč.) - pretpostavljeni mehanički nosilac svjetlosti, generalno nosilac elektromagnetskih talasa; prostor kroz koji prolaze elektromagnetski talasi radio-emisija; tekućina za narkozu.
**ètičan** prid. (grč.), odr. v. *ètičnī* - moralan, zasnovan na etici.
**ètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *ètici* - nauka o moralu; ponašanje u skladu s pravilima morala.
**etikéta** im ž. r. (fr.) - nalijepljena cedulja na kakvom proizvodu; red i način društvenog ophođenja; prenes. kakav neargumentovani sud o kome, npr. dobio je etiketu ekstrema.
**etimòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *etimòlozi* - lingvista koji se bavi etimologijom.
**etimològija** im. ž. r. (grč.) - lingvistička disciplina koja proučava nastanak riječi i određuje koji im je prvotni korijen.
**etimològījskī/etimòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na etimologiju i etimologe.
**ètničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na narod; narodnosni.
**etnogràfija** im. ž. r. (grč.) - dio etnologije, proučavanje i opisivanje duhovne i materijalne kulture pojedinog naroda.
**etnològija** im. ž. r. (grč.) - uporedno proučavanje života naroda u svim oblicima, o rasprostiranju naroda i čovjeka.
**ëto** riječca - za pokazivanje čega, a u kontekstu i za izražavanje iznenađenja (*ëto ti, ëto ti sâd*).
**eufemìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *eufemìzma* - upotreba riječi blažeg ili suprotnog značenja za nešto loše (zaobilaziti istinu mj. lagati).
**eufòrija** im. ž. r. (grč.) - pretjerano oduševljenje čime, povišeno raspoloženje.
**euharìstija** im. ž. r. (grč.) - pričest; molitva zahvalnica prije pretvorbe; žrtveni darovi hljeba i vina kao simboli tijela i krvi Isusove.
**eukalìptus** im. m. r. (grč.) - vrsta drveta od kojeg se dobija eterično ulje.
**èuro** im. m. r. - novčana jedinica u zemljama Evropske unije koja je zamijenila prijašnje valute (njemačku marku, franak, liru itd.).
**Európa** im. ž. r. (grč.) - mitol. kći kralja Agenora ili Feniksa, koju je oteo Zevs; naziv kontinenta, Evropa.
**eutanàzija** im. ž. r. (grč.) - usmrćenje neizlječivih bolesnika pomoću narkotika.
**evakuácija** im. ž. r. (lat.) - organizovano izmještanje stanovnika nekog područja zbog određene opasnosti koja prijeti, npr. rata, prirodnih nepogoda.

**evakuírānje** gl. im. s. r. (lat.) - od evakuirati.
**evakuírati/evakùisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *evakùīrām/evakùišēm* - vršiti ili izvršiti evakuaciju.
**ȅjvalāh/ȅvalā/ȅjvalā** (ar.) - uzvik pohvale.
**evànđēlje** im. s. r. (grč.) - spisi iz prvih stoljeća kršćanstva o životu Isusa Krista, od kojih su četiri ušla u Bibliju (Novi zavjet).
**ȅventuālan** prid. (lat.), odr. v. *ȅventuālnī* - moguć uz izvjesne poteškoće, koji će se možda dogoditi.
**evidèncija** im. ž. r. (lat.) - bilježenje, popis ljudi i sredstava.
**evidèntan** prid. (lat.), odr. v. *evidèntnī* - očigledan, očit, jasan po sebi.
**èvlād** im. m. r. (ar.), g. jd. *evláda* - potomstvo, djeca, rođeno dijete.
**evlìja** im. m. r. (ar.) - sveti čovjek, "dobri".
**ȅvo** riječca za upozoravanje ili pokazivanje.
**evocírānje** gl. im. s. r. (lat.) od evocirati.
**evocírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *evòcīrām* - prisjećati se, buditi uspomene o događajima iz prošlosti.
**evokácija** im. m. r. (lat.) - prisjećanje, prizivanje uspomena; dozivanje u pamet.
**evolúcija** im. ž. r. (lat.) - razvitak, postajanje, nastajanje; neprekidna promjena iz jednog stanja u drugo.
**evoluírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *evolùīrām* - razviti se i razvijati se, promijeniti se i mijenjati se.
**Evrópa** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: Europa, kontinent.
**Evropéjac** im. m. r. (grč.), g. jd. *Evropéjca*, n. mn. *Evropéjci*, g. mn. *Evròpējēcā* - osoba koja ima evropsku kulturu, koja se ponaša na evropski način.
**Evrópljanin** im. m. r. (grč.) - stanovnik Evrope.
**èvropskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Evropu i Evropljane.
**èzān** im. m. r. (ar.), g. jd. *ezána* - molitva koju uči mujezin na džamijskoj munari; mujezin uči ili okujiše pet puta svakodnevno.
**ezíjet** im. m. r. (ar.) - vrijeđanje, uznemiravanje, maltertiranje.
**ezíjetiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *ezíjetīm*, trp. prid. *ezíjećen* - uznemiravati, vrijeđati, mučiti koga.
**èzopovskī** prid. odr. v. - koji je kao u Ezopa.
**èzopovski** pril. - kao u Ezopa, na način Ezopa.
**ezotèričan** prid. (grč.), odr. v. *ezotèričnī* - tajni, skroviti, za uzak krug; po smislu teško razumljiv, nečitljiv (tekst).
**èžgāl** im. m. r. (ar.) g. jd. *ežgála* - osoba ili predmet oko čega se čovjek mora mnogo brinuti i truditi; prevelika obaveza u poslu, prezaposlenost.

# F

**F f** fonema, glas, suglasnik, deseto slovo abecede.
**fabricírānje/fàbrikovānje** gl. im. s. r. od fabricirati/fabrikovati.
**fabricírati/fàbrikovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *fabrìcīrām/fàbrikujēm* - proizvoditi što ručno ili pomoću strojeva.
**fàbrika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *fàbrici* - tvornica.
**fabrìkāt** im. m. r., g. jd. *fabrikáta* - gotov fabrički, tvornički proizvod.
**fȁbula** im. ž. r. (lat.), g. mn. *fȁbūlā* - kratak sadržaj, siže radnje i dogodovština iznesenih u romanu, pripovijeci i sl.
**fȁbulatīvan** prid. (lat.), odr. v. *fȁbulatīvnī* - koji se odnosi na fabulu.
**fabulírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *fabùlīrām* - ispričati ukratko fabulu; graditi fabulu; razg. izmišljati priču.
**fȁca** im. ž. r. (tal.) žarg. - lice, prenes. osoba koja je po nečem posebna i važna.
**fȁćkati** gl. nesvrš., žarg., prez. *fȁćkām* - hvatati, loviti (žene).
**fagfúrija** im. ž. r. (perz.) - kineski porculan, predmet od kineskog porculana.
**fàgot** im. m. r. (tal.) - drveni duhački instrument muklih tonova.
**fȁh** im. m. r. (njem.), mn. *fȁhovi* - struka, zanimanje, specijalnost; pretinac, pregradak.
**fahìša** im. ž. r. (ar.) - nevaljalica, prostitutka.
**fȁiz** im. m. r. (ar.) - kamata, priraštaj.
**fàjda** im. ž. r. (ar.) - korist, dobitak.
**fàkīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *fakína* - mangup, deran, neotesanac, grubijan.
**fàkīr** im. m. r. (ar.), g. jd. *fakíra* - lutajući musliman prosjak; asketa koji na putu usavršavanja ovladava tijelom protivno prirodnim zakonima, koji izvodi razne opsjene: lebdenje u zraku, hipnotiziranje zmija i sl.
**fakírak** im. m. r., g. jd. *fakírka* - siromašak.
**fȁks** im. m. r., žarg. fakultet.
**faksìmil** im. m. r. (lat.) - vjerna reprodukcija rukopisa, slike, crteža; pečat sa ugraviranim nečijim potpisom.
**fȁkt** im. m. r. (lat.), g. mn. *fȁkātā* - činjenica.
**fȁktičkī/fȁktičnī** prid. odr. v. - činjenični, istinit, zbiljski, stvaran.
**faktogràfija** im. ž. r.(lat.-grč.) - pisanje kojem je sadržina grubo iznošenje činjenica, bez analize; raspolaganje materijalom od kojeg nastaje umjetničko djelo.
**fȁktor** im. m. r. (lat.) - činilac, činitelj; sredstvo, pokretna snaga; u mat. svaki broj koji se množi.
**faktúra** im. ž. r. (lat.), g. mn. *faktúrā* - račun o poslanoj ili prodanoj robi.
**fakturírati/faktùrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *faktùrīrām/faktrùrišēm* - napisati i izdati fakturu.
**fȁkultatīvan** prid., odr. v. *fȁkultatīvnī* - koji je po izboru pojedinca; naporedan, neobavezan; koji se može i promijeniti u izmijenjenim uslovima, npr. neki predmet u školskoj obuci.
**fakùltēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *fakultéta* - visokoškolska ustanova određenog profila koja je u sastavu univerziteta.
**fakùltētskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na fakultet ili mu pripada.
**fȁlake** im. ž. r. mn. (ar.) - sprava za mučenje u koju se svežu noge osobe koju šibaju po tabanima.
**fȁlān** pril. (ar.) - navodno, tobože, đoja.
**fȁlanga** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *fȁlāngi*, g. mn. *fȁlāngī* - teško naoružana pješadija u vojsci stare Grčke, koja je u borbi nastupala u zbijenoj formaciji nalik na klin; španjolska fašistička stranka; kosti

koje sačinjavaju kostur prstiju na ruci i nozi.

**falèdžija** im. m. r. (tal.-tur.) - tobdžija i popravljač topova.

**falètānje** gl. im. s. r. (tur.) od faletati.

**falètati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *falètām* - gatati, proricati sudbinu.

**fȁliti** gl. nesvrš. (njem.), prez. *fȁlī* - nedostajati, manjkati, ne biti prisutan na času.

**falsificírati/falsìfikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *falsificīrām/falsìfikujēm* - krivotvoriti, proturati umjesto originala radi koristi, npr. novac, osobne isprave i sl.

**falsifìkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *falsifikáta*, g. mn. *falsifikátā* - kopija novca, slike i sl. koja se predstavlja kao original radi zarade, krivotvorina, lažno izdanje; iskrivljavanje činjenica dodavanjem lažnih podataka.

**fȁlš** prid. (njem.) žarg. - pogrešan, iskrivljen, izokrenut, krivotvoren, falsificiran.

**fàltna** im. ž. r. (njem.), g. mn. *fàltnī* - nabor na odjeći.

**fáma** im. ž. r. (lat.) - informacija koja teče od usta do usta i gubi na svojoj autentičnosti, glasina, govorkanje.

**fàmīlija** im. ž. r. (lat.) - porodica, obitelj, rodbina; familija biljaka ili životinja.

**fȁmilijāran** prid. (lat.), odr. v. *fȁmilijārnī* - koji se odnosi na familiju; rodbinski, domaći, srastao, u prisnim odnosima.

**fàmōzan** prid. (lat.), odr. v. *fàmōznī*- o kojem se stalno priča, na dobru ili zlu glasu; glasovit, čuven, izvrstan, izvanredan, općepoznat.

**fanàtičan** prid. (lat.), odr. v. *fanàtičnī/ fanàtičkī* - kojem je svojstven fanatizam.

**fanàtik** im. m. r. (lat.), n. mn. *fanàtici* - čovjek koji insistira na nekim idejama i aktivnostima do krajnosti, do ludila, koji je prožet fanatizmom.

**fanatìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *fanatìzma* - strastvena predanost nekim idejama i aktivnostima prožeta krajnjom netrpeljivošću prema drugim; zanesenost, luda zagrijanost za nešto.

**fànfara** im. ž. r. (ar.-fr.), g. mn. *fànfārā* - vrsta trube, vojnička melodija koja se izvodi na toj trubi.

**fàntast(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *fàntastē*, n. mn. *fàntasti/fàntaste* - zanesenjak, sanjar, osoba koja svoje fantazije smatra stvarnošću.

**fantàstičan** prid. (grč.), odr. v. *fantàstičnī* - stvoren fantazijom, maštanjem, čudesan; prenes. vrijedan, izvanredan.

**fantàstičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *fantàstičnošću/fantàstičnosti* - svojstvo onoga što je fantastično, fantastika.

**fantàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *fantàstici* - pojava stvorena fantazijom, nešto što je plod ljudske mašte.

**fàntāzija** im. ž. r. (grč.), g. mn. *fàntāzijā* - mašta, uobrazilja, ono što je vezano za maštu i sanjarenje.

**fantazírānje** gl. im. s. r. (grč.) od fantazirati.

**fantazírati** gl. svrš. i nesvrš.(grč.), prez. *fantàzīrām* - maštati, pričati o nečemu što nema oslonca u objektivnoj stvarnosti; predati se ili predavati fantaziji.

**fàntazma** im. ž. r. (grč.) - priviđenje, utvara, prikaza, avet(inja), sablast, fantom, duh.

**fantazmagòričan** prid. (grč.), odr. v. *fantazmagòričnī/fantazmagòričkī* - koji se odnosi na fantazmagoriju.

**fantamazgòrija** im. ž. r. (grč.) - vještina prikazivanja čudesnih, fantastičnih slika u tamnoj sobi pomoću optičkih pomagala, opsjena; neobične slike koje može vidjeti čovjek u bunilu.

**fàntōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *fantóma* - priviđenje, utvara, avet, sablast.

**fàntōmka** im ž. r., dat. jd. *fàntōmki* - pletena kapa sa prorezima za oči, koju nose likovi u stripu i kriminalci.

**fȃr** im. m. r. (grč.), n. mn. *fárovi* - prednje svjetlo na automobilu.

**faràōn** im. m. r. (hebr.), g. jd. *faraóna* - vladar u starom Egiptu.

**fȃrba** im. ž. r. (njem.), g. mn. *fȃrbī* - boja.

**fȃrbānje** gl. im. s. r. (njem.) od farbati.

**fȃrbati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *fȃrbām* - bojiti; praviti koga blesavim, varati, obmanjivati.

**farìsēj/farìzēj** im. m. r. (jerm. - jevr.), g. jd. *fariséja/farizéja* - član religiozno - političke stranke u Judeji; onaj što se drži pobožno i strogo poštuje religiozne obrede; doslovni tumač Mojsijevog zakona.



**farìsija** im. ž. r. (perz.) - perzijski jezik, perzijsko pismo.

**fȃrma** im. ž. r. (engl.) - poljoprivredno dobro za uzgoj stoke i žitarica.

**farmacèut** im. m. r. (grč.) - čovjek koji zna o lijekovima, stručnjak za lijekove, magister farmacije, apotekar, ljekarnik.

**farmacèutkinja** im. ž. r. (grč.) - žena farmaceut.

**fàrmācija** im. ž. r. (grč.) - sva znanja o lijekovima (spravljanje, ispitivanje, kontrola, čuvanje, upotreba, djelovanje).

**farmakològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o djelovanju lijekova na organizam.

**farmakopèja** im. ž. r. (grč.) - knjiga u kojoj su popisani svi poznati lijekovi, propisi o njihovoj upotrebi i sve ostale potrebne informacije.

**fȃrmer** im. m. r. (engl.) - poljoprivrednik; vlasnik seoskog imanja; uzgajatelj stoke i žitarica.

**fȃrmērke/fȃrmerice** im. ž. r. plur. tantum (engl.) - isto: traperice, veoma popularne sportske pantalone od texas platna, karakterističnog kroja, s nitnama oko džepova i nizom drugih ukrasa.

**fȃrsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *fȃrsī* - pozorišni komad u kome preovladavaju grube šale; prenes. nešto iz zbilje što se pretvara u ruglo, nakon što je izgubljeno svako dostojanstvo.

**fȃrz** im. m. r. (ar.), n. mn. *fȃrzi/fȃrzovi* - stroga islamska vjerska zapovijed koja ne bi smjela ostati neizvršena, kao npr. klanjanje namaza, post itd.

**fasáda** im. ž. r. (fr.) - sloj maltera na spoljnim zidovima građevine; prenes. vanjski izgled iza koga se krije nešto drugo, prividnost.

**fasàdēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *fasadéra* - zidar, stručnjak za izradu fasada.

**fascìkl** im. m. r. (njem.) - fascikla.

**fascìkla** im. ž. r. (njem.), g. mn. *fàscìklī* - tvrdi omot od kartona ili kog drugog materijala za ulaganje dokumenata, spisa i sl.

**fascinácija** im. ž. r. (lat.) - opčinjenje, očaranost, oduševljenje

**fascinàntan** prid., odr. v. *fascinàntnī* - koji okupira pažnju, fascinira, djeluje očaravajuće.

**fascinírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fascinirati.

**fascinírati** gl. nesvr. (lat.), prez. *fascìnīrām* - očarati, oduševiti, zanijeti, opčiniti.

**fásik** im. m. r. (ar.), n. mn. *fásici* - grješnik koji se ne pridržava vjerskih propisa; pokvarenjak.

**fȁsūng** im. m. r. i **fȁsūnga** im. ž. r. (njem.) - grlo za uvrtanje sijalice na kraju električnog voda; sedmično ili mjesečno sledovanje hrane koja se izdaje na bonove.

**fȁšist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *fȁšistē*, n. mn. *fȁšisti/fȁšiste*, g. mn. *fȁšīstā* - pripadnik fašizma, pristalica ideja fašističkog pokreta.

**fašìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na fašizam i fašiste.

**fašìstički** pril. (lat.) - kao fašista, na način fašiste.

**fašìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *fašìzma* - diktatorska vlast u kojoj su vođa, nacija i država iznad građanina i njegovih prava, zagovaranje prava jedne nacije i negiranje drugih, ideje fašizma uvijek dovode do rata i masovnih zločina koje fašisti čine svojim neistomišljenicima, npr. njemački i italijanski fašizam u Drugom svjetskom ratu, fašizam u ratu u BiH.

**fàtālan** prid. (lat.), odr. v. *fàtālnī* - sudbonosan, nesretan, neizbježan, smrtonosan.

**fatàlist(a)** im. m. r. ( lat.), g. jd. *fatàlistē* - pristalica fatalizma, osoba koja vjeruje u sudbinu i predaje joj se.

**fatalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *fatalìzma* - vjerovanje da su pojave i događaji unaprijed određeni sudbinom i ne mogu se izbjeći.

**fatamòrgana** im. ž. r. (engl. - fr.) - nepostojeće slike koje vidi izmoreni i iscrpljeni putnik u pustinji, optička varka, priviđenje.

**Fatìha** im. ž. r. (ar.) - naziv prve sure Kur'ana koja se uči kao molitva za dušu umrlih.

**fȃtiha!** uzv. - znači: svršeno! Kada se rekne nakon dove, ima značenje: svršena je dova i treba proučiti Fatihu!

**fátum** im. m. r. (lat.) - sudbina, sudba, kob, usud.

**fàul** im. m. r. (engl.) - prekršaj u nogometu, gruba igra, rušenje protivničkog igrača.
**faulírati** gl. svrš i nesvrš. (engl.), prez. *faùlīrām* - kršiti ili prekršiti pravila igre, fizički omesti protivničkog igrača, rušiti ga, grubo postupati u igri.
**Fàun** im. m. r. (lat.) - u starorimskoj mitologiji dlakavo božanstvo, s kozijim nogama, repom i rogovima, bog šuma i životinja, bog plodnosti, zaštitnik pastira.
**fàuna** im. ž. r. (lat.) - skup svih životinjskih vrsta nekog kraja, zemlje ili epohe u historiji života na Zemlji.
**favòrit/favòrīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *favòrita/favoríta* - u sportu onaj za koga se misli da će pobijediti; miljenik, ljubimac; osoba koja uživa nečije pokroviteljstvo, zaštitu.
**favorizírānje/favòrizovānje** gl. im. s. r. izv. od favorizirati/favorizovati.
**favorizírati/favòrizovati** gl. nesvrš., prez. *favorìzīrām/favòrizujēm* - davati kome prednost, ići mu na ruku, pomagati čije želje za napredovanjem u službi i sl.
**fáza** im. ž. r. (grč.), g. mn. *fázā* - razdoblje, period, stepen u procesu razvitka, kakvih promjena, dio ciklusa.
**fàzān** im. m. r. (grč.), g. jd. *fazána* - vrsta lovne divljači iz familije koka.
**fazanèrija** im. ž. r. (grč.) - farma za uzgoj fazana i srodne divljači (prepelica, jarebica).
**fâznī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fazu i faze.
**fàzōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *fazóna* - oblik, forma, način na koji je nešto postavljeno.
**fèbruār** im. m. r. (lat.) - drugi mjesec u godini, veljača.
**féder** im. m. r. (njem.), g. mn. *fédērā* - opruga.
**federácija** im. ž. r. (lat.) - država sastavljena od više federalnih jedinica sa jednom vladom; savezna država.
**federàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. mn. *federàlistē*, n. mn. *federàlisti/federàliste* - pristalica ili borac za federaciju.
**federalizácija** im. ž. r. (lat.) - prelaz države sa centralističkog na federalističko uređenje.
**fèderālnī/fèderatīvnī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada federaciji, koji je u sastavu federacije.
**federírati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *fedèrīrām* - istezati se i stezati kao feder.
**fefèrōn** im. m. r. (njem.), g. jd. *feferóna* - mala veoma ljuta paprika koje ima više vrsta.
**fèkālije** im. ž. r. mn. (lat.) - izmet, izmetine (iz tijela).
**fèlāh** im. m. r. (ar.), n. mn. *felási* - arapski seljak; crnac; fig. prid. đavolast, živahan kao đavo.
**fèldmaršāl** im. m. r. (njem.) - naziv za visoki vojni čin u njemačkoj vojsci.
**fèler** im. m. r. (njem.), g. mn. *fèlērā* - greška.
**fèlga** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *fèlgi*, g. mn. *fèlgī* - metalni dio točka od automobila na koji dolazi guma.
**fèljtōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *feljtóna* - vrsta teksta u novinama u kojem se razmatraju razne teme iz kulture, politike, historije i sl. namijenjene širem krugu čitalaca.
**feljtònist(a)** im. m. r., g. jd. *feljtònistē* - osoba koja piše feljtone.
**feminìstkinja** im. ž. r. (lat.) - pristalica feminizma.
**feminìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *feminìzma*, g. mn. *feminìzāmā* - pokret za izjednačavanje žene sa muškarcima u svim pravima.
**feminizírati** gl. nesvrš., prez. *feminìzīrām* - činiti ženstvenim, dati ženske osobine, raznježiti.
**fên** im. m. r. (njem.) - električni aparat za sušenje kose.
**fèniks** im. m. r. (grč.) - ptica iz bajke koja izgori i ponovo se živa izdigne iz pepela; prenes. kad se nešto obnovi, preporodi, uskrsne iako je bilo uništeno; Feniks - sazviježđe.
**fenòmēn** im. m. r. (grč.), g. jd. *fenoména* - rijetka pojava, pojava koja iznenađuje, koja je izuzetak u pozitivnom smislu u odnosu na okolinu; rijetka pojava, nešto značajno, izuzetak; fil. pojam u idealističkoj filozofiji - subjektivna pojava koja postoji samo u svijesti.
**fènomenālan** prid. (grč.), odr. v. *fènomenālnī* - vrijedan, izvanredan, izuzetan, veoma rijedak, sasvim neobičan.



**fènjer** im. m. r. (grč.), g. mn. *fènjērā* - svjetiljka posebnog oblika sa okruglim staklom koje štiti plamen od vjetra, lampa koja se može nositi.
**fêr** neprom. prid. (engl.) - korektnost i čast u ponašanju, pošten, prav.
**feráiz** im. m. r. (ar.) - šerijatsko zakonsko nasljedno pravo.
**fèrāl** im. m. r. (tal.), g. jd. *ferála* - fenjer na ribarskoj brodici za privlačenje riba tokom noćnog ribolova.
**fèredža** im. ž. r. (ar.), g. mn. *fèrēdžā* - odjeća koju nose muslimanke sa tamnom providnom mrežom za lice.
**Ferhadíja** im. ž. r. (pers. - ar.) - džamija i ulica u Sarajevu, porušena džamija u Banja Luci, nazvane prema tešanjskom beglerbegu Ferhat-begu.
**fèribot** im. m. r. (engl.) - brod za obalnu plovidbu, prevozi teret, putnike, automobile; trajekt.
**ferijálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *ferijálca*, g. mn. *ferijálācā* - član ferijalne organizacije za organizovanje skupnog odlaska na odmor tokom ferija.
**fèrije** im. ž. r. plur. tantum (lat.) - školski raspust, duži odmor.
**fèrmān** im. m. r. (perz.), g. jd. *fermána* - sultanov ukaz, naredba, zapovijest.
**fèrment** im. m. r. (lat.) - organski sastojak koji ubrzava razne hemijske procese u živim organizmima, npr. proces vrenja; kvasac.
**fermentírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fermentirati.
**fermentírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *fermèntīrām* - mijenjati se pod uticajem fermenata.
**fès** im. m. r. (ar.), g. jd. *fèsa* - kapa crvene boje i posebnog oblika nazvana po gradu Fesu u Maroku gdje se izrađuje.
**fèsād** im. m. r. (ar.), g. jd. *fesáda* - smutnja, svađa, zavada, nered.
**feslìđan** im. m. r. (grč.) - bosiljak.
**fèslija** im. m. r. (ar.-tur.) - čovjek koji nosi fes.
**fèsta/fèšta** im. m. r. (tal.) - svečanost, veselje uz jelo, piće, igru i zabavu.
**fèstivāl/festìvāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *fèstivāla/festivála* - kulturna ili zabavna priredba muzike, filma, drame, folklora i sl.
**fètīš** im. m. r. (fr.), g. jd. *fètiša*, g. mn. *fètīšā* - predmet koji se obožava kao nosilac čudotvorne sile.
**fetišìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *fetišìzma* - pojava obožavanja fetiša; prenes. slijepo obožavanje (ideje, vođe i sl.).
**fètva** im. ž. r. (ar.), g. mn. *fètāvā/fètvī* - pravno rješenje ili uputstvo o tome kako da se riješi određeno šerijatsko pitanje.
**fétus** im. m. r. (lat.) - zametak, plod, embrio.
**fèud** im. m. r. (starogerm.) - zemljišni posjed čiji je vlasnik feudalac po nasljednom pravu.
**feudálac** im. m. r., g. jd. *feudálca*, g. mn. *feùdālācā* - vlasnik feuda po nasljednom pravu; vlastelin, velmoža.
**feudalizácija** im. ž. r. (starogerm.) - uvođenje feudalizma.
**feudalìzam** im. m. r. (starogerm.), g. jd. *feudalìzma* - feudalni sistem vladavine, socijalno-ekonomsko društveno uređenje u kojem upravljaju feudalci uz pomoć crkve, hronološki dolazi iza robovlasničkog sistema a prije kapitalizma.
**fèudalnī** prid. odr. v. (starogerm.) - koji se odnosi na feudalizam, feud i feudalce.
**fìbula** im. ž. r. (lat.) - kopča, spona, igla koja sastavlja dva dijela odjeće; medic. kost ispod koljena, cjevanica, lisna kost.
**fićfìrīć** im. m. r. (mađ.), g. jd. *fićfiríća* v. jd. *fićfirīću* - kicoš, onaj što se stalno dogoni, gladi, gizda, gizdelin.
**fíćo** im. m. r. hip. od Fiat - popularni naziv za mali automobil te marke.
**fićùkati** gl. nesvrš., prez. *fićùkām* - zviždukati neku melodiju.
**fìge** im. ž. r. mn. - smjestiti palac između kažiprsta i srednjeg prsta da se čuva sreća i da se šta dogodi prema želji.
**figúra** im. ž. r. (lat.) - lik, oblik, slika, spoljni izgled tijela; kretnje u plesu, baletu; stilski ukras u pjesmi.
**fìgurālnī/fìguratīvnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je u vezi sa figurativnošću i figurom, izražen preneseno ili u raznim oblicima viđene ili zamišljene slike ili predstave.
**figuratívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *figuratívnošću/figuratívnosti* - osobina onoga što je figurativno.

**figurírati** gl. nesvrš., prez. *figùrīrām* - biti samo figura, formalno obavljati dužnost; oblikovati figuru, učiniti da što dobije željeni oblik.
**fijáker** im. m. r. (fr.) - kočija sa dva konja i kočijašem, svojevremeno glavno prevozno sredstvo u gradovima, danas turistička atrakcija.
**fijàsko** im. m. r. (tal.) - neuspjeh u javnom nastupu; propast, osramoćenje.
**fijōlica** im. ž. r. (lat.) - običnije: ljubičica, ljubica.
**fijūk** im. m. r., n. mn. *fijūci,* onomat. - oštar zvuk vjetra ili kakva oštra predmeta koji reže vazduh (puščano zrno, strijela, nož i sl.).
**fikcija** im. ž. r. (lat.) - izmišljotina, izmišljeni događaj, laž, lagarija.
**fikh, fikuh** im. m. r. (ar.) - šerijatsko pravo.
**fiksan** prid., odr. v. *fiksnī* - određen, nepromjenjiv, stalan.
**fiksati se** gl. nesvrš. (njem.), prez. *fiksā se* - unositi drogu pomoću šprice ili igle u organizam, drogirati se.
**fiksīr** im. m. r. (lat.), g. jd. *fiksíra* - hemijski preparat koji koriste fotografi u izradi fotografija, služi za odstranjivanje srebrnog bromida s fotografskog filma.
**fiksírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fiksirati.
**fiksírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *fiksīrām* - postaviti nešto u čvrst i stalan položaj da se ne pomjera; učvrstiti dogovor; gledati stalno u nešto, piljiti; odstranjivati srebreni bromid s fotografskog filma.
**fiktīvan** prid. (lat.), odr. v. *fiktīvnī* - lažan, iskonstruisan, bez oslonca u stvarnosti, nepostojeći.
**fikus/fíkus** im. m. r. (lat.) - vrsta sobne ukrasne biljke koja je iz porodice dudova.
**fil**[1] im. m. r. (ar.) - slon.
**fil**[2] im. m. r. (grč.) - prijatelj, pristalica čega (up. slavenofil)
**fildīš** im. m. r. (ar. - tur.) - slonova kost, predmet izrađen od slonove kosti.
**filàntrop** im. m. r. (grč.) - osoba koja voli ljude i brine se da im bude bolje, čovjekoljubac.
**filantròpija** im. ž. r. (grč.) - čovjekoljublje, dobrotvornost, briga o čovjeku i nastojanje da mu bude bolje.
**filatèlija** im. ž. r. (grč.) - strast za sakupljanjem i pravljenjem zbirki poštanskih maraka iz raznih vremena i država.
**filatèlist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *filatèlistē* - osoba koja zadovoljava svoju strast za sakupljanjem poštanskih maraka.
**filatèlistkinja/filatèlistica** im. ž. r. - ženska osoba filatelist.
**fildžān/findžān** im. m. r. (perz.), g. jd. *fildžána/findžána* - šoljica bez drške koja je dio posuđa za služenje crne bosanske kahve.
**filéki/filéci** im. m. r. mn. (njem.-mađ.) - običnije i češće: tripice, škembići, furda, drob.
**filéti** im. m. r. mn. (tal.) - tanko isječeno bijelo meso od ribe ili pilećih prsa, posoljeno i začinjeno.
**filharmònija** im. ž. r. (grč.) - simfonijski orkestar u kojem su zastupljeni mnogi muzički instrumenti; ustanova kojoj je radna djelatnost njegovanje filharmonije i priređivanje koncerata.
**filìgrān** im. m. r. (tal.), g. jd. *filigrána* - veoma lijep ukrasni predmet izrađen filigranskom tehnikom od spleta tankih zlatnih i srebrenih žica i mrežica.
**filìgrānskī** prid. odr. v. (tal.) - koji je izrađen poput filigran; prenes. nježan, krhak.
**filijála** im. ž. r. (lat.) - podružnica, ispostava, ogranak kakve banke, preduzeća, stranke i sl. kojima je glavna uprava u centrali na drugom mjestu.
**filīr** im. m. r. (mađ.) - novčana jedinica, stoti dio austrougarske krune, poslije u Mađarskoj stoti dio forinte.
**filistar** im. m. r. (njem.), g. jd. *filistra,* g. mn. *filistārā* - malograđanin; samozadovoljan, uskogrud i ograničen čovjek sa uskim svakidašnjim pogledom i licemjernim ponašanjem.
**film** im. m. r. (engl.) - celuloidna traka za snimanje; dokumentarni i igrani sadržaji snimljeni na filmsku vrpcu za prikazivanje u kinu ili na televiziji; metonim. djelatnost koja je zasnovana na snimanju filmova, filmska umjetnost i filmska industrija.
**filmadžija** im. m. r. (engl.-tur.), g. mn. *filmadžījā* - osoba koja je na bilo koji način vezana za filmsku umjetnost.



**filmskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na film.
**filmski** pril. (engl.) - kao na filmu, na filmski način.
**filòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. filòlozi - stručnjak za filologiju, onaj ko se bavi filologijom, jezikoslovac.
**filològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o jeziku u širem smislu, proučavanje jezika, književnosti, pisanih spomenika i narodnih običaja.
**filòzof** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi filozofijom; prenes. čovjek koji puno mudruje, pametuje, izmišlja probleme gdje ih nema.
**filozofírānje** gl. im. s. r. (grč.) od filozofirati.
**filozofírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *filozòfīrām* - razmatrati filozofska pitanja i teme; prenes. pametovati, mudrijati.
**filter** im. m. r. (lat.), g. jd. *filtera* - u hrv. filtar, tijelo, pribor, sprava koja može propustiti željenu supstancu a zadržati nepotrebnu, npr. filter za pročišćavanje zraka, vode itd.
**filtrírānje** gl. im. s. r. (lat.) od filtrirati.
**filtrírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *filtrīrām* - propuštati što kroz filter da bi se pročistilo.
**fimóza** im. ž. r. (grč.) - med. nemogućnost da se bolesna kožica prevuče preko glavića penisa.
**fin** prid. (njem.-fr.-tal.), odr. v. *finī* - tanan, tanak, nježan, izvrstan, odabran, sitan, vješt, istančan.
**finále** im. s. r. (tal.) - završni dio umjetničkog djela, svršetak, kraj; završnica sportskog takmičenja kad se odlučuje o konačnom pobjedniku.
**finālnī** prid. odr. v. (tal.) - završni, konačni.
**finans** im. m. r. (fr.) - poreski službenik.
**finànsije** im. ž. r. mn. (fr.) - sve aktivnosti vezane za novčana sredstva, zarada, profit, deficit, suficit, raspodjela, uplate, isplate, propisi finansijskog poslovanja; novčana sredstva, novac.
**finansìjēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *finansijéra* - osoba koja finansira izvođenje nekog posla, projekta, ulaže u posao; koji daje novčana sredstva.
**finànsijskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na finansije, npr. finansijsko poslovanje.
**finansírānje** gl. im. s. r. (fr.) od finansirati.
**finansírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *finànsīrām* - ulagati u posao, novčano potpomagati izvođenje posla; koga novčano podupirati.
**finèsa** im. ž. r. (fr.) - posebnost, mala tanana razlika među istorodnim pojavama; istančanost, profinjenost, uglađenost.
**finiš** im. m. r. (engl.) - završetak, svršetak, završnica; završni dio takmičenja u sportu.
**finta** im. ž. r. (tal.) - u sportu neočekivana kretnja koja zavarava protivnika, npr. u driblingu; generalno: neko sitno lukavstvo, trik.
**firàun** im. m. r. (ar.) - Ciganin; prenes. inačija, bezobraznik, hinja.
**firàunka** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *firàunki* - Ciganka, žena firaun.
**firaùnluk** im. m. r. (ar.-tur.) - ciganluk, ciganština, bezobrazluk.
**fírer** im. m. r. (njem.) - vođa, lider sa pretjeranom željom za vlašću; Hitler.
**firma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *firmī* - preduzeće, tvrtka; pejor. svima poznata osoba sa lošim karakternim osobinama.
**firnājs/firnājz** im. m. r. (njem.) - tekućina kojom se premazuje drvo ili metal radi zaštite od vlage i sl.
**fisija/fisija** im. ž. r. (lat.) - cijepanje atomskog jezgra čime se oslobađa ogromna energija.
**fiskalnī** prid. (lat.) - blagajnički, novčani; koji se odnosi na državnu blagajnu i državu kao vlasnika imovinskog prava.
**fiskultúra** im. ž. r. (grč.) - skrać. od fizička kultura, neolog. koji skoro da nije u upotrebi, ob. tjelesni odgoj.
**fistān** im. m. r. (grč.), g. jd. *fistána* - suknja.
**fišek** im. m. r. (tur.), n. mn. *fišeci,* g. mn. *fišēkā* - hist. metak, naboj, patrona; kesica od papira šiljata oblika.
**fišèklije** im. ž. r. plur. tantum (tur.) - od kože izrađen pojas sa pregracima u kojima se nose meci, patrone.

**fiškāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *fiškála* - zast., advokat, odvjetnik; prenes. onaj koji pametuje, mudrijaš.
**fitīlj** im. m. r. (ar.), g. jd. *fitílja*, g. mn. *fitíljā* - vrpca u lampi i fenjeru uronjena u mali rezervoar lampe ispunjen petrolejom, gasom.
**fitìljača** im. ž. r. (ar.)- svjetiljka koja ima fitilj (fenjer, lampa).
**fitmìluk** im. m. r. (ar.-tur.) - smutnja, spletka, intriga.
**fitmija/fitnija** im. ž. r. (ar.) - vragolanka, namiguša, smutljivica.
**fizičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *fizičāre/ fizičāru* - profesor fizike.
**fizičarka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *fizičārki* - profesorica fizike.
**fizičkī/fizikālnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fiziku; koji sve radi snagom mišića; tjelesni.
**fizika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *fizici* - nauka koja proučava pojave dostupne mjerenju, atome, molekule, elektricitet, čvrsta, tekuća i plinska stanja materije, kretanja razne vrste, zračenja, otkriva zakonitosti po kojima se te pojave zbivaju itd.
**fiziòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *fiziòlozi* - osoba koja se bavi fiziologijom.
**fiziològija** im. ž. r. (grč.) - jedna od bioloških nauka koja pruočava funkcije organizma, procese koji su svojstveni živom organizmu.
**fiziòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fiziologiju i fiziologe.
**fizionòmija** im. ž. r. (grč.) - sve osobine koje čine oblik ili karakter nečega; oblik, opći utisak; ukupnost crta čijeg lica.
**fizioterapèut** im. m. r. (grč.) - stručnjak za fizioterapiju.
**fizioteràpija** im. ž. r. (grč.) - poseban tretman liječenja osoba koje imaju blokade u kretanju, liječenje fizičkim vježbama, toplinom, elektricitetom, vodenim kupkama, mehaničkim spravama.
**fjörd** im. m. r. (norv.), n. mn. *fjördovi* - uzak i dubok morski zaliv oko koga su okomite stijene.
**flagràntan** prid. (lat.), odr. v. *flagràntnī* - očigledan, očit, nesumnjiv, svakom vidljiv.
**flànēl** im. m. r. (engl.), g. jd. *flanéla* - vrsta lahke i mehke tkanine od vune ili pamuka.
**flàster** im. m. r. (njem.) - ljepljiva traka na kojoj ima komad gaze, što je efektna zaštita za manje ozljede na tijelu.
**flàša** im. ž. r. (njem.), g. mn. *flâšā* - boca, posuda od stakla ili neke druge tvari za čuvanje tekućine.
**flašírati** gl. svrš i nesvrš. (njem.), prez. *flàšīrām* - spremiti u bocu kakvu tekućinu (vodu, razna pića) kako bi se mogla čuvati, prenositi, prodavati.
**flàuta** im. ž. r. (tal.) - muzički instrument.
**flaùtist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *flaùtistē*, n. mn. *flaùtisti/flaùtiste* - muzičar koji svira na flauti.
**flautìstica/flaùtistkinja** im. ž. r. - žena koja svira na flauti.
**flegmàtičan** prid. (grč.), odr. v. *flegmàtičnī* - hladnokrvan, teško ga iznervirati.
**flegmàtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *flegmàtici* - osoba koja je flegmatična, hladnokrvna, teško razdražljiva.
**flèka** im. ž. r. (njem.), g. mn. *flêkā* - mrlja, uprljano mjesto, ob. na tkanini.
**flèksibīlan** prid. (lat.), odr. v. *flèksibīlnī* - gram. promjenljiv, ima fleksiju; prilagodljiv situaciji, sa pristupačnim stavovima, koji se umije sporazumijevati; savitljiv (predmet).
**flërt** im. m. (engl.) - udvaranje, razmjena simpatija, ljubakanje, ašikovanje, ljubavna igra.
**flëš** im. m. r. (engl.) - magnezijeva svjetlost pri fotografisanju; blic; prenes. odbljesak, kratkotrajni sijev svjetla.
**flìper** im. m. r. (engl.), g. mn. *flìpērā* - u centrima za zabavu aparat za igru na kojem se pomoću poluga tjera kuglica i savlađuju razne prepreke.
**flomàster** im. m. r. (engl.) - vrsta pisaljke sa hemijskim punjenjem raznih boja.
**flóra** im. ž. r. (lat.) - sve vrste biljaka nekoga kraja, predjela ili epohe u historijskom razvoju Zemlje; biljni svijet; tako nazvano prema Flori, starorimskoj božici cvijeća, plodnosti i proljeća.
**flòret** im. m. r. (fr.), g. mn. *flòrētā* - tanak mač sa kuglicom na vrhu sječiva za vježbanje u mačevanju; polusvila, tkanina koja se pravi od svilenih otpadaka.



**flöskula** im. ž. r. (lat.) - u govorništvu: vješt izraz, jezički ukras; prenes. šuplja priča, smicalica bez osnove; laž.
**flòta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *flôtā* - skup više brodova namijenjenih za potrebe vojske, trgovine ili turizma; državni brodovi ili privatnog vlasnika.
**flùīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *fluída* - tečnost, tekućina; materija u tekućem ili gasnom stanju; prenes. privlačnost, simpatija, naklonost, ono što struji od nekoga.
**fluktuácija** im. ž. r. (lat.) - nestalnost, kolebanje, stalno mijenjanje stanja i broja; talasanje, titranje tečnosti, strujanje, pritjecanje i otjecanje; promjene.
**fluktuírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fluktuirati.
**fluktuírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *fluktùīrām* - talasati se, strujati; izmjenjivati stanje, biti nestalan.
**flùōr** im. m. r. (lat.) - hemijski elemenat iz grupe halogena, na tablici broj 9, oznaka F.
**fluorescèncija** im. ž. r. (lat.) - svjetlucanje, zasniva se na izbijanju električne struje kroz plin i metalne pare niskog pritiska.
**fluoroscèntan** prid. (lat.), odr. v. *fluoroscèntnī* - koji se odnosi na fluoroscenciju.
**flùvijālan** prid. (lat.-grč.), odr. v. *flùvijālnī* - nataložen djelovanjem vode, nanesen riječnom vodom, nastao raspadanjem zbog djelovanja leda.
**fôbija** im. ž. r. (grč.) - vrsta bolesti koja se manifestuje neobjašnjivim strahom od umišljenih opasnosti, npr. strah od visine, od zatvorenog prostora.
**fòka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *fòki* - tuljan.
**fòksterijēr** im. m. r. (engl.) - pas posebne rase.
**fòkstrot** im. m. r. (engl.) - vrsta plesa.
**fókus** im. m. r. (lat.) - centar, središte, žarište; u centru događanja, u središtu, na oku.
**fôl** im. m. r. (tal.), g. jd. *fóla*, n. mn. *fólovi* - finta, obmana, laž.
**fôlija** im. ž. r. (lat.) - veoma istanjen materijal od plastike, kovine i sl. kojim se može što zamotati i zaštiti.
**folírati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *fòlīrām* - izvoditi folove kako bi se stvari prikazale drugačijim, obmanuti, slagati.
**fòlklōr/fölklōr** im. m. r. (engl.), g. jd. *folkolóra/fölklōra* - narodna kulturna tradicija, mitovi, usmena književnost, rukotvorine, nošnja, muzika itd.
**folklòrist(a)** im. m. r. (engl.), n. mn. *folklòristi/folklòriste* - osoba koja proučava folklor.
**folklòristkinja/folkloristica** im. ž. r. - žena folkolorist.
**fönd** im. m. r. (fr.), mn. *föndovi* - novčana sredstva namijenjena za određenu svrhu; rezerva, zaliha, gotovina.
**fondácija** im. ž. r. (lat.) - udruženje, društvo koje raspolaže nekim fondom i usmjerava ga za određene namjene, zaklada.
**fonètika** im. ž. r. (grč.) - nauka o fiziološkim osobinama glasova i izgovoru.
**fònetskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fonetiku.
**fonològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja proučava glasove kao funkcionalne i distinktivne elemente u jeziku, nauka o fonemama.
**fonòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fonologiju i fonologe.
**fontàna** im. ž. r. (tal.), g. mn. *fontánā* - građevina raznih oblika sa vodoskocima koja krasi kakav trg, park i sl.
**fôr** im. m. r. (njem.) - u nogometu spretan udarac naprijed kojim se upošljava suigrač, dati for.
**fóra** im. ž. r. (njem.) - prednost koja se daje kome u igri; prenes. šala, smicalica, dosjetka za skretanje pažnje na sebe.
**forínta** im. ž. r. (tal.) - novčana jedinica u Austro-Ugarskoj, koja je imala stotinu krajcera.
**fôrma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *fôrmī* - oblik, spoljnji izgled; psihička i fizička snaga, kondicija, stanje.
**formácija** im. ž. r. (lat.) - oblik, sastav, skupina; neka organizacija sa više elemenata, npr. vojna formacija; naslage i slojevi zemlje, stijena, rude stvoreni tokom geološkog razvoja.
**fòrmālan** prid. (lat.), odr. v. *fòrmālnī* - koji se tiče forme; vanjski, spoljašnji; samo po obliku, bez sadržaja.
**formàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *formàlistē* - osoba koja strogo pazi na formu.
**formalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *formalìzma* - pridavanje važnosti formi, čuva-

nje ustaljenih formi na štetu suštine; u filoz. oblicima idealizma rastavljanje forme od sadržaja; razdvajanje teorije od prakse.

**formálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *formálnošću/formálnosti* - osobina onoga što je formalno, zadovoljenje forme prema nekom pravilu, nešto uobičajeno bez velike važnosti.

**fòrmāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *formáta* - veličina čega, dimenzije, npr. format knjige.

**formírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *fòrmīrām* - oblikovati, dati formu; organizovati što.

**fȍrmula** im. ž. r. (lat.) - simbolima iskazano pravilo; obrazac, šifra.

**formulácija** im. ž. r. (lat.) - tačno i određeno riječima iskazana misao, stav, zaključak i sl.

**formùlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *formulára* - odštampani obrazac u koji se unose traženi podaci.

**formulírati/formùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *formùlīrām/formùlišēm* - izraziti nešto na najbolji način; poredati riječi u najboljem obliku kako bi se omogućilo razumijevanje.

**forsírānje** gl. im. s. r. (fr.) od forsirati.

**forsírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *fòrsīrām* - nastojati da se što ostvari, da uspije, zalagati se i tjerati da se provede neki plan, vojn. nastojanje da se savlada neka prepreka, npr. *forsirati* rijeku.

**fortificírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fortificirati - utvrđivanje, gradnja utvrđenja.

**fortificírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *fortifìcīrām* - utvrđivati, graditi sistem odbrambenih objekata.

**fortifikácija** im. ž. r. (lat.) - vojn. tvrđava, utvrđenje, jako utvrđen sistem odbrane koji otežava nadiranje neporijatelja.

**fórum** im. m. r. (lat.) - trg, pijaca u antičkim gradovima; izabrano tijelo nadležno za rješavanje određenih pitanja; prenes. centar, središte nečega.

**fòsfāt** im. m. r. (grč.), ob. u mn. *fosfáti* - soli fosforne kiseline; vještačka gnojiva koja uglavnom sadrže fosfate.

**fȍsfor** im. m. r. (grč.) - hem. elemenat, na tablici br. 15, oznaka P.

**fȍsfōrnī** prid. odr. v. (grč.) - koji je od fosfora, jedinjenje koje u sebi ima fosfora.

**fòsīl** im. m. r. (lat.), g. mn. *fosíla* - okamenjeni ostatak nekog organizma iz starijih epoha razvoja Zemlje; prenes. ostarjela osoba po godinama, osoba zastarjelih pogleda.

**fòsīlnī** prid. odr. v. (grč.) - zastarjeli, starovremski, okamenjeni.

**fotélja** im. ž. r. (fr.), g. mn. *fotéljā-* dio namještaja sa naslonjačem, koji je vrlo udoban za sjedenje i odmor; prenes. visok položaj u hijerarhiji vlasti.

**fȍto-amàtēr** im. m. r. (grč.- fr.), g. jd. *fȍto-amatéra* - osoba koja nije profesionalni fotograf, kojem je fotografiranje hobi.

**fȍto-apàrāt** im. m. r. (grč.-fr.), *fȍto-aparáta* - fotografski aparat, aparat za dobijanje negativa filma pomoću kojeg se nakon razvijanja u laboratoriju izrađuju fotografije.

**fȍto-ćèlija** im. ž. r. (grč.-lat.) - ćelija koja svjetlost pretvara u električnu energiju, nezaobilazan element u tehničkim uređajima na televiziji, u alarmnim sistemima itd.

**fotogèničan** prid. (grč.), odr. v. *fotogèničnī* - koji lijepo izgleda na fotografiji, ljepše nego u stvarnosti, koji je pogodan za fotografisanje.

**fotògraf** im. m. r. (grč.), g. jd. *fotògrafa*, g. mn. *fotògrāfā* - osoba koja se profesionalno bavi izradom fotografija.

**fotogràfija** im. ž. r. (grč.) - slika izrađena sa negativa u fotografskoj laboratoriji.

**fotografírati/fotogràfisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *fotogràfīrām/fotogràfišēm* - snimati fotografskim aparatom, razg. slikati se.

**fotògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na fotografiju i fotografe.

**fotògrafski** pril. (grč.) - na fotografski način, kao fotograf.

**fȍtokôpija** im. ž. r. (grč.-lat.) - tekst, knjiga, akt i sl. reprodukovani pomoću fotokopirnog aparata ili foto-aparata.

**fotokopírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.-lat.), prez. *fotokòpīrām* - izraditi ili izrađivati foto-kopije.



**fotokòpīrnī** prid. odr. v. (grč.-lat.) - koji se odnosi na kopije i aparate kojima se izrađuju.

**fȍto-montáža** im. ž. r. (grč.-fr.) - kombiniranje detalja sa više fotografija na jednu koja prikazuje nepostojeći prizor.

**fȍto-repòrtēr** im. m. r. (grč.-fr.), g. jd. *fȍto-reportéra* - fotograf koji snima fotografije za novine i časopise.

**frȁ** skrać. (lat.) od fratar.

**fràgment** im. m. r. (lat.), g. jd. *fràgmenta*, g. mn. *fràgmenātā* - dio, sekvenca; sačuvan ostatak umjetničkog djela ili teksta; izdvojen odlomak iz književnog djela, slike i sl.

**frȁgmentāran** prid. (lat.), odr. v. *frȁgmentārnī* - ono što je fragment, što nije sačuvano u cijelosti; izdvojen, nepotpun.

**frȁgmentārno** pril. (lat.) - izdvojeno, nepotpuno; sačuvano kao fragment.

**frȁjer** im. m. r. (njem.), žarg. - momak koji odjećom i ponašanjem nastoji na sebe skrenuti pažnju i istaći se u svojoj sredini; prenes. osoba koja je nespretna i površna, od koje nema koristi; nespretnjaković.

**frȁk** im. m. r. (fr.), g. jd. *fràka*, n. mn. *fràkovi* - svečano crno odijelo sa kaputom koji ima repove sa stražnje strane.

**fràkcija** im. ž. r. (lat.) - grupa članova kakve političke stranke ili partije koja zastupa poglede i stavove različite od vodstva ili većine, što se često okončava osnivanjem nove stranke; prenes. vrsta krupnijeg pijeska od mljevenog kamena.

**frakcionáštvo** im. s. r. (lat.) - stvaranje frakcija unutar stranke, grupaštvo u političkoj organizaciji.

**fraktúra** im. m. r. (lat.) - prelom, lom kosti; štampana slova u gotičkom pismu.

**fràncūskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na Francusku i Francuze.

**frȁnko** nepr. prid. (tal.) - izraz u trgovini, obaveza prodavača da po ugovoru o svom trošku dopremi robu na mjesto isporuke.

**franšíza** im. ž. r. (fr.) - onaj dio štete koji prema polisi osiguranja plaća korisnik.

**fránjevac** im. m. r. (tal.), g. jd. *fránjēvca*, g. mn. *fránjēvācā* - pripadnik reda Sv. Franje Asiškog.

**fránjevačkī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na franjevce.

**fránjevački** pril. (tal.) - način franjevaca, kao franjevac.

**fràpē** im. m. r. (fr.), g. jd. *frapèa* - osvježavajuće piće od voća i mlijeka.

**frapírānje** gl. im. s. r. od frapirati.

**frapírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *fràpīrām* - zaprepastiti, začuditi, zabezeknuti, iznenaditi, ošamutiti, dojmiti, učiniti snažan utisak.

**frȁtar** im. m. r. (lat.) - svećenik nekih katoličkih redova, ob. franjevac.

**frȃz** im. m. r. (njem.) - grč koji nastaje od straha, nemogućnost dolaska do daha zbog plača; zacena.

**fráza** im. ž. r. (grč.) - izraz u govoru koji se ustalio u upotrebi; rečenica koja ima potpun smisao; prenes. izrazi koji ništa ne znače, ali se mnogi njima služe kako bi prikrili neznanje; u muz. po veličini najmanja dovršena sekvenca.

**frazeològija** im. ž. r. (grč.) - ukupnost fraza koje se pojavljuju u nekom jeziku i dio lingvistike koji proučava te jezičke jedinice.

**frazírānje** gl. im. s. r. (grč.) od frazirati.

**frazírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *fràzīrām* - u govoru se služiti frazama, upotrebljavati beznačajne riječi, gomilati prazne fraze.

**fȑcati** gl. nesvrš., prez. *fȑcām*, onomat. - snažno prskati (voda), naglo iskakati na sve strane (iskre iz vatre).

**fȑcnuti** gl. svrš., prez. *fȑcnēm*, onomat. - prema nesvrš. frcati.

**fȑčati** gl. nesvrš., prez. *fȑčīm* - biti ljut na koga, duriti se, govoriti ispod glasa ili puhati kroz nos od ljutine.

**fȑčka** im. ž. r. - uvojak, kovrdža od kose.

**fregàta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *fregátā* - tip ratnog broda.

**frekvèncija** im. ž. r. (lat.) - često ponavljanje, česta pojava, učestalost; u fiz. broj titraja u sekundi.

**frekvèntan** prid. (lat.), odr. v. *frekvèntnī* - učestan, čest.

**frenètičan** prid. (grč.), odr. v. *frenētičnī* - oduševljen, buran, uzbuđen.

**frenètičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *frenètičnošću/frenètičnosti* - oduševljenost, uzbuđenost; osobina onoga što je frenetično.

**frȅska** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *frȅsci/frȅski*, g. mn. *frȅskī* - velika slika na zidu, urađena vodenim bojama na svježe osušenom malteru.

**fȑfljati** gl. nesvrš., prez. *fȑfljām*, onomat. - govoriti tako da slušalac ne razumije; prenes. govoriti budalaštine, brbljati neodgovorno i glupo.

**frȉganica** im. ž. r. (tal.) - češće: prženica, kriška hljeba namočena u jaje i isprženа.

**frȉgati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *frȉgām* - češće: pržiti.

**frìgīdan/frȉgidan** prid. (lat.), odr. v. *frìgīdnī/frȉgidnī* - hladan, leden, neosjetljiv, ravnodušan; med. seksualno i emotivno neosjetljiv.

**frigídnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *frigídnošću/frigídnosti* - seksualna hladnoća, ravnodušnost prema erotskoj privlačnosti drugog pola.

**frìvōlan/frȉvōlan** prid. (lat.), odr. v. *frìvōlnī/frȉvōlnī* - bezvrijedan, ništavan, bez važnosti; lakomislen, nepristojan.

**frȉšak/frȉšak** prid. (njem.), odr. v. *frȉškī/ frȉškī* - svjež.

**frivólnōst** im. ž. r.(lat.), instr. jd. *frivólnošću/frivólnosti* - svojstvo onoga što je frivolno; bezvrijednost; lakomislenost, nepristojnost.

**frìzēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *frizéra* - znalac koji njeguje kosu i oblikuje frizure.

**frìzērka** im. ž. r., dat. jd. *frìzērki*, g. mn. *frìzērkī* - frizerica, ženska osoba koja njeguje kosu i oblikuje frizure.

**frìzērica** im. ž. r. - frizerka.

**frizírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.-njem), prez. *frìzīrām* - uređivati kosu, uobličavati određeni tip frizure frizerskim alatom (makaze, češalj, fen, hauba itd.), prenes. preurediti kakvu informaciju, vijest, tekst za javnost; krivotvoriti, falsifikovati, prepraviti što.

**frizúra** im. ž. r. (fr.-njem.), g. mn. *frizúrā* - način češljanja i šišanja, konačan izgled koji kosa dobije nakon obrade kod frizera.

**frižìdēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *frižidéra* - hladnjak, naprava za čuvanje hrane od kvarenja.

**fȑktānje** gl. im. s. r. od frktati.

**fȑktati** gl. nesvrš., prez. *fȑkćēm* - hrzati (konj); glasno ispuštati vazduh kroz nos u ljutnji, bijesu, nervozi.

**fȑljiti, frljáknuti** gl. svrš. (tur.), prez. *fȑljīm, frljáknēm* - baciti nešto iz daleka.

**frnjóka(lica)** im. ž. r. - u žarg. pejor. nos i usta na licu čovjeka.

**frȍnt** im. m. r. (lat.), rjeđe: **frònta** im. ž. r. - poprište bitke u ratu; prednja strana velike vojne jedinice; koalicija političkih stranaka sa istim ciljem; u meteor. prednja strana rasporeda vazdušnih masa.

**frȍntālan** prid., odr. v. *frȍntālnī* - pročelni, s prednje strane; vojn. koji se pokreće cijelim frontom, npr. frontalni napad.

**frȍntālno** pril. (lat.) - direktno, izravno, čelom u čelo (sudariti se).

**fròtīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *frotíra* - vrsta čupavog pamučnog platna od kojeg se izrađuju istoimeni peškiri, ručnici.

**frtùtma** im. ž. r. (tur.) - metež, frka, zbrka.

**fruktóza** im. ž. r. (lat.) - voćni šećer.

**frùla/frȕla** im. ž. r. - narodni duhački instrument izrađen od drveta, dio u koji se puše ima pisak, a ostali dio je šupalj sa rupama na koje frulaš stavlja prste i tako proizvodi tonove; vrsta svirale.

**frùlāš** im. m. r. - osoba koja zna izvoditi kompozicije na fruli, muzičar.

**frustrácija** im. ž. r. (engl.) - osjećaj nezadovoljstva i prevarenosti koji su posljedica prepreka, smetnji ili prekida zadovoljenja nagona ili ostvarivanja nekog cilja.

**frustrȉrānje** gl. im. s. r. (engl.) od frustrirati.

**frustrírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *frùstrīrām (se)* - dovoditi ili dovesti sebe ili koga drugog u stanje frustracije.

**fȕćkānje** gl. im. s. r. od fućkati.

**fȕćkati** gl. nesvrš., prez. *fȕćkām*, onomat. - zviždati.

**fȕfljati** gl. nesvrš., prez. *fȕfljām*, onomat. - ne govoriti razgovijetno zbog govorne mane, ne moći izgovoriti određene glasove.

**fúga**[1] im. ž. r. (lat.), dat. jd. *fúgi*, g. mn. *fúgā* - muzička trodijelna kompozicija u kojoj različne partije redom ponavljaju isti motiv.

**fúga**[2] im. ž. r. (njem.), dat. jd. *fúgi*, g. mn. *fúgā* - žlijeb između dviju pločica postavljenih na zid banje; spoj, zglob, sastavak.



**fugírānje** gl. im. s. r. (lat.) od fugirati.

**fugírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *fùgīrām* - napraviti fuge spajanjem pločica, dasaka, kamenova i popuniti ih odgovarajućom smjesom.

**fȕj** uzv. (njem.) - kojim se izražava gađenje, preziranje, negodovanje.

**fukàra** im. ž. r. (ar.) - siromah, sirotinja; prenes. propalica.

**fukàrluk** im. m. r. (ar.-tur.) - siromaštvo, neimaština, fukaraština.

**fukaráština** im. ž. r. (ar.) - fukarluk, siromaštvo, siromaština.

**fȕndamentālan** prid. (lat.), odr. v. *fȕndamentālnī* - osnovni, temeljni.

**fundírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *fùndīrām* - osnovati, utemeljiti, zasnovati; potkrijepiti argumentima; dokumentovati.

**fȕndus** im. m. r. (lat.) - imanje, imovina, blago, zaliha, obilje; temelj zgrade.

**fȕnkcija** im ž. r. (lat.) - služba; svrha, cilj, namjena; položaj u službi; mat. promjenljiva veličina koja se mijenja zavisno od druge promjenljive veličine; biol. rad organa u organizmu.

**fȕnkcionālan** prid. (lat.), odr. vid. *fȕnkcionālnī* - onaj koji valjano obavlja funkciju, koji služi cilju službe.

**funkciònēr** im. m. r. (lat.) - osoba na položaju, ob. političar, dužnosnik.

**funkcionírati/funkciònisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *funkciònīrām/funkciònišēm* - raditi u skladu sa normama koju ima određena funkcija, odgovarati svrsi službe; biti ispravan (kod aparata, mašina i sl.).

**fȕnta** im. ž. r. (engl.) - novčana jedinica; engleska mjera za težinu (=453,59 gr.).

**fȕnjara** im. ž. r. (tur.), g. mn. *fȕnjārā* - pejor. gad, pokvarenjak, ništarija.

**fȕrda** im. ž. r. (pers.) - drobina, utroba zaklane ovce ili govečeta (želudac i crijeva); tripice.

**fùrgōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *furgóna*, g. mn. *furgónā* - zatvorena zaprežna kola ili vagon za prevoz tereta ili stoke.

**fúrija** im. m. r. (lat.) - rimska boginja osvete; pomama, jarost, bijes, mahnitost; prenes. svadljiva, zla žena puna jarosti, zloća.

**fȕriōzan** prid. (lat.), odr. v. *fȕriōznī* - bijesan, pomaman, divlji, silovit.

**fùrnīr** im. m. r. (fr.-njem.), g. jd. *furníra* - veoma tanki listovi kvalitetnog drveta koji se lijepe na vanjske dijelove namještaja radi ukrašavanja.

**fȕrsat** im. m. r. (ar.), g. mn. *fȕrsātā* - nečije pretjerivanje, bezobzirna samovolja; zgoda, prilika, zgodan trenutak.

**furùna** im. ž. r. (grč.), g. mn. *furúnā* - peć.

**furùndžija** im. m. r. (grč.-tur) - zanatlija koji pravi peći (furune).

**fusnóta** im. ž. r. (njem.) - bilješka ispod teksta štampana sitnijim slovima, ukratko dodano objašnjenje ili kakav podatak uz glavni tekst, npr. u naučnom tekstu ukratko izneseni podaci o djelu iz kojeg je uzet citat.

**fȕš(erāj)** im. m. r. (njem.) - površno urađen posao, loš rad, loš proizvod.

**fúšer** im. m. r. (njem.), g. jd. *fúšera*, g. mn. *fúšērā* - osoba koja radi fušerski, posao koji uradi je fušeraj.

**fúšerskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na fušeraj, nestručno, bez pažnje, samo da ispadne iz ruku.

**futróla** im. ž. r. (njem.) - navlaka, korice, kutijica za nošenje ili čuvanje raznih predmeta (naočale, nož, mobitel i sl.).

**futùrist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *futùristi/ futùriste* - stvaralac koji se po idejama uklapa u futurizam, pravac u književnosti i umjetnosti.

**futurìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na futurizam i futuriste.

**futurìstički** pril. (lat.) - kao futurista, na način futurizma.

**futurȉzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *futurìzma* - pravac u književnosti i umjetnosti nastao u Italiji početkom 20. stoljeća, veliča industriju i mehanizaciju, a naročito hrabrost, drskost i buntovnost, te propagira fašizam, naciju i rat.

**fȕzija** im. ž. r. (lat.) - spajanje, stapanje, slijevanje; u fiz. reakcija lahkih atomskih jezgara i nastajanje težih pri čemu se oslobađa velika količina energije.

**fuzionírānje/fuziònisānje** gl. im. s. r. (lat.) od fuzionirati/fuzionisati.

**fuzionírati/fuziònisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *fuziònīrām/fuziònišēm* - spa-

jati, obaviti fuziju, ujediniti, sjediniti, sastaviti.

# G

**G g** - fonema, glas, suglasnik; jedanaesto slovo latinice; četvrto slovo ćirilice.
**gâ** uzv., onomat. - podražavanje glasanja gusaka ili vrana, često u svrhu izrugivanja nečijem besmislenom govoru.
**gabàrit** im. m. r. (fr.), g. jd. *gababrìta,* g. mn. *gabàrita* - dimenzija određenog predmeta ili objekta.
**gàbela** im. ž. r. (tal.) - mjesto gdje se naplaćuje carina; carinarnica.
**gabula** im. ž. r. (njem.) - teška životna situacija, nevolja, škripac.
**gácānje** gl. im. s. r. od gacati.
**gácati** gl. nesvrš, prez. *gâcām* - hodati po blatu.
**Gàčanin** im. m. r., n. mn. *Gàčani* - stanovnik Gacka ili onaj koji je porijeklom iz Gacka.
**Gàčānka** im. ž. r., dat. jd. *Gàčānki* - stanovnica Gacka, ženska osoba iz Gacka.
**gàćan** im. m. r. - golub ili pijevac kojem su noge obrasle perjem; gaćaš, gaćeša.
**gȁće** im. ž. r. - donji dio ženskog ili muškog rublja.
**gaćètine** im. ž. r.; augm. i pejor. - velike gaće, gaćurine.
**gȁćice** im. ž. r., dem. - male ob. ženske gaće.
**gȁd** im. m. r. - zla i bezobzirna osoba čija prisutnost izaziva prezir i gađenje; pokvarenjak.
**gȁdan** prid., odr. v. gädnī, komp. *gàdnijī* - ružan, odvratan, neugledan; zao, pokvaren, nepošten.
**gàdara** im. ž. r. (ar.) - vrsta teške sablje s oštricom na obje strane.
**gadàrija** im. ž. r. - gadost, opakost; gnusoba.
**gȁditi se** gl. nesvr., prez. *gȁdīm (se)* - izazivati gađenje kod koga; osjećati veliku odbojnost, zazor, mučninu prema nečemu.
**gàdljiv** prid., odr. v. *gàdljīvī* - koji izaziva gađenje; gadan, odvratan, gnusan; koji sklon gađenju.
**gàdljivac** im. m. r., g. jd. *gàdljīvca,* g. mn. *gàdljivācā* - osoba koja se brzo gadi.
**gàdljivōst** im. m. r., instr. jd. *gàdljivošću/ gàdljivosti* - svojstvo onoga što je gadljivo; svojstvo onog kojem se gadi.
**gȁdno** pril. - na ružan, odvratan način; s vrlo neugodnim posljedicama (gadno se udariti).
**gȁdōst** im. ž. r.; instr. jd. *gȁdošću/ gȁdosti* - gadna, nepoštena, niska, neukusna pojava ili ukupnost takvih pojava i postupaka.
**gàdura** im. ž. r. - nevaljala, karakterno niska, mizerna ženska osoba.
**gáđānje** gl. im. s. r. od gađati.
**gáđati** gl. nesvrš., prez. *gâđām* - nastojati pogoditi metu (*gađati* vatrenim oružjem).
**gȁđēnje** gl. im. s. r. od gaditi (se) - neugodan osjećaj, izazvan nečim što je ružno, neugodno, što neposredno izaziva mučninu, ili što je podstaknuto nečijim nepoštenim, opakim, nedoličnim postupkom.
**gȁf** im. m. r. (fr.), n. mn. *gàfovi* - nesmotrenost; greška, propust.
**gàgrica** im. ž. r. - insekt iz porodice kornjaša.
**gàgričav** prid. odr. v. - u čemu su se zametnule gagrice (*gagričavo* meso).
**gàgričavōst** im. ž r., instr. jd. *gàgričavošću/gàgričavosti* - svojstvo onog što je gagričavo.
**gâj** im. m. r., n. mn. *gájevi* - brežuljak obrastao šumom.
**gäib/gäjb** im. m. r. (ar.) - mistično-duhovna skrivenost od zemaljskog, vid-

ljivog svijeta (npr. *gajb svijet* - neviđeni svijet, nedostupni svijet).

**gâjba** im. ž. r. (njem.), g. mn. *gâjbī* - plastični sanduk za transport voća ili boca za piće; žarg. stan, mjesto za stanovanje; soba za posebne namjene; žarg. zatvor.

**gàjdāš** im. m. r. (tur.) - svirač na gajdama.

**gâjde** im. ž. r. (tur.) - muzički duhački instrument s mješinom i dulcem u koji se puše.

**gájēnje** gl. im. s. r. od gajiti.

**gájiti** gl. nesvr., prez. *gájīm* - uzgajati (npr. biljke); odgajati podizati (djecu); nositi i čuvati prema nekome ili nečemu posebna emocionalna osjećanja (npr. u ljubavi).

**gâjka** im. ž. r., dat. jd. *gâjci* - pokretan kožnati prsten na kaišu u koji se provlači ostatak kaiša; metalni prsten na cijevi puške koji služi za provlačenje remena.

**gàjret** im. m. r. (ar.-tur.) - nastojanje, zauzimanje, pomoć, solidarnost, sudjelovanje u dobrotvornoj akciji; Gàjret - naziv muslimanskog kulturnog i dobrotvornog društva, osnovanog početkom 20. v. u Sarajevu.

**gàjtan** im. m. r. (grč.) - pamučna ili svilena upredena, upletena vrpca koja služi za porubljivanje ili ukrašavanje odjeće; žice presvučene gumom za dovod električne struje u kućanske aparate.

**gajtàndžija** im. m. r. (grč-tur.) - izrađivač ili prodavač gajtana.

**gákānje** gl. im. s. r. od gakati.

**gákati** gl. nesvr., prez. *gâčē* - glasati se s *ga*; prenes. pričati nesuvislo.

**gäla** neprom. prid. (fr.) - svečan, sjajan, izuzetno raskošan.

**gäla** pril. razg. - odlično, sjajno (bilo je *gala* na predstavi).

**galábija** im. ž. r. (ar.) - bijeli ogrtač u tradicionalnoj arapskoj nošnji.

**galàksija** im. ž. r. (lat.) - velika skupina zvijezda u svemiru (npr. galaksija Kumova slama); sazviježđe.

**galaktóza** im. ž. r. (grč.) - šećer iz biljaka i nekih životinjskih organizama

**galáma** im. ž. r. (tur.) - velika, haotična, neorganizirana, količina ljudskih glasova; vika, buka.

**galámdžija** im. m. r. (tur.), n. mn. *galámdžije* - osoba koja pravi galamu, koja suviše glasno, neiskreno, s mnogo retoričke buke i ispraznosti govora iznosi svoje stavove.

**galámiti** gl. nesvrš., prez. *gàlāmīm* - govoriti glasnije negoli što to običaji i pravila lijepog ponašanja dopuštaju; ljutito se buniti, oštro protestirati; hvaliti se i razmetati zabrinutošću ili vlastitom važnošću u rješavanju nekog stvarnog ili izmišljenog problema.

**galàntan** prid. (šp.), odr. v. *galàntnī* - koji se odlikuje uljudnim, otmjenim, ili udvorničkim ponašanjem, koji nije ustezljiv i škrt u materijalnim odricanjima; pažljiv, uglađen.

**galantèrija** im. ž. r. (šp.) - sitne ukrasne stvarčice za luksuz ili svakodnevnu upotrebu (npr. kožna *galanterja).*

**gäleb** im. m. r., n. mn. *gälebovi* - ptica iz reda plovuša, širokog raspona krila i graciozna izgleda dok leti; prenes. mlađi zavodnik, ljubavnik, osobito starijim i imućnijim damama; žarg. žigolo.

**galèbica** im. ž. r. - ženka galeb.

**gäleblјī/galèblјī** prid. - koji se odnosi na galebove, što je od galebova.

**gàlērija** im. ž. r. (tal.) - dugačka natkrivena prostorija, izgrađena radi spajanja odijeljenih dijelova građevine; podzemni hodnik u rudniku kojim su povezane odijeljene rudničke utvrde i okna; najviši balkon u pozorištu; posebno uređeni prostor u kojem se upriličuju izložbe umjetnička djela.

**galèrist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *galèristē*, dat. jd. *galèristi* - stručnjak koji radi u galeriji; poznavalac umjetnina i trgovac umjetninama; vlasnik galerije.

**galerìstica/galerìstkinja** im ž. r. - žena galerist.

**gälica** im. ž. r. - opći naziv za razne sulfate (npr. modra galica); rod ptica iz porodice vrana.

**galicìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *galicìzma*, g. mn. *galicizāmā* - usvojeni leksički oblik ili druga jezička pojedinost iz francuskog jezika koja se prepoznaje u drugom jeziku.

**gâlīj** im. m. r. - hemijski elemenat (Ga), služi za izradu toplomjera.



**gàlija** im. ž. r. (tal.) - brod koji se pokreće veslima.

**Gâlija** im. ž. r. - naziv za teritoriju današnje Francuske u vrijeme Rimskog Carstva.

**galìjot** im. ž. r. (tal.) - veslač na galiji.

**galimàtijas** im. m. r. (fr.) - zbrkan, nepovezan, nejasan, neosmišljen govor ili pismeni sastav.

**gàlōn** im. m. r. (engl.), g. jd. *galóna* - mjera za zapreminu tekućine (engl. galon: 4,541; amer. galon: 3,781); razg. staklena posuda za spremanje i čuvanje namirnica.

**gàlop** im. m. r. (fr.) - konjski trk punim korakom i brzinom; brzi ples iz 19. st.

**galopírānje** gl. im. s. r. (fr.) od galopirati.

**galopírati** gl. nesvr. (fr.), prez. *galòpirām* - jahati u galopu.

**galòša** im. ž. r. (fr.) - ob. kaloša, kaljača.

**galvanoplàstika** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *galvanoplàstici* - izrada otisaka u kovini pomoću elektrolize.

**gäma** im. ž. r. (grč.) - treće slovo grčkog alfabeta.

**gämād** zb. im. ž. r. - insekti štetočine u kući i uopće u prostoru kojemu se boravi (žohari, stjenice, itd.); bezvrijedni, beznačajni ljudi čije prisustvo izaziva nelagodu i gađenje; ološ.

**gànglije** im. ž. r. mn. (grč.) - središte, završetak nervnih niti; nervni sistem kod jednostavnijih oblika života.

**gangréna** im. ž. r. (lat.) - odumiranje dijelova tkiva, organa ili tijela u živom organizmu usljed loše prokrvljenosti.

**gàngster** im. m. r. (engl.) - pripadnik neke razbojničke grupacije; razg. osoba koja nema skrupula u ostvarivanju svoga cilja; nitkov.

**ganúće** im. s. r. - osjećanje samilosti koja je izazvana vanjskim povodom ili podražajem, uz naglašeni osjećaj sjete.

**gànuti** gl. svrš., prez. *gänēm*, trp. prid. *gänūt* - uzbuditi, potresti koga (u duši), dirnuti koga (u srce).

**ganùtljiv** prid., odr. v. *ganùtljivī* - koji se lahko gane; osjetljiv.

**gänūtōst** im. ž. r., instr. jd. *gänūtošću /gänūtosti* - osobina onoga koji je ganut

**gänja** im. ž. r. (ind.) - jedno od imena za hašiš.

**gánja** im. ž. r. - dječija igra, ganjanje.

**gànjak** im. m. r. (njem.), razg. - hodnik ili predsoblje u kući.

**gánjānje** gl. im. s. r. od ganjati (se).

**gánjati (se)** gl. nesvrš., prez. *gânjām (se)* - juriti za nekim ili nečim da bi ga se na nešto prisililo ili privoljelo; međusobno se juriti u igri.

**gâr** im. ž. r., instr. jd. *gârju/gâri* - crni prah koji se stvara izgaranjem i taloženjem iz dima; čađ.

**gära** im. ž. r. - narodski izraz za ženu crne kose i tamnije puti.

**garàncija** im. ž. r. (fr.) - jamstvo, jamčenje, pismeno osiguranje (za novac, nekretnine, itd.); jamčevina.

**garantírānje/gàrantovānje** gl. im. s. r. (fr.) od garantirati/garanovati.

**garantírati/gàrantovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *garàntirām/gàrantujēm* - jamčiti za nekoga.

**gàrantnī** prid.odr. v. - koji se odnosi na garanciju (*garantni* list; *garantni* rok).

**gärav** prid., odr. v. *gäravī* - koji je čađav; koji je crne kose; crnomanjast.

**garáža** im. ž. r. (fr.) - zatvoreni prostor u okviru kuće, zgrade ili kao posebna građevina za smještaj jednog ili više automobila.

**garažírānje** gl. im. s. r. (fr.) od garažirati.

**garažírati** gl. svrš. i nesvr. (fr.), prez. *garàžirām* - smjestiti, parkirati ili čuvati automobil u garaži.

**gârda** im. ž. r. (fr.) - tjelesna straža vladara države ili komandanta vojske; izabrani dijelovi vojske za posebne namjene.

**garderóba** im. ž. r. (fr.) - ormar za odijela i druge odjevne predmete; prostor za odlaganje ogrtača i prtljaga u hotelima, restoranima, na autobuskim stanicama, aerodromima itd.; prostorija u pozorištu za presvlačenje, šminkanje i pripremu glumaca za izlazak na pozornicu; sva odjeća koju neko posjeduje.

**garderòbēr** im. m r. (fr.), g. jd. *garderobéra* - onaj koji radi u garderobi (u pozorištu, hotelu, na aerodromu, itd.).

**garderòbērka** im. ž. r. (fr.) - žena koja radi u garderobi.

**gàrdījskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi ili pripada gardi.

**gàrdist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *gàrdistē* - pripadnik garde, vojnik u gardi.

**gárež** im. m. i ž. r. - nagomilani, staloženi gar; čađ.
**gàrgača** im. ž. r. - pribor za češljanje, grebenjanje vune.
**gàrīb** im. m. r. (ar.) - siromašni čovjek koji je u novu sredinu došao sa strane; siromah, siromašak.
**gàrīb** neprom. prid. (ar.) - koji je neobičan, čudnovat, socijalno neprilagodljiv.
**gărīšte** im. s. r. - mjesto gdje je bio požar, ostaci požara; zgarište.
**găriti** gl. nesvrš., prez. *gărīm* - prljati ili bojiti šta garom; prenes. brzo voziti, juriti.
**garnírānje** gl. im. s. r. (fr.) od garnirati.
**garnírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *gàrnīrām* - dodati jelu jelu prije posluženja razne priloge; ukrasiti; prenes. iron. dodati u govoru malo istine ili laži.
**garnitúra** im. ž. r. (fr.) - skup pojedinačnih predmeta koji se podrazumijevaju kao cjelina (npr. *garnitura* namještaja); grupa ljudi vezanih istim stavovima ili interesima (politička *garnitura*).
**garnìzōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *garnizóna* - vojska u kasarni ili tvrđavi.
**garsonijèra** im. ž. r. (fr.) - mali stan, uglavnom za samca.
**gâs** im. m. r., n. mn. *gásovi* - plin; zapaljiva bezbojna smjesa.
**gàsāl** im. m. r. (ar.) - onaj koji gasuli; hodža ili druga zadužena osoba koja obrednim kupanjem priprema umrloga za dženazu.
**gàsilac** im. m. r., g. jd. *gàsioca* - osoba koja gasi, koja pritekne u pomoć u gašenju požara, gasitelj, ob. vatrogasac.
**gášēnje** gl. im. s. r. od gasiti.
**gásiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gâsīm (se)* - činiti da prestane gorjeti vatra, prekidati proces gorenja; ulijevati vodu u kreč (*gasiti* kreč); uopće: prekidati neko postojeće stanje, isključivati (*gasiti* žeđ; *gasiti* televizor itd.); prestajati gorjeti, prestajati svijetliti, blijediti; prenes. gubiti životni sjaj (zvijezda mu *se gasi*); prolaziti, umirati.
**gastarbàjter** im. m. r. (njem.) - žarg. radnik koji radi u inozemstvu; osoba koja je iz inozemstva donijela određene navike i ukus pa to javno pokazuje u svojoj kući i društvu.

**gastrìtis** im. m. r. (grč.) - upala sluznice želuca; katar želuca.
**gastrònom** im. m. r. (grč.) - čovjek koji se razumije u hranu i dobro kuhanje; izbirač u jelu, sladokusac, gurman.
**gastronòmija** im. ž. r. - stručno poznavanje i vještina kuhanja jela; kult hrane i kuharskog umijeća.
**gàsul** im. m. r. (ar.) - obredno kupanje umrloga kao priprema za dženazu.
**gasulhàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - posebna prostorija ili građevina gdje se obavlja obredno kupanje umrloga i pripremanje za dženazu.
**gàsuliti** gl. nesvrš. (ar.-tur.), prez. *gàsulīm* - obavljati gasul; kupati, pripremiti umrlog za dženazu i sahranu.
**gât** im. m. r., n. mn. *gátovi* - ustava za vodu koja teče; posebni izrađeni dio u luci za pristajanje brodova.
**gàtara** im. ž. r. - žena koja gata; vračara.
**gátānje** gl. im. s. r. od gatati.
**gátati** gl. nesvrš., prez. *gátām* - proricati sudbinu (gledanjem u dlan, razbacivati grah); vračati.
**gâtka** im. ž. r., dat. jd. *gâtki*, g. mn. *gâtkī* - ono što je nastalo gatanjem; priča o životu i sudbini; formula sastavljena od posebnih riječi koje se izgovaraju pri gatanju; isprazna priča; izmišljotina, budalaština.
**găvrān** im. m. r., n. mn. *găvrāni/găvrānovi* - ptica crne boje, velikog karakterističnog kljuna; prenes. onaj koji vječito priziva i sluti neko zlo.
**gâz** im. m. r., n. mn. *gázovi* - plitko mjesto u rijeci kud se može preći bez teškoća; dubina do koje je plovilo poronjeno u vodu.
**gáza** im. ž. r. - sterilizirana tkanina prorijeđena tkanja od pamuka, lana ili svile za previjanje rana.
**gazàpluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *gazàpluci* - nesreća.
**găzda** im. m. r. (mađ.), g. mn. *gâzdā* - vlasnik, bogat čovjek, gospodar.
**găzdarica** im. ž. r. - vlasnica, bogata žena, gazdina žena; razg. ona koja iznajmljuje stan ili sobu.
**găzdīnstvo** im. s. r. - zemljišni ili koji drugi posjed.
**gàzel** im. m. r. (ar.) - lirska pjesma na nekom od orijentalnih jezika (arapski,



perzijski, turski) sa sedam do dvanaest distiha u kojoj se prva dva stiha rimuju i potom se rimuje svaki parni stih.
**gazèla** im. ž. r. (ar.) - afrička antilopa slična srni, ali manja, vitkija i brža.
**gázija** im. m. r. (ar.) - heroj i pobjednik u boju.
**gazìluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *gazìluci* - ratno junaštvo, herojstvo.
**gazírānje** gl. im. s. r. od gazirati.
**gazírati** gl. nesvrš., prez. *gàzīrām* - puniti gasom, obično ugljičnom kiselinom (bezalkoholne napitke, soda vodu i sl.).
**gàzīrān** prid. odr. v. *gàzīrānī* - zasićen ugljičnim dioksidom, napunjen gasom (*gazirani* sokovi).
**găžēnje** gl. im. s. r. od gaziti.
**găziti** gl. nesvrš., prez. *găzīm* - gazeći prelaziti preko nečega pritišćući to nogama (*gaziti* cestu, *gaziti* vodu); prenes. uništavati koga neljudskim postupcima; tlačiti nekoga; kršiti, narušavati društvene norme ponašanja.
**gdjë** pril. - za mjesto (tamo *gdje* je jezero); u službi veznika (idi tamo *gdje* ima jagoda) itd.
**gdjëgdje** pril. - ponegdje; pokatkad, tu i tamo.
**gdjëgod** pril. - negdje, gdje bilo.
**gdjëkad(a)** pril. - katkad, ponekad. **gdjëko** zamj. - neko, poneko.
**gdjënō** pril. - u značenju gdje, gdje ono (ob. u stihu).
**gdjëšto/gdjëšta** zamj. - nešto, ponešto; pril. - ponegdje, ponekad.
**gđa** - skraćenica od gospođa.
**gđica** - skraćenica od gospođica.
**gédžo (gedža)** im. m. r., gen. jd. *gédžē*- neprosvijećeni, bahati srbijanski seljak posmatran iz perspektive građanina s druge strane Save iz Vojvodine i Srema.
**gëg** im. m. r. (engl.), n. mn. *gëgovi* - duhovit i iznenadan pokret tijelom koji napravi glumac u filmskoj ili pozorišnoj komediji.
**gégānje** gl. im. s. r. od gegati se.
**gégati se** gl. nesvrš., prez. *gêgām (se)* - hodati polahko, bez žurbe, klateći se lijevo-desno poput patke.
**gëgav** prid., odr. v. *gëgavī* - onaj koji se gega dok hoda.
**gëgavo** pril. - gegajući se.

**gëgice** im. ž. r. - jednodjelni odjevni predmet za manju djecu.
**gegùckati se** gl. nesvrš., prez. *gegùckām se* - kretati se sasvim usporeno gegajući se.
**gêjša** im. ž. r. (jap.), g. mn. *gêjšā/gêjšī* - plesačica i pjevačica u japanskim krčmama koje su i djevojke za zabavu.
**gèjzīr** im. m. r. (island.), g. jd. *gejzíra* - vruć izvor koji u pravilnim vremenskim razmacima izbacuje vodu uvis.
**gël** im. m. r. (fr.), n. mn. *gëlovi* - želatinozna masa izlučena iz rastopine koloida, ob. služi za njegu kose.
**gelènder** im. m. r. (njem.), n. mn. *gelènderi* - ograda stubišta, balkona ili željezna ograda na prozorima koja služi za pričvršćivanje i zaštitu.
**gèler** im. m. r. (njem.) - krhotina granate ili metka.
**gëm** im. m. r. (engl.), n. mn. *gëmovi* - izraz u tenisu kojim se označava zbir određenog broja poena u toku igre.
**gëma** im. ž. r. (lat.) - ukrasni kamen u prstenu ili kojem drugom nakitu u kojem je urezan lik.
**gèmišt** im. m. r. (njem.) - bijelo vino pomiješano s gaziranom mineralnom vodom; razg. smjesa ili grupacija napravljena od različitih sastojaka.
**gên** im. m. r. (lat.) - nosilac nasljednih svojstava organizama; nasljedni činilac.
**genealógija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje nasljednih osobina i granjanja porodičnih, plemenskih i etničkih loza; rodoslovlje.
**generácija** im. ž. r. (lat.) - sve što pripada istoj dobi života i vremenu pojavljivanja.
**genèrāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *generála* - glavni, najviši čin komandnog kadra vojnih kopnenih i zračnih snaga; poglavar isusovačkog reda.
**gëneralān** prid. (lat.), odr. v. *gënerālnī* - općenit, opći, glavni, vrhovni.
**generàlije** im. ž. r. (lat.) - opći lični podaci (ime, prezime, datum i mjesto rođenja, mjesto stanovanja, itd.); okolnosti i pita-nja koja su opće naravi.
**generalizácija** im. ž. r. (lat.) - podvrgavanje pojedinačnog općem; uopćavanje; stvaranje više općenitih zaključaka; olahko, površno izvođenje zaključaka bez

želje dubljeg ulaženja u postavljenu problematiku.

**generalizíränje/gèneralizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od generalizirati/generalizovati.

**generalizírati/generalizòvati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *generalìzīrām/gèneralizujēm* - izvoditi generalne, opće zaključke; uopćavati.

**generàlštab** im. m. r (njem.) - najviša komanda jedne vojske u smislu organizacije i stručnog vođenja operacija u ratu.

**genèrātor** im. m. r. (lat.) - mašina koja pretvara mehaničku energiju u električnu; prenes. pokretač novih akcija.

**generíränje/gènerisānje** gl. im. s. r. (lat.) od generirati/generisati.

**generírati/genèrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.); prez. *genèrīrām/genèrišēm* - proizvoditi elektromagnetske titraje; prenes. rađati ideje i akcije; uzrokovati stanje u nekoj sredini ili društvu.

**genètičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi genetikom.

**genètičārka** im. ž. r. (grč.) - ona koja se bavi genetikom.

**genètičkī** prid. odr. v. - što se odnosi na genetiku.

**genètika** im. ž. r. (grč.) - dio biologije koji proučava pojave i zakone nasljednosti.

**genéza** im. ž. r. (grč.) - porijeklo i postanak nečega.

**gȅnijalān** prid. (lat.), odr. vid *gȅnijālnī* - što se odnosi na genija.

**gȅnijālno** pril. (lat.) - na genijalan način, kao genije.

**gênij(e)** im. m. r. (lat.) - čovjek neobične duhovne i umne sposobnosti; veliki stvaralački um; genijalac.

**genijálnōst** im. ž. r., instr. jd. *genijálnošću/genijálnosti* - skup genijalnih osobina genija; najviši stupanj nečije duhovne i umne nadarenosti.

**genitàlije** im. ž. r. mn. (lat.) - spolni organi; spolovila.

**gȅnitālnī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na genitalije (*genitalni* organi)

**gȅnocīd** im. m. r. (grč.-lat.) - zločin uperen protiv čitavog naroda ili narodā u cilju njegova/njihova potpunog istrebljenja (*genocid* nad Jevrejima u Drugom svjetskom ratu; *genocid* nad bošnjačkim stanovništvom u Srebrenici i Podrinju 1995).

**gȅnotīp** im. m. r. (grč.) - naziv za sveukupnost nasljednih svojstava nekog organizma.

**geocèntričan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *geocèntričnī* - koji se odnosi na središte Zemlje; koji se odnosi na geocentrizam.

**geocentrìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *geocentrìzma* - antičko učenje prema kojem je Zemlja nepomično središte oko kojeg se kreću sva druga nebeska tijela; ovo učenje je kasnije opovrgnuto.

**geòdēt** im. m. r. (grč.) - stručnjak za geodeziju.

**geòdēzija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem razmjera zemlje i oblika njezine površine u cjelini.

**geofìzičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na geofiziku i geofizička istraživanja. **geofìzika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *geofìzici* - nauka koja proučava fizičke pojave u Zemljinoj atmosferi, u vodama i tlu planete Zemlje.

**geogràfija** im. ž. r. - nauka koja se bavi proučavanjem planete Zemlje (kopno, more, stanovništvo, privreda, ekonomija itd.).

**geòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *geòlozi* - stručnjak u geologiji; istraživač i proučavalac sastava i građe tla, te prirodnih procesa i pojava koji se zbivaju ili su se zbivali kako na površini Zemlje tako i u dubini zemaljske kore.

**geològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o Zemlji, o svim fizičkim i bio-hemijskim sastavinama zemaljske kugle.

**geològījskī** prid. odr. (grč.) - što se odnosi na geologiju.

**geòloškī** prid. odr. v. - što se odnosi na geologe i geološka istraživanja.

**gȅometar** im. m. r. (grč.) - stručnjak u premjeravanju zemljišta.

**geomètrija** im. ž. r. (grč.) - dio matematike koji se bavi proučavanjem oblika i prostornih odnosa između skupova tačaka (linije, krivulje, plohe, poliedri itd.).

**gȅpard** im. m. r. (fr.) - pjegasta zvijer iz porodice mačaka.

**gȅpiti** gl. svrš., prez. *gȅpīm* - razg. ukrasti, zdipiti.



**gerijàtrija** im. ž. r. (grč.) - nauka o liječenju staračkih bolesti; bolnički odjel za njegu osoba s takvim problemima.

**gerìla** im. ž. r. (šp.) - borba samostalnih malih naoružanih odreda izvan sastava redovne vojske; borba pobunjenika protiv vlasti i njene vojske (najčešće, protiv okupatorske i kolonijalne vlasti).

**gerílac** im. m. r. (šp.), n. mn. *gerílci* - pripadnik gerile.

**gèrīlskī** prid. odr. v. (šp.) - koji se odnosi na gerilu (*gerilski* rat).

**gérma** im. ž. r. (njem.) - kvasac (za spravljanje hljeba i peciva).

**germanìzam** im. m. r. (njem), g. jd. *germanìzma* - prepoznatljiva pojedinost iz njemačkog jezika usvojena u drugom jeziku.

**gerontològija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje bioloških, socioloških ili ekonomskih problema starih osoba; up. gerijatrija.

**gèslo** im. s. r. (češ.) - kratka izreka ili riječ kao ideja vodilja; lozinka, parola, krilatica.

**gȅst** im. m. r. (lat.), n. mn. *gèstovi* - pokret ruke u službi pojašnjenja govora; prenes. javni čin, postupak.

**gèstapovac** im. m. r. (njem.) - pripadnik tajne njemačke policije Gestapo u Drugom svjetskom ratu.

**gestikulácija** im. ž. r. (lat.) - izražavanje gestama; gestikuliranje.

**gestikulíränje** gl. im. s. r. (lat.) od gestikulirati.

**gestikulírati** gl. nesvrš., prez. *gestikùlīrām* - ob. zbog nepoznavanja jezika služiti se pokretima ruku radi komunikacije.

**gȅte** im. ž. r. (tal.) - arh. visoke cipele; posebne vunene čarape kojima se prekriva noga od članaka do potkoljenice za zaštitu od zime.

**gȅto** im. m. r. (tal.) - gradska ili koja druga naseljena, životno i socijalno zatvorena četvrt u kojoj je zbijena neka etnička ili koja druga manjina.

**getoizácija** im. ž. r. (tal.) - dobrovoljno ili prisilno (samo)izoliranje, zatvaranje, gubljenje veza sa susjednim narodima i kulturama kroz slobodnu razmjenu ideja i iskustava.

**gîb** im. m. r., n. mn. *gíbovi* - pokret tijelom.

**gȉbak** prid., odr. v. *gȉpkī* - koji se lahko savija i ne lomi, koji se nakon savijanja lahko vraća u prvobitni položaj; elastičan, savitljiv.

**gìbanica** im. ž. r. - pečeno jelo od razvijana tijesta sa sirom, mlijekom i jajima.

**gîbanj** im. m. r., n. mn. *gȉbnjevi* - lisnata opruga.

**gíbānje** gl. im. s. r. - ob. kretanje.

**gíbati (se)** gl. nesvrš., prez. *gîbām (se)* - ob. kretati se, mijenjati položaj tijela, uvijati se; pomjerati šta iz mjesta njegova stajanja.

**gibèčija** im. m. r. (tur.) - onaj koji gibeti, koji ogovara i zlurado prenosi tuđe riječi.

**gíbetiti** gl. nesvrš., prez. *gíbetīm* - zlurado prenositi tuđe riječi; ogovarati, opanjkavati.

**gȉbljiv** prid., odr. v. gìbljivī - koji se lahko giba, koji je savitljiv, elastičan; gibak.

**gìbljivōst** im. ž. r., instr. jd. *gìbljivošću /gìbljivosti* - osobina onoga koji je gibljiv, koji je savitljiv, elastičan; gipkost.

**gíca** im. ž. r., hipok. - svinja; pogrdan izraz za debelu ženu koja podsjeća na svinju.

**gìcānje** gl. im. s. r. od gicati se.

**gìcati se** gl. nesvrš., prez. *gìcām se* - bacakati se nogicama (o bebi); naglo se trzati; nesputano se ritati.

**gìgant** im. m. r. (grč.), g. jd. *gìganta*; g. mn. *gìganātā* - džin, div, gorostas, čovjek divovskoga stasa; nešto vrlo veliko (privredni gigant).

**gìljati** gl. nesvrš., prez. *gìljām* - teško i nesigurno se kretati, kao po blatu li klizavici.

**gȉljotina** im. ž. r. (fr.) - sprava za odrubljivanje glava osuđenima na smrt.

**giljotinírati** gl. svrš. i nesvr. (fr.), prez. *giljotìnīrām* - pogubiti koga na giljotini; prenes. uništiti koga, pogubiti, potpuno obezglaviti (najčešće u politici).

**gimnasticírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *gimnastìcīrām* - vježbati tijelo gimnastikom.

**gimnàstičār** im. m. r. (grč.) - sportista koji se natječe u gimnastici.

**gimnàstičārka** im. ž. r. - ona koja se natječe u gimnastici.
**gimnàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *gimnàstici* - vježbanje tijela da postane gipko i lijepo građeno; tjelovježba; sportska disciplina u kojoj prvenstveno sudjeluje gipkost i uvježbanost čovjekova tijela.
**gìmnāzija** im. ž. r. (grč.) - srednja škola u kojoj se stiče opće obrazovanje.
**gimnàzījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na gimnaziju i gimnazijalce.
**ginekòlog** im. m. r. (grč.) - ljekar za ženske bolesti i čuvanje zdravlja polnih i reproduktivnih organa kod žena.
**ginekològija** im. ž. r. (grč.) - grana medicine koja proučava građu i funkcije ženskih polnih organa.
**gìnuti** gl. nesvrš., prez. *gìnēm* - gubiti život; pogibati; samouništavati se u nastojanju za nečim ili nekim.
**gìpkōst** im. ž. r., instr. jd. *gìpkošću/gìpkosti* - osobina onoga koji je gibak i onoga što je gipko.
**gìps** im. m. r. (grč.) - mineral bijele boje koji služi u građevinarstvu; hirurški zavoj učvršćen gipsom.
**gipsotéka** im. ž. r., dat. jd. *gipsotéci* - zbirka umjetničkih ili drugih kipova, reljefa, eksponata odlivenih u gipsu.
**gìrica** im. ž. r. (lat.) - sitna morska riba.
**gitàra/gitára** im. ž. r. (grč.) - muzički instrumnet sa šest žica.
**gitàrist(a)** im. m. r. - muzičar koji svira gitaru.
**gízda** im. ž. r. - nakićenost; nakinđurenost.
**gízdānje** gl. im. s. r. od gizdati se.
**gízdati se** gl. nesvrš., prez. *gízdām se* - naglašeno se dotjerivati (u oblačenju, šminkanju, itd.); kititi se; ukrašavati se; javno se gorditi svojom ukrašenošću i kićenošću.
**gìzdav** prid., odr. v. *gìzdavī-* koji je kitnjast, nakićen, nakinđuren; koji je naglašeno gord u svojoj nakićenosti i ukrašenosti.
**gìzdavac** im. m. r., g. jd. *gìzdāvca*, g. mn. *gìzdavācā* - koji je u svakoj prilici gizdav; gizdelin; kicoš.
**gìzdavica/gìzdāvka** im. ž. r. - žena gizdavac.
**gìzdavo** pril. - nakićeno, nakinđureno, urešeno, kitnjasto, na gizdav način.
**gìzdavōst** im. ž. r., instr. jd. *gìzdavošću/gìzdavosti* - svojstvo onog što je gizdavo.
**gizdàvuša** im. ž. r. - ona koja je uvijek gizdava (u nošnji, šminki, itd.), gizdavica.
**gizdèlīn** im. m. r., g. jd. *gizdelína* - koji se pažljivo i pomno odijeva prema postojećoj modi; gizdavac.
**glacijácija** im. ž. r. (lat.) - stvaranje velikih ledenih naslaga na Zemljinoj kori; zaleđivanje.
**glàčalica** im. ž. r. - alatka kojom se glača.
**glàčalo** im. s. r. - ob. pegla, naprava kojom se pegla platno ili tkanina.
**glàčānje** gl. im. s. r. od glačati.
**glàčati** gl. nesvrš., prez. *glàčām* - ob. peglati, pomoću pegle (glačala) uz pomoć toplote i vlage uklanjati hrapavosti i nabore na platnu.
**glâd** im. ž. r., instr. jd. *glâđu/glâdi* - osjećanje potrebe za jelom; stanje velike nestašice hrane i namirnica; oskudica.
**glàdac** im. m. r., g. jd. *glàca*, g. mn. *glàdācā* - onaj koji se neprestano gladi (dotjeruje).
**glàdak** prid., odr. v. *glàtkī*; komp. *glađī/glatkijī* - koji nema hrapavosti ni neravnina, koji ima ravnu površinu.
**gládan** prid., odr. v. *gládnī*; komp. *glàdnijī* - koji osjeća glad, koji nije odavno ništa jeo; koji nije sit.
**gladìjātor** im. m. r. (lat.) - borac koji se Starom Rimu u areni borio na život i smrt s drugim borcima ili divljim zvijerima; profesionalni borac u cirkuskim igrama.
**gladìjātorskī** prid. odr. v. (lat.) - ono što se odnosi na gladijatore.
**gladìjātorski** pril. (lat.) - na način gladijatora; surovo, bešćutno i nemilosrdno.
**gladióla** im. ž. r. (lat.) - ukrasna biljka čiji listovi oblikom podsjećaju na mač; sabljičica.
**glàditi** gl. nesvr., prez. *glàdīm*, trp. prid. *glàđen* - prelaziti rukom ili čime drugim po površini nečega radi provjere ili postizanja glatkoće; lagahno prelaziti rukom u cilju iskazivanja nježnosti; milovati. **glàdnica** m. i ž. r. - osoba koja je u stalno gladna i nikako se ne može nahraniti; gladonja, glanćer, gladuš, izjelica; umrtvljena, nerodna zemlja, kojoj je potrebna dohrana gnojivom i navodnjavanjem.
**glàdniti** gl. nesvrš., prez. *glàdnīm* - činiti koga gladnim, izgladnjivati koga.
**glàdnjeti** gl. nesvrš., prez. *glàdnīm* - postajati gladan.
**gladòmora** im. ž. r. - vrijeme kad zbog nedostatka hrane dolazi do pomora ljudi i životinja.
**gladòvānje** gl. im. s. r. od gladovati.
**gladòvati** gl. nesvr., prez. *glàdujēm* - trpjeti glad zbog nedostatka hrane, biti željan jela.
**glágol** im. m. r. - vrsta riječi kojom se označava radnja, stanje ili zbivanje.
**glágolskī** prid. odr. v. - što se odnosi na glagol.
**glagòljānje** gl. im. s. r. (stsl.) od glagoljati.
**glagòljāš** im. m. r. (stsl.), g. jd. *glagoljáša* - pop, sveštenik koji crkvenu službu vrši na staroslavenskom jeziku.
**glagòljāškī** prid. odr. v. (stsl.) - što se odnosi na glagoljaše.
**glagoljáštvo** im. s. r. (stsl.) - ukupnost obrednih vjerskih i kulturnih činjenica vezanih za katoličko bogoslužje na staroslavenskom jeziku prema knjigama pisanim glagoljicom.
**glagòljati** gl. nesvrš. (stsl.), prez. *glagòljām* - govoriti, pričati duže nego što je uobičajeno, raspričati se.
**glagòljica** im. ž. r. (stsl.) - slavensko pismo nastalo polovinom 9. st. na Balkanu.
**glagòljiv** prid. (stsl.), odr. v. *glagòljivī* - koji mnogo govori; govorljiv; razgovorljiv.
**glagòljivōst** im. ž. r., instr. jd. *glagòljivošću/glagòljivosti* - osobina onoga koji mnogo priča, koji je glagoljiv; govorljivost, pričljivost.
**Glámoč** im. m. r. - gradić u Bosni i Hercegovini.
**Glamòčāk/Glámočanin** im. m. r., n. mn. *Glamočáci/Glámočani* - stanovnik Glamoča; onaj koji je od Glamoča.
**Glámočānka** im. ž. r., dat, jd. *Glámočānki* - stanovnica Glamoča.
**glàncati** gl. nesvr. (njem.), prez. *glàncām* - činiti da nešto dobije sjaj, da se sija (*glancati* cipele).
**glâs** im. m. r., n. mn. *glàsovi* - zvuk koji nastaje radom govornih organa, vokal, sonant, konsonant; prenes. vijest.
**glàsāč** im. m. r. - onaj koji glasa na izborima; birač.
**glasàčica** im. ž. r. - ona koja glasa.
**glàsāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na glasače i glasanje.
**glásak** im. m. r., g. jd. *gláska*, n. mn. *glásci*, g. mn. *glâsākā*, dem. i hipok. - mali, skoro nečujan glas.
**glàsan** pridj., odr. v. *glàsnī* - koji je tako izgovoren da se dobro čuje.
**glàsānje** gl. im. s. r. od *glasati* - davanje svoga glasa na političkim ili drugim izborima.
**glàsati** gl. nesvrš., prez. *glàsām* - davati svoj glas na izborima ili prilikom kakvog drugog odlučivanja.
**glàsati se** gl. nesvrš., prez. *glàsām se* - javiti se glasom ili nekim zvukom.
**glàsilo** im. s. r. - novine ili koja druga redovna ili periodična publikacija koja prvenstveno služi za objavljivanje zvaničnih stavova neke stranke, organizacije, institucije, udruženja i dr.
**glàsiljke** im. ž. r. mn. - glasnice, glasne žice.
**glàsina** im. ž. r., augm. - glas koji se odlikuje jačinom i zvučnošću; nepouzdana i sumnjiva vijest koja se brzo širi.
**glásiti** gl. nesvrš., prez. *glâsī* - sadržavati neku obavijest; imati određeni sadržaj.
**glásnice** im. ž. r. mn. - glasne žice, glasiljke, dio govornog aparata koji aktiviranjem daje artikulacijska svojstva pojedinim glasovima.
**glâsnīk** im. m. r., vok. jd. *glâsnīče, n.* mn. *glâsnīci* - onaj koji donosi vijest; glasonoša; novine, glasilo, publikacija.
**glàsno** pril. - tako jako da se čuje.
**glasnòća** im. ž. r. - osobina onoga što je glasno; glasnost.
**glasnogòvōrnīk** im. m. r., n. mn. *glasnogòvōrnīci* - portparol, osoba zadužena za javno iznošenje zvaničnih stavova (npr. neke političke stranke); iron. pejor. onaj koji javno i bučno zastupa nečije mišljenje i stavove.
**glàsnōst** im. ž. r., instr. jd. *glàsnošću/glàsnosti* - osobina onoga što je glasno, glasnoća.

**glasònoša** im. m. r. - donosilac i pronosilac vijesti; glasnik.

**glȁsovati** gl. nesvrš., prez. *glàsujēm* - ob. glasati.

**glasòvit** prid., odr. v. *glasòvitī* - koji je na dobru glasu, koji je veoma poznat.

**glȁsōvnī** prid. - koji se odnosi na glas i glasove (*glasovni* sistem).

**glȁtko** pril. - bez ikakvih nabora i neravnina.

**glatkòća** im. ž. r. - osobina onoga što je glatko, glatkost.

**glȁtkōst** im. ž. r., instr. jd. *glȁtkošću/glȁtkosti* - osobina onoga što je glatko, glatkoća.

**gláva** im. ž. r. - dio ljudskog ili životinjskog tijela; centar čovjekova uma, razuma, pameti; glavni ili prvi u nečemu; vođa, predvodnik; pojedinac; jedna strana metalnog novčića u odnosu na drugu stranu (pismo); dio knjige (prva *glava* romana), poglavlje itd.

**glàvār** im. m. r. - onaj koji je na čelu čega, koji se pita, koji vlada, starješina.

**glavàrina** im. ž. r. - porez koji se plaća po pojedincu.

**glavárstvo** im. s. r., g. jd. *glavárstva* - vodstvo; starješinstvo; vlast monarha ili visokog plemstva.

**glàvāš** im. m. r. - osoba s velikom glavom; glavonja; plod koji ima velik oblik glave.

**glavàšica** m. ž. r. - vodozemna životinja u kraškim i pećinskim vodama; čovječija ribica.

**glàvat** prid., odr. v. *glàvatī* - koji je velike glave u odnosu na druge.

**glavèšina** im. m. r. - iron. pejor.. onaj koji je visoko rangiran unutar postojeće političke vlasti i društvenih odnosa.

**glàvica** im. ž. r., hip. i dem. - mala glava; okrugli dio ploda (luk, kupus i sl.); vrh brda koji asocira na glavu.

**glàvičica** im. ž. r., hip. - mala glavica.

**glavìnjānje** gl. im. s. r. od glavinjati.

**glavìnjati** gl. nesvrš., prez. *glavìnjām* - kretati se s izrazitom slabošću i bez odgovarajuće kontrole tijela i odlučnosti da se to osjećanje popravi; teturati, bauljati.

**glàvnī** prid. odr. v. - koji je prvi u važnosti i najpozvaniji za donošenje odluka.

**glàvnica** im. ž. r. - novčana suma na koju nisu uračunate kamate.

**glavnìna** im. ž. r. - najveći dio unutar neke cjeline.

**glàvnō** pril. - najvažnije (*glavno* je da smo došli).

**glàvnja** im. ž. r. - zapaljeni ili žareći komad drveta.

**glavòbolja** im. ž. r. - bol u glavi; prenes. ono što zadaje brigu.

**glavòčike** im. ž. r. - biljke čiji su cvjetovi u obliku glavica.

**glavonóšci** im. m. r. mn. - morski mekušci koji plijen hvataju krakovima.

**glávonja** im. m. r. - čovjek velike glave; iron. pejor. važna i uticajna osoba u politici i društvu; glavešina.

**glavòsječa** im. m. r. - onaj koji odsijeca glave, dželat; prenes. moćna osoba koja smjenjuje nepodobne (u politici npr.).

**glàvūrda** im. ž. r., augm. i pejor. - velika, ružna glava.

**glàvuša** im. ž. r. - pečena (janjeća ili teleća) glava.

**glàzba** im. ž. r. - češće: muzika.

**glàzbalo** im. s. r. - češće: muzički instrument.

**glàzben** prid., odr. v. *glàzbenī* - koji se odnosi na glazbu; češće muzički.

**glàzbenīk** im. m. r. - češće: muzičar, onaj koji se bavi muzikom.

**glazírānje** gl. im. s. r. (fr.) od glazirati.

**glazírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *glàzīrām* - prevući odgovarajućom glazurom.

**glazúra** im. ž. r. (fr.) - tanki staklasti sloj koji se stavlja na keramičke proizvode; caklovina; gleđ; sloj prozirna šećera kojim su premazani voćni ili koji drugi kolači; tvrda bijela smjesa kojom je prekrivena vidljiva površina zuba; caklina; prenes. dodatno uljepšavanje čega (dati *glazuru*).

**glȅčer** im. m. r. (njem.) - ledeni brijeg; ledenjak.

**glèdalac** im. m. r., g. jd. *glèdaoca*, vok. jd. *glèdaoče*, n. mn. *glèdaoci*, g. mn. *glèdalācā* - gledatelj, onaj koji gleda, posmatrač.

**glèdalačkī** prid. odr. v. - što se odnosi na gledaoce.

**glèdalīšte** im. s. r. - publika i mjesto odakle se prati određena predstava, projekcija, utakmica i dr.



**glȅdanōst** im. ž. r., instr. jd. *glȅdanošću/glȅdanosti* - interes publike koji se izražava brojem i postocima gledalaca.

**glèdatelj** im. m. r. - gledalac, onaj koji gleda.

**gledatèljstvo** im. s. r. - gledaoci, publika.

**glȅdānje** gl. im. s. r. od gledati.

**glȅdati** gl. nesvrš., prez. *gledam* - posmatrati, pratiti pogledom odvijanje nečega; prenes. mišljenjem i stavom biti u odnosu prema nekome ili nečemu.

**glèdīšte** im. s. r. - mišljenje o nečemu; ugao posmatranja na događaj, pojavu i sl..

**glêđ** im. ž. r., instr. jd. *glêđu/glêđi* - gornji, sjajni sloj na zubima, caklina; glazura kojom se prekriva površina čega (posuđe, keramika i sl.).

**glȅžanj** im. m. r., g. jd. *glȇžnja*, n. mn. *glȇžnjevi* - nožni zglob u kojem se spajaju stopalo i potkoljenična kost; članak.

**glȇžnjāk** im. m. r., n. mn. *glȇžnjāci* - povez preko gležnja radi učvršćivanja hlača pri zaštiti od vlage (najčešće, dio sportske ili vojničke opreme).

**glȋb** im. m. r., dat. jd. *glȋbu* - gusto, ljepljivo blato; kal; prenes. društveno dno.

**glȉbav** prid., odr. v. *glȉbavī* - koji je od gliba, u glibu; koji je umazan glibom; blatnjav, kaljav.

**glicèrīn** im. m. r., g. jd. *glicerína* - bezbojna gusta tekućina (upotrebljava se u medicini i kozmetici).

**glicèrīnskī** prid. odr. v. - koji je od glicerina ili se odnosi na glicerin (*glicerinski* sapun).

**glìcīnija** im. ž. r. (grč.) - puzavica, ukrasna biljka, povijuša, ljubičastih cvjetova.

**glikóza** (grč.) im. ž. r. - ob. glukoza, grožđani šećer.

**glína** im. ž. r. - vrsta zemlje, ilovača; posebna vrsta ljepljive, prirodno homogenizirane zemlje koja se upotrebljava u lončarstvu i keramici.

**glȉnast** prid., odr. v. *glȉnastī* - koji je od gline ili sličan glini; glinovit.

**glȉnen** prid., odr. v. *glȉnenī* - koji je od gline (*glineno* posuđe).

**gliptotéka** im. ž. r., dat. jd. *gliptotéci* - zbirka skluptura.

**glȉser** im. m. r. (fr.) - brzi motorni čamac koji se pokreće elisom.

**glísta** im. ž. r. - mekušac dugog tankog tijela, koji živi u zemlji ili, kao parazit, u ljudskom ili životinjskom probavnom traktu; prenes. osoba niskih moralnih vrijednosti, ljigavac, beskičmenjak.

**glòba** im. ž. r. - novčana kazna

**glòbāl** im. m. r. (fr.) - sveobuhvatnost, ukupnost.

**glòbalan/glȍbalan** prid. (fr.), odr. v. *glȍbalnī* - sveopći, općenit, koji je ukupan, sveobuhvatan.

**glòbljēnje** gl. im. s. r. od globiti.

**glòbiti** gl. nesvr., prez. *glòbīm* - naplaćivati globu, kažnjavati novčanom kaznom; prenes. pretjerivati u podizanju cijena; izrabljivati, guliti.

**globùlīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *globulína* - jedna od bjelančevina koja se nalazi u krvi, mlijeku i biljkama mahunarkama.

**glóbus** im. m. r. (lat.) - planeta Zemlja; model Zemlje u obliku kugle s ucrtanim kontinentima, okeanima, morima.

**glòdāč** im. m. r., g. jd. *glodáča* - vrsta zanata, radnik na glodalici.

**glòdalica** im. ž. r. - stroj kojim se obrađuje drvo i metal.

**glòdānje** gl. im. s. r. od glodati.

**glòdati (se)** gl. nesvr., prez. *glȍđēm (se)* - strugati tvrde predmete i tvari (npr. miš, puh, vjeverica); jesti meso do same kosti stružući zubima; prenes. nagrizati, dovoditi do postepenog oštećenja; sudjelovati u netrpeljivosti (*glođu* se međusobno).

**glȍdāri** im. m. r. mn. - životinje koje predmete glođu isturenim oštrim sjekutićima.

**glòdnjāk/glȍdnjāk** im. m. r. - sjekutić glodara

**glȍg** im. m. r. - grmoliko drvo iz porodice ruža.

**glȍginje** im. s. r. - plodovi gloga.

**glògov** prid. odr. v. - koji je od gloga (*glogov* kolac).

**glògovac** im. m. r., g. jd. *glògōvca* - što je napravljeno od gloga; leptir čija gusjenica živi na glogu.

**glògovača** im. ž. r. - alkoholni ili koji dugi napitak pripravljen od plodova gloga.

**glòmāzan** pridj., odr. v. *glòmāznī* - prevelik, izuzetne vličine.

**glòmāznōst** im. ž. r.; instr. jd. *glòmāznošću/glòmāznosti* - svojstvo onoga što je glomazno; osobina čovjeka koji glomazan.
**glorificírānje/glòrifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od glorificirati/glorifikovati.
**glorificírati/glòrifikovati** gl. nesvr. i svr. (lat.); prez. *glorificirām/ glòrifikujēm* - uzdizati i slaviti do nivoa posvećenosti; veličati.
**glorifikácija** im. ž. r. (lat.) - slavljenje, veličanje, uznošenje na najviše nivoe poštovanja.
**glósa** im. ž. r. (grč.) - dodatno objašnjenje, napomena uz neki tekst; misao vodilja; geslo; pjesma od četiri strofe, u kojoj posljednji stihovi sačinjavaju novu strofu.
**glòsār** im. m. r. (grč.), g. jd. *glosára*, g. mn. *glosárā* - rječnik manje poznatih riječi, pojmova ili većih cjelina u nekom tekstu.
**glòsārīj** im. m. r. (grč.) - glosar.
**glòžēnje** gl. im. s. r. od gložiti se.
**glòžiti se** gl. nesvrš., prez. *glòžīm se* - biti u svađi i netrpeljivosti.
**glȍžjāk** im. m. r., n. mn. *glȍžjāci* - glogov čestar; gloginje.
**glûh** prid., odr. v. *glûhī*, komp. *glùhlji /glȕši* - koji ništa ne čuje, koji nema osjetilo sluha.
**glùhāč** im. m. r. - crnogorično drvo.
**glùhāć** im. m. r. - gluha osoba, onaj koji ništa ne čuje.
**glùhara** im. ž. r. - divlja patka; vrsta gljive.
**glùhnuti** gl. nesvrš., prez. *glùhnēm* - postajati gluh.
**glûho** pril. - na način da ništa ne čuje.
**gluhòća** im. ž. r. - stanje onoga koji je gluh ili ima oštećeno čulo sluha.
**glùhonijēm** prid., odr. v. *glùhonijēmī*- onaj koji ne čuje i ne može govoriti.
**gluhonijèmōst** im. ž. r., instr. jd. *gluhonijèmōšću/gluhonijèmōsti* - stanje onoga koji je gluhonijem.
**gluhòta** im. ž. r. - stanje u kojemu se ništa ne čuje, u kojem je potpuno sve zamrlo; tajac.
**glukóza** im. ž. r. (lat.) - glikoza, biljne i životinjske tvari od kojih se dobiva glukoza.
**glúma** im. ž. r. - scensko tumačenje lika iz drame govorom, mimikom ili gestom; prenes. lažno predstavljanje; pretvaranje.
**glúmac** im. m. r. - onaj koji se (u filmu ili teatru) bavi glumom; prenes. onaj koji se lažno predstavlja (veliki *glumac*).
**glùmačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na glumce (*glumački* poziv; *glumačka* škola).
**glùmački** pril. - na način glumca, kao glumac.
**glumàtati** gl. nesvrš., prez. *glùmatām* - glumiti s naglašenijim gestama i drugim vidovima glumačkog posla; loše glumiti; prenes. unositi pred drugima u svoj govor i geste suviše emocija i izvještačenosti; prenemagati se.
**glùmčić** im. m. r., dem. - osrednji glumac; beznačajan glumac.
**glùmčina** im. m. r., augm. - glumac velikih glumačkih mogućnosti u ostvarivanju uloga u filmu ili teatru.
**glùmište** im. s. r. - ukupnost glumačke i općenito pozorišne djelatnosti; stariji bosanski naziv za pozorište.
**glúmljénje** gl. im. s. r. od glumiti.
**glúmiti** gl. nesvrš., prez. *glúmīm* - igrati, tumačiti određenu ulogu u teatru ili na filmu; prenes. pretvarati se; jedno govoriti, a drugo misliti i osjećati.
**glûp** prid., odr. v. *glûpī*, komp. *glùplјī* - koji je umno ograničen, koji povlači loše poteze nepovoljne po sebe i druge, tup, budalast.
**glùpača** im. ž. r., pejor. - glupa ženska osoba.
**glùpan** im. m. r. - onaj koji je glup; glupak.
**glupírānje** gl. im. s. r. od glupirati se.
**glupírati se** gl. nesvrš., prez. *glùpirā se* - riječima, pokretima tijela i ukupnim ponašanjem izigravati glupaka.
**glupàrija** im. ž. r. - netom dogođena ili izrečena glupost.
**glȕpav** prid., odr. v. *glȕpavī* - koji je donekle glup.
**glupàvko** im. m. r. - onaj koji se ponaša glupavo i prema čijoj se osobenosti može imati izvjesnih simpatija ili suosjećanja.



**glupavost** im. ž. r.; instr. jd. *glupavošću/ glupavosti* - osobina onoga koji je glupav.
**glúpjeti** gl. nesvrš., prez. *glúpīm* - postajati glup; oglupljivati; činiti koga glupim; zaglupljivati.
**glûpo** pril. - na glup način; glupavo.
**glúpōst** im. ž. r., instr. jd. *glúpošću/ glúposti* - svojstvo onoga koji je glup; glup, nepromišljen postupak s neugodnim posljedicama; stanje određene opće društvene neuravnoteženosti i neprikladnosti i sl.
**glúšiti** gl. nesvrš., prez. *glûšīm* - postajati gluh, gluhnuti.
**gljȉvar** im. m. r. - sakupljač, uzgajivač ili poznavalac gljiva.
**gljivárstvo** im. s. r., g. jd. *gljivárstva* - uzgajanje i proučavanje gljiva
**gljȉvast** prid., odr. v. *gljȉvastī* - koji je od gljiva; koji oblikom ili ukusom podsjeća na gljive.
**gljȉve** im. ž. r. mn. - biljke bez lišća, cvata ili zelenila, sa stabljikom i proširenim gornjim dijelom.
**gljivètina** im. ž. r., augm. - velika ružna gljiva; gljivurina.
**gljȉvice** im. ž. r. mn., hip. - male gljive; sitni organizmi koji uzrokuju razlaganje organskih tvari.
**gljȉvičav** prid., odr. v. *gljȉvičavī* - koji je zaražen gljivicama.
**gljȉvičavōst** im. ž. r., instr. jd. *gljȉvičavošću/gljȉvičavosti* - stanje onoga što je napadnuto gljivicama.
**gljȉvičnī** prid. - koji se odnosi na gljivice ili je uzrokovan gljivicama (*gljivično* oboljenje).
**gljivùrina** im. ž. r., augm. - velika ružna gljiva; gljivetina.
**gmâz** im. m. r. - češće: gmizavac.
**gmìzānje** gl. im. s. r. od gmizati.
**gmìzati** gl. nesvrš., prez. *gmȉžēm* - kretati se tako da se trbuhom dotiče tlo (kao zmija); kretati se vrlo polagano; prenes. pejor. biti pred kim ponizan, bez ponosa i osjećanja ličnog dostojanstva; puzati.
**gmìzavac** im. m. r.; nom. mn. *gmìzāvci* - životinja koja gmiže (zmija, gušter, krokodil i dr.); prenes. pejor. onaj koji se ponižava, koji nema nimalo ponosa pred drugima; puzavac.
**gnijèzditi se** gl. nesvrš., prez. *gnȉjezdīm se* - graditi, svijati gnijezdo; prenes. namještati se, zauzimati udobniji položaj; vrpoljiti se.
**gnijèzdo** im. s. r. - nastamba od slame i sl. koju svijaju ptice ili druge životinje radi prebivanja ili dovođenja mladih na svijet; prenes. mjesto u kojemu se za određeno ili trajno vrijeme prebiva; dom, kuća; utočište.
**gnôj** im. m. r. - gusta izlučevina nastala oboljenjem i upalom tkiva; stočni izmet, đubrivo, gnojivo.
**gnôjan** prid., odr. v. *gnôjnī*- koji je ispunjen gnojem (*gnojna* upala); koji je dobro pognojen, pođubren.
**gnòjav** prid. - koji je od gnoja ili je pun gnoja.
**gnòjavica** im. ž. r. - ranica ispunjena gnojem; bubuljica.
**gnòjēnje** gl. im. s. r. od gnojiti.
**gnòjiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gnòjī (se)* - obogaćivati zemlju mineralima i drugim hranljivim sastojcima, đubriti; ispunjavati se gnojem (o rani).
**gnòjivo** im. s. r. - đubrivo, sredstvo za gnojenje, đubrenje zemljišta.
**gnójnica** im. ž. r. - jama ili posebni ograđeni prostor za skladištenje gnojiva; đubretarnica.
**gnôm** im. m. r. (grč.) - mit. demonsko biće; ružni patuljak koji u zemlji čuva blago.
**gnóma** im. ž. r. (grč.) - mudra, poučna izreka; sentencija.
**gnômskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je vezan za gnomu (*gnomski* aorist).
**gnoseològija** im. ž. r. (grč.) - filozofska nauka koja se bavi teorijom i mogućnostima spoznaje.
**gnosticìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *gnostìcizma* - učenje (u ranom kršćanstvu) o principu dobra i principu zla i učenje o spoznaji Boga putem samopospoznaje; gnostika.
**gnòstika** im. ž. r. (grč.) - gnosticizam.
**gnòstičkī** prid. odr. v. (grč.) - ono što se odnosi na gnostiku i gnosticizam.
**gnû** im. m. r., g. jd. *gnȕa* - vrsta afričke antilope.
**gnȕsan** prid., odr. v. *gnȕsnī* - koji je odvratan, mrzak, gadan.

**gnüsno** pril. - na gnusan način; odvratno, gadno.
**gnüsnōst** im. ž. r., instr. jd. *gnüsnošću/ gnüsnosti* - svojstvo onoga koji je gnusan; gnjusoba.
**gnusòba** im. ž. r. - moralna i dr. nečistoća; gnusnost.
**gnüšānje** gl. im. s. r. od gnušati se - osjećaj gađenja i odbojnosti.
**gnüšati se** gl. nesvrš., prez. *gnüšām se* - biti u stanju gađenja i odbojnosti prema nečemu.
**gnjât** im. m. r., n. mn. *gnjáti/gnjàtovi* - dio noge od koljena do gležnja.
**gnjàvātor** im. m. r. - onaj koji gnjavi.
**gnjàvātōrka** im. ž. r., dat. jd. *gnjàvātōrki* - ona koja gnjavi, koja je dosadna.
**gnjaváža** im. ž. r. - mučno, teško stanje; posao koji se otegao, koji je ubitačno dosadan, koji nepotrebno iscrpljuje.
**gnjávljēnje** im. s. r. od gnjaviti.
**gnjáviti** gl. nesvrš., prez. *gnjâvīm* - gnječiti, gužvati; prenes. dosađivati, zanovijetati, dangubiti.
**gnjècānje** gl. im. s. r. od gnjecati.
**gnjècati** gl. nesvrš., prez. *gnjècām* -hodati po gnjecavom terenu; gacati; šljapkati; mijesiti nešto gnjecavo (brašno, glinu); prenes. govoriti i ponašati se suviše patetično.
**gnjècav** prid., odr. v. *gnjècavī* - vlažan, mokar, lepljiv.
**gnjècavōst** im. ž. r., instr. jd. *gnjècavošću/gnjècavosti* - stanje ili osobina onoga što je gnjecavo.
**gnjèckati** gl. nesvrš., prez. *gnjèckām* - gnjecati na mahove, povremeno.
**gnjéčalica** im. ž. r. - sprava za gnječenje; muljača.
**gnjéčēnje** gl. im. s. r. od gnječiti.
**gnjéčiti** gl. nesvrš., prez. *gnjêčīm* - pritiskati šta da bude što mekše (npr. voće prilikom cijeđenja soka).
**gnjêv** im. m. r., n. mn. *gnjêvi/gnjevovi* - velika ljutnja; srdžba; bijes; jarost
**gnjêvan** prid., odr. v. *gnjêvnī* - koji je pun gnjeva, koji je jako srdit.
**gnjéviti se** gl. nesvrš., prez. *gnjévīm se* - izražavati gnjev, srditi se, ljutiti se.
**gnjêvno** pril. - na gnjevan način, srdito, jarosno.
**gnjezdášce/gnjèzdāšce/gnjezdàšce** im. s. r., dem. i hip. - malo gnijezdo.
**gnjèzdīšte** im. s. r. - mjesto za gradnju ili svijanje gnijezda.
**gnjȉda** im. ž. r. - insekt sličan uši, parazit koji živi na glavi pod kosom; prenes. pejor. osoba lošeg karaktera, bez ikakva osjećanja ličnog dostojanstva, podmukao čovjek, gad.
**gnjȉdav** prid., odr. v. *gnjȉdavī* - koji ima gnjida; prenes. koji je lošeg karaktera.
**gnjȉdavac** im. m. r., g. jd. *gnjȉdāvca* - osoba koja ima gnjida; prenes. osoba lošeg karaktera i ponašanja; puzavac.
**gnjȉdavica** im. ž. r. - ona koja ima gnjide; prenes. koja je lošeg karaktera.
**gnjȉdica** im. ž. r., dem. - mala gnjida.
**gnjílēnje** gl. im. s. r. od gnjiljeti.
**gnjíljeti** gl. nesvrš., prez. *gnjílī* - gnjiliti, pretvarati se u gnjilež, raspadati se, truhnuti.
**gnjílež** im. m. r., g. jd. *gnjíleži* - ono što je ugnjilo, što je truhlo; trulež, truhlovina.
**gnjilìna** im. ž. r. - ono što je nastalo gnjiljenjem; pojava gnjiljenja; gnjilost.
**gnjíliti** gl. nesvrš., prez. *gnjílī* - postajati gnjio; truhnuti.
**gnjílōst** im. ž. r., instr. jd. *gnjílošću/ gnjílosti* - pojava gnjiljenja; gnjiloća; gnjilina.
**gnjȉo** prid., odr. v. *gnjȉlī* - ono je zahvaćeno gnjiljenjem ili što je sagnjilo.
**gnjúrac** im. m. r., g. jd. *gnjúrca*, g. mn. *gnjúrācā/gnjûrācā* - ronilac; vrsta ptice koja živi na vodi.
**gnjúriti** gl. nesvrš., prez. *gnjúrīm* - roniti.
**gô(l)** prid., odr. v. *gȍlī* - nag, bez odjeće na sebi.
**gôd** im. m. r., n. mn. *gódovi* - koncentrični krugovi na presječenom deblu drveta koji kazuju starost stabla.
**gödimice** pril. - ekspr. iz godine u godinu.
**gödina** im. ž. r. - vrijeme od dvanaest mjeseci (365 ili 366 dana).
**gödinica** im. ž. r., hip. od godina (u nar. pjesmama, radi metra i postizanja ekspresivnosti).
**gòdišnjāk** im. m. r., n. mn. *gòdišnjāci* - zbornik radova koji izlazi jednom godišnje (up. Godišnjak Zemljskog muzeja u Sarajevu); onaj koji je napunio jednu godinu.
**gòdišnjē** pril. - na godinu dana, svake godine (dvaput *godišnje*).



**gòdišnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na cijelu godinu (*godišnji* budžet); koji se događa, ugovara, dobiva itd. na jednu godinu.
**gòdišnjica** im. ž. r. - dan u godini u kojem se dogodio određeni važan događaj i koji se zbog toga obilježava (*godišnjica* braka).
**gòdište/gòdīšte** im. sr. r. - godina rođenja (pedeseto godište, tj. rođen 1950.); svi brojevi kakvog glasila objavljeni u jednoj godini.
**gòditi** gl. nesvrš., prez. *gòdī* - biti ugodan, prijati, dopadati se.
**gôjan** prid., odr. v. *gôjnī* - ugojen, gojazan.
**gòjāzan** prid., odr. v. *gòjāznī* - koji vidno ima više kilograma i masnog tkiva nego što je uobičajeno; ugojen.
**gojáznōst** im. ž. r., instr. jd. *gojáznošću/ gojáznosti* - stanje onoga ko je gojazan, ko je debeo; ugojenost.
**gojénac** im. m. r., g. jd. *gojénca*, n. mn. *gojénci*, n. mn. *gojénācā* - onaj ko je othranjen i odgojen pod nečijom brigom i zaštitom; štićenik.
**gòjiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gòjīm (se)* - uzgajati šta (biljku, bašču i sl.); odgajati, podizati dijete; postajati gojazan; debljati se.
**gójnōst** im. ž. r., instr. jd. *gójnošću/ gójnosti* - svojstvo onoga koji je gojan; gojaznost.
**gòjzerica** im. ž. r. - cipela od kože za planinarenje ili skijanje.
**gôl** im. m. r., n. mn. *gólovi* - zgoditak u nogometnoj ili rukometnoj utakmici; vrata (u nogometu ili rukometu).
**gòlāć** im. m. r., g. jd. *goláća* - puž koji nema kućicu (puž golać); onaj koji je nag, bez odjeće na sebi; nudist; prenes. koji je bez igdje ičega; siromah.
**gòlem** prid., odr. v. *gòlemī* - koji je vrlo velik; ogroman; glomazan.
**gòlemōst** im. ž. r.; instr. jd. *gòlemošću /gòlemosti* - stanje ili svojstvo onog što je golemo, veliko.
**gölēt** im. ž. r., g. jd. *gölēti* - zemljište na kojem nema šume i druge vegetacije.
**gölf** im. m. r. (engl.) - igra na travnatim terenima u kojoj se loptica štapom ubacuje u male rupe; marka popularnog automobila iz njemačke proizvodnje.
**gòlgeter** im. m. r. (engl.) - igrač koji daje veliki broj golova.
**Golgòta** im. ž. r. (kaldej.) - brežuljak izvan zidina Jeruzalema na kojem je, prema kršćanskom vjerovanju, razapet Isus Krist; prenes. velike muke; mučeništvo.
**golìcānje** gl. im. s. r. od golicati.
**golìcati** gl. nesvrš., prez. *golìcām* - pobuđivati uzbuđenje, smijeh i sl. dodirivanjem osjetljivijih mjesta na nečijem tijelu; dražiti, draškati, škakljiti.
**golìcav** prid., odr. v. *golicavī* - koji izaziva golicanje; koji je osjetljiv na golicanje; škakljiv; koji sadrži lascivnu asocijaciju.
**Gòlijat** im. m. r. - div kojeg je, prema Bibliji, David ubio u dvoboju (Džâlūt, prema Kur'anu); prenes. jak čovjek; gorostas.
**golìna** im. ž. r. - nepokriveno mjesto na tijelu; neobrađeno zemljište; dio zemljišta koje je siromašno hranjivim sastojcima za usjeve.
**golìšav** prid. odr. v. *golìšavī* - koji je gotovo go, razgolićen (*golišave* scene u filmu i sl.).
**gòlman** im. m. r. (engl.-njem.) - igrač u nogometnoj ili rukometnoj utakmici koji brani da lopta prođe okvir gola; vratar.
**golòbrad** prid., odr. v. *golòbradī* - onaj kojemu još ne raste brada (*golobradi* mladić); prenes. neiskusan; zelen (za posao) itd.
**gològuz** prid., odr. v. *gològuzī* - prenes. vrlo siromašan.
**golòmrazica** im. ž. r. - vrijeme oštrog mraza bez snijega; suhomrazica.
**golòruk** prid., odr. v. *golòrukī* - koji nema oružje za odbranu; nenaoružan (*goloruki* narod).
**golosjemènjača** im. ž. r. - biljka cvjetnjača koja ima golo, otkriveno sjeme.
**golòtinja** im. ž. r. - neodjevenost, tijela; nagost; prenes. oskudnost, oskudica, siromaštvo.
**gölūb** im. m. r., n. mn. *gölubovi*, g. mn. *gölubōvā* - vrsta ptice.
**golùbār** im. m. r., g. jd. *golubára*, g. mn. *golubárā* - uzgajač golubova; onaj koji lovi golubove.
**golùbārnīk** im. m. r., n. mn. *golùbārnīci* - nastamba za golubove; prenes. tijesan

prostor u stanu, kući ili zgradi u odnosu na više drugih. većih prostorija.
**golubárstvo** im. s. r. - bavljenje uzgojom golubova.
**gölubast** prid., odr. v. *gölubastī* - koji je po boji sličan golubu.
**golùbica** im. ž. r. - ženka goluba.
**golùbičast** prid., odr. v. *golùbičastī* - koji je kao u goluba; golubast.
**golùbičica** im. ž. r., dem. i hip. - mala golubica
**golùbić** im. m. r., hip. i dem. - mali golub; prenes. onaj koji je zaljubljen, golupčić.
**golùbijī** prid. odr. v. - koji je od goluba; koji je kao u goluba.
**golùpčić** im. m. r., dem. - golubić.
**golùždrav** prid., odr. v. *golùždravī* - koji je bez perja; kojemu još nije izraslo perje; prenes. koji je nedovoljno odjeven, koji je ogolio.
**góljo** im. m. r., g. jd. *gólje* - koji je gol, koji nema šta odjenuti; koji je sasvim siromašan.
**gömba** im. ž. r. - gužva, metež, gombanje.
**gòmbānje** gl. im. s. r. od gombati (se).
**gòmbati (se)** gl. nesvrš., prez. *gòmbām (se)* - nadjačavati se u nekim vještinama; uplesti se u gužvu, tuču, glasnu prepirku i sl.
**gòmila** im. ž. r., g. mn. *gömīlā* - veliki broj stvari neuredno nabacanih na jednom mjestu; mnogo ljudi zbijenih na malom prostoru; masa, svjetina (razularena *gomila*).
**gomìlānje** gl. im. s. r. od gomilati.
**gomìlati** gl. nesvrš., prez. *gomìlām* - slagati šta na gomili; uvećavati, umnažati (*gomilati* materijal).
**gòmolj** im. m. r. - korijen nekih biljaka (krompir i sl.).
**gomòljača** im. ž. r. - biljka s korijenom u obliku gomolja.
**gòmōljka** im. ž. r. - vrsta gljive.
**gòndola** im. ž. r. (tal.) - dugi venecijanski čamac koji ima izduženi pramac; ono što je nalik gondoli.
**gonètāč** im. m. r. - onaj koji goneta; gonetalac, ob. odgonetač.
**gonétalac** im. m. r., g. jd. *gonétaoca*, g. mn. *gonétalācā* - onaj koji gonetanjem uspostavlja ili rješava postavljene zagonetke; gonetač.
**gonétānje** gl. im. s. r. od gonetati.
**gonétati** gl. nesvrš., prez. *gònētām* - rješavati neku zagonetku ili nedoumicu; rješavati, odgonetati.
**göng** im. m. r. (malaj.) - metalna okrugla ploča o koju se udara batom te najavljuje početak ili trajanje određenog događaja (u boksu i sl.)
**gongorìzam** im. m. r. - jezik u književnom djelu koji je izvještačen, neprirodan, prezasićen slikama i kitnjastim izrazima, termin izv. prema imenu šp. pjesnika Gongore (16/17 v.).
**gònīč** im. m. r., g. jd. *gonīća* - onaj koji goni (npr. stoku); koji progoni druge ljude, neistomišljenike (kao stoku), iz političkoideoloških ili drugih razloga, progonitelj; gonilac.
**gònilac** im. m. r., g. jd. *gònioca*, g. mn. *gònilācā* - onaj koji goni drugoga želeći da ga uhvati; gonitelj.
**gònilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gonioce.
**gònilački** pril. - na način gonioca; kao gonilac.
**gònitelj** im. m. r. - gonilac.
**gòniti (se)** gl. nesvrš., prez. *gönīm (se)*, trp. prid. *gönjen* - tjerati šta pred sobom (npr. stoku); gonjenjem nastojati iznuditi nečiji pristanak u svoju korist; nastojati udaljiti koga od sebe; međusobno se optuživati i gložiti; pariti se (o životinjama).
**gonoréja** im. ž. r. (grč.) - zarazna bolest polnih organa, triper, kapavac.
**gónjānje** gl. im. s. r. od gonjati (se).
**gónjati (se)** gl. nesvrš., prez. *gônjām (se)* - utrkivati se i začikavati se s nekim bez nekog određenijeg cilja i svrhe; natezati se s nekim oko kakvoga neriješenog problema; prepirati se.
**gònjenje** gl. im. s. r. - od goniti (se).
**gòra** im. ž. r., n. mn. *gòre/göre* - planina, uzvišenje obično obraslo gustom šumom.
**górak** prid., odr. v. *gôrkī*, komp. *görčī* - koji ima težak, opor okus (kao okus pelina i sl.
**gòranin** im. m. r., n. mn. *gòrani* - onaj koji u okviru organizirane akcije sudjeluje u pošumljavanju šumskih goleti.
**gòrānka** im. ž. r., dat. jd. *gòrānki* - ona koja sudjeluje u pošumljavanju.



**gòranskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gorane.
**görčast** prid., odr. v. *görčastī* - koji je malo ili djelomično gorak; nagorak, gorkast.
**gòrčati** gl. nesvrš., prez. *gòrčā* - imati gorak okus; postajati gorak; prenes. činiti šta gorkim; zagorčavati.
**gòrčica** im. ž. r. - biljka čiji se korijen upotrebljava u ljekovite svrhe ili u spravljanju začina za jelo (senf od *gorčice*).
**gòrčika** im. ž. r., dat. jd. *gòrčici* - vrsta zeljaste biljke iz porodice glavočika.
**Gòrčin** im. m. r. - starobos. muš. ime; lik u čuvenoj istoimenoj pjesmi Maka Dizdara.
**gorčìna** im. ž. r. - okus onoga što ima gorak okus; osjećaj duboke uvrijeđenosti, jetkosti, ogorčenosti nakon nekog doživljenog razočarenja bez vedrine i radosti.
**görčiti** gl. nesvrš., prez. *görčī* - imati gorak okus; činiti šta gorkim, dodavati čemu šta gorko.
**gôrd** prid., odr. v. *gôrdī*, komp. *gördī* - ponosan, uznosit, koji ima visoko mišljenje o sebi.
**górditi se** gl. nesvrš., prez. *górdīm se* - ponositi se, uznositi se, dičiti se.
**gôrdo** pril. - na gord način; na način dičenja; poneseno, ponosno.
**górdōst** im. ž. r., instr. jd. *górdošću/ górdosti* - svojstvo onog što je gordo, onog koji je gord; uznositost, ponositost.
**görē** pril. - komp. od loše i od zlo (*gore* od svega drugoga).
**göre** pril. - iznad čega.
**gòrevina** im. ž. r. - miris onog što gori ili što je izgorjelo; gorjelina, izgorjelina.
**gorgònzola** im. ž. r. - posebna vrsta sira kod kojeg se uhvatila plijesan.
**görī** prid. - komp. od loš.
**gòrica** im. ž. r., hip. i dem. - mala gora.
**gorìla** im. m. i ž. r. - vrsta majmuna; prenes. onaj koji je pratilac i koji čuva neku važnu osobu, tjelohranitelj.
**gòriv** prid., odr. v. *gòrivī* - koji može gorjeti.
**görīvo** im. s. r. - tvar koja gorenjem, sagorijevanjem oslobađa odgovarajuću količinu energije (npr. pogonsko gorivo).
**gòrivōst** im. ž. r., instr. jd. *gòrivošću/ gòrivosti* - svojstvo onoga što može gorjeti; mogućnost čega da bude gorivo.
**gôrje** im. s. r. - skup više gora.
**gòrjelina** im. ž. r. - ostaci gorenja; gorevina.
**gòrjeti**. gl. nesvrš., prez. *gòrīm* - biti obuzet vatrom, biti u plamenu; sagorijevati; goreći davati svjetlost, osvjetljavati (sijalica i sl.); imati visoku temperaturu; prenes. vruće čeznuti za kim ili čim (*gorjeti* od ljubavi; *gorjeti* od čežnje za zavičajem).
**gòrkast** prid., odr. v. *gòrkastī* - što ima gorak okus; što je s okusom gorčine; gorčast.
**gôrkinja** im. ž. r. - po narodnom vjerovanju vila koja živi u gori; gorska vila; djevojka ili nevjesta porijeklom iz visokih gora.
**gôrko** pril., komp. *görčē* (više gorko) - na način da je nešto gorka okusa; prenes. ožalošćeno, uvrijeđeno, jetko, s gorčinom; ogorčeno.
**górkōst** im. ž. r., instr. jd. *górkošću/ górkosti* - svojstvo onog što je gorko; gorčina.
**gòrljiv** prid., odr. v. *gòrljivī* - koji s puno žara i predanosti sudjeluje u nekom poslu; zdušan.
**gòrljivo** pril. - s gorljivošću, na način pun predanosti žara.
**gòrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *gòrljivošću/ gòrljivosti* - osobina ili svojstvo onog što je gorljivo.
**gòrnjāk** im. m. r., n. mn. *gòrnjāci* - koji je gornji (npr. kamen u mlinu); onaj koji je iz gornjih krajeva.
**górnjī** prid. odr. v. - koji se nalazi gore u odnosu na šta drugo (*gornji* dio grada; *gornji* zubi).
**goròbīlje** im. s. r. - gorsko bilje, planinsko bilje.
**göroсvijet** im. m. r. - vrsta gorskog, planinskog cvijeta snažnog i opojnog mirisa; cvijet koji raste ili je ubran u gori; planinski cvijet.
**göropād** im. ž. r. - ono što ima svojstva nasilnosti, bijesa, nemilosrdnosti, što se ponaša kao neman.

**göropādan** prid., odr. v. *göropādnī* - neobuzdan, nasilan.
**goropáđēnje** gl. im. s. r. od goropaditi se.
**goropáditi se** gl. nesvrš., prez. *goròpādīm se* - ponašati se poput goropadi; biti nasilan, bijesan, neobuzdan.
**goròpadnički** pril. - na goropadan način; goropadno.
**göropadnica/goròpadnica** im. ž. r. - ona koja je goropadna.
**göropadnīk/goròpadnīk** im. m. r., n. mn. *göropadnīci* - onaj koji je goropadan.
**göropadno/goròpadno** pril. - na goropadan način; goropadnički.
**goròsječa** im. ž. r. - onaj koji siječe drva u šumi; drvosječa; opća sječa šume.
**görostās** im. m. r. - čovjek koji stasom, razvijenošću i pojavom nadmašuje druge ljude; div, džin.
**görostāsan** prid., odr. v. *görostāsnī* - koji je ogroman, koji ima vliku snagu i značaj.
**görostasno** pril. - na način gorostasa, poput gorostasa.
**goròvit** prid., odr. v. *goròvitī* - koji je obrastao šumom, šumovit.
**goròvitōst** im. ž. r., instr. jd. *goròvitošću/ goròvitosti* - svojstvo onog što je gorovito, šumovito.
**gòrskī** prid. odr. v. - što je vezi sa gorom (*gorski* izvor).
**gorštàčina** im. m. r., augm. - krupan gorštak.
**gòrštāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gorštake.
**gòrštāčki** pril. - kao gorštak, na način gorštaka.
**gòrštāk** im. m. r., n. mn. *gòrštāci* - onaj koji je porijeklom ili je stanovnik brdskih, planinskih krajeva; brđanin; planinštak.
**gorštàkinja** im. ž. r. - ona koja je iz gore.
**gòrūćī** prid. odr. v. - koji gori; zažaren; koji je u procesu gorenja; prenes. koji je vrlo važan i treba ga hitno riješiti.
**gorùšica** im. ž. r. - jednogodišnja biljka iz porodice slačica, od koje se, kao dodatak jelima od mesa, pripravlja začin pikantna okusa; osjećaj kiseline u želucu; žgaravica.
**Góspa** im. ž. r. - majka Isusa Krista (Djevica Marija), prema kršćanskom učenju; gospa - dama, gospođa; vrsta otrovne gljive.
**Göspod** im. m. r. - Bog prema kršćanskom učenju.
**gospòda** im. ž. r., vok. *göspodo* - izdvojeni, gospodski sloj u nekoj sredini ili društvenoj zajednici.
**gospòdār** im. m. r., g. jd. *gospodára*, g. mn. *gospodárā* - onaj koji vlada, koji ima vlast, vladar; koji je vlasnik čega; koji upravlja situacijom.
**gospodárēnje** gl. im. s. r. od gospodariti.
**gospodáriti** gl. nesvrš., prez. *gospòdārīm* - upravljati čime; imati vlast, biti vlasnik.
**gospòdārskī** prid. - koji se odnosi na gospodare i gospodarstvo (privreda, ekonomija).
**gospodàrstvenī** prid. odr. v. - gospodarski; češće: privredni, ekonomski.
**gospodàrstvenīk** im. m. r. - onaj koji se bavi gospodarstvom; češće: ekonomist, privrednik.
**gospodárstvo** im. s. r., g. jd. *gospodárstva* - češće: imanje, posjed; ukupnost bogatstava i dobara u okviru neke društvene zajednice; privreda, ekonomija.
**gospodìčić/gospòdičić** im. m. r., pejor. - razmaženi mladić kicoške odjeće i manira.
**gospòdin** im. m. r. - čovjek uglađena, profinjena, pristojna ponašanja; odrednica kojom se, iz učtivosti i poštovanja, oslovljava drugi čovjek u svakodnevnoj komunikaciji između ljudi (poštovani *gospodine!*).
**göspodnjī** prid. - koji se odnosi na Gospoda Boga.
**göspodovati** gl. nesvrš., prez. *göspodujēm* - ponašati se u skladu s gospodskim manirima; imati vlast, ovlaštenja ili odlučujući uticaj na nekom području ili društvenoj oblasti; dominirati.
**göspodskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gospodu ili gospođina.
**gospòdstven** prid., odr. v. *gospòdstvenī* - koji se odlikuje gospodstvom; otmjen, uglađen.
**gospòdstveno** pril. - na gospodstven način; otmjeno, uglađeno.
**gospòdstvenōst** im. ž. r., instr. jd. *gospòdstvenošću/gospòdstvenosti* - osobina onog što je gospodstveno.



**gospòdstvo** im. s. r. - otmjenost u ponašanju i ophođenju; raskoš, udobnost; vladavina nad čime, vladanje.
**göspođa** im. ž. r. - udata ženska osoba iz građanskog društvenog sloja, supruga, žena, hanuma.
**göspođica** im. ž. r. - mlađa neudata ženska osoba iz građanskoga društvenog sloja.
**göspoja** im. ž. r. - razg. gospođa; iron. ženska osoba koja se razmeće kao da je gospođa.
**gospòština/gospoština** im. ž. r. - ukupnost osobina vezanih za gospodu.
**göst/gôst** im. m. r., n. mn. *gösti* - onaj koji dolazi nekome u posjetu; posjetilac/ posjetitelj; onaj koji boravi u hotelu ili kojoj drugoj turističkoj destinaciji, turist.
**gòstinskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na goste.
**gostiónica/gostiònica** im. ž. r. - ugostiteljska radnja u kojoj se gosti poslužuju jelom i pićem.
**gostiòničar/gostióničar** im. m. r. - vlasnik gostionice; onaj koji poslužuje goste u gostionici.
**gostióničārskī/gostiòničarskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gostioničare i posao koji obavljaju.
**gostióničkī/gostiòničkī** pridj. - ono što se odnosi na gostionicu
**gòstiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gòstīm (se)* - dočekati i usluživati koga kao gosta; (se) uživati u jelu i piću.
**gostoljùbiv** prid., odr. v. *gostoljùbivī* - koji rado dočekuje i uslužuje goste; koji pokazuje posebnu pažnju prema gostima.
**gostoljùbivōst** im. ž. r. instr. jd. *gostoljùbivošću/gostoljùbivosti* - osobina onoga koji je gostoljubiv; gostoljublje.
**göstoljūblje/gostòljūblje** im. s. r. - gostoljubivost; gostoprimljivost.
**gostoprìmljiv** prid., odr. v. *gostoprìmljivī* - gostoljubiv.
**gostoprìmljivōst** im. ž. r., instr. jd. *gostoprìmljivošću/gostoprìmljivosti* - svojstvo onoga koji je gostoprimljiv; gostoljubivost.
**gostoprímstvo** im. s. r. - srdačan prijem, lijepo dočekivanje i usluživanje gostiju.
**göstovanje/gostòvānje** gl. im. s. r. od gostovati.
**göstovati** gl. nesvrš., prez. *göstujēm* - biti u gostima, boraviti gdje u okviru određenog posla (sportska takmičenja, turističke i druge posjete, poslovni i kulturni projekti itd.).
**göšća** im. ž. r. - ona koja je gost.
**gòtica** im. ž. r. (njem.) - latiničko pismo iz kasnoga Srednjeg vijeka vezano za njemački jezik.
**gòtički** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na goticu (pismo) i gotiku (stil u umjetnosti).
**gòtika** im. ž. r. (njem.) - stil u umjetnosti (12.-16. st.) karakterističan po oštrim lukovima i okomitim linijama.
**gòtov** prid., odr. v. *gòtovī* - koji je završen (*gotov* posao).
**gotòvān** im. m. r., g. jd. *gotována*, g. mn. *gotovánā* - onaj koji izbjegava obaveze, očekujući da neko drugi obavi, dovrši, prigotovi poslove umjesto njega, koji voli doći na gotovo; lezihljebović.
**gotòvānka** im. ž. r. - ona koja voli doći na gotovo.
**gotòvānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gotovane.
**gotòvānski** pril. - na način gotovana; kao gotovan.
**gotovánstvo** im. s. r. - osobina onoga koji je gotovan.
**gotovìna** im. ž. r. - određena suma novca kojom se može plaćati; keš.
**gotòvīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gotovinu.
**gòtoviti** gl. nesvrš., prez. *gòtovīm* - spremati, priređivati, spravljati (*gotoviti* jelo).
**gòtovo** pril. - samo što nije; umalo, zamalo; skoro (*gotovo* uhvaćen).
**götskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Gote i gotiku (*gotski* jezik).
**gòveče** im. s. r., g. jd. *gòvečeta* - domaća životinja, govedo.
**gòvedār** im. m. r. - čuvar goveda.
**gòvedarica/gòvedārka** im. ž. r. - ona koja čuva goveda.
**gòvedārnīk** im. m. r., n. mn. *gòvedārnīci* - mjesto gdje su (obično na stočnim pijacama i sajmovima) smještena goveda.

**gòvedārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na govedare i govedarstvo.
**gòvedarski** pril. - na način govedara; kao govedar (*govedarski* se izražavati).
**govedárstvo** im. s. r. - bavljenje uzgojom goveda.
**gòvedina** im. ž. r. - meso od govečeta.
**gòvedo** im. s. r. - opći naziv za goveče (krava, vo, tele, june itd.); prenes. pejor. vrlo glupa osoba.
**gòvedskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na goveda.
**gòvedski** pril. - na način goveda; kao govedo (kad su u pitanju priproste, neotesane osobe).
**gòveđī** prid. odr. v. - koji je od govedine ili od govečeta (*goveđi* odrezak).
**gòvōr** im. m. r. - prirodna čovjekova sposobnost sporazumijevanja jezičkim sredstvima, konkretna realizacija jezika.
**govoràncija/govoráncija** im. ž. r. - iron. dug i dosadan govor; govor koji je sam sebi svrha.
**govòrdžija/govórdžija** im. ž. r. - iron. onaj koji se lahko upušta u govor bez određenijeg smisla i važnosti.
**govòrēnje** gl. im. s. r. od govoriti.
**govòriti** gl. nesvrš., prez. *gòvorīm* - obavljati radnju govora, imati sposobnost prenošenja poruke i međusobnog sporazumijevanja pomoću riječi i rečenica.
**govòrkati** gl. nesvrš., prez. *govòrkām* - govoriti o čemu tu i tamo, u dijelovima, s ciljem stvaranja fame.
**govòrljiv** prid., odr. v. *govòrljivī* - koji voli pričati, koji rado govori bez ustezanja; koji uvijek ima odgovarajuće riječi za ono što osjeća i misli; rječit.
**govòrljivo** pril. - na govorljiv način; rječito.
**govòrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *govòrljivošću/gòvorljivosti* - svojstvo onoga koji je govorljiv; glagoljivost.
**gòvornī** prid. odr. v. - koji se odnosi na govor i njegove karakteristike.
**gòvōrnica** im. ž. r. - posebno označeno i tehnički opremljeno mjesto (s podijem, mikrofonom i dr.), odakle se govori, uzima ili upućuje riječ.
**gòvōrničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na govornike (*govornički* dar).
**gòvōrnīk** im. m. r., n. mn. *gòvōrnicī/ govorníci* - onaj koji govori, koji je ovlašten da govori; koji je poznat kao vrlo rječita i govornički nadarena osoba.
**gòvōrnīštvo** im. s. r. - vještina usavršavanja i umijeća govorenja putem što rječitijeg, slikovitijeg i uvjerljivijeg izražavanja; retorika.
**govòruša** im. ž. r. - žena koja mnogo i brzo govori.
**gòzba** im. ž. r., g. mn. *gòzbī* - posebni, svečani objed, u čast posebno važnog događaja.
**grȁb** im. m. r., n. mn. *gràbovi*, g. mn. *grȁbōvā* - vrsta bjelogoričnog drveta.
**grábež** im. m. i ž. r. - grabljenje, otimanje oko čega; jagma, pljačka; što je ostvareno grabljenjem, pljačkom, na neprirodan i nezakonit način.
**grabèžljiv** prid., odr. v. *grabèžljivī* - koji je sklon prevarama i nezakonitom sticanju i gomilanju imetka.
**grabèžljivac** im. m. r., g. jd. *grabèžljīvca*, n. mn. *grabèžljīvci* - onaj koji je grabežljiv.
**grabèžijivica/grabèžljīvka** im. ž. r., dat. jd. *grabèžljivici/grabèžljīvki* - ona koja je grabežljiva.
**grabèžljivo** pril. - na način grabežljivca; s grablježivošću.
**grabèžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *grabèžljivošću/grabèžljivosti* - svojstvo onoga ko je grabežljiv.
**gràbić** im. m. r., dem. - mladi grab.
**gràbilica** im. ž. r. - poljoprivredna alatka za grabljenje ili za usitnjavanje i uravnavanje uzorane zemlje za sjetvu određenih poljoprivrednih kultura.
**grȁbimice** pril. - uzimati šta na način grabeći.
**grȁbljēnje** gl. im. od grabiti.
**grȁbiti** gl. nesvrš., prez. *grȁbīm*, trp. prid. *grȁbljen* - pohlepno šta prisvajati i sticati isključivo za sebe i za svoje interese; hitati, žuriti (*grabiti* uz brdo); skupljati grabljama pokošenu travu, žito i sl.
**grȁblje** im. ž. r. plur. tantum - poljoprivredna alatka za rad u vrtu ili polju.
**gràbljiv** prid., odr. v. *gràbljivī* - koji je sklon zgrabiti, prigrabiti, prisvojiti; grabežljiv.
**gràbljivac** im. m. r. - onaj koji je grabljiv.



**gràbljivica** im. ž. r. - ona koja je grabljiva, grabežljivica; ptica, bez obzira na rod, koja lovi glodavce i druge sitnije životinje (jastreb itd.).
**gràbljivo** pril. - na grabljiv način; otimački.
**gràbljivōst** im. ž. r., instr. jd. *gràbljivošću/gràbljivosti* - svojstvo onoga koji je grabljiv; grabežljivost.
**gràbov** prid. odr. v. - koji je od graba (*grabova* šuma).
**gràbovina** im. ž. r. - grabovo drvo; grabova šuma.
**gràbulje** im. ž. r. plur. tantum - up. grablje.
**grâcija** im. ž. r. (lat.) - graciozna, dražesna, skladna, lijepa žena; ljepotica, krasotica.
**gràcīlan** pridj. (lat.), odr. v. *gràcīlnī* - koji je nježan, krhak, osjetljiv na vanjske uticaje.
**gràciōzan** prid. (lat.), odr. v. *gràciōznī* - koji je lijepa stasa i držanja; dražestan skladak.
**grâd**[1] im. m. r., n. mn. *grȁdovi*, g. mn. *grȁdōvā/gradóvā* - veliko naseljeno mjesto; utvrda, zamak.
**grâd**[2] im. m. r. (njem.) - jedinica za mjerenje uglova; jedinica jakosti alkohola.
**grȁd** im. m. r. - padavina u obliku kristala leda; krúpa, tuča.
**gradácija** im. ž. r. (lat.) - postepeno prelaženje od manjeg ka većem, od nižeg ka višem; gram. pozitiv, komparativ i superlativ kod pridjeva.
**Gradàčac** im. m. r., g. jd. *Gradàčca* - historijsko-turistički grad u sjevernoj Bosni.
**gradàčačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na grad Gradačac.
**gràdele** im. ž. r. plur. tantum (tal.) - priručna pećica za prženje jela od mesa (ćevapi, pljeskavice, sudžuke, ribe itd.); roštilj.
**grâdi** im. ž. r. plur. tantum (njem.) - razg. sprava za mjerenje temperature, toplomjer.
**gràdilīšte** im. s. r. - prostor na kojemu se šta izgrađuje ili obavlja koji drugi posao; prostor koji je predviđen za izgradnju; građevinska parcela.
**grȁdina** im. ž. r., augm. - veliki grad; ostatak starog grada ili zamka
**gràdinār** im. m. r. - baštovan, vrtlar.
**gradírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *gràdīrām* - vršiti gradaciju; stepenovati; mjeriti gradima (npr. količina gradi u alkoholu).
**gràdiškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Gradišku (Bosanska Gradiška).
**gràditelj** im. m. r. - onaj koji nešto gradi (kuće, puteve, bolje uslove života itd.).
**graditèljica/gràditēljka** im. ž. r., dat. jd. *graditèljici/gràditēljki* - ona koja gradi.
**gràditeljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na graditelje.
**gràditeljski** pril. - na način graditelja; kao graditelj.
**graditèljstvo** im. s. r., g. mn. *graditèljstāvā* - ukupnost graditeljske djelatnosti; ukupnost djelatnosti graditelja.
**gráđēnje** gl. im. s. r. od graditi.
**gráditi** gl. nesvr., prez. *grâdīm* - podizati građevine (zgrade, puteve, mostove i sl.); izgrađivati nešto što treba postati cjelina.
**grȁdīvo** im. s. r. - materijal od kojeg je šta napravljeno; građa; skup činjenica, pravila i drugih pojedinosti koje se iznose u okviru određenog nastavnog predmeta u školi.
**grádnja** im. ž. r. - proces i način na koji se šta gradi; građenje.
**gradonáčelnīk** im. m. r., vok. jd. *gradonáčelnīče*, n. mn. *gradonáčelnīci* - izabrani, prvi politički predstavnik grada.
**gradonáčelnica** im. ž. r. - ona koja je izabrana da bude na čelu grada.
**gradònosan** prid., odr. v. *gradònosnī* - oblak koji sadrži grȁd, led.
**gràdskī** prid. odr. v. - koji je dio grada; koji se odnosi na grad.
**gràdski** pril. - kao u gradu, na način života u gradu.
**grâđa** im. ž. r. - materijal od kojeg se šta gradi ili je izgrađeno; ukupnost podataka, arhivskih i drugih dokumenata koji se koriste u naučnoistraživačkom radu.
**grȁđanin** im. m. r., n. mn. *grȁđani* - onaj koji živi u gradu, stanovnik države; osoba uglađenog i kultiviranog ponašanja.
**grȁđānka** im. ž. r. - up. građanin.

**grȁđanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na građane; koji pripada građanima.
**grȁđanski** pril. kao građanin; na način građanina.
**građànstvo** im. s. r., g. jd. *građànstva* - ukupno svi građani u državi; državljanstvo.
**gràđevina** im. ž. r. - ono što se gradi ili što je sagrađeno.
**građevínac** im. m. r., g. jd. *građevínca* - razg. onaj koji sudjeluje u gradnji; student građevinskog fakulteta, građevinar.
**građevìnār** im. m. r., g. jd. *građevinára* - stručnjak za izradu projekata, organizaciju i proces izvođenja gradnji.
**građevìnārka** im. ž. r. - žena građevinar.
**građevìnārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na građevinare i građevinarstvo.
**građevìnārski** pril. - kao građevinar; na način građevinara.
**građevinárstvo** im. s. r. - djelatnost izrade projekata, organiziranja i vođenja građevinskih procesa radova.
**gràđevīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na građenje; koji sudjeluje u građenju.
**gràđēvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gradnju; koji služi za gradnju (o materijalu).
**gràfēm** im. m. r. (grč.) - slovo, znak u pismu, grafema.
**graféma** im. ž. r. (grč.) - grafem.
**gràfičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi grafikom; radnik zaposlen u grafičko-štamparskoj industriji.
**gràfičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na grafiku i grafičare.
**gràfički** pril. (grč.) - na grafički način, kao grafičar.
**gràfija** im. ž. r. (grč.) - sistem slovnih znakova (grafema) unutar određenog jezika; pismo.
**gràfika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *gràfici* - likovni rad, crtež izrađen olovkom, ugljenom i sl.; ukupnost grafičke umjetnosti.
**gràfikōn** im. m. r. (grč.) - grafički prikaz porasta ili pada u nekoj životnoj oblasti, dijagram kojim se pokazuje međusobni odnos promjenljivih veličina unutar nekog sistema (rast ili pad društvenog standarda, kretanje cijena, prolaznost u školi itd.).
**gràfit** im. m. r. (grč.), g. mn. *grafítā* - umetak u olovci; crtež, poruka, simbol na zidu zgrade.
**grafòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *grafòlozi* - onaj koji se bavi grafologijom.
**grafològija** im. ž. r. (grč.) - utvrđivanje vjerodostojnosti nečijeg rukopisa (ob. potpisa) na osnovu oblikovanja slova u pisanju.
**grafòloškī** prid. odr. v. - što se odnosi na grafologiju i grafologe.
**grafòman** im. m. r. (grč.), pejor. - osoba koja boluje od grafomanije, prevelikog i prečestog pisanja.
**grafomànija** im. ž. r. (grč.), pejor. - bolesna i pretjerana potreba za pisanjem o svemu i svačemu, skribomanija.
**grȃh** im. m. r. - biljka koja ima zrnast plod, jedna od osnovnih živežnih namirnica u našim krajevima.
**grȃham** im. m. r. (engl.) - hljeb ili pecivo napravljeno bez kvasca od brašna iz kojeg nisu odstranjene mekinje.
**grȃhorast** prid., odr. v. *grȃhorastī* - koji je sličan grahorici; koji je osut pjegama poput grahorice.
**grahòrica** im. ž. r. - rod jednogodišnjih i višegodišnjih zeljastih biljaka.
**grȃhorovina** im. ž. r. - mahuna, ovojnica, komuška od graha koja ostaje nakon vađenja zrna.
**grája** im. ž. r. - izmiješani, nerazaznatljivi glasovi veće grupe ljudi, galama.
**gráknuti** gl. svrš., prez. *grȃknēm* - oglasiti se kao vrana; prenes. viknuti u znak protivljenja.
**gràktānje** gl. im. s. r. od graktati.
**gràktati** gl. nesvrš., prez. *grȁkćēm* - glasati se kao vrana; prenes. govoriti neprirodnim, neugodnim glasom, protiveći se vikati.
**grȁm** im. m. r. (grč.) - jedna od mjera za težinu, hiljaditi dio kilograma.
**gramàtičār** im. m. r. (grč.) - jezički stručnjak, onaj koji se bavi gramatikom, lingvista.
**gramàtičārka** im. ž. r. (grč.) - ona koji se bavi gramatikom, lingvistica.
**gramàtičārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na gramatičare.
**gramàtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na gramatiku; koji pripada gramatici, koji je prema pravilima gramatike.



**gramàtički** pril. (grč.) - tako da je prema pravilima gramatice.
**gramàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *gramàtici* - proučavanje sistema nekog jezika i njegovih unutarjezičkih zakonitosti; knjiga, udžbenik u kojem je metodički opisan i obrazložen sistem unutarjezičkih zakonitosti.
**grȁmofōn** im. m. r. (grč.) - uređaj za reprodukciju zvukova snimljenih na vinilnim gramofonskim pločama
**gràmziti** gl. nesvrš., prez. *grȁmzī* - pohlepno težiti za čim; nastojati da se stiče što više imetka.
**gràmziv** prid., odr. v. *gràmzivī* - koji pohlepno grabi sve čega se može dokopati.
**gràmzivo** pril. - na gramziv način; pohlepno.
**gràmzivōst** im. ž. r., instr. jd. *gràmzivošću/gràmzivosti* - svojstvo onoga ko je gramziv.
**grána** im. ž. r. - dio stabla koji izrasta iz debla; prenes. dio nekog sistema (privredna *grana).*
**grànap** im. m. r. - manja prodavnica živežnih namirnica (skr. od Gradsko nabavno preduzeće).
**grànāt** im. m. r. (lat.) - mineral tamnocrvene boje.
**grànat** prid., odr. v. *grànatī* - koji ima velike i guste grane; razgranat
**granáta** im. ž. r. (lat.) - artiljerijsko tane napunjeno eksplozivnim tvarima; u Hercegovini naziv za nar, šipak.
**grànati (se)** gl. nesvrš., prez. *grànām (se)* - rastući širiti grane (o drveću), prenes. širiti se, napredovati, dobivati ogranke kao nove organizacione jedinice (u preduzećima, pokretima, idejama i sl.).
**grȁndiōzan** prid. (tal.), odr. v. *grȁndiōznī* - velik, veličanstven, impozantan.
**grandomànija** im. ž. r. (lat.-grč.) - pretjerana težnja za veličinama; megalomanija.
**grànica** im. ž. r. - linija kojom se obilježava dokle se prostire a odakle počinje prostor druge države, ili druge administrativno-upravne teritorije; nivo do kojeg se šta može trpjeti, podnositi, dokle je šta dozvoljeno.
**grànīčār** im. m. r., vok. jd. *grànīčāru/grànīčāre* - čuvar granice države (vojnik, policajac); stanovnik uz državnu granicu.
**grànīčārka** im. ž. r., dat. jd. *grànīčārki* - žena graničar.
**grànīčiti** gl. nesvrš., prez. *grànīčīm* - imati zajedničku granicu (državnu, administrativnu, upravnu i sl.); nalaziti se na granici.
**grànīčnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na granicu; koji je dio granice, koji je na granici.
**grànīčnīk** im. m. r., n. mn. *grànīčnīci* - kamen kojim je obilježena granica među dvjema državama; biljeg, međaš; uređaj koji sprečava da bude pređena granica.
**grànit** im. m. r. (lat.) - tvrdi sivi kamen eruptivnog porijekla.
**grànitnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je od granita; prenes. čvrst, otporan, postojan, kao da je od granita.
**granulácija** im. ž. r. (lat.) - stvaranje tkiva u obliku zrna; uzrnjivanje.
**granùlōm** im. m. r. (lat.) - nabujalost tkiva u obliku čvora, u čijem su središtu gnojna tjelešca, a uokolo zrnasto tkivo.
**grànuti** gl. svrš., prez. *grȁnē* - sinuti, zasjati (sunce, proljeće itd.).
**grȃnje** zb. im. s. r. - mnoštvo grana.
**grášak** im. m. r., g. jd. *grȃška* - biljka iz roda mahunarki sa plodom okruglog i zelenog oblika, koristi se u ishrani.
**gràševina** im. ž. r. - sorta grožđa i vino dobiveno od te sorte; rizling.
**grȃška** im. ž. r., dat. jd. *grȃški/grȃšci* - zrno (od graha, graška i sl.).
**grȃškov** prid. odr. v. - koji je od graška.
**grȃtis** pril. (lat.) - besplatno, džaba, pride.
**gráver** im. m. r. (fr.) - onaj koji se bavi graviranjem (izrada nakita i sl.).
**gravìdìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *graviditéta* - trudnoća.
**gravíra** im. ž. r. (fr.) - češće: gravura: urezivanje linija, ukrasa i sl. u tvrdu površinu (drvo, metal, kamen, linoleum i dr.).
**gravírānje** gl. im. s. r. od gravirati.
**gravírati** gl. nesvr. i svr. (fr.), prez. *gràvīrām* - urezivati sliku u tvrdi predmet (pomoću posebnih dlijeta, fotomehanički ili hemijskim sredstvima).

**gravitácija** im. ž. r. (lat.) - sila Zemljine teže koja sve privlači da ostane na tlu.
**grävitacionī/gravitāciјskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na gravitaciju.
**gravitìrānje** gl. im. s. r. (lat.) od gravitirati.
**gravitírati** gl. nesvr. i svr. (lat.), prez. *gravitìrām* - težiti, stremiti, naginjati nečemu; biti uz nešto.
**gravúra** im. ž. r. (fr.) - rjeđe: gravira.
**gȑb** im. m. r., n. mn. *gȑbovi* - simbolični znak pojedinih država, gradova, nacionalnih zajednica, pokreta, plemićkih i drugih porodica u povijesti, izrađen prema posebnim likovnim pravilima i s naglašenim konvencionalnim uvažavanjem unutar zajednice ili grupe.
**gȑba** im. ž. r. - deformacija na ljudskom tijelu u obliku izbočine na leđima; prirodni oblik leđa kod nekih životinja (npr. kamile).
**gȑbača** im. ž. r. - čovjekova leđa u značenju onoga na šta se navaljuje previše tereta.
**gȑbačēnje** gl. im. s. r. od grbačiti.
**gȑbačiti** gl. nesvrš., prez. *gȑbačīm* - teško raditi i s teškom mukom zarađivati za život, biti previše opterećen u poslu.
**gȑbast** prid., odr. v. *gȑbastī* - koji izgleda tako kao da ima grbu.
**gȑbav** prid., odr. v. *gȑbavī* - koji ima grbu (čovjek); koji nije ravan.
**gȑbavac** im. m., g. jd. *gȑbāvca*; g. mn. *gȑbavācā* - čovjek sa grbom; grbonja.
**gȑbavljēnje** gl. im. s. r. od grbaviti.
**gȑbaviti** gl. nesvr., prez. *gȑbavīm* - postajati grbav; guriti se.
**gȑbavo** pril. - neugodno, na neugodan, nepoželjan način; neskladno.
**gȑbavōst** im. ž. r., instr. jd. *gȑbavošću/gȑbavosti* - osobina onoga koji ima grbu; stanje onog što je grbavo.
**gȑbica** im. ž. r., dem. - mala grba.
**gȑbina** im. ž. r., augm. - velika grba; izbočenje na putu ili terenu.
**gȑbljēnje** gl. im. s. r. od grbiti se.
**gȑbiti se** gl. nesvrš., prez. *gȑbīm se* - povijati se u leđima; imati nepravilno držanje tijela u sjedećem ili stojećem položaju.
**gȑbōvnica** im. ž. r. - hist. povelja dodjeljivanja grba.
**gȑbōvnīk** im. m. r., n. mn. *gȑbōvnīci* - zbirka grbova (u muzeju ili u knjzi).
**gȑbūšan** prid., odr. v. *gȑbūšnī* - poguren, kao da ima grbu, pogrbavljen.
**gȑcāj** im. m. r., n. mn. *gȑcāji* - sastavni dio grcanja, jedan trenutak prilikom grcanja.
**gȑcānje** gl. im. s. r. od grcati.
**gȑcati** gl. nesvrš., prez. *gȑcām* - doživljavati prekide disanja uz neodređeno grleno glasanje pri nehotičnom uvlačenju zraka u pluća; prenes. boriti se s nedaćama (*grcati* u dugovima).
**gȑcnuti** gl. nesvrš., prez. *gȑcnēm* - imati jedan grcaj; nehotično popiti gutljaj vode (u moru, pri plivanju i sl.).
**gȑč** im. m. r., n. mn. *gȑčevi* - bolno stezanje mišića mimo volje (*grč* u želucu).
**grčèvit** prid., odr. v. *grčèvitī* - koji je u grču; koji se bori u grču, napregnuto.
**grčèvito** pril. - u grču; s velikim naporom.
**gȑčī** prid., komp. od grk - ob. gorči.
**gȑčēnje** gl. im. s. r. od grčiti (se).
**gȑčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gȑčīm (se)* - savijati se u tijelu zbog grčeva; savijati se od bolova ili radi zauzimanja što podnošljivijeg položaja.
**Gȑčkā** im. ž. r., dat. jd. *Gȑčkōj* - zemlja i država na jugu Balkanskog poluostrva.
**gȑčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Grke i Grčku (*grčki* jezik).
**gȑčki** pril. - na grčki način, kao Grci.
**gȑdan** prid., odr. v. *gȑdnī*, komp. *gȑđī* - koji je ružan; neskladan; neugodno velik, tegoban.
**gȑdilo** im. s. r. - ono što je ostalo kao posljedica nereda, pometnje, nagrđivanja.
**gȑditi** gl. nesvrš., prez. *gȑdīm* - koriti, ružiti, ružno kome govoriti povišenim tonom; predstavljati šta grdnim, ružnim, neskladnim; nagrđivati.
**gȑdno** pril. - vrlo ružno, neugodno.
**gȑdnja** im. ž. r., g. mn. *gȑdnjī* - prekorijevanje oštrim riječima tonom; grđenje.
**grdòba** im. ž. r. - onaj koji je vrlo ružan; nakaza, rugoba; ružnoća.
**grdòbina** im. ž. r., augm. - velika grdoba; vrsta morske ribe.
**grdósija** im. ž. r. - ono što je ogromno i neskladno, što izaziva čuđenje, zaprepaštenje ili strah



**grdósījskī** pril. - na način grdosije; kao grdosija.
**grèbača** im. ž. r. - ostatak nakon što se očisti konoplja, kudjelja ili lan; kuhinjska alatka za izgrebavanje masnih i dr. naslaga.
**grèbānje** gl. im. s. r. od grebati.
**grèbati (se)** gl. nesvrš., prez. *grèbēm* - strugati ostatke tvari s dna posuđa; prisloniti se uz koga radi vlastite koristi (*grebati se* za cigare).
**grèbēn** im. m. r., n. mn. *grèbeni* - uzdignutiji dio brda ili planine; stijena koja se uzdiže iznad mora; alatka sa zupcima koja služi za grebenjanje (vune, konoplje i sl.).
**grèbenānje** gl. im. s. r. od grebenati.
**grèbènati** gl. nesvrš., prez.*grebènām* - grebenom raščešljavati (vunu, lan, konoplju).
**gréda** im. ž. r. - dugačak, obično četvrtast i obrađen komad drveta.
**grehòta** im. ž. r. - postupak zbog kojeg se može ogriješiti, koji ne treba činiti iz sažaljenja i samilosti (*grehota* je dirati ga).
**grèjpfrut** im. m. r. (engl.) - agrum velikog i sočnog ploda.
**grèpkānje** gl. im. s. r. od grepkati.
**grèpkati** gl. nesvrš., prez. *grēpkām* - pomalo grepsti; grebuckati.
**grèpsti** gl. nesvrš., prez. *grèbēm* - grebati.
**grèščica** im. ž. r., dem. - mala greška.
**grèška** im. ž. r., dat. jd. *grèšci/grèški*, g. mn. *grèšākā* - omaška, radnja kojaje mimo uspostavljenog reda; nešto učinjeno zbog nepažnje ili odsustva koncentracije.
**grèškōm** pril. - pogrešno, usljed počinjene greške.
**grèznuti** gl. nesvrš., prez. *grèznē* - upadati u nešto što je vrlo ozbiljno i opasno.
**gȑgeč** im. m. r. - vrsta riječne ribe.
**gȑgljānje** gl. im. s. r. od grgljati.
**gȑgljati** gl. nesvrš., prez. *gȑgljām* - ispirati grlo kakvom tečnošću zabačene glave.
**grgòljēnje** gl. im. s. r. od grgoljiti.
**grgòljiti** gl. nesvrš., prez. *grgòljīm* - proizvoditi grgolj (o vodi koja teče).
**grgùrav** prid., odr. v. *grgùravī* - koji ima kovrdžavu kosu; kovrdžav, kudrav; koji je neravan, s izbočinama (*grgurav* put).
**grgùtānje** gl. im. s. r. od grgutati.
**grgùtati** gl. nesvrš., prez. *gȑgućēm* - hrapavo gugutati; gugutati iz grla.
**gȑickati** gl. nesvrš., prez. *gȑickām* - zubima otkidati komadiće čega (*grickati* keks).
**grȉf** im. m. r. (njem.) - način zahvata u hrvanju; konjska potkovica.
**grȉjāč** im. m. r., g. jd. *grijáča* - sprava ili aparat za zagrijavanje.
**grȉjāćī** prid. odr. v. - koji služi za grijanje (*grijaći* aparati).
**grȉjalica** im. ž. r. - aparat za zagrijavanje prostorija.
**grȉjānje** gl. im s. r. od grijati (se).
**grȉjati (se)** gl. nesvrš., prez. *grȉjem (se)*, imp. *grij (se)* - činiti pomoću izvora toplote da bude zagrijano.
**grȉjēh** im. m. r., n. mn. *grijèsi/ grijèhovi* - ružan čin, prekršaj u odnosu na određene principe (ljudskosti, morala, religije, društva itd.).
**grijèšiti** gl. nesvr. gl. nesvrš., prez. *grȉješīm* - činiti grijeh; praviti greške (o poslu).
**grijéšnīk** im. m. r., vok. jd. *grȉješnīče*,n. mn. *grȉješnīci* - onaj koji griješi, koji čini grijeh.
**grȉlje** im. ž. r. pl. tantum (tal.) - drvena prozorska krila za zaštitu od sunca.
**grimàsa** im. ž. r. (fr.) - poseban izraz na licu kao reakcija na neki spoljni poticaj (ob. na nešto neprijatno, nelagodno).
**grȉmīz** im. m. r. (sanskrt.) - ljubičastocrvena boja; purpur.
**grȉnje** im. s. r. - sitne kopnene i vodene životinje.
**grȉpa** im. ž. r. - epidemijska bolest uzrokovana virusom.
**grîsti (se)** gl. nesvrš., prez. *grízēm (se)*, trp. prid. *grìzen* - zubima otkidati (npr. komade hrane); prenes. međusobno se napadati, svađati se; žustro se truditi se na poslu ili u nekoj drugoj aktivnosti.
**grȉva** im. ž. r. - duga dlaka na glavi i vratu konja; prenes. bujna, gusta kosa; pejor. velika, neuredna kosa.
**grîvna** im. ž. r., g. mn. *grîvnī* - narukvica; manji obruč kojim se šta spaja, učvršćuje, priteže; okov; karika.
**grìvnjāš** im. m. r., g. jd. *grivnjáša* - golub s bijelom ogrlicom perja.
**grîz[1]** im. m. r., n. mn. *grízovi* - pokret kojim se grize i otkida zalogaj.

**grîz**² im. m. r. (njem.) - krupno samljeveno žito.

**grìzica** im. m. i ž. r. - onaj koji je u neprestanoj unutarnjoj grižnji, koji je mrzovoljan; grizlica.

**grȉzli** im. m. r. (engl.), g. jd. *grizlija* - vrsta medvjeda koji živi u Sjev. Americi; sivi medvjed.

**grȉzlica** im. ž. r. - onaj koji se stalno grize, koji je mrzovoljan; grizica.

**grȉznuti** gl. svrš., prez. *grȉznēm* - neznatno šta zagristi; otkinuti mali zalogaj; pojesti šta u maloj količini.

**grizòdūšje** im. s. r. - grižnja savjesti, izloženost samooptužbama i samoprijekorima.

**grìzotina** im. ž. r. - ugrizeno mjesto na tijelu; ono što je već neko grizao pa ostavio ili odbacio; ogrizina.

**grizùckānje** gl. im. s. r. od grizuckati.

**grizùckati** gl. nesvrš., prez. *grizùckām* - pomalo grickati.

**grìžljivo** pril. - na grižljiv način; zajedljivo.

**grížnja** im. ž. r. - stanje duševne potištenosti i samoprijekora (*grižnja* savjesti); grizodušje.

**gȓk** prid., odr. v. *gȓkī*, komp. *gȓčī* - koji je opora okusa; gorak.

**Gȓk** im. m. r., n. mn. *Gȓci* - građanin države Grčke.

**Gȓkinja** im. ž. r. - građanka države Grčke.

**gȓkljan** im. m. r. - gornji dio dušnika.

**gȓkljanskī** prid. odr. v. - koji se tiče grkljana; koji je dio grkljana.

**gȓknuti** gl. nevsrš., prez. *gȓkne* - dobivati ukus grkosti, postajati gorak, gorčiti.

**grkòća** im. ž. r. - svojstvo ili stanje grk (gorak) ukus; grkost, gorčina.

**grkoìstočnī** prid. odr. v. - hist. arh. pravoslavni.

**grkokàtolički** prid. odr. v. - koji se odnosi na grkokatolike.

**grkokàtolički** pril. - na način grkokatolika; kao grkokatolik.

**grkokàtolīk** im. m. r., n. mn. *grkokàtolīci* - pripadnik Katoličke crkve istočnog obreda; unijat.

**gȓkōst** im. ž. r., instr. jd. *gȓkošću/ gȓkosti* - svojstvo onog što je grko (gorko); grkoća; gorčina.

**gȓlat** prid., odr. v. *gȓlatī* - koji ima prodoran glas, jako grlo; pejor. koji se bez pokrića razmeće riječima i glasom.

**gȓlato** pril. - jakim i prodornim glasom; pejor. s vikom kojom se ništa neće postići; bukački.

**gȓlatōst** im. ž. r. instr. jd. *gȓlatošću/ gȓlatosti* - osobina onoga koji grlat, onoga što je grlato.

**gȑlce** im. s. r., g. jd. *gȑlca/gȑlceta*, dem. i hip. - usko, malo grlo, prednji dio vrata.

**gȓle** im. s. r., ekspr. - mlado grlice.

**gȓlen** prid., odr. v. *gȓlenī* - koji dolazi iz grla; koji se oblikuje u grlu (*grleni* glasovi).

**gȓlica** im. ž. r. - ptica iz porodice golubova.

**gȓličica** im. ž. r., hip. - mala grlica.

**gȓlīć** im. m. r., hip. - mali, suženi dio na vrhu boce, čuture, pletenke i sl.; dio naziva za početak materice.

**gȓljēnje** gl. im. s. r. od grliti.

**gȓliti (se)** gl. nesvrš., prez. *grlim (se)* - obavijati koga rukama oko vrata i preko pleća iz prijateljstva, obradovanosti, nježnosti ili ljubavi.

**gȓlo** im. s. r., g. jd. *gȓla* - gornja unutrašnjost ždrijela s gornjim dijelom grkljana i jednjakom; prednja strana vrata.

**grlòbolja** im. ž. r. - bolest grla.

**gȓm** im. m. r. - žbun, niži skup stabljika koje oblikuju jednu cjelinu.

**gȓmālj** im. m. r., g. jd. *gȓmālja*, n. mn. *gȓmālji*, pejor. - osoba krupne tjelesne građe i priprostog ponašanja.

**grmáši** im. m. r. (mn.) - lišajevi koji se javljaju uz grmlje.

**gȓmčīć** im. m. r., dem. - mali grm; grmić.

**gȓmēč** im. m. r. - predio obrastao grmljem; Grmeč, planina u zapadnoj Bosni.

**gȓmēn** im. m. r. - grm.

**grmíćak** im. m. r., g. jd. *grmíćka*, hipok. - mali grm; ono što ima oblik malog grma.

**gȓmīć** im. m. r., dem. - grmčić

**gȓmiti** gl. nesvrš., prez. *gȓmī* - proizvoditi prasak i tutnjavu (npr. grom, top.); prenes. protestirati zbog neslaganja s kim, galamiti u ljutnji, bijesu.

**gȓmljāk** im. m. r., n. mn. *gȓmljāci* - prostor obrastao gustim grmljem; šikara.



**gȓmljavina** im. ž. r. - snažno učestalo praskanje i tutnjava kad grmi (npr. grom, topovi).

**gȓmlje** zb. im. s. r. od grm.

**grmòlik** prid., odr. v. *grmòlikī* - koji oblikom podsjeća na grm

**grmòvit** prid., odr. v. *grmòvitī* - koji je obrastao grmljem.

**grmòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *grmòvitošću/grmòvitosti* - svojstvo onoga što je obraslo grmljem.

**gȓmuša** im. ž. r. - vrsta ptice pjevice koja živi u grmlju.

**gȓnčār** im. m. r., g. jd. *gȓnčāra*, n. mn. *gȓnčari* - onaj koji oblikuje proizvode od gline; lončar.

**grnčàrija** im. ž. r. - izrađivanje posuđa i drugih predmeta od gline; lončarstvo.

**grô** im. m. r. (fr.) - najveći dio; glavnina.

**grȍb** im. m. r. - iskopana jama u koju se sahranjuju mrtvaci, raka, mezar.

**gròbak** im. m. r., g. jd. *gròpka*, dem. - mali grob.

**grȍbār** im. m. r. - onaj koji kopa grobove; prenes. osoba koja svojim ponašanjem i djelovanjem doprinosi propasti; vrsta insekta kornjaša iz porodice strvoždera.

**grȍbārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na grobare.

**grȍbārski** pril. - na način grobara; kao grobar.

**gròbić** im. m. r., dem. - mali grob; prenes. nešto što, u znatno umanjenijem obliku, podsjeća na grob.

**grȍbišnī** prid. odr. v. - što se odnosi na grobište.

**grȍbište** im. s. r. - mjesto gdje su bili grobovi; prostor gdje je smješteno groblje.

**gròbljānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na groblje.

**grȍbljār** im. m. r. - osoba bolesno opterećena grobovima, koja često posjećuje groblja.

**grȍblje** im. s. r., g. jd. *grȍblja*, g. mn. *grȍbālja* - mezarje, posebno određeni prostor u kojem su sahranjeni ili se sahranjuju umrli.

**grȍbnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na grob.

**grȍbnica** im. ž. r. - mjesto gdje je sahranjeno više osoba.

**grȍbōvlje** im. s. r. - više grobova na jednom mjestu, grobište, groblje.

**grȍf** im. m. r. (njem.), n. mn. *grȍfovi* - plemićka titula.

**grofòvija** im. ž. r. (njem.) - grofov posjed.

**grȍfovskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na grofa.

**grȍfovski** pril. (njem.) - kao grof, na način grofa.

**grofòvstvo** im. s. r. (njem.), g. mn. *grofòvstāvā* - grofovska titula, gorofovska feudalna čast i status

**grȍg** im. m. r. (engl.) - piće od ruma ili konjaka sa šećerom i vodom.

**grogírati (se)** gl. nesvrš. i svrš. (engl.), prez. *grògirām (se)* - ošamutiti grogom, opiti ili opijati koga; udarcima učiniti da ko onemoća (u boksu).

**grȍhnuo** prid., odr. v. *grȍhnulī* - koji je fizički ili duhovno izgubio na snazi i životnosti; oronuo.

**grȍhnuti** gl. nesvrš. i svrš., prez. *grȍhnēm* - osjetno gubiti ili izgubiti na snazi; urušavati se.

**grȍhōt** im. m. r. - glasan smijeh.

**grȍhōtan** prid., odr. v. *grȍhōtni* - koji se smije grohotom, koji se glasno smije.

**grohòtānje** gl. im. s. r. od grohotati (se).

**grohòtati (se)** gl. nesvrš., prez. *gròhoćēm (se)* - smijati se grohotom.

**grȍktānje** gl. im. s. r. - zvuk koji se čuje kad svinja grokće.

**grȍktati** gl. nesvrš., prez. *grȍkćē* - glasati se kao svinja.

**grȏm** im. m. r., n. mn. *gròmovi* - prirodna pojava pražnjenja elektriciteta za vrijeme nevremena praćena praskom i tutnjavinom.

**gròmača** im. ž. r. - zgomilana količina kamenja; ograda od neobrađenog kamena i bez vezivne tvari.

**gromáda** im. ž. r. - ono je glomazno, ogromno, teško za premještanje, grdosija.

**gròmādan** prid., odr. v. *gròmādnī* - koji je ogroman; masivan; krupan, snažan, kao od stijene odvaljen.

**grȍmak** prid., odr. v. *grȍmkī* - koji je glasan, zvučan, kao grom.

**grȍmko** pril. - zvučno, snažno, glasno.

**grȍmobrān** im. m. r. - uređaj na zgradi što odvodi struju munje u zemlju te štiti od udara groma.

**grömoglasan** prid., odr. v. *grömoglasnī* - koji je glasan poput groma.
**grömoglasno** pril. - poput groma; kao grom.
**gromòvit** prid., odr. v. *gromòvitī* - koji je vrlo glasan i bučan, koji tutnji i odjekuje kao grom na sve strane.
**gromòvito** pril. - snažno, glasno, kao grom.
**gròmōvnīk** im. m. r., g. jd. *gròmōvnīka*, n. mn. *gròmovnīci*, g. mn. *gròmōvnīkā* - onaj koji drži gromove, koji udara gromovima (npr. bog Zeus u grčkoj mitologiji).
**gromùljica** im. ž. r. - sitna grudica, vrlo mala kuglica koja se pojavljuje ili oblikuje u uljnoj tečnosti i sl.
**gròpčić** im. m. r. - grobić.
**gròsist(a)** im. m. r. (njem.) - trgovac na veliko; veletrgovac.
**grȍš** im. m. r. (njem.), n. mn. *grȍševi/gròši* - metalni novac male vrijednosti; prenes. nešto što je bezvrijedno.
**grotèska** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *grotèsci* - likovno i verbalno prikazivanje ljudi, životinja, društvenih pojava i sl. u iskrivljenim često nakaznim oblicima.
**grotèskno** pril. - na groteskan način.
**gròtlo** im. s. r., n. mn. *gròtla* - krater u stijeni ili zemlji; otvor na palubi za unošenje i iznošenje tereta.
**gròtulja** im. ž. r. - vijenac svijen od plodova (luk, smokve i sl.); niz, lanac.
**gróza** im. ž. r. - osjećaj jeze, odvratnosti prema čemu.
**grôzan** prid., odr. v. *grôznī* - koji izaziva grozu, koji je strašan, jeziv; koji je neprimjeren u izgledu i u ponašanju.
**grȍzd** im. m. r., n. mn. *grȍzdovi* - mnogo bobica zajedno kao cjelina (npr. plod vinove loze u cjelini); ono što svojim skupljenim zrnastim kuglicama nalikuje grozdu.
**grȍzdast** prid., odr. v. *grȍzdastī* - koji nalikuje grozdu; koji je u obliku grozda.
**gróziti se** gl. nesvr., prez. *grôzīm se* - dobivati ili osjećati grozu; grstiti se.
**gròznica** im. ž. r. - stanje tijela zahvaćenog drhtavicom zbog povišene temperature.
**gròzničav** prid., odr. v. *gròzničavī* - koji je bolestan od groznice; prenes. koji je vrlo nestrpljiv u želji da privede kraju započeti posao ili okonča neku neizvjesnost.
**gròzničavo** pril. - u groznici; u punom uzbuđenju (*grozničavo* se pripremati).
**gròzničavōst** im. ž. r., instr. jd. *gròzničavošću/gròzničavosti* - stanje ili svojstvo onoga koji je grozničav.
**grôzno** pril. - što izazova jezu, jezovito; strašno.
**grozòmora** im. ž. r. - stanje u kojem groza izaziva moru.
**grozòmōran** prid., odr. v. *grozòmōrnī* - koji je strašan, užasan, jeziv; čije grozno ponašanje izaziva moru kod drugih.
**grozòta** im. ž. r. - groza; ono što izaziva grozu.
**gròžđanī** prid. odr. v. - koji je od grožđa (*grožđani* šećer).
**grôžđe** zb. im. s. r. - opći naziv za plod vinove loze.
**gròždice** im. ž. r. mn. - suhe bobice grožđa.
**gȑstiti se** gl. nesvrš., prez. *gȑstīm (se)* - pokazivati gađenje.
**grûb** prid., odr. v. *grûbī*, komp. *grȕbljī* - koji je hrapav, bez glatkoće pri dodiru; ovlašno uređen, izrađen samo u osnovnim crtama (*grub* crtež); zadržan u svome prirodnom obliku.
**grubìjān** im. m. r., g. jd. *grubijána* - grub čovjek.
**grûbo** pril. - na grub način; ugrubo, ovlaš.
**grubòća** im. ž. r. - svojstvo onoga koji je grub, grubost.
**grúbōst** im. ž. r., instr. jd. *grúbošću/grúbosti* - osobina onoga koji je grub; svojstvo onog što je grubo; grubоća.
**grûd** im. ž. r., poet. - grudi.
**grȕda** im. ž. r. - ono što je oblikovano kao zaokružena cjelina (*gruda* snijega, rodna *gruda*, tj. rodni kraj, zavičaj, domovina).
**grȕdānje** gl. im. s. r. od grudati se.
**grȕdati se** gl. nesvrš., prez. *grȕdām (se)* - igra na snijega u kojoj se grudama učesnici gađaju međusobno; pretvarati se u grude i grudice.
**grûdi** im. ž. r. mn. - prednji dio čovjekova tijela od vrata do trbuha.
**grȕdica** im. ž. r., dem. - mala gruda.
**grûdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na grudi (*grudni* koš).



**grúdnjača** im. ž. r. - središnja kost u prsima.
**grûdnjāk** im. m. r., n. mn. *grûdnjāci* - dio ženskoga intimnog rublja za zaštitu i njegu grudi.
**grudòbolja** im. ž. r. - grudna bolest (tuberkuloza, sušica).
**grȕdobrān** im. m. r. - postavljeni čvrsti zaklon od neprijateljskoga direktnog udara.
**grȕdva** im. ž. r. - češće: gruda.
**grȕdvati se** gl. nesvrš., prez. *grȕdvām* se - češće: grudati se.
**grúhānje** gl. im. s. r. od gruhati.
**grúhati** gl. nesvrš., prez. *grûhām* - pucati iz artiljerijskog oružja.
**grȕmēn** im. m. r. - kruti komad čega odvojen od veće cjeline (*grumen* zemlje).
**grumènjav** prid., odr. v. *grumènjavī* - koji je u grumenovima; koji u sebi sadrži grumenje.
**grundírānje** gl. im. s. r. (njem.) od grundirati.
**grundírati** gl. nesvrš. i svrš. (njem.); prez. *grùndīrām* - nanositi ili nanijeti osnovnu boju preko koje se poslije nanosi glavni sloj boje.
**grȕnt** im. m. r. (njem.) - posjed, parcela zemlje.
**grùntovnica/gruntòvnica** im. ž. r. - zemljišna knjiga u koju su uneseni podaci o nekretninama i o njihovom vlasništvu; službene prostorije u kojima se nalaze tekuće informacije vezane za zemljišne knjige.
**grùntovničār/gruntóvničār** im. m. r. (njem.) - službenik koji vodi zemljišne knjige.
**grȕpa** im. ž. r. (fr.) - više pojedinaca okupljenih u određenu cjelinu radi zajedničkog djelovanja; skupina.
**grupácija** im. ž. r. (fr.) - sloj, grupa ljudi; velika grupa organizacija, preduzeća, upravnih tijela i sl. okupljenih u svrhu zajedničke djelatnosti.
**grupášēnje** gl. im. s. r. od grupašiti (se).
**grupášiti (se)** gl. nesvrš. (fr.), prez. *grùpāšīm (se)* - stvarati posebne interesne grupe unutar već postojećih organiziranih cjelina u svrhu posebnih sebičnih koristi.
**grùpisānje** gl. im. s. r. (fr.) od grupisati (se).
**grùpisati (se)** gl. nesvr. i svr. (fr.); prez. *grùpišem (se)* - razdijeliti se ili svrstati se u posebne grupe.
**grȕpnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na grupu (*grupni* portret).
**grȕpno** pril. (fr.) - u grupi.
**grȕšānje** gl. im. s. r. od grušati (se).
**grȕšati se** gl. nesvrš., prez. *grȕšā se* - razdvajati se unutar tekućine u krutu tvar (npr. bjelančevine u mlijeku).
**gȕba** im. ž. r. - teška zarazna bolest kože; lepra; gljiva koja raste na stablu, trud; opći naziv za gljivu
**gȕbār** im. m. r. - vrsta leptira čija gusjenica nanosi velike štete šumi.
**gȕbav** prid., odr. v. *gȕbavī* - koji je obolio od gube; leprozan; koji ima gljivično oboljenje.
**gȕbavac** im. m. r., g. jd. *gȕbāvca*, g. mn. *gȕbavācā* - bolesnik od gube.
**gȕbavōst** im. ž. r., instr. jd. *gȕbavošću/gȕbavosti* - stanje onoga koji je gubav i onoga što je gubavo.
**gȕbica** im. ž. r. - usta kod životinja (konjska gubica); pogrdan naziv za velika usta kod ljudi.
**gubičètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika gubica; gubičina.
**gȕbičica** im. ž. r., dem. - mala gubica.
**gùbilīšte** im. s. r. - mjesto gdje ljudima ubijanjem oduzimaju život, stratište.
**gubítak** im. ž. r., g. jd. *gubítka*, n. mn. *gubíci* - ono što je izgubljeno (u novcu, imovini, u društvenim odnosima i dr.), što je nepovratno propalo; šteta.
**gubìtāš** im. m. r., g. jd. *gubitáša* - pojedinac ili preduzeće koje posluje s gubitkom; gubitnik.
**gùbljēnje** gl. im. s. r. od gubiti (se).
**gùbiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gùbīm (se)*, gl. pril. sad. *gùbēći (se)* - ostajati bez onoga što se posjedovalo ili se moglo imati; dolaziti u stanje gubljenja koncentracije, prisebnosti, svijesti; nestajati iz vidnog polja; tjerati koga (*gubi se!*).
**gùbitnica** im. ž. r. - ona koja gubi.
**gùbitnīk** im. m. r., n. mn. *gùbitnīci* - onaj koji gubi u igri, poslu, borbi, u životu.
**gücnuti** gl. svrš., prez. *gücnēm* - popiti mali gutljaj; okusiti; prenes. biti opijen

preko mjere a govoriti kako je samo malo gucnuo.
**gùdāč** im. m. r. - muzičar koji svira na instrumentu s gudalom (violina, viola, violončelo, kontrabas).
**gùdāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gudače (*gudački* instrument).
**gùdāćī** prid. - koji je namijenjen gudenju.
**gùdalačkī** prid. odr. v. - gudački.
**gùdalo** im. s. r. - dio sa zategnutom strunom koji ide uz gudački instrument i kojim se tokom sviranja prelazi preko struna instrumenta.
**gúditi** gl. nesvrš., prez. *gúdīm* - prelaziti preko struna i tako svirati; prenes. pričati uvijek isto; govoriti neuvjerljivo i dosadno.
**gùdnjava** im. ž. r. - jednolični, uglavnom žalopojni zvuk gusala ili ono što podsjeća na takav zvuk.
**gùdura** im. ž. r. - uski kameniti usjek sa strmim i visoko uzdignutim stranama.
**gugùtānje** gl. im. s. r. od gugutati.
**gugùtati** gl. nesvrš., prez. *gùgūćēm*, gl. pril sad. *gùgućūći* - glasati se kao golub ili grlica; obraćati se kome nježnim, umiljatim ili zaljubljenim tonom.
**gùgutka** im. ž. r., dat. jd. *gùgutki*, g. mn. *gùgutkī* - ptica slična grlici; kumrija.
**gúja** im. ž. r. - u nar. poeziji izraz za zmiju (ljuta *guja*).
**gùjavica** im. ž. r. - kišna glista; crijevni parazit; prenes. prilagodljiva osoba sa veoma lošim sebičnim karakterom.
**gújin** prid. - koji pripada guji; koji je kao kod guje.
**gùjinjī** prid. - koji pripada guji i gujama.
**gúkānje** gl. im. s. r. od gukati.
**gúkati** gl. nesvrš., prez. *gûčēm*; gl. pril. sad. *gúčūći* - glasati se kao golub; prenes. govoriti umilne riječi, umiljavati se kome.
**gulànfer** im. m. r. (tur.) - onaj koji je bez osjećaja za obaveze prema ikome; probisvijet, skitnica, baraba.
**gulànferskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na gulanfera; što pripada gulanferu.
**gulànferski** pril. (tur.) - na način gulanfera, kao gulanfer.
**gùlāš** im. m. r. (mađ.) - jelo od komadića mesa pripravljeno u umaku (up. *goveđi* gulaš).
**gùlikoža** im. m. i ž. r. - osoba koja bez ikakvih obzira i poštovanja iskorištava nečiji rad i zarađuje na tome; derikoža, zelenaš, lihvar.
**gúljēnje** gl. im. s. r. od guliti.
**gúliti** gl. nesvrš., prez. *gûlīm*, trp. *gûljēn* - guljenjem skidati površinski sloj sa čega (npr. koru s krompira); prenes. naplaćivati preko mjere za prodatu robu, iskorištavati čiji rad.
**guljàčina** im. ž. r. - bezobzirno iskorištavanje koga i nepošteno bogaćenje na osnovu toga.
**gùma** im. ž. r. (grč.) - čvrsta i vrlo elastična materija dobivena postupkom vulkanizacije, prerađeni kaučuk i različite dalje prerađevine.
**gùmārskī** prid. odr. v. (grč.) - što se odnosi na proizvođače guma i gumarstvo.
**gùmast** prid. (grč.), odr. v. *gùmastī* - koji ima osobine gume, žilav.
**gùmb** im. m. r. (mađ.) - dugme.
**gumènjāk** im. m. r., g. jd. *gumenjáka*, n. mn. *gumenjáci* - ono što je napravljeno od gume (npr. onanci od gume).
**gumènjarka** im. ž. r. - ženska osoba koja nosi opanke od gume; osoba koja svojim ponašanjem ostavlja dojam o svome ruralnom porijeklu.
**gùmica** im. ž. r., dem. - dio školskog pribora za brisanje onog što je napisano olovkom; tanki obruč od gume za pričvršćivanje čega; kondom.
**gùndelj** im. m. r. - vrsta insekta tvrdokrilca.
**gùnđalica** im. m. i ž. r. - osoba koja mnogo gunđa, koja ničim nije zadovoljna i na sve ima primjedbe.
**gùndalo** im. s. r. - osoba sklona gunđanju.
**gùnđānje** gl. im. s. r. od gunđati.
**gùnđati** gl. nesvrš., prez. *gùnđām* - tiho i nejasno izražavati lično nezadovoljstvo; prigovarati, mrmljati.
**gungúla** im. ž. r. (perz.) - metež, galama, vreva; opća pometnja i strka.
**guntùrāć** im. m. r., g. jd. *gunturáća* - konjska bolest; slinavka.
**gûnj** im. m. r., n. mn. *gúnjevi* - pokrivač ili odjevni predmet izrađen od vune; ogrtač.
**gùnjkati** gl. nesvrš., prez. *gùnjkām* - govoriti kao ispod gunja, jedva čujno,



nerazgovijetno, više za sebe nego za druge.
**gurábija** im. ž. r. (ar.) - kolač okruglog oblika napravljen od brašna, jaja, masla i šećera.
**gúrānje** gl. im. s. r. od gurati (se).
**gúrati (se)** gl. nesvrš., prez. *gúrām (se)*, gl. pril. sad. *gúrajūći (se)* - guranjem činiti sebi mjesto, probijati se u gužvi; prenes. nastojati se dočepati nekog višeg položaja u društvu ili u vlasti.
**gùrav** prid., odr. v. *gùravī* - koji je povijenih leđa, koji nema uspravno držanje.
**gùravo** pril. - na loš način (provesti se, proći).
**gùrbet** im. m. r. (ar.), n. mn. *gùrbeti* - skitalica, onaj koji živi u tuđini osamljeno i izvan tekuće društvene stvarnosti; nar. naziv za Cigane čergaše i skitalice.
**gurbètluk** im. m. r. (ar.-tur.) - skitnja i prosjačenje radi osiguravanja osnovnih uvjeta za život.
**gùrēnje** gl. im. s. r. od guriti se.
**gùriti se** gl. nesvrš., prez. *gùrīm (se)* - postepeno dobivati poguren izgled i držanje.
**gùrkānje** gl. im. s. r. od gurkati (se).
**gùrkati (se)** gl. nesvr. prez. *gùrkām (se)* - pomalo (se) gurati.
**gùrman** im. m. r. (fr.) - osoba koja se razumije u birana jela i koja u uživa u jelu; sladokusac.
**gùrmanskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na gurmane.
**gùrmanski** pril. (fr.) - poput gurmana; na način gurmana; slatkohrano.
**gúrnuti** gl. svrš., prez. *gúrnēm (se)*, imp. *gúrni*, trp. prid. *gúrnūt* - naglo šta pomaknuti, jednim pokretom šta od sebe odmaknuti.
**gúsak** im. m. r., n. mn. *gúsci* - domaća pernata životinja, mužjak guske; prenes. muška osoba koja nije mnogo pametna, gusan.
**gùsan** im. m. r. - gusak.
**gùsār** im. m. r. - pirat, pomorski pljačkaš, razbojnik, unajmljeni ratnik.
**gusárēnje** gl. im. s. r. od gusariti.
**gusáriti** gl. nesvrš., prez. *gùsārīm* - baviti se gusarskim poslovima, pljačkati brodove na moru.
**gùsārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na gusare i gusarstvo.
**gusárstvo** im. s. r., g. mn. *gùsārstāva* - gusarski posao; gusarski postupci; gusarenje.
**gùsjenica** im. ž. r. - ličinka leptira; kolut međusobno uklopljenih ploča kojim su povezani točkovi tenka.
**gùsjeničār** im. m. r. - insekt koji se hrani gusjenicama; koji na sebi ima gusjenice (tenk, traktor, tegljač i sl.).
**gùsjeničav** prid. - koji je pun gusjenica.
**gùska** im. ž. r., g. mn. *gùsākā/gùskī* - pernata životinja koja živi na vodi; prenes. glupa ženska osoba; glupača; posuda u koju mokre teško pokretni bolesnici.
**guskètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika ružna guska; glupa ženska osoba; guščetina.
**gùskica** im. ž. r. - mala guska; prenes. mlada ženska osoba glupa ponašanja.
**guslàčica** im. ž. r. - sviračica na guslama.
**gùslāč** im. m. r. - češće: guslar, onaj koji svira na guslama i pjeva epske pjesme; prenes. pričalica, onaj koji o svemu i svačemu priča nadugo i naširoko.
**gùslār** im. m. r. - guslač, pjevač narodnih pjesama uz gusle.
**gùslati** gl. nesvrš., prez. *gùslām* - svirati uz gusle; guditi; prenes. mnogo pričati i biti jednoličan, dosadan.
**gùsle** im. ž. r. mn., gen. mn. *gùsālā* - istočnjački muzički instrument s jednom žicom od strune i gudalom.
**gûst** prid., komp. *gùšćī* - koji u svojoj masi ima mnogo čvrsto vezanih i međusobno sabijenih čestica; supr. rijedak.
**gustírānje** gl. im. s. r. (njem.) od gustirati.
**gustírati** gl. nesvr. (njem.), prez. *gùstīrām* - probati jelo, ocijeniti ukus jela i pića; prepustiti se uživanju u jelu, posmatranju ili u čemu drugom.
**gùstīš** im. m. r. - prostor koji je sav obrastao niskim rastinjem i šibljem; šipražje, šikara; gusti talog.
**gûsto** pril. - na način da je zbijeno.
**gustòća** im. ž. r. - svojstvo tvari i dr. da ima čvršću strukturu u odnosu na nešto drugo.
**gùsul** im. m. r. (ar.) - obavezno kupanje u muslimanskoj tradiciji.
**gùsuliti (se)** gl. nesvrš. i svrš., prez. *gùsulīm (se)* - kupati se iz vjerskih raz-

loga koji propisani islamskim obredoslovljem.
**gȕša** im. ž. r. - prednji dio vrata; izraslina ili oteklina pod vratom usljed poremećaja rada tiroidne žlijezde; prošireni jednjak u pojedinih vrsta ptica.
**gȕšan** im. m . r. - vrsta goluba.
**gȕšānje** gl. im. s. r. od gušati se.
**gȕšati se** gl. nesvrš., prez. *gȕšām se* - fizički se obračunavati s kim hvatajući se za guše.
**gȕšav** prid. - koji ima gušu.
**gȕšavica** im. ž. r. - biljka iz porodice karanfila.
**gȕšavōst** im. ž. r., instr. jd. *gȕšavošću/ gȕšavosti* - svojstvo i stanje onoga koji ima gušu; vrsta bolesti.
**gȕščād** zb. im. s. r. od gušče - guščići kao cjelina.
**gȕščār** im. m. r. - čuvar ili uzgojivač gusaka.
**gùščārnīk** im. m. r., n. mn. *gùščārnīci* - posebno mjesto za uzgoj gusaka; napravljena nastamba za guske
**gȕšče** im. s. r., g. jd. *gȕšćeta*, n. mn. *gȕščići* - mlado od guske.
**gȕščetina** im. ž. r., augm. - velika guska, gusketina; meso od guske.
**gȕščica** im. ž. r., dem. i hip. - mala guska.
**gȕščić** im. m. r., dem. i hip. - mali gusak, mladunče guske.
**gȕščijī** prid. odr. v. - koji je od guske, koji pripada guski.
**gúšēnje** gl. im. s. r. od gušiti (se).
**gúšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *gȗšīm (se)* - silom kome onemogućavati disanje; osjećati nedostajanje zraka, ne moći normalno disati; biti u velikim nevoljama usljed prekomjernih dugova, nemogućnosti napredovanja u karijeri i sl.
**gušòbolja** im. ž. r. - razg. grlobolja .
**gȕta** im. ž. r. (ar.) - izraslina na tijelu; prenes. mnogo novca na jednom mjestu.
**gùtāč** im. m. r., g. jd. *gutáča* - onaj koji guta, koji se bavi gutanjem (*gutač* vatre); koji prihvata životne probleme i činjenice takvima kakvi su, izbjegavajući ili odgađajući njihovo skorije rješavanje.
**gutàpērka** im. ž. r. - smolasta tvar, slična kaučuku, koja se dobiva od mliječnog soka nekih malajskih biljaka i služi za izradu izolacionih materijala za suhozemne i morske kablove.
**gùtānje** gl. im. s. r. od gutati.
**gùtati** gl. nesvrš., prez. *gùtām* - potiskivati zalogaje hrane ili gutljaje pića prema jednjaku i organima za varenje; izostavljati pojedine glasove pri čitanju; podnositi nadolazeće nevolje i probleme (*gutati* knedle).
**gȕtljāj** im. m. r. - količina pića koja se može odjednom progutati.
**gȕturālan** prid. (lat.), odr. v. *gȕturālnī* - koji se artikulira u grlu (npr. velari *k, g, h*).
**guvernànta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *guvernàntā* - kućna učiteljica i odgajateljica.
**guvèrnēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *guvernéra* - upravitelj jedne pokrajine u državi; generalni rukovodilac u upravi banke.
**gúvno** im s. r., g. jd. *gúvna*, g. mn. *gȗvānā/gúvnā* - prostor na kojemu se vrše žito ili mlaćenjem izdvaja zrnevlje od slame.
**gȗž** im. m. r., n. mn. *gȗževi* - vrsta neotrovne zmije.
**gȗžva** im. ž. r., g. mn. *gȗžvī* - veliki broj ljudi u pokretu na malom prostoru; metež, nered, pometnja.
**gȕžvānje** gl. im. s. r. od gužvati (se).
**gùžvara** im. ž. r. - pita od jufki smotanih u obliku gužvi.
**gùžvati (se)** gl. nesvrš., prez. *gȕžvām (se)* - učiniti da nešto izgubi glatkoću i bude pretvoreno u gužvu (npr. platno, papir i sl.); biti u gužvi, trpjeti stisku, tjeskobu (gužvati se u trmvaju).
**gvȁno** im. m. r. (šp.), g. jd. *gvȁna* - naslage gnojiva nastale raspadanjem ptičijeg izmeta i tijela uginulih ptica.
**gvȁrdijān** im. m. r. (tal.) - prvi svećenik u samostanu u nekim od redova unutar katoličke crkve (*gvardijan* franjevačkog samostana).
**gvȁš** im. m. r. (fr.) - slikarska tehnika vodenim pojama pomiješanim s bijelom bojom i s ljepljivom tvari; slika urađena tom tehnikom.
**gvȍzd** im. m. r. (arh.) - prostor obrastao šumom.
**gvȍzden** prid., odr. v. *gvȍzdenī* - koji je od gvožđa; željezni.



**gvȍžđa** im. m. r. mn. - klopka za divljač izrađena od željeza ili kojeg drugog čvrstog metala.
**gvȍžđara** im. ž. r. - prodavnica za prodaju alatki od gvožđa i drugih metala; gvožđarnica.
**gvȍžđārnica** im. ž. r. - gvožđara.
**gvȏžđe** im. s. r., g. jd. *gvȏžđa* - željezo.
**gvožđùrija** im. ž. r. - beznačajni i već korišteni predmeti od gvožđa.

# H

**H h** - fonema, glas, suglasnik, konsonant; dvanaesto slovo abecede; dvadeset peto slovo azbuke.
**ha!** uzv. - npr. ironični ili neki drugi uzvik prema sagovorniku, osobama, pojavama ili stvarima (*Ha! Vidi ti njega!*).
**hàbānje** gl. im. s. r. od habati.
**hàbati** gl. nesvrš. (ar.-tur.), prez. *hàbām* - upotrebljavati nešto tako da se ono otvoreno i vidno troši (dio odjeće, alatka, stroj i dr.); sam sobom se trošiti.
**hàber** im. m. r. (ar.); n. mn. *hàberi* - vijest, glas, obavijest o nekome ili nečemu; osjećaj, mar za nekoga ili nešta.
**hàberdžija** im. m. r. (ar.-tur.); n. mn. *hàberdžije* - donosilac vijesti; glasnik.
**habilitácija** im. ž. r. (lat.) - sticanje prava napredovanja na veći stepen (npr. u naučnoistraživačkom i obrazovnom radu).
**hàbit** im. m. r. (lat.) - svećeničko redovničko odijelo za muškarca.
**hàbitus** im. m. r. (lat.) - držanje tijela i izgled neke osobe na osnovu čije se vanjštine određuje i duševna konstitucija te osobe.
**hàblećina** im. m. i ž. r. - razg. onaj koji se ponaša budalasto, otkačeno, priprosto, bez razmišljanja o posljedicama.
**hàdīs** im. m. r. (ar.), n. mn. *hadísi* - izreka, govor, usmena tradicija vezana za vjerovjesnika islama Muhammeda a. s.; drugi temeljni vjerski i pravni izvor islama, odmah poslije Kur'ana, odnosno opći naziv za sve ono što je vjerovjesnik Muhammed a. s. govorio, radio ili, pak, drugima preporučivao da, u svrhu neposrednoga prakticiranja islamskog učenja, rade.
**hàdīskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na hadis i hadise.
**hàdum** im. m. r. (ar.); n. mn. *hàdumi* - evnuh, uškopljenik; prenes. muškarac bez ideja, bez ikojeg stvaralačkog podsticaja i energije.
**hȁdž** im. m. r. (ar.) - hodočašćenje svetih mjesta u islamu; odlazak u Mekku i Medinu.
**hádžet-rèkat** (hádži-rèćat) im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *hadžirećáti/ hadžirekáti* - molitva (nàmāz) kod muslimana u cilju da se izmoli od Boga ispunjenje neke želje.
**hàdži** (ar.) - dodatak imenu i prezimenu za muslimanskog hodočasnika koji je posjetio sveta mjesta islama, ili kršćanskog hodočasnika koji je posjetio Jeruzalem.
**Hàdžīći** im. mn. - gradić kod Sarajeva, prema jugozapadu.
**hàdžija** im. m. r. (ar.) - onaj koji je išao na hadž.
**hàdžijskī** pridj. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na hadžiju.
**hadžìluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *hadžìluci* - čin izvršenja hadža u sveta vjerska mjesta; hodočašće.
**hàdžīnica** im. ž. r. (ar.) - ona koja je išla na hadž; prenes. bogata žena.
**hadžinicin** prid. - koji je od hadžinice
**hádži-rèćat** im. m. r. - hádžet-rèkat.
**hàfifan** pridj. (ar.), odr. v. *hàfifnī* - suviše lahak, lagahan, beznačajan; onaj koji je suviše nježan, povodljiv, slab, koji je «lahka roba».
**háfiz** im. m. r. (ar.) - onaj koji zna cijeli Kur'an napamet; doslov. zn. čuvar, tj. onaj koji u svome pamćenju čuva tekst Kur'ana.
**hafìzluk** im. m. r. (ar.-tur.); n. mn. *hafìzluci* - učenje Kur'ana napamet; hafisko zvanje.



**hagiogràfija** im. ž. r. (grč.-lat.) - životopis sveca u kršćanstvu predočen u književnom obliku.
**haìrli** prid. (ar.-tur.) - koji je dobar i sretan; koji je u dobru; koji se obavlja s dobrim namjerama i pozitivnim posljedicama.
**haìrlija** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *haìrlije* - sretan čovjek, sretnik; iron. onaj kojemu ništa ne ide od ruke, nesretnik.
**haìrsuz** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj od kojeg se ima najviše štete; nevaljalac, štetočina.
**hàjāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *hajáta* - život; hodnik u prizemlju u starinskim kućama ili spoljni hodnik od kućnih vrata do avlijskih vrata koja vode na ulicu, predsoblje, trijem; mala šupa prislonjena uz kuću za smještanje osnovnih životnih namirnica ili napravljena u kućnoj avliji za život mladenaca.
**hàjati** glag. nesvrš., prez. *hàjēm*, pril. sad. *hàjūći* - skretati pažnju, obraćati pažnju na nešto ili nekoga; mariti.
**hajdùčica** im. ž. r. (tur.) - vrsta ljekovite trave, hajdučka trava, u narodu poznatija pod imenom *kunica*; pripadnica hajdučke odmetničke grupe.
**hajdùčicīn** pridj. odr. v. (tur.) - koji je ima veze s hajdučicom, koji je od hajdučice.
**hajdùčija** im. ž. r. (tur.), n. mn. *hajdùčije* - odmetništvo od postojećih društvenih standarda, normi i zakonitosti; bavljenje drumskim ili kojim drugim razbojništvom.
**hàjdūčkī** pridj. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na hajduke.
**hàjdūčki** pril. - kao hajduk, (učinjeno) na način hajduka.
**hàjdūk** im. m. r. (tur.), g. jd. *hajdúka*, vok. jd. *hȁjdūče*, n. mn. *hajdúci* - osoba prijeke naravi i nasilnička ponašanja, koja je sklona nasilju i razbojništvu; odmetnik od osmanske i, općenito, protiv svake vlasti i uspostavljenih društvenih standarda; haramija.
**hâjka** im. ž. r., dat. jd. *hâjci*, g. mn. *hâjkī* - organizirano gonjenje divljači i drugih štetočina (*hajka* na vukove); javno gonjenje, medijska ili koja druga haranga protiv određene društvene grupacije, ideje ili pojedinca, s namjerom protjerivanja ili javnog prokazivanja i diskreditiranja.
**hàjkāč** im. m. r., g. jd. *hajkáča* - učesnik u hajci; progonitelj.
**hȁir/hȁjr** im. m. r. (ar.) - dobro, dobrota; neko općekorisno djelo (posaditi voćku na javnom mjestu, dovesti vodu za zajedničku upotrebu, napraviti džamiju ili koju drugu zadužbinu, itd.).
**hàjrāt** im. m. r. (ar.) - dobro djelo učinjeno u cilju opće društvene koristi; vakuf, zadužbina.
**hȁjr-dȍva** im. ž. r. (ar.) - molitva za sretan i blagoslovljen početak nekog posla.
**hȁjrovānje** gl. im. s. r. od hajrovati.
**hȁjrovati** gl. nesvrš., (ar.), prez. *hȁjrujēm* - sticati neposrednu korist, obično na ružan i neprimjeran način.
**hàjvān** im. m. r. (ar.) - opći naziv za životinje; stoka; marva; prenes. izraz za čovjeka nekultivirane naravi, osoba koja se nerazumno i budalasto ponaša.
**hàjvānskī** pridj. odr. v. (ar.) - što se odnosi na hajvana, što je od hajvana.
**hàjvānski** pril. - na način hajvana, kao hajvan.
**hȁk** im. m. r. (ar.) - nepobitno pravo i pravda, vrhunska istina (*Hak Allah*, Bog je istina); stečena društvena zasluga; određeni dio zarade koji je redovni zakupac (čifčija) davao vlasniku zemlje - agi ili begu.
**hakáret** im. m. r. (ar.) - grdilo, rugoba, ružnoća; prezrenost, omalovaženost.
**hakárećēnje** gl. im. s. r. od hakaretiti.
**hakáretiti** se glag. nesvrš. (ar.), prez. *hakáretīm (se)* - činiti šta ružnim (*hakaretiti* lice), tj. lice činiti ružnim neodgovarajućom šminkom ili u svrhu maskiranja), unakaziti; činiti hakaretom.
**hakikáne** pril. (perz.) - istinito, stvarno, onako kako i dolikuje.
**hâl** im. m. r. (ar.), g. jd. *hála* - stanje, okolnost, položaj uvjetovan nekim bitnim (sudbinskim) zakonitostima.
**hȁla** im. ž. r. (engl.) - velika prostorija u kojoj se nešto čuva, prozivodi itd.
**hála** im. ž. r. (ar.) - zahod, nužnik, WC; prenes. prljavac, gad, manipulator.
**halàbuka** im. ž. r., dat. jd. *halàbuci* - velika buka oko nečega.

**hàlāč** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji se bavi «pucanjem» pamuka i vune za jorgane i pojedine odjevne predmete.
**hàlhala** im. ž. r. (ar.) - narukvica u obliku koluta, od zlata, srebra ili kojeg drugog metala.
**halàkānje** im. s. r. od halakati.
**halàkati** glag. nesvrš., prez. *hàlāćēm*; glag. pril. sad. *hàlačūći* - glasno i neartikulirano uzvikivati u cilju plašenja zvijeri i drugih štetočina na poljoprivrednom ili kojem drugom dobru; uzvikivati Allahovo ime u borbenom pokliču.
**hàlāl** im. m. r. (ar.) - ono što je muslimanima vjerski dozvoljeno; oproštaj koji je uvijek lične naravi, najčešće pri ispraćaju umrloga, kad oni koji su ostali živi, tokom dženaze i sahrane, opraštaju (halaljuju) eventualne grijehe, uvrede, nepravde koje je umrli tokom svoga života počinio prema njima; dati šta bez ikakva otkupa, pokloniti; izražavanje oduševljenosti nekim ili nečim ili, pak, ironično negodovanje protiv nekoga ili nečega (*halal* ti vjera!).
**haláliti** (se) gl. svrš., (ar.-tur.), prez. *hàlālīm (se)* - oprostiti kome za neku nanesenu bol, uvredu ili nepravdu; pokloniti šta bez ikakve nadoknade; pejor. odreći se čega; (se) dati međusobni oprost; pomiriti se s određenim gubitkom i nemogućnošću da to ikada bude vraćeno.
**hàlāl-mâl** im. m. r. (ar.-tur.) - imovina stečena poštenom zaradom.
**hàlālosum** pril. (ar.-tur.) - neposredno izražavanje ličnog pristajanja na oproštaj (neka mu je *halal*); izraz pri poklanjanju (*halal* ti ova knjiga).
**halaljívati** glag. nesvrš. (ar.), prez. *halàljujēm* - up. halaliti.
**halífa** im. m. r. (ar.) - vrhovni vjerski vođa muslimana, čija institucionalnost ne postoji od ukinuća muslimanskoga hilafeta 1918. godine.
**halìfāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *halifáta* - hilafet.
**halìluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *halìluci* - nenaseljeni prostor, pustoš; praznina koja stvara neugodnost i strah.
**hàlka** im. ž. r. (tur.), g. mn. *hàlkī* - kolut, karika, obruč (od drveta, metala ili čega drugog); prsten; prenes. uključiti se vlastitom ili tuđom voljom u određenu interesnu grupaciju (sjesti u halku).
**hàlogēnī** prid. odr. v. (grč.) - elementi fluor, brom, jod, hlor koji s metalima daju soli.
**halucinácija** im. ž. r. (lat.) - bolesna umišljena predodžba o nečemu što u stvarnosti ne postoji.
**halucìnator** im. m. r. (lat.) - čovjek koji pati od halucinacija.
**haluciníranje** gl. im. s. r. (lat.) od halucinirati.
**halucinírati** glag. nesvrš. (lat.), prez. *halucìnirām* - biti u stanju različitih priviđanja usljed poremećene percepcije stvarnosti, doživljavati halucinacije.
**halucinògēn** pridj. (lat.-grč.) - koji stvara, uzrokuje halucinacije.
**hàlva** im. ž. r. (ar.) - slatko jelo spravljeno od pšeničnog brašna, masla i šećera.
**hàlvadžija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji spravlja i prodaje halvu.
**hàlvadžījka** im. ž. r. - ona koja spravlja ili prodaje halvu.
**hàlvat** im. m. r. (ar.) - velika, prostrana soba u prizemlju starinskih kuća, koja se smatra initimnim porodičnim prostorom, osiguranim od bilo kakva uznemiravanja sa strane.
**halvètija** im. m. r. (ar.), n. mn. *halvètije* - pripadnik jednog od derviških redova.
**hàljina** im. ž. r. - jednodjelna ženska odjeća koja pokriva trup i dio nogu.
**hàljine** im. ž. r. mn. - opći naziv za neodređen broj odjevnih predmeta.
**hàljīnka** im. ž. r. - općenito: pojedinačni odjevni predmet bez obzira na vrstu i porijeklo.
**hâm** im. m. r. (mađ.), n. mn. *hámovi* - dio konjske opreme koji služi za uprezanje u konja u kola.
**hamájlija/hamàjlija** im. ž. r. - mala knjižica, pažljivo umotana u posebnu kožnu ili koju drugu ambalažu, s određenim poglavljima i rečenicama iz Kur'ana te molitvama na arapskom jeziku radi čuvanja od životnih nevolja, neugodnih iznenađenja zlih sila; zapis savijen u platno ili kožu, obično u obliku trokuta, koji se nosi uz mišicu na ruci, o vratu, ili drugdje ispod odjeće, a prema narodnom vjerovanju štiti od bolesti, uroka i dr. životnih nezgoda.



**hàmāl** im. m. r. (ar.), g. jd. *hamála* - nosač; prenes. nečiji poslušnik, rob.
**hàmām** im. m. r. (ar.) - javno kupatilo u muslimanskim zemljama i sredinama.
**hamàmdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - upravitelj ili poslovođa u hamamu.
**hàman** pril. (perz.) - gotovo, skoro, samo što nije.
**hàmbār** im. m. r. (ar.-perz.), n. mn. *hàmbāri* - ograđeno i uređeno spremište za žitarice i drugu zrnastu hranu; silos; drveni sanduk za žitarice i brašno u kući.
**hàmburger** im. m. r. (njem.) - sendvič od posebnog okruglog peciva i posebno pripravljena mesa, sa salatom i različitim umacima i začinima; sorta vinove loze.
**hàmsīn** im. m. r. (ar.) - drugi, pedesetodnevni period zime, koji traje od 31. januara do početka proljeća; topli suhi, pedesetodnevni proljetni vjetar u sjevernoj Africi.
**hân**[1] im. m. r. (perz.), n. mn. *hánovi* - posebna zgrada za odmor, okrjepu i konačenje putnika, svratište, prenoćište (up. *Morića-han* u Sarajevu).
**hân**[2] im. m. r. (tur.-tatar.) - kan, car, vladar; titula mongolskih i tatarskih vladara, što je kasnije preraslo u pridjevak uz imena plemića i visokih uglednika.
**hàndžār** im. m. r. (ar.), g. jd. *handžára* - dugi, šiljasti nož s oštricom s obje strane.
**hándžija** im. m. r. (perz.-ar.) - vlasnik ili upravitelj hana.
**hanèfija** im. m. r. (tur.), n. mn. *hanèfije* - pristalica, u islamskom obredoslovlju, šerijatsko-pravne škole (*mezheb*) Imami A'zama Ebu Hanife.
**hanèfījskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na hanefijsku pravnu školu u islamskom učenju.
**hanìkāh** im. m. r. (perz.), n. mn. *hanikáhi* - tekija s internatom za derviše [Gazi Husrevbegov *hanikah* u Sarajevu].
**hanùma** im. ž. r. (tur.) - gospođa, viđenija i odličnija muslimanka; supruga u tradicionalnijim bosanskim 'muslimanskim sredinama.
**hanùmica** im. ž. r. (tur.), dem. - gospođica, viđenija, odličnija neudata muslimanka.
**hàntalasto** pril. - nezgrapno, nimalo odgovarajuće.
**haparlàisati** glag. svrš. i nesvrš. (tur.), prez. *haparlàišēm*, trp. pridj. *haparlàisan* - navaliti na nešto radi prisvajanja ili navaliti na nekoga radi nasilničkoga pridobijanja za nešto; odbiti grubo nešto ili nekoga bez ikakva sustezanja i zadrške.
**hápa** im. ž. r. - spravljena kaša, jelo, ili posebno spravljeni lijek; prenes. zakulisna radnja, podvala.
**hàpnuti** glag. svrš., prez. *hàpnēm*, trp. pridj. *hàpnūt* - bespravno što otuđiti, zgrabiti, ukrasti.
**hàps** im. m. r. (ar.) - hapšenje, uhićenje koga radi odvođenja u zatvor.
**hapsàna** im. m. r. (ar.-perz.) - zatvor, prostorija ili zgrada gdje su privremeno ili za duže vrijeme smještene uhapšene osobe, bajbokana.
**hàpšēnje** im. s. r. (ar.) - haps.
**hàpsiti** gl. nesvrš., prez. *hàpsīm* - vršiti hapšenje, lišavati koga slobode i odvoditi ga u zatvor.
**hàpšenīk/hapšènīk** im. m. r., n. mn. *hàpšenīci/hapšeníci* - osoba koju hapse radi odvođenja u zatvor.
**hàpšenica/hapšènica** im. ž. r. - ženska osoba podvrgnuta hapšenju.
**hàra** im. ž. r. (perz.) - vrsta svilene tkanine s valovitim prugama; vrsta barske biljke.
**harabátija** im. m. r. (ar.-perz.) - ono što je staro, zapušteno, istrošeno, što jedva funkcioniše.
**hàrāč** im. m. r. (ar.) - redovni porez u vrijeme Osmanske Carevine.
**haràčlija** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *haràčlije* - sakupljač poreza u pravnom sistemu osmanske države.
**harakíri** im. m. r. (jap.), g. jd. *harakírija* - ritualno samoubistvo paranjem trbuha u Japanu.
**hàrām** im. m. r. (ar.), n. mn. *harámi* - sve ono što je, prema islamu, vjernicima zabranjeno, nedozvoljeno, što je grješno (npr. *haram* je ubiti, ukrasti, psovati, piti alkohol i konzumirati druga opojna

sredstva, krivo se zaklinjati, ne izvršavati vjerske obaveze, itd.).

**harámija** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *harámijē*, g. mn. *harámījā* - osoba koja je ogrezla u haramu; razbojnik, bandit, hajduk.

**hàrambaša** im. m. r. - vođa haramija; vođa razbojnika, hajdučki poglavica.

**hàrām-mâl** im. m. r. (ar.) - imetak stečen na nepošten način činjenjem harama.

**háran** prid. (ar.), odr. v. *hârnī* - stidan, lijepo odgojen, koji ima obraza; prenes. vrijedan, valjan, čestit.

**hàrānga** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *hàrāngi*; g. mn. *hàrāngī* - huškački govor; poticanje negativne energije prema nekoj ideji, pojedincu ili zajednici.

**harangirānje** gl. im. s. r. (fr.) od harangirati.

**harangírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *haràngīrām* - provoditi harangu; podstrekavati, podbadati, huškati.

**hàrār** im. m. r. (tur.), n. mn. *hàrāri* - džak, vreća od kostrijeti (od kozije dlake).

**haráret** im. m. r. (ar.) - stanje vrućine, omorine, ožednjelosti; žeđa, groznica.

**hārānje** gl. im. s. r. (tur.) od harati.

**hārati** glag. nesvrš. (tur.), prez. *hārām* - postepeno što trošiti; uništavati, zatirati.

**hàrba** im. ž. r. (ar.) - malo kratko koplje.

**hārč** im. m. r. (ar.-tur.) - materijal za trošenje, ono što se troši (npr. *harč* za pravljenje jela).

**hārčiti** glag. nesvrš. (ar.-tur.), prez. *hārčīm* - neumjereno trošiti.

**hârdver** im. m. r. (engl.) - dio kompjuterskog sistema.

**harèke** im. s. r. (ar.) - dijakritički znak za kratke vokale u arapskom pismu.

**hàrem** im. m. r. (ar.) - molitveno-obredni prostor neposredno uz Kabu u Mekki; ograđeno džamijsko dvorište, koje je, često, i muslimansko groblje; ženske odaje u tradicionalnoj muslimanskoj kući; sultanski ili koji drugi vladarski dvor na Orijentu s puno žena, ljubavnica.

**hārf** im. m. r. (ar.), n. mn. *hàrfovi* - slovo u arapskom pismu.

**hârfa** im. ž. r. (njem.), g. mn. *hârfī* - žičani muzički instrument trouglasta okvira.

**hàrfist(a)** im. m. r. (njem.), g. jd *hàrfistē* - onaj koji svira na harfi.

**hàrfistica/hàrfistkinja** im. ž. r. (njem.) - sviračica na harfi.

**harmòničan** pridj. (lat.), odr. v. *harmònični* - koji je u harmoniji, potpuno usklađen sa nečim drugim (mjerom, zvukom, dimenzijama, stavom itd.).

**hàrmōnij** im. m. r. (grč.) - muzički instrument s tipkama, sličan orguljama.

**hàrmōnija** im. ž. r. (grč.) - potpun sklad dijelova i cjeline; usklađenost; sloga, složnost.

**harmònijskī** pridj. odr. v. (grč.) - koji ima veze s harmonijom.

**harmònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *harmònici* - muzički instrument s tipkama kod kojeg metalni jezičci proizvode tonove trepereći pod strujom zraka koji dolazi iz mijeha.

**harmonìkāš** im. m. r. (grč.), g. jd. *harmonikáša* - muzičar koji svira harmoniku.

**harmonikàšica** im. ž. r. (grč.) - sviračica na harmonici.

**hàrpija** im. ž. r. (grč.) - mitsko biće iz starogrčke mitologije, pola djevojka, pola ptica grabljivica, brza kao vjetar; simbol nezasitljive grabežljivosti; grabežljiva ptica sokolovka iz Južne Amerike; prenes. pakosna žena; vulg. žarg. izraz za muški polni organ.

**hàrpūn** im. m. r. (hol.) - oruđe slično koplju, nazubljeno s dva ili tri šiljka na vrhu, koje se upotrebljava u lovu na kitove, velike ribe i općenito životinje.

**hās/hâs** pridj. (ar.) - osobit, poseban; koji je pravi, nepatvoren, originalan, dosljedan u svome poslu.

**hàsed** im. m. r. (ar.) - zavidnost.

**hàsta** im. m. i. ž. r. (perz.) - onaj koji je bolestan; bolesnik.

**hásul** pridj. (ar.) - koji je lijepo pripravljen, ukusan (o jelu).

**hásuliti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *hásulīm* - pripravljati šta, uređivati.

**hàsura** im. ž. r. (ar.), g. mn. *hàsūra* - prostirka ispletena od mehke trstike, šaše ili rogozine.

**hāšer** im. m. r. (tur.) - uništenje, upropaštenje, propast (*hašer* učiniti, tj. potpuno što protjerati ili zatrijeti).

**hàšīš** im. m. r. (ar.) - vrsta narkotika iz cvjetova indijske konoplje; žarg. trava.



**hátar** im. m. r. (ar.), n. mn. *hátrovi/hátri* - misao, sjećanje na nešto (biti na *hatru*), posebna ljubav prema nečemu/nekome ("Nemoj majci *hatar* pogaziti"); pokvariti *hatar* (zamjeriti nekome šta nažao učiniti, razočarati).

**hàtīb** im. m. r. (ar.), g. jd. *hatíba*, n. mn. *hatíbi* - imam ili koja druga ovlaštena vjerska osoba koja petkom u džamiji, u vrijeme džume-namaza, vjernicima drži sedmičnu hutbu (govor, propovijed).

**hatišèrīf** im. m. r. (ar.) - sultanova povelja, ferman radi provođenja reformi ili kao opći društveni proglas (npr. Hatišerif iz 1839. kojim su nagoviještene proevropske reforme u Osmanskom Carstvu).

**hàtma** im. ž. r. (ar.) - «proučiti» (pročitati) cijeli Kur'an od početka do kraja: a) radi Božije milosti za duše neposrednih srodnika, prijatelja i dr.; b) u okviru redovne muslimanske vjerske pouke, prenes. uopće: konačni kraj u nekom poslu, završetak.

**hàtma-dòva** im. ž. r. (ar.) - svečana dova (molitva) upriličena nakon završetka «učenja» Kur'ana.

**hātula** im. ž. r. (tur.) - veće udubljenje na zidu pod jednostranom strehom koje obično služi kao spremište za alatke i drugi radni i potrošni materijal.

**hàuba** im ž. r. (njem.) - poklopac motora na automobilu; naprava u obliku kape za sušenje kose u frizerskom salonu.

**hàubica** im. ž. r. (češ.) - top kratke cijevi srednjeg ili velikog kalibra.

**hàva** im. ž. r. (ar.) - zrak, vazduh; općenito, podneblje, klima.

**Hàva** im. ž. r. (ar.) - prema islamu žena prvog čovjeka i prvog vjerovjesnika Adema a. s.

**hàvarīja** im. ž. r. (tal.) - uništenje čega, saobraćajna nesreća (npr. potapanje broda, sudar); prenes. doživljeni neuspjeh i nesreća u životu.

**hàzard** im. m. r. (fr.), g. mn. *hāzārdā* - igra na sreću, pokušaj da se kockanjem ostvari nekī cilj u životu; kocka, kockanje

**hazàrdēr** im. m. r. (fr.) - čovjek sklon hazardu; kockar.

**hazardérstvo** im. s. r. (fr.), g. jd. *hazardérstva*, g. mn. *hazardérstāvā* - stavljanje svega na kocku što najčešće dovodi do gubitka i propasti.

**hazardírati** glag. nesvrš. i svrš. (*fr.*), prez. *hazàrdīrām* - staviti ili stavljati sve na kocku; prepustiti sve slučajnosti kako bi se ostvario neki cilj; činiti nešto i po cijenu gubitka.

**hāzna/hàzna** im. ž. r. (ar.) - blagajna, riznica; blago.

**hāzna-kòlan** im. m. r. (ar.) - vrsta ukrašenog pojasa.

**haznàdār** im. m. r. (ar.-perz.) - čuvar riznice, blaga; blagajnik.

**hàzreti** neprom. pridj. (ar.) - uzvišeni, posebno uvaženi, posebno poštovani, odabrani (up. hazreti Alija, hazreti Fatima).

**házur** prid. (ar.) - koji je gotov, spreman, pripravan za planiranu akciju.

**Hèbrej/Hèbrēj** im. m r. (hebr.) - pripadnik jevrejskog naroda iz biblijskih vremena.

**Hèbrējka** im. ž. r. (hebr.) - pripadnica jevrejskog naroda iz biblijskih vremena.

**hèbrējskī** prid. odr. v. (hebr.) - koji se odnosi na Hebreje (npr. hebrejski jezik).

**hèćim** im. m. r. (tur.) - liječnik, ljekar.

**hedíja** im. ž. r. (ar.) - poklon, dar

**hedonìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *hedonìzma*, n. mn. *hedonìzmi*, g. mn. *hedonìzāmā* - filozofsko-etički pravac koji u uživanju, senzualnim, duhovnim individualističkim i dr. zadovoljstvima vidi smisao čovjekovog života.

**hèfta** im. ž. r. (grč.) - sedam dana; sedmica, nedjelja.

**hegelijánstvo** im. s. r. (njem.) - filozofija Fridricha Hegela (1770-1831) i njegovih sljedbenika, koju karakterizira klasični idealizam i dijalektički pristup svijetu i mijenama u njemu; hegelijanizam.

**hegelijanìzam** im. m. r. (njem.), g. jd. *hegelijanìzma* - hegelijanstvo.

**hegèmōn** im. m. r. (lat.), g. jd. hegemóna - gospodar, vladar na određenom području.

**hegemònija** im. ž. r. (lat.) - rukovodeća uloga, prevlast, dominacija neke države, nacije ili političkog sistema nad drugima.

**hegemonìzam** im. m. r. (lat), *hegemonìzma* - težnja za hegemonijom; propagiranje hegemonije.

**hê-hê** uzv. - neposredno izražavanje zadovoljstva, često podsmijeha, nevjerice ili sumnje.
**hêj** uzv. - uzvik kojim se neko doziva, priziva, kome se skreće pažnja.
**héjbet** pril. (tur.) - mnogo; gotovo previše; neograničeni broj.
**hěklānje** gl. im. s. r. (njem) od heklati.
**hěklati** glag. nesvrš. (njem.), prez. *hěklām* - plesti iglom kukačom; kukičati.
**heklèrāj** im. m. r. (njem.) - ono što nastaje heklanjem.
**hèksametar** im. m. r. (grč.), g. jd. *hèksametra*, n. mn. *hèksametri*, g. mn. *hèksametārā* - antički stih od šest daktilskih stopa u kojemu su npr. spjevane Ilijada i Odiseja.
**hěktār** im. m. r. (grč.) - jedinica za mjerenje površine zemljišta (1 ha iznosi 10.000 $m^2$).
**hěktolitar** im. m. r. (grč.) - jedinica za mjerenje količine tečnosti (1 hl iznosi 100 litara).
**hèlāć** im. m. r. (ar.-tur.) - propast, ono što je doživjelo propast, što je upropašteno.
**hèle(m)** uzr. (tur.) - tako; na kraju, na koncu.
**Heláda** im. ž. r. (grč.) - hist. dio Grčke, središnji dio Tesalije, a poslije i cijela Grčka.
**helenìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *helenìzma*, g. mn. *helenìzāmā* - kultura i civilizacija stare Grčke.
**hêlīj** im. m. r. (grč.) - hemijski element, plemeniti plin, koji se, zbog svoje izrazite laganosti, koristi se za punjenje balona.
**helikòpter** im. m. r. (grč.) - letjelica s velikim propelerom.
**heliocèntričan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *heliocèntričnī* - kojemu je Sunce središte (npr. *heliocentrični* sistem).
**hěliodrom** im. m. r. (grč.) - prostor koji služi za spuštanje letjelica.
**hêljda** im. ž. r. - vrsta žitarice (najčešće se jede u obliku kaše, ali i hljeba).
**hêm** uzv. (perz.) - uzvik za izražavanje neodređena stava prema nečemu ili nekome (*hem* ovako, *hem* onako).
**hematològija** im. ž. r. (grč.) - nauka u medicini koja se bavi proučavanjem krvi.
**hemàtōm** im. m. r. (grč.) - krvni podliv, ugrušak ispod kože ili na tkivu nastao uslijed udara i sl.
**hemisféra** im. ž. r. (grč.) - polutka Zemljine kugle ili druge planete.
**hemofilija** im. ž. r. (grč.) - nasljedna bolest krvarenja zbog nedostatka plazmatskih faktora koji su važni za zgrušavanje krvi.
**hemoroídi** im. m. r. mn. (grč.) - bolest proširenja vena na kraju debelog crijeva; šuljevi.
**hémung** im. m. r. (njem.), n. mn. *hémunzi* - psihička smetnja koja se kao zapreka javlja pri izvršavanju voljnih radnji.
**hèndek** im. m. r. (ar.-perz.), n. mn. *hèndeci* - opkop oko zidina utvrđenoga grada; duboki, široki jarak iskopan oko nečega radi sprječavanja pristupa.
**hèndikep** im. m. r. (engl.) - otežavajuća okolnost; manjkavost, nedostatak čega što umanjuje izglede za uspjeh.
**hendikèpīrān** prid. (engl.), odr. v. *hendikèpīranī* - koji je s vidnom manjkavošću, koji ima neki hendikep.
**hendikepírānje** gl. im. s. r. (engl.) od hendikepirati.
**hendikepírati** glag. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *hendikèpīrām* - dovesti u nepovoljan položaj, umanjiti kome mogućnost uspjeha.
**hepatìtis** im. m. r. (grč.) - bolest, upala jetre.
**hèpiend** im. m. r. (engl.) - sretan završetak (filma, književnog djela, ili događaja iz svakodnevnog života).
**heràldika** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *heràldici* - znanost o grbovima, proučavanje njihova nastanka, razvoja i upotrebnosti.
**hèrav** prid. (tur.), odr. v. *hèravī* - nagnut na jednu stranu; ukrivljen.
**hèrbār** im. m. r. (lat.) - zbirka presovanih, osušenih biljaka ili njihovih dijelova.
**herbìcīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *herbicída* - hemijski preparat za uništavanje insekata.
**hěrc** im. m. r. (njem.), g. jd. *hěrca* - jedinica za frekvenciju elektromagnetskih valova (Hz); igraća karta.
**hèrceg** im. m. r. (mad.-njem.) - visoka plemićka titula u rangu između kralja i vojvode.



**Hèrcegovac** im. m. r., n. mn. *Hèrcegōvci* - stanovnik južnog dijela Bosne i Hercegovine, hip. Hero.
**Hèrcegōvka** im. ž. r. - stanovnica južnog dijela Bosne i Hercegovine.
**Hèrcegovina** im. ž. r. - dio Bosne i Hercegovine, geografski i historijski prostor u slivovima rijeka Neretve, Rame, Ugrovače, Bune, Bregave, Trebišnjice.
**hěreditāran** prid. (lat.), odr. v. *hěreditārnī* - koji je nasljedan.
**herètik** im. m. r. (grč.), n. mn. *herètici* - pristalica hereze, sljedbenik zabranjenog vjerskog učenja; bogumil, pataren.
**hèreza** im. ž. r. (grč.) - otpadništvo od zvanične vjerske dogme; prenes. odstupanje od ideoloških dogmi.
**hermèlīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *hermelína* - velika lasica; krzno od te vrste lasice.
**hermètičan** prid. (grč.), odr. v. *hermètičnī* - koji je potpuno zatvoren, tako uopće ne propušta zrak; teško razumljiv.
**hèrnija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *hěrnījā* - kila, bruh.
**heròīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *heroína* - droga koja se uglavnom uzima putem injekcija; diacetilmorfin.
**heroína** im. ž. r. (grč.) - junakinja (npr. u odbrambenom ratu za domovinu i sl.); glavni ženski lik u dramskim, filmskim ili književnim djelima; glumica u nekoj od glavnih uloga u herojskim dramama ili tragedijama.
**heroìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *heroìzma*, g. mn. *heroìzāmā* - djelo heroja; junaštvo, herojstvo.
**hèrpes** im. m. r. (grč.), *hěrpēsā* - virusno oboljenje, obično u obliku mjehurića na sluznici (npr. na usni ili genitalijama).
**hèsāb** im. m. r. (ar.) - jasan račun, pouzdana procjena.
**hěterogēn** prid. (grč.), odr. v. *hěterogēnī* - koji nije jedinstven, nego se sastoji od više različitih elemenata.
**heurèka** uzv. (grč.) - uzvik kojim se glasno izražava da je nešto otkriveno, pronađeno; dosl. "Našao sam!", Arhimedov uzvik kad je otkrio hidrostatski zakon.
**hî** uzv. - zvuk prigušena, stidljiva, suzdržana smijeha (*hi-hi-hi*).
**hìbrīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *hibrída* - biljka ili životinja nastala ukrštanjem srodnih vrsta; križanac, mješanac.
**hîč** uzv. (perz.) - ništa, nikako.
**hìdra** im. ž. r. (grč.), g. mn. *hîdrī* - mit. višeglava vodena zmija; životinja iz porodice vodenih polipa.
**hìdrant** im. m. r. (grč.) - priključak za vodu.
**hidraùlika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *hidraùlici* - sistem za upravljanje motornim vozilima u kojem se sila upravljanja prenosi tekućinom.
**hidroàvīon** m. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *hidroavíona* - avion osposobljen za spuštanje na vodenu površinu i za uzlijetanje s vodene površine.
**hidrocentrála** im. ž. r. (grč.-lat.) - centrala za proizvodnju električne energije pretvarajući vodenu energiju u električnu.
**hidroelektràna** im. ž. r. (grč.-lat.) - hidrocentrala.
**hidrolíza** im. ž. r. (grč.) - hemijska reakcija između vode i nekog spoja, što dovodi do stvaranja novih spojeva.
**hidrològija** im. ž. r. (grč.) - naučna disciplina koja proučava vode i cirkulaciju voda na površini Zemlje.
**hidrònīm** im. m. r. (grč.) - geografski naziv za vode na površini Zemlje (npr. Bosna, Drina, Boračko jezero, Jadransko more itd.).
**hidroteràpija/hidroterápija** im. ž. r. (grč.) - liječenje vodom; primjena ljekovitosti vode u medicinske svrhe.
**hìdžra/hìdžret** im. ž. r. (ar.) - preseljenje vjerovjenika Muhammeda a. s., iz Mekke u Medinu 16. 07. 622. g. nakon što mu je obećano da će u novoj sredini nesmetano moći propagirati islamsko učenje; početna godina muslimanskog kalendara.
**hićája** im. ž. r. - isto što i hikája.
**hìfz** im. m. r. (ar.) - čin učenja cijeloga kur'anskog teksta napamet, od početka do kraja, i čin završavanja njegova učenja; položiti *hifz*: pokazati znanje Kur'ana napamet pred odgovarajućom komisijom koja je sastavljena od hafiza.
**higijéna** im. ž. r. (grč.) - skup pravila i postupaka u svrhu čuvanja i održavanja čistoće i zdravlja.

**higìjēnskī/hìgijēnskī** prid. odr. v. grč. - što se odnosi na higijenu, što je u skladu s higijenom.
**higìjēnski/hìgijēnski** pril. - na način kako što propisuje higijena.
**hìhotānje/hihòtānje** gl. im. s. r. od hihotati se - kihotanje.
**hihòtati** se gl. nesvrš., prez. *hìhoćēm se* - kihotati se, isprekidano se smijati.
**hijéna** im. ž. r. (grč.) - divlja životinja, zvijer koja se hrani lešinama, živi u Africi i južnoj Aziji; prenes. osoba koja kao lešinar stiče korist na tuđoj nesreći i nevolji.
**hijeràrhija** im. ž. r. (grč.) - ustanovljeni stepeni pojedinih ovlaštenja, činova, uvažavanja stepena dostojanstva i sl.; sistem podređenosti i nadređenosti u ustanovama i raznim organizacijama.
**hijeroglífi** im. m. r. mn. (grč.) - egipatsko pismo izraženo u slikama; prenes. nečitljiva slova, rukopis koji se ne može pročitati.
**hikája** im. ž. r. (ar.) - poučna priča; hićaja.
**hìkmet** im. m. r. (ar.) - mudrost s direktnom poukom, ob. u formi tajne, čuda, zagonetnosti.
**hìla** im. ž. r. (ar.) - podmukla varka, prevara, podvala, učinjena nepravda.
**hiláfet** im. m. r. (ar.) - institucija, ustanova halife; prostor djelovanja halife; halifat.
**hìlāl** im. m. r. (ar.) - mladi mjesec; čačkalica od kosti (šiljasta strana služi za čišćenje zuba, a druga, s lopaticom, služi za čišćenje ušne školjke).
**hȉljada** im. ž. r. (grč.) - tisuća, količina od 1000 jedinica.
**hȉljadārka/hiljadárka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *hȉljadārki/hiljadárki* - novčanica čija je vrijednost hiljadu jedinica nekog novca.
**hȉljađēnje** gl. im. s. r. od hiljaditi.
**hȉljaditi** se gl. nesvrš. (grč.), prez. *hȉljadīm* - umnožavati se, naveliko se uvećavati, nagomilavati se.
**hìmba** im. ž. r., g. mn. *hìmbī* - pretvaranje, pretvornost.
**hìmben** prid., odr. v. *hìmbenī* - koji se pretvara, pretvoran.
**hìmbeno** pril. - na himben način; pretvarajući se, pretvorno.

**hìmber** im. m. r. (njem.) - sok od malina; voćni sirup od kojega se razblaživanjem vodom pripravlja sok .
**hímen** im. m. r. (grč.) - opna koja zatvara ulaz u rodnicu; djevičnjak.
**himéra** im. ž. r. (grč.) - mitsko biće u starogrč. mitologiji s lavljim raljama, tijelom koze i zmajevim repom koje riga vatru i pustoši sve uokolo; prenes. pusta maštarija, fantazija, iluzija, neostvariva zamisao.
**hîmna** im. ž. r. (grč.) - svečana pjesma; svečana pjesma neke države, naroda, pokreta, organizacije i sl. koja se izvodi u posebnim svečanim prilikama.
**hìmničkī** pril. (grč.) - na izrazito svečan način, na način himne.
**hìmnōdija** im. ž. r. (grč.) - oda himni; himnopojstvo.
**hinduìzam** im. m. r., g. jd. *hinduìzma*; g. mn. *hinduìzāmā* - ukupnost vjerskog učenja, sistema vrijednosti i tradicije u religiji brahmanske Indije.
**hîp** im. m. r. - trenutak, tren, časak, čas.
**hipèrbola** im. ž. r. (grč.) - stilska figura u kojoj je izraženo pretjerivanje, preuveličavanje.
**hiperbòličan** pridj. (grč.), odr. v. *hiperbòličnī* - koji je preuveličan, koji sam sobom pokazuje preuveličanost.
**hiperprodùkcija** im. ž. r. (grč.-lat.) - pretjerana proizvodnja; proizvodnja koja premašuje potrebe potražnje i mogućnosti potrošnje.
**hipertònija** im. ž. r. (grč.) - povišeni krvni pritisak.
**hipertònik** im. m. r. (grč.) - osoba koja boluje od povišenog krvnog pritiska.
**hipertròfija** im. ž. r. (grč.) - prekomjerno povećanje obima nekog organa ili tkiva (*hipertrofija* mišića); prenes. povećanje čega do nenormalno velikih razmjera.
**hipnotìzēr** im. m. r. (grč.) - onaj koji hipnotizira.
**hipnòtisānje/hipnotizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od hipnotisati/hipnotizirati.
**hipnòtisati/hipnotizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *hipnòtišēm/hipnotizīrām* - podrvrgnuti ili podvrgavati koga hipnozi; prenes. razg. oduševiti koga do stanja opčinjenosti; zaluditi, omađijati.



**hipnóza** im. ž. r. (grč.) - psihičko stanje slično snu, omamljenosti, izazvano sugestibilnom vještinom hipnotizera ili kojim drugim vidom sugestije.
**hipòdrom** im. m. r. (grč.) - teren za takmičenje u konjičkim sportovima.
**hipofíza** im. ž. r. (grč.) - žlijezda s unutrašnjim lučenjem čije izlučine potpomažu rad drugih hormonskih žlijezda.
**hipohòndrija** im. ž. r. (grč.) - umišljanje bolesti.
**hipotéka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *hipotéci* - zalaganje nekretnina koje omogućava zajmodavcu da naplati nenamirena potraživanja.
**hipotenúza** im. ž. r. (grč.) - najduža stranica pravokutnog trokuta.
**hipotètičan** prid. (grč.), odr. v. *hipotètičnī* - koji je zasnovan na hipotezi, na pretpostavci; hipotetski, hipotetički, pretpostavljajući.
**hipotètičkī** prid. odr. v. (grč.) - hipotetični.
**hipotéza** im. ž. r. (grč.) - pretpostavka za koju se misli da bi mogla biti istinita što se provjerava istraživanjem.
**hîr** im. m. r. (tur.), n. mn. *hírovi* - neposredni čin izliva emocija (iz obijesti, protesta i sl.); prohtjev, kapric, obijest.
**hiromàntija** im. ž. r. (grč.) - gatanje, odgonetanje sudbine iz linija na dlanu.
**hiròvit** prid. (tur.), odr. v. *hiròvitī* - koji je sklon hirovima i nepredvidivim prohtjevima; ćudljiv; plahovit, nagao.
**hìse** im. s. r. (ar.), g. jd. *hìseta* - dio npr. u zajedničkoj imovini, u porodičnom imetku.
**hisèdār/hisètār** im. m. r. (ar.-perz.) - onaj koji ima svoje hise (dio) u zajedničkoj imovini; suvlasnik.
**histèričan** prid. (grč.), odr. v. *histèričnī* - koji pati od histerije, koji je sklon jakom izlivu emocija.
**hìstērija** im. ž. r. (grč.) - duševni poremećaj s jakim izlivima emocija.
**històričār** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi historijom.
**històričārka** im. ž. r. (grč.) - žena historičar.
**hìstōrija** im. ž. r. (grč.) - skup znanja o razvitku prirode i ljudskog društva; naučno istraživanje i proučavanje događaja iz prošlosti, povijest.
**historìjāt** im. m. r. (grč.), g. jd. *historijáta* - bliži, iscrpniji opis slijeda nekog događaja, povjesnost.
**històrījskī** pridj. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na historiju; koji je ušao u historiju, povijesni.
**historiògraf** im. m. r. (grč.) - onaj koji piše o događajima iz historije i neposredno ih opisuje; povjesničar.
**historiògrafkinja** im. ž. r. (grč.) - žena historiograf.
**historiogràfija** im. ž. r. (grč.) - opisivanje prošlosti prema već uspostavljenoj metodologiji.
**historìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *historìzma* - historijsko prilaženje pojavama u prirodi i društvu; prenaglašeno uzimanje činjenica iz historije u proučavanju javnog i uopće društvenog života; riječ kojom je označena određena pojava iz prošlosti (npr. čifluk, kmet, buržoazija, komunistička internacionala, itd.).
**hȉtac** im. m. r., g. jd. *hȉca*, n. mn. *hȉci*, g. mn. *hȉtācā* - pucanj iz vatrenog oružja; zamah, bacanje u sportu.
**hȉtan** prid., odr. v. *hȉtnī* - koji se ne može odgoditi, koji ne trpi kašnjenje, urgentan, žuran.
**hȉtar** prid, odr. v. *hȉtrī* - koji se kreće brzo, koji brzo obavlja posao; brz.
**hȉtati** gl. nesvrš., prez. *hȉtām* - nastojati da se nešto što prije obavi, žuriti.
**hítiti** gl. nesvrš., prez. *hítīm* - brzo se kretati, hitati, žuriti.
**hȉtiti** gl. svrš., prez. *hȉtīm* - baciti, odbaciti od sebe; hitnuti.
**hȉtno** pril. - brzo, urgentno, na što brži način; bez imalo odgađanja.
**hȉtnuti** gl. svrš., prez. *hȉtnēm*, trp. prid. *hȉtnūt* - hititi, baciti.
**hitrìna** im. ž. r. - brzina, hitrost, hitroća.
**hȉtro** pril. - brzo, brzim kretnjama; okretno
**hitròća** im. ž. r. - hitrina, hitrost.
**hȉtrōst** im. ž. r., instr. jd. *hȉtrošću/ hȉtrosti* - osobina i svojstvo onoga što je hitro u kretanju ili u izvršavanju svojih poslova i obaveza, hitrina, hitroća.
**hizmèćār** im. m. r. (ar.-perz.), g. jd. *hizmećára* - onaj koji poslužuje, poslužitelj.

**hizmèćarka/hizmećàrica** im. ž. r. (ar.-perz.), dat jd. *hizmèćārki/hizmèćarici* - ona koja hizmeti, koja služi; sluškinja.
**hizmećárēnje** gl. im. s. r. (ar.-perz.) od hizmećariti.
**hizmećáriti** gl. nesvrš. (ar.-perz.), prez. *hizmèćārīm* - raditi za koga kao sluga; razg. pejor. osjećati poniženje u služenju drugome.
**hìzmet** im. m. r. (ar.) - služenje kome; pomaganje u obavljanju poslova ili kakvoj nevolji.
**hìzmetiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *hìzmetīm* - služiti kome; pomagati u obavljanju redovnih poslova, pomagati u kakvoj nevolji.
**hîža** im. ž. r., ekspr. - ob. kuća, dom.
**hlàče** im. ž. r. mn., gen. mn. *hlâčā* - dio odjeće koji pokriva donji dio tijela, do pasa; pantalone.
**hládan** prid., odr. v. *hlâdnī*, komp. *hlàdnijī* - koji ima nisku temperaturu; studen; prenes. koji je sabran i miran u neugodnim i neprijatnim situacijama; nezainteresovan, neljubazan.
**hladiònīk** im. m. r., g. jd. *hladioníka*; n. mn. *hladioníci*, g. mn. *hladioníkā* - uređaj za za hlađenje i čuvanje namirnica; frižider.
**hláđēnje** im. s. r. od hladiti.
**hláditi** (se) gl. nesvrš., prez. *hlâdīm (se)*, trp. prid. *hlâđen* - činiti da šta bude hladno; smanjivati toplotu izazivati ugodnost, činiti šta svježijim, prijatnijim za boravljenje; prenes. umirivati koga, stišavati ljutnju; postajati ravnodušan, gubiti početnu oduševljenost za nešto.
**hlâdno** pril. - bez uzbuđenja, s hladnoćom, ravnodušno, neljubazno.
**hladnòća** im. ž. r. - vremenske prilike s izrazito niskom temperaturom; studen; prenes. mirnoća i prisebnost duha u nelagodnim i osjetljivim situacijama; hladno držanje prema kome ili čemu; suzdržanost, neljubaznost.
**hlâdnjāk** im. m. r., n. mn. *hlâdnjāci* - posebno uređeno mjesto na otvorenom za zaštitu od sunca i za odmaranje; uređaj za hlađenje motora.
**hlépiti** gl. nesvrš., prez. *hlépīm* - jako željeti, čeznuti za čim; žuditi.
**hmȅlj** im. m. r., g. jd. *hmèlja* - industrijska biljka koja se upotrebljava kao sirovina u proizvodnji piva.
**hòbēr** im. m. r., n. mn. *hòberi/ hòberovi* - krijesta u pijevca; razg. vulg. dio ženskog polnog organa; himen, dražica.
**hȍbi** im. m. r. (engl.), g. jd. *hȍbija*, n. mn. *hȍbiji* - posao ili zanimanje kojim se ko bavi iz ličnog zadovoljstva a ne iz profesionalne obaveze.
**hóća** im. ž. r. - razg. ona koja nešto hoće; supr. *néća* ("ako neće *neća*, hoće *hoća*".).
**hôd** im. m. r., n. mn. *hódovi* - hodanje, koračanje; način hodanja i koračanja (npr. brz hod); rad neke mašine; prenes. kretanje u društvu, privredi, umjetnosti itd. (npr. privredni hod, hod po mukama).
**hòdāč** im. m. r., g. jd. *hodáča*, n. mn. *hodáči* - onaj koji hoda; sport. osoba koja se bavi hodanjem.
**hodàčica** im. ž. r. - ona koja hoda.
**hódānje** gl. im. s. r. od hodati.
**hódati** gl. nesvrš., prez. *hôdām* - kretati se na nogama, ići; savladavati određeni prostor hodanjem; raditi, obavljati šta, biti u funkciji.
**hòditi** gl. nesvrš., prez. *hòdīm* - ići hodati.
**hȍdnīk** im. m. r., nom mn. *hȍdnīci* - prva manja prostorija iza ulaza u kuću iz koje se ulazi u ostale prostorije.
**hȍdočasnīk/hodočàsnīk** im. m. r., g. jd. *hȍdočasnīka/hodočàsnīka*, n. mn. *hȍdočasnīci/hodočàsnīci* - onaj koji hodočasti, koji ide na hodočašće.
**hȍdočasnica/hodočàsnica** im. ž. r. - žena koja hodočasti.
**hȍdočasničkī/hodočàsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na hodočašće i hodočasnike.
**hȍdočašće/hòdočāšće** im. s. r. - putovanje na sveta mjesta motivirano pobožnošću i vjerom u svetost puta.
**hòdulje** im. s. r. mn., g. *hȍdūljā* - štule, dva duga štapa s ugrađenim prečkama za stopala koji služe za hodanje (npr. u cirkusu).
**hòdža** im. m. r. (perz.) - predvodnik vjerskog duhovnog života i praktikovanja islamskog obredoslovlja muslimana, imam.



**hódža** im. ž. r. (perz.) - lok. naziv za vjeroučiteljicu; bula.
**hòdžaluk/hodžàluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *hòdžaluci* - hodžinsko zvanje.
**hòdžarina/hodžàrina** im. ž. r. (perz.) - plata koju prima hodža; skupljeni novčani prilozi za hodžu tokom mjeseca ramazana i sl.
**hȍhštapler** im. m. r. (njem.) - onaj koji ostvaruje dobit vještim manipulacijskim trikovima i prevarama.
**hohštaplèrāj** im. m. r. (njem.), g. jd. *hohštaplerája* - postupci i posljedice onoga što čini hohštapler i hohštapleri.
**hòjrat** im. m. r. (grč.-tur.), g. mn. *hòjrātā* - osoba sklona svađi i priprostoj komunikaciji; prostak.
**hòjratka/hòjratkinja** im. ž. r. (grč.-tur.) - žensko sklono svađi i priprostoj komunikaciji, prostakuša.
**hòkēj** im. m. r. (engl.), g. jd. *hokéja* - vrsta sportske igre na ledu ili travi u kojoj se štapom za hokej nastoji ubaciti pločica u protivnički gol.
**hòkējskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na hokej.
**hokèjāš** im. m. r. (engl.) - igrač hokeja.
**hokèjāškī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na hokejaše i hokej.
**hòlding** im. m. r. (engl.), n. mn. *hòldinzi* - društvo, preduzeće koje ne proizvodi nego posjeduje dionice drugih preduzeća i upravlja njima.
**holestèrōl** im. m. r. (grč.) - povećana količina masti u krvi,masnoća u krvi.
**holokàust** im. m. r. (grč.) - hist. mit. spaljena žrtva prinošena bogovima ili dušama pokojnika; fašistički genocid nad Jevrejima u Drugom svjetskom ratu; uopće: masovno stradanje jednog naroda zbog vršenja zločina i genocida nad njim.
**hòlta** im. ž. r. (tur.) - ogrlica od bisera sastavljena od više niski.
**hȍmogēn** prid. (grč.), odr. v. *hȍmogēnī* - koji ima ista svojstva, koji je istovrsan, istorodan.
**homogenizácija** im. ž. r. (grč.) - homogeniziranje, gubljenje razlika i dobivanja istovrsnih svojstava (npr. u idejama, grupama i sl.); svjesno i dirigovano ujednačavanje ideja i postupaka u jednoj nacionalnoj grupi s određenim ciljem.
**homogenizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od homogenizirati.
**homogenizírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *homogenìzīrām* - pod pritiskom, prisilom nešto međusobno ujednačavati tako da se gube razlike i da se stvara istovrsnost, istorodnost.
**hȍmogenōst/homògēnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *hȍmogenošću/hȍmogenosti* i *homògēnošću/homògēnosti* - osobina onoga što je homogeno.
**homoseksuálac** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *homoseksuálca*, n. mn. *homoseksuálci*, g. mn. *homoseksuálācā* - onaj koji je spolno naklonjen osobama istoga spola; razg. vulg. peder.
**honòrār** im. m. r. (lat.), g. jd. *honorára* - novčana naknada za obavljeni posao koji se povremeno obavlja.
**honorírānje/honòrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od honorirati/honorisati.
**honorírati/honòrisati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *honòrirām/honòrišēm* - honorisati, platiti autoru honorar prema ugovoru za neki obavljeni posao ili za ustupljeno djelo.
**hȍra** im. ž. r. (grč.-lat.) - pogodno vrijeme, pravi čas za obavljanje kakvog posla (npr. hora za sjetvu).
**hôran** prid. (lat.), odr. v. *hȏrnī* - koji je spreman, raspoložen, odmoran, koji ima volju.
**hȏrda** im. ž. r. (mong.-tur.) - neorganizirana društvena grupacija; čopor, rulja; vojno-administrativna organizacija turansko-mongolskih nomada (*Zlatna Horda*, naziv za mongolsko-tatarsku državu iz 13. stoljeća).
**horìzont** im. m. r. (grč.), g. mn. *horizònātā/horìzonātā* - vidljiva granica između neba i zemaljske površine, obzor.
**horizontála** im. ž. r. (grč.) - vodoravna linija paralelna s linijom horizonta ili s površinom mirne vode.
**hòrizontalān** prid. (grč.), odr. v. *hȍrizontālnī* - koji je vodoravan; koji je u horizontali.
**hòrmōn** im. m. r. (grč.), n. mn. *hormóni*, g. mn. *hormónā* - tvar koju u organizmu izlučuju žlijezde i koja se putem krvi prenosi do organa u kojima djeluje.
**hòrmōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na hormone.

**horòsān** im. m. r. (perz.) - lijek iz Horosana (Perzija) koji se upotrebljava protiv glista u crijevima i za normalizaciju probavnog trakta; hist. vrsta teškog i skupog šala za opasivanje izrađivanog u Horasanu.

**hòroskop/hòroskop** im. m. r. (grč.) - predviđanje sudbine i karakterizacija ličnosti na osnovu položaja zvijezda u času rođenja; raspored, konfiguracija planeta, Sunca i Mjeseca na nebu u određeno vrijeme.

**hòroz** im. m. r. (perz.), n. mn. *hòrozi* - pijetao, kokot; dio puške.

**hô-rûk** uzv. - uzvik kojim se podstiče na istovremeno zajedničko podizanje tereta ili u nekom drugom fizičkom poslu.

**hòstel** im. m. r. (engl.) - prenoćište, konačište, pansion (za studente, radnike i sl.).

**hòstija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *hòstījā* - hist. životinja koja se ubijala uz posebne obrede; okrugli tanki listić od pšeničnog brašna koji kod katolika služi za pričešćivanje; vrsta reklamnih naljepnica u obliku hostije, okrugle etikete i sl.

**hòšaf** im. m. r. (perz.) - kompot od izvarena voća; suho voće (šljive, jabuke, kruške, itd.).

**hošahàna** im. ž. r. (perz.) - posebno izgrađena peć (uz kuću, voćnjak, u bašči i sl.) za sušenje voća; pušnica.

**hòšgeldija/hòšđeldija** im. ž. r. (perz.-tur.) - dobrodošlica.

**hòtel** im. m. r. (fr.), n. mn. *hotèli*, g. mn. *hotélā* - posebna, namjenski napravljena zgrada s različitim ugostiteljskim uslugama (svratište, prenoćište, mjesto za boravak, ishranu, odmor itd.).

**hotelìjēr** im. m. r. (fr.), n. mn. *hotelijéri* - vlasnik ili upravnik hotela.

**hotelìjērka** im. ž. r. (fr.) - vlasnica ili direktorica hotela.

**hotelijérstvo** im. s. r. (fr.) - privredni lanac hotela i poslova vezanih za hotelsko ugostiteljstvo.

**hòtēlskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na hotel.

**hrákānje** gl. im. s. r. od hrakati.

**hrákati** gl. nesvrš., prez. *hrâčēm* - vulg. odstranjivati sluz iz grla hračućim istiskivanjem zraka.

**hrâm** im. m. r., n. mn. *hrámovi* - mjesto za obavljanje različitih oblika pobožne molitve i bogoslužja (politeistički hram, crkva, džamija, sinagoga i dr.); važno mjesto iz neke oblasti gdje se stiču najvažnija, najljepša, vrhunska saznanja o svijetu i životu (npr. hram umjetnosti, hram nauke itd.).

**hrámānje** gl. im. s. r. od hramati.

**hrámati** gl. nesvrš., prez. *hrâmām/hrâmljēm*, glag. pril. sad. *hrámajūći/hrámljūći* - zbog kakvog oštećenja, ozljede ne hodati normalno, naginjati se u hodu, šepati; prenes. zaostajati za drugima.

**hrànilac** im. m. r., g. jd. *hrànioca*, n. mn. *hrànioci* - hranitelj, onaj koji koga izdržava, koji za sebe i za druge zarađuje i osigurava hranu i ostalo za nesmetani život.

**hrànitelj** im. m. r., g. jd. *hrànitelja* - hranilac.

**hranitèljica/hrànitēljka** im. ž. r., dat. jd. *hranitèljici/hrànitēljki* - ona koja nekoga izdržava, koja zarađuje i osigurava hranu i sl.

**hránjēnje** gl. im. s. r. od hraniti.

**hrániti** (se) gl. nesvrš., prez. *hrânīm (se)*; glag. pril. sad. *hránēći (se)*, trp. prid. *hrânjen* - davati kome hranu direktno u usta; zarađujući osiguravati kome hranu, izdržavati koga; opskrbljivati korisnim, hranjivim sastojcima (npr. biljku); lično uzimati i konzumirati hranu, npr. dobro se *hraniti*.

**hrânjenīk** im. m. r., n. mn. *hrânjenīci* - onaj koji se hrani ili kojeg hrane (npr. usvojeno dijete, kojemu su nebiološki roditelji omogućili potrebne uvjete za život).

**hräpav** prid., odr. v. *hräpavī* - koji je neravne površine.

**hrâst** im. m. r., n. mn. *hrástovi* - visoko listopadno drvo široke krošnje čiji je plod žir.

**hràstovina** im. ž. r. - građa pripravljena od hrastova drveta; hrastova šuma, hrašće.

**hrâšće** zb. im. s. r. - hrastova šuma, hrastovina.

**hȑbat** im. m. r., g. jd. *hȑpta/hȑbata*; g. mn. *hȑbātā/hȑptōvā* - leđa; istaknuti izduženi dio brda ili gorja; dio knjige na kojem su sastavljeni listovi.

**hȑčak** im. m. r., g. jd. *hȑčka*, n. mn. *hȑčci* - poljski glodar poznat po tome što skuplja hranu u kesicama kraj usta; prenes. čovjek koji marljivo skuplja i čuva zalihe hrane i, općenito, materijalna dobra.

**hȑđa** im. ž. r., vok. jd. *hȑđo*, g. mn. *hȑđā* - tanka navlaka na željezu nastala oksidacijom, djelovanjem vode ili soli; prenes. nadošla nevolja, bijeda; pejor. osoba pokvarena karaktera i ponašanja, nevaljalac, nitkov.

**hrȅn** im. m. r., g. jd. *hrèna* - povrtna biljka pikantna okusa, upotrebljava se kao začin jelima.

**hrènōvka** im. ž. r., dat. jd. *hrènōvki* - vrsta kobasice od posebno mljevena mesa, izdužena oblika koja se jede skuhana.

**hrestomàtija** im. ž. r. (grč.) - zbirka izabranih tekstova iz određene naučne discipline, književnosti ili koje druge oblasti; čitanka.

**hrîd** im. m. r., g. jd. *hrîdi* - isturena i strma kamena gromada, stijena koja strši, hridina.

**hrìdina** im. ž. r. - hrid.

**hrípānje** gl. im. s. r. od hripati.

**hrípati** gl. nesvrš., prez. *hrîpām*, glag. pril. sad. *hrípajūći* - ispuštati pri disanju hrapav šum iz pluća i bronhija.

**hrìpav** prid., odr. v. *hrìpavī* - koji hripa.

**hrípavac** im. m. r., g. jd. *hrípāvca*, n. mn. *hrípāvci*, g. mn. *hrípavācā* - akutna zarazna bolest grla i disajnih organa, izaziva grčevit, hripav kašalj.

**Hrìst/Krìst** im. m. r. (grč.), g. jd. *Hrìsta/Krìsta* - osnivač kršćanskog učenja (vjerovjesnik Îsā u islamu).

**hrìšćanin/kȑšćanin** im. m. r., n. mn. *hrìšćani/kȑšćani* - vjernik hrišćanin pravoslavac i vjernik kršćanin katolik.

**hrišćànstvo/kršćànstvo i hrišćánstvo/kršćánstvo** im. s. r. - ukupnost vjere, vjerovanja i kulturno-civilizacijskih tekovina i posebnosti u hrišćanskoj pravoslavnoj i kršćanskoj katoličkoj religioznosti.

**hȑka** im. ž. r. (ar.) - haljinka za gornji dio tijela sastavljena od raznih tkanina i naložena pamukom, često odjeća derviša i drugih mistika; pamuklija; iznosani, ishabani ogrtač koji se nosi radi privremene zaštite od vjetra, kiše ili studeni.



**hȑkāč** im. m. r., g. jd. *hrkáča* - onaj koji hrče, čije hrkanje ometa drugima miran san.

**hȑkānje** gl. im. s. r. od hrkati.

**hȑkati** gl. nesvrš., prez. *hȑčēm/hȑčēm*, onom. - ispuštati pri spavanju hrapav zvuk iz grla i nosa.

**hȑljēnje** gl. im. s. r. od hrliti.

**hȑliti** gl. nesvrš., prez. *hȑlīm*, glag. pril. sad. *hȑlēći* - ići s radošću prema nekome ili nečemu; stremiti.

**hrȍm** im. m. r. (grč.) - rjeđe: krom, hem. element.

**hrȍm** prid., odr. v. *hrȍmī* - kojem je jedna noga oštećena, što se vidi dok hoda; šepav.

**hromatìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *hromatìzma*, g. mn. *hromatìzāmā* - rjeđe: kromatizma, svojstvo bijele zrake da se razlaže u više različitih boja.

**hromírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *hròmīrām* - rjeđe: kromirati, prevlačiti ili prevući po čemu hrom.

**hromòzōm** im. m. r. (grč.), n. mn. *hromozómi* - rjeđe: kromozom, štapićaste sastavine u ćelijskoj jezgri u organizmu, prijenosnici nasljednih svojstava.

**hrònīčār** im. m. r. (grč.) - rjeđe: kroničar, pisac hronike; onaj koji redovno prati i bilježi događaje.

**hrònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. hrònici - rjeđe: kronika, tekst u kojem su vremenskim slijedom ubilježeni i opisani događaji; rubrika u novinama ili elektronskim medijima u kojoj se prate i bilježe određeni događaji.

**hronòlogija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: kronologija, iznošenje događaja prema vremenskom redoslijedu.

**hȑpa** im. ž. r., g. jd. *hȑpe*, g. mn. *hȑpā* - više čega nabacano u neredu na jednom mjestu; gomila, npr. hrpa pijeska.

**hȑpimicē** pril. - na neorganizirani način, poput gomile.

**hȑskānje** gl. im. s. r. od hrskati.

**hȑskati** gl. nesvrš., prez. *hȑskām* - lomiti, mrviti zubima nešto krto, lahko lomljivo, hrskavo, hrumati (*hrskati* keks).

**hȑsnuti** gl. svrš., prez. *hȑsnēm* - up. hrskati.

**hȑsuz** im. m. r. (tur.) - lopov, kradljivac; uopće: onaj koji svojim postupcima

pravi nered u ustaljenim društvenim normama; nevaljalac.

**hrsùzluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *hrsùzluci* - ono što učini hrsuz; krađa, lopovština, nevaljalstvo.

**hȑšum** im. m. r. (perz.) - povika na koga, bijes, ljutnja.

**hrûšt** im. m. r., n. mn. *hrúštevi/hrúštovi* - vrsta biljnog insekta, čija larva dostiže dužinu do 5 cm i koji se javlja kao veliki štetočina; vrsta domaće, kalemljene trešnje, jedra i sočna okusa.

**hȑt** im. m. r., n. mn. *hȑtovi* - brzi lovački pas vitka tijela, udubljena trbuha, dugih nogu.

**Hȑvāt** im. m. r., g. jd. *Hrváta* - pripadnik hrvatskog naroda.

**Hrvàtica** im. ž. r. - pripadnica hrvatskog naroda.

**Hȑvatska** im. ž. r. - evropska država na sjeverozapadu Balkana.

**hȑz** im. m. r. (ar.), n. mn. *hȑzovi* - poštenje, čast, obraz.

**hȑzānje** gl. im. s. r. od hrzati.

**hȑzati** gl. nesvrš., prez. *hȑžēm*; glag. pril. sad. *hȑžūći,* onom. - glasati se hrzanjem.

**htijènje** gl. im. s. r. od htjeti - namjera da se šta učini, postigne, ostvari.

**htjȅti** gl. nesvrš., prez. *hòću* (*ću*), *htjȅdnēm*, aor. *htjȅdoh/htjȅh*, imperf. *hòtijāh/ hòćāh*, glag. pril. sad. *htìjūći/ hòtēći*; glag. pril. pr. *htjȇvši/hòtjēvši*; glag. pridj. rad. *htȉo*, *htjȅla* - imati i pokazivati volju za čime; namjeravati što; biti saglasan da što bude, složiti se sa čime.

**húčānje** gl. im. s. r. od hučati.

**húčati** gl. nesvrš., prez. *húčīm*, glag. pril. sad. *húčēći* - dok teče snažno šumiti (o rijeci).

**hùdām** im. m. r. (ar.) - poslušni džin (duh) koji služi onome koji saziva džine.

**hudžèra** im. ž. r. (ar.) - sporedna soba uz kuhinju koja služi kao ostava.

**hȕj** uzv. - ob. fuj, uzvik iražavanja nezadovoljstva, odvratnosti, gađenja prema čemu; nar. uzvik kojim se odgone jastrebovi i druge ptice grabljivice od domaćih pernatih životinja (huj-huj!)..

**hûj** im. m. r. - jednokratno hujanje vjetra.

**hȕja** im. ž. r. (perz.) - stanje srditosti; ljutnja, nervoza, stanje naljućenosti.

**hujàli** prid. (perz.-tur.) - koji je sklon huji; ljut.

**hûk** im. m. r., n. mn. *hûci/húkovi* - hujanje ili hučanje koje se slijeva u jedinstveni šumni slijed (*huk* vjetra; *huk* vodopada).

**húkānje** gl. im. s. r. od hukati.

**húkati** gl. nesvrš., prez. *hûčēm*, glag. pril. sad. *húčūći*, onomat. - snažno ispuhivati vruć dah u dlanove radi zagrijavanja; ispuštati glas sličan glasanju ćuka ili sove.

**húknuti** glag. svrš., prez. *hûknēm* - up. hukati.

**hùktati** gl. nesvrš., prez. *hȕkćēm* - uzvikivati *hu-hu* u derviškom obredu zikru, zazivati Božije ime, Božiju ljubav i pomoć; pejor. beznadežno što potraživati, beskorisno se u čemu glasno prenemagati ("*Hukći* ti kol'ko hoćeš, nema fajde").

**hulefái-rāšīdīn/hulefái-r-rāšīdīn** im. m. r. (ar.) - prva četvorica halifa u povijesti islama, neposredno nakon smrti vjerovjenika Muhammeda a. s.

**hȕlja** im. m. i ž. r., g. mn. *hûljā* - nečastan i nepošten čovjek; nevaljalac, pokvarenjak, nitkov.

**hùmān** prid. (lat.), odr. v. *hùmānī* - koji je čovječan, ljudski; čovjekoljubiv.

**humànist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *humànistē* - onaj koji je u ideji i djelu privržen općeljudskim vrijednostima i to neposredno pokazuje.

**humanìstica/humanìstkinja** im. ž. r. (lat.) - žena humanist.

**humanìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *humanìzma*, g. mn. *humanìzāmā* - učenje i praksa da sve mora počivati na čovjekovoj prirodi i da je čovjek mjera svih stvari; hist. evropski kulturni pokret, od početka 14. st. do kraja 15. st., koji je u centar svijeta i mijena u svijetu stavio čovjeka i koji se borio za očuvanje i afirmaciju klasične kulture i tradicije; opć. čovječnost, ljudskost u neposrednim postupcima; humanost.

**hùmānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *hùmānošću/hùmānosti* - osobina onoga koji je human; svojstvo onoga što je humano.

**humanìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na humanizam i humaniste; koji je iz vremena humanizma i renesanse.



**húrija** im. ž. r. (ar.), g. mn. *húrijā* - putena ljepotica u dženetu (raju).

**huríjet** im. m. r. (ar.) - sloboda.

**húrijskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na huriju.

**hùrma** im. ž. r. (perz.) - biljka iz tropskog roda palmi, plod te biljke; datula.

**hurmàdžik** im. m. r. (perz.-tur.) n. mn. *hurmàdžici* - hurmašica.

**hurmàšica** im. ž. r. (perz.-tur.) - vrsta zalivenog slatkiša porijeklom s Orijenta čiji su osnovni sastojci brašno, šećer, maslo, kiselo mlijeko ili sirće, koji se poredaju u tepsiji, u obliku hurme, odakle je dobiveno ime, te, nakon pečenja, zaliju agdom.

**hùtba** im. ž. r. (ar.), g. mn. *hùtbī* - vjerski edukativni govor imama (hatiba) petkom i u vrijeme obavljanja bajram-namaza s minbera u džamiji.

**hùzūr** im. m. r. (ar.), g. jd. *huzúra* - dokolica, odmor, ljenčarenje.

**hvála** im. ž. r. - izrečeno lijepo mišljenje o čemu; hvaljenje, zahvalnost, priznanje.

**hváldžija** im. m. r. (bos.-tur.) - onaj koji se previše hvali; hvalisavac.

**hvàlilac/hvàlitelj** im. m. r., g. jd. *hvàliocal/hvàlitelja*, n. mn. *hvàlioci/hvàlitelji*, g. mn. *hvàlilācā/hvàlitēljā* - onaj koji mnogo hvali.

**hvalìsānjė** gl. im. s. r. od hvalisati se.

**hvalìsati se** gl. nesvr., prez. *hvàlišēm se*; glag. pril. sad. *hvàlišūći se* - neodmjereno hvaliti samoga sebe; odavati se samohvali i isključivo isticati svoje vrline, vrijednosti i rezultate; hvastati se.

**hvalìsavac** im. m. r., g. jd. *hvalìsāvca*, n. mn. *hvalìsāvci*, g. mn. *hvalìsavācā* - onaj koji se previše hvali, koji u svemu prvenstveno ističe svoje vrline, ulogu i zasluge; hvaldžija

**hvàlitelj** im. m. r. - hvalilac.

**hváljēnje** gl. im. s. r. od hvaliti.

**hváliti (se)** gl. nesvrš., prez. *hvâlīm (se)*, glag. pril. sad. *hválēći (se)*, trp. prid. *hvâljen* - isticati čija dobra svojstva i osobine; pretjerivati u isticanju vlastitih svojstava, osobina, zasluga i rezultata.

**hvȁstati** se gl. nesvrš., prez. *hvȁstām se*, glag. pril. sad. *hvȁstajūći se* - hvalisati se, isticati u svemu isključivo sebe i svoje vrline, vrijednosti.

**hvàtānje** gl. im. s. r. od hvatati.

**hvàtati (se)** gl. nesvrš., prez. *hvàtām (se)*, glag. pril. sad. *hvàtajūći (se)* - nastojati što uzeti ili zgrabiti rukama ili čim drugim; loviti šta ili koga; priljubljivati se uz nešto, rukama dohvaćati mjesto boli na svome tijelu, obuhvatati se oko čega; vulg. dodirivati se, pipati, stiskati tijelom u svrhu seksualnog uzbuđivanja i privoljavanja.

# I

**I i** - fonema, glas, vokal, samoglasnik prednjeg reda, trinaesto slovo abecede, dvadeset šesto slovo azbuke.

**i** vezn. - povezuje dvije ili više riječi, sintagmi ili sintagmatskih sklopova u određenom govornom nizu.

**ìako** vezn. - u dopusnom značenju (*Iako* je bilo nevrijeme, krenuli su na put).

**ibádet** im. m. r. (ar.) - ukupni sistem vjerskih obredoslovnih obaveza u islamu i njihovo prakticiranje u svakidašnjem životu.

**ibádetiti** gl. nesvrš., prez. *ibàdetīm* - provoditi ibadet, obavljati revnosno sve postavljene vjerske islamske dužnosti.

**ibadètlija** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *ibadètlije* - musliman koji revnosno obavlja sve vjerske obaveze predviđene ibadetom.

**îbis** im. m. r. - mistička ptica.

**Ìblīs** im. m. r. (ar.), g. jd. *Iblísa* - melek (anđeo) koji se, prema islamu, nije htio pokloniti čovjeku (Ademu, prvom čovjeku i prvom vjerovjesniku u islamu, i njegovoj družici Havvi), samozavjetujući se da će do Sudnjega dana širiti nered i smutnju na zemlji; šejtan, đavo, sotona.

**Ibráhim** im. m. r. (ar.) - muslimansko muško ime, jedan od poznatijih vjerovjesnika u islamskom učenju (bibl. Abraham ili Avram), praotac Arapa i Jevreja.

**ìbret** im. m r. (ar.) - životna pouka, ilustrativni iskustveni primjer.

**ìbretiti se** gl. nesvrš. (ar.), prez. *ìbretīm se* - čuditi se nekom iznenadnom stečenom iskustvu.

**ìbrīk** im. m. r. (perz.), n. mn. *ibríci* - bakrena posuda za vodu valjkasta oblika i uska grla, na čijem je vrhu poklopac kupasta oblika.

**ibrìšim** im. m. r. (ar.) - tanki svileni konac za vezenje.

**ibrišìmli** prid. (ar.-tur.) - koji se odnosi na ibrišim, svilenkast.

**ìčijī** zamj. - bilo čiji, ma čiji, čiji god.

**ìčkija** im. ž. r. (tur.) - alkoholno piće; strast za nečim do stanja opjanjenosti.

**íće** im. m. r. - ono što se jede, hrana.

**ìći** gl. nesvrš., prez. *ìdēm*, gl. pril. sad. *ìdūći*, gl. pril. pr. *ìšāvši*, gl. prid. rad. *ìšao* - općenito: kretati se u nekom smjeru; hodati.

**ìćindija** im. ž. r. (tur.) - ikindija.

**ìćrām** im. m. r. (ar.-tur.) - ikram, čast, počast, gošćenje.

**idára** im. ž. r. (ar.) - izdržavanje; snabdijevanje, opskrba.

**idèāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *ideála* - najbolja i najljepša projekcija nečega, savršenstvo, uzor kojemu se teži.

**ìdealan** prid. (lat.), odr. v. *ìdealnī* - koji se odnosi na ideal, koji odgovara idealu, savršen, bez greške.

**idealìst(a)** im. m. r. - onaj koji svijet i zbivanja oko sebe vidi u idealnom obliku i sadržaju, onaj koji je u svome ponašanju pošten, bezazlen, naivan, pristaša idealizma u filozofiji.

**ideàlistkinja/ideàlistica** im. ž. r. - ona koja je idealist.

**idealizácija** im. ž. r. - predstavljanje nečega u boljem, savršenijem, idealnijem obliku nego što je u stvarnosti.

**idealìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *idealìzma*, n. mn. *idealìzmi*, g. mn. *idealìzāmā* - filozofsko učenje kojim se stvarnost promatra u ozračju i u kontekstu ideja, stav kojim se vlastito mišljenje o svijetu i životu podvrgava nekom projiciranom idealu, shvaćanje umjetnosti i dr. kao neposredni izraz određenog ideala.

**idealizírānje/idealizovānje** gl. im. s. r. (grč.) od idalizirati/idealizovati.



**idealizírati/idealizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *idealìzirām/idealizujēm* - zanositi se nečim i prikazivati to u idealnoj slici.

**ìdeālno** pril. - tako da je nešto idealno, savršeno.

**idéja** im. ž. r. (grč.) - zamisao, misaono oblikovanje čega, neposredno nadahnuće, izazvani podsticaj.

**ìdējnī** prid. odr. v. (grč.) - što se odnosi na ideju (*idejni* projekt).

**idéjnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *idéjnošću/idéjnosti* - svojstvo onoga što je prožeto idejom.

**idèntičan** prid. (lat.), odr. v. *idèntičnī* - potpuno jednak, istovjetan (*identičan* pojam, *indetični stavovi*).

**idetificírānje/idèntifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od indentificirati/indentifikovati.

**identificírati/identifikovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *identificìrām/identifikujēm (se)* - smatrati, prepoznati, prepoznavati šta identičnim, istovjetnim, izjednačiti se/izjednačavati se.

**identifikácija** im. ž. r. (lat.) - poistovjećivanje, izjednačavanje, prepoznavanje, utvrđivanje identiteta.

**identìtet** im. m. r. (lat.), g. jd. *identitéta*, g. mn. *identitétā* - istovjetnost, skup činjenica, osobina, svojstava itd. po kojima su neko biće, predmet, pojava itd. različiti od bilo kojega drugog bića, predmeta ili pojave.

**ideòlog** im. m. r. (grč.) - nosilac jednog određenog ideološkoga mišljenja i aktivni zagovarač njegova praktičnog primjenjivanja.

**ideològija** im. ž. r. (grč.) - ukupnost pojmova i konstrukcijā u različitim oblicima svijesti u cilju njihova praktičnog primjenjivanja, ukupnost filozofskih, društvenih, političkih, moralnih, religijskih i dr. ideja u jednom povijesnom razdoblju ili u jednoj društvenoj grupaciji (npr. komunistička *ideologija*).

**ideològijskī** prid. odr. v. (grč.) - što se odnosi na ideologiju.

**ideòloškī** prid. odr. v. (grč.) - ono što se odnosi na ideologiju i na ideologe kao nosioce određene ideologizirane svijesti.

**ìdēt** im. m r. (ar.) - određeni vremenski period (četiri mjeseca) u kojemu žena, prema islamskome šerijatskom pravu, nakon smrti muža ili nakon razvoda, ne može sklopiti novi brak.

**idìla** im. ž. r. (grč.) - uopće: sretan, izvrstan sklad i ugođaj u životu; prirodni sklad i ravoteža; nježan zaljubljenički život udvoje; lirska pjesma nastala u antičkoj Grčkoj s pomenutim osobinama.

**idìličan** prid. (grč.), odr. v. *idìličnī* - što po svojim osobinama sliči i podsjeća na idilu.

**idìličnōst** im. ž. r., instr. jd. *idìličnošću/idìličnosti* - stanje u kojem se manifestuje idila.

**idìōm** im. m. r. (lat.), g. jd. *idióma*, g. mn. *idiómā* - posebni jezički oblik, prepoznatljivi jezik nekog kraja ili, pak, pojedinoga govornika, posebni izraz u nekom jeziku koji je teško prevodiv ili neprevodiv na druge jezike, izraz vezan za neku posebnu oblast (muzički *idiom*, folklorni *idiom*).

**idìot** im. m. r. (lat.) - osoba duhovno zaostala u razvoju; glupa, neinteligentna osoba, koja se ponaša primitivno, koja čini razne nevaljaštine i nepodopštine.

**idiòtija** im. ž. r. (grč.) - idiotizam, najteži stupanj duševne zaostalosti, bolesno stanje svijesti u nekom pojedinačnom ili društvenom ponašanju.

**idiotìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *idiotìzma* - duševna zaostalost stečena u djetinjstvu, idiotija, (razg.) velika glupa, promašena zamisao ili konkretni postupak s mogućim neugodnim posljedicama.

**idìotskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na idiote.

**idìotski** pril. - na način idiota, na idiotski način.

**ìdōl** im. m. r. (grč.) - figura ili kip kojem se pripisuju uzvišena, božanska svojstva, koji simbolizira neku višu, natprirodnu silu i koji se obožava; prenes. osoba koju obožavaju (up. glumac idol).

**idolàtrija** im. ž. r. (grč.) - kultno poštivanje kipova, slika, određenih predmeta kojima se pripisuju nadnaravne, božanske moći; idolopoklonstvo, pretjerano uzdizanje nekoga ili nečega i neposredno odnošenje prema njemu kao prema idolu.

**ìdūćī** prid. odr. v. - koji je na redu, koji upravo slijedi, slijedeći.

**idžázet** im. m. r. (ar.) - dopuštenje, dozvola.

**idžtìhad** im. m r. (ar.) - samostalni trud i rješavanje vjerskih pitanja u islamu na temelju šerijatsko-pravnih izvora u Kur'anu i Hadisu.

**ifrìzluk** im. m. r. (ar.-tur.) - potpadnutost pod djelovanje zlog džina, demona; srdžba, bijes.

**ìftār** im. m. r. (ar.), g. jd. *iftára* - završetak dnevnog posta u islamu, vrijeme kaed se onaj koji posti može omrsiti.

**iftìra** im. ž. r. (ar.) - potvora, kleveta.

**idìrot** im. m. r. (tur.) - ljekovita biljka aromatična lišća.

**ìgalo** im. s. r. (grč.), g. jd. *ìgala* - šljunkovita obala.

**ìgbāl** im. m. r. (ar.), g. jd. *igbála* - sreća.

**ȉgda** pril. - ikada, nekada.

**ȉgdje** pril. - bilo gdje.

**ìgla** im. ž. r., g. mn. *ìgālā/igálā* - šiljata metalna alatka sa ušicama koja služi za šivanje; dio nekih aparata (up. gramofonska *igla*, magnetska *igla*).

**ȉglast** prid., odr. v. *ȉglastī* - koji je sličan igli; koji je pokriven ili je u obliku igala (grana bora, kaktus).

**ìglenī/iglènī** prid. odr. v. - koji je dio igle (up. *iglene* uši)

**ìglica** im. ž. r., dem. - mala igla, najsitniji list na grani četinara (*iglice* bora).

**ìgličast** prid., odr. v. *ìgličastī* - koji je nalik iglici/iglicama.

**ìgličav** prid., odr. v. *ìgličavī* - koji je pokriven iglicama, koji je u obliku iglica.

**ìglo** im. s. r. (engl.) - nastamba Eskima sačinjena od leda i snijega.

**ìglūn** im. m. r., g. jd. *iglúna* - riječna riba sabljarka.

**ignoráncija** im. ž. r. (lat.) - ponašanje prema nekom kao da ne postoji; namjerno ili nenamjerno zanemarivanje informacija, važnih pojedinosti i činjenica.

**ignòrant** im. m. r. (lat.) - onaj koji nešto ignoriše, koji šta ne uzima kao važno.

**ignorírānje/ignòrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od ignorirati/ignorisati.

**ignorírati/ignòrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ignòrirām/ignòrišēm* - namjerno ili podsvjesno ne htjeti prihvatiti ili uzeti u obzir određena znanja i činjenice o nekome ili nečemu.

**ìgra** im. ž. r., g. jd. *ìgrī*, g. mn. *igárā* - fizička ili intelektualna aktivnost radi zabave i rekreacije, slična aktivnost koja u sportskim i drugim oblastima podrazumijeva nadmetanje u sportskim i drugim vještinama uz neposredno poštivanje određenih takmičarskih pravila; gluma na filmu ili u pozorištu itd.

**ìgrāč** im. m. r., g. jd. *igráča* - učesnik u igri, član tima u sportskim nadmetanjima.

**igràčica** im. ž. r. - žena igrač.

**ìgrāčka** im. ž. r., dat. jd. *ìgrački* - predmet namijenjen za igru.

**ìgrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na igrače.

**ìgrāčki** pril. - na način igrača, kao igrač.

**ìgrāčnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se igraju hazardne igre, ob. kockarnica.

**ìgrāćī** prid. odr. v. - ono što se odnosi na igru ili što služi za igru (*igraće* karte, *igraći* sto).

**ìgralīšnī** prid. odr. v. - ono što se odnosi na igralište.

**ìgralīšte** im. s. r. - prostor uređen za sportsku i dr. igru, teren (košarkaško *igralište*, *igralište* za djecu).

**ȉgrānje** gl. im. s. r. od igrati.

**igraónica** im. ž. r. - posebni ograđeni ili koji drugi prostor predviđen za igru, prostorija za igru.

**ȉgrati (se)** gl. nesvrš., prez. *ȉgrām (se)*, gl. pr. sad. *ȉgrajūći (se)* - provoditi vrijeme u igri; nastupati protiv druge sportske ekipe; skakati u mjestu; glumiti u predstavi; ponašati se neozbiljno, igrajući se doći u životnu opasnost.

**ȉgrokāz** im. m. r. - jednostavni pozorišni komad.

**ìgumān** im. m. r. (grč.) - starješina pravoslavnog manastira.

**igumànija** im. ž. r. (grč.) - starješina u ženskom pravoslavnom manastiru.

**ȉh** uzv. - npr. za pojačavanje pohvale (Ih! To je bilo nešto.), opovrgavanje kakvog izraza (u zn. Nije valjda! Nemoj ti meni!) itd.

**ìhrām** im. m. r. (ar.) - bijeli nesašiveni ogrtač koji nose muslimanski hodočasnici (hadžije) u Meki u vrijeme obreda hadža ili u neko drugo vrijeme prilikom posjete Kabi.



**ihtìjār** im. m. r. (ar.), n. mn. *ihtijári* - stari čovjek kojem je potrebna socijalna i medicinska zaštita.

**ihtiòlog** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi ihtiologijom.

**ihtiològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem riba.

**ihtiològījskī** prid. odr. v. (grč.) - što je u vezi s ihtilogijom, ihtiološki.

**ihtiòlōškī** prid. odr. v. (grč.) - što je u vezi s ihtiolozima koji se bave proučavanjem riba.

**ijékavac** im. m. r. - onaj koji u govoru i pisanju upotrebljava ijekavicu.

**ijékavica** im. ž. r. - govor u kojem se na mjestu praslav. glasa "jat" izgovara *ije* i *je* (b*ije*lo, m*je*ra).

**ijékāvka** im. ž. r. - ona koja u govoru i pisanju upotrebljava ijekavicu.

**ijékavskī** prid. - koji se odnosi na (i)jekavicu.

**ijékavski** pril. - kao ijekavac, na način ijekavaca.

**ȉjū** uzv. - izraz zadovoljstva, podvriskivanja (npr. pri igranju u kolu).

**ȉkad(a)** pril. - bilo kad(a), ma kad(a).

**ȉkakāv** zamj. - u zn. izriče nepostojanja drugog ili ravnoga po kakvoći, bilo kakav, kakav god.

**ȉkāko** pril. - načinski prilog kojim se izriče krajnja ili jedina mogućnost, na bilo koji način, bilo kako.

**ȉkamo** pril. - bilo kamo, igdje.

**íkavica** im. ž. r. - govor u kojem se umjesto praslav. glas "jat izgovara sa *i* (*bilo* prema ijekavskom *bijelo*).

**ikavìzam** im. m. r., g. jd. *ikavìzma*, g. mn. *ikavìzāmā* - riječ u kojoj je prasl. "jat" zamijenjeno sa *i* (*cvit, lip, svit*).

**ikìndija** im. ž. r. (tur.) - ićindija, svakodnevna molitva u islamu koja se obavlja od sredine između podneva i zalaska sunca i traje sve do večernje molitve (akšam), "druga molitva".

**ȉko** zamj. - barem neko, makar ko, bilo ko (nema govora da to *iko* zna).

**ȉkojī** zamj. - ijedan, ikakav, ma bilo koji.

**ìkona** im. ž. r. (grč.) - slika svetaca ili određenih likovno predočenih biblijskih prizora prema pravilima ortodoksnih crkava; prenes. popularan i istaknuti lik u određenom društvenom kontekstu (pop-*ikona*, *ikona* našeg vremena).

**ìkonica** im. ž. r., dem. - mala ikona, sličica na displeju preko koje se ulazi u kompjuterske programe i fajlove.

**ikonobórac** im. m. r., g. jd. *ikonobórca*, g. mn. *ikonobóràcā* - onaj koji osuđuje pobožničko klanjanje ikonama; ikonoklast, onaj koji se bori protiv gotovih mišljenja i istina u društvu.

**ikonobórstvo** im. s. r. - pokret ikonoboraca.

**ikonogràfija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje i opis ikona i, općenito, slikarskih djela objedinjenih sličnom tematikom i simbolima.

**ikonòstas** im. m. r. (grč.) - pregrada u pravoslavnoj crkvi koja dijeli svetište od prostora za vjernike.

**ȉkra** im. ž. r. plur. tantum - riblja jajašca, mrijest.

**ìkrār** im. m. r. (ar.) - očitovanje, priznanje, odluka.

**ìkrām** im. m. r. (ar.-tur.) - ićram, čast, počast, gošćenje.

**ȉkre** im. s. r. - poglavlje (súra) u Kur'anu za koje se, u islamu, vjeruje da su njegove uvodne rečenice (ajeti) početak Božijeg objavljivanja Kur'ana poslaniku Muhamedu a. s.

**ȉkrica** im. ž. r. - mala ikra; ličinka trakavice u posljednjem stadiju razvoja.

**ȉkričavōst** im. ž. r., instr. jd. *ȉkričavošću/ȉkričavosti* - stanje onog što je ikričavo, što je zaraženo ikricama (bolest svinja i goveda).

**ȉkud(a)** pril. - u bilo kojem smjeru, bilo kuda, ma kuda.

**ìlādž** im. m. r. (ar.), n. mn. *iládži* - lijek.

**ìlādžli** prid. (ar.-tur.) - ljekovit.

**iláhija** im. ž. r. (ar.) - pjesma napisana i muzički uobličena, u svrhu slavljenja Boga.

**ilegála** im. ž. r. (lat.) - nezakonita tajna politička ili druga djelatnost koja djeluje protiv vladajućeg režima, ilegalnost.

**ilegálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *ilegálca*, g. mn. *ilegálci*, g. mn. *ilegálācā* - pripadnik ilegale, onaj koji je protivnik vladajućeg režima.

**ȉlegālan** prid., odr. v. *ȉlegalnī* - koji je nezakonit prema važećim društvenim zakonima i standardima, koji se skriva od vlasti i sl.

**ilegálnōst** im. ž. r., instr. jd. *ilegálnōšću/ ilegálnōsti* - stanje ili osobina ono što nije javno društveno prihvaćeno, što je ilegalno, ilegala.
**ìlegitīman** prid. (lat.), odr. v. *ìlegitīmnī* - koji se ne uklapa u postojeće zakonske okvire, nelegitiman.
**ili** vezn. - označava mogućnost realizacije jednog od dvaju paralelnih sadržaja (*ili* jedan, *ili* drugi).
**ilìdža** im. ž. r. (tur.) - izvor ljekovite vruće vode, toplice, banja (up. naziv za mjesto Ilidža kod Sarajeva).
**Ìlīr** im. m. r., ž. r. *Ìlirka*, n. mn. *Ìlīri* - pripadnik naroda koji je naseljavao Balkanski poluotok prije romanizacije i, kasnije, procesa slavenizacije prostora Balkanskog poluostrva.
**ilírac** im. m. r., ž. r. *ìlirka*, g. jd. *ilírca*, n. mn. *ilírci*, g. mn. *ilīrācā* - pripadnik ili sljedbenik ilirizma, pokreta u Hrvatskoj u 19. st. pod vodstvom Ljudevita Gaja.
**ilìričkī** prid. odr. v. - arh. ilirski.
**ilirìzam** im. m. r. - ukupnost onoga što je u politici i kulturi bilo vezano za ilirski pokret u Hrvatskoj u 19. st.
**ìlīrskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Ilire kao na prastanovnike Balkana, koji se odnosi ilirizam, na ilirski pokret u 19. st., ilirički.
**ilírstvo** im. s. r. - ukupnost kulturno-političkih spoznaja i osjećanja što ih je u sebi nosio ilirski pokret, ilirizam.
**iliti** vezn. (arh.) - ili, drugim riječima, drukčije rečeno.
**ilmìhal** im. m. r. (ar.) - početnica osnovnih znanja islamske vjeronauke i obredoslovlja.
**ilmíja** im. ž. r. (ar.) - muslimanski duhovnici, Udruženje muslimanskih vjerskih službenika.
**ìlovača/ìlovača** im. ž. r. - vrsta gline (služi, npr. za proizvodnju cigle).
**ìlovast** prid. - u kojemu ima određena količina ilovače, koji je poput ilovače.
**ìlum** im. m. r. (ar.), n. mn. *ìlumi* - znanje, ukupnost pojedinačnog ili općeg znanja
**ìluminácija** im. ž. r. (lat.) - ukrašavanje knjiga pisanih rukom ili drugih predmeta..
**iluminírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ilumìnirām* - ukrasiti šta iluminacijama.
**ilùmli** prid. (ar.-tur) - koji je pun znanja, koji je naročito učen i obrazovan (*ilumli* alim).
**ilustrácija** im. ž. r. (lat.) - prigodna slika, skica ili crtež uz tekst, dodatno objašnjenje u obliku komentara.
**ìlustratīvan** prid. odr. v. *ìustrativnī* - koji služi kao ilustracija, koji neposredno objašnjava ili na što ukazuje (*ilustrativan* primjer).
**ilùstrātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji ilustrira, umjetnik koji crta ili izrađuje ilustracije.
**ilustrírānje/ìlustrovānje** gl. im. s. r. (lat.) od ilustrirati/ilustrovati.
**ilustrírati/ìlustrovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.) prez. *ilùstrīrām/ìlustrujēm* - ukrasiti što odgovarajućim ilustracijama, uslikati, oslikati, navesti kao slikovit primjer radi boljeg razjašnjenja, rasvjetljenja i sl.
**ìlūzija** im. ž. r. (lat.) - uzaludna nada, lažno iščekivanje, zavaravanje, privid.
**iluziònist(a)** im. m. r. (lat.) - osoba koja se profesionalno bavi iluzionizmom, tj. izvođenjem iluzionističkih vještina; onaj koji je podlegao iluzijama i za kojeg više nema šanse da se vrati realnom životu.
**iluziònistica/iluziònistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena iluzionist.
**ìluzōran** prid. - koji se zasniva na iluzijama, neostvariv, varljiv.
**imaginácija** im. ž. r. (lat.) - mašta, uobraženje, sposobnost zamišljanja i mišljenja u predodžbama, slikama ili metaforama.
**ìmalo** pril. - makar malo, bar malo.
**ìmām** im. m. r. (ar.) - muslimanski duhovni vođa, predvodnik u džematu u zajedničkim molitvama i svim drugim poslovima vezanim za organizacijsku strukturu Islamske zajednice.
**imámet** im. m. r. (ar.) - imamsko zvanje; prostor zvaničnoga duhovnog uticaja islamskog službenika imama.
**imámiti** gl. nesvrš. (ar.) - biti imam u džematu, obavljati redovnu imamsku djelatnost, predvoditi zajedničku molitvu muslimanskih vjernika.
**ímān** im. m. r. (ar.) - vjerovanje.
**ímanski** prid. odr. v. - ono što se odnosi na iman.



**imanèntan** prid. (lat.), odr. v. *imanèntnī*- koji je sadržan u biti neke pojave, koji potiče iz neke pojave ili je tom pojavom ograničen.
**ìmānje** im. s. r. - posjedovanje čega (*imanje* razumijevanja).
**imánje** im. s. r. - posjed, imovina, imetak.
**imáret** im. m. r. (ar.), n. mn. *imáreti* - javna dobrotvorna kuhinja za siromašne građane, putnike namjernike, učenike medresa i dr.
**ìmati** gl. nesvrš., prez. *ìmām* - biti vlasnik nečega, posjedovati (npr. imanje).
**ìmbecīl** im. m. r. (lat.) - osoba zaostala u mentalnom razvoju; onaj koji svojim ponašanjem odaje utisak mentalno zaostale osobe.
**ìmbecīlan** prid. (lat.), odr. v. *ìmbecīlnī* - koji je mentalno zaostao; koji se ponaša kao mentalno zaostala osoba.
**ìme** im. s. r., g. jd. *ìmena*, g. mn. *iménā* - riječ kojom nešto imenujemo (npr. ime neke osobe).
**ìmela** im. ž. r. - zimzelena parazitska biljka na voćkama i drugim stablima.
**ìmendān** im. m. r. - dan u kojem se, u kršćanskoj tradiciji, proslavlja krsno ime.
**ìmenica** im. ž. r. - promjenljiva vrsta riječi kojom se označavaju bića, predmeti, pojmovi, radnje, stanja, svojstva itd.
**ìmeničkī** prid. odr. v. - što se odnosi na imenice, što pripada imenicama, imenski.
**ìmenīk** im. m. r., n. mn. *ìmenīci* - knjiga koja sadrži sređeni popis imena prema nekom zvaničnom redoslijedu (npr. po abecedi).
**ìmenovānje** gl. im. s. r. - zvanično postavljanje na određenu dužnost (*imenovanje* vlade).
**ìmenovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ìmenujēm* - navesti ili navoditi nečije ime, postaviti ili postavljati koga na određeni društveni i dr. položaj i dužnost (*imenovati* ministre u vladi).
**imétak** m. m. r., g. jd. *imétka*, n. mn. *iméci*, g. mn. *ìmētākā* - ukupnost onoga što se posjeduje, imovina.
**imigrácija** im. ž. r. (lat.) - nastanjivanje u drugoj zemlji, useljenje.
**imigrírānje** gl. im. s. r. od imigrirati.
**imigrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *imìgrīrām* - useliti se u drugu zemlju.
**imìgrant** im. m. r. (lat.) - osoba koja je uselila u stranu zemlju, useljenik.
**imitácija** im. ž. r. (lat.) - ono što je napravljeno, izrađeno, učinjeno prema određenom uzoru bez vlastite kreativnosti i nadahnuća, ono što se lažno prikazuje onim što u stvarnosti nije, oponašanje.
**imìtātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji imitira, koji se imitacijom bavi kao vještinom.
**imobilizírānje** gl. im. s. r. od imobilizirati.
**imobilizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *imobilizirām* - staviti izvan funkcije.
**imobílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *imobílnošću/imobílnosti* - osobina onoga što je imobilizirano, stavljeno izvan funkcije.
**imòvina** im. ž. r. - ono što se ima u vlasništvu, imetak, posjed.
**ìmovīnskī** prid. odr. v. - što se odnosi na imovinu.
**ìmperatīv** im. m. r. (lat.) - glagolski oblik za izricanje zapovijedi, zapovijedni način.
**ìmperatīvan** prid., (lat.) odr. v. *ìmperatīvnī* - koji je obavezujući, koji je neupitan i neodložan.
**ìmpērīja** im. ž. r. (lat.) - državna tvorevina na kojoj je na čelu imperator, carevina; simbol nekog oblika moći (npr. industrijska *imperija*).
**imperijàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *imperijàlistē* - onaj koji je na čelu imperije; onaj koji je pristalica imperijalizma.
**imperijalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *imperijalizma*, g. mn. *imperijalizāmā* - težnja jedne države ili drugog oblika moći da gospodari tuđim državnim prostorima, narodima, kulturama, privrednim i drugim životnim resursima.
**implikácija** im. ž. r. (lat.) - ono što je sadržano, obuhvaćeno, što se podrazumijeva, ali nije rečeno, što će biti neizbježna posljedica.
**imponírānje/ìmponovānje** gl. im. s. r. od imponirati/imponovati.
**imponírati/ìmponovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *impònīrām/ìmponujēm* - ostavljati

poštujući i zadivljujući utisak svojim dobrim odlikama i vrlinama.

**ìmport** im. m. r. (lat.) - uvoz; ono što je odnekud došlo, što nije domaće.

**impotèncija** im. ž. r. (lat.) - spolna nemoć, nesposobnost; prenes. nekreativnost (spisateljska *impotencija*).

**impotèntan** prid. (lat.), odr. v. *impotèntnī* - koji je u stanju impotencije, koji je spolno ili stvaralački nesposoban, nemoćan, nekreativan.

**impozàntan** prid. (fran.), odr. v. *impozàntnī* - koji imponira, koji svojom pojavom ostavlja snažan utisak, zadivljujući, silan.

**impregnácija** im. ž. r. (lat.) - sloj onog čime je šta impregnirano.

**impregnírānje** gl. im. od impregnirati.

**impregnírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *imprègnīrām* - premazati nešto zaštitnim sredstvom (katran, lak i sl.) kako ne bi propadalo.

**imprèsija** im. ž. r. (lat.) - utisak, dojam, ono što je doživljeno neposredno, putem osjetila, a ne putem logičkog rasuđivanja.

**impresionírānje** gl. im. s. r. (lat.) od impresionirati.

**impresionírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *impresiònīrām*, gl. pril. sad. *impresionírajūći* - izazvati ili izazivati živ i snažan utisak (impresiju).

**impresionìzam** im. m. r. (fran.) - pravac u likovnoj umjetnosti gdje dominira težnja ka slobodnom i nesputanom izražavanju svega što je oko vidjelo i čula doživjela, razg. zaključivanje na osnovu neposrednih utisaka, bez oslanjanja na materijalne činjenice i metodologiju.

**ìmpresīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìmpresīvnī* - koji ostavlja živ i snažan utisak.

**improvizácija** im. ž. r. (lat.) - nešto što je urađeno ili napravljeno na brzinu, bez priprema i planova.

**improvizírānje/ìmprovizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od improvizirati/improvizovati.

**improvizírati/ìmprovizovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *improvìzīrām/ìmprovizujēm*, gl. pril. sad. *improvizírajūći/ ìmprovizujūći* - napraviti šta bez prethodnih priprema.

**ìmpuls** im. m. r. (lat.), g. mn. *ìmpūlsā* - početni podsticaj da bi se pokrenulo neko tijelo i sl., signal.

**ìmpulsīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìmpulsīvnī* - koji brzo reagira, bez prethodnog razmišljanja, koji je nagao, sklon brzoj svađi.

**impulsívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *impulsívnošću/impulsívnosti* - svojstvo onoga što je impulsivno.

**imputírānje** gl. im. s. r. od imputirati.

**imputírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *impùtīrām* - neopravdano šta kome ili čemu pripisivati.

**ìmsāk** im. m. r. (ar.), n. mn. *ìmsāci* - vrijeme početka muslimanskog posta.

**ìmūćan** prid. odr. v. *ìmūćnī* - koji je dobroga imovnog stanja, koji posjeduje velika materijalna dobra, dobrostojeći, bogat čovjek.

**ìmūn** prid. (lat.), odr. v. *ìmūni* - koji ima imunitet.

**imunìtēt** im. ž. r. (lat.) - med. sposobnost organizma da se odupre zaraznim bolestima; povlašteni položaj kad je u pitanju zakon (npr. diplomatski *imunitet*).

**ìnāče** pril. - drukčije, na drugi način, u protivnom.

**inàčica** im. ž. r. - ono što je različito po obliku a isto u značenju, dublet.

**ìnād/ìnāt** im. m. r. (tur.) - tvrdoglavo postupanje suprotno volji drugih, radi očuvanja vlastitog ponosa, ili uslijed oholosti, samoljublja i sl., prkos.

**ináćenje/inádenje** gl. im. s. r. (tur.) od inatiti/inaditi.

**ináditi/inátiti (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *ìnadīm/ìnatīm* - prkositi kome ili čemu, tjerati inad.

**inàdljiv/inàtljiv** prid. (tur.), odr. v. *inàdljivī/inàtljivī* - koji se voli inatiti, svadljiv

**inádžija/ináčija** im. m. r. (tur.) - onaj koji tjera inad, koji tvrdoglavo ustrajava u svome mišljenju i stavovima.

**inaugurácija** im. ž. r. (lat.) - svečano otvorenje; svečano uvođenje u posao, ustoličenje; dodjeljivanje časti.

**ìnaugurālan** prid. (lat.), odr. v. *ìnaugurālnī* - koji se odnosi na inauguraciju, pristupni, nastupni.

**inaugurírati/inaugùrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *inaugùrīrām/inaugùrišēm* - obaviti svečano otvaranje čega; postaviti koga na položaj, ustoličiti; navijestiti šta.



**ìncest** im. m. r. (lat.) - spolni odnos s bližim krvnim srodnikom, rodoskrvnuće.

**incìdent** im. m. r. (lat.), g. jd. *incìdenta*, g. mn. *incìdenātā* - iznenadni, nepredviđeni, nemili događaj.

**incìdntan** prid. (lat.), odr. v. *incìdentnī* - koji je sklon činjenju incidenata, przničav.

**ìndeks** im. m. r. (lat.), g. mn. *indēksā* - sadržaj, registar imena; broj koji u postocima pokazuje uzastopne promjene unutar neke ekonomske pojave (*indeks* privrednog rasta); studentska knjižica u koju se upisuju semestri, predmeti, ocjene i sl.

**ìndīcija** im. ž. r. (lat.) - znak na osnovu kojeg se može predvidjeti ishod, izvesti zaključak itd.

**indiferèntan** prid. (lat.), odr. v. *indifèrentnī* - koji je ravnodušan, nezainteresian, koji ničim ne pokazuje svoju naklonost.

**ìndigo** im. m. r. (šp.) - modroljubičasta boja nazvana po istoimenoj biljci iz koje se svojevremeno dobivala, posebni papir koji se stavlja između dvaju papira radi pravljenja kopija na pisaćoj mašini.

**Indíjac** im. m. r., g. jd. *Indíjca* - stanovnik Indije, onaj koji svojim izgledom i vanjštinom upućuje da je porijeklom iz Indije.

**Ìndījka** im. ž. r. – stanovnica Indije.

**Indijánac** im. m. r., ž. r. *Indijanka*, g. jd. *Indijánca*, n. mn. *Indijánci*, g. mn. *Indìjānācā* - pripadnik starosjedilačkog stanovništva Sjeverne i Južne Amerike.

**indìjānskī** prid. - što je porijeklom od Indijanaca ili što se odnosi na Indijance.

**ìndījskī** prid. odr. v. - što se odnosi na Indiju ili Indijce (*indijski* čaj).

**indikácija** im. ž. r. (lat.) - oznaka, znak, polazišna osnova za neki zaključak, mišljenje, sumnju i sl.

**indìkātor** im. m. r. (lat.) - sprava ili aparat kojim se registriraju trenutna stanja neke pojave, pokazatelj.

**indiskrècija** im. ž. r. (lat.) - odavanje tajni, nepristojna radoznalost i otvorenost.

**indiskrètan** prid. (lat.), odr. v. *indiskrètnī* - koji je nametljivo i nepristojno radoznao, koji ne zna čuvati povjerenu tajnu.

**indispònīrān** prid. (lat.), odr. v. *indispònīrānī* - koji je bezvoljan, nepripremljen za predviđeni posao, neraspoložen.

**indispònīrānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *indispònīrānošću/indispònīrānosti* - bezvoljnost, neraspoloženost.

**ìndividuālan** prid. (lat.), odr. v. *ìndividuālnī* - koji je ličan, osoben, pojedinačan, samostalan i nezavisan u odnosu na drugog.

**ìndividuālno** pril. (lat.) - samo za sebe, na svoj vlastiti način, zasebno.

**individuàlist(a)** im. m. r. (lat.) - pristaša i pobornik individualizma, onaj koji svojom naravi, javnim ponašanjem, sklonostima, iznesenim stavovima izdvaja od drugih, osoba nesklona organiziranim društvenim oblicima života.

**individualizácija** im. ž. r. (lat.) - izdvajanje jedinke ili neke posebnosti prema određenim istaknutijim svojstvima.

**individualìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *individualìzma*, g. mn. *individualìzāmā* - teorija prema kojoj se na pojedinca gleda kao na najveću društvenu vrijednost, nedostatak osjećanja za šire društvene potrebe i za solidarnost s drugima.

**indivíduum** im. m. r. (lat.) - svaka samostalno postojeća i, u društvenom ili prirodnom kontekstu, izdvojena ličnost, posebnost, organizam i sl.; pejor. beznačajna ličnost, ličnost u koju se sumnja.

**Indoevrópljani** im. m. r. - zajedničko ime za pripadnike naroda koji govore jezike iz indoevropske porodice jezika (naprimjer, indijski jezici, perzijski, slavenski, romanski, germanski jezici itd.).

**indolèncija** im. ž. r. (lat.) - ravnodušnost prema radu i obavezama, nehaj, nemarnost.

**indològija** im. ž. r. - proučavanje jezika i kulture Indije.

**indùkcija** im. ž. r. (lat.) - donošenje zaključaka polazeći od pojedinačnih slučajeva prema općim zakonitostima, fiz. izazivanje električne struje u provodniku njegovim kretanjem u magnetskom polju ili promjenom magnetskog polja oko njega.

**ìnduktīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìnduktīvnī* - što se odnosi na indukciju, u čemu se dolazi do zaključaka na osnovu pojedinčanih slučajeva (*induktivna* metoda).

**indùstrija** im. ž. r. (lat.) - ukupnost mehaničko-proizvodnog procesa u prerađivanju sirovina ili proizvoda u gotovi proizvod (npr. teška *industrija*, metalna *industrija*, prehrambena *industrija* i sl.).

**industrijálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *industrijálca*, g. mn. *industrìjālācā* - vlasnik industrijskog preduzeća ili istaknutiji preduzetnik u industrijskom procesu.

**industrijalizácija** im. ž. r. (lat.) - proces osnivanja, postavljanja, organiziranja industrije u jednoj zemlji ili regiji.

**indùstrījskī** prid. odr. v. (lat.) - ono što se odnosi na industriju, što je neposredni dio industrijskog procesa (*industrijska* proizvodnja, *industrijska* sirovina, *industrijska*, biljka, *industrijski* centar, itd.).

**indùstrījski** pril. (lat.) - kao u industriji, na industrijski način.

**Ìndžīl** im. m. r. (ar.) - jedna od četiri velike Knjige Božije u islamu (Tevrat, Zebur, Indžil, Kur'an); Evanđelje u kršćanskom učenju.

**inèrcija** im. ž. r. (lat.) - fiz. svojstvo tijela da zadrži stanje mirovanja ili kretanja; prenes. odsustvo volje za kretanjem ili sudjelovanjem u nekoj akciji, tromost, nevoljnost.

**inèrtan** prid. (lat.), odr. v. *inèrtnī* - koji je bez inicijative, nepoduzetan, trom.

**ìnfantīlan** prid. (lat.), odr. v. *ìnfantīlnī* - koji se ponaša djetinjasto, nezreo.

**ìnfarkt** im. m. r. (lat.), g. jd. *ìnfarkta*, g. mn. *ìnfārktā/infarkātā* - žarište odumiranja u organima uslijed poremećaja krvotoka, tromboze i sl. (*infarkt* srca, *infarkt* pluća).

**infèkcija** im. ž. r. (lat.) - prodiranje zaraznih mikroorganizama u tkivo, zaraza.

**infektòlog** im. m. r. (lat.-grč.), n. mn. *infektòlozi* - ljekar koji se bavi liječenjem zaraznih bolesti.

**infektològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - proučavanje i liječenje zaraznih bolesti.

**ìnferiōran** prid. (lat.), odr. v. *ìnferiōrnī* - koji je slabiji, niži, manje vrijedan u odnosu na druge.

**inferiórnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *inferiórnošću/inferiórnosti* - svojstvo manje vrijednosti i podređenosti u odnosu na druge, supr. superiornost.

**inficíránje** gl. im. s. r. od inficirati.

**inficírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *infìcīrām* - uzrokovati infekciju, zaraziti.

**inflácija** im. ž. r. (lat.) - prekomjerno štampanje novca što smanjuje njegovu vrijednost.

**inflácījskī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na inflaciju.

**inflácījski** pril. (lat.) - kao inflacija, na način inflacije.

**ìnflatōran** prid. (lat.), odr. v. *inflatōrnī* - koji je dio ili posljedica inflacije.

**influènca** im. ž. r. (lat.) - akutna bolest izazvana prehladom (s velikom vrućicom i klonulošću).

**informácija** im. ž. r. (lat.) - obavijest, poruka; izvještaj.

**informácījskī** prid. (lat.) odr. v. - što se odnosi na informaciju, što je dio informacije, informacioni.

**ìnformaciōnī** prid. odr. v. (lat.) - informacijski.

**informàtičār** im. m. r. (lat.) - onaj koji se bavi informatikom.

**informàtika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *informàtici* - ukupnost znanja o obradi, korištenju i primjeni informacija.

**ìnformatīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìnformatīvnī* - koji sadrži informacije, koji je u službi imanja i davanja informacija.

**Informbìrō** im. m. r. (fran.), g. jd. *Informbiroa* - Informacioni biro, vrhovno tijelo komunističkih partija SSSR-a i drugih zemalja unutar Varšavskog pakta osnovano radi jedinstvenoga idejnopolitičkog rada i djelovanja (1947-1953) u kojem su glavnu riječ imali ruski komunisti.

**informírānje/infòrmisānje** gl. im. s. r. (lat.) od informirati/informisati.

**informírati/infòrmisati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *infòrmīrām/infòrmišēm (se)* - dati, davati ili dobiti, dobivati informaciju, obavijestiti (se).

**infrastruktúra** im. ž. r. (lat.) - temeljna ekonomska i organizaciona podloga za neku veću, obuhvatniju, visoko razvijenu proizvodnu ili koju drugu djelatnost (vodovodna i kanalizaciona mreža, elektrifikaciona mreža, saobraćajnice, itd.).



**infùzija/infūzija** im. ž. r. (lat.) - unošenje tekućine, obogaćene solju i glukozom, u bolesni ili iscrpljeni organizam radi nadoknade gubitka krvi i vode.

**ingenióznōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *ingenióznošću/ingenióznosti* - naglašena darovitost u nekom poslu ili u iznošenju stavova, domišljatost, razboritost, oštroumnost.

**ìngeniōzan** prid. (lat.), odr. v. *ìngeniōznī* - koji je naglašeno darovit, domišljat, razborit, oštrouman.

**ingeréncija** im. ž. r. (lat.) - sudjelovanje u čemu, uplitanje u šta radi ostvarivanja uticaja, učešće.

**inhalácija** im. ž. r. (lat.) - udisanje pare, plinova ili tekućina raspršenih u kapljice radi olakšavanja disanja i liječenja.

**inhàlātor** im. m. r. (lat.) - sprava za liječenje āgl. im. s. r. (lat.) od inhalirati.

**inhalírati se** gl. nesvrš. (lat.), prez. *inhàlīrām se* - udisati, uvlačiti u disajne organe paru ili raspršene kapljice tekućine radi liječenja.

**înī** zamj. - drugi, ostali.

**inicijáli** im. m. r. mn. (lat.) - početna slova imena i prezimena.

**inicijatíva** im. ž. r. (lat.) - početni korak u nekom radu, pobuda, podstrek.

**inicìjātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji podstiče, koji pobuđuje, podstrekač.

**inicírānje** gl. im. s. r. (lat.) od inicirati.

**inicírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inìcīrām* - podsticati, podstaći, pokretati, pokrenuti.

**injèkcija** im. ž. r. (lat.) - med. ubrizgavanje rastopine lijeka u tijelo pomoću igle; prenes. dati čemu početni stimulans u radu i djelovanju (dati injekciju).

**Ìnke** m. m. r. - naziv za pripadnike etničke skupine Kečua-Indijanaca u Južnoj Americi.

**inkarnácija** im. ž. r. (lat.) - utjelovljenje, ovaploćenje, oličenje.

**inkarnírānje** gl. im. s. r. (lat.) od inkarnirati.

**inkarnírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inkàrnīrām* - utjelovljavati, utjeloviti.

**inkàsātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji prikuplja novac od dužnika (npr. za potrošenu struju).

**inkasírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inkàsīrām* - prikupljati ili prikupiti novac za pruženu uslugu, naplatiti.

**inkògnito** pril. (lat.) - pod lažnim imenom, daleko od očiju javnosti, tajno, skriveno, krišom.

**inkomodácija** im. ž. r. (lat.) - pravljenje smetnji, dosađivanje i ometanje čije udobnosti.

**inkomodírānje** gl. im. s. r. (lat.) od inkomodirati.

**inkomodírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inkòmodīrām* - narušavati nečiji komoditet, ometati, smetati, izgubiti komoditet, biti doveden u stanje uznemirenosti.

**ìnkompatibīlan** prid. (lat.), odr. v. *ìnkompatibīlnī* - koji se ne slaže s čime, koji nije u suglasju, nespojiv, nezdruživ.

**inkompatibílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *inkompatibílnošću/inkompatibílnosti* - stanje onoga što je inkompatibilno, što je s čime nespojivo, nezdruživo, što se ne može usuglasiti.

**inkongruèntan** prid. (lat.), odr. v. *inkongruèntnī* - koji je nepodudaran, nesuglasan, nekongruentan.

**inkorporácija** im. ž. r. (lat.) - uključenje ili uključivanje u određeni proces ili sistem.

**inkorporírānje** gl. im. s. r. (lat.) od inkorporirati.

**inkorporírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inkorpòrīrām* - uključiti u neki proces ili sistem, učiniti da šta postane sastavni dio cjeline, pripojiti, ujediniti.

**inkubácija** im. ž. r. (lat.) - vrijeme koje protekne od trenutka zaraze nekom bolešću do prvih simptoma oboljenja.

**inkùbātor** im. m. r. (lat.) - uređaj za njegovanje pilića i druge peradi umjetnim putem; aparat u porodilištu za njegovanje nedonoščadi.

**inkunàbule** im. ž. r. mn. (lat.) - prvi otisci knjiga iz vremena kad je pronađen štamparski stroj (do g. 1500).

**inkvizícija** im. ž. r. (lat.) - ustanova Katoličke crkve koja je u Srednjem vijeku, putem sistematske ideološke špijunaže, prokazivala i kažnjavala heretike i heretička učenja; prenes. zagrizeno istraživanje javnog mnjenja koje se provodi

grubim metodama i ugrožava slobodu mišljenja.

**ìnoča** im. ž. r. - druga žena, pored već postojeće supruge.

**inojèzičkī** prid. - koji se odnosi na drugi jezik, drugojezički.

**inkorespòdent** im. m. r. (lat.) - osoba koja vodi korespodenciju, prevodilac (u preduzeću ili političko-diplomatskoj misiji).

**inòkosan** prid. (crk.-slav.), odr. v. *inòkosnī* - koji u različitim poslovima, međusobnim odnosima, obavezama, nadležnostima i sl. djeluje sam, pojedinačan (*inokosni* poslovodni organ).

**inovácija** im. ž. r. (lat.) - obnova, obnavljanje, promjena.

**inòvātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji inovira, pronalazač, izumitelj.

**inovírānje** gl. im. s. r. (lat.) od inovirati.

**inovírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *inòvīrām*, gl. pril. sad. *inovírajūći* - uvoditi inovacije, obnoviti, obnavljati.

**ìnozēmnī** prid. - koji je iz inozemstva, inostrani.

**inozémstvo** im. s. r. - inostranstvo, prostori drugih zemalja, strane zemlje, tuđina.

**ìnsān** im. m. r. (ar.) - čovjek, osoba.

**insaníjet** im. m. r. (ar.) - ljudstvo, čovječnost.

**ìnsānskī** prid. (ar.), odr. v. - što se odnosi na insana, čovječiji, ljudski.

**inscenácija** im. ž. r. (grč.-lat.) - oprema i kulise za scenu u teatru i sl.

**inscenírānje** gl. im. s. r. (grč.-lat.) od inscenirati.

**inscenírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.-lat.), prez. *inscènīrām* - prilagoditi književno djelo za za pozorišnu izvedbu, prenes. izvesti neku gestu ili predstavu s namjerom da se ko dovede u zabludu.

**ìnsekt** im. m. r. (lat.), g. mn. *ìnsekātā* - kukac (pčele, mravi, leptiri itd.).

**insektìcīd** im. m. r. (lat.) - sredstvo za uništavanje insekata.

**ìnsert** im. m. r. (lat.), g. jd. *ìnserta*, g. mn. *ìnserātā/ìnsērtā* - što je umetnuto (filmski *insert*).

**insinuácija** im. ž. r. (lat.) - lažna optužba da bi se koga okrivilo, potvora, kleveta.

**insinuírānje** gl. im. s. r. (lat.) od insinuirati.

**insinuírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *insinùīrām*, gl. pril. sad. *insinuírajūći* - navoditi ili navesti lažnu misao, lažnu predodžbu ili informaciju, potvarati, potvoriti, podmetati, podmetnuti.

**insistírānje** gl. im. s. r. (lat.) od insistirati.

**insistírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *insìstīrām* - biti ustrajan u svojim zahtjevima, ne popuštati.

**inspèkcija** im. ž. r. (lat.) - nadziranje procesa rada (u preduzeću, školi, ustanovi i sl.), nadzorna služba.

**ìnspektor** im. m. r. (lat.) - osoba zadužena za nadgledanje rada i poštovanje uspostavljenih pravila rada i ponašanja, nadzornik, nadziratelj.

**inspektòrāt** im. m. r. (lat.) - služba za obavljanje inspekcijskih poslova, nadzorništvo, nadgledništvo.

**inscipìjent** im. m. r. (lat.), g. mn. *incipìjenātā* - osoba u teatru zadužena nadzirati poslove iza pozornice.

**inspirácija** im. m. r. (lat.) - iznenadni unutarnji podsticaj za duhovni i stvaralački rad, nadahnuće.

**inspirírānje/inspìrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od inspirirati/inspirisati.

**inspirírati/inspìrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *inspìrīrām/inspìrišēm*, gl. pril. sad. *inspirírajūći/inspìrišūći* - podsticati ili podstaknuti na duhovni i stvaralački zanos, nadahnuti.

**instalácija** im. ž. r. (lat.) - ukupnost međusobno povezanih uređaja u nekom sistemu (npr. električna instalacija).

**instalàtēr** im. m. r. (lat.) - osoba zadužena za provođenje instaliranja.

**instalírānje** gl. im. s. r. od instalirati.

**instalírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *instàlīrām*, gl. pril. sad. *instalírajūći* - postavljati instalaciju, uvezivati uređaje u sistem; uvesti koga u novu radnu dužnost, ustoličiti.

**instànca** im. ž. r. (lat.) - hijerahijski nivo (npr. u vlasti, sudstvu, politici, administraciji).

**ìnstinkt** im. m. r. (lat.), g. jd. *ìnstinkta*, g. mn. *ìnstinkātā* - urođena osobina koja omogućava da se što predvidi, predosjeti; urođeni nagon kojim se čovjek služi nesvjesno i bez razmišljanja, intuicija.



**ìnstinktīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìnstiktīvnī* - koji se odnosi na instikt.

**ìnstinktīvno** pril. (lat.) - pomoću instikta, nagonski.

**institúcija** im. ž. r. (lat.) - ustanova, zavod; prenes. izraz za čovjeka čiji angažman premašuje radne mogućnosti pojedinca.

**ìnstitucionālan** prid. (lat.), odr. v. *ìnstitucionālnī* - koji je postavljen i uređen prema propisima institucije.

**instìtut** im. m. r. (lat.) - ustanova od posebnog značaja za neku oblast (npr. za nauku, odgoj i sl.), zavod.

**instìtūtskī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na institut, što pripada institutu.

**instìtūtski** pril. (lat.) - kao institut, na način instituta.

**instruírānje** gl. im. s. r. (lat.) od instruirati.

**instruírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *instrùīrām/instrùišēm* - davati upute, upućivati, davati sate iz neke naučne, nastavne, praktične i dr. oblasti, podučavati.

**instrùkcija** im. ž. r. (lat.) - uputa, pouka, nalog za obavljanje nekog posla, podučavanje izvan redovne nastave (*instrukcije* iz matematike).

**ìnstruktīvan** prid. (lat.), odr. v. *ìnstruktīvnī* - koji sadrži instrukciju, koji je poučan (*instruktivna* nastava).

**ìnstruktor** im. m. r. (lat.) - onaj koji daje instrukcije.

**instrùment** im. m. r. (lat.), g. mn. *instrùmenātā* - sredstvo, oruđe za rad (u laboratoriji, ordinaciji i sl.); dokument ili propis koji ima pravno djelovanje; prenes. osoba koja djeluje prema nečijim uputama ili uticajem (*instrument* u službi vladajuće oligarhije).

**instrumentácija** im. ž. r. (lat.) - prilagođavanje kompozicija za muzičke instrumente; korištenje, upotreba instrumenata.

**instrumentalizácija** im. ž. r. (lat.) - prenes. upotreba u ciljane, praktične, uglavnom u pogrešne svrhe (politička *instrumentalizacija*), manipulacija.

**instrumentalizírānje** gl. im. s. r. (lat.) od instrumentalizirati.

**instrumentalizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *instrumentalìzīrām* - upotrebljavati, upotrijebiti, koristiti, iskoristiti, manipulirati u svrhu neke ideološke, političke itd. opcije.

**instrumèntārīj** im. m. r. (lat.) - ukupnost instrumenata za neku djelatnost ili posao.

**ìnšālāh (inšallah)** uzv. (tur.-ar.) - akobogda (ako Bog da), dao Bog pa da bude tako.

**ìntaktan** prid. (lat.) - koji je nedirnut, netaknut.

**intàrzija** im. ž. r. (lat.) - ukrašavanje drvenih predmeta različitim dodacima od metala, slonove kosti, drveta i sl.

**integrácija** im. ž. r. (lat.) - spajanje dijelova u cjelinu (*integracija* društva).

**intègrāl** im. m. r. (lat.) - mat. granična vrijednost zbira beskonačno malih veličina u određenim granicama.

**ìntegrālan** prid. (lat.), odr. v. *ìntegrālnī* - koji ima sve svoje dijelove, koji je cjelovit, koji sam sobom čini jednu potpunu cjelinu, potpun, ukupan.

**integrírānje/intègrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od inegrirati/inegrisati.

**integrírati/intègrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *intègrīrām/intègrišēm* - izvršiti ili vršiti integraciju (zemlju, društvo, ideje i sl.), ujediniti ili ujedinjavati, spojiti ili spajati.

**integrìtēt** im. m. r. (lat.) - postojanost svih dijelova unutar neke cjeline, neokrnjenost, potpunost (*integritet* ličnosti).

**ìntelekt** im. m. r. (lat.) - um, razum, svijest, moć shvaćanja.

**intelektuálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *intelektuálca*, g. mn. *intelektùālācā* - onaj koji se bavi umnim radom, mislilac koji pažljivo i odgovorno promišlja u svome javnom djelovanju.

**ìntelektuālan** prid. (lat.), odr. v. *ìntelektuālnī* - koji se odnosi na intelekt, na korištenje i uvažavanje znanja (*intelektualni* rad).

**intelektùālka** im. ž. r. (lat.) - žena intelektualac.

**ìntelektuālno** pril. (lat.) - što je na intelektualni način.

**intelìgèncija** im. ž. r. (lat.) - neformalni intelektualni stalež u određenome društvenom konkteksu; sposobnost brzog i lahkog uočavanja, otkrivanja ili donoše-

nja neposrednih zaključaka u vezi sa nekim problemom.
**inteligèntan** prid. (lat.), odr. v. *inteligèntnī* - koji lahko shvaća i razumijeva, pametan, bistar, koji ostavlja dojam razumne, umne, prosvijećene osobe (*inteligentna* pojava).
**inteligèntno** pril. (lat.) - na intelegentan način.
**ȉnteligibilān** prid. (lat.), odr. v. *ȉnteligibīlnī* - koji je shvatljiv jedino razumom, a ne osjetom.
**intèncija** im. ž. r. (lat.) - namjera, nakana, htijenje.
**intèdant** im. m. r. (lat.) - koji brine za hranu i redovno snabdijevanje vojnika i vojnih jedinica; rukovodilac u pozorištu.
**intendantúra** im. ž. r. (lat.) - posebna organizirana jedinica koja brine o ishrani i opskrbi vojske.
**intenzìtēt** im. m. r. (lat.) - stepen snage, jačine i napetosti.
**ȉntenzīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȉntenzīvnī* - snažan, jak, moćan, izražen u velikoj mjeri.
**intenzívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *intenzívnošću/intenzívnosti* - osobina onoga što je intenzivno.
**ȉnterdisciplinārān** prid. (lat.), odr. v. *ȉnterdisciplinārnī* - koji se tiče više različitih naučnih disciplina.
**ȉnteres** im. m. r. (lat.) - zanimanje za nešto; korist, dobitak (u novcu i sl.).
**interesàntan** prid. (lat.), odr. v. *interesàntnī* - koji izaziva interes, zanimljiv.
**interèsent** im. m. r. (lat.) - osoba koja pokazuje zanimanje za nešto, interežđija.
**interesírānje/ȉnteresovānje** gl. im. s. r. (lat.) od interesirati/interesovati (se).
**interesírati/ȉnteresovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *interèsīrām/ȉnteresujēm (se)* - zanimati se za nešto ili o nečemu, željeti saznati što više informacija i pojedinosti.
**ȉnteresnī** prid. (lat.) - koji je povezan s interesom, koji se odnosi na interes.
**interèždžija** im. m. r. (lat.-tur.) - razg. čovjek koji u svemu vidi prvenstveno ličnu korist i ostvarenje isključivo svojih interesa.
**interìjēr** im. m. r. (fr.) - unutrašnjost prostorije, supr. eksterijer.
**intermèco** im. m. r. (tal.) - umetak, pauza, stanka, međučin u nekom slijedu događaja.
**internácija** im. ž. r. (lat.) - određivanje zabrane slobode kretanja ili progon na neko mjesto radi izdržavanja propisane kazne.
**internacionála** im. ž. r. (lat.) - međunarodna politička organizacija socijalističkih, komunističkih i radničkih partija i udruženja u Evropi i šire formirana radi zaštite i afirmacije radničkih prava, himna međunarodnoga proletarijata.
**ȉnternacionālan** prid. (lat.), odr. v. *ȉnternacionalnī* - koji ima međunarodni značaj, ugled i uticaj (*internacionalni* kulturni festival, *internacionalna* sportska karijera).
**internacionalìzam** im. m. r. (lat.) - povezivanje naroda, kultura i tradicijskih društvenih vrijednosti na temelju međusobnog sporazumijevanja i uvažavanja, izvan pojedinačnih nacionalnih uvjetovanosti i interesa.
**intèrnāt** im. m. r. (lat.) - školska obrazovna, odgojna itd. ustanova za zajednički život učenika, studenata, pitomaca i sl.
**ȉnternet** im. m. r. (engl.) - mreža za povezivanje kompjuterskih sistema.
**ȉntērnī** prid. (lat.) - što je za unutrašnju upotrebu, unutrašnji.
**internírānje** gl. im. s. r. (lat.) od internirati.
**internírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ȉnternirām* - osuditi koga na internaciju ili je provesti.
**internírac** im. m. r. (lat.), n. mn. *internírci* - osoba osuđena na internaciju.
**intèrnist(a)** im. m. r. (lat.) - ljekar koji liječi bolesti unutrašnjih organa.
**intèrnistica/intèrnistkinja** im. ž. r. - žena internist.
**interpolácija** im. ž. r. (fr.) - naknadno umetanje, uvrštavanje (u tekst, umjetničku tvorevinu i sl.).
**intèrpret** im. m. r. (lat.) - interpretator.
**interpretácija** im. ž. r. (lat.) - izvođenje dramskog ili kojega drugog umjetničkog djela (glumom, pjevanjem ili sviranjem, govorenjem itd.); objašnjavanje, tumačenje smisla nečega.



**interprètātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji interpretira (npr. glumac koji govori/ tumači književnoumjetnički tekst i sl.).
**interpretíranje** gl. im. s. r. (lat.) od interpretirati.
**interpretírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *interprètirām* - objasniti, objašnjavati, protumačiti, tumačiti.
**interpùnkcija** im. ž. r. (lat.) - pravopisni znaci (npr. tačka, zarez, upitnik, uzvičnik, crta, zagrade, itd.).
**intèrvāl** im. m. r. (lat.) - vrijeme između dviju vremenskih cjelina, muz. odnos između tonova prema njihovoj visini i broju titraja.
**intervèncija** im. ž. r. (lat.) - miješanje u proces ili područje nadležnosti s namjerom mijenjanja postojećega stanja (vojna *intervencija*); upad; javljanje za riječ; istup; ljekarski, hirurški) zahvat (*intervencija* na srcu).
**interveniŕānje/intervènisānje** gl. im. od intervenirati/intervenisati.
**intervenírati/intervènisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *intervènīrām/intervènišēm* - umiješati se, uplesti se u područje nečijeg djelovanja, posao ili proces putem akcije, posredovanja i sl.).
**intèrvjū** im. m. r. (engl.), g. jd. *intervjùa*, n. mn. *intervjùi* - razgovor u kojem neko odgovara na pitanja i daje svoje mišljenje, iznosi stavove itd. (npr. za medije).
**intervjuírānje/intervjùisānje** gl. im. s. r. (engl.) od intervjuirati/intervjuisati.
**intervjuírāti/intervjùisati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *intervjùīrām/intervjùišē* - voditi razgovor slijedom postavljanja pitanja i dobivanja odgovora.
**intíma** im. ž. r. (lat.) - vlastiti, unutrašnji duševni i funkcionalni svijet čovjekova bića.
**ȉntīman** prid. (lat.), odr. v. *ȉntīmnī* - koji je duboko ličan i skriven od očiju javnosti (*intimni* život, *intimno* rublje); koji je vrlo blizak, prisan, koji ostavlja utisak bliskosti i prisnosti (*intimni* prijatelji).
**ȉntīmno** pril. (lat.) - duboko lično, skriveno, na initiman način, prisno.
**intímnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *intímnošću/intímnosti* - osobina onoga što je intimno.
**ȉntimus** im. m. r. (lat.) - prisni prijatelj kojemu se mogu povjeriti najličnije tajne.
**intonácija** im. ž. r. (lat.) - ritmičko-melodijska osobenost govora; muz. odmjeravanje visine glasa; lik. način miješanja i kombiniranja oblika i boja; uopće osnovno obilježje, karakter, duh.
**intonírānje** gl. im. s. r. (lat.) od intonirati.
**intonírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *intònīrām* - dati ili davati čemu intonaciju, započeti šta s pjevanjem ili sviranjem (*intonirati* državnu himnu), povesti ili voditi prirodu razgovora i sl. u određenom smjeru, dati/davati ton.
**intravènōzno** pril. (lat.) - direktno u venu (*intravenozno* dati injekciju).
**ȉntriga** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *ȉntrigi* - potaknuta međuljudska spletka, zavjera protiv nekoga; zaplet radnje u književnom djelu, pozorišnoj predstavi ili filmu.
**intrìgant** im. m. r. (fr.) - osoba sklona intrigama, spletkaroš, smutljivac.
**intrìgantica/intrìgantkinja** im. ž. r. (fr.) - ženska osoba sklona intrigama, smutljivica.
**intrìgantskī/intrigàntskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na intrige i intigrante (*intrigantsko* ponašanje).
**intrìgantski/intrigàntski** pril. - na način intriganta, kao intrigant.
**introdùkcija** im. ž. r. (lat.) - uvodni dio muzičkog djela (u simfoniji, operi i sl.), pristup.
**introspèkcija** im. ž. r. (lat.) - ispitivanje vlastite svijesti i savjesti, poniranje u emocionalne, duhovne i intelektualne svjetove svoje ličnosti i iskušavanje vlastitih mogućnosti, samoispitivanje.
**introspèkcījskī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na introspekciju, što je vezano sa činom samoposmatranja i samoispitivanja vlastite svijesti i ličnosti.
**introspèkcījski** pril. (lat.) - na način introspekcije.
**introvèrtan** prid. (lat.), odr. v. *introvèrtnī* - koji je okrenut prvenstveno prema sebi i zatvoren prema vanjskome svijetu, povučen, samozatajan; supr. ekstrovertan.
**introvèrtīrān** prid. (lat.), odr. v. *introvèrtīrānī* - koji se usljed razočarenja

vanjskim svijetom, ljudima, društvom i sl. zatvorio u sebe.

**introvèrtīrānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *introvèrtīrānošću/introvèrtīrānosti* - stanje i svojstvo onoga ko je introvertiran, samozatvorenost, povučenost.

**intuícija** im. ž. r. (lat.) - sposobnost neposrednog, brzog, istinskog shvaćanja novoiskrsle pojave ili problema, bez pomoći logičkog rasuđivanja, predosjećaj.

**ìntuitīvan** prid. (lat.) - koji se odnosi na intuiciju, koji se oslanja na vlastiti neposredni predosjećaj.

**ìntuitīvno** pril. (lat.) - na intuinitivan način, predosjećajno.

**invàlīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *invalída*, g. mn. *invalídā* - koji je uslijed tjelesnih ili duševnih oštećenja djelomično ili potpuno onesposobljen za rad (ratni vojni *invalid*, *invalid* rada).

**ìnvalīdan** prid. (lat.), odr. v. *ìnvalīdnī* - koji je s očitim nedostacima, koji je sakat, nemoćan, nejak, slab.

**invalidìtēt** im. m. r. (lat.) - zdravstveno stanje onoga ko je invalid, invalidnost.

**invalidnìna** im. ž. r. (lat.) - novčana ili koja druga pomoć koju dobiva invalid, invalidska penzija.

**ìnvalīdno** pril. (lat.) - na način invalida, kao invalid, invalidski.

**invalídnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *invalídnošću/invalídnosti* - stanje onoga ko je invalid, invaliditet.

**invàlīdskī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na invalide ili je namijenjeno invalidima (*invalidska* kolica).

**invàlīdski** pril. (lat.) - kao invalid, na način invalida; trapavo, slabašno.

**ìnvāzija** im. ž. r. (lat.) - osvajački vojni pohod većih razmjera na drugu zemlju, navala, najezda.

**invéncija** im. ž. r. (lat.) - naglašena nadarenost u izumiteljskim i inovativnim stvaralačkim poslovima, domišljatost.

**invèntār** im. m. r. (lat.) - popis pokretne imovine s podacima o njenoj tržišnoj i dr. vrijednosti; imovina općenito.

**ìnventīvān** prid. (lat.), odr. v. *ìnventīvnī* - koji je darovit u pronalazaštvu, nadaren; domišljat.

**inventívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *inventívnošću/inventívnosti* - svojstvo onoga koji je inventivan, nadarenost.

**inventúra** im. ž. r. (lat.) - popisivanje robe i dr. (u trgovini, skladištu, preduzeću i sl.); prenes. svođenje računa (u životu, profesiji, društvenom ambijentu i sl.).

**invèrzija** im. ž. r. (lat.) - obrat u odnosu na uobičajeni redovni slijed, preokretanje; gram. obrnuti redoslijed glavne i zavisne rečenice unutar složene rečenice, kad je zavisna rečenica na prvom mjestu.

**investícija** im. ž. r. (lat.) - ulaganje kapitala u neki razvojni projekt, kapital uložen u neki posao.

**investícījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na investicije, što je u službi investicija, investicioni.

**ìnvesticiōnī** prid. (lat.) - investicijski.

**investírānje** gl. im. s. r. (lat.) od investirati.

**investírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *invèstīrām* - uložiti, ulagati kapital u privredni ili razvojni projekt radi ostvarivanja dobiti.

**investítor/invèstītor** im. m. r. (lat.) - onaj koji investira, koji ulaže kapital.

**inzùlīn** im. m. r. (lat.) - hormon žlijezde gušterače koji uravnotežuje nivo šećera u ljudskom organizmu, hormon koji se koristi kao lijek protiv šećerne bolesti.

**inžènjēr** im. m. r. (fr.) - stručnjak u građevinarstvu, industriji i drugim privrednim djelatnostima (građevinski *inženjer*, *elektroinženjer*, *inženjer* u šumarstvu itd.).

**inženjérac** im. m. r. (fr.) - razg. pripadnik vojne ili koje druge jedinice koja izvodi inženjerijske radove ili se brine za tehničko održavanje puteva, građevina, postrojenja i sl.

**inženjèrija** im. ž. r. (fr.) - vojna jedinica za obavljanje građevinskih, tehničkih i dr. poslova.

**inženjèrījskī** prid. odr. v. (fr.) - što se odnosi na inženjeriju, što se odnosi na posao i opseg radnih mogućnosti inženjera.

**inženjèring** im. m. r. (engl.) - ustanova u kojoj je spojeno više srodnih preduzeća za tehničke i inovatorske usluge; prenes. napadna ideološka proizvodnja i javna distribucija već zgotovljenih misli i stavova radi pridobijanja za svoje ideje o svijetu, društvenim zbivanjima i o životu uopće (politički *inženjering*).

**ȉnje** im. s. r. - smrznuta resa, kristali leda koji se uslijed vlage i niskih temperatura talože po tlu i drveću; prenes. sijede vlasi.

**ȉole** pril. - imalo, ikoliko, išta, makar malo, makar u najmanjoj mjeri.

**ìōn** (grč.) - električki nabijena čestica.

**ionàkō** pril. - kako god bude, kako god se to bude razumjelo, tako i tako (npr. Njemu je *ionako* svejedno.).

**ionizácija** im. ž. r. - proces nastajanja iona.

**ȉpāk** pril. - uprkos svemu, unatoč svemu (*ȉpāk* se stiglo na vrijeme), bez obzira na sve, kad se uzme u obzir, na kraju krajeva.

**ȉracionālan** prid. (lat.), odr. v. *ȉracionālnī* - nerazuman, neobuhvatljiv mjerilima razuma.

**iráda** im. ž. r. (ar.) - carska zapovijest.

**ȉreālan** prid. (lat.), odr. v. *ȉreālnī* - koji je izvan postojeće stvarnosti i zbilje, nestvaran.

**ȉreālno** pril. (lat.) - na irealan način (*irealno* se ponašati).

**ireálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *ireálnošću/ireálnosti* - stanje i svojstvo onoga što je irealno, nestvarnost.

**iredènta** im. ž. r. (tal.) - politička i ideološka težnja manjih nacionalnih zajednica da se pripoje "zemlji matici".

**iredèntist(a)** im. r. (tal.) - zagovornik i pristalica ideologije iredentizma.

**iredentìstičkī** prid. (tal.) - što se odnosi na iredentu i iredentizam.

**iredentìstički** pril. - na način iredente i iredentizma, kao što čini iredenta i iredentisti.

**iredentìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *iredentìzma*, g. mn. *iredentizāmā* - ideološko-politička doktrina kojom se zagovara odvajanje dijelova države na kojoj živi stanovništvo čija je nacionalnost, vjerska pripadnost i jezik podudarna s državom koju smatraju "zemljom maticom" i kojoj se žele ili ih se želi pripojiti.

**ȉregulāran** prid. (lat.), odr. v. *ȉregulārnī* - koji nije usklađen sa utvrđenim društvenim i dr. pravilima, neregularan.



**irelevàntan** prid. (lat.), odr. v. *irelevàntnī* - koji je nevažan, beznačajan, supr. relevantan.

**ìrgat** im. m. r. (grč.) - unajmljeni radnik, nadničar.

**ìrgatiti** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *ìrgatīm* - raditi za nadnicu, nadničariti.

**ìrīdīj** im. m. r. (grč.) - hemijski element, sličan platini (Ir).

**irigácija** im. ž. r. (lat.) - navodnjavanje zemljišta u svrhu poboljšanja prinosa, med. ispiranje.

**ȉris** im. m. r. (grč.) - perunika.

**iritácija** im. ž. r. (lat.) - draženje, podraživanje, upala na tkivu ili kojem organu fizičkim djelovanjem ili dodirom s hemijskim sredstvom; čupanje živaca.

**iritàntan** prid. (lat.), *iritàntnī* - koji iritira, koji iritiranjem stvara nelagodu i nervozu.

**iritírānje** gl. im. s. r. (lat.) od iritirati.

**iritírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *irìtīrām* - ići kome na živce; izazivati nelagodu svojim prisustvom ili djelovanjem; med. fizičkim ili hemijskim putem izazivati podražaje na tkivu ili kojem organu.

**irònīčan** prid. (grč.), odr. v. *irònīčnī* - koji izražava ironiju, pun ironije.

**irònično** pril. (grč.) - na ironičan način, s ironijom, podrugljivo.

**irònija/ìrōnija** im. ž. r. (grč.) - podrugljiv način izražavanja gdje se smisao onog što se želi reći, naglasiti, komentarisati prikriva u opreci onoga što se neposredno kazuje, naglašava, komentariše (npr.: baš ste vrijedni! = potpune ste ljenčine!).

**ironizírānje/irònisānje** gl. im. s. r. (grč.) od ironizirati/ironisati.

**ironizírati/irònisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *ironìzīrām/irònišēm* - izvrgnuti ili izvrgavati šta ironiji, podsmjehnuti se, podsmjehivati se, bagatelisati.

**ȉrvās** im. m. r. (rus.), n. mn. *ȉrvāsi* - sjeverni jelen, sob.

**Ȋsā** im. m. r. (ar.), vok. jd. *Ȋsā* - jedan od Božijih vjerovjesnika u islamskom učenju (prema Isus, u kršćanstvu).

**iscériti se** gl. svrš., prez. *ìscērīm se* - pokazati zubima, ustima i ukupnim izrazom lica neko nezadovoljstvo, neslaganje, bijes.

**iscijèditi** gl. svrš., prez. *ìscijedīm*, trp. prid. *ìscijeđen* - snažnim stezanjem odvojiti tekućinu od čega (*iscijediti* rublje); iscrpsti iz koga ili čega posljednje atome snage i radnih mogućnosti (biti *iscijeđen*, biti u stanju iznemoglosti, iscrpljenosti, bljedila).
**iscijèliti** gl. svrš., prez. *ìscijelīm*, trp. prid. *iscijeljen* - učiniti da šta ozdravi, izliječiti.
**iscijèpati** gl. svrš., prez. *ìscijepām* - razdijeliti cijepanjem u više željenih dijelova, razderati (tkaninu, papir, pismo).
**ìscjedak** im. m. r., g. jd. *ìscjetka*, n. mn. *ìscjedci* - med. ono što je nastalo lučenjem unutar organizma, izlučina, izlučevina; ono što se iscijedi stezanjem i pritiskivanjem.
**iscjèlitelj** im. m. r. - onaj koji iscjeljuje, izlječitelj.
**iscijèlitēljka** im. ž. r. - ona koja iscijeljuje.
**ìscrpan** prid., odr. v. *ìscrpnī* - koji obiluje svim važnim i upotrebljivim činjenicama i podacima (*iscrpan* opis događaja).
**ìscrpati** gl. svrš., prez. *ìscrpām*, trp. prid. *ìscrpān* - izvući iz čega svu tečnost ili koju drugu sadržinu, iscrpsti.
**iscŕpiti (se)** gl. svrš., prez. *iscȓpīm (se)* - izvući iz čega sve raspoložive zalihe; izgubiti posljednje ostatke snage, premoriti se.
**iscȑpiv** prid., odr. v. *iscȑpivī* - koji se može iscrpiti, iscrpljiv.
**ìscr̄pljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìscr̄pljenošću/ìscr̄pljenosti* - osobina onoga koji je iscrpljen, stanje onoga što je iscrpljeno.
**iscȑpljiv** prid. odr. v. *iscȑpljivī* - iscrpiv.
**iscrpljívānje** gl. im. s. r. od iscrpljivati.
**iscrpljívati** gl. nesvrš., prez. *iscȑpljujēm* - crpljenjem izvlačiti neku tečnost ili koji drugi sadržaj iz nečega; bez prestanka se izlagati radnim ili kojim drugim naporima.
**ìscrpno** pril. - na iscrpan način (*iscrpno* izložiti nastavnu materiju).
**ìscrpsti** gl. svrš., prez. *ìscrpām* - iscrpati, iscrpiti.
**iscȑtati** gl. svrš., prez. *ìscrtām/iscȑtām*, trp. prid. *ìscrtān* - prekriti crtama, išarati, izraditi crtež (npr. u likov. umjetnosti, u nekoj osnovnoj naznaci pri izradi projekta i sl.).

**iscúriti** gl. svrš., prez. *ìscurīm* - isteći curenjem (uglavnom, tečnost); prenes. postepeno nestati (*iscurio* imetak).
**isèliti (se)** gl. svrš., prez. *ìselīm*, trp. prid. *ìseljen* - učiniti da ko promijeni mjesto svoga boravka ili stalnog prebivališta; (se) svojevoljno ili pod pritiskom napustiti ranije mjesto stanovanja.
**iseljávānje** gl. im. s. r. od iseljavati (se).
**iseljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *isèljāvām (se)* - up. iseliti (se).
**iseljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na iseljenike (*iseljenički* književni časopis, *iseljenička* problematika), emigrantski, emigracijski.
**iseljènīčki** pril. - kao iseljenik, na način iseljenika.
**iseljènīk** im. m. r., g. jd. *iseljeníka*, n. mn. *iseljeníci* - onaj koji je iselio iz svoje zemlje i odabrao živjeti u nekoj drugoj zemlji, emigrant.
**iseljeníštvo** im. s. r. - ukupni broj iseljenika (iz neke zemlje, pokrajine, grada i sl.); emigracija.
**isforsírati** gl. svrš., prez. *isfòrsīrām*, trp. prid. *isfòrsīrān* - učiniti da se šta provede po svaku cijenu; da se ko nasilno i bez dovoljno razloga postavi na neki veći položaj i sl., iznuditi.
**Ìshāk** im. m. r. (ar.), vok. *Ìshāče/Ìshaku* - jedan od vjerovjesnika u islamskom učenju.
**ìshitren** prid., odr. v. *ìshitrenī* - što je učinjeno na brz i nedovoljno pripremljen način (*ishitreni* zaključci).
**ìshitreno** pril. - na ishitren način, brzopleto.
**ìshitriti** gl. svrš., trp. prid. *ìshitren* - učiniti šta prije vremena, bez odgovarajućih priprema i uporišta za upsjeh, sastaviti na brzinu.
**ishlápiti/ishlápjeti** gl. svrš., prez. *ìshlāpīm*, trp. prid. *ìshlāpljen* - ispariti, izgubiti na karakterističnom mirisu i jakosti.
**ìshod** im. m. r., n. mn. *ìshodi* - ono što je nastalo kao posljedica nekog uzroka.
**ishódati se** gl. svrš., prez. *ìshōdām se* - dovoljno se nahodati, umoriti se od hodanja.
**ìshodīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ishodište, polazni, početni.



**ìshodīšte** im. s. r. - tačka, mjesto ili trenutak u vremenu odakle se šta ishodi, odakle šta polazi i počinje se razvijati u vremenu i u prostoru, polazište.
**ishòditi** gl. svrš., prez. *ìshodīm*, gl. prid. trp. *ìshođēn* - nastojati da se šta postigne putem molbi, zauzimanjem za koga i sl.
**ìshodovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ìshodujēm* - up. ishoditi.
**ìshrana** im. ž. r. - način hranjenja, hranjenje (*pravilna* ishrana).
**ìshrānjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìshrānjenošću/ìshrānjenosti* - stanje pojedinca ili društvene grupe koja je pravilno i dobro hranjena.
**isijávānje** gl. im. s. r. od isijavati.
**isijávati** gl. nesvrš., prez. *isìjāvām* - slati od sebe ili iz sebe svjelosne zrake, zračiti.
**ìsipati** gl. nesvrš., prez. *ìsipām* - sipati šta iz nečega (*isipati* vodu).
**ìsisati** gl. svrš., prez. *ìsišēm/ìsisām*, imp. *ìsiši/ìsisāj* - sisanjem iz čega izvući tekućinu; izvući iz koga posljednje ostatke snage i mogućnosti; prenes. tvrditi nešto bez ikakve osnove, izmisliti.
**isisávānje** gl. im. s. r. od isisavati.
**isisávati** gl. nesvrš., prez. *isìsāvām* - up. isisati.
**ìsjeckati** gl. svrš., prez. *ìsjeckām* - isjeći nožem na što sitnije komade.
**ìsječak** im. m. r., g. jd. *ìsječka*, n. mn. *ìsječci*, g. mn. *ìsječākā* - dio veće cjeline izdvojen isijecanjem (*isječak* iz novina).
**ìsjeći** gl. svrš., prez. *isijèčēm*, imp. *isijèci* - dovršiti sijčenje (*isjeći* drva), siječenjem ili na drugi način mačiniti otvor ili izvaditi dio površine, izrezati, izdubiti.
**iskákānje** gl. im. s. r. od iskakati.
**iskákati (se)** gl. nevsr., prez. *iskāčēm (se)* - skakati iz čega; dati sebi oduška u skakanju (*iskakati se* na igralištu); isticati se u odnosu na grupu i okolinu (*iskakati* u razredu).
**iskáliti (se)** gl. svrš., prez. *ìskālīm (se)* - završiti kaljenje (metala i sl.); dati sebi oduška, izbaciti iz sebe, istresti (bijes, gnjev, srdžbu).
**ìskamčiti** gl. svrš., prez. *ìskamčīm* - dobiti ili postići šta moljenjem, zanovijetanjem, dosađivanjem, izmoljakati.
**ìskapati** gl. svrš., prez. *ìskapā/ìskapljē* - isteći kap po kap.
**iskápānje** gl. im. s. r. od iskápati.
**iskápati** gl. nesvrš., prez. *ìskāpām* - kopati malo pomalo, dio po dio.
**iskápiti** gl. svrš., prez. *ìskāpīm*, trp. prid. *ìskāpljen* - odjednom ispiti do posljednje kapi, ispiti do dna (*iskapiti* čuturu).
**iskàsapiti** gl. svrš. (ar.), prez. *iskàsapīm*, trp. prid.. *iskàsapljen* - isjeći nožem, izbosti nožem, nanijeti teške tjelesne povrede.
**iskàšljati** gl. svrš., prez. *ìskašljēm*, imp. *iskàšlji* - izbaciti što iz organa za disanje.
**iskašljávānje/iskašljívānje** gl. im. s. r. od iskašljavati/iskašljivati.
**iskašljávati/iskašljívati** gl. nesvrš., prez. *iskàšljāvām/iskàšljujēm* - bolno izbacivati zrak, šlajm itd. iz organa za disanje.
**ìskāt** im. m. r. (ar.) - vrsta milostinje u muslimanskoj tradiciji koja se daje siromašnima za dušu umrloga.
**ìskati** gl. nesvrš., prez. *ȉštēm* - tražiti od koga da dadne nešto.
**ìskāz** im. m. r. - ono što je izrečeno, što je uneseno u rečenice i u tekst, usmena ili pismena izjava o čemu (*iskaz* na sudu).
**iskázati (se)** gl. svrš., prez. *ìskāžēm (se)* - izreći što; istaknuti se u čemu, pokazati se, postupiti na odgovarajući način.
**ìskāznica** im. ž. r. - lični dokument kojim se utvrđuje identitet ili članstvo u nekom društvu, udruženju, klubu itd., lična karta, članska karta.
**iskèfati** gl. svrš. (tur.), prez. *iskèfām*, gl. prid. trp. *ìskefān* - razg. iščetkati koga ili šta; prenes. očitati kome lekciju, izružiti koga.
**iskésiti (se)** glag., prez. *ìskēsīm (se)* - usiljeno se nasmijati krivljenjem usta, pokazati zube.
**ìskidati (se)** gl. svrš., prez. *ìskidām (se)*, trp. prid. *ìskidān* - rastrgati što u komadiće; rastrgati se u obavljanju više poslova i na više strana.
**iskiláviti se** gl. svrš., prez. *iskìlāvīm se* - iron. smoriti se od umora kao da se dobila kila (hernija); biti žrtva uslijed velikih napora.
**iskípiti/iskípjeti** gl. svrš., prez. *iskípī* - preći gornji rub posude (ob. mlijeko kad se vari).

**ìskititi** gl. svrš., prez. *ìskitīm*, trp. prid. *ìskićen* - ukrasiti kićenjem; pretjerati u dodavanju i ukrašavanju (*iskititi* tekst).

**ìsklati (se)** gl. svrš., prez. *ìskoljēm (se)*, imp. *iskòlji (se)* - zatrijeti se međusobnim klanjem i ubijanjem; prenes. do bola se međusobno izvrijeđati teškim osudama, psovkom, mržnjom, rivalstvom i sl.

**isklèsati** gl. svrš., prez. *ìsklešēm* - izraditi šta klesanjem (*isklesati* kip).

**ìsklijati/isklìjati** gl. svrš., prez. *ìsklijām* - pustiti klicu, izdanak.

**isklíznuti** gl. svrš., prez. *ìsklīznēm* - iskočiti iz ležišta ili putanje (*isklíznuti* iz tračnica, *iskliznuti* iz životnog ritma).

**ìskljūčeno** pril. - nije ni u kakvoj mogućoj kombinaciji, ne dolazi u obzir, nemoguće.

**isključénje** gl. im. s. r. od isključiti.

**isključiti (se)** gl. svrš., prez. *ìskljūčīm (se)* - oduzeti kome pravo daljnjeg sudjelovanja (*isključiti* iz igre); izuzeti što, odstraniti (*isključiti* mogućnost); pritiskom na dugme ili na drugi način prekinuti vezu ili mogućnost da šta radi (*isključiti* struju); povući se iz čega, prestati raditi (*isključiti se* iz političkog života).

**isključìv** prid. - koji je uporan u svome stavu, koji se ne slaže s drugima i s drukčijim mišljenjima.

**isključívānje** gl. im. s. r. od isključivati.

**isključívati (se)** gl. nesvrš., prez. *isključujēm (se)* - udaljavati od čega, oduzimati pravo sudjelovanja; povremeno se udaljavati, ne sudjelovati neko vrijeme u čemu.

**isključìvo** pril. - samo, jedino, isključujući sve drugo; tvrdokorno.

**isključìvōst** im. ž. r., instr. jd. *isključivošću/isključivosti* - osobina onog koji je isključiv, svojstvo onog što je isključivo.

**ìskljūčnī** prid. - koji isključuje, kojim se što isključuje (*isključne* rečenice).

**iskobèljati se** gl. svrš., prez. *iskobèljām se* - uspjeti izvući se ispod čega, izvući se iz teške situacije (*iskobeljati se* ispod snježnih smetova, *iskobeljati se* iz dugova).

**iskòčiti** gl. svrš., prez. *ìskočīm* - skokom izići iz čega (*iskočiti* iz voza); prenes. naglo se pojaviti, prestati biti anoniman.

**iskoláčiti** gl. svrš., prez. *iskòlāčīm* - široko i znatiželjno otvoriti oči pred iznenađujućim događajem ili slikom.

**ìskōlčiti** gl. svrš., prez. *iskōlčīm*, trp. prid. *ìskōlčen* - označiti granicu posjeda ili jednog njegova dijela postavljanjem kolaca.

**iskomàdati** gl. svrš., prez. *iskomàdām* - izdijeliti u komade (obično, nasilno i grubo).

**ìskon** im. m. r. (slav.), n. mn. *ìskoni* - prapočetak (od iskona - od pamtivjeka).

**iskònskī** prid. - koji je od iskona, koji je naslijeđen iz daleke prošlosti.

**iskonstruírati/iskonstrùisati** gl. svrš. (lat.), prez. *iskonstrùirām/iskonstrùišēm* - proizvoljno šta povezati, stvoriti lažnu sliku (*iskonstruirati/iskonstruisati* priču).

**ìskop** im. m. r. - mjesto gdje se vrši iskopavanje s određenim ciljem i svrhom (pripremanje zemljišta za građevinske poslove, iskopavanje grobne rake i sl.).

**iskòpati** gl. svrš., prez. *iskòpām* - kopanjem u zemlji napraviti rupu, jamu, jarak, iskopinu, izvaditi što iz zemlje; prenes. pronaći i obznaniti kakvu tajnu.

**iskopávānje** gl. im. s. r. od iskopavati.

**iskopávati** gl. nesvrš., prez. *iskòpāvām* - up. iskopati.

**iskòpčati** gl. svrš., prez. *iskòpčām*, trp. prid. *ìskōpčān* - prekinuti međusobnu povezanost, dotok energije i sl., supr. ukopčati.

**ìskopina** im. ž. r. - ono što je iskopano, što je nađeno kopanjem (arheološka *iskopina*).

**iskòpniti/iskòpnjeti** gl. svrš., prez. *ìskopnīm* - nestati kopnjenjem (o snijegu); prenes. naglo oslabiti.

**iskopr̀cati se** gl. svrš., prez. *ìskoprcām se* - izbaviti se iz čega, izvući se, iskobeljati se, koprcanjem se spasiti.

**iskoráčiti** gl. svrš., prez. *iskòrāčīm* - istupiti jedan korak naprijed u odnosu na druge (iz reda, vojnog stroja i sl.), iskoraknuti; prenes. izaći iz čega (iz ugovornih obaveza, iz previđenog plana i sl.).

**ìskorāk** im. m. r., n. mn. *ìskoráci* - pokret jednom nogom prema naprijed, dok je težina tijela oslonjena na drugu nogu, korak naprijed u odnosu na postavljenu liniju i na druge.



**iskoráknuti** gl. svrš., prez. *iskòrāknēm* - učiniti iskorak, iskoračiti.

**iskorijèniti** gl. svrš., prez. *iskòrijenīm*, trp. prid. *iskòrijenjen* - sasvim uništiti, zatrti šta u njegovu korijenu, istrijebiti.

**iskorístiti** gl. svrš., prez. *iskòrīstīm*, trp. prid. *iskòrīšćen/iskòrīšten* - izvući iz čega određenu vrijednost, dobit ili korist, izvući korist na tuđi račun.

**iskorìstiv/iskorìstljiv** prid., odr. v. *iskorìstivī/iskorìstljivī* - koji se da iskoristiti, koji može poslužiti za nešto

**iskorìstivōst/iskorìstljivōst** im. ž. r., instr. jd. *iskorìstivošću/iskorìstivosti* i *iskorìstljivošću/iskorìstljivosti* - oobina onoga koji je iskoristiv (iskoristljiv), svojstvo onoga što je iskoristivo (iskoristljivo)

**iskorišćivač** im. m. r. - iskorištàvāč.

**iskorištàvāč** im. m. r. - onaj koji iskorištava, koji se koristi plodovima tuđeg rada i postignutih rezultata, iskorišćivač.

**iskorjènitelj** im. m. r. - onaj koji iskorjenjuje, iskorjenjivač.

**ìskōsa** pril. - na način da se posebno gleda, iz posebnog položaja, sa sumnjom.

**iskósiti (se)** gl. svrš., prez. *ìskōsīm (se)*, trp. prid. *ìskōšen* - staviti šta nakrivo, u kosi položaj; postaviti se ukoso.

**iskòvati** gl. svrš., prez. *ìskujēm*, imp. *ìskūj* - kovanjem izraditi šta od metala (npr. sablju); prenes. postići šta upornim radom i zalaganjem (*iskovati* uspješnu karijeru).

**ìskra** im. ž. r., g. mn. *ìskrī* - varnica, goruća ili užarena sitna čestica odvojena od predmeta ili tvari koja gori; prenes. nešto što je najava ohrabrujućeg početka (*iskra* nade).

**iskrádānje** gl. im. s. r. od iskradati se.

**iskrádati se** gl. nesvrš., prez. *ìskrādām se* - odlaziti kradomice, neprimijetno, krišom.

**ìskrasti se** gl. svrš., prez. *iskrádēm (se)* - neprimjetno otići, up. iskradati se.

**ìskrcāj** im. m. r. - čin iskrcavanja, iskrcavanje.

**iskrcávānje** gl. im. s. r. od iskrcavati (se)

**ìskrcati/iskr̀cati (se)** gl. svrš., prez. *ìskrcām/iskr̀cām (se)*, imp. *iskr̀cāj (se)*, trp. prid. *ìskrcān* - izići s broda, iz voza i sl.; iznijeti, istovariti teret s broda, iz voza itd.

**iskrcávati (se)** gl. nesvrš., prez. *iskr̀cāvām (se)* - up. iskrcati (se).

**iskŕčiti** gl. svrš., prez. *iskr̄čīm*, gl. prid. rad. *ìskr̄čen* - učiniti zemljište obradivim sječom šume i vađenjem panjeva i korijenja drveća.

**ìskren** prid., odr. v. *ìskrenī*, komp. *iskrènijī* - koji otvoreno govori onako kako misli, koji ne krije i ne prešućuje.

**ìskreno** pril.- na iskren način, otvoreno

**ìskrenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìskrenošću/ìskrenosti* - osobina onoga ko je iskren, ko jasna izražava svoje misli i osjećanja.

**iskrénuti** gl. svrš., prez. *ìskrēnēm*, imp. *iskréni* - okrećući učiniti da šta promijeni položaj; staviti šta u neprirodan položaj; uganuti (npr. nogu); prenes. učiniti što potpuno drukčijim, izvrnuti, iznevjeriti (*iskrenuti* činjenice).

**ìskrēnje** gl. im. s. r. od iskriti.

**ìskretānje** gl. im. s. r. od iskretati.

**ìskretati** gl. svrš., prez. *ìskrećēm* - up. iskrenuti.

**ìskrica** im. ž. r., dem. - mala iskra.

**ìskričav** prid., odr. v. *ìskričavī* - koji iskri, koji baca iskre uokolo; prenes. koji je izražajan; pun duhovitih dosjetki (*iskričav* dijalog).

**ìskričavo** pril. - iskreći se, izbacujući iskre; prenes. izražajno; s duhovitim dosjetkama, duhovito (*iskričavo* predavanje).

**ìskričavōst** im. ž. r., instr. jd. *ìskričavošću/iskričavosti* - osobina onoga koji je iskričav (predavač, govornik, itd.), svojstvo onog što je iskričavo.

**ìskričēnje** gl. im. s. r. od iskričiti.

**ìskričiti (se)** gl. nesvrš., prez. *ìskričī (se)* - izbacivati iskre, svjetlucati poput iskri.

**ìskrīšte** im. s. r. - mjesto gdje iskaču iskre.

**ìskrēnje** gl. im. s. r. od iskriti.

**ìskriti** gl. svrš., prez. *ìskrīm* - izbacivati iskre, svjetlucati kao iskra.

**iskríviti (se)** gl. svrš., prez. *ìskrīvīm*, gl. prid. trp. *ìskrīvljen* - učiniti što krivim, ne biti uspravan.

**ìskrīvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìskrīvljenošću/ìskrīvljenosti* - stanje onog što je iskrivljeno.

**iskrížati** gl. svrš., prez. *ìskrīžām* - poništiti što precrtavanjem (*iskrižati* tekst), izrezati što nožem u komade (npr. hljeb, jabuku i sl.).
**ìskrsnuti** gl. svrš., prez. *ìskrsnēm* - iznenada se pojaviti.
**iskȑstiti** gl. svrš., prez. *ìskrstīm* - pokrstiti, izvršiti obred krštenja nad više osoba.
**iskrváriti** gl. svrš., prez. *iskȑvārīm* - izgubiti svu krv, umrijeti uslijed gubitka krvi, izgubiti najveći dio krvi i doći u životnu opasnost.
**iskrváviti** gl. svrš., prez. *iskȑvavīm* - umazati što krvlju.
**iskȑviti (se)** gl. svrš., prez. *ìskrvīm (se)* - međusobno prolijevati krv, tući se, ratovati (zbog mržnje, svađa, razmirica, ideoloških projekata itd.).
**ìskrzati (se)** gl. svrš., prez. *ìskrzām (se)* - oštetiti (se) na krajevima uslijed duge upotrebe i habanja (npr. dijelovi odjeće, ćilimi, knjige, fotografije i sl.).
**ìskucati** gl. svrš., prez. *ìskucām* - izraditi što kucanjem (npr. džezvu, ibrik ili koji drugi predmet načinjen ručnim radom); izbiti što iznutra lagahnim udarima (npr. čep iz bačve); završiti prekucavanje teksta, istipkati.
**iskúcati se** gl. svrš., prez. *iskúcā se* - prenes. izvucati se, nakratko završiti sa raskalašnim životom punim seksulnih orgija.
**ìskuhati** gl. svrš., prez. *ìskuhām* - obaviti kuhanje čega koliko je to potrebno.
**iskuhávānje** gl. im. s. r. od iskuhavati.
**iskuhávati** gl. nesvrš., prez. *iskùhāvām* - up. iskuhati.
**iskùlāšen** prid. (tur.), odr. v. *iskùlāšenī* - koji je previše iskorišten, previše upotrebljavan (konj, žena, radnik na poslu itd.).
**iskuláširi** gl. svrš. (tur.), prez. *iskùlāšīm* - preko svake mjere jahati koga.
**iskùljati** gl. svrš., prez. *iskùljām* - snažno u većoj količini izbiti iz čega (kad je riječ o dimu, nadošloj vodi i sl.).
**iskùndačiti** gl. svrš. (tur.), prez. *iskùndačīm*, trp. prid. *iskùndačen* - izudarati kundakom puške.
**iskúpati se** gl. svrš., prez. *ìskūpām se*, imp. *ìskūpāj se* - zadovoljiti se kupanjem.
**iskùpitelj** im. m. r. - onaj koji iskupljuje koga (od grijeha, zarobljeništva, itd.), otkupitelj, spasitelj.
**iskúpiti (se)** gl. svrš., prez. *ìskūpīm (se)*, trp. prid. *ìskūpljēn* - u potpunosti platiti otkupninu; učiniti što da se oprosti pogreška ili grijeh.
**ìskupiti (se)** gl. svrš., prez. *ìskupīm (se)* - sa-stati se, sabrati se.
**ìskupnica** im. ž. r. - dokument kojim se što iskupljuje ili potvrđuje da je što iskupljeno.
**ìskūsan** prid., odr. v. *ìskūsnī* - koji posjeduje odgovarajuća znanja stečena praksom, koji je je pun iskustva o stvarima, vještinama, problemima i uopće o životu.
**iskúsiti** gl. svrš., prez. *ìskūsīm* - saznati što ili o čemu neposrednim iskustvom.
**ìskūsno** pril. - sa iskustvom, na iskusan način.
**iskùstven** prid., odr. v. *iskùstvenī* - koji je zasnovan na iskustvu, empirijski.
**iskústvo** im. s. r., g. mn. *iskústāvā/iskústvā* - znanje stečeno praksom i neposrednim doživljavajima, znanje koje je sticano i uvećavano radom, neposrednim poduhvatima i kontinuiranim savladavanjem vještina, ono što se spoznalo intimnim odnosom s drugom osobom.
**iskusùrati** gl. svrš. (tur.), prez. *iskusùrām* - isplatiti i posljednje novce dugovanog zajma.
**ìskušati (se)** gl. svrš., prez. *ìskušām (se)*, gl. prid. trp. *ìskušān* - izložiti koga iskušenju (provjeriti čvrstinu, otpornost, funkcionalnost, postojanost, vjernost), isprobati; isprobati sebe u nekoj vještini ili djelatnosti.
**iskušènica** im. ž. r. - žena iskušenik.
**iskušènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na iskušenike i iskušavanje.
**iskušènīčki** pril. - na način iskušenika, kao iskušenik (živjeti *iskušenički*).
**iskušènīk** im. m. r., g. jd. *iskušeníka*, n. mn. *iskušeníci*, g. mn. *iskušeníkā* - onaj koji je izložen kakvoj kušnji; onaj koji se u kršćanskoj svećeničkoj hijerarhiji sprema za redovnika, redovnički pripravnik.
**iskušeníštvo** im. s. r., g. mn. *iskušènīštāvā* - stanje iskušenika, vrijeme iskušeničke trpnje.



**iskušénje** im. s. r. - ono što privlači, zavodi, što pobuđuje želje i čini se vrlo primamljivim.
**iskváriti (se)** gl. svrš., prez. *ìskvārīm (se)*, trp. prid. *ìskvārēn* - pokvariti koga ili što (kad je riječ o osobama i stvarima); postati loš u odnosu na nekadašnju dobrotu.
**ìslāh** im. m. r. (ar.) - stanje uređenosti, pravo stanje.
**islahàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - hist. zanatlijska škola u doba Osmanske carevine, čiji je prvenstveni cilj bio preodgajanje učenika i poboljšanje njihovog ponašanja i navika.
**ìslām** im. m. r. (ar.), g. jd. *isláma* - monoteistička religija, utemeljena u 7. st. n. e. preko vjerovjesnika Muhammeda a. s., kojemu je, prema islamskom učenju, od Boga dostavljen Kur'an, kao trajna uputa muslimanskom svijetu.
**islamíjet** im. m. r. (ar.) - ukupnost kulturalnih, vjerskoobrednih i dr. svojstava vezanih za islam i muslimane, muslimanstvo.
**islamizírānje** gl. im. s. r. (ar.) od islamizirati.
**islamizírati** gl. nesvrš. i svrš. (ar.), prez. *islamìzīrām* - uvesti u islamsku vjeru one koji do tada nisu bili muslimani.
**ìslāmskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na islam.
**ìslāmski** pril. (ar.) - kao u islamu, na način koji je propisan islamom (živjeti *islamski*).
**ìslūžen** prid., odr. v. *ìslūženī* - koji je dovršio svoje služenje, koji je više nije nizašta, koji je dotrajao.
**ìsljednīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na isljednika (*isljednički* posao).
**ìsljednīčki** pril. - kao isljednik, na način isljednika.
**ìsljednīk** im. m. r., n. mn. *ìsljednīci* - onaj koji isljeđuje (istražuje) za potrebe policije, pokretanje sudskog procesa i sl., istražitelj, istražilac.
**ismìjati (se)** gl. svrš., prez. *ìsmijēm*, imp. *ìsmīj*, trp. prid. *ìsmijān* - učiniti koga ili što smiješnim, izvrgnuti smijehu; smijati se do mile volje (siti *se ismijali*).
**ismijávānje** gl. im. s. r. od ismijavati (se).
**ismijávati (se)** gl. nesvrš., prez. *ismìjāvām (se)* - izlagati što ili koga povremenom ili kontinuiranom smijehu, činiti smiješnim.
**Ismáil** im. m. r. (ar.) - ime jednog od vjerovjesnika u islamu, sin vjerovjesnika Ibrahima a. s.; Jišmael u Bibliji.
**ismaìlije** im. m. r. mn. (ar.) - sekta u islamskoj tradiciji, ogranak šiijskog učenja.
**ismaìlījskī** prid. odr. v. (ar.) - ono što se odnosi na muslimansku sektu ismailije.
**ìspaćenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìspaćenošću/ ìspaćenosti* - stanje ispaćene osobe.
**ìspād** im. m. r., n. mn. *ìspādi* - nagli istup (verbalni ili koji drugi) koji je u suprotnosti s uspostavljenim redom, običajima i pristojnošću.
**ìspadānje** gl. im. s. r. od ispadati.
**ìspadati** gl. nesvrš., prez. *ìspadām* - padati iz nečega (iz kutije, iz voza); zbog loših rezultata biti udaljen (npr. iz takmičenje); neočekivano se pojaviti (odnekud on ispade.
**ispáliti** gl. svrš., prez. *ìspālīm*, trp. prid. *ìspāljen* - izvršiti ispaljivanje (npr. iz topa).
**ispaljívānje** gl. im. s. r. od ispaljivati.
**ispaljívati** gl. nesvrš., prez. *ispàljujēm* - povremeno što izlagati paljenju (vatreno oružje, materijal za paljenje i sl.).
**ispárati** gl. svrš., prez. *ìspārām*, imp. *ìspārāj* - paranjem po šavovima odvojiti šta.
**isparávānje** gl. im. s. r. od isparavati (se).
**isparávati (se)** gl. nesvrš., prez. *ispàrāvām (se)* - postepeno se pretvarati u paru, nestajati u vidu pare.
**ispàrčati** gl. svrš., prez. *ispàrčām* - izdijeliti na parčiće, na više komada, iskomadati.
**isparénje** im. s. r. - ono što se isparava, isparina
**ìsparina** im. ž. r. - ono što se isparava ili se isparilo, što je iz tekućeg stanja prešlo u paru.
**ìspariti se** gl. svrš., prez. *ìsparī se* - pretvoriti se u paru, preći iz tečnog stanja u paru; izvjetriti; prenes. krišom se udaljiti iz društva, nestati.
**ìspasti** gl. svrš., prez. *ìspadnēm* - pasti iz čega (npr. klin, zub, kamen u zidu, crijep i sl.); prenes. iznenada se gdje pojaviti; postići uspjeh (dobro *je ispalo*).
**ìspaša** im. ž. r. - mjesto na kojemu se napasa stoka, pasište.

**ispáštānje** gl. im. s. r. od ispaštati.
**ispáštati** gl. nesvrš., prez. *ìspāštām* - snositi posljedice zbog lošeg postupka, krive procjene, neprovedena plana itd.
**ìspatiti se** gl. svrš., prez. *ìspatīm se*, trp. prid. *ìspaćen* - pretrpiti patnju, napatiti se.
**ispávati se** gl. svrš., prez. *ìspāvām se*, trp. prid. *ìspāvān* - naspavati se.
**ispéćiti se** gl. svrš., prez. *ìspēćīm se*, trp. prid. *ìspēćen* - pečenjem pokazati nasalganje, nepristajanje na nešto; prenes. stati kao prepreka čemu.
**ìspeći (se)** gl. svrš., prez. *ispèčēm (se)*, aor. *ispèkoh (se)*, imp. *ispèci (se)*, trp. prid. *ispèčen* - na vatri pripremiti kakvo jelo (ispeći hljeb); biti pečen (meso, hljeb i sl.), dobiti opekline (*ispeći* se na suncu).
**ispéglati** gl. svrš., prez. *ispēglām*, trp. prid. *ìspēglān* - peglom učiniti da tkanina nije pogužvana; prenes. izložiti koga duže vrijeme dosadnom govoru.
**ispèljati (se)** gl. svrš., prez. *ìspèljām (se)* - razg. izvući se iz gužve, iz kakve neprilike.
**ìsperak** im. m. r., g. jd. *ìspērka*, n. mn. *ìspērci*, g. mn. *ìsperākā* - manji struk kukuruza uz veći, glavni struk.
**ìspēti se** gl. svrš., prez. *ìspnēm se* - popeti se, sa nižeg doći naviše mjesto, uspeti se.
**ispètljati** gl. svrš., prez. *ispètljām*, trp. prid. *ìspetljān* - osloboditi što petlji, izvući se iz zapetljanosti.
**ispičùtura** im. m. i ž. r. - onaj koji prekomjerno pije, koji mnogo uživa u alkoholu, pijanac, pijanica, pijandura.
**ispíjānje** gl. im. s. r. od ispijati.
**ispíjati** gl. nesvrš, prez. *ìspījām* - piti što polahko, na prekide, s užitkom.
**ispìjen** prid. odr. v. *ispìjenī* - koji djeluje kao da je iscijeđen, iscrpljen, istrošen (*ispijena* lica).
**ispìjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ispìjenošću/ ispìjenosti* - stanje onoga ko izgleda ispijeno.
**ispíliti (se)** gl. svrš., prez. *ìspīlīm (se)*, trp. prid. *ìspīljēn* - izrezati pilom; izleći se iz jajeta.
**ìspipati** gl. svrš., prez. *ìspipām*, trp. prid. *ìspipān* - pipanjem dodirnuti šta na više mjesta da bi se došlo do zaključka; prenes. dodirivati koga u nastupu nježnosti.
**ispìrač** im. m. r., g. jd. *ispiráča* - naprava ili uređaj za ispiranje.
**ìspirānje/ispírānje** gl. im. s. r. od ispirati.
**ìspirati/ispírati** gl. nesvrš., prez. *ìspīrēm/ ìspīrām* - prati unutrašnjost čega vodom ili nekim hemijskim sredstvom, čistiti šta ispiranjem; prenes. traćati, ružno govoriti o kome (*ispirati* usta).
**ìspis** im. m. r. - akt brisanja iz evidencije, ispisivanje; posljedica pisanja.
**ispísati** gl. svrš., prez. *ìspīšēm,* trp. prid. *ìspīsān* - dovršiti pisanje; brisati koga iz evidencije.
**ispisívānje** gl. im. s. r. od ispisivati.
**ispisívati** gl. nesvrš., prez. *ispìsujēm* - up. ispisati.
**ìspisnī** prid. - koji se odnosi na ispis.
**ìspisnica** im. ž. r. - potvrda o ispisivanju, istupnica.
**ìspit** im. m. r. - provjera znanja i dobivanje ocjene (np. u školi, na fakultetu itd.); iskušenje, kušnja.
**ispitànīk** im. m. r., g. jd. *ispitaníka*, g. mn. *ispitaníci* - onaj koji polaže ispit, kojeg ispituju.
**ispítati** gl. svrš., prez. *ìspītām* - provjeriti čije znanje, postavljanjem pitanja i traženjem odgovora; doznati o čemu koliko je moguće više o čemu; utvrditi ispravnost itd.
**ìspiti** gl. svrš., prez. *ìspijēm*, trp. prid. *ispìjen* - popiti šta do kraja u jednom mahu; prenes. oduzeti kome ili čemu svježinu, jedrinu.
**ispitìvāč** im. m. r., g. jd. *ispitiváča* - onaj koji ispituje.
**ispitìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ispitivača, koji pripada ispitivaču.
**ispitìvāčki** pril - kao ispitivač, na način ispitivača.
**ispitìvalac** im. m. r., g. jd. *ispitìvaoca*, n. mn. *ispitìvaoci*, g. mn. *ispitìvalācā* - onaj koji ispituje, ispitivač.
**ispitìvalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ispitivaoca, poput ispitivaoca, na način ispitivaoca, ispitivački.
**ispitívānje** gl. im. s. r. od ispitivati.
**ispitívati** gl. nesvrš., prez. *ispìtujēm* - up. ispitati.
**ispìtljiv** prid., odr. v. *ispìtljivī* - koji se lahko da ispitati.



**ispìtljivo** pril. - na ispitivački način, ispitujući, znatiželjno.
**ìspitnī** prid. - koji ima veze s ispitom (*ispitna* komisija, *ispitni* rok).
**ìspjevati (se)** gl. svrš., prez. *ìspjevām (se)* - spjevati, stvoriti pjesmu, spjev; pjevati do zasićenosti (*ispjevati se* na slavlju).
**isplaćívānje** gl. im. s. r. od isplaćivati.
**isplaćívati** gl. nesvrš., prez. *isplàćujēm* - up. isplatiti, davati novčanu naknadu za urađeni posao, dijeliti zarađenu plaću.
**isplákati** gl. svrš., prez. *ìsplāčē* - podrivati tlo dugotrajnim udarima vode i tako mijenjati određeni reljef.
**ìsplakati (se)** gl. svrš., prez. *ìsplačēm (se)*, imp. *ìsplači (se)* - plakati do određene mjere, naplakati (se).
**isplanírati** gl. svrš., prez. *isplànīrām* - u cjelini izraditi plan za određeni projekt (npr. u građevinarstvu i sl.).
**ìsplata** im. ž. r. - čin davanja ili primanja novca u svrhu podmirivanja preuzetih obaveza, isplaćivanje.
**isplátiti (se)** gl. svrš., prez. *ìsplātī (se)*, trp. prid. *ìsplāćen* - obaviti isplatu, podmiriti potrebne troškove; biti od koristi (*isplati se* vidjeti).
**isplàtiv** prid., odr. v. *isplàtivī* - koji se isplati, koji je koristan.
**ìsplatnī** prid. - koji se odnosi na isplatu (*isplatni* rok, *isplatni* listić).
**ìsplaviti** gl. svrš., prez. *ìsplavīm*, trp. prid. *ìsplavljen* - izbaciti na obalu plavljenjem.
**ispláviti** gl. svrš., prez. *ìsplāvīm* - činiti da što bude plavo.
**isplávjeti** gl. svrš., prez. *ìsplāvīm* - postati plav; izblijediti; izgubiti na svježini ili na bliskosti.
**isplázati** gl. svrš., prez. *ìsplāžēm*, trp. prid. *ìsplāzān* - izvući se iz čega plazanjem (iz vode, blata i sl.).
**ìsplaziti** gl. svrš., prez. *ìsplazīm*, gl. prid. trp. *ìsplažen* - pokazati što na nedoličan način (*isplaziti* jezik).
**ìsplesti** gl. svrš., prez. *isplètēm*, trp. prid. *isplèten* - izraditi šta pletenjem (*isplesti* čarape).
**ìsplivati** gl. svrš., prez. *ìsplivām* - pojaviti se na površini, plivanjem izaći na obalu.
**isplòviti** gl. svrš., prez. *ìsplovīm* - izaći kakvim plovilom iz luke, krenuti na putovanje.
**ìspljunuti** gl. svrš., prez. *ìspljunēm* - izbaciti što iz usta pljuvanjem; prenes. izreći kakvu tajnu, koja je stajala na vrh jezika.
**ìspljuskati** gl. svrš., prez. *ìspljušćēm*, trp. prid. *ìspljuskān* - pljuskanjem oprati ili namokriti šta; udariti kome više pljuski otvorenim dlanom po licu, išamarati.
**ìspljuvak** im. m. r., g. jd. *ìspljūvka*, n. mn. *ìspljūvci*, g. mn. *ìspljuvākā* - ono što se ispljuje.
**ispljùvati** gl. svrš., prez. *ìspljujēm*, imp. *ìspljūj* - izasuti na koga ili na šta pljuvačku, prekriti ispljuvcima, prenes. žarg. izvrijeđati koga.
**ìspod** prijed. - označava da se šta nalazi pod nečim.
**ispodvláčiti** gl. svrš., prez. *ispòdvlāčīm* - podvući sve što se smatra neizostavno bitnim (npr. u tekstu).
**ispòganiti** gl. svrš., prez. *ispòganīm* - isprljati, učiniti poganim.
**ispolitizírati/ìspolitizovati** gl. svrš. (grč.), prez. *ispolitìzīrām/ìspolitizujēm*, trp. prid. *ispolitìzirān/ìspolitizovān* - prevesti šta u jezik, mjerila i zakonitosti politike, podrediti šta tekućoj političkoj manipulaciji.
**ispòljiti** gl. svrš., prez. *ìspoljīm*, trp. prid. *ìspoljen* - izaći na vidjelo, pokazati, očitovati kakvo svojstvo, doći do izražaja, izraziti (se).
**ìspomōć** im. ž. r., instr. jd. *ìspomoćul ìspomoći* - pomaganje u kakvom poslu, pomoć.
**ispoprijèćiti se** gl. svrš., prez. *ispòprijećīm*, gl. prid. trp. *ispòprijećen* - naći se ispred čega.
**isporazbíjati** gl. svrš., prez. *isporàzbijām* - razbiti sve redom.
**isporúčiti** gl. svrš., prez. *ispòrūčīm*, trp. prid. *ispòrūčen* - poslati, dostaviti, uručiti kupljenu ili naručenu robu.
**ìsporuka** im. ž. r., dat. jd. *ìsporuci* - čin slanja, dostavljanja, uručivanja naručene ili kupljene robe.
**ìsposlovati** gl. svrš., prez. *ìsposlujēm* - postići šta razgovorom, molbom, protuuslugom.
**ìsposničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na isposnike (*isposnički* život).
**ìsposnički** pril. - na način isposnika, poput isposnika (živjeti *isposnički*).

**ìsposnīk** im. m. r., n. mn. *ìsposnīci* - onaj koji, iz vjerskih ili drugih razloga, živi izdvojeno od drugih, s najosnovnijim potrebama za preživljavanje, koji se svega odriče, asket(a).

**ìsposnica** im. ž. r. - žena isposnik.

**ȉspostava** im. ž. r. - posebni, izdvojeni ured, odjeljenje, filijala ili ekspozitura neke banke ili preduzeća u odnosu na glavni ured, podružnica.

**ispòstaviti (se)** gl. svrš., prez. *ispòstavī (se)*, trp. prid. *ispòstavljen* - izdati što, uručiti (račune, vrijednosne papire i sl.); prenes. otkriti istinu nakon niza nedoumica.

**ispòstiti** gl. svrš., prez. *ìspostīm*, trp. prid. *ìspošćen/ìspošten* - privesti kraju ramazanski post (kod muslimana); dovoljno dugo postiti, omršaviti usljed dugog posta, oslabiti.

**ȉspotajē** pril. - neprimjetno, potajno, potajice, podmuklo, na prevaru.

**ìspotiha** pril. - na tih način, potiho, potajno, samozatajno.

**ispòtiti se** gl. svrš., prez. *ìspotīm*, trp. prid. *ìspoćen* - iznojiti se.

**ispotpisívati (se)** gl. svrš., prez. *ispotpìsujēm (se)* - potpisati (se) sve redom.

**ȉspovijed** im. ž. r., instr. jd. *ȉspovijeđu/ȉspovijedi* - čin priznanja svojih grijeha i traženje oprosta (u katoličanstvu); iskreno i javno priznavanje grešaka; priča o životu i o svemu što je kome priuštio; ispovijest.

**ìspovijest** im. ž. r., instr. jd. *ìspovijēšću/ìspovijēsti* - ispovijed.

**ispovjedaónica** im. ž. r. - izdvojeni prostor u katoličkoj crkvi ili izvan crkve u kojem se ispovijeda.

**ispovjedaónīčkī** prid. odr. v. - koji pripada ispovjedaonici.

**ispovjedaónički** pril. - kao u ispovjedaonici.

**ispovijèditi se** gl. svrš., prez. *ìspovijedīm se* - ispričati svećeniku o svojim grijesima i tražiti oprost (u katoličanstvu); iznijeti kome kakvu ličnu tajnu, pogreške itd.

**ispovjèdnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ispovjednika.

**ispovjèdnički** pril. - kao ispovjednik, na način ispovjednika.

**ispovjèdnīk** im. m. r., n. mn. *ispovjedníci* - katolički svećenik koji ispovijeda.

**ispòvraćati (se)** gl. svrš., prez. *ispòvraćām (se)* - silovito na usta u više mahova izručiti hranu iz želuca.

**ispòzdravljati se** gl. svrš., prez. *ispòzdravljām se* - pozdraviti se sa svima redom.

**ȉspraćāj** im. m. r., n. mn. *ȉspraćāji* - čin praćenja koga na odlasku (*ispraćaj* maturanata).

**ispráskati se** gl. svrš., prez. *ìspraskām* - izvikati se na koga.

**isprášiti** gl. svrš., prez. *ìsprāšīm*, trp. prid. *ìsprāšen* - očistiti prašinu; istući koga; istjerati koga s određenog prostora.

**isprašìvāč** im. m. r. - pomagalo kojim se umjerenim udarima čisti od prašine.

**isprašívānje** gl. im. s. r. od isprašivati.

**isprašívati** gl. nesvrš., prez. *ispràšujēm* - up. isprašiti.

**ìsprati (se)** gl. svrš., prez. *ìsperēm (se)*, trp. prid. *ȉsprān* - očistiti vodom ili kojom drugom tečnošću unutrašnjost čega; izgubiti prvobitnu boju usljed pranja.

**ìspratiti** gl. svrš., prez. *ìspratīm* - pratiti koga do kraja (npr. do ulaska u voz).

**ȉsprava** im. ž. r. - pismeni dokument kojim se potvrđuju određeni podaci (putna *isprava*).

**ìspravak** im. m. r., g. jd. *ìsprāvka*, n. mn. *ìsprāvci*, g. mn. *ìspravākā* - tekst kojim se ispravljaju pojedinosti u nekom ranije objavljenom tekstu.

**ȉsprāvan** prid. odr. v. *ȉsprāvnī* - koji nema loših osobina (o osobama); koji nije u kvaru, koji može raditi (o aparatima).

**ìspraviti** gl. svrš., prez. *ìspravīm*, trp. prid. *ìspravljen* - učiniti da šta bude pravo; ukloniti greške; otkloniti učinjenu nepravdu.

**ìsprāvka** im. ž. r. - ispravak.

**ispràvljāč** im. m. r. - onaj koji ispravlja (o osobama); dio namijenjen regulisanju rada kakvog aparata (npr. *ispravljač* za struju).

**ispravljàčica** im. ž. r. - ona koja ispravlja.

**ìspravljānje** gl. im. s. r. od ispravljati.

**ìspravljati** gl. nesvrš., prez. *ìspravljām* - činiti da šta bude ispravno, uklanjati greške, nepravdu itd.

**ispràvljiv** prid. - koji se može ispraviti, popravljiv.



**ȉsprāvno** pril. - pravilno, na ispravan način.

**isprávnōst** im. ž. r., instr. jd. *isprávnošću/isprávnosti* - osobina onog koji je ispravan, svojstvo onog što je ispravno.

**ȉsprāzan** prid. odr. v. *ȉsprāznī* - izrečen bez ikakva značenjskog osnova i smisla, neosnovan, neutemeljen, koji je bez vrijednosti, površan (*isprazan* govor, *isprazan* čovjek).

**isprázniti** gl. svrš., prez. *ìsprāznīm*, trp. prid. *ìsprāžnjen* - učiniti da šta bude prazno, bez sadržaja; iznijeti namještaj iz prostorije; potrošiti ranije akumuliranu energiju (npr. u bateriji i sl.).

**ispráznōst** im. ž. r. im. ž. r., instr. jd. *ispráznošću/ispráznosti* - osobina onoga koji je isprazan, svojstvo onog što je isprazno, površnost, neosnovanost, neutemeljenost.

**ispražnjávānje** gl. im. s. r. od ispražnjavati.

**ispražnjávati** gl. nesvrš., prez. *ispràžnjāvām* - činiti što praznim, up. isprazniti.

**ìsprāžnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìsprāžnjenošću/ìsprāžnjenosti* - stanje onog što je ispražnjeno.

**isprebíjati (se)** gl. svrš., prez. *isprèbījām (se)* - snažno istući koga; izmučiti se (npr. ležeći na neudobnom mjestu).

**ispred** prijed. - s genitivom označava da je nešto s prednje strane (*ispred* kuće).

**isprédati** gl. nesvrš., prez. *ìsprēdām* - predenjem od vune praviti niti za pletenje; prenes. nadugo i naširoko o čemu govoriti (*ispredati* priču).

**isprégnuti** gl. svrš., prez. *ìsprēgnēm*, imp. *isprégni* - osloboditi iz zaprege (npr. konja).

**isprèkīdān** prid., odr. v. *isprèkīdānī* - koji je sa prekidima, koji ne radi stalno.

**isprèkīdāno** pril. - s pauzama, na prekide, s prekidima.

**isprèkīdānōst** im. ž. r., instr. jd. *isprèkīdānošću/isprèkīdānosti* - svojstvo onoga što je isprekidano.

**isprekídati** gl. svrš., prez. *isprèkīdām*, imp. *isprèkīdāj* - prekinuti na više mjesta.

**isprèmetati** gl. svrš., prez. *isprèmećēm* - premetnuti sve redom (*ispremetati* ladice).

**ispremjéštati** gl. svrš., prez. *isprèmještām* - premjestiti sve redom.

**isprèpadati** gl. svrš., prez. *isprèpadām* - prepasti sve redom, sve uplašiti (*isprepadati* protivnika).

**isprèplesti** gl. svrš., prez. *ispreplètēm* - u potpunosti preplesti, preplesti do kraja.

**ispreplètenōst** im. ž. r., instr. jd. *ispreplètenošću/ispreplètenosti* - stanje onoga što je isprepleteno.

**ispreskákati** gl. svrš., prez. *isprèskāčēm*, imp. *ispreskáči* - preskočiti što više puta; prenes. nadmudriti koga u govoru ili u kojoj drugoj vještini.

**ìspresti** gl. svrš., prez. *isprédēm*, trp. prid. *isprèden* - izraditi što predenjem; prenes. uobličiti (npr. priču i sl.).

**ispretúrati** gl. svrš., prez. *isprètūrām*, imp. *isprètūrāj* - preturiti sve redom, napraviti veliki nered, ispremještati (*ispreturati* stvari).

**isprèvrtati** gl. svrš., prez. *isprèvrćēm* - prevrnuti sve redom, ispreturati.

**ispríčati** gl. svrš., prez. *ìsprīčām* - usmeno izložiti, ispripovijedati.

**ìsprīčnica** im. ž. r. - pismeno opravdanje (npr. za izostanak sa školske nastave i sl.).

**isprijèčiti (se)** gl. svrš., prez. *ìspriječīm (se)* - postaviti šta poprijeko kao smetnju; postaviti se kao zapreka (*isprijećiti se* na putu).

**ȉsprika** im. ž. r., dat. jd. *ȉsprici* - izvinjenje.

**ispripovijèdati** gl. svrš., prez. *ispripòvijedām* - ispričati šta o nečemu.

**ispŕljati** gl. svrš., prez. *ìspr̄ljām* - učiniti što prljavim, zaprljati, zamazati, uflekati.

**ispróbati** gl. svrš., prez. *ìsprōbām* - staviti šta ili koga na probu (*isprobati* rad automobila).

**isprobávānje** gl,. im. s. r. od isprobavati.

**isprobávati** gl. nesvrš., prez. *ispròbāvām*, gl. im. *isprobávānje* - up. isprobati.

**isprolijèvati** gl. svrš., prez. *ispròlijevām* - proliti sve redom, proliti do kraja iz jedne ili više posuda.

**ispròsipati** gl. svrš., prez. *ispròsipām* - prosuti u više navrata (iz vreća, sanduka, transporta i sl.), prosuti sve redom.

**ispròsiti** gl. svrš., prez. *ìsprosīm*, trp. prid. *ìsprošen* - dobiti pristanak djevojke za

udaju; iznuditi što prošenjem na način prosjaka; izmoliti što dugim i usrdnim molbama.

**isprosjáčiti** gl. svrš., prez. *ispròsjāčīm* - dobiti što prosjačenjem, iznuditi traženjem i moljenjem.

**isprovocírati** gl. svrš., prez. *isprovòcīrām* - učiniti provokaciju; izazvati bijes; potaknuti žučne i neprimjerene emocionalne reakcije, pospješiti određeni biološki proces (*isprovocirati* porođaj).

**isprsiti se** gl. svrš., prez. *isprsīm se* - isturiti prsa i uvući stomak; prenes. pokazati se pred drugima velikodušan, hrabar, važan, galantan.

**ìspružiti (se)** gl. svrš., prez. *ìspružīm (se)* - protegnuti šta u cijeloj dužini; leći punom dužinom tijela u horizontalnom položaju.

**ȉsprva** pril. - u početku, najprije.

**ispr̀vē** pril. - odmah na početku, iz prvog pokušaja, otprve.

**ìspržiti (se)** gl. svrš., prez. *ìspržīm (se)* - pripraviti jelo prženjem; ispeći se na suncu, dobiti opekotine.

**ispsòvati** gl. svrš., prez. *ìspsujēm* - psovati sve redom, obasuti koga grdnjama, izgrditi.

**ìspucati (se)** gl. svrš., prez. *ìspucām (se)* - ispaliti sve metke iz vatrenog oružja; dobiti pukotine (npr. *ispucala* zemlja); prenes. zadovoljiti se čime ili izliti na koga svoj gnjev, bijes, ljutnju.

**ispúčiti** gl. svrš., prez. *ìspūčīm*, trp. prid. *ìspūčen* - izvaditi košpicu iz šljive ili koje druge voćke.

**ispúćiti** gl. svrš., prez. *ìspūćīm* - izbaciti, isturiti (npr. usne).

**ispúhati (se)** gl. svrš., prez. *ìspūšēm (se)*, imp. *ìspūši (se)* - ukloniti što puhanjem ili ispuštanjem zraka (*ispuhati* balon); primiriti dah poslije napora.

**ìspūmpati** gl. svrš. (njem.), prez. *ìspūmpām* - isprazniti šta pumpanjem.

**ispunjénje** gl. im. s. r. od ispuniti.

**ìspuniti** gl. svrš., prez. *ìspunīm*, gl. prid. trp. *ìspunjen* - učiniti što punim, popuniti što potrebnim sadržajima.

**ispùnjāljka** im. ž. r., dat. jd. *ispùnjāljki* - ono što se ispunjava, vrsta zagonetke: ukrštenica, križaljka.

**ispunjávanje** gl. im. s. r. od ispunjavati.

**ispunjávati** gl. nesvrš., prez. *ispùnjāvām* - činiti što punim, up. ispuniti.

**ispùnjiv** prid. - koji je moguće ispuniti.

**ìspunjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìspunjenošću/ìspunjenosti* - svojstvo onog što je ispunjeno (*ispunjenost* blagostanjem).

**ìspupčenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìspupčenošću/ìspupčenosti* - svojstvo onog što je ispupčeno, što jednim dijelom strši u odnosu na svoj izgled i fizionomiju.

**ìspupčiti** gl. svrš., prez. *ìspupčīm* - isturiti šta, izbočiti.

**ìspusnī** prid. - koji služi za ispust (*ispusni* ventil).

**ìspust** im. m. r., n. mn. *ìspusti* - mjesto koje služi za ispuštanje (npr.otpadnih voda, neupotrebljivog materijala i sl.).

**ìspustiti** gl. svrš., prez. *ìspustīm*, gl. prid. rad. *ìspušten* - prestati držati i pustiti da padne (*ispustiti* čašu); dopustiti da šta izmakne (*ispustiti* pobjedu iz ruku); vađenjem čepa ili poklopca dopustiti da što isteče (*ispustiti* vodu iz rezervoara), nehotično ili namjerno izostaviti neke pojedinosti iz teksta, govora i sl.

**ìspušiti** gl. svrš., prez. *ìspušīm* - do kraja popušiti (npr. cigaretu).

**ispúštānje** gl. im. s. r. od ispuštati.

**ispúštati** gl. nesvrš., prez. *ìspūštām*, gl. pril. sad. *ispúštajūći* - u kontiniutetu ili prekidima činiti da šta bude ispušteno.

**ìspuzati** gl. svrš., prez. *ìspužēm*, imp. *ìspuži* - pužući izaći gdje ili se popeti na što.

**ìsrāf** im. m. r. (ar.) - pretjerano rasipanje novcem i imetkom, prelaženje mjere u trošenju.

**Isráfīl** im. m. r. (ar.-jevr.) - melek (anđeo) koji će, prema islamskom vjerovanju, objaviti početak kijametskoga dana.

**istabànati** gl. svrš. (tur.), prez. *istabànām* - išibati po tabanima; razg. prepješačiti određeni prostor, protabanati.

**ìstaknūt** prid., odr. v. *ìstaknūtī* - koji zbog nečega strši i izdvaja se u odnosu na druge, koji je na visokom društvenom položaju, koji uživa ugled.

**istàknuti (se)** gl. svrš., prez. *ìstaknēm (se)*, imp. *istàkni (se)* - posebno koga ili šta izdvojiti, naglasiti, potcrtati; izdvojiti se u odnosu na druge (hrabrošću, znanjem, sposobnošću).



duplikat, fali 233

isteći kap po kap.

**iskápānje** gl. im. s. r. od iskápati.

**iskápati** gl. nesvrš., prez. *ìskāpām* - kopati malo pomalo, dio po dio.

**iskápiti** gl. svrš., prez. *ìskāpīm*, trp. prid. *ìskāpljen* - odjednom ispiti do posljednje kapi, ispiti do dna (*iskapiti* čuturu).

**iskàsapiti** gl. svrš. (ar.), prez. *iskàsapīm*, trp. prid.. *iskàsapljen* - isjeći nožem, izbosti nožem, nanijeti teške tjelesne povrede.

**iskàšljati** gl. svrš., prez. *ìskašljēm*, imp. *iskàšlji* - izbaciti što iz organa za disanje.

**iskašljávānje/iskašljívānje** gl. im. s. r. od iskašljavati/iskašljivati.

**iskašljávati/iskašljívati** gl. nesvrš., prez. *iskàšljāvām/iskàšljujēm* - bolno izbacivati zrak, šlajm itd. iz organa za disanje.

**ìskāt** im. m. r. (ar.) - vrsta milostinje u muslimanskoj tradiciji koja se daje siromašnima za dušu umrloga.

**ìskati** gl. nesvrš., prez. *ȉštēm* - tražiti od koga da dadne nešto.

**ìskāz** im. m. r. - ono što je izrečeno, što je uneseno u rečenice i u tekst, usmena ili pismena izjava o čemu (*iskaz* na sudu).

**iskázati (se)** gl. svrš., prez. *ìskāžēm (se)* - izreći što; istaknuti se u čemu, pokazati se, postupiti na odgovarajući način.

**ìskāznica** im. ž. r. - lični dokument kojim se utvrđuje identitet ili članstvo u nekom društvu, udruženju, klubu itd., lična karta, članska karta.

**iskèfati** gl. svrš. (tur.), prez. *iskèfām*, gl. prid. trp. *ȉskefān* - razg. iščetkati koga ili šta; prenes. očitati kome lekciju, izružiti koga.

**iskésiti (se)** glag., prez. *ìskēsīm (se)* - usiljeno se nasmijati krivljenjem usta, pokazati zube.

**ìskidati (se)** gl. svrš., prez. *ìskidām (se)*, trp. prid. *ìskidān* - rastrgati što u komadiće; rastrgati se u obavljanju više poslova i na više strana.

**iskiláviti se** gl. svrš., prez. *iskìlāvīm se* - iron. smoriti se od umora kao da se dobila kila (hernija); biti žrtva uslijed velikih napora.

**iskípiti/iskípjeti** gl. svrš., prez. *iskípī* - preći gornji rub posude (ob. mlijeko kad se vari).

**ìshodīšte** im. s. r. - tačka, mjesto ili trenutak u vremenu odakle se šta ishodi, odakle šta polazi i počinje se razvijati u vremenu i u prostoru, polazište.

**ishòditi** gl. svrš., prez. *ìshodīm*, gl. prid. trp. *ìshođēn* - nastojati da se šta postigne putem molbi, zauzimanjem za koga i sl.

**ìshodovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ìshodujēm* - up. ishoditi.

**ȉshrana** im. ž. r. - način hranjenja, hranjenje (*pravilna* ishrana).

**ìshrānjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìshrānjenošću/ìshrānjenosti* - stanje pojedinca ili društvene grupe koja je pravilno i dobro hranjena.

**isijávānje** gl. im. s. r. od isijavati.

**isijávati** gl. nesvrš., prez. *isìjāvām* - slati od sebe ili iz sebe svjelosne zrake, zračiti.

**ìsipati** gl. nesvrš., prez. *ìsipām* - sipati šta iz nečega (*isipati* vodu).

**ìsisati** gl. svrš., prez. *ìsišēm/ìsisām*, imp. *ìsiši/ìsisāj* - sisanjem iz čega izvući tekućinu; izvući iz koga posljednje ostatke snage i mogućnosti; prenes. tvrditi nešto bez ikakve osnove, izmisliti.

**isisávānje** gl. im. s. r. od isisavati.

**isisávati** gl. nesvrš., prez. *isìsāvām* - up. isisati.

**ìsjeckati** gl. svrš., prez. *ìsjeckām* - isjeći nožem na što sitnije komade.

**ìsječak** im. m. r., g. jd. *ìsječka*, n. mn. *ìsječci*, g. mn. *ìsječākā* - dio veće cjeline izdvojen isijecanjem (*isječak* iz novina).

**ìsjeći** gl. svrš., prez. *isijèčēm*, imp. *isijèci* - dovršiti siječenje (*isjeći* drva), siječenjem ili na drugi način mačiniti otvor ili izvaditi dio površine, izrezati, izdubiti.

**iskákānje** gl. im. s. r. od iskakati.

**iskákati (se)** gl. nevsr., prez. *iskáčēm (se)* - skakati iz čega; dati sebi oduška u skakanju (*iskakati se* na igralištu); isticati se u odnosu na grupu i okolinu (*iskakati* u razredu).

**iskáliti (se)** gl. svrš., prez. *ìskālīm (se)* - završiti kaljenje (metala i sl.); dati sebi oduška, izbaciti iz sebe, istresti (bijes, gnjev, srdžbu).

**ìskamčiti** gl. svrš., prez. *ìskamčīm* - dobiti ili postići šta moljenjem, zanovijetanjem, dosađivanjem, izmoljakati.

**ìskapati** gl. svrš., prez. *ìskapā/ìskaplјē* -

**ìstočnīk** im. m. r., n. mn. *ìstočnīci* - ono od čega šta počinje, odakle šta počinje, začetak, praizvor, vrelo, vrutak.
**ìstočno** pril. - prema istoku.
**ȉstočnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnos na istok i istočnjake.
**ȉstočnjāčki** pril. - kao istočnjak, na način istočnjaka.
**ìstočnjāk** im. m. r., n. mn. *ìstočnjāci* - vjetar koji puše s istoka; onaj koji je porijeklom s istoka ili je vezan za nešto što je s istoka.
**ìstočnjāštvo** im. s. r. - ukupnost svojstava i običaja vezanih za istok i za istočnjake.
**ìstodoban** prid., odr. v. *ìstodobnī* - koji se događa u isto doba, istovremen.
**ìstodobno** pril. - u isto doba, u isto vrijeme, istovremeno.
**ìstodobnōst** im. ž. r., instr. jd. *ìstodobnošću/ìstodobnosti* - osobina onog što se događa istodobno, istovremenost.
**ìstoimen** prid., odr. v. *ìstoimenī* - koji je istog imena.
**istojèzičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na isti jezik.
**ȉstok** im. m. r. - strana svijeta s koje izlazi sunce, (Istok) zemlje istočno od Evrope.
**ìstokrāčan** prid., odr. v. *ìstokrāčnī* - koji ima jednake krakove.
**ȉstokr̄van** prid., odr. v. *ȉstokr̄vnī* - koji je iste krvi kao neko drugi.
**ìstom** pril. - u tom času, tek.
**istomìšljenīk** im. m. r., n. mn. *istomìšljenīci* - onaj koji ima isto ili slično mišljenje kao neko drugi.
**istòpiti** gl. svrš., prez. *ìstopīm*, trp. prid. *ìstopljen* - obaviti do kraja topljenje.
**ȉstorēdan** prid., odr. v. *ȉstorēdnī* - koji pripada istom redu.
**ȉstorodan** prid., odr. v. *ȉstorodnī* - koji je istog roda.
**ȉstorodnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȉstorodnošću/ȉstorodnosti* - svojstvo onog što je istorodno.
**ȉstosmjēran** prid., odr. v. *ȉstosmjērnī* - koji je u istom smjeru, koji se kreće u istom pravcu.
**istostràničan** prid., odr. v. *istostràničnī* - koji ima jednake stranice.
**ȉstovār** im. m. r. - ono što što treba biti istovareno ili što je istovareno, što je skinuto s vozila koje prevozi teret ili sa životinjske zaprege; mjesto predviđeno za istovaranje.
**istòvariti** gl. svrš., prez. *istòvarīm*, trp. prid. *istòvaren* - skinuti teret (tovar) s vozila za prevoz, s konja ili čega drugog.
**ȉstovārnī** prid. - koji se odnosi na istovar, istovaranje.
**istòvjetan** prid., odr. v. *istòvjetnī* - koji je isti u svim svojim svojstvima, identičan.
**istòvjetno** pril. - na jednak način, identično.
**istòvremen** prid. odr., v. *istòvremenī* - koji se događa u isto vrijeme kao što drugo, istodoban.
**istòvremeno** pril. - u isto vrijeme, istodobno.
**istòvremenōst** im. ž. r., instr. jd. *istòvremenošću/istòvremenosti* - svojstvo onog što je istovremeno sa čim drugim, što se događa u isto vrijeme, istodobnost.
**istòvrijedan** prid. odr. v. *istòvrijēdnī* - koji je iste vrijednosti, koji ima jednaku vrijednost.
**istòvrsnōst** im. ž. r., instr. jd. *istòvrsnošću/istòvrsnosti* - svojstvo onoga što je istovrsno, što ima istu svrhu.
**istòvrstan** prid., odr. v. *istòvrsnī* - koji pripada istoj vrsti.
**ìstoznačan** prid., odr. v. *ìstoznačnī* - koji je istog značenja.
**ȉstraga** im. ž. r., dat. jd. *ȉstrazi* - pripremna faza u prikupljanju potrebnih dokaza u krivičnom postupku; hist. naziv za progon i uništenje muslimanskog stanovništva u Crnoj Gori na prelazu između 18. i 19. st. (istraga poturica), genocid.
**ȉstrājan** prid., odr. v. *ȉstrājnī* - koji istrajava u svome poslu i u ostvarivanju postavljenih ciljeva, ustrajan, uporan.
**istràžilac/istràžitelj** im. m. r., g. jd. *istràžioca/istràžitelja*, n. mn. *istràžioci/istràžitelji* - onaj koji vodu istragu (npr. sudski *istražilac/istražitelj*); uopće: onaj koji šta istražuje.
**istražitèljica/istràžiteljka** im. ž. r. - ona koja istražuje.
**istražìvāč** im. m. r. - onaj koji istražuje, koji se bavi istraživanjem u svrhu sticanja novih znanja i spoznaja o svijetu, životu, povijesti (*istraživači* kulturnog naslijeđa).



**istraživàčica** im. ž. r. - ona koja istražuje.
**istražìvalac/istražìvatelj** im. m. r., g. jd. *istražìvaoca/istražìvatelja* - istraživač.
**istraživatèljica** im. ž. r. - istraživačica.
**istrážiti** gl. svrš., prez. *istrāžīm* - provesti svu potrebnu proceduru u istražnom krivičnom postupku.
**istražìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na istraživače i istraživanje.
**istražìvalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na istražioca i istražioce (*istraživalački* postupak), istražiteljski.
**istražívānje** gl. im. s. r. od istraživati.
**istražívati** gl. nesvrš., prez. *istràžujēm*, imp. *istràžūj* - prikupljati činjenice, informacije itd. kako bi se došlo do istine ili novih znanja.
**ȉstrāžnī** prid. - koji se odnosi na istragu (*istražni* postupak).
**istr̀čati** gl. svrš., prez. *ìstrčīm* - izaći trčanjem (*istrčati* na fudbalski teren); brzo, uglavnom s negativnim posljedicama umiješati se u neki razgovor; ishitreno iznijeti svoj stav i mišljenje.
**istrèbitelj** im. m. r. - istrebljivač.
**istreblјìvāč** im. m. r. - onaj koji trijebi, koji tamani i uništava.
**istreblјìvačica** im. ž. r. - ona koja trijebi i uništava.
**istreblјìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na istrebljivače.
**istreblјìvāčki** pril. - na način kako to čini istrebljivač, kao istrebljivač
**istrenírati (se)** gl. svrš., prez. *istrènīrām (se)* - izvježbati (se) u nekoj sportskoj ili kojoj drugoj disciplini; steći naviku treniranjem, postići određenu vještinu.
**ìstrēsti (se)** gl. svrš., prez. *istrésēm (se)*, imp. *istrési (se)*, trp. prid. *istrèsen* - tresući izbaciti, izasuti što čega, tresući očistiti od prašine; naglo se na koga okomiti, naglo sve izreći.
**ìstrgati** gl. svrš., prez. *ìstrgām* - uništiti što trganjem, iskidati na komade, rastrgati.
**ìstrgnuti (se)** gl. svrš., prez. *ìstrgnēm (se)*, imp. *ìstrgni (se)*, gl. prid. rad. *ìstrgnuo/ìstrgao (se)* - naglo šta iz čega iščupati; oteti se čijem uticaju, osloboditi se, otrgnuti se.
**istrijèbiti** gl. svrš., prez. *ìstrijebīm* - trijebeći šta uništiti, potpuno iskorijeniti, zatrijeti (ljude, bolest, društvene pojave, kulturu, korov itd.).
**istr̀ljati** gl. svrš., prez. *istr̄ljām*, gl. prid. trp. *ìstr̄ljān* - završiti s trljanjem.
**ìstrošen** prid., odr. v. *ìstrošenī* - koji je upotrebom doveden do kraja, koji više nije dobar; prenes. koji više nema snage ni svježine, oronuo.
**ìstrošenōst** im. ž. r. - stanje onog koji je istrošen, oronulost.
**istròšiti (se)** gl. svrš., prez. *ìstrošīm (se)*, trp. prid. *ìstrošen* - dovesti šta upotrebom do kraja njegova trajanja; potrošiti mnogo novca ili čega drugog (snage, energije i sl.).
**ìstruhnuti** gl. svrš., prez. *ìstruhnēm* - potpuno propasti usljed procesa raspadanja.
**istrúhliti** gl. svrš., prez. *ìstrūhli* - istruhnuti.
**istúći** gl. svrš., prez. *istúčēm*, trp. prid. *istùčen* - izmlatiti koga, izudarati.
**ìstup/ístup** im. m. r., n. mn. *ìstupi/ístupi* - javna reakcija, javno iznošenje mišljenja, suda, stava.
**istúpānje** gl. im. s. r. od istupati.
**ȉstupati** gl. svrš., prez. *ȉstupām*, gl. prid. trp. *ȉstupān* - isitniti ječam, pšenicu ili koju drugu žitaricu u stupi.
**istúpati** gl. nesvrš., prez. *ìstūpām* - javno iznositi ideje, stavove i mišljenja u društvenom životu.
**istúpiti** gl. svrš., prez. *ìstūpīm*, trp. prid. *ìstūpljen* - učiniti šta tupim (*istupiti* nož); izaći iz reda (jedan ili više koraka); ispisati se iz članstva neke organizacije, udruženja, kluba; izjasniti se javno o čemu (*istupiti* protiv nepravde).
**ìstupnica** im. ž. r. - obrazac (dokument) kojim se potvrđuje istupanje iz članstva.
**ìsturiti** gl. svrš., prez. *ìsturīm*, trp. prid. *ìsturen* - pomaknuti prema naprijed koji dio tijela (*isturiti* prsa); pomaknuti šta daleko naprijed (vojnike u vojnoj akciji, napadače u toku fudbalske utakmice i sl.).
**istuširati (se)** gl. svrš., prez. *istùšīrām (se)* - okupati (se) pod tušem
**istùtnjati se/istùtnjiti se** gl. svrš., prez. *istùtnjām/istùtnjīm se* - istrčati se, naužívati se u igri i raspusnosti; iskaliti se prema kome gnjevom, bijesom, vikom, pogrdama.

**isúkati** gl. svrš., prez. *isūčēm*, imp. *isúći*, trp. prid. *isūkān* - brzo izvaditi mač ili sablju iz korica ili iza pasa.
**Ìsus** im. m. r. (grč.) - Isus Hrist, utemeljitelj kršćanske religije; vjerovjesnik Isa kod muslimana.
**ìsusovac** im. m. r., g. jd. *isusōvca*, n. mn. *ìsusōvci*, g. mn. *ìsusovācā* - član isusovačkog reda u katoličkoj crkvi, jezuit.
**ìsusovačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na isusovce (*isusovački* red).
**ìsusovački** pril. - na način isusovaca, kao isusovac, jezuitski.
**isúšiti** gl. svrš., prez. *ìsūšīm*, trp. prid. *ìsūšen* - učiniti šta suhim, ukloniti iz čega vodu ili vlagu (*isušiti* močvaru).
**isušívānje** gl. im. s. r. od *isušívati* - proces uklanjanja vode ili vlage iz čega.
**isušívati** gl. nesvrš., prez. *isùšujēm* - činiti šta suhim, uklanjati iz čega vodu ili vlagu.
**išamàrati** gl. svrš. (tur.), prez. *išamàrām* - izudarati koga šamarima po obrazima; prenes. javno ukoriti jasnim i nepobitnim argumentima.
**išárati** gl. svrš., prez. *ìšārām* - ukrasiti šta šarama; prekriti papir šaranjem bez reda i smisla.
**išáret** im. m. r. (ar.), n. mn. *išáreti* - davanje nekog znaka pokretom ruku, očiju i sl. o onome što se zbiva; predosjećaj.
**išárećēnje** gl. im. s. r. od išaretiti.
**išáretiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *išáretīm* - davati znakove (rukama, prstima, glavom, očima, raznim pokretima tijela), gestikulirati.
**ìščačkati** gl. svrš., prez. *ìščačkām* - čačkanjem šta otkloniti; prenes. otkriti koju nepoznatu ili skrivanu činjenicu upornim i strpljivim istraživanjem.
**iščàhuriti se** gl. svrš., prez. *iščàhurīm* - izaći iz čahure, izleći se iz čahure; uopće: izaći iz čega, iz nečijeg okrilja i sl.
**ìščašenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìščašenošću/ ìščašenosti* - stanje onoga koji je iščašen, stanje onog što je izbačeno iz čašice, što je iščašeno.
**iščašénje** gl. im. s. r. od iščašiti.
**ìščašiti** gl. svrš., prez. *ìščašīm*, trp. prid. *ìščašen* - izbaciti iz čašice, pomaknuti iz zgloba.
**iščeprkati** gl. svrš., prez. *iščeprkām* - izvaditi šta čeprkajući; prenes. strpljivim i upornim traženjem otkriti šta nepoznato, tajeno, skriveno.
**ìščetkati** gl. svrš., prez. *ìščetkām* - očistiti šta četkom.
**iščezávānje** gl. im. s. r. od iščezavati.
**iščezávati** gl. nesvrš., prez. *iščèzāvām* - nestajati iz vidnog polja, gubiti se iz obrisa.
**ìščeznūće** im. s. r. od iščeznuti.
**ìščeznuti** gl. svrš., prez. *ìščeznēm* - izgubiti se iz vidnog polja.
**iščíliti/iščíljeti** gl. svrš., prez. *ìščīlīm*, gl. prid. rad. *iščílio* - izgubiti se, izvjetriti, ispariti; uopće: izgubiti snagu, izgubiti se, nestati.
**ìščistiti** gl. svrš., prez. *iščistīm*, trp. prid. *ìščišćen* - čisteći šta izbaciti, čišćenjem ukloniti ono što ne treba.
**ìščitati** gl. svrš., prez. *iščitām* - do kraja šta pročitati, pročitati pažljivo i s razumijevanjem.
**ìščuditi se** gl. svrš., prez. *ìščudīm se* - mnogo se čime načuditi.
**iščuđávānje** gl. im. s. r. od iščuđavati se.
**iščuđávati se** gl. nesvrš., prez. *iščùđāvām se* - javno pokazivati čuđenje, čuditi se napadno, neiskreno, s gestama, više negoli što povod za čuđenje iziskuje.
**iščùpati (se)** gl. svrš., prez. *iščùpām (se)*, trp. prid. *ìščupān* - čupanjem izvući šta iz čega; prenes. izvući se iz čega, osloboditi se (*iščupati se* iz problema).
**išćil** im. m. r. (ar.) - naslućivanje čega, slutnja, sumnja, pretpostavka.
**išćuškati** gl. svrš., prez. *ìšćuškām* - ćuškanjem koga napasti.
**išétati (se)** gl. svrš., prez. *ìšētām (se)*, imp. *išētāj (se)* - izaći odnekud šetnjom; dovoljno se našetati, zasititi se šetnjom.
**išibati** gl. svrš. *ìšibām* - izudarati koga šipkom.
**išijās** im. m. r. (grč.) - bolna upala živca koji se proteže stražnjom stranom noge od diska nadolje.
**ìškolovati** gl. svrš., prez. *ìškolujēm* - učiniti da ko bude školovan.
**išmŕkati** gl. svrš., prez. *ìšmrčēm*, imp. *išmŕči* - izbaciti sline iz nosa; iscrpati šta pomoću šmrka, ispumpati.
**ìšta** zamj. - bar nešto, bar malo, imalo.
**ìštekati** gl. svrš. (njem.), prez. *ìštekām* - izvaditi kabal iz utičnice, prekinuti dovod električne struje.



**ìštípati** gl. svrš., prez. *ìštīpām*, imp. *ìštīpāj* - više puta uštinuti.
**ìštrcati** gl. svrš., prez. *ìštrcām*, gl. prid. trp. *ìštrcān* - izbaciti iz čega tečnost štrcanjem.
**itekàko (i te kako)** pril. - izuzetno mnogo, veoma, vrlo.
**itìkāf** im. m. r. (ar.) - vjerski običaj u islamu da se u posljednjih deset dana hidžretskog mjeseca ramazana sve do Ramazanskog bajrama osami u džamiji imam ili koji drugi pobožni, obično siromašniji čovjek, radi učenja dova i drugih molitvi, radi traženja od Boga dobra, milosti, oprosta za svoj džemat i za sve muslimanske vjernike; uopće nenapuštanje kuće, neizlaženje među ljude i u svijet.
**íva** im. ž. r. - vrsta vrbe; rijetka ljekovita trava koja raste u hercegovačkom i primorskom kršu.
**ìvānčica** im. ž. r. - poljski cvijet gustih bijelih latica i žute cvijetne unutrašnjosti.
**ìvanjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Ivanjdan (rođenje sv. Ivana krstitelja).
**ìvēr** im. m. r. - sitniji komadići drveta koji otpadaju pri tesanju, sijećenju i sl.
**ìvērje** zb. im. s. r. - iver.
**ivérak** im. m. r., dem. - mali iver; vrsta morske ribe.
**ìverica** im. ž. r. - daska ili ploča, dobivena lijepljenjem i pregniranjem usitnjenih dijelova drveta (iver), koja služi za izradu kućnog i drugog namještaja.
**ìvica** im. ž. r. - rub (*ivica* stola).
**ìvičnjāk** im. m. r., n. mn. *ìvičnjāci* - rubna, uređena linija ceste (puta).
**iz** prijed. - određuje mjesto ili unutrašnjost odakle što izlazi ili potiče (up. iz kuće).
**iza** prijed. - označava da se što nalazi ili događa s druge strane koga ili čega (iza zgrade), ili se poslije dogodilo (iza zime).
**ìzabrān** prid., odr. v. *ìzabrānī* - koji je u nečem izdvojen u odnosu na druge.
**izabrànīk** im. m. r., g. jd. *izabraníka*, n. mn. *izabraníci* - onaj koji je za što izabran (za bračnog druga, za člana sportske selekcije i sl.).
**izabrànica** im. ž. r. - ona koja je izabrana.
**izàbrati** gl. svrš., prez. *izàberēm*, imp. *izabèri*, gl. prid. rad. *izàbrao*, trp. prid. *ìzabrān* - biranjem koga ili šta izdvojiti; donijeti odluku u izboru (*izabrati* supružnika, *izabrati* zastupnike u parlamentu, *izabrati* zdravo voće).
**ìzāći** gl. svrš., prez. *izāđēm*, aor. *izáđoh* - izići, hodanjem se pojaviti iz kakvog unutrašnjeg prostora.
**izgargàrati** gl. svrš., prez. *izgargàrām* - isplakati usta i grlo grgljanjem.
**ìzaglāsa** pril. - punim glasom, naglas.
**izànđati se** gl. svrš., prez. *izànđām*, gl. prid. rad. *izànđao* - istrošiti se od prevelike upotrebe.
**izàsipānje** gl. im. s. r. od izasipati.
**izàsipati** gl. nesvrš., prez. *izàsipām* - isipati; sipanjem što ispražnjavati.
**izaslànīk** im. m. r., g. jd. *izaslaníka*, n. mn. *izaslaníci* - onaj koji je ovlašten da zastupa interese drugoga, službena osoba koja zastupa vladu jedne zemlje ili neko udruženje, ustanovu, privrednu korporaciju, neku javnu osobu.
**izaslánstvo** im. s. r., g. mn. *izàslānstāvā/ izaslánstvā* - grupa izaslanika na istim poslovima, u zajedničkoj predstavničkoj misiji.
**izàsūti** gl. svrš., prez. *ìzaspēm*, imp. *izàspi* - up. izasipati, isuti.
**ìzatrkē** pril. - sa zatrčavanjem (*izatrke* ga je ošamario).
**izazìvāč** im. m. r., g. jd. *izaziváča* - onaj koji izaziva na dvoboj ili koje drugo odmjeravanje snaga, koji poziva na verbalni ili fizički obračun.
**izazìvāčkī** prid. odr. v. - koji izaziva, što se odnosi na izazivače.
**izazìvački** - na način izazivača, kao izazivač.
**izazívānje** gl. im. s. r. od izazivati.
**izazívati** gl. nesvrš., prez. *izàzīvām* - up. izazvati.
**ìzazōv** im. m. r. - čin izazivanja, ono što neposredno podstiče na okušavanje snaga i mogućnosti.
**ìzazōvān** prid., odr. v. *ìzazōvnī* - koji izaziva ili se ponaša kao izazivač, koji izaziva svojom privlačnošću, koji je zavodljiv.
**ìzazōvno** pril. - na izazovan način, izazivajući (*izazovno* se oblačiti).
**izàzvati** gl. svrš., prez. *izàzovēm* - činjenjem podstaknuti na sukob, rivalstvo,

takmičenje i sl. (*izazvati* tuču, *izazvati* protivničku ekipu na sportski dvoboj).

**ìzba** im. ž. r. - mala soba, uopće: manja prostorija u kojoj se boravi ili se što čuva.

**izbáciti** gl. svrš., prez. *ìzbācīm*, trp. prid. *ìzbāčen* - baciti šta napolje (npr. iz kuće); silom udaljiti koga iz određenog prostora (*izbaciti* iz kluba), učiniti da šta bude odstranjeno.

**izbacívānje** gl. im. s. r. od izbacivati.

**izbacívati** gl. nesvrš., prez. *izbàcujēm* - up. izbaciti.

**ȉzbačāj** im. m. r. - završni trenutak u izbacivanju čega (u bacanju kamena s ramena, u atletskim bacačkim disciplinama, dizanju tegova i sl.).

**izbalansírati** gl. svrš. (fr.), prez. *izbalànsīrām* - dovesti šta u potpuno jednak omjer i ravnotežu, uravnotežiti.

**izbalègati se** gl. svrš., prez. *izbalègā (se)* - ostaviti iza sebe balegu (kad je riječ o životinjama papkarima i preživarima).

**izbatìnati** gl. svrš., prez. *izbatìnām* - izudarati batinom.

**izbàvilac/izbàvitelj** im. m. r., g. jd. *izbàvioca/izbàvitelja*, n. mn. *izbàvioci/izbàvitelji*, g. mn. *izbàvilācā/izbàvitēljā* - onaj koji izbavlja, spasilac, spasitelj.

**izbavitèljica** im. ž. r. - ona koja izbavlja, spasiteljica, spasiteljka.

**ìzbaviti** gl. svrš., prez. *ìzbavīm* - spasiti koga od kakvoga zla i neugodnosti, otrgnuti od nevolje.

**izbéčiti se** gl. svrš., prez. *ìzbēčīm se*, trp. prid. *ìzbēčen* - začuđeno ili znatiželjno izbuljiti oči.

**izbezúmiti (se)** gl. svrš., prez. *izbèzūmīm (se)*, trp. prid. *izbèzūmljen* - postati kao bez uma, zbuniti (se) do kraja, izluditi koga.

**izbèzūmljeno** pril. - potpuno zbunjeno, izvan sebe, sumahnuto.

**izbezumljívānje** gl. im. s. r. od izbezumljivati.

**izbezumljívati** gl. nesvrš., prez. *izbezùmljujēm* - činiti da ko postane izbezumljen, višekratno izbacivati iz takta i mogućnosti rasuđivanja, izluđivati.

**izbìjāč** im. m. r. - alatka za izbijanje onoga šta treba ispasti.

**izbíjānje** gl. im. s. r. od izbijati.

**izbíjati** gl. nesvrš., prez. *ìzbījām*, gl. im. *izbíjānje* - udarcima činiti da šta ispadne; prenes. povremeno se pojavljivati.

**izbijèliti** gl. svrš., prez. *ìzbijelīm*, trp. prid. *ìzbijeljen* - učiniti da šta postane bijelo.

**izbijèljeti** gl. svrš., prez. *ìzbijelīm* - postati bijel, postati bjelji.

**izbìrāč** im. m. r., g. jd. *izbiráča* - onaj koji sitničari u izbiranju.

**izbiràčica** im. ž. r. - ona koja probira.

**izbìrljiv** prid., odr. v. *izbìrljivī* - koji je vrlo zahtjevan u biranju, probirljiv (*izbirljiv* momak).

**izbìrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *izbìrljivošću /izbìrljivosti* - osobina onoga koji je izbirljiv.

**izbìstriti (se)** gl. svrš., prez. *ìzbistrīm (se)* - dovesti šta u stanje bistrine; prenes. učiniti da bude jasno, razjasniti se (kad su u pitanju ideje, misli, problemi i sl.).

**ìzbiti** gl. svrš., prez. *ȉzbijēm*, trp. prid. *izbìjen* - snažnim pokretom, udarcem ili na drugi način pomjeriti šta s ciljem da ispadne (*izbiti* iz zida).

**izbívānje** gl. im. s. r. od izbivati.

**izbívati** gl. nesvrš., prez. *ìzbīvām*, gl. pril. sad. *izbívajūći* - biti izvan stalnog mjesta boravka, nalaziti se dugo vremena negdje daleko od kuće.

**ìzbjeći** gl. svrš., prez. *ìzbjegnēm* - izbjegnem.

**izbjegávānje** gl. im. s. r. od izbjegavati.

**izbjegávati** gl. nesvrš., prez. *izbjègāvām*, gl. prid. *izbjegávajūći* - up. izbjeći, izbjegnuti.

**ìzbjeglica** im. m. i ž. r. - onaj koji je, pod političkim ili ratnim pritiskom, izbjegao iz svoga mjesta stanovanja, domovine ili iz jednog dijela svoje zemlje.

**ìzbjeglički** prid. odr. v. - koji se odnosi na izbjeglice (*izbjeglički* karton).

**ìzbjeglīštvo** im. s. r. - stanje u kojem se nalaze oni koji su izbjegli.

**ìzbjegnuti** gl. svrš., prez. *ìzbjegnēm*, imp. *ìzbjegni*, gl. prid. rad. *ìzbjegao/izbjegnuo*, trp. prid. *ìzbjegnūt* - izbjeći, izmaći, skloniti se od onoga što je opasno po život, neprijatno (npr. od rata, od nesreće, od nezgodnog susreta i sl.).

**izbjeljívānje** gl. im. s. r. od izbjeljivati.

**izbjeljívati** gl. nesvrš., prez. *izbjèljujēm* - činiti da šta postane bijelo.



**izbjèživ** prid. - kojeg je moguće izbjeći, koji se može izbjeći.

**ìzblanjati** gl. svrš., prez. *ìzblanjām* - obraditi blanjom; prenes. do kraja šta urediti.

**izblebètati** gl. svrš., prez. *izblèbećēm* - blebećući reći sve do kraja i tako otkriti tajnu, odati.

**izblijèditi** gl. svrš., prez. *ìzblijedīm*, gl. prid. rad. *izblijèdio* - učiniti blijedim.

**izblijèdjeti** gl. svrš., prez. *ìzblijedīm* - postati blijed.

**ìzblīza** pril. - iz neposredne blizine.

**ȉzbližē** pril. - izbliza.

**ìzbljuvak** im. m. r., g. jd. *ìzbljūvka*, n. mn. *ìzbljūvci*, g. mn. *ìzbljuvākā* - ono što se izbljuje.

**ȉzbljuvān** prid., odr. v. *ȉzbljuvanī* - koji je pobljuvan; koji je pretrpio teške riječi i uvrede.

**izbljùvati (se)** gl. svrš., prez. *ìzbljujēm (se)*, prid. *ȉzbljuvān* - povratiti; isprljati koga bljuvanjem; prenes. izbaciti iz sebe riječima ono što mori i opterećuje savjest.

**ìzbōčen/ȉzbočen** prid., odr. v. *ìzbōčenī/ìzbočeni* - koji se izdiže, koji strši u odnosu na neku površinu.

**ìzbočina** im. ž. r. - mjesto koje je izbočeno, izdignuto, koje strši (*izbočina* u stijeni).

**ìzbočiti** gl. svrš., prez. *ìzbočīm*, trp. prid. *ìzbočen* - učiniti da što strši iz ravne površine, ispupčiti.

**ìzbor** im. m. r. - čin i rezultat biranja, ono što je moguće birati, ono što je iz čega izabrano.

**izbórati se** gl. svrš., *ìzbōrām se*, trp. prid. *ìzbōrān* - postati pun bora (npr. na licu).

**izbòriti (se)** gl. svrš., *ìzborīm (se)* - ostvariti šta verbalno ili fizičkom borbom.

**ìzbōrnī** prid. - koji se odnosi na izbor i mogućnosti biranja (*izborni* zakon, *izborni* rezultati).

**ìzbōrnīk** im. m. r., n. mn. *ìzbōrnici* - onaj koji ima pravo i mogućnost biranja, selektor.

**ìzbosti** gl. svrš., prez. *ìzbodēm/izbōdēm*, prid. rad. *ìzbō*, trp. prid. *izbòden* - ubosti koga nožem ili kojim drugim oštrim predmetom više puta naneseći rane.

**ìzbrati** gl. svrš., prez. *izbèrēm* - izabrati.

**izbȑbljati** gl. svrš., prez. *izbȑbljām* - izreći šta brbljajući, odjednom, mnogo govoreći, otkriti sve što se do tog trenutka tajilo.

**ìzbrijati** gl. svrš., prez. *ìzbrijēm*, trp. prid. *ȉzbrijān* - temeljito, do glatkosti, obrijati.

**ìzbrisati** gl. svrš., prez. *ìzbrišēm*, trp. prid. *ìzbrisan* - brisanjem šta očistiti, ukloniti trag čega.

**izbrìsiv** prid., odr. v. *izbrìsivī* - koji se može izbrisati, koji se može učiniti nebitnim.

**izbròjiti** gl. svrš., prez. *ìzbrojīm* - završiti s brojenjem (*izbrojiti* do sto).

**izbròjiv** prid., odr. v. *izbròjivī* - koji se da izbrojiti, koji ima svoj konačan broj.

**izbrúsiti** gl. svrš., prez. *ìzbrūsīm*, trp. prid. *ìzbrūšen* - brušenjem učiniti da šta bude obrađeno po potrebi; prenes. učiniti šta najboljim strpljivim radom.

**izbúljiti** gl. svrš., prez. *ìzbūljīm* - odjednom, znatiželjno i nepristojno, prema kome ili čemu uperiti pogled, iskolačiti oči.

**izbúšiti** gl. svrš., prez. *ìzbūšīm*, trp. prid. *ìzbūšen* - probušiti šta na više mjesta.

**ȉzdāh** im. m. r., n. mn. *ȉzdāsi* - netom ispušteni zrak (dah) iz pluća.

**izdàhnuti** gl. svrš., prez. *ìzdahnēm*, imp. *izdàhni* - ispustiti zrak (dah) iz disajnih organa; prenes. ispustiti dušu, umrijeti.

**ȉzdaja** im. ž. r. - priklanjanje protivničkoj strani, čin kojim se uništava nešto svoje (*izdaja* domovine).

**ìzdajica** im. m. i ž. r. - onaj koji se priklonio protivničkoj strani, onaj koji je iznevjerio ljubav, prijateljstvo, postignuti sporazum i sl., izdajnik.

**ìzdājničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izdajnike.

**ìzdājnički** pril. - na način izdaje i izdajnika, kao izdajnik.

**ìzdājnīk** im. m. r., ž. r. *ìzdājnica*, n. mn. *ìzdājnīci* - onaj koji je izdao, prokazao, otkrio, koji izdaje, izdajica.

**izdájstvo** im. s. r., g. mn. *izdájstāvā/izdájstvā* - ukupnost postupaka izdajnikā, izdaja.

**izdalèka** pril. - iz dalekog kraja, izdalje; neizravno, izokola.

**ìzdaljē** pril. - izdaleka, izdaljega.

**ìzdanak** im. m. r., n. mn. *ìzdānci*, g. mn. *ìzdanākā* - grančica koja izbija iz

korijena, žile ili debla; onaj koji je potomak porodične loze.
**izdánje** gl. im. s. r. od izdati - ukupna količina primjeraka (tiraž) knjige, novina i sl.
**ìzdāšan** prid., odr. v. *ìzdāšnī* - koji je količinski bogat; koji se isplati (*izdašan* urod); koji rado daje drugima, darežljiv.
**ìzdāšnōst** im. ž. r., instr. jd. *ìzdāšnošću/ ìzdāšnosti* - osobina onoga koji je izdašan u davanju, svojstvo onog što je izdašno.
**izdátak** im. m. r., g. jd. *izdátka*, n. mn. *izdáci*, g. mn. *ìzdātākā* - novac koji je utrošen ili se troši u neku svrhu, trošak.
**ìzdati** gl. svrš., prez. *ìzdām*, trp. prid. *ìzdān/ìzdāt* - izručiti što kome na raspolaganje u predviđenim količinama i po već uspostavljenim pravilima (*izdati* robu), iznajmiti (*izdati* opremu za skijanje); odati, otkriti tajnu (postati izdajnik); objaviti knjigu; dati stan pod kiriju itd.
**izdàvāč** im. m. r., g. jd. *izdaváča* - organizator i finansijer izdavanja i distribuiranja knjiga.
**izdàvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izdavače.
**izdàvāčki** pril. - na način izdavača, kao izdavač.
**izdàvalac** im. m. r., g. jd. *izdàvaoca*, n. mn. *izdàvaoci*, g. mn. *izdàvalācā* - onaj koji što izdaje, izdavač, izdavatelj.
**izdávānje** gl. im. s. r. od izdavati.
**izdàvatelj** im. m. r. - izdavač, izdavalac.
**izdávati (se)** gl. nesvrš., prez. *ìzdajēm (se)* - up. izdati; prenes. lažno se predstavljati kao neko drugi; pričajući previše iznositi svoje tajne.
**izdeklamírati/izdeklamovati** gl. svrš. (lat.), prez. *izdeklàmirām/izdèklamujēm* - iskazati ono što je naučeno napamet, što se očekuje da bude izgovoreno, bez većeg značaja i uvjerljivosti.
**izdèrati (se)** gl. svrš., prez. *ìzderēm (se)*, imp. *izdèri*, trp. prid. *ìzderān* - iscijepati što na nejednake dijelove (*izderati* knjigu), upotrebom što dovesti do istrošenosti, istrošiti (*izderati* čizme); bez kontrole zagalamiti na koga, grubo koga upozoriti, glasno ukoriti.
**ìzderina** im. ž. r. - ono što je izderano, oštećeno i sl., poderina.
**izdevètati** gl. svrš., prez. *izdevètām* - istući, nalupati (npr. neposlušnu djecu).
**ìzdići (se)** gl. svrš., prez. *ìzdignēm (se)*, prid. rad. *ìzdigao/ìzdignuo (se)*, trp. prid. *ìzdignūt* - izdignuti.
**ìzdignuti (se)** gl. svrš., prez. *ìzdignēm (se)*, prid. rad. *ìzdignuo/ìzdigao (se)*, trp. prid. *izdignūt* - izdići (se), podignuti šta na viši nivo; dati kome ili čemu veće mjesto, položaj, društvenu važnost, čast i sl.; dobiti, steći bolji položaj, biti iznad trenutnih događanja u društvu (*izdignuti se* iznad trivijalnosti).
**izdijèliti** gl. svrš., prez. *izdijelīm*, trp. prid. *ìzdijeljen* - podijeliti na više dijelova.
**izdiktírati** gl. svrš. (lat.), prez. *izdìktīrām* - izreći nešto kome kako bi ovaj to zapisao.
**ìzdisāj** im. m. r. - zrak koji izbacujemo iz pluća; prenes. zadnji momenat života, umiranje (posljednji *izdisaj*).
**ìzdisānje** gl. im. s. r. od izdisati.
**ìzdisati** gl. nesvrš., prez. *ìzdišēm* - ispuštati zrak iz pluća; prenes. biti na samrti, umirati.
**ìzdjeljati** gl. svrš., prez. *ìzdjeljām* - pomoću noža ili čega drugog dati komadu drveta željeni oblik; prenes. dati čemu željeni oblik.
**izdovòljiti (se)** gl. svrš., prez. *izdòvoljīm (se)* - nauživati se u čemu do mile volje.
**izdrápati** gl. svrš., prez. *ìzdrāpām* - naglim i grubim pokretima iskidati što u komade.
**izdŕljati** gl. svrš., prez. *ìzdrljām* - izravnati drljačom (npr. oranicu).
**izdròbiti** gl. svrš., prez. *ìzdrobīm*, gl. prid. trp. *ìzdrobljen* - drobljenjem usitniti šta u najsitnije komadiće (npr. hljeb).
**izdr̀žati** gl. svrš., prez. *ìzdr̀žīm*, imp. *izdr̀ži* - podnijeti teret, ustrajati pod pritiscima u uprkos postojećim oklnostima.
**izdržávānje** gl. im. im. s. r. od izdržati - ono od čega neko živi.
**izdržávati** gl. nesvrš., prez. *izdr̀žāvām* - činiti da neko ima zadovoljene osnovne potrebe za život.
**izdr̀žljiv** prid., odr. v. *izdr̀žljivī* - koji je čvrst, ustrajan, postojan u postavljenom zadatku i u svome planiranom cilju.
**izdr̀žljivōst** im. ž. r., instr. jd. *izdr̀žljivošću/izdr̀žljivosti* - stanje onoga koji je izdržljiv, svojstvo onoga što je izdržljivo.



**ìzdubak** im. m. r. g. jd. *ìzdupka*, n. mn. *ìzdupci*, g. mn. *izdubākā* - ono što je na nečem izdubljeno (npr. na drvetu).
**izdúbiti** gl. svrš., prez. *ìzdūbīm*, trp. prid. *ìzdūbljen* - napraviti u čemu udubljenje.
**izdúljiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzdūljīm (se)* - učiniti što dugim ili duljim; postati duljim.
**ìzdūpsti** gl. svrš., prez. izdubim - izdubiti.
**izdúšiti** gl. svrš., prez. *ìzdūšīm* - izgubiti snagu, polet, smisao (kad je riječ o ljudima), izvjetriti, iščiljeti (kad je riječ o stvarima, pojavama, pojmovima); ispuhati; (se) izgubiti zrak (npr. balon, lopta, automobilska guma), žarg. pež. nestati s lica mjesta, izgubiti se, pobjeći (*izdušiti* s mjesta događaja).
**izdúžiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzdūžīm*, trp. prid. *ìzdūžen* - učiniti što dugim ili dužim, razvući što u određenom smjeru u odnosu na širinu; vidno se protegnuti (kad je riječ o rastu), izrasti, izduljiti (se).
**izdvájānje** gl. im. s. r. od izdvajati (se).
**izdvájati (se)** gl. nesvrš., prez. *ìzdvājām (se)* - up. izdvojiti se.
**izdvòjiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzdvojīm (se)* - odijeliti koga ili šta od cjeline, grupe, od drugih; odabrati šta; biti u čemu poseban u odnosu na druge (*izdvojiti se* u mišljenju); osamiti se.
**izeglènisati (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *izeglènišēm (se)* - ispričati se u prijateljskoj i ugodnoj atmosferi.
**izgárānje** gl. im. s. r. od izgarati.
**izgárati** gl. svrš., prez. *ìzgārām* - gorjeti do kraja; prenes. previše se truditi u nekom poslu ili namjeri (*izgarati* u želji za uspjehom).
**ìzgaziti** gl. svrš., prez. *ìzgazīm*, trp. prid. *ìzgažen* - zgaziti sve redom, jako gaziti do uništenja (*izgaziti* travu).
**ìzginuti** gl. svrš., prez. *ìzginēm* - stradati, poginuti svi redom.
**izglàčati** gl. svrš., prez. *izglàčām* - učiniti površinu glatkom, ravnom.
**ìzgladiti** gl. svrš., prez. *izgladīm*, trp. prid. *ìzglađen* - izglačati, učiniti glatkim; prenes. učiniti da u međusobnim odnosima nestanu problemi.
**izglàdniti** gl. svrš., prez. *ìzgladnīm* - učiniti da ko dođe u stanje izgladnjelosti, izgladnjeti.
**izglàdnjelōst** im. ž. r., instr. jd. *izglàdnjelošću/izglàdnjelosti* - stanje onoga koji je izgladnio, neishranjenost.
**izglàdnjeti** gl. svrš., prez. *izgladnīm* - dugo osjećati želju za hranom, biti duže vrijeme gladan i neishranjen.
**izgladnjívānje** gl. im. s. r. od izgladnjivati.
**izgladnjívati** gl. nesvrš., prez. *izglàdnjujēm*, gl. pril. sad. *izglàdnjujūći* - mučiti koga glađu.
**izglađívānje** gl. im. s. r. od izglađivati.
**izglađívati** gl. nesvrš., prez. *izglàđujēm*, gl. pril. sad. *izglàđujūći* - up. izgladiti; izmirivati, sređivati određene probleme, međusobne odnose i sl.
**ìzglāsa** pril. - punim glasom.
**izgláviti** gl. svrš., prez. *ìzglāvīm*, trp. prid. *ìzglāvljen* - izvaditi iz ležišta ono što je bilo uglavljeno, zaglavljeno.
**izglavljívati** gl. nesvrš., prez. *izglàvljujēm*, gl. pril. sad. *izglàvljujūći*, gl. im. *izglavljívānje* - nastojati što izvaditi iz ležišta, up. izglaviti.
**ìzglēd** im. m. r. - vanjština, ono što se vidi; prenes. mogućnost, šansa (dobri *izgledi*).
**ìzglēdan** prid., odr. v. *ìzglēdnī* - koji dobro izgleda, koji je lijep, skladan, koji obećava, koji ima šanse da uspije, perspektivan (*izgledan* sportski rezultat).
**ìzgledati** gl. svrš., prez. *ìzgledām* - završiti s gledanjem, obaviti gledanje (*izgledati* sve pozorišne predstave).
**izglédati** gl. svrš., prez. *ìzglēdām* - biti u stanju kakvim se vidi, kakvim se može predvidjeti, doimati se (dobro *izgledati*); činiti se, pričinjavati se (*izgledalo* je vrlo jasno).
**izglòdati** gl. svrš., prez. *ìzglođēm*, trp. prid. *ìzglođān* - oglodati zubima (npr. meso s kosti).
**ìzgnanīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izgnanike.
**ìzgnanīk** im. m. r., ž. r. *ìzgnanica*, n. mn. *ìzgnanīci* - onaj koji je izgnan iz mjesta svoga prebivališta, prognanik.

**izgnánstvo** im. sr. r., g. jd. *izgnánstva*, g. mn. *izgnánstāvā/izgnánstvā* - stanje onog koji je izgnan.

**izgnjávìti** gl. svrš., prez. *ìzgnjāvīm*, gl. prid. trp. *ìzgnjāvljen* - izgnječiti šta, izmijesiti, izgužvati; prenes. izmučiti koga dugom pričom, upornim dosađivanjem i sl.

**izgnjéčiti** gl. svrš., prez. *ìzgnjēčīm* - umekšati što pritiskanjem (glinu, tijesto, itd.).

**izgnjíliti** gl. svrš., prez. *ìzgnjīlīm* - biti potpuno zahvaćen gnjiljenjem, do kraja izgubiti prirodnu boju i svježinu, istruhnuti.

**ìzgnjīti** gl. svrš., prez. *ȉzgnjī* - isto što i izgnjiliti.

**ìzgon** im. m. r. - premještanje gonjenjem iz jednog prostora u drugi (*izgon* stoke na pašu); protjerivanje iz stalnog mjesta boravka.

**izgòniti** gl. nesvrš., prez. *ìzgonīm* - istjerivati koga ili što.

**izgoriti/izgòrjeti** gl. svrš., prez. *ìzgorīm*, gl. prid. rad. *izgòrio/izgòrjela*, gl. prid. trp. *ìzgoren* - dovesti gorenje do kraja; sasušiti se zbog žege; ispeći kožu na suncu; prenes. propasti u onome za šta se izgaralo (*izgorjeti* na poslu).

**izgovárati** gl. nesvrš., prez. *izgòvārām*, gl. im. *izgováranje* - oblikovati, izricati glasove, riječi.

**ȉzgovōr** im. m. r. - način na koji se izgovaraju glasovi i riječi (pravilan *izgovor*); prenes. naći razlog da se šta izbjegne, opravdanje, izlika (*pronaći* izgovor).

**izgovòriti** gl. svrš., prez. *izgòvorīm*, trp. prid. *izgòvoren* - uobličiti, izreći glasove, riječi, rečenice; izreći što od početka do kraja; prenes. naći izgovor za nesudjelovanje, opravdati se.

**izgovòrljiv** prid. - koji se može oblikovati u organima za artikulaciju.

**izgráditi** gl. svrš., prez. *ìzgrādīm*, trp. prid. *ìzgrađen* - dovršiti građenje (*izgraditi* kuću); prenes. sastaviti šta, konstruisati, stvoriti (*izgraditi* povjerenje).

**izgrádnja** im. ž. r. - izgrađivanje.

**izgrađívānje** gl. im. s. r. od izgrađivati.

**izgrađívati** gl. nesvrš., prez. *izgràđujēm*, imp. *ìzgràđūj*, gl. pril. sad. *izgràđujūći* - sudjelovati u procesu gradnje, vidj. *izgráditi*.

**izgŕditi** gl. svrš., prez. *ìzgr̄dīm*, gl. prid. trp. *ìzgr̄đen* - izružiti, najoštrije uputiti pogrde, zamjerke.

**izgrēd** im. m. r. - gruba povreda društvenih normi i pravila ponašanja, razuzdani, nasilnički čin, ispad.

**ìzgrēdničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izgrednike.

**ìzgrēdnički** pril. - na način izgrednika, kao izgrednik.

**ìzgrēdnīk** im. m. r., n. mn. *ìzgrēdnīci* - onaj koji je počinio izgred, onaj koji je sklon izgredima.

**ìzgrepsti** gl. svrš., prez. *ìzgrebēm/izgrèbēm*, trp. prid. *izgrèben* - grebući čim oštrim oštetiti površinu, napraviti ogrebotine.

**izgùbiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzgūbīm (se)*, trp. prid. *ìzgubljen* - pretrpjeti kakav gubitak, ostati bez čega; prenes. udaljiti se s određenog mjesta, nestati, zalutati; pasti u nesvijest.

**ìzgubljen** prid., odr. v. *ìzgubljenī* - koji se izgubio, koji je bespomoćan, dezorijentisan.

**ìzgubljeno** pril. - bespomoćno, dezorijentisano (ponašati se *izgubljeno*).

**ìzgubljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìzgubljenošću/ìzgubljenosti* - stanje onoga koji je izgubljen.

**izgúliti** gl. svrš., prez. *ìzgūlīm*, trp. prid. *ìzgūljen* - istrgnuti šta guljenjem, grubo odvojiti jedan nečega.

**izgúrati** gl. svrš., prez. *ìzgūrām* - guranjem šta ili koga iz pomaknuti; uspjeti u čemu (*izgurati* do prvog u mjesecu).

**izgustírati** gl. svrš., prez. *izgùstīrām* - izdovoljiti se, prestati čemu biti sklon, prestati šta voljeti i željeti.

**izgùžvati** gl. svrš., prez. *izgùžvām/ìzgūžvām*, trp. prid. *ȉzgužvan* - učiniti šta da bude zgužvano, naborano (*izgužvati* papir).

**ìzīći** gl. svrš., prez. *ìzīđēm*, aor. *izíđoh*, imp. *izíđi*, gl. prid. rad. *ìzišao* - izaći, kretanjem napustiti zatvoren prostor (*izići* iz kuće).

**ìzigrati/izìgrati (se)** gl. svrš., prez. *ȉzigrām/izìgrām (se)*, trp. prid. *ȉzigrān* - zadovoljiti se igrom; dobiti na lutriji; prenes. prevariti koga, izgubiti čije povjerenje (*izigrati* prijatelje).

**izigrávānje** gl. im. s. r. od izigrati.



**izigrávati** gl. nesvrš., prez. *izìgrāvām* - raznim načinima nastojati da se pred kim poželjna slika o sebi i čemu drugome, da sve bude predstavljeno u drukčijem liku i svjetlu od onoga što je u stvarnosti (*izigravati* budalu).

**iziskívānje** gl. im. s. r. od iziskivati.

**iziskívati** gl. nesvrš., prez. *izìskujēm*, gl. pril. sad. *izìskujūći* - zahtijevati što uz veći napor.

**ìzjadati se** gl. svrš., prez. *ìzjadām se* - pričajući kome o nakupljenom jadu olakšati dušu.

**ìzjaditi se** gl. svrš., prez. *ìzjadīm se* - izjadati se.

**ìzjaloviti (se)** gl. svrš., prez. *ìzjalovī (se)*, trp. prid. *ìzjalovljen* - ne uspjeti donijeti plod, pobaciti; prenes. ne ostvariti ono što je planirano, što se započelo raditi, čemu se nadalo.

**izjásniti se** gl. svrš., prez. *ìzjāsnīm (se)* - iznijeti svoje mišljenje, svoj stav, očitovati se.

**ȉzjava** im. ž. r. - usmeni ili pismeni čin javnog očitovanja (službena *izjava*).

**izjáviti** gl. svrš., prez. *ìzjāvīm* - dati izjavu o nečemu, izreći.

**izjavljívānje** gl. im. s. r. od izjavljivati.

**izjavljívati** gl. nesvrš., prez. *izjàvljujēm* - davati o čemu ili povodom čega svoje mišljenje, očitovati se, izjašnjavati se, izricati.

**izjédati (se)** gl. nesvrš., prez. *ìzjēdām (se)*, trp. prid. *izjèden* - nagrizati; jedenjem činiti da šta nestane; propadati zbog nekog unutrašnjeg procesa, vlage, hrđe; činiti da šta propada, da ga nema; rastakati (se); trpjeti tešku unutarnju grižnju savjesti.

**izjèden** prid., odr. v. *izjèdenī* - koji je nestao jedenjem; koji je nagrizen, rastočen (od crva, kiseline, dotrajalosti i sl.).

**ìzjedina** im. ž. r. - rana ili oprištali otvor na koži nastao usljed dugog ležanja u bolesničkoj postelji i sl.

**izjednáčiti (se)** gl. svrš., prez. *izjèdnačīm (se)*, trp. prid. *izjèdnačen* - dovesti do poravnanja, do jednakog omjera u veličini, vrijednosti, važnosti i sl. (*izjednačiti* rezultat); postati jednak (*izjednačiti se* u pravima i obavezama).

**ìzjelica** im. m. i ž. r. - onaj koji neumjereno i sve redom jede, koji je proždrljiv, proždrljivac.

**ìzjesti** gl. svrš., prez. *ìzjedēm*, imp. *ìzjedi*, gl. prid. rad. *ìzio*, *ìzjela, ìzjelo*, trp. prid. *izjèden* - pojesti što do kraja; nagristi; rastočiti (npr. crvu u drvetu i sl.); (se) izmučiti se zbog grižnje savjesti.

**izjúriti** gl. svrš., prez. *ìzjūrīm*, trp. prid. *ìzjūren* - brzo napustiti određeni prostor (*izjuriti* iz kuće); istjerati koga, najuriti (*izjuriti* iz kluba).

**ȉzjutra** pril. - u ranim jutarnjim satima, na početku dana, u jednom trenutku dok traje jutro.

**izlàgāč** im. m. r., ž. r. *izlagàčica*, g. jd. *izlagáča* - onaj koji sudjeluje na izložbi, sajmu i sl. (*izlagač* slika, *izlagač* knjiga), onaj koji javno izlaže neku temu u obliku izvještaja, referata, diskusije i sl.

**izlágānje** gl. im. s. r. od izlagati (se).

**izlágati (se)** gl. nesvrš., prez. *ìzlāžēm (se)* - umjetnine predstaviti na izložbi, sajmu i sl.; govoriti o određenoj temi; svjesno biti na najvidnijem i najopasnijem mjestu.

**izlàgati se** gl. svrš., prez. *ìzlažēm se*, gl. prid. trp. *ȉzlagān* - izgovoriti mnogo laži o svemu i svačemu, nalagati se.

**izlànuti** gl. svrš., prez. *ìzlānēm* - nehotično šta reći, odati se.

**ȉzlāz** im. m. r. - mjesto predviđeno za izlaženje iz čega (kuće, tramvaja); čin izlaženja (*izlaz* na teren); prenes. moguće rješenje (*izlaz* iz teškoća).

**ìzlazak** im. m. r., g. jd. *ìzlaska*, n. mn. *ìzlasci*, g. mn. *ìzlazākā* - izlaz, čin izlaženja (*izlazak* na izbore, *izlazak* sunca); čas pojavljivanja, čas objavljivanja (npr. knjiga).

**ìzlaziti** gl. nesvrš., prez. *ìzlazīm*, gl. pril. sad. *ìzlazēći*, gl. im. *ìzlažēnje* - hodanjem prolaziti kroz izlaz; pojavljivati se, biti odštampan (o časopisu); zabavljati se, ašikovati.

**ȉzlaznī** prid. - koji se odnosi na izlaz (*izlazna* vrata).

**ìzlēći (se)** gl. svrš., prez. *izléžē (se)* - sjedeći na jajima izvesti mlade; prenes. imati neugodne posljedice (svašta se iz toga može *izleći*).

**izlémati** gl. svrš., prez. *ìzlēmām* - istući, pretući.

**ìzlet** im. m. r. - izlazak u prirodu, kraće putovanje ili odsustvovanje od mjesta neposrednog boravka.
**ìzletīšte** im. s. r. - mjesto koje je predviđeno i uređeno za izlet i izletnike.
**izlètjeti** gl. svrš., prez. *ìzletīm*, gl. prid. rad. *izlètio* - izaći odnekud leteći; izjuriti iz nekog prostora (*izletjeti* iz škole); prenes. neoprezno šta izjaviti; biti izbačen (npr. iz škole); iznenada se pojaviti.
**ìzletnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izletnike ili je namijenjen izletnicima.
**ìzlètnički** pril. - na način izletnika, kao izletnik.
**ìzletnīk** im. m. r., n. mn. *ìzletnīci* - osoba koja ide na izlete.
**izležávānje** gl. im. s. r. od izležavati se.
**izležávati se** gl. nesvrš., prez. *izlèžāvām se* - stalno ležati, ništa ne raditi, ničim se ne baviti, ljenčariti.
**izlijèčiti** gl. svrš., prez. *ìzliječīm*, trp. prid. *izliječen* - vratiti kome zdravlje, učiniti da ko ne bude bolestan.
**izlijèpiti** gl. svrš., prez. *ìzlijepīm*, trp. prid. *izlijepljen* - prekriti lijepljenjem kakvu površinu.
**izlijètānje** gl. im. s. r. od izlijetati.
**izlijètati** gl. nesvrš., prez. *ìzlijećēm* - up. izletjeti.
**izlijèvati** gl. nesvrš., prez. *ìzlijevām* - izlivati, up. izliti.
**ȉzlika** im. ž. r. - opravdanje za neki učinjeni postupak, isprika.
**ìzlišan** prid., odr. v. *ìzlišnī* - nepotreban, suvišan.
**ìzlišno** pril. - nepotrebno, suvišno.
**ìzliti** gl. svrš., prez. *ȉzlijēm*, imp. *ìzlīj*, trp. prid. *izliven* - isuti tekućinu iz posude i sl., uobličiti skulpturu lijevanjem; izaći iz korita, poplaviti (o rijeci).
**ìzliv** im. m. r. - ono što se izlilo; trenutno isticanje (*izliv* krvi u mozak); prenes. naglo izražavanje trenutnog mišljenja i osjećaja (*izliv* srdžbe).
**izlívati** gl. nesvrš., prez. *ìzlīvām* - up. izliti.
**izlízati** gl. svrš., prez. *ìzlīžēm*, gl. prid. trp. *ìzlīzan* - pohabati, potpuno što istrošiti trenjem, hodanjem i sl. (*izlizati* obuću); sve polizati jezikom (npr. sladoled).
**ìzlog** im. m. r., n. mn. *izlozi* - posebno uređen i ukrašen dio radnje u kojem se izlaže roba kako bi se mogla i spolja vidjeti.
**izlòkati** gl. svrš., prez. *ȉzločēm*, trp. prid. *ȉzlokān* - djelovanjem vode izdubiti tlo (izlokan put); pejor. popiti, potrošiti lokanjem pića u kafani (*izlokati* imetak).
**izlòmiti** gl. svrš., prez. *ìzlomīm*, trp. prid. *izlomljen* - silom izdijeliti šta na više komada (*izlomiti* hljeb).
**ìzložak** im. m. r., n. mn. *ìzlošci*, g. mn. *ìzložākā* - predmet izložen na izložbi ili u izlogu, eskponat.
**ìzložba** im. ž. r., g. mn. *ìzložbī* - mjesto na kojem su izloženi umjetnički, prodajni, reklamni i dr. predmeti (npr. *izložba* slika).
**ìzložbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izložbu (*izložbeni* katalog).
**ìzloženōst** im. ž. r., instr. jd. *ìzloženošću/ ìzloženosti* - svojstvo onoga što je izloženo.
**izlučèvina** im. ž. r. - ono što luče organi tijela, sekret.
**ìzlučnī** prid. odr. v. - koji izlučuje.
**izlúditi** gl. svrš., prez. *ìzlūdīm*, trp. prid. *ìzlūđen* - učiniti koga ludim, dovesti koga do stanja ludila.
**izlúdjeti** gl. svrš., prez. gl. nesvrš., prez. *ìzlūdīm* - postati lud (od bola, briga, nervoze i sl.), izgubiti sposobnost staloženog i pribranog gledanja na stvari i pojave.
**izluđívānje** gl. im. s. r. od izluđivati.
**izluđívati** gl. nesvrš, prez. *izlùđujēm* - svojim ponašanjem dovesti koga do stanja gubljenja staloženosti, pribranosti, razboritosti, jako nervirati.
**izlúpati** gl. svrš., prez. *ìzlūpām*, gl. prid. trp. *ìzlupān* - izudarati koga ili šta lupanjem, istući.
**izlječénje** im. s. r. - ozdravljenje, rezultat uspješnog liječenja.
**ìzljev** im. m. r. - izliv.
**izljúbiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzljūbīm (se)*, trp. prid. *ìzljūbljen* - poljubiti koga više puta, ljubiti sve redom; međusobno se ljubiti (*izljubiti se* na rastanku).
**ìzmaći** gl. svrš., prez. *ìzmaknēm* - izmaknuti.
**ìzmaglica** im. ž. r. - prorijeđena magla, sumaglica.
**ìzmak** im. m. r. - čas kad nešto prestaje (dan je na *izmaku*, tj. bliži se noć).



**izmàknuti** gl. svrš., prez. *ìzmaknēm*, imp. *izmàkni*, gl. prid. rad. *izmàknuo/izmakao*, trp. prid. *ìzmaknūt* - izmaći, pomjeriti šta iz njegova ranije položaja (*izmaknuti* stolicu); prenes. izbjeći šta, uteći od čega (*izmaknuti* pravdi).
**izmámiti** gl. svrš., prez. *ìzmāmīm*, trp. prid. *ìzmāmljen* - mamljenjem ostvariti neki cilj, dobiti šta se željelo.
**izmanevrírati/izmanèvrisati** gl. svrš. (fr.), prez. *izmanèvrīrām/izmanèvrišēm* - izvršiti manevar (npr. vagona, vojn. jedinica itd.); prenes. vješto nešto izvesti.
**izmasírati** gl. svrš. (fr.), prez. *izmàsīrām* - obaviti ili primijeniti masažu.
**ìzmeđu** prijed. - npr. s genitivom: *između* kuća, među.
**ìzmesti** gl. svrš., prez. *izmètēm*, trp. prid. *izmèten* - iščistiti šta metlom.
**ȉzmēsti** gl. svrš., prez. *izmétēm* - metenjem u stapu izdvojiti maslo iz mlijeka.
**ìzmet** im. m. r. - neiskorišteni dio hrane što ga odbacuju organizmi živih bića.
**ìzmetina** im. ž. r. - ostavljeni izmet, pogan, fekalije.
**ìzmetnuti se** gl. svrš., prez. *ìzmetnēm se* - pretvoriti se u šta drugo u odnosu na ranije stanje.
**ìzmicānje** gl. im. s. r. od izmicati.
**ìzmicati** gl. nesvrš., prez. *ìzmičēm* - pomicanjem pomjeriti nešto, ukloniti ispod čega (izmicati kome stlicu).
**izmigòljiti se** gl. svrš., prez. *izmìgoljīm* - izaći iz čega migoljeći, izvući se od kakve obaveze, dužnosti, mogućnosti, neugodnosti.
**izmijèniti (se)** gl. svrš., prez. *ìzmijenīm (se)*, trp. prid. *ìzmijenjen* - učiniti što drukčijim; postati drukčiji, promijeniti se.
**izmijèšati** gl. svrš., prez. *ìzmiješām* - miješanjem od onoga što je različito napraviti jednu cjelinu.
**izmirénje** gl. im. s. r. od izmiriti.
**izmíriti** gl. svrš., prez. *ìzmīrīm* - postići pomirenje, dovesti do mira, zajedničkog života i saradnje onih koji su u svađi, sukobu, neprijateljstvima; riješiti se ranije preuzetih obaveza, izravnati račune (*izmiriti* dugove).
**ìzmisliti** gl. svrš., prez. *izmislīm* - stvoriti šta maštom, izmaštati.
**izmišljòtina** im. ž. r. - ono što je izmišljeno, stvoreno maštanjem, što je izmišljeno.
**ȉzmjena** im. ž. r. - promjena, smjena; prelaženje iz jednog stanja ili oblika u drugo stanje ili oblik, mijenjanje.
**ìzmjenicē** pril. - izmjenično.
**izmjèničan** prid., odr. v. *izmjènični* - koji se može mijenjati, koji se u određenim vremenskim razmacima vraća ili ponavlja.
**izmjènično** pril. - na izmjeničan način, u određenim periodima, povremeno, izmjenice.
**izmjènjiv** prid., odr. v. *izmjènjivī* - koji se može izmijeniti.
**izmjenjìvāč** im. m. r. - naprava koja služi za podešavanje smjera ili jakosti energije, onaj koji izmjenjuje.
**izmjenjívānje** gl. im. s. r. od izmjenjivati.
**izmjenjívati** gl. nesvrš., prez. *izmjènjujēm*, gl. pril sad. *izmjènjujūći*, gl. im. *izmjenjívānje* - činiti zamjene poslije čega nešto postaje drukčije u odnosu na prethodni oblik ili stanje.
**ìzmjeriti** gl. svrš., prez. *ìzmjerīm* - odrediti mjeru pomoću odgovarajućih instrumenata (npr. veličinu, dužinu, širinu, dubinu, težinu itd.).
**izmjèriv** prid., odr. v. *izmjèrivī* - koji se može izmjeriti.
**ìzmjestiti** gl. svrš., prez. *ìzmjestīm*, trp. prid. *izmješten* - prebaciti, prenijeti, preseliti nešto s jednoga mjesta na drugo.
**izmlátiti** gl. svrš., prez. *ìzmlātīm*, trp. prid. *ìzmlāćen* - mlaćenjem šta isitniti, razdvojiti (npr. grašak iz oljupine), izmekšati; prenes. istući koga.
**ìzmljeti** gl. svrš., prez. *izmeljēm*, trp. prid. *izmljèven* - dovršiti mljevenje (*izmljeti* žito); prenes. svašta izgovoriti, bez reda, obzira i smisla.
**izmòkriti** gl. svrš., prez. *ìzmokrīm* - osloboditi se mokraće iz organizma (uglavnom u stanju neke bolesti).
**izmòliti** gl. svrš., prez. *ìzmolīm*, trp. prid. *ìzmoljen* - dobiti šta usrdnim molbama, isprositi.
**izmòriti** gl. svrš., prez. *ìzmorīm*, trp. prid. *ìzmoren* - dovesti u stanje potpunog umora (*izmoriti* konje).

**izmòtati** gl. svrš., prez. *izmòtām* - isprepleslti šta u neodređenu, haotičnu cjelinu.

**izmotávānje** gl. im. s. r. od izmotavati se.

**izmotávati se** gl. nesvrš., prez. *izmòtāvām se* - izbjegavati obaveze i preuzimanje odgovornosti, izbjegavati izjašnjavati se o čemu.

**izmòždīti** gl. svrš., prez. *ìzmoždīm*, trp. prid. *ìzmožden* - dovesti do potpune iscrpljenosti i gubitka snage, do kraja izmoriti.

**izmrcváriti (se)** gl. svrš., prez. *izmr̀cvārīm (se)*, trp. prid. *izmr̀cvāren* - iživjeti se na kome ili čemu; izmučiti se dugim, dosadnim i teškim poslom.

**ìzmrviti** gl. svrš., prez. *ìzmrvīm*, trp. prid. *ìzmrvljen* - mrvljenjem učiniti da šta bude sitno, u mrvama (*izmrviti* hljeb).

**ìzmučenōst** im. ž. r., instr. jd. *ìzmučenošću/ìzmučenosti* - stanje onoga koji je izmučen; iscrpljenost, malaksalost.

**ìzmučiti (se)** gl. svrš., prez. *ìzmučīm (se)* - uništiti koga mučenjem; iživjeti se na kome; izvesti kakav zahvat s neodgovarajućim alatom; iscrpsti se teškim, napornim radom (*izmučiti se* na poslu).

**ìzmućkati** gl. svrš., prez. *ìzmućkām* - mućkanjem kakve posude učiniti da bi se tvari u njoj izmiješale i sjedinile.

**izmúdriti** gl. svrš., prez. *ìzmūdrīm*, trp. prid. *ìzmūdren* - dovtljivo i mudro šta pribaviti, smisliti, izmamiti od koga.

**izmudròvati** gl. svrš., prez. *izmùdrujēm* - up. izmudriti.

**ìzmusti** gl. svrš., prez. *izmúzēm*, imp. *izmúzi*, gl. prid. rad. *ìzmūzao*, trp. prid. *ìzmūzen* - obaviti mužu mlijeka (o kravi, ovci); prenes. do kraja koga ili šta finansijski, materijalno iskoristiti (*izmusti* sav novac).

**iznad** prijed. - označava položaj, mjesto ispod kojeg se nešto nalazi.

**iznájmiti** gl. svrš., prez. *ìznājmīm*, gl. prid. trp. *ìznājmljen* - dati ili uzeti šta u najam, pod zakup, na privremeno ili trajne korištenje (*iznajmiti* stan).

**iznajmljìvāč** im. m. r., ž. r. *iznajmljivàčica*, g. jd. *iznajmljiváča* - onaj koji iznajmljuje, koji daje u najam ili pod zakup.

**iznákaziti/iznakáziti** gl. svrš., prez. *iznàkāzīm*, trp. prid. *iznàkāžen* - do kraja šta uništiti sječivom ili na drugi način, učiniti šta nakaznim, unakaziti.

**iznákāžen** prid. - koji je unakažen, isparan kakvim sječivom.

**iznákāženōst** im. ž. r., instr. jd. *iznàkāženošću/iznàkāženosti* - stanje onoga koji je iznakažen ili onog što je iznakaženo.

**ìznebūha** pril. - neočekivano, iznenada, gotovo niotkuda, niodakle (*iznebuha* se pojaviti).

**iznèmoći** gl. svrš., prez. *iznèmognēm* - izgubiti moć, snagu, malaksati, klonuti.

**iznèmogao** prid., odr. v. *iznèmoglī* - koji je izgubio snagu, malaksao, klonuo.

**iznèmoglōst** im. ž. r., instr. jd. *iznèmoglošću/iznèmoglosti* - stanje onog koji je iznemogao, onemoćalost, klonulost.

**ìznenāda** pril. - kad se niko nije nadao, izvan očekivanja, neočekivano, nepredviđeno, iznenandno.

**ìznenādan** prid., odr. v. *ìznenādnī* - koji dolazi, pojavljuje se, postaje prisutan kad mu se niko nije nadao, neočekivan.

**iznenáditi (se)** gl. svrš., prez. *iznènādīm (se)*, trp. prid. *iznènāđen* - pojaviti se mimo očekivanja, zateći koga nepripremljenog; začuditi se, doživjeti iznenađenje.

**ìznenādno** pril. - neočekivano, iznenada.

**iznènāđen** prid., odr. v. *iznènāđenī* - koji je nenadano zatečen.

**iznenađénje** im. s. r. - stanje nepripremljenosti na neku pojavu ili događaj, zatečenost, ono što izaziva stanje neočekivanih pojava i događaja.

**iznenađívati (se)** gl. nesvrš., prez. *iznenàđujēm (se)* - zaticati koga nepripremljenim na neočekivane pojave i događaje; doživljavati iznenađenja.

**iznervírati (se)** gl. svrš. (lat.), prez. *iznèrvīrām (se)* - naljutiti koga do stanja živčane uzbuđenosti; postati nervozan.

**iznèvjeriti** gl. svrš., prez. *iznèvjerīm* - pogaziti zadanu riječ, ne opravdati ukazano povjerenje.

**ìznići** gl. svrš., prez. *ìzniknēm* - izniknuti.

**iznijèti** gl. svrš., prez. *iznèsēm/ìznesēm*, trp. prid. *iznèsen/ìznijet* - premjestiti što nošenjem prenijeti šta iz zatvorenog prostora, odnijeti na visinu (*iznijeti* na brdo); prenes. izreći šta, saopćiti (*iznijeti* dnevni red).



**ìzniknuti** gl. svrš., prez. *ìzniknēm*, gl. prid. rad. *ìzniknuo/ìznikao* - iznići, izrasti iz zemlje (biljka); prenes. neočekivano se pojaviti.

**ìznīman** prid. odr. v. *ìznīmnī* - koji predstavlja iznimku, koji je drukčiji u odnosu na druge, izvanredan, izuzetan.

**ìznīmka** im. ž. r., dat. jd. *ìznīmci* - ono što odstupa od pravila ili grupe, izuzetak.

**ìznīmno** pril. - na izniman način, u posebnim povodima i okolnostima, izuzetno.

**iznòjiti (se)** gl. svrš., prez. *ìznojīm (se)*, trp. prid. *ìznojen* - dobro koga umoriti, do iznojavanja (*iznojiti* konje); postati obliven znojem (*iznojiti se* u sauni).

**ìznos** im. m. r. - novčana svota; količina robe adekvatna vrijednosti novca.

**iznósati** gl. svrš., prez. *ìznōsām*, trp. prid. *ìznōsan* - istrošiti što nošenjem (*iznosati* odijelo).

**iznòsiti** gl. nesvrš., prez. *ìznosīm*, trp. prid. *ìznošen* - noseći premještati nešto iz zatvorenog prostora napolje; iznosati, istrošiti nošenjem.

**ìznošen** prid., odr. v. *ìznošenī* - koji je iznošenjem pomican s jednog mjesta na drugo, koji je dotrajao od nošenja.

**ìznošēnje** gl. im. s. r. od iznositi.

**ìznova** pril. - ponovo, nanovo, opet, drugi put.

**ìznudica** im. ž. r. - ono što je iznuđeno bez mogućnosti da se bira (npr. u igri šaha, u poravnjanju duga itd.).

**ìznuditi** gl. svrš., prez. *ìznudīm*, trp. prid. *ìznuđen* - postići šta ucjenama i pritiscima, silom izvući šta iz koga ili čega (*iznuditi* priznanje).

**iznuđìvāč** im. m. r., g. jd. *iznuđiváča* - onaj koji nešto iznuđuje raznim metodama.

**iznuđìvāčica** im. ž. r. - ona koja iznuđuje.

**iznuđìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na iznuđivača i posao koji obavlja.

**iznuđìvāčki** pril. - na način iznuđivača, kao iznuđivač.

**ìznuriti** gl. svrš., prez. *ìznurīm*, trp. prid. *ìznuren* - dovesti u stanje potpunog umora, iscrpsti iz koga svu snagu, moć i energiju, izmoždīti.

**ìznūtra** pril. - u unutrašnjosti.

**ìznutrica** im. ž. r. - unutarnji organi kod ljudi i životinja.

**ìznjedriti** gl. svrš., prez. *ìznjedrīm*, trp. prid. *ìznjedren* - ekspr. stvoriti nešto (u obliku misli, ideje, stvaralačkog djela itd.).

**ìzobīlje** im. ž. r. - velika količina materijalnih dobara i izrazita mogućnost trošenja (živjeti u *izobilju*).

**izòblīčenōst** im. ž. r., instr. jd. *izòblīčenošću/izòblīčenosti* - stanje onog što je izobličeno.

**izoblíčiti (se)** gl. svrš., prez. *izòblīčīm (se)*, trp. prid. *izòblīčen* - izmijeniti čemu oblik, namjenu ili smisao, učiniti gorim; postati držanjem i odnosom prema svijetu lošiji u odnosu na ranije vrijeme (*izobličiti se* u ponašanju).

**ìzobrazba** im. ž. r., g. mn. *ìzobrazbī* - češće: obrazovanost, proces usvajanja znanja.

**izobráziti se** gl. svrš., prez. *izòbrāzīm se*, trp. prid. *izòbrāžen* - češće: obrazovati se; osposobiti se izobrazbom; prenes. promijeniti se u šta drugo.

**izohìpsa** im. ž. r. (grč.) - krivulja koja spaja tačke jednake apsoultne visine.

**ìzokola** pril. - izdaleka, okolišući (govoriti *izokola*).

**izokrénuti** gl. svrš., prez. *izòkrēnēm*, trp. prid. *izòkrēnut* - obrnuti nešto (*izokrenuti* značenje); potpuno se promijeniti nagore, izopačiti se.

**izolácija** im. ž. r. (tal.) - samovoljno ili prisilno osamljivanje (društvena *izolacija*); ono što sprečava dodir, zaštita od opasnosti (*izolacija* električnog kabla).

**izolácījskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na izolaciju, izolacioni (*izolacijski* materijal).

**ìzolacionī** prid. odr. v. - izolacijski (*izolacioni* kablovi).

**izolacionìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *izolacionìzma*, g. mn. *izolacionìzāmā* - osamljivanje, zatvaranje u vlastite granice i norme (politički *izolacionizam*).

**izòlātor** im. m. r. (tal.) - poseban materijal koji štiti od gubljenja energije, od vlage i drugih nepovoljnih vanjskih uticaja (npr. na električnim vodovima, provodnicima za struju, telefon, zvuk, u građevinarskim radovima itd.).

**izòlīran** prid., (tal.), odr. v. *izòlīrānī* - sam, odvojen, osamljen, povučen od

svijeta; obložen materijalom za izolaciju (izolirana žica).

**izòlīrānōst** im. ž. r. (tal.), instr. jd. *izolirānošću/izolirānosti* - stanje onoga koji je izoliran ili onoga što je izolirano.

**izolírati** gl. svrš. (tal.), prez. *ízòlīrām*, gl. pril sad. *izolírajūći*, gl. im. *izolírānje* - osamiti (se), odvojiti (se), odijeliti (se) od grupe ili sredine, obložiti izolatorom.

**izòpāčenōst** im. ž. r., instr. jd. *izòpāčenošću/izòpāčenosti* - stanje onoga koji je izopačen i onoga što je izopačeno.

**izopáčiti** gl. svrš., prez. *izòpāčīm*, trp. prid. *izòpāčen* - pokvariti šta, iskriviti, izobličiti, okrenuti naopako u odnosu na ranije stanje; postati opak, zloban, iskvaren.

**izopćènik** im. m. r., g. jd. *izopćeníka*, n. mn. *izopćeníci* - onaj koji je izopćen (iz crkve, sredine, društva).

**izopćènica** im. ž. r. - ona koja je izopćena.

**ìzopćenōst**, im. ž. r., instr. jd. *ìzopćenošću/ìzopćenosti* - stanje onoga koji je izopćen, izopćenje.

**izopćénje** im. s. r. - čin kojim se neko izopćuje; izopćenost.

**izòpćiti** gl. svrš., prez. *ìzopćīm*, trp. prid. *ìzopćen* - isključiti koga iz grupe, cjeline, organizirane zajednice, društvenog poretka i sl. brisanjem iz članstva ili izoliranjem, zaobilaženjem, ignoriranjem.

**izòstanak** im. m. r., g. jd. *izòstānka*, n. mn. *izòstānci*, g. mn. *izòstanākā* - nedolazak, neprisustvo (*izostanak* s nastave).

**izòstati** gl. svrš., prez. *izòstanēm* - ne doći aa očekivano mjcsto, ne pojaviti se, ostati izvan nečega (*izostati* sa spiska); prenes. ne dostići u čemu razvoj, napredovanje, ostvarenje rezultata.

**izòstaviti** gl. svrš., prez. *izòstavīm*, trp. prid. *izòstavljen* - učiniti da ko ili što bude izostavljeno, zaobiđeno, ispušteno (*izostaviti* dijelove teksta).

**izòštriti** gl. svrš., prez. *ìzoštrīm*, trp. prid. *ìzoštren* - obaviti oštrenje (npr., noža, sjekire i sl.); prenes. učiniti nešto oštrijim, jasnijim, istančanijim (*izoštriti* mišljenje).

**izotópi** im. m. r. mn. (grč.) - atomi istoga hemijskog elementa koji se razlikuju brojem neutrona u jezgri, uz isti broj protona.

**izrábiti** gl. svrš., prez. *ìzrābīm*, trp. prid. *ìzrābljen* - istrošiti nešto dugom ili učestalom upotrebom; prenes. upotrijebiti koga u svoje ciljeve i korist.

**izrabljìvāč** im. m. r., g. jd. *izrabljiváča* - onaj koji izrabljuje, koji živi od tuđega rada.

**izrabljivàčica** im. ž. r. - ona koja izrabljuje.

**izračùnati** gl. svrš., prez. *izràčunām* - obaviti računsku radnju, računanjem doći do rezultata.

**izračunávati** gl. nesvrš., prez. *izračùnāvām* - dugo računati, sudjelovati u procesu računjanja.

**izračùnljiv/izračùnjiv** prid. - koji se može izračunati.

**ìzrada** im. ž. r. - čin ili proces rada kojim se šta izrađuje, izrađivanje.

**izráditi** gl. svrš., prez. *ìzrādīm*, trp. prid. *ìzrāđen* - napraviti šta, oblikovati nešto rukama ili pomoću alata; prenes. prevariti koga, izdići.

**izráditi se** gl. svrš., prez. *ìzrādīm se* - fizički se istrošiti.

**izrađèvina** im. ž. r. - ono što je nastalo izradom, ručnim radom, pomoću alatki, u tvorničkom procesu i sl.

**Izraélac** im. m. r., ž. r. *Ìzraēlka*, n. mn. *Izraélci* - građanin izraelske države koji pripada jevrejskoj vjeri.

**izraelíćanin** im. m. r., n. mn. *izraelíćani* - pripadnik monoteističke vjere čiji je utemeljitelj Mojsije.

**ìzraniti** gl. svrš., prez. *ìzranīm*, gl. prid. trp. *ìzranjen* - nanijeti mnogo rana.

**izránjānje** gl. im. s. r od izranjati.

**izránjati** gl. svrš., prez. *izrānjām* - povremeno se javljati na površini (vode, mora, mase ili gomile).

**izranjávati (se)** gl. svrš., prez. *izrànjāvām (se)* - nanijeti sebi ili drugome mnogo rana, izranjaviti (se).

**ìzranjaviti (se)** gl. svrš., prez. *ìzranjavīm (se)* - izranjavati (se).

**ìzraslina** im. ž. r. - ono što je nastalo izrastanjem na površini tkiva živog bića ili na biljci (*izraslina* na licu, *izrasline* ma voćkama), izraštaj.

**ìzrāsti** gl. svrš., prez. *izrástem* - dovoljno narasti, dosegnuti potrebnu visinu u rastu, doći do punog razvitka (*izrasti* u pokret, *izrasti* u veliko preduzeće).



**ìzraštāj** im. m. r. - izraslina, ono što je nastalo rastenjem i razvijanjem.

**ìzrāvan** prid., odr. v. *ìzrāvnī* - direktan, neposredan.

**izràvnati** gl. svrš., prez. *izràvnām* - učiniti šta ravnim, dovesti u isti red, učiniti jednakim, izjednačiti; uzvratiti jednakom mjerom na uvredu, udarac, poniženje, prevaru itd.

**ìzrāvno** pril. - bez okolišanja, neposredno, direktno.

**ìzrāz** im. m. r. - očitovanje misli ili osjećaja pomoću jezika, neposrednih gestikulacija, umjetnosti itd.; riječ ili skup riječi kojima se što ističe (filozofski *izrazi*, *izrazi* iz botanike i sl.); vanjski izgled koga ili čega (zabrinut *izraz* lica); vanjski oblik unutrašnjeg podsticaja (*izraz* dobre volje, *izrazi* suosjećanja).

**ìzrazit** prid., odr. v. *ìzrazitī* - koji je pun izraza; koji se ističe; koji je tipičan predstavnik neke grupe, posebnosti, kvaliteta, stila itd.

**izráziti** gl. svrš., prez. *ìzrāzīm*, gl. prid. trp. *ìzrāžen* - uobličiti, pokazati, očitovati što riječima, gestikulacijom, šutnjom, držanjem, ukupnim odnosom prema čemu (*izraziti* svoje zadovoljstvo).

**ìzrazito** pril. - s jasnim izrazom, tipično.

**ìzrazitōst** im. ž. r., instr. jd. *ìzrazitošću/ ìzrazitosti* - osobina onoga koji je u čemu izrazit, svojstvo onog što je izrazito.

**ìzražāj** im. m. r. - izraz (doći do *izražaja*).

**ìzražājan** prid., odr. v. *ìzražājnī* - koji je bogat izrazima, koji ostavlja poseban utisak, dojmljiv, upečatljiv.

**ìzražājno** pril. - na izražajan način, dojmljivo, upečatljivo.

**izražájnōst** im. ž. r., instr. jd. *izražájnošću/izražájnosti* - osobina onog koji je izražajan, svojstvo onog što je izražajno.

**ìzreći** gl. svrš., prez. *izrèčēm/izreknēm*, trp. prid. *izrèčen* - oblikovati glasove, riječi, govornu cjelinu i sl. organima za artikulaciju, izgovoriti, nehotično izgovoriti ono što se nije htjelo.

**ìzrēda** pril. - sve po redu, redom (*izreda* ispitivati).

**izrédati** gl. svrš., prez. *ìzrēdām* - redom sve izgovoriti ili nabrojati po redu; redom se izmjenjivati na nekom poslu.

**ìzreka** im. ž. r., dat. jd. *ìzreci* - skup riječi kojima je, u sažetoj i jasnoj formi, uobličeno poučno životno iskustvo i mudrost (narodna *izreka*).

**ìzreknuti** gl. svrš., prez. *izreknēm*, imp. *izrèkni*, trp. prid. *ìzreknūt* - up. izreći.

**izrešètati** gl. svrš., prez. *izrèšetām* - isprobijati šta nakon čega to nalići na rešeto, prenes. temeljito koga ispitati postavljajući brojna pitanja i potpitanja (na ispitu, sudskom ispitivanju i sl.).

**ìzrez** im. m. r. - oblik ili otvor dobiven iz cjeline koja se izreže (*izrez* na suknji).

**ìzrezak** im. m. r., g. jd. *ìzreska*, n. mn. *ìzresci*, g. mn. *ìzrezākā* - ono što je iz čega izrezano (*izrezak* iz novina).

**ìzrezati** gl. svrš., prez. *ìzrežēm*, imp. *ìzreži* - režući izdijeliti šta na više komada; izdvojiti komad od cjeline; izraditi što rezanjem.

**izrezbáriti** gl. svrš., prez. *izrèzbārīm*, trp. prid. *izrèzbāren* - izraditi šta rezbarenjem.

**izríbati** gl. svrš., prez. *ìzrībām* - oprati, očistiti šta ribanjem (*izribati* pod); oštro koga ukoriti, očitati kome lekciju, izgrditi.

**ìzričāj** im. m. r. - izreka, iskaz, izraz.

**ìzričit** prid. - koji je izražen jasno, očito, nedvosmisleno.

**ìzričito** pril. - u potpunosti jasno, očito, nedvosmisleno.

**ìzrigati** gl. svrš., prez. *ìzrigām* - povratiti, izbljuvati.

**ìzrijekom** pril. - punim riječima, potpunim iskazom, izričito.

**ìzrod** im. m. r. - ono što nije poniklo na pravi način, što ne naliči svom rodu od kojeg potiče, koji je iskvarena jedinka (*izrod* u porodici).

**izròditi (se)** gl. svrš., prez. *ìzrodīm (se)* - više puta roditi (*izroditi* mnogo djece); postati izrod u odnosu na porodicu, pretke; preokrenuti se u negativnom smislu u odnosu na ranije stanje itd. (u šta se to *izrodi*).

**izròniti** gl. svrš., prez. *ìzronīm* - nakon ronjenja isplivati na površinu; roneći iznijeti što na površinu vode.

**izròvati** gl. svrš., prez. *ìzrujēm*, imp. *izrūj* - rujući šta iskopati, izdubiti rilom (npr. vepar, krtica itd.).

**izrúčiti** gl. svrš., prez. *ìzrūčīm*, gl. prid. trp. *ìzrūčen* - izasuti šta iz posude koja se drži u ruci; predati koga; prenijeti šta kome (*izručiti* zarobljenike, *izručiti* robu, *izručiti* pozdrave).
**izubíjati se** gl. svrš., prez. *izùbījām se* - ozlijediti se na više mjesta, postati sav natučen od udaraca.
**izučávānje** gl. im. s. r. od izučavati.
**izučávati** gl. nesvrš., prez. *izùčāvām* - sticati znanja o čemu, proučavati, studirati.
**izùčiti** gl. svrš., prez. *ìzučīm*, trp. prid. *ìzučen* - učenjem postići o čemu potpuno znanje.
**izùdarati** gl. svrš., prez. *izùdarām* - udariti koga više puta, istući.
**izujédati** gl. svrš., prez. *izùjedām* - ujesti zubima na više mjesta; bez sustezanja, namjerno i uvredljivo kome svašta ružno izgovoriti, ujedati riječima.
**ìzum** im. m. r., n. mn. *ìzumi* - pronalazak, ono što je produkt ljudskog uma i na temelju prirodnih zakonitosti.
**izùmiti** gl. svrš., prez. *ìzumīm*, gl. prid. trp. *ìzumljen* - ostvariti izum, otkriti, pronaći, konstruisati nešto za šta se dotad nije znalo.
**izùmitelj** im. m. r. - onaj koji je šta izumio, pronalazač, inovator.
**izumitèljica** im. ž. r. - ona koja je nešto izumila.
**izumŕće** im. s. r. - vremenska linija od koje se računa da je jedan rod izumro.
**izùmrijeti** gl. svrš., prez. *izumrē* - umrijeti do posljednjeg, poumirati.
**ìzun** im. m. r. (ar.) - dopuštanje da se šta uradi, dozvola, privola, pristanak (daj mi *izun*).
**izunáma** im. ž. r. (ar.-perz.) - pismena dozvola, dopuštenje.
**ìzuti se** gl. svrš., prez. *ȉzujēm se*, imp. *ìzūj se*, trp. prid. *izùven/ȉzūt* - skinuti obuću; prenes. previše platiti, preplatiti da se ostane i bez obuće.
**izúvānje** gl. im. s. r. od izuvati.
**izúvati** gl. nesvrš., prez. *ìzūvām* - up. izuti.
**izuzéće** im. s. r. - odluka da u sudskom postupku ne sudjeluje neki sudija ili sudsko vijeće kako bi se izbjegla moguća pristrasnost.
**izuzétak** im. m. r., g. jd. *izuzétka*, n. mn. *izuzéci*, gen. mn. *izùzétākā* - ono što je mimo svih drugih, iznimka.
**ȉzuzētan** prid., odr. v. *ȉzuzētnī* - koji je poseban u svojim odlikama u odnosu na sve druge, poseban.
**izùzeti** gl. svrš., prez. *ìzuzmēm*, imp. *izùzmi*, trp. prid. *ȉzuzēt* - izdvojiti iz grupe, cjeline, između više osoba, predmeta ili pojmova (*izuzeti* svoje mišljenje).
**ȉzuzētno/izuzètno** pril. - iznimno, samo u rijetkim prilikama, u najvećoj mjeri, izvanredno (*izuzetno* nadaren).
**ȉzuzētnōst/izuzètnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȉzuzētnošću/izuzètnosti* i *izuzètnošću/izuzètnosti* - stanje onoga koji je izuzetan, svojstvo onog što je izuzetno.
**izùzimānje** im. s. r. - izdvajanje koga ili čega od cjeline, grupe, ovlaštenja i sl.
**izùzimati** gl. nesvrš., prez. *izùzimām* - up. izuzeti.
**ìzvadak** im. m. r., g. jd. *ìzvatka*, n. mn. *ìzvaci*, g. mn. *ìzvadākā* - ono što je izvađeno iz cjeline, odlomak; službeni papir s potrebnim informacijama iz osnovnog dokumenta.
**ìzvaditi** gl. svrš., prez. *ìzvadīm*, trp. prid. *ìzvađen* - izvući šta iz nečega; dobiti potvrdu ili kakav dokumenat od zvanične vlasti; razg. izbaviti koga iz nevolje (npr. zatvora).
**izvágati (se)** gl. svrš., prez. *ìzvāžēm/ìzvāgām (se)*, imp. *izvážī/ìzvāgaj (se)* - izmjeriti šta na vagi; prenes. odmjeriti prije nego što se šta kaže ili postupi (dobro *izvagati*); izmjeriti svoju težinu.
**izváliti (se)** gl. svrš., prez. *ìzvālīm (se)*, trp. prid. *ìzvāljen* - silom izvaditi, iščupati šta iz nečega; prenes. nepromišljeno šta izreći (*izvaliti* glupost); udobno i opušteno se smjestiti (*izvaliti se* na kauču).
**izvan** prijed. - uz gen. *izvan* obaveza, *izvan grada*.
**izvàna** pril. - s vanjske strane.
**izvanmàterični** prid. odr. v. - koji je izvan materice (*izvanmaterična* trudnoća).
**izvànredan** prid., odr. v. *izvànrednī* - koji je u svojim osobinama, svojstvima, kvalitetima poseban u odnosu na druge, odličan.



**izvànredno** pril. - na izvanredan način, odlično, izvrsno, izuzetno.
**ìzvanjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na dio s vanjske strane, vanjski dio nečega.
**ìzvarati** gl. svrš., prez. *ìzvarām* - prevariti sve redom.
**ìzvedba** im. ž. r., g. mn. *izvedābā/ìzvedbī* - čin izvođenja dramskog, muzičkog ili kojeg drugog djela (premijerna *izvedba*).
**ìzvesti** gl. svrš., prez. *ìzvedēm/izvèdēm*, imp. *izvèdi*, trp. prid. *izvèden* - vodeći učiniti da ko ili šta izađe iz određenog prostora (*izvesti* iz bolnice); doći do logičnog kraja u razvijanju ideje i misli (*izvesti* zaključak); ostvariti (*izvesti* penalu) itd.
**ìzvesti** gl. svrš., prez. *ìzvezēm/izvèzēm*, imp. *izvèzi*, trp. prid. *izvèzen* - vozeći premjestiti šta s jednog mjesta na drugo, otpremiti u inozemstvo (npr. robu za izvoz).
**izvésti** gl. svrš., prez. *izvézēm*, trp. prid. *izvèzen* - dovesti do kraja vezenje, izraditi što vezenjem (*izvesti* goblen).
**ìzvidjeti** gl. svrš., prez. *ìzvidīm*, trp. prid. *ìzviđen* - istražiti, ispitati (nepoznati prostor, problem, namjere neprijatelja u ratu itd.).
**ìzvidnica** im. ž. r. - grupa za izviđanje, posebna jedinica u vojci koja otkriva neprijateljske položaje i istražuje i proučava njihove borbene namjere.
**izvìđāč** im. m. r., ž. r. *izviđàčica*, g. jd. *izviđáča* - onaj koji izviđa, vojnik izviđačke jedinice; član omladinske izviđačke organizacije.
**izviđàčica** im. ž. r. - ona koja izviđa, žena izviđač.
**izvìđāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izviđače.
**izvìđāčki** pril. - na način izviđača, kao izviđač.
**izvíđānje** gl. im. s. r. od izviđati.
**izvíđati** gl. nesvrš., prez. *ìzvīđām* - izvidjeti.
**izvìjāč** im. m. r., g. jd. *izvijáča* - alatka kojom se izvija ili privija vijak (šaraf).
**izvijèstiti** gl. svrš., prez. *ìzvijestīm*, gl. prid. trp. *izvijēšten* - dostaviti o čemu izvještaj.
**izvíkati (se)** gl. svrš., prez. *ìzvīčēm (se)*, imp. *izvíči (se)*, trp. prid. *ìzvīkān* - stvoriti famu da je nešto izuzetno iako u stvarnosti nije tako (*izvikan* kao dobar pjevač); izdovoljiti se vičući.
**izvikívānje** gl. im. s. r. od izvikivati.
**izvikívati** gl. nesvrš., prez. *izvìkujēm* - povremeno veoma glasno vikati (*izvikivati* parole).
**izvíniti se** gl. svrš. (rus.), prez. *ìzvinīm se* - zatražiti oprost za učinjenu nesmotrenost ili uvredu.
**izvínuti** gl. svrš., prez. *izvīnēm* - saviti se prema gore, baciti se u zrak s uzdignutim rukama (golman se *izvinuo* na golu).
**ìzvirati** gl. nesvrš., prez. *ìzvirēm*, gl. pril. sad. *ìzvirūći*, gl. im. *ìzvirānje* - izbijati iz zemlje na površinu (izvor).
**ìzvisiti** gl. svrš., prez. *ìzvisīm* - izložiti šta na više mjesta (npr. robu za prodaju u dućanu); ostati u čemu prikraćen (*izvisiti* u raspodjeli imetka).
**ìzviti (se)** gl. svrš., prez. *ȉzvijēm se*, imp. *ìzvīj se*, trp. prid. *izvìjen* - promijeniti ravan oblik savijanjem (grede se *izvile*); prenes. učiniti da šta ode uvis (*izviti se* u visine).
**izvitopériti se** gl. svrš., prez. *izvitòpērī se*, trp. prid. *izvitòpēren* - promijeniti oblik u neželjenom smjeru, iskriviti se; prenes. postati loš, vidno se nagore promijeniti u postupcima, gestama, ponašanju.
**izvížđati/izvìždati** gl. svrš., prez. *izvīždīm/ìzviždīm*, trp. prid. *izvīždan/ìzviždān* - zviždanjem iskazati neslaganje, negodovanje, protest (*izviždati* fudbalskog sudiju).
**ȉzvjesno** pril. - vrlo vjerovatno, pouzdano.
**ȉzvjesnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȉzvjesnošću/ȉzvjesnosti* - svojstvo onog što je izvjesno, pouzdanost.
**ȉzvjestan** prid., odr. v. *ȉzvjesnī* - koji je na pomolu, koji je skoro sigurno takav biti.
**izvjèstilac/izvjètitelj** im. m. r. g. jd. *izvjèstioca/izvjèstitelja* - onaj koji izvještava, koji podnosi izvještaj; izvještač.
**izvjèstitēljka** im. s. r. - ona koja izvještava.
**ȉzvješće** im. s. r. - izvještaj.
**izvjȅštāč** im. m. r. - onaj koji o čemu izvještava (*izvještač* s nogometne utakmice), izvjestilac, izvjestitelj.
**izvjȅštāčen** prid., odr. v. *izvjèštāčenī* - koji je neprirodan, usiljen, namješten,

koji se neprirodno i lažno predstavlja (*izvještačen* govor).
**izvjèštāčeno** pril. - neprirodno, usiljeno, namješteno.
**izvjèštāčenōst**, im. ž. r., instr. jd. *izvjèštāčenošću/izvjèštāčenosti* - stanje onoga koji je izvještačen, koji je neprirodan, svojstvo onog što je neprirodno, usiljeno, namješteno.
**ìzvještāj** im. m. r. - prikupljeni podaci, informacije i dr. pripremljeni da ih se kome dostavi (novinski *izvještaj*), rjeđe: izvješće.
**izvještávānje** gl. im. s. r. od izvještavati.
**izvještávati** gl. nesvrš., prez. *izvjèštāvām*, gl. pril. sad. *izvještávajūći* - podnositi izvještaj o prikupljenim podacima, informacijama i sl.
**ìzvještiti se** gl. svrš., prez. *ìzvještīm se* - postati u čemu vješt (*izvještiti se* zanatu).
**ìzvjetriti** gl. svrš., prez. *ìzvjetrīm* - izgubiti miris i svježinu usljed dugog stajanja, izgubiti svježinu i bodrost duha, ishlapiti.
**izvláčēnje** gl. im. s. r. od izvlačiti (se).
**izvláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *ìzvlāčīm (se)*, gl. pril. sad. *izvláčeći (se)* - vukući, tegleći vaditi šta iz nečega ili otkuda (*izvlačiti* trupce); sklanjati se od nekog posla ili obaveze, zabušavati.
**ìzvod** im. m. r. - službeni papir s najosnovnijim podacima.
**izvòdilac/izvòditelj** im. m. r., g. jd. *izvòdioca/izvòditelja* - vršilac neposredne radnje izvođenja čega.
**ìzvođēnje** gl. im. s. r. od izvoditi.
**izvòditi** gl. svrš., prez. *ìzvodīm* - činiti da ko ili šta iz čega bude izvedeno (*izvoditi* iz škole, *izvoditi* predstavu).
**izvòdljiv** prid. - koji se može izvesti.
**ìzvodnica** im. ž. r. - tačka, činija ili ploha koja pri gibanju oblikuje liniju, plohu ili tijelo.
**izvòđāč** im. m. r., g. jd. *izvođáča* - onaj koji izvodi djelo, plan ili projekt (*izvođač* radova).
**izvođàčica** im. ž. r. - ona koja izvodi.
**izvòđāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izvođače (*izvođački* projekt), pril. na način izvođača, kao izvođač.
**ìzvojevati** gl. svrš., prez. *ìzvojujēm* - dostići nešto vojevanjem, borbom (*izvojevati* pobjedu).
**izvolijèvati** gl. nesvrš., prez. *izvòlijevām* - pokazivati pretjerane prohtjeve, tražiti uvijek samo najbolje, najlakše, najležernije, ono što najviše odgovara onome ko to traži.
**ìzvor** im. m. r. - mjesto gdje iz unutrašnjosti zemlje na površinu izlazi voda, nafta, plin i dr.; dokument, djelo i sl. koji služi za naučno istraživanje (naučni *izvori*); prenes. ono što iz nečega neposredno proizlazi, što je čemu uzrok (*izvor* bolesti).
**ìzvorišnī** prid. - koji se odnosi na izvor i izvorište.
**ìzvōrnī** prid. odr. v. - koji se tiče izvornika, koji pripada izvorniku, originalni, autentični (*izvorni* osjećaj).
**ìzvōrnīk** im. m. r., n. mn. *ìzvōrnīci* - autentični primjerak, original.
**ìzvorskī** prid. odr. v. - koji je s izvora (*izvorska* voda).
**ìzvoz** im. m. r. - slanje prodane robe u drugu zemlju.
**izvózati (se)** gl. svrš., prez. *ìzvōzām (se)*, trp. prid. *ìzvōzan* - izdovoljiti se vozanjem, navozati se; prenes. napraviti od koga budalu.
**ìzvožēnje** gl. im. s. r. od izvoziti.
**izvòziti** gl. nesvrš., prez. *ìzvozīm*, gl. pril. sad. *ìzvozēći* - prodavati robu u drugoj zemlji.
**ìzvoznī** prid. odr. v. - koji je vezan za izvoz, koji se odnosi na izvoz.
**ìzvoznīk** im. m. r., n. mn. *ìzvoznīci* - onaj koji izvozi robu u drugu zemlju.
**ìzvrći** gl. svrš., prez. *ìzvrgnēm*, gl. prid. rad. *izvrgao/izvrgnuo*, trp. prid. *izvrgnūt* - izvrgnuti..
**ìzvrgnuti** gl. svrš., prez. *ìzvrgnēm*, imp. *izvrgni* - izmetnuti se u šta drugo; izložiti koga ili se izložiti čemu što je vrlo nepovoljno, neprijatno (*izvrgnuti* ruglu, *izvrgnuti se* nedaćama).
**izvrijèđati** gl. svrš., prez. *ìzvrijeđām*, trp. prid. *izvrije4đān* - postupcima, riječima, ponašanjam koga do kraja uvrijediti, uvrijediti sve redom.
**izvŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *ìzvrnēm (se)*, imp. *izvŕni (se)*, trp. prid. *izvrnūt* - okrenuti šta s jedne na drugu stranu,



prevrnuti okretanjem; prenes. izmijeniti šta da bude lošije (*izvrnuti* smisao u rečenici); prevrnuti se u padu, opružiti se (*izvrnuti se* na snijegu, *izvrnuti se* na ležaju).
**ìzvrsno** pril. - odlično, izvanredno.
**ìzvrstan** prid., odr. v. *ìzvrsnī* - koji ima osobita svojstva, odličan, izvanredan.
**izvršávanje** gl. im. s. r. od izvršavati.
**izvršávati** gl. nesvrš., prez. *izvȑšāvām*, gl. pril. sad. *izvršávajūći*, gl. im. *izvršávānje* - obavljati redovne ili preuzete obaveze.
**izvȑšilac/izvȑšitelj** im. m. r., g. jd. *izvȑšioca/izvȑšitelja*, n. mn. *izvȑšioci/izvȑšitelji* - onaj koji obavlja određeni posao, koji provodi donesenu odluku.
**izvršénje** gl. im. s. r. od izvršiti.
**izvȑšiti** gl. svrš., prez. *ìzvr̄šīm*, trp prid. *ìzvršen* - obaviti šta do kraja, učiniti u potpunosti, provesti.
**ìzvršnī** prid. odr. v. - koji je zadužen da se šta izvršava (*izvršni* direktor, *izvršna* vlast).
**ìzvrtānje** gl. im. s. r. od izvrtati.
**ìzvrtati** gl. nesvrš., prez. *ìzvrćēm*, gl. pril. sad. *izvrćūći* - okretati šta na drugu stranu u odnosu na onu na kojoj je bilo, preokrenuti, vrćenjem šta pomjerati iz ležišta (*izvrtati* sijalicu).
**izvȑtiti** gl. svrš., prez. *ìzvrtīm*, trp. prid. *izvr̄ćen* - vrćenjem izvući šta iz nečega; načiniti rupu pomoću svrdla, izvrtjeti.
**ìzvūći (se)** gl. svrš., prez. *izvúčēm (se)*, imp. *izvúci (se)*, trp. prid. *izvùčen* - vukući šta izvaditi; spasiti, izvaditi koga iz nevolje ili problema (*izvući* iz dugova); oprezno izaći iz čega opasnog; hinjski koga ostaviti da sam radi.
**ìždžikljati** gl. svrš., prez. *ìždžikljām/ ìždžikljām*, gl. prid. rad. *ìždžikljao/ ìždžikljao* - naglo izrasti, protegnuti se u visinu.
**iživjeti (se)** gl. svrš., prez. *ìžīvīm/ižívīm (se)*, trp. prid. *ìžīvljen* - izdovoljiti se čega; dati oduška, predati se čemu do kraja; doći do kraja u životnom poletu.
**iživljávānje** gl. im. s. r. od iživljavati (se).
**iživljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *iživljāvām (se)*, gl. pril. sad. *iživljávājūći (se)* - grubim, zluradim, bolesnim i agresivnim ponašanjem ponižavati, vrijeđati koga; izrugivati se sa pretjeranim uživanjem.
**ižmíkati** gl. svrš., prez. *ìžmīkām/ìžmīčēm*, imp. *ižmíči* - iscijediti uvijanjem, žmikajući (*ižmikati* krpu); prenes. žarg. iscijediti koga koji je izložen naporima.
**ižvákati** gl. svrš., prez. *ìžvāčēm*, imp. *ižváči*, trp. prid. *ìžvākāan* - žvačući šta sasvim zdrobiti, isitniti, smekšati i raskvasiti u ustima (npr. jelo za probavu); prenes. istrošiti šta do kraja upotrebom, dugotrajnim razgovorima, ponavljanjima i sl. (*ižvakati* priču).
**ižvátati** gl. svrš., prez. *ìžvāćēm* - ižvakati.

# J

**J j** - fonema, glas, sonant; četrnaesto slovo latinice, jedanaesto slovo ćirilice; znak za jedinicu rada, energije i toplote; simbol za element jod u hemiji (J).

**jâ** lič. zamj., g. *mène/mȅne*, *me*, dat. *mèni/ mȅni*, *mi*; instr. (*sa*) *mnōm*; lok. (*o*) *mèni/ mȅni*.

**jȁ** uzv. - da, molim i sl.

**jȁ** vezn. (perz.) - razg. ili (ja ovo ja ono).

**jabàna** im. ž. r. (perz.) - ono što je strano, tuđinsko, nesrodničko; neko zapušteno, neuređeno, uglavnom ničije zemljište, ledina ili strana unutar naselja ili izvan naselja.

**jabàndžija** im. m r. (tur.) - stranac i samac, tuđin u nekoj novoj sredini, pridošlica.

**jȁblān** im. m. r., n. mn. *jȁblāni/ jȁblanovi* - drvo iz roda vrba, visoke i uske krošnje.

**jȁbučār** im. m. r. - proizvođač ili trgovac koji prvenstveno trguje jabukama i proizvodima od jabuka; vrsta paradajza čiji plodovi krupnoćom podsjećaju na jabuku.

**jȁbučast** prid.; odr. v. *jȁbučastī* - koji svojim oblikom nalikuje jabuci.

**jȁbučica** im. ž. r., dem. - mala jabuka; izbočina hrskavica na prednjem dijelu vrata kod muškaraca; dio oka koji čini bionjača i rožnjača.

**jȁbučnī** prid. odr. v. - ono što je od jabuke; što se odnosi na jabuku.

**jȁbučnjāk** im. m. r., n. mn. *jȁbučnjāci* - voćnjak zasađen jabukom.

**jȁbuka** im. ž. r., dat. jd. *jȁbuci*, g. mn. *jȁbūkā* - vrsta voćke s više sorti i njezin plod; naziv za nešto što svojom okruglošću podsjeća na jabuku.

**jȁbukov** prid. odr. v. - koji je od jabuke, jabučni.

**jȁbukovača** im. ž. r. - slatka pita od jabuka; rakija od jabuka.

**jȁbukovina** im. ž. r. - građevinski materijal od od jabuke, jabukovo drvo.

**jàcija** im. ž. r. (tur.) - vrijeme (doba) oko dva sata poslije zalaska sunca kada se klanja istoimena muslimanska molitva (namaz).

**jàčānje** gl. im. s. r. od jačati.

**jàčati** gl. nesvrš., prez. *jàčām* - postajati jači u tjelesnom ili nekom drugom smislu; činiti da neko postane jači; snažiti.

**jȁd** im. m. r., n. mn. *jȁdi/jàdovi* - osjećaj duševne boli i patnje usljed nanesene nepravde ili nadošlih nepovoljnih životnih okolnosti; prenes. bijednik, bezvrijedan, prezren čovjek.

**jàdac** im. m. r. g. jd. *jàca*, dem. - jȁd.

**jȁdac** im. m. r. (perz.), g. mn. *jȁdācā* - tanka prsna dvokraka kost kod pernate živine.

**jȁdan** prid., odr. v. *jȁdnī*; komp. *jàdnijī* - koji je u teškom psihičkom ili materijalnom stanju; bijedan, nesretan, sirot; koji izaziva prezir ili sažaljenje.

**jȁdānje** gl. im. s. r. od jadati se.

**jȁdati se** gl. nesvr., prez. *jȁdām se* - žaliti se, tužiti se, uglavnom u povjerenju, na nekoga ili nešto.

**jàdika** im. ž. r., dat. jd. *jàdici*, g. mn. *jȁdīkā* - žalosna vrba; osoba koja se uvijek jadi na nepovoljne životne i druge okolnosti.

**jàdikovati** gl. nesvrš., prez. *jàdikujēm* - up. jadati se.

**jàdikōvka** im. ž. r., dat. jd. *jàdikovki*; g. mn. *jàdikōvkī* - iskazivanje rastuženosti i razočaranosti; vrsta lirske pjesme.

**jadníčak** im. m. r., g. jd. *jadníčka*, n. mn. *jadníčci*, g. mn. *jàdnīčākā* - nesretnik, jadnik, osoba potpuno svedena u svoj jad i ništavnost u društvenom kontekstu u kojemu živi; prenes. izraz za čovjeka koji se više pretvara da je jadan negoli što zaista jest.

**jȁdnīk** im. m. r., vok. jd. *jȁdnīče*, n. mn. *jȁdnīci* - čovjek koji je zabavljen vlastitim jadom ili je izložen jadu, tj. određenim nepovoljnim životnim okolnostima; nesretnik, jadan čovjek.

**jȁdno** pril. - što se ispoljava na jadan način; bijedno, siromaški, mizerno.

**jádo** im. m. r., n. mn. *jáde* - jadnik, onaj koji je zapušten i u svome fizičkom izgledu i u naravi i karakteru.

**Jȁdrān** im. m. r. - Jadransko more.

**jȁdrānskī** prid. odr. v. - sve ono što se odnosi na Jadran, odnosno na Jadransko more.

**jȁfta** im. ž. r. (perz.) - tabla s natpisom, cedulja, etiketa, predloženi pismeni raspored; općenito, odjeljenje, odred, grupa; grupa sela i drugih naseobina koja pripadaju jednoj općini ili džematu.

**jȁftadžija** im. m. r. (perz.-tur.) - onaj koji dijeli na grupe, na odrede.

**jȁg** im. m. r. (tur.) - mirisavo, egzotično ulje, koje, obično, donose hadžije iz arapskih zemalja na povratku iz Meke.

**jàglac** im. m. r., g. jd. *jaglàca*, n. mn. *jaglàci* - rani proljetni žuti cvijet, jagorčevina.

**jàgluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *jàgluci* - duguljasti rubac od odabrane tkanine izvezen zlatom u jednom uglu.

**jȁgma/jàgma** im. ž. r. (perz.) - grabež, otimanje, pljačka; otimanje oko nečega; nastojanje da se do nečega dođe prije svih drugih.

**jȁgmiti/jàgmiti (se)** gl. nesvrš., prez. *jȁgmīm (se)/jàgmīm (se)* - nastojati da se do čega dođe prije svih drugih.

**jȁgoda/jàgoda** im. ž. r., *jȁgōdā* - niska zeljasta biljka, crvena i slatka ploda.

**jȁgodast** prid., odr. v. *jȁgodastī* - koji je oblikom sličan jagodi.

**jȁgodica/jàgodica** im. ž. r., dem. - mala jagoda; izbočeni dio lica ispod oka; obli dio prsta nasuprot nokta.

**jȁgodičnī/jàgodičnī** prid. - odr. v. koji se odnosi na jagodice (*jagodična* kost).

**jȁgodnjāk/jàgodnjāk** im. m. r., n. mn. *jȁgodnjāci/jàgodnjāci* - vrt zasađen jagodama ili tlo na kojem rastu jagode.

**jagórčevina** im. ž. r. - proljetni žuti cvijet.

**jȁguār** im. m. r. (indijan.), n. mn. *jȁguārī* - zvijer iz porodice mačaka, živi u tropskim krajevima Južne Amerike; marka luksuznih automobila.

**jàhāč** im. m. r., g. jd. *jaháča*, n. mn. *jaháči* - općenito, onaj koji jaše; konjanik; džokej.

**jahàčica** im. ž. r. - žena jahač.

**jàhāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jahače.

**jàhāčki** pril. - što se obavlja na način jahača; kao jahač.

**jahàćica** im. ž. r. - ono što se jaše (mazga *jahaćica*).

**jȁhalīšte** im. s. r. - prostor za uvježbavanje jahanja.

**jahaònica** im. ž. r. - natkriveni prostor za obuku u jahanju.

**jȁhānje** gl. im. s. r. - od jahati.

**jȁhati** gl. nesvr., prez. *jȁšēm*, gl. pril. sad. *jȁšūći* - sjediti na leđima konja dok on trči; prenes. provoditi svoju volju, bijes i sl. na nekome, nametati tvrdoglavo kome vlastite prohtjeve, podređivati i ponižavati koga, maltretirati ga.

**jàhnija** im. ž. r. (perz.) - vrsta jela od bravećeg mesa.

**jȁhta** im. ž. r. (engl.), g. mn. *jȁhtī/jâhtā* - manji brod s jarbolom opremljen za krstarenje morem.

**jȁjār** im. m. r. - proizvođač i prodavač jaja; onaj koji se bavi sitnim krađama i prevarama.

**jȁjārka/jȁjara** im. ž. r. - žena jajar.

**jȁjast** prid., odr. v. *jȁjastī* - koji je oblikom sličan jajetu; jajolik.

**jajášce/jajàšce** im. s. r., n. mn. *jajášca/ jajàjšca* - rasplodno zrno živih organizama (insekata, riba i dr.).

**jájce** im. s. r., g. jd. *jájca/jájceta*, dem. - malo jaje; vulg. testis.

**Jájce** im. s. r., g. jd. *Jájca* - stari historijski grad u srednjoj Bosni.

**jáje** im. s. r., g. jd. *jájeta*, n. mn. *jája*, g. mn. *jájā* - ono što snese kokoš ovalna oblika u ljusci; rasplodna ćelija; testis.

**jâjnīk** im. m. r., n. mn. *jâjnīci* - ženski organ koji proizvodi rasplodne ćelije.

**jajòlik** prid., odr. v. *jajòlikī* - koji je svojim oblikom sličan jajetu; jajast.

**jȁjovōd** im. m. r. - organ koji povezuje jajnike i matericu kod žene.

**jâk** prid., odr. v. *jâkī*, komp. *jăčī* - koji se ističe velikom fizičkom snagom, snažan.
**jăk** im. m. r. (tibet.) - goveče Tibeta i Pamira.
**jăka** im. ž. r. (tur.) - okovratnik (košulje); kragna.
**jàkna** im. ž. r. (fr.-njem.-tal.), g. mn. *jăknī/jàknī* -kratki odjevni predmet od kože ili tvrđeg tekstila.
**jâko** pril. - snažno; vrlo, veoma.
**jakobínac** im. m. r. (fr.), g. jd. *jakobínca*, n. mn. *jakobínci*, g. mn. *jakòbīnācā* - pripadnik političkog pokreta u doba francuske revolucije.
**jákōst** im. ž. r., instr. jd. *jákošću/ jákosti* - svojstvo onoga koji je jak ili nečega što je jako; jačina, snaga.
**Jàkōb/Jàkōv** im. m. r. (hebr.) - istaknuta ličnost u Bibliji, otac dvanaestorice sinova, među njima i Josipa, koji se smatraju praocima izraelskih plemena; Jákūb, prema Kur'anu i muslimanskoj tradiciji.
**Jákūb** im. m. r. (ar.) - jedan od vjerovjesnika u islamu; Jakob, odn. Jakov u Bibliji.
**jâl** im. m. r. (tur.), n. mn. *jâlovi* - osjećanje doživljene nevolje, povrijeđenosti, zavisti; spremnost na zlobu i osvetu.
**jálan/jàlan** prid., odr. v. *jâlnī* - koji je pun jala; zavidan, zloban; lažan, patvoren, koji je imitacija.
**jàlija** im. ž. r. (tur.); n. mn. *jàlije* - ranije, oveći nenaseljeni i nekultivirani prostor na periferiji naselja ili drugdje, danas ulica pored rijeke; ledina; opći naziv za grupu mladića skitničkog, neodgojenog, raskalašenog ponašanja.
**jàlijāš** im. m. r. (grč.-tur.) - besposličar, skitnica, pustahija, siledžija; neodgojena osoba priprosta i bahata ponašanja.
**jällāh!** uzv. (ar.) - O Bože! Bože pomozi!
**jälov** prid., odr. v. *jälovī* - koji ne može dati nikakva poroda; besplodan, sterilan; prenes. koji govori ili radi bez ikakva smisla.
**jälovac/jalòvac** im. m. r., g. jd. *jälōvca/ jalóvca* - besplodna, sterilna muška osoba.
**jälovica/jalòvica** im. ž. r. - jalova, besplodna, sterilna ženska osoba, nerotkinja; jalova krava.
**jalòvāk** im. m. r., g. mn. *jalovákā* -jalov čovjek, jalovi uzorak biljke.
**jälovina/jalòvina** im. ž. r. - zemlja koja je besplodna ili u kojoj nema dovoljno ruda i minerala za eksploataciju; prenes. sve što je jalovo; zaludno nastojanje u nečemu; bezvrijednost.
**jälovljēnje** gl. im. s. r. od jaloviti (se).
**jäloviti/jalòviti (se)** gl. nesvrš., prez. *jälovī (se)* - činiti jalovim odstranjivanjem polne žlijezde; škopiti (vola, konja itd.), štrojiti, kastrirati; prenes. činiti nešto bez rezultata, baviti se ispraznim poslom.
**jälovōst** im. ž. r., instr. jd. *jälovošću/ jälovosti* - svojstvo onog što je jalovo; besplodnost.
**jalòvuša** im. ž. r., pejor. - besplodna ženska osoba ili neka životinja (npr. ovca).
**jäma** im. ž. r., g. mn. *jâmā* - svako veće udubljenje u zemlji, rupa; duboka šupljina u kraškom tlu; okno u rudniku.
**jämac** im. m. r., g. jd. *jämca*, n. mn. *jämci*, g. mn. *jämācā* - onaj koji za drugoga daje materijalno pokriće ili koji drugi oblik garancije (npr. u podizanju kredita u banci); jemac, žirant.
**jämačno** pril. - pouzdano, sigurno, zacijelo.
**jämār** im. m. r. - onaj koji je u nekoj vezi s jamom: golub dupljaš, lovački pas dresiran za ulaženje u jame, rudar koji radi u jami i brine za njeno fukcionisanje i sigurnost.
**jämb** im. m. r. (grč.) - dvosložna pjesnička stopa s naglaskom na drugom slogu.
**jàmčevina** im. ž. r., g. mn. *jämčevīnā* - garancija u novcu i sl. za siguran povratak zajma.
**jâmčiti/jämčiti** gl. nesvrš., prez. *jâmčīm/ jämčīm* - garantirati, preuzeti odgovornost za nekoga ili za nešto (*jamčiti* na sudu; *jamčiti* da će sve biti u redu).
**jämica** im. ž. r., hip. i dem. - mala jama; mala udubina na licu prilikom smijanja.
**jämstvo/jàmstvo** im. s. r. - garancija, preuzimanje obaveze i odgovornosti za ono za šta se jamči.



**jäntār** im. m. r. (rus.) - amorfni mineral, fosilna smola crnogoričnog drveta iz tercijera; ćilibar.
**jäntārnī** prid. odr. v. - koji je od jantara, koji je kao jantar.
**jänuār** im. m. r. (lat.) - prvi mjesec u godini, siječanj.
**jánjac/jänjac** im. m. r., g. jd. *jánjca/jânjca*, n. mn. *jánjci/jânjci* - janje; razg. janje pripremljeno za okretanje na ražnju.
**jänjād** zb. im. - od jänje
**jänje** im. s. r., g. jd. *jänjeta*, n. mn. *jânjci* - mlado od ovce; osoba umiljata i ljubazna ponašanja.
**jànjećī** prid. odr. v. - što je od janjeta (*janjeći* but); prenes. nježan, krotak.
**jänjēnje** im. s. r. - period u godini u kojem se ovce janjē.
**janjèšce/janjéšce** im. s. r., gen. jd. *janjèšceta/janjéšceta*, dem. i hip. - malo janje; prenes. onaj ko je umiljat i nije opasan.
**jänjetina/jànjetina** im. ž. r. - meso od janjeta; janjeće pečenje.
**jànjičār/jènjičār** im. m. r. (tur.) - vojnik u posebnom rodu vojske iz vremena Osmanske Carevine.
**jänjiti (se)** gl. nesvrš., prez. *jänjī (se)* - donositi na svijet janje (o ovci).
**jäo!** uzv. - glasno izražavanje osjećaja straha, nesreće, tuge ili bola.
**jàpānke** im. ž. r. - lahke ljetne sandale s jednostavnom povezicom između prva dva nožna prsta.
**jàpija** im. ž. r. (tur.) - drveni građevinski materijal; građa; prenes. tjelesna građa (građen od dobre *japije*).
**jàprak** im. m. r. (tur.), n. mn. *jàpraci* - vrsta jela: listovi raštike ili vinove loze sa nadjevom od mljevenog mesa, riže i začina.
**jâr** im. m. r., n. mn. *jâri/jârovi* - ob. jara; stanje raspaljenosti zbog vreline; jarost.
**jára** im. ž. r. - velika vrućina zraka; pripeka.
**jàrac** im. m. r., g. jd. *jârca*, v. jd. *jârče*, n. mn. *jârci/jàrčevi*, g. mn. *jàrācā* - mužjak koze; znak u horoskopu; sport. gimnastička sprava za preskakanje; konj. kozlić; vrsta kruške koja zrije u jesen; prenes. izraz za čovjeka koji javno pokazuje seksualnu pohotu i nezajažljivost.
**järād** zb. im. - od jare.
**járak** im. m. r. (tur.), g. jd. *járka*, n. mn. *járci*, g. mn. *jârākā* - otvoreni kanal za odvođenje vode.
**járam** im. m. r., g. jd. *járma*, n. mn. *jármovi*, g. mn. *jârāmā* - drvena naprava u koju se upreže tegleća marva, najčešće volovi; prenes. teško životno breme; tlačenje, ropstvo, ugnjetavanje.
**jaràmaz** im. m. r. (tur.), n. mn. *jaràmazi* - osoba nestašna i uvredljivo nesputana duha i ponašanja; nevaljalac.
**jàrān/järān** im. m. r., g. jd. *jarána/jārāna* (perz.) - prijatelj, drug, povjerljiv saučesnik.
**jarànica** im. ž. r. (prez.) - žena koja se jaranski ponaša, prijateljica.
**jaránstvo** im. s. r. (perz.) - prijateljstvo, drugarstvo, saučesništvo u nekom poslu.
**jârbol/jàrbol** im. m. r. (lat.), n. mn. *jârboli/jàrboli* - stup na brodu na kojem stoji jedro; stup za podizanje zastave.
**jàrcānje** gl. im. s. r. od jarcati.
**jàrcati (se)** gl. nesvr., prez. *jàrcām (se)* - podbadati, podraživati, poticati koga; raspaljivati vatru; ponašati se raskalašeno.
**jàrčić** im. m. r., dem. - mali jarac; prenes. iron. muškarac mala rasta ili dječačić sklon svađi; mali jarak.
**jàrčijī** prid. odr. v. - koji je od jarca, koji pripada jarcu.
**jàrčina** im. m. r., augm. - veliki jarac; veliki jarak.
**järe** im. s. r., g. jd. *järeta* - mlado od koze.
**jarèbica** im. ž. r. - vrsta ptice, koja je dosta često lovački plijen zbog svoga posebno ukusna mesa; kamenjarka.
**jàrećī** prid. odr. v. - što je od jareta; koji je kao u jareta (*jareća* brada).
**jarèšce/jarènce/jaréšce/jarénce** im. s. r., dem. i hip. - malo ili mlado jare.
**jàretina** im. ž. r. - jareće meso; jareće pečenje.
**järić** im. m. r., dem. - malo jare, mladunče od koze.
**järiti se** gl. nesvr., prez. *järī se* - donositi na svijet jare (koza).
**jârkī** prid. odr. v., komp. *järčī/jarkiji* - koji proizvodi jaru (*jârkō* sûnce); vruć, vreo; blistav, sjajan, izrazit (*jârkā* boja).
**jârko** pril. - žarko, vatreno; živo, izrazito sjajno.

**jármiti** gl. nesvr., prez. *jârmīm* - stavljati jaram teglećoj marvi; prenes. ubijati nečiju volju i pokoravati ga vlastitim zahtjevima.
**jărosno** pril. - što je s jârom (up. *jâr*); bijesno, s puno gnjeva, ljutito.
**járōst** im. ž. r., instr. jd. *járošću*/ *járosti* - stanje raspaljenosti; gnjev, srdžba.
**jărostan** prid., odr. v. *jărosnī* - koji je u jaru; gnjevan, srdit.
**jàruga** im. ž. r. (tur.), g. mn. *jărūgā* - rupa ili pukotina koju je izrovala vodena bujica.
**jàrugast** prid. (tur.), odr. v. *jàrugastī* - koji je pun jaruga i izbrazdanosti tla.
**jăsan** prid., odr. v. *jăsnī* - koji ničim nije zamračen ili zamagljen, koji je potpuno očevidan; bistar, proziran; koji je lahko shvatljiv, razumljiv.
**jăsēn** im. m. r., n. mn. *jăsēni/jăsenovi* - listopadno drvo sivkasto-zelenkaste kore, bijele drvne unutarnje boje i sitnim s listovima koji nalikuju peru.
**jăsenovina** im. ž. r. - jasenovo drvo kao građevinski materijal.
**jàsika** im. ž. r., g. mn. *jăsīkā* - stablo iz porodice vrba.
**jàsikov** prid. odr. v. - koji je od jasike.
**jàsikovina** im. ž. r. - jasikovo drvo kao građevinski materijal ili kao drvo za ogrjev.
**Jásīn (Jā-Sīn)** im. m. r. (ar.) - 36. poglavlje u Kur'anu, koje se često uči pred duše umrlih.
**jăsle** im. ž. r. plur. tantum - posebno izrađeni drveni sanduci koji služe za hranjenje goveda, konja i druge stoke.
**jăslice** im. ž. r. pl. tant. dem. - male jasle; posebni tip ustanove za čuvanje i odgajanje djece najmlađeg uzrasta; božićne jaslice: likovni ili plastični prikaz rođenja Isusa Krista, prema kršćanskom učenju.
**jàsmīn** im. m. r. (perz.), g. jd. *jasmína* - vrsta vrtnog cvijeta.
**jăsno** pril. - s punim sjajem, nimalo pomućeno; očigledno; potpuno razgovijetno; nedvosmisleno; razumljivo.
**jasnòća** im. ž. r. - shvatljivost, razumljivost (u pojmovima, tekstovima i javnim istupima, prosuđivanjima); jasnost.
**jăsnōst** im. ž. r., instr. jd. *jăsnošću/ jăsnosti* - svojstvo onog što je jasno; jasnoća.
**jasnòvidnōst** im. ž. r., instr. jd. *jasnòvidnošću/jasnòvidnosti* - sposobnost jasnog viđenja činjenica i događaja i intuicija o njihovu karakteru i slijedu u neposrednoj budućnosti.
**jăstog** im. m. r., n. mn. *jăstozi* - veliki morski rak.
**jăstrēb** im. m. r., n. mn. *jăstrēbi/jăstrebovi* - ptica grabljivica iz roda orlova; prenes. agresivna osoba radikalnih i ekstremnih ideoloških uvjerenja (pòlitičkī *jăstrēb*).
**jăstrebast** prid. odr. v. *jăstrebastī* - koji nalikuje jastrebu oblikom nosa ili po ideološkoj razjarenosti.
**jastúčac/jastúčak** im. m. r. (tur.), n. mn. *jastúčci*, hip. - mali jastuk; jagodica na vrhovima prstiju.
**jàstučić** im. m. r. (tur.), dem. i hip. - mali jastuk; podloga koja služi vlaženju pečata, štambilja.
**jàstuk** im. m. r. (tur.), n. mn. *jàstuci* - podloga na kojoj počiva glava prilikom spavanja; uzglavlje.
**jàšmak** im. m. r. (erm.), n. mn. *jàšmaci* - koprena od bijelog muslina kojom su muslimanke koje su nosile feredžu podbrađivale svoja lica; opć. nar. arh. veliki ženski rubac koji služi kao povezača za glavu.
**jătagān** im. m. r. (tur.), n. mn. *jătagāni* - dugi krivi nož poput sablje koji se nosi za bensilahom.
**jàtak** im. m. r. (tur.), v. jd. *jătače*, n. mn. *jàtaci* - onaj koji daje utočište odmetnicima, hajducima, bjeguncima.
**jătimicē** pril. - kretati se na način kretanja u jatu (ptice i dr. životinje).
**jăto** im. s. r., g. mn. *jâtā* - zajednica životinja iste vrste (ptice i sl.).
**jăūk** im. m. r., n. mn. *jăūci* - krik usljed tjelesnog ili duševnog bola.
**jaùkānje** gl. im. s. r. od jaukati.
**jaùkati** gl. nesvr., prez. *jàučēm* - oglašavati se jaucima; glasno, otegnuto, žalostivo izražavati fizičku ili duševnu bol.
**jaùklija** im. ž. r. (tur.) - voljena djevojka; odabranica.
**jáva** im. ž. r. - budno stanje; stvarnost, zbilja.



**jâvan** prid., odr. v. *jâvnī* - koji nije skriven, nije tajan, koji je svakome pristupačan; koji je opći (u smislu društvenih okolnosti i odnosa građana prema državi).
**jàvaš** prid. (tur.) - blag (*jăvaš* dùhān, tj. duhan koji je nedovoljno jak za strastvenijeg pušača); lagahan, spor, tih.
**jàvaš** pril. (tur.) - sporo, blago.
**javàšluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *javàšluci* - nemar u poslu, neodgovornost prema preuzetim obavezama.
**jáviti (se)** gl. svrš., prez. *jâvīm (se)*, trp. prid. *jâvljen* - usmeno ili pismeno donijeti ili proslijediti neku vijest, novost, informaciju; usmeno ili pismeno dati kakva glasa o sebi; pozdraviti se sa nekim.
**jâvno** pril. - što nije sakriveno, što nije tajno; pred svima, pred javnošću.
**jávnōst** im. m. r., instr. jd. *jávnošću/jávnosti* - svojstvo onoga što je javno; ukupnost društvene upućenosti, obaviještenosti i informacijske atmosfere unutar jedne zajednice i njene veze s drugim zajednicama i njihovim društvenim kontekstima; javno mnijenje; javno mišljenje.
**jăvōr/jăvor** im. m. r. - bjelogorično drvo iz istoimene porodice biljaka.
**jăvorov** prid. odr. v. - koji je od javorova drveta (javorove gusle).
**jăvorovina** im. ž. r. - javorovo drvo kao građevinski materijal ili kao drvo za ogrjev.
**jâz** im. m. r., n. mn. *jázovi* - prepreka kojom se zaustavlja ili želi preusmjeriti tok vode (npr. za mlin ili potrebe navodnjavanja zemljišta); teško savladiva prepreka u razgovoru ili u međusobnom odnosu.
**jăzavac** im. m. r., g. jd. *jăzāvca*, n. mn. *jăzāvci*, g. mn. *jăzavācā* - šumska životinja šiljate njuške, kratkih nogu i duge čekinjaste dlake na pruge, poznata po pravljenju štete u kukuruzištu.
**jăzavčār** im. m. r., n. mn. *jăzavčāri* - lovački pas kratkih nogu obučen za lov na jazavce i druge štetočine.
**jăzavčārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jazavce.
**jăzavčijī** prid. odr. v. - koji je od jazavca (npr. *jazavč(i)ja* jazbina).
**jăzbina** im. ž. r. - nastamba veće životinje npr. (vučija *jazbina*); prenes. neugledna, zamračena prostorija; zatvoreni prostor u kojem se skupljaju sumnjivci, prestupnici, kriminalni svijet (npr. kafana na lošem glasu).
**jàzija** im. ž. r. (tur.) - ono što je napisano; pismo, pisanje, natpis; ona strana kovanog novca na kojoj je naznačena njegova vrijednost (druga strana se zove *tùra*).
**jàzuk** im. m. r. (tur.), n. mn. *jàzuci*, g. mn. *jăzūkā* - šteta.
**jĕcāj** im. m. r. - isprekidani, grčeviti plač ispunjen uzdisanjima.
**jĕcānje** gl. im. s. r. od jecati.
**jĕcati** gl. nesvrš., prez. *jĕcām* - isprekidano, grčevito plakati.
**jĕcav** prid. odr. v. *jĕcavī* - koji je sličan jecanju.
**jèčam** im. m. r., g. jd. *jèčma* - vrsta žitarice duga klasa koja se upotrebljava u prehrambenoj industriji i proizvodnji piva.
**jéčati** gl. nesvrš., prez. *jéčīm* - glasno iskazivati svoju bol.
**ječèrma** im. ž. r. (tur.) - dio muške i ženske narodne nošnje; prsluk.
**ječménac** im. m. r., g. jd. *ječménca*, n. mn. *ječménci* - ječmíčak.
**jèčmenī** prid. odr. v. - ono što je spravljeno od ječma (*jèčmenī* hljēb).
**jèčmenica/ječmènica** im. ž. r. - pogača od ječmenog brašna.
**ječmènjača** im. ž. r. - vrsta kruške koja dozrijeva u vrijeme zrijenja ječma; napitak od ječma koji se pripravlja kao nadomjestak za kahvu; ječmena kahva.
**ječmíčak** im. m. r., g. jd. *ječmíčka*, n. mn. *ječmíčci*, g. mn. *jèčmīčākā* - mali čir koji se pojavljuje kao oboljenje na očnom kapku i čiji oblik natekline nalikuje zrnu ječma; ječmenac.
**jêd** im. m. r., n. mn. *jêdi/jêdovi* - osjećaj ogorčenosti zbog nanesene nepravde, povrijeđena ponosa ili pretrpljena neprijateljstva; žuč.
**jèdāćī** prid. odr. v. - koji služi za jedenje (npr. *jedaći* pribor).
**jĕdak** prid., odr. v. *jĕtkī* - zajedljiv, pakostan, zloban.

**jèdan** broj - brojka, cifra, riječ u značenju jedno; riječ u svrhu pojačavanja iskaza (npr. konju *jedan*; čudo *jedno*).

**jedanaestérac** im. m. r., g. jd. *jedanaestérca*, n. mn. *jedanaestérci*, g. mn. *jedanaèstērācā* - stih od jedanaest slogova; kazneni udarac u nogometu koji se izvodi 11 m udaljenosti od protivničkoga gola, penal.

**jèdanpūt/jedànpūt** pril. - samo u jednoj prilici; jednom.

**jédar** prid., odr. v. *jêdrī* - s naglašeno zdravom i čvrstom unutrašnjom strukturom; krepak.

**jedàrēd/jedàred** pril. - po jednom u određenoj prilici; katkad.

**jedínac** im. m. r., g. jd. *jedínca*, n. mn. *jedínci*, g. mn. *jèdīnācā* - onaj koji je jedan, nema drugoga (sîn jedínac).

**jedìnačnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ono što je jedino; pojedinačni.

**jedìncat** pril. - jedan jedini, poseban.

**jedīnī** prid. odr. v. - koji je isključivo jedan ( *jèdīnī* dan u godini).

**jedìnica** im. ž. r. - jedina kćer; brojka kojom se označava prirodni broj 1; poseban, postojan i nepromjenljiv dio neke cjeline; grupa ljudi koja ima vlastiti djelokrug svoga djelovanja (npr. radna *jedìnica*; vôjnā *jedìnica*).

**jedìničnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jedinicu kao određenu mjeru nečega.

**jèdīnka** im. ž. r., dat. jd. *jèdīnci/jèdīnki*, g. mn. *jèdīnkī* - pojedinačni element izdvojen iz cjeline; jedan čovjek u odnosu na ljudsko društvo, pojedinac; predstavnik biljne ili životinjske vrste.

**jèdīnō** pril. - samo, isključivo; vezn. samo, tek što (npr. Svî su tû, *jèdīno* nêmā Mémē).

**jedìnstven** prid., odr. v. *jedìnstvenī* - koji se posebno ističe u svojoj vrsti; izuzetan; vanredan, izvanredan, poseban.

**jedìnstveno** pril. - svuda jednako; zajednički, skupno; iznimno; izuzetno, posebno.

**jedínstvo** im. s. r., g. jd. *jedínstva*, g. mn. *jedínstāvā* - stanje onoga što je jedinstveno, sjedinjeno.

**jéditi (se)** gl. nesvrš., prez. *jêdīm (se)* - ljutiti koga; srditi; osjećati i trpjeti ljutnju; srditi se.

**jednáčēnje** gl. im. s. r. od jednačiti.

**jednáčiti** gl. nesvrš., prez. *jèdnāčīm* - činiti jednakim; izjednačavati.

**jèdnāk** prid., odr. v. *jèdnākī* - koji se ne razlikuje od drugog, isti.

**jèdnāko** pril. - u jednakoj mjeri; na jednak način; neprestano; bez prekida.

**jednakòmjērno/jèdnakomjērno** pril. - u jednakoj mjeri; ravnomjerno; uravnoteženo.

**jednákōst** im. ž. r., instr. jd. *jednákošću/jednákosti* - potpuna podudarnost u količini, težini i drugim svojstvima ili pravima.

**jednakòvremenī/jèdnakovremenī** prid. odr. v. - koji se događa u isto vrijeme; istovremen, istodoban.

**jednìna** im. ž. r. - gramatički oblik oprečan množini.

**jednòbōjan/jèdnobōjan** prid., odr. v. *jednòbōjnī/jèdnobōjnī* - koji je u jednoj boji.

**jednobóštvo** im. s. r. - razg. vjerovanje u jednog Boga ili u jedno božanstvo, monoteizam.

**jednobóžac** im. m. r., g. jd. *jednobóšca*, n. mn. *jednobóšci*, g. mn. *jednòbōžācā/ jednobóžācā* - onaj koji slijedi jednoboštvo, monoteista.

**jednobòžačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jednoboštvo.

**jèdnodnēvnī/jednòdnēvnī** prid. odr. v. - koji traje jedan dan (*jednodnevni* izlet).

**jèdnodomnī/jednòdomnī** prid. odr. v. - koji se sastoji od jednog (zakonodavnog) doma; koji (kod biljaka) ima na istoj stabljici muške i ženske cvjetove.

**jèdnodūšan/jednòdušan** prid., odr. v. *jèdnodūšnī/jednòdušnī* - koji je prožet ili neposredno izražen istim mislima, stavovima i osjećanjima (*jednodušna* ocjena, tj. složna zajednička ocjena nekog problema).

**jèdnoglasan/jednòglasan** prid., odr. v. *jèdnoglasnī/jednòglasnī* - koji je donesen, bez iznimke, svim glasovima (npr. *jednoglasan* izbor); koji se pjeva glasom iste visine (u muzici).

**jèdnoglasno/jednòglasno** pril. - glasovima svih; na istoj visini glasa (u pjevanju); u jedan glas.

**jednogòdišnjāk** im. m. r., n. mn. *jednogòdišnjāci* - koji ima samo jednu godinu (npr.dijete od jedne godine).



**jednogòdišnjī** prid. odr. v. - kojemu je jedna godina (*jednogodišnje* dijete); koji traje samo godinu dana (npr. *jednogodišnja* biljka).

**jednojàjčanī** prid. odr. v. - koji potiče iz istoga oplođenog jajeta (npr. *jednojàjčanī* blizánci).

**jednojèzičkī** prid. odr. v. - koji je napisan na jednom jeziku (udžbenik, priručnik, brošura i sl.), za razliku od: dvojezični, višejezični i sl.

**jednòkatnica** im. ž. r. - kuća ili zgrada koja ima jedan kat; jednospratnica.

**jèdnokr̄van** prid., odr. v. *jèdnokr̄vnī* - koji je od jedne, iste krvi (*jèdnokr̄vnā* braća); istokrvan.

**jednòličan** prid., odr. v. *jednòličnī* - koji je (u zvuku, u pojavi, u svemu) uvijek isti; monoton; jednolik.

**jednòlično** pril. - na jednoličan način; monotono; jednoliko.

**jednòličnōst** im. ž. r., instr. jd. *jednòličnošću/jednòličnosti* - svojstvo onoga što je jednolično; jednolikost.

**jednòlik** pridj., odr. v. *jednòlikī* - jednoličan; koji je istoga lika kao neko drugi.

**jednòliko** pril. - jednolično.

**jednòlikōst** im. ž. r., *jednòlikošću/jednòlikosti* - svojstvo onoga što je jednoliko; jednoličnost.

**jèdnomjērno** pril. - svuda jednako; ujednačeno.

**jednòmjesečnī/jednomjèsečnī** prid. odr. v. - koji traje jedan mjesec, koji se odnosi na vrijeme od jednog mjeseca (npr. *jednomjesečni* obračun).

**jednoòbrazan** pridj., odr. v. *jednoòbraznī* - koji je uređen prema istome obrascu.

**jednoòbrazno** pril. - jednako u svome liku i obliku; ujednačeno.

**jednoòbraznōst** im. ž. r., instr. jd. *jednoòbraznošću/jednoòbraznosti* - svojstvo onoga što je jednoobrazno, što je ujednačeno; ujednačenost.

**jednòok** prid., odr. v. *jednòokī* - koji ima samo jedno oko; prenes. koji je u svojim pogledima i stavovima kao "slijep na jedno oko".

**jednopàrtījskī** prid. odr. v. - koji se sastoji samo od jedne partije (*jednopàrtījskī* polìtičkī sìstēm).

**jednòpreg** im. m. r., n. mn. *jednòprezi* - zaprežna kola u koja se upreže samo jedna zaprežna životinja.

**jednòrog** im. m. r., n. mn. *jednòrozi* - mitska životinja, slična konju, na čijem se čeonom dijelu glave ističe dugi rog; morska životinja s kljovom; narval; životinja kojoj je odbijen jedan i preostao drugi rog (npr. *jednòrog* òvan).

**jednosèdmičnī** prid. odr. v. - koji je vezan za sedmicu (npr. *jednosèdmičnā* pàuza u rádu).

**jednòsjed** im. m. r. - prevozno sredstvo i sl. koje ima samo jedno sjedalo.

**jèdnosmjēran** prid., odr. v. *jèdnosmjērnī* - koji ima samo jedan smjer, koji vodi u jednom smjeru (*jèdnosmjērna* ùlica).

**jèdnosoban/jednòsoban** prid., odr. v. *jèdnosobnī/jednòsobnī* - koji se sastoji od jedne sobe (*jednòsoban* stân).

**jèdnospōlan** prid., odr. v. *jèdnospōlnī* - koji (u svijetu biljaka) ima samo prašnike ili samo tučkove.

**jednòspratnica** im. ž. r. - kuća ili zgrada s jednim spratom; jednakatnica.

**jèdnostāvan** prid., odr. v. *jèdnostāvnī* - koji nije suviše složen, nego se sastoji od jednog dijela; prost; koji je lahko shvatljiv, razumljiv; koji nije ni kićen ni ukrašavan (npr. *jèdnostāvan* nàmještāj).

**jèdnostāvno** pril. - prosto, bez ikakve otežavajuće složenosti i zamršenosti; bez velikih zahtjeva, skromno.

**jednostávnōst** im. ž. r., instr. jd. *jednostávnošću/jednostávnosti* - svojstvo onoga što je jednostavno, što ničim ne otežava, što je skromno.

**jednòstran** prid., odr. v. *jednòstranī* - koji zahvaća ili koji se se odnosi samo na jednu stranu; pristran.

**jednostrànačkī** prid. odr. v. - koji se sastoji od samo jedne stranke (političke i sl.); jednopartijski.

**jednòstrano** pril. - na jednostran način.

**jednòstruk** prid., odr. v. *jednòstrukī* - koji je samo od jednog struka, koji nije udvostručen, niti sastavljen od više strukova.

**jèdnotračnī/jednòtračnī** prid. odr. v. - sa samo jednom tračnicom (npr. *jèdnotrāčnā* pruga).

**jèdnoūmlje** im. s. r. - način mišljenja koji se u javnom životu priklanja samo

jednom shvatanju i ne dopušta protok novih ideja, novih mišljenja.

**jednòvremeno** pril. - u istom vremenu; u istom trenutku.

**jednožénstvo** im. s. r. - brak muškarca s jednom ženom; monogamija.

**jêdnjāk** im. m. r., n. mn. *jêdnjãci* - dio probavnoga kanala iza ždrijela kuda hrana prolazi za želudac.

**jèdrac** im. m. r., n. mn. *jèdraci* - čvrsto tkivo stabla drveta.

**jèdrānje** gl. im. s. r. - od jedrati.

**jèdrati** gl. nesvrš., prez. *jèdrām* - postajati jedar, zdrav i čvrst.

**jedrènjāk** im. m. r. - veći brod s jedrima, koji plovi na pogon vjetra ili u kombinaciji s motorom.

**jèdrēnje** gl. im s. r. od jedriti: sportska grana plovljenja; plovidba jedilicom.

**jedrìlica** im. ž. r. - barka ili manje plovilo s jedrima; letjelica bez motora s kabinom za letača.

**jedrìličār** im. m. r., g. mn. *jedrìlīčāra* - onaj koji upravlja jedrilicom.

**jedrìličārstvo/jedriličárstvo** im. s. r. - sportska grana jedrenja ili letenja jedrilicom.

**jedrìna** im. ž. r. - stabilna unutrašnja povezanost (biljka, tkivo, ljudsko tijelo); krepkost, poletnost.

**jèdriti** gl. nesvrš., prez. *jèdrīm* - ploviti jedrilicom.

**jédriti** gl. nesvrš., prez. *jédrīm* - postajati jedar.

**jȅdro** im. s. r., g. jd. *jȅdra*, n. mn. *jèdra*, g. mn. *jȅdārã* - razapeto platno na jedrilici ili jedrenjaku u koju puše vjetar i pokreće tako plovilo.

**jȅdva/jèdva** pril. - s teškom mukom; s velikim naporom.

**Jédžūdž i Mèdžūdž** im. m. r. (ar.) - narod niska rasta koji će, prema muslimanskom vjerovanju, preplaviti cijeli svijet i tako biti jedan od neposrednih znakova Sudnjeg dana (u Bibliji: Gog i Magog).

**jȅftin/jȅftīn** prid., odr. v. *jȅftinī/jèftīnī* - koji nije skup, koji mnogo ne košta; prenes. koji ne vrijedi; koji je loš.

**jeftinòća** im. ž. r. - masovnija pojava niskih cijena i povoljnija kupovna moć.

**jègulja** im. ž. r., g. mn. *jȅgūljã* - riba zmijolika oblika koja živi u rijekama i morima; osoba sumnjivog karaktera koja se uspijeva uvijek izvući ili provući u svim težim životnim okolnostima.

**jèguljast** prid. odr. v. *jȅguljastī* - koji nalikuje jegulji.

**Jehúdija** im. m. r. (ar.) - Jevrej; naziv za pripadnika jevrejskog naroda uobičajen u muslimanskom svijetu prema njegovom arapskom nazivu.

**jèjina** im. ž. r. - vrsta noćne ptice grabljivice; sova.

**jȅka** im. ž. r. - odbijanje zvučnih talasa zvuka ili glasa koji se čuju kao ponavljanje, odjek, eho.

**jéknuti** gl. svrš., prez. *jêknēm* - glasno izraziti nadošlu tjelesnu ili duševnu bol.

**jektènija** im. ž. r. (grč.) - kratka molitva u pravoslavnom obredoslovlju.

**jéla** im. ž. r. - jelika, crnogorično stablo s granama podignutim vodoravno i s iglicama koje rastu češljasto.

**jèlek** im. m. r. (tur.), n. mn. *jèleci*, g. mn. *jȅlēkã* - dio starinske muške ili ženske odjeće bez rukava; prsluk.

**jèlen** im. m. r., n. mn. *jèleni* - šumska životinja, papkar, s razgranatim rogovima u mužjaka.

**jelénak** im. m. r., g. jd. *jelénka*, n. mn. *jelénci*, g. mn. *jèlēnākã* - veliki insekt tvrdokrilac s vrlo razvijenim rogovima u obliku kliješta.

**jèlenjī** prid. odr. v. - koji je od jelena ili pripada jelenu.

**jélka/jêlka** im. ž. r., d. jd. *jélci/jélki* i *jêlci/jêlki*, n. mn. *jélke/jêlke*, g. mn. *jélkī/jêlkī* - jela ili smreka koja se, u kršćanskoj i drugim tradicijama, kiti u vrijeme Božića, jéla.

**jȅlo/jélo** im. s. r., g. mn. *jêlâ/jélā* - ono što služi za hranjenje, hrana.

**jelòtoč** im. m. r. - insekt koji živi ispod kore od jele.

**jèlov** prid. odr. v. - što je je od jele (*jèlova* grâđa) ili što pripada jeli (*jèlovo* stáblo; jèlova šȕma).

**jèlovina** im. ž. r. - jelova građa ili jelovo drvo koje služi za ogrjev.

**jelòvnīk/jèlōvnīk** im. m. r., n. mn. *jèlovnīci/jelovníci* - izbor ili popis jela u ugostiteljskoj radnji, meni.

**jȅmac/jèmac** im. m. r., g. jd. *jȅmca*, n. mn. *jȅmci*, g. mn. *jȅmācã* -jamac, žirant.

**jèmek** im. m. r. (tur.), n. mn. *jèmeci*, g. mn. *jȅmēkā* - jelo; objed, gozba.



**jemènija** im. ž. r. (ar.) - mahrama od tankog platna kojom se povezuje glava obično ukrašena crtežima biljaka, jamènija.

**jèmīn** im. m. r. (ar.), g. jd. *jemína* - zakletva.

**jȅmstvo** im. s. r. - jamstvo.

**jénđa** im. ž. r. (tur.) - pratilja nevjeste u svatovima; djeveruša.

**jenjávānje** gl. im. s. r. od jenjavati.

**jenjávati** gl. nesvrš., prez. *jènjāvā* - postepeno se gasiti, slabiti, opadati, popuštati (vjetar, poplava, zima, vatra, kriza u društvu, rat, napeta emotivna osjećanja i sl.).

**jènjičar** im. m. r. - janjičar.

**jer** vezn. - zato što; budući da, i sl.

**jerbo** vezn. - razg. arh. - jer.

**jèrēj** im. m r. (grč.), g. jd. *jeréja*, n. mn. *jeréji* - sveštено lice u pravoslavnoj crkvi.

**jèribasma** im. ž. r. (tur.) - vrsta kruške sočna, slatkasta i aromatična ploda.

**jèrišnī** prid. - što je od jerišta (rezanaca).

**jèrište** im. s. r. - domaći rezanci sačinjeni od posebno pripremljene tjestenine.

**jèsam** pom. gl., prez. jd. *jèsam/sam*, *jèsi/si*, *jȅst(e)/je*; mn. *jèsmo/smo*, *jèste/ste*, *jèsu/su* - u zn. biti, postojati, služi za tvorbu glagolskih oblika (npr. perfekta: radio sam).

**jȅsēn** im. ž. r., g. jd. *jȅseni* - godišnje doba koje traje između ljeta i zime (23. septembar - 21. decembar); prenes. zrelo doba kad se počinje zalaziti u godine starosti.

**jesènas** pril. - u toku jeseni: koja je već prošla (npr. *jesènas* su dòvršeni pòslovi) i koja tek treba stići (npr. rádove ćemo pòčēti *jesènas*).

**jèsēnskī** prid. odr. v. - koji je vezan za jesen (npr. kȉše *jèsenskē*); koji se obavlja u danima jeseni (npr. *jèsenskī* rádovi), jèsēnjī.

**jȅsti** gl. nesvrš., prez. *jȅdēm* - uzimati, žvakati i gutati hranu, hraniti se.

**jèstiv** prid., odr. v. *jèstivī* - koji se može i smije jesti (npr. *jèstivē* gljīve).

**jȅtī** im. m. r. - snježni čovjek za kojeg se vjeruje da živi negdje u visokim himalajskim gorjima.

**jètīm** im. m. r. (ar.), g. jd. *jetíma*, n. mn. *jètimi* - dijete bez jednog ili bez oba roditelja; siroče.

**jȅtko** pril. - zajedljivo, pakosno; oštro, odrešito.

**jȅtra** im. ž. r. - unutrašnji organ kod čovjeka i kod životinja čija je uloga blagovremena razmjena tvari u organizmu, džigerica.

**jètrenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jetru; što se pravi od jetre (*jȅtrenā* paštèta).

**jȅtrva/jêtrva** im. ž. r. - supruga od muževljeva brata, djeverova žena.

**jéza** im. ž. r. - osjećaj izazvan strahom, iznenađenjem, uzbuđenjem, hladnoćom i sl., koji praćen žmarcima, srsima; poseban unutrašnji osjećaj topline pri susretu sa dragom osobom, kad se čuje rado čekana vijest i sl.

**jézditi** gl. nesvrš., prez. *jézdīm* - brzo jahati ili juriti (na konju, motoru i sl.).

**jèzērce/jezérce** im. s. r., g. jd. *jezérca/jezérceta*, dem. - malo jezero.

**jȅzero** im. s. r., n. mn. *jezèra*, g. mn. *jezérã* - prirodna ili vještačka veća akumulacija vode (*Òrlovačkō jȅzero* na Zelengori; *Jȁblaničkō jȅzero*).

**Jȅzero** im. s. r. - mjesto kod Jajca, na obali Plivskog jezera.

**jȅzerskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jezero ili je dio jezera.

**Jȅzerskō** im. s. r. - mjesto kod Bos. Krupe.

**jézgra** im. ž. r., n. mn. *jézgre*, g. mn. *jézgrī* - jestivi dio kod biljaka s koštunjavim plodovima (badem, orah, lješnik i dr.); dio atoma koji se sastoji od protona i neutrona (atomska *jezgra*); središnji dio nečega (gradska *jezgra*).

**jèzgrica** im. ž. r., dem. - mala jezgra.

**jézgro** im. s. r., g. mn. *jêzgārā* - jezgra (npr. *jezgro* grada).

**jezgròvit** prid., odr. v. *jezgròvitī* - koji je kratak a ispunjen sadržajem (tekst, govor, nastup, prijedlog i sl.).

**jezgròvitōst** im. ž. r., instr. jd. *jezgròvitošću/jezgròvitosti* - stanje ili svojstvo onoga što je jezgrovito (*jezgròvitōst* mîsli).

**jezíčac** im. m. r., g. jd. *jezíčca*, g. mn. *jèzičācā*, dem. - mali jezik; ono što je

slično jeziku a nije jezik (npr. *jezičac* na vagi).
**jèzičār** im. m. r. - razg. lingvista, stručnjak za jezik, onaj koji proučava jezik, profesor jezika, jezikoslovac.
**jèzičārka** im. ž. r., dat. jd. *jèzičārki* - lingvistica, ona koja proučava jezik.
**jezìčara** im. ž. r. - žena koja puno priča, koja oštro, brzo i pakosno izgovori veoma mnogo riječi i rečenica.
**jèzičav** prid. odr. v. *jèzičavī* - koji ima dug jezik; koji je oštar na jeziku.
**jèzičavōst** im. ž. r., instr. *jd. jèzičavošću/ jèzičavosti* - svojstvo onoga koji ima dug i oštar jezik.
**jèzičina** im. ž. r., augm. - veliki jezik, pren. dug i velik jezik koji njegov vlasnik rijetko uvlači u usta, a govori oštro, otvoreno, bez skrivanja misli, bez traženja ikakvog izvinjenja.
**jèzičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na jezik (npr. *jèzičkī* sávjetnīk, *jèzičkā* istraživānja), jèzičnī.
**jèzičnjāk** im. m. r., n. mn. *jèzičnjāci* - vrsta ljekovite biljke; zdravac.
**jèzik** im. m. r., n. mn. *jèzici*, g. mn. *jèzīkā* - pljosnati mišićni organ u usnoj šupljini, dio govornog aparata; sistem jezičkih znakova kojim ljudi izražavaju svoje misli i osjećanja, sredstvo za sporazumijevanje.
**jezikoslóvac** im. m. r., g. jd. *jezikoslóvca*, n. mn. *jezikoslóvci*, g. mn. *jezikoslóvācā* - češće: lingvist, stručnjak koji proučava jezik; filolog.
**jèzikoslōvlje/jezikòslōvlje** im. s. r. - češće: lingvistika, nauka o jeziku, proučavanje jezika; filologija, jezikoznanstvo.
**jezikoznànstvo/jezikoznánstvo** im. s. r. - jezikoslovlje.
**jèziv** prid., odr. v. *jèzivī* - koji izaziva jezu (usljed straha, užasnutosti, grozote).
**jèzivo** pril. - na jeziv način, na strašan način.
**jezòvit** prid., odr. v. *jezòvitī* - jeziv.
**jezùit** im. m. r. - pripadnik isusovačkog reda unutar katoličke crkve; isusovac.
**jêž** im. m. r. - životinja iz reda sisara obrasla iglastim bodljama; morska životinja iz čije tvrde ljušture izlaze bodlje: prenes. ono što izgledom podsjeća na ježa.
**jèžast** prid., odr. v. *jèžastī* - koji svojim izgledom podsjeća na ježa; koji ima bodlje kao u ježa.
**jêžev** prid. odr. v. - koji pripada ježu (npr. *jêževe* bódlje).
**jéžiti se** gl. nesvrš., prez. *jêžīm se* - osjećati jezu (usljed straha, studeni i sl.).
**jìdiš** im. m. r. (njem.) - jezik Jevreja istočnih evropskih zemalja, koji potiče iz staronjemačkog jezika, s hebrejskim i slavenskim elementima.
**Jȍb** im. m. r. - ličnost iz Biblije za koju se u propovijedima vezuje naglašena trpnja i strpljivost naprema Božijih kušnji i sudbine; Ejub, prema Kur'anu i muslimanskoj tradiciji.
**jȍbovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Joba.
**jȍbovski** pril. - kao Job, na način Joba; kao Job; strpljivo, sa trpnjom.
**jôd** im. m. r. - hemijski element (J); tinktura za dezinfekciju.
**jȍdlati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *jȍdlām* - izvijati u pjevanju izmjenjujući glasove potaknute iz prsa s grlenim glasovima.
**jȍdnī** prid. - koji odnosi na jod (*jodni* rastvor).
**jóga** im. ž. r. (sanskr.) - osobita tehnika koncentracije i meditacije s ciljem uspostavljanja ravnoteže u organizmu i potpunog ovladavanja vlastitim tijelom.
**jògunast** prid., odr. v. *jògunastī* - koji se opire bez razloga (uglavnom, kad je riječ o djeci); koji tvrdoglavo brani svoje mišljenje i stav; obijestan.
**jogúniti se** gl. nesvrš., perz. *jògūnīm (se)* - opirati se, jogunasto se protiviti, kofrčiti se.
**jògurt** im. m. r. (tur.), n. mn. *jògurti* - vrsta kiselog mlijeka.
**jóha** im. ž. r. - listopadno drvo iz porodice breza (raste uglavnom uz rijeke i na zemljištu bogatom vodom).
**jòhovina** im. ž. r. - građa od johova drveta.
**jȍj!** uzv. - izraz potaknut osjećanjem jake boli, straha, žalosti, ili radosti, zadivljenosti, iznenađenja.
**jordámiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *jòrdāmīm* - ponosito se ponašati, držati se na visoku; pejor. ponašati se oholo, umišljeno; pečiti se.



**jordámli** prid. (tur.) - najvažniji sebi; ponosit (npr. *jordamli* djevojka).
**jordámluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *jordámluci* - stanje ili svojstvo oholosti, uznositosti, ponositosti; jordam.
**jòrgan** im. m. r. (tur.), n. mn. *jòrgani* - pokrivač u postelji, obično napunjen pamukom i prošiven.
**jòrgandžija/jorgàndžija** im. m. r. (tur.) - izrađivač jorgana; trgovac jorganima.
**jorgòvān** im. m. r. (perz.), g. jd. *jorgována* - višegodišnja biljka, raste u obliku grma ili stabla, s plavoljubičastim ili bijelim mirisnim cvjetovima.
**Jòsip** im. m. r. - biblijska ličnost, poznat po tome što je spasio svoj narod u Izraelu od gladi dovevši ga u faraonski Egipat; Júsuf, prema Kur'anu i muslimanskoj tradiciji.
**jȍš** pril. - tako da pored osnovnog ima i više.
**jòšīć** im. m. r., dem. - mlado johovo drvo.
**jȍta** im. ž. r. - grčko slovo *i* (glas j) po čemu je nazvano jotovanje.
**jȍtovanje** gl. im. s. r. - gram. glasovna promjena po kojoj su se npr. glasovi *d, t, n* itd. u dodiru sa *j* mijenjali u *đ, ć, nj* itd. (npr. ljut-ji > ljući).
**jȍtovati se** gl. nesvrš., prez. *jȍtujē se* - gram. mijenjati se u dodiru s glasom j.
**jozefinìzam** im. m. r. (njem.), g. jd. *jozefinìzma* - vrijeme vladavine prosvjećenog apsolutizma austrijskoga cara Josipa II (1780-1790).
**jùbilāran** prid. (st.hebr.), odr. v. *jùbilārnī* - koji se odnosi na jubilej (npr. *jùbilārnā* gȍdina).
**jubìlēj** im. m. r. (st.hebr.), g. jd. *jubiléja* - obilježavanje ili proslava godišnjice života, rada, djelovanja neke osobe, ustanove ili događaja.
**jùčē(r)** pril. - dan prije u odnosu na danas; nedavno, blisko prošlo vrijeme (npr. Do *jùčēr* se drùkčijē mìslilo).
**jučèrašnjī** prid. odr. v. - koji je od juče, koji pripada jučerašnjem dan; koji pripada nedavnoj prošlosti.
**jučèrašnjica** im. ž. r. - ono što se dogodilo jučer, što je dio jučerašnjega dana; ukupnost nedavne prošlosti.
**judaìzam** im. m. r., g. jd. *judaìzma* - sve što je u povijesnoreligijskom i etničkom vidu vezano za jevrejski narod; jevrejstvo; židovstvo.
**jȕfka/jùfka** im. ž. r. (tur.) - na tanko rasukano, razvučeno tijesto za spravljanje raznih pita, savijača i drugih jela.
**jȕg** im. m. r. - strana svijeta, nasuprot sjeveru.
**jȕgo** im. m. r. - vjetar koji puše s juga.
**jugonostàlgija** im. ž. r. - emocionalno ili političko-ideološko žaljenje za Jugoslavijom.
**Jugoslàvēn/Jugoslòvēn** im. m. r. - stanovnik Jugoslavije koja se raspala 1990. godine; onaj koji se izjašnjavao pripadnikom "jugoslavenske nacije"; onaj koji političko-ideološki zastupa jugoslavenske državotvorne ideje, koji je pristalica ideje o kulturnom jedinstvu južnoslavenskih naroda.
**jugoslàvēnskī** prid. odr. v. - koji je pripadao Jugoslaviji, koji se odnosio na Jugoslaviju.
**jugoslavénstvo** im. s. r. - ukupnost jugoslavenskih ideja.
**jȕgovina** im. ž. r. - toplo vrijeme uzrokovano puhanjem južnog toplog vjetra.
**júha** im. ž. r. - supa, čorba, tečno predjelo ob. od malo mesa, povrća, tjestenine i začina.
**jujùkati** gl. nesvrš., prez. *jùjučēm* - uzvikivati *ju-ju*, podvriskivati (pri izvođenju narodnih pjesama, u kolu i sl.).
**jukstapòzīcija** im. ž. r. (lat.) - uporedni položaj dviju stvari radi poređenja (npr. dva teksta).
**jùlār** im. m. r., g. jd. *julára* (grč.) - oglavak i povodac za konja od užeta ili kojeg drugog materijala, ular.
**jûl(i)** im. m. r. - sedmi mjesec u godini; srpanj.
**jùmrija** im. (tur.) - vrsta kazandžijske alatke.
**jùmruk** im. m. r. (tur.), n. mn. *jùmruci* - stisnuta šaka.
**júnac** im. m. r., g. jd. *júnca*, n. mn. *júnci*, g. mn. *jûnācā* - mladi, još neuškopljeni vo na prelazu između dobi teleta i odraslog govečeta.
**jùnāčan** prid., odr. v. *jùnāčnī* - koji ima junačka svojstva; koji se odlikuje junaštvom i koji je voljan to i pokazati.
**junàčić** im. m. r., hip. i dem. - mali junak; mladi junak; pejor. onaj koji se samo

prikazuje junakom, koji je u stvarnosti slabić.
**junàčina** im. m. r., augm. - veliki junak, pravi junak; junak koji je već dokazao svoje junaštvo.
**junáčēnje** gl. im. s. r. od junačiti se.
**junáčiti se** gl. nesvrš., prez. *jùnāčīm (se)* - javno se prikazivati kao junak.
**jùnāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na junake (*jùnāčkī* pȍdvīzi).
**jùnāčki** pril. - kao junak; na način kako bi to uradio junak, herojski.
**jùnāčno** pril. - na junačan način.
**jùnāk** im. m. r., vok. jd. *jùnāče*, n. mn. *junáci* - onaj koji se odlikuje hrabrošću i smjelošću; glavni lik u književnom, pozorišnom ili filmskom djelu, heroj; prenes. hvalisavac koji riječima prikriva da je kukavica.
**junàkinja** im. ž. r. - ona koja se odlikuje hrabrošću, smjelošću; lik u filmu ili književnom djelu; up. junak.
**junáštvo** im. s. r. - osobina onoga ko se odlikuje hrabrošću; ostvareno junačko djelo, herojstvo.
**júne** im. s. r., g. jd. *júneta* - goveče na prijelazu između teleta i odraslog govečeta.
**jùnećī** prid. odr. v. - koji je od juneta (*jùnećī* ȍdrezak).
**jûn(i)** im. m. r. - šesti mjesec u godini, lipanj.
**jùnica** im. ž. r. - ženka govečeta na prijelazu između dobi teleta i krave.
**jùnior** im. m. r. (lat.) - takmičar mlađeg uzrasta.
**jûnoša** im. m. r. (rus.) - ekspres. mladić u punoj snazi, životnom poletu i zanosu; mladac.
**Júnus** im. m. r. (ar.) - jedan od Božjih vjerovjesnika u islamu, poznat po tome što je preživio u tijelu kita; Jon u Bibliji.
**jùrcānje** gl. im. s. r. od jurcati.
**jùrcati** gl. nesvrš., prez. *jùrcām* - juriti uprazno tamo-amo bez pravog cilja i smisla; stalno ubrzavati vozilo tokom vožnje.
**jurisdìkcija** im. ž. r. (lat. ) - sudska nadležnost na određenom području; djelokrug na kojem se prostire pravo na suđenje.
**jùrist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *jùristē* - student prava; pravnik.
**jurìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - što se odnosi na juriste.
**jurìstički** pril. (lat.) - kao jurist; na način juriste.
**jȕrīš** im. m. r. (tur.) - silovit i brzi napad na protivničke položaje; borbeni poklič za brz i odlučni napad na neprijatelja.
**jurìšānje** gl. im. s. r. od jurišati.
**jurìšati** gl. nesvrš., prez. *jurìšām* - vojn. izvoditi juriš; uporno navaljivati (riječima, molbama, uvjeravanjima, hvalisanjima itd.) radi ostvarivanja zacrtanoga cilja.
**jùrišnīk** im. m. r. n. mn. *jùrišnīci* - onaj koji je u prvim redovima borbe (polìtičkī *jùrišnīk*), ratnik.
**júriti** gl. nesvr., prez. *júrīm*, trp. prid. *jûren* - veoma brzo se kretati, trčati; ganjati koga.
**Jûrjevo** im. s. r. - kršćanski praznik slavljenja Sv. Jurja (6. maj); Đurđevdan; doba u kojem se smjenjuje hladno i toplo vrijeme u godini.
**jûrjevskī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa Jurjevom (jurjevski teferič).
**júrnuti** gl. svrš., prez. *jûrnēm* - početi juriti; naglo se na koga ili šta ustremiti; navaliti.
**jùrnjava** im. ž. r. - kretanje u žurbi; jurenje; pretjerana hitnja koja uzrokuje smetnje i nered (npr. gràdskā *jùrnjava*); pometnja, metež.
**Júsuf** im. m. r. (ar. ) - jedan od Božijih vjerovjesnika u islamu; Josip u Bibliji.
**jȕta** im. ž. r. (beng.) - biljka iz porodice lipa, od čijih se vlakana prave vreće i dr.
**jùtārnjī** prid. odr. v. - koji pripada jutru ili se obavlja i događa u vrijeme dok traje jutro.
**jȕten** prid., odr. v. *jȕtenī* - koji je od jute.
**jȕtrēnje** gl. im. s. r. od jutriti (se).
**jȕtriti (se)** gl. nesvrš., prez. *jȕtrī (se)* - svanjivati (se), svitati.
**jȕtro** im. s. r., g. jd. *jȕtra*, n. mn. *jȕtra*, g. mn. *jȕtārā* - prvi dio dana, vrijeme od zore pa do podneva; mjera za površinu zemljišta (5745 $m^2$).
**jȕtrom** pril. - u vrijeme dok je jutro.
**jȕtrōs** pril. - u vrijeme današnjeg jutra.
**jȕtrošnjī** prid. - koji se odnosi na današnje jutro (npr. *jȕtrošnjī* dòručak).



**juvèlīr** im. m. r. (fr.-njem.) - onaj koji se bavi obrađivanjem, trgovinom ili skupljanjem dragulja; draguljar.
**juvèlīrnica** im. ž. r. (fr.-njem.) - prodavnica dragulja.
**jȕzbaša** im. m. r. (tur.) - zapovjednik vojne jedinice od stotinjak vojnika.
**jȕžan** prid., odr. v. *jȕžnī* - koji je s juga, koji se po smjeru odnosi na jug.
**jȕžina** im. ž. r. - jugovina.
**jȕžiti** gl. nesvrš., prez. *jȕžī* - otopliti pod uticajem južnog vjetra.
**jȕžno** pril. - na južnoj strani; supr. od sjeverno.
**jȕžnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na južnjake.
**jȕžnjāčki** pril. - na način južnjaka.
**jȕžnjāk** im. m. r. - čovjek koji je porijeklom ili mjestom stanovanja s juga; vjetar koji puše s juga.
**južnjàkinja** im. ž. r. - žena s juga.

# K

**K k** - fonema, glas, suglasnik, konsonant; petnaesto slovo abecede i jedanaesto slovo azbuke.

**k(a)** prijedl. - uz dativ, prema čemu, prema kome.

**Kábā (Ćába)** im. ž. r. (ar.), g. *Kábē* - hram i sveto mjesto u Mekki, prema kojem se muslimani okreću pri redovnim dnevnim i drugim molitvama; opći naziv za određeni životni orijentir.

**kabadáhija** im. m. r. (tur.) - zamjenik dahije u Osmanskom carstvu, nasilnik, siledžija, čovjek priprosta ponašanja.

**kabadáhījskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na kabadahiju, nasilnički.

**kabadáhījski** pril. (tur.) - na način kabadahije; kao kabadahija.

**kábal** im. m. r. (engl.), g. jd. *kábla,* n. mn. *káblovi* - izolirani provodnik za struju, telefon i dr.; konopac od čelika za upotrebu na brodovima.

**kàbala** im. ž. r. (hebr.) - traženje viših smislova i mističkih objava u jevrejskoj religiji prema srednjovjekovnim uzorima.

**kabalìstika** im. ž. r. (hebr.), dat. jd. *kabalìstici* - proučavanje kabale.

**kabànica** im. ž. r. - ogrtač za zaštitu od kiše, vjetra i drugih prirodnih nepogoda.

**kabàrē** im. m. r. (fr.), g. jd. *kabarèa,* n. mn. *kabarèi,* g. mn. *kabarèā* - malo zabavljačko pozorište u kojem se, uz ugostiteljske usluge, izvodi muzički i općenito raznovrsni zabavni program.

**kȁbast** prid. (tur.), odr. v. *kȁbastī* - krupan, golem, ogroman, koji zauzima mnogo prostora u odnosu na svoju težinu pa time otežava rukovanje.

**kàbāš** im. m. r. (tur.) - vrsta grubog jednostavnog gunja koji su, u vrijeme Osmanske Carevine, nosili siromašniji slojevi stanovništva; vrsta sapuna (uglavnom, za ručno pranje rublja) reska i neugodna mirisa.

**Kábil** im. m. r. (ar.), bibl. Kain, ili Kajin - jedan od sinova prvog čovjeka i vjerovjesnika u islamu Adema (Adam), poznat kao bratoubica mlađega Ademova sina Habila (Abel, Avelj).

**kabína** im. ž. r. (fr.) - manji prostor za razne namjene (na brodu, u automobilu, preduzeću itd.).

**kabìnet** im. m. r. (fr.) - radna soba; posebna prostorija sa zbirkom tehničkih i drugih pomagala u naučnim ili obrazovnim ustanovama s mogućnošću praktičnog rada (npr. kabinet za fiziku); skup ljudi kao društvenopolitička cjelina (npr. vlada određene države).

**kabìnētskī** prid. odr. v. - što se odnosi na kabinet, što je dio kabineta.

**kàbīnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na kabinu.

**kàblica** im. ž. r. - drvena posuda s poluobručem.

**káblovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kablove, koji se prenosi putem kablova.

**kabriòlet** im. m. r. (fr.), g. jd. *kabriòleta* - automobil s dva sjedala i pokretnim krovom.

**kàbūl** prid. (ar.) - koji je uslišan (od strane Boga), prihvaćen (*kabul* dova, tj. uslišana molitva).

**kabúliti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *kabulim* - prihvatati, usvajati.

**kàbūlōsum** uzv. (ar.-tur.) - bilo ti primljeno kod Boga (Kod muslimana se ovim riječima zahvaljuje onaj kome se dadne kakav dar (npr. kurban u vrijeme Kurban-bajrama).

**kàbur** im. m. r. (ar.), n. mn. *kȁburi/kȁburovi* - grob, raka, mezar.

**kabùrdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - kopač kabura i uređivač groblja; grobar.



**kȁca** im. ž. r. - visoka drvena okruglasta posuda za kiseljenje kupusa i sl.

**kàciga** im. ž. r. (lat.), g. mn. *kȁcīgā* - posebna kapa izrađena od metala ili kojeg drugog materijala otpornog na udare, povrede od oružja i sl.; šljem.

**kačàmak** im. m. r. (tur.), n. mn. *kačàmaci* - jelo od kukuruznog brašna; pura, palenta.

**kȁčār** im. m. r. - izrađivač kaca.

**kȁčkati** gl. nesvrš., prez. *kȁčkām* - izrađivati čipke ili slične rukotvorine posebnom iglom.

**kačkàvālj** im. m. r. (tur.), g. jd. *kačkaválja* - vrsta masnog ovčijeg sira.

**kȁčkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *kačketa* - kapa s naprijed isturenim štitnikom od sunca.

**kàćiperka** im. ž. r., g. mn. *kàćiperkī* - žena sklona pretjeranom kićenju; pomodarka.

**kȁćūn** im. m. r. (tur.) - vrsta poljskog ili vrtnog cvijeta; orhideja.

**kâd** im. m. r. (tur.) - miris dima od duhana ili kojeg opojnog ljekovitog biljnog ili narkotičkog isparenja.

**kàd(a)** pril., vezn. - prilog kojim se označava u koje vrijeme se nešto događa (*Kada* dođeš, vidjet ćeš).

**káda** im. ž. r. - velika posuda koja služi za kupanje; posuda za ispiranje, močenje i druge opitne radnje u laboratorijama.

**kadáif** im. m. r. (ar.-tur.) - vrsta slatkog jela od tijesta i ušećerena preliva (šerbeta) u orijentalnoj kuhinji.

**kadáifnjāk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *kadáifnjaci* - dublja tepsija s izrezima na krajevima u kojoj se peče kadaif.

**kádar**[1] im. m. r. (fr.) - osobe koje povezuje jedna profesionalna struka, ista služba, organizacija i sl. (npr. obrazovni *kadar*, vojni *kadar*); četverokutni uokvireni prostor koji snima ili je snimila kamera (filmski *kadar*).

**kádar**[2] prid. (ar.) - sposoban; koji je u stanju nešto učiniti.

**kadáver** im. m. r. - mrtvo tijelo; leš; pejor. osoba s voljom da se nametne ne shvatajući pad vlastitih snaga i mogućnosti uslijed starosti, bolesti i dr.; starost koja ne zavrjeđuje poštovanje ni suosjećanje.

**kàder** im. m. r. (ar.-tur.) - čovjekovo životno predodređenje, prema islamu; sudbina.

**kadèrija** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *kadèrije* - pripadnik derviškog reda koji je osnovao Abdulkadir al-Gilani u XII. st., u vrijeme vladavine Seldžuka u povijesti Turske Imperije.

**kadèrījskī** prid. odr. v. (ar.-tur.) - koji se odnosi na kaderije, koji je od kaderija (*kaderijski* derviški red).

**kàdēt** im. m. r. (fr.), n. mn. *kàdeti* - pitomac vojne ili pomorske škole; sportist mlađeg uzrasta; marka automobila.

**kadífa** im. ž. r. (tur.) - vrsta cvijeta jarkosvijetlih boja; svilena baršunasta tkanina.

**kadȉfast** prid. (tur.), odr. v. *kadȉfastī* - koji bojom i izgledom nalikuje kadifi; baršunast.

**kàdija** im. m. r. (ar.); vok. jd. *kàdija*/ *kàdijo*, g. mn. *kȁdījā* - sudija, sudac; hist. sudija koji sudske odluke i rješenja izvodi na osnovu šerijatskoga zakonika.

**kadȉkad** pril. - poneki put, s vremena na vrijeme; ponekad.

**kadròvīk** im. m. r. (rus.), vok. jd. *kȁdròviče*, n. mn. *kadrovíci* - aktivni oficir ili vojnik, ob. s profesionalnim vojnim statusom; posebno školovani radnik za neko zanimanje ili posao; postavljeni namještenik.

**kádrovskī** prid. odr. v. (rus.) - koji se odnosi na kadar, odnosno budućnost neke političke partije, političke, naučne, privredne ili koje druge društvene organizacione opcije.

**kàdulja** im. ž. r. (lat.) - ljekovita biljka, obično ljubičasta cvijeta; žalfija.

**kàduna** im. ž. r. (tur.) - ugledna, naglašeno gospodstvena ženska osoba.

**kàdun-bùtići** im. m. r. (tur.) - posebna vrsta kolačića od mesa (ćufteta), koji se začinjavaju limunovim sokom.

**kàdunica** im. ž. r. (tur.) - mala kaduna; gospođica.

**kàfa/kàhva** (ar.) im. ž. r. - biljka koja uspijeva u tropskim krajevima, plod i napitak od tog ploda.

**kafèdžija** im m. r. - kahvedžija, onaj koji pripravlja kafu.

**kafȁna** im. ž. r. - gostionica u kojoj se poslužuje kafa, sokovi i alkoholna pića.

**kàfānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi ili pripada kafani.
**kafènisati** gl. nesvrš., prez. *kafènišēm* - kahvenisati.
**kàfez** im. m. r. (perz.) - kavez, drvena ili žičana krletka za ptice; svaki posebno ograđeni prostor u kojem je neko zatvoren i bez slobode.
**kàfīć** im. m. r. - manji ugostiteljski objekt u kojem se poslužuje kafa/kahva i ostala pića.
**kafilèrija** im. ž. r. (njem.) - ustanova koja se bavi zbrinjavanjem pasa lutalica.
**káfir (ćáfir)** im. m. r. (ar.), n. mn. *káfiri/ ćáfiri* - čovjek bez vjere u Boga; bezvjernik, nevjernik.
**kàftān** im. m. r. (tur.) - muški ili ženski dugi kaput, tradicionalna gradska nošnja u pojedinim vjerskim zajednicama u Turskoj i pojedinim sredinama u Evropi.
**kàhar** im. m. r. (ar.) - stanje ožalošćenosti; tuga, zabrinutost
**kahàrli** prid. (ar.-tur.) - žalostan, snužden, neveseo.
**kàhlica** im. ž. r. (njem.) - bolesnička posuda za noćnu upotrebu.
**kàhpija** (ar.-tur.) - bludnica, kurva; prenes. osoba nepouzdana, prevrtljiva ponašanja.
**kàhpijati (se)** gl. nesvrš., prez. *kàhpijā se* - skitati se s bludničkim namjerama; bludničiti; ponašati se vragolasto, prevrtljivo.
**kàhrimān** im. m. r. (perz.) - junak.
**kàhva/kàfa** im. ž. r. (ar.) - biljka grmasta oblika koja da je zrnat plod; napitak od prženog ploda kahve ili slične mješavine; ugostiteljska radnja u kojoj se poslužuje kahva, kafana.
**kahvájī** prid. (ar.-tur.) - koje ima smeđu boju kahve; kafen(o).
**kahvèdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - kafedžija, onaj koji pripravlja kahvu/kafu; vlasnik gostionice u kojoj se pripravlja i uslužuje kahva/kafa.
**kahvènisati** gl. nesvrš. (ar.-tur.); prez. *kahvènišem*; gl. pril. sad. *kahvènišūći*; gl. im. *kahvènisānje* - kafenisati, razgovarati uz pijenje kahve/kafe.
**kahvenjáci** im. m. r. (ar.-tur.) - posuđe za pripravljanje kahve/kafe.
**kàhve-òdžāk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *kàhve-òdžāci* - otvoreni odžak koji isključivo služi za kuhanje kahve/kafe; manja soba u ustanovi ili u društvenim prostorijama u kojoj se kuha i poslužuje kahva/kafa.
**kahvòpija/kafòpija** im. m. r. (ar.) - onaj koji uveliko voli konzumirati kahvu/ kafu.
**kàil** prid. (ar.) - koji je spreman, voljan.
**kàiš/kàjiš** im. m. r. (tur.) - opasač; remen.
**kàišār** im. m. r. - osoba koja pravi ili popravlja kaiševe; prenes., pejor. onaj koji posuđuje novac ili koja druga dobra uz velike kamate
**kaišáriti** gl. nesvrš., prez. *kaìšārī* - prenes. baviti se kaišarskim poslovima; nedolično i zelenaški zarađivati.
**kàjāk** im. m. r. (eskim.), n. mn. *kàjāci* - lagahni čamac (kod Eskima) obložen kožom koji služi za ribolov; sportski čamac slična izgleda za natjecanje na mirnim ili brzim vodama.
**kajàkāš** im. m. r. (eskim.), g. jd. *kajakáša*, g. mn. *kajakášā* - osoba koja se bavi kajakaštvom.
**kajakáštvo** im. s. r. (eskim.) - veslanje u kajacima ili kanuima.
**kȁjānje** gl. im. s. r. od kajati (se).
**kȁjati (se)** gl. nesvrš., prez. *kȁjēm* (se), gl. pril. sad. *kȁjūći (se)* - izražavati žaljenje zbog nekog lošeg čina ili propuštene prilike.
**kajása** im. ž. r. (tur.) - uzica od izrezane kože; kaiš kojim se upravlja teglećim konjem.
**kàjda** im. ž. r. (ar.) - melodija; muzička jedinica, nota.
**kàjdānka** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *kàjdānki* im. ž. r. - bilježnica za note s već unesenim linijama.
**kàjgana** im. ž. r. (perz.) - jelo od jaja uprženo u posebnoj posudi na maslacu ili na jestivom ulju.
**kàjmak** im. m. r. (tur.), n. mn. *kàjmaci* - proizvod od mlijeka; pjena koja se pojavi na površini prilikom kuhanja kahve; prenes. ono što je najbolje, što je probrano unutar neke cjeline.
**kajmàkli** prid. (tur.) - što je od kajmaka; što ima osobine kajmaka.
**kajmèkām** im. m. r. (ar.), g. jd. *kajmekáma*; n. mn. *kajmekámi* - zastupnik vezira ili valije u jednom upravnom području ili u nekoj političkoj dužnosti; sreski načelnik.
**kàjsija** im. ž. r (tur.) - marelica.
**kàjtiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kȁjtīm* - arh. lok. upisivati, bilježiti, registrirati
**kàjzerica** im. ž. r. (njem.) - okruglo pecivo od bijeloga brašna.
**kakàdū** im. m. r. (malaj.), g. jd. *kakadùa* - vrsta papagaja.
**kàkao** im. m. r. (meh.), g. jd. *kàkaa* - prašak od ploda kakaovca i napitak od toga praška.
**kàkaovac** im. m. r., g. jd. *kàkaovca*, g. mn. *kàkaovācā* - tropsko drvo od čijeg se ploda dobiva kakao.
**kàkav** upit. zamj., ž. r. *kàkva*, s. r. *kàkvo* - kojom se traži odgovor o osobini koga ili čega (*Kakav* je to čovjek?).
**kàko** vezn., pril. - npr. u službi izricanja načina (*Kako* siješ, tako ćeš i požnjeti).
**kakofònija** im. ž. r. (grč.) - osobina onog što nije zvučno ili na drugi način usklađeno.
**kàktus** im. m. r. (lat.) - vrsta bodljikave biljke debelih, mesnatih listova u kojima se zbog sušnih pustinjskih perioda zadržava vlaga
**kakvòća** im. ž. r. - skup posebnih prepoznatljivih svojstava.
**kȃl** im. m. r. - raskvašena zemlja; blato; što je neposredno ostvareno procesom kaljenja.
**kàlāj** im. m. r. (tur.) - bijeli metal kojim se radi zaštite presvlači bakreno posuđe; kositar.
**kaláјdžija** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji kalajiše suđe.
**kalàjisānje** gl. im. s. r. od kalajisati.
**kalàjisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kalàjišēm*, trp. prid. *kalàjisān* - kalajem presvlačiti bakrene i dr. metalne proizvode.
**kalàmār** im. m. r. (tal.) - posuda s praškom za posipanje tinte nakon pisanja.
**kalàmbūr** im. m. r. (fr.) - nešto bez ikakva reda i smisla (naprimjer, gomilanje riječi istog zvučanja a dvojaka značenja); nagomilanost, nabacanost.
**kȃlan** prid., odr. v. *kȃlnī* - koji je u kalu; blatnjav, zaprljan.
**kalàštura** im. ž. r. (tur.) - raskalašena žena raspojasana ponašanja, koja se svuda i sa svakim povlači; stara, iznošena cipela.



**kalàuz** im. m. r. (tur.), n. mn. *kalàuzi* - posebni, veći ključ.
**kàldrma** im. ž. r. (grč.) - put popločan kamenom.
**kaldȑmdžija** im. m. r. (grč.-tur.) - onaj koji pravi kaldrmu.
**kalediòskop** im. m. r. (grč.) - optička sprava u obliku cjevčice čija je unutrašnjost popunjena duguljastim i pod određenim uglom složenim ogledalima, između kojih se nalaze raznobojna zrnca ili stakalca, što pri obrtanju cjevčice stvara osobite simetrične uzorke; prenes. brza promjena utisaka.
**kàlem** im. ž. r. (ar.-grč.-tur.) - cjevčica za namotavanje konca, žice i dr.; mosur; mladica voćke kojom se kalemi.
**kàlemiti** gl. nesvrš. (grč-tur.), prez. *kàlemīm* - ucjepivati mladicu pitome voćke u biljku divljaku.
**kalèmli** prid. (grč.-tur.) - što je moguće oplemeniti ili što je već oplemenjeno kalemljenjem.
**kàlemljēnje** gl. im. s. r. (grč.-tur.) od kalemiti.
**kalèmuša** im. ž. r. (grč.-tur.) - plemenita sorta ruže ili koje druge biljke; biljka koja može biti kalemljena.
**kalèndār** im. m. r. (lat.) - popis dana i mjeseci u godini; način računanja vremena (gregorijanski, hidžretski, jevrejski, julijanski, kineski itd. kalendar); raspored obaveza u određenom vremenskom periodu.
**kálež** im. m. r. (lat.) - čaša posebnog oblika koja se upotrebljava prilikom vjerskog obreda.
**kȃlfa** im. m. r. (ar.) - pomoćnik majstoru u zanatskoj radionici, pomoćnik trgovcu.
**kalíbar** im. m. r. (grč.-ar.) - unutrašnji promjer cijevi u vatrenom oružju kojim se određuje njegov ubojiti učinak.
**kalìgraf** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi lijepim pisanjem; krasopisac.
**kaligràfija** im. ž. r. (grč.) - vještina lijepog pisanja.
**kalìgrafskī** prid. odr. v. (grč.) - što je napisano na posebno lijep način.
**kȃlīј** im. m. r. (ar.) - hemijski element (K); metal srebrenaste boje.
**káljēnje** gl. im. s. r. od kaliti.

**káliti (se)** gl. nesvrš., prez. *kálīm (se)* - činiti tvrđim željezo naizmjeničnim zagrijavanjem i hlađenjem; prenes. postajati jačim kroz životna iskušenja.
**kȁlk** im. m. r. (fr.), n. mn. *kȁlkovi* - prozirni i osobitim sastojcima nakvašeni papir ili tkanina koji se stavlja na crtež da bi se s njega skinula kopija; lingv. preuzeta riječ ili fraza iz drugog jezika njenim doslovnim prevođenjem.
**kalkulácija** im. ž. r. (fr.) - ono što se računa unaprijed; predračun.
**kalkulírānje/kalkùlisānje** gl. im. s. r. (fr.) od kalkulirati/kalkulisati.
**kalkulírati/kalkùlisati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *kalkùlīrām/kalkùlišēm* - računati, proračunavati, praviti predračun; paziti šta reći, kakav stav zauzeti, kako se o čemu izjasniti zbog sebičnosti ili iz straha.
**kâlo** im. m. r. (tal.) - smanjenje težine zbog gubitka vlage, osipanja pri transportu i sl.; naknada za manjak u težini robe.
**kalòdont** im. m. r. (grč.) - tvorničko ime jedne zubne paste; svaka zubna pasta bez obzira na tvorničko ime.
**kalòper** im. m. r. - ukrasna mirišljava biljka iz porodice glavočika.
**kalòričan** prid. (lat.), odr. v. *kalòričnī* - u kojem ima kalorija; koji ima znatan izvor toplote.
**kalorìfer** im. m. r. (lat.) - električna grijalica koja pomoću ventilatora izbacuje toplotu u okolni prostor.
**kàlōrija** im. ž. r. (lat.) - jedinica za mjerenje količine toplote, energije i energetske hranjivosti prehrambenih proizvoda.
**kalóše** im. ž. r. mn. (lat.) - plitka gumena zaštitna obuća koja se navlači na cipele.
**kàlpak** im. m. r. (tur.), n. mn. *kàlpaci* - vrsta vojničke kape čiji je obod načinjen od krzna.
**kàluđer** im. m. r. (grč.) - redovnik, monah u pravoslavnoj crkvenoj hijerarhiji.
**kàluf/kàlup** im. m. r. (perz.) - oblik, obrazac, forma (npr. drvo u obliku cipele kojim se služe obućari pri popravci ili izradi obuće).
**kàlufiti / kàlupiti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *kàlufīm/kàlupīm* - pomoću kalufa dovoditi šta u željeni oblik.
**kàlvarija** im. ž. r. (lat.) - serija slika i skulptura u crkvi koje prikazuju Kristove muke u vrijeme raspinjanja na križ, nazvane prema brijegu Kalvariji kod Jeruzalima; prenes. velike brige, muke, patnje kroz koje valja proći.
**kalvìnist** im. m. r.; ž. r. *kalvinìstkinja* - sljedbenik kršćanskog učenja Jeana Calvina (1509-1564), pripadnik kalvinističke crkve.
**kȁlja** im. ž. r. (ar.) - jelo od krumpira i kupusa s poprženim lukom i mesom.
**kàljača** im. ž. r. - plitka obuća koja se navlači na cipelu radi zaštite, kaloša.
**káljati** gl. nesvrš., prez. *kâljām* - prljati, činiti što kaljavim, blatiti; prenes. sramotiti koga.
**kȁljav** prid., odr. v. *kȁljavī* - koji je pun kala; blatnjav.
**kȁljavōst** im. ž. r., instr. jd. *kȁljavošću/ kȁljavosti* - stanje ili svojstvo onoga koji je kaljav; stanje onog što je kaljavo.
**káljenje** gl. im. s. r. od kaliti.
**kàljuga** im. ž. r., dat. jd. *kàljuzi* - žitka masa od blata i vode; prenes. sredina bez skrupula i uređenosti.
**kàljuža** im. ž. r. - kaljuga.
**kàljūn** im. m. r. (grč.) - vrsta starinske ratne lađe koja je naoružana topovima.
**kaljùžati** gl. nesvrš., prez. *kaljùžām* - stvarati kaljugu.
**kâm** im. m. r. - pjesn. kamen.
**kàma** im. ž. r. (tur.) - bodež s oštricom s obje strane.
**kàmara** im. ž. r. (grč.) - gomila, hrpa (*kamara* knjiga).
**kamarìla** im. ž. r. (šp.) - klika oko kojeg moćnog pojedinca ili lobija (dvorska *kamarila*).
**kȁmata** im. ž. r. (grč.) - svota koja se plaća za iznajmljeni novac ili se dobija za uloženi novac (kreditna *kamata*).
**kȁmatnī** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi s kamatom (*kamatna* stopa).
**kâmčēnje** gl. im. s. r. od kamčiti.
**kâmčiti** gl. nesvrš., prez. *kâmčīm* - iznuđivati šta moljakanjem.
**kamelèōn** im. m. r. (grč.) - vrsta guštera koji mijenja boju prema okolišu u kojem se nalazi; prenes. osoba prevrtljiva ponašanja, nestabilna karaktera, koji mijenja stavove prema prilikama, okolnostima i interesima.



**kameleónstvo** im. s. r. (grč.) - prevrtljivost, mijenjanje političkih boja; kameleonština.
**kàmēlija** im. ž. r. (fr.) - vrsta biljke bijelih ili crvenih mirisnih cvjetova.
**kȁmēn** im. m. r., n. mn. *kȁmenovi* - tvrda homogena tvar određenog mineralnog i hemijskog sastava koji se nalazi unutra ili na površini Zemljine kore.
**kȁmen** prid., odr. v. *kȁmenī* - koji je od kamena.
**kaménac** im. m. r., g. jd. *kaménca*, n. mn. *kaménci*, g. mn. *kàmēénācā* - kruta tvar koja se nakuplja na zubima; tvar koja se staloži i utvrdne u bubrezima ili žuči; natoloženi vapnenac u kuhinjskom suđu i kućanskim aparatima.
**kȁmenī** prid. odr. v. - koji je od kamena; koji ima svojstva kamena.
**kȁmenica** im. ž. r. - vrsta morske školjke; ostriga.
**kamènica** im. ž. r. - komad od kamena koji se namjerava baciti.
**kamènit** prid., odr. v. *kamènitī* - koji je od kamena; koji je pun kamena.
**kamenòlom** im. m. r. - mjesto (majdan) iz kojega se vadi kamen za daljnju građevinsku i drugu obradu.
**kȁmenorēz** im. m. r. - natpis ili ukras urezan u kamenu (*kamenorezi* na stećcima).
**kamenorézac** im. m. r., g. jd. *kamenorésca*, n. mn. *kamenorésci*, g. mn. *kamenòrēzācā* - onaj koji izrađuje nadgrobne spomenike od kamena, klesar.
**kȁmenovānje** gl. im. s. r. od kamenovati.
**kȁmenovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kȁmenujēm* - zasuti ili zasipati koga ili šta kamenjem.
**kamènjār** im. m. r. - kamenito tlo s malo zemlje i oskudnim, niskim rastinjem.
**kamènjārka** im. ž. r., g. mn. *kamènjārkī* - zmija otrovnica koja živi u kamenjaru.
**kàmēnje** zb. im. s. r. - neodređena količina od kamena kao cjelina.
**kàmera** im. ž. r. (lat.) - fotografski ili filmski aparat za snimanje; elektronska naprava za direktno prenošenje živih prizora na daljinu (na televiziji).
**kameríja** im. ž. r. (ar.) - balkon u starijim tradicionalnim muslimanskim kućama s više neustakljenih mušebaka.
**kàmerman** im. m. r. (lat.-engl.) - onaj koji zna rukovati kamerom, snimatelj.
**kàmērnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je namijenjen manjem, posebnom broju slušalaca ili gledalaca (*Kamerni* teatar, *kamerna* muzika).
**kâmfor** im. m. r. (ar.) - aromatična materija biljnog porijekla koja se dobija od kamforovca.
**kâmforovac** im. m. r., g. jd. *kâmforōvca* - zimzeleno stablo, najprostranjenije u jugoistočnoj Aziji, od kojeg se dobija kamfor.
**kȁmgarn** im. m. r. (njem.) - tkanina za izradu muških odijela.
**kamíčak** im. m. r., g. jd. *kamíčka*, n. mn. *kamíčci*, g. mn. *kàmīčākā*, dem. i hip. - mali kamen.
**kamikáza** im. ž. r. (jap.) - hist. pilot samoubica (npr. japanski vojnici u Drugom svjetskom ratu); onaj koji je po cijenu života i bez obzira na posljedice odlučio istrajati u svojim namjerama.
**kàmila** im. ž. r. (grč.) - jahaća životinja na Bliskom i Srednjem istoku; deva.
**kàmilar** im. m. r. (grč.) - vodič ili gonič kamila.
**kàmilāvka** im. ž. r. (grč.) - valjkasta kapa kod pravoslavnih svećenika i kaluđera.
**kamìlica** im. ž. r. (lat.) - ljekovita biljka iz porodice glavočika od koje se spravlja čaj.
**kàmīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *kamína* - kućno ložište ili posebna peć s otvorenom ili zastakljenom vatrom.
**kamìōn** im. m. r. (fr.) - vozilo za prevoženje tereta; meton. količina tereta (*kamion* robe).
**kamiònet** im. m. r. (fr.) - manji kamion.
**kamìōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada kamionu, koji je od kamiona.
**kàmīš** im. m. r. (tur.) - cijev kroz koju se uvlači dim iz lule.
**kȁmo** pril. - u kojemu pravcu, gdje.
**kamògod/kȁmogod** pril. - u bilo koje mjesto; bilo kamo, bilo gdje.
**kȁmoli** vezn. - služi za isticanje onog što je prethodno rečeno; nekmoli.
**kȁmp** im. m. r. (engl.), n. mn. *kȁàmpovi* - uređeni prostor s potrebnim instalacijama i higijenskim uvjetima za boravak više ljudi; logor.
**kampanilìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *kampanilìzma* - prenaglašena ljubav prema

svome gradu i svome kraju ne vodeći računa o široj društvenoj zajednici.

**kampànja** im. ž. r. (fr.) - povremeni intenzivni rad radi ostvarenja nekog važnog cilja (predizborna politička *kampanja*).

**kampánjac** im. m. r. (fr.), g. jd. *kampánjca*, n. mn. *kampánjci* - onaj koji uči ili šta drugo radi povremeno, samo toliko koliko mu je potrebno da savlada postavljenu prepreku.

**kàmpanjskī** pril. (fr.) - povremeno i nabrzinu.

**kȁmpovānje** im. s. r. (engl.) od kampovati.

**kȁmpovati** gl. nesvrš. (engl.); prez. *kȁmpujēm* - boraviti u kampu.

**kȁmpus** im. m. r. (engl.) - razg. isto što i kamp.

**kamufláža** im. ž. r. (fr.) - prikrivanje pravih namjera maskiranjem ili pokazivanjem lažnih činjenica.

**kamuflírānje** gl. im. s. r. (fr.) od kamuflirati.

**kamuflírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kamùflīrām* - prikrivati, maskirati.

**kân** im. m. r. (mong.) - vladar (kod turkmenskih i mongolskih etničkih zajednica, Džingis-kan, Batu-kan); han.

**kȁna** im. ž. r. - kna.

**Kànada** im. ž. r. - država u Sjevernoj Americi.

**kanàda** im. ž. r. - vrsta jabuke jedra i kiselkasta ploda; lederica.

**Kanáđanin** im. m. r., n. mn. *Kanáđani* - stanovnik Kanade; onaj koji ima kanadsko državljanstvo.

**Kanáđanka** im. ž. r., dat. jd. *Kanáđānki* - stanovnica Kanade.

**kànāl** im. m. r. (lat.) - manji ili veći prirodni ili vještački prokop ispunjen vodom; prenes. ob. tajni put kojim se švercuje roba, prenose, informacije i dr.

**kanalizácija** im. ž. r. (lat.) - mreža odvodnih cijevi za otpadne vode i sl.

**kanalizírati/kanàlisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *kanalìzīrām/kanàlišēm* - usmjeravati šta u željenom pravcu.

**kanápa/kanáfa** im. ž. r. (tur.) - deblji končani sloj, napravljen obično od usukane konoplje, služi za vezivanje ambalaže, materijala i sl.

**kanàra** im. ž. r. (tur.) - klaonica.

**kanarínac** im. m. r., g. jd. *kanarínca*, n. mn. *kanarínci*, n. mn. *kanàrīnācā* - vrsta ptice pjevice porijeklom s Kanarskih ostrva.

**kanàrīnka** im. ž. r. - ptica pjevica.

**kanàsta** im. ž. r. (šp.) - vrsta kartaške igre u kojoj sudjeluje dva ili više igrača.

**kancelàrija** im. ž. r. (lat.) - posebna, izdvojena službena prostorija; ured, ofis.

**kancóna** im. ž. r. (tal.) - vrsta lirske pjesme, lirska popijevka.

**kanconìjēr** im. m. r. (tal.), g. jd. *kanconijéra* - zbirka pjesama kancona.

**kandìdāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kandidáta* - onaj koji je predložen, izabran ili neposredno zainteresiran za neku društvenu poziciju, položaj, zvanje, funkciju.

**kandidàtkinja** im. ž. r. - ona koja je kandidat za nešto.

**kandidatúra** im. ž. r. (lat.) - natjecanje za neki položaj, zvanje, funkciju, neku čast itd.

**kandidírānje/kàndidovānje** gl. im. s. r. (lat.) od kandidirati/kandidovati (se).

**kandidírati/kàndidovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kandìdīrām/kàndidujēm (se)* - predložiti koga kao kandidata; biti za šta kandidovan; biti kandidat za nešto, predstaviti se kao kandidat.

**Kândija** im. ž. r. (tur.) - hist. otok Krit u Sredozemnom moru.

**kândijskī** prid. odr. v. - što se odnosi na Kandiju (*Kandijski* rat).

**kàndilo** im. s. r. (grč.) - uzdignuta, ukrašena posudica u kojoj gori svijeća.

**kàndīlj** im. m. r. (lat.) - staklena posudica s uljem u kojem je zamočen fitilj koji gori i osvjetljava određeni prostor; uljana svjetiljka; upaljena svjetla na džamijskoj munari kojim se vjernicima postačima označava kraj dnevnog posta i početak iftara.

**kàndīt** im. m. r. (fr.) - ušećereno voće; bombona od voća.

**kândža** im. ž. r. (tur.) - željezna kuka; izduženi oštri nokat ptice grabljivice; pandža.

**kàndžija/kàmdžija** im. ž. r. (tur.) - bič, korbač.

**kandžìjati** gl. nesvrš., prez. *kandžījām* - udarati koga kandžijom; prenes. nadjačavati koga bujicom bespoštednih riječi, dokazivanja ili uvreda.



**kanibalìzam** im. m. r. (šp.), g. jd. *kanibalìzma* - ljudoždersvo, jedenje ljudskog mesa; prenes. međusobno uništavanje ljudi, mržnja prema čovječanstvu, proždiranje političkih protivnika.

**kanìster** im. m. r. (grč.) - veća limena ili plastična posuda za prenošenje ili čuvanje tečnosti (vode, benzina i sl.).

**kániti se** gl. nesvrš., prez. *kânīm (se)* - ne pri-stupiti odmah poslu, ne započinjati ra-diti zbog lijenosti.

**kànōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *kanóna* - skup normi i obaveza (u vjerskom, u stvaralačkom radu i sl.); svako strogo i neupitno pravilo u društvu, dogma.

**kanonáda** im. ž. r. (fr.) - učestala paljba topova i drugog teškog naoružanja; prenes. oštar napad riječima.

**kànonik** im. m. r. (lat.), vok. jd. *kànoniče*, n. mn. *kànonici* - viši svećenik u katoličkoj crkvenoj hijerarhiji.

**kánta** im. ž. r. (njem.) - veća limena ili plastična posuda (uglavnom, za prenošenje ili čuvanje tečnosti); prenes. proždrljiva osoba koja u sebe trpa hranu bez ikakva izbora i reda.

**kȁntār** im. m. r. (tur.) - starinska naprava za mjerenje težine.

**kantàrdžija** im. m. r. (lat.-tur.) - mjerač kantarom na pijaci; prenes. onaj koji insistira da sve ima svoju pravu i preciznu mjeru.

**kantàta** im. ž. r. (tal.) - velika vokalno-instrumentalna kompozicija.

**kantiléna** im. ž. r. - pjesma, melodija; melodiozni dijelovi unutar opsežnijih muzičkih kompozicija.

**kantína** im. ž. r. (tal.) - mala priručna trgovina s osnovnim životnim potrepštinama, obično s prostorom za jelo (uz kasarne, fabrike i sl.).

**kantōn** im. m. r. (fr.) - manja administrativno-teritorijalna jedinica u okviru jedne države.

**kântor** im. m. r. (lat.) - glavni pjevač u sinagogi; crkveni pjevač; muzički učitelj u crkvi.

**kànu** im. m. r. (engl.), g. jd. *kànua*, n. mn. *kànui* - čamac sjevernoameričkih Indijanaca; sport. čamac i sportska disciplina.

**kânūn** im. m. r. (grč.-ar.) - zakon, pravilo; stari arapski muzički instrument.

**kanunáma** im. ž. r. (grč.-ar.-perz.) - knjiga koja sadrži zakon; zakonik.

**kanùndžija** im. m. r. (grč.-ar.-tur.) - onaj koji uspostavlja zakon.

**kànuti** gl. svrš., prez. *kànēm* - prosuti se u obliku kapi; prenes. dobiti šta u malim količinama.

**kànjōn** im. m. r. (šp.), g. jd. *kanjóna* - usječena tijesna riječna dolina; uzak prolaz između stijena, sutjeska.

**kȁo** vezn. - za izricanje sličnosti (kćerka *kao* majka); načina (spava *kao* janje); poređenja (ima ih *kao* mrava) itd.

**kâp** im. ž. r., instr. jd. *kâplju/kâpi*, n. mn. *kâpi*, g. mn. *kápī* - najmanji dio tečnosti koji nastaje kapanjem, iskapljivanjem (*kap* vode).

**kȁpa** im. ž. r. (tal.) - dio odjeće kojom se pokriva glava; prenes. ono što se nalazi na vrhu čega (*kapa* nebeska).

**kapacìtēt** im. m. r. (tal.), g. jd. *kapacitéta* - veličina prostora koji je moguće popuniti samo do određene granice (hotelski *kapaciteti*); fiz. sposobnost tijela da primi elektricitet ili količinu toplote; sposobnost da se što ostvari; nečija posebno izražena pripremljenost i nadarenost (u nauci, sportu, umjetnosti i sl.); količina proizvoda koji u određenom vremenskom periodu može proizvesti neki tvornički pogon, fabrika i sl.

**kàpak** im. m. r. (tur.), g. jd. *kȁpka*, n. mn. *kȁpci*, g. mn. *kapákā* - poklopac (na loncu, šerpi i sl.); pokretno krilo prozora; pokretni dijelovi ljudske kože kod ljudi i životinja kojima se zatvaraju oči; prenes. kraj čega, nema više, gotovo.

**kàpāljka** im. ž. r., dat. jd. *kàpāljki*, g. mn. *kàpāljkī* - cjevčica s gumenim dijelom na jednom kraju iz koje se potiskuje tečnost u kapljicama.

**kȁpar** im. m. r. (lat.) - začinska biljka.

**kàpara** im. ž. r. (tal.) - predujam za neki ugovoreni kupoprodajni posao koji je, obično, izražen u novcu.

**kȁpānje** gl. im. s. r. od kapati.

**kȁpati** gl. nesvrš., prez. *kȁpljēm* - padati, isticati u kapima; prenes. dobivati pomalo ali sigurno (o zaradi).

**kȁpavac** im. m. r., g. jd. *kȁpāvca*, g. mn. *kȁpavācā* - spolna bolest koja se očituje

gnojnom upalom mokraćne cijevi; gonoreja, žarg. triper.
**kapèla** im. ž. r. (lat.) - mala crkva ili manji izdvojeni prostor s oltarom (npr., na grobljima za sahrane).
**kapètān** im. m. r. (lat.), g. jd. *kapetána* - zapovjednik broda ili aviona; upravitelj nekog grada, dijela teritorije i sl.; vojni čin; čin u ratnoj mornarici (*kapetan fregate*).
**kapetànija** im. ž. r. (lat.) - kancelarija lučkog kapetana.
**kȁpica** im. ž. r. (tal.), dem. i hip. - mala kapa; manji okruglasti dio koji šta pokriva (*kapica* nalivpera); vrsta jestive školjke.
**kapìdžija** im. m. r. (tur.) - onaj koji čuva ulazna vrata; vratar.
**kapìdžik** im. m. r. (tur.), n. mn. *kapìdžici* - mala, sporedna vrata okrenuta prema ulici ili susjednom dvorištu.
**kàpija** im. ž. r. (tur.) - vrata (uglavnom, na avliji, na ulazu u grad i sl.).
**kapìlār** im. ž. r. (lat.), n. mn. *kapilári* - najsitnija krvni sud, žila.
**kapilárnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *kapilárnošću/kapilárnosti* - uticaj površinske napetosti tekućina na njihova stanja i uravnoteženost.
**kapírati** gl. svrš i nesvrš. (lat.), prez. *kàpīrām* - razg. shvatiti što; shvatati.
**kàpisla** im. ž. r. (lat.) - upaljač koji na udar ili dodir pali barut u metku ili patroni vatrenog oružja; kapsula.
**kapìtāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *kapitála* - imetak, vrijedne stvari, novac; doslovno: glavnica bez kamata.
**kapitálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *kapitálca*, n. mn. *kapitálci* - prvorazredan primjerak divljači (jelen *kapitalac*); prenes. koji ima ili iza kojeg stoji skup određenih vrijednosti koje valja iskoristiti; pejor. umišljena osoba koja se izdaje za mnogo imućnijeg, važnijeg, uticajnijeg negoli što u stvarnosti jest.
**kapitàlist(a)** im. m. r. (lat.) - vlasnik kapitala, onaj koji ulaže svoj kapital u dalje poslove; pristaša i zagovornil kapitalizma; žarg. bogata osoba.
**kapitàlistkinja** im. ž. r. - žena kapitalist.
**kapitalìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na kapitalizam.
**kapitalìstički** pril. - na način kapitalizma, na osnovu načela kapitalizma (ponašati se *kapitalistički*).
**kapitalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *kapitalìzma* - društveno-ekonomsko uređenje u državi zasnovano na slobodnoj radnoj inicijativi, slobodnom tržištu, privatnom vlasništvu i neometanom proticanju rada i kapitala.
**kapitulácija** im. ž. r. (lat.) - prekid borbe i predaja suprotnoj strani u sukobu priznavanjem vlastitog poraza; prenes. odustajanje od daljnjeg nadmetanja.
**kapitùlant** im. m. r. (lat.) - onaj koji kapitulira, poklekne pred teškoćama i nemogućnostima da ih u svoju korist riješi; onaj koji je sklon kapitulaciji.
**kapitulírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kapitulirati.
**kapitulírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *kapitùlīrām* - predati se, priznati poraz, položiti oružje.
**kȁpkānje** gl. im. s. r. od kapkati.
**kȁpkati** gl. nesvrš., prez. *kȁpkām* - pomalo kapati; kapati u kraćim prekidima.
**kȁplār** im. m. r. (tal.) - vojn. desetar, najniži čin u mnogim vojskama.
**kȁplārskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na kaplare.
**kȁplārski** pril. (tal.) - na način kaplara, kao što bi to učinio kaplar.
**kȁplja** im. ž. r. - isto što i kap.
**kȁpljica** im. ž. r., dem. - mala kaplja; mjera nekog lijeka u tečnom obliku; prenes. kvalitetno vino ili neko drugo piće.
**kȁpljevina** im. ž. r. - tekućina kao otopina posebnog mineralnog sastava (u špiljama, pećinama i sl.); tekućina koja se odvaja od cjeline u kapima (npr. s pečenja na ražnju).
**kàpric** im. m. r. (tal.) - ćudljiv, tvrdoglav postupak; inad, inat.
**kȁpriciōzan** prid. (tal.), odr. v. *kȁpriciōznī* - koji je ćudljiv, tvrdoglav, koji tjera inad.
**kȁpriciōzno** pril. - na kapricirajući način; ćudljivo, tvrdoglavo, inadžijski
**kȁpsula** im. ž. r. (lat.) - ovojnica za lijekove u prahu; upaljač koji na udar ili dodir pali barut u metku ili patroni vatrenog oružja; kapisla.



**kaptáža** im. ž. r. (lat.) - zatvaranje izvora vode, plina, nafte kako bi se spriječio gubitak i posebnim uređajem regulisao pravilan protok.
**kȁptol** im. m. r. (lat.) - zbor kanonika u službi biskupu.
**kapùljača** im. ž. r. - pokrivalo za glavu našiveno za ovratnik na jakni, mantilu i sl.
**kàpūt** im. m. r. (tal.), g. jd. *kapúta* - gornji dio odjeće za zaštitu od studeni.
**kȁra** prid. (tur.) - crn, taman; ob. prvi dio složenice kojim se naznačava da je nešto crno, tamno (*karaboja*).
**karàbin** im. m. r. (fr.) - kratka vojnička puška; lovačka puška s ižlijebljenom cijevi za zrno.
**karabìnjēr** im. m. r. (tal.) - talijanski žandar; policajac naoružan karabinom.
**karàbit** im. m. r. (lat.) - hemijski spoj koji s vodom daje acetilen; sredstvo pogodno za rasvjetu.
**kàrađoz** im. m. r. (tur.) - hist. teatar sjena, i danas vrlo popularan u Turskoj; komičar, lakrdijaš.
**karàkondža** im. ž. r. (tur.) - vještica; izraz za ženu brza i zla jezika, lukavih i opasnih namjera; karakondžula
**karakòndžula** im. m. i ž. r. (tur.) - karakondža.
**karàkter** im. m. r. (grč.) - ukupnost osobina, pogleda, životnih principa i društvenog ponašanja određene osobe; prenes. čovjek stabilnih uvjerenja; najprepoznatljivije i najsvojstvenije obilježje.
**karakterìstičan** prid. (grč.), odr. v. *karakterìstičnī* - koji se u nečemu izdvaja u odnosu na druge; što je posebno tipično; svojstven.
**karakterìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *karakterìstici* - osobina, bitno svojstvo nekoga ili nečega; obilježje; usmena ili pisana izjava o nečijoj stručnosti, javnom djelovanju i sl. (radne *karakterisike*).
**karaktèrisānje/karakterizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od karakterisati/karakterizirati.
**kàrakterisati/karakterizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *karaktèrišēm/karakterizīrām* - opisati čija osnovna svojstva i posebnosti.
**karàmānka** im. ž. r. (tur.) - vrsta kruške porijeklom iz Turske.
**karàmbōl** im. m. r. (fr.) - sudar; bilijarska igra na stolu bez rupa.
**karamèla** im. ž. r. (šp.) - slatkiš u obliku bombone spravljen od smjese prženog šećera i mlijeka.
**karàmut** im. m. r. (tur.-perz.) - vrsta kruške koja se upotrebljava za spravljanje turšije.
**karandžòloz** im. m. r. (tur.) - crni demon, zao duh; duh kojim se plaše djeca da bi bila poslušna.
**karànfil** im. m. r. (grč.-tur.) - vrsta cvijeta raznobojnih cvjetova; alkatmer.
**karànfilčić** im. m. r. (grč.-tur.) - vrsta začina; klinčić.
**karanténa** im. ž. r. (tal.) - ob. karantin.
**karàntīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *karantína* - preventivna izolacija bolesnih osoba ili onih u čiju se oboljelost sumnja; izolirani boravak sportista pred neko važno natjecanje, karantena.
**kàrār** im. m. r. (ar.) - donesena odluka, zaključak; prava mjera u čemu, pogodna prilika.
**karasèvdah** im. m. r. (tur.-ar.), n. mn. *karasèvdasi* - stanje velike ljubavne zanesenosti koja uslovljava pisanje i pjevanje pjesama; ljubavna melanholija.
**kȁrat** im. m. r. (grč.) - mjera za čistoću zlata i dragog kamenja.
**karàte** im. m. r. (jap.), g. jd. *karàtea* - borilačka vještina koja je došla s Dalekog istoka; posebna sportska disciplina.
**kárānje** gl. im. s. r. od karati.
**kárati (se)** gl. nesvrš., prez. *kârām (se)* - upućivati kome ili čemu glasne primjedbe, prijekore; prekorijevati; svađati se.
**karàtist(a)** im. m. r. (jap.), g. jd. *karàtistē/karàtista*, n. mn. *karàtisti/karàtiste* - onaj koji je savladao vještinu karatea
**karàula** im. ž. r. (tur.) - stražarnica; vojna pogranična stanica.
**karàvān** im. m. r. (perz.) - povorka zaprežnih životinja i kola, s robom i tovarim; tip automobila.
**karavèla** im. ž. r. (šp.) - hist. tip jedrenjaka; tip aviona za prevoz putnika.
**kȁravlah** im. m. r. (tur.-srp.) - izraz za čovjeka tamnije puti porijeklom iz južnih dijelova Rumunije i Negotinske krajine u Srbiji; pejor. izraz za onoga

koji izbjegava ili uopće ne poštuje vjerske propise.

**kàrbōn** im. m. r. (lat.), g. jd. *karbóna* - ugljen; hist. četvrti period paleozojske ere kad su u Zemljinoj kori formirani najveći bazeni kamenog uglja.

**karcìnōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *karcinóma* - med. bolest raka.

**kàrdāš** im. m. r. (tur.) - drug, prijatelj

**kardìnāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *kardinála* - visoki dostojanstvenik u hijerarhiji katoličke crkve; vrsta jabuke; vrsta grožđa; ptica pjevica iz porodice zeba, živi u Americi.

**kardiògram** im. m. r. (grč.) - grafički prikaz rada srca; prenes. ritam određenih aktivnosti.

**kardiohìrurg** im. m. r. (grč.) - ljekar specijalist za operacije na srcu.

**kardiològija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje i liječenje bolesti srca.

**karfìōl** im m. r. (tal.); gen. jd. *karfióla* - povrtna kultura iz roda cvjetača.

**kàrgo** im. m. r. (šp.) - brodski teret; teretni brod.

**kárija** im. m. r. (ar.) - učač Kur'ana s jasnim, tačnim izgovorom i muzički odnjegovanom melodijom.

**karijéra** im. ž. r. (fr.) - napredovanje u nekoj djelatnosti (politička *karijera,* sportska *karijera*).

**karijèrist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *karijèristē* - onaj koji nema obzira, koji je bez skrupula u postizanju uspjeha i udovoljavanja ličnim interesima, laktaš.

**kàrijes** im. m. r. (lat.) - razaranje čvrstog zubnog tkiva.

**kàrika** im. ž. r. (mađ.), dat. jd. *kàrici* - jedan od sastavnih dijelova lanca, ono što spaja, kolut, obruč, halka.

**karikatúra** im. ž. r. (lat.) - crtež koji u kratkim potezima, ob. s ironijom, ističe najuočljivije vanjske, ali i karakterne osobine nekog lika, događaja, pojave i sl.; prenes. ono što je potpuni promašaj, što iskrivljuje, ismijava, obesmišljava sliku, pojavu ili događaj.

**karikatùrist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *karikatùristē* - onaj koji crta karikature, koji se bavi karikaturom.

**karikírānje** gl. im. s. r. od karikirati.

**karikírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *karìkīrām* - izvrgnuti koga ili šta poruzi namjernim iskrivljavanjem slike; praviti (od koga ili čega) karikaturu, ismijavati; pretjerati u opsivanju čega toliko da se to pretvori u svoju suprotnost.

**kàrīrān** prid. (fr.), odr. v. *kàrīrānī* - koji je ukrašen pomoću kvadrata; "kockast" (*karirana* košulja; *karirani* stolnjak).

**karìšik** im. m. r. (tur.), n. mn. *karìšici* - smjesa od više pojedinosti; prid. - izmiješan, pomiješan.

**kāritatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kāritatīvnī* - koji dobrotvoran, darežljiv.

**kāritatīvno** pril. (lat.) - na način darežljivosti i milosrđa

**kârlica** im. ž. r. (njem.) - skup kostiju u donjem dijelu trbuha; posuda za mlijeko.

**kàrmīn** im. m. r. (tal.) - jarkocrvena boja; ruž za usne.

**kârmine** ž. r. mn. (lat.) - gozba organizirana u čast preminuloga; podušje.

**kàrnet** im. m. r. (fr.) - cjelina više prevoznih karata koje se poništavaju prije vožnje i tako postaju važećima.

**karnèvāl** im. m. r. (tal.), g. jd. *karneväla* - svečanost koju karakterišu plesovi na ulici u kostimima i pod maskama; maškarada.

**kāro** im. m. r. (fr.) - uspravni crveni kosi četverougaonik u kompletu francuskih igraćih karata; isti takav uspravni četverougaonik na platnu ili tkanini.

**karosèrija** im. ž. r. (fr.) - gornji dio automobila.

**kàrpuza** im. ž. r. (perz.) - lubenica, bostan.

**kárta** im. ž. r. (grč.), g. jd. *kárte*, g. mn. *kārātā/kártī* - crtež površine Zemlje u koji su uneseni geografski podaci; komadi tvrđeg papira ili plastike za igru i kockanje (igraće karte); dokument za identifikaciju (lična *karta*; članska *karta*); dopisnica; ulaznica, kupon.

**kàrtāš** im. m. r. (grč.) - onaj koji se karta, kartaroš.

**kartàšica** im. ž. r. (grč.) - ona koja karta, žena kartaroš.

**kàrtārōš** im. m. r. (grč.) - onaj koji je ogrezao u kartanje, kojem su kartanje i kocka strast.

**kàrtāškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na karte, na igru kartama.



**kàrtāšnīca** im. ž. r. (grč.) - prostorija za kartanje.

**kârtati (se)** gl. nesvrš., prez. *kârtām (se)* - igrati neku kartašku igru; prenes. kockati se s neizvjesnošću kakve će biti posljedice; rizikovati.

**kàrteč** im. m. r. (tal.) - metak za top koji ima punjenje u obliku sačme.

**kàrtel** im. m. r. (lat.) - oblik udruživanja kapitala i poslova velikih privrednih korporacija.

**kàrter** im. m. r. (engl.) - ležište motora.

**kārtica** im. ž. r. (grč.), dem. - mala karta; posebno izrađena plastificirana karta na kojoj su kodirani podaci za otvaranje bankovnog računa ili u druge svrhe.

**kartògraf** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi izradom geografskih karata, kartografijom.

**kartogràfija** im. ž. r. (grč.) - skup metoda grafičkog prikazivanja geografskih podataka prilikom izrade zemljopisnih karata.

**kartògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je odnosi na kartografiju.

**kartògrafski** pril. (grč.) - na način kartografa i metoda kartografije; jasno, precizno.

**kàrtōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *kartóna* - krut deblji papir; posebni službeni papir za razne oblike evidencije (vojni *karton*; zdravstveni *karton*).

**kàrtōnskī** prid. odr. v. - koji je od kartona (*kartonska* kutija).

**kartotétka** im. ž. r. (grč.) - uređena zbirka karata, kartica, kartona u kojima su pohranjeni osnovni podaci popisnog ili informativnog karaktera; kutija za čuvanje te zbirke.

**kâs** im. m. r., n. mn. *kàsovi* - kretanje konja koje je nešto brže od običnog hoda a sporije od galopa

**kàsa** im. ž. r. (tal.) - blagajna .

**kasàba** im. ž. r. (ar.) - manji grad izgrađen u tradicionalnom bosanskom orijentalnom duhu; varoš.

**kasàblija** im. ž. r. (ar.-tur.) - stanovnik kasabe; prenes. malograđanin, provincijalac.

**kasácija** im. ž. r. (fr.) - vrhovna sudska odluka kojom se potvrđuje ili osporava presuda donesena na nižem sudskom nivou.

**kàsāč** im. m. r. - onaj koji kasa; konj uvježban za kas.

**kǎsan** prid., odr. v. *kâsnī* - koji dolazi kasnije, poslije čega drugog (kasne trešnje).

**kàsapin** im. m. r. (ar.) - mesar; prenes. onaj koji se u društvu ponaša kao mesar; nasilnik, zločinac.

**kasapljenje** gl. im. s. r. (ar.) od kasapiti.

**kàsapiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *kàsapīm* - sjeći meso, obavljati mesarske poslove; prenes. ponašati se prema kome ili čemu nasilnički; ubijati, uništavati, zatirati.

**kàsapnica** im. ž. r. (ar.) - mesarska radnja; mesara, mesnica.

**kàsārna** im. ž. r. (tal.-fr.-njem.) - zgrada u kojoj boravi vojska.

**kǎsānje** gl. im. s. r. od kasati.

**kǎsati** gl. nesvrš., prez. *kǎsā* - trčati kasom (konj); razg. kretati se polahko; kaskati.

**kasèta** im. ž. r. (tal.) - posebno izrađena kutija za čuvanje stvari; plastična kutija u koju se smješta magnetofonska traka ili film.

**kàsetofon** im. m. r. (tal.-grč.) - aparat koji može reprodukovati zvuk sa kaseta.

**kasída** im. ž. r. (ar.) - poduža pjesma na arapskom, turskom ili perzijskom jeziku kojom se nešto hvali i uzvisuje, rimovana na jednu rimu i može imati najmanje 15 stihova.

**kasíno** im. s. r. (tal.) - zgrada ili skup prostorija koje su predviđene za igre na sreću, kockanje i za društvenu zabavu

**kaskáda** im. ž. r. (fr.) - prelijevanje vode preko stepenaste ili koje druge posebno podloge; manji vodopad.

**kaskàdēr** im. m. r. (fr.), g jd. *kaskadéra* - onaj koji za vrijeme snimanja filma umjesto glumca izvodi opasne scene.

**kǎskānje** gl. im. s. r. od kaskati.

**kǎskati** gl. nesvrš., prez. *kǎskām* - kasati, zaostajati za kime u obavljanju kakvog posla; kasniti.

**kǎskatiti se** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kǎskātīm se* - region. čuditi se, snebivati se od čuda.

**kàsniti** gl. nesvrš., prez. *kàsnīm* - dolaziti sa zakašnjenjem, učiniti šta poslije dogovorenog vremena.

**kǎsno** pril. - sa zakašnjenjem, kasneći, nepravovremeno.

**kästa** im. ž. r. (šp.), g. mn. *kâstā/kästī* - u Indiji posebni, odijeljeni društveni sloj povezan vlastitim nasljednim pravima; prenes. zatvorena društvena grupacija okupljena zajedničkim interesima i s posebnim privilegijama.
**kastanjète** im. ž. r. mn. (šp.) - španski instrument u obliku drvenih izdubljenih pločica koje pri izvođenju kompozicije muzičar drži u obje ruke i njima proizvodi prepoznatljiv zvuk.
**kästile** pril. (ar.-tur.) - s jasnom namjerom, namjerno.
**kastrácija** im. ž. r. (lat.) - škopljenje, uklanjanje polnih žlijezda.
**kastrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kàstrīrām* - uškopiti, uštrojiti, odstraniti polne žlijezde.
**Kàsum** im. m. r. - osmi novembar, dan u kojem se dijeli ljetni i zimski period u godini (Mitrovdan u kalendaru pravoslavne crkve).
**käša** im. ž. r. - žitko jelo koje se jede kašikom.
**kašàgija** im. ž. r. (tur.) - češagija, željezna četka kojom se timare konji.
**kašagìjati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kaša-gìjām* - timariti konja kašagijom.
**käšalj** im. m. r., n. mn. *käšljevi* - nadražajno i bolno izbacivanje zraka iz pluća (u toku bolesti, alergije i sl.).
**käšast** prid., odr. v. *käšastī* - koji je poput kaše; židak.
**käšičica** im. ž. r. (tur.), dem. - mala kašika; prenes. nešto malo, jadno, oskudno (život na *kašičicu*); žlica.
**käšika** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *kàšici* - dio pribora za jelo; dio kakve mašine kojim se šta zahvata.
**kašljùcānje** gl. im. s. r. od kašljucati.
**kašljùcati** gl. nesvrš., prez. *kašljùcām* - pomalo, povremeno kašljati.
**käšmīr** im. m. r., g. jd. *kašmíra* - fina tkanina od dlake kašmirskih koza.
**käštig** im. m. r. (lat.) - kazna.
**käšūn** im. m. r. (tal.) - veliki sanduk skovan od dasaka ili manja kutija napravljena od kartona otvoren s gornje strane.
**kät** im. m. r. (tur.) - sprat, boj (kuća na tri *kata*); platno za žensku nošnju u muslimanskoj tradiciji (ob. dimije i bluza).

**katakl̀izma** im. ž. r. (grč.) - velika elementarna nesreća; propast većih razmjera, katastrofa.
**katakòmbe** im. ž. r. mn. (tal.) - podzemni hodnici i spilje iz antičkog vremena; tajnoviti i nedovoljno osvijetljeni tuneli; prenes. ono što je zamršeno i teško istraživo.
**katal̀izātor** im. m. r. (grč.) - tvar koja mijenja brzinu hemijske reakcije, a sama se ne mijenja; prenes. ono što smiruje napetu situaciju u društvu.
**katàlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *katàlozi* - uređen popis prema nekom ustaljenom redu i sistematizaciji; registar; prigodno izdanje s osnovnim podacima o izložbi, teatarskoj predstavi ili kojoj drugoj kulturnoj i općedruštvenoj smotri.
**kàtanac** im. m. r. (tal.), g. jd. *kàtānca*, n. mn. *kàtānci* - sigurnosna brava koja samostalno visi i zaključava lanac; lokot.
**katàpult** im. m. r. (grč.) - ratna naprava za bacanje kamenja, zapaljivih tvari i sl.; naprava s koje se šta može lansirati u zrak; prenes. sredstvo koje nekoga uzdiže na veći društveni položaj i dr., odskočna daska.
**kàtār** im. m. r. (grč.), n. mn. *kàtāri* - hunjavica, kašalj; oboljenje sluznice; prehlada, nazeb.
**kàtārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *kàtārki*, g. mn. *kàtārkī* - jarbol.
**katàrza** im. ž. r. (grč.), g. jd. *katàrzā/katàrzī* - duhovno i etičko pročišćenje izazvano povoljnim vanjskim podsticajima koje dovodi do potpunije fizičke i psihičke ravnoteže.
**katàstar** im. m. r. (lat.), g. jd. *katàstra*, g. mn. *katàstārā* - evidencija zemljišta i zemljišnih parcela na osnovu čega se prave zemljišne knjige i razrezuju odgovarajući porezi.
**katàstarskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na katastar (*katarstarska* čestica).
**katastrófa** im. ž. r. (grč.) - koban događaj ili više međusobno povezanih događaja s velikim tragičnim posljedicama (ratna *katastrofa*); prenes. potpuni neuspjeh.
**kàtēdra** im. ž. r. (grč.), g. mn. *kàtēdrī* - posebna vrsta stola za predavača u učionici; odsjek za određeni predmet na fakultetu.



**katedrála** im. ž. r. (grč.) - zgrada crkve u katoličkoj vjerskoj zajednici u kojoj biskup vrši obrede unutar djelokruga jedne biskupije.
**kategòričan** prid. (grč.), odr. v. *kategòričnī* - koji je jasno određen, bezuvjetan, odlučan, izričit.
**kategòričkī** prid. odr. v. (grč.) - kategorički.
**kategòrički** pril. (grč.) - na kategoričan način; odlučno, izričito, bezuvjetno.
**kategòrija** im. ž. r. (grč.) - klasa, grupa, vrsta, razred, red; pojave prepoznatljive prema nekom zajedničkom obilježju; fil. pojam koji u sebi sadrži najopćenitije osobine, veze, odnose određenog postojanja i mišljenja (*kategorija* vremena).
**kategòrījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na kategoriju.
**kategòrījski** pril. (grč.) - prema kategorijama, na kategorije
**katehìzam/katekìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *katehìzma*, g. mn. *katehìzāmā* - izlaganje kršćanskog učenja prilagođeno usvajanju prvih znanja o svijetu i životu.
**katéter** im. m. r. (grč.) - cijev koja se uvlači bolesniku u tjelesne šupljine radi oslobađanja viška tečnosti i čišćenja, ispiranja i liječenja.
**kátil** im. m. r. (ar.) - ubica, krvnik.
**kátilskī** pril. odr. v. (ar.) - na način ubice; ubilački, krvnički.
**kàtkada** pril. - s vremena na vrijeme, od prilike do prilike; kadgod, ponekad.
**kàtmer** im. m. r. (tur.) - cvijet karanfil.
**katmèrli** prid. (tur.) - koji je punocvjetan, s puno rascvjetanosti.
**katolicìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *katolicìzma* - jedna od kršćanskih vjeroispovijesti, kojoj je vrhovni duhovni poglavar papa.
**kàtoličkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na katolike ili katolicizam.
**kàtolički** pril. (grč.) - na način katolika ili katolicizma, kao katolik.
**kàtolik** im. m. r. (grč.), n. mn. *kàtolici* - pripadnik katoličke vjeroispovijesti; onaj koji je kršten prema katoličkom vjerskom obredu.
**kàtolkinja** im. ž. r. - pripadnica katoličke vjeroispovjesti.

**kàtran** im. m. r. (ar.) - crna, žitka ili smolasta tvar koja se dobija kuhanjem borove smole ili suhom destilacijom iz drveta ili kamenog uglja, derivat nafte.
**kàtraniti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *kàtranīm* - mazati, podmazivati ili zalijevati što katranom.
**katranizírati/kàtranizovati** gl. svrš. i nesvrš. (ar.), prez. *katranìzīrām/kàtranizujēm* - pretvoriti ili pretvarati šta u katran.
**kàtul** im. m. r. (ar.) - ubistvo, pogubljenje, smaknuće.
**kàtul-bujrùntija** im. m. r. (ar.-tur.) - službeni dopis (bujrunutija) više ili vrhovne vlasti u Osmanskoj Carevini kojom se naređuje da neko bude pogubljen.
**kàtul-fèrmān** im. m. r. (ar.-perz.) - ferman kojim se naređuje da neko bude ubijen.
**kàtūn** im. m. r. (rum.-alb.), g. jd. *katúna* - planinsko stočarsko naselje s velikim okolnim ispasištima, gdje se stoka izgoni u ljetnjem periodu.
**kaúcija** im. ž. r. (lat.) - novčani iznos koji se daje kao zalog za moguću štetu; jamčevina.
**käuč** im. m. r. (engl.) - ležaljka s niskim naslonom koja služi i za spavanje i za sjedenje.
**käučuk** im. m. r. (engl.) - tvar u širokoj proizvodnoj upotrebi koja se dobiva od smolaste tvari koju luči kaučukovac.
**kàučukovac** im. m. r. (engl.), g. jd. *kàučukōvca*, g. mn. *kàučukovācā* - tropsko drvo koje luči smolastu tvar od koje se dobiva kaučuk.
**kaùkčija** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji izrađuje kape od debele vunene ili pamučne tkanine (kauk).
**käur** im. m. r. (perz.), n. mn. *käuri* - narodski izraz za pojedinca pripadnika nemuslimanske zajednice; rjeđe: đaur.
**käurkinja** im. ž. r. (perz.) - pripadnica nemuslimanske zajednice, rjeđe: đaurkinja.
**kaùrma/kavùrma** im. ž. r. (tur.) - jelo spravljeno od bravlje iznutrice, podrobac, drobina.
**käuzalan** prid. (lat.), odr. v. *käuzalnī* - uzročan, uzročno povezan.

**kavalèrija** im. ž. r. (fr.) - rod vojske, konjica.
**kavàlīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *kavalíra* - prvotno konjanik, vitez; danas muškarac koji se odlikuje brižnim, kultiviranim odnosom prema damama; onaj koji se u društvu ponaša velikodušno i galantno.
**kàvērna** im. ž. r. (lat.), g. mn. *kàvērnī kàvērnā* - šupljina u tkivu živog organizma nastala usljed bolesti.
**kâvga** im. ž. r. (perz.), g. mn. *kâvgī* - oštar sukob, svađa, prepirka.
**kàvijār** im. m. r. (tur.) - ikra od pojedinih vrsta riba pripravljena za jelo.
**kàzāljka** im. ž. r., dat. jd. *kàzāljki* - mala poluga na satu ili na kakvom instrumentu za mjerenje, pokazuje vrijeme, utrošak energije, krvni pritisak i sl.
**kazàmāt** im. m. r. (tal.) - tamnica.
**kàzan** im. m. r. (perz.) - veliki kotao za različite namjene (vojnički *kazan*).
**kazàndžija** im. m. r. (perz.-tur.) - zanatlija koji izrađuje kazane.
**kázati** gl. svrš., prez. *kâžēm* - izreći riječima, reći, spomenuti, saopćiti, opisati, predstaviti.
**kazívānje** gl. im. s. r. od kazivati.
**kazívati** gl. nesvrš., prez. *kàzujēm* - izgovarati riječi unaprijed propisanim tonom, izgovarajući riječi nešto predstavljati.
**kàzna** im. ž. r., g. mn. *kāznī* - izrečena ili izvršena sankcija za počinjeni prestup, krivicu, propust, zločin itd.
**kàznenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kaznu, koji je u određenoj vezi postupkom za sankcioniranje kazne.
**kazniònica** im. ž. r. - zgrada ili prostorija u kojoj osuđeni izvršavaju svoju kaznu.
**kàzniti** gl. svrš., prez. *kàznīm*, trp. prid. *kāžnjen* - izreći ili izvršiti kaznu zbog kakvog većeg ili manjeg prestupa i povrede zakona.
**kazuìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *kazuìstici* - razmatranje pojedinih primjera u duhu aktuelnih pravnih normi; primjena općih (dogmatskih) pravila na pojedine (sudske i sl.) slučajeve; prenes. izvrtanje konkretnih činjenica pomoću raznih smicalica i doskočica.
**kàžiprst** im. m. r. - prst na ruci između palca i srednjeg prsta kojim se pokazuje.
**kāžnjenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kažnjenike.
**kāžnjenīk** im. m. r., n. mn. *kāžnjenīci* - onaj koji je na izdržavanju zatvorske ili koje druge kazne; zatvorenik, zatočenik.
**kāžnjenica** im. ž. r. - žena kažnjenik.
**kàžnjiv** prid., odr. v. *kàžnjivī* - koji se može kazniti, koji po zakonu povlači kaznu.
**kćêr** im. ž. r., g. jd. *kćēri* - žensko dijete u odnosu na svoje roditelje.
**kćérka** im. ž. r., g. jd. *kćérke*, vok. jd. *kćêrko* - kćer, kći.
**kćî** im. ž. r., g. jd. *kćēri* - kćer, kćerka.
**kècelja** im. ž. r. (mađ.) - dodatni dio odjeće koji se oblači kao zaštita od prljanja i nečistoće (radna *kecelja*).
**kēčiga** im. ž. r. - vrsta riječne ribe.
**kèfa** im. ž. r. (tur.) - ob. četka, priručna alatka za čišćenje, ribanje, skidanje prašine ili prljavštine.
**kèfati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kēfām* - razg. četkati, skidati prašinu ili prljavštinu četkom.
**kefíni** im. m. r. mn. (ar.) - ćefini, posmrtna odjevna oprema za umrlog u muslimanskoj tradiciji, koja se sastoji od bijelog platna u koji se umotava umrli.
**kèfīr** im. m. r. (tur.), g. jd. *kefíra* - proizvod od mlijeka koji se priprema prema posebnom receptu.
**kēks** im. m. r. (engl.), n. mn. *kēksi/kēksovi* - sitno suho slatko pecivo.
**kèlām** im. m. r. (ar.) - govor, besjeda; (Kelam) jedan od fundamentalnih atributa Božije prisutnosti u svijetu prema islamskom učenju.
**kēlj** im. m. r. - vrsta zeljastog povrća
**kêmija** im. ž. r. (grč.-ar.) - ob. hemija.
**kèngūr** im. m. r. (engl.) - australski tobolčar jakih zadnjih nogu; klokan.
**kèntaur** im. m. r. (lat.) - mitološko biće kojemu je gornji dio ljudski, a donji konjski.
**kénjac** im. m. r., g. jd. *kénjca*, v. jd. *kênjče*, n. mn. *kénjci* - magarac (izraz za magarca u Hercegovini); prenes. žarg. onaj koji se ponaša nedostojno svoga ugleda i položaja.
**kēnja** im. ž. r. - ženka kenjac.
**kenjčiluk** im. m. r., n. mn. *kenjčiluci* - zbijanje neslanih šala; magareština.



**kènjkānje** gl. im. s. r. od kenjkati.
**kènjkati** gl. nesvrš., prez. *kènjkām* - biti neraspoložen i to javno pokazivati, duriti se; prigušenim plačom izražavati nezadovoljstvo (o djetetu).
**kèpēc** im. m. r. (tur.), n. mn. *kèpēci* - osoba vrlo nisakog rasta, kao patuljak.
**kerámet** im. m. .r. (ar.) - ćeramet, natprirodno svojstvo ili pojava koja se, prema islamskom učenju, prvenstveno javlja kao milost Božija prema ljudima (Allahovi *kerameti*).
**keràmičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi izradom predmeta ili drugih željenih oblika od keramike, zanatlija koji ugrađuje keramiku.
**keràmičārka** im. ž. r. (grč.) - žena keramičar.
**keràmičārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na keramiku, koji pripada keramici.
**keràmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na keramiku; koji je od keramike.
**keràmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *keràmici* - proces izrade predmeta i drugih željenih oblika postupkom pečenja gline ili ugrađivanje odgovarajućih keramičkih predmeta u procesu gradnje (npr. keramičke pločice); predmeti nastali u keramičkom oblikovanju.
**kèrber** im. m. r. (lat.) - troglavi pas u antičkoj mitologiji koji čuva ulaz u zagrobni svijet Had; prenes. onaj koji grozničavo i bešćutno čuva stečene pozicije; osoba koja ropski i bespogovorno služi interesima svoga poslodavca.
**kereféke** im. s. r mn. (mađ.) - pretjerane vanjske manifestacije (uglavnom tikovima, grimasama i sl.) bez unutarnje vrijednosti i važnosti.
**kèsa** im. ž. r. (perz.) - vrećica (od najlona, kože, platna i sl.) koja obično služi za jednokratnu upotrebu.
**kèsedžija** im. m. r. (perz.-tur.) - onaj koji odlučno siječe, koji odsijeca.
**késiti (se)** gl. nesvrš., prez. *kêsīm (se)* - pokazivati zube (životinjama); zlurado se smijati pokazujući zube.
**kèsre** im. s. r. (ar.) - dodatni znak u arapskom pismu kojim se označava vokal *i*.
**kèstēn** im. m. r. (grč.), n. mn. *kèsteni/kèstenovi* - vrsta drveta s plodovima smještenim u tvrdim smeđim košuljicama; plod tog drveta.
**kestèndžija** im. m. r. (grč.-tur.) - onaj koji peče i prodaje kestene.
**kèstenjast** prid. (grč.), odr. v. *kèstenjastī* - koji ima smeđu boju i nijansu kao kestenov plod.
**kèstēnje** zb. im. s. r. (grč.) - šuma kestenova; hrpa kestenova ploda.
**kibernètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *kibernètici* - cjelina ljudskih znanja i teorija o komunakciji i suodnosu živih bića i strojeva; proučavanje kompjuterskih sistema i čovjekova nervnog sistema u svrhu proučavanja i pojašnjavanja prirode ljudskog mozga.
**kìbla** im. ž. r. (ar.) - strana svijeta na kojoj se nalazi Mekka i u njoj Ćaba (Kaba), prema kojoj se muslimani okreću u vrijeme klanjanja redovnih namaza i obavljanja drugih molitava.
**kibletnáma** im. ž. r. (ar.-perz.) - busola, u tradicionalnom životu muslimana služi za određivanje u kojem se pravcu nalazi Mekka, odnosno Ćaba, radi klanjanja namaza i obavljanja drugih molitava.
**kìbur** im. m. r. - ćibur, pretjerivanje u visokom mišljenju o sebi i vlastim vrijednostima; oholost, nadmenost.
**kîcoš** im. m. r.; ž. r. *kîcoškinja* - osoba koja mnogo polaže na svoje javno dotjerivanje i uljepšavanje.
**kìč** im. m. r. (njem.) - neukusno djelo (prvenstveno u umjetnosti) koje podilazi lošem ukusu i samo ga proizvodi.
**kičèrāj** im. m. r. (njem.) - neposredni rezultat ili proces onog što stručnjaci unutar određene oblasti prepoznaju kao kič.
**kìčica** im. ž. r. - slikarski kist.
**kìčma/kîčma** im. ž. r. (tur.) - hrbat, kralješnica, niz kostiju koje čine kičmeni stup kod kičmenjaka; prenes. ono što je glavna, suštinska vrijednost čega, simbol sigurnosti.
**kìčmenjāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *kìčmenjāci/kičmenjáci* - organizmi i živa bića koja imaju kičmu; prenes. osoba s postojanjem i odlučnim stavovima; supr. beskičmenjak.
**kìćānka** im. ž. r. - resa od debljih konaca od vune i sličnog materijala koja visi kao ukras (na odjeći, konjskoj uzdi i sl.).

**kìćen** prid., odr. v. *kìćenī* - koji je ukrašen (cvijećem, nakitom i sl.), urešen.
**kìćenōst** im. ž. r., instr. jd. *kìćenošću/ kìćenosti* - stanje ili svojstvo onoga što je kićeno.
**kìdānje** gl. im. s. r. od kidati.
**kìdati** gl. nesvrš., prez. *kìdām* - trgati šta naglo zubima, rukama i sl.; nasilno šta prekidati (npr. prijateljstku vezu); uklanjati đubrivo iz štale ili obora; žarg. naglo uteći s opasnog mjesta.
**kìdisānje** gl. im. s. r. od kidisati.
**kìdisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kìdišēm* - pogibeljno, po cijenu života uprijeti sve snage da se postigne zacrtani cilj.
**kidnapírānje/kìdnapovānje** gl. im. od kidnapirati/kidnapovati.
**kidnapírati/kìdnapovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kidnàpīrām/kìdnapujēm* - ob. kidnapovati, izvršiti otmicu ili sudjelovati u otmicu (radi ucjene, iznuđivanja otkupnine i sl.).
**kífla** im. ž. r. (njem.) - pecivo u obliku polumjeseca.
**kíhati** gl. nesvrš., prez. *kîšēm*, gl. pril. sad. *kíšūći* - izbacivati u prekidima zrak kroz nos i usta usljed nadražaja, nahlade, alergije, bez uticaja vlastite volje.
**kíhnuti** gl. svrš., prez. *kîhnēm* - up. kihati.
**kìjām** im. m. r. (ar.) - stajanje na nogama u vrijeme obavljanja namaza kod muslimana.
**Kijámet** im. m. r. (ar.) - Sudnji dan, Smak svijeta; prenes. stanje užurbanosti, pometnje, stresa.
**kijámetiti** glag. nesvrš. (ar.), prez. *kijámetīm* - tražiti šta vikom, galamom, pojačanom nervozom; neposredno ispoljavati plahovitost, hirovitost, nestrpljenje.
**kijámetskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se tiče Kijameta (Sudnjeg dana, prema islamskom učenju), koji je povezan s Kijametom.
**kijámetski** pril. - kao u času Kijameta.
**kìka** im. ž. r., dat. jd. *kìki* - dio kose upleten i povezan tako da pada ili strši.
**kikirìki** im. m. r., g. jd. *kikirìkija* - plod biljke uljarice koji se jede pržen.
**kìklop** im. m. r. (lat.) - jednooki div u antičkoj mitologiji.
**kìkōt** im. m. r. - hihot.
**kìla** im. ž. r. - bolest koja nastaje spuštanjem trbušnih organa u susjedne šupljine; hernija.
**kìlav** prid., odr. v. *kìlavī* - koji ima kilu; prenes. koji samo iz njemu poznatih razloga odugovlači s poslom i obavezama; što se bezrazložno usporava; nespretan, nepohitan, neokretan (*kilav* posao).
**kìlavac** im. m. r., g. jd. *kìlāvca*, n. mn. *kìlavci* - onaj koji ima kilu; prenes. onaj koji oteže s poslovima kao da ima kilu.
**kìlavljēnje/kilávljēnje** gl. im. s. r. od kilaviti se.
**kìlaviti/kiláviti se** gl. nesvrš., prez. *kìlavīm/kìlāvīm se* - mučiti se u nekom poslu; žarg. pež. vrlo sporo šta raditi.
**kìlavōst** im. ž. r., instr. jd. *kìlavošću/ kìlavosti* - stanje ili svojstvo onog koji je kilav, osobina onog što je kilavo.
**kilo-** (grč.) - prvi dio složenice kojim se označava hiljada (npr. kilogram, kilometar, kilobajt itd.).
**kìlobajt** im. m. r. (engl.) - jedinica mjerenja količine energije u informatici (1 kilobajt = 10,24 bajtova)
**kìlogram** im. m. r. (grč.) - jedinica za težinu (1.000 grama); skr. kg.
**kìlometar** im. m. r. (grč.) - jedinica za mjerenje dužine (1.000 metara); skr. km.
**kìlovāt** im. m. r. (grč.) - jedinica za mjerenje električnog napona (1.000 vata); skr. kw.
**kìm** im. m. r. (njem.), n. mn. *kìmovi* - vrsta biljke štitarke koja se upotrebljava kao začin.
**kimóno** im. m. i s. r. (jap.) - japanska ženska haljina sa širokim rukavima i pojasom; sport. odjeća za karate, džudo i druge borilačke vještine.
**kinđúrēnje** gl. im. s. r. od kinđuriti (se).
**kinđúriti (se)** gl. nesvrš., prez. *kìnđūrīm (se)* - pretjerano šta ukrašavati; ukrašavati se bez mjere i ukusa.
**kinematògraf** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi kinematografijom; sala u kojoj se prikazuju filmska ostvarenja.
**kinematogràfija** im. ž. r. (grč.) - snimanje filmova i reprodukovanje pokretnih slika na filmskom platnu.



**kìnēskī** prid. odr. v. - koji je porijeklom iz Kine, koji ima veze s Kinom i Kinezima.
**Kìnēz** im. m. r. - pripadnik kineskog naroda; stanovnik države Kine
**kìnīn** im. m. r. - lijek protiv vrućice, osobito protiv malarije, koji se dobiva od kore cinchona-drveta.
**kíno** im. s. r. (grč.), g. mn. *kínā* - sala u kojoj se prikazuju filmovi; prenes. žarg. ono što je izvrgnuto neorganiziranosti i ruglu (praviti *kino* od sebe).
**kinològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o psima.
**kinotéka** im. ž. r. (grč.) - ustanova za čuvanje starih filmova i filmskog materijala, filmska arhiva.
**kínjēnje** gl. im. s. r. od kinjiti.
**kínjiti** gl. nesvrš., prez. *kînjīm* - mučiti koga dosađivanjem; zadavati kome neugodnosti.
**kìosk** im. m. r. (tur.) - kućica za prodavanje štampe, cigareta i druge robe, trafika.
**kîp** im. m. r. (mađ.) - oblikovani lik čovjeka ili životinje u tri dimenzije od kamena ili kakvog drugog materijala.
**kìpār** im. m. r. - umjetnik koji oblikuje kipove; vajar, skulptor.
**kipárstvo** im. s. r., g. mn. *kipárstāvā/ kìpārstāvā* - umjetnost oblikovanja kipova.
**kípljēnje** gl. im. s. r. od kipiti.
**kípiti** gl. nesvrš., prez. *kípīm* - doći u stanje kipljenja, prskanja ispod poklopca zbog prevelikog zagrijavanja tečnosti; prenes. biti obuzet snažnim osjećajima usljed uzbuđenja, ljutnje, uzrujanosti.
**kiráet** im. ž. r. (ar.) - pravilno čitanje ("učenje") Kur'ana prema pravilima tedžvida.
**kiraethàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - hist. čitaonica.
**kiretáža** im. ž. r. (fr.) - čišćenje materice istrugivanjem.
**kirìdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji s konjima i zapregnim kolima prevozi robu uz odgovarajuću novčanu naknadu; kirijaš
**kìrija** im. ž. r. (ar.) - zakup, zakupnina (mjesečna *kirija*).
**kiselìna** im. ž. r. - vrsta hemijskog spoja (azotna kiselina); uopće: ono u čemu prevladava kiselost, kisela tekućina.
**kìselkast** prid., odr. v. *kìselkastī* - koji ima osobenosti kiseline; nakiseo (*kiselkast* okus).
**kìselōst** im. ž. r., instr. jd. *kìselošću/ kìselosti* - stanje ili svojstvo onoga što je kiselo.
**kìselo** pril. - s kiselim ukusom; prenes. nevoljno, neveselo.
**kisèljak** im. m. r., n. mn. *kiseljáci* - mineralna voda, s otopinama mineralnih tvari koje imaju znatne količine ugljične kiseline, što daje kiselkast okus.
**kìseo** prid., odr. v. *kìselī* - koji ima okus poput limuna; kojemu je bitno svojstvo takav okus (*kiselo* mlijeko); prenes. koji ima nezadovoljan izraz lica pa svojim ponašanjem i gestama izražava kiselost.
**kiseònīk/kìsīk** im. m. r., g. jd. *kiseoníka* - gas bez boje, ukusa i mirisa, prijeko potreban za disanje; hem. element (O).
**kìsmet** im. m. r. (ar.) - sudbina, usud.
**kìsnuti** gl. nesvrš., prez. *kìsnēm* - biti izložen padanju kiše; postajat mokar od kiše, kvasiti se.
**kìst** im. m. r., n. mn *kìstovi* - slikarska četkica, kičica.
**kìša** im. ž. r. - vodeni atmosferski talog; oborina u obliku vodenih kapi.
**kìšiti** gl. nesvrš., prez. *kìšī* - padati (kad je riječ o kiši).
**kìšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kišu, koji je vezan za pojavu kiše; koji služi za zaštitu od kiše (*kišna* kabanica).
**kìšnica** im. ž. r. - voda dobivena skupljanjem kiše.
**kišòvit** prid., odr. v. *kišòvitī* - koji je ispunjen kišom, u kojemu često kiši [*kišovito* jutro].
**kît**[1] im. m. r. (grč.), n. mn. *kìtovi* - najveći morski sisar.
**kît**[2] im. m. r. (njem.) - smjesa minija ili krede i firnajsa koja služi za spajanje i zaptivanje (najčešće, prozorskih okvira).
**kìta** im. ž. r. - cvjetovi vezani u snopić (*kita* cvijeća); ukras od više niti vezanih u svome gornjem a opuštenih u donjem dijelu; dio kose uvezan vrpcom u jednu cjelinu; žarg. vulg. muški spolni organ.
**kìtāb** im. m. r. (ar.) - ćitab, knjiga; narodski knjiga od posebnog vjerskog odgojnog i obrazovnog značaja; (Kitab) Kur'an.

**kȉtica** im. ž. r., dem. - mala kita; strofa u pjesmi.

**kȉćēnje** gl. im. s. r. od kititi.

**kȉtiti** gl. nesvrš., prez. *kȉtīm* - ukrašavati, dodavati ukrase da nešto bude ljepše, upečatljivije, nakićenije; prenes. dodavati u pričanju više nego što treba.

**kȉtnjast** prid., odr. v. *kȉtnjastī* - koji je pun ukrasa; koji se odlikuje naglašenom ukrašenošću.

**kitolòvac** im. m. r., g. jd. *kitolóvca*, n. mn. *kitolóvci* - lovac na kitove; brod opremljen za lov na kitove.

**kîvan** prid., odr. v. *kîvnī* - koji je vrlo ljut (zbog prevare, poniženosti, uvrede i sl.); gnjevan, raspaljen, ostrvljen.

**klȁckalica** im. ž. r. - daska za ljuljanje u kojoj se jedan kraj spušta dok se drugi kraj diže; prenes. povremena izmjena odnosa snaga među ljudima i raznim grupacijama.

**klȁčina** im. ž. r. (lat.) - mjesto gdje se gasi klak (kreč); krečana.

**klȁda** im. ž. r. - deblji dio drveta za loženje nastao rezanjem, presijecanjem i sl., balvan, trupac; prenes. nepokretna, tupa, lijena osoba.

**kladiònica** im. ž. r. - organiziran način igara na sreću; prostor u kojemu se uplaćuju ili na drugi način provode igre na sreću.

**klȁđēnje** gl. im. s. r. od kladiti se.

**klȁditi se** gl. nesvrš., prez. *klȁdīm se* - postaviti jednu ili više mogućnosti gdje se dobiva ili gubi.

**klȁdīvo** im. s. r. - bacački atletski rekvizit i disciplina.

**klȁk** im. m. r. (lat.) - kreč.

**klân** im. m. r. (engl.), n. mn. *klánovi* - hist. rodov. zajednica u Škotskoj i Irskoj; prenes. ljudi udruženi zajedničkim interesima u upravljanju poslovima, javnim dobrima, kapitalom; klika, mafija.

**klánac** im. m. r., g. jd. *klánca*, n. mn. *klánci*, g. mn. *klânācā* - uzak prolaz s okolnim strmim stranama među brdima.

**klȁnjāč** im. m. r. - onaj koji u skladu s muslimanskim propisima klanja, obavlja namaz.

**klanjàčica** im. ž. r. - ona koja klanja.

**klȁnjānje** gl. im. s. r. od klanjati.

**klȁnjati** gl. nesvrš., prez. *klȁnjām* - obavljati namaz (molitvu) u islamu.

**klánjati se** gl. nesvrš., prez. *klânjām se* - ljubazno se pozdravljati uz naklon; prenes. pež. dodvorati se kome, ulagivati se.

**klánje** gl. im. s. r. od klati.

**klaónica** im. ž. r. - preduzeće, pogon ili odgovarajući prostor gdje se obavljaju mesarski poslovi, kanara; prenes. veliki pokolj s mnogo ljudskih žrtava (u međuetničkom ili suparničkom sukobu, ratu i sl.).

**klȁpa** im. ž. r. - žarg. društvo koje se stalno drži zajedno; film. drvena crna pločica na kojoj se zapisuju podaci o kadru koji se snima, osiguravajući sinhroniziranost slike i tona.

**klȁpānje** gl. im. s. r. od klapati.

**klȁpati** gl. nesvrš., prez. *klȁpām* - žarg. dolaziti do čega polahko ali sigurno, odvijati se u predviđenom vremenu.

**klàpna** im. ž. r. (njem.) - sastavni, zaklapajući dio čega (npr. na koricama knjige); zaklopac.

**klarìnet** im. m. r. (tal.) - duhački muzički instrument s jednojezičkim piskom.

**klâs** im. m. r. - vrh stabljike žita gdje se razvija plod.

**klàsa** im. ž. r. (lat.) - određeni društveni sloj; jedna generacija učenika, studenata, pitomaca; stepen napredovanja u činovničkoj hijerarhiji; dio prostora za putnike u vozovima, brodovima, avionima i sl.; grupa biljaka prepoznatljiva po nekim zajedničkim svojstvima; razg. osoba posebno uvažavanih znanja, sposobnosti i vještina.

**klàsānje** gl. im. s. r. od klasati.

**klàsati** gl. nesvrš., prez. *klàsām* - davati, izbijati cvat na stabljici žita.

**klasicìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *klasicìzma* - naziv za smjer u književnosti i umjetnosti na prelazu iz 18. u 19. stoljeće; sistem obrazovanja u kojem se prvenstveno izučavaju klasični jezici (grčki i latinski) i stare kulture.

**klàsičan** prid. (lat.), odr. v. *klàsičnī* - koji se odnosi na antički svijet Grčke i Rima; prenes. koji ima svojstva prvorazrednosti, uzornosti, izvrsnosti (npr. u literaturi i umjetnosti); koji je starinski, nekadašnji, koji nije moderan ; koji je uobičajen, tipičan.



**klàsičār** im. m. r. (lat.) - onaj koji se bavi proučavanjem klasika.

**klasificírānje/klàsifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od klasificirati/klasifikovati.

**klasificírati/klàsifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *klasifìcīrām/klàsifikujēm* - rasporediti prema odjelima, vrstama, razredima; razdvojiti prema kvalitetu i upotrebljivosti.

**klàsik** im. m. r. (lat.), n. mn. *klàsici* - općepriznati i uvaženi pisac; istaknuti pojedinac u nauci, filozofiji, umjetnosti i sl. čija djela imaju trajnu vrijednost.

**klâsje** zb. im. s. r. od klâs.

**klátež** im. m. r. - osobe i grupe iz najnižeg društveog sloja (prosjaci, skitnice, pijanice)

**klȁti** gl. nesvrš., prez. *kȍljēm* - ubijati presijecanjem grkljana (brava, govečeta itd.).

**klátno** im. m. r., g. jd. *klátna*, g. mn. *klâtānā* - kruto tijelo obješeno o jednoj tački; njihalo šetalica (kao dio sata, zvona i sl.).

**klàun** im. m. r. (engl.) - klovn, posebno obučen i maskiran artista u cirkusu zadužen da stvara dobro raspoloženje svojim akrobacijama.

**klaustrofòbija** im. ž. r. (lat.-grč.) - strah od boravka u zatvorenu prostoru; strah od usamljenosti.

**klȁuzula** im. ž. r. (lat.) - odredba kojom se u ugovoru i sl. šta dodatno propominje, ograničava, uvjetuje.

**klàvīr** im. m. r. (fr.) - muzički instrument na kojem se zvuk proizvodi udaranjem batića pokrenutih tipkama.

**klavìrist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *klavìristē* - svirač na klaviru; pijanist.

**klavìrìstica/klavìrìstkinja** im. ž. r. (fr.) - ona koja svira na klaviru, pijanistica, pijanistkinja.

**klȅcānje** gl. im. s. r. od klecati.

**klȅcati** gl. nesvrš., prez. *klȅcām* - gubiti u hodu ili pri stajanju oslonac i snagu u koljenima; prenes. bojati se čega.

**kléčānje** gl. im. s. r. od klečati.

**kléčati** gl. nesvrš., prez. *kléčīm* - biti u klečećem položaju, stajati sa koljenima na podu, na tlu; prenes. trpjeti poniženje.

**klȅk** im. m. r., n. mn. *klȅkovi/klȅci* - grmolika biljka iz porodice čempresa tvrdih oštrih iglica.

**klȅknuti** gl. svrš., prez. *klȅknēm* - spustiti se tako da se tlo dotakne koljenima, pasti na koljena; pokoriti se.

**klȅkovača** im. ž. r. - rakija u koju je dodan plod kleke.

**klȅmpav** prid., odr. v. *klȅmpavī* - kojem su uši malo odmaknutije od glave.

**klȅn** im. m. r. - klijen.

**klépānje** gl. im. s. r. od klepati.

**klépati** gl. nesvrš., prez. *klêpām* - udarati koga ili što u prekidima.

**klèpetānje** gl. im. s. r. od klepetati.

**klepètati** gl. nesvrš., prez. *klèpēćēm* - proizvoditi učestale zvukove udaranjem predmeta o predmet (*klepetati* nanulama); prenes. pričati o svemu i svačemu bez ikakva reda i smisla.

**klepètuša** im. ž. r. - limeno zvono što se stavlja oko vrata govečetu ili ovnu predvodniku; prenes. žena koja mnogo i nesuvislo govori, koja klepeće.

**klèpsidra** im. ž. r. (grč.) - naprava za mjerenje vremena ujednačenim oticanjem voda ili ujednačenim curenjem pijeska; vodeni sat, pješčani sat; prenes. simbol proticanja života.

**kleptòman** im. m. r. (grč.) - onaj koji ima potrebu da krade, kradljivac.

**kleptomànija** im. ž. r. (grč.) - neodoljiva želja za krađom.

**kleptòmanka** im. ž. r. (grč.) - ona koja ima potrebu da krade, kradljivica.

**klêr** im. m. r. (grč.) - duhovni stalež u kršćanskoj crkvenoj hijerarhiji; svećenstvo.

**klerikálac** im. m. r. (grč.), g. jd. *klerikálca*, n. mn. *klerikálci* - pripadnik klera; zagovornik klerikalnog mišljenja ponašanja; klerikalist(a).

**klerikalìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *klerikalìzma*, n. mn. *klerikalìzmi*, g. mn. *klerikalìzāmā* - politički pokret unutar crkvene i općenito unutar vjerske hijerarhije koji se zalaže za uticaj i vladanje crkve u političkom i kulturnom životu društva i zemlje.

**klȅsār** im. m. r. - onaj koji se bavi obrađivanjem i klesanjem kamena.

**klesárstvo** im. s. r. - klesarski zanat i obrt.

**klèsānje** gl. im. s. r. od klesati.

**klèsati** gl. nesvrš., prez. *klêšēm* - obrađivati kamen; izrađivati ukrasne ili umjetničke predmete od kamena; prenes. strpljivo raditi na poboljšanju rezultata u poslu i profesiji.
**klêti (se)** gl. nesvrš., prez. *kùnēm (se)* - izložiti koga ili šta kletvi; proklinjati; tvrditi da je što istina zazivanjem Boga ili koga (čega) drugog u zaklinjanju.
**klêtva** im. ž. r., g. mn. *klêtāvā/klêtvī* - teška riječ ili riječi kojima se nekome priziva nesreća, propast, prokletstvo, nameću zle čini.
**klèveta** im. ž. r. - lažna, podmetnuta zla glasina, klevetanje.
**klevètānje** gl. im. s. r. od klevetati.
**klevètati** gl. nesvrš., prez. *klèvećēm/ klevètām* - ocrnjivati koga pred drugim, iznositi klevete; opanjkavati, objeđivati.
**klèvetnica** im. ž. r. - ona koja kleveće, koja širi klevete.
**klèvetnīk** im. m. r.; ž. r. *klèvetnīca*, n. mn. *klèvetnīci* - onaj koji izmišlja ili širi klevete.
**klìca** im. ž. r. - biol. zametak u razvoju živog organizma; embrij; izdanak iz sjemena ili korijena; prenes. prvi početak čega.
**klìcānje** gl. im. s. r. od klicati.
**klìcati** gl. nesvrš., prez. *klîčēm* - veselo uzvikivati; usklicima koga bodriti.
**klicònoša** im. m. i ž. r. - onaj ili ona koji/ koja u sebi nose zarazne klice kakve bolesti.
**klìjānje** gl. im. s. r. od klijati.
**klìjati** gl. nesvrš., prez. *klîjā* - puštati klice.
**klìjēn** im. m. r. - vrsta drveta iz porodice javora.
**klìjent** im. m. r. (lat.) - stalni korisnik usluga; posjetilac, kupac, mušterija; osoba koja je poslovno povezana s nekom bankovnom, trgovačkom ili kojom drugom organizacijom; onaj koji drugome povjeri zastupanje svojih interesa (advokatu, notaru, istražitelju i dr.).
**klìjentica/klìjentkinja** im. ž. r. (lat.) - žena klijent.
**klijentèla** im. ž. r. (lat.) - ukupnost onih koji traže uslugu u zastupanju ličnih i poslovnih interesa.
**klijèšta** im. ž. r. mn. - oruđe u obliku upoprijećenih poluga kojim se što vadi, siječe ili kida (zubarska *klliješta*); dio tijela rakova, nekih insekata i dr.
**klìjetka** im. ž. r., g. mn. *klìjetkī* - jedna od dviju srčanih komora iz kojih se krv potiskuje u arterije, komora.
**klìka** im. ž. r. (fr.) - grupa ljuda okupljenih zajedničkim interesom iz koristoljublja i niskih sebični ciljeva (*klika* političkih moćnika).
**klìker** im. m. r. (njem.) - malena staklena ili kamena kugla kojom se igraju djeca.
**klikèrāš** im. m. r. (njem.) - onaj koji se igra klikerima; prenes. koji inteligentno donosi brze, tačne, logički izvedene zaključke.
**klikeràšica** im. ž. r. - žena klikeraš.
**klìknuti** gl. svrš., prez. *klîknēm* - usklikom izraziti odobravanje, zadovoljstvo, up. kliktati.
**klìktānje** gl. im. s. r. od kliktati.
**klìktati** gl. nesvrš., prez. *klîkćēm* - veselo, zaneseno uzvikivati; klicati; glasati se kliktanjem (ptice).
**klíma** im. ž. r. (grč.) - meteorološki uvjeti karakteristični za neki kraj, podneblje, doba u godini; prenes. opće stanje u nekoj sredini, zajednici, društvu (*klima* saradnje i povjerenja).
**klìmaks** im. m. r. (grč.) - postepeni rast čega; prelazno doba kod žena, klimakterij.
**klimàktērij** im. m. r. (grč.) - med. prelazno doba kod žena kad, zbog starenja, prestaje djelovanje polnih žlijezda.
**klìmānje** gl. im. s. r. od klimati.
**klìmati** gl. nesvrš., prez. *klîmām* - pokretati glavu u značenju odobravanja i slaganja s nečim ili s nekim.
**klimatizácija** im. ž. r. (grč.) - pročišćenje i hlađenje zraka u nekom prostoru radi stvaranja povoljnije atmosfere za boravak i rad.
**klìmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se tiče klime, koji je povezan s klimom.
**klìmav** prid., odr. v. *klîmavī* - koji se klima, ljulja, koji je nepostojan u svome ležištu.
**klìn** im. m. r., n. mn. *klînovi* - manji ili veći duguljast komad drveta ili gvožđa kojim se spajaju dijelovi nečega.
**klìnast** prid., odr. v. *klînastī* - koji ima klin, koji nalikuje klinu i klinovima (*klinasto* pismo.



**klìnac** im. m. r., g. jd. *klînca*, n. mn. *klînci* - mali klin kojim se šta prikiva i povezuje; ekser; prenes. razg. dječak, dječarac.
**klìnka** im. ž. r. - razg. djevojčica.
**klìnč** im. m. r. (engl.) - sport. trenutak kad bokser u toku borbe hvata svoga protivnika i tako nakratko zadržava borbu; prenes. stanje zaustavljenog događanja; zauzlanost.
**klìnčić** im. m. r., dem. - mali klinac; osušeni pupoljak tropskog drveta, upotrebljava se kao začin; karanfilić.
**klìničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na kliniku kao medicinsku ustanovu ili na liječenje u klinici.
**klìnički** pril. (grč.) - na klinički način; prema kliničkim metodama.
**klìnika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *klìnici* - bolnica, bolnički centar koji je istovremeno mjesto univerzitetske prakse i naučnoistraživačkog rada.
**klìp** im. m. r., n. mn. *klípovi* - plod kukuruza sa zrnjem; tehn. dio motora u obliku valjka koji klizi u cilindru.
**klìpan** im. m. r., n. mn. *klìpani* - pejor. mlađi čovjek koji se obijesno i ružno ponaša.
**klìpnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na klip motora.
**klìstīr** im. m. r. (grč.), g. mn. *klistíra* - tekućina koja se medicinskim tretmanom ulijeva u debelo crijevo radi pražnjenja crijeva.
**klistírānje** gl. im. s. r. (grč.) od klistirati.
**klistírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *klìstirām* - ulijevati tekućinu u debelo crijevo radi pražnjenja.
**klìsura** im. ž. r. (grč.) - uska dolina između stjenovitih brda.
**klìtoris** im. m. r. (lat.) - dio ženskog polnog organa; dražica.
**klìšē(j)** im. m. r. (fr.), g. jd. *klišèa/klišèja*, n. mn. *klišei/klišeji* - predložak na ravnoj podlozi koji služi za izradu većeg broja istovjetnih otisaka; prenes. mehanički način objašnjavanja čega, slijepa primjena, postupak koji je istovjetan u svakoj situaciji.
**klìzāč** im. m. r. - onaj koji upravo kliže; onaj koji se bavi klizanjem kao sportom; dio naprave (u vozilima i sl.) koji kliže određenom površinom ili po kojemu kliže drugi dio naprave.
**klizàčica** im. ž. r. - ona koja kliže; koja se bavi klizanjem kao sportom.
**klìzak** prid., odr. v. *klîskī* - po kojem se lahko kliže; klizav.
**klìzalīšte** im. s. r. - uređena površina za klizanje.
**klìzāljka** im. ž. r., dat. jd. *klìzāljki* - obuća s ugrađenim metalnim dijelom za klizanje.
**klízānje** gl.im. s. r. od klizati.
**klízati** gl. nesvrš., prez. *klîžēm* - kližući se kretati ob. po zaleđenoj površini.
**klìzav** prid., odr. v. *klîzavī* - po kojemu se može klizati; klizak
**klíziti** gl. nesvrš., prez. *klízīm* - lagahno se pomjerati prema dolje zbog klizavosti, nizbrdice, velike težine.
**klìznī** prid. odr. v. - koji se kliže; koji je sklon klizanju i klizavosti; koji se može pomjerati (*klizno* radno vrijeme).
**klòbūk** im. m. r., n. mn. *klòbūci* - ono što je nadignuto, uokrugljeno, namjehureno, što se naklobučilo u odnosu na postojeću ili zamišljenu površinu i što je iznutra šuplje (vodeni *klobuk*); reg. šešir.
**klòfer** im. m. r. (njem.) - naprava za isprašivanje ćilima i drugih prostirki.
**klòkan** im. m. r. - australski tobolčar jakih zadnjih nogu; kengur.
**klòkōt** im. m. r. - šum vode koja teče preko kamena, navire iz česme, ključa ili se uzdiže u malim vodoskocima.
**klómpe** im. ž. r. mn. - kućna ili avlijska obuća s drvenim đonom.
**klôn** im. m. r. (grč.), g. jd. *klôna* - laboratorijski proizveden dvojnik s istim genetskim osobinama.
**kloníranje** gl. im. s. r. od klonirati.
**klonírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *klònīrām* - laboratorijski proizvesti dvojnika s identičnim genetskim osobinam bespolnim razmnožavanjem; napraviti šta poptuno identičnog oblika i sadržaja.
**klòniti se** gl. nesvrš., prez. *klònīm se* - izbjegavati koga ili šta; uklanjati se.
**klònuti** gl. svrš., prez. *klònēm* - izgubiti snagu, nemati više volje (*klonuti* duhom, tj. prepustiti se stihiji i beznađu).
**klópa** im. ž. r. - razg. hrana, jelo.

**klöpka** im. ž. r., g. mn. *klöpkī* - zamka, stupica, namještaljka u koju se treba neko ili nešto uhvatiti.

**klôr** im. m. r. (grč.), g. jd. *klôra* - ob. hlor.

**kloròfil** im. ž. r. (grč.), g. jd. *klorofíla* - ob. hlorofil.

**klöšār** im. m. r. (fr.) - onaj koji živi na ulici, koji nema kuće ni mjesta stanovanja, beskućnik, skitnica, sirotinja.

**klòzet** im. m. r. (fr.), g. jd. *klòzeta* - zahod, nužnik, toalet, wc.

**klûb** im. m. r. (engl.), n. mn. *klübovi* - društvo, udruženje, grupa koja je okupljena prema nekoj međusobnoj pripadnosti i sklonosti (*klub* stranačkih zastupnika; sportski klub).

**klúpa** im. ž. r. - komad namještaja napravljen od drveta ili kojeg drugog materijala koji služi za sjedenje više osoba (u školi, parku i sl.).

**klüpko** im. m. r., g. jd. *klüpka* - namotano predivo u obliku lopte; prenes. ono što je zajedno smotano, što je isprepleteno (*klupko* problema).

**klûpskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na klub ili klubove.

**kljäkav** prid., odr. v. *kljäkavī* - koji ima kakav tjelesni nedostatak, koji se loše pokreće i hoda; sakat.

**kljäkavac** im. m. r., g. jd. *kljäkāvca*, n. mn. *kljäkāvci* - onaj koji je kljakav, koji je sakat, koji hodom i pokretima pokazuje da je kljakav.

**kljäkavo** pril. - sakato, nemarno, kako bilo, prenes. loše urađeno.

**kljäst** prid., odr. v. *kljästī* - koji nema dio tijela; sakat, osakaćen, kljakav.

**kljóva** im. ž. r., n. mn. *kljóve* - zub slona, morža i još nekih sisara.

**kljücānje** gl. im. s. r. od kljucati.

**kljücati** gl. nesvrš., prez. *kljücā* - udarati kljunom (o pticama); uzimati šta onoliko koliko može u kljun stati; razg. pejor. neprestano koga gnjaviti jednom te istom pričom ili institiranjem; podjarivati, nabadati, dosađivati.

**kljûč** im. m. r., n. mn. *kljúčevi* - sredstvo kojim se otvara i zatvara brava; alatka kojom se šta steže, priteže, prišarafljuje (francuski *ključ*); način na koji se što rješava, uspostavlja, provodi (nacionalni *ključ*); muz. znak na početku notnog zapisa.

**ključaònica** im. ž. r. - otvor brave u koji se radi otvaranja i zatvaranja uvlači ključ.

**kljùčār** im. m. r. - zanatlija koji izrađuje ključeve; onaj koji drži ili čuva ključeve (npr. tamničar, portir, čuvar magacina, i sl.).

ključanje gl. im. s. r. od ključati.

**kljùčati** gl. nesvrš., prez. *kljùčā* - zagrijavanjem učiniti da voda baci ključ, da proključa, da uzavrije.

**kljûčnī** prid. odr. v. - koji je presudno važan, koji je osnovni, glavni, bitni (*ključni* problem).

**kljûk** im. m. r., n. mn. *kljükovi/kljúci* - izgnječeno, izmuljano grožđe iz kojeg se cijeđenjem dobiva vino; razg. ono što se podražajem gađenja, uslijed bolesti i sl. povratiti punim ustima.

**kljükānje** gl. im. s. r. od kljukati.

**kljükati (se)** gl. nesvrš., prez. *kljükām (se)* - trpati kome veće količine hrane; prenes. agresivno koga indoktrinirati ideologijom i propagandom; bez mjere jesti veće količine hrane.

**kljükuša** im. ž. r. - vrsta pite koja se pripravlja od usitnjena krumpira, tijesta i dr.

**kljûn** im. m. r., n. mn. *kljünovi* - izduženi rožnati dio na prednjem dijelu glave ptica i nekih drugih životinja; prenes. ono što svojom izduženošću podsjeća na kljun (*kljun* broda).

**kljùnāš** im. m. r. - sisar s kljunom; prenes. iron. osoba s izrazito velikim nosem.

**kljúse** im. s. r., g. jd. *kljúseta* - slab, mršav, oronuo konj.

**kljùvati** gl. nesvrš., prez. *kljüjēm* - udarati i čupati kljunom.

**kmèt** im. m. r., n. mn. *kmètovi* - hist. seljak bez slobode koji je vezan za zemlju feudalca zemljoposjednika; seoski starješina.

**kmètovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kmètujēm* - raditi kao kmet; razg. reg. utvrditi ili utvrđivati materijalnu štetu nastalu u privatnom posjedu.

**kmètstvo** im. s. r., g. mn. *kmètstāvā* - hist. srednjovjekovno feudalno uređenje koja počiva na odnosu feudalnog gospodara zemlje i neslobodnog seljaka koji tu zemlju obrađuje.



**knédla** im. ž. r. (njem.) - jelo od tjestenine okrugla, valjkasta oblika.

**knèginja** im. ž. r. - kneževa supruga; plemićka titula.

**knèginjica** im. ž. r. - neudata kneževa kćer.

**knèginjin /knèginjīn** prid. odr. v. - koji pripada kneginji

**knèginjicin/knjèginicīn** prid. odr. v. - koji pripada kneginjici.

**knêz** im. m. r., n. mn. *knëzovi/knéževi* - feudalni nasljedni vladalac jedne oblasti; nar. razg. seoski starješina.

**knïti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *knïjēm* - bojiti šta knom (*kniti* kosu).

**knjïga** im. ž. r. - više odštampanih i među korice uvezanih listova s odgovarajućim književnoumjetničkim, naučnim ili kojim drugim ispisanim tekstom.

**knjigovézac** im. m. r. - radnik u štampariji koji se bavi uvezivanjem, ukoričavanjem knjiga.

**knjigovezàčica** im. ž. r. - žena knjigovezac.

**knjigovéznica** im. ž. r. - posebna prostorija, radionica u kojoj se uvezuju i ukoričavaju knjige, rukopisi, različita akta i sl.

**knjigovòdstvo** im. s. r. - sistematsko bilježenje zarađenog i trošenog novca, primjema obveznica i drugih vrijednosnih papira, te utvrđivanje poslovnih rezultata u određenom vremenskom periodu; posao knjigovođe.

**knjïgovođa** im. m. r. - onaj se bavi knjigovodstvom; koji vodi trgovačke i blagajničke knjige.

**knjïškī** prid. odr. v. - koji se nalazi u knjigama, koji je vezan za knjige, koji se tumači na način kako je to u knjigama.

**knjìžār** im. m. r. - trgovac knjigama; vlasnik knjižarske radnje; osoba koja se bavi izdavanjem i distribuiranjem knjiga.

**knjìžārka** im. ž. r. - žena knjižar.

**knjìžara** im. ž. r. - trgovina u kojoj se prodaju knjige.

**knjižárstvo** im. s. r., g. jd. *knjižárstva*, g. mn. *knjižárstāvā* - ukupnost djelatnosti vezanih za izdavanje, promociju i prodaju knjiga, udžbenika, školskog materijala, muzikalija i sl.

**knjïževnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na književnost (*književni* susreti; *književna* kritika; *književni* jezik, itd.).

**knjïževničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na književnike (*književnički* život).

**knjïževnica** im. ž. r. - žena književnik, spisateljica.

**knjïževnīk** im. m. r., vok. jd. *knjïževniče*, n. mn. *knjïževnici* - onaj koji se stvaralački bavi književnošću, onaj koji piše knjige; pisac, spisatelj, literata.

**književnōst** im. ž. r., instr. jd. *književnošću/književnosti* - duhovno i umjetničko stvaranje jezičkim izražajnim sredstvima; naučna, književnoumjetnička, filozofska djela koja su u službi općih ljudskih kulturnih potreba.

**knjïžica** im. ž. r., dem. - mala, tanka knjiga (*knjižicu* stihova); dokument posebne namjene (štedna *knjižica*, zdravstvena *knjižica*, članska *knjižica* itd.).

**knjïžēnje** gl. im. s. r. od knjižiti.

**knjïžiti** gl. nesvrš., prez. *knjïžīm* - upisivati šta u poslovne i dr. knjige.

**knjïžnī** prid. odr. v. - koji pripada knjizi (kao predmetu); koji je od knjige ili se sastoji od knjiga (*knjižni* fond).

**knjížnica** im. ž. r. - ustanova u kojoj se čuvaju i iz koje se iznajmljuju knjige; biblioteka.

**knjížničār** im. m. r. - stručnjak koji radi u knjižnici (biblioteci), bibliotekar.

**knjižúrak** im. m. r., g. jd. *knjižúrka*, n. mn. *knjižúrci*, g. mn. *knjïžurākā*, dem. - mala knjiga; iron. knjiga oskudna ili nikakva kvaliteta.

**knjižùrina** im. ž. r., augm. - velika knjiga; žarg. iron. debela, nebitna knjiga koja se obično i ne otvara.

**kö** zamj., g. i ak. *kòga/kög*, dat. i lok. *kòme/kôm*, instr. *kíme/kîm* - zamj. kojom se određuje direktni ili nedirektni upit o kome (*ko* je došao; reci *koga* si vidio); odn. zamj. koja je u sintaksičkoj vezi s pokaznom zamjenicom *taj*, *onaj* i sl. (onaj *ko* dođe, taj će i da prođe).

**koagulácija** im. ž. r. (lat.) - zgrušavanje, sirenje krvi.

**koalícija** im. ž. r. (lat.) - udruživanje, povezivanje, usaglašavanje političkih stranaka i drugih društvenih grupa i cjelina u svrhu ostvarivanja i provođenja zajed-

ničkih ciljeva, interesa i nastupa prema protivničkoj strani (vladajuća *koalicija*).
**koalírānje** gl. im. s. r. (lat.) od koalirati.
**koalírati** glag. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koàlīrām* - ujediniti se ili ujedinjavati se, usuglasiti, usuglašavati se radi ostvarivanja zajedničkih političkih i dr. interesa.
**koàutor** im. m. r. (lat.) - sustvaralac, saradnik u pisanju knjige ili u sudjelovanju na nekom zajedničkom projektu i sl.
**kòautorstvo** im. s. r. (lat.), g. jd. *koautòrstva*, g. mn. *koautòrstāvā* - zajedničko sudjelovanje dvojice ili više autora u izradi i realizaciji projekta, pisanju knjige i dr.
**kôb** im. ž. r., g. jd. *kôbi* - znak, znamenje prema kojemu se sluti, osjeća, predviđa dobro ili zlo; udes, nesreća, usud (zla *kob*).
**kóbac** im. m. r., g. jd. *kópca*, n. mn. *kópci* - ptica grabljivica iz porodice jastrebova; prenes. pejor. nasrtljivac koji ni od čega ne preza da bi došao do postavljenog cilja.
**kobajàgi** pril. - kao da je stvarno; tobože (*kobajagi* ga sluša).
**kôban** prid., odr. v. *kôbnī* - koji u sebi nosi zlo i nesreću; koji je sudbinski predodređen s neizbježnim i fatalnim posljedicama; fatalan, sudbonosan.
**kobàsica** im. ž. r. - crijevo napunjeno mješavinom mljevenog mesa i začina.
**kobàsičār** im. m. r. - onaj koji pravi ili prodaje kobasice.
**kobèljānje** gl. im. s r. od kobeljati se.
**kobèljati (se)** gl. nesvrš., prez. *kobèljām (se)* - s mukom se iz čega izvlačiti.
**kòbila** im. ž. r. - ženka konja; prenes. razg. ženska osoba koja svojim izgledom i priprostim ponašanjem nalikuje na kobilu.
**kòbilica** im. ž. r., dem. i hip. - mala kobila; uzdužna greda u kosturu brodskog dna; podmetač ispod struna ili žica na gudačkom muzičkom instrumentu.
**kòbiličin** prid. - koji je od kobile.
**kobìljača** im. ž. r. - reg. vrsta trave širokog mesnatog lista kojom se slatkohrano napasaju konji.
**kòbiljī** prid. odr. v. - reg. što je od kobile (*kobilje* mlijeko).
**kȍbra** im. ž. r. (lat.-port.), g. mn. *kȍbrī* - vrsta velike otrovne zmije; naočarka.
**kȍcka** im. ž. r.; gen. mn. *kȍcākā/kȍckī* - geometrijsko tijelo sa šest kvadrata iste površine; predmet tog oblika u igrama na sreću; građevinski materijal itd.
**kȍckār** im. m. r. - onaj koji se bavi hazardnim igrama, doslovno koji sve stavlja na kocku.
**kòckārnica** im. ž. r. - prostorija predviđena za hazardne igre.
**kȍckānje** gl. im. s. r. od kockati (se).
**kȍckārskī** prid. odr. v. - koji se odnose na kockare i kockanje.
**kȍckārski** pril. - na način kockara; kao kockar.
**kȍckast** prid., odr. v. *kȍckastī* - koji je u obliku kocke.
**kȍckati (se)** gl. nesvrš., prez. *kȍckām (se)* - igrati hazardnu igru u novac ili koju drugu materijalnu protuvrijednost; prenes. izlagati se opasnosti, uništenju, pogibelji (*kockati* se životom).
**kòčānj** im. m. r., g. jd. *kočánja* - kukuruzni klip s kojeg je skinuto zrnevlje.
**kòčija** im. ž. r. (mađ.) - kola s konjskom zapregom za prevoz putnika.
**kočìjāš** im. m. r. (mađ.) - onaj koji upravlja kočijom ili konjskom zapregom.
**kóčēnje** gl. im. s. r. od kočiti.
**kóčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *kôčīm (se)* - kočnicom smanjivati brzinu, usporavati radi zaustavljanja vozila; prenes. usporavati razvoj čega (*kočiti* razvoj preduzeća); gubiti mogućnost kretanja tijela ili pojedinih dijelova, postajati ukočen; praviti se važan, prsiti se, napuhivati se (šta se tu *kočiš*).
**kóčnica** im. ž. r. - naprava za usporavanje ili zaustavljanje vozila, stroja u procesu rada i sl.; prenes. ono što usporava ili otežava neki proces (*kočnica* razvoja).
**kóčničār** im. m. r. - onaj koji je zadužen da koči (npr. u vozu); uopće: onaj koji koči, koji usporava, otežava, pravi probleme.
**kočopérēnje** gl. im. s. r. od kočoperiti se.
**kočopériti se** gl. nesvrš., prez. *kočòpērīm se* - praviti se važan pred drugima; šepuriti se.
**kòd** prijed. - pokazuje da se što nalazi ili događa u neposrednoj blizini onoga što



je označeno genitivom, blizu, kraj, pored itd.
**kôd** im. m. r. (fr.), n. mn. *kódovi* - sistem ugovorenih znakova radi uspostave odgovarajuće komunikacije; šifra, ključ; sistem znakova (jezički *kod*).
**kodèīn** im. m. r. (grč.) - derivat opijuma koji se koristi kao lijek protiv kašlja.
**kòdeks** im. m. r. (lat.), g. mn. *kȍdēksā* - hist. najstariji oblik knjige; prav. zbirka statuta, pravila i dr. pravnički sistematiziranih regula; skup pravila djelovanja, vladanja, običaja, navika i sl. u nekom društvenom kontekstu (javni *kodeks*).
**kodificírānje/kòdifikovānje** gl. im. s. r. od kodificirati/kodifikovati.
**kodificírati/kòdifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kodificīrām/kòdifikujēm* - obaviti ili vršiti kodifikaciju, sastaviti, uzakoniti ili uzakonjivati, sistematizirati određena zakonska ili koja druga pravila kojima se reguliraju određene zajedničke norme djelovanja i ponašanja unutar postojećega društvenog života.
**kodírānje** gl. im. s. r. (fr.) od kodirati.
**kodírati** glag. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *kòdirām* - primijeniti kod; dovesti neki oblik do željenog koda; šifrirati
**koegzisténcija** im. ž. r. (lat.) - istodobni međusobni život, saradnja, razumijevanje više različitih oblika života, identiteta i pojava bez obzira na njihovu političku, religijsku, ideološku i dr. orijentiranost i tradiciju.
**kȍfa** im. ž. r. (tur.) - sud za zahvatanje, nošenje ili čuvanje vode; vedro.
**kofèīn** im. m. r. (ar.) - opojni sastojak kafe.
**kȍfer/kùfer** im. m. r. (njem.) - dio prtljaga u obliku kovčega, sanduka.
**kofèrāš/kufèrāš** im. m. r. (njem.) - došljak, onaj koji je odnekud došao samo s kuferom.
**kòhēzija** im. ž. r. (lat.) - hem. unutarnja sila koja djeluje između molekula nekog tijela i drži ih na okupu; prenes. energija međusobne povezanosti unutar grupe ili više grupa ljudi
**kòhezīonī** prid. odr. v. (lat.) - koji što drži na okupu i povezanosti (*kohezioni* faktor).
**koincidèncija** im. ž. r. (lat.) - slučajna istodobnost nekog zbivanja, slučajno podudaranje.
**kojekàkav** prid. - koji je raznovrstan, svakakav; pejor. koji je kakav god hoćeš, problematičan, bezvrijedan.
**kojekàko** pril. - na različite načine; svakako (*kojekako* se ponašati); s mukom, nekako (snalazim se *kojekako*).
**kojekud(a)** pril. - na bilo koju stranu, na sve strane, bilo kuda (pobjegli smo *kojekuda*).
**kojèšta** neodr. zamj. - štošta, razne stvari; pež. ono što je bez veze i smisla, bilo što, šta god.
**koještàrija** im. ž. r. - ono što je bez ikakve veće važnosti i smisla, sitnica, besmislica.
**kòjī/kȍjī** zamj. - upitna zamjenica (npr. *koji* je dan); odnosna zamjenica (npr. radost *koju* osjećam).
**kȍka** im. ž. r. (šp.) - biljka koja sadrži kokain (porijeklom iz Perua).
**kóka** im. ž. r., hip. - kokoška; reg. jezgra oraha ili od kojeg drugog koštunjava voća; prenes. razg. žena izražene seksualnosti.
**kokàīn** im. m. r. (šp.) - narkotik za ublažavanje bolova, zloupotrebljava se kao droga.
**kòkārda** im. ž. r. (fr.) - metalna značka sa dvoglavim orlom i četiri ćirilička slova "s" na kapi srpskih vojnika, oficira i četnika.
**koketírānje** gl. im. s. r. (fr.) od koketirati.
**koketírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *kokètīrām* - nastojati privući pažnju pripadnika suprotnog pola neposrednim ponašanjem, zavodničkim pogledima, riječima i sl., nastojati se svidjeti, dopasti, nametnuti kome i sl.
**kòkica** im. ž. r., dem. i hip. - mala kokoš; prenes. izuzetno privlačna žena; prženo zrno kukuruza kokičara.
**kȍkos** im. m. r. (šp.) - stablo i plod visoke tropske palme.
**kȍkosov** prid. - koji je od kokosa (*kokosovo* brašno).
**kȍkōš** im. ž. r., g. jd. *kòkoši*, g. mn. *kokòšijū/kokòšī* - kokoška, domaća pernata životinja iz roda ptica; prenes. glupa osoba koja puno i besmisleno priča.

**kokòšār** im. m. r. - uzgajivač kokošiju i prodavač proizvoda dobivenih od njih; veliki evropski jastreb kojem su glavni plijen kokoši; onaj koji krade kokoši, koji krade nasitno, šta stigne, pokazujući tako svu mizeriju i bijedu svoga "zanata".
**kokòšijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kokoši.
**kokošínjac** im. m. r., g. jd. *kokošínjca* - posebno izrađena nastamba za kokoši; ćumez.
**kòkoška** im. ž. r., dat. jd. *kòkoški* - kokoš.
**kȍkōt** im. m. r. - ob. pijevac, pijetao, horoz.
**kȍks** im. m. r. (engl.) - visokokalorični ugalj koji se dobiva suhom destilacijom prirodnog uglja.
**kòksara** im. ž. r. (engl.) - tvornica ili postrojenje za proizvodnju koksa.
**kòktel** im. m. r. (engl.), n. mn. *koktèli* - piće spravljeno miješanjem jedne ili više vrsta alkoholnih pića obično sa sokom.
**kòkuz** im. m. r. (tur.) - osoba koja nema novca.
**kokùzluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *kokùzluci* - nestašica novca, nemanje dovoljno sredstava za život, sirotinja.
**kȍla** im. ž. r. mn. - razg. zaprežno prevozno sredstvo sa točkovima; vozila na točkovima s različitim pogonom; auta, automobili.
**kolabírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kolabirati.
**kolabírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kolàbīrām* - pasti ili padati u kolaps zbog slabosti, fizičke iscrpljenosti i sl.
**kolaboraciònist(a)** im. m. r., g. jd. *kolaboraciònistē* - saradnik neprijatelja, izdajnik.
**kolaborírati** gl. svrš. i nesvrš. - sarađivati s neprijateljem, sudjelovati u čemu sa kim, izdati.
**kólac** im. m. r., g. jd. *kólca/kóca,* g. mn. *kȍlācā* - duži komad drveta zašiljen s jedne strane, ob. služi za pravljenje ograde i sl.
**kolacionírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *koaliciònirām* - poređenjem provjeriti ono što je prepisano.

**kòlāč** im. m. r., g. jd. *koláča* - poslastica od tijesta, šećera, jaja itd.; prenes. neka vrijednost koja se ob. dijeli (svak dobiva svoj dio *kolača*).
**kòlājna** im. ž. r. (tal.) - odlikovanje, medalja; lančić oko vrata.
**kòlan** im. m. r. (tur.) - pojas; kožni ili prteni pojas konju oko trbuha koji pričvršćuje sedlo ili samar.
**kȍlaps** im. m. r. (lat.) - nagla malaksalost povezana sa slabljenjem rada srca i gubitkom svijesti; prenes. stanje pred slomom (u ekonomiji, privredi, privatnom životu, itd.).
**kȍlār** im. m. r. - majstor koji pravi ili popravlja kola.
**kólānje** gl. im. s. r. od kolati.
**kólati** gl. nesvrš., prez. *kôlām* - igrati u kolu; prelaziti iz ruke u ruku (o čaši); ići od usta do usta (o priči); kružiti, biti u opticaju, cirkulirati.
**kòlāž** im. m. r. (fr.), g. jd. *koláža,* n. mn. *koláži* - slikarska tehnika lijepljenja na podlozi raznobojnih papira; mješavina različitih pojedinosti, splet, koktel.
**kolèbānje** gl. im. s. r. od kolebati se - mijenjanje vrijednosti, oscilacija.
**kolèbati se** gl. nesvrš., prez. *kolèbām se* - dvoumiti se između dviju ili više mogućnosti.
**kolèbljiv** prid., odr. v. *kolèbljivī* - koji se koleba.
**kòleda** im. ž. r. (lat.) - religiozna pjesma, u kršćanskoj tradiciji, koja se pjeva uoči Božića idući od kuće do kuće.
**kòledž** im. m. r. - obrazovna ustanova internatskog tipa.
**koléga** im. m. r. (lat.), dat. jd. *kolégi,* g. mn. *kolégā* - muška osoba sa istim zvanjem, zanimanjem, u istom poslu.
**kolégica** im. ž. r. (lat.) - ženska osoba sa istim zvanjem, zanimanjem, u istom poslu.
**kòlēgīj** im. m. r. (lat.) - skup imenovanih osoba u nekoj ustanovi, preduzeću, udruženju koje su upravni ili savjetodavni organ (redakcijski *kolegij*).
**kȍlegijālan** prid. (lat.), odr. v. *kȍlegijālnī* - koji je susretljiv, častan, solidaran prema kolegama, koji drži do etičkih principa i poštovanja međuljudskih odnosa.
**kolegijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *kolegijálnošću/kolegijálnosti* - osobina onoga koji se prema kolegama odnosi kolegijalno.



**kolèkcija** im. ž. r. (lat.) - zbirka čega (*kolekcija* poštanskih maraka).
**kolekciònār** im. m. r. (lat.) - osoba koja šta sakuplja i sistematizira (rijetke predmete, relikvije, umjetnine, poštanske marke, stari novac itd.).
**kolekciònarka** im. m. r. (lat.) - ona koja šta sakuplja i sistematizira, žena kolekcionar.
**kȍlektīv** im. m. r. (lat.) - određena društvena zajednica; ljudi koji čine jednu organizaciju, udruženje, društvo; grupa ljudi na zajedničkom zadatku.
**kȍlektīvan** prid. (lat.), odr. v. *kȍlektīvnī* - koji je skupni, zajednički, koji je udružen u neki kolektiv.
**kolektivìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *kolektivìzma,* g. mn. *kolektivìzāmā* - društvena zajednica, organizacija, udruženje koje ima zajedničko vlasništvo sredstava za proizvodnju i ponaša se prema tim načelima.
**kolektivizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kolektivìzīrām* - obuhvaćati šta u sistem i proces kolektivizacije; pretvarati privatne posjede u državnu imovinu radi stvaranja velikih organizacionih i proizvodnih sistema koji su u vlasništvu države.
**kòlektor** im. m. r. (lat.) - glavna ispusna cijev u sistemu gradske kanalizacije; prečistač otpadnih voda; ograđeni prostor u kojemu se skupljaju otpaci; uređaj za sakupljanje, koncentriranje čega.
**koléra** im. ž. r. (grč.) - zarazna bolest praćena velikim povraćanjem i naglim gubitkom pokretljivosti i snage; kuga.
**kolèrik** im. m. r. (grč.), n. mn. *kolèrici* - osoba sklona naglom i hirovitom uzbuđivanju; osoba naprasite ćudi, sklona žučnim razgovorima i prgavom ponašanju.
**kolestèrōl** im. m. r. (grč.) - ob. holesterol.
**kòlhoz** im. m. r. (rus.) - hist. kolektivna državna ekonomska cjelina gdje je objedinjena uglavnom monokulturna privredna proizvodnja.
**kòliba** im. ž. r. - nastamba od drveta ili kojeg drugog lakšeg materijala (granja, slame i sl.), služi kao sklonište ili boravište na određeno vrijeme.

**kòlibar** im. m. r. (šp.), n. mn. *kòlibri* - ptica koja živi u Južnoj Americi; kolibrić.
**kolíca** im. ž. r., hip. i dem. - mala kola; pokreću se guranjem i služe za prevoz male djece, bolesnika, tereta.
**kolìčina** im. ž. r. - pojam koji se određuje i označava svojstvo veličine, mnoštva, rasprostranjenosti u prostoru i u vremenu; kvantitet.
**kòličnīk** im. m. r., n. mn. *kòličnīci* - rezultat dobiven dijeljenjem jedne veličine drugom veličinom; broj koji kazuje koliko se puta djelitelj nalazi u djeljeniku; kvocijent.
**kolidírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kolidirati.
**kolidírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kolìdīrām* - biti u koliziji, kositi se sa čime; protivrječiti; ne moći se ostvariti zbog toga što bi se to moralo dogoditi na istom mjestu ili u isto vrijeme.
**kòlijevka** im. ž. r., g. mn. *kòlijevkī* - posebno izrađeni ležaj za njegu djeteta u najranijem dobu; bešika, zipka; prenes. mjesto odakle nešto potiče.
**kȍlikī** zamj. - u upitnom značenju pitanja o količini, mjeri i sl. (*kolikī* je doprinos?).
**kȍliko** pril. - izražava pitanje vezano za količinu ili isticanje velike količine čega.
**kòlikogod** pril. - bez obzira koliko to bilo, koliko-toliko.
**kòlīzija** im. ž. r. (lat.) - situacija kad nešto s nečim kolidira, protivrječi, kad se nijedna od dvoga ne može ostvariti, jer ometa jedno drugo.
**kôlnīk** im. m. r., n. mn. *kôolnīci* - dio ulice namijenjen za kretanje vozila; kolovoz.
**kȍlo** im. s. r., g. jd. *kȍla,* g. mn. *kôlā* - predmet u obliku kruga ili kružnice, kolut (točak na kolima); narodna igra ili ples gdje su učesnici povezani u krug; prenes. ono što je povezano, združeno nekom zajedničkom osobinom ili svojstvom (prvo *kolo* biblioteke).
**kolòbār** im. m. r.; gen. jd. *kolobára* - prsten difuznog svjetla oko Mjeseca, Sunca i drugih neposrednih ili posrednih izvora svjetlosti; obruč poviše glave svetaca; nimbus, oreol; izraženi natekli podočnjaci (ob. u množini); prstenasti

krug oko bradavice na ženskim grudima.

**kòlōkvīj** im. m. r. (lat.) - stručni razgovor eksperata iz određene oblasti i međusobna razmjena mišljenja; usmena provjera znanja na visokoškolskim ustanovama, ob. kao dio ispita ili predispit.

**kòlokvijālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na kolokvij (*kolokvijalni* ispit).

**kolóna** im. ž. r. (tal.) - ljudi, životinje, vozila, strojevi i sl. jedno za drugim u nizu i u istom pravcu kretanja; izdvojena grupa ljudi unutar veće društvene grupacije koja se ponaša izdajnički i radi u korist neprijatelja (peta kolona); vertikalan poredak brojeva, slova, podataka i sl.

**kolonáda** im. ž. r. (tal.) - arhit. trijem sa stupovima.

**kòlōnija** im. ž. r. (lat.) - zemlja koja nije nezavisna i suverena na svojoj teritoriji, nego njom upravlja druga država.

**kölonijālan** prid. (lat.), odr. v. *kölonijālnī* - koji se odnosi na kolonije, koji ima osobine kolonije (*kolonijalni* položaj).

**kolonìzātor** im. m. r. - onaj koji provodi kolonizaciju.

**kolonizácija** im. ž. r. (lat.); - naseljavanje slobodnih nenaseljenih državnih teritorija; nasilna ili drukčije organizirana okupacija i eksplotacija prirodnih resursa tuđe zemlje.

**kolòplet** im. m. r. - stanje zamršenosti, stanje međusobne uvjetovanosti.

**kòlōr** im. m. r. (lat.) - boja; ono što je u bojama.

**kolòrit** im. m. r. (lat.), g. jd. *kolòrita* - uočljiva vanjska odlika djela, kraja, razdoblja, fenomena u svim bojama i nijansama.

**kölos** im. m. r. (grč.) - biće, predmet ili neka skupnost koja je iznimne veličine i uvjerljivosti; div, džin, orijaš, titan.

**kölosālan** prid. (grč.), odr. v. *kölosālnī* - koji je vrlo veliki; divovski, gorostasan; prenes. koji je sjajan, divan, veličanstven.

**kölosijēk** im. m. r., n. mn. *kölosijeci* - željeznička ili tramvajska pruga, razmak između dviju tračnica (uski *kolosijek*); mjesto na željezničkoj stanici za prihvat i prolaz vozova (dio perona).

**kolotèčina** im. ž. r. - ustaljeni red životnog ritma i događaja.

**kolòtura** im. ž. r. - točak sa žlijebom u koji se umeće konopac, služi za dizanje tereta.

**kölovođa** im. m. i ž. r. - onaj koji vodi kolo; pejor. onaj koji vodi neku akciju (ob. u negativnom smislu), predvodnik.

**kölovōz** im. m. r. - prostor na putu, cesti, autocesti koji je određen za voženje automobila; osmi mjesec u godini, avgust.

**kolpòrtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *kolportéra*, n. mn. *kolportéri* - ulični prodavač novina.

**kolpòrtērka** im. ž. r. (fr.) - žena kolporter.

**kòlumna** im. ž. r. (lat.), g. mn. *kòlumnī* - prilog u novinama o aktuelnim pitanjima, politički ili neki drugi komentar; autorska novinska rubrika urednika, novinara ili novinskog saradnika.

**kolùmnist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *kolùmnistē*- onaj koji u nekom listu, reviji časopisu ispisuje svoju kolumnu s određenom tematikom i prepoznatljivim autorskim profilom.

**kölūt** im. m. r., n. mn. *kölūti/kölutovi* - predmet okrugla oblika.

**kolùtānje** gl. im. s. r. od kolutati.

**kolùtati** gl. nesvrš., prez. *kolùtām* - činiti da se šta okreće u pokretu, okretati.

**kòljāč** im. m. r., g. jd. *koljáča* - onaj koji kolje, zločinac; zub zvijeri kojim kolje.

**koljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na koljače.

**kòljāčki** pril. - na način koljača, kao koljač.

**kölje** zb. im. s. r. - mnogo kolaca kao cjelina.

**koljénce** im. s. r., g. jd. *koljénca/koljénceta*, hip. - malo koljeno; mali savijeni dio neke naprave koji podsjeća na koljeno..

**kòljenica** im. ž. r. - teleća ili janjeća potkoljenica (za jelo); zaštitni omotač oko koljena.

**kòljeno** im. s. r., g. jd. *kòljena*, g. mn. *köljēnā* - anat. zglob noge (čovjeka ili životinje) koji spaja potkoljeničnu i bedrenu kost; tehn. dio naprave ili predmeta koji je savijen u jednom dijelu pod određenim uglom, pregib; izraz za klasifikaciju u biljnom i životinjskom



svijetu; ljudski srodnici u odnosu na svoga zajedničkog pretka, porijeklo ili pleme.

**kòljenović** im. m. r. - onaj koji je od dobra roda.

**köljīvo** im. s. r. - kuhana pšenica pomiješana sa šećerom, orasima i, od strane pravoslavnog duhovnog lica, blagoslovljena i polivena vinom, obredno se jede prema pravoslavnim vjerskim običajima; ono što je predviđeno da bude zaklano.

**kōm** im. m. r. - ostatak od voća nakon što se iscijedi sok.

**kōma** im. ž. r. (grč.) - med. stanje duboke nesvjestice poslije koje obično nastupa smrt; prenes. raspoloženje nakon stresa i pomirenosti s onim što slijedi zbog velikih teškoća; depresija.

**kòmād** im. m. r. - odlomljeni, odvojeni dio neke cjeline (*komad* hljeba, *komad* zemlje); pojedini primjerak neke garniture, servisa i sl. (*komad* suđa); muzička kompozicija, dramska ili koja druga književna cjelina (dramski *komad*); prenes. zgodna ženska osoba.

**komàdānje** gl. im. s. r. od komadati.

**komàdati** gl. nesvrš., prez. *komàdām* - rasturati šta na nejednake dijelove; zubima i čupanjem šta razdirati (zvijer).

**kòmanda** im. ž. r. (fr.), g. mn. *kòmāndī* - usmena ili pismena zapovijest; naređenje, naredba, zapovijed; organ koji izdaje komande; elktronski uređaj pomoću kojeg se stavljaju strojevi u pogon itd.

**komàndant** im. m. r. (fr.) - onaj koji izdaje zapovijesti; oficir koji stoji na čelu velike vojne jedinice ili broda ratne ili trgovačke mornarice; zapovijednik.

**komàndīr** im. m. r. (fr.) - oficir koji stoji na čelu manje vojne jedinice (*komandir* voda).

**komandírānje/kòmandovānje** gl. im. s. r. od komandirati/komandovati.

**komandírati/kòmandovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *komandìrām/kòmandujēm* - izdavati naredbe kome, kime, čemu, čime; imati koga ili što pod svojom komandom, upravom i odgovornošću; zapovijedati.

**komàndīrka** im. ž. r. (fr.) - žena komandir.

**kòmāndos** im. m. r. (fr.-engl.) - vojnik obučen da se u toku rata i vojnih operacija ubacuje na neprijateljsku teritoriju radi izvršavanja diverzantskih zadataka; specijalac.

**komárac** im. m. r., g. jd. *komárca*, n. mn. *komárci*, g. mn. *kòmārācā* - vrsta letećeg insekta tanka tijela i dugih nogu koji siše krv čovjeka i životinje.

**kòmārča** im. ž. r. - vrsta morske ribe ukusna mesa s dvije zlataste pruge iznad očiju.

**komasácija** im. ž. r. (lat.) - grupisanje zemljišnih posjeda u cilju postizanja veće efikasnosti u poljoprivrednoj proizvodnji.

**kömbajn** im. m. r. (engl.) - poljoprivredni stroj s više mašina koje, u isto vrijeme, kose i vrhu žito.

**kömbi** im. m. r. (engl.), g. jd. *kömbija* - nešto veći automobil auta za prijevoz putnika (8-10 putnika) ili tereta (u zatvorenom kućištu).

**kombinácija** im. ž. r. (lat.) - međusobno vezivanje i slaganje više (srodnih ili različitih) pojmova, osoba, predmeta i sl. (odjevna *kombinacija*); mat. bilo koji odabir iz nekog skupa; tehn. šifra kojom se otvara specijalna brava; traženje ili slaganje plana u oživljavanju neke ideje, akcije, projekta.

**kombìnāt** im. m. r. (lat.) - veliko privredno preduzeće u koji je tehnološkim prosesom združeno više preduzeća i proizvodnih grana.

**kombinatòrika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *kombinatòrici* - mat. prebrojavanje konačnih skupova; žarg. pejor. pravljenje kojekakvih kombinacija kako bi se udovoljilo zainteresiranim stranama (politička *kombinatorika*).

**kombìnē** im. m. r. (fr.), g. jd. *kombinèa* - dio ženskog donjeg rublja.

**kombinèzōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *kombinezóna* - široke hlače s naramenicama i rukavima, služi kao radno odijelo (automehaničarski *kombinezon*).

**kombinírānje/kòmbinovānje** gl. im. s. r. od kombinírati/kòmbinovati.

**kombinírati/kòmbinovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *kombinīrām/kòmbinujēm* - smišljati, planirati, tražiti, provoditi kombinaciju; uvezivati međusobno više

bliskih ili različitih mogućnosti (kombinacija) u cilju ožovotvorenja postavljenog interesa.
**kòmēdija** im. ž. r. (grč.) - vrsta drame ili pozorišnog komada šaljivog, smiješnog, satiričnog sadržaja; prenes. događaj u kojemu je došlo do zbrke, smušenosti, iznevjerenog očekivanja što je samo navodilo na smijeh (bila je to *komedija* od suđenja).
**komedìjāš** im. m. r. (grč.), g. jd. *komedijáša* - osoba koja je sklona da pravi komedije; šaljivčina, šaljivdžija; onaj koji svojim ponašanjem izaziva smijeh ili porugu.
**komedijàšica** im. ž. r. (grč.) - žena komedijaš.
**komedijášēnje** gl. im. s. r. (grč.) od komedijašiti.
**komedijášiti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *komedìjāšīm* - činiti što smiješnim, ponašati se komedijaški; izazivati nad čime ili o čemu sprdnju i podsmijeh.
**komedijāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na komedijaše i komedijašenje.
**komedìjant** im. m. r. (grč.) - glumac u komediji; komedijaš.
**komemorácija** im. ž. r. (lat.) - skup organiziran u povodu nečije smrti.
**komemorírati/komemòrisati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *komemòrīrām/komemòrišēm* - ispratiti umrlog prigodnim govorom i okupljanjem najbliže rodbine i prijatelja.
**komèntār** im. m. r. (lat.) - tumačenje, objašnjenje čega; osvrt na neki događaj, osobu i sl.; primjedba.
**komentàrisānje/komentírānje** gl. im. s. r. od komentarisati/komentirati.
**komentàrisati/komentírati** gl. svrš i nesvrš. (lat.), prez. *komentàrišēm/komèntīrām*, gl. pril. sad. *komentàrišūći/komentírajūći* - izreći ili izricati o kome ili čemu svoje mišljenje.
**komèntātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji izriče komentare.
**kömercijālan** prid. (lat.), odr. v. *kömercijālnī* - koji se odnosi na prodaju, zakone tržišta i profit (*komercijalni* odjel, *komercijalna* literatura)
**komercijalízirānje/kòmercijalizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od komercijalizirati/komercijalizovati.
**komercijalizírati/kòmercijalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *komercijalìzīrām/kòmercijalizujēm* - uskladiti neku djelatnost s principima i zakonitostima tržišta i profita.
**komèsār** im. m. r. - službeno lice s posebnim povjerenjem, ovlastima i odgovornostima; povjerenik.
**komèšānje** gl. im. s. r. od komešati se.
**komèšati se** gl. nesvrš., prez. *komèšām se* - kretati se, vrpoljiti se u mjestu obično zbog neke neprijatnosti, nelagode, nepravde (narod se *komešao*).
**kométa** im. ž. r. (grč.) - hladno nebesko tijelo osobite strukture u sklopu Sunčeva sistema; nar. zvijezda repatica.
**kòmfōr** im. m. r. (fr.-engl.) - ono što boravak čini prijatnim, udobnim, ugodnim; opuštenost, ležernost.
**kòmfōran** prid. (fr.-engl.), odr. v. *kòmfōrnī* - koji pruža komfor, omogućava udobnost i osjećaj opuštenosti (*komforan* stan).
**kòmičan** prid. (grč.), odr. v. *kòmičnī* - koji je ispinjen komikom, koji izaziva smijeh, šaljiv
**kòmičār** im. m. r. (grč.) - glumac čija je uža specijalnost igranje uloga u komedijama.
**kòmičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *kòmičārki* - žena komičar.
**kòmika** im. ž. r. (grč.) - ono što je smiješno, što potiče na smijeh.
**komìsija** im. ž. r. (lat.) - posebno radno tijelo sastavljeno od više osoba koje je zaduženo da nešto procijeni, ocijeni, predloži.
**komisìōn** im. m. r. (lat.), g. jd. *komisióna* - radnja u kojoj se otkupljuje i prodaje roba.
**komisiònār** im. m. r. (lat.) - posrednik u prodaji robe.
**kòmita** im. ž. r. (lat.) - odmetnuti naoružani pobunjenik ili razbojnik (u vrijeme osmanske uprave u BiH).
**komìtēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *komitéta* - odbor.
**kòmōcija/komócija** im. ž. r. (njem.) - komfor; stanje opuštenosti i polagahnosti u obavljanju ili preuzimanju obaveza.
**kòmoda/komóda** im. ž. r. (fr.) - nizak ormar.



**kòmora** im. ž. r. (grč.) - zatvoreni prostor uređen za posebne namjene (npr. za razvijanje filmova i izradu fotografija); vojn. dio vojne jedinice s konjima i vozilima koji prevoze hranu; ustanova koja zastupa interese neke od privrednih ili društvenih djelatnosti (Privredna *komora* BiH).
**komòrāč** im. m. r. (grč.) - vrtna samonikla mediteranska biljka, služi kao začin.
**kömōtan** prid. (tal.-njem.), odr. v. *kömōtnī* - koji je udoban, dovoljno prostran (*komotan* sako); prenes. koji je bezbrižan, kojem je svejedno kako će šta biti i kako će se završiti (*komotan* u poslu).
**kompàktan** prid. (lat.), odr. v. *kompàktnī* - koji je iznutra čvrsto povezan, zbijen, gust; koji je organizaciono potpun, zaokružen, cjelovit (*kompaktno* društvo).
**kompànija** im. ž. r. (fr.) - veliko industrijsko ili trgovačko preduzeće (drvoprerađivačka *kompanija*); razg. grupa ljudi koji su stalno u društvu.
**kompànjōn** im. m. r. (fr.); ž. r. *kompànjōnka* - ortak u poslu; prenes. onaj koji se ponaša kao ortak; sudrug pratilac.
**komparácija** im. ž. r. (lat.) - upoređivanje, poređenje, usporedba; gram. stepenovanje pridjeva, gradacija (npr. lijep, ljepši).
**komparírānje** gl. im. s. r. (lat.) od komparirati.
**komparírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kompàrīrām* - uporediti ili upoređivati što sa čime; sravniti, sravnjivati.
**kòmpās** im. m. r. (tal.) - naprava pomoću koje se određuju strane svijeta; busola.
**kompatibìlnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *kompatibílnošću/kompatibílnosti* - sposobnost da se ko ili šta mjerom, vrijednosno i sl. podudari, uskladi, usaglasi s nekim ili nečim.
**kompenzácija** im. ž. r. (lat.) - naknada, namirenje za nešto izgubljeno; poravnjanje (međusobnih potraživanja i dugovanja).
**kompenzírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kompenzirati.
**kompenzírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kompènzīrām* - nadoknaditi što nečim drugim; izravnati (račune i sl.).
**kompetèncija** im. ž. r. (lat.) - djelokrug, nadležnost i mjerodavnost odlučivanja pojedinca ili ustanove; priznata stručnost u nekoj oblasti; osposobljenost, mjrodavnost.
**kompilácija** im. ž. r. (lat.) - tekst ili skup ideja koji je sastavljen od tuđih tekstova i djela.
**kompìlātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji uzima iz tuđih djela i pravi kompilaciju u kojoj na kraju ima vrlo malo autorskog.
**kompilírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kompilirati.
**kompilírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kompìlīrām* - sastaviti ili sastavljati tekstualnu ili koju drugu cjelinu iz više dijelova i raznih izvora
**kompjùter/kompjùtor** im. m. r. (lat.-engl.) - elektronski uređaj za obradu podataka pomoću odgovarajućih programa, računar, računalo..
**kompjuterizácija** im. ž. r. (lat.-engl.) - uvođenje kompjuterskih programa i sistema u neku sistem (školstvo, trgovina, privredna djelatnost).
**kompjuterizírānje/kòmpjuterizovānje** im. s. r. (lat.-engl.) od kompjuterizirati/kompjuterizovati.
**kompjuterizírati/kòmpjuterizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.-engl.) - *kompjuterìzīrām/kòmpjuterizujēm*, pril. sad. *kompjuterizírajūći/kòmpjuterizujūći* - uvesti ili uvoditi u neku djelatnost kompjuterske programe i sistem.
**kòmpleks** im. m. r. (lat.), g. mn. *kömpleksā* - sklop, splet svih pojava združenih u jednu cjelinu (hotelski *kompleks*); zemljište u jednom komadu; psih. splet zamršenih podsvjesnih predstava uvjetovanih sukobom između ličnih težnji, savjesti i društvenog konteksta koji se razumijeva tuđim ili neprijateljskim, a što se očituje raznim vidovima iznenadnih i nenormalnih reakcija. (*kompleks* inferiornosti, tj. osjećaj manje vrijednosti u odnosu na druge).
**kòmpleksan** prid. (lat.), odr. v. *kòmpleksnī* - koji je složen, sastavljen iz više dijelova, zamršen, zapleten.
**kömplementāran** prid. (lat.), odr. v. *kömplementārnī* - koji što ili koga

nadopunjuje, koji s drugim zaokružuje jednu cjelinu.
**kòmplet** im. m. r. (lat.) - ono što je cjelovito, čemu ne nedostaje ni jedan dio (*komplet* šahovskih figura); garnitura istovrsnih predmeta (*komplet* tanjira); skup dijelova jedne cjeline koji su izrađeni serijski (*komplet* časopisa); haljina i suknja sa sakoom od istog materijala.
**kòmpletan** prid. (lat.), odr. v. *kòmpletnī* - kojemu ništa ne nedostaje; čitav, potpun, sav.
**kompletírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kompletirati.
**kompletírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *komplètīrām*, gl. pril. sad. *kompletírajūći* - upotpuniti što ili upotpunjavati; dopuniti ili dopunjavati (*kompletirati* sportsku opremu).
**komplètnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *komplètnošću/komplètnosti* - stanje ili svojstvo upotpunjenosti; cjelovitost.
**kompl̀icīrān/kòmplikovān** prid. (lat.) - koji je teško rješiv, zamršen, zapleten, složen.
**komplicírānje/kòmplikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od kompliciranje/komplikovanje.
**komplicírati/kòmplikovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *komplìcīrām/kòmplikujēm* - učiniti ili činiti što zapletenim, teškim, nejednostavnim.
**komplikácija** im. ž. r. (lat.) - zamršena, iznenadna, teško rješiva, uglavnom nepredviđena teškoća.
**komplìment** im. m. r. (fr.-njem.-tal.) - isticanje koje osobine posebno biranim i afirmirajućim riječima; iskazano pozitivno mišljenje o čemu hvaleći ga i laskajući mu.
**kòmplōt** im. m. r. (fr.) - dogovor dviju strana uperen protiv treće strane; urota, zavjera, šurovanje.
**komponènta** im. ž. r. (lat.) - bitna činjenica unutar nekog sistema koja je sastavni dio cjeline, koja sudjeluje u ostvarivanju nekog rezultata; sastavnica.
**kòmponovānje/komponírānje** gl. im. s. r. (lat.) od komponovati/komponirati.
**kòmponovati/komponírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kòmponujēm/kompònīrām* - napisati ili pisati muzičko djelo; skladati; skladno šta međusobno povezati i učiniti funkcionalnom cjelinom; složiti, slagati; sastaviti, sastavljati.
**kòmpost** im. ž. r. (lat.) - đubrivo nastalo od životinjskih i biljnih otpadaka.
**kòmpōt** im. m. r. (lat.) - slatko jelo koje se pravi od posebno ukuhanog voća.
**kompozícija** im. ž. r. (lat.) - usklađenost svih elemenata u nekom umjetničkom ili kojem drugom ostvarenom djelu (likovna *kompozicija*; *kompozicija* teksta); muz. djelo nastalo kao rezultat muzičkoga stvaralačkog nadahnuća; raspored unutar neke cjeline (željeznička *kompozicija*); spoj različitih tvari, oblika i sl. (*kompozicija* tla).
**kompòzītor** im. m. r. (lat.) - autor muzičkoga djela.
**kòmpresija/komprèsija** im. ž. r. (lat.) - smanjivanje volumena povećanjem pritiska; zbijenost, nabijenost.
**kòmpresor** im. m. r. (lat.) - stroj za zbijanje (zraka, plinova i sl.).
**kòmpromis** im. m. r. (lat.) - sporazum postignut obostranim ustupcima.
**kompromìsēr** im. m. r. (lat.) - žarg. iron. osoba spremna napraviti kompromis po svaku cijenu, uglavnom na svoju štetu i štetu onih koje zastupa.
**kompromitácija** im. ž. r. (lat.) - kvarenje čijeg društvenog statusa i dobrog glasa u javnom životu.
**kòmpromitovānje/kompromitírānje** gl. im. s. r. (lat.) od komprovitovati/kompromitirati.
**kòmpromitovati/kompromitírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kòmpromitujēm/kompromìtīrām*, gl. pril. sad. *kòmpromitujūći/kompromitírajūći* - urediti da ko izgubi dobar glas o sebi, reputaciju, društveni status; osramotiti, obrukati; (se) izgubiti dobar glas o sebi; obrukati se.
**kòmšija** im. m. r. (tur.); ž. r. *kòmšinīca* - onaj koji živi u blizini; susjed.
**kòmšījskī** prid. odr. v. (tur.) - koji je vezan za komšije i njhove međusobne odnose.
**komšìluk** im. m. r. (tur.) - skup porodica i domaćinstava u neposrednoj životnoj blizini; susjedstvo.
**komúna** im. ž. r. (lat.) - hist. grad koji ima lokalnu samoupravu; hist. ideol. administrativna i teritorijalna jedinica seoskog ili gradskog tipa; organizirana i međusobno solidarna grupa koju vežu zajednički interesi i pogled na život i svijet.



**komunálac** im. m. r. (lat.), n. mn. *komunálci* - radnik u komunalnom preduzeću ili komunalnoj djelatnosti.
**komunàlije** im. ž. r. (lat.) - ukupnost komunalnih poslova i uređaja kojima je omogućeno normalnije odvijanje života u gradu.
**kòmunālan** prid. (lat.), odr. v. *kòmunālnī* - koji se odnosi na komunalce i komunalije (*komunalni* radnik); koji je u nadleštvu mjesnih ili općinskih organa vlasti (*komunalne* usluge).
**komunicírānje** gl. im. s. r. (lat.) od komunicirati.
**komunicírati** gl. svrš i nesvrš. (lat.); *komunìcīrām*, gl. pril. sad. *komunicírajūći* - sporazumijevati se; biti s kim u neposrednoj vezi; uspostaviti ili održavati kontakt, saradnju, vezu.
**komunikácija** im. ž. r. (lat.) - sporazumijevanje, stanje ili proces uspostavljanja veza (usmena *komunkacija*); saobraćajna i dr. veza između dvaju odredišta (avionska *komunikacija*).
**kòmunikatīvan**; prid. (lat.), odr. v. *kòmunikatīvnī* - koji se odnosi na međusobnu uspostavljenost veza, na komunikaciju; koji lahko stupa u kontakte i razgovore s drugim osobama, razgovorljiv; koji je shvatljiv, razumljiv, dostupan.
**komùnist(a)** im. m. r. (lat.) g. jd. *komùnistē* - sljedbenik ideje uspostavljanja komunističkoga društvenog sistema.
**komunìstkinja** im. ž. r. (lat.) - žena komunist.
**komunìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na komunizam i komuniste.
**komunìstički** pril. - prema metodama komunizma; kao komunisti.
**komunìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *komunìzma*, n. mn. *komunìzmi* - politički projekt besklasnoga društvenog uređenja u kojem su materijalna dobra i sredstva za proizvodnju u općem, zajedničkom (društvenom, državnom i sl.) vlasništvu, a ostvarena dobra i rezultati se dijele prema postojećim potrebama članova društvene zajednice.
**komùnjara** im. ž. r., pejor. - podrugljiv naziv za pripadnike nekadašnje Komunističke partije ili Saveza komunista pod optužbom da se u posttotalitarističkim društvenim okolnostima svjesno ili nesvjesno nastavljaju zalagati za nekadašnje komunističke ideale i metode društvenog uređivanja i ponašanja.
**komùšina** im. ž. r. - listovi odguljeni sa kukuruznog klipa.
**komutácija** im. ž. r. (lat.) - zamjena jednoga s drugim (npr., pretvaranje izmjenične struje u istosmjernu).
**kóna** im. ž. r. (tur.), hip. - komšinica.
**kònac** im. m. r., g. jd. *kónca*, n. mn. *kônci*, g. mn. *kònācā* - tanke i međusobno upletene niti pamuka, svile i sl. (za živanje, vezenje, povezivanje itd.
**kònačan** prid., odr. v. *kònačnī* - koji je posljednji, iza kojeg više nikoga i ničega nema, koji je definitivan (*konačna* presuda).
**kònačīšte** im. s. r. (tur.) - prenoćište, ugostiteljski objekt u kojem se samo može prenoćiti uz najnužnije ugostiteljske usluge.
**kònačēnje** gl. im. s. r. (tur.) od konačiti.
**kònačiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kònačīm* - provesti gdje noć; prenoćiti (*konačiti* u gradu; *konačiti* u hanu).
**kònak** im. m. r. (tur.), n. mn. *kònaci* - mjesto gdje se može odmoriti i prenoćiti; bolja kuća uglednog domaćina gdje ima mjesta za goste i konačenje; hist. zgrada valije ili kojeg drugog upravnog ili vojnog zapovjednika iz vremena osmanske uprave u BiH.
**koncentrácija** im. ž. r. (lat.) - pojačano pojavljivanje čega na jednom mjestu, okupljanje, zbijanje (*koncentracija* vojske); intenzivnije usmjeravanje pažnje na neku pojavu, pojam, sadržaj, fokusiranje, usredotočenje, usmjerenje, usmjerenost; ekon. postepeno gomilanje imetka i kapitala (*koncentracija* bogatstva); hem. količina neke tvari, sastojka i sl. (*koncentracija* radioaktivnosti).
**koncèntrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *koncentráta* - hrana za perad i stoku s pojačanim hranjivim sastojcima radi bržeg okrupnjavanja i debljanja; povećana količina neke tvari u smjesi.

**koncèntričan** prid. (lat.), odr. v. *koncèntričnī* - koji upućuje prema zajedničkom središtu, koji ima zajedničko središte.
**koncentrírānje/koncèntrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od koncentrirati/koncentrisati (se).
**koncentrírati/koncèntrisati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koncèntrīrām/koncèntrišēm (se)* - sakupiti na jednom mjesto; fokusirati (*koncentrirati* aktivnosti); usmjeriti se prema jasno određenom cilju; usredotočiti se.
**koncèpcija** im. ž. r. (lat.) - razrađen nacrt čega što treba ostvariti (sastava, govora, projekta itd.), koncept; začeće (djeteta u utrobi i, uopće, zametka).
**kòncept** im. m. r. (lat.), g. mn. *kòncepātā* - nacrt, skica pisanog sastava, govora, ideje, tek rođene predstave o čemu i sl.
**kònceptuālan** prid. (lat.), odr. v. *kònceptuālnī* - koji se odnosi na pojmove; koji se bavi definicijama i odnosima u nekoj istraživačkoj oblasti.
**kòncern** im. m. r. (engl.), n. mn. *kòncerni* - udruženje više preduzeća ili udruženje više vlasnika kapitala radi omogućavanja bržeg i prohodnijeg toka kapitala.
**kòncert** im. m. r. (tal.) g. mn. *kòncerātā* - javno izvođenje instrumentalnih ili vokalnih kompozicija (*koncert* Sarajevske filharmonije); opsežno muzičko djelo.
**koncèsija** im. ž. r. (lat.) - posebni ugovor kojim se uz određene povlastice i obaveze daje pravo iskorištvanja određenih privrednih resursa u zemlji; ustupak.
**kòncil** im. m. r. (lat.), g. jd. *koncíla* - sastanak biskupa i crkvenih dostojanstvenika u Katoličkoj crkvi radi savjetovanja, donošenja zaključaka i ustanovljavanja određenih propisa.
**koncipírānje** gl. im. s. r. (lat.) od koncipirati.
**koncipírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koncìpīrām*, gl. pril. sad. *koncipírajūći* - sačiniti koncept za što (*koncipirati* predavanje); zamisliti što u cilju izvođenja kakvog plana.
**kòncizan** prid. (lat.), odr. v. *kòncīznī* - koji je sažet, jezgrovit.
**kòncizno** pril. (lat.) - na sažet, jezgrovit način.
**kònčan** prid., odr. v. *kònčanī* - koji izrađen od konca (*končane* rukavice).
**kònčić** im. m. r. - dem. mali konac.
**kondenzácija** im. ž. r. (lat.) - sabijanje, zgušnjavanje; pretvaranje plina i pare u tečno stanje.
**kondènzāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kondenzáta* - ono što je proizvod kondenzacije; kondenzvana tvar (npr. mlijeko i sl.).
**kondènzātor** im. m. r. (lat.) - sprava koja skuplja električni naboj; sprava za kondenzaciju vodene pare; optičko staklo koje skuplja zrake iz izvora svjetlosti usmjeravajući ih na predmet koji treba osvijetliti.
**kondenzírānje/kòndenzovānje** gl. im. s. r. (lat.) od kondenzirati/kondenzovati.
**kondenzírati/kòndenzovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kondènzīrām/kòndenzujēm (se)* - postati i postajajati gušćim, zgusnuti se, odnosno zgušnjavati se; zbiti se, zbijati se.
**kòndīcija** im. ž. r. (lat.) - fizičko i psihičko stanje čovjekove izdržljivosti, sposobnost da se podnese određeni fizički i duhovni napor.
**kondiciònāl** im. m. r. (lat.) - pogodbeni gl. način.
**kòndōm** im. m. r. (fr.), g. jd. *kondóma* - zaštitno sredstvo pri spolnom odnosu od spolnih bolesti i začeća; prezervativ, guma; razg. vulg. kurton.
**kòndōr** im. m. r. (šp.), g. jd. *kondóra* - velika južnoamerička ptica širokog raspona krila.
**kondùktēr** im. m. r. (fr.), n. mn. *kondukt́eri* - osoba zadužena za ovjeru i naplaćivanje putnih karata u prevoznom sredstvu.
**kondùktērka** im. ž. r. (fr.) - žena kondukter.
**kònduktor** im. m. r. (lat.) - provodnik električne struje; vodič od kovine na kojemu se skuplja elektricitet.
**konfederácija** im. ž. r. (lat.) - savez suverenih država.
**konfèkcija** im. ž. r. (lat.) - industrijska proizvodnja odjeće prema standarnim modelima i veličinama.
**konfèkcījskī** prid. odr. v. (lat.) - što je vezano za konfekciju i proizvodnju na standardni način; prenes. koji je dio masovne proizvodnje, koji u sebi nema posebnosti i originalnosti; pril. - prema principa-u konfekciji; po istom kalupu.
**konferànsa** im. ž. r. (fr.) - prigodne riječi uz neki svečani povod ili zabavni program, vođenje programa na nekoj manifestaciji ili priredbi, posao voditelja programa.
**konferéncija** im. ž. r. (lat.) - službena razmjena mišljenja većeg broja ljudi s predviđenim dnevnim redom; vijećanje (mirovna *konferencija*); iznošenje službenog stava o čemu nekog tijela, ustanove, organizacije i sl. (*konferencija* za štampu).
**konferànsjē** im. m. r. (fr.), g. jd. *konferansjéā* - voditelj programa, onaj koji najavljuje i objašnjava šta će se dalja dogoditi, osoba zadužena za konferansu.
**konfèsija** im. ž. r. (lat.) - vjeroispovijest u okviru neke od vjerskih grupacija ili zajednica.
**konfigurácija** im. ž. r. (lat.) - oblik zemljine površine uvjetovan rasporedom brda, dolina itd. (*konfiguracija* terena); raspored dijelova unutar neke cjeline.
**konfiskácija** im. ž. r. (lat.) - zapljenjivanje imovine pojedinca ili zajednice u korist države.
**kònflikt** im. m. r. (lat.) - ozbiljno izražene nesuglasic; sukob.
**kònfliktan** prid. (lat.), odr. v. *kònfliktnī* - koji se odnosi na konflikte, koji lahko uzrokuje konflikt, koji upada u sukob, nesporazum, nesuglasicu (*konfliktna* osoba).
**konfòrmist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *konfòrmiste* - onaj koji se odlikuje konformizmom; pojedinac koji želi da mu uvijek bude dobro, lagodno, uslijed čega nastoji izbjeći sukob i iznijeti vlastiti stav o nečemu.
**konformìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na konformiste.
**konformìstički** pril. - kao konformist (ponaša se *konformistički*).
**konformìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *konformìzma*, n. mn. *konformizmi* - stanje svijesti da se što više prilagodi, prihvati tuđe mišljenje makar ono bilo i drukčije, da se radi ličnog komoditeta izbjegnu sukobi i nesuglasice.
**konfrontácija** im. ž. r. (lat.) - sukob, sudar, suprotstavljanje.
**konfrontírānje** gl. im. s. r. (lat.) od konfrontirati.
**konfrontírati (se)** gl. svrš i nesvrš. (lat.), prez. *konfròntīrām (se)*, gl. pril. sad. *konfrontírajūći (se)* - izreći ili izraziti neslaganje; biti u sukobu, suprotstaviti se, suprotstavljati se.
**kònfūzan** prid. (lat.), odr. v. *kònfūznī* - koji je smušen, smeten, nepovezan, zbrkan, neorganiziran.
**kònfūzija** im. ž. r. (lat.) - stanje pometnje, smušenosti, smućenosti, smetenosti, zbrke (u mišljenju, postupcima, načinu rada, načinu ophođenja, itd.).
**kònfūzno** pril. (lat.) - smušeno, smeteno, zbrkano, neorganizirano.
**konfúznōst** im. ž. r., instr. jd. *konfúznošću/konfúznosti* - stanje onoga koji je konfuzan; osobina ili svojstvo onoga što je konfuzno.
**kòngenijālan** prid. (lat.), odr. v. *kòngenijālnī* - koji je duhovno srodan, koji je na istom nivou s nekim (u duhu, obrazovanosti, životnim osjećanjima, interesovanjima, opredjeljenjima i sl.).
**konglomèrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *konglomeráta* - sedimentna stijena sastavljena od povezanih kamenih cjelina; prenes. mješavina raznorodnih ljudskih priroda, neusklađenih pojmova ili ideja i sl.
**kongregácija** im. ž. r. (lat.) - skup ljudi koji je upriličen u vjerske svrhe; udruženje više samostana istog reda u Katoličkoj crkvi; vijeće koje upravlja određenim poslovima u katoličkoj vjerskoj organiziranosti; udruženje slično duhovnom redu, ali s jednostavnim zavjetima (svjetovna *kongregacija*).
**kòngres** im. m. r. (lat.) - sastanak većeg broja stručnjaka iz određene oblasti, umjetnika, političara itd. radi razmatranja važnih pitanja, razmjene iskustava, donošenja odluka za naredni period svoga djelovanja.
**kòničan** prid., odr. v. *kòničnī* - koji je u obliku konusa; kao čunj, čunjast.
**konjugácija** im. ž. r. (lat.) - promjena glagola.
**konjúnktura** im. ž. r. (lat.) - stanje u cijenama, u vrijednosti novca i vrijedno-

snim papirima; razg. vrijeme dobrih prilika za brzu i lahku zaradu.

**kònkāvan** prid. (lat.), odr. v. *kònkāvnī* - udubljen; supr. konveksan (izbočen)

**konkordáncija** im. ž. r. (lat.) - saglasnost u čemu; geol. paralelan tok pojedinih slojeva u tlu.

**konkòrdāt** im. m. r. (lat.) - sporazum.

**kònkretan** prid. (lat.); *kònkretnī* - koji postoji, koji je dostupan osjetilima, koji je stvaran, određen, jasan; supr. apstraktan.

**kònkretno** pril. (lat.) - na konkretan način, bez okolišavanja.

**konkubína** im. ž. r. (lat.) - nevjenčana žena, priležnica, suložnica.

**konkubìnāt** im. m. r. (lat.) - vanbračni ljubavnički život; priležništvo, suložništvo.

**konkurèncija** im. ž. r. (lat.) - suparništvo u nekoj oblasti; borba da se postigne što bolji rezultat u odnosu na druge (tržišna *konkurencija*).

**konkurírānje/ konkùrisānje** gl. im. s. r. od konkuririrati/konkurisati.

**konkurírati/konkùrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konkùrīrām/konkùrišēm*, pril. sad. *konkùrišūći/konkurírajūći* - biti kome konkurent, natjecati se s kime, natjecati se u čemu, nadmetati se, biti u konkurenciji; sudjelovati u natječaju, prijaviti se na konkurs (natječaj).

**kònkurs** im. m. r. (lat.) - postupak u kojemu se između više prijavljenih kandidata odabere onaj koji je najbolji; natječaj, nadmetanje.

**kònoba** im. ž. r. (lat.) - posebna prostorija unutar primorske kuće gdje se čuvaju bačve s vinom, maslinovim uljem i druge zalihe pića i hrane; ugostiteljski objekt koji svojim izgledom i izborom jela i pića liči na konobu.

**kōnobār** im. m. r. (lat.) - osoba koja u ugostiteljskom objektu poslužuje goste jelom i pićem, radnik u ugostiteljstvu.

**konobàrica** im. ž. r. (lat.) - radnica u ugostiteljskom objektu.

**kònop** im. m. r. (lat.) - konopac, uže.

**kònopac** im. m. r. (lat.), g. jd. *kònopca*, n. mn. *kònopci*, g. mn. *kònopācā* - deblja ili tanja višeslojno upredena nit kružnog presjeka, služi za vezivanje; konop, uže.

**kònoplja** im. ž. r. (lat.) - biljka iz porodice konopljika, služi kao sirovina za izradu tkanina.

**konsènzus** im. m. r. (lat.) - postignuta saglasnost u vezi s rješavanjem nekog otvorenog problema ili pitanja (politički *konsenzus*)

**konsignácija** im. ž. r. (lat.) - prodaja robe putem posrednika, robna pošiljka; obilježavanje, pečaćenje, žigosanje (*konsignacija* stoke).

**konsignácījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na konsignaciju.

**konsignácījski** pril. - na način konsignacije.

**konsolidácija** im. ž. r. (lat.) - postizanje sređenosti za uspješno djelovanje nakon vrlo lošeg stanja (*konsolidacija* u privredi).

**konsolidírānje/kònsolidovānje** gl. im. s. r. (lat.) od konsolidirati/konsolidovati.

**konsolidírati/kònsolidovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konsolìdīrām/kònsolidujēm (se)* - u potpunosti urediti, učvrstiti, ustabiliti postojeće stanje, izvući iz neprilika kako bi se moglo uspješno djelovati (*konsolidovati* preduzeće; *konsolidovati* redove, npr. u vojci i ratnim zadacima i sl.).

**konspirácija** im. ž. r. (lat.) - tajnost rada, dogovorena šutnja.

**kònspiratīvan** prid. (lat.), odr. v. *kònspiratīvnī* - koji je vezan za konspiraciju, koji se drži u strogoj ili doziranoj tajnosti (*konspirativan* rad, *konspirativno* ime).

**konstànta** im. ž. r. (lat.) - stalna, nepromjenjiva veličina.

**konstàntan** prid. (lat.), odr. v. *konstàntnī* - koji se ne mijenja; stalan, nepromjenjiv, ustrajan.

**konstatácija** im. ž. r. (lat.) - tvrdnja, zaokružena misao o čemu na osnovu činjenica ili pretpostavki; zaključak.

**konstatírānje/kònstatovānje** gl. im. s. r. od konstatirati/konstatovati.

**konstatírati/kònstatovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konstàtīrām/kònstatujēm* - utvrditi, ustanoviti, javno obznaniti činjenicu.

**konstelácija** im. ž. r. (lat.) - položaj više činjenica u međusobnom odnosu; sticaj određenih okolnosti, međusobni odnos više snaga i interesnih grupacija (*konstelacija* političkih događaja).

**konsternácija** im. ž. r. (lat.) - stanje nagle zaprepaštenosti zbog neke pojave, događaja, stvorene atmosfere i sl.; preneraženost, zatečenost, zanijemjelost, presenećenje, zaprepaštenost.

**konstèrnīrān** prid., odr. v. *konstèrnīrānī* - koji je zapao u konsternaciju; preneražen, zaprepašten.

**konstitúcija** im. ž. r. (lat.) - kvalitet i funkcionalnost čovjekova organizma (čovjek jake *konstutucije*); hist. osnovni zakon kojim su određeni oblici uređenja i građanskih prava.

**konstituírānje/konstitùisānje** gl. im. s. r. (lat.) od konstituirati/konstituisati.

**konstituírati/konstitùisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konstitùīrām/konstitùišēm*, pril. sad. *konstituírajūći/konstitùišūći* - dati čemu osnovne organizacione oblike i djelatnu namjenu; osnovati, utemeljiti.

**konstruírānje/konstrùisānje** gl. im. s. r. (lat.) od konstruirati/konstruisati.

**konstruírati/konstrùisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konstrùīrām/konstrùišēm*, pril. sad. *konstruírajūći/konstrùišūći* - sastaviti što iz više dijelova, napraviti ili praviti mehanizme strojeve ili dijelove za strojeve i dr.; izumiti, izmisliti (*konstruirati* novi tip motora,); prenes. iskrivljeno, samovoljno što tumačiti; izmisliti činjenice o nekom nepostojećem događaju (*konstruirati* priu).

**konstrùkcija** im. ž. r. (lat.) - ono što je proces ili rezultat konstruiranja (*konstrukcija* zgrade, *konstrukcija* teksta); prenes. formirana vizija čega na osnovu nepotpunih podataka (*konstrukcija* budućnosti); subjektivna interpretacija (događaja, teksta i dr.); izmišljotina.

**kònstruktīvan** prid. (lat.), odr. v. *kònstruktīvnī* - koji se odnosi na konstrukciju; koji djeluje stvaralački, s kojim se može uspješno sarađivati u zajedničkim idejama i poduhvatima; supr. destruktivan.

**konstruktivìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *konstruktivìzma*, n. mn. *konstruktivìzmi*, g. mn. *konstrktivìzāmā* - umjetnički pravac koji prirodu predstavlja u osnovnim geometrijskim oblicima.

**kònstruktor** im. m. r. (lat.) - onaj koji konstruira, koji projektuje, smišlja, unapređuje.

**konstruktòrica/kònstrutōrka** im. ž. r. - žena konstruktor.

**konsultácija** im. ž. r. - razgovor sa stručnjakom iz određene oblasti; traženje savjeta, međusobno donošenje zajedničkog stava o čemu.

**kòntakt** im. m. r. (lat.), g. mn. *kòntakātā* - dodir, doticaj (društveni *kontakt*); veza dvaju provodnika električne struje; spoj.

**kontaktírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kontaktirati.

**kontaktírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kontàktīrām*, gl. pril. sad. *kontaktírajūći* - biti u kontaktu s kim; doticati se, susretati, ophoditi se u poslovnim odnosima; uspostaviti vezu s kim na svoju inicijativu (*kontaktirati* ljekara specijalistu).

**kontaminácija** im. ž. r. (lat.) - zagađenje tla i stvari otrovnim, zaraznim ili radioaktivnim tvarima.

**kontèjner** im. m. r. (engl.) - mjesto, naprava za odlaganje smeća, uopće onog što se odlaže; veliki spremnik u kojem se prevozi roba.

**kòntekst** im. m. r. (lat.), g. mn. *kòntēkstā* - smisao onog što je izgovoreno ili napisano; tačno odredljiv smisao svake riječi u okviru takve cjeline; povezana misaona cjelina; povezanost, suvislost.

**kontemplácija** im. ž. r. (lat.) - duboko poniranje u vlastite tokove misli i osjećanja; posmatranje sebe i svijeta oko sebe (pasti u *kontemplaciju*).

**kōntemplatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kōntemplatīvnī* - koji sadrži kontemplaciju; koji se odlikuje posmatranjem svijeta i života na duboki misaoni način.

**kontìnent** im. m. r. (lat.), g. mn. *kontìnenātā* - jedan od najvećih kopnenih dijelova planete Zemlje (Afrika, Antartik, Azija, Evropa, Južna Amerika, Sjeverna Amerika).

**kōntinentālan** prid. (lat.), odr. v. *kōntinentālnī* - koji se nalazi na kontinentu; koji ima određena svojstva vezana za kontinent (*kontinentalna* klima).

**kontìngent** im. m. r. (fr..), g. mn. *kontingenātā* - određena ili ugovorena ko-

ličina robe (za izvoz, uvoz ili prodaju); skup čega drugog (npr. vojnih snaga).

**kontinùīrān** prid. (lat.), odr. v. *kontinùīrānī* - koji je trajan, neprekidan, stalan (*kontinuirana* proizvodnja).

**kontinuìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kontinuitéta*, n. mn. *kontinuitéti* - trajnost, neprekidnost, stalnost.

**kônto** im. m. r. (tal.) - račun na kojem se bilježi stanje rashoda i prihoda

**kontra-** (lat.) - kao prvi dio složenice kojim se označava da je što u suprotnosti s onim što je određeno drugim dijelom složene riječi (*kontranapad, kontraobavještajna* služba, itd.)

**kȍntrabas** im. m. r. (lat.-tal.) - najveći gudački instrument.

**kontracèpcija** im. ž. r. - postupak sprečavanja začeća.

**kontradìkcija** im. ž. r. (lat.) - proturječnost, proturječje, protuslovlje (pasti u *kontradikciju*).

**kontraindikácija** im. ž. r. (lat.) - suprotan, suprotstavljen znak; med. ono što može (u korištenju lijekova i sl.) izazvati nepoželjne efekte; supr. indikacija.

**kontràkcija** im. ž. r. (lat.) - stezanje (npr. mišića).

**kȍntrapunkt** im. m. r. (lat.) - povezivanje dviju ili više melodija u zajedničku muzičku cjelinu pri izvođenju.

**kontrarevolúcija** im. ž. r. (lat.) - borba protiv revolucije; djelovanje kojim se želi spriječiti revolucija.

**kȍntrast** im. m. r. (fr.), g. mn. *kȍntrāstā* - naglašena razlika između dviju ili više pojedinosti; odudaranje od čega, oprečnost u cjelini ili u nekom dijelu ili posebnosti (*kontrast* boja).

**kontrašpijunáža** im. ž. r. (lat.-tal.) - čin suzbijanja neprijateljskih špijunskih djelovanja; kontraobavještajna služba.

**kontróla** im. ž. r. (fr.) - nadzor nad čime, provjera (otići u ambulantu na kontrolu); ustanova osobe ili službe koja obavlja kontrolu (policijska *kontrola*); moć, prevlast nad kime ili čime (ona ga *kontrolira*).

**kontrolírānje/kontròlisānje** gl. im. s. r. (fr.) od kontrolirati/kontrolisati.

**kontrolírati/kontròlisati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *kontròlīrām/kontròlišēm*, gl. pril. sad. *kontrolírajūći/kontròlišūći* - obaviti ili obavljati kontrolu, podvrgnuti koga ili šta kontroli; imat prevlast nad kime ili čime, imati potpun uvid (ko *kontrolira* situaciju).

**kȍntrōlnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na kontrolu, koji služi kontroli i kontroliranju (*kontrolni* zadatak).

**kontròlōr** im. m. r. (fr.) - onaj koji kontrolira; nadzornik; tehn. aparat za pokretanje i regulaciju elektromotora kod tramvaja, dizalica i sl.

**kontròlōrka** im. ž. r. (fr.) - žena kontrolor.

**kontrovèrzija** im. ž. r. (lat.) - neslaganje u nekom pitanju, problemu i sl; suprotstavljanje oprečnih, drukčijih, međusobno sukobljenih mišljenja.

**kontúra** im. ž. r. (fr.-njem.) - obris predmeta, pojave, lika, onog što se nejasno vidi; osjenak.

**kȍntūzija** im. ž. r. (lat.) - ozljeda udarom bez vidnih povreda vanjskih dijelova tkiva; nagnječenje, naboj.

**konvèksan** prid. (lat.), odr. v. *konvèksnī* - izbočen (konveksna leća, sočivo); supr. konkavan (udubljen).

**konvèncija** im. ž. r. (lat.) - općevažeća, ustaljena pravila koja jednako važe za sve i kojih se pridržavaju članovi određene društvene zajednice; međunarodni sporazum o kakvom važnom pitanju (npr. Ženevske konvencije u okviru rada Međunarodnog komiteta Crvenog križa); veliki zbor, skupština, opći sastanak neke političke stranke ili kojeg drugog tijela na kojoj zastupnici usvajaju neku zajedničku odluku važeću za sve članove.

**kȍnvencionālān** prid. (lat.), odr. v. *kȍnvencionālnī* - koji se zasniva na društvenoj ili usvojenoj konvenciji; koji se drži ustaljenih pravila ponašanja; pejor. koji slijepo slijedi postojeće društvene konvencije; neinventivan, dosadan, neoriginalan, zastario.

**kȍnvertibīlan** prid. (lat.), odr. v. *kȍnvertibīlnī* - koji je stabilan kao valuta i kao takav je priznat u svijetu novca i bankarstva (*konvertibilna* marka).

**konvertibílnōst** im. ž. r., instr. jd. *konvertibílnošću/konvertibílnosti* - svojstvo onoga što je konvertibilno, mogućnost nesmetanog mijenjanja jedne valute za drugu.



**konverzácija** im. ž. r. (lat.) - razgovor; diskusija vezana za određenu temu.

**konvèrzija** im. ž. r. (lat.) - prelaženje iz jedne vjere u drugu; zamjena jedne valute u drugu valutu; opć. pretvaranje čega u šta drugo (npr. konverzija teksta iz jednog kompjuterskog programa, iz jednog fonta u drugi, itd.).

**kȍnvikt** im. m. r. (lat.), g. mn. *kȍnvikātā* - arh. odgojno-obrazovna institucija gdje pitomci imaju stan i hranu.

**kȍnvoj** im. m. r. (fr.) - hist. jedan ili više trgovačkih ili transportnih brodova praćenih ratnim brodovima u svrhu zaštite od neprijateljskih podmornica i napada iz zraka; grupa vozila koja se kreću zajedno prema istom cilju (humanitarni *konvoj*).

**konzekvèncija** im. ž. r. (lat.) - dosljednost, zaključak; posljedica (povući *konzekvencije*, tj. izazivati ili snositi posljedice); rjeđe: konzekvenca.

**konzekvèntan/konsekvèntan** prid. (lat.), odr. v. *konzekvèntnī/konsekvèntnī* - koji se ne da pokolebati u svome stavu i pogledima; postojan, ustrajan, nepokolebljiv.

**kȍnzērva** im. ž. r. (lat.) - limena hermetički zatvorena kutija za konzerviranu hranu, ob. valjkasta oblika; prenes. čovjek staromodnih, konzervativnih pogleda na svijet.

**kȍnzervans/konzèrvans** im. m. r. (lat.) - sredstvo koje se dodaje hrani prilikom konzerviranja kako se ne bi hranila.

**konzervatívac** im. m. r. (lat.), g. jd. *konzervatívca*, n. mn. *konzervatívci* - onaj koji je privržen starim običajima, nazorima, stavovima, ideološkim uvjerenjima; član neke stranke koja se u svome političkom programu zalaže za očuvanje konzervativnih tradicijskih vrijednosti u društvu.

**konzervàtīvka** im. ž. r. (lat.) - žena konzervativac.

**kȍnzervatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kȍnzervatīvnī* - koji se zalaže za očuvanje starog sistema vrijednosti, koji se opire inovacijama, staromodan; koji se odnosi na političke stranke koje se opiru smjelijim promjenama društvenog i političkog sistema.

**konzèrvātor** im. m. r. (lat.) - stručnjak za zaštitu i čuvanje materijalne kulturne baštine (umjetničkih djela, građevina i dr.).

**konzèrvātōrka** im. ž. r. (lat.) - žena konzervator.

**konzervàtōrīj** im. m. r. (lat.) - najviša muzička škola

**konzervírānje/konzèrvisānje** gl. im. s. r. (lat.) od konzervirati/konzervisati.

**konzervírati/konzèrvisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *konzèrvīrām/konzèrvišēm*, pril. sad. *konzervírajūći/konzèrvišūći* - zaštiti šta od propapadanja posebnim postupkom zaštite (*konzervirati* hranu, *konzervirati* umjetničku sliku).

**kȍnzīlīj** im. m. r. (lat.) - grupa stručnjaka koja se savjetuje oko nekog važnog pitanja radi donošenja odgovarajućeg pravovremenog rješenja (*konzilij* ljekara).

**konzóla** im. ž. r. (fr.) - potporni stup, potporanj; nosač s uporištem samo na jednoj strani.

**konzòrcīj/kȍnzōrcīj** im. m. r. - poslovni sporazum ili formiranje posebnog udruženja više banaka ili vlasnika kapitala u cilju zajedničkog izvršenja određenih operacija za tokove i okrupnjavanje kapitala.

**konzùlāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *konzuláta* - predstavništvo jedne države u drugoj državi, niže od ambasade, koje zastupa interese svoje zemlje.

**konzumácija** im. ž. r. (lat.) - ugostiteljska narudžba i cijena narudžbe; dio cijena i narudžbe koji se u posebnim okolnostima plaća na samom ulazu u ugostiteljski objekt.

**konzùment** im. m. r. - korisnik ugostiteljskih, trgovačkih i dr. usluga; kupac robe, potrošač.

**konzumírānje** gl. im. s. r. (lat.) od konzumirati.

**konzumírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *konzùmīrām*, gl. pril. sad. *konzumírajūći* - isprobati, isprobavati šta, utvrđivati kvalitet; trošiti, koristiti.

**kȍnj** im. m. r., n. mn *kȍnji*, g. mn. *kónjā* - domaća životinja iz reda kopitara; šah. figura koja se tokom igre prebacuje iz

polja u polje u obliku slova L, skakač; sport. gimnastička sprava; prenes. pej. onaj koji radi nešto što je nerazumno, glupo, nepromišljeno; onaj koji nosi, tegli, koji se troši u kakvom poslu, ob. bez izgleda na ikakvu naknadu.

**kȍnjāk** im. m. r. (fr.) - žestoko alkoholno piće od grožđa nazvano po regiji Cognac u Francuskoj.

**kȍnjanīčkī** prid. odr. v. - koji se tiče konjanika i konjaništva.

**kȍnjanīk** im. m. r., vok. jd. *kȍnjanīče*, n. mn. *kȍnjanīci* - onaj koji jaše konja, jahač; vojn. osoba koja je u konjaništvu, koja se bori na konju.

**kònjetina** im. ž. r. - meso od konja.

**Kȍnjic/Kònjīc** im. m. r. - gradić u Bosni i Hercegovini.

**kȍnjica** im. ž. r. - vojne jedinice sastavljene od konjanika; konjaništvo.

**Kȍnjičanin/Kònjičanin** im. m. r. - stanovnik Konjica; osoba koja je porijeklom iz Konjica.

**Kȍnjičanka/Kònjičānka** im. ž. r. - stanovnica Konjica.

**kȍnjīčkī** prid. odr. v. - koji je iz Konjica ili s područja konjičke općine.

**kȍnjičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na konjicu (*konjički* sport).

**kònjīć** im. m. r., dem. - mali konj; drugi dio imena morske ribe čiji oblik podsjeća na glavu konja (morski konjic).

**konjogójstvo** im. s. r. - uzgoj konja i selekcija plemenitih pasmina; konjarstvo.

**konjokràdica** im. m. i ž. r. - lopov koji krade konje.

**kȍnjskī** prid. odr. v. - koji je od konja, ono što je vezano za konja (*konjski* povodac); prenes. koji likom podsjeća na konja (*konjski* rep, *konjsko* lice).

**kȍnjski** pril. - kao konj, na način konja (*konjski* raditi).

**konjùšār** im. m. r., g. jd. *konjušára* - onaj koji hrani, timari, koji se brine za konje.

**kònjūšnica** im. ž. r. - štala za konje.

**kȍoperatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kȍoperativnī* - koji je spreman na saradnju i iznalaženje kompromisa.

**kooperácija** im. ž. r. (lat.) - zajednički poslovi sa zajedničkim ciljem i ostvarujućim interesima.

**kooptírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kooptirati.

**kooptírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koòptīrām*, pril. sad. *kooptírajūći* - uključiti koga u neko operativno, rukovodno i sl. tijelo bez izborne procedure i postupka biranja.

**koordinácija** im. ž. r. (lat.) - usklađenost (pokreta, postupaka, djelatnosti i sl).

**koordináta** im. ž. r. (lat.) - mat. veličina koja određuje položaj tačke na određenoj ravnini, pravcu, prostoru; prenes. smjernica (odrediti *koordinate* privrednog razvoja).

**koordinírānje/koordìni-sānje** gl. im. s. r. (lat.) od koordinirati/koordinisati.

**koordinírati/koordìnisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koordìnīrām/koordìnišēm*, pril. sad. *koordinírajūći/koordìnišūći* - uskladiti šta, usklađivati, vršiti koordinaciju.

**kôp** im. m. r., n. mn. *kȍpovi* - ono što je ili gdje je iskopano u jednom pravcu ili prostoru; podzemni hodnik aktivnog rudnika.

**kòpāč** im. m. r., g. jd. *kopáča* - onaj koji kopa; prenes. koji šta predano radi.

**kopàčica** im. ž. r. - žena kopač.

**Kopáči** im. m. r. mn. - mjesto kod Goražda.

**kòpačka** im. ž. r. (češ.), g. mn. *kòpačkī* - sportska obuća s kožnatim ili plastičnim čepovima na potplatama (za nogomet i druge srodne sportove).

**kòpāčkī** prid. odr. v. - koji ima veze s kopačima (*kopački* posao).

**kòpāčki** pril. - kao kopač, na način kopača.

**kòpāćī** prid. odr. v. - koji služi za kopanje (*kopaće* alatke).

**kòpānje** gl. im. s. r. od kopati.

**kòpati** gl. nesvrš., prez. *kòpām*, gl. pril. sad. *kòpajūći* - kopanjem obrađivati zemlju za sijanje; praviti udubinu, iskopinu u zemlji (*kopati* bunar, *kopati* grob); prenes. temeljito što pretraživati (*kopati* po dokumentima).

**kȍpča** im. ž. r. (tur.) - metalna kukica i mali metalni kolutić za kopčanje odjeće.

**kòpčānje** gl. im. s. r. od kopčati.

**kòpčati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kòpčām*, pril. sad. *kòpčajūći* - vezati kopčom, spajati dugmad na odjeći; prenes. shvaćati, razumijevati, žarg. kapirati.



**kôpija** im. ž. r. (lat.) - prepis s originala (teksta, formulara i sl.); djelo slično ili vrlo približno originalu dobiveno ponavljanjem radnog procesa i u granicama postojećih tehničkih mogućnosti; pejor. ono što nema izvorna autorska svojstva nego je načinjeno prema određenom uzroku.

**kopìlan/kopìljan** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji je kopile; prenes. osoba koja je vragolasta i neozbiljna u svome ponašanju.

**kòpīle** im. s. r. (ar.-tur.) - dijete rođeno izvan bračne zajednice; prenes. žarg. onaj koji se ponio ili se ponaša ružno, samoživo, prijetvorno.

**kopírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kopirati.

**kopírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kòpīrām*, pril. sad. *kopírajūći* - izraditi ili izrađivati kopiju; prenes. nastojati koga oponašati kao svoj uzor; imitirati

**kòpitār** im. m. r. - sisar koji ima kopita.

**kòpito** im. s. r. - rožnati, tvrdi dio dijela noge kojim životinja gazi.

**kȍpljanīk** im. m. r., vok. jd. *kȍpljanīče*, n. mn. *kȍpljanīci* - onaj koji nosi koplje; vojnik naoružan kopljem.

**kȍplje** im. s. r., g. mn. *kȍpāljā* - oružje u obliku motke, zašiljeno prvi vrhu, služi za borbu, lov i sportsko nadmetanje; sport. jedna od atletskih disciplina (bacanje *koplja*); motka za zastavu.

**kòpnen** prid., odr. v. *kòpnenī* - koji se odnosi na kopno.

**kòpnjēnje** gl. im. s. r. od kopniti.

**kòpniti** gl. nesvrš., prez. *kòpnīm*, gl. pril. sad. *kòpnēći* - nestajati s tla (kad je riječ o snijegu); prenes. postajati tjelesno slab, neotporan; nestajati, gasiti se.

**kȍpno/kòpno** im. s. r., g. jd. *kȍpna* - dio Zemljine površine nepokriven vodom.

**koprcānje** gl. im. s. r. od koprcati se.

**kopȑcati se** gl. nesvrš., prez. *kopȑcām*, gl. pril. sad. *kopȑcajūći* - nastojati izbaviti se iz kakve nevolje brzim pomjeranjem ruku, nogu, čitavog tijela, batrgati se.

**kòprena** im. ž. r. - tanko i djelomično providno platno koje se nosi preko lica radi sakrivanja lica; uopće ono čime se šta prikriva.

**kòpriva** im. ž. r. - žara.

**koprodùkcija** im. ž. r. (lat.) - zajednička proizvodnja dvaju li više poslovnih partnera ob. prilikom snimanja filma.

**kòptisati** gl. svrš. (tur.), prez. *kòptišēm* - iznenada se pojaviti; navaliti na koga ili što.

**kòpūn** im. m. r. (tal.) - reg. uškopljeni pijevac.

**kȍra** im. ž. r. - vanjski dio na stablu drveta; tvrdi, površinski sloj čega;omotač nekih plodova (*kora* banane); med. vanjski omotač velikog mozga.

**kòrāblja** im. ž. r. - brod, jedrenjak.

**koràčānje** gl. im. s. r. od koračati.

**koràčati** gl. nesvrš., prez. *koràčām*, pril. sad. *koràčajūći* - kretati se u koracima (brzo *koračati*, *koračati* ukočeno); prenes. kretati se naprijed (*koračati* u budućnost).

**kòrāčnica** im. ž. r. - muzička kompozicija pisana u dvodijelnom taktu i naglašenom ritmu koji odgovara marševskom koraku.

**kȍrāk** im. m. r., n. mn. *kȍrāci* - pokret u hodanju pri kojem se jedna noga spušta na zemlju, a druga diže; mjera za udaljenost od jednog do drugog mjesta pri hodanju (još stotinjak *koraka* do cilja).

**kòrāl/kòrālj** im. m. r. (grč.) - nepomična morska životinja koja oblikom nalikuje na biljku.

**kòrālnī/kòrāljnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na koralje, koji je od koralja (*koraljni* greben, *koraljna* ogrlica).

**kòrbāč** im. m. r. (tur.) - bič od ispreletenog kožnog remenja.

**kòrdōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *kordóna* - gusto raspoređeni vojnici, policija u svrhu zaustavljanja prodora neprijateljskih vojnika, mase protestanata i dr.

**korèkcija** im. ž. r. (lat.) - ispravka, ispravljanje, dovođenje u red (teksta, vida, dijela tijela obavljanjem plastične operacije, rada motora, smjera vatre iz oružja, itd.).

**kòrektor** im. m. r. (lat.) - osoba koja vrši korekciju.

**korektòrica /kòrektōrka** im. ž. r. (lat.) - žena korektor.

**kòrektan/korèktan** prid. (lat.), v. *kòrektnī/korèktnī* - koji je u okviru pravila; ispravan; koji se ponaša u skladu s lijepim normama u ophođenju.

**korektúra** im. ž. r. (lat.) - ispravljanje grešaka u otipkanom rukopisu za štampanje; ispravljanje čega (npr. očinjeg vida), korekcija.
**korelácija** im. ž. r. (lat.) - međusobna povezanost u zajedničkom djelovanju; suodnos.
**kòrēnje** gl. im. s. r. od koriti.
**koreògraf** im. m. r. (grč.) - umjetnik koji osmišljava i uvježbava ples za scensko izvođenje, stručnjak za koreografiju.
**koreogràfija** im. ž. r. (grč.) - opisivanje plesnih pokreta pomoću osobitog sistema znakova; umjetnost plesa; vještina postavljanja baletnih plesova na pozornicu.
**korepetícija** im. ž. r. (lat.) - ponavljanje i usvajanje školskog, tečajnog i dr. gradiva (putem instruktivne nastave, zajedničkim vježbama, uvježbavanju i sl.).
**korespondèncija** im. ž. r. (lat.) - dopisivanje između pojedinih ljudi, grupacija, ustanova i sl.
**korespòndent** im. m. r. (lat.), g. mn. *korespòndenātā* - dopisnik novina, časopisa ili novinske agencije iz jednog mjesta ili okruga; činovnik zadužen za vođenje službene korespodencije preduzeća, ustanove, institucije i sl.; osoba ili ustanova koja izvršava finansijske, trgovačke i dr. naloge za drugu osobu ili ustanovu; onaj koji se s nekim dopisuje; stvar ili pojava koja odgovara (korespondira) nekoj drugoj stvari ili pojavi.
**korespondèntica/korespòndentkinja** im. ž. r. (lat.) - žena korespodent.
**korespondírānje** gl. im. s. r. (lat.) od korespondirati.
**korespondírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *korespòndīrām*, gl. pril. sad. *korespondírajūći* - dopisivati se; biti u harmoniji jedno s drugim, međusobno se obostrano korisno i funckionalno podudarati.
**kòrica** im. ž. r., dem. - tanka kora (po snijegu, korica leda, korica hljeba i sl.), pokorica; krastica na rani koja zacijeljuje
**kòrice** im. s. r. mn. - vanjski zaštitni ovitak knjige, sveske i dr. (tvrde *korice*); posebno šivena obloga od kože, platna, pletenine u kojoj se drži hladno oružje za pasom ili preko ramena (nož, sablja, mač).
**kòričēnje** gl. im. s. r. od koričiti.
**kòričiti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kòričīm*, gl. pril. sad. *kòričēći* - uvezivati u korice; sastaviti u oblik knjige ono što je bilo u nepovezanim listovima; ukoričavati.
**korída** im. ž. r. (šp.) - borba s bikovima (u Španiji, Portugalu, itd.).
**korìdōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *koridóra* - uski prostor kojim se omogućuje pravo prolaza (npr. zemlji preko teritorije druge zemlje radi izlaza na more, spajanje s drugim teritorijama i sl.); prolaz, hodnik kojim su povezane dva prirodno povezana prostora; svaki prolaz kojim se omogućuje veza između dva ili više mjesta (zračni *koridor*, predviđena i posebnim propisima regulirana putanja aviona i drugih letjelica).
**korigírānje/kòrigovānje** gl. im. s. r. od korigirati/korigovati.
**korigírati/kòrigovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.) - *korìgīrām/kòrigujēm*, gl. pril. sad. *kòrigujūći/korigírajūći* - obaviti ili obavljati ispravku, ispravljanje (korekciju).
**kòrijen** im. m. r., n. mn. *kòrijeni/kòrjenovi*, zb. im. *kòrijenje* - bot. dio biljke koji se nalazi u zemlji i crpi hranjive tvari; prenes. početak čega (*korijen* problema); mat. rezultat operacije korjenovanja.
**kòrisnīk** im. m. r., vok. jd. *kòrisnīče*, n. mn. *kòrisnīci* - onaj koji što koristi, upotrebljava i dr. (*korisnik* stana, *korisnik* bankovne kartice i sl.).
**kòrīst** im. ž. r., instr. jd. *kòrišću/kòristi* - dobar rezultat u čemu, povoljan ishod; rezultat izražen u novcu ili materijalnim dobrima, prihod, dobitak, zarada.
**kòristan** prid., odr. v. *kòrīsnī* - koji donosi dobre rezultate; koji dobro služi svojoj namjeni i svrsi.
**korístiti** gl. nesvrš., prez. *kòristīm*, gl. pril. sad. *korístēći* - služiti nekoj svrsi, biti od koristi; upotrebljavati koga ili šta radi ostvarenja boljeg rezultata.
**korístiti se** gl. nesvrš., prez. *kòrīstīm se* - služiti se čime, upotrebljavati šta.
**koristoljùbiv** prid., odr. v. *koristoljùbivī* - u kojeg je vrlo izražena sklonost sticanju i gomilanju materijalnih dobara; proračunat.
**koristoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *koristoljùbivošću/koristoljùbivosti* - osobina onoga koji je koristoljubiv; proračunatost.
**koríšćēnje/koríštēnje** gl. im. s. r. od koristiti.
**kòriti** gl. nesvrš., prez. *kòrīm*, pril. sad. *kòrēći* - izražavati prijekor i nezadovoljstvo prema kome ili čemu; kritikovati, prekoravati
**kòrito** im. s. r. - posuda ob. od udubljenog debla za hranjenje domaćih životinja ili za pranje rublja; oblik tla nastao proticanjem rijeke ili potoka.
**kòrizma** im. ž. r. (lat.) - kršćanski post četrdeset dana pred Uskrs.
**korjènit** prid., odr. v. *korjènitī* - koji ima duboko i jako korijenje; prenes. koji je temeljit, radikalan (*korjenite* promjene).
**kormìlār** im. m. r., g. jd. *kormilára* - osoba koja upravlja kormilom, usmjerava plovidbu i pristajanje plovila; prenes. onaj koji upravlja kakvom javnom djelatnošću.
**kòrmilo** im. s. r. - naprava za upravljanje brodom; prenes. ono što pomaže da se uhvati pravi i sigurniji smjer u čemu.
**kòrner** im. m. r. (engl.) - kazneni udarac iz ugla ako je nogometaš izbacio loptu preko gol crte na svome dijelu terena.
**kòrnet** im. m. r. (tal.) - limeni duhački instrument; napolitanski tuljak za sladoled koji ima takav oblik (sladoled u *kornetu*).
**kórnjača** im. ž. r. - kopnena i morska životinja jakog oklopa i ob. dugovjeka.
**korodírānje** gl. im. s. r. (lat.) od korodirati.
**korodírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *koròdīrām*, pril. sad. *korodírajūći* - nagrizati površinu metala (o hrđi), oksidirati; med. izjesti ili izjedati tkivo djelovanjem bolesti; geol. vremenom se mijenjati zbog hemijskih procesa (kad je riječ o rudama).
**koròmāč** im. m. r. - vrtna samonikla jestiva biljka, primorskog podneblja, podesna za začine.
**koróna** im. ž. r. (lat.) - višebojni prsten oko Sunca i Mjeseca; muz. znak za produžavanje trajanja tona, akorda ili pauze.
**kórov/kòrov** im. m. r. - zajednički naziv za samonikle biljke koje ometaju rast poljoprivrednih usjeva.
**kòrōzija** im. ž. r. (lat.) - tehn. nagrizanje metala uslijed uticaja vlage i hemikalija iz atmosfere; oksidacija, hrđanje; geol. nagrizanje kamena i minerala uslijed hemijskog djelovanja vode; med. nagrizanje tkiva; prenes. rastakanje, raspadanje.
**kórpa** im. ž. r. (njem.) - posuda pletena od pruća ili kojeg drugog materijala, služi za čuvanje ili nošenje voća, povrća i sl.; košara; prenes. odbijanje na udvaranje suprotnog spola (dati *korpu*, tj. odbiti od sebe).
**kòrpica** im. ž. r. (njem.), dem. - mala korpa; košarica.
**korporácija** im. ž. r. (lat.) - udruženje više preduzeća ili vlasnika kapitala radi ostvarenja opsežnijih ciljeva izgradnje i okrupnjavanja kapitala.
**korpulèncija** im. ž. r. (lat.) - naglašena krupnoća tijela; korpulentnost.
**kòrpus** im. m. r. (lat.) - vojn. velika vojna jedinica koju čini više jedinica (hist. Peti korpus Armije Republike Bosne i Hercegovine); ukupan jezičkoistraživački, jezički materijal koji služi za izradu rječnika, gramatika, nominaciju pravopisnih normi i sl.; tijelo, trup.
**korumpírānje** gl. im. s. r. (lat.) od korumpirati.
**korumpírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *korùmpīrām*, pril. sad. *korumpírajūći* - dati ili davati kome novac u svrhu podmićivanja radi ostvarenja svojih interesa; podmititi, podmićivati, mititi, potkupiti, potkupljivati.
**korùpcija** im. ž. r. (lat.) - stanje korumpiranosti u društvu ili određenoj društvenoj sredini.
**korupciònāš** im. m. r. (lat.), g. jd. *korupcionáša* - onaj koji je sklon korupciji, koji sudjeluje u korupciji.
**kòrzet** im. m. r. (fr.), g. jd. *kòrzeta* - dio ženskog donjeg rublja koji oblikuje struk, steznik; sigurnosni pojas za zaštitu prsa i trupa od metaka i drugih smrtonosnih povreda.

**kȍrzo** im. s. r. (tal.) - glavna ili koja druga ulica kao večernje šetalište u gradu.
**kôs** im. m. r. - vrsta ptice pjevice.
**kôs** prid., odr. v. *kôsī* - koji je nagnut pod određenim uglom.
**kòsa**[1] im. ž. r. - vlasi na čovjekovoj glavi (bujna *kosa*, sijeda *kosa*).
**kòsa**[2] im. ž. r. - manje uzvišenje u obliku brijega, zakošeno prema jednoj strani (popeti se na *kosu*).
**kòsa**[3] im. ž. r. - poljoprivredna alatka kojom se s obje ruke kosi trava.
**kòsbaša/kòzbaša** im. m. r. (tur.) - predvodnik koscima.
**kòsac** im. m. r., g. jd. *kòsca*, n. mn. *kȍsci* - onaj koji kosi travu.
**kosàčica** im. ž. r. - žena koja sudjeluje u košenju; mašina za košenje trave, kosilica.
**kòsidba** im. ž. r. - košenje, košnja, vrijeme u kojem se kosi, suši trava i ukuplja sijeno.
**kòsijer** im. m. r. - alatka savijenog sječiva u vrhu za sječenje i obrezivanje granja, loze i dr.
**kòsilica** im. ž. r. - mašina za košenje trave; kosačica.
**kosìna** im. ž. r. - tlo koje je blago nagnuto na jednu stranu; kosa.
**kòsitar** im. m. r. (grč.), g. jd. *kòsitra*, g. mn. *kòsitārā* - kovina srebrenastobijele boje; kalaj.
**kòsiti** gl. nesvrš., prez. *kȍsīm*, pril. sad. *kòsēći* - rezati, odsijecati travu kosom ili kosilicom; prenes. obarati, sjeći, uništavati sve pred sobom (kad su u pitanju vjetar i druge prirodne nepogode, rat, bolesti itd.).
**kòsiti se** gl. nesvrš. prez. *kòsīm se* - neslagati se s nečim, biti u neskladu s nečim, neslagati se s nekim; biti osorljiv prema kome.
**kósiti se** gl. nesvrš. prez. *kòsīm se*, pril. sad. *kósēći se* - nakrivljavati se ukoso, na jednu stranu, kriviti se.
**kòsmat** prid., odr. v. *kòsmatī* - koji je mnogo obrastao kosom, koji je mnogo dlakav po tijelu; dlakav.
**kòsmičkī/kòzmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na kosmos (*kosmički* brod); prenes. koji je ogroman u svojim dimenzijama, sveobuhvatan (*kosmička* bol, to je poprimilo *kosmičke* dimenzije);
**kȍsmodrom/kozmòdrōm** im. m. r. (grč.) - mjesto sa kojeg polijeću svemirske letjelice u kosmos.
**kosmogònija/kozmogònija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje kosmosa.
**kosmològija/kozmològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o kosmosu.
**kosmonàut/kozmònaut** im. m. r. (grč.) - onaj koji sudjeluje u znanstvenoistraživačkim pohodima u kosmos
**kosmopòlit(a)** im. m. r. (grč.) - čovjek koji čitav svijet smatra svojom domovinom.
**kosmopolitìzam/kozmopolitìzam** im. m. r., g. jd. *kosmopolitìzma/kozmopolitìzma*, n. mn. *kosmopolitìzmi/kozmopolitizmi* - kozmopolitski pogled na svijet po kojem među ljudima ne treba biti trvenja, sukoba, ugrožavanja, pošto svi trebaju biti jednaki i imati ista prava.
**kȍsmos/kȍzmos** im. m. r. (grč.) - ukupnost svega postojećeg, otrkivenog i neotkrivenog, na Zemlji i na nebu; svemir.
**kȍsnuti** gl. svrš., prez. *kȍsnēm*, trp. prid. *kȍsnūt* - u trenutku izazvati jaki bol i rastuženost; bolno se dojmiti.
**kosòok** prid., odr. v. *kosòokī* - koji je kosih očiju; izraz za pripadnika žute rase.
**kôst** im. ž. r., instr. jd. *kȍšću/kȍsti* - tvrdi dio tijela čovjeka i životinja od kojeg se sastoji kostur (ključna *kost*, nosna *kost*, itd.); prenes. ob. u kontekstu: onaj koji je čvrst, postojan, stamen, kojeg nije lahko savladati (tvrda je on *kost*).
**kòstīm** im. m. r. (fr.), g. jd. *kostíma* - odijelo koje nosi umjetnik na predstavi (*kostim* glumca); ženska odjeća koja se sastoji od sakoa, suknje ili pantalona; ženski komplet za kupanje (kupaći *kostim*).
**kostìmīrān** prid. (fr.), odr. v. *kostìmīrānī* - koji je obučen u kostim (glumac u predstavi i sl.)
**kostimògraf** im. m. r. (fr.-grč.) - onaj koji kreira kostime.
**kostimogràfija** im. ž. r. (fr.-grč.) - kreiranje kostima za potrebe pozorišnih predstava u teatru.
**kostimògrafkinja** im. ž. r. (fr.-grč.) - žena kostimograf.



**kostòbolja** im. ž. r. - hronična bolest kostiju.
**kostrijèšēnje** gl. im. s. r. od kostriješiti (se).
**kostrijèšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *kòstriješīm (se)*, gl. pril. sad. *kostrijèšēći (se)* - dizati se ob. od straha, uzbuđenja (kosa, dlaka i sl.); prenes. zauzimati borbeni stav, rogušiti se.
**kȍstrijet** im. m. r., instr. jd. *kȍstriječu/kȍstrijeti* - koža nekih životinja s oštrom dlakom (npr. koza).
**kòstūr** im. m. r. - skup svih kostiju u organizmu; osnovni prikaz neke ideje, projekta, plana; prenes. veoma mršav čovjek.
**kòstūrnica** im. ž. r. - mjesto ili zgrada gdje su ukopane kosti većeg broja ljudi; (Kosturnica) memorijalni spomenik na Tjentištu kao sjećanje na Petu neprijateljsku ofanzivu protiv jugoslavenskoga partizanskog pokreta u toku Drugog svjetskg rata.
**kȍš** im. m. r. - pletena posuda od pruća, košara, sepet; tome slični predmeti za različite namjene (za odlaganje smeća i sl.); obruč s mrežicom za davanje koševa; pogodak u igri košarke; med. naziv za kosti na prsima (prsni *koš*).
**kòšara** im. ž. r. - pleteni predmet od pruća; koš, sepet.
**kòšarica** im. ž. r., dem. - mala košara, sepetić.
**kòšārka** im. ž. r., dat. jd. *kòšārci* - ekipna sportska igra u kojoj je cilj dati što više koševa protivničkoj strani i što uspješnije odbraniti vlastiti koš.
**košàrkāš** im. m. r. - onaj koji igra košarku, koji se profesionalno bavi igrom košarke.
**košarkàšica** im. ž. r. - žena košarkaš.
**kòščat** prid., odr. v. *kòščatī* - u kojeg se ističu kosti (*koščate* ruke, *koščata* građa).
**kòščica** im. ž. r., dem. - mala kost; koska (boli me svaka *koščica*).
**kòšēnje** gl. im. s. r. od kositi kosom.
**kóšēnje** gl. im. s. r. od kósiti se - nakrivljavanje čega na jednu stranu, nakrivljavanje ukoso.
**kȍškānje** gl. im. s. r. od koškati se.
**kȍškati se** nesvrš. prez. *kȍškām se*, gl. pril. sad. *kȍškajūći se* - međusobno se svađati ili izmjenjivati blaže udarce; prepirati se.
**kòšmār** im. m. r. (fr.) - stanje između jave i sna s teškim priviđenjima i rastresenošću; bunilo, mora.
**kȍšnica** im. ž. r. - nastamba za pčele; prenes. prostor u kojemu vrvi mnogo ljudi.
**kóšnja** im. ž. r. - košenje, kosidba.
**kòšpica** im. ž. r. - tvrdi dio ploda; reg. špica.
**kòštac** im. m. r., g. jd. *koštàca*, n. mn. *koštàci* - hrvački zahvat (ob. početak borbe hrvanja stezanjem kostiju protivnika).
**kòštan** prid., odr. v. *kòštanī* - koji je od kosti, ono što je od kosti (*koštana* srž, *koštani* nakit).
**kóštānje** gl. im. s. r. od koštati.
**kóštati** gl. nesvrš (njem.), prez. *kôštām*, gl. pril. sad. *kóštajūći* - imati prodajnu cijenu, stajati toliko i toliko u novcu; zahtijevati određene izdatke, troškove.
**koštùnjav** prid., odr. v. *koštùnjavī* - koji je tvrde ljuske, iz koje se teško izdvaja jezgra (npr. orah); koji ima vidno izražene kosti na tijelu.
**koštùnjavac** im. m. r., g. jd. *koštùnjāvca*, n. mn. *koštùnjāvci*, g. mn. *koštùnjavācā* - koji je koštunjav (npr. orah tvrde ljuske).
**kòšulja** im. ž. r. - odjevni predmet za gornji dio tijela; prenes. posebna kutija, omot, obloga i sl.
**kòšuljica** im. ž. r., dem. - košulja manje veličine; obloga, ovojnica oko čega.
**kòšuta** im. ž. r. - ženka jelena; prenes. blaga i umiljata ženska osoba.
**kóta** im. ž. r. (fr.) - određena tačka kojom je na geografskoj karti označena nadmorska visina.
**kòtao** im. m. r., g. jd. *kòtla*, n. mn. *kòtlovi* - veća posuda za kuhanje na otvorenoj vatri, kazan; metalna potpuno zatvorena posuda za posebne namjene (parni *kotao*).
**kȍtār** im. m. r., n. mn. *kȍtāri* - hist. upravna jedinica; zagrađeni prostor za stoku.
**kotírānje** gl. im. s. r. (fr.) od kotirati.
**kotírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *kòtīrām*, gl. pril. sad. *kotírajūći* - imati cijenu (na berzi, u struci, u društvenoj hijerarhiji i sl.); određivati čemu cijenu,

vrijednost, značaj (valute, vrijednosnih papira i sl.); određivati kote.

**kòćēnje** gl. im. s. r. od kotiti.

**kòtiti** gl. nesvrš., prez. *kòtī*, gl. pril. sad. *kòtēći* - donositi mlade (o mački i sl.); prenes. pejor. prekomjerno se množiti.

**kotizácija** im. ž. r. (fr.) - ulog, članarina; novac koji treba uplatiti da bi se u čemu sudjelovalo.

**kòtlār** im. m. r. - izrađivač kotlova; žarg. pejor. onaj koji krpi i kalaiše kotlove; kotlokrpa.

**kòtlārnica** im. ž. r. - mjesto za popravljanje i čuvanje kotlova; kotlovnica.

**kòtlēt/kòtlet** im. m. r. (fr.), g. jd. *kotléta/ kòtleta* - komad mesa s rebrima.

**kòtlina** im. ž. r. - duboka prostrana dolina s brdima uokolo (ob. širi prostor oko rijeke).

**kòtlokrpa** im. m. r. - onaj koji krpi, popravlja, kalaiše kotlove, lonce, kuhinjsko posuđe.

**kòtlōvnica** im. ž. r. - posebne prostorije u kojima su smješteni kotlovi za grijanje na ugalj, plin i dr.; kotlarnica.

**kotr̀ljānje** gl. im. s. r. od kotrljati (se).

**kotr̀ljati (se)** gl. nesvrš. prez. *kotr̀ljām (se)* - valjati šta pred sobom; kretati se obrćući se, valjati se; prenes. nekako uspijevati održati korak u životu; koturati se.

**kȍtūr** im. m. r., nom. mn *kȍtūri/kȍturovi* - valjak na koji se što namotava.

**kotùrāljke** im. ž. r. mn. - sportski rekvizit s točkićima, koji se pričvršćuje na cipele ili je umontiran zajedno s cipelama; žarg. rolšue.

**kotùrānje** gl. im. s. r. od koturati se.

**kotùrati se** gl. nesvrš. prez. *kotùrām se*, gl. pril. sad. *kotùrajūći se* - kretati se okrećući se; kotrljati se (o koturu, o točku i sl.).

**kȍtva** im. ž. r., g. jd. *kȍtāvā/kȍtvī* - sidro.

**kôv** im. m. r., n. mn. *kȍvovi* - način, kvalitet i neposredni rezultat kovanja (dobar *kov*); kovina, metal.

**kòvāč** im. m. r., g. jd. *kováča* - onaj koji kovanjem obrađuje željezo; vrsta morske ribe.

**kòvāčnica** im. ž. r. - radionica u kojoj se izrađuju predmeti od željeza; mjesto gdje se potkivaju konji.

**kovànica** im. ž. r. - metalna novčanica.

**kòvānje** gl. im. s. r. od kovati.

**kòvati** gl. nesvrš., prez. *kȕjēm*, gl. pril. sad. *kȕjūći* - udarcima čekića oblikovati usijano željezo; prenes. raditi što, oblikovati, izrađivati („svako *kuje* svoju sreću").

**kòvčeg** im. m. r., n. mn. *kòvčezi* - sanduk ob. u obliku kvadra za čuvanje i prenošenje stvari; ono u čemu se sahranjuju mrtvaci.

**kòverat** im. m. r. (fr.) - koverta, kuverat.

**kòvērta** im. ž. r. (fr.) - kuverta, kuverat, vanjski dio pisma na kojem se ispisuje adresa.

**kòvčežić** im. m. r., dem. - mali kovčeg; kutija u kojoj se čuva nakit i druge dragocijenosti.

**kȍvina** im. ž. r. - kruti hemijski element (osim žive), dobar provodnik toplote i elektriciteta.

**kovìtlac** im. m. r., g. jd. *kovitlàca*, n. mn. *kovitlàci* - naglo kružno kretanje vjetra; vrtlog; prenes. ono što je zapleteno, zamršeno, kao u vrtlogu.

**kóvnica** im. ž. r. - radionica ili ustanova gdje se izrađuje (kuje) novac u metalnim apoenima.

**kòvrdža** im. ž. r. (tur.) - uvojak, pramen kuštrave kose.

**kovr̀džānje** gl. im. s. r. od kovrdžati se.

**kovr̀džati (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kovr̀džā (se)* - uvijati kosu u kovrdže.

**kòvrdžast/kovr̀džast** prid. (tur.), odr. v. *kòvrdžastī/kovr̀džastī* - koji ima kovrdže, kod kojeg je uvijena kosa.

**kòza** im. ž. r. - domaća rogata životinja, kratke oštre dlake, koja daje mlijeko; prenes. pejor. ženska osoba koja se glupo ponaša; kozlić za pilanje drva.

**kòzāk** im. m. r. (rus.); im. m. r., n. mn. *kozáci* - stanovnik naoružanih pograničnih grupacija carske Rusije oko rijeke Don; pripadnik posebne vojne formacije u carskoj Rusiji.

**kozàkinja** im. ž. r. (rus.) - žena kozak.

**kòzār** im. m. r. - uzgajač i čuvar koza.

**Kozárac** im. m. r., g. jd. *Kozárca* - mjesto u sjeverozapadnoj Bosni.



**Kozárčanin** im. m. r., n. mn. *Kozárčani* - stanovnik Kozarca.

**Kozárčānka** im. ž. r., dat. jd. *Kozárčānki* - stanovnica Kozarca.

**kȍzbaša** im. m. r. (tur.) - onaj koji je na čelu kosaca.

**kòzēr** im. m. r. (fr.) - osoba koja umije lijepo i ugodno ćaskati; šarmer.

**kòzērija** im. ž. r. (fr.) - duhovito i zanimljivo napisana opaska o nekom aktualnom pitanju u društvu.

**kòzetina** im. ž. r. - meso od koze.

**kòzica** im. ž. r., dem. - mala koza; morski račić.

**kòzice** im. s. r. mn. - dječija bolest, pojavljuje se kao osip po koži, ospice, boginje; morski račići.

**kòzičav** prid., odr. v. *kòzičavī* - koji po licu i tijelu ima tragove preboljele kožne bolesti; rohav, rošav.

**kȍzījī** pridj. odr. v. - što je od koze, ono što se tiče koze.

**kòzina** im. ž. r. - kozija koža s dlakom, kostrijet.

**kōzlić/kòzlīć** im. m. r. - mlado od koze; jare; sport. gimnastička sprava.

**kozmètičār** im. m. r. (grč.) - stručnjak koji njeguje i uljepšava kožu lica i tijela.

**kozmètičārka** im. ž. r. (grč.) - žena kozmetičar.

**kozmètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *kozmètici* - vještina njegovanja kože lica i tijela; sredstva za njegu kože lica i tijela; prenes. iron. uljepšavanje čega samo da bi se prikrili vidni nedostaci.

**kozòrog** im. m. r., n. mn. *kozòrozi* - sisar, preživač izrazito velikih, neuvinutih rogova, živi na planinskom kršu.

**kȍža** im. ž. r., g. mn. *kôžā* - vanjski organ na tijelu čovjeka i životinje.

**kȍžār** im. m. r. - osoba koja prerađuje, štavi kože.

**kòžara** im. ž. r. - prostorija, radionica ili tvornica za obradu kože i izradu odjevnih i dr. predmeta od kože; radnja za prodaju proizvoda od kože.

**kȍžica** im. ž. r., dem. - tanka koža; tanki, površinski sloj na tkivu; pokožica; postećija.

**kòžnat** prid. - koji je od kože; koji je kao koža.

**kȍžnī** prid. odr. v. - koji je izrađen od kože (*kožni* kaput).

**kȍžūh/kòžuh** im. m. r., n. mn. *kòžusi* - ogrtač od bravlje kože s krznom na unutrašnjoj strani.

**kràbulja** im. ž. r. - maska, krinka, obrazina, prekrivka za nos i oči, dio kostima, kojim se simbolički skriva identitet osobe.

**kràčūn** im. m . r., g. jd. *kračúna* - naprava kojom se vodoravnim pokretanjem zatvaraju/otvaraju vrata i prozori; zasun.

**kràćānje** gl. im. s. r. od kraćati.

**kràćati** gl. nesvrš., prez. *kràćā* - postajati kraći (dani *kraćaju*).

**kráćēnje** gl. im. s. r. od kratiti - uskraćivanje, odbijanje; mat. operacija kojom se brojilac i nazivnik dijele istim brojem; skraćivanje.

**kràdljivac** im. m. r., g. jd. *kràdljīvca*, n. mn. *kràdljīvci*, g. mn. *kràdljivācā* - osoba koja krade, koja što otuđuje od drugih i prisvaja sebi; lopov tat.

**kràdljivica** im. ž. r. - ona koja voli krasti.

**krâdom** pril. - tako da niko ne vidi i ne čuje; kradomice, kriomice, krišom, posve nečujno i tiho.

**krȁdomice** pril. - tako da bude daleko od tuđih očiju, ušiju, saznanja; kriomice, krišom, kradom.

**krȁđa** im. ž. r. - neovlašteno, protuzakonito otuđivanje imovine ili dijela imovine od drugog, prisvajanje u svrhu vlastitog koristoljublja (*sitna* krađa; *krađa* stoljeća).

**krágna** im. ž. r. (njem.), g. mn. *krágnī* - dio košulje oko vrata, s debljim i izrazitijim platnom; ovratnik

**kràgūlj** im. m. r., g. jd. *kragúlja* - ptica grabljivica, kobac

**kràh** im. m. r. (njem.) - propast čega, bankrot, katastrofa

**krâj**[1] im. m. r., n. mn. *kràjevi* - posljednja tačka, crta ili trenutak kad se što završava.

**krâj**[2] im. m. r., n. mn. *kràjevi* - oblast, prostor, areal.

**kraj** prijed. - pokraj, pored, u neposrednoj blizini (kuća *kraj* puta).

**kràjcer** im. m. r. (njem.) - sitni novac u doba austrougarske vladavine.

**krȁjem** pril. - pri kraju, potkraj (*krajem* godine).

**krajíčak** im. m. r., gem. jd. *krajíčka*, n. mn. *krajíčci*, g. mn. *kràjīčākā*, - manji dio čega (*krajičak* hljeba).

**krȁjiškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Krajinu (Bosanska krajina).

**Krȁjišnīk** im. m. r., vok. jd. *Krȁjišnīče*, n. mn. *Krȁjišnīci* - onaj koji je porijeklom ili mjestom stanovanja iz Bosanske krajine.

**kràjnici/krâjnici** im. m. r. (mn.) - žlijezde u gornjem dijelu grla, ispod nepca, razvijeni kao parni organi.

**krájnōst** im. ž. r., instr. jd. *krájnošću/ krájnosti* - krajnji dosegnuti stepen preko kojeg se više ne može; ono što se dosezanjem do najveće moguće mjere pretvara u svoju oprečnost.

**kràjnjī/krâjnjī** prid. - koji je na kraju, koji je posljednji u redu (*krajnji* rezultat).

**krȁjolik** im. m. r., vok. mn. *krȁjoliče*, n. mn. *krȁjolici* - ono što je dostupno jednom pogledu, što se može vidjeti do kraja; predio, pejzaž.

**krâk** im. m. r., n. mn. *krâci/krákovi* - noga, ud žabe ili koje druge životinje (hobotnica, rak i dr.); prenes. ono što je uočljivije dužine u odnosu na ostali dio tijela.

**kràkat** prid., odr. v. *kràkatī* - koji ima velike udove; prenes. koji ima duge noge.

**krâlj** im. m. r., ž. r., n. mn. *králjevi* - vladar monarh čija je vlast nasljedna; figura u šahu; jedna od igraćih karata; prenes. koji je prvi, najbolji, najistaknutiji u čemu (*kralj* džungle, tj. lav).

**králješnica** im. ž. r. - ob. kičma, povor, niz povezanih kostiju koje se protežu dužinom leđa; prenes. okosnica čega.

**králjević** im. m. r. - sin kralja; princ.

**králjevina** im. ž. r. - država kojom vlada kralj ili kraljica (hist. Bosanska *kraljevina*), kraljevstvo.

**králjēvna** im. ž. r. - kraljeva kćer; princeza.

**králjevskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kralja; što se odnosi na kralja ili što je kao kod kralja (*kraljevski* ručak).

**králjevski** pril. - na kraljevski način; odlično, sjajno (*kraljevski* se ponašati).

**králjevstvo** im. s. r. - kraljevina, država kojom vlada kralj ili kraljica.

**kràljica** im. ž. r. - ženska osoba na kraljevskom položaju; kraljeva supruga; figura u šahu; prenes. osoba koja se izdiže nad svima drugima u držanju i ponašanju (*kraljica* sporta i sl.).

**kràljičīn** prid. - ono što pripada kraljici, što je vezano za kraljicu.

**kràmpa** im. ž. r. (njem.) - alatka kojom se može kopati i razbijati kamenje.

**krȁs** im. m. r. - kamenito tlo, s niskim rastinjem, ob. bezvodno; krš;.

**krâsan** prid., odr. v. *krâsnī* - koji je vrlo lijep, blistav, sjajan, pogodan za što (*krasan* dan).

**krášēnje** gl. im. s. r. od krasiti.

**krásiti** gl. nevrš., prez. *krâsīm*, pril. sad. *krásēći* - činiti što ili koga krasnim; davati čemu krasan izgled, ukrašavati; uljepšavati.

**krâsno** pril. - na krasan način (*krasno* si to napisao).

**krȁsnopīs** im. m. r. - lijep, kitnjast, čitak rukopis; kaligrafski profilirano pismo.

**krasòta** im. ž. r. - osobina ili stanje onoga koji je krasan ili onog što je krasno.

**krȁsta** im. ž. r. - skorena, sasušena krv na rani koja je u fazi zarastanja.

**krȁstavac** im. m. r., g. jd. *krȁstāvca*, n. mn. *krȁstāvci* - povrće iz porodice tikava izdužena ploda i sočna okusa, upotrebljava se najčešće za pripravljanje salata; krastavica.

**krȁsti** gl. nesvrš., prez. *krádēm/krádem*, pril. sad. *krádūći*, trp. prid. *krȁden* - prisvajati ono što je tuđe.

**krȁškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kras; koji je krš ili se sastoji od krša (*kraška* polja).

**kràtak** prid., odr. v. *kràtkī*, komp. *krȁćī* - koji je nevelik u duljini (*kratak* put); koji se izriče s malo riječi (*kratak* govor).

**kráter** im. m. r. (grč.) - otvor na vulkanu u obliku lijevka kroz koji se izlijevala ili izlijeva lava; rupa nastala eksplozijom bombe, granate i sl.; prenes. velika rupa.

**kràtica** im. ž. r. - skraćena riječ u pisanju, skraćenica (npr. *dat.* od dativ); kraći put (bolje ići *kraticom*).

**krátiti** gl. nesvrš., prez. *krâtīm*, pril. sad. *krátēći* - činiti nešto kraćim; skraćivati (*kratiti* tekst; *kratiti* radno vrijeme).



**kràtko** pril. - kratkog trajanja (*kratko* rečeno).

**kratkòća** im. ž. r. - svojstvo onoga što je kratko ili onoga što se osjeća kratkim (*kratkoća* puta; *kratkoća* vremena).

**kratkòročan** prid., odr. v. *kratkòročnī* - koji se događa, obavlja u kratkom vremenskom periodu; koji je vezan za kratki vremenski rok.

**kràtkotrājan** prid., odr. v. *kràtkotrājnī* - koji kratko traje; koji je predviđen da traje u kraćem vremenskom periodu (*kratkotrajna* kriza).

**kratkòvidnōst** im. ž. r., instr. jd. *kratkòvidnošću/kratkòvidnosti* - osobina onoga koji ne vidi na daljinu.

**kratkòvidōst** im. ž. r., instr. jd. kratkòvidošću/kratkòvidosti - kratkovidnost.

**krȁva** im. ž. r. - žensko goveče; prenes. pejor. naziv za žensku osobu zbog njenog neprimjerenog postupanja i ponašanja.

**krȁvār** im. m. r. - čobanin zadužen za čuvanje goveda i ostale krupne stoke.

**kravàta** im. ž. r. (fr.) - dio odjeće koji kao ukras visi naprijed i veže se za okovratnik košulje.

**krávljēnje** gl. im. s. r. od kraviti se.

**kráviti se** gl. nesvrš., prez. *krâvīm se* - prestajati biti zaleđen, smrznut; otkravljivati se, otapati se; prenes. prestajati biti ukočen, nepovjerljiv, oprezan u društvu, poslu i sl.

**krȁvljī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krave, koji je od krava (*kravlje* mlijeko, *kravlje* ludilo).

**kȑc** uzv. - dočaravanje lomljenja, napuknuća, cijepanja i sl. (letve, kolca, kosti, oraha, badema, itd.)

**kȑcat** prid., odr. v. *kȑcatī* - koji je do kraja pun (autobus *krcat* putnicima; vreće *krcate* voćem).

**kȑcati** gl. nesvrš., prez. *kȑcām*, gl. pril. sad. *kȑcajūći*, gl. im. *kȑcānje* - utovarivati teret u prevozno sredstvo.

**kȑcati** gl. nesvrš., prez. *kȑcām* - lomiti ljusku oraha, lješnjaka ili badema; krckati, tucati, tući.

**kȑčāg** im. m. r., g. jd. *krčága* - zemljana posuda u kojoj se čuva, nosi ili iz koje se pije voda.

**kŕčānje** gl. im. s. r. od krčati.

**kŕčati** gl. nesvrš., prez. *kŕčīm*, pril. sad. *kŕčēći*, onomat. - zvuk koji se čuje u utrobi (*krče* mi crijeva od gladi); proizvoditi zagušujuću buku ili šumove (*krči* telefon).

**kr̀čevina** im. ž. r. - tlo oslobođeno od rastinja, kamenja, pripremljeno za obrađivanje; čin pretvaranja šikare, zašumljena ili kamenita zemljišta u obradivu površinu.

**kŕčēnje** gl. im. s. r. od krčiti.

**kŕčiti** gl. nesvrš., prez. *kŕčīm*, pril. sad. *kŕčēći* - temeljito oslobađati zemljište od korijenja i pretvarati ga u obradivu površinu; prenes. uklanjati prepreke (*krčiti* put u životu).

**kȑčkānje** gl. im. s. r. od krčkati.

**kȑčkati** gl. nesvrš., prez. *kȑčkām*, pril. sad. *kȑčkajūći* - vriti, kuhati jelo polahko na tihoj vatri.

**kȑčma/kr̂čma** im. ž. r., g. mn. *kȑčmī/ kȓčmī* - ugostiteljska radnja u kojoj se uglavnom toči i pije alkohol.

**kȑčmār** im. m. r. - vlasnik krčme, onaj koji radi u krčmi.

**krčmàrica** im. ž. r. - vlasnica krčme, krčmareva supruga.

**kȑdo** im. s. r., g. jd. *kȑda*, g. mn. *kȑdā* - veći broj životinja koje se zajedno kreću i pasu (goveda, jeleni i dr.); prenes. pejor. ljudska neobuzdana masa podložna uticajima i sklona bezglavom djelovanju.

**kȑdža** im. ž. r. - reg. duhan slabog kvaliteta.

**kreácija** im. ž. r. (lat.) - originalno djelo, izum, ostvarenje.

**krèatīvān** prid. (lat.), odr. v. *krèatīvnī* - koji posjeduje stvaralački duh (u poslu, znanosti, umjetnosti i sl.).

**kreatívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *kreatívnošću/kreatívnosti* - osobina onoga koji je kreativan; stanje onog što je u procesu originalne stvaralačke kreacije (*kreativnost* u poslu).

**krèātōr** im. m. r. (lat.) - onaj koji stvara, izumljuje, koji je autor kreacije (modni *kreator*).

**krèātōrka** im. ž. r. (lat.) - žena kreator.

**kreatúra** im. ž. r. (lat.) - stvorenje sa izobličenim dijelovima tijela; pejor. onaj koji nije dorastao mjestu na kojem se nalazi, kojeg su izmislili, postavili

kao svoga eksponenta, marionetu (politička *kreatura*).
**krěč** im. m. r. (tur.) - tvar bijele boje, kalcijev oksid, koji se dobije pečenjem kamena krečnjaka; otopina pečenog kamena krečnjaka koja, razrijeđena u vodi, služi za krečenje; vapno.
**krečàna** im. ž. r. (tur.) - mjesto pečenja krečnjaka za dobijanje kreča; prenes. žarg. mjesto opće pometnje i neugodnosti (bačen u *krečanu*, tj. izložen neugodnim pitanjima, šali ili prigovaranjima).
**krěčēnje** gl. im. s. r. od krečiti.
**krěčiti** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *krěčīm*, gl. pril. sad. *krěčēći* - prekrivati, premazivati zidove ili što drugo krečom.
**krěčnjāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *krěčnjāci* - vrsta kamena sastavljenog od minerala kalcita i primjesa, služi za dobivanje kreča; vapnenac.
**kréda** im. ž. r. (lat.) - vrsta stijene nastale taloženjem prozirnog krečnjaka; doba u razvoju planete Zemlje; komad krečnjaka kojim se piše na školskoj tabli; crtački materijal i tehnika; slika ili crtež izrađen takvom tehnikom.
**krèdenac** im. m. r. (tal.), n. mn. *krèdenci* - kuhinjski ormar koji služi za posuđe i kuhinjski pribor.
**krèdīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kredíta* - novac koji se kome ili od koga pozajmljuje pod uvjetima preciziranim u ugovoru (namjenski *kredit*; beskamatni *kredit*); davanje robe ili novca na dug pod određenim uvjetima i ugovornom garancijskom zaštitom; prenes. imanje povjerenja (on ima *kredita* kod mene).
**kreditnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na kredit, na poslovanje s kreditima.
**krêdo** im. s. r. (lat.) - mišljenje koje se može sažeti u kratku i jasnu formulaciju (to je moj životni *kredo*).
**kreírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kreirati.
**kreírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *krèīrām*; gl. pril sad. *kreirajūći* - autorski što oblikovati.
**krèker** im. m. r. (engl.) - hrskavo slano pecivo.
**krekètānje** gl. im. s. r. od kreketati.
**krekètati** gl. nesvrš., prez. *krèkeće*, gl. pril. sad. *krèkećūći*, onomat. - oglašavati se kao žaba; prenes. pričati šta nepovezano i dosadno, ob. prigovarati, nabijati na nos i sl.
**krekètuša** im. ž. r. - žaba koja krekeće; prenes. pejor. mnogo brbljiva žena.
**kréma** im. ž. r. (fr.) - smjesa raznih sastava koja se koristi u ljekovite, kozmetičke, higijenske i dr. svrhe, maza; prenes. žarg. iron. ono što se misli da je najbolje i najodabranije u društvu; elita (gradska *krema*).
**kremácija** im. ž. r. (lat.) - spaljivanje tijela umrlog u skladu sa zakonima, propisima te iskazanom voljom umrloga prije smrti.
**kremàtōrīj** im. m. r. (lat.) - zgrada ili uređaj za spaljivanje tijela umrlih.
**krěmēn** im. m. r., n. mn. *krěmēni/krěmenovi* - vrlo tvrd mineral staklasta izgleda (poznat u korištenju za potpaljivanje vatre davanjem varnice pri trenju); prenes. razg. onaj koji je čvrst, stabilan, vrlo otporan, nepopustljiv.
**kremènjača** im. ž. r. - hist. stara puška koja se pali kresanjem kremena.
**kremènjāk** im. m. r., g. jd. *kremenjáka*, n. mn. *kremenjáci* - stijena ili pješčenjak od sraslih zrnaca kremena; prenes. čovjek koji je tjelesno vrlo otporan i moralno čvrst i nepokolebljiv.
**krénuti** gl. svrš., prez. *krênēm*, gl. pril. pr. *krénūvši*, gl. pril. rad. *krénuo* - početi ići s jednog mjesta prema drugome; maknuti se, poći, pokrenuti se; početi djelovati, početi se razvijati (*krenulo* me je u poslu).
**krěpak** prid., odr. v. *krěpkī*; komp. *krěpčī/krèpkijī* - koji je svjež, poletan, odmoran, raspoložen; koji okrijepljuje, okrijepljujući.
**krèpalina** im. ž. r. (njem.) - strvina, leš, crkotina; prenes. osoba čije su kretnje umrtvljene, mlitave.
**krèpati** gl. svrš. (njem.), prez. *krèpām*; imp. *krěpaj* - uginuti (ob. kad je riječ o životinji); pejor. umrijeti; prenes. suviše se umoriti od posla.
**krepávānje** gl. im. s. r. od krepavati.
**krepávati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *krèpāvām*, pril. sad. *krepávajūći* - crkavati, lipsavati, polahko umirati (o životinjama); trpjeti umor, izmučenost, teško fizičko i psihičko stanje (*krepavati* od umora; *krepavati* od gladi).



**krěpko** pril. - na krepak način, s krepkošću, živahno.
**krepkòća** im. ž. r. - živost, čilost, krepkost.
**krěpkōst** im. ž. r., instr. jd. *krěpkošću/krěpkosti* - osjećanje tjelesne i duševne snage; živost, čilost, krepkoća.
**krěposno** pril. - na krepostan način.
**krěpostan** prid., odr. v. *krěposnī* - koji je prožet krepkošću.
**krèsānje** gl. im. s. r. od kresati.
**krèsati** gl. nesvrš., prez. *krěšēm*, pril. sad. *krěšūći* - rezati vanjski dio čega; podrezivati, podsijecati (*kresati* brkove; *kresati* grane); udarati kamenom o kamen ili upaljačem s kremenom radi izazivanja iskre i dobijanja vatre; prenes. smanjivati što (zaradu, budžet, nadležnosti i sl.); govoriti otvoreno i oštro, bez dlake na jeziku.
**krěsīvo** im. s. r. ono čime se udara (kreše) o kremen radi izazivanja iskre i proizvodnje plamena; ognjilo.
**krěsnuti** gl. svrš., prez. *krěsnēm*; imp. *krěsni*, gl. pril. pr. *krěsnūvši* - udariti i izazvati varnicu, upaliti (*kresnuti* šibicu); prenes. žarg. jako koga udariti.
**krésta/krijèsta** im. ž. r., g. mn. *kréstī/krijèstī* i *kréstā/krijèstā* - tvrda, mesnata, crvenomodrikasta nazubljena izraslina na glavi pijevca; hober.
**krešèndo** im. s. r. (tal.) - postepeno pojačavanje tona i uopće intenziteta; sprava na orguljama opremljena pomoćnim žaluzijama čijim se rasklapanjem i stezanjem postiže rastući ili snizujući intenzitet pjevanja ili sviranja.
**krěševo** im. s. r. - sudar u borbi, okršaj, boj; (Kreševo) grad u srednjoj Bosni.
**krétānje** gl. im. s. r. od kretati (se).
**krétati (se)** gl. nesvrš., prez. *krěćēm (se)*, gl. pril. sad. *kréćūći (se)* - odlaziti s nekog mjesta; ići s jednog mjesta prema drugom; šetati; pokretati se; mijenjati se.
**krètēn** im. m. r. (fr.) - onaj koji boluje od kretenizma, koji je mentalno i fizički zaostao u razvoju; prenes. koji se u čemu nije snašao, koji se ponio ili ponašao glupo, budalasto, nedoraslo (baš je ispao *kreten*).
**krètenast** prid. (fr.), odr. v. *krètenastī* - koji ima fizička ili mentalna svojstva kretena.
**kretenìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *kretenizma*, n. mn. *kretenizmi* - bolest koja se očituje poremećajem rasta i zaostalošću duševnog razvitka; osobina onoga koji je kreten; žarg. postupak koji izražava glupost, nedoraslost, kretenastost.
**krètēnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na kretene.
**krètēnski** pril. - kao kreten, na način kretena.
**krétnja** im. ž. r., g. mn. *krétnjī/krétnjā* - jednokratni pokret tijela.
**krevéljēnje** gl. im. s. r. od kreveljiti se.
**krevéljiti se** gl. nesvrš., prez. *krèvēljīm se* - praviti ružne grimase.
**krèvet** im. m. r. (grč-tur.) - dio pokućstva, služi za ležanje i spavanje.
**krevétac** im. m. r., g. jd. *krevéca*, n. mn. *krevéci*, g. mn. *krèvetācā*, hip. - mali krevet; dječiji krevet.
**krèvetnī** prid. odr. v. - koji je od kreveta, koji pripada krevetu.
**krevetnìna** im. ž. r. - oprema za krevet (posteljina, jastučnice, prekrivač i dr.); dnevna ili mjesečna kirija za korištenje kreveta.
**krèzub** prid., odr. v. *krèzubī* - koji je bez zuba, kojem se vidi da nema zuba.
**krèzubōst** im. ž. r., instr. jd. *krèzubošću/krèzubosti* - stanje onoga koji je krezub.
**kȑhak** prid., *kȑhkī*, komp. *kȑhkijī* - koji je lahko lomljiv; prenes. koji je slab, neotporan, prenježan.
**krhkòća** im. ž. r. - lomljivost, krhkost.
**kȑhkōst** im. ž. r., instr. jd. *kȑhkošću/kȑhkosti* - osobina onoga koji je krhak; stanje onog što je krhko, lomljivo, slabo; krhkoća.
**kȑhotina** im. ž. r. - manji komad čega što je slomljeno, odlomljeno, otkinuto od cjeline.
**krhtìna** im. ž. r., g. mn. *krhtínā* - meso odvojeno od kostiju, stek.
**kríčānje** gl. im. s. r. od kričati.
**kríčati** gl. nesvrš., prez. *kríčīm* - ispuštati krike, vikati oštrim, piskavim, emotivno neuravnoteženim glasom.
**krïčav** prid., odr. v. *krïčavī* - koji je jarko obojen; češće: drečav.

**krȉčavōst** im. ž. r., instr. jd. *krȉčavošću/ krȉčavosti* - svojstvo onoga što je kričavo.
**krígla** im. ž. r. (njem.) - malo veća staklena čaša sa ručkom.
**krijèpōst** im. ž. r., instr. jd. *krijèpošću/ krijèposti* - ukupnost moralnih vrlina i predanosti moralnoj čistoti kao stavu; moralna čistota; krepost.
**krȋjes** im. m. r. - velika vatra na otvorenom prostoru.
**krijèštānje** gl. im. s. r. od krieštati.
**krijèštati** gl. nesvrš., prez. *krijèštīm*, gl. pril. sad. *krijèštēći* - glasati se prodorno, hrapavo kao vrana, svraka, sojka i dr. ptice; prenes. žarg. iron. govoriti pištavim, promuklim, neugodnim glasom.
**krìjumčār** im. m. r. - onaj koji u poslovanju i tokovima novca i dobara izbjegava poštovati zakonske obaveze, koji se bavi krijumčarenjem; švercer.
**krìjumčārka** im. ž. r. - žena krijumučar.
**krȋk** im. m. r., n. mn. *krȋci/kríkovi* - jak, oštar, prodoran uzvik koji je izazvan strahom, iznenađenjem, neposrednim snažnim emocijama; prenes. ono što je novo u određenoj društvenoj oblasti (*krik* mode).
**kríknuti** gl. svrš., prez. *krȋknēm*, gl. pril. pr. *krȋknūvši* - ispustiti krik.
**krìlatica** im. ž. r. - sažeta misao koja u sebi sadrži živu opću, opominjuću, podstičuću istinu o svijetu i životu.
**krȋlce** im. s. r., g. jd. *krȋlca/krȋlceta*, hip. - malo krilo, krilašce.
**krȋlnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krila ili na krilo.
**krȋlo** im. s. r., g. jd. *kríla* - organ za letenje kod ptica, insekata i dr.; pokretni ili bočni dio čega (*krilo* zgrade, šatorsko *krilo* i sl.); onaj koji je na strani (npr. lijevo krilo u nogometu): radikalno krilo unutar neke političke stranke ili opcije, itd.); skut (njiše dijete u *krilu*).
**krìmīć** im. m. r. - žarg. roman ili film koji je kriminalističkog sadržaja.
**krimìnāl** im. m. r. (lat), g. jd. *kriminála* - izvođenje protuzakonitih i društveno opasnih djelatnosti (prisvajanje tuđe imovine, ugrožavanje ili povreda čijeg fizičkog integriteta, podmićivanje ili uzimanje mita, krijumčarenje, itd.).
**kriminálac** im. m. r. (lat), g. jd. *kriminálca*, n. mn. *kriminálci* - počinilac kriminalnog djela; zločinac.
**krimìnālka** im. ž. r. (lat.) - žena kriminalac.
**krȉminālān** prid. (lat), odr. v. *krȉminālnī* - koji sadrži elemente kriminala; koji je rezultat kriminalnih djelatnosti; prenes. žarg. koji je loš, očajan, nikakav (*kriminalna* knjiga).
**kriminàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *kriminàlistē* - onaj koji istražuje kriminal; koji se bori protiv kriminala i kriminalnih radnji.
**kriminàlistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena koja se bori protiv kriminala.
**kriminalìstičkī** prid. odr. v. (lat) - koji se odnosi na kriminalistiku; prenes. koji je temom vezan za kriminal i zločine (*kriminalistički* film).
**krȋn** im. m. r. (grč.), n. mn. *krȉnovi* - ljiljan, zambak.
**krȋnka** im. ž. r., dat. jd. *krȋnki/krȋnci*, g. mn. *krȋnkī* - maska, obrazina, krabulja, dio maskirnog kostima; ono čime se prikriva identitet osobe.
**krinolína** im. ž. r. (fr.) - hist. široka suknja napeta obručima.
**krȉomicē** pril. - tako da se ne vidi, da niko ne sazna; krišom, kradom, kradomice, kradimice.
**krìpta** im. ž. r. (grč.), g. mn. *krìpātā/ krȋptā/krìptī* - hist. podzemni hodnik sa svodovima i ćelijama; grobnica ispod nivoa zemlje.
**kriptogràfija** im. ž. r. (grč.) - tajno pismo shvatljivo samo za upućene.
**krìptōn** im. m. r. (grč.) - hem. element iz grupe plemenitih plinova (Kr).
**Krȉst** im. m. r. (grč.) - osnivač kršćanstva, Isus (vjerovjesnik Isa, prema islamskom učenju).
**krìstāl** im. m. r. (grč.), g. jd. *kristála* - tvrdo tijelo koje ima pravilan unutarnji raspored atoma i koje se s vanjske strane očituje geometrijskom pravilnošću postojećih oblika; fino brušeno staklo (čaša od *kristala*); sitni šećer; čisti led; prenes. proziran, čist sjajan, doveden do savršenstva (*kristali* stiha).
**krìstālan** prid. (grč.), odr. v. *krìstālnī* - koji je od kristala; prenes. koji je kao kristal (proziran, jasan, čist).



**kristalizírānje/kristàlisānje** gl. im. s. r. (grč) od kristalizirati/kristalisati.
**kristalizírati/kristàlisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *kristalìzīrām/kristàlišēm*, pril. sad. *kristalizírajūći/kristàlišūći* - pretvarati se u kristal; prenes. dobivati konačan poželjno savršen oblik.
**krȉstālno** pril. (grč.) - kao kristal, na kristalan način.
**krȉšom** pril. - tako da niko ne vidi i ne čuje; potajno, kradom, kriomice.
**krìtērīj** im. m. r. (grč.) - način na koji se mjeri određena vrijednost; odlika ili svojstvo na osnovu čega se što uspostavlja, ocjenjuje, raspoređuje; mjerilo (visoki *kriteriji*, bez *kriterija*).
**krȉti (se)** gl. nesvrš., prez. *krȉjēm (se)* - činiti da šta drugima ne bude dostupno, da se što ne vidi i ne sazna; nastojati se držati izvan čijeg vidokruga; potajno negdje prebivati (*kriti se* od javnosti).
**krìtičan** prid. (grč.), odr. v. *krìtičnī* - koji se odnosi na kritiku (*kritičan* tekst); koji se odnosi na teško stanje, krizu, koji može biti opasan, pogibeljan.
**krìtičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji o čemu prosuđuje, koji analizira, ocjenjuje, vrednuje prema stručno uspostavljenim društvenim kriterijima; onaj koji ispisuje kritičke tekstove (književni *kritičar*; filmski *kritičar*, itd.).
**krìtičārka** im. ž. r. (grč.) - žena kritičar.
**krìtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *krìtici* - isto što i kritičar.
**krìtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *krìtici* - pismena ili usmena ocjena nekog postupka, rada, djela i sl.
**krìtikovānje/kritizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od kritikovati/kritizirati.
**krìtikovati/kritizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *krìtikujēm/kritìzīrām*, gl. pril. sad. *krìtikujūći/kritizírajūći* - ukazivati na loše strane čega, loše postupke i sl.
**kritìzēr** im. m. r. (grč.) - pejor. onaj koji voli da kritikuje, da pronalazi ili izmišlja loše strane, bez dovoljno razloga i argumenata.
**krȋv** prid., odr. v. *krȋvī*; komp. *krȉvljī* - koji je uvinut, zakrivljen, savijen, herav; supr. prav, ravan (*krivo* stablo); koji ne odgovara predviđenoj namjeni; pogrešan; supr. ispravan, tačan (*krivi* korak); koji je počinio nešto što je zabranjeno i kažnjivo; supr. nevin, prav, ispravan (proglašen je krivim).
**krívac** im. m. r., g. jd. *krívca*, vok. jd. *krȋvče*, n. mn. *krívci* - onaj koji je zbog nečega kriv; koji skrivio čineći kakvu nedozvoljenu aktivnost; osoba koja je sudski proglašena da je kriva.
**krivìca** im. ž. r. - djelo onoga koji je kriv i zbog čega je odgovoran; krivnja (preuzeti *krivicu* na sebe).
**krìvičan** prid., odr. v. *krìvičnī* - koji se odnosi na djela kažnjiva po zakonu (*krivično* djelo, *krivični* postupak).
**krìvično** pril. - onako kako nalaže zakon, po zakonu (*krivično* odgovarati).
**krivìna** im. ž. r. - zavoj na cesti, okuka; prenes. ono što se čini kako bi se šta izbjeglo (uhvatiti *krivinu*).
**kríviti** gl. nesvrš., prez. *krȋvīm*, gl. pril. sad. *krívēći*, gl. im. *krívljēnje* - činiti da šta bude krivo, koso; iskrivljavati; bacati na koga krivicu, smatrati koga krivim za počinjeno djelo.
**kríviti se** gl. nesvrš., prez. *krȋvīm se*, pril. sad. *krívēći*, gl. im. *krívljēnje* - odstupati o pravilna držanja i položaja (*kriviti se* u leđima); bacati krivicu na sebe, okrivljavati se; žarg. reg. oglašavati se otegnuto, prodorno, razlijegajuće; uz krikove izražavati bol ili ojađenost (*kriviti se* od bolova i plača).
**krȉvnja** im. ž. r. - krivica (osjećaj *krivnje*).
**krȋvo** pril. - na način da ne bude pravo, neispravno, kako ne treba (*krivo* su učinili); koso, ukošeno, nakrivljeno (postaviti *krivo*).
**krȉvoklētnīk/krivòklētnīk** im. m. r., vok. jd. *krȉvoklētniče*, n. mn. *krȉvoklētnīci* - onaj koji se lažno zakleo, koji se lažno kune.
**krȉvoklētnica** im. ž. r. - ona koja se krivo zaklela.
**krȉvolōv** im. m. r. - protuzakoniti lov na divljač (u vrijeme lovostaja, nedozvoljenim sredstvima, kao što su zamke, nepropisnim oružjem, itd.).
**krivònog** im. m. r., odr. v. *krivònogī* - koji ima krivu nogu ili krive noge.
**krivotvòrilac** im. m. r., g jd. *krivotvòrioca*, n. mn. *krivotvòrioci*, g. mn. *krivotvòrilācā* - krivotvoritelj.

**krivotvòritelj** im. m. r. - krivotvorilac, onaj koji se bavi krivotvorenjem (novca, vrijednosnih papira, putnih isprava, umjetničkih djela i dr.); falsifikator.
**krivòtvorina** im. ž. r. - ono što je lažno, što nije original; falsifikat, patvorina.
**krivòtvorēnje** gl. im. s. r. od krivotvoriti.
**krivòtvoriti** gl. nesvrš., prez. *krivòtvorīm*, gl. pril. sad. *krivòtvorēći* - proizvoditi što krivo po ugledu na original; falsifikovati, falsificirati.
**krìvovjērje** im. s. r. - ono što se sa stanovništva jedne vjere smatra krivim vjerovanjem u okviru druge vjere ili drugih vjera; stranputice u vjerovanju unutar vjerskih načela određene vjerske pripadnosti; hereza; supr. pravovjerje.
**krivùdānje** gl. im. s. r. od krivudati.
**krivùdati** gl. nesvrš., prez. *krivùdām*, gl. pril. sad. *krivùdajūći* - kretati se tamo-amo, lijevo-desno; prenes. izbjegavati reći ono što se očekuje; izmotavati se, zaobilaziti.
**krìvulja** im. ž. r. - uvijena, ukrivljena linija koja ne oblikuje ugao.
**krivùljati** gl. nesvrš., prez. *krivùljām*, gl. pril. sad. *krivùljajūći* - praviti krivulje u kretanju, krivudati.
**kríza** im. ž. r. (grč.) - teško stanje u životu pojedinca ili u društvu poslije čega se očekuje ili razrješenje problema ili katastrofa; nestašica čega.
**krizantéma** im. ž. r. (grč.) - hrizantema.
**krìzma** im. ž. r. (grč.) - katolički obred koji obavlja biskup; sakrament potvrde u vjeri.
**krîž** im. m. r. - krst, kršćanski simbol prema Isusovu raspeću na križu; raspelo.
**krìžāljka** im. ž. r., dat. jd. *krìžāljki/krìžāljci* - ukrštenica, vrsta zagonetke u obliku crteža sastavljenog od praznih kvadratića u koja se vodoravno i uspravno ispisuju odgovarajuće riječi kao odgovor na pitanja.
**križánac** im. m. r., g. jd. *križánca*, n. mn. *križánci*, g. mn. *krìžāānācā* - onaj koji u sebi nosi osobenosti dviju rasa ili vrsta; mješanac, melez.
**krìžānka** im. ž. r. - žena križanac.
**krìžār** im. m. r. - hist. krstaš, kršćanski vojnik koji od kraja 11. do druge polovine 13. st. sudjeluje u vojnim pohodima za oslobođenje Jeruzalema i Isusova groba od vlasti muslimana; prenes. pojedinac koji na ekstremno militantan način zastupa i promovira interese kršćanskog učenja.
**krìžārka** im. ž. r. - krstašica, žena križar.
**krížānje** gl. im. s. r. od križati - ukrštanje
**krížati** gl. nesvrš., prez. *krîžām*, gl. pril. sad. *krížajūći* - precrtati, izbaciti dio teksta; sjeći što u komade (*križati* jabuku); sparivati jedinke različitih vrsta ili pasmina.
**krížati se** gl. nesvrš., prez. *krîžām se*, gl. pril. sad. *krížajūći se* - na sebi praviti znak križa; krstiti se; presijecati se pod određenim uglom; ukrštati se.
**krîžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na križ, koji ima veze s križem (npr. "*križni* put", vrijeme trpnje i kušnje, prema Isusovu hodu na Golgotu); koji oblikuje križ.
**kr̀kačē** pril. - na leđima (nositi dijete *krkače*).
**kr̀kan** im. m. r. - osoba priprosta, bahata ponašanja i gestikulacija, bez elementarnih manira i osjećaja.
**krkljánac** im. m. r., g. jd. *krkljánca*, n. mn. *krkljánci* - velika gužva u kojoj se teško snaći, opća pometnja.
**kr̀kljati** gl. nesvrš., prez. *kr̀kljām*, gl. pril. sad. *kr̀kljajūći*, gl. im. *kr̀kljānje* - ispuštati mukle, neartikulirane isprekidane, glasove; jače isticati ili izvirati u neujednačenim mlazevima, s klobucima (krv, voda i sl.).
**krkànluk** im. m. r., n. mn. *krkànluci* - reg. žarg. obilno jedenje, jedenje bez mjere i ukusa; velika količina jela.
**kr̀lētka** im. ž. r., dat. jd. *kr̀lētki*, g. mn. *kr̀lētākā/kr̀lētkī* - mala žičana ili pletena kutija za držanje ptica ili kojih drugih životinja, ob. kućnih ljubimaca; kafez
**kr̀ljūšt** im. m. r. - sitne ljuske na vanjskom tkivu ribe i drugih vodenih životinja.
**kŕma** im. ž. r. - zadnji dio broda, suprotno od pramca; stočna hrana, krmivo.
**kr̀mača** im. ž. r. - svinja, prasica; prenes. pejor. ženska osoba koja je vrlo lošeg karaktera; mnogo ugojena, zapuštena žena.
**kŕmak** im. m. r., g. jd. *kŕmka*, n. mn. *kŕmci*, g. mn. *kŕmākā* - prasac; prenes. razg. pej. osoba ružnih postupaka, lošeg karaktera; onaj koji lahko zamjeri i daje do znanja da neće odustati od ljutnje; mnogo ugojen muškarac.
**kȑme** im. s. r., g. jd. *kȑmeta* - mlado domaće ili divlje svinje; prenes. tvrdoglava i ljuta osoba.
**krmèljav** prid., odr. v. *krmèljavī* - koji se nije dovoljno naspavao, koji nije oprao krmeljine; prenes. koji je spor, mlitav, mučaljiv u poslu koji obavlja.
**krmèljina** im. ž. r. - zgusnuta izlučevina iz oka.
**kȑmenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krmu broda.
**kȑmnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na bilje za prehranu stoke.
**kȑntija** im. ž. r. (tur.) - ono što je staro, dotrajalo, razvaljeno (auto, aparat, stroj i sl.)
**kŕnj** prid., odr. v. *kŕnjī* - kojemu je odbijen jedan dio; oštećen.
**kȑnjav** prid., odr. v. *kȑnjavī* - kojemu trajno ili privremeno nedostaje jedan dio (*krnjavo* posuđe, *krnjava* plata); krnj.
**krnjádak** im. m. r., n. mn. *krnjáci* - ostatak pokvarena zuba u vilici; krnjatak.
**kŕnjiti** gl. nesvrš., prez. *kŕnjīm*, gl. pril. sad. *kŕnjēći* - činiti da što bude krnje.
**kroatizírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kroatizirati.
**kroatizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kroatizīrām*, gl. pril. sad. *kroatizírajūći* - prilagoditi šta hrvatskom jeziku, stilu i sl.; pohrvatiti
**kròčiti** gl. svrš., prez. *kròčīm* - stupiti nogom; učiniti kretnju (*kročiti* u novi život).
**kròfna** im. ž. r. (njem.) - vrsta kolača pečenog u masnoći i punjenog džemom, čokoladom i sl.; rjeđe: krafna.
**krôj** im. m. r., n. mn. *krȍjevi* - nacrt, osnova za ono što se šije; način na osnovu kojeg je šta oblikovano (staromodan *kroj*).
**kròjāč** im. m. r., g. jd. *krojáča* - onaj koji kroji i šije.
**krojàčica** im. ž. r. - ona koja kroji i šije.
**kròjačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krojenje i krojače (*krojački* zanat; *krojačka* radnja).
**kròjēnje** gl. im. s. r. od krojiti.
**kròjiti** gl. nesvrš., prez. *kròjīm*, gl. pril. sad. *kròjēći* - rezati po nacrtu tkaninu, kožu i sl. radi šivanja odjeće, obuće i dr.; razg. rezati građu (*krojiti* grede); prenes. uređivati čiji život i ponašanje prema svojim mjerilima i standardima.
**kròkī** im. m. r. (fr.) - crtež izveden povlačenjem osnovnih crta, skica; prenes. ono što je predočeno u osnovnim crtama
**krokòdīl** im. m. r. (grč.), g. jd. *krokodíla* - životinja tropskih krajeva slična velikom gušteru, čije je tijelo prekriveno jakom rožnatom krljušti; aligator.
**krokòdilskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je od krokodila, koji se odnosi na krokodile.
**krȍm** im. m. r. (grč.) - ob. hrom, hem. elemenat (Cr).
**kromatìzam** im. m. r. (grč.) - ob. hromatìzam
**kromírati** im. m. r. (grč.) - ob. hromírati.
**kromòzōm** im. m. r. (grč) - ob. hromòzom.
**kròmpīr** im. m. r. - biljka s jestivim plodom koji se razvija u zemlji (gomolj); jedan gomolj te biljke; razg. jelo spravljeno od ove biljke.
**krompìrīšte** im. s. r. - dio zemljišta na kojemu je zasađen krompir.
**kròmpirov** prid. - koji se odnosi na krompir, koji je od krompira (*krompirova* zlatica).
**krònìčār** im. m. r. (grč) - ob. hroničar.
**krònika** im. ž. r. (grč) - ob. hronika.
**kronològija** im. ž. r. (grč) - ob. hronologija.
**krȍs** im. m. r. (engl.) - atletska ili koja druga utrka na otvorenom.
**krȍšnja** im. ž. r., g. mn. *krȍšānjā/krȍšnjī* - gornji dio stabla, iznad debla, koji čine grane; pletena košarica za nošenje voća i sl.
**krȍšnjast** prid., odr. v. *krȍšnjastī* - koji ima veliku, razgranatu krošnju.
**krȍšnjo** im. m. r. - razg. reg. muškarac jakih, širokih prsa i mišićavih udova.
**krȍtak** prid.: odr. v. *krȍtkī*; komp. *krȍtkijī* - koji je blag, popustljiv, sklon umiljatosti, brzo prilagodljiv.
**krȍtilac** im. m. r., g. jd. *kròtioca*, n. mn. *kròtioci*, g. mn. *kròtīlācā* - krotitelj.
**kròtitelj** im. m. r. - krotilac, koji koga ili što ukroćuje; onaj koji se bavi kroćenjem divljih i opasnih životinja (*krotitelj* lavova).
**kròćēnje** gl. im. s. r. od krotiti.

**kròtiti** gl. nesvrš., prez. *kròtīm*, gl. pril. sad. *kròtēći* - privikavati, pripitomljavati (životinju i sl.); nasilnim metodama kršiti nečiju volju podređujući je svojim nazorima i navikama; pokoravati.

**krôv** im. m. r., g. jd. *kròva*, n. mn. *kròvovi* - konstrukcija koja pokriva kuću, zgradu i dr.; prenes. gornji dio čega što ima svrhu da štiti (*krov* automobila); vrh čega (*krov* svijeta, Himalaji).

**krôvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krov (*krovna* konstrukcija); prenes. ono što je iznad čega i što ima objedinjujuću funkciju (*krovni* zakoni u državi).

**krovopokrìvāč** im. m. r. - onaj koji se bavi pravljenjem krovnih konstrukcija i pokrivanjem kuća, zgrada i sl.; pokrivač krovova.

**kroz(a)** prijed. - npr. uz akuzativ (proći *kroz* grad, ići *kroza* šumu).

**kȑpa** im. ž. r., g. mn. *kȑpā* - komad platna s određenom namjenom (*kuhinjska* krpa); slab odjevni predmet (sve same *krpe*); prenes. pejor. osoba bez časti i dostojanstva.

**kȑpara** im. ž. r. - dronjak.

**krpàrija** im. ž. r. - ono što je dobiveno krparenjem; loše izvedena akcija.

**krpárēnje** gl. im. s. r. od krpariti.

**krpáriti** gl. nesvrš., prez. *kȑpārīm*, pril. sad. *krpárēći* - teško i jadno živjeti, jedva nekako sastavljati kraj s krajem.

**kȑpelj** im. m. r. - insekt parazit koji se zavlači pod kožu ljudi i životinja i siše krv; prenes. dosadna osoba koja se voli prilijepiti u društvu i gnjaviti svojim pričama.

**krpènjača** im. ž. r. - lopta od krpa za igranje nogometa.

**kȑpež** im. m. r. - ono što je skrpljeno, što je napabirčeno s više strana; krparija.

**kȑpica** im. ž. r., dem. i hip. - mala krpa; vrsta jela od ispečenih komadića mesa s lukom u somunu; razg. komad odjeće.

**kȑpljēnje** gl. im. s. r. od krpiti.

**kȑpiti** gl. nesvrš., prez. *kȑpīm*, gl. pril. sad. *kȑpēći* - stavljati i ušivati zakrpe na odjeću; prenes. često popravljati šta (o autu); popravljati oštećenu površinu (*krpiti* cestu); razg. ušivati rane; snalaziti, vezati kraj s krajem u životnoj oskudici.

**kȑsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krštenje (*krsni* list).

**kȑst** im. m. r. - križ.

**kȑsta** im. ž. r. mn. - mjesto na tijelu gdje se završava kičma.

**krstárēnje** gl. im. s. r. od krstariti - turističko putovanje brodom.

**krstàrica** im. ž. r. - ratni brod velikog radijusa kretanja.

**krstáriti** gl. nesvrš., prez. *kȑstārīm*, gl. pril. sad. *krstárēći* - ploviti morem na jahti ili brodu u sportsko-rekreativne ili turističke svrhe; prenes. kretati se pješice ili vozilom u raznim pravcima.

**kȑstāš** im. m. r., g. jd. *krstáša* - križar.

**krstiònica** im. ž. r. - posuda sa svetom vodom kod kršćana u koju se uranja krštenik; prostorija u kojoj se vrši obred krštenja.

**kȑstiti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kȑstīm*, gl. pril. sad. *kȑstēći*, gl. pril. trp. *kȑšten* - obaviti ili obavljati čin uvođenja u kršćanstvo posebnim obredom; dati kome ime na krštenju; razg. iron. prišivati kome svakakva imena, ob. s pogrdnim značenjem.

**kȑstjanin** im. m. r. - pripadnik stare bosanske kršćanske vjere; bogomil, pataren.

**kȑš** im. m. r. - područje s mnogo kamena; prenes. ostaci onoga što je polupano, razbijeno, što je u komadima.

**kȑšan** prid., odr. v. *kȑšnī* - koji se sastoji od krša; prenes. koji je naočit, snažan, krepak, takav kao da je od stijene (krša) odvaljen (*kršan* mladić).

**kȑšćanin** im. m. r., n. mn. *kȑšćani* - pripadnik kršćanskog vjerskog učenja; hrišćanin (kod pravoslavaca).

**kȑšćānka** im. ž. r. - pripadnica kršćanskog vjerskog učenja.

**kȑšćanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kršćanstvo i na kršćane.

**kȑšćanski** pril. - na način kako je propisano kršćanstvom, kao kršćanin.

**kȑšćānstvo/kršćánstvo** im. s. r. - vjera zasnovana na učenju Isusa Krista

**kršèvit** prid., odr. v. *kršèvitī* - koji je od kamena, stijena; kamenit, stjenovit.

**kȑšēnje** gl. im. s. r. od kršiti.

**kȑšiti** gl. nesvrš., prez. *kȑšīm*, pril. sad. *kȑšēći* - namjerno lomiti ono što se unekoliko svojom tvrdoćom opire (*kršiti* grane); slamati, ubijati u kome volju, otpor, pobunu; ne pridržavati se zakonskih normi i prihvaćenih društvenih obaveza (*kršiti* zakon).

**kȑštènica** im. ž. r. - zvanična isprava s podacima o krštenju; potvrda da se duhovno i svjetonazorom pripada kršćanskoj crkvi.

**kȑštenje/kršténje** gl. im. s. r. od krstiti - obredni čin uvođenja u kršćansku vjeru.

**kȑt** prid., odr. v. *kȑtī*, komp. *kȑćī/kȑtījī* - koji se pri jačem stiskanju lahko lomi, razdvaja u dijelove, raspada; krhak

**kȑtica** im. ž. r. - sisar koji živi pod zemljom u vrtovima, njivama, livadama i rovi podzemne hodnike u potrazi za plijenom; prenes. špijun koji radi za suprotnu, neprijateljhsku stranu; prenes. vrlo marljiva i poslu prilježna osoba (prava *krtica* u nauci).

**kȑtičin/kȑtičīn** prid. - koji je od krtice.

**kȑtičnjāk** im. m. r., n. mn. *kȑtičnjāci* - nastamba krtice pod zemljom.

**krtìna** im. ž. r. - ob. krhtina, meso koje je bez kostiju.

**kȑtōla** im. ž. r. - u Hercegovini naziv za krompir; plod krompira, gomolj.

**krûg** im. m. r., n. mn. *krȕgovi* - mat. dio ravnine omeđen kružnicom; ono što ima prstenast oblik, oblik kružnice, posebni zatvoreni, ograničeni prostor u kojem se odvija određeni zajednički život (zatvorski *krug*); prenes. ljudi iste profesije, interesovanja, socijalnog sloja itd. (*krug* umjetnika).

**krȕh** im. m. r., n. mn. *krȕhovi* - hljeb, proizvod od brašna, nezaobilazan u ljudskoj ishrani.

**krȕna** im. ž. r. (lat.) - ono što monarsi nose na glavi kao simbol vlasti; simbol pobjede, uspjeha i sl. u određenom poslu ili natjecanju (npr. u izboru za misicu); završni dio nekog uspješno obavljenog posla, rezultat (*kruna* uspjeha); ono što je gornji dio čega (*kruna* zuba).

**krûna** im. ž. r. (lat.) - novčana jedinica u nekim zemljama (Norveška, Švedska).

**krȕnica** im. ž. r. (lat.) - dem. mala kruna; nanizana zrnca za molitvu u kršćanskom obredu.

**krùnisānje** gl. im. s. r. (lat.) od krunisati - čin kojim se ko kruni, postaje vladar; prenes. završni dio nekog važnog posla ili procesa.

**krùnisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *krùnišēm* - obnaviti čin krunisanja, učiniti da ko postane car, kralj, mis; efektno čime okončati neki posao, proces, karijeru itd. (pobjedom *krunisati* sportsku karijeru); hist. ovjenčati.

**krúnjēnje** gl. im. s. r. od kruniti.

**krúniti** gl. nesvrš. (lat.) prez. *krûnīm*, gl. pril. sad. *krúnēći* - skidati zrnevlje s klipa kukuruza; odvajati šta s određene cjeline tako da se usitnjava, mrvi, okrzava.

**krȕnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krunu, koji se tiče krune; prenes. ono što je nepobitni argument (*krunski* dokazi, *krunski* svjedok).

**krúpa** im. ž. r. - padavina u obliku leda; grad, tuča.

**krúpan** prid., odr. v. *krûpnī*, komp. *krùpnijī* - koji je velikog obujma ili površine; koji je robusne građe, povelik (*krupan* čovjek); prenes. koji je vrlo važan, značajan (poduzeti *krupne* korake).

**krúpica** im. ž. r. - žito mljeveno u krupnijim djelićima, tako da je zrnato (nasuprot sitno mljevenom brašnu).

**krûpno** pril. - u većim komadima (narezati *krupno*).

**krupnòća** im. ž. r. - stanje onoga koji je krupan; svojstvo onog što je krupno.

**krùpnjānje** gl. im. s. r. od krupnjati.

**krùpnjati** gl. nesvrš., prez. *krùpnjām* - činiti da šta bude krupno.

**krȕška** im. ž. r., dat. jd. *krȕšci/krȕški*, g. mn. *krȕšākā/krȕškī* - vrsta voćke veoma ukusnog ploda karakterističnog izduženog oblika.

**krúška** im. ž. r. - reg. rakija od kruške; kruškovača

**krȕškast** prid., odr. v. *krȕškastī* - koji ima oblik kruške; kruškolik.

**krȕškov** prid. - koji je od kruške ili ploda kruške.

**krȕškovača** im. ž. r. - rakija spravljena od kruške; krúška.

**krȕšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kruh (*krušna* peć, *krušna* mrva).

**krût** prid., odr. v. *krûtī*; komp. *krȕćī* - koji se ne može ili ne da oblikovati, mijesiti,

savijati; neelastičan; prenes. osoba koja je vrlo stroga.
**krútōst** im. ž. r., instr. jd. *krútošću/krútosti* - osobina onoga koji je krut; svojstvo ili stanje onog što je kruto.
**krúžēnje** gl. im. s. r. od kružiti.
**krúžiti** gl. nesvrš., prez. *krûžīm* - kretati se u krug; obilaziti oko nečega i vraćati se na mjesto polaska; ići od ruke do ruke, od usta do usta, kolati (o priči).
**krûžnī** prid. odr. v. - koji ima oblik kruga; koji se događa unutar stvarnog ili zamišljenog kruga (*kružni* tok).
**krúžnica** im. ž. r. - mat. zatvorena linija u kojoj su sve tačke jednako udaljene od središta.
**krùžok** im. m. r. (rus.), n. mn. *krùžoci* - hist. grupa ljudi na istom obrazovno-edukacionom zadatku (način učenja i ideološke indoktrinacije iz vrimena komunstičkih odnosa).
**kȓv** im. m. r., instr. jd. *kȓvi/kȓvlju* - tekućina koja teče kroz žile živog organizma; prenes. životna snaga; temperament (jaka *krv*); porod, koljeno, loza, rasa, pasmina i sl.
**kȓvarina/krvàrina** im. ž. r. - odšteta za ubijenog; dug u krvi, krvna osveta.
**krvárenje** gl. im. s. r. od krvariti - isticanje krvi iz organizma.
**krváriti** gl. nesvrš. (tur.) - prez. *kr̀varīm* - gubiti krv isticanjem iz rane, nosa, itd.; prenes. patiti, trpjeti bol, podnositi žrtvu za koga ili šta.
**kȓvāv** prid., odr. v. *kȓvāvī* - koji je umrljan ili obliven krvlju; prenes. vrlo naporan, pretežak (*krvav* hljeb zarađuju); žarg. izvrstan, odličan.
**krvávljēnje** gl. im. s. r. od krvaviti.
**krváviti** gl. nesvrš., prez. *kȓvāvīm*, pril. sad. *krvávēći* - postajati krvav.
**kȓvāvo** pril. - s mnogo krvi; prenes. s teškom mukom (*krvavo* raditi).
**kȑvljēnje** gl. im. s. r. od krviti se.
**kȑviti se** gl. nesvrš., prez. *kȑvīm se*, pril. sad. *kȑvēći se* - neposredno sudjelovati u velikoj svađi, nesnošljivosti i neprijateljstvu.
**kȓvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krv (*krvna* grupa); koji je vezan za srodstvo (*krvna* veza); koji je smrtni, do smrti (*krvni* neprijatelj, *krvna* osveta).
**kȓvnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na krvnike.
**kȓvnīčki** pril. - kao krvnik, na način krvnika (*krvnički* se ponašati).
**kȓvnīk** im. m. r., n. mn. *kȓvnīci* - izvršilac smrtne kazne, dželat; prenes. mučitelj, ubica.
**kȑvoločan/krvòločan** prid., odr. v. *kȑvoločnī/krvòločnī* - koji lahko i bešćutno ubija (čovjek); koji kolje ili ubija da bi se hranio mesom (zvijer).
**kȑvolok/krvòlok** im. m. r., n. mn. *kȑvoloci/krvòloci* - osoba koja je krvoločna; krvoločna životinja.
**krvòpija** im. ž. r. - onaj koji bešćutno iskorištava drugoga (tako kao da mu krv pije); naziv za vampira.
**krvoprolíće** im. s. r. - čin prolijevanja krvi (u ratu, u času ubistva i sl.).
**kȑvotōk** im. s. r., n. mn. *kȑvotōci* - kolanje krvi u organizmu čovjeka ili životinje.
**kȑvožēdan** prid., odr. v. *kȑvožēdnī* - koji zločinački žudi da koga ubije; krvoločan.
**krzàmak** im. m. r. (tur.), n. mn. *krzàmaci* - dječija bolest s osipom, u vidu sitnih crvenih pjega po tijelu.
**kȑzānje** gl. im. s. r. od krzati (se).
**kȑzati (se)** gl. nesvrš., prez. *kȑzām se* - trošiti se na rubovima (kad je riječ o odjeći, knjigama i dr. predmetima).
**kȑzmānje** gl. im. s. r. od krzmati se.
**kȑzmati (se)** gl. nesvrš., prez. *kȑzmām (se)*, gl. pril. sad. *kȑzmajūći (se)* - kolebati se oko čega; biti neodlučan, dvojiti se.
**kȑznār/krznar** im. m. r., g. jd. *krznára/krznara* - onaj koji se bavi proizvodnjom i prodajom krzna i krznenih odjevnih predmeta.
**krznàrica/kȑznārka** im. ž. r. - ona koja se bavi obradom i prodajom krzna.
**kȑznenī** prid. odr. v. - koji je izrađen od krzna.
**kŕzno** im. s. r., g. jd. *kŕzna*, g. mn. *kŕznā* - koža nekih životinja prekrivena dlakom koja se obrađuje za izradu odjeće (lisičije *krzno*); odjeća od krzna.
**kȑžljav** prid., odr. v. *kȑžljavī* - koji je zastao u rastu, koji se nije razvio, koji je ostao nerazvijen i slab (*kržljavo* dijete, *kržljavo* stablo; *kržljave* ideje).



**kȑžljavac** im. m. r., g. jd. *kȑžljāvca*, n. mn. *kȑžljāvci*, n. mn. *kȑžljavācā* - onaj koji je ostao nedovoljno razvijen.
**kȑžljavina** im. ž. r. - ono što je ostalo nedovoljno razrađeno, razvijen (o poslu, o ideji).
**kȑžljavljēnje** gl. im. s. r. od kržljaviti.
**kȑžljaviti** gl. nesvrš., prez. *kȑžljavīm* - postajati kržljav, zaostajati u razvoju.
**kȑžljavōst** im. ž. r., instr. jd. *kȑžljavošću/kȑžljavosti* - stanje onoga koji je kržljav; osobina onog što je kržljavo.
**ksenofilija** im. ž. r. (grč.) - naglašena naklonost prema strancima, stranim kulturama i tradicijama.
**ksenofòbija** im. ž. r. (grč.) - odbojnost prema svemu što dolazi iz vana, iz drugih jezika, kultura i tradicija.
**kûb** im. m. r. (lat.) - dizanje broja na treći stepen, trostruki umnožak.
**kùba** im. ž. r. (lat.) - dio šešira bez oboda; vrsta cigarete s posebnim pakovanjem.
**kubatúra** im. ž. r. (lat.) - broj kubičnih jedinica u zapremini.
**kùbe** im. s. r. (tur.) - svod, kupola (gornji svod u džamijama, turbetima i drugim objektima muslimanske orijentalne arhitekture).
**kùbīk** im. m. r. (lat.), g. jd. *kubíka*, n. mn. *kubíci* - kubni metar.
**kubìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na umjetnički pravac kubizam.
**kubìstički** pril. (lat.-fr.) - na način kubizma; kao kubist.
**kubìzam** im. m. r. (lat.-fr.), g. jd. *kubìzma*, n. mn. *kubìzmi* - pravac u umjetnosti koji nastoji da, u likovnom izrazu, predmete svede na osnovne oblike (kocka, kugla, valjak i dr.), posmatrajući ih iz više perspektiva.
**kùbura** im. ž. r. (tur.) - hist. mala puška koja se punila barutom i iz koje se ispaljivalo samo jedno zrno.
**kùburēnje** gl. im. s. r. (tur.) od kuburiti.
**kùburiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kùburīm* - otežano živjeti, boriti se sa životnim nevoljama, podnositi patnju, deverati, tavoriti.
**kubùrlija** im. ž. r. (tur.) - hist. mala puška koja se zadijeva za pojas.
**kȕc** onomat. - izraz kojim se označava jednokratan zvuk kucanja.
**kùcànija** im. ž. r. - pasji instinktivni nagon za razmnožavanjem; čopor pasa i kuja u vrijeme parenja; prenes. naziv za nečije ob. razvratno ponašanje.
**kȕcānje** gl. im. s. r. od kucati.
**kȕcati** gl. nesvrš., prez. *kȕcām* - kratkim laganim udarcima udarati u nešto radi najave, upozorenja i sl.; ispisivati tekst na pisaćoj mašini itd.
**kúcānje** gl. im. s. r. od kúcati se.
**kúcati se** gl. nesvrš., prez. *kûca se* - slijediti instinkt za parenjem (o kučki).
**kȕcavica** im. ž. r. - med. arterija; krvni sud, krvna žila po kojoj se može ocijeniti je li ko živ.
**kȕckati** gl. nesvrš., prez. *kȕckām* - dodirivati što prstima, predmetom ili upravljati čime na stroju polahko, ovlaš, u kraćim i ujednačenim prekidima; pomalo kucati.
**kȕcnuti** gl. svrš., prez. *kȕcnēm* - izazvati zvuk kucanja jednokratnim kucanjem o nešto.
**kȕče** im. s. r. - mlado od psa, štene, psić.
**kȕčina** im. ž. r. - neobrađeno, zamršeno vlakno od konoplje ili lana.
**kȕčka** im. ž. r. - kuja; prenes. žarg. žena pasjeg ponašanja; žena lahkog morala, bludnica.
**kȕća** im. ž. r. - zgrada sa zidovima, krovom i koja služi za stanovanje; prenes. ukupnost porodice, porodičnih veza i životnog prostora onih koji žive u jednom domaćinstvu, u kući.
**kúća** im. ž. r. - reg. mala iskopana rupa u vrtu, bašči, oranici u koju se polaže sjeme graha, krompira, kukuruza i sl. kako bi iznikla biljka.
**kȕćanica/kȕćenica** im. ž. r. - ona koja voli da se kući, koja brine o kući, porodici i porodičnom imanju, domaćica.
**kȕćānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kuću (*kućanski* poslovi, *kućanski* aparati).
**kućánstvo** im. s. r., g. mn. *kućánstāvā/kućánstvā* - ukupnost poslova i obaveza vezanih za kuću i kućenje.
**kućára** im. ž. r. - mala kuća izrađena za psa ili kojeg drugog ljubimca.
**kućáriti** gl. nesvrš., prez. *kùćarīm* - prodavati šta od kuće do kuće.

**kúćati** gl. nesvrš., prez. *kûćām* - praviti male iskopine u zemlji (kúće) radi polaganja sjemena.
**kućérak** im. m. r., g. jd. *kućérka*, n. mn. *kućérci*, g. mn. *kùćerākā* - mala, neugledna, zapuštena kuća.
**kućèrina** im. ž. r. - augm. od kuća; velika, nezgrapna, neugledna kuća.
**kućepàzitelj** im. m. r. - onaj koji je u većoj zgradi zadužen da pazi na poštovanje kućnog reda i kućnih običaja.
**kućepàzitēljka** im. ž. r. - žena kućepazitelj.
**kućèvlāsnīk** im. m. r., vok. jd. *kućèvlāsnīče*, n. mn. *kućèvlāsnīci* - onaj koji posjeduje kuću, vlasnik kuće.
**kùćica** im. ž. r., dem. i hip. - mala kuća (npr. *kućica* za ptice).
**kùćīšte** im. s. r. - ono u čemu je nešto smješteno (kućište motora); kuća i prostor oko kuće.
**kùćēnje** gl. im. s. r. od kućiti se.
**kùćiti se** gl. nesvrš., prez. *kùćīm se* - pribavljati, kupovati, osiguravati sve ono što je potrebno za normalan život u kući.
**kùćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kuću, koji je od kuće (*kućni* red).
**kùd(a)** pril. - označava u kojem je pravcu, kojim putem.
**kudìkamo/kudikàmo** pril. - itekako, znatno; služi za pojačavanje značenja komparativa (*kudikamo* ljepše).
**kùdilac/kùditelj** im. m. r. - onaj koji kudi, koji umanjuje vrijednost čemu.
**kùditi** gl. nesvrš., prez. *kùdīm* - iznositi javno čije nedostatke i loše strane, prigovarati; panjkati; namjerno i zlobno umanjivati vrijednost čemu.
**kùdjelja** im. ž. r. - vlakna konoplje ili lana koja služe za različite namjene.
**kùdrav** prid., odr. v. *kùdravī* - koji se uvija i kovrdža (kad je riječ o kosi ili dlaci psa, mačke); kovrdžav.
**kùdret** im. m. r. (ar.) - moć, Božija moć.
**kùdret-sàhat** im. m. r. (ar.) - tajanstveni nevidljivi sat čije se kucanje čuje u kućnim prostorijama i koji, prema tradicionalnom vjerovanju kod muslimana, predskazuje neki vrlo važan događaj, bilo da je dobar ili loš.
**kùdrov** im. m. r. - pas kudrave dlake; prenes. onaj koji ima kudravu kosu.
**Kùdus** im. m. r. (ar.) - Jeruzalem.
**kùđēnje** gl. im. s. r. od kuditi.
**kùfer** im. m. r. (njem.), n. mn. *kùferi/kòferi* - kofer, manji sanduk s ručkom koji služi za nošenje ličnih i drugih stvari.
**kufèrāš** im. m. r. (njem.), n. mn. *kuferáši* - koferaš, pejor. onaj koji se s koferom i najličnijim stvarima u njemu kreće iz mjesta u mjesto radi službe, traženja posla, nadničenja, prebivanja u različitim mjestima na određeno vrijeme.
**kùga** im. ž. r. - teška zarazna bolest koja je se nekada javljala u velikim epidemijama i uzrokovala masovni pomor stanovništva; nar. morija; zarazna bolest životinja (*kokošija* kuga); prenes. nadolazeće zlo, pošast.
**kúgla** im. ž. r. (njem.), g. mn. *kúglī* - mat. geometrijsko tijelo kojemu su sve tačke jednako udaljene od središta; sportski rekvizit u obliku kugle; planeta Zemlja; zrno vatrenog oružja.
**kuglàna** im. ž. r. (njem.) - uređena dvorana ili koje drugo mjesto za kuglanje; staza na kojoj se kuglaši takmiče u obaranju čunjeva.
**kùglānje** gl. im. s. r. (njem.) od kuglati - sport. igra u kojoj se pobjeda postiže obaranjem većeg broja čunjeva.
**kùglāš** im. m. r. (njem.), g. jd. *kugláša* - sport. onaj koji baca kuglu u lahkoj atletici.
**kùglati se** gl. nesvrš. (njem.), prez. *kùglām se* - takmičiti se u kuglanju.
**kùglīčnī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na kugle (*kuglični* ležaj).
**kùhača** im. ž. r. - veća kašika, ob. drvena, koja služi za miješanje jela pri kuhanju, varjača.
**kùhalo** im. s. r. - sprava za kuhanje pomoću struje, špirita ili plina; rešo.
**kujùndžija** im. m. r. (tur.) - zanatlija koji izrađuje umjetničke, filigranski ukrašene predmete od zlata i srebra.
**kujundžìluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *kujundžìluci* - kujundžijski zanat; dio ulice ili mahale s kujundžijskim radinjama..
**kukavìčluk** im. m. r., n. mn. *kukavìčluci* - osjećanje uplašenosti, strašivost.
**kúla** im. ž. r. (ar.) - utvrda u tvrđavi; zgrada izgrađena od kamena koja umjesto prozora ima manje prozore-otvore kao puškarnice u slučaju napada s vana; toranj; šahovska figura, top.



**kùlāk** im. m. r. (rus.), vok. jd. *kùlače*, n. mn. *kùlāci* - hist. ideol. vlasnik zemlje čiji posjed prelazi nametnuti zemljišni maksimum.
**kùlaga** im. ž. r. (tur.) - hist. vojni čin u osmanskoj carskoj vojci; oficir u turskoj vojci niži od bimbaše a viši od juzbaše, kapetan (kapetan prve klase).
**kùlāš** im. m. r. (tur.) - konj sivopepeljaste dlake; boje olova, mišije boje.
**Kùlin** im. m. r. - bosanski ban, utemeljitelj srednjovjekovne bosanske države, vladao od 1180. do 1204. god.
**kulìsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *kulísā* - sastavni dio scenografije na pozornici u službi scenskog dočaravanja željenih predmeta i okolnosti u kojima se događa dramska radnja; prenes. ono šta ko čini u prikrivanju stvarnih činjenica, namjera i sl.
**kulminácija** im. ž. r. (lat.) - najviši ili najniži položaj nebeskog tijela (npr. kulminacija Sunca u podne); najjači napon u nekom radu, akciji, procesu; vrhunac napetosti.
**kulminírānje** gl. im. s. r. (lat.) od kulminirati.
**kulminírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.). prez. *kulmìnīrām* - dostići, dostizati najviši stepen u čemu.
**kulòār** im. m. r. (fr.) - hodnik; u kontekstu: mjesto gdje se priča, iznose i razmjenjuju mišljenja koja nisu javna i nemaju zvaničnu potvrdu i vjerodostojnost.
**kulòārskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na kuloare (*kuloarske* priče).
**kulòārski** pril. (fr.) - kao u kuloarima, prema kuloarima.
**kùlt** im. m. r. (lat.), n. mn. *kùltovi* - poštovanje ili služenje koga s religijskom zanesenošću i uz obred; prenes. pretjerano poštovanje prema kome ili čem (*kult* ličnosti).
**kultìvātor** im. m. r. (lat.) - poljoprivredni stroj za obradu zemlje.
**kultivírānje/kultìvisānje** gl. im. s. r. (lat.) od kultivirati/kultivisati.
**kultivírati/kultìvisati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kultìvīrām/kultìvišēm* - njegovati, uzgajati (*kultivirati* vrt); uvoditi šta u upotrebu, širiti; prenes. naučiti ili koga pristojnom i uglađenom ponašanju.
**kùltnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je vezan za kult, koji je izrazito poštovan cijenjen (*kultni* film).
**kultúra** im. ž. r. (lat.) - ukupnost svega što je stvorio čovjek i ljudsko društvo u svome razvoju i što postoji kao rezultat duhovnog i fizičkog rada ljudi; stepen savršenstva postignut u ovladavanju određenom granom znanja ili djelovanja (*kultura* govora; *kultura* tijela; opća *kultura*); uzgoj, obrada i njegovanje biljaka u određenom životnom prostoru (*kultura* kukuruza); gajenje bakterija i drugih mikroorganizama radi naučne obrade podataka; kolonija bakterija dobivena laboratorijskim istraživanjem; uopće: dostignuti stepen društvene obrazovanosti i prosvijećenosti (u smislu lijepog ponašanja, ophođenja, obzirnosti, finoće u komunikaciji i sl.).
**kùltūran** prid. (lat.), odr. v. *kùltūrnī* - koji se odnosi na kulturu; koji je obrazovan, prosvijećen, uglađenih manira i ponašanja (*kulturan* mladić); poljopr. koji se može uzgojiti (kad je riječ o biljkama).
**kùltūrno** pril. - na kulturan način.
**kùlučēnje** gl. im. s. r. (tur.) od kulučiti.
**kùlučiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *kùlučīm* - raditi teške poslove pod prisilom i bez naknade.
**kùluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *kùluci* - prisilan fizički rad na izgradnji cesta, puteva utvrđenja i sl. u korist države; težak rad bez novčane naknade.
**kûm** im. m. r., n. mn. *kùmovi* - svjedok pri sklapanju braka (vjenčani *kum*); onaj koji odsiječe prvi pramen kose djetetu; svjedok pri porinuću broda ili kojeg drugog plovila; neprikosnoveni vođa mafijaškog ili kojeg drugog klana.
**kúma** im. ž. r. - svjedokinja pri vjenčanju, up. kum; prenes. narodni izraz za dolazeću bolest, izraz za kugu.
**kùmīr** im. m. r., g. jd. *kumíra* - kip kojem se klanja kao božanstvu; prenes. ono što se poštuje do obožavanja.
**kùmrija** im. ž. r. (ar.) - ptica gugutka, vrsta grlice.

**kúna** im. ž. r. - životinja skupocjenog krzna; novčana jedinica u Republici Hrvatskoj.
**kùndak** im. m. r. (tur.), n. mn. *kùndaci* - drveni dio puške.
**kùndura** im. ž. r. (grč.) - arh. cipela
**kùndurdžija/kundùrdžija** im. m. r. (grč.-tur.) - onaj koji pravi i popravlja cipele, obućar.
**kùnīć** im. m. r., g. jd. *kunića* - pitomi zec.
**kùn'ja** im. ž. r. (ar.) - posebna vrsta arapskog imena, nastala genitivnom vezom oblika *ebu* (otac), *ibn* (sin), *bint* (kćer) itd., ime koje se stavlja ispred ličnog imena i predstavlja prezime (npr. Ebu Hanifa, Ibn Saud).
**kúnjānje** gl. im. s. r. od kunjati.
**kúnjati** gl. nesvrš., prez. *kûnjām* - biti u stanju polusna, drijemati.
**kȕp** im. m. r., n. mn. *kȕpovi* - ono što je složeno u jednu cjelinu (voćni *kup*); (engl.) pehar; takmičenje za trofej u obliku kupa (pehar).
**kȕpa** im. ž. r. - gomilica ili gomila; boja u talijanskim igraćim kartama.
**kúpac** im. m. r., g. jd. *kúpca*, n. mn. *kúpci* - onaj koji što kupuje, mušterija.
**kùpāč** im. m. r., g. jd. *kupáča* - onaj koji se kupa.
**kupàčica** im. ž. r. - ona koja se kupa.
**kùpāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kupače.
**kùpāćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kupanje (*kupać* kostim).
**kùpalīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi ma mjesto kupanja (*kupališni* uvjeti).
**kùpalīšte** im. s. r. - mjesto na obali rijeke pogodno za kupanje; zdravstvena ustanova s ljekovitom vodom gdje je predviđeno kupanje i liječenje gostiju i pacijenata.
**kupaònica** im. ž. r. - zatvorena prostorija za kupanje (ob. s kadom ili samo tušem); kupatilo.
**kúpānje** gl. im. s. r. od kupati se.
**kúpati (se)** gl. nesvrš., prez. *kûpām (se)* - prati koga vodom i sredstvima za kupanje; prati se; prenes. plivati u vodi.
**kùpē** im. m. r. (fr.), g. jd. *kupèa*, n. mn. *kupèi* - zatvorena prostorija u vozu sa sjedištima.
**kȕpina** im. ž. r. - grmasta biljka iz porodice ruža s bobičastim plodom tamne boje (slatko od *kupine*).
**kȕpinov** prid. - koji je od kupine (*kupinov* sok).
**kúpiti** gl. svrš., prez. *kûpīm*, trp. prid. *kûpljen* - plativši novcem ili čim drugim uzeti šta u vlasništvo; pejor. podmititi koga novcem, privilegijom i sl.; pridobiti koga lijepim ophođenjem, laskanjem.
**kȕpljēnje** gl. im. s. r. od kupiti.
**kȕpiti** gl. nesvrš., prez. *kȕpīm*, trp. prid. *kȕpljen* - dizati i prikupljati šta; skupiti na jedno jedno mjesto (*kȕpiti* sijeno na livadi).
**kùplēt** im. m. r. (fr.) - muz. lagahna pjesma jednostavne melodije i lahke izvodljivosti s težištem na satiričnim riječima i efektima (često parodija na već postojeće muzičke kompozicije).
**kùplung** im. m. r. (lat.) - dio motora, kvačilo, spojnica.
**kúpnja** im. ž. r., g. mn. *kúpnjī* - jednokratan čin kupovanja; kupovina.
**kùpola** im. ž. r. (tal.) - zaobljeni krov ili sličan ukras na zgradi; svod sličan polukugli, kube (džamijska *kupola*).
**kùpōn** im. m. r., g. jd. *kupóna* - ulaznica, dio ulaznice, vrijednosni papir.
**kupopròdaja** im. ž. r. - čin kojim se šta s jedne strane prodaje a s druge strane kupuje.
**kupopròdājnī** prid. odr. v. - koji je vezan za kupovinu i prodaju (*kupoprodajni* ugovor).
**kupòvānje** gl. im. s. r. od kupovati.
**kupòvati** gl. nesvrš., prez. *kùpujēm* - up. svrš. gl. kupiti.
**kupòvina** im. ž. r. - kupnja.
**kùpōvnī** prid. odr. v. - ono što se kupuje; koji se odnosi na kupovanje (*kupovna* moć stanovništva).
**kùpus** im. m. r. - vrtna biljka čiji se liske ploda samoumotavaju u glavice.
**kùpusār** im. m. r. - vrsta leptira kojemu su glavna poslastica kupus i druge zeljaste biljke.
**kupùsara** im. ž. r. - velika knjiga puna sumnjivog znanja i vrijednosti (to je neka *kupusara*); pohabana knjiga ili školska sveska.



**kupusnī** prid. odr. v. - koji je od kupusa, koji se tiče kupusa (*kupusna* presada, *kupusna* čorba).
**kúra** im. ž. r., g. mn. *kûrā* - sistem i procedura određenog načina liječenja s propisanom količinom lijekova i medicinskog tretmana (*kura* mršavljenja; vitaminska *kura*).
**kȕrabīlan** prid. (lat.), odr. v. *kȕrabīlnī* - koji se može izliječiti, izlječiv.
**kuráda** um. ž. r. (tur.) - star, mator konj, hrđavo kljuse, kljusina.
**Kȕr'ān** im. m. r. (ar.) - sveta knjiga kod muslimana (Kur'an Časni) koja je, prema islamu, objavljena vjerovjesniku Muhammedu (571.-632.) kao uputa čovječanstvu i svim svjetovima do Sudnjega dana
**kȕr'ān-hamájlija** im. ž. r. (ar.) - mala knjižica s posebnim unesenim dijelovima iz Kur'ana koja se nosi uz tijelo ili čuva na posebnim mjestima radi čuvanja od zlih čina, uroka i nevaljalstava.
**kùrāt** im. m. r. (tal.) - svećenik, duhovnik, župnik.
**kuratíva** im. ž. r. (lat.) - liječenje kao organizirana medicinska djelatnost (za razliku od preventivnih postupaka).
**kùrāž** im. ž. r. (fr.), g. jd. *kùrāži* - stanje izrazite hrabrosti i odvažnosti.
**kùrāžan** prid. (fr.), odr. v. *kùrāžnī* - koji je hrabar, odvažan, smion.
**kùrbān** im. m. r. (ar.) - životinja koja se, prema islamskim propisima, kolje u vrijeme Kurban-bajrama kao žrtva; prenes. žrtva (učiniti *kurbanom*, tj. žrtvovati).
**Kùrbān-bàjram** im. m. r. (ar.-perz.) - jedan od bajrama (četverodnevni vjerski praznik u islamskom kalendaru), koji nastupa dva mjeseca i deset dana nakon Ramazanskog bajrama, poznat kao vrijeme žrtve, odricanja (klanje kurbana) i hodočašća svetih mjesta u islamu (hadž); Hadžijski bajram, Hadžinski bajram; reg. Hadžilajski bajram, Hadžibajram.
**kȕrblānje** gl. im. s. r. (njem.) od kurblati.
**kȕrblati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *kȕrblām* - žarg. stavljati motor u pogon pomoću kurble.
**Kȕrd** im. m. r. - pripadnik naroda koji živi u istočnoj Anadoliji i na Srednjem istoku, stanovnici Kurdistana.
**Kȕrtkinja** im. ž. r. - žena Kurd, stanovnica Kurdistana.
**kurèntan** prid. (lat.), odr. v. *kurèntnī* - koji je u opticaju, koji je općenito prihvaćen i u upotrebi; koji se dobro prodaje
**kûrija** im. m. r. (lat.) - hist. zajednica rimskih rodova; kanonička kuća; dvor domaćeg plemstva; više staleško udruženje s posebnim organizacionim formama i nadležnostima.
**kuriozìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kuriozitéta* - ono što se izdvaja svojom posebnošću i neobičnim odlikama.
**kùrīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *kurira*, n. mn. *kuriri* - hist. onaj koji prenosi poštu i obavijesti (partizanski *kurir*); službenik koji prima i raznosi poštu u okviru rada preduzeća, ustanove, udruženja i sl.; dostavljač.
**kùrisānje** gl. im. s. r. (tur.) od kurisati se.
**kùrisati (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *kùrišēm (se)* - namjestiti, urediti šta; udobno se namjestiti.
**kȕrjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kurjake (*kurjački* čopor).
**kȕrjāčki** pril. - kao kurjak, na način kako to čini kurjak (*kurjački* preklati žrtvu).
**kȕrjāk** im. m. r., vok. jd. *kȕrjāče*, n. mn. *kȕrjāci* - vuk; prenes. osoba vučijeg ponašanja i ćudi.
**kȕrs** im. m. r. (lat.), n. mn. *kùrsevi* - pravac u kojemu se usmjerava putovanje (*kurs* broda); politički, ideološki itd. smjer koji se slijedi ili koji treba slijediti, linija (novi *kurs*); naučni, obrazovni, informativni tečaj (ljetni *kurs*; *kursevi* stranih jezika); razg. odnos međusobnih vrijednosti nacionalnih valuta, tečaj (*kurs* eura).
**kȕršum** im. m. r. (tur.) - olovo; puščano zrno, metak od puške
**kuršùmlija** im. ž. r. (lat.) - zgrada pokrivena olovom (ob. džamije, hamami, medrese, turbeta i dr.).
**kurtizàna** im. ž. r. (fr.) - ženska osoba lahkog morala; kurva, bludnica, prostitutka.

**kùrtoāzan** prid. (fr.), odr. v. *kùrtoāznī* - koji ima veze s kurtoazijom (*kurtoazno* pismo).
**kurtoàzija** im. ž. r. (fr.) - poštovanje forme i usrdnosti u ophođenju i komunikaciji
**kùrtōn** im. m. r. - gumeno zaštitno sredstvo od spolnih bolesti i začeća; kondom, prezervativ.
**kûrva** im. ž. r. (njem.) - razg. pej. nevjerna žena; žena koja stupa u seksualne veze za novac, prostitutka; prenes. osoba prevrtljiva i lahka morala, koja je sklona varanju, lažima, podvalama.
**kurvàluk** im. m. r. (njem-tur.), n. mn. *kurvàluci* - stanje, svojstvo ili osobina kurvanja, sklonost varanju, laži, prevari (politički *kurvaluk*).
**kùrvānje** gl. im. s. r. od kurvati se.
**kùrvati se** gl. nesvrš. (njem.), prez. *kùrvām se* - biti kurva; sudjelovati u kurvanju; prenes. ponašati se lažno, prijetvorno, podvaljivački, prodavati se za novac i interese.
**kurvèštija** im. m. i ž. r. (njem.) - razg. pejor. osoba prezrena zbog svoje ogrezlosti u kurvanju; prenes. potpuno nepouzdana, lažljiva, beskarakterna osoba.
**kùrzīv** im. m. r. (lat.) - tip slova koja su nadesno ukošena; italik.
**kûs** prid., odr. v. *kûsī* - koji nema repa; koji je više skraćen nego što bi trebalo; kusav.
**kúsati** gl. nesvrš., prez. *kûsām* - jesti šta kašikom (*kusati* čorbu); prenes. morati jesti ono što se već zamijesilo, zakuhalo; snositi posljedice (*kusati* poparu).
**kùsav** prid., odr. v. *kùsavī* - kojemu nedostaje rep (*kùsav* konj), koji je vidno skraćen u odnosu na raniju dužinu; kus.
**kùstos** im. m. r. (lat.) - stručnjak koji sređuje, uređuje, obrađuje, čuva i obnavlja zbirke koje se nalaze u muzeju.
**kùstosica** gl. im. s. r. (lat.) - žena kustos.
**kùstura** im. ž. r. (ar.) - stari, istupljeni, izanđali nož.
**kùsūr** im. m. r. (ar.-tur.) - vraćena razlika u vrijednosti novca između cijene i ponuđene novčanice.
**kusùrānje** gl. im. s. r. od kusurati se.
**kusùrati se** gl. nesvrš. (ar.-tur.), prez. *kusùrām se*, gl. pril. sad. *kusùrajūći se* - poravnavati međusobne račune; izmirivati dugove.
**kùšāč** im. m. r., g. jd. *kušáča* - osoba kojoj je posao da što kuša, proba, ispita; degustator.
**kùšalac** im. m. r., g. jd. *kùšaoca*, n. mn. *kùšaoci*, g. mn. *kùšalācā* - onaj koji što upravo kuša; onaj od kojeg se očekuje ili koji je zadužen da se što kuša.
**kùšalica** im. ž. r. - češće: epruveta.
**kùšānje** gl. im. s. r. od kušati.
**kùšati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *kùšām* - probati jelo i piće radi određivanja ukusa; steći ili sticati loše životno iskustvo.
**kúšnja** im. ž. r. - izazov da se provjere sposobnosti ili dosljednosti u nekom životnom stavu i opredjeljenju; iskušenje (moralna *kušnja*).
**kùštrav** prid., odr. v. *kùštravī* - kojem je kosa kovrdžava, izraztito valovita, razbarušena, koja se ne da do kraja počešljati.
**kût** im. m. r. - ugao, dio ravnine gdje se zatvaraju dva pravca.
**kútak** im. m. r., n. mn. *kútci*, hip. - kut; podobno mjesto za život, boravak i sl. (životni *kutak*).
**kùtija** im. ž. r. (grč.-tur.) - drveni, metalni, kartonski ili kakav drugi sandučić sa poklopcem (npr. kutija za šećer.)
**kùtijica** im. ž. r., dem. - mala kutija.
**kùtlača** im. ž. r. - velika drvena ili metalna kašika kojom se servira hrana.
**kûtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na kut; koji ima kutni oblik ili je namijenjen da stoji u kutu; ugaoni.
**kûtnjāk** im. m. r., n. mn. *kûtnjāci* - gornji i donji zubi koji služe za žvakanje.
**kùtomjēr** im. m. r. - uglomjer.
**kùverat** im. m. r. (fr.) - koverat, koverta, kuverta.
**kùvērta** im. ž. r. (fr.) - koverat, koverta, kuverat, omotnica za pismo.
**kùvet** im. m. r. (ar.) - sila, snaga, jačina.
**kuvètli** prid. (ar.-tur.) - koji ima snage; jak, čvrst, izdržljiv.
**kûžān** prid., odr. v. *kûžnī* - koji se odnosi na kugu; prenes. koji je zarazan, koji donosi zarazu ili nepovoljne osjećaje.
**kùžēnje** gl. im. s. r. od kùžiti.
**kùžiti** gl. nesvrš., prez. *kùžīm*, pril. sad. *kùžēći* - širiti zarazu, djelovati opasno po okolinu (kad je riječ o čemu zaraznom i opasnom po zdravlje).
**kúžēnje** gl. im. s. r. od kúžiti.
**kúžiti** gl. nesvrš., prez. *kúžīm*, pril. sad. *kúžeći* - razg. razumijevati što, shvatati, skopčavati.
**kùžnuti** gl. svrš., prez. *kùžnēm*, trp. prid. *kùžnūt* - razg. opaziti iznenada šta posebno i zanimljivo; odmah razumjeti, shvatiti, skopčati.
**kvàčilo** im. s. r. - kuplung, dio motora, spojnica.
**kvádar** im. m. r. (tal.), g. jd. *kvádra*, g. mn. *kvâdārā* - mat. geometrijsko tijelo ograničeno pravougaonicima i kvadratima.
**kvàdrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *kvàdranātā* - mat. četvrtina kruga (npr. tako određen dio Zemljine površine); naziv za novo urbano naselje u značenju novoizgrađene gradske četvrti; sprava za mjerenje visine te usmjeravanje topovske paljbe.
**kvàdrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *kvadráta* - mat. površina jednako omeđena sa sve četiri strane; broj pomnožen sam sa sobom.
**kvàdrātnī** prid. odr. v. (lat.) - koji ima oblik kvadrata; koji je pomnožen sam sa sobom.
**kvadratúra** im. ž. r. (lat.) - broj kvadratnih jedinica u nekom prostoru (*kvadratura* stana).
**kvàdriga** im. ž. r. (lat.) - četveropreg na kolima s dva točka.
**kvàka** im. ž. r. - drška blizu brave kojom se otvaraju vrata, prozori, ladice i sl.; kuka; prenes. odlučna i nepobitna pojedinost u nekom zakonu, propisu, ugovoru i sl., kojom se šta dopušta ili onemogućuje; žarg. smetnja, zapreka, poteškoća.
**kvalificírānje/kvàlifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od kvalificirati/kvalifikovati (se).
**kvalificírati/kvàlifikovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *kvalificīrām/kvàlifikujēm (se)* - steći ili sticati kvalifikaciju (npr.u obrazovanju), plasirati se u sportskom nadmetanju u viši stepen takmičenja; izreći ili izricati kakvu ocjenu o čemu.
**kvalifikácija** im. ž. r. (lat.) - dosegnutost određene vrijednosti, valjanosti, prikladnosti za šta; postignuti uspjeh u savladavanju prepreke u obrazovanju; sport. plasiranje u viši rang takmičenja.
**kvàlitatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kvàlitatīvnī* - koji se odnosi na kvalitet.
**kvalìtēt** im. m. r. (lat.) - mjera poželjnih, standardiziranih vrijednosti da se šta svojim svojstvima razlikuje i ističe u odnosu na drugo; kakvoća, vrsnoća; šah. razlika u vrijednosti među pojedinim figurama u procesu igre.
**kvàlitētno** pril. (lat.) - na kvalitetan način.
**kvàntitatīvan** prid. (lat.), odr. v. *kvàntitatīvnī* - koji je izražen količinom, količinski.
**kvantìtēt** im. ž. r. (lat.) - količina čega, brojnost; dužina sloga u gramatici ili metrici.
**kvàntum** im. m. r. (lat.) - određena količina čega.
**kvâr** im. m. r. - smetnja zbog koje ne može normalno raditi neki mehanizam, trajati radni proces i sl.; gubitak u vrijednosti ili upotrebljivosti, šteta.
**kváran** prid., odr. v. *kvârnī* - koji je u stanju kvarenja, koji ima osobinu kvarenja (*kvaran* motor; *kvarna* životna sredina).
**kvàrc** im. m. r. (njem.) - mineral (kremenov oksid) koji se široko primjenjuje u tehnici (*kvarc*-lampa).
**kvárēnje** gl. im. s. r. od kvariti (se).
**kváriti (se)** gl. nesvrš., prez. *kvârī (se)*. - činiti da što gubi na vrijednosti, cijeni, uređenosti, ljepoti, važnosti, funkciji; stalno se zaustavljati zbog kvara; gubiti upotrebljivost i kvalitet zbog unutrašnjeg procesa kvarenja.
**kvàrtāl** im. m. r. (lat.) - četvrtina godine (u svrhu obračunskih i drugih potreba u preduzeću).
**kvàrtēt** im. m. r. (tal.), g. jd. *kvartéta* - muzička grupa od četiri pjevača ili muzičara; muzičko djelo pisano za četira glasa ili četiri muzička instrumenta.
**kvâs** im. m. r. (rus.) - kiselo piće spravljeno od raženog brašna i slada
**kvásac** im. m. r., g. jd. *kvásca* - tvar u kojoj se nalaze gljivice koje uzrokuju kiselo vrenje (pri spremanju hljeba i sl.), prenes. početak neke akcije, razvoja i sl.
**kvàsiti (se)** gl. nesvrš., prez. *kvàsīm (se)*, pril. sad. *kvàsēći* - činiti šta nakva-

šenim; namakati šta u tečnost (*kvasiti* rublje); činiti sebe nakvašenim; žarg. napijati se alkoholnim pićima.
**kväšēnje** gl. im. s. r. od kvasiti.
**kvazi-** (lat.) - prvi dio složenice u značenju navodni, tobožnji, lažni (*kvazinaučnik*).
**kvèker** im. m. r., n. mn. *kvèkeri* - pripadnik jedne od protestantskih crkvi u SAD.
**kvìntāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *kvintála* - mjera za težinu, metrička centa (100 kg).
**kvìntēt** im. m. r. (tal.), g. jd. *kvintéta* - muzička grupa od pet pjevača ili svirača; muzička kompozicija za pet instrumenata ili ljudskih glasova.
**kvìnsling** im. m. r. (norv. -), n. mn. *kvìnslinzi* - opći naziv za izdajnika svoje zemlje prema norveškom majoru Vidkunu Kislingu pomagaču njemačkih okupacionih snaga u Drugom svjetskom ratu.
**kvìt** prid. (fr.-njem.) - koji su izravnati u računima i međusobnim obavezama (sad smo *kvit*).
**kvîz** im. m. r. (engl.), n. mn. *kvízovi* - nadmetanje u znanju i drugim vještinama pred publikom (*kviz* znanja; televizijski *kviz*).
**kvöcānje** gl. im. s. r. od kvocati.
**kvöcati** gl. nesvrš., prez. *kvöcām*, pril. sad. *kvöcajūći*, onomat. - glasati se sa kvoc-kvoc (kokoška); prenes. nametljivo i dosadno o čemu govoriti; zanovijetati, zvocati.
**kvòcijent** im. m. r. (lat.) - količnik dijeljenja; polazišni stadij odakle se šta počinje računati (*kvocijent* inteligencije).
**kvöčka** im. ž. r., dat. jd. *kvöčki*, g. mn. *kvöčākā/kvöčkī* - kokoš, kokoška; prenes. pejor. brbljiva osoba koja o svemu i svačemu priča.
**kvórum** im. m. r. (lat.) - potrebni broj članova nekog skupa, radnog tijela, komisije, udruženja i sl. radi donošenja pravovaljanih odluka.
**kvóta** im. ž. r. (lat.) - iznos čega što je vezano za određeni rok (izborna *kvota*).
**kvȑcānje** gl. im. s. r. od kvrcati.
**kvȑcati** gl. nesvrš., prez. *kvȑcām*, gl. pril. sad. *kvȑcajūći*, onomat. - proizvoditi zvuk *kvrc* u kratkim razmacima lomljenjem čega krtog, otvaranjem boca, razbijanjem oraha i sl.
**kvȑcnuti** gl. svrš., prez. *kvȑcnēm* - proizvesti iznenadni oštri zvuk *kvrc*, up. krcati.
**kvȑčēnje** gl. im. s. r. od kvrčiti se.
**kvȑčiti se** gl. nesvrš., prez. *kvȑčīm se*, gl. pril. sad. *kvȑčeći se* - skupljati (se), stiskati tijelo usljed bola, studeni, teška sna i sl.; kutriti se.
**kvȑga** im. ž. r., dat. jd. *kvȑzi/kvȑgi* - zadebljanje na kori drveta; tvrdo odebljanje na koži; prenes. žarg. onaj čije je tijelo s puno izraženih mišića, koji je neugodnog ponašanja i voljan za tuču.
**kvȑgav** prid., odr. v. *kvȑgavī* - koji ima puno kvrga; što je puno kvrga; prenes. koji je težak u komunikaciji, koji ne uvažava mišljenja i stavove drugih
**kvȑžica** im. ž. r., dem. - mala kvrga.

# L

**L l** - glas, fonema, likvida, sonant, šesnaesto slovo abecede; skrać. za litar (l).
**L** - rimska oznaka za broj 50.
**läbav** prid., odr. v. *läbavī* - nije zategnut, nenategnut; nije učvršćen; klimav; prenes. nesiguran, slab, nepouzdan, nepostojan.
**läbavo** pril. - nije učvršćeno; nije zategnuto; klimavo; nesigurno, slabo.
**labìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *labijál*, g. mn. *labijála* - labijalni suglasnik, glas koji se izgovara pomoću usana (b, p, m, v).
**läbīlan** prid. (lat.), odr. v. *läbīlnī* - neuravnotežen, sklon padu; slab sa živcima, nestaložen, nepribran.
**labílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *labílnošću/labílnosti* - osobina onoga koji je labilan, što je labilno.
**labiodèntāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *labiodentála* - usneno-zubni suglasnik, koji se artikulira uz pomoć donje usne i zuba (v, f).
**labìrint** im. m. r. (grč.), *labìrinātā* - lavirint, antičke građevine (grčki labirint na Kritu kod Knosa, u Egiptu kod Krokodilopolisa) sa mnogo zapetljanih hodnika i prostorija iz kojih je teško naći izlaz.
**labòrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *labòranātā* - ob. medicinski tehničar u laboratoriji.
**labòrantica/laboràntica** i **labòrantkinja/laboràntkinja** im. ž. r. (lat.) - žena laborant.
**laboràtōrija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *laboràtōrijē* - prostorija sa nizom aparata, epruveta i dr. pomagala u kojoj se vrše naučnoistraživački pokusi, kontrola tehnološkog procesa, izrada preparata, med. pretrage krvi i sl. za potrebe liječenja.
**laboràtōrījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na laboratorij, ili se obavlja u laboratoriji.
**làbrādor** im. m. r. - vrsta psa; ukrasni kamen; poluostrvo Labrador na obali Kanade.
**läbrnja** im. ž. r., g. mn. *läbr̄njā*, pejor. - gubica, usta.
**läbūd** im. m. r. - vrlo lijepa ptica karakteristično duga i elegantno povijena vrata koja živi na kopnu i na vodi.
**läbudica** im. ž. r. - ženka labud, labudova ženka.
**läbūdov, läbuđī** prid. odr. v. - koji pripada labudu.
**labùrist(a)** im. m. r. (engl.), g. jd. *labùriste*, g. mn. *labùrīstā* - pripadnik i pristalica ideja stranke laburista u Velikoj Britaniji i Australiji.
**laburìstičkī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na laburiste.
**läćati se** gl. nesvrš. prez. *läćīm se* - prihvatati se, prihvatiti se čega, npr. posla.
**lädica/làdica** im. ž. r. (njem.) - dio stola, ormara i sl.; fioka, pretinac.
**lädolēž** im. m. r. - biljka penjačica.
**lâđa** im. ž. r. g. mn. *lâđā* - riječni brod.
**làđār** im. m. r., g. jd. *lađara*, v. jd. *läđāru/läđāre* - osoba koja upravlja lađom.
**lađárēnje** gl. im. s. r. od lađariti.
**lađáriti** gl. nesvrš., prez. *làđārīm* - voziti se lađom, prevoziti teret i putnike.
**lâđica** im. ž. r. dem. - mala lađa.
**làfēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *laféta* i **laféta** im. ž. r. (fr.), g. jd. *lafétē* - postolje za artiljerijsko oružje.
**làfiti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *làfīm* - govoriti, pričati, razgovarati; uprazno pričati; blebetati; nadgovarati se.

**lägahan/lägāhan/làgan** prid., odr. v. *lä-gāhnī/läganī* - koji ima malu težinu.
**lägahno/làgāhno/lägano** pril. - lahko, lako; bez hitnje, polahko.
**lagàrija** im. ž. r. - laž, ono što je neistinito a ipak se pričanjem uveličava.
**làgānje** gl. im. s. r. - izv. od lagati.
**làgati** gl. nesvrš., prez. *läžēm* - namjerno u priči izokretati stvarne činjenice, zaobilaziti istinu, tvrditi nešto što je protivno istini.
**láger** im. m. r. (njem.) - mjesto gdje se sprema roba prije prodaje, stovarište, spremište; savez više država na vojnom i političkom planu (npr. bivši Varšavski lager).
**lägodan** prid., odr. v. *lägodnī* - ugodan, koji se odvija s dobrim raspoloženjem bez teškoća.
**lägodno** pril. - ugodno, s raspoloženjem i bez teškoća.
**lägodnōst** im. ž. r., instr. jd. *lägodnošću/ lägodnosti* - stanje onoga kojem je lagodno, koji ima lagodan život.
**lägum** im. m. r. (perz.) - mina, eksploziv za miniranje (u rudniku i sl.); ono što je ostalo nakon miniranja.
**lagùmānje** gl. im. s. r. (perz.) od lagumati.
**lagùmati** gl. nesvrš i svrš. (perz.), prez. *lagùmām* - minirati.
**lagùmdžija** im. m. r. (perz.-tur.) - miner; od ovoga i prezime Lagumdžija.
**lagúna** im. ž. r. (tal.), g. mn. *lagúnā* - dio mora u malom zalivu odijeljen od mora poluostrvom.
**lähāk/läk** prid., odr. v. *lähkī/läkī*, komp. *läkšī* - koji je male težine; shvatljiv, jasan, razumljiv, koji ne iziskuje veliki napor da bi se razumio; nešto što se jednostavno podnosi i prihvata.
**làhnuti/làknuti** gl. svrš. bezlič., prez. *lähnē/läknē* - osloboditi se tegobe, osjetiti olakšanje; olakšati; rasteretiti se.
**lähko/läko** pril., komp. *läkšē* - bez napora, na lagan način, jednostavno.
**lahkòća/lakòća** im. ž. r. - osobina onoga što je lahko.
**lahkòmislen/làhkomislen/lakòmislen** prid., odr. v. *lahkòmislenī/làhkomislenī/lakòmislenī* - lahkouman, koji sve ola(h)ko shvata pa se nepromišljeno u nešto upušta ili preduzima.
**lähkoūman/läkoūman** prid., odr. v. *lä(h)koūmnī* - lahkomislen.
**lähkovjēran/läkovjēran** prid., odr. v. *lä(h)kovjērnī* - naivan, koji u sve povjeruje bez imalo sumnje.
**lähor** im. m. r. - tih vjetrić, povjetarac.
**lahúrī/lahúrli** prid. (ind.) - nesiguran, labav; lepršav; prenes. kratke pameti, nerazuman, blesav.
**läičkī/láičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na laike.
**läički/láičkī** pril. (grč.) - na laički način, kao laik.
**láik** im. m. r. (grč.) - čovjek koji ne pripada svećeničkom (svešteničkom) staležu, redovnik koji nije svećenik; prenes. neznalica, osoba koja nije stručnjak.
**lâilāhe ìllallāh!** uzv. (ar.) - "Nema drugog Boga osim jednog Allaha!"
**läjānje** gl. im. s. r. - od lajati.
**läjati** gl. nesvrš., prez. *läjē* - način kako se pas oglašava; prenes. psovati, ružno govoriti, otvoreno i mnogo pričati, svađati se.
**läjav** prid., odr. v. *läjavī* - koji mnogo laje; koji se se stalno svađa.
**läjavac** im. m. r., g. jd. *läjāvca*, n. mn. *läjāvci*, g. mn. *läjavācā* - pas koji stalno laje; osoba koja je sklona lajanju.
**läjavōst** im. ž. r., instr. jd. *läjavošću/ läjavosti* - osobina onoga koji je lajav.
**läjtmotīv** im. m. r. (njem.) - motiv koji se provlači kroz cijelo muzičko djelo; misao vodilja koja se ponavlja i naglašava više puta, karakteristična tema.
**läk** im. m. r. (fr.-njem.), g. jd. *làka*, n. mn. *làkovi* - vrsta boje za zaštitu drveta, metala i sl., specijalna smjesa karakteristična mirisa koja premazanom predmetu daje manji ili veći sjaj.
**làkēj** im. m. r. (fr.), g. jd. *lakéja*, g. mn. *lakéjā* - uniformisani član posluge u bogatim kućama; pejor. slugan, ulizica, podlac.
**lâkat** im. m. r., g. jd. *lâkta*, n. mn. *lâkti/ läktovi*, g. mn. *lâkātā/läktōvā* - zglob ruke u kojem se presavija nadlaktica i podlaktica; mjera za dužinu (70-77 cm); prenes. oštra okuka na cesti.
**lakírānje** gl. im. s. r. (fr.-njem.) - izv. od lakirati.



**lakírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.-njem.), prez. *làkīrām* - premazati ili mazati lakom; prenes. predstaviti ili predstavljati stvari drugačijim nego što jesu.
**lakírōvka** im. ž. r., dat. jd. *lakírōvki*, g. mn. *lakírōvkī* - ob. u politici prikazivanje društvenih pojava boljim nego što jesu.
**läkmus** im. m. r. (njem.) - sredstvo za hemijsko ispitivanje, boja koja služi kao pokazatelj, od kiseline pocrveni, a od baze pomodri.
**läkom** prid., odr. v. *läkomī* - pohlepan, gramziv.
**läkomiti se** gl. nesvrš., prez. *läkomī se* - biti pohlepan, gramziv.
**läkomo** pril. - pohlepno, gramzivo.
**läkomōst** im. ž. r., instr. jd. *läkomošću/ läkomosti* - osobina onoga ko je lakom.
**làkōnskī** pril. (grč.) - govoriti kratko, jasno, jezgrovito i tačno.
**lakȑdija** im. ž. r. (tur.) - događaj pun smiješnih situacija; dramski komad u kojem je težište na smiješnim i apsurdnim zapletima; besmislene prazne riječi.
**lakrdìjaš** im. m. r., (tur.) g. jd. *lakrdijáša*, g. mn. *lakrdijášā* - osoba koja čini lakrdiju.
**lakrdìjati** gl. nesvrš. prez. *lakrdìjām* - činiti lakrdiju, šaliti se.
**läksatīv** im. m. r. (lat.) - sredstvo za probavu, za lakše pražnjenje crijeva; purgativ.
**laktácija** im. ž. r. (lat.) - lučenje mlijeka.
**làktāš** im. m. r., g. jd. *laktáša*, n. mn. *laktáši*, g. mn. *laktášā* - karijerist, osoba koja kao da se gura laktovima da bi ostvarila uspjeh u karijeri, onaj što ne bira sredstva da dođe do cilja.
**laktáštvo** im. s. r. - osobina onih koji su laktaši, koji se guraju do uspjeha.
**laktóza** im m. r. (lat.) - mliječni šećer koji se nalazi u sastavu mlijeka sisara.
**lála** im. ž. r. (perz.) - tulipan; momak lijep kao cvijet, lola, dragi.
**láma**[1] im. ž. r. (špan.) - ljama; južnoamerička bezgrba kamila iz predjela Anda; daje meso, mlijeko i vunu.
**làma**[2] im. m. r. (tibet.) - tibetanski monah iz reda budista-lamaista.
**lâma**[3] im. ž. r. (tal.) - lim; kanta od lima, limenka; limeni pokov na pušci.
**lamèla** im. ž. r. (tal.), g. mn. *lamélā* - tanka pločica od metala, metalni listić.
**lamentácija** im. ž. r. (lat.) - jadikovka, tužaljka, tugovanje, žalopojka.
**lamentíranje** gl. im. s. r. (lat.) od lamentirati.
**lamentírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *lamèntīrām* - jadikovati, tugovati.
**làmpa** im. ž. r. (njem.), g. mn.*làmpī* - svjetiljka, obično na gas sa fitiljom i cilindrom.
**lampèrija** im. ž. r. - daščice kojima se oblažu zidovi i plafoni u prostorijama.
**làmpica/lâmpica/lámpica** im. ž. r. (grč.) dem. - mala lampa.
**lampìōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *lampióna*, g. mn. *lampiónā* - lampe, svjetiljke sa obojenim staklenim dijelom, ob. služe kao ukras u svečanim prilikama.
**làn** im. m. r. - biljka sa vlaknastim stablom i sjemenki bogatih uljem, od vlakana lana proizvodi se laneno platno.
**lánac** im. m. r., g. jd. *lánca* n. mn. *lánci*, g. mn. *lânācā* - metalne karike poredane u cjelinu; sindžir.
**lànčanī** prid., odr. v. - koji se odnosi na lanac; radi pomoću lanca (lančani pogon); slijedi u nizu (lančani sudar).
**lànčano** pril. - jedno za drugim, povezano u nizu.
**lànčić/lánčić** im. m. r., dem. - mali lanac.
**lândrānje/ländrānje** gl. im. s. r. (njem.) od landrati - skitanje.
**lândrati/làndrati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *lândrām/ländrām* - bezbrižno skitati.
**läne** im. s. r. g. jd. *läneta* - mlado od srne ili košute.
**lánet** im. m. r. (ar.) - prokletstvo.
**lànen/länen** prid., odr. v. *lànenī/länenī* - izrađeno od lana, dobiveno od lana (laneno platno).
**lâni** pril. - prošle godine, godinu prije ove.
**lansíranje** gl. im. s. r. (fr.) od lansirati.
**lansírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *lànsīrām* - izbaciti raketu s lansirne rame; prenes. pustiti u javnost neku vijest, predstaviti neki modni novitet.
**lànjskī** prid. odr. v. - prošlogodišnji, koji je od lani.
**läpavica** im. ž. r., onomat. - klapavica, bljuzgavica, kad padaju zajedno kiša i snijeg.

**lâpidāran** prid. (lat.), odr. v. *lâpidārnī* - sažet, kratak, jezgrovit (izraz).
**lapìdārīj** im. m. r. (lat.), g. jd. *lapìdārija* - posebno odjeljenje muzeja u kojem je zbirka kamenih spomenika iz prošlosti.
**lapidárnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *lapidárnošću/lapidárnosti* - sažetost, jezgrovitost, izrazitost.
**lâpis** im. m. r. (lat.) - kamen; olovka, pisaljka (nekad su pisaljke bile od kamena).
**lâpor** im. m. r. (kelt.) - prirodna smjesa gline i krečnjaka koja služi kao sirovina za proizvodnju cementa.
**làpsus** im. m. r. (lat.), g. mn. *làpsūsā* - nehotična greška u pisanju ili govoru; omaška.
**làptānje** gl. im. s. r. - onomat., izv. od laptati.
**làptati** gl. nesvrš., prez. *làpćē* - onomat. piti vodu zamasima jezika uz prepoznatljiv zvuk (pas); kad pada mokar snijeg i stvara lapavicu, hlaptati.
**larìngāl** im. m. r. (grč.), g. jd. *laringála*, g. mn. *laringálā* - grleni glas.
**làringālan** prid., odr. v. *làringālnī* - koji se odnosi i pripada grkljanu.
**làrinks** im. m. r. (grč.) - grkljan, grlo.
**lârma** im. ž. r. (njem.) - galama, vika, preglasno govorenje više osoba u isto vrijeme.
**lârmadžija** im. m. r. (njem.-tur.) - galamdžija, onaj koji se uvijek nešto buni i to izražava vikom; koji se hvali i galamom ističe svoje zasluge.
**lârmānje** gl. im. s. r. (njem.) od larmati.
**lârmati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *lârmām* - dizati galamu, činiti larmu.
**larpurlartìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *larpurlartìzma* - pravac u umjetnosti koji se suprotstavlja utilitarizmu i propagira ideju da umjetničko djelo treba biti samo sebi svrhom; doslovno "umjetnost radi umjetnosti".
**lârva** im. ž. r. (lat.), g. mn. *lârvī* - ličinka, početni oblik u razvoju leptira.
**làscīvan** prid. (lat.), odr. v. *làscīvnī* - bez stida, erotski uzbudljiv, bludan, skoro razvratan.
**làser/lâser** i **lèjzer** im. m. r. (engl.) - sprava koja svojim sistemom snopovima svjetlosti daje razornu snagu, upotrebljava se u astronomskim istraživanjima, medicini i sl.
**làserskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na laser.
**làserski** pril. (engl.) - kao laserom, uz upotrebu lasera.
**làsica** im. ž. r., g. mn. *lāsīcā*- mala životinja grabljivac iz porodice kuna.
**làskānje** gl. im. s. r. od laskati.
**làskati** gl. nesvrš., prez. *làskām* - pretjerano koga hvaliti; hvaliti koga na način koji mu je posebno drag.
**làskavac** im. m. r., g. jd. *làskāvca*, n. mn. *làskāvci* - osoba koja voli kome laskati.
**làskavica** im. ž. r. - žena laskavac.
**làso** im. m. r. (šp.), g. jd. *làsa*, mn. *làsa*, g. mn. *lâsā* - dug konopac sa omčom na jednom kraju, najčešće služi za hvatanje goveda.
**lásta/làstavica** im. ž. r. - ptica selica; lastavica je i dio krova na kući koji se završava u obliku trokuta.
**làstavičijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na lastavice.
**làstavičin/làstavicin** prid. - koji pripada lastavici.
**làstika** im. m. r. (grč.), dat. jd. *làstici*, g. mn. *làstīkā* - elastična vrpca izrađena od gumenih niti i drugih vlakana.
**lástin/lástīn** prid. odr. v. - koji pripada lasti, lastin rep.
**làštilo** im. s. r., češće krema, pasta kojom se premazuje obuća kako bi duže trajala.
**latèntan** prid. (lat.), odr. v. *latèntnī* - koji se spolja ne vidi; prikriven, nevidljiv, tajan.
**latèntno** pril. (lat.) - prikriveno, pritajeno, tajno.
**làtica** im. ž. r. - tanki dio cvijeta, listić koji sa ostalim čini krunicu cvijeta.
**latifùndija** im. ž. r. (lat.) - veliki zemljišni posjed za vrijeme Rima.
**latifùndist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *latifùndisti/latifùndiste* - veleposjednik, vlasnik latifundije.
**latínac** im. m. r. (lat.), g. jd. *latínca*, n. mn. *latínci*, g. mn. *làtīnācā*, žarg. - osoba koja zna latinski jezik, profesor latinskog jezika.
**latìnāš** im. m. r.(lat.), razg. - svećenik koji se služi latinskim jezikom.



**latìnica** im. ž. r. (lat.-bos.) - ime za sva pisma nastala od starog latinskog pisma koje se širilo uporedo sa širenjem rimske vlasti, naša latinica je sastavljena po principu za svaku fonemu jedan znak, slovo.
**latìnist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *latìnisti/latìniste* - stručnjak za latinski jezik i književnost, koji proučava latinski jezik i književnost; pisac koji je stvarao na lat. jeziku osobito u vrijeme humanizma.
**latinìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *latinìzma* - riječ preuzeta iz latinskog jezika i prilagođena uslovima jezika u koji je ušla.
**làtīnski** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na Latine.
**latînština/latínština** im. ž. r. (lat. - bos.) - latinski jezik.
**lâtiti se** gl. svrš. prez. *lâtīm se* - naglo se prihvatiti posla; početi raditi; dohvatiti se čega.
**laurèāt** im. m. r. (lat), g. jd. *laureáta* - pronalazač, pisac, umjetnik, glumac, osoba koja je zbog uspjeha svog djela zaslužila nagradu, priznanje, pohvala.
**lâv** im. m. r., g. jd. *làva*, n. mn. *lâvovi* - divlja životinja iz porodice mačaka, živi u Africi; prenes. hrabar, smion čovjek; sazvježđe (Lav).
**làvica** im. ž. r. - ženka lava.
**láva** im. ž. r. (tal.) - magma, užarena tečna masa koju izbacuje aktivirani vulkan na zemljinu površinu.
**lavabô/lavàbō** im. s. r. (fr.), g. jd. *lavabòa*, g. mn. *lavabóā* - umivaonik.
**làvānda** im. ž. r. (tal.) - mirisna ljekovita biljka plavih cvjetova, parfem; lavendula.
**lavèndula** im. ž. r. (tal.) - lavanda.
**lávež** im. m. r. - zvuk koji se čuje kad laje pas, lajanje.
**làvina** im. ž. r. - otiskanje velikih količina snijega sa planinskih strmina; prenes. nešto nezadrživo što se kreće velikom silinom.
**lavírati** gl. nesvrš. (hol.), prez. *làvīrām* - jedriti protiv vjetra; prenes. biti neodlučan, ne znati na koju stranu; vrludati, izmicati.
**lavìrint** im. m. r. - labirint.
**lâvljī** prid. odr. v. - koji je od lava, ili pripada lavu (npr. lavlji brlog).
**lâvōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *lavóra*, g. mn. *lavórā* - okrugla priručna posuda za pranje, leđen.
**lâvovskī** prid. koji se odnosi na lavove.
**lâvovski** pril. - kao lav, na način lava (npr. boriti se lavovski).
**lâvra** im. ž. r. (grč.) - manastirsko naselje, zgrade u kojima se nalaze monaške ćelije.
**lazànje** im. ž. r. mn. (tal.) - vrsta jela od jufke, mesnog nadjeva i umaka.
**lazàret** im. m. r. (tal.) - karantin; vrsta bolnice za smještaj bolesnika koji boluju od zaraznih bolesti; vojnička bolnica koja je u blizini bojišta.
**lâž** im. ž. r., instr. jd. *lâžju/lâži* - ono što je suprotno od istine, neistina; svjesno zaobilaženje stvarnih činjenica; obmana.
**làžac** im. m. r. g. jd. *làšca*, n.mn. *làšci*, g. mn. *lâžācā* - làžljivac, làžov, osoba koja se služi lažima.
**làžljivica/làžljīvka** im. ž. r. - ona koja se služi neistinom, koja laže.
**lâžan** prid., odr. v. *lâžnī* - neistinit, krivotvoren, koji se stavlja umjesto pravog.
**lažírānje** gl. im. s. r. od lažirati.
**lažírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *lážīrām* - u sportu: namjerno namjestiti rezultat na svoju štetu u dogovoru s protivnikom.
**làživ/làžljiv** prid., odr. v. *làživī/làžljivī* - sklon laganju, lažima; prenes. osobina onoga što zavarava, varljiv.
**làžljivac** im. m. r. g. jd. *làžljīvca*, n. mn. *làžljīvci*, g. mn. *làžljivācā* - lažac, lažov.
**làžljivōst** im. ž. r., instr. *làžljivošću/làžljivosti* - osobina onoga koji je lažljiv.
**lâžno** pril. - neistinito; krivotvoreno, falsifikovano; nije prâvō.
**lâžnōst** im. ž. r., instr. *lâžnošću/lâžnosti* - svojstvo onoga što je lažno.
**làžov** im. m. r., g. jd. *làžova/lažòva* - lažac, lažljivac.
**lèbdjeti** gl. nesvrš., prez. *lèbdīm* - biti na visini na istom mjestu i ne kretati se; prenes. dobro se osjećati, biti bezbrižan, nemati nikakvu sekiraciju.
**leblèbija** im. ž. r. (tur.) - sjeme biljke slanutka ili nauta (prži se i gricka).

**lècati se** gl. nesvrš., prez. *lècām* - štrecati se.

**lècnuti se** gl. svrš., prez. *lècnēm se* - štrecnuti se, naglo se trznuti zbog nekog spoljašnjeg poticaja a ne svojom voljom.

**léća** im. ž. r., g. mn. *léćā* - sočivo, u fiz. stakleno tijelo od dviju konkavnih i konveksnih ploha, umanjuje ili povećava ono što se gleda, npr. služe za regulaciju vida i u nizu drugih ljudskih potreba; hranljiva biljka iz familije mahunarki i jelo od ploda koji ima oblik leće, sočivica.

**lèći** gl. svrš., prez. *lègnēm*, rad. prid. *lègao* - postaviti se u ležeći položaj.

**lêd** im. m. r., g. jd. *lèda*, lok. jd. *lèdu* - smrznuta voda, zbog niske temperaure izmijenjeno agregatno stanje vode; krupa, grad, tuča; prenes. hladnoća, mraz.

**lèden/lèden** prid., odr. v. *lèdenī/lèdenī* - hladan, studen; sačinjen od leda; prenes. hladan, neljubazan, odbojan.

**ledènica** im. ž. r. - komadi leda koji vise s krova najčešće šiljasta oblika; frižider, hladnjak.

**ledèno** pril. - hladno, studeno; prenes. na hladan način, odbojno, neljubazno.

**ledènjāk** im. m. r., g. jd. *ledenjáka*, n. mn. *ledenjáci*, g. mn. *ledenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *ledenjácima* - glečer, naslage vječnog leda na vrhovima planina.

**lèdičan** prid. (njem.), odr. v. *lèdičnī* - onaj što je slobodan, neoženjen; lèdična - neudata.

**lèdina** im. ž. r. - neuzorana i neobrađena zemlja.

**lèdīšte** im. s. r. - tačka mržnjenja vode, temperatura na kojoj se voda pretvara u led.

**lèditi se** gl. nesvrš., prez. *lèdīm se*, trp. prid. *lèđen* - smrzavati se; pretvarati se u led; prenes. trpjeti strah, kad se ledi krv u žilama od straha.

**ledolómac/ledolòmac** im. m. r., g. jd. *ledolómca* - brod posebno izrađen za razbijanje leda i stvaranje prolaza za druge brodove.

**ledòmat** im. m. r., g. jd. *ledomáta* - naprava za pravljenje kockica leda namijenjenim za rashlađivanje pića i sokova.

**léđa** im. s. r. plur. tantum, g. *léđā* - gornji dio ljudskog tijela kroz koji prolazi kičma, suprotno od prsa i trbuha.

**lêđnī/léđnī** prid. - koji pripada ili se odnosi na leđa.

**lègālan/lègālan** prid. (lat.), odr. v. *lègālnī/lègālnī* - utemeljen po zakonskim propisima, dozvoljen po zakonu, zakonit, pravovaljan.

**lèđen** im. m. r. (grč.) - legen.

**legalizácija** im. ž. r. (lat.) - ozakonjanje, usklađivanje za zakonom, legaliziranje.

**legalizírānje** gl. im. s. r. (lat.) od legalizirati, legalizacija.

**legalizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *legalìzīrām* - uskladiti sa zakonom, učiniti što zakonitim, ozakoniti.

**lègen** im. m. r. (grč.) - lavor za umivanje.

**lègēnda** im. ž. r. (lat.), g. mn. *lègēndā/lègēndī* - priča, predaja o kakvoj osobi iz prošlosti čuvenoj po hrabrosti, junaštvu, znanju, dobročinstvu; priča o prošlim herojskim vremenima i događajima; objašnjenje za simbole na geografskoj karti.

**lègendāran** prid. (lat.), odr. v. *lègendārnī* - onaj koji je ušao u legendu zbog hrabrosti, znanja i historijske važnosti, slavan, vrijedan da se ovjekovječi.

**lêgija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *lêgījā* - vojna jedinica s velikim brojem vojnika (npr. legija stranaca).

**legiònār** im. m. r. (lat.), g. jd. *legionára*, n. mn. *legionári*, g. mn. *legionárā* - pripadnik legije, vojnik u legiji.

**legislácija** im. ž. r. (lat.) - zakonodavna vlast, zakonodavstvo, legislativa.

**legislatíva** im. ž. r. (lat.) - legislacija.

**legitimácija** im. ž. r. (lat.) - isprava kojom se dokazuje identitet osobe; lična karta, osobna karta, iskaznica.

**lègitīman** prid., (lat.) odr. v. *lègitīmnī* - zakonski, zakonit, zasnovan na zakonu.

**legitimírati/legitìmisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *legitìmīrām/legitìmišēm* - tražiti čiju legtimaciju radi utvrđivanja identiteta.

**legitímnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *legitímnošću/legitímnosti* - osobina onoga što je zasnovano na zakonu, ono što je pravnovaljano.

**léglo** im. s. r., g. mn. *lêgālā* - mjesto gdje se legu životinje; prenes. žarište iz kojeg što dolazi (bolest, zlo, laž, urota i sl.).

**legúra** im. ž. r. (tal.) - novonastali metal nastao spajanjem više metala.

**lèhem** im. m. r. (sanskrt) - zastarjelo i izvan upotrebe, v. lem.

**lèhemiti** gl. nesvrš. (sanskrt.), prez. *lèhemīm* - zastarjelo i izvan upotrebe, v. lemiti.

**Lèjlei-bèrāt** im. m. r. (ar.) - mubarek-večer (blagoslovljena noć), četrnaesta noć mjeseca šabana, kod muslimana se smatra da je to noć oprosta od grijeha i provodi se u pobožnosti.

**Lèjlei-kädr** im. m. r. (ar.) - noć, sudbine; dvadeset i sedma noć Ramazana u kojoj je Muhammedu a. s. došla prva Božija objava, tu noć muslimani smatraju najsvetijom.

**Lèjlei-mírādž** im. m. r. (ar.) - dvadeset i sedma noć mjeseca redžepa u kojoj je poslanik Muhammed a. s. sa melekom Džibrilom (Gabriel) uzletio na nebesa.

**Lèjlei-regáib** im. m. r. (ar.) - noć uoči prvog petka mjeseca redžepa u kojoj je začet poslanik Muhammed a. s.

**lèkcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *lèkcījā* - nastavna jedinica, predavanje, neki problem obrađen i objašnjen u udžbeniku; prenes. prijekor, opomena, pouka onome ko griješi u postupcima.

**lekciònār** rjeđe: **lekciònārīj** im. m. r. (lat.) - knjiga u kojoj su odlomci iz Biblije za čitanje pri katoličkom bogosluženju.

**lèksēm** im. m. r. i **lekséma** im. ž. r. (grč.) - riječ, oznaka za nešto iz stvarnosti.

**lèksika** im. ž. r. (grč.), g. mn. *lèksīkā* vrlo rijetko: lèksik - sve riječi jednog jezika.

**leksikògraf** im. m. r. (grč.) - stručnjak za jezik, lingvista koji se bavi pisanjem rječnika, leksikona.

**leksikogràfija** im. ž. r. (grč.) - lingvistička aktivnost na sastavljanju rječnika i leksikona.

**leksikòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *leksikòlozi* - lingvista koji se bavi prikupljanjem i proučavanjem svih riječi jednog jezika na osnovu čega je jedino moguće sastaviti rječnik ili leksikon.

**leksikològija** im. ž. r. (grč.) - lingvistička disciplina koja se bavi proučavanjem gramatičkih i semantičkih osobina riječi na osnovu čega se sastavlja rječnik jednog jezika.

**leksìkōn/leksìkon/lèksikon** im. m. r. (grč.) - knjiga u kojoj su abecednim ili azbučnim redom poredani pojmovi uz koje stoje relevantna objašnjenja, informacije i sl.

**lektíra** im. ž. r. (fr.) - knjige koje je prema školskom programu obavezno pročitati.

**lèktor** im. m. r. (lat.), g. jd. *lèktora*, g. mn. *lèktōrā* - lingvista koji tekstove čita i prilagođava standardnojezičkoj normi određenog jezika; osoba koja uči izgovoru i dr. pravilima one koji savlađuju strani jezik.

**lektòrisati/lektorírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *lektòrišēm/lektòrīrām* - vršiti lekturu.

**lektúra** im. ž. r. (lat.) - ispravljanje i usklađivanje čijeg teksta ili izgovora prema standardnojezičkim normama.

**lelékānje** gl. im. s. r. od lelekati.

**lelékati** gl. nesvrš., prez. *lèlēčēm* - plakati, naricati, žaliti uz ponavljanje izraza *lele*; iron. pretjerano jadikovati, kukati iako objektivno to situacija ne zahtijeva.

**lelùjānje** gl. im. s. r. od lelujati se.

**lelùjati se** gl. nesvrš., prez. *lelùjā se* - izvijati se, povijati se čas na jednu čas na drugu stranu, npr. kao plamen svijeće od strujanja zraka.

**lèm** im. m. r. (sanskrt) - sredstvo za lemljenje od kositra koji se brzo topi i stvrdnjava.

**lémānje** gl. im. s. r. od lemati.

**lémati** gl. nesvrš., prez. *lêmām* - mlatiti koga, dobro tući, devetati, fizički koga slamati.

**lèmeš** im. m. r. - dio pluga, oštrica koja siječe zemlju, ralica.

**lèmilica** im. ž. r. (sanskrt) - oruđe pomoću koje se vrši lemljenje, lemilo.

**lèmilo** im. s. r. (sanskrt) - lemilica.

**lèmiti** gl. nesvrš. (sanskrt), prez. *lèmīm*, ne: *lehemiti, lehemim* - povezivati žice, lim i sl. pomoću lema i lemilice.

**lèmljēnje** gl. im. s. r. (sanskrt) od lemiti.

**lendòhan** im. m. r. (perz.) - lijenčina, lijen čovjek, ležak, neradnik.

**lendohànluk** im. m. r. (perz.-tur.) - lijenost, nerad, izležavanje.

**lènger** im. m. r. (perz.) - sidro, kotva.

**lênta** im. ž. r. (rus.) - široka traka koje se stavlja slavljeniku preko ramena i suprotnog boka, ukrašena ili sa bojama državne zastave.

**lèopard** im. m. r. (grč.) - zvijer iz porodice mačaka koja živi u Africi i Aziji; panter(a).

**lèpe!** uzv. (ar.) - izvolite! molim!

**lȅpēt** im. m. r. - lepetanje

**lepètānje** gl. im. s. r. od lepetati - lepet.

**lepètati** gl. nesvrš. prez. *lèpećēm* - kad ptica maše krilima, što proizvodi poseban šum (lepet).

**lepèza** im. ž. r. (tur.-perz.) - priručno sredstvo sastavljeno od više dijelova, može sklopiti i rasklopiti, rasklopljenom lepezom mašući ispred lica nastojimo se rashladiti.

**lèpezast/lepèzast** prid., odr. v. *lèpezastī/ lepèzastī* - koji ima polukružan oblik kao lepeza.

**lèpina i lèpinja** im. ž. r. - vrsta tankog i okruglog peciva od pšeničnog brašna, somun.

**lȅpra** im. ž. r. (grč.) - veoma teška zarazna bolest, guba, prokaza.

**lepȑšati** gl. nesvrš., prez. *lepȑšām* - lagano lelujati na vjetru (zastava, zavjesa, kosa i sl.); brzo mahati krilima (ptica).

**lepȑšav** prid., odr. v. *lepȑšavī* - koji lepрša; prenes. dopadljiv, lagan, dojmljiv.

**lepȑšavo** pril. - lagano, dopadljivo, dojmljivo, na lepršav način.

**lepȑšavōst** im. ž. r., instr. jd. *lepȑšavošću/ lepȑšavosti* - osobina onoga što je lepršavo, svojstvo onoga koji je lepršav.

**lȅptīr** im. m. r., n. mn. *lèptīri/lȅptirovi* - veoma lijep insekt velikih raznobojnih krila; staklo na vratima automobila.

**leptìrica** im. ž. r. - ženka leptira; noćni insekt iz familije leptirova koji lijeće oko izvora svjetla.

**leptìrić** im. m. r. - dem. i hip. od leptir, mali leptir.

**lȅs** im. m. r. (njem.) - lapor, stijena nastala taloženjem gline i vapnenca.

**lȇš**[1] im. m. r., mn. *lèševi* - tijelo čovjeka poslije smrti.

**lȇš**[2] im. m. r. (njem.) - šljaka, ono što ostane nakon izgaranja uglja u visokoj peći i sl.

**lèšina** im. ž. r., g. mn. *lȅšīnā* - mrtvo tijelo životinje; crkotina.

**lèšinār** im. m. r., v. jd. *lèšināru/lèšināre* - ptica koja se hrani mesom lešine; prenes. osoba koja koristi tuđu nesreću za svoj lični uspjeh, onaj koji gazi preko leševa.

**lȅšo** prid. (tal.) - kuhan.

**lêt** im. m. r. - kretanje zrakom uz savlađivanje zemljine teže (ptice, avioni, helikopteri i sl.).

**lètāč** im. m. r., g. jd. *letáča*, g. mn. *letáčā* - onaj koji leti, pilot.

**letàčica** im. ž. r. - ona koja leti; ptice koje leteći prelaze velike razdaljine, ob. u mn. letačice.

**lètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnose na letače (npr. letački ispit).

**lètak** im. m. r., g. jd. *lètka*, n. mn. *lèci*, g. mn. *lètākā*, dat.-instr.-lok. mn. *lèci* - list papira na kojem je tekst propagandnog sadržaja.

**letalìtēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *letalitéta* - smrtnost, mortalitet.

**letàrgija** im. ž. r. (grč.) - bolest slična snu; manifestuje se smanjenjem životnih funkcija, u nekim slučajevima su puls i disanje skoro neprimjetni; prenes. mrtvilo, lijenost, tromost, bolesna ravnodušnost.

**létati** gl. nesvrš., prez. *lêtām* - lijetati.

**lètēćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na onoga koji može letjeti.

**lȅtimicē/lȅtimično** pril. - površno, usput, ubrzano.

**lȅtimičan** prid., odr. v. *lȅtimičnī* - površan, usputan, ovlašan, koji je urađen bez proučavanja i udubljivanja.

**lètjelica** im. ž. r. g. mn. *lètjelīcā* - naprava koja može letjeti: svemirski brodovi, rakete, avioni, helikopteri, dirižabli, baloni itd.

**lètjēnje** gl. im. s. r. - izv. od letjeti

**lètjeti** gl. nesvrš., prez. *lètīm* - kretati se iznad zemljine površine pomoću krila, motora i sl.; prenes. postizati veliku brzinu, juriti, hitati, žuriti, trčati; biti izbačen s radnog mjesta ili sa službenog položaja.

**lȅtva** im. ž. r., g. pl. *lȅtvī* - tanki i lijepo obrađeni duži komadi drveta koji se koriste za izradu ograde, kao ukras na proizvodima od drveta itd.

**lȅtvica** im. ž. r. - dem. mala letva.



**leukèmija** im. ž. r. (grč.) - veoma teška bolest krvi koja se manifestuje stvaranjem velikog broja bijelih krvnih zrnaca na štetu crvenih.

**lèut** im. m. r. (tal.) - muzički instrument sa 24 žice; lutnja.

**Lèvant** im. m. r. (tal.-fr.) - Bliski istok, zemlje uz istočnu obalu Sredozemnog mora, obale Male Azije, Sirije i Egipta.

**lèvha** im. ž. r. (ar.) kaligrafski napisani i uramljeni citati iz Kur'ana ili mudre istočnjačke izreke.

**lèvhi-màhfūz** im. m. r. (ar.) - Božija tabla sudbine na kojoj je sve zapisano.

**Levijàtan** im. m. r. - u Bibliji strašna i opasna morska neman; generalno: zvijer, čudovište, zloduh; prenes. nešto ogromno, čudovišno, sablasno.

**levitácija** im. ž. r. (lat.) - izdizanje i održavanje tijela iznad zemlje bez oslonca; tobožnje lebdenje tijela izvedeno mađioničarskim trikovima i sličnim seansama.

**lèzbījka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *lèzbījki*, g. mn. *lèzbījkī* - žena koja upražnjava seksualnu potrebu u odnosu sa drugim ženama.

**lèžāj** im. m. r., n. mn. *lèžāji/lèžajevi*, - uređeno mjesto za ležanje, odmor i spavanje: krevet, postelja; dio u mašinama koji je oslonac, prihvata i drži pokretne dijelove, npr. kuglični ležaj.

**lèžāljka** im. ž. r., dat. jd. *lèžāljki*, g. mn. *lèžāljkī* - stolica za poluležeći položaj koja se može sklopiti, rasklopiti i prenositi.

**ležàrina/lèžarina/lȅžarina** im. ž. r. - novčana naknada za čuvanje robe, poštanske pošiljke i sl.

**lèžānje** gl. im. s. r. - izv. od ležati.

**lèžati** gl. nesvrš., prez. *lèžīm* - ispružiti se na ležaj i mirovati; prenes. biti u zatvoru; pejor. ne raditi, izležavati se; zauzimati prostor u skladištu, biti uskladišten (roba, pošiljke, stvari itd.).

**lèžēćke** pril. - u ležećem položaju.

**lèžēran/lȅžēran** prid. (fr.), odr. v. *lèžernī/ lȅžērnī* - bez nervoze, prirodan u ponašanju i ophođenju, s lahkoćom, neusiljen.

**lèžērno/lȅžērno** pril. (fr.) - prirodno, normalno, neusiljeno, lahko, bez optrećenja.

**ležérnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *ležérnošću/ležérnosti* - neoptrećenost, neusiljenost, lahkoća.

**lèžīšte/lȅžīšte** im. s. r. - mjesto gdje nešto leži, ono što prihvaća i drži, oslonac.

**libèla** im. ž. r. (lat.) - alat u građevinarstvu kojim se utvrđuje da li su pravac ili ravnina horizontalni, vaservaga (njem.).

**libèrāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *liberála* - onaj koji podržava liberalizam; član liberalne stranke.

**lìberālan** prid. (lat.), odr. v. *lìberālnī* - slobodnomislilački, slobodouman, slobodarski; koji se odnosi i pripada liberalima, osobitost libearlizma.

**liberalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *liberalìzma* - sistem političkih i ekonomskih ideja po kojima su prava i slobode pojedinca najviša vrijednost; sloboda mišljenja, slobodoumnost.

**liberalizírati/liberàlizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *liberalizīrām/lìberalizujēm* - učiniti liberalnim, slobodoumnim, dati slobodu mišljenja i postupati po pravima pojedinca.

**lìbido** im. m. r. (lat.) - pohota, požuda, seksualna čežnja; sve pojave vezane za seksualni nagon.

**lîbiti se** gl. nesvrš., prez. *lîbīm se* - ustručavati se, stidjeti se, ustezati se.

**librètist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *librètiste*, n. mn. *librètisti/librètiste* - osoba koja piše libreto za operu.

**librèto** im. m. r. (tal.), n. mn. *librèta* - tekst arija koje izvode operski pjevači u operi i opereti.

**líce** im. s. r. - prednji dio glave čovjeka, dio na kojem se nalaze čelo, obrazi, obrve, oči, nos, usta, brada; osoba; prednji dio kakve građevine; uloga u dramskom djelu; gramatička kategorija: prvo, drugo i treće lice za jedninu i množinu.

**lìcēj** im. m. r. (grč.), g. jd. *licéja* - u antičko doba škola u Atini gdje je predavao Aristotel; tip srednje škole internatskog tipa.

**lîcemjēr/licèmjer** im. m. r. - osoba koja se predstavlja poštenom i dobrom, ali iza ispravnih i moralnih stavova skriva sasvim drugačiju prirodu; podlac, hipokrit, dvoličnjak.

**lȉcemjēran** prid., odr. v. *lȉcemjērnī* - koji je licemjer, koji pokazuje licemjerje, dvoličan..

**lȉcemjērje/licèmjērje** im. s. r. - osobina licemjera, lažno prikazivanje karaktera punog vrlina iako je sve sasvim drugačije.

**lȉcemjērno** pril. - kao licemjer, na licemjeran način.

**licènca** im. ž. r. (lat.) - odobrenje, dobijeno pravo korištenja tuđeg pronalaska, patenta, recepta i sl. u vlastitoj proizvodnji.

**licèncija** im. ž. r. (lat.) - isto što i licenca, najčešće u izrazu *licencia poetika*, tj. pjesnička sloboda, slobodna upotreba jezika, često protivna jezičkoj normi.

**licèncnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na licencu, koji se obavlja u skladu sa licencom.

**licitácija** im. ž. r. (lat.) - dražba, ponuda u prodaji slika, antikviteta, robe i sl. po sistemu ko da više.

**licìtār** im. m. r. (njem.), g. jd. *lìcitāra/ licitára* - proizvođač licitarskih srca, ukrašenih kolačića sa ogledalcem koje prodaje na vašarima i teferičima; ž. r. lìcitārka; prid. lìcitārskī.

**licitírānje** gl. im. s. r. (njem.) od licitirati.

**licitírati** gl. svrš. i nesvrš. (njem.), prez. *licìtīrām* - ponuditi što za prodaju prema uvjetima licitacije; dati ili davati više novca na licitaciji kako bi se nešto otkupilo, nadmetati se.

**lȉckati se** gl. nesvrš. prez. *lȉckām se* - uljepšavati se, uređivati se.

**lȉčan** prid., odr. v. *lȉčnī* - subjektivan, koji se u svemu određuje polazeći od sebe; osobni.

**Líčanin** im. m. r. - osoba iz Like.

**Líčānka** im. ž. r., dat. jd. *Líčānki*, g. mn. *Líčānkī* - koja je iz Like.

**lȉčilac** im. m. r., g. jd. *lȉčioca*, n. mn. *ličioci*, g. mn. *lȉčilācā* - osoba koja nešto premazuje bojom.

**lȉčina** im. ž. r. - uže ispleteno od like.

**lȉčīnka** im. ž. r., dat. jd. *lȉčīnkī*, g. mn. *lȉčīnkī* - larva, ono iz čega će se razviti leptir.

**líčiti** gl. nesvrš., prez. *líčīm* - bojiti, nanositi boju, premazivati farbom.

**lȉčiti** gl. nesvrš., prez. *lȉčīm* - sličiti na nekoga, nalikovati.

**lȉčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Liku i Ličane.

**lȉčno** pril. - osobno, glavom i bradom; subjektivno.

**lȉčnōst** im. ž. r., instr. jd. *lȉčnošću/lȉčnosti* - osoba sa svim svojim osobinama po kojima se izdvaja i razlikuje od ostalih ljudskih jedinki.

**líder** im. m. r. (engl.), g. jd. *lídera*, g. mn. *lídērā* - vođa, predvodnik, osoba koja je na čelu kakve političke stranke; prvi na ljestvici u sportu, vodeći.

**líderskī** prid. odr. v. (engl.) - ono što pripada lideru.

**líderski** pril. (engl.) - kao lider, na liderski način.

**lifèrant** im. m. r. (njem.) - dobavljač i isporučitelj robe na veliko.

**lȉferovati** gl. svrš. i nesvrš. (njem.), prez. *lȉferujēm*, trp. prid. *lȉferovān* - nabavljati i isporučivati robu na veliko.

**lȉft** im. m. r. (engl.), n. mn. *liftovi* - dizalo u višespratnicama za prevoz stanara i tereta.

**líga** im. ž. r. (šp.), dat. jd. *lígi* - udruženje, savez, društvo, zajednica; u sportu: rang natjecanja (npr. prva liga itd.)

**ligàment** im. m. r. (lat.), g. mn. *ligàmenātā* - ligatura, tkivo koje veže kosti i ojačava zglobove.

**lȉgāš** im. m. r. (lat.), g. jd. *ligáša*, g. mn. *ligášā* - član lige, tim koji se takmiči u nekom rangu sportskog takmičenja.

**lȉgāškī** prid. (lat.) - koji se odnosi na ligu i ligaše.

**lignīt/lȉgnit** im. m. r. (lat.), g. jd. *ligníta/ lȉgnita* - ugalj koji je nastao od drveta, drveni ugalj.

**lȉgnja** im. ž. r., g. mn. *lȉgnjī* - morska životinja iz familije glavonožaca; specijalitet u ishrani.

**lȉhva** im. ž. r. - lihvarenje, zelenaštvo, pozajmljivanje novca uz pretjeranu kamatu.

**lȉhvār** im. r., v. jd. *lȉhvāru/lȉhvāre* - zelenaš, osoba koja pozajmljuje novac uz pretjerano veliku kamatu.

**lihvárēnje** gl. im. s. r. od lihvariti.

**lȉhvārev/lȉhvārov** prid. prisv. - koji pripada lihvaru.

**lihváriti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *lìhvārīm* - pozajmljivati novac uz uzimanje pretjerano velike kamate, pribavljati veliku korist za učinjenu uslugu.



**lȉhvārka** im. ž. r. dat. jd. *lȉhvārki*, g. mn. *lȉhvārkī* - žena lihvar.

**lȉhvārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na lihvarenje i lihvare.

**lȉhvārski** pril. - na način lihvara, kao lihvar.

**lijána** im. ž. r., g. mn. *lijánā* - biljka povijuša u džungli.

**lijèčēnje** gl. im. s. r. - izv. od liječiti.

**lijèčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *lȉječīm (se)* - činiti da ko ozdravi, da se ukloni uzrok bolesti; biti na liječenju, uzimati lijekove.

**lȉječničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na liječnike.

**lȉječnīk** im. m. r., v jd. *lȉječnīče*, mn. *lȉječnīci* - ljekar, osoba sa diplomom o završenom medicinskom fakultetu; onaj koji liječi.

**lȉječnica** im. ž. r. v. jd. *lȉječnice* - žena liječnik; ona koja liječi.

**lȉječnīštvo** im. s. r. - medicinsko osoblje, oni koji se bave liječenjem.

**lijèha** im. ž. r., dat. jd. *lijèhi*, g. mn. *lijèhā* - gredica, obrađen i povrćem zasađen komad zemlje u vrtu.

**lȉjek** im. m. r., n. mn. *lijèkovi* - medikament, sredstvo za suzbijanje bolesti, za liječenje; prenes. ono što pomaže u neprijatnoj situaciji (npr. pravni lijek).

**lȉjen** prid., odr. v. *lȉjenī*, komp. *ljènijī* i *ljènjī* - koji ne voli raditi, koji izbjegava rad.

**lijènčina** im. m. i ž. r. - lijenština, lenjivac, osoba koja je lijena, koja ne voli raditi.

**lȉjeno** pril. - na lijen način; sporo, tromo.

**lijènōst** im. ž. r., instr. *lijènošću/lijènosti* - osobina onoga koji je lijen.

**lȉjep** prid., odr. v. *lȉjepī*, komp. *ljèpšī* - ugodan za oko, dopadljiv, koji je prema kriterijima ljepote, suprot. ružan.

**lijèpak** im. m. r., g. jd. *lijèpka*, n. mn. *lijèpci*, g. mn. *lȉjepākā* - ljepilo, sredstvo za lijepljenje.

**lijèpljēnje** gl. im. s. r. od lijepiti.

**lijèpiti (se)** gl. nesvrš., prez. *lȉjepīm (se)* - pomoću ljepila spajati dvije površine; spajati se sa nečim, biti ljepljiv.

**lȉjepo** pril. - na lijep način.

**lȉjes** im. m. r., lok. jd. *lijèsu*, n. mn. *lijèsovi* - mrtvački sanduk, kovčeg.

**lijèska** im. ž. r., dat. jd. *lijèski*, g. mn. *lijèskī* - grmolika biljka čiji je plod lješnik.

**lijètati** gl. nesvrš., prez. *lȉjećēm* - kretati se sa mjesta na mjesto, obilaziti više mjesta u kratkom vremenu kako bi se uradio neki posao.

**lȉjevak** im. m. r., g. jd. *lijevaka*, n. mn. *lȉjevci* - pomagalo za nalijevanje tečnosti u boce i posuđe sa uskim grlom.

**lijèvati** gl. nesvrš., prez. *lȉjevām* - teći u mlazu, padanje obilne količine tečnosti (npr. kiša lije kao iz kabla); od rastopljena metala činiti željeni oblik, livati.

**lȉjevī** prid. odr. v. - koji je na strani gdje je ljudsko srce, suprot. desni; prenes. neodgovarajući, pogrešan, nesposoban.

**lȉjevo** pril. - na lijevoj strani; na lijevu stranu.

**lȉk** im. m. r., n. mn. *lȉkovi/líkovi* - crte lica; lice u umjetničkom djelu; pojava, obličje.

**Líka** im. ž. r. - područje u Hrvatskoj; rijeka ponornica u tom području.

**lȉka** im. ž. r., dat. jd. *lȉki* - končast i žilav sloj sa unutrašnje strane kore drveta koji se iskorištava u pleterstvu.

**lȉkēr/lȉker** im. m. r. (fr.) - alkoholno piće u kojem ima šećera.

**lȉkovānje/likòvānje** gl. im. s. r. od likovati.

**lȉkovati/likòvati** gl. nesvrš., prez. *lȉkujēm* - naslađivati se pobjedom, iskazivati zadovoljstvo zbog čega što je osvojeno u rivalstvu; trijumfovati.

**lȉkōvnī/lȉkōvnī** prid. odr. v. - izražen likom (kao u likovnoj umjetnosti koja obuhvata slikarstvo, kiparstvo, grafiku, arhitekturu).

**likòvnjāk** im. m. r., g. jd. *likovnjáka*, n. mn. *likovnjáci*, g. mn. *likovnjákā* - u žarg. naziv za likovnog umjetnika ili nastavnika.

**lȉkvida** im. ž. r. (lat.) - u gram. likvidni, tekući suglasnici (r, l ).

**likvidácija** im. ž. r. (lat.) - uklanjanje, fizičko uništenje, odstranjenje; prekidanje rada preduzeća, stečaj; likvidiranje; obračun, obračunavanje.

**lìkvīdan** prid. (lat.), odr. v. *lìkvīdnī* - koji ne posluje sa gubitkom, zarada pokriva rashode.

**likvìdātor** im. m. r. (lat.) - osoba koja likvidira, vrši likvidaciju.

**likvidatúra** im. ž. r. (lat.) - odjel u računovodstvu, ured u kojem se vrši likvidacija, obračun, obračunavanje.

**likvidírānje** gl. im. s. r. od likvidirati.

**likvidírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *likvìdīrām* - ukloniti, fizički uništiti, odstraniti, obračunati se s neprijateljem; prekinuti rad, pasti pod stečaj.

**likvídnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *likvídnošću/likvídnosti* - svojstvo preduzeća i sl. koje je likvidno, koje posluje bez gubitaka.

**lìla/lìlā** neprom. prid. (fr.) - ljubičasta boja, boja jorgovana.

**lilipùtanskī** prid. odr. v. - veoma malen, patuljast (kao da je iz Liliputa, zemlje patuljaka u romanu Guliverova putovanja Džonatana Svifta).

**lìm** im. m. r. (tal.), g. jd. *lima*, n. mn. *limovi*, g. mn. *lìmōvā* - pleh, tanka metalna ploča.

**lìmān** im. m. r. (grč.), g. jd. *limána* - pristanište, luka; zaljev; duboka voda.

**lìmār** im. m. r. (tal.) - zanatlija koji izrađuje predmete od lima.

**limàrija** im. ž. r. (tal.) - radionica u kojoj se obrađuje lim; dijelovi od lima, npr. kod auta.

**lìmārskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na limare, koji je proizveden od lima.

**lìmb** im. m. r. (lat.) - rub, ivica, kraj; relig. mjesto gdje se duše čiste za ulazak u raj; čistilište, pretpakao; sprava za mjerenje uglova.

**lìmenī** prid. odr. v. (tal.) - koji je od lima, plehani.

**lìmēnka** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *lìmēnki*, g. mn. *limēnkī* - konzerva od lima.

**lîmfa/lìmfa** im. ž. r. (lat.) - bezbojna tečnost u živom tkivu koja odstranjuje nepotrebne produkte metabolizma, nastaje iz krvne plazme.

**lìmfnī/lîmfnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na limfu.

**lìmit/lìmit** im. m. r. (lat.) - granica vrijednosti ili veličine koja se ne može prekoračiti; ograničenje; cijena koja se ne smije povećavati.

**limitírānje** gl. im. s. r. (lat.) od limitirati.

**limitírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *limitīrām* - ograničiti ili ograničavati; odrediti posljednju vrijednost ili količinu.

**lìmūn/lìmūn** im. m. r. (tal.) - južno voće kiselkasta ukusa i žute boje koje je plod istoimene biljke iz familije citrusa.

**limunáda** im. ž. r. - osvježavajuće piće spravljeno od vode, šećera i soka od limuna.

**lìmūntoz/lìmūntoz** im. m. r. (pers.-tur.) - ekstrakt od limuna u prahu.

**limuzína** im. ž. r. (fr.) - luksuzni automobil elegantnih linija.

**lìnč** im. m. r. (engl.) - kazna vješanjem izvršena bez sudskog postupka; samovoljan postupak gomile, ubistvo, zločin.

**lìnčovānje** gl. im. s. r. (engl.) od linčovati, linč.

**lìnčovati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *lìnčujēm* - vršiti ili izvršiti linč, objesiti, vješati.

**lìneāran** prid. (lat.), odr. v. *lìneārnī* - u obliku linije, pravca; koji se povećava ravnomjerno, u istoj vrijednosti.

**lìngvist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *lingvistē*, n. mn. *lingvisti/lìngviste* - osoba koja se bavi lingvistikom, stručnjak za jezičku problematiku, istraživač koji proučava književni i narodni jezik, jezikoslovac.

**lingvìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *lingvìstici* - nauka o jeziku, proučavanje funkcije i općih zakonitosti jezika; jezikoslovlje.

**línija** im. ž. r. (lat.) - crta, međa, granica; prenes. stavovi i ideje kojih se drže pripadnici političkih stranaka, službeni pravac; utvrđeni pravac u saobraćaju (brodski, avionski, autobuski i sl.).

**lìnījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada ili se odnosi na liniju.

**lìnjānje/línjānje** gl. im. s. r. od linjati se.

**lìnjati/línjati se** nesvrš. - kad sa životinje spada dlaka; pejor. stariti, gubiti svježinu u izgledu, ali i pamet.

**lìpa** im. ž. r., g. mn. *lîpā* - vrsta drveta široke krošnje sa cvjetovima od kojih se pravi med i kuha čaj.

**lîpanj** im. m. r., g. jd. *lîpnja*, češće: juni - šesti mjesec u godini.

**lipicáner** im. m. r. (slov.) - vrsta plemenite pasmine konja koja je dobila ime prema ergeli u Lipici u Sloveniji; isto: lipicánac.

**lìpov** prid. odr. v. - koji je od lipe (npr. lipov cvat).

**lìptānje** gl. im. s. r. od liptati.

**lìptati** gl. nesvrš., prez. *lìpćē* - šikljati, teći u mlazu (krv).

**lìpsānje** gl. im. s. r. - izv. od lipsati.

**lìpsati** gl. svrš., prez. *lìpšēm* - crći, crknuti, uginuti (ob. goveče, konj), prenes. umoriti se, ostati bez snage.

**líra/lìra** im. ž. r. (grč.) - žičani muzički instrument, simbol muzičke umjetnosti i poezije.

**lìra/lìra** im. ž. r. (tal.) - talijanska novčana jedinica.

**lìričār** i **lìrik** im. m. r. (grč.) - lirski pjesnik, onaj koji stvara lirsku poeziju.

**lìrik** im. m. r. (grč.), n. mn. *lirici*, g. mn. *lìrīkā* - liričar.

**lìrika** im. ž. r. (grč.), g. mn. *lìrīkā* - poezija, književna vrsta koja ponajviše izražava stanje pjesnikove duše i misli, umjetnost izražena stihom.

**lìrskī** prid. odr. v. (grč.) - osjećajan, čuvstven, koji se odnosi na liriku.

**lísac** im. m. r., g. jd. *lísca*, n. mn. *lísci*, g. mn. *lîsācā* - divlja životinja, grabežljivac iz familije pasa, mužjak lisice; prenes. lukava, prepredena muška osoba.

**lìsica** im. ž. r., g. mn. *lìsīcā* - divlja životinja, ženka liscu; u basnama simbol lukavosti; prenes. lukava ženska osoba; krzno od lisice.

**lìsice** im. ž. r. plur. tantum - od čelika izrađena naprava sa dva obruča i mehanizmom za zaključavanje, služe za vezanje uhapšene osobe; lisičine, okovi.

**lìsicīn** prid. odr. v. - lisičin, koji pripada lisici.

**lìsičārka** im. ž. r., g. mn. *lìsičārkī* - vrsta gljive koja se može koristiti u ishrani.

**lìsičijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na lisice, koji je od lisice.

**lìsičin** prid. odr. v. - lisicin, koji pripada lisici.

**lìsičine** im. ž. r. plur. tantum - lisice, okovi.

**lìska** im. ž. r., dat. jd. *lìsci/lìski*, g. mn. *lìskī* - ptica močvarica crna perja; jedan list, listić; prenes. dovitljiva osoba, lukavac, prepredenjak, čovjek kojem se teško staje u kraj.

**lìsnat** prid., odr. v. *lìsnatī* - obilan lišćem; složen poput listova (lisnato tijesto).

**lìsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na list, koji je dio lista.

**lìsnica/lísnica** im. ž. r. - novčanik.

**lîst** im. m. r., n. mn. *lìstovi*, zbir. im. *lîšće* - plosnati najčešće zeleni dijelovi biljke; komad papira u knjizi ili svesci; jufka, razvučeno tijesto; štampano glasilo.

**lìsta** im. ž. r., g. mn. *lìstī* - spisak, popis.

**lìstak/lístak** im. m. r. g. jd. *líska*, g. mn. *lìstākā* - dem. od list, listić.

**lìstānje** gl. im. s. r. od listati.

**lìstati** gl. nesvrš., prez. *lìstām* - prevrtati list za listom u knjizi, prenes. upoznati se letimično sa tekstom.

**lìstić/lìstić** im. m. r. - dem. od list, mali list, listak.

**lìstom** pril. - svi ukupno, zajedno, mahom.

**listònoša** im. m. r. - češće: poštar, osoba koja raznosi poštu, pismonoša.

**lìstopād** im. m. r. - češće: oktobar, deseti mjesec u godini.

**lìstopādnī** prid. odr. v. - koji se odnosi drveće kojem pred zimu opada lišće.

**lìstopādskī/lìstopādnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na listopad.

**lìšāj** im. m. r., mn. *lìšāji/lìšajevi* - kožna bolest u obliku tamne mrlje; biol. vrsta niske biljke (simbioza gljive i alge) koja raste na zemlji, drvetu i kamenu u svim krajevima

**lîšce** im. s. r. - dem. i hip. od lice.

**lîšće** zbir. im. s. r. - izv. od list, mnoštvo listova na gomili ili razbacanih.

**lìšiti (se)** gl. svrš., prez. *lìšīm* - spriječiti kome da ostvaruje ono na šta ima pravo, oduzeti nekome slobodu; osloboditi se čega nepoželjnog, neprijatnog; rasteretiti se, odreći se.

**litànija** im. ž. r. (grč.) - crkvena molitva koja se govori i pjeva, pop počne a vjernici u horu odgovaraju; prenes. dugotrajno i dosadno pripovijedanje, naklapanje, zanovijetanje.

**lìtar** im. m. r. (grč.), rjeđe: lìtra - mjera za količinu tečnosti.

**litèrāt(a)** im. m. r. (lat.) - pisac, književnik, spisatelj.

**literatúra** im. ž. r. (lat.) - književnost; studije, rasprave, članci i sl. korišteni tokom nastajanja nekog stručnog ili naučnog djela.
**lȉti** gl. nesvrš., prez. *lȉjēm*, trp. prid. *lȉven* - jako teći, lijevati.
**lȉtica** im. ž. r. (grč.) - visoka skoro okomita stijena.
**litogràfija** im. ž. r. (grč.) - tehnika uzimanja otiska urezanog crteža sa površine kamena; tehnika štampanja.
**litráža** im. ž. r. (grč.) - zapremina izražena u litrima.
**lȉtrenī** prid. odr. v. (grč.) - koji ima zapreminu od 1 litra.
**litùrgija** im. ž. r. (grč.) - bogosluženje u pravoslavnoj crkvi, kod katolika: misa.
**lívac** im. m. r. - radnik metalac obučen za livanje metala.
**lȉvada** im. ž. r., g. mn. *lȉvādā* - prostor prekriven travom koja se kosi ili gdje pase stoka, čair(a).
**lívnica** im. ž. r. - tvornica u kojoj se rastopljeni metal lije u kalupe, ljevaonica.
**livréja** im. ž. r. (fr.) - odjeća posebnog kroja koju je nosilo pomoćno osoblje u vlasteoskim kućama, hotelima (dvorani, sluge, baštovani, portiri, vratari).
**lȉvrīrān** prid. (fr.), odr. v. *lȉvrīrānī* - odjeven u livreju.
**lȉzalo** im. s. r., g. mn. *lȉzālā* - slatkiš na štapiću.
**lízānje** gl. im. s. r. od lizati.
**lízati** gl. nesvrš., prez. *lȋžēm* - jezikom prelaziti preko slatkiša ili čega drugog.
**lòbanja/lùbanja** im. ž. r., g. mn. *lòbānjā/ lùbānjā* - kosti glave koje obavijaju mozak.
**lòbi** im. m. r. (engl.) - grupa uticajnih ljudi koji svojim glasom odlučuju o mnogim bitnim pitanjima.
**lòbist(a)** im. m. r., (engl.), n. mn. *lòbisti/ lòbiste* - pojedinac u lobiju koji nastoji pridobiti poslanike ili zastupnike za ostvarenje neke politike.
**locírānje** gl. im. s. r. (lat.) - izv. od locirati.
**locírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *lòcīrām* - odrediti tačno gdje se šta nalazi, smjestiti šta na određeno mjesto.
**lȍđa** im. ž. r. (tal.), g. mn. *lȏđā* - otvoren natkriven prostor na prednjem dijelu zgrade, balkon sa zatvorenim bočnim stranama.
**lóga** im. ž. r., dat. jd. *lógi*, g. mn. *lógā* - mjesto gdje se neko krije ili nešto skriva; leglo životinja, jazbina.
**lògičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *lògičāru/ lògičāre* - osoba koja se bavi logikom; koji logično misli, razborit, razuman čovjek.
**lògičan** prid. (grč.), odr. v. *lògičnī* – razuman, razborit, u skladu s logikom, koji se odnosi na logiku.
**lȍgičkī** prid. odr. v. (grč.) - logičan, logički.
**lògika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *lògici* - razum, mišljenje, povezivanje činjenica, poštovanje istine; nauka o principima mišljenja, asocijacijama, donošenju zaključaka.
**logìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *logìstici* - pozadinska podrška vojsci na frontu hranom i materijalno-borbenim sredstvima.
**logòpēd/lògopēd** im. m. r. (grč.) - stručnjak za logopediju.
**logopèdija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja proučava izgovor glasova osoba koje imaju poteškće u govoru i izgovaranju.
**lȏgor** im. m. r. (njem.), g. jd. *lȏgora*, g. mn. *lȏgōrā* - privremeno obično šatorsko boravište istraživača, planinara, vojnika itd. pod vedrim nebom; prenes. sabirni centar prisilno dovedenih ljudi radi iskorištavanja njihovog rada ili likvidacije.
**logòrāš** im. m. r. (njem.), g. jd. *logoráša*, g. mn. *logorášā* - uhićenik u logoru, čovjek na prisilnom radu u logoru, žrtva terora u logoru.
**lȏgornīk** im. m. r. (njem.), n. mn. *lȏgornīci* - upravnik logora, osoba na čelu logora.
**lȏgorovānje** gl. im. s. r. (njem.) od logorovati.
**lȏgorovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *lȏgorujēm* - privremeno boraviti u logoru, živjeti logorskim životom planinara, istraživača, vojnika i sl.
**lȏgorskī** prid. odr. v. (nje.) - koji pripada logoru, odnosi se na logor.



**lȏj** im. m. r., g. jd. *lȍja*, lok. jd. *lòju* - masno tkivo ob. od ovce, koze, govečeta, masnoća u tkivu.
**lòjālan** prid. (lat.), odr. v. *lòjālnī* - koji poštuje zakone, poredak, vlast, pokoran; vjeran, iskren, odan.
**lojálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *lojálnošću/lojálnosti* - osobina onoga ko je lojalan.
**lojànica** im. ž. r. - svijeća od loja.
**lȏjnī** prid. odr. v. - koji je od loja, koji se odnosi na loj, koji izlučuje loj.
**lójnica** im. ž. r. - žlijezda u tkivu koja luči loj.
**lokácija** im. m. r. (lat.), g. mn. *lokácījā* - mjesto gdje se nešto gradi ili nalazi, položaj.
**lòkāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *lokála*, n. mn. *lokáli*, g. mn. *lokálā* - poslovni prostor (ob. obrt, trgovina, ugostiteljstvo i sl.).
**lòkālan** prid. (lat.), odr. v. *lòkālnī* - osobit, sveden, ograničen samo na jedno područje, za određeno mjesto.
**lokalȉtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *lokalitéta* - položaj, mjesto, kraj sa posebnim obilježjima.
**lokalȉzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *lokalìzma*, g. mn. *lokalìzāmā* - govorna ili kakva druga osobina nekog područja, kraja; dijalektizam.
**lokalizírānje/lokàlizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od lokalizirati/lokalizovati.
**lokalizírati/lokàlizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *lokalizīrām/lokàlizūjēm* - svesti što samo na određeno mjesto, izdvojiti od ostalog, ograničiti; odrediti gdje se šta nalazi, na kojem mjestu.
**lòkārda** im. ž. r. (tal.), g. mn. *lòkārdī* - plava riba slična sardini i skuši, sa ustima zavrnutim prema gore.
**lòkānje** gl. im. s. r. od lokati.
**lòkati** gl. nesvrš., prez. *lȍčēm* - naglo piti vodu uz propratni zvuk (pas); pejor. piti bez mjere; kad voda odnosi zemlju, podlokati.
**lòkma** im. ž. r. (ar.) - zalogaj.
**lòkmiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *lòkmīm* - jesti u slast, založiti.
**lòkna** im. ž. r. (njem.), g. mn. *lòknī* - uvojak kose, kovrdža.
**lokomotíva** im. ž. r. (lat.), g. mn. *lokomotívā* - šinsko vozilo na ugalj (parnjača), naftu (dizelka) ili struju, služi za vuču vagona, željeznička mašina; parnjača; dizelka.
**lȍkot** im. m. r. (tal.), n. mn. *lȍkoti* - vrsta brave koja nije ugrađena u vrata, ćilit, katanac.
**lòkum** im. m. r. (ar.), g. mn. *lȍkūmā* - vrsta orijentalnog slatkiša od brašna, šećera, lješnika i sl.
**lȍkva** im. ž. r., g. mn. *lȍkāvā/lȍkvī* - voda koja se zadržala u udubljenjima zemlje poslije kiše i sl.; prolivena tekućina (npr. lokva krvi).
**lòkvānj** im. m. r., g. jd. *lokvánja* - vodena biljka velikih listova i cvjetova, lopoč.
**lóla** im. m. r. (perz.), v. jd. *lôlo*, hip., razg. - lala, momak lijep kao cvijet, dragi; osoba kojoj je sve ravno do mora, koja nastoji na svoj način uživati u životu, trošeći najveći dio vremena na veselje, žene, piće i kafanu.
**lȏm** im. m. r., n. mn. *lòmovi* - lomljenje i posljedice lomljenja, razbijanja; prelom; raskid; prekid.
**lòmača** im. ž. r., g. mn. *lȍmāčā* - ogromna vatra na kojoj se nešto spaljuje.
**lȍman/lȏman** prid., odr. v. *lȍmnī/lȏmnī* - lomljiv; slabašan, krhak, nježan.
**lòmljēnje** gl. im. s. r. - izv. od lomiti.
**lòmiti** gl. nesvrš., prez. *lòmīm*, trp. prid. *lȍmljen* - silom ili snažnim udarcima nešto tvrdo rasturiti na više dijelova; prenes. vršiti pritisak na koga da čini nešto što ne želi.
**lòmiti se** gl. nesvrš. - kidati se, pucati, rasturati se; kršiti se; prenes. sam sebe prisiljavati na nešto suprotno vlastitoj volji.
**lòmiv/lòmljiv** prid., odr. v. *lòmljivī* - koji se lahko lomi, krhak, krt.
**lòmljava** im. ž. r. - zvuk koji čujemo kad se nešto lomi, lomljavina.
**lònac** im. m. r., g. jd. *lónca*, g. mn. *lȍnācā* - vrsta duboke posude za kuhanje.
**lònčār/lȍnčār** im. m. r., g. jd. *lončára/ lȍnčāra*, n. mn. *lònčāri/lončári*, g. mn. *lončárā/lȍnčārā* - zanatlija koji izrađuje lonce.
**lončàrija** im. ž. r. - grnčarija, posuđe od gline; lončarski zanat.
**lònčić/lónčić** im. m. r., dem. - mali lonac.
**longèta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *longétā* - udlaga, predmet od čvrsta materijala

pomoću kojeg se imboliziraju prelomi kostiju.

**lȍngituda** im. ž. r. (lat.) - dužina.

**lȍngitudinālan** prid. (lat.), odr. v. *lȍngitudinālnī* - koji se odnosi na dužinu, dužinski.

**lòpār** im. m. r., g. jd. *lopára* - alatka od drveta slična lopati za vađenje hljeba iz peći u pekari.

**lòpata** im. ž. r., g. mn. *lòpātā* - alatka za ručno prevrtanje, grtanje, bacanje i razbacivanje zemlje.

**lòpatica** im. ž. r., dem. - mala lopata; dio kakve naprave, npr. dijelovi vodeničkog točka; kost na leđima čovjeka, ili uz prednju nogu životinje.

**lȍpōč** im. m. r., češće: lokvanj.

**lópov** im. m. r. (mađ.) - osoba koja krade; kradljivac, varalica, tat.

**lopòvluk** im. m. r. (mađ.-tur.) - protivzakonita radnja, krađa, pljačka.

**lópovskī** prid. odr. v. (mađ.) - koji se odnosi lopove i lopovluk.

**lópovski** pril. - na lopovski način, kao lopov.

**lopòvština** im. ž. r. (mađ.) - lopovluk, lopovska posla, lopovski postupak.

**lȍpta** im. ž. r., g. mn. *lȍptī*, ne: hlopta - neophodan rekvizit u nizu sportova, okruglog oblika, od gume i sl., elastična jer je napunjena zrakom pod pritiskom; fudbal, lopta za nogomet, košarku i sl.

**lȍptānje** gl. im. s. r. od loptati se - igranje loptom.

**lȍptati se** gl. nesvrš., prez. *lȍptām se* - igrati se loptom.

**lȍptica** im. ž. r., dem. - mala lopta.

**lȍpūh** im. m. r., n. mn. *lȍpūsi* - vrsta korova; biljka iz familije glavočika; čičak.

**lȍrd** im. m. r. (engl.), n. mn. *lòrdovi* - visoka plemićka titula u Engleskoj.

**lòrnjet/lòrnjōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *lȍrnjēta/lornjóna* - pomagalo za vid, slično naočalama, po potrebi se prinosi očima.

**lȍsos** im. m. r. (rus.) - vrsta ribe iz familije pastrmki.

**lȍš** prid. neodr. - nije kvalitetan, nema vrijednost, jeftin; hrđav; nije unosan (loš posao); bez estetske vrijednosti (loš film); bez usklađenosti sa logikom; prenes. nema karaktera, pokvaren, bez moralnih kvaliteta, zao.

**lȍše/lȍše** pril. - nekvalitetno, slabo, zlo, pokvareno, nevaljalo.

**lȍto** im. m. r., g. jd. *lȍta* - vrsta igre na sreću.

**lȍtos** im. m. r. (grč.) - vodena biljka iz familije lokvanja.

**lôv** im. m. r., g. jd. *lȍva*, l. jd. *lòvu* - potraga lovaca za životinjama, odstreljivanje divljači u prirodi; progoniti čovjeka; ulov, lovina.

**lóva** im. ž. r., žarg. - novac, pare.

**lòvac** im. m. r., g. jd. *lóvca*, n. mn. *lóvci*, g. mn. *lòvācā* - osoba koja lovi životinje u prirodi; vrsta borbenog aviona; figura u šahu.

**lòvačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi lovca.

**lòvački** pril. - kao lovac, na lovački način.

**lȍvina/lòvina** im. ž. r. - ono što se ulovi, ulov.

**lȍvīšte** im. s. r. - područje određeno za lov, mjesto gdje se može loviti.

**lòviti** gl. nesvrš., prez. *lòvīm*, trp. prid. *lȍvljen* - proganjati i ubijati iz lovačke puške divljač u prirodi; progoniti i hvatati čovjeka; prenes. pratiti prilike, nastojati da šta ne promakne kako bi se ostvario neki interes.

**lȍvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na lov.

**lȍvor** im. m. r. (lat.) - stablo za zimzelenim listovima posebne arome koji služe kao začin jelima; kod Grka i Rimljana vijenac od lovora je bio simbol pobjede i slave.

**lȍvostāj** im. m. r. - vrijeme kad je zabranjen ribolov i lov na divljač.

**lòza** im. ž. r. - puzavica; biljka puzavica čiji je plod grožđe; niz generacija jedne porodice.

**lóza** im. ž. r. - lozovača, rakija najčešće spravljena od grožđa.

**lòzīnka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *lòzīnki*, g. mn. *lòzīnkī* - tajno dogovoreni izraz pomoću kojeg se vrši provjera, prepoznavanje, sažeta misao ili ideja, deviza, parola, geslo.

**lòzovača** im. ž. r. - rakija loza.

**lóža** im. ž. r. (fr.) - izdvojen prostor za nekoliko gledalaca u kinu, pozorištu i sl.; ćelija u organizaciji političkog ili religioznog udruženja (npr. masonska loža).

**lòžāč** im. m. r., g. jd. *ložáča* - osoba kojoj je zanimanje da loži, brine se o pećima i parnim kotlovima, uključuje uređaje za grijanje itd.

**lòžēnje** gl. im. s. r. od ložiti.

**ložiònica/ložiónica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se loži vatra, u kojoj su smještene peći, parni kotlovi i drugi uređaji za grijanje.

**lȍžīšte** im. s. r. - mjesto u peći gdje se potpaljuje vatra, gdje gori ugalj, drvo i druge vrste goriva.

**lòžiti** gl. nesvrš., prez. *lòžīm*, trp. prid. *lȍžen* - dodavati u upaljenu vatru nove količine uglja, drveta i sl. kako bi se vatra održavala.

**lòžnica** im. ž. r. - češće spavaća soba, prostorija u kojoj se spava, spavaonica, mjesto gdje je postelja, ležaj.

**lubènica** im. ž. r., g. mn. *lubènīcā* - jednogodišnja biljka okruglog oblika, zelene ili zeleno prugaste kore ispod koje je crvena i za jelo veoma ukusna nutrina; bostan, karpuza.

**lùcīdan** prid. (lat.), odr. v. *lùcīdnī* - bistar, oštrouman, dovitljiv, pronicljiv (osobi); sjajan, jasan, svijetao (o idejama).

**lȕckast** prid., odr. v. *lȕckastī* - blesav, pomalo lud, koji je u izvjesnoj mjeri izvan općih pravila ponašanja.

**lȕckasto** pril. - na luckast način.

**lûč** im. ž. r., instr. jd. *lûči* - borovina koja se lahko pali pa služi za potpalu vatre.

**lȕča** im. ž. r. - ekspr. baklja, zublja; zraka, svijetla misao.

**lúčēnje** gl. im. s. r. - izv. od lučiti.

**lúčiti** gl. nesvrš., prez. *lûčīm* - ispuštati što, npr. žlijezde sa unutrašnjim i vanjskim lučenjem, borovo drvo luči smolu i sl.

**lûčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na luku.

**lûčnī** prid. - koji se odnosi na lûk, koji je dio lûka.

**lučònoša/lȕčonoša** im. m. r. - doslovno onaj koji nosi luč, svjetlo; prenes. osoba koja daje prednost obrazovanju, znanju, nauci itd.

**lûd** prid., odr. v. *lûdī*, komp. *lȕđī* - psihički poremećen, umno bolestan; izbezumljen, van sebe; prenes. besmislen, neshvatljiv, nerazuman; žarg. veličanstven, odličan, izvrstan.

**lȕda** im. ž. r., g. mn. *lûdā* - malo blaže od luđakinja.

**lùdilo** im. s. r. - duševni poremećaj, bolest; nekontrolisano ponašanje, bezumlje, nerazumnost; stanje u kojem se nalazi osoba koja se ludo ponaša, čiji su postupci izvan uobičajenog i normalnog.

**lúdnica** im. ž. r. - medicinska ustanova u kojoj liječe duševno poremećene, umobolnica; prenes. zbrka, nered, haos, bezumlje.

**lûdo** pril. - na način luđaka; nerazumno, bezumno, izbezumljeno; žarg. veličanstveno, odlično, originalno, svojeglavo.

**lȕdōst** im. ž. r., instr. jd. *lȕdošću/lȕdosti* - osobina onog ko je lud, bez razuma, promišljenosti itd.

**ludòvānje/lȕdovānje** gl. im. s. r. od ludovati.

**ludòvati/lȕdovati** gl. nesvrš., prez. *lùdujēm* - ponašati se ludo, biti nepromišljen; zanositi se nečim, zagrijati se za što.

**lùđāčkī** prid. odr. v. - koji sa odnosi ili određuje luđaka.

**lùđāčki** pril. - na luđački način, kao luđak.

**lùđāk** im. m. r., g. jd. *luđáka*, n. mn. *luđáci*, g. mn. *luđaka* - duševno poremećeni.

**luđàkinja** im. ž. r. - ona koja je luda; koja se ponaša ludo.

**lûg**[1] im. m. r., g. jd. *lúga*, n. mn. *lúgovi* - gaj, šumica.

**lûg**[2] im. m. r. - pepeo.

**lùgār/lȕgār** im. m. r. - češće: šumar, osoba kojoj je zanimanje da čuva lug, šumu.

**lùgārnica** im. m. r. - šumarska kuća, kuća u šumi koja služi za potrebe lugara u toku njegova posla.

**lȕjka** im. ž. r. - luckasta, blesava osoba sa ponašanjem izvan uobičajenog.

**lûk** im. m. r. n. mn. *lúkovi* - mat. polukružna krivulja omeđena dvjema tačkama; dio oružja sa zapetom tetivom kojim se odapinju strijele.

**lȕk** im. m. r. - povrće okrugla oblika i ljuta ukusa, koje se koristi u ishrani najčešće kao začin.

**lúka** im. ž. r., dat. jd. *lúci* - pristanište, uređeno mjesto uz obalu rijeke ili mora gdje mogu pristajati brodovi; prenes. mjesto spasenja, pribježište, utočište.

**lùkav** prid., odr. v. *lùkavī* - prepreden, spreman svima pomrsiti račune radi svojih ciljeva; sa skrivenim namjerama i emocijama; škrt.
**lùkavac** im. m. r., g. jd. *lùkāvca*, n. mn. *lùkāvci*, g. mn. *lùkavācā* - lukava osoba.
**lùkavica** im. ž. r. - lukava žena, ona koja se služi lukavstvom.
**lùksuz** im. m. r. (lat.), g. mn. *lùksūzā* - ono što je iznad osnovnih potreba života, raskoš, uživanje u blagodetima koje pruža bogatstvo.
**lùkšija** im. ž. r. - tečnost u kojoj je prokuhan lug, pepeo.
**lùla** im. ž. r. (perz.) - pomagalo za pušenje duhana, cijev izrađena najčešće od drveta sa većim proširenjem na jednom kraju u kojem sagorijeva duhan dok pušač puši; naprave koje oblikom sliče luli.
**lùmbāgo** im. m. r. (lat.) - bol u donjem dijelu leđa, u krstima, zbog prehlade ili nezgodnog pokreta tijela.
**lùmbārda** im. ž. r. (tal.), g. mn. *lùmbārdī* - starinski top.
**lûmen** im. m. r. (lat.) - jedinica za mjerenje svjetlosti.
**lumpèrāj** im. m. r. (njem.), g. jd. *lumperája* - pijančenje, terevenka.
**lùmpovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *lùmpujēm* - pijančiti, biti na terevenki.
**lúna** im. ž. r. (lat.), ekspres. - mjesec, nebesko tijelo.
**lunatìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *lunatìzma* - hodanje u snu; mjesečarstvo; prenes. nesnalaženje, biti s glavom u oblacima, baviti se neostvarljivim idejama.
**lúnapark** im. m. r. (tal.) - mjesto na kojem se mogu naći razne sprave za zabavu i razonodu, ringišpili, mini golf, streljane zračnom puškom itd.
**lúnjati** gl. nesvrš., prez. *lûnjām* - hodati bez cilja i ideje; potucati se, tumarati.
**lùpa**[1] im. ž. r. (fr.) - posebno izrađeno pomagalo sa povećom lećom za uvećavanje teško vidljivih stvari golim okom.
**lùpa**[2] im. ž. r., ne: *hlùpa* - veoma jaka buka izazvana snažnim udarcima ili sudarom teških i tvrdih predmeta.
**lúpānje** gl. im. s. r. od lupati.
**lúpati** gl. nesvrš., prez. *lûpam*, ne: *hlúpati, hlûpām* - izazivati buku udarajući po tvrdom predmetu; iznositi u pričanju besmislice, lupetati bez naslanjanja na stvarne činjenice.
**lúpeškī** prid. odr. v. - koji se odnosi i pripada lupežima.
**lúpeški** pril. - kao lupež, na lupeški način.
**lupètānje** gl. im. s. r. - izv. od lupetati.
**lupètati** gl. nesvrš., prez. *lupètām* - govoriti gluposti, besmislice, iznositi nešto bez veze sa stvarnim stanjem.
**lúpež** im. m. r. - lopov, kradljivac, uopće: osoba problematičnog karaktera i ponašanja.
**lúpežica** im ž. r. - žena lupež.
**lùping** im. m. r. (engl.), mn. *lùpinzi* - vještina pilota da leti avionom tako da mu je glava nadolje.
**lùpiti** gl. svrš., prez. *lùpīm* - lupati.
**lùpkati** gl. nesvrš., prez. *lùpkām*, ne: *hlupkati, hlupkam* - više puta slabijim udarcima ponavljati istu buku.
**lùster/lùster** im. m. r. (fr.), g. mn. *lùstērā* - ukrašena svjetiljka sa jednim ili više izvora svjetlosti (svijeća, žarulja ).
**lútānje** gl. im. s. r. od lutati.
**lútati** gl. nesvrš., prez. *lûtām* - ići tamo i ovamo zbog nepoznavanja puta; besciljno hodati; prenes. ne snalaziti se u nečemu, ne nalaziti pravo rješenje i sl.
**lútak** i. m. r., n. mn. *lùci/lútkovi* - lutka muškarca.
**lùtka** im. ž. r., dat. *lùtki*, g. mn. *lùtākā/ lùtkī* - dječija igračka, beba; prenes. osoba kojom drugi upravljaju; figura.
**lùtkār** im. m. r. - stručnjak za umjetnički izraz u pozorištu lutaka, glumac koji omogućava da se lutka na sceni kreće i govori.
**lùtkica** im. ž. r. hip. i dem. od lutka - mala lutka; prenes. žensko izvanredne ljepote.
**lùtnja** im. ž. r. (tal.) - starinski žičani muzički instrument, leut.
**lùtrija** im. ž. r. (fr.), g. mn. *lùtrījā* - srećka; igra na sreću, brojevi na srećkama sudjeluju u izvlačenju za novčanu ili neku drugu nagradu.
**lùžina/lùžina** im. ž. r. - hemijski spoj koji s kiselinama daje soli; otopina alkalijskih hidroksida.
**lûžnjāk** im. m. r., n. mn. *lûžnjāci* - stablo posebne vrste hrasta.

# Lj

**Lj lj** - fonema, glas, sonant, sedamnaesto slovo abecede, a četrnaesto slovo azbuke.
**ljága** im. ž. r., dat. jd. *ljázi* - ono što stoji na nekom kao pečat sramote, sramota.
**ljáma** im. ž. r. (špan.) - lama, domaća životinja u andskom području Južne Amerike iz familije kamila, nema grbu, daje meso, mlijeko i vunu.
**ljèčilīšte** im. s. r. - ustanova u kojoj se u liječenju bolesnika pored stručne njege koristi ljekovita voda i čist zrak, banjsko lječilište.
**ljèkār** im. m. r., g. jd. *ljekára* - liječnik; stručnjak za medicinu sa završenim medicinskim fakultetom; u narodu: osoba koja liječi ljekovitim travama.
**ljèkārna** im. ž. r., g. mn. *ljèkārnī*, češće: apoteka - prodavnica lijekova i mjesto gdje se spravljaju određeni lijekovi.
**ljekòvit** prid., odr. v. *ljekòvitī* - osobina biljke ili preparata koji mogu izliječiti, koji služe za liječenje.
**Ljéljo** im. m. r. - bog proljeća u slavenskoj mitologiji.
**ljènjivac** im. m. r., g. jd. *ljènivca* - lijenčina, lijenština, osoba koja ne voli rad.
**ljèpēnka** im. ž. r., dat. jd. *ljèpēnki*, g. mn. *ljèpēnkī* - nepromočivi građevinski materijal izrađen od tankih slijepljenih slojeva papira.
**ljèpilo** im. s. r., g. mn. *ljèpila* - sredstvo prirodnog ili vještačkog porijekla koje može čvrsto zalijepiti dvije površine.
**ljèpiv/ljèpljiv** prid., odr. v. *ljèpivī/ljèpljivī* - koji ima svojstva ljepila.
**ljepòta** im. ž. r., g. mn. *ljepótā* - ono što je lijepo, ugodno za oko i druga čula, skladno.
**ljepòtān** im. m. r., g. jd. *ljepotána* - osoba izrazite ljepote, lijepih crta lica i skladnog tijela.
**ljepòtica** im. ž. r. - izrazito lijepa žena.
**ljèpušan/ljepùšast/ljepùškast** prid., odr. v. *ljèpušnī/ljèpùšastī/ljèpùškastī* - prilično lijep.
**ljèskov** prid. neodr. v. - koji je od drveta lijeske (štap).
**ljèstve** im. ž. r. plur. tantum, g. *ljèstvī/ ljèstāvā* - merdevine, lotre, od drveta i metala pomagalo za penjanje i silaženje.
**ljèstvica** im. ž. r., g. mn. *ljèstvīcā* - skala, raspon, niz uzastopnih tonova u muzici; ono što je stepenovano.
**ljèšnīk/ljèšnīk** im. m. r., n. mn. *ljèšnīci/ ljèšnīci* - plod lijeske sa tvrdom glatkom ljuskom ispod koje se nalazi ukusna jezgra.
**ljèti** pril. - za vrijeme ljeta.
**ljètina** im. ž. r. - svi plodovi sa zemlje u jednoj godini (sijeno, povrće, žito, voće itd.), godišnji urod.
**ljètnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ljeto.
**ljèto** im. s. r. - toplo godišnje doba koje kalendarski traje od 21. 6. do 22. 9. u godini; godina.
**ljètopīs** im. m. r. - knjiga sa opisima zbivanja tokom niza godina, anali, hronika, historija.
**ljètōs** pril. - ovoga ljeta koje je tek prošlo, proteklog ljeta.
**ljètošnji** prid. odr. v. - koji se odnosi na proteklo ljeto.
**ljètovalīšte** im. s. r. - mjesto u koje se ide na odmor preko ljeta, u kojem se ljetuje.
**ljètovānje** gl. im. s. r. od ljetovati - ljetnji odmor, ljetnji praznici.
**ljètovati** gl. nesvrš., prez. *ljètujēm* - odmarati se za vrijeme ljeta, provoditi odmor u nekom ljetovalištu.
**ljèvāč** im. m. r., g. jd. *ljeváča* - livac, radnik metalac, stručnjak za lijevanje metala.

**ljèvāk** im. m. r., g. jd. *ljeváka* - osoba koja se služi lijevom rukom kao neko desnom.
**ljevaónica/ljevaònica** im. ž. r. - livaonica, prostorija u kojoj se istopljeni metal izlijeva u kalupe; tvornica, fabrika sa takvom namjenom.
**ljèvica** im. ž. r. - lijeva ruka; u politici partije i zastupnici ideja koje idu u korist nižih i siromašnijih slojeva društva, ljevičarska politika.
**ljèvičār** im. m. r. - pristalica ljevičarske politike.
**ljèvičārka** im. ž. r. - ona koja je pristalica ljevičarske politike.
**ljèvičārskī** prid. odr. v. - koji pripada ljevičarskoj politici.
**ljēvkast** prid., odr. v. *ljēvkastī* - sličan lijevku po obliku.
**ljevòruk** prid., odr. v. *ljevòrukī* - za osobu koja se bolje služi lijevom rukom.
**ljȉgav** prid., odr. v. *ljȉgavī* - odvratan, koji zbog sluzavosti izaziva gađenje; prenes. koji je lošeg karaktera, prevrtljiv i nepouzdan, čiji postupci izazivaju gađenje.
**ljȉgavac** im. m. r., g. jd. *ljȉgāvca* - osoba koja je ljigava po karakteru, ponašanju, vanjštini.
**ljȉljan** im. m. r., g. mn. *ljȉljānā* - biljka velikih cvjetova bijele, žute ili crvene boje; krin, zambak.
**ljȍsnuti** gl. svrš., prez. *ljȍsnēm* - iron. naglo pasti, tresnuti na tlo koliko je dug i širok.
**ljúba** im. ž. r. - u epici: žena, supruga; voljena žena, draga.
**ljȕbak** prid., odr. v. *ljȕpkī* - drag, mio, umilan.
**ljubàkānje** gl. im. s. r. od ljubakati.
**ljubàkati (se)** gl. nesvrš., prez. *ljubàkām (se)* - udvarati (se), stalno voditi ljubav sa nekim bez obaveza; imati povremeno prolazne ljubavi; flertovati.
**ljúbav** im. ž. r., instr. jd. *ljúbavlju/ljúbavi* - emocija u odnosu na druge osobe koja se manifestuje na razne načine: naklonost, privrženost, duhovna i seksualna privlačnost; ljubljena osoba; snažna sklonost prema čemu (domovina, porodica, djelatnost itd.).
**ljúbavnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ljubav.
**ljúbavničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ljubavnike.
**ljúbavnički** pril. - na način ljubavnika, kao ljubavnik.
**ljúbavnik** im. m. r. - osoba koja ima ljubavne odnose izvan braka; koji vodi ljubav i ima uspjeha u ljubavi.
**ljùbāvnica** im. ž. r. - žena koja ima ljubavne odnose izvan braka.
**ljùbāzan** prid., odr. v. *ljùbāznī* - pristojan i ugodan u ophođenju sa drugima, srdačan, prijateljski, susretljiv.
**ljùbāzno** pril. - srdačno, prijateljski, susretljivo, na ugodan način u ophođenju.
**ljubáznōst** im. ž. r., instr. jd. *ljubáznošću/ ljubáznosti* - svojstvo onoga ko je ljubazan.
**ljȕbica/ljubičíca** im. ž. r. - vrsta biljke sa ljubičastim cvjetovima lijepog mirisa.
**ljȕbičast** prid., odr. v. *ljȕbičastī* - koji je boje ljubičice, boje koja se može dobiti miješanjem plave i crvene.
**ljubímac** im. m. r., g. jd. *ljubímca* - miljenik, draga osoba ili životinja.
**ljubìmica** im. ž. r. - miljenica, draga ženska osoba.
**ljȕbitelj** im. m. r. - osoba koja voli nešto, koja je sklona prema čemu; poklonik.
**ljúbljēnje** gl. im. s. r. od ljubiti.
**ljúbiti** gl. nesvrš., prez. *ljúbīm*, trp. prid. *ljȕbljen* - dodirom usana izraziti ljubavnu emociju, naklonost, poštovanje; cjelivati; voljeti osobu drugog pola.
**ljubòmora** im. ž. r. - negativna emocije koja se manifestuje kao duševna bol zbog sumnje u osobu od koje se očekuje vjernost; suparništvo sa drugom osobom u ljubavi, poslu, međuljudskim odnosima itd.
**ljȕbomōran** prid., odr. v. *ljȕbomōrnī* - koji osjeća ljubomoru, koji pati od te duševne boli.
**ljudèskara** im. ž. r., augm. i hip. - ljudina, ogroman visok čovjek velike tjelesne snage; div, gorostas, kolos, džin; prenes. uvijek korektan i prijateljski raspoložen čovjek.
**ljûdi** im. m. r. - mn. od čovjek.
**ljùdina** im. m. r., augm. i hip. - ljudeskara, čovjek sa najvrednijim osobinama, korektan, hrabar, pošten, čestit.
**ljudòžder** im. m. r. - kanibal, osoba koja jede meso drugih ljudi.



**ljudoždèrstvo** im. s. r. - kanibalizam, pojava kad ljudi jedu ljudsko meso.
**ljȕdskī** prid. odr. v., komp. *ljȕdskijī* - koji se odnosi na ljude.
**ljȕdski** pril. - na ljudski način.
**ljȕdskōst** im. ž. r., *ljȕdskošću/ljȕdskosti* - osobina onoga što je ljudsko; čovječnost, plemenitost, humanost, suosjećanost.
**ljȕdstvo** im. s. r. - mnogo ljudi na broju; sastav kakve ekipe, vojne jedinice; posada.
**ljȕljāčka** im. ž. r., g. mn. *ljȕljāčkī* - njihaljka; viseća naprava na kojoj se može ljuljati; stolica izrađena za ljuljanje.
**ljúljānje** gl. im. s. r. od ljuljati.
**ljúljati (se)** gl. nesvrš., prez. *ljúljām se* - njihati (se), zibati (se), kretati se naprijed-nazad u ljuljački i sl. uz osjećaj prijatnosti.
**ljuljȕškānje** gl. im. s. r. od ljuljuškati.
**ljuljȕškati (se)** gl. nesvrš., prez. *ljuljùškām (se)* - s vremena na vrijeme lagano se ljuljati.
**ljȕpina** im. ž. r. - vanjski dio nekih plodova i jajeta, ono što se oljušti, ljuska.
**ljȕpko** pril. - na umilan način, dražesno, umiljato.
**ljȕpkōst** im. ž. r., instr. jd. *ljȕpkošću/ ljȕpkosti* - osobina onoga što je ljupko, dražest, ljupkoća.
**ljȕska** im. ž. r. - ljupina.
**ljȕskica/ljȕščica** im. ž. r., dem. - mala ljuska.
**ljȕština** im. ž. r., augm. - velika ljuska.
**ljȕštēnje** gl. im. s. r. od ljuštiti.
**ljȕštiti** gl. nesvrš., prez. *ljȕštīm* - skidati ljusku jajeta, luka itd.; razg. piti intezivno alkoholna pića; prenes. guliti koga materijalno, zarađivati izrabljujući koga, biti gulikoža.
**ljȕštura** im. ž. r. - krljušt, npr. kod ribe; tvrda masa oko tijela koja služi kao oklop.
**ljût** prid., odr. v. *ljûtī*, komp. *ljȕćī* - koji peče jezik i druge organe (paprika); ljutit, srdit, gnjevan u ponašanju, surov, neumoljiv, oštar (osoba i sl.).
**ljùtica** im. ž. r. - čovjek koji se ljuti, zla ili neumoljiva osoba.
**ljùtić/ljùtīć** im. m. r. - vrsta biljke.
**ljùtika** im. ž. r., dat. jd. *ljùtici* - vrsta luka, kozjak.
**ljutìna** im. ž. r. - osobina onoga što je ljuto i onoga ko je ljut.
**ljùtit** prid., odr. v. *ljùtitī* - ljut, srdit, zlovoljan.
**ljúćēnje** gl. im. s. r. od ljutiti.
**ljútiti (se)** gl. nesvrš., *ljûtīm (se)* - biti obuzet osjećajem ljutnje zbog kakve nepravde, greške i sl.; činiti što nekorektno i time izazivati ljutnju druge osobe; srditi.
**ljȕtkast** prid., odr. v. *ljȕtkastī* - pomalo ljut, nije po ukusu do kraja ljut.
**ljȕtnuti se** gl. svrš.- prez. *ljȕtnēm se* - biti kratko ljut, u momentu osjetiti ljutnju.
**ljútnja** im. ž. r., g. mn. *ljútnjī* - srdžba, gnjev, zlovolja, izražavanje nezadovoljstva.
**ljûto** pril., komp. *ljȕćē* - ljutito, s ljutnjom, srdito, zlovoljno, ogorčeno.
**ljútōst** im. ž. r., instr. *ljútošću/ljútosti* - osobina čega što je ljuto; ljutnja (osoba).

# M

**M m** - fonema, poluzvučni bilabijalni nazalni glas; osamnaesto slovo abecede; petnaesto slovo ćirilice; u bosan(č)ici brojna vrijednost 40; M - rimska oznaka za brojku 1000; gram. znak za muški rod (maskulinum); znak za metar ($m^2$ - kvadratni, $m^3$ - kubni).

**Ma** - hemijski znak za mazurij (renij, tehnecij); oznaka za Machov broj.

**mä** vezn. (tal.-ngrč.) - u suprotnim rečenicama u zn. ali; u dopusnim rečenicama: makar.

**mA** - znak za miliamper, hiljaditi dio ampera.

**máca** im. ž. r., hip. - mala mačka.

**màcan** im.m. r., hip. - mačak; prenes. naočit, zgodan, privlačan muškarac.

**mácēnje** gl. im. sr. r. od maciti se.

**mácīn** prid. - koji pripada ili potiče od mace.

**máciti se** gl. nesvrš., prez. *mâcī se* - kotiti mlade (mačiće).

**macóla** im. ž. r. (tal.) - gvozdeni čekić, malj.

**mäč** im. m. r., g. jd. *màča*, n. mn. *màčevi* - starinsko metalno dvosjeklo oružje, nosi se o pasu u koricama.

**máčak** im. m. r., g. jd. *máčka*, vok. *máčak/mâčku*, n. mn. *máčkovi* i *máčci*, g. mn. *mâčākā/máčkōvā* - zool. mužjak mačke; žarg. naočit, zgodan muškarac; iskusan i pouzdan čovjek; valjak za krečenje.

**mäče** im. s. r., g. jd. *mäčeta*, zb. im. *mäčād*, hip. - mladunče mačke, mačić.

**mäčevalac** im. m. r., g. jd. *mäčevaoca*, n. mn. *mäčevaoci*, g. mn. *mäčevalācā* - borac mačem; sportski takmac u mačevanju.

**mäčevānje** gl. im. s. r. od mačevati se - nadmetanje u borbi mačevima.

**mäčevati (se)**, gl. nesvrš., prez. *mäčujēm (se)* - boriti se, takmičiti se mačevima.

**mäčić** im. m. r., n. mn. *mäčići* - mlado od mačke; mače.

**mäčijī** prid. odr. v. - koji pripada mački ili potiče od nje, koji je svojstven mački.

**mäčka** im. ž. r., g. jd. *mäčkē*, dat. jd. *mäčki*, g. mn. *mäčākā/mäčkī* - zool. domaća životinja koja lovi miševe; prenes. izazovna i privlačna djevojka.

**mačkètina** im. ž. r., augm., pejor. - velika i ružna mačka; mačkurina.

**mäčkica** im. ž. r., dem. - mala i umiljata mačka; maca.

**mäćeha** im. ž. r., d.. jd. *mäćehi*, g. mn. *mäćēhā* – očeva druga žena, ona koja nije prava majka.

**mäćehīnskī** prid. odr. v. - svojstven maćehi, nejednak, neregularan, nepravedan, diskriminatorski.

**mäćehīnski** pril. - na način maćehe.

**mäći** gl. svrš., prez. *mäknēm* - maknuti, pomjeriti s mjesta, maknuti.

**mäćuhica** im. ž. r., g. jd. *mäćuhicē* - vrtni cvijet bez mirisa; "dan i noć".

**mada** vezn. - premda, iako, i pored toga što.

**màdrac** im. m. r. (tal.), g. jd. *madràca*, n. mn. *madràci*, g. mn. *madrácā* - elastični opružni uložak za krevet; dušek.

**Màđār/Màdžār** im. m. r. - pripadnik mađarskog naroda, državljanin Mađarske.

**Màđarskā/Màdžarskā** im. ž. r. - geogr. zemlja u srednjoj Evropi, postojbina Mađara, gl. grad Budimpešta.

**màđarskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada Mađarima, koji je svojstven Mađarima.

**màđija** im. ž. r. - v. magija.

**mađiòničār** im. m. r . - onaj koji se bavi magijom; opsjenar, iluzionista; obmanjivač.



**maèstro** im. m. r. (tal.), g. jd. *maèstra* - počasni naziv za kakvog velikog majstora (umjetnika, muzičara, naročito dirigenata, šahista).

**màfija** im. ž. r. (tal.) - hist. tajna klanovska nasilnička organizacija na Siciliji; prenes. podzemlje, kriminalci, razbojnička organizacija, teroristi.

**mäfijāš/mafìjāš** im. m. r., n. mn. *mäfijāši/mafìjāši* - pripadnik mafije, kriminalac, siledžija, iznuđivač.

**mâg** im. m. r. (hebr.), n. mn. *mágovi* - vrač, čarobnjak, gatar; mudrac; moćan i sposoban čovjek; majstor, spretan čovjek.

**mägacīn** im. m. r. (tur.) - magazin.

**magaciòner** im. m. r. (tur.) - magazioner.

**màgarac** im. m. r., g. jd. *màgārca*, vok. jd. *màgārče*, g. mn. *màgarācā* - kopitar iz porodice konja, domaća tovarna životinja; reg. kenjac, tovar; pren. simbol tuposti; tvrdoglav i tup čovjek.

**màgarād** zb. im. ž. r. od màgare.

**magaràluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *magàrluci* - magareći posao, budalaština, magaraština; ludorija, nevaljalost.

**magàrčić** im. m. r., dem. - mali magarac, magare.

**màgārčina/magàrčina** im. m. r., augm. - veliki magarac; prenes. izuzetno tvrdoglava osoba.

**màgare** im. s. r., g. jd. *màgareta* -magarac.

**magarèćī** prid. odr. v. - koji je svojstven magarcu.

**magaréština** im. ž. r., *g. jd. magaréštinē*, g. mn. *magaréštīnā* - ludorija, nevaljalost, budalaština.

**màgarica** im. ž. r. - ženka magarac, kenja; ona koja je namagarčena.

**magàza** im. ž.r. (ar.), g. jd. *magàzē*, n. mn. *magàze*, g. mn. *magázā* - magazin, dućan sazidan od kamena, podrum; skladište, stovarište; riznica.

**mägazīn** i **mägacin** im. m. r. (tur.) - skladište robe, stovarište; časopis; TV-emisija; spremnik za municiju kod automatskog oružja, šaržer.

**magaziòner** im. m. r. (tur.) - radnik u skladištu robe.

**màgbūl/màkbūl** nepr. prid. (ar.) - cijenjen, drag, pribran; uslišan, uvažen, usvojen.

**màgičan** prid. (grč.), odr. v. *màgičnī* - očaravajući, čaroban, neodoljivo privlačan.

**màgično** pril. - na magičan način.

**mâgija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *mâgijē*, g. mn. *mâgījā* - tajanstvena natprirodna moć, čarolija, čarobnjaštvo; bavljenje tajanstvenim, natprirodnim moćima i silama, čaranje.

**màgistar** im. m. r. (lat.) g. jd. *màgistra*, n. mn. *màgistri*, *g. mn. màgistārā* - zvanje onoga ko je magistrirao; naučni stepen.

**magìstar** im. m. r. (lat.) - farmaceut, apotekar.

**magìsterīj** im. m. r. (lat.) - naučni stepen magistra.

**magistrála** im. ž. r. (lat.), g. jd. *magistrálē*, n. mn. *magistrále* - široka i moderna cesta, glavna saobraćajnica; uopće: glavna linija na koju se priključuju sporedne.

**mägistrālan** prid. (lat.), odr. v. *mägistrālnī* - glavni, osnovni, temeljni.

**magìtsrand** im. m. r. (lat.) - student postdiplomskog studija koji još nije odbranio magistarski rad.

**magìstrāt** im. m. r. (lat.) g. jd. *magistráta* - gradska uprava, poglavarstvo, vijećnica.

**magistrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *magìstrīrām* - steći/sticati zvanje magistra, postati magistar, položiti magistarski ispit, odbraniti magistarski rad.

**màgla** im. ž. r., g. jd. *màglē*, n. mn. *màgle*, g. mn. *màglī* - zgusnuta isparenja pri zemlji; dim; prenes. nešto nejasno, neodređeno, nepouzdano i neizvjesno.

**màglica** im. ž. r., dem. - mala magla.

**màgličast** prid., odr. v. *màgličastī* - koji je poput magle, zamagljen; prenes. prilično mutan, nejasan.

**maglīna/màglina** im. ž. r. - daleki skup zvijezda u svemiru.

**maglòvit** prid., odr. v. *maglòvitī* - koji ispoljava svojstva magle; koji je u magli, obavijen maglom, pun magle; prenes. mutan, nejasan.

**maglòvito** pril. - kao kroz maglu, nejasno, mutno.

**maglòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *maglòvitošću/maglòvitosti* - stanje onoga što je maglovito.

**màgma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *màgmī/mágmā* - geol. užarena rastaljena masa u utrobi Zemlje, između kore i jezgra.

**màgnāt** im. m. r. (lat.) g. jd. *magnáta* - krupni zemljoposjednik, feudalac ili kapitalista; velikaš.

**màgnēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *magnéta* - tijelo koje ima svojstvo privlačenja gvožđa i čelika.

**magnètičan** prid., odr. v. *magnètičnī* - koji ima svojstvo magneta; prenes. privlačan, neodoljiv.

**magnètisati/magnetizírati** gl. nesvrš., prez. *magnètišēm/magnetizīrām* - prenositi, provoditi svojstva magneta na nešto što nije namagnetisano.

**màgnetizovati** gl. nesvrš., prez. *màgnetizujēm* - magnetizirati/magnetisati.

**magnètīt** im. m. r. (grč.) - gvozdeni oksid, prirodni magnet.

**magnetizácija** im. ž. r. (grč.) - prenos magnetizma na ono što nije namagnetisano.

**magnetìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *magnetìzma* - svojstvo onoga što ima magnet ili je namagnetisano.

**màgnetofōn/magnetòfōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *màgnetofōna/magnetofóna* - uređaj za snimanje i reprodukciju zvuka.

**màgnētnī/màgnētskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na magnet.

**màgnēzīj**, im. m. r., g. jd. *màgnēzīja* - srebrnastobijeli metal male gustoće, hemijski element iz grupe lužina; hem. simbol Mg.

**màgnēzijev** prid. odr. v. (grč.) - koji vodi porijeklo od magnezija.

**màgnēzījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na magnezij;

**magnitúda** im. ž. r. (lat.) - mjera za energiju potresa prema Richterovoj i Merkalijevoj ljestvici.

**màgnōlija** im. ž. r. (lat.) - ukrasno zimzeleno drvo, porijeklom sa Dalekog istoka, s bijelim tulipanastim cvjetovima.

**magnovénje/màgnovēnje/magnòvēnje** im. sr. r. (cslav.) - tren, trenutak, časak.

**màgrib** im. m. r. (ar.) - zapad.

**Màgrib** - naziv za arapske zemlje zapadno od Misira (Egipta), tj. Libiju, Tunis, Alžir i Maroko.

**Magríbija** im. ž. r. (ar.) - Zapadna, ime džamije u sarajevskoj četvrti Marindvor, nekada najzapadnija gradska džamija.

**Magrìblija** im. m. r. (ar.) - Arap s Magriba.

**mâh** im. m. r., lok. jd. *máhu*, n. mn. *máhovi*, g. mn. *máhōvā* - kretnja, pokret, zamah; prenes. tren, period.

**mäh** im. m. r. (njem.), g. jd. *mäha* - jedinica mjere za brzinu zvuka, primjenjuje se u avionskom saobraćaju.

**Mahabhàrata** im. m. r. (sanskrt.) - najveći indijski junački ep o kralju Bharatu sa preko 200.000 stihova.

**mahàgōnīj** im. m. r. (indijan.) - fino tvrdo lahko i trajno građevinsko drvo crvenkastosmeđe boje.

**màhala** im. ž. r. (ar.) g. mn. *mähālā* - dio grada, četvrt, kvart; selo, zaselak.

**mahàlāš** im. m. r. (ar.), g. jd. *mahaláša* - osoba koja se bavi mahalaštvom; raskopuša.

**mahàlāškī** prid. odr.v. (ar.) - koji je svojstven mahalaštvu.

**mahàlāški** pril. (ar.) - na mahalaški način, tračerski.

**mahaláštvo** im. s. r. (ar.) - bavljenje mahalskim poslovima, na mahalski način, veličanje mahale; pejor. sitnosopstveništvo, tračanje.

**mahàlati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *mahàlām* - razglabati, tračati.

**màhalbaša** im. m. r. (ar.-tur.), g. mn. *màhalbāšā* - čelnik jedne mahale, seoski starješina.

**mahàldžija** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *mahàldžijē* - osoba koja se bavi mahalaštvom; raskopuša, mahalaš.

**mahalèlija** im. m. r. (ar.-tur.) g. mn. *mahalèlījā* - stanovnik mahale; mahaljanin.

**màhalskī** prid. odr.v. (ar.) - koji potiče ili pripada mahali (npr. mahalska džamija).

**màhalski** pril. (ar.) - na način mahale, mahalaški.

**mahàluša** im. m. r. (ar.) – osoba koja se bavi mahalaštvom, raskopuša.

**màhana/mahàna** im. ž. r. (perz.), g. mn. *màhānā/mahánā* - ob. mana, tjelesni ili umni nedostatak, manjkavost, pogreška, zamjerka; falinka.



**mahàndžija** im. m. i ž. r. (ar.-tur.) - osoba koja svemu nalazi mahane.

**màharadža** im. m. r. (ind.), g. jd. *màharadžē* - titula indijskih velikaša.

**máhati** gl. nesvrš., prez. *mäšēm* - podignutom rukom praviti ravnomjerne ritmične pokrete čas na jednu čas na drugu stranu.

**mäher** im. m. r. (njem.), g. jd. *mähera*, g. mn. *mähērā* - umješan i spretan čovjek.

**màhfil** im. m. r. (ar.) g. jd. *màhfila*, g. mn. *mähfīlā* - galerija u džamiji gdje obično klanjaju žene.

**mähinālan**, prid. (lat.), odr. v. *mähinālnī* - mehanički, nesvjestan kao stroj, nehotičan.

**màhlūk** im. m. r. (ar.), g. jd. *mahlúka*, vok. jd. *mähl**ū**če/mähl**ū**ku* - stvorenje, živo biće; životinje.

**mähmūran** prid. (ar.), odr. v. *mähmūrnī* – mamuran, mrzovoljan, u stanju iscrpljenosti i glavobolje nakon opijanja alkoholom.

**mahmùrluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *mahmùrluci* - mamurluk, stanje iscrpljenosti i glavobolje u vrijeme trijeznjenja nakon pijanstva, mrzovolja.

**mähmūrno** pril. (ar.) - mamurno, mrzovoljno, bunovno.

**màhnit** prid. (ar.), odr. v. *màhnitī* - lud, luckast, mamen, pomaman, bijesan, neuračunljiv.

**mahnìtati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *màhnītām* - ludovati, budalasati.

**màhnitōst** im. ž. r. (ar.), instr. jd. *màhnitosti/màhnitošću* - ludost, budalaština.

**mahnìtov** im. m. r. (ar.), g. mn. *mahnìtōvā* - luckast čovjek, blentov, inaddžija, bezveznjak.

**máhnuti** gl. svrš., prez. *mâhnēm* - prema nesvrš. mahati.

**mâhom** pril. - odreda, većinom; pretežno, najčešće.

**màhovina/mahòvina** im. ž. r., g. mn. *màhovīnā/mahòvīnā* - bot. niska i gusta biljka koja raste u zajednici s lišajem (pioniri vegetacije) na zemlji, drveću, stijenama; fig. - nešto nevažno, svakodnevno, obično.

**màhrama** im. ž. r. (ar.) g. jd. *màhramē* - marama; ubrus, ručnik, peškir; krpa, rubac, bošča kojom žene pokrivaju glavu.

**màhramica** im. ž. r., dem. - maramica, mala mahrama.

**màhsūz** pril. (ar.) - maksuz, naročito, specijalno, osobito.

**mahsuzíja** im. ž. r. (ar.), g. jd. *mahsuzíjē*, g. mn. *mahsuzíjā* - maksuzija, naročit dar; specijalan odnos; poseban status.

**màhšer** im. m. r. (ar.) g. mn. *màhšērā* - mjesto gdje će se po muslimanskom vjerovanju iskupiti sav svijet na Sudnji dan; mnoštvo ljudi, masa svijeta.

**màhuna** im. ž. r., g. mn. *mähūnā* - plod graha ili graška u kojem se nalazi zrnevlje ovih biljki, boranija.

**màhunārka** im. ž. r., dat. jd.. *màhunārki* - biljka koja kao plod ima mahunu sa zrnevljem.

**màhune** im. pl. tant. - mahunasto povrće, mladi grah u mahuni.

**mäj** im. m. r. (lat.) g. jd. *màja*, g.mn. *màjēvā* - peti mjesec u godini po gregorijanskom kalendaru; slav. svibanj..

**màja** im. ž. r. (perz.) g. mn. *màjā* i *màjī* - vrsta kvasca, ferment za sirenje mlijeka; sirište.

**mája** im. ž. r., g. mn. *májā* - domaćica, kućanica.

**majàsil/mujàsil** im. m. r. (ar) - kožna bolest, šuljevi.

**màjčica** im. ž. r. - dem. i hip. - majka od milja, majkica.

**mâjčīn/mâjčin** prid.- koji potiče od majke ili njoj pripada, majkin.

**mâjčīnskī** prid. odr. v. - koji je svojstven majci, poput majke.

**mâjčīnski** pril. - kao majka, na majčinski način, poput majke.

**mâjčīnstvo** im. sr. r., g. mn. *mâjčīnstāvā* - stanje ili svojstvo majke, materinstvo.

**màjdan** im. m. r. (ar.) - rudnik, rudokop, mjesto odakle se vadi ruda ili kamen, kamenolom; pren. neiscrpno blago; izvorište.

**majdàndžija** im. m.r. (ar.-tur.) - rudar.

**Máje** im. pl. tant. - Indijanci koji su živjeli u Srednjoj Americi, o njihovoj kulturi danas svjedoče tupe piramide, tvrđave, slikovno pismo, kalendar.

**mäjica** im. ž. r. - posebni dio rublja koji se nosi ispod košulje, potkošulja; dio rublja, haljinka koja se nosi umjesto košulje.

**mâjka** im. ž. r., dat. jd. *mâjci*, g. mn. *mâjkī* - ona koja je rodila, roditeljica, roditeljka.

**májka** im. ž. r. - nena, nana, baba, stara majka.

**mâjkīn** prid. odr. v. - koji potiče od majke ili njoj pripada, majčin.

**májkīn** prid. odr. v. - nanin, nenin, babin.

**màjmun** im. m. r. (tur.) g. mn. *màjmūnā* - čovjekoliki sisar, najrazvijeniji predstavnik životinjskog svijeta, iz reda primata; pejor. necivilizovan čovjek, nečovjek, divljak, glupan.

**màjmunast** prid. (tur.), odr. v. *màjmunastī* - koji ima osobine majmuna, koji nalikuje majmunu, koji je poput majmuna.

**màjmunčād** zb. im. (tur.) od majmunče.

**màjmunče** im. s. r. (tur.), g. jd. *màjmunčeta* - mladunče majmuna, majmunčić; hip. od majmun.

**màjmunica** im. ž. r. - ženka majmun.

**majmùnisati** gl. nesvr., prez. *majmùnišēm* - činiti budalaštine, praviti ludorije; glupirati se.

**majmùnluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *majmùnluci* - majmunski postupak, neljudski čin, gluparija, budalaština, divljaštvo, podvala.

**majmunòlik** prid. (tur.), odr. v. *majmunòlikī* - koji je po općim svojstvima građe nalik majmunu; majmunast.

**màjmunskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na majmune.

**màjmunski** pril. - poput majmuna.

**majonéza** im. ž. r. (fr.) - židak hladni umak od žumanceta, senfa, ulja i sirćeta.

**màjōr** im. m. r. (lat.), vok. jd. *màjōre*, instr. jd. *majórom* - viši oficirski čin.

**majorána** im. ž. r. - začin mažuran.

**majòrica** im. ž. r. (lat.) - žena major.

**majórovica** im. ž. r. (lat.) - majorova supruga.

**majorizácija** im. ž. r. (lat.) - prevladavanje, dominacija većine; boljševizam.

**majorizírati/màjorizovati/majòrisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *majorizīrām/màjorizujēm/majòrišēm* - prevladavati, uspostavljati većinu; nadglasavati.

**mâjstor/mäjstor** im. m. r. (njem.) - obrtnik, samostalni zanatlija; specijalist, uzoran i savršen stručnjak; umjetnik; rang u nekim sportskim disciplinama; prenes. lukavac, prepredenjak.

**mâjstorica** im. ž. r. - žena majstor.

**majstòrica** im. ž. r. - odlučujuća, presudna utakmica ili partija šaha.

**majstòrija** im. ž. r. - vješto izvedeno djelo, majstorluk, majstorstvo.

**majstòrluk** im. m. r. (njem.-tur.) - vješto izvedeno djelo, majstorija, majstorstvo.

**mâjstorskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od majstora.

**mâjstorski** pril. - na način majstora.

**majstòrstvo** im. sr. r. - vješto izvedeno djelo, majstorija, majstorluk.

**màk** im. m. r., g. jd. *màka*, n. mn. *màkovi* - jednogodišnja biljka jarkocrvenih cvjetova od čijeg se ploda spravlja opijum.

**Màk** - pjesničko ime velikog bosanskog pjesnika Mehmedalije Dizdara (akronim od: **M**ehmed**A**lija**K**asimov).

**makàdam** im. m.r. - ugažen put nasut zdrobljenim kamenom (po imenu škotskog inžinjera MacAdama).

**makar** vezn. - bar, barem, pa ma, iako.

**màkara** im. ž. r. (tur.) g. mn. *màkārā/mäkārā* - mosur sa namotanim koncem, vitao, vitlo, koturača.

**makaróni** im. m. r. pl.tant. (tal.) - jelo od suhog tijesta cjevasta oblika.

**màkase/màkaze** im. pl. tantum (tur.) - ob. makaze, nožice, škare.

**Makedónac** im. m. r., vok. jd. *Makèdōnče* - pripadnik slavenskog naroda na jugu Balkana prema Grčkoj.

**Makèdōnija** im. ž. r. - postojbina i država Makedonaca na jugoistoku Balkana između Bugarske, Srbije, Albanije i Grčke.

**makèdōnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Makedoniju i Makedonce.

**makèta** im. ž. r. (franc.) g. jd. *makètē*, g. mn. *makétā* - skica, model, prethodni, obično umanjen obrazac nečega.

**Makijavèli** im. m. r. - Nicollo Machiavelli (1469. – 1527.) – ital. historičar i političar koji je u svojoj knjizi "Vladar" 1513. izložio načela politike po kojima su za stvaranje jake vlasti u državi dopuštena sva sredstva nezavisno od ikakvog moralnog kriterija.

**makijavèlist(a)** im. m. r., g. jd. *makijavèlistē* - pristalica makijavelizma.



**makijavelìstičkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada makijavelizmu.

**makijavelìstički** pril. - na način makijavelistе.

**makijavelìzam** im. m. r. - pokret zasnovan na načelima Makijavelijeve politike.

**makóvnjača** im. ž. r. - kolač ili pita od maka.

**makro-** pref. (grč.) - prvi dio složenica sa značenjem: velik (npr. makroprojekt).

**màkrō** (franc.) - svodnik; onaj koji se stara o prostitutkama i prodaje ih za novac.

**makrobiòtika** im. ž. r., dat. jd. *makrobiòtici* - nauka koja u ishrani preporučuje zdravu hranu.

**màkrokosmos/màkrokozmos** im. m. r. (grč.) - sveopći univerzum.

**maksíma** im. ž. r. (lat.) - sažeta misao, geslo, načelo.

**màksimālan** prid. (lat.) odr. v. *màksimālnī* - najveći; suprot. minimalan.

**maksimàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *maksimàlistē*, n. mn. *maksimàliste* - onaj koji zagovara najviše zahtjeve; suprot. minimalista.

**màksimālno** pril. (lat.) - u najvećoj mjeri, do kraja, u cjelini.

**màksimum** im. m. r. (lat.) - najveća mjera; suprot. minimum.

**màksum** im. m. r. (ar.) - malodobno, nejako dijete.

**màksumče** im. sr. r. (ar.), g. jd. *màksumčeta* - djetence, djetešce.

**mâl** prid., odr. v. *mâlī*; komp. *mänjī* - koji je po veličini ispod srednje mjere.

**mâl** im. m. r. (ar.) - imovina, imetak; blago, stoka.

**mâlā** poim. prid. ž. r. - razg. hip. naziv za djevojku.

**málac** im. m.r., g. jd. *málca*, n. mn. *málci*, g. mn. *mâlācā*, hip. - malodobno čeljade, dječak, mališan; mali čovjek.

**malàhit** im. m. r. (grč.), g. mn. *malàhitā* - mineral svijetlozelene boje

**malàksati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *malàksām* - onemoćati, posustati, splasnuti.

**malàričan** prid. (tal.), odr. v. *malàričnī* - zaražen malarijom.

**màlārija** im. ž. r. (tal.) - zarazna bolest koju prenose komarci.

**màlčicē** pril. - posve malo: trunčicu, mrvicu..

**malèhan/mälehan** prid., odr. v. *malèhnī* i *màlehnī* - ob. mal, malen.

**màlen** prid., odr. v. *màlenī*, komp. *mänjī* - malehan, malešan.

**malénkōst** im. ž. r., instr. jd. *malénkosti* i *malénkošću* - neznatnost, sitnica, beznačajnost.

**mäler** im. m. r. (fr.) - peh, neprilika.

**mälerōzan** prid. (fr.), odr. v. *mälerōznī* - naklonjen neprilikama, baksuz.

**maléšan**, prid., odr. v. *màlēšnī* - malen, malehan.

**Màlēzija** im. ž. r. - muslimanska zemlja u jugoistočnoj Aziji, glavni grad Kuala Lumpur.

**mäliciōzan** prid. (tal.-fr.), odr. v. *mäliciōznī* - pakostan, zloban, potcjenjivački.

**mälīgan** prid. (lat.), odr. v. *mälīgnī* - zloćudan, poguban, škodljiv, opak, zao, opasan, suprot. benigan.

**màlina** im. ž. r., g. mn. *mälīnā* - šumska grmolika biljka sa veoma ukusnim zrnastim plodom.

**màlinov** prid. odr. v. - koji je od maline.

**màlinovac** im. m. r., g. jd. *màlinōvca* - alkoholno piće od maline; sok ili sirup od maline.

**malìšan** im. m. r., g. jd. *malìšana*, g. mn. *malìšānā* - dječak, pikule.

**málko** pril. dem. hipok. - malčice.

**mälo** pril., komp. *mänjē* - u neznatnom obimu ili količini; nedovoljno.

**mälo-** pref. - u složenicama određuje da je u manjoj mjeri izraženo ono što je u njenom drugom dijelu (up. malobrojan).

**mälobrōjan** prid., odr. v. *mälobrōjnī* - u malom broju.

**mälodōban** prid., odr. v. *mälodōbnī* - s malo godina, maloljetan.

**mälodūšan/malòdušan** prid., odr. v. *mälodūšnī/malòdušnī* - bez samopouzdanja i odlučnosti; kolebljiv.

**mälodūšje/malòdūšje** im. sr. r., g. jd. *mälodūšja/malòdūšja* - stanje slabosti i neodlučnosti, malodušnost.

**mälodūšnīk/malòdūšnīk** im. m. r., vok. jd. *mälodūšnīče/malòdūšnīče* - malodušan čovjek; nevoljnik.

**malodúšnōst/malòdušnōst** im. ž. r., instr. jd. *malodúšnošću/malodúšnosti* i *malò-*

*dušnošću/malòdušnosti* - osobina malodušnih ljudi, malodušje.
**mälogradskī/malògradskī** prid. odr. v. - koji je osobina malog grada, provincijski; supr. velegradski.
**malogràđanin** im. m. r., n. mn. *malogràđani* - čovjek ograničenog duha, učahuren čovjek, poluinteligent.
**malogràđanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na malograđane.
**malogràđanski** pril. - na način malograđanina.
**malograđánština** im. ž. r. - skup osobina malograđana, mentalitet polusvijeta.
**malokalíbarskī** prid. odr. v. (grč.-ar.) - malog kalibra, promjera.
**mälokr̄van** prid., odr. v. *mälokr̄vnī* - blijedunjav, anemičan, kojem nedostaje krvi.
**mäloljetan** prid., odr. v. *mäloljetnī* - koji ima nedovoljno godina za zrelost, malodoban, nezreo, suprot. punoljetan.
**mäloljetnōst** im. ž. r., instr. jd. *mäloljetnošću/mäloljetnosti* - doba nezrelosti; suprot. punoljetnost.
**mälo-pòmalo** pril. - odmjereno, postepeno, mic po mic, korak po korak.
**malopósjednīk** im. m. r., vok. jd. *malopósjednīče*, n. mn. *malopósjednīci* - onaj koji ima malo zemlje u posjedu; suprot. veleposjednik.
**mäloprije** pril. - prije kratkog vremena.
**mäloprodaja** im. ž. r. - trgovina na malo, pojedinačna prodaja; suprot. veleprodaja.
**malotìrāžan** prid., odr. v. *malotìrāžnī* - koji ima mali broj primjeraka.
**mäloūman** prid. odr. v. *mäloūmnī* - zaostao u razvoju, slabouman, ograničen, blentav, retardiran.
**mâl-sahìbija** im. m. (i ž.) r. (ar.) - imućan, bogat čovjek, veleposjednik.
**Mâlta** im. m. r. - ostrvska država u Sredozemnom moru.
**mâlta** im. ž. r. (njem.) - carina, trošarina; mitnica; razg. malter, žbuka.
**màlter** im. m. r. (njem.) - žbuka, vezivno sredstvo pri zidanju ili fasadiranju (od kreča, pijeska i vode).
**maltèrisānje** gl. im. s. r. (njem.) - lijepljenje zidova malterom, postupak ili radnja pravljenja fasade na kući.
**maltèrisati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *maltèrišēm* - nanositi malter na zid, činiti malterisanje.
**maltéškī** prid. odr. v. - koji pripada Malti.
**maltretírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *maltrètīrām* - loše postupati s kim, kinjiti, uznemiravati ili zlostavljati koga.
**malverzácija** im. ž. r. (fr.) - manipulacija, pronevjera, utaja.
**mâlj** im. m. r., g. jd. *málja*, g. mn. *máljevi* - veliki čekić, bat.
**mälja** im. ž. r., g. mn. *mâljā* - dlačica, ruta, runja.
**mäljav** prid., odr. v. *mäljavī* - obrastao maljama, dlačicama.
**mäljavōst** im. ž. r., instr. jd. *mäljavosti/ mäljavošću* - obraslost maljama, dlačicama, dlakavost.
**mâm** im. m. r. - ob. mamac, vab.
**máma** im. ž. r. - mam, mamac, vab.
**mäma/màma** im. ž. r., g. mn. *mámā*, hipok. - majka, mater.
**mámac** im. m. r., g. jd. *mámca*, g. mn. *mâmācā* - mamilo, klopka; lažno obećanje, prevara.
**màmen** prid., odr. v. *màmenī* - uzrujan, srdit, ljut, bijesan, pomaman.
**màmin/màmīn** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mame.
**mámiti** gl. nesvrš., prez. *mâmīm*, trp. prid. *mâmljen* - pridobijati, privlačiti, navoditi na mamac.
**màmlaz** im. m. r. (mađ.), g. mn. *mämlāzā* - tupan, bukvan, glupak, nespretnjaković, mahnitov, tikvan, zvekan.
**mámljēnje** gl. im. s. r. od mamiti.
**màmut** im. m. r. (rus., iz jakutskog), g. mn. *mämūtā* - vrsta ogromnih praživotinja poput slona, izumrlih u ledenom dobu.
**màmutskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na mamuta, ogromnih dimenzija, kolosalan.
**màmutski** pril. - poput mamuta.
**mänastīr** im. m. r. (grč.) - crkvena zgrada za izdvojeni život pravoslavnih monaha i monahinja, samostan.
**màndal** im. m. r. (tur.), g.mn. *mändālā* - greda za zapiranje vrata, zasun, zasovnica, zavor.
**màndaliti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *màndalīm* - stavljati mandal, zatvarati mandalom, zapirati vrata.



**mandàrīn** im. m. r. (sanskrt), g. jd. *mandarína* - najviši civilni ili vojni državni činovnik u Kineskom carstvu.
**mandarína** im. ž. r. (tal.) - mediteranska voćka iz reda citrusa, bogata C-vitaminom.
**mandàrīnskī** prid. odr. v. (sanskrt.) - koji se odnosi na mandarina, koji je svojstven mandarinu.
**mandàrīnski** pril. (sanskrt.) - poput mandarina.
**màndāt** im. m. r. (lat.) - nalog, punomoć, punovlasna pogodba; vrijeme određeno za neki posao, dužnost.
**mandàtār** im. m. r. (lat.), g. jd. *mandatára*, vok. jd. *màndatāre/mandàtāru* - povjerenik, opunomoćenik.
**mandolína** im. ž. r. (tal.) - muzički instrument sa pet pari žica naštimanih po kvintama.
**màndra** im. ž.r. (grč.), g. mn. *mändrī/ mândrā* - jednostavno čobansko jelo od kukuruzna mliva; pastirski bivak, mjesto na planini gdje se nalaze torovi i kolibe u kojima se spravlja sir.
**mandràgora** im. ž. r. (tal.), g. mn. *mandràgōrā* - biljka s čovjekolikim korijenom, okoločep, bunika.
**mandr̀ljati** gl. nesvrš., prez. *mandr̀ljām* - raditi površno i nespretno.
**manèkēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *manekéna* - promotor novih modela odjeće.
**mànēvar/manévar** im. m. r. (fr.) g. mn. *mànēvārā* - pokret vojne jedinice za izvršenje zadatka; vježbe velikih vojnih jedinica; kretanje lokomotive po više kolosijeka radi sklapanja kompozicije voza; prenes. izvrdavanje.
**mànēvarskī/manévarskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na manevar.
**mànēvarski/manévarski** pril. - na način manevra, poput manevra.
**manevrírati/manèvrisati** gl. nesvrš., prez. *manèvrīrām/manèvrišēm* - izvoditi manevre; taktizirati.
**màngal** im. m. r.( ar.), g. mn. *mängālā* - posebna poveća tanjirasta posuda na nogarima u koju se meće žeravica radi zagrijavanja prostorije, podgrijavanja ili održavanja toplote jela ili kahve.
**màngup** im. m.r. (ar.), g. jd. *màngupa* - nestašnik, dokoličar; propalica, drznik.
**mangùpluk** im. m. r. (ar.-tur.), vok. jd. *mangùpluče*, n. mn. *mangùpluci*, g. mn. *mangùplūkā* - nestašluk, nepodopština, neobuzdanost; drskost.
**màngupskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada mangupu.
**màngupski** pril. - kao mangup, poput mangupa.
**mànifest** im. m. r. (lat.) - proglas, objava, obznana.
**manifestácija** im. ž. r. (lat.) - javno ispoljavanje pogleda i stavova.
**manifestírānje/mànifestovānje** gl. im. s. r. (lat.) od manifestírati/mànifestovati.
**manifestírati/mànifestovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *manifèstīrām/mànifestujēm* - javno izražavati, ispoljavati, iznositi u javnost.
**maniheìzam** im. m. r. (perz.), g. jd. *maniheìzma* - filozofsko-religijsko dualističko učenje utemeljeno na suprotnosti Dobra i Zla.
**manihéjac** im. m. r. (perz.), g. jd. *manihéjca*, g. mn. *manìhējācā* - pripadnik pagansko-kršćanskog dualističkog učenja koje je utemeljio Perzijanac Manes.
**manìhējskī** prid. odr. v. (perz.) - koji pripada ili potiče od manihejca.
**manìhējski** pril. (perz.) - kao manihejac, poput manihejca.
**mànija** im. ž. r. (grč.) - bolesno psihičko stanje opsjednutosti nečim; snažna bolesna strast; zanos za nečim.
**mànijāčkī** prid. odr. v. (grč.) - koji potiče ili pripada manijaku.
**mànijāčki** pril. (grč.) - na način manijaka, poput manijaka.
**mànijāk** im. m. r. (grč.) - onaj koji pati od manije.
**mànijakālan** prid. (grč.), odr. v. *mänijakālnī* - sa svojstvima manije, koji sadrži maniju.
**manipulácija** im. ž. r. (lat.) - baratanje, rukovanje; prenes. vješto varanje i izvođenje podvala.
**manipùlant** im. m. r. (lat.), g. mn. manipùlanātā - rukovalac, niži službenik u uredima i firmama; prenes. prevarant.
**manipulírati/manipùlisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *manipùlīrām/manipùlišēm* - rukovati, baratati; upravljati čijim postupcima.

**mànīr** im.m. r. (fr.) - ustaljen način ponašanja; umjetnički stil.
**manìrist(a)** im. m. r., g. jd. *manìrīstē* - koji se drži određenih manira.
**manirìstičkī** prid. odr. v. (fr.) - koji ima osobine maniriste, poput maniriste.
**manirìstički** pril. (fr.) - na način maniriste.
**manirìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *manirìzma*, n. mn. *manirìzmi*, g. mn. *manirìzāmā* - strogo pridržavanje ustaljenih pravila; nategnutost, izvještačenost.
**mànsārda** im. ž. r. (fr.), g. jd. *mànsārdē*, n. mn. *mànsārde*, g. mn. *mànsārdī/mànsārdā* - potkrovlje, stan u potkrovlju.
**mànsārdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na mansardu.
**màntati se** gl. nesvrš. (grč.), prez. *màntā se* - imati vrtoglavicu.
**màntija** im. ž. r. (grč.) - dugi svećenički ili sveštenički ogrtač.
**mantìjāš** im. m. r. (grč.) - pop, svećenik.
**màntīl** im. m. r. (njem.) - lahki ogrtač.
**mānuēlan** prid. (lat.), odr. v. *mānuēlnī* - ručni, koji se izvodi rukom, ručno.
**manufaktúra** im. ž. r. (lat.) - ručna proizvodnja; rukotvorina.
**mànuskript** im. m. r. (lat.), g. jd. *mànuskripta*, g. mn. *mànuskriptī/mànuskrīptā/mànuskripātā* - rukopis.
**mánjak** im. m. r., g. jd. *mánjka*, n. mn. *mánjci/mánjkovi* - ono što nedostaje, nedostatak; suprot. višak.
**mȁnjē** pril., komp. od malo - izraz za računsku radnju oduzimanja, minus.
**manjìna** im. ž. r., g. mn. *manjínā* - manji dio cjeline; suprot. većina.
**mànjkānje** gl. im. s. r. od manjkati.
**mànjkati** gl. nesvrš., prez. *mànjkām*, pril. sad. *mànjkajūći* - nedostajati, faliti.
**mànjkav** prid., odr. v. *mànjkavī* - nepotpun, nedostatan, faličan.
**mànjkavōst** im. ž. r., instr. jd. *mànjkavošću/mànjkavosti* - nedostatak, faličnost.
**mȁpa** im. ž. r. (lat.), g. jd. *mȁpē*, g. mn. *mâpā* - zemljopisna, geografska karta; karta, plan (posjeda, imanja, kuće, putovanja).
**mâr** im. m. r. - briga, brižnost; marljivost, prilježnost
**màrama** im. ž. r. - rubac, maramica, mahrama.
**màramica** im. ž. r., dem. - mala marama, rubac, mahrama.
**mâran** prid., odr. v. *mārnī* - radin, marljiv, vrijedan.
**màraska** im. ž. r. (tal.), g. mn. *màraskī* - primorska (mediteranska) višnja.
**mȁratōn** im. m. r. (grč.) - sport. najduža trkačka disciplina (42.195 m), dobila naziv prema polju kod grčkog sela Maraton, koje je pretrčao glasnik atinske vojske da javi o pobjedi nad deseterostruko brojnijom perzijanskom vojskom.
**mȁratōnskī** prid. odr. v. (grč.) - dugotrajni.
**mȁratōnski** pril. (grč.) - dugotrajno, na maratonski način.
**marcìpān** im. m. r. (tal.), g. jd. *marcipána* - kolač od badema i šećera.
**marèlica** im. ž. r. (njem.) - voćka žutih mehkih plodova sa košpicom, marela, kajsija.
**màrēnda** im. ž. r. (tal.), g. mn. *màrēndī* - doručak, užina.
**margàrīn** im. m. r. (fr.) - biljno maslo, biljni puter..
**margína** im. ž. r. (lat.), g. mn. *margínā* - rub, okrajak, ivica.
**marginàlija** im. ž. r. (lat.) - primjedba na rubu knjige, opaska; usputnost, dodatnost.
**marginalizíranje/màrginalizovānje** gl. im. s. r. od marginalizirati/marginalizovati.
**marginalizírati/màrginalizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *marginalìzīrām/màrginalizujēm* - potisnuti ustranu, učiniti sporednim.
**marifètluk** im. m. r. (ar.), n. mn. *marifètluci* - dovitljivost, vještina, majstorija, vragolija, smicalica.
**marína** im. ž. r. (tal.) - mornarica; morska luka za manje brodove u zavjetrini; slika s morskim pejzažom.
**marionèta** im. m. r. (fr.) - lutka na uzicama u lutkarskom glumištu; prenes. nesamostalan čovjek kao slijepo oruđe u tuđim rukama.
**mariònetskī** prid. (fr.) - koji se odnosi na marionete.
**mariònetski** pril. (fr.) - na način marionete, poput marionete.
**márēnje** gl. im. s. r. od mariti.



**máriti** gl. svrš., prez. *márīm* - hajati, obraćati pažnju, osjećati naklonost.
**márka/màrka** im. ž. r. (fr.) - poštanski ili takseni biljeg različite vrijednosti; tvornički žig, znak tvrtke, obilježje; dobra roba ili stručnjak.
**markíranje** gl. im. sr. r. od markirati.
**markírati** glag. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *màrkīrām* - obilježiti, označiti.
**màrkīz** im. m. r. (fr.), g. jd. *markíza* - plemićka titula, po rangu između vojvode i grofa.
**markíza** im. ž. r. (fr.) - plemkinja, ženska osoba, prema markiz.
**marksìzam** im. m. r., g. jd. *marksìzma* - prema imenu osnivača Karla Marksa (1818.-1883.) nauka o razvitku prirode i društva; jedno od otkrića marksizma je objašnjenje odnosa između kapitala i rada, odnosno o eksploataciji radnika od strane kapitalista.
**màrksist(a)** im. m. r. - pristalica marksizma.
**marksìstičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na marksiste i marksizam.
**marksìstički** pril. - na marksistički način.
**màrljiv** prid., odr. v. *màrljivī* - koji voli raditi, koji je vrijedan, predan.
**màrljivo** pril. - predano, prilježno, vrijedno.
**màrljivōst** im. ž.r., instr. jd. *màrljivošću/màrljivosti* - radinost, predanost.
**marmeláda** im. ž. r. (fr.) - slatko koje se dobija preradom voća.
**marseljéza** im. ž. r. (fr.) - francuska revolucionarna pjesma iz vremena buržoaske revolucije 1792. god.; danas francuska himna.
**mȁrš** im. m. r. (fr.), g. mn. *màršēvā* - ritmičan i ravnomjeran hod organizovane kolone, stupanje, koračanje; koračnica; vojnička komanda: naprijed!
**màršāl** im. m.r. (fr.), g. jd. *maršála* - najviši vojni čin u nekim vojskama koji se dodjeljuje zaslužnim generalima.
**maršíranje** gl. im. s. r. (fr.) od marširati.
**maršírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *màršīrām* - izvoditi marš, stupati u koloni.
**maršrúta** im. ž. r. (fr.) - pravac kretanja vojske, aviona, zemaljskog saobraćaja; uputstvo za putovanje; prenes. uputa za bilo kakvo djelovanje.
**mȁrt** im. m. r. (lat.) g. jd. *màrta*, n. mn. *màrtovi*, g. mn. *màrtōvā* - ožujak, treći mjesec u godini.
**màrtovskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi namart.
**martòloz** im. m. r. (tur.- grč.) - kršćanski vojnik u pograničnim područjima Otomanskog Carstva.
**mârva** im. ž. r. (mađ.) - životinje, stoka.
**marvínče** im. sr. r. (mađ.), g. jd. *marvínčeta* - stočna jedinka, stočno grlo.
**mȁrža** im. ž.r. (fr.) - razlika između kupovne i prodajne cijene, provizija.
**màsa** im. ž. r. (lat.), g. mn. *másā* - ukupnost nekoga tijela; neuobličena tvar, sirov materijal; mnoštvo.
**masàkr** im. m. r. (fr.) - pokolj, krvoproliće, masovno ubijanje, kasapljenje.
**masáža** im. ž. r. (fr.) - blago trljanje dijelova tijela radi njege i liječenja.
**màsēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *maséra* - onaj koji masira, stručnjak za masažu.
**màska** im. ž.r. (fr.), dat. jd. *màski*, g. mn. *màskī* - predmet koji pokriva lice i prikriva identitet, obrazina, krinka; prividan, vanjski izgled; navlaka na licu ili dijelu lica radi zaklona, zaštite od prašine ili otrovnih plinova; namaz preko lica radi njege.
**màskara/màškara** im. ž. r. (ar.- tur.) - šala, ismijavanje, zadirkivanje; šminka; tuš za trepavice.
**màskenbāl** im. m. r. (fr.) - bal pod maskama, ples pod skrivenim identitetom.
**màsker** im. m. r. (fr.) - stručnjak za maskiranje.
**màskīrān** prid., odr. v. *màskīrānī*- koji nosi masku.
**màskīrāno** pril. - tako da je maskiran, s maskom.
**màskīrānōst** im. ž. r., instr. jd. *màskīrānošću/màskīrānosti* - osobina onoga koji je maskiran.
**maskíranje** gl. im. s. r. (fr.) od maskirati.
**maskírati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *màskīrām (se)* - stavljati masku; prerušavati, kamuflirati.
**maskòta** im. ž. r. (fr.) - predmet ili figurica koji simbolizuje nešto kao zaštitni znak; hamajlija, zapis, talisman.
**màslac** im. m. r., g. jd. *maslàca*, instr. jd. *maslàcom/maslàcem*, g. mn. *maslácā* -

masnoća, maslo izdvojeno iz mlijeka mehaničkim putem, mlado maslo, metenjem, puter.
**masláčak** im. m. r., g. jd. *masláčka*, n. mn. *masláčci*, g. mn. *màslāčākā* - biljka iz porodice glavočika žutog cvijeta.
**masláčkov** prid. odr. v. - koji je od maslačka.
**màslenica/mäslenica** im. ž. r., g. mn. *màslanīcā* - pita od polaganih jufki (posebno pečenih ili nepečenih, isječenih ili cijelih) i masla, povlake, kajmaka i mlijeka.
**màslina** im. ž. r., g. mn. *màslīnā/mäslīnā* - primorsko-mediteransko dugogodišnje zimzeleno stablo s mesnatim bobičastim plodovima i košpicom, od kojih se dobija jestivo ulje, zejtin.
**maslinárstvo** im. sr. r., g. mn. *maslinárstāvā* - uzgoj maslina.
**màslinast** prid., odr. v. *màslinastī* - koji je boje masline, sivozelen.
**màslinīk/maslìnīk** im. m. r., n. mn. *màslinīci/maslinici* - zasad maslina, maslinjak.
**màslinov** prid. odr. v. - koji pripada ili vodi porijeklo od masline.
**màslinjāk** im. m. r., n. mn. *màslinjāci* - maslinik.
**màslo** im. sr. r. - proizvod od mlijeka, puter; masnoća, mast, mrs.
**másnica/màsnica** im. ž. r. - trag na tijelu od udarca; modrica.
**mâsno** pril. - na način da sadrži mast.
**masnòća** im. ž. r. - svojstvo masne tvari, masnost.
**màsōn** im. m. r. (fr.) - pripadnik masonskog reda; slobodni zidar.
**masónstvo** im. s. r. (fr.) - polutajno udruženje u koje se pristupa uz iskušenja, ritual i zidarsku simboliku; projekat duhovnog bratstva graditelja slobodnog društva; pejor. masonerija.
**mäsōvan** prid. (lat.), odr. v. *mäsōvnī* - koji ima veliku masu; mnogobrojan.
**mäsōvno** pril. (lat.) - na masovan način, u velikom broju
**masóvnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *masóvnošću/masóvnosti* - svojstvo velike mase, mnogobrojnosti.
**mâst** im. ž. r., g. jd. *mâsti*, instr. jd. *mâšću/mâsti*, g. mn. *mástī* - jedan od sastojaka tkiva životinja i biljaka; masnoća, maslo; maza.
**mástan** prid., odr. v. *mâsnī* - koji ima svojstva masti.
**màstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *màstiki/màstici* - vrsta rakije kojoj je dodat plod mastiksa.
**màstilo** im. sr. r. - tinta, sredstvo za pisanje, murećep.
**mastiònica** im. ž. r. - dio pribora za pisanje, bočica u kojoj je mastilo, tinta.
**mástiti** gl. nesvrš., prez. *mâstīm* - dodavati mast u nešto, podmazivati.
**mastòdont** im. m. r., g. mn. *mastòdonātā* -prahistorijska životinja slična slonu, sa kljovama u obje vilice, ali bez odbrambenih mehanizama za opstanak.
**masturbácija** im. ž. r. (lat.) - seksualno samozadovoljavanje nadraživanjem polnih organa, onanija, samoblud, drkanje.
**masturbírānje** gl. im. s. r. (lat.) od masturbirati.
**masturbírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *mastùrbīrām* - seksualno se samozadovoljavati, onanisati.
**màša** im. ž. r. (tur.), g. mn. *máša* - ožeg, gvozdena lopatica sa dugom drškom za vađenje vatre i luga iz peći ili za rad oko vatre i sača na ognjištu.
**mâšala/mâšallāh** uzv. (ar.) - s Božijom voljom, izraz odobravanja, radosti i podrške.
**mâšćēnje** gl. im. s. r. od mastiti.
**mašìce** im. pl. tantum - žarač, grnjač.
**mašína** im. ž. r. (grč.) - mehanička naprava, uređaj, stroj.
**mašinèrija** im. ž. r. (grč.) - unutrašnji mehanički sklop mašine, skup strojeva.
**mäšiti** gl. svrš., prez. *mäšīm* - ne pogoditi, promašiti (cilj, metu, temu, rupu).
**mäšiti se** gl. svrš., prez. *mäšīm se* - posegnuti za čim.
**màškara** im. ž.r. (tal.) - maskirana osoba u karnevalskim priredbama, razg. neukusno odjevena osoba, nakaza.
**mášna** im. ž.r. (njem.), g. mn. *mâšnī/mášnā* - ukrasna vrpca vezana na uzao, uzica; kravata.
**mäšrik** im. m. r. (ar.) - istok, jedna od četiri strane svijeta gdje "sunce izlazi".



**màšta** im. ž. r. - sposobnost stvaranja predstava nezavisno od neposrednih čulnih podražaja, fantazija.
**màštānje** gl. im. s. r. od maštati.
**maštàrija** im. ž. r., pejor. - izmišljotina
**màštati** gl. nesvrš., prez. *mäštām* - ispoljavati maštu, sklapati misli o nečemu nedostupnom, fantazirati, sanjariti.
**maštòvit** prid., odr. v. *maštòvitī* - pun mašte, nadahnut.
**mät** im. m. r. (ar.- perz.), instr. jd. *màtom*, n. mn. *màtovi* - pobjednički potez u šahu.
**matàdōr** im. m. r. (šp.), g. jd. *matadóra* - glavni borac u borbi sa bikovima; prenes. pobjednik; istaknuta osoba, uticajan čovjek.
**matemàtičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji se bavi matematikom, matematički stručnjak.
**matemàtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji potiče ili pripada matematici.
**matemàtički** pril. (grč.) - na način matematike, po matematičkim principima.
**matemàtik** im. m. r. (grč), n. mn. *matemàtici* - ob. matematičar.
**matemàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *matemàtici* - račun, računjanje, učenje o veličinama o količinskim odnosima i prostornim oblicima stvarnog svijeta.
**matèmatskī** prid. odr. v. - matematički.
**materèšina** im. ž. r., pejor. - materetina.
**materètina** im. ž. r., pejor. augm. - materešina.
**mäterica** im. ž. r. - uterus, organ kod žena u kojem se razvija dijete za vrijeme trudnoće.
**màtērija** im. ž. r. (lat.) - fizički sastav stvari, tvar, građa, supstanca.
**materìjāl** im. m. r. - građa, gradivo, sirovina; oprema, pribor; izvor, osnova; spisi, dokumenti.
**materijàlist(a)** im. m. r. - pristalica materijalizma; žarg. sebičnjak, koristoljubac, koji sve posmatra sa stanovišta vlastite koristi
**materijalìzam** im. m. r. - shvatanje svijeta po kojem je materija u osnovi svega; suprot. idealizam.
**materijalizírati/màterijalizovati** gl. svrš., prez. *materijalìzīrām/màterijalizujēm* - preobraziti u materiju, postvariti, učiniti opipljivim, vidljivim, stvarnim.
**mäterīn** prid. odr. v. - koji pripada materi ili potiče od matere.
**mäterīnskī** prid. odr. v. - svojstven materi, materin, majčinski, maternji.
**mäterīnski** pril. - na materin način, poput matere, pokroviteljski.
**mäterīnstvo** im. s. r., g. mn. *mäterīnstāvā* - svojstvo žene kao matere.
**màtērnica** im. ž. r. - ženski unutrašnji polni organ u kojem se začinje i razvija plod, materica, uterus.
**màtērnjī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada materi, materinski, majčinski.
**mäti** im. ž. r., g. jd. *mätere*, g. mn. *mätērā* - mater, roditeljka, majka.
**màtica** im. ž. r., g. jd. *màticē*, g. pl. *màtīcā/mätīcā* - ženka kod pčela i dr. insekata koja nosi jajašca iz kojih se legu larve; glavna, središnja struja u vođenom toku; prenes. ono što je središnje, glavno; središnjica, centrala; matični vijak, zavrtanj.
**màtičār** im. m. r. - službenik koji vodi matične knjige, upisuje vjenčane i novorođene.
**màtičnī** - koji pripada ili potiče od matice.
**mätor** prid., odr. v. *mätorī* - iron. koji je zašao u godine, vremešan, star.
**màtrica** im. ž. r. (fr.), g. mn. *mätrīcā* - matica, kaluf, obrazac.
**matrijàrhāt** im. m. r. (lat.-grč.) - rodovska zajednica s dominacijom majke; suprot. patrijarhat.
**mátūh** im. m. r. (ar.), n. mn. *matúsi* - senilan starac; prid. - senilan; maloumno lice u šerijatu.
**matúra** im. ž. r. (lat.), g. mn. *matúra* - ispit zrelosti na završetku srednje škole.
**mäturālnī/màtūrskī** prid. (lat.) - koji se odnosi na maturu.
**matùrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *matùranātā* - učenik završnog razreda srednje škole.
**mäuzer** im. m. r. (njem.) - brzometno vatreno oružje, mauzerka, brzometka, automat.
**mauzòlēj** im. m. r. (grč.), g. jd. *mauzoléja* - nadgrobni spomenik, turbe.
**màven** prid. (tur.), odr. v. *màvenī* - modar, plav, mavi.

**mávi-kamēn** im. m. r. (tur.) - mineral modra galica.
**mávi** neprom. prid. (tur.- ar.) - koji je boje čistog mora ili neba poslije kiše; modar, plav.
**màvilo** im. s. r. (tur.), g. mn. *màvīlā* - plava boja za bojenje.
**máviti** (se) gl. nesvrš.(tur.), prez. *mávīm (se)* - činiti nešto mavenim, pláviti; postajati ili biti maven, modar, plaviti (se).
**máza**[1] im. ž. r. - razmažena osoba, mazno dijete, mjezimče.
**máza**[2] im. ž. r., g. mn. *mázā* - pripravak od ljekobilja za liječenje rana i uboja, mehlem; krema za njegu lica.
**màzalica** im. ž. r., g. mn. *màzalīcā* - predmet za mazanje ili uređaj za podmazivanje strojeva; mazalo.
**màzati** gl. nesvrš.prez. *màžēm*, imp. *màži* - nanositi mazivo na nešto.
**màzga** im. ž. r., dat. jd. *màzgi*, g. mn. *màzgī/mázgā* - domaća tovarna životinja, mješanac pastuha i magarice; pren. snažna i izdržljiva osoba; pejor. tvrdoglava osoba.
**màzgov** im. m. r., g. jd. *mazgòva*, g. mn. *mazgóvā* - tvrdoglav, nedokazan čovjek.
**màzija** im. ž. r. (fr.) - čelik, ocal, nado.
**máziti** gl. nesvrš., prez. *mâzīm* - ispoljavati nježnost prema nekome, milovati.
**màzīvo** im. sr. r., g. mn. *màzīvā* - sredstvo za mazanje i podmazivanje, máza.
**máznōst** im. ž. r., instr. *máznošću/ máznosti* - osobina umažene osobe.
**màznuti** gl. svrš., prez. *màznēm*, imp. *màzni* - razg. udariti koga, zviznuti; ukrasti nešto, drpiti.
**mazòhista** im. m. r. (njem.) - osoba sklona mazohizmu, koja uživa u trpljenju bola; suprot. sadista.
**mazohìzam** im. m. r. (njem.), g. mn. *mazohìzāmā* - polna izopačenost, nakaradnost, kada čovjek polno uživa samo ako trpi bol, zlostavljanje i nipodaštavanje od partnera; uživanje u trpljenju bola; suprot. sadizam.
**màzūrka** im. ž. r. (polj.), dat. jd. *màzūrki* - živahni poljski narodni ples u tročetvrtinskom taktu koji se u 19. stoljeću proširio po cijeloj Evropi.
**màzut** im. m.r. (turkm.) - mineralno gorivo od nafte, kada se izdvoje benzin, petrolej i dio ulja.
**mážēnje** gl. im. sr. r. od maziti.
**mažùrān** im. m. r. - začinska biljka ugodna mirisa iz porodice usnatica; majorana.
**meàndar** im. m. r., g. mn. *meàndārā* - krivudanje rijeke; krivaja.
**meâzalāh** uzv. (ar.) - Bože sačuvaj, ne daj Bože.
**méblo** im. s. r. (fr.) - namještaj, pokućstvo.
**mecéna** im. m. i ž. r. (lat.) - darežljiv pokrovitelj znanosti i umjetnosti.
**mecenátstvo** im. sr. r., g. mn. *mecènātstāvā* - pokroviteljstvo, mecenat.
**mèč** im. m. r. (engl.), instr. jd. *mèčom*, n. mn. *mèčovi/mèčevi* - nadmetanje, takmičenje, odmjeravanje snaga, utakmica, dvoboj, mejdan.
**mèče** im. sr. r., g. jd. *mèčeta*, zb. *mèčād* - medvjedić, mečić.
**mèčić** im. m. r. - mlado medvjeda, medvjedić, meče.
**mèčka** im. ž. r., dat. jd. *mèčki*, g. mn. *mèčkī/mèčākā* - ženka medvjeda, medvjedica; razg. naziv za automobil mercedes.
**mèćava** im. ž. r., g. mn. *mèćāvā/mèćāvā* - nevrijeme, snježna oluja.
**mêd** im. m. r., g. jd. *mèda*, n. mn. *mèdovi/mèdovi* - slatki pčelinji proizvod od cvijetnog praha.
**mèd** prijed. - pjesn. među, između.
**mèdalja/medàlja** im. ž. r. (fr.), g. mn. *mèdāljā/medáljā* - izgravirana pločica od neke kovine, odličje, odlikovanje, kolajna; sport. uobičajeno odličje sportistima na vrpci: zlatna, srebrena, bronzana.
**medàljōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *medaljóna* - ženski nakit oko vrata u obliku medalje.
**mèdan** prid., odr. v. *mèdnī* - koji ima osobine meda, koji je poput meda.
**medènjāk** im. m. r., g. jd. *medenjáka*, n. mn. *medenjáci* - pecivo spravljeno od brašna i meda.
**mèden** prid., odr. v. *mèdenī* - od meda, koji je kao med, s medom.
**mèdeno** pril. - slatko kao med.



**médnjača** im. ž. r. - vrsta posebno ukusne i slatke kruške u Bosni, mednica; kolačuša.
**medicína** im. ž. r. (lat.) - nauka o ljudskom organizmu, o njegovim bolestima, o otkrivanju, sprječavanju i liječenju bolesti.
**medicìnār** im. m. r. (lat.), g. jd. *medicinára* - medicinski radnik, poslenik, djelatnik u medicini.
**mèdicīnskī/medìcīnskī** prid. (lat.) - koji pripada ili potiče od medicine.
**medìcīnski** pril. - na medicinski način.
**mêdīj** im. m. r. (lat.), g. jd. *mêdija*, n. mn. *mêdiji* - sredstvo komunikacije; sredina, splet okolnosti u kojima nešto postoji; okruženje, posrednik.
**medikàment** im. m. r. (lat.), g. mn. *medikàmenātā* - lijek, mehlem, pomoćno sredstvo.
**Medína** im. ž. r. (ar.) - sveti grad u Saudijskoj Arabiji, gdje je nakon progona iz Mekke našao utočište Božiji poslanik Muhammed, a. s.
**mediokrìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *mediokritéta* - sredina, osrednjost, neznatnost; prenes. osoba ograničenih ili osrednjih umnih sposobnosti.
**meditácija** im. ž. r. (lat.) - duboko razmišljanje, udubljivanje u neki problem, unutrašnji dijalog.
**mèditatīvan** prid., (lat.), odr. v. *mèditatīvnī* - sklon meditaciji, duboko zamišljen, sklon razmišljanju, misaon.
**Medìtèrān** vl. im. m. r. (lat.) - Sredozemlje, veliko more između Afrike, Azije i Evrope i zemlje oko njega.
**meditírānje** gl. im. s. r. od meditirati.
**meditírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *medìtīrām* - razmišljati, sanjariti, snovati, zadubiti se, uroniti u misli.
**médo** im. m. r., g. jd. *médē*, hip. od medvjed.
**mèdovača** im. ž. r. - slatki dovršetak objeda; zahlada, zaslada.
**medòvina** im. ž. r. - napitak od meda.
**medrèsa** im. ž. r. (ar.- tur.) - vjerska škola, mjesto gdje se drži nastava, učilište.
**mèdvjed** im. m. r., g. mn. *mèdvjēdā* - divlja zvijer; prenes. nezgrapan čovjek.
**mèdvjeđī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada medvjedu.
**mèdžlīs** im. m. r. (ar.), g. jd. *medžlísa* - vijeće, savjet, odbor.
**mèđa** im. ž. r. - granica, razdjelnica.
**mèđāš** im. m. r. - graničnik, granični kamen, međnik.
**mèđāšnī** prid. odr. v. - granični, razdjelni.
**mèđer** pril. (pers.) - dakle, bogme, stvarno, zbilja, doista.
**među** prijed. - s akuzativom i lokativom, između.
**međudȑžāvnī** prid. - koji upućuje na odnos više država.
**mèđugradskī** prid. odr. v. - koji upućuje na odnos među gradovima.
**mèđuigra** im. ž. r., g. mn. *mèđuigārā* - sporedna, dodatna igra među glavnim igrama, razigravanje; prenes. razg. - sporedni događaj.
**mèđumjesnī** prid. odr. v. - koji se uspostavlja između naseljenih mjesta
**međunárodnī** prid. odr. v. - koji označava odnose među narodima.
**mèđunovica** im. ž. r. - ljetni period poslije Aliđuna (Ilindana), traje tri sedmice.
**međuòvisnōst** im. ž. r., instr. *međuòvisnošću/međuòvisnost* - uzajamna ovisnost, međuzavisnost.
**međuplànetārnī** prid. odr. v. - koji se uspostavlja među planetama.
**mèđupūt** im. m. r., n. mn. *međupútevi* - prostor između dva puta.
**mèđuratnī/međùratnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme između dva rata.
**mèđurijecje** im. sr. r. - područje između dvije rijeke.
**mèđusobica/međùsobica** im. ž. r. - nesuglasica.
**mèđusobnī/međùsobnī** prid. odr. v. - koji se tiče odnosa među osobama, uzajamni.
**međustrànačkī** prid. odr. v. - koji se tiče odnosa među strankama.
**međùtīm** vezn. - u zn. ali, dok, ipak.
**mèđuvlāšće** im. sr. r., instr. jd. *mèđuvlāšću/mèđuvlāsti* - vrijeme uspostavljanja nove vlasti, interregnum.
**međuvrijème** im. sr. r. - vrijeme između dva događaja.
**međuzávisnōst** im. ž. r., instr. jd. *međuzávisnošću/međuzávisnosti* - uzajamna zavisnost, ovisnost.

**mega-** pref. (grč.) - kao prvi dio složenice označava nešto veliko, silno, golemo, milion puta uvećano ono što znači drugi dio složenice.
**megalomànija** im. ž. r. (grč.) - ludilo veličine, patološka težnja za veličinom, umišljena veličina; samohvala.
**megalòmānskī** prid. - koji je svojstven magalomanu.
**megalòmānski** pril. - na način megalomana.
**mègdān** im. m. r. (ar.) - mejdan, boj, dvoboj, sukob junaka i isprobavanje snage i vještine.
**megdándžija** im. m. r. (ar.-tur.) - učesnik u megdanu, čovjek spreman za borbu.
**mȅhak** prid., odr. v. *mèhkī*, komp. *mȅkšī* - mekan, neotporan na pritisak; prenes. blag, popustljiv; suprot. tvrd.
**mehàna** im. ž. r. (tur.) - starinski ugostiteljski objekat, svratište kraj puta.
**mehàničār** im. m. r. (grč.) - stručnjak u mehanici.
**mehàničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na mehaniku; koji djeluje posredstvom mehanizma, samokretan; prenes. koji se događa bez učešća ljudske volje, mahinalan.
**mehànički** pril. (grč.) - na mehanički način, nehotično, ne misleći.
**mehànika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *mehànici* - nauka o strojevima, spravama, aparatima, mašinama; strojarstvo, mašinska tehnika.
**mehanizácija** im. ž. r. (grč.) - zamjena ljudske radne snage mašinama, ukupnost strojeva u procesu rada
**mehanìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *mehanìzma*, g. mn. *mehanìzāmā* - unutrašnje ustrojstvo stroja ili sprave koje ih stavlja u pokret; mehanički sklop nekog stroja, mašine.
**mehanizírānje/mèhanizovānje** gl. im. s. r. (grč.) od mehanizírati/mèhanizovati.
**mehanizírati/mèhanizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *mehanìzīrām/ mèhanizujēm* - zamjenjivati ljudsku radnu snagu mašinama, uvoditi mašine u proces proizvodnje; automatizirati/automatizovati.
**mȅhko** pril. - na mehak način, blago, nježno, suzdržano, meko; suprot. tvrdo.
**mehkòća** im. ž. r. - osobina ili stanje blagosti stvari, mehkost, mehkota, mekoća; suprot. tvrdoća.
**mȅhkoćūtan/mehkòćutan** prid., odr. v. *mȅhkoćūtnī/mehkòćutnī* - preosjetljiv, blag, tankoćutan.
**mȅhkopūtan/mehkòputan** prid. odr. v. *mȅhkopūtnī/mehkòputnī* - koji je mehke puti, nježan, njegovan.
**mèhkōst** im. ž. r., g. jd. *mèhkosti*, instr. jd. *mèhkošću/mèhkosti*, g. mn. *mehkòstī* - mehkoća, mehkota.
**mehkòta** im. ž. r., g. jd. *mehkòtē*, g. mn. *mehkótā* - mehkoća, mehkost.
**mehkúšac** im. m. r., g. jd. *mehkúšca*, g. mn. *mehkúšācā* - ob. mekušac (ljuske, školjke); prenes. slabić.
**mèhlem** im. m. r. (grč.-tur.), g. jd. *mèhlema*, g. mn. *mȅhlēmā* - maza kao lijek za rane, kraste, uboje.
**mȅhr** im. m. r. (tur.-ar.) - bračni dar prilikom vjenčanja po uzusima šerijatskog prava.
**mèit** im. m. r. (ar.) - mejit, mrtvac, umrli.
**mèjdān** im. m. r. (tur.-ar.) - povelik slobodan prostor u naselju; trg, trzna; jalija; musala; megdan, boj, dvoboj.
**mejdàndžija** im. m. r. (ar.-tur.) - megdandžija, onaj koji "dijeli mejdan", koji se bori na mejdanu.
**mejhàna** im. ž. r. (tur.-perz.) - mehana, krčma, svratište kraj puta.
**mȅjit** im. m. r. (tur.- ar.) - meit, mrtvac, umrli.
**mȅjtāš** im. m. r. (ar.-tur.) - posebno oblikovan kamen na koji se spušta mejit u tabutu da bi mu se klanjala dženaza; prostor gdje se nalazi taj kamen; u mnogim mjestima u BiH postoje trgovi sa ovim imenom, npr. Mȅjtāš u Sarajevu.
**mȅk** prid., odr. v. *mȅkī* - mehak
**Mèka** im. ž. r. (ar.) - grad u Saudijskoj Arabiji u kome se nalazi Ćaba, sveti hram muslimana i mjesto hodočašća hadžija iz cijelog svijeta.
**mèkām** im. m. r. (tur.- ar.) - melodičnost glasa pri učenju Kur`ana ili ezana; arija, melodija, glas; položaj u nekom zvanju.
**mèkan** prid., odr. v. *mèkanī* - mehak.
**mȅkēt** im. m. r., g. jd. *mȅkēta* - glasanje koza (ili ovaca), meketanje.



**mèketati** gl. nesvrš., prez. *mèkećēm*, pril. sad. *mèkećūći* - oglašavati se meketom koze ili ovce, bleketati, blečati.
**mèkinje** im. ž. r. plur. tantum - ljuske samljevenog žita koje se izdvoje prosijavanjem brašna.
**mȅko** - mehko
**mèkrūh** prid. i pril. (ar.) - ono što je pokuđeno prema šerijatu.
**mèkšānje** gl. im. s .r. od mekšati.
**mèkšati** gl. nesvrš., prez. *mèkšām* - postajati mehak ili činiti da nešto postane mehko, omekšavati, smekšavati, razmekšavati.
**mèkteb** im. m. r. (ar.), n. mn. *mèktebi*, g. mn. *mȅktēbā* - osnovna škola u muslimana, mejtef.
**melanhòlija** im. ž. r. (grč.) - tužno raspoloženje, tuga, jad, briga, sjeta, turobnost, snuždenost.
**mȅleć/mȅlek** im. m. r. (ar.), g. jd. *mȅleka*, n. mn. *mȅleki/mȅleci*, g. mn. *mȅlēkā* - anđeo.
**mèlez** im. m. r. (ar.) - mješanac, polutan, mulat.
**meliorácija** im. ž. r. (lat.) - postupak kojim se priprema zemljište (navodnjavanje, isušivanje i sl.) kako bi bilo pogodno za poljoprivrednu proizvodnju.
**melòdičan** prid. (grč.), odr. v. *melòdičnī* - milozvučan, blagozvučan, ugodan za slušanje.
**melòdičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na melodiku.
**melòdično** pril. - na melodičan način.
**mèlōdija** im. ž. r. (grč.) - skladan niz tonova koji obrazuju određeno muzičko jedinstvo, napjev, arija, milozvučnost.
**melòdījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na melodiju.
**melòdika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *melòdici*, g. mn. *melòdīkā* - nauka o melodiji; odlike melodija jedne stilske epohe; svojstva melodije; duhački instrument s klavijaturom.
**mèlodiōzan** prid. (grč.), odr. v. *mèlodiōznī* - koji ima svojstva melodije, melodičan, milozvučan.
**melodióznōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *melodióznošću/melodióznosti* - melodičnost, milozvučnost.
**mèlodrama** im. ž. r. (grč.) - drama spojena s pjevanjem i muzikom; dramsko djelo prožeto prenaglašenom patetikom i lažnom osjećajnošću, koje teži izazivanju potresnih efekata preko prenaglašenih likova i nestvarnih situacija; sladunjava drama.
**mèlodramskī** prid. odr. v. (grč.) - koji ima svojstva melodrame, emotivno sladunjav.
**mèlodramski** pril. (grč.) - na melodramski način.
**mêlos** im. m. r. (grč.) - pjesma, napjev; melodika; skup melodijskih osobina neke stilske epohe, kompozicione vrste ili kompozitora.
**mèljava** im. ž. r. - mljevenje, meljavina; meljivo.
**mȅm**, im. m. r. (pers.), g. jd. *mèma* - vlaga, vlažnost, memla.
**membrána** im. ž. r. (lat.) - kožica, tanahna košuljica, opna ili tanka gipka metalna pločica koja prenosi zvučne titraje.
**mèmla** im. ž. r. (perz.), g. jd. *mèmlē* - vlaga, vlažnost, mem.
**mèmli** prid. (tur.-perz.) - obuzet memom, memlom, memljiv.
**mèmljiv** prid. (perz.), odr. v. mèmljivī - prožet memlom, memom, memli.
**memoári** im. m. r. pl. tant. (fr.) - pisana sjećanja, zapisi o prošlim događajima kojima je autor bio savremenik i učesnik.
**memòārskī** prid. (fr.) - koji se odnosi na memoare.
**memòārski** pril. - na memoarski način.
**memoràndum** im. m. r. (lat.) - podsjetnik, spomenica, predstavka; spis u kojem su obrađena pitanja koja su predmet diplomatskih razgovora; službeno pismo, oznaka firme.
**mèmōrija** im. ž. r. (lat.) - pamćenje, sjećanje.
**memorìjāl** im. m. r. (lat.) - spomen-obilježje.
**memorírānje/memòrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od memorirati/memorisati.
**memorírati/memòrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *memòrīrām/memòrišēm* - zadržati u pamćenju, pamtiti.
**mèmūr** im. m. r. (ar.), g. jd. *memúra* - službenik, činovnik.

**mènadžer** im. m. r. (engl.), g. jd. *mènadžera* - kreativni stručni voditelj i organizator rada firme ili projekta.
**menažèrija** im. ž. r. (fr.) - putujuća izložba živih životinja, pokretni zoološki vrt; zvjerinjak.
**mèndīlj** im. m. r. (ar.), g. jd. *mendílja*, g. mn. *mendíljā* - rubac, maramica.
**mènđuha** im. ž. r. (pers.), n. mn. *mènđuhe* - naušnica, đinđuha, minđuša.
**mèngele** im. ž. r., plur. tantum (grč.) - procijep za stezanje, sprezanje, presa; okovi, negve.
**mènī** im. m. r. (fr.), g. jd. *mènija*, n. mn. *mènīji* - izbor, ponuda, sadržaj u okviru nekog programa; popis jela, jelovnik; utvrđen izbor jela ugostiteljskog objekta.
**meningìtis** im. m. r. (grč.) - upala moždanih opni, ovojnica.
**mèniskus** im. m. r. (grč.), n. mn. *mèniskusi* - figura slična polumjesecu; anat. hrskavica u koljenu.
**mènopauza** im. ž. r. (grč.) - prestanak mjesečnice u klimaksu.
**menstruácija** im. ž. r. (grč.) - mjesečnica, perioda, žensko pranje, menzes.
**menšúra** im. ž. r. (ar.) - carski dekret visokim državnim ili vjerskim dužnosnicima kao ovlaštenje za obavljanje povjerene dužnosti; ukaz; certifikat.
**mentalìtēt** im. m. r. (lat.) - način mišljenja; duševni karakter; duhovno ustrojstvo.
**mèntālan** prid. (lat.), odr. v. *mèntālnī* - koji se odnosi na duh, dušu, pamet, razum; koji se nalazi u svijesti; duhovan, duševan, mišljen, umni.
**mèntōl** im. m. r. (lat.) - bazični sastojak metvicina ulja.
**mèntor** im. m. r. (grč.) - vođa, voditelj, nastavnik, odgojitelj.
**mènza** im. ž. r. (lat.), g. mn. *mènzī/mênzā* - javna kuhinja, blagovaonica, imaret.
**meràja** im. ž. r. (ar.) - ledina, pašnjak; javni posjed.
**meráčiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *mèrāčīm* - uživati, naslađivati se, imati merak na nešto.
**mèrāk**, im. m. r. (ar.), g. jd. *meráka*, v. jd. *mèrāče*, n. mn. *meráci* - naslada, uživanje; strast, žudnja, želja za uživanjem.
**merákli** prid. i pril. indecl. (ar.-tur.) – koji ima merak, na nešto, strastven, željan naslade i uživanja.
**meràklija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji voli i zna uživati i provoditi se.
**mèrām** im. m. r. (ar.), g. jd. *meráma* - volja, želja; cilj, namjera.
**mèrdevine** im. ž. r. pl. tant. (pers.) - ljestve.
**mèrhaba** pozdrav (ar.) - dobro došao!, budi komotan!
**merhàmet** im. m. r. (ar.) - samilost, milost, milosrdnost, milosrđe.
**merhamètli** prid. (ar.-tur.) - milostiv, mehka srca.
**meridìjān** im. m. r. (lat.), g. jd. *meridijána* - podnevnik, zamišljena linija koja spaja dva pola Zemlje.
**mèritōran** prid. (lat.), odr. v. *mèritōrnī* - mjerodavan, kompetentan, bitan, važan.
**merkantìlist(a)** im. m. r. (lat.) - pristalica merkantilizma koji smatra da blagostanje države zavisi od što većeg gomilanja novca.
**merkantilìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *merkantilìzma* - ekonomska politika koja je odražavala ineterese trgovačkog kapitala i prethodila industrijskom kapitalu.
**mèrmer** im. m. r. (tur.) - vrsta kamena krečnjaka srednje tvrdoće pogodnog za obradu i glačanje; mramor.
**mermèrli** prid. (tur.) - od mermera, mermeran.
**mèsār** im. m. r., g. jd. *mèsāra* - onaj kome je zanimanje klanje stoke i prodaja mesa na malo; prenes. onaj koji voli meso; pejor. hirurg.
**mèsara** im. ž. r. - prodavaonica mesa, mesnica, mesarnica.
**mèsārskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mesara.
**mèsārski** pril. - poput mesara.
**mèsdžid** im. m. r. (ar.) - mjesto gdje se na sedždu pada, gdje se klanja; džamija; u Bosni naziv za manju muslimansku bogomolju bez mimbera i munare i gdje se ne može klanjati džuma-namaz.
**mèsh** im. m. r. (ar.) - dio abdestskog obreda, potiranje mokrom rukom po mestvama ili po glavi.
**Mèsija** im. m. r. (hebr.) - prema kršćanskom vjerovanju onaj koji će



donijeti kraljevstvo Božije na Zemlju; spasitelj.
**Mesijáda** im. ž. r. (hebr.) - pjesničko djelo o životu i djelovanju Isusa Krista kojeg kršćani smatraju Mesijom.
**mesijanìzam** im. m. r. (hebr.) - vjera u spasenje po Mesiji.
**mesijánstvo** im. s. r. (hebr.) - vjera u svoje Božansko poslanje.
**mèsina** im. ž. r., augm. - velika količina mesa.
**mèsing** im. m. r. - legura bakra i cinka, mjed..
**mèsnat** prid., odr. v. *mèsnatī* - koji je poput mesa; koji ima mnogo tkiva; zadebljao; sočan.
**mésnī** prid. odr. v. - koji potiče od mesa.
**mésnica** im. ž. r. - prodavnica mesa, mesara, mesarnica.
**mêso** im. sr. r., g. jd. *mêsa*, n. mn. *mésa/mêsa*, g. mn. *mésā* - mehko, mišićno tkivo životinjskog ili ljudskog tijela.
**mèsojed** im. m. r. - zool. životinja koja se hrani mesom drugih životinja, mesožder, grabljivica, zvijer; suprot. biljojed, biljožder.
**mèsojeđe** im. sr. r. - vjer. vrijeme između Nove godine i korizmenog posta.
**mèsopust** im. m. r., instr. *mèsopustom* - vjer. mesne poklade; nedjelja ili utorak u posljednjoj sedmici mesojeđa.
**mèsožder** im. m. r. - mesojed, red sisara koji lovi druge životinje i hrani se njima, zvijer; suprot. biljožder, biljojed.
**mèsti** gl. nesvrš., prez. *mètēm* - metlom čistiti otpatke i prljavštinu po tlu.
**mêsti** gl. nesvrš., prez. *métēm* - posebnim postupkom izdvajati mlado maslo iz zakislog mlijeka.
**mèstve** im. ž. r. plur. tantum (tur.), g. mn. *mèstvī/mèstāvā* - lahke kožne zatvorene papuče bez đona, pokućnice od kože.
**mèšetār/mešètār** im. m. r. (lat.), g. jd. *mèšetāra/mešetára* - spretni posrednik u sklapanju poslova, agent; pejor. koji se snalazi na tuđi račun; mutikaša, mutivoda.
**mešetárēnje** gl. im. s. r. (lat.) od mešetariti.
**mešetáriti** gl. nesvrš. (lat.), prez. *mešètārīm* - posredovati, mutiti zbog izvlačenja vlastite koristi.
**mešètārskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na mešetara.
**mešètārski** pril. (lat.) - poput mešetara, na način mešetara.
**Mešìhāt** im. m. r. (ar.), g. jd. Mešiháta - starješinstvo; povij. sjedište, ured šejhul-islama u Istanbulu.
**mèškoljēnje** gl. im. s. r. od meškoljiti se.
**mèškoljiti se** gl. nesvrš., prez. *mèškoljīm se* - vrtiti se, vrpoljiti se.
**mèštar** im. m. r. (njem.), g. jd. *mèštra*, n. mn. *mèštri*, g. mn. *mèštārā* - majstor svog zanata.
**méta** im. ž. r. (lat.), g. jd. *métē* - cilj, biljeg; označeni cilj gađanja; pravac usmjerenja.
**metabolìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *metabolìzma* - proces izmjene tvari u organizmu; fizikalna i hemijska prerada hrane u tijelu radi održavanja života organizma.
**metabòličan** prid. (grč.), odr. v. *metabòličnī* - promjenljiv.
**metafìzičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na metafiziku, natprirodan; nefizički, nematerijalan, zaumni.
**metafìzika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *metafìzici* - idealistička filozofija o prapočecima bivstvovanja, o biti svijeta, o onome što se ne može dokučiti čulima; metoda mišljenja suprotna dijalektici; natprirodnost, nešto izvan ovoga svijeta.
**metàfora** im. ž. r. (grč.), g. mn. *metàfōrā* - riječ ili izraz koji se upotrebljava u prenesenom smislu na temelju neke sličnosti; skriveno poređenje u kojem je ispušteno ono u čemu je sličnost; svako alegorično, slikovito izražavanje pojma.
**mètak** im. m. r., g. jd. *mètka*, n. mn. *mèci*, g. mn. *mètākā* - ubojno sredstvo za punjenje vatrenog oružja koje se sastoji od zrna, čahure s barutom i kapsle.
**mètāl** im. m. r. (grč.), g. jd. *metála* - kovina.
**metálac** im. m. r., g. jd. *metálca*, v. jd. *mètālče*, g. mn. *mètālācā* - koji se bavi proizvodnjom i obradom metala, kovinar.
**mètālan** prid., odr. v. *mètālnī* - koji je od metala, kovni.
**metalizácija** im. ž. r. - oblaganje metalom, pometaljivanje.

**metamorfóza** im. ž. r. (grč.) - promjena oblika, preobraženje, preobrazba, pretvaranje, transformacija.

**mètān** im. m. r. (fr.), g. jd. *metána* - močvarni plin, gas bez boje i mirisa, koji nastaje kao produkt truhljenja organskih tvari; hem. spoj ugljika i vodika (CH4), lahko zapaljiv i eksplozivan.

**metànisānje** gl. im. sr. r. (grč.) - pokora, pokoravanje; nekritičko povlađivanje, poltronisanje.

**mètānje** gl. im. s. r. od metati.

**mētar** im. m. r. (grč.), g. jd. *mētra*, n. mn. *mētri*, g. mn. *mētārā* - osnovna jedinica dužnog, metričkog sistema od 100 cm ili 1000 mm.

**metastáza** im. ž. r. (grč.) - med. prijenos uzročnika bolesti krvnim ili limfatičnim putem iz prvobitnog žarišta na neko drugo mjesto organizma.

**metàteza** im. ž. r. (grč.) - premještanje (osobito slogova u riječi).

**mètati** gl. nesvrš., prez. *mēćēm* - stavljati, turati; bacati, hitati.

**mèteh** im. m. r. (grč.), g. jd. *mèteha*, n. mn. *mètesi* - posjed; kraj, kotar, oblast, država.

**mètēnje** gl. im. s. r. od mèsti.

**métēnje** gl. im. s. r. od mêsti.

**mètēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *metéra* - prelamač sloga u štampariji.

**meteoròlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *meteoròlozi* - osoba koja se bavi meteorologijom, stručnjak u meteorologiji.

**meteorològija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje fizičkih i hemijskih svojstava i zakonitosti atmosfere i predviđanje vremena.

**meteorològījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na meteorologiju, meteorološki.

**meteorològījski** pril. (grč.) - na način meteorologije.

**meteoròloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na meteorologiju i meteorologe.

**meteoròloški** pril. (grč.) - kao meteorolog, na način meteorologa.

**metèōr** im. m. r. (grč.), g. jd. *meteóra* - tvrdo nebesko tijelo koje pada na Zemlju.

**metèōrskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na meteore; prenes. munjevit.

**metèōrski** pril. (grč.) - kao meteor, poput meteora.

**metèriz** im. m. r. (tur.) - opkop, šanac, rov.

**métež** im. m. r. - pometnja, gužva, komešanje.

**mètīl** im. m. r. (grč.), g. jd. *metíla* - jednovalentni radikal ugljika, ostatak metana.

**mètīlnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na metil, koji sadrži metila.

**mètīlj** im. m. r., g. mn. *metílja* - vrsta parazitskih plosnatih crva; unutrašnji parazit domaćih životinja i čovjeka.

**metìljavōst** im. ž. r., instr. jd. *metìljavošću/metìljavosti* - osobina onoga koji je napadnut metiljem; iscrpljenost, sapetost.

**mètla** im. ž. r., g. mn. *metálā/mètlī* - naprava za metenje, čišćenje.

**mètlika** im. ž.r., dat. jd. *mètlici* - biljka od koje metlari izrađuju priručne metle.

**mētnuti** gl. svrš., prez. *mētnēm* - staviti, položiti na neko mjesto; smjestiti.

**metóda** im. ž. r. (grč.), g. mn. *metódā* - način, put naučnog ispitivanja ili praktičnog djelovanja.

**metòdičan** prid. (grč.), odr. v. *metòdičnī* - koji se odlikuje propisanim postupkom, koji se vrši po određenoj metodi.

**metòdičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se tiče metodike.

**metòdički** pril. (grč.) - na metodičan način.

**metòdika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *metòdici* - nauka o izučavanju i podučavanju nastavnim postupcima.

**metrèsa** im. ž. r. (fr.) - ljubavnica, suložnica.

**mètrika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *mètrici* - proučavanje ritma u poeziji i strukturi stiha; up. versifikacija.

**mètrō** im. m. r. (fr.), g. jd. *metróa* - podzemna ili nadzemna električna željeznica.

**metròpola** im. ž. r. (grč.) - matična zemlja u odnosu prema svojim kolonijama; glavni i najveći grad države sa dominantnom koncentracijom vlasti.

**metropòlit** im. m. r. (grč.), g. jd. *metropolíta/metropòlita* - biskup u glavnom gradu, nadbiskup kod katolika; up. mitropolit.



**mētvica** im. ž. r. - biljka iz porodice usnatica karakteristična mirisa mentola, nana.

**mevlèvije** im. m. r. mn. (ar.) - pripadnici derviškog reda koji je osnovao znameniti arapski mislilac, sufija i pjesnik Mevlana Dželaluddin Rumi (umro 1273.).

**mèvlūd** im. m. r. (ar.) g. jd. *mevlúda* - spjev, hvalospjev u čast i povodom rođendana Muhammeda a.s.

**mèza** im. ž. r. i **mèze** im. sr. r. - prismok, zakuska; mezetluk.

**mezànīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *mezanína* - polusprat, međusprat.

**mèzār** im. m. r. (tur.) - grob.

**mèzārje** zb. im. s. r. (tur.) - greblje/groblje; mezarluk, mezaristan.

**mèzārluk** im. m. r. (tur.) - mezarje.

**mezarìstān** im. m. r. (tur.) - mezarje.

**mèzećēnje** gl. im. s. r. od mezetiti.

**mèzetiti** gl. nesvrš., prez. *mèzetīm* - obilno jesti uz ispijanje alkohola ili drugog pića; prenes. naslađivati se.

**mezètluk** im. m. r. (tur.) - hrana koja se jede uz ispijanje pića.

**mézgra** im. ž. r., g. mn. *mézgrī* - vlaknasto tkivo između kore i trupla drveta; bilika; sok od drveta.

**mèzheb** im. m. r. (ar.) - pravna škola u šerijatskom pravnom sistemu. Muslimani u BiH pripadaju hanefijskom mezhebu (pored: malikijski, šafijski i hanbelijski).

**mî** lič. zamj. 1. l. mn., g. mn. *nâs* - zamjenica kojom govorno lice označava više lica u koje i sebe ubraja.

**mìca** im. ž. r., g. jd. *mìcē*, g. mn. *mîcā* - stara narodna igra za razbibrigu i dokolicu, micanje kamenčića po iscrtanoj mreži.

**mìcina** im. ž.r., g. mn. *mìcīnā* - kožna bolest, veliki čir.

**míćēnje** gl. im. s. r. od mititi.

**míđa** im. ž. r. (ar.) - želudac, drob.

**mîg** im. m. r., n. mn. *mígovi* - namjerni treptaj oka kojim se kome daje neki znak; prenes. nalog, odobrenje.

**mìgānje** gl. im. sr. r. od migati.

**mìgati** gl. nesvrš., prez. *mīgām* - davati znak okom, činiti migove.

**mìgnuti** gl. svrš., prez. *mìgnēm* - trepnuti okom, dati znak okom kratkim stiskom očnog kapka, namignuti.

**mìgoljēnje** gl. im. s. r. od migoljiti.

**mìgoljiti** gl. nesvrš. *mìgoljīm* - micati se, kretati se uvijajući; meškoljiti se; vrpoljiti se; prenes. izvlačiti se od obaveza.

**migrácija** im. ž. r. (lat.) - seoba, seljenje; premještanje.

**migrácījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na migraciju.

**migrácījski** pril. (lat.) - na način migracije.

**mìgraciōnī** prid. odr. v. (lat.) - migracijski.

**migréna** im. ž. r. (fr.) - veoma jaka glavobolja sa mučninom.

**Mìholjdān** im. m. r. - kršćanski jesenji blagdan sv. Mihovila, arhanđela Mihaila.

**Mìhōlje** im. s. r. - svetkovina sv. Mihovila, Miholjdan.

**mìholjskī** prid. odr. v. - koji je o Miholju, kasnojesenji.

**mìhrāb** im. m. r. (ar.), g. jd. *mihrába* - ovalno udubljenje u džamiji u pravcu kible, odnosno Mekke, gdje klanja imam predvodeći grupni namaz; up. oltar.

**Mìhrivode** im. pl. tant., g. *Mìhrivōdā* - lokalitet i naselje u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva.

**mìjeh** im. m. r., n. mn. *mjēhovi* - mješina, posuda nalik vreći napravljena od zguljene životinjske kože, ob. služi za čuvanje sira, kajmaka, brašna, prenošenje vode itd., mješina.

**mijèna** im. ž. r. - promjena, izmjena (npr. *Mjesečeva mijena* ).

**mijènjānje** gl. im. sr. r. od mijenjati.

**mijènjati** gl. nesvrš., prez. *mìjenjām* - činiti drugačijim u odnosu na prethodno stanje.

**mìjenje/mìvēnje** gl. im. s. r. od miti.

**mijèsiti** gl. nesvrš., prez. *mìjesīm* - praviti tijesto od mliva i vode, praviti smjesu od različitih elemenata.

**mijèšānje** gl. im. sr. r. od miješati.

**mijèšati** gl. nesvrš., prez. *mìješām* - sastavljati, spajati, sjedinjavati različite tvari, praviti smjesu, mješavinu.

**mijèšēnje** gl. im. sr. r. od mijesiti.

**Mikáīl** im. m. r. (hebr.) - melek, anđeo koji se po muslimanskom vjerovanju stara o izdržavanju (nafaki) živih bića, Mihailo.

**mȉkro-** pref. (grč.) - kao prvi dio složenice znači vrlo mali, sitan; suprot. makro.

**mȉkrofōn/mikròfōn** im. m. r. (grč.) - sprava za pretvaranje zvučnih u elektromagnetske valove i obrnuto.

**mȉkrokozam** im. m. r. (lat.), g. jd. *mȉkrokozma*, g. mn. *mȉkrokozāmā* - svijet u malom, mikrosvijet, svijet atoma; minijatura.

**mìkrōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *mikróna* - milioniti dio metra ili hiljaditi dio milimetra.

**mikroorganìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *mikroorganìzma* - vrsta jednoćelijskih živih bića; sitni i okom neprimjetni biljni ili životinjski svijet.

**mȉkroskop** im. m. r. (grč.) - optička sprava sa dva sabirna sočiva za uvećavanje sitnih predmeta; sitnozor.

**mȉkroskopskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na mikroskop.

**mȉkroskopski** pril. (grč.) - pomoću mikroskopa, sitnozorno, sitnozorski.

**mȉkser** im. m. r. (engl.) - električni uređaj za usitnjavanje i miješanje raznih sastojaka; osoba koja pravi mješavinu raznih sastojaka; tehničar u elektronskim medijima za udešavanje poželjnog tona i slike.

**mȉlać** im. m. r. (tur.), g. jd. *mȉlća* - zemljište na kojem se može izgraditi kuća, zgrada.

**mȉlāhan** prid., odr. v. *mȉlāhnī*, dem. i hipok. - ob. mio, drag.

**Mile** im. plur. tantum - lokalitet kod Visokog, gdje je neko vrijeme u srednjevjekovnoj Bosni bilo sjedište Dida, vrhovnog poglavara bosanske crkve.

**mìlēnij** im. m. r. (lat.), g. jd. *milēnija*, n. mn. *milēniji* - vremensko razdoblje od 1000 godina.

**mìlēnījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada mileniju; koji je traje hiljadu godina, tisućljetni, tisućugodišnji, hiljadugodišnji.

**mìlēnījski** pril. (lat.) - na način, u duhu milenija.

**mìlīcija** im. ž. r. (lat.) - posebna naoružana služba za održavanje reda u nekoj zajednici, državi.

**miliciònār/milicìonēr** im. m. r. - pripadnik milicije, milicajac; hipok. caja, pejor. drot.

**milìjārda** im. ž. r. (fr.), g. mn. *milìjārdī* - hiljadu miliona (1.000.000.000).

**milijàrdēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *milijardéra* - vrlo veliki bogataš koji ima na milijarde novčanih jedinica bogatstva.

**mìlika** im. ž. r., dat. jd. *mìliki* - mehki sivobijeli kamen pogodan za obradu; miljevina.

**milìna** im. ž.r., g. mn. *milínā* - osjećaj zadovoljstva, ugodnosti, prijatnosti; milodražje, dragost; ljupkost, draž, uživanje.

**milìōn** im. m.r. (tal.), g. jd. *milióna* - milijun, hiljadu hiljada (1,000.000).

**milìònēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *milionéra* - milijuner, veliki bogataš koji ima bogatstvo mjereno milionima.

**milìònērskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada ili potiče od milionera.

**milìònērski** pril. (lat.) - poput milionera.

**milìtant** im. m. r. (lat.-engl.) - onaj koji vjeruje u vojnu silu, naoružani pripadnik neke militantne političke organizacije.

**militàntan/milìtantan** prid. (lat.), odr. v. *militàntnī/milìtantnī* - borben, bojovan, ratoboran.

**militarizácija** im. ž. r. (lat.) - povojničenje društva.

**militarìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *militarìzma*, g. mn. *militarìzāmā* - ustroj druš-tva na vojnički način, politika naoruža-vanja i pripremanja za rat.

**militarizírānje/mìlitarizovānje** gl. im. sr. r. od militarizírati/mìlitarizovati.

**militarizírati/mìlitarizovati** gl. nesvrš., prez. *militarìzīrām/mìlitarizujēm* - provesti militarizaciju, povojničiti društvo.

**míliti** gl. nesvrš., prez. *mílīm* - ići sporo, polahko se kretati, laziti.

**mȉliti (se)** gl. nesvrš., prez. *mȉlīm* - osjećati milinu, želju, dopadati se, sviđati se.

**mílkiti** gl. nesvrš., prez. *mílkīm* - dem. i hipok. od milovati.

**mìlle** im. s. r. i **mìllet** im. m. r. (ar.) - stvorenje, stvor, živo biće; narod, nacija, vjera; zajednica; up. ummet.



**mȉlo** pril. - na umiljat način, ljupko, ljubazno.

**milo-** pref. - kao prvi dio složenice pripisuje osobinu milog, dragog onome što stoji u drugom dijelu složenice.

**mȉlodār** im. m. r., g. jd. *mȉlodāra*, g. mn. *mȉlodārā* - poklon iz milosrđa, dobročinstvo, milostinja, sadaka.

**mȉlodāh** im. m. r., n. mn. *mȉlodāsi* - prijatan dah, miris.

**milòduh** im. m. r., n. mn. *milòdusi*, g. mn. *milòdūhā* - bot. biljka iz porodice štitara, ljupčac, isop.

**mȉlōm** pril. - na lijep, na mio način; dobrovoljno.

**mȉlosnīk/milòsnīk** im. m. r., g. jd. *mȉlosnīka/milosníka*, vok. *mȉlosnīče/milòsnīče*, n. mn. *mȉlosnīci/milosníci*, g. mn. *mȉlosnīkā/milosníka* - miljenik, ljubimac, mjezimac.

**mȉlosrđe/milòsrđe** im. s. r. - osjećanje i postupak milosti i dobročinstva.

**mȉlōst** im. ž. r., g. jd. *mȉlosti*, lok. jd. *mȉlosti/milòsti*, g. mn. *milòstī* - milina, milota, miloća, milošća, razdraganost; izraz naklonosti; velikodušnost; pažnja.

**milòstinja** im. ž. r. - davanje siromasima i prosjacima, milodar.

**milòstiv** prid., odr. v. *milòstivī* - koji ima milosti, mehka srca, merhametli.

**mȉlovānje** gl. im. s. r. od milovati.

**mȉlovati** gl. nesvrš., prez. *mȉlujēm* - umilno od dragosti nježno rukom gladiti; maziti.

**mȉlozvūčan** prid., odr. v. *mȉlozvūčnī* - koji je ugodnog, milog zvuka, prijatan, slušljiv.

**Mȉljacka** vl. im. ž. r. - rijeka koja protiče kroz grad Sarajevo.

**mȉljać** im. m. r. (tur.), g. mn. *mȉljća* - milć, prazno zemljište gdje se može graditi.

**mìljē** im. m. r. (fr.), g. jd. *miljèa*, n. mn. *miljèi*, g. mn. *milljéā* - sredina, okolina, društvo ili krug u kojem se neko kreće; mali vezeni ili čipkasti stolnjak, mala ukrasna čipka.

**mîlje** im. sr. r., g. jd. *mîlja* - razdraganost, milina.

**mìljevina** im. ž. r., g. jd. *mìljevinē*, g. mn. *mìljevīnā* - vrsta sivobijelog mehkog kamena pogodnog za obradu; milika.

**mìmār** im. m. r. (ar.- tur.) - graditelj, neimar, arhitekt.

**mìmički** pril. (grč.) - pomoću mimike, mimikom.

**mìmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *mìmici* - govor pokreta, izražavanje misli i osjećanja očima i mišićima lica.

**mimìkrija** im. ž. r. (grč.) - sposobnost nekih vrsta biljaka i životinja da se izgledom prilagode okolini radi zaštite od prirodnih neprijatelja; up. kamuflaža; prenes. prikrivanje pravih misli i osjećanja.

**mȉmo** pril. - osim; naspram, pored.

**mȉmogrēd** pril. - mimo, pored.

**mȉmohōd** im. m. r., g. jd. *mȉmohōda*, g. mn. *mȉmohōdā* - mimoilazak, prolazak.

**mimòići (se)** gl. svrš., prez. *mimòiđēm (se)* - proći pored.

**mimoìlazak** im. m. r., g. jd. *mimoìlaska*, n. jd. *mimoìlasci* - mimohod..

**mimoìlažēnje** gl. im. s. r. od mimoilaziti.

**mimoìlaziti (se)** gl. nesvrš., prez. *mimoìlazīm (se)* - prolaziti pored onih koji dolaze iz suprotnog smjera.

**mimóza** im. ž. r. (lat.) - grmolika biljka sa sitnim mirisnim žutim cvjetovima u grozdu.

**mȉna** im. ž. r. (fr.), g. mn. *mînā* - eksplozivna naprava; granata; bomba.

**mináret** im. m. r. (ar.-tur.) - munara.

**mȉnber** im. m. r. (ar.-tur.) - govornica u džamiji desno od mihraba sa najmanje sedam basamaka sa koje imam drži hutbu.

**mȉnder** im. m. r. (tur.) - slamnjača ili tanki vuneni dušek šiljte koji se stere po sećiji; sećija.

**mindèrluk** im. m. r. (tur.) - sećija po kojoj je prostrt minder; divan, sofa; platno koje se upotrebljava za minder.

**mȉnđuša** im. ž. r. (perz.) - menđuha, naušnica, ušnjak.

**mȉnēr** im. m. r. (fr.) - čovjek koji se bavi minama, stručnjak za postavljanje, pronalaženje i uklanjanje mina; radnik koji vrši miniranje u kamenolomima ili rudnicima.

**minèrāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *minerála* - prirodna tvar nepromjenljivog sastava, neorganski elemenat sastava Zemljine kore, ruda.

**mȉneralnī** prid. odr. v. (fr.) - koji je mineralnog porijekla, rudni.

**mineràlog** im. m. r. (fr.-grč.) - stručnjak za minerale.

**mineralògija** im. ž. r. (fr.-grč) - nauka o mineralima, znanost koja istražuje njihov sastav, svojstva, porijeklo i promjene.

**mineralògijskī** prid. odr. v. (fr.-grč.) - koji se odnosi na mineralogiju.

**mineràloškī** prid. odr. v. (fr.-grč.) - koji se odnosi na mineraloge.

**minijatúra** im. ž. r. (fr.) - nacrtan i obojen ukras u starim rukopisnim knjigama; slikarstvo malih razmjera i prefinjene izrade na slonovoj kosti, metalu; mala skica ili kratka priča; nešto u umanjenim razmjerama.

**minimálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *minimálca* - najniža zajamčena plata prema kolektivnom ugovoru.

**mȉnimālan** prid. (lat.) - najmanji, najsitniji, u najmanjoj mjeri; suprot. maksimalan.

**minimàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. mn. *minimàlīstā* - onaj koji zahtijeva i zadovoljava se najmanjim što se može.

**mȉnimum** im. m. r. (lat.) - najmanja vrijednost, količina, najniža granica čega; mat. najmanja vrijednost promjenljive veličine; suprot. maksimum.

**minírānje** gl. im. s. r. (fr.) od minirati.

**minírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *mìnīrām* - raznijeti, razoriti minama; graditi minske prepreke, postaviti mine; prenes. pokvariti, uništiti nečije napore ili djelo; pripremati propast nekome; potkopa(va)ti, rovariti.

**mìnistar** im. m. r. (lat.), g. jd. *mìnistra*, g. mn. *mìnistārā* - član vlade na čelu jedne grane državne uprave, pomoćnik premijera za određeni resor.

**mìnistārka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *mìnistārki* - žena ministar, ministrica.

**mìnistarskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na ministre.

**mìnistarski** pril. (lat.) - poput ministra.

**ministárstvo** im. s. r. (lat.) - najviši organ uprave u određenoj oblasti; odjel državne administracije koji vodi jedan ministar i objekat gdje je smješten taj odsjek.

**minìstrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *minìstranātā* - onaj koji na misi poslužuje svećenika.

**mìnistrica** im. ž. r. - žena ministar, ministarka.

**ministrírānje/mìnistrovānje** gl. im. s. r. (lat.) od ministrirati/ministrovati.

**ministrírati/mìnistrovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *minìstrīrām/mìnistrujēm* - vršiti službu ministranta; vršiti dužnost ministra.

**mìnistrovica** im. ž. r. (lat.) - ministrova supruga.

**minolóvac** im. m.r., g. jd. *minolóvca*, g. mn. *minolòvācā* - lovac mina, vojn. vrsta broda opremljenog za otkrivanje i uništavanje mina.

**minotàur** im. m. r. (grč.) - neman iz grčke mitologije što tamani ljude: pola čovjek (tijelo čovjeka), pola bik (glava bika).

**mînskī** prid. odr. v. (fr.) - koji je vezan za mine.

**mȉnuciōzan** prid. (fr.), odr. vid. *mȉnuciōznī* - koji ide do tančina, sitničav, pedantan, podroban, iscrpan.

**mȉnuciōzno** pril. (fr.) - na minuciozan način, s prisutnom minucioznošću.

**mínulī** prid. odr. v. - koji je prošao, prošli.

**mínulōst** im. ž. r., instr. jd. *mínulošću/mínulosti* - nepovratnost, proteklost, prošlost.

**mínus** pril. (lat.) - manje; mat. znak (-) za označavanje oduzimanja ili negativne veličine; prenes. nedostatak, manjak, mahana; suprot. plus.

**minùskula** im. ž. r. (lat.) - oblik grčkog ili latinskog pisma od malih slova; suprot. majuskula.

**minúta** im. ž. r. (lat.) - mjera za vrijeme (60 sekundi).

**mínuti** gl. svrš., prez. *mînēm* - nepovratno proći, proteći, otići u prošlost.

**mȉo** prid., odr. v. *mȉlī* - drag, omiljen, voljen, umiljat, ljubak; suprot. mrzak.

**mîr** im. m. r., g. jd. *míra*, n. mn. *mírovi*, g. mn. *mírōvā* - tišina, muk; normalno stanje bez rata.

**mìrādž** im. m. r. (ar.), g. jd. *mirádža*, g. mn. *mirádžā* - uzdizanje u nebo Božijeg poslanika Muhammeda a. s., uznesenje, uzdignuće.



**mirádžija**, im. ž. r. (ar.) - pobožna pjesma o uzdizanju u nebo poslanika Muhammeda, a. s.

**miràkula** im. ž. r. (lat.) - čudnovat događaj; vrsta srednjevjekovne drame u kojoj se prikazuje život svetaca.

**míran** prid., odr. v. *mîrnī*, komp. *mìrnijī* - koji se ne miče; koji je umiren; koji nije uznemiren.

**mìrāska** im. ž. r. (ar.) - potencijalna udavača sa mirazom, dobra prilika, mirazuša.

**miráščija** im. m. r. (ar.-tur.) - nasljednik, onaj koji ima šta naslijediti.

**mìrāz** im. m. r. (ar.-tur.) - naslijedstvo, baština, naslijeđena imovina; imovina koju djevojka donosi mužu prilikom udaje.

**miràzuša** im. ž. r. (ar.) - potencijalna udavača sa mirazom, dobra prilika, miraska.

**mírdžija** im. m. r. (tur.) - mirovnik, pomiritelj; predstavnik mladoženjine familije koji prvi dolazi u pohode mladinoj kući na "mirenje".

**mírēnje** gl. im. sr. r. od miriti.

**miríha** im. ž. r. - bosiljak.

**mȉrha** im. ž. r. (ar.), g. mn. *mȉrhī/mîrhā* - smola nekih tropskih stabala za kađenje i balzamiranje.

**mírija** im. ž. r. (ar.-pers.) - vladarevo vlasništvo, carska imovina, carsko blago, zemljište u vlasništvu države.

**mirìna** im. ž. r. - mir, blagost, mirnoća, mirnost.

**mȉrīs** im. m. r., n. mn. *mȉrīsi/mȉrisovi* - osobina svega što miriše.

**mȉrīsan** prid., odr. v. *mȉrisnī* - koji posjeduje i odaje prijatan miris, mirišljav, mirisav, mirišljiv.

**mìrisānje/mirìsānje** gl. im. s. r. od mirisati.

**mirìsati**, gl. nesvrš., prez. *mìrišēm* - širiti miris; odisati mirisom; pren. razg. podsjećati na nešto, odavati neku sličnost sa nečim.

**mirìšljav** prid., odr. v. *mirìšljavī* - koji posjeduje i ispoljava ugodan miris, mirisan.

**míriti (se)** gl. nesvrš., prez. *mîrīm (se)* - uspostavljati mir među zavađenim; dovoditi u saglasnost; fig. navikavati se, primati nešto kao obično, pomiriti se; postajati miran, stišavati se; prihvatiti mir.

**míriti** gl. nesvrš., prez. *mírīm* - pjesn. mirisati.

**mirnòća** im. ž. r. - osobina onoga koji je miran; stanje mirovanja, tišina; nepomičnost.

**miròdija** im. ž. r. (ngrč.) - začin od mirisnih biljaka, mirođija.

**miròđija** im. ž. r. (ngrč.) - mirodija, začin.

**miroljùbiv** prid., odr. v. *miroljùbivī* - koji zagovara mir, koji nastupa kao miran čovjek, suprot. ratoboran.

**miroljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *miroljùbivošću/miroljùbivosti* - osobina miroljubivih ljudi; ljubav prema miru.

**mirotvórac** im. m. r., g. jed. *mirotvórca*, g. mn. *mirotvórācā* - koji tvori mir, koji miri, miritelj.

**mȉrotvōran** prid., odr. v. *mȉrotvōrnī* - koji ima osobine tvorbe mira, miroljubiv.

**mirotvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *mirotvórnošću/mirotvórnosti* - tvorački potencijal mira, svojstvo onoga koji je mirotvoran, miroljubivost.

**miròvānje** gl. im. sr. r. od mirovati.

**miròvati** gl. nesvrš., prez. *mìrujēm* - biti u stanju mirovanja, nekretanja; biti neaktivan; ne kretati se; nalaziti se na istom mjestu.

**miròvina** im. ž. r. - penzija; novčana naknada za umirovljenika, penzionera.

**mȉrovīnskī/miròvīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na mirovinu.

**mîrta** im. ž. r. (grč.), g. mn. *mîrtī* - zimzelena mediteranska biljka sa sitnim bijelim cvjetovima.

**mȉrūh** im. m. r., g. jd. *mȉrūha*, n. mn. *mȉrūsi/mȉruhovi* - ob. miris.

**mirúhiti** gl. nesvrš., prez. *mirúhī* - ob. mirisati..

**mȉsa** im. ž. r. (lat.), g. mn. *mîsā* - obred, jutarnje bogoslužje u katoličkoj crkvi.

**mìsāl** im. m.r., g. jd. *misála*, g. mn. *misálā* - knjiga koja sadrži molitve i upute za misni obred u katoličkoj liturgiji.

**mîsao** im. ž. r., g. jd. *mîsli*, g. mn. *míslī* - rezultat aktivnosti mozga, proizvod mišljenja, izražajni oblik uma; meton. uvjerenje, ideja, shvaćanje, namjera, za-

misao, želja, mišljenje; sažeto razmišljanje; maksima.
**mîsaon** prid., odr. v. *mîsaōnī* - koji izražava misao, koji se odnosi na misli, mislen; uman; apstraktan.
**mîsaōno** pril. - na misaon način, umno.
**mìsija** im. ž. r. (lat.) - zadatak, poziv, poruka; diplomatsko predstavništvo; specijalna delegacija; poslanstvo; sjedište namijenjeno misiji; misionarska organizacija.
**misiònār** im. m. r. (lat.), g. jd. *misionára*, vok. jd. *mìsionāru* - pripadnik misije; osoba koja vrši vjersku propagandu i prevjeravanje, osobito u osvojenim, pokorenim zemljama; nosilac neke ideje i borac za nju.
**Mìsīr** vl. im. m. r. (hebr.), g. mn. *Misíra* - Egipat, arapska država na krajnjem sjeveroistoku Afrike, glavni grad Kairo (El Kahira).
**misìrača** im. ž. r. (hebr.) - vrsta velike i tvrde tikve porijeklom iz Egipta, misirka.
**mìsīrka** im. ž. r. (hebr.) - misirača; kokoš biserka.
**mìsk** im. m. r. (sanskrt), g. jd. *mìska*, n. mn. *mìskovi* - mošus, mirušljiva mast smećkaste boje koja se nalazi u žlijezdi oblika pupka kod mužjaka gazele.
**mìskīn** im. m. r. (ar.) - nevoljnik, sirotan, siromašak.
**mìslen** prid., odr. v. *mìslenī* - koji izražava misao, koji se odnosi na misli, misaon; uman; apstraktan.
**mìslilac/mìslitelj** im. m. r., g. jd. *mìslioca/mìslitelja*, n. mn. *mìslioci/mìslitelji*, g. mn. *mìslilācā/mìslitēljā* - tvorac velikih misli, veleumnik, stvaralac; pojedinac obdaren sposobnošću da originalno i stvaralački misli.
**mìsliti** gl. nesvrš., prez. *mìslīm* - svojim umom stvarati misao, ideju; donositi sudove, zaključke, rasuđivati, zaključivati; smatrati, pretpostavljati, zamišljati; htjeti, željeti.
**mìsnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na misu.
**mìstērij** im. m. r. (grč.) - misterija.
**mìstērija** im. ž. r. (grč.) - tajna, tajanstvenost, zagonetka.
**mìsteriōzan** prid. (grč.), odr. v. *mìsteriōznī* - tajanstven, tajnovit, zagonetan, nerazjašnjiv, nedokučiv, nerazumljiv, taman.
**misticìzam** im. m. r. (grč.) - vjera u tajanstveno, natprirodno.
**mìstičan** prid. (grč.), odr. v. *mìstičnī* - koji se odnosi na misticizam; tajanstven, zagonetan.
**mističkī/mìstičnī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada mistiku ili mistici.
**mistificírānje/mìstifikovānje** gl. im. s. r. (grč.) od mistificirati/mistifikovati.
**mistificírati/mìstifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *mistificīrām/mìstifikujēm* - obavijati tajanstvenošću, činiti nešto nerazumljivim, nedokučivim.
**mìstik** im. m. r. (grč.), n. mn. *mìstici*, g. mn. *mìstīkā* - zastupnik, pristalica misticizma, mističar.
**mìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *mìstici* - misticizam; nešto tajanstveno, zagonetno, natprirodno, narazumljivo, nerazjašnjivo, neshvatljivo.
**mìstrija** im. ž. r. (ar.) - zidarski alat kojim se nabacuje i ravna malter.
**mìsvāk** im. m. r. (ar.), g. jd. *misváka*, n. mn. *misváci* - vrsta četkice za zube koja se u gradskim muslimanskim kućama u našim krajevima stoljećima upotrebljavala.
**mìš** im. m. r., n. mn. *mìši/mìševi* - vrlo rasprostranjen sitni glodar šiljate njuške i duga repa.
**mìšār** im. m. r. - ptica grabljivica iz porodice sokola.
**mìšica** im. ž. r. - ženka miša.
**mìšica** im. ž. r. - mišić i dio ruke od ramena do lakta, miška.
**mìšić/mìšić** im. m. r., g. mn. *mìšīćā*, dem. - mali miš.
**mìšīć** im. m. r., g. jd. *mìšića*, g. mn. *mìšíćā* - tkivo s uzdužnim vlaknima koje omogućuje pokrete tijela.
**mìšićav/mìšićav** prid., odr. v. *mìšićavī/mìšićavī* - mišićast, koji je snažnih istaknutih mišica, pun mišića, muskulozan.
**mìšićavōst/mìšićavōst/mìšićavōst** im. ž. r., instr. jd. *mìšićavošću/mìšićavošću/mìšićavosti* - osobina organizma koji ima puno mišića.
**mìšijī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od miša.
**mìšjāk** im. m. r., g. mn. *mìšjākā* - mišiji brabonjci; miševina, mišinjak.



**mišjàkinja** im. ž. r., *mišjàkīnjā* - bot. vidovčica; biljka iz porodice karanfila; vrsta biljke čiji cvat nalikuje zvijezdi.
**mìška** im. ž. r., g. mn. *mìškī* - mišica.
**mìšljēnje** gl. im. s. r. od misliti.
**mìšolōvka/mìšòlōvka** im. ž. r., dat. jd. *mìšolōvki/mìšòlōvki*, g. mn. *mìšolōvkī/mìšòlōvkī* - sprava za lovljenje miševa, stupica, klopka.
**mît** im. m. r. (grč.), g. jd. *mîta*, lok. jd. *mítu*, n. mn. *mítovi* - predajno vjerovanje starih naroda o porijeklu i postanku svijeta, o prirodnim pojavama, o božanstvima i legendarnim herojima; bajka, priča, izmišljotina, nevjerodostojan prikaz nekih događaja, mitos.
**mitárēnje** gl. im. s. r. od mitariti.
**mitáriti** gl. nesvrš., prez. *mìtārī* - gubiti, mijenjati perje (o pticama); krzmati (se).
**mìti** gl. nesvrš., prez. *mìjēm* - prati (obično ruke, lice i glavu), umivati.
**mìtīng** im. m. r. (engl.), n. mn. *mìtīnzi* - politički skup, javna skupština, zbor.
**mitìngāš** im. m.r. (engl.), g. jd. *mitingáša* - stalni učesnik na mitinzima; demagog; frazer; bundžija, bukadžija.
**mítiti** gl. nesvrš., prez. *mītīm* - skriveno davati mito, potkupljivati, podmićivati.
**mítnica/mìtnica** im. ž. r., g. jd. *mítnicē/mìtnicē*, g. mn. *mítnicā/mìtnīcā* - carina, malta.
**mítničār/mìtničār** im. m. r. - carinik, maltar.
**míto** im. s. r., g. jd. *míta*, instr. jd. *mítom* - skriveni dar za protivuslugu, tajni poklon.
**mitològija** im. ž. r. (grč.) - skup mitova, bajki o božanstvima i legendarnim herojima.
**mitològījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji izvire iz mitologije, koji se odnosi na mitologiju.
**mitòloškī** prid. (grč.) - koji pripada mitologu, koji se odnosi na mitologe.
**mìtra** im. ž. r. (grč.), g. mn. *mìtrī* - kruna starovjekovnih orijentalnih vladara; biskupska kapa kod (katoličkog) bogosluzja; up. inpula; specijalni zavoj za ranjenu glavu.
**mitràljēz** im. m. r. (fr.) - jednocijevno ili višecijevno oruđe za automatsko gađanje mecima.
**mitraljírānje** gl. im. s. r. (fr.) od mitraljírati.
**mitraljírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *mitràljīrām* - zasipati neprijatelja mitraljeskom vatrom.
**Mìtrovdān** vl. im. m. r., g. jd. *Mìtrovdāna* - jesenji hrišćanski praznik, dan sv. Demetrija, 8. novembra; Kasum, dan koji dijeli ljeto i zimu.
**míva** im. ž. r. (pers.) - voće, voćka.
**mizàntrop** im. m. r. (grč.) - čovjekomrzac, osobenjak, samotnjak.
**mìzērija/mizèrija**, im. ž. r. (lat.) - bijeda, ubogost, siromaštvo, kukavnost; prenes. hulja, nikogović.
**mìzēran** prid. (lat.), odr. v. *mìzērnī* - bijedan, ubog, ništavan, prezren, jadan, siromašan, nevrijedan, kukavan.
**mìzērno** pril. (lat.) - bijedno, jadno.
**mjäūk** im. m. r., g. mn. *mjäūci*, onamat. - jedan zov mačke, jednokratno oglašavanje, mjaukanje mačke.
**mjaùkānje** gl. im. s. r. od mjaukati.
**mjaùkati** gl. nesvrš., prez. *mjaùčē* - oglašavati se kao mačka.
**mjaùknuti** gl. svrš., prez. *mjaùknē* - oglasiti se kao mačka.
**mjềd** im. ž. r., g. jd. *mjềdi*, g. mn. *mjềdī* - slitina, legura bakra i cinka, mesing.
**Mjḕdenica** im. ž. r. - gradska četvrt u Sarajevu.
**mjềhūr** im. m. r., g. jd. *mjềhūra*, lok. jd. *mjềhūru/mjehúru*, n. mn. *mjềhūri/mjềhurovi/mjehúri* - napeta, napuhana, nabubrena opna; klobuk; balon; anat. mišićno-opnasta kesa, bešika; ispupčeni i nabubreni dio kože ispunjen limfom usljed opekline, plik; pluća kod žaba; organ čula mirisa kod riba.
**mjềhurast/mjehùrast** prid. odr. v. *mjềhurastī/mjehùrastī* - koji sliči, koji je poput mjehura.
**mjềhuričast/mjehùričast** prid., odr. v. *mjềhuričastī/mjehùričastī* - prožet mjehurićima, mjehuričav.
**mjehùričav** prid., odr. v. *mjehùričavī* - koji je poput mjehurića.
**mjehùrčić** im. m. r., dem. - mjehurić.
**mjehùrić** im. m. r., dem. - mali mjehur.
**mjènica** im. ž. r., g. mn. *mjènīcā* - zakonom propisana isprava kojom se neko obavezuje da nekom isplati upisanu

novčanu sumu u označenom roku, garantno pismo.
**mjènjāč** im. m. r., g. jd. *mjenjáča*, instr. *mjenjáčem/mjenjáčom* - onaj koji mijenja, zaposlenik u mjenjačnici; uređaj na motornom vozilu kojim se usklađuje brzina obrtaja motora i točkova.
**mjènjāčnica** im. ž. r., g. mn. *mjènjāčnīcā* - poslovnica u kojoj se vrši razmjena valuta.
**mjëra** im. ž. r., g. jd. *mjërē*, g. mn. *mjêrā* - jedinica za određivanje neke veličine (dužine, težine, površine, količine, zapremine), etalon, mjerilo; dimenzija dijela tijela pri izradi odjeće; vaga; normalna dozvoljena veličina, granica; odmjerenost, takt; sredstva, postupci, radnje preduzete u nekom cilju; muz. ritmička jedinica, metar, takt.
**mjèrāč** im. m. r., g. jd. *mjeráča* - onaj koji mjeri; sredstvo, sprava za mjerenje.
**mjërēnje** gl. im. s. r. od mjeriti.
**mjërica** im. ž. r., dem. - mala mjera; ustaljena posuda za neki proizvod.
**mjèrilo** im. s. r., g. mn. *mjèrīlā* - mjera, kriterij, ljestvica, skala; znak koji služi za ocjenu ili procjenu nečega; sprava za mjerenje, mjerač.
**mjëriti** gl. nesvrš., prez. *mjërīm* - određivati ukupnost međuodnosa stvari u prostoru; ustaljenom mjerom izražavati neku veličinu; određivati pomoću etalona neku veličinu (dužinu, težinu, površinu, količinu, zapreminu), uzimati mjeru.
**mjêrnīk/mjèrnīk** im. m. r., n. mn. *mjêrnīci/mjerníci* - geometar.
**mjërodāvan** prid., odr. v. *mjërodāvnī* - nadležan, ovlašćen; kompetentan, pozvan, stručan.
**mjërodāvno** pril. - na mjerodavan način, kompetentno.
**Mjësēc** im. m. r. - nebesko tijelo, satelit planete Zemlje.
**mjësēc** im. m. r., g. mn. *mjeséćī* - vremenski period od 30 dana po gregorijanskom solarnom kalendaru ili 28 dana po muslimanskom lunarnom kalendaru (koliko je potrebno da Mjesec obiđe puni krug oko Zemlje).
**mjësečār** im. m. r. - onaj koji je pod uticajem mjeseca, koji u snu ustaje i hoda, koji pati od mjesečarstva; somnabul.
**mjësečārka** im. ž. r., dat. jd. *mjësečārki*, g. mn. *mjësečārkī* - ženska osoba mjesečar; biljka koja mjesečno cvjeta ili daje plodove.
**mjësečina** im. ž. r., g. jd. *mjësečinē*, g. mn. *mjësečīnā* - Mjesečev sjaj, odražajna Mjesečeva svjetlost.
**mjësečnī** prid. odr. v. - koji se događa svakog mjeseca.
**mjësečnica** im. ž. r., g. mn. *mjësečnīcā* - menstruacija, perioda, menzes.
**mjësečnīk** im. m. r., n. mn. *mjësečnīci* - časopis ili magazin koji se pojavljuje jednom mjesečno.
**mjësnī** prid. odr. v. - koji se odnosi, koji pripada mjestu.
**mjestánce** im. sr. r., g. jd. *mjestánceta*, dem. i hipok. - malo mjesto, mjestašce.
**mjestášce** im. sr. r. - mjestance.
**mjëstimicē** pril. - na ponekom mjestu, tu-i-tamo, ovdje-ondje, mjestimično.
**mjëstimičan** prid., odr. v. *mjëstimičnī* - koji se javlja na ponekom mjestu, periodično, napreskok.
**mjëstimično** pril. - na ponekom mjestu, mjestimice.
**mjësto** im. sr. r., g. jd. *mjësta*, g. mn. *mjëstā* - lokalitet, položaj, prostor, područje, kraj; naselje.
**mjëstovina** im. ž. r. - naknada, taksa za privremeno zauzimanje i upotrebu nekog prostora, placarina.
**mjèšalica** im. ž. r. - sprava za miješanje, pravljenje smjese, mješavine.
**mješánac** im. m. r., g. jd. *mješánca*, n. mn. *mješánci*, g. mn. *mjèšānācā* - križanac, polutan, mulat, melez.
**mjèšavina/mješàvina** im. ž. r. - ono što je nastalo miješanjem raznorodnih elemenata; smjesa.
**mjèšina** im. ž. r., augm. - veliki mijeh; pejor. trbušina.
**mješòvit** prid., odr. v. *mješòvitī* - sastavljen od raznorodnih elemenata, pomiješan; raznovrstan.
**mjèštanin** im. m.r., n. mn. *mjèštani* - žitelj, stanovnik nekog mjesta, naselja.
**mjèštānka** im. ž. r., dat. jd. *mjèštanki* - stanovnica nekog mjesta.
**mláčan** prid., odr. v. *mlâčnī* - mlak.
**mláčēnje** gl. im. s. r. od mlačiti.



**mláčiti** gl. nesvrš., prez. *mlâčīm* - činiti mlakim, postajati mlak zagrijavanjem, zagrijavati.
**mláčnōst** im. ž. r., instr. jd. *mláčnošću/ mláčnosti* - stanje, osobina ili svojstvo onoga što je mlačno, mlakost.
**mlàćenica** im. ž. r., g. mn. *mlàćenīcā* - napitak od mlijeka iz kojeg je u stapu izmeteno maslo.
**mláćēnje** gl. im. s. r. od mlatiti.
**mlâd**[1] prid., odr. v. *mlâdī* - koji je u početnoj, ranoj dobi života i postojanja, malodoban, malovremen; pjesn. tek nastao, ran, nezreo; suprot. star.
**mlâd**[2] im.ž. r., g.jd., *mlâdi*, g. mn. *mládī* - domaće mlade životinje (janjad, jarad, telad).
**mlâdā** im. ž. r., dat. jd. *mlâdi/mlâdōj* - tek udata djevojka.
**mládac** im. m. r., g. jd. *mláca*, n. mn. *mláci*, g. mn. *mlâdācā* - mladić, neiskusan i nezreo muškarac.
**mlàdački** pril. - kao mladac.
**mlàdalačkī** prid. odr. v. - koji pripada mladalaštvu, koji je svojstven mladosti.
**mlàdalački** pril. - na mladalački način.
**mladénac** im. m. r., g. jd. *mladénca*, vok. jd. *mlàdēnče* - mladoženja; ženik.
**mlàdenačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na mladence.
**mlàdēnka**, im. ž. r., g. jd. *mlàdēnkī* - mlada, nevjesta.
**mládež** zb. im., g. *mládeži* - mladi naraštaj, tinejdžerska populacija, omladina.
**mlàdež** im. m. r., g. jd. *mlàdeža*, n. mn. *mlàdeži*, g. mn. *mlàdēžā* - prirodni ožiljak, tjelesna izraslina, biljeg, mrlja, madež.
**mlàdica** im. ž. r., g. jd. *mlàdicē*, g. mn. *mlàdīcā* - mlada biljka ili životinja ili novi izdanak mlade biljke.
**mlâdica** im. ž.r., dem. od *mlâda* - mlada žena koja se istom udala dok ne dobije prvo dijete.
**mlàdīć** im. m. r., g. jd. *mladića* - mlad čovjek koji još nije zašao u zrelu dob; mlađi neoženjen čovjek; mladac, momak.
**mlàdīćkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na mladiće.
**mlàdīćki** pril. - na način mladića.
**mladìna** im. ž. r., g. mn. *mladínā* - razdoblje mladog stanja, mladi naraštaj, mladež.
**mlâdō** poim. prid. s. r. - mladunče životinje.
**mladòlik** prid., odr. v. *mladòlikī* - koji je mladog lika, koji ima lik svojstven mladosti, koji mlađi nego što ima godina.
**mlâdōst** im. ž. r., instr. jd. *mlâdošću/ mladòsti* - osobina i stanje onoga što je mlado; razdoblje života čovjeka između djetinjstva i zrelog doba; mladež, omladina.
**mladòženja** im. m. r. - muškarac u vrijeme svoje ženidbe; momak za ženidbu, ženik.
**mladúnac** im. m. r., g. jd. *mladúnca* - mladunče.
**mladúnče** im. s. r., g. jd. *mladúnčeta*, zb. im. *mlàdūnčād* - mlado životinje od okota do osamostaljivanja.
**mlâđ** im. ž. r., g. jd. *mlâđi* - riblji podmladak, mlada riba kojom se poribljuju vode.
**mlàđahan** prid., odr. *mlàđahnī* - primlad, mlađan, mladovit, "zelen".
**mlàđāk** im. m. r., n. mn. *mlađáci* - mladi mjesec, prva četvrt.
**mlađàrija** zb. im. - mladež, omladina.
**mlâk** prid., odr. v. *mlâkī*, komp. *mlâčī-* tek neznatno ugrijan, ni hladan ni topao; pren. mlitav, neodlučan.
**mlàka** im. ž. r., dat. jd. *mlàki* - manje udubljenje sa zaostalom vodom; lokva, pljaca.
**mlâko** pril. - na mlak način; mlitavo; blago.
**mlákonja** im. m. r., g. mn. *mlákōnjā* - nepreduzimljiva osoba; mlitavac.
**mlákōst** im. ž. r., instr. jd. *mlákošću/ mlákosti* - svojstvo, osobina mlakog.
**mlât** im. m. r., n. mn. *mlâti/mlâtovi* - sredstvo kojim se nešto mlati; mlatilo, omlat.
**mlatàrānje** gl. im. s. r. od mlatarati.
**mlatàrati** gl. nesvrš., prez. *mlatàrām* - razmahivati okolo nesuvislo i nekontrolisano.
**mlàtilo** im. s. r. - sredstvo za mlaćenje, mlat, omlat.

**mlátiti** gl. nesvrš., prez. *mlâtīm*, trp. prid. *mlâćen* - udarati učestalo zamahujući, biti, tući; mlatom izbijati zrnje iz ljuske.
**mlätnuti** gl. svrš., prez. *mlätnēm* - udariti, lupiti.
**mlâz** im. m. r., n. mn. *mlázovi* - strujnica tečnosti, zraka ili plina što naglo brizne, šikne, poteče.
**mláznica** im. ž. r. - jedan tok, pravac mlaza; brizg, šikljaj.
**mlàzati** gl. nesvrš., prez. *mlàzā* - teći mlazom, šikljati.
**mlâznī** prid. odr. v. - koji je u obliku mlaza.
**mlâznjāk/mlâžnjāk** im. m. r., n. mn. *mlâznjāci/mlâžnjāci* - avion na mlazni pogon.
**Mlèci** vl. im. mn., g. *Mlëtākā* (pored Venecija) - ime nekadašnje moćne republike na zapadnoj obali Jadrana.
**mlètačkī** prid. odr. v. - koji je porijeklom ili pripada Mlecima.
**mlìječ** im. ž. r., g. jd. *mlìječi* - cvjetni prah koji pčele prerađuju za hranu svojih zametaka, larvi, ličinki.
**mlìječnī** prid. odr. v. - koji je od mlijeka ili poput njega.
**mliječnōst** im. ž. r., instr. jd. *mliječnošću/ mliječnosti* - osobina ili stanje prisustva mlijeka.
**mlijèko** im. s. r. - bijela hranljiva tekućina.
**mlìn** im. m. r., n. mn. *mlìni/mlìnovi* - objekat gdje se melje žito u brašno, mlinica, potočara.
**mlìnac** im. m. r., g. jd. *mlînca*, n. mn. *mlînci*, g, mn. *mlînācā* - mlin za mljevenje kahve, bibera, maka.
**mlìnār** im. m. r. - onaj koji radi u mlinu baveći se mljevenjem žita.
**mlìnārka/mlinàrica** im. ž. r. - žena koja radi u mlinu.
**mlìnica** im. ž. r., g. mn. *mlìnīcā* - mlin na vodeni pogon na potoku ili rijeci; vodenica, potočara.
**mlìtav** prid., odr. v. *mlìtavī* - bez čvrstine, čilosti, volje; mlohav; slab, nejak.
**mlìtavac** im. m. r., g. jd. *mlìtāvca*, vok. jd. *mlìtāvče*, n. mn. *mlìtāvci*, g. mn. *mlìtavācā* - mlitav, mlohav, nejak čovjek.
**mlitàvilo** im. sr. r. - stanje mlitavosti i osobina mlitavaca; nemoć, mrtvilo.
**mlîvo** im. sr. r., g. jd. *mlîva*, n. mn. *mlîva/mlíva* g. mn. *mlîvā/mlívā* - brašno, samljeveno zrnevlje žita u prah.
**mljàckānje** gl. im. s. r. od mljackati.
**mljàckati** gl. nesvrš., prez. *mljàckām* - pucketati jezikom prilikom jela.
**mljèkār** im. m. r. - osoba koja se bavi mlijekom, koja proizvodi, prodaje mlijeko i mliječne proizvode: kajmak, maslac, povlaku, sir.
**mljèkara** im. ž. r. - tvornica mliječnih proizvoda.
**mljèkārnica** im. ž. r. - prodavnica mlijeka i mliječnih proizvoda.
**mljèkārskī** prid. - koji se odnosi na mljekarstvo i mljekare.
**mljekárstvo** im. s. r., g. mn. *mljekárstāvā/mljèkārstāvā* - djelatnost proizvodnje, prerade i prodaje mlijeka.
**mljëti** gl. nesvrš., prez. *mèljēm* - mljevenjem od zrna žita proizvoditi brašno.
**mljèzīvo** im. sr. r., g. mn. *mljèzīvā/mljezívā* - mlijeko u sisara nakon poroda; gruša, grušalina.
**mnìjēnje/mnjénje** gl. im. s. r. od mniti.
**mnìti** gl. nesvrš., prez. *mnîm/mnìjēm* - misliti, smatrati.
**mnògī** prid. odr. v. - kojega ima u velikom broju, u velikoj količini, mnogobrojan; koji se javlja, koji postoji u velikoj količini; obilan, bogat.
**mnògo** pril. - u velikom broju, veliki broj; znatno, dosta.
**mnogobóštvo** im. s. r., g. mn. *mnogobòštāvā* - vjerovanje u više bogova, politeizam; suprot. jednoboštvo, monoteizam.
**mnògobrōjan/mnogòbrōjan** prid., odr. v. *mnògobrōjnī/mnogòbrōjnī* - u nebrojeno velikom broju; bezbrojan; suprot. malobrojan.
**mnogobrójnōst** im. ž. r., instr. jd. *mnogobrójnošću/mnogobrójnosti* - svojstvo nečega što je u velikom broju, mnogobrojno; suprot. malobrojnost.
**mnògoljūdan/mnogòljudan** prid., odr. v. *mnògoljūdnī/mnogòljudnī* - koji obuhvata mnogo ljudi, naseljen velikim brojem ljudi.
**mnogoljúdnōst/mnogòljudnōst** im. ž. r., instr. jd. *mnogoljúdnošću/mnogoljúdnosti* - prisustvo velikog broja ljudi, prenaseljenost.



**mnògostran/mnogòstran** prid., odr. v. *mnògostranī/mnogòstranī* - koji ima više strana; pren. raznovrstan, raznolik; svestran; suprot. *jednostran*.
**mnògostruk/mnogòstruk** prid. odr. v. *mnògostrukī/mnogòstrukī* - višestruk, višekratan, raznovrstan.
**mnòštvo** im. s. r. g. jd. *mnòštva* - množina, mnogobrojnost, masa, svjetina; rulja; veliki broj čega.
**mnòženīk/množènīk** im. m. r., g. jd. *mnòženīka/množeníka*, g. mn. *mnòženīci/množeníci* - broj koji se množi drugim brojem, faktor.
**mnòžēnje** gl. im. s. r. od množiti.
**množìna** im. ž. r. - veliki broj, količina, mnoštvo; gram. pojam suprotan jednini, plural.
**mnòžilac/mnòžitelj** im. m. r., g. jd. *mnòžioca/mnòžitelja*, n. mn. *mnòžioci/mnòžitelji*, g. mn. *mnòžilācā mnòžitēljā* - term. onaj koji množi; broj kojim se množi drugi broj.
**mnòžiti (se)** gl. nesvrš., prez. *mnòžīm* - brojno uvećavati, umnožavati; mat. ter. tražiti umnožak; razmnožavati se.
**móba** im. ž. r., g. nm. *móbī* - narodni običaj solidarnosti za skupno obavljanje nesvakidašnjih, velikih i hitnih poslova (žetva, koševina, gradnja kuće, komanje kukuruza).
**mòbīlan** prid. (lat.), odr. v. *mòbīlnī* - pokretan, pokretljiv, pomičan, gibak, promjenljiv; prevrtljiv, povodljiv, nepostojan.
**mobìlisānje/mobilizírānje/mòbilizovānje** gl. im. s. r. od (lat.) mobilisati/ moblizirati/mobilizovati.
**mobìlisati/moblizírati/mòbilizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *mobìlišēm/ mobilìzīrām/mòbilizujēm* - staviti u pokret; vršiti mobilizaciju.
**mobilizácija** im. ž. r. (lat.) - stavljanje u pokret, pokretanje; vojn. masovno pozivanje vojnih obveznika za rat; potpuno angažiranje raspoloživih potencijala.
**mobílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *mobílnošću/mobílnosti* - pokretljivost; suprot. imobilnost.
**mòbitel** (skr. od *mobilni telefon*) im. m. r. (lat.), g. mn. *mòbitēlā* - individualni bežični satelitski telefon, hendi.
**mòčēnje** gl. im. s. r. od močiti.
**mòčilo** im. s. r., etnol. - posebno mjesto na vodotoku gdje se potapa, moči vuna, lan, konoplja.
**mòčiti** gl. nesvrš., prez. *mòčīm* - potapati u vodu, tekućinu.
**mòčuga** im. ž. r., dat. jd. *mòčugi*, g. mn. *mòčugī/mòčūgā*, augm. i pejor. - velika motka, toljaga.
**mòčvara** im. ž. r. - plitka stajaća vodena površina obrasla vegetacijom; bara, rit.
**mòčvāran** prid.odr. v. *mòčvārnī* - osobina podvodnog zemljišta.
**mòčvarica** im. ž. r., dem. - mala močvara, barica.
**močvàrica** im. ž. r. - vrsta ptice kojoj je močvara životno stanište.
**mòčvārka** im. ž. r., dat. jd. *mòčvārki* - vrsta barske biljke.
**môć** im. ž. r., g. jd. *mòći*, instr. jd. *mòću/ mòći*, g. mn. *mòćī* - sila, snaga.
**mòćan** prid. - koji ima veliku snagu, jak, silan; koji ima veliki uticaj, vlast, moć nad ljudima.
**mòći** im. pl. tantum - term. u istočnoj crkvi prema stcsl. mošti.
**mòći/mòći**, gl. svrš., prez. *mògu*, *mòžeš*, *mòže*; *mòžemo*, *mòžete*, *mògū* - biti u mogućnosti, u prilici, imati snagu, volju, sposobnost, znanje itd. za obavljanje neke aktivnosti.
**mòćnīk** im. m. r., n. pl. *mòćnīci* - onaj koji ima moć, vlast.
**móda** im. ž. r. (fr.) - preovlađujući ukus u nekom vremenu ili prostoru.
**modalìtēt** im. m. r. (lat.) - način na koji se nešto događa ili misli.
**mòdar** prid., odr. v. *mòdrī* - koji je boje čistog vedrog neba poslije kiše, boje mora ili mavi kamena (modre galice); plav, maven.
**mòdēl** im. m. r. (fr.), g. jd. *modéla* - uzorak, kalup za izradu predmeta; osoba koja pozira pred umjetnikom; kopija za odliv metala; unikatni odjevni predmet.
**modèlār** im. m. r. (fr.), g. jd. *modelára*, n. mn. *modelári* - onaj koji izrađuje modele, kalupdžija.
**modelárnica/modèlārnica** im. ž. r. (fr.) - radionica u kojoj se izrađuju modeli.
**modelárstvo** im. s. r. (fr.), g. mn. *modelárstāvā/modèlārstāvā* - djelatnost, bavljenje izradom modela.

**modelírānje/mòdelovānje** gl. im. s. r. od modelirati/modelovati.

**modelírati/mòdelovati** gl. nesvrš., prez. *modèlīrām/mòdelujēm* - oblikovati, kreirati modele.

**mồdēran** prid. (fr.), odr. v. *mồdernī* - koji je u skladu s ukusom vremena.

**moderírānje** gl. im. s. r. (lat.) od moderirati.

**moderírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *modèrīrām* - ublažiti, suspregnuti, obuzdati, svesti na pravu mjeru; usmjeriti; utažiti; stišati; udesiti; upraviti; jenjati.

**modèrna** im. ž. r. - umjetnički, književni pravac u evropskoj književnosti početkom 20. stoljeća.

**modèrnist(a)** im. m. r. (fr.) - koji pristaje uz modernizam; koji je u duhu modernog vremena.

**modernistički** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada duhu sadašnjeg vremena, koji se odnosi na modernizam.

**modernìstički** pril. (fr.) - na način modernizma.

**modernizácija** im. ž. r. - proces ili postupak osavremanjavanja.

**modernìzam** im. m. r., g. jd. *modernìzma* - savremenost, duh sadašnjeg vremena; novi smjer u nekoj društvenoj djelatnosti ili u nazorima koji nastoji uvesti novo i savremenije, težnja za osavremenjavanjem; ukupnost novih traženja i ostvarenja u umjetnostima 20. stoljeća.

**modernizírānje/mòdernizovānje** gl. im. s. r. od modernizirati/modernizovati.

**modernizírati/mòdernizovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *modernìzīrām/mòdernizujēm* - slijediti težnje i potrebe novoga vremena; uvesti, uvoditi novi duh i novu tehniku.

**mồdērno** pril. (fr.) - na moderan način, po najnovijoj modi.

**modificírānje/mòdifikovānje** gl. im. s. r. od modificirati/modifikovati.

**modificírati/mòdifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *modificīrām/mòdifikujēm* - preobličiti, preinačiti, prilagoditi.

**modifikacija** im. ž. r. (lat.) - preobličavanje, preinačavanje, prilagođavanje.

**mòdifikovānje/modificírānje** gl. im. s. r. (lat.) od modifikovati/modificirati.

**mòdifikovati/modificírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *mòdifikujēm/modificīrām* - preobličiti, preinačiti, prilagoditi.

**modìstica** im. ž. r. (fr.) - ona koja se bavi izradom garderobe u skladu sa modnim trendom, modistkinja.

**modìstkinja** im. ž. r. - modistica.

**mòdrica** im. ž. r., g.mn. *mồdrīcā* - tamnomodri potkožni podliv krvi od nagnječenja tkiva, uboj, masnica.

**modrìna** im. ž. r., g. mn. *modrínā* - modra boja neba ili mora, plavetnilo.

**modròvōljka** im. ž. r., dat. jd. *modròvōljki*, g. mn. *modròvōljkī* - slavuj, bulbul.

**mòdrūlj** im. m. r., g. jd. *modrúlja* - morski pas.

**módul** im. m. r. (lat.) - dio vasionskog broda u kojem je smještena posada.

**modulácija** im. ž. r. - spuštanje i dizanje glasa u govoru i pjevanju; promjena tonaliteta; prilagođavanje, usklađivanje; izmjenjivanje amplitude.

**modulírānje/modùlisānje** gl. im. s. r. (lat.) od modulírati/modùlisati.

**modulírati/modùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *modùlīrām/modùlišēm* - izvesti, izvoditi modulaciju.

**mogìla** im. ž. r. (rus.) - znatno uzdignut grobni humak.

**mògranj** im. m. r., n. mn. *mògranji* - grmolika voćka primorskih krajeva sa rumenim okruglim plodovima, punim crvenih kiselkastih zrna.

**mồgūć** prid., odr. v. *mồgūćī* - koji može postojati, koji se može ostvariti, koji bi se mogao dogoditi; ostvarljiv, izvodljiv.

**mồgūćan** prid., odr. v. *mồgūćnī* - koji posjeduje mogućnost; imućan, dobrostojeći; moguć.

**mồgūće** pril. - ono što se može ostvariti, ostvarivo.

**mồgūćno** pril. - na moguć način, ostvarivo.

**mogúćnōst** im. ž. r., instr. jd. *mogúćnošću/mogúćnosti* - izraz moći; postojeći izlaz; pružena prilika; vjerovatnost; urođena ili stečena sposobnost za nešto.

**mogúćstvo** im. s. r., g. mn. *mogúćstāvā/mògūćstāvā* - stanje mogućeg, mogućnost, imućnost; bogatstvo.



**Mohikánac** vl. im. m. r. - pripadnik starosjedilačkog indijanskog plemena u Sjevernoj Americi koje su ognjem i mačem potpuno istrijebili kolonizatori; prenes. posljednji, jedini preostali.

**mȏj** prisv. zamj. (ž. r. *mòja*, s. r. *mòje*), g. jd. m. i s. r. *mȏg(a)/mòjēg(a)*, ž. r. *mòjē* - izraz pripadanja licu, osobi koja govori; riječ za pojačavanje u izravnom obraćanju.

**mồkar** prid., odr. v. *mồkrī* - pokvašen ili poliven vodom (tekućinom), kvasan, pokvašen; suprot. suh.

**mòkasīnke** im. ž. r. ob. mn., g. *mòkasīnkī* - lahke otvorene ljetne cipele koje se ne vežu.

**mòkraća** im. ž. r. - izlučevina bubrega koja se skuplja u mokraćnom mjehuru, urin.

**mòkrēnje** gl. im. s. r. od mokriti.

**mokrìna** im. ž. r., g. mn. *mokrínā* - obuzetost vodom ili vlagom, mokrost, mokroća, vlažnost.

**mòkriti** gl. nesvrš., prez. *mòkrīm* - činiti što mokrim, smokrenim, kvasiti vodom nešto; suprot. sušiti; ispuštati mokraću iz mokraćnog mjehura kroz mokraćne organe.

**mȏl** im. m. r. (lat), n. mn. *mólovi* - muz. tugaljiv i nježan tonski rod.

**mȏl** im. m. r. (tal.) - lučki nasip; gat.

**mòlba** im. ž. r., g. mn. *mòlbī/mólbā* - blag i uljudan zahtjev; želja; pisani podnesak nekog zahtjeva, traženja ili želje.

**Mòldāvija** vl. im. ž. r. - istočnoevropska zemlja između rijeka Pruta i Dnjestra, gl. grad Kišinjov; Moldova.

**molèćiv** prid., odr. v. *molèćivī* - koji je sklon moljenju, koji je molilački nastrojen; otužan.

**molèćivo** pril. - na molećiv način, ponizno.

**molèkula** im. ž. r. (lat.) - skup atoma koji čine najmanju česticu neke tvari sa svim bitnim hemijskim svojstvima da može samostalno postojati.

**mȍlekulāran** prid. (lat.), odr. v. *mȍlekulārnī* - koji se sastoji od molekula, molekulski.

**molèkulskī** prid. odr. v. (lat.) - molekularan.

**molèkulski** pril. (lat.) - na molekulski način, poput molekula.

**mòlilac/mòlitelj** im. m. r., g. jd. *mòlioca/mòlitelja*, n. mn. *mòlioci/mòlitelji*, g. mn. *mòlilāčā/mòlitēljā* - onaj koji moli; koji upućuje molitvu; koji podnosi molbu.

**molitèljica/mòlitēljka** im. ž. r., dat. jd. *molitèljici/mòlitēljki* - ona koja moli; koja upućuje molitvu; koja podnosi molbu.

**mòliti (se)**, gl. nesvrš., prez. *mȍlīm (se)* - upućivati molbu, obraćati se, umilno i pokorno iskati, tražiti šta od koga.

**mòlitva** im. ž. r., g. jd. *mòlitvē*, g. mn. *mòlitāvā/mòlitvī* - stalna molba, obraćanje Svevišnjem Stvoritelju Milostivom Samilosnom.

**mòlitvenī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada molitvi, koji se odnosi na molitvu.

**mòlitvenīk/molitvènīk** im. m. r., n. mn. *molitvenici* - crkv. priručnik sa molitvama, zbirka molitvi.

**móljac** im. m. r., g. jd. *móljca*, n. mn. *móljci*, g. mn. *mȏljācā* - sitni insekt, leptirić, čije gusjenice razjedaju krzno i vunu.

**moljàkati** gl. nesvrš., prez. *moljàkām* - stalno ponavljati molbu, dosađivati upornim moljenjem.

**mòljēnje** gl. im. s. r. od moliti.

**móma** im. ž. r., hipok. - djeva, djevojka.

**mòmačkī** prid. odr. v. - koji pripada momku ili potiče od momka, koji se odnosi na momke.

**mòmački** pril. - kao momak, poput momka.

**mòmak** im. m. r., g. jd. *mòmka*, vok. jd. *mȏmče*, n. mn. *mȏmci*, g. mn. *momákā* - mladić, neoženjen mlad čovjek između dječaštva i zrele dobi.

**momáštvo** im. s. r., g. mn. - razdoblje momačkog života, momkovanje.

**mồmčād** zb. im. - momčadija; sport. sastav, tim, ekipa.

**momčàdija** zb. im. - momčad, naziv za mušku populaciju nakon dječačkih godina.

**mȏmče/mòmče** im. s. r., g. jd. *mȏmčeta/mòmčeta*, v. jd. *mȏmče/mòmče* - mlad momak koji se tek zamomčio, momčić.

**mòmčić** im. m. r., dem i hip. - momče, momčuljak.

**mòmčina** im. m. r. - aug. i hip. od momak, pravi momak, momak u punom smislu.

**mômčiti/mòmčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *mômčīm/mòmčīm se* - postajati momak, prelaziti iz dječaštva u momaštvo.

**momčúljak** im. m. r. - momče.

**mòmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *mòmenta*, g. mn. *mòmenātā* - trenutak, časak; pra-va prilika, hora, prigoda.

**mömentālan** prid. (lat.), odr. v. *mömentālnī* - trenutan, iznenadan; letimičan; strelovit.

**mömentālno** pril. (lat.) - trenutno, odmah, sad, smjesta.

**mòmkovānje/mömkovānje** gl. im. s. r. od momkovati.

**mòmkovati/mömkovati** gl. nesvrš., prez. *mòmkujēm/mömkujēm* - biti momak, provoditi momačko doba života, ispoljavati momačke odlike.

**monáda** im. ž. r. (grč.) - fil. nedjeljiva i nesvodiva jednostavna jedinica kao osnovni elemenat svega postojećeg.

**mònah** im. m. r. (grč.), v. jd. *mònahu/mònaše*, n. mn. *mònasi* - samostanac, redovnik, kaluđer.

**mònarh** im. m. r. (grč.), v. jd. *mònarhu/mònarše*, n. mn. *mònarsi* - apsolutni vladar, car, imperator, sultan, kralj.

**monàrhija** im. ž. r. (grč.) - carevina, imperija, kraljevina.

**monàrhījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na monarhiju, carski, imperatorski.

**monàrhist(a)** im. m. r. - sljedbenik monarhizma, pristalica monarhije kao oblika vladavine.

**monarhističkī** prid. odr. v. (grč.) - koji izražava ideje monarhizma; koji potiče ili pripada monarhistima.

**monarhìstički** pril. (grč.) - na način monarhista.

**monarhìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *monarhìzma*, g. mn. *monarhìzāmā* - idejni i politički koncept apsolutne vladavine monarha; učenje i politički pokret monarhista.

**mònaškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na monahe.

**mònaški** pril. (grč.) - po monaškom, na monaški način.

**mònděn** im. m. r. (fr.), g. jd. *mondéna* - čovjek koji se kreće u "visokom društvu", svjetski čovjek, moderan u najvišem smislu riječi.

**mòndēnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada ili potiče od mondena.

**mòndēnski** pril. (fr.) - poput mondena.

**mònēm** im. m. r. i **monéma** im. ž. r. (grč.) - najmanji, dalje neraščlanjivi jezički oblik.

**monéta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *monétā* - kovani novac, novčanica; novac.

**mönetārnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na monetu, novčani.

**Mòngōlija** im. ž. r. - zemlja u sjeveroistočnom dijelu Azije.

**mongolòīd** im. m. r., g. jd. *mongoloída* - dijete zaostalo u razvoju i izgledom podsjeća na Mongola.

**mòngoloīdan/mongolòīdan** prid., odr. v. *mòngoloīdnī/mongolòīdnī* - koji nalikuje, koji podsjeća na mongoloide.

**monìtōr** im. m. r. (lat.), g. jd. *monitóra* - brod plitka gaza za posebne zadatke u plićacima.

**mònitor** im. m. r. (lat.), g. jd. *mònītora* - kontrolni ekran u tv studiju; dio kompjutera; ekran.

**monìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *monìzma*, g. mn. - filozofsko učenje koje za temelj svih pojava na svijetu uzima samo jedno načelo: materiju ili duh; suprot. dualizam.

**monodráma** im. ž. r. (grč.) - drama sa samo jednim učesnikom u izvođenju.

**mönofāzan** prid. (grč.), odr. v. *mönofāznī* - koji ima jednu fazu, jednofazan.

**mönoftōng** im. m. r. (grč.) - gram. jednoglasnik, jedan glas.

**monogàmija** im. ž. r. (grč.) - bračna veza između jednog muškarca i jedne žene, jednobračnost; suprot. poligamija.

**monogràfija** im. ž. r. (grč.) - znanstvena ili esejistička obrada jednog izdvojenog pitanja, jedne teme, jednotematski spis.

**monògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na monografiju.

**monògrafski** pril. (grč.) - na monografski način .

**mönogram/monògram** im. m. r. (grč.) - znak od stilizovanih početnih slova imena i prezimena.



**monòkl** im. m. r. (fr.) - optičko pojačalo vida za jedno oko, jednogled.

**mönokord** im. m. r. (grč.) - muzički instrumenat s jednom žicom; akustička sprava za određivanje visine tona i "štimanje" instrumenata.

**monokultúra** im. ž. r. (grč.-lat.) - jedna vrsta usjeva koji se uzgajaju na posjedu.

**mönolit/monòlīt** im. m.r. (grč.), g. mn. *mönolītā/monòlītā* - kamena gromada; spomenik isklesan iz kompaktnog komada kamena.

**mönolitan/monòlītan** prid., odr. v. *mönolitnī/monòlītnī* - jedinstven, kompaktan, nerazoriv; čvrsto povezan.

**monòlog** im. m. r. (grč.), g. mn. *monòlozi* - podu̇ži govor jednog dramskog lika; govor nasamo sa samim sobom; samogovor; suprot. dijalog.

**monòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji ima oblik monologa.

**monòloški** pril. (grč.) - na način monologa.

**mönopōl** im. m. r. (grč.) - privilegija, privilegovano, isključivo pravo na nešto.

**monopòlisati/monopolizírati/mònopolizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *monopòlišēm/monopolizīrām/mònopolizujēm* - imati privilegovano pravo na nešto.

**monoteìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *monoteìzma* - vjerovanje u jednog Boga i Božije jedinstvo, jednoboštvo, tevhid; suprot. politeizam.

**mönotōn** prid. (grč.), odr. v. *mönotōnī* - koji je stalno na istom tonu, jednozvučan; prenes. jednoličan, dosadan.

**monotònija** im. ž. r. (grč.) - jednoličnost.

**mönotōno** pril. (grč.) - jednolično.

**monstrànca** im. ž. r. (lat.) - crkv. posuda posebnog oblika u katoličkom bogosližju u kojoj se čuva hostija; pokaznica, sakrament, svetotajstvo.

**mònstrum** im. m. r. (lat.) - čudovište, nakaza, neman, nakarada, grdosija, grdoba, rugoba, strašilo; prenes. užasan čovjek, neman od čovjeka.

**mönstruōzan** prid. (lat.), odr. v. *mönstruōznī* - užasan, jezovit, čudovišan, nakazan, grdan, grozovit, grdoban, nevjerovatan, neprirodan.

**mònsūn** im. m. r. (ar.), n. mn. *monsúni* - vjetar koji mijenja pravac u zavisnosti od godišnjih doba: zimi s kopna na more, ljeti s mora na kopno.

**mònsūnskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na monsun.

**montanìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *montanìstici* - naučna disciplina o rudarstvu i rudnicima.

**mòntēr** im. m. r. (fr.) - radnik metalne struke koji vrši sastavljanje strojeva, uređaja i postrojenja.

**montírānje** gl. im. s. r. (fr.) od montirati.

**montírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *mòntīrām* - sastavljati, sklapati, namjestiti; prenes. podvaliti nekome, potvoriti nekoga.

**monùmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *monùmenātā*- veliki spomenik, grandiozno djelo.

**monùmentālan** prid. (lat.), odr. v. *monùmentālnī* - moćan, kolosalan; veličanstven, nezaboravan.

**monumentálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *monumentálnošću/monumentálnosti* - grandioznost, veličanstvenost.

**mòpēd** im. m. r. (lat.), g. jd. *mopéda* - malolitražni motocikl, motorčić.

**mòra** im. ž. r., g. jd. *mòrē*, g. mn. *mórā* - teško osjećanje, duševna tegoba; gušenje u snu, košmar; kuga, pomor; epidemija.

**mòra** im. ž. r. (lat.) - kratki slog.

**mòrāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *morála* - skup pravila određenog društva ili društvene klase o sadržaju i načinu međusobnih odnosa ljudi i ljudskih zajednica; čestitost, poštenje, vrlina, etika; visok duh, polet, zanos.

**mörālan** prid. (lat.), odr. v. *mörālnī* - koji se drži pravila morala, etičan; čestit, pošten, ispravan.

**moràlisānje/moralizírānje/mòralizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od moralisati/moralizirati/moralizovati.

**moràlisati/moralizírati/mòralizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *moràlišēm/moralizīrām/mòralizujēm* - insistirati na moralu, držati pridiku o moralu, pretjerivati u moralnim zahtjevima.

**moràlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *moràlistē* - koji javno zastupa moralnost u svakodnevnom životu.

**moralìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *moralìzma* - zagovaranje strogog morala, težnja ka moralnom savršenstvu.
**moralìzātor** im. m. r. (lat.) - zagovarač moralnih načela, onaj koji ističe i insistira na moralu.
**moralìzatorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na moralizatore i moralisanje/ moraliziranje/moralizovanje.
**morálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *morálnošću/morálnosti* - prisustvo moralnih načela; osobina onog koji je moralan.
**môran** prid., odr. v. *môrnī* - smrtan, samrtan; neizbježan.
**mórānje** gl. im. s. r. od morati..
**mórati** gl. nesvrš., prez. *môrām* - biti prisiljen, nužno htjeti; obavezno činiti.
**moràtōrīj** im. m. r. (lat.) - odgoda plaćanja duga, privremeno mirovanje obaveza; moratorijum.
**mȍrbīdan** prid. (lat.), odr. v. *mȍrbīdnī* - koji je opterećen teškim i bolesnim mislima.
**môre** im. s. r., g. jd. *môra*; n. mn. *môra*, g. mn. *môrā* - velika količina slane vode između kontinenata; prenes. velika količina nečega.
**mòrēnje** gl. im. s. r. od moriti.
**moreplóvac** im. m. r., g. jd. *moreplóvca*, g.mn. *moreplóvācā* - pomorac, mornar.
**mòreuz/morèuz** im. m. r. - morski tjesnac.
**môrfīj/môrfijum** im. m. r. (grč.), g. jd. *môrfija* - glavni alkaloid opijuma, vrlo jak analgetik, opojna droga.
**morfìnist(a)** im. m. r., g. jd. *morfìnistē* - ovisnik o morfiju.
**mòriti** gl. nesvrš., prez. *mòrīm* - usmrćivati, ubijati, satirati, zatirati, uništavati; mučiti, (po)gromiti.
**mòrlāčkī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada ili potiče od Morlaka.
**mòrlāčki** pril. (grč.) - na morlački način, primitivno, grubo, neotesano.
**Mòrlāk** vl. im. m. r. (grč.), vok. jd. *Mȍrlāče*, n. mn. *Morláci* - stanovnik Dalmatinske zagore, gorštak uz jadransku obalu; Vlah.
**Morlàkinja** im. ž. r. (grč.) - žena Morlak.
**mòrmōn** im. m. r., g. jd. *mormóna* - pripadnik sjevernoameričke vjerske sekte koja upražnjava mnogoženstvo.
**mòrnār** im. m. r., g. jd. *mornára* - pomorac, moreplovac, član brodske posade; marinac.
**mornàrica** im. ž. r., g. mn. *mornàrīcā* - brodovlje s ljudstvom i pomorskim ustanovama.
**mòrnārskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mornara.
**mòrnārski** pril. - na način mornara, po mornarskim običajima.
**mòrskī** prid. odr. v. - koji je od mora, koji pripada moru.
**mortalìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *mortalitéta* - smrtnost, pomor, umiranje; suprot. natalitet.
**mȍrž** im. m. r., n. mn. *mòrževi* - "brkati" morski sisar iz reda perajara, morski konj.
**Mòskov** im. m. r. (tur.) - stariji naziv za Rusa i Rusiju.
**Mòsor** im. m. r., g. jd. *Mosòra* - planina u Dalmaciji, odijeljena erozijom od drugih dijelova dinarskog planinskog vijenca.
**môst** im. m. r., g. jd. *mȍsta*, n. mn. *mòstovi* - građevina za prijelaz preko rijeke, ćuprija; fig. veza, spona.
**mòstīć** im. m. r., dem. - mali most.
**mòstiti** gl. nesvrš., prez. *mòstīm* - graditi most, spajati, povezivati.
**mȍstobrān** im. m. r. - zaštitni zid pored mosta; vojn. osvojeni uski pojas na protivničkoj obali kao uporište za odbranu mosta i osiguravanje prelaza vojske.
**mȍsūr** im. m. r. (tur.), g. jd. *mȍsūra* - šuplji valjak, cijev za namotavanje konca u tekstilnoj industriji ili žice u elektroindustriji; kalem; ledenica; stalaktit.
**mòšćēnje** gl. im. s. r. od mostiti.
**mošéja** im. ž. r. (njem.) - muslimanski hram, bogomolja, džamija.
**mȍšnje** im. ž. r. pl. tant. (grč.-lat.), g. mn. *mȍšnjī/mȍšānjā* - polna kesa sa testisima kod mužjaka; kesa, vreća, torbica, tobolac.
**mȍšt** im. m. r. (njem.), g. jd. *mȍšta* - mlado vino, preševina; neuzavrio sok od zrelog voća, šira.
**mȍšti** im. ž. r. pl. tantum (csl.), g. *mòštī/ mòštijū* - posmrtni ostaci, kosti nekog sveca; relikvija.
**mòšus** im. m. r. (grč.), g. jd. *mòšusa* - miris spravljen od sekreta žlijezde mošitara, azijskog muškatnog jelena bez rogova.
**mòtānje** gl. im. s. r. od motati.
**mòtati (se)** gl. nesvrš., prez. *mòtām (se)* - obavijati, navijati, namotavati nit oko čega; uvijati u omot, pakovati; prolaziti, nizati se; vrzmati se oko čega; oblijetati oko koga, tumarati.
**mòtēl** im. m. r. (amer. Motorists Hotel) - svratište i prenoćište pored ceste; konak.
**mòtika** im. ž. r., dat. jd. *mòtici* - alatka za okopavanje usjeva i usitnjavanje zemlje.
**mòtīv** im. m. r. (lat.) - poticajni razlog; svrha, cilj; tema, siže umjetničkog djela; melodija, napjev (v. lajtmotiv).
**motivácija** im. ž. r. (lat.) - skup motiva; iznošenje motiva; obrazloženje.
**motìvirānōst/motìvisānōst** im. ž. r., instr. jd. *motìvirānošću/motìvirānosti* i *motìvísānošću/motìvisānosti* - posjedovanje motiva; opravdanost, obrazloženost.
**motivírānje/motìvisānje** gl. im. s. r. (lat.) od motivirati/motivisati.
**motivírati/motìvisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *motìvīrām/motìvišēm* - iznijeti, iznositi motive, obrazložiti, objasniti; potaknuti, poticati.
**mȍtka** im. ž. r., dat./lok. jd. *mȍtki*, g. mn. *mȍtkī* - poduže tanje drvo, pritka, štap.
**mòtkāš** im. m. r., g. jd. *motkáša* - grah penjač (supr. *ćúčo* ili *ćúčavac*); sport. skakač s motkom.
**mȍtkica** im. ž. r., instr. jd. *mȍtkicōm*, dem. - mala motka.
**mȍto** im. m. r. (tal.), g. jd. *mȍta* - oštroumna, duhovita izreka; kratki napis na početku knjige ili poglavlja; geslo, lozinka, epigraf koji ukratko nagovještava smisao onog što slijedi.
**motocìkl** im. m. r. (lat.-grč.), g. mn. *motocìkālā/motocíklā* - motorno vozilo sa dva točka, motor.
**motocìklist(a)** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *motocìkliste* – onaj koji vozi motocikl, motorist.
**motociklìstičkī** prid. odr. v. (lat.- grč.) - koji se odnosi na motocikliste.
**motociklìstički** pril. (lat.- grč.) - na način motocikliste
**motociklìzam** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *motociklìzma* - motociklistički saobraćaj, bavljenje motociklističkim sportom.
**mòtōr** im. m. r. (lat.), g. jd. *motóra* - mašina, stroj za pokretanje; motocikl; fig. pokretač, pogonič.
**motòričkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pokrete i moždane procese vezane za pokretanje mišića, pokretljivi.
**motòrika** im. ž. r. (lat.), dat.-lok. *motòrici* - sposobnost kretanja, pokretljivost; dinamičnost.
**motòrist(a)** im. m. r., g. jd. *motòristē* - radnik koji rukuje motorima i održava motorne uređaje; vozač motocikla, motora.
**motorìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na motoristiku i motoriste.
**motòristički** pril. (lat.) - kao motorista, po pravilima motoristike.
**motorìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *motorìstici* - nauka o motorima, sportsko takmičenje na motociklima, motociklizam.
**motorizácija** im. ž. r. (lat.) - snabdijevanje, opremanje motornim vozilima, uvođenje motornih vozila u upotrebu; zb. sva motorna vozila neke tvrtke ili vojne jedinice.
**motorizírānje/mòtorizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od motorizirati/ motorizovati.
**motorizírati/mòtorizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *motorìzīrām/ mòtorizujēm* - uvesti u upotrebu motorna vozila.
**motorkòtāč** im. m. r. (lat.), g. jd. *motorkotáča* - motocikl.
**mòtōrnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je na motorni pogon; fig. pokretački.
**motòrnjāk** im. m. r. (lat.), g. jd. *motornjáka*, n. mn. *motornjáci* - voz, vlak, čamac ili brod na motorni pogon; suprot. parnjak.
**motòruge** im. ž. r. plur. tantum - paoci na mlinskom kolu na koje se pričvršćuju lopatice.
**motòvilo** im. sr. r. - naprava za namotavanje prediva; vitlo.
**mòtrēnje** gl. im. s. r. od motriti.
**mòtrīšte** im. sr. r. - gledište, stajalište, stanovište.

**mòtriti** gl. nesvrš., prez. *mòtrīm* - pažljivo gledati, pratiti pogledom; posmatrati, promatrati.
**mozàik** im. m. r. (tal.), n. mn. *mozàici* - slika, likovna kompozicija, ornament sastavljen od pojedinačnih zbijenih raznobojnih kamenčića.
**mȍzak** im. m. r., g. jd. *mȍzga* - anat. centralni organ nervnog sistema u čovjeka i drugih kičmenjaka, pihtijasta, mehka masa od vlaknastih nervnih ćelija koja ispunjava lubanju (tjemenu duplju) i kičmu (kičmena moždina), cerebrum; prenes. pamet, um.
**mòzgānje** gl. im. s. r. od mozgati.
**mòzgati** gl. nesvrš., prez. *mòzgām* - misliti, razmišljati, domišljati, umovati; pejor. pametovati.
**mózgonja** im. m. r. - pejor. koji se pravi pametan; lažnoumnik.
**mȍžda** pril. - može biti da, moguće je da.
**mòždanī** prid. - koji pripada mozgu ili od njega potiče (moždana kora, opna, masa).
**mòždina** im. ž. r. - moždano tkivo, koštana srž; anat. term. *kičmena moždina* - masa koja popunjava kičmeni kanal.
**mȍžebitan** prid., odr. v. *mȍžebitnī* - ob. moguć, mogućan.
**mráčan** prid., odr. v. *mrâčnī* - obuhvaćen mrakom, mrklinom; taman, neosvijetljen, neproziran; crn; supr. svijetao; fig. nejasan u namjerama, smrknut, tmuran, turoban; zlovoljan.
**mráčēnje** gl. im. s. r. od mračiti (se).
**mračina** im. ž. r., g. mn. *mračína* - mračnost, pomrčina, mračnota, mrklina, tmača; mrak zbog kojeg se ništa ne vidi.
**mráčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *mrâčīm (se)* - nestajanje svjetlosti, nadolaženje mraka; tonuti u mrak; postajati taman, mračan; crniti.
**mráčnōst** im. ž. r., instr. jd. *mráčnošću/ mráčnosti* - stanje i osobina onoga što je mračno, tamnoća.
**mrâčnjāčkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mračnjaka.
**mrâčnjāčki** pril. - poput mračnjaka.
**mrâčnjāk** im. m. r., *mrâčnjāku/mrâčnjāče*, n.mn. *mrâčnjāci* - nazadnjak, destruktivac; onaj koji je obuzet crnim mislima.
**mrâčnjāštvo** im. s. r., g. mn. *mrâčnjāštāvā/mrâčnjāštvā* - ideja, stanje i osobina nazadnjaka, destruktivaca, crnomislilaca.
**mrȃk** im. m. r., n. mn. *mrȁkovi/mrákovi/ mrȁci* - odsustvo svjetlosti, mrklina, tama, tma, tmina, tmuša, pomrčina, neprovidnost, neprozirnost.
**mrȁka** im. ž. r., dat. jd. *mrȁki*, vok. jd. *mrȁko* - prenes. nezgodan, opasan čovjek ili grupa.
**mràkača** im. ž. r., hip. i augm. - mrak, mračnost, mračina, pomrčina, mrakan.
**mrȁmor** im. m. r., n.mn. *mrȁmori/ mrȁmorovi* - vrsta kamena krečnjaka srednje tvrdoće pogodnog za obradu i glačanje, mermer; nadgrobni biljeg.
**mrȁmōran** prid., odr. v. *mrȁmōrnī* - koji je od mramora, kao da je od mramora; mermerli.
**mrȁmōrje** im. s. r. - nadgrobni spomenici mramorovi, stećci; nekropola stećaka.
**mrâv** im. m. r., g. mn. *mrávā* - zool. sitni insekt opnokrilac koji živi organizovano u zajednicama i gradi nastambe - mravinjake; simbol marljivosti.
**mrávac** im. m. r., g. jd. *mrávca*, n. mn. *mrávci* - trnac, žmarac, srh, jeza; mravak.
**mrávak** im. m. r., g. jd. *mrávka*, n. mn. *mrávci*, hip. i dem. - mali mrav; mravac, mravić.
**mràvīć** im. m. r., g. jd. *mravića*, dem. - mali mrav; mravak.
**mràvinjāk** im. m. r., n. mn. *mràvinjāci* - mravlje stanište, gnijezdo; nastamba koju izgrađuju mravi; prenes. prenaseljenost; gužva, vreva.
**mrȁvljī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mrava, mravinji; term. *mravlja kiselina*.
**mràvinjī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od mrava, mravlji.
**mràvnat** prid., odr. v. *mràvnatī* - koji je nastanjen mravima, koji je prepun mravi.
**mrȁvojēd** im. m. r. - životinja duge uske njuške iz porodice sisara tropske Amerike koji se hrani mravima izvlačeći ih dugim ljepljivim jezikom; mravožder.
**mrȁvozūb** im. m. r. - zool. crna žuna.
**mravòzuba** im. ž. r. - zool. vrsta ptice.



**mravozúbac** im. m. r., g. jd. *mravozúpca*, - vrsta djetlića.
**mrȁz** im. m. r., n. mn. *mràzovi/mràzevi* - smrznuta rosa na travi i drveću; mrzao, mrzlina, smzlina; studen, hladnoća; inje.
**mrȁzan** prid., odr. v. *mrȁznī* - obuzet, prekriven mrazom; smrznut, leden; mrazovit.
**mràzīć** im. m. r., g. jd. *mrazića*, dem. - mali mraz.
**mrȁzīšte** im. s. r. - tačka mržnjenja vode.
**mràzotina** im. ž. r. - smrzotina, mrzlina; arh. sladoled.
**mrȁzovac** im. m. r., g. jd. *mrȁzōvca* - bot. otrovna biljka iz porodice ljiljana (u upotrebi u farmakologiji); mrazovnik.
**mrȁzovice** im. ž. r. mn. - bot. porodica biljaka u koju spada mrazovac.
**mrazòvit** prid., odr. v. *mrazòvitī* - obuzet, prekriven mrazom; smrznut, leden; mrazan.
**mrȁžnjēnje** gl. im. sr. r. od mraziti[1].
**mȑcina** im. ž. r., g, mn. *mȑcīnā* - krepana životinja, krepalina, crkotina, strvina; prenes. pokvaren, nikakav čovjek.
**mȑcinīšte** im. sr. r. - mjesto ukopavanja mrcina; lov. term. - mjesto ostavljanja mamca.
**mȑčati** gl. nesvrš., prez. *mȑčām* - postajati mrk, obuzet mrklinom; gubiti sjaj, tamniti.
**mȑčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *mȑčīm se* - crniti se, gariti, tamniti; smrkavati se.
**mȑdāj** im. m. r. - pokret, micaj; pomak.
**mȑdnuti** gl. svrš., prez. *mȑdnēm* - načiniti pokret, pomaknuti.
**mrèna** im. ž. r., g. mn. *mrênā* - oboljenje oka, zamrež, katarakta.
**mrȅška** im. ž. r., g. mn. *mrȅškī* - lagahni nabor površine vode ili tkanine.
**mrȅškati se** gl. nesvrš., prez. *mrȅškām* - nabirati se.
**mrȅža** im. ž. r, g. pl. *mrȇžā* - oplet, splet od rastavljeno isprepletenih niti; prenes. zamka; sistem povezanih i isprepletenih linija ili odnosa: npr. diplomatska mreža, kompjuterska mreža, električna mreža, cestovna mreža, obavještajna mreža i sl.
**mrȅžast** prid., odr. v. *mrȅžastī* - poput mreže, nalik mreži.
**mrȅžica** im. ž. r., dem. - mala mreža.
**mréžnica/mréžnjača** im. ž. r. - unutrašnja opna očne jabučice koja prima svjetlosne podražaje, retina.
**mȑgodan** prid., odr. v. *mȑgodnī* - neraspoložen, namrgođen, smrknut, zlovoljan, mrzovoljan.
**mȑgoditi se** gl. nesvrš., prez. *mȑgodīm se* - praviti mrzovoljan izraz lica, mrštiti se, rogušiti se.
**mrȉjest** im. ž. r., instr. jd. *mrȉješću/ mrȉjesti* - mriješćenje; ikra.
**mrijèstiti se** gl. nesvrš., prez. *mrȉjestī (se)* - izbacivati, oplođavati ikru, polagati jaja; pariti se (o ribama).
**mrȉjeti** gl. nesvrš., prez. *mrȉjem/mrêm* - prelaziti iz stanja života u stanje smrti, umirati, ginuti.
**mrjèstilīšte** im. sr. r. - mjesto gdje se riba mrijesti, polaže jaja.
**mȑk** prid., odr. v. *mȑkī* - crn, taman; mračan; smrknut.
**mȑkālj** im. m. r. - konj tamne boje.
**mȑklī** prid. odr. v. - crni, mrki, tamni, mračni.
**mȑklina/mrklȉna** im. ž. r. - odsustvo svjetlosti, mračnost, pomrčina, tama, tma, tmina, tmuša, neprovidnost, neprozirnost.
**mȑknuti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *mȑknēm* - tonuti u mrak, mračiti, mračati, smrkavati se.
**mȑko** pril. - na mrk način, smrknuto, namrgođeno, ljutito.
**mȑkōst** im. ž. r., instr. jd. *mȑkošću/ mȑkosti* - osobina i izgled onoga što je mrko, tamno; crnoća, mračnost, mrklina.
**mȑkva** im. ž. r., g. mn. *mȑkāvā/mȑkvī* - bot. dvogodišnja vrtna biljka sa crvenkasto-žućkastim korijenom koji se jede, šargarepa.
**mȑlja** im. ž. r., *mȑljā* - onečišćeno, zamrljano mjesto na čemu, fleka, muzga; mjesto koje se razlikuje od ostale površine čega, pjega; fig. nečastan postupak, sramota, ljaga.
**mȑljati** gl. nesvrš., prez. *mȑljām* - praviti mrlje, prljati.
**mȑljav** prid., odr. v. *mȑljavī* - koji ima mrlje, prljav.
**mȑljica** im. ž. r., dem. - mala mrlja.
**mȑmljānje** gl. im. s. r. od mrmljati.

**mȑmljati** gl. nesvrš., *mȑmljām* - oglašavati se, govoriti tiho i nerazgovijetno.
**mȑmōr** im. m. r. - smiješani razni glasovi, žagor; mrmljanje.
**mȑmorēnje** gl. im. s. r. od mrmoriti.
**mȑmoriti** gl. nesvrš., prez. *mȑmorīm* - stvarati mrmor; žagoriti.
**mȑmot** im. m. r. (tal.) - zool. glodar nalik vjeverici, svizac.
**mrnjàukati** gl. nesvrš., prez. *mrnjàučē* - onomat. - glasanja mačke, mjaukati.
**mȓs** im. m. r., lok. jd. *mŕsu* - hrana općenito i jelo koje sadrži meso i druge masnoće; bijeli mrs: maslo, kajmak, sir; suprot. post.
**mŕsan** prid., odr. v. *mŕsnī* - koji sadrži mrs, mastan, pomašćen; suprot. pos(t)an, nemastan.
**mŕsiti** gl. nesvrš. *mŕsīm* - zaplitati tkalačke niti, kosu i sl.; prenes. unositi zbrku, nered.
**mȑsko** pril., komp. *mȑskijē/mȑžē* - nerado, s odbojnošću, s mržnjom.
**mȑskōst** im. ž. r., instr. *mȑskošću/mȑskosti* - osobina onoga što je mrsko, mrskoća, odvratnost.
**mȑsnīk** im. m. r., g. jd. *mrsníka* - pripadnik "običnih" vjernika, pristalica srednjovjekovne bosanske vjere.
**mȑša** im. ž. r. - mrcina, strvina.
**mȑšānje** gl. im. s. r. od mršati.
**mȑšati** gl. nesvrš., prez. *mȑšām* - smanjivati mišićno i masno tkivo; gubiti na tjelesnoj težini, debljini, "kopniti"; suprot. debljati.
**mȑšav** prid., odr. v. *mȑšavī* - s malo mišićnog tkiva općenito; bez debljine, masnog tkiva, neuhranjen, suh, slab; suprot. debeo.
**mȑšavac** im. m. r., g.jd. *mȑšāvca*, g. mn. *mȑšavācā* - mršava osoba; mršavko.
**mȑšaviti** gl. nesvrš., prez. *mȑšavīm* - postajati mršav, mršati.
**mršávko** im. m. r., g.jd. *mršávkā* - mršava, neuhranjena osoba.
**mȑšavljēnje** gl. im. s. r. od mršaviti.
**mȑšavōst** im. ž.r., instr. jd. *mȑšavošću/ mȑšavosti* - osobina neuhranjenih, mršavih ljudi.
**mŕšēnje** gl. im. s. r. od mrsiti.
**mŕšo** im. m. r., g. jd. *mŕšē*, g. mn. *mŕšā* - mršavac, mršavko.
**mŕštiti se** gl. nesvrš., prez. *mŕštīm se* - praviti mrzovoljan izraz lica, mrgoditi se, rogušiti se.
**mŕtav** prid., odr. v. *mŕtvī* - u smrti, beživotan, usmrćen; suprot. živ.
**mȑtvac** im. m. r., g. jd. *mrtvàca*, g. mn. *mrtvácā* - mrtav čovjek, mejit; leš.
**mȑtvačkī** prid. odr. v. - koji ima osobine mrtvaca.
**mȑtvački** pril. - poput mrtvaca.
**mȑtvāčnica** im. ž. r., g. mn. *mȑtvāčnīcā* - prostor u kojem su smješteni mrtvaci prije ukopa.
**mrtvája** im. ž. r. - neprotočni (mrtav) riječni rukavac (u kojem voda ne teče); presahlo korito ponornice; suhotok; prenes. stanje beživotnosti.
**mȑtvilo** im. s. r. - obamrlost, umrtvljenost; bezvoljnost, ravnodušnost, malaksalost, apatija; stanje bez zbivanja, mrtvost; potpuni mir, oglušenost.
**mȑtvina** im. ž. r. - vrsta vodene biljke.
**mȓtvo** pril. - beživotno, tromo.
**mrtvorȍđēnče** im. s. r., g. jd. *mrtvorȍđēnčeta* - dijete rođeno mrtvo.
**mrtvòuzica** im. ž. r. - nerazmrsiv uzao, čvor koji je zavezan za trajno, tako da se više ne razvezuje.
**mrtvòuzicē** pril. - na način mrtvog uzla, da se ne može razvezati.
**mrtvòzōrnīk** im. m. r., n. mn. *mrtvòzōrnīci* - ovlašćeno lice za utvrđivanje smrti neke osobe i uzroka smrti.
**mȑva** im. ž. r., g. mn. *mȑvā* - vrlo sitan dio hljeba/kruha; mali dio nečega.
**mȑvica** im. ž. r., dem. - mala mrva, mali (najmanji) dio nečega, komadić; prenes. mala, sitna osoba.
**mȑviti** gl. nesvrš., prez. *mȑvīm* - sitniti, drobiti, kruniti.
**mȑvljēnje** gl. im. s. r. od mrviti.
**mȑvljiv** prid., odr. v. *mȑvljivī* - koji ima svojstvo mrvljivosti, koji se lahko mrvi.
**mȑzak** prid., odr. v. *mȑskī*, komp. *mȑskijī/mȑžī* - koji izaziva, prema kome je usmjerena mržnja, omražen, omrznut.
**mŕziti** gl. nesvrš., prez. *mŕzīm* - osjećati i ispoljavati mržnju.
**mȑzlina** im. ž. r. - zaleđena površina, mrzlost, mrzloća.
**mȑzlōst** im. ž. r., instr. *mȑzlošću/mȑzlosti* - mrzlina.



**mȑznuti** gl. nesvrš., prez. *mȑznēm* - smrzavati se, lediti.
**mrzòvolja** im. ž. r. - loša volja, zlovolja, nezadovoljstvo, neraspoloženje, bezvoljnost.
**mȑzovōljan** prid., odr.v. *mȑzovōljnī* - loše volje, neraspoložen, zlovoljan, smrknut, bezvoljan.
**mȑzovōljno** pril. - neraspoloženo, zlovoljno, bezvoljno.
**mŕžēnje** gl. im. s. r. od mrziti.
**mŕžnja** im. ž. r., g. mn. *mŕžnjī* - osjećaj jake odbojnosti i nepodnošljivosti prema nekome ili nečemu; snažno osjećanje zlobe, neprijateljstva prema nekome.
**mȑžnjēnje** gl. im. s. r. od mrznuti.
**muàlim** im. m. r. (ar.) - učitelj, nastavnik u mektebu.
**muallìma** im. ž. r. - žena mualim.
**mubárek/mubáreć** im. m. r. (ar.) - radost, veselje, slavlje; uzv. - sretan, blagosloven.
**mubareklèisati** gl. svrš., prez. *mubareklèišēm* - poželjeti radost i sreću, čestitati.
**mùcānje** gl. im. s. r. od mucati.
**mùcati** gl. nesvrš., prez. *mùcām* - govoriti zapinjući, s teškoćama u izgovoru pojedinih glasova.
**mùcav** prid., odr. v. *mùcavī* - koji muca, koji teško govori.
**mùcavac** im. m. r., g. jd. *mùcāvca* - naziv za mucava čovjeka; pogrdan naziv za nekoga.
**mùcavōst** im. ž. r., instr. jd. *mùcavošću/ mùcavosti* - govorni nedostatak, poremećaj govornih organa, teškoće pri govoru i izgovaranju pojedinih glasova.
**mùčan/mȕčan** prid., odr. v. *mȕčnī* - koji je od muke, tegoban, neprijatan.
**mȕčeničkī** prid. - koji pripada ili potiče od mučenika, patnički.
**mȕčenički** pril. - poput mučenika.
**mȕčenīk** im. m. r., v. jd. *mȕčenīče*, n. mn. *mȕčenīci*, g. mn. *mȕčenīkā* - onaj koji muku muči, koji trpi i pati, patnik, paćenik, stradalnik.
**mȕčenīštvo** im. s. r., g. mn. *mȕčenīštāvā* - stanje trpljenja patnje i bola; muka, mučenje, patnja.
**mȕčēnje** gl. im. s. r. od mučiti.
**mùčilo** im. s. r., g. mn. *mùčīlā* - sredstvo, oruđe za mučenje.
**mùčitelj** im. m. r., g. jd. *mùčitelja*, n. mn. *mùčitelji*, g. mn. *mùčitēljā* - onaj koji nekog muči, krvnik, sadista.
**mùčilīšte** im. s. r. - mjesto za mučenje, stratište.
**múčiti** gl. nesvrš., prez. *múčīm* - ne govoriti, ne puštati glasa od sebe, šutiti.
**mȕčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *mȕčīm (se)* - zadavati, pričinjavati muke i bol, prisiljavati na muke i patnje, napor, teškoće; dosađivati, uznemiravati, smetati, opsjedati; trpiti, podnositi muku, truditi se.
**mûčkī** prid. - podmukao, potajan, koji ima skrivene namjere.
**mûčki** pril. - podmuklo, nečujno, tajno, krišom, nenadano.
**mučnìna** im. ž. r. - mučno, neprijatno, neugodno stanje; tegoba, muka.
**mȕčno** pril. - s mukom, tegobno, teško.
**múćak** im. m. r. - pomućeno, pokvareno jaje; prenes. pokvarenjak; surogat; nikogović, ništa.
**múćēnje** gl. im. s. r. od mutiti.
**mȕćkati** gl. nesvrš., prez. *mȕćkām* - mutiti, miješati tresući tečnost; prenes. raditi iza leđa, nedozvoljene stvari.
**múdar** prid., odr. v. *mûdrī* - dubokouman, razložan, pametan, iskusan.
**mùdrac** im. m. r., g. jd. *mudràca*, g. mn. *mudrácā* - dubokouman, pametan i pronicljiv čovjek.
**mùdračkī** - koji pripada ili potiče od mudraca.
**mùdrački** pril. - na način mudraca, poput mudraca.
**mùdrica** im. ž. r., hip. i dem. - ona koja misli svojom glavom, pametnica.
**mudrìjāš** im. m. r., g. jd. *mudrijáša* - pejor. pametnjaković.
**mûdro** pril. - promišljeno, pametno, razložno.
**mudròlija** im. ž. r. - zgoda.
**mȕdroslōvlje** im. s. r., g. mn. *mȕdroslōvljā* - mudrost, filozofija.
**múdrōst** im. ž. r., instr. jd. *múdrošću/ múdrosti* - misao koja otkriva dublji i teško dokučivi smisao života; sentenca, izreka.
**mȕdrovanje/mudròvānje** gl. im. s. r. od mudrovati.

**mudròvati** gl. nesvrš., prez. *mùdrujēm* - domišljati duboke i pametne misli; pejor. ispoljavati lažnu mudrost, naklapati.
**mudèris** im. m. r. (ar.) - učen čovjek, profesor.
**mùflōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *muflóna* - zool. divlja, kratkorepa ovca sa povijenim dugim rogovima.
**mùfljūz** im. m. r. (tur.) - propalica, bankroter, bitanga.
**mùfte** pril. - mukte, džabe, badava, besplatno.
**mùftija** im. m. r. (ar.) - najviši muslimanski vjerski dostojanstvenik u jednoj pokrajini koji ima samostalne nadležnosti.
**muftìluk** im. m. r. (ar.-tur.) - upravno-vjersko područje jednog muftije.
**mùha** im. ž. r., dat. jd. *mùhi* - najrašireniji leteći insekt iz roda dvokrilaca; sport. term. *muha kategorija* - bokserska disciplina težine boksera od 48 do 51 kg.
**muhàbet** im. m. r. (ar.) - razgovor.
**muhádžir** im. m. r. (ar.) - doseljenik, došljak, pridošlica.
**muhamedánac** im. m. r. (ar.) – hist. naziv za sljedbenike Muhammeda a. s., musliman.
**muhàmedānskī** prid. odr. v. (ar.) - Muhammedov, koji je svojstven Muhammedu a. s.
**muhàmedānski** - na Muhammedov način, poput Muhammeda a. s.
**muhamedánstvo** im. s. r. – učenje koje je zastupao Muhammed a. s., muslimanstvo, islam.
**Muhàmmed a. s.** im.m. r. (ar.) - Božiji poslanik objave islama, vjerovjesnik; osnivač prve muslimanske države.
**muhànat** prid. (ar.), odr. v. *muhànatī* - osjetljiv; strašivica, propalica.
**mùhara** im. ž. r. - otrovna gljiva (*Amanita muscaria*).
**muhàrrem** im. m. r. (ar.) - naziv prvog mjeseca muslimanskog lunarnog kalendara.
**mùhānje** gl. im. s. r. od muhati se.
**mùhati se** gl. nesvrš., prez. *mùhām se* - vrzmati se, motati se, tumarati.
**muhètina** im. ž. r., augm. - velika muha.
**mùhlija** im. ž. r. (ar.) - krpeno dugme na prošivenu šiljtetu ili dušeku.
**múhnuti** gl. svrš., prez. *múhnēm* - nenadano kao upozorenje, obično laktom u slabine ili rebra, udariti u znak opomene ili šifre upozorenja; šmugnuti, neprimjetno se udaljiti.
**mùholōvka** im. ž. r., g. mn. *mùholōvkī* – ono čime se love muhe, naprava za hvatanje muha.
**mùhtāč** neprom. pridj. (ar.) - koji ovisan o drugome.
**mùhtār** im. m. r. (ar.), g. jd. *muhtára* - starješina mahale, sela.
**mùhtarovati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *mùhtarujēm* - obavljati dužnost muhtara.
**mùhur** im. m. r. (ar.) - žig, pečat, štambilj.
**mujàsil** im. m. r. (ar.) - kožna bolest, šuljevi, hemoroidi.
**mujèzin** im. m. r. (ar.), g. jd. *mujèzina* - džamijski službenik, oglašivač namaskog vakta, učač ezana i imamov pomoćnik u namazu.
**mûk** im. m. r., n. mn. *mûci/múkovi* - tajac, mir, tišina.
**mùka** im. ž. r., g. jd. *mùkē*, g. mn. *mûkā* - teškoća, tegoba, patnja.
**mukabèla** im. ž. r. (ar.) - javno učenje Kur'ana u džamiji poslije namaza, najčešće tokom Ramazana.
**mukàjet** prid. indekl. (ar.) - obziran, zainteresovan, oprezan, pažljiv.
**mûkao** prid., odr. v. *mûklī* - prigušen, polučujan, zatomljen glas ili zvuk.
**múkati** gl. nesvrš., prez. *mûčē* - oglašavati se, glasati kao goveče.
**mûklo** pril. - prigušeno, polučujno, zatomljeno.
**mûkom** pril. - šutke, bezglasno.
**mùkotr̄pan** prid., odr. v. *mùkotr̄pnī* - tegoban, mučan, naporan.
**mùkotr̄pno** pril. - trpeći muke, s velikim teškoćama.
**mùktadžija** im. m. r. (tur.) - onaj koji hoće sve džabe, mukte, koji hoće da se časti na tuđi račun; gotovan; parazit; krvopija.
**mùktē** pril. (tur.) - na tuđi račun, gotovanski, besplatno, džabe, badava.
**mùla** im. m. r. (ar.), g. mn. *múlā* - gospodar, učen čovjek, teolog, kadija u većim gradovima; titula koju je sultan dodjeljivao zaslužnim učenim ljudima.



**mùla** im. ž. r. (lat.), g. mn. *múlā* - mješanac kobile i magarca; mazga.
**múlac** im. m. r. - mula; prenes. glupan, onaj koji nije pametan.
**mùlat** im. m. r. (špan.) - potomak iz miješanog braka bijelaca i crnaca, mješanac.
**mùle** im. sr. r., g. jd. *mùleta* - mlado od mule.
**mûlj** im. m. r., n. mn. *múljevi* - talog na dnu vode.
**mùljaga** im. ž. r. - muljevita zemlja, tlo koje sadrži mulj.
**múljānje** gl. im. s. r. od muljati.
**múljati** gl. nesvrš., prez. *mûljām* - gnječiti i cijediti grožđe; prenes. nekorektno, prljavo raditi; mutiti, petljati; mešetariti.
**mùljav** prid., odr. v. *mùljavī* - pun mulja, muljevit, blatnjav.
**muljèvit** prid., odr. v. *muljèvitī* - koji sadrži mulj; muljevan, blatnjav.
**muljèvitōst** im. ž. r., instr. jd. *muljèvitošću/muljèvitosti* - osobina ili stanje onoga što sadrži mulj, što je muljevito.
**mumificírānje** gl. im. s. r. (perz.) od mumificirati.
**mumificírati** gl. svrš. i nesvrš. (perz.), prez. *mumificīrā* - balzamovati truplo umrlog i oblikovati ga u mumiju.
**mùmija/mûmija** im. ž. r. (perz.) - isušeno, balzamovano, mrtvo čovječije tijelo; pejor. istrošena osoba koja je preživjela vrijeme, živi mrtvac; iron. stara osoba.
**múmin** im. m. r. (ar.), g. mn. *múmīnā* - onaj koji vjeruje u Boga, vjernik, musliman.
**mùmlati** gl. nesvrš., prez. *mùmlām* - glasati se kao medvjed, proizvoditi nerazgovijetne glasove, gunđati, mrmljati.
**munáfičiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *munáfičīm* - ponašati se kao dvoličnjak, licemjer, praviti smutnju, spletkariti.
**munáfik** im. m. r. (ar.), n. mn. *munáfici* - licemjer, dvoličnjak, smutljivac, spletkaroš.
**munára** im. ž. r. (ar.-tur.), g. mn. *munárā* - minaret, džamijski toranj sa kojeg mujezin oglašava namaski vakat i uči ezan pozivajući muslimane na namaz.
**mùnđati** gl. nesvrš., prez. *mùnđām* - potajno se dogovarati, mumlati, mrmljati.
**mùngo(s)** im. m. r., g. jd. *mùnga/mùngosa* (sanskrt.) - zool. glodar nalik kuni koji uništava zmije otrovnice.
**mùnīcija** im. ž. r. (lat.) - naboj, meci za puške i topove, džebana.
**munìcīpīj** im. m. r. (lat.) - grad ili općina sa samostalnom upravom.
**Mùnkir i Nekir** im. m. r. (ar.) - sualdžije, kabur-sahibije, u muslimanskoj tradiciji dva meleka koji dočekuju mejita u kaburu i vrše selekciju po učinjenim djelima.
**múnja** im. ž. r. - nebeski bljesak nastao naglim pražnjenjem električnog napona u atmosferi, praćen grmljavinom; svjetlac, svjetlica.
**mùnjovōd** im. m. r. - provodnik munja s neba u zemlju, zaštitnik građevina od groma, gromobran.
**mùrād** im. m. r. (ar.), g. jd. *muráda* - cilj, želja, namjera.
**murèćef** im. m. r. (tur.) - mastilo, tinta.
**mùrtat** im. m. r. (ar.), g. mn. *mùrtātā* - izdajica.
**mûrva** im. ž. r. (lat.), g. mn. *mûrvī* - dud.
**Mùsa** vl. im. m. r. (ar.), g. jd. *Mùsē* - muslimansko muško imeu Bošnjaka; up. asir. Mojsije.
**Mùsāf** im m. r. (ar.) - uvezana knjiga, zbirka; sinonim za knjigu Kur'an.
**musáfir** im. m. r. (ar.) - putnik, putnik-namjernik, gost.
**musafirhàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - ugostiteljska kuća sa besplatnim prenoćištem i hranom za putnike-namjernike, gostinica.
**musàka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *musàki*, g. mn. *musákā* - vrsta jela od krompira, mljevenog mesa i jaja.
**musàla** im. ž. r. (ar.) - mjesto gdje se klanja namaz, poveći slobodan prostor u svakom muslimanskom naselju na kojem se džematile pod otvorenim nebom klanja bajram-namaz, musalla, trg.
**musèlim** im. m. r. (ar.) - zastupnik paše u sandžaku, oblasni upravitelj, sreski načelnik; kajmekam.
**muskulatúra** im. ž. r. (lat.) - mišićni sklop organizma, mišićje.
**mùslīm** im. m. r. (ar.) - onaj koji je častan, pobožan
**muslìmān** im. m. r. (ar.) – sljedbenik Božije objave Kur'ana.

**muslìmānskī** prid. odr. v (ar.) - koji pripada ili potiče od muslimana.
**muslìmānski** pril. (ar.) - poput muslimana.
**muslimánstvo** im. s. r. (ar.) - pripadnost islamu; muslimanski svjetonazor.
**mûsti** gl. nesvrš., prez. *múzem/múzēm* - obavljati mužu mlijeka.
**mùstra** im. ž. r. (njem.), g. mn. *mùstrī* - uzorak, model, primjer(ak); proba, pokus.
**mùšebak** im. m. r. (tur.), g. jd. *mùšepka*, g. mn. *mùšebākā* - rešetkasta drvena mreža na pendžeru, prozoru.
**mušèma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *mušémā* - voštano platno, stolnjak; nepromočiv ogrtač, kišna kabanica.
**mùšica** im. ž. r., dem. - mala muha; dio nišana vatrenog oružja.
**mùšīr** im. m. r. (tur.), g. jd. *mušíra* - maršal, vrhovni zapovjednik, vojvoda.
**muškárac** im. m. r., g. jd. *muškárca*, g. mn. *mùškārācā* - osoba muškog pola, muško, muž.
**muškàrčić** im. m. r., dem. - mali muškarac, dječak.
**muškàrčina** im. m. r., g. jd. *muškàrčinē*, augm. - snažan, krupan, odlučan muškarac.
**muškètīr** im. m. r. (fr.) - vojnik naoružan puškom mušketom; musketar; prenes. jedan od trojice drugova prema romanu Tri mušketira A. Dime.
**mùškī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada muškom polu; suprot. ženski.
**mùški** pril. - na način muškarca; čvrsto, odlučno.
**mùškīnje** zb. im. s. r. - muške osobe, muškarci, muškadija.
**muškòbanja** im. ž. r. - žena s nekim muškim osobinama ili ponašanjem.
**mùškōst** im. m. r., instr. jd. *mùškošću/mùškosti* - ispoljavanje, izraz muškog pola, muškoća.
**mùšmula** im. ž. r. (grč.) - bot. biljka i plod iz porodice ruža.
**mùšrik** im. m. r. (ar.), n. mn. *mùšrici*, g. mn. *mùšrīkā* - poganin, neznabožac, mnogobožac.
**muštèrija** m. i ž. r. (ar.) - kupac, zainteresovani za kupovinu, interesent; klijent.
**mùštrānje** gl. im. s. r. (njem.) od muštrati.
**mùštrati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *mùštrām* - vojnički uvježbavati, drilovati, vježbati nasilu; maltretirati, zlostavljati.
**muštùluk** im. m. r. (perz.-tur.), n.mn. *muštùluci* - nagrada za radosnu vijest; doglasnina.
**muštulùgdžija** im. m. r. (perz.-tur.) - donosilac dobre, radosne vijesti, glasa.
**mutácija** im. ž. r. (lat.) - nasljedno prenošenje promjena u organizmu; promjena genetskog koda živih bića; promjena boje glasa.
**mútan** prid., odr. v. *mûtnī* - onečišćen, zamućen, zamagljen, neprovidan, neproziran; nečist od kakvih primjesa, nejasan, nerazgovijetan; supr. bistar, čist, proziran.
**mùtant** im.m. r., g.mn. *mutànātā/mùtanātā* - biće nastalo mutiranjem.
**mùtāp** im. m. r. (perz.) - tkanina od kostrijeti.
**mùtav** prid., odr. v. *mùtavī*, komp. *mutàvijī* - umno ograničen, smušen; nijem; neupućen, nezreo; mucav.
**mùtavac** im. m. r., g. jd. *mùtāvca* - mutava muška osoba; šeprtlja.
**mutèvelija** im. m. r. (ar.) - upravitelj posjeda, obično vakufa.
**mùtfak** im. m. r. (tur.), n. mn. *mùtfaci* - kuhinja, u Bosni posebno izgrađen objekat u avliji za spremanje hrane, posebno ljeti.
**mutírānje** gl. im. s. r. (lat.) od mutirati.
**mutírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *mùtirām* - preobraćati se usljed genetskog poremećaja, pretvarati se u nešto drugo; mijenjati boju glasa.
**mútiti** gl. nesvrš., prez. *mûtīm* - rastapati u vodi zemlju ili druge topljive tvari; činiti vodu neprozirnom, onečišćavati; pren. činiti neku stvar nejasnom.
**mùtivoda** im. m. i ž. r. - smutljivac, spletkar, petljanac; mutikaša.
**mûtno** pril. - na mutan način; nečisto, nejasno, nerazumljivo.
**muvèkit** im. m. r. (ar.) - onaj koji se brine o ustanovljavanju tačnog vremena radi utvrđivanja namaskih vakata, vremena nastupanja dnevnih namaza.
**muvekithàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - objekat gdje se utvrđuje vrijeme, muvekitov radni prostor; astronomski opservatorij; zvjezdarnica.



**múza** im. ž. r. (grč.), vok. *mûzo* - svaka pojedina od devet kćeri Zeusa i Mnemosine, kao boginje zaštitnice pojedinih oblasti stvaralaštva u znanosti i umjetnosti.
**mùzara** im. ž. r., g. mn. *mùzārā* - krava koja daje obilne količine mlijeka.
**mùzēj** im. m.r. (grč.), g. jd. *muzéja* , instr. jd. *muzéjem* - ustanova u kojoj se sabiru i čuvaju predmeti i zbirke iz različitih oblasti ljudskog života i stvaralaštva.
**mùzga** im. ž. r., dat. jd. *mùzgi* - pruga, trak, trag tečnosti; curak.
**mùzgav** prid., odr. *mùzgavī* - pun muzgi, prljav, umuzgan.
**mùzgavac** im. m. r., *mùzgāvca* g. mn. *mùzgavācā* - zool. vrsta osmokrakog glavonošca okruglog svijetlosmeđeg tijela bez ljušture i sa crnim mrljama, pjegama.
**muzicírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *muzìcīrām* - izvoditi muziku, baviti se sviranjem.
**mùzika** im. ž. r. (grč.), dat. *mùzici* - umjetnost izražavanja tonovima; glazba.
**mùzikālan** prid. (grč.), odr. v. *mùzikālnī* - nadaren za muziku, muzičan.
**muzìkant** im. m. r., g. jd. *muzikanātā* - muzičar, glazbenik, svirač muzikaš.
**muzikològija** im. ž. r. (grč.) - nauka, znanost o muzici.
**mùzilica** im. ž. r. - sprava, aparat za mužu.
**mùzilja** im. ž. r. - ona koja se bavi mužom.
**mùzlica** im. ž. r. - posuda za mužu.
**mûž** im. m. r., n. mn. *múževi* - suprug.
**mùža** im. ž. r., g. mn. *mûžā* - način dobijanja mlijeka npr. iz kravljeg vimena, muženje.
**mùžār** im. m. r., g. jd. *mùžāra/mužára* - stupa u kojoj se drobe i mrve zrna, npr. kafe, bibera, šećera itd., dibek.
**mùževan** prid., odr. v. *mùževnī* - koji posjeduje izrazite muške osobine, koji je pravo muško, muž.
**mûževljēv** prid. odr. v. - koji pripada mužu, mužev.
**muževnōst** im. ž. r., instr. jd. *muževnošću/muževnosti* - osobina i stanje onoga ko je muževan, muškost..
**mùžīć**, im. m. r., dem. i hip. - mal i drag muž, suprug.
**mùžjāčkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada mužjaku.
**mùžjāčki** pril. - na mužjački način, muževno, muški.
**mùžjāk** im. m. r., v. jd. *mùžjāče*, n. mn. *mùžjāci* - muško, muški dio porodice.
**múžnja** im. ž. r., vok. jd. *mûžnjo*, g. mn. *múžnjī/múžnjā* - muža, način dobijanja mlijeka, npr. iz vimena krave.

# N

**N n** - fonema, glas, sonant; devetnaesto slovo latinice, devetnaesto slovo ćirilice; oznaka za srednji rod (*neutrum*); oznaka za jedinicu sile njutn (*newton*) u fizici; hemijski simbol za azot (N); međunarodna oznaka za sjever (*North*).
**Na** - hem. oznaka za natrij.
**na-** - prefiksalni morfem, prefiks u izvedenicama (*na*jesti se, *na*gluh, *na*slijepo).
**na** prijed. - za mjesto gdje se šta nalazi (*na* stolu) ili na koje se šta stavlja (stavi *na* sto).
**nabàcati** gl. svrš., prez. *nabàcām*, trp. prid. *nàbacān* - staviti šta na gomilu ili na više gomila bez ikakva reda i zakonitosti; nakamarati.
**nabáciti** gl. svrš., prez. *nàbācīm*, trp. prid. *nàbāčen* - baciti šta povrh čega ili na nešto (*nabáciti* pokrivač preko glave); upraviti šta prema kome (*nabáciti* loptu na glavu); prenes. ukratko izložiti neku misao ili prijedlog.
**nabacívānje** gl. im. s. r. od nabacivati.
**nabacívati (se)** gl. nesvr., prez. *nabàcujēm (se)*, pril. sad. *nabàcujūći (se)* - bacati šta povrh čega ili na nešto, upravljati šta prema kome, skicirati neku misao ili prijedlog; prenes. truditi se da bi se kome umililo, skrenulo pažnju na sebe, osvojilo (djevojka, novo društvo i sl.).
**nabádānje** gl. im. s. r. od nabadati.
**nabádati** gl. nesvr., prez. *nàbādam* - navalčiti šta na neki šiljati predmet (*nabádati* ražnjiće); prenes. hodati nesigurno jače se oslanjajući na jednu nogu; nasumce šta istraživati ili jezički artikulirati (*nabádati* neki strani jezik).
**nàbajati** gl. svrš. prez. *nàbajēm* - napričati svašta o nekome ili nečemu.
**nabájati** gl. nesvr., prez *nàbājām* - bajanjem ili kojim drugim narodskim iscjeliteljskim načinom pokušavati izliječiti koga; općiniti bajanjem ili vradžbinom.
**nabàsati** gl. svrš., prez. *nabàsām* - neočekivano se susresti s nekim ili slučajno na šta naići.
**nàbaška** pril. (*tur.*) - posebno: odvojeno
**nábava** im. ž. r. - nabavka, nabavljanje, npr. kupovina namirnica ili kakvih potrepština.
**nàbaviti** gl. svrš., prez. *nàbavīm*, trp. prid. *nàbavljen* - doći do potrebnog predmeta ili namirnice kupovinom ili na drugi način.
**nábāvka** im. ž. r., dat. jd. *nábāvci* - nabava, nabavljanje.
**nabàvljāč** im. m. r., g. jd. *nabavljáča* - osoba zadužena za nabavljanje; trgovačko preduzeće kojem je djelatnost nabavljanje.
**nabavljàčica** im. ž. r. - ženska osoba koja je zadužena da šta nabavlja.
**nàbavljati** gl. nesvr., prez. *nàbavljām*, trp. prid. *nàbavljān* - dolaziti u određenim vremenskim razmacima do potrebnih namirnica, materijala ili čega drugoga; up. nabaviti.
**nábavnī** prid. - koji se odnosi na nabavku.
**nabelàjisati** gl. svrš. (tur.), prez. *nabelàjišēm* - naići, «nagaziti» na kakvo zlo, preživjeti razne belaje, up. belaj.
**nabìjāč** im. m. r., g. jd. *nabijáča* - ono čime se šta nabija; onaj koji nabija.
**nabíjānje** gl. im. s. r. od nabijati.
**nabíjati** gl. nesvr., prez. *nàbījām*; pril. sad. *nabíjajūći* - puniti šta uz savlađivanje otpora; pritiskom i snagom činiti da šta bude tvrđe (npr. *nabijati* zemlju).
**nabìjen** prid., odr. v. *nabijenī* - koji je pretrpio nabijanje, koji je pod pritiskom učvršćen.
**nàbirānje** gl. im. s. r. od nabirati.
**nàbirati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàbirēm (se)*; pril. sad. *nàbirūći (se)* - stvarati nabore na nečemu, presavijanjem i sl.; dobivati nabore, prestajati biti gladak.



**nàbiti** gl. svrš., prez. *nàbijēm*; imp. *nàbīj*, trp. prid. *nabijen* - nabijanjem učiniti šta tvrdim (nabiti zemlju); nataknuti na šiljat predmet snažnim zamahom; ojačati (nabiti mišiće); prenes. prekoriti koga, prigovoriti mu (*nabiti* mu na nos); izvršiti preljubu (*nabiti* rogove).
**nábōj** im. m. r., n. mn. *náboji* - ozljeda na koži usljed nabijanja; količina energije unutar nekog mehanizma (električni *naboj*) ili osobe (seksualni *naboj*).
**nàboljē** pril. - usmjereno u pravcu poboljšanja
**nábor** im. m. r., g. jd. *nábora* - presavijeno mjesto na tkanini ili platnu, često kao ukras na odjeći; mjesto na licu gdje se nabire koža; bora; svaka neravnina koja nalikuje naboru (neravnina tla, mreškanje vode, vijuga moždane kore, itd.).
**náborina** im ž. r. - neposredni vidljivi znak naboranosti
**nàbosti** gl. svrš., prez. *nàbodēm*, trp. prid. *nabòden* - učiniti da je šta nabodeno na šiljato.
**nábožan** prid, odr. v. *nábožnī* - koji predano služi održavanju i širenju pobožnosti.
**nabrájānje** gl. im. s. r. od nabrajati.
**nabrájati** gl. nesvrš.. prez. *nàbrājām*, pril. sad. *nabrájajūći* - redati u priči šta prema uobičajenom, ustaljenom nizu i ritmici.
**nàbrati** gl. svrš., prez. *nabèrēm*, trp. prid. *nàbrān* - skupiti šta branjem (*nabrati* voća); napraviti nabore ili dobiti bore.
**nàbreklina** im. ž. r. - ono što je nabreklo, očvrslo; nateklina, oteklina.
**nabréknuti** gl. svrš., prez. *nàbrēknēm* - povećati tjelesni i dr. obim i čvrstoću; nateknuti, nateći.
**nàbrēknūtōst** im. ž. r., instr. jd. *nàbrēknūtošću/nàbrēknūtosti* - osobina onoga što je nabreklo, povećanje, otvrdlost, nateknutost, nadutost.
**nabròjiti/nabròjati** glag. svrš., prez. *nàbrojīm*, imp. *nàbrōj/nabròjī* - brojanjem utvrditi tačan broj; navesti redom brojeći.
**nabrúsiti (se)** gl. svrš., prez. *nàbrūsīm (se)*, imp. *nabrúsi*, trp. prid. *nàbrūšen* - brušenjem učiniti šta oštrim (nož, kosa); prenes. pripremiti se za posebno iskušenje (npr. za kakvo takmičenje, za borbu).
**nabr̀zati** gl. svrš., prez. *nabr̀zām* - podstaknuti na veću brzinu
**nabŕziti** glag. svr.; prez. *nabŕzīm* - podstaknuti na veću brzinu; ubrzati; požuriti koga; prenes. otjerati koga ko pravi probleme.
**nàbrzo** pril. - u što kraće vrijeme, što žurnije; ubrzo; na brzinu.
**nabúbati** gl. svrš., prez. *nàbūbām*, trp. prid. *nàbūbān* - istući koga da zauvijek upamti; naučiti napamet, bez razumijevanja.
**nàbubriti** gl. svrš., prez. *nàbubrī* - nabreknuti zbog povećane količine tečnosti (šljive pred zrijenje, plik nakon ozljede).
**nabùjati** gl. svrš., prez. *nabùjām* - postati količinski veći (nabujala rijeka), nadoći; prenes. postati bogatiji životnom energijom (nabujala mladost).
**nàbusit** prid.. odr. v. *nàbusitī* - koji je grub, neljubazan i osoran u ophođenju.
**nàbusito** pril. - na nabusit način, osorno.
**nacériti (se)** gl. svrš., prez. *nàcērīm (se)* - nakreveljiti se sa grimasom oko usana.
**nàcifrati (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *nàcifrām (se)*, trp. prid. *nàcifrān* - razg. s posebnom se pažnjom i pedantnošću obući, urediti se, pripremiti za neki susret ili nastup.
**nâcija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nâcijē* n. mn. *nâcije* - ljudska zajednica formirana tokom historije na osnovu zajedničkog životnog prostora, ekonomije, kulturne tradicije, vjere, jezika i drugih društvenopsiholoških osobitosti, prožeta individualnom i kolektivnom sviješću o pripadnosti i kontinuitetu.
**nacijèditi** glag. svrš., prez. *nàcijedīm*, trp. prid. *nàcijeđen* - cijeđenjem istisnuti određenu količinu tečnosti.
**nacijèpati** gl. svrš., prez. *nàcijepām* - završiti s cijepanjem.
**nacíljati** gl. svrš., prez. *nàcīljām*, trp. prid. *nàcīljān* - usmjeriti oružje i podesiti nišanske sprave prema meti; nanišaniti
**naciokràcija/naciokràtija** im. ž. r. (lat.) - uspostavljanje i svođenje svih systemskih rješenja, zaključaka prema mjeri nacije i nacionalnim interesima.

**nàcionalān** prid. (lat.), odr. v. *nacionālnī* - koji se odnosi na naciju.

**nacionalist(a)** im. m. r. (lat.) - onaj koji djeluje u duhu nacije i nacionalnih interesa.

**nacionalizácija** im. ž. r. (lat.) - uspostavljanje nacije; postupak u kojem država radi «viših interesa» pretvara privatnu imovinu u državno ili društveno vlasništvo (zemlja, zgrade, tvornice i druga sredstva za rad i proizvodnju).

**nacionalízirānje/nàcionalizovānje** gl. im. s. r. od nacionalizirati/nacionalizovati.

**nacionalizírati/nàcionalizovati** gl. svrš. i nesvrš, prez. *nacionalizīrām/nàcionalizujēm* - provesti ili provoditi nacionalizaciju

**nacionalìzam** im. m. r., g. jd. *nacionalìzma*, g. mn. *nacionalìzāmā* - javno djelovanje u duhu nacije i nacionalnih interesa.

**nacìzam** im. m. r. (njem.), g. jd. *nacìzma*, g. mn. *nacìzāmā* - vjerovanje u nadmoć germanske rase i u metode sile da se ta nadmoć i ostvari pokoravanjem drugih naroda; (ideologija Nacionalsocijalističke partije u Njemačkoj (1933-1945) pod vodstvom Adolfa Hitlera).

**nácrt** im. m. r., g. jd. *nácrta* - crtež tlocrta neke građevine, skica zemljišnih parcela; polazni tekst koji treba još dorađivati; uopće: osnovne crte koje se u praksi mogu još poboljšavati.

**nàcrtati** gl. svrš., prez. *nàcrtām* - predstaviti crtežom; dovršiti crtež.

**nácrtnī** pridj. odr. v. - koji se odnosi na nacrt.

**nàčas** pril. - na trenutak, odjednom, iznenada.

**nàčekati (se)** gl. svrš., *nàčekām (se)* - predugo čekati

**náčelan** prid., odr. v. *náčelnī* - zasnovan, utemeljen na općim principima, usaglašen u glavnim crtama (postignut je *načelni* sporazum).

**náčelnīk** im. m. r.; ž. r., vok. jd. *náčelnīče*; n. mn. *náčelnīci* - najviši nosilac vlasti u općini ili drugoj društvenoj i upravnoj sredini.

**náčelnica** im. ž. r. - žena načelnik.

**náčelno** pril. - u načelu, principijelno; dosljedno; u osnovnim crtama.

**načélo** im. s. r. - polazna tačka u poimanju određenog pitanja i zauzimanja vlastitog stava; osnovno pravilo ponašanja; princip.

**nàčēti** gl. svrš., prez. *nàčnēm*, imp. *nàčni*, trp. prid. *nàčēt* - otkinuti komad od cjeline (*načeti* hljeb); početi šta trošiti (*načeti* ušteđevinu); prenes. početi raditi neki posao (*Načeli* smo temu za razgovor).

**nàčičkati (se)** gl. svrš., prez. *nàčičkām*, trp. prid. *nàčičkān* - gusto šta postaviti, zbiti (se) na malom prostoru (npr. *načičkani* navijači); iron. nakititi s previše ukrasnih detalja.

**náčin** im. m. r., n. mn. *náčini* - oblik ophođenja, ponašanja, postupaka, oblik i metoda obavljanja određenog posla, način rasuđivanja; stil.

**načíniti** gl. svrš., prez. *nàčinīm* - napraviti, izraditi šta.

**nàčisto** pril. - u potpunosti; sasvim (npr. *načisto* lud); potpuno jasno i razjašnjeno (Sad smo *načisto*!).

**nàčitān** prid., odr. v. *nàčitānī* - koji je pročitao mnogo knjiga, koji mnogo zna.

**nàčuditi se** gl. svrš., prez. *nàčudīm se* - mnogo se čemu čuditi.

**načùpati** gl. svrš. prez. *načùpām* trp. prid. *nàčupān* - čupanjem nabrati predviđenu količinu čega (npr. trave, povrća).

**nàčuti** gl. svrš., prez. *nàčujēm* - primiti dijelove informacije, čuti neke priče i govorkanja, ali ne i cjelinu; slabo čuti i ne moći razaznati neki zvuk.

**nâći/náći** gl. svrš., prez. *nâđēm*, imp. *náđi*, aor. *náđoh*, prid. rad. *nàšao*, trp. prid. *nâđen* - uspjeti doći do onoga što je izgubljeno ili što se traži; sastati se s nekim prema već predviđenom dogovoru (*naći se* s djevojkom); dospjeti u kakvu životnu situaciju.

**naćúliti** gl. svrš., prez. *nàćūlī* - podignuti uši da bolje čuje (o psu i sl.); prenes. napregnuti čulo sluha da se šta bolje čuje i razumije.

**nàćve** im. ž. r., g. jd. *nàćvi*, g. mn. *nàćāvā* - drvena jednodjelna izdubljena posuda za pripravljanje hljeba mijesenjem

**nad** prijed. - za obilježavanje mjesta, iznad koga ili iznad čega (*nad* kućom).



**nad-** pref. - u izvedenim riječima (*nad*lijetati, *nad*ljudski), **nat-** ispred bezvučnog suglasnika (*nat*prirodni).

**náda** im. ž. r., v. *nâdo* - psihičko stanje u kojem se očekuje da neka želja bude ispunjena.

**nadahnúće** gl. im. s. r. - inspiracija, raspoloženje s izraženom radnom i stvaralačkom energijom (pjesničko nadahnuće).

**nadàhnuti** gl. svrš., prez. *nàdahnēm* - podstaknuti, pobuditi čime stvaralačke osjećaje i zanos, inspirisati.

**nàdahnūto** pril. - s nadahnućem; inspirativno.

**nàdaleko/nadalèko** pril. - vrlo daleko, neodređeno daleko (*Nadaleko* se pročuo).

**nàdaljē** pril. - dalje, zatim; nakon toga.

**nàdāren** prid., odr. v. *nàdārenī* - koji ima istaknute sposobnosti; darovit, talentiran.

**nàdārenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàdārenošću/nàdārenosti* - osobina onoga ko je u nečemu nadaren; talent.

**nadáriti** gl. svrš., prez. *nàdārī*, trp. prid. *nàdāren* - učiniti koga darovitim, sposobnim (o prirodi).

**nàdasve/nadàsve** pril. - više od svega, iznad svega.

**nádānje** gl. im. s. r. od nadati se.

**nádati se** gl. nesvrš., prez. *nâdām se*, pril. sad. *nádajūći se* - očekivati dobru vijest, priželjkivati povoljan razvoj životne situacije.

**nàdati se** gl. svrš., prez. *nàdām se* - upustiti se u nešto (*nadati se* bijeg).

**nadávati (se)** gl. svrš., prez. *nàdājēm (se)* - dati mnogo šta u velikim količinama i više puta (*nadavati se* poreza).

**nàdbiskup/nàdbiskup** im. m. r. - poglavar nadbiskupije u katoličkoj crkvenoj organizaciji.

**nàdesno** pril. - na desnu stranu, na desnoj strani (skrenuti *nadesno*).

**nadglàsati** gl. svrš., prez. *nadglàsām* - nadjačati glasom; dobiti veći broj glasova (npr. na sjednici, u parlamentu i sl.).

**nadglasávānje** gl. im. s. r. od nadglasavati.

**nadglasávati** gl. nesvrš., prez. *nadglàsāvām* - nadjačavati glasom; nadvikivati; postizati veći broj glasova.

**nadglédānje** gl. im. s. r. od nadgledati.

**nadglédati** gl. nesvrš., prez. *nàdglēdām*, pril. sad. *nadglédajūći* - nadzirati da sve teče prema predviđenom planu i programu.

**nádglednīk** im. m. r.; vok. jd. *nádglednīče*, n. mn. *nádglednīci* - onaj koji zadužen da nadgleda obavljanje planiranog posla i ostvarivanje programa.

**nadgráditi** gl. svrš., prez. *nàdgrādīm* - dograditi, sagraditi na već postojećoj gradnji; prenes. dodati i poboljšati ono što već postoji (tekst, mišljenje, društveni sistem, itd.); usavršiti.

**nadgrádnja** im. ž. r. - ono što je sagrađeno na već postojećoj gradnji; sistem aktivnosti koje omogućavaju razvoj kulturnih i civilizacijskih potreba društva.

**nádgrobnī** prid. odr. v. - koji se nalazi iznad groba.

**nàdignūt** prid., odr. v. *nàdignūtī* - koji je jednim dijelom ili u cjelini uzdignut iznad svoje podloge ili površine.

**nàdignuti (se)** gl. svrš., prez. *nàdignēm (se)*, rad. gl. prid. *nàdigao/ nàdignuo (se)* - djelomično ili potpuno podignuti s podloge ili površine (*nadigao se* parket).

**nadìgrati/nàdigrati** gl. svrš., prez. *nàdigrām* - biti bolji u kakvoj igri, pobijediti koga; prenes. nadmudriti koga.

**nadijèvānje** gl. im. s. r. od nadijevati.

**nadijèvati** gl. nesvrš., prez. *nàdijevām* - puniti (npr. paprike); davati nekome ime.

**nadìlaziti** gl. nesvrš., prez. *nadìlazīm*; pril. sad. *nadìlazēći* - ići iznad čega; prelaziti preko nečega tražeći bolje (*nadilaziti* teškoće); nadmašivati.

**nadìlažēnje** gl. im. s. r. od nadilaziti.

**nádimak** im. m. r., g. jd. *nádimka* n. mn. *nádimci* - dodatno ime pored pravog (npr. Himzo Bašić *Crni*).

**nadímānje** gl. im. s. r. od nadimati.

**nadímati (se)** gl. nesvrš., prez. *nadímām (se)* - puniti (se) zrakom ili plinovima (o stomaku).

**nàdirānje** gl. im. s. r. od nadirati.

**nàdirati** gl. nesvrš., prez. *nàdirēm*, pril. sad. *nàdirūći* - navaljivati u velikom

broju ili u velikim količinama (voda, voska, horde).

**nàdizānje** gl. im. s. r. od nadizati.

**nàdizati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàdižēm (se)*, pril. sad. *nàdižūći (se)* - postepeno (se) dizati iznad podloge ili površine.

**nadjàčati** gl. svrš., prez. *nadjàčām* - postati jači od nekoga ili nečega; savladati

**nàdjenuti/nàdjeti** gl. svrš., prez. *nàdjenēm/nàdijēm*, trp. prid. *nàdjenūt/nadjèven* - napuniti (npr. paprike); dati kome ili čemu ime

**nàdlaktica** im. ž. r. - dio ruke od ramena do lakta.

**nàdlanica** im. ž. r. - gornji dio šake

**nádleštvo** im. s. r., g. jd. *nádleštva*, g. mn. *nádleštāvā* - upravno tijelo nadležno za upravljanje određenim poslovima.

**nádležan** prid., odr. v. *nádležnī* - koji ima pravo odlučivanja; mjerodavan; kompetentan.

**nádležnōst** im. ž. r., instr. jd. *nádležnošću/nádležnosti* - pravo odlučivanja o nekom pokrenutom pitanju, pojavi ili problemu; kompetencija; poslovi u djelokrugu određenoga upravnog ili sudskog organa.

**nadlijètānje** gl. im. s. r. od nadlijetati.

**nadlijètati** gl. nesvr.; prez. *nàdlijećēm*, pril. sad. *nadlijèćūći* - letjeti iznad čega više puta.

**nȁdljudskī** prid. odr. v. - koji je iznad prirodnih i realnih čovjekovih mogućnosti i snaga.

**nàdmašiti** gl. svrš., prez. *nàdmašīm* - pokazati veći uspjeh, učinak, bolje rezultate u poređenju s drugim.

**nȁdmen** prid., odr. v. *nȁdmenī* - koji je ohol u svome ponašanju i u komunikaciji s drugima; umišljen.

**nàdmetānje** gl. im. s. r. od nadmetati.

**nàdmetati se** gl. nesvrš., prez. *nàdmećēm se*, pril. sad. *nàdmećūći se* - natjecati se u nečemu (sportske discipline, kviz znanja i sl.); sudjelovati na dražbi.

**nȁdmōć** im. ž. r., instr. jd. *nȁdmoći* - veća moć u odnosu na drugog; premoć.

**nȁdmoćan** prid., odr. v. *nȁdmoćnī* - koji ima veću moć; koji je jači, bolji, veći, uspješniji.

**nȁdmoćno** pril. - na nadmoćan način; premoćno.

**nàdmorskī/nádmorskī** prid. - koji je iznad nivoa mora.

**nadmúdriti** gl. svrš., prez. *nàdmūdrīm*, trp. prid. *nàdmūdren* - nadvisiti sugovornika ili takmaca u mudrosti, domišljatosti ili lukavstvu.

**nadmudrívānje** gl. im. s. r. od nadmudrivati.

**nadmudrívati** gl. nesvrš., prez. *nadmùdrūjēm* - nastojati da se bude mudriji, spretniji, domišljatiji, lukaviji od od svoga protivnika.

**nadnáravan** prid., odr. v. *nadnáravnī* - natprirodan, iznad postojećih i čovjekovu umu poznatih prirodnih zakonitosti.

**nȁdnica** im. ž. r., g. jd. *nȁdnicē*, n. mn. *nȁdnice* - ugovoreni novčani iznos za obavljanje posla u toku jednog dana, dnevnica.

**nȁdničār** im. m. r. - radnik koji svoj posao naplaćuje u ugovorenim nadnicama.

**nàdnijeti (se)** gl. svrš., prez. *nadnèsēm (se)*, trp. prid. *nȁdnijet/nadnèsen* - staviti šta u položaj iznad nečega; postaviti se iznad čega.

**nàdōći** gl. svrš., prez. *nàdōđēm*, imp. *nadóđi* - dići se u odnosu na prethodni nivo (npr. voda i sl.); nabujati; nakvasati (o tijestu); naći rješenje za neki problem, dosjetiti se.

**nadòdati** gl. svrš., prez. *nadòdām* - dodati još nešto uz već postojeće; pridodati; dometnuti.

**nȁdohvāt/nadòhvat** pril. - sasvim blizu; nadomak.

**nȁdohvāt** prijed. - s gen.: sasvim blizu; nadomak (*nadohvat* ruke).

**nadòjiti** gl. svrš., prez. *nàdojīm* - nahraniti dojenče mlijekom iz dojke; prenes. zadojiti koga ideologijom; indoktrinirati.

**nȁdoknada** im. ž. r. - protuvrijednost koja se dobija za nešto što je oštećeno, zagubljeno, neispravno i sl.; naknada.

**nadòknaditi** gl. svrš., prez. *nadòknadīm*; trp. prid *nadòknađen* - dati kome nadoknadu.

**nadòlažēnje** gl. im. s. r. od nadolaziti.

**nadòlaziti** gl. nesvrš., prez. *nadòlazīm* - podizati se više u odnosu na prethodni nivo (voda i sl.); postepeno dolaziti do rješenja nekog postavljena problema.



**nadolijèvati** gl. nesvrš., prez. *nadòlijevām* - dodavati još tečnosti na već postojeću količinu.

**nadòlmiti** gl. svrš., prez. *nàdolmīm* - napraviti dolmu; napuniti paprike.

**nȁdolje** pril. - prema dolje; naniže.

**nȁdomak/nadòmak** pril. - blizu, nedaleko od, nadohvat.

**nȁdomak/nadòmak** prijed. - s gen.: blizu, nadohvat (*nadomak* sela).

**nadòmjestak** im. m. r., g. jd. *nadòmjestka*, n. mn. *nadòmjesci*, g. mn. *nadòmjestākā* - zamjena za original, surogat.

**nadoplátiti** gl. svrš., prez. *nadòplātim*, trp. prid. *nadòplāćen* - platiti razliku u cijeni (npr. prilikom zamjene kupljene robe za skuplju).

**nadòpuniti** gl. svrš., prez. *nadòpunīm*, trp. prid. *nadòpunjen* - dodati šta na već postojeću količinu (npr. nadopuniti ulje za kočnicu u autu).

**nadovézati** gl. svrš., prez. *nadòvēžēm*, imp. *nadovéži*, trp. prid. *nadòvēzān* - vezanjem šta spojiti; u razgovoru nastaviti pričati o temi koju je načeo prethodni govornik..

**nadrápati** glag. svrš., prez. *nàdrāpām* (razg. lok.) - pretrpjeti posljedice; stradati; nadrljati

**nȁdražāj** im. m. r., g. jd. *nȁdražāja* - podražaj, ono što registruju čula a uzrokovano je spoljnim djelovanjem; osjećaj koji budi nagon za seksom.

**nadrážiti** gl. svrš., prez. *nàdrāžīm* - izazvati nadražaje.

**nadreàlizam** im. m. r. (lat.), g. jd. *nadrealizma* - smjer u umjetnosti početkom dvadesetih god. XX. st., nastao u Francuskoj, koji se oslanja na psihoanalizu i teži spontanom, neracionaliziranom i nadrealnom izražavanju.

**nadréditi** gl. svrš., prez. *nàdrēdīm*, trp. pridj. *nàdrēđen* - dati čemu značajnije mjesto u odnosu na nešto drugo.

**nadŕljati** gl. svrš., prez. *nàdŕljām* - obraditi zemljište drljačom prije sjetve usjeva; prenes. nagrabusiti, nadrapati, stradati, provesti se kao bos po trnju.

**nàdrkān** prid., odr. v. *nàdrkānī* - ukrućen; razg. prenes. naljućen; mrzovoljan; bijesan.

**nadròbiti** gl. svrš., prez. *nàdrobīm*; trp. pridj. *nàdrobljen* - iskidati na komadiće (npr. hljeba) i pomiješati sa tečnim jelom (mlijeko, čorba, kompot i sl.); prenes. svašta napričati bez ikakva reda, smisla i značenja.

**nàdstrešnica** im. ž. r., g. jd. *nàdstrešnicē*, n. mn. *nàdstrešnice* - uzdignuti zaklon iznad vrata ili prozora u obliku krova.

**nàdugo** pril. - na dug način; opširno.

**nadùrati** gl. svrš., prez. *nadùrām* - podnijeti teškoću trpeći, izdurati, izdržati.

**nadurávānje** gl. im. s. r. od naduravati se.

**nadurávati se** gl. nesvr., prez. *nadùrāvām se* - mučiti se s nekim ili s nečim; natezati se; takmičiti se u izdržljivosti i strpljenju.

**nadúriti se** gl. svrš., prez. *nàdūrīm se* - naljutiti se; namrgoditi se.

**nadúšak** pril. - u jednom dahu izgovoriti; ispiti u jednom gutljaju, naiskap.

**nȁdūt** prid., odr. v. *nȁdutī* - kojem je stomak povećanog obima zbog bolesti i sl.; napuhan; razg. pejor. ohol; umišljen, nadmen.

**nàduti (se)** gl. svrš., prez. *nȁdmem (se)* imp. *nȁdmi (se)* - biti nadut, povećati zapreminu ubacivanjem zraka ili plina; razg. postati umišljen; uzoholiti se.

**nȁdūtōst** im. ž. r., instr. jd. *nȁdūtošću/nȁdūtosti* - stanje ili osobina onoga ko je nadut.

**nadvíkati** gl. svrš., prez. *nàdvīčēm* - vikati jače od drugoga.

**nadvikívānje** gl. im. s. r. od nadvikivati se.

**nadvikívati se** gl. nesvrš., prez. *nadvìkujēm (se)* - svojom vikom prigušivati viku drugoga.

**nadvísiti** gl. svrš., prez. *nàdvīsīm* - izdignuti se vrlinom, sposobnošću i sl. iznad drugoga; postati viši; nadmašiti koga ili šta.

**nàdviti (se)** gl. svrš., prez. *nàdvijēm (se)* - postaviti se iznad koga, naći se nad nečim.

**nadvládati** gl. svrš., prez. *nàdvlādām* - steći prevlast; savladati.

**nàdvožnjāk** im. m. r., n. mn. *nàdvožnjāci* - vrsta mosta iznad ceste ili željezničke pruge.

**nadzemàljskī** prid. odr. v. - koji je izvan zemaljskih mjera i zakonitosti; nadnaravni, natprirodni.

**nádzēmnī** prid. odr. v. - koji je smješten iznad zemlje.
**nàdzirānje** gl. im .s r. od nadzirati.
**nadzìratelj** im. m. r. - onaj koji nadzire, nadzornik.
**nàdzirati** gl. nesvrš., prez. *nàdzirēm* - obavljati nadzor nad nekim ili nečim, nadgledati, kontrolisati.
**nádzor** im. m. r. - stalno, pažljivo praćenje i nadgledanje; kontrola.
**nádzornī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nadzor (*nadzorni* organ).
**nádzornica** im. ž. r. - žena koja vrši nadzor.
**nádzōrnīk** im. m. r., vok. jd. *nádzornīče* - onaj koji je zadužen obavljati nadzor, nadziratelj.
**nàdzvučnī** prid. odr. v. - koji je iznad čovjekovih slušnih mogućnosti; koji je brži od brzine zvuka.
**nadžívjeti** gl. svrš., prez. *nàdžīvīm* - živjeti dulje od koga ili čega (*nadživjeti* svoju generaciju).
**nàdžak** im. m. r. (tur.), n. mn. *nàdžaci* - dio starinske bojne opreme: sjekirica na dugom dršku s oštricom s jedne strane i ušicama s druge strane.
**nàdžak-bàba** im. m. r. (tur.) - žena koja je uvijek spremna na svađu; svađalica.
**nadžídžati** gl. svrš.(tur.), prez. *nàdžīdžām* - ukrasiti s mnogo različitih detalja, poredati džidže, nakititi.
**naelèktrisān** prid., odr. v. *naelèktrisānī* - koji je ispunjen elektricitetom; prenes. ljut, naljućen, pun bijesa.
**naelèktrisāno** pril. - na naelektrisan način.
**naelèktrisati/naelektrizírati** gl. svrš., prez. *naelèktrišēm/naelektrìzīrām* - ispuniti elektricitetom; prenes. razdražiti, uznemiriti koga.
**nafàka** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *nafàki* - ono što je čovjeku od Boga predodređeno da pojede, popije i iživi na ovome svijetu; uopće: hrana, jelo, piće, novac, materijalna dobra.
**nafakàli** neprom. prid. (ar.-tur.) - kojem je sudbina da uvijek ima bogatu nafaku.
**nafīla** im. ž. r. (ar.) - dodatna molitva (namaz) u islamu, koja nije obavezna i koja se obavlja ili kao nadomjestak za ranije propuštene molitve ili kao vjerničko traženje oprosta i milosti od Boga.
**nȁfora** im. ž. r. (grč.) - zalogaj posvećena hljeba u pravoslavnome crkvenom obredu, što se kao pričest dijeli vjernicima nakon liturgije.
**nȁfta** im. ž. r. (grč.) - tekuća uljna smjesa nastala raspadom organskih materija koja se crpi iz zemlje i služi kao sirovina u proizvodnji benzina i drugih derivata.
**naftàlīn** im. m. r. (grč.) - tvrda tvar bijele boje i jaka mirisa, služi za zaštitu krznenih i vunenih predmeta od insekata.
**naftalínac** im. m. r. (grč.) - prenes. onaj koji ima zastarjele, preživljene, demodirane nazore o svijetu i o životu.
**nȁftnī** prid. odr. v. - koji je od nafte; koji se odnosi na naftu.
**nȁftovōd** im. m. r. - cjevovodni sistem izgrađen radi transporta nafte.
**nâg** prid., odr. v. *nâgī* - koji na sebi nema nikakve odjeće, potpuno go.
**nagáđānje** gl. im. s. r. od nagađati.
**nagáđati** gl. nesvrš., prez. *nàgāđām*, pril. sad. *nagáđajūći* - pokušati šta doznati na osnovu nedovoljnih i nepouzdanih činjenica.
**nagánjati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàgānjām (se)* - završiti sa ganjanjem koga da brzo rješava kakav problem; mnogo se namučiti stalnim trčenjem u rješavanju kakvog problema; izganjati se trčanjem.
**nágao** prid., odr. v. *nâglī* - koji ima neobuzdanu, hirovitu narav.
**nàgariti** gl. svrš., prez. *nàgarīm*, trp. prid. *nàgaren* - nanijeti na šta manju količinu gara ili crne boje (*nagariti* obrve); prenes. pojačati šta, npr. dodati brzinu u vožnji, brže potrčati.
**nàgaziti** gl. svrš., prez. *nàgazīm*, trp. prid. *nàgažen* - stati stopalom u hodu na nešto; prenes. naletjeti na nečiju lošu volju, upasti u neku nevolju, biti opčinjen činima.
**nágib** im. m. r. - ukošeni dio puta, strmina.
**nàginjānje** gl. im. s. r. od naginjati.
**nàginjati (se)** gl. svrš., prez. *nàginjēm (se)*, gl. pril. sad. *nàginjūći (se)* - postaviti šta u ukošenu poziciju u odnosu na tlo i drugu vodoravnu podlogu; prenes. postajati sve više sklon (*naginjati* prema Zapadu), priklanjati se.
**nagízdati (se)** gl. svrš., prez. *nàgīzdām (se)*, trp. prid. *nàgīzdān* - urediti (se),



načiniti (se) gizdavim, urešenim, posebno svečanim.
**náglasak** im. m. r., g. jd. *náglaska*, n. mn. *náglasci*; g. mn. *náglasākā* - akcent, akcenat; ono što je naglašeno, na čemu je težište; gram. posebno isticanje vokala u riječi pri izgovoru; znak kojim se obilježava naglasak.
**naglásiti** gl. svrš., prez. *nàglāsīm*, trp. prid. *nàglāšen* - staviti naglasak na odgovarajući vokal u riječi; akcentirati; dati čemu veću važnost; podvući; potcrtati.
**naglašávānje** gl. im. s. r. od naglašavati.
**naglašávati** gl. nesvrš., prez. *naglàšāvām* - up. naglasiti.
**nȁglav(i)ce** pril. - s glavom prema dolje; naglavačke; vrlo brzo; navrat-nanos.
**nágliti** gl. nesvrš., prez. *náglīm*, pril. sad. *náglēći* - postupati naglo, nenadano, nepromišljeno; srljati.
**nâglo** pril. - brzo, bez upozorenja, s ljutnjom, bez razmišljanja, iznenada.
**náglōst** im. ž. r., instr. jd. *nágošću/náglosti* - svojstvo ili osobina onoga koji je nagao.
**nȁglūh** prid., odr. v. *nȁglūhī* - koji dobro ne čuje, koji ima smetnje sa čulom sluha.
**nȁglūhōst** im. ž. r., instr. jd. *nȁglūhošću/nȁglūhosti* - djelomična oštećenost čula sluha.
**nàgnati** gl. svrš., prez. *nàgnām* - prisiliti koga na bijeg, uzmicanje i sl.; natjerati.
**nagnúće** gl. im. s. r. - up. nagnuti; sklonost prema kome ili čemu, naklonost, simpatija, težnja.
**nȁgnūt** prid., odr. v. *nȁgnūtī* - koji je koso u odnosu na vodoravnu površinu, kos, ukošen.
**nàgnuti (se)** gl. svrš., prez. *nȁgnēm se* - doći u nagnut položaj, nakriviti (se), učiniti šta ukošenim u odnosu na vodoravnu površimu.
**nȁgnuto** pril. - na nagnut način.
**nágodba** im. ž. r., g. mn. *nágodābā/nágodbī* - dogovor kojim se uređuje neki odnos međusobnih interesa; sudsko poravnanje, sporazum postignut pred sudom.
**nagòditi se** gl. svrš., prez. *nàgodīm se* - postići nagodbu, dogovoriti se, sporazumjeti.
**nagomìlati** gl. svrš., prez. *nagomìlām*, trp. prid. *nȁgomilān* - staviti šta na gomilu, vremenom se sakupiti na jednom mjestu.
**nágon** im. m. r., g. jd. *nágona* - urođena sposobnost živih bića da nesvjesno doprinose svom opstanku.
**nágonskī** prid. odr. v. - koji ima nagon, koji je potaknut nagonom.
**nágonski** pril. - po nagonu.
**nàgore** pril. - prema gore, naviše, uzbrdo.
**nàgorē** pril. - od lošeg još gore, uz pogoršanje.
**nagòriti** gl. svrš., prez. *nàgorīm* - učiniti da gori, zapaliti.
**nagòrjeti** glag. svrš., prez. *nàgorī* - biti djelimično nagoren nakon djelovanja vatre.
**nágōst** im. ž. r., instr. jd. *nágošću/nágosti* - osobina onoga koji je nag, golotinja.
**nagovárānje** gl. im. s. r. od nagovarati.
**nagovárati** gl. nesvrš., prez. *nagòvārām* - riječima poticati koga da nešta učini, da postane istomišljenik.
**nagovijèstiti** gl. svrš., prez. *nagòvijestīm* - izokola objaviti šta će se dogoditi, učiniti da šta bude poznato unaprijed, proreći.
**nȁgovještāj** im. m. r., g. jd. *nȁgovještāja* - ono što se izokola, nejasno ili posredno najavljuje.
**nȁgovōr** im. m. r., g. jd. *nȁgovōra* - poticaj riječima da ko nešta učini, da u šta povjeruje.
**nàgrabiti** gl. svrš., prez. *nàgrabīm*, trp. prid. *nàgrabljen* - skupiti pomoću grablji; prenes. steći imovinu na lahak način, omastiti brk, napuniti džepove novcem.
**nagrabúsiti** gl. svrš., prez. *nagràbūsīm*, trp. prid. *nagràbūšen* - loše se provesti, nadrljati, neočekivano pretrpjeti razne teškoće.
**nâgrada** im. ž. r., g. jd. *nâgradē* - ono što se dodjeljuje za uspjeh, za postignute rezultate, zasluge; priznanje.
**nagráditi** gl. svrš., prez. *nàgrādīm*, trp. prid. *nàgrāđen* - dodijeliti nagradu za rad, zasluge, uspjehe, umjetničko djelo itd.
**nâgradnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nagradu.
**nagràisati/nagràjisati** glag. svrš., prez. *nagràišēm/nagràjišēm* - loše proći, na-

drljati, nagrabusiti, nadrapati, biti izubijan, opljačkan.
**nâgrda** im. ž. r., g. jd. *nâgrdē* - ono šta je nagrđeno, grdoba, rugoba.
**nagŕditi** glag. svrš., prez. *nàgrdīm*, trp. prid. *nàgrđen* - učiniti grdnim; prenes. oklevetati, ocrniti.
**nàgrđenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàgrđenošću/nàgrđenosti* - osobina onoga koji je nagrđen, svojstvo onoga što je nagrđeno.
**nàgristi** glag. svrš., prez. *nagrízēm*, trp. prid. *nagrìzen* - učiniti da je šta nagrizeno, biti oštećeno kiselinom, hrđom, starošću itd.
**nagŕnuti** glag. svrš., prez. *nàgrnēm* - naglo u gomili stići, jurnuti; zagrtanjem načiniti gomilu, nabaciti zemlju ili šta drugo preko nečega.
**nàgrtānje** gl. im. s. r. od nagrtati.
**nàgrtati** gl. nesvrš., prez. *nàgrćēm* - up. nagrnuti.
**nagrúhati** gl. svrš., prez. *nàgrūhām* - napuniti preko mjere.
**nagúrati** gl. svrš., prez. *nàgūrām*, trp. prid. *nàgūrān* - guranjem smjestiti veću količinu u neki prostor.
**nahakáretiti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *nahakáretīm (se)* - učiniti (se) hakaretom, napraviti (se) ružnim, unakaziti (se).
**nahériti** gl. svrš. (tur.), prez. *nàhērīm* - nakositi, postaviti šta nakoso, nahero.
**nàhēro** pril. (tur.) - nakrivo, nakrivljeno, nakošeno na jednu stranu.
**náhija** im. ž. r. (ar.) - administrativna jedinica u Osmanskoj Carevini.
**nâhlada** im. ž. r. - prehlada.
**nàhoče** im. s. r., g. jd. *nàhočeta*, zb. im. *nàhočād* - dijete koje je nađeno i kojem se ne znaju roditelji.
**nahódati se** glag. svrš., prez. *nàhōdām se* - previše hodati, hodajući osjetiti umor.
**nahòditi (se)** glag. nesvrš., prez. *nàhodī se* - nalaziti se, biti na nekom mjestu.
**nàhođēnje** gl. im. s. r. od nahoditi se.
**nahrániti (se)** gl. svrš., prez. *nàhrānīm (se)*, trp. prid. *nàhrānjen* - dati kome da jede; utažiti sopstvenu glad.
**nàhrupiti** glag. svrš., prez. *nàhrupīm* - naglo stići ili ući u gomili, upasti.
**nàhuckati** gl. svrš., prez. *nàhuckām*, trp. prid. *nàhuckān* - nahuškati.
**nàhuškati** gl. svrš., prez. *nàhuškām*, trp. prid. *nàhuškān* - huškanjem potaknuti koga da dođe u sukob; potaknuti psa na napad, nahuckati.
**nahváliti** gl. svrš., prez. *nàhvālīm*, trp. prid. *nàhvāljen* - uputiti niz pohvala, čak više nego je potrebno.
**nàhvatati** gl. svrš., prez. *nàhvatām*, trp. prid. *nàhvatān* - hvatanjem pribaviti određenu količinu čega, uhvatiti mnogo.
**nàići** gl. svrš., prez. *nàīđēm* - proći pored čega, pojaviti se nenajavljeno; naletjeti na nešto, naći šta bez traženja.
**nàigrati (se)** gl. svrš., prez. *nàigrām (se)* - puno se igrati, potpuno se zadovoljiti igrom.
**nàilazak** im. m. r., g. jd. *nàilaska* - dolazak, pojavljivanje, rezultat nailaženja.
**nàilaziti** gl. nesvrš., prez. *nàilazīm* - up. naići.
**nailažēnje** gl. im. s. r. od nailaziti.
**nàime** pril. - podsjećanje na neizrečeno; to jest.
**nàimenovati** gl. svrš., prez. *nàimenujēm*, trp. prid. *nāimenovān* - imenovati koga za određenu funkciju u vlasti, ustanovi i sl.
**nāiskāp** pril. - do posljednje kapi (ispiti), nadušak.
**naívac** im. m. r. g. jd. *naívca*, g. mn. *nāīvācā* - iron. čovjek koji u sve vjeruje; samouki slikar koji slika svakodnevni život (selo, priroda, životinje itd.) a nije završio likovnu akademiju.
**nāīvan** prid., odr. v. *nāīvnī* - koji u sve vjeruje, prostodušan; neiskusan; prenes. glup, ograničen.
**naívčina** im. m. r., g. jd. *naívčinē*, n. mn. *naívčine* - onaj koji je nepopravljivo naivan, kojeg je lahko uvjeriti i prevariti.
**nàīvka** im. ž. r., g. mn. *nàīvkī* - žena naivac.
**naívko** im. m. r., n. mn. *naívci*, g. m. *nāīvākā*, hip. - naivac.
**nāizglēd** pril. - kao što je na prvi pogled, kao što izgleda.
**naizmjènice** pril. - naizmjenično, tako da se smjenjuje jedno sa drugim.
**naizmjèničan** prid., odr. v. *naizmjèničnī* - koji se smjenjuje s nečim drugim u pravilnom vremenskom razmaku, prvo jedno pa drugo.



**naizmjènično** pril. - naizmjenice.
**nāizūst** pril. - tako da se izgovori bez greške, napamet.
**nàjahati** gl. svrš., prez. *nàjašēm* - zajahati, najašiti, sjesti na konja; prenes. biti dosadan da bi se od koga šta iznudilo, biti bezobziran.
**nájam** im. m. r., g. jd. *nájma*, n. mn. *nájmovi* - unajmljivanje, privremeno korištenje nečijeg rada, prostora i sl. uz plaćanje najamnine.
**nàjamnī** prid. - koji se odnosi na najam.
**nàjamnica** im. ž. r. - žena najamnik.
**nàjamnīk** im. m. r., g. jd. *nàjamnīka* - onaj koji je unajmljen da radi; plaćenik, vojnik koji ugovara službu za novac.
**najamnìna** im. ž. r. - novac koji se daje za ono što je iznajmljeno.
**nàjašiti** gl. svrš., prez. *nàjašīm* - najahati.
**nâjava** im. ž. r. - pismeno ili usmeno obavješenje o posjeti, sastanku, predavanju, predstavi i sl.
**najáviti (se)** gl. svrš., prez. *nàjāvīm (se)* - pismenim ili usmenim putem obavijestiti javnost ili pojedinca o nekom budućem događanju; obavijestiti koga o svom dolasku.
**najavljívānje** gl. im. s. r. od najavljivati.
**najavljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *najàvljujēm (se)* - više puta obavještavati o o onom što će se dogoditi nekom ili o svom dolasku.
**najedànpūt** pril. - iznenada, odjednom, najednom, najedared.
**najedàrēd** pril. - najedanput.
**najédānje** gl. im. s. r. od najedati.
**najédati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàjēdām (se)* - izjedati, nagrizati, razarati; prejedati se.
**najèdnōm** pril. - najedanput.
**nàjesti (se)** gl. svrš., prez. *nājedēm (se)* - jesti do sitosti, dobro se nahraniti, nasititi se.
**nàjetkati** gl. svrš. prez. *nàjetkām* - neku podlogu obraditi jetkanjem.
**nājezda** im. ž. r. - prelazak neke velike osvajačke vojne sile preko neke zemlje; nailazak kakvog mnoštva (najezda velikog čopora vukova); uopće dolazak čega u nepodnošljivoj količini.
**najéžiti (se)** gl. svrš., prez. *nàjēžīm (se)* - osjetiti jezu; biti prestravljen, promrzao, suviše uzbuđen od čega se uzdignu dlačice na tijelu; nakostriješiti se.
**nàjlōn** im. m. r. (engl.), g. jd. *najlóna* - sintetička plastična masa koja se odlikuje čvrstoćom i elastičnošću.
**nàjlōnka** im. ž. r. (engl.), dat. jd. *nàjlōnc* - ženska čarapa izrađena od najlonski sintetičkih vlakana.
**nájmiti** gl. svrš., prez. *nájmīm* - uzeti ko ga u najam.
**nâjmljenica** im. ž. r. - žena uzeta u najam.
**nâjmljenīk** im. m. r., g. jd. *nâjmljenīka*. v. jd. *nâjmljenīče*, n. mn. *nâjmljenīci* - onaj koji je uzet u najam.
**najmodávac** im. m. r., g. jd. *najmodávca* - onaj koji daje u najam.
**najmoprímac** im. m. r., g. jd. *najmoprímca* - onaj koji prima u najam.
**nâjposlije/nājposlije** pril. - najkasnije, znatno iza drugih događanja, sa zakašnjenjem, nakon svega.
**nâjprije** pril. - prije svih drugih; u izlaganju riječ koja kazuje šta će je najvažnije.
**najúriti** gl. svrš., prez. *nàjūrīm*, trp. prid. *nàjūren* - otjerati, istjerati, izbaciti koga, natjerati ga u bijeg.
**nājzād** pril. - napokon, konačno, naposljetku, poslije dugog čekanja.
**nakàlemiti** gl. svrš., prez. *nakàlemīm*, trp. prid. *nakàlemljen* - okalemiti divlju voćku radi oplemenjivanja; prenes. dodati čemu neke elemente koji tu ne spadaju; nametnuti.
**nâkana** im. ž. r. - namjera, odluka da se šta učini.
**nakániti se** gl. svrš., prez. *nàkānīm se* - odlučiti se na nešto i pored umora, bezvoljnosti i želje.
**nàkapati** gl. svrš., prez. *nàkapām*, trp. prid. *nàkapān* - ukapati, uliti šta u kapima.
**nàkapnica/nákapnica** im. ž. r. - rezervoar za skupljanje kišnice, čatrnja, cisterna; u bubregu vrećica u koju se izlučuje mokraća.
**nākarada** im. ž. r., g. mn. *nākarādā* - nešto grdno, rugoba, nakaza, kakva izopačenost.
**nàkastiti** gl. svrš. (tur.), prez. *nàkastīm* - odlučiti se za nešto, naumiti uraditi šta.

**nakàšljati se** gl. svrš., prez. *nakàšljēm se* - kratko kahnuti, zakašljati se.

**nakésiti se** gl.svrš., prez. *nàkēsīm se* - iskesiti se, naceriti se, ružno se nasmijati pokazujući zube.

**nakìnđūren** prid., odr. v. *nakìnđūrenī* - koji je previše ukrašen bez ikakvog ukusa, nadžidžan.

**nakinđúriti** gl. svrš., prez. *nakìnđūrīm* - biti nakinđuren.

**nȁkiseo** prid., odr. v. *nȁkiselī* - koji nije posve kiseo, blago kiseo, malo kiseo.

**nàkisnuti** gl. svrš., prez. *nàkisnē* - postati malo kiseo, početi se kvariti, uskisnuti; pokisnuti, biti malo pokvašen od kiše.

**nákit** im. m. r., g. jd. *nákita* - dragocjen i skup predmet koji ob. nose žene (pršćenje, ogrlice, narukvice, naušnice i sl.).

**nàkititi (se)** gl. svrš., prez. *nàkitīm (se)*, trp. prid. *nàkićen* - zakititi, ukrasiti koga cvijećem ili čim drugim; prenes. dobro se napiti, biti pijan.

**nȁkjučē(r)** pril. - dan prije prekjuče(r), prije tri dan, treći dan od ovoga.

**nâklada** im. ž. r. (češ.) - izdanje knjige; preduzeće koje štampa i izdaje knjige, izdavač; tiraž, broj štampanih primjeraka.

**nâkladnica** im. ž. r. - žena koja se bavi poslovima naklade.

**nâkladnīk** im. m. r., v. jd. *nâkladnīče*, n. mn. *nâkladnīci* - izdavač, onaj koji se bavi poslovima naklade.

**nàklanjati (se)** gl. nesvrš, prez. *nàklanjām (se)* - činiti naklone u znak poštovanja; naginjati prema čemu (politici, kakvom učenju itd.); u islamu: obaviti propuštene namaze.

**naklápānje** gl. im. s. r. od naklapati.

**naklápati** gl. nesvr., prez. *nàklāpām* - pričati nadugo i naširoko o svemu i svačemu, raspredati o čemu bez mnogo pouzdanih informacija, dokučivati moguće ishode.

**nàklati (se)** gl. svrš., prez. *nàkoljēm (se)* - poklati mnogo; koljući ne završiti klanje.

**náklon** im. m. r. - položaj tijela u momentu iskazivanja poštovanja prema nekom (sagnuta glava ili gornji dio tijela).

**naklòniti se** gl. svrš., prez. *naklònīm se*, trp. prid. *nàklonjen* - učiniti naklon u znak poštovanja.

**náklonōst** im. ž. r., instr. jd. *náklonošću/ náklonosti* - sklonost prema kome ili čemu, osobina onoga koji je prema kome naklonjen, prijateljski raspoložen, dobronamjeran.

**nâknada** im. ž. r., g. jd. *nâknadē*, n. mn. *nâknade* - nadoknada.

**nàknadan** prid., odr. v. *nàknadnī* - koji dodatno dolazi poslije nečeg što je već završeno, kasniji.

**nàknaditi** gl. svrš., prez. *nàknadīm*, trp. prid. *nàknađen* - nadoknaditi, izvršiti naknadu, isplatiti novcem ili čim drugim za urađeni posao, učinjenu uslugu i sl.

**nàkniti (se)** gl. svrš., prez. *nàknijēm (se)* - obojiti se knom, okniti se.

**nakon** prijed. - u zn. poslije (*nakon* kiše).

**nakòpati (se)** gl. svrš., prez. *nàkopām (se)*, trp. prid. *nȁkopān* - kopanjem doći do čega, dobiti željenu količinu (npr. krompira); prenes. naraditi se.

**nakósiti** gl. svrš., prez. *nàkōsīm*, trp. prid. *nàkōšen* - učiniti šta kosim, nakriviti.

**nakòsiti** gl. svrš., prez. *nàkosim* - kosom oboriti određenu količinu trave i sl.

**nakòstriješen** prid., odr. v. *nakòstriješenī* - kojem se digla dlaka ili perje od straha, zime, naježen.

**nakostrijèšiti (se)** gl. svrš., prez. *nakòstriješīm (se)* - od straha, zime i sl.dići dlaku ili perje tako da strši (o životinjana).

**nákot** im. m. r., g. jd. *nákota* - mladunčad, okot, ono što je okotila ženka životinje (kučka, mačka).

**nakòtiti (se)** gl. svrš., prez. *nàkotī*, trp. prid. *nàkoćen* - okotiti u velikom broju (o životinjama).

**nȁkōvanj** im. m. r., g. jd. *nȁkōvnja*, n. mn. *nȁkōvnji* - metalno postolje na kojem kovač kuje.

**nàkrasti** gl. svrš., prez. *nakrádēm* - neprimjetno i povremeno krasti, potkradati, puno ukrasti kad se sve sabere.

**nȁkratko** pril. - ukratko, s malo riječi; na kratko vrijeme.

**nakr̀cati** gl. svrš., prez. *nakr̀cām*, trp. prid. *nȁkrcān* - natovariti mnogo, nositi ogroman teret.



**nakrénuti** gl. svrš., prez. *nàkrēnēm*, trp. prid. *nàkrēnūt* - učiniti da šta stoji ukoso, nakrenuto.

**nȁkresān** prid., odr. v. *nȁkresānī* - koji je pijan, u alkoholiziranom stanju.

**nakrèsati (se)** gl. svrš., prez. *nàkrešēm (se)* - kresanjem priskrbiti određenu količinu (npr. nakresati granja); razg. opiti se, naljoskati se (rakije i sl.).

**nakríviti (se)** gl. svrš., prez. *nàkrīvīm (se)*, trp. prid. *nàkrīvljen* - učiniti da je šta nakošeno na jednu stranu; ići nakrivljen na jednu stranu.

**nàkrīvljen** prid., odr. v. *nàkrīvljenī* - koji ne stoji uspravno, koji je nagnut na jednu stranu, nakošen.

**nàkrīvljeno** pril. - na nakrivljen način, nahero, nagnut na jednu stranu, nakošeno.

**nȁkrīvo** pril. - nakošeno, tako da odstupa od prethodne uspravnosti.

**nakȑkačkē** pril. - na leđima (nositi koga).

**nakȑkačiti** gl. svrš., prez. *nakȑkačīm*, trp. prid. *nakȑkačen* - staviti koga na leđa.

**nakŕkati se** gl. svrš., prez. *nàkr̄kām se*, trp. prid. *nàkr̄kan* - dobro se najesti, nažderati se.

**nȁkrūpno** pril. - u većim komadima, ukrupno.

**nàkuhati (se)** gl. svrš., prez. *nàkuhām (se)*, trp. prid. *nàkuhān* - kuhajući napraviti mnoga jela; umoriti se kuhajući.

**nàkupac** im. m. r., g. jd. *nàkupca* - onaj što trguje robom (ob. preprodajom stoke).

**nakúpati se** gl. svrš., prez. *nàkūpām se* - puno se iskupati, izdovoljiti se kupanjem.

**nàkupiti (se)** gl. svrš., prez. *nàkupīm (se)*, trp. prid. *nàkupljen* - kupljenjem sabrati šta; nagomilati (se).

**nakúpljānje** gl. im. s. r. od nakupljati.

**nakúpljati** gl. nesvrš., prez. *nàkūpljām* - up. nakupiti.

**nakupòvati** gl. svrš., prez. *nakùpujēm*, trp. prid. *nȁkupovān* - kupovanjem doći do razne robe.

**nàkvasiti** gl. svrš., prez. *nàkvasīm*, trp. prid. *nàkvašen* - učiniti šta mokrim, vlažnim, navlažiti.

**nalàgati** gl. svrš., prez. *nàlažēm*, trp. prid. *nȁlagān* - ispričati puno laži.

**nalágati** gl. nesvrš., prez. *nàlāžēm* - naložiti, izdati nalog.

**nàlajati (se)** gl. svrš., prez. *nàlajē (se)* - puno lajati, izlajati se do mile volje (o psu); prenes. izgovoriti razne ružne riječi i izmišljotinje o komc, iznijeti puno neistina u javnost.

**nàlāktiti se** gl. svrš., prez. *nàlāktīm se*, trp. prid. *nàlākćen* - osloniti se na laktove.

**naláštiti** gl. svrš., prez. *nàlāštīm*, trp. prid. *nàlāšten* - nanositi kremu (laštilo) ob. na kožu od cipela i trljanjem učiniti da se sjaji.

**nálaz** im. m. r., g. jd. *nálaza* - ono što je nađeno; med. što je utvrđeno i istraživanjem.

**nàlazīšte** im. s. r. - mjesto gdje se šta može naći, gdje se može crpsti šta dragocjeno (ruda, nafta itd.).

**nàlaziti (se)** gl. nesvrš., prez. *nàlazīm (se)* - tražeći pronalaziti šta, utvrditi postojeće stanje čega; vršiti pretrage i istraživati; (se) biti negdje, zauzimati neki prostor; biti u nekom stanju, situaciji, položaju.

**nàleći** gl. svrš., prez. *nàlegnēm*, gl. prid. rad. *nàlegao* - nalegnuti, pristajati sasvim dobro na gornju stranu nečega.

**nàlegnuti** gl. svrš., prez. *nàlegnēm*, gl. prid. rad. *nàlegnuo* - naleći.

**nalémati** gl. svrš., prez. *nàlēmām*, trp. prid. *nàlēmān* - dobro namlatiti koga, istući.

**nálet**[1] im. m. r. (ar.), g. jd. *náleta* - osoba nezgodnog ponašanja, onaj za koga se nikad ne zna kako će postupiti, prokletnik, naletnik, ters.

**nálet**[2] im. m. r. - napad u letu (avionom); brz i nezaustavljiv napad, navala.

**nalètjeti** gl. svrš., prez. *nàletīm/nalètīm*, gl. rad. prid. *nalètio, nalètjela* - u letu udariti u nešto; jureći naići; prenes. upasti u klopku; natrčati; izdovoljiti se letjenja.

**nalètnīk** im. m. r., g. jd. *naletníka* n. mn. *naletníci* - nalet, ters, prokletnik.

**náletōsum** uzv. (tur.) - prokletsvo! dođavola.

**nàlickān** prid., odr. v. *nàlickānī* - koji je dotjeran, uređen, koji se lickao.

**nàlickati (se)** gl. svrš., prez. *nàlickām (se)* - pretjerano (se) dotjerati.

**nàličiti** gl. svrš., prez. *nàličīm* - biti sličan, ličiti na koga.
**nálīčje** im. s. r. - druga strana, iza one koja nije pod direktnim pogledom; prenes. druga, često neugodna, skrivena strana čega.
**nalijèpiti** gl. svrš., prez. *nàlijepīm*, trp. prid. *nàlijepljen* - lijepljenjem šta pričvrstiti; prenes. izružiti, kome svašta nagovoriti, podmetnuti neistinu.
**nàlijevo/nàlijevo** pril. - na lijevu stranu, s lijeve strane.
**nálik** neprom. prid. - sličan, koji nalikuje kome ili čemu.
**nálikovānje** gl. im. s. r. od nalikovati.
**nálikovati** gl. nesvrš., prez. *nálikujēm* - biti nalik, sličiti na koga.
**nàliti (se)** gl. svrš., prez. *nàlijēm (se)* - napuniti tečnošću, uliti do vrha posude; pokisnuti; napiti se rakije, opiti se.
**nálivpero** im. s. r. - pero za pisanje sa spremnikom u koji se doliva tinta kad se potroši.
**nálog** im. m. r., n. mn. *nálozi* - ono što se kome usmeno ili pismeno naloži da uradi; naređenje.
**nalogodávac** im. m. r., g. jd. *nalogodávca*, g. mn. *nalogòdāvācā* - onaj koji izdaje naloge.
**nalogòdāvka** im. ž. r., dat. jd. *nalogòdāvki* - ona koja daje naloge.
**nalogoprímac** im. m. r., g. jd. *nalogoprímca*, g. mn. *nalogòprīmācā* - onaj koji prima nalog i postupi prema njegovim navodima.
**nalogoprìmalac** im. m. r., g. jd. nalogoprimaoca - nalogoprimac, nalogoprimatelj.
**nalogoprìmatelj** im. m. r. - onaj koji prima nalog, nalogoprimac.
**nalogoprìmatēljka** im. ž. r. - ona koja prima nalog.
**nalòkati se** gl. svrš., prez. *nàločē se*, trp. prid. *nàlokān* - napiti se više nego što treba; napiti se ločući (životinje); opiti se rakijom, naliti se, naljoskati se do besvijesti.
**nalòmiti** gl. svrš., prez. *nàlomīm*, trp. prid. *nàlomljen* - lomljenjem nabrati; malo slomiti.
**nalòviti (se)** gl. svrš., prez. *nàlovīm (se)*, trp. prid. *nàlovljen* - u lovu nahvatati ili poubijati (patke, zečeve itd.); zadovoljiti se lovom.
**nalòžiti** gl. svrš., prez. *nàložīm*, trp. prid. *nàložen* - baciti šta u vatru da gori; potpaliti vatru, podložiti.
**nalòžiti** gl. svrš., prez. *nàložīm*, trp. prid. *nàložen* - narediti, izdati nalog, zapovijediti.
**nalúpati** gl. svrš., prez. *nàlūpām*, trp. prid. *nàlūpān* - izmlatiti koga, izubijati, izudarati; izmutiti (npr. jaja).
**náljepnica** im. ž. r. - samoljepivi komad papira koji se stavlja na proizvode ili za kakvu drugu informaciju.
**nàljoskati se** gl. svrš., prez., *nàljoskām se*, trp. prid. *nàljoskān* - napiti se alkohola do besvijesti, naliti se, opiti se.
**nàljūt** prid., odr. v. *nàljūtī* - koji je pomalo ljut, koji se povremeno ljuti; što je pomalo ljuto ( o jelu).
**naljútiti (se)** gl. svrš., prez. *nàljūtīm (se)* - učiniti koga ljutim; postati ljut, rasrditi se, razbjesniti se.
**nâm** im. m. r. (tur.), g. jd. *náma* - ugled, dobar glas, popularnost.
**nàmaći** gl. svrš., prez. *nàmaknēm*, rad. prid. *nàmakao*, trp. prid. *nàmaknūt* - namaknuti.
**namàgārčiti** gl. svrš., prez. *namàgārčīm*, trp. prid. *namāgārčen* - podvaliti kome, preći koga kao glupog magarca, nasamariti, nasaditi.
**nàmāh** pril. - odmah, odjednom.
**namákānje** gl. im. s. r. od namakati.
**namákati** gl. nesvrš., prez. *nàmāčēm* - stavljati šta u tečnost kako bi bilo navlaženo, smočiti.
**namàknuti** gl. svrš., prez. *nàmaknēm*, rad. prid. *nàmaknuo*, trp. prid. *nàmaknūt* - namaći, pokretom staviti šta oko čega (povodac oko konjskog vrata); prenes. steći imovinsku dobit, priskrbiti.
**namámiti** gl. svrš., prez. *nàmāmīm*, trp. prid. *nàmāmljen* - mameći privući koga, domamiti, dovabiti.
**namástiti** gl. svrš., prez. *nàmāstīm*, trp. prid. *nàmāšten/nàmāšćen* - premazati mašću.
**namátānje** gl. im. s. r. od namatati.
**namátati** gl. svrš., prez. *nàmātām* - činiti da što bude namotano, up. namotati.
**nàmāz** im. m. r. (perz.), g. jd. *namáza* - molitva kod muslimana koja se obavlja



pet puta dnevno klanjanjem i izgovaranjem molitvi iz Kur'ana.
**námaz** im. m. r., g. jd. *námaza* - ono što se može namazati, ono što je namazano.
**nàmazati** gl. svrš., prez. *nàmažēm*, trp. prid. *nàmazān* - nanijeti namaz na kakvu površinu; prenes. iron. loše naslikati.
**nàmāzbez** im. m. r. i **nàmāzbeza** im. ž. r. (perz.-ar.) - posebno izrađena i ukrašena mahrama koju na glavi nose žene muslimanke.
**nàmćor** im. m. r. (tur.) - nevaljalac, podmukao čovjek, nezahvalnik.
**nàmćorast** prid. (tur.), odr. v. *nàmćorastī* - koji se odnosi na namćora, nevaljao, podmukao, nezahvalan.
**naméćiti se** gl. svrš., prez. *naméćīm se*, rad. prid. *nàmečio se* - navaditi se na nešto, ne odustajati od nečega.
**namečívānje** gl. im. s. r. od namečivati.
**namečívati se** gl. nesvrš., prez. *namèčujēm se* - up. namečiti se
**nàmetati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàmećēm (se)* - činiti da kome šta bude nametnuto, prisiljavati koga na nešto; (se) nastojati da kome budemo dragi mimo njegove volje, biti nametljiv; nanositi snijeg (mećava).
**namètljiv** prid., odr. v. *namètljivī* - koji bez poziva ulazi u odnose sa drugim ljudima, koji se nameće.
**namètljivica** im. ž. r. - ona koja se nameće.
**namètljivac** im. m. r., g. jd. *namètljīvca* - onaj koji je nametljiv, koji se nameće.
**namètljivo** pril. - na nametljiv način.
**náметnica** im. ž. r. - up. nametnik.
**námetnīk** im. m. r., g. jd. *námetnīka* - parazit, biljni ili životinjski organizam koji živi u tijelu ili na tijelu drugog organizma.
**nàmetnuti (se)** gl. svrš., prez. *nàmetnēm (se)*, trp. prid. *nàmetnūt* - staviti, nabaciti šta na nešto; prisiliti da neko prihvati našto mimo svoje volje; (se) steći vlast i uticaj mimo želje drugih.
**nàmicānje** gl. im. s. r. od namicati.
**nàmicati** gl. nesvrš., prez. *nàmičēm* - up. namaknuti, činiti da šta bude namaknuto.
**namigívānje** gl. im. s. r. od namigivati.
**namigívati** gl. nesvrš., prez. *namìgujēm* - namigivanjem davati kome neke poruke ili znakove razumijevanja.
**nàmignuti** gl. svrš., prez. *nàmignēm*, rad. prid. *nàmignuo* - brzo zatvoriti jedno oko kako bi se kome prenijela kakva poruka ili znak razumijevanja.
**namìguša** im. ž. r. - žena koja namjerno privlači pažnju muškaraca.
**namijèniti** gl. svrš., prez. *nàmijenīm*, trp. prid. *nàmijenjen* - odrediti namjenu čemu, predvidjeti svrhu; uputiti kome šta, učiniti da kome šta pripadne.
**namirìsati (se)** gl. svrš., prez. *namìrišēm (se)*, trp. prid. *namìrisān* - čulom mirisa ili njuha registrovati kakav miris; pomoću mirisa učiniti se mirišljavim, staviti miris na sebe; prenes. predosjetiti, naslutiti (npr. razvoj događaja).
**namíriti (se)** gl. svrš., prez. *nàmīrīm (se)*, trp. prid. *nàmīren* - zadovoljiti kakve potrebe (npr. u hrani, novcu); isplatiti dugove; ispuniti kakvu obavezu.
**námirnice** im. ž. r. mn. - prehrambeni proizvodi.
**nâmjena** im. ž. r., g. jd. *nâmjenā* - ono što je čemu namijenjeno, što će se upotrebljavati, što će imati naku svrhu.
**námjenskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na namjenu.
**námjenski** pril. - za namjenu.
**nâmjera** im. ž. r., g. jd. *nâmjerē*, n. mn. *nâmjere* - ono što je ko odlučio da uradi.
**námjēran** prid., odr. v. *námjērnī* - koji je učinjen s namjerom, svjesno urađen.
**namjerávati** gl. nesvrš., prez. *namjèrāvām* - imati namjeru, pripremati se za ostvarivanje namjere.
**nàmjeriti se** gl. svrš., prez. *nàmjerīm se* - naići na koga, susresti se; naletjeti na koga ko je nezgodan i sukobiti se s njim.
**námjernīk** im. m. r., v. jd. *námjernīče*, n. mn. *námjernīci* - onaj koji je došao, koji se namjerio.
**námjerno** pril. - na namjeran način, svjesno.
**námjesnica** im. ž. r. - žena koja obavlja funkciju namjesnika.
**námjesničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na namjesnika.
**námjesnīk** im. m. r., v. jd. *námjesnīče*, n. mn. *námjesnīci* - onaj koji je namješten

da upravlja, da vlada u ime koga, visoki predstavnik.
**námjesnĭštvo** im. s. r. - sistem vladavine i uprave kojoj je namjesnik na čelu.
**nàmjestiti (se)** gl. svrš., prez. *nàmjestīm (se),* trp. prid. *nàmješten* - učiniti da se šta nađe na pravom mjestu; urediti, pospremiti (u kući); uskladiti položaj tijela i mjesto na kojem se nalazi radi udobnosti.
**nămještāj** im. m. r. - predmeti koji služe za potrebe stanovanja ili rada; pokućstvo.
**namjéštati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàmjē-štām (se)* - up. namjestiti.
**namjèštāljka** im. ž. r., g. mn. *namjèštāljkī* - prevara, podvala.
**nàmješten** prid., odr. v. *nàmještenī* - koji je zaposlen, koji je dobio stalan posao; uređen, opremljen; koji je tako postavljen da djeluje ispravno; prividno ispravno.
**namještènica** im. ž. r. - žena namještenik.
**namještènīk** im. m. r., g. jd *namještenīka*, v. jd. *nămještenīče*, n. mn. *namještenīci* - službenik, administrativni radnik.
**nàmješteno** pril. - uređeno; podvaljeno, podmetnuto.
**namlátiti** gl. svrš., prez. *nàmlātīm,* trp. prid. *nàmlāćen* - istući koga, priskrbiti kome dobre batine; udaranjem po krošnji stabla doći do ploda.
**nàmljeti** gl. svrš., prez. *nàmeljēm,* trp. prid. *namljèven* - mljevenjem šta usitniti; prenes. ispričati sve i svašta.
**namnážānje** gl. im. s. r. od namnažati.
**namnážati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàmnā-žām (se)* - up. množiti (se).
**namnòžiti (se)** gl. svrš., prez. *nàmnožīm (se),* trp. prid. *nàmnožen* - povećati množenjem, razmnožiti (se).
**namòčiti** gl. svrš., prez. *nàmočīm,* trp. prid. *nàmočen* - staviti u vodu, učiniti da šta bude vlažno.
**namòtati** gl. svrš., prez. *namòtām,* trp. prid. *nămotān* - završiti sa motanjem čega na šta.
**nàmreškati (se)** gl. svrš., prez. *nàmreš-kām (se),* trp. prid. *nămreškān* - nabrati (se), prekriti se sitnim borama (o licu), naborati se.
**namr̀goditi se** gl. svrš., prez. *namr̀godīm (se),* trp. prid. *namr̀gođen* - namjestiti mrgodu, natmuren izraz lica (u ljutnji, nezadovoljstvu, lošem raspoloženju).
**namr̀gođeno** pril. - namršteno, ljutito.
**namr̀gođenōst** im. ž. r., instr. jd. *namr̀go-đenošću/namr̀gođenosti* -osobina onoga koji je namrgođen.
**nàmr̄šteno** pril. - sa namrštenim licem, nabranog čela i obrva; ljutitog izgleda lica.
**nàmr̄štenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàmr̄šte-nošću/nàmr̄štenosti* - osobina onoga koji je namršten.
**namŕštiti se** gl. svrš., prez. *nàmr̄štīm se,* trp. prid. *nàmr̄šten* - nabrati čelo i stisnuti obrve što pokazuje ljutnju, nezadovoljstvo, neslaganje.
**nàmrtvo** pril. - uz gl. *ubiti, napiti se, pretući* i sl. tako da je posljedica mrtvilo
**nàmrviti** gl. svrš., prez. *nàmrvīm,* trp. prid. *nàmrvljen* - mrvljenjem napraviti mrvice (npr. od hljeba).
**nàmučiti (se)** gl. svrš., prez. *nàmučīm (se),* trp. prid. *nàmučen* - izmučiti (se), pretrpjeti muke; zadavati kome muke; izmoriti (se).
**nàmūsti** gl. svrš., prez. *namúzēm,* trp. prid. *namùzen* - muzući kravu dobiti mlijeko.
**nána**[1] im. ž. r., v. jd. *nâno*, g. mn. *nânā* - majka, baka.
**nána**[2] im. ž. r. - ljekovita biljka od koje se pravi čaj, metvica, menta.
**nanbûdo** im. m. r. (jap.) - japanska borilačka vještina.
**năndu** im. m. r., g. jd. *năndua*, n. mn. *năndui* - velika južnoamerička ptica trkačica.
**nanervírati (se)** gl. svrš., prez. *nanèrvī-rām (se),* trp. prid. *nanèrvīrān* - izvući kome živce, iznervirati se.
**nanèsreću** pril. - po nesreći, nesrećom, nesretnim slučajem.
**năng** im. m. r. (tajl.), mn. *năngovi* - tajlandsko pozorište sjena u kojem se igre izvode kožnatim figurama iza paravana.
**nànijēti** gl. svrš., prez. *nanèsēm,* trp. prid. *nanèsen/nànijēt* - pribaviti dovoljnu količinu čega noseći u više navrata; napraviti nanose (vjetar, voda); namazati, prekriti čime kakvu površinu (bojom, krečom); ucrtati, upisati; izazvati bol kod koga.



**naníjetiti** gl. svrš. (ar.), prez. *naníjetīm* - naumiti, namijeniti.
**nanìšaniti** gl. svrš. (perz.), prez. *nanìša-nīm,* trp. prid. *nanìšanjen* - naciljati, uzeti koga ili šta na nišan.
**nanìzam** im. ž. r. (fr.), g. jd. *nanìzma* - abnormalno nizak rast i visina kod ljudi, životinja i biljaka.
**nanízati** gl. svrš., prez. *nànīžēm,* trp. prid. *nànīzan* - napraviti niz od čega, redati jedno za drugim.
**nàniže** pril. - prema dolje.
**nános** im. m. r., g. jd. *nánosa* - ono što je naneseno (npr. riječni nanos).
**nànošēnje** gl. im. s. r. od nanositi.
**nanòsiti** gl. nesvr., prez. *nànosīm* - činiti nanose, prekrivati površinu čime.
**nănovo** pril. - ponovo, iznova, još jedanput.
**nànule** im. s. r. mn. (ar.) - obuća od drveta sa kaišem u koji se uvlači prednji dio stopala, slična sandalama.
**nànuldžija** im. m. r.(tur.) - zanatlija koji izrađuje i prodaja nanule.
**nànjušiti** gl. svrš., prez. *nànjušīm,* trp. prid. *nànjušen* - osjetiti njuhom miris (o psu); prenes. predosjetiti razvoj događanja i čijeg učešća u kreiranju situacija koje mogu nastati.
**naòblāčenōst** im. ž. r., instr. jd. *naòblāče-nošću/naòblāčenosti* - stanje neba pred kišu kad se od oblaka ne vidi sunce, naoblačenje, naoblaka.
**naoblačénje** gl. im. s. r. od naoblačiti se - naoblačenost, naoblaka.
**naobláčiti se** gl. svrš., prez. *naòblāčī se* - pred kišu prekriti nebo oblacima
**năoblaka** im. ž. r., dat. i lok. jd. *năoblaci* - naoblačenje, naoblačenost.
**năobrazba** im. ž. r., g. mn. *năobrāzbī* - češće: obrazovanost, znanje i vještine stečene školovanjem.
**naobražávānje** gl. im. s. r. od naobražavati (se).
**naobražávati (se)** gl. nesvrš., prez. *naobràžāvām (se),* trp. prid. *naòbrāžen* - češće: obrazovati se; obrazovanjem sticati znanja i vještine.
**naòbrāžen** prid., odr. v. *naòbrāženī* - češće: obrazovan., koji je prošao naobrazbu.
**năočāle** im. ž. r. plur. tantum - pomagalo za poboljšanje vida s dva sočiva u okvirima i drškama koje se stave na uši, očale, naočari.
**năočāri** im. ž. r. plur. tantum - naočale.
**năočārka** im. ž. r., dat. jd. *năočārki* - vrsta opasne zmije, kobra.
**năoči** pril. - pred očima, pred svjedocima, očigledno, očevidno.
**năočiglēd** pril. - naoči, pred očima, očigledno, očevidno.
**năočit** prid., odr. v. *năočitī* - lijep za gledanje, koji pada u oči zbog stasa i ljepote.
**năočitōst** im. ž. r., instr. jd. *năočitošću/ năočitosti* - osobina onoga koji je naočit.
**năoko** pril. - na prvi pogled, naizgled, od oka, bez detaljnije analize i mjerenja.
**năokolo** pril. - svuda oko čega, sa svih strana; zaobilazno, ne prečicom nego okolnim putem.
**năopačkē** pril. - naopako, pogrešno, okrenuto na naličje.
**năopāk** prid., odr. v. *năopākī* - drugačiji, izvrnut na naličje; prenes. koji se ponaša nerazumno, od kojeg se svašta može očekivati.
**năopāko** pril. - naopačke, izvrnuto; prenes. pogrešno shvaćajući, nerazumno.
**năoružān** prid., odr. v. *năoružānī* - koji ima oružje.
**năoružānōst** im. s. r., instr. jd. *năoružā-nošću/năoružānosti* - stanje onoga koji je naoružan.
**naoružánje gl.** im. s. r. - oružje i oprema zajedno u posjedu pojedinca.
**naorùžati (se)** gl. svrš., prez. *naòružām (se),* trp. prid. *năoružān* - dati kome oružje da bude naoružan; pribaviti sebi naoružanje radi odbrane.
**naoružávati (se)** gl. nesvrš., prez. *naorù-žāvām (se)* - permanentno svim sposobnim za borbu dopremati oružje i opremu.
**naòštriti (se)** gl. svrš., prez. *nàoštrīm (se),* trp. prid. *năoštren* - učiniti šta oštrijim (o nožu i sl.); pripremiti se za verbalni ili kakav drugi okršaj.
**naòvāmo** pril. - dosada, do danas (od tada *naovamo).*
**năpa**[1] im. ž. r., g. mn. *nâpā* - naprava u kuhunji iznad peći za prikupljanje pare i mirisa.

**nȁpa**[2] im. ž. r., g. mn. *nâpā* - stolnjak, prekrivač.

**napàbīrčiti** gl. svrš., prez. *napàbīrčīm*, trp. prid. *napàbīrčen* - prikupiti mnogo pabiraka.

**nàpaćen** prid., odr. v. *nàpaćenī* - koji je bio pod patnjom, namučen.

**nápad** im. m. r., g. jd. nápada - napadaj, atak, agresivni čin kojim se ugrožava nečiji život, opstanak, država; kritika; kratka smetnja u funkcionisanju organizma; u sportu akcija koja ima cilj postizanje pogotka.

**napàdāč** im. m. r., g. jd. *napadáča* - onaj koji napada, koji sudejluje u kakvom napau.

**napàdāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na napad i napadače.

**nȁpadāj** im. m. r. - napad.

**nápadan** prid., odr. v. *nápadnī* - koji je sklon napadu; koji namjerno privlači pažnju svojim nametanjem; koji je uočljiv zbog svojih osobina (npr. drečavih boja).

**nàpadānje** gl. im. s. r. od napadati - napad, napadaj.

**nàpadati** gl. nesvrš., prez. *nàpadām* - vršiti napad; pasti čega u velikim količinama, npr. snijega.

**nápādno** pril. - uočljivo, primjetljivo.

**nápadnōst** im. ž. r., instr. jd. *nápadnošću/ nápadnosti* - osobina onoga koji je napadan i onoga što je napadno.

**nàpadnūt** prid., odr. v. *nàpadnūtī* - koji je predmet napada, koji trpi napadanje.

**nàpadnuti** gl. svrš., prez. *nàpadnēm*, trp. prid. *nàpadnūt* - napasti, izvršiti napad.

**napájalīšte** im. s. r. - mjesto gdje se vrši napajanje.

**napájānje** gl. im. s. r. od napajati.

**napájati (se)** glag. nesvr., prez. *nàpājām* - davati kome vode da se napije; dodavati uređajima električnu energiju.

**napakírati** gl. svrš. (njem.), prez. *napàkīrām* - napakovati.

**napakòstiti** gl. svrš., prez. *napàkostīm* - ponijeti se s pakošću prema kome, namjerno kome učiniti šta nažao.

**nàpakovati** gl. svrš., prez. *nàpakujēm* - napakirati, pripremiti kakvu podvalu, prevaru; u kartanju udesiti raspored karata kako bi ko izgubio partiju.

**nàpalm** im. m. r. (engl.), g. jd. *nàpalma* - veoma zapaljiva smjesa koja tokom izgaranja dostiže snažan plamen koji sve pretvara u pepeo, koristi se ratnim djejstvima iako je to zabranjeno u međunarodnim sporazumima.

**nȁpamēt** pril. - naizust, iz glave bez čitanja (izgovoriti); bez dokaza, bez dovoljno znanja (iznijeti iskaz).

**naparfimírati/naparfìmisati (se)** gl. svrš., prez. *naparfìmīrām/ naparfìmišēm* (se) - nanijeti parfem na kožu radi prijatnijeg mirisa tijela.

**nàpariti (se)** gl. svrš., prez. *nàparīm*, trp. prid. *nàparen* - staviti šta na paru; podvrgnuti se djelovanju pare.

**nápasnica** im. ž. r. - žena napasnik.

**nápasničin** prid. - koji pripada napasnici.

**nápasničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na napast i nasnike.

**nápasnički** pril. - kao napasnik, na način napasnika.

**nápasnīk** im. m. r., v. jd. *nápasnīče*, n. mn. *nápasnīci* - onaj koji napastuje koga; koji gnjavi i dosađuje; koji se grubo nameće.

**nápast** im. ž. r., instr. jd. *nápašću/ nápasti* - osoba ili stvar koja predstavlja neugodnost ili smetnju; nešto što je privlačno, čemu se teško oduprijeti.

**nàpasti** gl. svrš., prez. *nàpadnēm*, trp. prid. *nàpadnūt* - izvršiti napad na koga.

**nàpāsti (se)** gl. svrš., prez. *napásē (se)* - učiniti da stoka pase do sitosti.

**napásānje** gl. im. s. r. od napasati.

**napásati** gl. nesvrš., prez. *nàpāsām* - činiti da se stoka napase do sitosti.

**nápastovān** prid., odr. v. *nápastovānī* - koji je bio podvrgnut napastvovanju od napasnika.

**nápastovati** gl. nesvrš., prez. *nápastujē* - biti napasnik, maltretirati koga.

**nàpatiti (se)** gl. svrš., prez. *nàpatīm* (se), trp. prid. *nàpaćen* - namučiti, podvrguti koga patnjama; ispatiti se, namučiti se.

**nàpeći** gl. svrš., prez. *napèčēm*, trp. prid. *napèčen* - ispeći šta u dovoljnoj količini.

**napériti** gl. svrš., prez. *nàpērīm*, trp. prid. *nàpēren* - usmjeriti ob. pušku prema meti prije pucanja; prenes. pokazati izrazitu volju da se negdje krene, da se šta učini.



**nȁpēt** prid., odr. v. *nȁpētī* - koji je jako zategnut; prenes. koji je u nervnoj napetosti, živčan.

**nàpēti (se)** gl. svrš., prez. *nȁpnēm (se)* - jako šta zategnuti; (se) zapeti, nastojati svom snagom šta postići.

**nȁpēto** pril. - s velikom pažnjom i napregnutošću, s velikim iščekivanjem.

**nȁpētōst** im. ž. r., instr. jd. *nȁpētošću/ nȁpētosti* - osobina onoga koji napet, svojstvo onoga što je napeto.

**napíjānje** gl. im. s. r. od napijati (se).

**napíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàpījām (se)* - stalno piti kakvu tečnost više nego što je potrebno da se ugasi žeđ.

**napíliti** gl. svrš., prez. *nàpīlīm*, trp. prid. *nàpīljen* - piljenjem pribaviti dovoljnu količinu (npr. drva).

**napìnjāč** im. m. r., g. jd. *napinjáča* - ono čime se šta napinje, zateže.

**nàpinjānje** gl. im. s. r. od napinjati (se).

**nàpinjati (se)** gl. nesvr., prez. *nàpinjēm (se)* - zatezati, činiti šta zategnutim, naprezati se.

**nàpipati** gl. svrš., prez. *nàpipām*, trp. prid. *nàpipān* - pronaći šta opipom, identifikovati nešto vrhovima prstiju.

**napirlìtati (se)** gl. svrš., prez. *napirlìtām (se)*, trp. prid. *nȁpirlitān* - urediti (se),

**nápis** im. m. r., g. jd. *nápisa* - tekst objavljen u novinama.

**napísati** gl. svrš., prez. *nàpīšēm*, trp. prid. *nàpīsān* - pisanjem sačiniti kakav tekst.

**nȁpismeno** pril. - u pisanoj formi, napisano na papiru.

**napìšati** gl. svrš., prez. *napìšām*, trp. prid. *nàpišān* - pišanjem ispuniti šta, mokraćom prekriti kakvu površinu.

**nápitak** im. m. r., g. jd. *nápitka*, n. mn. *nápici* - osvježavajuće bezalkoholno piće prepoznatljivog ukusa.

**nàpiti (se)** gl. svrš., prez. *nàpijēm (se)*, rad. prid. *nàpio, nàpila (se)* - popiti dovoljno vode da bi se utažila žeđ; pijući alkoholna pića postati pijan; dati kome vode da se napije.

**napješáčiti se** gl. svrš., prez. *napjèšāčīm se*, rad. prid. *napješáčio se* - dugo hodati pješačeći, umoriti se nakon dugog pješačenja.

**nápjev** im. m. r., g. jd. *nápjeva* - melodija pjesme; dio pjesme prije pripjeva.

**napláćati (se)** gl. svrš., prez. *nàplāćām (se)* - stalno nešto plaćati u nepodnošljivom iznosu, dugo vremena izdvajati novac za plaćanje na više strana; biti žrtva izdataka.

**nàplāćenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàplāćenošću/nàplāćenosti* - osobina onoga što je naplaćeno.

**naplaćìvāč** im. m. r., g. jd. *naplaćiváča* - onaj koji naplaćuje.

**nàplakati se** gl. svrš., prez. *nàplačēm se*, rad. prid. *nàplakao, nàplakala se* - dugo vremena plakati za ovim i onim.

**nàpjevati se** gl. svrš., prez. *nàpjevām se* - zadovoljiti se pjevanjem, dugo pjevati.

**naplátiti** gl. svrš., prez. *nàplātīm*, trp. prid. *nàplāćen* - uzeti novac za ono što je prodato, za obavljeni posao, unovčiti mjenicu, ček; prenes. izvršiti osvetu.

**nâplata** im. ž. r. - uzimanje ili prikupljanje novca za učinjenu uslugu, prodatu robu itd.

**naplàtiv** prid., odr. v. *naplàtivī* - koji se može naplatiti.

**naplàtivōst** im. ž. r., instr. jd. *naplàtivošću/naplàtivosti* - osobina onoga što je naplativo.

**nàplavina** im. ž. r. - ono što je naneseno plavljenjem

**nàplaviti** gl. svrš., prez. *nàplāvīm*, trp. prid. *nàplāvljen* - nanijeti plavljenem.

**náplavan** prid., odr. v. *náplāvnī* - koji ima osobine naplavine.

**naplésati se** gl. svrš., prez. *nàplēšēm se*, rad. prid. *naplésao se* - puno plesati, izdovoljiti se plesanjem.

**nàplesti** gl. svrš., prez. *naplètēm*, trp. prid. *naplèten* - pletenjem dodati još jedan dio na opleteno; oplesti mnogo odjevnih predmeta, čarapa.

**náplet** im. m. r., g. jd. *nápleta* - ono što je od čega spleteno; dio dodan pletenjem na već opleteno.

**naplijèniti se** gl. svrš., prez. *nàplijenīm se*, trp. prid. *nàplijenjen* - nagrabiti se plijena.

**nàplivati se** gl. svrš., prez. *nàplivām se* - izdovoljiti se plivanja.

**nàpljačkati se** gl. svrš., prez. *nàpljačkām se* - puno opljačkati, oteti pljačkanjem mnogo imovine i novca.

**nápoj** im. m. r., g. jd. *nápoja* - spirine, splačine, hrana za stoku; prenes. hrana lošeg kvaliteta.
**napòjiti** gl. svrš., prez. *nàpojīm*, trp. prid. *nàpojen* - dati kome vode da se napije; dodati uređajima električnu energiju kako bi mogli funkcionisati.
**nápōjnica** im. ž. r. - u novcu data nagrada kome mimo cijene usluge.
**nȁpokon** pril. - najzad, naposljetku, već jednom.
**nȁpola** pril. - na dva dijela, popola.
**nàpolica** im. ž. r. - odnos u kojem se prinos dijeli napola između vlasnika zemlje i obrađivača.
**nàpoličār** im. m. r. - onaj koji radi na napolicu.
**nàpoličārka** im. ž. r., dat. jd. *nàpoličārki*, g. mn. *nàpoličārkī* - žena napoličar.
**nàpoličārstvo** im. s. r. - djelatnost napoličara.
**napolìtānka** im. ž. r. (tal.), g. mn. *napolìtānkī* - vrsta poslastice spravljene od oblandi premazanih čokoladom ili drugim slatkim prelivom.
**napolìtānskī** prid. (tal.) - napuljski.
**nȁpolje** pril. - uz gl. kretanja (*ići* napolje), van.
**nȁpolje!** uzv. - kad koga istjeramo; van!
**nȁpomena** im. ž. r. - dodatno objašnjenje, dopuna, ispravka; primjedba; fus-nota.
**napoménuti** gl. svrš., prez. *napòmēnēm*, trp. prid. *napòmēnūt* - reći šta naknadno, dopuniti prethodno, dodati primjedbu, prigovor, učiniti ispravku itd.
**nápon** im. m. r., g. jd. *nápona* - količina snage (napon struje, fizička snaga).
**náponskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na napon.
**nápor** im. m. r., g. jd. *nápora* - ono što je potrebno da se savlada kakva teškoća, naprezanje, trud.
**nápōran** prid., odr. v. *nápōrnī* - koji traži mnogo napora, koji umara.
**nápōrno** pril. - na naporan način, s naporom.
**nȁporedan** prid., odr. v. *nȁporednī* - paralelan, koji ide istovremeno, uporedan.
**nȁporedno/nȁporedo** pril. - paralelno, istovremeno, usporedo.
**nȁpōse** pril. - posebno, zasebno, odvojeno.
**naposljétku** pril. - na kraju, nakon svega; uostalom, kad se sve uzme u obzir.
**nàprasan** prid., odr. v. *nàprasnī* - iznenadan, nagao.
**nàprasit** prid., odr. v. *nàprasitī* - ljutit, svadljiv, koji reaguje naglo i otresito.
**nàprasito** pril. - ljutito, svadljivo, otresito.
**nàprasitōst** im. ž. r., instr. jd. *nàprasitošću/nàprasitosti* - osobina onoga ko je naprasit.
**nàprasno** pril. - na naprasan način, naglo, nenadano.
**naprášiti** gl. svrš., prez. *nàprāšīm*, trp. prid. *nàprāšen* - nasuti praha po čemu, zaprašiti.
**nâprava** im. ž. r. - uređaj, mehanizam, sprava, stroj koji ima funkciju u obavljanju posla.
**nàpraviti (se)** gl. svrš., prez. *nàpravīm (se)*, trp. prid. *nàpravljen* - načiniti što, stvoriti, sastaviti; pripraviti (npr. jelo); pretvarati se (npr. da spava).
**nàprćiti se** gl. svrš., prez. *nàprćīm se*, trp. prid. *nàprćen* - isturiti se, izbaciti što (npr. naprćiti nos, sagnuti se i izbaciti stražnjicu).
**naprèčac** pril. - odjednom, naglo, iznenada, bez upozorenja, naprasno.
**nàpredak** im. m. r., g. jd. *nàpretka*, n. mn. *nàpreci* - dostignuće, progres, poboljšanje, porast.
**nàpredan** prid., odr. v. *nàprednī* - koji zagovara napredak, koji teži napretku; koji je stekao znanja i vještine; koji se udebljao.
**nàprednōst** im. ž. r., instr. jd. *nàprednošću/nàprednosti* - osobina onoga što je napredno i onoga koji je napredan.
**naprèdnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na naprednjaka i naprednjake.
**naprèdnjāčki** pril. - na način naprednjaka.
**naprèdnjāk** im. m. r., g. jd. *naprednjáka*, v. jd. *naprèdnjāče*, n. mn. *naprednjáci* - onaj koji teži napretku.
**naprednjáštvo** im. s. r. - osobina stranaka, partija i svih onih koji su za napredak u društvu i društvenom uređenju.
**nàpredovānje** gl. im. s. r. od napredovati.
**nàpredovati** gl. nesvr., prez. *nàpredujēm* postizati uspjeh krećući se naprijed; savlađivati otpor neprijatelja u borbi, osvajati teritoriju; dobijati bolje radno mjesto u službi.



**napregnúće** gl. im. s. r. - stanje napregnutost.
**naprégnuti (se)** gl. svrš., prez. *nàprēgnēm (se)*, trp. prid. *nàprēgnūt* - upotrijebiti svu snagu i napore da se šta uradi i postigne.
**nàprēgnūto** pril. - na napregnut način, pod pritiskom napora i opterećenja.
**nàprēgnūtōst** im. ž. r., instr. jd. *nàprēgnūtošću/nàprēgnūtosti* - osobina onoga koji je napregnut.
**nȁprem/nàprema** prijed. - prema.
**naprèskok** pril. - napreskokce, bez reda skačući s jednog na drugo.
**napreskòkce** pril. - napreskok.
**nàpresti** gl. svrš., prez. *naprédēm*, trp. prid. *naprèden* - predenjem napraviti dosta prediva.
**naprètek** pril. - više nego dovoljno.
**naprézānje** gl. im. s. r. od naprezati.
**naprézati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàprēžēm (se)* - činiti velike napore da se šta ostvari, up. napregnuti (se).
**napríčati (se)** glag. svrš., prez. *nàprīčām (se)* - zadovoljiti se pričanjem, dugo pričati o svemu i svačemu.
**nȁprijed** pril. - u pravcu koji je ispred (npr. naprijed ići).
**naprímjer** pril. - izraz za najavljivanje činjenica koje kao primjer potvrđuju određenu tvrdnju.
**napromašívati se** gl. svrš., prez. *napromàšujēm se* - napraviti mnogo promašaja, promašiti više puta.
**nȁprosto** pril. - jednostavno rečeno.
**nȁprotīv** pril. - suprotno tome, nasuprot.
**nàprslina** im. ž. r. - mjesto gdje je nešto napuklo, napuklina.
**nàprsnuti** gl. svrš., prez. *nàprsnēm*, trp. prid. *nàprsnūt* - dobiti naprslinu, napuknuti.
**náprstak** im. m. r., g. jd. *náprska*, n. mn. *náprsci* - navlaka za vrh prsta od metala za potiskivanje igle dok se šije, napršnjak.
**nápršnjāk** im. m. r., n. mn. *nápršnjāci* - naprstak.
**nàprtiti (se)** gl. svrš., prez. *nàprtīm (se)*, trp. prid. *nàprćen* - staviti šta teško na leđa (torbu, vreću).
**nàprtnjača** im. ž. r. - torba koja se nosi na leđima, ruksak.
**nàpržiti** gl. svrš., prez. *nàpržīm*, trp. prid. *nàpržen* - prženjem pripremiti mnogo čega (npr. hranu).
**nàpucati (se)** gl. svrš. prez. *nàpucām (se)*, trp. prid. *nàpucān* - ispucati (se), pucanjem se zadovoljiti; udariti jako nogom (npr. loptu).
**napucávānje** gl. im. s. r. od napucavati.
**napucávati** gl. nesvrš., prez. *napùcāvām* - ispucavati (se), jako udarati.
**nàpūčenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàpūčenošću/nàpūčenosti* - gusta naseljenost, prenaseljenost.
**napúčiti** gl. svrš., prez. *nàpūčīm*, trp. prid. *nàpūčen* - naseliti, povećati broj stanovnika, dobiti gustu naseljenost.
**nàpući** gl. svrš., prez. *nàpuknēm*, rad. prid. *nàpukao/nàpuknuo* - napuknuti.
**napućívānje** gl. im. s. r. od napućivati.
**napućívati** gl. nesvrš., prez. *napùćujēm* - upućivati, davati uputstva kako postupiti.
**napúćiti** gl. svrš., prez. *nàpūćīm*, trp. prid. *nàpūćen* - isturiti naprijed (npr. usta).
**napudèrisati (se)** gl. svrš., prez. *napudèrišēm (se)*, trp. prid. *napudèrisān* - prekriti puderom, napudrati se.
**napùdrati (se)** gl. svrš., prez. *nàpudrām (se)*, trp. prid. *nȁpudrān* - napuderisati (se).
**nàpūhān** prid., odr. v. *nàpūhānī* - u koji je ubačena određena količina zraka; prenes. koji se pravi važan; koji prikazuju većim nego što je.
**napuhánac** im. m. r., g. jd. *napuhánca*, g. mn. *napùhānācā* - napuhanko, osoba koja se pravi važna, koja je puna sebe.
**nàpūhāno** pril. - na napuhan način; oholo; umišljeno.
**nàpūhānōst** im. ž. r., instr. jd. *nàpūhānošću/nàpūhānosti* - osobina onoga koji je napuhan i onoga što je napuhano.
**napúhati (se)** gl. svrš., prez. *nàpūšēm (se)*, trp. prid. *nàpūhān* - puhanjem ubaciti zrak u šta; prenes. prikazati (se) važnijim nego što je realnost.
**nàpūjdati** gl. svrš., prez. *nàpūjdām*, trp. prid. *nȁpujdān* - nahuškati, napucikati (npr. psa).

**nàpuknuti** gl. svrš., prez. *nàpuknēm*, rad. prid. *nàpukao/nàpuknuo* - naprsnuti, napući, dobiti napuklinu.

**nàpūmpati** gl. svrš., prez. *nàpūmpām*, trp. prid. *nàpūmpān* - pomoću pumpe napuniti zrakom (npr. loptu), pumpanjem napuniti vodom, benzinom i sl.

**nàpuniti** gl. svrš., prez. *nàpunīm*, trp. prid. *nàpunjen* - učiniti da je šta napunjeno, da je do vrha puno.

**napùstiti** gl. svrš., prez. *nàpustīm*, trp. prid. *nàpušten* - otići sa nekog mjesta; izdvojiti se i ne učestvovati dalje u nekom poslu; ostaviti koga i ne brinuti se više o njemu.

**nàpušiti se** gl. svrš., prez. *nàpušīm se*, trp. prid. *nàpušen* - mnogo pušiti duhan; drogirati se pušenjem marihuane.

**nàpuštenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàpuštenošću/nàpuštenosti* - osobina onoga koji je napušten ili onoga što je napušteno.

**náputak** im. m. r., g. jd. *náputka*, mn. *nápuci* - češće: uputa, uputstvo za upotrebu (npr. lijeka).

**napútiti** gl. svrš., prez. *nàpūtīm* - češće: uputiti, dati savjet kako postupiti.

**naputòvati se** gl. svrš., prez. *napùtujēm se* - provesti mnogo vremena putujući, zadovoljiti se putovanja.

**nâr** im. m. r. (perz..), n. mn. *nàrovi* - šipak.

**narácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *narácījē* - pričanje, hronološko pripovijedanje događaja.

**naráditi se** gl. svrš., prez. *nàrādīm se* - mnogo raditi, umoriti se puno radeći

**naráđati (se)** gl. svrš., prez. *nàrāđām (se)* - popraviti natalitet, naroditi puno djece; umoriti se od rađanja.

**nàramak** im. m. r., g. jd. *nàrāmka*, mn. *nàrāmci*, g. mn. *nàramākā* - količina čega koliko se može ponijeti na ramenu ili u ruci savijenoj u laktu (up. *naramak* drva za loženje).

**nàrānča/nàrāndža** im. ž. r. (perz.), g. mn. *nàranāčā/nàranādžā* i *nàrančī/nàrandžī* - vrsta biljke iz toplijih krajeva ploda narandžaste boje i prijatnog ukusa.

**narančáda/narandžáda** im. ž. r. (tur.) - piće od soka narančе, oranžada.

**nàrančast/nàrandžast** prid. (tur.), odr. v. *nàrānčasti/nàrāndžasti* - koji je iste boje kao naranča, oker.

**nàrānčīn** prid. (tur.) - koji pripada naranči, koji je od naranče.

**narànčīn** im. m. r. (tur.), g. jd. *narančína* - drugo ime za mandarinu, ali vrlo rijetko u upotrebi.

**narástānje** gl. im. s. r. od narastati.

**narástati** gl. nesvrš., prez. *nàrāstām* - up. narasti.

**nàrāsti** gl. svrš., prez. *narástēm*, rad. prid. *nàrāstao, nàrāsla* - rastući postati viši, rastom doći do konačne visine.

**nàraštāj** im. m. r., g. jd. *nàraštāja* - pokoljenje, skup živih jedinki iste ili slične dobi.

**nàratīvan** prid. (lat.), odr. v. *nàratīvnī* - pripovjedački, koji se iznosi naracijom.

**naratívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *naratívnošću/naratívnosti* - osobina onoga što je narativno.

**nàrātor** im. m. r. (lat.) - pripovjedač, koji svojom pričom vodi radnju književnog djela.

**naratològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - nauka o naraciji, analiza književnog teksta zasnovana na strukturalizmu.

**nárav** im. ž. r., g. jd. *náravi*, instr. jd. *náravi* - priroda ličnosti, ćud, temperamenat.

**náravan** prid., odr. v. *náravnī* - prirodni, kojeg je dala priroda.

**náravno** pril. - prirodno, jasno, razumljivo

**naravoučènije** im. s. r. (csl.) - pouka koju treba izvući iz basne ili drugog književnog djela; gorko iskustvo.

**narazgovárati se** gl. svrš., prez. *narazgòvārām se* - izdovoljiti se vođenjem dugih razgovora.

**nàrcis** im. m. r. (grč.) - prema mitološkom liku Narcisu koji se zaljubio u svoj lik svaka osoba zaljubljena u sebe i obuzeta vlastitim izgledom, narcisoidna osoba; naziv za biljku sunovrat.

**nàrcisoīdan** prid. (grč.), odr. v. *nàrcisoīdnī* - koji je zaljubljen u sebe kao Narcis, samoljubiv.

**narcisoídnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *narcisoídnošću/narcisoídnosti* - osobina onoga koji je narcisoidan.



**narcìzam** im. m. r., g. jd. *narcìzma* - samozaljubljenost, samoljublje, samodopadnost, pretjerana zaljubljenost u svoj izgled i tijelo.

**narédati** gl. svrš., prez. *nàrēdām*, trp. prid. *nàrēdān* - poredati, staviti šta u niz.

**náredba** im. ž. r., g. mn. *náredābā/náredbī* - naređenje, nalog, zapovijest.

**naredbodávac** im. m. r., g. jd. *naredbodávca*, g. mn. *naredbòdāvācā* - onaj koji izdaje naredbe, koji naređuje.

**nāredbodāvan** prid., odr. v. *nāredbodāvnī* - koji ima ovlasti naredbodavca.

**naredbòdāvka** im. ž. r., dat. jd. *naredbòdāvki*, g. mn. *naredbòdāvākā/naredbòdāvkī* - žena naredbodavac.

**naréditi** gl. svrš., prez. *nàrēdīm*, trp. prid. *nàrēđen* - izdati naređenje, zapovijediti.

**náredničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na narednike.

**narednički** pril. - kao narednik.

**nárednīk** im. m. r., v. jd. *nárednīče*, n. mn. *nárednīci* - podoficir u vojsci; onaj koji naređuje.

**naređénje** gl. im. s. r. od narediti.

**narésiti** gl. svrš., prez. *nàrēsīm*, trp. prid. *nàrēšen* - ukrasiti, nakititi.

**nárez** im. m. r., g. jd. *náreza* - ono što je oštrim predmetom narezano na čemu.

**nárezak** im. m. r., g. jd. *náreska*, n. mn. *nàresci* - narez, ono što je narezano, ob. suhomesnati proizvodi, konzervirano mljeveno meso.

**nàrezati** gl. svrš., prez. *nàrežēm*, trp. prid. *nàrezān* - rezanjem šta pretvoriti u manje komade.

**narezívānje** gl. im. s. r. od narezivati.

**narezívati** gl. nesvrš., prez. *narèzujēm* - oštrim predmetom praviti nareze.

**narèzuckati** gl. svrš., prez. *narèzuckām* - rezuckanjem šta isitniti.

**nargìla** im. ž. r. (perz.), g. mn. *nargílā* - orijentalna naprava za pušenje duhana kod koje kroz u vodu uronjenu krivudavu cijev prolazi dim i tako se hladi.

**narîbati** gl. svrš., prez. *nàrībām*, trp. prid. *nàrībān* - ribanjem šta isitniti (npr. kupus za salatu).

**narícāljka** im. ž. r., dat. jd. *narícāljki* - pjesma tužne melodije kojom se oplakuju pokojnik.

**narícānje** gl. im. s. r. od naricati.

**narícati** gl. nesvrš., prez. *nàrīčēm* - jadikovati, oplakivati, žaliti za pokojnikom.

**nārijētko** pril. - rijetko u velikim vremenskim ili prostornim razmacima.

**narìkača** im. ž. r. - žena koja nariče, žali, tuguje: žena koja se profesionalno bavi naricanjem uz naknadu.

**nárjēčje** im. s. r. - skup narodnih govora koji se po osobinama vrlo malo razlikuju, skup dijalekata.

**nàrkīć** im. m. r. (grč.)- razg. narkoman.

**narko-** (grč.) prvi dio složenice koji kazuje da se ta riječ odnosi na nešto što je u vezi sa opojnim sredstvima (up. *narkomanija*).

**narkoanalgètik** im. m. r. (grč.), n. mn. *narkoanalgètici* - lijek narkotik koji služi za ublažavanje nesnosnih bolova.

**narkobòs** im. m. r. (grč.-engl.), mn. *narkobòsovi* - šef gangsterima u narkomafiji.

**narkodìler** im. m. r. (grč.-engl.) - onaj koji prodaje drogu narkomanima.

**narkolánac** im. m. r. (grč.-bos.) - tajna veza kojom se distribuira droga od proizvođača do potrošača.

**narkolèpsija** im. ž. r. (grč.) - patološki poremećaj koji se očituje u prolaznim napadima spavanja.

**narkomàfija** im. ž. r. (grč.-tal.) - kriminalci koji se bave krijumčarenjem i prodajom droge.

**narkòmān** im. m. r. (grč.), g. jd. *narkomána* - osoba koja se drogira, koja je ovisna o narkoticima.

**narkòmānka** im. ž. r. (grč.), g. mn. *narkòmānākā/narkòmānkī* - ženska osoba ovisna o narkoticima.

**narkomànija** im. ž. r. (grč.)- ovisnost i želja za upotrebom droga.

**narkòmānskī** prid. odr. v. (grč.- bos.) - koji se odnosi na narkomane.

**narkòmānski** pril. (grč.-bos.) - na način narkomana.

**narkománstvo** im. s. r. (grč.-bos.) - narkomanija.

**nàrkos** im. m. r. (grč.) - narkoman.

**narkopódzēmlje** im. s. r. (grč.-bos.) - ilegalno tržište za rasparčavanje i prodaju droge, podzemlje koje trguje drogom.

**narkoteràpija** im. ž. r. (grč.) - metoda psihijatriskog liječenja davanjem sredstava za uspavljivanje.

**narkòtičkī** prid. odr. v. (grč.-bos.) - koji se odnosi na narkotike.

**narkòtički** pril. (grč.-bos.) - kao narkotik.

**narkòtično** pril. (grč.-bos.) - kao pod narkotikom, u narkotičnom stanju.

**narkòtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *narkòtici* - droga, opojna sredstva koja mijenjaju duševne i tjelesne reakcije, sredstva za ublažavanje boli, napetosti, za uspavljivanje.

**narkotizírānje** gl. im. s. r. (grč.-lat.) od narkotizirati.

**narkotizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.-lat.), prez. *narkotìzīrām*, trp. prid. *narkotìzīrān* - med. dati, davati narkozu; prenes. ošamutiti, ošamućivati koga drogom, drogirati.

**narkóza** im. ž. r. (grč.) - stanje duboke nesvijesti u koju se opojnim sredstvima dovodi bolesnik prije hirurškog zahvata.

**náročit** prid., odr. v. *náročitī* - poseban, drugačiji od ostalih, osobit; namijenjen za posebnu priliku.

**náročito** pril. - posebno, osobito, veoma, s posebnom namjenom.

**náročitōst** im. ž. r., instr. jd. *náročitošću/náročitosti* - osobina onoga koji je naročit i onoga što je naročito.

**národ** im. m. r. - skupina ljudi povezanih istom historijom, vjerom, jezikom, običajima, istim načinom života, stanovništvo, puk; cjelokupno stanovništvo jedne države, ukupnost građana.

**naròditi (se)** gl. svrš., prez. *nàrodīm (se)* - rađanjem podići natalitet, povećati broj stanovništva.

**národnī** prid. - koji pripada narodu, nacionalni.

**narodnooslòbodilačkī** prid. odr. v. -koji se odnosi na rat za oslobođenje naroda od fašističkog okupatora (1941-1945) pod vodstvom Komunističke partije Jugoslavije i Josipa Broza Tita.

**národnosnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na narodnost.

**národnōst** im. ž. r., instr. jd. *národnošću/ národnosti* - osobine i svijest pripadnosti narodu, etničkoj skupini; etničnost; dio naroda u jednoj državi izvan svoje matične države, nacionalna manjina.

**národnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na narodnjaka ili narodnjake.

**národnjāčki** pril. - na način narodnjaka, kao narodnjak.

**národnjāk** im. m. r., v. jd. *národnjāče*, n. mn. *národnjāci* - pripadnik narodne stranke; izvođač narodne muzike.

**národnjāštvo** im. s. r. - aktivnost i djelovanje narodnjaka u društvu.

**národskī** prid. odr. v. - koji je svojstven narodu, supr. gospodski, građanski.

**národski** pril. - na način naroda, kao narod.

**narogúšiti se** gl. svrš., prez. *narògūšīm se*, trp. prid. *narògūšen* - postati narogušen, nakostriješiti se; naljutiti se.

**narògūšenōst** im. ž. r., instr. jd. *narògūšenošću/narògūšenosti* - stanje onoga koji je narogušen.

**naróljati se** gl. svrš., prez. *nàrōljām se*, trp. prid. *nàrōljan* - razg. previše se opiti, postati veoma pijan, naliti se rakijom i sl.

**naròsiti** gl. svrš., prez. *nàrosī*, trp. prid. *nàrošen* - porositi, postati vlažan od rose.

**náručan** prid., odr. v. *náručnī* - koji je na ruku, kojim se može spretno baratati.

**narùčilac** im. m. r., g. jd. *narùčioca*, g. mn. *narùčilācā* - naručitelj, osoba koja naručuje.

**narùčitelj** im. m. r., g. jd. *narùčitelja* - naručilac.

**narúčiti** gl. svrš., prez. *nàrūčīm*, trp. prid. *nàrūčen* - izvršiti narudžbu, tražiti da se pošalje, dostavi ili posluži naručeno.

**nárūčje** im. s. r. - položaj ruku kojima smo šta obgrlili.

**nárudžba** im. ž. r., g. mn. *nárudžābā/ nárudžbī* - čin kojim se nešto naručuje, ono što je takvim činom naručeno.

**narudžbènica** im. ž. r. - administrativni obrazac kojim se naručuje.

**narúgati se** gl. svrš., prez. *nàrūgām se* - ruganjem koga ismijati, omalovažiti i pokazati besmislenim čije ponašanje, postupke i sl.

**nȁrūku** pril. - uz gl. *ići* u značenju da se šta razvija povoljno, bez smetnji

**nàrukvica** im. ž. r. - nakit koji se nosi na ruci iznad šake, grivna, brazleta.



**narumèniti** gl. svrš., prez. *narùmenīm*, trp. prid. *narùmenjen* - učiniti šta rumenim, obojiti rumenilom (usne, obraze).

**narušávati** gl. nesvrš., prez. *narùšāvām* - up. narušiti.

**nàrušiti** gl. svrš., prez. *nàrušīm*, trp. prid. *nàrušen* - poremetiti neki dotadašnji red, pokvariti mir, unijeti neku nepovoljnu izmjenu.

**narúžiti** gl. svrš., prez. *nàrūžīm*, trp. prid. *nàrūžen* - izgrditi, prekoriti koga, ruženjem pokušati popraviti čije ponašanje.

**nàrval** im. m. r. (šved.), g. jd. *nàrvala* - kit sjevernih mora koji ima dugu šiljatu kljovu; zuban, kljovan.

**násad** im. m. r., g. jd. *násada* - posađeno bilje; zemlja na kojoj je posađeno bilje; ono na šta je nešto nasađeno, držalica; jaja na kojima kvočka leži.

**nasáditi (se)** gl. svrš., prez. *nàsādīm (se)*, trp. prid. *nàsāđen* - naglaviti, nabiti šta na držalicu; staviti kvočku na jaja kako bi se izlegli pilići; posaditi sjeme kako bi izrastao zasad; prenes. nekoga namjerno prevariti; sam sebe prevariti (nasaditi se).

**násadnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nasad, koji se nasađuje, koji pripada nasadu.

**nasafùnjati (se)** gl. svrš., prez. *nasafùnjām (se)* - nasapunjati.

**nasamáriti (se)** gl. svrš., prez. *nasàmārīm (se)*, trp. prid. *nasàmāren* - prenes. izigrati, prevariti koga, načiniti podvalu, biti žrtva podvale.

**nasamarívati (se)** gl. nesvrš., prez. *nasamàrīvām (se)* - up. nasamariti.

**nȁsāmo** pril. - u četiri oka, bez prisustva drugih osoba.

**nàsānkati (se)** gl. svrš., prez. *nàsānkām (se)*, trp. prid. *nàsānkan* - zadovoljiti se sankanja; prenes. biti prevaren, nasamariti se.

**nasapùnjati (se)** gl. svrš., prez. *nasapùnjām (se)*, trp. prid. *nȁsapunjān* - prekriti (tijelo, tkaninu itd.) pjenom od sapuna prilikom kupanja ili pranja.

**nascèntan** prid. (lat.), odr. v. *nascèntnī* - koji je u nastajanju, koji se upravo stvara.

**nasèliti (se)** gl. svrš., prez. *nàselīm se*, trp. prid. *nàseljen* - dovesti koga da živi na nekom mjestu, doći odnekuda i nastaniti se na nekom mjestu.

**naseljávānje** gl. im. s. r. od naseljavati.

**naseljávati (se)** gl. nesvr., prez. *nasèljāvām (se)* - up. naseliti.

**násēlje** im. s. r. - svako naseljeno mjesto bez obzira na veličinu (grad, selo); novoizgrađeni dio grada.

**nàseljen** prid., odr. v. *nàseljenī* - (o mjestu) na kojem žive ljudi.

**naseljènica** im. ž. r. - ona koja se naselila, nastanila na nekom mjestu, doseljenica..

**naseljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na naselje i naseljenike.

**naseljènīčki** pril. - kao naseljenik, na način naseljenika.

**naseljènīk** im. m. r., g. jd. *naseljeníka*, v. jd. *naseljènīče*, n. mn. *naseljeníci* - onaj koji se doselio i nastanio na jednom mjestu, dosljenik.

**nasèljiv** prid., odr. v. *nasèljivī* - koji se može naseliti, koji prima naseljenike.

**nàseljenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàseljenošću/nàseljenosti* - gustina i broj stanovnika na nekom mjestu, napučenost stanovništvom.

**náseobina** im. ž. r. - naselje, mjesto na koje su se ljudi naselili i trajno nastanili.

**nàsīb** im. m. r. (arr.), g. jd. *nasíba* - onaj ili ona koji su kome suđeni za ženidbu ili udaju, suđenik; ono šta je kome suđeno, naprijed zapisano i određeno.

**nȁsigūrno** pril. - sasvim sigurno, bez rizika.

**nasìhāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *nasiháta* - savjet ili opomena onima koji izlaze iz islamskog učenja.

**nasijècati** gl. nesvrš., prez. *nàsijecām* - oštrim predmetom praviti nasjeke (npr. na drvetu).

**násilan** prid., odr. v. *násilnī* - koji koristi silu, nasilje, prinudu, nasilnički.

**násīlnica** im. ž. r. - ženska osoba koja se ponaša nasilnički.

**násilničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nasilnike i nasilnice.

**násilnički** pril. - kao nasilnik i nasilnica, na način nasilnika.

**násilnīk** im. m. r., g. jd. *násilnīka*, v. jd. *násilnīče*, n. mn. *násilnīci* - osoba koja se ponaša i djeluje nasilnički, koja vrši nasilje nad kim.

**násilnīštvo** im. s. r. - nasilje, korištenje sile za postizanje nekog cilja, nasilničko ponašanje.
**násilno** pril. - sa silom, nasilnički.
**násilnōst** im. ž. r., instr. jd. *násilnošću/ násilnosti* - osobina onoga koji provodi nasilje, koji je nasilan.
**nàsilu** pril. - silom, prisilno, protivno svojoj ili tuđoj volji.
**násīlje** im. s. r. - postupak primjene sile protivno čijoj volji ili pravima.
**násip** im. m. r., g. jd. *násipa* - izdignuti pojas od zemlje, pijeska ili betona koji štiti od poplave.
**nàsipānje** gl. im. s. r. od nasipati.
**nàsipati** gl. svrš., prez. *nàsipām* - pokrivati šta zemljom, pijeskom ili nečim što je rastresito.
**nàsisati (se)** gl. svrš., prez. *nàsišēm (se)* - zadovoljiti se sišući, sisati do sitosti ili koliko je potrebno.
**nàsititi (se)** gl. svrš., prez. *nàsitīm (se)* - zasititi, učiniti koga sitim; najesti se, postati sit.
**nàsitno** pril. - na male komadiće (isjeći, isitniti šta).
**nàsjecati** gl. svrš., prez. *nàsjecām*, trp. prid. *nàsjecān* - brzim potezima oštrim predmetom isjeckati što na sitne komadiće (up. *nasjecati* luka).
**nàsjeckati** gl. svrš., prez. *nàsjeckām*, trp. prid. *nàsjeckān* - nasjecati, sjeckajući šta pripremiti.
**nàsjeći** gl. svrš., prez. *nasijèčēm*, imp. *nasijèci*, trp. prid. *nasjèčen* - siječenjem pripraviti željenu količinu (up. nasjeći drva).
**násjek** im. m. r., n. mn. *násjeci* - brazda na površini dobivena siječenjem.
**nàsjesti** gl. svrš., prez. *nàsjednēm*, rad. prid. *nàsjeo, nàsjela* - biti žrtva podvale, spletke, prevare; zagristi mamac i biti prevaren.
**naskákati** gl. nesvrš., prez. *nàskāčēm* - uporno skakati na šta.
**naskakívānje** gl. im. s. r. od naskakivati.
**naskakívati** gl. nesvrš., prez. *naskàkujēm* - s prekidima skakati na šta, prema potrebi i mogućnostima.
**naskítati se** gl. svrš., prez. *nàskītām se* - puno se skitati, zadovoljiti se skitanjem.
**naskòčiti** gl. svrš., prez. *nàskočīm* - skočiti na gornju površinu čega i održati se.
**nàskoro** pril. - češće: uskoro, za kratko vrijeme.
**nàskrōz** pril. - skroz, do kraja, ukupno.
**nâslada** im. ž. r., g. jd. *nâsladē*, n. mn. *nâslade* - užitak, ispunjeno zadovoljenje želje, prohtjeva.
**nasláditi se** gl. svrš., prez. *nàslādīm se* - osjetiti užitak i zadovoljstvo; prenes. zlobno se obradovati tuđoj nevolji.
**nasladívānje** gl. im. s. r. od nasladivati se.
**nasladívati se** gl. nesvrš., prez. *naslàđujēm se* - uživati, osjećati veliko zadovoljstvo; prenes. zlobno uživati u tuđoj nevolji, svetiti se za neko prije naneseno zlo.
**naslágati** gl. svrš., prez. *nàslāžēm*, trp. prid. *nàslāgān* - složiti više predmeta jedan preko drugoga.
**nàslanjānje** gl. im. s. r. od naslanjati.
**nàslanjati (se)** gl. svrš., prez. *nàslanjām (se)* - postavljati (se) uz nešto što služi kao naslon.
**naslijèditi** gl. svrš., prez. *nàslijedīm*, trp. prid. *nàslijeđen* - testamentom ili rodbinskom vezom dobiti nasljedstvo i postati vlasnik.
**náslijeđe** im. s. r. - ono što je naslijeđeno, nasljedstvo, baština.
**nàslijepo** pril. - bez gledanja, bez plana, nasumice, otprilike.
**nàslikati** gl. svrš.. prez. *nàslikām*, trp. prid. *nàslikān* - izraditi sliku u određenoj tehnici; prenes. pojaviti se, nacrtati se na nekom mjestu.
**náslon** im. m. r., g. jd. *náslona* - ono na šta naslanjamo leđa, dio stolice; daska koja se stavlja u mezar.
**naslòniti (se)** gl. svrš., prez. *naslònīm (se)*, trp. prid. *nàslonjen* - postaviti (se) uz nešto što služi kao oslonac, prisloniti (se).
**naslònjāč** im. m.r., g. jd. *naslonjáča* - vrsta stolice sa kosim naslonom i osloncima za ruke.
**naslonjènica** im. ž. r. - gram. nenaglašena riječ naslonjena na onu koja ima akcenat i sa njom čini izgovornu cjelinu (npr. *je* u radio je).
**náslov** im. m. r., g. jd. *náslova* - riječ ili riječi koje predstavljaju naziv teksta, članka, knjige i sl.; adresa.



**naslòviti** gl. svrš., prez. *nàslovīm*, trp. prid. *nàslovljen* - napisati naslov; uputiti na neku adresu.
**náslovnī** prid. - koji se odnosi na naslov, koji je u naslovu.
**náslovnica** im. ž. r. - prva strana novina, naslovna strana.
**náslovnīk** im. m. r., n. mn. *náslovnīci* - adresat.
**nàslušati se** gl. svrš., prez. *nàslušām se* - čuti razne priče, različite vezije o čemu, zasititi se i umoriti od tih priča.
**naslućívānje** gl. im. s. r. od naslućivati.
**naslućívati** gl. nasvrš., prez. *naslùćujēm* - up. naslutiti.
**naslútiti** gl. svrš., prez. *nàslūtīm*, trp. prid. *nàslūćen* - predosjetiti, stvoriti predstavu o nečemu u općim crtama.
**násljedan** prid., odr. v. *násljednī* - koji se odnosi na naslijeđe, koji je zasnovan na naslijeđu.
**násljednica** im. ž. r. - ona koja šta nasljeđuje ili je naslijedila.
**nàsljednicīn/násljedničīn** prid. - koji pripada nasljednici.
**násljedničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nasljednike.
**násljednički** pril. - kao nasljednik, na način nasljednika.
**násljednīk** im. m. r., v. jd. *násljedníče*, n. mn. *násljednīci* - onaj koji šta nasljeđuje ili je naslijedio.
**násljedstvo** im. s. r., g. mn. *násljedstāvā* - skup kulturnih dobara i kvalitet života ostavljen generacijama koje dolaze, baština, naslijeđe; imovina umrloga koje se prenosi na potomke.
**násljēđe** im. s. r. - naslijeđe.
**nasljeđívānje** gl. im. s. r. od nasljeđivati.
**nasljeđívati** gl. nesvrš., prez. *nasljèđujēm* - dobivati naslijeđe, biti u postupku dobivanja nasljedstva.
**nasmìjati (se)** gl. svrš., prez. *nàsmijēm/ nasmìjēm (se)*, trp. prid. *nàsmijān* - potaknuti koga na smijeh; biti potaknut na smijeh.
**nasmijávānje** gl. im. s. r. od nasmijavati.
**nasmijávati** gl. svrš., prez. *nasmìjāvām* - podsticati koga na smijanje.
**nasmijèšiti se** gl. svrš., prez. *nàsmiješīm se*, trp. prid. *nàsmiješen* - osmjehnuti se, malo se nasmijati.
**nàsmrt** pril. - na način kao da je došla smrt; jako, nemilosrdno, bezumno, bezgranično (up. pretučen *nasmrt*).
**nasòliti** gl. svrš., prez. *nàsolīm*, trp. prid. *nàsoljen* - posoliti šta kako bi bilo slano.
**naspávati se** gl. svrš., prez. *nàspāvām se* - zadovoljiti potrebu za spavanjem.
**nàspram** prijed. - prema, nasuprot.
**nàsreću** pril. - srećom, po sreći, sretnim slučajem.
**nàsred** prijed. - kojim se kazuje da je šta na sredini (up. *nasred* sobe).
**nàstajānje** gl. im. s. r. od nastajati.
**nàstajati** gl. nesvrš., prez. *nàstajēm* - postajati, razvijati se od početka, dobijati određeni oblik.
**nástamba** im. ž. r., g. mn. *nástambī* - građevina u kojoj se stanuje.
**nàstanak** im. m. r., g. mn. *nàstānka* - postanak, razvijanje, početak postojanja.
**nastániti (se)** gl. svrš., prez. *nàstānīm (se)*, trp. prid. *nàstānjen* - dati kome stan, naseliti (se), smjestiti se u kakvom stanu na kraći ili duži period.
**nàstānjen** prid., odr. v. *nàstānjenī* - u kojem žive ljudi.
**nàstānjenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàstānjenošću/nàstānjenosti* - osobina onoga što je nastanjeno.
**nastanjívati** gl. nesvrš., prez. *nastànjujēm* - up. nastaniti (se).
**nàstati** gl. svrš., prez. *nàstanēm* - postati, razviti se, oblikovati se.
**nâstava** im. ž. r. - osnovna djelatnost školskih institucija, način organiziranog prenošenja znanja, vještina itd. na one koji pohađaju školu.
**nástavnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nastavu.
**nástāvnica** im. ž. r. - žena koja organizuje i izvodi nastavu za određeni predmet.
**nástavničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi nastavnike.
**nástavnīk** im. m. r., v. jd. *nástāvnīče*, n. mn. *nástāvnīci* - onaj koji organizuje i izvodi nastavu.
**nàstaviti** gl. svrš., prez. *nàstavīm*, trp. prid. *nàstavljen* - opet početi nakon pauze, prekida ili završetka jednog dijela; ostaviti da bude po starom, ništa ne mijenjati; ne prestajati.

**nastàvljāč** im. m. r., g. jd. *nastavljáča* - onaj koji nastavlja, koji slijedi čije ideje i postupke, sljedbenik.
**nastavljáčev** prid. odr. v. - koji pripada nastavljaču.
**nastavljàčica** im. ž. r. - ona koja nastavlja, žena sljedbenica.
**nastàvljačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nastavljače.
**nàstavljānje** gl. im. s. r. od nastavljati.
**nàstavljati** gl. nesvrš., prez. *nàstavljām* - započinjati prekinuto,
kratko prestati pa opet nastaviti sa radom.
**nástojānje** gl. im. s. r. od nastojati.
**nástojati** gl. nesvrš., prez. *nástojīm* - imati težnju da se šta postigne, truditi se oko čega, zalagati se za uspješno okončanje.
**nastrádati** gl. svrš., prez. *nàstrādām* - doživjeti kakvu nesreću, biti ranjen, oboljeti, umrijeti nasilnom smrću; prenes. pretrpjeti veliku bruku zbog neuspjeha.
**nàstran** prid., odr. v. *nàstranī* - koji ima loše i neprirodne navike (npr. u seksu), izopačen; koji je čudnog ponašanja, ekscentričan.
**nàstrano** pril. - na nastran način, izopačeno.
**nàstranōst** im. ž. r., instr. jd. *nàstranošću/ nàstranosti* - izopačenost; ekscentričnost.
**nàstrānu** pril. - tako da to nije mnogo bitno u tom momentu.
**nàstrići** gl. svrš., prez. *nastrížēm*, trp. prid. *nastrižen* - strigući pripremiti (npr. vune od ovaca).
**nastrijèliti** gl. svrš., prez. *nàstrijelīm*, trp. prid. *nàstrijeljen* - pogoditi iz vatrenog oružja (ob. kakvu divljač), raniti.
**nàstrijeti** gl. svrš., prez. *nàstrēm*, trp. prid. *nàstrt* - prekriti kakvu površinu, razastrijeti.
**nàstrojen** prid., odr. v. *nàstrojenī* - koji je pun volje za čim, usmjeren po prirodi za nešto.
**nàstrojenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàstrojenošću/nàstrojenosti* - osobina onoga koji je nastrojen.
**nastrúgati** gl. svrš., prez. *nàstrūžēm*, trp. prid. *nàstrūgan* - struganjem pripremiti željenu količinu čega, naribati, napiliti.
**nástup** im. m. r., g. jd. *nástupa* - izlazak pred gledalište (npr. prilikom koncerta); snažan nailazak čega (vojske, osjećanja itd.).
**nastúpati** gl. nesvrš., prez. *nàstupām* - sudjelovati u priredbama pred publickom; nadolaziti i zauzimati prostor (npr. epidemija, vojska itd.); up. nastupiti
**nastúpiti** gl. svrš., prez. *nàstūpīm* - početi sa nečim (npr. s radom u kakvoj službi); imati nastup; izvoditi kakav program pred publikom; ponašati se u ophođenju s drugim osobama.
**nástupnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nastup, koji je dio nastupa.
**nàsūho** pril. - na način: bez prisustva tečnosti, bez vlage (uraditi).
**nasúkati (se)** gl. svrš., prez. *nàsūčēm (se)*, trp. prid. *nàsūkān* - brodom ili kakvim drugim plovilom doći u plićak, naleći na greben, zakačiti dno; prenes. prevariti, nasamariti.
**nasukávānje** gl. im. s. r. od nasukavati (se).
**nasukávati (se)** gl. nesvrš., prez. *nasùkujēm (se)* - nasukivati se, up nasukati (se).
**nasukívānje** gl.im. s. r. od nasukivati.
**nasukívati (se)** gl. nesvrš., prez. *nasùkujēm (se)* - nasukavati se, up. nasukati (se).
**nàsumcē/nàsumicē** pril. - otprilike, bez analize, bez istraživanja i uzimanja u obzir potrebnih činjenica, slučajno.
**nàsuprot** pril. - na suprotnoj strani.
**nàsuprot** prijed. - naspram, prema (*nasuprot* kući).
**násušan** prid., odr. v. *násušnī* - koji je prijeka potreba, prijeko potreban (npr. hljeb *nasušni*).
**nàsūti** gl. svrš., prez. *nàspēm*, trp. prid. *nàsūt* - napuniti ili prekriti čim rastresitim (npr. pijeskom).
**nàšaliti se** gl. svrš., prez. *nàšalīm se* - izvesti kakvu šalu na nečiji račun.
**našárati** gl. svrš., prez. *nàšārām*, trp. prid. *nàšārān* - bojama naslikati šare; protkati šta šarama; prenes. ružno i neuredno pisati, loše naslikati.
**nàširoko** pril. - u širokom krugu oko čega.



**nàšiti** gl. svrš., prez. *nàšijēm*, trp. prid. *našiven* - šivanjem dodati još jedan dio na već sašiveno, prišiti.
**nášivak** im. m. r., n. mn. *nášīvci* - ono šta je našiveno; našivena ukrasna traka na odjeći.
**našívānje** gl. im. s. r. od našivati.
**našívati** gl. nesvrš., prez. *nàšīvām* - prišivati još šta na već sašiveno, up. našiti.
**nàškoditi** gl. svrš., prez. *nàškodīm* - nanijeti štetu, štetno djelovati; povrijediti, učiniti nepravdu.
**naškrábati** gl. svrš., prez. *nàškrābām* - ružno napisati, škrabajući napisati.
**nàšmīnkati (se)** gl. svrš., prez. *nàšmīnkām (se)*, trp. prid. *nàšmīnkān* - nanositi šminku na lice; šminkanjem uljepšati lice; nanoseći šminku uljepšati (se) radi izazivanja dojma kod posmatrača; napadno ukrasiti i dotjerati se.
**nàštāmpati** gl. svrš., prez. *nàštāmpām*, trp. prid. *nàštāmpān* - načiniti otiske (teksta, crteža itd.) u štampariji, natiskati.
**nàštāncati** gl. svrš., prez. *nàštāncām*, trp. prid. *nàštāncān* - pripraviti šta štancanjem, dobiti dovoljno na taj način.
**naštéliti** gl. svrš. (njem.), prez. *nàštēlīm* - razg. namjestiti, učiniti šta sigurnim (npr. prolazak na ispitu).
**našušúriti se** gl. svrš., prez. *našùšūrīm se*, trp. prid. *našùšūren* - podignuti se (npr. kosa na glavi).
**našvŕljati** gl. svrš., prez. *nàšvr̄ljām*, trp. prid. *nàšvr̄ljān* - ružno napisati, naškrabati.
**natákati** gl. nesvrš., prez. *nàtāčēm* - nasipati, ulivati, nalivati šta tečno.
**natàknuti** gl. svrš., prez. *nàtaknēm*, trp. prid. *nàtaknūt* - nataći, staviti na nešta.
**natalìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *nataliteta* - priraštaj stanovništva, broj novorođene djece u određenom periodu u odnosu na broj stanovnika.
**natáložiti se** gl. svrš., prez. *natáložīm se*, trp. prid. *natáložen* - taloženjem se nakupiti.
**natàndrčiti (se)** gl. svrš., prez. *natàndrčīm (se)*, trp. prid. *natàndrčen* - učiniti nešto nepoželjno svojoj okolini, nametnuti šta neprijatno (npr. *natandrčio* nam onu dosadnu muziku, *natandrčili* onog brbljivca).
**nàtanko** pril. - na tanke komade (izrezati); potanko, detaljno (opisati).
**natapírati** gl. svrš. (fr.), prez. *natàpīrām*, trp. *natàpīrān* - posebnom vrstom češlja sa rijetkim zupcima urediti kosu.
**nàtašte/natàšte** pril. - na prazan želudac.
**nàteći** gl. svrš., prez. *natèčēm*, rad. prid. *nàtekao* - nateknuti, dobiti oteklinu, oteknuti zbog udarca, ozljede, bolesti.
**nategnúće** im. s. r. - stanje izazvano tako što se nešta nateglo.
**natégnuti** gl. svrš., prez. *nàtēgnēm*, trp. prid. *nàtēgnut* - snažno zategnuti, napeti; nešto braniti iako ne postoji dovoljno pouzdanih argumenata, pretjerivati u tvrdnji.
**nàteklina** im. ž. r. - oteklina, nateknuće.
**nateknúće** im. s. r. - oteklina, nateklina.
**nàteknuti** gl. svrš., prez. *nàteknēm*, rad prid. *nàtekao* - nateći, dobiti nateklinu.
**natenáne** pril. (tur.) - polahko, bez žurbe, po istilahu.
**natèntati** gl. svrš., prez. *natèntām*, trp. prid. *nàtentān* - nagovoriti, navratiti koga da učini šta dobro ili loše.
**natézānje** gl. im. s. r. od natezati.
**natézati** gl. nesvrš., prez. *nàtēžēm* - snažno zatezati, činiti da šta bude zategnuto.
**natìkače** im. ž. r. mn. - vrsta obuće otvorene pete koja se natiče.
**nàtiskati (se)** gl. svrš., prez. *nàtiskām (se)*, trp. prid. *nàtiskān* - guranjem i pritiskom napuniti; nagurati (se) u nešta; odštampati, naštampati.
**natìvist(a)** im. m. r. (engl.), g. jd. *natìviste* - pristalica nativizma.
**natìvistica/natìvistkinja** im. ž. r. (engl.) - žena pristalica nativizma.
**natìvìzam** im. m. r. (engl.), g. jd. *nativìzma* - učenje o urođenosti nekih ljudskih funkcija, predstava i pojmova.
**nàtjecānje** gl. im. s. r. od natjecati se.
**natjècatelj** im. m. r. - onaj koji se natječe, takmičar.
**natjecatèljica** im. ž. r. - ona koja se natječe; takmičarka, natjecateljka.
**natjècatēljka** im. ž. r., dat. jd. *natjècatēljki* - natjecateljica, takmičarka.
**natjècateljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na natjecatelje.
**natjècateljski** pril. - kao natjecatelj, na način natjecatelja.

**nàtjecati se** gl. nesvrš., prez. *nàtječēm se* - sudjelovati na natječaju, konkurisati; takmičiti se u sportskoj disciplini.

**nȁtječāj** im. m. r., g. jd. *nȁtječāja* - konkurs, raspisani oglas kojim se omogućava dobivanje posla, prijem i upis u školu, kupovina dobara itd.

**nȁtječājnī** prid. - koji se odnosi na natječaj (npr. *natječajni* uvjeti).

**nàtjerati** gl. svrš., prez. *nàtjerām* - tjerajući usmjeriti koga, nagnati, prisiliti koga da bježi ili da učini šta protivno svojoj volji, prinuditi.

**nàtkoljenica** im. ž. r. - dio noge iznad koljena kod čovjeka, bedro.

**natkrı́liti** gl. svrš., prez. *nàtkrīlīm* - pokriti krilima; nadnijeti se na koga ili šta.

**nàtkriti** gl. svrš., prez. *nȁtkrijēm*, trp. prid. *natkrìven/nȁtkrīt* - staviti šta pod krov, pokriti.

**nàtmūren** prid., odr. v. *nàtmūrenī* - prekriven oblacima; neraspoložen, namrgođen.

**nàtmūrenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàtmūrenošću/nàtmūrenosti* - osobina onoga što je natmureno i onoga koji je natmuren.

**natmúriti se** gl. svrš., prez. *nàtmūrīm se*, trp. prid. *nàtmūren* - naoblačiti se; oneraspoložiti se, namrgoditi se (o osobi).

**natòčiti** gl. svrš., prez. *nàtočīm*, trp. prid. *nàtočen* - nasuti šta tečno u posudu, bocu i sl., naliti, uliti.

**natòpiti** gl. svrš., prez. *nàtopīm*, trp. prid. *nàtopljen* - namočiti, učiniti vlažnim; topljenjem pribaviti dovoljnu količinu čega.

**natòvariti** gl. svrš., prez. *natòvarīm* - staviti teret (tovar) na leđa ili na kakvo prevozno sredstvo; opteretiti se brigom; prenes. okriviti koga bez osnova, lažno optužiti.

**nátpis** im. m. r., g. jd. *nátpisa* - tekst npr. na spomeniku, na ploči, zidu kojim se javnost obavještava ili upozorava.

**nàtpjevati** gl. svrš., prez. *nàtpjevām*, trp. prid. *nàtpjevān* - nadjačati koga glasnim pjevanjem; biti bolji u pjevanju od drugih.

**natpjevávānje** gl. im. s. r. od natpjevavati.

**natpjevávati** gl. nesvrš., prez. *natpjèvāvām* - nadjačavati koga glasnim pjevanjem; pokazivati se boljim u pjevanju.

**natpolòvičan** prid., odr. v. *natpolòvičnī* - koji je veći od polovine, većinski.

**natprírodan** prid., odr. v. *natprírodnī* - koji je po snazi iznad prirode, koji je nadmašuje, prelazi prirodno, nadnaravan, mističan.

**natprírodno** pril. - na natprirodan način, nadnaravno, mistično.

**natprírodnōst** im. ž. r., instr. jd. *natprírodnošću/natprírodnosti* - osobina onoga što je natprirodno.

**natpròsječan** prid., odr. v. *natpròsječnī* - koji je iznad nekog prosjeka.

**natpròsječno** pril. - na natprosječan način.

**natpròsječnōst** im. ž. r., instr. jd. *natpròsječnošću/natpròsječnosti* - osobina onoga što je natprosječno.

**natrabùnjati** gl. svrš., prez. *natrabùnjām* - trabunjajući svašta ispričati, izgovoriti razne budalaštine.

**nȁtrāg** pril. - nazad, u pravcu iza sebe.

**nȁtraškē** pril. - natrag, nazad (ići) s leđima u pravcu kretanja.

**nàtrapati** gl. svrš., prez. *nàtrapām* - hodajući trapavo naći nešto, ugaziti u šta zbog nepažnje; sresti koga bez želje i namjere.

**natȑčati (se)** gl. svrš., prez. *natȑčīm (se)* - trčeći sudariti se, naletjeti na nešto; prenes. ne razmišljajući upasti u zamku; umoriti se mnogo trčeći.

**nàtreskati se** gl. svrš., prez. *nàtreskām se*, trp. prid. *nȁtreskān* - razg. iron. opiti se.

**nàtrēsti** gl. svrš., prez. *natrésēm* - tresući krošnju učiniti da popadaju plodovi s grana.

**nâtrīj** im. m. r. (lat.) - hemijski elemenat (Na), srebrenobijeli metal.

**natŕljati** gl. svrš., prez. *nàtŕljām*, trp. prid. *nàtŕljān* - trljanjem izmasirati; prenes. izgrditi koga (up. natrljati kome nos).

**nȁtroje** pril. - na tri dijela

**natȑpati (se)** gl. svrš., prez. *natȑpām*, trp. prid. *natȑpān* - staviti u što onoliko koliko može primiti; ogromnu količinu čega smjestiti bez reda; nagomilati; natovariti se ; dobro se najesti.

**natrpávānje** gl. im. s. r. od natrpavati (se).

**natrpávati (se)** gl. nesvrš., prez. *natȑpāvām (se)* - up. natrpati (se).



**natrùćati** gl. svrš., prez. *natrùćām*, trp. prid. *nȁtrućān* - svašta napričati, izgovoriti mnogo gluposti, olakih tvrdnji, besmislica itd.

**natrućávānje** gl. im. s. r. od natrućavati.

**natrućávati** gl. nesvrš., prez. *natrùćāvām* - up. natrućati.

**nâtruha** im. ž. r., dat. jd. *nâtrusi* - sitan trag; nepoželjna trunčica; prenes. primjesa nepoželjne ideje u kakvom tekstu, mišljenju itd.

**nàtruhō** prid., odr. v. *nàtruhlī* - koji je djelimično truho; nagnjio.

**nàtruhlōst** im. ž. r., instr. jd. *nàtruhlošću/nàtruhlosti* - svojstvo onoga što je natruhlo.

**natrúniti** gl. svrš., prez. *nàtrūnīm*, trp. prid. *nàtrūnjen* - nabacati trunja na šta, učiniti da nešto bude trunjavo; prenes. dodati nešto sporedno, nešto čemu tu nema mjesta (npr. u izlaganje unijeti netačne podatke).

**nàtrūnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàtrūnjenošću/nàtrūnjenosti* - osobina onoga što je natrunjeno.

**natrunjívati** gl. nesvrš., prez. *natrùnjūjēm* - up. natruniti.

**natúći** gl. svrš., prez. *natúčēm*, trp. prid. *natùčen* - čvrsto nataknuti, nabiti; uloviti čega u velikom broju; potamaniti (npr. štetočina); jako koga istući, premlatiti; tucanjem pribaviti određenu količinu (natući oraha).

**nàtucati** gl. svrš., prez. *nàtucām*, trp. prid. *nàtucān* - sitno izdrobiti što pomoću tučka, tucala i sl.

**natúcānje** gl. im. s. r. od natucati.

**natúcati** gl. nesvrš., prez. *nàtūcām* - slabo govoriti neki jezik (npr. natucati njemački).

**natùčen** prid., odr. v. *natùčenī* - koji je ozlijeđen udarcem ili padom, malo udaren, nabijen (o tijelu, o voću).

**nàtuk** im. m. r., n. mn. *nàtuci* - rijet. ozljeda od udarca, kontuzija.

**nàtuknica** im. ž. r., g. jd. *nàtuknicē* - riječ u rječniku, leksikonu i sl. koja se objašnjava, definira itd.; riječ koja se izgovara ili daje kome kao sugestija ili podsjetnik za ono što će govoriti; ciljanje na šta o čemu se direktno ne govori; nagovještaj, aluzija, naznaka.

**nàtuknuti** gl. svrš., prez. *nàtuknēm*, trp. prid. *nàtuknūt* - reći što neodređeno, okolišno o nečemu o čemu se direktno ne govori; nagovijestiti, nabaciti, naznačiti.

**natúra** im. ž. r. (lat.), g. jd. *natúrē* - priroda, narav, ćud, osobine ličnosti, temperament i karakter; priroda osobe u širokom smislu; stvaralačka priroda, ono što teologija, katkad i filozofija izjednačuje s pojmom Boga; stvorena priroda, pojedinačne stvari svijeta, svijet sam.

**nȁturālan** prid. (lat.), odr. v. *nȁturālnī* - koji se odnosi na prirodu, koji je nastao kao dio prirode; prirodan, neposredan, neizvještačen.

**naturàlije** im. ž. r. mn. (lat.) - preparirani ili konzervirani predmeti iz prirode za zbirke i muzeje; pravn. prirodni sastojci, prirodna dobra.

**naturalizácija** im. ž. r. (lat.) - rezultat i proces naturaliziranja; davanje državljanstva strancu ili osobi bez državljanstva.

**naturalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *naturalìzma* - učenje u filozofiji prema kojem je priroda suština i osnova svega; u umjetnosti i književnosti pravac iz druge polovine 19. v. blizak realizmu; u promatranju prirode i čovjeka pisci se oslanjaju na biologiju, psihologiju, filozofiju, pozitivizam i dr.; razg. insistiranje na ružnom, grubom, mučnom u prikazivanju nekog događaja, stanja i sl.

**naturàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *naturàlistē* - stvaralac čija djela imaju osobine naturalizma.

**naturàlistica/naturalìstkinja** im. ž. r. (lat.) - žena naturalist.

**naturalìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na naturaliste.

**naturalìstički** pril. (lat.) - na način naturaliste, kao naturalist.

**naturalizírānje/nàturalizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od naturalizirati/naturalizovati.

**naturalizírati/nàturalizovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *naturalizīrām/nàturalizujēm (se)* - dati/davati državljanstvo strancu; udomaćiti šta (biljke, životinje, ideje); udomaćiti se, osjećati se domaćim, primiti/primati državljanstvo zemlje u koju se naseljava.

**naturálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *naturálnošću/naturálnosti* - osobina onog

koji je naturalan, prirodnost, prirođenost; prenes. prostodušnost;
**natùrist(a)** im. m. r.(lat.), g. jd. *natùristē* - pristalica, sljedbenik naturizma, nudist.
**natùristica** im. ž. r. (lat.) - žena naturist, nudistica.
**natùrističkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na naturizam, koji pripada naturizmu.
**naturìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *naturìzma* - učenje prema kojem je obožavanje prirodnih sila u korijenu religija; njegovanje kulta prirode; doktrina povratka prirodnom načinu života (prirodna hrana, boravak u prirodi); liječenje prirodnim lijekovima; boravak u kampovima ili hotelima u kojima nije obavezno nošenje odjeće (razlikuje se od nudizma koji predviđa samo sunčanje i kupanje bez odjeće).
**nàturiti** gl. svrš., prez. *nàturīm*, trp. prid. *nàturen* - učiniti da ko prihvati nešto protiv svoje volje; nametnuti; navući na nešto, natući, npr. kapu na glavu.
**natùrščik** im. m. r. (lat.), n. mn. *natùrščici* - onaj koji nije profesionalni glumac, koji igra ob. ono što je inače u životu.
**nàtūršnìcl** im. m. r. i **nàtūršnicla** (njem.) - meso od telećeg buta pečeno bez jakih začina.
**nàučan** prid., odr. v. *nàučnī* - koji je zasnovan na nauci.
**naučávānje** gl. im. s. r. od naučavati.
**naučávati** gl. nesvrš., prez. *naùčāvām* - učiti drugoga u nastavi, širiti nauk.
**naučènjāčkī** prid. odr. v. koji se odnosi na nauku i naučenjake.
**naučènjāk** im. m. r., n. mn. *naučenjáci* - naučnik, znanstvenik.
**naùčitelj** im. m. r. - onaj koji prenosi nauk, vjeroučitelj.
**naučitèljica** im. ž. r. - žena naučitelj.
**naùčiti (se)** gl. svrš. *nàučīm (se)*, trp. prid. *nàučen* - steći znanje, vještinu, iskustvo; prenijeti kome svoje znanje, vještinu ili iskustvo; podučiti; naviknuti se.
**nàučnī** prid. - koji se odnosi na nauku; znanstven.
**nàučnica** im. ž. r. - žena naučnik.
**naučničin** prid. - koji pripada naučnici.
**nàučničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na naučnike.
**nàučnik** im. m. r., v. jd. *nàučnīče*, n. mn. *nàučnici* - onaj koji se bavi naukom, učenjak, znanstvenik; onaj koji uči zanat; učenik u privredi, šegrt.
**nàuditi** gl. svrš., prez. *nàudīm* - nanijeti štetu, bol, naškoditi.
**nàuk** im. m. r., n. mn. *nàuci* - ono što se naučilo iskustvom; iskustvo; doktrina (npr. krišćanski *nauk*).
**nàuka/náuka** im. ž. r., dat./lok. jd. *nàuci/náuci* - ukupnost posebnih i specijaliziranih znanja do kojih se dolazi istraživačkom metodom, znanost; razg. ustaljena sklonost; navika, navada.
**naúljiti** gl. svrš., prez. *nàūljīm*, trp. prid. *nàūljen* - namazati uljem, podmazati.
**nàum** im. m. r., g. mn. *nàūmā* - namjera, nakana.
**naùmiti** gl. svrš., prez. *nàumīm*, trp. prid. *nàumljen* - namjeravati, smjerati, imati u planu.
**naupàtija** im. ž. r. (grč.) - morska bolest.
**nàušnica/nàušnica** im. ž. r. - nakit koji se nosi na uhu; minđuša.
**naùštrb** pril. (piše se i *na uštrb*) - na nečiju štetu; na račun koga/čega.
**nàut/nòhut** im. m. r. (ar.) - biljka slanutak, slani grah.
**naùtičār** im. m. r. (grč.) - mornar, pomorac, onaj koji upravlja plovilom; učenik pomorske škole; onaj koji se natječe u sportskom jedrenju; onaj koji se rekreativno bavi nautikom.
**naùtičārev/naùtičārov** prid. (grč.) - koji pripada nautičaru.
**naùtičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *naùtičārki* - žena nautičar.
**naùtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na nautiku; pomorski, mornarički.
**naùtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *naùtici* - znanja i vještine upravljanja brodom i plovilima uopće; navigacija.
**nautìlit** im. m. r. (grč.), g. jd. *nautìlita* - okamenjeni nautilus.
**naùtilus** im. m. r. (grč.) - mekušac glavonožac iz Tihog okeana, ob. smješten unutar spiralne sedefaste školjke; indijska lađica.
**nautofòbija** im. ž. r. (grč.) - bolestan strah od plovidbe brodom.
**nautòfōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *nautofóna* - akustički aparat za pomorsku signalizaciju (upotrebljava se u slučaju slabe vidljivosti).
**nautomànija** im. ž. r. (grč.) - pretjerana želja za plovidbom morem.
**nauzèja** im. ž. r. (grč.) - morska bolest, mučnina od putovanja; mučnina koja prethodi povraćanju; odvratnost, gađenje.
**nàuzeōzan** prid. (grč.), odr. v. *nàuzeōznī* - koji izaziva mučninu; odvratan.
**naùznak** pril. - na boku, (ležati) ni na leđima ni na trbuhu.
**naužívati se** gl. svrš., prez. *naùžīvām se* - zadovoljiti se uživanja u nečem.
**nâv** im. m. r. (prasl.) - drugi svijet u slavenskoj mitologiji.
**nâva** im. ž. r. (lat.) - opći naziv za veći jedrenjak sa dvije do tri palube.
**navábiti** gl. svrš., prez. *nàvābīm*, trp. prid. *nàvābljen* - vabeći pridobiti, namamiti.
**nâvada** im. ž. r., g. jd. *nâvadē*, n. mn. *nâvade* - stečena sklonost; navika, ono na šta se ko navadi.
**nàvaditi (se)** gl. svrš., prez. *nàvadīm (se)* - navići (se), priučiti na što, ne odustajati od čega, biti dosadan, uporan.
**navàho/nàvajo** im. m. r. - naziv za jezik Navaho/Navajo Indijanaca iz Sjeverne Amerike (SAD), koji pripada u porodicu nadene.
**nàvakat** pril. (bos.-ar.) - na vrijeme, u pravo doba.
**navalizácija** im. ž. r. (lat.) - jačanje ili stanje ratne mornarice i njenih objekata na moru, militarizacija mora.
**navalizíranje** gl. im. s. r. (lat.) od navalizirati.
**navalizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *navalizīrām* - provesti ili provoditi navalizaciju.
**nâvala** im. ž. r., g. jd. *nâvalē* - napadački poduhvat, napadanje u borbi ili u sportskoj igri; dio tima koji vrši napad radi postizanja zgoditka; nastupanje mnoštva ljudi, posjetilaca itd.
**nayáliti (se)** gl. svrš., prez. *nàvālīm (se)*, trp. prid. *nàvāljen* - snažno napasti, nasrnuti, udariti, nahrupiti, ustremiti se; staviti šta relativno teško ili glomazno povrh ili preko čega; pripisati kome nešto loše bez zasluge; podmetnuti (kome); oklevetati; nasloniti se svom težinom na koga ili na nešto itd.
**nâvalnī** prid. - koji se odnosi na navalu, koji je u navali (npr. *navalni* igrač).
**navàljati** gl. svrš., prez. *nàvāljām* - valjanjem postaviti dosta čega na neko mjesto.
**navaljìvāč** im. m. r., g. jd. *navaljiváča* - onaj koji navaljuje, onaj koji je uporan u nečemu.
**navaljivàčica** im. ž. r. - žena navaljivač.
**navaljívānje** gl. im. s. r. od navaljivati.
**navaljívati** gl. nesvrš., prez. *navàljujēm* - up. navaliti.
**nàvar** im. m. r. (lat.) - navigacijski radar, uređaj za regulisanje vazdušnog saobraćaja.
**nàvaratra** im. ž. r. - religijski hinduistički festival koji traje devet dana s bogatim ritualom, uz atletska natjecanja i uprizorenja dijelova epa Ramajana.
**nävečē(r)** pril. - uveče(r), u večernjim satima.
**nàveliko/näveliko** pril. - u velikoj mjeri; puno.
**nàvēsti** gl. svrš., prez. *navézēm*, trp. prid. *navèzen* - izvesti, vezenjem obraditi.
**nàvesti**[1] gl. svrš., prez. *navèdēm*, trp. prid. *navèden* - vodeći učiniti da ko ili šta dođe do cilja.
**nàvesti**[2] gl. svrš., prez. *navèzēm*, trp. prid. *navèzen* - navozeći dopremiti.
**navézati** gl. svrš., prez. *nàvēžēm*, trp. prid. *nàvēzān* - vezanjem dodati, proširiti, produžiti šta; nadovezati.
**nàvezak** im. m. r., g. jd. *nàveska*, n. mn. *nàvesci* - gram. pokretni vokal, samoglasnik koji može doći na kraj riječi, a da nimalo ne promijeni njezino značenje (npr. *dobrom/dobrome/dobromu; pred/preda*).
**nävicert** im. m. r. (engl.) - dokument koji izdaje diplomatski predstavnik zaraćene države u neutralnoj zemlji kojim se potvrđuje da teret na nekom teretnom brodu ne podliježe pravilima pomorskog ratnog plijena.
**nàvići (se)** gl. svrš., prez. *nàviknēm (se)* - naviknuti.
**navigácija** im. ž. r. (lat.) - vođenje brodova ili letjelica najpovoljnijim putem uz primjenu navigacijske vještine i uređaja za navigaciju; proučavanje načina sigurne plovidbe ili leta.

**navigácījskī/nȁvigacīonī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na navigaciju.

**navìgānje** gl. im. s. r. (lat.) od navigati.

**navìgati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *navìgām* - ploviti (ob. na dugim prugama).

**navìgātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *navìgātora* - pomorac ili član posade aviona koji je specijalista za navigaciju.

**navìgātorica/navìgātōrka** im. ž. r. (lat.) - žena specijalista za navigaciju.

**navìgātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na navigatore.

**navìgātorski** pril. (lat.) - kao navigator, na način navigatora.

**navìjāč** im. m. r., g. jd. *navijáča* - onaj koji navija za koga; pristalica.

**navijáčev** prid. odr. v. - koji pripada navijaču.

**navijàčica** im. ž. r. - ona koja navija za koga.

**navíjānje** im. s. r. od navijati.

**navíjati** gl. nesvrš., prez. *nàvījām* - svojim odobravanjem davati kome podršku, npr. na utakmici; zatezati oprugu sata i sl. kako bi radio neki mehanizam.

**navijèstiti** gl. svrš., prez. *nàvijestīm,*trp. prid. *nàviješten* - nagovijestiti, najaviti, objaviti.

**nâvika** m. ž. r., dat. jd. *nâvici* - sklonost, navada, ustaljeni način postupanja, ono od čega se teško odviknuti.

**navikávānje** gl. im. s. r. od navikavati.

**navikávati (se)** gl. nesvrš., prez. *navìkāvām (se)* - up. naviknuti (se).

**nàviknuti (se)** gl. svrš., prez. *nàviknēm (se),* rad. prid. *nàvikao (se)* - steći naviku, navići (se), pomiriti se s nečim ili nekim; učiniti da kome šta postane navikom, obiknuti se.

**nàviljak** im. m. r., g. jd. *nàvīljka*, n. mn. *nàvīljci* - količina sijena koliko se zahvati vilama.

**nàvirānje** gl. im. s. r. od navirati.

**nàvirati** gl. nesvrš., prez. *nàvirēm* - nadolaziti u obilnoj količini, snažno izbijati, naglo isticati (npr. *naviru suze, naviru misli*).

**nàvrijeti** gl. svrš., prez. *nȁvrēm* - up. navirati.

**nȁvisoko** pril. - tako da teži u visinu.

**nàviše/nȁvišē** pril. - prema gore, nagore, prema nečemu što se nalazi više.

**nàviti** gl. svrš., prez. *nȁvijēm*, trp. prid. *navìjen/nȁvīt* - zategnuti oprugu kako bi kakav mehanizan mogao raditi, up. navijati.

**navínuti** gl. svrš., prez. *nàvīnēm*, trp. prid. *nàvīnūt* - zategnuti oprugu kakvog mehanizma, naviti.

**navítak** im. m. r., g. jd. *navítka*, n. mn. *navíci* - pređa navijena na vratilo stana za tkanje.

**navješćívati** gl. nesvrš., prez. *navjèšćujēm* - navještavati.

**nȁvještāj** im. m. r. - ono što je naviješeno, nagovještaj.

**navještávati** gl. nesvrš., prez. *navjèštāvām* - navješćivati.

**navješténje** gl. im. s. r. od navijestiti.

**nàvjetrina** im. ž. r. - strana zgrade okrenuta vjetru.

**nàvježbati (se)** gl. svrš., prez. *nàvježbām (se),* trp. prid. *nàvježbān* - razg. uvježbati, vježbanjem steći vještinu, npr. izvođenja notnog teksta; (se) vježbati do željene mjere.

**navláčēnje** gl. im. s. r. od navlačiti.

**navláčiti** gl. nesvrš., prez. *nàvlāčīm* - snagom šta razvlačiti, natezati, zatezati; stavljati navlaku na nešto, up. navući.

**nȁvlaka** im. ž. r., dat. jd. *nȁvlaci* - ono što se na nešto navlači kako bi se zaštitilo.

**nȁvlāš** pril. - hotimice, namjerno, s namjerom, ovlaš.

**nàvlažiti (se)** gl. svrš., prez. *nàvlažīm*, trp. prid. *nàvlažen* - učiniti da šta bude vlažno, da dobije vlagu; postati vlažan.

**návod** im. m. r., g. jd. *návoda* - citat, ono što se navodi iz nekog drugog teksta.

**navòditi** gl. nesvrš., prez. *nàvodīm,* trp. prid. *nàvođen* - vodeći koga učiniti da dođe ili da šta uradi; odrediti čemu putanju ili smjer; skrenuti; doslovno prenijeti čije riječi, citirati.

**návodnī** prid. odr. v. - koji je pretopostavljen, tobožnji, u čiju se istinitost sumnja.

**návodnīk** im. m. r., n. mn. *návodnīci* (ob. mn.) - pravopisni znak ("..."), znaci za obiljažavanje citata, naslova knjiga itd.

**návodno** pril. - kako se tvrdi, kako se pretpostavlja, tobože.

**navòdniti** gl. svrš., prez. *nàvodnīm*, trp. prid. *nàvodnjen* - up. navodnjavati.

**navodnjávānje** gl. im. s. r. od navodnjavati.

**navodnjávati** gl. nesvrš., prez. *navòdnjāvām* - dovoditi vodu na zasađene parcele radi poboljšavanja uslova za bolje prinose.

**nàvodnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàvodnjenošću/nàvodnjenosti* - osobina zemljišta koje je navodnjeno.

**nàvođēnje** gl. im. s. r. od navoditi.

**návoj** im. m. r., g. jd. *návoja* - ižljebljeni dio matice, šarafa; navojak.

**návojak** im. m. r., g. jd. *návōjka* - navoj.

**navòštiti (se)** gl. svrš., prez. *nàvoštīm (se)*, trp. prid. *nàvošten* - premazati (se) voskom, natopiti voskom.

**nàvožēnje** gl. im. s. r. od navoziti.

**navòziti** gl. svrš., prez. *nàvozīm* - vozeći dopremiti šta.

**návoznī** prid. odr. v. - koji pripada, koji se odnosi na navoženje.

**nàvraćānje** gl. im. s. r. od navraćati.

**nàvraćati** gl. nesvrš., prez. *nàvraćām* - up. navratiti.

**návrat** im. m. r., g. jd. *návrata* - prilika, mah.

**navrátiti** gl. svrš., prez. *nàvrātīm* - skrenuti šta u željenom smjeru; posjetiti koga usput, nakratko, svratiti; navesti koga na kakav postupak ili radnju.

**nȁvrāt-nȁnōs** pril. - brzo, bez dovoljno pripreme, brže-bolje, grlom u jagode, s neba pa u rebra.

**nàvrh** prijed. - na vrhu (npr. brda).

**navrijème** pril. (u pisanju i rastavljeno: *na vrijeme*) - kad je povoljno, kad se mora, kad je dogovoreno (uraditi, stići, doći).

**nàvr̄nūt** prid., odr. v. *nàvr̄nūtī* - zavrnut (o matici); prenes. koji je na svoju ruku, udaren, čudan.

**navŕnuti** gl. svrš., prez. *nàvr̄nēm*, trp. prid. *nàvr̄nut* - up. navrtati.

**navršávānje** gl. im. s. r. od navršavati.

**navršávati** gl. nesvrš., prez. *navr̀šāvām* - up. navršiti.

**navŕšiti (se)** gl. svrš., prez. *nàvr̄šīm (se),* trp. prid. *nàvr̄šen* - napuniti određeni broj godina na određeni dan (*navršio je* pet godina, *navršilo se* pet godina).

**nàvrtānje** gl. im. s. r. od navrtati.

**nàvrtati** gl. svrš., prez. *nàvrćēm* - navrtanjem, vrtnjom pričvršćivati (o šarafu).

**nàvrtak** im. m. r., g. jd. *nàvrtka,* dat. jd. *nàvrtki*, n. mn. *nàvrci* - navrtka, matica.

**nàvr̄tanj** im. m. r., g. jd. *nàvr̄tnja*, n. mn. *nàvr̄tnji* - navrtak, navrtka.

**nàvrtka** im. ž. r., g. mn. *nàvrtkī* - matica, navrtak, navrtanj, šaraf, ob. u obliku šesterostrane prizme s rupom, u čijoj je unutrašnjosti navoj.

**nàvūći (se)** gl. svrš., prez. *navúčēm (se),* trp. prid. *navùčen* - laganim pokretima učiniti da šta bude prekriveno tako da priliježe uza sve strane; vukući mnogo raditi; biti umoran od vuče; vukući mnogo stvari ili vrijednosti koncentrirati na jednom mjestu (pakete, teret, sanduke), nagomilati, dovući; prenes. mnogo steći, postati imućan dugim procesom ili radom; pridobiti koga da se usmjeri na nešto.

**nȁzād** pril. - natrag.

**nàzadak** im. m. r. *nàzatka*, n. mn. *nàzaci* - vraćanje na lošije, nazadovanje, propadanje, recesija, regresija.

**nàzadan** prid., odr. v. *nàzadnī* - koji zaostaje; zaostao, reakcionaran.

**nàzadnōst** im. ž. r., instr. jd. *nàzadnošću/nàzadnosti* - osobina onoga koji je nazadan ili svojstvo onoga što je nazadno.

**nàzadnjačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nazadnjake.

**nàzadnjački** pril. - kao nazadnjak, na način nazadnjaka.

**nàzadnjāk** im. m. r., v. jd. *nàzadnjāče*, n. mn. *nàzadnjāci* - onaj koji tegli natrag u razvoju; onaj koji u društvenim odnosima i građanskim pravima teži bivšem i prošlom; reakcionar.

**nazadnjàkinja** im. ž. r. - žena nazadnjak.

**nàzadnjāštvo** im. s. r. - osobina onoga koji je nazadan.

**nàzadovānje** gl. im. s. r. od nazadovati.

**nàzadovati** gl. nesvrš., prez. *nàzadujēm* - vraćati se nazad; zaostajati, opadati.

**nàzāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *nazála* - gram. glas koji se izgovara tako da zračna struja prolazi kroz nos, nazalni (nosni) glas.

**nàzālnī** prid. (lat.) - nosni; koji se izgovara kroz nos (o glasu).

**nazálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nazálnošću/nazálnosti* - način izgovora glasova tako da zračna struja prolazi kroz nos; hunjkanje.

**nàzar** im. m. r. (tur.) - urok.

**Nȁzaret** im. m. r. - grad u Izraelu, hist. grad u Galileji u kojem je Isus proveo

djetinjstvo i gdje je počeo propovijedati svoj nauk te stoga bio protjeran.

**Nazarèćanin** im. m. r., n. mn. *Nazarèćani* - nazaren, nazarenac, onaj koji je iz grada Nazareta (Isus Nazarećanin).

**Nazàrēn** im. m. r. - građanin Nazareta, Nazarećanin, Nazarenac.

**Nazarénac** im. m. r. - nazaren, čest naziv za Isusa Krista; hist. umj. pripadnik religiozne romantičke slikarske škole u 19. st. u Rimu i Düsseldorfu.

**Nazàrēnka** im. ž. r., dat. jd. *Nazàrēnki* - žena iz Nazareta.

**nazàrēnskī** prid.odr. v. - koji se odnosi na Nazarene.

**nȁzaretskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nazaret.

**nàzdraviti** gl. svrš., prez. *nàzdravīm*, trp. prid. *nàzdravljen* - uputiti zdravicu, ispijajući piće izreći želje za dobro zdravlje, uspjeh, sreću.

**nàzdravica** im. ž. r. - kratak govor u ceremoniji nazdravljanja; zdravica;

**nàzdravičār** im. m. r. - onaj koji drži zdravicu, koji nazdravlja.

**nàzdravičārev/nàzdravičārov** prid. odr. v. - koji pripada nazdravičaru.

**nàzdravičārka** im. ž. r., dat. jd. *nàzdravičārki* - žena nazdravičar.

**nàzdravljānje** gl. im. s. r. od nazdravljati.

**nàzdravljati** gl. nesvrš., prez. *nàzdravljām* - up. nazdraviti.

**nȁzdrāvlje/nàzdrāvlje!** uzv. - dobra želja za zdravlje neposredno kad tko kihne.

**nàzdravo** pril. (piše se i: *na zdravo*) - razboljeti se a da se ne zna zbog čega.

**názeb** im . m. r., g. jd. *názeba* - prehlada, bolest izazvana hladnoćom.

**nàzēpsti** gl. svrš., prez. *nazébēm* - prehladiti se.

**nàzēbao** prid, odr. v. *nàzēblī* - koji ima nazeb, prehlađen.

**nȁzīmu** pril. - u zimi koja slijedi (doći će opet *nazimu*).

**názir** im. m. r. (tur.) - nadglednik, nadstojnik, nadzornik.

**názir (naziréjac)** im. m. r. (hebr.) - kod starih Jevreja onaj koji se izdvojio i posvetio Bogu, doživotno ili na neko vrijeme te nije smio rezati kosu, piti alkoholna pića, jesti neke plodove niti dodirivati "nečiste" stvari (npr. mrtvace).

**nàzirānje** gl. im. s. r. od nazirati.

**nàzirati** gl. nesvrš., prez. *nàzirēm* - razabirati obrise čega u daljini; prenes. naslućivati, shvatati u glavnim crtama.

**nazìtis** im. m. r. (lat.) - med. upala nosa, rinitis.

**náziv** im. m. r., g. jd. *náziva* - riječ kojom se nešto imenuje, ime; termin.

**nazívānje** gl. im. s. r. od nazivati.

**nazívati** gl. nesvrš., prez. *nàzīvām* - davati naziv, imenovati; pozivati koga.

**názīvlje** im. s. r. - popis stručnih naziva, terminologija.

**názivnīk** im. m. r., n. mn. *názivnīci* - mat. djelitelj u razlomku, broj ispod crte u razlomku.

**nàzivoslōvlje** im. s. r., neolog. - proučavanje nastajanja pojmova, odnosa i veze među njima, njihov opis i definicije; terminologija.

**naznáčiti** gl. svrš., prez. *nàznāčīm*, trp. prid. *nàznāčen* - obilježiti, odrediti, nagovijestiti.

**naznačívānje** gl. im. s. r. od naznačivati.

**naznačívati** gl. nesvrš., prez. *naznàčujēm* - up. naznačiti.

**nâznaka/nȁznaka** im. ž. r., dat. jd. *nâznaci/nȁznaci* - vanjski znak koji nagovještava nešto, crta ili svojstvo po kojima se nešto da zaključiti ili predvidjeti, najava čega u obliku čijeg postupka ili djelovanja.

**názočan** prid., odr. v. *názočnī* - češće: prisutan, koji je tu gdje se nešto zbiva; suprot. izočan.

**názōčje** im. s. r. - nazočnost, češće: prisutnost.

**názočnica** im. ž. r. - ona koja je prisutna čemu.

**názočnīk** im. m. r., v. jd. *názočnīče*, n. mn. *názočnīci* - onaj koji je prisutan čemu.

**názočnōst** im. ž. r., instr. jd. *názočnošću/názočnosti* - češće: prisutnost; činjenica da se neko nalazi na mjestu gdje se što zbiva ili na mjestu o kojem se govori.

**názor** im. m. r., g. jd. *názora* - pogled, način kako se šta shvaća; gledište, mišljenje, uvjerenje u nešto.

**nȁzōr** pril. - silom, na silu.

**nàzreti** gl. svrš., prez. *nȁzrēm* - vidjeti obrise čega; prenes. naslutiti.

**nazúbiti** gl. svrš., prez. *nàzūbīm*, trp. prid. *nàzūbljen* - napraviti zupce na čemu.



**nàzūbljenōst** im. ž. r., instr. jd. *nàzūbljenošću/nàzūbljenosti* - svojstvo onoga što je nazubljeno.

**nàzuti** gl. svrš., prez. *nȁzujēm*, trp. prid. *nazùven/nȁzūt* - navući čarapu ili obuću na nogu; obuti, supr. izuti.

**názuvak** im. m. r., g. jd. *názuvka*, n. mn. *názuvci* - ono što se nazuva; kratka pletena čarapa.

**nazúvati** gl.nesvrš., prez. *nàzūvām* - navlačiti čarapu ili obuću na nogu, obuvati se.

**nàzvati** gl. svrš., prez. *nazòvēm/nàzovēm*, trp. prid. *nȁzvān* - dati naziv, ime ili nadimak; imenovati, prozvati; izgovoriti pozdrav; pozvati koga telefonom, telefonirati.

**nȁžalōst/nàžalōst** pril. - izražava nepovoljniji ishod od željenog; na nesreću.

**nȁžao/nàžao** (piše se i rastavljeno: na žao) pril. - (učiniti *nažao*), oštetiti koga, učiniti šta na tuđu štetu.

**naždèrati (se)** gl. svrš., prez. *nàžderēm (se)* - žderući prejesti se.

**naždeŕávānje** gl. im. s. r. od nažderavati se.

**nažderávati (se)** gl. nesvrš., prez. *naždèrāvām se* - najedati se žderući, prejedati se.

**nàždirati (se)** gl. nesvrš., prez. *nàždirēm (se)* - naždrijeti se.

**nàždrijeti (se)** gl. svrš., prez. *nȁždrēm (se)*, rad. prid. *nȁždrō (se)* - ekspr. nažderati (se).

**naživcírati (se)** gl. svrš., prez. *naživcīrām (se)*, trp. prid. *naživcīrān* - iživcirati, iznervirati (se).

**nažívjeti se** gl. svrš., prez. *nàžīvīm se* - dugo proživjeti, lijepo provesti život.

**nȁžīvo** pril. - tako da je onaj ili ono na čemu se obavlja radnja još živo (u zn. doslovno živ; neugašen kao živi krač; nekuhan ili nepečen, sirov).

**nažùljati** (se) gl. svrš., prez. *nàžuljām (se)*, trp. prid. *nȁžuljān* - nažuljiti (se), dobiti žuljeve, prouzročiti kome žulj(eve).

**nȁžūt** prid., odr. v. *nȁžutī* - koji je pomalo žut, umjereno žut; žućkast.

**Nb** - hem. simbol za element niobij.

**n.b.** skrać. (lat. nota bene) - dobro (za)pamti.

**Nd** - hemijski simbol za element neodimij

**ne** riječca - riječ za odricanje, negacija, negira značenje punoznačnih riječi (up. radi - *ne* radi).

**ne-** pref. - prvi dio izvedene riječi koji negira ono što ona znači (up. čovjek - nečovjek).

**Ne** - hemijski simbol za element neon.

**n. e.** skrać. - oznaka uz godinu koja precizira da se radi o novoj eri (o vremenu poslije rođenja Krista ili poslije «nulte» godine).

**nëadekvātan** prid. (lat.), odr. v. *nëadekvātnī* - koji je neprimjeren; nepodudaran, neodgovarajući, nejednak.

**neadekvátnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *neadekvátnošću/neadekvátnosti* - svojstvo onoga što je neadekvatno.

**nëaktīvan** prid. (lat.), odr. v. *nëaktīvnī* - koji nije aktivan, pasivan, nepoduzetan.

**neaktívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *neaktívnošću/neaktívnosti* - osobina ili stanje onoga koji je neaktivan.

**neandertálac** im. m. r. (njem.), g. jd. *neandertálca*, g. mn. *neandèrtālācā* - antrop. fosilni ostaci pračovjeka iz razdoblja pleistocena koji je bio vrlo nizak, snažne građe, znao za vatru i služio se kamenim oruđem; prenes. razg. neotesan, primitivan čovjek.

**neandertálčev** prid. odr. v. (njem.) - koji pripada neandertalcu.

**neandèrtlāka** im. ž. r. (njem.), g. mn. *neandàrtālkī* - žena neandertalac.

**neandèrtālskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na neandertalce

**neangàžīrān** prid. (fr.), odr. v. *neangàžīranī* - koji nije uključen u šta, nema angažman; koji se ne želi uključiti; koji neutralno stoji po strani.

**nëbaht** im. m. r. (perz.) - nesreća, zao udes.

**nèbeskī** prid., odr. v. - koji se odnosi na nebo.

**nëbitan** prid., odr. v. nebitni - nevažan, sporedan.

**nëbitno** pril. - nevažno, sporednog značenja.

**nëbitnōst** im. ž. r. , instr. jd. *nëbitnošću/nëbitnosti* - svojstvo onoga što je nebitno

**nëbo** im. s. r., n. mn. *nebèsa*, g. mn. *nëbā/nebésā* - atmosfera i svemirski

prostor koji se sa Zemlje vidi kao svod; relig. prebivalište viših bića i onih koji su zaslužili zagrobni život.

**nёbodēr** im. m. r. - zgrada koja ima mnogo spratova, oblakoder, soliter.

**nebòglasnīk** im. m. r., n. mn. *nabòglasnīci* - biljka iz porodice oštrolista.

**nebrànjiv** prid., odr. v. *nebrànjivī* - koji se ne može braniti.

**nebrànjivōst** im. ž. r., instr. jd. *nebrànjivošću/nebrànjivosti* - svojstvo onoga što je nebranjivo.

**nèbriga** im. ž. r., dat./lok. *nèbrizi*, g. mn. *nёbrīgā* - pomanjkanje brige, odsutnost brige, nemanje brige, površan odnos prema čemu.

**nèbrižan** prid., odr. v. *nèbrižnī*, komp. *nebrìžnijī* - koji se odnosi na nebrigu.

**nèbrižno** pril. - na način koji nije brižan; nemarno, nehajno.

**nёbrōjan** prid., odr. v. *nёbrōjnī* - koji je malobrojan.

**nèbrojen** prid., odr. v. *nèbrojenī* - koji nije brojen.

**nèbrojeno** pril. - mnogo puta, veoma mnogo, bezbroj, bezbroj puta.

**nèbrojenōst** im. ž. r., instr. jd. *nèbrojenošću/nèbrojenosti* - svojstvo onoga što je nebrojeno.

**nèbrūšen** prid., odr. v. *nèbrūšenī* - koji nije obrađen brušenjem (npr. *nebrušeni* dijamant).

**nebulóza** im. ž. r. (lat.) - nejasna, maglovita, mutna predstava.

**nёbulōzan** prid. (lat.), odr. v *nёbulōznī* - koji je nejasno predočen, maglovit, mutan, nerazumljiv, smeten.

**nebulóznōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nebulóznošću/nebulóznosti* - osobina onoga koji je nebulozan ili svojstvo onoga što je nebulozno

**nёc** im. m. r. (njem.) - mreža (u sportovima u kojima se igra preko mreže, npr. u tenisu, stolnom tenisu, odbojci i sl.); mrežasta, pletena vrećica u kojoj se s tržnice i sl. nose dnevne namirnice.

**nёčasno/nèčasno** pril. - na nečastan, nepošten način; sramotno.

**nёčasnost/nèčasnōst** im. ž. r., instr. jd. *nёčasnošću/nёčasnosti* i *nèčasnošću/nèčasnosti* - osobina onoga koji je nečastan ili svojstvo onoga što je nečasno.

**nёčāst** im. ž. r., instr. jd. *nёčāšću/nёčāsti* - ono što nije časno, što je nepošteno, beščašće, sramota.

**nёčastan** prid., odr. v. *nёčasnī* - koji nema časti; sramotan, nepošten.

**nečàstivī** im. m. r., g. jd. *nečàstivōg(a)* - relig. vrag, đavo, sotona.

**nёčijī** zamj. - koji pripada nekoj neodređenoj osobi.

**nèčist** prid., odr. v. *nèčistī* - prljav; ukaljan; nejasan, nedotjeran, npr. govor.

**nёčīst** im. ž. r., instr. jd. *nёčīšću/nёčīsti* - prljavština; ljudski izmet; nečistoća.

**nèčisto** pril. - na nečist način; prljavo, nemoralno, nepošteno.

**nečistòća** im. ž. r., g. mn. *nečistóćā* - stanje onoga što je nečisto; prljavost, nečist.

**nёčitak** prid., odr. v. *nёčitkī* - koji nije čitljiv, koji je nejasno napisan (o tekstu, knjizi), nečitljiv.

**nёčitkōst** im. ž. r., instr. jd. *nёčitkošću/nёčitkosti* - svojstvo onoga što je nečitko.

**nečìtljiv** prid., odr. v. *nečìtljivī* - koji nije čitljiv, nečitak.

**nečìtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nečìtljivošću/nečìtljivosti* - osobina onoga što je nečitljivo.

**nёčovjek** im. m. r., n. mn. *nёljūdi*, pejor. - onaj koji nije čovjek u smislu potpune i cjelovite ličnosti; onaj koji je bez dobrih svojstava čovjeka, sposoban za zlo.

**nёčovječan** prid., odr. v. *nёčovječnī* - koji je bez dobrih osobina čovjeka, nёljudski.

**nёčovječno** pril. - kao nečovjek, na način nečovjeka.

**nёčovječnōst** im. ž. r., instr. jd. *nёčovječnošću/nёečovječnosti* - osobina onoga što je nečovječno.

**nёčovještvo** im. s. r. - osobina onoga koji je nečovječan, onoga što je nečovječno, neljudsko; surovost, okrutnost, nemilosrdnost, zločin.

**nёčūjan** prid., odr. v. *nёčūjnī* - koji se ne čuje, koji je vrlo tih, prigušen, koji se jedva čuje.

**nečújnōst** im. ž. r., instr. jd. *nečújnošću/nečújnosti* - svojstvo onoga što je nečujno.

**nečùven** prid, odr. v. *nečùvenī* - pejor. kakav još nije viđen, tako loših postupaka za koje se još nije čulo, nevjerojatan, nemoguć.



**nečùvenōst** im. ž. r., instr. jd. *nečùvenošću/nečùvenosti* - svojstvo onoga što je nečuveno.

**nёćāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nećaka.

**nёćāčki** pril. - kao nećak, na način nećaka.

**nёćāk** im. m. r., v. jd. *nёćāče*, n. mn. *nёćāci* - bratov ili sestrin sin; bratić, sestrić.

**nèćaka** im. ž. r. - bratova ili sestrina kćeka, bratična ili sestrična, nećakinja.

**nećàkinja** im. ž. r. - nećaka.

**nёćkati se** gl. nesvrš., prez. *nёćkām se* - u nedoumici odbijati prihvatiti ono što se pruža u izravnom razgovoru, ponudi i sl.

**nèdaća** im. ž. r., g. mn. *nёdāćā* - nesretan ishod čega; nevolja, zlo, teškoća, neprilika.

**nёdalek** prid., odr. v. *nёdalekī* - koji nije daleko, obližnji.

**nёdaleko** pril. - tako da nije daleko, blizu.

**nёdāvan** prid., odr. v. *nёdāvnī* - koji se dogodio prije kratkog vremena, skorašnji.

**nёdāvno** pril. - prije kratkog vremena, skoro.

**nedefinīrān/nedefinisān** prid. (lat.), odr. v. *nedefinīrānī/nedefinisānī* - koji nije obuhvaćen definicijom; koji je neodređen, nejasan, mutan, nesazreo.

**nèdīrnūt** prid., odr. v. *nèdīrnūtī* - koji je u prvobitnom stanju, onakav kakav je izrađen, ili kako ga je priroda dala, nedotaknut.

**nedisciplìnīrān/nedìsciplinovān** prid. (lat.), odr. v. *nedisciplìnīrānī/nedìsciplinovānī* - koji se poštuje disciplinu, neposlušan, hirovit, samovoljan, anarhičan.

**nedisciplìnīrāno/nedìsciplinovāno** pril. (lat.) - na neddiscipliniran način.

**nedisciplìnīrānōst/nedìsciplinovānōst** im. ž. r. (lat.) - osobina onoga koji je neddiscipliniran.

**nèdjelo** im. s. r. - zlo djelo, zločin.

**nèdjelotvōran** prid., odr. v. *nèdjelotvōrnī* - koji nije djelotvoran, koji ne djeluje, npr. *nedjelotvoran* lijek.

**nedjelotvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedjelotvórnošću/nedjelotvórnosti* - svojstvo onoga što je nedjelotvorno ili osobina onoga koji je nedjelotvoran.

**nèdjelovānje** im. s. r. - stanje mirovanja ili potpune pasivnosti.

**nèdjelja** im. ž. r., g. m. *nёdjēljā* - dan poslije subote, a prije ponedjeljka; sedam dana po redu i imenima, sedmica, rjeđe: tjedan.

**nèdjēljnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nedelju kao dan, koji je u nedjelju (npr. *nedjeljni* ručak); koji se odnosi na sedmicu; rjeđe: tjedni.

**nèdjēljno** pril. - u nedjelju, svake nedjelje, nedjeljom.

**nёdōba** im. s. r. - vrijeme koje nije uobičajeno za što; nezgodno vrijeme, nevrijeme.

**nedodìrljiv** prid., odr. v. *nedodìrljivī* - koji ima povlašten položaj tako da je pošteđen prigovora, zamjerki itd.

**nedodìrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nedodìrljivošću/nedodìrljivosti* - osobina onoga koji je nedodirljiv.

**nedòđija** im. ž. r. - kraj ili zamišljena zemlja koja je krajnje negostoljubiva ili koja je nepristupačna, u koju je teško doći.

**nёdoglēd** im. m. r. - velika daljina koja se ne može pregledati, beskraj.

**nedohvàtljiv** prid., odr. v. *nedohvàtljivī* - koji se ne može dohvatiti, do kojega se ne može doći; nedokučiv.

**nedohvàtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nedohvàtljivošću/nedohvàtljivosti* - osobina onoga koji je nedohvatljiv ili svojstvo onoga što je nedohvatljivo; nedohvatnost

**nedòkāzān** prid., odr. v. *nedòkāzānī* - koji nije potvrđen dokazom.

**nedokàziv** prid., odr. v. *nedokàzivī* - koji se ne može potvrditi dokazom, koji se ne može izvesti dokazima; kojemu se ne može dokazati, koji ne prima savjete, koji nikoga ne sluša, kojemu je uzalud govoriti; tvrdoglav, nerazložan.

**nedokàzivōst** im. ž. r., instr. jd. *nedokàzivošću/nedokàzivosti* - svojstvo onoga što se ne može dokazati ili osobina onoga kojemu se ne može dokazati.

**nedokùčiv** prid., odr. v. *nedokùčivī* - kojemu se ne može dokučiti smisao, neshvatljiv; nedohvatljiv.

**nedokùčivōst** im. ž. r., instr. jd. *nedokùčivošću/nedokùčivosti* - osobina onoga

koji je nedokučiv ili svojstvo onoga što je nedokučivo.
**nedòkuhān** prid., odr. v. *nedòkuhānī* - koji nije dovoljno kuhan, koji nije kuhan do kraja, koji je ostao sirov i pored kuhanja.
**nedòkuhānōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòkuhānošću/nedòkuhānosti* - osobina onoga što je nedokuhano.
**nedokumèntīrān/nedòkumentovān** prid. (lat.), odr. v. *nedokumèntīrānī/nedòkumentovānī* - koji nije potkrijepljen dokumentima.
**nedokumèntīrānōst/nedòkumentovanōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nedokumèntīrānošću/nedokumèntīrānosti* i *nedòkumentovanošću/nedòkumentovanosti* - svojstvo onoga što je nedokumentirano.
**nedòlazak** im. m. r., g. jd. *nedòlaska*, n. mn. *nedòlasci* - izostanak, ob. kad se ne dođe na mjesto na kojem je ko očekivan ili najavljen.
**nedòličan** prid., odr. v. *nedòličnī* - nepristojan, neprilíčan, koji ne dolikuje, koji ne priliči.
**nedòlično** pril. - na nedoličan način; nedostojno;
**nedòličnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòličnošću/nedòličnosti* - postupak onoga koji je nedoličan ili svojstvo onoga što je nedolično.
**nedòmišljen** prid., odr. v. *nedòmišljenī* - koji nije dorađen kao ideja, koji nije dobio smisao koji proizlazi iz razmišljanja, koji nije izveden do kraja.
**nedòmišljenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòmišljenošću/nedòmišljenosti* - svojstvo onoga što je nedomišljeno.
**nedònošče** im. s. r., g. jd. *nedònoščeta* - dijete rođeno prije vremena, koje je nošeno manje od uobičajenih devet mjeseci; prematurus.
**nedopèčen** prid., odr. v. *nedopèčenī* - koji nije dovoljno pečen, koji nije pečen do kraja, sirov; pren. koji je nedozreo, nedovoljno stručan ili neobrazovan.
**nedopèčenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedopèčenošću/nedopèčenosti* - svojstvo onoga što je nedopečeno.
**nedopùstiv** prid., odr. v. *nedopùstivī* - koji se ne može dopustiti.
**nedopùstivo** pril. - ono što se ne smije dopustiti, što ne dolazi u obzir prema pravilima čega, običajima, propisima itd.
**nedopùstivōst** im. ž. r., instr. jd. *nedopùstivošću/nedopùstivosti* - svojstvo onoga što je nedopustivo, nedopuštenost.
**nedòpuštenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòpuštenošću/nedòpuštenosti* - nedopustivost.
**nedòrađen** prid., odr. v. *nedòrađenī* - koji nije u obradi izrađen ili usavršen do kraja, koji je ostavljen nezavršen u procesu proizvodnje.
**nedòrađeno** pril. - na nedorađen način, nedotjerano;
**nedòrađenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòrađenošću/nedòrađenosti* - svojstvo onoga što je nedorađeno.
**nedòrastao** prid., odr. v. *nedòraslī* - koji još nije odrastao; koji nije sposoban da obavlja neki posao.
**nedòraslōst** im. ž. r., instr. jd. nedoraslošću/nedoraslosti - osobina onoga koji je nedorastao.
**nedorèčen** prid., odr. v. *nedorèčenī* - koji nije izrečen do kraja; čiji izraz nije do kraja završen.
**nedorèčenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedorèčenošću/nedorèčenosti* - svojstvo onoga što je nedorečeno.
**nedòsljedan** prid., odr. v. *nedòsljednī* - koji nije dosljedan.
**nedòsljednōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòsljednošću/nedòsljednosti* - osobina onoga koji je nedosljedan.
**nedòstajānje** gl. im. s. r. od nedostajati.
**nedòstajati** gl. nesvrš., prez. *nedòstajēm* - ne biti na mjestu, ne biti ondje gdje se očekuje; manjkati; ne biti zastupljeno u željenom broju; svojom odsutnošću uzrokovati kome tjelesnu ili duševnu tegobu.
**nedòstajūćī** prid. - koji nedostaje u nekoj cjelini, nizu, seriji itd.
**nedostátak** im. m. r., g. jd. *nedostátka*, n. mn. *nedostáci* - ono što nedostaje; neispravnost; greška; pomanjkanje, nestašica; mana, mahana.
**nedòstatan** prid.,odr. v. *nedòstatnī* - koji ne dostaje; koga nema u dovoljnoj količini..
**nedòstatnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòstatnošću/nedòstatnosti* - svojstvo onoga što je nedostatno; nedovoljnost, manjak.



**nedostìživ** prid., odr. v. *nedostìživī* - koji se ne može dostići; nedostižan.
**nedòstižan** prid., odr. v. *nedòstižnī* - koji se ne može dostići, nedostiživ; koji se ne može postići.
**nedostìživōst** im. ž. r., instr. jd. *nedostìživošću/nedostìživosti* - osobina onoga koji je nedostiživ ili svojstvo onoga što je nedostiživo, nedostižnost.
**nedòstižnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòstižnošću/nedòstižnosti* - osobina onog što je nedostižno, nedostiživost.
**nèdostōjan** prid., odr. v. *nèdostojnī* - koji nije dostojan čega; koji nema dostojanstva; nečastan, kompromitiran, bez ugleda.
**nèdostōjno** pril. - na nedostojan način; nedolično.
**nedóstōjnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedóstōjnošću/nedóstōjnosti* - osobina onoga koji je nedostojan ili svojstvo onoga što je nedostojno.
**nedòstupan** prid., odr. v. *nedòstupnī* - koji nije dostupan, do kojega se ne može doći, kojemu se ne može ući u trag, koji nije pristupačan, nepristupačan.
**nedòstupnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòstupnošću/nedòstupnosti* - osobina onoga koji je nedostupan ili svojstvo onoga što je nedostupno.
**nedòtaknūt** prid., odr. v. *nedòtaknūtī* - nedirnuti.
**nedòtaknūtōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòtaknūtošću/nedòtaknūtosti* - stanje onoga što je nedotaknuto.
**nedòtjerān** prid., odr. v. *nedòtjerānī* - neuredan, zapušten; koji se nije uredio (umio, počešljao itd.); nedorađen.
**nedòtjerāno** pril. - na nedotjeran način; nedorađeno, neizbrušeno.
**nedòtjerānōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòtjerānošću/nedòtjerānosti* - stanje onoga koji nije dotjeran.
**nedòučen** prid., odr. v. *nedòučenī* - koji je samo djelomično obrazovan, koji je prekinuo školovanje.
**nedòučenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòučenošću/nedòučenosti* - stanje onoga koji je nedoučen.
**nèdoumica/nedòumica** im. ž. r. - dvoumljenje, kolebanje, dilema.
**nèdovōljan** prid., odr. v. *nèdovōljnī* - koji ne zadovoljava (količinom, kvalitetom itd.); term. loša, negativna ocjena u školi.
**nedovóljnōst** im. ž. r., instr. jd. *nedovóljnošću/nedovóljnosti* - svojstvo onoga što je nedovoljno.
**nedòzreo** prid., odr. v. *nedòzrelī* - koji nije dozreo, nezreo, zelen (o plodu); prenes. onaj koji se još nije potpuno fizički i duhovno razvio, koji nije ušao u doba zrelosti.
**nedòzrelōst** im. ž. r., instr. jd. *nedòzrelošću/nedòzrelosti* - osobina onoga koji je nedozreo ili svojstvo onoga što je nedozrelo.
**nèdrāg** prid., odr. v. *nèdragī* - koji nije drag; mrzak.
**nèdrāgo** pril. - na nedrag način; nemilo, mrsko.
**nèdruštven** prid., odr. v. *nèdruštvenī* - koji ne voli društvo, samoživ.
**nèdruštveno** pril. - na nedruštven način, povučeno, zatvoreno.
**nèdruštvenōst** im. ž. r., instr. jd. *nèdruštvenošću/nèdruštvenosti* - osobina onoga koji nije društven.
**nedřžāvnī** prid. odr. v. - koji ne pripada državi, koji nije osnovala država, koji nije zavisan o državi, građanski.
**nèdugo** pril.- poslije kratkog vremena, uskoro (*nedugo* zatim); kratko.
**neduhòvit** prid., odr. v. *neduhòvitī* - koji nije duhovit; u kojem nema duhovitosti.
**neduhòvito** pril. - bez duhovitosti, na način da nije duhovito.
**neduhòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *neduhòvitošću/neduhòvitosti* - osobina ili čin onoga koji nije duhovit, svojstvo onoga što nije duhovito.
**nèdūžan** prid., odr. v. *nèdūžnī* - koji nije ništa skrivio, nevin, bezazlen.
**nèdūžno** pril. - na nedužan način, nevino.
**nèdūžnōst** im. ž. r., instr. jd. *nèdūžnošću/nèdūžnosti* - odlika onoga koji nije kriv, nevinost.
**nedvòjben** prid. odr. v. *nedvòjbenī* - o kojem ne treba dvojiti, koji ne ostavlja mjesta sumnji, nesumnjiv, siguran, pouzdan.
**nedvòjbeno** pril. - bez sumnje, bez dvojbe, nesumnjivo, pouzdano, sigurno.
**nedvòjbenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedvòjbenošću/nedvòjbenosti* - svojstvo onoga što je nedvojbeno ili osobina onoga koji

je nedvojben.

**nedvòsmislen** prid., odr. v. *nedvòsmislenī* - koji ne ostavlja mogućnost da bude dvosmislen; nedvojben, potpuno jasan.

**nedvòsmisleno** pril. - potpuno jasno, s jasnim smislom; na način da ne ostavlja sumnju o tome šta znači.

**nedvòsmislenōst** im. ž. r., instr. jd. *nedvòsmislenošću/nedvòsmislenosti* - osobina onoga što je nedvosmisleno i onoga koji je nedvosmislen.

**nědvoūmno** pril. - bez dvoumljenja, ne dvoumeći, bez dvoumice, odlučno, ne oklijevajući; nedvosmisleno.

**nedžári** im. m. r. mn. (ar.) - zajednički naziv za zanatlije: klesare, dunđere, dogramdžije; po tome je nastao i naziv sarajevskog naselja Nedžarići.

**něefikasan** prid. (lat.), odr. v. *něefikasnī* - koji nije efikasan, učinkovit.

**něefikasnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *něefikasnošću/něefikasnosti* - svojstvo onoga što je neefikasno ili osobina onoga koji je neefikasan.

**neekonòmičan** prid. (grč.), odr. v. *neekonòmičnī* - koji nije ekonomičan; neisplativ.

**neekonòmičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *nekonòmičnošću/neekonòmičnosti* - svojstvo onoga što nije ekonomično, neisplativost.

**neelàstičan** *prid.* prid. (grč.), odr. v. *neelàstičnī* - koji nije elastičan, nesavitljiv, nerasteziv; prenes. koji se teško prilagođava okolini, neprilagodljiv.

**něfanalīza** im. ž. (grč.) - meteor. analiza mase oblaka kako se vide na satelitskim slikama.

**nefelomètrija** im. ž. r. (grč.) - hem. fotometrijska metoda kvantitativne analize koja se osniva na mjerenju intenziteta svjetlosti koja prolazi kroz ispitivanu suspenziju.

**nèfer** im. m. r. (ar.), g. mn. *něfērā* - običan vojnik, pješak (ob. u vojsci Osmanskog Carstva).

**něfēr** prid. (engl.) - nepošten; neispravan; nečastan.

**něfēr** pril. (engl.) - nepošteno, neispravno, nečasno.

**nèfes** im. m. r. (ar.) - dah, dašak, izdisaj.

**nefològija** *ž* im. ž. r. (grč.) - meteorol. disciplina koja proučava oblake.

**něformālan** prid. (lat.), odr. v. *něformālnī* - koji ne slijedi propisane oblike; koji se ističe nedostatkom formalizma i formalnosti: koji je u uobičajenoj upotrebi (npr. neformalni jezik).

**něformālno** pril. - na neformalan način.

**něfoskop** im. m. r. (grč.) - instrument za određivanje smjera i brzine kretanja oblaka, obično u obliku graduiranog ogledala.

**nefotogèničan** prid. (grč.), odr. v. *nefotogèničnī* - koji nije pogodan za fotografisanje, koji je na fotografiji ružniji nego u prirodi.

**nefotogèničnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *nefotogèničnošću/nefotogèničnosti* - osobina onoga koji nije fotogeničan.

**nefrektòmija** im. ž. r. (grč.) - hirurško odstranjenje bubrega zbog nepopravljivog oštećenja.

**nèfrīt** im. m. r. (njem. ), g. jd. *nefríta* - mineral iz skupine amfibola, kalcijev magnezijev silikat, zelene boje, tzv. bubrežni kamen; upotrebljava se za izradu malih umjetničkih predmeta, ukrasa i nakita.

**nefrìtis** im. m. r. (grč.) - akutna ili hronična upala bubrega, zbog infekcije, alergije, djelovanja otrova i dr.

**nefrolitijáza** im. ž. r. (grč.) - bubrežni kamenci

**nefroskleróza** im. ž. r. (grč) - bolest skupljanja, kvrčenja bubrega zbog renovaskularnih promjena.

**nefróza** im. ž. r. (grč.) - bubrežna bolest degenerativne naravi.

**něfs** im. m. r. (ar.) - strast; seks.

**nefùndīrān** prid. (lat.), odr. v. *nefùndīrānī* - neosnovan, neutemeljen, koji nema oslonca u činjenicama.

**něfunkcionālan** prid. (lat.), odr. v. *něfunkcionālnī* - koji nije u funkciji, koji nije svrsishodan.

**nefunkcionálnōst** im. ž. r. (lat.), intsr. jd. *nefunkcionálnošću/nefunkcionálnosti* - svojstvo onoga što je nefunkcionalno.

**negácija** im. ž. r. (lat.) - poricanje, odbijanje, nijekanje; u lingv. riječ za odricanje *ne*.

**negatívac** im. m. r. (lat.), g. jd. *negatívca* - lik u filmovima, dramskim djelima itd. koji ima negativne i nepoželjne osobine i postupke.



**nègatīvan** prid. (lat.), odr. v. *nègatīvnī* - koji izriče negaciju, neslaganje, odbijanje, proturječnost; odrečan; nepovoljan, loš, neprihvatljiv.

**negatívčev** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada negativcu.

**negatìvist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *negatìviste* - onaj koji negira, dovodi u sumnju po unaprijed postavljenom zaključku i misaonom postupku.

**negatìvistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena negativista.

**negativìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *negativitéta* - u filoz. ontološki pojam koji označava «ništa» kao integralni momenat samoga bitka, kao dijalektički protupojam pojmu, negacija pozicije, antiteza teze te prema tome «sastavni dio svega zbiljskog» (Hegel); beskonačnost i nadnaravnost bitka možemo spoznati samo negativnim odrednicama, pa tako i Boga spominjemo samo onime što on nije (Bog nije tjelesan, Bog nije konačan itd.).

**negativìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *negativìzma* - djelovanje, postupak i duševno stanje negativista; suprotstavljanje ili opiranje, prikriveno ili očito; psihopatski defekt volje, jak osjećaj za otpor, izvršenju nekog čina.

**nègatīvka** im. m. r. (lat.), dat. jd. *nègatīvki* - žena negativac

**negatívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *negatívnošću/negatívnosti* - osobina onoga koji je negativan ili svojstvo onoga što je negativno.

**nègātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji negira, odriče, niječe, odricatelj.

**nègātorica/nègātōrka** im. ž. r. (lat.) - žena negator.

**nègātoričin** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada negatorici.

**negírānje** gl. im. s. r. (lat.) od negirati.

**negírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *nègīrām* - poricati, nijekati; odricati tačnost riječi sagovornika, osporavati šta u cjelini; protivrječiti; mat. izvesti operaciju negiranja.

**nègatīv** im. m. r. (njem.) - razvijena i fiksirana slika na fotografskoj ploči ili filmu na kojoj su tamna i svijetla mjesta raspoređena obratno rasporedu u prirodi.

**nègažen** prid., odr. v. *nègaženī* - koji nije gažen; netaknut.

**nēgda** pril. - nekada, jednom, nekoć.

**nēgdašnjī** prid. odr. v. - nekadašnji.

**nēgdje** pril. - na neodređenom mjestu; mjestimično, gdjegdje.

**neglàzīran** prid. (fr.), odr. v. *neglàzīrānī* - koji nije podvrgnut procesu glaziranja, npr. *neglazirani* prinač.

**neglìgèncija** im. ž. r. (lat.) - nebriga, nemar, nehaj, nepažnja, aljkavost; pravn. blaži stepen krivnje koja nastupa zbog nepredviđanja opasnih posljedica koje je počinitelj bio dužan predvidjeti.

**neglìžē** im. m. r. (fr.), g. jd. *neglìžèa* - lagana intimna odjeća; jutarnja kućna haljina; polugolotinja.

**nēgo** vezn. - npr. rečenici: nisam rekao ja, *nego* on.

**nègodovānje** gl. im. s. r. od negodovati.

**nègodovati** gl. nesvrš., prez. *nègodujēm* - izražavati nezadovoljstvo; buniti se, protestovati.

**negocijácija** im ž. r. (lat.) - prodaja još nedospjele mjenice; davanje ili raspisivanje javnog zajma; rad s novcem u trgovini, obrtanje trgovačkog kapitala.

**negocìjant** im. m. r. (lat.), g. mn. *negocìjanātā*, arh. - trgovac na veliko, veletrgovac.

**nēgoli** vezn. - uz prezent svrš. glagola u zn. radnje koja se izvršava prije druge radnje (npr. sve ću pripremiti prije *negoli* dođem).

**negostoljùbiv** prid., odr. v. *negostoljùbivī* - koji nije gostoljubiv, koji ne voli primiti gosta.

**negostoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *negostoljùbivošću/negostoljùbivosti* - osobina onoga koji je negostoljubiv.

**nègrid** im. m. r. (njem.) - antrop. pripadnik crnačke rase.

**negrìto** im. m. r. (šp.), n. mn. *negrìsi* - antrop. prastanovnik Filipina i Malajskog poluotoka; pripadnik crne rase i srodnih tipova karakterističnog niskog rasta.

**negrofìlija** im. ž. r. (šp.) - naklonost prema crncima i njihovim pravima, običajima, muzici itd.

**negrofòbija** im. ž. r. (šp.) - odbojnost prema crncima i njihovim pravima, običajima, muzici itd.

**negròīd** im. m. r. (šp.), g. jd. *negroída* - pripadnik ogranka negro-australoidne rasne skupine, sličan crncu, ali nije crnac.
**nëgroīdan** prid. (šp.), odr. v. *nëgroīdnī* - koji je sličan crncu, poput crnca (širok nos, puna usta), iako nije crnac.
**negroìzam** im. m. r. (šp.), g. jd. *negroizma* - ukupnost interesa crnaca i zalaganja za prava crnaca
**negromàntija** im. ž. r. (st.lat.) - proricanje, gatanje na osnovi prizivanja duhova pokojnika; čarobnjaštvo, crna magija.
**negròmant** im. m. r. (st.lat.), g. mn. *negròmanātā* - onaj koji se bavi prizivanjem duhova, koji traži izravnu vezu s umrlima; spiritist; prenes. onaj koji se bavi nestvarnim kombinacijama, onaj koji širi nejasnoće i nejasne pojmove; opsjenar, šarlatan.
**negròmantkinja/negròmantica** im. ž. r. (st.lat.) - žena negromant.
**negròmantskī** prid. odr. v. (st.lat.) - koji se odnosi na negromantiju i negromante.
**negròmantski** pril. (st.lat.) - na način negromanata, kao negromanti.
**Negro spirituals** (izg. Nigro spiritjuals) im. m. r. (engl.) - muz. religiozne narodne pjesme Crnaca Sjeverne Amerike nastale na temelju crkvenih pjesama preobraženih specifičnom crnačkom interpretacijom, gospel
**négus** im. m. r. (engl.) - piće slično punču, omiljeno u Engleskoj.
**nëgve** im. ž. r., plur. tantum (mađ.) - okovi za noge, lanci s kuglama.
**nëhāj** im. m. r., g. jd. *nëhāja* - nedostatak brige, nemarnost.
**nëhājan** prid., odr. v. *nëhājnī* - nezainteresovan, nemaran; koji ne haje ni za šta.
**nëhājno** pril. - na nehajan način; nemarno.
**nehájnōst** im. ž. r., instr. jd. *nehájnošću/ nehájnosti* - odnos onoga koji ne haje.
**nëhāt** im. m. r., g. jd. *nëhāta* - nezainteresovanost, nemarnost, nehaj.
**nëhātan** prid., odr. v. *nëhātnī* - nehajan, koji se odnosi na nehat.
**nëhātno** pril. - na nehatan način, nehajno.
**nehátnōst** im. m. r., instr. jd. *nehátnošću/ nehátnosti* - odnos i osobina onoga koji je nehatan.
**nèhoticē** pril. - nenamjerno, nevoljno, slučajno.
**nëhotičan/nëhotimičan** prid., odr. v. *nëhotičnī/nëhotimičnī* - koji je slučajno počinjen; nenamjeran.
**nëhotičnōst** im. ž. r., instr. jd. *nëhotičnošću/nëhotičnosti* - osobina onoga što je učinjeno nehotice, onoga što je nehotično.
**nehr̀đajućī** prid. odr. v. - koji ima svojstvo da ne hrđa.
**nëhumān** prid. (lat.), odr. v. *nëhumānī* - koji nije human, neljudski, koji je nemilosrdan.
**nëhumāno** pril. (lat.) - na nehuman način; nečovječno, okrutno.
**nëhumānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nëhumānošću/nëhumānosti* - nečovječnost, nemilosrdnost.
**nëimār** im. m. r. (ar.) - graditelj, arhitekt, građevinski inženjer.
**neìmānje** im. s. r. - stanje kad se nema, neimaština.
**neimáština** im. ž. r., g. jd. *neimáštinē* - siromaštvo, bijeda, nemanje, neimanje.
**nèimenovānje** im. s. r. - izbjegavanje ili propuštanje da se imenuje, supr. imenovanje.
**neinteligèntan** prid. (lat.), odr. v. *neintelīgèntnī* - koji sporo shvata, koji ne razumije šta; nerazuman; glup; priglup.
**neinteligèntno** pril. (lat.) - na neineligentan način; nerazumno, glupo, priglupo.
**nëinventīvan** prid. (lat.), odr. v. *nëinvetīvnī* - koji je bez ideja; koji nije domišljat.
**neinventívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *neinventívnošću/neiventívnosti* - osobina onoga koji je neinventivan ili svojstvo onoga što je neinventivno; nemaštovitost.
**nëiscr̄pan** prid., odr. v. *nëiscrpnī* - koji ima bogate rezerve (o rudama), koji pruža široke mogućnosti istraživanja.
**neiscr̀piv/neiscr̀pljiv** prid., odr. v. *neiscr̀pivī/neiscr̀pljivī* - koji se ne može iscrpsti.
**nèiscr̄pnōst** im. ž. r., instr. jd. *nèiscr̄pnošću/nèiscr̄pnosti* osobina onoga koji je neiscrpan ili svojstvo onoga što je neiscrpno.
**nëise** uzreč. (tur.) - kako god bilo, kako mu drago, makar.



**neìshrānjen** prid., odr. v. *neishrānjenī* - koji je mršav, zakržljao zbog nedovoljne i nepravine ishrane.
**neìshrānjeno** pril. - na neishranjen način.
**neìshrānjenōst** im. ž. r., instr. jd. *neìshrānjenošću/neìshrānjenosti* - stanje onoga koji je neishranjen.
**neìskāzān** prid., odr. v. *neìskāzānī* - neizrečen.
**neiskàziv** prid., odr. v. *neiskàzivī* - koji nije iskaziv, koji se ne može iskazati.
**neiskàzivōst** im. ž. r., instr. jd. *neiskàzivošću/neiskàzivosti* - svojstvo onoga što je neiskazivo.
**neiskòrijenjen** prid., odr. v. *neiskòrijenjenī* - koji nije do kraja iskorijenjen ili uništen.
**neiskòrīšten** prid., odr. v. *neiskòrīštenī* - koji nije iskorišten.
**neiskòrīštenōst** im. ž. r., instr. jd. *neiskòrīštenošću/neiskòrīštenosti* - osobina onoga koji nije iskorišten ili svojstvo onoga što je neiskorišteno.
**neiskorjènjiv** prid., odr. v. *neiskorjènjivī* - koji se ne da iskorijeniti; neuništiv.
**neiskorjènjivōst** im. ž. r., instr. jd. *neiskorjènjivošću/neiskorjènjovosti* - svojstvo onoga što je neiskorjenjivo.
**nëiskren** prid., odr. v. *nëiskrenī* - koji nije iskren.
**nëiskreno** pril. - na neiskren način.
**nëiskrenōst** im. ž. r., instr. jd. *nëiskrenošću/nëiskrenosti* - osobina onoga koji je neiskren
**nëiskūsan** prid., odr. v. *nëiskusnī* - koji nema iskustva; naivan.
**neiskústvo** im. s. r. - osobina ili stanje onoga koji je neiskusan.
**neìskvāren** prid., odr. v. *neìskvārenī* - koji nije iskvaren; pošten, nepokvaren.
**neìskvāreno** pril. - na neiskvaren način; nepokvareno.
**neìskvārenōst** im. ž. r., instr. jd. *neìskvārenošću/neìskvārenosti* - osobina onoga koji je neiskvaren.
**neìspāvān** prid., odr. v. *neìspāvānī* - koji se nije naspavao.
**neìspāvānōst** im. ž. r., instr. jd. *neìspāvānošću/neìspāvānosti* - stanje onoga koji je neispavan.
**neìspīsān** prid., odr. v. *neìspīsānī* - na kojem nije ništa napisano (npr. list papira).
**neìspītān** prid., odr. v. *neìspītānī* - koji nije ispitan; neistražen.
**neìsplāćen** prid., odr. v. *neìsplāćenī* - koji nije isplaćen, kojem nije uručena plaća.
**neisplàtiv** prid., odr. v. *neisplàtivī* - koji se ne isplati, koji ne donosi dobit.
**neisplàtivōst** im. ž. r., instr. jd. *neisplàtivošću/neiplàtivosti* - osobina onoga što je neisplativo.
**neìsplakān** prid., odr. v. *neìsplakānī* - koji nije isplakan.
**nëisprāvan** prid., odr. v. *nëisprāvnī* - koji nije ispravan, pokvaren; nepravilan.
**neispràvljiv** prid., odr. v. *neispràvljivī* - koji se ne može ispraviti.
**nëisprāvno** pril. - na neispravan način.
**neisprávnōst** im. ž. r., instr. jd. *neisprávnošću/neisprávnosti* - stanje onoga što je neispravno.
**neìspunjen** prid., odr. v. *neìspunjenī* - koji nije ispunjen do vrha; u koji nisu uneseni svi traženi podaci; kojem je prazan život.
**nëistina** im. ž. r. - laž; neistinita tvrdnja; ono što se ne poklapa sa stvarnošću.
**nëistinit** prid., odr. v. *nëistinitī* - koji nije istinit, koji ne sadržava istinu; lažan.
**nëistinito** pril. - na neistinit način.
**nëistinitōst** im. ž. r., instr. jd. *neìstinitošću/neìsitnitosti* - svojstvo onoga što je suprotno od istine; lažnost.
**neistòmīšljenīk** im. m. r., v. jd. *neistomīšljenīče*, n. mn. *neistomīšljenīci* - onaj koji o nečemu misli drugačije nego ostali.
**neistomìšljenica** im. ž. r. - ženska osoba čije se mišljenje izdvaja, koje je drugačije nego kod ostalih.
**neìstrāžen** prid., odr. v. *neìstrāženī* - koji nije podvrgnut istraživanju, koji tek treba istražiti; nepoznat, neproučen.
**neistràživ** prid., odr. v. *neistràživī* - koji se ne može istražiti.
**neistràživōst** im. ž. r., instr. jd. *neistràživošću/neistràživosti* - svojstvo onoga što je nemoguće istražiti.
**neìstrošen** prid., odr. v. *neìstrošenī* - koji nije istrošen, koji još može poslužiti.
**neistròšiv** prid., odr. v. *neistròšivī* - koji se ne može istrošiti.
**nëizbježan** prid., odr. v. *nëizbježnī* - koji se ne može izbjeći, koji se mora dogoditi; neminovan; neizbježiv.

**neizbjèživ** prid., odr. v. *neizbjèživī* - neizbježan.

**neizbjèživo** pril. - tako da se ne može izbjeći; neminovno.

**neizbjèživōst** im. ž. r., instr. jd. *neizbjèživošću/neizbjèživosti* - neizbježnost.

**nëizbježno** pril. - neminovno, neizbježivo, nužno, nezaobilazno.

**nëizbježnōst** im. ž. r., instr. jd. *nëibježnošću/nëizbježnosti* - svojstvo onoga što je neizbježno; neizbježivost.

**neizbrìsiv** prid., odr. v. *neizbrìsivī* - koji se ne može izbrisati; prenes. koji se ne može zaboraviti (o dojmu).

**neizbrìsivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizbrìsivošću/neizbrìsivosti* - svojstvo onoga što je neizbrisivo.

**neizdr̀živ/neizdr̀žljiv** prid. odr. v. *neizdr̀živī/neizdr̀žljivī* - koji se ne može izdržati (o naporu); nepodnošljiv.

**neizdr̀živo/neizdr̀žljivo** pril. - na neizdrživ način.

**neizdr̀živōst/neizdr̀žljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizdr̀živošću/neizdr̀živosti* i *neizdr̀žljivošću/neizdr̀žljivosti* - svojstvo onoga što je neizdržljivo.

**neizgòriv** prid., odr. v. *neizgòrivī* - koji ne može izgorjeti; nesagoriv.

**neizljèčiv** prid., odr. v. *neizljèčivī* - koji se ne može izliječiti.

**neizljèčivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizljèčivošću/neizljèčivosti* - stanje onoga što je neizlječivo.

**neizmìrljiv** prid., odr. v. *neizmìrljivī* - koji se ne može izmiriti, dovesti u sklad s čime.

**neizmjènjiv/neizmjènljiv** prid., odr. v. *neizmjènjivī/neizmjènljivī* - koji se ne može izmijeniti; nepromjenjiv.

**nezamjènjivo/nezamjènljivo** pril. - na nezamjenljiv način.

**neizmjènjivōst/nezamjènljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nezamjènjivošću/nezamjènjivosti* i *nezamjènljivošću/nezamjènljivosti* - svojstvo onoga što je neizmjenjivo, nezamjenljivo.

**nëizmjēran** prid., odr. v. *nëizmjērnī* - beskrajan, beskonačan, veoma velik; koji se ne može izmjeriti.

**neizmjèriv** prid., odr. v. *neizmjèrivī* - koji se ne može izmjeriti.

**neizmjèrivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizmjèrivošću/neizmjèrivosti* - svojstvo onoga što je neizmjerivo.

**nëizmjērno** pril. - beskrajno, beskonačno, neograničeno, u velikoj mjeri.

**neizmjérnōst** im. ž. r., instr. jd. *neizmjérnošću/neizmjérnosti* - svojstvo onoga što je neizmjerno; beskonačnost.

**nëizostāvan** prid., odr. v. *nëizostāvnī*- koji se ne može izostaviti.

**neizostávnōst** im. ž. r., instr. jd. *neizostávnošću/neizostávnosti* - svojstvo onoga što je neizostavno.

**neìzrāžen** prid., odr. v. *neìzrāženī* - koji nije izražen, izrečen, izgovoren.

**neìzrāženōst** im. ž. r., instr. jd. *neìzrāženošću/neìzrāženosti* - stanje onoga što je neizraženo.

**neizràziv/neizràžljiv** prid., odr. v. *neizràzivī/neizrāžljivī* - koji se ne može izraziti.

**neizràzivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizràzivošću/neizràzivosti* - svojstvo onoga što je neizrazivo.

**nëizražājan** prid., odr. v. *nëizražājnī* - koji nije izražajan.

**neizražájnōst** im. ž. r., instr. jd. *neiražájnošću/neizražájnosti* - svojstvo onoga što je neizražajno, osobina onoga koji je neizražajan.

**neizrèčen** prid., odr. v. *neizrèčenī* - koji nije izrečen; neiskazan, neizražen.

**neizrèciv** prid., odr. v. *neizrècivī* - koji se ne može opisati ili izreći riječima; neiskazan, neopisiv.

**neizrècivo** pril. - tako da se ne može izreći riječima; neiskazivo, neopisivo.

**neizrècivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizrècivošću/neizrècivosti* - svojstvo onoga što je neizricivo.

**neizvèdiv** prid., odr. v. *neizvèdivī* - koji se ne može izvesti; neizvodiv.

**neizvèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *neizvèdivošću/neizvèdivosti* - svojstvo onoga što je neizvedivo.

**neizvòdiv/neizvòdljiv** prid., odr. v. *neizvòdivī/neizvòdljivī* - koji se ne može izvesti, koji se ne može provesti u djelo, koji se ne može realizirati; neizvodljiv.

**nëizvjestan** prid., odr. v. *nëizvjesnī* - koji se ne može predvidjeti ili zaključiti s pouzdanošću; nesiguran, nepouzdan.

**nëizvjesno** pril. - na neizvjestan način; nepouzdano, nesigurno.

**nëizvjesnōst** im. ž. r., instr. jd. *nëizvjesnošću/nëizvjesnosti* - svojstvo onoga što je neizvjesno.



**nëjāk** prid., odr. v. *nëjakī* - koji nije jak, slab, krhak, nedovoljno jak; koji se još ne može za se brinuti.

**nëjāč** im. ž. r. - sve što je još nejako (djeca), oni koji se još ne mogu o sebi brinuti.

**nëjāče** im. s. r, g. jd. *nëjāčeta*, zb. *nëjāčād* - nejako dijete, dijete u uzrastu kad je ovisno o roditeljskoj brizi.

**nèjasan** prid., odr. v. *nèjasnī* - koji nije jasan; zamagljen, mutan; koji nema jasan smisao; nerazumljiv.

**nèjasno** pril. - na nejasan način.

**nejasnòća** im. ž. r., g. mn. *nejasnóćā* - nejasnost.

**nèjasnōst** im. ž. r., instr. jd. *nèjasnošću/nèjasnosti* - svojstvo onoga što je nejasno; nejasnoća.

**nëjednāko** pril. - na način da nije jednako.

**nejednákōst** im. ž. r., instr. jd. *nejednákošću/nejednákosti* - svojstvo onoga što je nejednako.

**nejèstiv** prid., odr. v. *nejèstivī* - koji nije jestiv, koji se zbog nečega ne može jesti, npr. otrovna gljiva.

**nëk** im. m. r. (engl.), n. mn. *nëkovi* - stup od stvrdnute vulkanske lave.

**nek(a)** - vezn. u zn. da: donio je *neka* se nađe; u zn. ako, ako samo: *neka* dođe i gotovo je; riječ za iskazivanje modalnih sadržaja (zapovijed, poticaj): *neka* dođe itd.

**nëkad(a)** pril. - davno, u prošlo vrijeme; katkad, ponekad.

**nëkadašnjī/nëkadanjī** prid. - koji je bio nekada u prošlom vremenu.

**nëkakav** zamj. - neodređeno: neki, ma kakav, jedan bilo kakav; koji nije poseban, koji ne vrijedi mnogo.

**nëkāko** pril. - na neki neodređen način; otprilike; kako-tako.

**nëkamo** pril. - negdje, prema nekom nepoznatom mjestu.

**nëkaraktēran** prid. (grč.), odr. v. *nëkaraktemī* - koji je bez karaktera, nepošten.

**nëkaraktērno** pril. (grč.) - na način bez karaktera.

**nèkažnjen** prid., odr. v. *nèkažnjenī* - koji nije kažnjen i pored krivice.

**nekàžnjiv** prid., odr. v. *nekàžnjivī* - koji nije kažnjiv.

**nëkī** zamj. - neodređeno koji, jedan bilo koji.

**nëkīh** pril. - oko, otprilike (npr. *nekih* dva metra).

**nëko** neodr. zamj.. g. *nëkoga*, dat. *nëkom(e)*, instr, *nëkim* - neki neodređeni subjekt, neka osoba, neki vršilac radnje.

**nëkōć** pril. - davno, u neodređenoj prošlosti.

**nekolicìna** im. ž. r. - nekoliko osoba (muškaraca, žena).

**nëkoliko** pril. - u neodređenoj količini.

**nëkomercijālan** prid. (lat.), odr. v. *nëkomercijālnī* - koji ne donosi zaradu, koji je unaprijed zamišljen da neće donositi dobit.

**nekompetèntan** prid.(lat.), odr. v. *nekompetèntnī* - nenadležan, nemjerodavan; nestručan.

**nekompetèncija** im. ž. r. (lat.) - nenadležnost, nemjerodavnost, nestručnost.

**nekòmplanārnī** prid. odr. v. (lat.) - mat. koji nije u istoj ravni.

**nëkomunikatīvan** prid. (lat.), odr. v. *nëkomunikatīvnī* - koji nije komunikativan, koji je nepristupačan, koji ne voli razgovarati, zatvoren.

**nekomunikatívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nekomunikatívnošću/nekomunikatívnosti* - osobina onoga koji nije komunikativan i onoga što nije komunikativno.

**nekonkùrentan** prid. (lat.), odr. v. *nekonkùrentnī* - koji nije konkurentan, koji nije dovoljno kvalitetan da bi bio konkurencija.

**nekonsekvèntan** prid. (lat.), odr. v. *nekonsekvèntnī* - nekonzekventan, koji je nedosljedan, nepostojan, nije ustrajan u stavovima i pogledima.

**nëkonvencionālan** prid. (lat.), odr. v. *nëkonvencionālnī* - koji je suprotan konvenciji, koji je izvan uobičajenih normi.

**nëkorektan** prid. (lat.), odr. v. *nëkorektnī* - koji nije pošten, profesionalan, korektan; neispravan, pokvaren.

**nèkošen** prid., odr. v. *nèkošenī* - koji nije košen.

**nekretnìna** im. ž. r., g. jd. *nekretnìnē* - nepokretna imovina (npr. kuće, zgrade, zemlja).

**nekrìtičan** prid. (grč.), odr. v. *nekrìtičnī* - koji ne umije uputiti kritiku, koji racionalno ne odmjerava činjenice, koji je više emocionalan nego razuman.

**nekrìtično** pril. (grč.) - na nekritičan način, bez kritike.

**nekrìtičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *nekrìtičnošću/nekrìtičnosti* - osobina onoga koji je nekritičan i onoga što je nekritično.

**nekròfīl** im. m. r. (grč.), g. jd. *nekrofíla* - duševni bolesnik, onaj koji boluje od nekrofilije.

**nekrofìlija** im. ž. r. (grč.) - duševno oboljenje koje se manifestuje u doživljavanju seksualnog uzbuđenja u dodiru s mrtvacem, lešom.

**nekrofòbija** im. ž. r. (grč.) - patološki strah od mrtvaca.

**nekrolàtrija** im. ž. r. (grč.) - obožavanje mrtvaca.

**nekròlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *nekròlozi* - tekst posvećen umrlome, govor posvećen pokojniku pri ukopu.

**nekromànija** im. ž. r. (grč.) - seksualno skrnavljenje leševa; prenes. pripisivanje zasluga i slave samo onima koji nisu više živi.

**nekròpola** im. ž. r. (grč.) - prethistorijsko ili antičko groblje; podzemna grobnica.

**nekròpsija** i **nekroskòpija** im. ž. r. (grč.) - postupak kojim mrtvozornik utvrđuje smrt, mrtvozorstvo.

**nekrotòmija** im. ž. r. (grč.) - hirurški zahvat kojim se uklanja mrtvo tkivo iz organizma.

**nekróza** im. ž. r. (grč.) - odumiranje dijelova tkiva u organizmu; konačno smrtno stanje ćelije ili tkiva.

**nèksus** im. m. r. (lat.) - veza, spoj, splet, čvor; gram. skup riječi koji čini rečenicu.

**nȅktar** im. m. r. (grč.) - u mitologiji naziv napitka bogova sa Olimpa koji sa ambrozijom daje vječnu mladost; prenes. cvijetni sok, slatki sok; okrepljujući napitak.

**nèktārīj** im. m. r. (lat.) - dio cvijeta koji izlučuje nektar.

**nektarína** im. ž. r. (grč.) - vrsta voća čiji je plod nastao ukrštanjem breskve i šljive.

**nèktōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *nektóna* - grupa vodenih životinja koje se same kreću u vodi za razliku od planktona koje nosi kretanje vode.

**nȅkud(a)** pril. - nekim putem neodređeno (ići).

**nèkuhān** prid., odr. v. *nèkuhānī* - sirov, koji nije kuhan.

**nekurèntan** prid., odr. v. *nekurèntnī* - koji nije tražen, koji ne ide u prodaji, nesavremen.

**nekvalificīran/nèkvalifikovān** prid. (lat.), odr. v. *nekvalificīranī/ nèkvalifikovānī* - koji nema kvalifikacije, koji nije obrazovan, neosposobljen.

**nȅlagoda** im. ž. r. - neugodan osjećaj izazvan situacijom, nečijim neprimjerenim ponašanjem itd.

**nȅlagodan** prid., odr. v. *nȅlagodnī* - koji nije lagodan, koji ima osjećaj nelagode.

**nȅlagodno** pril. - neugodno, na nelagodan način.

**nȅlegālan** prid. (lat.), odr. v. *nȅlegālnī* - koji nije prema zakonskim propisima, koji ne važi, protiv zakonit.

**nȅlikvīdan** prid. (lat.), odr. v. *nȅlikvīdnī* - koji ne posluje dovoljno dobro da bi mogao udovoljiti rokovima plaćanja.

**nȅlikvīdno** pril. (lat.) - na nelikvidan način.

**nelikvídnōst** im. ž. r.(lat.), instr. jd. *nelikvídnošću/nelikvídnosti* - stanje onoga što je nelikvidno.

**nelimìtīrān** prid. (lat.), odr. v. *nelimìtīrānī* - koji nije limitiran, neograničen.

**nelògičan** prid. (grč.), odr. v. *nelògičnī* - koji je bez logike, besmislen, protivrječan.

**nelògično** pril. (grč.) - na nelogičan način.

**nelògičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *nelògičnošću/nelògičnosti* - stanje onoga što je nelogično.

**nȅlojālan** prid. (fr.), odr. v. *nȅlojālnī* - koji nije odan, vjeran, privržen.

**nȅlojālno** pril. (fr.) - na nelojalan način.

**nelojálnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *nelojálnošću/nelojálnosti* - stanje onoga koji je nelojalan, neiskrenost, nevjernost.

**nelòmljiv** prid., odr. v. *nelòmljivī* - koji se ne može lomiti.

**nèlson** im. m. r. (engl.) - vrsta zahvata u hrvanju grčko-rimskim stilom.

**nȅljubāzan** prid., odr. v. *nȅljubāznī* - koji nije ljubazan.

**nȅljubāzno** pril. - na neljubazan način.

**nèmān** im. m. r., g. jd. *nèmāni*, instr. jd. *nèmāni* - velika i opasna životinja iz bajki; prenes. sve čemu se mogu pripisati zastrašujuća svojstva.

**nȅmār** im. m. r. - nebriga, neurednost, nepažnja.

**nȅmāran** prid., odr. v. *nȅmārnī* - koji ne mari, nebrižan, nepažljiv, neuredan.

**nȅmārno** pril. - na nemaran način.

**nemárnōst** im. ž. r., instr. jd. *nemárnošću/nemárnosti* - osobina i stanje onoga koji je nemaran.

**nȅmaterijālan** prid. (lat.), odr. v. *nȅmaterijālnī* - koji nije od materije, koji nije materija.

**némānje** gl. im. s. r. od nemati.

**neimáština/neimàština** im. ž. r. - siromaštvo, namanje, bijeda.

**némati** gl. nesvrš., prez. *nêmām* - ne imati, ne raspolagati čime, ne biti vlasnik; biti siromašan, živjeti u bijedi.

**Nèmesis** im. m. r. (grč.) - grčka božica Nemesis koja je darovala sreću i nesreću prema zasluzi, progonila obijest i bahatost.

**nèmetāl** im. m. r., n. mn. *nèmetāli* - hem. elementi koji se po svojim osobinama razlikuju od metala (npr. kisik, jod, hlor itd.) ili nemetalne rude (npr. gips, azbest, so itd.).

**nemijèšanje** im. s. r. - nesudjelovanje u čemu, ostajanje po strani.

**nȅmilosrdan** prid., odr. v. *nȅmilosrdnī* - nemoljiv, okrutan, nepopustljiv, koji je bez milosti.

**nȅmilosrdno** pril. - na nemilosrdan način, bez milosti.

**nemilosŕdnōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅmilosrdnošću/nȅmilosrdnosti* - osobina onoga koji je nemilosrdan.

**nèmilicē** pril. - nemilosrdno, bez milosti.

**nèmilo** pril. - nemilosrdno, nemilostivo.

**nèmilōst** im. ž. r., instr. jd. *nèmilošću/nèmilosti* - stanje u kojem nema milosti.

**nemilòstiv** prid., odr. v. *nemilòstivī* - koji nije milostiv, bez milosti.

**nemilòstivo** pril. - bezobzirno, nemilo, bez milosti.

**nȅminōvan** prid., odr. v. *nȅminōvnī* - neizbježan, koji će sigurno biti.

**nȅminōvno** pril. - neizbježno.

**neminóvnōst** im. ž. r., instr. jd. *neminóvnošću/neminóvnosti* - osobina onoga što je neminovno.

**nȅmīr** im. m. r. - duševno stanje uznemirenosti; galama, komešanje (npr.u razredu).

**nȅmīran** prid., odr. v. *nȅmīrnī* - koji nije miran, uznemiren.

**nȅmīrno** pril. - uznemireno, bez mira, uzbuđeno.

**nemjèrljiv** prid., odr. v. *nemjèrljivī* - kojem nije mjerljiva vrijednost, dragocjen.

**nemjèrljivo** pril. - na nemjerljiv način.

**nemjèrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nemjèrljivošću/nemjèrljivosti* - osobina onoga što je nemjerljivo.

**nȅmōć** im. ž. r., g. jd. *nȅmoći*, instr. jd. *nȅmoći* - nedostatak moći, fizička slabost, manjak snage; nepostojanje volje i unutrašnjih potencijala za izvođenje kakve aktivnosti.

**nȅmoćan** prid., odr. v. *nȅmoćnī* - koji je bez moći, bez snage, slab; koji ne može pomoći.

**nȅmoćno** pril. - na način bez snage, slabo.

**nȅmogūć** prid., odr. v. *nȅmogūćī* - koji se ne može dogoditi; nepodnošljiv; prenes. nevjerovatan.

**nȅmogūće** pril. - na nemoguć način.

**nemogúćnōst** im. ž. r., instr. jd. *nemogúćnošću/nemogúćnosti* - stanje koje ne dozvoljava bilo kakvo djelovanje.

**nȅmorāl** im. m. r. (lat.) - ono što nije moralno, nedostatak morala, pokvarenost, nepoštenje.

**nemotìvīrān/nemotìvisān** prid., odr. v. *nemotìvīrānī/nemotìvisānī* - koji je bez motiva, koji nema razloga da nešto učini.

**nèmūšt** prid., odr. v. *nèmūštī* - nijem, koji ne može govoriti.

**néna** im. ž. r. (tur.) - nana, očeva ili materina majka; baka, baba.

**nȅnačēt** prid., odr. v. *nȅnačētī* - koji je u cjelini, koji nije načet, nedirnut.

**nenàčitānōst** im. ž. r., instr. jd. *nenàčitānošću/nenàčitānosti* - osobina onoga koji ne čita, slaba načitanost.

**nènādān** prid., odr. v. *nènādānī* - neočekivan, iznenadan.

**nènādano** pril. - neočekivano, iznenada.

**nenádležan** prid., odr. v. *nenádležnī* - koji

nije ovlašten, koji nema nadležnost.
**nȅnadmašan** prid., odr. v. *nȅnadmašnī* - kojeg je teško nadmašiti; od kojeg je teško biti bolji; koji je na vrhu, vrhunski.
**nenàdmašen** prid., odr. v. *nenàdmašenī* - koji je takav da ga niko nije nadmašio, nenadmašiv.
**nenadmàšiv** prid., odr. v. *nenadmàšivī* - nenadmašen.
**nenadmàšivo** pril. - na nenadmašiv način.
**nenadmàšivōst** im. ž. r., instr. jd. *nenadmàšivošću/nenadmàšivosti* - svojstvo onoga koji je nenadmašiv ili onoga što je nenadmašivo.
**nenadmàšnōst** im. ž. r., instr. jd. *nenadmàšnošću/nenadmàšnosti* - osobina onoga koji je nenadmašan i onoga što je nenadmašno.
**nenadoknàdiv** prid., odr. v. *nenadoknàdivī* - koji je nezamjenjiv, koji se ne može nadoknaditi, nenadomjestiv.
**nenadoknàdivo** pril. - na način da se ne može nadoknaditi.
**nenadoknàdivōst** im. ž. r., instr. jd. *nenadoknàdivošću/nenadoknàdivosti* - osobina onoga što je nenadoknadivo.
**nenadomjèstiv** prid., odr. v. *nenadomjèstivī* - koji se ne može nadomjestiti, nenadoknadiv.
**nenadomjèstivo** pril. - na nenadomjestiv način.
**nenadomjèstivōst** im. ž. r., instr. jd. *nenadomjèstivošću/nenadomjèstivosti* - osobina onoga što se ne može nadomjestiti.
**nènāđen** prid., odr. v. *nènāđenī* - koji nije nađen, izgubljen.
**nenàglāšen** prid., odr. v. *nenàglāšenī* - koji nema naglaska, neakcentovan.
**nenàglāšeno** pril. - na način da nije naglašeno, bez naglaska.
**nenàglāšenōst** im. ž. r., instr. jd. *nenàglāšenošću/nenàglāšenosti* - stanje onoga što nije naglašeno.
**nenàklonjen** prid., odr. v. *nenàklonjenī* - koji nije naklonjen kome.
**nenàklonjeno** pril. - na nenakolonjen način.
**nenàklonjenōst** im. ž. r., instr. jd. *nenàklonjenošću/nenàklonjenosti* - stav i mišljenje onoga koji je nenaklonjen kome.

**nenamètljiv** prid., odr. v. *nenamètljivī* - koji nije nametljiv.
**nenamètljivo** pril. - na nenametljiv način.
**nenamètljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nenamètljivošću/nenamètljivosti* - osobina onoga koji nije nametljiv, koji se ne nameće.
**nenámjeran** prid., odr. v. *nenámjernī* - koji je učinjen bez namjere, slučajan, hotimičan.
**nenámjerno** pril. - na nenamjeran način.
**nenàmješten** prid., odr. v. *nenàmještenī* - koji nije namješten, neuređen.
**nenàmješteno** pril. - tako da nije namješteno.
**nenàmještenōst** im. ž. r., instr. jd. *nenàmještenošću/nenàmještenosti* - svojstvo onoga što nije namješteno.
**nȅnaoružān** prid., odr. v. *nȅnaoružānī* - koji je bez naoružanja, goloruk.
**nenàpadānje** im. s. r. - ob. sporazum između država o međusobnom neizvršavanju napada.
**nenàpīsān** prid., odr. v. *nenàpīsānī* - koji nije napisan iako postoji u mislima (tekst, djelo, pismo).
**nenàplāćen** prid., odr. v. *nenàplāćenī* - koji nije naplaćen.
**nenaplàtiv** prid., odr. v. *nenaplàtivī* - koji se ne može naplatiti zbog određenih smetnji, razloga, propisa.
**nenaplàtivo** pril. - tako da nije plativo.
**nenaplàtivōst** im. ž. r., instr. jd. *nenaplàtivošću/nenàplativosti* - stanje onoga što se ne može naplatiti.
**nenàpūčenōst** im. ž. r., instr. jd. *nenàpūčenošću/nenàpūčenosti* - stanje onoga što nije napučeno; nenaseljenost.
**nenàseljen** prid., odr. v. *nenàseljenī* - koji nije naseljen; pust.
**nenàviknut** prid., odr. v. *nenàviknutī* - koji nije naviknut.
**nȅnormālan** prid. (lat.), odr. v. *nȅnormālnī* - koji nije normalan, koji ponašanjem, postupcima, pameću i sl. odudara od drugih.
**nȅnormālno** pril. (lat.) - na nenormalan način.
**nȅo** im. m. r. (grč.), g. jd. *nȅa* - lingv. naziv za novi međunarodni jezik koji bi u osnovi imao osobine latinskog, talijanskog, engleskog, francuskog, njemačkog i ruskog jezika.



**neobàrok** im. m. r. (grč.-port.) - novi barok, stil u građevinarstvu druge polovine 19. v., došao do izražaja u gradnji palača i drugih velelepnih objekata koji spoljnim izgledom slijede elemente baroka a u unutrašnjosti se naglasak daje bogatim dekoracijama.
**nȅobavezan** prid., odr. v. *nȅobaveznī* - koji nije obavezan, koji nema obavezu da nešto učini.
**neobàvēzān** prid., odr. v. *neobàvēzānī* - koji nije obavezan, vezan čime; slobodan.
**nȅobavezno** pril. - tako da nema obavezu.
**nȅobaveznōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅobaveznošću/nȅobaveznosti* - ono što ne obavezuje.
**neobàviješten** prid., odr. v. *neobàviještenī* - koji nije upoznat, koji nije obaviješten o čemu.
**neobàviješteno** pril. - na način da nije obaviješten.
**neobàviještenōst** im. ž. r., instr. jd. *neobàviještenošću/neobàviještenosti* - stanje onoga koji nije obaviješten.
**nȅobičan/neòbičan** prid., odr. v. *nȅobičnī/neòbičnī* - koji nije običan, koji se izdvaja po svojim osobinama, nesvakidašnji.
**nȅobično/neòbično** pril. - na neobičan način; čudno; izvanredno.
**nȅobičnōst/neòbičnōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅobičnošću/nȅobičnosti* i *neòbičnošću/neòbičnosti* - osobina onoga koji je neobičan; stanje onoga što je neobično.
**neobjàšnjiv** prid., odr. v. *neobjàšnjivī* - koji nije objašnjiv, koji se ne da objasniti.
**neobjàšnjivo** pril. - na neobjašnjiv način.
**neobjàšnjivōst** im. ž. r., instr. jd. *neobjàšnjivošću/neobjàšnjivosti* - osobina onoga što je neobjašnjivo.
**nȅobjektīvan** prid. (lat.), odr. v. *nȅobjektīvnī* - koji nije objektivan, nekorektan, nepošten.
**nȅobjektīvno** pril. (lat.) - na neobjektivan način.
**neobjektívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *neobjektívnošću/neobjektívnosti* - osobina onoga koji nije objektivan.
**neòblikovān** prid., odr. v. *neòblikovānī* - koji nije oblikovan, koji nema konačni oblik.

**neòblikovānōst** im. ž. r., instr. jd. *neòblikovānošću/neòblikovānosti* - stanje onoga što nije oblikovano.
**neobnòvljiv** prid., odr. v. *neobnòvljivī* - koji se ne može obnoviti.
**neobnòvljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neobnòvljivošću/neobnòvljivosti* - stanje onoga što je neobnovljivo.
**neobòriv** prid., odr. v. *neobòrivī* - koji se ne da oboriti, koji je čvrsto utemeljen (npr. dokaz).
**neobòrivo** pril. - na neoboriv način.
**neobòrivōst** im. ž. r., instr. jd. *neobòrivošću/neobòrivosti* - stanje onoga što je neoborivo, osobina onoga koji je neoboriv.
**neòbrađēn** prid., odr. v. *neòbrađēnī* - koji nije obrađen (npr. zemljište).
**neòbrazovān** prid., odr. v. *neòbrazovānī* - koji nije obrazovan, koji se nije školovao.
**neòbrazovāno** pril. - tako da nije obrazovano.
**neòbrazovānōst** im. ž. r., instr. jd. *neòbrazovānošću/neòbrazovānosti* - osobina onoga koji je neobrazovan.
**neòbrijān** prid., odr. v. *neòbrijānī* - koji nije obrijan.
**neobùhvaćen** prid., odr. v. *neobùhvaćenī* - koji nije obuhvaćen kakvim propisom, koji nije uzet u obzir.
**nȅobuzdān** prid., odr. v. *nȅobuzdānī* - neukrotiv, divlji.
**nȅobuzdano** pril. - na neobuzdan način.
**nȅobuzdānōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅobuzdānošću/nȅobuzdānosti* - osobina onoga koji je neobuzdan; neukrotivost.
**nȅobvezan** prid., odr. v. *nȅobveznī* - češće: neobavezan.
**neòbvēzān** prid., odr. v. *neòbvēzānī* - češće: neobavezan, nezavezan, neomotan.
**nȅobzīran** prid., odr. v. *nȅobzīrnī* - koji nema obzira, bezobziran.
**nȅobzīrno** pril. - na neobziran način, bezobzirno.
**neobzírnōst** im. ž. r., instr. jd. *neobzírnošću/neobzírnosti* - osobina onoga koji je neobziran, bezobzirnost.
**neočèkīvān** prid., odr. v. *neočèkīvānī* - iznenadan, nenajavljen.
**neočèkivāno** pril. - iznenada, nenajavljeno.

**neodgòdiv** prid., odr. v. *neodgòdivī* - koji se ne može odgoditi.
**neodgòdivo** pril. - tako da se ne može odgoditi, bez odgađanja.
**neodgòdivōst** im. ž. r., instr. jd. *neodgòdivošću/neodgòdivosti* - svojstvo onoga što je neodgodivo.
**neòdgoj** im. m. r. - osobina onoga koji nije odgojen, koji se ne umije ponašati, neodgojenost.
**neòdgojen** prid., odr. v. *neòdgojenī* - koji nije odgojen, kojem odgojem nisu razvijene navike pristojnog ponašanja.
**neòdgojeno** pril. - na neodgojen način.
**neòdgojenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòdgojenošću/neòdgojenosti* - neodgoj, neuljudnost.
**neodgovárajūćī** prid. odr. v. - koji nije odgovarujući, koji se zbog svojih osobina ne može upotrijebiti.
**nȅodgovōran** prid., odr. v. *nȅodgovōrnī* - koji nije odgovoran, koji olahko shvata svoju dužnost.
**nȅodgovōrno** pril. - na neodgovoran način.
**neodgovórnōst** im. ž. r., instr. jd. *neodgovórnošću/neodgóvornosti* - osobina onoga ko je neodgovoran.
**neòdijeljen** prid., odr. v. *neòdijeljenī* - koji nije odijeljen, koji je u zajednici, združen.
**neòdijeljeno** pril. - na neodijeljen način.
**neòdijeljenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòdijeljenošću/neòdijeljenosti* - stanje onoga koji je neodijeljen, koji nije izdvojen, stanje onoga što je neodijeljeno.
**neodjèljiv** prid., odr. v. *neodjèljivī* - koji se ne može odijeliti; koji je sastavni dio čega.
**nȅodlūčan** prid., odr. v. *nȅodlūčnī* - koji ne može da se odluči, koji teško i sporo donosi odluku.
**neòdlūčen** prid., odr. v. *neòdlūčenī* - koji nije odlučen, ne zna se ishod (npr. tamo gdje se traži pobjednik).
**neòdlūčeno** pril. - na neodlučan način.
**nȅodlūčno** pril. - tako da se sporo i teško donosi odluka, na neodlučan način.
**neodlúčnōst** im. ž. r., instr. jd. *neodlúčnošću/neodlúčnosti* - osobina onoga ko je neodlučan.
**neòdmjeren** prid., odr. v. *neòdmjerenī* - koji nema mjere u postupcima, priči, nepromišljen.
**neòdmjereno** pril. - na neodmjeren način, nepromišljeno.
**neòdmjerenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòdmjernošću/neòdmjerenosti* - osobina onoga ko je neodmjeren, koji u ponašanju nema mjere, nepromišljenost.
**neodobrávānje** im. s. r. - postupak kojim se kome nešto ne odobrava i iznosi drugačiji stav, mišljenje i sl.
**neodòljiv** prid., odr. v. *neodòljivī* - kojem se ne može odoljeti, koji privlači.
**neodòljivo** pril. - na neodoljiv način.
**neodòljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neodòljivošću/neodòljivosti* - osobina onoga koji je neodoljiv i onoga što je neodoljivo.
**neòdrēđen** prid., odr. v. *neòdrēđeni* - koji nije određen.
**neòdrēđeno** pril. - na neodređen način.
**neòdrēđenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòdrēđenošću/neòdrēđenosti* - osobina onoga koji je neodređen i onoga što je neodređeno.
**neodr̀živ** prid., odr. v. *neodr̀živī* - koji nije održiv.
**neodr̀živo** pril. - na neodrživ način.
**neodr̀živōst** im. ž. r., instr. jd. *neodr̀živošću/neodr̀živosti* - stanje onoga što je neodrživo.
**neofàšist(a)** im. m. r. (grč.-lat.) - pristalica neofašizma.
**neofašìstičkī** prid. odr. v. (grč.-lat.) - koji se odnosi na neofašizam, koji pripada neofašizmu.
**neofašìstički** pril. (grč.-lat.)- na način neofašista, kao neofašisti.
**neofàšistica/neofàšistkinja** im. ž. r. (grč.-lat.) - žena pristalica neofašizma.
**neofašìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neofašìzma* - težnje i aktivnosti za obnavljanjem fašizma i nacizma poslije drugog svjetskog rata; neonacizam; svi ekstremni pokreti koji svojim djelovanjem podsjećaju na fašizam.
**neòfīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *neofíta* - novi pripadnik vjere, onaj koji se preobratio, nanovo pokršten.
**neofòbija** im. ž. r. (grč.) - strah od novog i nepoznatog.
**neogòtika** im. ž. r. (grč.-njem.) - smjer u evropskoj arhitekturi i umjetnosti inspirisan gotikom, nova gotika.



**neògrāđen** prid., odr. v. *neògrāđenī* - koji nema ograde, koji nije ograđen.
**neogrànīčen** prid., odr. v. *neogrànīčenī* - koji nije ničim ograničen, oko koga nema granice.
**neoklasicìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na neoklasicizam.
**neoklasicìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *neoklasicìzma* - umjetnički stil iz druge polovine 19. v. koji preuzima teme i oblike antike, renesanse i klasicizma u gradnji reprezentativnih javnih objekata i rezidencija; smjer u slikarstvu 20. v.; sklonost ka formalnoj hladnoći i linearnoj jasnoći, monumentalnim oblicima i antičkim mitološkim oblicima.
**neoklàsičan** prid. (lat.), odr. v. *neoklàsičnī* - koji se odnosi na neoklasiku.
**neoklàsika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *neoklàsici* - smjer u muzici koji se razvio poslije 1. svjetskog rata, blizak klasičnoj polifoniji renesanse i baroka.
**neokòkīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neokokína* - koncentrat crvene boje koji se topi u vodi, služi kao boja za retuširanje.
**neokolonijalìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neokolonijalìzma* - novi vid kolonijalizma koji se manifestuje u ekonomskom i političkom uticaju čime se zadržava kontrola u nerazvijenim zemljama.
**neokòrteks** im. m. r. (nlat.), g. mn. *neokòrtēksā* - anat. najmlađi dio kore velikog mozga.
**nȅokrētan** prid., odr. v. *nȅokrētnī* - koji ne umije da se snađe, nesnalažljiv.
**neòkr̄njen** prid., odr. v. *neòkr̄njenī* - koji je cijel, nenačet, čitav.
**neoliberalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *neoliberalìzma* - pravac u ekonomiji početkom sedamdesetih godina20. v. koji se suprostavlja državnoj intervenciji u privredi.
**nȅolit/neòlīt/neolìtik** im. m. r. (grč.) - najmlađe razdoblje kamenog doba od 4000. do 1800. g. p. n. e.
**neolìtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neolitik.
**nȅolitski/neòlītskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neolit.
**neològist(a)** im. m. r. (grč.) - onaj koji tvori nove riječi.
**neològistkinja** im. ž. r. (grč.) - ona koja tvori nove riječi.
**neologìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *neologìzma* - lingv. nova riječ, kovanica ili posuđenica iz drugog jezika, riječi koje se tvore od postojećih elemenata prema odgovarajućem modelu (up. *biblioteka, diskoteka, datoteka* itd.).
**neòmeđen** prid., odr. v. *neòmeđenī* - koji nije omeđen, koji nema granica.
**neòmeđeno** pril. - na neomeđen način.
**neòmeđenōst** im. ž. r, instr. jd. *neòmeđenošću/neòmeđenosti* - osobina onoga što je neomeđeno.
**neomìcīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neomicína* - vrsta antibiotika od plijesni, sličan streptomicinu, pronađen 1949. godine.
**nèōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neóna* - hemijski elemenat iz skupine plemenitih plinova (Ne), služi za punjenje neonskih cijevi.
**nèōnka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *nèōnki*, g. mn. *nèōnkī* - neonska svjetiljka.
**nèōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neon, koji je od neona (npr. neonsko svijetlo).
**neonacìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neonacìzma* - pokret i ideologija koji najviše liče nacizmu, novi nacizam, neofašizam.
**neonaturalìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neonaturalìzma* - pravac u umjetnosti potaknut biheviorističkim i bilogističkim idejama, nastoji što vjernije protumačiti čovjeka kao biološko biće.
**neòpazice/neòpazicē** pril. - neopaženo, neprimjetno, tako da niko ne vidi.
**neòpaženo** pril. - neopazice.
**nȅophōdan** prid., odr. v. *nȅophōdnī* - koji je potreban, bez kojeg se ne može, nužan, nezaobilazan.
**nȅophōdno** pril. - nužno, potrebno.
**neophódnōst** im. ž. r., instr. jd. *neophódnošću/neophódnosti* - osobina onoga što je neophodno i onoga koji je neophodan.
**neopìpljiv** prid., odr. v. *neopìpljivī* - koji se ne da opipati; o kojem ne možemo suditi na osnovu čula opipa; neuhvatljiv, maglovit, nejasan.
**neopìpljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neopìpljivošću/neopìpljivosti* - osobina onoga što je neopipljivo.

**neopìsiv** prid., odr. v. *neopìsivī* - koji se ne može opisati, koji ima takve izvanredne osobine da se ne da do kraja opisati, neizreciv.

**neopìsivo** pril. - na neopisiv način, neizrecivo, beskrajno.

**neopìsivōst** im. ž. r., instr. jd. *neopìsivošću/neopìsivosti* - stanje onoga što je neopisivo.

**neopìtek** im. m. r. (grč.), g. jd. *neopìteka* - fosil majmuna iz tercijera.

**neoplàzija** im. ž. r. (grč.) - med. rast i stvaranje novog tkiva.

**neoplàzma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *neoplàzmī* - pat. tumor, čvorić, izraslina na tijelu.

**neoporèziv** prid., odr. v. *neoporèzivī* - koji nije oporeziv, za koji se ne plaća porez.

**neoporèzivo** pril. - na način da se ne oporezuje.

**neoporèzivōst** im. ž. r., instr. jd. *neoporèzivošću/neoporèzivosti* - svojstvo onoga što je neoporezivo.

**neopòrezovān** prid., odr. v. *neopòrezovānī* - koji nije oporezovan, za koji nije obavazno plaćanje poreza; koji je isplaćen a nije plaćen porez.

**nȅoportūn** prid. (lat.), odr. v. *nȅoportūnī* - neprikladan, nerazborit, nezgodan.

**neopozitivìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neopozitivìzma* - filoz. pravac dvadesetih godina 20. v. koji se oslanjao na rezultate matematike i egzaktnih nauka.

**neopòziv** prid., odr. v. *neopòzivī* - koji nije opoziv, definitivan, od kojeg se ne odustaje (npr. neopoziva ostavka).

**neopòzivo** pril. - bez opoziva, bez odustajanja.

**neopòzivōst** im. ž. r., instr. jd. *neopòzivošću/neopòzivosti* - svojstvo onoga što je neopozivo.

**neòprāvdān** prid., odr. v. *neòprāvdānī* - koji nije opravdan.

**neòprāvdāno** pril. - na neopravdan način.

**neòprāvdānōst** im. ž. r., instr. jd. *neòprāvdanošću/neòprāvdanosti* - svojstvo onoga što nije opravdano.

**neoprèdijeljen** prid., odr. v. *neoprèdijeljenī* - koji nije opredijeljen.

**neoprèdijeljenōst** im. ž. r., instr. jd. *neoprèdijeljenošću/neoprèdijeljenosti* - osobina onoga koji nije opredijeljen.

**nȅoprēn** im. m. r. (grč.) - vrsta sintetskog kaučuka.

**nȅoprēzan** prid., odr. v. *nèoprēznī* - koji nije oprezan.

**nȅoprēzno** pril. - na neoprezan način.

**neopréznōst** im. ž. r., instr. jd. *neopréznošću/neopréznosti* - osobina onoga koji je neoprezan.

**neopròstiv** prid., odr. v. *neopròstivī* - koji nije oprostiv, što se ne može oprostiti.

**neoptèrećen** prid., odr. v. *neoptèrećenī* - koji nije opterećen.

**neoptèrećeno** pril. - na neopterećen način.

**neoptèrećenōst** im. ž. r., instr. jd. *neoptèrećenošću/neoptèrećenosti* - stanje onoga koji nije opterećen; svojstvo onoga što je neopterećeno.

**neoreàlist(a)** im. m. r. (grč.-lat.) - pristalica neorealizma.

**neoreàlistkinja** im. ž. r. (grč.-lat.) - žena neorealist.

**neorealìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neorealìzma* - smjer u slikarstvu dvadesetih godina 20. v. sa izrazitom socijalnom angažiranošću; pravac u talijanskoj kinematografiji i književnosti iza 2. svjetskog rata.

**neorenesànsa** im. ž. r. (grč.-lat.) - nova renesansa, jedan od stilova u arhitekturi 19. v. kojemu kao uzor služi talijanska renesansa.

**nȅorgānskī/neòrgānskī** prid. odr. v. (grč.) - anorganski, koji ne prida hemiji živog organizma; prenes. koji ne pripada nekoj živoj cjelini, koji je u njoj strano tijelo; nepovezan.

**neoromantìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *neoromantìzma* - novi romantizam u kojem je umjetničko stvaranje nadahnuto romantizmom i suprostavljeno pozitivizmu i naturalizmu s kraja 19. i početkom 20. v.

**nȅosjetan/neòsjetan** prid., odr. v. *nȅosjetnī/neòsjetnī* - koji nije osjetan, koji se ne može osjetiti.

**neosjètljiv** prid., odr. v. *neosjètljivī* - koji nije osjetljiv.

**neosjètljivo** pril. - na neosjetljiv način.

**neosjètljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neosjètljivošću/neosjètljivosti* - osobina onoga koji je neosjetljiv.

**nȅosjetno/neòsjetno** pril. - na neosjetan način, neprimjetno.



**neoskolàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *neoskolàstici* - pravac u filozofiji koji na osnovama učenja Tome Akvinskog u 16. v. pokušava dokazati da razvoj kulture i mišljenja nosi u sebi bitne elemente skolastičkog duha (jedna od reakcija na reformaciju); filozofsko-religiozni smjer u 19. v. koji se suprostavlja pozitivizmu prirodnih nauka.

**neoskȑnāvljen** prid., odr. v. *neoskȑnāvljenī* - koji nije oskrnavljen, (npr. neoskrnavljen grob).

**neòskvr̄njen** prid., odr. v. *neòskvr̄njenī* - koji nije oskvrnjen, ob. neoskrnavljen, nedirnut.

**nȅosnovān** prid., odr. v. *nȅosnovānī* - koji je bez osnova, ni na čemu zasnovan, neutemeljen.

**nȅosnovāno** pril. - na neosnovan način.

**nȅosnovānōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅosnovānošću/nȅosnovānosti* - osobina onoga što neosnovano.

**nȅospōran** prid., odr. v. *nȅospōrnī* - koji je neporeciv, koji se ničim ne može osporiti.

**neospòriv** prid., odr. v. *neospòrivī* - neosporan, neporeciv.

**neospòrivo** pril. - neosporno, na neosporiv način.

**nȅospōrno** pril. - nesporno, neosporivo, na neosporan način.

**neòstvāren** prid., odr. v. *neòstvārenī* - koji nije ostvaren (npr. neostvaren san).

**neòstvārenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòstvārenošću/neòstvārenosti* - svojstvo onoga što nije ostvareno.

**neostvàriv** prid., odr. v. *neostvàrivī* - koji se ne može ostvariti.

**neòsūšen** prid., odr. v. *neòsūšenī* - koji je i pored sušenja ostao vlažan.

**neosvòjiv** prid., odr. v. *neosvòjivī* - koji se ne može osvojiti, koji nije osvojiv.

**neòštećen** prid., odr. v. *neòštećenī* - koji je prošao bez štete, koji nije oštećen.

**neòštećeno** pril. - bez štete.

**nȅotesān** prid., odr. v. *nȅotesānī* - koji nije otesan (o drvetu); prenes. neodgojen, bez prihvatljivog ponašanja u društvu.

**neotesánac** im. m. r., g. jd. *neotesánca* - neuljuđena, neotesana, neodgojena, neuglađena osoba, grubijan.

**neòtesanka** im. ž. r., dat. jd. *neòtesanki* - ženska osoba koja ima osobine kao neotesanac.

**nȅotesāno** pril. - na neotesan način.

**nȅotesanōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅotesanošću/nȅotesanosti* - osobina onoga koji je neotesan; svojstvo onoga što nije otesano.

**neotklònjiv** prid., odr. v. *neotklònjivī* - koji se ne da otkloniti, koji se ne može zaobići.

**nȅotpōran** prid., odr. v. *nȅotpōrnī* - koji ne može pružiti otpor; čiji organizam nema sposobnost da izdrži nalet kakve bolesti, hladnoće itd.

**neotpórnōst** im. ž. r., instr. jd. *neotpórnošću/neotpórnosti* - osobina onoga koji je neotporan.

**neòtūđen** prid., odr. v. *neòtūđenī* - koji nije otuđen.

**neòtūđenōst** im. ž. r., instr. jd. *neòtūđenošću/neòtūđenosti* - svojstvo onoga što je neotuđeno.

**neotùđiv** prid., odr. v. *neotùđivī* - koji se ne može otuđiti.

**neotùđivōst** im. ž. r., instr. jd. *neotùđivošću/neotùđivosti* - osobina onoga što je neotuđivo.

**nȅspōrno** pril. - neosporno.

**nȅovisan** prid., odr. v. *nȅovisnī* - nezavisan.

**nȅovisno** pril. - nezavisno, na neovisan način; samostalno.

**nȅovisnōst** im. ž. r. g. jd. *nȅovisnosti*, instr. jd. *nȅovisnošću/nȅovisnosti* - nezavisnost.

**neòvlāšćen/neòvlāšten** prid., odr. v. *neòvlāšćenī/neòvlāštenī* - koji nije opunomoćen.

**neòvlāšćeno/neòvlāšteno** pril. na neovlašten način.

**neòvlašćenōst/neòvlaštenōst** im. ž. r. g. jd. *neòvlašćenosti/neòvlaštenosti* - osobina onoga koji nije ovlašten.

**nȅozbīljan** prid. odr. v. *nȅozbīljnī* - koji nije ozbiljan, nepouzdan, neodgovoran.

**nȅozbīljno** pril. - na neozbiljan način.

**neozbíljnōst** im. ž. r. g. jd. *neozbíljnosti*, instr. jd. *neozbíljnošću/neozbíljnosti* - osobina onoga koji nije ozbiljan ili svojstvo onoga što nije ozbiljno.

**neòzlijeđen** prid., odr. v. *neòzlijeđenī* - koji nije zadobio ozljedu, koji nije ozlijeđen.

**neòzlijeđenōst** im. ž. r. g. jd. *neòzlijeđenosti*, instr. *neòzlijeđenošću/neòzlijeđenosti* - osobina onoga koji je neozlijeđen.

**neozòik** im. m. r. - geol. najmlađe Zemljino razdoblje, razdoblje od kraja mezzozoika do danas; kenozoik.

**neòzojskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na neozoik.

**neòženjen** prid., odr. v. *neòženjenī* - koji nije oženjen, ledičan.

**neòženjenōst** im. ž. r. g. jd. *neòženjenosti*, instr. jd. *neòženjenošću/neòženjenosti* - stanje onoga koji je neoženjen; ledičnost.

**Nèpāl** im. m. r. g. jd. *Nepála* - geogr. država u Aziji, glavni grad Katmandu.

**nëpāran** prid., odr. v. *nëpārnī* - koji nije par, svaki drugi koji nije djeljiv sa 2 (brojevi 3, 5 itd.).

**nëparlamentāran** prid. odr. v. *nëparlamentārnī* - koji nije zastupljen u parlamentu;. koji ne poštuje pravila parlamentarnog ponašanja.

**nepárnōst** im. ž. r. g. jd. *nepárnosti*, instr. jd. *nepárnošću/nepárnosti* - osobina onoga koji je neparan ili svojstvo onoga što je neparno.

**npartíjac** im. m. r., g. jd. *npartíjca*, n. mn. *npartíjci*, g. mn. *nepàrtījācā* - onaj koji ne pripada nijednoj političkoj partiji, stranci.

**nepážnja** im. ž. r. g. mn. *nepážnjā/ nepážnjī* - odsutnost pažnje, koncentracije ili usredotočenosti na šta.

**nepàžljiv** prid., odr. v. *nepàžljivī* - koji nije pažljiv.

**nepàžljivo** pril. - na način bez pažnje.

**nepàžljivōst** im. ž. r. g. jd. *nepàžljivosti*, instr. jd. *nepàžljivošću/nepàžljivosti* - osobina onoga koji je nepažljiv.

**nèpce** im. s. r., g. jd. *nèpca* - anat. gornja površina usne šupljine.

**nèpčanī** prid. - koji pripada nepcu, koji se odnosi na nepce (npr. *nepčani* suglasnik).

**nèpčanīk** im. m. r., n. mn. *nèpčanīci* - fon. nepčani suglasnik.

**nepèčen** prid., odr. v. *nepèčenī* - koji nije pečen, sirov.

**nèpīsān** prid., odr. v. *nèpīsānī* - koji se podrazumijeva, koji je općepoznat i koji svi poštuju, iako ne postoji u pisanom obliku.

**nèpismen** prid., odr. v. *nèpismenī* - koji ne zna čitati i pisati; pejor. koji loše sastavlja tekstove.

**nèpismeno** pril. - na nepismen način, neuko.

**nèpismenōst** im. ž. r. g. jd. *nèpismenosti*, instr. jd. *nèpismenošću/nèpismenosti* - osobina onoga koji je nepismen ili svojstvo onoga što je nepismeno.

**nepismènjāk** im. m. r. g. jd. *nepismenjáka*, n. mn. *nepismenjáci* - pejor. onaj koji želi djelovati u javnom životu, a ne raspolaže znanjem, kulturom, sposobnošću korektnog oblikovanja i iznošenja misli i pismenošću u višem smislu riječi (stilom i kulturom).

**nepismenjàkinja** im. ž. r. - žena nepismenjak.

**nepismenjáštvo** im. s. r., g. mn. *nepismènjāštāvā/nepismenjáštāvā* - pejor. nepismenost u društvu kao niska kultura književnog jezika, stila i izražavanja.

**nëpitak** prid., odr. v. *nëpitkī* - koji nije pitak.

**nëpitkōst** im. ž. r. g. jd. *nëpitkosti*, instr. jd. *nëpitkošću/nëpitkosti* - svojstvo onoga što je nepitko.

**nèplāćen** prid., odr. v. *nèplāćenī* - koji nije plaćen.

**nèplānskī** prid. odr. v. - koji nije planiran, koji je bez plana.

**neplàtiša** im. m. r. onaj koji ne plaća svoje redovne obaveze, koji ne podmiruje račune.

**neplàtiv** prid. odr. *neplàtivī* - koji se ne može platiti, opr. plativ.

**neplìvač** im. m. r. g. jd. *neplivàča* - onaj koji ne zna plivati.

**neplivàčica** im. ž. r. - ona koja ne zna plivati.

**nèplodan** prid., odr. v. *nèplodnī* - koji nije plodan, koji se ne može razmnožavati; jalov, sterilan; prenes. nedjelotvoran, uzaludan.

**nèplodno** pril. - na neplodan način.

**nèplodnōst** im. ž. r. g. jd. *nèplodnosti*, instr. *nèplodnošću/nèplodnosti* - osobina onoga koji je neplodan ili svojstvo onoga što je neplodno.



**nëpobitan** prid., odr. v. *nëpobitnī* - koji se ne može pobiti protudokazima; neupitan.

**nëpobitno** pril. - tako da se ne može pobiti; neoborivo.

**nëpobitnōst** im. m. r., g. jd. *nëpobitnosti*, instr. jd. *nëpobitnošću/nëpobitnosti* - svojstvo onoga što je nepobitno.

**nepobjèdiv** prid., odr. v. *nepobjèdivī* - kojega se ne može pobijediti, koji je nesavladiv kao neprijatelj u ratu, protivnik u igri i sl.

**nepobjèdivōst** im. ž. r. g. jd. *nepobjèdivosti*, instr. jd. *nepobjèdivošću/nepobjèdivosti* - osobina onoga koji je nepobjediv.

**nëpoćūdan** prid., odr. v. *nëpoćūdnī* - koji nije nekom po volji, koji nije u skladu s vladajućom ideologijom; nepodoban.

**nëpoćūdnōst** im. ž. r. g. jd. *nëpoćūdnosti*, instr. jd. *nëpoćūdnošću/nëpoćūdnosti* - osobina onoga koji je nepoćudan ili svojstvo onoga što je nepoćudno, nepodobnost.

**nepodàtljiv** prid., odr. v. *nepodàtljivī* - koji se ne podaje, koji se teško obrađuje ili oblikuje.

**nepodèriv** prid., odr. v. *nepodèrivī* - koji se ne može poderati.

**nepodèrivōst** im. ž. r., g. jd. *nepodèrivosti*, instr. jd. *nepodèrivošću/nepodèrivosti* - svojstvo onoga što je nepoderivo.

**nepòdmazān** prid., odr. v. *nepòdmazānī* - koji nije podmazan koliko je potrebno.

**nepodmìtljiv** prid., odr. v. *nepodmìtljivī* - koji nije podmitljiv.

**nepodmìtljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepodmìtljivosti*, instr. *nepodmìtljivošću/nepodmìtljivosti* - osobina onoga koji je nepodmitljiv.

**nepodnòsiv/nepodnòšljiv** prid. odr. v. *nepodnòsivī/nepodnòšljivī* - koji se ne može podnositi; neizdržljiv, težak, teretan, opr. podnosiv, podnošljiv.

**nepodnòsivōst/nepodnòšljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nepodnòsivošću/nepodnòsivosti* i *nepodnòšljivošću/nepodnòšljivosti* - svojstvo onoga što je nepodnošljivo ili osobina onoga koji je nepodnosiv.

**nëpodoban** prid., odr. v. *nëpodobnī* - koji nije podoban; nepoćudan, neprikladan.

**nepòdobnōst** im. ž. r., g. jd. *nepòdobnosti*, instr. jd. *nepòdobnošću/nepòdobnosti* - osobina onoga koji je nepodoban.

**nepodópština** im. ž. r. - smišljen loš postupak prema kome, ob. kao nepristojnost, nevolja uzrokovana kršenjem svakodnevnih običaja i pristojnosti među ljudima i sl.

**nëpoduzētan** prid., odr. v. *nëpoduzētnī* - koji premalo poduzima, koji se ne odlikuje poduzetnošću.

**nëpoduzētnōst** im. ž. r., g. jd. *nëpoduzētnosti*, instr. jd. *nëpoduzētnošću/nëpoduzētnosti* - osobina onoga koji je nepoduzetan ili svojstvo onoga što je nepoduzetno.

**nepodvòdljiv** prid., odr. v. *nepodvòdljivī* - koji nije podvodljiv.

**nëpogoda** im. ž. r. - vrlo loše vrijeme; nevrijeme, oluja; svaka prirodna neprilika koja izaziva štetu (poplava, potres, suša, tuča, oluja itd.).

**nëpogodan** prid., odr. v. *nëpogodnī* - koji nije pogodan.

**nepogódnōst** im. ž. r., g. jd. *nepogódnosti*, instr. jd. *nepogódnošću/nepogódnosti* - neprilika, nepovoljna okolnost, stjecaj okolnosti koje ne idu čemu u prilog.

**nëpogrešan** prid., odr. v. *nëpogrešnī* - koji ne griješi.

**nepogrèšiv** prid., odr. v. *nepogrèšivī* - koji ne može pogriješiti.

**nepogrèšivōst** im. ž. r., g. jd. *nepogrèšivosti*, instr. jd. *nepogrèšivošću/nepogrèšivosti* - osobina onoga koji je nepogrešiv ili svojstvo onoga što je nepogrešivo.

**nëpogrešnōst** im. ž. r., g. jd. *nëpogrešnosti*, instr. jd. *nëpogrešnošću/nëpogrešnosti* - svojstvo onoga koji je nepogrešan.

**nepòjmljiv** prid., odr. v. *nepòjmljivī* - koji nije pojmljiv; koji je izražen u velikoj količini ili intenzitetu.

**nepòjmljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepòjmljivosti*, instr. jd. *nepòjmljivošću/nepòjmljivosti* - svojstvo onoga što je nepojmljivo ili osobina onoga koji je nepojmljiv.

**nepokolèbiv/nepokolèbljiv** prid. odr. v. *nepokolèbivī/nepokolèbljivī* - koji se ne da pokolebati.

**nepokolèbljivo** pril. - na nepokolebljiv

način.

**nepokolèbljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepokolèbljivosti*, instr. jd. *nepokolèbljivošću/nepokolèbljivosti* - osobina onoga koji je nepokolebljiv.

**nèpokōran** prid., odr. v. *nèpokōrnī* - koji se ne da pokoriti; neukrotiv, neposlušan.

**nepòkoren** prid., odr. v. *nepòkorenī* - koji nije pokoren.

**nepokòriv** prid., odr. v. *nepokòrivī* - koji se ne može pokoriti; nesavladiv.

**nepokòrivo** pril. - na nepokoriv način; nesavladivo.

**nepokòrivōst** im. ž. r., g. jd. *nepokòrivosti*, instr. jd. *nepokòrivošću/nepokòrivosti* - osobina onoga koji je nepokoriv ili svojstvo onoga što je nepokorivo.

**nepokórnōst** im. ž. r., g. jd. *nepokórnosti*, instr. jd. *nepokórnošću/nepokórnosti* - osobina onoga koji nije pokoran.

**nèpokrētan** prid., odr. v. *nèpokrētnī* - koji nema sposobnosti kretanja, koji leži i nema sposobnost da se sam o sebi brine.

**nepokrètljiv** prid., odr. v. *nepokrètljivī* - koji nije pokretljiv, koji se ne može pokrenuti.

**nèpokrētnōst** im. ž. r., g. jd. *nèpokrētnosti*, instr. jd. *nèpokrētnošću/nèpokrētnosti* - stanje ili osobina onoga koji je nepokretan ili onoga što je nepokretno.

**nepòkvāren** prid., odr. v. *nepòkvārenī* - koji nije pokvaren; ispravan; pošten.

**nepòkvāreno** pril. - na nepokvaren način; neiskvareno, ispravno, pošteno.

**nepòlīrān** prid., odr. v. *nepòlīrānī* - koji nije poliran, koji nije prevučen sredstvom za poliranje.

**nepolìtičkī** prid., odr. v. - koji je izvan politike, koji ne pripada politici; koji je loš s političke tačke gledišta, politički pogrešan.

**nèpomičan** prid., odr. v. *nèpomičnī* - koji se ne miče; nepokretan.

**nèpomično** pril. - na nepomičan način.

**nèpomičnōst** im. ž. r., g. jd. *nèpomičnosti*, instr. jd. *nèpomičnošću/nèpomičnosti* - stanje onoga koji je nepomičan ili svojstvo onoga što je nepomično.

**nepomìrljiv** prid., odr. v. *nepomìrljivī* - koji se ne može s čim pomiriti, koji je posve protivan čemu.

**nepomìrljivo** pril. - na nepomirljiv način.

**nepomìrljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepomìrljivosti*, instr. jd. *nepomìrljivošću/nepomìrljivosti* - osobina onoga koji je nepomirljiv ili svojstvo onoga što je nepomirljivo.

**nepòmnjiv** prid., odr. v. *nepòmnjivī* - koji nije pažljiv, koji nije brižljiv.

**nepòmūćen** prid., odr. v. *nepòmūćenī* - koji nije ničim smetan; koji nije zamućen.

**nepòmūćenōst** im. ž. r., g. jd. *nepòmūćenosti*, instr. jd. *nepòmūćenošću/nepòmūćenosti* - svojstvo onoga što je nepomućeno.

**neponòvljiv** prid., odr. v. *neponòvljivī* - koji se ne ponavlja, koji se samo jednom događa, jedinstven, unikatan.

**neponòvljivo** pril. - na neponovljiv način.

**nepopràvljiv** prid., odr. v. *nepopràvljivī* - koji se ne može popraviti; koji se ne može nadoknaditi; čije ponašanje, stavove, navike nije moguće promijeniti.

**nepopràvljivo** pril. - na nepopravljiv način, tako da se ne može popraviti.

**nepopràvljivōst** im. ž. r. g. jd. *nepopràvljivosti*, instr. jd. *nepopràvljivošću/nepopràvljivosti* - osobina onoga koji je nepopravljiv.

**nepopùstljiv** prid. odr. v. *nepopùstljivī* - koji ne popušta; tvrdoglav, stamen, opr. popustljiv.

**nepopùstljivo** pril. - na nepopustljiv način; uporno, tvrdoglavo.

**nepopùstljivōst** im. ž. r. g. jd. *nepopùstljivosti*, instr. jd. *nepopùstljivošću/nepopùstljivosti* - osobina onoga koji je nepopustljiv.

**nepòrāžen** prid., odr. v. *nepòrāženī* - koji nije doživio poraz.

**neporèciv** prid., odr. v. *neporècivī* - koji nije poreciv, nesumnjiv.

**neporècivōst** im. ž. r., g. jd. *neporècivosti*, instr. jd. *neporècivošću/neporècivosti* - svojstvo onoga što je neporecivo.

**nèporočan** prid., odr. v. *nèporočni* - koji je bez poroka, koji nije poročan.

**nèporočno** pril. - na neporočan način.

**nèporočnōst** im. ž. r., g. jd. *nèporočnosti*, instr. jd. *nèporočnošću/nèporočnosti* - osobina onoga koji je neporočan.

**nèposlūšan** prid., odr. v. *nèposlūšnī* - koji odbija poslušati naredbu.



**nèposlūh** im. m. r. - neposlušnost.

**nèposlūšno** pril. - na neposlušan način.

**neposlúšnōst** im. ž. r. g. jd. *neposlúšnosti*, instr. jd. *neposlúšnošću/neposlúšnosti* - osobina onoga koji je neposlušan; neposluh.

**nèposredan** prid., odr. v. *nèposrednī* - koji se ostvaruje bez posredovanja; direktan, izravan.

**nèposredno** pril. - na neposredan način; direktno; izravno; prirodno, srdačno, neusiljeno.

**nèposrednōst** im. ž. r., g. jd. *nèposrednosti*, instr. jd. *nèposrednošću/nèposrednosti* - osobina onoga koji je neposredan.

**nepóstojān** prid., odr. v. *nepóstojānī* - koji nije postojan.

**nepóstojano** pril. - na nepostojan način; nestalno, prevrtljivo.

**nepóstojānōst** im. ž. r. g. jd. *nepóstojānosti*, instr. jd. *nepóstojānošću/nepóstojānosti* - svojstvo onoga što nije postojano ili osobina onoga koji je nepostojan.

**nepóstojānje** im. s. r. - ono što ne postoji, čega nema.

**nepóstojēćī** prid. - koji ne postoji, kojega je ko izmislio, lažan.

**nepòsvēćen** prid., odr. v. *nepòsvēćenī* - koji nije posvećen.

**nepòsvēćenīk** im. m. r. g. jd. *nepòsvēćenīka*, n. mn. *nepòsvēćenīci* - onaj koji nije upućen u kakvo više znanje, dublje spoznaje ili u veliko znanje, koji ne pripada krugu znalaca, laik, amater, diletant, početnik, nestručnjak.

**nepòsvēćenōst** im. ž. r., g. jd. *nepòsvēćenosti*, instr. jd. *nepòsvēćenošću/nepòsvēćenosti* - stanje onoga koji je neposvećen.

**nèpošten** prid., odr. v. *nèpoštenī* - koji nije pošten; pokvaren.

**nèpošteno** pril. - na nepošten način; nečasno, pokvareno.

**nepoštènjāk** im. m. r. g. jd. *nepoštenjáka*, vok. jd. *nèpoštenjāče*, n. mn. *nepoštenjáci* - onaj koji nije pošten.

**nepošténje** im. s. r. - osobina onoga koji nije pošten.

**nepòtist(a)** im. m. r. (lat.) - pristalica nepotizma.

**nepotìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nepotizam i nepotiste.

**nepotìstički** pril. (lat.) - kao nepotist, na način nepotiste.

**nepotìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *nepotìzma*, n. mn. *nepotìzmi* - zloupotreba položaja u korist rođaka i prijatelja na račun drugih, zaslužnijih ljudi.

**nepotkùpljiv** prid., odr. v. *nepotkùpljivī* - koji se ne može potkupiti, koji se ne da korumpirati; nepodmitljiv.

**nepotkùpljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepotkùpljivosti*, instr. jd. *nepotkùpljivošću/nepotkùpljivosti* - osobina i svojstvo onoga koji je nepotkupljiv.

**nepotònjiv** prid., odr. v. *nepotònjivī* - koji ne može potonuti; nepotopiv.

**nepotònjivōst** im. ž. r. g. jd. *nepotònjivosti*, instr. jd. *nepotònjivošću/nepotònjivosti* - svojstvo onoga što je nepotonjivo; svojstvo broda da zadrži plovnost nakon prodora vode u njegovu unutrašnjost.

**nepòtpadānje** im. s. r. - stanje onoga koji ne potpada, koji nije obuhvaćen nekom općom akcijom ili propisom.

**nèpotpun** prid., odr. v. *nèpotpunī* - koji nije potpun; djelomičan, manjkav.

**nèpotpuno** pril. - na nepotpun način.

**nèpotreban** prid., odr. v. *nèpotrebnī* - koji nije potreban.

**nèpotrebno** pril. - na nepotreban način, bez potrebe; suvišno.

**nèpotrebnōst** im. ž. r., g. jd. *nèpotrebnosti*, instr. jd. *nèpotrebnošću/nèpotrebnosti* - stanje onoga što je nepotrebno ili stanje onoga koji je nepotreban.

**nepotròšiv** prid., odr. v. *nepotròšivī* - koji se ne da potrošiti; nepoderiv; koji je uvijek pun života, neuništiv, čija je energija neiscrpna.

**nepotròšivōst** im. ž. r., g. jd. *nepotròšivosti*, instr. jd. *nepotròšivošću/nepotròšivosti* - svojstvo onoga što je nepotrošivo ili osobina onoga koji je nepotrošiv.

**nepòtvŕđen** prid., odr. v. *nepòtvŕđenī* - koji nema potvrdu, koji nije potvrđen.

**nepòtvrđenōst** im. ž. r., g. jd. *nepòtvrđenosti*, instr. jd. *nepòtvrđenošću/nepòtvrđenosti* - stanje onoga što je nepotvrđeno.

**nèpouzdān** prid. odr. *nèpouzdānī* - koji nije pouzdan; nesiguran.

**nȅpouzdāno** pril. - na nepouzdan način; nesigurno.

**nȅpouzdānōst** im. ž. r., g. jd. *nȅpouzdānosti*, instr. jd. *nȅpouzdānošću/nȅpouzdānosti* - osobina onoga koji je nepouzdan ili svojstvo onoga što je nepouzdano.

**nepòvēzān** prid., odr. v. *nepòvēzānī* - koji nije povezan; kojemu je teško shvatiti smisao.

**nepòvēzāno** pril. - na nepovezan način; isprekidano.

**nepòvēzānōst** im. ž. r., g. jd. *nepòvēzānosti*, instr. jd. *nepòvēzānošću/nepòvēzānosti* - svojstvo onoga što je nepovezano.

**nepovjerénje** im. s. r. - stav, mišljenje, postupanje i sl. koji ne sadrže povjerenje, ono što izaziva sumnju, u šta se ne može povjerovati.

**nepovjèrljiv** prid., odr. v. *nepovjèrljivī* - koji nema povjerenja; u kojega se nema povjerenja.

**nepovjèrljivo** pril. - na nepovjerljiv način; sumnjičavo.

**nepovjèrljivōst** im. ž. r. g. jd. *nepovjèrljivosti*, instr. jd. *nepovjèrljivošću/nepovjèrljivosti* - osobina onoga koji je nepovjerljiv.

**nȅpovōljan** prid., odr. v. *nȅpovōljnī* - koji nije povoljan.

**nȅpovōljno** pril. - na nepovoljan način.

**nepovóljnōst** im. ž. r., g. jd. *nepovóljnosti*, instr. jd. *nepovóljnošću/nepovóljnosti* - svojstvo onoga što je nepovoljno.

**nȅpovrāt** im. m. r. - mjesto odakle se ne vraća.

**nȅpovrātan** prid., odr. v. *nȅpovrātni* - koji ne podliježe povratu, koji se ne vraća, bespovratan.

**nȅpovrātno** pril. - bez povrata, tako da nije predviđen povrat onoga što je dobiveno.

**nȅpovrātnōst** im. ž. r. g. jd. *nȅpovrātnosti*, instr. jd. *nȅpovrātnošću/nȅpovrātnosti* - svojstvo onoga što je nepovratno.

**nepovrèdiv** prid., odr. v. *nepovrèdivī* - koji uživa posebno izuzimanje od propisa, imun.

**nepovrèdivōst** im. ž. r., g. jd. *nepovrèdivosti*, instr. jd. *nepovrèdivošću/nepovrèdivosti* - svojstvo onoga što je nepovredivo (up. *nepovredivost* granica).

**nȅpoznāt** prid., odr. v. *nȅpoznātī* - koji nije poznat; stran, tuđ.

**nȅpoznanica** im. ž. r. - mat. nepoznata promjenljiva veličina koju treba odrediti da bi se riješila jednačina; ono što je nepoznato u nekoj situaciji; pitanje.

**nepoznávānje** im. s. r. - neupućenost u nešto, kad se o nečemu ne zna dovoljno (up. nepoznavanje činjenica).

**nepozórnōst** im. ž. r. g. jd. *nepozórnosti*, instr. jd. *nepozórnošću/nepozórnosti* - češće: nepažnja; nemarnost.

**nȅpozvān** prid., odr. *nȅpozvānī* - koji nije pozvan (npr. u goste).

**nȅpožēljan** prid., odr. v. *nȅpožēljnī* - koji nije poželjan.

**nȅpožēljno** pril. - na nepoželjan način.

**nȅpožēljnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅpožēljnosti*, instr. jd. *nȅpožēljnošću/nȅpožēljnosti* - stanje onoga što je nepoželjno; osobina onoga koji je nepoželjan.

**nepràktičan** prid., odr. v. *nepràktičnī* - koji nije praktičan; koji se ne pokazuje svrsishodnim.

**nepràktično** pril. - na nepraktičan način, nesvrsishodan.

**nepràktičnōst** im. ž. r., g. jd. *nepràktičnosti*, instr. jd. *nepràktičnošću/nepràktičnosti* - svojstvo onoga što nije praktično ili osobina onoga koji nije praktičan.

**nèprāvda** im. ž. r., g. mn. *nèprāvdā/nèprāvdī* - nepostojanje pravednosti ili pravde; sam čin koji nije pravedan.

**nȅpravedan** prid., odr. v. *nȅpravednī* - koji nije pravedan, nepravičan.

**nȅpravedno** pril. - na nepravedan način, bez pravde.

**nȅpravednōst** im. ž. r., g. jd. *nȅpravednosti*, instr. jd. *nȅpravednošću/nȅpravednošću* - osobina onoga koji je nepravedan ili svojstvo onoga što nije pravedno.

**nȅprāvī** prid. odr. v. - koji nije pravi; umjetni, krivotvoreni, vještački.

**nȅpravičan** prid., odr. v. *nȅpravičnī* - koji nije pravičan.

**nȅpravično** pril. - na način da nije pravično.

**nȅpravičnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅpravičnosti*, instr. jd. *nȅpravičnošću/nȅpravičnosti* - osobina onoga koji je nepravičan ili svojstvo onoga što je nepravično.



**nȅpravīlan** prid., odr. v. *nȅpravīlnī* - koji nije pravilan.

**nȅpravīlno** pril. - na nepravilan način; neispravno, pogrešno.

**nepravílnōst** im. ž. r., g. jd. *nepravílnosti*, instr. jd. *nepravílnošću* - svojstvo onoga što je nepravilno.

**nȅpravo** pril. - na način da nije prāvo.

**nȅprāvō** im. s. r. - ono što nije prâvō.

**nȅprecīzan** prid., odr. v. *nȅprecīznī* - koji nije precizan, koji je netačan, nedovoljno promišljen.

**nȅprecīzno** pril. - na neprecizan način.

**neprecíznōst** im. ž. r., g. jd. *neprecíznosti*, instr. jd. *neprecíznošću/neprecíznosti* - osobina onoga koji je neprecizan ili svojstvo onoga što je neprecizno.

**nȅpreduzētan** prid., odr. v. *nȅpreduzētnī* - koji nije preduzetan, koji neće ništa da poduzme.

**nepredvìdljiv** prid., odr. *nepredvìdljivī* - koji je nepredvidljiv.

**nepredvìdljivo** pril. - na nepredvidljiv način.

**nepredvìdljivōst** im. ž. r., g. jd. *nepredvìdljivosti*, instr. jd. *nepredvìdljivošću* - svojstvo onoga što je nepredvidljivo ili osobina onoga koji je nepredvidljiv (u svojim postupcima).

**neprèdviđen** prid., odr. v. *neprèdviđenī* - koji nije predviđen, neplaniran.

**neprèdviđeno** pril. - na nepredviđen način.

**neprèdviđenost** im. ž. r., g. jd. *neprèdviđenosti*, instr. jd. *neprèdviđenošću/neprèdviđenosti* - svojstvo onoga što je nepredviđeno.

**nȅpreglēdan** prid., odr. v. *nȅpreglēdnī* - koji se ne može pregledati pogledom; ogroman, beskrajan; koji nema preglednosti, loše uređen i nejasan (tekst, plan itd.).

**nepréglednōst** im. ž. r., g. jd. *nepréglednosti*, instr. jd. *nepréglednošću/nepréglednosti* - svojstvo onoga štoje nepregledno.

**neprèkinūt** prid., odr. v. *neprèkinūtī* - koji nije prekinut.

**nȅprekīdan** prid., odr. v. *nȅprekīdnī* - koji se ne prekida; stalan.

**nȅprekīdno** pril. - bez prekida, ne prekidajući, bez prestanka, neprestano, kontinuirano.

**neprekídnōst** im. ž. r., g. jd. *neprekídnosti*, instr. jd. *neprekídnošću/neprekídnosti* - svojstvo onoga što je neprekidno.

**neprèkinūtōst** im. ž. r., g. jd. *neprèkinūtosti*, insr. jd. *neprèkinūtošću/neprèkinūtosti* - svojstvo onoga što je neprekinuto; mat. svojstvo nekih funkcija da imaju u bilo kojem intervalu područja definicije samo konačne vrijednosti.

**neprélazan** prid., odr. v. *neprélaznī* - koji nije prelazan; koji se ne može preći ili predriblati (o igraču).

**neprélaznōst** im. ž. r., g. jd. *neprélaznosti*, instr. jd. *neprélaznošću/neprélaznosti* - svojstvo onoga što je neprelazno.

**nepremòstiv** prid., odr. v. *nepremòstivī* - koji se ne može premostiti; koji se ne može savladati; nerješiv.

**nepremòstivōst** im. ž. r., g. jd. *nepremòstivosti*, instr. jd. *nepremòstivošću/nepremòstivosti* - svojstvo onoga što je nepremostivo.

**neprenòsiv** prid., odr. v. *neprenòsivī* - koji se ne može prenositi.

**neprenòsivōst** im. ž. r., g. jd. *neprenòsivosti*, instr. jd. *neprenòsivošću/neprenòsivosti* - svojstvo onoga što je neprenosivo.

**neprepoznàtljiv** prid., odr. v. *neprepoznàtljivī* - koji nije prepoznatljiv.

**neprepoznàtljivo** pril. - na neprepoznatljiv način.

**neprepoznàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *neprepoznàtljivosti*, instr. jd. *neprepoznàtljivošću/neprepoznàtljivosti* - svojstvo onoga što je neprepoznatljivo.

**neprèrāđen** prid., odr. v. *neprèrāđenī* - koji nije prerađen; sirov, izvoran.

**nȅprestān** prid., odr. v. *nȅprestānī* - koji ne prestaje; stalan, neprekidan.

**nȅprestancē** pril. - neprestano.

**neprèstano** pril. - bez prestanka; neprekidno, stalno, neprestance.

**nȅpresūšan** prid., odr. v. *nȅpresūšnī* - koji ne može presušiti; neiscrpan.

**nȅpresūšnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅpresūšnosti*, instr. *nȅpresūšnošću/nȅpresūšnosti* -

svojstvo onoga što je nepresušno.

**nèpretenciōzan** prid., odr. v. *nèpretenciōznī* - koji nije pretenciozan, koji nema velikih ambicija; skroman, nezahtjevan.

**nepretencióznōst** im. ž. r., g. jd. *nepretencióznosti*, instr. *nepretencióznošću/nepretencióznosti* - osobina onoga koji je nepretenciozan ili svojstvo onoga što je nepretenciozno.

**nèpretpostāvan** prid., odr. v. *nèpretpostāvnī* - koji nije ili se ne može pretpostaviti.

**nepretpostàvljiv** prid., odr. v. *nepretpostàvljivī* - nepretpostavan.

**nepretpostávnōst** im. ž. r., g. jd. *nepretpostávnosti*, instr. *nepretpostávnošću/nepretpostávnosti* - fil. metodički ideal znanstvenoga istraživanja koji zahtijeva neovisnost o pretpostavkama izvan njega samoga.

**neprevòdiv** prid., odr. v. *neprevòdivī* - koji se ne može prevesti s jednog jezika na drugi (o izrazima, tekstovima, književnim i drugim djelima).

**neprevòdivo** pril. - na način da nije prevodivo.

**neprevòdivōst** im. ž. r., g. jd. *neprevòdivosti*, instr. *neprevòdivošću/neprevòdivosti* - svojstvo čega koje se očituje u nemogućnosti da se prevede (ob. o tekstu, književnom djelu i sl.).

**nepreživáči/nepreživári** im. m. r. mn. - zool. podred sisara iz reda parnoprstaša koji ne preživaju hranu (vodeni konji i svinje).

**nèpribrān** prid., odr. v. *nèpribrānī* - koji nije pribran; smeten, zbunjen, dekoncentriran.

**nèpribrāno** pril. - bez pribranosti; smeteno.

**nèpribrānōst** im. ž. r., g. jd. *nèpribrānosti*, instr. *nèpribrānošću/nèpribrānosti* - osobina ili stanje onoga koji je nepribran.

**neprìhvaćānje** im. s. r. - odbijanje da se šta prihvati, primi, usvoji.

**neprìhvaćenōst** im. ž. r., g. jd. *neprìhvaćenosti*, instr. jd. *neprìhvaćenošću/neprìhvaćenosti* - stanje ili položaj onoga koji nije prihvaćen (ob. koji nije prihvaćen u društvu i sl.).

**neprihvàtljiv** prid., odr. v. *neprihvàtljivī* - koji se ne može prihvatiti, koji ne dolazi u obzir da se prihvati.

**neprihvàtljivo** pril. - tako da nije prihvatljivo.

**neprihvàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *neprihvàtljivosti*, instr. jd. *neprihvàtljivošću/neprihvàtljivosti* - svojstvo onoga što je neprihvatljivo.

**nèprijātan** prid., odr. v. *nèprijātnī* - neugodan, nelagodan.

**nèprijātno** pril. - neugodno, nelagodno.

**neprijátnōst** im. ž. r., g. jd. *neprijátnosti*, instr. *neprijátnošću/neprijátnosti* - osobina onoga što nije prijatno, neugodnost, nelagoda.

**nèprijatelj** im. m. r. - onaj koji je protiv nekoga; koji kome želi ili nanosi zlo, bolest, nesreću; protiv koga se vodi rat.

**neprijatèljica** im. ž. r. - žena neprijatelj.

**neprijatèljičin** prid. - koji pripada neprijateljici.

**neprijatèljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na neprijatelja.

**neprijatèljski** npril. - na način neprijatelja.

**neprijatèljstvo** im. sr. r. g. mn. *neprijatèljstāvā/neprijatèljstvā* - neprijateljski odnos ili osjećaj prema kome; ratni sukob između neprijatelja.

**nèprijāzan** prid., odr. v. *nèprijāznī* - koji nije prijazan; neljubazan.

**neprijèmčiv** prid., odr. v. *neprijèmčivī* - koji nije prijemčiv.

**neprijèmčivōst** im. ž. r., g. jd. *neprijèmčivosti*, instr. jd. *neprijèmčivošću/neprijèmčivosti* - svojstvo onoga što je neprijemčivo ili osobina onoga koji je neprijemčiv.

**nèprikladan/neprìkladan** prid., odr. v. *nèprikladnī/neprìkladnī* - koji ne odgovara svrsi, namjeni, veličini, željenom trajanju itd.; nepodesan.

**neprìkladnōst** im. ž. r., g. jd. *neprìkladnosti*, instr. jd. *neprìkladnošću/neprìkladnosti* - osobina onoga koji je neprikladan ili svojstvo onoga što je neprikladno.

**neprikosnòven** prid. (stsl.), odr. v. *neprikosnòvenī* - koji ne podliježe promišljanju ni razložnoj analizi, koji je unaprijed postavljen kao ispravan, koji je unaprijed pošteđen svih kritici ili analizi svojstvenih mjerila; nepovrediv, nedodirljiv.



**neprikosnòveno** pril. (stsl.) - na neprikosnoven način; nepovredivo, nedodirljivo.

**neprikosnòvenōst** im. ž. r. (stsl.) g. jd. *neprikosnòvenosti*, instr. jd. *neprikosnòvenošću/neprikosnòvenosti* - svojstvo onoga što je neprikosnoveno.

**neprilagòdljiv** prid., odr. v. *neprilagòdljivī* - koji se ne može prilagoditi.

**neprilagòdljivo** pril. - na neprilagodljiv način.

**neprilagòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *neprilagòdljivosti*, instr. jd. *neprilagòdljivošću/neprilagòdljivosti* - osobina onoga koji je neprilagodljiv ili svojstvo onoga što je neprilagodljivo.

**neprílīčan** prid., odr. v. *nepríličnī* - koji nije prikladan u nekoj prilici, koji ne odgovara okolnostima i običajima.

**nepríličnōst** im. ž. r., g. jd. *nepríličnosti*, instr. jd. *nepríličnošću/nepríličnosti* - svojstvo onoga što je neprilično.

**neprílika** im. ž. r., dat. jd. *neprílici* - neugodan događaj, teškoća, nezgodna situacija.

**neprimjènljiv/neprimjènjiv** prid., odr. v. *neprimjènljivī/neprimjènjivī* - koji se ne može primijeniti; neprovediv, neuporabljiv.

**neprimjènljivōst/neprimjènjivōst** im. ž. r., instr. jd. *neprimjènljivošću/neprimjènljivosti* i *neprimjènjivošću/neprimjènjivosti* - svojstvo onoga što je neprimjenljivo.

**neprìmjeren** prid., odr. v. *neprìmjerenī* - koji nije primjeren; koji ne odgovara.

**neprìmjereno** pril. - na neprimjeren način; neodgovarajuće.

**neprìmjerenōst** im. ž. r., g. jd. *neprìmjerenosti*, instr. jd. *neprimjerenošću/neprìmjerenosti* - svojstvo onoga što je neprimjereno, osobina onoga koji je neprimjeren.

**nèprimjetan** prid., odr. v. *nèprimjetnī* - koji se ne primjećuje.

**neprimjètljiv** prid., odr. v. *neprimjètljivī* - koji se ne može primijetiti.

**nèprimjètljivōst** im. ž. r., g. jd. *neprimjètljivosti*, instr. jd. *neprimjètljivošću/neprimjètljivosti* - osobina onoga koji je neprimjetljiv ili stanje onoga što je neprimjetljivo.

**nèprimjetno** pril. - na neprimjetan način; nevidljivo.

**nèprimjetnōst** im. ž. r., g. jd. *nèprimjetnosti*, instr. jd. *nèprimjetnošću/nèprimjetnosti* - osobina onoga koji je neprimjetan ili stanje onoga što je neprimjetno.

**nèprincipijēlan** prid., odr. v. *nèprincipijēlnī* - koji ne odgovara načelu, koji nije dosljedan principu; nenačelan.

**nèprincipijelno** pril. - bez principa, nedosljedno.

**neprincipijèlnōst** im. ž. r. g. jd. *neprincipijèlnosti*, instr. jd. *neprincipijèlnošću/neprincipijèlnosti* - svojstvo onoga što je neprincipijelno ili osobina onoga koji je neprincipijelan; nenačelnost.

**nèpriprāvan** prid., odr. v. *nèpriprāvnī* - koji nije pripravan.

**neprìpravljen** prid., odr. v. *neprìpravljenī* - nepripremljen.

**neprìpravljenōst** im. ž. r., instr. jd. *neprìpravljenošću/neprìpravljenosti* - stanje onoga koji je nepripravljen ili onoga što je nepripravljeno.

**neprìpravno** pril. - nespremno, nepripremljeno.

**nepriprávnōst** im. ž. r., g. jd. *nepriprávnosti*, instr. jd. *nepriprávnošću/nepriprávnosti* - svojstvo onoga što je nepripravno ili osobina onoga koji je nepripravan.

**neprìprēmljen** prid., odr. v. *neprìprēmljenī* - koji se nije pripremio za nešto, za koji nisu izvedene potrebne radnje da bi služio svrsi.

**neprìprēmljenōst** im. ž. r., g. jd. *neprìprēmljenosti*, instr. jd. *nepriprēmljenošću/neprìprēmljenosti* - stanje onoga koji je nepripremljen ili onoga što je nepripremljeno.

**neprìrēđen** prid., odr. v. *neprìrēđenī* - koji nema potrebnih povoljnih okolnosti, kojemu nisu prethodile predradnje ili pripreme; nepripremljen.

**neprìrēđenōst** im. ž. r., g. jd. *neprìrēđenosti*, instr. jd. *neprìrēđenošću/neprìrēđenosti* - stanje onoga koji je nepriređen i onoga što je nepriređeno.

**neprírodan** prid., odr. v. *neprírodnī* - koji se ne ponaša prirodno; usiljen, izvještačen, uštogljen, krut, afektiran; koji nije u prirodnoj veličini ili drugim svojstvima ne odgovara uobičajenim mje-

rilima i sl.

**neprírodno** pril. - na neprirodan način.

**neprírodnōst** im. ž. r., g. jd. *neprírodnosti*, inst. jd. *neprírodnošću/neprírodnosti* - osobina onoga koji nije prirodan ili svojstvo onoga što nije prirodno.

**neprìstajānje** im. s. r. odbijanje sudjelovanja u čemu.

**nèpristōjan** prid., odr. v. *nèpristōjnī* - koji nije pristojan.

**neprístōjno** pril. - na nepristojan način.

**nepristójnōst** im. ž. r., g. jd. *nepristójnosti*, inst. jd. *nepristójnošću* - osobina onoga koji je nepristojan ili svojstvo onoga što je nepristojno.

**neprìstran** prid., odr. v. *neprìstranī* - koji nije pristran; objektivan.

**neprìstrano** pril. - na nepristran način, objektivno.

**neprìstranōst** im. ž. r., g. jd. *neprìstranosti*, instr. *neprìstranošću/neprìstranosti* - osobina onoga koji je nepristran ili svojstvo onoga što je nepristrano.

**nèpristupačan** prid., odr. v. *nèpristupačnī* - koji nije pristupačan.

**nèpristupačno** pril. - na nepristupačan način; odbojno, zatvoreno, nekomunikativno.

**nèpristupačnōst** im. ž. r., g. jd. *nèpristupačnosti*, instr. jd. *nèpristupačnošću/ nèpristupačnosti* - svojstvo onoga što je nepristupačno ili osobina onoga koji je nepristupačan.

**nèprivreda** im. ž. r. - ukupnost djelatnosti koje ne proizvode materijalna dobra, oni koji žive od proračuna ili dotacija (npr. prosvjeta, zdravstvo).

**nèprivrednī** prid. odr. v. - koji se ne odnosi na privredu.

**nèpriznāt** prid., odr. v. *nèpriznātī* - koji nije priznat.

**nepròbavljen** prid., odr. v. *nepròbavljenī* - koji nije probavljen.

**neprobàvljiv** prid., odr. v. *neprobàvljivī* - koji se ne može probaviti, prenes. koji je neugodan; nepodnošljiv, dosadan.

**neprobàvljivōst** im. ž. r., g. jd. *neprobàvljivosti*, instr. jd. *neprobàvljivošću/ neprobàvljivosti* - svojstvo onoga što je neprobavljivo ili osobina onoga koji je neprobavljiv.

**nèprobitačan** prid., odr. v. *nèprobitačnī* - koji nije probitačan, koji nije prodoran..

**nèprobitačno** pril. - na neprobitačan način, tako da ne bude probitačno.

**nèprobitačnōst** im. ž. r., g. jd. *nèprobitačnosti*, instr. *nèprobitačnošću/ nèprobitačnosti* - svojstvo onoga što je neprobitačno.

**nèprobōjan** prid., odr. v. *nèprobōjnī* - koji nije probojan.

**neprobójnōst** im. ž. r., g. jd. *neprobójnosti*, instr. *neprobójnošću/neprobójnosti* - svojstvo onoga što je neprobojno ili osobina onoga koji je neprobojan.

**neprocesuíranje** im. s. r. (lat.) - pravn. čin ili postupak kojim se ne otvara proces, izbjegavanje ili odgađanje da se šta podvrgne pravnom procesu.

**neprocjènjiv** prid., odr. v. *neprocjènjivī* - koji nije procjenjiv, izuzetno vrijedan, dragocjen.

**neprocjènjivōst** im. ž. r., g. jd. *neprocjènjivosti*, instr. *neprocjènjivošću/neprocjènjivosti* - svojstvo onoga što je neprocjenjivo.

**nepròčišćen** prid., odr. v. *nepròčišćenī* - koji nije pročišćen, koji je prljav.

**nepròčišćenōst** im. ž. r., g. jd. *nepròčišćenosti*, instr. *nepròčišćenošću/nepròčišćenosti* - svojstvo onoga što je nepročišćeno.

**nèprodān** prid., odr. v. *nèprodānī* - koji nije prodan, koji je ostao nakon prodaje.

**nèproduktīvan** prid. (lat.), odr. v. *nèproduktīvnī* - neproizvodan, koji nedovoljno proizvodi, koji ne daje dobit ili proizvod u količini koja bi se isplatila, od kojega nema koristi.

**neproduktívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *neproduktívnosti*, instr. *neproduktívnošću/neproduktívnosti* - svojstvo onoga što je neproduktivno ili osobina onoga koji je neproduktivan, neproizvodnost.

**neprofesionálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *neprofesionálca*, n. mn. *neprofesionálci*, g. mn. *neprofesiònālācā* - onaj koji u nekom poslu nije profesionalac; onaj koji ne obavlja svoj posao savjesno, vješto i temeljito.

**nèprofesionālan** prid. (lat.), odr. v. *nèprofesionālnī* - koji nije profesionalan; koji nije dobar u poslu.

**neprofesiònālka** im. ž. r. (lat.), g. mn. *neprofesiònālkī* - žena neprofesionalac.



**nèprofesionālno** pril. (lat.) - bez profesionalnosti; nesavjesno, neodgovorno, nevješto.

**nèprofesionālnōst** im. ž. r., instr. jd. *nèprofesionālnošću/nèprofesionālnosti* - osobina onog što nije profesionalno ili onoga koji nije profesionalan.

**nèprofītan** prid., odr. v. *nèprofītnī* - koji ne ostvaruje profit, koji nije usmjeren na profit.

**nepròhodan** prid., odr. v. *nepròhodnī* - koji nije prohodan.

**neprohódnōst/nepròhodnōst** im. ž. r., instr. jd. *neprohódnošću/neprohódnosti* i *nepròhodnošću/nepròhodnosti* - svojstvo onoga što je neprohodno.

**nèproizvodan** prid., odr. v. *nèproizvodnī* - koji nije proizvodan, koji ne proizvodi; neproduktivan, neisplativ.

**nepròknjižen** prid., odr. v. *nepròknjiženī* - koji nije unesen u službene knjige, koji nije evidentiran.

**nèprolāzan/neprólazan** prid., odr. v. *nèprolaznī/neprólaznī* - koji ne prolazi, trajan, vječan; kojim se ne može proći; neprohodan; koji ne omogućuje prolaz.

**neprólaznōst** im. ž. r., g. jd. *neprólaznosti*, instr. jd. *neprólaznošću/neprólaznosti* - svojstvo onoga što je neprolazno, vječnost.

**neproliferácija** im. ž. r. (lat.) - neširenje; odnosi se na sprečavanje širenja nuklearnog oružja.

**nepròmijenjen** prid., odr. v. *nepròmijenjenī* - koji nije promijenjen; isti.

**nepròmijenjenōst** im. ž. r., g. jd. *nepròmijenjenosti*, instr. jd. *nepròmijenjenošću/nepròmijenjenosti* - stanje onoga što je nepromijenjeno.

**nepromjènljiv** prid., odr. *nepromjènljivī* - koji nije promjenljiv; gram. vrsta riječi koje se ne mijenjaju (prilozi, prijedlozi, veznici, usklici, čestice).

**nepromjènljivica** im. ž. r. - konstanta.

**nepromjènjiv** prid., odr. v. *nepromjènjivī* - nepromjenljiv.

**nepromjènjivo** pril. - nepromjenljivo.

**nepromjènjivōst** im. ž. r., g. jd. *nepromjènjivosti*, instr. *nepromjènjivošću/nepromjènjivosti* - svojstvo onoga što je nepromjenljivo.

**nepròmišljen** prid., odr. v. *nepròmišljenī* - koji nije promišljen, brzoplet, lahkomislen, na brzu ruku.

**nepròmišljeno** pril. - na nepromišljen način.

**nepròmišljenōst** im. ž. r., g. jd. *nepròmišljenosti*, instr. jd. *nepròmišljenošću/ nepròmišljenosti* - postupak onoga koji je nepromišljen ili svojstvo onoga što je nepromišljeno.

**nepromòčiv** prid., odr. v. *nepromòčivī* - koji ne može promočiti, koji ne propušta vodu, kišu.

**nepromòčivōst** im. ž. r., g. jd. *nepromòčivosti*, instr. jd. *nepromòčivošću/nepromòčivosti* - svojstvo onoga što je nepromočivo.

**nèpropīsan** prid., odr. v. *nèpropisnī* - koji nije u skladu s propisima.

**nepròpīsān** prid., odr. *nepròpīsānī* - koji nije propisan; neobavezan, fakultativan.

**nèpropīsno** pril. - na nepropisan način.

**neprópustan** prid., odr. v. *neprópusnī* - koji nije propustan.

**neprópusnōst** im. ž. r., g. jd. *neprópūsnosti*, instr. jd. *neprópusnošću/neprópusnosti* - svojstvo onoga što je nepropusno.

**nèprosperitētan** prid. (lat.), odr. v. *nèprosperitētnī* - koji nema izgleda da ostvari bilo kakav napredak.

**nepròsvijećen** prid., odr. v. *nepròsvijećenī* - koji nije prosvijećen.

**nepròsvijećenōst** im. ž. r., g. jd. *nepròsvijećenosti*, instr. *nepròsvijećenošću/ nepròsvijećenosti* - osobina onoga koji nije prosvijećen, koji je neuk.

**nepròtočan** prid., odr. v. *nepròtočnī* - koji nije protočan.

**nepròtočnōst** im. ž. r., g. jd. *nepròtočnosti*, instr. jd. *nepròtočnošću/nepròtočnosti* - svojstvo onoga što je neprotočno.

**neprovèdiv** prid., odr. v. *neprovèdivī* - koji se ne može provesti.

**nèprovīdan** prid., odr. v. *nèprovīdnī* - koji nije providan; neproziran, mutan.

**neprovídnōst** im. ž. r., g. jd. *neprovídnosti*, instr. jd. *neprovídnošću/ neprovídnosti* - svojstvo onoga što je neprovidno.

**nepròvjeren** prid., odr. v. *nepròvjerenī* - koji nije provjeren.

**nepròvjereno** pril. - na neprovjeren način.

**nĕprozīran** prid., odr. v. *nĕprozīrnī* - neprovidan; prenes. koji se teško prozire, koji se teško otkriva.
**nĕprozīrno** pril. - na neproziran način.
**neprozírnōst** im. ž. r., g. jd. *neprozírnosti*, instr. jd. *neprozírnošću/neprozírnosti* - svojstvo onoga što je neprozirno.
**Nèptūn** im. m. r., g. jd. *Neptúna* - rimski bog mora, sin Saturna i Reje, Jupiterov brat; poistovijećen s grčkim Posejdonom; astron. planeta Sunčeva sistema.
**nèptūnīj** im. m. r. (nlat.) - hem. umjetno dobiveni radioaktivni element (Np, atomski broj 93); srebrnobijeli metal iz grupe transurana.
**nèpucāvci** im. m. r. mn. - bot. biljni plodovi (koštunica, oraščić) koji se u zrelom stanju ne otvaraju niti dijele.
**nèpun** prid., odr. *nèpunī* - koji nije (sasvim) pun; nepotpun; nenavršen.
**nepunòznačnica** im. ž. r. - lingv. nepunoznačna riječ (veznik, prijedlog, uzvik, čestica).
**nepùšāč** im. m. r., g. jd. *nepušáča* - onaj koji nikada ne puši duhan ili koji je ostavio pušenje.
**nepušáčev** prid. - koji pripada nepušaču.
**nepušàčica** im. ž. r. - ona koja ne puši.
**nepùšāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nepušače.
**nepùšāčki** pril. - kao nepušač, na način nepušača.
**nèrābljen** prid., odr. v. *nèrābljenī* - koji nije rabljen, neupotrebljavan, nov.
**nèrābljenōst** im. ž. r., g. jd. *nèrābljenosti*, instr. jd. *nèrābljenošću/nèrābljenosti* - svojstvo onoga što je nerabljeno.
**nĕracionālan** prid. (lat.), odr. v. *nĕracionālnī* - koji se ne zasniva na razumu, koji se opire logičkim razlozima, zaključcima i razmišljanjima; iracionalan, nerazuman.
**nĕracionālno** pril. (lat.) - na neracionalan način; iracionalno, nerazumno.
**neracionálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nearcionálnosti*, instr. jd. *neracionálnošću/ neracionálnosti* - osobina onoga koji je neracionalan ili svojstvo onoga što je neracionalno.
**nĕrād** im. m. r. - stanje kad se ne radi ili kada se ne želi raditi.
**nĕrādnī** prid. odr. v. - koji nije radni, koji nije predviđen za rad.
**nèrādnica** im. ž. r. - žena neradnik.
**nèrādničīn** prid. - koji pripada neradnici.
**nèrādničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na neradnike.
**nèradnički** pril. - kao neradnik, na način neradnika.
**nèrādnīk** im. m. r., vok. jd. *nèrādnīče*, n. mn. *nèrādnīci* - onaj koji neće raditi, koji ljenčari, koji nije dobar radnik.
**nèrādnīštvo** im. s. r. - stanje kad se ne radi koliko je potrebno; ljenčarenje, nerad; ukupno svi koji ne rade, svi neradnici.
**nĕrado** pril. - bez volje, bez radosti, s ustezanjem.
**nerafinīrān** prid. (fr.), odr. v. *nerafinīrānī* - koji nije rafiniran, nepročišćen.
**neráhat** prid. (ar.) - koji nije rahat, nespokojan, uznemiren.
**neraskìdiv/neraskìdljiv** prid., odr. v. *neraskìdivī/neraskìdljivī* - koji se ne može raskinuti, koji se ne raskida, čvrsto spojen.
**neraskìdivōst/neraskìdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *neraskìd(lj)ivošću/ neraskìd(lj)ivosti* - svojstvo onoga što je neraskidivo.
**neraspòložen** prid., odr. v. *neraspòloženī* - koji nije raspoložen; neveseo, tužan, koji nije naklonjen; nesklon.
**neraspòloženo** pril. - na neraspoložen način; tužno, neveselo.
**neraspòloženōst** im. ž. r., g. jd. *neraspòloženosti*, instr. *neraspòloženošću/neraspòloženosti* - stanje onoga koji je neraspoložen.
**nerastàvljiv** prid., odr. v. *nerastàvljivī* - koji se ne može rastaviti na dijelove.
**neràščišćen** prid., odr. v. *neràščišćenī* - koji nije raskrčen ili očišćen; koji je nejasan; koji nije izveden na čistac.
**neràščišćenōst** im. ž. r., g. jd. *neràščišćenosti*, instr. jd. *neràščišćenošću/neràščišćenosti* - stanje onoga što nije raščišćeno.
**nĕratobōran** prid., odr. v. *nĕratobōrnī* - koji nije ratoboran.
**neratobórnōst** im. ž. r., g. jd. *neratobórnosti*, instr. *neratobórnošću/neratobórnosti* - osobina onoga koji je neratoboran.
**nĕravnoprāvan** prid., odr. v. *nĕravnoprāvnī* - koji nije ravnopravan, koji nema ista prava; nejednakopravan.
**neravnoprávnōst** im. ž. r., g. jd. *neravnoprávnosti*, instr. jd. *neravnoprávnošću/ neravnoprávnosti* - osobina ili stanje onoga koji je neravnopravan.
**neràzborit** prid., odr. v. *neràzboritī* - koji nije razborit.
**neràzborito** pril. - na nerazborit način.
**neràzboritōst** im. ž. r., g. jd. *neràzboritosti*, instr. jd. *neràzboritošću/ neràzboritosti* - osobina onoga koji je nerazborit.
**neràzdijeljen** prid., odr. v *neràzdijeljenī* - koji nije razdijeljen, koji je u komadu.
**neràzdijeljenōst** im. ž. r., g. jd. *neràzdijeljenosti*, instr. jd. *neràzdijeljenošću/neràzdijeljenosti* - stanje onoga što je nerazdijeljeno.
**nerazdrùživ** prid., odr. v. *nerazdrùživī* - koji se ne može razdružiti.
**nerazdrùživōst** im. ž. r. g. jd. *nerazdrùživosti*, instr. *nerazdrùživošću/nerazdrùživosti* - osobina onoga koji je nerazdruživ ili svojstvo onoga što je nerazdruživo.
**nĕrazdvōjan** prid., odr. v. *nĕrazdvōjnī* - koji se ne razdvaja od koga, koji je uvijek zajedno s kim.
**nerazdvòjiv** prid., odr. v. *nerazdvòjivī* - koji se ne može razdvojiti.
**nerazdvòjivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazdvòjivosti*, instr. jd. *nerazdvòjivošću/nerazdvòjivosti* - osobina onoga koji je nerazdvojiv ili svojstvo onoga što je nerazdvojivo.
**nerazdvójnōst** im. ž. r., g. jd. *nerazdvójnosti*, instr. *nerazdvójnošću/ nerazdvójnosti* - osobina onoga koji je nerazdvojan.
**nĕrazgovijetan** prid., odr. v. *nĕrazgovijetnī* - koji nije razgovijetan; nerazumljiv.
**nĕrazgovijetno** pril. - na nerazgovijetan način.
**nerazgòvijetnōst** im. ž. r., g. jd. *nerazgòvijetnosti*, instr. jd. *nerazgòvijetnošću/ nerazgòvijetnosti* - svojstvo onoga što je nerazgovijetno.
**nerázlikovānje** im. s. r. - neuočavanje razlika; neraspoznavanje, nerazumijevanje.
**nerazlùčiv** prid., odr. v. *nerazlùčivī* - koji se ne može razlučiti, odijeliti.
**nerazlùčivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazlùčivosti*, instr. jd. *nerazlùčivošću/nerazlùčivosti* - svojstvo onoga što je nerazlučivo.
**nerázmjer** im. m. r. - nesrazmjer, nesklad dijelova cjeline.
**nerazmr̀siv** prid., odr. v. *nerazmr̀sivī* - koji se ne može razmrsiti; nerazveziv, nerazrješiv.
**nerazmr̀sivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazmr̀sivosti*, instr. *nerazmr̀sivošću/nerazmr̀sivosti* - svojstvo onoga što je nerazmrsivo.
**nerazòriv** prid., odr. v. *nerazòrivī* - koji nije razoriv, koji se ne može razoriti, uništiti.
**neràzrāđen** prid., odr. v. *neràzrāđenī* - koji nije razrađen; jednostavan, štur, nedovršen.
**neràzrāđenōst** im. ž. r., g. jd. *neràzrāđenosti*, instr. jd. *neràzrāđenošću/neràzrāđenosti* - svojstvo onoga što je nerazrađeno.
**neràzrijeđen** prid., odr. v. *neràzrijeđenī* - koji nije razrijeđen, opr. razrijeđen.
**neràzrijeđenōst** im. ž. r., g. jd. *neràzrijeđenosti*, instr. jd. *neràzrijeđenošću/neràzrijeđenosti* - svojstvo onoga što je nerazrijeđeno.
**neràzriješen** prid., odr. v. *neràzriješenī* - koji nije riješen, opr. razriješen.
**neràzriješenōst** im. ž. r., g. jd. *neràzriješenosti*, instr. *neràzriješenošću/neràzriješenosti* - svojstvo onoga što je nerazriješeno.
**nerazrjèšiv** prid., odr. v. *nerazrjèšivī* - koji nije razrješiv, koji se ne može razriješiti.
**nerazrjèšivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazrjèšivosti*, instr. jd. *nerazrjèšivošću/nerazrjèšivosti* - svojstvo onoga što je nerazrješivo.
**nerazrùšiv** prid., odr. v. *nerazrùšivī* - koji se ne da razrušiti; prenes. koji je vrlo čvrst, jak, trajan (o prijateljstvu); nenarušiv.
**nerazrùšivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazrùšivosti*, instr. *nerazrùšivošću/ nerazrùšivosti* - svojstvo onoga što je nerazrušivo.
**nĕrazūman** prid., odr. v. *nĕrazūmnī* - koji nije razuman.
**nerazumijèvānje** im. s. r. - pomanjkanja

interesa ili osjećaja za drugoga, neshvaćanje.

**nèrazūmnica** im. ž. r. - ona koja je nerazumna.

**nèrazūmničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nerazumnike.

**nèrazūmnīk** im. m. r., vok. jd. *nèrazūmnīče*, n. mn. *nèrazūmnīci* - onaj koji je nerazuman.

**nerazúmnōst** im. ž. r., g. jd. *nerazúmnosti*, instr. jd. *nerazúmnošću/nerazúmnosti* - osobina ili postupak onoga koji je nerazuman; nerazboritost.

**nerazùmljiv** prid., odr. v. *nerazùmljivī* - koji nije razumljiv.

**nerazùmljivo** pril. - na nerazumljiv način; zamršeno.

**nerazùmljivōst** im. ž. r., g. jd. *nerazùmljivosti*, instr. jd. *nerazùmljivošću/nerazùmljivosti* - svojstvo onoga što je nerazumljivo.

**nerazvìjen** prid., odr. v. *nerazvìjenī* - koji nije razvijen, koji je zaostao u razvoju; ekon. države na niskom stupnju ekonomskog razvoja; zemlje u razvoju.

**nerazvìjenōst** im. ž. r., g. jd. *nerazvìjenosti*, instr. jd. *nerazvìjenošću/nerazvìjenosti* - stanje onoga koji je nerazvijen ili svojstvo onoga što je nerazvijeno.

**neràzvodnjen** prid., odr. v. *neràzvodnjenī* - kojemu nije dodana voda radi razrjeđivanja; koji je autentičan, originalan.

**neràzvodnjenōst** im. ž. r., g. jd. *neràzvodnjenosti*, instr. jd. *neràzvodnjenošću/ neràzvodnjenosti* - stanje i svojstvo onoga što nije razvodnjeno.

**nèrc** im. m. r. (njem.), n. mn. *nèrčevi* - mala ruska vidra; krzno te životinje.

**nèreālan** prid. (lat.), odr. v. *nèreālnī* - koji se ne zasniva na stvarnosti, nestvaran; koji se ne može ostvariti; neostvariv, iluzoran.

**nèreālno** pril. (lat.) - lišeno osjećaja za stvarno, nemoguće, neostvarljivo.

**nereálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nereálnosti*, instr. jd. *nereálnošću/ nereálnosti* - osobina onoga koji je nerealan ili svojstvo onoga što je nerealno.

**nerealìzīrān/nerèalizovān** prid. (lat.), odr. v. *nerealìzīrānī/nerèalizovānī* - koji se nije realizirao, zgoditak koji nije postignut.

**nerealìzīrānōst/nerèalizovānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *nerealìzīrānošću/nerealìzīrānosti* i *nerèaliovānošću/ nerèalizovānosti* - stanje onoga što nije realizirano.

**nèrēd** im. m. r. - stanje bez reda; neurednost, zapuštenost; narušavanje reda na javnom mjestu.

**nèredōvan** prid., odr. v. *nèredōvnī* - koji nije redovan, neredovit.

**nèredōvno** pril. - neredovito.

**neredòvit** prid. odr. v. *neredòvitī* - koji nije redovit, neredovan.

**neredòvito** pril. - na neredovit način; povremeno, neredovno.

**neredòvitōst** im. ž. r., g. jd. *neredòvitosti*, instr. jd. *neredòvitošću/neredòvitosti* - osobina onoga koji je neredovit ili svojstvo onoga što je neredovito.

**neredóvnōst** im. ž. r., instr. jd. *neredóvnošću/neredóvnosti* - osobina onoga koji je neredovan; stanje onoga što je neredovno.

**nèregulāran** prid. (lat.), odr. *nèregulārnī* - koji nije u skladu sa zakonskim propisima, pravdom, redom, navikama.

**neregulárnōst** im. ž. r., g. jd. *neregulárnosti*, instr. jd. *neregulárnošću/neregulárnosti* - svojstvo onoga što je neregularno.

**nerèjīd** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *nerejída* - astron. mjesec u orbiti Neptuna.

**nèrentabīlan** prid. (fr.), odr. v. *nèrentabīlnī* - koji nije rentabilan.

**nerentabílnōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *nerentabílnosti*, instr. *nerentabílnošću/nerentabílnosti* - svojstvo onoga što je nerentabilno.

**Nerètljanin** im. m. r., n. mn. *Nerétljani* - pripadnik slavenskog plemena koje se u 7. st. naselilo u području od Neretve do Cetine i susjedne otoke, od 9. st. organiziraju se u Neretvansku kneževinu.

**Nerètljānka** im. ž. r. - pripadnica Neretljana.

**Nèrētva** im. ž. r. - rijeka koja izvire u Borču, teče kroz Hercegovinu i ulijeva se u Jadransko more kod Ploča.

**Nerétvanin** im. m. r., n. mn. *Nerétvani* - stanovnik naselja u dolini Neretve.

**Nerétvānka** im. ž. r., dat. jd. *Nerétvānki* - stanovnica naselja u dolini Neretve.

**nerétvanskī** prid. - koji se odnosi na Neretvu i Neretvane.



**nerezìdent** im. m. r. (lat.), g. mn. *nerezìdenātā* - onaj za koga se smatra da ne živi i ne radi stalno na području države u kojoj prebiva.

**nerezidèntan** prid. (lat.), odr. *nerezidèntnī* - koji nema stalni boravak; ekon. račun inostranih fizičkih i pravnih osoba otvoren kod poslovne banke ili neke druge financijske institucije u zemlji.

**nèrgić** im. m. r. (perz.) - bot. vrsta krizanteme iz porodice glavočika.

**nèriješen** prid., odr. v. *nèriješenī* - koji nije riješen; bez pobjednika (o utakmici), rezultat dvaju jednakih protivnika, neodlučen.

**nèrijēšeno** pril. - bez odluke, bez rješenja; s jednakim rezultatom; neodlučeno.

**nèriješenōst** im. ž. r., g. jd. *nèriješenosti*, instr. jd. *nèriješenošću/nèriješenosti* - stanje onoga što je neriješeno.

**nèrijetko** pril. - često, prilično često, u mnogim prilikama, nije rijedak slučaj (da se što dogodi, nađe itd.).

**nerìtmičan** prid. (grč.), odr. v. *nerìtmičnī* - koji nije ritmičan.

**nerìtmičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *nerìtmičnošću/nerìtmičnosti* - svojstvo onoga što je neritmično.

**nerìzičan** prid. (tal.), odr. v. *nerìzičnī* - koji nije rizičan; siguran.

**nerìzično** pril. (tal.) - na nerizičan način, bez rizika.

**nerjèšiv** prid., odr. v. *nerjèšivī* - koji nije rješiv.

**nerjèšivōst** im. ž. r., g. jd. *nerjèšivosti*, instr. *nerjèšivošću/nerjèšivosti* - svojstvo onoga što nije rješivo.

**nèrodan** prid., odr. v. *nèrodnī* - koji nije rodan.

**nèrodica** im. ž. r. - doba kad slabo rađa, kad je loš urod na poljima i njivama.

**nèrodnōst** im. ž. r., g. jd. *nèrodnosti*, instr. jd. *nèrodnošću/nèrodnosti* - svojstvo onoga što je nerodno.

**nèrođen** prid. odr. v. *nèrođenī* - koji nije rođen.

**nèrotkinja** im. ž. r. - žena koja ne može roditi iz bioloških razloga.

**nèrtēra** im. ž. r. (grč.) - podzemni dio biljke; korijen ili gomolj.

**nèrv** im. m. r. (lat.), g. mn. *nèrāvā* - živac, dio živčanog ili nervnog sistema u organizmu kojim se prenose podražaji.

**nervatúra** im. ž. r. (lat.) - anat. živčani sistem; bot. raspored žilica na lišću.

**nèrvčik** im. m. r. (lat.), n. mn. *nèrvčīci* - razg. onaj koji se lahko nervira, koji je sklon uzrujavanju; neurotik, živac, živčo.

**nervírānje** gl. im. s. r. od nervirati.

**nervírati** (se) nesvrš. (lat.), prez. *nèrvīrām* (se) - ići komu na živce, uzrujavati koga, uznemiravati, živcirati; biti u stanju napetih živaca, uzrujavati se, živcirati se.

**nèrvnī** prid. (lat.) - koji se odnosi na nerve, koji pripada nervima.

**nervóza** im. ž. r. (lat.) - stanje živčane napetosti; razdražljivost, nespokojstvo, neuroza..

**nèrvōzan** prid. (lat.), odr. v. *nèrvōznī* - koji se nervira, koji je slabih živaca; razdražljiv, uzrujan, živčan.

**nèrvōzno** pril. (lat.) - na nervozan način, razdražljivo, živčano.

**nèsabrān** prid., odr. v. *nèsabranī* - pren. koji nije sabran; rastresen.

**nèsabrāno** pril. - na nesabran način; rastereno.

**nèsabrānōst** im. ž. r., instr. jd. *nèsabrānošću/nèsabrānosti* - stanje onoga koji je nesabran.

**nesàglasan** prid., odr. v. *nesàglasnī* - koji nije saglasan, nesuglasan.

**nesàglasno** pril. - na nesaglasan način, nesuglasno.

**nesàglasnōst** im. ž. r., instr. jd. *nesàglasnošću/nesàglasnosti* - stanje onoga što je nesaglasno, nesuglasnost.

**nesaglèdiv** prid., odr. v. *nesaglèdivī* - koji se ne može sagledati, koji nema kraja, kojemu se ne vidi mjera, intenzitet ili kraj.

**nesaglèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *nesaglèdivošću/nesaglèdivosti* - svojstvo onoga što je nesagledivo.

**nesagòriv** prid., odr. v. *nesagòrivī* - neizgoriv.

**nèsamostālan** prid., odr. v. *nèsamostālnī* - koji se ne odlikuje dovoljnom samostalnošću ili nije nimalo samostalan.

**nèsamostālno** pril. - na nesamostalan način.

**nesamostálnōst** im. ž. r., g. jd. *nesamostálnosti*, instr. jd. *nesamostálnošću/ nesamostálnosti* - svojstvo onoga koji

je nesamostalan ili onoga što je nesamostalno.
**nèsanica** im. ž. r. - nedostatak sna, besanica.
**nesavìtljiv** prid., odr. v. *nesavìtljivī* - koji se ne može savijati; prenes. odlučan, nesalomljiv, postojan.
**nesavìtljivo** pril. - na nesavitljiv način; odlučno.
**nesavìtljivōst** im. ž. r., g. jd. *nesavìtljivosti*, instr. jd. *nesavìtljivošću/nesavìtljivosti* - osobina onoga koji je nesavitljiv ili svojstvo onoga što je nesavitljivo.
**nesávjestan** prid., odr. v. *nesávjesnī* - koji nije savjestan.
**nesávjesno** pril. - na nesavjestan način - raditi.
**nesávjesnōst** im. ž. r., g. jd. *nesávjesnosti*, instr. jd. *nesávjesnošću/nesávjesnosti* - osobina onoga koji nije savjestan.
**nesavlàdiv/nesavlàdljiv** prid., odr. v. *nesavlàdivī/nesavlàdljivī* - koji se ne može savladati.
**nesavlàdivo/nesavlàdljivo** pril. na nesavladiv način.
**nesavlàdivōst/nesavlàdljivost** im. ž. r., instr. jd. *nesavlàdivošću/nesavlàdivosti* i *nesavlàdljivošću/nesavlàdljivosti* - osobina onoga koji je nesavladiv ili svojstvo onoga što je nesavladivo.
**nesàvršen** prid., odr. v. *nesavršenī* - koji nije savršen, koji ima mane; manjkav, nepotpun.
**nesàvršeno** pril. - na nesavršen način.
**nesàvršenōst** im. ž. r., g. jd. *nesàvršenosti*, instr. *nesàvršenošću/nesàvršenosti* - osobina onoga koji je nesavršen ili svojstvo onoga što je ne savršeno.
**nȅsebičan** prid., odr. *nȅsebičnī* - koji nije sebičan, koji se daje nesebično; požrtvovan, darežljiv.
**nȅsebičnōst** im. ž. r., g. *nȅsebičnosti*, instr. jd. *nesebičnošću/nesebičnosti* - osobina onoga koji je nesebičan ili svojstvo onoga što je nesebično.
**nȅseser** im. m. r. (fr.), g. jd. *nȅsesera* - razg. mali putni kovčeg ili kutija za najnužnije toaletne potrepštine.
**nèshvaćānje/nèshvatānje** im. s. r. - nesposobnost da se shvati, pomanjkanje sposobnosti ili volje da se uoče činjenice i njihovi odnosi; nerazumijevanje.
**nèshvaćen** prid., odr. v. *nèshvaćenī* - koji nije shvaćen; nerazumljiv, neprihvaćen.
**nèshvaćenōst** im. ž. r., g. jd. *nèshvaćenosti*, instr. jd. *nèshvaćenošću/nèshvaćenosti* - stanje i položaj u društvu onoga koji je neshvaćen.
**neshvàtljiv** prid., odr. v. *neshvàtljivī* - koji nije shvatljiv; koji prelazi sva očekivanja po nelogičnosti; nepredvidljiv; nemoguć; neubrojiv.
**neshvàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *neshvàtljivosti*, instr. jd. *neshvàtljivošću/neshvàtljivosti* - osobina onoga koji je neshvatljiv ili svojstvo onoga što je neshvatljivo.
**nȅsigūran** prid., odr. v. *nȅsigūrnī* - koji nije siguran u konačan ishod; koji nije pouzdan; koji se mijenja.
**nȅsigūrno** pril. - na nesiguran način; kolebljivo, nepouzdano.
**nesigúrnōst** im. ž. r. g. jd. *nesigúrnosti*, instr. jd. *nesigúrnošću/nesigúrnosti* - osjećaj bespomoćnosti; stanje onoga koji je nesiguran.
**nesimètričan** prid. (grč.), odr. v. *nesimètričnī* - koji nije u simetriji, koji nema simetrije; nerazmjeran, neskladan.
**nesimètrično** pril. (grč.) - na nesimetričan način.
**nesimètričnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *nesimètričnosti*, instr. jd. *nesimètričnošću* - svojstvo onoga što je nesimetrično; nepravilnost.
**nesistemàtičan** prid. (grč.), odr. v. *nesistemàtičnī* - koji se ne pridržava nekog određenog sistema; nesustavan.
**nesistemàtičnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *nesistemàtičnosti*, instr. jd. *nesistemàtičnošću/nesistemàtičnosti* - osobina onoga ko je nesistematičan i svojstvo onoga što je nesistematično; nesustavnost.
**nèsit** im. m. r. - zool. ptica pelikan, sit.
**nèskafe** im. m. r. (njem.- fr.) - instant kafa za brzo pripripremanje.
**nȅsklad** im. m. r. - ono što nije u skladu.
**nȅskladan** prid., odr. v. *nȅskladnī* - koji nije skladan.
**nȅskladno** pril. - na neskladan način.
**nȅskladnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅskladnosti*, instr. jd. *nȅskladnošću/nȅskladnosti* - svojstvo onoga što nije skladno.
**nèsklon** prid., odr. *nèsklonī* - koji nije čemu sklon.



**nèsklonōst** im. ž. r., g. jd. *nèsklonosti*, instr. jd. *nèsklonošću/nèsklonosti* - osobina onoga koji je čemu nesklon.
**nesklònjiv** prid., odr. v. *nesklònjivī* - gram. koji se ne može sklanjati; koji nije promjenjljiv, indeklinabilan.
**nesklònjivōst** im. ž. r., g. jd. *nesklònjivosti*, instr. jd. *nesklònjivošću/nesklònjivosti* - lingv. svojstvo imenice ili imenske riječi da se ne može sklanjati; indeklinabilnost.
**nèskroman** prid., odr. v. *nèskromnī* - koji nije skroman.
**nèskromno** pril. - na neskroman način (npr. živjeti).
**nèskromnōst** im. ž. r., g. jd. *nèskromnosti*, instr. jd. *nèskromnošću/nèskromnosti* - osobina onoga koji nije skroman.
**nèskūčen** prid., odr. v. *nèskučenī* - koji nije skučen.
**nèskūčenōst** im. ž. r., g. jd. *nèskūčenosti*, instr. jd. *nèskūčenošću/nèskūčenosti* - osobina onoga koji nije skučen ili svojstvo onoga što nije skučeno, osobina onoga koji se odlikuje širim pogledima.
**nèslān** prid., odr. *nèslānī* - u kojem nema soli; u kojem nema dovoljno soli; bljutav; neumjestan (*neslana* šala).
**nȅslāvan** prid., odr. v. *nȅslāvnī* - koji nije stekao slavu, koji se proveo loše, ostao bez slave; ispao ne postigavši očekivani rezultat.
**neslàvēnskī** prid. - koji se odnosi na neslavene
**nȅslāvno** pril. - bez slave, na neslavan način (npr. propasti).
**nȅslāvnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅslāvnosti*, instr. jd. *nȅslavnošću/nȅslavnosti* - osobina onoga koji je neslavan.
**neslobòda** im. ž. r., g. mn. *neslobódā* - stanje bez slobode i ljudskih prava; ograničena sloboda.
**nȅslobodan** prid., odr. v. *nȅslobodnī* - koji nije slobodan; nedovoljno slobodan, onaj kojem je neko ograničio slobodu.
**nèsloga** im. ž. r. - nemogućnost zajedničkog skladnog djelovanja, rada itd.
**neslòmljiv** prid., odr. v. *neslòmljivī* - koji se ne može slomiti, prenes. koji se ne može pokoriti.
**neslòmljivo** pril. - na neslomljiv način; čvrsto.
**nèsložan** prid., odr. v. *nèsložnī* - koji neće da živi složno sa drugima.
**nèsložnōst** im. ž. r., g. jd. *nèsložnosti*, instr. jd. *nèsložnošću/nèsložnosti* - stanje onoga što je nesložno, nesloga.
**nèslūćen** prid., odr. v. *nèslūćenī* - koji se unaprijed nije mogao naslutiti, koji ima tako velike razmjere, oštrinu itd.
**nèslūćenōst** im. ž. r., g. jd. *nèslūćenosti*, instr. jd. *nèslūćenošću/nèslūćenosti* - svojstvo onoga što je neslućeno.
**nèslužben** prid., odr. v. *nèslužbenī* - koji nije služben, privatan.
**nèslužbeno** pril. - na neslužben način.
**nèsmānjen** prid., odr. v. *nèsmānjenī* - koji zadržava uvijek istu snagu ili intenzitet, koji se nije smanjio, uvijek jednak.
**nèsmānjenōst** im. ž. r., g. jd. *nèsmānjenosti*, instr. *nèsmānjenošću/nèsmānjenosti* - svojstvo onoga što je nesmanjeno.
**nèsmīljen** prid., odr. v. *nèsmīljenī* - koji nema milosti; nemilosrdan; kojemu se nemoguće suprotstaviti.
**nèsmīljeno** pril. - nemilosrdno, bez ograničenja u žestini i nemilosrdnosti.
**nèsmīljenōst** im. ž. r., g. jd. *nèsmīljenosti*, instr. jd. *nèsmīljenošću/nèsmīljenosti* - osobina onoga koji je nesmiljen ili svojstvo onoga što je nesmiljeno.
**nèsmotren** prid., odr. v. *nèsmotrenī* - kojem nedostaje pažnje, opreza ili koncentracije; nepažljiv, neoprezan.
**nèsmotreno** pril. - na nesmotren način; lakoumno, nepromišljeno.
**nèsmotrenōst** im. ž. r., g. jd. *nèsmotrenosti*, instr. *nèsmotrenošću/ nèsmotrenosti* - osobina onoga koji je nesmotren ili svojstvo onoga što je nesmotreno.
**nesmotrènjāk** im. m. r., g. jd. *nesmotrenjáka*, vok. jd. *nȅsmotrenjāče*, n. mn. *nesmotrenjáci* - onaj koji je nesmotren, koji se nesmotreno ponaša.
**nesmotrenjàkinja** im. ž. r. - ona koja je nesmotrena, nepažljiva.
**nesnalàžljiv** prid., odr. *nesnalàžljivī* - koji se ne zna snaći, koji nije okretan, koji nije dorastao situaciji.
**nesnàlaženje** gl. im. s. r. - osobina onoga koji se ne umije snaći; nesnalažljivost.
**nesnalàžljivōst** im. ž. r., g. jd. *nesnalàžljivosti*, instr. *nesnalàžljivošću/nesnalàžljivosti* - osobina ili stanje onoga koji je nesnalažljiv; nesnalaženje.

**nèsnosan** prid., odr. *nèsnosnī* - koji se ne može podnositi.
**nèsnosno** pril. - na nesnosan način.
**nèsnosnōst** im. ž. r., g. jd. *nèsnosnosti*, instr. jd. *nèsnosnošću/nèsnosnosti* - svojstvo onoga što je nesnosno, osobina ili postupak onoga koji je nesnosan.
**nesnòšljiv** prid., odr. *nesnòšljivī* - koji se ne može snositi; koji nije snošljiv (*nesnošljiv* pritisak, *nesnošljiva* vrućina).
**nesnòšljivo** pril. - na nesnošljiv način.
**nesnòšljivōst** im. ž. r., g. jd. *nesnòšljivosti*, instr. jd. *nesnòšljivošću/nesnòšljivosti* - osobina i djelovanje onoga koji je nesnošljiv; svojstvo onoga što je nesnošljivo.
**nësolīdan** prid. (lat.), odr. *nësolīdnī* - koji nije čvrst, valjan, siguran; nepouzdan; čije su karakteristike sumnjive ili dvojbene.
**nësolidāran** prid. (fr.), odr. *nësolidārnī* - koji ne iskazuje solidarnost; koji se ne slaže.
**nesolídnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nesolídnosti*, instr. jd. *nesolídnošću/nesolídnosti* - osobina onoga ko je nesolidan i svojstvo onoga što je nesolidno; nepouzdanost.
**nespávānje** im. s. r. - stanje bez sna, nesanica.
**nespòjiv** prid., odr. v. *nespòjivī* - koji nije spojiv.
**nespòjivōst** im. ž. r., g. jd. *nespòjivosti*, instr. jd. *nespòjivošću/nespòjivosti* - svojstvo onoga što je nespojivo i osobina onoga koji nije spojiv.
**nëspokōj** im. m. r. - duševni nemir.
**nëspokōjan** prid. odr. *nëspokōjnī* - koji ima nemir u duši, koji nije spokojan.
**nespokójnōst** im. ž. r., g. jd. *nespokójnosti*, instr. jd. *nespokójnošću/nespokójnosti* - stanje onoga koji je nespokojan.
**nèspōran** prid. odr. v. *nèspōrnī* - koji nije sporan.
**nèspōrnōst** im. ž. r., g. jd. *nèspōrnosti*, instr. jd. *nèspōrnošću/nèspōrnosti* - svojstvo onoga što je nesporno.
**nësporazūm** im. m. r. - pogrešno razumijevanje u razmjeni misli, pogrešno; razilaženje u stavovima i načinu razmišljanja.
**nësposoban** prid., odr. v. *nësposobnī* - koji nije sposoban uraditi šta (npr. služiti vojsku).
**nësposobno** pril. - na nesposoban način.
**nesposóbnōst** im. ž. r., g. jd. *nesposóbnosti*, instr. jd. *nesposóbnošću/nesposóbnosti* - osobina onoga koji je nesposoban.
**nesposobnjáković** im. m. r. - razg. iron. onaj koji je nesposoban.
**nesposobnjákovićka** im. ž. r. - razg. iron. ona koja je nesposobna.
**nespoznàtljiv** prid., odr. v. *nespoznàtljivī* - koji nije spoznatljiv.
**nespoznàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *nespoznàtljivosti*, instr. jd. *nespoznàtljivošću/ nespoznàtljivosti* - osobina onoga što je nespoznatljivo.
**nèspreman** prid., odr. *nèspremni* koji se nije pripremio, koji nije spreman.
**nèspremno** pril. - na nespreman način.
**nèspremnōst** im. ž. r., instr. jd. *nèspremnošću/nèspremnosti* - osobina onoga koji je nespreman ili svojstvo onoga što je nespremno.
**nèspretan** prid., odr. v. *nèspretnī* - koji nije spretan.
**nèspretno** pril. - na nespretan način; nevješto.
**nespretnjáković** im. m. r. - razg. iron. onaj koji je veoma nespretan.
**nespretnjákovićka** im. ž. r. - razg. iron. ona koja je veoma nespretna.
**nèsputān** prid., odr. v. *nèsputānī* - doslovno: koji nije sputan, svezan (npr. konj); prenes. koji je spontan, slobodan u ophođenju i izražavanju; ležeran, prirodan.
**nèsputānōst** im. ž. r., g. jd. *nèsputānosti*, instr. jd *nèsputānošću/nèsputānosti* - stanje i djelovanje onoga koji je nesputan.
**nesrázmjer** im. m. r. - nedostatak, nepostojanje sklada između dijelova neke cjeline; disproporcija, nerazmjer.
**nèsreća** im. ž. r. - stanje bez sreće; loša sreća, loš sticaj okolnosti; peh; nezgoda.
**nèsrećan/nèsretan** prid., odr. v. *nèsrećnī/ nèsretnī* - koji je bez sreće; koji ne sadrži ili donosi sreću; zlosretan, neprikladan, neuopotrebljiv.
**nèsrećōm** pril. - po nesreći, na nesreću, nesretnim slučajem.



**nèsrēđen** prid., odr. v. *nèsrēđenī* - koji nije sređen.
**nèsrēđeno** pril. - na nesređen način
**nèsretnica** im. ž. r. - ona koja je nesretna.
**nèsretničīn** prid. - koji pripada nesretnici.
**nèsretnīk** im. m. r., vok. jd. *nèsretnīče*, n. mn. *nèsretnīci* - onaj koji nema sreće, koga stalno prati nesreća.
**nèsretno** pril. - bez sreće, na nesretan način.
**nèsročnōst** im. ž. r., g. jd. *nèsročnosti*, instr. jd. *nèsročnošću/nèsročnosti* - gramatičko neslaganje riječi u rečenici koje su sintaksički ovisne jedne o drugima.
**nèsrodan** prid., odr. v. *nèsrodnī* - koji nije u rodu, koji nije srodan ili blizak po svojstvima.
**nèsrodnica** im. ž. r. - ona koja nije u rodu s kim, nije srodnik.
**nèsrodnīk** im. m. r., n. mn. *nèsrodnīci* - onaj koji nije u rodu s kim.
**nèsrodnīštvo** im. s. r. - svojstvo onoga što nije srodno, nesrodnost.
**nèsrodnōst** im. ž. r., g. jd. *nèsrodnosti*, instr. jd. *nèsrodnošću/nèsrodnosti* - svojstvo onoga što nije srodno, nesrodništvo.
**nèsrođen** prid., odr. v. *nèsrođenī* - koji nije srođen s kim.
**nèsrođenōst** im. ž. r., g. jd. *nèsrođenosti*, instr. jd. *nèsrođenošću/nèsrođenosti* - svojstvo onoga što nije srođeno.
**nëstabīlan** prid. (lat.), odr. v. *nëstabīlnī* - koji nije stabilan u odnosu na postolje ili podlogu, koji će pasti; prenes. koji nije pouzdan, stalan, čvrst; nepostojan.
**nestabílnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nestabílnosti*, instr. jd. *nestabílnošću/nestabílnosti* - osobina onoga ko je nestabilan i svojstvo onoga što je nestabilno; nepostojanost.
**nèstajānje** gl. im. s. r. od nestati.
**nèstajati** gl. nesvrš., prez. *nèstajēm*, pril. sad. *nèstajūći* - up. nestati.
**nëstālan** prid., odr. *nëstālnī* - promjenjiv, smjenjiv, privremen; arh. nesiguran.
**nëstālno** pril. - na nestalan način; nepostojano, promjenjivo.
**nestálnōst** im. ž. r. g. jd. *nestálnosti*, instr. jd. *nestálnošću/nestálnosti* - osobina onoga koji je nestalan ili svojstvo onoga što je nestalno.
**nèstanak** im. m. r., g. jd. *nèstānka*, n. mn. *nèstānci* - prestanak postojanja; propadanje; nestajanje (npr. *električne energije*); stanje neprisutnosti (npr. *nestanak* čovjeka).
**nëstāšan** prid., odr. v. *nëstāšnī* - živahan, neobuzdan, nemiran, udarljiv (o djeci).
**nestáško** im. m. r., n. mn. *nestášci* - razg. onaj koji je nestašan.
**nestàšluk** im. m. r., n. mn. *nestàšluci* - postupak onog koji je nestašan; nestašnost, nepodopština.
**nëstāšno** pril. - na nestašan način.
**nèstāšnōst** im. ž. r., g. jd. *nëstāšnosti*, instr. jd. *nëstāšnošću/nëstāšnosti* - osobina onoga koji je nestašan.
**nèstašica** im. ž. r. - stanje kad na tržištu nema nekog proizvoda ili ga ima mnogo manje nego što se traži.
**nèstati** gl. svrš., prez. *nèstanēm* - prestati postojati; više ne biti (nestalo struje); izgubiti se iz vida, prestati biti prisutan; iščeznuti.
**nëstatutāran** prid. (lat.), odr. v. *nëstatutārnī* - koji nije usklađen sa statutom.
**nèsti** nesvrš., prez. *nèsē*, pril. sad. *nèsūći*, trp. prid. *nèsen* - nositi jaja (o kokoši).
**nestorijánac** im. m. r., g. jd. *nestorijánca*, n. mn. *nestorijánci*, g. jd. nestorìjānācā - pristalica nestorijanizma, samostalne kršćanske crkve nastale u 5. st., koja se do danas održala u Iranu, Iraku, Siriji, Indiji i SAD.
**nestorijanìzam** im. m. r. g. jd. *nestorijanìzmna* - učenje carigradskog patrijarha Nestorija prema kojem Krist ima i božansku i ljudsku narav.
**nestorijánstvo** im. s. r. - nestorijanìzam.
**nèstranačkī** prid. odr. v. - koji ne pripada nijednoj stranci, nepartijski.
**nestr̀pljiv** prid., odr. v. *nestr̀pljivī* - koji nema strpljivosti za što, koji nije strpljiv.
**nestrpljénje** im. s. r. - nestrpljivost.
**nestr̀pljivac** im. m. r., g. jd. *nestr̀pljīvca*, n. mn. *nestr̀pljīvci* - onaj koji je nestrpljiv.
**nestr̀pljīvčev** prid. odr. v. - koji pripada nestrpljivcu.
**nestr̀pljīvka** im. ž. r., g. mn. *nestr̀pljīvkī* - nestrpljiva ženska osoba.
**nestr̀pljivo** pril. - bez dovoljno strpljivosti, jedva čekajući što, premalo/nedo-

voljno strpljivo.

**nestȑpljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nestȑpljivošću/nestȑpljivosti* - osobina onoga koji je nestrpljiv; nestrpljenje.

**nèstručan** prid., odr. v. *nèstručnī* - koji nema struke, koji nema znanja za posao koji obavlja; koji nije obavljen stručno.

**nèstručno** pril. - na nestručan način.

**nèstručnōst** im. ž. r., g. jd. *nèstručnosti*, instr. jd. *nèstručnošću/nestručnosti* - svojstvo onoga koji je nestručan.

**nèstručnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nestručnjake.

**nèstručnjāčkī** pril. - kao nestručnjak, na način nestručnjaka.

**nèstručnjāk** im. m. r., n. mn. *nèstručnjāci* - loš stručnjak, onaj koji nema uopće ili nema dovoljno znanja da radi neki posao; onaj koji je izvan neke struke, koji se ne bavi strukom (o kojoj se govori), onaj kojemu ta struka nije posao ni usmjerenje u radu.

**nèstručnjāštvo** im. s. r. - nestručnost, svojstvo nestručnjaka, opća nestručnost kao pojava u društvu.

**nȅstvāran** prid., odr. v. *nȅstvārnī* - koji nije stvaran; nezbiljski, izmišljen; koji se pričinio; sablastan.

**nȅstvārnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅstvārnosti*, instr. jd. *nȅstvārnošću/nȅstvārnosti* - svojstvo onoga što je nestvarno, nerealnost.

**nèsūđen** prid., odr. *nèsūđenī* - koji nije postao ono što je želio biti (*nesuđeni* pilot); koji stjecajem okolnosti nije ušao ili kojemu nije bilo suđeno da uđe u odnose koji su bili zamišljeni (*nesuđeni* zet).

**nesuđènica** im. ž. r. - ona kojoj nije bilo suđeno da bude to što je željela (*nesuđena* glumica).

**nesuđènīk** im. m. r. g. jd. *nesuđeníka*, v. jd. *nèsuđenīče*, n. mn. *nesuđeníci* - onaj koji nije bio suđen da bude to što se željelo.

**nesùglasan** prid., odr. v. *nesùglasnī* - nesaglasan.

**nesùglasica** im. ž. r. - nesporazum, spor riječima, razmjena oštrijih riječi; neslaganje u mišljenju; nesklad, raskorak, razilaženje, nesuglasje.

**nesùglāsje** im. s. r. - nepodudarnost glasova; mišljenja, stavova, nesuglasica.

**nesùglasnōst** im. ž. r., g. jd. *nesùglāsnosti*, instr. jd *nesùglāsnošću/nesùglāsnosti* - nesaglasnost, osobina onoga što nije suglasno.

**nesùkladan** prid., odr. v. *nesùkladnī* - koji nije sukladan.

**nesumjèrljiv** prid., odr. *nesumjèrljivī* - koji nije sumjerljiv.

**nesumjèrljivōst** im. ž. r., g. jd. *nesumjèrljivosti*, instr. *nesumjèrljivošću/nesumjèrljivosti* - izraz koji označava gledište o nepostojanju zajedničkih mjerila neovisnih o teoriji, a koja bi služila za to da se objektivno prosudi vrijednost naučnih teorija.

**nesùmnjiv** prid., odr. v. *nesùmnjivī* - koji ne dopušta sumnju, o kojem se ne može sumnjati, koji se ne dovodi u pitanje.

**nesùmnjivo** pril. - na nesumnjiv način, bez sumnje, jasno, pouzdano.

**nesùmnjivo** riječca - koja pojačava značenje izraza uz koji stoji (on je, nesumnjivo, tako mislio).

**nesùmnjivōst** im. ž. r., g. jd. *nesùmnjivosti*, instr. jd. *nesùmnjivošću/nesùmnjivosti* - svojstvo onoga što je nesumnjivo, onoga što ne ostavlja mjesta sumnji, onoga što je nedvojbeno.

**nesusrètljiv** prid., odr. *nesusrètljivī* - koji nije susretljiv.

**nesusrètljivo** pril. - na nesusretljiv način.

**nesusrètljivōst** im. ž. r., g. jd. *nesusrètljivosti*, instr. jd. *nesusrètljivošću/nesusrètljivosti* - osobina onoga koji je nesusretljiv.

**nȅsustāvan** prid., odr. v. *nȅsustāvnī* - češće: nesistemski, koji nije sustavan, ne pripada sustavu (sistemu).

**nȅsustāvno** pril. - češće: nesistemski, na nesustavan način.

**nȅsustāvnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅsustāvnosti*, instr. jd. *nȅsustāvnošću* - osobina onoga koji je nesustavan ili svojstvo onoga što je nesustavno.

**nȅsuvīsao** prid., odr. v. *nȅsuvīslī* - koji nije suvisao.

**nȅsuvislo** pril. - na nesuvisao način.

**nȅsuvīslōst** im. ž. r., g. jd. *nȅsuvīslosti*, instr. *nȅsuvīslošću/nȅsuvīslosti* - osobina onoga što je nesuvislo.

**nesvakìdanjī** prid. odr. v. - nesvakidašnji.

**nesvakìdašnjī** prid. odr. v. - koji se rijetko događa, rijedak, izniman; nesvakidašnji.



**nȅsvakodnēvan** prid., odr. v. *nȅsvakodnevnī* - koji nije svakog dana.

**nȅsvijest** im. ž. r., g.jd. *nȅsvijestī*, instr. jd. *nȅsviješću/nȅsvijesti* - stanje bez svijesti; nesvjestica.

**nȅsvjesno** pril. - na nesvjestan način, bez uticaja svijesti.

**nȅsvjesnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅsvjesnosti*, instr. *nȅsvjesnošću/nȅsvjesnosti* - stanje onoga koji je nesvjestan.

**nȅsvjestan** prid., odr. v. *nȅsvjesnī* - koji nije svjestan, učinjen bez uticaja volje.

**nȅsvjestica** im. ž. r. - stanje bez svijesti kad se ona izgubi djelovanjem čega, nesvijest.

**nesvòdiv/nesvòdljiv** prid. odr. v. *nesvòdivī/nesvòdljivī* - koji se ne može svesti na nešto.

**nesvòdivōst/nesvòdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *nesvòdivošću/nesvòdivosti* i *nesvòdljivošću/nesvòdljivosti* - svojstvo onoga što je nesvodljivo.

**nesvrhòvit** prid., odr. v. *nesvrhòvitī* - koji nema svrhe, koji nije svrhovit.

**nesvrhòvitōst** im. ž. r., g. jd. *nesvrhòvitosti*, instr. jd. *nesvrhòvitošću/nesvrhòvitosti* - svojstvo onoga što je nesvrhovito.

**nȅsvrstān** prid., odr. v. *nȅsvrstanī* - koji se nije svrstao, koji se ne angažuje (*nesvrstane* zemlje).

**nȅsvrstānōst** im. ž. r., g. jd. *nȅsvrstānosti*, instr. *nȅsvrstānošću/nȅsvrstānosti* - termin koji je označavao međunarodni položaj i vanjsku politiku zemalja koje nisu bile svrstane u vojnopolitičke blokove velikih sila.

**nȅsvȓšenī** prid. odr. v. - gram. kojemu nije svršila radnja, zbivanje ili stanje; imperfektivni (nesvršeni glagoli).

**nȅsvȓšenōst** im. ž. r., g. jd. *nȅsvȓšenosti*, instr. jd. *nȅsvȓšenošću/nȅsvȓšenosti* - svojstvo onoga što je nesvršeno.

**neškòdljiv** prid., odr. v. *neškòdljivī* - koji ne škodi, ne šteti.

**neškòdljivo** pril. - na neškodljiv način; neštetno.

**neškòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *neškòdljivosti*, instr. jd. *neškòdljivošću/neškòdljivosti* - svojstvo onoga što je neškodljivo.

**nȅštedimicē/nȅštedicē** pril. - rastrošno, rasipnički (o novcu i drugome što se troši ili rabi); ne štedeći, nemilosrdno, bez milosti; nesebično, ne škrtareći, velikodušno.

**nȅšto** zamj., g. *nȅčega* - značenjem upućuje na nešto neodređeno; na nepoznat uzrok (nešto me boli); kao prilog u značenju malo (nešto kućice) itd.

**nȅtačan** prid., odr. v. *nȅtačnī* - koji ne odgovara istini; koji nije ispravan ili precizan (sat); koji kasni (voz, autobus).

**nȅtačno** prilog - na netačan način; pogrešno, neistinito.

**nȅtačnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅtačnosti*, instr. jd. *nȅtačnošću/nȅtačnosti* - svojstvo onoga što nije tačno ili osobina onoga koji nije tačan.

**netàktičan** prid. (lat.), odr. v. *netàktičnī* - koji nema takta; koji nema osjećaj mjere i smisla za ponašanje u društvu.

**netàktično** pril. (lat.) - na netaktičan način.

**netàktičnōst** im. ž. r., g. jd. *netàktičnosti*, instr. *netàktičnošću/netàktičnosti* - osobina onoga ko je netaktičan i svojstvo onoga što je netaktično; nespretnost, neobzirnost.

**netìpičan** prid. (engl.), odr. v. *netìpičnī* - koji nije uobičajen ili karakterističan, atipičan, opr. tipičan.

**nȅtko** neodr. zamj. - češće: neko.

**nȅto** prid. (tal.) - težina robe bez omota; čist prihod nakon odbitka svih rashoda (poreza, doprinosa itd.).

**netoleràntan** prid. (lat.), odr. v. *netoleràntnī* - koji nije tolerantan; nesnošljiv, netrpeljiv.

**netoleràncija** im. ž. r. (lat.) - netolerantnost.

**netoleràntno** pril. (lat.) - na netolerantan način; nesnošljivo.

**netoleràntnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *netoleràntnosti*, instr. jd. *netoleràntnošću* - osobina onoga ko je netolerantan; netrpeljivost, nesnošljivost, netolerancija.

**nȅtom** pril. - upravo, sada (*netom* sam stigao).

**nȅtopīr** im. m. r. (prasl.) - arh. šišmiš; noćni letač.

**netòpiv** prid., odr. v. *netòpivī* - koji se ne može otopiti.

**nȅtrāgom** pril. - bez traga, (nestati) bez

ikakva traga.

**nètremicē** pril. - ne trepnuvši, vrlo pažljivo, vrlo pozorno, napeto (gledati).

**netrpèljiv** prid., odr. v. *netrpèljivī* - razg. koji nije trpeljiv; nesnošljiv, isključiv, netolerantan.

**netrpèljivo** pril. - na netrpeljiv način; nesnošljivo.

**netrpèljivōst** im. ž. r., g. jd. *netrpèljivosti*, instr. jd. *netrpèljivošću/netrpèljivosti* - osobina onoga koji je netrpeljiv ili svojstvo onoga što je netrpeljivo.

**nètržišnī** prid. odr. v. - koji nije tržišni.

**netvòrben** prid., odr. v. *netvòrbenī* - koji nije tvorben, koji nema tvorbu; gram. nemotivirana riječ čije značenje ili izraz ne možemo dovesti u vezu s kojom drugom riječju u jeziku (npr. sumpor).

**nètvork** (network) im. m. r. (engl.) - niz kompjutera (računara) međusobno spojenih na zajednički server koji imaju pristup zajedničkoj opremi (npr. pisaču) i mogućnost međusobne razmjene informacija; mreža.

**nèt vôrt** (net wort) im. m. r. (engl.) - ekon. stvarna vrijednost imovine vlasnika preduzeća, iskazana kao razlika koja preostane kada se od stvarne vrijednosti aktive poduzeća odbiju svi dugovi (dobavljačima, bankama i sl.).

**neubròjiv** prid., odr. v. *neubròjivī* - na kojeg se ne može računati; neuračunljiv.

**neubròjivōst** im. ž. r., g. jd. *neubròjivosti*, instr. jd. *neubròjivošću/ neubròjivosti* - osobina onoga koji je neubrojiv; stepen duševnog poremećaja koji onemogućuje postojanje pravne odgovornosti ili sposobnosti osobe, neuračunljivost.

**neučinkòvit** prid., odr. v. *neučinkòvitī* - koji ne daje učinak, koji nema učinka; nedjelotvoran, neuspješan.

**neučinkòvito** pril. - na neučinkovit način, neuspješno.

**neučinkòvitōst** im. ž. r., g. jd. *neučinkòvitosti*, instr. jd. *neučinkòvitošću/neučinkòvitosti* - svojstvo onoga što je neučinkovito ili osobina onoga koji je neučinkovit.

**nȅudoban** prid., odr. v. *nȅudobnī* - koji nije udoban, neprikladan.

**nȅudobno** pril. - na neudoban način (npr. ležati).

**neudóbnōst** im. ž. r., g. jd. *neudóbnosti*, instr. jd. *neudóbnošću/neudóbnosti* - svojstvo onoga što je neudobno.

**neùglađen** prid., odr. v. *neùglađenī* - koji nije uglađen, koji je bez manira uglađenosti; nedotjeran; neformalan.

**neùglađeno** pril. - na neuglađen način (ponašati se).

**neùglađenōst** im. ž. r., g. jd. *neùglađenosti*, instr. jd. *neùglađenošću/neùglađenosti* - osobina onoga koji je neuglađen ili svojstvo onoga što je neuglađeno.

**nȅuglēdan** prid., odr. v. *nèuglēdnī* - koji je bez ugleda; beznačajan, nevažan, koji ne izgleda naročito; neprivlačan.

**nȅuglēdno** pril. - na neugledan način.

**nȅuglēdnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅuglēdnosti*, instr. jd. *nȅuglēdnošću/nȅuglēdnosti* - osobina onoga koji je neugledan ili svojstvo onoga što je neugledno.

**nȅugodan** prid., odr. v. *nȅugodnī* - koji nije ugodan; nelagodan, neprilićan, nezgodan.

**nȅugoda** im. ž. r. - ono što je neugodno, neugodnost, nelagoda, neprijatnost.

**nȅugodno** pril. - na neugodan način, bez ugode.

**nȅugodnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅugodnosti*, instr. jd. *nȅugodnošću/nȅugodnosti* - učinak neugodne situacije; ono što se doživi kao neugodno, neprijatnost, nelagoda.

**neùgođen** prid., odr. *neùgođenī* - koji nije ugođen; nenaštiman.

**neuhvàtljiv** prid., odr. v. *neuhvàtljivī* - koji nije uhvatljiv, koji se ne može uhvatiti jer se brzo i nepredvidljivo kreće, jer stalno žuri, mijenja mjesto i sl.; prenes. kojega je teško razumjeti.

**neuhvàtljivo** pril. - na neuhvatljiv način.

**neuhvàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *neuhvàtljivosti*, instr. jd. *neuhvàtljivošću/neuhvàtljivosti* - svojstvo onoga što je neuhvatljivo ili osobina onoga koji je neuhvatljiv.

**neujèdnāčen** prid., odr. v. *neujèdnāčenī* - koji nije ujednačen s drugim, koji odstupa od čega drugoga; neusklađen.

**nèuk** prid., odr. v. *nèukī* - koji nije stekao nikakva znanja, koji živi u neznanju; neobrazovan.

**neùkljūčen** prid., odr. v. *neùkljūčenī* - koji nije uključen.

**nèuko** pril. - na neuk način, bez znanja.

**nȅukōst** im. ž. r., instr. jd. *nȅukošću/ nȅukōsti* - osobina onoga koji je neuk.

**neukòričen** prid., odr. v. *neukòričenī* - koji nije ukoričen, koji nema korice.

**neukòričenōst** im. ž. r., g. jd. *neukòričenosti*, instr. jd. *neukòričenošću/neukòričenosti* - stanje onoga što je neukoričeno.

**neukròtiv** prid., odr. v. *neukròtivī* - koji se ne može ukrotiti, koji se ne podvrgava procesu kroćenja (o životinjama koje se krote); koji se zbog divljeg temperamenta ne uklapa u društvo, koji se ne smiruje, koji je u stalnom traženju.

**neukròtivōst** im. ž. r., g. jd. *neukròtivosti*, instr. jd. *neukròtivošću/neukròtivosti* - svojstvo onoga što je neukrotivo ili osobina onoga koji je neukrotiv.

**nȅukus** im. m. r. - djelovanje i posljedica pomanjkanja ili nemanja ukusa.

**nȅukusan** prid., odr. v. *nȅukusnī* - koji je lošeg, neugodnog ukusa (o hrani); koji je posljedica lošeg ukusa.

**nȅukusno** pril. - na neukusan način.

**nȅukusnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅukusnosti*, instr. jd. *nȅukusnošću/nȅukusnosti* - svojstvo onoga što je neukusno, što ima loš ukus; postupak onoga koji je neukusan; pomanjkanje ukusa.

**nȅuljudan** prid., odr. v. *nȅuljudnī* - koji se ne ponaša uljudno; nepristojan, neučtiv.

**nȅuljudno** pril. - na neuljudan način; nepristojno.

**nȅuljudnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅuljudnosti*, instr. jd. *nȅuljudnošću/nȅuljudnosti* - osobina onoga koji je neuljudan, svojstvo onoga što je neuljudno.

**neùljūđen** prid. odr. v. *neùljūđenī* - koji nije uljuđen, koji ne zna ili ne priznaje civilizacijske norme; neciviliziran.

**neùljūđenōst** im. ž. r., g. jd. *neùljūđenosti*, instr. jd. *neùljūđenošću/neùljūđenosti* - osobina onoga koji je neuljuđen ili svojstvo onoga što je neuljuđeno.

**Nèum** im. m. r. - grad i općina u BiH na obali Jadranskog mora, jedini izlaz BiH na more.

**nȅūman** prid., odr. v. *nȅūmnī* - koji nije uman; priglup.



**neumijèće** im. s. r. - neposjedovanje znanja i vještina, neumješnost.

**neùmiješān** prid., odr. v. *neùmiješānī* - koji nije umiješan, koji se nije miješao u što, koji je ostao čist, nekompromitiran.

**nȅumītan** prid., odr. v. *nȅumītnī* - neizbježan, neotklonjiv.

**nȅumītno** pril. - na neumitan način; neminovno, neizbježno.

**nȅumītnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅumītnosti*, instr. jd. *nȅumītnošću/nȅumītnosti* - svojstvo onoga što je neumitno.

**neùmješan** prid., odr. v. *neùmješnī* - koji nije umješan; nespretan, nedovoljno spreman da što spretno učini ili provede.

**neùmješnōst** im. ž. r., g. jd. *neùmješnosti*, instr. jd. *neùmješnošću/neùmješnosti* - svojstvo onoga koji je neumješan.

**neùmjeren** prid., odr. v. *neùmjerenī* - koji nije umjeren.

**neùmjereno** pril. - na neumjeren način; pretjerano (npr. piti).

**neùmjerenōst** im. ž. r., g. jd. *neùmjerenosti*, instr. jd. *neùmjerenošću/neùmjerenosti* - osobina onoga koji je neumjeren.

**nȅumjestan** prid., odr. v. *nȅumjesnī* - koji nije umjestan, neprilićan.

**nȅumjesno** pril. na neumjestan način; neprilično, nezgodno.

**nȅumjesnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅumjesnosti*, instr. jd. *nȅumjesnošću/nȅumjesnosti* - osobina onoga koji je neumjestan.

**neùmješan** prid., odr. v. neumješni - koji ne posjeduje umješnost za šta.

**neumòljiv** prid., odr. v. *neumòljivī* - koji nema milosti; nemilosrdan.

**neumòljivo** pril. - na neumoljiv način; nesmiljeno, nepopustljivo.

**neumòljivōst** im. ž. r., g. jd. *neumòljivosti*, instr. jd. *neumòljivošću/neumòljivosti* - svojstvo onoga što je neumoljivo ili osobina onoga koji je neumoljiv.

**nȅumōran** prid., odr. v. *nȅumōrnī* - koji se ne može umoriti.

**nȅumōrno** pril. - na neumoran način.

**neumórnōst** im. ž. r., g. jd. *neumórnosti*, instr. jd. *neumórnošću/neumórnosti* - osobina onoga koji je neumoran.

**neùmrlī** prid. - koji nije umro, koji još živi; koji vječno traje, čije je djelo živo

i nakon smrti ili nestanka.

**neùmrlōst** im. ž. r., g. jd. *neùmrlosti*, instr. jd. *neùmrlošću/neùmrlosti* - stanje onoga koji je neumrli.

**neunìštiv** prid., odr. v. *neunìštivī* - koji se ne može uništiti; koji je vrlo trajan, kao neuništiv.

**neunìštivōst** im. ž. r., g. jd. *neunìštivosti*, instr. jd. *neunìštivošću/neunìštivosti* - svojstvo onoga što je neuništivo ili osobina onoga koji je neuništiv.

**neuobìčājen** prid., odr. v. *neuobìčājenī* - koji nije uobičajen, koji nije ušao u upotrebu, nesvakidašnji.

**neuobìčājeno** pril. - na neuobičajen način; nesvakidašnje.

**neuobìčājenōst** im. ž. r., g. jd. *neuobìčājenosti*, instr. jd. *neuobìčājenošću/ neuobìčājenosti* svojstvo onoga što je neuobičajeno.

**neupàdljiv** prid., odr. v. *neupàdljivī* - koji nije upadljiv; neuočljiv.

**neupàdljivo** pril. - na neupadljiv način; neuočljivo, neopazice.

**neupàdljivōst** im. ž. r., g. jd. *neupàdljivosti*, instr. jd. *neupàdljivošću/neupàdljivosti* - osobina onoga koji je neupadljiv ili svojstvo onoga što je neupadljivo.

**neùpīsān** prid., odr. v. *neùpīsānī* - koji još nije upisan ili se nije uspio upisati.

**neùpītān** prid., odr. v. *neùpītānī* - koji nije upitan, kojega nitko nije pitao (ob. kad govori a da ga nitko ne pita), koji se javlja za riječ ili iznosi svoje mišljenje javno, a da ga nitko nije pitao (kad se to očekuje), nepitan.

**nȅupītan** prid., odr. v. *nȅupītnī* - koji ne dolazi u pitanje, koji ima takve odlike da se u njega ne može sumnjati, koji izdržava svaku kritiku ili ispit valjanosti.

**neùpitnōst** im. ž. r., g. jd. *neùpitnosti*, instr. jd. *neùpitnošću/neùpitnosti* - osobina onoga koji je neupitan, svojstvo onoga što je neupitno.

**neuporàbljiv** prid., odr. v. *neuporàbljivī* - češće: neupotrebljiv, koji se ne može rabiti.

**neuporàbljivōst** im. ž. r., g. jd. *neuporàbljivosti*, instr. jd. *neuporàbljivošću/ neuporàbljivōsti* - češće: neupotrebljivost; osobina onoga koji je neuporabljiv ili svojstvo onoga što je neuporabljivo.

**neuporèdiv** prid., odr. v. *neuporèdivī* - koji nije uporediv, neusporediv.

**neuporèdivo** pril. - na neuporediv način, neusporedivo.

**neuporèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *neuporèdivošću/neuporèdivosti* - osobina onoga što je neuporedivo, neuporedivost.

**nȅuprāvan** prid., odr. v. *nȅuprāvnī* - koji nije upravan, usmjeren na koga ili šta, indirektni govor; lingv. preoblikovan upravni (direktni) govor iza kakvog glagola u zavisnosloženu rečenicu (Kaže da dolazi).

**neùpūćen** prid., odr. v. *neùpūćenī* - koji nije upućen; koji nema potrebno znanje o čemu; koji nije obaviješten o čemu.

**neùpūćeno** pril. - na neupućen način.

**neùpūćenōst** im. ž. r., g. jd. *neùpūćenosti*, instr. jd. *neùpūćenošću/neùpūćenosti* - stanje onoga koji nije upućen.

**neuračùnljiv** prid., odr. v. *neuračùnljivī* - pravno: koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela u nemogućnosti da pravilno i potpuno rasuđuje o svome postupku; abnormalan, neubrojiv.

**neuračùnljivōst** im. ž. r., g. jd. *neuračùnljivosti*, instr. jd. *neuračùnljivošću/ neuračùnljivosti* -osobina onoga koji je neuračunljiv.

**neuràlgija** im. ž. r. (grč.) - pat. učestala, jaka, grčevita i teško podnošljiva bol živca, posebno osjetljive bolne tačke su na izlaznim mjestima živca.

**neuràlgičan** prid., odr. v. *neuràlgičnī* - koji je zahvaćen neuralgijom.

**neurastènija** im. ž. r. (grč.) - pat. opća živčana bolest, živčana slabost, iscrpljenost, rastrojenost; naziv koji se općenito upotrebljava za sindrom vegetativne distonije kao posljedica fizičke i psihičke iscrpljenosti i stresa, bolest praćena tegobama (glavoboljom, vrtoglavicom, nesanicom, znojenjem itd.).

**neurastèničan** prid. (grč.), odr. v. *neurastèničnī* - koji ima svojstva ili boluje od neurastenije.

**neurastèničārka** im. ž. r. (grč.) - žena neurastenik.

**neurastènično** pril. (grč.) - kao neurastenici, na način neurastenika.

**neurastènik** im. m. r. (grč.), vok. jd. *neurastèniče*, n. mn. *neurastènici* - onaj koji boluje od neurastenije.



**neuravnòtēžen** prid., odr. v. *neuravnòtēženī* - koji nije uravnotežen (o osobi), labilan.

**neuravnòtēženo** pril. - na neuravnotežen način; nesređeno, neujednačeno.

**neuravnòtēženōst** im. ž. r., g. jd. *neuravnòtēženosti*, instr. jd. *neuravnòtēženošću/neuravnòtēženosti* - osobina ili stanje onoga koji je neuravnotežen.

**nȅuredan** prid., odr. v. *nȅurednī* - koji nije uredan.

**nȅuredno** pril. - na neuredan način, bez reda, bilo kako.

**nȅurednōst** im. ž. r., g. jd. *nȅurednosti*, instr. jd. *nȅurednošću/nȅurednosti* - osobina onoga koji je neuredan ili stanje onoga što je neuredno.

**neurektòmija** im. ž. r. (grč.) - med. operativno uklanjanje dijela živca radi liječenja neuralgije.

**neùrīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *neuríta* - anat. živčano vlakno, izdanak živčane stanice.

**neurìtis** im. m. r. (grč.) - pat. upala koja ob. zahvaća više živaca u spletu i izaziva razne osjetne i druge smetnje.

**neurobiològija** im. ž. r. (grč.) - grana biologije koja se bavi proučavanjem živčanog sistema i njegovom strukturom.

**neurodermìtis** im. m. r. (grč.- lat.) - pat. upala kože i kožne promjene za koje se pretpostavlja da su posljedica emotivenih ili neurotskih poremećaja, karakterizira ih svrbež kože, crvenilo i žarenje.

**neuroendokrinològija** im. ž. r. (grč.) - med. proučavanje odnosa između živčanog sistema (osobito mozga) i endokrinog sistema.

**neurofarmakològija** im. ž. r. (grč.) - farm. grana kliničke farmakologije koja se koristi novim spoznajama o nastanku bolesti živčanog sistema, pa nizom snažnih lijekova nastoji racionalizirati terapiju tih bolesti.

**neurofibrōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *neurofibróma* - pat. neučahureni, dobroćudni tumor mehkog tkiva.

**neurofibrosàkōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *neurofibrosarkóma* - pat. rijedak zloćudni tumor mekog tkiva koji se najčešće javlja na vratu, podlaktici i stražnjici odraslih osoba.

**neurofiziològija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka koja istražuje odnos između strukture živčanog sistema i njegovih funkcija.

**neurohémija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: neurokemija; grana hemije koja se bavi živčanim sistemom, uključujući i hemijske spojeve u njemu.

**neurohirùrgija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: neurokirùrgija, liječenje živčanih bolesti operativnim putem.

**neurohòrmōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neurohormóna* - fiziol. hemijski prenosnik koji se stvara u hipotalamusu i djeluje na razne ćelije.

**neurolèptik** im. m. r. (grč.), n. mn. *neurolèptici* - farm. lijek za smirivanje živaca.

**neurolingvìstika** im. ž. r. (grč.-lat.), dat. jd. *neurolingvìstici* - disciplina koja se bavi proučavanjem neuroloških osnova govora i implementacija jezičkne sposobnosti u mozgu.

**neuròlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *neuròlozi* - liječnik specijalist za bolesti središnjeg živčanog sistema i perifernih živaca.

**neurològija** im. ž. r. (grč.) - grana medicine koja se bavi bolestima živčanog sistema, mozga, kičmene moždine, vegetativnih i perifernih živaca.

**neurològījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neurologiju.

**neuròloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neurologiju i neurologe.

**neuròloški** pril. (grč.) - kao neurolog, na način neurologa.

**neùrōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *neuróma* - pat. izraslina na živcu, tumor ganglijskih stanica i živčanih vlakanaca.

**neùrōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neuróna* - anat. živčana stanica.

**neuròpat** im. m. r. (grč.) - živčani bolesnik, onaj koji ima bolesne živce.

**neuropàtija** im. ž. r. (grč.) - bolest živaca.

**neuropatòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *neuropatòlozi* - liječnik specijalist koji se bavi analizom patoloških promjena živčanog tkiva.

**neuropatològija** im. ž. r. (grč.) - dio medicine, disciplina koja proučava živ-

čane bolesti.

**neuroprénosnīk** im. m. r., n. mn. *neuroprénosnīci* - anat. hemijska tvar koja se nalazi u živčanom sistemu i koja prenosi živčane impulse (dopamin, serotonin i dr.); neurotransmiter.

**neuropsihìjatar** im. m. r. (grč.) - liječnik specijalist koji liječi nervne i duševne bolesti.

**neuropsihijàtrija** im. ž. r. (grč.) - grana medicine koja proučava i liječi živčane i duševne bolesti.

**neuròpter** im. m. r. (grč.), mn. *neuròpteri* - zool. insekt s dva para mrežastih krila izražene nervature; mrežokrilac.

**neurorèceptor** im. m. r. (grč.- lat.) - vezno mjesto u središnjem živčanom sistemu za psihoaktivna sredstva, neuroprenosnike i hornione.

**neuroticìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *neuroticìzma* - jedna od tri osnovne, kontinuirane i međusobno neovisne dimenzije Ejsenkova modela ličnosti; u određenom stepenu prisutan je kod svih ljudi, pri čemu nizak stepen neuroticizma označava osjećajnu stabilnost, a visok stepen osjećajnu labilnost.

**neuròtičan** prid. (grč.), odr. v. *neuròtičnī* - koji se tiče živaca, živčan.

**neuròtičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji ima neku bolest živčanog sistema, koji pati od nervoze, neurotik.

**neuròtičārev/neuròtičārov** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada neurotičaru.

**neuròtičārka** im. ž. r. (grč.) - ona koja pati od nervoze.

**neuròtičarskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neurotičare.

**neuròtičarski** pril. (grč.) - na način neurotičara, kao neurotičar.

**neuròtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neurotike.

**neuròtički** pril. (grč.) - kao neurotik, na način neurotika.

**neuròtično** pril. (grč.) - na neurotičan način, živčano, nervozno.

**neuròtičnōst** im. ž. r., instr. jd. *neuròtičnošću/neuròtičnosti* - osobina onoga ko je neurotičan.

**neuròtik** im. m. r. (grč.) - neurotičar.

**neurotòksīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *neurotoksína* - med. tvar koja djeluje štetno ili uništavajuće na živčano tkivo.

**neurotòmija** im. ž. r. (grč.) - med. hirurško presijecanje živca.

**neuròtskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na neurozu i neurotike.

**neuròtski** pril. (grč.) - kao neurotik, na način neurotika.

**neurovègetatīvan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *neurovègetatīvnī* - biol. koji pripada, koji se odnosi na živce organa za disanje i organa za prehranu.

**neuróza** im. ž. r. (grč.) - med. psihičke smetnje koje bolesnicima stvaraju poteškoće u svakodnevnom funkcioniranju; ob. posljedica psihičkih konflikata koji nastaju u djetinjstvu; a u kasnijem su životnom dobu potisnuti i ostaju nesvjesni; razlikuje se od psihoza koje znatnije mijenjaju ličnost, a osobito odnos prema stvarnosti.

**nèuroznanōst** im. ž. r., g. jd. *nèuroznanosti*, instr. jd. *nèuroznanošću/ nèuroznanosti* - med. istraživanje funkcija mozga i neuroloških supstrata ponašanja; uključuje anatomiju, genetiku, biohemiju, psihijatriju itd.

**neùsiljen** prid., odr. v. *neùsiljenī* - koji nije usiljen; prirodan.

**neùsiljeno** pril. - na neusiljen način.

**neùsiljenōst** im. ž. r., g. jd. *neùsiljenosti*, instr. jd. *neùsiljenošću/neùsiljenosti* - osobina onoga koji je neusiljen ili svojstvo onoga što je neusiljeno.

**neusklàdiv** prid., odr. v. *neusklàdivī* - koji se ne može uskladiti.

**nèuspjeh** im. m. r., n. mn. *nèuspjesi* - neostvareni cilj; nepovoljan ishod odluke, radnje, događaja i sl.; pomanjkanje uspjeha, bezuspjeh, poraz.

**nȅuspio** prid., odr. v. *nȅuspjelī* - koji nije izveden kako treba, koji nije doživio.

**nȅuspjelo** pril. - na neuspio način, bez uspjeha.

**nȅuspjelōst** im. ž. r., g. jd. *nȅuspjelosti*, instr. jd. *nȅuspjelošću/nȅuspjelosti* - stanje onoga koji je neuspio ili svojstvo onoga što je neuspjelo.

**nȅuspješan** prid., odr. *nȅuspješni* - koji nema uspjeha ili ne postiže znatnije uspjehe.

**nȅuspješno** pril. - na neuspješan način, bez uspjeha.

**nȅuspješnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅuspješnosti*, instr. jd. *nȅuspješnošću/ nȅuspješnosti* - osobina onoga koji nije uspješan; bezuspješnost.



**neusporèdiv** prid., odr. v. *neusporèdivī* - koji nije usporediv, koji se ne može porediti s čime, češće: neuporediv.

**neusporèdivōst** im. ž. r., g. jd. *neusporèdivosti*, instr. jd. *neusporèdivošću/ neusporèdivosti* - osobina onoga koji je neusporediv ili svojstvo onoga što je neusporedivo, neuporedivost.

**nȅustāvan** prid., odr. v. *nȅustāvnī* - koji nije u skladu s ustavom.

**nȅustāvno** pril. - na neustavan način; protivustavno.

**nȅustāvnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅustāvnosti*, instr. jd. *nȅustāvnošću/ nȅustāvnosti* - svojstvo onoga što je neustavno.

**neùstōn** im. m. r. (njem), g. jd. *neustóna* - ekol. zajednica vodenih organizama na površini mirne vode (alge, kukci, ličinke i niži račići).

**neustràšiv** prid., odr. v. *neustràšivī* - koji se ne straši, koji se ne boji; hrabar, smion.

**neustràšivo** pril. - na neustrašiv način.

**neustràšivōst** im. ž. r., g. jd. *neustràšivosti*, instr. jd. *neustràšivošću/neustràšivosti* - osobina onoga koji je neustrašiv.

**neutàživ** prid., odr. v. *neutàživī* - koji se ne može utažiti; ugasiti (o žeđi).

**neutàživōst** im. ž. r., g. jd. *neutàživosti*, instr. jd. *neutàživošću/neutàživosti* - svojstvo onoga što je neutaživo.

**neutèmeljen** prid., odr. v. *neutèmeljenī* - koji ne počiva na činjenicama, koji nema oslonca u argumentima ili dokazima; neosnovan, nezasnovan.

**neutèmeljeno** pril. - na neutemeljen način, bez osnove.

**neutèmeljenōst** im. ž. r., g. jd. *neutèmeljenosti*, instr. jd. *neutèmeljenošću/ neutèmeljenosti* - svojstvo onoga što je neutemeljeno.

**nȅuticājan/nȅutjecājan** prid., odr. v. *nȅuticājnī/nȅutjecājnī* - onaj koji nema utjecaja.

**neutjèšiv/neutjèšljiv** prid. odr. v. *neutjèšivī/neutjèšljivī* - koji se ne može utješiti; neutješan.

**nȅutješan** prid., odr. v. *nȅutješnī* - neutješiv.

**neutjèšivo** pril. - na neutješiv način.

**neutjèšivōst/neutjèšljivōst** im. ž. r. g. jd. *neutjèšivosti*, instr. jd. *neutjèš(lj)ivošću/ neutjèš(lj)ivosti* - svojstvo onoga što je neutješivo, osobina onoga koji je neutješiv; neutješnost.

**nȅutješnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅutješnosti*, instr. jd. *nȅutješnošću/nȅutješnosti* - osobina i stanje onoga koji nema utjehe, neutješivost.

**neutòljiv** prid., odr. v. *neutòljivī* - koji se ne može utoliti, nezajažljiv.

**neùtrāl** im. ž. r. (lat.), g. jd. *neutrála* - lingv. vještački jezik iz 1903. zamišljen kao svjetski jezik budućnosti.

**nȅutrālan** prid. (lat.), odr. v. *nȅutrālnī* - koji ne pristaje ni uz jednu stranu, koji se ne želi opredijeliti; nepristran, nesvrstan.

**neutrálac** im. m. r., g. jd. *neutrálca*, n. mn. *neutrálci*, g. jd. *neùtrālācā* - razg. onaj koji je neutralan u nekom sukobu; neutralist.

**neutràlisānje/neutralizírānje/neutràlizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od neutralisati/neutralizirati/neutralizovati.

**neutràlisati/neutralizírati/neutràlizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *neutràlišēm/neutralìzīrām/neutràlizujem* - provesti/provoditi neutralizaciju; prenes. osujetiti/osujećivati, onemogućiti/onemogućavati, onesposobiti.

**neutràlist(a)** im. m. r. (lat.) - pristalica neutralističke politike, onaj koji se ne svrstava.

**neutràlistica/neutràlistkinja** im. ž. r. (lat.) - ona koja je neutralist.

**neutralizácija** im. ž. r. (lat.) - stvaranje, ostvarivanje neutralnosti; objava neke države da zauzima neutralan stav; hem. uklanjanje kiselosti ili bazičnosti neke otopine pomoću dodavanja alkalične odnosno kisele otopine, svaka međusobna reakcija kiselina i baza pri čemu se stvara sol i voda; vojn. sprečavanje djelovanja; osujećivanje, onemogućavanje; lingv. ukidanje opreke, dokidanje razlikovnosti između dvaju fonema.

**neutralìzam** im. m. r., g. jd. *neutralìzma* - pol. nastojanje na neutralnosti u mirnodopskim i ratnim prilikama u odnosima među državama.

**nȅutrālno** pril. - na neutralan način.

**neutrálnost** im. ž. r. (lat.), g. jd. *neutral-*

*nosti*, instr. jd. *neutrálnošću/neutrálnosti* - osobina onoga koji je neutralan, onoga što je neutralno; neutralan stav, nemiješanje u tuđe sporove; pravno i političko stanje države koja u slučaju rata ne sudjeluje u njemu niti pruža pomoć zaraćenim stranama.
**neùtrōn** im. m. r. (lat.), g. jd. *neutróna* - fiz. elementarna čestica, barion, bez električnog naboja i spina 1/2 (fermion), mase približno jednake protonu, sastavni dio atomskog jezgra.
**neutrònika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *neutrònici* - grana fizike koja proučava svojstva i ponašanje neutrona.
**neùtrōnskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na neutrone (npr. neutronski generator).
**nèutrosfēra** im. ž. r. (lat.-grč.) - sloj zraka u atmosferi između površine Zemlje i jonosfere, u kojem je koncentracija jona praktično zanemarljiva.
**nèutrum** im. m. r. (lat.) - nijedno; gram. srednji rod.
**neùtvr̄đen** prid., odr. v. *neùtvr̄đenī* - koji nije utvrđen; nedokazan, neutemeljen, klimav.
**neùtvr̄đenōst** im. ž. r., g. jd. *neùtvr̄đenosti*, instr. jd. *neùtvr̄đenošću/neùtvr̄đenosti* - stanje onoga što je neutvrđeno.
**nëuviđāvan** prid., odr. v. *nëuviđāvni* - koji nije uviđavan.
**nëuviđāvno** pril. - na neuviđavan način.
**neuviđávnōst** im. ž. r., instr. jd. *neuviđávnošću/neuviđávnosti* - osobina onoga koji je neuviđavan.
**neuvìjen** prid., odr. v. *neuvìjenī* - koji nije uvijen; prenes. otvoren, iskren.
**neuvijèno** pril. - otvoreno, iskreno, odrješito, nedvosmisleno; bez uvijanja (prema predstavi da je tako ljepše).
**neuvìjenōst** im. ž. r., g. jd. *neuvìjenosti*, instr. jd. *neuvìjenošću/neuvìjenosti* - osobina onoga koji je neuvijen.
**neuvjèrljiv** prid., odr. v. *neuvjèrljivī* - koji nije uvjerljiv.
**neuvjèrljivo** pril. - na neuvjerljiv način.
**neuvjèrljivōst** im. ž. r., g. jd. *neuvjèrljivosti*, instr. jd. *neuvjèrljivošću/neuvjèrljivosti* - osobina onoga koji je neuvjerljiv ili svojstvo onoga što je neuvjerljivo.
**neùvježbān** prid., odr. v. *neùvježbānī* - koji nije uvježban; nepripravan, nepripremljen.
**neùvježbāno** pril. - na neuvježban način.
**neùvježbānōst** im. ž. r., g. jd. *neùvježbānosti*, instr. jd. *neùvježbānošću/neùvježbānosti* - stanje onoga koji nije uvježban i onoga što nije uvježbano.
**nëuzdržān** prid., odr. v. *nëuzdržānī* - koji nije uzdržan; raspojasan, neutoljiv.
**neuzubillah!** uzv. (ar.) - Bože sačuvaj!
**neùzvrāćen** prid., odr. v. *neùzvrāćenī* - koji nije uzvraćen.
**nèvakat** im. m. r. (ar.), g. jd. *nèvakta*, n. mn. *nèvakti* - razg. loše odabran čas, nevrijeme za izvođenje kakve radnje, loš sticaj okolnosti, zao trenutak.
**nèvaktom** pril. (ar.) - u nevrijeme.
**nevàljān** prid., odr. v. *nevàljānī* - koji nije valjan.
**nevàljalac** im. m. r., g. jd. *nevàljalca*, n. mn. *nevàljalci* - onaj koji je nevaljao, neposlušan.
**nevaljálština** im. ž. r. - postupak nevaljalca, ono što čini onaj koji je nevaljao.
**nevàljao** prid., odr. v. *nevàljalī* - kojeg odlikuju loše osobine, opak, pokvaren; loše odgojen (o osobi); koji nije upotrebljiv; neupotrebljiv (o stvarima).
**nëvaljanōst** im. ž. r., g. jd. *nëvaljanosti*, instr. jd. *nëvaljanošću/ nëvaljanosti* - svojstvo onoga što je nevaljano.
**nevázil** im. m. r. (ar.) - upala mesa oko zuba.
**nëvāžan** prid., odr. v. *nëvāžni* - koji nije važan.
**nevážećī** prid. - koji ne važi (ob. zbog isteka roka važenja); koji se ne priznaje.
**nèvelik** prid., odr. v. *nèvelikī* - koji nije velik.
**nèven** im. m. r. - bot. ukrasna biljka iz porodice glavočika, u narodnoj medicini služi kao antiseptik; kalendula.
**nèvēnka** im. ž. r., g. mn. *nèvēnkī* - bot. biljka rod iz porodice glavočika.
**nèvēra** im. ž. r. (tal.) - iznenadna oluja na Jadranu i priobalju, često s grmljavinom.
**nevèrīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *neverína* - manja, slabije izražena iznenadna oluja, nevera kraćeg trajanja.
**nëverbālan** prid. (lat.), odr. v. *nëverbālnī* - koji nije izražen riječima, koji nije



iskazan sredstvima ljudskog jezika; jezik znakova koji izražava neke poruke bez riječi; grimase, geste i pokreti dijelovima tijela (npr. podignut palac ruke u zn. odlično).
**nëveseo** prid., odr. v. *nëveselī* - koji nije veseo.
**nëveselōst** im. ž. r., g. jd. *nëveselosti*, instr. jd. *nëveselošću/nëveselosti* - osobina onoga što je neveselo.
**nevèsika** im. ž. r. - bot. biljka iz porodice štitarki.
**Nevèsinje** im. s. r. - naselje u istočnoj Hercegovini.
**nèvēzan** prid., odr. v. *nèvēzanī* - koji nije vezan; slobodan; koji je bez strogog programa; improviziran, slobodan.
**nèvičan** prid., odr. v. *nèvični* - koji nije vičan; nevješt, nenaviknut.
**nèvično** pril. - na nevičan način; nenaviklo.
**nèvičnōst** im. ž. r., g. jd. *nèvičnosti*, instr. jd. *nèvičnošću/nèvičnosti* - osobina onoga koji je nevičan.
**nevìdljiv** prid.- odr. v. *nevìdljivī* - koji se ne može vidjeti.
**nevìdljivo** pril. - na nevidljiv način, tako da se ne vidi; neopazice.
**nevìdljivōst** im. ž. r., g. jd. *nevìdljivosti*, instr. jd. *nevìdljivošću/ nevìdljivosti* - osobina ili stanje onoga koji je nevidljiv, svojstvo ili stanje onoga što je nevidljivo.
**nèviđen** prid., odr. v. *nèviđenī* - koji još nije viđen u ukupnosti svojih osobina; izniman, senzacionalan.
**nèviđenōst** im. ž. r., g. jd. *nèviđenosti*, instr. jd. *nèviđenošću/nèviđenosti* - osobina onoga koji je neviđen ili svojstvo onoga što je neviđeno.
**nëvīn** prid., odr. v. *nëvīnī* - koji nije kriv, na kojemu ne leži krivica, nedužan; bezazlen, naivan, nedužan; koji je bez seksualnih iskustava.
**nevinášce** im. s. r., g. jd. *nevináščeta/ nevinášca* - nepokvarena, bezazlena osoba; prenes. onaj koji se pravi naivnim.
**nëvīno** pril. - na nevin način; nedužno, bezazleno.
**nëvīnōst** im. ž. r., g. jd. *nëvīnosti*, instr. jd. *nëvīnošću/nëvīnosti* - stanje onoga koji je nevin i one koja je nevina.
**nëvitēškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na onoga koji po ponašanju nije vitez. koji nije častan i ne odlikuje se dobrotom i drugim pozitivnim osobinama.
**nëvitēški** pril. - tako kako pravi vitez ne postupa.
**nëvjenčān** prid., odr. v. *nëvjenčānī* - koji još nije vjenčan, koji je u vanbračnom odnosu.
**nëvjenčāno** pril. - na nevjenčan način.
**nèvjera** im. ž. r. - čin kojim je prekršena vjernost;. nevjerovanje u ono u što ko očekuje da će se vjerovati; nevjerica, sumnja, sumnjanje; pejor. tuđa vjera kad se shvaća kao kriva, nevjernička.
**nèvjerac** im. m. r., g. jd. *nèvjerca*, n. mn. *nèvjerci* - bezvjerac, nevjernik.
**nëvjēran** prid., odr. v. *nèvjērnī* - koji nije vjeran.
**nèvjērčev** prid. odr. v. - koji pripada nevjercu.
**nèvjerica** im. ž. r. - jako izražena skepsa, velika sumnja u što.
**nèvjērnica** im. ž. r. - nevjerna žena.
**nèvjērničīn** prid. - koji pripada nevjernici.
**nèvjērničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nevjernike.
**nèvjērnički** pril. - kao nevjernik, na način nevjernika.
**nèvjērnīk** im. m. r., vok. *nèvjērnīče*, n. mn. *nèvjērnīci* - onaj koji ne vjeruje u šta; sumnjičavac; onaj koji ne priznaje vjeru, ateist; pejor. onaj koji pripada tuđoj vjeri kad se shvaća kao krivā; onaj koji je prekršio vjernost.
**nèvjerno** pril. - na nevjeran način; izdajnički.
**nëvjērnōst** im. ž. r., g. jd. *nëvjērnosti*, instr. jd. *nëvjērnošću/nëvjērnosti* - osobina onoga koji je nevjeran.
**nevjeròjatan** prid. odr. *nevjeròjatnī* - nevjerovatan, u koji je nemoguće povjerovati, koji nekom osobinom iznenađuje, izniman, izuzetan.
**nevjeròjātnōst** im. ž. r., g. jd. *nevjeròjatnosti*, instr. jd. *nevjeròjatnošću/nevjeròjatnosti* - nevjerovatnost, svojstvo onoga što je nevjerojatno.
**nevjeròvatan** prid., odr. v. *nevjeròvatnī* - nevjerojatan.
**nevjeròvatnōst** im. ž. r. - nevjerojatnost.
**nèvjesta** im. ž. r. - ona koja se udaje

mlada; sinova ili bratova žena; snaha.

**nèvješt** prid., odr. v. *nèvještī* - koji nema vještina, koji nije spretan u obavljanju kakvog posla; nevičan.

**nèvješto** pril. - na nevješt način, nespretno.

**nevládin** prid. odr. v. - koji ne pripada ili nije zavisan o vladi (vlastima); građanski.

**nèvolja** im. ž. r. - zlo, nesreća, bijeda; nužda, potreba; pejor. onaj koji je bijedan; jadnik, siromašak, nesretnik.

**nȅvōljan** prid., odr. v. *nȅvōljnī* - koji nije pod uticajem volje; nevoljan, hotimičan; jadan, sirot, bijedan, nemoćan, sav nikakav; bezvoljan; beživotan, apatičan.

**nèvoljko** pril. - protiv volje, s malo volje; nerado, nelagodno.

**nèvoljkōst** im. ž. r., g. jd. *nèvoljkosti*, instr. jd. *nèvoljkošću/nèvoljkosti* - svojstvo onoga što je nevoljko.

**nèvōljnica** im. ž. r. - žena nevoljnik.

**nèvōljničin** prid. odr. v. - koji pripada nevoljnici.

**nèvōljnīk** im. m. r., g. jd. *nèvōljnīče*, n. mn. *nèvōljnīci* - onaj koji je pritisnut nevoljom; koga muči neimaština, siromah; onaj koji pati od pomanjkanja volje za nešto, onaj koji je bezvoljan.

**nèvōljničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nevoljnike.

**nèvōljnički** pril. - kao nevoljnik, na način nevoljnika.

**nȅvōljno** pril. - bez volje.

**nèvoljen** prid., odr.v. *nèvoljenī* - koji nije voljen.

**nèvoljenōst** im. ž. r. g. jd. *nèvoljenosti*, instr. jd. *nèvoljenošću/nèvoljenosti* - stanje onoga koji je nevoljen.

**nȅvōljnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅvōljnosti*, instr. jd. *nȅvōljnošću/nȅvōljnosti* - osobina onoga koji je nevoljan.

**nȅvrijedan** prid., odr. v. *nȅvrijēdnī* - koji nije vrijedan; bezvrijedan; nedostojan.

**nȅvrijeme** im. s. r., g. jd. *nèvremena* - općenito ružno vrijeme (vrlo jak vjetar, grmljavina, pljusak, tuča i sl.); nezgodno doba, vrijeme za obavljanje čega, u zao čas.

**nèvremenskī** prid. odr. v. - koji se ne zbiva u vremenu kao određenoj mjernoj jedinici, koji se ne mijenja proticanjem vremena.

**nêvus** im. m. r. (lat.) - mladež na koži, znak na koži, nenasljedna mana kože (s pigmentom, bez pigmenta, dlakavost i sl.).

**nezablùdivōst** im. ž. r., instr. jd. *nezablùdivošću/nezablùdivosti* - nepogrešivost.

**nezabòravak** im. m. r., g. jd. *nezabòrāvka* - bot. vrsta trave, potočnica.

**nȅzaborāvan** prid., odr. v. *nȅzaborāvnī* - koji se ne može zaboraviti, kojega pamtimo, koji ne pada u zaborav.

**nezabòravljen** prid., odr. v. *nezabòravljenī* - koji nije zaboravljen.

**nezaboràvljiv** prid., odr. v. *nezaboràvljivī* - koji ne zaboravlja, koji pamti.

**nezaborávnōst** im. ž. r., g. jd. *nezaborávnosti*, instr. jd. *nezaborávnošću/nezaborávnosti* osobina onoga koji se ne zaboravlja ili onoga što se ne zaboravlja.

**nezacjèljiv** prid., odr. v. *nezacjèljivī* - koji ne može zacijeliti, zarasti.

**nezacjèljivōst** im. ž. r., g. jd. *nezacjèljivosti*, instr. jd. *nezacjèljivošću/nezacjèljivosti* - svojstvo onoga što je nezacjeljivo.

**nezàčinjen** prid., odr. v. *nezàčinjenī* - u kojem nema nimalo začina, koji je bez začina; nedovoljno začinjen, u kojem je premalo začina.

**nȅzadovōljan** prid., odr. v. *nȅzadovōljnī* - koji nije zadovoljan, kojem nešto smeta.

**nezadovoljávajūći** prid. - koji ne zadovoljava potrebe, očekivanja itd.

**nȅzadovōljnica** im. ž. r. - ona koja je nezadovoljna.

**nȅzadovōljničin** prid. - koji pripada nezadovoljnici.

**nȅzadovōljničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nezadovoljnike.

**nȅzadovōljnički** pril. - kao nezadovoljnici, na način nezadovoljnika.

**nȅzadovōljnīk** im. m. r. v. *nȅzadovōljnīče*, n. mn. *nȅzadovōljnīci* - onaj koji nije zadovoljan.

**nezadovóljstvo** im. s. r. - stanje onoga koji je nezadovoljan.

**nezadr̀ž(lj)iv** prid., odr. v. *nezadr̀ž(lj)ivī* - koji se ili koga se ne da zadržati u kretanju ili nastojanju; koji napreduje u kretanju ili nastojanju bez zadržavanja



ili zaustavljanja.

**nezadr̀ž(lj)ivo** pril. - na nezadrživ način.

**nezadr̀ž(lj)ivōst** im. ž. r. g. jd. *nezadr̀ž(lj)ivosti*, instr. jd. *nezadr̀ž(lj)ivošću/nezadr̀ž(lj)ivosti* - osobina onoga koji je nezadrživ ili svojstvo onoga što je nezadrživo.

**nezàhvaćen** prid., odr. v. *nezàhvaćenī* - neobuhvaćen; koji nije zahvaćen.

**nȅzahvālan** prid., odr. v. *nȅzahvālnī* - koji ne izražava zahvalnost, koji se ne odužuje hvalom ili zahvalom; koji nije izdašan, koji se ne isplati.

**nȅzahvālnica** im. ž. r. - ona koja se ne zahvaljuje, žena nezahvalnik.

**nȅzahvalničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nezahvalnike.

**nȅzahvālničkī** pril. - kao nezahvalnik, na način nezahvalnika.

**nȅzahvālnīk** im. m. r., g. jd. *nȅzahvālnīče*, n. mn. *nȅzahvālnīci* - onaj koji nije zahvalan.

**nȅzahvālno** pril. - na nezahvalan način, rizično, nije sigurno.

**nezahválnōst** im. ž. r., g. jd. *nezahválnosti*, instr. jd. *nezahválnošću/nezahválnosti* - odlika onoga koji je nezahvalan.

**nezainterèsīrān/nezàinteresovān** prid., odr. v. *nezainterèsīranī/nezàinteresovānī* - koji nije zainteresiran.

**nezainterèsīrāno/nezàineresovāno** pril. - na nezainteresiran način.

**nezainterèsīrānōst/nezàinteresovānōst** im. ž. r., instr. jd. *nezainterèsīrānošću/nezainterèsīrānosti* i *nezàinteresovānošću/nezàinteresovānosti* - odlika onoga koji je nezainteresiran.

**nezajàžljiv** prid., odr. v. *nezajàžljivī* - koji se ne može zajaziti (o rijeci na kojoj se ne može napraviti jaz); prenes. koji je neograničen u zahtjevima; pohlepan, neumjeren, nezasitan.

**nezajàžljivōst** im. ž. r., g. jd. *nezajàžljivosti*, instr. jd. *nezajàžljivošću/nezajàžljivosti* - osobina onoga koji je nezajažljiv; nezasitnost.

**nezákonit** prid., odr. v. *nezákonitī* - koji nije u skladu sa zakonom, koji je u suprotnosti sa zakonom.

**nezákonito** pril. - protivno zakonu.

**nezákonitōst** im. ž. r., g. jd. *nezákonitosti*, instr. jd. *nezákonitošću/nezákonitosti* - svojstvo onoga što je nezakonito.

**nezákonskī** prid. odr. v. - koji nije u skladu sa zakonom.

**nȅzakopčān** prid., odr. v. *nȅzakopčānī* - koji nije zakopčan.

**nezàmijećen** prid., odr. v. *nezàmijećenī* - koji nije zamijećen.

**nezàmijećenōst** im. ž. r., g. jd. *nezàmijećenosti*, instr. jd. *nezàmijećenošću/nezàmijećenosti* - osobina onoga koji je nezamijećen ili svojstvo onoga što je nezamijećeno.

**nezamìsliv** prid., odr. v. *nezamìslivī* - koji se ne može zamisliti, koji je izniman prema razmjerima, dimenzijama, dosezima itd.

**nezamìslivo** pril. - na nezamisliv način.

**nezamìslivōst** im. ž. r., g. jd. *nezamìslivosti*, instr. jd. *nezamìslivošću/nezamìslivosti* - svojstvo onoga što je nezamislivo, osobina onoga koji je nezamisliv.

**nezamjènljiv/nezamjènjiv** prid., odr. v. *nezamjènljivi/nezamjènjivī* - koji se ne može zamijeniti.

**nezamjènljivōst/nezamjènjivōst** im. ž. r., instr. jd. *nezamjènljivošću/nezamjènljivosti* i *nezamjènjivošću/nezamjènjivosti* - osobina onoga koji je nezamjenjiv i svojstvo onoga što je nezamjenjivo.

**nezamjètljiv** prid., odr. v. *nezamjètljivī* - koji nije zamjetljiv, koji je neprimjetan.

**nȅzamjetan** prid., odr. v. *nȅzamjetnī* - koji nije zamjetan.

**nezamjètljivo** pril. - na nezamjetljiv način; neopazice, neprimjetno.

**nezamjètljivōst** im. ž. r., g. jd. *nezamjètljivosti*, instr. jd. *nezamjètljivošću/nezamjètljivosti* - osobina onoga koji nezamjetan ili svojstvo onoga što je nezamjetno.

**nezanemàriv** prid., odr. v. *nezanemàrivī* - koji nije zanemariv.

**nezanìmljiv** prid., odr. v. *nezanìmljivī* - koji nije zanimljiv; dosadan.

**nezanìmljivo** pril. - na nezanimljiv način.

**nezaobìlazan** prid., odr. v. *nezaobìlaznī* - koji se ne smije zanemariti kad se što radi ili kad se o čemu razmišlja, s kojim se mora računati, bez kojega se ne može.

**nezaobìlaznōst** im. ž. r., g. jd. *nezaobìlaznosti*, instr. jd. *nezaobìlaznošću/nezaobìlaznosti* - svojstvo onoga što je nezaobilazno ili osobina onoga koji je

nezaobilazan.

**nezàpāmćen** prid., odr. v. *nezàpāmćenī* - koji je takav kakav se ne pamti.

**nezàpažen** prid., odr. v. *nezàpaženī* - koji nije zapažen, koji nije pobudio pažnju.

**nezàpaženo** pril. - na nezapažen način.

**nezàposlen** prid., odr. v. *nezàposlenī* - koji nije zaposlen, koji nema posla.

**nezàposlenōst** im. ž. r., g. jd. *nezàposlenosti*, instr. jd. *nezàposlenošću/nezàposlenosti* - stanje onoga koji je nezaposlen, koji nema posla u svome zvanju.

**nezàsijān** prid., odr. v. *nezàsijānī* - koji nije zasijan.

**nezásitan** prid., odr. v. *nezásitnī* - koji se ne može zasititi čega, koji se ne može najesti; koji je proždrljiv; koji je uvijek željan bogatstva, novca, časti itd.; nezasitljiv.

**nezàsićen** prid., odr. v. *nezàsićenī* - koji nije zasićen, koji čega nema u dovoljnoj mjeri; hem. organski spojevi koji u molekuli imaju dvostruke ili trostruke veze pretežno između atoma ugljika.

**nezasìtljiv** prid., odr. v. *nezasìtljivī* - nezasitan.

**nezásitnica** im. ž. r. - ona koja se ne može zasititi, koja je nezasitna.

**nezásitnīk** im. m. r., vok. jd. *nezásitnīče*, n. mn. *nezásitnīci* - onaj koji je nezasitan.

**nȅzasitno** pril. - na nezasitan način.

**nezásitnōst** im. ž. r., g. jd. *nezásitnosti*, instr. jd. *nezásitnošću/nezásitnosti* - osobina onoga koji je nezasitan.

**nezàštīćen** prid., odr. v. *nezàštīćenī* - koji nema zaštitu od čega, koji nije obložen, izoliran, tehnički opremljen.

**nezàštīćenōst** im. ž. r., g. jd. *nezàštīćenosti*, instr. jd. *nezàštīćenošću/nezàštīćenosti* - stanje onoga koji je nezaštićen ili onoga što je nezaštićeno.

**nezatòmljiv** prid., odr. v. *nezatòmljivī* - koji se ne može zatomiti.

**nezaustàvljiv** prid., odr. v. *nezaustàvljivī* - koji se ne može zaustaviti u kretanju ili nastojanju, nezadrživ.

**nezavèden** prid., odr. v. *nezavèdenī* - koji nije unesen u službenu knjigu, zaveden kao službeni podatak.

**nezávidan** prid., odr. v. *nezávidnī* - koje-mu se ne može zavidjeti.

**nezávisan** prid., odr. v. *nezávisnī* - koji ne zavisi od drugoga, koji samostalno i bez tuđeg uticaja oblikuje svoje misli, djelovanje i način postojanja, neovisan.

**nezávisno** pril. - na nezavisan način; samostalno.

**nezávisnōst** im. ž. r., instr. jd. *nezávisnošću/nezávisnosti* - stanje onoga koji ne zavisi od drugoga; neovisnost.

**nezavȑšiv** prid., odr. v. *nezavȑšivī* - koji nije završiv.

**nèzbīljskī** prid. odr. v. - koji se ne pojavljuje u zbilji, koji nije stvaran.

**nèzbrinūt** prid., odr. v. *nèzbrinūtī* - koji nije opskrbljen; zapušten.

**nèzbrinūtōst** im. ž. r., g. jd. *nèzbrinūtosti*, instr. jd. *nèzbrinūtošću/nèzbrinūtosti* - stanje onoga koji je nezbrinut.

**nèzdrav** prid., odr. v. *nèzdravī* - koji nije zdrav, koji ima zdravstvenih tegoba, koji je bolestan; koji djeluje tako da stvara podlogu za razne bolesti; prenes. koji je pogrešan i štetan.

**nèzdravo** pril. - na nezdrav način, štetno, škodljivo, loše; bolesno, nenormalno.

**nèzdravōst** im. ž. r., g. jd. *nèzdravosti*, instr. jd. *nèzdravošću/nèzdravosti* - stanje onoga koji je nezdrav ili svojstvo onoga što je nezdravo.

**nezemàljskī** prid. odr. v. - koji nije zemaljski.

**nèzgoda** im. ž. r. - nemio događaj; neprilika, nesreća.

**nèzgodan** prid., odr. v. *nèzgodnī* - koji nije zgodan; neprijatan, neugodan.

**nèzgodno** pril. - nije prikladno, nije ugodno, ne priliči.

**nèzgrapan** prid., odr. v. *nèzgrapnī* - u kojem nema profinjenosti, harmonije i sl.; neskladan; nespretan.

**nȅzgrapno** pril. - na nezgrapan način.

**nȅzgrapnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅzgrapnosti*, instr. jd. *nȅzgrapnošću/nȅzgrapnosti* - osobina onoga koji je nezgrapan ili svojstvo onoga što je nezgrapno.

**neznabóščēv** prid. odr. v. - koji pripada neznabošu.

**neznabóštvo** im. s. r. - bezbožništvo.

**neznabóžac** im. m. r., g. jd. *neznabóšca*, v. *nȅznabōšče*, n. mn. *neznabóšci* - onaj koji ne zna za Boga (sa stanovišta onoga koji govori), koji nije upoznao



pravoga Boga; poganin.

**neznabòžačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na neznabošce.

**neznabòžački** pril. - kao neznabošci, na način neznabošca.

**neznàbōžan** prid., odr. v. *neznàbōžnī* - koji ne zna za Boga.

**nèznalac** im. m. r., g. jd. *nèznālca* - onaj koji nema znanja.

**neznànstven** prid., odr. v. *neznànstvenī* - koji nije rađen po metodama koje traži znanost, nenaučan.

**neznánje** im. s. r. - nepoznavanje činjenica o čemu, nepostojanje znanja.

**nèznalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na neznanje.

**nèznalački** pril. - bez znanja, na način onoga koji nema znanja.

**nèznalica** im. ž. r., n. mn. *nèznalice* - pejor. onaj koji ništa ne zna, a želi pokazati da zna.

**nèznaličīn** prid. odr. v. - koji pripada neznalici.

**nȅznān** prid., odr. v. *nȅznānī* - koji je nepoznat (*neznani* junak).

**neznánac** im. m. r., g. jd. *neznánca*, vok. jd. *neznanče*, n. mn. *neznánci*, g. mn. *nèznānācā* - onaj koga niko ne poznaje.

**neznánčev** prid. odr. v. - koji pripada neznancu.

**nèznānka** im. ž. r., g. mn. *nèznānkī* - ona koju niko ne poznaje.

**nȅznāno** pril. - nigdje određeno, u nepoznatom kraju.

**nȅznatan** prid., odr. v. *nȅznatnī* - koji je bez osobite vrijednosti ili važnosti; beznačajan; koji je male veličine; sitan.

**nȅznatno** pril. - malo, beznačajno.

**nȅznātnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅznātnosti*, instr. jd. *nȅznātnošću/nȅznātnosti* - osobina onoga koji je neznatan ili svojstvo onoga što je neznatno.

**nèzreo** prid., odr. v. *nèzrelī* - zelen, nedozreo; koji nije odrastao.

**nȅzrelo** pril. - na nezreo način.

**nèzrelōst** im. ž. r., g. jd. *nèzrelosti*, instr. jd. *nèzrelošću/nèzrelosti* - osobina onoga koji je nezreo ili svojstvo onoga što je nezrelo.

**nȅzvān** prid., odr. v. *nȅzvānī* - nepozvan.

**nèželjen** prid., odr. v. *nèželjenī* - koji nije željen.

**nèženja** im. m. r. - onaj koji nije oženjen i koji se nije ženio.

**nȅžīv** prid., odr. *nȅžīvī* - koji nema obilježja života ili živoga bića; nedovoljno živ, premalo živahan, nedovoljno dinamičan, bez događanja.

**nȅživōst** im. ž. r., g. jd. *nȅživosti*, instr. jd. *nȅživošću/nȅživosti* - svojstvo onoga što je neživo ili osobina onoga koji je neživ.

**nȅživotan** prid., odr. v. *nȅživotnī* - koji nije životan, beživotan.

**nȅživotnōst** im. ž. r., g. jd. *nȅživotnosti*, instr. jd. *nȅživotnošću/nȅživotnosti* - osobina onoga koji je neživotan.

**ni** vezn. - pri izlaganju i nabrajanju poriče postojanje ili prisutnost (*ni* tu, *ni* tamo).

**Nica** im. ž. r. - luka, grad i turističko sjedište na Azurnoj obali (Francuska).

**nìcati** gl. nesvrš., prez. *nìčē* - razvijati se iz sjemena, izbijati iz zemlje (o biljkama).

**ničeánac** im. m. r., g. jd. *ničeánca* - pristalica Ničeove filozofije (Nietzsche).

**nȉčicē** pril. - doslovno: biti na koljenima, licem prema zemlji, ob. u izrazu: *pasti pred kim ničice* i tako iskazati duboko poštovanje (vladaru ili kome drugome).

**nȉčijī** zamj. - koji ne pripada nikome, koji nema vlasnika (ničija zemlja).

**nìćāh** im. m. r. (ar.-tur.), g. jd. *nićáha* - brak, ženidba; novac koji muž po šeriatu polaže ženi pri sklapanju braka radi njene materijalne sigurnosti.

**nȉći** gl. svrš., prez. *nȉknēm* - niknuti.

**nidifúge** im. ž. r. mn. (nlat.) - zool. mladunci nekih pernatih životinja (kokoši, gusaka) koji se izlegu s perjem i sposobni su se sami hraniti.

**nidikóle** im. ž. r. mn. (nlat.) - zool. mladunci nekih pernatih životinja (vrabaca, golubova) koji se izlegu goli, slijepi i bespomoćni.

**niȅlo** (niello) im. m. r. (tal.) - u zlatarstvu tehnika ukrašavanja metalnih, napose srebrnih predmeta tamnim, gotovo crnim ornamentalnim motivima postupkom koji je sličan emajliranju.

**nifablèpsija** im. ž. r. (grč.) - zaslijepljenost snježnom bjelinom.

**nìfāz** im. m. r. (ar.), g. jd. *nìfāza* - stanje žene porodilje od trenutka porođaja, pa sve dok traje čišćenje.

**nìfe** im. m. r. (lat.) - kratica za Zemljinu jezgru, koja se uglavnom sastoji od nikla i željeza.
**nȉfograf** im. m. r. (grč.) - uređaj za kontinuirano bilježenje količine napadalog snijega koji radi na principu vage.
**nigdìna** im. ž. r. - dalek nepoznat kraj, daleka zemlja, nepoznata i neodređena.
**nȉgdje** pril. - ni na kojem mjestu.
**nȉger** im. m. r. (šp.) - razg. crnac, pripadnik crne rase, naziv najčešće pogrdnog prizvuka.
**Nȉger** im. m. r. - geogr. država u Africi, glavni grad Niamej; istoimena rijeka u Africi.
**Nigérac** im. m. r., g. jd. *Nigérca*, n. mn. *Nȉgērani* - stanovnik ili državljanin Nigera.
**Nìgērka** im. ž. r. - stanovnica Nigerije.
**nȉgerskī** prid. odr. v. (šp.) - koji se odnosi na nigera.
**nìgērskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Niger i Nigerane.
**Nìgērija** im. ž. r. - geogr. država u Africi s izlazom na Gvinejski zaljev, glavni grad Abuja (do 1991. Lagos).
**Nigeríjac** im. m. r., g. jd. *Nigeríjca*, n. mn. *Nìgeríjci* - stanovnik ili državljanin Nigerije.
**Nigeríjka** im. ž. r. - stanovnica Nigerije.
**nìgērijskī** prid., odr. v. - koji se odnosi na Nigeriju i Nigerijce.
**nigròzīn** im. m. r. (njem.), n. mn. *nigrozíni* - hem. grupa crnih ili sivih indulina koji se upotrebljavaju pri bojenju vune, svile, kože itd.
**nihájet** im. m. r. (ar.-tur.) - kraj, svršetak, konac.
**nihájet** pril. (ar.-tur.) - na kraju, napokon.
**nȉhil** zamj. (lat.) - ništa.
**nihìlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *nihìlistē*, n. mn. *nihìlisti/nihìliste* - pristalica nihilizma koji podržava mišljenje da su sve tradicionalne vrijednosti i vjerovanja neutemeljena, besmislena i beskorisna; osoba koja ne priznaje nikakva ustaljena načela ni autoritete.
**nihìlistica/nihìlistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena nihilist
**nihilȉstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nihilizam i nihiliste.
**nihilȉstički** pril. (lat.) - kao u nihilizmu, kao nihilisti, na način nihilista.
**nihilȉzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *nihilȉzma* - način mišljenja u kojem se negiraju svi ustaljeni pogledi, načela i vjerovanja; filozofsko učenje da ništa zbiljski ne postoji ili da se ništa ne može pouzdano spoznati.
**nìhon kèmpo** im. m. r. (jap.) - japanski borilački sport, jedan od stilova karatea, nastao prilagođavanjem kineskog boksa japanskim borilačkim vještin-ma.
**nijànsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *nijànsī* - prelaz jedne boje u drugu, primjesa jedne boje drugoj, prelijevanje boje; prenes. lagahan prelaz jednog oblika u drugi (druga nijansa mišljenja).
**nijansírānje** gl. im. s. r. (fr.) od nijansirati.
**nijansírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *nijànsīrām* - bojiti u nijansama; razlučivati (boje, značenja, pojave).
**nijèdan** prid. zamj. - niti jedan, odricanje onoga što označava imenica uz koju stoji (*nìjedan* čovjek).
**nijedànpūt** pril. - koji izriče da se nešto nijednom (nikada) nije dogodilo; nijednom.
**nijèkānje** gl. im. s. r. od nijekati.
**nijèkati** gl. nesvrš., prez. *nȉječēm*, pril. sad. *níječūći*, prid. trp. *níjekān* - odricati, negirati neku činjenicu ili tvrdnju; poricati.
**nȉječan** prid., odr. v. *nȉječnī* - koji niječe, odričan, negativan.
**nȉječnica** im. ž. r. - riječ kojom se niječe, poriče; negacija.
**nȉječno** pril. - na niječan način, odrično.
**nȉjem** prid., odr. v. *nȉjemī* - koji nema sposobnost govora, mutav; prenes. koji šuti kao da je nijem, koji ne želi govoriti; koji se odvija u tišini; tišina potpuna tišina.
**nijèmac** im. m. r., g. jd. *nijèmca*, n. mn. *nijèmci*, g. mn. *nìjèmācā* - onaj koji je nijem.
**Nijèmac** im. m. r. - naš naziv za stanovnika Njemačke.
**nijèmo** pril. - bez riječi, ne govoreći, ne dajući glasa od sebe.
**nijèmōst** im. ž. r., g. jd. *nijèmosti*, instr. jd. *nijèmošću/nijèmosti* - osobina onoga koji je nijem.
**níjet** im. m. r. (ar.-tur.) - namjera, nakana, naum; po islamskim propisima i običajima dobra i čestita namjera u nekom djelu; izreka na arapskom jeziku koja se izgovara prije klanjanja molitve.



**nijètiti** gl. nesvrš. (ar.-tur.), prez. *nȉjetīm* - namjeravati, namjenjivati.
**nȉkad(a)** pril. - ni u koje vrijeme, ni u kakvoj prilici; nigda, nigdar.
**nȉkakāv** prid. zamj., odr. v. *nȉkakvī* - koji odriče postojanje ili prisutnost onoga što znači imenica; prid. pejor. loš, slab, bezvrijedan, lošeg kvaliteta.
**nȉkāko** pril. - ni na koji način, ni u kojem slučaju, nipošto.
**nȉkamo** pril. - ni na koje mjesto.
**nìkl** im. m. r. g. jd. *nìkla* - hem. element (Ni), bijeli metal, feromagnetičan, tvrd i kovak; spojevi nikla služe za bojenje stakla i keramike.
**nȉklovānje** gl. im. s. r. od niklovati.
**nȉklovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *nȉklujēm* - prevlačiti šta niklom, učiniti da površina bude od nikla i time zaštićena od hrđe.
**nȉknuti** gl. svrš., prez. *nȉknem*, pril. pr. *nȉkūvši*, imp. *nȉkni*, aor. *nȉknuh/nȉkoh*, prid. rad. *nȉknuo/nȉkao*, pril. pr. *nȉknūvši/nìkāvši* - nići, prirodnim rastom iz zemlje ili tkiva pojaviti se na površini (biljka, zubi).
**nȉko** zamj., g. *nȉkoga* - nijedna osoba, rjeđe: nitko.
**nikógović** im. m. r. - pejor. onaj ko nema imena, koji ništa ne znači, koji je niko i ništa, ništarija.
**nȉkoji** prid. zamj. - nijedan, nikakav.
**nȉkolik** zamj. - izriče nepostojanje koga ili čega kad je u pitanju koliko.
**nȉkoliko** pril. - nijedan, ništa (u dijaloškoj situaciji na pitanje "koliko").
**Nìkolīnje** im. s. r. - dan sv. Nikole, slavi se 6. decembra.
**nìkolinjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nikolinje.
**nikòtīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *nikotína* - aktivni sastojak duhana, otrov i narkotik.
**nikotinìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *nikotinìzma* - trovanje nikotinom.
**nikòtīnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji ima nikotina, koji sadrži nikotin, koji se odnosi na nikotin.
**Nìkōzija** im. ž. r. - glavni grad grčkog dijela Kipra.
**niktalòpija** im. ž. r. (grč.) - bolest očiju kod koje bolesnici vide bolje u tami nego danju; dnevno sljepilo.
**niktofòbija** im. ž. r. (grč.) - noćni strah kod djece; strah od mraka.
**nìktūrija** im. ž. r. (grč.) - učestalo mokrenje noću; znak srčanih bolesti, dijabetesa, neuroze.
**nìkturlab** im. m. r. (grč.-lat.) - astronomski instrument s kraja 16. st., služio je za određivanje geografske širine na kojoj se brod nalazi.
**nȉkud(ā)** pril. - ni u kojem pravcu.
**Nȉl** im. m. r. - rijeka u Africi, najduža rijeka na svijetu (6648 km), utiče u Sredozemno more.
**nȉlskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nil (*nilski* konj).
**nìmalo** pril. - ni najmanje, ni u kojoj mjeri.
**nimbòstrātus** im. m. r. (lat.) - rod oblaka mješovitog sastava (kapljice vode i kristalići leda) koji daje trajnu oborinu (kišu ili snijeg), javlja se kao tamni, debeli sivi sloj oblaka.
**nȉmbus** im. m. r. (lat.) - tamni, sivi oblak iz kojeg padaju oborine; pljusak, nevrijeme; naslikani krug oko glave nekih careva na antičkom novcu; sjajni krug oko glave svetaca, aura, aureola, svetokrug (u egipatskom, grčkom; rimskom i kršćanskom slikarstvu).
**nímet** im. m. r. (ar.-tur.) - njimet, Božiji dar, dar s neba; blagoslov; hljeb, kruh kao zalogaj; blagodat.
**nîmfa** im. ž. r. (grč.), g. mn. *nîmfī* - brojne grčke božice, najčešće ljepotice i djevice, koje su nastanjivale okeane, izvore, rijeke, šume i drveće; lijepa djevojka vitkog i nježnog stasa.
**nìmfej** im. m. r. (grč.), g. jd. *nimféja* - svetište nimfi; prirodna ili sagrađena špilja s vrelom, vilinska špilja; ženska kupaonica kod Grka i Rimljana.
**nimfèta** im. ž. r. (grč.), g. mn. *nimfèta* - maloljetnica s prerano izraženom erotičnošću kojom privlači zrele muškarce; nimfica; tip filmske zvijezde naglašeno erotične vanjštine.
**nimféja** im. ž. r. (grč.) - bot. lopoč, lokvanj.
**nìmfica** im. ž. r. (grč.) - nimfeta.

**nimfòlept** im. m. r. (grč.) - onaj koga su nimfe zatravile, zaludile; kojega su nimfe zarobile.
**nimfòmān** im. m. r. (grč.), g. jd. *nifomána* - seksualno nezajažljiva osoba.
**nimfomànija** im. ž. r. (grč.) - psih. bolesna nezasitnost seksualne požude kod žena; andromanija.
**nimfòmānka** im. ž. r. (grč.), g. mn. *nimfòmānkī* - ona koja pati od nimfomanije; razg. koja luduje za muškarcima.
**nimfòmānskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na nimfomaniju i nimfomane.
**nimfòmānski** pril. (grč.) - kao nimfoman, na način nimfomana.
**Nîn** im. m. r., g. jd. *Nína* - gradić, u blizini Zadra, jedna od prijestolnica ranosrednjovjekovne hrvatske države.
**nîndža** im. m. r. (jap.) - udruženje pobunjenika u feudalnom Japanu (najmljene ubice); majstor borilačkih vještina, ratnik.
**nínoršk** im. m. r. - norveški narodni jezik koji je kao standardni ravnopravan s bokmalom, jedan od dvaju norveških standardnih jezika.
**nînskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nin i Ninjane.
**nintèndo** im. m. r. - vrsta aparata koji se se priključuju na televizor za igranje igrica.
**Nìoba** im. ž. r. - mit. tebanska kraljica, Tantalova kći, pretjeranom samouvjerenošću i hvalisanjem o broju (sedam sinova i sedam kćeri) i ljepoti svoje djece izazvala je titanku Letu, majku Apolona i Artemide; djeca su joj pobijena, a nju Zeus pretvara u stijenu koja vječno plače.
**nìōbīj** im. m. r. (nlat.) - hem. element (Nb), naziv dobio po Niobi, Tantalovoj kćeri; metal srodan tantalu; upotrebljava se za oplemenjivanje čelika i u legurama za termoelemente u nuklearnim reaktorima.
**niobìzam** im. m. r., g. jd. *niobìzma* - pat. stanje u kojem bolesnik stalno plače i nariče nad svojom sudbinom; kronično samooplakivanje.
**nìodaklē** pril. - ni od koga mjesta, niotkud, neznano otkud.
**nìotkud(a)** pril. - prostorno ni s jedne strane, ni iz kojeg smjera, ni iz kojega kraja; niodakle.
**nipòfīl** im. m. r. (jap.- grč.), g. jd. *nipofíla* - ljubitelj Japana i svega što je japansko.
**nipòfōb** im. m. r. (jap.-grč.), g. jd. *nipofóba* - neprijatelj, onaj koji mrzi Japan i sve što je japansko.
**nìpošto** pril. - ni u kojem slučaju, nikako; ni za koju cijenu izraženu novcem.
**niralàmba** im. ž. r. - vježba u joga-disciplini: trup i noge su u vertikalnom položaju s osloncem na ramenima i potiljku; ova vježba jača vratne, ledne i trbušne mišiće; svijeća.
**nirgùna** im. ž. r. - vrsta joga meditacije.
**nìrnberški** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na Nürnberg, grad u Njemačkoj (*nirnberški* proces).
**nirvàna** im. ž. r. - stanje postignutog mira i oslobođenja od patnje pojavnog života; u budizmu, ugasnuće karme, čime se završava krug od rođenja do smrti; u hinduizmu, izbavljenje kroz sjedinjenje Atmana s Brahmom; kraj, prestanak, koji je iščezao, utrnuo.
**nìsan** im. m. r. (hebr.-tur.) - sedmi mjesec jevrejske godine, po aktualnom kalendaru, označava početak proljeća; mjesec u kojem se slavi Pesah.
**nìska** im. ž. r. - ono što je nanizano (up. niska bisera), niz.
**nìsko** pril., komp. *nìžē* - na maloj verticalnoj udaljenosti od površine, blizu tla; prenes. na maloj visini u društvenom položaju; necijenjeno; pejor. podlo, podmuklo, nečasno.
**niskobùdžetskī/niskobùdžetnī** prid. odr. v. - koji je rađen s niskim budžetom; za koji su utrošena skromna sredstava; jeftin.
**niskográdnja** im. ž. r. - građevinski radovi usmjereni uglavnom na izgradnju cesta, mostova, tunela itd.
**niskonáponskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na struju niskog napona.
**nìskōst** im. ž. r., g. jd. *nìskosti*, instr. jd. *nìskošću/nìskosti* - svojstvo onoga što je nisko; prenes. podlost, podmuklost, nečasnost.
**niskotìrāžnī** prid. odr. v. - koji ima nizak, mal, nedovoljan tiraž (ob. o novinama).
**nìskotlačnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nizak tlak, koji ima nizak pritisak.
**niskotónac** im. m. r., g. jd. *niskotónca* - razg. vrsta zvučnika koji reproducira niske tonove (za razliku od visokotonca i srednjotonca).
**nistàgmus** im. m. r. (grč.) - treperenje očiju bez učešća volje; važan je pokazatelj u neurologiji, otologiji i oftalmologiji, može biti priroden ili uzrokovan organskim bolestima uha, oka ili mozga.
**nìša** im. ž. r. (lat.), g. mn. *níšā* - udubljenje u zidu za smještaj kipova, vaza ili predmeta; vojn. udubljenje pod grudobranm u rovovima, zaštićeno od neprijateljske vatre.
**nišàdor** im. m. r. (ar.-tur.) - amonijev hlorid, armenska so; otopina nišadora upotrebljava se u proizvodnji boja i kao lijek, salmijak.
**nìšan** im. m. r. (tur.-perz.) - cilj, biljeg, meta u koju se strijelja; dio vatrenog oružja koji omogućuje uspješno ciljanje, ciljnik; nadgrobni kamen postavljen po islamskim propisima.
**nišàndžija** im. m. r. (tur.-perz.), n. mn. *nišàndžije* - onaj koji nišani (čest termin u vojsci Kraljevine Srbije i zatim Jugoslavije); zastar. strijelac.
**nìšaniti** gl. nesvrš. (tur.-perz.), prez. *nìšanīm*, pril. sad. *nìšanēći* - tražiti cilj pomoću nišana prije otvaranja vatre iz oružja; ciljati.
**nìšanskī** prid. odr. v. (tur.-perz.) - koji se odnosi na nišan.
**nìšanjēnje** gl. im. s. r. od nišaniti.
**nišèsta** im. ž. r. i **nišèste** im. s. r. (tur.-perz.) - brašno nastalo rastiranjem, a ne mljevenjem zrnja; pšenični skrob u prahu; vrsta halve spravljene od takva brašna.
**nìšta** odr. zamj., g. jd. *nìčega/nìčeg*, instr. *nìčīm* - nijedan predmet, stvar, pojava ili događaj; nikako, nimalo.
**ništàrija** im. ž. r. - pejor. bezvrijedna, nečasna osoba.
**nìštav** prid., odr. v. *nìštavī* - ništavan.
**nìštāvan** prid., odr. v. *nìštāvnī* - koji ne važi, koji je prestao važiti; poništen; bijedan, nikakav.
**ništàvilo** im. s. r. - praznina, beskrajnost praznog prostora; ono što je beznačajno, bezvrijedno.



**nìštāvnōst** im. ž. r., g. jd. *nìštāvnosti*, instr. jd. *nìštāvnošću/nìštāvnosti* - osobina onoga koji je ništavan, svojstvo onog što je ništavno.
**nìštica** im. ž. r. - naziv za nulu (0) kojom se označava nepostojanje količine.
**nìštiti** gl.nesvrš., prez. *nìštīm* - poništavati, ukidati.
**nît** im. ž. r., g. jd. *nîti*, instr. jd. *nîti* - nešto što je tanko i po izgledu kao konac; prenes. neprekinut slijed čega, nešto što se potanko može pratiti kako teče, razvija i sl.
**nìtast** prid., odr. v. *nìtastī* - koji je u obliku niti.
**nìtavost** im. ž. r. (prasl.), g. jd. *nìtavosti*, instr. *nìtavošću/nìtavosti* - bolest biljnih kultura koja smanjuje prirod (nitavost krompira).
**nìti** vezn. - u sastavnoj rečenici za pojačavanje odricanja (*Niti* grmi, *nit'* se zemlja trese).
**nîtko** odr. zamj., g. *nìkoga*, dat. *nìkomu* - češće: niko; nijedna osoba, nijedan od ljudi; prenes. pejor. bezvrijedan čovjek; ništavilo.
**nìtkov** im. m. r., g. mn. *nitkova* - hulja, nečastan čovjek.
**nitkòvluk** im. m. r., n. mn. *nitkòvluci* - ekspr. postupak podla čovjeka, ništarije, nitkova; nečastan čin.
**nìtkovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nitkove i nitkovluk.
**nìtkovski** pril. - na način nitkova, kao nitkov.
**nìtna** im. ž. r. g. mn. *nìtnā/nìtnī* - reg. metalna spojka koja čvrsto i trajno spaja dijelove; zakovica (za razliku od spojeva s maticama i vijcima).
**nitrácija** im. ž. r. (grč.) - hem. uvođenje nitrogrupe u molekulu organskog spoja miješanjem sa azotnom kiselinom.
**nìtrāt** im. m. r. (grč.), mn. *nitráti* im. m. r. - soli azotne (dušične) kiseline; u prirodi nastaju iz amonijaka i iz organskih tvari koje sadrže dušik djelovanjem mikroorganizama; služe za proizvodnju gnojiva, eksploziva i u štamparstvu.
**nìtrātnī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada nitratima.
**nitrídi** im. m. r. mn. (grč.) - hem. spojevi metala s azotom; tvrdi su i otporni prema visokim temperaturama.

**nitrifikácija** im. ž. r. (grč.) - hem. pretvaranje amonijaka i amonijevih soli u nitrite i nitrate pomoću bakterija u tlu; jedan od procesa kruženja dušika u prirodi.
**nitríli** im. m. r., mn. (grč.) - hem. Organski cijanidi, spojevi koji nastaju od ugljikovodika zamjenom H-atoma skupinom - CN (npr. acetonitril $CH_3CN$).
**nitríti** im. m. r., mn. (grč.) - hem. soli dušičaste kiseline, nastaju redukcijom nitrata.
**nìtritnī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada nitritima.
**nitroceluóza** im. ž. r. (grč.) - hem. bijela lako zapaljiva vlaknasta masa, celulozni nitrat koji služi za proizvodnju koloida, celuloida i sl., tzv. praskavi pamuk.
**nȉtrogen(ij)** im. m. r. (grč.) - dušik.
**nȉtrogenski** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na azot, azotni, dušični.
**nitroglicèrīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *nitroglicerína* - hem. uljasta vrlo eksplozivna tekućina od koje se pravi dinamit, a služi i kao lijek protiv stenokardije; nitroglicerol, glicerol-trinitrat.
**nitroglicèrol** im. m. r. (grč.) - nitroglicerin.
**nȉtrolak** im. m. r. (grč.-lat.) - lak s nitrocelulozom kao vezivnim sredstvom.
**nitrospòjevi** im. m. r. mn. - spojevi s nitrogrupom NO, vezanom za C-atom; dobivaju se nitriranjem; redukcijom daju amine; služe kao međuprodukti u sintezama bojila i lijekova i kao eksplozivi.
**nitróza** im. ž. r. - hem. nitrosumporna kiselina kao međuproizvod u postupku proizvodnje sumporne kiseline u olovnim komorama.
**nȉukoliko** pril. - ni u najmanjoj mjeri, ni za malo, ni za najmanje.
**nivelácija** im. ž. r. (fr.) - rezultat niveliranja; postupak kojim se postiže da svi dijelovi tla budu u istom nivou; poravnavanje.
**nivèlātor** im. m. r. (fr.) - onaj koji izravnava, poravnava, sravnjuje ili izjednačava.
**nivelèta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *nivelétā* - libela ("vaservaga"), instrument u građevinarstvu za uravnanje, određivanje jednake visine i nivoa.
**nivèlīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *nivelíra* - instrument za mjerenje apsolutnih visina odn. visinskih razlika između zemljišnih tačaka geometrijskom metodom; razulja, libela, nivelin.
**nivèlīn** im. m. r., g. jd. *nivelína* - nivelir.
**nivelírānje/nȉvelisanje** gl. im. s. r. (fr.) od nivelirati/nivelisati.
**nivelírati/nivèlisati** gl. svrš. (fr.-njem.), prez. *nivèlīrām/nȉvelišēm*, pril. sad. *nivelírajūći* - provesti/provoditi postupak kojim se određuje razlika između dviju ili više tačaka površine; (po)ravnati, svoditi na jednu ravninu, izjednačavati, otklanjati razlike.
**nivèlmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *nivelmána* - određivanje visinskih tačaka na zemaljskoj površini.
**nìvō** im. m. r., g. jd. *nivòa*, n. mn. *nivòi* - visina kakve površine (npr. vode), razina; stepen na kojem se šta nalazi (ispod, iznad); stepen društvenog ophođenja i ustaljenih konvencija.
**nȉvogram** im. m. r. (fr.-grč.) - osnovni dijagram koji pokazuje promjenu visine vodostaja tijekom vremena.
**nȉvometar** im. m. r. (fr.-grč.), g. jd. *nȉvometra*, n. mn. *nȉvometri* - tehn. naprava za mjerenje debljine snijega.
**nivōz** im. m. r. (fr.), g. jd. *nivóza* - četvrti mjesec francuskog republikanskog kalendara, traje od 21/23. decembra do 20/22. januara.
**nȉz** im. m. r., n. mn. *nízovi* - biseri, zrna i sl. nanizani na konac; niska; više osoba, predmeta ili pojava jedan pored drugoga ili jedan za drugim; knjiški: nȉza (Niza od koralja).
**niz(a)** prijed. - s akuz. izražava kretanje naniže (*niz* ulicu); odnos na ono što znači riječ u akuzativu (ruka *niz* tijelo).
**nìzak** prid., odr. v. *nìskī*, komp. *nȉžī* - male visine (nizak čovjek); koji je ispod prosjeka po visini, nivou, količini; pejor. nemoralan, nečastan, podao; slabije razvijen (*niži* organizmi).
**nìzām** im. m. r. (tur.), g. jd. *nizáma* - regularna vojska u Osmanskom Carstvu, ustanovljena 1826.; vojnik te vojske; borbeni poredak.
**nîzanj** im. m. r., g. jd. *nîznja*, n. mn. *nîznji* - bot. šumska zeljasta biljka iz porodice štitarki. niz.



**nizèmlija** im. m. r. (tur.), n. mn. *nizèmlije* - hist. pripadnik carske vojske nizama.
**nízānje** gl. im. s. r. od nizati.
**nízati (se)** gl. nesvrš., prez. *nîžēm* (se) - stavljati bisere, zrna itd. na konac, praviti nisku; redati šta jedno za drugim.
**nizìna** im. ž. r., g. mn. *nizínā* - svojstvo onoga što je na nižoj visini, što nije visoko; ravan teren na nižoj visini od onoga koji ga okružuje; nizak teren.
**nìzinskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nizinu.
**nȉzastrānu** pril. - nizbrdo, niz strminu.
**nȉzašta/nìzašto** pril. - ni zbog čega, bez razloga; za vrlo mali novac, za bagatelu.
**nȉzbrdo** pril. - niz strminu, nizastranu, prema dnu brijega.
**nìzbrdica** im. ž. r. - teren koji se spušta, koji pada u odnosu na smjer gledanja ili kretanja; kosina, nagib.
**nìzdlaku** pril. - odobravajući, ulagujući se, povlađujući, pristajući uz što.
**Nȉzozēmskā** im. ž. r., dat. jd. *Nȉzozēmskōj* - evropska država s izlazom na Sjeverno more, glavni grad Amsterdam, sjedište vlade Den Haag; Holandija.
**Nizozémac** im. m. r., n. mn. *Nizozémci* - stanovnik ili državljanin Nizozemske.
**Nizòzēmka** im. ž. r., dat. jd. *Nizòzēmki* - stanovnica ili državljanka Nizozemske.
**nȉzozēmskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nizozemsku i Nizozemce.
**nìzvodno** pril. - u pravcu toka rijeke ili potoka.
**nȉzvodicē** pril. - nizvodno.
**nȉzvodu** pril. - onako kako teče voda, tokom, smjerom toka vode.
**nȉžē** pril. - s gen. na nižem nivou u odnosu na šta drugo (*niže* hotela).
**nižerázredan** prid., odr. v. *nižerázrednī* - koji se odnosi na niže razrede škole (od prvog do četvrtog razreda; koji je nižeg ranga (npr. u sportskom natjecanju), manje vrijedan itd.
**NKVD** skrać. (Narodni komesarijat unutrašnjih djela) - ured vlade SSSR-a koji je rukovodio policijskim i obavještajnim službama od 1934. do 1946. godine; kasnije pod raznim nazivima (npr. KGB) sve do raspada SSSR-a glavni instrument političke i opće represije, u nekim razdobljima i surovog terora.
**NLO** skrać. - neidentificirani leteći objekt (engl. UFO)
**nô** im. m. r. (jap.), g. jd. *nȍa* - talent, sposobnost; tradicionalna herojska japanska kratka drama s plesom i pjevanjem; maska u japanskom teatru.
**no**[1] vezn. - u suprotnom značenju: nego (nije san *no* java).
**no**[2] part. - u dijaloškoj situaciji na riječi sugovornika: itekako, nego što, još kako, da samo
**nȍa** im. ž. r. - antrop. riječ koja označava da u nečemu nema natprirodne snage ili da je ima vrlo malo, suprot. tabu; riječ koja označava da je šta dopušteno.
**Nȍa** im. m. r. (hebr.), g. jd. *Nȍe* - bibl. jedini čovjek koji je sa svojom porodicom preživio opći potop u arci što ju je izgradio na Božiju zapovijed; praotac svih ljudi; Nuh kod muslimana.
**Nòbel**, Alfred (1833-1896) im. m. r. - švedski hemičar, izumitelj dinamita i utemeljitelj fonda iz kojeg se svake godine dodjeljuju Nobelove nagrade (za hemiju, fiziku, medicinu, književnost, ekonomske znanosti i za očuvanje mira u svijetu).
**nòbēlīj** im. m. r. - hem. umjetno dobiveni transuranski radioaktivni element (No); naziv prema A. Nobelu.
**nòbelovac** im. m. r., g. jd. *nobelōvca* - onaj koji je dobio Nobelovu nagradu.
**nòbelōvčev** prid. odr. v. - koji pripada nobelovcu.
**nòbelōvka** im. ž. r., g. mn. *nòbelōvkī* - ona koja je dobila Nobelovu nagradu.
**nóbet** im. m. r. (tur.-ar.) - arh. smjena u stražarenju; straža; utvrđeni red po kojem više osoba obavlja isti posao jedna za drugom.
**nobilitácija** im. ž. r. (lat.) - dodjeljivanje plemićkoga naslova, proglašenje neke osobe plemićem.
**nobilìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *nobilitéta* - plemstvo, plemićko porijeklo, ukupnost prava plemića, aristokracija; plemićko ponašanje, viteštvo; izuzetnost u položaju, porijeklu, vrednovanju i pravima.
**nobilizírānje** gl. im. s. r. (lat.-njem.) od nobilizirati.
**nobilízirati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.-njem.),

prez. *noblìzīrām*, pril. sad. *noblìzīrajūći* - proglasiti/proglašavati plemićem, dodijeliti/dodjeljivati plemićki naslov.

**nôbl**[1] prid. (fr.) - razg. koji se ponaša kao plemić, poput plemića, koji je otmjen, dostojanstven.

**nôbl**[2] pril. (fr.) - plemenito, dostojanstveno.

**noblèsa** im. ž. r. (fr.) - razg. plemstvo, aristokracija, "visoko društvo"; otmjenost, plemenitost, gospodstvenost.

**nócija** im. ž. r. (lat.) - fil. neposredna općenita, približna spoznaja (o čemu), spoznaja; pojam, misao, koncept; gram. osnovno značenje.

**nôć** im. ž. r., g. jd. *nȍći*, instr. jd. *nȍći/ nȍću*, g. mn. *nȍćī* - vrijeme tame od potpunog zalaska Sunca do sljedećeg izlaska.

**nòćas** pril. - u noći koja je prošla, protekle noći, ove noći.

**nòćca** im. ž. r., hip. od noć.

**nòćēnje** gl. im. s. r. od noćiti - noć provedena na nekom mjestu, npr. u hotelu.

**nȍćīšte** im. s. r. - mjesto spavanja, prenoćište.

**nòćiti** gl. svrš., prez. *nòćīm* - provesti, provoditi noć; počivati noću.

**noćívati** gl. nesvrš., prez. *nòćīvām* - up. noćiti.

**nȍćnīk** im. m. r., n. mn. *nȍćnīci* - knjiški onaj koji bdije noću, koji se kreće noću, noćni tip, onaj koji radije radi noću nego danju; lokalni vjetar obratnog smjera od danika, puše noću niz obronke planine prema dolini; gornjak.

**noćòbdija** im. m. r., n. mn. *noćòbdijē* - osoba koja kasno liježe, koja je budna noću; hist. osoba koja noću pazi na javni red i mir u gradovima.

**nȍću** pril. - u vrijeme kad je noć.

**noćúrak** im. m. r., g. jd. *noćúrka*, g. mn. *nòćūrākā* - bot. porodica biljaka, neke se uzgajaju kao ukrasne; akšam, akšamčiček.

**nòdule** im. ž. r. mn. (lat.) - mineralna tijela izgrađena od submikroskopski sitnih zrna kvarca ili kalcedona i rožnjaka.

**nȍduli** im. m. r. mn. (lat.) - čvorići u koži ili potkožnom tkivu, javljaju se npr. u reumatoidnom artritisu kod sarkoidoze.

**noètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *noètici* - fil. učenje o pojmu, spoznaji ili mišljenju, spoznajna teorija; spoznaja putem misaonog uvida, nasuprot osjetilnog.

**noètičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na noetiku.

**noètički** pril. (grč.) - kao u noetici, na način noetičara.

**noéza** im. ž. r. (grč.) - fil. akt intencionalne svijesti u kojem se, prema fenomenološkoj filozofiji, osvješćuju osjetilni doživljaji.

**nòga** im. ž. r., dat. jd. *nòzi*, g. mn. *nȍgū/nógā* - jedan od dijelova tijela pomoću kojeg se hoda. prenes. dio na kojem neki predmet stoji, npr. stol.

**nogári** im. m. r. plur. tantum - stalak ili postolje koje ima noge.

**nògat** prid., odr. v. *nògatī* - koji ima velika stopala, koji nosi veliki broj cipela; koji ima duge noge; krakat (o osobi).

**nògatōst** im. ž. r., g. jd. *nògatosti*, instr. jd. *nògatošću/nògatosti* - osobina onoga koji je nogat.

**nogàvica** im. ž. r. - dio hlača ili gaća koji obuhvaća nogu.

**nògica** im. ž. r., hip. i dem. - mala noga.

**nogíránje** gl. im. s. r. od nogirati.

**nogírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *nògīrām* - žarg. riješiti/rješavati se koga, (o)tjerati ga od sebe, jednostrano prekinuti vezu s kim; dati mu nogu (npr. kad djevojka prekine vezu s momkom itd.).

**nȍgomēt** im. m. r. - igra u kojoj se lopta udara nogom i glavom (ne rukama), cilj igre je pobjeda postizanjem više zgoditaka (golova), fudbal.

**nogomètāš** im. m. r., g. jd. *nogometáša* - igrač nogometa; fudbaler.

**nogomètāšica** im. ž. r. - igračica nogometa.

**nogomètāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nogometaše; fudbalerski.

**nogomètaški** pril. - kao nogometaš, na način nogometaša.

**nȍgomētnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nogomet, koji služi za nogomet, fudbalski.

**nȍj** im. m. r., n. mn. *nòjevi* - ptica trkačica iz reda nojevki jakih, dugih nogu.

**nȍjev** prid. odr. v. - koji pripada noju i nojevima.

**nȍjevskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nojeve; prenes. koji zatvara oči pred nepoželjnim činjenicama, koji bježi od toga da rješava probleme.

**nȍjevski** pril. - kao noj, na način nojeva.

**nȍkat** im. m. r., g. jd. *nȍkta*, n. mn. *nȍkti*, g. mn. *nȍkātā/nȍktī/nȍktijū* - rožnata izraslina na vrhovima prstiju ruku i nogu.

**nokàut** im. m. r. (engl.) - termin u boksu kad snažno udareni bokser nakon brojanja do deset ne može nastaviti borbu, potez, manevar, argument i sl. koji donosi potpunu pobjedu i onemogućava protivnika.

**nokaùtēr** im. m. r. (engl.), g. jd. *nokautéra* - razg. boksač koji borbe odlučuje nokautom (ob. ne pridajući dovoljno važnosti taktici prilagođenoj borbi u punom trajanju).

**nokautírati** gl. svrš. (engl.), prez. *nokaùtīrām*, pril. sad. *nokautírajūći* - poraziti protivnika nokautom; udariti/udarati koga snažno šakom; prenes. poraziti koga u dijaloškoj borbi.

**nȍkdāun** im. m. r. (engl.) - prekid borbe u boksu zbog privremene nesposobnosti boksača da nastavi borbu (zbog pada boksača na tlo, kada po procjeni sudije boksač ne pruža otpor i sl.).

**nòklice** im. ž. r. mn. (njem.), dem. - jelo od tijesta koje se zahvaća kašikom i stavlja u vruću vodu da se skuha.

**nȍksa** im. ž. r. (lat.) - med. nešto što štetno djeluje na zdravlje, uzročnik bolesti, naziv za bilo kakva uzročnika bolesti; šteta, krivica, prestup.

**nòkšir** im. m. r. (njem.), g. jd. *nokšíra* - arh. noćna posuda.

**nòktić** im. m. r., dem. - mali nokat.

**nȍktua** im. ž. r. (lat.) - zool. sova.

**nȍkturālan** prid. (lat.), odr. v. *nȍkturālnī* - koji je mračan, taman; koji se događa noću, koji živi samo po noći, noćni.

**noktùrno** im. m. r. g. mn. *noktùrna* - umjetničko djelo (književno, muzičko itd.) koje predstavlja noć, ugođaje noći, noćne prizore; rel. molitva starokršćanskih asketa.

**nôlens vôlens** pril. (lat.) - htio ne htio, milom ili silom.

**nôm** im. m. r. (grč.) - starogrčka obredna pjesma u čast boga Apolona.

**nóma**[1] im. ž. r. (lat.) - gangrenozno raspadanje sluznice koje se pojavljuje kod slabunjave djece i kao posljedica nekih zaraznih bolesti.

**nóma**[2] im. ž. r. (grč.) - administrativna, upravna jedinica u starom Egiptu.

**nòmād** im. m. r. (grč.), g. jd. *nomáda* - onaj koji stalno se seli (lovci, ribari, stočari) tražeći pogodnije mjesto življenja.

**nomadìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *nomadizma* - psih. bolesna težnja za putovanjem.

**nòmadskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na nomade.

**nòmadski** pril. (grč.) - na način nomada, kao nomadi.

**nòmarh** im. m. r. (grč.), n. mn. *nòmarsi* - civilni ili vojni glavar u starom Egiptu; upravitelj nome.

**nômen** im. m. r. (lat.) - gram. zajednički naziv za imenske riječi (imenice, zamjenice, pridjeve i brojeve).

**nomènklātor** im. m. r. (lat.) - u starom Rimu, rob koji je imao zadatak da svome gospodaru za vrijeme jutarnjeg prijema potiho kazuje imena pojedinih osoba kako bi ih on pri pozdravljanju mogao nazvati po imenu, kazivač imena; lista, registar imena; priručnik koji navodi nomenklaturu određene struke.

**nomenklatúra** im. ž. r. (lat.) - skup i popis termina, šifara i ostalih znakova potrebnih u nekoj djelatnosti (medicini, matematici, lingvistici itd.); terminologija.

**nominácija** im. ž. r. (lat.) - čin nominiranja, prijedlog za dobivanje nagrade, imenovanje (nominacija za Oskara).

**nominála** im. ž. r. (lat.) - službeno utvrđena vrijednost onoga što je u javnom prometu, npr. jedinice novca u odnosu prema nekoj drugoj valuti.

**nȍminālan** prid. (lat.), odr. v. *nȍminālnī* - koji postoji samo po imenu, na papiru, a ne stvarno; nazivni.

**nominalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *nominalizma* - fil. učenje srednjovjekovne filozofije po kojem su opće ideje samo pojmovi (imena) izvedeni iz objektivno postojećih stvari, koje su primarne, a njihovi pojmovi (imena) sekundarni; ekon. kraći naziv za nominalističke teorije novca, koje vrijednost i ulogu no-

vca u procesu prometa izvode iz državnih odredaba.

**nòminatīv** im. m. r. (lat.) - gram. prvi padež (na pitanje *ko* ili *što*), padež kojim se imenuje.

**nominíranje** gl. im. s. r. (lat.) od nominirati.

**nominírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *nomìnīrām*, pril. sad. *nominírajūći*, pril. proš. *nominírāvši* - imenovati, nazvati/nazivati; predložiti/predlagati u uži izbor za neke nagrade, gdje se nominiranje objavljuje i već ono predstavlja čast i priznanje.

**nomofilaci** im. m. r. (grč.) - u antičkim grčkim državama, kolegij činovnika koji je pazio da se ne krše zakoni.

**nomogràfija** im. ž. r. (grč.) - pisanje zakona; disciplina koja se bavi teorijom i konstrukcijom nomograma.

**nòmogram** im. m. r. (grč.) - mat. specijalni crtež, grafikon koji prikazuje zavisnost dviju ili više veličina; grafička predodžba nekog matematičkog zakona.

**nomokànon** im. m. r. (grč.) - hist. vizantijski zbornik državnih i crkvenih pravnih propisa.

**nomològija** im. ž. r. (grč.) - fil. nauka o zakonima mišljenja, psihičkih procesa, zbivanja; nauka o općim zakonima kretanja, zbivanja.

**nòmos** im. m. r. (grč.) - pravn. ono što je dodijeljeno; običaj, red, zakon, moralni zakon, dužnost, pravni propis koji važi za sve; muz. naziv u staroj Grčkoj za ustaljene tradicionalne napjeve i melodije; kraći melodijski obrazac za govorenje Homerovih stihova.

**nomotèhnika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *nomotèhnici* - vještina ili umijeće sastavljanja zakona i propisa.

**nomotètika** im. ž. r., dat. jd. *nomotètici* - fil. metodološki pojam koji označava način otkrivanja zakonitosti prirodnih događanja, znanstveni postupak prirodnih znanosti.

**nomotètičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nomotetiku; koji se zasniva ili proizlazi iz zakona; koji određuje zakone; legislativan.

**nóna** im. ž. r. (lat.) - katolička redovnica.

**nonàgōn** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *nonagóna* - mat. deveterokut.

**nònagonālan** prid. (lat.- grč.), odr. v. *nònagonālnī* - deveterokutan.

**nònakord** im. m. r. (lat.) - muz. peterozvuk, akord koji se sastoji od terce, kvinte; septime i none počevši od najnižega tona, septakord kojemu je dodana još jedna terca.

**nònēt** im. m. r. (engl.-njem.-lat.), g. jd. *nonéta* - kompozicija za devet glasova ili solističkih instrumenata; orkestar od devet instrumenata ili skupina od devet pjevača.

**nônius** im. m. r. - tehn. pomična ljestvica za očitavanje desetinki jedinica na ljestvicama mjerila i mjernih instrumenata (npr. na uglomjeru); ime prema Portugalcu Petrusu Noniusu (1492-1577) za kojeg se držalo da je spravu konstruisao iako je zapravo to učinio 1636. Nizozemac Petrus Vemier (1580-1673).

**nonkonformìzam** im. m. r.(lat.), g. jd. *nonkonformìzma* - neslaganje s uobičajenim normama, nepokoravanje, individualizam (osobito u političkim i društvenim pitanjima).

**nonkonfòrmist(a)** im. m. r. (lat.) - onaj koji se ne podređuje ustaljenim konvencijama, običajima i vladajućim mišljenjima; koji ostaje pri svojim stavovima i onda kad je u manjini ili osamljen; individualist, neposlušnik.

**nonkonformìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nonkonformizam.

**nonkonformìstički** pril. (lat.) - kao nonkonformisti, na način nonkonformista.

**nonkonformìstkinja** im. ž. r. (lat.) - ona koja je nonkonformist.

**nonpàrel** im. m. r. (fr.) - vrsta sitnih štamparskih slova veličine šest tipografskih tačaka; tekst štampan takvom veličinom slova.

**nònsens** im. m. r. (engl.) - besmisao, besmislica, glupost.

**nòn-stōp** prid. (engl.) - koji stalno radi, koji radi bez prekida (npr. trgovina); pril. neprestano, stalno, neprekidno.

**nonšalànsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *nonšalànsālnonšalànsī* - osoba ili njezino ponašanje kojem nedostaje žestine; nehaj, nemarnost, ležernost, neusiljenost.

**nonšalàntan** prid. (fr.), odr. v. *nonšalàntnī* - koji se ne uzrujava ni oko čega; opušten, neusiljen, nehajan.



**nonšalàntno** pril. (fr.) - na nonšalantan način, opušteno, neusiljeno.

**nonšalàntnōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *nonšalàntnosti*, instr. jd. *nonšalàntnošću/nonšalàntnosti* - osobina onoga koji je nonšalantan; opuštenost, neusiljenost, nemarnost.

**noològija** im. ž. r. (grč.) - naučna disciplina koja prati učenje o duhu i čistom mišljenju kojim se nastoje pomiriti proturječja između objektivnoga i subjektivnoga.

**noosféra** im. ž. r. (grč.) - područje u kojem živi čovjek i koje je predmet njegovih istraživanja: atmosfera, biosfera itd.

**nòpāl** im. m. r. (šp.), g. jd. *nopála* - vrsta kaktusa; plod toga kaktusa nalik bodljikavoj kruški.

**nopàlīn** im. m. r. (šp.), g. jd. *nopalína* - fina grimizna, crvena boja koju daje štitasta uš.

**no pasaran** uzv. (šp.) - u značenju: fašizam neće proći, lozinka španjolskih republikanaca za vrijeme građanskog rata u Španjolskoj 1936-1939.

**Nordíjac** im. m. r., mn. *Nordíjci* - pripadnici sjevernih naroda Danske, Švedske, Norveške, Islanda.

**nòrdījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Nordijce, koji pripada sjeveru; sjeverni, od Islanda do Švedske.

**nordìstika** im. ž. r., dat. jd. *nordìstici* - znanost koja se bavi proučavanjem nordijskih naroda, njihovih jezika, historije i kulture; njem. Nord: sjever.

**Nòrīn** im. m. r., g. jd. *Norína* - rječica, pritoka Neretve, uz nju se nalazio antički gradić.

**nòrīt** im. m. r. (norv.) - dubinska eruptivna stijena.

**nôrma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *nôrmī* - pravilo, propis, obrazac, kriterij prema kojem se određuje kako bi nešto trebalo biti, npr. standardnojezička norma: ukupnost leksičkih, gramatičkih i pravopisnih propisa za pravilno služenje jezikom.

**normála** im. ž. r. (lat.) - mat. pravac koji zatvara pravi ugao sa zadanim pravcem; razg. obično, ispravno stanje.

**nòrmālan** prid. (lat.), odr. v. *nòrmālnī* - pravilan, propisan; uobičajen, redovan; tipičan.

**normalizácija** im. ž. r. (lat.) - dovođenje u normalno stanje, regulisanje.

**normalizíranje/normàlizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od normalizirati/normalizovati.

**normalizírati/normàlizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *normalìzīrām/normàlizujēm* - vraćati, vratiti u normalno stanje, u normalne okvire.

**nòrmālno** pril. (lat.) - na normalan način; uobičajeno.

**normálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *normálnošću/normálnosti* - osobina onoga što je normalno.

**Normàndija** im. ž. r. (fr.) - pokrajina u Francuskoj na obli La Manša.

**normàndījskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na Normandiju.

**normàtīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *normatíva* - planirane vrijednosti za potrebni utrošak materijala, rada i ostalih ulaganja u proizvodnji, po kojima se izrađuje troškovnik, budžet i planira prodajna cijena; utvrđeni minimum kvaliteta proizvoda; utvrđeni elementi za proizvodnju (npr. sirovinski sastav) koji garantiraju određeni kvalitet.

**normatívac** im. m. r. (lat.), g. jd. *normatívca*, n. mn. *normatívci*, g. jd. *normàtīvācā* - onaj koji nastoji utvrditi norme, koji je pristalica uvođenja čvrstih normi (npr. u jeziku), koji sve svodi na normu.

**nòrmatīvan** prid.(lat.), odr. v. *nòrmatīvnī* - koji se odnosi na normu, npr. normativna gramatika određuje pravilne oblike riječi i konstrukcija.

**normàtīvka** im. ž. r. (lat.), g. mn. *normàtīvkī* - žena normativac.

**normírac** im. m. r. (lat.) g. jd. *normírca*, n. mn. *normírci*, g. mn. *nòrmīrācā* - onaj koji utvrđuje norme što ih je pojedini radnik dužan ostvariti u radnom procesu i vodi evidenciju o realizaciji tih normi.

**normírānje** gl. im. s. r. (lat.) od normirati.

**normírati** gl. svrš. (lat.), prez. *nòrmīrām*, pril. sad. *normírajūći* - postaviti/postavljati normu, odrediti/određivati propis; propisati/propisivati.

**normírčev** prid. odr. v. (lat.) - koji

pripada normircu.
**nòrmīrka** im. ž. r. (lat.), g. mn. *nòrmīrkā/ nòrmīrkī* - žena normirac.
**normizácija** im. ž. r. (lat.) - stanje uspostavljenog sistema normi, sistem normiranja iskazan u propisima, brojkama i formulama itd.
**nortêno** im. m. r. (šp.) - muzički žanr nastao u graničnom pojasu Meksika i SAD-a miješanjem latinoameričkih, evropskih (valcer) i country utjecaja, zvan i tex-mex.
**Nòrveškā** im. ž. r., dat. jd. *Nòrveškōj* - država na Skandinavskom poluostrvu s izlazom na Atlantski okean, glavni grad Oslo.
**nòrveškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Norvešku i Norvežane
**nòrveški** pril. - kao Norvežanin, na način Norvežana.
**Norvéžanin** im. m. r., n. mn. *Norvéžani* - stanovnik Norveške.
**Norvéžānka** im. ž. r., dat. jd. *Norvéžānki* - stanovnica Norveške.
**nôs** im. m. r., g. *nȍsa*, n. mn. *nȍsevi/ nȍsovi* - sastavni dio organa za disanje, nalazi se na sredini čovjekovog lica.
**nòsāč** im. m. r., g. jd. *nosáča* - onaj koji nosi teret; držač čega.
**nosàčica** im. ž. r. - ona koja nosi.
**nòsat** prid., odr. v. *nòsatī* - koji ima veliki nos.
**nósati** gl. nesvrš., prez. *nôsām* - nositi tamo-ovamo, besciljno u raznim smjerovima.
**nòsatōst** im. ž. r., g. jd. *nòsatosti*, instr. *nòsatošću/nòsatosti* - osobina onoga koji je nosat.
**nòsēći** prid. - nosiv, koji nosi; noseća, trudna žena.
**noséma** im. ž. r. (grč.) - bolest pčela.
**nòsīć** im. m. r., dem. - mali nos.
**nòsila** im. ž. r. plur. tantum - pomagalo za ručno prenošenje bolesnika i ranjenika.
**nòsilac** im. m. r., g. jd. *nòsioca* - onaj koji nosi, nositelj.
**nòsilica** im. ž. r. - ona koja nosi, nesilica; dio konstrukcije koji nosi itd.
**nòsīlja** im. ž. r. - ona koja nosi, nosačica.
**nòsīljka** im. ž. r., dat. jd. *nòsīljki* - sjedalo sa zastorima u kojem dva nosača nose kakvog plemića ili bogataš.
**nòsina** im. ž. r., augm. - veliki nos; nosurda.
**nòsitelj** im. m. r. - nosilac.
**nositèljica/nositèljka** im. ž. r. - ona koja nosi.
**nòsiti** gl. nesvrš., prez. *nȍsīm* - krećući će prenositi teret; imati na sebi odjeću, obuću, ukras, itd.
**nòsiv** prid. odr. *nòsivī* - koji nosi, noseći.
**nòsivōst** im. ž. r., g. jd. *nòsivosti*, instr. jd. *nòsivošću/nòsivosti* - količina tereta koju može ponijeti neko vozilo ili kojom se može opteretiti građevna konstrukcija, maksimalno dopušteno opterećenje.
**noskàpīn** im. m. r., g. jd. *noskapína* - farm. sastojak opijuma, djelotvoran protiv kašlja; narkotin, tvomičko ime.
**nòsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nos (npr. nosni suglasnik).
**nòsnica** im. ž. r. - jedan od dvaju otvora nosa, nozdrva.
**nosofòbija** im. ž. r. (grč.) - strah od bolesti.
**nosogràfija** im. ž. r. grč.) - med. opis, opisivanje bolesti.
**nosològija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka o bolestima i njihovoj klasifikaciji.
**nósonja** im. m. r. , n. mn. nosonje - pejor. onaj koji ima velik nos.
**nȍsorog** im. m. r., n. mn *nȍsorozi* - zool. veliki neparnoprstaš, ima jednu ili dvije rožnate izrasline na njušci, živi u Africi i Aziji.
**nostàlgičan** prid. (grč.), odr. v. *nostàlgičnī* - koji osjeća nostalgiju.
**nostàlgičār** im. m. r. (grč.) - onaj koji je nostalgičan.
**nostàlgičārev/nostàlgičārov** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada nostalgičaru.
**nostàlgičārka** im. ž. r. (grč.), g. mn. *nostàlgičārkī* - žena nostalgičar.
**nostàlgično** pril. (grč.) - na nostalgičan način; čeznutljivo.
**nostàlgičnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *nostàlgičnosti*, instr. *nostàlgičnošću/ nostàlgičnosti* - osobina onoga ko je nostalgičan.
**nostàlgija** im. ž. r. (grč.) - jak osjećaj čežnje ili patnje za nečim što je bilo ili prošlim i izgubljenim (za prijateljima, domovinom, starim ljubavima i sl.).
**nostrificírānje** gl. im. s. r. (lat.-njem.) od nostrificirati.



**nostrificírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.-njem.), prez. *nostrificīrām* - dati/davati kakvoj ispravi valjanost domaće isprave, priznati/priznavati inozemnu ispravu.
**nostrifikácija** im. ž. r. (lat.-njem.) - postupak kojim se kakvoj ispravi (ob. školskoj) stečenoj u inozemstvu daje valjanost domaće isprave.
**nòstromo/noštròmo** im. m. r. (tal.-šp.) - vođa palube, čin u pomorstvu.
**nòsūrda** im. ž. r., augm. i pejor. - nosina, veliki nos.
**nòšnja** im. ž. r., g. mn. *nȍšnjī* - odjeća i obuća domaće izrade od prirodnih materijala, tipična za pojedine krajeve.
**nóta** im. ž. r. (lat.) - muz. kajda, grafički znak za određeni muzički ton; dipl. dopis jedne države drugoj s posebnim značenjem i s određenim povodom; kraća bilješka, primjedba, napomena.
**notabilìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *notabilitéta* - ugled, uvaženost, viđenost, istaknutost, dobar glas.
**notácija** im. ž. r. (lat.) - bilježenje, označavanje; sistem znakova u nekoj oblasti koji služe za obilježavanje izraza i simbola; muz. bilježenje nota; notni sistem.
**notafilija** im. ž. r. (lat.) - iron. ljubav prema novčanicama, banknotarna; skupljanje novčanica.
**notafilist(a)** im. m. r. (lat.) - ljubitelj banknota, skupljač novčanica.
**notafilistica** im. ž. r. (lat.) - žena notafilist.
**nȍtālan** prid. (lat.), odr. v. *nȍtālnī* - koji se odnosi na note, koji je po notama.
**nòtār** im. m. r. (lat.), g. jd. *notára* - osoba ovlaštena da sastavlja javne isprave, ovjerava potpise, prepise i druge dokumente; javni bilježnik, pisar, brzopisac, notaroš.
**notárev/notárov** prid. (lat.) - koji pripada notaru.
**notàrica** im. ž. r. (lat.) - žena notar.
**notàričīn** prid. (lat.) - koji pripada notarici.
**notarìjāt** im. m. r. (lat.), g. *notarijáta* - služba notara u srednjem vijeku koju su organizirali i plaćali tadašnji gradovi.
**nòtāroš** im. m. r. (lat.) - (seoski) bilježnik, notar.
**nòtārskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na notare.
**nòtārski** pril. (lat.) - kao notar, na način notara.
**notáta** im. s. r. mn. (lat.) - zabilješke, napomene, bilješke.
**nótes** im. m. r. (lat.) - manja džepna bilježnica; podsjetnik.
**notírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *nòtīrām* - (za)bilježiti, zapisati/ zapisivati radi podsjećanja, evidentirati upisivanjem podataka o čemu, (za)pamtiti.
**notificírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.-njem), prez. *notificīrām* - (iz)vršiti notifikaciju.
**notifikácija** im. ž. r. (lat.) - dipl. obavijest jedne zemlje drugoj u vezi s kakvim međunarodnim aktima; obznana, sapćenje, proglas.
**nòtoran** prid.(lat.), odr. v. *nòtōrnī* - koji je općepoznat; očigledan; koji je na lošem glasu; ozloglašen (*notorni* lažov).
**nòtōrno** pril. (lat.) - općepoznato, očigledno; ozloglašeno.
**noumènōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *noumenóna* - fil. ono što je promišljeno, što se može spoznati samo duhom ili čistom mišlju (npr. kod Platona ideje, svijet ideja).
**noumènālnī** prid. odr. v. (grč.) - koji je samo zamišljen poput noumenona i koji pripada oblasti čistih misli, nasuprot svijetu čistih fenomena.
**nȍv** prid., odr. v. *nȍvī* - koji je tek izrađen, tek nastao, koji se tek pojavio; koji nije upotrebljavan; drugačiji nego neki do sada; koji smjenjuje koga ili šta; koji je uslijedio poslije čega što mu prethodi.
**nôva** im. ž. r. (lat.) - zvijezda koja zbog unutrašnje eksplozije naglo zablista.
**nòvac** im. m. r., g. jd. *nóvca* - sredstvo za plaćanje (metalni ili papirnate novčanice).
**nováčiti** gl. nesvrš., prez. *nòvāčīm* - češće: regrutirati, pozivati novake, uzimati u vojsku one koji prvi put služe; uvoditi ono što je novo, uvoditi novotarije.
**nòvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na novake.
**nòváčki** pril. - kao novak, na način novaka.
**Nȍva Gvinéja** im. ž. r. - geogr. ostrvo u Tihom okeanu, po veličini drugi na Zemlji.

**novàjlija** im. m. r. - čovjek koji je početnik u nečemu, pridošlica, novak.

**nòvāk** im. m. r., g. jd. *nováka*, n. mn. *novácí* - regrut, novi vojnik, tek uzet u vojsku; novi učenik, član kakve zajednice i sl.

**novakinja** im. ž. r. - ona koja je tek došla, koja počinje (npr. raditi).

**nòvātor** im. m. r. - onaj koji hrabro uvodi nešto novo (patent, poboljšanja u proizvodnji ili organizaciji), unosi nove ideje.

**nòvātorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na novatore; koji se odnosi na proces nastao zaslugom novatora.

**nòvātorski** pril. - kao novator, na način novatora.

**nòvcat** prid., odr. v. *nòvcatī* - pojačani izraz za nov.

**nòvčanī** prid. odr. v. - koji se sastoji od novca, koji počiva na novcu.

**novčànica** im. ž. r. - metalni ili papirnati novac, banknota.

**nòvčano** pril. - pomoću novca, novcem, u novcu.

**nòvčār** im. m. r., g. jd. *nòvčāra* - ob. bankar.

**nòvčārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na novčare i novčarstvo.

**nòvčārski** pril. - kao novčari, na način novčara.

**novčárstvo** im. s. r. - bankovno poslovanje, bankarstvo; uopće: rad s novcem (krediti, kamate, uplata, isplata itd.).

**nȍvčić** im. m. r., dem. - metalni novac male vrijednosti i veličine.

**novečènto** im. m. r. (tal.), g. jd. *novečènta* - ukupnost događanja u 20. st. u Italiji (ob. u umjetnosti).

**novèla**[1] im. ž. r. (tal.), g. mn. *novélā/ nòvēlā* - knjiž. pripovijetka, kraći roman.

**novèla**[2] im. ž. r., g. mn. *novèlā* - pravno: kasnija izmjena ili dopuna prijašnjeg zakona.

**novelèta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *novelétā* - knjiž. mala novela, prelazni oblik između novele i kratke priče; muz. podulja kompozicija najčešće za klavir u kojoj se izmjenjuju nmogi kontrastni odlomci sugestivne romantičke izražajnosti.

**novelíranje** gl. im. s. r. (tal.) od novelirati.

**novelírati** gl. svrš. (tal.), prez. *novèlīrām* - unositi neku novu pojedinost u zakon, nova pravila, uredbe.

**novèlist(a)** im. m. r. (tal.) - knjiž. pisac novela.

**novelìstica/novelìstkinja** im. ž. r. (tal.) - ona koja piše novele.

**novelìstičkī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na novele i noveliste.

**novelìstički** pril. (tal.) - kao novelist, na način novelista.

**nòvēmbar** im. m. r. (lat.), g. jd. *nòvēmbra* - jedanaesti mjesec u godini; studeni.

**nòvembarskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na novembar, koji je u novembru.

**novéna** im. ž. r. (lat.) - pobožnost kod katolika koja traje devet dana; devetnica.

**noviāl** im. m. r., g. jd. *noviála* - međunarodni jezik što ga je 1928. predložio danski jezikoslovac O. Jespersen kojemu je leksički fond bio uglavnom grčko-latinski, a gramatika ustrojena po uzoru na englesku.

**novicìjāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *novicìjāta* - razdoblje u kojem se priprema i iskušava onaj koji želi stupiti u crkveni red; zgrada za redovničke kandidate.

**novìna** im. ž. r., g. mn. *novínā* - nova pojava, pronalazak, novi način, promjena koja smjenjuje što prethodno; novost.

**nȍvinār** im. m. r., g. jd. *nȍvināra* - žurnalist, onaj koji priprema sadržaje za novine.

**novinàrčić** im. m. r., pejor. - beznačajan novinar.

**nȍvinārev/nȍvinārov** prid. - koji pripada novinaru.

**nȍvinārka** im. ž. r., g. mn. *nȍvinārkī* - žena novinar.

**nȍvinārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na novinare.

**nȍvinārski** pril. - na način novinara, kao novinar.

**novinárstvo** im. s. r. - djelatnost koja se bavi masovnom komunikacijom putem novina; žurnalistika.

**novìnčine/novinètine** im. ž. r. plur. tantum, pejor - novine koje iznose laži, gluposti, u kojima su loši i površni tekstovi; novinski papir, novine pretvorene u smeće.

**nòvine** im. ž. r. plur. tantum, g. *nòvīnā* - publikacija koja se pojavljuje dnevno ili sedmično; sadržavaju vijesti, komentare, reportaže, oglase itd.

**nȍvīnskī** prid. odr. v. - koji je od, koji je iz, koji pripada, koji se odnosi na novine.

**nȍvīnstvo** im. s. r. - ukupnost djelatnosti na izdavanju i pisanju novina.

**Nȍvī Pàzār** im. m. r. - grad u dolini Raške, Srbija, glavno središte Sandžaka.

**novíránje** gl. im. s. r. od novirati.

**novírati** gl. svrš., prez. *nòvīrām*, pril. sad. *novírajūći*, pril. pr. *novírāvši*, gl. im. *novíránje* - propisati, propisivati što novo.

**Nȍvī Sâd** im. m. r. - glavni grad Vojvodine, na lijevoj obali Dunava.

**novìtēt** im. m. r. g. jd. *novitéta* - ono što je novo na tržištu kao prodajni artikl, novi proizvod, ono što je novost u smislu mode ili kao kakav pronalazak u proizvodnji, potrošnji i sl.

**Nȍvī Vìnodolskī** im. m. r. naselje (u blizini Crikvenice), 3851 stan.; prvi put se spominje u Vinodolskom zakoniku (1288) kao posjed kneza Frankapana.

**Nȍvī Zèland** im. m. r. - država u južnom dijelu Tihog okeana, glavni grad Velington.

**novogòdišnjī** prid. odr. v. - koji pripada, koji se odnosi na novu godinu.

**nȍvogovōr** im. m. r. - način izražavanja u koje se nalaze nove izmišljene riječi ili je postojećim riječima dato novo značenje (često s ciljem da se izbjegne jasno izražavanje i izjašnjavanje).

**novográdnja** im. ž. r. - zgrada koja se gradi ili novoizgrađena zgrada.

**nȍvogrčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na novovjeke Grke i njihov jezik.

**novoìmenovānī** prid. - koji je tek imenovan, imenovati.

**novoìzabrān** prid., odr. v. *novoìzabrānī* - koji je tek izabran.

**novoìzmišljen** prid., odr. v. *novoìzmišljenī* - koji je izmišljen u novije vrijeme ili nakon čega srodnog što je već postojalo.

**novokàīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *novokaína* - farm. prašak bez boje i mirisa, upotrebljava se u medicini kao sredstvo protiv bolova; prokain, tvorničko ime.

**novokompònīrān/novokòmponovān** prid., odr. v. *novokompònīrānī/novokòmponovānī* - koji je kao muzička kompozicija nastao u novije vrijeme, često kao replika, muzički citat, imitacija i sl. (novokomponovana/ novokomponirana narodna pjesma).

**novolàtīnskī** prid. odr. v. - latinski književni jezik od humanizma pa nadalje, neolatinski.

**novonàstalī** prid. odr. v. - koji je nastao u novije vrijeme; koji je nastao nakon čega ili nekim procesom od čega (*novonastali* pokret).

**novootkrìven** prid., odr. v. *novootkrìvenī* - onaj koji je otkriven u novije vrijeme, koji je nedavno otkriven.

**novopèčen** prid., odr. v. *novopèčenī* - koji je još nov, koji je tek nešto postao i sl. (novopečeni majstor).

**novopòstavljen** prid., odr. v. *novopòstavljenī* - koji je postavljen u novije vrijeme ili nakon čega ili koga.

**novoprònađen** prid., odr. v. *novoprònāđenī* - koji je pronađen u novije vrijeme.

**novoròđen** prid., odr. v. *novoròđenī* - koji se tek rodio.

**novoròđēnče** im. s. r., g. jd. *novoròđēnčeta*, zb. im. *novoròđēnčād* - dijete koje je tek rođeno, dijete u prvom mjesecu života, beba.

**nȍvosadskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Novi Sad.

**Novosáđanin** im. m. r., mn. *Novosáđani* - stanovnik Novog Sada.

**Novosáđānka** im. m. r., dat. jd. *Novosáđānki* - stanovnica Novog Sada.

**nȍvōst** im. ž. r., g. jd. *nȍvosti*, instr. jd. *novošću/nȍvosti* - novina, novotarija, nova vijest.

**novòtār** im. m. r., g. jd. *novotára* - onaj koji uvodi novotarije, sklon novotarijama, up. novator.

**novotàrija** im. ž. r., pejor. - neprikladna ili ne osobito vrijedna nova stvar; novost.

**novòtārka** im. ž. r., g. mn. *novòtārkī* - ona koja uvodi novotarije.

**novotvorènica** im. ž. r. - riječ ili izraz novijeg postanja, osjeća se kao nov te

ne pripada ustaljenoj jezičnoj tradiciji, može nastati razvijanjem područja na koje se riječ odnosi ili razvijanjem unutarjezične stilizacije (parobrod, telefon, alunirati, ekologija, kisik; popridjevljenje, samobitnost, dražica, brzoglas, bitnica), kovanica.

**novòvjek** prid., odr. v. *novòvjekī* - koji pripada novom vijeku; suvremen, moderan.

**novovjèkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na razdoblje novoga vijeka.

**novozávjetnī** prid. odr. v. - koji pripada, koji se odnosi na Novi zavjet.

**novozèlandskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Novi Zeland i Novozelanđane.

**Novozelánđanin** im. m. r., n. mn. *Novozelánđani* - stanovnik ili državljanin Novog Zelanda.

**Novozelánđānka** im. ž. r., dat. jd. *Novozelánđānki* - stanovnica ili državljanka Novog Zelanda.

**nôvum** im. m. r. (lat.) - novi moment u promijenjenim okolnostima, podatak koji mijenja osnove za zaključak; okolnost koja nakon jednog postupka daje povoda da se pokrene novi; uopće: nešto novo, novost.

**nȍzdrva** im. ž. r. - jedan od dva otvora njuške koji po organskoj funkciji odgovara nosu (up. konjska nozdrva).

**nôž** im. m. r., g. jd. *nóža*, v. *nôžu*, n. mn. *nóževi* - priručno sredstvo za rezanje i hladno oružje za sječenje i bodenje.

**nòžār** im. m. r., g. jd. *nožára* - onaj koji izrađuje noževe.

**nožárev/nožárov** prid. - koji pripada nožaru.

**nòžarstvo** im. s. r. - obrt izrade noževa.

**nòžice** im. ž. r. pl. tantum - makaze, škare.

**nòžīć** im. m. r., dem. - mali nož.

**nòžina** im. m. r., n. mn. *nòžine*, augm. - veliki i prijeteći nož.

**nȍžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na nogu (*nožni* prst).

**NTSC** skrać. - tehn. vrsta televizijskog signala koji se emituje u SAD-u, Kanadi, Japanu i dr. zemljama (od engl. naziva National Television Systems Committee), u Evropi PAL-sistem.

**Nûbija** im. ž. r. - geogr. kraj u Egiptu i Sudanu, između Libijske pustinje i Crvenog mora.

**nȕbīlan** prid. (lat.), odr. v. *nȕbīlnī* - koji je sposoban za brak.

**nȕbilāran** prid. (lat.), odr. v. *nȕbilārnī* - oblačan; taman.

**nùbuk** im. m. r. (njem.) - vrsta gotove kože baršunasta izgleda.

**nùditelj** im. m. r. - onaj koji šta nudi, ponuđač.

**nȕditi (se)** gl. nesvrš., prez. *nȕdīm* (se), imp. *nȕdi* (*se*), pril. sad. *nȕdēći* (se) - nuđenjem činiti da ko šta prihvati, odbije ili razmisli o prijedlogu; izražavati spremnost ili iskazivati nakanu; (se) stavljati na raspolaganje svoje usluge.

**nùdist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *nùdiste* - poklonik nudizma, osoba koja se sunča gola; golać.

**nudìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nudizam i nudiste.

**nudìstički** pril. (lat.) - kao nudist, na način nudiste.

**nùdistkinja/nùdistica** im. ž. r. (lat.) - žena nudista.

**nudìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *nudìzma* - navika koja počiva na izlaganju nagoga tijela djelovanju sunca; nudistički pokret, naturizam.

**núdle** im. ž. r. mn. (njem.), g. mn. *núdlā* - valjušci za juhu; njoki.

**núdlice** im. ž. r. mn. (njem.), dem. - male nudle.

**nudofòbija** im. ž. r. (lat.) - psih. bolesno zaziranje od vlastite golotinje.

**nudomànija** im. ž. r. (lat.-grč.) - psih. bolestan nagon da se bude bez odjeće, pretjerana sklonost golotinji.

**nȕđēnje** gl. im. s. r. od nuditi (se).

**nùgat** im. m. r. (fr.) - poslastica od oraha (lješnjaka, badema ili pistacija) umiješanih u smjesu rastopljena šećera, meda s vanilijom i tučenih bjelanjaka 2; vrsta tvorničkog keksa.

**Nûh** im. m. r. (hebr.-perz.) - pejgamber kod muslimana; Noa kod Jevreja.

**nûjan** prid., odr. v. *nûjnī* - ekspr. sjetan, melanholičan.

**nȕkanje** gl. im. s. r. od nukati.

**nȕkati** gl. nesvrš., prez. *nȕkām* - nagovarati, poticati koga na nešto.

**nȕkati** im. m. r. (jap.) - udarac prstima u karateu.

**nukleácija** im. ž. r. (lat.) - proces kojim



specifične čestice u atmosferi, tzv. Jezgre, dovode do toga da vodena para prelazi u tekuće ili kruto stanje, ili iz tekućeg u kruto stanje.

**nukleárac** im. m. r. (lat.), g. jd. *nukleárca*, n. mn. *nukleárci*, g. mn. *nuklèārācā* - razg. onaj koji se bavi nuklearnom fizikom ili atomistikom.

**nukleárčev** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada nuklearcu.

**nuklèārka** im. ž. r. (lat.), g. mn. *nuklèārkā*/*nuklèārkī* - razg. nuklearna elektrana, centrala nuklearni pogon za proizvodnju struje.

**nukleíni** im. m. r. mn. (njem.) - nukleoproteidi.

**nùkleīnskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na nukleine, ob. u: *nukleinske kiseline*; visokomolekulski spojevi (najveće organske molekule DNA i RNA), bitni sastojci ćelijskih jezgara i nosioci genetskih informacija živih organizama.

**nuklèōn** im. m. r. (lat.), n. *nukleóni* - zajednički naziv za proton i neutron, tj. za čestice koje čine atomsku jezgru.

**nukleònika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *nukleònici* - dio fizike koji se bavi proučavanjem nukleona, tj. atomskog jezgra.

**nukleoproteídi** im. m. r. mn. (lat.), g. *nukleoproteída* - hem. bjelančevine sastavljene od nukleinskih kiselina i jednostavnih bazičnih proteina (histona), najvažniji sastojci biljnog i životinjskog tkiva; nukleini.

**nukleotídi** im. m. r. mn. (lat.), g. *nukleotída* - hem. osnovne ponavljajuće jedinice (monomeri) u sastavu nukleinskih kiselina.

**nȕkleus** im. m. r. (lat.) - centralni ili ključni elemenat oko kojeg se okupljaju drugi elementi; fiz. jezgro atoma sastavljeno od protona i neutrona.

**nùklīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *nuklída* - fiz. atom ili grupa atoma specificirani brojem protona (atomski broj) i brojem neutrona.

**nȕla** im. ž. r., g. mn. *nûlā* - mat. cijeli broj sa svojstvom neutralnog elementa za operaciju zbrajanja ($a + O = O + a = a$), također kardinalni broj praznog skupa; ništica; pejor. onaj koji je beznačajan (o osobi, stvari ili pojmu); lingv. odsutnost glasovnog izraza kao oznaka jezičkog značenja, nulti morfem, nulta oznaka; nulta tačka apsolutne temperature (= stepeni).

**nȕlerica** im. ž. r. - potpuno ošišana kosa, električna mašina za šišanje kose; bijelo brašno posebno mljeveno; razg. ono što je obrađeno, što se obrađuje i sl. nečim što u nomenklaturi ima oznaku “nula”.

**nulírānje** im. s. r. - fiz. vrsta zaštite od dodira visokog napona, uzemljenje.

**nȕlīšte** im. s. r. - fiz. čvorište nekog sistema naizmjenične električne energije u kojem vlada potencijal Zemlje.

**nȕltī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nulu, koji polazi od nule.

**nȕl-vèktor** im. m. r. - mat. vektor kojem je modul jednak nuli, a smjer neodređen.

**nulvòdīč** im. m. r., g. jd. *nulvodíča* - fiz. neutralni vodič (provodnik); ako su namotaji generatora ili transformatora izmjenične struje vezani u zvijezdu, tada je iz zvjezdišta izveden poseban vodič koji služi kao povratni vodič ostalim raznim vodičima; u slučaju nejednolično opterećenih faza nulvodič preuzima razliku raznih struja.

**nùma** im. ž. r. (lat.) - hist. kovani novac, kovanica.

**nùmera** im. ž. r. (lat.) - broj, brojka; popularna pjesma; muzički broj.

**numerácija** im. ž. r. (lat.) - označavanje brojevima.

**numeràlija** im. s. r. mn. (lat.) - gram. brojevi (kao vrsta riječi); numere.

**numèrātor** im. m. r. (lat.) - tehn. naprava za numeriranje, otiskivanje ili očitavanje brojeva; brojač, brojilo.

**numèričkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na broj ili brojeve.

**numeríranje** gl. im. s. r. (lat.) od numerirati.

**numerírati/numèrisati** gl. svrš. (lat.), prez. *numèrīrām/numèrišēm*, pril. sad. *numèrīrajūći* - označiti/označavati šta brojevima (stranice knjige, listove u blokovima, srećke, čekove itd.).

**numerològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - proučavanje simbolike ili skrivenih značenja brojeva.

**numizmàtičār** im. m. r. (njem.), g. jd. *numizmàtičāra* - onaj koji se bavi numi-

zmatikom; sakupljač starog novca.
**numizmàtičārka** im. ž. r. (njem.) - ona koja se bavi numizmatikom.
**numizmàtika** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *numizmàtici* - skupljanje starog novca i medalja; pomoćna historijska disciplina koja proučava postanak, razvoj, ekonomsko, historijsko i umjetničko značenje starog kovanog novca, medalja i sl.
**núnānje** gl. im. s. r. od nunati.
**núnati** gl. nesvrš., prez. *nûnām*, pril. sad. *núnajūći*, onomat. - nanati, izgovarati "*na, na* ili *nu, nu*" kako bi dijete zaspalo, tepanjem djecu uspavljivati.
**nùncīj** im. m. r. (lat.) - papin poslanik pri vladi neke države; izaslanik.
**nuncijatúra** im. ž. r. (lat.) - stalno diplomatsko predstavništvo Svete Stolice u nekoj državi, istog ranga kao veleposlanstvo.
**Nuncìjāta** im. ž. r. (tal.) - Blagovijest, Navještenje Marijino (vijest da će roditi Isusa); crkva posvećena Navještenju Marijinu.
**nunčàku** im. m. r. (jap.), g. jd. *nunčàkna* - japanska borilačka vještina koja sastoji se u rukovanju dvama drvenim štapovima dugim 30 cm, spojenim užetom ili lancem; jedan se štap drži, drugim se vitla i udara.
**nunkupácija** im. ž. r. (lat.) - pravno: imenovanje baštinika, nasljednika.
**nùpcija** im. ž. r. (lat.) - pravno: sklapanje braka, brak; vjenčanje, ženidba.
**nupcijalìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *nupcijalitéta* - sociol. termin kojim se označava pojava sklapanja brakova; podaci o učestalosti vjenčanja i rastave brakova osnova su proučavanja.
**nupturìjent** im. m. r. (lat.), g. mn. *nupturìjenātā* - muška osoba koja stupa u brak; mladoženja.
**nûr** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *núrovi* - svjetlo; svježina u licu; relig. svjetlost, plamen, koji se prema muslimanskom narodnom vjerovanju pojavljuje na grobovima svetaca ili pobožnih ljudi i na mjestima gdje je zakopano blago.
**nùrija** im. ž. r. (grč.) - hist. župa, parohija (ob. u Osmanskom Carstvu).
**Nürnberg** im. m. r. (njem.) - grad u Bavarskoj (Njemačka) u kojem je bilo suđenje nacističkim vođama Hitlerova Trećeg Rajha za ratne zločine 1945. pred Međunarodnim vojnim sudom).
**nûs** im. m. r. (grč.) - razum, intelekt; bog.
**nùspojava** im. ž. r. - usputna pojava, pojava koja se javlja uz drugu, popratna pojava uz neku pojavu (događanje, bolest, promjena u ljudskom društvu itd.); farm. neželjeno djelovanje lijekova koje se javlja kod njihove primjene.
**nusproìzvod** im. m. r. - sporedni proizvod koji u programu proizvodnje ima sporedno mjesto, koji ne ulazi u ono što je osnovno.
**nusprostòrija** im. ž. r. - pomoćna, sporedna prostorija (zahod, kuhinja, kupaonica, ostava).
**nusštìtnjača** im. ž. r. - anatom. male endokrine žlijezde s unutrašnje strane štitnjače koje izlučuju paratireoidni hormon potreban za metabolizam minerala, napose kalcija.
**nùstōrta** im. ž. r. (njem.) - poslastica, torta s orasima.
**nutácija** im. ž. r. (lat.) - astron. kolebanje Zemljine rotacione ose a s time u vezi i nebeske polarne osi, oko procesijskog kruga u toku od 26.000 godina (Platonova godina), nastaje uglavnom pod utjecajem Mjeseca, odn. njegove relativno brze deklinacije; uopće: klimanje i kolebanje bilja.
**nùtkānje** gl. im. s. r. od nutkati.
**nùtkati** gl. nesvrš., prez. *nùtkām* - nuditi kome šta da uzme, poticati ga da pristane.
**nùtrīcija** im. ž. r. (lat.) - prehrana, prehranjivanje, ishrana.
**nutriciònist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *nutriciòniste* - onaj koji je stručnjak za pitanja prehrane.
**nutricionìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na nutricionizam i nutricioniste.
**nutricionìstički** pril. (lat.) - kao nutricionist, na način svojstven nutricionisti.
**nutricionìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *nutricionìstici* - disciplina koja se bavi proučavanjem kvaliteta i svrsishodnosti prehrane s medicinskog gledišta.
**nutriciònistkinja/nutriciònistica** im. ž. r. (lat.) - žena nutricionist.
**nutricionìzam** im. m. r. g. *nutricionìzma* - primijenjena znanost, bavi se problemima prehrane ljudi.



**nùtrija** im. ž. r. (šp.) - zool. vrsta životinje glodara koja se uzgaja radi proizvodnje krzna.
**nutrìna** im. ž. r. - ono što je unutar osobe ili nekog tijela, unutrašnjost; ono što je skriveno pogledu izvana ili se sastoji od organa kojima se mogu pripisati osjećaji ili ukupno stanje duha ili raspoloženja.
**nùtritīvan** prid. (lat.), odr. v. *nùtritīvnī* - koji pridonosi prehrani, koji ima svojstvo da hrani; hranjiv, prehrambeni.
**nutritívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *nutritívnosti*, instr. jd. *nutritívnošću/nutritívnosti* - svojstvo onoga što je nutritivno, hranjivost.
**nùvāb** im. m. r. (ar.), g. *nùvāba* - hist. arh. sudac, kadija u vrijeme turske vlasti u BiH.
**nüzgrēdan** prid., odr. v. *nüzgrēdnī* - uzgredan.
**nüzgrēd** pril. - uzgred.
**nüzgrēdno** pril. - uzgredno.
**núzla** im. ž. r. (ar.) - pat. reg. bolest desni oko zuba, skorbut.
**nüzzarada** im. ž. r. - razg. dodatna zarada, zarada pored redovne plate.
**nüžan** prid., odr. v. *nüžnī* - bez kojega se ne može; prijeko potreban, neophodan.
**nüžda** im. ž. r., g. mn. *nüždī* - neophodna potreba koja proizlazi kao posljedica nevolje, teške situacije i sl.; ono zbog čega se ide u WC.
**nüžnīk** im. m. r., n. mn. *nüžnīci* - zahod, toalet, wc.
**nüžno** pril. - na nužan način; prijeko potrebno.
**nüžnōst** im. ž. r., instr. *nüžnošću/nüžnosti* - svojstvo onoga što je nužno, što je neophodno potrebno.

# Nj

**Nj nj** - glas, fonema, nosni (nazalni) glas; dvadeseto slovo latinice i sedamnaesto ćirilice.

**njâk** im. m. r., g. mn. *njákovi* - oglašavanje, zov magarca.

**njákānje** gl. im. s. r. od njakati.

**njákati** gl. nesvrš., prez. *njâčē*, pril. sad. *njáčūći* - oglašavati se njakanjem; revati.

**njȅdra** im. ž. r. pl. tant., g. *njȅdārā* - prednji dio ljudskog tijela od trbuha do vrata; grudi, prsa.

**njȅga** im. ž. r., dat. jd. *njȅzi* - briga, pažnja, staranje, zaštita; njegovanje; liječenje.

**njegovatèljica** im. ž. r. - osoba koja njeguje, koja se bavi njegom bolesnih ili starih lica.

**njȅgovānje** gl. im. s. r. od njegovati.

**njȅgovati** gl. nesvrš., prez. *njȅgujēm*, pril. sad. *njȅgujūći* - pružati njegu, brinuti o nekome, paziti nekoga.

**njègōv** prisv. zamj. - koji pripada, koji potiče od koga, što je u čijem vlasništvu (*njegov* imetak).

**Njèmačka** im. m. m. r. - država u zapadnoj Evropi.

**njèmačkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada Nijemcima ili Njemačkoj.

**njèmački** pril. - na njemački način, poput Nijemca.

**njèmāk** im. m. r., g. jd. *njemáka*, n. mn. *njemáci* - nijem čovjek, mutavac.

**Njèmica** im. ž.r. - pripadnica njemačkog naroda ili njemačke države.

**njemòća** im. ž. r. - nijemost.

**njemòvati** gl. nesvrš., prez. *njèmujēm*, pril. sad. *njèmujūći*, gl. im. *njemòvānje* - ne govoriti, biti nijem.

**njên** prisv. zamj. - koji potiče od one žene, koji pripada njoj, što je u njenom posjedu; njezin.

**njézīn**, prisv. zamj. - koji pripada onoj ženskoj osobi, njen.

**njéžan** prid., odr. v. *njèžnijī* - koji pokazuje nježnost prema drugima, koji je blag, obziran, usrdan; fig. ugodan.

**njéžnōst** im. ž. r., instr. jd. *njéžnošću/ njéžnosti* - osobina onoga koji je nježan; blagost, pažljivost; osjećajnost.

**njíhalo** im. s. r. - njihalica, klatno; ljuljačka.

**njȉhāj** im. m. r., g. mn. *njȉhājā* - jedan pokret njihala.

**njíhalica** im. ž. r. - njíhaljka, njihalo.

**njíhāljka** im. ž.r. - njihalica, njihalo; ljuljačka.

**njíhānje** gl. im. s. r. od njihati se.

**njíhati (se)** gl. nesvrš., prez. *njîšēm*, pril. sad. *njíšūći* - zrakom ravnomjerno micati tamo-amo, klatiti se, zibati se, lilati se, ljuljati se.

**njȉhnuti** gl. svrš., prez. *njȉhnēm* - načiniti jedan njihaj, pokrenuti njihalicu.

**njȉhōv** prisv. zamj. - koji pripada njima.

**njímet** im. m. r. (ar.) - božija blagodet, božiji dar; razg. hljeb.

**njîn** skrać. od njihov.

**njîsak** im. m. r., g. jd. *njîska*, n. mn. *njîsci*, g. pl. *njîsākā* - oglašavanje konja.

**njȉska** im. ž.r., g. mn. *njȉskī/njȉsākā* - konjsko oglašavanje, nještanje.

**njȉštānje** gl. im. s. r. od njištati.

**njìštati** gl. nesvrš., prez. *njìštī*, pril. sad. *njìštēći* - oglašavati se njiskom.

**njȉva** im. ž. r. - zemljište koje služi za obradu, oranica.

**njókalica** im. ž. r. - razg. njuška, nos.

**njórac** im. m. r., g. jd. *njórca*, g. mn. *njôrācā* - zool. ptica plovuša, plivačica iz porodice gnjuraca.

**njūh** im. m. r., n. mn. *njúhovi* - čulo, osjetilo mirisa.



**njùhnuti** gl. svrš., prez. *njȕhnēm*, imp. *njȕhni* - malo ponjušiti, pomirisati, osjetiti.

**njû vêjv** (new wave) im. m. r. (engl.) - novi val, novi talas, pop muzika koja se javlja nakon pojave panka; ime podrazumijeva stilski različite muzičke pravce.

**Njùjork** (New York) im. m. r. - najveći grad u Sjedinjenim Američkim Državama .

**njùjorškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Njujork, koji pripada Njujorku.

**Njùjorčanin** im. m. r., n. mn. *Njùjorčāni* - stanovnik Njujorka.

**Njùjorčānka** im. ž. r., dat. jd. Njujorčanki - stanovnica Njujorka.

**njúška** im. ž.r., dat. jd. *njúški*, g. mn. - *njúškī* - prednji dio glave životinje s aparatom za njušenje.

**njuškètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika i ružna njuška.

**njùškica** im. ž.r., g. mn. *njȕškīcā*, dem. - mala njuška.

**njȕšēnje** gl. im. s. r. od njušiti.

**njȕšiti** gl. nesvrš., prez. *njȕšīm*, pril. sad. *njȕšēći* - njuhom omirisati, osjećati, opažati, otkrivati.

**njùškalo** im. s. r., g. mn. *njuškālā* - pejor. onaj koji stalno i svugdje njuška, koji svugdje zabada nos, koji želi sve otkriti, pronaći dokaz, prikupiti informacije; naziv za privatnog detektiva u krimi romanima.

**njȕškānje** gl. im. s. r. od njuškati.

**njȕškati** gl. nesvrš., prez. *njȕškā* - stalno njušiti; pejor. nepoželjno istraživati.

**njûšnī** prid. - koji se odnosi na njuh.

**njùtn** im. m.r. (engl.), g. mn. *njùtnā* - jedinica sile u fizici.

# O

**O o** - vokal, samoglasnik; dvadeset i prvo slovo abecede, a osamnaesto azbuke; prijedlog uz lokativ; znak za hemijski element oksigen (O).
**oáza** im. ž. r. (grč.), g. jd. *oázē* - mjesto u pustinji gdje ima vode i zelenila; prenes. utočište, sklonište (up. *oaza* mira).
**ȍba** broj. m. i sr. r., g. *obáju* - dva; i jedan i drugi.
**ȍbād** im. m. r, g. jd. *ȍbāda*, g. mn. *ȍbadōvā*/*ȍbādā* - vrsta insekta dvokrilca, kukac koji napada goveda i konje.
**Ȍbād** im. m. r. - brdo na rubnom dijelu Sarajeva.
**obàdati se** gl. nesvrš., prez. *obàdām se* - bježati u trku od obada (o stoci).
**obàjatiti** gl. svrš. (ar.), prez. *obàjatīm* - postati bajat, prestati biti svjež, osušiti se (hljeb).
**ȍbal/ȍbao** prid., odr. v. *ȍblī* - okrugao, koji nema oštre ivice.
**ȍbala** im. ž. r. g. mn. *ȍbālā* - rub, prostor uz rijeku, jezero ili more.
**obalijèstiti se** gl. svrš. (tur.), prez. *obàlijestīm se* - izgubiti svijest, onesvijestiti se.
**obàmrijeti** gl. svrš., prez. *ȍbamrēm* - malaksati, biti iscrpljen da jedva pokazuje znake života.
**ȍbamrlōst** im. ž. r., instr. jd. *ȍbamrlošću*/*ȍbamrlosti* - stanje malaksalosti, iscrpljenosti.
**obàrāč** im. m. r., g. mn. *obaráčā* - okidač na pištolju ili pušci koji se povlači prstom, da bi se ispalio metak iz cijevi.
**obáriti** gl. svrš., prez. *òbārīm* - prokuhati šta nekoliko minuta u vreloj vodi.
**obarívati** gl. nesvrš., prez. *obàrujēm*, trp. prid. *òbāren* - u vreloj vodi prokuhavati što.
**obàsjati** gl. svrš., prez. *obàsjā* - obasuti sjajem, osvijetliti; sinuti, granuti (sunce).
**obàsūti** gl. svrš., prez. *ȍbaspēm* - zasuti (riječima, poklonima)
**ȍbaška** pril. (tur.) - baška, odvojeno, rastavljeno; posebno jedno, posebno drugo.
**obatáliti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *obàtālīm*, trp. prid. *obàtāljen* - pokvariti (se).
**ȍbaveza** im. ž. r., g. mn. *ȍbavēzā* - ono što moramo uraditi, posao koji ne možemo odgoditi, obveza.
**obavézati** gl. svrš., prez. *obàvēžēm*, trp. prid. *obàvēzān* - učiniti da se mora uraditi ono što proističe iz obaveze, učiniti da ko ima obavezu, obvezati.
**ȍbavezan** prid., odr. v. *ȍbaveznī* - nužan, neophodan, obvezan, koji ima obavezu; koji je obavezan čime.
**ȍbaveznica** im. ž. r. - obveznica, vrijednosni papir koji je potvrda u učešću u nekom kapitalu.
**ȍbaveznīk** im. m. r. - obveznik, onaj koji po zakonu podliježe nekoj općoj obavezi (npr. služiti vojni rok).
**ȍbavezno** pril. - nužno, neophodno, obvezno.
**ȍbavijest** im. ž. r., instr. jd. *ȍbavijesti*/*ȍbaviješću* - obavještenje, informacija u pismenoj ili usmenoj formi.
**obavijèstiti** gl. svrš., prez. *obàvijestīm* - informisati, izvijestiti.
**obavještávati** gl. nesvrš., prez. *obavjèštāvām* - obavješćivati, iznositi obavijesti, stalno iznositi informacije.
**obavješćívati** gl. nesvrš., prez. *obavjèšćujēm* - informisati nekoga ili primiti informaciju o nečemu.
**obavještájac** im. m. r., g. mn. *obavjèštājācā* - onaj koji obavještava, prikuplja informacije za nekoga, tajni agent, špijun.
**obavješténje** gl. im. s. r., g. jd. *obavješténja* - obavijest, informacija koju treba



proslijediti u pismenoj ili usmenoj formi.
**obàzirati (se)** gl. nesvrš., prez. *obàzirēm (se)* - bacati pogled lijevo, desno i iza sebe.
**obàzrijeti se** gl. svrš. prez. *ȍbazrēm (se)* - nakratko baciti pogled lijevo, desno ili iza sebe.
**obàzriv** prid., odr.v. *obàzrivī* - pažljiv, onaj koji ima obzira prema nekom ili nečemu.
**obàzrivo** pril. - pažljivo, s obzirom.
**ȍbdān** pril. - u toku dana; danju, preko dana.
**òbdāren** prid., odr. v. *òbdārenī* - koji je dobio dar, koji je prirodno nadaren, talentiran.
**òbdāreno** pril. - s obdarenošću.
**ȍbdārenōst** im. ž. r., inst. jed. *òbdārenošću*/*òbdārenosti* - nadarenost, talentiranost.
**obdáriti** gl. svrš., prez. *òbdārīm* - dati kome dar, pokloniti mu što; prenes. biti prirodno obdaren talentom, pameću.
**obdùkcija** - im. ž. r. (lat.), g. mn. *obdùkcījā* - med. zahvat, operacija kojom se utvrđuje uzrok smrti.
**obdùkcījskī/òbdukcionī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obdukciju.
**obećánje** gl. im. s. r. od obećati.
**obèćati** gl. svrš., prez. *obèćām* - dati riječ da će dogovoreno biti ostvareno.
**obećávati** gl. nesvrš., prez. *obèćāvām* - davati nekome riječ, uvjeravati ga da će se uraditi onako kako je dogovoreno
**obehàrati** gl. svrš. (perz.), prez. *obehàrā* - procvjetati, biti sve u beharu.
**obehútiti** gl. svrš. (perz.), prez. *obèhūtīm*, trp. prid. *obèhūćen* - onesvjestiti, obeznaniti.
**ȍbelisk** im. m. r. (grč.), n. mn. *ȍbelisci*, g. mn. *ȍbelisākā* - četverougaoni ili višeugaoni kameni stub kupastog oblika
**obenđìjati** gl. svrš. (perz.), prez. *obenđìjām*, trp. prid. *ȍbenđijān* - opčiniti, opojiti, omamiti, začarati nekoga, baciti na koga čini, magiju, dati mu napitak kako bi se učinila prevara ili iznudio kakav pristanak.
**obescijèniti** gl. svrš., prez. *obèscijenīm*, trp. prid. *obèscijenjen* - pretjerano umanjiti čemu cijenu, obezvrijediti.
**obescjenjívati** gl. nesvrš., prez. *obescjènjujēm* - stalno umanjivati čemu vrijednost, obezvrjeđivati.
**obeshrábriti** gl. svrš., prez. *obèshrābrīm*, trp. prid. *obèshrābren* - učiniti da neko izgubi samopouzdanje, poljuljati mu samouvjerenost, učiniti ga nespremnim.
**obeshrabrívati** gl. nesvrš., prez. *obeshràbrujēm* - stalno utjecati na koga da posumnja u svoje sposobnosti, činiti da se poljulja nečije samopouzdanje.
**obespráviti** gl. svrš., prez. *obèsprāvīm*, trp. prid. *obèsprāvljen* - oduzeti nekome prava.
**obeščástiti** gl. svrš., prez. *obèščāstīm*, prid. trp. *obèščāšćen* - povrijediti nečiju čast, narušiti mu dostojanstvo neljudskim postupkom, nanijeti sramotu nekome, silovati.
**obèštetiti** gl. svrš., prez. *obèštetīm*, prid. trp. *obèštećen* - nadoknaditi nekome štetu.
**obezgláviti** gl. svrš., prez. *obèzglāvīm*, prid. trp. *obèzglāvljen* - skinuti nekome glavu; prenes. skinuti idejnog vođu kakvoj organiziranoj skupini ljudi i tako onemogućiti dalje djelovanje.
**obezlíčiti** gl. svrš., prez. *obèzlīčīm*, prid. trp. *obèzličen* - promijeniti nečiji lik, obezvrijediti nekoga, oduzeti mu posebnost
**obezvrijèditi** gl. svrš., prez. *obèzvrijedīm*, prid. trp. *obèzvrijeđen* - obescijeniti, do kraja umanjiti nečiju ili neku vrijednost ili negirati nečiji značaj.
**obezvrjeđívati** gl. nesvrš., prez. *obezvrjèđujēm* - stalno umanjivati cijenu čega, obescjenjivati.
**òbgrliti** gl. svrš., prez. *òbgrlīm*, prid. trp. *òbgrljen* - priviti nekog uza se, zagrliti ga objema rukama; uzeti nekog u zaštitu.
**Obhòdža** im. ž. r., g. jd. *Obhòdžē* - naselje u starom dijelu Sarajeva
**òbičāj** im. m. r., g. mn. *ȍbičājā* - uobičajeni postupci, navike u nekoj zajednici, nepisana pravila koja se prenose s koljena na koljeno.
**ȍbičājan** prid., odr. v. *ȍbičājnī* - koji se odnosi na običaj.
**òbičan** prid., odr. v. *òbičnī* - koji nije stran, koji ne odudara od ostalih, koji nije dosadan.

**običávati** gl. nesvrš., prez. *obìčāvām* - imati običaj činiti određene radnje u datom trenutku.

**òbično** pril. - ništa posebno, uobičajeno. kao i uvijek.

**òbičnōst** im. ž. r., instr. jd. *òbičnošću/ òbičnosti* - svojstvo onoga što je obično.

**òbīći,** svrš. gl., nesvrš. *obìlaziti*, prez. *òbīđēm* - proći oko nečega, ići okolo.

**obigrávati** gl. nesvrš., prez. *obìgrāvām* - iskazivati želju da se dođe do čega bez direktnog iskazivanja namjere.

**obìjāč** im. m. r., g. jd. *obìjāča* - onaj koji se bavi obijanjem; kriminalac koji provaljuje radi krađe; pomagalo, predmet kojim se vrši obijanje.

**obìjačica** im. ž. r. - ona koja se bavi obijanjem.

**òbijāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obijače.

**òbijāčki** pril. - kao obijač, na način obijača.

**obíjānje** gl. im. s. r. od obijati.

**obíjati** gl. nesvrš., prez. *òbijām* - razvaljivati što (npr. vrata, bravu) da bi se došlo do čega.

**obijèliti** gl. svrš., prez. *òbijelīm* - učiniti nešto bijelim.

**obijèljeti** gl. svrš., prez. *obijèlīm* - postati bijel.

**ȍbijesnica/òbijesnica** im. ž. r., g. mn. *ȍbjesnīcā* - neobuzdana, raskalašena ženska osoba; ona koja bez ikakvog obzira ispunjava svoje želje i ostvaruje svoje ciljeve.

**ȍbijesničkī** prid. - bezobzirno, razuzdano, ne razumski nego nagonski implusivno.

**ȍbijesnički** pril. - sa obiješću, kao obijesnik.

**ȍbijesnīk** im. m. r., v. jd. *ȍbijesnīče*, n. mn. *ȍbijesnīci* - osoba koja je obijesna, neobuzdana, hirovitog ponašanja.

**ȍbijest** im. m. r., instr. jd. *ȍbijesti/ȍbiješću* - razuzdanost, hirovito ponašanje.

**ȍbijestan** prid., odr. v. *ȍbijesnī* - razuzdan, hirovit

**òbiknuti se** gl. svrš., prez. *òbiknēm* - naviknuti se, steći naviku za nešto, uklopiti se u novoj sredini.

**ȍbīlan** prid. (tur.), odr. v. *ȍbīlnī* - koji je u velikim količinama, raskošan, sadržajan.

**ȍbilat** prid. (tur.), odr. v. *ȍbilatī* - obilan, mnogo više od uobičajenog.

**obìlazak** im. m. r., g. jd. *obìlaska*, mn. *obìlasci*, gen. mn. *obìlazākā* - kretanje kojim se zaobilazi oko čega, zaobilaženje; aktivnost koja omogućava uvid u trenutno stanje; posjeta; smotra.

**obìlaziti** gl. nesvrš., prez. *obìlazīm* - vršiti obilazak, ići oko nečeg, posmatrati nešto sa raznih strana, zaobilaziti da bi se što izbjeglo; utvrđivati trenutno stanje.

**obìlāznica/obiláznica** im. ž. r., g. mn. *obìlaznīcā* - saobraćajnica koja obilazi oko grada.

**obìlažēnje** gl. im. s. r. od obilaziti.

**ȍbilno/ȍbīlno** pril. - mnogo, puno, više nego je potrebno.

**òbilovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *òbilujē* - količinski imati mnogo više, biti u obilju.

**ȍbīlje** im. s. r. - bogatstvo; mnoštvo.

**obilježávānje** gl. im. s. r. od obilježavati.

**obilježávati** gl. nesvrš., prez. *obiljèžāvām* - stalno bilježiti, označavati.

**obìlježen** prid., odr. v. *obìlježenī* - koji ima biljeg, oznaku.

**obìlježeno** pril. - označeno, s biljegom.

**obìlježenōst** im. ž. r., instr. jd. *obìlježenošću/obìlježenosti* - osobina onoga što je obilježeno.

**obìlježiti** gl. svrš., prez. *obìlježīm* - označiti nešto

**ȍbiljēžje** im. s. r., g. mn. *ȍbiljēžjā* - oznaka, biljeg, simbol, ono što je svojstveno nekom vremenskom periodu.

**òbim** im. m. r., g. mn. *òbīmā* - obujam, ukupan zbir vanjskih strana nekog geometrijskog tijela; proporcije tijela; veličina ili dimenzije kakve pojave.

**ȍbīman** prid. odr. v. *ȍbīmnī* - koji je velikih razmjera, ogroman.

**ȍbīmno** pril. - ogromno, velikog obima.

**obímnōst** im. ž. r., instr. jd. *obímnošću/ obímnosti* - svojstvo onoga što je obimno.

**òbistiniti/obìstiniti se** gl. svrš., prez. *obìstinīm se* - pokazati se istinitim ono u šta se sumnjalo.

**obitàvalīšte** im. s. r., g. mn. *obitàvalīštā* - boravište, mjesto gdje se povremeno boravi, obitava.

**obitávānje** gl. im. s. r. od obitavati.

**obitávati** gl. nesvrš., prez. *obìtāvām* - boraviti, živjeti izvjesno vrijeme na nekom mjestu.



**obítelj** im. ž. r., g. mn. *obíteljī* - ob. porodica, familija, oni koji su u srodstvu.

**obíteljskī** prid. odr. v. - ob. porodični. familijarni, koji se odnosi na obitelj. koji pripada obitelji.

**òbiti** gl. svrš., prez. *ȍbijēm*, trp. prid. *obìjen* - razvaliti, odvaliti što radi provale; učiniti kažnjivo djelo.

**objásniti** gl. svrš., prez. *òbjasnīm/òbjāsnīm*, trp. prid. *òbjāšnjen* - učiniti nešto jasnim, razumljivijim, približiti sadržaj onima koji ne razumiju.

**objašnjávānje** gl. im. s. r. od objašnjavati.

**objašnjávati** gl. nesvrš., prez. *objàšnjāvām* - činiti razumljivim, pojednostavljivati ili tumačiti nešto.

**objašnjénje** gl. im. s. r., g. jd. *objašnjénja*, g. mn. *objašnjénjā* - tumačenje.

**objàšnjiv** prid. odr.v. *objàšnjivī* - koji se da objasniti, učiniti jasnim.

**ȍbjava** im. ž. r., g. mn. *ȍbjāvā* - obavijest, informacija upućena javnosti; dokumenat sa zakonskom snagom.

**objáviti** gl. svrš., prez. *òbjāvīm*, trp. prid. *òbjāvljen* - iznijeti kakvu vijest, izaći sa određenom informacijom u javnost; razglasiti putem medija; štampati književna i naučna djela u knjigama i časopisima.

**objavljívānje** gl. im. s. r. od objavljivati.

**objavljívati -** gl. nesvrš., prez. *objàvljujēm* - iznositi vijesti, davati informacije za javnost; štampati književna i naučna djela.

**ȍbje** broj, ž. r., g. *obìjū*, dat. *objéma* - dvije, i jedna i druga.

**òbjed** im. m. r. - dnevni obrok u ishrani; ručak; objedovanje; rana nastala objedanjem, objedeno mjesto.

**ȍbjeda** im. ž. r. - iznošenje neistina, proturanje laži o kome, opužbe iznesene protiv onoga ko nije kriv.

**objédānje** gl. im. s. r. od objedati.

**objédati** gl. nesvrš., prez. *òbjēdām* - najedati, nagrizati.

**objèden** prid., odr. v. *objèdenī* - koji je bio podvrgnut objedanju.

**objèdeno** pril. - tako da je bilo podvrgnuto objedanju.

**objedíniti** gl. svrš., prez. *objèdīnīm*, trp. prid. *objèdīnjen* - obuhvatiti sve u jednu cjelinu, spojiti, uvezati.

**òbjedovānje** gl. im. s. r. od objedovati.

**òbjedovati** gl. nesvrš., prez. *òbjedujēm* - ručavati, hraniti se. jesti dnevne obroke hrane.

**objèkcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *objèkcījā* - prigovor. napomena, prijekor, ukor, opaska, napomena, zamjerka; zapreka, smetnja.

**òbjek(a)t** im. m. r. (lat.). g. mn. *òbjekātā* - predmet koji sačinjava dio vanjskog materijalnog svijeta; u gram. dopuna predikatu. npr. *dječak* (subjekat) *vozi* (predikat) *bicikl* (objekat); uopće: predmet, stvar.

**ȍbjektīv/objèktīv** im. m. r. (lat.), g. mn. *ȍbjektīvā/objektívā* - teh. dio optičkog instrumenta sastavljen od jedne ili više leća.

**objektivácija/objektivizácija** im. ž. r. (lat.). g. mn. *objektivácījā/objektivizácījē* - činjenje čega predmetom, opredmećivanje, ostvarivanje.

**ȍbjektīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȍbjektīvnī* - predmetan, stvaran, koji stoji nezavisno od subjekta, njegovih opažanja, mišljenja i vrednovanja; koji ne podliježe svojim stavovima i emocijama već stvari gleda onako kakve su u stvarnosti.

**òbjekatskī** prid. odr. v. - objektni, koji pripada objektu.

**òbjektnī** prid. odr. v. - objekatski, koji pripada objektu.

**objelodániti** gl. svrš., prez. *objelòdānīm*, trp. prid. *objelòdānjen* - iznijeti pred javnost kakvu vijest o nečemu što je dotada skrivano, svima otkriti tajnu, javno progovoriti o čemu.

**objelodanjívānje** gl. im. s. r. od objelodanjivati.

**objelodanjívati** gl. nesvrš., prez. *objelodànjujēm* - up. objelodaniti, iznositi pred javnost, javno progovarati.

**ȍbjeručkē/objèručkē/objerùčkē** pril. - prihvatiti objema rukama

**òbjesiti** gl. svrš., prez. *òbjesīm* - učiniti da nešto visi; izvršiti vješanje.

**òbjesti se** gl. svrš., prez. *òbjedēm se* - dobiti osip po koži zbog neadekvatne higijene ili čega drugog.

**obješènjāk** im. m. r., n. mn. *obješenjáci*, g. mn. *obješenjákā* - nestašna, vragolasta osoba uvijek spremna za veselje, zadirkivanja i razne komične smicalice, spadalo.

**obláčak** im. m. r., g. jd. *obláčka*, g. mn. *oblâčākā*, dem. - oblačić, mali oblak.
**òblāčan** prid., odr. v. *òblāčnī* - koji je prekriven oblacima.
**obláčénje** gl. im. s. r. od oblačiti.
**obláčiti (se)** - gl. nesvrš., prez. *òblāčīm* (se) - vršiti oblačenje odjeće, odijevati se; kad se nebo prekriva oblacima, postajati oblačan.
**oblágānje** gl. im. s. r. od olaganje.
**oblágati** gl. nesvrš., prez. *òblažēm* - prekrivati pod ili unutrašnjost nečega nekim materijalom, oblogom, izolacijom i sl.
**òblāk** im. m. r., lok. jd. *obláku/òblāku*, n. mn. *ȍblāci*, g. mn. *ȍblākā* - zgusnuta vodena para u atmosferi iz koje nastaju padavine, oborine; svaka masa čestica koja lebdi u vazduhu.
**òblānda** im. ž. r. (lat.), g. mn. *òblāndī* - suhe, tanke kore za kolače.
**òblāsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oblast, koji pripada nekoj oblasti.
**òblāst** im. m. r., instr. jd. *ȍblāsti/ȍblāšću* - dio cjeline, naučno ili geografsko područje koje se izdvaja po nečemu od ostale cjeline, okrug, administrativa jedinica.
**oblètjeti** gl. svrš., prez. *òbletīm* - leteći obići oko nečeg; pregledati nešto površno.
**òblica** im. ž. r. g. mn. *ȍblīcā* - valjkasti komad drveta dobiven piljenjem od posječenog stabla.
**òbličje** im. s. r. - lik, oblik, konture nečega.
**obligácija** im. ž. r. (lat.) - obaveza, dug; vrsta vrijednosnog papira, obveznica; garancija, jemstvo.
**obligácījskī/òbligaciōnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obligaciju.
**oblijèpiti** gl. svrš., prez. *òblijēpīm*, trp. prid. *òblijepljen* - obaviti što kakvim materijalom i pričvrstiti ga ljepilom.
**oblijètānje** gl. im. s. r. od oblijetati.
**oblijètati** gl. nesvrš., prez. *òblijēćēm* - vrtjeti se oko čega radi ostvarivanja nekog cilja, da bi se što osvojilo na najlakši način.
**òblīk** im. m. r., lok. jd. *oblíku/òblīku*, n. mn. *ȍblīci*, gen. mn. *ȍblīkā* - forma; uobličenost vidljivih dijelova; vrsta čega, različit lik ili izgled čega; odnos ravnih i drugih površina u vanjskom izgledu; način na koji nešto sagledavamo; vrsta književnog djela; lingv. skup fonema i morfema koje čine jedinstvenu riječ.
**òblikovati** gl. svrš., prez. *òblikujēm*, trp. prid. *òblikovān* - učiniti da nešto dobije određen oblik, načiniti određene linije i površine.
**oblìna** im. ž. r., g. mn. *oblínā* - ono što nema oštre ivice; oblik sa finim, mekanim linijama.
**òbliti** gl. svrš., prez. *òblijēm*, trp. *oblìven* - brzo politi (up. obliti krvlju).
**oblízati (se)** gl. svrš., prez. *òbližēm (se)* - polizati jezikom.
**oblízniti (se)** gl. svrš., prez. *òblīznī (se)* - donijeti na svijet blizance, roditi dvojke, dva potomka.
**òbližnjī** prid. odr. v. - onaj koji je u blizini, koji nije daleko
**ȍbloga/òbloga** im. ž. r., n. mn. *ȍbloge*, g. mn. *ȍblōgā* - ono što se stavlja kao lijek na bolno mjesto, ob. nečim natopljena krpa; up. podne i zidne obloge kao izolacija.
**oblòžiti** gl. svrš., prez. *òbložīm*, trp. prid. *òbložen* - prekriti oblogom; omotati što radi termo ili hidro-izolacije.
**oblútak** im. m. r., g. jd. *oblútka*, g. mn. *òblūtākā* - obli kamen koji je voda učinila takvim; ono što je oblo, što nema oštre ivice.
**òbljetnica** im. ž. r., g. mn. *ȍbljetnīcā* - godišnjica nečega.
**ȍbljuba** - im. ž. r., g. jd. *ȍbljubē* - ljubavni čin, obljubljivanje.
**obljúbiti** - gl. svrš., prez. *òbljūbīm*, trp. prid. *òbljūbljen* - izvršiti obljubu.
**obljubljívānje** gl. im. s. r. od obljubljivati.
**obljubljívati** gl. nasvrš. - izvršavati obljubu.
**òbljutaviti/obljutáviti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *obljùtavīm* - postati bljutav, bez okusa, ružan, gadan.
**ȍbmana** im. ž. r., g. mn. *ȍbmānā* - prevara, prijevara; laž, ono što nije istina.
**obmanjìvāč** im. m. r., g. jd. *obmanjiváča* - onaj koji obmanjuje.
**obmanjivàčica** im. ž. r. - ona koja obmanjuje.



**obmanjìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obmanjivače.
**obmanjìvāčki** pril. - na način obmanjivača.
**obmanjívānje** gl. im. s. r. od obmanjivati.
**obmanjívati** gl. nesvrš., prez. *obmànjujēm* - govoriti nekome neistinu i na tome naslanjati priču; davati netačne podatke i time obmanuti - prevariti javnost.
**obnárodovati** gl. svrš., prez. *obnárodujēm* - iznijeti činjenice pred javnost; učiniti da narod sazna.
**obnášati** gl. nesvrš., prez. *òbnāšām* - obavljati neku dužnost.
**obnàvljāč** im. m. r. - onaj koji nešto obnavlja.
**obnavljàčica** im. ž. r. - ona koja nešto obnavlja.
**obnávljānje** gl. im. s. r. od obnavljati.
**obnávljati** gl. nesvrš., prez. *òbnāvljām* - vršiti obnovu čega; ponovo započinjati posao koji je stao.
**obnážiti** gl. svrš., prez. *òbnažīm* - skinuti odjeću; postati nag.
**òbnova** im. ž. r., g. jd. *ȍbnovē*, g. mn. *ȍbnōvā* - obnavljanje, popravljanje nečega što je ostarjelo, vraćanje oštećenog ili uništenog u prvobitno stanje.
**obnòvitelj** im. m. r. - onaj koji obnavlja.
**obnòvitēljka** im. ž. r. - ona koja nešto obnavlja.
**obnòviti** gl. svrš., prez. *òbnovīm*, trp. prid. *òbnovljen* - popraviti nešto što je porušeno, oštećeno ili uništeno.
**obòa** im. ž. r., g. jd. *obòē* - muzički duhački instrument.
**òbod** im. m. r., g. mn. *ȍbōdā* - rub, ivica
**obòdriti** gl. nesvrš. prez. *obòdrīm/òbodrīm* - bodriti, hrabriti, podsticati nekog da bude uspješniji u radu, učenju, natjecanju.
**obògatiti (se)** gl. svrš., prez. *obògatīm*, trp. prid. *òbogaćen* - (se) postati bogat; učiniti da što postane kvalitetnije dodavanjem novih elemenata; dodati čemu više sadržaja.
**obojàdisati** gl. svrš., prez. *obojàdišēm* - obojiti, premazati kakvu površinu nekom bojom, ofarbati nešto.
**òbojak** im. m. r., n. mn. *òbōjci*, g. mn. *òbojākā* - komad tkanine koji se nosio umjesto čarapa ispod stopala ili su se tom tkaninom obavijale noge do koljena.
**òboje** broj - i jedno i drugo
**obòjiti** gl. svrš., prez. *òbojīm*, trp. prid. *òbojen* - premazati površinu nekom bojom; obojadisati, ofarbati.
**oboljénje** gl. im. s. r., g. mn. *oboljénjā* - bolest; stanje kad je neko obolio od neke bolesti.
**obòljeti** gl. svrš.; prez. *òbolīm* - postati bolestan; ne biti zdrav
**òbor** im. m. r., n. mn. *ȍbori* - ograđen prostor u kome se čuva stoka; tor.
**òborina** im. ž. r., g. mn. *ȍborīnā* - neka vrsta padavina.
**obòriti** gl. svrš., prez. *òborīm* - srušiti nešto na zemlju; učiniti da ko ili što padne na tlo.
**òboružān** prid., odr. v. *ȍboružānī* - naoružan.
**oborùžati** gl. svrš., prez. *oborùžām* - naoružati; podijeliti nekome oružje.
**obòstran/òbostran** prid., odr. v. *obòstranī/òbostranī* - isto na obje strane, i jedna i druga strana.
**obòstrano/òbostrano** pril. - na obostran način.
**obožàvalac** im. m. r., g. jd. *obožàvaoca*, g. mn. *obožàvalācā* - obožavatelj, neko ko je zadivljen nečijim likom, idejom, radom.
**obožàvatelj** im. m. r., g. mn. *obožàvatēljā* - obožavalac.
**obòžāvan** prid., odr. v. *obòžāvanī* - voljen, poštovan.
**obožávati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *obòžāvām* - poštovati, voljeti, diviti se nekome do ushićenja.
**òbračūn** im. m. r., g. mn. *ȍbračūnā* - zbir knjigovodstvenog stanja u jednom periodu; verbalno fizičko razračunavanje; tuča, npr. obračun pesnicama.
**obračùnati** gl. svrš., prez. *obračùnām* - sastaviti knjigovodstveni račun, svesti račune; imati verbalni ili fizički obračun sa nekim.
**obračunávānje** gl. im. s. r. od obračunavati.
**obračunávati (se)** gl. nesvrš., prez. *obračùnāvām (se)* - sastavljati obračun, svoditi račune; fizički ili verbalno razračunavati se sa nekim.

**öbračūnskī** prid. odr. v. - nešto što je vezano za obračun, npr. obračunski period.
**òbraćānje** gl. im. s. r. od obraćati.
**òbraćati (se)** gl. nesvrš., prez. *òbraćām (se)* - započinjati razgovor s nekim, javljati se nekome, iznositi kome svoj stav, svoje mišljenje.
**òbrāćenīk** im. m. r., n. mn. *obraćeníci* - onaj što je promijenio stranu (ideološku, društvenu ili bilo koju drugu) drugačiju od one na kojoj je bio.
**obraćènica** im. ž. r. - žena obraćenik.
**öbrada** im. ž. r., g. mn. *öbrādā* - proces rada kojim se što obrađuje, obrađivanje; dodavanje novih elemenata radi uljepšavanja ili proširenja uz zadržavanje i ranijih osobina.
**obráditi** gl. svrš., prez. *òbrādīm*, trp. prid. *òbrāđen* - izvršiti niz radnji potrebnih da šta služi svojoj namjeni (npr. zemlju, materijal za izradu čega, tema, tekst itd.); utjecati na koga da promijeni mišljenje, da radi kako se od njega traži.
**obràdiv** prid., odr. v. *obràdivī* - koji se može obraditi.
**öbradovati** (se) gl. svrš., prez. *öbradujēm (se)*, trp. prid. *òbradovān* - učiniti koga radosnim, obradovanim; sam postati obradovan, radostan, usrećen.
**obrađívānje** gl. im. s. r. od obrađivati.
**obrađívati** - gl. nesvrš., prez. *obràđujēm* - uopće: vršiti obrađivanje čega kako bi bolje služilo svojoj namjeni, npr. obrađivati zemlju kako bi bili bolji prinosi; pažljivo izokola utjecati na koga, ubjeđivati ga da odstupi od svoga stava i promijeni mišljenje.
**öbrana** im. ž. r. - češće: odbrana, sistem mjera i postupaka zaštite od čijeg napada, otklanjanje ili odbijanje opasnosti od koga ili čega; igrači u timu koji u igri odbijaju napade; obrazloženja kandidata koji što brani pred komisijom; posao advokata na sudu.
**öbrāslōst** im. ž. r., instr. jd. *öbrāslošću/ öbrāslosti* - osobina onoga što je obraslo.
**òbrāsti** - gl. svrš., prez. *obrástēm* - zarasti u travu i korov.
**òbraščić** im. m. r., g. mn. *öbraščīćā*, dem. - mali obraz;

**öbrāt** im. m. r., g. jd. *öbrāta* - preokret, potpuna promjena prilika, stava, mišljenja.
**öbrātan** prid., odr. v. *öbrātnī* - koji preokrenut, suprotan.
**òbrati** gl. svrš., prez. *òberēm*, gl. pril. prošli *òbrāvši*, trp. prid. *öbrān* - skinuti plodove sa grana drveta (npr. *òbrati* jabuke).
**obrátiti (se)** gl. svrš., prez. *òbrātīm* - usmjeriti pažnju na nešto ili nekog; preusmjeriti koga na drugu stranu, učiniti ga obraćenikom; osloviti koga, uspostaviti kontakt s kim.
**öbrātno** pril. - suprotno, na drugu stranu.
**òbraz** im. m. r., g. mn. *öbrāzā* - dio lica između nosa i uha; prenes. poštenje, čast, ponos (npr. izgubiti obraz u zn. izgubiti čast, poštenje).
**obràzac** im. m. r., g. jd. *obràsca*, g. mn. *obràzācā* - formular, oblik uplatnice, upitnika; forma službenog dokumenta za prikupljaje podataka u svrhu regulisanja nekih prava ili obaveza kod zvaničnih organa uprave.
**òbrazina** im. ž. r. - maska, krinka.
**obrazlágānje** gl. im. s. r. od obrazlagati.
**obrazlágati** gl. nesvrš., prez. *obràzlāžēm* - izlagati o čemu detaljno, sa svim pojedinostima, iznositi razna dodatna objašnjenja i argumente.
**obràzli** prid. - pošten, s obrazom, karakteran.
**obrazložénje** gl. im. s. r., g. jd. *obrazložénja* - izlaganje sa dodatnim argumentima koje doprinosi boljem razumijevanju kakve postavke, stava, mišljenja.
**obrazlòžiti** gl. svrš., prez. *obràzložīm*; gl. pril. prošli *obrazlòžīvši* - dodatnim izlaganjem učiniti nešto jasnijim, dati argumentaciju za nešto.
**òbrazovān** prid., odr. v. *òbrazovānī* - koji se obrazovao, koji je školovan.
**òbrazovānōst** im. ž. r., instr. jd. *öbrazovānošću/öbrazovānosti* - svojstvo onoga koji je obrazovan, školovan, naobrazba.
**òbrazovānje/obrazovánje** gl. im. s. r. od obrazovati.
**òbrazovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *òbrazujēm* - školovati (se), pružiti/pružati kome priliku da se obrazuje; osnovati, utemeljiti, stvoriti, sastaviti/sastavljati.



**öbrazōvnī/òbrazōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obrazovanje, koji mu pripada (npr. *obrazovni* sistem.).
**òbrecnuti se** gl. svrš., prez. *òbrecnēm se* - trznuti se; reagovati kratko i oštro; osorno, grubo, netaktično uputiti riječi kome, okomiti se na koga.
**öbrēd** im. m. r., g. jd. *öbrēda* - rel. uspostavljanje odnosa sa višim bićem ili bićima; propisi o tome kako se obavljaju ili dijele sakramenti.
**òbrēsti se** gl. povrat. svrš. prez. *obrètēm se*, - naći se na nekom mjestu, zadesiti se.
**òbrezati** gl. svrš. prez. *òbrežēm* - skratiti ili uljepšati stabla rezanjem suhih grana koje kvare izgled voćke ili žive ograde; osunetiti, izvršiti obrezivanje.
**obrezìvāč** im. m. r. g. mn. *obrezìváčā* - osoba koja vrši obrezivanje.
**obrezívānje** gl. im. s. r. od obrezivati.
**obrezívati** gl. nesvrš., prez. *obrèzujēm*, gl. pril. sad. *obrèzujūći* - skraćivati i uljepšavati stabla voćaka rezanjem suhih grana koje kvare izgled voćke; sunetiti, vršiti obrezivanje.
**òbrijati (se)** gl. svrš., prez. *òbrijēm (se)* - žiletom ili nekim oštrim sječivom ukloniti dlake sa kože.
**öbris** im. m. r. gen. mn. *öbrīsā* - kontura, silueta, slabo vidljive crte i površine čega zbog smanjene vidljivosti, polutame, izmaglice, magle.
**òbrisati** gl. svrš., prez. *òbrišēm*, gl. pril. prošli *òbrisāvši* - učiniti da nešto postane čisto, očistiti površinu nečega (krpom, spužvom itd.).
**obȑkatiti** gl. svrš. prez. *obȑkatīm*, gl. prid. rad. *obȑkatio* - dobiti brkove, postati brkat.
**obrlátiti** gl. svrš. prez. *obȑlātīm*, gl. pril. prošli *obrlátīvši* - prevariti nekog na brzinu, zbuniti ga pričom, uvjeriti ga u nešto drugo i pridobiti za ostvarenje nekog cilja; zamazati kome oči.
**òbȓnūt** prid., odr. v. *òbȓnūtī* - okrenut na drugu stranu, preokrenut, suprotan.
**obȑnuti** gl. svrš. prez. *òbȓnēm*, gl. pril. prošli *òbȓnūvši* - krenuti s druge strane, okrenuti nešto suprotno od početnog; *obȑnuti* priču, *obȑnuti* red, itd.

**òbrok** im. m. r., n. jd. *òbroci*, g. mn. *öbrōkā* - količina jela u jednom od tri obroka, porcija; jedna rata u otplaćivanju čega, određena suma novca u određenom dogovorenom iznosu koju treba uplatiti.
**òbronak** im. m. r., g. jd. *òbrōnka*, n. mn. *òbrōnci*, g. mn. *òbronākā* - blago nagnuti dijelovi planine, brijega, brda koji se spuštaju u kotlinu.
**òbrt** im. m. r., n. jd. *òbrti*, g. mn. *öbȓtā* - posao, djelatnost izučenik majstora i obrtnika koja zahtijeva vladanje posebnim vještinama i znanjima.
**öbrtāj** im. m. r., n. jd. *öbrtāji*, g. mn. *öbrtājā* - okretaj, okretanje čega oko osovine ili neke tačke.
**òbrtati** gl. nesvrš. prez. *öbrćēm*, gl. pril. sadašnji *öbrćūći* - okretati, vrtiti šta oko čega; vršiti novčane transakcije, ulagati novac radi akumulacije kapitala.
**òbrtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na obrt, koji pripada obrtu.
**òbrtnica** im. ž. r., g. mn. *òbrtnīcā* - žena koja se bavi obrtom.
**òbrtničkī** prid. odr. v.. - koji se odnosi na obrtnike.
**òbrtnički** pril. - kao obrtnik, na način obrtnika.
**òbrtnīk** im. m. r., n. mn. *òbrtníci* - onaj koji se bavi obrtom, majstor, zanatlija.
**òbrub** im. m. r., n. mn. *òbrubi*, g. mn. *öbrūbā* - ono što je oko ivice (ruba) tkanine prevraćeno i zašiveno radi ukrasa, porub, opšitak.
**obrúbiti** gl. svrš., prez. *öbrūbīm*, gl. pril. prošli *obrúbīvši*, trp. prid. *òbrubljen* - načiniti obrub na krajevima odjevnog ili drugog predmeta od bilo kojeg materijala; ublažiti oštre rubove.
**obrubljívati** gl. nesvrš., prez. *obrùbljujēm* - našivati obrub, porubljivati.
**öbrūč** im. m. r., n. mn. *öbrūčevi*, g. mn. *öbrūčēvā* - metalni ili drveni krug kojim se učvršćuje drvena kaca i druge slične posude; vojna jedinica koja je opkolila neprijatelja.
**òbrukati (se)** gl. svrš., prez. *òbrukām* - osramotiti koga, zastiditi nekog; osramotiti se, osjećati se nelagodno zbog nečeg pred drugima.
**obrušávānje** gl. im. s. r. od obrušavati se.

**obrušávati se** gl. nesvrš., prez. *obrùšā-vām se* - rušiti se, urušavati se; vršiti napad iz visine, up. obrušiti se.
**òbrušiti se** gl. svrš. prez. *òbrušīm* - srušiti se, urušiti se; okomiti se na nešto; izvršiti napad odozgo (avion), pikirati; gubiti visinu pri vožnji avionom; verbalno napasti koga.
**ȍbrva** im. ž. r., g. jd. *ȍbrvē*, n. mn. *ȍbrve* - niz dlačica iznad desnog i lijevog oka.
**obučávānje** im. s. r. od obučavati – obuka.
**obučávati** gl. nesvrš., prez. *obùčāvām*, gl. pril. sadašnji *obučávajūći* - vršiti obučavanje, razvijati vještine i navike potrebne za određenu djelatnosti, učiti koga.
**òbučen** prid., odr. v. *òbučenī* - koji je završio obuku, osposobljen; biti odjeven.
**obùčiti** gl. svrš., prez. *òbučīm* - učiniti da ko stekne znanja, navike i vještine potrebne za kakvu djelatnost, završiti obučavanje.
**òbuća** im. ž. r. plur. tant. - sve što se obuva na noge osim čarapa (cipele, čizme, štikle, sandale, opanci papuče itd.).
**òbućār** im. m. r., n. mn. *òbućāri*, g. mn. *òbućārā* - osoba koja popravlja ili pravi obuću.
**òbūći** gl. svrš. prez. *obúčēm*, trp. prid. *obùčen* - odjenuti se, staviti odjeću na sebe.
**obùhvaćānje/obùhvatānje** gl. im. s. r. od obuhvaćati
**obùhvaćati/obùhvatati** gl. nesvrš. prez. *obùhvaćām/obùhvatām* - hvatati što objema rukama; uzimati u obzir sve pojedinosti prilikom razmatranja, posmatrati problem iz svih uglova.
**obùhvatiti** gl. svrš., prez. *obùhvatīm* - obgrliti, uhvatiti objema rukama, obujmiti; sve elemente uzeti prilikom razmatranja, razmotriti problem iz svih uglova.
**ȍbuhvātan** prid., odr. v. *ȍbuhvātnī* - koji se može, koji se da obuhvatiti.
**ȍbuhvātno** pril. - svestrano, na način da se sve obuhvati.
**obújam** im. m. r., g. jd. *obújma* - obim.
**obújmiti** gl. svrš., prez. *òbūjmīm* - obuhvatiti.
**obùjmljiv** prid. odr. v. - koji se da i može obujmiti.
**ȍbuka** im. ž. r.. dat./lok. jd. *ȍbuci* - obučavanje, obučavati koga, prenositi mu znanja i vještine.
**ȍbustava** im. ž. r., g. mn. *ȍbustāvā* - prekid rada; nalog banke za skidanje novca sa računa u vrijednosti dugovanja.
**obùstaviti** gl. svrš., prez. *obùstavīm*, gl. pril. proš. *obùstavīvši* - zaustaviti, prekinuti šta.
**obùstavljānje** gl. im. s. r. od obustavljati.
**obùstavljati** gl. nesvrš., prez. *obùstavljām* - prekidati, zaustavljati šta.
**òbuti** gl. svrš., prez. *ȍbujēm*, gl. pril. proš. *ȍbūvši* - nazuti obuću ili čarape na noge.
**obúvānje** gl. im. s. r. od obuvati.
**obúvati** gl. nesvrš., prez. *òbūvām*, trp. prid. *obùven* - nazuvati obuću ili čarape na noge.
**obùzdati (se)** gl. svrš., prez. *obùzdām (se)* - imati sposobnost koga zaustaviti i zadržati mu ponašanje u granicama poželjnog i dopuštenog; posjedovati samokontrolu i ponašati se normalno i u granicama prihvatljivog.
**obùzēti** gl. svrš., prez. *ȍbuzmēm*, trp. prid. *ȍbuzēt* - spopasti, zahvatiti, zaokupiti, npr. biti obuzet kakvim emocijama, mislima itd.
**ȍbveza** im. ž. r. - obaveza.
**obvézati (se)** gl. svrš., prez. *òbvēžēm (se)* - obavezati (se).
**ȍbvezan** prid., odr. v. *ȍbveznī* - koji ima obvezu, obavezan.
**òbveznica** im. ž. r. g. mn. *ȍbveznīcā* - obaveznica, vrijednosni papir koji je potvrda o sudjelovanju u nekom kapitalu, obligacija.
**òbveznīk** im. m. r. nom. jd. *òbveznīci* - obaveznik, onaj koji po zakonu podliježe nekoj općoj obavezi.
**ȍbzīr** im. m. r., g. mn. *ȍbzīrā* - pažljiv odnos prema drugome, oprez, uviđavnost prema običajima, navikama, zakonima.
**ȍbzīran** prid., odr. v. *ȍbzīrnī* - koji je pažljiv, oprezan, pun obzira.
**ȍbzīrno** pril. - pažljivo, oprezno, s obzirom.



**obzírnōst** im. ž. r., instr. jd. *obzírnošću/ obzírnosti* - osobina onoga koji je obziran.
**ȍbznana** im. ž. r., g. mn. *ȍbznānā* - proglas, jednosmjerno objavljivanje čega u javnosti, dekret.
**obznániti** gl. svrš., prez. *ȍbznānīm*, gl. prid. rad. *obznánio*, gl. prid. trp. *òbznānjen* - jednosmjerno objaviti ob. u pismenom obliku proglas za narod, objaviti, razglasiti.
**òbzor** im. m. r., n. mn. *òbzori* - linija u daljini u kojoj se zemlja spaja sa nebom, prostor koji možemo obuhvatiti pogledom, horizont.
**òbzōrje** im. s. r., n. mn. *òbzōrja* - vidokrug, horizont.
**òcāl** im. m. r., arh. - čelik.
**òcālān** prid., odr. v. *òcālnī* - koji se odnosi na ocal, čeličan.
**òcariniti** gl. svrš. prez. *òcarinīm* - naplatiti carinu na uvezenu robu po određenoj tarifi.
**òcat** im. m. r. plur. tantum, gen. jd. *òcta* - sirće, vodena otopina ocetne kiseline.
**ȍceān/ocèān** im. m. r., g. jd. *ȍceāna/ oceána* - češće: okean, velika vodena površina između kontinenata.
**ocijèniti** gl. svrš., prez. *òcijenīm*, gl. pril. proš. *ocijènīvši* - dati ocjenu, napisati o kome ocjenu; iznijeti mišljenje o kome ili čemu, procijeniti, odrediti vrijednst.
**ocijèditi** gl. svrš. prez. *òcijedīm*, gl. pril. proš. *ocijèdīvši*, trp. prid. *òcijēđen* - pustiti da iz čega iskapa tečnost; stiskanjem učiniti da u čemu ima što manje tekućine.
**ȍcjena** im. ž. r., g. mn. *ȍcjēnā* - brojkom ili na drugi način iskazan vrijednosni sud o kome ili čemu.
**ocjenjìvāč** im. m. r., g. mn. *ocjenjivāčā* - onaj koji ocjenjuje.
**ocjeniváčev** prid. - koji pripada ocjenjivaču.
**ocjenjivàčica** im. ž. r. - ona koja ocjenjuje.
**ocjènjiv** prid., odr. v. *ocjènjivī* - koji se može ocijeniti.
**ocjenjìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ocjenjivača.
**ocjenjìvāčki** pril. - na način ocjenivača.
**ocjenjívānje** gl. im. s. r. od ocjenjivati.
**ocjenjívati** gl. nesvrš., prez. *ocjènjujēm* - davati ocjene, donositi vrijednosni sud o kome ili čemu.
**ocŕniti/ocŕniti** gl. svrš. prez., *òcrnīm/ ocŕnīm*, gl. pril. proš. *ocŕnīvši/ocŕnīvši* - učiniti što crnim; prenes. oklevetati, namjerno predstaviti koga ili što lošijim, govoriti o nekome neistinu.
**ocrnjívānje** gl. im. s. r. od ocrnjivati.
**ocrnjívati** gl. nesvrš., prez. *ocŕnjujēm* - činiti što crnim; prenes. stalno namjerno govoriti sve loše o kome ili čemu.
**ocŕtati** gl. svrš. prez. *ocŕtām*, trp. prid. *ȍcrtān* - predstaviti što u osnovnim crtama, opisati; crtanjem okružiti.
**ocrtávati** gl. nesvrš., prez. *ocŕtāvām* - oslikavati, ogledati se u nečemu, prepoznati nekoga ili nešto po određenim karakteristikama
**òcvalōst** im. ž. r., instr. *òcvalošću/òcvalosti* - stanje onoga koji je ocvao, uvehlost, ostarjelost.
**òcvasti** gl. svrš., prez. *ocvàtēm* - prestati cvasti; prenes. uvehnuti, ostarjeti, izgubiti svježinu mladosti.
**ȍčāj** im. m. r., g. jd. *ȍčāja* - očajanje, stanje kad je izgubljena svaka nada, bezizlazna situacija.
**ȍčājan** prid., odr. v. *ȍčājnī* - koji je u očaju, u bezizlaznoj situaciji.
**očajánje** im. s. r., g. jd. *očajánja* - očaj.
**očajávānje** gl. im. s. r. od očajavati.
**očajávati** gl. nesvrš. prez. *očàjāvām* - prepustiti se beznađu, tugovati bez snage da se nađe izlaz.
**òčājnica** im. ž. r. - ženska osoba koja očajava.
**òčājničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na očajnika.
**òčājnički** pril. - kao očajnik, na način očajnika.
**òčājnīk** im. m. r., n. mn. *ȍčajnici* - osoba koja očajava, koja je u stanju bezizlaza.
**ȍčājno** pril. - bez nade, u očajanju.
**očále** im. ž. r. plur. tantum - naočale, optička sprava za poboljšanje vida.
**òčārān** prid., odr. v. *òčārānī* - koji je zadivljen; ushićen.
**očárati** gl. svrš., prez. *ȍčārām* - zadiviti koga nečim; ushititi se.
**očarávānje** gl. im. s. r. od očaravati.

**očarávati** gl. nesvrš., prez. *očàrāvām* - ushićivati se, činiti da se ko zadivi, zavede.
**očekívānje** gl. im. s. r. od očekivati.
**očekívati** gl. nesvrš., prez. *očèkujēm* - iščekivati da se šta dogodi; nestrpljivo se nadati nečemu, naslućivati nešto, vjerovati da će se nešto desiti.
**Očènāš** im. m. r - molitva hrišćana/kršćana koja počinje riječima: Oče naš.
**očerùpati** gl. svrš., prez. *očerùpām* - skinuti perje sa tijela peradi; prenes. materijalno koga iskoristiti.
**očèšljati** gl. svrš., prez. *očèšljām*, trp. prid. *òčešljān* - učiniti kosu urednom pomoću češlja.
**òčetkati** gl. svrš., prez. *òčetkām*, gl. pril proš. *òčetkāvši* - skinuti prašinu četkom, očistiti nešto četkom.
**òčev** prid. odr. v. - koji pripada ocu.
**òčevīd** im. m. r., g. jd. *òčevīda* - češće: uviđaj, sagledavanje okolnosti i prikupljanje podataka na mjestu događaja sumnjivih i kažnjivih djela.
**očevídac** im. m. r., g. jd. *očevíca*, instr. jd. *očevícem* - svjedok, onaj ko je bio prisutan
**òčevīdan** prid., odr. v. *òčevīdnī* - očigledan, očit, jasan.
**òčevīdno** pril. - očigledno, očito, jasno. kad se nešto desilo i može pomoći u istrazi.
**očevídnōst** im. ž. r., instr. jd. *očevídnošću/očevídnosti* - očiglednost, svojstvo onoga što je očevidno.
**òčevina** im. ž. r., g. jd. *òčevinē* - babovina, ćaćevina, ono što je pripadalo ocu, očeva imovina koju ob. koriste potomci.
**òčica** im. ž. r., g. mn. *òčīcā* - rupica na vrhu igle kroz koju se provlači konac, sitni čvorovi u pletenju kroz koje se provlači igla i pletivo.
**òčiglēdan** prid., odr. v. *òčiglēdnī* - očevidan, koji se jasno vidi.
**očiglèdno** pril. - na očigledan način, očito, zorno.
**očiglédnōst** im. ž. r., instr. jd. *očiglédnošću/očiglédnosti* - očevidnost, ono što je očevidno.
**očijùkānje** gl. im. s. r. od očijukati.
**očijùkati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *očijùkām* - bacati zaljubljene poglede, zaljubljeno gledati, pogledivati, koketirati.
**òčīnski/òčīnski** pril. - kao otac, s ljubavlju.
**òčīnstvo** im. s. r. - krvna veza između oca i djece.
**òčistiti** gl. svrš., prez. *òčistīm*, gl. pril. proš. *òčistīvši*, trp. prid. *òčišćen* - učiniti što čistim; prenes. pokrasti koga, očistiti mu džepove.
**òčit** prid., odr. v. *òčitī* - očigledan, jasan, očevidan.
**očitánje** im. s. r. - utvrđeno stanje potrošnje na kakvom mjerilu.
**očìtati** gl. svrš., prez. *očìtām*, trp. prid. *òčitān* - izgovoriti, izreći ono što je napisano; utvrditi stanje na mjerilu utroška struje i sl.; prenes. oštro skrenuti pažnju nekome za njegove greške.
**očitávānje** gl. im. s. r. od očitavati.
**očitávati** gl. nesvrš., prez. *očìtāvām* - izgovarati, izricati ono što je napisano; utvrđivati stanje na kakvom mjerilu; nekom stalno skretati pažnju zbog grešaka i propusta.
**òčito** pril. - jasno, očigledno, očevidno.
**òčitovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. prez. *òčitujēm (se)* - izjaviti, iskazati, pokazati; izjasniti/izjašnjavati se o čemu.
**òčnī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa okom, koji pripada oku.
**òčnjāk** im. m. r., n. mn. *òčnjāci*, g. mn. *òčnjākā* - treći zub u gornjoj vilici koji služi za kidanje hrane, a nalazi se ispod oka.
**òčūh** im. m. r., n. mn. *òčūsi* - majčin muž koji nije biološki otac njenoj djeci.
**očòvječēnje** gl. im. s. r. od očovječiti.
**očòvječiti** gl. svrš., prez. *očòvječīm*, trp. prid. *očòvječen* - učiniti čovjekom, dati kome ili čemu ljudske osobine.
**očùpati** gl. svrš., prez. *očùpām*, gl. pril. prošli *očùpāvši*, trp. prid. *òčupān* - urediti što čupanjem, potpuno ili djelimično ukloniti što čupanjem (dlake, korov).
**òčūvān** prid., odr. v. *òčūvānī* - koji je u dobrom stanju.
**očúvati (se)** gl. svrš., prez. *òčuvām (se)* - sačuvati, zaštititi nešto od propadanja; održati se, sačuvati se.
**òčvrsnuti** gl. svrš., prez. *òčvrsnēm*, gl. pril. prošli *òčvrsnūvši* - postati jak, snažan, čvrst, tvrd.
**òćederiti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *òćederīm se* - rastužiti se, ožalostiti se.



**òćeifiti** gl. svrš. (tur.), prez. *òćeifīm* - provesti ćeif, naužívati se, nasladiti se.
**oćeláviti/oćelávjeti** gl. svrš. (tur.-perz.), prez. *oćèlāvīm*, gl. prid. rad. *òćelavio* - izgubiti kosu, postati ćelav.
**òćoraviti/oćoráviti/oćorávjeti** gl. svrš. (tur.), prez. *òćoravīm/oćòrāvīm* - obnevidjeti, oslijepiti, postati ćorav.
**oćútiti/oćútjeti** gl. svrš., prez. *òćūtīm*, trp. prid. *òćūćen*, gl. pril proš. *oćútīvši/ oćútjēvši* - osjetiti; naslutiti.
**od** prijedl. - npr. s genitivom (otišao je *od* kuće, živi se *od* rada).
**óda**[1] im. ž. r., g. mn. *ódā* - svečana pjesma u čast bogova, vladara, državnika i značajnih događaja.
**òda**[2] im. ž. r. (tur.) - hist. najmanja jedinica plaćene janičarske vojske.
**ȍdabīr** im. m. r., g. jd. *ȍdabīra* - proces odabiranja; izbor, rezultat odabiranja.
**odabírānje** gl. im. s. r. od odabirati.
**odabírati** gl. nesvrš., prez. *odàbīrām* - vršiti odabiranje, izbor.
**ȍdabrān** prid., odr. v. *ȍdabrānī* - koji je prihvaćen prema nekim kriterijima, izabran.
**odàbrati** gl. nesvrš., prez. *odàberēm*, gl. pril. proš. *odàbrāvši* - izvršiti izbor, izabrati.
**odàgnati** gl. svrš., prez. *odàgnām*, gl. pril. proš. *odàgnāvši* - otjerati od sebe šta nepotrebno, nelagodno (npr. ružnu misao, zebnju).
**odàhnuti** gl. svrš., prez. *òdahnēm*, gl. prid. rad. *odàhnuo* - ispustiti dah iz pluća; osjetiti olakšanje poslije psihičkog ili fizičkog napora, predahnuti.
**ȍdaja** im. ž. r. (tur.), n. mn. *ȍdaje*, g. mn. *ȍdājā* - soba, prostorija.
**odáklē** pril. - u pitanju: s kojeg mjesta, iz kojeg mjesta; u odnosnom značenju na mjesto gdje je bio (npr. *odakle* je došao).
**odàlāmiti** gl. svrš. prez. *odàlāmīm*, trp. prid. *odàlamljen* - udariti snažno i grubo.
**odàliska** im. ž. r. (tur.), g. jd. *odàliskē* - robinja u haremu; žena s kojom se živi nevjenčano, ljubavnica;
**odáljiti (se)** gl. svrš. prez. *òdāljīm (se)*, gl. pril. proš. *odáljīvši* - odmaći se, udaljiti se, otići sa nekog mjesta.
**ȍdān** prid., odr. v. *ȍdānī* - vjeran, privržen.
**ȍdānde** pril. - od onog mjesta, s onog mjesta.
**ȍdāno** pril. - vjerno, privrženo.
**ȍdānōst** im. ž. r., instr. jd. *ȍdānošću/ ȍdānosti* - vjernost, privrženost.
**odàpēti** gl. svrš., prez. *òdapnēm* - otpustiti ono što je napeto; ispaliti (npr. strijelu iz luka); prenes. umrijeti, ispustiti dušu.
**ȍdar** im. m. r., g. jd. *ȍdra* - uzdignuto mjesto na koje se spušta sanduk sa tijelom pokojnika.
**odàsipati** gl. nesvrš., prez. *òdasipām* - odsipati, istresati jedan dio čega.
**odàslati** gl. svrš., prez. *odàšaljēm*, trp. prid. *òdaslān* - poslati što, npr. poslati poštu na više strana.
**odàsūti** gl. svrš., prez. *ȍdaspēm* - odsuti, odvojiti jedan dio, istresti dio (brašna, šećera itd.).
**odàsvud(a)** pril. - sa svih strana.
**odašìljāč** im. m. r., n. mn. *odašiljáči*, g. mn. odašiljáčā - uređaj za emitiranje elektromagnetskih talasa, predajnik.
**òdati** gl. svrš., prez. *òdām* - izdati, otkriti nečiju tajnu, potkazati, biti izdajnik.
**ȍdātle** pril. - sa tog mjesta, otuda.
**odávati** gl. nesvrš., prez. *òdājēm* - izdavati, potkazivati; pokazivati, ostavljati utisak onoga što znači riječ uz koju stoji (lice mu *odaje* strah).
**ȍdāvde** pril. - sa ovog mjesta koje je blizu govorniku.
**ȍdāvna/ȍdāvno** pril. - od prije mnogo vremena, već dugo.
**ȍdazīv/ȍdzīv** im. m. r., g. jd. *ȍdazīva/ ȍdzīva* - odgovor na dozivanje, poziv.
**odazívānje** gl. im. s. r. od odazivati se.
**odazívati se** gl. nesvrš. prez. *odàzivām se*, gl. pril. sad. *odazívajūći se* - javljati se na poziv, odgovorati na dozivanje.
**odàzvati se** gl. svrš., prez. *odàzovēm* - odgovoriti glasom na poziv.
**odbáciti** gl. svrš., prez. *òdbācīm*, gl. pril. proš. *odbácīvši* - pokretom baciti što od sebe; okarakterisati nešto kao nevažno ili neprikladno, neprihvatiti, odbiti.
**odbacívati** gl. nesvrš., prez. *odbàcujēm*, gl. pril. sad. *odbàcujūći* - bacati od sebe, odbijati, neprihvatati.
**odbíjānje** gl. im. s. r. od odbijati.

**odbíjati** gl. nesvrš., prez. *òdbījām* - odbacivati od sebe, ne prihvatati nešto, ne primati, odustati od nečeg, nagovarati nekog da ne uradi nešto.

**odbijènica** im. ž. r. - čin i dokument kojim se odbija ostvarivanje kakva zahtjeva, molbe i sl.

**odbítak** im. m. r., n. mn. *odbíci*, g. mn. *odbítākā/òdbītākā* - dio koji se odbija (izdvaja, oduzima) od ukupnog iznosa mjesečnih primanja

**òdbiti** gl. svrš., prez. *òdbijēm*, trp. prid. *odbìjen* - neprihvatiti što, odbaciti od sebe, oduzeti od plaće.

**ȍdbljēsak** im. m. r., g. jd. *ȍdbljēska*, n. mn. *ȍdbljēsci*, g. mn. *ȍdbljēsākā* - refleksija svjetlosti, odsjaj o neku glatku površinu.

**ȍdbōjan** prid., odr. v. *ȍdbōjnī* - onaj koji nije privlačan.

**òdbōjka** im. ž. r., g. jd. *òdbōjkē*, dat. jd. *òdbōjci* - sportska igra u kojoj se lopta odbija rukama i prebacuje preko mreže drugoj ekipi.

**odbòjkāš** im. m. r., g. jd. *odbojkáša*, n. mn. *odbojkáši*, g. mn. *odbojkášā* - onaj koji igra odbojku, ko se bavi odbojkom.

**odbojkàšica** im. ž. r. - ženska osoba koja se bavi odbojkom, koja igra odbojku.

**odbojkàšičin** prid. - koji pripada odbojkašici.

**odbòjkāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odbojku.

**òdbōjnīk** im. m. r., n. mn. *òdbōjnīci*, g. mn. *òdbōjnīkā* - zaštitni graničnici na prednjem i zadnjem dijelu vozila.

**ȍdbōjno** pril. - neprivlačno, neprihvatljivo.

**odbójnōst** im. ž. r. instr. jd. *odbójnosti/ odbójnošću* - neprivlačnost, osobina onog što je odbojno.

**òdbor** im. m. r., n. mn. *òdbori*, g. mn. *ȍdbōrā* - organ vlasti, određeno tijelo u upravi; izabrana grupa ljudi koja obavlja neki koordinacijski ili organizacijski posao.

**òdbōrnīk** im. m. r., n. mn. *òdbōrnīci*, g. mn. *òdbōrnīkā* - član odbora.

**òdbrambenī** prid. odr. v. - obrambeni, onaj koji je u odbrani (npr. *odbrambeni* igrač).

**òdbrana** im. ž. r. - obrana, način zaštite od opasnosti razne vrste (nasilje, napad, nezgoda itd.).

**odbrániti (se)** gl. svrš., prez. *òdbrānīm (se)*, trp. prid. *òdbrānjen* - zaštititi nekog od opasnosti razne vrste; spriječiti nasilje; (se) odbiti napad i spasiti život.

**odbròjiti** gl. svrš., prez. *òdbrojīm*, gl. pril. proš. *odbròjīvši* - završiti brojanje, ustanoviti koliko ima nečega, utvrditi broj nečega.

**odbrúsiti** gl. svrš. prez. *òdbrūsīm* - skinuti brusilicom jedan sloj površine kakvog materijala; prenes. oštro kome odgovoriti.

**odèrati** gl. svrš. prez. *òderēm* - oguliti što (npr. oderati kožu); prenes. uzeti više novca od stvarne vrijednosti prilikom naplate.

**odgáđati** gl. nesvrš., prez. *òdgāđām*, gl. pril. sad. *odgáđajūći* - ne uraditi nešto kako je vremenski planirano i stalno pomjerati termin završetka.

**odgájānje** gl. im. s. r. od odgajati.

**odgàjatelj** im. m. r. - odgojitelj, osoba koja odgaja, podiže, razvija, hrani.

**odgajatèljica/odgàjatēljka** im. ž. r. - ona koja se bavi odgajanjem.

**odgájati** gl. nesvrš., prez. *òdgājām* - činiti da se pravilno razvije ono što se gaji; razvijati, podizati, hraniti.

**odgájiti** gl. svrš., prez. *òdgājīm* - završiti sa odgajanjem, odgojiti, odnjegovati.

**odgajìvāč** im. m. r., g. jd. *odgajiváča*, g. mn. *odgajiváčā* - uzgajatelj, onaj koji odgaja ili uzgaja što.

**odgáđānje** gl. im. s. r. od odgađati.

**odgáđati** gl. nesvrš., prez. *òdgāđām* - stalno pomjerati izvođenje kakvog posla u neki drugi termin.

**ȍdgoda** im. ž. r. - odgađanje, pomjeranje izvođenja nekog posla za neko drugo vrijeme.

**odgòditi** gl. svrš., prez. *òdgodīm* - učiniti pomjeranje izvođenja kakvog posla za neko drugo vrijeme.

**òdgođen** prid., odr. v. *òdgođenī* - koji se neće dogoditi, koji je pomjeren za neko drugo vrijeme.

**òdgoj** im. m. r. gen. jd. *òdgoja* - odgajanje, svjesno djelovanje i nastojanje da mlado biće stekne osobine i navike prikladne u društvu.



**òdgōjan** prid., odr. v. *ȍdgōjnī* - koji je u vezi sa odgojem, koji se odnosi na odgoj, koji pripada odgoju.

**òdgojen** prid., odr. v. *òdgojenī* - koji posjeduje osobine stečene odgojem.

**odgòjitelj** im. m. r. - odgajatelj, onaj koji odgaja.

**odgojitèljica/odgòjitēljka** im. ž. r. - ona koja odgaja, odgajateljica.

**odgòjiti** gl. svrš. prez. *òdgojīm* - svjesno djelovati na nekoga da usvoji osobine i navike prikladne društvu; odnjegovati; othraniti; činiti da poraste.

**ȍdgonētka** im. ž. r., dat. jd. *ȍdgonēci/ ȍdgonētki*, g. mn. *ȍdgonētkī* - rješenje zagonetke.

**odgonétnuti** gl. svrš., prez. *odgònētnēm*, gl. prid. rad. *odgonétnuo* - riješiti zagonetku.

**odgovárānje** gl. im. s. r. od odgovarati.

**odgovárati** gl. nesvrš., prez. *odgòvārām* - davati odgovor na pitanje; polagati račune za učinjeno djelo, snositi odgovornost.

**ȍdgovōr** im. m. r., g. jd. *ȍdgovōra* - ono što se uzvrati osobi koja je postavila pitanje; nešto što se javlja kao rješenje problema.

**ȍdgovōran** prid., odr. v. *ȍdgovōrnī* - koji s odgovornošću obavlja svoj posao; koji preuzima odgovornost za ono što treba da uradi.

**odgovòriti** gl. svrš., prez. *odgòvorīm* - dati odgovor.

**ȍdgovōrno** pril. - sa odgovornošću, na odgovoran način.

**odgovórnōst** im. ž. r., instr. jd. *odgovórnošću/odgovórnosti* - valjano i odgovorno obavljanje dužnosti; preuzimanje obaveza i dužnosti u obavljanju posla.

**òdgrīsti** gl. svrš., prez. *odgrízēm* - otkinuti što zubima.

**odgȑnuti** gl. svrš. prez. *òdgrnēm*, trp. prid. *òdgrnūt* - ukloniti gornji sloj zemlje, otkriti ono čime je što bilo zagrnuto.

**òdgrtānje** gl . im. s. r. od odgrtati.

**òdgrtati** gl. nesvrš., prez. *òdgrćēm* - grtati gornji sloj zemlje, otkrivati ono čime je bilo šta zagrnuto.

**odgúrati** gl. svrš., prez. *òdgūrām* - guranjem šta odmaći s jednog mjesta na drugo.

**odgurávānje** gl. im. s. r. od odguravati - odgurivanje.

**odgurávati** gl. nesvrš., prez. *odgùrāvām* - odgurivati.

**odgurívānje** gl. im. s. r. od odgurivati - odguravanje.

**odgurívati** gl. nesvrš., prez. *odgùrujēm* - odguravati, opirati se dijelom tijela o pod, zid i sl. i učiniti da se nešto pokrene i dođe na željeno mjesto.

**òdgurnuti/odgúrnuti** gl. nesvrš., prez. *òdgurnēm/òdgūrnēm* - gurnuvši što odmaći od sebe.

**òdigrati/odìgrati** gl. svrš., prez. *òdigrām* - završiti igru; desiti se, dogoditi se.

**odigrávānje** gl. im. s. r. od odigravati.

**odigrávati (se)** gl. nesvrš., prez. *odìgrāvā (se)* - dešavati se, događati se.

**odijèliti** gl. svrš., prez. *òdijelīm,* trp. prid. *òdijeljen* - odvojiti od cjeline, izdvojiti što.

**odijèlo** im. s. r., n. mn. *odijèla* - odjeća koja se sastoji od sakoa i pantalona.

**odijèvati (se)** gl. nesvrš., prez. *òdijēvām (se)* - navlačiti na sebe odjeću, oblačiti se.

**ôdijum** im. m. r. (lat.) - mržnja, omraženost, odvratnost, mrzovolja, zlovolja.

**òdio/òdjel** im. m. r., g. jd. *òdjela*, n. mn. *òdjeli*, g. mn. *ȍdjēlā* - dio ustanove, institucije i sl. s određenom djelatnošću i zadacima; dio u vagonu.

**òdisati** gl. nesvr., prez. *òdišēm* - zračiti zdravljem, zadovoljstvom, srećom, pozitivnom energijom; širiti miris, svježinu.

**ȍdista** pril. - zaista, stvarno.

**òdjahati** gl. svrš., prez. *òdjašēm* - otići jašući na konju.

**ȍdjava** im. ž. r. g. mn. *ȍdjāvā* - riječi kojima se zaključuje nešto, npr. kakav program, predstava, priredba; dokumenat kojim se dokazuje da prestaje nešto šta je bilo prijavljeno.

**odjáviti** gl. svrš. prez. *òdjāvīm*, gl. pril. proš. *odjávīvši* - obaviti odjavu, riječima ili pismenim aktom završiti nešto.

**òdjeća** im. ž. r. - ono što nosimo na sebi (pantalone suknje, kaputi itd.).

**odjèdnōm** pril. - iznenada, u tom trenutku.
**òdjedriti** gl. svrš.. prez. *òdjedrīm* - otploviti, odvesti se plovilom (čamac, brod itd.) koje ima jedra; prenes. nestati, otići.
**ȍdjēk** im. m. r., n. mn. *ȍdjēci*, g. mn. *ȍdjēkā* - eho, jeka, ono što se čuje kao povratni zvuk; prenes. nešto što izaziva pažnju i reakciju javnog mnijenja.
**odjekívānje** gl. im. s. r. od odjekivati - razlijeganje jeke.
**odjekívati** gl. nesvrš., prez. *odjèkujēm*, gl. pril. sad. *odjèkujūći* - razlijegati se; prenes. čuti se na daleko (jeka, kakav događaj i sl.).
**odjéknuti** gl. svrš., prez. *òdjēknē* - odgovoriti jekom, odbiti zvuk jeke, glasa; prenes. čuti se daleko.
**òdjelit** prid., odr. v. *òdjelitī* - odvojen, izdvojen, zaseban.
**òdjelito** pril. - odvojeno, izdvojeno, zasebno, u posebnoj jedinici.
**òdjeljak** im. m. r., n. mn. *òdjēljci*, gen. mn. *òdjeljākā* - odjel, kupe u putničkom vozu; manji dio nečega; odlomak u tekstu, stav, stavak.
**odjeljénje** im. s. r., g. jd. *odjeljénja*, g. mn. *odjeljénjā* - odjel; razredi u školi.
**odjèljiv** prid, odr. v. *odjèljivī* - koji se može izdvojiti, odijeliti od cjeline.
**odjeljívānje** gl. im. s. r. od odjeljivati.
**odjeljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *odjèljujēm (se)* - izdvajati (se), postajati zaseban u odnosu na cjelinu.
**òdjenuti (se)** gl. svrš., prez. *òdjenēm se* - obući se, navući odjeću na sebe.
**odjèven** prid., odr. v. *odjèvenī* - koji je obukao odjeću, obučen.
**òdjēvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odijevanje.
**odjézditi** gl. svrš., prez. *òdjēzdīm* - jezdeći odjahati na konju.
**odjúriti** gl. svrš., prez. *òdjūrīm* - otići u velikoj hitnji, jureći požuriti.
**odlágānje** gl. im. s. r. od odlagati.
**odlágati** gl. nesvrš., prez. *òdlāžēm* - stavljati nešto na neko mjesto, sortirati; odgađati izvršenje kakvog posla.
**odlámānje** gl. im. od odlamati.
**odlámati** gl. nesvrš., prez. *òdlāmām* - lomeći otkidati komadiće sa nečega.
**òdlazak** im. m. r., g. jd. *òdlaska*, n. mn. *òdlasci*, g. mn. *òdlazākā* - napuštanje nekog mjesta; početak puta, polazak.
**òdlaziti** gl. nesvrš., prez. *òdlazīm* - napuštati neko mjesto, ići negdje; ići kome u posjetu, posjećivati koga.
**odlèditi** gl. svrš., prez. *òdledīm*, trp. prid. *òdleđen* - učiniti da se led istopi, raskraviti ono što je zaleđeno.
**odleđìvāč** im. m. r., g. jd. *odleđiváča* - sredstvo za odleđivanje.
**odleđívānje** gl. im. s. r. od odleđivati.
**odleđívati** gl. nesvrš., prez. *odlèđūjēm* - činiti da što ne ostane zaleđeno.
**odlètjeti** gl. svrš., prez. *òdletīm* - otići mašući krilima (ptica); odvesti se avionom.
**odlèžati** gl. svrš., prez. *òdležīm* - ležeći provesti izvjesno vrijeme; odstajati određeno vrijeme radi poboljšanja kvaliteta (vino); prenes. biti u zatvoru radi izdržavanja kazne.
**òdličan** prid., odr. v. *òdličnī* - koji je izuzetno dobar, najbolji, izvrstan, vrhunski.
**òdlīčje** im. s. r., g. jd. *òdlīčja*, g. mn. *ȍdlīčjā* - nagrada, priznanje, orden, odlikovanje.
**òdlično** pril. - izuzetno dobro, izvrsno, najbolje, vrhunsko.
**odlijèpiti** gl. svrš., prez. *òdlijēpīm* - odvojiti nešto što je pričvršćeno ljepilom.
**òdlika** im. ž. r. dat. jd. *òdlici* - osobina, karakteristika, svojstvo koje nešto izdvaja od ostalog.
**odlìkāš** im. m. r., g. jd. *odlikáša* - odličan učenik, đak koji ime sve odlične ocjene.
**odlikàšica** im. ž. r. - odlična učenica.
**odlìkāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odlikaše.
**odlìkāški** pril. - kao odlikaš, na način odlikaša.
**odlikovánje** im. s. r. - orden, značka, odličje, povelja i sl. dodijeljeni kao nagrada i priznanje za dobre rezultate ili za zalaganje u nekom poslu.
**òdlikovati** gl. svrš., prez. *òdlikujēm* - dodijeliti nekome odlikovanje.
**òdliti** gl. svrš., prez. *ȍdlijēm*, trp. prid. *odlìven* - odvojiti dio tekućine iz neke posude; pomoću kalupa napraviti odlivak.



**òdliv** im. m. r., g. jd. *òdliva* - odljev, oticanje čega tečnog u većim količinama.
**òdlivak** im. m. r. - ono što je odliveno, izliveno.
**òdlomak** im. m. r., g. jd. *òdlōmka*, n. mn. *òdlōmci*, g. mn. *òdlōmākā* - dio neke cjeline, ulomak (npr. jedan dio teksta književnog djela); ono što je od čega odlomljeno.
**odlòmiti (se)** gl. svrš., prez. *òdlomīm*, trp. prid. *òdlomljen* - lomljenjem otkinuti, odvojiti dio od cjeline; (se) odvojiti se od cjeline zbog istrošenosti, starosti ili djelovanja kakve sile.
**odlòžiti** gl. svrš., prez. *òdložīm* - ostaviti nešto na stranu da stoji dok ne bude potrebno; odgoditi kakav posao za neko drugo vrijeme.
**ȍdlūčan** prid., odr. v. *ȍdlūčnī* - nepokolebljiv, energičan, koji je čvrst u sprovođenju odluka.
**odlúčiti** gl. svrš., prez. *òdlūčīm* - donijeti odluku, presuditi, odrediti ishod čega.
**odlučívānje** gl. im. s. r. od odlučivati.
**odlučívati** gl. nesvrš., prez. *odlùčujēm* - donositi odluke, presuđivati, određivati konačni ishod čega.
**ȍdlūčno** pril. - energično, nepokolebljivo, s čvrstom odlukom.
**odlúčnōst** im. ž. r., instr. jd. *odlúčnošću/ odlúčnosti* - osobina onoga ko je odlučan, energičnost, čvrstina.
**odlùčujūće** pril. - na odlučujući način, presudno.
**odlùčujūćī** prid. odr. v. - presudan, koji odlučuje, od kojeg zavisi ishod.
**ȍdluka** im. ž. r., dat. jd. *ȍdluci*, g. mn. *ȍdlūkā* - konačan izbor, rješenje do kojeg se došlo detaljnim uvidom u sve opcije, konačan stav.
**odlúnjati** gl. svrš., prez. *òdlūnjām* - otići u neodređenom pravcu bez cilja lunjajući, odskitati.
**odlútati** gl. svrš., prez. *òdlūtām* - otići bez cilja, u nepoznatom pravcu; biti fizički prisutan a mislima daleko.
**òdljev** im. m. r., gen. jd. *òdljeva* - odliv, oticanje čega tečnog u većim količinama.
**odljúbiti se** gl. svrš., prez. *òdljūbīm se* - prestatiti biti zaljubljen.
**odljútiti se** gl. svrš., prez. *òdljūtīm se* - prestati biti ljut.
**òdmaći (se)** gl. svrš., prez. *òdmaknēm (se)* - odmaknuti.
**odmágānje** gl. im. s. r. od odmagati.
**odmágati** gl. nesvrš., prez. *òdmāžēm* - otežavati kome posao.
**odmàgliti** gl. svrš., prez. *ódmaglīm* - učiniti da nestane magla sa zamagljenog stakla; prenes. pobjeći, nestati na brzinu, neprimijetno se izgubiti.
**ȍdmāh** pril. - sad, ovog trena, istog trenutka.
**odmahívānje** gl. im. s. r. od odmahivati.
**odmahívati** gl. nesvrš., prez. *odmàhujēm* - mahati rukom u znak neodobravanja, neslaganja ili prekidanja razgovora.
**odmáhnuti** gl. svrš., prez. *òdmāhnēm* - učiniti pokret rukom u znak neslaganja, neodobravanja.
**odmàknuti** gl. svrš., prez. *òdmaknēm* - odmaći, guranjem pomjeriti što dalje od sebe; udaljiti se na određenu udaljenost.
**odmalèhna/odmalèna** pril. - od malih nogu, od djetinjstva.
**odmàloprije** pril. - od prije nekoliko trenutaka.
**odmámiti** gl. svrš., prez. *òdmāmīm*, trp. prid. *òdmāmljen* - mameći odvesti koga, nekim načinom prevariti koga i odvojiti ga od nečeg.
**odmàndaliti** gl. svrš. (tur.), prez. *odmàndalīm*, trp. prid. *odmàndaljen* - skinuti mandal sa vrata.
**odmàralīšte** im. s. r., g. jd. *odmàralīšta* - ugostiteljski objekti namijenjeni za kolektivni odmor djece, radnika itd.
**odmárati se** gl. nesvrš., prez. *òdmārām (se)* - provoditi odmor; ne raditi svakodnevni posao, ne ići na rad određen broj dana; relaksirati se; predahnuti nakon napornog rada.
**ȍdmazda** im. ž. r., g. mn. *ȍdmazdī* - napad i ubijanje većeg broja ljudi radi osvete.
**òdmetničkī** prid. odr. v - koji pripada odmetnicima, koji se odnosi na odmetnike.
**òdmetnički** pril. - na način odmetnika, kao odmetnik.
**òdmetnica** im. ž. r. - žena koja se pobunila protiv poretka, odmetnula od vlasti.

**òdmetnīk** im. m. r., n. mn. *òdmetnīci*, g. mn. *òdmetnīkā* - onaj koji se odmetnuo od vlasti, pobunjenik.
**òdmetnīštvo** im. s. r., g. jd. *òdmetnīštva* - položaj i stanje onoga ko se odmetnuo.
**òdmetnuti se** gl. svrš., prez. *òdmetnēm (se)* - otvoreno pokazati neslaganje sa vlašću, pobuniti se protiv poretka, neslagati se sa većinom.
**òdmicānje** gl. im. s. r. od odmicati.
**òdmicati** gl. nesvrš., prez. *òdmičēm* - činiti da što bude odmaknuto od čega.
**odmijèniti** gl. svrš., prez. *òdmijenīm* - zamijeniti koga u kakvom poslu ili dužnosti, odmjenom omogućiti kome da se odmori.
**ȍdmīla** pril. - od dragosti.
**odmíljeti** gl. svrš., prez. *òdmīlīm* - otići mileći, udaljiti se hodajući sasvim polahko.
**odmjerávānje** gl. im. s. r. od odmjeravati.
**odmjerávati** gl. nesvrš., prez. *odmjèrāvām* - pažljivo ili odoka određivati dužinu ili karakteristike čega.
**òdmjeren** prid., odr. v. *òdmjerenī* - ujednačen, ravnomjeran, uravnotežen.
**òdmjeriti** gl. svrš., prez. *òdmjerīm* - naći pravu mjeru i primijeniti je; pažljivo pogledati, oštro koga pogledati od glave do pete.
**òdmoći** gl. svrš., prez. *òdmognēm* - uskratiti kome pomoć, učiniti kome štetu ili smetnju u poslu, u nastojanjima.
**òdmor** im. m. r., g. jd. *òdmora*, g. mn. *ȍdmōrā* - prekid rada kako bi se nadoknadila utrošena energija; dani kada je zaposlenik po zakonu oslobođen radne obaveze.
**ȍdmōran** prid., odr. v. *ȍdmōrnī*- koji se odmorio, osvježen, okrijepljen, horan.
**òdmoreno** pril. - relaksirano, svježe, horno.
**òdmorīšte** im. s. r., n. mn. *òdmrīšta* - mjesto predviđeno za odmor, npr. uz cestu.
**odmòriti (se)** gl. svrš., prez. *òdmorīm (se)* - napraviti pauzu u radu radi odmora, ne raditi u razdoblju predviđenom za odmor; opustiti se, relaksirati.
**odmòtati** gl. svrš., prez. *odmòtām* - skinuti omot sa čega što je zamotano, razmotati ono što je namotano, uvijeno.
**odmotávati** gl. nesvrš., prez. *odmòtāvām* - skidati omot sa čega što je zamotano; razmotavati ono što je namotano, uvijeno.
**odmrzávati** gl. nesvrš., prez. *odmȑzāvām* - činiti da se otopi ono što je smrznuto.
**òdmrznuti** gl. svrš., prez. *òdmrznēm* - otopiti nešto što je bilo smrznuto.
**odnároditi (se)** gl. svrš., prez. *odnárodnīm* - odvojiti koga od naroda, otuđiti; otuđiti se od naroda.
**odnarođávati/odnarođívati (se)** gl. nesvrš., prez. *odnaròđāvām/ odnaròđujēm (se)* - odvajati, otuđivati koga od naroda; sam se odvajati od naroda.
**òdnedāvno/ȍdnedāvno** pril. - od prije nekoliko dana, ne tako davno.
**ȍdneklē** pril. - iz nekog nepoznatog mjesta, odnekuda.
**òdnekud(ā)** pril. - odnekle.
**odnèmoći** gl. svrš., prez. *odnèmognēm* - otežati nekome umjesto mu pomoći.
**òdnijeti** gl. svrš. prez. *òdnesēm/odnèsēm* - uzeti nešto i ponijeti sa sobom.
**òdnos** im. m. r., n. mn. *òdnosi*, g.n. *òdnōsā* - položaj dviju ili više stvari jedne prema drugoj; veza, uzajamnost između ljudi, stvari, pojmova.
**odnòsiti** gl. nesvrš., prez. *òdnosīm* - noseći premjestiti, staviti na drugo mjesto; krasti, uzimati, oteti.
**odnòsiti se** gl. nesvrš., prez. *òdnosīm se* - imati poseban odnos prema čemu; ponašati se prema nekome; biti, stajati u nekom odnosu.
**òdnosno** pril. - zapravo, to jest.
**òdnjegovati** gl. svrš., prez. *òdnjegujēm* - njegovanjem unaprijediti, razviti, odgojiti.
**odnjíhati** gl. svrš., prez. *òdnjīšēm* - lagano se micati na vjetru, njišući se kretati.
**ȍdabaša/ȍdobaša** im. m. r. (tur.) - komadant janjičarskog voda.
**odobrávati** gl. nesvrš., prez. *odòbrāvām*, gl. pril. sad. *odobrávajūći* - podržavati neku ideju
**odobrénje** im. s. r., n. mn. *odobrénja*, g. mn. *odobrénjā* - pismena ili usmena dozvola kojom se odobrava nešto.
**odòbriti** gl. svrš., prez. *òdobrīm*, gl. prid. rad. *odòbrio* - dati nekom odobrenje za nešto



**odobrovòljiti** gl. svrš. -i nesvrš., prez. *odobròvoljīm* - raspoložiti se, postati dobre volje
**ȍdoka** pril. - otprilike, odrediti neku mjeru ovlaš, od oka.
**odolijèvānje** gl. im. s. r. od odolijevati.
**odolijèvati** gl. nesvrš., prez. *odòlijēvām* - odupirati se kakvom pritisku, nasilju, napadu, želji itd.
**odòljeti** gl. svrš., prez. *òdolīm* - oduprijeti se pritisku, nasilju, napadu, želji itd.
**odomáćiti (se)** gl. svrš., prez. *odòmāćīm se* - učiniti da se ko osjeća kao domaći, obiknuti se i osjećati se kao kod svoje kuće.
**òdondā** pril.- otada, od onog dana, od onog vremena.
**odontàlgija** im. ž. r. (lat.) - zubobolja.
**odontìtis** im. m. r. (lat.) - upala zuba.
**odontojàtrija** im. ž. r. (lat.) - liječenje zuba.
**odontolitijáza** im. ž. r. (lat.) - naslage žućkastog i tamnog kamenca na zubima.
**odontològija** im. ž. r. (lat.) - medicinska disciplina koja bavi proučavanjem građe, funcije i bolesti zuba, stomatologija.
**odòntōm** im. m. r. (lat.), g. jd. *odontóma* - benigni tumor koji nastaje iz epitelne baze zubnog zametka.
**òdora** im. ž. r., g. mn. *ȍdōrā* - tradicionalna odjeća koja se nosi u svečanim prilikama; vojnička uniforma.
**òdostrag/odostrága** pril. - sa zadnje strane; na zadnjoj strani.
**odòvud(a)** pril. - odavde, od ovog mjesta.
**odòzdō** pril. - s donje strane, ozdo.
**odòzgō** pril. - s gornje strane.
**odráditi** gl. svrš., prez. *òdrādīm* - završiti rad, obaviti sav posao.
**odrađívati** gl. nesvrš., prez. *odràđujēm* - završavati posao, obavljati niz radnji u radu.
**odránjati (se)** gl. nesvrš., prez. *òdrānjā (se)* - odronjavati se.
**odrápiti** gl. svrš., prez. *òdrāpīm* - udariti snažno batinom, odalamiti; prenes. provesti neko vrijeme u zatvoru, odslužiti neku sudsku kaznu.
**òdrāstao** prid. odr. v. *ȍdrāslī* - koji više nije dijete, zreo.
**òdrāsti** gl. svrš., prez. *odrástēm* - narasti, postati punoljetan, izaći iz djetinjstva; doći pameti.
**ȍdrāz** im. m. r. gen. jd. *ȍdrāza* - slika u ogledalu ili na bilo kojoj glatkoj površini; povratni učinak, posljedica; pokret sportaša prilikom skoka u dalj, uvis.
**odráziti (se)** gl. svrš., prez. *òdrāzīm* - načiniti odraz, poslužiti kao podloga s koje se odražava; odskočiti, odvojiti se od zemlje.
**odražávati (se)** gl. nesvrš., prez. *odràžāvām* - činiti odraze; odskakivati.
**òdreći (se)** gl. svrš., prez. *òdreknēm (se)* - poreći, zanijekati; odustati od nečeg; ne htjeti biti vlasnik čega; prestati priznavati koga ili šta.
**ȍdrēd** im. m. r., g. mn. *ȍdrēdā* - vojna jedinica sa određenim brojem ljudi.
**ȍdrēda** pril. - svi isto bez razlike, bez izuzetka.
**òdredba** im. ž. r., g. mn. *òdredbī/òdredābā* - pojedinačni smisao paragrafa u zakonskom aktu, klauzula.
**òdredbenī** prid. odr. v. - koji pripada odredbi, koji sadrži odredbu.
**òdredišnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odredište.
**òdredište** im. s. r., g. jd. *òdredīšta* - mjesto prema kojem se ide, koje je cilj nekog putovanja.
**odréditi** gl. svrš. prez. *ȍdrēdīm*, gl. pril. proš. *odrédīvši* - precizno što utvrditi, ustanoviti; odlučiti administrativnim putem; narediti, naložiti.
**òdrēđen** prid., odr. v. *òdrēđenī* - koji je tačno utvrđen, jasan; koji je usmjeren; propisan.
**određívati** gl. nesvrš., prez. *odrèđujēm* - precizno što utvrđivati, usmjeravati, odlučivati, nalagati, naređivati.
**òdrezak** im. m. r., n. mn. *òdresci* - tanko odrezan komad mesa; dio uplatnice koji ostaje kao potvrda o plaćanju; uopće: ono što je odrezano od cjeline.
**òdrezati** gl. svrš., prez. *òdrežēm*, gl. pril. proš. *òdrezāvši* - režući odvojiti nešto od cjeline; odsjeći; prenes. odbrusiti, oštro odgovoriti.
**odrícati (se)** gl. nasvrš., prez. *òdrīčēm* - negirati što, poricati da je tako bilo; prepuštati šta u korist drugoga; podnositi žrtvu, samoprijegor.

**òdričan** prid., odr. v. *òdričnī* - koji negira, odriče, niječe šta.
**òdrično** pril. - na odričan način.
**odrijèšiti** gl.svrš., prez. *òdriješīm* - rasplesti čvor, odvezati, osloboditi uzlove.
**òdriješeno** pril. - odvezano, razuzlano.
**ödrina** im. ž. r., g. jd. *ödrinē* - loza koja se penje uz konstrukciju i natkrije određen prostor stvarajući ugodnu hladovinu
**òdriješit** prid., odr. v. *òdrješitī* - odlučan.
**òdrješito** pril. - odlučno.
**òdrješitōst** im. ž. r., instr. jd. *òdrješitosti/ òdrješitošću* - odlučnost.
**odròditi se** gl. svrš., prez. *òdrodīm se*, trp. prid. *òdrođen* - odvojiti se od običaja i navika porodice, zavičaja ili domovine.
**òdron** im. m. r., g. jd. *òdrona*, g. mn. *ödrōnā* - mjesto gdje pada kamenje, gdje se odronjava niz kakvu strminu.
**odròniti (se)** gl. svrš., prez. *òdronīm (se)* - učiniti da se odvoji i surva niz strminu; odvojiti se, odvaljivati se od stijene i brijega i zakotrljati niz stranu (kamenje, zemlja).
**odronjávānje** gl. im. s. r. od odronjavati.
**odronjávati (se)** gl. nesvrš., prez. *odrònjāvā (se)* - odvajati se, odvaljivati se od stijene i brijega i kotrljati se niz strminu.
**ödrpān** prid., odr. v. *ödrpānī* - koji je poderan, u krpama, prnjama.
**odrpánac** im. m. r., g. jd. odrpánca, g. mn. *odŕpānācā* - onaj koji je poderan, odrpan, krajnje loše odjeven.
**odrúbiti** gl. svrš., prez. *òdrūbīm*, trp. prid. *òdrūbljen* - odrezati, odsjeći snažnim udarcem mača glavu.
**odrvéniti** gl. svrš., prez. *odŕvēnīm* - učiniti što drvenim, ukočiti.
**odrvénjeti** gl. svrš., prez. *odŕvēnīm* - postati kao od drveta, neosjetljiv na podražaj, ukočiti se.
**odrvenjívati** gl. nesvrš., prez. *odrvènjūjēm* - postajati kao drvo, prestajati biti osjetljiv.
**odŕžati (se)** gl. svrš., prez. *òdržīm (se)* - sačuvati, očuvati; sačuvati se, spasiti se.
**održávānje** gl. im. s. r. od održavati.
**održávati (se)** gl. nesvrš., prez. *odr̀žāvām (se)* - čuvati šta da se održi, voditi brigu o čemu, nadzirati; brinuti se o svom životu, zdravlju, opstanku.
**odŕživ** prid., odr. v. *odŕživī* - koji se može održati.
**òdsad(ā)** pril. - od ovog momenta.
**odsèliti** gl. svrš., prez. *òdselīm*, trp. prid. *òdseljen* - promijeniti mjesto stanovanja, otići i stanovati u nekom drugom mjestu.
**odseljávānje** gl. im. s. r. od odseljavati.
**odseljávati** gl. nesvrš., prez. *odsèljāvām* - vršiti selidbu, mijenjati mjesto stanovanja, odlaziti iz jednog mjesta i nastaniti se negdje drugo.
**odseljènica** im. ž. r. - ona koja se odselila.
**odseljènīk** im. m . r., g. jd. *odseljeníka* - onaj koji se odselio.
**odsijèvati** gl. nesvrš., prez. *òdsijevām* - odbijati svjetlost; bljeskati kakvim svjetlom.
**òdsipati** gl. nesvrš., prez. *òdasipām* - odasipati, istresati jedan dio čega.
**òdsječak** im. m. r., g. jd. *òdsječka*, n. mn. *òdsječci*, g. mn. *òdsječākā* - ono što je od čega odsječeno, manji dio čega.
**òdsječan** prid., odr. v. *òdsječnī* - odrješit, koji ne trpi prigovor.
**òdsječnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odsjek.
**òdsječno** pril. - na odlučan način,odlučno, odrješito.
**òdsjeći** gl. svrš., prez. *odsijèčēm* - odvojiti dio čega udarcem oštrice; prenes. ljutito odgovoriti kome, odbrusiti.
**odsjèditi/odsjèdjeti** gl. svrš., prez. *òdsjedīm* - sjediti na nekom mjestu izvjesno vrijeme; prenes. biti u zatvoru neko vrijeme.
**ödsjēk** im. m. r., n. mn. *ödsjēci*, g. mn. *ödsjēkā* - dio, odjeljenje, odjel specijaliziran za određenu oblast u okviru jedne institucije.
**òdsele** pril. (arh.) - od sada.
**òdsjesti** gl. svrš., prez. *òdsjednēm*, gl. prid. rad. *òdsjeo* - boraviti u hotelu ili drugdje izvjesno vrijeme.
**ödsjēv** im. m. r. - odsjaj, bljesak.
**odsjèvnuti** gl. svrš., prez. *òdsjevnēm* - nakratko odbiti svjetlost, bljesnuti.
**odskakívati** gl. nesvrš., prez. *odskàkujēm*, gl. pril. sad. *odskàkujūći* - skačući odbijati se o zemlju.
**odskòčiti** gl. svrš., prez. *òdskočīm*, gl. pril. proš. *odskòčīvši* - skočivši naglo se odvojiti od mjesta gdje stojimo; izdvojiti se iz prosjeka znanjem, vještinom, darovitošću.



**òdskočkē** pril. - na način kako to bude pri odskoku.
**òdskočnī** prid. odr. v. - koji služi odskoku.
**òdskok** im. m. r., n.. mn. *òdskoci*, g. mn. *ödskōkā* - odraz, odbijanje od poda, tla itd. u skoku.
**ödskora/ödskoro/òdskoro** pril. - od nedavno, od prije izvjesnog vremena.
**òdslikati** gl. svrš., prez. *òdslikām* - prikazati u slikama, odraziti kao slikom.
**òdslušati** gl. svrš., prez. *òdslušām* - završiti slušanje (o predavanju, semestru na fakultetu).
**odslúžiti** gl. svrš., prez. *òdslūžīm* - završiti službu, služiti do kraja, npr. vojnog roka; biti isslužen, ne biti više za upotrebu, izrabiti se.
**odspávati** gl. svrš., prez. *òdspāvām* - provesti neko vrijeme spavajući.
**ödsrca** pril. - rado, svim srcem.
**òdstajati** gl. svrš., prez. *òdstojīm* - stojeći biti na jednom mjestu; biti u stanju mirovanja zbog određenog procesa ili svrhe, odležati.
**odstojánje** gl. im. s. r. - razmak.
**odstrániti** gl. svrš. prez., *òdstrānīm* - ukloniti što, odmaknuti; izbaciti, isključiti; izliječiti odstranjivanje.
**odstrànjiv** prid., odr. v. *odsrànjivī* - koji se može odstraniti.
**òdstrel** im. m. r. - pojedinačna upotreba vatrenog oružja u lovištu.
**odstrijèliti** gl. svrš., prez. *òdstrijelīm* - lov. ubiti životinju, ustrijeliti je; u političkom životu onemogućiti koga u usponu, prekinuti mu političko djelovanje.
**òdstup** im. m. r., g. jd. *òdstupa* - vojn. naredba vojniku da učini korak nazad, naredba za napuštanje borbenog mjesta; odlazak sa nekog službenog položaja; odstupanje od neke mjere.
**odstúpānje** gl. im. s. r. od odsupati.
**odstúpati** gl. nesvrš., prez. *òdstūpām*, gl. pril. sad. *odstúpajūći* - uzmicati, povlačiti se, popuštati; davati ostavku.
**odstúpiti** gl. svrš. prez. *òdstūpīm*, gl. pril. proš. *odstúpīvši* - uzmicati, povući se, popustiti; dati ostavku.
**òdstupnica** im. ž. r., g. mn. *òdstupnīcā* - mogućnost za povlačenje, odstupanje, za uzmak.
**odstupnìna** im. ž. r., g. jd. *odstupnìnē* - plaćanje za odstup.
**òdsudan** prid., odr. v. *ödsudnī* - presudan, relevantan.
**òdsustvo** im. s. r., g. mn. *òdsustāvā* - pravilnikom utvrđen broj dana kad ko ne mora biti prisutan, npr. u firmi na poslu; godišnji odmor.
**òdsustvovānje** gl. im. s. r. od odsustvovati.
**òdsustvovati** gl. nesvrš., prez. *òdsustvujēm* - biti odsutan, nalaziti se drugdje.
**ödsūtan** prid., odr. v. *ödsūtnī* - koji nije tu, koji ne prisustvuje; rjeđe: izočan.
**òdsūti** gl. svrš., prez. *òdspēm* - odasuti, odvojiti dio čega (brašna, šećera itd.)
**òdsūtnōst/odsútnost** im. ž. r., instr. jd. *òdsūtnošću/òdsūtnosti* i *odsútnošću/odsútnosti* - neprisustvo koga u tom trenutku; stanje onoga ko je prisutan fizički a mislima daleko.
**òdsvagda** pril. - oduvijek, od davnine (u pisanju i: od svagda)
**òdsvagdje** pril. - odsvakuda (u pisanju i: od svagdje).
**òdsvakuda** pril. - odsvagdje, sa svih strana, iz raznih krajeva (u pisanju i: od svakuda).
**odsvírati** gl. svrš., prez. *òdsvīrām* - završiti svirku; prenes. završiti svoju zadaću, prestati postojati, propasti, otpjevati svoje; reći kome sve u brk.
**odšaráfiti** gl. svrš. (njem.), prez. *odšàrāfīm* - odviti, odvrnuti šaraf.
**òdšepati** gl.svrš., prez. *òdšepām* - otići, udaljiti se šepajući.
**odšétati** gl. svrš., prez. *òdšētām*, gl. pril. proš. *odšétāvši* - otići, udaljiti se šetajući.
**òdšiti** gl. svrš., prez. *ödšijēm*, trp. prid. *odšìven* - razdvojiti sašiveno, otporiti, rasporiti.
**odškrínuti** gl. svrš., prez. *òdškrīnēm*, gl. pril. proš. *odškrīnūvši*, trp. prid. *òdškrīnūt* - malo rastvoriti, jedva otvoriti vrata ili prozor.
**ödšteta** im. ž. r., g. jd. *ödštetē*, n. mn. *ödštete*, g. mn. *ödštētā* - nadoknada za učinjenu štetu
**òdštetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odštetu.
**odšúljati se/odšúnjati se** gl. svrš., prez. *òdšūljām/òdšūnjām se*, gl. pril. proš.

*òdšūljāvši/òdšūnjāvši* - tiho šunjajući se napustiti neko mjesto.
**odùčiti (se)** gl. svrš., prez. *òdučīm* (se), gl. pril. proš. *odùčīvši* - osloboditi se neke navike, odviknuti se.
**odùdarati** gl. svrš., prez. *odùdarām* - razlikovati se od čega, ne biti usklađen sa čim, izdvajati se, isticati se u dobrom ili lošem smislu.
**odugovláčēnje** gl. im. s. r. od odugovlačiti.
**odugovláčiti** gl. nesvrš., prez. *odugòvlāčīm* - otezati, trošiti više vremena za nešto što može kraće trajati, odgađati.
**oduhòviti** gl. svrš. prez. *odùhovīm*, trp. prid. *odùhovljen* - dati nečemu duha, učiniti da nešto bude prožeto duhom, duhovnošću.
**odùmirānje** gl. im. s. r. od odumirati.
**odùmirati** gl. nesvrš., prez. *odùmirēm*, gl. pril sad. *odùmirūći* - nestajati, biti u procesu odumiranja.
**odùmrijeti** gl. svrš., prez. *òdumrēm*, gl. prid. proš. *odùmrijēvši* - nestati, ne postojati nakon procesa odumiranja.
**odùpirānje** gl. im. s. r. od odupirati se.
**odùpirati se** gl. nesvrš., prez. *odùpirēm se*, gl. pril. sad. *odùpirūći* - oslanjati se na nešto tvrdo i čvrsto; pružati otpor, braniti se.
**odùprijēti se** gl. svrš., prez. *ödupr̄em se*, gl. pril. proš. *odùprijevši se* - osloniti se na što čvrsto; odbraniti se, pružiti otpor.
**ödūran** prid., odr. v. *ödūrnī* - odbojan, drzak, neprijatan, ružan.
**odùstajati** gl. nesvrš., prez. *odùstajēm*, gl. pril. sad. *odùstajūći* - odricati se; zbog raznih okolnosti prekidati započeti posao, aktivnost itd. iako je u početku postojao pristanak.
**odùstati** gl. svrš., prez. *odùstanēm*, gl. pril. proš. *odùstāvši* - odreći se; prekinuti započeti posao, aktivnost itd. iako je u početku postojao pristanak.
**òdušak** im. m. r., g. jd. *òduška*, n. mn. *òdušci*, g. mn. *òdušākā* - osjećaj olakšanja nakon pretrpljenog bezrazložnog straha i sl. neugodnih stanja u duši, trenutak opuštanja; trenutak predaha.
**oduséviti/odušèviti** gl. svrš., prez. *odùšēvīm*, gl. pril. proš. *odušévīvši* - izazvati oduševljenje, ushititi, zadiviti koga.
**oduševljénje** gl. im. s. r. od oduševiti.
**òduvijēk** pril. - od davnina, od ranije, odavno.
**öduzēt** prid., odr. v. *öduzētī* - izuzet iz veće cjeline; nesposoban da vrši funkcije zbog bolesti i sl., nemoćan.
**odùzēti** gl. svrš., prez. *öduzmēm*, gl. prid. rad. *öduzeo*, gl. pril. proš. *öduzēvši* - uzeti nekome nešto protiv njegove volje; u mat. veći broj umanjiti oduzimanjem manjeg.
**odùzimānje** gl. im. s. r. od oduzimati.
**odùzimati** gl. nesvrš., prez. *odùzimām*, gl. pril. sad. *odùzimajūći* - uzimati što od koga uprkos protivljenju; otimati; u mat. vršiti oduzimanje, umanjivati veći broj manjim.
**odúžiti (se)** gl. svrš., prez. *òdūžīm*, gl. prid. rad. *odúžio*, gl. pril. proš. *odúžīvši* - učiniti da nešto vremenski duže traje; vratiti kome dug.
**òdvāgān** prid., odr. v. *òdvāgānī* - koji je izmjeren, odmjereno, procijenjen.
**òdvāgāno** pril. - izmjereno, odmjerno, procijenjeno.
**odvágati** gl. svrš., prez. *òdvāgām*, gl. pril. proš. *odvágāvši* - odrediti težinu nečega; prenes. ocijeniti što tako da je izmjereno, procijenjeno, odvagano.
**odvàjkadā** pril. - oduvijek, od davnih vremena.
**odváliti** gl. svrš., prez. *òdvālīm*, gl. pril. proš. *odválīvši*, trp. prid. *òdvāljen* - otkinuti komad čega od cjeline; prenes. snažno udariti koga.
**ödvāžan** prid., odr. v. *ödvāžnī* - hrabar, smion, spreman sukobiti se sa opasnošću.
**odvážiti se** gl. svrš., prez. *òdvāžīm*, gl. pril. proš. *odvážīvši* - prikupiti hrabrost, postati smion, biti spreman sukobiti se sa opasnošću.
**ödvāžno** pril. - hrabro, samouvjereno.
**ödvāžnōst** im. ž. r., instr. jd. *ödvāžnošću/ ödvāžnosti* - osobina oboga ko je odvažan, hrabar, smion, samouvjeren.
**òdveć** pril. - suviše, veoma mnogo, previše, pretjerano.
**òdvesti** gl. svrš., prez. *òdvedēm*, gl. prid. rad. *òdveo*, trp. prid. *odvèden* - otići vodeći koga sa sobom, odvoditi koga; odvoziti.
**odvézati** gl. svrš., prez. *òdvēžēm*, gl. pril. proš. *odvézāvši* - razvezati nešto što je svezano (zavezano); otpetljati, rasplesti šta zapetljano.
**òdvići (se)** gl. svrš., prez. *òdviknēm (se)* - odviknuti (se).
**odvìjāč** im. m. r., g. jd. *odvijáčā*, n. mn. *odvijáči*, g. mn. *odvijáčā* - izvijač, alatka za odvijanje šarafa, šrafciger.
**odvíjati** gl. nesvrš., prez. *òdvījām*, gl. pril. proš. *odvíjāvši* - odvrtati; učiniti da nešto bude odvijeno.
**odvíjati se** gl. nesvrš., prez. *òdvījā se*, gl. pril. proš. *odvíjāvši se* - događati se, zbivati se.
**odvikávānje** gl. im. s. r. od odvikavati.
**odvikávati (se)** gl. nesvrš., prez. *odvìkāvām (se)*, gl. pril. sad. *odvikávajūći se* - napuštati neke navike sam ili pomoću drugih.
**òdviknuti (se)** gl. svrš., prez. *òdviknēm (se)*, gl. pril. proš. *òdviknūvši (se)* - odvići (se), učiniti da neko odustane od neke navike; sam se odučiti, odreći se, prestati činiti ono što je bila navika.
**ödvišē** pril. - previše, pretjerano, više nego što treba.
**òdviti** gl. svrš., prez. *òdvijēm*, gl. prid. rad. *òdvio*, gl. pril. proš. *òdvīvši* - odvrnuti, odmotati, učiniti da nešto bude odvijeno.
**òdvjetničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odvjetnika, koji mu pripada.
**òdvjetnički** pril. - na način odvjetnika, kao odvjetnik.
**òdvjetnīk** im. m. r., n. mn. *òdvjetnīci* - advokat, onaj koji brani osumnjičene u sudskom procesu.
**odvláčiti** gl. nesvrš., prez. *òdvlačīm*, gl. prid. rad. *odvláčio*, gl. pril. sad. *odvláčēći* - vući šta iza sebe bez dizanja; prenes. skretati kome pažnju s nečeg na nešto drugo.
**òdvod** im. m. r., g. jd. *òdvoda*, g. mn. *ödvōdā* - cijevi ili šta drugo za oticanje vode i drugih tekućina.
**odvòditi** gl. nesvrš., prez. *òdvodīm*, gl. prid. rad. *odvòdio*, gl. pril. sad. *òdvodēći* - odlaziti vodeći nekog sa sobom; učiniti pomoću nekog uređaja da otiče voda ili neka druga tekućina.
**òdvodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na odvod, koji mu pripada.
**òdvođēnje** gl. im. s. r. od odvoditi.



**odvòjiti** gl. svrš., prez. *òdvojīm* - odijeliti nešto od nečeg, rastaviti.
**òdvoz** im. m. r., g. jd. *òdvoza* - odvoženje, transport čega pomoću prevoznih sredstava.
**òdvožēnje** gl. im. s. r. odvoziti.
**odvòziti** gl. nesvrš., prez. *òdvozīm*, gl. pril. sad. *òdvozēći* - vršiti odvoz pomoću prevoznh sredstava (putnika, roba, građe), prevoziti šta s jednog mjesta na drugo.
**òdvraćati** gl. nesvrš., prez. *òdvraćām*, gl. pril. sad. *òdvraćajūći* - odgovarati nekog od nečeg, činiti da neko šta ne čini; odgovoriti kome na isti način (istim sadržajem i intonacijom).
**ödvrātan** prid., odr. v. *ödvrātnī* - grdan, ružan, gadan; koji ima neprijatnu priču, vulgaran, prostak.
**odvrátiti** gl. svrš., prez. *òdvrātīm*, gl. pril. proš. *odvrátīvši* - odgovoriti koga da što ne čini, odmamiti ga na drugu stranu.
**ödvrātno** pril. - grdno, ružno, neprijatno, gadno, prosto, vulgarno.
**odvrátnōst** im. ž. r., instr. jd. *odvrátnošću /odvrátnosti* - osobina onoga koji je odvratan, stanje onoga što je odvratno.
**odvr̀nuti** gl. svrš., prez. *òdvrnēm*, gl. pril. proš. *odvr̀nūvši* - odviti, učiniti da šta bude odvrnuto, odvijeno.
**odvr̀tāč** im. m. r., g. mn. *odvrtáčā* - alatka za odvrtanje, odvijač.
**òdvrtati** gl. nesvrš., prez. *òdvrćēm*, gl. prid. rad. *òdvrtao*, gl. pril. sad. *òdvrćūći* - odvijati ono što je zavrnuto, posebnim alatom popuštati šaraf (vijak).
**òdvūći** gl. svrš., prez. *odvúčēm*, gl. prid. rad. *òdvūkao*, gl. pril. proš. *òdvūkāvši* - vukući što premjestiti što na drugo mjesto; prevesti prevoznim sredstvom.
**òdzāda/òzāda** pril. - sa zadnje strane, odstraga.
**òdzdraviti** gl. svrš., prez. *òzdravīm*, gl. pril. proš. *òzdravīvši* - preboljeti kakvu bolest, postati zdrav.
**òdziv** im. m. r., g. jd. *òdziva* - odaziv, odgovor na poziv, odazivanje.
**odzívānje** gl. im. s. r. od odzivati - odazivanje, odziv.
**odzívati (se)** gl. nesvrš., prez. *òdzīvām/ òdzivljem (se)*, gl. pril. sad. *odzívajūći (se)* - odazivati (se), odgovarati na poziv.

**odzvánjati** gl. nesvrš., prez. *òdzvānjām*, gl. prid. rad. *odzvánjao*, gl. pril. sad. *odzvánjajūći* - odjekivati, razlamati se (o zvonjavi).
**odzvòniti** gl. svrš. prez., *òdzvōnīm* - prestati zvoniti, završiti sa zvonjenjem; prenes. završiti se, doći kraj čemu.
**òdžačār** im. m. r. (tur.), g. jd. *odžačāra* - dimnjačar, zanatlija koji čisti odžak.
**òdžāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *òdžāci* - dimnjak, šupljina u zidu kojom se odvodi dim; kuća, dom; porodica, rod, koljeno.
**odžàklija** im. ž. r. (tur.), g. jd. *odžàklijē* - prostorija u kojoj je ozidana peć s dimnjakom.
**odžàklijīn** prid. (tur.) - koji pripada odžakliji.
**odžàklījskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na odžakliju.
**ođutùrumiti** gl. svrš. (tur.), prez. *ođutùrumīm* - postati đuturum, ostariti, oslabiti.
**ofàjditi se** gl. svrš. (tur.), prez. *òfajdīm se* - okoristiti se.
**ofanzíva/ofenzíva** im. ž. r., g. jd. *ofanzívē /ofenzívē* - vojn. planirana vojna akcija širih razmjera s namjerom uništavanja neprijatelja; prenes. svako planirano širenje uticaja na koga u čemu se ne preza od upotrebe svih sredstava.
**òferčiti** gl. svrš. (tur.), prez. *òferčīm* - ocijeniti, razabrati, utvrditi šta je bolje.
**òficijelan** prid.. odr. v. *òficijelnī* - zvaničan, službeni.
**oficīr** im. m. r., g. jd. *oficíra* - vojni starješina, osoba koja je u vojsci nositelj nekog čina.
**ofidiològija** im. ž. r. (grč.) - grana zoologije koja se bavi proučavanjem zmija.
**ofidìzam** im. ž. r. (grč.) - trovanje zmijskim otrovom.
**òfīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *ofíta* - vrsta mramora protkana zmijolikim šarama.
**òflāg** im. m. r. (njem.), g. jd. *oflága* - logori u nacističkoj Njemačkoj u kojem su bili smješteni zarobljeni oficiri Englezi i Amerikanci.
**ofòrmiti/ofórmiti** gl. svrš. (lat.), prez. *òfōrmīm* - učiniti da što ima formu, uobličiti, oblikovati; zasnovati, formirati, organizirati.
**òfrljē** pril. (tur.) - odoka, otprilike, površno, aljkavo, bez preciznosti.
**òfsajd/òfsājd** im. m. r. (engl.) - rjeđe: zaleđe, term. u nogometu kojim se obilježava nedozvoljena situacija u kojoj se protivnički igrač s loptom nađe ispred golmana a iza leđa njegovih suigrača.
**oftalmòlog** im. m. r. (grč.) - očni ljekar.
**oftalmològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem i liječenjem očiju.
**òfūcān** prid., odr. v. *òfūcānī* - koji se ofucao, istrošio, ostario.
**ofúcati (se)** gl. svrš., prez. *òfūcā (se)*, trp. prid. *òfūcān* - otrcati se, istrošiti se, olinjati se, postati istrošen, ostarjeti.
**òfūcāno** pril. - istrošeno, olinjalo, otrcano.
**òfuren** prid., odr. v. *òfurenī* - opečen vrelom vodom ili parom.
**òfuriti** gl. svrš., prez. *òfurīm*, trp. prid. *òfuren* - politi vrelom vodom i izazvati opekotine.
**ofùrsatiti** gl. svrš. i nesvrš. (tur.), prez. *ofùrsatīm* - osiliti se, provoditi samovolju, postati bezobziran, nikoga ne uvažavati.
**ògaditi** gl. svrš., prez. *ògadī*, trp. prid. *ògađen*, gl. pril. proš. *ògadīvši* - učiniti da nešto kome bude ogađeno.
**òganj** im. m. r., g. jd. *ògnja*, n. mn. *ògnjevi* - vatra, plamen.
**ògaraviti** gl. svrš., prez. *ògarāvīm*, trp. prid. *ògaravljen* - učiniti da što bude garavo, očađaviti.
**ògaravjeti** gl. svrš., prez. *ògarāvīm* - postati garav, čađav.
**ògāvan** prid., odr. v. *ògāvnī* - odvratan, ružan, oduran, gnjusan.
**ògāvno** pril. - odvratno, ružno, odurno, gnjusno.
**ògāvnōst** im. ž. r., instr. jd. *ògāvnošću/ ògāvnosti* - osobina onoga ko je ogavan, svojstvo onoga što je ogavno.
**oglàdniti** gl. svrš., prez. *oglàdnīm*, gl. rad. prid. *oglàdnio/oglàdnila* - učiniti da ko bude gladan.
**oglàdnjeti** gl. svrš., prez. *ògladnīm*, gl. rad. prid. *oglàdnio/oglàdnjela*, gl. pril. proš. *oglàdnīvši* - osjetiti glad, postati gladan.
**òglās** im. m. r., g. mn. *òglāsā* - obavještenje, obavijest u javnim glasilima namijenjena informisanju većeg broja ljudi.



**oglásiti (se)** gl. svrš., prez. *òglāsīm (se)*, gl. pril. proš. *oglásīvši (se)* - predočiti oglas širem broju ljudi, objaviti neku informaciju, obratiti se javnosti.
**òglāsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oglas, koji služi za oglase.
**oglašávānje** gl. im. s. r. od oglašavati.
**oglašávati (se)** gl. nesvrš., prez. *oglàšāvām (se)*, gl. pril. sad. *oglašávajūći (se)* - javno objavljivati oglase radi obavještavanja; obraćati se javnosti.
**òglēd** im. m. r., g. jd. *òglēda* - opit, eksperiment.
**ogledálce** im. s. r., g. jd. *ogledálceta*, hip. i dem. - malo ogledalo.
**oglèdalo** im. s. r., n. mn. *oglèdala*, g. mn. *oglèdālā* - posebna vrsta stakla u kojem se odslikava ono što se nalazi ispred njega, zrcalo.
**oglédati se** gl. nesvrš., prez. *òglēdām se*, gl. pril. sad. *oglédajūći se* - promatrati svoj izgled u ogledalu; odmjeravati s kim svoju snagu, vještinu, znanje, vrijednost, takmičiti se, natjecati se; pogledivati iza sebe.
**òglēdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ogled, opitni, eksperimentalni.
**oglòbiti** gl. svrš., prez. *òglobīm*, gl. pril. proš. *oglòbīvši* - naplatiti globu, uzeti novac prema sudskoj odluci zbog kakvog prekršaja.
**oglòdati** gl. svrš., prez. *òglođēm* trp. prid. *òglodān* - grizući ogoliti što; glođući pojesti meso oko kosti; prenes. pojesti do kraja.
**oglupáviti** gl. svrš., prez. *oglupávīm* - učiniti koga glupim.
**oglupávjeti** gl. svrš., prez. *oglupávīm* - postati glup, oglupjeti.
**oglúšiti (se)** svrš., prez. *òglūšīm (se)*, gl. prid. rad. *oglúšio (se)* - prestati čuti zbog oštećenja čula sluha; ne poslušati korisne savjete i uraditi po svom.
**ognòjiti se** gl. svrš., prez. *ògnojī se*, gl. pril. proš. *ognòjīvši (se)* - ispuniti se gnojem.
**ògnjenī** prid. odr. v. - plameni, vatreni, koji se odnosi na oganj.
**ògnjilo** im. s. r. - komad čelika za izbijanje iskre iz kremena.
**ògnjīšte** im. s.r. g. jd. *ògnjīšta* - mjesto gdje se loži vatra.
**ogòliti** gl. svrš., prez. *ògolīm*, trp. prid. *ògoljen* - učiniti golim; posjeći šumu, načiniti golet; (se) razotkriti svoje misli do kraja; prenes. otkriti nečije skrivene namjere, razotkriti čiju narav.
**ogòljeti** gl. svrš., prez. *ògolīm*, gl. pril. proš. *ogòlīvši* - prirodnim procesom izgubiti lišće; prenes. osiromašiti.
**ogorčávati (se)** gl. nesvrš., prez. *ògorčāvām* - postajati gorak; činiti koga ili šta gorkim; ispunjavati koga gorčinom; (se) postajati ogorčen, ispunjavati se gorčinom.
**ògōrčen** prid., odr. v. *ògōrčenī* - koji je ispunjen gorčinom zbog nepravde.
**ògōrčeno** pril. - s ogorčenjem.
**ogorčénje** gl. im. s. r., g. jd. *ogorčénja* - stanje onoga koji je ogorčen.
**ogorčívati (se)** gl. nesvrš., prez. *ogòrčujēm (se)* - ogorčavati (se).
**ogorijèvānje** gl. im. s. r. od ogorijevati.
**ogorijèvati** gl. nesvrš., prez. *ogòrijevām* - pogorijevati, stalno gorjeti.
**ogòrjelina** im. ž. r. - ogorjelište; ugarak, ono što je ostalo od predmeta koji je gorio.
**ogòrjelīšte** im. s. r. - ogorjelina.
**ogòrjeti** gl. svrš., prez. ògorīm, gl. rad. prid. *ogòrio/ogòrjela* - pogorjeti, gorjeti do kraja.
**ogorjètina** im. ž. r. - ogorjelina.
**ogovàrāč** im. m. r., g. jd. *ogovaráča* - onaj koji voli da ogovara, ogovaralo.
**ogovaràčica** im. ž. r. - žena koja ogovara, ogovarteljica.
**ogováralo** im. s. r. - ogovarač, ogovaratelj.
**ogovárānje** gl. im. s. r. od ogovarati.
**ogovàratelj** im. m. r. - ogovarač, ogovaralo.
**ogovaratèljica** im. ž. r. - ogovaračica.
**ogovárati** gl. nesvrš., prez. *ogòvārām* - govoriti o kome ružno i neistinito u njegovom odsustvu, olajavati koga, opadati, ocrnjivati.
**ògrada** im. ž. r., g. jd. *ògradē*, g. mn. *ògrādā* - ono čime je što ograđeno; prenes. prepreka, smetnja; primjedba, izražena sumnja, neslaganje.
**ográditi (se)** gl. svrš., prez. *ògrādīm*, gl. pril. proš. *ográdīvši*, trp. prid. *ògrāđen* - načiniti ogradu, staviti ogradu oko zemljišta, oko kuće; odvojiti jedan dio od

drugog; prenes. izdvojiti se zbog neslaganja sa ostalima, zaštiti se izdvajanjem zbog sumnje u korektnost postupaka ostalih, ne sudjelovati u čemu zbog različitog mišljenja.

**ograđívati (se)** gl. nesvrš., prez. *ogràđujēm*, gl. pril. sad. *ogràđujūći* - stavljati ogradu, činiti da šta bude ograđeno; prenes. izdvajati mišljenje, zaštićivati se izdvajanjem od ostalih zbog sumnje u korektnost i konačni ishod svega.

**ogràisati/ogràjisati** gl. svrš. (tur.), prez. *ogràišēm/ogràjišēm* - nagaziti na čini ili džinsko kolo i od toga oboljeti.

**ogràma** im. ž. r. (tur.) - nervoza, vrsta živčanog oboljenja koje prema narodnom vjerovanju nastaje ako se nagazi na čini ili džinsko kolo, tj. ako se ograiše.

**ògranak** im. m. r., n. mn. *ògrānci*, g. mn. *ògranākā* - ono što je sporedno, odvojen dio čega, npr. jedan dio kakve institucije, organizacije itd., podružnica.

**ograničávānje** gl. im. s. r. od ograničavati.

**ograničávati** gl. nesvrš., prez. *ograničāvām*, gl. pril. sad. *ograničávajūćī* - zadržavati u propisanim granicama, ne dozvoljavati da se širi.

**ogràničen** prid., odr. v. *ogràničenī* - koji mora biti u određenim granicama; prenes. pejor. koji je suženih pogleda, neinteligentan.

**ogràničeno** pril. - na ograničen način.

**ogràničenōst** im. ž. r., instr. jd. *ogràničenosti/ogràničenošću* - osobina onoga ko je ograničen, svojstvo onoga što je ograničeno.

**ograničénje** gl. im. s. r. - ono što onemogućava izlazak iz propisanih granica.

**ogràničiti** gl. svrš., prez. *ogràničīm* - postaviti granicu; zadržati se u određenim granicama.

**ògraš/ògroš** im. m. r. (tur.) - ograšje, borba, okršaj.

**ògrašje** im. s. r. (tur.) - ograš, ogroš.

**ögrebān** prid., odr. v. *ögrebānī* - koji je oštećen grebanjem, ogreben.

**ogrèbati** gl. svrš., prez. *ogrèbēm* - grebući oštetiti površinu nečega, načiniti ogrebotinu, sve ostrugati, oguliti kožu o nešto oštro.

**ogrèben** prid., odr. v. *ogrèbenī* - ogreban.

**ogrebòtina** im. ž. r., g. jd. *ogrebòtinē* - mjesto na kojem je grebanjem oštećena površina.

**ògrēpsti** gl. svrš., prez. *ogrèbēm* - ogrebati.

**ògreznuti** gl. svrš., prez. *ògrēznēm* - doslovno: utonuti u vodu; prenes. duboko zapasti u šta loše: zločin, bijedu itd.

**ògrijati (se)** gl. svrš., prez. *ògrijēm*, gl. pril. proš. *ògrijāvši* - učiniti da bude toplo; ugrijati se.

**ogriješiti se** gl. svrš., prez. *ògriješīm se*, gl. pril. proš. *ògriješīvši se* - počiniti grijeh, nanijeti kome nepravdu, učiniti šta nažao.

**ogrješénje** gl. im. s. r. - počinjeni grijeh; činjenje suprotno moralnim normama.

**ògrjev** im. m. r., g. jd. *ògrjeva* - materijal za loženje (ugalj, drvo itd.).

**ògrlica** im. ž. r., g. jd. *ògrlicē* - vrsta nakita koji se nosi oko vrata.

**ògrliti** gl. svrš., prez. *ògrlīm*, trp. prid. *ògrljen* - zagrliti, nježno koga obuhvatiti oko vrata.

**ogȑnuti** gl. svrš., prez. *ògrnēm*, gl. pril. proš. *ogȑnūvši* - prebaciti nešto preko leđa kao zaštitu od hladnoće.

**ògrōman** prid., odr. v. *ògrōmnī* - veoma velik, golem.

**ogȑtāč** im. m. r., g. jd. *ogrtáča*, g. mn. *ogrtáčā* - dio odjeće koja služi za zaštitu od hladnoće, odjevni predmet.

**ògrtānje** gl. im. s. r. od ogrtati.

**ògrtati** gl. nesvrš., prez. *ògrćēm*, gl. pril. sad. *ògrćūći* - prebacivati što preko leđa kao zaštitu od hladnoće.

**ogrúbjeti** gl. svrš., prez. *ògrūbīm*, gl. pril. proš. *ogrúbīvši* - postati grub, očvrsnuti; postati bezosjećajan, tvrd; dobiti hrapavu površinu.

**ogùglati** gl. svrš., prez. *ogùglām*, gl. pril. proš. *ogùglāvši* - otupiti, nemati sluha za nešto, navići se i ne primjećivati nešto, postati ravnodušan.

**ogúliti** gl. svrš., prez. *ògūlīm*, gl. pril. proš. *ogúlīvši* - skinuti koru s nečeg, oštetiti površinu guljenjem; uzeti kome više novca nego što je trebalo.

**ohláditi** gl. svrš., prez. *òhlādīm*, gl. pril. proš. *ohládīvši*, trp. prid. *òhlāđen* - učiniti da što postane hladno; (se) izgubiti toplinu tijela; postati hladan; prenes. odljutiti se; postati ravnodušan prema kome ili čemu.



**öhme** im. s. r., g. jd. *öhmeta* - ždrijebe od godinu dana.

**öhol** prid., odr. v. *öholī* - bahat, nadmen, umišljen, koji sve potcjenjuje.

**öholo** pril. - bahato, nadmeno, umišljeno, na potcjenjivački način.

**öholōst** im. ž. r., instr. jd. *öhološću/öholosti* - osobina onoga ko je ohol.

**ohrabrénje** gl. im. s. r. od ohrabriti.

**ohrábriti (se)** gl. svrš., prez. *òhrābrīm (se)*, gl. pril. proš. *ohrábrīvši (se)*, trp. prid. *òhrābren* - riječima ili na neki drugi način učiniti da ko bude hrabriji, samopouzdaniji; osmjeliti se, sam steći hrabrost.

**ohrabrívati** gl. nesvrš., prez. *ohràbrujēm*, gl. pril. sad. *ohràbrujūći* - stalno činiti da ko postane hrabriji; sam sebe hrabriti.

**òhrapaviti** gl. svrš., prez. *òhrapavīm* - učiniti što hrapavim.

**òhrapavjeti** gl. svrš., prez. *òhrapavīm* - postati hrapav.

**ohròmiti** gl. svrš., prez. *ohròmīm* - učiniti hromim.

**ohròmjeti** gl. svrš., prez. *ohròmīm* - postati hrom.

**oìvičiti** gl. svrš., prez. *oìvičīm* - naznačiti ivicu, obrubiti.

**ojačánje** gl. im. s. r. od ojačati.

**ojàčati** gl. svrš., prez. *ojàčām*, trp. prid. *öjačān* - dobiti snagu, osnažiti; učiniti da šta postane otpornije, izdržljivije.

**òjaditi** gl. svrš., prez. *òjadīm*, prid. trp. *òjađen* - nanijeti kome jade, učiniti ga jadnim; biti nemoćan i bijedan.

**òjanjiti (se)** gl. svrš. prez. *òjānjī*, gl. pril. proš. *ojánjīvši* - roditi janje (o ovci).

**òjariti (se)** gl. svrš., prez. *òjarī (se)* - roditi jare (o kozi).

**ojàvašiti** gl. svrš. (tur.), prez. *òjavašīm* - popustiti u ljutnji, odljutiti se, popustiti uopće.

**òjesti (se)** gl. svrš., prez. *òjedēm (se)* - osuti se, dobiti osip po koži.

**òjna** im. m. r. (tur.) - otmjeno poigravanje konja.

**ojnàdžija** im. m. r. (tur.) - igrač, onaj koji voli igru, veselje i zabavu.

**òjnati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *òjnām* - igrati, poigravati.

**ojunáčiti se** gl. svrš., prez. *ojùnāčīm*. trp. prid. *òjunāčen* - ohrabriti se.

**òjužiti** gl. svrš., prez. *òjužī* - otopliti uz pomoć južnog vjetra.

**òka** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *òki*, g. mn. *ókā* - stara mjera za težinu (1,283 kg)!

**okàbuliti** gl. svrš. (ar.), prez. *okàbūlīm* - češće: ukabuliti, pristati na nešto, prihvatiti; priznati istinu.

**òkačiti** gl. svrš., prez. *òkačīm*, gl. pril. proš. *òkačīvši* - staviti nešto da visi, zakačiti, objesiti.

**okáditi** gl. svrš., prez. *òkādīm*, trp. prid. *òkāđen* - namirisati kadom (npr. u crkvi).

**òkahriti (se)** gl. svrš. (tur.-ar.), prez. *òkahrīm (se)* - učiniti da neko bude kaharli,ožalostiti ga; (se) postati kaharli, žalostan.

**okàlemiti** gl. svrš. (tur.), prez. *okàlemīm* - oplemeniti voćku kalemom - mladicom plemenitije sorte.

**okáljati (se)** gl. svrš., prez. *òkāljām (se)*, gl. pril. proš. *okáljāvši (se)* - uprljati što kalom, ublatiti; prenes. nekim nesmotrenim postupkom navući na sebe sramotu, uprljati obraz.

**òkameniti se** gl. svrš., prez. *okàmenī se* - stvrdnuti se kao kamen; ukočiti se, zanijemiti, zalediti se od šoka, kakvog nepovoljnog događaja, ružnog iznenađenja itd.

**okániti se** gl. svrš., prez. *òkanīm se* - ostaviti koga na miru, ne dodijavati kome; proći se, odustati od nečega (ob. od kakva besmislenog posla).

**okaraktèrisati/okarakterizírati** gl. svrš., prez. *okaraktèrišēm/okarakterìzīrām* - opisati nečije karakterne osobine, dati podatke o karakteru, iznijeti karakteristike.

**okarína** im. ž. r. (tal.) - mali muzički duhački instrument od pečene gline.

**okàsniti** gl. svrš., prez. *òkasnīm* - doći kasnije nego što je trebalo, zakasniti, zadocniti.

**okášce** im. s. r., g. jd. *okášca*, dem. - malo oko, okce.

**òkat** prid., odr. v. *òkatī* - koji ima velike izbuljene oči.

**òkce** im. s. r. dem. - malo oko, okašce.

**ökeān/okèān** im. m. r. (grč.), g. jd. *ökeāna/okeána* - rjeđe: ocean, velika vode-

na površina između kontinenata, npr. Atlantski okean.
**Okèānija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *Okèānijē* - rjeđe: Oceanija, velika skupina ostrva u Tihom okeanu (Polinezija, Mikronezija, Melanezija i Novi Zeland).
**okeanogràfija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *okeanogràfijē* - rjeđe: oceanografija, grana hidrologije koja se bavi opisom mora i okeana.
**okeanògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - rjeđe: oceanografski, koji se odnosi na okeanografiju.
**okèānskī/ōkeānskī** prid. odr. v. (grč.) - rjeđe: oceanski, koji se odnosi na okean.
**òker** - im. m. r. (grč.), g. jd. *òkera* - boja između smeđe i žute, prljavožuta.
**okìdāč** im. m. r., g. jd. *okidáča* - obarač, dio puške, pištolja.
**okídānje** gl. im. s. r. od okidati.
**okídati** gl. nesvrš., prez. *òkīdām*, gl. pril. sad. *okídajūći* - povlačiti okidač vatrenog oružja, pucati, otvarati paljbu.
**òkinuti** gl. svrš., prez. *òkinēm* - povući obarač, otvoriti paljbu.
**òkititi** gl. svrš., prez. *òkitīm*, trp. prid. *òkićen* - ukrasiti šta ukrasnim predmetima.
**òklada** im. ž. r., g. jd. *ōkladē* - opklada, dogovor da o tačnosti prognoze zavisi dobitak ili gubitak u klađenju.
**òkladiti se** gl. svrš., prez. *òkladīm (se)*, gl. pril. proš. *òpkladīvši se* - opkladiti se, ugovoriti opkladu.
**oklàgija** im. ž. r. (tur.), g. jd. *oklàgijē* - kuhinjski pribor u obliku oblog štapa ili valjka za razvijanje tijesta.
**oklevètati** gl. svrš., prez. *oklèvećēm* - iznositi klevete protiv koga, govoriti laži o kome.
**oklijèvalo** im. s. r. - osoba koja oklijeva.
**oklijèvānje** gl. im. s. r. od oklijevati.
**oklijèvati** gl. nesvrš., prez. *òklijevām*, gl. pril. sad. *oklijèvajūći* - biti neodlučan, odugovlačiti u odlučivanju, ne činiti što zbog straha i nesigurnosti.
**oklíznuti se** gl. nesvrš., prez. *òklīznēm se*, gl. prid. rad. *oklíznuo* - stati na klizavu podlogu i izgubiti ravnotežu.
**òklop** im. m. r., g. jd. *òklopa*, g. mn. *ōklōpā* - metalni štit oko tijela za zaštitu od neprijateljeva oružja; rožnata zaštita oko tijela kornjače.
**oklòpiti** gl. svrš., prez. *òklopīm*, trp prid. *òklopljen* - staviti u okop, odjenuti u oklop.
**òklopljeno** pril. - na način da je zaštićeno oklopom.
**òklopnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oklop, koji je zaštićen oklopom.
**òklūzija** im. ž. r. (lat.) - fiz. pojava da čvrsto tijelo u sebi sadrži uklopljenu čvrstu materiju, gas ili tekućinu; u fon. tjesnac prilikom izgovora nekih glasova; uopće: zatvaranje, začepljenje.
**ōkluzīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *ōkluzīva* - glas koji nastaje naglim otvaranjem prepreke vazdušnoj struji u govornom aparatu, praskavi ili eksplozovni suglasnik.
**òkljastiti** gl. svrš., prez. *òkljastīm* - učiniti kljastim, postati kljast.
**òkljaštriti** gl. svrš., prez. *òkljaštrīm*, trp. prid. *òkljaštren* - ružno i pretjerano podrezati grane na stablu, osakatiti.
**òkniti** gl. svrš. (tur.), prez. *òknijēm* - obojiti knom kosu.
**òkno** im. s. r., g. jd. *òkna* - prozor, otvor kroz koji ulazi svjetlost; jama u rudniku.
**ōko** im. s. r., g. jd. *ōka*, n. mn. *ōči*, g. mn. *òčijū/òčī* - organ čula vida čovjeka i životinja; jezero u planini lednjačkog porijekla, up. gorske oči; prenes. neko privlačan, drag kao oko, mio.
**oko** prijed. - uz gen. obuhvaćanje u krug sa svih strana (npr. *oko* kuće).
**òkolica** im. ž. r. g. jd. *òkolicē* - okolina, okoliš, predio, ono što se nalazi oko nekog mjesta; društvo u kojem živimo i radimo, životna sredina.
**okolìna** im. ž. r., g. jd. *okolìnē* - okolica, okoliš.
**òkolīš** im. m. r., g. jd. *òkolīša* - okolina, okoliš.
**okolìšati** gl. nesvrš., prez. *okolìšām*, gl. prid. rad. *okolìšao* - dosl. obilaziti oko nečeg; ne reći šta odmah, obilaziti oko teme, vrdati.
**òkōlnī** prid. odr. v. - koji pripada okolini, koji se odnosi na okolinu.
**okólnōst** im. ž. r., instr. jd. *okólnošću/okólnosti* - događaj, činjenica, situacija, ono u čemu se ko našao.
**ōkolo** pril. - u okolini, unaokolo.
**òkomicē** pril. - okomito, uspravno.
**òkomit** prid., odr. v. *òkomitī* - uspravan.



**okòmiti se** gl. svrš., prez. *òkomīm se* - napasti, odozgo se ustremiti na što; prenes. obratiti se kome ružnim riječima, prijetnjama i pogrdama.
**òkomito** pril. - okomice, na okomit način.
**okončánje** gl. im. s. r. od okončati.
**okònčati** gl. svrš., prez. *okònčām*, gl. prid. rad. *okònčao*, trp. prid. *ōkončān* - završiti, dovesti neki posao do kraja.
**okòpati** gl. svrš., prez. *okòpām*, gl. prid. rad. *okòpao*, trp. prid. *ōkopān* - kopanjem oko biljke omogućiti da bolje raste.
**okopávānje** gl. im. s. r. od okopavati.
**okopávati** gl. nesvrš., svrš. prez. *okòpāvām*, gl. prid. rad. *okopávao* - kopati oko biljke da bi se bolje razvijala.
**okòpnjeti** gl. svrš., prez. *òkopnī*, gl. prid. rad. *okòpnio* - otopiti (o snijegu); prenes. oslabiti, naglo postati mršav.
**okòrio** prid., odr. v. *okòrjelī* - na kojem se uhvatila kora; prenes. koji nije sklon promjenama, koji ne mijenja ponašanje bez obzira na prilike.
**okorístiti se** gl. svrš., prez. *okòristīm se*, gl. prid. rad. *okorístio se* - izvući za sebe korist.
**òkosnica** im. ž. r., g. jd. *òkosnicē* - osnovna nit čega, ono oko čega se sve vrti (događaji, ideje, stavovi).
**okoštávānje** gl. im. s. r. od okoštati.
**okòštati** gl. svrš., prez. *okòštā*, gl. prid. rad. *okòštao* - postati kao kost, očvrsnuti, postati krut.
**òkot** im. m. r. - mladunčad životinja.
**okòtiti se** gl. svrš., prez. *òkotī se*, trp. prid. *òkoćen* - donijeti mlade na svijet (samo kod životinja).
**òkov** im. m. r., n. mn. *òkovi*, g. mn. *òkōvā* - dio od metala kojim se učvršćuje ili ukrašava namještaj, prozori, vrata; lanci, bukagije i sl. koji se stavljaju osuđenicima kako ne bi mogli bježati; prenes. ono što sputava slobodu i ljudska prava.
**okòvati** gl. svrš., prez. *òkujēm*, trp. prid. *ōkovān* - metalom učvrstiti nešto; staviti osuđeniku okove; prenes. nametnuti ljudima režim koji sputava prava i slobode.
**ōkovrātnīk** im. m. r., n. mn. *ōkovrātnīci* - ovratnik, dio odjeće koji se dolazi oko vrata.
**okràćati** gl. svrš., prez. *okràćā* - postati kratak, izgubiti dužinu.
**okrádānje** gl. im. s. r. od okradati.
**okrádati** gl. nesvrš., prez. *òkrādām* - duže vrijeme pomalo krasti, potkradati.
**òkrajak** im. m. r. g. jd. *òkrājka* - komad hljeba, pogače, kolača itd. otkinut s kraja; kraj nečega različit od cjeline (npr. komad livade zasađen voćkama).
**òkrasti** gl. svrš., prez. *okrádēm*, trp. prid. *okràden* - pokrasti koga.
**òkrečiti** gl. svrš., prez. *òkrečīm*, gl. prid. rad. *òkrečio* - rjeđe: ovapniti; završiti krečenje, prekriti krečom ili bojom zidove sobe, stana.
**okrénuti** gl. svrš., prez. *òkrēnēm*, gl. prid. rad. *okrénuo* - prevrnuti šta na drugu stranu, usmjeriti šta na drugu stranu; početi se ponašati sasvim suprotno.
**okrèsati** gl. svrš., prez. *òkrešēm*, gl. prid. rad. *ōkresān* - skinuti oštećene grane s drveta; odlomiti ili odrezati sjekirom grane sa posječenog stabla
**ōkrēt** im. m. r., g. jd. *ōkrēta* - pokret u mjestu oko osi sa vraćanjem u početni položaj.
**ōkretāj** im. m. r., g. jd. *ōkretāja* - pokret ukrug oko osi.
**ōkrētan** prid., odr. v. *ōkrētnī* - koji je pokretljiv, brz i spretan u poslu, hitar.
**okrètāljka** im. ž. r., dat. jd. *okrètāljki*, g. mn. *okrètāljkī* - postrojenja i mjesto gdje se nešto okreće, skretnica; ručica za okretanje, ručni pokretač okretanja.
**okrétānje** gl. im. s. r. od okretati.
**okrétati (se)** gl. nesvrš., prez. *òkrēćēm (se)*, gl. prid. rad. *okrénuo (se)*, gl. pril. sad. *ōkrećūći (se)* - obrtati što oko osi ukrug, prevrtati što na drugu stranu; pomjerati glavu lijevo ili desno; vrtiti se; prevrtati se.
**òkretīšte** im. s. r., g. jd. *òkretīšta* - završno mjesto kretanja gdje se npr. tramvaj mora okrenuti, okretnica.
**òkretnica** im. ž. r. - okretište.
**ōkrētno** pril. - na okretan način, spretno, brzo, vješto.
**ōkrētnōst** im. ž. r., instr.jd. *ōkrētnošću/ōkrētnosti* - osobina onoga ko je okretan, vještina, spretnost.
**okrijèpiti (se)** gl. svrš., prez. *òkrijepīm se*, gl. prid. rad. *òkrijepljen* - osvježiti se, ponovo se osjećati dobro, vratiti snagu.

**òkrīlje** im. s. r., g. jd. *òkrīlja* - nečija blaga zaštita, zaklon koji razvija osjećaj sigurnosti i topline.
**okríviti** gl. svrš., prez. *òkrīvīm*, trp. prid. *òkrīvljen* - proglasiti koga krivcem, baciti krivicu na koga, učiniti koga krivim.
**okrivljávati** gl. nesvrš., prez. *okrìvljāvām*, gl. pril. sad. *okrivljávajūći* - proglašavati koga krivim, činiti da ko bude okrivljen.
**okrivljènica** im. ž. r. - žena koja je okrivljena.
**okrivljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na okrivljenike.
**okrivljènīčki** pril. - na način okrivljenika, kao okrivljenici.
**okrivljènīk** im. m. r., n. mn. *okrivljeníci* - onaj koji je okrivljen.
**òkrnjak** im. m. r., g. jd. *òkr̄njka*, n. mn. *òkr̄njci* - ono što se okrnji od čega.
**okŕnjiti** gl. svrš. prez. *òkr̄njīm*, trp. prid. *òkr̄njen* - učiniti krnjim, malo odlomiti da bude oštećen.
**ȍkršāj** im. m. r., g. jd. *ȍkršāja*, instr. jd. *ȍkršājem* - verbalni ili fizički sukob s nekim, duel; tuča, tučnjava; obostrani nasrtaji kojima je cilj da se porazi protivnik.
**ȍkrūg** im. m. r., g. jd. *ȍkrūga,* n. mn *ȍkrūzi* - administrativna samostalna cjelina, kotar, župa, kanton.
**okrúgao/òkrūgao** prid., odr. v. *òkrūglī* - koji ima oblik kruga, obal; potpun, zaokružen (o broju, svoti novca itd.).
**okrùglica** im. ž. r., g. jd. *okrùglicē* - smjesa od tijesta ili čega drugog kao prilog uz jelo, knedla.
**okrúglo** pril - u okruglom iznosu, zaokruženo, tačno toliko.
**okrúniti** gl. svrš., prez. *òkrūnīm* - učiniti da neko ponese krunu, staviti kome krunu na glavu, tim činom proglasiti koga kraljem, carem.
**okrùpnjati** gl. svrš., prez. *okrùpnjām* - učiniti da što bude krupno, golemo, veliko.
**okrupnjávati** gl. nesvrš., prez. *okrùpnjāvām* - stalno činiti da šta krupnja, da se uvećava.
**okrùpnjeti** gl. svrš., prez. *òkrupnīm* - postati krupan, velik, golem.
**ȍkrūtan** prid., odr. v. *ȍkrūtnī* - surov, bezobziran, nemilosrdan, bez milosti.
**ȍkrūtno** pril. - surovo, grubo, bezobzirno, nemilosrdno.
**ȍkrūtnōst/okrútnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȍkrūtnošću/ȍkrūtnosti* i *okrútnošću/okrútnosti* - osobina onoga koji je okrutan, nemilosrdan.
**okružénje** im. s. r., g. jd. *okružénja* - sve oko nas, okolina, sredina; vojn. opkoljenost neprijateljem.
**okrúžiti** gl. svrš., prez. *òkrūžīm*, gl. prid. rad. *okrúžio* - napraviti krug oko čega; vojn. opkoliti.
**okružívati** gl. nesvrš., prez. *okrùžujēm* - činiti da šta postane okruženo, da oko čega bude krug; vojn. opkoljavati neprijatelja.
**ȍkrūžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na okrug, koji pripada okrugu.
**okr̀znuti** gl. svrš., prez. *òkrznēm*, gl. prid. rad. *òkrznūt* - malo dohvatiti površinu čega, djelimično oštetiti, ne pogoditi direktno puščanim zrnom.
**oksaláti** im. m. r. mn.(lat.), g. mn. *oksalátā* - soli oksalne kiseline.
**òksālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na oksalate.
**òksīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *oksída* - hemijski spoj kiseonika i nekog drugog elementa.
**oksidácija** im. ž. r. (grč.) - hemijski proces u kojem se nekom spoju ili elementu dodaje kiseonik; oksidiranje, izgaranje.
**oksidírānje** gl. im. s. r. (grč.) od oksidirati.
**oksidírati** gl. svrš. (grč.), prez. *oksìdīrā*, trp. prid. *oksìdīrān* - spajati se s kisikom; hrđati.
**oksidáza** im. ž. r. (grč.) - enzim, sastavni dio biljne ili životinjske ćelije koji ostvaruje oksidaciju tokom metabolizma i katabolizma.
**ȍksigēn** im. m. r. (grč.-fr.) - kisik, kiseonik.
**oksikiselìne** im. ž. r. mn. (grč.) - anorganske kiseline koje sadrže kiseonik, npr. azotna kiselina.
**oksimètrija** im. ž. r. (lat.-grč.) - metoda određivanja pritiska kisika u vazduhu ili u tekućini.
**oksimòrōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *oksimoróna* - stilska figura koja objedinjuje dva suprotna pojma (npr. pošten lopov).



**oksitóna/oksitòneza** im. ž. r. (grč.) - gram. oštro naglašavanje posljednjeg sloga u riječi.
**oksiurijáza** im. ž. r. (grč.) - med. bolest u crijevima izazvana crijevnim parazitom.
**ȍkta** im. ž. r. (grč.-lat.), g. mn. *ôktā/ôktī* - muz. u akustici logaritamska jedinica apsolutnog nivoa visine tona.
**òktālan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *òktālnī* - koji sadrži broj osam.
**òktametar** um. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *òktametra*, n. mn. *òktametri* - knjiž. stih od osam stopa.
**òktān** im. m. r. (grč.), g. jd. *oktána* - sastavni dio benzina i nafte; zapaljivi spoj ugljika i vodonika u više izomernih oblika.
**òktant** im. m. r. (lat.), g. mn. *òktanātā* - tehn. naprava za mjerenje uglova.
**òktāv** im. m. r. (lat.), g. jd. *oktáva* - štamparski arak presavijen osam puta, jedna osmina tog arka, osam listova ili šesnaest stranica.
**oktáva** im. ž. r. (lat.), g. jd. *oktávē*- muz. razmak između prvog i osmog tona dijatonske ljestvice; knjiž. strofa od osam stihova.
**òktēt** im. m. r. (njem.-engl.), g. jd. *oktéta* - muz. kompozicija od osam instrumenata ili glasova; hor od osam vokala ili sastav od osam svirača.
**òktōbar** im. m. r. (lat.), g. jd. *òktōbra* - deseti mjesec u godini, listopad.
**ȍktogēn** im. m. r. - hem. najsnažniji eksploziv iz grupe nitramina, služi za izradu plastičnih eksploziva.
**ȍktogōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *òktogōna* - mat. osmougao, arhit. središnja građevina osmougaonog tlocrta ili osmougaoni prostor unutar građevine.
**oktòih** im. m. r. (grč.), n. mn. *oktòisi* - osmoglasnik, pravoslavna crkvena knjiga u kojoj su pjesme za liturgiju podijeljene u osam glasova.
**oktòpōd** im. m. r. (grč.), g. jd. *oktopóda* - zool. morski glavonožac sa osam krakova, hobotnica.
**oktroírati/oktròisati** gl. nesvrš. i svrš. (njem.), prez. *oktròīrām/oktròišēm* - nametnuti što (npr. ustav) jednostranim aktom, zakonom; odobriti, podariti.
**òkućiti (se)** gl. svrš., prez. *òkućīm (se)* - steći i namjestiti kuću, skućiti se.
**òkućnica** im. ž. r., g. jd. *òkućnicē* - zemlja oko kuće, prostor koji zakonu pripada kući.
**okùisati/okùjisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *okùišēm/okùjišēm* - pozivati sa munareta poziva vjernike muslimane na molitvu, učiti ezan na munari.
**ȍkuka** im. ž. r., dat./lok. jd. *ȍkuci* - zavoj, krivina na cesti, rijeci.
**okùlār** im. m. r. (njem.), g. jd. *okulára* - objektiv; leća ili više njih u optičkom instrumentu, služi kao povećalo.
**okùlist(a)** im. m. r. (njem.), g. jd. *okùliste* - med. ljekar specijalista za bolesti očiju; oftalmolog.
**okùlistica/okulìstkinja** im. ž. r. (njem.) - žena okulista.
**okulìstičkī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na okultistu.
**okulìstički** pril. - na način okuliste, kao okulista.
**òkultan** prid. (lat.), odr. v. *òkultnī* - koji je u vezi sa tajnim silama u prirodi i čovjeku; mističan, natprirodan, tajanstven.
**okùltist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *okùltiste* - onaj ko se bavi okultizmom, tj. uspostavljanjem kontakta sa tajanstvenim silama koje vladaju čovjekom i prirodom, na nenaučnoj osnovi.
**okultìstičkī** prid. (lat.) odr. v. - koji se odnosi okultizam i okultiste.
**okultìstički** pril. (lat.) - na način okultiste, kao okultisti.
**okultìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *okultìzma* - nenaučno bavljenje tajanstvenim i nedokučivim silama različitim parapsihološkim metodama.
**okupácija** im. ž. r. (njem.), g. jd. *okupácijē* - nasilno zauzimanje ili zaposjedanje tuđe teritorije.
**okupácījskī** prid. (njem.) odr. v. - okupacioni.
**ȍkupaciōnī** prid. (njem.) odr. v. - koji se odnosi na okupaciju i okupatore.
**okúpati** gl. svrš., prez. *òkūpām*, prid. trp. *òkūpān* - oprati koga ili šta u vodi; brčkati se, plivati, roniti radi sporta i razonode.
**okùpātor** im. m. r. (njem.), g. jd. *okùpātora* - onaj ko je izvršio okupaciju.
**okùpātorica** im. ž. r. (njem.) - žena okupator.

**okùpātorskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na okupatore.
**okùpātorski** pril. (njem.) - na način okupatora, kao okupator.
**okupírati** gl. svrš., prez. *okùpīrām* - izvršiti okupaciju, zaposjesti silom neku teritoriju, prostor, zauzeti kakvo mjesto.
**òkupiti (se)** gl. svrš., prez. *òkupīm* - sakupiti više ljudi ili predmeta na jednom mjestu u isto vrijeme; skupiti se više ljudi nađe na jednom mjestu.
**okúpljati** gl. nesvrš., prez. *òkūpljām* - činiti da se što više ljudi ili predmeta okupi na jednom mjestu.
**okurážiti (se)** gl. svrš., prez. *okùrāžīm*, prid. trp. *okùrāžen* - postati odvažan, odvažiti se, prikupiti hrabrost, ohrabriti se, svladati strah, nelagodu, tremu.
**òkus** im. m. r., g. jd. *òkusa,* g. mn. *ȍkūsā* - češće: ukus, ono što osjetimo kušajući čulom ukusa (slatko, gorko, slano itd.).
**òkusiti** gl. svrš., prez. *òkusīm* - u usta staviti malo hrane ili pića i odrediti ukus; prenes. iskusiti šta, steći iskustvo o čemu.
**òkušati (se)** gl. svrš., prez. *òkušām (se),* trp. prid. *òkušān* - oprobati i ocijeniti vlastitu sposobnost u kakvoj aktivnosti.
**okušávānje** gl. im. s. r. od okušavati.
**okušávati (se)** gl. nesvrš., prez. *okùšāvām (se)* - ocjenjivati svoje sposobnosti u kakvoj aktivnosti.
**okùvetiti** gl. svrš. (ar.), prez. *òkuvetīm* - ojačati, osnažiti, dobiti kuvet.
**òkužiti (se)** gl. svrš., prez. *òkužīm (se),* trp. prid. *òkužen* - biti izložen zarazi, kugi, idejama itd.; izložiti se čemu.
**òkvīr** im. m. r., g. jd. *okvíra* - ram, ono što čuva što (sliku, prozorsko staklo, ogledalo itd.).
**ȍkvīran** prid., odr. v. *ȍkvīrnī* - koji pripada okviru.
**òlabaviti/olabáviti** gl. svrš., prez. *òlabavīm* - učiniti labavim nešto suviše stegnuto, otpustiti, popustiti.
**òlajati** gl. svrš., prez. *òlajēm,* trp. prid. *òlajān* - oklevetati, govoriti neistinu o nekome.
**ȍlahko** pril. - olako, nedovoljno promišljeno, bez dubljeg razmatranja problema, neodgovorno.
**ȍlahkotan** prid., odr. v. *ȍlahkotnī* - olakotan, olakšavajući, koji ublažava odgovornost.
**ȍlako** pril. - olahko.
**ȍlakotan** prid., odr. v. *ȍlakotnī* - olahkotan.
**olakšánje** gl. im. s. r. od olakšati.
**olàkšati (se)** gl. svrš., prez. *olàkšām,* trp. prid. *ȍlakšān* - učiniti lakšim, rasteretiti; prenes. osloboditi se tegobe na duši.
**olakšávajūći** prid. odr. v. - koji olakšava, ublažava odgovornost.
**olakšávati** gl. nesvrš., prez. *olàkšāvām* - činiti šta lakšim, jednostavnijim; skidati teret.
**òlakšica** im. ž. r., g. jd. *òlakšicē* - pojedinost koja olakšava, čini što jednostavnijim, oslobađa od odgovornosti, troška i sl.
**olèāndar** im. m. r. (njem.), g. jd. *olèāndra,* n. mn. *olèāndri* - bot. ukrasna biljka koja se uzgaja u primorskim krajevima, sredozemni uvijek zeleni otrovni grm.
**olèāt** im. m. r. (njem.), g. jd. *oleáta* - hem. so oleinske kiseline; likov. slika rađena u ulju; providni papir (paus).
**olèfīn** im. m. r. (engl.), g. jd. *olefína,* n. mn. *olefíni* - hem. spojevi vodonika i ugljika, nezasićeni ugljikovodici, u nizu su niži članovi gasovi, srednji tečnosti, a najviši čvrste materije.
**oleikultúra** im. ž. r. (lat.) - maslinjak, njegovanje nasada maslina.
**olèīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *oleína* - sirova nezasićena uljna kiselina u prirodnim mastima; tekuće masne kiseline.
**oleogràfija** im. ž. r. (fr.-grč.) - tehnika reprodukovanja slikarskog djela uljanim bojama.
**oličénje** gl. im. s. r. od oličiti - ono što je svojim osobinama vjeran izraz nekog pojma (npr. oličenje pravde, istine, ljepote itd.).
**olíčiti** gl. svrš., prez. *òlīčīm,* trp. prid. *òlīčen* - prikazati apstraktni pojam određenim likom; likov. obojiti šta nekom tehnikom slikanja (ličenja).
**oligàrhija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *oligàrhijē* - vladavina uskog kruga ljudi, vladajuća klika; autoritarna vlast političkog vrha; centralistička vlast koja ne poštuje demokratske principe.



**oligèmija** im. ž. r. (grč.) - bolest izazvana pomanjkanjem crvenih krvnih zrnaca ili hemoglobina, anemija, slabokrvnost.
**òligocēn** im. m. r. (grč.) - razdoblje u razvoju Zemlje, treće doba u tercijeru.
**oligofrènija** im. ž. r. (grč.) - nasljedna mentalna retardacija i slaboumnost, maloumnost, ograničenost.
**oligokràcija/oligokràtija** im. ž. r. (grč.) - vladavina malog broja povlaštenih ljudi, oligarhija; suprotno od demokratije.
**oligomenoréja** im. ž. r. (grč.) - med. produženi ciklus menstruacije; razmak između pojedinih ciklusa iznosi bar pet sedmica.
**oligònīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *oligoníta* - napušteno ime željeznog minerala siderita u kojem je dio željeza zamijenjen manganom.
**oligopedàgog** im. m. r. (grč.), mn. *oligopedàgozi* - pedagog u ustanovama za djecu sa smetnjama u razvoju.
**òligopōl** im. m. r. (grč.) - monopol malog broja subjekata u trgovini neke zemlje.
**oligospèrmija** im. ž. r. (grč.) - med. nedostatak u sastavu sperme, čest uzrok otežane oplodnje.
**oligùrija** im. ž. r. (grč.) - med. smanjena mogućnost lučenja mokraće zbog bolesti bubrega, jetre ili srca.
**olimpíjac** im. m. r. (grč.), g. jd. *olimpíjca* - učesnik olimpijskih igara.
**olimpijáda** im. ž. r. (grč.) - masovno sportsko natjecanje u raznim disciplinama, održava se svake četvrte godine, postojalo je i u antičkoj Grčkoj.
**olìmpījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na olimpijadu, koji pripada olimpijadi.
**olìmpījski** pril. - na način olimpijaca.
**olimpìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *olimpìzma* - svi sadržaji i etika natjecanja na olimpijadi.
**olìnjao** prid., odr. v. *olìnjalī* - kojem je opala dlaka (o psu itd.); prenes. pejor. otrcan, ofucan (o osobi, idejama, argumentima i sl.).
**olìnjati se** gl. svrš., prez. *olìnjām se,* prid. rad. *olìnjao se* - izgubiti dlaku (o psu itd.); prenes. pejor. prestati biti svjež, ofucati se.
**olíva** im. ž. r. (lat.), lok. - maslina.
**olìvīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *olivína* - mineral različitih boja; magnezijev željezni silikat.
**olofònija** im. ž. r. (grč.) - defektan izgovor zbog nepravilnosti govornih organa.
**ologenéza** im. m. r. (grč.) - stariji naziv za idealističku teoriju o postanku života na Zemlji i razvoju organskog svijeta; u suprotnosti sa Darvinovim učenjem.
**ȍloš** im. m. r. - osobe iz najlošijeg sloja društva, najgorih osobina; bagra, šljam.
**ȍlōvan** prid., odr. v. *ȍlovnī* - koji je od olova, prenes. težak,
**òlōvka** im. ž. r., dat. jd. *òlōvci* - pribor za pisanje od drveta sa grafitom u sredini.
**ȍlōvnosīv** prid., odr. v. *òlōvnosīvī* - koji je siv kao olovo.
**òlovo** im. s. r. (stsl.), g. jd. *òlova* - hemijski element velike specifične težine (Pb), srebrenastosiv, mehak, lahko se topi.
**òlsun!** uzv. (tur.) - neka bude! makar!
**òltār** im. m. r. (lat.), g. jd. *oltára* - glavni dio u crkvi gdje se obavlja bogosluženje, na kojem se slavi misa.
**òlučast** prid. odr. v. *òlučastī* - koji je u obliku oluka.
**olúja** im. ž. r., g. jd. *olújē* - nevrijeme, jak, silovit vjetar praćen kišom; prenes. događaj koji sve uzburka, izazove nemir, metež.
**òlūjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi se na oluju ili je u vezi sa olujom.
**òlūjno** pril. - kao oluja, brzo, silovito.
**òluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *òluci* - metalni žlijeb za odvod kišnice sa krova kuće.
**òlupina** im. ž. r., g. jd. *òlupinē* - ono što je pretrpjelo havariju, što je dotrajalo, podrtina, staro gvožđe.
**olúpiti** gl. svrš., prez. *ȍlūpīm,* trp. prid. *òlūpljen* - udarcem oštetiti oblik ili površinu; skinuti lupinu.
**olupljívati** gl. nesvrš., prez. *olùpljujēm* - lupajući činiti da nešto postane olupina.
**oljúštiti** gl. svrš., prez. *òljūštīm,* trp. prid. *òljūšten* - oguliti, skinuti koru ili gornji sloj s nečega.
**ôm** im. m. r., g. jd. *ôma* - jedinica za mjerenje električnog otpora nazvana po njemačkom fizičaru Omu (Ohm).
**omáciti se** gl. svrš., prez. *òmācī se* - donijeti mačiće na svijet (mačka).

**omàći se** gl. svrš., prez. *òmaknē se* gl. prid. rad. *òmakao/omàknuo* - omaknuti se.

**omađìjati** gl. svrš., prez. *omađījām*, trp. prid. *ömađijān* - mađijom učiniti da se kome zavrti u glavi, da izgubi razum; začarati.

**omáhnuti** gl. svrš., prez. *ömāhnēm*, gl. prid. rad. *omáhnuo* - ovlaš obrisati prašinu, u hitnji šta očistiti.

**omàknuti se** gl. svrš., prez. *òmaknē se*, gl. prid. rad. *òmakao/omàknuo* - omaći se, neplanirano uraditi ili reći nešto.

**omalovažávati** gl. nesvrš., prez. *omalovàžāvām*, gl. pril. sad. *omalovažávajūći* - potcijeniti nekog ili nešto, umanjiti važnost nečega ili nekoga.

**ömama** im. ž. r., g. jd. *ömamē* - stanje u kojem nismo potpuno pri svijesti.

**omámiti** gl. svrš., prez. *òmāmīm* - ošamutiti, učiniti da neko ne bude pri čistoj svijesti, da je u blagoj odsutnosti duha.

**omasòviti/omàsoviti** gl. svrš., prez. *omàsōvīm* - učiniti nešto masovnim, da nešto prihvati veliki broj ljudi, da postane masovno.

**omasovljávānje** gl. im. s. r. od omasovljavati.

**omasovljávati** gl. nesvrš., prez. *omasòvljāvām* - činiti da šta postane masovno, sa velikim brojem pristalica.

**omástiti** gl. svrš., prez. *ömāstīm*, trp. prid. *òmāšten/òmāšćen* - postati mastan, politi šta mašću; prenes.izvući korist iz nečega, dobro zaraditi.

**òmaška** im. ž. r., dat. i lok. jd. *òmašci*, g. mn. *òmašākā/òmaškī* - greška, pogreška, propust, previd.

**omatúhiti** gl. svrš. (tur.), prez. *omàtūhīm* - poseniliti, zbog starosti slabo pamtiti, postati slabe pameti, postati matuh.

**òmāž** im. m. r. (fr.) - iskazivanje dužna poštovanja, poštovanje (ob. nakon smrti čovjeku čiji je velik doprinos u životu, umjetnosti itd.).

**ömbrometar** im. m. r. (grč.), g. jd. *ömbrometra* - sprava za mjerenje količine padavina, kišomjer, pluviometar.

**ombùdsman** im. m. r. (šved.) - branilac ljudskih prava; predstavnik parlamenta koji kontroliše rad izvršne vlasti.

**ömča** im. ž. r., g. mn. *ômčā/ömčī* - petlja na kraju konopca kojom se što steže (ob. vrat).

**omééiti** gl. svrš., prez. *òmēćī*, trp. prid. *òmēčen* - donijeti mlado na svijet, roditi meče (mečka).

**òmeđiti** gl. svrš., prez. *òmeđīm*, gl. prid. rad. *òmeđio*, prid. trp. *òmeđen* - postaviti među, ograničiti što, razgraničiti posjede.

**omeđívati** gl. nesvrš., prez. *omèđujēm* - postavljati međe, razgraničavati.

**ömega** im. ž. r. (grč.) - posljednje slovo grčkog alfabeta; mitol. simbol kraja svega, svršetka i smrti.

**omèkšati** gl. svrš., prez. *omèkšām* - učiniti da šta bude mehko, postati mekan; prenes. postati popustljiv, dozvoliti kompromis, ne biti isključiv.

**omekšávānje** gl. im. s. r. od omekšavati.

**omekšávati** gl. nesvrš., prez. *omèkšāvām* - nastojati da šta omekša, da postane mehko; prenes. popuštati, dozvoljavati kompromis.

**omekšìvāč** im. m. r., g. jd. *omekšiváča* - sredstvo za omekšavanje.

**òmesti** gl. svrš., prez. *omètēm* - metlom očistiti prašinu sa poda, tla itd.

**òmēsti** gl. svrš., prez. *ométēm*, prid. trp. *omèten* - prekinuti nekog u obavljanju nekog posla, učiniti kome smetnju u obavljanju kakve aktivnosti.

**ométānje** gl. im. s. r. od ometati.

**ométati** gl. nesvrš., prez. *òmētām*, gl. pril. sad. *ométajūći* - činiti kome smetnje, prekidati koga u poslu ili nekoj drugoj aktivnosti.

**òmiljen** prid., odr. v. *òmiljenī* - koji je svima drag, popularan.

**òmiljenōst** im. ž. r., instr. jd. *òmiljenošću/òmiljenosti* - osobina onoga koji je omiljen, popularnost, dopadljivost, dragost.

**omìrisati** gl. svrš., prez. *omìrišēm*, trp. prid. *omìrisān/ömirisān* - pomirisati, čulom odrediti vrstu mirisa.

**òmjer/ómjer** im. m. r., g. mn. *òmjera* - odnos između dviju veličina iskazan nekom mjerom.

**omjérati** gl. nesvrš., prez. *òmjērām*, trp. prid. *òmjērān* - utvrđivati odnos u omjerima, omjeravati.

**omjerávati** gl. nesvrš., prez. *omjèrāvām*, trp. prid. *omjèrāvān* - omjerati.



**òmjeriti** gl. svrš., prez. *òmjerīm*, trp. prid. *òmjeren* - utvrditi mjeru, izmjeriti.

**omlaćívānje** gl. im. s. r. od omlaćivati.

**omlaćívati** gl. nesvrš., prez. *omlàćujēm* - up. omlatiti.

**òmladina** im. ž. r., g. jd. *òmladinē* - mladi ljudi, mladići i djevojke; politički organizirani mladi ljudi, mladež.

**omladínac** im. m. r., g. mn. *omlàdīnācā* - mladić; pripadnik omladinske političke organizacije; sportist do 18 godina.

**omlàdīnka** im. ž. r., g. mn. *omlàdīnkī* - djevojka, članica omladinske organizacije; sportašica do 18 godina.

**òmladīnskī/omlàdīnskī** prid. odr. v. - ono što pripada omladini.

**omlátiti** gl. svrš., prez. *òmlātīm* - mlaćenjem obrat plodove sa stabla voćke.

**òmlet** im. m. r. (fr.), n. mn. *òmleti*, g. mn. *ömlētā* - umućena pržena jaja uz dodatak mlijeka, sira ili nečeg drugog.

**omlitávjeti** gl. svrš., prez. *omlìtāvīm*, gl. pril. proš. *omlitávīvši* - postati mlitav, opustiti se, ne držati se čvrsto.

**òmlohaviti** gl. svrš., prez. *òmlohavīm* - postati mlohav, biti zahvaćen mlitavošću, omlitavjeti.

**omòfāg** im. m. r. (grč.), g. jd. *omofága* - osoba koja jede sirovu, nekuhanu i nepečenu hranu.

**omogućávati** gl. nesvrš., prez. *omogùćāvām*, gl. pril. sad. *omogućávajūći* - činiti nešto mogućim, stvarati uslove za odvijanje čega.

**omogúćiti** gl. svrš., prez. *omògūćīm*, gl. pril. proš. *omogúćīvši* - učiniti da nešto postane moguće, potpomoći sredstvima da se što ostvari.

**omòrika** im. ž. r. (alb.), dat. jd. *omòrici* - vrsta zimzelenog drveća iz porodice borova.

**òmot** im. m. r., g. jd. *òmota*, g. mn. *ömōtā* - ono čime je nešto omotano.

**omòtāč** im. m. r., g. mn. *omotáčā* - ono čime je nešto obavijeno (npr. vazdušni omotač); opna, ovojnica.

**omòtati** gl. svrš., prez. *omòtām*, gl. pril. proš. *omòtāvši* - obaviti nešto, učiniti da je što omotano.

**omotávānje** gl. im. s. r. od omotavati.

**omotávati** gl. nesvrš., prez. *omòtāvām* - obavijati omotom, činiti da što bude omotano.

**òmotnī** prid. odr. v. - koji služi za omotavanje (npr. papir).

**òmotnica** im. ž. r. - omot u koji se stavlja pismo, koverat, koverta.

**òmotskī** prid. odr. v. - koji se odnosi omotske jezike, niz jezika koji se uglavnom govore u Etiopiji.

**òmrčiti** gl. svrš., prez. *òmrčīm*, trp. prid. *òmrčen* - zaprljati, nagaraviti, zacrniti kakvu površinu.

**òmrknuti** gl. svrš., prez. *òmrknēm* - ostati na određenom mjestu kad padne mrak, zanoćiti.

**omŕsiti se** gl. svrš., prez. *òmrsīm se*, gl. prid. rad. *omŕsio se* - jesti, prekršiti pravila posta; prenes. izvući korist veću nego je trebalo, okoristiti se.

**omršávjeti** gl. svrš., prez. *omŕšāvīm*, gl. prid. rad. *omršávio* - postati mršav, mršanjem smanjiti tjelesnu težinu.

**òmršavjelōst** im. ž. r., instr. *òmršavjelošću/òmršavjelosti* - stanje onoga koji je smršao, oslabio.

**òmrznuti** gl. svrš., prez. *òmrznēm*, gl. pril. proš. *òmrznūvši* - razviti mržnju prema kome ili čemu.

**omrzovòljiti** gl. svrš., prez. *omrzòvoljīm* - učiniti koga mrzovoljnim.

**ôn/ön** lič. zamj. m. r., **òna** ž. r., **òno** s. r. - označava osobu (ili predmet) izvan komunikacije između govornika i slušaoca.

**ön** prid. (engl.) - oznaka na uređajima u zn. uključen, aktiviran, u funkciji.

**ònāj/ònāj** pokaz. zamj., **ònā/ònā** ž. r., **ònō/ònō** s. r. - upućuje na osobu (ili predmet) izvan komunikacije između govornika i slušaoca, na onoga koji nije prisutan ili na ono što nije tu.

**onàkāv** zamj., g. jd. *onàkvā* - upućuje da je neki drugi isti kao ovdje prisutni.

**onàkō** pril. - na poznat način, na isti način kako je već bilo; bez posebnog smisla, nepotrebno, reda radi.

**ònāmo** pril. - tamo, prema nekom drugom mjestu.

**önbaša** im. m. r. (tur.) - podoficir u turskoj vojsci.

**öndā** pril. - u to vrijeme, tada, za odsječak vremena u prošlosti ili budućnosti.

**öndašnjī** prid. odr. v. - tadašnji, koji bio u to vrijeme.

**óndje** pril. - na onom mjestu, na nekoj tački.

**ondulácija** im. ž. r. (njem.-fr.), g. jd. *ondulácijē* - pravljenje uvojaka, kovrčanje kose; trajna..

**onèčistiti** gl. svrš., prez. *onèčistīm*, trp. prid. *onèčišćen* - zaprljati, učiniti nečistim, zagaditi; obaviti nuždu bez samokontrole; ispoganiti (se), onerediti se.

**onemòćati** gl. svrš., prez. *onemòćām*, gl. prid. rad. *onemòćao* - postati nemoćan, izgubiti snagu, oslabiti.

**onemogućávānje** gl. im. s. r. od onemogućavati.

**onemogućávati** gl. nesvrš., prez. *onemogùćāvām* - činiti nešto nemogućim, neostvarljivim; praviti smetnje pri realizaciji nekog posla.

**onemogúćiti** gl. svrš., prez. *onemògūćīm*, trp. prid. *onemògūćen* - spriječiti, osujetiti kakvu aktivnost, različitim postupcima omesti u radu.

**oneraspolòžiti (se)** gl. svrš., prez. *oneraspòložīm*, trp. prid. *oneraspòložen*, gl. pril. proš. *oneraspolòžīvši* - postati neraspoložen, učiniti koga neraspoloženim.

**onerèditi (se)** gl. svrš., prez. *onèrēdī (se)*, trp. prid. *onèrēđen* - uprljati se izmetom, opoganiti se.

**onesposòbiti** gl. svrš., prez. *onespòsobīm*, trp. prid. *onespòsobljen*, gl. pril. proš. *onesposòbīvši* - učiniti nekog nesposobnim za rad, učiniti što neispravnim, npr. kakav uređaj, mašinu.

**onesvijèstiti (se)** gl. svrš., prez. *onesvijèstīm*, trp. prid. *onèsvijēšten/ onèsvijēšćen* - biti bez svijesti, izgubiti svijest, izazvati nesvjesticu.

**onìhija** im. ž. r. (lat.) - uraslost nokta u meso.

**onihofàgija** im. ž. r. (grč.) - manija grickanja i uništavanja noktiju.

**onihopàtija** im. ž. r. (grč.) - naziv za svaku bolest noktiju.

**onihorèksa** im. ž. r. (grč.) - krhkost noktiju, cijepanje i kidanje noktiju.

**onijèmjeti** gl. svrš., prez. *ònijemīm* - postati nijem, ne moći govoriti.

**òniks** im. m. r. (grč.), g. mn. *ònīksā* - poludragi kamen, raznobojni kremen.

**ònīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *oníma* - lingv. naziv, ime.

**oniòmān** im. m. r. (grč.), g. jd. *oniomána* - onaj koji ima bolesni nagon za kupovanjem nepotrebnih stvari.

**oniomànija** im. ž. r. (grč.) - bolesni nagon za kupovanjem nepotrebnih stvari.

**oniòmānka** im. ž. r. (grč.) - žena obuzeta oniomanijom.

**onirìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *onirìzma* - stanje duha kod duševnih bolesnika slično snu, ali i kod zdravih ljudi u momentima pojačanog duševnog i nervnog pritiska, stresa, intezivnog maštanja.

**oniromàntija** im. ž. r. (grč.) - tumačenje snova i na osnovu toga proricanje budućih događaja.

**ònizak** prid., odr. v. *òniskī* - koji je prilično nizak.

**ònisko** pril. - prilično nisko (npr. kad nešto leti).

**ònkogēn** prid. (grč.), odr. v. *ònkogēnī* - koji uzrokuje zloćudne tumore.

**onkogenéza** im. ž. r. (grč.) - med. nastanak i razvoj tumora.

**onkogéni** im. m. r. mn. (grč.) - genske sekvencije u tumorskim virusima, uzrokuju malignu transformaciju ćelije.

**onkòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *onkòlozi* - onaj koji se bavi onkologijom, liječnik specijalista koji proučava i nastoji liječiti tumore.

**onkològija** im. ž. r. (grč.) - med. disciplina, ukupnost proučavanja, znanja i liječenja tumora.

**onkòlōškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na onkologiju.

**onkòlōški** pril. (grč.) - kao onkolog, na način onkologa.

**ònkrāj** pril. - pored, kraj čega.

**ònodoban** prid., odr. v. *ònodobni* - koji je bio u onom vremenu, ondašnji, tadašnji.

**onolìcnī/onolìšnī** prid. odr. v. - mali kao onaj tamo.

**onolìkī** prid. odr. v. - velik kao onaj tamo.

**onolìkō** pril. - veličinom kao ono tamo, u onoj mjeri.

**onòmād** pril. - onda, u prošlosti, nekad.

**onomàstičār** im. m. r. (grč.) - lingvista koji proučava nastanak i značenje imena.

**onomàstičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *onomàstičārki* - lingvistica koja proučava imena.



**onomàstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na onomastiku i onomastičare.

**onomàstički** pril. (grč.) - kao onomastičari, na način onomastičara.

**onomàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *onomàstici* - lingv. disciplina, proučava nastanak i značenje imena, onomatologija.

**onomàstikon** im. m. r. (grč.) - rječnik imena poredanih abecednim redom, imenik, leksikon.

**onomatològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o tvorbi i značenju ličnih imena.

**onomatopéja** im. ž. r. (grč.) - glas koji oponaša zvuk iz prirode, riječ nastala prema zvuku iz prirode (npr. mjau - mjaukati).

**onomatòpejskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na onomatopeju.

**onomatòpejski** pril. (grč.) - na način onomatopeje, kao onomatopeja.

**onomatopòēzija** im. ž. r. (grč.) - dječiji govor, tepanje.

**onomaziològija** im. ž. r. (grč.) - lingv. disciplina koja proučava načine davanja imena.

**onòstran** prid., odr. v. *onòstranī* - koji nije ovozemaljski, koji je s one strane, koji je nepojmljiv, racionalno neobjašnjiv.

**onòstranōst** im. ž. r., instr. jd. *onòstranošću/onòstranosti* - svojstvo onoga što je onostrano.

**onòvremenī/onovrèmenī** prid. odr. v. - ondašnji, tadašnji, iz prošlog doba, onodobni.

**ontogenéza** im. ž. r. (grč.) - nastanak i razvoj biljnog ili životinjskog organizma pojedinačno, morfološki razvoj individualnog bića.

**ontòlog** im. m. r. (grč.), g. jd. *ontòloga*, nom. mn. *ontòlozi* - ontologičar, onaj ko se bavi ontologijom.

**ontòlogičār** im. m. r. (grč.) - ontolog.

**ontològija** im. ž. r. (grč.) - grana filozofije koja se bavi problemom bitka i biti bivstvujećeg uopće, dio metafizike.

**ònudā** pril. - onim putem.

**ònjušiti** gl. svrš., prez. *ònjušīm*, gl. prid. rad. *ònjušen* - omirisati njuškom (o psu).

**oogenéza** im. ž. r. (grč.) - proces razvitka ženske polne ćelije, ovogeneza.

**oògōnīj** im. m. r. (grč.) - jednoćelijski ženski rasplodni organ kod viših oblika algi ili nižih gljiva, vrećica u kojoj se razvija jedna ili više jajnih ćelija.

**oòlīt** im. m. r. (grč.) - razdoblje u razvoju Zemlje; u mn. mineralne naslage kristalastih zrnaca vapna.

**oològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja proučava ptičija jaja i ponašanje ptica pri rasplodu.

**oospóra** im. ž. r. (grč.) - zametak u prvom stepenu razvoja živog organizma.

**òpadānje** gl. im. s. r. od opádati.

**opàdāč** im. m. r., g. jd. *opadáča* - onaj koji opada, kleveće, ogovara, koga.

**opadàčica** im. ž. r. - žena koja opada, ogovara, kleveće.

**opádati** gl. nesvrš., prez. *òpādām* - ogovarati, klevetati.

**òpadati** gl. nesvrš., prez. *òpadā* - padati prirodnim procesom (lišće, plodovi); smanjivati se nivo (o vodi), intezitet čega.

**opàjdara** im. ž. r. - pejor. opadačica, žena koja stalno kleveće, bestidna i vrlo nesimpatična ženska osoba; alapača.

**òpāk** prid., odr. v. *òpākī* - zao čovjek, koji je uvijek spreman činiti zlo svake vrste; oštar, strašan, smrtonosan; naopak.

**òpāko** pril. - na opak način.

**òpākōst** im. ž. r., instr. jd. *òpākošću/ òpākosti* - osobina onoga koji je opak, svojstvo onoga što je opako.

**òpāl** im. m. r. (njem.-lat.-grč.), g. jd. *opála* - dragi kamen, prozirni ili neprozirni amorfni mineral ortosilicijeve kiseline; tkanina izrađena od najkvalitetnije pamučne pređe koja služi za izradu ženskog rublja.

**opalescèncija** im. ž. r. (grč.-lat.) - meteor. bjeličasta boja neba ili promjena boje udaljenih objekata (nešto crno u daljini izgleda plavkasto).

**opáliti** gl. svrš., prez. *òpālīm*, gl. prid. rad. *opálio*, trp. prid. *òpāljen* - brzo i kratko udariti koga; ispaliti metak ili sačmu iz puške itd; zahvatiti što vatrom.

**òpāljen** prid., odr. v. *òpāljenī* - koji je po površini bio zahvaćen vatrom, izgorio; prenes. koji se odlikuje pomalo nenormalnim postupcima, drmnut, ćaknut, opičen, munjen.

**opamétiti (se)** gl. svrš., prez. *opàmētīm (se)*, trp. prid. *opàmēćen* - doći do pameti, urazumiti se.

**òpanak** im. m. r., g. jd. *òpānka*, n. mn. *òpānci*, g. mn. *òpanākā* - obuća od gume ili prirodne kože sa kajšićima naprijed, zaobljenog ili povijenog vrha; prenes. prostak, primitivac.

**òpančār** im. m. r., g. jd. *òpančāra*, v. jd. *ȍpančāru* - onaj koji pravi i prodaje opanke.

**òpančārev/òpančārov** prid. odr. v. - koji pripada opančaru.

**opànčić** im. m. r., g. jd. *opànčića*, dem. - mali opanak.

**opànčina** im. m. r., g. jd. *opànčine*, augm. i pejor. - veliki opanak.

**òpanjkati** gl. svrš., prez. *òpanjkām*, trp. prid. *òpanjkān* - lagati o kome, iznositi lažne optužbe protiv koga ni kriva ni dužna, klevetati.

**òpariti se**[1] gl. svrš., prez. *òparīm se*, gl. prid. rad. *òpario*, trp. prid. *òparen* - opeći se vrućom parom; prenes. povući nakon neugodnog iskustva.

**òpariti se**[2] gl. svrš. - doći do novca (para).

**opàsāč** im. m. r., g. jd. *opasáča* - kožni, debeli kaiš koji se nosi oko struka.

**ȍpāsan** prid., odr. v. *ȍpāsnī* - opak, koji prijeti, koji izaziva opasnost; iron. koji se pretvara da je vrijedan a nije.

**òpasati** gl. svrš., prez. *òpašēm*, trp. prid. *òpasān* - staviti pojas oko struka, obaviti kaišem oko pojasa; pripasati šta oko struka (npr. sablju); vojn. opkoliti, okružiti.

**òpaska** im. ž. r., g. jd. *òpaskē* - primjedba, kratko opažanje, upadica, napomena, bilješka.

**ȍpāsno** pril. - opako, pogibeljno, na opasan način.

**opásnōst** im. ž. r., instr. jd. *opásnošću/opásnosti* - osobina onoga što je opasno, zlo; pogibelj, nevolja; ono što i život može dovesti u pitanje.

**òpasti** gl. svrš., prez. *òpadnēm*, gl. prid. rad. *òpao* - pasti prirodnim procesom (plod sa grane); sniziti nivo (o površini vode); izgubiti jačinu.

**òpat** im. m. r., (njem.-lat.), g. jd. *òpata* - predstojnik samostana u nekim katoličkim redovima.

**opàtica** im. ž. r., g. jd. *opàticē* - glavna redovnica ženskog samostana, glavna časna sestra; pripadnica nekog od ženskih redova u katoličkoj crkvi.

**òpaziti** gl. svrš., prez. *òpazīm*, gl. prid. rad. *òpazio*, trp.prid. *òpažen* - ugledati, vidjeti, spaziti; zapaziti, primijetiti; otkriti, postati svjestan čega.

**ȍpažāj** im. m. r., g. jd. *ȍpažāja* - ono što registrujemo čulom vida.

**opážānje** gl. im. s. r. od opažati.

**opážati** gl. nesvrš., prez. *òpāžām* - zapažati, primjećivati, otkrivati, postajati svjestan.

**òpcija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *òpcijē* - jedno od mogućih rješenja, izbor između različitih mogućnosti.

**opčárati** gl. svrš., prez. *òpčārām*, gl. prid. rad. *opčárao*, trp. prid. *òpčārān* - opčiniti, zadiviti, zanijeti, zaluditi nekog (čarima, ljepotom, činima itd.).

**opčiniti** gl. svrš., prez. *òpčinīm*, gl. prid. rad. *opčìnio*, trp. prid. *òpčinjen* - opčarati.

**opće-** prvi dio složenice s pridjevom ili prilogom koji pokazuje da se pojam u drugom dijelu uzima u cjelini bez izuzimanja bilo čega (npr. *općenarodni*).

**općeljùdskī** prid. odr. v. - koji sadržava osobine zajedničke svim ljudima.

**općènit** prid., odr. v. *općènitī* - načelan, uopćen, koji vrijedi za sve.

**općènito** pril. - bez ulaženja u pojedinosti, načelno, uopćeno, uopšteno.

**općènitōst** im. ž. r., instr. jd. *općènitošću/općènitosti* - svojstvo onoga što je općenito, načelnost, uopćenost.

**ȍpćī** prid. odr. v. - opšti, koji se odnosi na sve, koji uključuje sva ista svojstva a zanemaruje razlike, skupni, zajednički, glavni.

**ȍpćina** im. ž. r. - opština, jedinica državne uprave na manjem dijelu njene teritorije.

**ȍpćinskī** prid. odr. v. - opštinski, koji pripada općini, koji se odnosi na općinu.

**ȍpćīnstvo** im. s. r., g. jd. *ȍpćīnstva* - građani općine, javnost.

**òpćiti** gl. nesvrš., prez. *òpćīm* - opštiti, održavati odnose, ophoditi se, komunicirati; imati initimni (seksulani) odnos.

**òpeći (se)** gl. svrš., prez. *opèčēm (se)*, gl. prid. rad. *òpekao* - opržiti se, imati povrede na koži od nekog izvora toplote.

**ȍpeka** im. ž. r., g. jd. *ȍpekē*, dat. jd. *ȍpeci* - cigla, građevinski materijal od pečene gline.



**òpeklina** im. ž. r., g. jd. *òpeklinē* - opekotina, povreda na koži nastala usljed dodira sa jakim izvorom toplote.

**opekòtina** im. ž. r., g. jd. *opekòtinē* - opeklina.

**opèlješiti** gl. svrš., prez. *opèlješīm*, trp. prid. *opèlješen* - pokrasti, otuđiti, oteti kome novac, operušati koga.

**òupen** prid. (engl.) - otvoren, spreman za posao.

**opepèliti** gl. nesvrš., prez. *opèpelīm*, trp. prid. *opèpeljen* - dobiti boju pepela, upasti u pepeo; prenes. neznatno uspjeti u kakvom poslu, ne ostvariti onoliko koliko se željelo.

**ȍpera** im. ž. r. (tal.) - muzičko-scensko djelo u kojem se pjevanjem i orkestrom oblikuje dramska radnja.

**operácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *operácijē* - uopće: veoma složen zahvat radi uklanjanja kakvog uzroka (medicinska, vojna, računska operacija itd.).

**operácījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na operaciju, operaconi.

**ȍperaciōnī** prid. odr. v. (lat.) - operacijski.

**operàtēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *operatéra* - specijalista, stručnjak koji izvodi operaciju; med. liječnik hirurg.

**operatíva** im. ž. r. (lat.) - organ, odjel koji izvršava poslove, praksa, praktični rad.

**operatívac** im. m. r., g. jd. *operatívca*, g. mn. *operàtīvācā* - onaj koji je u operativi, koji izvršava poslove na terenu; izvršni organ, specijalac koji postupa po naređenju.

**ȍperatīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȍperatīvnī* - koji se izvodi pomoću operacije (npr. *operativni* zahvat).

**ȍperatīvno** pril. (lat.) - na operativan način.

**operèta** im. ž. r. (tal.), g. jd. *operètē* - kraće opersko djelo, mala opera, od 19. v. muzičko-scensko djelo s govorenim dijalozima i lirskim elementima.

**operírati/opèrisati** gl. svrš. (lat.), prez. *opèrīrām/opèrišēm*, trp. prid. *opèrīrān/opèrisān* - vršiti operaciju, način liječenja hirurškim putem.

**opèrnatiti** gl. svrš., prez. *opèrnatī* - postati pernat, dobiti perje (ptice, perad).

**ȍpērnī** prid. odr. v. (lat.) - operski, koji pripada ili se odnosi na operu, koji je dio opere.

**ȍperskī** prid. odr. v. (lat.) - operni.

**operùšati** gl. svrš., prez. *operùšām*, gl. prid. rad. *operùšao*, gl. prid. trpn. *òperušān* - skinuti perje sa peradi, očerapati; prenes. opelješiti koga, oteti nekome pare, izvući od nekog novac na prevaru .

**operváziti** gl. svrš. (tur.), prez. *opèrvāzīm* - uokviriti, postaviti pervaz (ogradu, kolje).

**ȍpēt** pril. - ponovo, još jednom isto.

**òpetovāno** pril. - ponovljeno više puta; ponovo, opet.

**òpetovati** gl. svrš., prez. *ȍpetujēm*, gl. prid. rad. *òpetovao* - ponoviti šta više puta, opet učiniti, ponavljati.

**òphod** im. m. r. - ophodnja, obilaženje, zaokruživanje kružne putanje.

**ophòditi se** gl. nesvrš., prez. *òphodīm se*, gl. prid. rad. *ophòdio*, trp. prid. *òphođen* - ponašati se prema nekome, odnositi se prema nekome.

**òphodnī** prid. odr. v. - kružni, koji ide s jednog mjesta na drugo.

**òphodnica** im. ž. r. - žena koja ophodi.

**òphodnīk** im. m. r., v. jd. *òphodnīče*, n. mn. *òphodnīci* - onaj koji ophodi.

**ophòdnja** gl. im. ž. r., g. jd. *ophódnjā* - obilaženje oko čega, izviđanje, ophod.

**òphođēnje** gl. im. s. r. - odnos prema nekome, način ponašanja.

**ophŕvati** gl. svrš., prez. *ophŕvām*, trp. prid. *ȍphrvān* - obuzeti, osvojiti, svladati (san).

**òpičen** prid., odr. v. *òpičenī* - udaren, mlatnut; koji nije baš pri sebi.

**opìjāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *opijáta* - opijum, sredstvo koje dovodi do opijenosti, u stanje psihičke ovisnosti; općenito: droga (heroin, marihuana).

**opíjati se** gl. nesvrš., prez. *òpījām se*, gl. prid. rad. *òpījao se* - prekomjerno piti alkoholna pića i dovoditi se u stanje opijenosti i nemogućnosti rasuđivanja.

**opijèlo** im. s. r. (prasl.), g. jd. *opijèla* - pravoslavni obred posvećen mrtvima, opjevati pokojnika.

**ôpijum** im. m. r. (lat.), g. jd. *ôpijuma* - bot. opojno sredstvo koje se dobija preradom smole stabljike maka, opijat, droga.

**ôpijumskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na opijum.
**òpiljak** im. m. r.„ g. jd. *òpīljka*, n. mn. *òpīljci*, g. mn. *òpiljākā* - sitni otpaci nastali struganjem metala ili drveta.
**opioídi** im. m. r. mn. (lat.), g. mn. *opioídā* - farmakološki supstituti opijuma različitog hemijskog sastava.
**opiomànija** im. ž. r. (lat.) - pretjerana upotreba i uživanje opijata.
**òpip** im. m. r., g. jd. *òpipa* - čulo dodira, blag doticaj, doticanje.
**òpipati** gl. svrš., prez. *òpipām*, trp. prid. *òpipān* - dodirnuti i osjetiti šta čulom dodira.
**opipávānje** gl. im. s. r. od opipavati.
**opipávati** gl. nesvrš., prez. *opìpāvām* - pipajući i dodirujući zaključivati, saznavati što.
**opìpljiv** prid., odr. v. *opìpljivī* - koji se može opipipati; prenes. konkretan, argumentovan.
**opìpljivo** pril. - na opipljiv način, konkretno, stvarno, izvjesno.
**òpirati se** gl. nesvrš., prez. *òpirēm se*, gl. prid. rad. *òpirao se* - pružati otpor, braniti se od nečeg, suprotstaviti se nečemu; naslanjati se na šta čvrsto.
**òpis/ópis** im. m. r., g. jd. *òpisa/ópisa* - način na koji su prikazana svojstva, izgled, sastav itd. onoga što se opisuje (riječ, tekst).
**opísati** gl. svrš., prez. *òpīšēm*, gl. prid. rad. *opísao*, trp. prid. *òpīsān* - dati opis koga ili čega; nacrtati krug.
**opìsiv** prid., odr. v. *opìsivī* - koji se da opisati.
**opisìvāč** im. m. r., g. jd. *opisiváča* - onaj koji opisuje, deskriptor.
**opisivàčica** im. m. r. - ženska osoba koja opisuje.
**opisìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na opisivače i opisivanje.
**opisìvāčki** pril. - kao opisivač, na način opisivanja.
**opisívānje** gl. im. s. r. od opisivati.
**opisívati** gl. nesvrš., prez. *opìsujēm*, gl. prid. rad. *opisívao*, trp. prid. *opìsīvān* - opisivanjem predočiti izgled, naznačiti osobine, odlike kakvog predmeta ili pojave.
**òpismeniti** gl. svrš., prez. *òpismenīm*, aorist *òpismenih*, trp. prid. *òpismenjen* - naučiti nekog da piše, da postane pismen.
**opismenjávānje** gl. im. s. r. od opismenjavati - opismenjivanje.
**opismenjávati** gl. nesvrš., prez. *opismènjāvām* - stalno učiti nepismene da znaju pisati i čitati.
**opismenjívānje** gl. im. s. r. od opismenjivati - opismenjavanje.
**opismenjívati** gl. nesvrš., prez. *opismènjujēm* - opismenjavati.
**òpit** im. m. r., g. jd. *òpita* - ogled, pokus, eksperiment.
**òpiti (se)** gl. svrš., prez. *òpijēm (se)*, gl. prid. rad. *òpio (se)*, trp. prid. *opìjen*, aorist *òpih (se)* - napiti se, postati pijan, imati pomućen razum od pića; napiti koga; prenes. zanijeti se čime, oduševiti se.
**opízditi** gl. svrš., prez. *òpīzdīm* - razg. vulg. udariti koga.
**òpjevati** gl. svrš., prez. *òpjevām*, gl. prid. rad. *òpjevao*, trp. prid. *òpjevān* - spjevati pjesmu o nekom događaju, osobi, pojavi.
**opjevávānje** gl. im. s. r. od opjevavati.
**opjevávati** gl. nesvrš., prez. *opjèvāvām* - opjevavanjem kakvih događaja, osoba itd. stvarati pjesme.
**ȍpklada** im. ž. r., g. jd. *ȍpklade* - oklada.
**opkòliti** gl. svrš., prez. *òpkolīm*, gl. prid. rad. *opkòlio*, trp. prid. *òpkoljen*, aorist *opkòlih* - okružiti koga u svrhu napada, učiniti da neprijatelj bude opkoljen, u okruženju.
**opkoljávānje** gl. im. s. r. od opkoljavati.
**opkoljávati** gl. nesvrš., prez. *opkòljāvām*, gl. prid. rad. *opkoljávao* - opkoljavanjem činiti da se ko nađe u okruženju, blokirati kome sve izlaze.
**òpkop** im. m. r. - veći kanal ili rov iskopan oko čega.
**opkòpati** gl. svrš., prez. *opkòpām*, gl. prid. rad. *opkòpao*, trp. prid. *ȍpkopān* - kopanjem zemlje načiniti kanal oko čega.
**opkopávānje** gl. im. s. r. od opkopavati.
**opkopávati** gl. nesvrš., prez. *opkòpāvām* - opkopavanjem izgrađivati opkop, kanal, jarak oko čega.
**opkoračénje** im. s. r. - gl. im. od opkoračiti; knjiž. prenošenje jedne ili



više riječi iz jednog stiha u naredni radi postizanja stilematičnosti.
**opkoráčiti** gl. svrš., prez. *opkòrāčīm*, trp. prid. *opkòrāčen* - učiniti da se šta nađe između obje noge, ob. kad treba nešto podići.
**opkoračívānje** gl. im. s. r. od opkoračivati.
**opkoračívati** gl. nesvrš., prez. *opkoràčujēm* - činiti da nešto bude opkoračeno.
**opkròčiti** gl. svrš., prez. *òpkročīm*, trp. prid. *òpkročen* - opkoračiti.
**oplákati** gl. svrš., prez. *òplāčēm* - pljuskanje vode nešto oprati, plaknuti.
**òplakati** gl. svrš., prez. *òplačēm*, gl. prid. rad. *òplakao*, trp. prid. *òplakān* - isplakati se za nekim, plačem izraziti veliku bol.
**oplakívati** gl. nesvrš., prez. *oplàkujēm*, gl. prid. rad. *oplakívao*, trp. prid. *oplàkīvān* - stalno plakati za nekim.
**ȍplata** im. ž. r., g. jd. *ȍplatē* - zaštitna ili ukrasna obloga za zidove; konstrukcija od drveta ili željeza u koju se lijeva beton i koja mu daje konačni oblik.
**oplemèniti** gl. svrš., prez. *oplèmenīm*, gl. prid. rad. *oplèmenio*, trp. prid. *oplèmenjen* - učiniti nešto ili nekog plemenitim, boljim, kvalitetnijim.
**oplemenjívati** gl. nesvrš., prez. *oplemènjujēm*, gl. prid. rad. *oplemenjívao*, trp. prid. *oplemènjīvān* - činiti da neko ili nešto postane plemenitije, bolje, kvalitetnije.
**oplijèviti** gl. svrš., prez. *òplijevīm*, gl. prid. rad. *oplijèvio*, gl. prid. trpn. *òplijevljen*, aorist *oplijèvih* - počupati korov oko posađenih biljaka.
**oplòditelj** im. m. r. - oplođivač, onaj koji što oplođuje.
**oploditèljica** im. ž. r. - ona koja oplođava, oploditeljka, oplođivačica.
**oplòditēljka** im. ž. r., dat. jd. *oplòditēljki* - oploditeljica, oplođivačica.
**oplòditi** gl. svrš., prez. *òplodīm*, gl. prid. rad. *oplòdio*, trp. prid. *òplođen* - učiniti da se nastane plod; prenes. obogatiti nešto duhovnim vrijednostima.
**oplòdnja** im. ž. r., g. mn. *oplòdnjī* - spajanje spolnih ćelija, stvaranje uslova za nastanak ploda.
**oplođávānje** gl. im. s. r. od oplođavati.
**oplođávati** gl. nesvrš., prez. *oplòđāvām* - oplođivati, vršiti oplodnju.
**oplođìvāč** im. m. r., g. jd. *oplođiváča* - oploditelj, onaj koji što oplođava.
**oplođivàčica** im. ž. r. - oploditeljica, oploditeljka.
**oplođìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oplodnju i oplođivače.
**oplođívānje** gl. im. s. r. od oplođivati - oplodnja.
**oplođívati** gl. nesvrš., prez. *oplòđujēm* - vršiti oplodnju, oplođavati.
**oplòviti** gl. svrš., prez. *òplovīm*, gl. prid. rad. *oplòvio*, aorist *òplovljen* - obići šta kakvim plovilom.
**òpljačkati** gl. svrš., prez. *òpljačkām*, trp. prid. *òpljačkān* - izvršiti pljačku, nasilno kome oteti novac, dragulje i druge vrijedne stvari.
**ȍpna** im. ž. r., g. jd. *ȍpnē* - membrana, tanka napeta kožica koja titra i prenosi titraje, dio kakvog organa, muz. instrumenta i sl.
**ȍpnast** prid., odr. v. *ȍpnastī* - koji je sličan opni.
**ȍpnica** im. m. r., dem. - mala opna.
**ȍpōjan** prid., odr. v. *ȍpōjnī* - koji opija, koji izaziva opojnost.
**opájānje** gl. im. s. r. od opajati.
**opájati** gl. nesvrš., prez. *òpājām* - omamljivati, činiti da neko bude opojen; zanositi (se) čim lijepim i ugodnim.
**òpojiti** gl. svrš., prez. *òpojīm*, trp. prid. *òpojen* - omamiti, učiniti da ko bude omamljen; biti zanesen čim lijepim ili ugodnim.
**opójnōst** im. ž. r., instr. jd. *opójnošću/ opójnosti* - osobina onoga što je opojno.
**ȍpomena** im. ž. r., g. jd. *ȍpomenē* - prigovor, najblaži oblik kazne u neizvršavanju obaveza; skretanje pažnje na opasnost, ukazivanje na loše posljedice zbog kakvog neprimjerenog postupka itd.
**opoménuti** gl. svrš., prez. *opòmēnēm*, trp. prid. *opòmēnūt*, aorist *opoménuh* - uputiti opomenu, skrenuti pažnju nekome na neizvršene obaveze ili učinjene greške.
**opòminjānje** gl. im. s. r. od opominjati.
**opòminjati** gl. nesvrš., prez. *opòminjēm*, gl. prid. rad. *opòminjao*, trp. prid. *opòminjān*, gl. prid. sad. *opòminjūći* - upu-

čivati opomene zbog neizvršenih obveza i učinjenih grešaka.
**oponášānje** gl. im. s. r. od oponašati.
**oponášati** gl. nesvrš., prez. *opònāšām*, gl. prid. rad. *oponášao*, trp. prid. *opònāšān* - imitirati nečije ponašanje, pokrete, govor, oblačenje kako bi mu se postalo sličnim.
**opònent/oponènt** im. m. r. (njem.), g. mn. *opònenātā/oponènātā* - protivnik, onaj koji oponira, onaj koji ima suprotno mišljenje.
**opònentica/oponèntica** im. m. r. (njem.) - oponentkinja, protivnica, ona koja se suprotstavlja.
**opònentkinja** im. ž. r. - oponentica.
**opònentskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na oponente.
**opònentski** pril. (njem.) - kao oponent, na način oponenta.
**oponírānje** gl. im. s. r. od oponirati.
**oponírati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *opònīrām*, gl. prid. rad. *oponírao*, trp. prid. *opònīrān* - suprotstaviti mišljenje, iznositi suprotne stavove o nečemu; kontrirati, zamjerati, prigovarati, osporavati.
**ȍpor** prid. odr. v. *ȍporī* - malo gorak, malo kiseo, sa ukusom koji steže usta; prenes. neugodan, grub, oštar.
**opòravak** im. m. r., g. jd. *opòrāvka*, nom. mn. *opòrāvci*, g. mn. *opòravākā* - rekonvalescencija, odmor poslije preležane bolesti ili teškog perioda.
**òporba** im. ž. r., g. mn. *òporbī* - pol. opozicija; onaj koji ima drugačije, suprotno mišljenje; protivljenje, opiranje.
**ȍporbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oporbu.
**oporbènjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oporbenjake.
**oporbènjački** pril. - kao oporbenjak, na način oporbenjaka.
**oporbènjāk** im. m. r., g. jd. *oporbenjáka*, v. jd. *ȍporbenjāče*, n. mn. *oporbenjáci* - član oporbe, opozicionar; onaj koji iznosi oprečno mišljenje, koji je stalno izvan pozicije.
**oporbenjàkinja** im. ž. r. - žena oporbenjak.
**opòravak** im. m. r., g. jd. *opòrāvka*, n. mn. *opòrāvci* - vraćanje snage ili zdravlja nakon bolesti ili malaksalosti; ponovno sticanje imetka nakon gubitka, propadanja, siromašenja.
**opràvilīšte** im. s. r. - mjesto, stacionar, lječilište gdje se oporavlja.
**opòraviti se** gl. svrš., prez. *opòravīm se*, gl. prid. rad. *opòravio se*, trp. prid. *opòravljen*, gl. pril. sad. *opòravljajūći* - vratiti zdravlje ili snagu nakon bolesti ili slabosti; steći materijalna dobra poslije gubitka, propadanja, siromašenja.
**opòravljānje** gl. im. s. r. od oporavljati - oporavak.
**opòravljati se** gl. nesvrš., prez. *opòravljām se* - vraćati zdravlje i snagu za vrijeme oporavka.
**opravljènīk** im. m. r., g. jd. *oporavljeníka* - osoba koja se oporavila; rekonvalescent.
**oporàvljiv** prid. odr. v. *oporàvljivī* - koji se može oporaviti.
**opòreći** gl. svrš., prez. *opòrečēm/opòreknēm*, trp. prid. *oporèčen* - reći pa ne htjeti isto ponoviti, poreći.
**oporèziv** prid., odr. v. *oporèzivī* - koji mora plaćati porez, kojeg po zakonu treba oporezovati.
**oporezívānje** gl. im. s. r. od oporezivati.
**oporezívati** gl. nesvrš., prez. *oporèzujēm*, gl. prid. rad. *opòrezivao*, trp. prid. *opòrezivān* - obračunavati iznos poreza, određivati visinu poreza.
**opòrezovati** gl. svrš., prez. *opòrezujēm* - odrediti visinu poreza, obračunati iznos poreza.
**opòricānje** gl. im. s. r. od oporicati.
**opòricati** gl. nesvrš., prez. *opòričēm* - poricati, ne priznavati svoj prvobiti iskaz.
**ȍporo** pril. - malo gorko, malo kiselo; neugodno, oštro, grubo (u ponašanju, izrazu).
**òporōst** im. ž. r., instr. jd. *òporošću/òporosti* - osobina onog što je oporo.
**ȍportūn** prid. (lat.), odr. v. *ȍportūnī* - koji je prilagodljiv, spreman na kompromise.
**oportùnist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *oportùnistē* - onaj koji se prilogađava svakoj situaciji bez obzira na moralne dileme.
**oportunìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na oportuniste i oportunizam.
**oportunìstički** pril. - na način oportuniste, kao oportunisti.
**oportùnistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena oportunist.



**oportunìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *oportunizma* - neprincipijelno prilagođavanje prilikama u javnom i političkom životu; način ponašanja oportunista i izabiranje jače strane radi pribavljanja boljeg položaja i materijalnih dobara.
**ȍporuka** im. ž. r., dat. i lok. jd. *ȍporuci* - testament, dokument kojim se određuje raspodjela imovine nasljednicima poslije sastavljačeve smrti.
**opovrgávati** gl. nesvrš., prez. *opovŕgāvām*, trp. prid. *opovŕgāvān*, gl. pril. sad. *opovrgávajūći* - pobijati, osporavati, poricati.
**opòvrgnuti** gl. svrš., prez. *opòvrgnēm*, gl. prid. rad. *opovŕgnuo*, trp. prid. *opòvrgnūt* - pobiti, osporiti, poreći.
**opozícija** im. ž. r. (lat.) - suprotna strana od one koja je glavna, suprotno mišljenje, oporba
**opozícījskī/ȍpozicīōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na opziciju, oporbeni.
**opoziciònār** im. m. r (lat.), g. jd. *opozicionára* - član opzicije, onaj koji ima suprotne prijedloge, stavove.
**opoziciònārka** im. ž. r., dat. jd. *opozicionārki* - žena opozocionar.
**ȍpozīv** im. m. r. - dokument ili usmeni iskaz kojima se ranije odluke, akti, naredbe i sl. poništavaju i proglašavaju nevažećim; smjenjivanje koga sa službenog položaja.
**opozívānje** gl. im. s. r. od opozivati.
**opozívati** gl. nesvrš., prez. *opòzīvām*, gl. prid. rad. *opozívao*, trp. prid. *ȍpozvān*, gl. prid. sad. *opozívajūći* - poništavati, proglašavati nevažećim ranije donesene odluke, akte, izdate naredbe itd.
**opòzvati** gl. svrš., prez. *opòzovēm*, gl. prid. rad. *opòzvao*, trp. prid. *ȍpozvān*, aorist *opòzvah* - poništiti, proglasiti nevažećim.
**opráširi** gl. svrš., prez. *òprāšīm*, trp. prid., *òprāšen* - prekriti prašinom, zaprašiti; bot. oploditi biljku prenošenjem peluda.
**oprašívanje** gl. im. s. r. od oprašivati.
**oprašívati** gl. nesvrš., prez. *opràšujēm*, trp. prid. *opràšīvān*, gl. pril. sad. *opràšujūći* - prekrivati prašinom, zaprašivati; bot. oplođivati biljku oprašivanjem.
**opráštānje** gl. im. s. r. od opraštati.
**opráštati** gl. nesvrš., prez. *òprāštām*, trp. prid. *òprāštān* - prelaziti preko nečije krivice, pogreške, dati oprost.
**òprati (se)** gl. svrš., prez. *opèrēm (se)*, gl. prid. rad. *òprao (se)*, gl. prid. trpn. *ȍprān* - očistiti, ukloniti prljavštinu vodom ili nekim sredstvom.
**ȍprava** im. ž. r. - češće: odjeća, haljine.
**òpravdān** prid., odr. v. *òpravdānī* - koji je urađen s razlogom, s opravdanjem.
**òpravdāno** pril. - na opravdan način, s određenim razlogom.
**òpravdānōst** im. ž. r., instr. jd. *òpravdānošću/òpravdānosti* - osobina onog što je opravdano.
**opravdánje** im. s. r. - ono što se navodi kao razlog za neki propust, grešku, loše ponašanje, izostanak, nedolazak.
**òpravdati** gl. svrš., prez. *òpravdām*, gl. prid. rad. *òpravdao*, trp. prid. *òpravdān*, aorist *òpravdah* - iznijeti razlog zbog čega se nešto desilo na neodgovarajući način, predočiti opravdanje.
**opravdávati** gl. nesvrš., prez. *opràvdāvām*, gl. pril. rad. *opravdávao*, trp. prid. *opràvdāvān* - up. opravdati.
**òprečan** prid., odr. v. *òprečnī* - koji je u opreci, suprotan, potpuno različit.
**òprečno** pril. - na oprečan način, potpuno različito.
**opredijèliti se** gl. svrš., prez. *oprèdijelīm (se)*, gl. prid. rad. *opredijèlio (se)*, trp. prid. *oprèdijeljen*, aorist *opredijèlih* - odlučiti se za nešto, izabrati između više mogućnosti, prikloniti se čemu.
**ȍpreka** im. ž. r., g. jd. *ȍprekē*, dat. i lok. jd. *ȍpreci* - ono što je suprotno, potpuno različito, opozicija čemu.
**ȍprema** im. ž. r., g. jd. *ȍpremē* - alat, inventar i slično što je potrebno za obavljanje nekog posla ili uređenje nečega.
**oprémānje** gl. im. s. r. od opremati.
**oprémati** gl. nesvrš., prez. *òprēmām*, gl. prid. rad. *oprémao*, trp. prid. *òprēmān* - obezbijediti opremu, vršiti opskrbu opremom.
**oprémiti** gl. svrš., prez. *òprēmīm*, gl. prid. rad. *oprémio*, trp. prid. *òprēmljen* - up. opremati.
**òprēmljenōst** im. ž. r., instr. jd. *òprēmljenošću/òprēmljenosti* - stanje onoga što treba biti opremljeno.

**oprèsija** im. m. r. (lat.) - fiz. pritisak na neko tijelo ili površinu; vojna ili politička prisila; snažno prisutna nesloboda; tlačenje, tiranija, represija.
**òpresti** gl. svrš., prez. *oprédem*, trp. prid. *oprèden* - ispresti, završiti predenje.
**ȍprēz** im. m. r., g. jd. *ȍprēza* - nastojanje da se uz veliku budnost i posebnu pažnju izbjegne opasnost.
**ȍprēzan** prid., odr. v. *ȍprēznī* - koji je na oprezu, pun pažnje i budnosti; koji je uzdržan u donošenju odluka.
**ȍprēzno** pril. - na oprezan način, pažljivo, budno.
**opréznōst** im. ž. r., instr. jd. *oprézno-šću/opréznosti* - osobina onoga koji je oprezan.
**òprijēti se** gl. svrš., prez. *ȍprēm (se)* - nasloniti se nogama, rukama itd. na nešto čvrsto.
**opŕljiti (se)** gl. svrš., prez. *òprljīm (se)*, gl. prid. rad. *opŕljio (se)*, trp. prid. *òpr̄ljen* - ovlaš se opeći, opržiti se, u dodiru s vatrom dobiti opekotinu.
**òpr̄ljenōst** im. ž. r., instr. jd. *òpr̄ljenōšću/ òpr̄ljenōsti* - stanje onoga što je oprljeno.
**opróbati (se)** gl. svrš., prez. *òprōbām*, gl. prid. rad. *opróbao*, trp. prid. *òprōbān*, aorist *opróbah* - iskušati se u nečemu, pokušati uraditi nešto prvi put, provjeriti (se).
**òprost** im. m. r., g. jd. *òprosta* - oproštaj, oproštenje.
**opròstiti** gl. svrš., prez. *òprostīm*, gl. prid. rad. *opròstio*, trp. prid. *òprošten*, aorist *opròstih* - uzeti u obzir nečije opravdanje za učinjenu pogrešku, propust; dati nekome oprost.
**ȍproštāj** im. m. r., g. jd. *ȍproštāja*, instr. jd. *ȍproštājem* - oprost, oproštenje.
**ȍproštājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oproštaj.
**oprošténje** im. s., g. jd. *oprošténja* - oprost, oproštaj.
**ȍpruga** im. ž. r., dat. i lok. jd. *ȍpruzi* - metalni dio koji se nakon prestanka pritiska vraća u prvobitni položaj, feder.
**oprúžānje** gl. im. s. r. od opružati.
**oprúžati (se)** gl. nesvrš., prez. *òprūžām (se)* - up. opružiti (se).
**òpružiti (se)** gl. svrš., prez. *òpružīm (se)*, trp. prid. *òpružen* - učiniti da se vidi prava dužina nečega; leći; ispružiti se koliko je dug; pasti cijelim tijelom.
**òpržiti (se)** gl. svrš., prez. *òpržīm (se)*, trp. prid. *òpržen*, aorist *òpržih (se)* - dobiti opekotinu u dodiru s vatrom.
**ȍpsada** - im. ž. r. g. jd. *ȍpsadē* - namjerno opkoljavanje koga sa svih strana, uspostavljanje obruča oko opkoljenih tako da niko ne može izaći.
**ȍpsadnī** - prid. određ. v. - ono što je u vezi sa opsadom.
**ȍpscen** prid. (lat), odr. v. *ȍpscenī* - sramotan, nepristojan, prost, vulgaran.
**òpseg** im. m. r., g. jd. *òpsega*, n. mn. *òpsezi* - obim, obujam.
**opservácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *opservácijē* - opažanje, promatranje; opaska, primjedba s obrazloženjem.
**opservàtōrīj** im. m. r. (lat.), g. jd. *opservàtōrija* - centar za astronomska, meteorološka, seizmološka i sl. naučna istraživanja
**opservírati** gl. svrš. (lat.), prez. *opsèrvīrām*, gl. prid. rad. *opservírao*, trp. prid. *opsèrvīrān* - posmatrati, pratiti promjene na nečemu.
**opsèsija/òpsēsija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *opsèsijē/òpsēsijē* - stanje opsjednutosti nečim, neprekidno imati u glavi neku misao, ideju, želju; nešto što se doživljava kao stalna smetnja.
**òpsēžan** prid., odr. v. *òpsēžnī* - koji ima veliki opseg, obiman, opširan, širok.
**òpsēžno** pril. - na opsežan način, obimno, veliko, opširno, detaljno.
**opséžnōst** im. ž. r., instr. jd. *opséžnosti/ opséžnošću* - osobina onog što je opsežno
**òpsihriti** gl. svrš. (tur.), prez. *òpsihrīm* - opčiniti, omađijati, opčarati, baciti sihre na koga.
**opsjédati** gl. nesvrš., prez. *òpsjēdām*, gl. prid. rad. *opsjédao*, trp. prid. *òpsjēdān* - vršiti opsadu; prenes. dosađivati kome, oduzimati mu slobodno vrijeme.
**òpsjednūt** prid., odr. v. *òpsjednūtī* - koji je opterećen mislima; relig. koji je pod uticajem zlih sila, ureknut.
**òpsjednūtōst** im. ž. r., instr. jd. *òpsjednūtošću/òpsjednūtosti* - osobina onoga što je opsjednuto.



**ȍpsjena** im. ž. r., g. jd. *ȍpsjenē* - obmana, varanje raznim trikovima, skrivanje istine.
**opsjènār** im. m. r., g. jd. *opsjenára* - onaj koji vrši opsjenu, koji obmanjuje i vara pomoću raznih trikova.
**opsjènārka** im. ž. r., dat. jd. *opsjènārki* - žena opsjenar.
**ȍpskrba** im. ž. r., g. jd. *ȍpskrbē* - nabavka, snabdijevanje, stvaranje potrebne količine nečega.
**opskr̀biti** gl. svrš., prez. *ȍpskrbīm*, gl. prid. rad. *opskr̀bio*, trp. prid. *òpskrbljen* - nabavljati, snabdijevati, stvarati potrebne količine nečega.
**opskrbljìvāč** im. m. r., g. jd. *opskrbljiváča* - onaj koji opskrbljuje, nabavlja, snabdjevač, dobavljač.
**òpskrbnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na opskrbu, nabavni, snabdjevački, dobavljački.
**òpskūran** prid. (lat.), odr. v. *òpskūrnī* - mračan, taman, nerazumljiv; slabo poznat.
**opskùrant** im. m. r. (lat.), g. jd. *opskùranta* - onaj koji je protiv svjetla (prosvjete, znanja, slobodne misli).
**opslužívati** gl. nesvrš., prez. *opslùžujēm*, gl. prid. rad. *opslužívao*, trp. prid. *opslùžīvān* - pružati uslugu (popravke), posluživati sve redom; raditi na većem broju kakvih uređaja.
**opsòvati** gl. svrš., prez. *òpsujēm*, gl. prid. rad. *opsòvao*, trp. prid. *ȍpsovān* - izgovoriti, uputiti psovku, izreći ono što se iz pristojnosti ne govori.
**òpstanak** im. m. r., g. jd. *òpstānka*, n. mn. *òpstānci* - nastojanje da se sačuva i nastavi život na nekom mjestu uprkos svim nevoljama i nedaćama.
**òpstati** gl. svrš., prez. *òpstanēm* - nastojati da se sačuva i nastavi život na nekom mjestu unatoč svim nevoljama i nedaćama, uspjeti preživjeti uprkos nekim pritiscima.
**òpstojānje/opstojánje** gl. im. s. r. od opstojati.
**òpstojati/opstòjati** gl. nesvrš., prez. *òpstojīm/opstòjīm* - održavati svoje postojanje, boriti se za život, egzistirati, bivstvovati.
**opstetrícija** im. ž. r. (lat.) - med. disciplina koja proučava normalne i patološke trudnoće i porođaje.
**opstinàntan** prid. (lat.), odr. v. *opstinàntnī* - koji je uporan u sprovođenju svojih ideja, svojeglav, tvrdoglav; koji ne prihvata da ga kontrolišu, da se potčini vlasti.
**opstipácija** im. ž. r. (lat.) - nepotpuno pražnjenje crijeva, zatvor, začepljenost.
**opstruírānje** gl. im. s. r. (lat.) od opstruirati.
**opstruírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *opstrùīrām* - omesti, ometati nečiji rad, namjerno blokirati šta.
**opstrùkcija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *opstrùkcijē* - podmetanje i podvale koje usporavaju ili onemogućavaju započinjanje ili nastavak nekog posla.
**ȍpšīran** prid., odr. v. *ȍpšīrnī* - detaljan, sa svim pojedinostima, bez skraćivanja; koji izlaže nadugo i naširoko.
**ȍpšīrno** pril. - detaljno, na opširan način.
**òpšiti** gl. svrš., prez. *òpšijēm*, gl. prid. rad. *òpšio*, trp. prid. *opšiven* - iglom i koncem šiti oko ruba tkanine; obrubiti izrezane komade podnih prostirki da se ne osipaju.
**òptant** im. m. r. (lat.), g. jd. *òptanta* - onaj koji ima mogućnost izbora zemlje u kojoj želi živjeti.
**ȍptatīv** im. m. r. (lat.) - gram. glagolski način u nekim jezicima za izricanje želje, željni način.
**ȍptatīvan** prid. (lat.), odr. v. *ȍptatīvnī* - koji se odnosi na optativ.
**optèrećen** prid., odr. v. *optèrećenī* - koji nosi veliki teret; koji je pod teretom briga.
**optèrećenōst** im. ž. r., instr. jd. *optèrećenošću/optèrećenosti* - stanje onoga koji je opterećen ili onoga što je opterećeno.
**opterećívānje** gl. im. s. r. od opterećivati.
**opterećívati (se)** gl. nesvrš., prez. *optèrećujēm (se)*, trp. prid. *optèrèćivān*, gl. pril. sad. *optèrèćujūći (se)* - stavljati teret na leđa pretežak za nošenje, forsirati uređaj koji po standardu to ne može podnijeti; nametati sebi ili kome suviše posla ili nepotrebnih briga.
**optèretiti (se)** gl. svrš., prez. *optèretīm (se)*, gl. prid. rad. *optèretio (se)*, trp.

prid. *optèrećen*, aorist *optèretih (se)* - up. opterećivati (se).

**öpticāj** im. m. r., g. jd. *öpticājā* - promet, korištenje čega (novac, ideju, knjiga itd.).

**òptičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *òptičāra* - specijalist koji izrađuje, popravlja i prodaje optičke uređaje.

**òptičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na optiku.

**òptika** im. ž. r. (grč.), g. jd. *òptikē*, dat. i lok. jd. *òptici* - grana fizike koja proučava djelovanje elektromagnetskog polja visokog inteziteta; optički uređaji, instrumenti i pomagala.

**öptimālan** prid. (lat.), odr. v. *öptimālnī* - koji potpuno odgovara, najprihvatljiviji, odgovarajući, sveobuhvatni.

**öptimālno** pril. (lat.) - najbolje, sveobuhvatno, najprihvatljivije.

**optimírānje** gl. im. s. r. (lat.) od optimirati.

**optimírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *optìmīrām* - odrediti/određivati kriterije, načine i postupke pomoću kojih se ostvaruju najbolji rezultati u ekonomiji, proizvodnji itd.

**optìmist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *optimistē* - osoba koja se uvijek nada pozitivnom ishodu, dobru i sreći.

**optimìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na optimiste.

**optìmistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena optimist.

**optimìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *optimìzma* - pogled na život koji podrazumijeva vjeru u pozitivan ishod, bolji život, bolju budućnost, radost, sreću, dobro - sve suprotno od pesimizma.

**optòčiti** gl. svrš., prez. *òptočīm*, gl. prid. rad. *optòčio*, trp. prid. *òptočen* - obrubiti; presvući ili preliti nešto nekim dragocjenim materijalom, ukrasiti zlatom, srebrom itd.

**optȑčati** gl. svrš., prez. *òptrčīm* - up. optrčavati.

**optrčávānje** gl. im. s. r. od optrčavati.

**optrčávati** gl. nesvrš., prez. *optrčāvām*, gl. prid. rad. *optrčávao*, trp. prid. *öptrčān*, gl. pril. sad. *optrčavājūći* - trčati oko nečega; stizati na više mjesta u kratkom vremenu; prenes. moljakati, biti uporan s molbama, dosađivati; udvarati se.

**òptužba** im. ž. r., g. jd. *òptužbē*, g. mn. *òptužbī/òptužābā* - čin kojim tužilac za kazneno djelo protiv određene osobe predlaže suđenje i izricanje presude; okrivljavanje, tvrdnja da je neko kriv.

**optužènica** im. ž. r. - žena koja je optužena.

**optužènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na optuženike.

**optužènīčki** pril. - na način optuženika, kao optuženik.

**optužènīk** im. m. r., g. jd. *optuženíka*, v. jd. *öptuženīče*, n. mn. *optuženíci* - onaj ko je optužen, protiv koga je pokrenut krivični postupak.

**optùžitelj** im. m. r. - osoba koja iznosi optužbu, koja optužuje, tužitelj, tužilac.

**optúžiti** gl. svrš. prez. *òptūžīm*, gl. prid. rad. *optúžio*, trp. prid. *òptūžen*, aorist *optúžih* - podnijeti krivičnu prijavu protiv nekog; okriviti nekog za nešto.

**optužívati** gl. nesvrš., prez. *optùžujēm*, gl. prid. rad. *optužívao*, trp. prid. *optùžīvān*, gl. pril. sad. *optùžujūći* - up. optužiti.

**òptužnica** im. ž. r., g. jd. *òptužnicē* - dokument u kojem se iznosi optužba.

**opugnácija** im. ž. r. (lat.), rijetko - napad, juriš, navala; prenes. verbalni napad; protivrječenje, agresivno kontriranje.

**opuhívati** gl. nesvrš., prez. *opùhujēm* - puhnuti više puta.

**opúhnuti** gl. svrš., prez. *òpūhnēm*, gl. prid. rad. *opúhnuo*, trp. prid. *òpūhnūt* - puhnuti jednim dahom i ukloniti prašinu.

**opunomoćènica** im. ž. r. - žena opunomoćenik.

**opunomoćènīk** im. m. r., g. jd. *opunomoćeníka*, n. mn. *opunomoćeníci* - zastupnik, osoba koja ima punomoć da nekoga zastupa, da djeluje u nečije ime.

**opunomòćitelj** im. m. r., g. jd. *opunomòćitelja* - onaj koji daje punomoć, koji ovlašćuje da ga neko zastupa, da djeluje u njegovo ime.

**opunomoćívati** gl. nesvrš., prez. *opunomòćujēm* - davati punomoć više puta.

**opunomòćiti** gl. svrš., prez. *opunòmoćīm*, gl. prid. rad. *opunomòćio*, trp. prid. *opunòmoćen* - dati nekom punomoć



**öpus** im. m. r. (lat.) - sva djela nekog umjetnika ili naučnika posmatrana kao cjelina; u muz. naziv kojim se obilježavaju kompozicije redom kako su nastajale.

**òpustiti se** gl. svrš., prez. *opùstīm se*, gl. prid. rad. *opùstio se*, trp. prid. *òpušten*, aorist *òpustih se* - učiniti da popusti napetost, nervoza, postati ležeran.

**opústiti** gl. svrš., prez. *opústīm*, gl. prid. rad. *opústio* - opustjeti, doslovno učiniti pustim, uzeti sve, ostaviti nekog bez ičeg.

**opústjelōst** im. ž. r., instr. jd. *opústjelošću/opústjelosti* - osobina onoga što je učinjeno pustim, što je opustjelo.

**opústjeti** gl. svrš., prez. *opústī* - postati pusto.

**opústošiti** gl. svrš., prez. *opústošīm*, gl. prid. rad. *opústošio*, trp. prid. *opústošen* - učiniti da nešto postane pusto, da nema ništa, da bude prazan prostor.

**òpušak** im. m. r., g. jd. *òpuška*, n. mn. *òpušci*, g. mn. *òpušākā* - ostatak od cigarete, pikavac, čik.

**òpušten** prid., odr. v. *òpuštenī* - koji nije napet, koji se opustio.

**òpuštenōst** im. ž. r., instr. jd. *òpuštenošću/òpuštenosti* - stanje onoga koji je opušten, koji nije u grču, ležernost.

**òputa** im. ž. r., g. jd. *òputē* - tanko izrezani kožni kaišići koji služe za vezivanje ili za oplitanje opanaka.

**òrāč** im. m. r., g. jd. *oráča* - onaj ko ore, čovjek koji plugom obrađuje zemlju.

**òrāćī** prid. odr. v. - koji služi za oranje.

**oráda** im. ž. r. (mlet.), g. jd. *orádē* - vrsta morske ribe.

**òrah** im. m. r., g. jd. *òrahā*, g. mn. *örāhā* - biljka visokog stabla i široke krošnje sa plodom u kojem se ispod čvrste ljuske jestiva jezgra.

**oráhnjača** im. ž. r., g. jd. *oráhnjačē* - pita ili kolač sa nadjevom od oraha.

**òrahov** prid. - koji pripada orahu, koji je od oraha.

**òrahovača** im. ž. r., g. jd. *òrahovačē* - rakija sa ukusom oraha.

**òrahovina** im. ž. r., g. jd. *òrahovinē* - orahovo drvo koje služi za obradu.

**òrālan** prid. (lat.), odr. v. *örālnī* - koji se odnosi na usta, koji se uzima ustima (npr. lijek).

**òrālno** pril. (lat.) - kroz usta, na usta.

**orandžáda** im. ž. r. (njem.) - oranžada, bezalkoholno piće od soka narandže.

**orangùtān** im. m. r. (malaj.), g. jd. *oranguṫána* - uskonosni čovjekoliki majmun; prenes. pejor. onaj ko se ponaša ili hoda kao orangutan.

**orànica** im. ž. r., g. jd. *orànicē* - zemlja koja se ore, koja je namijenjena oranju.

**oranžáda** im. ž. r. (njem.), g. jd. *oranžádē* - orandžada.

**òrānje** gl. im. s. r. od glagola orati - obrađivanje zemlje plugom.

**órao** im. m. r., g. jd. *órla* - velika ptica grabljivica, snažnih kandži i jakog kljuna.

**oraspolòžiti** gl. svrš., prez. *oraspòložīm*, gl. prid. rad. *oraspolòžio*, trp. prid. *oraspòložen*, aorist *oraspolòžih* - učiniti nekog veselim, postati veseo.

**òraščić** im. m. r., dem. - mali orah.

**òrati** gl. svrš., prez. *örēm*, gl. prid. rad. *òrao*, trp. prid. *örān*, gl. pril. sad. *örūći* - obrađivati zemlju plugom.

**òrātor** im. m. r. (lat.) - vješt i dobar govornik; iron. onaj koji isprazno govori.

**oràtōrij** im. m. r. (lat.), g. jd. *oràtōrija* - veliko muzičko djelo za hor, orkestar i soliste; katolička molitva koju svećenik moli za vrijeme bogosluža u određenim prigodama.

**orbìta** im. ž. r. (lat.), g. jd. *orbìtē* - astronom. putanja kojom se kreću nebeska tijela.

**òrdaga** im. m. r. (tur.) - aga ordije, visoki čin u janjičarskoj vojsci.

**òrdēn** im. m. r. (lat.), g. jd. *ordéna*, zb. im. *òrdēnje* - posebno izrađena značka koja se dodjeljuje za posebne zasluge, najčešće za vojničke zasluge u ratu.

**ordènčić** im. m. r. (lat.), g. jd. *ordènčića*, dem. - mali orden.

**òrdija** im. ž. r. (tur.), g. jd. *òrdijē* - horda; vojna jedinica za vrijeme Osmanske Carevine.

**ordinácija** im. ž. r.(lat.), g. jd. *ordinácijē* - posebna prostorija u zdravstvenoj ustanovi gdje liječnik pregleda pacijente.

**ordinácijskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na ordinaciju.

**ördināran** prid. (lat.), odr. v. *ördinārnī* - redovan, redovit, uobičajen; koji je običan do vulgarnosti, prost, nepristojan.

**ȍrdinārno** pril. (lat.) - na ordinaran način, vulgarno, prosto.

**ordìnārīj** im. m. r. (lat.), g. jd. *ordìnārija* - katolički crkveni poglavar s jurisdikcijskom vlašću (biskup, vikar, opat i dr.).

**ordinírati** gl. svrš. (lat.), prez. *ordìnīrām* - raditi u ordinaciji, pregledati pacijente.

**ordònans** im. m. r. (fr.), g. jd. *ordònansa* - kurir, vojnik dodijeljen nadređenom oficiru radi prenošenja vijesti i pošte,

**orèōl** im. m. r. i **oreóla** im. ž. r. (lat.) - aureola, svijetao krug oko glave svetaca; antički simbol božanstva Sunca i svjetlosti; meteor. bjeličasti prsten oko Sunca ili Mjeseca; prenes. sjaj, slava, poštovanje.

**ȍrgān** im. m. r. (lat.), g. jd. *orgána* - dio organizma (up. organi za disanje); dio sistema vlasti.

**organizácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *organizácijē* - cjelina, sistem, udruženje, ustanova

**organizácījskī** prid. odr. v. (lat.) - organizacioni, koji pripada organizaciji.

**organìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *organìzma*, g. mn. *organìzāmā* - sistem organa, tijelo nekog bića.

**oraganìzātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *organìzātora* - onaj ko rukovodi pripremom i planiranjem nekog posla, koji orga-nizuje.

**organìzātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na organizatora.

**organìzātorski** pril. - kao organizator, na način organizatora.

**organìzīranōst/orgànizovānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *organìzīrānošću/organìzīrānosti* i *orgànizovānošću/orgànizovānosti* - osobina onoga što je organizovano, uvedeno u sistem, povezano u cjelinu.

**organizírānje/orgànizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od organizirati/organizovati.

**organizírati/orgànizovati** gl. svrš. (lat.), prez. *organìzīrām/orgànizujēm*, trp. prid. *organìzīrān/orgànizovān* - okupiti u organizaciji, staviti nešto u sistem, usrojiti, povezati u cjelinu.

**ȍrgānskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na organ; svojstven organizmu; koji pripada biljnom i životinjskom svijetu; koji je nastao prirordnim putem.

**orgàzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *orgàzma* - vrhunac seksualnog doživljaja.

**ȍrgija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *ȍrgijē* - obredi u antičko doba posvećeni nekim bogovima (npr. Dioniziju, bogu plodnosti, vina i ljubavnog zanosa; uopće: razuzdana zabava, raskalašeno uživanje više ljudi uz jelo, piće i seks.

**orgìjānje** gl. im. s. r. (grč.) od orgijati.

**orgìjati** gl. nesvrš., prez. *orgìjām* - provoditi se orgijajući, učestvovati u orgijama; prenes. pejor. biti bezobziran, vladati provodeći teror, nepravdu, tlačiti one koji nemaju moć.

**orgùljāš** im. m. r. (njem.), g. jd. *orguljáša* - muzičar koji svira orgulje.

**orgùljānje** gl. im. s. r. (njem.) od orguljati.

**orgùljati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *orgùljām*, gl. prid. rad. *orgùljao*, gl. pril. sad. *orgùljajūći* - svirati orgulje.

**ȍrgulje** im. ž. r. (njem.), plur. tantum - muzički instrument koji proizvodi zvuk pritiskom tipke na klavijaturi i strujanjem zgusnutog zraka iz mijeha u sviralu.

**orhidéja** im. ž. r. (fr.), g. jd. *orhidéjē* - biljka sa cvjetovima živih boja.

**origìnāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *originála* - prvi primjerak nečeg što je izrađeno ili napisano, ono što nije kopija, izvor.

**ȍriginālan** prid. (lat.), odr. v. *ȍriginālnī* - pravi, prvi, prvobitan, koji prethodi svima koji su kao kopije došli iza njega, koji nije kopija.

**ȍriginālno** pril. (lat.) - s originalnošću, na originalan način, nekopiran.

**originálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *originálnošću/originálnosti* - osobina onog što je originalno.

**orìjāš** im. m. r. (mađ.), g. jd. *orijáša* - div, kolos; bot. mladi luk.

**orìjāškī** prid. odr. v. (mađ.) - koji se odnosi na orijaša.

**orìjāški** pril. - kao orijaš, na orijaški način.

**ȍrijent** im. m. r. (lat.) - istok, istočna strana svijeta; Orijent - narodi i zemlje Azije.

**orijentácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *orijentácijē* - snalaženje u prostoru; položaj prema nekoj tački u prostoru; usmjeravanje ili opredjeljivanje za što; politički stav.



**ȍrijentālan** prid. (lat.), odr. v. *ȍrijentālnī* - koji se odnosi na orijent, koji je porijeklom sa orijenta.

**orijentàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *orijentàlistē* - onaj ko se bavi proučavanjem kulture i jezika naroda Orijenta.

**orijentalìstika** im. ž. r. (lat.), g. jd. *orijentalìstikē* - nauka koja se bavi orijentalnom kulturom i jezicima.

**orijentalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *orijentalìzma*, g. mn. *orijentalìzāmā* - orijentalni element, nanos, osobina, pojedinost i sl. prihvaćeni u drugoj sredini; orijentalna riječ koja se ustalila u nekom jeziku.

**orijèntīr** im. m. r. (lat.), g. jd. *orijentíra* - objekt koji nam pomaže u orijentiranju, sve što služi kao putokaz, pokazatelj, smjernica na osnovu kojih određujemo svoj položaj u prostoru ili odnos prema nečemu.

**orijentírānje/orijèntisānje** gl. im. s. r. (fr.) od orijentirati/orijentisati.

**orijentírati/orijèntisati se** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *orijèntīrām/orijèntišēm se*, trp. prid. *orijèntīrān/orijèntisan* - snaći se ili snalaziti se u prostoru.

**ȍriti se** gl. nesvrš. (prasl.), prez. *ȍrī se* - razlijegati se, odzvanjati, odjekivati.

**ȍrkān** im. m. r. (haić.), g. jd. *orkána* - vjetar velike razorne snage, dostiže brzinu veću i od 118 km/h, uragan.

**ȍrkānskī** prid. odr. v. (haić.) - koji se odnosi na orkan.

**ȍrkestar** im. m. r. (grč.), g. jd. *ȍrkestra* - veliki muzički instrumentalni sastav, dirigent, muzičari i instrumenti zajedno u izvođenju muzičke kompozicije.

**ȍrkestarskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na orkestar, koji pripada orkestru.

**orkestrácija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *orkestrácijē* - usklađivanje, prilagođavanje kompozicije za izvođenje.

**ȍrkestrālan** prid. (grč.), odr. v. *ȍrkestrālnī* - koji je namijenjen orkestru za izvođenje.

**orkèstrīrano** pril. (grč.) - usklađeno, uigrano, kao orkestar.

**orkestrírānje** gl. im. s. r. (grč.) od orkestrirati.

**orkestrírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *orkèstrīrām* - prilagoditi, prilagođavati orkestru; prenes. pejor. povesti ili vodi organizovani atak, hajku na koga ili što u javnom životu.

**ȍrlīć** im. m. r., g. jd. *orlíća*, dem. - mali orao.

**órlov** prid. odr. v. - koji pripada orlu.

**órlovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na orla.

**ȍrlōn** im. m. r. (engl.), g. jd. *orlóna* - vrsta sintetičkog prediva.

**orlùšina** im. m. r., g. jd. *orlùšinē*, augm. i pejor. - veliki orao.

**ȏrma** im. ž. r., g. jd. *ȏrmē*, g. mn. *ȏrmī* - konjska oprema; pribor od kože za uprezanje životinja.

**ȍrman** im. m. r. (tur.) - šuma.

**ȍrmār** im. m. r. (fr.), g. jd. *ormára* - dio kućnog namještaja u kojem je složena odjeća na policama ili visi na vješalicama.

**ormàrčić** im. m. r. (fr.), dem. - ormarić, mali ormar.

**ormàrić** im. m. r. (fr.), g. jd. *ormàrića*, dem. - ormarčić, mali ormar.

**ornàment** im. m. r. (lat.), g. jd. *ornàmenātā* - ukras, šara, motiv, ures; likovni motiv na knjigama, tekstilu, nakitu grnčariji, posuđu itd., dekoracija.

**ornamèntika** im. ž. r. (lat.), dat. i lok jd. *ornamèntici* - sve osobine jednog tipa ornamenata (npr. antička ornamentika).

**ornamentírānje** gl. im. s. r. (lat.) od ornamentirati.

**ornamentírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ornamèntīrām*, trp. prid. *ornamèntīrān* - ukrasiti, ukrašavati, okititi, iskititi, uresiti.

**ȍrnāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *ornáta* - svečana odjeća za služenje mise; službena odjeća sudija u nekim zemljama.

**ornitofȍbija** im. ž. r. (grč.) - strah od ptica, odbojnost prema pticama.

**ornitòlog** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi ornitologijom.

**ornitològica** im. ž. r. (grč.) - žena ornitolog.

**ornitològija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *ornitològijē* - grana zoologije koja se bavi proučavanjem ptica.

**ornitòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi ornitologiju i ornitologe.

**oròbiti** gl. svrš., prez. *ȍrobīm*, gl. prid. rad. *oròbio*, trp. prid. *ȍrobljen*, aorist

*oròbih* - opljačkati, oduzeti nekome imovinu.

**oročávati** gl. nesvrš., prez. *oròčāvām*, gl. prid. rad. *oročávao*, trp. prid. *oròčāvān* - određivati rok; ulagati novac na duži rok radi dobivanja većih kamata.

**oròčiti** gl. svrš., prez. *òročīm*, gl. prid. rad. *oròčio*, trp. prid. *òročen*, aorist *oròčih* - up. oročavati.

**oròditi se** gl. svrš., prez. *òrodīm se*, gl. prid. rad. *oròdio se*, trp. prid. *òrođen*, aorist *oròdih se* - vjenčanjem stupiti u srodničke odnose s porodicom bračnog druga.

**orogenéza** im. ž. r. (grč.) - proces nastajanja planinskih masiva rasjedanjem i nabiranjem Zemljine kore.

**orogràfija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi istraživanjem i opisivanjem reljefa na površini Zemlje.

**oromètrija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi mjerenjem visine brda i planina.

**orònulōst** im. ž. r., instr. jd. *orònulošću/ òrònulosti* - osobina onog što je oronulo.

**orònuo** prid., odr. v. *orònulī* - koji je ostario, iznemogao, propao, bez snage, trošan.

**orònuti** gl. svrš., prez. *òronēm*, gl. prid. rad. *orònuo* - oslabiti zbog starosti, postati nemoćan, istrošiti se, propasti, dotrajati.

**oròsiti se** gl. svrš., prez. *òrosīm se*, gl. prid. rad. *oròsio se*, trp. prid. *òrošen* - postati vlažan od rose ili znoja.

**ortáčēnje** gl. im. s. r. (tur.) od ortačiti.

**ortáčiti (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *òrtāčīm (se)* - postati kome ortak, započeti zajednički neki posao.

**òrtāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ortačenje i ortake.

**òrtāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *ortáci* - poslovni partner, saradnik u zajedničkom ob. trgovačkom poslu, kompanjon.

**ortàkluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *ortàkluci* - odnos ortaka u zajedničkom poslu, partnerstvo.

**òrtakovati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *òrtakujēm* - sudjelovati u ortakluku, biti ortaci u poslu.

**ortodòksan** prid. (grč.), odr. v. *ortodòksnī* - koji se dosljdeno i isključivo pridržava određenih principa i stavova, koji bez odstupanja podržava neko učenje, vjeru, ideologiju itd.; koji je pravoslavne vjere; koji strogo poštuje vjerske propise i zabrane i priklanja se tradicionalnom tumačenju židovske vjere.

**ortodòksija** im. ž. r. (grč.), g. jd. *ortodòksijē* - nauk službene crkve (prvih sedam ekumenskih sabora) suprotstavljen heretičkim i šizmatičkim tvrdnjama; pravoslavlje, ukupnost organizacije, stavova i postupaka pravoslavnih crkava nakon raskola 1054. g.; slijepo i nekritičko podržavanje nečega.

**ortodòksno** pril. (grč.) - dogmatski, doslovno, bez odstupanja, pravovjerno.

**ortoèpičār** im. m. r. (grč.) - lingvist koji se bavi ortoepijom.

**ortoèpija** im. ž. r. (grč.) - lingv. pravila o izgovoru glasova i drugih jezičkih jedinica.

**ortòepskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na ortoepiju.

**ortòepski** pril. (grč.) - po pravilima ortoepije.

**ortofònija** im. ž. r. (grč.) - pravilan zvuk glasa.

**ortofònometar** im. m. r. (grč.) - aparat za ispitivanje načina disanja pri govoru radi otklanjanja govornih mana.

**ortofrènija** im. ž. r. (grč.) - med. naučna disciplina koja proučava duševni razvoj.

**ortogènija** im. ž. r. (grč.) - kontrola rađanja, skup stavova koji afirmišu kontrolisani prirast stanovništva.

**ȍrtogōn** im. m. r. (grč.) - pravi kut, ugao od 90°; lik ili tijelo koje ima prave kutove.

**ortogràfija** im. ž. r. (grč.) - lingv. Pravopis, dogovorena pravila o načinu pisanja korištenjem slova odgovarujućeg pisma.

**ȍrtopēd** im. m. r. (grč.), g. jd. *ȍrtopēda* - onaj ko se bavi ortopedijom.

**ortopèdija** im. ž. r. (grč.) - grana medicine koja se bavi proučavanjem oštećenja kostiju, zglobova, mišića i tetiva.

**ortopèdījskī** prid. (grč.) - koji se odnosi na ortopediju.

**ȍrtopēdskī/ortòpēdskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na ortopediju i ortopede.

**òrūđe** im. s. r. - alatka napravljena za obavljanje nekog posla.



**ȍružān** prid., odr. v. *ȍružānī* - koji je izveden upotrebom oružja (oružani sukob).

**orùžār** im. m. r., g. jd. *oružára* - zanatlija koji izrađuje, popravlja i čuva oružje; u sportu osoba koja čuva sportske rekvizite.

**orùžārka** im. ž. r. - žena oružar.

**orùžārnica/oružárnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se čuva oružje.

**orùžati** gl. svrš., prez. *orùžām* - naoružati, snabdjeti oružjem nekog, opremiti ga oružjem.

**òrūžje** im. s. r. - sredstvo za napad ili odbranu od nekog, za lovljenje životinja; prenes. sredstvo za postizanje nekog cilja.

**òrūžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oružje.

**òružničkī** prid. odr. v. - ono što je u vezi sa oružnikom.

**òružnīk** im. m. r., g. jd. *òružnīka*, n. mn. *òružnīci* - pripadnik žandarmerije, pripadnik naoružanog policijskog odreda

**òružnīštvo** im. s. r., g. jd. *òružnīštva*, g. mn. *òružnīštāvā* - prijašnji naziv za žandarmeriju u hrv. zemljama.

**ôs/ósa** im. m. r., g. jd. *ôsa/ósē-* zamišljen pravac, linija koja prolazi kroz sredinu čega; ono oko čega se nešto okreće.

**ósa** im. ž. r., g. jd. *ósē*, g. mn. *ósā* - insekt sličan pčeli.

**osàburiti** gl. svrš. (tur.), prez. *osàburīm*, gl. prid. rad. *osàburio*, trp. prid. *osàburen* - strpljivo podnijeti nevolje u životu.

**osàkatiti** gl. svrš., prez. *osàkatīm*, trp. prid. *osàkaćen* - učiniti koga sakatim; oštetiti što da bude manje vrijedno; nanijeti tešku štetu.

**òsaliti** gl. svrš., prez. *òsalīm*, trp. prid. *òsaljen* - udebljati se, dobiti salo i povećati težinu.

**ȍsam/òsam** broj - koji je između sedam i devet.

**ȍsama** im. ž. r., g. jd. *ȍsamē* - mjesto udaljeno od naselja, na kome nema nikog; osjećanje usamljenosti.

**osamáriti** gl. svrš. (tur.), prez. *osàmārīm* - staviti samar na konja.

**osamdèsēt** broj - koji je između sedamdeset devet i osamdeset jedan.

**osamdèsētī** red. broj - koji je između sedamdeset i devetog i osamdeset i prvog

**osámiti (se)** gl. svrš., prez. *òsāmīm (se)*, gl. prid. rad. *osámio (se)*, trp. prid. *òsāmljen*, aorist *osámih (se)* - učiniti da ko bude sam; živjeti usamljen, izdvojiti se iz društva.

**òsāmljen** prid., odr. v. *òsāmljenī* - onaj koji je sam, bez društva.

**òsāmljenōst** im. ž. r., instr. jd. *òsāmljenosti/òsāmljenošću* - stanje onoga koji je bez društva, samoća.

**osàmnaēst** broj - koji je između broja sedamnaest i devetnaest.

**osàmnaēstī** red. broj - koji je između sedamnaestog i devetnaestog.

**osamostáliti (se)** gl. svrš., prez. *osamòstālīm (se)*, trp. prid. *osamòstāljen* - učiniti što samostalnim; postati samostalan, ne zavisiti ni od koga.

**osamostaljénje** im. s. r. - stanje nakon osamostaljivanja.

**osamostaljívānje** gl. im. s. r. od osamostaljivati.

**osamostaljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *osamostàljujēm (se)* - činiti da što postane samostalno; postajati samostalan, nezavisan.

**osànisati (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *osànišēm (se)* - osamiti (se), dosaditi (se), ugnjaviti (se).

**osanisávati (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *osanìsāvām (se)* - dosađivati (se), gnjaviti (se).

**ȍsao** im. m. r., g. jd. *ȍsla*, n. mn. *ȍsli*, g. mn. *ȍsālā*, rijet. - magarac

**òsejriti** gl. svrš. (tur.), prez. *òsejrīm* - vidjeti, razgledati, pažljivo i s uživanjem pogledati šta.

**osevápiti se** gl. svrš. (tur.), prez. *osèvāpīm se* - steći sevap.

**oscilácija** im. ž. r. (lat.) - titranje, titraj, pomjeranje, njihanje, neujednačenost; prenes. uspon i pad, nestalnost.

**oscilírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *oscìlīrām*, gl. prid. rad. *oscilírao*, trp. prid. *oscìlīrān* - pomjerati se naprijed-nazad u pravilnom ritmu, titrati; mijenjati se na bolje ili lošije; fiz. mijenjati se periodično oko neke srednje vrijednosti.

**oscilogràfija** im. ž. r. (lat.) - med. metoda za utvrđivanje protoka krvi.

**oscilògram** im. m. r. (lat.) - krivulja koja prikazuje oscilacije; grafikon sa takvim krivuljama.

**òscilometar** im. m. r. (lat.) - aparat, instrument za mjerenje oscilacija.
**oscilòskop** im. m. r. (lat.) - instrument koji promjene električnih veličina čini vidljivim na ekranu.
**oscitácija** im. m. r. (lat.) - duboko udisanje širom tvorenih usta, a potom lagahno izdisanje; zijevanje.
**ösebūjan** prid., odr. v. *ösebūjnī* - koji se izdvaja svojom posebnošću, rijetkim osobinama, originalnošću.
**osèdlati** gl. svrš., prez. *osèdlām*, trp. prid. *ösedlān* - staviti sedlo na konja.
**osevápiti se** gl. svrš. (tur.), prez. *osèvāpīm se* - steći sevap.
**osfresiofilija** im. ž. r. (grč.) - bolesna sklonost prema mirisima.
**osfresiofòbija** im. ž. r. (grč.) - bolestan strah od mirisa.
**osigùrāč** im. m. r., g. jd. *osiguráča* - uređaj koji služi za zaštitu postrojenja elektroinstalacije u slučaju mijenjanja napona struje.
**osiguránje** gl. im. s. r. od osigurati.
**osigùrati (se)** gl. svrš., prez. *osigùrām se*, trp. prid. *ösigurān* - učiniti šta sigurnim, zaštiti od opasnosti, rjeđe: obezbijediti; ostvariti da je šta stabilno, zaštićeno; ugovoriti novčanu ili drugu nadoknadu u slučaju nanesene štete; zaključiti ugovor o osiguranju imovine i lica.
**osigùratelj** im. m. r., g. jd. *osigùratelja* - onaj koji osigurava, pazi da bude sigurno.
**osigurávajūćī** prid. odr. v. - onaj koji osigurava (npr. osiguravajući zavod).
**osiguràvalac** im. m. r., g. jd. *osiguràvaoca* - osiguravatelj.
**osiguràvatelj** im. m. r., g. jd. *osiguràvatelja* - onaj koji po ugovoru obavlja osiguranje, koji osigurava.
**osigurávati (se)** gl. nesvrš., prez. *osigùrāvām* - up.osigurati.
**osigurnìna** im. ž. r. - iznos koji isplaćuje osiguravajući zavod za pretrpljenu štetu.
**osijècati** gl. nesvrš., prez. *òsijecām* - osijecanjem praviti manje komade; povlačiti se, gubiti nivo (o visini vode).
**osijèditi/osijèdjeti** gl. svrš., prez. *òsijedim* - postati sijed.
**òsiliti (se)** gl. svrš., prez. *òsilīm (se)*, aorist *òsilih (se)* - postati silan, ne kontrolisati snagu, postati agresivan.
**ösim** prijed. - s genitivom u značenju izdvajanja čega iz cjeline.
**òsinjāk** im. m. r., g. jd. *òsinjāka*, n. mn. *òsinjāci* - jato osa na jednom mjestu; prenes. mjesto koje je opasno, gdje ne treba ići zbog ljudi sklonih neprijateljstvu.
**ösiōn** prid., odr. v. *ösiōnī* - koji se osilio, koji pokazuje snagu, agresivnost, nasilje i sl.
**òsip** im. m. r., g. jd. *òsipa* - med. sitne tačkice po koži izazvane kakvom bolešću.
**òsipānje** gl. im. s. r. od osipati.
**òsipati (se)** gl. nesvrš., prez. *òsipām (se)* - dobivati osip; truniti se, postajati sitno i otpadati sa čega.
**osiròmašiti** gl. svrš., prez. *osiròmašīm*, trp. prid. *osiròmašen* - postati siromašan, onaj ko ostane bez sredstava za život; prenes. izgubiti vrijednost.
**ösje** zb. im. s. r. - tanki završeci na vrhu klasa žita.
**ösjećāj** im. m. r., g. jd. *ösjećāja*, g. mn. *ösjećājā* - ono što registrujemo čulima, osjetilima (npr. osjećaj bola, ljubavi itd.).
**ösjećājan** prid., odr. v. *ösjećājnī* - koji se odnosi na osjećaje, na čulne doživljaje.
**ösjećājno** pril. - s osjećajem, na osjećajan način.
**osjećájnōst** im. ž. r., g. jd. *osjećájnosti*, instr. jd. *osjećájnošću/osjećájnosti* - osobina onoga koji je osjećajan.
**osjećánje** gl. im. s. r. od osjećati.
**òsjećati** gl. nesvrš., prez. *òsjećām* - čulima registrirati osjećaje, čuvstvovati.
**ösjeka** im. ž. r., dat. i lok. jd. *ösjeci* - prirodno povlačenje morske vode pod uticajem Mjeseca, suprot. plima.
**òsjenčiti** gl. svrš., prez. *òsjenčīm*, trp prid. *òsjenčān* - na crtežu naznačiti sjenu.
**òsjet** im. m. r., g. jd. *òsjeta* - reakcija čula na spoljne podražaje, čulno opažanje; fil. dio spoznaje koji zahvata materijalne kvalitete (boja, oblik, toplina itd.).
**òsjetan** prid., odr. v. *òsjetnī* - koji se odnosi na osjet; primjetan, znatan, vidan, zapažen.
**òsjetiti** gl. svrš., prez. *òsjetīm*, aorist *òsjetih* - registrirati čulima; ispitati ili istražiti što dodirom; doživjeti što na poseban način; naslutiti.



**ösjetīlnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na osjetila.
**ösjetīlno** pril. - osjetilom, pomoću osjetila.
**osjètilo** im. s. r., g. jd. *osjètila* - čulo, jedan od pet čovjekovih načina da uspostavlja odnos sa okolinom (vid, sluh, opip, ukus, miris); instrument koji reagira na podražaje, senzor.
**osjètljiv** prid., odr. v. *osjètljivī* - koji odmah reaguje na podražaj; koji se lahko ljuti; koji se razlikuje od ostalih sličnih slučajeva, koji je delikatan, koji izaziva spor.
**osjètljivōst** im. ž. r., g. jd. *osjètljivosti*, instr. jd. *osjètljivošću/osjètljivosti* - stanje i osobina onoga što je osjetljivo.
**òsjetno** pril. - vidno, zapaženo, znatno, primjetno, vidljivo, u velikoj mjeri.
**òskoruša/oskòruša** im. ž. r., n. mn. *oskòruše* - bot. porodica ruža u kojoj je nekoliko vrsta: jarebika, jarzebina, oskoruša, mukinja, brek.
**òskudan** prid., odr. v. *òskudnī* - koji u svemu oskudijeva, kojem skoro sve nedostaje, siromašan.
**òskudica** im. ž. r., g. jd. *òskudicē* - neimaština, pomanjkanje čega, siromaštvo.
**oskudijèvānje** gl. im. s. r. od oskudijevati.
**oskudijèvati** gl. nesvrš., prez. *oskùdijevām* - nemati čega u dovoljnoj količini.
**òskudno** pril. - na način da je svega premalo, da ne zadovoljava ni najnužnije potrebe.
**oskvŕnuti/oskrnáviti** gl. svrš. prez. *òskvr̄nēm/oskr̀nāvīm*, trp. prid. *òskvr̄nūt/oskr̀nāvljen* - povrijediti, oštetiti nešto što je sveto.
**òslabiti** gl. svrš., prez. *òslabīm*, gl. prid. rad. *òslabio*, trp. prid. *òslabljen* - oslabjeti; postati slab, izgubiti snagu; učiniti koga ili što slabim; smršati.
**òslabjeti** gl. svrš., prez. *òslabīm*, gl. prid. rad. *òslabio*, gl. prid. trpn. *òslabljen* - oslabiti.
**osláditi se** gl. svrš., prez. *òslādīm (se)*, trp. prid. *òslāđen* - pojesti slatko, počastiti se nečim; prenes. svidjeti se kome što; poželjeti još; uživati u čemu.
**òslanjānje** gl. im. s. r. od oslanjati se.
**òslanjati se** gl. nesvrš., prez. *òslanjām se* - up. osloniti se.
**òslić** im. m. r., g. jd. *òslića* - vrsta morske ribe.
**oslijèpiti** gl. svrš., prez. *òslijepīm* - postati slijep, izgubiti vid.
**oslobáđānje** gl. im. s. r. od oslobađati.
**oslobáđati** gl. nesvrš., prez. *oslòbāđām*, trp. prid. *oslòbāđān*, gl. pril. sad. *oslobáđajūći* - činiti da neko bude slobodan, da ne bude pod pritiskom tiranije, okupacije i sl.
**oslobòdilac** im. m. r., g. jd. *oslobòdioca*, g. mn. *oslobòdilācā* - onaj koji koga ili šta oslobođa.
**oslobòdilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na oslobodioce i oslobađanje.
**oslobòdilački** pril. - kao oslobodioci, na način oslobodilaca.
**oslobòditelj** im. m. r. - oslobodilac, onaj koji oslobađa.
**oslobòditēljka** im. ž. r., dat. jd. *oslobòditēljki* - ona koja oslobađa.
**oslobòditi** gl. svrš., prez. *oslòbodīm*, gl. prid. rad. *oslobòdio*, trp. prid. *oslòbođen* - učiniti nekog slobodnim, pustiti na slobodu; izbaviti iz zatvora; skinuti kome kakav teret s duše; otkačiti ono što se zakačilo.
**oslobođénje** im. s. r., g. jd. *oslobođénja* - rezultat oslobađanja, ostvarenje slobode.
**òslonac** im. m. r., g. jd. *òslōnca*, g. mn. *òslonācā* - predmet na koji se ko oslanja da bi se održala ravnoteža; prenes. osoba koja pruže kome podršku ili iskazuje povjerenje.
**oslòniti se** gl. svrš., prez. *òslonīm se*, trp. prid. *òslonjen* - oprijeti se na nešto; prenes. prihvatiti čiju podršku, pomoć.
**oslòviti** gl. svrš., prez. *òslovīm*, trp. prid. *òslovljen* - obratiti se kome; pozvati koga po imenu sa "vi" ili "ti".
**oslovljávānje** gl. im. s. r. od oslovljavati.
**oslovljávati** gl. nesvrš., prez. *oslòvljāvām*, gl. prid. rad. *oslovljávao*, trp. prid. *oslòvljāvān*, gl. pril. sad. *oslovljávajūći* - obraćati se nekome.
**oslúhnuti/oslúšnuti** gl. svrš., prez. *òslūhnēm/òslūšnēm*, gl. prid. rad. *oslúhnuo/oslúšnuo* - nastojati što bolje čuti ono što je jedva čujno; u momentu što čuti.
**osluškívānje** gl. im. s. r. od osluškivati.
**osluškívati** gl. nesvrš., prez. *oslùškujēm*, gl. prid. rad. *osluškívao* - stalno naprezati čulo sluha da se sve čuje, da ništa

ne promakne; prenes. pažljivo pratiti na odjeke u javnosti.

**osmanìstika** im. ž. r. (ar.) - nauka koja proučava historiju i kulturu Osmanskog Carstva i Turaka.

**Osmànlije** im. m. r. mn. (ar.), g. *Osmànlījā* - dinastija čiji je rodonačelnik sultan Osman I; naziv za podanike Osmanskog Carstva.

**osmànlījskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na Osmanlije.

**osmànlījski** pril. (ar.) - kao Osmanlije, na način Osmanlija.

**òsmanskī** prid. odr. v. (ar.) - koji pripada ili se odnosi na sultana Osmana; koji se odnosi ili pripada Osmanlijama.

**osmàtrāč** im. m. r., g. jd. *osmatráča* - onaj ko vrši osmatranje, onaj ko pažljivo s jednog mjesta sve posmatra i drži pod kontrolom.

**osmàtrāčnica** im. ž. r., g. jd. *osmàtrāčnicē* - mjesto ili posebno izgrađena nastamba odakle se vrši osmatranje.

**osmátrānje** gl. im. s. r. od osmatrati.

**osmátrati** gl. nesvrš., prez. *osmātrām*, gl. prid. rad. *osmátrao*, trp. prid. *òsmātrān* - vršiti osmatranje ob. u vojne svrhe, pažljivo posmatrati sve i tako držati pod kontrolom određeni prostor.

**osmérac** im. m. r., g. jd. *osmérca* - vrsta stiha od osam slogova.

**òsmerokūtan** prid., odr. v. *ōsmerokūtnī* - koji ima osam kutova (uglova), osmougao.

**òsmica** im. ž. r. - brojka, znak za broj osam.

**ȍsmijeh** im. m. r., g. jd. *ȍsmijeha*, n. mn. *ȍsmijesi* - izraz i pokreti na licu koji znače veselje, radost, dobro raspoloženje.

**òsmisliti** gl. svrš., prez. *òsmislīm*, trp. prid. *òsmišljen* - dati smisao čemu, postaviti konture čega.

**osmjehívānje** gl. im. s. r. od osmjehivati se.

**osmjehívati se** gl. nesvrš., prez. *osmjèhujēm*, gl. prid. rad. *osmjehívao*, gl. pril. sad. *osmjèhujūći* - stalno imati osmijeh na licu; ponavljati osmjehivanje.

**osmjéhnuti se** gl. svrš., prez. *òsmjēhnēm*, gl. prid. rad. *osmjéhnuo*, trp. prid. *òsmjēhnūt* - kratko se nasmijati i opet biti ozbiljan.

**òsmjeliti (se)** gl. svrš., prez. *òsmjelīm (se)*, gl. prid. rad. *òsmjelio (se)*, aorist *òsmjelih (se)* - dati nekom podršku, podsticati samopouzdanje kod nekog, kuražiti nekog, osokoliti se, sam steći samopouzdanje.

**osmìna** im. ž. r., g. jd. *osmìnē* - mat. osmi dio kakve cjeline.

**osmínka** im. ž. r., g. jd. *osmínke* - nota koja traje jednu osminu cijele note.

**osmogòdišnjī** prid. odr. v. - koji ima osam godina, koji traje osam godina.

**osmóza** im. ž. r. (grč.), g. jd. *osmózē* - fiz. prolazak tekućine kroz polupropusnu membranu koja dijeli dvije otopine različite koncentracije kako bi se koncentracije s obje strane membrane izjednačile.

**òsmrtnica** im. ž. r., g. jd. *òsmrtnicē* - čitulja, obavijest o umrlom u novinama ili na drugom mjestu, umrlica, smrtovnica.

**osnážiti** gl. svrš., prez. *òsnāžīm*, gl. prid. rad. *osnážio*, trp. prid. *òsnāžen*, aorist *osnážih* - učiniti da neko ili nešto postane snažno.

**osnìvāč** im. m. r., g. jd. *osniváča* - onaj ko je osnovao, učinio da započne rad nečega, tvorac, utemeljitelj.

**osnìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na osnivanje.

**osnívānje** gl. im. s. r. od osnivati.

**osnívati** gl. nesvrš., prez. *òsnīvām*, gl. prid. rad. *osnívao*, trp. prid. *òsnīvān*, gl. pril. sad. *osnívajūći* - organizovati, osmisliti i započeti rad nečega, počinjati proces osnivanja.

**òsnova** im. ž. r., g. jd. *òsnovē* - baza, temelj, ono od čega se počinje.

**òsnovān** prid., odr. v. *ōsnovānī* - koji je započet, organizovan, stvoren, utemeljen.

**ōsnovānōst** im. ž. r., g. jd. *ōsnovānosti*, instr. *ōsnovānošću/ōsnovānosti* - osobina onog što je osnovano, opravdanost, utemeljenost.

**òsnovica** im. ž. r., g. jd. *òsnovicē* - baza, temelj, ono od čega se polazi.

**òsnōvnī** prid. odr. v. - početni, temeljni, elementarni.

**osnútak** im. m. r., g. jd. *osnútka*, g. mn. *òsnūtākā*, n. mn. *osnúci* - osnivanje, čin osnivanja.



**òsoba** im. ž. r., g. jd. *òsobē* - ličnost, svako ljudsko biće pojedinačno, lice.

**òsoban** prid., odr. v. *òsobnī* - koji se odnosi na osobu, ličan, vlastit, svojstven, intiman.

**osobènjāk** im. m. r., g. jd. *osobenjáka*, n. mn. *osobenjáci* - onaj koji je drugačiji od drugih, koji se ističe neuobičajenim osobinama, neprilagodljiv, neobičan, čudan.

**osobìna** im. ž. r., g. jd. *osobinē* - karakteristika, svojstvo nečega, ono po čemu je nešto to što jeste.

**òsobit** prid., odr. v. *òsobitī* - poseban, jedinstven.

**òsobito** pril. - posebno, izuzetno, jedinstveno; s posebnim ciljem, s posebnom namjerom.

**òsobitōst** im. ž. r., g. jd. *òsobitosti*, instr. jd. *òsobitošću/òsobitosti* - svojstvo onoga koji je osobit, jedinstvenost, posebnost.

**òsōblje** im. s. r., g. jd. *òsōblja* - zajednički naziv za osobe koje rade u kakvoj ustanovi.

**òsobno** pril. - personalno, intimno, vlastitim snagama.

**òsoj** im. m. r. - strana koja nije izložena suncu, koja je u sjeni; supr. prisoj.

**òsōjan** prid., odr. v. *òsōjnī* - koji je u sjeni, nije izložen suncu.

**ȍsoka** im. ž. r., dat. i lok. jd. *ȍsoci* - ono što bilje luči u obliku tekućine; mokraća domaćih životinja u đubretu.

**osokòliti (se)** gl. svrš., prez. *osòkolīm (se)*, gl. prid. rad. *osokòlio (se)*, trp. prid. *osòkoljen* - osmjeliti (se), ohrabriti (se).

**osòliti** gl. svrš., prez. *òsolīm*, gl. prid. rad. *osòlio*, trp. prid. *òsoljen* - staviti soli, posoliti.

**òsoran** prid., odr. v. *òsornī* - grub, drzak, neugodan u ponašanju, pretjerano isključiv u razgovoru.

**òsorno** pril. - na grub, drzak način.

**osòvina** im. ž. r., g. jd. *osovìnē*, n. mn. *osovìne* - sastavni dio uređaja oko kojeg rotiraju ostali dijelovi; hist. sile Osovine: savez nacističke Njemačke i fašističke Italije sklopljen 1936. kojem su se pridružile Bugarska, Rumunija, Mađžarska, Japan i Finska.

**osòvīnskī** prid. - koji pripada ili se odnosi na osovinu.

**osòviti** gl. svrš., prez. *òsovīm*, trp. prid. *òsovljen* - ustati; prenes. ojačati, dići što iz propadanja, unaprijediti.

**òspice** im. ž. r., plur. tantum - virusna dječija bolest praćena visokom temperaturom i osipom.

**òspičav** prid., odr. v. *ōspičavī* - koji ima ospice.

**osporávānje** gl. im. s. r. od osporavati.

**osporávati** gl. nesvrš., prez. *ospòrāvām*, gl. prid. rad. *osporávao*, trp. prid. *ospòrāvān* - pobijati kakvu tvrdnju, stav, mišljenje; opovrgavati; pravn. ne priznavati čije pravo na nešto.

**òsporen** prid., odr. v. *òsporenī* - koji je pobijen, opovrgnut, nije podržan.

**ospòriti** gl. svrš., prez. *òsporīm*, trp. prid. *òsporen* - pobiti kakvu tvrdnju, opovrgnuti nešto, ne priznati da je tako.

**osposòbiti** gl. svrš., prez. *ospòsobīm*, trp. prid. *ospòsobljen* - učiniti da je šta spremno za upotrebu; obučiti koga za rad.

**osposobljávānje** gl. im. s. r. od osposobljavati.

**osposobljávati** gl. nesvrš., prez. *osposòbljāvām*, gl. prid. rad. *osposobljávao*, trp. prid. *osposòbljāvān* - činiti da je šta spremno za upotrebu; obučavati koga za posao.

**osramòtiti (se)** gl. svrš., prez. *osràmotīm (se)*, gl. prid. rad. *osramòtio (se)*, trp. prid. *osràmoćen* - nanijeti nekome sramotu; osjećati stid zbog nečeg.

**ȍsrednjī** prid. odr. v. - koji je po kvalitetu na sredini, ni dobar ni loš.

**ȍsrednjōst** im. ž. r., instr. jd. *ȍsrednjošću/ ȍsrednjosti* - svojstvo onoga što je osrednje, osobina onoga koji je osrednji.

**òstajati** gl. nesvrš., prez. *òstajēm*, gl. prid. rad. *òstajao*, aorist *òstajah* - ne ići nigdje, zadržavati se na jednom mjestu.

**ostàkliti** gl. svrš., prez. *òstaklīm*, trp. prid. *òstakljen* - postakliti, staviti staklo tamo gdje treba.

**ȍstālī** prid. odr. v. - drugi, preostali.

**òstanak** im. m. r., g. jd. *òstānka*, n. mn. *òstānci*, g. mn. *òstanākā* - ostajanje na jednom mjestu.

**òstariti/òstarjeti** gl. svrš., prez. *òstarīm*, gl. rad. prid. *òstario, òstarila/òstarjela* - postati star, ne biti više mlad.

**ostátak** im. m. r., g. jd. *ostátka*, n. mn. *ostáci* - ono što je preostalo, manji ili kraći dio neke cjeline; kusur.
**òstati** gl. svrš., prez. *òstanēm* - ne otići, zadržati se na istom mjestu.
**östava** im. ž. r., g. jd. *östavē* - prostorija u kući za čuvanje namirnica ili nečeg drugog, smočnica, špaiz.
**òstavina** im. ž. r., g. jd. *òstavinē* - češće: ostavština, ono što ostaje nasljednicima iza umrlog.
**òstavīnskī** prid. - koji se odnosi na ostavinu (npr. ostavinski postupak).
**òstaviti** gl. svrš., prez. *òstavīm*, gl. prid. rad. *òstavio*, trp. prid. *òstavljen*, aorist *òstavih* - odložiti šta na određeno mjesto; pustiti koga na miru; prepustiti kome šta u nasljeđe.
**òstāvka** im. ž. r., g. jd. *òstāvkē*, dat. jd. *òstāvci*, g. mn. *òstāvkī* - čin kojim se ko javno odriče kakvog službenog položaja, funkcije.
**òstavljānje** gl. im. s. r. od ostavljati.
**òstavljati** gl. nesvrš., prez. *òstavljām*, gl. prid. rad. *òstavljao*, trp. prid. *òstavljān*, gl. pril. sad. *òstavljajūći* - up. ostaviti.
**ostávština** im. ž. r., g. jd. *ostávštinē* - imovina koja ostaje nakon nečije smrti, ostavina; prenes. ono što nasljeđuju buduće generacije.
**östi** im. ž. r., plur. tantum, g. *òstijū* - dug štap sa čeličnim trozupcem na vrhu koji služi za ribolov.
**òstrāšćen** prid., odr. v. *òstrāšćenī* - koji je obuzet strašću kad se očekuje pribranost, razum, razložnost.
**òstrīći** gl. svrš., prez. *ostrížēm*, trp. prid. *ostrìžen* - ošišati ovcu; loše podšišati čovjeka.
**östriga** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *östrigi* - jestiva morska školjka, kamenica.
**ostrúgati** gl. svrš., prez. *òstrūžēm*, gl. prid. rad. *ostrúgao*, trp. prid. *òstrūgān* - struganjem skinuti gornji sloj s nečega.
**ostŕviti se** gl. svrš., prez. *òstr̄vīm se*, trp. prid. *òstr̄vljen* - navići se jesti strvinu, postati lešinar; prenes. postati zao.
**östrvljanin** im. m. r., n. mn. *östrvljāni* - stanovnik ostrva, koji je rodom sa ostrva, otočanin.
**östrvljānka** im. ž. r., dat. jd. *östrvljānki*, g. mn. *östrvljānkī* - žena sa ostrva, otočanka.

**östrvo** im. s. r. - otok, komad zemlje okružen vodom.
**ostvarénje** im. s. r. - rezultat rada, želje, stvaranja.
**ostváriti** gl. svrš., prez. *òstvārīm*, trp. prid. *òstvāren* - učiniti da nešto postane stvarno, da se postigne neko ostvarenje.
**ösuda** im. ž. r., g. jd. *ösudē* - negativna kritika, kazna, izrečeno neslaganje sa nečim.
**osúditi** gl. svrš., prez. *òsūdīm*, gl. prid. rad. *osúdio*, trp. prid. *òsūđen* - iznijeti negativan stav prema nekome ili nečemu; pravn. izreći nekome presudu.
**osuđènīk** im. m. r., g. jd. *osuđeníka*, n. mn. *osuđeníci* - onaj koji je osuđen, kome je određena kazna.
**osuđívati** gl. nesvrš., prez. *osùđujēm*, trp. prid. *osùđīvān* - izraziti neslaganje, kritikovati što, imati negativan stav prema čemu; pravn. izricati presude.
**osùjetiti** gl. svrš., prez. *osùjetīm*, gl. prid. rad. *osùjetio*, trp. prid. *osùjećen* - onemogućiti, spriječiti ostvarenje nečijih namjera, ne dozvoliti da se nešto desi.
**osùmnjičen** prid., odr. v. *osùmnjičenī* - koji je pod sumnjom.
**osumnjičènīk** im. m. r., g. jd. *osumnjičeníka*, n. mn. *osumnjičeníci* - onaj ko je pod sumnjom da je uradio nešto, za koga se pretpostavlja da bi mogao biti kriv za nešto.
**osùmnjičiti** gl. svrš., prez. *osùmnjičīm*, gl. prid. rad. *osùmnjičio*, trp. prid. *osùmnjičen* - staviti nekog pod sumnju da je uradio nešto protivno zakonu.
**osùnetiti** gl. svrš. (tur.), prez. *osùnetīm*, trp. prid. *osùnećen* - obrezati kožicu penisa po propisima islama.
**osúšiti** gl. svrš., prez. *òsūšīm*, trp. prid. *òsūšen* - učiniti da nešto postane suho, sušenjem ukloniti mokrinu iz čega; prenes. smršati.
**òsūti (se)** gl. svrš., prez. *òspēm (se)*, trp. prid. *òsūt* - dobiti osip po tijelu; zasuti, obasuti koga čime, otvoriti paljbu; usmjeriti na nekoga lavinu ružnih riječi.
**osvàjāč** im. m. r., g. jd. *osvajáča* - onaj koji osvaja, ko je upotrebom sile došao do nečeg.
**osvàjāčkī** prid. odr. v. - koji pripada osvajačima; koji se odnosi na osvajanje i osvajače.



**osvàjāčkī** pril. - kao osvajač, na način osvajača.
**osvájānje** gl. im. s. r. od osvajati.
**osvájati** gl. nesvrš. prez. *òsvājām*, gl. prid. rad. *osvájao* - upotrebom sile preuzimati šta, silom šta sebi podređivati.
**osvànuti** gl. svrš., prez. *òsvanēm*, gl. prid. rad. *osvànuo* - preći iz noći u dan, iz mraka u svitanje.
**osvećívati (se)** gl. nesvrš., prez. *osvèćujēm (se)*, gl. prid. rad. *osvećívao (se)*, trp. prid. *osvèćīvān* - svetiti se, uzvraćati zbog gubitaka, nanesenih boli; ubijanjem neprijatelja nadoknađivati ono što se izgubilo.
**ösveta** im. ž. r., g. jd. *ösvete* - čin kojim se za nanesenu nepravdu ili zlo uzvraća na isti način.
**osvétiti (se)** gl. svrš., prez. *òsvētīm (se)*, trp. prid. *òsvēćen* - izvršiti osvetu, uzvratiti kome na isti način za nanesenu nepravdu, zlo; vratiti nekome istom mjerom, vratiti zlo za zlo.
**osvètljiv** prid., odr. v. *osvètljivī* - koji se voli osvetiti, češće: osvetoljubiv.
**òsvetničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na osvetnika.
**òsvetnički** pril. - kao osvetnik, na način osvetnika.
**òsvetnica** im. ž. r. - žena osvetnik.
**òsvetnīk** im. m. r., g. jd. *òsvetnīka*, n. mn. *òsvetnīci* - onaj koji se osvećuje.
**osvetoljùbiv** prid., odr. v. *osvetoljùbivī* - osvetljiv, koji se voli svetiti.
**osvijèstiti (se)** gl. svrš., prez. *òsvijestīm (se)*, gl. prid. rad. *osvijèstio (se)*, trp. prid. *òsviješten/òsvijешćen* - doći do svijesti, probuditi se iz nesvijesti; prenes. uvidjeti, postati svjestan nekih svojih propusta, greški; razbiti nekome zablude
**osvijètliti** gl. svrš., prez. *òsvijetlīm*, gl. prid. rad. *osvijètlio*, trp. prid. *òsvijetljen* - pomoću svjetla učiniti da nije mračno; usmjeriti svjetlo prema čemu da se bolje vidi; prenes. bolje opisati i analizirati što, razriješiti ono što je sporno.
**ösvīt** im. m. r., g. jd. *ösvīta* - svitanje, sabah, zora, izlazak sunca.
**osvjedòčiti se** gl. svrš., prez. *osvjèdočīm (se)*, gl. prid. rad. *osvjedòčio (se)*, trp. prid. *osvjèdočen* - uvjeriti se, na primjeru utvrditi da je nešto tako, a ne drukčije; biti prisutan kao svjedok.

**osvješćívānje** gl. im. s. r. od osvješćivati (se).
**osvješćívati (se)** gl. nesvrš. prez. *òsvješćujēm (se)*, gl. prid. rad. *osvješćívao (se)*, trp. prid. *osvjèšćīvān* - up. osvijestiti se; buditi se iz nesvjestice, dolaziti sebi; prenes. postajati svjestan svojih grešaka; razbijati čije zablude.
**osvjètlati** gl. svrš., prez. *osvjètlām*, trp. prid. *ösvjetlān* - posebno, izuzetno se iskazati.
**osvjetljávati** gl. nesvrš., prez. *osvjètljāvām* - up. osvijetliti.
**osvjetljénje** im. s. r., g. jd. *osvjetljénja* - rasvjeta u nekom prostoru, npr. ulična rasvjeta; način osvjetljavanja; promjena jačine svjetlosti na ekranu.
**osvježávajūćī** prid. odr. v. - koji ima osobinu da osvježava, da krijepi.
**osvježávānje** gl. im. s. r. od osvježavati.
**osvježávati (se)** gl. nesvrš., prez. *osvjèžāvām (se)*, gl. prid. rad. *osvježávao (se)*, trp. prid. *osvjèžāvān* - činiti šta svježim; obnavljati znanje; krijepiti se.
**òsvježiti (se)** gl. svrš., prez. *òsvježīm (se)*, gl. prid. rad. *òsvježio (se)*, trp. prid. *òsvježen*, aorist *òsvježih* - učiniti da što postane svježe; obnoviti znanje; okrijepiti se.
**osvòjiti** gl. svrš., prez. *òsvojīm*, gl. prid. rad. *osvòjio*, trp. prid. *òsvojen* - silom zauzeti tuđu teritoriju; popeti se na vrh najviših planina; postići izvanredne uspjehe u sportu.
**osvòjiv** prid., odr. v. *osvòjivī* - kojeg je moguće osvojiti.
**osvr̀nuti se** gl. svrš., prez. *òsvrnēm (se)* - okrenuti glavu i pogledati iza sebe; prenes. dati komentar o kakvom događaju, umjet. djelu itd.
**òsvrt** im. m. r., g. jd. *òsvrta* - prikaz nečega, komentar na neka zbivanja.
**òsvrtānje** gl. im. s. r. od osvrtati se.
**òsvrtati se** gl. nesvrš. prez. *òsvrćēm (se)*, gl. prid. rad. *òsvrtao (se)*, gl. pril. sad. *òsvrćūći (se)* - up. osvrnuti se.
**ošàmariti** gl. svrš. (tur.), prez. *ošàmarīm*, gl. prid. rad. *ošàmario*, trp. prid. *ošàmaren*, aorist *ošàmarih* - udariti kome šamar, opaliti zaušnicu, pljusnuti; prenes. povrijediti koga grubim riječima.
**ošamútiti** gl. svrš., prez. *ošàmūtīm*, gl. prid. rad. *ošamútio*, trp. prid. *ošàmūćen*

- udariti ili opiti koga da bude u polusvjesnom stanju; ne biti potpuno svjestan od opijuma, alkohola, pretrpljenih udaraca.
**òšepaviti/ošepáviti** gl. svrš., prez. *òšepavīm/ošèpāvīm*, gl. prid. rad. *ošepávio* - postati šepav.
**ošèrbetiti** gl. svrš. (tur.), prez. *ošèrbetīm* - okrečiti krečom, obijeliti.
**ošićáriti se** gl. svrš. (pers.), prez. *ošićārīm se* - okoristiti se, steći korist, nešto dobiti.
**òšinuti** gl. svrš., prez. *òšinēm*, gl. prid. rad. *òšinuo*, trp. prid. *òšinūt* - udariti nekog šibom, bičem itd.; oštro koga pogledati, presjeći pogledom.
**ošíšati** gl. svrš., prez. *òšīšām*, gl. prid. rad. *ošíšao*, trp. prid. *òšīšān* - skratiti kosu, kod ovaca vunu; kosilicom ukloniti travu.
**òštar** prid., odr. v. *òštrī* - koji nije tup, koji je dobar za rezanje; koji je britke pameti, brz i precizan; koji govori britko, bez uvijanja.
**oštećénje** im. s. r., gen. jd. *oštećénja* - nanesena šteta; povreda od bolesti; šteta od udara na kakvom predmetu.
**oštèniti (se)** gl. svrš., prez. *òštenī*, trp. prid. *òštenjen* - donijeti štenad na svijet.
**òštetiti** gl. svrš., prez. *òštetīm*, gl. prid. rad. *òštetio*, trp.prid. *òštećen* - nanijeti štetu, pokvariti ili djelimično šta uništiti, učiniti da nešto izgubi prvobitna svojstva.
**òštrica** im. ž. r., g. jd. *òštricē* - metalni dio noža kojim se reže; oštra strana onoga čime se reže.
**oštrìna** im. ž. r. g. jd. *oštrìnē* - osobina onog koji je oštar, svojstvo onogašto je oštro.
**òštrēnje** gl. im. s. r. od oštriti.
**òštriti** gl. svrš., prez. *òštrīm*, gl. prid. rad. *òštrio*, trp. prid. *òštren*, gl. pril. sad. *òštrēći* - učiniti da nešto postane oštro uz pomoć sredstava za oštrenje i brušenje.
**òštro** pril. - na oštar način, grubo, drsko, odlučno, odrješito.
**òštrokōndža/oštròkōndža** im. ž. r., g. jd. *òštrokōndžē/oštròkōndžē* - svađalica, agresivna žena.
**òštrokūtan** prid., odr. v. *òštrokūtnī* - oštrougli, koji ima oštre kutove.
**òštroūman** prid., odr. v. *òštroūmnī* - koji je oštrog, britkog uma, pametan, pronicljiv, mudar.
**òštrovīdan** prid., odr. v. *òštrovīdnī* - koji je oštra vida, koji veoma dobro vidi.
**òšugaviti se** gl. svrš., prez. *òšugavīm (se)*, gl. prid. rad. *òšugavio (se)* - dobiti šugu
**òtac** im. m. r., g. jd. *òca*, n. mn. *òčevi/òci*, g. mn. *òčēvā/otácā*, dat. mn. *òčevima* - roditelj muškog pola, babo, tata, ćaća, ćale, stari.
**òtad(ā)/otàdā** pril. - od tog trenutka, od tog vremena.
**otájstvo** im. s. r., g. jd. *otájstva*, gen. mn. *òtājstāvā* - kat. tajna, misterij.
**otànčati** gl. svrš., prez. *otànčām*, trp. prid. *òtančān* - postati tanko, izlizati se, istanjiti se.
**otápalo** im. s. r., g. jd. *otápala* - tečnost koja što otapa stvarajući otopinu.
**otápānje** gl. im. s. r. od otapati.
**otápati** gl. nesvrš., prez. *òtāpām*, gl. prid. rad. *otápao*, trp. prid. *òtāpān*, gl. pril. sad. *otápajūći* - činiti da šta iz čvrstog stanja prelazi u tečnost, zagrijavanjem odmrzavati smrznuto, čvrstu tvar pomoću otapala pretvoriti u otopinu.
**otàrasiti se** gl. svrš., prez. *otàrasīm (se)* - riješiti se kakvog tereta, osjetiti olakšanje poslije velikog pritiska.
**ötava** im. ž. r., g. jd. *ötavē* - trava izrasla nakon prvog košenja.
**otcijèpiti** gl. svrš., prez. *òtcijepīm*, trp. prid. *òtcijēpljen* - cijepanjem odvojiti jedan dio od cjeline; prenes. izdvojiti se iz zajedničke države.
**otcjepljénje** gl. im. s. r. od otcijepiti.
**òteći**[1] gl. svrš., prez. *òteknēm*, gl. prid. rad. *òtekao*, trp. prid. *otèčen* - dobiti oteklinu, nateći.
**òteći**[2] gl. svrš., prez. *otèčēm*, gl. prid. rad. *òtekao* - odliti se, završiti oticanje (o tekućini).
**otèferičiti** gl. svrš. (tur.), prez. *òteferičīm* - provesti se na teferiču, zabaviti se, nauživati se.
**otégnuti (se)** gl. svrš., prez. *òtēgnēm (se)*, gl. prid. rad. *òtēgao/otégnuo (se)*, trp. prid. *òtēgnūt* - razvući, produžiti; raditi neki posao duže nego što treba; leći svom dužinom.



**òteklina** im. ž. r., g. jd. *òteklinē* - bolno mjesto na tijelu izazvano bolešću, od udarca i sl.
**otèliti** gl. svrš., prez. *òtelī (se)*, trp. prid. *òteljena* - donijeti tele na svijet; prenes. mučiti se, dosađivati se čekajući.
**otèsati** gl. svrš., prez. *òtešēm*, gl. prid. rad. *òtesao*, trp. prid. *òtesān* - tesanjem skinuti koru sa debla, tešući oblikovati šta od drveta.
**òtēti** gl. svrš., prez. *ötmēm*, gl. prid. rad. *öteo*, trp. prid. *ötēt* - nasilu uzeti i prisvojiti nešto tuđe; izvršiti otmicu.
**otézānje** gl. im. s. r. od otezati.
**otézati** gl. nesvrš., prez. *òtēžēm*, gl. prid. rad. *otézao*, gl. pril. sad. *otéžūći* - što više odugovlačiti, razvlačiti.
**otèžati** gl. svrš., prez. *otèžām*, gl. prid. rad. *otèžao*, trp. prid. *ötežān* - učiniti da šta postane teže; prenes. postati težim, nepovoljnijim.
**otežávajūćī** prid. odr. v. - koji otežava, usložnjava okolnosti, koji kakav problem čini još težim.
**otežávajūći** pril. - na otežavajući način.
**otežávānje** im. s. r. od otežavati.
**otežávati** gl. nesvrš., prez. *otežāvām*, gl. prid. rad. *otežávao*, trp. prid. *otèžāvān*, gl. pril. sad. *otežávajūći* - up. otežati.
**otfàksati** gl. svrš., prez. *òtfaksām* - poslati faksom.
**otfìkariti** gl. svrš., prez. *otfìkarīm* - naglo odsjeći, odrezati šta.
**othrániti** gl. svrš. prez. *òthrānīm*, gl. prid. rad. *othránio*, gl prid. trpn. *òthrānjen* - odnjegovati, odgojiti
**òticānje** gl. im. s. r. od oticati.
**òticati** gl. nesvrš., prez. *òtičē* - otjecati, neprekidno teći, odlijevati se (npr. rijeka).
**òtīći** gl. svrš., prez. *ödēm/òtīđēm*, aorist *òdoh* - udaljiti se, napustiti neko mjesto.
**otìmāč** im. m. r., g. jd. *otimáča* - onaj koji otima, silom stiče materijalnu korist.
**otimàčica** im. ž. r. - žena koja otima.
**otimàčina** im. ž. r., g. jd. *otimàčinē* - bezobzirno otuđivanje imovine, otimanje oko nečega.
**òtimānje** gl. im. s. r. od otimati.
**òtimati (se)** gl. nesvrš., prez. *òtimām*, gl. prid. rad. *òtimao*, trp. prid. *òtimān*, gl. pril. sad. *òtimajūći* - oduzimati šta silom, izvršavati otmicu; oslobađati se čega.
**òtipkati** gl. svrš., prez. *òtipkām*, trp. prid. *òtipkān* - otkucati neki tekst.
**otìrāč** im. m. r., g. jd. *otiráča* - komad čvrste prostirke ispred vrata; ono čime se nešto čisti (tare).
**òtirānje** gl. im. s. r. od otirati.
**òtirati** gl. nesvrš., prez. *òtirēm* - brisati donji dio obuće o otirač; čistiti taračem.
**ötīsak** im. m. r., g. jd. *ötīska*, n. mn. *ötīsci*, g. mn. *ötīsākā* - trag koji ostaje pritiskom na čvrstu podlogu; štampani primjerak čega.
**òtiskati** gl. svrš., prez. *òtiskām*, trp. prid. *ötiskān* - otisnuti, odštampati.
**òtisnuti** gl. svrš., prez. *òtisnēm*, trp. prid. *òtisnūt* - otiskati, odštampati, načiniti otisak.
**òtjecānje** gl. im. s. r. od otjecati.
**òtjecati** gl. nesvrš., prez. *òtječēm*, gl. pril. sad. *òtječūći* - oticati, stalno se odlijevati; dobivati oteklinu.
**otjelòviti se** gl. svrš., prez. *otjèlovīm se*, trp. prid. *otjèlovljen* - učiniti da nešto bude tijelo, pojaviti se kao tijelo; ostvariti zamisao, ispuniti želju.
**òtjerati** gl. svrš., prez. *òtjerām*, trp. prid. *òtjerān* - silom ukloniti koga sa nekog mjesta, protjerati, narediti nekom da ode.
**òtkačen** prid., odr. v. *òtkačenī* - odvojen od čega, skinut sa zakačke; prenes. koji ima originalno ponašanje, posebne poglede, koji je originalan; uvrnut, opićen, munjen.
**òtkačiti** gl. svrš., prez. *òtkačīm*, gl. prid. rad. *òtkačio*, trp. prid. *òtkačen* - skinuti ono što je zakačeno; prenes. postati otkačen, ponašati se drugačije u odnosu na druge.
**òtkad(ā)** pril. - otkako, od kada, od kojeg vremena.
**òtkako** pril. - otkada.
**ötkāz** im. m. r., g. jd. *ötkāza* - dokument kojim se neko otpušta sa posla; čin kojim se nešto otkazuje.
**otkázati** gl. svrš. prez. *òtkāžēm*, gl. prid. rad. *otkázao*, trp. prid. *òtkāzān* - dati otkaz, raskinuti radni odnos; učiniti da što bude otkazano; pokvariti se, ne funkcionisati (o uređajima).
**otkazívānje** gl. im. s. r. od otkazati.

**otkazívati** gl. nesvrš., prez. *otkàzujēm*, gl. prid. rad. *otkazívao*, trp. prid. *otkàzīvān*, gl. pril. sad. *otkàzujūći*, gl. im. *otkazívā-nje* - up. otkazati.
**ötkāznī** prid. - koji se odnosi na otkaz.
**otkídānje** gl. im. s. r. od otkidati.
**otkídati** gl. nesvrš., prez. *òtkīdām*, gl. prid. rad. *otkídao*, trp.prid. *òtkīdān*, gl. pril. sad. *otkídajūći* - kidanjem odvajati komad od cjeline.
**òtkinuti** gl. svrš., prez. *òtkinēm*, trp. prid. *òtkinūt* - jednim trzajem odvojiti komad od cjeline.
**òtklanjānje** gl. im. s. r. od otklanjati.
**òtklanjati** gl. nesvrš., prez. *òtklānjām*, trp. prid. *òtklānjān* - uklanjati ono što pravi probleme; činiti da nije u blizini ono što predstavlja opasnost; otklanjanjem se zaštiti.
**òtklon** im. m. r., g. jd. *òtklona* - odstupanje, skretanje od smjera, devijacija.
**otklòniti** gl. svrš., prez. *òtklonīm*, gl. prid. rad. *otklònio*, trp. prid. *òtklonjen* - up. otklanjati.
**otkljùčati** gl. svrš., prez. *otkljùčām*, gl. prid. rad. *otkljùčao*, trp. prid. *ötključān* - ključ okrenuti u bravi i otvoriti vrata.
**òtkōčeno** pril. - oslobođeno, tako da nije zakočeno.
**otkóčiti** gl. svrš., prez. *òtkōčīm*, gl. prid. rad. *otkóčio*, trp. prid. *òtkōčen* - osloboditi, otpustiti ono što je zakočeno; otpustiti kočnicu.
**otkopávati** gl. nesvrš., prez. *otkòpāvām* - up. otkopati.
**otkòpati** gl. svrš. prez. *otkòpām*, trp. prid. *ötkopān* - otkopavanjem doći do nečeg u zemlji; iskopati, izvaditi iz zemlje.
**ötkopčāno** pril. - tako da je oslobođeno kopči.
**otkopčávati** gl. nesvrš., prez. *otkòpčāvām* - up. otkopčati.
**otkòpčati** gl. svrš. prez. *otkòpčām*, gl. prid. rad. *otkòpčao*, gl. prid. trpn. *ötkop-čān* - odvajanjem kopči učiniti da šta nije zakopčano; izvući dugme iz rupice na košulji i sl.
**otkotr̀ljati** gl. svrš., prez. *otkotr̀ljām*, trp. prid. *òtkotrljān* - odmaći se kotrljanjem.
**otkríće** im. s. r., g. jd. *otkrića* - izum, pronalazak.
**òtkriti (se)** gl. svrš., prez. *ötkrijēm*, gl. prid. rad. *òtkrio*, trp. prid. *otkrìven* - pronaći nešto što je bilo sakriveno; skinuti kakav pokrivač; izumiti, pronaći istraživanjem nešto dotad nepoznato; prenes. izdati se riječima, izdati koga.
**otkrívati (se)** gl. nesvrš., prez. *òtkrīvām*, gl. prid. rad. *otkrívao*, trp. prid. *òtkrīvān* - up. otkriti (se).
**ötkucāj** im. m. r., g. jd. *òtkucāja* - ritmičan kratak zvuk čega što kuca (srce, sat).
**òtkucati** -gl. svrš. prez. *òtkucām*, trp. prid. *òtkucān* - posebnim zvukom naznačiti da je istekao jedan dio vremena (npr. otkucalo je podne); prenes. prijaviti, otkriti, tužakati nekog, denuncirati.
**òtkud(ā)** pril. - odakle, s kojeg mjesta.
**òtkup** im. m. r., g. jd. *òtkupa* - ugovoreni iznos novca kojim se što otkupljuje; preuzimanje viška poljoprivrednih proizvoda uz naknadu.
**otkùpitelj** im. m. r., g. jd. *otkùpitelja* - onaj koji otkupljuje, koji vrši otkup.
**otkúpiti** gl. svrš., prez. *òtkūpīm*, gl. prid. rad. *otkúpio*, trp. prid. *òtkūpljen*, aorist *otkúpih* - izvršiti otkup; otkupom postati vlasnik čega.
**otkupljívānje** gl. im. s. r. od otkupljivati.
**otkupljívati** gl. nesvrš., prez. *otkùpljujēm* - up. otkupiti.
**otkupnìna** im. ž. r., g. jd. *otkupnìnē* - novčani iznos kojim se vrši otkup.
**òtkvačiti** gl. svrš., prez. *òtkvačīm*, gl. prid. rad. *òtkvačio*, trp. prid. *òtkvačen* - skinuti nešto sa kvake, češće: otkačiti.
**ötmica** im. ž. r., g. mn. *ötmīcā* - nasilno odvođenje i prisvajanje koga ili čega.
**ötmičār** im. m. r., g. jd. *ötmičāra* - onaj ko vrši otmicu.
**ötmičārka** im. ž. r. - žena otmičar.
**ötmičārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na otmičare.
**òtmjen** prid., odr. v. *òtmjenī* - elegantan, uglađenog ponašanja.
**òtočānin** im. m. r., mn. *òtočāni* - stanovnik otoka, koji je rodo s otoka, ostrvljanin.
**òtočānka** im. ž. r., dat. jd. *òtočānki*, g. mn. *òtočānkī* - žena sa otoka, ostrvljanka.
**òtočić** im. m. r., dem. - mali otok.
**òtōčje** im. s. r. - skup otoka.
**òtočkī/òtočnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na otok i otoke.



**òtok** im. m. r., g. jd. *òtoka*, n. mn. *òtoci*, g. mn. *ötōkā* - dio kopna okružen vodom, ostrvo.
**ötök** im. m. r., g. jd. *ötōka*, n. mn. *ötōci* - oteklina.
**ötomān** im. m. r. (tur.), g. jd. *ötomāna* - mekani ležaj bez naslona, divan.
**òtopina** im. ž. r., g. jd. *òtopinē* - rastvor koji je rezultat otapanja kakve čvrste tvari.
**otòpiti** gl. svrš., prez. *òtōpīm*, trp. prid. *òtopljen* - zagrijavnjem što čvrsto pretvoriti u tekućinu, up. otapati.
**otòpliti** gl. svrš., prez. *òtoplī*, gl. prid. rad. *otòplio* - postati toplije u odnosu na prethodne niske temperature.
**otopljénje** gl. im. s. r., g. jd. *otopljénja* - prelazak u toplije vremensko razdoblje u odnosu na prethodne niske temperature.
**otorinolaringòlog** im. m. r. (grč.), g. jd. *otorinolaringòlozi* - liječnik specijalista za bolesti uha, nosa i grla.
**otorinolaringològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o bolestima uha, grla i nosa.
**òtpād** im. m. r., g. jd. *òtpāda* - dio nečeg što se ne može iskoristiti; mjesto gdje se odlaže otpad.
**òtpadak** im. m. r., g. jd. *òtpatka*, n. mn. *òtpaci*, g. mn. *òtpadākā* - ono što je otpalo od čega; što je neupotrebljivo, beskorisno, otpad, bezvrijedan dio nečega, ostatak koji se baca.
**òtpadānje** gl. im. s. r. od otpadati.
**òtpadati** gl. nesvrš., prez. *òtpadām* - odvajati se i padati sa visine zbog dotrajalosti ili nekih drugih razloga.
**ötpādnī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa otpadom.
**òtpadnīk** im. m. r., g. jd. *òtpadnīka*, n. mn. *òtpadnīci* - onaj kojeg je društvo izdvojilo jer se ne uklapa u osnovne norme ponašanja; koji se izdvojio iz grupe; koji je promijenio vjeru ili postao nevjernik.
**otpàsati** gl. svrš., prez. *òtpašēm*, trp. prid. *òtpasān* - skinuti pojas, otkopčati kaiš.
**òtpasti** gl. svrš., prez. *òtpadnēm*, gl. prid. rad. *òtpao*, aorist *òtpadoh* - odvojiti se i pasti, up. otpadati.
**otpèčatiti** gl. svrš., prez. *otpèčatīm*, trp. prid. *otpèčaćen* - skinuti pečat.
**otpíliti** gl. svrš. *òtpīlīm*, trp. prid. *òtpīljen* - upotrebom pile (testere) odrezati komad drveta ili nekog drugog materijala.
**otpìrāč** im. m. r., g. jd. *otpiráča* - ono čime se otvara brava kad nema ključa, kalauz.
**òtpis** im. m. r., g. jd. *òtpisa* - knjigovodstveno bilježenje sredstava koja se otpisuju, koja više nisu uključena u proces rada.
**otpísati** gl. svrš., prez. *òtpīšēm*, gl. prid. rad. *otpísao*, trp. prid. *òtpīsān* - skinuti sa popisa; prestati računati na nekog.
**otpisívati** gl. nesvrš., prez. *otpìsujēm* - up. otpisati.
**òtpiti** gl. svrš., prez. *ötpijēm*, gl. prid. rad. *òtpio*, trp. prid. trpn. *otpìjen* - popiti gutljaj s vrha, popiti dio teućine iz čaše, flaše i sl.
**òtpjevati** gl. svrš., prez. *òtpjevām*, trp. prid. *òtpjevān* - završiti pjevanje, uobličiti melodiju pjesme.
**otplaćívānje** gl. im. s. r. od otplaćivati.
**otplaćívati** gl. nesvrš., prez. *otplàćujēm*, gl. prid. rad. *otplaćívao*, trp. prid. *otplà-ćīvān*, gl. pril. sad. *otplàćujūći* - plaćati nešto u ratama.
**ötplata** im. ž. r., g. jd. *ötplatē* - plaćanje dijela duga
**otplátiti** gl. svrš., prez. *òtplātīm*, gl. prid. rad. *otplátio*, trp. prid. *òtplāćen* - izmiriti i posljednju ratu kakvog duga, kredita.
**òtplivati** gl. svrš. prez. *òtplivām*, gl. prid. rad. *òtplivao* - udaljiti se plivajući.
**otpòčēti** gl. svrš., prez. *ötpočnēm*, gl. prid. rad. *ötpočeo*, trp. prid. *ötpočēt* - započeti, krenuti od početka.
**otpòčinuti** gl. svrš., prez. *otpòčinēm*, gl. prid. rad. *otpòčinuo* - odmoriti se.
**òtpor** im. m. r., g. jd. *òtpora* - izricanje neslaganja, suprotstavljanje čemu; fiz. sila izazvana djelovanjem drugih sila na materijal; psih. svjesna ili nesvjesna odbrana od nečega.
**ötpōran** prid., odr. v. *ötpōrnī* - koji je čvrst, koji pruža otpor, izdržljiv.
**otpòriti** gl. svrš., prez. *òtporīm* - otparati.
**òtpōrnīk** im. m. r., g. jd. *òtpōrnīka*, n. mn. *òtpōrnīci* - uređaj za povećanje otpora u elektirčnom strujnom kolu i regulator jačine struje.

**òtpōrno** pril. - na otporan način, izdržljivo.
**otpórnōst** im. ž. r., g. jd. *otpórnosti*, instr. jd. *otpórnošću/otpórnosti* - osobina onoga koji je otopran, svojstvo onoga što je otporno.
**otpovŕnuti** gl. svrš., prez. *otpòvr̄nēm* - uzvratiti riječima, odgovoriti.
**otpòzdraviti** gl. svrš., prez. *otpòzdravīm*, trp. prid. *otpòzdravljen* - uzvratiti pozdrav.
**otprášiti** gl. svrš., prez. *òtprāšīm* - skinuti prašinu; prenes. otputovati, brzo otići.
**òtpratiti** gl. svrš., prez. *òtpratīm*, trp. prid. *òtpraćen* - otić s nekim do izlaza, biti kome u pratnji dok odlazi; ići s nekim jedan dio puta.
**òtpraviti** gl. svrš., prez. *òtpravīm*, trp. prid. *òtpravljen* - pustiti da što ode poštujući određenu proceduru; postupiti kao otpravnik; otresti se koga; poslati odgovor na dopis.
**òtpravljānje** gl. im. s. r. od otpravljati.
**òtpravljati** gl. nesvrš., prez. *òtpravljām* - up. otpraviti.
**òtprāvnica** im. ž. r. - službenica koja što otpravlja.
**òtprāvnīk** im. m. r., g. jd. *òtprāvnīka*, n. mn. *òtprāvnīci* - službenik koji otpravlja što, npr. vozove sa perona.
**ȍtprema** im. ž. r., g. jd. *ȍtpreme* - procedura oko odašiljanja i otpremljivanja.
**otprémānje** gl. im. s. r. od otpremati.
**otprémati** gl. nesvrš., prez. *òtprēmām*, gl. prid. rad. *otprémao*, trp.prid. *òtprēmān*, gl. pril. sad. *otprémajūći* - organizovano slati velike količine nečega (pošta, vagoni, vozila, roba, putnici).
**otprémiti** gl. svrš., prez. *òtprēmīm*, gl. prid. rad. *otprémio*, trp. prid. *òtprēmljen* - završiti sa otpremanjem.
**òtprēmnica** im. ž. r., g. jd. *òtprēmnice* - knjigovodstveni dokument koji svjedoči da je što otpremljeno.
**otpremnìna** im. ž. r., g. jd. *otpremnìnē* - određena suma novca koja se dodjeljuje umirovljenicima pri odlasku u penziju ili namješteniku zbog ukidanja radnog mjesta.
**òtprije** pril. - od ranije.
**otprílikē** pril. - približno toliko, bez tačnog određivanja dimenzija, po prilici, oko (*otprilike* toliko).
**otpúhati** gl. svrš., prez. *òtpušēm*, trp. prid. *òtpūhān* - puhanjem pomaknuti nešto lagahno.
**otpuhívānje** gl. im. s. r. od otpuhivati.
**otpuhívati** gl. nesvrš. prez. *otpùhujēm*, gl. prid. rad. *otpuhívao*, trp. prid. *otpùhīvān*, gl. pril. sad. *otpùhujūći* - snažno disati nakon kakva napora.
**otpúhnuti** gl. svrš., prez. *òtpūhnēm*, gl. prid. rad. *otpúhnuo* - snažnim puhanjem odstraniti što lagahno.
**òtpusnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na otpuštanje.
**òtpusnica** im. ž. r., g. jd. *òtpusnicē* - otpusno pismo, dokument kojim se potvrđuje da je neko otpušten iz kakve institucije u kojoj je boravio izvjesno vrijeme (npr. otpusnica iz bolnice).
**òtpustiti** gl. svrš., prez. *òtpustīm*, trp. prid. *òtpušten* - dati nekom otkaz, prekinuti nečiji radni odnos; pustiti koga iz kakve institucije; osloboditi koga dalje obaveze; popustiti ono što je zetegnuto.
**otpúštānje** gl. im. s. r. od otpuštati.
**otpúštati** gl. nesvrš., prez. *òtpūštām*, gl. prid. rad. *otpúštao*, trp. prid. *òtpūštān* - up. otpustiti.
**otputòvati** gl. svrš., prez. *otpùtujēm*, gl. prid. rad. *otputòvao*, imp. *otpùtūj* - otići na put.
**òtpuzati** gl. svrš., prez. *òtpužēm* - udaljiti se puzanjem.
**otpúziti** gl. svrš., prez. *òtpūzīm* - polahko se pomaknuti naniže.
**òtračati** gl. svrš., prez. *òtračām*, trp. prid. *ȍtračān* - svašta ispričati o nekoj osobi, prenijeti neki trač.
**ȍtrāga/otrága** pril. - straga, pozadi.
**ȍtr̄cān** prid., odr. v. *ȍtr̄cānī* - istrošen, izlizan, u krajnje lošem stanju; prenes. koji je često ponavljan, poznat pa nije zanimljiv.
**ȍtr̄cāno** pril. - na otrcan način, izlizano, dosadno.
**otŕcati (se)** gl. svrš., prez. *òtr̄cām (se)*, trp. prid. *òtr̄cān* - postati istrošan, izlizan; dosaditi.
**otr̀čati** gl. svrš., prez. *òtrčīm*, gl. prid. rad. *otr̀čao* - udaljiti se trčanjem, otići brzo, u trku.
**òtresit** prid., odr. v. *òtresitī* - koji je odriješit, oštar u odgovorima.



**òtrēsti (se)** gl. svrš., prez. *otrésēm (se)*, trp. prid. *otrèsen* - tresući očistiti što, učiniti da plodovi padaju s grane; prenes. otarasiti se čega; izderati se, obratiti se grubim riječima.
**otrésānje** gl. im. s. r. od otresati se.
**otrésati (se)** gl. nesvrš., prez. *òtrēsām (se)* - up. otresti (se).
**otrežnjávati (se)** gl. nesvrš., prez. *otrèžnjāvām*, gl. prid. rad. *otrežnjávao* - otrežnjivati (se), činiti da neko bude trijezan; prestajati biti pod utjecajem alkohola.
**otrežnjívati (se)** gl., nasvrš., prez. *otrèžnjujēm (se)* - otrežnjavati (se).
**òtrgnuti (se)** gl. svrš., prez. *òtrgnēm*, gl. prid. rad. *òtrgnuo*, trp. prid. *òtrgnūt* - trzajem otkinuti; prenes. na silu se odvojiti od koga ili od čega.
**otrežnjénje** gl. im. s. r. od otrijezniti se.
**otrijèzniti (se)** gl. svrš., prez. *òtrijeznīm (se)*, gl. prid. rad. *otrijèznio (se)*, trp. prid. *òtriježnjen* - postati trijezan, prestati biti pod djelovanjem alkohola ili pod nečijim utjecajem.
**otrombóljiti se** gl. svrš., prez. *otròmbōljīm se* - lijeno se opustiti tako kao da cijelo tijelo visi, ružno se izvjesiti.
**òtrov** im. m. r., g. jd. *òtrova*, g. mn. *òtrōvā* - tvar opasna po život, ono što može otrovati.
**ȍtrōvan** prid., odr. v. *ȍtrōvnī* - koji se odnosi na otrov, koji može otrovati.
**otròvati** gl. svrš., prez. *òtrujēm*, gl. prid. rad. *otròvao*, trp. prid. *ȍtrovān* - oštetiti organizam trovanjem; ubiti koga pomoću otrova; prenes. učiniti da ko bude zaražen mržnjom.
**òtrōvnica** im. ž. r., g. jd. *òtrōvnicē* - naziv za zmije koje u zubima imaju otrov; otrovna gljiva; prenes. zla žena, opasna i ljuta kao otrov.
**ȍtrōvno** pril. - kao otrov, opasno na otrovan način.
**ȍtrōvnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȍtrōvnošću/ȍtrōvnosti* - svojstvo onoga što je otrovno.
**otr̀pjeti** gl. svrš., prez. *òtr̄pīm*, gl. prid. rad. *otr̀pio* - izdržati bol; suzdržati se.
**òtud(ā)** pril. - odande, sa onog mjesta.
**otuđénje** im. s. r., g. jd. *otuđénja* - pravn. krađa, nasilno oduzimanje imovine; duhovno udaljavanje od koga ili od čega (*otuđenje* čovjeka od čovjeka).
**otúđiti** gl. svrš., prez. *òtūđīm*, gl. prid. rad. *otúđio*, trp. prid. *òtūđen* - ukrasti; duhovno se udaljiti od nekog ili nečeg.
**otúpiti** gl. svrš., prez. *òtūpīm*, gl. prid. rad. *otúpio*, trp. prid. *òtūpljen* - učiniti šta tupim, prestati biti oštar; prenes. učiniti da šta ne bude dovoljno efikasno.
**otúpjelōst** im. ž. r., instr. jd. *otúpjelošću/otúpjelosti* - osobina onoga koji je outpio, svojstvo onoga što je otupjelo.
**otúpjeti** gl. svrš., prez. *òtūpīm* - postati tupo; prenes. prestati biti osjetljiv; razg. postati glup.
**ȍtūžan** prid., odr. v. *ȍtužnī* - koji djeluje tužno, žalosno, koji je pun tuge.
**ȍtūžno** pril. - na otužan način, s tugom, tugaljivo, sjetno.
**otvàrāč** im. m. r., g. jd. *otvaráča* - sprava za otvaranje (obično konzervi, pića)
**otvárānje** gl. im. s. r. od otvarati.
**otvárati** gl. nesvrš., prez. *òtvārām*, gl. prid. rad. *otvárao*, trp. prid. *òtvārān* - učiniti nešto otvorenim (vrata, prozor); otvaranjem omogućiti pristup, komunikaciju, počinjanje čega itd.
**òtvor** im. m. r., g. jd. *òtvora* - šupljina, rupa u zidu; prostor koji služi za prolaz.
**òtvoren** prid., odr. v. *òtvorenī* - koji omogućava slobodan prolaz, koji nije zatvoren; prenes. koji direktno kaže šta misli.
**òtvoreno** pril. - na otvoren način, na pristupačan način; iskreno, bez umotavanje, direktno.
**òtvorenōst** im. ž. r., g. jd. *òtvorenosti*, instr. jd. *òtvorenošću/otvorenosti* - stanje onoga što je otvoreno, osobina onoga koji je otvoren u iznošenju mišljenja.
**otvòriti** gl. svrš., prez. *òtvorīm*, gl. prid. rad. *otvòrio*, trp. prid. *òtvoren* - učiniti što otvorenim.
**òtvōrnīk** im. m. r., mn. *òtvōrnīci* - vokali, samoglasnici, glasovi koji se izgovaraju tako da zračna struja slobodno prolazi između govornih organa; supr. zatvornik, suglasnik, konsonant.
**otvrdnúće** im. s. r. - stanje onoga što je otvrdnulo; osobina onoga koji je otvrdnuo prolazeći kroz mnoga iskušenja.

**òtvrdnuti** gl. svrš., prez. *òtvrdnēm*, gl. prid. rad. *òtvrdnuo* - postati tvrd, stvrdnuti se; prenes. postati neosjetljiv, ogrubiti.

**ovácija** im. ž. r., mn. ovácije - hist. u starom Rimu «mali trijumf» koji se priređivao vojskovođi pobjedniku; oduševljeno odobravanje, javno i glasno podržavanje, izražavanje priznanja i čestitke.

**ȍvāj/òvāj** zamj., g. jd. *òvōg(a)*; ž. r. **ȍvā/òvā**, g. *òvē*; s. r. **ȍvō/òvō**, g. *òvogā;* n. mn. **ȍvī/òvī** m. r., **ȍvē/òvē** ž. r., **ȍvā/òvā** s. r. - pokazivanje na ono što je u blizini govornika; često poštapalica bez značenja u nekultivisanom govoru; u razg. zamj. *ovo* u označavanju male vrijednosti čega (*ovo* malo para).

**ovàkāv** prid. odr. v. - koji je istih osobina kao ovaj na koji pokazujemo.

**ovàkō** pril. - na ovaj način, na način koji se radi.

**ȍvālan** prid., odr. v. *ȍvālnī* - ovalnog oblika, oblika elipse, eliptičan.

**òvāmo** pril. - na mjestu gdje je govornik, ovdje.

**òvan** im. m. r., g. jd. *óvna*, n. mn. *óvnovi* - mužjak domaće ovce.

**ovaploćénje** gl. im. s. r. od ovaplotiti.

**ovaplòtiti** gl. svrš., prez. *ovàplotīm*, gl. prid. rad. *ovaplòtio*, trp. prid. *ovàploćen* - u teologiji istočnih crkava pojam koji označava primanje ploti, tijela čovječijeg koje je primio Hrist; otjeloviti.

**ovápniti** gl. svrš., prez. *òvāpnīm*, gl. rad. prid. *ovápnio/ovápnila*, trp. prid. *òvāpnjen* - obijeliti vapnom, češće: okrečiti.

**ovapnjénje** gl. im. s. r. od ovapnjeti.

**ovápnjeti** gl. svrš., prez. *òvāpnīm*, gl. rad. prid. *ovápnio/ovápnjela* - postati vapnen, krut.

**ovàrisati** gl. svrš. (tur.), prez. *ovàrišēm*, trp. prid. *ovàrisān* - naći put do nečeg, slučajno bez znanja pogoditi, pronaći; zbog neznanja udariti na nešto nepotrebno, neočekivano.

**òvarīj** im. m. r. (nlat.) - med. jajnik, organ za za proizvodnju jajnih ćelija kod žene.

**ovarijektòmija** im. ž. r. (nlat.) - med. operacija uklanjanja jajnika ob. zbog bolesti ili sterilizacije.

**òvas** im. m. r. (lat.), g. jd. *òvsa* - vrsta žitarice, zob.

**óvca** im. ž. r. (lit.), g. jd. *óvcē*, g. mn. *ovácā* - domaća životinja preživar, ženka; prenes. priglupa ženska osoba.

**ȍvčār** im. m. r., g. jd. *ȍvčāra* - zanimanje čovjeka koji uzgaja ovce; pas koji čuva ovce, pas ovčar.

**ovčárstvo** im. s. r., g. jd. *ovčárstva* - uzgajanje ovaca; grana stočarstva.

**òvčetina** im. ž. r., g. jd. *òvčetinē*- ovčije meso.

**ȍvčica** im. ž. r., dem. - mala ovca; prenes. naivna mlada osoba koju svako može obrlatiti, prevariti, iskoristiti.

**òvčijī** prid. odr. v. - koji pripada ovci, koji je od ovce (òvčijī sir).

**òvdašnjī** prid. odr. v. - koji je iz ovog mjesta, odavde.

**óvdje** pril. - na ovom mjestu.

**òvelik** prid., odr. v. *òvelikī*, komp. *ȍvećī* - koji je prilično velik u poređenju s drugima.

**ovíjānje** gl. im. s. r. od ovijati.

**ovíjāti** gl. nesvrš., prez. *òvījām*, gl. prid. rad. *ovíjao*, trp. prid. *ovìjen* - up. oviti.

**òvijati** gl. svrš., prez. *òvijēm* - očistiti zrnevlje od pljeve, završiti vijanje.

**òvisan** prid., odr. v. *òvisnī* - koji ovisi o kome ili čemu, koji nije samostalan, zavisan.

**òvisiti** gl. nesvrš., prez. *òvisīm*, gl. prid. rad. *òvisio* - biti ovisan, zavisiti; nemati samostalnosti.

**òvisnīk** im. m. r., g. jd. *òvisnīka*, n. mn. *òvisnīci* - onaj koji ovisi o nečemu, onaj koji je rob neke navike.

**òviti (se)** gl. svrš., prez. *òvijēm (se)*, pril. proš. *òvīvši (se)*, trp. prid. *ovìjen* - uviti, zamotati u šta kakav predmet, obložiti izvana sa svih strana; umotati se.

**ovjekovječénje** gl. im. s. r. od ovjekovječiti.

**ovjekòvječiti** gl. svrš., prez. *ovjekòvječīm*, gl. prid. rad. *ovjekòvječio*, trp. prid. *ovjekòvječen* - učiniti šta vječnim, sačuvati uspomenu o nekome ili nečemu za sva vremena.

**ovjènčati (se)** gl. svrš., prez. *ovjènčām (se)*, trp. prid. *ȍvjenčān* - zakititi se vijencem; prenes. biti proslavljen.

**ȍvjenčāno** pril. - kao zakićen vijencem, slavljenički, proslavljeno.

**ȍvjera** im. ž. r., g. mn. *ȍvjērā* - način potvrđivanja valjanosti i istinitosti čega.



**òvjereno** pril. - potvrđeno, s ovjerom, pravovaljano, verifikovano.

**ovjèrilac** im. m. r., g. jd. *ovjèrioca*, g. mn. *ovjèrilācā* - ovjeritelj, onaj koji ovjerava.

**ovjèritelj** im. m. r. - ovjerilac, koji što ovjerava.

**ovjeritèljica/ovjèritēljka** im. ž. r. - žena ovjeritelj.

**òvjeriti** gl. svrš., prez. *òvjerīm*, trp. prid. *òvjeren* - zakonski potvrditi valjanost čega (ob. potpisom i pečatom).

**ovládati** gl. svrš., prez. *òvlādām*, gl. prid. rad. *ovládao*, trp. prid. *òvlādān* - naučiti sve o kakvom poslu, procesu, tehnici; zauzeti teritoriju i staviti je pod svoju kontrolu.

**ȍvlāst** im. ž. r., g. jd. *ȍvlāsti*, instr. jd. *ȍvlāsti/ȍvlāšću* - ovlaštenje, punomoć; odgovornost nekog resora administracije za određeni djelokrug poslova, kompetencija.

**ovlástiti** gl. svrš., prez. *òvlāstīm*, gl. prid. rad. *ovlástio*, trp. prid. *òvlāšten/òvlāšćen* - dati kome ovlast, ovlašćenje, punomoć, mogućnost zastupanja, opunomoćiti.

**ȍvlāš** pril. - usput, uzgred, površno, gotovo neprimjetno.

**ovlašténje/ovlašćénje** gl. im. s. r. od ovlastiti - ovlast, punomoć.

**òvlažiti** gl. svrš., prez. *òvlažīm*, gl. prid. rad. *òvlažio*, trp. prid. *òvlažen* - malo pokvasiti, postati vlažno.

**ovogòdišnjī** prid. odr. v. - od ove godine.

**óvoj** im. m. r., g. jd. *óvoja* - ono čime se što ovija, zamotava (traka, povoj, zavoj, gaza).

**óvojnica** im. ž. r., g. jd. *óvojnicē* - opna ili omot oko čega.

**ovòlik** prid., odr. v. *ovolikī* - koji je veličine kao drugi s kojim poredi.

**ovolìkō** pril. - u ovoj mjeri, toliko mnogo.

**ȍvosvjetskī** prid. odr. v. - koji je na ovom svijetu, ovozemaljski.

**ovozemàljskī** prid. odr. v. - koji je na ovom svijetu, vezan za život na Zemlji dostupan iskustvu i razumnom objašnjenju, ovosvjetski.

**òvratnīk** im. m. r., g. jd. *òvratnīka*, n. mn. *òvratnīci* - dio košulje koji je oko vrata, kragna, okovratnik.

**òvudā** pril. - ovim putem.

**òzāda/ozáda** pril. - straga, pozadi, iza nečega.

**ozákoniti** gl. svrš., prez. *ozákonīm*, gl. prid. rad. *ozákonio*, trp. prid. *ozákonjen* - potvrditi nešto zakonom.

**òzāren** prid., odr. v. *òzārenī* - koji je sretan, radostan, koji blista od zadovoljstva.

**òzāreno** pril. - sretno, radosno, na ozaren način.

**òzārenōst** im. ž. r., instr. jd. *òzārenošću/ òzārenosti* - stanje onoga koji je ozaren.

**ozáriti (se)** gl. svrš., prez. *òzārīm*, gl. prid. rad. *ozário*, trp. prid. *òzāren* - osvijetliti, sijati od sreće, blistati, biti zadovoljan, sretan.

**òzbīljan** prid., odr. v. *òzbīljnī* - koji je odgovoran, povjerljiv, promišljen, proračunat; koji je značajan, bitan; koji se ne šali, ne smije se, hladan.

**òzbīljno** pril. - na ozbiljan način, odgovorno, bez šale.

**ozbíljnōst** im. ž. r., g. jd. *ozbíljnosti*, instr. jd. *ozbíljnošću/ozbíljnosti* - osobina onoga koji je ozbiljan.

**òzdō** pril. - odozdo, s donje strane.

**òzdraviti** gl. svrš., prez. *òzdravīm*, gl. prid. rad. *òzdravio*, trp. prid. *òzdravljen* - preboljeti, ponovo biti zdrav nakon bolesti, izliječiti se.

**ozdravljénje** gl. im. s. r. od ozdraviti.

**òzēbao** prid., odr. v. *òzēblī* - promrzao, koji je bio izložen velikoj hladnoći. hladno

**òzēblo** pril. - prehlađeno, promrzlo.

**òzeblina** im. ž. r., g. jd. *òzeblinē* - promrzlina, smrzotina, oteknuće i crvenilo na koži kao tragovi smrzavanja.

**òzēblōst** im. ž. r., instr. jd. *òzēblošću/ òzēblosti* - stanje onoga koji je ozebao.

**ozelèniti** gl. svrš., prez. *ozèlenīm*, gl. prid. rad. *ozelènio/ozelènila* - učiniti šta zelenim.

**ozelènjeti** gl. svrš., prez. *ozèlenīm*, gl. prid. rad. *ozelènio/ozelènjela* - postati zelen.

**òzēpsti** gl. svrš., prez. *ozébēm* - prehladiti se, postati ozebao, smrznut.

**ozídati** gl. svrš., prez. *òzīdām*, gl. prid. rad. *ozídao*, trp. prid. *òzīdān* - završiti zidanje.

**ǒzimī** prid. - biljke koje se siju pred zimu, ujesen.

**ozlijèditi** gl. svrš., prez. *òzlijedīm*, gl. prid. rad. *ozlijèdio*, trp. prid. *òzlijeđen* - nanijeti ozljedu, fizički povrijediti.

**òzlijeđen** prid., odr. v. *òzlijeđenī* - koji je povrijeđen, kojem je nanesena ozljeda.

**òzlijeđenōst** im. ž. r., instr. jd. *òzlijeđenošću/òzlijeđenosti* - stanje onoga koji je ozlijeđen.

**ozloglásiti** gl. svrš., prez. *ozlòglāsīm*, trp. prid. *ozlòglāšen* - biti na lošem glasu, biti ozloglašen; govoriti o nekom loše, razglasiti kako je neko zao.

**ozlòglāšen** prid., odr. v. *ozlòglašenī* - koji je na zlu glasu, koji je proglašen da je zao, koji je poznat po lošem.

**ozlòglāšenōst** im. ž. r., instr. jd. *ozlòglāšenošću/ozlòglāšenosti* - osobina onoga koji je ozloglašen.

**ozlojéditi** gl. svrš., prez. *ozlòjēdīm*, trp. prid. *ozlòjēđen* - jako naljutiti koga, ogorčiti.

**ozlòjēđenōst** im. ž. r., instr. jd. *ozlòjēđenošću/ozlòjēđenosti* - osobina onog ko je ozlojeđen.

**ozlojeđívānje** gl. im. s. r. od ozlojeđivati.

**ozlojeđívati** gl. nesvrš., prez. *ozlojèđujēm* - up. ozlojediti.

**ozlovòljiti** gl. svrš., prez. *ozlòvoljīm*, trp. prid. *ozlòvoljen* - oneraspoložiti koga, učiniti da ko postane zlovoljan, razljutiti koga.

**òzljeda** im. ž. r., g. jd. *òzljedē* - povreda tijela izazvana spoljnom silom (rana, teklina, trauma).

**ozljeđívati** gl. nesvrš., prez. *ozljèđujēm* - nanositi ozljede.

**označávānje** gl. im. s. r. od označavati.

**označávati** gl. nesvrš., prez. *oznàčāvām*, gl. prid. rad. *označávao*, trp. prid. *oznàčāvān* - stavljati oznaku, obilježavati; prenes. obilježavati koga, klevetati, nanositi uvrede.

**òznāčen** prid., odr. v. *òznāčenī* - koji ima oznaku; prenes. koji ima neku fizičku manu, zabilježen (označen od Boga).

**označènīk** im. m. r., g. jd. *označeníka* - lingv. dio jezičkog znaka koji se odnosi na označeno, suprot. označitelj.

**òznāčenōst** im. ž. r., instr. jd. *òznāčenošću/òznāčenosti* - svojstvo onoga što je označeno, markiranost.

**označiti** gl. svrš., prez. *òznāčīm*, gl. prid. rad. *oznáčio*, trp. prid. *òznāčen* - staviti oznaku, obilježiti, markirati, up. označavati.

**oznàčitelj** im. m. r. - lingv. dio jezičkog znaka koji se sastoji od glasova koji tvore morfemu, riječ ili skup riječi, etiketa, izraz, označivač, suprot. označenik.

**označìvāč** im. m. r., g. jd. *označiváča* - označitelj; onaj koji označava šta, koji stavlja oznake.

**označivàčica** im. ž. r., g. jd. *označivàčicē* - žena koja što označava, koja stavlja oznake.

**òznaka** im. ž. r., dat. jd. *òznaci* - ono čime što označavamo, simbol, trag, putokaz.

**oznòjiti se** gl. svrš. prez. *òznojīm se*, trp. prid. *òznojen* - biti obliven znojem zbog vrućine, umora, bolesti, biti oznojen.

**òznojeno** pril. - tako da je obliven znojem.

**òzōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *ozóna* - hem. alotropski oblik kisika čija molekula ima tri atoma kisika, $O_3$; u zraku nastaje pri električnim izbojima (munje, iskrenje) i jakom ultraljubičastom zračenju posebno u visokim slojevima atmosfere gdje tvori ozonski sloj koji štiti površinu Zemlje od štetnog ultraljubičastog zračenja; ima prepoznatljiv miris; upotrebljava se za čišćenje vode i zraka, te u tehnici bijeljenja.

**òzonometar** im. m. r. (grč.), g. jd. *òzonometra* - sprava za mjerenje ozona, njegove ukupne količine u atmosferi.

**ozonosféra** im. ž. r. (grč.) - sloj atmosfere sa povećanom količinom ozona između 20 i 25 km iznad Zemlje.

**òzōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na ozon, koji je od ozona (up. *ozonski* omotač).

**òzrāčenōst** im. ž. r., instr. jd. *òzrāčenošću/òzrāčenosti* - stanje onog koji je ozračen ili onoga što je ozračeno.

**ozračénje** im. s. r. - radijacija, omjer toka zračenja i veličine ozračene površine.

**ozráčiti** gl. svrš., prez. *òzrāčīm*, gl. prid. rad. *ozráčio*, trp. prid. *òzrāčen* - obasjati zrakama; izložiti zračenju.

**ozračívati** gl. nesvrš., prez. *ozràčujēm* - up. ozračiti; izlagati koga ili šta zračenju.

**òzrāčje** im. s. r., g. jd. *òzrāčja* - okolina, sredina u kojoj čovjek živi i radi; ukupnost odnosa u sredini u kojoj se neko kreće; ugođaj; Zemljina atmosfera.

**ozvaničénje** gl. im. s. r. od ozvaničiti.

**ozvàničiti** gl. svrš., prez. *ozvàničīm*, gl. prid. rad. *ozvàničio*, trp. prid. *ozvàničen* - službeno potvrditi i iznijeti zvanične podatke.

**ozvučénje** im. s. r., g. jd. *ozvučénja* - razglas, uređaji za prenos i emitovanje zvuka.

**ozvúčiti** gl. svrš., prez. *òzvūčīm*, gl. prid. rad. *ozvúčio*, trp. prid. *òzvūčen* - učiniti da se prenese zvuk na daljinu; montirati uređaj za prisluškivanje.



**òžaliti** gl. svrš., prez. *òžalīm*, trp. prid. *òžaljen* - biti žalostan neko vrijeme zbog kakva gubitka; predati se žalosti za umrlim.

**ožalòstiti** gl. svrš., prez. *ožàlostīm*, gl. prid. rad. *ožalòstio*, trp. prid. *ožàlošćen* - rastužiti koga, učiniti nekog žalosnim.

**ožàlošćenōst** im. ž. r., instr. jd. *ožàlošćenošću/ožàlošćenosti* - stanje onoga koji je žalostan, koji je u žalosti.

**oždrijèbiti** gl. svrš., prez. *òždrijebī*, gl. prid. rad. *oždrijèbila*, trp. prid. *òždrijebljen* - donijeti ždrijebe na svijet.

**òžeći (se)** gl. svrš., prez. *ožèžēm*, trp. prid. *ožèžen* - opeći (se), steći opeglinu u dodiru s vatrom; prenes. otvoriti paljbu.

**ožèdnjeti** gl. svrš., prez. *òžednīm*, gl. prid. rad. *ožèdnio/ožèdnjela* - postati žedan, osjetiti potrebu za vodom.

**òžeg** im. m. r., g. jd. *òžega*, n. mn. *òžezi*, g. mn. *òžēgā* - željezna šipka za razgaranje žara u vatri, žarač.

**òžeglina** im. ž. r. - opekotina, ožegotina, rana koja nastaje kad se ožeže, opeče.

**ožegòtina** im. ž. r. - ožeglina, opekotina.

**ožèniti (se)** gl. svrš., prez. *òženīm (se)*, trp. prid. *òženjen* - učiniti da muškarac stupi u brak (oženiti sina); uzeti koga za ženu; (se) izvesti čin kojim muškarac stupa u brak.

**òžiljak** im. m. r., g. jd. *òžīljka*, n. mn. *òžīljci*, gen. mn. *òžiljākā* - ostatak na koži nakon zarastanja rane, brazgotina; prenes. trag nakon teških duševnih stanja.

**ožìljčić** im. m. r., dem. - mali ožiljak.

**ožíviti** gl. svrš. prez. *òžīvīm*, rad. prid. *oživio/oživila*, trp. prid. *òžīvljen* - učiniti šta živim; prenes. probuditi šta iz sveopćeg mrtvila, učiniti življim.

**ožívjeti** gl. svrš., prez. *òžīvīm*, rad. prid. *ožívio/ožívjela*, trp. prid. *òžīvljen* - vratiti u život, probuditi se.

**oživljávānje** gl. im. s. r. od oživljavati.

**oživljávati** gl. nesvrš., prez. *oživljāvām*, gl. prid. trpn. *oživljávān*, gl. pril. sad. *oživljávajūći* - činiti da šta postane življe; prenes. buditi iz sveopćeg mrtvila.

**oživotvorénje** gl. im. s. r. od oživotvoriti.

**oživotvòriti** gl. svrš., prez. *oživòtvorīm*, gl. prid. rad. *oživotvòrio*, trp. prid. *oživòtvoren*, gl. pril. sad. *oživotvòrēći* - provesti kakvu zamisao u život, ostvariti da što zaživi.

**òžujak** im. m. r., g. jd. *òžūjka*, n. mn. *òžūjci*, g. mn. *òžujākā* - treći mjesec u godini, mart.

**òžujskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ožujak, koji se događa u ožujku, martovski.

# P

**P p** - fonema, glas, bezvučni suglasnik, dvadeset drugo slovo abecede; devetnaesto slovo azbuke (П).
**P** - hemijski znak za fosfor; oznaka za šahovsku figuru pješak.
**pa** vezn. - sastavni veznik.
**pàbirak** im. m. r., g. jd. *pàbīrka*, n. mn. *pàbīrci*, g. mn. *pàbirākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pàbīrcima* - plod zaostao poslije berbe, žetve; sitni dijelovi, nešto usitnjeno.
**pàbīrčār** im. m. r., g. jd. *pàbīrčāra*, g. mn. *pàbīrčārā* - sakupljač pabiraka, koji pabirči; prenes. sastavljač iz tuđih knjiga, kompilator.
**pàbīrčēnje** gl. im. s. r. od pabrčiti.
**pàbīrčiti** gl. nesvrš., prez. *pàbīrčīm*; trp. prid. *pàbīrčen*, pril. pr. *pàbīrčīvši* - skupljati zaostale plodove; prenes. pisati na osnovu ekserpata iz tuđih knjiga, kompilirati.
**pàcer** im. m. r. (njem.), v. jd. *pàceru/pàcere* - nespretan čovjek, nespretnjaković, početnik, neznalica, šeprtlja.
**pacificírānje/pàcifikovānje** gl. im. s. r., g. jd. *pacificírānja* (lat.) od pacificirati/pacifikovati.
**pacificírati/pàcifikovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pacificīrām/pàcifikujēm* - uspostaviti i uspostavljati mir, smirivati stanje poslije rata, izmirivati, pomirivati.
**pacìfičkī** pridj. odr. v. (lat.) - miroljubiv, mirotvoran; koji se odnosi na Pacifik.
**Pacìfik** im. m. r. (lat.) - Tihi ili Veliki okean.
**pacifikácija** im. s. r. (lat.) - pacificiranje/pacifikovanje.
**pacìfist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *pacìfistē*, dat. jd. *pacìfisti*, n. mn. *pacìfisti/pacìfiste* - pristalica pacifizma, protivnik rata, zagovornik rješavanja međunarodnih sporova mirnim putem, pregovaranjem.
**pacìfistica/pacìfistkinja** im. ž. r. (lat.) - mirotvorka, koja je naklonjena pacifizmu, mirnom rješavanju međudržavnih sporova.
**pacifističkī** prid. odr. v. (lat.) - miroljubiv, mirotvoran, koji je protiv rata, naklonjen pacifizmu.
**pacifistički** pril. (lat.) - miroljubivo, kao pacifi-sti, na pacifistički način.
**pacifizam** im. m. r. (lat.), g. jd. *pacifizma* - kulturno-etički i politički pokret protiv rata, pokret za rješavanje međunarodnih sukoba mirnim putem, pregovaranjem, mirovni pokret.
**pacijèncija** im. ž. r. (lat.) - strpljivost, strpljenje.
**pacìjent** im. m. r. (lat.), g. jd. *pacìjenta*, g. mn. *pacìjentā* - bolesnik koga posjećuje ljekar; bolesnik koji radi liječenja posjećuje ljekara; bolesnik u bolničkoj ustanovi.
**pacijentèla** im. ž. r. (lat.) - svi pacijenti nekog ljekara ili neke zdravstvene ustanove.
**pacijèntica/pacìjentkinja** im. ž. r. (lat.) - bolesnica; ona koja radi liječenja posjećuje ljekara.
**pàcka** im. ž. r., dat. jd. *pàcki*, g. mn. *pàckī/pàcākā* - mrlja od tinte; mrlja uopće; nešto loše urađeno.
**pàckalo** im. s. r., g. jd. *pàckala*, g. mn. *pàckālā* - iron. loš i nevješt slikar, onaj koji pravi packe, koji packa.
**pàckānje** gl. im. s. r., g. jd. *pàckānja*, g. mn. *pàckānjā* - pravljenje packi, nečije nehotično ili namjerno činjenje packi po papiru, platnu ili čemu drugom.
**packàrija** im. ž. r. - iron. nestručno, nevješto slikanje; bojama zamrljana površina; mjestimično zamazan papir, platno i dr.



**päckati** gl. nesvrš., prez. *päckām*, trp. prid. *päckān* - praviti packe po nečemu, mrljati bojom, mastilom.
**pácov/pàcov** im. m. r. - veliki glodar, štakor.
**pácovskī/pàcovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pacova.
**päča** im. ž. r. (perz.), g. jd. *päčē* - vrsta jela od janjećih nožica, pače.
**pačàluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *pačàluci* - stil. dio nogavice od dimija ili čakšira oko članka; vrsta nazuvka preko gornjeg dijela obuće.
**päčār** im. m. r. - zool. vrsta orla što lovi patke; uzgajivač pačadi, pataka.
**pačàriz** im. m. r. (perz.-tur.) - prepreka, prepona; prenes. onaj koji čini štetu; neprilika; nezgoda; šteta, kvar; nered.
**pačarìzluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *pačarìzluci*, dat.-instr.-lok. mn. *pačarìzlucima* - stil. šteta, kvar; nevolja, neprilika, pometnja.
**pàčati se** gl. nesvrš. (tal.), prez. *pàčām se* - miješati se u tuđe poslove, uplitati se, dirati u nešto nedozvoljeno.
**pàčaura** im. ž. r. (perz.) - ob. pačavra.
**pàčāvra** im. ž. r. (perz.); g. mn. *pàčāvrī/pàčāvrā* - krpa (kuhinjska), dronjak; stvar bez ikakve vrijednosti; prenes. nekarakterna osoba, loš čovjek.
**päče** im. s. r., g. jd. *päčeta* - mladunče patke; päčić.
**päče/páče** pril. - štaviše; čak; naprotiv; up. dapače.
**päče** im. s. r. mn. (perz.), g. mn. *pâčā* - jelo od goveđih ili bravećih nožica; drhtalica, hladetina, goljenica, mrzletina, pihtije.
**päčetina** im. ž. r. - pačije meso.
**päčić** im. m. r., n. mn. *päčići*, dem. - pače.
**päčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pačiće.
**päčinjāk** im. m. r., n. mn. *pàčinjāci* - pačiji izmet.
**pačùrlija** im. ž. r. mn., hip. - mnoštvo pačića, pačad.
**päćenica** im. ž. r., g. mn. *päćenīcā* - ona koja podnosi patnju, koja se pati; mučenica; patnica.
**päćenīk** im. m. r. - onaj koji podnosi patnju, koji se pati; mučenik; patnik.
**päćenīčkī** prid. **odr. v.** - koji se odnosi na paćenike; ispunjen patnjama; koji izražava patnju; mučenički, patnički.
**päćenīčki** pril. - na način paćenika, kao paćenik, s mukom, s patnjom.
**päćēnje** gl. im. s. r. - podnošenje patnje; nanošenje patnje drugom; težak i mukotrpan život; rad bez odgovarajućih uslova; mučenje; pàtnja.
**páćiti (se)** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pâćī (se)*, trp. prid. *pâćen* - čistiti (se).
**pâd** im. m. r., n. mn. *pádovi* - padanje, rušenje, posljedica gubitka ravnoteže; opadanje nivoa vode; nagib, kosina; prenes. smanjenje vrijednosti nečega, npr. pad cijena; neuspjeh; propast, slom; osvojenje grada; moralno posrnuće.
**pädajūćī** prid. odr. v. - koji pada, koji je u stanju padanja.
**pädajūći** pril. - u toku padanja, u padu.
**pädalica** im. ž. r. - nebesko tijelo, kometa, "zvijezda" koja pada; ona koja pada; prenes. propalica.
**pädānje** gl. im. s. r., n. mn. *pädānja*, g. mn. *pädānjā* - pad; posljedica gubitka oslonca; rušenje; loše vrijeme s kišom i snijegom; prenes. posrnuće; gubitak volje, snage; depresivnost.
**pädati** gl. nesvrš., prez. *pädām* - gubiti tlo pod nogama, spoticati se; propadati u nešto; meteorol. atmosferski se prazniti; prenes. gubiti vrijednost, obezvređivati; gubiti visoki položaj; uzastopno ne polagati ispite.
**pädavica** im. ž. r., v. jd. *pädavice/pädavico* - hronična nervna bolest s povremenim napadima nesvjestice, potpunog gubitka svijesti i s grčevima po cijelom tijelu; epilepsija.
**pädavičār** im. m. r., v. jd. *pädavičāre/pädavičāru* - onaj koji boluje od padavice; epileptičar.
**pädavičārev/pädavičārov** prid. odr. v. - koji se odnosi na padavičara, koji mu pripada; epileptičarev.
**pädavičārka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pädavičārki*, g. mn. *pädavičārkī* - ženska osoba koja boluje od padavice; epileptičarka.
**pädavičārkīn/pädavičārkin** prid. odr. v. - koji se odnosi na padavičarku, koji joj pripada; epileptičarkin.

**pädavičārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na padavičare i padavičarke.
**pädavičārski** pril. - na način padavičara, kao padavičari.
**pädavičav** prid., odr. v. *pädavičavī* - koji boluje od padavice, ima padavicu; kao da ima padavicu; epileptičan.
**pädavičavo** pril. - na način padavičara, kao padavičari.
**pädavine** im. ž. r., mn. - atsmosferski talog; zajednički naziv za kišu, snijeg i led; oborine.
**pádež** im. m. r., g. jd. *pádeža*, g. mn. *páděžā* - gramatički oblik deklinacije; atmosferski talog; stalno padanje; prenes. *drugi padež* - druga stvar, drugo.
**pádežnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na padež, koji pripada padežu.
**pàdina** im. ž. r., g. mn. *pādīnā* - strmina; nagnuta strana brda, planine, ulice, puta; kosina brda.
**pàdīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na padinu.
**pàdišah/pàdišāh** im. m. r. (perz.), g. jd. *pàdišaha/padišáha*, v. jd. *pàdišahu/pàdišāhu* - hist. vladarska titula; osoba koja nosi tu titulu, car, vladar.
**pàdišahov/pàdišāhov** prid. odr. v. (perz.) - hist. koji pripada padišahu.
**pädnuti** gl. svrš., prez. *pädnēm* - pasti.
**pàdnja** im. ž. r. - padanje.
**pädobrān** im. m. r. - oprema koju mora imati padobranac; sprava koja izbačena s visine u zraku oblikuje platnenu kupolu usporavajući pad tijela.
**padobránac** im. m. r., g. jd. *padobránca*, v. jd. *pädobrānče*, n. mn. *padobránci*, g. mn. *padòbrānācā* - skakač s padobranom (vojnik, sportist); prenes. onaj koji se neočekivano pojavi, koji iznenada "(u)padne".
**pädobrānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na padobrane, padobrance i padobranstvo.
**pädobrānski** pril. - na način padobranaca; iznenadno; kao padobranom.
**padobránstvo** im. s. r - teorija i praksa skakanja s padobranom; vrsta zračnog sporta.
**pàdok** im. m. r. (engl.), n. mn. *pàdoci*, g. mn. *pädōkā* - ograđen prostor na hipodromu; tor, ograda na livadi za okupljanje konja pred takmičenje.
**pâdom** pril. - padajući, padomice.
**pädomicē** pril. - pâdom.
**pàfta** im. ž. r. (perz.-tur.), n. mn. *päfte*, g. mn. *páftā/päftī*, dat.-instr.-lok. mn. *pàftama* - metalna pločica na pušci; karika; grivna; spojnica, spojka; pren. vrsta pojasa.
**Pâg** im. m. r., dat.-lok. jd. *Págu* - ostrvo na Jadranu.
**pàganin** im. m. r. (lat.), n. mn. *pàgani* - hist. pristalica stare religije; mnogobožac; čovjek bez vjere, nevjernik.
**pàganinov** prid. odr. v. (lat.) - hist. koji pripada paganinu.
**paganìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *paganìzma*, g. mn. *paganìzāmā* - hist. stara vjera, mnogoboštvo, neznaboštvo, bezvjerstvo; up. paganstvo.
**pàgānka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pàgānki*, g. mn. *pàgānkī* - hist. sljedbenica paganizma; žena paganin.
**pàgānskī** prid. (lat.) - hist. koji pripada paganima; koji se odnosi na pagane i paganizam.
**pàgānski** pril. (lat.) - hist. na paganski način.
**pagánstvo** im. s. r. (lat.), g. jd. *pagánstva* - hist. staro vjerovanje, paganìzam.
**pàgina** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pāgīnā* - broj stranice u knjizi; općenito broj kojim se obilježava redoslijed; stranica knjige, rukopisa.
**paginácija** im. s. r. (lat.) - obilježavanje stranica (knjige, rukopisa, predmeta i sl.); brojno obilježavanje redoslijeda čega.
**paginírānje** im. s. r. (lat.) - paginacija.
**paginírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *pagìnīrām* - obilježiti/obilježavati stranice knjige, rukopisa; numerisati; brojevima označavati redoslijed čega.
**pagóda** im. ž. r. (sanskrt-malaj.) - kultna budistička građevina, sveta kuća, hram Hindusa i Kineza u zemljjama Dalekog istoka; figura u tom hramu; budistički idol; nekadašnji zlatni novac u Indiji.
**pâh** im. m. r., lok. jd. *páhu*, n. mn. *páhovi* - neugodan miris koji donosi vjetar; ovlaš dospjeli miris, smrad.
**pahlávi** im. ž. r. (perz.) - novčana jedinica u Iranu, sadrži 100 riala (1 rial - 100 iranskih dinara).



**pàhulja** im. ž. r., g. mn. *pähūljā* - pahuljica; prenes. paperje; fine tanke dlačice.
**pàhuljast/pahùljast** prid., odr. v. *pàhuljastī/pahùljastī* - koji je kao pahulja, lepršav poput pahulje; pahuljav.
**pahùljasto/pàhuljasto** pril. - lepršavo poput pahuljica, kao pahulje, prhko, lagahno.
**pahùljav** prid., odr. v. *pahùljavī* - pahùljast.
**pahùljavōst** im. ž. r., instr. jd. *pahùljavošću/pahùljavosti* - obilježje pahulja, lepršavost, lahkoća i mehkoća.
**pahùljati** gl. nesvrš., prez. *pahùljā* - padati u pahuljama; činiti nešto pahuljastim.
**pahùljica** im. ž. r., v. jd. *pahùljice/pahùljico* - kristal, krpica snijega, pahulja.
**pahùljicīn/pahùljičin** prid. odr. v. - koji se odnosi na pahuljicu.
**pahùljičast** prid., odr. v. *pahùljičastī* - koji je kao pahuljica; pahuljičav.
**pahùljičasto** pril. - poput pahuljica, lepršavo kao pahuljice.
**pahùljičav** prid., odr. v. *pahùljičavī* - pahuljičast.
**pahùljičin** prid. - koji pripada pahuljici, pahuljicin.
**pája** im. m. r., hip. - patak, paun; pájo; traka, linija, pruga.
**pàjac/pàjāc** im. m. r. (tal.), g. jd. *pàjaca/pajàca* i *pajáca*, g. mn. *pājācā/pajácā* - pajaco, cirkuski zabavljač, klovn, klaun, komičar, lakrdijaš; lutak, igračka; prenes. neozbiljan čovjek, komedijaš.
**pajàco** im. m. r. (lat.) - pajac.
**pàjdak/pàjdāk** im. m. r. (perz.), g. jd. *pàjdaka/pajdáka*, n. mn. *pàjdaci/pajdáci*, g. mn. *päjdākā/pajdákā* - šahovska figura pješak, pijun; kratki čibuk.
**pàjdāš** im. m. r. (perz.), g. jd. *pajdáša*, v. jd. *päjdāšu*, g. mn. *pajdášā* - razg. drug, prijatelj, istomišljenik; drugar.
**pajdášev** prid. odr. v. (perz.) - razg. koji pripada pajdašu; prijateljev; drugarev.
**pajdàšica** im. ž. r. (perz.) - razg. prijateljica, bliska osoba; drugarica.
**pàjdāškī** prid. odr. v. (perz.) - razg. koji se odnosi na pajdaše, koji im pripada.
**pàjdāški** pril. (perz.) - razg. kao pajdaši, na način pajdaša.
**pajdàšluk** im. m. r. (perz.) - druženje, drugarstvo; druženje iz interesa, ortakluk.
**pájdo** im. m. r. (perz.), hip. - pajdaš.
**pàjkan** im. m. r. (tur.), hip. - policajac.
**pájo** im. m. r., hip. - paja.
**pàjvānta** im. ž. r. (perz.), g. mn. *pàjvāntā/pàjvāntī* - dio drvene krovne konstrukcije, vodoravna greda kojom se spajaju rogovi na kući; podupirač, potporanj, potporni kolac.
**päk** riječca - međutim.
**päk** im. m. r. (engl.) - hokejska pločica.
**pàkao** im. m. r., g. jd. *pàkla*, n. mn. *pàklovi/pàkli* - džehenem, mjesto na drugom svijetu gdje grješnici okajavaju grijehe, mučilište; prenes. mjesto strave i užasa; opći nered, haos; nesnosna vrućina.
**päker** im. m. r. (njem.) - onaj koji pakuje, koji pravi pakete.
**pakèrāj** im. m. r. (njem.), g. jd. *pakerája* - tvorničko odjeljenje u kome se pakuju proizvodi za prodaju; prostorija u kojoj se pakuje.
**päkērka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *päkērki* - ona koja pakuje, čije je zanimanje pakovanje.
**pakèt** im. m. r. (fr.), g. jd. *pakéta* - ono što je spakovano, umotano, zavezano i obično zapečaćeno; poklon upućen poštom; poštanska pošiljka; kartonska kutija; prenes. skup nekih mjera datih "u paketu".
**pakètār** im. m. r. (fr.), g. jd. *paketára*, n. mn. *paketári*, g. mn. *paketárā* - onaj koji se bavi paketima, koji pakuje ili raznosi pakete, pakirer.
**pakètić** im. m. r. (fr.-tal.-njem.), dem. - mali paket; praznični (novogodišnji, bajramski, božićni) poklon za djecu sastavljen od različitih slatkiša, igračaka i slikovnica.
**pakètnī/pakètskī** prid. (fr.) - koji se odnosi na paket.
**pakìrān** prid. (fr.-lat.), odr. v. *pakìrānī* - päkovān.
**pakírānje** gl. im. s. r. (fr.-lat.) od pakirati - pakovanje.
**pakírati** gl. nesv. (fr.), prez. *pàkīrām* - pakovati.
**pakírer** im. m. r. (njem.) - onaj koji pakuje; čovjek čije je zanimanje pako-

vanje, paker.
**pakírērka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *pakírērci*, g. mn. *pakírērkī* - žena koja pakuje.
**Păkistān/Pakìstān** im. m. r. - južnoazijska država.
**Pakistánac** im. m. r., g. jd. *Pakistánca*, n. mn. *Pakistánci*, g. mn. *Pakìstānācā*, dat.-instr.-lok. mn. *Pakistáncima* - stanovnik Pakistana; pripadnik pakistanskog naroda.
**Păkistānka/Pakìstānka** im. ž. r., d. jd. *Păkistānki/Pakìstānki* - stanovnica Pakistana, žena iz Pakistana; pripadnica pakistanskog naroda.
**păkistānskī/pakìstānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Pakistan; koji pripada Paki-stanu; koji vodi porijeklo iz Pakistana.
**păkla** im. ž. r. (njem.), g. jd. *păklē* - păklo.
**pàklara** im. ž. r., g. jd. *pàklarē*, n. mn. *pàklare*, g. mn. *păklārā* - prostorija u kojoj je pakleno vruće.
**pàklen** prid., odr. v. *pàklenī* - koji se odnosi na pakao; koji je (kao) iz pakla, strašan, užasan, nepodnošljiv; paklenski.
**pàklenice** im. ž. r., mn. - žene paklenici; nepristupačna i jeziva mjesta, pećine, gudure.
**pàklenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na paklenike, koji im pripada.
**pàklenīčki** pril. - na način paklenika; kao paklenici.
**pàklenīk** im. m. r., g. jd. *pàklenīka*, v. jd. *păklenīče*, n. mn. *pàklenīci*, g. mn. *păklenīkā* - stanovnik pakla, vrag, đavo, šejtan, sotona, nečastivi; onaj koji će u pakao.
**pàkleno** pril. - kao u paklu, žestoko, užasno, strašno, nepodnošljivo; npr. pakleno vruće.
**pàklenskī** prid. odr. v. - paklen.
**pàklenski** pril. - pakleno.
**pàklenjača** im. ž. r. - vrsta smole, kolomasti; paklena vrućina; paklena vatra; prokletnica.
**pàklica** im. ž. r. (njem.) - paklić.
**pàklić** im. m. r. (njem.) - paketić, smotuljak, zamotuljak, pojedinačno pakovanje čega; pakovanje igračkih karata.
**pàklina/paklìna** im. ž. r. - nesnosna vrelina, paklena vrućina.
**pàklo** im. s. r. (njem.) - pakla.
**pàkna** im. ž. r. (njem.) - dio kočionog mehanizma automobila.
**păkosnica** im. ž. r., v. jd. *păkosnice* - pakosna žena, zlobnica.
**păkosnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pakosnike, koji im pripada.
**păkosnīk** im. m. r., v. jd. *păkosnīče*, n. mn. *pàkosnīci* - pakostan, zloban čovjek, zlobnik.
**păkosno** pril. - na pakostan način, s pakošću; zlobno; zlurado.
**păkōst** im. ž. r., g. jd. *păkosti*, instr. jd. *păkošću/păkosti* - zloba; zluradost; zloban postupak.
**păkostan** prid., odr. v. *păkosnī* - zloban; zlurad; pun pakosti.
**păkostiti** gl. nesv., prez. *păkostīm* - činiti pakost; nanositi zlo; pakosno ometati.
**păkovānje** im. s. r. (njem.) - pravljenje paketa; umatavanje u paket, pakiranje.
**păkovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *păkujēm* - spremati u pakete; praviti pakete: umotavati, zamotavati šta da se ne ošteti; pakirati.
**păkpapīr/pakpàpīr** im. m. r. (njem.-grč.), g. jd. *păkpapīra/pakpapíra* - deblji grubi tvrdi papir za umotavanje paketa.
**păkt** im. m. r. (lat.), g. jd. *păkta*, n. mn. *pàktovi* - sporazum, dogovor, ugovor; međunarodni sporazum; prenes. urota, zavjera.
**paktírānje** gl. im. s. r. (lat.) od paktirati - sklapanje pakta; pregovaranje, dogovaranje.
**paktírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pàktīrām* - praviti pakt, sporazum, dogovarati se; pregovarati.
**pála** im. ž. (tur.) - trokutasta zašiljena lopata.
**pălac** im. m. r., g. jd. *pâlca* - krajnji debeli prst na ruci ili na nozi; stara mjera za dužinu i širinu.
**palàcati** gl. nesv., prez. *palàcā* - hitro i vijugavo izvlačiti i uvlačiti jezik (za zmije); prenes. povremeno obuhvatati vatrenim plamenom; brzo, zajedljivo i zlobno govoriti.
**palàcnuti** gl. svrš., prez. *pàlācnē* - samo jedanput izbaciti jezik; prenes. hitro obuhvatiti plamenom; opeći riječju.



**pàlača** im. ž. r. (tal.), g. mn. *pălāčā* - najveća soba u velikoj gospodskoj kući; velika kuća, dvorac; palata.
**palačínak** im. m. r. (lat.), g. jd. *palačínka*, n. mn. *palačínci*, g. mn. *palàčīnākā* - palačinka; vrsta kolača od pečenog tijesta u koje su zavijeni orasi, marmelada i sl. nadjevi.
**palačínka** im. ž. r. (lat.), g. jd. *palačínkē*, n. mn. *palačínke*, g. mn. *palačínkī* - palačínak.
**pălačnīk** im. m. r., n. mn. *pălačnīci*, g. mn. *pălačnīkā* - bot. vrsta biljke; naprstak koji se navlači na palac.
**pàlādīj** im. m. r. (grč.) - hemijski element (Pd), srebrnastosivi metal.
**palàdōr** im. m. r. (grč.-fr.), g. jd. *paladóra* - legura zlata i srebra.
**palàmār**[1] im. m. r. (grč.), g. jd. *palamára* - debeli željezni ekser.
**palàmār**[2] im. m. r. (tur.), g. jd. *palamára* - debelo brodsko uže.
**pàlanačkī** prid. odr. v. (tur.) - koji se tiče palanke; prenes. malograđanski.
**pàlanački** pril. (tur.) - na način palanke; malograđanski.
**pàlānčanin/palánčanin** im. m. r. (tur.), n. mn. *pàlānčāni/palánčani* - stanovnik palanke; prenes. malograđanin.
**pàlānčanka/palánčanka** im. ž. r. (tur.), g. jd. *palánčānki*, g. mn. *palánčānkī* - stanovnica palanke; pren. malograđanka.
**pàlānčanskī/palánčanskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na palančane; koji potiče od palančana ili koji im pripada.
**pàlānčanski/palánčanski** pril. (tur.) - kao palančani; na način palančana.
**pàlānka** im. ž. r. (tur.), dat.-lok. jd. *pàlānci*, g. mn. *pàlānkī* - gradić, varošica; ranije tvrđavica opkoljena jarkom, kula stražara.
**pàlānkīn/pàlānkin** prid. odr. v. (tur.) - koji pripada palanci.
**palànkīn** im. m. r. (ind.), g. jd. *palankína* - nosiljka u Indiji i Kini.
**Pălās** im. m. r. (grč.), g. jd. *Pălāsa* - nadimak, drugo ime Atine, boginje mudrosti, kod Rimljana Minerva; prenes. često ime hotela.
**pàlata** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pălātā* - dvorac; vila; velika bogataška kuća; palača; reprezentativna zgrada.
**palàtāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *palatála* - nepce u ustima; gram. jedan od prednjonepčanih suglasnika (č, ć, dž, đ, š, ž, j, lj, nj).
**pălatālan** prid. (lat.), odr. v. *pălatālnī* - gram. koji se oblikuje na prednjem nepcu, prednjonepčan; koji se odnosi na palatale, prednjonepčani.
**palatálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *palatálnošću/palatálnosti* - gram. umekšanost, prisustvo elemenata palatalnih glasova u artikulaciji drugih glasova.
**palatalizácija** im. ž. r. (lat.) - gram. umekšavanje velara, glasovna promjena zadnjonepčanih suglasnika *k*, *g* i *h* u *č*, *ž* i *š* (prva palatalizacija), odnosno u *c*, *z* i *s* (druga palatalizacija).
**palatalizírati/pălatalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *palatalìzīrām/palatálizujēm* - gram. mijenjati pod određenim glasovnim uslovima glasove *k*, *g* i *h* u *č*, *ž* i *š*, odnosno u *c*, *z* i *s*, smekšavati velare.
**palatògraf** im. m. r. (lat.-grč.) - stručnjak koji se bavi paleografijom, koji jezičke glasove proučava pomoću palatograma.
**palatogràfija** im. ž. r. (lat.-grč.) - proučavanje glasova pomoću palatograma.
**palatògram** im. m. r. (lat.-grč.) - lingv. dijagram kojim se prikazuju dodirne tačke na nepcu pri tvorbi pojedinih glasova.
**pàlāvra** im. ž. r. (špan.) - laž, podvala; onaj koji previše govori, palavorda.
**pàlčan** prid., odr. v. *pàlčanī* - koji se odnosi na palac (nokat, kost).
**pălčast** prid., odr. v. *pălčastī* - koji je kao palac, u obliku palca.
**pâlčev** prid. odr. v. - koji pripada palcu.
**pàlčić** im. m. r., dem. - sićušan, malen palac, dječiji palac.
**pàldum** im. m. r. (perz.) - kožni kaiš za pričvršćavanje sedla, kuskun; kožni ili platneni pojas za utezanje stomačne kile (hernije); prenes. *spùstiti pàldum* - podvaliti nekome.
**pâle** im. s. r., g. mn. *pálā* - šire područje na kome je spaljeno raslinje; pàljike.
**Pâle** im. s. r. mn., g. *Pálā*, lok. mn. *Pálama* - geogr. planinski gradić na Romaniji kod Sarajeva.

**pàlēnta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *pàlēntā/ pàlēntī* - varivo od gusto ukuhanog kukuruznog brašna; pura.
**pȁleocēn** im. m. r. (grč.), g. jd. *pȁleocēna* - geol. najstariji period paleogena.
**pȁleogēn** im. m. r. (grč.), g. jd. *pȁleogēna* - najstariji dio tercijara, trećeg perioda u razvoju Zemlje.
**pȁleogēnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se tiče paleogena; koji potiče iz perioda paleogena.
**paleògraf** im. m. r. (grč.), g. jd. *paleògrafa*, g. mn. *paleògrāfā* - istraživač (starih) rukopisa; onaj koji se bavi paleografijom; stručnjak za paleografiju.
**paleogràfija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem starih rukopisa i starih pisanih tekstova.
**paleògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paleografe i paleografiju.
**paleògrafski** pril. (grč.) - na način kako to čine paleografi; kao u paleografiji.
**paleòlit** im. m. r. (grč.) - starije kameno doba; najstariji period civilizacije.
**paleolìtik** im. m. r. (grč.) - paleolit.
**paleòlitskī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada paleolitu; koji je iz kamenog doba.
**paleontòlog** im. m. r. (grč.), v. jd. *paleontòlože*, n. mn. *paleontòlozi* - naučnik koji se bavi paleontologijom, stručnjak koji na osnovu iskopina proučava izumrle biljke i životinje.
**paleontològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem iskopina izumrlih biljaka i životinja.
**paleontòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paleontologe i paleontologiju; koji im pripada.
**Palestína** im. ž. r. - geogr. država na Bliskom istoku; domovina Palestinaca.
**Palestínac** im. m. r., g. jd. *Palestínca*, n. mn. *Palestínci*, g. mn. *Palèstīnācā*, dat.-instr.-lok. mn. *Palestíncima* - državljanin Palestine; pripadnik palestinskog naroda.
**Palèstīnka** im. ž. r., dat. jd. *Palèstīnki*, g. mn. *Palèstīnkī* - državljanka Palestine; pripadnica palestinskog naroda.
**palèstīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Palestinu i Palestince; koji im pripada; koji je porijeklom iz Palestine.

**páleškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na palež.
**paléta/palèta** im. ž. r. (tal.) - ovalna tanka daščica sa otvorom za nabijanje prsta na kojoj slikar drži boje dok slika; držač zapakovanog materijala na stovarištu; prenes. skup izražajnih sredstava umjetnika; stil; vrsta ambalaže.
**pálež** im. m. r. - podmetanje vatre, paljevina; ono što je ostalo nakon spaljivanja; naziv naselja izgrađenog na paležu.
**páležnīk** im. m. r., n. mn. *páležnīci* - češće: palikuća, onaj koji pali, koji obavlja palež.
**pâli** im. m. r., g. jd. *pâlija* - izumrli dijalekt sanskrta.
**pâlī** prid odr. v. - koji je poginuo u borbi; poginuli.
**pȁlica** im. ž. r. - dugačak drveni ili gumeni štap (npr. dirigentska palica).
**pȁličast** prid., odr. v. *pȁličastī* - u obliku palice, kao palica, duguljast.
**palidŕvce** im. s. r., g. jd. *palidŕvca* i *palidŕvceta* - šibica.
**paligenéza/paligèneza** im. ž. r. (grč.) - uskrsnuće, ponovno rađanje; obnavljanje, pojavljivanje osobina predaka, karma; prenes. preporod, obnova, preobražaj.
**paligràfija** im. ž. r. (grč.) - med. bolesna pojava ponavljanja nekih dijelova napisanog teksta.
**pàlija** im. ž. r. (tur.), n. mn. *pàlije*, g. mn. *pȁlijā* - štapina, palica.
**pàlikuća** im. m. r., v. jd. *pàlikućo* - podmetač požara.
**palilàlija** im. ž. r. (grč.) - med. govorni poremećaj sličan mucanju.
**palilògija** im. ž. r. (grč.) - poet. ponavljanje jedne ili više riječi na početku ili na kraju stiha, anadiploza; antiteza (slovenska).
**pàlilac/pàlitelj** im. m. r., g. jd. *pàlioca/ pàlitelja*, g. mn. *pàlilācā/pàlitēljā* - onaj koji pali vatru; podmetač požara, palikuća.
**palìndrōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *palindróma* - vrsta zagonetke; riječ koja se može čitati naopako a da ne izmijeni smisao (Ana, ratar, potop).
**palìndrōmni/palìndrōmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na palindrome, npr. *palìndrōmskī rébus*.



**palindromòīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *palindromoída* - zagonetka slična palindromu, obrtaljka, okretaljka.
**palìsād** im. m. r. i **palisáda** im. ž. r. (fr.) - prepreka od zašiljenog kolja pobijenog u zemlju; ograda od kolja.
**palìsādnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na palisadu.
**páliti (se)** gl. nesv., prez. *pâlī (se)*, trp. prid. *pâljen* - učiniti da nešto počne gorjeti, uništavati paljenjem; ložiti vatru; prenes. preskupo naplaćivati; učiniti da se neko/nešto aktivira; osvajati.
**pȁlīvo** im. s. r. - materijal za potpaljivanje: luč, suhe treščice, papir i sl.
**pâlma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pâlmā/pâlmī* - bot. visoko golo tropsko drvo sa širokim lepezastim lišćem.
**pàlmīk** im. m. r. (lat.), g. jd. *palmíka*, n. mn. *palmíci*, g. mn. *palmíkā*, dat.-instr.-lok. mn. *palmícima* - šuma palmi; rasadnik palmi.
**pâlmīn/pâlmin** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na palmu; palmov.
**pâlmov** prid. odr. v. (lat.) - palmin.
**pâloš** im. m. r. (mađ.-tur.) - dugačak, težak mač; krvnički mač.
**pȁlpabīlan** prid. (lat.), odr. v. *pȁlpabīlnī* - med. koji se može napipati; dodirljiv; opipljiv.
**palpácija** im. ž. r. (lat.) - med. ispitivanje, pregledavanje bolesnika dodirivanjem oboljelog mjesta; pipanje; dodirivanje.
**pâlpe** im. ž. r. (lat.), mn. - bot. pipci kod insekata.
**palpírānje** gl. im. s. r. (lat.) - med. pronalaženje pulsa dodirom i sl.; napipavanje; opipavanje.
**palpírati** gl. nesv. i svrš. (lat.), prez. *pàlpīrām* - med. dodirom pronaći puls; napipati; opipavati.
**palpitácija** im. ž. r. (lat.) - med. pojačano lupanje srca; treperenje.
**pàluba** im. ž. r. (rus.) - gornji dio trupa broda; pregrada koja dijeli brod na spratove.
**pàlubnī** prid. odr. v. (rus.) - koji ima palubu, koji se nalazi na palubi; koji pripada palubi.
**palùcānje** gl. im. s. r. od palucati - bljeskanje; svjetlucanje; prenes. zmijsko pokazivanje jezika.

**palùcati** gl. nesvrš., prez. *palùcām* - bljeskati; svjetlucati; prenes. kod zmija - munjevito izvlačiti i uvlačiti jezik.
**palùcav** prid., odr. v. *palùcavī* - blještav; svjetlucav; prenes. koji se na tren pojavi i nestane.
**palùckānje** gl. im. s. r. od paluckati
**palùckati** gl. nesvrš., prez. *palùckā* - s vremena na vrijeme bljesnuti, zasvijetliti; prenes. povremeno se naglo pojavljivati i nestajati.
**palúcnuti** gl. svrš., prez. *pàlūcnē* - bljesnuti, zasvijetliti, obasjati.
**paludìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *paludìzma* - med. malarija; barska groznica.
**palúza** im. ž. r. (perz.) - gust kompot od trešanja, višanja, ribizla, borovnica i dr. zgusnut nišestom; vrsta hladetine od meda i skroba.
**Páljanin** im. m. r., n. mn. *Páljani* - stanovnik Pala.
**Páljānka** im. ž. r., dat. jd. *Páljānki*, g. mn. *Páljānkī* - stanovnica Pala.
**páljānskī/páljanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Pale i Paljane; koji je s Pala.
**pàljba** im. ž. r., g. mn. *pàljbī/páljbā* - vojn. snažni plotuni iz svih oružja; prenes. zasipanje koga oštrim riječima.
**pâljenica/paljènica** im. ž. r., g. jd. *pâljenicē/paljènicē* - životinja koja se žrtvuje paljenjem, koja se spaljuje; spaljena žrtva; prenes. ona koja gori, koja je u plamenu.
**páljēnje** gl. im. s. r. - podmetanje vatre pod nešto da se zapali; paljidba; paljevina; palež.
**pàljevina** im. ž. r., g. jd. *pàljevinē* - zemljište na kome je spaljeno rastinje.
**PAM** skrać. - protivavionski mitraljez.
**pâmćēnje** gl. im. s. r. - sposobnost da se šta zapamti, proces zapamćivanja; upamćivanje.
**pȁmēt** im. ž. r., instr. jd. *pȁmēti/pȁmēću*, lok. jd. *paméti/pȁmēti*, n. mn. *pȁmēti*, g. mn. *pamétī/pȁmētī* - um; razum; sposobnost mišljenja; intelekt, inteligencija.
**pȁmetan** prid., odr. v. *pȁmetnī* - koji ima pameti; uman; razuman; mudar; inteligentan.
**pamètnica** im. ž. r., v. jd. *pamètnice* - pametna ženska osoba, obično pametna

djevojčica; prenes. pejor. ludica, budalica, mala blesa.
**pamètnīk** im. m. r., g. jd. *pametníka*, n. mn. *pametníci*, g. mn. *pametníkā* - pametnjak, onaj koji je pametan, mudar čovjek, mudrijaš.
**pȁmetno** pril. - na pametan način; umno; razumno; inteligentno.
**pamètnjāk** im. m. r., g. jd. *pametnjáka*, v. jd. *pȁmetnjāče*, n. mn. *pametnjáci*, g. mn. *pametnjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *pametnjácima* - pametan čovjek; mudrijaš.
**pametnjákov** prid. odr. v. - koji pripada pametnjaku.
**pametnjáković** im. m. r. - čovjek koji se pravi pametan; onaj koji malo zna a hoće da je pametan.
**pametnjákovićev** prid. - koji pripada pametnjakoviću.
**pȁmetovānje** gl. im. s. r. - držanje u pameti, razmišljanje; mudrovanje; prenes. pokazivanje "pameti", govorenje nesuvislih stvari, gluposti.
**pȁmetovati** gl. nesvrš., prez. *pȁmetujēm* - držati u pameti, shvatati; razmišljati; prenes. mudrovati; dosađivati drugima davanjem obično nesuvislih savjeta; "*soliti pamet*" i sl.
**pàmflēt** im. m. r. (engl.), g. jd. *pamfléta* - tekst koji često nije zasnovan na istini a u oštroj formi ismijava i kritikuje neku osobu ili neku aktuelnu pojavu u društvu.
**pamflètist(a)** im. m. r. (engl.), n. mn. *pamflètisti*/*pamflètiste* - pisac pamfleta; osoba sklona ismijavanju kakvih osoba, njihovih osobina ili društvenih pojava.
**pamfletìstičkī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na pamflete i pamfletiste.
**pamfletìstički** pril. (engl.) - na način kako to čine pamfletisti; kao u pamfletima.
**pâmtilac** im. m. r., g. jd. *pâmtioca*, v. jd. *pâmtioče*, n. mn. *pâmtioci*, g. mn. *pâmtilācā* - čovjek koji mnogo pamti, pametnjak; onaj koji lahko i brzo pamti, pametnik.
**pâmtilica** im. ž. r., hip. - ona koja mnogo pamti, koja sve pamti.
**pâmtilo** im. m. r., hip. - onaj koji dobro pamti, koji dugo nešto drži u sjećanju.
**pâmtiti** gl. nesvrš., prez. *pâmtīm*, trp. prid. *pâmćen* - držati u pameti, memorisati.
**pàmtivijek** im. m. r., g. jd. *pàmtivijeka* - od kad se pamti, daleka starina u vremenskom smislu, npr. *od pàmtivijeka* u značenju *oduvijek, odvajkada*.
**pàmtljiv** prid., odr. v. *pàmtljivī* - koji lahko pamti, koji dugo pamti.
**pàmtljivo** pril. - na način da se može pamtiti.
**pàmtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *pàmtljivošću*/*pàmtljivosti* - osobina ljudi koji lahko pamte, koji su pamtljivi.
**pàmučan** prid. (perz.), odr. v. *pàmučnī* - koji je od pamuka.
**pàmučār** im. m. r. (perz.), g. jd. *pàmučāra*, n. mn. *pàmučāri* - čovjek koji proizvodi ili prerađuje pamuk; koji se bavi proizvodnjom i prodajom pamučnog tekstila i pamuka.
**pamùčara** im. ž. r. (perz.-tur.), g. jd. *pamùčarē*, n. mn. *pamùčare*, g. mn. *pamùčārā* - tvornica u kojoj se proizvodi ili prerađuje pamuk; žena pamučar.
**pàmučārev/pàmučārov** prid. odr. v. (perz.-tur.) - koji pripada pamučaru.
**pàmučārka** im. ž. r. (perz.), dat. jd. *pàmučārki* g. mn. *pàmučārkī* - sitnim dlačicama mekanim poput pamuka prekrivena pčela ili breskva.
**pàmučārkin/pàmučārkīn** prid. (perz.) - koji pripada pamučarki.
**pàmučārskī** prid. odr. v. (perz.) - koji se tiče pamučara, koji im pripada.
**pȁmučārski** pril. (perz.) - na način pamučara, kao što rade pamučari.
**pamučárstvo** im. s. r. (perz.) - privredna djelatnost, bavljenje proizvođenjem i preradom pamuka.
**pàmučast** prid. (perz.), odr. v. *pàmučastī* - koji izgleda kao pamuk, koji je poput pamuka.
**pàmučina** im. ž. r. (perz.) - dotrajali pamuk; velika gomila pamuka, pamučurina.
**pamučnìna** im. ž. r. (perz.) - sve što je napravljeno od pamučnog platna; pamučna tkanina.
**pàmučno** pril. (perz.) - kao pamuk.



**pàmučnjāk** im. m. r. (perz.), n. mn. *pàmučnjāci* - jastuk napunjen pamukom, pamučni jastuk.
**pamučùrina** im. ž. r. (perz.), pejor. - pàmučina.
**pàmuk** im. m. r. (perz.), n. mn. *pàmuci*, g. mn. *pȁmūkā* - bot. biljka od koje se dobija pamučno vlakno; pamučna vlakna; pamučno platno.
**pamùkli** pril. (perz.) - pamučno.
**pamùklija** im. ž. r. (perz.) - odjevni predmet, obično pamučni prsluk; vrsta jabuke.
**pamùklijica** im. ž. r. (perz.-tur.), dem. - mala pamuklija.
**pân** im. m. r. (polj.), g. jd. *pâna*, n. mn. *pánovi* - plemić; gospodin.
**Pân** im. m. r. (grč.) - lik iz grčke mitologije; bog šuma, pokrovitelj stada i pastira.
**pȁnađūr** im. m. r. (grč.) - vašar, sajam, dernek, pazar.
**pȁnađūrskī** prid. odr. v. (grč.) - vašarski, sajamski, pijačni.
**panàfričkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panafrikanizam.
**panafrikanìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panafrikanìzma* - pokret ili težnja za sveopćom saradnjom i ujedinjenjem afričkih zemalja.
**Pȁnama/Panáma** im. ž. r. - geogr. država u Srednjoj Americi; glavni grad Paname.
**panamèričkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panamerikanizam.
**panamerikanìzam** im. m. r. (grč.-fr.), g. jd. *panamerikanìzma* - težnja za sveopćom (privrednom, političkom, kulturnom) povezanošću dviju Amerika.
**pànāmskī/pȁnamskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Panamu.
**panarabìzam** im. m. r. (grč.-ar.), g. jd. *panarabìzma* - pokret za ujedinjenje i težnja za sveopćom saradnjom svih arapskih zemalja i naroda.
**panàrapskī** prid. odr. v. (grč.-ar.) - koji se tiče panarabizma.
**panazijatìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panazijatìzma* - težnja, pokret za ujedinjenjem svih azijskih naroda.
**pàncīr** im. m. r. (tal.), g. jd. *pancíra* - zaštitni ratnički oklop; metalna obloga ratnih lađa; tvrdi oklop nekih životinja (kornjača, insekata).
**pàncīrnī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na pancir.
**pàncīrka** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *pàncīrki*, g. mn. *pàncīrkī* - vrsta specijalno napravljene zaštitne potkošulje ili košulje, pancir-košulja.
**pàncīrke** im. m. r., mn. (tal.) - tvrde skijaške cipele.
**pânda** im. ž. r. - himalajska životinja mesožder, slična medvjedu; himalajski medvjedić.
**pàndān** im. m. r. (fr.), g. jd. *pandána* - nešto jednako, isto, što može stajati naporedo s drugim ("slika i prilika").
**pandèmičan** prid. (grč.), odr. v. *pandèmičnī*/*pandèmičkī* - koji se odnosi na pandemiju.
**pandèmično** pril. (grč.) - na pandemičan način, sveobuhvatno, rašireno po cijeloj zemlji.
**pandèmičnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *pandèmičnosti*, instr. jd. *pandèmičnošću*/*pandèmičnosti* - stanje onoga što je pandemično; pandemija.
**pandèmija** im. ž. r. (grč.) - vrlo raširena epidemija koja zahvata cijelu zemlju.
**Pandóra** im. ž. r. (grč.) - lik iz starogrčke mitologije, simbol nesreće, bolesti, zla svake vrste; žena koja je nosila kutiju u kojoj su bila skrivena sva zla, u kojoj je, nakon što je otvorena, ostala samo nada (Pandórina kùtija).
**pàndūr** im. m. r. (mađ.), g. jd. *pandúra* - seoski policijski stražar, naoružani čuvar; nasilnik; prenes. policajac.
**pàndūrskī** prid. odr. v. (mađ.) - koji se odnosi na pandure.
**pândža/kândža** im. ž. r. (perz.) - nokat ptice grabljivice, kandža; šapa.
**pàndžānje** gl. im. s. r. (perz.), od pandžati se - grebanje noktima, služenje noktima u odbrani; pentranje pomoću noktiju.
**pàndžati se** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pàndžām se* - tući se pandžama; družiti se s nekim samo radi obostrano korisnih sumnjivih poslova; prijateljevati iz interesa; pentrati se uz pomoć pandži; prenes. sukobiti se s nekim na ružan način; hvatati se ukoštac.
**pândžica/kândžica** im. ž. r. (perz.), dem. - mala kandža/pandža.

**Panevrópa** im. ž. r. (grč.) - naziv za ujedinjenu Evropu.

**panevropeìzam** im. m. r. (grč.-lat.) - ideja, težnja za sveevropskim jedinstvom.

**panèvrōpskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Panevropu i panevropeizam; općeevropski, sveevropski.

**panegìričan** prid. (grč.), odr. v. *panegìričnī* - koji ima obilježja panegirika, svečan, pohvalan, s oduševljenjem.

**panegìričār** im. m. r. (grč.) - panegirist(a).

**panegìrik** im. m. r. (grč.), n. mn. *panegìrici* - u Staroj Grčkoj svečani govor pred narodom s ciljem veličanja vrlina predaka ili vladara; prenes. hvalospjev, slavopojka, pohvalni spis.

**panegìrist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *panegìristi/panegìriste* - onaj koji pohvalno govori, koji koga slavi i veliča, koji govori panegirično, panegiričar.

**panegoìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *panegoìzma* - sveopći egoizam, sveopća sebičnost; težnja za posjedovanjem svega.

**pànel** im. m. r. (engl.), g. mn. *pānēlā* - trotoar; obojena drvena oplata.

**pànel-dìskūsija** im. ž. r. (engl.-lat.) - javna diskusija u kojoj sudjeluju slušaoci i publika.

**panelírati** gl. nesvr. (engl.), prez. *panèlīrām*, trp. prid. *panèlīrān* - oblagati panel-pločama; razdijeliti na male površine, panele (kao panel-parket).

**pànel-plōča** im. ž. r. (engl.) - drvena ploča sastavljena od slijepljenih pločica.

**panhelenìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panhelenìzma* - pokret s ciljem ujedinjenja svih Grka.

**panhristijanìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panhristijanìzma* - ideja, težnja, pokret za ujedinjenje svih hrišćanskih crkava.

**pàničan** prid. (grč.), odr. v. *pàničnī* - pretjerano uplašen, u panici, u stravičnom strahu.

**pàničār** im. m. r. (grč.), v. jd. *pàničāre/pàničāru*, instr. jd. *pàničārem/pàničārom* - onaj koji paniči, koji od svega pravi paniku.

**pàničārev/pàničārov** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi s paničarem.

**paničáriti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *panìčārīm* - paničiti.

**pàničārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pàničārki*, g. mn. *pàničārkī* - žena koja paniči, ženska osoba koja sve doživljava panično.

**pàničārkīn/pàničārkin** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi s paničarkom, koji joj pripada.

**pàničārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paničare, poput paničara.

**pàničiti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *pàničīm* - nepotrebno stvarati paniku; pretjerano uznemiravati, unositi paničan strah.

**pànično** pril. (grč.) - bezglavo, preplašeno, ustravljeno.

**pànika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pànici*, g. mn. *pānīkā* - pretjeran strah, užas koji iznenada zahvati ljude i čije su posljedice obično kobne; bezglavost; iznenadna panična uzbuna.

**panislamìzam** im. m. r. (grč.-ar.), g. jd. *panislamìzma* - pokret za ujedinjenje svih muslimana, za saradnju svih muslimana u skladu sa učenjem Kur'ana.

**pànkreas** im. m. r. (lat.) - glavna probavna žlijezda s unutrašnjim lučenjem, gušterača, želudnjača.

**pànkreasnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pankreas.

**pankristijanìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *pankristijanìzma* - ideja, pokret, težnja za ujedinjenjem svih kršćanskih crkava, ekumenizam.

**pankroatìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *pankroatìzma* - ideja o ujedinjenju svih zemalja gdje žive Hrvati; stvaranje velike Hrvatske.

**pànō** im. s. r. (fr.), g. jd. *panòa* - oveća slika ili reklama pored puta; oslikan uokviren prostor na zidu ili stropu; uokvireno veliko platno za slikanje obično reklamnih poruka; čvrsta velika ploča s reklamnim porukama; oglasna ploča i sl.

**Panónac** im. m. r., g. jd. *Panónca*, v. jd. *Pānōnče*, n. mn. *Panónci*, g. mn. *Pànōnācā* - stanovnik Panonije; čovjek iz ravnice oko Dunava i Save (Vojvođanin, Slavonac, Sremac).

**Pànōnija** im. ž. r. - stari naziv za zemlje između Dunava i Save; prenes. ravnica uopće; ravnica oko Dunava i Save.



**Pànōnka** im. ž. r., dat. jd. *Pànōnki*, g. mn. *Pànōnkī* - stanovnica Panonije; žena iz ravnice oko Dunava i Save (Vojvođanka, Slavonka, Sremica).

**pànōnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Panoniju i Panonce.

**panòptičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panoptikum.

**panòptikum** im. m. r. (grč.) - muzej voštanih figura; prenes. mješavina različitih predmeta.

**panoráma** im. ž. r. (grč.) - širok, sveobuhvatan pogled na neki kraj; krajolik koji se može obuhvatiti pogledom; prenes. vizuelna imitacija krajolika na zidu ili panou; živopisan, jasan prikaz čega.

**panòrāmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panoramu, tiče se panorama.

**panòrāmski** pril. (grč.) - pregledno, prostrano, cjelovito, sveobuhvatno.

**pansìōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *pansióna*, g. mn. *pansiónā* - ustanova u kojoj se iznajmljuju istovremeno i stan i hrana; cijena za stan i hranu zajedno; cjelodnevna ishrana u kakvom restoranu, u privatnoj kući i sl.

**pansiònāt** im.m. r. (fr.), g. jd. *pansionáta* - pansion.

**pansiònērka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *pansiònērki*, g. mn. *pansiònērkī* - ženska osoba koja živi u pansionu; koja se hrani u pansionu.

**panslàvēn** im. m. r. (grč.) - panslavist(a), pristalica sveslavenskog ujedinjenja, zagovornik panslavizma.

**panslàvēnskī** prid. odr. v. (grč.) - sveslavenski, koji se odnosi na sve Slavene, na panslavizam.

**panslavénstvo** im. s. r. (grč.) - panslavizam.

**panslàvist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *panslàvisti/panslàviste* - onaj koji zagovara sveslavensko ujedinjenje, sljedbenik, pristalica panslavizma.

**panslavìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panslaviste.

**panslavìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panslavìzma* - pokret za sveopćim ujedinjenjem Slavena.

**pantalóne** im. ž. r. mn. (tal. i fr.) - duge hlače, čakšire.

**pànta rēi** izreka (grč.) - izreka starogrčkog filozofa Heraklita: sve teče; sve se mijenja.

**pantèist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *pantèisti/pantèiste* - pristalica, sljedbenik panteizma.

**panteìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na panteizam i panteiste.

**panteìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *panteìzma* - religijsko-filozofsko učenje koje očitovanje Boga poistovjećuje s prirodom; jedan od oblika iskazivanja vjere.

**panteològija** im. ž. r. (grč.) - učenje o svim bogovima.

**Pantèōn/pantèōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *Panteóna/panteóna* - u staroj Grčkoj i Rimu hram posvećen svim bogovima; u Francuskoj hram časti u kome se sahranjuju francuski velikani ili čuvaju njihovi ostaci.

**pàntēr** im. m. (grč.), g. jd. *pantéra* - pantera, zvijer iz porodice mačaka.

**pantéra** im. ž. r. (grč.), g. jd. *pantérē* - panter.

**pàntērskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se tiče pantera.

**pàntērski** pril. (grč.) - na način pantera, brzo i spretno.

**pantljìčara** im. ž. r. (njem.) - zool., crijevni parazit, glista slična pantljici.

**pantljìčast** prid. (njem.), odr. v. *pantljìčastī* - koji izgleda kao pantljika, traka, vrpca, duguljast.

**pàntljičica** im. ž. r. (njem.), dem. - mala pantljika, vrpca, traka.

**pàntljika** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *pàntljici* - vrpca, traka.

**pantomìmičār** im. m. r. (grč.) - glumac kojem su pokreti tijela i mimika glavno sredstvo izražavanja na sceni.

**pantomíma** im. ž. r. (grč.) - pantomimika, "govor" tjelesnim pokretima, gestom i mimikom; pozorišna predstava u kojoj sve funkcije govora preuzimaju gest, mimika i pokret tijela.

**pantomìmičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pantomìmičārki* - ona kojoj pantomima glavno sredstvo izražavanja, glumica pantomime.

**pantomìmičkī** i **pantòmīmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je iskazan bez riječi pokretima tijela.

**pantomìmika** im. ž. r. (grč.) - pantomima, vještina govorenja pokretima tijela

bez riječi; vještina oponašanja tuđih pokreta; izvođenje pantomime.

**pânj** im. m. r., n. mn. *pánjevi* - dio drveta koji ostane u zemlji nakon što se posiječe ili sruši stablo; debeo komad drveta; komad posječenog stabla; prenes. neplodan, beskoristan star čovjek.

**pánja/pȁnja** im. ž. r. (tal.) - žarg. hljeb, kruh.

**pánjača** im. ž. r., g. mn. *pȁnjāčā* - niska šuma iznikla iz panjeva.

**pànjče/pánjče** im. s. r., g. jd *pànjčeta/pánjčeta* - panjčić.

**pànjčić/pànjčīć** im. m. r., g. jd. *pànjčića/panjčíća*, dem. - mali panj, truljak, panjić, panjče.

**pànjīć/pànjić** im. m. r., g. jd. *panjíća/pànjića*, n. mn. *panjíći/pànjići*, dem. - panjčić.

**pànjīk** im. m. r., g. jd. *panjíka*, n. mn. *panjíci*, g. mn. *panjíkā* - mjesto puno panjeva, gdje je isječena šuma.

**pànjina** im. ž. r., g. mn. *pȁnjīnā*, augm. - velik i nezgrapan panj; prenes. bezosjećajna osoba.

**pȁnjkānje** gl. im. s. r. - zlurado govorenje o nekome, klevetanje, ogovaranje.

**pȁnjkalo** im. s. r., hip. - osoba sklona panjkanju.

**pȁnjkati** gl. nesvr., prez. *pȁnjkām* - nekoga tužiti kome, nedobronamjerno pričati o nekome, klevetati nekoga, ogovarati.

**pâpa** im. m. r. (lat.-grč.) - vrhovni poglavar rimokatoličke crkve.

**pápa** i **hápa** im. ž. r. (tal.) - kašasta dječija hrana.

**papàgaj/papàgāj** im. m. r. (tal.), g. jd. *papàgaja/papagája* - zool. papiga, vrsta šarene tropske ptice povijenog kljuna i mesnatog jezika koja može naučiti izgovarati nekoliko riječi; prenes. osoba bez svog mišljenja; onaj koji ponavlja ono što drugi govore; pričalica.

**papàgājke** im. ž. r. mn. (tal.) - vrsta alata; kliješta čiji je jedan krak povijen i pokretljiv.

**papàgājskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se tiče papagaja; koji je svojstven papagajima.

**papagájstvo/papàgājstvo** im. s. r. (tal.) - obilježje onih koji ponavljaju tuđe riječi iako ih ne razumiju; osobina papagaja; bavljenje papagajima.

**papàja** im. ž. r. (lat.) - vrsta tropskog voća sa sočnim okruglim plodovima s mirisom na moškat.

**pápak** im. m. r., g. jd. *pápka*, n. mn. *pápci*, g. mn. *pâpākā* - rožnati dio noge kojim papkari staju na zemlju; prenes. neznalica, skorojević; žarg. dobre ženske noge.

**papalína** im. ž. r. (tal.) - vrsta sitne morske ribe, sardela.

**pȁpānje** gl. im. s. r. (tal.) - uzimanje pape/papice, jedenje.

**pȁpar** im. m. r. (mađ.), g. jd. *pȁpra* - biber.

**pàpāt** im. m. r. (tal.) - papizam.

**pȁpati/pápati** gl. nesvr. (tal.), prez. *pȁpām*, hip. - uzimati papicu; jesti.

**pàpaz** im. m. r. (grč.), g. mn. *pȁpāzā* - pop, svećenik; prenes. neodređen, nejasan čovjek.

**pàpazina** im. m. r. (grč.), augm. - veliki papaz; prenes. posve nejasna osoba.

**papazjàhija/papazjànija** im. ž. r. (grč.-perz.) - čorbasto jelo od mesa i raznog povrća, "lonac"; prenes. mješavina svega i svačega.

**pàperjast** prid., odr. v. *pȁperjastī* - koji je poput paperja, nježan i mekan.

**pàpērje** zb. im. s. r. - sitne mekane dlačice kojima je prekriveno tijelo pilića i ptića.

**pàpiga** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *pàpigi*, g. mn. *pȁpīgā* - papagaj.

**pàpigica** im. ž. r. (tal.) - ženka papagaja; dem. mali papagaj, papagajčić.

**pȁpila/papìla** im. ž. r. (lat.) - med. bradavica, kvržica.

**pȁpilāran** prid. (lat.), odr. v. *pȁpilārnī* - med. bradavičast, kvržičav.

**papìlōm** im. m. r. (lat.), g. jd. *papilóma* - med. tvrd mali otok obično na spoljnoj koži i sluzokoži grkljana; resičast tumor; izraslina u obliku bradavice.

**pȁpilōzan** prid. (lat.), odr. v. *pȁpilōznī* - med. papilaran.

**pâpīn/pâpin** prid. odr. v. (tal.-grč.) - koji pripada papi.

**pâpinskī** i **pâpskī** prid. odr. v. (tal.-grč.) - koji se odnosi na papu, koji su svojstveni papi.



**pâpinstvo** im. s. r. (tal.-grč.) - papizam, vladavina pape; katolicizam.

**pàpīr** im. m. r. (grč.), g. jd. *papíra*, g. mn. *papírā* - materija za pisanje, crtanje, štampanje, pakovanje i sl.; hartija; prenes. dokument; tekst bez vrijednosti.

**papìrić** im. m. r. (grč.), dem. - mali papir; ceduljica.

**papìrnat** prid. (grč.), odr. v. *papìrnatī* - koji je sličan papiru; prenes. kratkovječan, lošeg kvaliteta; koji postoji samo na papiru i nema nikakve vrijednosti.

**papìrnato** pril. (grč.) - kao od papira, lošeg kvaliteta; prenes. nestvarno, u formi papira.

**papìrnatōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *papìrnatošću/papìrnatosti* - svojstvo papira, osobina onoga što je papirnato.

**pàpīrnī** prid. odr. v. (grč.) - koji je napravljen od papira.

**pàpīrnica** im. ž. r. (grč.) - tvornica papira; prodavnica papira; prostorija u kojoj se drži ili odlaže papir.

**pàpīrničār** im. m. r. (grč.), g. jd. *pàpīrničāra* - onaj koji radi s papirom, koji ga proizvodi, pakuje ili prodaje; osoba koja je uposlena u tvornici papira.

**pàpīrničārka** im. ž. r. (grč.) dat. jd. *pàpīrničārki*, g. mn. *pàpīrničārkī* - ženska osoba koja se bavi papirom, koja ga proizvodi, pakuje ili prodaje; ona koja radi u papirnici.

**papirògraf** im. m. r. (grč.) - sprava za umnožavanje rukopisa.

**papirogràfija** im. ž. r. (grč.) - tehnika umnožavanja tekstova pomoću papirografa.

**papiròlog** im. m. r. (grč.) - naučnik koji se bavi papirologijom; prenes. onaj koji insistira na formalnim često nebitnim pisanim dokumentima.

**papirològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem starih tekstova zapisanih na papirusu; prenes. svi pisani dokumenti; pretjerano insistiranje na svim, pa i nebitnim pisanim zapisima i dokumentima; administracija koja se bavi formalnim zapisima.

**pàpirus** im. m. r. (grč.) - bot. tropska biljka od koje se prvobitno izrađivao papir; smotuljak papira od papirusa sa tekstom na njemu.

**pàpist(a)** im. m. r. (lat.-grč.), n. mn. *pàpisti*, g. mn. *pȁpīstā* - sljedbenik pape; katolik.

**papìstičkī** prid. odr. v. (tal.-grč.) - onaj koji se odnosi na papiste.

**papìzam** im. m. r. (tal.-grč.), g. jd. *papìzma* - papinstvo; vladavina pape; katolicizam.

**pȁpkār** im. m. r., g. jd. *pȁpkāra*, g. mn. *pȁpkārā* - zool. vrsta biljojeda; sve domaće i divlje životinje s papcima.

**pȁpkārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na papkare, koji pripada papkarima.

**papkònozi** im. m. r. mn., g. mn. *papkònōgā* - zool. biljojedi polupapkari.

**pȁponjak** im. m. r., g. jd. *pȁpōnjka*, n. mn. *pȁpōnjci*, g. mn. *pȁponjākā* - pejor. papak.

**pȁpōnjčina** im. ž. r., augm. - veliki papak; prenes. grub, neotesan čovjek.

**pȁprāt** im. ž. r., instr. jd. *pȁprāću/pȁprāti* - bot. biljka rasperanih listova koji rastu iz korijena.

**pȁprātka** im. ž. r., dat. jd. *pȁprātki* - bot. vrsta biljke iz porodice paprati.

**papràtljiv** pridj., odr. v. *papràtljivī* - pun paprati, obrastao papraću.

**papràtina** im. ž. r., augm. - velika paprat, nekorisna paprat; bujad.

**pȁpratīšte** im. s. r. - zemljište na kojem raste paprat; papratnjača.

**pȁprātnice** im. ž. r., mn. - bot. papratnjače.

**paprátnjača** im. ž. r. - zemlja na kojoj raste paprat, papratište.

**paprátnjače** im. ž. r. mn. - bot. sve biljke koje imaju rasječene listove koji rastu iz korijena, različite vrste paprati, papratnice.

**pàprac** im. m. r., g. jd. *papràca* - bot. vrsta bilja, hajdučka trava, kunica.

**pȁpren** prid. (mađ.), odr. v. *pȁprenī* - začinjen paprikom ili biberom; ljut, oštar; prenes. preskup; neodmjeren, razuzdan u govoru.

**pȁprenica/paprènica** im. ž. r. (mađ.) - posuda za mljevenu papriku ili biber, bibernica, biberluk.

**pȁpreno** pril. (mađ.) - ljuto kao paprika; na papren način; prenes. veoma skupo; oštro; žestoko.

**päprenōst** im. ž. r. (mađ.), g. jd. *päprenosti*, instr. jd. *päprenošću/papernosti* - osobina onoga što je papreno.

**päprenjača/paprènjača** im. ž. r. (mađ.) - bot. gljiva ljutog, paprenog ukusa.

**päprenjāk/paprènjāk** im. m. r. (mađ.), n. mn. *päprenjāci/paprenjáci*, g. mn. *päpernjākā/paprenjákā* - vrsta beskvasnog tijesta začinjenog paprikom ili biberom; vrsta kolača, buhtla, slatka pogačica premazana žumancetom.

**päprenjārka/paprènjārka** im. ž. r. (mađ.), dat. jd. *päprenjārki/paprènjārki* - žena koja pravi ili prodaje paprenjake.

**päprēnje** gl. im. s. r. (mađ.) - papričenje.

**päprica** im. ž. r. (mađ.) - ručka, držač, okretač na ručnom mlinu za mljevenje kafe, bibera i sl.

**pàpričēnje** gl. im. s. r. (mađ.) - začinjavanje gotovog jela paprikom; posipanje paprikom.

**pàpričiti** gl. nesvrš. (mađ.), prez. *pàpričīm* - u hranu dodavati mljevenu papriku, papriti; prenes. smicalicama kome otežavati život, činiti ga "paprenim".

**pàprika** im. ž. r. (mađ.), dat. jd. *pàprici*, g. mn. *päprīkā* - bot. vrsta povrća sa zelenim, žutim ili crvenim plodovima, duguljastog, okruglog ili pljosnatog oblika i različitog ukusa, koje se upotrebljava kao začin i kao posebno jelo (pečeno, kuhano, sjeckano, punjeno mesom i sl.).

**pàprikāš** im. m. r. (mađ.), g. jd. *pàprikāša* - vrsta kuhanog jela s mesom, krompirom, začinjeno s dosta isjeckanih paprika, crvenog luka i bibera.

**pàprikāškī** prid. odr. v. (mađ.) - koji se odnosi na paprikaš.

**paprìkāški** pril. (mađ.) - kao paprikaš, papreno, ljuto.

**päpriti** gl. nesvr. (mađ.), prez. *päprīm*, trp. prid. *päpren* - posipati biberom, činiti da nešto bude ljuto.

**pâpskī** prid. odr. v. (grč.-lat.) - koji se odnosi na papu, koji mu pripada.

**pâpski** pril. (grč.-lat.) - kao papa, na papski način.

**pàpuča** im. ž. r. (perz.), n. mn. *pàpuče* - lagana plitka kožna ili platnena obuća slobodna iza pete, natikača; nogostup na automobile; kočnica.

**pàpučār** im. m. r. (perz.), g. jd. *pàpučāra* - zanatlija koji pravi papuče, papudžija; prenes. onaj koji sluša svoju ženu, koji joj je potčinjenen.

**pàpuče** im. s. r. (perz.) - par papuča.

**pàpučić** im. m. r. (perz.), dem. - papučica; mali papučar.

**pàpučica** im. ž. r. (perz.), dem. - mala papuča; poluga na vozilima ili strojevima koja se dodiruje stopalom.

**papùčlija** im. m. r. (perz.-tur.) - papudžija.

**papùdžija** im. m. r. (perz.-tur.) - papučlija, zanatlija koji proizvodi papuče, papučar; prenes. onaj koji se plaši žene.

**päpula** im. ž. r. (lat.) - bubuljica, osip.

**pâr** im. m. r. (lat.-njem.), g. jd. *pâra*, lok. jd. *páru*, n. mn. *pärovi*, g. mn. *pärōvā* - dvoje što zajedno čini cjelinu (rukavice, cipele); muško i žensko (npr. par fazana, par konja); mladić i djevojka; dva po dva raspoređeni dijelovi nečega; prenes. jednak s nekim; odgovárajūćī nekome; vršnjak; nekoliko, malo nečega.

**pâr** pril. (lat.) - jednak, ravan.

**pàra** im. ž. r. (perz.), g. mn. *pârā* - sitan novac, novčić.

**pára** im ž. r. - plinovito agregatno stanje vode (pri zagrijavanju vode ili vlažnog tla; pri izdisaju na hladnom zraku).

**paràbola** im. ž. r. (grč.), g. mn. *paràbōlā* - poet. stilska figura, preneseno značenje, alegorijska poučna priča; geom. kriva linija drugog stepena koja nastaje presjekom stošca; vrsta krivulje.

**parabòličan** prid. (grč.), odr. v. *parabòličnī* - parabolički, parabolni, koji je sklon iskazivanju u obliku parabola, u prenesenom značenju; iskazan u parabolama, s riječima u prenesenom značenju; koji je u obliku parabole.

**parabòličkī** prid. odr. v. (grč.) - paraboličan.

**parabòlično** pril. (grč.) - s prenesenim značenjem; kao parabola.

**parabolòīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *paraboloída*, g. mn. *paraboloídā* - geom. tijelo koje nastaje okretanjem parabole oko svoje ose.

**parabolòīdnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paraboloid, koji je u obliku paraboloida.



**parabolizírati** gl. nesvrš. (grč.-lat.), prez. *parabolìzīrām* - govoriti u parabolama; iscrtavati parabole; likovno: iskazivati se u parabolama.

**pàrabolizovati** gl. nesvrš., prez. *pärabolizujēm* (grč.) - parabolizirati.

**párac** im. m. r., g. jd. *párca*, n. mn. *párci*, g. mn. *pârācā* - onaj koji je s kim/čim par; jedan dio kakvog para; vršnjak, vrsnik; istogodac, čovjek istog godišta s nekim drugim.

**paracetàmōl** im. m. r. (lat.) - farmak. lijek za obaranje povišene tjelesne temperature.

**paraćèsik** pril. (perz.-tur.) - na komadiće, na dijelove, malo-pomalo (npr. *ràspasti se na paraćèsike).*

**paráda** im. ž. r. (fr.-lat.) - svečana smotra; svečanost predstavljanja svih postignuća; prenes. suđenje, sudska rasprava; u sportu elegantan skok vratara; redanje čega.

**paradàiz/paràdajz** im. m. r. (njem.), g. jd. *paradàiza/paràdajza* - vrsta mesnatog povrća u obliku jabuke, najčešće crvene ali i žute i zelene boje, rajska jabuka, rajčica, kavada.

**pärādan** prid. (fr.-lat.), odr. v. *pàrādnī* - svečan, koji je pripremljen za paradu (*radan i paradan*).

**paradentóza** im. ž. r. (grč.-lat.) - med. upalno hronično oboljenje desni čija je posljedica klimanje i ispadanje zuba.

**paradìgma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *paradìgmī/paradígmā* - uzorak, primjer, obrazac; u gram. npr. promjena po padežima, deklinacija.

**paradìgmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paradigmu.

**paradìgmatski** pril. (grč.) - kao paradigme, slijedeći zadati uzor.

**paradírānje** gl. im. s. r. (fr.) od paradirati - prolazak parade; sudjelovanje u paradi; prenes. dosađivanje kome zbog pretjeranog redanja čega bez mjere.

**paradírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *paràdīrām* - praviti paradu; prolaziti u paradi; biti u paradi, prolaziti svečano odjeven; isticati se; u paradnom hodu prikazivati kakva postignuća; prenes. nepotrebno šta isticati; paradiranjem oduzimati čije vrijeme, strpljenje i sl.

**pàrādno/pärādno** pril. (fr.) - svečano, na paradan način; ističući se svečanom odjećom i držanjem tijela.

**pàradoks/paràdoks** im. m. r. (grč.), g. mn. *päradōksā/paràdōksā* - potpuno suprotno, neočekivano suprotno onome što dominira; mišljenje često nespojivo sa zdravim razumom; u nauci - neočekivano mišljenje koje je u potpunoj suprotnosti s dotada vladajućim; podvrsta stilske figure antiteze.

**päradoksālan** prid. (grč.) - neočekivan, suprotan općem poznatom mišljenju; osoben, nastran, besmislen.

**päradoksan** prid. (grč.) - paradoksalan.

**päradoksālno** pril. (grč.) - nespojivo, suprotno, neočekivano, besmisleno.

**päradoksno** pril. (grč.) - paradoksalno.

**paradoksálnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *paradoksálnošću/paradoksálnosti* - sklonost drugačijem, neočekivanom mišljenju koje se protivi općepoznatom; prividna besmislenost; nastranost; sklonost ka nastranom; paradòksija.

**päradoksnōst/paradòksnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *päradoksnošću/päradoksnosti* i *paradòksnošću/paradòksnosti* - paradoksalnost.

**paràdžik** im. m. r. (perz.), n. mn. *paràdžici*, g. mn. *paràdžīkā* - komad, dio, parče nečega.

**pàraf** im. m. r. (fr.) - prepoznatljiv pisani znak odobrenja; skraćeni ili cio potpis.

**parafàzija** im. ž. r. (grč.) - poremećaj govora, zamjenjivanje pojedinih riječi ili glasova u govoru.

**parafàzičan** prid. (grč.), odr. v. *parafàzičnī* - koji ima govorni poremećaj zamjenjivanja glasova ili riječi, koji ima parafaziju.

**paràfīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *parafína* - jedan od derivata nafte, blijedožuta zapaljiva tečnost.

**parafinēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *parafinéra* - radnik hemijske industrije koji upravlja postrojenjem za proizvodnju parafina.

**paràfīnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na parafin; koji u sebi ima parafina; napravljen od ili s parafinom.

**paràfīrān** prid (fr.), odr. v. *paràfīrānī* - potpisan, ovjeren parafom, potvrđen i odobren potpisom.

**parafíranje** gl. im. s. r. (fr.) - stavljanje parafa; odobravanje čega parafom.
**parafírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.-lat.), prez. *paràfīrām*, trp. prid. *paràfīrān* - potpisati, ovjeriti parafom, odobriti; inicijalima potpisati ugovor u znak ranije dogovorenog.
**parafònija** im. ž. r. (grč.) - med. poremećaj u govoru pri čemu se pored osnovnog glasa čuje još jedan, dvostruki glas.
**parafòničan** prid. (grč.), odr. v. *parafònični* - nejasan, nečist glas.
**parafràstičan** prid. (grč.), odr. v. *parafràstični* - koji je u vezi s parafrazom; opisan, koji objašnjava, prepričava, opširan.
**parafráza** im. ž. r. (grč.) - prepričavanje tuđih iskaza i misli; opisno kazivanje.
**parafràzīrān** prid. (grč.), odr. v. *parafràzīrānī* - prepričan, opisan, prenesen svojim riječima.
**parafrazíranje** gl. im. s. r. (grč.) - opisno kazivanje, prenošenje tuđeg govora, prepričavanje.
**parafrazírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *parafràzīrām* - prepričati ili prepričavati tuđe riječi i misli; opširno iznositi; razvijati, razgranavati misao.
**păragraf/paràgraf** im. m. r. (grč.), g. jd. *păragrafa/paràgrafa*, g. mn. *păragrāfā/paràgrāfā* - dio teksta kojim iznosi nova misao, nova stavka; novi član.
**păragrafskī/paràgrafskī** pril. (grč.) - podijeljeno u paragrafe; po paragrafima.
**paragràfīrān** prid. (grč.-lat.), odr. v. *paragràfīrānī* - koji ima paragrafe, odjeljke.
**paragrafiranje** gl. im. s. r (grč.-lat.) od paragrafirati - podjela teksta na paragrafe, paragrafisanje.
**paragrafirati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.-lat.), prez. *paragràfīrām* - nekim znakom staviti do znanja da je tekst iznad paragrafa prihvaćen; dijeliti tekst na paragrafe.
**paràjlija/parájlija** im. m. r. (perz.-tur.) - čovjek s novcem; onaj koji uvijek ima mnogo novca, para; bogataš.
**paraláža** im. m. i ž. r. - osoba koja podržava lažljivca, polaguje, polagivač.
**paralèksija** im. ž. r. (grč.) - med. smetnje u čitanju kao posljedica oštećenja moždane kore.
**paralèla** im. ž. r. (grč.) - mat. linija u čitavoj dužini jednako udaljena od druge linije, usporednica; geogr. zamišljena linija oko Zemlje čije su sve tačke podjednako udaljenje od drugih istih takvih linija; književno djelo iste sadržine ali drugačije obrade; bilo koje poređenje.
**păralelan/paralèlan** prid. (grč.), odr. v. *păralelnī/paralèlnī* - koji je podjednako u čitavoj dužini udaljen od drugog; naporedan; podudaran; koji se podudara s nečim po mjestu, vremenu ili po sadržaju.
**paralelìstički** pril. (grč.) - poredbeno, komparativno, uporedno.
**paralelìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *paralelìzma*, n. mn. *paralelìzmi*, g. mn. *paralelìzāmā* - paralelnost, mat. paralelan odnos linija i ravni koje se zbog toga nikad ne sijeku; podudaranje, preklapanje čega.
**păralelno/paralèlno** pril. (grč.) - naporedno; istovremeno, uvijek jednako udaljeno.
**păralelnōst/paralèlnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *păralelnošću/paralèlnošću* i *păralelnosti/paralèlnosti* - osobina onoga što je paralelno; paralelizam, naporednost; istovremenost.
**paralelògram** im. m. r. (grč.) - mat. četverokutnik čije su dvije suprotne stranice međusobno jednake i paralelne, pravougaonik, pravokutnik.
**paralelopìpēd** im. m. r. (grč.) - mat. geometrijsko tijelo oblika cigle sa šest paralelograma.
**paralingvìstika** im. ž. r. (grč.-lat.), dat. jd. *paralingvìstici* - oblast u lingvistici u kojoj se tumačenje jezičkih pojava zasniva na još nedovoljno proučenim i nepoznatim činjenicama; nauka o jeziku koja se zasniva na nenaučnim detaljima, nenaučna lingvistika.
**paràlisān** prid. (grč.), odr. v. *paràlisāni* - paraliziran, paralizovan, oslabljen; zaustavljen.
**paràlisāno** pril. (grč.) - paralizirano, paralisano, oslabljeno; zaustavljeno.
**paràlisānōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *paràlisānošću/paràlisānosti* - paraliziranost, paralizovanost, zastoj, obustava; stanje onoga što je paralisano; v. *pàralizovānōst*.
**paràlisānje** gl. im. s. r. (grč.) od paralisati.
**paràlisati** gl. svrš. i nesvr. (grč.), prez. *paràlišēm* - paralizirati, paralizovati, praviti smetnje, oslabiti; zaustaviti, prestati s radom.
**paralìtičan** prid. (grč.), odr. v. *paralìtičnī* - koji se odnosi na paralitičare, koji pripada paralitičarima, paralitički; prenes. koji se ostvaruje s puno smetnji, usporen, otežan.
**paralìtičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *paralìtičāra*, g. mn. *paralitìčārā* - med. osoba koja boluje od paralize; oduzeta osoba; paralitik.
**paralìtičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *paralìtičārki*, g. mn. *paralìtičārkī* - med. ženska osoba koja boluje od paralize; paralizovana žena.
**paralìtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na paralitičare, koji im pripada; v. *paralìtičan*.
**paralìtički** pril. (grč.) - paralitično; na način paralitičara; kao paralitičari; raditi s velikim poteškoćama, oduzeto; prenes. teško, usporeno, ometano.
**paralìtično** pril. (grč.) - paralitički.
**paralìtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *paralìtici* - paralitičar.
**paralíza** im. ž. r. (lat.) - med. teško oboljenje mišića i/ili nerava koje izaziva djelimičnu ili potpunu oduzetost tijela; prenes. zastoj, nemogućnost djelovanja, nesposobnost.
**paralìzīrān** prid. (grč.-lat.), odr. v. *paralìzīrānī* - paralisan, paralizovan.
**paralìzīrāno** pril. (grč.-lat.) - paralisano, paralizovano.
**paralìzīrānōst** im. ž. r., instr. jd. *paralìzīrānošću/paralìzīrānosti* (grč.-lat.) - paralizovanost.
**paralizírati (se)** gl. svrš. i nesvr. (grč.-lat.), prez. *paralìzīrām (se)* - paralizovati (se).
**păralizovān** prid. (grč.), odr. v. *păralizovānī* - paralisan, paraliziran, koji boluje od paralize.
**păralizovānōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *păralizovānošću/păralizovānosti* - paraliziranost; med. djelimična ili potpuna oduzetost tijela, paraliza, oduzetost; prenes. djelimična ili potpuna spriječenost, onemogućenost, obustavljenost čega; osobina i stanje paralizovanog.
**pàralizovānje** gl. im. s. r. (grč.) od paralizovati.
**păralizovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *păralizujēm (se)* - paralizirati (se), med. zbog bolesti mišićnog i nervnog sistema postati paralizovan, oduzeti se, paralisati, paralizirati (se); dovesti ili dovoditi koga/šta u stanje paralize; prenes. onemogućavati ili onemogućiti da se nešto nesmetano odvija; (o)slabiti, zaustavljati ili zaustaviti, djelimično ili sasvim spriječiti obavljanje čega.
**paralògičan** prid. (grč.), odr. v. *paralògičnī* - paralogički, koji se odnosi na paralogiju.
**paralògičkī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na paralogiju i paralogizam; koji ima smetnje u logici i zdravom rasuđivanju.
**paralògički** pril. (grč.) - paralogično.
**paralògično** pril. (grč.) - na paralogičan način; nelogično; paralogički.
**paralògičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *paralògičnošću/paralògičnosti* - stanje onoga što je paralogično; nelogičnost, paralogizam.
**paralògija** im. ž. r. (grč.) - med. smetnje u logici i zdravom rasuđivanju pri govorenju (neočekivana, asocijativna veza riječi poznata samo bolesniku).
**paralogìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *paralogìzma*, g. mn. *paralogìzāmā* - pogrešan zaključak izveden na temelju pogrešnih pretpostavki; paralogičnost, nelogičnost.
**paràmēcīj(um)** im. m. r. (grč.) - zool. vrsta mikroskopski vidljive praživotinje koja živi u stajaćim vodama, papučica.
**pàrametar** im. m. r. (grč.), g. jd. *pàrametra*, g. mn. *pàrametārā* - veličina koja služi kao uzor i mjerilo.
**pàrametarskī/paràmetarskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na parametar.
**paramnèzija** im. ž. r. (grč.) - djelimično ili potpuno gubljenje pamćenja.
**păramparčād** zb. im. (tur.-perz.), g. *păramparčādi* - sitni djelići čega; komadići čega razbijenog.
**parampárče/părampārče** im. s. r. (tur.-perz.), g. jd. *parampárčeta/părampā-*

*rčeta* - jedan komadić čega razbijenog; mali dio čega.

**pâran** prid. (lat.), odr. v. *pârnī* - koji ima par; koji je u paru; koji je djeljiv sa dva.

**pârān** prid. odr. v. *pârānī* - koji nije nov nego je već upotrebljavan, poren (npr. *pârān kònac*).

**paranòičan** prid. (grč.), odr. v. *paranòičnī* - duševno bolestan, koji ima paranoju; bezrazložno, umišljeno uplašen da je proganjan.

**paranòično** pril. (grč.) - kao paranoik, na način paranoika.

**paranòičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *paranòičnošću/paranòičnosti* - stanje ili osobina onoga ko je paranoičan; paranoja.

**paranòīd** im. m. r. (grč.) - paranoik.

**paranòik** im. m. r. (grč.), n. mn. *paranòici*, g. mn. *paranòīkā* - duševni bolesnik koji boluje od paranoje; čovjek s paranoičnim strahom, paranoid.

**paranòja** im. ž. r. (grč.) - med. duševna bolest; vrsta ludila; umišljeni stravični strah od proganjanja, paranoičnost.

**pârānōst** im. ž. r., instr. jd. *pârānošću/ pârānosti* - stanje i osobina onoga što je parano, oporenost.

**párānje** gl. im. s. r. od parati, g. jd. *párānja*, g. mn. *párānjā* - rašivanje po šavu; rasplitanje pletenog; porenje; prenes. odudaranje od uobičajenog; nanošenje boli i sl.

**paràpēt** im. m. r. (tal.), g. jd. *parapéta*, g. mn. *parapétā* - ograda, pregrada uzduž nečega; nizak zid koji dijeli prostoriju ili nekoliko redaka cigle na koje se naslanja veliki prozor ili stakleni zid; vojn. zaklon, mali nasip, grudobran.

**paraplègičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *paraplègičāra*, g. mn. *paraplègičārā* - med. nepokretan bolesnik; bolesnik sa oduzetim nogama, rukama.

**paraplègija** im. ž. r. (grč.) - med. teško oboljenje mišićnog i nervnog sistema kod ljudi, čija je posljedica oduzetost nogu, ruku, ili i nogu i ruku, paraliza.

**parapsihològija** im. ž. r. (grč.) - područje psihologije koje se bavi telepatijom i okultizmom, ali i drugim u nauci još neodređenim i neproučenim psihičkim pojavama.

**pàrastos/paràstos** im. m. r. (grč.) - služba u pravoslavnoj crkvi; zadušnica; pomen.

**pàrataksa** im. ž. r. (grč.) - lingv. naporednost, paralelizam rečenica; knjiž. upoređivanje, poređenje.

**paratàksičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na parataksu, koji joj pripada.

**paratàktičkī** prid. odr. v. (grč.) - parataksički.

**párati** gl. nesvrš., prez. *pârām*, trp. prid. *pârān* - rašivati po šavu, poriti; rasplitati; cijepati; urezivati; rastavljati; med. rasijecati, vršiti obdukciju; prenes. zadavati bol.

**pàratifus/paratìfus** im. m. r. (grč.) - zarazna bolest slična tifusu.

**paratìfusār** im. m. r. (grč.) - onaj koji boluje od paratifusa.

**paratìfuskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi s paratifusom, odnosi se na paratifus.

**paratìfusnī** prid. odr. v. (grč.) - paratifuski.

**paràvān** im. m. r. (fr.), g. jd. *paravána*, g. mn. *paravánā* - zaklon; zaštitna zavjesa; prenes. izgovor, sklonište.

**paràzit** im. m. r. (grč.) - biol. životinja ili biljka nametnik koja živi na tijelu ili u tijelu čovjeka ili drugih živih bića hraneći se njihovom hranom; prenes. čovjek koji živi na račun tuđeg rada.

**parazitìzam** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *parazitìzma*, g. mn. *parazitìzāmā* - biol. pojava nametnika, parazita, u tijelu ili na tijelu čovjeka, biljke ili životinje; prenes. život jednih na račun drugih.

**paràzitnī** prid. odr. v. (grč.) - parazitski.

**parazitològija** im. ž. r (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem parazita.

**parazitòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na parazitologiju, koji joj pripada.

**paràzitskī** prid. odr. v. (grč.) - kao paraziti, živeći bez rada, na tuđi račun; parazitni.

**parcèla** im. ž. r. (lat.) - ograničen, malen komad zemlje; tačno omeđen prostor za gradnju kuće sa okućnicom.

**parcelácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *parcelácijē*, n. mn. *parcelácije* - podjela na parcele, rasparčavanje, ob. parcelisanje.



**pàrcelāran** prid. (lat.), odr. v. *pàrcelārnī* - podijeljen u parcele; koji je u dijelovima.

**parcelírānje/parcèlisānje** gl. im. s. r. (lat.) od parcelirati/parcelisati.

**parcelírati/parcèlisati** gl. nesvr. (lat.), prez. *parcèlīrām/parcèlišēm*, trp. prid. *parcèlīrān/parcèlisān* - dijeliti zemlju na manje parcele namijenjenih za gradnju kuća ili za obradu.

**pàrcijālan** prid. (lat.), odr. v. *pàrcijālnī* - djelimičan, nepotpun.

**párčād** zb. im. ž. r. (perz.), g. *párčādi* - komadići nečega prelomljenog ili razbijenog.

**pàrčānje** gl. im. s. r. (perz.) od parčati - komadanje, podjela na parčad.

**pàrčati** gl. nesvrš. i učest. (perz.), prez. *pàrčām* - obavljati parčanje, dijeliti na parčiće, komadati.

**párče** im. s. r., g. jd. *párčeta* - komadić, dio čega obično prelomljenog ili razbijenog.

**parčètati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *parčètām* - komadati; rukom otkidati parče po parče.

**pàrčić/pàrčīć** im. m. r. (perz.), dem. - mali komad, komadić nečega.

**pàrdōn!** uzv. (fr.) - uzvik izvinjenja sa značenjem 'oprostite', 'izvinite'.

**pàrdōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *pardóna* - nemilost (npr., *bez pardóna* - bez milosti, neštedimice).

**pardonírati** gl. svrš. (fr.-lat.), prez. *pardònīrām* - izgovarajući riječ *pàrdōn* izvinjavati se nekome.

**pàre** zb. im. ž. r. (perz.), g. mn. *pārā*, dat.-instr.-lok. mn. *pàrama* - novac općenito, novčanice.

**pâren** prid. (lat.), odr. v. *pârenī* - spajan s odgovarajućim parom; biol. prirodno oplođavan.

**pàren** prid., odr. v. *pàrenī* - izložen djelovanju pārē, rasparen.

**párēnje** gl. im. s. r. (lat.) - spajanje odgovarajućih dijelova čega; biol. prirodno oplođavanje životinja.

**pàrēnje** gl. im. s. r. - izlaganje nečega djelovanju pare; liječenje pomoću pare; grijanje tijela uz vatru ili na suncu; opuštanje i odmaranje u saunama.

**paréza** im. ž. r. (grč.) - med. djelimična uzetost nekog dijela tijela zbog oštećenja nerva, poluoduzetost.

**pàrfēm** im. m. r. (fr.), g. jd. *parféma*, g. mn. *parfémā* - miris; bočica s mirisom; alkoholna otopina čega što ima ugodan miris.

**parfimèrija** im. ž. r. (fr.) - tvornica parfema; drogerija, trgovina parfema i sl. proizvoda.

**parfimírati/parfìmisati** gl. nesvr. (fr.-lat.), prez. *parfimīrām/parfìmišēm* - posipati koga ili šta parfemom, činiti ili učiniti mirišljavim, parfimirati.

**pàrhet** im. m. r. (tur.) - vrsta tople pamučne tkanine s nježnim dlačicama s naličja platna.

**pàrica** im. ž. r. (lat.) - koja je kome/čemu par; drugi dio para.

**pàrica** im. ž. r. (perz.) - sitan novac, novčić, hip. od para.

**pàrilo** im. s. r., g. jd. *pàrila* - lužina za parenje rublja; ono u čemu se šta pari.

**pariònica** im. ž. r., g. jd. *pariònicē* - posuda za parenje; prostorija u kojoj se obavlja parenje.

**pàrip** im. m. r. (grč.) - kljuse; konjusina; prenes. miran, zdrav, ali i naivan čovjek.

**parírati** gl. nesvrš. i učest. (fr.), prez. *pàrīrām* - na isti način odgovarati nekome; istom mjerom uzvratiti napad, udarac; biti ravnoravan, biti odgovarajući.

**pàrīškī/pàrīškī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na Pariz, koji mu pripada ili koji potiče iz Pariza.

**parìtēt** im. m. r. (lat.) - isti omjer, jednak odnos; ravnopravnost, jednakopravnost; istovjetnost.

**pàritētan** prid. (lat.), odr. v. *pàritētnī* - ravnopravan, ravnomjeran, jednakopravan, u istom omjeru, na principima ravnopravnosti.

**pàritētno** pril. (lat.) - ravnopravno; po istim kriterijima, ravnomjerno.

**Pàrīz** im. m. r. (fr.) - glavni grad Republike Francuske.

**Parížanin** im. m. r. (fr.), n. mn. *Parížani* - stanovnik Pariza.

**Parížānka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *Parížānki*, g. mn. *Parížānkī* - stanovnica Pariza.

**pärk** im. m. r. (engl.), g. jd. *pàrka*, n. mn. *pàrkovi* - velika zelena površina u gradu; dekorativni prirodni prostor sa stazicama za šetnju; skup vozila neke grane transportne privrede; *vōznī pärk* - sva vozila nekog preduzeća.

**pàrkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *parkéta* - specijalni, obično lakirani pod od malih najčešće hrastovih drvenih pločica koje se u cjelinu spajaju na različite načine (u vidu riblje kosti, kvadratića i sl.).

**parkètār** im. m. r. (fr.), g. jd. *parketára*, g. mn. *parketárā* - zanatlija koji se bavi izradom i postavljanjem parketa.

**parketíránje** gl. im. s. r. (fr.-lat.) od parketirati.

**parketírati** gl. nesvrš. (fr.-lat.), prez. *parkètīrām* - postavljati parket; popoditi prostoriju parketom.

**pàrkētnī/pàrkētskī** prid. (fr.) - koji se odnosi na parket; koji je od parketa.

**pàrking/pärking** im. m. r. (engl.) - parkiralište.

**parkìralīšte** im. s. r. (engl.) - javno mjesto, prostor za privremeno ostavljanje vozila najčeće sa novčanom nadoknadom.

**pàrkīrān** prid. (engl.), odr. v. *pàrkīrānī* - ostavljen, smješten na parkiralištu ili gdje drugo.

**parkíránje** gl. im. s. r. (engl.) - zaustavljanje i smještanje vozila; prenes. zaustavljanje na nekom odredištu.

**parkírati (se)** gl. nesvrš. i svrš. (engl.-lat.), prez. *pàrkīrām* (se) - zaustaviti vozilo i propisno ga smjestiti na dozvoljenom mjestu; prenes. udobno se namjestiti, izabrati najprikladnije mjesto za boravak.

**pàrkovskī** prid. odr. v. (engl.) - koji je u vezi s parkom, koji mu pripada ili potiče iz parka.

**parlàmen(a)t** im. m. r. (tal.), g. jd. *parlàmenta*, g. mn. *paràmenātā* - najviši zakonodavni organ u ustavnim državama; skupština; kongres.

**parlamentárac** im. m. r. (tal.), g. jd. *parlamentárca*, n. mn. *parlamentárci*, g. mn. *parlamèntārācā* - član parlamenta, poslanik, zastupnik; prenes. osoba sklona pregovaranju i dogovaranju.

**pàrlamentāran** prid. (tal.), odr. v. *pàrlamentārnī* - koji se odnosi na parlament; strpljiv; pristojan, učtiv; koji je širokih vidika, s velikim razumijevanjem i drugačijih mišljenja.

**parlamentarìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *parlamentarìzma* - tip državnog uređenja u kome parlament ima temeljnu ulogu u funkcionisanju države; prenes. spremnost i sposobnost da se saslušaju i oni koji drugačije misle.

**párlog** im. m. r. (mađ.-slav.), n. mn. *párlozi*, g mn. *párlōgā*, dat.-instr.-lok. mn. *párlozima* - zapušteno, uležano mjesto; divlji vinograd; pusta, neobrađena i neiskorištena zemlja; prenes. zapušten ležaj ili mjesto, neuredna spavaća soba.

**párloženje** im. s. r. (mađ.-slav.) - prepuštanje ljenosti, nezainteresovanost za napredak.

**párložiti** gl. nesvrš. (mađ.-slav.), prez. *párložīm* - zapostaviti, nehatno se odnositi prema obradivoj zemlji, prema vinogradu; nepotrebno se izležavati, lijeno ležati u parlogu; bez ikakvih rezultata odugovlačiti kakav posao.

**pàrmačić/parmàčić** im. m. r. (tur.), dem. - mali parmak, letvica za ogradu.

**pàrmak** im. m. r. (tur.), n. mn. *pàrmaci*, g. mn. *pārmākā* - jedna od letvi kojima se ograđuje dvorište; palac u drvenom kolskom točku; prst.

**parmàkluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *parmàkluci*, g. mn. *parmàklūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *parmàklucima* - visoka ograda od parmaka.

**parmèzān** im. m. r. (tal.), g. jd. *parmezána* - vrsta polumasnog tvrdog sira proizvedenog u Parmi (Italija).

**parmèzānskī** prid. odr. v. (tal.) - koji je kao sir parmezan, rastegljiv.

**pârnī**[1] prid. odr. v. - koji pokreće para ili koji djeluje zahvaljujući pokretačkoj snazi pare, koji je nastao od pare, npr. *pârnō grìjānje*.

**pârnī**[2] prid. - koji ima par, koji je u paru; koji odgovara parnom broju.

**párnica** im. ž. r. (lat.) - građansko-pravni spor između dvije strane; sudski spor između tužitelja i tuženog.

**párničār** im. m. r. (lat.), g. jd. *párničāra* - učesnik u parnici; sudija koji vodi parnicu; prenes. konfliktna ličnost, osoba sklona parničenju.



**párničiti (se)** gl. nesvrš. (lat.), prez. *párničīm (se)* - voditi parnicu; sudski se s kim sporiti.

**párničkī/párničnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na parnicu, koji joj pripada; parnični.

**párnjača** im. ž. r. - parni mlin; lokomotiva, brod ili šta drugo što se pokreće na paru.

**pàrnjāk/pârnjāk**[1] im. m. r. (lat.), n. mn. *parnjáci/pârnjāci* - jedan od dva predmeta ili bića koja zajedno čine par; vršnjak.

**pârnjāk**[2] im. m. r., n. mn. *pârnjāci* - koji se pokreće na paru (brodić, mlin i sl.).

**pàrobrōd i pârnī brôd** im. m. r., n. mn. *pàrobrōdi i pârnī bròdovi* - brod koji pokreće parni stroj, kome je vodena para pokretačka snaga.

**parobrodárstvo** im. s. r., g. mn. *parobròdārstāvā* - vrsta privredne djelatnosti koja se bavi parnim brodovima (izrada, plovidba i trgovanje parnim brodovima).

**pàrobrodskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na parobrode, koji im pripada.

**paròdija** im. ž. r. (grč.) - knjiž. podrugljiva pjesma na ozbiljnu temu; prenes. izvrgavanje podsmijehu ozbiljnih društvenih tema; izrugivanje.

**paròdījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na parodiju, koji se tiče parodije.

**parodírati** gl. nesvrš. (grč.-lat.), prez. *paròdīrām* - stvarati, pisati parodije; prenes. u formi poznatih umjetničkih djela izrugivati se ozbiljnim društvenim zbivanjima.

**pàrog** im. m. r. - parožak.

**pàroh** im. m. r. (grč.), n. mn. *pàrosi* - pavoslavni sveštenik koji je na čelu parohije.

**paròhija** im. ž. r. (grč.) - upravna jedinica pravoslavne crkve; područje koje nadzire paroh.

**paròhījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na parohiju.

**pàrohov** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada parohu; koji se odnosi na paroha.

**paroksìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *paroksìzma*, g. mn. *paroksìzāmā* - najviši stepen uzbuđenja, kulminacija, vrhunac nečega.

**pàrōl** im. m. r. (fr.) - osoba zadužena za saopćenja organa vlasti i sl., govornik.

**paróla** im. ž. r. (fr.) - pisani ili izgovoreni slogan propagandnog karaktera; lozinka, tajni dogovoreni znak prepoznavanja; osnovno pravilo.

**paròlāš** im. m. r. (fr.), g. jd. *paroláša*, g. mn. *parolášā*, pejor. - onaj koji ispisuje ili uzvikuje parole; koji je sklon uzvikivanju ili ispisivanju parola; onaj koji radije uzvikuje parole nego što radi.

**päromlin** im. m. r., n. mn. *paromlīnovi* - mlin na parni pogon, parni mlin.

**päromlinskī** prid. odr. v. - koji se tiče paromlina, koji mu pripada.

**parònīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *paronīma* - gram. riječ izvedena iz istog korijena ali sa različitim značenjem, npr. *strašan - strašljiv*.

**pärostrōj** im. m. r. - stroj na parni pogon, parni stroj.

**pärovōd** im. m. r. - cjevovod kojim prolazi para.

**pärožak** im. m. r., g. jd. *päroška*, n. mn. *pärošci*, g. mn. *pärožākā* - parog, šiljak koji izraste na glavnom rogu; sporedni rog; prenes. sporedni 'rog' na vilama ili bilo čemu drugom.

**pärožnī** prid. odr. v. - koji je od paroška.

**Partènōn** im. m. r. (grč), g. jd. *Partenóna* - poznati hram u antičko-dorskom stilu na Akropolisu u Atini.

**pàrtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *partéra* - prizemlje; poz. zadnji dio gledališta u dvorani; sport. zahvat u hrvanju; prenes. vrsta damasta sa utkanim cvjetovima.

**pärticīp** im. m. r. (lat.) - gram. glagolski pridjev.

**participácija** im. ž. r. (lat.) - sudjelovanje, učestvovanje u čemu; udio u nečemu, sudioništvo, učešće (u novcu, u sredstvima, u poslovima i sl.).

**particìpant** im. m. r. (lat.), g. mn. *particìpanātā* - onaj koji jednim dijelom sudjeluje, participira u čemu i ima pravo na dio zarade.

**participíránje** gl. im. s. r. (lat.) - djelimično sudjelovanje u čemu, učešće.

**participírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *particìpīrām* - vršiti participáciju; djelimično sudjelovati u čemu; biti dio čega.

**pärticīpnī** prid. odr. v. (lat.) - participski.

**pärticīpskī** prid. odr. v. (lat.) - gram. koji se odnosi na particip, koji mu pripada.

**pàrtija** im. ž. r. (fr.), g. mn. *pàrtījā* - grupa političkih istomišljenika, stranka; prenes. dio cjeline; društveno odgovarajući sloj; odgovarajući partner, prilika za ženidbu, udaju; cijela igra nečega; dio puta; muz. dio kompozicije za jedan glas; odovarajuća prilika (dobra partija).

**partíjac** im. m. r. (fr.), g. jd. *partíjca*, v. jd. *pàrtījče*, g. mn. *pàrtījācā* - član partije; partijaš.

**partìjāš** im. m. r. (fr.), g. jd. *partijáša*, g. mn. *partijášā*, pejor. - onaj koji je pretjerano odan partiji.

**partijàšica** im. ž. r. (fr.) - žena partijaš.

**pàrtījka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *pàrtījki*, g. mn. *pàrtījkī* - ženska partijac; partijašica.

**partíjnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *partíjnošću/partíjnosti* - odanost, naklonjenost pariji.

**pàrtījskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na partiju i njene sljedbenike; koji im pripada.

**pàrtījski** pril. (fr.) - na način kako se to čini u partiji; kako to čine partijci.

**partìkula** im. ž. r. (lat.) - djelić, komadić; gram. nepromjenjiva riječ, riječca.

**pärtikulāran** prid. (lat.), odr. v. *pärtikulārnī* - djelimičan, nepotpun, zaseban, odvojen; naročit, osoben.

**partikulàrist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *partikulàristi/partikulàriste* - pristalica partikularizma; osoba koja sve rješava dio po dio; onaj koji teži podvojenosti.

**partikularizácija** im. ž. r. (lat.) - izdvajanje, odvajanje, podvajanje; potanko iznošenje pojedinosti; opširno kazivanje radi ukazivanja na detalje; partikulariziranje; v. *partikularìzam*.

**partikularìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *partikularìzma*, n. mn. *partikularìzmi*, g. mn. *partikularìzāmā* - sklonost ka izdvajanju iz nečega ili odvajanju od negoga; težnja ka posebnosti, ka čuvanju nekih posebnih interesa različitih od interesa opće zajednice.

**partikularizírānje** gl. im. s. r. (lat.) - v. *partikularizácija*.

**partikularizírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *partikularìzīrām*, trp. prid. *partikularìzīrān* - izdvajati iz cjeline, usitnjavati, dijeliti na manje cjeline; u pojedinostima iznositi detalje.

**pärtitīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *pärtitīva* - gram. djelidbena riječ (npr. *sad - sad, čas - čas* i sl.).

**pärtitīvan** prid. (lat.), odr. v. *pärtitīvnī* - koji je djeljiv, djelidben, koji dijeli; koji ne izražava cio pojam nego samo njegov dio (npr. *pärtitīvnī gènitīv*).

**partitúra** im. ž. r. (lat.), g. jd. *partitúrē*, n. mn. *partitúre*, g. mn. *partitúrā* - muzičko djelo, skup svih dionica jedne kompozicije.

**partìzān** im. m. r. (fr.), g. jd. *partizána*, g. mn. *partizánā* - pripadnik partizanskog pokreta; vojnik partizanske vojske; čovjek koji se svojevoljno bori protiv nepravde, agresora i tlačitelja pristupajući partizanskom pokretu.

**partìzānka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *partìzānki*, g. mn. *partìzānkī* - žena partizan; ženska osoba koja je pristupila parizanskom oslobodilačkom pokretu.

**partìzānskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na partizane, koji im pripada.

**partìzānski** pril. (fr.) - na način kako to čine partizani.

**pàrtner** im. m. r. (engl.), g. jd. *pàrtnera*, g. mn. *pàrtnērā* - onaj koji s kim radi na istom poslu, zajedno; ravnopravan sudionik u kakvom poslu.

**pàrtnerica** im. ž. r. (engl.) - partnerka.

**pàrtnērka** im. ž. r. (engl.), dat. jd. *pàrtnērki*, g. mn. *pàrtnērkī* - ženska osoba koja je nekome partner, partnerica.

**pàrtnērkīn/pàrtnērkin** prid. odr. v. (engl.) - koji pripada partnerki.

**pàrtnericīn/pàrtneričin** prid. odr. v. (engl.) - v. partneričin.

**partnèrstvo** im. s. r. (engl.), g. jd. *partnèrstva* - sudjelovanje u nekom poslu; rad udvoje; udruživanje u poslu; ortakluk.

**partòkal(a)** im. m. i ž. r. (lat.) - narandža, portugalska narandža.

**partokàli** pril. (lat.) - boje kao u narandže, kao narandža.

**päs** im. m. r., g. jd. *psä*, v. jd. *psë/psŭ*, n. mn. *psï*, g. mn. *pásā*, dat.-instr.-lok. mn. *psïma* - životinja iz porodice vukova; domaći pas, pas lutalica; divlji pas; prenes. čovjek koji zaslužuje prezir.

**pâs**[1] im. m. r., n. mn. *pásovi/päsovi* - pojas.

**pâs**[2] im. m. r. (lat.) - putna isprava, pasoš; plesni korak; tjesnac; u mačevanju skok prema protivniku; u fudbalu - dobačaj; u kartanju - odustajanje.

**pàsati** gl. nesvrš., prez. *pāšē* - pristajati, odgovarati kome; biti kome po volji, po ukusu.

**pasáti** im. m. r. mn. (tal.), g. mn. *pasátā* - stalni niski (pri)morski vjetrovi koje izaziva stalno postojanje visokog pritiska na geografskim širinama oko 30°.

**pàsāž** im. m. r. (fr.) - prolaz, prolazak; propust; pokriveni prolaz; pokrivena ulica; galerija.

**pasàžēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *pasažéra* - putnik; putnik koji je doputovao kakvim prevoznim srdestvom.

**pàsija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pàsijē* - strast, neodoljiva potreba, neodoljiva želja, žestina, žar, uzbuđenost; patnja, mučenje, tjelesna bol; muz. vokalno-instrumentalno djelo, oratorij, na temu patnje i smrti I. Krista.

**pàsijans** im. m. r. (fr.) - vrsta kartaške igre bez suigrača; strpljivo redanje karata.

**päsijī** prid. odr. v. - koji pripada psu; koji je kao u psa.

**pasiònār/pasiònēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *pasionára/pasionéra* - pasioniran, strastven čovjek, zanesenjak.

**pasiònīrān** prid. (fr.), odr. v. *pasiònīrānī* - strastven, zanesen, sasvim obuzet čime.

**pasionírānje** gl. im. s. r. (fr.) od pasionirati - zanošenje, obuzetost, beskrajno oduševljavanje čime.

**pasionírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pasiònīrām* - zanositi se, beskrajno se oduševljavati čime.

**pasírānje** gl. im. s. r. (lat.) - suzdržavanje od kartanja; prenes. protiskivanje kroz sito; prolaženje kroza šta; dodavanje lopte.

**pasírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pàsīrām* - u kartanju se suzdržati od igre ili je napustiti; prenes. protiskivati kroz sito; proći kroz nešto; dodati loptu suigraču.



**päsīšte** im. s. r., g. jd. *päsīšta*, n. mn. *päsīšta*, g. mn. *päsīštā* - ispaša, mjesto za napasanje stoke.

**päsīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *päsīva* - gram. trpno stanje.

**pasíva** im. ž. r. (lat.) - dug, neisplaćene obaveze; negativno poslovanje.

**pasívac** im. m. r. (lat.), g. jd. *pasívca*, n. mn. *pasívci*, g. mn. *pàsīvācā* - pasivan čovjek, koji se nemarno odnosi prema svemu; homoseksualac.

**päsīvan** prid. (lat.), odr. v *päsīvnī* - koji trpi, koji ne reaguje na izazove, samo posmatra; dužan; gram. trpni.

**pasìvist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *pasìvisti /pasìviste* - osoba sklona pasivizmu; čovjek koji ništa ne čini da izmijeni loše stanje; onaj koji se sasvim prepustio okolnostima, koji se ne trudi, koji se ne brani; čovjek kome je svejedno šta se oko njega dešava, koji se povlači.

**pasivìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *pasivìzma* - stanje nerada, inertnog, pasivnog odnosa prema događanjima i zbivanjima; nezainteresovanost, odsutnost.

**pasivizírānje** gl. im. s. r. (lat.) - postajanje pasivnim; povlačenje, odmicanje od društvenih zbivanja i događanja; nedostatak akcije i želje da se išta čini i promijeni.

**pasivizírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *pasivìzīrām (se)* - povlačiti/povući se iz nekog posla, odmicati/odmaknuti se od zbivanja i događanja i ne (u)činiti ništa da se oni izmijene; izolovati se bez potrebe i želje da se nešto (u)radi.

**pàsjača** im. ž. r., pejor. - pseća glava; prenes. pejor. glavetina, glavurda.

**päsjāk** im. m. r., g. jd. *päsjāka*, n. mn. *päsjāci* - pseći izmet, pasjaka, pasjakovina.

**pasjàluk** im. m. r. g. jd. *pasjàluka*, n. mn. *pasjàluci*, g. mn. *pasjàlūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pasjàlucima* - bezobzirna hirovitost; bezobrazluk.

**pàskvīla** im. ž. r. (tal.) - uvredljiv natpis; podrugljiv, zajedljiv sastav.

**paskvìlant** im. m. r. (tal.) - pisac paskvila.

**päsmina** im. ž. r., g. jd. *päsminē*, n. mn. *päsmine*, g. mn. *päsmīnā* - biol. biljke ili životinje iste vrste s tipičnim osobinama koje se prenose na potomstvo.

**pâsoš** im. m. r. (njem.-fr.), instr. jd. *pâsošem* - putna isprava za inostranstvo; putovnica; prenes. potvrda o legalnoj prodaji stoke.

**pâsoškī** prid. odr. v. (njem.-fr.) - koji se odnosi na pasoše.

**pàsovati** gl. svrš. (njem.), prez. *pàsujēm* - razg. pasati, biti prikladan, odogovarati nečemu, pristajati uz nešto; pasati.

**pàsta** im. ž. r. (grč.) - krema (npr. pasta za zube); tijesto i prerađevine od tijesta; kašasto mljeveno kuhano meso, riba, pašteta.

**pàstel** im. m. r. (tal.-fr.), g. jd. *pastèla* - pisaljka u boji; blaga, njezna nijansa boje; slika izrađena suhom bojom, "u pastelu".

**pàstēlan** prid. (tal.-fr.), odr. v. *pàstēlnī* - blag, nježan, svijetao; koji je u pastelu.

**pastelírānje** gl. im. s. r. (tal.-fr.) - slikanje suhom bojom, tehnikom pastela.

**pastelírati** gl. nesvrš. (tal.-fr.), prez. *pastelīrām* - slikati suhom bojom, u pastelu.

**pastèlist(a)** im. m. r. (tal.-fr.), n. mn. *pastelisti/pastèliste* - slikar koji slika suhom bojom, koji radi u pastelu.

**pasterizácija** im. ž. r. (fr.), g. jd. *pasterizácijē* - zaštita hrane, posebno tečnosti, od štetnog djelovanja različitih gljivica i njenog kvarenja zagrijavanjem na temperature od 55 do 60°.

**pasterizírānje/pàsterizovānje** gl. im. s. r. (fr.-lat.) od pasterizirati/pasterizovati - obavljanje pasterizacije.

**pasterizírati/pàsterizovati** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pasterìzīrām/pèsterizujēm* - kvarljivu jestivu tečnost, mlijeko, sokove, vino i sl. podvrgnuti pasterizaciji, tj. zagrijavanju do 60°, pasterizovati.

**pàsti** gl. svrš., prez. *pàdnēm*, pril. pr. *pàdnūvši* - vlastitom težinom udariti o tlo; svaliti se na zemlju; izgubiti oslonac; nasilno prekinuti let; zaustaviti se na nečemu; prenes. klonuti; izgubiti snagu, izgubiti volju; tresnuti; izgubiti ugled, položaj, povlastice; poginuti, postati slab; izgubiti vrijednost; dobiti neprolaznu ocjenu, moralno posrnuti; dogoditi se; iznenada se pojaviti i sl.

**pâsti/pásti** gl. nesvrš., prez. *pásem/pásēm* - zubima gristi travu i dr. rastinje; prenes. brzo jesti; sve redom jesti.

**pàstīr** im. m. r. (lat.), v. jd. *pàstīre/pàstīru* - čobanin, gonič stada; prenes. vjerski vođa, svećenik.

**pastírče** im. s. r. (lat.), g. jd. *pastírčeta*, dem. - dijete koje čuva stoku, čobanče, pastirić.

**pastìrica/pàstīrka** im. ž. r. (lat.) - ženski pastir; čobanica, pastirka.

**pastìricīn/pastìričin** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada pastirici, pastirkin, čobanicin.

**pastìrčić** im. m. r. (lat.) - pastirić, pastirče.

**pastìrić** im. m. r. (lat.), n. mn. *pastìrići*, dem. - mali pastir, pastirče, čobanče, čobančić.

**pàstīrskī** pridj. odr. v. (lat.) - koji je u vezi s pastirima, koji pripada pastirima, čobanski.

**pàstor** im. m. r. (lat.), v. jd. *pàstore* - protestantski svećenik, evangelistički župnik.

**pàstorak** im. m. r. (lat.), g. jd. *pàstōrka*, n. mn. *pàstōrci*, g. mn. *pàstorākā* - dječak ili mladić doveden drugom supružniku iz prvog braka.

**pastorála** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pastorálē* - pastirska pjesma; umjetničko djelo, najčešće dramsko, koje idilično prikazuje jednostavni pastirski život; nauka o vršenju svećeničke službe.

**pàstorālan** prid. (lat.), odr. v. *pàstorālnī* - idiličan, pastirski, seoski, u stilu pastorale, duhovnički, dušebrižnički.

**pastoràlije** im. ž. r., mn. (lat.) - svećenički/sveštenički poslovi i dužnosti.

**pàstorčād** zb. im. (lat.-bos.), pejor. - drugom supružniku dovedena djeca iz nekog drugog braka.

**pàstōrče** im. s. r. (lat.), pejor. - drugom supružniku dovedeno dijete iz prethodnog braka.

**pàstōrka** im. ž. r. (lat.) - djevojčica ili djevojka drugom supružniku dovedena iz prvog braka.

**pàstrma** im. ž. r. (tur.) - usoljena i osušena ovčetina; vrsta ribe, pastrmka.

**pàstrmka** im. ž. r., dat. jd. *pàstrmci*, g. mn. *pàstrmkī* - vrsta kvalitetne riječne ribe sa karakterističnim crvenim i crnim pjegama po tijelu, koja živi u bistrim, hladnim i brzim potocima i rijekama.

**pàstrva** im. ž. r. (tur.) - pastrma.



**pàstūh** im. m. r. - snažan, zdrav, neuškopljen konj koji služi za oplodnju.

**pàstva** im. ž. r. - vjernici naspram svećenika.

**pàsūlj** im. m. r. (lat.) - ob. grah.

**pàsus** im. m. r. (lat.) - odjeljak u knjizi, odlomak, stavak, isječak; stara mjera za dužinu, korak.

**pàščād** zb. im. ž. r., pejor. - psi koji lutaju u grupama, napadaju i prave štetu; odbačena, nepoželjna štenad; prenes. neodgojena i neposlušna djeca; djeca sklona činjenju štete.

**pàšče** im. s. r., g. jd. *pàščeta* - pas lutalica, štene bez vlasnika; prenes. neodgojeno dijete.

**pàša** im. m. r. (tur.), g. jd. *pàšē*, v. jd. *pàša/pàšo*, n. mn. *pàše*, g. mn. *pášā* - hist. visoka vladarska titula; osoba koja upravlja pašalukom.

**pàša** im. ž. r., g. jd. *pàšē*, n. mn. *pàše*, g. mn. *pâšā* - ispaša, travnjak, pasište, pašnjak; hrana za biljojede.

**pašàluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *pašàluci*, g. mn. *pašàlūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pašàlucima* - hist. područje kojim upravlja paša; vlast i dostojanstvo paše; zvanje paše.

**pašènog** im. m. r. (tur.), v. jd. *pašènože*, n. mn. *pašènozi* - badženog, badžo, muž jedne mužu druge sestre.

**pàševina/pašèvina** im. ž. r. - pašnjak.

**pàšin/pàšīn** i **pàšīn/pàšin** prid. odr. v. (tur.) - koji pripada paši.

**pàšinac** im. m. r. (tur.-bos.), g. jd. *pàšīnca*, v. jd. *pàšīnče*, n. mn. *pàšīnci*, g. mn. *pàšinācā* - pašin čovjek, onaj koji je odan paši, koji je u pašinoj službi.

**pàšinica/pàšinica/pašìnica** im. ž. r. (tur.), v. jd. *pàšinice/pàšinice* i *pašìnice* - hist. pašina žena; prenes. žena koja živi bezbrižno, raskošno i udobno; ona koja ima ponosno držanje.

**pàšīnskī/pašìnskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se tiče paša (npr. *pašìnskā pòsla*).

**pašìnski** pril. (tur.) - kao paše, onako kako to čine paše.

**pàšnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pašnjak, koji mu pripada.

**pàšnjāk** im. m. r., n. mn. *pàšnjaci*, g. mn. *pàšnjākā* - prostrana travnata površina za ispašu stoke; mjesto gdje pase stoka.

**paštèta** im. ž. r. (tal.) - gusta smjesa od sitno mljevenog kuhanog mesa, mesni namaz; mina u obliku konzerve paštete.

**pàšovati/pašòvati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pàšujēm* - hist. upravljati pašalukom; prenes. ponašati se kao paša.

**PǍT** skrać. - protivavionski top.

**pàt** im. m. r. (fr.-tal.) - situacija u šahu, stanje kada "kralj" treba da se pomjeri, a ne može.

**pátak** im. m. r., g. jd. *pátka*, n. mn. *pátkovi/páci*, g. mn. *pâtākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pátkovima/pácima* - mužjak patke, vodene pernate domaće i divlje životinje.

**patàrēn** im. m. r. (tal.), g. jd. *pataréna*, n. mn. *pataréni*, g. mn. *patarénā* - bogumil; sljedbenik bogumilstva.

**patàrēnskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na patarene i patarenstvo, bogumilski.

**patarénstvo** im. s. r. (tal.) - bogumilstvo.

**pàtent** im. m. r., g. mn. *pàtenātā* (lat.) - dozvola koja se izdaje izumitelju za originalan izum; prenes. isključivo pravo na nešto.

**patèntan** prid. (lat.), odr. v. *patèntnī* - koji se tiče patenta; koji se bavi patentima; prenes. praktičan, upotrebljiv, izvrstan.

**patentírati** gl. svrš. (lat.), prez. *patèntīrām*, trp. prid. *patèntīrān* - proglasiti nešto originalnim izumom, patentom; imati isključivo pravo na nešto; prenes. ovlastiti, privilegovati, patentovati.

**pâter** im. m. r. (lat.) - otac; naziv nekih katoličkih svećenika.

**paternalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *paternalizma* - zaštitništvo, nastojanje moćnih da svojom "brigom" zaštite slabije i odvoje ih od njihovih pravih zašitnika.

**paternalìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *paternalitéta* - očinstvo, pravni odnos oca prema djeci.

**patètičan** prid. (grč.), odr. v. *patètičnī* - osjećajan, zanesen, dirljiv, potresan; vrlo izražajan i pretjeran; izvještačen.

**patètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *patètici* - ganutljivost, zanesenost; pretjerana osjećajnost; izvještačenost.

**pàtika** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *pàtici* - platnena cipela; vrsta zatvorene papuče.

**pàtina/pàtina** im. ž. r. (lat.) - zelenkasta "hrđa" na nekim metalima kao poslje-

dica njihove oksidacije; prenes. znak starine.

**patinírati** gl. svrš. (lat.), prez. *patìnīrām*, trp. prid. *patìnīrān* - postati patiniran; dati čemu patinu, stariji izgled.

**patìšpanja** im. ž. r. (šp.) - vrsta žutog suhog kolača od umućenih jaja.

**pätiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pätīm* (se) - podnositi patnju, mučiti se; dugo bolovati; trpjeti jaku bol; biti u neimaštini, teško živjeti.

**pätka** im. ž. r., g. mn. *pätkī/pätākā* - plovka, divlja i domaća pernata životinja; prenes. netačna vijest radi postizanja atrakcije.

**pätkica** im. ž. r., v. jd. *pätkice*, dem. - mlada patka; mala patka.

**patlìdžan** im. m. r. (tur.) - vrsta povrća duguljastog mesnatog ploda tamnoplave boje; u nekim narodnim govorima sinonim za paradajz.

**pätnica** im. ž. r. - ona koja pati, koja podnosi teške bolove; nesretnica; ona koja teško živi.

**pätničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na patnike.

**pätnički** pril. - na način patnika, kao patnici, s naporom, teško, s patnjom, naporno.

**pätnīk** im. m. r., n. mn. *pätnīci* - onaj koji se pati; koji živi u neimaštini; bolestan i nemoćan čovjek; mučenik.

**pàtnja** im. ž. r., g. mn. *pàtnjī* - mučenje, paćenje.

**pätočnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na patoku.

**pätoka** im. ž. r., dat. jd. *pätoci* - posljednja rakija iz kazana, posljednje kapi rakije, plavić, plaviš.

**patòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *patòlozi* - med. specijalist patologije; poznavalac znakova i uzročnika bolesti.

**patològija** im. ž. r. (grč.) - medicinska disciplina, nauka o bolestima.

**patòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se tiče patologije; koji spada u nauku o bolestima.

**pätos/pâtos** im. m. r. (grč.) - bolesno psihičko stanje; strast; velika osjećajnost govornika; dirljiv, zanosan, strastven govor; viši način izražavanja; prenes. narcisoidnost, napuhanost.

**pàtos** im. m. r. (grč.) - tlo u zatvorenom prostoru; pod; drveni pod.

**pâtrice** im. ž. r., mn. (lat.) - brojanica, krunica, u hrišćana niz od pet puta po deset zrnaca uz koja se obavljaju neke molitve (tespih u muslimana).

**pàtrīcīj** im. m. r. (lat.) - u starom Rimu osoba s povlaštenim položajem, suprotno plebejcu; u kasnorimskom periodu naslov najviših upravljača i počasni naslov dodjeljivan stranim vladarima; u srednjem vijeku osoba koja je pripadala gradskoj aristokratiji, plemić.

**pàtrīcījka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pàtrīcījki* - žena patricij; aristokratkinja; plemkinja.

**pàtrīcījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se tiče patricija i patricijata; koji pripada patricijatu; aristokratski; plemićki.

**patrìjarh/pätrijarh** im. m. r. (grč.), n. mn. *patrìjarsi* - praotac plemena ili naroda; prvobitno opća kršćanska vjerska titula, kasnije titula pravoslavnih vrhovnih poglavara.

**pätrijarhālan** prid. (grč.), odr. v. *pätrijarhālnī* - onaj koji se pridržava starih običaja; miran i skroman; starinski; prenes. konzervativan, zastario, nesavremen.

**patrijàrhāt** im. m. r. (grč.), g. jd. *patrijarháta* - oblast pod nadzorom patrijarha, vrhovnog poglavara pravoslavne crkve; period dominacije očevog prava; očeva loza; prenes. zastarjeli odnosi u porodici i društvu.

**patrijàršija** im. ž. r. (grč.) - oblast kojom upravlja patrijarh; zgrada u kojoj stanuje i radi patrijarh; sjedište patrijarhata gdje je smještena saborna pravoslavna crkva.

**patrijàršījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada patrijaršiji ili potiče iz nje.

**patrìmōnīj** im. m. r. (grč) - očevina; nasljeđe od oca.

**patrìot(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *patrìoti/patrìote* - privrženik svojoj domovini; čovjek koji na prvo mjesto stavlja patriotizam, domoljub, rodoljub.

**patriotìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *patriotìzma* - ljubav prema domovini; domoljublje; rodoljublje.

**patrìotkinja** im. ž. r. (lat.) - žena patriot.



**patrìotskī** prid. odr. v. (lat.) - koji je u vezi s patriotima i patriotizmom; koji gaji iskrenu ljubav prema domovini.

**patȑljak** im. m. r., g. jd. *patȑljka*, n. mn. *patȑljci*, g. mn. *pàtr̄ljākā* - ostatak suhe ili slomljene grane; oštećeni ostatak kakvog duguljastog predmeta; prenes. ostatak, gornji dio osakaćene ruke ili noge.

**patróla** im. ž. r. (fr.) - naoružani vojnici koji izviđaju, izvidnica; ratni brod ili avion koji izviđa; noćna straža.

**patróldžija** im. m. r. (fr.-tur.) - čuvar javnog reda; policajac; član patrole.

**patróldžijīn/patróldžijin** prid. odr. v. (fr.-tur.) - koji pripada patroldžiji.

**patròldžījskī** prid. odr. v. (fr.-tur.) - koji se odnosi na patroldžije.

**patrolíranje** gl. im. s. r. (fr.-lat.) od patrolirati.

**patrolírati** gl. nesvrš. (fr.-lat.), prez. *patròlīrām* - vršiti izviđanje određenog terena; u predviđenom vremenu obilaziti određeno područje; noću nadgledati stanje u određenom rejonu.

**pàtrōlnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na patrole i patrolce.

**pàtrōn** im. m. r. (lat.), g. jd. *patróna* - svetac, zaštitnik pojedinaca, porodica, grada ili staleža; zaštitnik uopće; zaštitnik siromašnih građana u starom Rimu i njihov branilac; zaštitnik slabijih; pokroviteljski odbor.

**pàtrōn** im. m. r. i **patróna** im. ž. r. (lat.) - redenik, red metaka; čahura od metka.

**patrònāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *patronáta* - pokroviteljstvo; zaštitništvo; posebno pravo nadgledanja i donošenja odluka nad nečim.

**patronáža** im. ž. r. (fr.) - kućna posjeta, nadgledanje.

**pätronāžnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na patronažu, koji pripada patronaži.

**patronèsa** im. ž. r. (fr.) - pokroviteljica kakve humanitarne akcije i sl.; zaštitnica, humanitarna radnica.

**patrònīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *patroníma* - ime izvedeno prema očevu imenu; porodično ime; prezime; patronimik.

**patronìmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na patronimike; v. patrònīmskī.

**patronìmik** im. m. r. (grč.), n. mn. *patronìmici* - patronim.

**patrònīmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na prezimena, na patroníme; patronìmičkī.

**patúljak** im. m. r., g. jd. *patúljka*, n. mn. *patúljci*, g. mn. *pàtūljākā* - neprirodno niski i često neskladno razvijeni ljudi zbog poremećaja rada žlijezda sa unutrašnjim lučenjem.

**patùljast** prid., odr. v. *patùljastī* - niskog rasta, malen, sićušan; patuljkast.

**patúljče** im. s. r., g. jd. *patúljčeta* - dijete patuljka.

**patùljčić** im. m. r., dem. - mali patuljak; dijete patuljka.

**patùljčica** im. ž. r. - žena patuljak, rastom niska žena zbog organskog poremećaja u razvoju organizma.

**patùljkast** prid, odr. v. *patùljkastī* - patuljast.

**pàtvoren** prid., odr. v. *pàtvorenī* - krivotvoren, zamijenjen, falsifikovan.

**pàtvorina** im. ž. r. - krivotvorina, zamjena za nešto, falsifikat; imitacija nečega.

**pàtvoriti/patvòriti** gl., nesvrš. i svrš., prez. *pàtvorīm*, trp. prid. *pàtvoren* - krivotvoriti, zamjenjivati, falsifikovati.

**paúčak** im. m. r., g. jd. *paúčka*, n. mn. *paúčci*, g. mn. *päūčākā*, dem. i hipok. - mali pauk; prenes. slab, mršav, star čovjek.

**päučār** im. m. r., g. jd. *päučāra* - zool. žuti leptirić čija se gusjenica upauči na lozi i hrani njenim lišćem.

**päučast** prid., odr. v. *päučastī* - nježan kao paučina; ispleten kao paukova mreža; lagan kao paučina.

**paùčati se** gl. nesvrš., prez. *paùčā se* - postajati prekriven paučinom; prekrivati se paučinom; paučiti se.

**päučēnje** gl. im. s. r. - obavijanje paučinom.

**päučijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pauka; paukov.

**päučina/pàučina** im. ž. r., g. jd. *päučinē/pàučinē* - paukova mreža; prenes. sve što je izgledom i kvalitetom slično paučini; jeftina, nekvalitetna, brzo poderiva tkanina; nešto ovlaš i nekvalitetno urađeno; ono što zadržava, što sputava.

**päučinast/pàučinast** prid., odr. v. *päuči-nastī/pàučinastī* - paučast; koji je kao paučina; koji je pun paučine; koji je prekriven paučinom.

**päučinasto/pàučinasto** pril. - poput paučine; slabog kvaliteta; prozračno, lagano, neizdržljivo.

**päučinati/pàučinati se** gl. nesvrš., prez. *paučina se* - prekivati se paučinom.

**päučić/paùčić** im. m. r., dem. - mali pauk.

**päučica** im. ž. r. - ženka pauka.

**päučijī** prid. odr. v. - koji je od pauka, koji pripada pauku; paukov.

**päučiti** gl. nesvr., prez. *päučīm* - poput pauka plesti mrežu; obavijati, stezati nešto; mučiti, gnjaviti kao pauk.

**päučiti se** gl. nesvrš., prez. *päučī se* - paučati se.

**paùčljiv** prid., odr. v. *paùčljivī* - paučinast.

**paùčljivōst** im. ž. r., instr. jd. *paùčlji-vošću/paùčljivosti* - obilježje ili stanje prostora prekrivenog paučinom.

**päučnī** prid. odr. v. - koji je od paučine.

**päučnjāk** im. m. r., g. jd. *päučnjāka*, n. mn. *päučnjāci*, g. mn. *päučnjākā* - paukovo leglo, paučina.

**päūk** im. m. r., n. mn. *pāūci/päukovi* - zool. zglavkar koji luči paučinu; vrsta ribe; prenes. teretno vozilo koje odvozi nepropisno parkirane automobile.

**päūkov** prid. odr. v. - koji pripada pauku, koji je od pauka.

**päukōvci/päūkōvci** im. m. r. mn., g. *pä-ukovācā* - zool. insekti iz reda paukova.

**päun/pàun/päūn** im. m. r. (tal.), n. mn. *päunovi*, g. mn. *päunōvā/ pàunōvā* - zool. velika južnoazijska ptica iz porodice fazana sa raskošnim lepezastim šarenim repom kod mužjaka.

**päunast/pàunast** prid. (tal.), odr. v. *pä-unastī* - koji je kao paun, sličan paunu.

**paùnāš** im. m. r. (tal.), g. jd. *paunáša* - golub koji širi rep poput pauna; pàungōlūb.

**päunčād/pàunčād** zb. im. (tal.), instr. *päunčādi/pàunčādi* - paunova pilad, paunčići.

**paúnče** im. s. r. (tal.), g. jd. *paúnčeta* hipok. - paunovo pile; paunčić.

**paùnica** im. ž. r. (tal.) - paunova ženka; prenes. raskošno odjevena i otmjena žena.

**päunov** prid. odr. v. (tal.) - koji je u vezi s paunom, koji mu pripada ili potiče od pauna.

**päunskī/pàunskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na paune.

**päunski/pàunski** pril. (tal.) - na način kako to čine pauni.

**päuper** im. m. r. (lat.) - siromah; seljak bez imanja.

**pauperizácija** im. ž. r. (lat.) - masovno osiromašenje stanovništva klasnom eksploatacijom.

**pauperìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *paupariz̀ma* - stanje siromaštva nastalo pauperizacijom.

**pauperizírānje/päuperizovānje** gl. im. s. r. (lat.) od pauperizirati/pauperizovati.

**pauperizírati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *pauperìzīrām/päuperizujēm* - (o)siromašiti, osta(ja)ti bez ičega.

**päus** im. m. r. (njem.) - vrsta prozirnog masnog papira za umnožavanje rukopisa, paus-papir.

**paùšāl** im. m. r. (njem.), g. jd. *paušála* - suma novca određena globalno, neovisno od promjenljivih iznosa.

**paušála** im. ž. r. (njem.) - određena suma novca za određeni period; paušal.

**päušālan** prid. (njem.), odr. v. *päušālnī* - koji se tiče paušala; približan, neovisan od promjenljivih iznosa.

**päušālno** pril. (njem.) - otprilike, po dogovoru, bez preciznih pokazatelja.

**päuza** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pāūzā* - stanka, prekid rada; odmor; zastoj; predah; muz. znak za dužinu prekida zvuka.

**pauzírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *paùzī-rām*, trp. prid. *paùzīrān* - praviti pauzu; odmarati se; praviti zastoj.

**pävijān** im. m. r. (njem.) - vrsta afričkog majmuna sa kratkim repom i glavom sličnoj psećoj.

**paviljōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *paviljóna* - uopće: građevina za različite namjene (stanovanje, izložbeni prostor itd.).

**paviljònčić** im. m. r. (fr.), dem. - mali paviljon.

**paviljōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na paviljon, koji mu pripada.

**pävlačēnje** gl. im. s. r. - hvatanje pavlake po mlijeku; skidanje pavlake.



**pävlačica** im. ž. r., dem. - tanak sloj pavlake, malo pavlake po mlijeku.

**pävlačiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pävlačī (se)* - početi (se) oblikovati (u) pavlaku, hvatati, izdvajati (se) u pavlaku; skupljati, skidati pavlaku s mlijeka.

**pävlaka**, dat. jd. *pävlaci*, g. mn. *pävlākā* - gust, mastan mliječni proizvod koji se stvara na površini nekuhanog mlijeka.

**pävlakast** prid., odr. v. *pävlakastī* - gust poput pavlake; koji sliči pavlaci.

**pàvlīn** im. m. r. - katolički svećenik iz reda sljedbenika sv. Pavla.

**pàvlīnskī** prid. odr. v. - koji pripada pavlinima.

**pazákup** im. m. r. - zakup preko posrednika, prvog zakupca; ugovor kojim zakupac zakupljeno ustupa trećoj osobi.

**pazálog** im. m. r., n. mn. *pazálozi* - zalaganje već jednom založenog.

**pazáloga** im. ž. r. - pazalog.

**Pàzār** im. m. r. (perz.), g. jd. *Pazára* - skraćeni naziv za grad Novi Pazar.

**pàzār** im. m. r. (perz.), g. jd. *pazára* - pijačni dan; prvi dan u sedmici; kupovina i prodaja; trgovanje; mjesto gdje se trguje, trgovište, pijaca; zarađen novac, zarada.

**pazàrdžija** im. m. r. (perz.-tur.) - trgovac, onaj koji prodaje na pazaru; pazarlija; onaj koji je šta pazario na pazaru, kupac.

**pazáriti** gl. svrš., (perz.) prez. *pàzārīm*, trp. prid. *pàzāren* - kupiti ili prodati nešto.

**pazarívānje** gl. im. s. r. (perz.) od pazarivati.

**pazarívati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pazà-rujēm*, trp. prid. *pazàrīvān* - prodavati ili kupovati; pogađati se, cjenkati se, trgovati.

**pazàrlija** im. m. r. (perz.-tur.) - pazardžija.

**pazàrluk** im. m. r. (perz.-tur.) - roba koja se prodaje; kupljena roba; pazar.

**pàzārnī/pàzārskī** prid. odr. v. (perz.) - koji se odnosi na pazar.

**päzdrijen** im. m. r. - bot. vrsta biljke, krušina.

**pàzija** im. ž. r. (tur.) - bot. vrsta zelja, blitva.

**pàzikuća** im. ž. r. - osoba koja nadgleda kuću i održava red; kućepazitelj; domar.

**pàzitelj** im. m. r. - čovjek koji je zadužen da nešto nadgleda, čuva i pazi.

**pazitèljica/pàzitēljka** im. ž. r. - žena koja nešto ili nekoga pazi; njegovateljica.

**päziti** gl. nesvrš., prez. *päzīm*, trp. prid. *päžen* - nešto posebno čuvati; pažljivo čuvati pogledom; biti usredsređen na nešto; njegovati.

**päzuho** im. s. r., g. jd. *päzuha*, n. mn. *päzuha*, g. mn. *päzūhā* - unutrašnji dio ramenog članka.

**päzušnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pazuho.

**päzvūk** im. m. r. - običnije: jeka, odjek, eho zvuka.

**pâž** im. m. r. (fr.), n. mn. *páževi* - dječak, mladić plemićkog porijekla u službi na francuskom dvoru ili u plemićkoj kući; pitomac vojnog zavoda za povlaštene društvene slojeve u carskoj Rusiji; mladić na usluzi gostima u hotelima visokog statusa.

**päžēnje** gl. im. s. r. - pažnja.

**päžljiv** prid., odr. v. *päžljivī* - ljubazan; susretljiv; koji se brine o drugima, koji nastoji da se drugi osjećaju ugodno; oprezan.

**päžljivo** pril. - oprezno; ljubazno; s pažnjom; susretljivo; sa zanimanjem i sl.

**päžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *päžljivošću/ päžljivosti* - ponašanje puno obzira prema drugima; osobina pažljive osobe.

**päžnja** im. ž. r., g. mn. *pážnjā/päžnjī* - usmjerenost misli, vida, sluha ili pokreta na nešto ili na nekoga; predusretljivost, ljubaznost; uslužnost; naklonost; ljubav; interesovanje, zanimanje; paženje.

**pčela/pčèla** im. ž. r., v. jd. *pčēlo*, n. mn. *pčēle*, g. mn. *pčélā* - zool. vrsta kukca koji živi u roju, u divljini ili pod nadzorom ljudi, a koji proizvodi med.

**pčélac** im. m. r., g. jd. *pčélca*, v. jd. *pčēlče*, n. mn. *pčélci*, g. mn. *pčēlācā* - zool. muška pčela, trut.

**pčēlār/pčèlār** im. m. r., g. jd. *pčēlāra/ pčelára* - privrednik, osoba koja se bavi pčelarstvom radi proizvodnje meda.

**pčelárēnje** gl. im. s. r. - bavljenje pčelarstvom.

**pčèlārev/pčèlārov** i **pčelárev/pčelárov** prid. odr. v. - koji pripada pčelaru, koji se odnosi na pčelara.

**pčelàrica/pčèlārka** im. ž. r., v. jd. *pčelàrice* - žena koja se bavi pčelarstvom.

**pčeláriti** gl. nesvrš., prez. *pčèlārīm* - raditi oko pčela; baviti se pčelama; prenositi košnice s jedne paše na drugu.

**pčèlārnīk** im. m. r., g. jd. *pčèlārnīka*, n. mn. *pčèlārnīci* - mjesto gdje su smještene košnice; pčelinjak, ulište.

**pčèlārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pčelare i pčelarstvo.

**pčèlārski** pril. - na način pčelara, kao pčelari.

**pčelárstvo** im. s. r. - privredna grana čiji je cilj proizvodnja meda; zanimanje pčelama, pčelarenje.

**pčèlica** im. ž. r., dem., hip. - mala pčela; mlada pčela.

**pčèlīn/pčèlin** prid. odr. v. - koji pripada pčeli, koji se odnosi na pčelu; koji proizvodi pčela; pčeliji. pčeliji.

**pčèlinjāk** im. m. r., n. mn. *pčèlinjāci*, g. mn. *pčèlinjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pčèlinjācima* - posebno mjesto gdje su smještene košnice sa pčelama, pčelarnik; svako mjesto gdje žive pčele (šumski pčelinjak).

**pčèlinjī** prid. odr. v. - koji proizvode pčele; koji se odnosi na pčele, koji pripada pčelama.

**pèc!** uzvik - onomat. uzvikuje se u znak opomene da se nešto ne smije dotaknuti jer je vrelo, može pecnuti.

**péca** im. ž. r., hip. - ženska osoba koja se nećka, koja se peči.

**pȅca** im. ž. r. - bot. bijela tikva koja se peče i jede; stambolka.

**pècāč** im. m. r., g. jd. *pecáča*, v. jd. *pècāču* - čovjek s visokim gumenim čizmama koji se bavi pecanjem ribe; pecar; ribar; ribič.

**pècāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pecača i pecanje.

**pȅcalica** im. ž. r. - iskrica, varnica koja pecka.

**pècalo** im. m. i s. r., hip. - peckalo.

**pècalīšte** im. s. r. - mjesto na vodi gdje je dozvoljeno pecanje ribe.

**pècāljka** im. ž. r. - ribarski pribor: štap i udica; hvataljka insekata.

**pȅcānje** gl. im. s. r. - ribarenje, ribolov; hvatanje ribe štapom i udicom, pecaljkom.

**pȅcār** im. m. r., v. jd. *pȅcāru/pȅcāre* - onaj koji radi u pecari, koji nešto peče.

**pècara**[1] im. ž. r. - zgrada u kojoj se nešto prerađuje pečenjem, u kojoj se peče rakija; vanjska zidana peć u kojoj se peče.

**pècara**[2] im. ž. r. - zool. vrsta muhe koja peckanjem oštrim rilcem probada kožu i pije krv; peckara.

**pecàrina** im. ž. r. - porez koji se plaća za pečenje rakije.

**pècāroš** im. m. r., v. jd. *pècārošu* - pecar.

**pècāroškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pecaroše ili koji im pripada.

**pȅcārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pecare ili koji im pripada.

**pȅcati** gl. nesvr., prez. *pȅcām* - na mamac udicom loviti, hvatati ribu; prenes. na prevaru nekoga hvatati, praviti kome zamku, postavljati mu mamac da dođe; na odgovarajući mamac hvatati muhe, komarce i sl.

**pȅcav** prid. - peckav.

**pȅcavica** im. ž. r. - peckalica.

**pȅcāvka** im. ž. r. - zool. vrsta muhe; pecara.

**pecīvo** im. s. r. - pečeno tijesto; kifle, pereci, buhtle, slanci i sl. sitni pekarski proizvodi.

**pȅckalica** im. ž. r., v. jd. *pȅckalice/pȅckalico* - igla ili slično čime se pecka; osoba koja pecka; riječ, šala ili anegdota kojom se neko pecka.

**pèckalo** im. s. r., n. mn. *pèckala*, g. mn. *pȅckālā*, hip. - zajedljiva osoba.

**pȅckānje** gl. im. s. r. od peckati, g. jd. *pȅckānja*, g. mn. *pȅckānjā* - unutarnji žmarci po koži koji se očituju kao bockanje; bockanje; prenes. namjerno i zajedljivo bockanje riječima.

**pèckara** im. ž. r. - zool. muha koja šiljatim rilcem bode i siše krv; prenes. zajedljiva osoba.

**pȅckār** im. m. r. - muškarac koji voli riječima peckati; zajedljivac, zlobnik.

**pȅckāroš** im. m. r., hip. - peckar.

**pȅckati** gl. nesvrš., prez. *pȅckām* - ubadati iglom, bockati; prenes. biti prema kome zajedljiv, zadirkivati koga riječima.



**pȅckav** prid., odr. v. *pȅckavī* - onaj koji pecka, bocka, koji ujeda; pecav; koji je probirljiv na hrani.

**pȅcnuti** gl. svrš., prez. *pȅcnēm* - iznenada opeći; bocnuti; ujesti rilcem; prenes. riječima bocnuti, ujesti, uvrijediti koga namjerno kakvom zajedljivom upadicom, opaskom.

**pȅča**[1] im. ž. r. (tur.), g. mn. *pȇčā* - koprena, veo, zar na feredži kojim neke muslimanke prekrivaju lice; šamija; marama za glavu; kožna konjska maska, obrazina s otvorima za oči.

**pȅča**[2] im. ž. r. (perz.), g. mn. *pȇčā* - čovjek malenog rasta, čovječuljak, patuljak.

**pȅča**[3] im. ž. r. (tal.) - dio, komad, parče nečega; novčić; ljudina, krupan, naočit čovjek.

**pȅča**[4] im. ž. r. (lat.) - traka, vrpca.

**pȅča**[5] im. ž. r. (običnije u mn.) - mrtvačke mrlje.

**pèčāč** im. m. r. - onaj koji nešto peče; pecar; pekar.

**pèčāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pečača.

**pèčaćēnje** gl. im. s. r. - stavljanje pečata na kakav dokument; zatvaranje pisama, paketa stavljanjem pečata na mjestu spoja poklopca ili omota; pričvršćivanje i osiguravanje paketa stavljanjem voštanog žiga, pečata.

**pèčāk** im. m. r., g. jd. *pečáka*, n. mn. *pečáci* - neob. ono što je pečeno, hljeb, pecivo.

**pȅčāl** im. m. r. (mak.), n. mn. *pȅčāli* - potištenost; tuga, sjeta; čemer; osoba koja izaziva potištenost, koja nanosi tugu i bol ljudima, koja ih ojađuje, oneraspoložuje.

**pȅčālan** prid. (mak.), odr. v. *pȅčālnī* - snužden, tužan, ojađen; koji je u vezi s pečalom; koji stvara tugu, sjetu, bol.

**pèčālba** im. ž. r. (mak.), g. mn. *pèčālbī* - privremeni rad, težačenje izvan mjesta stanovanja, nadničenje; prenes. težak, naporan rad.

**pèčālbār/pečàlbār** im. m. r. (mak.), v. jd. *pèčālbāru/pèčālbāre*, n. mn. *pèčālbāri/pečalbári* - osoba koja privremeno i povremeno nadniči daleko od mjesta stanovanja, obično u posve drugom kraju, tamo gdje ima posla.

**pečáliti** gl. nesvr. (mak.), prez. *pèčālīm* - stil., nanositi kome pečal, bol; izazivati sjetu, tugu, gorčinu.

**pečalbárēnje** gl. im. s. r. (mak.-bos.) od pečalbariti - naporan rad na dnevnicu; težačenje radi zarade, obično u bogatijem području udaljenom od rodnog kraja.

**pečalbáriti** gl. nesvrš., prez. *pečàlbārīm* (mak.) - s vremena na vrijeme radi zarade ići u drugi kraj gdje ima sezonskog posla; s mukom zarađivati na nadnicu u udaljenom kraju gdje ima posla.

**pèčālno** pril. (mak.) - naporno, težački, s mukom; sjetno, tužno, žalosno.

**pȅčār** im. m. r., v. jd. *pȅčāru/pȅčāre* (tur.) - onaj koji pravi peče; proizvođač peča.

**pèčat** im. m. r., g. mn. *pèčātā* - okrugao nevelik predmet s urezanim znakom koji se može utisnuti ili otisnuti na nečemu; muhur, šambilj, žig; vosak u koji se kad se istopi utiskuje poseban znak; prenes. bilo koji poseban znak bilo čemu; trag, otisak; poseban dojam, utisak o nečemu;

**pečàtati** gl. nesvrš., prez. *pečàtām* - stavljati pečat na nešto; prenes. nešto nečim posebno označavati, davati nečemu prepoznatljivo obilježje.

**pèčatiti** gl. nesvrš., prez. *pèčatīm*, trp. prid. *pèčaćen* - otiskivati pečat, žig na nešto; utiskivati pečat u vosak; ostavljati jasan znak, trag; žigosati.

**pèčatnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pečat, koji se tiče pečata.

**pèčatnīk** im. m. r., n. mn. *pèčatnīci* - naprava u obliku metalne pločice na obloj dršci u kojoj je urezan kakav poseban znak (grb, inicijali i sl. simboli) koji se stavlja na papir, pismo i sl.; onaj koji stavlja pečate; pečatnjak.

**pèčatnjāk** im. m. r., n. mn. *pèčatnjāci* - kutijica u kojoj stoji jastučić s bojom za pečat.

**pečatorézac** im. m. r., g. jd. *pečatorésca*, v. jd. *pečatorēšče*, g. mn. *pečatòrēzācā* - onaj koji pravi, izrađuje pečate, koji urezuje znak na pečat.

**pečatorèzāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pečatoresce i na izrađivanje pečata.

**pečatoréznica** im. ž. r. - zanatska radionica u kojoj se izrađuju pečati.
**pèčen** prid, odr. v. *pèčenī* - koji je na vatri ili na vreloj plati pripremljen za jelo.
**pečènica** im. ž. r. - sušeno goveđe meso u duguljastim komadima.
**pèčēnka** im. ž. r., dat. jd. *pèčēnci*, g. mn. *pèčēnkī* - pečenje, pečeno meso s ražnja; pečena plećka; pečeni komad mesa.
**pečénjak** im. m. r., g. jd. *pečénjka*, n. mn. *pečénjci*, g. mn. *pèčēnjākā* - mladi kukuruz, mliječnjak pečen na žaru.
**pečènjara/pečènjārnica** im. ž. r. - kućica, kiosk u kome se peku i prodaju različite sjemenke za grickanje.
**pečénje** gl. im. s. r., g. jd. *pečénja*, n. mn. *pečénja*, g. mn. *pečénjā* - vrsta jela; pečeno meso s ražnja; porcija pečenog mesa.
**pèčēnje gl.** im. s. r. - pripremanje hrane neposredno na vatri ili na žaru, odnosno na usijanoj ploči.
**péčēnje** im. s. r. - izvještačeno govorenje, ačenje; maženje; raznježavanje.
**péčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pêčī (se)* - ačiti se, izvještačeno, mazno govoriti; maziti se; umiljavati se; raznježavati koga.
**pèčūrka** im. ž. r., dat. jd. *pèčūrki*, g. mn. *pèčūrākā* - bot. gljiva.
**pèčūrkast** prid., odr. v. *pèčūrkastī* - gljivast, u obliku pečurke; koji izgleda kao pečurka.
**pèčūrkica** im. ž. r., dem. - gljivica, mala pečurka.
**pêć** im. ž. r., instr. jd. *pěći* - općenito naprava kojom se toplotnom energijom (vatrom, strujom, plinom ili vodenom parom) zagrijava prostor, na njoj, u njoj se peče ili kuha (električna peć, plinska peć; visoka peć u željezarama i sl.)
**pěći/pèći** gl. nesvrš., prez. *pèčēm*, trp. prid. *pèčen* - nešto izložiti visokoj temperaturi s različitim ciljem (npr. peći meso ili peći glinu).
**pèćica** im. ž. r., dem. - mala peć.
**pèćina** im. ž. r., g. mn. *pěćīnā* - prirodna šupljina nepravilnog oblika i različitih veličina, obično u krševitim i brdovitim predjelima; spilja, špilja.
**pèćinār** im. m. r. - onaj koji živi po pećinama.
**pèćinast** prid., odr. v. *pèćinastī* - koji ima obilježja pećine; koji liči na pećinu, koji je kao pećina.
**pèćīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pećinu; koji potiče iz pećine; koji pripada pećini.
**pécnica** im. ž. r. - dio peći u koji se stavlja ono što treba da se peče, rerna.
**pedàgog** im. m. r. (grč.), n. mn. *pedàgozi* - zvanje osobe koja je završila studij pedagogije; nastavničko zanimanje; odgajatelj.
**pedagògija** im. ž. r. (grč.) - nauka o odgoju i obučavanju mladih; nauka o odgoju općenito.
**pedagògika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pedagògici* - praktična pedagogija, nauka o pedagogiji, didaktika.
**pedàgoškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pedagoge i pedagogiju.
**pedála** im. ž. r. (fr.) - poluga koja se pokreće nogom (npr. na biciklu).
**pedàlica** im. ž. r. (fr.), dem. - mala pedala.
**pêdalj** im. m. r., *pêdlja*, n. mn. *pêdlji* - mjera za dužinu, razmak između vrha palca i kažiprsta.
**pèdant** im. m. r. (fr.), g. mn. *pèdanātā* - veoma precizan čovjek; pretjerano savjestan; onaj koji pretjerano drži do forme; prenes. cjepidlaka, sitničar, formalist.
**pèdantan** prid. (fr.), odr. v. *pèdantnī* - uredan, precizan, tačan, detaljan; prenes. sitničav, cjepidlački.
**pedantèrija** im. ž. r. (fr.), augm. - suvišna nefunkcionalna preciznost, pretjerana urednost; prenes. bolesno cjepidlačenje; sitničarenje; detaljisanje; mušičavost.
**pedantìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *pedantìzma* - pedantnost.
**pedàntnōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *pedàntnosti/pedàntnošću* - sklonost urednosti, preciznosti, tačnosti; osobina odgovornih, preciznih ljudi; urednost; preciznost; tačnost.
**péder** im. m. r. (grč) - pejor. homoseksualac.
**péderast** prid. (grč.), odr. v. *péderastī* (grč.) - koji je poput pedera, koji izgleda i koji se ponaša ženskasto, kao homoseksualac.



**pedèsēt** broj - osnovni broj koji označava pet puta po deset jedinica u nizu.
**pedesétak** broj., g. jd. *pedesétka*, n. mn. *pedeséći*, g. mn. *pedèsētākā* - oko pedeset; približno pedeset; nešto manje ili nešto više od pedeset.
**pedèsētero** zb. broj - grupa od pedeset jedinki.
**pedèsētī** red. broj - koji je po redu iza četerdesetdevetog.
**pedesètica** broj. im. ž. r. - pedeseti broj.
**pedesetìna/pedesètina** broj. im. ž. r. - pedeseti dio čega.
**pedèsētka** broj. im. ž. r., dat. jd. *pedèsētki*, g. mn. *pedèsētkī* - cjelina od pedeset jedinica.
**pedesetogòdišnjāk** im. m. r., v. jd. *pedesetogòdišnjāče*, n. mn. *pedesetogòdišnjāci*, g. mn. *pedesetogòdišnjākā* - čovjek koji ima oko pedeset godina; čovjek pedesetih godina.
**pedesetogòdišnjī** prid. odr. v. - brojni pridjev sa značenjem: koji ima pedeset godina.
**pedesetogòdišnjica** broj. im. ž. r. - pedeset godina nakon nekog događaja ili nekog datuma; svečano obilježavanje nekog događaja ili važnog datuma nakon pedeset godina.
**pedesetòrica** broj. im. m. r., mn. - skupina od pedeset muškaraca; čega pedeset muškog roda, obično pedeset ljudi.
**pedìgrē** im. m. r. (engl.), g. jd. *pedigrèa* - osobine loze koje se provjeravaju rodoslovnim stablom, podaci o porijeklu živih vrsta.
**pedijàtar/pedìjatar** im. m. r. (grč.), g. jd. *pedijàtra/pedìjatra*, v. jd. *pedijàtre/pedìjatru*, g. mn. *pedijàtārā/pedijatārā* - ljekar, liječnik specijalista za dječije bolesti; stručnjak za pedijatriju.
**pedijàtrija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka o bolestima djece.
**pedijàtrījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pedijatre i pedijatriju, koji im pripada.
**pedìkēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *pedikéra*, v. jd. *pēdikēru* - onaj koji se bavi pedikiranjem; medicinar koji skida žuljeve s nogu, uređuje nožne nokte i koji se općenito bavi njegovanjem stopala.
**pedìkērka** im. ž. r. (lat), dat. jd. *pedìkērki*, g. mn. *pedikērkī* - ona koja obavlja pedikiranje; žena pediker.
**pedìkērskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pedikere i pedikiranje.
**pedikírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *pedikīrām*, trp. prid. *pedìkīrān* - uređivati i njegovati nokte, stopala, prste, skidati žuljeve.
**pedòfil** im. m. r. (lat.) - bolesno nastran čovjek koji ima seksualnu sklonost prema djeci.
**pedofìlija** im. ž. r. (grč.) - bolesna, nastrana seksualna sklonost prema djeci, osobito prema dječacima; vrsta spolne nastranosti.
**pedòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *pedòlozi* - naučnik koji proučava tjelesni i duševni razvoj djece; stručnjak u pedologiji; stručnjak za proučavanje osobina tla.
**pedològija** im. ž. r. (grč.) - dio pedagogije koja proučava tjelesni i duševni razvoj djece; nauka o poznavanju osobina tla.
**pedòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pedologe i na pedologiju.
**Pègāz** im. m. r., v. jd. *Pègāze* - krilati konj u starogrčkoj mitologiji; prenes. pjesničko nadahnuće; sazviježđe sjeverne polulopte.
**pégla** im. ž. r. (njem.), g. mn. *péglā/ péglī* - sprava za glačanje odjeće, glačalo; prenes. dosadna osoba.
**péglānje** im. s. r. (njem.) - glačanje pogužvanih tkanina, obično opranog izgužvanog rublja.
**péglati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *pêglām*, trp. prid. *pêglān* - peglom glačati izgužvano rublje ili šta drugo.
**peglèrāj** im. m. r. (njem.), g. jd. *pegleràja*, g. mn. *pegleràjā* - prostorija u kojoj se pegla; zanatska radnja za peglanje.
**pèglērka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *pèglērki*, g. mn. *pèglērkī* - ona koja pegla.
**pěh** im. m. r. (njem.), g. jd. *pèha*, n. mn. *pèhovi* - nezgoda, nesreća, nepovoljna situacija
**pèhār** im. m. r. (njem.), g. jd. *pehára*, n. mn. *pehári*, g. mn. *pehárā* - veća posuda za piće u obliku čaše; veća skupocjena posuda, sa ručkama ili bez njih, na stalku na kojoj je ispisana

posveta, koja se dodjeljuje pobjednicima na kakvom sportskom takmičenju.

**pehàrčić** im. m. r. (njem.), dem. - mali pehar.

**pèhārnīk** im. m. r. (njem.), n. mn. *pèhārnīci* - na dvorovima osoba zadužena za brigu o peharima i piću.

**pèhārnīčkī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na peharnike, koji im pripada.

**pèhist(a)** im. m. r. (njem.), g. jd. *pèhistē*, n. mn. *pèhisti/pèhiste* - čovjek koga prate nevolje, pehovi, nezgode; onaj koji nema sreću.

**pehlévi** im. m. r. (perz.) - stari jezik u zap. Perziji, mješavina perzijskog i semitskog.

**pèhlić** im. m. r. (perz.), dem. - ukrasno pero na čelenci ili na nakitu.

**pehlìvān** im. m. r. (perz.), g. jd. *pehlivána* - artist na žici, cirkusant; prenes. onaj koji se vješto i uspješno prilagođava svakoj situaciji.

**pehlivániti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pehlìvānīm* - žonglirati, vješto igrati na žici; prenes. vješto se prilagođavati novim situacijama, potrebama i okolnostima.

**pehlivánluk** im. m. r. (perz.), n. mn. *pehlivánluci* - stanje i osobina onih koji pehlivane, vještina i sposobnost brzog prilagođavanja novoj situaciji.

**pehlìvānskī** prid. odr. v. (perz.) - onako kako to čine pehlivani, vješto, spretno.

**pehríziti se** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pèhrīzīm se* - namjerno ne jesti, gladovati, držati dijetu; biti probirljiv.

**Pejgàmber/pejgàmber** im. m. r. (perz..) - Božiji poslanik, ne prorok kako to neupućeni tumače, nego čovjek preko koga je Stvoritelj poslao upute ljudima.

**pèjik** im. m. r. (perz.), n. mn. *pèjici* - glasnik, kurir; prenes. onaj koji je brz, okretan.

**pêjor/pêžor** pril. (lat.) - gori.

**pejorácija/pežorácija** im. ž. r. (lat.) - pogoršanje, iskrivljenje, obezvređivanje.

**pějoratīv/pěžoratīv** im. m. r. (lat.) - pogrdna riječ, često augmentativ (npr. curètina).

**pějoratīvan/pěžoratīvan** prid. (lat.), odr. v. *pějoratīvnī/pěžoratīvnī* - gram. koji ima pogrdno značenje, koji daje ružan smisao.

**pejsmèker/pějsmeker** im. m. r. (engl.) - med. napravica, aparatić na baterije koji se ugrađuje u oslabljeno srce da stimuliše njegov rad.

**pèjzāž** im. m. r. (fr.), g. jd. *pejzáža*, g. mn. *pejzáža* - priroda na slici; krajolik, priroda.

**pejzàžist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *pejzàžistē*, n. mn. *pejsàžiste/pejzàžisti* - slikar koji slika pejzaže, prirodu.

**pejzàžistica/pejzàžistkinja** im. ž. r. (fr.) - slikarka koja slika prirodu, pejzaže.

**pěka** im. ž. r., dat. jd. *péki* - zemljana posuda u kojoj se "peče" varivo; teški željezni poklopac, vrsta sača, pod kojim se na žaru peče hrana.

**péka** im. ž. r. - razmaženo dijete, maza; gadljiva osoba, gadljivica; osušeni duguljasti komad mesa bez kosti.

**pěkār** im. m. r. - zanatsko zanimanje, muškarac koji priprema, peče hljeb i druga peciva; prodavač u pekari.

**pèkara** im. ž. r. - prostorija ili zgrada u kojoj se kuha, peče i / ili prodaje hljeb.

**pěkārev/pèkārov** prid. odr. v. - koji se odnosi na pekara, koji mu pripada.

**pěkārka** im. ž. r., dat. jd. *pěkārki*, g. mn. *pěkārkī* - ona koja radi u pekari; pekareva žena.

**pèkārnica** im. ž. r. - pekara.

**pěkārskī/pěkarskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pèkare i pěkāre.

**pěkārski** pril. - na način pekara, onako kako to čine pekari.

**pekárstvo** im. s. r. - vrsta zanata; bavljenje proizvodnjom i prodajom pekarskih proizvoda.

**pěke** pril. (tur.) - vrlo, veoma, mnogo, dosta.

**pěkē!** uzvik (tur.) - uzvik odobravanja: Dobro! Vrlo dobro! Da! Pristajem! Prihvatam! Rado! Slažem se! Uredu! Vrijedi! Važi!

**Pèking** im. m. r. - glavni grad Kine.

**pèkinškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Peking i Pekinžane.

**pèkmez** im. m. r. (prez.) - gusto ukuhan, uvaren sok od voća ili povrća (npr. *pèkmez od rěpicē*); gusto ukuhano slatko voće, marmelada; prenes. razmažena osoba, maza, peka.



**pèkmezārstvo/pekmezárstvo** im. s. r. (perz.) - privredna djelatnost; proizvodnja i prodaja pekmeza.

**pèkmezast/pekmèzast** prid. (perz.), odr. v. *pèkmezastī/pekmèzastī* - koji je kao pekmez; gusto ukuhan; prenes. mazan; plačljiv.

**pèkmeziti se** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pèkmezīm se* - prenes. ponašati se pretherano razmaženo; plakati za svaku sitnicu; izvještačeno razvučeno govoriti.

**pèkmeznī** prid. odr. v. (perz.) - koji je od pekmeza; koji je s pekmezom.

**peksìmet** im. m. r. (grč.) - vrsta uštipka; suhi tvrdi kolač; vrsta keksa; dobro pečen hljeb koji može dugo trajati; dvopek; mekani hljepčić premazan jajima i posut ćurkotom..

**peksìjān** im. m. r. (tur.) - nečist, prljav čovjek; prenes. nevjernik; nemoralna osoba; pokvaren čovjek.

**pèksin** prid., indekl. (tur.) - prljav, neuredan; zamazan; prenes. nevjernik, nečist čovjek; peksin.

**pèksinav** prid. (tur.), odr. v. *pèksinavī* - peksin, neuredan, prljav.

**peksinávština** im. ž. r. (tur.) - prljavština, nečistoća, neurednost; peksinluk.

**pèksiniti (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pèksinīm (se)* - prljati (se); činiti da nešto bude peksino, prljavo; prenes. skrnaviti, vrijeđati uspomenu na šta.

**peksìnluk** im. m. r. (tur.) - nečistoća; neurednoća; prenes. nemoralnost; prljavština.

**pèktīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *pektína* - želatinaste materije u zrelom voću.

**pèktīnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pektin.

**pektòrāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *pektorála* - relikvija koju sveštenik nosi na prsima, križ, štit i sl.

**pěktorālan** prid. (lat.), odr. v. *pěkto-rālnī* - grudni, prsni.

**Pelàgōnija/Pelagònija** im. ž. r. (grč.) - starogrčka pokrajina u sjev. Makedoniji; današnji naziv za Prilepsko - bitolsku kotlinu u Makedoniji.

**pelagònija/pelargònija** im. ž. r. (grč.) - ukrasna biljka lijepih bijelih cvjetova s plodovima poput ptičijeg kljuna.

**pělc** im. m. r. (njem.), instr. jd. *pělcom*, n. mn. *pèlcovi* - prerađeno životinjsko krzno; okovratnik od životinjskog krzna; krzneni kaput, bunda.

**pèlcanī** prid. odr. v. (njem.) - koji je od pelca, od prerađenog životinjskog krzna.

**pèlcer** im. m. r. (njem.), g. mn. *pělcērā* - grančica koja se spaja s drugom biljkom, kalem, cijep; grančica koja se stavi u vodu, pusti nove žile i rasađuje.

**pělcovati** gl. nesvr. (njem.), prez. *pělcujēm*, trp. prid. *pělcovān* - cijepiti, davati cjepivo, vakcinisati.

**pělena** im. ž. r., g. mn. *pělēnā* - manji komad pamučnog platna u koji se umotava novorođenče; specijalno obložene, futrovane gaćice za bebe.

**pelénak** im. m. r., g. jd. *pelénka*, v. jd. *pělēnče*, n. mn. *pelénci*, g. mn. *pèlēnākā*, dem. - male pelene, pelenčić.

**pèlēnče** im. s. r., g. jd. *pèlēnčeta* - dijete u pelenama, dojenče.

**pelèngaće** im. ž. r. - široke gaće do koljena, široke muške hlače od grubog sukna do ispod koljena.

**pělenjača** im. ž. r., hip. - velika krpa za povijanje.

**pelerína** im. ž. r. (tal.), g. mn. *pelerínā* - široki ogrtač bez rukava (s kapuljačom ili bez nje); široka kabanica bez rukava.

**pèleš** im. m. r., g. jd. *pelèša* - kika, perčin; ručica na kazanu.

**pelìkān** im. m. r. (grč.), g. jd. *pelikána*, n. mn. *pelikáni*, g. mn. *pelikánā* - zool. ptica plivačica s dugačkim vratom i velikim kljunom s rastegljivim donjim dijelom u obliku kese u koji ostavlja ulovljene ribe; zubarski instrument; poznata marka naliv-pera.

**pelikánov** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada pelikanu.

**pèlin** im. m. r. - bot. vrsta biljke veoma gorkog okusa; kadulja, žalfija.

**pèlinkovac** im. m. r., g. jd. *pèlinkōvca* - vrsta alkoholnog pića s pepelinovim okusom.

**pèlinov** prid. odr. v. - koji pripada pelinu, koji je od pelina.

**pèlīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *pelíra* - pelir-papir.

**pèlīr-pàpīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *pèlīr-papíra* - vrsta finog papira za štampanje ili za umnožavanje.

**pelopònēskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Peloponez, koji mu pripada.

**Pelopònēz** im. m. r. (grč.), g. jd. *Pelopo-néza* - geog. staro ime za današnje grčko poluostrvo Moreju.

**pèlte** im. s. r. (perz.), g. jd. *pèlteta* - slatko od soka iskuhane dunje u koji se naknadno dodaje šećer.

**pēlūd** im. ž. r. (češ.), g. jd. *pēlūdi*, instr. jd. *pēlūdi* - cvjetni prah; polen.

**pēlūdnī** prid. odr. v. (češ.) - koji se odnosi na pelud, koji je od peludi.

**péljānje** gl. im. s. r. - nespretno, sporo obavljanje posla, gnjavljenje; ujedanje, peckanje.

**péljati** gl. nesvrš., prez. *pêljām* - nevješto i sporo nešto raditi; ujedati, peckati.

**Pèlješac** im. m. r., g. jd. *Pèlješca* - poluostrvo na Jadranskom moru.

**pelјéšēnje** gl. im. s. r. - od pelješiti.

**peljéšiti** gl. nesvrš., prez. *pèljēšīm* - lišavati koga njegove imovine; oduzimati kome njegov novac; bezobzirno potkradati koga.

**pènāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *penála*, g. mn. *penálā* - sport. kazneni udarac koji dosuđuje sudija zbog nepravilnosti u igri (u nogometu, udarac sa 11 metara, jedanaesterac), penaltik.

**penáli** im. m. r., mn. (lat.), g. mn. *penálā* - kaznena novčana odšteta za nepoštivanje ugovora, neispunjavanje dogovorenih rokova za svršetak posla itd.

**penàltik** im. m. r. (lat.), n. mn. *penàltici* - penal.

**pèndrečēnje** gl. im. s. r. (njem.) - udaranje pendrekom.

**pèndrečić** im. m. r. (njem.), dem. od pendrek - mali pendrek.

**pèndrečina** im. ž. r. (njem.), augm., pejor. od pendrek - veliki pendrek.

**pèndrečiti** gl. nesvrš. (njem.), prez. *pèndrečīm* - udarati, tući koga policijskim pendrekom.

**pèndrek** im. m. r. (njem.), n. mn. *pèndreci* - policijska gumena palica; gumena palica.

**pèndže** im. s. r. (tur.), g. jd. *pèndžeta*, n. mn. *pendžèta* - đon, potplata na cipelama; prenes. noga.

**pendžetírati** gl. svrš. i nesvrš. (tur.), prez. *pendžètīrām* - pođoniti, staviti potplat, zakrpu na đon.

**pêndžer/pèndžēr** im. m. r. (perz.), g. jd. *pêndžera/pèndžera* - prozor; uski drveni prozor na starim bosanskim kućama, obično do polovine prekriven zaštitnom drvenom ili željeznom mrežom.

**pendžérak** im. m. r. (perz.), g. jd. *pendžérka*, n. mn. *pendžérci*, g. mn. *pèndžērākā*, hip. od pendžer - mali prozor; prozorčić s drvenom ili željeznom mrežom, s demirima; pendžerčić.

**pendžèruša** im. ž. r. (perz.), v. jd. *pendžèrušo*, g. mn. *pendžèrūšā* - ruža penjačica što raste ispod pendžera; djevojka koja pendžera.

**pendžèrati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *pendžèrām* - razgovarati s prozora ili pod prozorom, ašikovati na prozoru.

**pendžèrčić** im. m. r. (perz.), dem. - prozorčić; kratki i uski prozor na manjim starim bosanskim kućama.

**pendžèrlija** im. m. r. (perz.-tur.) - momak, mladić koji rado odlazi pod pendžere, ašiklija.

**pendžèta/pèndžeta** zb. im. ž. r. (perz.), g. mn. *pendžétā/pèndžētā* - poluđon, potplata za cipele.

**pènđati** gl. nesvr. (tal.), prez. *pènđām* - trošiti.

**penđèvīš/pinđèvīš** im. m. r. (perz.), g. jd. *penđevíša* - vrsta jela od sitno sjeckanog mesa, sitno sjeckana i upržena unutrica bravčeta ili govečeta; vrsta kobasice.

**Penèlopa/Penelòpa** im. ž. r. (grč.) - žena starogrčkog mitskog junaka Odiseja.

**penetrácija** im. ž. r. (lat.) - prodiranje; probijanje; pronicanje, pronicljivost; polagno imperijalističko prodiranje jedne države u drugu.

**penetrírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), trp. prid. *penètrīrān* - prodrijeti; probiti, probijati, proniknuti; ući duboko u problem; dokučiti, dokučivati, shvatiti; puknuti, rasprnuti se.

**pènezi** im. m. r. mn. (njem.), g. mn. *pènēzā* - novac, pare.

**pèni** im. m. r. (engl.), g. jd. *pènija* - sitan engleski novac.

**penicìlīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *penicilína*, g. mn. *penicilínā* - med. ekstrakt iz posebne vrste plijesni; antibiotik za liječenje gnojnih i upalnih bolesti; prenes. injekcija; rješenje za sve.



**penicìlīnskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na penicilin; koji u sebi ima penicilina.

**Pènija** im. ž. r. (grč.) - u starogrčkoj mitologiji boginja siromaštva; prenes. škrtica.

**pénis** im. m. r. (lat.) - med. muški spolni organ.

**penkálo** im. s. r. - posebna vrsta olovke; hemijska olovka (prema imenu proizvođača, Zagrepčanina Penkale).

**PĒN-klûb** - skraćenica za međunarodno udruženje kulturnih radnika.

**pèntagon/pèntagōn** im. m. r. (grč.) - petougao.

**Pèntagon/Pèntagōn** im. m. r. (grč.) - zgrada Ministarstva narodne odbrane Sjedinjenih Američkih Država čiji je tlocrt petougao; prenes. naziv za službenu politiku američkih vojnih krugova.

**pèntakord** im. m. r. (grč.) - muz. instrument od pet žica, sazvučje od pet tonova.

**pentalògija** im. ž. r. (grč.) - pet djela jednog pisca povezanih istom idejom u jedinstvenu cjelinu.

**pèntametar** im. m. r. (grč.), g. jd. *pèntametra*, g. mn. *pèntametārā* - vrsta stiha, daktilski stih od pet stopa.

**pèntatlōn** im. m. r. (grč.) - sport. natjecanje u pet disciplina.

**pèntrati (se)** gl. nesvrš., prez. *pèntrām (se)* - peti se, uspinjati se, verati se uz nešto.

**penùltima** im. ž. r. (lat.) - ling. pretposljednji slog u riječi.

**pénzija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pénzījā* - mirovina; mjesečno primanje određenog novčanog iznosa nakon isteka radnog staža i odlaska u mirovinu; prenes. lagodan život bez rada.

**pénzījskī/pènziōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na penziju.

**penziònāt** im. m. r. (lat.) - zgrada u kojoj su smješteni penzioneri; dom penzionera.

**penziònēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *penzionéra*, n. mn. *penzionéri*, g. mn. *penzionérā* - umirovljenik, primalac penzije; prenes. onaj koji ništa ne radi, a koji ima novac i uživa.

**penziònērka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *penziònērki*, g. mn. *penziònērkī* - žena koja prima zarađenu ili stečenu penziju; prenes. ona koja ništa ne radi, a lagodno živi.

**penziònērkīn/penziònērkin** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada penzionerki.

**penzionérov** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada penzioneru, koji se odnosi na penzionera.

**penziònērskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na penzionere, koji im pripada.

**penzionírānje/penziònisānje** gl. im. s. r. (lat.) od penzionirati/penzionisati.

**penzionírati/penziònisati (se)** gl. svrš. (lat.), prez. *penziònīram/penziònišem (se)* - uputiti koga u penziju; dodijeliti kome penziju, mirovinu; steći, dobiti penziju, mirovinu; penzionirati (se).

**pènjāč** im. m. r., g. jd. *penjáča*, v. jd. *pènjāču*, n. mn. *penjáči*, g. mn. *penjáčā* - onaj koji se penje.

**penjàčica** im. ž. r., g. jd. *penjàčicē*, n. mn. *penjàčice*, g. mn. *pe-njàčīcā* - ona koja se penje; planinarka; biljka koja se penje uz nešto; ruža koja traži uslonac, penjavica; ukrasna loza.

**pènjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na penjače, penjačice i penjanje; koji služi za penjanje; koji se bavi penjanjem.

**pènjalica** im. ž. r. - sprava uz koju se penje; pomagalo pri penjanju.

**pènjānje** gl. im. s. r. od penjati se.

**pènjati (se)** gl. nesvrš., prez. *pènjēm (se)*, rad. gl. prid. *pènjao/pèo (se)* - peti se uza šta naviše, pentrati se uza šta.

**pènjavica** im. ž. r. - biljka koja se penje uz nešto; svaka loza; penjačica.

**penjòār** im. m. r. (fr.), g. jd. *penjoára* - ženski kućni ogrtač.

**pèpeliti** gl. nesvrš., prez. *pèpelīm* - posipati pepelom; prosipati pepeo na nešto.

**pepèliti** gl. nesvrš., prez. *pepèlīm* - ne govoriti, ne progovoriti ni jedne; šutjeti kao zaliven.

**pèpelīšte** im. s. r., n. mn. *pèpelīšta*, g. mn. *pèpelīštā* - dio ognjišta na kome se prikuplja pepeo, pepeljak; mjesto za prosipanje pepela; zgarište.

**pèpēlnica/pepélnica** im. ž. r. - posudica za odlaganje pripaljenih cigareta i prikupljanje pepela i opušaka; pepeljara.

**pèpēlnīk/pepeònīk** im. m. r., g. jd. *pèpēlnīka*, n. mn. *pèpēlnīci*, g. mn. *pèpēlnīkā* - posuda za skupljanje luga, pepela, lugara.

**pepéljak** im. m. r., g. jd. *pepéljka*, n. mn. *pepéljci*, g. mn. *pèpēljākā* - bot. prašak, mahovina na voću; gar, garež na povrću.

**pepèljāk** im. m. r., g. jd. *pepeljáka*, n. mn. *pepeljáci*, g. mn. *pepeljákā* - dio ognjišta na kome se prikuplja pepeo; uz kuću izidano ložište za pečenje pod sačem ili crepuljom.

**pepèljara** im. ž. r. - posuda za prikupljanje pepela, lužnica, lugara; pepelnica.

**pēpeljast/pepèljast** prid., odr. v. *pēpeljastī/pepèljastī* - koji je kao pepeo, siv.

**pēpeljav/pepèljav** prid., odr. v. *pēpeljavī/ pepèljavī* - koji je posut pepelom, koji je siv od pepela.

**pepèljuga** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pepèljuzi/ pepèljugi* - osoba koja je posuta pepelom; pepeljuša.

**Pepèljuga** im. ž. r., dat.-lok. jd. *Pepèljugi* - poznati lik iz istoimene bajke.

**pepèljugīn/pepèljugin** prid. odr. v. - koji pripada pepeljugi, koji se odnosi na pepeljugu.

**pēpeo** im. m. r., g. jd. *pēpela*, instr. jd. *pēpelom* - sitan sivi prah koji ostane nakon sagorijevanja papira, drveta i sl. materijala.

**pepèrmint** im. m. r. (lat.) - vrsta bombona s okusom metvice za osvježenje usta i grla.

**pèpita** im. ž. r. (špan.) - tkanje i tkanina s prepletenim kosim crnim i bijelim nitima; svaka tkanina s tkanim nakošenim četverouglastim formama.

**pèpsīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *pepsína* - ferment u želučanom soku koji rastvara bjelančevine i pospješuje probavu.

**pèptičan** prid.(grč.-bos.), odr. v. *pèptičnī* - koji pomaže pri probavi hrane.

**pêr** im. m. r. (fr.) - titula pripadnika najvišeg plemstva, velikaš, plemić

**pèrāč** im. m. r., g. jd. *peráča*, n. mn. *peráči*, g. mn. *peráčā* - onaj koji pere.

**peràčica** im. ž. r., g. jd. *peràčicē*, v. jd. *peràčice*, n. mn. *peràčice*, g. mn. *peràčīcā* - ona koja pere, pralja.

**pèrāčkī** prid. odr. v. - koji služi za pranje; koji pripada peračima, peraći.

**pèrāćī** prid. odr. v. - koji je za pranje, kojim se pere.

**pèrād** zb. im., g. *pèrādi* - zool. pernate životinje; živina.

**pèradārnīk/peràdārnīk** im. m. r., g. jd. *pèradārnīka/peràdārnīka*, n. mn. *pèradārnīci/peràdārnīci*, g. mn. *pèradārnīkā/peràdārnīkā* - preduzeće koje se bavi proizvodnjom i prodajom peradi; zgrada ili prostorija u kojoj se uzgaja perad.

**peradárstvo** im. s. r. - privredna grana koja se bavi uzgojem i prodajom peradi.

**pèrāj** im. m. r., g. jd. *peràja*, n. mn. *peràji* - lopatica na vodeničkom točku; peraja.

**peràja** im. ž. r., g. jd. *peràjē*, n. mn. *peràje*, g. mn. *peràjā* - središnji organ za plivanje na leđima nekih morskih životinja; jedan od dva ista bočna organa za plivanje kod riba i sl. vodenih životinja; čekinja na leđima svinje.

**peràjār** im. m. r., g. jd. *perajára*, n. mn. *perajári*, g. mn. *perajárā* - pripadnik vrste morskih životinja s razvijenom srednjom perajom.

**pèrāljka** im. m. r., dat. jd. *pèrāljci*, g. mn. *pèrāljkī* - pratljača.

**pèrast** prid., odr. v. *pèrastī* - koji je kao perje; koji je od perja; koji ima pera; koji liči na pero.

**pércād** zbir. im. - gomila malih pera.

**pérce** im. s. r., g. jd. *pérceta*, n. mn. *pérca*, g. mn. *pércā*, dem. - sitno, maleno pero.

**percèpcija** im. ž. r. (lat.) - razumijevanje, shvatanje osjetima čula u formi utiska.

**pèrčīn/pèrčin** im. m. r. (perz.), g. jd. *perčína/pèrčina* - pramen kose; pletenica, kika; dio grive koji konju pada na čelo; prenes. zeleni list luka; bič.

**pèrēc** im. m. r. (njem.), gen. jd. *peréca* - u kolut ispleteno tanko slano pecivo.

**pèrfek(a)t** im. m. r. (lat.), gen. jd. *pèrfekta* - gram. glagolski oblik za iskazivanje prošlog vremena.

**pèrfektan** prid. (lat.), odr. v. *pèrfektnī* - savršen, temeljit, potpun; gram. koji se odnosi na perfekt.

**pèrfektīvan** prid. (lat.), odr. v. *pèrfektīvnī* - gram. svršeni, npr. perfektivni ili svršeni glagoli.



**pèrfektīvno** pril. (lat.) - gram. potpuno, svršeno; besprijekorno, tačno, vrhunsko, savršeno.

**perfektívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *perfektívnošću/perfektívnosti* - gram. svršenost, osobina glagola; svojstvo onoga što je perfektivno.

**pèrfīdan** prid. (lat.), odr. v. *pèrfīdnī* - lukav; neiskren, podmukao, zloban; nevjeran.

**perfìdija** im. ž. r. (lat.) - perfidnost.

**perfídnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *perfídnošću/perfídnosti* - osobina perfidne osobe; lukavost; podmuklost, zlobnost; nevjerstvo, vjerolomstvo.

**perforácija** im. ž. r. (lat.) - probijanje otvora, rupica, rupičanje; otvor, šupljina; med. naprsnuće ili potpuno pucanje šupljih organa u tijelu; umjetno otvaranje šupljina u organizmu.

**perfòrātor** im. m. r. (lat.) - aparat ili sredstvo kojim se perforira.

**perforírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *perfòrmīrām*, trp. prid. *perfòrīrān* - naprsnuti sam od sebe; namjerno vršiti perforaciju; probi(ja)ti, praviti rupice, rupičati.

**perfòrmanca/perfòrmansa** im. ž. r. (lat.) - tehnički podatak; radna osobina, karakteristika, obilježje kakvog stroja; osobina, uspjeh, dostignuće.

**Pèrgam** im. m. r. (grč.) - poznati antički maloazijski grad u kome se proizvodio pergament, danas Bergam; tvrđava u Troji.

**pergaména** im. ž. r. (grč.) - pergament.

**pergàment** im. m. r.(grč.) - specijalno priređena koža po kojoj se pisalo; posebno obrađena koža za bubnjeve; specijalna koža koja je dobila ime po maloazijskom antičkom gradu Pergamu; prenes. dokument pisan na pergamentu; vrsta čvrstog papira koji ne propušta mast i vlagu.

**pergàmentnī/pergàmentskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pergamen(a)t.

**pèrianālan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *pèrianālnī* - med. koji se nalazi oko kraja izlaznog crijeva, oko čmara.

**periàrktičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se nalazi oko Sjevernog pola, na Arktiku.

**peridentìtis** im. m. r. (grč.-lat.) - upala kožice zubnog korijena.

**pèrifēran** prid. (grč.), odr. v. *pèrifērnī* - koji se nalazi izvan centra, oko centra, na rubu, na obodu nečega.

**perifèričan** prid. (grč.), odr. v. *perifèričnī* - periferan.

**perifèrija** im. ž. r. (grč.) - predgrađe, ono što je oko grada; vanjski dio, rub nečega.

**perifèrījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na periferiju, koji je na kraju nečega, koji pripada periferiji.

**perifràstičan** prid. (grč.), odr. v. *perifràstičnī* - opisni, prepričan; pun opisa.

**perifráza** im. ž. r. (grč.) - knjiž. opisno kazivanje.

**pèrika** im. ž. r. (fr.) - vještačka kosa; lažna, tuđa kosa; vlasulja.

**pèrikard** im. m. r. (grč.) - srčana opna, sluznica vanjske površine miokarda; ovojnica srca, osrčje.

**pèrimetar** im. m. r. (grč.), gen. jd. *pèrimetra* - geom. obim, obujam, opseg, ukupna dužina svih strana ravne geometrijske figure; aparat za okulističke pretrage i ispitivanje vidnog polja.

**pèrina** im. ž. r. - predmeti napunjeni perjem, perutnina, perušina; perje.

**pèrinatālan/perinàtālan** prid. (grč.), odr. v. *pèrinatālnī/perinàtālnī* - koji se događa oko porođaja; period oko porođaja.

**perìod** im. m. r. (grč.) - razdoblje, vrijeme, vremenski odsjek; hist. vremenski razmak kojim je obuhvaćen dovršen preoces; određeno vrijeme između dva procesa; mat. grupa brojeva koji se ponavljaju u određenim vremenskim razmacima.

**perióda** im. ž. r. (grč.) - mjesečni ciklus, mjesečnica, menstruacija.

**periodicìtēt** im. m. r. (grč.) - periodičnost.

**periòdičan** prid. (grč.), odr. v. *periòdičnī* - koji se ponavlja u tačno određenim vremenskom razmacima, cikličan.

**periòdičkī/perìodskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na period.

**periòdično** pril. (grč.) - u tačno određenim vremenskim razmacima; perìodski.

**periòdičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *periòdičnosti* i *periòdičnošću* (grč.) - poponavljanje, vraćanje nečega u tačno određenim vremenkim razmacima.

**periòdika** im. ž. r. (lat.) - štampana djela koja izlaze u određenim vremenskim odsjecima (sedmičnik, mjesečnik, godišnjak).
**periodizácija** im. ž. r. (grč.) - vremenski raspored; dijeljenje historijskih procesa na po nečemu prepoznatljive vremenske odsječke, periode.
**pèriodnī/perìodnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na određeno vremensko razdoblje, na određeni period; periodski.
**perìodskī** prid. odr. v. (grč.) - periodni.
**perìodski** pril. (grč.) - periodično.
**periònica/periónica** im. ž. r. - zgrada ili prostorija u kojoj se nešto pere; preduzeće koje se bavi pranjem ćilima, automobila i sl.
**peripètija** im. ž. r. (grč.) - neočekivan preokret, zaplet; nepredviđena situacija koja otežava rasplet; zapletena okolnost; preokret događanja; komplikacija.
**pèriskop** im. m. r. (grč.) - optička sprava za posmatranje predmeta izvan neposrednog vidnog polja.
**pèristil/perìstil** im. m. r. (grč.) - predvorje sa stubovima; trijem; stubovima ograđen hodnik; red stubova pored zgrade.
**pèrivōj/pèrivoj** im. m. r. (grč.) - šumica, javni park, zasadi niskog drveća, gajić.
**pèrjan** prid., odr. v. *pèrjanī* - pernat, koji je od perja; ispunjen perjem.
**pèrjanica/perjànica** im. ž. r. - ukras od perja na kapi ili na šeširu; ukrasna peruška; prenes. najuvaženija osoba među prisutnima.
**pèrjanīk/perjànīk** im. m. r. - osoba s perjanicom; vojnik, stražar s perjanicom.
**pèrjānje** im. s. r. od perjati.
**pèrjast** prid., odr. v. *pèrjastī* - koji je kao od perja, sličan perju.
**pèrjati** gl., nesvrš., prez. *pèrjām* - lahko hodati, trčati, trčkarati.
**pêrje** im. s. r., instr. jd. *pêrjem* - gomila pera.
**pêrka** im. ž. r. - peruška.
**perkùsija** im. ž. r. (lat.) - med. način ljekarskog pregleda kuckanjem.
**pèrkusiōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na perkusiju, na ljekarski pregled kuckanjem.
**perkùstičkī** prid. odr. v. (lat.) - perkusioni, koji se odnosi na perkusiju.
**perkutírati/pèrkutovati** gl. svrš. (lat.), prez. *perkùtīrām/pèrkutujēm* - pregledati kuckanjem, tapkanjem i sl., perkusijom ustanoviti dijagnozu.
**pèrle/pêrle** im. ž. r., mn. (fr.) - ogrlica od niza bobaka, bisera.
**pèrla/pêrla** im. ž. r. (fr.) - zrno bisera; zrno, bobak koji se niže u perlu.
**pèrlast** prid. (fr.), odr. v. *pèrlastī* - koji se odnosi na perlu; koji je kao perla.
**Pèrl Hàrbūr** im. m. r. - američka ratna luka na Havajima koju su u 2. svjetskom ratu bombardirale japanske zračne i pomorske snage.
**pèrlica** im. ž. r. (fr.), dem. - sitno zrno bisera; sitno zrno, bobak koji se niže u perlu.
**pèrlōn** im. m. r. (fr.) - vrlo čvrsta i elastična sintetička tkanina.
**permanèncija** im. ž. r. (lat.) - permanentnost.
**permànent** im. m. r. (lat.) - onaj koji slijedi permanenciju, koji je postojan.
**permànentan/permanèntan** prid. (lat.), odr. v. *permànentnī/permanèntnī* - trajan, stalan, neprekidan; siguran, postojan.
**permanèntnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *permanèntnosti/permanèntnošću* - trajanje bez prekida, neprekidnost, stalnost; postojanost.
**permìsija** im. ž. r. (lat.) - dozvola, dopuštenje; privola.
**pèrmisīvan** prid. (lat.), odr. v. *pèrmisīvnī* - dopušten, dozvoljen; gram. dopusni, koncesivni.
**permutácija** im. ž. r. (lat.) - mat. zamjena, zamjenjivanje, premještanje; promjena slijeda stvari.
**pèrnat** prid., odr. v. *pèrnatī* - koji je od perja, napunjen perjem.
**pèrnazālan** prid. (lat.), odr. v. *pèrnazālnī* - kroz nos, nosnim putem.
**pérnica** im. ž. r. - kutija ili kesa za pera, olovke, gumice i dr. sitni školski pribor.
**pèro** im. s. r., instr. jd. *pèrom*, g. mn. *pérā* - rožnata cjevčica obložena paperjem ptica; prenes. obično drveni držač s metalnim šiljastim nastavkom kojim se piše umačući u tintu; skraćenica za nalivpero.
**pèroksīd** im. m. r. (grč.-lat.) - hem. oksid koji u molekulu veže jedan atom kiseonika više i zato ga lahko gubi; jako oksidaciono sredstvo.



**pèrolahkī/pèrolakī** prid. odr. v. - koji je lagan kao pero; npr. u boksu perolaka kategorija u koju se svrstavaju bokseri koji ne prelaze težinu od 62 kg.
**pèrōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *peróna* - poseban prostor na željezničkoj ili autobuskoj stanici odakle polaze vozovi ili autobusi s putnicima.
**peronospóra/peronòspora** im. ž. r. (grč.) - bot. gljivica koja napada krompir, vinovu lozu i sl., plamenjača.
**pèrōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na peron.
**pèrorēz** im. m. r. - nožić kojim se zarezuje drvena olovka; džepni nožić.
**perpètuum mòbile** im. m. r. (lat.) - zamišljeni stroj koji bi radio bez utroška energije.
**persekúcija** im. ž. r. (lat.) - progon, proganjanje, protjerivanje; mučenje, uznemiravanje; potjernica.
**per-sî** pril. (lat.-njem.) - oslovljavanje nekoga sa "vi"; biti s nekim na odstojanju, ne biti blizak s nekim; posebno uvažavati nekoga.
**persóna** im. ž. r. (lat.) - cijenjena osoba; istaknuta ličnost; čovjek lijepog izgleda i dostojanstvenog držanja.
**persònāl** im. m. r. (lat.) - svi uposleni u nekom preduzeću; osoblje neke ustanove; osoblje ugostiteljskih objekata.
**personálac** im. m. r. (lat.) - službenik koji se brine o upošljavanju radnika i njihovoj ličnoj dokumentaciji.
**pèrsonālan** prid. (lat.), odr. v. *pèrsonālnī* - ličan, osoben; koji se tiče persone, ličnosti.
**persònālije** im. ž. r., mn. (lat.) - lični, osobni podaci; lični dokumenti.
**persònālka** im. ž. r. (lat.) - službenica zadužena za prijem novih radnika, te za vođenje brige o njihovim osobnim podacima i dokumentima.
**pèrsonālno** pril. (lat.) - lično, osobno.
**personálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *personálnošću/personálnosti* - skup osobina neke osobe; karakteristična obilježja nekog pojedinca.
**personificírati** gl., svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *personificīrām* - poistovjetiti nešto sa razumnim bićem; pripisivati predmetima, pojavama, biljkama osobine ljudi.
**personifikácija** im. ž. r. (lat.) - knjiž. stilska figura, davanje ljudskih osobina predmetima i nerazumnim bićima; oličenje čega; identifikacija s kim; slika i prilika; oličavanje, oličenje nekoga u nečemu.
**perspektíva** im. ž. r. (lat.) - posmatranje tijela s jednog određenog mjesta; crtež izrađen pri posmatranju iz daljine; pogled u daljinu; daljina, prostor; budućnost; izgledi, nada; vjera u bolju budućnost; pouzdanje.
**pèrspektīvan** prid. (lat.), odr. v. *pèrspektīvnī* - koji se odnosi na perspektivu.
**péršin/pèršin** i **pèršun/péršun** im. m. r. - vrsta začina, mirisno povrće s bijelim repastim korijenom, majdonos.
**pèrtla** im. ž. r. (njem.) - uzica, gajtan, svezica, "šnjura".
**per-tû** izr. (lat.) - oslovljavati nekoga sa "ti"; biti blizak s nekim.
**Pèrū** vl. im. m. r. - južnoamerička država na obali Tihog okeana.
**Peruánac** im. m. r., g. jd. *Peruánca* - stanovnik, državljanin Perua.
**Perùānka** im. ž. r., dat. jd. *Perùānki* - stanovnica, državljanka Perua.
**perùnika** im. ž. r. - bot. vrsta ukrasnog bilja sa sabljastim listovima; sabljica; rod takvih biljaka.
**pèruša** im. ž. r., g. jd. *pèrušē* - komušina; perušina.
**perùšānje** gl. im. s. r. - čupanje perja s peradi, perutanje živine.
**perùšati** gl. nesvrš., prez. *perùšām* - perutati živinu, čupati perje s peradi, obavljati perušanje.
**perùšina/pèrušina** im. ž. r., augm. - perje; pernata posteljina, perutnina, perina.
**pèruška** im. ž. r., hip. - kokošije pero, perka.
**pèrūt** im. ž. r., g. jd. *pèrūti* - prhut, otpale ljuspice kože glave.
**pèrutac/perùtac** im. m. r., g. jd. *pèrucal perùca* - kožna bolest, ekcem, ljuštenje oboljele kože.
**perùtānje** gl. im. s. r. od perutati.
**perùtati (se)** gl., nesvrš. prez. *perùtām (se)* - čupati, skidati perje, perušati; lepršati; ljuštiti.

**perùtav** prid., odr. v. *perùtavī* - koji se da perutati, sklon perutanju; čija se koža peruta, ljušti.

**perùtavōst** im. ž. r., g. jd. *perùtavosti*, instr. jd. *perùtavošću/perùtavosti* - osobina onoga ko se ili što se peruta.

**perutnìna** im. ž. r., g. jd. *perutnìnē* - meso od peradi; pureće meso.

**pèrvāz** im. m. r. (tur.) - rub haljine; obod, okvir; ograda broda; zaštitna daska na prozoru; grudobran.

**perváziti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pèrvāzīm* - podavijati, praviti porub, obrubljivati; ograditi, oivičiti; uokviriti.

**pèrvert/pervèrtīt** im. m. r. (lat.) - preobraćenik; onaj koji se brzo mijenja; izopačenik, pokvarenjak.

**pèrverzan** prid. (lat.), odr. v. *pèrverznī* - nastran, izopačen, neprirodan.

**pervèrzija** im. ž. r. (lat.) - bolesna izopačenost, nastranost; prenes. općenito neprirodno, nastrano ponašanje.

**perverzìtēt** im. m. r. (lat.) - perverzija.

**pèrverznōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *pèrverznošću/pèrverznosti* - osobina onoga koji je perverzan.

**Pèrzija** im. ž. r. - stara azijska država, današnji Iran.

**Perzijánac** im. m. r., g. jd. *Perzijánca*, n. mn. *Perzijánci*, g. mn. *Perzìjānācā* - stanovnik, državljanin Perzije.

**perzijáner** im. m. r. - ćilim iz Perzije; perzijski ćilim; ćilim tkan na perzijski način; krzno od posebne vrste perzijske janjadi sa kratkom kovrčavom vunom; kaput od krzna perzijske janjadi.

**Perzìjānka/Pèrzījka** im. ž. r. - stanovnica, državljanka Perzije; žena iz Perzije.

**pèrzījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Perziju, koji pripada Perziji ili potiče iz nje.

**Pēsah** im. m. r. (hebr.), g. jd. *Pēsaha* - glavni jevrejski praznik posvećen uspomeni na izlazak Jevreja iz Egipta.

**pesìmist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *pesìmistē*, n. mn. *pesìmisti* (lat.) - čovjek sklon negativnom razmišljanju; onaj koji ne vjeruje u bolju budućnost; sumorna osoba koja u svemu vidi lošiju stranu; mračnjak.

**pesimìstičan** prid. (lat.), odr. v. *pesimìstičnī* - sumnjičav, mračan, koji je bez nade.

**pesimìstičkī** pril. (lat.) - na način pesimiste; sumnjičavo, s nevjericom, sumorno, mračno.

**pesimìzam** im. m. r. (lat), g. jd. *pesimìzma* - filozofski pogled pun nevjerice u bolju budućnost; sklonost ka sumornom razmišljanju; gledanje ružnije, tužnije i teže strane života; nevjerica, sumornost, zloslutnost.

**pésnica** im. ž. r. - stisniti svi prsti ruke; stisnuta šaka; udarac stisnutom šakom; pest.

**pêst** im. ž. r. - pesnica.

**pestìcīd** im. m. r. (lat.) - sredstvo za uništavanje biljnih štetočina; insekticid; herbicid.

**pēš**[1] im. m. r. (lat.), n. mn. *pèševi* - vrsta ribe.

**pēš**[2] im. m. r. (tur.), n. mn. *pèševi* - skuti; prednji dio haljine, prednje strane kaputa.

**pešìkān** im. m. r. (lat.) - ajkula, morski pas.

**pèškeš** im. m. r. (tur.) - dar, poklon.

**pèškīr** instr. jd. *peškírom* (tur.) - ručnik; posebno tkana (frotirna) pamučna krpa različitih veličina za posušivanje lica i tijela nakom umivanja i kupanja.

**pèškūn** im. m. r. (tur.) - mali okrugli niski sto, izrezbareni okrugli stolić.

**pèštahta** im. ž. r. (tur.) - stalak za čitanje, pisanje; polica za knjige; drveni držač nota.

**pèštera** im. ž. r. (tur.) - pećina; prirodno udubljenje u brdu; prirodno natkriveno sklonište.

**pèšterica** im. ž. r. (tur.), dem. od peštera - mala pećina, maleno prirodno sklonište u brdu.

**pêt** osn. broj - brojno stanje između četiri i šest.

**péta** im. ž. r. - zadnji mesnati dio stopala; potpetica na cipeli; donji dio bradve ili kose; dio kakvog stroja, koji se ne okreće, stopa.

**pètača** im. ž. r. - metalni novac od pet maraka, pet forinti, pet kuna, pet dinara i sl., petak.

**pètačka** im. ž. r. - petakinja.

**pétak** im. m. r., g. jd. *pétka* - peti dan u sedmici; dan između četvrtka i subote; poseban dan za muslimane kad se obavlja džuma-namaz, svečano podnevno klanjanje u džamiji.



**pètāk** im. m. r., hipok. - metalni novčić; novčanica od pet novčanih jedinica; petača.

**petàkinja** im. ž. r. - kobila, ovca, krava od pet godina; rakija od pet godina; bure, bačva od pet akova.

**pètārda** im. ž. r. (fr.) - eksplozivna naprava; dječija eksplozivna naprava u vidu cigarete; žabica, pucaljka.

**pètēljka** im. ž. r. - drška ploda, lista ili cvijeta.

**pètent** im. m. r. (lat.) - molilac, molitelj, onaj koji nekome upućuje molbu, koji moli.

**petérac** im. m. r., g. jd. *petérca* - vrsta stiha; stih od pet slogova.

**petèri** br. prid. - koji su sastavljeni od pet dijelova; pet parova čega, npr. *petèri òpānci.*

**pètero** zb. br. - kojih ima pet; istovremeno pet na broju.

**pêtī** red. br. - redni broj prema osnovnom broju pet; u nizu na mjestu broja pet (npr. peta kolóna).

**pêti/péti (se) i pènjati se** gl. nesvrš., prez. *pènjēm (se)* - s nižeg kretati se ka višem mjestu; prenes. napredovati, zauzimati višu poziciju u društvu.

**pètica** br. im. ž. r., hip. - ocjena pet; najbolja, odlična ocjena u osnovnoj i srednjoj školi; negativna ocjena na visokoškolskim ustanovama; prenes. odlično, najbolje urađeno.

**pética** im. ž. r., dem. od peta - dječija peta, mala peta; niska potpetica na cipeli, štiklica.

**pètīcija/petícija** im. ž. r. (lat.) - protestno ultimativno pismo s mnoštvom potpisa onih koji podržavaju tekst tog pisma; buntovan zahtjev, molba.

**pètit** im. m. r. (fr.) - klasična štamparska slova od osam tipografskih tačaka.

**pêtka** im. ž. r. - poseban dan u katolika (mlada petka).

**pētlja** im. ž. r., g. mn. *pētljī/pētljā* - čvor, uzao; zamka koja se petljanjem pravi od niti; ušica na odjeći kroz koju se provlači dugme; prenes. raskršće, raskrsnica; zavijutak, meandar; obruč; kružni pokret; peteljka, drška na voću.

**petljánac** im. m. r., g. jd. *petljánca*, n. mn. *petljánci*, g. mn. *pètljānāca*, dat.-instr.-lok. mn. *petljáncima* - lažljiv, prevrtljiv čovjek, prevrtljivac; neodlučan čovjek; čovjek bez ugleda i autoriteta; onaj koji "petlja".

**petljàncija** im. ž. r. - petljanija, petljavina.

**petljànica** im. ž. r. - žena koja zaobilazi istinu, koja se opravdava neistinom; ona koja "petlja".

**petljànija** im. ž. r. - petljavina, petljancija.

**pētljast** prid., odr. v. *pētljastī* - onaj koji je u obliku petlje; koji sliči na petlju.

**pètljāš** im. m. r., g. jd. *petljáša* - ob. petljanac.

**pètljati (se)** gl. nesvrš., prez. *pètljām (se)* - mrsiti, zapetljavati nešto; praviti petlje; plesti petljaricom; prenes. nepozvan se miješati u nešto; praviti spletke; biti suvišan; smetati, ometati; nerazgovijetno i otežano izgovarati u pijanstvu; zamuckivati, isprekidano govoriti pokušavajući pronaći kakav odgovor; nespretno raditi; životariti, teško živjeti.

**pètljavac** im. m. r., g. jd. *pètljāvca* - ob. petljanac.

**petljàvina/pètljavina** im. ž. r. - varanje; laganje; izbjegavanje istine; zavlačenje lažima; zamršena stvar, neprilika; nejasna situacija; petljarija.

**pètnaest** osn. broj - osnovni broj sastavljen od jedne desetice i pet jedinica; broj između četrnaest i šesnaest.

**petnaèstača** im. ž. r. - bure od petnaet mjernih jedinica, od petnaest "metara" ili od petnaest akova.

**petnaéstak** br. prilog - oko petnaest; približno petnaest; nešto više ili manje od petnaest, otprilike petnaest.

**petnaestérac** im. m. r., g. jd. *petnaestérca*, g. mn. *petnaèstērācā* - stih od petnaest slogova.

**pètnaestero** zb. br. - grupa od petnaest jedinki neovisno o njihovoj starosnoj dobi, zanimanju ili spolu; ono čega ima petnaest na broju.

**pètnaestī** red. br. - onaj koji je redu ili u nizu na mjestu broja petnaest, npr. *pètnaestī dân*; koji je iza četrnaestog, a prije šesnaestog.

**petnaèstica** br. im. ž. r. - broj petnaest; neko ili nešto s brojem petnaest, npr. *autòbus petnaèstica* i sl.
**petnaestìna** br. im. ž. r., g. mn. *petnaestínā* - jedan od petnaest jednakih dijelova nečega; petnaesti dio.
**petnaestogòdišnjāk** im. m. r. - dječak, momčić od petnaest godina.
**petnaestogodišnjàkinja** im. ž. r - djevojčica, mlada djevojka od petnaest godina.
**petnaestogòdišnjī** br. prid. - koji ima petnaest godina.
**petnaestogòdišnjica** br. im. - petnaest godina poslije nekog događaja; petnaest godina od nekog značajnog datuma; svečanost obilježavanja onoga što se desilo prije petnaest godina.
**petnaestòrica** br. im. m. r. - grupa od petnaest ljudi; rjeđe - petnaest mužjaka.
**pêtnica/pétnica** im. ž. r. - petnjača, petna kost.
**pétnī/pêtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na petu, npr. *iz pétnīh žîla*.
**pétnjača** im. ž. r. - petnica, petna kost.
**pêtnjāk** im. m. r. - mekani podmetač za pete; jedna od dvije potpetice, peta na cipeli.
**petòbānka** im. ž. r. - stara novčanica od pet banki, tj. od pedeset dinara.
**pētobōj** im. m. r. - sportsko takmičenje u pet disciplina.
**petòbolja** im. ž. r. - bol u peti; bolest peta.
**petòcifren** prid., odr. v. *petòcifrenī* (ar.) - koji je sastavljen od pet brojki, koji ima pet cifara.
**petòčlan** prid., odr. v. *petòčlanī* - koji je sastavljen od pet članova.
**petòdinārka** im. ž. r. - novčanica od pet dinara.
**petòdnēvnī** prid. odr. v. - koji traje pet dana.
**petogòdišnjāk** im. m. r. - dječak od pet godina; općenito onaj koji ima pet godina.
**petogodišnjàkinja** im. ž. r. - djevojčica od pet godina.
**petogòdišnjī** prid. odr. v. - koji traje pet godina, koji ima pet godina.
**petogòdišnjica** im. ž. r. - obilježavanje pete godine od nekog značajnog datuma.
**petohiljàdārka** im. ž. r. - novčanica od pet hiljada.
**petòkatnī** prid. - koji ima pet katova, petospratni.
**petòkatnica** im. ž. r. - zgrada od pet katova, petospratnica.
**petokolònāš** im. m. r. - izdajnik, pripadnik tzv. pete kolone.
**petokolònāškī** prid. - koji se tiče petokolonaša.
**petokolonáštvo** im. s. r. - izdaja, izdajstvo, izdajništvo.
**petòkrak** prid., odr. v. *petòkrakī* - koji ima pet krakova.
**petòkraka** im. ž. r., dat. jd. petokraci - zvijezda od pet krakova, simbol komunizma; zvijezda.
**petòkrat** prid., odr. v. *petòkratī* - petostruk.
**petokùpolan** prid., odr. v. *petokùpolnī* - koji je s pet kupola, onaj koji ima pet kupola.
**pētokūt/petòkutnīk** im. m. r. - petougao.
**petòkutan** prid., odr. v. *petòkutnī* - petougli.
**pētolīst** im. m. r. - biljka, cvijet s pet listova.
**pētolīz/petolízac** im. m. r. - snishodljivac, ulizica, onaj koji drugome "liže pete", poltron.
**petòljetka** im. ž. r. - niža osnovna škola koja je trajala pet godina.
**petòljetnī** prid. - petogodišnji, koji traje pet godina.
**petòmjesečnī** prid. odr. v. - koji ima pet mjeseci, od pet mjeseci.
**petòprsnica** im. ž. r. - petoprstašica.
**petòprst** prid., odr. v. *petòprstī* - petoprstni, koji ima pet prstiju.
**petòprstan** prid., odr. v. *petòprstnī* - petoprst.
**petopr̀stāš** im. m. r. - koji ima pet prstiju; pijevac s pet prstiju.
**petoprstàšica** im. ž. r. - ona koja pet prstiju; kokoška s pet prstiju.
**petòrica** br. im. m. r. - pet ljudi; pet muškaraca.
**petórka** br. im. ž. r. - uvježbana, skladna grupa od pet osoba; grupa od pet konja i sl.
**petòsātnī** prid. odr. v. - koji traje pet sati.



**petòsložan** prid., odr. v. *petòsložnī* - koji je složen, sastavljen iz pet dijelova; koji ima pet dijelova.
**petòsoban** prid., odr. v. *petòsobnī* - koji ima pet soba.
**petòspratan** prid., odr. v. *petòspratnī* - koji ima pet spratova, petokatan, peterospratan.
**petòspratnica** im. ž. r. - zgrada, stambeni ili poslovni objekat od pet spratova; peterospratnica, petokatnica.
**pètparačkī** prid. odr. v. (tur.) - koji vrijedi samo pet para; prenes. bezvrijedan, jeftin.
**Pètrārka** im. m. r. (tal.) - poznati talijanski pjesnik.
**petràrkist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *petràrkistē*, n. mn. *petràrkisti* i *petràrkiste* - sljedbenik petrarkizma; ljubitelj Petrarkine poezije; proučavalac Petrarkine poezije.
**petrarkìzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *petrarkìzma* (tal.) - pravac u poeziji koji je utemeljen na Petrarkinoj poeziji.
**petrificírati** gl. svrš. (grč.-lat.), prez. *petrificīrām* - skameniti, pretvoriti u kamen; prenes. učvrstiti, zadržati postojeće stanje, ustaliti.
**pertifikácija** im. ž. r. (grč.-lat.) - pretvaranje u kamen, okamenjivanje; prenes. zastarijevanje, zadržavanje postojećeg stanja, učvršćivanje stečenih pozicija.
**petrohèmija** im. ž. r. (grč.) - grana hemijske nauke koja se bavi proučavanjem zemnih ulja i plinova i njihovom preradom.
**petròlēj** im. m. r. (grč.-lat.) - nafta, zemno ulje, kameno ulje.
**petroléjac** im. m. r. (grč.-lat.) - vozilo na petrolejski pogon; specijalno vozilo za prevoz petroleja; vozilo-cisterna kojim se prevozi petrolej.
**petròlējka** im. ž. r. (grč.-lat.), dat. jd. *petròlējci* - svjetiljka, lampa na petrolej.
**petròlējskī** prid. odr. v. (grč.-lat.) - koji se odnosi na petrolej.
**petrolèum** im. m. r. (grč.-lat.) - petrolej.
**pètrovac** im. m. r. - bot. ljekovita biljka; vrsta trave; vrsta primorske biljke čiji su listovi jestivi.
**pètrovača/pètrōvka** im. ž. r. - bot. kruška, jabuka ili smokva koja dozrijeva o Petrovdanu; petrovka, petrovnjača.
**pètrōvčić** im. m. r. - bot. vrsta cvijeta; krasuljak.
**Pètrovdān//Pètrovo** im. m. r. - crkveni praznik sv. Pavla i Petra početkom ljeta.
**pètrovdānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Petrovdan.
**pètrovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Petrovo, Petrovdan.
**pêtsto** osn. broj - osnovni broj koji se sastoji od pet stotina, pet puta po sto.
**pêtstōtī** red. broj - koji u nizu zauzima mjesto broja petsto.
**pètūnija** im. ž. r. (indijan.) - bot. vrsta sobne ukrasne biljke.
**pèžō** im. m. r. (fr.), g. jd. *pežòa* - marka automobila francuske proizvodnje.
**ph** - znak za fot, jedinicu svjetlosti.
**pH** - skraćenica za pH-vrijednost, mjera za kiselost vodenih rastvora.
**pî** - slovo grčkog alfabeta ($\pi$).
**pȉ!** - uzvik gađenja; pih!
**pȉca** im. ž. r. (tal.) - vrsta talijanskog jela od tijesta prekrivenog sirom, paradajzom, gljivama, mesom i sl.
**picàjzla** im. ž. r. (njem.), g. mn. *picájzlā* (njem.) - zool. stidna uš, zlauš; prenes. dosadna, sitničava, teška osoba; nametljivac.
**picèrija** im. ž. r. (tal.) - ugostiteljski objekat specijaliziran za proizvodnju i prodaju pȉcā; ugostiteljski objekat u kome su pice specijalitet kuće.
**pȉća** im. ž. r. - hrana za stoku, krma.
**píće** im. s. r., instr. jd. *píćem* - tečnost koja se pije; alkohol.
**pidžáma** im. ž. r. (engl.) - lagana dvodijelna odjeća za spavanje.
**pȉdžīn-ȉngliš** im. m. r. (engl.) - vrsta razgovornog poslovnog engleskog jezika u kineskim lukama.
**pȉfovi** im. m. r. mn. - skraćenica za dioničarske organizacije; dioničari u privatnim preduzećima.
**Pìgmēj/Pigméjac** im. m. r. (grč.) - pripadnik centralnoafričkog naroda izrazito niskog rasta; patuljak; prenes. patuljak, sitna duša, sitnić.
**pìgment** im. m. r. (lat.) - tvar koja daje boju tkivima i koži.
**pigmentácija** im. ž. r. (lat.) - biol. stvaranje pigmenata u tkivima i koži.
**pȉh!** - uzvik gađenja.

**pìhtijast** prid. (tur.), odr. v. *pìhtijastī* - koji je poput pihtija, drhtav.
**pìhtije** im. ž. r., mn. (tur.) - vrsta jela od dobro raskuhanog mesa sa malo vode; hladetina.
**pìjaca** im. ž. r. (tal.) - slobodan prostor u gradu gdje se prodaje i kupuje; trgovište; trg; trgovanje.
**pìjacarina/pijacàrina** im. ž. r. (tal.) - novac koji se daje za iznajmljivanje pijačnog prostora i opreme.
**pìjačār** im. m. r. (tal.), g. mn. *pìjačārā* - onaj koji trguje po pijacama, koji radi na pijaci.
**pijačáriti** gl., nesvr. (tal.), prez. *pijàčārīm* - prodavati robu po pijacama, raditi po pijacama.
**pìjačārka** im. ž. r. (tal.) - žena koja trguje po pijacama, koja radi na pijaci; koja se često viđa po pijacama.
**pìjačnī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na pijacu.
**pìjāćī** prid. odr. v. - koji se pije, koji je upotrebljiv za piće.
**pìjan** prid., odr. v. *pìjanī* - koji se napio; koji se opio alkoholom i sl. opojnim pićima; koji zbog pijanstva ne vlada sobom; nestabilan na nogama; prenes. omamljen, uzbuđen, u opojnom stanju; koji opija, omamljuje.
**pijánac** im. m. r., g. jd. *pijánca* - pijanica.
**pìjanačkī** prid. odr. v. - koji je svojstven pijanicama; poput pijanica, kao pijanice.
**pìjanački** pril. - na način pijanca, kao pijanac.
**pìjānčēnje** im. s. r. - opijanje, odavanje alkoholu, odavanje pijanstvu.
**pijánčev** prid. odr. v. - koji pripada pijancu.
**pìjānčiti** gl. nesvrš., prez. *pìjānčīm* - opijati se.
**pijànčura/pijàndura** im. m. i ž. r., augm. i pejor. - hronična pijanica, onaj koji je neprestano u pijanom stanju; propao čovjek; čovjek koji se predao sudbini bez potrebe i volje da se odupre nevoljama koje ga prate.
**pìjanica** im. m. i ž. r. - čovjek koji neprestano pije, koji se ne trijezni od pijanstva, ispičutura; čovjek koji se često opija; alkoholičar.

**pìjanički** pril. - na način pijanice; kao pijanica.
**pijaníno/pijáno** im. m. r. (tal.) - vrsta manjeg klavira, glasovir.
**pijanìsimo** pril. (tal.) - način izvođenja muzičke kompozicije, vrlo tiho.
**pijànist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *pijànistē*, n. mn. *pijànisti* i *pijàniste* - muzičar reproduktivac koji svira na pijaninu, na klaviru; klavirist.
**pijanìstica/pijanìstkinja** im. ž. r. (tal.) - ženska osoba koja svira na pijaninu, na klaviru; po profesiji ona koja svira na klaviru.
**pìjānka** im. ž. r., dat. jd. *pìjānki* - opijanje; zabava na kojoj se ispijaju velike količine alkoholnih pića.
**pijànluk** im. m. r. - pijanstvo.
**pìjano** pril. - kao pijan čovjek, nesigurno, klimavo, sporo.
**pìjanōst** im. ž. r., instr. jd. *pìjanošću/pìjanosti* - stanje opijenosti alkoholom; prenes. opijenost osjećanjima.
**pìjanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pijanost.
**pìjanski** pril. - nesigurno, nestabilno, trapavo, kao pijanica, kao pijani ljudi; na način pijanaca.
**pijánština** im. ž. r. pejor. - pijanstvo.
**pìjavica** im. ž. r. - zool. vrsta parazita, člankovita glista koja se pripije uz tijelo i ispija krv.
**pìjavičast** prid., odr. v. *pìjavičastī* - koji izgleda kao pijavica, koji liči na pijavicu, koji je kao pijavica.
**pìjāvka** im. ž. r., dat. jd. *pìjāvki* - pipak kojim pijavice piju krv.
**pijedèstāl** im. m. r. (fr.) - umjetnički izrađeno postolje; podnožje kakve skulpture; prenes. visok društveni položaj.
**pijelìtis** im. m. r. (grč.) - upala bubrežne opne.
**Pijèmont** im. m. r. (tal.) - pokrajina u sjevernoj Italiji.
**pijèmont** im. m. r. (tal.) - zagovornik državnog i narodnog ujedinjenja, prema Pijemont.
**pijèmontskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na *pijèmont/Pijèmont*.
**pìjēnje** gl. im. s. r. - ispijanje; pijanka.
**pijèsak** im. m. r., g. jd. *pijèska*, n. mn. *pijèsci/pijèskovi* - sitni zrnasti kamenčići, obično uz riječne tokove ali i na



drugim mjestima; sitna zrnca tvrdih minerala; pješčara, pjeskovito tlo.
**pijètao/pijèvac** im. m. r., g. jd. *pijètla*, n. mn. *pijètlovi/pijètli*, g. mn. *pijètālā/pijètlōvā* - zool. mužjak kokoši, horoz; mužjak kod nekih ptica; prenes. ranoranilac; razdražljiv čovjek, kavgadžija; vjetrokaz; okidač na vatrenom oružju.
**pijètēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pijetéta* - osjećaj izuzetnog uvažavanja, dubokog poštovanja.
**pijètētno** pril. (lat.) - s dubokim poštovanjem, s izuzetnim uvažavanjem, s pijetetom.
**pijètlov** prid. - koji se odnosi na pijetla.
**pìjev** im. m. r. - stil. pjevanje, poj.
**pijèvnica** im. ž. r. - mjesto u crkvi gdje stoje oni koji čitaju i pjevaju.
**pijùckānje** gl. im. s. r. od pijuckati - pijucanje.
**pijùckati** gl. nesvrš., dem., prez. *pijùckām* - pomalo piti, piti gutljaj po gutljaj, uživati u pijenju.
**pìjūk** im. m. r., n. mn. *pìjūci* - vrsta metalne alatke nasađene na drvenu dršku; vrsta motike; trnokop; visoko, često uplašeno oglašavanje mladih ptica i pilića; prenes. piskav zvuk.
**pijùkānje** gl. im. s. r. od pijukati.
**pijùkati** gl. nesvrš., prez. *pìjučēm* - oglašavati se sa pi-pi-pi kao pile, kako se oglašavaju pilići.
**pijúknuti** gl. svrš., prez. *pijūknēm*, dem. - kratko i samo jednom pustiti oštar visok pijuk.
**pȉk** uzv. - izgovara se kad se nešto zauzima, rezerviše za sebe, npr. *pȉk mèni*.
**pȉk** im. m. r. (fr.) - crni list u igraćim kartama; mjesto ili predmet kao polazište ili cilj trčanja; meta, cilj; netrpeljivost, mržnja.
**pìkādōr** im. m. r. (šp.) - borac s bikovima; čovjek koji posebnim kopljem izaziva bikove na borbu, draži ih.
**pikàntan** prid. (fr.), odr. v. *pikàntnī* - posebno dopadljiv (ukus, miris, začinjenost ob. kod jela).
**pikantèrija** im. ž. r. (fr.) - ono što se posebno dopada, što je primamljivo; pretjerano obraćanje pažnje na neke detalje koji nečemu daju poseban ton, miris, ukus; prenes. duhovita šala u kojoj se naslućuje ili izravno izriče

kakva lascivnost; u negativnom značenju: začkoljica, pretjerivanje koje smeta.
**pikàntno** pril. (fr.) - posebno, s naročitom pažnjom, pažljivo, naročito uočljivo.
**pikàntnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *pikàntnošću/pikàntnosti* - osobina pikantnog; pikanterija.
**pȉkānje** im. s. r. (fr.) - ubrajanje nečega u nešto, prihvatanje čega.
**pȉkati** gl. nesvrš., prez. *pȉkām* - prihvatati nešto; ne odbacivati, ubrajati, uvažavati.
**pȉkavac** im. m. r. (fr.), g. jd. *pȉkāvca* - kratki ostatak izgorene, ispušene cigarete, opušak, čik.
**pìkē** im. m. r. (fr.), g. jd. *pikèa* - vrsta obično prugaste ili jednobojne pamučne tkanine.
**pikírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *pìkīrām* - ustremiti se ka meti, cilju; označiti nešto kao cilj, metu; posebno izdvojiti, odvojiti; ubosti, odvojeno zasaditi.
**pìkna** im. ž. r. (fr.) - tačka, mrlja.
**pȉknast** prid. (fr.), odr. v. *pȉknastī* - tačkast, koji ima tačkice po sebi.
**pìknica** im. ž. r. (fr.), dem. od pikna - tačkica, mrljica; prenes. akna.
**pìknik** im. m. r. (engl.) - cjelodnevni izlet u prirodi.
**pȉknuti** gl. svrš. (fr.), prez. *pȉknēm* - bocnuti, kljucnuti; staviti pik, tj. stići na cilj; uzviknuti pik.
**pìkō** im. m. r. (fr.), g. jd. *pikòa* - igla za kape, šešire, mahrame, sa istaknutom ukrasnom glavicom.
**pìkov** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada piku, koji se tiče pika.
**piksla/pìksna** im. ž. r. (njem.-grč.) - kutija, kutijica; čahura od metka; metalna čahurica.
**piktogràfija** im. ž. r. (lat.-grč.) - slikovno pismo.
**piktògrafskī** prid. (lat.-grč.) - slikovni, iskazan u slikama.
**piktògram** im. m. r. (lat.-grč.) - slika predmeta kao simbol pojma ili riječi.
**piktúra** im. ž. r. (lat.-grč.) - slikarstvo.
**píla** im. ž. r. - alatka za rezanje drveta sa nazubljenim metalnim dijelom, testera, žaga.
**pȉlād** zb. im. ž. r. - mladunčad kokoši i nekih ptica; prenes. mala i brojna djeca.

**pilàdija** zb. im. ž. r., pejor. - pilad koja čine štetu.
**pilàna** im. ž. r. - tvornica ili zgrada u kojoj se pilama režu drveni trupci i dobijaju grede, daske, letve i sl.
**pìlānje** gl. im. s. r. od pilati.
**pìlati** gl. nesvrš., prez. *pìlām* - pilom rezati, testerisati; prenes. neprestano i dugo ponavljati istu priču, dosađivati kome; hrkati.
**pìlāv** im. m. r. (tur.), g. jd. *piláva* - sušeni uski rezanci od tijesta; jelo od tjestenine isječene u rezance; riža kuhana s mesom, rižoto na istočnjački način; svadbena svečanost, pir.
**pìle** im. s. r., n. mn. *pìlići* - mladunče kokoške i drugih ptica, ptić.
**pilénce** im. s. r., dem. od pile - naziv za pile od milja; malo i drago pile.
**pìletina** im. ž. r. - pileće meso; prenes. mlade djevojke.
**pilèćāk** im. m. r. - pileći izmet, pilićarnik.
**pìlećī** prid. - koji se odnosi na piliće.
**pìlica** im. ž. r. - žensko pile; mlada kokoška koja je tek pronijela.
**píliti** gl. nesvrš., prez. *pīlīm* - rezati pilom, pilati, testerisati.
**pilìćār** im. m. r. - đubrivo od pilića.
**pìlićār** im. m. r. - osoba koja se bavi uzgojem pilića, proizvođač i uzgajivač pilića.
**pìlićārev/pìlićārov** prid. odr. v. - koji se odnosi na pilićara, koji mu pripada.
**pilìćārnīk** im. m. r. - farma pilića, mjesto gdje borave pilići; pileće gnojivo.
**pílka** im. ž. r., hip. - žensko pile, kokica, pilica od milja.
**pílko** im. m. r., hip. - muško pile, pjetlić od milja.
**pìlōt** im. m. r. (grč.), n. mn. *pilóti* - vozač letačkih vozila, avijatičar; upravljački priručnik; prvi, probni, primjer za ogled; greda kojom se prenose opterećenja na čvrsto tlo, šip.
**pilóta** im. ž. r. - pilotina.
**pilotáža** im. ž. r. (fr.) - upravljanje letjelicama; vještina upravljanja letećim vozilima.
**pìlotina** im. ž. r. - sitni otpaci drveta koji nastaju pilanjem, drvena prašina.
**pilotírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pilòtīrām* - upravljati letjelicom; uopće: biti prvi vozač, upravljati.
**pilótov** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada pilotu, koji se odnosi na pilota.
**pìlōtskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na pilote i pilotiranje.
**pìlula** im. ž. r. (lat.) - tableta, lijek; prenes. u kontekstu *gorka pilula*: teškoća, neugodnost, nepovoljno razvijanje događaja.
**píljak** im. m. r. - sitni okrugli uglačani kamenčić.
**paljār/pìljār** im. m. r. (tur.) - trgovac u piljarnici, prodavač voća i povrća.
**pìljara** im. ž. r. (tur.) - trgovina u kojoj se prodaju voće i povrće, piljarnica.
**pìljārev/piljárev i pìljārov/piljárov** prid. odr. v. (tur.) - koji pripada piljaru.
**piljàričīn** prid. (tur.) - koji pripada piljarici.
**piljàrica/pìljārka** im. ž. r. (tur.) - žena koja radi u piljarnici; prodavačica voća i povrća.
**piljàrina** im. ž. r. (tur.) - naknada, porez na piljarenje; piljarenje, piljarstvo.
**piljáriti** gl. nesvrš., prez. *pìljārīm* (tur.) - prodavati voće i povće, baviti se piljarstvom.
**pìljārskī/pìljārskī** prid. (tur.) - koji se odnosi na piljare i piljarstvo.
**pìljārski/pìljārski** pril. (tur.) - kao piljari, na način piljara.
**piljárstvo** im. s. r. (tur.) - privredna grana, trgovanje voćem i povrćem.
**pìljevina** im. ž. r. - strugotine drveta nastale pilanjem.
**píljiti** gl. nesvrš. , prez. *píljīm* - u nešto se zagledati, buljiti; gledati ne trepćući.
**pìn** im. m. r. - kod u mobilnoj telefoniji.
**pìna** im. ž. r. (lat.) - perjanica na šljemu konjanika; sitan ekserčić bez glave.
**pinakotéka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pinakotéci* (grč.) - galerija slika.
**pincèta** im. ž. r. (fr.) - minijaturna metalna hvataljka; alatka u optičarskim laboratorijama; medicinsko pomagalo; kozmetičarsko pomagalo.
**pìng-pōng** im. m. r. (engl.) - drugi naziv za stoni tenis; loptica za stoni tenis.
**pingpòngāš** im. m. r. (engl.), g. jd. *pinpongáša* - sportista koji se bavi stonim tenisom, stonoteniser.
**pìngvīn** im. m. r. (lat.) - ptica crno-bijelog perja poput dirigentskog fraka koja živi na Južnom polu, hoda uspravno, dobro pliva i roni.



**pìnjata** im. ž. r. (tal.), g. mn. *pìnjātā* - lonac, kotlić.
**pìnjatak** im. m. r. (lat.), g. jd. *pìnjatka* - vrsta kuhanog jela: izvrnuto i očišćeno bravlje ili goveđe crijevo napunjeno mesom s različitim dodacima.
**pìōn** im. m. r. (fr.) - pijun, pješak u šahu; prenes. osoba kojom drugi upravljaju; čovjek koji svjesno ili nesvjesno služi nekome, tuđi "igrač".
**piònīr** im. m. r. (fr.) - prvak, osoba koja prva ide u nepoznato, krčitelj novih puteva, istraživač nepoznatog; za vrijeme socijalizma član pionirske organizacije u nižim razredima osnovne škole.
**piònīrka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. piònirki - žena pionir koja prva ulazi u nešto nepoznato; u socijalizmu član pionirske organizacije u nižim razredima osnovne škole.
**piònīrskī** prid. (fr.) - koji se odnosi na pionire i pionirstvo.
**piònīrski** pril. odr. v. (fr.) - kao pionir, na način pionira; prvi, bez prethodnika.
**pípa** im. ž. r. (engl.) - slavina, česma sa slavinom; cucla, duda; prenes. mehka i neodlučna osoba.
**pípak** im. m. r., g. jd. *pípka* - pokretljiv izdužen izraštaj na tijelu mekušaca i dr. životinja, a služi za opipavanje okoline; svaka duguljasta mekana izraslina na koži; prenes. cjevčica za usisavanje ili ispuštanje tečnosti.
**pípalica** im. ž. r. - ona koja pipa, koja voli da pipa, štipalica.
**pìpalica** im. ž. r. - pipaljka.
**pìpalo** im. s. r., hip. - muškarac sklon pipanju; pipaljka, spravica, štipaljka za pipanje.
**pìpāljka** im. ž. r. - sprava za pipanje, pipalo.
**pipànija** im. ž. r. - pretjerano nepristojno ponašanje u kojem prevlađuje pipanje, opće pipanje.
**pìpānje** im. ž. r. - dodirivanje čega vrhovima prstiju, opipavanje s namjerom da se nešto otkrije, pipkanje.
**pìpati (se)** gl. svrš., prez. *pìpām(se)* - vrhovima prstiju uzajmno se dodirivati; u istraživanju pažljivo nastojati doći do cilja.
**pípati (se)**. gl. nesvrš., prez. *pīpām (se)* - odstranjivati suvišne dlake iz korijena kože čupanjem pomoću pincete.
**pìpav** prid., odr. v. *pìpavī* - koji se dodirom može osjetiti, napipati; prenes. osjetljiv, kompliciran, težak, teško rješiv, odgovoran.
**pìpavac** im. m. r. g. jd. *pìpāvca* - mekušac ili insekt s pipcima; spor, pipav čovjek.
**pìpavica** im. ž. r. - spora, pretjerano pedantna žena; pipalica, pinceta.
**pipávko** im. m. r., hip. - naziv od milja za sporu, pretjerano preciznu osobu.
**pìpavo** pril. - sporo, nesigurno, nespretno; opasno.
**pìpavōst** im. ž. r., instr. jd. *pìpavošću/pìpavosti* - osobina onoga koji je pipav ili onoga što je pipavo, opipljivost.
**pipèta** im. ž. r. (fr.) - uska staklena cjevčica sa zatvorenom gumenom navalkom, kapaljka, kapalo.
**pìpica** im. ž. r. (lat.), dem. - mala pipa, cuclica, dudica; mlada kokoška, pilica.
**pìpkānje** gl. im. s. r. od pipkati se.
**pìpkati (se)** gl. nesvrš., prez. *pìpkām (se)* - s vremena na vrijema dodirivati (se) prstima; istraživati.
**pìpnuti (se)** gl. svrš., prez. *pìpnēm (se)* - vrhovima prstiju dotaći, dotaknuti nešto ili nekoga; prenes. povrijediti koga riječima.
**pìpūn** im. m. r. (grč.) - dinja.
**pîr** im. m. r. (tur.), n. mn. *pìrovi/pírovi* - starješina esnafa; svadbeno veselje; gozba, slavlje.
**piramída** im. ž. r. (grč.) - mat. tijelo čija je osnovica bilo koji poligon, a stranice trouglovi sa zajedničkim vrhom; egipatska građevina takvog oblika, grobnica faraona; bilo koji predmet piramidalnog oblika; grupa predmeta složenih u piramidu; sportska akrobatska figura koju slažu takmičari svojim tijelima.
**pìramidālan** prid. (grč.), odr. v. *pìramidālnī* - koji ima oblik piramide, koji je kao piramida.
**pìramidālno** pril. (grč.) - kao piramida.
**pìramidast** prid. (grč.), odr. v. *pìramidastī* - sličan piramidi.
**piramídica/piramìdica** im. ž. r., dem. - mala piramida.
**piramìdōn** im. m. r. (lat.) - farm. lijek za skidanje povišene tjelesne temperature.

**piràna/pirána** im. ž. r. (indij.) - zool. vrsta sitne grabežljive izuzetno opasne južnoameričke ribe sa veoma oštrim zubima koja svoj plijen oglođe do kostiju.
**pìrat/pìrāt** im. m. r. (grč.) - gusar, morski razbojnik.
**pìratov/pirátov** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pirata, koji mu pripada.
**pìratskī/pìrātskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pirate.
**pirátstvo** im. s. r. (grč.) - gusarenje, morsko razbojništvo.
**pìrē** im. m. r. (fr.), g. jd. *pirèa* - gusta, najčešće od krompira napravljena kašasta smjesa.
**pírēnje** im. s. r. - lagano propuhivanje, lahorenje; rashlađivanje.
**pirètici** im. m. r. mn. (grč.) - naziv u farmakologiji za sredstva koja pojačavaju tjelesnu temperaturu.
**pìrevina** im. ž. r. - bot. vrsta korova iz porodice trava, pirika; mjesto obraslo pirikom.
**pírga** im. ž. r. - pjega, ona koja je pjegava; pirgasta kokoška; osoba koja ima pjege po licu, pjegavica.
**pìrgast/pìrgav** prid., odr. v. *pìrgastī/pìrgavī* - koji po ima sebi pjege, mrlje, pruge; šaren.
**pìrgāš** im. m. r. - pirgavi mužjak neke domaće životinje; mužjak pirgave vrste.
**pirgàšica** im. ž. r. - pirgava ženka neke domaće životinje.
**pìrgica/pìrgica** im. ž. r. - mala pirgava ženka, pirgava kokica.
**pírgo** im. m. r. - pjegav čovjek, pjegavac, pjego.
**pírgonja/pìrgonja** im. m. r., augmn. - čest naziv za volove s pirgama po koži.
**pìrih** im. m. r. (grč.), n. mn. *pìrisi* - književ. pjesnička stopa od dva kratka nenaglašena sloga.
**pìrija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *pìrījā* - lijevak.
**pìrika** im. ž. r. - pirevina.
**pìrinač**[1] im. m. r. (grč.), g. jd. *pirīnča* - biljka i plod riže; prenes. biser, perle; vrsta pleta ili veza.
**pìrinač**[2] im. m. r. (tur.), g. jd. *pirīnča* - vrsta žutog metala, mesing.
**pirinčàli** prid. nepromj. (tur.) - koji je od pirinča, mesingan.
**pìrinčan** prid.(grč.), odr. v. *pìrinčanī* - koji se odnosi na pirinač (rižu), koji je od pirinča.
**pìrinčast** prid. (grč.), odr. v. *pìrinčastī* - koji je kao pirinač.
**pìrīnčev** prid. (grč.) - koji je od pirinča, od riže; koji pripada pirinču.
**pìrinčīšte** im. s. r. (grč.) - zemljište zasijano pirinčem.
**pìrīt** im. m. r. (grč.) - vrsta sjajnožutog lahko lomljivog minerala.
**píriti** gl. nesvrš., prez. *pírīm* - lahoriti, lagano puhati, propuhivati; rashlađivati; iz mijeha ispuštati zrak radi raspuhivanja žara.
**pìrjān** im. m. r. (tur.) - vrsta jela, ukuhano meso, krompir i riža; na laganoj vatri ukuhana riža s različitim povrćem.
**pirjániti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pìrjānīm* - postepeno ukuhavati u pari; ukuhavati jelo na laganoj vatri, dinstati.
**pìrjānje** gl. im. s. r. (tur.) od pirjati - pirjanjenje, ukuhavanje u pari na laganoj temperaturi, dinstanje.
**pirjánjēnje** gl. im. s. r. (tur.) od pirjaniti - pirjanje.
**pìrjati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pìrjām* - pirjaniti.
**pìrkānje** gl. im. s. r. od pirkati.
**pìrkati** gl. nesvrš., prez. *pìrkām*, dem. - povremeno ugodno puhati, piriti.
**pîrnī** prid. odr. v. - svadbeni, koji se odnosi na pir.
**pírnuti** gl. svrš., prez. *pîrnēm* - lagano puhnuti; prenes. potrčati.
**pìrog(a)** im. m. r. (rus.) - piroška.
**piròman** im. m. r. (grč.) - osoba koja pali, podmeće požar.
**piromànija** im. ž. r. (grč.) - bolesna sklonost ka paljenju vatre; potreba za podmetanjem požara.
**pirotèhnika** im. ž. r. (grč.) - oblast tehnike koja se bavi pravljenjem zapaljivih materija i eksplozivnih naprava; pravljenje vatrometa; sredstva kojima se pravi vatromet.
**pirotèhničār** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi pravljenjem pirotehničkih sredstava.
**pirotèhničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pirotehniku.
**pîrovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pir; svadbeni.



**pìrožak** im. m. r. (rus.), g. jd. *pìroška*, n. mn. *pìrošci*, gen. mn. *pìrožākā* - pirog, piroška.
**pìroška** im. ž. r. (rus.), n. mn. *pìroške*, g. mn. *pìroškī* - prženica od kiselog tijesta ispunjena mesom, sirom, jajima, pirog, pirožak.
**pìs** uzv. - uzvik kojim se tjeraju mačke.
**písac** im. m. r., g. jd. *písca*, n. mn. *písci*, g. mn. *pîsācā* - književnik, onaj koji piše književnoumjetnička djela, spisatelj.
**pìsāćī** prid. odr. v. - koji služi za pisanje.
**pîsak** im. m. r., g. jd. *pîska*, n. mn. *pîsci/pìskovi/pîskovi*, g. mn. *pîsākā/pìskōvā/pîskōvā* - uska cjevčica kroz koju struji zrak i stvara zvuk, npr. kod duhačkih muzičkih instrumenata.
**pìsāljka** im. ž. r. - ono čime se može pisati (olovka, kreda, pero i sl.).
**pisámce** im. s. r., g. jd. *pisámceta*, dem. - kratko pismo, pismo s kratkom porukom.
**pîsān** prid., odr. v. *pîsānī* - koji je zapisan, koji je pismom zabilježen; koji ima pisani trag; koji se odnosi na pismo i pisanje.
**pìsānka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pìsānki*, g. mn. *pìsānkī* i *pìsānkā* - sveska, teka, spojeni listovi papira za pisanje.
**pìsanica** im. ž. r. - posebno ispisano, šareno uskršnje jaje.
**písānje** gl. im. s. r. - proces, čin pisanja, izražavanje tekstom; stvaranje književnoumjetničkih djela.
**pìsār/pìsār** im. m. r. - muška osoba koja piše, zapisuje, prepisuje; zanimanje i zvanje zaposlenog u pisarnici ili sl. uredima.
**pisàrčić** im. m. r., dem. - mali pisar; loš pisar.
**pìsārev/pìsārov** prid. - koji pripada pisaru; koji potiče od pisara.
**pisàrica** im. ž. r. - ženska osoba pisar; ona koja se bavi prepisivanjem, registrovanjem i odlaganjem zapisanog.
**pisàričin/pisàričīn** prid. odr. v. - koji pripada pisarici, koji potiče od pisarice.
**pisàrija** im. ž. r., pejor. - loše pisanje, piskaranje.
**pìsarina/pisàrina/pisarìna** im. ž. r. - troškovi prepisivanja; naplata za uslugu pisanja.
**pisáriti** gl. nesvrš., prez. *pìsārīm* - zarađivati pisanjem; s vremena na vrijeme ponešto pisati.
**pìsārnica/pisárnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se obavlja službeno zapisivanje, prepisivanje i ovjeravanje zapisanog.
**pìsārskī/pìsārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pisare i pisarnice.
**pisárstvo** im. s. r. - pisarsko zanimanje.
**písati** gl. nesvrš., prez. *pîšēm* - bilježiti, zapisivati; obraćati se nekome pismom; baviti se književnoumjetničkim stvaranjem.
**pìska** im. ž. r. - piskanje, cika.
**pìskānje** im. s. r. - piska, cika, cičanje.
**piskàralo** im. s. r. - onaj koji uvijek nešto piskara; nevješt pisac.
**piskàrati** gl. nesvrš., prez. *piskàrām* - s vremena na vrijeme ponešto zapisivati; neuspješno pisati.
**pìskav** prid., odr. v. *pìsakavī* - koji je kao piska, piskutav; tankog visokog tona; kreštav.
**pìskavac** im. m. r., g. jd. *pìskāvca* - onaj koji je poznat po piskanju, koji stalno pišti.
**pískavac** im. m. r., g. jd. *pískāvca* - bot. vrsta biljke; čovjek piskava glasa; kreštavac.
**pískavica/pìskavica** im. ž. r. - osoba koja ima piskav glas; kreštalica.
**pìskavo** pril. - na piskav način, piskutavo.
**pìskavōst** im. ž. r., instr. jd. *pìskavošću/pìskavosti* - obilježje piskavog glasa, osobina piskavaca.
**pìskūt** im. m. r. - piska, piskutanje.
**piskùtānje** gl. im. s. r. od piskutati.
**piskùtati** gl. nesvrš., prez. *pìskućēm/piskùtām* - ispuštati piskutav glas; govoriti piskutavo, obavljati piskutanje.
**piskùtav** prid., odr. v. *piskùtavī* - koji je prodornog tankog zvuka, piskav.
**piskùtavac** im. m. r., g. jd. *piskùtāvca* - onaj koji piskuta, koji je piskutav.
**piskùtavo** pril. - na piskutav način, piskavo.
**piskùtavōst** im. ž. r., instr. jd. *piskùtavošću/piskùtavosti* - obilježje piskutavog glasa; osobina piskutavaca; piskavost.
**piskùtljiv** prid., odr. v. *piskùtljivī* - koji je skon piskavosti, koji ima elemente piskutavog.

**piskùtljivo** pril. - na piskutljiv način.
**piskùtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *piskùtljivošću/piskùtljivosti* - v. *piskùtavōst.*
**pȉsmen** prid., odr. v. *pȉsmenī* - koji je naučen pisanju; koji zna pisati; koji zna dobro i lijepo pisati; prenes. savremen, znan, lijep, kulturan.
**pismèna** im. ž. r. mn. - slova, grafički znakovi za pojedinačne jezičke glasove.
**pisménce** im. s. r., dem. - pisamce.
**pȉsmenica/pismènica** im. ž. r. - stariji naziv za gramatiku; alfabet; početnica pisanja.
**pȉsmeno** im. s. r. - stariji naziv za slovo; pismo.
**pȉsmeno** pril. - na pisani način; u skladu s jezičkom normom; prenes. kulturno.
**pȉsmenōst** im. ž. r., instr. jd. *pȉsmenošću/pȉsmenosti* - poznavanje pisma; vještina pisanja i čitanja; sve napisano u nekom periodu.
**písmo** im. s. r., g. jd. *písma*, n. mn. *písma*, g. mn. *pîsāmā* - slova, grafički znaci za obilježavanje fonema, npr. latinica, ćirilica, arebica; koverta s papirom za pisanje; sam tekst koji se šalje; općenito: napisana poruka nekome.
**pȉsmohrana/pismòhrana** im. ž. r. - knjiga u kojoj su sabrani razni naučni tekstovi; češći termin: zbornik naučnih radova.
**pismònoša/pȉsmonoša** im. m. r. - muškarac koji raznosi pisma, poštar.
**pȉsmoslikār** im. m. r. - osoba koja slika natpise iznad prodavaonica ili reklamne poruke na izlozima; umjetnik specijaliziran za slikanje ukrasnih slova i natpisa.
**pȉsmōvan** prid., odr. v. *pȉsmōvnī* - koji je u obliku pisma, koji je je kao u pismu.
**pȉsnuti** gl. svrš., prez. *pȉsnēm* - pokušati reći, progovoriti, prosloviti; propisnuti.
**písnuti** gl. svrš., prez. *pîsnēm* - ispustiti pisak.
**pȉsta** im. ž. r. (fr.) - avionska uzletna i slijetna staza; sportska takmičarska staza; ravna prostrana površina.
**pȉstācija/pistácija** im. ž. r. (lat.) - vrsta morskog lješnika, ukusne zelenkaste jezgre, pistać, pistak.
**pȉstać/pȉstak** im. m. r. (lat.) - pistacija.
**píščev** prid. odr. v. - koji pripada piscu, koji se odnosi na pisca.
**piškòta** im. ž. r. (tal.) - vrsta slatkog keksa s jajima, duguljastog oblika.
**pišmān** prid. (tur.) - kolebljiv, nesiguran, koji se predomišlja, koji odustaje.
**pišmániti (se)** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pišmānīm (se)* - uskolebati se, kajati se, predomišljati se.
**píšonja** im. m. r. - razg. dječak koji mokri u posteljinu; prenes. dječak; bezvrijedna muška osoba.
**píšta** im. ž. r., hip. - pištaljka.
**pȉštalica/píštalica** im. ž. r. - ona koja ima pištav, kreštav glas, kreštalica.
**píštalina** im. ž. r. - mokro, močvarno, barovito zemljište obraslo gustom travom i mahovinom.
**pȉštāljka** im. ž. r. - pišta, zviždа, zviždaljka, napravica u koju se puše pa se iz nje čuje pisak, zvižduk.
**pȉštānje/píštānje** gl. im. s. r. od pištati - puhanje u pištaljku i ispuštanje piska; zviždanje.
**pȉštati/píštati** gl. nesvrš., prez. *pištīm/píštīm* - puhati u pištaljku; ispuštati pisak; vrištati; plakati pištavim tankim glasom, pištiti; prenes. prigušeno željeti nešto.
**pȉštav** prid., odr. v. *pȉštavī* - koji ispušta pisak; koji je pun vode koja pod pritiskom pišti; kreštav, skičav, glasan.
**píštiti** gl. nesvrš., prez. *píštīm* - pištati.
**pȉštōlj** im. m. r. (tal.), instr. jd. *pištóljem* - ručno vatreno oružje, revolver; prenes. razne mašine slične pištolju.
**pȉta** im. ž. r. (tur.) - jelo od tijesta razvijenog u tanke listove, jufke, napunjene različitim slanim ili slatkim nadjevima (meso, sir, jaja, različito povrće ili voće i sl.) obično smotanog u krugove, savijača.
**pítac** im. m. r., g. jd. *pítca* - onaj koji postavlja pitanja, pitalac.
**Pitàgora** im. m. r. (grč.) - starogrčki filozof (VI st. p. n. e.) koji se u učenju oslanjao na broj i sklad.
**pitagoréjac** im. m. r. (grč.), g. jd. *pitagoréjca* - pitagorovac, pitagorist, sljedbenik Pitagorinog učenja.
**pitagòrējskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pitagorejce.
**pitagòrējski** pril. - kao pitagorejac, na pitagorejski način.



**pitagorìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *pitagorìzma* (grč.) - Pitagorino učenje; učenje Pitagorinih sljedbenika.
**pitàgorskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Pitagoru i pitagòriste.
**pitàgorski** pril. (grč.) - na Pitagorin način, kao Pitagora.
**pȉtak** prid., odr. v. *pȉtkī* - koji je moguće piti; upotrebljiv za piće; prijatan, ugodan.
**pítalac** im. m. r., g. jd. *pítaoca* - onaj koji pita, koji se raspituje.
**pítalačkī** prid. - koji se odnosi na pitaoce.
**pítalica** im. ž. r. - ženska osoba koja nešto pita; vrsta zagonetke; zagonetka.
**pȉtalica** im. ž. r. - posuda iz koje se pita; flašica za pitanje, za dojenje.
**pȉtān** prid., odr. v. *pȉtānī* - koga su pitali, kome su ubacivali hranu u usta.
**pîtān** prid., odr. v. *pîtānī* - kojem su postavljali pitanja.
**pítānje** im. s. r. - riječ ili rečenica pomoću koje želimo doći do informacije; problem koji zahtijeva rješenje; ono o čemu se govori; područje, oblast o kojoj se raspravlja.
**pȉtānje** gl. im. s. r. - hranjenje nekoga kašičicom ili flašicom.
**pitánjce** im. s. r., dem. - malo i kratko pitanje.
**pȉtār** im. m. r. (tur.) - muška osoba koja izuzetno voli pitu; muškarac koji se bavi proizvodnjom i prodajom pite, buregdžija.
**pȉtara** im. ž. r. (tur.) - ženska osoba koja izuzetno voli jesti pitu; prostorija u kojoj se pravi pita; prodavaonica pite; buregdžinica.
**pítati (se)** gl. nesvrš., prez. *pîtām (se)* - postavljati (sebi) pitanje, tragati za odgovorom, za rješenjem onog što je upitno.
**pȉtati** gl. nesvrš., prez. *pȉtām* - nekoga hraniti iz kašičice; nasilu kome ubacivati hranu u usta; podizati dijete pitanjem; hraniti mlade, stare i iznemogle pitanjem.
**pȉti** gl. nesvrš., prez. *pȉjēm*, trp. prid. *pȉt* i *pȉjen* - kroz usta unositi vodu, sok, lijek, alkohol i sl.; opijati se, biti pijanica.
**pȉtica** im. ž. r., dem. - mala pita, pita koja nije dovoljna da utoli glad.
**pîtija** im. ž. r. (grč.) - osoba koja daje dvosmislene izjave ili zaključke, prema Pitiji, starogrčkoj proročici u Delfima.
**pîtījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Pitiju.
**pîtījski** pril. (grč.) - na način kako to čini Pitija, dvosmisleno, dvoznačno.
**pȉtīn/pȉtin** prid. - koji je od pite.
**pìtom** prid., odr. v. *pìtomī* - koji nije divlji, prilagođen životu izvan divljine, koji živi uz ljude; prenes. civilizovan; krotak, smjeran, uglađen; prijatan, blag, pristupačan, blizak; lijep, tih, miran.
**pitómac** im. m. r., g. jd. *pitómca*, n. mn. *pitómci*, g. mn. *pìtōmācā* - onaj koji je upisan u kakvu školu ili akademiju u kojoj se odgaja, obrazuje, stanuje i hrani; stipendist neke institucije; štićenik kakvog zavoda; prenes. čovjek koji je odgojen u duhu neke ideje, škole, pokreta.
**pitòmačkī** prid. odr. v. - koji pripada pitomcima, koji se odnosi na pitomce.
**pitòmački** pril. - na način kako to čine pitomci; na način kako se to čini s pitomcima.
**pitómče** im. s. r., g. jd. *pitómčeta* - dijete pitomac.
**pitómčev** prid. - koji pripada pitomcu ili potiče od njeg.
**pitòmina/pitomìna** im. ž. r. - prijatan krajolik; blag, ugodan okoliš; kultivisana, uglađena, uređena priroda.
**pìtomīšte/pitòmīšte** im. s. r. - odgojni i obrazovni zavod, centar; mjesto gdje se školuju i žive pitomci.
**pìtomiti/pitòmiti** gl. nesvrš., prez. *pìtomīm* - prilagođavati životu ljudi, činiti pitomim, pripitomljavati; kultivirati, uređivati, činiti ugodnim, blagim, prijatnim; odgajati, prosvjećivati.
**pìtomljēnje** gl. im. s. r. od pitomiti.
**pitòmo/pìtomo** pril. - na pitom način, toplo, ugodno, prijatno, lijepo.
**pìtomōst** im. ž. r., instr. jd. *pìtomošću/pìtomosti* - osobina pitomih, blagost, nježnost; osobina pitomog, ljepota, ugodnost; kultivisanost, uređenost.
**pitōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *pitóna* - vrsta velike zmije, udav.
**pitorèska** im. ž. r. (fr.) - slika koju odlikuje živopisnost, šarolikost.

**pitorèskan** prid. (fr.), odr. v. *pitorèsknī* - slikovit, živopisan, šarolik.
**pitorèskno** pril. (fr.) - slikovito, šaroliko, živopisno.
**pitorèsknōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *pitorèsknosti/pitorèsknošću* - živopisnost, šarolikost, slikovitost.
**pitùljica** im. ž. r. (tur.) - vrsta uštipka napunjenog slatkim ili slanim nadjevom (obično sirom ili slatkim grizom skuhanim u mlijeku).
**pȉvār/pìvār** im. m. r., g. jd. *pȉvāra/pivára* - proizvođač piva; prodavač piva; ljubitelj piva.
**pìvara** im. ž. r. - tvornica u kojoj se proizvodi pivo, pivovara; zgrada u kojoj je smještena uprava pivovare; gostionica u kojoj se toči pivo; žena koja voli pivo.
**pȉvārev/pȉvārov** prid. odr. v. - koji pripada pivaru ili potiče od njega.
**pȉvārka** im. ž. r. - žena pivar; pivareva žena, pivarovica.
**pìvārnica** im. ž. r. - gostionica u kojoj se toči pivo, pivnica.
**pȉvārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pivare i pivaru.
**pivárstvo** im. s. r. - proizvodnja piva; privredna djelatnost, zanimanje pivara.
**pívnica** im. ž. r. - gostionica u kojoj se isključivo poslužuje pivo.
**pívničār** im. m. r. - gostioničar koji toči pivo, koji svoje goste isključivo poslužuje pivom.
**pívničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pivnice, koji im pripada.
**pívo/pîvo** im. s. r. - vrsta blagog alkoholnog pića gorkog okusa od ječma, hmelja i kvasca, kojim se gasi žeđ u toplim ljetnim danima, piva.
**pivòvara** im. ž. r. - ob.: pivara.
**pivònoša** im. m. r. - raznosač, nosač piva.
**pivòpija** im. m. r. - strastveni ljubitelj piva, čovjek koji prekomjerno voli i ispija pivo.
**pivòpījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pivopije.
**pȉvotōčje/pivòtōčje** im. s. r. - zanimanje i posao točenja piva; pivničarstvo.
**pîvskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pivo.
**pȉzza** im. ž. r. - pica.
**pizzèria** im. ž. r. - picerija.
**pìžūl** im. m. r. (tal.), g. jd. *pižúla* - kamena klupa, sjedište.
**pjȁt** im. m. r. (tal.) - tanjir, tanjur; plitica.
**pjèga** im. ž. r., dat. jd. *pjègi*, g. mn. *pjêgā* - mrlja, drugačije obojeno mjesto; mrlja na koži; pigmentirana mrlja na licu; prenes. nešto sramno, ružno, mrlja.
**pjéga** im. ž. r., dat. jd. *pjégi*, g. mn. *pjégā*, hipok. - pjegava žena, pjegavica.
**pjègast** prid., odr. v. *pjègastī* - pjegav.
**pjègāš** im. m. r., g. jd. *pjegáša* - onaj koji je pjegav, pjégo, pirgo.
**pjègav** prid., odr. v. *pjègavī* - koji ima pjege, po kome su pjege, sa pjegama, pirgav.
**pjègavac** im. m. r., g. jd. *pjègāvca*, v. jd. *pjègāvče*, n. mn. *pjègāvci*, g. mn. *pjègāvāca*, dat.-instr.-lok. mn. *pjègāvcima* - vrsta zarazne bolesti, tifus koji stvara pjege po koži; čovjek s pjegama.
**pjègavica** im. ž. r., v. jd. *pjègavice/pjègavico* - ženska osoba, obično djevojčica sa pjegama po licu; ženska osoba koja boluje od tifusa pjegavca; bot. vrsta kruške; vrsta vinove loze.
**pjègavičār** im. m. r., v. jd. *pjègavičāre/pjègavičāru*, instr. jd. *pjègavičārem/pjègavičārom* - muškarac zaražen pjegavcem.
**pjègavljēnje/pjegávljēnje** gl. im. s. r. - postajanje pjegavim; dobijanje pjega.
**pjègavōst** im. ž. r., instr. jd. *pjègavošću/pjègavosti* - osobina pjegavog, posutost pjegama.
**pjègica** im. ž. r., dem. - mala, sitna mrlja, mrljica na licu ili uopće na koži.
**pjégo** im. m. r., hipok. - pjegav čovjek, pjegaš, pirgo.
**pjèguša** im. ž. r., g. jd *pjèguše*, n. mn. *pjèguše*, g. mn. *pjègūšā*, hipok. - pjegava žena, pjegavica.
**pjèna** im. ž. r. g. jd. *pjènē*, n. mn. *pjène*, g. mn. *pjênā* - sitni mjehurići čega nastali talasanjem ili mućkanjem; gusta pljuvačka na usnama padavičara; prenes. nešto izvana, bez prave vrijednosti.



**pjènast** prid., odr. v. *pjènastī* - koji je od pjene; koji je poput pjene, našušuren, mjehurast, lagan; prenes. vanjski, bez naročite vrijednosti, napuhan.
**pjènav** prid., odr. v. *pjènavī* - pjenast.
**pjènavac** im. m. r., g. jd. *pjènāvca*, n. mn. *pjènāvci*, g. mn. *pjènavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pjènāvcima* - pjenušavo vino, pjenušac.
**pjènica** im. ž. r., dem. - mala pjena; prenes. sasvim slaba osoba.
**pjèniti (se)** gl. nesvrš., prez. *pjènīm (se)* - mućkanjem ili talasanjem stvarati pjenu; imati pjenu po sebi; skidati čime pjenu; prenes. ljutito i glasno govoriti oštro i neodmjereno; zacrvenjeti se od bijesa.
**pjenúšac** im. m. r., g. jd. *pjenúšca*, n. mn. *pjenúšci*, g. mn. *pjènūšācā* - vino koje pjenuša, šampanjac.
**pjenùšānje** gl. im. s. r., g. jd. *pjenùšānja* - stvaranje pjene; izbacivanje pjene; gomilanje pjene; pjenjenje.
**pjenùšati (se)** gl. nesvrš., prez. *pjenùšām (se)* - duže vremena pjeniti; pjeniti se.
**pjenùšav** prid., odr. v. *pjenùšavī* - koji po sebi ima pjenu; koji je od pjene; pjenast.
**pjenùšavo** pril. - na pjenušav način, pjeneći se, s pjenom.
**pjenùšavōst** im. ž. r., instr. jd. *pjenùšavošću/pjenùšavosti* - osobina, stanje onoga što je pjenušavo.
**pjenùšica** im. ž. r. - pjenušavo piće, pjenušac; prenes. nagao, plahovit čovjek, onaj koji brzo "zapjeni".
**pjenúšiti (se)** gl., nesvrš., prez. *pjènūšīm (se)* - pjenušati se.
**pjenùškati (se)** gl. nesvrš., prez. *pjenùškām (se)* - povremeno (se) malo pjeniti, na pojedinim mjestima površine tečnosti povremeno stvarati pjenu.
**pjènjača** im. ž. r., g. mn. *pjènjācā* - kašika kojom se skida pjena.
**pjènjēnje** gl. im. s. r. - pjenušanje.
**pjesánac** im. m. r., g. jd. *pjesánca*, n. mn. *pjesánci*, g. mn. *pjèsānācā* - pješčanik.
**pjèskār/pjèskār** im. m. r., g. jd. *pjèskāra/pjeskára* - rovokopač kojim se vadi pijesak; specijalno vozilo, kamion za prevoz pijeska; čovjek čije je zanimanje vađenje i prodaja pijeska; trgovac pijeskom; vrsta insekta tvrdokrilca koji živi u pijesku.
**pjèskārev/pjèskārov i pjeskárev/pjeskárov** prid. odr. v. - koji pripada pjeskaru ili potiče od njeg; koji je načinjen od pjeskara.
**pjeskàrica** im. ž. r. - bot. vrsta biljke koja isključivo raste po pijesku, pjeskavica.
**pjèskārnica** im. ž. r. - mjesto gdje se odlaže i prodaje prikupljeni pijesak; preduzeće za prikupljanje i prodaju pijeska.
**pjèskārskī/pjèskārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjeskare.
**pjeskòvit** prid., odr. v. *pjeskòvitī* - koji je kao pijesak; koji je od pijeska, pješčan.
**pjeskòvito** pril. - kao pijesak, poput pijeska.
**pjeskòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *pjeskòvitošću/pjeskòvitosti* - osobina i stanje onoga što je pjeskovito.
**pjèskulja//pjèskuša** im. ž. r. - vrsta nekvalitetne, propusne pjeskovite zemlje; pješčanica.
**pjèsma** im. ž. r., g. jd. *pjèsmē*, n. mn. *pjèsme*, g. mn. *pjèsāmā* - književno-umjetnička tvorevina u stihovima; vokalno i instrumentalno izvođenje melodije neke pjesme; uhu ugodni zvuci; cvrkut ptica; prenes. sve što se odvija s la(h)koćom, bez zastoja, što teče poput pjesme.
**pjèsmarica** im. ž. r. - zbirka prikupljenih, zapisanih ili štampanih pjesama.
**pjèsmīn/pjèsmin** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjesmu, koji joj pripada.
**pjesmopísac** im. m. r., g. jd. *pjesmopísca* - pjesnik, poeta, pje-smotvorac.
**pjesničárēnje** im. s. r. - pogrdan naziv za pisanje poezije nasilu, bez nadahnuća; izdržavanje pisanjem i čitanjem svojih pjesama; iznuđivanje novca pisanjem i čitanjem poezije.
**pjesničáriti** gl. nesvrš., prez. *pjesničārīm* - s vremena na vrijeme nasilu se baviti poezijom; izdržavati se vlastitom poezijom; iznuđivati novac pisanjem i čitanjem pjesama.
**pjèsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjesnike i pjesništvo.
**pjèsnički** pril. - na pjesnički način, kao pjesnici.
**pjèsnīk** im. m. r., n. mn. *pjèsnīci*, g. mn. *pjèsnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pjèsnīcima* - književnik, pisac pjesama, pjesmopisac, pjesmotvorac, stihotvorac.

**pjësnikinja** im. ž. r. - književnica, žena pjesnik.

**pjësnikinjīn/pjësnikinjin** prid. odr. v. - koji pripada pjesnikinji.

**pjësnīkov** prid. odr. v. - koji pripada pjesniku.

**pjësniković/pjesníković** im. m. r., hip. - podrugljiv naziv za pjesnika; loš pjesnik.

**pjësnīštvo** im. s. r. - poezija, pisanje pjesama; stihotvorstvo.

**pješáčēnje** gl. im. s. r. od pješačiti.

**pješáčiti** gl. nesvrš., prez. *pjèšāčīm* - ići pješice, putovati pješice, bez prevoznog sredstva.

**pjèšāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pješake i pješačenje.

**pjèšāčki** pril. - na način pječaka; kao pješaci; pješice, pješke.

**pješàdija** im. ž. r. - vojn. rod vojske, vojnici koji idu pješice; kolona pješaka.

**pješàdījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pješadiju, koji joj pripada.

**pjèšāk** im. m. r., g. jd. *pješáka* - osoba koja hoda, koja ide pješice; onaj koji pješači.

**pjèščan** prid., odr. v. *pjèščanī* - koji je od pijeska; v. *pjeskòvit*.

**pješčànica** im. ž. r. - pjeskovita zemlja, pjeskuša, pjeskulja.

**pješčànīk** im. m. r., g. jd. *pješčaníka*, n. mn. *pješčaníci*, g. mn. *pješčaníkā* - taložna stijena od pijeska; pjeskovito zemljište; mjesto gdje ima dosta pijeska; mjesto gdje se iskopava ili prikuplja pijesak; sat sa pijeskom kojim se mjerilo vrijeme.

**pjèščānka** im. ž. r., dat. jd. *pjèščānki*, g. mn. *pjèščānkī* - zool. vrsta buhe.

**pjëščār/pjèščār** im. m. r., g. jd. *pjëščāra/ pješčára* - vrsta kamena od stvrdnutog pijeska, pješčanik; vrsta račića.

**pjèščara** im. ž. r. - pjeskovita zemlja, pješčanica; pustinja, velika površina zemlje pod pijeskom; zool. vrsta tvrdokrilaca koji žive na pjeskovitom zemljištu.

**pješčàrica** im. ž. r. - zool. vrsta pčele.

**pjèščārka** im. ž. r., dat. jd. *pjèščārki*, g. mn. *pjèščārkī* - zool. zmija otrovnica, riđovka; vrsta ptice iz porodice vivaka.

**pjèščārskī** prid. odr. v. - koji je od pješčara; koji se odnosi na pješčare, koji im pripada.

**pjëšicē** pril. - pješke, hodajući; svojim nogama.

**pjëškē** pril. - pješice.

**pjètlić/pjètlīć** im. m. r., instr. jd. *pjetlí-ćem*, dem. - muško pile; mladi pijetao; malen pijetao; pjevčić, horoščić; prenes. ratoboran, svadljiv čovječuljak, dječačić; prznica; francuski zlatni novac s likom pijetla, napoleon.

**pjètlīćkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjetliće.

**pjetlòvān** im. m. r., g. jd. *pjetlována*, hipok. - snažan pijetao, horoščina; vrsta divlje kokoši.

**pjêv** im. m. r., dat. jd. *pjêvu*, lok. jd. *pjévu* - pjevanje ptica; pjevanje.

**pjèvāč** im. m. r., g. jd. *pjeváča*, v. jd. *pjèvāču* - onaj koji pjeva; onaj koji lijepo pjeva; koji se bavi pjevanjem; književni stvaralac, pjesnik.

**pjeváčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjevača, koji mu pripada.

**pjevàčica** im. ž. r., v. jd. *pjevàčice* - ona koja pjeva; ona koja lijepo pjeva; ona koja se zanima pjevanjem.

**pjevàčicīn/pjevàčicin** prid. odr. v. - koji se tiče pjevačice, koji joj pripada.

**pjèvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pjevače i na pjevanje; koji im pripada.

**pjèvāčki** pril. - na način kako to čine pjevači, s pjesmom.

**pjëvak** im. m. r., g. jd. *pjëvka*, n. mn. *pjëvci*, g. mn. *pjëvākā* - crv u siru.

**pjevàkati** gl. nesvrš., prez. *pjevàkām* - s vremena na vrijeme pjevati, uzastopno pjevati.

**pjëvalica** im. ž. r., v. jd. *pjëvalice/ pjëvalico* - ona koja zna lijepo pjevati i rado pjeva, pjevačica; ptica pjevačica.

**pjëvaličin/pjëvalicīn** - koji pripada pjevalici, koji se odnosi na nju.

**pjëvalīšte** im. s. r. - mjesto u crkvi odakle pjevaju crkveni pjevači, pjevaonica; mjesto gdje se slobodno može pjevati; mjesto gdje se pjeva.

**pjëvalo/pjèvalo** im. s. r. - stil. grlo; ptičije grlo; hipok. osoba koja rado pjeva, pjevač; prenes. pisak, spravica kroz koju se "pjeva".

**pjèvāljka** im. ž. r., dat. jd. *pjèvāljki*, g. mn. *pjèvāljkī* - razg. pjevačica; kafanska pjevačica; zabavljačica pjevanjem.



**pjèvāljkin/pjèvāljkīn** prid. odr. v. - koji pripada pjevaljki, koji se odnosi na nju.

**pjevànija** im. ž. r. - podrugljiv izraz za pjevanje, pjèvānka; zbirka pjesama.

**pjèvānka** im. ž. r., g. jd. *pjèvānci*, g. mn. *pjèvānkī*, hipok. - spontano, obično neusklađeno razdragano pjevanje više ljudi; veselo druženje s pjesmom, sijelo uz pjesmu; podrugljiv izraz za pjevanje, pjevanija; zbirka pjesama.

**pjëvānje** gl. im. s. r. - melodično izražavanje; umijeće muzičkog izražavanja glasom; pjesničko stvaranje; dio velikog spjeva; nastavni predmet; prenes. ugodni zvuci, prijatni šumovi; uzaludno govorenje.

**pjëvati** gl. nesvrš., prez. *pjëvām*, trp. prid. *pjëvān* - melodično se izražavati glasom; prenes. prijatno, umilno hujati, šumiti; veličati, slaviti; uzaludno govoriti; zaobilaziti istinu, lagati.

**pjëvica** im. ž. r., g. mn. *pjëvīcā* - ptica koja pjeva, ptica pjevica.

**pjëvkati** gl. nesvrš., prez. *pjëvkām/ pjëvčēm*, dem. - povremeno i pomalo pjevati, pjevuckati.

**pjëvnuti** gl. svrš., prez. *pjëvnēm* - na trenutak zapjevati i naglo ušutjeti.

**pjevùckānje** gl. im. s. r. od pjevuckati.

**pjevùckati** gl. nesvrš., prez. *pjevùckām*, dem. - uvijek pomalo pjevušiti; s vremena na vrijeme tiho pjevati; pjevati ispod glasa; raditi s pjesmom, pjevušiti; pokatkad kao pjesnik pisati pjesme.

**pjevùckav** prid., odr. v. *pjevùckavī* - pjevucav, koji voli da pjevucka, koji često i rado pjevucka, koji je raspjevan.

**pjevùckavo** pril. - pjevucav, na pjevuckav način, s pjevuckanjem.

**pjevúcnuti** gl. svrš., prez. *pjèvūcnēm* - ispod glasa, tiho zapjevati pa prestati; prenes. pod prisilom nešto reći ispod glasa, šapnuti.

**pjevúšēnje** gl. im. s. r. - pjevanje ispod glasa, tiho pjevanje.

**pjevúšiti** gl. nesvrš., prez. *pjèvūšīm* - uz neki posao tiho pjevati; tihim pjevanjem iskazivati svoje unutrašnje zadovoljstvo i sreću.

**pjevùškānje** gl. im. s. r. - pjevušenje s prekidima.

**pjevùškati** gl. nesvrš., prez. *pjevùškām* - s vremena na vrijeme pjevušiti, tiho zapjevati.

**plàc** im. m. r. (njem.), g. jd. *plàca*, n. mn. *plàcevi* - nevelika građevinska površina; zemljište s putnim prilazom pogodno za gradnju; privlačan prazan prostor pogodan za različite djelatnosti; tržište, pijaca; parkiralište; igralište; prostor, mjesto.

**plàcarina** im. ž. r. (njem.) - taksa za upotrebu prodajnog prostora, placovina, pijacarina.

**plàcēnta** im. ž. r. (lat.) - posteljica u materici; bot. sjemenik.

**plàč** im. m. r., lok. jd. *plàču* - spontano ispuštanje tužnog glasa i suza zbog žalosti, bola, nezadovoljstva; jadikovanje; zvuk koji izaziva fijukanje vjetra kroz granje.

**plàčan** prid., odr. v. *plàčnī* - na rubu plača, sa očima punim suza, suzan; sklon plakanju, plačljiv; tužan, u žalosti; jadan, isprazan, nemoćan.

**plàčēvan** prid., odr. v. *plàčēvnī* - ob. plačljiv, plačan.

**plàčēvno** pril. - ob. plačivo, plačljivo.

**plàčēvnōst** im. ž. r., instr. jd. *plàčēvnošu/ plàčēvnost* - ob. plačljivost.

**plàčiv** prid., odr. v. *plàčivī* - plačljiv.

**plàčivac** im. m. r., g. jd. *plàčīvca* - plačljivac.

**plàčivo** pril. - ob. plačljivo.

**plàčljiv** prid., odr. v. *plàčljivī* - sklon plakanju; koji brzo zaplače; koji je uplakan, plačiv.

**plàčljivac** im. m. r., g. jd. *plàčljivca*, n. mn. *plàčljīvci*, g. mn. *plàčljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *plàčljīvcima* - muška osoba sklona plakanju; muškarac koji lahko i brzo zaplače i bez naročitog povoda; čovjek koji plačem reaguje i na pozitivne i na negativne emocije, plačljivko; prenes. slab muškarac, slabić.

**plàčljīvko** im. m. r. - iron. muškarac sklon plaču, plačljivac.

**plàčljivo** pril. - na plačljiv način, sa suzama u očima, tugaljivo, tužno, žalosno.

**plàčljivōst** im. ž. r., instr. jd. *plàčljivostī/ plàčljivošću* - osobina plačljivih, sklonost plakanju; plakanje.

**plàčno** pril. - na plačan način, plačući; plačljivo.

**pláća/pláta** im. ž. r. - mjesečna, novčana ili kakva drugo naknada za urađeni posao.

**pláćānje** gl. im. s. r. od plaćati.

**pláćati** gl., nesvrš, prez. *plâćām*, trp. prid. *plâćān* - davati novčanu ili kakvu drugu protuvrijednost za nešto.

**plâćen** prid., odr. v. *plâćenī* - za koji je dat novac.

**plâćenica** im. ž. r. - ona kojoj je plaćeno da šta uradi, ob. šta nedozvoljeno, neetično, nemoralno; žena koja koja sve radi za novac.

**plâćenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plaćenike, koji im pripada.

**plâćenīčki** pril. - kao plaćenici, na plaćenički način.

**plâćenīk** im. m. r. , g. jd. *plâćenīka*, v. jd. *plâćenīče*, n. mn. *plâćenīci*, g. mn. *plâćenīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *plâćenīcima* - čovjek koji će za novac sve uraditi; bezobziran čovjek, osoba bez skrupula; čovjek plaćen za kakav nedozvoljen posao.

**plàdanj/plâdanj** im. m. r. (grč.), g. jd. *plàdnja/plâdnja*, n. mn. *plàdnji/plàdnjevi* - posuda; vrsta tanjira, obično veliki elipsasti tanjir za posluživanje.

**plàdānjka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *plàdānjci*, g. mn. *plàdānjkī* - veliki duguljasti tanjir, pladanj; poslužavnik.

**plàfōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *plafóna*, g. mn. *plafónā* - tavanica, strop, svod; prenes. najviši domet, doseg, vrhunac.

**plafonírati** gl. nesvrš. i svrš. (fr.), prez. *plafònīrām* - prenes. utvrditi domet, doseg, gornju granicu čega, utvrditi limit, limitirati.

**plàfōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na plafon, koji mu pripada; prenes. vrhunski, najviši.

**plagìjāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *plagijáta*, n. mn. *plagijáti*, g. mn. *plagijátā* - prepisivanje tuđeg djela, intelektualna krađa.

**plagìjātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji prepisuje i kao svoje predstavlja tuđe djelo; intelektualni kradljivac.

**plagìjātorka** im. ž. r. (lat.) - žena plagijator, ona koja potkrada čije književno ili naučno djelo njegovim prepisivanjem.

**plagìjātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na plagijatore.

**plagijatorski** pril. (lat.) - kao plagijator, na način plagijatora.

**plàgīrān** prid. (lat.), odr. v. *plàgīrānī* - koji se odnosi na plagiranje.

**plagírānje** gl. im. s. r. (lat.) - pravljenje plagijata, prepisivanje, kopiranje tuđeg intelektualnog djela.

**plagírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *plàgīrām* - potkradati tuđe književno ili naučno djelo prepisivanjem pod svojim imenom; praviti plagijat.

**plàh** prid., odr. v. *plàhī* - vatren, žestok; nagao, odlučan; jak, žestok, silan; naprasit, prgav, plahovit; prenes. lijep; pun pozitivnih osobina.

**plàho** pril. - veoma, mnogo; brzo; ljutito; naglo, ishitreno; prenes. lijepo, izvrsno, dobro.

**plahòća** im. ž. r., g. mn. *plahóćā* - ono što je plaho, plahost..

**plàhōst** im. ž. r., instr. jd. *plàhošću/ plàhosti* - bojažljivost, plašljivost; naglost, silina, ishitrenost; plahovitost.

**plahòvit** prid., odr. v. *plahòvitī* - neobuzdan, nagao, vatren; bojažljiv.

**plahòvito** pril. - neobuzdano, vatreno, žestoko.

**plahòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *plahòvitošću /plahòvitosti* - osobina plahovitog; plahost, uznemirenost, neobuzdanost, žestina, vatrenost.

**plàhta** im. ž. r. (njem.), g. mn. *plâhtā/ plàhtī* - tanki platneni prekrivač, čaršaf; ponjava, prekrivač.

**plàhtica** im. ž. r. (njem.), dem. - dječiji čaršaf, manji platneni prekrivač; ponjavica.

**plahtùrina** im. ž. r. (njem.), augm. - previlika plahta; stara i ružna plahta.

**plàjvāz** im. m. r. (njem.) - razg. olovka.

**plàkalica** im. ž. r., hip. - naziv od milja za žensku osobu koja lahko zaplače.

**plákalica** im. ž. r. - posuda u kojoj se ispira, plâčē; mjesto na kome se plâčē.

**plàkalo** im. s. r., hip. - plačljivac.

**plàkānje** im. s. r. - refleksno reagovanje plačem.

**plákānje** im. s. r. - sapiranje, ispiranje, popiranje već opranog.

**plàkār** im. m. r. (fr.), g. jd. *plakára*, n. mn. *plakári*, g. mn. *plakárā*, dat.-instr.-lok. mn. *plakárima* - ugrađeni, fiksirani ormar; ormar u zidu.



**plàkāt** im. m. r. (lat.-hol.), n. mn. *plakáti* - plakata, veliki javni oglas; proglas; cirkuski ili sl. program.

**plakáta** im. ž. r. (lat.-hol.) - plakat.

**plàkati** gl. nesvrš., prez. *plàčēm* - liti, prolivati, roniti suze; biti žalostan, tugovati; nešto neodoljivo željeti; prenes. proizvoditi zvukove koji podsjećaju na jecaje, plač, tugu.

**plákati** gl. nesvr., prez. *plâčēm*, trp. prid. *plâkān* - nešto već oprano ponovo saprati, popirati, spirati, ispirati.

**plakatírānje** gl. im. s. r. (lat.-hol.) - postavljanje plakata, plakatsko oglašavanje.

**plakatírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.-hol.), prez. *plakàtīrām* (hol.) - postavljati plakate; putem plakata javno oglašavati.

**plàkātnī/plàkātskī** prid. (hol.) - koji se odnosi na plakate.

**plakèta/plakéta** im. ž. r. (fr.) - posebna nagrada, pisano priznanje, spomenica; odlikovanje, ploča s reljefom; orden.

**plàknuti** gl. svrš., prez. *plàknēm*, trp. prid. *plàknūt* - ovlaš saprati, površno saprati nešto već oprano.

**plâm** im. m. r. (lit.), n. mn. *plámovi* - plamen.

**plàmčić** im. m. r., dem. - mali plam(en).

**plàmćēnje** gl. im. s. r. od plamtjeti.

**plàmēn** im. m. r., dat. jd. *plāmenu/plamènu*, n. mn. *plàmenovi* - vatra iznad žarišta, vatreni jezik, požar; izrazita, jaka svjetlost crvene boje; osvjetljenje; prenes. unutrašnja toplota; blijesak iz očiju; rumenilo lica; strast, zanos.

**plàmen** prid., odr. v. *plàmenī* - koji plamti, vatren; blistav, sjajan; prenes. izuzetno osjećajan; pun zanosa; koji je kao plamen.

**plaménac** im. m. r., g. jd. *plaménca*, n. mn. *plaménci*, g. mn. *plàmēnācā*, dat.-instr.-lok. mn. *plaméncima* - zool. vrsta ptica iz reda roda bijelog i "plamenog", crvenkastog perja.

**plaménak** im. m. r., g. jd. *plaménka*, n. mn. *plaménci*, g. mn. *plàmēnākā*, dat.-instr.-lok. mn. *plaméncima*, dem. - plamičak, mali plamen.

**plamènčić** im. m. r., dem. - plamičak, mali plamen, plamenak.

**plamènīk** im. m. r., g. jd. *plamèníka* - sprava za zavarivanje plamenom, zavarivač; dio zavarivača na kojem se pojavljuje plamen; cjevčica na lampi gdje se oblikuje plamen; dio na nekim instrumentima u laboratorijama koji rade na principu spaljivanja plamenom.

**plàmenit/plamènit** prid., odr. *plàmenitī/ plamènitī* - plamen.

**plàmēnka** im. ž. r., dat. jd. *plàmēnci*, g. mn. *plàmēnkī* - bot. biljka iz porodice žabnjaka; plamena, rumena žena.

**plàmeno** pril. - vatreno, sjajno, plamsavo, svijetlo, blještavo.

**plamènjāč** im. m. r., g. jd. *plamenjáča*, n. mn. *plamenjáči*, g. mn. *plamenjáčā* - plamenik.

**plamènjača** im. ž. r. - biljna bolest koja "spali" lišće; podgara, garež na žitu; pripeka, žega.

**plàmēnje** zb. im. s. r. - zgusnuti, grupisani plamenovi koji se iz daljine ne razaznaju pojedinačno.

**plamíčak** im. m. r., g. jd. *plamíčka*, n. mn. *plamíčci*, g. mn. *plàmīčākā*, dat.-instr.-lok. mn. *plamíčcima*, dem. - mali plamen, plamčić, plamenčić, plamenak.

**plamìnjānje** gl. im. s. r. - povremeno pojavljivanje slabog plamena.

**plamìnjati** gl. nesvrš., prez. *plamìnjām* - gorjeti slabim i isprekidanim plamenom.

**plamìnjav** prid., odr. v. *plamìnjavī* - koji plaminja.

**plâmnīk** im. m. r., n. mn. *plâmnīci/plamníci*, g. mn. *plâmnīkā/plamníkā* - plamenik.

**plàmsāj** im. m. r. - blijesak, sjaj; prenes. iznenadno i kratko snažno ispoljavanje emocija; sjaj u očima.

**plàmsānje** gl. im. s. r. od plamsati - bljeskanje plamena, svjetlucanje vatre, plamsaj; prenes. svjetlucavo, blještavo gorenje s dosta plamena.

**plàmsati** nesvrš. gl., prez. *plàmsām* - plamtjeti.

**plàmtjeti** gl. nesvrš., prez. *plàmtīm* - plamsati, gorjeti (s) plamenom; biti osvijetljen plamenom; svijetliti, blistati čas jačim čas slabijim plamenom.

**plamùcānje** gl. im. s. r. od plamucati - plamuckanje.

**plamùcati** gl. nesvrš., prez. *plamùcām* - plamuckati.

**plamùckānje** gl. im. s. r. od plamuckati - iskrenje plamičkom; povremeno poja-

vljivanje slabog plamena; sjetlucanje, bljeskanje plamenom.

**plamùckati** gl. nesvrš., prez. *plamùckām*, dem. - povremeno nakratko izbacivati plamen; zaiskriti plamenom, plamsati.

**plamúcnuti/plamùcnuti** gl. svrš., prez. *plàmūcnēm/plàmucnēm* - iskriti plamenom.

**plân** im. m. r. (fr.), lok. jd. *plánu*, n. mn. *plänovi/plánovi* - detaljan nacrt, crtež; projekat; tlocrt građevine; sistem predviđenih mjera u nekom poslu; predviđeni zadaci koje treba ostvariti u nekom periodu; prenes. položaj prema važnosti; zamišljeni cilj; oblast u kojoj se treba nešto ostvariti..

**plândīšte/pländīšte** im. s. r. - hladovina, mjesto gdje hladuje, planduje stoka u toku dnevne žege.

**Plândīšte** im. s. r. - toponim u Hercegovini.

**plândovati/pländovati/plandòvati** gl. nesvrš., prez. *plândujēm/pländujēm* - hladovati, odmarati se u hladu tokom najveće dnevne žege; čuvati stoku na plandištu; prenes. ljenčariti, besposličiti.

**plandòvāš** im. m. r., g. jd. *plandováša*, n. mn. *plandováši*, g. mn. *plandovášā* - lijenčina, neradnik, onaj koji voli plandovati.

**plànēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *planéra* - jedrilica, vazduhoplovno sredstvo bez motora; stručnjak za planiranje; osoba koja crta, pravi planove.

**planerìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *planerìzma* - teorija i praksa upravljanja planerima; vrsta sporta, jedriličarstvo.

**planéta** im. ž. r. (grč.), g. jd. *planétē*, n. mn. *planéte*, g. mn. *planétā* - hladno nebesko tijelo poput Zemlje, Marsa, Venere.

**plänetāran** prid. (grč.), odr. v. *plänetārnī* - koji se odnosi na cijelu planetu, svjetski.

**planètārīj** im. m. r. (grč.) - sprava pomoću koje se prati kretanje planeta oko Sunca; prostorija sa kupolom iz koje se teleskopom posmatra i proučava kretanje nebeskih tijela.

**planetarizácija** im. ž. r. (grč.) - širenje neke pojave na cijeli svijet.

**plänetārno** pril. (grč.) - na svjetski način, općeljudski.

**planétīn/planétin** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada planeti.

**plànētnī/plànētskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na planetu, koji pripada planeti.

**planetòīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *planetoída*, n. mn. *planetoídi*, g. mn. *planetoídā* - asteroid, mala, minijaturna planeta.

**planetòīdnī** prid. odr. v. (grč.) - asteroidni, koji je u obliku planetoida.

**plàniglōb** im. m. r. (grč.) - cijela planeta prikazana na geografskoj karti; zemaljska kugla na zemljopisnoj karti.

**plànika** im. ž. r., g. jd. *plànikē*, dat. jd. *plànici*, n. mn. *plànike*, g. mn. *plänīkā* - bot. vrsta zimzelena sa crvenim bopcima, maginja.

**plànikīn/plànikin** prid. odr. v. - koji pripada planici.

**plànimetar** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *plànimetra*, n. mn. *plànimetri*, g. mn. *plànimetārā* - sprava za izračunavanje površine zatvorenih likova.

**planimètričkī/planimètrījskī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na planimetriju.

**planimètrija** im. ž. r. (lat.-grč.) - dio geometrije koji izučava likove položene u ravni.

**planìna** im. ž. r., ak. jd. *planìnu/plänìnu*, n. mn. *planine/plänine* - geog. uzvišenje više od brda na kome obično ima više vrhova.

**planínac** im. m. r., g. jd. *planínca*, n. mn. *planínci*, g. mn. *plànīnācā*, dat.-instr.-lok. mn. *planíncima* - čovjek s planine, onaj koji živi na planini, gorštak.

**planìnār** im. m. r., g. jd. *planinára*, n. mn. *planinári*, g. mn. *planinárā* - osoba koji voli obilaziti planine i osvaja planinske vrhove; sportista koji se bavi isključivo planinarenjem.

**planinárēnje** gl. im. s. r. - pješačenje po planinama, obilazak planina pješačenjem; vrsta sporta.

**planináriti** nesvrš. gl., prez. *planìnārīm* - obilaziti planine pješice, pješačenjem osvajati planinske vrhove.

**planìnārka** im. ž. r., dat. jd. *planìnārki*, g. mn. *planìnārkī* - žena planinar, ona koja voli planinariti, ona koja planinari.



**planìnārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na planinare i planinarenje.

**planinárstvo** im. s. r. - grana sporta, planinarenje; bavljenje planinarenjem.

**planínče** im. s. r., g. jd. *planínčeta* - dijete koje je rođeno na planini i tu odrasta; planinčevo dijete.

**planínčev** prid. odr. v. - koji pripada planincu.

**plànīnčica** im. ž. r., dem. - bot. biljka sa žutim cvjetovima.

**plànīnkin** prid. odr. v. - koji pripada planinki.

**plànīnčina** im. m. r., augm. - krupan čovjek s planine, kršan planinac.

**planìnčina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika planina, planinčura, planinčuga, planinčetina.

**planìnčuga** im. ž. r., augm. - planinčina, opasna velika planina, planinčina, planinčetina.

**planinètina** im. ž. r., augm. - velika, nepoznata, mračna i opasna planina.

**planìnica** im. ž. r., dem. - nevelika, blaga i prijatna planina.

**plànīnka** i **plànīnkinja** m. ž. r., g. jd. *plànīnkē*, dat. jd. *plànīnki*, n. mn. *plànīnke*, g. mn. *plànīnkī* - žena s planine, gorštakinja; zdrava, snažna, krupna žena.

**plànīnkīn/plànīnkin** prid. odr. v. - planinčin, koji pripada planinki.

**plànīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na planinu.

**plànktōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *planktóna*, n. mn. *planktóni*, g. mn. *planktónā* - biol. sićušni biljni i životinjski organizmi koji žive u vodi.

**plànktōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na planktone.

**plânski** pril. (fr.) - planirano, po planu, na planiran način.

**plânskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na plan, koji je urađen prema planu.

**plantáža** im. ž. r. (fr.) - veliko poljoprivredno dobro, voćnjak, povrtnjak i sl. zasadi specijalnih biljnih vrsta.

**plantàžēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *plantažéra*, n. mn. *plantažéri*, g. mn. *plantažérā* - vlasnik plantaže; radnik na plantaži.

**plàntāžnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na plantaže.

**plànuti** gl. svrš., prez. *plànēm* - iznenada se zapaliti, razgorjeti se; prenes. zajapuriti se; prasnuti od bijesa, govoriti povišenim tonom.

**plasírānje** gl. im. s. r. (fr.) - upućivanje čega na pravo mjesto, smještanje; uspješno prodavanje robe.

**plasírati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *plàsīrām (se)* (fr.) - uspjeti; steći ugled; postići, zauzeti bolje mjesto; smjestiti (se); dobro prodati robu.

**plàsmān** im. m. r., g. jd. *plasmána* (fr.) - mjesto, položaj u nekom redu, u nizu; ugled; prodaja; ulaganje.

**plâst** im. m. r., n. mn. *plästovi/plástovi* - osušena trava skupljena u kupastu gomilu oko stožine, stog, sijeno.

**plástak** im. m. r., g. jd. *pláska*, n. mn. *plásci*, g. mn. *plâstākā* - mali plast, plastić.

**plästast** prid., odr. v. *plästastī* - koji je u obliku plasta, kao plast.

**plastèlīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *plastelína* - specijalna masa od gline, voska i masti u različitim bojama pogodna za modeliranje.

**plastènīk** im. m. r. (grč.), g. jd. *plasteníka*, n. mn. *plastenícі*, g. mn. *plasteníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *plastenícima* - vrt natkriven plastičnom folijom, zimska bašča.

**plasticìtēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *plasticitéta* - plastičnost.

**plàstić** im. m. r., g. jd. *plàstića*, n. mn. *plàstići*, g. mn. *plästīćā*, dem. - mala gomila sijena, plastak, naviljak, naviljčić.

**plàstičan** prid. (grč.), odr. v. *plàstičnī* - napravljen od plastike; elastičan, savitljiv; reljefan, slikovit, jasan; izvajan, koji ima lijepe i gipke oblike; skladan, dotjeran, umjetnički oblikovan; prenes. koji se da "oblikovati", povodljiv.

**plàstičār** im. m. r. (grč.) - osoba koja šta živopisno, slikovito, vjerno opisuje; kipar koji živopisno vaja; proizvođač plastike; prodavač plastičnih proizvoda; plastični hirurg.

**plàstički/plàstično** pril. (grč.) - na plastičan način; savitljivo, elastično; prenes., prilagodljivo.

**plàstičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *plàstičnošću/plàstičnosti* - plasticitet, ela-

stičnost, savitljivost, gipkost, prilagodljivost; živopisnost, slikovitost; reljefnost.

**plastificírānje** gl. im. s. r. od plastificirati.

**plastificírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *plastificīrām*, trp. prid. *plastificīrān* - up. *plàstifikovati*.

**plastifikácija** im. ž. r. (grč.) - plastificiranje.

**plastifikātor** im. m. r. (grč.) - sredstvo kojim se plastificira; ulja koja se dodaju tvrdim masama radi postizanja njihove elastičnosti; osoba koja se bavi plastifikovanjem.

**plàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *plàstici* - plastična masa i predmeti od nje; umjetnost vajanja, kiparstvo, vajarstvo i izvajana skulptura, kip; kiparski radovi jednog umjetnika; plastična hirurgija.

**plástiti** gl. nesvrš., prez. *plâstīm*, trp. prid. *plâšćen* - skupljati, sadijevati sijeno u plast; praviti plastove.

**plâšće** zb. im. s. r. - više plastova na jednom mjestu, naviljci.

**plášćēnje** gl. im. s. r. od plastiti - prikupljanje sijena i pravljenje plastova.

**plȁšēnje** gl. im. s. r. od plašiti.

**plȁšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *plȁšīm (se)* - činiti nešto što će izazivati strah, zadavati strah, strašiti; imati strah.

**plàšljiv** prid., odr. v. *plàšljivī* - onaj koji se plaši, koji ima strah, koji je strašljiv; prenes. koji podrhtava, nestabilan, nesiguran.

**plàšljivac** im. m. r., g. jd. *plàšljīvca*, n. mn. *plàšljīvci*, g. mn. *plàšljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *plàšljīvcima* - strašljivac, čovjek koji se boji svega, koji je plašljiv.

**plàšljivica/plàšljīvka** im. ž. r., v. jd. *plàšljivice/plàšljivico* - plašljiva ženska osoba, strašljivica.

**plàšljīvko** im. m. r. - dječak koji se svega plaši, strašljivko; plašljivac.

**plàšljivo** pril. - uplašeno, u strahu; sa strahom, bojažljivo; prenes. nesigurno, s oprezom.

**plàšljivōst** im. ž. r., instr. jd. *plašljivošću/plašljivosti* - strah, strepnja, bojazan, plašljivost.

**plâšt** im. m. r., g. jd. *plášta*, n. mn. *pláštevi* - vrsta ogrtača; dio svešteničke bogoslužne odjeće.

**plàštanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plašt.

**plaštànica** im. ž. r. (csl.) - platno sa slikom Isusa Krista.

**plaštáši** i **plaštenjáci** im. m. r. mn. - zool. vrsta morskih mekušaca omotanih plaštom od materije slične celulozi.

**pláta** im. ž. r. - plaća, naknada za urađeni posao.

**plȁta** im. ž. r. (njem.) - ploča na štednjaku, na peći.

**plátac** im. m. r., g. jd. *pláca*, n. mn. *pláci* - razg. onaj koji plaća, platiša.

**plàtan** im. m. r. (grč.) - bot. visoko krošnjasto drvo glatke sivkaste kore i širokih prstastih listova.

**plátežan** prid., odr. v. *plátežnī* - koji se odnosi na plaćanje; koji je u stanju platiti; koji ima novac.

**plàtfōrma** im. ž. r. (fr.), g. mn. *plàtfōrmī* - izdignuta ravna površina, podij; izdignut ravan prostor; ulazni prostor na tramvajskim stajalištima i željezničkim stanicama; ulazni prostor, predulaz u vagone i tramvaje; prenes. polazište čega, temelj, osnova; polazni program rada.

**plàtica/plática** im. ž. r., dem. - plaćica, malena plata.

**plàtilac** im. m. r., g. jd. *plàtioca*, n. mn. *plàtioci*, g. mn. *plàtilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *plàtiocima* - onaj koji plaća, platiša.

**plȁtina/plàtina** im. ž. r. (šp.) - hemijski element; sivkastobijeli plemeniti metal.

**plȁtinast/plàtinast** prid. (šp.), odr. v. *plȁtinastī/plàtinastī* - koji je kao platina, koji podsjeća na platinu.

**plȁtīnskī/plàtīnskī** prid. odr. v. (šp.) - koji se odnosi na platinu, koji je od platine.

**plátiti** gl. svrš. prez. *plâtīm*, trp. prid. *plâćen* - dati novac kao protuvrijednost za nešto; novcem obeštetiti.

**plàtiša** im. m. r., - onaj koji redovno plaća; onaj koji plaća, platilac.

**plàtiv** prid., odr. v. *plàtivī* - koji je moguće platiti, isplatiti, koji se treba platiti, isplatiti, uplatiti.

**plàtivōst** im. ž. r., instr. jd. *plàtivošću/plàtivosti* - mogućnost plaćanja; plaćanje, isplata.

**plȁtnen/plàtnen** prid., odr. v. *plȁtnenī* - koji je od platna.



**plâtnī** prid. odr. v. - koji je u vezi s platom.

**plátno** im. s. r. - glatka tanka tkanina od pamuka ili lana, jednobojna ili u različitim bojama; svilena ili vještačka tkanina; prenes. umjetnička slika; jedro; zid; sve što izaziva predstavu platna.

**plàtō** im. m. r. (fr.), g. jd. *platòa* - izdignuto zaravnjeno zemljište, viso-ravan.

**platodávac** im. m. r., g. jd. *platodávca*, n. mn. *platodávci*, g. mn. *platodàvācā* - onaj koji daje plate, vlasnik preduzeća.

**platonìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *platonìzma* - učenje antičkog filozofa Platona i njegovih sljedbenika; vrsta duhovne ljubavi, platonska ljubav, privlačenje i obožavanje bez fizičkog kontakta.

**plàtōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je zasnovan na duhovnoj privlačnosti, idealan, ljubav na Platonov način, bez primjese čulnosti.

**plâv** prid., odr. v. *plâvī*, komp. *plȁvljī* - koji je boje vedrog neba ili mora; modar; svijetao, svijetložute kose.

**plávac** im. m. r., g. jd. *plávca*, n. mn. *plávci*, g. mn. *plâvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *plávcima*, hipok. - vrsta kamena, plovučac; svijetao dječak ili mladić; onaj koji ima plavu kosu; vojnik u plavoj uniformi, avijatičar; konj svijetle dlake; vrsta vina od tamno-plavog grožđa.

**plâvan** prid., odr. v. *plâvnī* - koji je često pod vodom, poplavljen; vodoplavan.

**plavènkast** prid., odr. v. *plavènkastī* - plavetan, plavkast.

**plȁvēt** im. ž. r., instr. jd. *plȁvēti/plȁvēću* - plavetnilo, plavilo.

**plȁvētan** prid., odr. v. *plȁvētnī* - plavkast.

**plavètnīk** im. m. r., g. jd. *plavetníka*, n. mn. *plavetníci*, g. mn. *plavetníkā* - plavetnjak.

**plavètnikast** prid., odr. v. *plavètnikastī* - plavkast, plavetan.

**plavètnilo** im. s. r. - azur; plavet, plavilo; plava boja neba, mora ili čega drugog koja dominira prostorom; nijansa plave boje.

**plavètniti se** gl. nesvrš., prez. *plavètnīm se* - biti plav, plaviti se.

**plȁvētnōst** im. ž. r., instr. jd. *plȁvētnošću/plȁvētnosti* - osobina onoga što je plavetno.

**plavètnjāk** im. m. r., g. jd. *plavetnjáka*, n. mn. *plavetnjáci*, g. mn. *plavetnjákā* - vrsta kamena, plavi kamen, plavučac.

**plavètnjeti (se)** gl. nesvrš., prez. *plavètnīm (se)* - postajati plavetan.

**plavètnjikast** prid., odr. v. *plavètnjikastī* - prozirno plav; plavkast.

**plavètnjikav** prid., odr. v. *plavètnjikavī* - plavetnjikast.

**plàvica** im. ž. r. - zool. plava ptica; plava sjenica.

**plàvilo** im. s. r. - kuglice plave boje kojima se šta boji u plavo; tečnost plave boje za bojenje platna; plavetnilo.

**plàvīš** im. m. r., g. jd. *plavíša* - ono što je bilo plavljeno; patoka.

**plȁvina** im. ž. r. - naplava, naplavina, nanos bujica; zemljište koje je često poplavljeno.

**plavìna** im. ž. r. - rublje plave boje; plavilo.

**pláviti (se)** gl. nesvrš., prez. *plâvīm (se)* - činiti (se) plavim, svijetlim; bojiti (se) u plavo; prati (se) u plavilu; prenes. postajati blijed, blijediti.

**plȁviti** gl. nesvrš., prez. *plȁvīm* - razlivajući se preplavljivati, potapati pod vodu; prenes. prekrivati nešto nečim; obuzimati, obuhvatati; skidati kajmak s mlijeka.

**plȁvičast/plàvičast** prid., odr. v. *plȁvičastī* - plavkast.

**plàvīć** im. m. r., g. jd. *plavića* - zool. vrsta ptice, plavica.

**plávjeti** nesvr. gl., prez. *plávīm* - postajati plav; blijedjeti, postajati svjetliji.

**plâvka** im. ž. r., dat. jd. *plâvki*, g. mn. *plâvkī* - razg. djevojka svijetložute boje kose; žena svijetle kose i svijetle puti; plavuša.

**plȁvkast** prid., odr. v. *plȁvkastī* - svijetloplav; mjestimično plav; pomalo plav; plavičast.

**plávko** im. m. r., g. jd. *plávka* - razg. plav muškarac, plavac.

**plȁvljēnje** gl. im. s. r. - prelijevanje vode iz korita rijeke i potapanje okolnog zemljišta; razlijevanje vode po suhoj površini; prenes. prekrivanje kakve površine, zauzimanje prostora.

**plávljēnje** gl. im. s. r. - bojenje plavom bojom; isvjetljivanje; prenes. gubljenje jačine; slabljenje emocija.
**plávnōst** im. ž. r., instr. jd. *plávnošću/ plávnosti* - mogućnost poplavljivanja, predviđanje jačine i količine izlijevanja vode.
**plȁvnuti** gl. svrš., prez. *plȁvnēm* - poprskati malo plavom bojom, malo poplaviti.
**plâvo** pril., komp. *plȁvlje* - modro, u plavoj boji; svijetlo; prenes. blijedo, zbunjeno.
**plávo** im. s. r. - modrina, plavetnilo; modrica, "šljiva".
**plavòbrad** prid., odr. v. *plavòbradī* - koji ima svijetložutu, plavu bradu.
**plavòbrk** prid., odr. v. *plavòbrkī* - koji ima svijetložute brkove.
**plàvōjčica** im. ž. r., v. jd. *plàvōjčice*, dem. - plavojka; plavušica.
**plavòća** im. ž. r. - osobina plavog, plavost; plavetnilo.
**plàvōjka** im. ž. r., dat. jd. *plàvōjki*, n. mn. *plàvōjke*, g. mn. *plàvōjkī*, hip. - plava žena; djevojčica, djevojka ili žena s izrazito svijetlom bojom kose, plavka, plavuša.
**plàvōjkīn/plàvōjkin** prid. odr. v. - koji se odnosi na plavojku, koji joj pripada.
**plavòkos** prid., odr. v. *plavòkosī* - onaj koji ima svijetlu kosu; čovjek s plavom kosom; "žûtī".
**plavòkosa** im. ž. r. - žena plave kose.
**plavòkosić** im. m. r., hip. - plavokos muškarac.
**plavòkrvan** prid., odr. v. *plavòkrvnī* - onaj koji ima "plavu" krv, koji je plemićkog porijekla.
**plavomàslinast** prid., odr. v. *plavomàslinastī* - plav s maslinastom nijansom.
**plávonja** im. m. r. - čovjek plave, svijetložute kose; vo svijetle dlake.
**plavòok** prid., odr. v. *plavòokī* - onaj koji ima plave oči.
**plavòput** prid., odr. v. *plavòputī* - koji je svijetle puti, svijetao, bljedolik.
**plávosīv** prid., odr. v. *plávosīvī* - plav sa sivom nijansom.
**plávōst** im. ž. r., instr. jd. *plávošću/plávosti* - obilježje plavog, plavoća.
**plàvulja** im. ž. r. - krava svijetle dlake.
**plavùljast** prid., odr. v. *plavùljastī* - plavušast, plavuškast.
**plàvuša** im. ž. r. - izrazito svijetla žena; djevojka sa lijepom, obično dugom, plavom kosom.
**plȁvūšan** prid., odr. v. *plȁvūšnī* - pomalo plav; više svijetao nego taman.
**plavùšān** im. m. r., g. jd. *plavušána*, n. mn. *plavušáni*, g. mn. *plavušánā* - plavuškast muškarac, plavušac.
**plavùšav** prid., odr. v. *plavùšavī* - plavuškast.
**plàvušica** im. ž. r., dem. - djevojčica svijetložute, plave kose; mlada plavuša; mala plavuša.
**plavùškast** prid., odr. v. *plavùškastī* - pomalo plav, plavušav, plavuljast, plavušast, svijetao.
**plâz** im. m. r., n. mn. *plȁzovi* - plazanje, klizanje; padina, strana, strmina; dio saonica koji se vuče po snijegu; dio pluga, ručica na koju se natiče lemeš.
**plàzalīšte** im. s. r. - mjesto na kome se plaza; mjesto s jednom ili više plazaljki; strmo klizalište.
**plàzāljka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *plàzāljki*, g. mn. *plàzāljkī* - uglačana strma staza na snijegu niz koju se stojeći ili čučeći spušta, plaza.
**plázānje** im. s. r. - spuštanje niz plazaljku; klizanje.
**plázati (se)** gl. nesvrš., prez. *plâzām (se)* - stojeći na nogama ili čučeći klizati se na plazaljci, spuštati se niz plazaljku.
**plȁzina** im. ž. r. - gomila zemlje, lišća, granja, kamenja nakupljena plazanjem niz brdo; uzak pojas drugačije obojene zemlje, jezik, jezičak.
**pláziti** nesvrš. gl., prez. *plâzīm* - pola(h)ko se kretati, militi; krivudavo i sporo se micati; klizeći po čemu polagano spuštati; pružati se, širiti se po čemu; sporo teći; puziti; prenes. dodvoravati se.
**plȁziti (se)** gl. nesvr., prez. *plȁzīm (se)* - pokazivati, pružati jezik; rugati se plaženjem jezika.
**plàzma** im. ž. r. (grč.) - tekući dio krvi bez krvnih zrnaca; protoplazma; prenes. vrsta dječijeg keksa.
**plazmàtičkī/plazmàtičnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na plazmu, koji je kao plazma.



**plàzmičkī/plàzmičnī** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada plazmi, koji je dio plazme.
**plȁznuti (se)** gl. nesvrš., prez. *plȁznēm (se)* - kliznuti (se), prokliznuti, okliznuti (se).
**pláža** im. ž. r. (fr.) - prirodno obično pješčano kupalište na obali mora, jezera ili rijeka; žal, ravna pješčana obala.
**plȁžēnje** gl. im. s. r. - ruganje ispruženim jezikom; gmizanje.
**plebéjac** im. m. r. (lat.), g. jd. *plebéjca*, v. jd. *plȅbējče*, n. mn. *plebéjci*, g. mn. *plèbējācā* - slobodan ali politički bespravan stanovnik starog Rima; gradski siromah; čovjek iz naroda, pučanin.
**plebejìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *plebejìzma*, n. mn. *plebejìzmi*, g. mn. *plebejìzāmā* - izraz iz plebejskog, pučkog, narodnog govora u standardnom jeziku, dijalektizam; popuštanje narodnim običajima.
**plèbējka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *plèbējki*, g. mn. *plèbējkī* - žena plebejac; slobodna žena bez političkih prava; žena iz naroda, pučanka.
**plèbējskī** prid. odr. v. (lat.) - narodni, pučki, koji pripada plebejcima.
**plèbējski** pril. (lat.) - na jednostavan način, prostonarodno, narodski.
**plebéjstvo** im. s. r. (lat.) - pripadnost plebsu, narodu; prenes. neodgojenost, prostakluk, grubost u ponašanju.
**plèbiscit** im. m. r. (lat.) - opće glasanje, javno svenarodno izjašnjavanje, referendum.
**plèbiscitan** prid. (lat.), odr. v. *plèbiscitnī* - ono o čemu je moguće izjasniti se plebiscitom.
**plèbiscitno** pril. (lat.) - sveopćim izjašnjavanjem.
**plèbiscitāran** prid. (lat.), odr. v. *plèbiscitārnī* - koji je izglasan plebiscitom; opći, svenarodni; masovni; jednoglasan.
**plèbiscitārno** pril. (lat.) - plebiscitno; na način plebiscita; sveopćim javnim izjašnjavanjem.
**plȅbs** im. m. r., mn. (lat.) - plebejci; sirotinja; prenes. prosta, obespravljena svjetina.
**plèća** im. ž. r., g. mn. *pléćā* - gornji dio leđa.
**plèćast** prid., odr. v. plèćastī - plećat.
**plèćāš** im. m. r., g. jd. *plećáša*, n. mn. *plećáši*, g. mn. *plećášā* - muškarac sa razvijenim plećima; snažan muškarac.
**plèćat** prid., odr. v. *plèćatī* - koji ima razvijena pleća, širok, snažan, jak.
**plèće** im. s. r. - plećka.
**plȅćka** im. ž. r., g. mn. *plȅćkī/ plȅćākā* - leđna lopatica.
**plȅćkica** im. ž. r., dem. - mala, slabo razvijena plećka.
**plȅćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pleća.
**pledírānje** gl. im. s. r. (fr.) od pledirati.
**pledírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *plèdīrām* - braniti, zastupati nekoga ili nešto pred javnošću; zauzimati se za neku ideju.
**pledoàjē** im. m. r. (fr.) g. jd. *pledoajèa* - završni govor kojim se neko ili nešto javno brani; pismeni stav kojim se brani obično neka ideja; završno izjašnjavanje tužioca ili branioca.
**plȅh** im. m. r. (njem.), g. jd. *plèha*, n. mn. *plèhovi*, g. mn. *plȅhōvā* - lim; pravougla tepsija od lima; limeni muzički instrument.
**plèhan** prid. (njem), odr. v. *plȅhnī/plȅhanī* - koji je od pleha, limen.
**plȅh-mùzika** im. ž. r. (njem.) - limena glazba; muzika koja se izvodi pleh-instrumentima.
**plèhnat** prid. (njem), odr. v. *plèhnatī* - plahan, limen.
**plȇj** im. m. r. (engl.) - igra; u tenisu pitanje upućeno suigraču da li je spreman za igru.
**plejáda** im. ž. r. (fr.) - grupa istaknutih osoba povezanih zajedničkim pogledima, idejom, zadacima i djelovanjem.
**plȅjbōj** im. m. r. (engl.) - neodgovoran mladić odan provodu i uživanju; zavodnik, simpatičan neodgovoran momak.
**plȅksus** im. m. r. (lat.) - med. splet živaca ili krvnih žila.
**plèmčād** zb. im. ž. r. - pejor. plemićka djeca; plemićko potomstvo.
**plèmče** im. s. r., g. jd. *plèmčeta* - plemićko dijete.
**plème** im. s. r., n. mn. *plemèna*, g. mn. *pleménā* - pretklasna, prvobitna zajednica ljudi; etnička krvno vezana zajednica ljudi, narod; rod, rodbina, porodica.

**plèmenit** prid., odr. *plèmenitī* - velikodušan, darežljiv; pošten, čestit; dobrodušan, osjetljiv; nježan, pažljiv.
**plemenìtāš** im. m. r., g. jd. *plemenitáša*, n. mn. *plemenitáši*, g. mn. *plemenitášā* - ob. plemić.
**plemenitàšica** im. ž. r., v. jd. *plemenitàšice*, n. mn. *plemenitàšice*, g. mn. *plemenitàšīcā* - plemkinja.
**plemèniti** gl. nesvrš., prez. *plèmenīm* - činiti plemenitim; opleme-njivati.
**plèmenitōst** im. ž. r., instr. jd. *plèmenitošću/plèmenitosti* - osobina plemenitog, velikodušnost; svojstvo onoga što je plemenito.
**plemenoljùbiv** prid., odr. v. *plemenoljùbivī* - koji voli svoj rod, svoje pleme.
**plèmenskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pleme, koji pripada plemenu.
**pleménština** im. ž. r. - plemenitost; plemićka titula; plemićko imanje koje se nasljeđuje, baština.
**plèmīć/plèmić** im. m. r., g. jd. *plemíća/plèmića* - čovjek plemićkog roda, aristokrat; prenes. čovjek dostojanstvena držanja; rasni konj.
**plèmićkī /plèmīćkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plemiće, koji im pripada.
**plèmićstvo** im. s. r. - plemstvo.
**plèmkinja** im. ž. r. - ženska osoba plemićkog roda, aristokratkinja; bogatašica.
**plèmstvo** im. m. r. - visoki društveni stalež, aristokracija, plemići.
**plènāran** prid. (lat.), odr. v. *plènārnī* - otvoren, opći, kome prisustvuju svi članovi.
**pleonàstičan** prid. (grč.), odr. v. *pleonàstičnī* - pretrpan riječima istog ili sličnog značenja.
**pleonàstičkī** prid. (grč.) odr. v. - pleonastičan.
**pleonàstički/pleonàstično** pril. (grč.) - pleonastično.
**pleonàzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *pleonàzma*, n. mn. *pleonàzmi*, g. mn. *pleonàzāmā* - nepotrebno gomilanje riječi istog ili sličnog značenja.
**plês** im. m. r., n. mn. *plésovi* - igra koju karakterišu pokreti tijela uz muziku; vrsta umjetničkog izraza pokretom; prenes. dodvoravanje.
**plèsāč** im. m. r., g. jd. *plesáča*, v. jd. *plèsāču*, n. mn. *plasáči*, g. mn. *plesáčā* - izvođač plesa, umjetnik plesnog pokreta; prenes. osoba sklona dodvoravanju.
**plesáčev** prid. odr. v. - koji pripada plesaču.
**plesàčica** im. ž. r., v. jd. *plesàčice* - ženska osoba koja pleše; žena koja dobro pleše; profesionalna izvođačica plesa; prenes. žena koja se kome dodovorava; uporna i vješta žena koja okolišno, dodvoravanjem kome, stiže do svojih ciljeva.
**plesàčicin/plesàčicin** prid. odr. v. - koji pripada plesačici, koji se odnosi na plesačicu.
**plèsāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plesače.
**plèsalīšte** im. s. r. - prostor za ples, plesni podij.
**plésānje** gl. im. s. r. - izvođenje plesa; prenes. dodvoravanje.
**plesaònica** im. ž. r. - prostorija, sala, hala u kojoj se pleše, plesalište.
**plésati** gl. nesvrš., prez. *plêšēm* - uz muzički ritam izvoditi raznovrsne pokrete, izvoditi ples; ritmičkim pokretima tijela umjetnički se iskazivati; prenes. igrati oko koga, dodvoravati se kome.
**plêsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ples (npr. *plêsnī òrkestar*).
**plèsti/plèsti** prez. *plètēm/plètem* - savijati npr. vunene pamučne niti ili nešto slično u petlje kako bi se dobila pletena cjelina, pletivo; prenes. pripremati kome zamku; pripremati šta komplikovano, raditi; otežano, nerazgovijetno govoriti; rasti pletući se uz nešto; motati se oko čega.
**plètāćī/plètećī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plet i pletenje.
**plètāč** im. m. r., g. jd. *pletáča*, n. mn. *pletáči*, g. mn. *pletáčā* - onaj koji plete; onaj čije je zanimanje pletenje; prenes. spletkar.
**pletàčica** im. ž. r. - žena pletač, ona koja plete; ženska osoba koja se bavi pletenjem; prenes. ona koja spletkari.
**plètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pletače i pletenje.
**plètār** im. m. r. - onaj koji plete; pletena kućica, štala; pletena ograda.



**plètara** im. ž. r. - pletenka, velika staklenka opletena prućem; korpa, košara; kućica od pruća.
**pletàrija** im. ž. r. - pejor. drveni pletarski proizvodi.
**plètārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pletare i pletenje.
**pletárstvo** im. s. r. - pletarski zanat; proizvodnja pletarskih predmeta.
**plèten** prid., odr. v. *plètenī* - koji je nastao pletenjem.
**pleténac** im. m. r., g. jd. *pleténca*, n. mn. *pleténci*, g. mn. *plètēnācā* - pleter.
**pletènica** im. ž. r. - kika, kosa spletena u snopić; pleteno pecivo, kolač; pletena koliba, pletar; pletara; spleteni ukras na biču i sl.
**pletènjača** im. ž. r. - velika igla za pletenje; pletena prostirka.
**plètēnje** gl. im. s. r. - obavljanje pleta; pletivo, pletenina.
**plètēnka** im. ž. r., dat. jd. *plètēnki*, g. mn. *plètēnkī* - pletara.
**plètēr/plètēr** im. m. r. - ograda od pletenog pruća ili granja; kolibica ispletena od pruća i granja; ono što je spleteno.
**plètilja** im. ž. r. - ženska osoba koja plete; žensko zanimanje
**plètīvo** im. s. r. - pletiljski proizvodi; ono što je pleteno.
**plèura** im. ž. r. (grč.) - med. porebrica, plućna maramica.
**plìćāk** im. m. r., g. jd. *plićáka*, n. mn. *plićáci*, g. mn. *plićákā* - plićina, plitka voda; gaz.
**plìćati** gl. nesvrš., prez. *plìćām* - postajati plitak, gubiti vodu.
**plićìna** im. ž. r. - plitko mjesto u vodi, plićak.
**plìjen** im. m. r., dat. jd. *plijènu*, n. mn. *pljènovi* - ono što je zaplijenjeno, što je nasilno oduzeto; ono što je ulovljeno.
**plijèniti** gl. nesvrš., prez. *plijenīm*, trp. prid. *plijenjen* - nasilno oduzimati, pljačkati; stavljati zabranu na raspolaganje vlastitom imovinom zbog neizmirenih dugovanja; prenes. osvajati, zanositi koga lijepim držanjem, ponašanjem, govorenjem.
**plìjesan** im. ž. r., g. jd. *plijesni*, instr. jd. *plijesni/plijesnju*, n. mn. *plijesni*, g. mn. *plijèsnī*, dat.-instr.-lok. mn. *plijèsnima* - buđ, sitne gljivice; tanki pahuljasti sloj na truhlotini; prenes. nešto zastarjelo, neupotrebljivo.
**plijèviti** gl. nesvrš., prez. *plijevīm*, trp. prid. *plijevljen* - pažljivo čupati korov.
**plijèvljēnje** gl. im. s. r. - čupanje sitnog korova u lijehama luka, mrkve i sl.
**plìjevnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plijevljenje.
**plìk** im. m. r., n. mn. *plíkovi* - vodeni mjehurić na koži nastao opekotinom, nažuljanjem ili ubodom insekta.
**plìkast** prid., odr. v. *plìkastī* - koji sliči na plik; koji ima izgled plika; koji po sebi ima plikove, plikovit.
**plíkavac/plìkavac** im. m. r., g. mn. *plíkāvca/plìkāvca*, n. mn. *plíkāvci/plìkāvci*, g. mn. *plíkavācā/plìkavācā* - vrsta bojnog otrova koji stvara plikove po koži.
**plíkovica/plìkovica** im. ž. r. - med. kožna bolest kada se na koži pojave vodeni plikovi, vodene ospice.
**plikòvit** prid., odr. v. *plikovitī* - koji po sebi ima dosta plikova; plikast.
**plíma** im. ž. r. - prirodno podizanje nivoa morske površine usljed djelovanja Mjeseca koje se periodično ponavlja; prenes. nezaustavljiva navala nečega.
**plîmnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plimu (npr. *plîmnī vâl*).
**plîn** im. m. r., l. jd. *plínu*, n. mn. *plínovi/plînovi* - gas, gasovita materija; pogonsko sredstvo; izvor toplotne energije.
**plînār/plìnār** im. m. r., v. jd. *plînāru/plînāre* - uposlenik u plinari; osoba koja se bavi plinom.
**plìnara** im. ž. r. - zgrada ili tvornica u kojoj se prerađuje i u boce puni industrijski plin; prostorija u kojoj se drži plin; trgovina plinom.
**plînomjēr** im. m. r. - aparat za mjerenje utroška plina.
**plinòvit** prid., odr. v. *plinòvitī* - koji je u gasovitom stanju, gasovit; koji ima osobine plina.
**plinòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *plinòvitošću/plinòvitosti* - osobina ili stanje onoga što je plinovito.
**plînovōd** im. m. r., g. jd. *plînovōda*, n. mn. *plînovōdi*, g. mn. *plînovōdā* - gasovod, podzemne cijevi kroz koje protiče plin.
**plînskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plin.

**plìsīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *plisíra* - paralelni nabori; paralelni nabori na ženskoj odjeći.

**plìsīrān** prid. (fr.), odr. v. *plìsīrānī* - koji ima paralelne nabore.

**plisíranje** gl. im. s. r. (fr.) od plisirati - pravljenje plisira.

**plisírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *plìsīrām*, trp. prid. *plìsīrān* - obavljati plisiranje, praviti, ušivati paralelne nabore.

**plìsīrka** im. ž. r. (fr.) - plisirana suknja; žena koja se bavi plisiranjem.

**plìska** im. ž. r., dat. jd. *plīski*, g. mn. *plīskī* - pločast okrugao kamenčić; zool. vrsta riječne ribe.

**plìskati** gl. nesvrš., prez. *plīskām* - praćakati se, skakutati iznad vode.

**plìskavica** im. ž. r. - zool. delfin; riba koja iskače iz vode.

**plìsnuti** gl. svrš., prez. *plīsnēm* - praćaknuti (se), vrcnuti (se).

**plìš** im. m. r. (fr.), g. jd. *pliša* - svečana tkanina sa gustim sitnim svjetlucavim i mekanim dlačicama.

**plìšan** prid. (fr.), odr. v. *plìšanī* - koji je od pliša; presvučen plišom.

**plìšast** prid. (fr.), odr. v. *plīšastī* - koji izgleda kao pliš.

**plìtak/plítak** prid., odr. v. *plìtkī/plítkī*, komp. *plīćī* - koji je male dubine u koji se može pregaziti.

**plìtica/plìtica** im. ž. r. - plitka zdjela, činija; plitak tanjir; tanjirić.

**plitìčara** im. ž. r. - pliti̇čarka, vrsta lišaja koji raste po kamenju u plićacima.

**plitìčārka** im. ž. r., dat. jd. *plitìčārki*, g. mn. *plitìčārkī* - vrsta lišaja, pliti̇čara.

**plìtko/plìtko** pril. - na plitak način, površno.

**plitkòća** im. ž. r. - plitkost, osobina ili stanje onoga što je plitko, obilježje plitkog.

**plìtkōst/plítkōst** im. ž. r., instr. jd. *plītkosti/plítkosti* i *plītkošću/plítkošću* - plitkoća, svojstvo onoga što je plitko.

**plitkòūman/plìtkoūman** prid., odr. v. *plitkòūmnī/plītkoūmnī* - onaj koji površno razmišlja; koji je plitkog uma; prenes. glupak, glupan.

**plitkòūmnīk/plìtkoūmnīk** im. m. r., n. mn. *plitkòūmnīci/plītkoūmnīci* - osoba koja plitko misli, koja površno razmišlja; prenes. glupak, glupan.

**plitkòūmnōst/plitkoúmnōst** im. ž. r., instr. jd. *plitkòūmnošću/plitkoúmnošću* i *plitkòūmnosti/plitkoúmnosti* - svojstvo ili stanje plitkoumnog.

**plìvāč** im. m. r., g. jd. *pliváča* - onaj koji zna plivati; koji pliva; sportaš, takmičar, natjecatelj u plivanju.

**plìvača** im. ž. r. - vrsta tikve koja kad se osuši pluta po vodi.

**plivàčica** im. ž. r. - ona koja zna plivati; koja pliva; sportašica, takmičarka, natjecateljka u plivanju.

**plìvāčkī** prid. odr. v. - koji se tiče plivača i plivanja.

**plìvāčki** pril. - na način plivača, onako kako to čine plivači; kako je uobičajeno u plivanju.

**plìvalīšte** im. s. r. - mjesto u vodi, na rijeci, jezeru ili u moru određeno za plivanje i takmičenja u plivanju.

**plìvānje** gl. im. s. r. od plivati.

**plìvati** gl., nesvrš., prez. *plìvām* - kretati se i održavati se pokretima ruku i nogu na površini vode; sport. baviti se plivanjem; takmičiti se u plivanju; prenes. uspješno savladavati sve prepreke; dobro se snalaziti u teškim uslovima.

**plòča** im. ž. r., g. jd. *plòčē*, n. mn. *plòče*, g. mn. *plôčā* - plosnati komad čega; ravna površina, ploha; namjenska ravna ploha s kakvim natpisom; pločasti komadi kamena; kamenom popločana ulica; pločnik; kameni crijep; ukrasni privjesak; riblja krljušt; oklop; glatka površina; potkovica.

**plòčāk** im. m. r., n. mn. *pločáci* - kameni crijep, plosnate kamene ploče za pokrivanje krova.

**plòčanī** prid. odr. v. - koji je popločan, napravljen od ploča; koji je kao ploča, sličan ploči.

**pločànīk** im. m. r., g. jd. *pločaníka, n. mn. pločaníci* - pločasti kamen; kamene ploče za pokrivanje krovova, kamen od koga se režu ploče; pločnik.

**Plòčanin** im. m. r., n. mn. *Plòčāni* - čovjek rodom iz Ploča; stanovnik Ploča.

**Plòčānka** im. ž. r., dat. jd. *Plòčānki*, g. mn. *Plòčānkī* - žena rodom iz Ploča, stanovnica Ploča.

**plòčānje** gl. im. s. r. od pločati.



**plòčār** im. m. r. - čovjek koji pravi ploče; vrsta kamena, pločanik; zool. vrsta ribe s pločastom glavom.

**plòčara** im. ž. r. - zgrada prekrivena pločom; prostorija ili zgrada u kojoj se režu, obrađuju ploče; zool. vrsta morskih riba.

**pločàrica** im. ž. r. - pločara; žena koja radi u pločari.

**plòčārka** im. ž. r. - pločareva žena; zool. vrsta ribe, pločara.

**plòčast** prid., odr. v. *plòčastī* - koji je ravan kao ploča; koji sliči ploči ali nije ploča; koji je od ploče.

**plòčat** prid., odr. v. *plòčatī* - koji je od ploča, pločast.

**plòčati** gl. nesvrš., prez. *plòčām* - redati, stavljati ploče po nečemu, kaldrmisati.

**Plòče** im. s. r. mn. - luka na Jadranskom moru u blizini bosanskohercegovačke granice.

**pločètina** im. ž. r., augm. - pločurina, velika i teška ploča.

**plòčica** im. ž. r., dem. - gladak i ravan obično četvrtast komadić čega; pločasti krvni element; pomoćni dio na raznim alatima, pakna; pločasti kamen za igranje; keramička obloga za zidove; školska tablica.

**plòčīšte** im. s. r. - popločano mjesto, popločano sastajalište.

**plòčničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pločnike.

**plòčnīk** im. m. r., g. jd. *plòčnīka*, n. mn. *plòčnīci*, g. mn. *plòčnīkā* - kamenim pločama popločana uzdignuta pješačka staza, popločani trotoar.

**plòčnjāk** im. m. r., n. mn. *plòčnjāci* - kamen za pločanje, pločanik.

**pločùrina** im. ž. r., augm. - pločetina.

**plôd** im.m. r., g. jd. *plòda*, lok. jd. *plòdu*, n. mn. *plòdovi*, g. mn. *plòdōvā* - dio biljke u kome se nalazi sjeme; rod, voće; zametak djeteta u materici; prenes. rezultat umnog ili fizičkog rada, proizvod.

**plòdan** prid., odr. v. *plòdnī* - koji može imati plod; koji ima obilan plod; koji daje obilan plod; koji se odlikuje plodnošću.

**plòdić/plòdīć** im. m. r., g. jd. *plodíća*, dem. - mali plod; sitan plod; beznačajan, bezvrijedan prinos.

**plòdina** im. ž. r., augm. - velik, obilan urod; krupan plod.

**plòdīšte** im. s. r. - mjesto gdje se plodi, gdje se zameće plod.

**plòditi (se)** gl. nesvrš., prez. *plòdīm (se)* - činiti sjeme plodnim, osjemenjivati; činiti nešto plodnim, oplođavati; prenes. umnožavati, raskošavati, širiti (se).

**plòdnica** im. ž. r. - plodna žena; bot. donji dio cvijeta u kome se zameće plod; med. posteljica, mjesto gdje se razvija plod.

**plòdničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plodnicu.

**plòdnīk** im. m. r., n. mn. *plòdnīci* - bot. dio tučka sa sjemenim pupoljcima.

**plòdno** pril. - plodonosno, bogato plodovima; prenes. s dosta rezultata, veoma uspješno.

**plòdnōst** im. ž. r., instr. jd. *plòdnošću/plòdnosti* - osobina, obilježje onoga što je plodno; sposobnost ili mogućnost oplodnje; prinos.

**plodònosan** prid., odr. v. *plodònosnī* - koji donosi plod; koji daje mnogo plodova, plpdotvoran.

**plodònosno** pril. - plodno.

**plodònosnōst** im. ž. r., instr. jd. *plodònosnošću/plodònosnosti* - svojstvo onoga što je plodonosno, obilježje plodonosnog, mogućnost donošenja plodova.

**plodòrodan** prid., odr. v. *plodòrodnī* - koji donosi mnogo plodova, koji dobro rađa, plodonosan.

**plòdotvōran/plodòtvōran** prid., odr. v. *plòdotvōrnī/plodòtvōrnī* - koji daje plod, koji dobro rađa, donosi plod, plodonosan.

**plodotvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *plodotvórnošću/plodotvórnosti* - osobina onoga što je plodotvorno, plodnost, plodovitost.

**plodòvit** prid., odr. *plodòvitī* - ob. plodan.

**plodòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *plodòvitošću/plodòvitosti* - ob. plodnost, osobina onoga što je plodovito.

**plodòžderac/plodoždérac** im. m. r., g. jd. *plodòžderca/plodoždérca*, n. mn. *plodòžderci/plodoždérci*, g. mn. *plodòžderācā/plodòžderācā* - onaj koji pretjerano i halapljivo jede, ždere plod; ždero, žderonja.

**plòđēnje** gl. im. s. r. od ploditi - oplođavanje.
**plóha/plòha** im. ž. r., dat. jd. *plóhi/plòhi* i *plósi/plòsi*, g. mn. *plóhā/plôhā* - ravna površina; ravna vanjska strana čega; parcela, oivičeni, ograničeni komad zemlje; granica razdvajanja između različitih geometrijskih tijela; kamena ili kakva drugo ploča.
**plòhica** im. ž. r., dem. - mala ravna površina; glatka kamena pločica; pločica.
**plohùrina** im. ž. r., augm. - velika teško upotrebljiva ploha.
**plômba** im. ž. r. (fr.), g. mn. *plômbī/plômbā* - čvrsta masa kojom se ispunjava šupljina pokvarenog zuba ili neka druga šupljina; komadić olova s pečatom koji se pričvršćuje na tvorničku robu, pakete, zatvorena, zapečaćena vrata, sanduk i sl.
**plombiranje** gl. im. s. r. (fr.) od plombirati.
**plombírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *plòmbīrām* - stavljati plombu na nešto, pečatiti plombom; popravljati zub stavljanjem plombe.
**plòsan** prid., odr. v. *plòsnī* - spljošten, ravan.
**plòska/pljòska** im. ž. r. - spljoštena okrugla boca; svatovska flaša za rakiju.
**plòsnat** prid., odr. v. *plòsnatī* - pljosnat, koji je spljošten, ravan kao ploha.
**plosnàtice** im. ž. r., mn. - pljosnatice.
**plósniti** gl. nesvrš., prez. *plôsnīm* - pritiskati šta odozgo da postane spljošteno, pljosniti.
**plosnòglav** prid., odr. v. *plosnòglavī* - pljosnoglav, koji ima plosnatu glavu, pljosnoglav.
**plosnòglavac** im. m. r., g. jd. *plosnòglāvca*, g. mn. *plosnòglavācā* - pljosnoglavac, koji ima plosnatu glavu, pljosnoglavac.
**plosnògrudan** prid., odr. v. *plosnògrudnī* - pljosnogrudan, koji ima spljoštene, plosnate, ravne grudi, pljosnogrudan.
**plòšan** prid., odr. v. *plòšnī* - koji je kao ploška; ravan, sa dvije dimenzije.
**plòška** im. ž. r., dat. jd. *plòšci*, g. mn. *plòškī/plòšākā* hip. - mala ploha; kriška.
**plošnìna** im. ž. r., g. mn. *plošnínā* - ravnina, ploha, pljošnina.
**plòšno** pril. - ploštimice, plošnom stranom, ravno.
**plòšnōst** im. ž. r., instr. jd. *plòšnošću/plòšnosti* - osobina onoga što je plošno, ravnina, plošnina.
**plóšta** im. ž. r., g. mn. *plóštā/plóštī* - plosnata površina, ravnina, pljošta.
**plòštica** im. ž. r. - sječivo, oštrica, spljoštene strane čega koje se jednim rubom dodiruju, pljoštica.
**plòštimicē/plòštimicē** pril. - plošno, pljoštimice.
**plòština** im. ž. r. - ploha, ravna površina, ravnina, ono što je plošno.
**plôt** im. m. r., lok. jd. *plòtu*, n. mn. *plòtovi* - pletena drvena ograda od pruća.
**plóta** im. ž. r. - vrsta spljoštene riječne ribe, pliska, plotica.
**plòtār** im. m. r., v. jd. *plòtāru/plòtāre* - čovjek koji pravi plotove; drvar, koji siječe drvo za plotove; ograda od plota, pleter.
**plòtica** im. ž. r. - zool. vrsta riječne ribe srodne šaranu, plota, pliska.
**plótnjača** im. ž. r. - koliba napravljena od pletenog granja, daske, pletera.
**plôtskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na plotove, koji im pripada.
**plòtūn** im. m. r. (tal.), g. jd. *plotúna*, g. mn. *plotúnā* - istovremeni pucanj iz više pušaka ili topova; počasna paljba.
**plòtūnskī** prid. odr. v. (tal.) - koji je u vezi s plotunom.
**plóvac** im. m. r., g. jd. *plóvca*, n. mn. *plóvci*, g. mn. *plôvācā* - up. *plóvak*.
**plóvak** im. m. r., g. jd. *plóvka*, n. mn. *plóvci*, gen. mn. *plôvākā* - komadić pluta ili lagane plastike pričvršćen na ribarsku nit koji pluta na vodi.
**plôvan** prid., odr. v. *plôvnī* - dovoljno dubok i prohodan za plovidbu; po kojem se može ploviti.
**plòvān** im. m. r., g. jd. *plována* - mužjak plovke, patak.
**plôvčica** im. ž. r., dem. - mala patka, patkica.
**plôvčicin/plôvčicīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na plovčicu.
**plôvčić** im. m. r. - pače, pačić.
**plóvčić** im. m. r., dem. - mali plovak, pomagalo u ribolovu.



**plôvčijī** prid. odr. v. - koji pripada plovkama, koji je od plovki.
**plòvidba** im. ž. r., g. mn. *plòvidbī* - plovljenje, putovanje nekim plovilom, čamcem, lađom, brodom, i sl.
**plòvilo** im. s. r. - vodeno prevozno sredstvo, čamac, lađa, brod; ono što plovi.
**plòviti** gl. nesvrš., prez. *plòvīm* - putovati plovilom; plivati; plutati; lagano se kretati po vodi ili po nebu, pomicati se; prenes. sanjariti, lepršati.
**plôvka** im. ž. r., dat. jd. *plôvci*, g. mn. *plôvkī* - patka;plovak; dječija igra.
**plóvkov** prid. odr. v. - koji pripada plovku.
**plòvljēnje** gl. im. s. r. od ploviti.
**plóvnōst** im. ž. r., instr. jd. *plóvnošću/plóvnosti* - prohodnost plovila; osobina onoga što je plovno.
**plòvuša** im. ž. r. - ptica sa kožicama između prstiju pomoću kojih pliva.
**plovùtina** im. ž. r. - naplavina, granje, drvlje, lišće i sl. naneseno uz obalu rijeka i potoka.
**plúća** im. ž. r. mn. - med. organ za disanje; prenes. prozračan prostor (npr. *plúća grâda*).
**plućánce** im. s. r., g. jd. *plućánceta*, hip. - umanjeno, maleno plućno krilo.
**plućāši** im. m. r., mn. - zool. životinje koje ne dišu na pluća, ali imaju svojevrsnu njihovu zamjenu; vrsta puževa koji imaju neku vrstu plućnih organa; vrsta riba kod kojiih u sušnom periodu ulogu škrga preuzima mjehur.
**plúćica** im. ž. r., dem. - malena, slabo razvijena pluća.
**plûćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pluća.
**plûćnjāk** im. m. r., n. mn. *plûćnjāci*, g. mn. *plûćnjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *plûćnjācima* - bot. livadska biljka iz porodice oštrolista, lijek protiv kašlja.
**plùg** im. m. r., n. mn. *plùgovi*, g. mn. *plùgōvā* - dio rala, oruđe za oranje zemlje.
**plùrāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *plùrāla* - množina.
**pluràlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *pluràlistē*, n. mn. *pluràlisti/pluràliste* - pristalica, sljedbenik, zastupnik pluralizma.
**pluralìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pluralizam.
**pluralìstički** pril. (lat.) - na način pluralista, kao pluralisti.
**pluralìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pluralitéta* - množina, višestrukost, mnogostrukost.
**pluralìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *pluralìzma* - filoz. učenje po kome je stvarnost sastavljena iz mnoštva samostalnih, međusobno nezavisnih bitnosti; prenes. višestrukost; naporedna vladavina više vladara; paralelno funkcionisanje više ideja; istovremeno postojanje više stvari, pojmova u istoj funkciji.
**plùrālnī/plùralskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na plural, množinski; koji je u pluralu.
**plurálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *plurálnošću/plurálnosti* - osobina, svojstvo onoga što je u pluralu.
**plùs** im. m. r. (lat.), n. mn. *plùsovi* - mat. znak sabiranja; križić.
**plùs** pril. (lat.) - označava da se nešto dodaje drugome, još i to; da je temperatura iznad nule; prenes. prednost, prvenstvo.
**plùskvamperfek(a)t/pluskvampèrfek(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *plùskvamperfekta/pluskvampèrfekta* - gram. vrijeme u kome se radnja dogodila prije neke druge prošle radnje, davno prošlo vrijeme.
**plùs-mínus** pril. (lat.) - više-manje, otprilike.
**plútac** im. m. r., g. jd. *plúca*, n. mn. *plúci*, g. mn. *plûtācā* - kamen koji pluta, plovučac.
**plùtača** im. ž. r. - plovna obično valjkasta naprava koja pluta na vodi a služi za vezivanje plovila, za označavanje plovnog puta, za kakvo upozorenje putnicima ili plivačima i sl.; daska koja pluta; pojas za spasavanje napravljen od pluta.
**plùtajūćī** prid. odr. v. - koji pluta; koji može plutati.
**plùtānje** gl. im. s. r. - stajanje, održavanje, sporo ravnomjerno plivanje po površini vode.
**plùtast** prid., odr. v. *plùtastī* - koji je kao pluto, plutav.
**plùtāš** im. m. r., g. jd. *plutáša* - zool. vrsta morske ribe skakavca; onaj koji pluta.
**plùtati** gl. nesvrš., prez. *plùtām* - plivati po površini; ploviti; biti na površini vode.
**plùtav** prid., odr. v. *plùtavī* - plutast.

**plütnī** prid. odr. v. - koji je od pluta.
**plûtnjāk** im. m. r., g. jd. *plûtnjāka*, n. mn. *plûtnjāci*, g. mn. *plûtnjākā* - vrsta hrasta od koga se dobiva pluto.
**plùto** im. s. r. - drvo od plutnjaka; plutni materijal za izradu plutnjaka, čepova, ploča, đonova i sl.
**plutokràcija/plutokràtija** im. ž. r. (grč.) - vladavina bogataša, politička moć bogatih.
**plutòkrat(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *plutòkratē*, n. mn. *plutòkrati/plutòkrate* - čovjek koji zahvaljujući svome bogatstvu ima jaku političku moć.
**plutòkratkinja** im. ž. r. (grč.) - žena plutokrat(a), pripadnica plutokracije.
**plutòkratskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na plutokrate i plutokraciju, koji im pripada.
**Plùtōn** im. m. r. (grč), g. jd. *Plutóna* - u starogrčkoj mitologiji bog podzemnog svijeta; astr. najudaljenija planeta Sunčevog sistema; ime popularnog psa iz Diznijevih stripova i filmova.
**plùtōnij** im. m. r. (lat.) - hemijski radioaktivnui elemenat, transuran.
**plùtōnijev** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na plutonij, koji mu pripada.
**plutònist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *plutònistē*, n. mn. *plutònisti/plutòniste* - sljedbenik plutonizma.
**plutonìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *plutonìzma* - učenje da je Zemlja nastala djelovanjem užarenih podzemnih masa; neptunizam; vulkanizam.
**plùtovina** im. ž. r. - kora plutovog drveta; tvrda masa, srž pod korom drveta.
**pluviògraf** im. m. r. (lat.-grč.) - sprava za mjerenje padavina; pluviometar.
**plùviometar** im. m. r. (lat.-grč.) - pluviograf, sprava za mjerenje padavina.
**plüžnjāk** im. m. r., g. jd. *plüžnjāka*, n. mn. *plüžnjāci* - konj koji se upreže u plug, konj koji pluži.
**pljäčka** im. ž. r., dat. jd. *pljäčki*, g. mn. *pljäčkī* - pljačkanje, krađa, otimanje tuđe imovine i novca; otimanje, otmica; otimačina, grabež; prenes. u izrazu *nije kakva pljačka* znači nije kakva korist, nije čemu, nije vrijedno.
**pljäčkānje** gl. im. s. r. od pljačkati.
**pljàčkāš** im. m. r., g. jd. *pljačkáša*, v. jd. *pljäčkāšu*, n. mn. *pljačkáši* - obično naoružan čovjek koji pljačka; član pljačkaške grupe; teži, opasniji lopov, kradljivac; nasilnik koji krade; prenes. onaj koji koga ili šta pretjerano iskorištava, gulikoža.
**pljačkàšica** im. ž. r. - žena koja pljačka; obično naoružana kradljivica; članica pljačkaške grupe.
**pljàčkāškī** prid. odr. v. - koji se tiče pljačkaša, pljačke i pljačkanja; lopovski.
**pljäčkānje** gl. im. s. r. od pljačkati.
**pljäčkati** gl. nesvrš., prez. *pljäčkām* - vršiti pljačku; nasilno otimati tuđu imovinu i novac; krasti; prenes. zloupotrebljavati svoj položaj; pretjerano iskorištavati ljude.
**pljäskati/pljáskati** gl. nesvrš., prez. *pljäskām/pljâskām* - čime pljosnatim udarati po površini vode, udarajući prskati.
**pljäsnuti** gl. svrš., prez. *pljäsnēm* - udariti pljasku; dlanom ili čime pljosnatim lupnuti po površini vode.
**pljènidba** im. ž. r. - nasilno oduzimanje imovine; zabrana raspolaganja vlastitom imovinom.
**pljènidbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pljenidbu.
**pljêsak** im. m. r., g. jd. *pljêska*, dat. i lok. jd. *pljêsku/pljésku* - udaranje dlanovima u znak odobravanja, zahvalnosti, podrške; aplauz; pljeskanje; zapljuskivanje.
**pljëskati** gl. nesvrš., prez. *pljëšćēm/ pljëskām*, pril. sad. *pljëšćūći/pljëskajūći* - aplaudirati, u znak zahvalnosti, podrške i odobravanja udarati dlanovima; pljeskom opominjati, upozoravati; udarati pljoštimice, činiti nešto pljosnatim; mljackati ustima; zapljuskivati.
**pljëskavica** im. ž. r. - spljeskano mljeveno meso, šnicla; jelo sa žara.
**pljèsniv/pljësniv** prid., odr. v. *pljèsnivī/ pljësnivī* - plješnjiv, koji je popljesnivio, po kome je plijesan; buđav, ubuđan; prenes. star, zastario.
**pljèsniviti/pljësniviti** gl. nesvrš., prez. *pljèsnivīm/pljësnivīm* - postajati plješnjiv, obrastati plijesnju; postajati zelen od plijesni; buđati se; prenes. postajati star, starjeti.
**pljësnivljēnje** gl. im. s. r. - postajanje pljesnivim, buđanje, buđavljenje.



**pljèsnivōst** im. ž. r., instr. jd. *pljèsnivošću/ pljèsnivosti* - mahotina, osobina pljesnivog, buđavost, ubuđanost.
**pljësnuti** gl. svrš., prez. *pljësnēm* - lupnuti dlanom o dlan; srušiti se s pljeskom.
**pljëša** im. ž. r. - ćelavo mjesto na glavi, ćela, ćelavica.
**pljëva** im. ž. r. - prazna zrna, ljuska, košuljica žita; trina žita; prenes. nešto sitno; nešto bezvrijedno.
**pljëvaljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Pljevlje, koji potiče iz Pljevlja ili mu pripada.
**pljèvār** im. m. r., v. jd. *pljëvāru/pljèvāre* - čovjek koji je stalno u pljevi, koji skuplja, mete pljevu; radnik u pljevari.
**pljèvara** im. ž. r. - prostorija ili koliba u kojoj se drži pljeva, spremište pljeve, pljevište, pljevnica.
**pljèvidba** im. ž. r., g. mn. *pljèvidbī/ pljèvidābā* - vrijeme plijevljenja; akcija čupanja korova.
**pljëviti se** gl. nesvrš., prez. *pljëvī se* - pretvarati se u pljevu, postajati kao pljeva.
**pljëvljāk** im. m. r., n. mn. *pljëvnjāci* - mjesto za plijevljenje, korovom obrasla lijeha i sl.
**pljëvljēnje** gl. im. s. r. - nastajanje pljeve, runjenje, osipanje.
**pljëvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pljevu.
**pljëvnica** im. ž. r. - kolibica za odlaganje pljeve.
**pljëvnjāk** im. m. r., n. mn. *pljëvnjāci* - odlagalište pljeve; v. *pljëvīšte*.
**pljevùrina** im. ž. r., augm. - oplijevljena travurina, mnoštvo oplijevljenog korova.
**pljösan** prid., odr. v. *pljösnī* - plosan, spljošten, pljosnat.
**pljöska** im. ž. r., dat. jd. *pljöski* - ploska.
**pljòsnat** prid., odr. v. *pljòsnatī* - pljosan.
**pljosnòglav** prid., odr. v. *pljosnòglavī* - koji ima plosnatu glavu, plosnoglav.
**pljòštimicē** pril. - ravnom, spljoštenom, plošnom stranom, ploštinom, površinom; plošno, ravno.
**pljóštiti** gl. nesvrš., prez. *pljôštīm* - činiti nešto pljosnatim, ravnim, spljoštenim.
**pljückati** gl. nesvrš., prez. *pljückām*, dem. - s vremena na vrijeme pljuvati; izbacivati pljuvačku.
**pljücnuti** gl. svrš., prez. *pljücnēm*, dem. - malo ispljunuti.
**pljünuti** gl. svrš., prez. *pljünēm* - iz usta izbaciti pljuvačku.
**pljüs/pljûs** uzv. - uzvik koji služi za oponašanje zvuka koji se čuje pri padu nečega u vodu; zvuk koji se čuje kad se što zapljusne vodom.
**pljûsak** im. m. r., g. jd. *pljûska*, lok. jd. *pljûsku/pljúsku*, n.. mn. *pljûsci/pljüskovi* - iznenadna obilna kiša; šum vode koja udara o nešto; prenes. velika količina nečega; velika brzina dotoka nečega, zapljuskivanje.
**pljüska** im. ž. r., dat. jd. *pljüsci*, g. mn. *pljüskī* - iznenadan udarac dlanom po licu, šamar.
**pljúskati (se)** gl. nesvrš., prez. *pljûskām (se)* - zapljuskivati; grabeći čime vodu istresati je s pljuskom; rukom se prskati vodom; čime talasati vodu i prelivati je preko ivice posude.
**pljüskati** gl. nesvrš., prez. *pljüskām* - davati, udarati kome pljuske, dijeliti pljuske, šamarati.
**pljüskavac** im. m. r., g. jd. *pljüskāvca*, n. mn. *pljüskāvci*, g. mn. *pljüskavācā* - onaj koji pljuska; pljusak; vrsta narodne igre u kojoj se pljeska; vrsta grožđa.
**pljüskavica** im. ž. r., g. jd. *pljüskavicē* - vrsta kiše, pljusak; zapljuskivanje; med. ospica, boginja, zarazna ranica na koži; bot. kantarion; vrsta vinove loze, pljuskavac.
**pljüskavičast** prid., odr. v. *pljüskavičastī* - koji ima po sebi pljuskavice; koji boluje od pljuskavica; s ranicama kao da ima pljuskavice.
**pljüskavo/pljuskòvito** pril. - iznenadno kao pljusak, poput pljuska, s pljuskom.
**pljüsnuti (se)** gl. svrš., prez. *pljüsnēm (se)* - naglo ispustiti, istresti vodu iz nečega; zapljusnuti; naglo pljuskom proteći, šiknuti; poprskati se vodom.
**pljüštānje/pljúštānje** gl. im. s. r. - neprekidni pljusak; prelijevanje vode preko rubova posude koje stvara poseban šum; prenes. neočekivano nekontrolisano priticanje čega.
**pljüštati/pljúštati** gl. nesvrš., prez. *pljüštīm/pljúštīm* - pljuštiti, neprekidno padati u velikoj količini proizvodeći kara-

kterističan šum; prenes. neočekivano i nekontrolisano priticati.
**pljúštiti/pljùštiti** gl. nesvrš., prez. *pljúštīm/pljùštīm* - pljuštati.
**pljùvāčka** im. ž. r. - gusta ljepljiva tečnost koju u ustima ispuštaju pljuvačne žlijezde.
**pljùvāčnī** prid. odr. v. - koji se tiče pljuvačke.
**pljùvati** gl. nesvrš., prez. *pljȕjēm* - izbacivati pljuvačku; prenes. ne poštivati koga i govoriti negativno o njemu, nipodaštavati nekoga ili njegov rad.
**pljùvotina** im. ž. r., augm. - ispljuvak; prenes. odvratno djelo, radnja, gadost.
**pnȅuma** im. ž. r. (grč.) - životna, pokretna snaga u stoičkoj filozofiji; med. skrać. za pneumotoraks.
**pneumàtik** im. m. r. (grč.) - guma na automobilu ispunjena zrakom.
**pneumàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pneumàtici* - djelatnost i mehanizmi koji koriste zrak za pokretanje ili vršenje radnji.
**pneumàtičan** prid. (grč.), odr. v. *pneumàtičnī* - koji se odnosi na pneumatiku.
**pnȅumatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pneumu.
**pneumòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *pneumòlozi* - med. specijalista za plućne bolesti.
**pneumològija** im. ž. r. (grč.) - med. grana medicinske nauke koja se bavi proučavanjem i liječenjem bolesti pluća; odjeljenje za plućne bolesti.
**pneumòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pneumologe i pneumologiju.
**pneumònija** im. ž. r. (grč.) - med. upala pluća.
**po** prijed. - npr. uz akuzativ (došao je *po auto*) ili lok. (*po livadi*).
**pòanta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *pòāntī* - ob. poenta.
**pòbabiti se** gl. svrš., prez. *pòbabīm se* - poroditi se.
**pobábiti se** gl. svrš., prez. *pòbābīm se* - postati babo, nazvati se babom.
**pobàcati** gl. svrš., prez. *pobàcāmo* - sve redom, bacajući jedno za drugim, izbaciti; sve silom (iz)baciti; prenes. bez nekog reda i smisla sastaviti pismo, nabacati slova.
**pobáciti** gl. svrš., prez. *pòbācīm*, trp. prid. *pòbāčen* - prijevremeno roditi mrtvo dijete.
**pobacívānje** gl. im. s. r. od pobaciti - prijevremeno rađanje djeteta, pobačaj.
**pȍbačāj** im. m. r., n. mn. *pȍbačāji* - prijevremeno spontano ili namjerno izazvano rođenje djeteta, rađanje mrtvorođenčeta, abortus.
**pobádānje** gl. im. s. r. od pobadati.
**pobádati** gl. svrš., prez. *pòbādām* - redom zabadati jedno za drugim, vršiti pobadanje.
**pòbakriti** gl. svrš. (tur.), prez. *pòbakrīm* - preliti tankim slojem bakra; učiniti bakrenim.
**pobatáliti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *pobàtālīm* - pokvariti, učiniti neupotrebljivim, obataliti; zapustiti se, zanemariti se.
**pȍbaška** pril. (tur.) - napose, posebno, odvojeno, obaška.
**pobenáviti** gl. nesvrš., prez. *pobènāvīm* - poblesaviti, postati neozbiljan; postati luckast, sulud; izgubiti moć rasuđivanja, postati neuračunljiv.
**pobèsjediti** gl. svrš., prez. *pobèsjedīm* - ugodno malo popričati, porazgovarati, provesti malo vremena besjedeći.
**pobìberiti** gl. svrš., prez. *pobìberīm* (ind.-tur.) - posuti biberom; prenes. napraviti kome neugodnost; pretjerano podignuti cijenu nečega.
**pobìjāč** im. m. r., g. jd. *pobijáča*, v. jd. *pȍbijāču* - onaj koji pobija, zabada; ono čime se pobija, zabada; prenes. onaj koji nešto negira, pobija.
**pobíjānje** gl. im. s. r. - zabadanje nečega u zemlju po redu, npr. kolja; prenes. osporavanje, negiranje rečenog.
**pobíjati** gl. nesvrš., prez. *pòbījām*, trp. prid. *pòbījān* - zabadati nešto u zemlju po redu; prenes. osporavati, negirati prethodno rečeno.
**pobijèditi** gl. svrš., prez. *pòbijedīm* - savladati nekoga ili nešto, biti najjači, biti pobjednik.
**pòbijeđen** prid., odr. v. *pòbijeđenī* - koji je savladan u borbi, u takmičenju, koji je izgubio u natjecanju, savladan, gubitnik.
**pòbijeđeno** pril. - kao pobijeđeni, gubitnički, bespomoćno.



**pòbijeđenōst** im. ž. r., instr. jd. *pòbijeđenošću/pòbijeđenosti* - stanje pobijeđenog, bespomoćno stanje.
**pobijèliti** gl. svrš., prez. *pòbijelīm* - učiniti nešto bijelim, premazati bijelom bojom.
**pobijèljeti** gl. svrš., prez. *pobijèlīm/pòbijelīm* - postati bijel.
**pobìlježiti** gl. svrš., prez. *pobìlježīm* - sve po redu zapisati, popisati jedno za drugim; napraviti zabilješke.
**pòbirati** gl. nesvrš., prez. *pòbirēm* - brati odozdo, ispod nečega, podbirati.
**pobírati** gl. nesvrš., prez. *pòbīrām* - s vremena na vrijeme brati zrele plodove ili listove, brati jedno po jedno, podbirati.
**pòbitan** prid., odr. v. *pòbitnī* - koji se da pobiti, negirati, koji se može obezvrijediti, obesnažiti, oboriti.
**pòbiti (se)** gl. svrš., prez. *pȍbijēm* - zabosti, zabiti; potući, poraziti; sve poubijati; poubijati po redu jedno po jedno; isprebijati, istući; uništiti usjeve; potući se; sukobiti se s nekim; usmrtiti, ubiti sve redom; prenes. negirati, demantovati, opovrgnuti; obesnažiti, obezvrijediti, sniziti vrijednost, cijenu.
**pòbjeći/pòbjegnuti** gl. svrš., prez. *pòbjegnēm* - izmaknuti se trčeći; otići bježeći; neočekivano u strahu napustiti; iznenada otputovati; prebjeći na drugo mjesto; ostaviti nešto neriješenim.
**pȍbjeda** im. ž. r. - uspjeh u takmičenju, u borbi; likovanje nad protivnikom; nadmoć, premoć.
**pobjèdilac** im. m. r., g. jd. *pobjèdioca*, v. jd. *pobjèdioče* nom. mn. *pobjèdioci*, g. mn. *pobjèdilācā* - ob. pobjednik, pobjeditelj.
**pobjèdilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobjedioca.
**pobjèditelj** im. m. r., v. jd. *pobjèditelju*, instr. jd. *pobjèditeljem* - pobjedilac, pobjednik.
**pobjeditèljica** im. ž. r., v. jd. *pobjeditèljice* - pobjednica.
**pobjèditeljskī** prid. odr. v. - pobjednički.
**pobjèdiv** prid., odr. v. *pobjèdivī* - koji se može pobijediti, koji se da pobijediti, koji je slab, koji nije težak protivnik.
**pobjèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *pobjèdivošću/pobjèdivosti* - pobjedljivost, osobina pobjedljivih, onih koji se mogu pobijediti.
**pobjèdljiv** prid., odr. v. *pobjèdljivī* - pobjediv.
**pobjèdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *pobjèdljivošću/pobjèdljivosti* - pobjedivost.
**pòbjednica** im. ž. r., v. jd. *pòbjednice* - pobjediteljica, ona koja je pobijedila na takmičenju; ona koja je bila bolja u borbi; ona koja je savladala protivnicu, osvajačica pobjede.
**pòbjedničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobjedu i pobjednika, pobjedilački, pobjedonosni.
**pòbjednički** pril. - na način pobjednika, kao pobjednik.
**pòbjednīk** im. m. r., v. jd. *pȍbjednīče/pòbjednīče*, n. mn. *pòbjednīci* - pobjedilac, onaj koji je je pobijedio; koji je nadmoćniji; koji je u takmičenju ili u borbi savladao protivnika; koji je ostvario pobjedu; onaj koji stalno pobjeđuje, pobjedonosac.
**pobjedónosac/pobjedonòsac** im. m. r., g. jd. *pobjedonósca/pobjedònosca*, v. jd. *pobjedònošče/pȍbjedonošče*, n. mn. *pobjedònosci/pobjedonósci* - pobjednik.
**pobjedònosan** prid., odr. v. *pobjedònosnī* - onaj koji donosi ili je donio pobjedu; koji se odnosi na pobjednika i na pobjedu, pobjednički.
**pobjedònosno** pril. - na način pobjednika, kao pobjednik.
**pobjedívati** gl. svrš., prez. *pobjèđujēm* - uzastopno donositi pobjedu; više puta biti bolji od protivnika u borbi ili na takmičenju; često donositi pobjede.
**pobjègulja** im. ž. r., pejor. - podrugljiv naziv za ženu sklonu bježanju, ona koja povremeno napušta muža.
**pobjèsniti** gl. svrš., prez. *pòbjesnīm* - razbjesniti, učiniti nešto bijesnim.
**pobjèsnjeti** gl. svrš., prez. *pòbjesnīm* - postati bijesan, razbjesnjeti se.
**pȍblāg** prid., odr. v. *pȍblāgī* - prilično blag, dosta blag, više blag od običnog.
**pȍblāgo** pril., komp. *pȍblažē* - dosta blago, blaže nego obično.
**pȍblijed** prid., odr. v. *pȍblijedī* - prilično blijed, pobijel, posvijetao; prenes. nejasan.

**poblijèditi** gl. svrš., prez. *pòblijedīm* - učiniti nešto blijedim; nešto jarko obojiti blijeđom bojom.
**poblijèdjeti** gl., svrš., prez. *pòblijedīm* - postati blijed, izugubiti rumenilo na licu.
**pöblijedo** pril. - prilično blijedo, dosta blijedo; prenes. prilično nezainteresovano, nejasno.
**pobljùvati (se)** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pòbljujēm (se)* - povratiti hranu iz želuca bljuvanjem, učiniti šta odvratnim, ogavnim; prenes. ružnim riječima omalovažavati; ružno ogovorati; na ružan način uzvratiti dobročinstvo; upropastiti nešto dobro.
**pöbočan** prid., odr. v. *pöbočnī* - koji je sa strane, više bočan, krajnji; koji nije u središtu; prenes. sporedan.
**pöbočkē** pril. - pobočno.
**pöbočnica** im. ž. r. - vojna formacija koja se kreće po bokovima kolone; pobočna daska, crta, osoba i sl.; prenes., sporedna misao koja prati glavnu; pomoćnica.
**pöbočnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobočnike i pobočnice.
**pöbočnīčki** pril. - na način pobočnika, kao pobočnik.
**pöbočnīk** im. m. r. - vojn. niži oficir koji je u službi višeg oficira; pomoćnik, pratilac.
**pöbočno** pril. - na bočnoj strani, po boku, bočno.
**pöbogat** prid., odr. v. *pöbogatī* - prilično bogat; (po)dosta bogat.
**pöbogato** pril. - prilično bogato, (po)dosta bogato.
**pöbogu** uzv. - zaboga, uzvik neodobravanja, negodovanja i čuđenja.
**pobòjati (se)** gl. svrš., prez. *pòbojīm (se)*/ *pobòjīm (se)* - malo se uplašiti, ispuniti strahom.
**pobojávānje** gl. im. s. r. - bojazan, strah od neizvjesnog, nepoznatog.
**pobojávati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pobòjāvām (se)* - osjećati strah, bojazan od nepoznatog, plašiti se neizvjesnosti.
**pobolijèvānje** gl. im. s. r. - postepeno pojavljivanje bolesti; pojavljivanje bolesti od jednog do drugog.
**pobolijèvati** gl. svrš., prez. *pobòlijevām* - s vremena na vrijeme osjećati bol na različitim mjestima, postepeno postajati bolestan, obolijevati.
**pobòljeti (se)** gl. svrš., prez. *pòbolē (se)* - razboljeti se redom jedan po jedan.
**poboljkívati** gl. nesvrš., prez. *pobòljkujēm*, dem. - s vremena na vrijeme osjećati slabu bol.
**poboljšánje** im. s. r. - promjena nabolje, napredak, boljitak.
**pobòljšati (se)** gl. svrš., prez. *pobòljšām (se)* - promijeniti (se) nabolje; učiniti boljim.
**poboljšávānje** gl. im. s. r. od poboljšavati(se).
**poboljšávati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pobòljšāvām (se)* - mijenjati (se) nabolje, činiti boljim; činiti da bude bolje.
**pòbōrnica** im. ž. r. - žena po-bornik.
**pòbōrnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobornike, koji im pripada.
**pòbōrnīčki** - boreći se, zala-žući se kao pobornik, hrabro, odlučno.
**pòbōrnīk** im. m. r., n. mn. *pòbōrnīci* - osoba koja zastupa neku ideju, bori se za njeno ostvarenje; branilac/branitelj; pokretač, predvodnik, zastupnik.
**pòbosti/pobòsti (se)** gl. svrš., prez. *pòbodēm/pobòdēm*, trp. gl. prid. *pobòden* - potući se rogovima; potući se noževima, bodenjem; zabosti (se) u nešto; zabosti redom; zabosti na obilježeno mjesto; prionuti uz nešto ili uz nekoga.
**pöbōžan** prid., odr. v. *pöbōžnī* - koji vjeruje u Boga i Njegovo određenje; koji je ispunjen pobožnošću, koji je vjernik; koji se odnosi na pobožnost; koji je ispunjen vjerom.
**pöbōžnīk** im. m. r., n. mn. *pöbōžnīci* - onaj koji je pobožan; zanesenjak vjerom u Boga.
**pöbōžno** pril. - na pobožan način, s vjerom u Boga, skrušeno vjerovanjem; vjerujući u Boga, vjernički; s pobožnošću, s vjerom.
**pobóžnōst/pòbožnōst** im. ž. r., instr. jd. *pobóžnošću/pòbožnošću* i *pobóžnosti/ póbožnosti* - vjerovanje u Boga; osobina i stanje pobožnika; strah i skrušenost pred Bogom; ljubav prema Bogu.
**pobòžnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobožnjake.



**pobòžnjāk** im. m. r., n. mn. *pobožnjáci*, pejor. - pobožnik s ironičnim prizvukom; onaj koji pripada grupi pobožnih.
**pobožnjáković** im. m. r., pejor. - zajedljiv naziv za pobožnjaka.
**pobožnjáštvo** im. s. r., pejor. - vjerovanje u Boga oko koga se okupljaju pobožnjaci; proces širenja vjerovanja pobožnjaka; pobožnost.
**pobrájānje** gl. im. s. r. - brojanje redom, nabrajanje redom.
**pobrájati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòbrājām* - brojati redom jedno po jedno, nabrajati po redu.
**pobrànati/pobrániti** gl. svrš., prez. *pobrànām* - podrljati, pozubiti, preko uzoranog zemljišta prevući branu; preko oranice preći branom, drljačom, zubačom; podrljati, pozubiti.
**pòbrat** im. m. r. - pobratim.
**pòbrati** gl. svrš., prez. *pòberēm/pobèrēm* - sve redom obrati; pokupiti rasuto; sabrati; prenes. radeći steći; oteti, ukrasti, oduzeti.
**pòbratim** im. m. r. - pobrat, veoma blizak, drag i pouzdan prijatelj koji je kao brat; onaj s kojim je izvršeno bratimljenje.
**pòbratimiti (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *pòbratimīm* (se) - postati s kim pobratim; dati zakletvu o pobratimstvu.
**pòbratimov** prid. odr. v. - koji pripada pobratimu ili koji se odnosi na njega.
**pòbratimskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobratime i pobratimstvo.
**pòbratimski** pril. - na način pobratima, onako kako to čine pobratimi.
**pòbratīmstvo/pobratímstvo** im. s. r. - prijateljstvo među pobratima; pobratimski odnos.
**pòbratiti (se)** gl. svrš., prez. *pòbratīm (se)* - nazvati koga bratom; učiniti sve ljude braćom.
**pòbrašniti** (se) gl. svrš., prez. *pòbrašnīm (se)* - posuti (se) brašnom.
**póbrin** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobru; koji pripada pobri.
**pòbrinuti se** gl. svrš., prez. *pòbrinēm se* - preuzeti brigu o nekome ili o nečemu.
**pòbrisati** gl. svrš., prez. *pòbrišēm* - izbrisati zapisano; brišući očistiti, skinuti prašinu, poprašiti; obrisati; prenes. zaboraviti.
**pobŕkati** gl. svrš., prez. *pòbrkām* - izmiješati; izazvati nered miješanjem; izgubiti red; poremetiti redoslijed; stvoriti smetnje; pokvariti nešto neredom; pre-
**pöbuđāj** im. m. r., n. mn. *pöbuđāji* - radnja i učinak pobuđivanja; pokušaj pokretanja čega iz pasivnog u aktivno stanje i njegov učinak, početno pokretanje.
**pobŕljati** gl. svrš., prez. *pòbrljām* - uprljati, zamazati; napraviti smetnju, pokvariti.
**pobrljáviti** gl., svrš. prez. *pobŕljāvīm* - smutiti, smesti se, zbuniti se, nesuvislo misliti.
**póbro** im. m. r., hip. - pobratim.
**pobrájānje** gl. im. s. r. - pojedinačno brojanje, nabrajanje po redu; brojanje jedan po jedan.
**pòbrđe** im. s. r. - brdovito zemlji-šte, brdovit kraj; brdovito područje ispod planine.
**pòbrēžje** im. s. r. - bregovito zemljište, bregovit kraj; bregovito područje uz brda i planine, pobrđe; obala.
**pobròjati** gl. svrš., prez. *pòbrojīm* - sve po redu nabrojati jedno po jedno; izbrojiti redom.
**pobrojávānje** gl. im. s. r. - pojedinačno nabrajanje.
**pobrojávati** gl. nesvrš., prez. *pobròjāvām* - baviti se pobrajanjem, pojedinačnim nabrajanjem.
**pobròjiti** gl. svrš., prez. *pòbrojīm* - pobrojati.
**pobrònčati/pobrònzati** gl. svrš., prez. *pobrònčām/pobrònzām* - presvući, prekriti, preliti bronzom.
**pobŕstiti/pobŕstiti** gl. svrš., prez. *pòbrstīm/pòbŕstīm* - brsteći ogristi; redom jedno po jedno pojesti; popasti redom; prenes. malo po malo krasti.
**pobúcati** gl. svrš., prez. *pòbūcām* - pocijepati, poderati.
**pöbuda** im. ž. r. - podsticaj, poticaj, vodeća ideja, misao, vodilja; pokretač za neku odluku.
**pobudàliti** gl. svrš., prez. *pobùdalīm/ pobudàlīm* - izgubiti razum, moć rasuđivanja, poludjeti.
**pobúditi** gl. svrš., prez. *pòbūdīm* - dati poticaj, potaknuti, pokrenuti, izazvati reakciju

**pòbuđaviti/pobùđaviti/pobuđáviti(se)** gl. svrš., prez. *pòbuđavīm/pobùđavīm/pobùđāvīm(se)* - pobuđati, biti ubuđano.
**pòbūđen** prid., odr. v. *pòbuđenī* - potaknut, podstaknut, pokrenut čime.
**pobuđívānje** gl. im. s. r. od pobuđivati.
**pòbugariti/pobùgariti (se)** gl. nesvrš., prez. *pòbugarīm/pobùgarīm (se)* - učiniti koga Bugarinom; djelovati da bude kao u Bugara; postati Bugarin; prevesti na bugarski.
**pobugarívānje** gl. im. s. r. od pobugarivati (se).
**pobugarívati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pobugàrujēm (se)* - djelovati na ljudi da prihvataju bugarstvo, da prelaze u Bugare; ljude iz različitih nacija silom ili njihovom voljom prevoditi u Bugare.
**pobúliti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *pòbūlīm (se)* - prekriti glavu velikom mahramom, šamijom kao bula tako da ostane otkriveno samo lice.
**pòbuliti se** gl. svrš., prez. *pòbulīm se* - postati bula; odijevati se kao bula; prenes. potpuno umotati, uviti.
**pòbūljen** prid. (tur.), odr. v. *pòbūljenī* - koji je pokriven po glavi mahramom, šamijom; koji je kao bula.
**pȍbuna** im. ž. r. - ustanak protiv nekoga ili nečega, obično protiv vlasti i vlastodržaca; snažno negodovanje praćeno jakim emocijama, otpor izazvan velikim nezadovoljstvom; nemirenje i neslaganje s postojećim; verbalni ili oružani protest, prosvjed protiv nekoga ili nečega.
**pobúniti (se)** gl. svrš., prez. *pòbūnīm (se)* - dići svoj glas protiv nekoga ili nečega; ne miriti se s postojećim; ustati protiv nepravde; negodovati, ne miriti se se s postojećim pokazujući to riječima i djelom.
**pobunjènīk** im. m. r., g. jd. *pobunjeníka*, n. mn. *pobunjeníci* - onaj koji sudjeluje u pobuni; čovjek koji se buni protiv postojećeg stanja, buntovnik, ustanik.
**pobunjènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pobunjenike.
**pobunjènīčki** pril. - na način pobunjenika, kao pobunjenici, buntovno.
**pobunjívānje** gl. im. s. r. od pobunjivati - izazivanje pobune, vršenje pobune, buna.
**pobunjívati (se)** gl. nesvrš. prez. *pobùnjujēm (se)* - nagovarati na pobunu, buniti (se).
**pobùsati/pobúsati** gl. svrš., prez. *pobùsām/pòbūsām* - postaviti busenje, pokriti busenjem; zabosti nešto u zemlju poput busenja.
**pocàkliti** gl. svrš., prez. *pòcaklīm* - prekriti, preliti caklinom, glazurom, usjajiti.
**pocakljívānje** gl. im. s. r. - postavljanje cakline, glazure na što; uglačavanje, glačanje do sjaja.
**pocakljívati** gl. nesvrš., prez. *pocàkljujēm* - postavljati caklinu, glazuru na što; uglačavati, glačati do sjaja.
**pòcariti** gl. svrš., prez. *pòcarīm* - učiniti carem, postaviti koga za cara.
**pocìgānčiti (se)** gl. svrš., prez. *pocìgānčīm (se)* - postati kao Cigan; izgledati i ponašati se kao Cigan; primiti ciganske osobine; preobratiti se u Cigana, postati Cigan, pociganiti(se).
**pocìganiti (se)** gl. svrš.., prez. *pòciganīm/pocìganīm* - pocigančiti (se).
**pocìglati** gl. svrš., prez. *pòciglām/pocìglām* - prekriti, popločati ciglom.
**pòcijepān** prid., odr. v. *pòcijepānī* - koji nije čitav, poderan.
**pòcijepānōst** im. ž. r., instr. jd. *pòcijepānōšću/pòcijepānosti* - osobina pocijepanog, stanje onoga što je pocijepano.
**pocijèpati** gl. svrš., prez. *pòcijepām* - cijepajući raskidati na komadiće, raskomadati; podijeliti na dijelove; dugom upotrebom istrošiti, poderati; dovršiti cijepanje.
**pocikívānje** gl. im. s. r. - oduševljeno vriskanje, oglašavanje cikom; prenes. ciktavo pucanje iz pušaka.
**pocikívati** gl. nesvrš., prez. *pocìkujēm* - uz pjesmu, zanos i oduševljenje oglašavati se cikom, u oduševljenju vriskati; pucati cikćući.
**pocíknuti** gl. svrš., prez. *pòcīknēm* - cikom izraziti svoje dobro raspoloženje, zadovoljno vrisnuti.
**pocìktati** gl. svrš., prez. *pòcikćēm* - malo ciktati, pociknuti; prenes. ciktavo zapucati.
**pocìkuša** im. ž. r. - ona koja rado pocikuje; ona koja je plaćena da pocikuje (npr. na veselju).



**pòcinčān** prid. (njem.), odr. v. *pòcinčānī* - koji je prekriven, preliven cinkom.
**pòcinčati** gl. svrš. (njem.), prez. *pòcinčām* - prekriti cinkom.
**pocinčávānje/pocinkávānje** gl. im. s. r. (njem.) - prelijevanje, prekrivanje tankim slojem cinka.
**pocinkávati** gl. nesvrš. i učest. (njem.), prez. *pocinčāvām* - prelijevati, prekrivati tankim slojem cinka; baviti se pocinčavanjem.
**pòcinkovati** gl. svrš. (njem.), prez. *pòcinkujēm* - prekriti cinkom, preliti cinkom; pòcinčati.
**pòcjenkati/pòcjenjkati se** gl. svrš., prez. *pòcjenkām/pòcjenjkām se* - malo se pogađati o cijeni; malo se cjenkati.
**pocjepánac** im. m. r., g. jd. *pocjepánca*, n. mn. *pocjepánci*, g. mn. *pocjèpānācā* - onaj koji je stalno u pocijepanoj odjeći, odrpanac, poderanac.
**pòcjepkānōst** im. ž. r., g. jd. *pòcjepkānosti*, instr. jd. *pòcjepkānošću/pòcjepkānosti* - osobina pocjepkanog; stanje onoga što je pocjepkano.
**pòcjepkati** gl. svrš., prez. *pòcjepkām* - iscjepkati redom; pocijepati na djeliće, na komadiće.
**pocjèpotina** im. ž. r. - pocijepano mjesto, poderotina.
**pocmékati** gl. svrš., prez. *pòcmēkām* - razg. bez milosti pobiti sve redom.
**pòcrkati** gl. svrš., prez. *pòcrkām* - jedno po jedno crknuti, uginuti, pokrepati; prenes. biti obuzet neodoljivom željom za nekim ili nečim; svisnuti; pogrdan izraz za umiranje pakosnih, zlobnih, zluradih ljudi.
**pocȑniti/pocŕniti** gl. svrš., prez. *pòcrnīm/pòcr̄nīm* - učiniti da nešto bude crno, premazati, obojiti crnom bojom.
**pocrnògōrčiti (se)** gl. svrš., prez. *pocrnògōrčīm* - učiniti nekoga Crnogorcem; postati Crnogorac.
**pocȑnjeti/pocŕnjeti** gl. svrš., prez. *pòcrnīm/pòcr̄nīm* - postati crn.
**pocrnjívati** gl nesvrš. i učest., prez. *pocȑnjujēm* - jače naglašavati crnu boju, bojenjem pojačavati crnilo.
**pocȑpiti/pocŕpiti** i gl. svrš., prez. *pòcrpīm/pòcr̄pīm* - pocrpsti, crpući izvaditi, izvući; iscrpati nešto.
**pòcrpsti/pòcȑpsti** gl. svrš., prez. *pocȑpēm/pocŕpēm* - pocrpiti.
**pocȑvati (se)** gl. svrš., prez. *pocȑvām (se)* - sve odreda se ucrvati; postati crvav, crvljiv.
**pocrvèniti** gl. svrš., prez. *pocȑvenīm/pocrvènīm* - učiniti nešto crvenim, premazati, obojiti crvenom bojom.
**pocrvènjeti** gl. svrš., *pocȑvenīm/pocrvènīm* - postati crven; porumenjeti, zarumenjeti se.
**pòcupkati** gl. svrš., prez. *pòcupkām* - neko se vrijeme prebacivati s noge na nogu jedva dodirujući tlo, cupkati; provesti malo vremena u cupkanju.
**pocupkívānje** gl. im. s. r. - cupkanje, nervozno prebacivanje s noge na nogu; tapkanje.
**pocupkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pocùpkujēm* - cupkati; tapkati; u kakvom iščekivanju prebacivati se s noge na nogu.
**pòcupnuti** gl. svrš., prez. *pòcupnēm* - poskočiti, prebaciti se s noge na nogu na vrhovima prstiju i udariti o tlo.
**pocúriti** gl. nesvrš., prez. *pòcūrīm* - početi teći curkom; procuriti.
**pocvíliti** gl. svrš., prez. *pòcvīlīm* - neko vrijeme cviliti pa onda prestati.
**pocvíljeti** gl. svrš., prez. *pòcvīlīm* - zaplakati cvileći, cviljeti pa prestati.
**pòčaditi** gl. svrš., prez. *pòčadīm* - biti posut, prekriven čađu; od stajanja pocrnjeti od čađi; počađaviti.
**pòčāđāvjelī** prid. odr. v. - koji je ispunjen čađu; koji je čađav.
**pòčāđaviti** gl. svrš., prez. *pòčāđavīm/počāđavīm* - pòčaditi.
**pȍčāsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na počast; kojim se iskazuje počast, svečani; koji samo formalno ima titulu ali ne i dužnost (npr. *pȍčāsnī dȍktor*).
**pȍčāsnica** im. ž. r. - ob. zdravica, govor ili pjesma prilikom nazdravljanju počasnom gostu.
**pȍčāst** im. ž. r., g. jd. *pȍčāsti*, instr. jd. *pȍčāšću/pȍčāsti* - javno iskazivanje čije slave; javno odavanje zahvalnosti kome za njegove zasluge i djelo; odlikovanje, javno priznavanje čijeg djela; iskazivanje posebne pažnje i poštovanja prema nekome.

**počàstiti** gl. svrš., prez. *pòčastīm* - ukazati kome čast; ugostiti; ponuditi pićem ili jelom; najesti i napiti koga; obradovati koga svojim dolaskom.
**pòčastvovati** gl. svrš., prez. *pòčastvujēm* - učiniti čast kome svojim prisustvom; ugostiti koga.
**pòčašćen** prid., odr. v. *pòčašćenī* - onaj kome je javno odata počast; ugošćen; ponuđen pićem ili jelom; obradovan čijom zahvalnošću za svoj rad.
**pòčašćenōst** im. ž. r., g. jd. počašćenosti, instr. jd. *pòčašćenošću/pòčašćenosti* - stanje i osjećanje počašćenog.
**počavȑljati** gl. svrš., prez. *počavȑljām* - malo čavrljati, proćaskati; malo neobavezno porazgovarati.
**pòčekati** gl. svrš., prez. *pòčekām* - neko vrijeme provesti u čekanju, pričekati; strpiti se čekajući.
**pòčeknuti** gl. svrš., prez. *pòčeknēm*, dem. - nakratko sačekati, za trenutak pričekati.
**počélo** im. s. r. - načelo od koga se počinje, osnovno pravilo; osnovna pramaterija; polazište.
**počeprkati** gl. svrš., prez. *počepȑkām* - malo čeprkati, pokopkati; malo isprevrtati; prenes. malo isprevrtati po uspomenama.
**počerùpati (se)** gl. svrš., prez. *počerùpām* (*se*) - počupati (se) kosu.
**pȍčēst** prid., odr. v. *pȍčēstī* - koji je prilično čest; koji se često javlja.
**pȍčesto** pril. - prilično često; po nekoliko puta.
**počèšati (se)** gl. svrš., prez. *pòčešēm* (*se*) - prstima ili čime drugo pogrebati po mjestu koje svrbi; podrpati (se).
**pòčeškati (se)** gl. svrš., prez. *pòčeškām* (*se*), dem. - malo (se) počešati; ovlaš (se) češnuti.
**počèšljati (se)** gl. svrš., prez. *počèšljām* (se) - češljem kosu dovesti ured; nešto vlaknasto češljem urediti; prenes. srediti, urediti stvari i odnose.
**pȍčešćē** pril. - više nego često, vrlo često, počesto.
**pòčēti** gl. svrš., prez. *pȍčnēm* - započeti, otpočeti, pokrenuti se; započeti nešto novo; krenuti od početka; ponovo pokrenuti, nastaviti ranije ostavljeno.
**pòčēt** prid. neodr. v. - započet, otpočet, pokrenut; ponovo nastavljen.
**početak** im. m. r., g. jd. *počétka*, n. mn. *počéci* - ono što je na početku čega; prvi dio; prvo vrijeme; polazište, ishodište.
**pòčetnī** prid. odr. v. - kojim se nešto počinje; koji je na početku.
**pòčetnica** im. ž. r., v. jd. *pòčetnice* - ona koja nešto tek počinje raditi, učiti; prva knjiga iz koje se uče slova, bukvar.
**pòčetnīk** im. m. r., v. jd. *pòčetnīče*, n. mn. *pòčetnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòčetnīcima* - onaj koji nešto tek počinje raditi, učiti; novajlija; pripravnik.
**pòčetnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na početnike i početnice.
**pòčetnīčki** pril. - kao početnik.
**pòčinak** im. m. r, g. jd. *pòčīnka*, n. mn. *pòčīnci*, g. mn. *pòčinākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòčīncima* - odmor, počivanje; stanje mirovanja, mirovanje, zastoj; noćni odmor, spavanje.
**počinilac** im. m. r., g. jd. *počinioca*, n. mn. *počinioci*, g. mn. *počinilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *počiniocima* - onaj koji je nešto počinio, izvršilac čega, počinitelj.
**počinitelj** im. m. r., g. jd. *počinitelja* - počinilac.
**počinitèljica** im. ž. r. - žena počinitelj, počiniteljka.
**počinitēljka** im. ž. r., dat. jd. *počinitēljki*, g. mn. *počinitēljkī* - žena počinilac, počiniteljica.
**počiniti** gl. svrš., prez. *pòčinīm*, trp. prid. *pòčinjen* - učiniti šta po redu jedno za drugim; sasvim učiniti.
**pòčinuti** gl. svrš., prez. *pòčinēm* - odmoriti se; prestati s radom radi odmora; otići na počinak, leći.
**počinjāč** im. m. r., v. jd. *počinjáča* - onaj koji prvi počinje, započinjač, pokretač, predvodnik.
**pòčinjānje** gl. im. s. r. - početak; pokretanje čega iz stanja mirovanja.
**počínjānje** gl. im s. r. - izvršenje, činjenje nečega po redu, jednog za drugim.
**pòčinjati** gl. nesvrš., prez. *pòčinjēm* - započinjati nešto po redu; početi s pokretanjem čega; ponovo nastavljati ranije prekinute poslove.
**počínjati** gl. nesvrš., prez. *pòčīnjām* - činiti nešto po redu, jedno za drugim.



**pȍčist** prid., odr. v. *pȍčistī* - prilično čist, dosta čist.
**pòčistiti** gl. svrš., prez. *pòčistīm* - sve očistiti; urediti; nešto razbacano pokupiti i složiti na mjesto; učiniti čistim potpunim čišćenjem; prenes. sve pojesti, dokrajčiti; rastjerati.
**pòčišćen** prid., odr. v. *pòčišćenī* - koji je potpuno očišćen; sasvim, do kraja očišćen.
**počivalīšte** im. s. r. - mjesto počinka; mjesto vječnog počinka, groblje.
**počívati** gl. nesvrš., prez. *pòčīvām* - odmarati se u miru, počivajući; prenes. biti na vječitom počinku.
**pòčuditi se** gl. svrš., prez. *pòčudīm se* - malo se čuditi; nakratko se začuditi.
**počùpati** gl. svrš., prez. *počùpām* - čupajući jedno po jedno sve po redu očupati; sve iščupati.
**počúvati** gl. svrš., prez. *pòčūvām* - neko vrijeme sačuvati; nakratko čuvati.
**pôći/póći** gl. nesvrš., prez. *pôđēm* - krenuti, početi ići, uputiti se; pokrenuti se s nekog mjesta; krenuti u određenom pravcu; početi nešto raditi; početi padati; početi teći.
**poćútjeti** gl. svrš., prez. *pòćūtīm* - osjetiti, doživjeti, osjećanjem oćutjeti.
**pòćuškati (se)** gl. svrš., prez. *pòćuškām* (*se*) - pogurkati (se), gurkanjem udarati ćuške.
**poćuškívati (se)** gl. nesvrš., prez. *poćùškujēm (se)* - odgurkivati ćuškanjem; potiskivati gurkanjem.
**pȍd** im. m. r., g. jd. *pòda*, n. mn. *pòdovi* - daskom prekriveno tlo sobe; patos; daska za pod; tlo.
**pod/poda** prijed. - ima različita značenja - mjesto: (*pod pútom*); stanje (*pod pr̀tīskom*); vrijeme (*pȍd jesēn*); način (*pod/ po svākū cijenu*); zamjenu (*pròdājē pod zlâto*); uzrok (*nàpredak pod Äustrijōm*).
**podàbirānje/podabírānje** gl. im. s. r. - obiranje/branje odozdo; selektivno obiranje; branje jedno po jedno.
**podabírati/podàbirati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podàbīrām/podàbirēm* - birajući jedno po jedno brati odozdo; brati samo odabrane plodove, listove; djelimično brati.
**podàbrati/pòdbrati** gl. svrš., prez. *podàberēm/podabèrēm* - obrati odozdo; birajući obrati; obrati djelimično.
**pȍdal/pȍdao** prid., odr. v. *pȍdlī* - nepošten, podmukao, zloban.
**pȍdalek** prid., odr. v. *pȍdalekī*, komp. *pȍdaljī* - prilično dalek, malo više udaljen; prenes. u daljem srodstvu.
**pȍdaleko** pril., komp. *pȍdaljē/pȍdalje* - prilično daleko, dalje nego obično.
**pȍdaljē/pȍdalje** pril. - podaleko.
**pòdanak** im. m. r., g. jd. *pȍdānka*, n. mn. *pòdānci*, g. mn. *pòdanākā*, dat.instr.lok. mn. *pòdāncima* - izdanak, mlada grančica, mladica; podnožje; dodatak.
**pòdānica** im. ž. r., v. jd. *pȍdānice* - žena podanik.
**pòdānīk/podànīk** im. m. r., v. jd. *pȍdānīče*, n. mn. *pȍdānīci/pòdanīci* - onaj koji je nekome podan; koji se nekome pokorava; koji je nekome odan i podređen; koji je u nečijoj službi.
**pòdānīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podanike i podaništvo; ponizno, pokorno.
**pòdānički** pril. - na način podanika, kao podanici.
**pòdānīštvo** im. s. r. - potčinjenost, podanički odnos.
**podàpēti** gl. svrš., prez. *pòdapnēm* - podmetnuti, poturiti nešto da neko izgubi ravnotežu, da nekome zapne.
**podàpinjānje** gl. im. s. r. - podmetanje čega da nekome zapne; prenes. pravljenje kome kakvih smetnji.
**podàpinjati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podàpinjēm* - praviti smetnje da se ko od šta spotakne; prenes. pakostiti, ometati koga u radu.
**podáriti** gl. svrš., prez. *pòdārīm* - dati dar, darovati, pokloniti; dati nekome nešto; nagraditi, počastiti koga.
**podàstirānje** gl. im. s. r. od podastirati (se).
**podàstirati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *podàstirēm (se)* - prostirati, razastirati šta ispod nečega; do kraja razastrijeti nešto ispod nečega ili ispred koga; prenes. otvoreno iznositi sve činjenice, dokaze.
**podàstrijeti/podàstr̄ti** gl. svrš., prez. *pȍdastrēm* - prostrijeti, razastrijeti; prenes.

iznošenjem činjenica nešto učiniti potpuno vidljivim, predočiti.

**pödāšan/pödātan** prid., odr. v. *pödašnī* - koji mnogo daje, izdašan, darežljiv, obilat.

**podašívati** gl. nesvrš., prez. *podàšīvām* - podšivati.

**pödāšno/pödātno** pril. - na način podatnih, izdašno, bogato, darežljivo, obilato, u velikoj količini.

**podátak** im. m. r., g. jd. *podátka*, n. mn. *podáci*, dat.-instr.-lok. mn. *podácima* - činjenica, činjenično rješenje; dokaz.

**pödātan** prid., odr. *pödātnī* - darežljiv, izdašan; bogat, obilan.

**pòdati se** gl. svrš., prez. *pòdām se* - prepustiti se kome u ruke; odati se čemu.

**podàtljiv** prid., odr. v. *podàtljivī* - koji je sklon darežljivosti, velikodušan, darežljiv, izdašan.

**podàtljivo** pril. - na podatljiv način.

**podàtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *popodàtljivošću/podàtljivosti* - sklonost podatnosti, darežljivosti.

**pödātno** pril. - obilato, velikodušno, darežljivo, podašno.

**pödātnōst/podátnōst** im. ž. r. , instr. jd. *pödātnošću/podátnošću* i *pödātnosti/podátnosti* - darežljivost, osobina podatnog.

**podávānje** gl. im. s. r. - svojevoljno predavanje, odavanje čemu.

**podávati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòdājēm (se)* - predavati iz ruke u ruku, svojevoljno davati.

**podavíjānje** gl. im. s. r. od podavijati.

**podavíjati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podàvījām* - skraćivati previjanjem; previjati, savijati nešto pričvršćujući ga iznutra.

**podàviti/pòdviti** gl. svrš., prez. *pödavijēm* - skratiti podvijanjem; saviti, previti kraći dio pričvrstivši ga iznutra.

**podbáciti** gl. svrš., prez. *pòdbācīm* - staviti nešto ispod čega; tajno podmetnuti; ne dobaciti do cilja; imati slabiji učinak; dati manje od očekivanog; biti lošiji; slabije roditi, imati manji prihod; prenes. obmanuti, iznevjeriti, prevariti.

**podbacívānje** gl. im. s. r. od podbacivati.

**podbacívati** gl. nesvrš., prez. *podbàcujēm* - vršiti podmetanje, podmetati, poturati; vršiti podbacivanje; podmetati nešto ispod nečega; zaostajati za čim, kasniti; nedostizati cilj; postizati, imati slabiji učinak; imati manji, slabiji, lošiji urod; prenes. praviti spletke, spletkariti; zavađati ljude spletkarenjem.

**pödbačāj** im. m. r. - nedostizanje cilja, slabiji rezultat od očekivanog, promašaj; lošiji učinak; slabiji urod.

**podbádati** gl. nesvrš., prez. *pòdbādām* - poticati podbadanjem (npr. *podbádati* konja mamuzama); bosti odozdo; prenes. podmuklo bockati; poticati na ljutnju bockanjem; podjarivati; stvarati smutnju.

**podbàdāč** im. m. r., g. jd. *podbadáča* - obućarska sprava za podbadanje; onaj koji podbada; prenes. onaj koji potiče na ljutnju, smutljivac.

**podbàdāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podbadače i podbadanje.

**podbàdāčki** pril. - poticajno na podbadački način, kao podbadači.

**pödbān** im. m. r. - hist. banov pomoćnik, zamjenik, koji je po funkciji odmah do bana.

**podbìjāč** im. m. r., g. jd. *podbijáča* - onaj koji podbija; podmetač na kome se nešto udara, bije.

**podbíjati** gl. nesvrš., prez. *pòdbījām* - prikucavati odozdo; silom odozdo udarati; stavljati oslonac pod nešto, učvršćivati podbijanjem; dobijati naboje, žuljati.

**pòdbiti** gl. svrš., prez. *pödbijēm* - prikucati, pribiti, pričvrstiti nešto odozdo, podbijanjem; dobiti žulj, nažuljati; sabiti, silom zgurati; odbiti, otkinuti; oduzeti bez pitanja, oteti; ščepati, spopasti.

**pòdbjel** im. m. r. - bot. vrsta ljekovite biljke širokog lista iz por. glavočika čije je naličje bijelo.

**pòdbosti/podbòsti** gl. svrš., prez. *pòdbodēm/podbòdēm* - ubosti odozdo; pritisnuti mamuzama; podstaknuti na nešto; prenes. naljutiti, ražestiti koga.

**pòdbočina/pödbočina** im. ž. r. - niža strana nečega, niža strana brda.

**podbòčiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdbočīm (se)* - staviti ruku na bok; poduprijeti (se); prenes. zauzeti čvrst, siguran, odbranaški stav.



**pòdbradak** im. m. r., g. jd. *pòdbratka*, n. mn. *pòdbraci*, g. mn. *pòdbradākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdbracima* - mjesto ispod brade; zadebljanje ispod brade, podvoljak.

**podbràdāč** im. m. r., g. jd. *podbradáča* - podbradača.

**podbràdača** im. ž. r. - marama na glavi koje se veže na podbratku.

**podbráditi (se)** - staviti na glavu podbradaču, pokriti se podbradačom, zavezati podbradaču.

**pòdbradnī** prid. odr. v. - koji je ispod brade; koji se odnosi na podbradak.

**podbrađívānje** gl. im. s. r. - nošenje podbradače, prekrivanje glave maramom koja se podbrađuje; stavljanje podbradače; vezivanje podbradače.

**podbrađívati (se)** gl. nesvrš., prez. *podbràđujēm (se)* - maramom pokrivati glavu; pokrivati se podbradačama, nositi podbradače.

**pòdbrati** gl. svrš., prez. *pòdberēm/podbèrēm* - podabrati.

**pòdbrđe/pódbrđe** im. s. r. - podnožje brda.

**pòdbrēžje/pódbrēžje** im. s. r. - podnožje brijega.

**podbrúsiti** gl. svrš., prez. *pòdbrūsīm* - izbrusiti, brusom malo izglačati odozdo.

**pòdbuhnuti** gl. svrš., prez. *pòdbuhnēm* - oteći, napuhati se.

**podbúniti** gl. svrš., prez. *pòdbūnīm* - nekoga nagovoriti da se buni; potaknuti na bunu; tajno nagovoriti na bunu; izazvati ozlojeđenost kod ugroženih.

**podbunjívati** gl. nesvrš., prez. *podbùnjujēm* - nagovarati na pobunu; pričom ili kako drugo poticati na bunu; tajno nagovarati na bunu; izazivati ozlojeđenost kod ugroženih, oštećenih, obespravljenih.

**poddijàlek(a)t** im. m. r., g. jd. *poddijàlekta*, n. mn. *poddijàlekti*, g. mn. *poddijàlekātā* - govori nekog dijalekta različiti od drugih njegovih govora.

**pöddakon/pöddakōn** im. m. r. (grč.) - crkv. sveštenički čin niži od đakona.

**pödebelo** pril. - prenes. prilično debelo, veliko, jako, dobro, izrazito količinom, dugo.

**pödebeo** prid., odr. v. *pödebelī* - malo više debeo; prilično debeo.

**podebljánje** gl. im. s. r. od podebljati.

**podèbljati** gl. svrš., prez. *podèbljām* - odebljati, postati deblji; učiniti debljim, vidljivijim.

**podebljávānje** gl. im. s. r. od podebljavati.

**podebljávati** gl. nesvrš., prez. *podèbljāvām* - dodavanjem učiniti debljim; ponovnim pisanjem preko napisanog ili podvlačenjem učiniti debljim i vidljivijim.

**podèrati** gl. svrš. prez. *pòderēm* - pocijepati; izderati; podijeliti u više nepravilnih dijelova.

**pöderān** prid., odr. *pöderānī* - odrpan; pocijepan; zaguljen; koji je u ritama; koji ima poderotinu; koji nije čitav; koji je nepravilno načet.

**poderánac** im. m. r., g. jd. *poderánca*, g. mn. *podèrānācā* - oderanac; koji je poderan; pocjepanac.

**podèrotina** im. ž. r. - poderano mjesto; pocjepotina.

**pòdesan** prid., odr. v. *pòdesnī* - pogodan, odgovarajući, prilagođen.

**pòdesiti** gl. svrš., prez. *pòdesīm* - prilagoditi; učiniti pogodnim, odgovarajućim; adaptirati.

**pòdest** im. m. r. (njem.) - odmorište, okretalište, stajalište na stubištu; podij; čvrsto kameno postolje spomenika.

**podešàvāč** im. m. r. - onaj koji podešava; ono čime se podešava.

**podešávānje** gl. im. s. r. od podešavati.

**podešávati** gl. nesvrš., prez. *podèšāvām* - prilagođavati; činiti da nešto nečemu odgovara, da bude podesno; adaptirati.

**pòdešen** prid., odr. v. *pòdešenī* - prilagođen, adaptiran.

**pödgāj** im. m. r. - mjesto ispod gaja, kraj pod gajem.

**podgájānje** gl. im. s. r. od podgajati.

**podgájati** gl. nesvrš., prez. *pòdgājām* - podizati i odgajati mlade, odgajati, hraniti.

**pòdgara** im. ž. r. - plamenjača, garež na žitu.

**pòdglāvlje** im. s. r. - uzdignuti često pokretni dio na krevetu na koji se stavlja glava.

**podgòjiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdgojīm (se)* - hranjenjem i brigom donekle podići i odgojiti mlade; svojim trudom i radom

podići stoku ili perad; vlastitim radom utoviti stoku ili perad za prodaju ili za klanje; udebljati se, postati debeo.

**pödgorica** im. ž. r. - nisko rastinje ispod gore; proplanak ispod gore.

**Pödgorica/Pòdgorica** im. ž. r. - novi stari naziv Titograda, glavnog grada Crne Gore.

**Pödgoričanin/Pòdgoričanin** im. m. r. - stanovnik Podgorice.

**Pödgoričānka/Pòdgoričānka** im. ž. r. - stanovnica Podgorice.

**pödgorički/pòdgorički** prid. odr. v. - koji se odnosi na podgoricu/Podgoricu, koji joj pripada ili potiče iz nje.

**pòdgōrje** im. s. r. - mjesto, područje, kraj ispod gore.

**podgovàrāč** im. m. r., g. jd. *podgovaráča*, v. jd. *pödgovarāču*, n. mn. *podgovaráči*, g. mn. *podgovaráčā* - onaj koji podgovara, koji potajno nagovara na pobunu.

**podgovárānje** gl. im. s. r. od podgovarati.

**podgovárati** gl. nesvrš., prez. *podgòvārām* - tajno nagovarati; obično kriomice nekoga nagovarati na neku radnju; nagovarati na bunu, podbunjivati.

**podgovòriti** gl. svrš., prez. *podgòvorīm* - obično kriomice nagovoriti, navratiti nekoga da nešto uradi.

**pödgrada** im. ž. r. - sprava kojom se obično u tunelima ili u rudniku sprečava obrušavanje zemlje; ozidana obala, usječena strana brda, uzvišenja iznad puta i sl. kojom se sprečava klizanje zemlje, ograda odozdo ka gore pripijena uza što.

**podgráditi** gl. svrš., prez. *pòdgrādīm* - staviti podgradu; podići ogradu uza što da se spriječi klizanje, obrušavanje, rušenje čega.

**pödgradnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podgradu.

**podgrádnja** im. ž. r., g. mn. *podgrádnjā/podgrádnjī* - pravljenje podgrada; dograđivanje, doziđivanje ograde uz nešto; dogradnja, građenje na već postojećoj građevini.

**pòdgrāđe** im. s. r. - naseljeni rubovi grada, periferija.

**pòdgrāđen** prid., odr. v. *pòdgrāđenī* - dograđen uz nešto, podzidan, učvršćen ogradom.

**podgrađívānje** gl. im. s. r. od podgrađivati.

**podgrađívati** gl. nesvrš., prez. *podgràđujēm* - praviti, zidati, graditi podgrade.

**pòdgrijān** prid., odr. v. *pòdgrijānī* - koji je ponovo ugrijan, po drugi put zagrijan, umlačen.

**pòdgrijati** gl. svrš., prez. *pòdgrijēm* - nešto što se ohladilo ponovo malo ugrijati, po drugi put grijati; podići temperaturu; prenes. podići napetost.

**podgrijávānje** gl. im. s. r. od podgrijavati.

**podgrijávati** gl. nesvrš., prez. *podgrìjāvām* - ponovo grijati ohlađeno da bude mlako ili toplo; prenes. obnavljati, podsjećati na stare ideje.

**pòdgrīsti** gl. svrš., prez. *podgrízem/podgrízēm* - grizući odozdo oštetiti; grizući oglodati; prenes. izjesti temelje nečega, podroviti.

**pòdgrlac** im. m. r., g. jd. *pògrlca*, g. mn. *pòdgrlācā* - jamica, rupica pod grlom; kaiš koji se životinjama veže oko vrata.

**pòdgrlačnī** prid. odr. v. - koji je pod grlom; koji se odnosi na podgrlac.

**pòdgrlica** im. ž. r. - podgrlje, ogrlica; podgrljača.

**pòdgrlo** im. s. r. - podgrljača.

**pòdgrljača** im. ž. r. - drvo koje se stavlja volu ispod vrata; podgrlica, podgrlo.

**pòdgrlje** im. s. r. - podgrlica, dio vrata pod grlom.

**podgurívati** gl. nesvrš., prez. *podgùrujēm* - kriomice gurati; gurajući nekoga nagovarati da nešto primijeti ili učini; ismijavati koga guranjem.

**podgurkívānje** gl. im. s. r. od podgurkivati.

**podgurkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podgùrkujēm* - gurkati nekoga tako da to drugi ne primijete; gurkanjem koga upozoravati da nešto vidi ili da nešto učini.

**podgúrnuti** gl. nesvrš., prez. *pòdgūrnēm* - dotakavši koga gurnuti ga; gurnuti pod nešto, podmetnuti; sakriti.

**podgŕnuti/podgȑnuti** gl. svrš., prez. *pòdgr̄nēm/pòdgrnēm* - gurnuti nešto odozdo prema gore, nagrnuti.

**pòdgrtānje** gl. im. s. r. od podgrtati.

**pòdgrtati** gl. nesvrš., prez. *pòdgrćēm* - nabacivati zemlju na nešto, ogrtati, zagrtati.



**pòdgrupa** im. ž. r. - dio neke grupe različit od ostalih njenih cjelina.

**podgúliti (se)** gl. svrš., prez. *pòdgūlīm (se)* - guliti ispod nečega; nehotično zaguliti; guljenjem zaći pod nešto.

**podguljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podgùljujēm* - zaguljivati, uvlačiti pod nešto guljenjem.

**pòdgušnī** prid. odr. v. - koji se nalazi ispod guše, ispod vrata.

**pòdgušnjāk** im. m. r., n. mn. *pòdgušnjāci* - podvratnik.

**podíčiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdīčīm (se)* - uzvisiti, uzdignuti, učiniti poznatim, slavnim; ponositi se; pohvaliti se.

**pòdići** gl. svrš., prez. *pòdignēm* - dignuti nešto što je palo; dići nešto što je dolje; ustati; pomoći nekome da ustane; prenes. uzdići; uzvisiti; učiniti jačim.

**pòdīći** gl. svrš., prez. *pòdīđēm* - doći ispod nečega; približiti se; obuzeti, spopasti; biti snishodljiv; nahvaliti koga radi koristi; ulizati se; laskanjem steći naklonost.

**pòdignuti** gl. svrš., prez. *pòdignēm* - podići.

**podigrávati** gl. nesvrš., prez. *podìgrāvām* - podrhtavati; poskakivati; obigravati.

**pôdīj/pôdij** im. m. r. (lat.), g. jd. *pôdija* - uzdignuto mjesto; uzdignuto mjesto za govornike; uzdignuto mjesto za posmatranje; uzdignuto ravno mjesto za izvođenje predstave.

**podìlažēnje** gl. im. s. r. od podilaziti.

**podìlaziti** gl. nesvrš., prez. *podìlazīm* - postajati snishodljiv; nepotrebno hvalisati; snishodljivo braniti; ulizivati se.

**pödina** im. ž. r. - podnožje, podložak za plast sijena; podmetač.

**pòdina** im. ž. r., augm. - ružan pod; prljav pod; prevelik pod.

**podísati** gl. svrš., prez. *pòdīšēm* - nadisati se.

**pödīšte** im. s. r. - pod, patos; mjesto koje se podi.

**pòditi** gl. nesvrš., prez. *pòdīm* - stavljati pod, patosati.

**podìvljati** gl. svrš., prez. *podìvljām* - postati divlji, neukrotljiv; prenes. postati divljak; postati svirep, nekultiviran; izgledati neuredno; ponašati se drsko, nepristojno, divljački.

**pòdizānje** gl. im. s. r. - dizanje nečega odozdo; ustajanje; prenes. uzimanje; oporavljanje; ozdravljenje; pobuna; pokretanje; građenje i sl.

**pòdizati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòdižēm (se)* - vršiti podizanje; lagano (se) dizati odozdo; ustajati; uzimati; oporavljati (se); ozdravljati; buniti (se); pokretati; graditi i sl.

**podìzāč** im. m. r., g. jd. *podizáča* - uređaj, sprava za dizanje tereta; podizača, dizalica.

**podìzača** im. ž. r. - dizalica.

**pòdjabuka** im. ž. r., dat. jd. *pòdjabuci* - goveđe meso od buta ispod prepone.

**podjàčati** gl. svrš., prez. *podjàčām* - postati jači; v. *o(b)jàčati.*

**pòdjāmčiti/pòdjamčiti** gl. svrš., prez. *pòdjāmčīm pòdjamčīm* - potvrditi jamstvo, garanciju.

**podjáriti** gl. svrš., prez. *pòdjārīm* - raspaliti, pojačati do kraja; prenes. potaknuti na ljutnju, razljutiti; izazvati bijes, razbjesniti.

**podjarívānje** gl. im. s. r. od podjarivati.

**podjarívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podjàrujēm* - raspaljivati, pojačavati; prenes. nastojati da iskrsne ljutnja, svađa; nagovarati na ljutnju; izazivati bijes.

**podjàrmitelj** im. m. r. - podjarmljivač.

**podjármiti** gl. svrš., prez. *pòdjārmīm* - staviti pod jaram; prenes. potčiniti; lišiti slobode; obespraviti.

**podjarmljìvāč** im. m. r., g. jd. *podjarmljiváča*, n. mn. *podjarmljiváči*, g. mn. *podjarmljiváčā* - podjarmitelj; silnik, potčinitelj; gulikoža.

**podjarmljívānje** gl. im. s. r. - stavljanje pod jaram; prenes. potčinjavanje; oduzimanje slobode; obespravljivanje.

**podjarmljívati** gl. nesvrš., prez. *podjàrmljujēm* - stavljati pod jaram; prenes. potčinjavati; iskorištavati; lišavati slobode; obespravljivati.

**podjédati** gl. nesvrš., prez. *pòdjēdām* - jesti odozdo; izjedati; potajno jesti; prenes. potkopavati; podlokavati.

**pödjednāk** prid. neodr. v. - koji je približno jednak; ujednačen.

**pödjednāko** pril. - približno isto, na podjednak način.

**podjednákōst** im. ž. r., instr. jd. *podjedná-košću/podjednákosti* - osobina podjednakog; približna jednakost.
**pȍdjedno** pril. - ujedno.
**pȍdjela** im. ž. r., g. mn. *pȍdjēlā* - dioba, dijeljenje; dijeljenje na vrste, klasifikacija; sistematizacija; udjeljivanje, milostinja.
**pòdjeljak** im. m. r., g. jd. *pòdjēljka*, n. mn. pòdjēljci - dio podijeljenog; odjeljak.
**pòdjesti** gl. svrš., prez. *pòdjedēm* - odozdo djelimično izjesti; prenes. podlokati, podgristi.
**podjetínjiti** gl. nesvrš., prez. *podjètīnjīm* - postati djetinjast, uneozbiljiti se; prenes. ponašati se kao dijete, ostarjeti.
**podjèzičnī** prid. odr. v. - koji je ispod jezika.
**pòdlac** im. m. r., g. jd. *podlàca*, n. mn. *podlàci*, g. mn. *podlácā* - podao, nečastan, nepošten čovjek, onaj koji čini podlosti; zlobnik iz potaje; prenes. potajni prevarant; osoba kojoj ne treba vjerovati; nevaljalac.
**pòdlačēnje** gl. im. s. r. - činjenje, pravljenje podlosti.
**podlačénje** im. s. r. - izrastanje dlake, prekrivanje dlakom, maljavost.
**podlàčev** prid. odr. v. - koji pripada podlacu.
**podlàčina** im. ž. i m. r., augm. - veliki i beskrupulozni podlac; osoba sklona činjenju gadnih podlosti.
**pȍdlačiti** gl. nesvrš., prez. *pȍdlačīm* - praviti, pripremati, činiti podlosti; biti podlac; raditi, postupati kao podlac.
**pòdlačiti** gl. svrš., prez. *pòdlačīm* - postati dlakav; prekriti dlakama.
**pòdlačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podlace.
**pòdlački** pril. - podlo, kao što to čine podlaci, na način podlaca.
**podlàgāč** im. m. r., g. jd. *podlagáča*, v. jd. *pȍdlagāču* - onaj koji pòdlāžē; ono čime se podlaže; ono što se podlaže, stavlja ispod čega.
**podlágānje** gl. im. s. r. od podlagati.
**podlágati** gl. nesvrš., prez. *pòdlāžēm* - slagati, stavljati pod nešto; podmetati da bude deblje.
**pòdlaktica** im. ž. r. - dio ruke ispod lakta do šake.
**pòdlanica** im. ž. r. - dlan, unutrašnja strana šake.
**podlàštvo** im. s. r. - podlost, osobina podlih.
**pòdleći/podlèći** gl. svrš., prez. *pòdležēm* - podlegnuti, leći, zavući se ležeći pod nešto; pasti pod čiji uticaj, pokoriti se; popustiti pod čijim pritiskom, biti savladan, predati se; prenes. umrijeti.
**pòdlegnuti** gl. svrš., prez. *pòdlegnēm*, r. gl. prid. *pòdlegao/pòdlegnuo* - podleći.
**podlètjeti** gl. svrš., prez. *pòdletīm* - u letu se zavući ispod čega; leteći se naći ispod čega, stići pod nešto.
**podlijègānje** gl. im. s. r. od podlijegati.
**podlijègati** gl. nesvrš., prez. *pòdliježēm* - padati pod čiji uticaj, pokoravati se; pod pritiskom popuštati kome, predavati se; prenes. umirati.
**podlijèpiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdlijepīm (se)* - zalijepiti odozdo, ljepilom potkrpiti.
**pòdlistak** im. m. r., g. jd. *pòdliska*, n. mn. *pòdlisci*, g. mn. *pòdlistākā* - dodak listu, feljton.
**pȍdliti** gl. svrš., prez. *pȍdlijēm* - zaliti odozdo; prelivanjem preko čega podvući se pod što; zaliti iznutra.
**pòdlica** im. m. i ž. r., hip. - zloćo, zloćko, zlobnica, lukavac.
**podlívati/podlijèvati** gl. nesvrš., prez. *pòdlīvām/pòdlijevām* - činiti podlivanje; biti u stanju podlivanja; prelijevanjem preko nečega zalijevati nešto odozdo, podvlačiti se pod nešto lijevanjem.
**pȍdloga** im. ž. r., dat. jd. *pȍdlozi* - ono što je podloženo pod nešto; ono što se podlaže da se lakše zapali (npr. *triješće*); temelj, osnova; čvrsto tlo na koje se nešto dodaje.
**podlòkati** gl. svrš., prez. *pòdločē* - potkopati vodom, djelovanjem vode.
**podlokávati** gl. nesvrš., prez. *podlòkāvā* - potkopavati podlivanjem čega.
**pȍdlōst** im. ž. r., instr. jd. *pȍdlošću/pȍdlosti* - svojstvo podlih; zloba; ružan, nepošten postupak.
**pòdloška** im. ž. r. - podložak.
**pòdložak/pȍdložak** im. m. r., g. jd. *pòdloška* - podloga, ono što je podloženo ispod nečega.



**pòdložan/pódložan** prid., odr. v. *pȍdložnī* - sklon nečemu, osjetljiv na nešto; potčinjen, pokoran.
**pȍdložica** im. ž. r., dem. - mala, kratka ili niska podloga.
**pòdložnica** im. ž. r. - ona koja je podložna, koja je sklona podložnosti; koja je pokorna, odana vlasti; podložnik, podloga.
**pòdložničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podložnike.
**pòdložnīk** im. m. r., n. mn. *pòdložnīci/pȍdložnīci/pódložnīci* - onaj koji je podložan; koji je sklon podložnosti; ono što se podlaže.
**pòdložnīštvo** im. s. r. - sklonost podložnosti; podložnost; osobina podložnog; stanje u kome se nalazi podloženi.
**pòdložno** pril. - na način podložnika, kao podložnik.
**podlòžiti** gl. svrš., prez. *pòdložīm* - potpaliti vatricu podlogom; staviti nešto ispod nečega da bude jače, deblje, udobnije.
**pòdložnōst** im. ž. r., instr. jd. *pòdložnošću/pòdložnosti* - osobina onoga koji je podložan; sklo-nost podlaganju.
**pòdmaći/podmàknuti** gl. svrš., prez. *pòdmaknēm*, rad. prid. *pòdmakao/podmàknuo* - podmetnuti; prenes. podvaliti.
**podmahívānje** gl. im. s. r. - (učestalo) mahanje čime dodozdo prema gore.
**pòdmazati** gl. svrš., prez. *pòdmažēm* - završiti podmazivanje; namazati odozdo, iznutra; namazati sa svih strana; usuti ulje u šta da ne škripi; prenes. dati kome mito, podmititi; potkupiti.
**podmazívānje** gl. im. s. r. od podmazivati.
**podmazívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podmàzujēm* - mazati sa svih strana; mazati odozdo, iznutra; prenes. potkupljivati, podmićivati, davati mito.
**pódmet** im. m. r. - gram. riječ u rečenici koja ima označava vršitelja radnje, subjekt.
**podmètāč** im. m. r., g. jd. *podmetáča* - ono što se podmeće pod nešto; podloga za nešto; otirač za cipele; osoba koja nešto podmeće (*podmètāč pȍžāra*).
**podmètača** im. ž. r. - klin, igla kojom se nešto podmeće, podbacuje pod nešto; kod rala dio na gredelju.
**pòdmetak** im. m. r., g. jd. *pòdmetka*, n. mn. *pòdmeci*, g. mn. *pòdmetākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdmecima* - podloga; ono što je podmetnuto; ono što se podmeće, podmetač; podmetnuto dijete, podmeče.
**podmètāljka** im. ž. r., dat. jd. *podmètāljci*, g. mn. *podmètāljkī* - podmetač, igla za podbacivanje; pejor. podmetanje, spletkarenje.
**pòdmetānje** gl. im. s. r. od podmetati.
**pòdmetati** gl. nesvrš., prez. *pòdmećēm* - vršiti podmetanje; nešto stavljati kriomice; podbacivati, poturati; podlagati pod nešto; prenes. praviti spletke, spletkariti; varati koga podmetanjem.
**pòdmetnuti** gl. svrš., prez. *pòdmetnēm* - metnuti nešto kriomice da se ne zna podmetač; podbaciti, podložiti, poturiti nešto ispod čega; prenes. podmetanjem napraviti spletku.
**pòdmīćen** prid., odr. v. *pòdmīćenī* - onaj koji je primio mito, potkuplje mitom, korumpiran.
**podmićènīk** im. m. r., g. jd. *podmićeníka*, n. mn. *podmićeníci* - onaj koga podmićuju; podmićen čovjek.
**podmićìvāč** im. m. r., g. jd. *podmićiváča*, v. jd. *pȍdmićivāču/podmićìvāču* - potkupljivač; onaj koji podmićuje koga; osoba koja nekome daje mito.
**podmićívānje** gl. im. s. r. od podmićivati.
**podmićívati** gl. nesvrš., prez. *podmìćujēm* - davati kome mito; potplaćivati, potkupljivati koga mitom.
**podmirénje** im. s. r. - zadovoljenje kakvih potreba; nabavka, nabavljanje potrebnog; izvršenje, vraćanje duga.
**podmíriti** gl. svrš., prez. *pòdmīrīm* - zadovoljiti potrebe; nabaviti potrebno; vratiti dug.
**podmirívati** gl. nesvrš., prez. *podmìrujēm* - zadovoljavati potrebe; nabavljati potrebno; vraćati dug.
**podmítiti** gl. svrš., prez. *pòdmītīm*, trp. prid. *pòdmīćen* - dati kome mito; potplatiti, potkupiti koga mitom.
**podmìtljiv** prid., odr. v. *podmìtljivī* - koji je sklon uzimanju mita, podmićivanju; koji se može podmititi.
**podmìtljivac** im. m. r., g. jd. *podmìtljīvca*, v. jd. *podmìtljīvče* - onaj koji prima mito; čovjeke sklon podmićivanju.

**podmìtljivica** im. ž. r., v. jd. *podmìtljivice* - žena podmitljivac.
**podmìtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *podmìtljivšću/podmìtljivosti* - osobina, svojstvo, sklonost podmitljivih ljudi.
**pòdmladak** im. m. r., g. jd. *pòdmlatka*, n. mn. *pòdmlaci* - mlada generacija; novo pokoljenje; omladina; mladež; mlade životinje.
**podmláditi** gl. nesvrš., prez. *pòdmlādīm* - učiniti mladim; postati mlađi; obnoviti svojstva, osobine mladosti; obnoviti nešto staro onim što je mlado.
**pòdmlāđen** prid., odr. v. *pòdmlāđenī* - kome su data, vraćena svojstva, osobine, obilježja mladih; obnovljen nečim mladim (npr. *pòdmlāđeno stādo*).
**pòdmlāđenōst** im. ž. r., instr. jd. *pòdmlāđenošću/pòdmlāđenosti* - svojstvo, osobina podmlađenog; obilježje podmlađenih.
**podmlađívānje** gl. im. s. r. od podmlađivati.
**podmlađívati** gl. nesvrš., prez. *podmlàđujēm* - vršiti podmlađivanje; nečemu starom vraćati osobine mladog; nešto staro obnavljati novim, mladim.
**pódmornica/pòdmōrnica** im.ž. r. - specijalno oklopno plovilo, obično ratni brod, koje plovi duboko ispod površine mora.
**pódmorničār/pòdmōrničār** im. m. r. - vojnik, mornar koji plovi u podmornici.
**pódmornīčkī/pòdmōrnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podmornice i na podmorničare.
**pódmorskī/pòdmorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sve ono što je pod morem (npr. *pódmorskī žívot*).
**pòdmūkao** prid., odr. v. *pòdmūklī* - koji napada iz potaje; koji neočekivano nanosi bol; koji je naizgled dobrodušan a čini zlo; pakostan; zloban.
**pòdmūklica** im. ž. r. - podmukla osoba; naizgled dobronamjerna ali zlobna osoba; osoba od koje se ne očekuje pakost, jer je naizgled dobrodušna, a ona je potajno čini; zlobnica, pakosnica.
**pòdmūklo** pril. - na podmukao način, iz potaje nešto ružno; pakosno; zlobno.
**pòdmūklōst** im. ž. r., instr. jd. *pòdmūklošću/pòdmūklosti* - osobina podmuklih osoba; ono što čine podmukli ljudi; pakost; zloba.
**podnáslov** im. m. r. - dodatni naslov, manjim i svjetlijim slovima ili na kakav drugi način obilježen tekst ispod naslova; podnaziv.
**pódnē** im. s. r., g. jd. *pódneva* - podnevnica; pola dana; sredina dana; dvanaest sati po danu; trenutak kada Sunce prolazi kroz meridijan određenog mjesta; vrijeme kad se klanja podnevni namaz; vrijeme kad se ezanom kod muslimana ili crkvenim zvonom kod kršćana, poziva na podnevnu molitvu; vrijeme za ručak.
**pòdnēblje** im. s. r. - nebeska visina; prostor pod nebom; kraj s osobenom klimom; područje; kraj.
**pòdnesak** im. m. r., g. jd. *pòdneska*, n. mn. *pòdnesci*, g. mn. *pòdnesākā* - ono što je podneseno; pismena molba, zahtjev koji se nekome podnosi.
**pódnevak** im. m. r., g. jd. *pódnēvka*, n. mn. *pódnēvci*, g. mn. *pódnevākā* - meridijan.
**pódnevačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podnevak.
**pódnēvnī/pódnevnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podne.
**pódnevnīčkī/pódnēvnīčkī** prid. odr. v. - podnevački, meridijanski.
**pódnevnica/pódnēvnica** im. m. r. - podne.
**pódnevnīk/pódnēvnīk** im. m. r. - pódnevak.
**pòdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pod (npr. *pōdnā pròstīrka*).
**pōdnica** im. ž. r. - daska za pod; podna daska; podij, uzdignuti dio poda.
**pòdnijeti** gl. svrš., prez. *pòdnesēm/podnèsēm* - nekome nešto u rukama primjeti; iscrpno obrazložiti; izdržati; otrpjeti neku tegobu.
**podnìmača** im. ž. r. - štap kojim se podupire teret na suprotnoj strani radi ravnoteže.
**podnímiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdnīmīm (se)* - nasloniti bradu na dlanove; podbočiti (se); prekrstiti ruke; nešto čvrsto poduprijeti.
**podnízati** gl. svrš., prez. *pòdnīžēm* - nanizati odozdo, ispod čega; potkititi nizom.



**pòdno i pòdnu** prijedl. - dolazi s gen. u zn. ispod čega, u donjem dijelu, na dnu (npr. *pòdno bāšćē*); udno/udnu.
**pòdnoktica** im. ž. r. - trag čega ispod nokta; prljavština pod noktom; gnojna upala korijena nokta.
**podnòsilac** im. m. r., g. jd. *podnòsioca*, n. mn. *podnòsioci*, g. mn. *podnòsilācā* - podnositelj, čovjek koji nešto trpi, podnosi; predlagač; izvještač; molitelj i sl.
**podnòsitelj** im. m. r. - podnosilac.
**podnositèljica/podnòsitēljka** im. ž. r. - žena podnositelj, podnositeljka.
**podnòsiti** gl. nesvrš., prez. *pòdnosīm* - donositi pod nešto, podvlačiti; ponizno prinositi; izvještavati o čemu; trpjeti.
**pòdnošēnje** gl. im. s. r. - trpljenje; podvlačenje čega donesenog pod nešto; izvještavanje; pisanje molbe, zahtjeva i sl.
**pòdnoška** im.ž. r., dat. jd. *pòdnoški* - podnožak.
**pòdnožak** im. m. r., g. jd. *pòdnoška*, n. mn. *pòdnošci* - pokretna stepenica; papučica koja se pritišće nogom radi pokretanja stroja; drvena prečka ispod stola; zagrijana cigla, kamen i sl. za grijanje nogu; sve što je pod nogama u funkciji zaštite od hladnoće, vlage, toplote i sl.
**pòdnōžan** prid., odr. v. *pòdno-žnī* - koji je pod nogama; prenes. koji je u podnožju.
**pòdnožjāk** im. m. r., n. mn. *pòdnožjaci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdnožjācima* - podnožak.
**pòdnožnjāk** im. m. r., n. mn. *pòdnožnjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdnožnjācima* - podnožak.
**pòdnōžje/pódnōžje** im. m. r. - donji dio čega: stalak na koji se nešto stavlja; čvrsto tlo pod nogama; ravnica sa koje počinje uspon; donji dio brda, planine.
**pòdnožnīk/pódnožnīk** im. m. r., n. mn. *pòdnožnīci/pódnožnīci* - podnožak.
**podnjiskívati** gl. nesvrš., prez. *podnjìskujēm* - onomat. s vremena na vrijeme njiskati kao konj.
**pōdoba/pòdoba** im. ž. r. - lik, oblik, slika čega.
**pòdoban** prid., odr. v. *pōdobnī* - prikladan, udoban, odgovarajući; sličan, nalik.
**pōdobar** prid., odr. v. *pōdobrī* - prilično dobar; povelik; dosta jak, snažan.
**podobíjati** gl. svrš., prez. *podòbijām* - dobiti sve redom jedno po jedno.
**podòbriti (se)** gl. svrš., prez. *pòdobrīm (se)* - postati bolji nego ranije, prodobriti (se).
**pòdočnjāk** im. m. r., n. mn. *pōdočnjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdočnjācima* - oteklina ispod oka.
**podòdbor** im. m. r. - dio odbora zadužen za jedan segment njegovog djelovanja.
**podòdjel** im. m. r. - pododjeljenje.
**pododjeljénje** im. s. r. - dio odjeljenja koje je zaduženo za određeni segment njegovog djelovanja.
**pōdoficīr** im. m. r. (lat.), g. jd. *pōdoficīra* - starješina u vojsci sa činom nižim od oficira.
**pōdoficīrka/podoficīrka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pōdoficīrki/podoficīrki* - žena podoficir; podoficirova žena.
**pōdoficīrskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na podoficire.
**podoficìruša** im. ž. r. (lat.), augm. i pejor. - prostakuša koja je na usluzi podoficirima; negativno obilježena podoficireva žena.
**pòdoj** im. m. r., *pòdoja* - dojenje; vrijeme početka dojenja; trajanje jednog dojenja.
**podòjiti** gl. svrš., prez. *pòdojīm* - nahraniti dijete dojenjem; dojenjem sve pojesti, izmusti; završiti dojenje.
**pòdoknica** im. ž. r. - ob. serenada, pjesma koja se pjeva pod prozorom.
**pōdolje** pril. - malo više dolje, prilično dolje.
**pòdōlje** im. s. r. - područje, oblast, kraj pod planinom, dolina.
**pōdosta** pril. - malo više nego što treba, više od dosta; prilično mnogo.
**podozrénje** gl. im. s. r. - sumnjičavost u ispravnost; sumnja; nedokazana nevjerica u čiji rad, namjere, poštenje.
**podozrijèvānje** gl. im. s. r. od podozrijevati.
**podozrijèvati** gl. nesvrš., prez. *podòzrijevām* - imati podozrenje; bez sigurnih dokaza sumnjati.
**podòzriv** prid., odr. v. *podòzrivī* - koji izaziva sumnju; sumnjiv, nepovjerljiv.
**podòzrivo** pril. - sumnjivo, sumnjičavo; s podozrenjem.
**pòdraniti** gl. svrš., prez. *pòdranīm* - poraniti, ustati rano, uraniti; stići prije

ostalih; početi nešto prije vremena, ranije.

**pòdrāsti/podrásti** gl. svrš., prez. *podrástem/podrástēm* - prilično uzrasti; odrasti u odnosu na ranije stanje.

**podrázdio/podrázdjel** im. m. r., g. jd. *podrázdjela* - pojedinačan dio neke cjeline; odjel, odjeljak.

**podrázred** im. m. r., g. jd. *podrázreda* - dio, odjeljak razreda kao cjeline, koji okuplja bića, predmete ili pojave istih ili sličnih osobina.

**podrazumijèvati** gl. nesvrš., prez. *podrazùmijevām* - ne kazujući riječima smatrati nešto rečenim.

**pȍdražāj** im. m. r., g. jd. *pȍdražāja*, n. mn. *pȍdražāji* - vanjski poticaj na reakciju čula, poticaj.

**podražàvalac** im. m. r., g. jd. *podražàvaoca*, n. mn. *podržàvaoci*, g. mn. *podražàvalācā* - podražavatelj, onaj koji podražava; čovjek koji oponaša, imitira koga, imitator; onaj koji svojom pojavom, ponašanjem ili radom djeluje na pojavu podražaja, koji izaziva podražaje kod drugih.

**podražàvalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podražavaoce (npr. *podražàvalačkī râd*).

**podražàvalački** pril. - kao podražavaoci; na način podražavalaca.

**podražávānje** gl. im. s. r. - oponašanje, imitiranje; ugledanje na koga oponašajući ga.

**podražàvatelj** im. m. r., g. jd. *podražàvatelja* - podražavalac.

**podražávati** gl. nesvrš., prez. *podràžāvām* - ugledati se na koga oponašajući ga; imitirati.

**pòdrāžen** prid., odr. v. *pòdrāženī* - koji je potaknut na podražaj, provociran na reakciju.

**pòdrāženōst** im. ž. r., g. jd. *pòdrāženosti*, instr. jd. *pòdrāženošću/pòdrāženosti* - osobina, stanje podraženog.

**podrážiti** gl. svrš., prez. *pòdrāžīm* - djelovati na podražajna čula koja odgovaraju podražajem; malo nadražiti (poškakiljati, nasmiješiti, rasplakati i sl.).

**podràživ** prid., odr. v. *podràživī* - podražljiv.

**podražívānje** gl. im. s. r. od podraživati.

**podražívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podràžujēm* - neprestano ili povremeno djelovati na čija čula da bi ona uzvratila odgovarajućim podražajem.

**podràžljiv** prid., odr. v. *podràžljivī* - kojeg je lahko nadražiti; sklon podraživanju; koji brzo odgovara na podražaje; osjetljiv.

**podràžljivac** im. m. r., g. jd. *podràžljīvca*, n. mn. *podržljīvci*, dat.-instr.-lok. mn. *podràžljīvcima* - onaj koji koga podražuje; onaj koji je sklon podraživanju.

**podràžljivo** pril. - na način podražljivaca, kao podražljivci.

**pȍdrēd** im. m. r., g. jd. *pȍdrēda*, n. mn. *pȍdredovi* - niži red potčinjen starijem, važnijem, višem redu.

**podréditi** gl. svrš., prez. *pòdrēdīm* - potčiniti; staviti u zavisnost.

**pòdrēđen** prid., odr. v. *pòdrēđenī* - potčinjen; koji je nekome odgovoran; koji ima nekoga iznad sebe.

**pòdrēđeno** pril. - na način podređenog, kao podređeni.

**pòdrēđenōst** im. ž. r., g. jd. *pòdrēđenosti*, instr. jd. *pòdrēđenošću/pòdrēđenosti* - stanje podređenog.

**podređívānje** gl. im. s. r. od podređivati.

**podređívati** gl. nesvrš., prez. *podrèđujēm* - dovoditi nešto ili nekoga u podređen položaj, potčinjavati.

**pòdrepak** im. m. r., g. jd. *pòdrepka*, n. mn. *pòdrepci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdrepcima* - dio tijela ispod repa; uže ili kaiš koji idu pod rep; podrepina; podrepnica.

**podrèpāš** im. m. r., g. jd. *podrepáša*, n. mn. *podrepáši*, g. mn. *podrepášā* - pejor. onaj koji se dodvorava kome, koji mu se "podvlači pod rep", snishodljivac, ulizica.

**podrépiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdrēpīm* - poviti, podviti rep; prenes. uvući se kome "pod rep"; ulagivati se, dodvoravati se; neugodno se dogoditi; odvijati se kako ne valja.

**pòdrēpnica** im.ž. r. - podrepak, podrepnik.

**pòdrepnīk** im. m. r., n. mn. *pòdrēpnīci* - uže, kožna ili platnena traka koja se tovarnoj životinji stavlja pod rep; podrepak; podrepnik.



**pòdrepnjāk/podrèpnjāk** im. m. r., g. jd. *pòdrepnjāka/podrepnjáka* - konj ili koja drugo tovarna životinja s podrepnikom.

**pòdrēpnjāk** im. m. r., g. jd. *pòdrēpnjāka*, n. mn. *pòdrēpnjāci* - podrepnik.

**podrèzāč** im. m. r., g. jd. *podrezáča* - vrsta obućarskog noža za podrezivanje; onaj koji podrezuje, podrezivač.

**pòdrezati** gl. svrš., prez. *pòdrežēm* - rezanjem skratiti odozdo; prenes. učiniti nešto ili nekoga bezopasnim.

**podrezívānje** gl. im. s. r. od podrezivati.

**podrezívati** gl. nesvrš., prez. *podrèzujēm* - rezanjem skraćivati odozdo; prenes. činiti da neko ili nešto postane bezopasno.

**pȍdrhtāj** im. m. r. - slabašni drhtaj; mali drhtaj.

**podȑhtati** gl. svrš., prez. *podȑhtīm/pòdrhtīm* - učiniti mali drhtaj, zadrhtati; malo (se) zatresti, potresti.

**podrhtávānje** gl. im. s. r. od podrhtavati.

**podrhtávati** gl. nesvrš., prez. *podȑhtāvām* - slabo, lagano drhtati, potresati.

**podrigívānje** gl. im. s. r. od podrigivati.

**podrigívati** gl. nesvrš., prez. *podrìgujēm* - nakon jela, obično kad je pun stomak, na usta glasno ispuštati zrak.

**podrígnuti** gl. svrš., prez. *pòdrīgnēm*, rad. gl. prid. *podrígnuo* - glasno na usta ispustiti progutani zrak.

**podríknuti** gl. svrš., prez. *pòdrīknē* - jednom glasno riknuti; svom snagom riknuti.

**podrikívati** gl. nesvrš., prez. *podrìkujē* - s vremena na vrijeme glasno rikati; rikati svom snagom.

**podrijètlo** im. s. r. - ob. porijèklo.

**pòdriti** gl. svrš., prez. *pȍdrijēm* - kao rilom potkopati zemlju ispod čega; podroviti; podlokati, potkopati dugotrajnim djelovanjem vode; razoriti podrivanjem; prenes. obično potajno praviti kakve smetnje da se nešto uradi, ostvari.

**podrìvāč** im. m. r., g. jd. *podriváča*, v. jd. *pȍdrivāču* - sprava za podrivanje; onaj koji nešto podriva, koji kome pravi smetnje u ostvarenju njegovih zamisli ili radnji.

**podrìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podrivanje i podrivače.

**podrìvāčki** pril. - na način podrivača, kao podrivači.

**podrívānje** gl. im. s. r. od podrivati.

**podrívati** gl. nesvrš., prez. *pòdrīvām* - obično potajno činiti nešto, ometati da neko nešto uradi, ostvari.

**podrìven** prid., odr. v. *podrìvenī* - potkopan, podlokan; prenes. nesiguran, nestabilan.

**podŕljati/podȑljati** gl. svrš., prez. *podŕljām/podȑljām* - pobranati, preći drljačom.

**pòdrmati** gl. svrš., prez. *pòdrmām* - potresti; malo i lagahno uzdrmati, zadrmati; prenes. oduzeti sigurnost, uskolebati; unijeti nemir, uznemiriti; lišiti čvrstoće, pokolebati.

**podrmùsati** gl. svrš., prez. *podrmùsām*, trp. prid. *pȍdrmusān* - drmusanjem potresti; malo podrmusiti.

**podrmúsiti** gl. svrš., prez. *podȑmūsīm* - drmusanjem potresti.

**pòdrobac** im. m. r., g. jd. *pòdropca*, n. mn. *pòdropci*, g. mn. *pòdrobācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdropcima* - sitno isjeckana i dobro upržena goveđa unutrica, kaurma, pòdrobica, podobak.

**pòdrobak** im. m. r., g. jd. *pòdropka*, n. mn. *pòdropci*, g. mn. *pòdrobākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdropcima* - podrobac.

**pòdroban** prid., odr. v. *pȍdrobnī* - detaljan, iscrpan, sa svim pojedinostima.

**pòdrobica** im. ž. r. - podrobac.

**podròbiti** gl. svrš., prez. *pòdrobīm* - izdrobljeno potopiti u što, udrobiti.

**pòdrobno** pril. - iscrpno, detaljno, do u pojedinosti precizno.

**pòdrobnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍdrobnosti*, instr. jd. *pòdrobnošću/pòdrobnosti* - osobina podrobnog; iscrpnost, detaljnost.

**podròniti** gl. svrš., prez. *pòdronīm* - ronjenjem se podvući pod nešto, zaroniti, uroniti pod nešto; potkopati, podlokati.

**podronjávānje** gl. im. s. r. od podronjavati.

**podronjávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podrònjāvām* - s vremena na vrijeme ronjenjem se zavlačiti pod šta; činiti podronjavanje, tj. vlaženjem i udaranjem ovlaženog odronjavati.

**podròvati** gl. svrš., prez. *pòdrujēm* - podroviti, potkopati, podlokati.

**podrpánac** im. m. r., g. jd. *podrpánca*, n. mn. *podrpánci*, g. mn. *podȑpānācā*, dat.-

instr.-lok. mn. *podrpáncima* - poderanac, odrpanac, onaj koji je u dronjcima.

**podrpánko** im. m. r., g. jd. *podrpánka*, hip. - blagonaklon naziv za odrpanca.

**podŕpati** gl. svrš., prez. *pòdr̄pām* - pocijepati, poderati; počešati se drpanjem.

**pòdrtina** im.ž. r. - poderotina, pocjepotina; ruševina, razvalina; nešto staro i neupotrebljivo; prenes. ostario, onemoćao čovjek.

**pódrūčje** im. s. r., n. mn. *pódrūčja* - kraj, prostor; oblast u nauci; vrsta djelatnosti.

**podrúbiti** gl. nesvrš., prez. *pòdrūbīm* - previti, podvrnuti rub; napraviti porub, porubiti; skratiti porubljivanjem.

**podrúbiti se** gl. svrš., prez. *pòdrūbīm se* - prekriti kosu rupcem; podvezati rubac, maramu; pokriti se po glavi.

**podrúgati se** gl. svrš., prez. *pòdrūgām (se)* - ob. porugati se.

**podrugìvāč** im. m. r., g. jd. *podrugiváča* - onaj koji se kome podruguje; onaj koji je sklon podrugivanju.

**podrugìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podrugivače.

**podrugìvāčki** pril. - na način podrugivača, kao podrugivač, s podrugivanjem.

**podrugívānje** gl. im. s. r. od podrugivati (se).

**podrugívati (se)** gl. nesvrš., prez. *podrùgujēm (se)* - rugati se; izvrgavati koga ili šta ruglu .

**pòdruglica** im. ž. i m. r., pejor. - osoba koja se podruguje drugima; koji je ciničan, podsmješljiv.

**podrùgljiv** prid., odr. v. *podrùgljivī* - koji je sklon podrugivanju.

**podrùgljivac** im. m. r., g. jd. *podrùgljīvca*, n. mn. *podrùgljīvci*, dat.-instr.-lok- mn. *podrùgljīvcima* - onaj koji se kome rado podruguje; osoba sklona podrugivanju.

**podrùgljivica** im. ž. r. - žena podrugljivac.

**podrùgljivo** pril. - s porugom, na način podrugljivih.

**podrùgljivōst** im. ž. r., g. jd. *podrùgljivosti*, instr. jd. *podrùgljivošću/podrùgljivosti* - osobina podrugljivih ljudi.

**podrúgnuti se** gl. svrš., prez. *pòdrūgnēm se* - jednom se narugati; uputiti porugu..

**pòdrum** im. m. r. - prostor ispod prizemlja zgrade sasvim ili najvećim dijelom ukopan u zemlju; podzemna prostorija ispod kuće; podzemno skrovište; štala, izba; namjenska prostorija za skladištenje pića; skladište i prodavaonica pića; gostionica.

**pòdrumār** im. m. r. - osoba koja živi u podrumu; onaj koji radi u podrumu pića.

**podrùmara** im. ž. r. - podrumska prostorija.

**pòdrumārev/pòdrumārov** prid. odr. v. - koji pripada podrumaru.

**podrumárstvo/pòdrumārstvo** im. s. r. - privredna grana, proizvodnja alkoholnih pića; skladištenje i prodaja pića.

**pòdrumskī** prid. odr. v. - koji se nalazi u podrumu, koji mu pripada; koji se odnosi na podrume.

**podrúštviti** gl. svrš., prez. *pòdrūštvīm*, trp. prid. *pòdrūštvljen* - učiniti društvenim; preobratiti u društveno; socijalizovati.

**podruštvljávānje** gl. im. s. r. - pretvaranje privatnog vlasništva u društveno u socijalizmu.

**podruštvljávati** gl. nesvrš., prez. *podrùštvljāvām* - nešto pojedinačno pretvarati u zajedničko; privatno pretvarati u društveno; socijalizirati.

**pòdrūštvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *pòdrūštvljenošću/pòdrūštvljensti* - stanje onoga što je podruštvljeno.

**pódružnī/pòdružnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podružnice.

**pódružnica/pòdružnica** im. ž. r. - ogranak neke ustanove, preduzeća i sl.; najmanja društvena i administrativna organizacija u okviru mjesne zajednice.

**pódružničkī/pòdružničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podružnice.

**pòdrška** im. ž. r. - podsticaj; potpora; pomoć.

**podŕžati** gl. svrš., prez. *pòdržīm* - nakratko držati; potaknuti, podstaknuti; odobriti nešto; ne dozvoliti svojom podrškom da nešto prestane; pružiti podršku, potporu, pomoć.

**podržàvāč** im. m. r., g. jd. *podržaváča* - podržavalac/podržavatelj.

**podržàvalac/podržàvatelj** im. m. r., g. jd. *podržàvaoca*, n. mn. *podržàvaoci*, g. mn. *podržàvalāca* - podržavač, onaj koji koga podržava; onaj koji nekome daje potporu, pomoć, podršku.

**podržávānje** gl. im. s. r. od podržavati.



**podržávati** gl. nesvrš., prez. *podr̄žāvām* - pružati kome podršku za ono što radi; davati nekome pomoć u znak potpore za ono što se zastupa ili što se čini.

**podržáviti** gl. svrš., prez. *podr̄žāvīm* - nešto privatno pretvoriti u državno; učiniti državnom svojinom.

**podržavljénje** gl. im. s. r. - pretvaranje čega nedržavnog u državno.

**podržavljívati** gl. nesvrš., prez. *podržàvljujēm* - pretvarati nešto nedržavno u državno.

**podsijècānje** gl. im. s. r. od podsijecati.

**podsijècati** gl. nesvrš., prez. *pòdsijecām* - rezati odozdo; postepeno rezati, ometanjem zaustavljati.

**pòdsiriti** gl. svrš., prez. *pòdsirīm* - završiti sirenje mlijeka stavljanjem u njega sirišta, kvasa ili sl.

**pòdsjećānje** gl. im. s. r. od podsjećati.

**pòdsjećati** gl. nesvrš., prez. *pòdsjećām* - činiti podsjećanje; opominjati; pomoći kome da se prisjeti čega.

**pòdsjeći** gl. svrš., prez. *podsijèčem* - odsjeći odozdo; skratiti čime oštrim odozdo; potkresati; prenes. naglo presjeći, prekinuti tok nečega; iznenada se oduzeti, od straha se paralizovati.

**pòdsjetiti** gl. svrš., prez. *pòdsjetīm*, trp. prid. *pòdsjećen* - opomenuti koga da se sjeti nečega; viđenjem čega prizvati u svijest nešto što je bilo ili što bi moglo da se desi; asocirati na nešto.

**pòdsjetnica** im. ž. r. - kartica na kojoj su ispisani čiji osobni podaci, vizit-karta; sve što je zapisano za podsjećanje na nešto; sitni predmeti koji služe za podsjećanje.

**pòdsjetnīk** im. m. r., n. mn. *pòdsjetnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdsjetnīcima* - blokčić za bilježenje onoga što treba da služi za podsjećanje; spisak zabilješki koje podsjećaju na radne i dr. obaveze; sve što služi za podsjećanje.

**podskakívānje** gl. im. s. r. od podskakivati.

**podskakívati** gl. nesvrš., prez. *podskàkujēm* - u malim učestalim skokovima udaraćajući o tlo skakati uvis.

**podskòčiti** gl. svrš., prez. *pòdskočīm* - u mjestu skočiti uvis; namjerno odskočiti.

**podsmìjati (se)** gl. svrš., prez. *pòdsmijem (se)* - učiniti podsmijeh; podrugljivo se nasmijati.

**podsmijávānje** gl. im. s. r. od podsmijavati se.

**podsmijávati se** gl. nesvrš., prez. *podsmìjāvām se* - činiti podsmijavanje; podrugljivo i potajno izlagati, izvrgavati koga podsmijehu; rugati se podsmijehom; ismijavati koga.

**pödsmijeh** im. m. r., n. mn. *pödsmijesi*, dat.-instr.-lok- mn. *pödsmijesima* - podrugljivi smijeh; smijehom iskazano podrugivanje; ismijavanje.

**podsmijèvati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòdsmijevām (se)* - podsmijavati se.

**podsmijèhnuti se** gl. svrš., prez. *pòdsmijehnēm se* - zajedljivo se osmjehnuti; podrugljivim osmijehom vrijeđati koga; ismijevati, izvrgavati koga posmijehu, posmijevati.

**podsmijèvānje** gl. im. s. r. od podsmijevati (se).

**podsmjehívānje** gl. im. s. r. od podsmjehivati se.

**podsmjehívati se** gl. nesvrš., prez. *podsmjèhujēm se* - rugati se podsmjehivanjem; podrugljivo ismijavati; slati kome zajedljive, zlobne smiješke.

**podsmješkívati se** gl. nesvrš., prez. *podsmjèškujēm se* - smiješkom se rugati; podsmjehivati se.

**podsmjèšljiv** prid., odr. v. *podsmjèšljivī* - podrugljiv, koji je s podsmijehom.

**podsmjèšljivac** im. m. r., g. jd. *podsmjèšljīvca*, n. mn. *podsmjèšljīvci*, dat.-instr.-lok. mn. *podsmjèšljīvcima* - onaj koji se kome podsmehuje; podrugljivac; onaj koji je sklon podsmjehivanju.

**podsmjèšljivica** im. ž. r., v. jd. *podsmjèšljivice/podsmjèšljivico* - ona koja se podsmjehuje, podsmijava; osoba sklona podsmjehivanju, podsmijavanju.

**podsmjèšljivo** pril. - na način podsmješljivaca, kao podsmješljivci.

**podsmjèšljivōst** im. ž. r., g. jd. *podsmjèšljivosti*, instr. jd. *podsmjèšljivosti/podsmjèšljivošću* - stanje i obilježje podsmješljivog.

**podstàknuti** gl. svrš., prez. *pòdstaknēm*, rad. gl. prid. *podstàknuo/pòdstakao* - potaknuti, potaći .

**pödstanār** im. m. r., instr. jd. *pödstanārom/pödstanārem* - onaj koji stanuje u tuđem stanu; čovjek koji je iznajmio stan.
**pödstanārev/pödstanārov** prid. odr. v. - koji se odnosi na podstanara, koji mu pripada.
**pödstanārka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pödstanārki*, g. mn. *pödstanārkī* - žena podstanar; ona koja stanuje u tuđem stanu; ona koja je iznajmila stan.
**pödstanārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podstanare, koji im pripada.
**pödstanārstvo** im. s. r. - podstanarski status; stanje u kome se nalaze podstanari.
**pödstarōst** pril. - pod stare dane, u starosti.
**pödstava** im. ž. r. - ono što se stavlja ispod čega; ono čime se podstavlja; svilenkasto platno kojim se podstavljaju kaputi i dr. odjeća; unutrašnje platno kod neke odjeće.
**pòdstavak** im. m. r., g. jd. *pòdstāvka*, n. mn. *pòdstāvci*, g. mn. *pòdstavākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdstāvcima* - muz. dio stavka; ono što se stavlja pod što; postolje.
**pòdstaviti** gl. svrš., prez. *pòdstavīm* - prišiti podstavu s unutrašnje strane odjeće; staviti podstavu pod što.
**pòdstavljānje** gl. im. s. r. od podstavljati.
**pòdstavljati** gl. nesvrš., prez. *pòdstavljām* - prišivati podstavu s unutrašnje strane odjeće; stavljati podstavu pod što; vršiti podstavljanje čega.
**pòdstaći/podstàknuti** gl. svrš., prez. *pòdstaknēm* - dati podsticaj kome ili čemu; podjariti; rasplamsati; prenes. pobuditi; nagovoriti podsticanjem.
**pödsticāj** im. m. r. - ono što podstiče; prenes. podstrek; pobuda; nagovor; ohrabrenje.
**pödsticājnī** prid. odr. v. - koji ima osobinu podsticanja; koji podstiče.
**pödsticājno** pril. - kao podsticaj, poput podsticaja; prenes. ohrabrujuće.
**podstìcalo** im. s. r. - sredstvo kojim se podstiče; hipok. od podsticatelj, osoba koja podstiče.
**pòdsticānje** gl. im. s. r. od podsticati.
**podsticatelj** im. m. r. - onaj koji podstiče na što, koji ohrabruje.

**pòdsticati** gl. nesvrš., prez. *pòdstičēm* - činiti podsticanje čega ili koga; prenes. nagovarati podsticanjem; poticati na što.
**pòdstreći** gl. svrš., prez. *pòdstreknēm* - pòdstreknuti.
**pödstrēk** im. m. r., n. mn. *pödstrēci* - podsticaj; prenes. ohrabrenje, nagovor; podrška.
**podstrekávānje** gl. im. s. r. - podstrekivanje, podsticanje; huškanje.
**podstrekávati** gl. nesvrš., prez. *podstrèkāvām* - podstrekivati; podsticati nekoga da nešto čini; nagovarati; prenes. nagovorom izazivati negativne naboje, emocije, huškati.
**podstrèkāč** im. m. r., g. jd. *podstrekáča*, n. mn. *podstrekáči* - podstrekivač, osoba koja podstrekava; huškač, nagovarač na nešto loše.
**podstrekàčica** im. ž. r. - ona koja daje podstrek; žena podstrekač; ona koja druge podstiče na činjenja čega lošeg, nepoželjnog; huškačica.
**podstrèkāčkī** prid. odr. v. - podstrekivački, koji se odnosi na podstrekavanje i podstrekače.
**podstrèkāčki** pril. - podstrekivački, na način podstrekača, kao podstrekači.
**podstrekìvāč** im. m. r., g. jd. *podstrekiváča*, n. mn. *podstrekiváči* - onaj koji podstrekava; podstrekač.
**podstrekìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podstrekivanje i podstrekivače; podstrekački.
**podstrekìvāčki** pril. - podstrekački.
**podstrekívānje** gl. im. s. r. - podstrekavanje.
**podstrekívati** gl. nesvrš., prez. *podstrèkujēm* - podstrekavati.
**pòdstreknuti** gl. svrš., prez. *pòdstreknēm*, trp. prid. *pòdstreknuo/pòdstrekao* - izvršiti podstrek; potaći, potaknuti, nagovoriti na šta loše.
**pòdstrešica** im. ž. r. - podstrešnica, podstrešje.
**pòdstrēšje** im. s. r. - podstrešica, podstrešnica; prostor pod srehom.
**pòdstrešnī** prid. odr. v. - koji je pod strehom; koji se odnosi na podstrešnicu, podstrešje.
**pòdstrešnica** im. ž. r. - podstrešica, prostor ispod strehe, podstrešje; postrešnica.



**pòdstrići/pòdstrīći** gl. svrš., prez. *postrížēm* - odozdo ostrići; podšišati; podrezati (kosu, dlake, vunu i sl.).
**pòdstrig** im. m. r., n. mn. *pòdstrizi*, g. mn. *pödstrīgā* - podstrižena vuna; obrijano tjeme kod svećenika; sam čin podstrizanja.
**podstrízānje** gl. im. s. r. - podrezivanje (kose, dlaka, vune) odozdo.
**podstrízati** gl. nesvrš., prez. *podstrìzujēm* - obavljati podstrizanje, podrezivati šta vlaknasto odozdo.
**pòdsuknja** im. ž. r., g. mn. *pòdsuknjī* - tanka, glatka ili nabrana donja suknja.
**pödsvijest** im. ž. r., g. jd. *pödsvijesti*, instr. jd. *pödsviješću/pödsvijesti* - dio svijesti, ono čega nismo svjesni da imamo.
**pòdsvjestan/pödsvjestan** prid., odr. v. *pòdsvjesnī/pödsvjesnī* - nesvjestan; koji je bez aktivnog prisustva svijesti, u podsvijesti.
**pòdsvjesno/pödsvjesno** pril. - nesvjesno; kao u podsvijesti; na podsvjestan način.
**pòdsvjesnōst/pödsvjesnōst** im. ž. r., instr. jd. *pòdsvjesnošću/pödsvjesnošću* i *pòdsvjesnosti/pödsvjesnosti* - stanje u podsvijesti; nesvjesno promišljanje.
**pòdšav/pödšav** im. m. r., g. jd. *pòdšava*, n. mn. *podšàvovi* - unutarnji šav; šav koji se ne vidi, s druge strane ruba; ono što je podšiveno pod šta.
**pòdšavak** im. m. r., g. jd. *pòdšāvka*, n. mn. *pòdšāvci*, g. mn. *pòdšavākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdšāvcima*, dem. - malen, kratak šav ispod čega; mali unutarnji šav.
**pòdšef** im. m. r. (fr.), g. jd. *pòdšefa/podšèfa*, n. mn. *pòdšefovi/podšèfovi* - zamjenik šefa, rukovodioca nekog odjeljenja.
**pòdšiti** gl. svrš., prez. *pödšijēm*, trp. prid. *podšiven* - šiti ispod čega, šivanjem pričvrstiti odozdo.
**podšívānje** gl. im. s. r. - pričvršćavanje čega uz nešto šivanjem odozdo; ojačavanje šivanjem s donje strane, odozdo.
**podšívati** gl. nesvrš., prez. *pòdšīvām* - prišivati nešto ispod nečega; šivanjem pričvršćavati, ojačavati odozdo.
**podšíšati** gl. svrš., prez. *pòdšīšām* - malo skratiti kosu; ošišati.

**podšišávānje** gl. im. s. r. - skraćivanje kose šišanjem; šišanje odozdo.
**podšišávati** gl. nesvrš., prez. *podšìšāvām* - obavljati podšišavanje; skraćivati, podrezivati kosu šišanjem, šišati odozdo.
**podučàvalac** im. m. r., g. jd. *podučàvaoca*, n. mn. *podučàvaoci*, g. mn. *podučàvālcā* - onaj koji koga podučava čemu u dogovorenom vremenu; onaj koji daje poduke; instruktor.
**podučávānje** gl. im. s. r. od podučavati.
**podučàvatelj** im. m. r. - podučavalac.
**podučávati** gl. nesvrš., prez. *podùčāvām* - nakratko pomagati kome u učenju, poučavati; davati kome poduku; neko vrijeme svojim znanjem i iskustvom pomagati kome da nešto nauči; nakratko koga čemu učiti.
**podùčiti** gl. svrš., prez. *pòdučīm* - svojim znanjem i iskustvom u nekom kraćem vremenu nekoga nečemu naučiti; podučavanjem kome pomoći da nešto nauči; podukom koga naučiti čemu.
**pödudāran** prid., odr. v. *pödudārnī* - koji se preklapa, slaže se s kim ili čim; jednak po obliku i veličini; koji mu odgovara.
**podùdarānje** gl. im. s. r. - preklapanje, slaganje; udaranje odozdo.
**podùdarati se** gl. nesvrš., prez. *podùdarām se* - slagati, preklapati se s čim; udarati odozdo.
**podùdariti (se)** gl. svrš., prez. *podùdarīm (se)* - učvrstiti udaranjem odozdo; udariti iznutra; biti podudaran, preklopiti se.
**pödudārno** pril. - na podudaran način; na odgovarajući način; skladno; složno.
**podudárnōst** im. ž. r., g. jd. *podudárnosti*, instr.-lok. jd. *podudárnošću/podudárnosti* - osobina ili stanje onoga što je podudarno.
**pödug** prid., odr. v. *pödugī*, komp. *pödužī* - prilično dug, podugačak.
**pödugačak** prid., odr. v. *pödugačkī* - prilično dugačak, podug.
**pödugo** pril. - prilično dugo; dosta dugo.
**pöduguljast** prid., odr. v. *pöduguljastī* - podosta izdužen, poprilično duguljast.
**podùhvaćānje** gl. im. s. r. - poduhvatanje.

**podùhvaćati (se)** gl. nesvrš., prez. *podùhvaćām (se)*, trp. prid. *podùhvaćen* - podùhvatati (se), hvatati odozdo, hvatajući podizati, obuhvatati; prenes. poduzimati šta, zalagati se, brinuti se za nešto.

**pȍduhvāt** im. m. r. - pothvat, značajan, izuzetan, težak posao koji je neko poduzeo da ga ostvari ili ga je ostvario.

**pȍduhvātan** prid., odr. v. *pȍduhvātnī* - koji zna u pravo vrijeme i na pravi način poduzeti nešto; koji se pravovremeno zna poduhvatiti čega; spretan; snalažljiv; poduzetan.

**podùhvatānje** gl. im. s. r. - zauzimanje za šta; pravovremeno poduzimanje nekih aktivnosti; snalaženje.

**podùhvatati (se)** gl. nesvrš., prez. *podùhvatām (se)* - poduhvaćati se.

**podùhvatiti** gl. svrš., prez. *podùhvatīm* - obuhvatiti odozdo; sasvim uhvatiti odozdo.

**pȍduka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pȍduci*, g. mn. *pȍdūkā* - pouka, podučavanje, učenje uz čiju pomoć; poučan savjet.

**pȍduljē/pȍdužē** pril. - prilično dugo, dosta duže.

**pȍduljī/pȍdužī** prid. odr. v. - malo duži, poprilično dug.

**podùpirati** gl. nesvrš., prez. *podùpirēm* - odozdo upirati; učvrstiti upiranjem odozdo; prenes. podržavati; pomagati podrškom.

**podupìrāč** im. m. r., g. jd. *podupiráča*, v. jd. *pȍdupirāču*, instr. jd. *podupiráčem*, n. mn. *podupiráči* - podupirača; stub, kolac, motka i sl. predmet za podupiranje; potporanj; prenes. onaj koji kome pomaže, koji koga podupire.

**podupìrača** im. ž. r. - podupirač.

**podùprijeti (se)** gl. svrš., prez. *pȍduprēm (se)*, trp. prid. *pȍduprt* - podmetnuti, postaviti podupirač pod nešto iskrivljeno, nestabilno; podupiračem nešto učvrstiti; prisloniti nešto uza šta; nasloniti se na što; pridržati glavu prislonjenu na ruke; prenes. pomoći kome; pružiti kome podršku.

**pȍduprt** prid., odr. v. *pȍduprtī* - koji je učvršćen podupiračem; naslonjen na podupirač; prislonjen uza šta.

**podùrati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *podùrām* - dugo trpjeti.

**pòdusnica** im. ž. r. - čuperak dlaka ispod donje usne.

**podúšiti (se)** gl. svrš., prez. *pòdūšīm*, trp. prid. *pòdūšen* - pogušiti (se); udušiti (se), podaviti (se), utopiti (se); ugasiti (se); nestati.

**pòdūšje** im. s. r. - crkvena molitva za dušu umrlog.

**pòdušnī** prid. odr. v. - koji je pod uhom, ispod uha; koji se odnosi na podušnike i podušnice.

**pòdušnica** im. ž. r. - crkv. žena koja na sprovodu nosi svijeću; pljuvačna žlijezda ispod uha; med. zauška, zaušnjaci.

**pòdušnīk** im. m. r., n. mn. *pòdušnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdušnīcima* - crkv. muškarac koji na sprovodu nosi svijeću.

**pòdušnjāk** im. m. r., g. jd. *pòdušnjāka*, n. mn. *pòdušnjāci*, g. mn. *pòdušnjākā* - donji, mehki dio iza uha; med. zauška, zaušnjak; podušnjaci, zaušnjaci.

**poduzéće** im. s. r. - preduzéće, privredna, proizvodna ili kakva drugo ustanova, institucija, radionica, koja upošljava više radnika i bavi se različitim proizvodnim djelatnostima ili društvenim uslugama.

**pȍduzēt** prid., odr. v. *pȍduzētī* - koji je unaprijed učinjen da se šta loše preduhitri, spriječi ili da se šta nesmetano, povoljno odvija, preduzet.

**pȍduzetan/pȍduzētan** prid., odr. v. *pȍduzetnī/pȍduzētnī* - spretan; vješt, snalažljiv; poduhvatan.

**podùzēti** gl. svrš., prez. *pȍduzmēm* - preduzeti; učiniti sve da se nešto ostvari; prihvatiti se čega; poduhvatiti, uzeti odozdo.

**pȍduzētnīk** im. m. r., n. mn. *pȍduzētnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pȍduzētnīcima* - preduzetnik; vješt, spretan čovjek koji sve poduzima u pravo vrijeme; snalažljiva, poduhvatna osoba; čovjek koji sam vodi svoje poslove, privatnik.

**pȍduzētno** pril. - preduzetno; kao poduzetnici, na poduzetan način.

**pȍduzētnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍduzētnošću/pȍduzētnosti* - preduzetnost; poduzimljivost; osobina onih koji su poduzetni; poduzimačka djelatnost, aktivnost.



**poduzìmāč** im. m. r., g. jd. *poduzimáča*, n. mn. *poduzimáči* - preduzimač; poduzetnik, poduzetan, poduzimljiv čovjek, onaj koji sve vješto, spretno poduzima.

**podùzimānje** gl. im. s. r. - od poduzimati.

**podùzimati** gl. nesvrš., prez. *pòduzimām* - preduzimati; činiti pripremne radnje, pripremati uslove za ostvarenje čega.

**poduzìmljiv** prid., odr. v. *poduzimljivī* - koji je prilično poduzetan, sklon poduzimljivosti, čija je osobina poduzimljivost, preduzimljiv.

**poduzìmljivo** pril. - na poduzimljiv način, kao poduzimljivi, preduzimljivo.

**poduzìmljivōst** im. ž. r., g. jd. *poduzìmljivošću/poduzimljivosti* - osobina poduzimljivih ljudi, preduzimljivost.

**pȍdužē/pȍduže** pril., komp. - malo duže nego obično, podugo.

**podvájānje** gl. im. s. r. - dijeljenje na dvoje; razdvajanje, odvajanje jednog od drugog.

**podvájati** gl. nesvrš., prez. *pòdvājām* - činiti podvajanje; dijeliti na dvoje; razdvajati na dva dijela; razdvajati, odvajati po nečemu jedno od drugog.

**pȍdvala** im. ž. r. - prevara; ono što je kome podvaljeno, podmetnuto; zakinuće podmetanjem čega lošijeg.

**podvàldžija** im. m. i ž. r. - onaj koji vrši podvale; čovjek sklon podvaljivanju; prevarant; varalica.

**podváliti** gl. svrš., prez. *pòdvālīm* - prevariti koga podvalom; podmetnuti nešto lošije; nedozvoljeno zamijeniti bolje lošijim; zakinuti koga podvalom.

**podvaljívānje** gl. im. s. r. - varanje; podmetanje; zakidanje podmetanjem.

**podvaljívati** gl. nesvrš., prez. *podvàljujēm* - varati podvaljivanjem; podmetati nešto lošije; zakidati podmetanjem.

**pòdvarak** im. m. r., g. jd. *pòdvārka*, n. mn. *pòdvārci*, g. mn. *pòdvarākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdvārcima* - vrsta jela od barenog kiselog kupusa; ono što je podvareno.

**pòdvesti/podvèsti**[1] gl. svrš., prez. *pòdvedēm/podvèdēm* - pod nešto dovesti; privesti radi sparivanja; prenes. ubilježiti pod nešto; učiniti nešto zavisnim od čega šireg, značajnijeg, važnijeg.

**pòdvesti/podvèsti**[2] gl. svrš., prez. *podvèzēm/pòdvezēm* - vozeći utjerati pod nešto, uvesti.

**pòdvēsti** gl. svrš., prez. *podvézēm/podvézem* - vezom isplesti ispod čega; ukrasiti vezom s donje strane, odozdo.

**pòdvez** im. m. r. - podveza.

**pòdveza** im. ž. r. - ono što je podvezano; ono čime je šta podvezano; traka, vrpca za podvezivanje; jamenijica, vrsta tanke pamučne marame za podvezivanje kose.

**podvézati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòdvēžēm (se)* - svezati odozdo; privezati podvezom.

**pȍdvezica** im. ž. r., dem. - mala, kratka ili tanka podveza; svilena, vezena ili pletena vrpca za podvezivanje potkoljenica; elastična podveza kojom se podvezuju čarape, dimije ili hlače ispod koljena.

**podvezívānje** gl. im. s. r. od podvezivati.

**podvezívati (se)** gl. nesvrš., prez. *podvèzujēm (se)* - vezivati ispod čega da bude jače; stavljati podveze.

**pȍdvīg** im. m. r., n. mn. *pȍdvīzi*, dat.-instr.-lok. mn. *pȍdvīzima* - s mnogo odricanja postignut uspjeh; neočekivan i gotovo nemoguć uspjeh; životni uspjeh, životno djelo.

**podvíjānje** gl. im. s. r. od podvijati.

**podvíjati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòdvījām (se)* - podavijati, savijati krajeve čega; skraćivati podvijanjem; vršiti podvijanje; savijati noge ispod sebe; zavijati, zasukivati; ukrštati ruke jednu preko druge.

**podvìjen** prid., odr. v. *podvìjenī* - savijen pod nešto; podvrnut; zavijen krajevima, zasukan; prekrižen jedan preko drugog.

**podvijèno** pril. - na podvijen način, uvrnuto; prenes. tajnovito, skriveno.

**pȍdvīk** im. m. r., n. mn. *pȍdvīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pȍdvīcima* - glasan i snažan uzvik; ljutit uzvik.

**podvikívānje** gl. im. s. r. od podvikivati.

**podvikívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *podvìkujēm* - vikati snažnim glasom; iskazivati negodovanje, protest i sl. povišenim ljutitim tonom.

**podvíknuti** gl. svrš., prez. *pòdvīknēm* - viknuti snažnim glasom; iskazati nego-

dovanje, protest i sl. povišenim ljutitim tonom.

**pȍdviličnī** prid. odr. v. - koji je smješten ispod vilice.

**pòdvlačak** im. m. r., g. jd. *pòdvlačka*, n. mn. *pòdvlačci*, g. mn. *pòdvlačākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdvlačcima* - ono što se pod šta podvlači, uvlači; što se pod šta podmeće, podmetač.

**podvláčēnje** gl. im. s. r. od podvlačiti.

**podvláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pòdvlāčīm (se)* - zavlačiti (se) pod šta; podcrtavati čime; prenes. uvlačiti se kome, dodvoravati se ulagivanjem.

**pòdvodan** prid., odr. v. *pòdvodnī* - koji je često pod vodom; vodoplavan; koji je sklon plavljenju; koji je pod vodom; koji je za upotrebu pod vodom.

**podvòdāč** im. m. r., g. jd. *podvodáča*, n. mn. *podvodáči* - čovjek koji koga vodi pod šta, koji ga podvodi; osoba koja se bavi svođenjem djevojaka, svodnik; onaj koji zavodi na stranputicu, podvođač.

**podvodàčica** im. ž. r., v. jd. *podvodàčice* - žena podvodač, svodnica, svodilja, podvođačica.

**podvòditi** gl. nesvrš., prez. *pòdvodīm*, trp. prid. *pòdvođen* - (do)voditi pod šta; voditi krivim putem, stranputicom; svoditi; zavoditi.

**pòdvodnica** im. ž. r. - podvodnjača, biljka koja živi pod vodom; podmornica; podvodačica, svodnica.

**pòdvodničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podvodnike, podvodnice, podvodništvo i podvođenje.

**pòdvodnīk** m. m. r. - podvođač, onaj koji podvodi, podvodač; podvodni kabal.

**pòdvodnīštvo** im. s. r. - posao podvođenja; podvođenje.

**pódvodnjača** im. ž. r. - podvodnica.

**podvòđāč** im. m. r., g. jd. *podvođáča* - podvodnik.

**podvođàčica** im. ž. r., v. jd. *podvođàčice* - podvodačica.

**pòdvođēnje** gl. im. s. r. - vođenje koga ili čega pod šta; svođenje, svodništvo; zavođenje.

**podvojávānje** gl. im. s. r. - dijeljenje na dvoje; polovljenje.

**pòdvojen** prid., odr. v. *pòdvojenī* - podijeljen na dvoje, odvojen, razdvojen.

**pòdvojeno** pril. - na podvojen način, odvojeno, razdvojeno.

**pòdvojenōst** im. ž. r., g. jd. *pòdvojenosti*, instr. jd. *pòdvojenošću/pòdvojenosti* - stanje onoga što je podvojeno; obilježje podvojenog.

**podvòjiti** gl. svrš., prez. *pòdvojīm*, trp. prid. *pòdvojen* - podijeliti na dvoje, razdvojiti; odstraniti jedno od drugoga; udvojiti, dvostruko ojačati, udvostručiti.

**pòdvoljak** im. m. r., g. jd. *pòdvōljka*, n. mn. *pòdvōljci*, g. mn. *pòdvoljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdvōljcima* - zadebljanje ispod brade, podbradak.

**pòdvōljčina** im. m. r., augm., pejor. - veliki i nimalo pristao podvoljak; podvoljak koji poružnjuje onoga ko ga ima.

**pòdvōljčić** im. m. r., dem. - mali podvoljak.

**pȍdvore** im. ž. r., mn. - dva kolca na kojima se prenose naviljci sijena.

**podvóriti** gl. svrš., prez. *pòdvōrīm* - nakratko koga služiti; ugostiti čime; počastiti koga posjetom.

**pòdvōrnica** im. ž. r. - žena koja služi, dvori; dvorkinja; posluživeljica; spremačica; školska čistačica; zemljište ispod dvora, dvorište.

**pòdvōrničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podvornike i podvornice.

**pòdvōrnīk** im. m. r., v. jd. *pòdvōrniče*, n. mn. *pòdvōrnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòdvōrnīcima* - onaj koji podvoruje, posprema dvor; domar; školski služitelj.

**podvostručávānje** gl. im. s. r. od podvostručavati.

**podvostručávati** gl. nesvrš., prez. *podvostrùčāvām* - podvostručivati, udvostručavati, činiti nešto dvostrukim; dvaput uvećavati, poduplavati, uduplavati.

**podvostručénje** gl. im. s. r. od podvostručiti.

**podvòstručiti** gl. svrš., prez. *podvòstručīm* - udvostručiti, učiniti nešto dvostrukim; dvaput uvećati, poduplavati, uduplati.

**podvostručívānje** gl. im. s. r. od podvostručivati.

**podvostrucívati** gl. nesvrš., prez. *podvostrùčujēm* - podvostručavati.



**pòdvoz** im. m. r. - nadoknada, novac za prevoz robe; podvoznina.

**podvòziti** gl. nesvrš., prez. *pòdvozīm* - vožnjom uvoziti.

**pòdvoznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na podvoz, podvoznike i podvoženje.

**pòdvoznica** im. ž. r. - tovarni list, otpremnica koja putuje zajedno s robom.

**podvoznìna** im. ž. r. - podvoz.

**pòdvožnjāk** im. m. r., n. mn *pòdvožnjāci*, dat.-instr.-lok. pl. *pòdvožnjācima* - most, propust ispod koga prolaze vozila.

**podvrátiti** gl. svrš., prez. *pòdvrātīm* - podaviti krajeve; zavrnuti odozdo; saviti unutra; skratiti uvrtanjem.

**pòdvraćati** gl. nesvrš., prez. *pòdvraćām* - podavijati krajeve; zavrtati odozdo; savijati unutra, uvrtati; skraćivati podvrtanjem.

**podvrgávati (se)** gl. nesvrš., prez. *podvr̀gāvām (se)* - izlagati koga ili šta djelovanju čega; postajati objektom kakve radnje ili stanja.

**pòdvrgnuti (se)** gl. svrš., prez. *pòdvrgnēm (se)*, rad. gl. prid. *pòdvrgnuo* i *pòdvrgao* - podvrći (se), izložiti koga ili šta djelovanju čega, uticaju kakve radnje; postati objektom kakve radnje; dovesti nekoga ili nešto nekim djelovanjem u kakvo posebno stanje; podmetnuti, prevariti.

**podvr̀nuti** im. ž. r., prez. *pòdvrnēm* - podaviti krajeve; zavrnuti odozdo; saviti unutra, uvrnuti.

**pòdvrtati** gl. nesvrš., prez. *pòdvrćēm* - podavijati krajeve; zavrtati odozdo; savijati unutra, uvrtati.

**pòdvrći (se)** gl. svrš., prez. *pòdvrgnēm (se)* - podvrgnuti (se).

**pòdvūći** gl. svrš., prez. *podvúčēm* - staviti crtu ispod čega.

**pòdvūći (se)** gl. svrš., prez. *podvúčēm* (se) - zavući se pod šta, uvući se ispod čega.

**podzákup** im. m. r. - uzimanje u zakup od drugog zakupca, podzakupljivanje.

**podzákupac** im. m. r., g. jd. *podzákupca*, n. mn. *podzákupci*, g. mn. *podzákupācā* - onaj koji je nešto posredno preko zakupca uzeo u zakup.

**podzemàljskī** prid. odr. v. - koji je ispod zemaljskog, koji je potčinjen zemaljskom.

**pòdzēmlje/pódzēmlje** im. s. r. - ono što je pod zemljom; dio zgrade ukopan u zemlju, podrum; prenes. mafija, kriminalci; kriminalne i terorističke organizacije.

**pòdzeman/pódzeman** prid., odr. v. *pódzemnī* - koji je pod zemljom; prenes. mračni, tamni, kriminalni, koji nisu pod kontrolom zakona.

**pòdzid** im. m. r., n. mn. *pòdzidi/pòdzidovi* - podzida, potporni zid, zid koji sprečava odronjavanje zemlje; ukrasni zid.

**pȍdzida** im. ž. r. - podzid.

**podzídati** gl. svrš., prez. *pòdzīdām* - ozidati odozdo, ispod čega, da bude čvršće.

**podzidávānje** gl. im. s. r. od podzidavati.

**podzidávati** gl. nesvrš., prez. *podzìdāvām* - podziđivati, podizati zid ispred čega.

**pòdzīde** im. s. r. - ono što je ispod zida podzidano, zemljište ispod zidina.

**podziđívānje** gl. im s. r. od podziđivati.

**podziđívati** gl. svrš., prez. *podzìđujēm* - podzidavati, zidati ispod čega; ojačati nešto podizanjem zida.

**pȍdzīmu** pril. - pred samu zimu, u kasnu jesen, uoči same zime.

**pòdžeći** gl. svrš., prez. *podžèžēm* - podjariti, žestoko naljutiti, potaknuti na žestoku ljutnju; potpaliti.

**pòdžízati** gl. nesvrš., prez. *pòdžīžēm* - podjarivati, poticati na žestinu, na plahovitu ljutnju.

**pođòniti** gl. svrš., prez. *pòđonīm* - postaviti novi đon, potplat na cipele; prenes. "đonovima", tj. nedozvoljenim skrivenim sredstvima doći do cilja, prepisivanjem položiti ispit (up. *pođòniti ìspit*).

**pobuđívati** gl. nesvrš., prez. *pobùđujēm* - poticati, biti uzrok nečemu, pokretati, aktivirati; izazivati reakciju.

**poéma** im. ž. r. (grč.) - veće književno djelo u stihovima, spjev; vrsta epskolirske pjesme; naziv nekih muzičkih djela; prenes. nešto lijepo, poetično, što je ugodno mašti.

**pòēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *poéna*, n. mn. *poéni* - bod; plus; pogodak.

**poengléziti** (se) gl. svrš. (eng.), prez. *poènglēzīm* (*se*), trp. prid. *poèngléžen* - učiniti koga Englezom; postati Englezom; učiniti da nešto liči na engleski.

**pòēnta/poènta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *pòēntī/poèntī* - poanta, bit, suština, istaknuta glavna misao; prenes. oštrica, žaoka u govoru.

**poentírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *poèntīrām* - isticati bit, suštinu; naglasiti glavnu misao.

**pòēt** im. m. r. (grč.), n. mn. *poète* - poeta, pjesnik.

**poéta/poèta** im. m. r. (grč), g. jd. *poétē/poètē*, n mn. *poéte/poète* - poet, pjesnik, stihotvorac.

**poètičan** prid. (grč.), odr. v. *poètičnī* - koji je kao poezija; koji u sebi ima poetskih elemenata.

**poètičār** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi poetikom; poznavalac poetike.

**poètičkī** prid. odr. v. (grč.) - poetski.

**poètično** pril. (grč.) - na poetičan način; kao poetičari.

**poètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *poètici* - poezija, pjesništvo, pjesničko umijeće; teorija pjesništva; dio nauke o književnosti koji proučava poeziju; prenes. nježna i lijepa osjećanja.

**poetizácija** im. ž. r. (grč.) - davanje čemu obilježja poetike; prenes. uljepšavanje čega na duhovnom planu.

**poetizírānje** gl. im. s. r. (grč.) obavljanje poetizacije; poetizacija.

**poetizírati** gl. nesvrš. (grč.-lat.), prez. *poetìzīrām* - predstaviti nešto u pjesničkoj formi; opisivati nešto poput pjesnika; predati se pjesničkom raspoloženju; maštati, idealizirati.

**pòetskī** prid. odr. v. (grč.) - poetički; koji se odnosi na poetiku i poetičare.

**pòēzija** im. ž. r. (grč.) - umijeće nadahnutog izražavanja u stihu; pjesma; sva pjesnička djela u stihu, pjesništvo; poetika; prenes. ljepota, čar, posebno lijep osjećaj ili doživljaj.

**pofrancúziti** (se) gl. svrš. (fr.), prez. *pofràncūzīm* (*se*), trp. prid. *pofràncūžen* - učiniti koga Francuzom; postati Francuz; učiniti da nešto što više liči na francuski.

**pògača** im. ž. r. - posebna vrsta okruglog spljoštenog beskvasnog pšeničnog hljeba; prenes. ono što veličinom i oblikom liči na pogaču.

**pògačica** im. ž. r., dem. - mala pogača; vrsta peciva okruglog pljosnatog oblika; prenes. sve što oblikom i veličinom podsjeća na pogačicu.

**pogáđānje** gl. im. s. r. od pogađati (se) - pogodba.

**pogáđati** (se) gl. nesvrš., prez. *pògāđām* (*se*) - utvrđivati cijenu pogađanjem; sudjelovati u oblikovanju cijene; postizanje cilja u streljaštvu - pogodak u sredinu; prenes. nagađanje; pokušati dati tačan odgovora.

**pogàđāč** im. m. r., g. jd. *pogađáča*, v. jd. *pōgađāču* - onaj koji sudjeluje u pogađanju oko cijene čega; onaj koji pogađa pucajući u cilj, koji zna da pogađa; koji postiže pogotke; prenes. koji odgovara na postavljena pitanja; koji tačno odgovara.

**pȍgān** im. ž. r., g. jd. *pȍgāni*, instr. jd. *pȍgāni* - izmet, balega; nečist, prljavština, smeće; ono što je loše, prljavo, zlobno; zla, zlobna osoba, pokvarenjak.

**pògan** prid., odr. v. *pòganī* - veoma prljav, nečist; izuzetno zloban, zao; prenes. nemoralan, opak; koji je spreman na svako zlo.

**pogánac** im. m. r., g. jd. *pogánca*, n. mn. *pogánci*, g. mn. *pògānācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pogáncima* - izuzetno zao čovjek, zlobnik, pokvarenjak; nevjernik; opasna i teška bolest; čir; neizlječiva bolest, rak, karcinom.

**pogánčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na poganca, koji mu pripada.

**pogánčina/pogànčina** im. m. r., pejor. - pretjerano zao, prljav, pogan čovjek; poganština.

**pogànija** zbir. im. ž. r., pejor. - pogan.

**pòganiti** (se) gl. nesvrš., prez. *pòganīm* (*se*) - prljati (se) izmetom; onečišćavati (se) smradom; činiti nešto poganim; skrnaviti svetinju.

**pogànluk/pogánluk** im. m. r., n. mn. *pogànluci/pogánluci*, g. mn. *pogànlūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pogànlucima/pogánlucima*, pejor. - poganština.

**pògano** pril. - ružno; gadno; prljavo; sramno; na ružan način.

**pogánština** im. ž. r., pejor. - poganluk; prljavština, neurednost, nered; stanje i



osobina onoga koji je pogan; uvijek pogana osoba, pogančina.

**pogànulja/pogànuša** im. ž. r., pejor. - poganuša.

**pogànuša** im. ž. r., pejor. - uvijek prljava, neuredna žena; pogana žena; prenes. ona koja čini podle, ružne, zlobne stvari, zlobnica.

**pòganjēnje** gl. im. s. r. od poganiti.

**pogásiti** (se) gl. svrš., prez. *pògāsī* (*se*) - ugasiti redom jedno po jedno; sve ugasiti; učiniti da šta ne gori ili ne svijetli; utrnuti; završiti gašenje; prenes. utišati (se), smiriti (se); nestajati, umirati.

**pògaziti** gl. svrš., prez. *pògazīm*, trp. prid. *pògažen* - gaženjem nešto uništiti; polomiti hodanjem; prenes. prekršiti; ne biti dosljedan.

**pògdje/pogdjègdje** pril. - ponegdje; tu i tamo; malo na jednom, malo na drugom mjestu; pogdjegod.

**pogdjègod** pril. - pogdje, pogdjegdje.

**pogdjèkad** pril. - ponekad, poneki put, katkad.

**pogdjèko/pogdjèkojī** zamj. neodr., g. jd. *pogdjèkog*(*a*) - neko ovdje, neko ondje, poneko, poneki.

**pogégati** (se) gl. svrš., prez. *pògēgām* (*se*) - malo gegajući hodati; krenuti gegajući se.

**pogìbalac** im. m. r., g. jd. *pogibaoca*, n. mn., *pogibaoci*, g. mn. *pogibalācā*, dat.-instr.-lok mn. *pogibaocima* - onaj koji je u životnoj opasnosti, koji pogiba, gine.

**pogíbati** gl. nesvrš., prez. *pògībljēm* - izlagati se smrtnim opasnostima, ginuti; povijati se, savijati se pod čim; prenes. pretjerano se zalagati za što, trošiti se do iznemoglosti.

**pȍgībelj** im. ž. r., g. jd. *pȍgībelji* - smrtna opasnost, teška nevolja, velika nesreća; pogibija, poginuće; prenes. nepovoljnost; šteta.

**pȍgibēljan** prid., odr. v. *pȍgibēljnī* - smrtno opasan, nepovoljan, nesretan, poguban.

**pȍgibēljno** pril. - smrtno opasno, pogubno.

**pȍgībija/pògibija** im. ž. r. - velika nevolja; smrtna opasnost, pogibija, pogibelj; prenes. velika šteta.

**poginúće** gl. im. s. r. - neprirodna smrt nastala kao posljedica smrtnog pogotka, nesreće ili kakve nepogode; pogibija.

**pòginuti** gl. svrš., prez. *pòginēm* - biti smrtno pogođen čime; smrtno stradati u ratu; umrijeti nesretnim slučajem.

**pòginulī** prid. odr. v. - koji je stradao u ratu; posmrtno pogođeni; nastradali u nesreći.

**pòginjānje** gl. im. s. r. - saginjanje pod čim, povijanje ispod čega.

**pòginjati** (se) gl. nesvrš., prez. *pòginjēm se* - savijati (se) pod čim; povijati (se) ispod čega.

**pògladiti** gl. svrš., prez. *pògladīm* - učiniti nešto glatkim; gladeći poravnati; nježno dotičući preći dlanom preko čega; pomilovati, pomaziti; prenes. polaskati, povladiti kome.

**pògalāsje** im. s. r. - vijest, glas; odjek, eho.

**poglàvāč** im. m. r., g. jd. *poglaváča*, g. mn. *poglaváčā* - uzglavlje, ono što je iznad glave; ono što je pod glavom, jastuk.

**poglàvār** im. m. r., g. jd. *poglavára*, v. jd. *pȍglavāru/pȍglavāre*, instr. jd. *poglavárom/poglavárem*, n. mn. *poglavári*, g. mn. *poglavárā* - vrhovni svjetovni ili vjerski starješina; vladar; upravitelj; poglavica.

**poglavàrčić** im. m. r., pejor. - dem. prema poglavar; poglavar s malom teritorijom i s malom moći.

**poglavárev/poglavárov** prid. odr. v. - koji pripada poglavaru.

**poglavàrica** im. ž. r., v. jd. *poglavàrice/poglavàrico* - poglavareva žena, pogla varka; žena poglavar.

**poglàvārka** im. ž. r., dat. jd. *poglàvārki* - poglavarica.

**poglàvārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poglavare.

**poglavàrstven** prid., odr. v. *poglavàrstvenī* - koji se odonosi na poglavarstvo.

**poglavárstvo** im. s. r., g. mn. *poglàvārstāvā/poglavárstāvā* - institucija s poglavarem na čelu; zgrada i osoblje poglavarstva.

**pòglavica** im. m. i ž. r., v. jd. *pòglavice/pòglavico* - vrhovni plemenski starješina; prenes. starješina; poglavar.
**pòglavičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poglavice; poglavarski.
**pòglavit** prid., odr. v. *pòglavitī* - najvažniji, prvi, najglavniji; ugledan, odličan, cijenjen; dio titule nekih viših činovnika; titula.
**pòglavito** pril. - u prvom redu, prije svega, najprvo.
**pòglavitōst** im. ž. r., g. jd. *pògavitosti*, instr. jd. *pògavitosti/pògavitošću* - titula nekih viših zvaničnika.
**pòglāvlje** im. s. r. - posebna tematska cjelina u knjizi obilježena brojem ili podnaslovom; dio, odjeljak, glava knjige.
**pòglāvnīk** im. m. r., n. mn. *pòglāvnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòglāvnīcima* - poglavar, starješina, najvažnija osoba u kakvoj zajednici.
**pȍglēd/pògled** im. m. r., dat.-lok. jd. *pȍglēdu/poglédu* - pravac gledanja; domašaj oka; vid; ono što oči vide, panorama; prenes. način gledanja, mišljenje.
**poglédānje** gl. im. s. r. - od pogledati.
**poglédati** gl. nesvrš., prez. *pòglēdām* - upućivati pogled, učestalo gledati, iščekivati.
**pògledati** gl. svrš., prez. *pògledām* - uputiti pogled prema nekome ili nečemu; vidjeti; prenes. osvrnuti se na šta; imati na umu.
**pogledáti** gl. nesvrš., prez. *poglèdām* - povremeno gledati očekujući šta.
**poglòbiti** gl. svrš., prez. *pòglobīm* - sve po redu kazniti, oglobiti.
**pȍglūh** prid., odr. v. *pȍglūhī* - koji je prilično gluh, koji dosta loše čuje.
**pȍglūho** pril. - prilično gluho.
**pȍglūp** prid., odr. v. *pȍglūpī* - koji je prilično glup, dosta ograničenog razuma.
**poglúpjeti** gl. svrš., prez. *pòglūpīm* - postati glup.
**pȍglūpo** pril. - prilično, dosta glupo.
**pogmíljeti** gl. svrš., prez. *pogmílīm* - početi gmiljeti, gmizati; krenuti, poći gmileći.
**pògnati** gl. svrš., prez. *pògnām* - potjerati, natjerati.
**pȍgnūt** prid., odr. v. *pȍgnūtī* - povijen u leđima, sagnut; koji je povijene, spuštene glave; prenes. koji je popustio pred kim ili čim.
**pògnuti (se)** gl. svrš., prez. *pȍ-gnēm (se)* - poviti glavu; poviti se u leđima, poviti leđa; sagnuti se pod čim ili uvlačeći se pod što; prenes. popustiti kome, povući se pred čim, izgubiti.
**pògoda** im. ž. r. - pogodno vrijeme; povoljni uslovi, pogodnost.
**pògodak** im. m. r., g. jd. *pògotka*, n. mn. *pògoci*, g. mn. *pògodākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pògocima* - udarac u cilj; dobitak na lutriji, zgoditak; ono što je pogođeno, tačan odgovor.
**pògodan** prid., odr. v. *pògodnī* - odgovarajući; koji se uklapa; prikladan, podesan.
**pògodba** im. ž. r., g. pl. *pògodbī* - kupoprodajni dogovor; pogađanje.
**pògodben** prid., odr. v. *pògodbenī* - koji se odnosi na pogodbu.
**pogòditi** gl. svrš., prez. *pògodīm*, trp. prid. *pògođen* - intuitivno ili na osnovu nekih znakova tačno kazati, odrediti, učiniti; odgonetnuti; nasumice dati tačan odgovor; tačno predvidjeti; slučajno pronaći; udariti u cilj, postići gol, ne promašiti metu; utvrditi cijenu čega; najmiti koga; dogovoriti posao.
**pogòdljiv** prid., odr. v. *pogòdljivī* - koji se može pogoditi; s kojim se može pogoditi, ljubazan, prijazan.
**pogòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *pogòdljivosti*, instr. jd. *pogòdljivošću/pogòdljivosti* - osobina pogodljivog.
**pògodno** pril. - prikladno, podesno, na pogodan, odgovarajući način.
**pogódnōst/pògodnōst** im. ž. r., g. jd. *pogódnosti*, instr. jd. *pogódnošću/pogódnosti* - povoljne, pogodne okolnosti; osobina pogodnog.
**pògodovānje** gl. im. s. r. od pogodovati.
**pògodovati** gl. nesvrš., prez. *pògodujēm* - ići kome ili čemu u prilog; biti od koristi, koristiti; pomagati.
**pògođen** prid., odr. v. *pògođenī* - koji je udaren u središte; koji je udaren čime; koga je pogodio metak ili šta drugo; koji je nasumice tačno određen; prenes. potresen, dirnut.



**pȍgojāzan** prid., odr. v. *pȍgojāznī* - prilično gojazan, podebeo.
**pȍgolem** prid., odr. v. *pȍgolemī* - prilično velik, povelik.
**pogolìcati** gl. svrš., prez. *pogolìcām* - poškakljiti, podražiti golicanjem; golicati sve redom, jedno po jedno, izgolicati sve.
**pógon/pògon** im. m. r. - fiz. sila kojom se pogoni; uređaj nekog postrojenja za proizvodnju pokretačke energije; odjeljenje u kome se nešto proizvodi, pokreće; pokret, pokretanje, rad; pokretačka snaga.
**pogòniti** gl. nesvrš., prez. *pògonīm* - činiti da se šta kreće, pokretati.
**pógonskī/pògonskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pogon.
**pogórditi (se)** gl. svrš., prez. *pògōrdīm (se)* - postati gord; nakratko se ponašati gordo.
**pogorjélac/pogòrjelac** im. m. r., g. jd. *pogòrjēlca/pogorjélca*, n. mn. *pogorjélci/pogòrjēlci*, g. mn. *pogòrjēlācā/pogòrjelācā* - onaj kome je izgorjela kuća; onaj kome je sve pogorjelo.
**pogòrjelica** im. ž. r. - osoba kojoj je sve izgorjelo; mjesto gdje je sve pogorjelo, zgarište.
**pogorjèlica** im. ž. r. - ono što je od kuće i pokućstva preostalo nakon požara.
**pogòrjeti** gl. svrš., prez. *pògorīm* - izgorjeti redom jedno po jedno; sve potpuno izgorjeti.
**pȍgoršān** prid., odr. v. *pȍgoršānī* - gori u odnosu na ranije, teži, lošiji.
**pȍgoršānōst** im. s. r., g. jd. *pȍgoršānosti*, instr. jd. *pȍgoršānošću/pȍgoršānosti* - osobina onoga što je pogoršano; pogoršanje.
**pogoršánje** gl. im. s. r. od pogoršati.
**pogòršati** gl. svrš., prez. *pogòršām*, trp. prid. *pȍgoršān* - učiniti gorim, težim, nedostupnijim, opasnijim; postati gorim, težim, nedostupnijim, opasnijim.
**pogoršávānje** gl. im. s. r. od pogoršavati.
**pogoršávati** gl. nesvrš., prez. *pogòršāvām*, trp. prid. *pogòršāvān* - činiti gorim, težim, nedostupnijim, opasnijim; postajati gorim, težim, nedostupnijim, opasnijim.
**pogospòditi (se)** gl. svrš., prez. *pogospodīm (se)*, trp. prid. *pogòspođen* - postati gospodin; oponašati gospodina, biti kao gospodin, pokondiriti se.
**pogòstiti (se)** gl. svrš., prez. *pògostīm (se)*, trp. prid. *pògošćen* - počastiti (se); ugostiti (se); najesti (se) i napiti (se) u gostima.
**pogòtovo/pogòtovu** pril. - posebno, naročito, tim prije.
**pogováranje** gl. im. s. r. - od pogovarati.
**pogovárati** gl. nesvrš., prez. *pogòvārām*, trp. prid. *pogòvārān* - odustajati od ranije rečenog; zamjerati.
**pȍgovōr** im. m. r., g. jd. *pȍgovōra*, g. mn. *pȍgovōrā* - završno objašnjenje pisca ili izdavača na kraju knjige; završni odjeljak knjige, epilog; ono što se govori poslije, ogovaranje; zamjerka, nepoštivanje ranije dogovorenog.
**pogovòriti** gl. svrš., prez. *pogòvorīm*, trp. prid. *pogòvoren* - poreći ranije rečeno, dogovoreno; nakratko govoriti, reći.
**pògrabiti** gl. svrš., prez. *pògrabīm*, trp. prid. *pògrabljen* - zgrabiti; sve redom uzeti, oteti, ugrabiti; ščepati; završiti grabljenje sijena, pograbljati, pograbuljati.
**pògrabljati** gl. svrš., prez. *pògrabljām* - pograbuljati, pokupiti grabljama/grabuljama, završiti grabljenje/grabuljanje; pograbiti/pograbuljati.
**pograbùljati** gl. svrš., prez. *pograbùljām*, trp. prid. *pȍgrabuljān* - pograbljati.
**pográditi** gl. svrš., prez. *pògrādīm* - sagraditi, podignuti; napraviti; u mislima oblikovati; uraditi.
**pògraničan** prid., odr. v. *pògraničnī* - koji se nalazi ili koji se dešava na granici; granični; koji se odnosi na pograničje.
**pògraničār** im. m. r., v. jd. *pȍgraničāru/pȍgraničāre* - graničar, granični stražar.
**pògranīčje** im. s. r. - prostor uz granicu, pogranični kraj.
**pògraničnīk** im. m. r., n. mn. *pògraničnīci*, g. mn. *pògraničnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pògraničnīcima* - kamen kojim je obilježena granica; vojnik graničar.
**pògrbaviti (se)** gl. svrš., prez. *pògrbavīm (se)* - pògrbiti (se).

**pògrbiti (se)** gl. svrš., prez. *pògrbīm* (*se*) - pogrbaviti se, postati grbav; učiniti grbavim.

**pogrbljávānje** gl. im. s. r. od pogrbljavati (se).

**pogrbljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pogȑbljāvām (se)* - pogrbljivati se, postajati grbav; činiti da nešto bude grbavo; povijati se praveći grbu.

**pògrbljen** prid., odr. v. *pògrbljenī* - koji ima grbu; s grbom na leđima; poguren, zguren, povijenih, zgurenih leđa; s grbama.

**pògrbljeno** pril. - pogureno, zgureno; neravno, grbavo; s grbom na leđima; povijenih, zgurenih leđa; s grbama.

**pògrbljenōst** im. ž. r., g. jd. *pògrbljenosti*, instr. jd. *pògrbljenošću/pògrbljenosti* - pogurenost, osobina pogrbljenog, svojstvo onoga što je pogrbljeno.

**pogrbljívanje** gl. im. s. r. od pogrbljivati (se).

**pogrbljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pogȑbljujēm* (*se*) - pogrbljávati (se).

**pogȑcati (se)** gl. svrš., prez. *pogȑcām* (*se*) - malo (se) zagrcati; progutati, pojesti grcajući.

**pȍgrda** im. ž. r. - pogrdna riječ, psovka; sramota, uvreda; moralna i fizička grdoba.

**pògrdan** prid., odr. v. *pògrdnī* - uvredljiv, sraman; ružan, neugledan, neuljudan.

**pogŕditi** gl. svrš., prez. *pògr̄dīm* - učiniti grdnim, ružnim, poružnjati; nagrditi, povrijediti; okaljati, oskrnaviti; teško oštetiti, nanijeti veliku štetu.

**pogŕdjeti (se)** gl. svrš., prez. *pògr̄dīm* - postati grdnim, ružnim; nagrditi, poružnjati (se).

**pògrdno** pril. - na pogrdan način, s pogrdama, ružno, sramno; neugledno.

**pogrđénje** gl. im. s. r. - poružnjenje; uvreda.

**pogrđívānje** gl. im. s. r. od pogrđivati.

**pogrđívati** gl. svrš., prez. *pogȑđujēm* - činiti grdnim, ružnim; poružnjavati.

**pògreb/pógreb** im. m. r. - sahrana, posmrtna povorka, dženaza.

**pȍgrebān** prid., odr. v. *pȍgrebānī* - ostrugan grebanjem; izgreban; pogreben.

**pogrèbati** gl. svrš., prez. *pogrèbēm* - sve ogrebati, grebanjem ostrugati; napraviti ogrebotine, izgrebati.

**pògrebnīk** im. m. r., n. mn. *pògrebnīci* - onaj koji priprema i vodi pogreb; pogrebni radnik, grobar.

**pogrebnìna** im. ž. r. - pogrebni troškovi, novac za plaćanje pogreba.

**pogrèbuša** im. ž. r. - ona koja grebe; ono čime se grebe.

**pògrēpsti** gl. svrš., prez. *pogrèbēm* - pogrebati.

**pògrešan** prid., odr. v. *pògrešnī* - koji nije tačan; koji je s greškom; neispravan; koji ne odgovara kakvim normama.

**pogrèšiv** prid., odr. v. *pogrèšivī* - pogrešljiv, koji je sklon griješenju; koji može pogriješiti.

**pogrèšivōst** im. ž. r., g. jd. *pogrèšivosti*, instr. jd. *pogrèšivošću/pogrèšivosti* - pogrešljivost, osobina onoga koji griješi, pogrešivog.

**pògreška** im. ž. r., dat. jd. *pògrešci* - greška, ono što je pogrešno; promašaj; greška.

**pogrèšljiv** prid., odr. v. *pogrèšljivī* - pogrešiv.

**pogrèšljivōst** im. ž. r., g. jd. *pogrèšljivosti*, instr. jd. *pogrèšljivošću/pogrèšljivosti* - pogrèšivōst.

**pògrešno** pril. - na pogrešan način; netačno; krivo.

**pògrijān** prid., odr. v. *pògrijānī* - zagrijan, umlačen; podgrijan.

**pògrijati** gl. svrš., prez. *pògrijēm* - nešto hladno ugrijati, učiniti topli(ji)m; podgrijati.

**pogrijávānje** gl. im. s. r. od pogrijavati.

**pogrijávati** gl. nesvrš., prez. *pogrìjāvām* - smlačivati, umlačivati, nešto hladno činiti toplijim; podgrijavati.

**pogrijèšiti** gl. svrš., prez. *pògriješīm* - napraviti (po)grešku; raditi pogrešno.

**pogȑmuša** im. ž. r. - zool. vrsta ptice.

**pogȑmušica** im. ž. r., dem. - zool. mala ptica pogrmuša.

**pogŕnuti** gl. svrš., prez. *pògrnēm* - pokuputi grnom, nagrnuti, navaliti na šta; zagrnuti; podgrnuti.

**pògrom** im. m. r. (rus.) - ubijanje pripadnika nekog naroda do njihovog istrebljenja i uništavanje njihove imovine, genocid.



**pogròmāš** im. m. r., g. jd. *pogromáša*, g. mn. *pogromášā* - onaj koji organizuje pogrom ili učestvuje u njemu.

**pogròmāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pogromaše.

**pogròmāški** pril. - kao pogromaši, na način pogromaša.

**pogrúbiti** gl. svrš., prez. *pògrūbīm* - učiniti grubim, ružnim.

**pogrúbjeti** gl. svrš., prez. *pògrūbīm* - postati grub, poružnjati.

**pògrudati (se)** gl. svrš., prez. *pògrudām (se)* - pogrudvati (se), malo se grudati.

**pògrūdnica** im. ž. r. - grudna maramica, plućna maramica, porebrica pleura.

**pȍgūban** prid., odr. v. *pȍgūbnī* - veoma opasan; smrtno opasan; koji uništava.

**pogùbiti** gl. svrš., prez. *pògubīm* - izvršiti presudu o pogubljenju, oduzeti život pogubljenjem.

**pògubīšte** im. m. r. - pogùbilīšte.

**pògubljen** prid., odr. v. *pògubljenī* - usmrćen (osuđenik); usput zagubljen.

**pogubljènīk** im. m. r., n. mn. *pogubljeníci*, g. mn. *pogubljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pogubljenícima* - onaj nad kojim je izvršeno pogubljenje; onaj koji je pogubljen.

**pogubljénje** gl. im. s. r. - izvršenje smrtne presude; nasilno prekraćenje života nakon smrtne presude.

**pȍgūbno** pril. - kao pogibelj, izuzetno opasno, smrtonosno; prenes. nepovoljno; štetno.

**pogúliti** gl. svrš., prez. *pògūlīm*, trp. prid. *pògūljen* - sve odreda oguliti; dovršiti guljenje; oderati kožu, zguliti.

**pòguren** prid., odr. v. *pògurenī* - up. pògrbljen.

**pòguriti (se)** gl. svrš., *pògurīm* (*se*) - up. pògrbiti (se).

**pògurkati** gl. svrš., prez. *pògurkām*, dem. - gurkanjem pokrenuti; poticati, pomagati da nešto krene, otpočne.

**pogúrnuti** gl. svrš., prez. *pògūrnēm* - guranjem pomoći da se nešto pomakne, da krene.

**pogúšiti** gl. svrš., prez. *pògūšīm* - sve podaviti gušenjem; jedno po jedno ugušiti.

**pòhabān** prid., odr. v. *pòhabānī* - iznošen, ishaban, oštećen, otrcan.

**pòhabānōst** im. ž. r., g. jd. *pòhabānosti*, instr. jd. *pòhabānošću/pòhabānosti* - stanje onoga što je pohabano.

**pòhabati (se)** gl. svrš., prez. *pòhabām* (*se*) - oštetiti (se), nošenjem ishabati, otrcati; iznositi.

**pohàđāč** im. m. r., g. jd. *pohađáča*, n. mn. *pohađáči* - onaj koji nešto pohađa, polaznik (na kakvom kursu).

**poháđānje** gl. im. s. r. - posjećivanje; redovno dolaženje; obilaženje.

**poháđati** gl. nesvrš., prez. *pòhāđām* - posjećivati; redovno dolaziti na nastavu u školi; obilaziti.

**pohajdučénje** gl. im. s. r. - ponašanje koje postaje kao u hajduka, hajdučko.

**pohajdúčiti (se)** gl. svrš., prez. *pohàjdūčīm* (*se*) - postati hajduk; ponašati se kao hajduk.

**pȍhānje** gl. im. s. r. (njem.) - ob. pȍhovānje.

**pòhapsiti** gl. svrš. (tur.), prez. *pòhapsīm* - pohvatati osumnjičene i odvesti u pritvor, jedno po jedno zatvoriti; sve pozatvarati.

**pȍhara** im. ž. r. (ar.) - pljačka, otimačina, grabež, pustošenje.

**poharáčiti** gl. svrš. (ar.), prez. *pohàrāčīm* - uzeti kao harač, oporezovati.

**pòharati** gl. svrš. (ar.), prez. *pòharām* - pljačkati, otimati, grabiti, pustošiti.

**pòhārčiti** gl. svrš. (ar.), prez. *pòhārčīm* - beskorisno potrošiti, uništiti.

**pohásiti se** gl. svrš. (ar.), prez. *pòhāsīm se* - posiliti se, postati obijestan; uzoholiti se, silom se uzdići, uznijeti iznad drugih.

**pȍhati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *pȍhām* (njem.) - ob. pohovati.

**pòhitati** gl. svrš., prez. *pòhitām* - požuriti; hitro krenuti, pohrliti.

**pohítjeti** gl. svrš., prez. *pòhītīm* - žurno hodati, požuriti.

**pohlàptati** gl. svrš., prez. *pòhlapćēm* - halapljivo, pohlepno, nabrzinu pojesti.

**pȍhlepa** im. ž. r. - nestrpljiva težnja za čim; neutoljiva glad; požuda, gramzivost.

**pȍhlēpan** prid., odr. v. *pȍhlēpnī* - koji je nestrpljiv da zadovolji kakvu svoju težnju za čim, neutoljivu glad, požudu, gramzivost; požudan, gramziv, nezasit.

**pȍhlēpnīk** im. m. r., n. mn. *pȍhlēpnīci*, dat.-instr.-lok. pl. *pȍhlēpnīcima* - pohlepan čovjek; grabežljivac

**pȍhlēpnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍhlēpnosti*, instr. jd. *pȍhlēpnošću/pȍhlepnost* - osobina onoga koji je pohlepan, gramzivost, nezasitost, požudnost; sebičnost, grabežljivost.

**pòhod/póhod** im. m. r., g. mn. *pȍhōdā* - odlazak na dalek put, obilazak nečeg udaljenog; organizovana posjeta, posjećivanje nekog znamenitog mjesta; organizavana aktivnost u postizanju viših ciljeva; odlazak u osvajanje i pljačkanje.

**pohódati** gl. svrš., prez. *pòhōdām* - malo više hodati dok se ne stigne na cilj.

**pȍhode/pȍhodi** im. ž. r., mn. - prva porodična prijateljska posjeta nakon svadbe porodici u koju se udala djevojka.

**pohòdilac** im. m. r., g. jd. *pohòdioca*, n. mn. *pohòdioci*, g. mn. *pohòdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pohòdiocima* - onaj koji pohodi, pohoditelj, pohodnik, dolaznik, posjetilac.

**pohòditi** gl. svrš. i nesvrš., prez. *pòhōdīm*, trp. prid. *pòhođen* - ići u pohode, posjećivati, obilaziti koga ili šta.

**póhodnī/pòhodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pohod, koji mu je svojstven.

**póhodnica/pòhodnica** im. ž. r. - ona koja ide, dolazi ili koja je došla u pohode.

**póhodnīk/pòhodnīk** im. m. r., n. mn. *póhodnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *póhodnīcima* - onaj koji ide, dolazi ili koji je došao u pohode.

**pohòdnja/pohódnja** im. ž. r. - pohođenje.

**pohođènīk** im. m. r., g. jd. *pohođeníka*, n. mn. *pohođeníci*, g. mn. *pohođeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pohođenícima* - onaj koga posjećuju, kome idu u pohod.

**pòhođēnje** gl. im. s. r. - pohod; odlazak u pohode, posjeta, posjećivanje, obilazak.

**pȍhota** im. ž. r. - čulna strast; gramzivost, pohlepa.

**pȍhotan** prid., odr. v. *pȍhotnī* - koji iskazuje pohotu, čulnu strast; pohlepan, gramziv.

**pȍhotica** im. ž. r., v. jd. *pȍhotice/pȍhotico*, dem. - manja strast, čulna potreba.

**pohòtljiv** prid., odr. v. *pohòtljivī* - pun putenih želja; koji je sklon pohoti, putenosti.

**pohòtljivac** im. m. r., g. jd. *pohòtljīvca*, instr. jd. *pohòtljivcem*, pejor. - pohotljiv čovjek, onaj koji se predaje pohoti; koji iskazuje pohotu, pohotnik.

**pohòtljivica** im. ž. r., pejor. - pohotljiva žena, ona koja se predaje putenim željama, putenosti, pohotnica.

**pohòtljivo** pril. - puteno, strasno, s pohotom, s požudom.

**pohòtljivōst** im. ž. r., g. jd. *pohòtljivosti*, instr. jd. *pohòtljivošću/pohòtljivosti* - osobina onoga koji je pohotljiv, pohotnost; pohota.

**pȍhotnica** im. ž. r. - ona koja je pohotljiva, pohotljivica.

**pȍhotnīk** im. m. r., n. mn. *pȍhotnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pȍhotnīcima* - onaj koji je pohotljiv, pohotljivac.

**pȍhotno** pril. - na pohotan način, kao pohotnici, pohotljivo.

**pȍhotnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍhotnosti*, instr. jd. *pȍhotnošću/pȍhotnosti* - osobina onoga koji je pohotan, pohotljivost.

**pȍhovānje** gl. im. s. r. (njem.) od pohovati.

**pȍhovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *pȍhujēm* - najprije meso ili nešto drugo pripremljeno za prženje umočiti u jaja, zatim to uvaljati u mrvice ili brašno pa staviti na vrelo ulje da se prži.

**pȍhovān** prid., odr. v. *pȍhovānī* - umočen u jaja, uvaljan u brašno pa ispržen u ulju.

**pȍhrana** im. ž. r., g. mn. *pȍhrānā* - čuvanje, držanje na sigurnom.

**pohrániti** gl. svrš., prez. *pòhrānīm* - ostaviti šta na sigurnom mjestu; sačuvati od oštećenja; ne dozvoliti da propadne.

**pohranjívānje** gl. im. s. r. - odlaganje čega na sigurno mjesto radi čuvanja.

**pohranjívati** gl. nesvrš., prez. *pohrànjujēm* - ostavljati nešto na sigurno mjesto da se ne ošteti, da se sačuva.

**pohŕđati** gl. svrš., prez. *pohŕđām*, trp. prid. *pȍhrđān* - postati hrđavo; malo zahrđati.

**pohrìšćaniti (se)** gl. svrš., prez. *pohrìšćanīm(se)* - prisilno pokrstiti; učiniti da neko postane hrišćanin; preći na hrišćansku vjeru; ponašati se kao hrišćanin.

**pohrišćanjénje** gl. im. s. r. - prelazak na hrišćanstvo; pokrštenje.



**pòhrliti** gl. nesvrš., prez. *pòhrlīm* - s radošću pohitati, požuriti.

**pòhrptina** im. ž. r. - ono što je po hrptu; pleđina; meso skinuto s leđa zaklane životinje.

**pòhrskati** gl. svrš., prez. *pòhrskām* - sve pojesti uz hrskanje; jedno po jedno hrskajući pojesti.

**pȍhula** im. ž. r. - huljenje, pokuda, sramota.

**pohúliti/pòhuliti** gl. svrš., prez. *pòhūlīm* - pokuditi, osramotiti; nagovoriti, nahuškati.

**pòhūmlje** im. s. r. - pobrđe, humovito, brdovito zemljište.

**pohŕvati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *pohŕvēm (se)* - započeti s kim hrvanje; gombati se hrvanjem; oboriti koga hrvući se; hrvući se uhvatiti se s kim ukoštac.

**pohrvátiti (se)** gl. svrš., prez. *pohŕvātīm (se)* - učiniti koga Hrvatom; preći na hrvatstvo; ponašati se kao Hrvat.

**pohŕvāćen** prid., odr. v. *pohŕvāćenī* - koga su učinili Hrvatom; koji je prešao na hrvatstvo; koji je prihvatio hrvatske običaje.

**pohrvaćívānje** gl. im. s. r. - prisilno prevođenje na hrvatstvo; prihvatanje hrvatstva; prihvatanje hrvatskih običaja kao svojih.

**pohrvaćívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pohrvàćujēm (se)* - nehrvatski narod prevoditi u hrvatstvo; prihvatati hrvatstvo; prihvatati hrvatske običaje.

**pohúliti** gl. svrš., prez. *pòhūlīm*, trp. prid. *pòhūljen* - potaknuti koga na pobunu huljenjem, izazvati negativne emocije i reakcije huškanjem, nahuškati; pomalo nagovarati na ljutnju.

**pȍhvala** im. ž. r. - riječi hvale upućene onome ko je učinio nešto dobro i korisno; lijepa ocjena, odobravanje; zvanična nagrada za čiji rad.

**pȍhvālan** prid., odr. v. *pȍhvālnī* - poželjan, koji zaslužuje pohvalu.

**pohváliti** gl. svrš., prez. *pòhvālīm* - uputiti nekome ili nečemu riječi hvale; ocijeniti nešto dobrim i to iskazati pohvalom.

**pohvaljívati** gl. nesvrš., prez. *pohvàljujēm* - hvaliti, upućivati pohvale.

**pòhvālnica** im. ž. r. - vrsta nagrade, pismena pohvala; pohvalno pismo; vrsta pjesme kojom se neko ili nešto slavi, veliča; oda.

**pòhvatati** gl. svrš., prez. *pòhvatām* - sve po redu uhvatiti; prenes. doći do svih informacija, pronaći i povezati sve po redu; zauzeti, zaposjesti.

**poìgrati/pòigrati (se)** gl. svrš., prez. *pòigrām (se)* - neko vrijeme (se) igrati, provesti u igri; malo u kolu igrati; poplesati; pozabaviti se kakvom igrom, razveseliti se; zatreptati, zadrhtati; prenes. skrivati; "igrati se" nakratko čijim osjećanjima; zloupotrijebiti čiju ljubav, naklonost.

**poigrávati (se)** gl. nesvrš., prez. *poìgrāvām (se)* - s vremena na vrijeme igrati se s kim ili čim; prenes. skrivati se iza čega radi postizanja kakvih ciljeva; zloupotrebljavati čiju naklonost; "igrati se" tuđim osjećanjima.

**poijekáviti/poijèkaviti (se)** gl. svrš., prez. *poijèkāvīm (se)* - ijekavizirati, ekavskoj riječi dati ijekavski oblik; umjesto ekavski ili ikavski početi govoriti ijekavski.

**pòimānje** gl. im. s. r. - shvatanje, razumijevanje kakvog pojma; razmišljanje o čemu i zauzimanje stava o tome.

**pòimati** gl. svrš., prez. *pòimām* - razumijevati, shvatati; razmišljati o čemu i imati svoj stav o tome.

**poìmati** gl. svrš., prez. *poìmām* - po redu dobijati; za neko vrijeme prilično imati; obogatiti se.

**poimènicē** pril. - poimenično.

**poimèničan** prid., odr. v. *poimènični* - koji se vrši po imenu, pojedinačan; koji je s popisanim imenima.

**poimeničávānje** gl. im. s. r. od poimeničavati.

**poimeničávati** gl. nesvrš., prez. *poimenìčāvām* - gram. pretvarati neimeničke riječi u imenice, supstantivizirati, postajati imenicom.

**poimèničen** prid., odr. v. *poimèničenī* - koji je pretvoren u imenicu, supstanizovan.

**poimeničénje** gl. im. s. r. od poimeničiti.

**poimèničiti** prez. *poimèničīm* - gram. pretvoriti u imenicu, supstantizovati, postati imenica.

**poimènično** pril. - po imenu, pojedinačno, jedno po jedno.

**pȍimūćan** prid., odr. v. *pȍimūćnī* - prilično bogat, dosta imućan.

**poináditi/poinátiti se** gl. svrš. (ar.), prez. *poìnādīm/poìnātīm se* - posvađati se, zavaditi se, naljutiti se jedan na drugoga.

**poisijècati** gl. svrš., prez. *poìsijecām* - sve po redu isjeći; jedno po jedno isjeći.

**poiskákati** gl. svrš., prez. *poìskāčū* - jedno za drugim iskočiti; svi redom iskočiti.

**poiskakívati** gl. svrš., prez. *poiskàkujū* - iskakivati jedno po jedno; nabrzinu iz čega jedno za drugim iskakivati.

**poìskapati** gl. svrš., prez. *poìskaplјē* - po redu iskapati; iskapati kap po kap; prenes. stalno plačući ostati bez suza.

**poìskidati** gl. svrš., prez. *poìskidām*, trp. prid. *poìskidān* - iskidati redom jedno po jedno; sve iskidati po redu.

**poìspadati** gl. svrš., prez. *poìspadām* - jedno za drugim ispadati; prenes. iznenada se pojaviti jedan za drugim.

**poisplaćívati** gl. svrš., prez. *poisplàćujēm* - jedno po jedno sve isplatiti; pomalo plaćajući sve platiti.

**poisplátiti** gl. svrš., prez. *poìsplātīm* - svima redom platiti, jednom po jednom isplatiti.

**poispòklanjati** gl. svrš., prez. *poispòklanjām*, trp. prid. *poispòklanjān* - ispoklanjati sve redom jedno po jedno; sve zaredom pokloniti.

**poisprèpravljati** gl. svrš., prez. *poisprèpravljām*, trp. prid. *poisprèpravljān* - završiti prepravljanje prepravljajući redom jedno po jedno.

**poisprevaljívati** gl. svrš., prez. *poisprevàljujēm* - sve redom prevaliti prevaljujući jedno po jedno.

**poisprevézati** gl. svrš., prez. *poisprèvēžēm* - sve redom, vežući jedno po jedno, povezati.

**poistovijètiti/poistòvjetiti (se)** gl. svrš., prez. *poistòvijetīm/poistòvjetīm* - izjednačiti nešto ili nekoga s čim ili s kim; učiniti nešto ili nekoga istovjetnim s čim ili s kim.

**poistovjećívati** gl. nesvrš., prez. *poistovjèćujēm*, trp. prid. *poistovjèćīvān* - izjednačavati koga ili šta s čim ili s kim; činiti nešto ili nekoga istovjetnim s čim ili s kim.

**poizabírati/poizàbirati** gl. svrš., prez. *poizàbīrām/poizàbirēm* - pregledajući sve, izabrati jedno po jedno.

**poizbíjati** gl. svrš., prez. *poìzbījām* - sve redom izbiti.

**pȍizbližē/pȍizbliže** i **poìzbližē/poìzbliže** pril. - podosta bliže, prilično izbliže.

**pȍizblīza** pril. - prilično izbliza, dosta izbliza.

**pȍizdaleka/poizdalèka** pril. - izdalje, malo izdalje; poizdalje.

**pȍizdaljē/pȍizdalje** pril. - poizdaleka; malo izdalje.

**poìzdati** gl. svrš., prez. *poìzdām* - prilično izdati, podosta izdati.

**pȍizderān** prid., odr. v. *pȍizderānī* - prilično izderan.

**poizdèrati** gl. svrš., prez. *pozìderēm* - sve redom izderati.

**poìzginuti** gl. svrš., prez. *poìzginēm* - svi izginuti jedan za drugim, redom izginuti.

**poìzvaditi** gl. svrš., prez. *poìzvadīm* - sve redom izvaditi jedno po jedno.

**poizvaljívati** gl. svrš., prez. *poizvàljujēm* - sve izvaliti redom jedno po jedno.

**poìzvrtati (se)** gl. svrš., prez. *poìzvrćēm (se)* - izvrnuti se svi redom, jedan po jedan, jedan za drugim.

**pôj** im. m. r., g. jd. *pȍja* - pjev, pjevanje, umilni glas; pojanje u pravoslavnoj crkvi.

**pójac/pòjāč** im. m. r., g. jd. *pójca*, n. mn. *pójci*, g. mn. *pôjācā* - pojač.

**pòjāč** im. m. r., g. jd. *pojáča*, n. mn. *pojáči*, g. mn. *pojáčā* - onaj koji poje, pjevač u crkvi; pejor. loš pjevač.

**pojàčalo** im. s. r. - dio muzičkog uređaja za pojačavanje zvuka; sredstvo kojim se nešto pojačava; pojačivač.

**pojačánje** gl. im. s. r. - povećanje; dodatna snaga.

**pojàčati** gl. svrš., prez. *pojàčām*, trp. prid. *pȍjačān* - osnažiti; dodati pojačanje; učiniti jačim.

**pojačàvāč** im. m. r., g. jd. *pojačaváča* - pojačivač, pojačalo.

**pojačávānje** gl. im s. r. - osnaživanje; činjenje nečega jačim novim pojačanjem.



**pojačávati** gl. nesvrš., prez. *pojàčāvām* - činiti jačim; osnaživati; dodavati pojačanje.

**pȍjačē/pȍjače** pril. - malo jače; snažnije.

**pȍjačī** prid. odr. v. - malo jači; prilično jači, snažniji; prenes., bogatiji, imućniji.

**pojačìvāč** im. m. r., g. jd. *pojačiváča* - pojačavač, pojačalo.

**pòjadati (se)** gl. svrš., prez. *pòjadām se* - pojaditi se, požaliti se; reći kome svoju bol, potužiti se.

**pòjaditi (se)** gl. svrš., prez. *pòjadīm (se)* - pojadati se, požaliti se; učiniti nešto jadnim, ojaditi.

**pòjanjiti se** gl. svrš., prez. *pòjanjī se* - ojanjiti janje (ovca).

**pòjahati** gl. svrš., prez. *pòjašēm* - uzjahati; malo jahati.

**pójam** im. m. r., g. jd. *pójma*, n. mn. *pójmovi* - predstava o čemu, predodžba; osnovno znanje o čemu; mišljenje, slika o nečemu.

**pòjānje** im. s. r. - poj, crkveno pjevanje; pjevanje; pejor. loše pjevanje.

**pȍjās** im. m. r., g. jd. *pȍjāsa*, n. mn. *pȍjasevi/pȍjāsi* - ono čime se nešto ili neko opasuje; opasač, kaiš, široka vrpca, traka; struk, najuži dio dijela između grudi i trbuha, pâs; područje koje nešto okružuje u obliku trake, okrug, zona; dio Zemljine kugle između meridijana; prstenasti krug oko čega; kategorije u karateu (up. crni pojas itd.).

**pojàsast** prid., odr. v. *pojàsastī* - koji je kao pojas, prugast.

**pojàsasto** pril. - kao pojas, prugasto.

**pȍjāsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pojas, koji pripada pojasu.

**pojàsniti** gl. svrš., prez. *pòjasnīm* - učiniti jasnijim; dati pojašnjenje; objasniti.

**pȍjāsno** pril. - kružno, uokrug.

**pȍjasno** pril. - prilično jasno, dosta jasno.

**pojàstučiti** gl. svrš., prez. *pojàstučīm* - obložiti jastucima da bude mekše; učiniti nešto jastučastim, mehkim, tapacirati.

**pòjata** im. ž. r. - štala za stoku; potkrovlje štale kao ostava za sijeno.

**pòjati** gl. nesvrš., prez. *pȍjēm* - pjevati u crkvi.

**pȍjava** im. ž. r. - događaj, slučaj, pojavnost; ono što se pojavi; pojavljivanje; priviđanje; lik; prilika; figura.; priviđenje, utvara.

**pȍjavica** im. ž. r., demin. - mala pojava; nebitna pojava.

**pojáviti se** gl. svrš., prez. *pòjāvīm* se - pokazati se; doći iznenada; neočekivano stići; iskrsnuti, izbiti; nastati kao rezultat čega; izaći, biti objavljen, publikovan, štampan.

**pojavljívānje** gl. im. s. r. - povremeno javljanje; izlazak na vidjelo; objavljivanje, štampanje.

**pojavljívati se** gl. nesvrš., prez. *pojàvljujēm se* - pokazivati se; dolaziti iznenada; neočekivano stizati; nenadano izbijati i nestajati; nastajati kao rezultat čega; povremeno biti objavljivan, štampan, publiciran.

**pojèden** prid., odr. v. *pojèdenī* - sažvakan i progutan; koji se našao u trbuhu; oštećen; potrošen; upropašten; prenes. izmučen prijekorima ili sumnjama.

**pojedínac** im. m. r., g. jd. *pojedínca*, n. mn. *pojedínci* - jedna osoba, individua; jedan, sam, bez drugih.

**pojedìnačan** prid., odr. v. *pojedìnačnī* - poseban, izdvojen iz reda; koji nije združen, odvojen za svaku osobu, individualan.

**pojedìnačno** pril. - odvojeno jedno od drugog, zasebno za svakog.

**pojedìnačnōst** im. ž. r., g. jd. *pojedìnačnosti*, instr. jd. *pojedìnačnošću/pojedìnačnosti* - pojedinačna osobina, zasebnost; detalj; osobina ili stanje onoga što je pojedinačno.

**pojedínčev** prid. odr. v. - koji pripada pojedincu.

**pȍjedīnī/pojèdīnī** br. prid. odr. v. - neki, poneki, pokoji; neki pojedinci čiji je boj neodređen.

**pojedínōst** im. ž. r., g. jd. *pojedínosti*, inst. jd. *pojedínošću/pojedínosti* - detalj; zaseban događaj, pojava, okolnost.

**pojednačávanje** gl. im. s. r. - izjednačavanje; stavljanje čega u istu ravan.

**pojednačénje** gl. im. s r. - izjednačenje; posljedica stavljanja čega ili koga na istu ravan, u istu razinu.

**pojednáčiti** gl. svrš., prez. *pojèdnāčīm* - izjednačiti, učiniti jednakim s drugim; staviti u istu ravan.

**pojednostáviti** gl. svrš., prez. *pojednòstāvīm*, trp. prid. *pojednòstāvljen* - učiniti jednostavnijim; učiniti jednostavnim, prostim.

**pojednostavljívānje** gl. im. s. r. - uprošćavanje; činjenje čega jednostavnijim, prostijim, prostim.

**pojednostavljívati** gl. nesvrš., prez. *pojednostàvljujēm* - činiti da nešto složeno postane jednostavno, prosto; uprošćavati.

**pojednòstručiti** gl. svrš., prez. *pojednòstručīm* - razdvojiti nešto višestruko na jednu struku; učiniti nešto jednostrukim.

**pojèdriti** gl. svrš., prez. *pòjedrīm* - početi jedriti, zajedriti; malo jedriti.

**pojeftíniti** gl. svrš., prez. *pojèftīnīm* - učiniti nešto jefitinijim; sniziti čemu cijenu; postati jeftin.

**pojeftinjávati** gl. nesvrš., prez. *pojeftìnjāvām* - pojeftinjivati, činiti nešto jeftinijim, manje vrijednim; snižavati čemu cijenu.

**pojeftinjénje** gl. im. s. r. - sniženje cijene; postajanje čega jeftinijim.

**pojeftinjívati** gl. nesvrš., prez. *pojeftìnjujēm* - pojeftinjavati.

**pòjēnje** gl. im. s. r. - poj, crkveno pjevanje.

**pòjesti** gl. svrš., prez. *pòjedēm*, trp. prid. *pojèden* - sažvakati i progutati hranu; oštetiti nagrizajući, uništiti; prenes. sve potrošiti; upropastiti; izmučiti prebacivanjem, prijekorima; oduzeti mir kakvim sumnjama.

**pojézditi** gl. svrš., prez. *pòjēzdīm* - jašući na konju krenuti, jezdeći poći.

**pòjilica** im. ž. r. - sprava za pojenje stoke.

**pòjilīšte** im. s. r. - mjesto napajanja stoke (na potoku, rijeci ili jezeru, pojilo.

**pòjilo** im.s. r. - pojilište.

**pòjiti** gl. nesvrš., prez. *pòjīm* - napajati; davati kome da pije; častiti koga pićem; natapati zemlju vodom.

**pòjīšte** im. s. r. - pojilište.

**pôjka** im. ž. r. - poj, pjesma, pjevanje.

**pójmiti** gl. svrš., prez. *pôjmīm* - shvatiti, razumjeti smisao čega.

**pòjmljiv** prid., odr. v. *pòjmljivī* - koji je razumljiv, koji se može pojmiti, razumjeti, shvatiti.

**pòjmljivo** pril. - na pojmljiv način, shvatljivo, razumljivo.

**pòjmljivōst** im. ž. r., g. jd. *pòjmljivosti*, instr. jd. *pòjmljivošću/pòjmljivosti* - razumljivost, shvatljivost, osobina onoga što je pojmljivo.

**pòjmōvnī/pójmōvnī** prid. odr. v. - koji se tiče pojmova, koji se odnosi na pojmove.

**pójmōvno/pòjmōvno** pril. - kao pojam, na način pojma.

**pójmōvnōst** im. ž. r., g. jd. *pójmovnosti* - osobina onoga što je pojmovno.

**pojogúniti se** gl. svrš., prez. *pojògūnīm se* - uzjoguniti se, postati jogunast, tvrdoglav; prenes. usprotiviti se, pobuniti se; podići glavu, uzoholiti se.

**pojunáčiti se** gl. svrš., prez. *pojùnāčīm se* - postati junak, ojunačiti se; junačenjem se malo hvalisati.

**pojúriti** gl. svrš., prez. *pòjūrīm* - početi juriti, jureći potrčati, pohitati; jureći krenuti; navaliti; potjerati koga.

**pòjutārje/pòjutārje** im. s. r. - kasno jutro, dio dana između jutra i podneva, pojutrica; ono što se obavlja nakon buđenja, po jutru; vojn. zvuk trube kojim se bude vojnici.

**pòjutrica** im. ž. r. - pojutarje.

**pòjutriti** gl. svrš., prez. *pòjutrīm* - svanuti, razdaniti se.

**pokajánje** gl. im. s. r. - iskazivanje kajanja; priznavanje svojih grijeha i traženje oprosta.

**pòkajati se** gl. svrš., prez. *pòkajēm se* - iskazati kajanje; priznati svoje grijehe i tražiti oprost.

**pòkājnica** im. ž. r., v. jd. *pòkājnice* - ona koja se kaje ili se već pokajala zbog svojih grijeha ili čega drugog; narikače na pogrebima.

**pòkājnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokajnike.

**pòkājnīčki** pril. - kao pokajnici, na način pokajnika.

**pòkājnīk** im. m. r., v. jd. *pòkājnīče*, n. mn. *pòkājnīci* - onaj koji se kaje ili se već pokajao.



**pòkāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *pokála* - pehar, ono što se dodjeljuje pobjedniku; bokal, veći sud za piće, vodu.

**pokaldìrmisati** gl. svrš. (grč.), prez. *pokaldìrmišēm* - pokaldrmiti, prekriti zemlju kamenim pločama.

**pokàldrmiti** gl. svrš. (grč.), prez. *pokàldrmīm* - sve prekriti kaldrmom, popločati.

**pokaldrmljívati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *pokaldìrmljujēm* - sve redom kaldrmisati, prekrivati kaldrmom; stavljati kaldrmu.

**pokàlemiti** gl. svrš. (grč.), prez. *pokàlemīm* - sve okalemiti; iskalemiti sve redom.

**pòkālnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na pokale.

**pokàluđeriti (se)** gl. svrš. (grč.), prez. *pokàluđerīm (se)* - učiniti koga kaluđerom ili kaluđericom; postati kaluđer ili kaluđerica.

**pokáljati** gl. svrš. (tur.), prez. *pòkāljām* - uprljati, okaljati, ukaljati; prenes. upropastiti, uništiti; osramotiti.

**pokarabásiti/pokarabúsiti** gl. svrš. (tur.), prez. *pokaràbāsīm/pokaràbūsīm* - uzoholiti se; pomamiti se; započeti svađu.

**pokárati** gl. svrš., prez. *pòkārām* - naružiti, izružiti, ukoriti zbog nečeg; prokleti.

**pòkārtati se** gl. svrš., prez. *pòkārtām se* - poigrati se karata; provesti malo vremena u kartanju.

**pokàsati** gl. svrš., prez. *pòkasām* - neko vrijeme trčati kasom (konj).

**pòkasno** pril. - prilično kasno, dosta kasno.

**pokàtkad(a)** pril. - ponekad(a), katkad(a); pokadšto.

**pokatoličávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pokatolìčāvām (se)* - činiti da neko postane katolik; prevoditi u katoličanstvo.

**pokàtoličiti (se)** gl. svrš., prez. *pokàtoličīm (se)* - postati katolik; prihvatiti katoličku vjeru.

**pokàuriti** gl. svrš. (perz.), prez. *pokàurīm* - postati kaur, pokrstiti se; postati nevjernik.

**pókaz** im. m. r. - pokazivanje.

**pokàzalo** im. s. r. - pomagalo kojim se pokazuje, pokazivač; stranica sa sadržajem knjige.

**pokàzatelj** im. m. r. - ono što pokazuje broj, cifru, grafikon i sl.

**pokázati (se)** gl. svrš., prez. *pòkāžēm (se)* - iznijeti na vidjelo; pokazivanjem učiniti vidljivim; obratiti pažnju na šta; otkriti; objasniti; dokazati; prenes. nekim gestom ili sl. otkriti osjećanje; osvetiti se kome; pojaviti se; ispoljiti se; postati jasan, očigledan.

**pokazìvāljka** im. ž. r., dat. jd. *pokazìvāljci*, g. mn. *pokazìvāljkī* - pomagalo za pokazivanje, pokazalo.

**pokazívānje** gl. im. s. r. od pokazivati.

**pokazívati** gl. nesvrš., prez. *pokàzujēm* - iznositi na vidjelo; pokazivanjem nešto činiti vidljivim; obraćati pažnju na šta; otkrivati; objašnjavati; dokazivati; prenes. nekim gestom ili sl. otkrivati osjećanja; svetiti se kome; pojavljivati se; ispoljavati se; postajati jasan, očigledan.

**pokazìvāč** im. m. r., g. jd. *pokazivá̄ča*, n. mn. *pokazìvāči*, g. mn. *pokazìvāčā* - osoba koja pokazuje; ono čime se pokazuje, pokazalo.

**pókaznī** prid. odr. v. - koji je u vezi s pokazivanjem, koji se odnosi na pokazivanje.

**pókaznica** im. ž. r. - iskaznica, karta koja se pokazuje, pokazna karta.

**pòkćeriti** gl. svrš., prez. *pòkćerīm* - usvojiti, prihvatiti, uzeti žensko dijete ili djevojku kao svoju kćer; dati sva prava usvojenoj ženskoj osobi kao da je rođena kćer.

**pòkćērka/pòkćērka** im. ž. r., dat. jd. *pòkćērki/pòkćērki* - usvojena kćer; žensko dijete ili uopće ženska osoba koja ima sva prava kao da je rođena kćer.

**pòkćī** im. ž. r., g. jd. *pòkćeri* - pokćerka.

**pòker** im. m. r. (engl.) - vrsta hazardne kartaške igre američkog porijekla.

**pòkidati** gl. svrš., prez. *pòkidām*, trp. prid. *pòkidān* - nasilu prekinuti, silom raskidati.

**pokípjeti** gl. svrš., prez. *pokípīl/pòkīpī* - nadolazeći u čemu preliti se preko ruba.

**pòkisao** prid., odr. v. *pòkislī* - mokar od kiše; prenes. snužden, neraspoložen, tužan.

**pòkiseliti** gl. svrš., *pòkiselīm* - potopiti što u tečnost da se kiseli; staviti povrće u turšiju.
**pòkisnuti** gl. svrš., *pòkisnēm*, r. gl. prid. *pòkisnuo/pòkisao* - skvasiti se, postati mokar od kiše; prenes. biti neraspoložen, snužden, tužan,
**pòklade** im. ž. r., mn. - katolički blagdan, karneval praćen svakovrsnim veseljem, vrijeme od Sv. triju kraljeva do krizme.
**pòkladnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poklade.
**pòkladnica** im. ž. r. - posljednja pokladna nedjelja; pogača od sira, jaja i brašna koja se jede o pokladama.
**pòkladovānje** gl. im. s. r. - provođenje poklada; uživanje u pokladama.
**pòkladovati** gl. nesvrš., prez. *pòkladujēm* - provoditi pokladne običaje, proslavljati poklade; uživati u pokladama.
**pòklanjānje** gl. im. s. r. - darivanje, donošenje i davanje poklona.
**pòklanjati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòklānjām* - darovati, donositi i davati kome poklon.
**poklánje** gl. im. s. r. - pokolj, klanje; prenes. svađa.
**poklápānje** gl. im. s. r. od poklapati (se).
**poklápati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòklāpā* (*se*) - stavljati poklopac na šta; zatvarati poklopcem; prekrivati čime; prenes. zauzeti neki prostor.
**pòklati** gl. svrš., prez. *pòkoljē* - izvršiti pokolj, klanje; sve redom zaklati.
**pòklecāj** im. m. r. - pokleknuće, posrtaj.
**poklecávānje** gl. im. s. r. - povremeno klecanje, posrtanje, spoticanje.
**poklecávati** gl. nesvrš., prez. *poklècāvām* - poklecivati, spoticati se, posrtati.
**poklecívati** gl. nesvrš., prez. *poklècujēm* - pomalo klecati, posrtati; s vremena na vrijeme klecati.
**pòklecnuti** gl. svrš., prez. *pòklecnēm* - posrnuti, klecnuti; prenes. pokolebati se; odustati; predati se.
**poklèčkē** pril. - klečeći, pokleknuvši, u klečećem položaju.
**pokleknúće** im. s. r. - poklecaj, posrtaj; prenes. odustajanje; nemoć, malaksalost; predaja.
**pòkleknuti** gl. svrš., prez. *pòkleknēm*, r. gl. prid. *pòklekao/pòkleknuo* - kleknuti, spustiti se na koljena; prenes. popustiti; uskolebati se; odustati; iznemoći, malaksati; izgubiti volju, predati se.
**poklèpati** gl. svrš., prez. *pòklepām/poklèpām* - klepanjem naoštriti, otkovati, pokovati.
**pòklīč** im. m. r. - poklik.
**pòklīk** im. m. r. - poklič, uzvik, klicanje.
**pòkliknuti** gl. svrš., prez. *pòkliknēm* - s radošću kliknuti, uzviknuti.
**poklìsār** im. m. r. (grč.), instr. jd. *poklisárem/poklisárom*, n. mn. *poklisári* - izaslanik, diplomatski predstavnik neke države, ambasador, veleposlanik.
**poklisárev/poklisárov** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poklisara, koji mu pripada.
**poklisárstvo** im. s. r. (grč.) - diplomatsko predstavništvo neke države, ambasada, veleposlanstvo.
**poklìsārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poklisare i poklisarstvo.
**poklíznuti/pòkliznuti (se)** gl. svrš., prez. *pòklīznēm/pòkliznēm* (*se*) - izgubiti ravnotežu na čemu klizavom, okliznuti (se); prenes., neočekivano nešto ne znati; ne uspjeti, zatajiti, zakazati.
**pòklon** im. m. r. - ono što se kome poklanja ili pokloni, dar, ono što se donosi na dar.
**pòklonīk** im. m. r., g. jd. *pòklonīka*, n. mn. *pòklonīci/pokloníci*, g. mn. *pòklonīkā/pokloníkā* - ljubitelj čega, obožavatelj; onaj koji se čemu (po)klanja; udvarač; ulizica; hodočasnik, onaj koji ide na poklonjenje.
**poklonitèljica** im. ž. r. - ona koja nešto poklanja ili je već poklonila, darovateljica, darovateljka.
**poklòniti** gl. svrš., prez. *pòklonīm*, trp. prid. *pòklonjen* - darovati, dati kome besplatno nešto na dar, poklon; žrtvovati.
**poklòniti se** gl. svrš., prez. *pòklonīm se* - previti se u pasu u znak poštovanja, sagnuti se; odati kome poštovanje svojim naklonom; potčiniti se kome ili čemu.
**poklonodávac** im. m. r., g. jd. *poklonodávca*, n. mn. *poklonodávci*, g. mn. *poklonòdāvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *poklonodávcima* - darovalac, darovatelj, onaj koji daje, daruje poklon.



**poklonodávčev** prid. odr. v. - koji pripada poklonodavcu.
**poklonjénje** gl. im. s. r. - iskazivanje zahvalnosti i poštovanja naklonom; odavanje počasti kome svojim dolaskom i naklonom; obilazak, obilaženje svetih mjesta.
**pòklopac** im. m. r., g. jd. *pòklopca*, n. mn. *pòklopci*, g. mn. *pòklopācā*, dat.-instr.-lok. pl. *pòklopcima* - gornji dio posuđa koji služi za poklapanje; zaklopac.
**pòklopčić** im. m. r., dem. - mali poklopac; prenes. potrčkalo.
**poklòpiti** gl. svrš., prez. *pòklopīm*, trp. prid. *pòklopljen* - staviti na što poklopac, zaklopiti, poklopcem zatvoriti; podudarati se; prenes. zauzeti; oteti; pritisnuti; savladati, obuzeti, zabrinuti; pokunjiti se, pokljuniti se, sagnuti glavu, postidjeti se.
**pòkljucati** gl. svrš., prez. *pòkljucā* - kljucajući pozobati, pojesti, pokljuvati.
**pokljùvati** gl. svrš., prez. *pòkljujē* - pokljucati, kljujući pozobati.
**pokljúniti (se)** gl. svrš., prez. *pòkljūnīm* (*se*) - klonuti, pokunjiti se, sagnuti se pokunjeno.
**pòkljunica** im. ž. r. - tanka kožica iznad kljuna.
**pòkmetiti** gl. svrš., prez. *pòkmetīm*, - učiniti koga kmetom; postati kmet.
**pòknjiškī** prid. odr. v. - koji je kao u knjigama, književni.
**pòknjiški** pril. - knjiški, književno.
**pokočánjiti se** gl. svrš., prez. *pokòčānjī se* - ukrutiti se, ukočiti se.
**pokóčiti** gl. svrš., prez. *pòkōčīm*, trp. prid. *pòkōčen* - sve redom zakočiti, učiniti zakočenim, kočenjem sve zaustaviti, učiniti nepokretnim.
**pòkōj** im. m. r. - samrtni, vječni mir, tišina; konačni smiraj, smirenje.
**pokòjī/pòkojī** neodr. zamj. - poneki, rijetko koji, gdjekoji..
**pòkojīšte** im. s. r. - mjesto vječnog mira, pokoja, grob; groblje.
**pòkōjnī** prid. odr. v. - koji je umro, preminuo, umrli; koji se smirio u smrti; koji uživa vječiti mir; rahmetli.
**pòkōjnica** im. ž. r. - ona koja je pokojna, preminula, umrla; rahmetlijka.
**pòkōjničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokojnike, koji im pripada.
**pòkōjnīk** im. m. r., n. mn. *pòkōjnīci*, g. mn. *pòkōjnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòkōjnīcima* - čovjek koji je pokojni, koji je umro; umrli; rahmetlija.
**pòkōjnīkov** prid. odr. v. - koji je pripadao pokojniku; rahmetlijin.
**pokoláčiti** gl. svrš., prez. *pokòlāčīm*, trp. prid. *pokòlāčen* - iskolačiti, izbečiti, razrogačiti oči.
**pòkōlčiti** gl. svrš., prez. *pòkōlčīm* - pozabijati, pobosti kolje u zemlju; ograditi koljem.
**pòkolebānōst** im. ž. r., g. jd. *pòkolebānosti*, instr. jd. *pòkolebānošću/pòkolebānosti* - kolebljivost, dvoumljenje, nesigurnost; stanje pokolebanog i onoga što je pokolebano.
**pokolèbati (se)** gl. svrš., prez. *pokolèbām* (*se*), trp. prid. *pòkolebān* - izazvati nesigurnost, kolebanje; postati nesiguran, neodlučan; uskolebati se.
**pokolèbljiv** prid., odr. v. *pokolèbljivī* - kolebljiv; koji se da lahko pokolebati; nesiguran, neodlučan, nestalan.
**pokolèbljivōst** im. ž. r., g. jd. *pokolèbljivošću/pokolèbljivosti* - kolebljivost, pokolebanost, osobina onoga koji je pokolebljiv.
**pòkolj** im. m. r., instr. jd. *pòkoljem* - masovno ubijanje klanjem; skupno klanje.
**pokoljénje** im. s. r. - naraštaj, generacija.
**pokomàdati** gl. svrš., prez. *pokomàdām* - sve redom iskomadati; iskomadati sve jedno za drugim.
**pokòndīren** prid. (grč.), odr. v. *pokòndīrenī* - uobražen; ohol, nadmen, koji se uzdigao više nego što zaslužuje.
**pokòndīrenōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *pokòndīrenosti*, instr. jd. *pokòndīrenošću/pokòndīrenosti* - osobina onoga ko je pokondiren; obilježje onoga što je pokondireno.
**pokondíriti (se)** gl. svrš. (grč.), prez. *pokòndīrīm* (*se*) - postati kondir; prenes. postati ohol, uobražen; uobraziti se; uzoholiti se; pogospoditi se.
**pòkop** im. m. r. - sahrana; pogreb, pogrebna ceremonija, ukop; dženaza.
**pokòpati** gl. svrš., prez. *pokòpām* - ukopati, zakopati; sahraniti; neko vrijeme kopati, malo kopati; sve redom

iskopati; prenes. zauvijek zaboraviti; uništiti.
**pokopávānje** gl. im. s. r. od pokopavati.
**pokopávati** gl. nesvrš., prez. *pokòpāvām* - vršiti pokopavanje; sve redom ukopavati.
**pòkopīšte** im. s. r. - mjesto pokopavanja, groblje.
**pòkopnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokop i pokopavanje.
**pòkor** im. m. r. - stid, zaziranje; sramota; nered, nasilje; ubijanje, pokolj.
**pȍkora** im. ž. r. - kazna, nevolja; pokajanje; ispovijedanje; pokor.
**pokoráčiti** gl. svrš., prez. *pokòrāčīm* - koraknuti, krenuti korakom, učiniti korak.
**pȍkōran** prid., odr. v. *pȍkōrnī* - poslušan, podložan, koji se u svemu pokorava; koji iskazuje poniznost, ponizan.
**pokorávānje** gl. im. s. r. od pokoravati (se).
**pokorávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pokòrāvām (se)* - činiti pokoravanje; osvajati; potčinjavati (se); ponižavati (se).
**pòkorica** im. ž. r. - tanka korica; hrskava kožica na pečenom mesu.
**pokòrilac** im. m. r., g. jd. *pokòrioca*, n. mn. *pokòrioci*, g. mn. *pokòrilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pokòriocima* - pokoritelj, onaj koji pokorava pod svoju vlast; osvajač, agresor.
**pokòritelj** im. m. r. - pokorilac.
**pokòriti (se)** gl. svrš., prez. *pòkorīm (se)*, trp. prid. *pòkoren* - osvojiti, zauzeti; potčiniti (se); poniziti (se).
**pòkōrnica** im. ž. r. - ona koja čini pokoru, koja se pokorila, pokajnica.
**pòkōrnīk** im. m. r., n. mn. *pòkōrnīci* - onaj koji se pokorio, koji čini pokoru, pokajnik.
**pòkōrnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokornike.
**pòkōrnīčki** pril. - na pokornički način, kao pokornik.
**pȍkōrno/pòkōrno** pril. - poslušno, bez prigovora.
**pokórnōst** im. ž. r., instr. jd. *pokórnošću/ pokórnosti* - stanje pokornog, osobina onoga koji je pokoren; pokoravanje.
**pokòsiti** gl. svrš., prez. *pòkosīm*, trp. prid. *pòkošen* - kosom posjeći travu ili žito; dovršiti košenje; prenes. sve redom oboriti, unesrećiti (bolest, rafal); poubijati, uništiti; raniti; nanijeti tešku bol.
**pokòsitriti** gl. svrš., prez. *pokòsitrīm*, trp. prid. *pokòsitren* - prevući kositrom, okalajisati.
**pòkosovskī** prid. odr. v. - koji se dešava poslije Kosovske bitke, postkosovski.
**pȍkōst** im. ž. r. (češ.), g. jd. *pȍkosti*, instr. jd. *pȍkošću/pȍkosti* - smolasta tečnost za premazivanje drvenih ili metalnih predmeta radi zaštite od vlage, lak.
**pòkostica** im. ž. r. - anat. tanka čvrsta opna koja omotava kosti kičmenjaka.
**pòkostičnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokosticu.
**pokòstiti** gl. svrš., prez. *pòkostīm* - premazati, zaštititi pokošću, lakirati.
**pòkošen** prid., odr. v. *pòkošenī* - koji je posječen kosom; ubijen, sasječen rafalom, teško ranjen; oduzet zbog tuge i boli.
**pòkoškati (se)** gl. svrš., prez. *pòkoškām (se)* - malo se posvađati, sporječkati se; pohrvati se.
**pokozáčiti (se)** gl. svrš., prez. *pokòzāčīm (se)* - učiniti kozakom; ponašati se kao kozak, postati kozakom.
**pòkožica** im. ž. r. - gornji tanki prozirni sloj kože; spoljašnji omotač lista, ploda, stabla ili korijena biljke.
**pòkožičnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokožicu.
**pȍkrāćī** prid., komp. - nešto kraći, malo kraći.
**pokraćívānje** gl. im. s. r. - potkraćivanje.
**pokraćívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pokràćujēm* - potkraćivati.
**pȍkrāj** prijed. - u blizini čega, kraj nečega, pored, uz, blizu; zajedno s čim drugim, osim, pored; i protiv očekivanja, i pored, i uz(a), bez obzira na.
**pòkrajak** im. m. r., g. jd. *pòkrājka*, n. mn. *pòkrājci*, g. mn. *pòkrajākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòkrājcima* - mjesto po strani, po kraju čega; mjesto u nečijoj blizini.
**pȍkrajina** im. ž. r. - po nečemu cjelovit dio države, njena zasebna cjelina, udaljena od glavnog grada; provincija.
**pȍkrajīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokrajinu, koji joj pripada.
**pòkrājnī/pòkrājnjī** prid. odr. v. - koji je po kraju čega; uzgredni, sporedni.



**pokrásiti** gl. svrš., prez. *pòkrāsīm* - još više ukrasiti, uljepšati, polješati, učiniti još ljepšim.
**pòkrasti** gl. svrš., prez. *pokrádēm*, trp. prid. *pokràđen* - ukrasti sve odreda; sve kradom otuđiti.
**pȍkratak** prid. neodr. v. - prilično kratak, dosta kratak, okratak.
**pokrátiti** gl. svrš., prez. *pòkrātīm* - potkratiti.
**pokȑcati** gl. svrš., prez. *pokȑcām*, trp. prid. *pȍkrcān* - sve redom ukrcati; jedno po jedno sve ukrcati; hrupimice navaliti, nagrnuti.
**pòkrckati** gl. svrš., prez. *pòkrckām* - krckajući polomiti sve koštunjave ljuske; sve krckajući pojesti.
**pokȑčiti** gl. svrš., prez. *pòkȑčīm* - sve redom iskrčiti; krčenjem jednog po jednog, sve izvaditi.
**pòkrečiti** gl. svrš., prez. *pòkrečīm* - sve redom okrečiti.
**pokrénuti** gl. svrš., prez. *pòkrēnēm* - staviti u pokret; pomaknuti, pomjeriti s mjesta; premjestiti; prenes. inicirati, potaknuti, uputiti; početi; iznijeti u javnost, dati na javnu raspravu; osnovati, početi izdavati; podići, zametnuti; unaprijediti; izazvati kakav osjećaj.
**pȍkrepa** im. ž. r. - okrepljenje, ono što krijepi, što okrepljuje; jačanje.
**pȍkrepak** prid. - prilično krepak, podosta svjež, krepak.
**pokrèpati** gl. svrš., prez. *pokrèpā* - svi redom krepati; krepati po redu, jedan po jedan.
**pokrepljívānje** gl. im. s. r. od pokrepljivati.
**pokrepljívati** gl. nesvrš., prez. *pokrèpljujēm* - ponovno okrepljivati, činiti da ko ili šta bude krepko, dodatno krijepiti.
**pȍkrēt** im. m. r. - kretanje; hodanje u nekom pravcu, marš; polazak; polazak u borbu; seljenje, migracija; mijenjanje položaja dijelova tijela; pokretačka snaga; pokretačka društvena snaga, ideologija.
**pokrètāč** im. m. r., g. jd. *pokretáča*, g. mn. *pokretáčā* - onaj koji nešto pokreće, inicira, na nešto podstiče; ono čime se pokreće.
**pokretàčica** im. ž. r. - žena pokretač, ona koja pokreće; ono čime se šta pokreće.
**pokrètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokretače; koji se odnosi na pokretanje; koji pokreće.
**pokrètāčki** pril. - kao pokretač, na način pokretača.
**pȍkrētan** prid., odr. v. *pȍkrētnī* - koji se može lahko i brzo kretati; koji se brzo i lahko kreće, mobilan, pokretljiv; koji nešto pokreće.
**pòkretānje/pokrétānje** gl. im. s. r. od pokretati (se).
**pokrétati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòkrēćēm (se)* - stavljati nešto u stanje kretanja; početi kretanje; podizati; pripremati za početak rada; organizovati; talasati; inicirati; poticati na što.
**pokrètljiv** prid., odr. v. *pokrètljivī* - koji se odlikuje brzinom i lahkoćom pokretljivosti; izuzetno pokretan; prenes. vrijedan, snalažljiv, brz, hitar.
**pokrètljivōst** im. ž. r. - osobina pokretljivog; stanje onoga što je pokretljivo.
**pokretnìna** im. ž. r. - pokretna imovina; ono što je prenosivo, što može biti u pokretu.
**pȍkrētno** pril. - na pokretan način, u kretanju, krećući se.
**pȍkrētnōst/pokrétnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍkrētnosti/pokrétnosti*, instr. jd. *pȍkrētnošću/pokrétnošću* i *pȍkrētnosti/pokrétnosti* - sposobnost kretanja; osobina onoga što je u pokretu.
**pokȑhati (se)** gl. svrš., prez. *pòkrhām (se)* - skršiti, skrhati, od cijelog načiniti krhotine, porazbijati sve redom; polomiti sve redom.
**pokríće** im. s. r. - sredstvo kojim se pokriva kakav dug; nadomjestak; opravdanje; zaštita.
**pokrijèpiti** gl. svrš., prez. *pòkrijepīm* - sve redom okrijepiti; jednom po jednom dati snage; ojačati, osnažiti.
**pòkriti** gl. svrš., prez. *pȍkrijēm*, trp. prid. *pokrìven* - prekriti; staviti nešto preko nečega; napraviti krov; obrasti; poklopiti; učiniti nevidljivim; sakriti, posakrivati; namiriti, nadoknaditi.
**pȍkrīv** prid. neodr. v. - prilično kriv, iskrivljen; podosta kriv.
**pokrìvāč** im. m. r., g. jd. *pokriváča*, g. mn. *pokriváčā* - ono čime se pokriva, što služi za pokrivanje; ono čime je šta

zastrto, zastirač, prekrivač; onaj koji pokriva krovove.
**pokrìvača** im. ž. r. - veliki komad platna za pokrivanje glave i ramena, velika marama, mahrama; povezača; ponjava.
**pokrivàčić** im. m. r., dem. - mali pokrivač, komadić pokrivača.
**pokrìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokrivače.
**pokrìvalo** im. s. r. - ono čime se pokriva, što služi za pokrivanje da se zaštiti od hladnoće, pokrivač.
**pòkrīvān** prid., odr. v. *pòkrīvānī* - koga su ranije pokrivali; koga su više puta pokrivali.
**pokrívānje** gl. im. s. r. od pokrivati.
**pokrívati** gl. nesvrš., prez. *pòkrīvām* - vršiti pokrivanje čega; prekrivati; zastirati; skrivati; pravdati; nadomještati, nadoknađivati.
**pokrìvenōst** im. ž. r., g. jd. *pokrìvenosti*, instr. jd. *pokrìvenošću/pokrìvenosti* - stanje onoga koji je pokriven; stanje onoga što je pokriveno.
**pokríviti** gl. svrš., prez. *pòkrīvīm*, trp. prid. *pòkrīvljen* - iskriviti, malo nakriviti; okriviti i nekoga drugog.
**pòkrīvka** im. ž. r. - ono što služi za pokrivanje; pokrivač.
**pòkrīvnī** prid. odr. v. - koji pokriva; kojim se pokriva; koji se odnosi na pokrivanje.
**pokŕkati** gl. svrš., prez. *pòkŕkām* - sve halapljivo pojesti.
**pokŕmačiti (se)** gl. svrš., prez. *pokŕmačīm (se)* - pokrmčiti se, prokrmčiti se, ponašati se poput krmka; postati oduran, osoran; postati debeo poput krmače, razdebljati se, pretjerano odebljati.
**pòkrmčiti se** gl. svrš., prez. *pòkrmčīm se* - pokrmačiti se, prokrmčiti se.
**pokròjiti** gl. svrš., prez. *pòkrojīm*, trp. prid. *pòkrojen* - svima redom skrojiti; završiti krojenje.
**pòkrov** im. m. r., g. mn. *pòkrōvā* - pokrivač koji se stavlja preko mrtvačkog sanduka; sve što se kao dodatna zaštita stavlja preko nečega; omotač; zastirač; ono što natkriva kao krov; krov; poklopac na mrtvačkom sanduku, pokrovac; poklopac.
**pòkrovac/pokròvac** im. m. r., g. jd. *pòkrōvca/pokróvca*, n. mn. *pòkrōvci*, g. mn. *pòkrovācā* - poklopac na mrtvačkom sanduku; pokrivač koji se stavlja preko mrtvačkog sanduka; pokrov; pokrivač; prostirač od kostreti.
**pokròvitelj** im. m. r. - zaštitnik; onaj koji nekoga štiti i materijalno mu pomaže u ostvarenju njegovih ciljeva; patron.
**pokrovitèljica** im. ž. r. - pokroviteljka, žena pokrovitelj; zaštitnica; ona koja štiti i materijalno pomaže svoje štićenike.
**pokròvitēljka** im. ž. r., dat. jd. *pokròvitēljki*, g. mn. *pokròvitēljkī* - pokroviteljica.
**pokròviteljskī/pokrovitèljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokrovitelje i na pokroviteljstvo.
**pokròviteljski** pril. - kao pokrovitelj, na pokroviteljski način.
**pokrovitèljstvo** im. s. r. - zaštitništvo, patronat; zavisnost od pokrovitelja; protektorat.
**pokròviti** gl. svrš., prez. *pòkrovīm* - postaviti krov, pokriti krovom.
**pokŕstiti** gl. svrš., prez. *pòkrstīm* - prevesti na kršćansku vjeru; preći na kršćanstvo.
**pokrštávānje** gl. im. s. r. od pokrštavati (se).
**pokrštávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pokŕštāvām (se)* - prevoditi na kršćansku vjeru; prelaziti na kršćanstvo; postajati kršćanin; prenes. davati čemu ime; nasilno mijenjati imena.
**pòkršten** prid., odr. *pòkršteni* - koji je naknadno kršten; koji je iz druge vjere nasilno preveden u kršćanstvo; koji je prihvatio kršćanstvo.
**pokrštènica** im. ž. r. - ona koja je pokrštena; ona koja je napustila svoju vjeru i prihvatila kršćanstvo, koja se pokrstila.
**pokrštènīk** im. m. r., n. mn. *pokršteníci*, dat.-instr.-lok. mn. *pokršteníćima* - onaj koji je pokršten, koji je prešao na kršćansku vjeru.
**pòkrštenōst** im. ž. r., g. jd. *pòkrštenošću/pòkrštenosti* - stanje onoga ko je pokršten.
**pokrštènjāk** im. m. r., g. jd. *pokrštenjáka*, n. mn. *pokrštenjáci*, g. mn. *pokrštenjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pokrštenjácima*, pejor. - pokrštenik.



**pokrućívānje** gl. im. s. r. - činjenje nečega još krućim; ukrućivanje.
**pokrućívati** gl. nesvrš., prez. *pokrùćujēm*, trp. prid. *pòkrūćen* - činiti nešto još krućim; pojačavati krutost čega; činiti nešto krhkijim, lomljivijim.
**pòkrūpan** prid., odr. v. *pòkrūpnī* - prilično krupan, dosta krupan; povelik.
**pòkrūpno** pril. - poveliko; u krupnim crtama, naveliko.
**pokrùpnjati** gl. svrš., prez. *pokrùpnjām* - postati krupniji, okrupnjati.
**pokrútiti** gl. svrš., prez. *pòkrūtīm*, trp. prid. *pòkrūćen* - učiniti krutim, krhkim; ukrutiti; učvrstiti, ukočiti; postati krut.
**pokrúžiti** gl. svrš., prez. *pòkrūžīm*, trp. prid. *pòkrūžen* - malo kružiti; neko vrijeme kružiti oko čega ili po čemu.
**pokrváviti** gl. svrš., prez. *pokŕvāvīm*, trp. prid. *pokŕvāvljen* - postati krvav; učiniti šta krvavim; poškropiti, zamazati krvlju, okrvaviti.
**pokŕviti/pokŕviti se** gl. svrš., prez. *pòkrvīm/pòkŕvīm se* - potući se do krvi; strašno se posvađati.
**pòkucati** gl. svrš., prez. *pòkucām* - nekoliko puta kucnuti na vrata; sve redom zakucati, dovršiti kucanje.
**pòkuckati** gl. svrš., prez. *pòkuckām*, dem. - malo kuckati; potapšati.
**pokuckávānje** gl. im. s. r. - pokuckivanje, povremeno kuckanje; lagano kuckanje.
**pokuckávati** gl. nesvrš., prez. *pokùckāvām* - pokuckivati, kuckati.
**pokuckívānje** gl. im. s. r. - pokuckavanje.
**pokuckívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pokùckujēm* - pokuckavati.
**pòkucnuti** gl. svrš., prez. *pòkucnēm*, dem. - malo pokucati; kucnuti.
**pòkučast** prid., odr. v. *pòkučastī* - prilično kučast, podosta kukast.
**pòkućār** im. m. r. - onaj koji obavlja različite sitne zanatlijske poslove po kućama; pokućarac; kućni sluga; sitni trgovac, torbar.
**pokućàrica** im. ž. r. - žena pokućarac; pokućarka.
**pokućáriti** gl. nesvrš., prez. *pokùćārīm* - obavljati različite pokućarske, kućne poslove, baviti se kućom; raditi, zarađivati po kućama; prodavati robu po kućama, torbariti.
**pòkućārka** im. ž. r., dat. jd. *pòkućārki*, g. mn. *pòkućārkī*, pejor. - ona koja je sklona raznošenju obično ružnih priča idući od kuće do kuće; žena pokućar, stokuća, tračara.
**pòkućārkīn/pòkućārkin** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokućarku, koji joj pripada.
**pòkućārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokućare i pokućarke.
**pòkućārski** pril. - kao pokućari, na pokućarski način.
**pokućárstvo/pòkućārstvo** im. s. r. - pokućarski, kućni posao; pokućarenje.
**pòkūćje/pòkućje** im. s. r. - pokućstvo, pokućanstvo.
**pòkućnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokućstvo; kućni, domaći.
**pòkućnica** im. ž. r. - kućna haljina; papuča.
**pòkućnice** im. s. r. mn. - kućne papuče; podšiveni priglavci.
**pòkućstvenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokućstvo.
**pòkućstvo** im. s. r. - sve stvari potrebne u kući (namještaj, posuđe, posteljina).
**pòkuda** im. ž. r. - prijekor, loša ocjena, osuda, pogrda.
**pòkuditi** gl. svrš., prez. *pòkudīm*, trp. prid. *pòkuđen* - uputiti kome pogrdu, pokudu; dati lošu ocjenu; osuditi.
**pòkuhati** gl. svrš., prez. *pòkuhām*, trp. prid. *pòkuhān* - sve (po redu) skuhati; završiti s kuhanjem jedno po jedno. skuhati.
**pokùljati** gl. nesvrš., prez. *pokùljām* - početi kuljati, nagrnuti pod pritiskom; naglo izbiti; navaliti; snažno poteći, jurnuti.
**pokúmiti** gl. svrš., prez. *pòkūmīm* - kumovati koga; biti nekome kum; uzeti koga za kuma, okumiti.
**pokúnjati** gl. svrš., prez. *pòkūnjām* - malo odrijemati; malo zaspati kunjajući; biti malo snužden, neraspoložen; biti malo pokunjen; prenes. biti bolešljiv.
**pòkūnjen** prid., odr. v. *pòkūnjenī* - koji je pognute glave, snužden; postiđen, posramljen.
**pòkūnjeno** pril. - s pokunjenošću, na pokunjen način.
**pòkūnjenōst** im. ž. r., g. jd. *pòkūnjenosti*, instr. jd. *pòkūnjenošću/pòkūnjenosti* -

stanje onoga ko je pokunjen; postiđenost, stid; posramljenost, sram.
**pokúnjiti (se)** gl. svrš., prez. *pòkūnjīm (se)* - oboriti, pognuti glavu; dovesti koga u stanje pokunjenosti, posramljenosti, postiđenost; postiditi, posramiti koga; rastužiti, ražalostiti koga.
**pòkupiti (se)** gl. svrš., prez. *pòkupīm (se)*, trp. prid. *pòkupljen* - sve redom skupiti; okupiti; nasilu odnijeti, oteti, odvesti; prikupiti, skupiti; napustiti, otići ljutito, izgubiti se; spremiti se na odlazak; skupiti, stisnuti, smanjiti, zgrčiti se; postati manji, uži, kraći.
**pokúpljānje** gl. im. s. r. - skupljanje, skraćivanje, smanjivanje.
**pokúpljati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòkūpljām (se)* - smanjivati se; skraćivati se; skupljati se u i dužinu i širinu, postajati i kraći i uži.
**pòkupljenōst** im. ž. r., g. jd. *pòkupljenosti*, instr. jd. *pòkupljenošću/pòkupljenosti* - stanje onoga što je pokupljeno; skupljenost; smanjenost.
**pokupòvati** gl. svrš., prez. *pokùpujēm*, trp. prid. *pȍkupovān* - kupovati sve redom (jedno po jedno); završiti kupovanje.
**pokurjáčiti (se)** gl. svrš., prez. *pokùrjāčīm (se)*, trp. prid. *pokùrjāčen* - učiniti koga kurjakom; postati kurjak, podivljati kao kurjak.
**pókus** im. m. r., g. jd. *pókusa*, g. mn. *pókūsā* - eksperiment, opit.
**pókusan** prid., odr. v. *pókusnī* - koji se odnosi na pokus.
**pokúsati** gl. svrš., prez. *pòkūsām*, trp. prid. *pòkūsān* - kusajući sve pojesti; nešto tečno pojesti kašikom.
**pokusùrati (se)** gl. svrš.(ar.), prez. *pokusùrām (se)*, trp. prid. *pȍkusurān* - raščistiti međusobne račune; izvršiti obračun, obračunati; razdužiti se.
**pȍkušāj** im. m. r. - proba; radnja kojom se nešto pokušava postići; početni rad.
**pȍkušājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokušaj.
**pòkušati** gl. svrš., prez. *pòkušām* - učiniti pokušaj; probati, kušati.
**pokušávati** gl. nesvrš., prez. *pokùšāvām* - činiti pokušaje; oprobavati, više puta probati, kušati.
**pòkvāren** prid., odr. v. *pòkvarenī* - kojem je istekao rok, koji nije jestiv; koji nije čitav, kojem je otpao neki dio; koji nije u funkciji, ne radi jer mu nešto nedostaje; prenes. nemoralan, lažljiv, nepouzdan.
**pokvarènica** im. ž. r., v. jd. *pokvarènice* - nemoralna, pokvarena ženska osoba; bezobrazna žena.
**pokvarènjāk** im. m. r., g. jd. *pokvarenjáka*, n. mn. *pokvarenjáci*, g. mn. *pokvarenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *pokvarenjácima* - nemoralan, pokvaren, nepouzdan, bezobrazan čovjek.
**pokvarènjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pokvarenjake; bezobrazni.
**pokvarènjāčki** pril. - bezobrazno, nemoralno, pokvareno; kao što to čine pokvarenjaci; na način pokvarenjaka.
**pokváriti (se)** gl. svrš., prez. *pòkvārīm (se)*, trp. prid. *pòkvāren* - učiniti da nešto bude pokvareno, da ne može funkcionisati, da se ne može upotrijebiti; biti neupotrebljiv.
**pokvàrljiv** prid., odr. v. *pokvàrljivī* - kvarljiv, koji je sklon kvarenju; lahko kvarljiv.
**pokvàrljivōst** im. ž. r., g. jd. *pokvàrljivosti*, instr. jd. *pokvàrljivošću/pokvàrljivosti* - osobina pokvarljivog.
**pòkvasiti** gl. svrš., prez. *pòkvasīm*, trp. prid. *pòkvašen* - poprskati, posuti vodom; nešto suho učiniti mokrim, djelimično nakvasiti.
**pôl**[1] im. m. r. (grč.), n. mn. *pólovi* - polar, osa, osovina; krajnje tačke na osi lopte.
**pôl**[2] im. m. r. (grč.), n. mn. *pólovi* - spol, anatomsko-fiziološka obilježja većine živih vrsta po kojima se međusobno razlikuju jedinke iste vrste, npr. muškarac i žena kod ljudi, mužjak i ženka kod životinja.
**pȍla** im. ž. r. - polovica, polovina.
**pȍla** pril. - podjednako, isto toliko; polovina čega.
**póla** im. ž. r., hip. - jedan od dva jednaka dijela; polovina.
**polàgāč** im. m. r., g. jd. *polagáča* - onaj koji šta polaže, koji se bavi polaganjem, polagatelj, polagalac.
**polagàčica** im. ž. r., v. jd. *polagàčice* - ona koja šta polaže.
**polagáčkē** pril. - polagano.



**polàgalac** im. m. r., g. jd. *polàgaoca*, n. mn. *polàgaoci*, g. mn. *polàgalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *polàgaocima* - polagač.
**pȍlagāhan/polàgāhan** prid., odr. v. *pȍlagāhnī/polàgāhnī* - češće: polagan.
**pȍlagan** prid., odr. v. *pȍlaganī* - prilično lahak; dosta lagan, lagahan; spor; umjeren, odmjeren; postepen.
**pòlāgān** prid., odr. v. *pòlāgānī* - koji je(bio) položen; slagan jedan na drugi.
**polàgano/polagáno** pril. - lagahno, lagano; sporo; umjereno, odmjereno; postepeno; rjeđe: polagahno/polagahno.
**polágānje** gl. im. s. r. - stavljanje čega u ležeći položaj; slaganje redom; prenes. davanje čemu posebne vrijednosti; uzimanje prava na šta.
**polàgatelj** im. m. r. - polagač.
**polágati** gl. nesvrš., prez. *pòlāžēm*, trp. prid. *pòlāgān* - stavljati šta u ležeći položaj; slagati; prenes. davati kome ili čemu posebnu vrijednost; imati, uzimati pravo na šta ili na koga.
**polàgati** gl. svrš., prez. *pòlažēm* - malo lagati; slagati, ne reći istinu.
**polagìvāč** im. m. r., g. jd. *polagiváča*, n. mn. *polagiváči*, g. mn. *polagiváčā* - onaj koji kome polaguje, paralaža.
**polagívānje** gl. im. s. r. - podržavanje lažljivca u njegovim lažima.
**polagívati** gl. nesvrš., prez. *polàgujēm* - podržavati koga u laganju; potvrđivati čiju laž.
**pȍlāhko/pòlāko i poláhko/poláko** pril. - bez žurbe, sporo, lagano, polagano; umjereno, odmjereno; postepeno, malo-pomalo.
**pȍlahko/pȍlako** pril. - dosta lahko, prilično lahko, lagahno.
**pòlakomiti se** gl. svrš., prez. *polàkomīm se* - postati lakom, grabežljiv.
**polakšánje** gl. im. s. r. - olakšanje; olakšica, polakšica.
**pòlàkšati** gl. svrš., prez. *polàkšām*, trp. prid. *pȍlakšān* - olakšati, učiniti lakšim; dati olakšicu.
**pȍlakše** pril., komp. - malo lakše; prilično lakše, znatno lakše.
**pȍlakšī** prid. odr. v. - malo lakši; prilično lakši, znatno lakši.
**pȍlakšica** im. ž. r. - olakšica; olakšanje, polakšanje.
**polámati** gl. nesvrš., prez. *pòlāmām* - lomiti sve redom; uništavati lomeći sve redom jedno po jedno.
**pòlār** im. m. r. (grč.), g. jd. *polára*, n. mn. *polári*, g. mn. *polárā* - pol.
**pòlāran/pòlāran** prid. (grč.), odr. v. *pȍlārnī/pòlārnī* - koji se odnosi na pol, polar; koji potiče od pola; koji je suprotnog djelovanja, suprotan.
**pòlarimetar** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *pòlarimetra*, n. mn. *pòlarimetri*, g. mn. *pòlarimetārā* - polariskop, dio polarizacionog aparata koji služi za ispitivanje polarizovane svjetlosti.
**pòlariskop** im. m. r. (nlat.-grč.), g. jd. *pòlariskopa* - polarimetar.
**polarìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *polaritéta* - polarnost, svojstvo tijela koja imaju suprotne polove.
**polarizácija** im. ž. r. (grč.) - davanje ili primanje polariteta; okupljanje oko suprotnih polova; pojačano djelovanje oko suprotnih polova; prenes. podjela, razdvajanje na potpuno suprotne strane.
**polarizácījskī/pȍlarizacionī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na polarizaciju i polarizovanje.
**polarìzātor** im. m. r. (grč.) - uređaj za polarizaciju svjetlosti, za davanje ili primanje polariteta.
**polarizírati/pòlarizovati (se)** gl. nesvrš. (grč.), prez. *polarìzīrām/pòlarizujēm* - vršiti polarizaciju; davati ili primati polaritet; okupljati čestice oko suprotnih polova; prenes. razdvajati, dijeliti se na potpuno suprotne strane.
**polárnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *polárnosti*, instr. jd. *polárnošću/polárnosti* - polaritet.
**pòlaskati** gl. svrš., prez. *pòlaskām*, trp. prid. *pȍlaskān* - ugoditi kome laskajući mu; reći nekome nešto laskavo; podilaziti kome laskavim riječima.
**polatíniti** gl. svrš., prez. *polàtīnīm* - učiniti koga Latinom, katolikom, pokatoličiti ga; postati Latin, katolik, preći na katoličku vjeru; prevesti na latinski; prilagoditi latinskom jeziku; potalijančiti.
**polatinjávānje/platinjívānje** gl. im s. r. od polatinjavati.
**polatinjávati/polatinjívati** gl. nesvrš., prez. *polatìnjāvām/polatìnjujēm* - činiti

koga Latinom, katolikom, pokatoličavati; postajati Latin, katolik, prelaziti na katoličku vjeru; prevoditi na latinski; prilagođavati latinskom jeziku; potalijančavati.

**pòlazak** im. m. r., g. jd. *pòlaska*, n. mn. *pòlasci*, g. mn. *pòlazākā*, dat.-instr.-lik. mn. *pòlascima* - početak polaženja, kretanja; dogovoreno vrijeme polaženja.

**pòlaziti** gl. svrš. i učest., prez. *pòlazīm* - početi ići, početi se kretati; više puta počinjati ići; imati početak.

**pòlazīšte** im. s. r. - mjesto sa koga se polazi; polazna tačka; platforma.

**pòlaznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polazak; onaj iz ili sa koga se polazi; početni.

**pòlaznica** im. ž. r. - ženska osoba polaznik; ona koja polazi; ona koja nešto počinje.

**pòlaznīk** im. m. r., n. mn. *pòlaznīci/pólaznīci* - onaj koji polazi; koji nešto počinje; koji nešto pohađa od početka; prvi jutarnji posjetilac u vrijeme Božića.

**pòlažēnje** im. s. r. - vršenje polaska; počinjanje kretanja; polazak; početak čega.

**pòlažica** im. m. i ž. r., v. jd. *pȍlažice/pȍlažico* - onaj ili ona koja polaguje, paralaža.

**póle** im. ž. r., mn., hip. - polovice čega, polovine.

**pòleći/polèći** gl. svrš., prez. *pòležēm* - polegnuti, savijajući se pod pritiskom čega leći; položiti; svi redom leći; prenes. prionuti za posao, vrijedno raditi.

**pòlēćkē/polèćkē** pril. - nalećke; poleđice, poleđuške.

**pòledica** im. ž. r. - tanak ledeni sloj; poleđen put.

**pòledičav** prid., odr. v. *pòledičavī* - koji je s poledicom, malo poleđen.

**polèditi** gl. svrš., prez. *pòledīm*, trp. prid. *pòleđen* - prekriti tankim slojem leda; uhvatiti se led po površini jedno za drugim pretvoriti u led, zalediti; sve zalediti.

**pòleđen** prid., odr. v. *pòleđenī* - zaleđen, koji je prekriven ledom.

**pòleđenōst** im. ž. r., g. jd. *pòleđenosti*, instr. jd. *pòleđenošću/pòleđenosti* - zaleđenost, stanje onoga što je poleđeno.

**pòleđicē** pril.- polećke, poleđuške.

**pòleđina** im. ž. r. - stražnja strana čega; dio odjevnog predmeta koji pokriva leđa; meso s leđa.

**pȍleđuškē** pril., hip.- poleđice, polećke.

**pòlegnuti** gl. svrš., prez. *pòlegnēm*, r. gl. prid. *pòlegao* - poleći.

**pòlegnūto** pril. - položeno, u polegnutom položaju.

**polegútiti se** gl. svrš., prez. *polègūtīm se* - polegnuti se, skvrčiti se.

**polèguša** im. ž. r. - vrsta trave koja se polegne zbog jakog vjetra i vlastite težine; prenes. ona koja se odaje nemoralu.

**polegùškē** pril., hipok. - pognuto, u polegnutom položaju, povijeno.

**polèmičan** prid. (grč.), odr. v. *polèmičnī/polèmičkī* - koji ima svadljiv, žučljiv ton; svađalački; koji raspravlja o čemu.

**polèmičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *polèmičāru/polèmičāre*, instr. jd. *polèmičārem/polèmičārom* - osoba koja vodi polemiku; osoba koja polemiše; čovjek sklon raspravljanju.

**polèmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *polèmici* - vještina raspravljanja; naučna rasprava; oštar razgovor, prepirka oko čega.

**polèmisānje/polemizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od polemisati/polemizirati.

**polèmisati/polemizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *polèmišēm/polemìzīrām* - voditi polemiku, naučnu raspravu s kim; raspravljati o čemu suprotstavljajući različite stavove; voditi oštar razgovor, prepirati se oko čega.

**polèmičan** prid. (grč.), odr. v. *polèmičnī* - koji se odnosi na polemiku; koji u sebi sadrži elemente polemike.

**polèmički** pril. (grč.) - kao polemičar, na način polemičara.

**polèmično** pril. (grč.) - kao u polemici, suprotstavljeno; oštro, svađalački.

**pòlen** im. m. r. (lat.) - cvjetni prah.

**pòlēnta** im. ž. r. (tal.) - palenta.

**pòlenov** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na polen, koji je od polena.

**poleškávānje** gl. im. s. r. od poleškavati - poleškivanje, povremeno lješkarenje.

**poleškávati** gl. nesvrš., prez. *polèškāvām* - poleškivati, pomalo lješkariti.



**poleškívānje** gl. im. s. r. od poleškivati - poleškivanje.

**poleškívati** gl. nesvrš., prez. *polèškujēm* - pleškavati.

**pȍlēt/pólet** im. m. r. - polijetanje, početak leta; zamah kod uzleta; prenes. nadahnuće; dodatna snaga, ushićenje; napredak.

**pȍlētan/póletan** prid., odr. *pȍlētnī/póletnī* - pun poleta, zamaha, zanosa; živahan, pun života.

**polètār** im. m. r., g. jd. *poletára*, g. mn. *poletárā* - poletarac, onaj koji je poletan; koji je pun života; ptić koji počinje letjeti.

**poletárac** im. m. r., g. jd. *poletárca*, n. mn. *poletárci*, g. mn. *polètārācā*, dat.-instr.-lok. mn. *poletárcima*, hip. - poletar, mlad i poletan početnik u čemu; poletan, živahan čovjek.

**poletárče** im. s. r. - ptiče spremno za prvi let, za polijetanje.

**poletàrčić** im. m. r., n. mn. *poletàrčići*, dem. - mlad poletar(ac); mal, sićušan poletarac.

**poletàrica** im. ž. r. - poletarka, ptičica dorasla za polijetanje; prenes. djevojčica koja postaje djevojka.

**polètārka** im. ž. r., dat. jd. *polètārki*, g. mn. *polètārkī* - poletarica.

**polietìlēn** im. m. r. (grč.), g. jd. *polietiléna* - plastična masa sintetičkog parafina.

**polietìlēnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je od polietilena.

**pòletīšte/póletīšte** im. s. r. - mjesto s kojeg se polijeće, uzletište.

**polètjeti** gl. svrš., prez. *pòletīm* - početi letjeti mašući krilima; naglo se uzdignuti, uzvinuti se leteći; odletjeti; početi se brzo kretati hodajući.

**pȍlētno/póletno** pril. - na poletan način, živo, živahno.

**pȍlētnōst/póletnōst/polétnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍlētnosti/póletnosti/polétnosti*, instr. jd. *pȍlētnošću/póletnošću/polétnošću* i *pȍlētnosti/póletnosti/polétnosti* - osobina ili stanje onoga koji je poletan.

**polèžati** gl. svrš., prez. *polèžīm/pòležīm* - malo ležati, odležati, odmoriti se ležeći.

**pòležina** im. ž. r. - poleglo žito.

**poliàndrija** im. ž. r. (grč.) - bračna veza jedne žene s više muževa; osobina biljaka.

**poliàrhija** im. ž. r. (grč.) - vladavina mnogih u jednoj državi.

**poliàrhījskī** prid. odr. v. (grč.) - onaj u kome vlada više članova.

**poliartrìtis** im. m. r (grč.) - med. reumatizam zglobova.

**poliblàstija** im. ž. r. (grč.) - razgranatost, mnogo ogranaka, obilnost rasta.

**poliblàstičan** prid. (grč.), odr. v. *poliblàstičnī* - koji se odnosi na poliblastiju, veoma razgranat, koji ima mnogo ogranaka, koji se razrastao.

**pòlica** im. ž. r. (tal.) - priznanica o osiguranju u osiguravajućem društvu.

**pòlica** im. ž. r. - vodoravna daska na zidu za držanje knjiga i dr.; pregrada u ormaru za držanje odjeće i dr. stvari.

**pȍlica** im. ž. r., dem. - polovina.

**policájac** im. m. r. (grč.), g. jd. *policájca*, n. mn. *policájci*, g. mn. *polìcājācā*, dat.-instr.-lok. mn. *policájcima* - uniformisan i naoružan policijski službenik; prenes. čovjek koji prisluškuje i progoni sve što smatra opasnim po postojeći sistem; prenes. onaj koji ne zna samostalno razmišljati, koji slabo shvata, glupak.

**polìcija** im. ž. r. (grč.) - institucija, državni organ sigurnosti društveno-političkog sistema; zgrada u kojoj je smješena institucija policije; policajci; policajac; redarstvo.

**polìcījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na policiju i policajce.

**polìcījski** pril. (grč.) - na policijski način; kao policija.

**pòličār** im. m. r. - onaj koji je "na polici", koji je na redu da se ženi.

**pòličārka** im. ž. r. - djevojka koja je na redu da se uda.

**pòličica** im. ž. r., dem. - mala, kratka polica.

**pȍlić** im. m. r. - kupasta rakijska flašica od pola decilitra; posuda od pola litra kao mjera za vino.

**pòlīć** im. m. r., g. jd. *políća*, n. mn. *polići* - sitni metalni novčić od pola dinara; bezvrijedan novac.

**poliédar** im. m. r. (grč.), g. jd. *poliédra*, n. mn. *poliédri*, g. mn. *poliédārā*, dat.-

instr.-lok. mn. *poliédrima* - geom. tijelo omeđeno poligonima; mnogostranično tijelo.
**poliédarskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poliedar, koji mu pripada.
**polietìlēn** im. m. r. (grč.), g. jd. *polietiléna* - sintetička plastična masa.
**polietìlēnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na polietilen, koji je od polietilena.
**Polìfēm/Polìfem** im. m. r. (grč.) - grč. mitološko biće.
**polifòničan** prid. (grč.), odr. v. *polifòničnī* - višezvučan, polifonički, koji ima više tonova.
**polifònija** im. ž. r. (grč.) - višezvučje; višeglasno sviranje ili pjevanje u kome svaki zvuk ili glas čuva svoja melodijska obilježja; polifonizam.
**polifònījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na polifoniju.
**polifonìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *polifonìzma* - polifonija.
**polìgam** im. m. r. (grč.) - muškarac koji istovremeno ima više žena; onaj koji živi u poligamiji; poligamist(a).
**poligàmičan** prid. (grč.), odr. v. *poligàmičnī* - koji je u poligamiji.
**poligàmija** im. ž. r. (grč.) - bračna zajednica u kojoj jedan muž ima više žena; mnogoženstvo, poliginija.
**poligàmist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *poligàmisti/poligàmiste* - muškarac koji živi u poligamiji, poligam.
**polìgamskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poligamiju.
**poligenéza** im. ž. r. (grč.) - višestruk razvoj; shvatanje po kome sve ljudske rase ne vode porijeklo samo od jedne vrste, poligenizam.
**poligenìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *poligenìzma* - plogeneza.
**poligìnija** im. ž. r. (grč.) - poligamija.
**polìglot(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *polìglotē*, n. mn. *polìgloti*, g. mn. *polìglōtā* - čovjek koji govori više jezika.
**polìglotan** prid. (grč.), odr. v. *polìglotnī* - poliglotski, koji zna više jezika.
**polìglotskī** prid. odr. v. (grč.) - poliglotan.
**polìgōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *poligóna*, n. mn. *poligóni*, g. mn. *poligónā* - geom. mnogougao, mnogokutnik; vojn. utvrđenje zatvoreno sa više strana; zatvoren, ograđen prostor za vojne vježbe; svaki zatvoren prostor za posebne namjene.
**pòligonālnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poligone; višeugaoni, višekutni.
**poligònija** im. ž. r. (grč.) - velika sposobnost rađanja.
**polìgram** im. m. r. (grč.) - figura ograničena s više strana.
**poligràmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji ima mnogo slova, višeslovan.
**polìgraf** im. m. r. (grč.) - pisac koji mnogo piše o svemu i svačemu; stroj za umnožavanje, kopir-aparat.
**poligràfija** im. ž. r. (grč.) - pisanje o svemu i svačemu, književno svaštarenje.
**polìgrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji mnogo piše; koji je izrađen na mašini za kopiranje, umnoženi, kopirani.
**polihròmatskī** prid. odr. v. (grč.) - polihromni, višebojni, šaroliki; rjeđe: polikròmatskī.
**polihròmija** im. ž. r. (grč.) - višebojnost; šarolikost; rjeđe *polikròmija*.
**pòlihromnī** prid. odr. v. (grč.) - polihromatski, rjeđe: pòlikromnī.
**polijègānje** gl. im. s. r. - postavljanje koga ili čega u ležeći položaj.
**polijègati** gl. svrš., prez. *pòliježēm* - polegnuti; izvršiti polijeganje; svi redom leći, leći jedno za drugim; padnuvši na zemlju ostati u ležećem položaju.
**pòlijen** prid., odr. v. *pòlijenī* - prilično, podosta lijen.
**polijètati** gl. nesvrš., prez. *pòlijećēm* - počinjati s letom; počinjati letjeti; odvajati se od zemlje; uzlijetati.
**polijèvānje** gl. im. s. r. od polijevati - polivanje.
**polijèvati** gl. nesvrš., prez. *pòlijevām* - polivati, liti vodu ili drugu tekućinu po nečemu.
**poliklìnika** im. m. r. (grč.) - zdravstvena ustanova ambulantnog tipa s više specijalističkih odjeljenja; zgrada u kojoj je smještena poliklinika.
**polikultúra** im. ž. r. (grč.-lat.) - uzgajanje više različitih biljnih kultura na istom tlu.



**polimerizácija** im. ž. r. (grč.) - hemijska reakcija u kojoj se od više različitih elemenata dobija novo jedinjenje.
**polimètālan** prid. (grč.), odr. v. *polimètālnī* - koji u sebi ima više metala; sastavljen od više metala.
**polimetodìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *polimetodìzma* - upotreba više različitih metoda.
**polimètrija** im. ž. r. (grč.) - muz. ritmička mnogostrukost jedne melodije.
**pòlimorfan** prid., odr. v. *pòlimorfnī* (grč.) - koji ima više različitih oblika, mnogobličan.
**polimòrfija** im. ž. r. (grč.) - osobina nekih kristala da u različitim uslovima imaju nejednake oblike iako imaju isti sastav; različitost oblika u istoj jedinki.
**polimorfìzam** im. m. r. (grč.) - polimorfija.
**polinácija** im. ž. r. (nlat.) - oprašivanje polenovim prahom.
**Polìnēzija** im. ž. r. (grč.) - država u Australiji, "zemlja sa mnogo ostrva".
**polìnēzījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na Polineziju, koji joj pripada ili potiče iz nje.
**Polinéžanin** im. m. r. (grč.), n. mn. *Polinéžani* - stanovnik Polinezije.
**Polinéžānka** im. ž. r. (grč.), dat. *Polinéžānki*, g. mn. *Polinéžānkī* - stanovnica Polinezije.
**polìnōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *polinóma* - mat. brojna struktura sa više članova.
**pòlinōman** prid. (grč.), odr. v. *pòlinōmnī/polìnōmnī* - polinomski.
**polìnōmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na polinome.
**pòlip** im. m. r. (grč.) - med. bradavičast izraštaj na tijelu; vrsta morskih životinja pričvršćenih na jednom mjestu.
**pòlipōl** im. m. r. (grč.) - prodaja naveliko.
**polìpsati** gl. svrš., prez. *pòlipšēm* - umoriti se svi redom, pocrkati od umora; uginuti do posljednjeg.
**pòlīrān** prid. (fr.), odr. v. *pòlīrānī* - izglačan, uglačan, premazan sjajilom.
**polírānje** gl. im. s. r. (fr.) - premazivanje tankim slojem nekog sjajila; glačanje do sjajila.
**polírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pòlīrām* - izglačati do sjajila, usjajiti, učiniti sjajnim, blještavim.
**polírer** im. m. r. (fr.) - onaj koji polira; jedno od zanimanja.
**polirìtmija** im. ž. r. (grč.) - ritmička raznovrsnost u istom muzičkom djelu.
**polirìtmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na poliritmiju; ritmički raznovrstan.
**pólis** im. m. r. (grč.) - grad-država u Staroj Grčkoj.
**pòlisa** im. ž. r. (tal.) - polica (npr. u osiguravajućem zavodu).
**polisaharídi** im. m. r., mn. (grč.) - hem. složeni ugljeni hidrati.
**polisèmija** im. ž. r. (grč.) - lingv. višeznačnost iste riječi.
**polisilàbičan** prid. (grč.), odr. v. *polisilàbičnī/polisilàbičkī* - lingv. koji ima više slogova, višesložan.
**polisilogìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *polisilogìzma*. n. mn. *polisilogìzmi*, g. mn. *polisilogìzāmā*, dat.-instr.-lok. mn. *polisilogìzmima* - lanac silogizama iz kojih se izvodi jedan zaključak; složeni posredni zaključak.
**polisìndet(on)** im. m. r. (grč.) - stilska figura, nagomilavanje i upotreba više veznika radi pojačavanja dojma.
**polisintéza** im. ž. r. (grč.) - povezivanje, spajanje više dijelova u jednu cjelinu.
**polisintètičan** prid. (grč.), odr. v. *polisintètičkī/polisintètičnī* - višestruko složen; sastavljen od više različitih dijelova u jednu cjelinu.
**polisintetìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *polisintetìzma* - višestruka složenost; osobina, svojstvo onoga što je polisintetično.
**poliskleròtičan** prid. (grč.), odr. v. *poliskleròtičnī* - koji boluje od poliskleroze, koji ima znake višestruke skleroze.
**poliskleròtičār** im. m. r. (grč.) - bolesnik koji ima polisklerozu, koji je polisklerotičan.
**poliskleròtično** pril. (grč.) - kao polisklerotičar, na način oboljelog od poliskleroze.
**poliskleróza** im. ž. r. (grč.) - med. višestruka skleroza; istovremeno otvrdnjavanje, okoštavanje različitih organa i tkiva.
**politbìrō** im. m. r. (grč.-fr.) - politički biro, izvršni organ centralnog komiteta nekih komunističkih partija.

**politèhnika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *politèhnici* - visoka tehnička škola s više odjeljenja raznovrsnih tehničkih oblasti.
**politèhničār** im. m. r. (grč.) - stručnjak za politehniku, student politehnike; osoba koja se bavi politehnikom.
**politèhničārka** im. ž. r., dat. jd. *politèhničārki* - žena politehničar.
**politèhničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na politehniku.
**politèist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *politèisti/politèiste* - čovjek koji istovremeno vjeruje u više bogova, mnogobožac.
**politeìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na politeiste.
**politeìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *politeìzma* - mnogoboštvo, vjerovanje u postojanje više različitih bogova.
**polìtičan** prid. neodr. v. (grč.) - koji radi vješto, smireno i promišljeno; koji je upućen u politiku.
**polìtičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *polìtičāre/polìtičāru*, instr. jd. *polìtičārem/polìtičārom* - politik, onaj koji se bavi politikom; čovjek kome je politika osnovno zanimanje; prenes. vješt, odmjeren govornik; mudar i sposoban čovjek.
**političárēnje** gl. im. s. r. (grč.) - površno i neuspješno bavljenje politikom; raspravljanje o nebitnim političkim pitanjima.
**polìtičārev/polìtičārov** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na političara, koji mu pripada.
**političáriti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *polìtičārīm* - raspravljati o nebitnim političkim pitanjima, gubiti vrijeme neuspješno raspravljajući o politici; povremeno se po potrebi baviti politikom.
**polìtičārka** im. ž. r., (grč.) dat. jd. *polìtičārki*, g. mn. *polìtičārkī* - žena koja se bavi politikom.
**polìtičārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na političare.
**polìtičēnje** gl. im. s. r. (grč.) - bavljenje politikanstvom.
**polìtičiti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *polìtičīm* - baviti se politikanstvom.
**polìtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na politiku.
**polìtički** pril. (grč.) - kao u politici; na politički način, politično.
**polìtično** pril. (grč.) - politički.
**polìtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *polìtici*, g. mn. *polìtīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *polìticima* - ob. političar.
**polìtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *polìtici*, g. mn. *polìtīkā* - vješto, promišljeno, ciljano obavljanje različitih radnji s namjerom osvajanja i jačanja vlasti; državni poslovi s ciljem očuvanja postojećeg političkog sistema; aktivnost kojom se drugi žele držati u pokornosti; često obično obmanjivanje.
**politìkant** im. m. r. (grč.), n. mn. *politìkanti*, g. mn. *politìkanātā* - onaj koji se bavi politikanstvom, dugim raspravama o nebitnim političkim pitanjima.
**politìkantskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na politikante, koji je svojstven politikantima.
**politìkanski** pril. (grč.) - kao politikant.
**politikàntstvo/politikántstvo** im. s. r. (grč.) - posao kojim se bave politikanti; svojstvo politikanata.
**polìtīr** im. m. r. (njem.), g. jd. *politíra* - ono čime se politira; stručnjak za politiranje; politirana površina čega; politiran furnir.
**politírānje** gl. im. s. r. (njem.) - poliranje, glačanje neke površine do sjaja; premazivanje glatke, obično drvene površine kakvim sjajilom, lakom za poliranje.
**politírati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *polìtīrām* - polirati, glačati do sjaja; premazivati lakom za poliranje.
**polìtīrskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na ljude koji politiraju i na politiranje.
**politizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *politìzīrām* - nečemu nepolitičkom davati političke dimenzije; nešto stavljati u politički kontekst; baviti se politikom.
**pólitra** im. ž. r. (lat.) - politrenjak, politrenjača, staklena boca od pola litre; posuda od pola litre.
**politrènjača** im. ž. r. (lat.) - politre, politrenjak.
**politrènjāk** im. m. r. (lat.), n. mn. *politrenjáci* - politra, politrenjača.
**politúra** im. ž. r. (lat.) - tečan lak za politiranje; politirana sjajna površina čega; sjajilo.



**polìvāč/poljèvāč** im. m. r., g. jd. *polivàčalpoljeváča* - onaj koji poliva, koji je zadužen za polivanje.
**polivalèncija** im. ž. r. (grč.-lat.) - hem. sposobnost vezivanja atoma različitih hem. elemenata; prenes. sposobnost spajanja različitog.
**polivalèntan** prid. (grč.-lat.), odr. v. *polivalèntnī* - koji je sposoban da uza se veže atome drugih elemenata.
**polivalèntnōst** im. ž. r. (grč.-lat.), g. jd. *polivalèntnosti*, instr. jd. *polivalèntnošću/polivalèntnosti* - hem. sposobnost vezivanja više atoma različitih elemenata za atom drugog elementa.
**polìvāljka** im. ž. r., dat. jd. *polìvāljci*, g. mn. *polìvāljkī* - polijevaljka, ono čime se poliva; posuda s ručkom i izbačenim cjevastim dijelom sa prskalicom za polijevanje čega ili zalijevanje bilja.
**polívānje** gl. im. s. r. od polivati - polijevanje.
**polívati** gl. nesvrš., prez. *pòlīvām* - polijevati, izlijevati vodu ili drugu tekućinu po čemu; prenes. častiti koga pićem nakon nekog uspjeha.
**polivìnīl** im. m. r. (grč.), g. jd. *polivinîla* - plastična sintetička masa nastala polimerizacijom vinila.
**polivìnīlskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je od polivinila; koji se odnosi na polivinil.
**polízati** gl. svrš., prez. *pòlīžēm* - sve do kraja olizati; ližući sve pojesti; ližući sve ukloniti, počistiti; malo lizati.
**polízn̄uti** gl. nesvrš., prez. *pòlīznēm* - samo jednom liznuti.
**pôlka** im. ž. r. (polj.), dat. jd. *pôlki* - vrsta plesa u dvočetvrtinskom taktu; muzika za taj ples.
**pôlnī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na pol, koji pripada polu.
**pôlo** im. m. r. (engl.) - vrsta igre u kojoj dvije ekipe sa po četiri jahača, pokušavaju da drvenim štapovima ubace drvenu lopticu u protivnički gol; andaluzijski narodni ples koji uz kastanjete rado plešu Romi.
**pòlog** im. m. r., n. mn. *pòlozi*, g. mn. *pòlōgā* dat.-instr.-lok. mn. *pòlozima* - jaje koje se polaže u gnijezdo da se kokoška navikne da tu nosi jaja; novac ili druga vrijednost koja se polaže kao jamčevina, zalog; zaravan, ravnina; polegla trava, poleglo žito.
**polòkati** gl. svrš., prez. *pòločēm* - ločući sve popiti, posrkati; pejor. popiti svu rakiju.
**polòmiti** gl. svrš., prez. *pòlomīm* - sve redom slomiti; nepravilno pod pritiskom popucati; prenes. pretući koga.
**polonéza** im. ž. r. (fr.) - poljska okretna igra u tročetvrtinskom taktu; muzika za tu igru; vrsta ženskog krznenog ogrtača.
**pòlōnij** im. m. r. (lat.) - hem. jedan od radioaktivnih elemenata.
**polònika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *polònici* - literatura o Poljskoj.
**polònist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *polònisti/polòniste* - osoba koja se bavi polonistikom.
**polonìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *polonìstici* - nauka o poljskom jeziku i literaturi.
**polonizírati/pòlonizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *polonìzīrām/polonizujēm* - (u)činiti koga Poljakom; postati Poljak.
**pȍlōvan** prid., odr. v. *pȍlōvnī* - koji već upotrebljavan, nije nov; rabljen, polovičan, nepotpun, sastavljen iz dvije različite polovice.
**polóvče** im. s. r., g. jd. *polóvčeta* - manje burence za rakiju.
**pòlōvče** im. s. r., g. jd. *pòlōvčeta* - napolica, dijete rođeno u braku između dvoje ljudi različitih po vjeri ili po boji kože.
**polòvica** im. ž. r. - polovina, jedan od dva jednaka dijela čega; sredina nekog prostora; prenes. jedan od supružnika.
**polòvičan** prid., odr. v. *polòvičnī* - nepotpun; nedorečen; nedovršen.
**polòvičnōst** im. ž. r., g. jd. *polòvičnosti*, instr. jd. *polòvičnošću/polòvičnosti* - osobina ili stanje onoga što je polovično; nedorečenost; nepotpunost; nedovršenost.
**polòvina/polovìna** im. ž. r. - polovica.
**polòvīnka** im. ž. r., dat. jd. *polòvīnki*, g. mn. *polòvīnkī* - muz. nota koja traje polovinu ili dvije četvrtine cijele.
**polòvīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polovinu.

**polòviti** gl. nesvrš., prez. *pòlovīm* - dijeliti na dva jednaka dijela; praviti polovice.
**pòlovljēnje** gl. im. s. r. - dijeljenje napola; presijecanje preko pola, pravljenje polovica.
**polóvnica** im. ž. r. - pomiješana pšenica i raž (pola pšenice, pola raži).
**polòvnjāk** im. m. r., n. mn. *polovnjáci*, g. mn. *polovnjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *polovnjácima*, hip. - onaj koji je već korišten, nije nov, rabljen; koji je kupljen kao polovan; prenes. koji je već bio ženjen.
**pòložāj** im. m. r., n. mn. *pòložāji* - mjesto s koga se šta promatra; front; mjesto u društvu; situacija; stav; status; držanje tijela.
**pòložājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na položaj.
**pòložak** im. m. r., g. jd. *pòloška*, n. mn. *pòlošci*, g. mn. *pòložākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòlošcima* - polog.
**pòložen** prid., odr. v. *pòloženī* - koji je stavljen u vodoravan položaj.
**pòložina** im. ž. r., augm. - veliki polog; poleglo žito; ono što je položeno, zaravnjeno, zaravanak.
**polòžiti** gl. svrš., prez. *pòložīm* - staviti u vodoravan položaj, poleći; sahraniti, ukopati; u hrvanju koga primorati da legne, pobijediti ga; nahraniti i napojiti stoku; staviti novac u banku; dati novac ili dr. vrijednost u zalog; isplatiti koga; dati ispit; osloniti se na koga ili na šta.
**pòložnica** im. ž. r. - mladica koja se ne odsijeca nego se polaže u zemlju; potvrda o poleženom novcu.
**pòltrōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *poltróna* - ulizica, snishodljivac, beskičmenjak; kukavica.
**pòlu-** pref. - pola, polovično, napola, jednim dijelom.
**poluàgrārnī** prid. odr. v. (lat.) - napola poljoprivredni.
**poluautòmatskī** prid. odr. v. (grč.) - napola automatski.
**polubàrbar(in)** im. m. r. (grč.), n. mn. *polubàrbari* - napola kultivisan, samo djelimično civilizovan čovjek; rjeđe: poluvarvarin.
**polubarbarìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *polubarbarìzma* - poludivljaštvo, polubarbarstvo; rjeđe: poluvarvarizam.
**polubàrbārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na polubarbarstvo, napola divljački; rjeđe: poluvarvarski.
**polubarbárstvo** im. s. r. (grč.) - napola divljaštvo, nekultivisanost gotovo do divljaštva; rjeđe: poluvarvarstvo.
**pòlubōg** im. m. r., n. mn. *polubògovi* - u grčkoj mitologiji božanstvo nižeg reda; prenes. veoma moćan čovjek.
**polubòginja** im. ž. r. - po grčkoj mitologiji žena polubog.
**pòlubōs/polùbōs** prid., odr. v. *pòlubosī/ polùbosī* - pocijepane obuće, gotovo bos.
**pòlubrat/polùbrat** im. m. r. - brat po majci ili po ocu.
**pòlubraća/polùbraća** zb. im. - braća po ocu ili po majci.
**polubrilìjant/polubrìljant** im. m. r. (fr.) - poludragi kupasto uglačan kamen.
**polubùnilo** im. s. r. - stanje između sna i jave; nepotpuno, polovično bunilo.
**polubùnōvan** prid., odr. v. *polubùnōvnī* - koji je još između sna i jave, u polubunilu.
**polucilìndar** im. m. r. (grč.) - vrsta kratkog crnog cilindra, svečanog crnog muškog šešira; poluvaljak; poluvaljkast dio stroja.
**polucilìnder** im. m. r. (grč.) - polucilindar.
**polucìpela** im. ž. r. - cipela s niskim gornjim dijelovima, zatvorena sandala; duboka cipela, kratka čizmica.
**polucr̀nac/polucŕnac** im. m. r. - križanac između crne i bijele rase, mulat, melez.
**polučàrape** im. ž. r. mn. (tur.) - niske, kratke čarape.
**polučàrapica** im. ž. r. mn., (tur.) dem. - dječija niska, kratka čarapa, soknica.
**polučàsovnī** prid. odr. v. - koji traje trideset minuta, pola školskog sata.
**polučénje** gl. im. s. r. - postignuće, uspjeh, dobitak.
**pòlučeta** im. ž. r. - mala vojna formacija koja broji polovinu čete.
**pòlučitak** prid., odr. v. *pòlučitkī* - nedovoljno čitak, jedva čitak, koji se jedva čita.
**polúčiti** gl. svrš., prez. *pòlūčīm* - postignuti, postići, uspjeti, dobiti povoljne rezultate.



**polučívānje** gl. im. s. r. - postizanje, ostvarivanje uspjeha, dobijanje.
**pòlučovjek** im. m. r., n. mn. *pòluljūdi* - ni čovjek ni životinja; čovjek koji po izgledu i ponašanju sliči životinji; čovjek kome se ne može vjerovati, nemoralan čovjek.
**pòlučūčanj** im. m. r., g. jd. *pòlučūčnja*, n. mn. *pòlučūčnji/pòlučučnjevi* - nepotpun čučanj; čučanj napola savijenih nogu.
**pòludesno** pril. - malo udesno.
**polúditi** gl. svrš., prez. *pòlūdīm* - učiniti koga ludim, zaluditi koga.
**pòludivljī** prid. odr. v. - djelimično, nedovoljno pripitomljen; prenes. nedovoljno civilizovan čovjek koji se intuitivno drži svojih instikata.
**polúdjeti** gl. svrš., prez. *pòlūdīm* - od pretjeranog straha, stresa ili brige prestati se ponašati normalno, izgubiti moć rasuđivanja; izgubiti pamet, postati lud.
**pòludnēvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pola dana, koji traje pola dana.
**pòludrijem** im. m. r. - pospanost, stanje između sna i jave; poludrijemež.
**poludrijèmež** im. m. r., g. jd. *poludrijèmeža* - nepotpuni drijemež, blaga pospanost.
**polufabrìkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *polufabrikáta* - poluprerađevina.
**polufinále** im. s. r. (lat.) - igra više timova od kojih samo dva najbolja stiču pravo igre u finalu.
**polufinālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na polufinale; nepotpuni, nedovršeni, polugotovi.
**pòluga** im. ž. r., dat. jd. *pòluzi*, g. mn. *pòlūgā* - drvena ili metalna šipka koja se stavlja pod nešto radi lakšeg podizanja; šipka - osovina; prenes. pokretna sila, sredstvo, odnosno veza za ostvarenje čega; šipka od izlivenog metala.
**pòlugica** im. ž. r., dem. - mala poluga.
**pòluglādan/poluglâdan** prid., odr. v. *pòluglādnī* - nedovoljno sit, napola gladan.
**pòluglās** im. m. r., n. mn. *pòluglāsi/pòluglasovi* - jedva čujan glas; smanjen, nepun glas; lingv. redukovan samoglasnik, poluglasnik; muz. glas za pola tona viši ili niži od osnovnog tona.
**pòluglasan** prid., odr. v. *pòluglasnī* - napola glasan, izgovoren upola glasa.
**pòluglāsnīk** im. m. r., n. mn. *pòluglāsnīci*, g. mn. *pòluglāsnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòluglāsnīcima* - lingv. poluglas, redukovan samoglasnik.
**pòluglasno** pril. - napola glasno, s pola glasa, upola glasa.
**pòlugō(l)** prid., odr. v. *pòlugolī* - nedovoljno odjeven, nepotpuno obučen.
**polugòdišnjāk** im. m. r., g. jd. *polugòdišnjāka*, n. mn. *polugòdišnjāci*, g. mn. *polugòdišnjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *polugòdišnjācima* - onaj koji ima pola godine; koji se pojavljuje svakih pola godine, koji se štampa, izlazi iz štampe polugodišnje.
**polugòdišnje** pril. - svakih pola godine, za pola godine.
**polugòdišnjī** prid. odr. v. - koji ima pola godine; koji se pojavljuje polugodišnje.
**polugòdišnjica** im. ž. r. - vrijeme nakon pola godine od nekog događaja, npr. pola godine od nečije smrti.
**polugòdīšte** im. s. r. - vrijeme od šest mjeseci, pola godine, póljeće; završetak polovine školske godine, polugođe.
**pòlugōđe** im. s. r. - polugodište.
**polugospòdin** im. m. r. - onaj koji još nije sasvim usvojio gospodske manire, ali im teži, polugrađanin.
**polugòspodskī** prid. odr. v. - koji pripada polugospodinu, polugradski.
**polugòspodski** pril. - na način polugrađanina, onako kako to čini polugospoda.
**pòlugotov/polugòtov** prid., odr. v. *polugòtovī* - napola gotov, nedovršen.
**pòlugrād** im. m. r., n. mn. *pòlugradovi* - ni grad, ni selo; više grad nego selo, napola grad; provincija.
**pòlugradskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polugrad, koji mu pripada ili vodi porijeklo iz njega; provincijski.
**polugràđanin** im. m. r. , n. mn. *polugràđani* - onaj koji nije ni seljak ni građanin; stanovnik polugrada; provincijalac, poluvarošanin, malograđanin.
**polugràđānka** im. ž. r., g. jd. *polugràđānki*, g. mn. *polugràđānkī* - stanovnica polugrada, provincijalka, poluvarošanka, malograđanka.
**polugràđanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polugrađane, provincijski, malograđanski, poluvaroški.

**polugràđanski** pril. - malograđanski, provincijski, kao polugrađani, na polugrađanski način.
**pōlugubav** prid., odr. v. *pōlugubavī* - napola gubav.
**poluhȑvāt** im. m. r., g. jd. *poluhrváta*, g. mn. *poluhrvátā* - čovjek koji je napola Hrvat; onaj čiji je jedan roditelj Hrvat.
**poluhȑvātskī** prid. odr. v. - koji nije potpuno hrvatski.
**poluhȑvātski** pril. - govoreći napola hrvatski, a napola neki drugo jezik.
**poluidìot** im. m. r. (lat.) - napola idiot, maloumnik.
**poluidiotìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *poluidiotìzma* - teška maloumnost, suludost, sumahnutost.
**poluidìotkinja** im. ž. r. (lat.) - žena poluidiot, teška maloumnica.
**poluidìotskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poluidiote, što graniči s ludilom, suludo, sumahnuto.
**poluidìotski** pril. (lat.) - kao poluidioti, na poluidiotski način, sumanuto.
**poluìnsekti** im. m. r. (lat.), g. mn. *poluìnsekātā* - polukukci, sitni insekti bez pipaka.
**poluinteligèncija** im. ž. r. (lat.) - nedovoljno, površno i djelimično obrazovani ljudi.
**poluinteligèncījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poluinteligenciju.
**poluirònično** pril. (lat.) - napola ironično, s dosta ironije, ali ne sasvim ironično.
**pōluistina** im. ž. r. - nepotpuna, djelimična istina, ono što je između laži i istine.
**polujáram**, g. jd. *polujárma*, n. mn. *polujármovi* - hrvački zahvat protivnikovog tijela.
**pōlujasan** prid., odr. v. *pōlujasnī* - koji nije sasvim jasan, nedovoljno, napola jasan.
**polujáva** im. ž. r. - nepotpuna java, poluzbilja.
**pōlujāvan** prid., odr. v. *pōlujāvnī* - koji nije potpuno javan, koji za javnost ima neka ograničenja; poluzatvoren.
**polukàftan** im. m. r. (rus.) - nešto kraći kaftan.
**polukàsāč** im. m. r., g. jd. *polukasáča* - konj koji nije potpun kasač.
**pōlukat** im. m. r., n. mn. *polukàtovi* - polusprat; prostor između prizemlja i sprata, međusprat.
**polukàurin** im. m. r., n. mn. *polukàuri* (perz.) - koji je napola kaurin; koji ima kaurskog ponašanja.
**pōlukav** prid., odr. v. *pōlukavī* - koji je prilično lukav.
**poluknjìžēvan** prid., odr. v. *poluknjìžēvnī* - napola književan; bez naročite književne vrijednosti.
**polukòlōnija** im. ž. r. (lat.) - država koja je ekonomski i politički zavisna od drugih.
**polukòlonijālan** prid. (lat.), odr. v. *polukòlonijālnī* - koji se odnosi na polukolonije.
**polukolonijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *polukolonijálnošću/polukolonijálnosti* - položaj, stanje i obilježja onoga što je polukolonijalno.
**pōlukorāk** im. m. r., n. mn. *pōlukorāci* - polovina koraka, mali, početni korak.
**polukrílci** im. m. r. mn. - insekti sa zakržljalim krilima.
**pōlukrūg** im. m. r., n. mn. *pōlukrugovi* - polovina kruga; polukružnica; sve što ima oblik polovine kruga.
**pōlukrūžan** prid., odr. v. *pōlukrūžnī* - koji ima oblik polukruga.
**polukrúžnica** im. ž. r. - geom. polovina kružnice; polukrug.
**pōlukrvan** prid., odr. v. *pōlukrvnī* - koji nije čistokrvan; čija je krv izmiješana (npr. *pōlukrvnī kȍnj*).
**polukȑvnjāk/polukŕvnjāk** im. m. r., g. jd. *polukrvnjáka* - onaj koji je polukrvan, koji nije iste krvi.
**polukúgla** im. ž. r. - polulopta.
**pōlukuglast** prid., odr. v. *polukùglastī* - koji ima oblik polukugle; koji oblikom podsjeća na polukuglu, poluloptast.
**polukúkci** im. m. r., g. mn. *polukùkācā* - sitni kukci bez pipaka, poluìnsekti.
**polukultúra** im. ž. r. (lat.) - polovična, nepotpuna kultura.
**polukùltūran** prid. (lat.), odr. v. *polukùltūrnī* - koji je napola, djelimično kulturan; koji se odnosi na polukulturu.
**pōlulāž** im. ž. r., g. jd. *pōlulaži*, instr. jd. *pōlulažju/pōlulāži* - polovična, nepotpuna, djelimična laž.



**pōlulažan** prid., odr. v. *pōlulažnī* - koji se odnosi na polulaž.
**polulègālan/pōlulegālan** prid. (lat.), odr. v. *polulègālni/pōlulegālni* - ne sasvim dozvoljeni, legalni, napola legalni.
**pōlulegālno** pril. (lat.) - na polulegalan način.
**polulèžēći** pril. - napola ležeći, ležeći s visoko uzdignutim uzglavljem.
**pōlulijevo** pril. - pola okreta ulijevo; ne sasvim ulijevo, malo, napola ulijevo.
**polulitrènjāk** im. m. r. (grč.), g. jd. *polulitrenjáka*, n. mn. *polulitrenjáci*, g. mn. *polulitrenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *polulitrenjácima* - boca od pola litra.
**pōlulopta** im. ž. r. - polovina lopte; polovina kugle, polukugla; sve što ima oblik polovine lopte.
**pōluloptast** prid., odr. v. *pōluloptastī* - koji ima oblik polulopte.
**pōlulūd** prid., odr. v. *pōlulūdī* - koji je napola lud.
**polulùdāk** im. m. r., g. jd. *poluludáka*, n. mn. *poluludáci*, g. mn. *poluludákā*, dat.-instr.-lok. mn. *poluludácima* - poluluđak, napola lud čovjek.
**polulùdilo** im. s. r. - polovično ludilo, nepotpuno ludilo.
**polulùđāk** im. m. r., g. jd. *poluluđáka*, n. mn. *poluluđáci*, g. mn. *poluluđákā*, dat.-instr.-lok. mn. *poluluđácima* - poluludak.
**pōlumājka** im. ž. r., dat. jd. *pōlumājci*, g. mn. *pōlumājkī* - pomajka.
**polumàjmuni** im. m. r. mn. (tur.) - zool. životinje slične majmunima.
**pōlumaska** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *pōlumaski/pōlumasci*, g. mn. *pōlumaskī* - maska kojom se pokriva samo gornji dio lica.
**pōlumāstan** prid., odr. v. *pōlumāsnī* - koji nije previše mastan; djelimično obran, oslobođen suvišne masnoće.
**pōlumehak** prid., odr. v. *pōlumehkī* - polumek(an), koji nije sasvim tvrd, koji je napola mehak.
**pōlumek** prid., odr. v. *pōlumekī* - polumekan, polumehak.
**pōlumekan/polumèkan** prid., odr. v. *pōlumekanī/polumèkanī* - polumehak, polumek.
**pōlumīsao** im. ž. r., g. jd. *pōlumīsli*, n. mn. *pōlumīsli*, g. mn. *polumíslī* - nepotpuno oblikovana, nedorečena misao.
**pōlumjera** im. ž. r. - nedovoljna mjera, nedovoljno efikasna, radikalna mjera.
**pōlumjesēc** im. m. r., g. mn. *pōlumjesēcā* - polovina Mjeseca; period od pola kalendarskog mjeseca, petnaest dana; simbol muslimanstva.
**pōlumjesečan/polumjèsečan** prid., odr. *pōlumjesečnī/polumjèsečnī* - koji ima izgled polumjeseca; koji se odnosi na petnaestodnevni period.
**pōlumjesečast/polumjèsečast** prid., odr. v. *pōlumjesečastī/polumjèsečastī* - koji ima oblik polumjeseca.
**pōlumjesečnīk/polumjèsečnīk** im. m. r., n. mn. *pōlumjesečnīci/polumjèsečnīci*, g. mn. *pōlumjesečnīkā/polumjèsečnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pōlumjesečnīcima/polumjèsečnīcima* - časopis koji se pojavljuje svakih pola mjeseca; list koji izlazi petnaestodnevno.
**polumráčak** im. m. r., g. jd. *polumráčka*, dem. - polumrak, sumračić.
**pōlumrāčan** prid., odr. v. *pōlumrāčnī* - nedovoljno osvijetljen, napola mračan, sumračan, polutaman.
**pōlumrāk** im. m. r. - slaba svjetlost, polutama, sumrak; stanje nepotpuno osvijetljenog.
**pōlumrtav/polumȑtav** prid., odr. v. *pōlumrtvī* - koji je na samrti, napola mrtav.
**pōlunāg** prid., odr. v. *pōlunāgī* - polugo(l).
**polunaòbrāžen** prid., odr. v. *polunaòbrāženī* - češće: poluobrazovan.
**pōlunesvijest** im. ž. r., g. jd. *pōlunesvijesti*, instr. jd. *pōlunesviješću/pōlunesvijesti* - stanje nepotpune svijesti, polunesvjestica.
**polunèsvjestan** prid., odr. v. *polunèsvjesnī* - koji se odnosi na polunesvijest; koji nije sasvim svjestan.
**polunèsvjesno** pril. - na polunesvjestan način, kao u polunesvijesti.
**polunèsvjestica** im. ž. r. - polunesvijest.
**pōlunōć** im. ž. r., g. jd. *pōlunoći*, instr. jd. *pōlunoću/pōlunoći* - nepotpuna noć, ni dan, ni noć.
**pōlunoćnica/polunòćnica** im. ž. r. - ponoćka.

**poluobećánje** gl. im. s. r. - nepotpuno, djelimično obećanje.
**poluobèćati** gl. svrš., prez. *poluobèćām* - nepotpuno, djelimično obećati.
**poluòbrazovān** prid., odr. v. *poluòbrazovānī* - napola obrazovan, djelimično i nedovoljno obrazovan.
**poluòbrazovānōst** im. ž. r., instr. jd. *poluòbrazovānošću/poluòbrazovānosti* - nedovoljna, nepotpuna, djelimična obrazovanost; osobina onoga ko je poluobrazovan.
**poluòbrazovānje** gl. im. s. r. - sticanje poluobrazovanosti, nepotpuno, površno i uzgredno obrazovanje, obično uz posao.
**pöluobrt** im. m. r. - poluobrtanje, polu-okret(aj); nepotpuna obrtnička, zanatska djelatnost
**pöluobrūč** im. m. r. - polukružni obruč, pola obruča.
**poluòdrāstao** prid., odr. v. *poluòdrāslī* - koji nije potpuno odrastao.
**poluokrúgal** prid., odr. v. *poluòkrūglī* - poluokrugao, napola okrugao, polukružni.
**poluokrúgao**prid., odr. v. *poluòkrūglī* - poluokrugal.
**pöluosmijeh** im. m. r., n. mn. *poluòsmijesi*, g. mn. *poluòsmijehā*, dat.-instr.-lok. mn. *poluòsmijesima* - jedva primijetan, polovičan osmijeh, smiješak.
**poluòsmjehnuti se** gl. svrš., prez. *poluòsmjehnēm se* - jedva primjetno se osmijehnuti.
**poluosòvina** im. ž. r. - osovina koja spaja dva kraja čega, dva točka na kolima.
**pöluostrvo/poluòstrvo** im. s. r. - poluotok, kopno sa tri strane okruženo vodom.
**pöluostrvskī/poluòstrvskī** prid. odr. v. - koji pripada poluostrvu; koji potiče sa poluostrva, poluotočki.
**poluòsvijetljen** prid., odr. v. *poluòsvijetljenī* - napola osvijetljen, djelimično osvijetljen.
**poluòtočnī/poluòtočkī** prid. odr. v. - koji pripada poluotoku; koji potiče sa poluotoka, poluostrvski.
**poluòtok** im. m. r., n. mn. *poluòtoci*, g. mn. *pöluotōkā/ poluòtōkā* - poluostrvo.
**poluòtvoren** prid., odr. v. *poluòtvorenī* - napola otvoren; djelimično otvoren.
**pòlūpān** prid., odr. v. *pòlūpānī* - lupanjem polomljen, slupan.
**polúpati** gl. svrš., prez. *pòlūpām* - sve slupati, sve redom lupajući polomiti.
**pölupijan/polupìjan** prid., odr. v. *polupìjanī* - koji je napola pijan.
**pölupismen** prid., odr. v. *pölupismenī/ polupìsmenī* - koji je polovično pismen; neobrazovan čovjek koji jedva zna čitati i pisati.
**pöluplatnen** prid., odr. v. *pöluplatnenī* - koji je načinjen od poluplatna.
**poluplátno** im. s. r. - vrsta štamparskog poveza s platnom presvučenim hrapavim papirom.
**polupògrčen** prid., odr. v. *polupògrčenī* - poluzgrčen.
**pölupokrēt** im. m. r. - nepotpun, polovičan, djelimičan kratak pokret.
**polupovèzača** im. ž. r. - široka traka za povezivanje kose.
**pöluprāzan/poluprázan** prid., odr. v. *pöluprāznī* - napola pun; napola prazan.
**polupreradèvina** im. ž. r. - nedovršena tvornička prerađevina, poluproizvod, nedovršen proizvod, polufabrikat.
**pölupreČnīk** im. m. r., n. mn. *pölupreČnīci* - polovina prečnika, linije koja polovi kružnicu.
**poluprolètēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *poluproletéra*, n. mn. *poluproletéri* - radnik koji nije posve ovisan od drugih, dobrostojeći radnik.
**poluprolètērskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poluproletere.
**poluprolètērski** pril. (lat.) - kao poluproleteri, na način poluproletera.
**poluproletérstvo** im. s. r. (lat.) - poluproleterski položaj, status.
**polupròsvijećen** prid., odr. v. *poluprò-svijećenī* - nedovoljno prosvijećen, poluobrazovan.
**polupròsvijećenōst** im. ž. r., instr. jd. *polupròsvijećenošću/polupròsvijećenosti* - obilježje onoga ko je poluprosvijećen, poluobrazovanost.
**poluprovodnīk** im. m. r., n. mn. *polupróvodnīci*, g. mn. *polupróvodnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *polupróvodnīcima* - poluvodič, materijal koji sporo provodi struju.



**pöluprstēn** im. m. r., n. mn. *pöluprstenovi* - obris oko čega u obliku polovine prstena; povijena žica i sl. u obliku polovine prstena; polukrug.
**poluráspad** im. m. r. - poluraspadanje, stanje u kome je sve napola raspalo.
**pölurōd** im. m. r., g. jd. *pöluroda* - rod po udadbeno-ženidbenoj vezi, a ne po krvnom srodstvu, polurodbina.
**pölurodbina** im. ž. r. - polurod, svi rođaci koji nisu u neposrednoj krvnoj vezi.
**pölusan** im. m. r., g. jd. *pölusna*, n. mn. *pölusni/pölusnovi* - nepotpun, slab, površan, plitak san.
**poluselјāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poluseljake.
**polusèljāčki** pril. - na način poluseljaka, kao poluseljaci.
**pöluseljāk** im. m. r., n. mn. *poluseljáci*, g. mn. *poluseljákā*, dat.-instr.-lok. mn. *poluseljácima* - napola seljak, onaj koji živi na selu, a radi u gradu.
**pölusestra** im. ž. r. - sestra po ocu ili po majci.
**pölusirov** prid., odr. v. *polusìrovī* - napola sirov; nedovoljno pečen; nedovoljno skuhan; prenes. nedovoljno kultiviran čovjek.
**pölusjena** im. ž. r., g. mn. *pölusjēnā* - polusjenka, jedva primjetna sjena.
**pölusjēnka** im. ž. r., dat. jd. *pölusjēnci*, g. mn. *pölusjēnkī* - up. polusjena.
**pöluslān** prid., odr. v. *pöluslānī* - napola slan, nedovoljno slan.
**polusložènica** im. ž. r. - gram. riječ složena od druge dvije od kojih svaka djelimično čuva svoje značenje i ima svoj akcenat.
**pölusužben** prid., odr. v. *pölusužbenī* - napola služben, ne posve zvaničan.
**pölusužbeno** pril. - napola službeno, na poluslužben način.
**pölusmijeh** im. m. r. - smijeh napola otvorenih ili stisnutih usta; suzdržan smijeh.
**pölusprat** im. m. r. - prostor između dva sprata.
**pölusūh** prid., odr. v. *pölusūhī* - napola suh, djelimično suh.
**pölusvijest** im. ž. r. - napola svjesno stanje.
**pölusvijet** im. m. r. - svijet između dvije civilizacije.
**pölusvjestan** prid., odr. v. *pölusvjesnī* - koji nije sasvim svjestan, koji je u laganoj nesvjestici.
**pölutabak/polutàbak** im. m. r., n. mn. *pölutabaci/polutàbaci*, g. mn. *pölutabākā/polutàbākā* - polovinana tabaka.
**polutáma** im. ž. r. - polumrak; sumrak.
**polùtān** im. m. r., g. jd. *polutána* - napolica, onaj koji je rođen u mješovitom braku.
**polùtānka** im. ž. r., dat. jd. *polùtānki*, g. mn. *polùtānkī* - napolica, ona koja je rođena u mješovitom braku.
**polùtānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polutance.
**polùtār** im. m. r., g. jd. *polutára* - meridijan koji opasuje Zemlju tačno preko njene polovine, polutnik, ekvator.
**pölutēžak** prid., odr. v. *pölutēškī* - koji nije dovoljno težak; koji je nedovoljno težak.
**polùtina** im. ž. r. - polovica, polovina, pola.
**pòlutka** im. ž. r. - Zemljina polulopta, polukugla.
**pòlutnīk** im. m. r., n. mn. *pòlutnīci*, g. mn. *pòlutnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòlutnīcima* - polutar.
**pölutōn** im. m. r., n. mn. *polutónovi* - nepotpun ton, ton na polovini između dva druga.
**polušàljivo** pril. - ne sasvim šaljivo, s primjesom šale.
**polušìnjel** im. m. r. (rus.) - kratki zimski vojnički kaput.
**poluváljak** im. m. r., g. jd. *poluváljka*, n. mn. *poluváljci*, g. mn. *poluváljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *poluváljcima* - tijelo s izgledom napola presječenog valjka.
**poluvárošanin** im. m. r. (mađ.), n. mn. *poluvárošāni* - polugrađanin.
**poluvárošānka** im. ž. r. (mađ.), dat. jd. *poluvárošānki*, g. mn. *poluvárošānkī* - polugrađanka.
**poluvijènac** im. m. r., g. jd. *poluvijènca*, n. mn. *poluvijènci* - polovina vijenca; traka spletena ili savijena u poluluk.
**poluvòdīč** im. m. r., g. jd. *poluvodíča* - poluprovodnik, tijelo koje slabo provodi struju.

**pöluvōjnī** prid. odr. v. - koji je dijelom vojni, a dijelom civilni.
**poluvòkāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *poluvokála*, g. mn. *poluvokálā* - lingv. nepotpun vokal, poluglas, poluglasnik.
**poluvrijème** im. s. r., g. jd. *pöluvremena*, n. mn. *poluvremèna*, g. mn. *poluvreménā*, - polovina nekog određenog vremena; kraj prvog dijela utakmice, polovina utakmice.
**pöluzgrčen** prid., odr. v. *pöluzgrčenī* - napola zgrčen, poguren, polupogrčen.
**pöluznānje/poluznánje** im. s. r. - površno znanje; nedovoljno znanje; pasivno znanje.
**pöluzrāk** im. m. r., n. mn. *pöluzrāci/pöluzrakovi*, g. jd. *pöluzrākā/pöluzrakōvā*, - polovina zrake, dio pravca zrake presječen čime, poluzraka.
**pöluzraka** im. ž. r., dat. jd. *pöluzraci*, g. mn. *pöluzrākā* - polovina zrake; poluzrak.
**pöluzreo** prid., odr. v. *pöluzrelī* - nedovoljno zreo; još nedozreo; prenes. poluzelen; još mlad.
**poluzvàničan** prid., odr. v. *poluzvàničnī* - napola zvaničen, koji nije zvanično potvrđen.
**polužèljezan** prid., odr. v. *polužèljeznī* - koji je napravljen kombinacijom željeza i kakvog drugog materijala; koji nije sasvim od željeza.
**polúžiti** gl. svrš., prez. *pòlūžīm* - posuti lugom; zamazati lugom; oprati lugom.
**pölužīv** prid., odr. v. *pölužīvī* - koji je napola živ; koji je ni živ ni mrtav, obamro; koji je u veoma teškom stanju; prenes. nedopečen.
**poluživìnskī** prid. odr. v. - koji je sa nagonima kao u živine, poluživotinjski, sirov, nizak, neodmjeren, grub.
**poluživòtīnjskī** prid. odr. v. - koji je napola životinjski, kao u životinja; nagonski; grub; nekultivisan.
**pòlūžje** im. s. r. - zemljište pored luga.
**pölūžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polugu, koji joj pripada.
**poljáčak** im. m. r., g. jd. *poljáčka*, dem.- mali poljak, poljačić.
**poljàčić** im. m. r. - mali poljak, poljačak, poljače.
**poljàčina** im. m. r, augm. i pejor. - pogrdan naziv za poljaka.
**pòljāk** im. m. r., g. jd. *poljáka*, v. jd. *pöljāče*, n. mn. *poljáci*, g. mn. *poljákā*, dat.-instr.-lok. mn. *poljácima* - čovjek iz polja, poljanin; onaj koji boravi u polju; onaj koji živi u polju; onaj koji obrađuje polje.
**Pòljāk** im. m. r., g. jd. *Poljáka*, v. jd. *Pöljāče*, n. mn. *Poljáci*, g. mn. *Poljákā*, dat.-instr.-lok. mn. *Poljácima* - etn. pripadnik poljskog naroda; čovjek iz Poljske; državljanin Poljske.
**poljàkinja** im. ž. r. - ona čije je stanište u polju, koja živi u polju.
**Poljàkinja** im. ž. r. - etn. pripadnica poljskog naroda; žena iz Poljske; državljanka Poljske, Poljkinja.
**poljàna/pòljana** im. ž. r. - polje, livada, ravnica; igralište.
**pòljānče/poljánče** im. s. r. - dijete iz polja, poljače; ono koje se rodilo u polju.
**pöljār/pòljār** im. m. r., g. jd. *pöljāra/poljára*, n. mn. *pöljāri/poljári*, g. mn. *pöljārā/poljárā*, dat.-instr.-lok. mn. *pöljārima/poljárima* - čovjek čije je zanimanje čuvanje polja; onaj koji boravi u polju; onaj koji živi u polju.
**pöljarica/poljàrica** im. ž. r. - poljarka, ona koja živi u polju; koja stanuje u polju.
**poljàrina/pöljarina** im. ž. r. - novac koji se ubirao kao naknada za prihode dobijene u polju; novac koji se dodjeljivao poljaru za čuvanje polja.
**pöljārka** im. ž. r., dat. jd. *pöljārki*, g. mn. *pöljārkī* - poljarica.
**poljášce** im. s. r., g. jd. *poljàšceta*, dem. - malo polje, poljence.
**pölje** im. s. r., g. jd. - ravnica; livada; obrađeno ravno zemljište; prenes. širina.
**póljēće/póljeće/pöljeće** im. s. r. - pola godine, polugodište.
**poljénce** im. s. r., g. jd. *poljénceta*, dem. - malo polje, poljašce
**poljèpšati** gl. svrš., prez. *poljèpšām* - učiniti ljepšim, uljepšati; dotjerati, urediti, ukrasiti.
**poljepšávati** gl. nesvrš., prez. *poljèpšāvām*, trp. prid. *poljèpšāvān* - činiti da šta bude ljepše; uljepšavati, dotjerivati, uređivati.
**poljèvit** prid., odr. v. *poljèvitī* - koji je bogat poljima.



**poljèvitōst** im. ž. r., g. jd. *poljèvitosti*, instr. jd. *poljèvitošću/poljèvitosti* - obilježje poljevitog kraja.
**Pöljkinja** im. ž. r. - Poljakinja.
**poljodjélac** im. m. r., g. jd. *poljodjélca* - onaj koji radi u polju, ratar, zemljoradnik.
**poljodjélčev** prid. odr. v. - koji pripada poljodjelcu.
**poljòdjēlka** im. ž. r., dat. jd. *poljòdjēlki*, g. mn. *poljòdjēlkī* - žena poljodjelac.
**poljòdjēlskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poljodjelnike i poljodjelstvo.
**poljodjélstvo/poljodjèlstvo** im. s. r. - posao poljodjelnika, zemljoradnja, ratarstvo.
**poljoprìvreda** im. ž. r. - privredna grana, djelatnost koja se bavi stočarstvom i ratarstvom; zemljoradnja; proizvodnja voća i povrća.
**poljoprìvredan** prid., odr. v. *poljoprìvrednī* - koji se odnosi na poljoprivredu, koji potiče od nje i koji joj pripada.
**poljoprìvrednica** im. ž. r. - žena koja se bavi poljoprivrednom proizvodnjom, žena poljoprivrednik; zemljoradnica; ratarka ili stočarka; prenes. seljanka.
**poljoprìvrednīk** im. m. r., v. jd. *poljoprìvrednīče* - čovjek koji se bavi poljoprivredom; poljoprivredni proizvođač; zemljoradnik; stočar ili ratar; prenes. seljak.
**poljoprìvrednīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poljoprivrednike.
**Pöljskā/Pòljskā** im. ž. r. - srednjoevropska država.
**pöljskī/pòljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na polje, koji potiče iz polja ili mu pripada; koji potiče iz Poljske.
**pòljubac** im. m. r., g. jd. *pòljupca*, n. mn. *pòljupci*, g. mn. *pòljubācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòljupcima* - nježan dodir usnama kao izraz ljubavi, sreće, prijateljstva, čestitanja i sl.
**poljúbiti** gl. svrš., prez. *pòljūbīm*, trp. prid. *pòljūbljen* - dati kome poljubac; usnama dodirnuti čije lice u znak ljubavi, sreće, prijateljstva, čestitanja i sl.
**poljúljati** gl. svrš., prez. *pòljūljām*, trp. prid. *pòljūljān* - učiniti nestabilnim, zaljuljati; prenes. izgubiti povjerenje.
**pòljupčić** im. m. r. - mali poljubac; vrsta slatkiša od umućenog bjelanceta, puslica, kokica.
**pòmaći** gl. svrš., prez. *pòmaknēm*, trp. prid. *pòmaknūt* - pomaknuti.
**pomáda** im. ž. r. (fr.) - kozmetička krema, mirisna mast za njegu lica i kože.
**pomàdžāren** prid., odr. v. *pomàdžarenī* - pomađaren, koji je postao Madžar.
**pomadžáriti** gl. svrš., prez. *pomàdžārīm* - pomađariti, učiniti koga Madžarom; postati Madžar.
**pomadžarívānje** gl. im. s. r. od pomadžarivati.
**pomadžarívati** gl. nesvrš., prez. *pomadžàrujēm* - pomađarivati, činiti da ko postane Madžar; činiti koga Madžarom.
**pomàđāren** prid., odr. v. *pomàđarenī* - pomadžaren.
**pomađáriti** gl. svrš., prez. *pomàđārīm* - pomadžariti.
**pomađarívānje** gl. im. s. r. od pomađarivati.
**pomađarívati** gl. nesvrš., prez. *pomađàrujēm* - pomadžarivati.
**pomàgāč** im. m. r., g. jd. *pomagáča*, v. jd. *pömagāču*, n. mn. *pomagáči* - pomagalac, pomagatelj, čovjek koji kome pomaže, pruža pomoć, donosi poklone radi pomoći; pomagalo.
**pomagàčica** im. ž. r. - žena pomagač.
**pomágalac** im. m. r., g. jd. *pomàgaoca*, n. mn. *pomàgaoci*, g. mn. *pomàgalācā* - pomagatelj, pomagač.
**pomágalica** im. ž. r., hip. - pomagačica; pomagalo.
**pomàgalo** im. s. r. - sredstvo kojim se služimo pri nekom radu; medicinska proteza.
**pomágānje** gl. im. s. r. - pružanje pomoći kome; davanje kome materijalne i druge potpore; pomoć, potpora.
**pomàgānje** gl. im. s. r. - zapomaganje, jaukanje, kuknjava, jadikovanje.
**pomàgārčiti** gl. svrš., prez. *pomàgārčīm* - namagarčiti, prevariti, nasamariti.
**pomàgatelj** im. m. r. - pomagač.
**pomagatèljica** im. ž. r. - pomagateljka, pomagačica.
**pomàgatēljka** im. ž. r., dat. jd. *pomàgatēljki*, g. mn. *pomàgatēljkī* - pomagateljica, pomagàčica.

**pomágati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòmāžēm* - pružati pomoć; svojom pomoći omogućavati lakši život; zapomagati, jaukati, tražiti momoć kuknjavom, pomàgānjem.
**pomahnìtati** gl. svrš. (ar.), prez. *pomahnìtām* - postati mahnit, poludjeti.
**pòmājčiti** svrš., prez. *pòmājčīm* - uzeti neku ženu za pomajku; postati pomajka.
**pòmājka** im. ž. r., dat. jd. *pòmājci/ pȍmājci* - majka po usvojenju, maćeha.
**pòmak** im. m. r., n. mn. *pòmaci* - pomjeranje, pokret naprijed, pomaknuće; napredak, boljitak.
**pomaknúće** gl. im. s. r. - rezultat pomjeranja, pomak.
**pomàknuti** gl. svrš., prez. *pòmaknēm*, trp. prid. *pòmaknūt* - pomaći.
**pomalàksati** gl. svrš., prez. *pomàlakšēm* - izgubiti snagu svi redom, klonuti svi odreda.
**pȍmalen** prid., odr. v. *pȍmalenī* - prilično malen, dosta malen, pomali.
**pȍmālī** prid. odr. v. - prilično mali, pomalen.
**pòmalo** pril., komp. *pòmanjē* - malo po malo.
**pomalogràđaniti se** gl. svrš., prez. *pomalogràđanīm se*, trp. prid. *pomalogràđanjen* - primiti malograđanske navike, postati malograđanin, poseljačiti se.
**pomáljati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòmāljām (se)* - pojavljivati se iza čega, odnekud; ukazivati se; isturati napolje.
**pȍmama** im. ž. r. - obijest, nestašluk, mahnitanje; neuobičajeno snažan izliv emocija; bijes, bjesnilo, ludilo.
**pȍmāman** prid., odr. v. *pȍmāmnī* - koji se pomamljuje; obijestan, nestašan, nemiran; lud, mahnit; grub, divlji, osion.
**pȍmamicē** pril. - kao pomaman; u nestašlucima; pomamno, mahnito, suludo.
**pomámiti (se)** gl. svrš., prez. *pòmāmīm (se)* - biti obijestan, nemiran, nestašan; pomahnitati, poblesaviti; poludjeti.
**pomamljènīk** im. m. r., g. jd. *pomamljeníka*, n. mn. *pomamljeníci*, g. mn. *pomamljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pomamljenícima* - onaj koji se pomamio, koji je pomamljen, pomamnik.
**pòmāmljenōst** im. ž. r., instr. jd. *pòmāmljenošću/pòmāmljenosti* - pomama, pomamnost, obijest; stanje i osobina onih koji su pomamljeni.
**pomamljívānje** gl. im. s. r. od pomamljivati (se).
**pomamljívati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pomàmljujēm (se)* - pretjerano emotivno reagovati; izvoditi nestašluke; mahnitati, prosipati bijes; pokazivati obijest.
**pȍmāmnīk** im. m. r., v. jd. *pȍmāmnīče*, n. mn. *pȍmāmnīci*, dat. instr.-lok. mn. *pȍmāmnīcima* - pomamljenik.
**pȍmāmno** pril. - obijesno, nestašno, neobuzdano; silno, divlje; ludački, nesuvislo, izbezumljeno.
**pȍmāmnōst** im. ž. r., instr. jd. *pȍmāmnošću/pȍmāmnosti* - pomamljenost, osobina i stanje onih koji su pomamni.
**pôman** prid., odr. v. *pômnī* - pažljiv, koji mirno i pažljivo sluša.
**pȍmanjī** prid. odr. v. - nešto manji, prilično manji.
**pomanjkánje** gl. im. s. r. od pomanjkati.
**pomànjkati** gl. svrš., prez. *pomànjkām* - nedostati, zafaliti, zatrebati; oslabiti.
**pomanjkávati** gl. nesvrš., prez. *pomànjkāvā* - nedostajati, sve više se pokazivati nedovoljnim; imati sve manje; sve više nedostajati.
**pȍmāst** im. ž. r., g. jd. *pȍmāsti*, instr. jd. *pȍmāšću/pȍmāsti* - posebno spravljana mast kao lijek ili kozmetičko sredstvo; balzam, mehlem.
**pȍmāstan** prid., odr. v. *pȍmāsnī* - prilično, podosta mastan, malo više mastan.
**pomástiti** gl. svrš., prez. *pòmāstīm*, trp. prid. *pòmāšćen* - premazati ili politi istopljenom mašću; dodati ulje ili drugu masnoću, zamastiti; izvršiti vjerski obred pomazanja; prenes. dati kome mito, "podmazati".
**pomazànīk** im. m. r., g. jd. *pomazaníka*, n. mn. *pomazaníci*, g. mn. *pomazaníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pomazanícima* - onaj koga pred smrt mažu posvećenim uljem; čovjek koji je pomazan.
**pomazánje** gl. im. s. r. - vjerski obred pomazivanja, mazanje.
**pòmazati** gl. svrš., prez. *pòmažēm*, trp. prid. *pòmazān* - namazati; premazati; prekriti šta tankim slojem čega ljepljivog; očistiti mazanjem; mazanjem liječiti; posvetiti pomazanjem.
**pomáziti** gl. svrš., prez. *pòmāzīm*, trp. prid. *pòmāžen* - malo maziti; maziti sve redom.
**pomazívānje** gl. im. s. r. od pomazivati.
**pomazívati** gl. nesvrš. i učest, prez. *pomàzujēm* - pomalo maziti redom jedno po jedno; obavljati obred pomazanja.
**pȍmēn** im. m. r., g. jd. *pȍmena* - kod pravoslavaca znak sjećanja na umrlog.
**poménuti** gl. svrš., prez. *pòmēnēm*, trp. prid. *pòmēnūt* - sjetiti se koga; spomenuti, podsjetiti pominjanjem; reći, kazati, progovoriti, dotaknuti se koje otprije poznate teme.
**pòmesti/pomèsti** gl. svrš., prez. *pòmetēm/ pomètēm*, trp. prid. *pomèten* - izmesti, smesti metlom, očistiti metući; zamahom pokupiti, zbrisati; prenes. nestati, ubiti, pokositi.
**pòmēsti** gl. svrš., prez. *pométem* - nazimiti se, nakupiti se hladnoće, prehladiti se.
**pòmēsti (se)** gl. svrš., prez. *pométem (se)* - zbuniti (se), zaboraviti redoslijed čega.
**pométānje** gl. im. s. r. - ometanje, smetanje; pometnja, smetnja.
**pométati** gl. nesvrš., prez. *pòmētām* - ometati, smetati.
**pòmetati/pomètati** gl. svrš., prez. *pòmećēm* - metnuti sve jedno za drugim, postaviti.
**pomèten** prid., odr. v. *pomètenī* - zbunjen, smušen; sulud; koji je očišćen metlom; koji je zbrisan vijavicom.
**pometèno** pril. - zbunjeno, smušeno; čisto.
**pomètenōst** im. ž. r., g. jd. *pomètenosti*, instr. jd. *pomètenošću/pomètenosti* - zbunjenost, smućenost, pometnja, nered, smutnja.
**pométnja** gl. im. ž. r. - nered; uzbuna; smutnja; pometenost.
**pomìcāljka** im. ž. r., dat. jd. *pomìcāljki*, g. mn. *pomìcāljkī* - kazaljka na satu; naprava koja se može pomicati; vrsta dječije igre.
**pòmicānje** gl. im. s. r. - pomjeranje; lagano kretanje naprijed; povlačenje kojekuda.
**pòmicati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòmičēm (se)*, trp. prid. *pòmaknūt* - pomjerati (se); mičući se ići naprijed; lagano napredovati; povlačiti se kojekuda.
**pòmičan** prid., odr. v. *pòmičnī* - koji se može pomicati; pokretljiv.
**pòmičnōst** im. ž. r., g. jd. *pòmičnosti*, instr. jd. *pòmičnošću/pòmičnosti* - osobina onoga što je pomično, pokretljivost.
**pomìdōr** im. m. r. (tal.), g. jd. *pomidóra* - paradajz, rajčica, kavada.
**pomìjara** im. ž. r. - posuda iz koje se hrani stoka, sud za pomije; rupa u koju se izlijevaju pomije.
**pòmije** im. ž. r., mn. - prljava voda u kojoj je saprano posuđe sa ostacima hrane koja se daje stoci; spirine, splačine.
**pomijènjati** gl. svrš., prez. *pòmijenjām* - sve redom izmijenjati; promijeniti jedno za drugim.
**pomijèšati** gl. svrš., prez. *pòmiješām* - sve redom izmiješati; smiješati jedno za drugim.
**pòmilovān** prid., odr. v. *pòmilovānī* - koji je dobio pomilovanje; koga su pomilovali.
**pomilovánje** gl. im. s. r. od pomilovati.
**pòmilovati** gl. svrš., prez. *pòmilujēm* - nakratko milovati, pomaziti; izvršiti pomilovanje.
**pòmirben** prid., odr. v. *pòmirbenī* - koji pomiruje, miri, mirovni.
**pomirénje** gl. im. s. r. - izmirenje zavađenih; pomirenost.
**pomìrilac** im. m. r., n. mn. *pomìrioci* - pomiritelj.
**pomìrisati** gl. svrš., prez. *pomìrišēm* - uvlačeći zrak u nos osjetiti njegovu posebnost (miris, smrad, zadah); prenes. osjetiti draž čega, oprobati, iskusiti šta.
**pomìritelj** im. m. r. - pomirilac, onaj koji miri zavađene, mirotvorac.
**pomíriti** gl. svrš., prez. *pòmīrīm* - izmiriti; uspostaviti mir; naći općeprihvatljivo rješenje.
**pomìrljiv** prid., odr. v. *pomìrljivī* - koji je sklon pomirenju; koji se da pomiriti; kompromisan.

**pomìrljivōst** im. ž. r., g. jd. *pomìrljivosti*, instr. jd. *pomìrljivošću/pomìrljivosti* - osobina pomirljivih.

**pomiròvati** gl. svrš., prez. *pomìrujēm* - ostati neko vrijeme u miru; biti neko vrijeme miran, odmirovati.

**pȍmīsao** im. ž. r., g. jd. *pȍmīsli* - trenutna misao, pomišljaj; zamisao o čemu, namjera; želja.

**pòmisliti** gl. svrš., prez. *pòmislīm*, trp. prid. *pòmišljen* - trenutno misliti; zamisliti; poželjeti.

**pȍmišljāj** im. m. r. - pomisao, čin pomišljanja.

**pomíšljānje** gl. im. s. r. od pomišljati.

**pomíšljati** gl. nesvrš., prez. *pòmīšljām* - duže vremena misliti i tražiti rješenja za nešto o čemu ne znamo dovoljno, razmišljati; namjeravati; željeti.

**pomjérati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòmjērām (se)* - pomicati, pokretati s mjesta, premještati.

**pomjèrāč** im. m. r., g. jd. *pomjeráča*, n. mn. *pomjeráči*, g. mn. *pomjeráčā* - pokretni metalni podupirač nišanske sprave na pušci.

**pòmjeriti (se)** gl. svrš., prez. *pòmjerīm (se)*, trp. prid. *pòmjeren* - pomaknuti, pokrenuti s mjesta, premjestiti.

**pòmjerenōst** im. ž. r., g. jd. *pòmjerenosti*, instr. jd. *pòmjerenošću/pòmjerenosti* - osobina onoga što je pomjereno; otklon, udaljenost kao rezultat pomjeranja.

**pomláčiti** gl. svrš., prez. *pómlāčīm* - podmlačiti.

**pȍmlād** prid., odr. v. *pȍmlađī* - prilično mlad, dosta mlad.

**pomlátiti** gl. svrš., prez. *pòmlātīm*, trp. prid. *pòmlāćen* - mlaćenjem otresti sve redom; smlatiti; omlatiti; izmlatiti; prenes. sve isprebijati, pretući; uništiti, pobiti.

**pòmljeti** gl. svrš., prez. *pòmeljēm*, trp. prid. *pomljèven* - sve redom samljeti; meljući redom sve zdrobiti.

**pômno** pril. - brižljivo, pažljivo, pomnjivo, s pažnjom.

**pȍmnogo** pril. - prilično mnogo, podosta.

**pómnōst** im. ž. r., g. jd. *pómnosti*, instr. jd. *pómnošću/pómnosti* - osobina pomnih: pomnja, pozornost; pažnja, pažljivost; briga, brižljivost; staranje.

**pòmnja** im. ž. r. - pažnja, pomnosat.

**pòmnjiv** prid., odr. v. *pòmnjivī* - koji je sklon pomnji, pažljiv, brižljiv.

**pòmnjivo** pril. - brižno, brižljivo, s pomnjom, pažljivo.

**pòmnožen** prid., odr. v. *pòmnoženī* - uvećan množenjem.

**pomnòžiti** gl. svrš., prez. *pòmnožīm*, trp. prid. *pòmnožen* - izvršiti množenje, izmnožiti; uvećati množenjem; brojno povećati, pojačati, uvećati, umnožiti.

**pomòčiti** gl. svrš., prez. *pòmočīm* - malo smočiti, pokvasiti, ovlažiti.

**pȍmōć** im. ž. r., g. jd. *pȍmoći*, instr. jd. *pȍmoću/pȍmoći* - postupak kojim se olakšava položaj ili rad drugoga; podrška, potpora; materijalna i duhovna sredstva kojima se drugima olakšava život.

**pòmoći/pomòći** gl. svrš., prez. *pòmognēm* - pružiti, dati kome pomoć; pružiti duhovnu i materijalnu podršku drugima u onome što je njima veoma bitno u životu; dodijeliti novac, hranu, odjeću i sl., ohrabriti, uliti povjerenje, pružiti sigurnost.

**pȍmoćnī** prid. odr. v. - uzgredni, sporedni, koji pomaže ako nema pravog, rezervni; koji služi za ukazivanje pomoći.

**pomòćnica** im. ž. r. - žena pomoćnik.

**pomòćnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pomoćnike.

**pomòćnīk** im. m. r., g. jd. *pomoćníka*, v. jd. *pȍmoćnīče*, n. mn. *pomoćníci*, g. mn. *pomoćníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pomoćnícima* - muškarac koji nadređenom pomaže u obavljanju nekih radnji i njemu je za to odgovoran.

**pȍmoću** prijed. - s gen. (*pomoću* čega učiniti nešto), uz pomoć, na osnovu, putem koga ili čega, po kome ili čemu.

**pȍmōdan** prid., odr. v. *pȍmōdnī* - koji je u modi, moderan; koji se povodi za modom.

**pomòdār** im. m. r., g. jd. *pomodára*, n. mn. *pomodári* - onaj koji prati modu; koji se moderno odijeva; koji se vlada po trenutnoj modi.

**pomòdārka** im. ž. r., dat. jd. *pomòdārki*, g. mn. *pomòdārkī* - žena pomodar.

**pomòdārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pomodare.



**pomodárstvo** im. s. r. - osobina pomodara; povođenje za modom.

**pȍmōdno** pril. - moderno, po modi.

**pomódnōst** im. ž. r., g. jd. *pomódnosti*, instr. jd. *pomódnošću/pomódnosti* - pomodarstvo.

**pomòdreti** gl. svrš., prez. *pomòdrīm*, rad. gl. prid. *pomòdrio*, ž. r. *pomòdrela* - postati modar; poplavjeti od studeni.

**pomòdriti** gl. svrš., prez. *pòmodrīm* - učiniti koga ili šta modrim.

**pomòkriti (se)** gl. svrš., prez. *pòmokrīm/pomòkrīm (se)* - učiniti malo mokrim, vlažnim, poprskati vodom, pokvasiti; smokriti mokraćom; završiti mokrenje, urinirati.

**pòmol** im. m. r. - pojavljivanje, dolazak, pomaljanje.

**pomòliti (se)** gl. svrš., prez. *pòmolīm (se)* - iznenada se pojaviti odnekuda, pokazati se; malo se moliti; obratiti se kome s molbom, zamoliti; izgovoriti molitvu.

**pòmor** im. m. r. - naglo i masovno umiranje ljudi zbog neke bolesti, gladi i sl.; masovno crkavanje životinja zbog zaraze, bolesti ili trovanja; masovno ubistvo, morija.

**pòmorac** im. m. r., g. jd. *pòmōrca* - moreplovac, mornar, poznavalac mora, onaj koji boravi na moru.

**pòmoračkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pomorce, koji im pripada.

**pomòrānča** im. ž. r., g. mn. *pomòrānčā/pomòrānčī* - pomorandža, primorsko voće krupnih okruglih sočnih plodova narančaste boje; pomorandžin plod, narandža, naranča; sok od naranče.

**pomòrāndža** im. ž. r., g. mn. *pomòrāndžā/pomòrāndžī* - pomoranča.

**pomòriti** gl. svrš., prez. *pòmorīm*, trp. prid. *pòmoren* - usmrtiti mnogo ljudi odjednom zarazom, trovanjem, glađu i sl.; poubijati životinje masovnim pomorom.

**pòmōrje** im. s. r. - primorje, kraj pored mora.

**pòmorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na more i plovidbu morem; koji se odnosi na mornare, pomorce; koji je uz more, primorski; koji se vrši na moru.

**pómorstvo/pòmorstvo** im. s. r. - pomorska djelatnost; vještina građenja brodova; pomorski saobraćaj.

**pomòtriti** gl. svrš., prez. *pòmotrīm* - promotriti.

**pômpa** im. ž. r. (grč.) - spoljašnji sjaj, raskoš.

**pȍmpēzan** prid. (grč.), odr. v. *pȍmpēznī* - s mnogo raskoši, raskošan, svečan, bljeŝtav.

**pȍmpēzno** pril. (grč.) - na pompezan način, raskošno, svečano, blještavo, sjajno.

**pompéznōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *pompéznosti*, instr. jd. *pompéznošću/pompéznosti* - osobina onoga što je pompezno, blještavilo, sjaj, raskoš.

**pȍmrāčan** prid., odr. v. *pȍmrāčnī* - poprilično mračan, podosta mračan.

**pomračávati/pomračívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pomràčāvām/pomràčujēm (se)* - činiti da šta postaje mračno, smračivati; postajati mračan, smrkavati se.

**pomračénje** gl. im. s. r. - zamračenje, potpuno nestajanje svjetlosti, zamračenje Sunca ili Mjeseca; pomračenost.

**pòmrāčenōst** im. ž. r., g. jd. *pòmrāčenosti*, instr. jd. *pòmrāčenošću/pòmrāčenosti* - stanje onoga što je pomračeno, pomračenje; prenes. ludilo, gubljenje razuma.

**pȍmračina** im. ž. r. - pomrčina; gusti mrak, tamna noć; pomračenje, pomrčina.

**pomráčiti** gl. svrš., prez. *pòmrāčīm*, trp. prid. *pòmrāčen* - smračiti, učiniti mračnim, zamračiti, zatamniti, potamniti; učiniti da šta postane mračno.

**pomràčiv** prid., odr. v. *pomràčivī* - onaj koji se može pomračiti, zamračiti.

**pomračívānje** gl. im. s. r. - zamračivanje, činjenje da šta postane mračno ili mračnije.

**pomračívati** gl. nesvrš., prez. *pomràčujēm* - zamračivati, činiti da šta postane mračno ili još mračnije.

**pȍmrčina** im. ž. r. - pomračina.

**pòmrijeti** gl. svrš., prez. *pȍmrēm* - umrijeti svi redom, poumirati; izumrijeti.

**pomrknúće** im. s. r. - pomračenost.

**pòmrknuti (se)** gl. svrš., prez. *pòmrknēm (se)*, trp. prid. *pòmrknūt* - smračiti (se),

zamračiti; pomračiti se; prenes. smrknuti se, namrštiti se.

**pȍmrko** pril. - prilično mrko; prenes. prilično namrgođeno.

**pomrljáviti** gl. svrš., prez. *pomr̀ljāvīm* - srmljaviti, mrljavo uraditi.

**pomŕljati/pomȑljati** gl. svrš., prez. *pòmŕljām/pomȑljām* - umrljati, zamrljati.

**pomȑsiti/pomŕsiti** gl. svrš., prez. *pòmrsīm /pòmŕsīm* - zamrsiti, zaplesti, zbrkati.

**pòmucati** gl. svrš., prez. *pòmucām* - malo mucati, mucajući izgovoriti.

**pȍmučan** pril. - prilično mučan.

**pomúčati** gl. svrš., prez. *pomúčīm* - malo mučati, pošutjeti neko vrijeme.

**pòmučiti (se)** gl. svrš., prez. *pòmučīm* (*se*) - malo se mučiti, namučiti se; potruditi se.

**pòmūćen** prid., odr. v. *pòmūćenī* - zamućen, mutan, nejasan.

**pòmūćeno** pril. - smućeno, zbunjeno, uznemireno; poremećeno.

**pòmūćenōst** im. ž. r., g. jd. *pòmūćenosti*, instr. jd. *pòmūćenošću/pòmūćenosti* - zamućenje, pomućenje, smućenost; uznemirenost, zbunjenost; prenes. nered, nejasnost, poremećenost.

**pomućénje** gl. im. s. r. - smušenost, zbunjenost; stanje onoga što je pomućeno, pomućenost.

**pȍmūklo** pril. - prilično muklo, podosta muklo.

**pomuláčiti se** gl. svrš., prez. *pomùlāčīm se* - postati mulac, ponašati se kao mulac.

**pomúljati/pomùljati** gl. svrš., prez. *pòmūljām/pomùljām* - malo muljati, izmuljati, istiskati muljanjem.

**pomúljiti** gl. svrš., prez. *pòmūljīm* - zaprljati muljem; nanijeti mulj.

**pomùmlati/pomùmljati** gl. svrš., prez. *pomùmlām* - malo mumlati; promrmljati, mumlajući progovoriti; oglasiti se mumlanjem.

**pomùmljati** gl. svrš., prez. *pomùmljām* - pomumlati.

**pòmūsti** gl. svrš., prez. *pomúzēm*, - obaviti mužu, izmusti.

**pomútiti** gl. svrš., prez. *pòmūtīm*, trp. prid. *pòmūćen* - zamutiti; prenes. pobrkati, pokvariti.

**pomútnja** gl. im. ž. r. - pometnja, smutnja, nered, zbrka; greška.

**pomùzen** prid., odr. v. *pomùzenī* - koga su pomuzli, iz koga je izmuzeno mlijeko; prenes. iscijeđen, slab, iznuren.

**ponabàcati** gl. svrš., prez. *ponabàcām*, trp. prid. *pònabacān* - podosta nabacati redom jedno po jedno.

**ponabádati** gl. svrš., prez. *ponàbādām* - nabadati redom jedno po jedno; sve redom nabadati.

**ponabíjati** gl. svrš., prez. *ponàbījām* - nabijati redom; podosta nabiti redom jedno po jedno.

**pȍnad** prijed. - iznad, povrh čega; nad.

**ponádati se** gl. nesvrš., prez. *pònādām se* - imati malo više nade.

**ponadijèvati** gl. svrš., prez. *ponàdijevām* - svima redom dati imena.

**ponàdirati** gl. svrš., prez. *ponàdirēm* - poprilično nadirati, navaljivati.

**ponadobíjati** gl. svrš., prez. *ponadòbījām* - dobiti mnogo; dobiti redom jedno za drugim.

**ponadovláčiti** gl. svrš., prez. *ponadòvlāčīm* - dovući mnogo redom jedno za drugim.

**ponàduti (se)** gl. svrš., prez. *ponàdmēm* - podbuhnuti, poprilično (se) naduti.

**ponàglavačkē/ponaglavàčkē** pril. - nabrzinu, hitno, u žurbi, u vremenskoj stisci; posebno, osobito.

**ponàglavicē** pril. - ponaglavačke.

**ponágliti** gl. svrš., prez. *pònāglīm*, trp. prid. *pònāgljen* - naglo krenuti; učiniti naglim, ubrzati, požuriti.

**pònahēro** pril. (tur.) - ponakrivo, malo ukrivo, prilično ukoso.

**pònājboljī/pònajboljī/ponàjboljī** prid. odr. v. - bolji od drugih.

**pònājgorī/pònajgorī/ponàjgorī** prid. odr. v. - gori od drugih.

**pònājljepšī/pònajljepšī/ponàjljepšī** prid. odr. v. - ljepši od drugih.

**pònājvišē/pònajvišē/ponàjvišē** pril. - više od svih; najvećim dijelom; najčešće.

**pònājvišī/pònajvišī/ponàjvišī** prid. odr. v. - viši od svih drugih.

**pònājzadnjī/pònajzadnjī/ponàjzadnjī** prid. odr. v. - koji je iza svih, zadnji.

**pònājznamenitijī/ponàjznamenitijī/ponajznamenìtijī** prid. odr. v. - koji je iznad najznamenitijih, još poznatiji, veći, znamenitiji.



**ponakàšljati se** gl. svrš., prez. *ponàkašljēm se* - malo se nakašljati.

**ponákrst/ponàkrst** pril. - unakrst, ukršteno.

**ponakupòvati** gl. svrš., prez. *ponakùpujēm* - redom nakupovati svega.

**ponàkvasiti (se)** gl. svrš., prez. *ponàkvasīm* (*se*), trp. prid. *ponàkvašen* - malo (se) nakvasiti, namočiti se.

**ponàlickati (se)** gl. svrš., prez. *ponàlickām* (*se*), dem. - malo pomalo sve nalickati; lickajući (se) urediti.

**ponalijèpiti** gl. svrš., prez. *ponàlijepīm*, trp. prid. *ponàlijepljen* - podosta nalijepiti; nalijepiti redom jedno za drugim.

**ponalijèvati** gl. svrš., prez. *ponàlijevām* - nalijevajući redom jedno za drugim završiti nalijevanje, sve naliti.

**pȍnalijevo** pril. - malo ulijevo.

**ponaòsob** pril. - osobno, lično, pojedinačno.

**ponàpiti (se)** gl. svrš., prez. *pònapijēm* (*se*) - prilično se napiti; napiti se malo više.

**ponàrāsti/ponarásti** gl. svrš., prez. *ponarástēm* - poprilično narasti, narasti malo više, izrasti.

**ponároditi** gl. svrš., prez. *ponárodīm*, trp. prid. *ponárođen* - poprimiti narodna obilježja; postati čovjek iz naroda.

**ponarođávati** gl. nesvrš., prez. *ponaròđāvām* - poprimatti narodna obilježja; postajati čovjek iz naroda.

**ponášānje** gl. im. s. r. - odnos, stav prema kome; postupanje, vladanje.

**ponášati (se)** gl. nesvrš., prez. *pònāšām* (*se*) - imati određeni stav u ponašanju; odnositi se prema kome; vladati se; postupati.

**ponàvljāč** im. m. r., g. mn. *ponavljáča*, n. mn. *ponavljáči*, g. mn. *ponavljáčā* - onaj koji nešto ponavlja; onaj koji dva ili više puta ide u isti razred.

**ponavljàčica** im. ž. r. - žena ponavljač.

**ponávljānje** gl. im. s. r. od ponavljati.

**ponávljati** gl. svrš., prez. *pònāvljām* - ponovo činiti isto; opet govoriti isto.

**pȍnd** im. m. r. (lat.) - jedinica za mjerenje sile i težine.

**pònećkati se** gl. svrš., prez. *pònećkām se* - početi se nećkati, ne primiti, ne prihvatiti, ne pristati odmah; odbiti, zanijekati.

**ponèdjeljak** im. m. r., g. jd. *ponèdjēljka*, n. mn. *ponèdjēljci*, g. mn. *ponèdjeljākā* - prvi dan u sedmici; dan između nedjelje i utorka.

**ponèdjeljnīk** im. m. r. - ponedjeljak.

**pònegdje** pril. - gdjegdje.

**ponekī/pònekī** neodr. zamj. - pokoji, rijetko koji, gdjekoji.

**pòneko/pȍneko** neodr. zamj. - neko, gdjeko, rijetko ko.

**ponèseno/ponesèno** pril. - zaneseno, u zanosu, sa zanosom, ushićeno.

**ponèsenōst** im. ž. r., instr. jd. *ponèsenošću/ponèsenosti* - zanos, ushićenje, uznesenost; polet.

**ponèsrećiti se** gl. svrš., prez. *ponèsrećīm se* - unesrećiti se, doživjeti nesreću.

**ponèstajati** gl. nesvrš., prez. *ponèstajēm* - ubrzanim trošenjem smanjivati kakve zalihe (hrane, municije i sl.) na minimum u uslovima neizvjesne opskrbe.

**ponèstati** gl. svrš., prez. *ponestanēm* - up. ponestajati, prilično nestati.

**pònešto/pȍnešto** pril. - nešto malo, ne mnogo; samo nešto; poneki predmet, nešto.

**pȍni/pônī** im. m. r. (engl.), g. jd. *pȍnija/pônija* - vrsta malih škotskih konja.

**pònići** gl. svrš., prez. *pòniknēm* - iznići, niknuti, poniknuti; prenes. iznenada se pojaviti, niknuti.

**pònicati** gl. svrš., prez. *pòničēm*, trp. prid. *pòniknūt* - sve redom izbiti iz zemlje, niknuti, iznići, izrasti ničući.

**ponijèmčiti** gl. svrš., prez. *pònijemčīm* - postati Nijemac, ponašati se kao Nijemac; učiniti koga Nijemcem.

**pònijeti** gl. nesvrš., prez. *pònesēm/ponèsēm* - krenuti noseći, početi nositi; uzeti u ruke i krenuti; odlazeći uzeti šta sa sobom; prenijeti; zatrudnjeti; dati rod; primiti na sebe; povući za sobom, nositi na sebi; osvojiti, očarati; odnijeti, oduzeti.

**pòniklati** gl. svrš., prez. *pòniklām* - češće: poniklovati.

**pòniklovati** gl. svrš., prez. *pòniklujēm* - prevući niklom.

**pòniknuti** gl. svrš., prez. *pòniknēm* - izniknuti redom, ponići.

**pònirānje** gl. im. s. r. od ponirati.

**pònirati** gl. svrš., prez. *pònirēm* - uvirati pod šta, nestajati s površine tonući.

**pönīzan** prid., odr. v. *pönīznī* - snishodljiv, koji je kome podređen.
**poníziti (se)** gl. svrš., prez. *pònīzīm (se)* - uvrijediti koga pred kim, učiniti (se) poniženim.
**ponìštāč** im. m. r., g. jd. *poništáča* - poništavač.
**poništávānje** gl. im. s. r. od poništavati.
**poništávati** gl. nesvrš., prez. *poništāvām* - vršiti poništavanje; činiti šta ništavnim, nevrijednim, neupotrebljivim.
**poništàvāč** im. m. r., g. jd. *poništaváča*, n. mn. *poništaváči*, g. mn. *poništaváčā*, dat.-instr.-lok. mn. *poništaváčima* - sprava kojom se vrši poništavanje.
**poništénje** gl. im. s. r. - označavanje kakvim znakom ili drugim simbolom da je nešto upotrijebljeno; anuliranje; obezvređenje; činjenje čega nevažećim.
**pòništiti** gl. svrš., prez. *pònīštīm* - učiniti nevažećim; anulirati, učiniti ništavnim, nevrijednim.
**poništivāč** im. m. r., g. jd. *poništiváča*, g. mn. *poništiváčā* - poništač, poništavač.
**ponižávati** gl. svrš., prez. *ponìžāvām* - vršiti ponižavanje; vrijeđati; uvredama činiti manje vrijednim; činiti nižim, manjim, nevrijednim.
**pönīžē** pril. - malo niže.
**pònīžen** prid., odr. v. *pònīženī* - onaj koji je doživio poniženje.
**pònīženōst** im. ž. r., g. jd. *pònīženosti*, instr. jd. *pònīženošću/pònīženosti* - stanje onoga ko je ponižen.
**pónōć/pónoć** im. ž. r., g. jd. *pónoći* - pola noći, dvanaest sati noću.
**pónoćārka** im. ž. r., dat. jd. *pónoćārki*, g. mn. *pónoćārkī* - ona koja je do kasno vani, koja ostaje do ponoći; nepristojna žena, prostitutka.
**pónoćka** im. ž. r. - svečana ponoćna božićna molitva, ponoćnica.
**pónoćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ponoć, koji se dešava u ponoć.
**pónoćnica** im. ž. r. - ponoćka.
**pònor** im. m. r. - ambis, velika strmina, ogromna dubina.
**pònōrnica** im. ž. r. - rijeka koja iznenada ponire u zemlju i ponovo izvire na drugom mjestu.
**pònos** im. m. r. - dostojanstvo, ponositost, uzvišenost.
**pònosan** prid., odr. v. *pònosnī* - onaj koji ima ponos, dostojanstven, duhovno uzvišen; ponosit.
**pònosit** prid., odr. v. *pònositī* - koji se ponosi; ponosan.
**ponòsiti** gl. nesvrš., prez. *pònosīm* - neko vrijeme nositi.
**ponòsiti(se)** gl. nesvrš., prez. *pònosīm (se)* - imati ponos, biti dostojanstven; biti duhovno uzvišen.
**pönovo** pril. - ponovno.
**pònovac** im. m. r., g. jd. *pònōvca*, n. mn. *pònōvci*, g. mn. *pònovācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pònōvcima* - ponavljač razreda, onaj koji nešto ponavlja.
**pönōvan** prid., odr. v. *pönōvnī* - koji se ponovo javlja, koji se opet pojavljuje.
**ponòviti** gl. svrš., prez. *pònovīm* - ponovo isto učiniti, opetovati.
**pònovljen** prid., odr. v. *pònovljenī* - koji se ponovio; koji je ponovo urađen na isti način.
**pönovno** pril. - ponovo.
**pòntōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *pontóna* - čamac obložen limom kao podloga za pontonske mostove.
**pontonìjēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *pontonijéra* - osoba koja gradi pontonske mostove.
**pòntōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na pontone.
**pönuda** im. ž. r. - nuđenje; ono što se nudi; dokument kojim se nude uslovi pod kojima se može sklopiti ugovor.
**pònuditi** gl. svrš., prez. *pònudīm*, trp. prid. *pònuđen* - predložiti kome da šta prihvati ili kupi; dati ponudu, uputiti ponudu; pozvati koga da šta uzme, jede ili pije.
**ponùđāč** im. m. r., g. jd. *ponuđáča*, n. mn. *ponuđáči*, g. mn. *ponuđáčā* - onaj koji šta kome nudi, koji daje ponudu.
**pònuđen** prid., odr. v. *pònuđenī* - koji je imao ponudu, koji je dobio ponudu.
**pònukati** gl. svrš., prez. *pònukām* - potaknuti, pobuditi; odobriti, nagovoriti, ponutkati.
**pònjava** im. ž. r. - vrsta trakaste prostirke tkane od starih krpa, drolja, ruta.
**pònjušiti** gl. svrš., prez. *pònjušīm* - malo njušiti; pomirisati njuhom.
**pòočim** im. m. r. - onaj koji je prihvaćen kao otac; majčin drugi muž, očuh.



**pòodāvno** pril. - prilično davno, dosta davno.
**poòdmaći** gl. svrš., prez. *poòdmaknēm* - poodmaknuti.
**poodmàknuti** gl. svrš., prez. *poòdmaknēm* - podosta odmaći; podosta odmaknuti, prednjačiti u čemu.
**poòdmicati** gl. nesvrš., prez. *poòdmičēm* - sve redom uklonjati.
**poòdrāsti** gl. svrš., prez. *poodrástēm* - prilično odrasti.
**poòholiti se** gl. svrš., prez. *poòholīm se* - postati ohol; početi se oholo ponašati, uzoholiti se.
**poòrati** gl. svrš., prez. *poòrēm* - sve redom uzorati.
**pooštrávati** gl. nesvrš., prez. *poòštrāvām* - postajati oštriji, činiti da šta bude oštrije; prenes. postrožavati.
**poòštriti** gl. svrš., prez. *poòštrīm* - učiniti oštrijim; prenes. učiniti strožijim.
**pooženiti** gl. svrš., prez. *poòženīm* - sve redom oženiti.
**pöp** im. m. r., g. jd. *pòpa*, v. jd. *pöpe*, n. mn. *pòpovi* - svećenik, sveštenik.
**pópa** im. m. r., n. mn. *pópe*, hip. - pop.
**popàbirčiti** gl. svrš., prez. *popàbirčīm* - skupiti pabirke.
**pòpadati** gl. svrš., prez. *pòpadā* - svi odreda pasti; prenes. svi redom pasti na ispitu; ne udovoljiti kakvim kriterijima; ne odgovoriti očekivanjima.
**popàdija** im. ž. r. - popova žena, popadinica.
**popáliti** gl. svrš., prez. *pòpālīm*, trp. prid. *pòpāljen* - sve redom upaliti da svijetli; jedan za drugim zapaliti da gori; prenes. pokrasti.
**pöpara** im. ž. r. - ono što je izloženo djelovanju pare u zatvorenom prostoru; poparivanje; vrsta sirotinjske hrane: vrelom pomašćenom i zasoljenom vodom poparen stari hljeb.
**pòpariti** gl. svrš., prez. *pòparīm* - preliti šta u cijelosti vrelom vodom i poklopiti da ostane u pari.
**pòp-art** im. m. r. (engl.), skrać. - popularna umjetnost.
**pòpāsti/popásti** gl. svrš., prez. *popásē* trp. prid. *popásen/popàsen* - sve opasti; sve redom pasući pojesti; prenes. sve redom pokupiti, sebi uzeti, odnijeti.
**pòpasti** gl. svrš., prez. *pòpadnēm* - spopasti, obuzeti; navaliti.
**pöpaša** im ž. r. - paša, pašnjak; prenes. batine.
**pòpēti (se)** gl. svrš., prez. *pöpnēm (se)* - uspeti se, uzverati se uz što.
**popijèvati** gl. nesvrš., prez. *pòpijevām* - s vremena na vrijeme pjevati; pomalo pjevati, pjevušiti; pjevati iza koga.
**pòpijevka** im. ž. r., dat. jd. *pòpijevki*, g. mn. *pòpjevākā/pòpijevākā* i *pòpijevkī* - lirska pjesma jednostavne melodije; pjesma koja se popijeva.
**pópīn/pópin** prid odr. v. - koji se odnosi na popu, koji mu pripada.
**pòpipati** gl. svrš., prez. *pòpipām* - pipanjem dotaknuti, opipati prstima.
**pòpis** im. m. r. - popisivanje; spisak popisanih imena; spisak popisane robe.
**popísati** gl. svrš., prez. *pòpīšēm* - izvršiti popis, sve redom zapisati.
**popisívati** gl. nesvrš., prez. *popìsujēm* - vršiti popisivanje; redom zapisivati; prebrojavati upisujući na papir.
**popisìvāč** im. m. r., g. jd. *popisiváča*, n. mn. *popisiváči*, g. mn. *popisiváčā*, dat.-instr.-lok. mn. *popisiváčima* - onaj koji vrši popis.
**popisiváčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na popisivača, koji mu pripada.
**popisivàčica** im. ž. r. - žena popisivač.
**popisivàčicīn/popisivàčicin** prid. odr. v. - koji se odnosi na popisivačicu, koji joj pripada.
**pòpisnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na popis.
**pòpiti** gl. svrš., prez. *pöpijēm*, trp. prid. *popìjen* - sve ispiti; isprazniti pijenjem.
**popišmániti (se)** gl. svrš. (perz.), prez. *popìšmānīm (se)* - uznemiriti se, uskolebati se, iznevjeriti.
**pòpjevati** gl. svrš., prez. *pòpjevām* - malo pjevati; neko se vrijeme zabaviti pjevajući.
**popláćati** gl. svrš., prez. *pòplāćām*, trp. prid. *pòplāćān* - sve redom platiti; isplaćati.
**poplàhnuti** gl. svrš., prez. *pòplahnēm* - laganim provlačenjem kroz vodu isprati.
**pòplakati** gl. svrš., prez. *pòplačēm* - neko vrijeme provesti u plakanju; malo plakati.

**pòplāv** prid. odr. v. - prilično plav, dosta plav, u znatnoj mjeri plav.
**pòplava** im. ž. r., g. mn. *pòplāvā* - izlijevanje vode iz korita rijeke; plavljenje čega.
**pòplaviti** gl. svrš., prez. *pòplavīm*, trp. prid. *pòplavljen* - preliti, prekriti izlijevenom vodom, naplaviti.
**popláviti** gl. svrš., prez. *pòplāvīm*, trp. prid. *pòplāvljen* - obojiti plavom bojom, učiniti šta plavim.
**poplávjeti** gl. svrš., prez. *poplávīm* - postati plav; postati modar; postati svijetao.
**poplavljènica** im. ž. r. - ona koja je poplavljena, poplavljena zemlja.
**poplavljènīk** im. m. r., g. jd. *poplavljeníka*, n. mn. *poplavljeníci*, dat.-instr.-lok. mn. *poplavljenícima* - onaj koji je poplavljen.
**pȍplāvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poplavu.
**pòplašiti** gl. svrš., prez. *pòplašīm* - sve plašenjem rastjerati.
**poplésati** gl. svrš., prez. *pòplēšēm* - neko vrijeme provesti u plesanju, zabaviti se plešući.
**pòplesti** gl. svrš., prez. *poplètēm* - sve zaplesti, zakrpati pletenjem
**poplijèniti** gl. svrš., prez. *pòplijenīm* - sve po redu zaplijeniti; sve jedno po jedno oduzeti kao plijen.
**pòpljeskati** gl. svrš., prez. *pòpljeśćēm* - malo pljeskati, zapljeskati; neko vrijeme provesti pljeśćući; potapšati.
**popljèsniviti** gl. svrš., prez. *popljèsnivīm* - postati pljesniv; dobiti plijesan po sebi.
**popljùvati/pòpljuvati** gl. svrš., prez. *pòljujēm* - ispljuvati, sve redom ispljuvati; prenes. obezvrijediti nešto vrijedno.
**poplòčati** gl. svrš., prez. *poplòčām* - prekriti pločama, pokaldrmisati.
**popločávati** gl. nesvrš., prez. *poplòčāvām* - popločivati, prekrivati pločama; kaldrmisati; oblagati pločama.
**popločívati** gl. nesvrš., prez. *poplòčujēm* - popločavati.
**pòplūćnica** im. ž. r. - plućna maramica.
**popòditi** gl. svrš., prez. *pòpodīm*, trp. prid. *pòpođen* - postaviti pod, popatositi.

**popódne** im. s. r., g. jd. *popódneva*, n. mn. *popódnevi* - vrijeme poslije podneva, druga polovina dana.
**popódnē** pril. - iza podneva, poslije dvanaest sati.
**popódnevnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na popodne.
**popođávānje** gl. im. s. r. - postavljanje poda, pođenje.
**popođávati** gl. nesvrš., prez. *popòđāvām* - postavljati pod, poditi.
**popođívānje** gl. im. s. r. - popođavanje.
**popođívati** gl. nesvrš., prez. *popòđāvām* - popođivati.
**pȍpola** pril. - napola, na dva ista dijela, podjednako.
**pòpov** prid. odr. v. - koji se odnosi na popa, koji mu pripada.
**popòvānje** gl. im. s. r. - popova služba i besjeda vjernicima; prenes. iron. držanje pridika, pametovanje.
**popòvati** gl. svrš., prez. *pȍpujēm* - obavljati popovsku službu; prenes. iron. držati pridike, pametovati.
**pòpovina/popòvina** im. ž. r. - popovska imovina.
**pòpōvka** im. ž. r., dat. jd. *pòpōvki/pòpōvci*, g. mn. *pòpōvkī* - popova žena, popadija.
**pòpovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na popove, koji im pripada
**popòvstvo** im. s. r. - popovsko zanimanje, opredjeljenje, popovština.
**popóvština** im. ž. r. - popovstvo.
**pòpratiti** gl. svrš., prez. *pòpratīm*, trp. prid. *pòpraćen* - poslati prateće pismo uz kakvu pošiljku; poslati pratnju uza što; pomno pratiti.
**pòpratnī** prid. odr. v. - koji se prilaže uz nešto, koji prati, prateći.
**pòpratnica** im. ž. r. - propratnica, službeni dokument, pismo i sl. što se prilaže uza šta kao objašnjenje, dopuna ili dokaz.
**pòpravak** im. m. r., g. jd. *pòprāvka*, n. mn. *pòprāvci*, g. mn. *pòpravākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòprāvcima* - popravka; popravljanje; rezultat popravljanja.
**popràvilīšte** im. s. r. - kazneno-odgojna institucija za maloljetnike, maloljetnički zatvor.
**pòpraviti** gl. svrš., prez. *pòpravīm*, trp. prid. *pòpravljen* - nešto pokvareno popravkom učiniti ispravnim; dovesti u ispravno stanje.



**pòprāvka** im. ž. r., dat. jd. *pòprāvci*, g. mn. *pòprāvkī* - proces popravljanja, popravljanje; popravak, ono što je popravljeno, rezultat popravljanja.
**pòpravljānje** gl. im. s. r. - obavljanje popravki, opravljanje; popravka.
**pòpravljati** gl. nesvrš., prez. *pòpravljām* - vršiti popravke; ispravljati pokvareno; prenes. postajati bolji, aktivniji, uspješniji.
**pòpravljen** prid., odr. v. *pòpravljenī* - koji više nije neispravan, koji je bio na popravci, ispravan.
**popràvljāč** im. m. r., g. jd. *popravljáča*, v. jd. *pȍpravljāču*, n. mn. *popravljáči* - onaj koji popravlja, stručnjak, zanatlija, majstor.
**popravljáčev** prid. odr. v. - koji pripada popravljaču.
**popravljàčica** im. ž. r. - žena popravljač.
**popravljàčicīn/popravljàčicin** prid. odr. v. - koji se odnosi na popravljačicu, koji joj pripada.
**popràvljiv** prid., odr. v. *popràvljivī* - kojeg je moguće popraviti; koji se može popraviti.
**popràvljivōst** im. ž. r., g. jd. *popràvljivosti*, instr. jd. *popràvljivošću/popràvljivosti* - stanje onoga što se popravlja; stanje i osobina onoga koji se popravlja.
**pȍprāvnī** prid. odr. v. - kojim se šta popravlja, koji se odnosi na popravljanje.
**pȍprečan** prid., odr. v. *pȍprečnī* - koji stoji poprijeko.
**pòprečicē/pȍprečicē** pril. - prečice, poprijeko, poprečke.
**poprečívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *poprèčujem* - stavljati šta poprijeko.
**pòprečkē/poprèčkē** pril. - pòprečicē.
**pȍprečnica** im. ž. r. - daska koja je stavljena poprečno, koja poprijeko presijeca; poprečna ulica.
**pȍprečno** pril. - na poprečan, kraći način.
**poprečívati** gl. nesvrš., prez. *poprèčujēm* - činiti da šta stoji poprijeko, stavljati prepreke.
**popríčati** gl. svrš., prez. *pòprīčām* - malo pričati, neko vrijeme provesti u pričanju.

**popričúvati** gl. svrš., prez. *popričūvām* - podosta pričuvati; prilično vremena provesti u čuvanju.
**poprijèčiti** gl. svrš., prez. *pòprijećīm* - staviti poprijeko, preprijećiti, isprijećiti.
**pȍprijeko** pril. - na poprijek način, ukoso; prenes. preko oka, kriomice; ljutito.
**popríličino** pril. - dosta, u znatnoj mjeri, u velikoj količini.
**poprímiti** gl. svrš., prez. *pòprīmīm* - dobiti izgled, oblik ili osobine onoga čemu je ko ili nešto izloženo; masovno primiti.
**pȍprīšte** im. s. r. - mjesto glavnih zbivanja, događanja; mjesto održavanja bitke.
**poprostáćiti (se)** gl. svrš., prez. *popròstāćīm* - učini koga prostim, postati prostak; ponašati se prostački, kao prostak.
**pòprsje** im. s. r. - gornji dio tijela; bista, gornji dio kipa.
**popŕskati/popȑskati** gl. svrš., prez. *pòprskām/popȑskām* - prskajući posuti vodom; pokvasiti sitnim kapljicama; zaprljati vodom iz lokve; prenes. zabrljati, ubrljati, pokvariti.
**pȍprūg** im. m. r., n. mn. *pȍprūzi* - kolan, kaiš kojim se povezuje sedlo ili samar.
**pòpucati** gl. svrš., prez. *pòpucām* - na više mjesta jedno za drugim puknuti; ispucati; pokvariti se pucanjem; neko vrijeme pucati.
**propuhívati** gl. nesvrš., prez. *propùhujēm* - ujednačeno puhati na mahove.
**populácija** im. ž. r. (lat.) - stanovništvo, socijalni sloj.
**popùlār** im. m. r. (lat.) - popularna, poznata osoba.
**pȍpulāran** prid. (lat.), odr. v. *pȍpulārnī* - čuven, poznat; omiljen, voljen.
**populàrisati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *populàrišēm* - popularizirati, popularizovati, činiti i učiniti da nešto ili neko bude poznat, čuven, omiljen, popularan; uzdizati, reklamirati.
**popularizácija** im. ž. r. (lat.) - uzdizanje, reklamiranje.
**popularìzātor** im. m. r. (lat.) - osoba koja koga ili šta čini popularnim; osoba koja se bavi polularizovanjem; reklamer, reklamator.

**popularizírānje/populàrizovānje** gl. im. ž. r. (lat.) od popularizirati/populizovati.

**popularizírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *popularìzīrām* - popularizovati, (u)činiti da neko ili nešto postane poznato, čuveno, omiljeno, popularno.

**pöpularizovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *populàrizujēm* - popularisati, popularizirati.

**populárnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *popularnosti*, instr. jd. *populárnošću/popularnosti* - stanje ili obilježje onoga što je popularno.

**populìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *populìzma* - ideologija kojom se podržavaju, opravdavaju predrasude, strasti i duhovni domet širih društvenih slojeva.

**pöpuna** im. ž. r. - dopuna, ispuna; dopunjavanje, ispunjavanje.

**pòpuniti** gl. svrš., prez. *pòpunīm* - dopuniti, ispuniti do vrha; učiniti šta popunjenim.

**popunjávānje** gl. im. s. r. - ispunjavanje; dopuna.

**popunjávati** gl. nesvrš., prez. *popùnjāvām* - vršiti popunu; dopunjavati, ispunjavati.

**pòpust** im. m. r. - popuštanje

**pòpustiti/popùstiti** gl. svrš., prez. *pòpustīm* - produžiti šta da ne zateže; dati popust, sniziti cijenu; odustati od čega, povući se; pomiriti se s čim; tolerisati.

**popùstljiv** prid., odr. v. *popùstljivī* - ono što se može produžiti, popustiti; onaj koji popušta, odustaje pred čim ili se povlači; pomirljiv, tolerantan.

**poput** vezn. - kao

**pöpūt** pril. - slično.

**pòpušiti** gl. svrš., prez *pòpušīm* - sve ispušiti; do kraja ispušiti; redom ispušiti; prenes. doći u nezgodnu situaciju, ostati bez ičega.

**popuškàrati (se)** gl. svrš., prez. *popuškàrām (se)* - povremeno razmjenjivati vatru iz pušaka.

**popúštānje** gl. im. s. r. od popuštati.

**popúštati** gl. nesvrš., prez. *pòpūštām* - obavljati popuštanje; povlačiti se, odustajati.

**pòpuznuti** gl. svrš., prez. *pòpuznēm* - pomaknuti se pužući.

**póra** im. ž. r. - sitni okom teško vidljiv otvor na koži.

**pöraba** im. ž. r. - ob. upotreba.

**pörad/pörādi/pöradi** vezn. - radi.

**poráditi** gl. nesvrš., prez. *pòrādīm* - pospremiti, sve uraditi (po kući).

**pòradovati (se)** gl. svrš., prez. *pòradujēm (se)* - malo se radovati; nakratko osjetiti radost; ponadati dobrom.

**poráđānje** gl. im. s. r. od porađati (se).

**poráđati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòrađām (se)* - rađati, donositi na svijet prinovu; pomagati kome pri porađanju; prenes. donositi nešto novo; teško i sporo raditi, kao da se porađa.

**pòramenice** im. ž. r. mn. - gornji dio odjeće koji pokriva ramena; spužvasti jastučići koji se ušivaju da učvrste rameni dio odjeće.

**pòraniti** gl. nesvrš., prez. *pòranīm* - rano ustati, uraniti; rano krenuti; doći prije vremena.

**pörāst** im. m. r. - rast, napredak u odnosu na ranije stanje.

**pòrāsti/porásti** gl. nesvrš. i svrš., prez *porástēm/porástem* - narasti, uzrasti; rastom postati veći; prenes. povećati se, nagomilati se, nakupiti se.

**pòratnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na period poslije rata, poslijeratni.

**poravnánje** im. s. r. - rezultat ravnanja; izjednačenje; ujednačenje, izravnanje.

**poràvnati** gl. svrš., prez. *poràvnām* - završiti ravnanje; izravnati; uravnati; ujednačiti; učiniti šta ravnim čemu drugom.

**porávniti** gl. svrš., prez. *pòrāvnīm* - učiniti ravnim; položiti na ravno; prenes. postati neosjetljiv, ravnodušan na zbivanja oko sebe, opustiti se.

**pörāz** im. m. r. - gubitak, neuspjeh.

**pörāzan** prid., odr. v. *pörāznī* - gubitnički, neuspješan.

**porazbíjati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *poràzbījām* - sve redom razbijati; dovršiti razbijanje.

**porazbolijèvati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *porazbòlijevā (se)* - razboljeti se svi redom, jedno od drugog dobiti bolest.

**porazdijèliti** gl. svrš., prez. *poràzdijelīm* - sve redom, jedno po jedno, razdijeliti; sve razdijeliti.



**porazgovárati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *porazgòvārām* - malo razgovarati, neko vrijeme razgovarati.

**poráziti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *pòrāzīm* - pobijediti koga, nanijeti mu poraz; potući koga; emotivno onesposobiti, ošamutiti koga.

**poràzmisliti** gl. svrš., prez. *poràzmislīm* - malo razmisliti; ostaviti vremena za razmišljanje, naknadno razmisliti.

**poràzmjestiti** gl. svrš., prez. *poràzmjestīm* - sve po redu razmjestiti; sve redom staviti na novo mjesto.

**porazmjéštati** gl. nesvrš., prez. *poràzmještām* - sve po redu razmještati, vršiti razmještanje nekim redom.

**pörāzno** pril. - veoma loše, kobno, katastrofalno, gubitnički.

**poražávati** gl. nesvrš., prez. *poràžāvām* - pobjeđivati koga, nanositi mu poraz; tući koga; neprestano emocionalno onesposobljavati, ošamućivati koga.

**porcèlān/porcùlān** im. m. r. (tal.), g. jd. *porcelána/porculána* - specijalna vrsta gline za izradu različitih predmeta; predmeti od porcelana; porcelansko posuđe.

**porcèlānskī/porcùlānskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na porcelan, koji je napravljen od porcelana.

**pórcija** im. ž. r. (lat.) - određena količina hrane, obrok; vojnička limena posuda za obrok.

**pòrebārkē/porebàrkē** pril. - ležeći na rebrima, bočno.

**pòrebrica** im. ž. r. - med. plućna maramica, ovojnica; upala plućne maramice.

**pòrèći/porèći** gl. svrš., prez. *poreknēm/pòrečēm/porèčēm* - ne priznati ranije rečeno; odreći se svojih riječi; opovrgnuti, pobiti, dokazati suprotno.

**pòred** prijed. - do, pokraj, uz; osim, uprkos, uza sve, i pored toga.

**pòredak** im. m. r., g. jd. *pòretka*, n. mn. *pòreci*, g. mn. *pòredākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòrecima* - uređenost, utvrđeni raspored, mjesto; društvenopolitički sistem, uređenje, režim; pravila po kojima se utvrđuje raspored.

**porédati (se)** gl. svrš., prez. *pòrēdām* (se) - stati jedan do drugog u red; redom svrstati; svrstati ili složiti po redu.

**pòredba** im. ž. r. - (u)poređenje; u(s)poredba, komparacija.

**pòredben** prid., odr. v. *pöredbenī* - koji je moguće porediti, koji se da porediti, u(s)porèdiv.

**pòrediti (se)** gl. nesvrš., prez. *pòredīm (se)* - vršiti poredbe, u(s)poređivati (se).

**porèđati (se)** gl. svrš., prez. *pòrēđām (se)* - poređati (se).

**pòređēnje** gl. im. s. r. - u(s)poređenje; u(s)poređivanje; u(s)poredba; poredba; obavljanje poredbi, u(s)poredbi, komparacija.

**pöremećāj** im. m. r., n. mn. *pöremećāji* - pometnja, narušenost reda, unošenje nereda; neispravno stanje zbog kvara; narušavanje reda, poretka.

**pöremećājnī** prid. odr. v. - koji se tiče poremećaja.

**poremećènīk** im. m. r., g. jd. *poremećeníka* - onaj čiji je um poremećen; sulud, lud čovjek.

**porèmećenōst** im. ž. r., g. jd. *porèmećenosti*, instr. jd. *porèmećenošću/porèmećenosti* - stanje i osobina poremećenika; obilježje onoga što je poremećeno.

**poremećívānje** gl. im. s. r. - dovođenje čega u poremećeno stanje, remećenje.

**poremećívati** gl. nesvrš., prez. *poremèćujēm* - vršiti poremećivanje, remetiti, praviti nered.

**porèmetiti** gl. svrš., prez. *porèmetīm* - unijeti nered; narušiti red; prouzrokovati poremećaj.

**pören** prid., odr. v. *pörenī* - koji je bio upleten pa isporen; koji je bio sašiven pa rašiven.

**pòrēnje** gl. im. s. r. - odmotavanje upletenih niti; rašivanje; postepeno podizanje, skidanje poda; povlačenje oštrim predmetom po čemu, paranje.

**pòreskī/pòreznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porez.

**pòrez** im. m. r. - zakonom određeni procenat od novčanih prihoda koji se plaća općini ili državi.

**pòrezati se** gl. svrš., prez. *pòrežēm se* - posjeći se nečim oštrim, obrezati se, zarezati se nožem.

**pòrezati** gl. svrš., prez. *pòrežēm* - sve redom izrezati, odrezati; prenes. razdi-

jeliti kakav iznos novca na više dijelova da se lakše prikupi.

**pòreznički** prid. odr. v. - koji se odnosi na poreznike.

**pòreznīk** im. m. r. - prikupljač poreza; onaj koji se bavi oporezivanjem; uposlenik u poreskoj službi.

**pòribiti** gl. svrš., prez. *pòribīm* - u neku rijeku ili jezero unijeti zdravu živu ribu radi njenog umnožavanja, izvršiti poribljavanje.

**poribljávānje** gl. im. s. r. - unošenje žive zdrave ribe u rijeke i jezera.

**poribljávati** gl. svrš., prez. *poribljāvām* - vršiti poribljavanje; unositi živu i zdravu ribu u vodu radi njenog razmnožavanja.

**porícati** gl. nesvrš., prez. *pòrīčēm* - ne priznavati, negirati ranije rečeno; odricati se svojih riječi; opovrgavati, pobijati, dokazivati suprotno.

**porijèklo** im. s. r. - ono od čega nešto počinje; ishodište.

**pòriluk** im. m. r. - prasa.

**porinúće** gl. im. s. r. - spuštanje broda ili čamca s kopna u vodu.

**pòrinuti** gl. svrš., prez. *pòrinēm* - spustiti plovilo u vodu.

**pòriti** gl. nesvrš., prez. *pòrīm* - parati šta pleteno; čime oštrim parati; paranjem rašivati.

**póriv** im. m. r. (rus.) - nagon, snažna unutrašnja potreba za čim, unutrašnji emotivni poticaj.

**pòrječje** im. s. r. - predio pored rijeke, kraj uz rijeku, slivno područje neke tekućice.

**pòrječkati se** gl. svrš., prez. *pòrječkām se* - malo se posvađati; riječima se zavaditi.

**pornògraf** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi pornografijom; pisac, slikar ili snimatelj pornografije.

**pornogràfija** im. ž. r. (grč.) - književnost ili slikarstvo s pornografskim temama; širenje bludničenja pornografskim djelima.

**pornògrafkinja** im. ž. r. (grč.) - žena pornograf.

**pornògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pornografe i na pornografiju.

**poròbilac/poròbitelj** im. m. r. - porobljivač.

**poròbiti** gl. svrš., prez. *pòrobīm* - izvršiti porobljavanje; osvojiti i opljačkati koga; sebi potčiniti kraj, zemlju ili državu, izvršiti agresiju na neko područje.

**porobljávati** gl. svrš., prez. *poròbljāvām* - osvajati i pljačkati koga; sebi potčinjavati kraj, zemlju ili državu, vršiti agresiju na neko područje.

**porobljìvāč** im. m. r., g. jd. *porobljiváča*, n. mn. *porobljiváči* - porobitelj, porobilac; agresor.

**porobljìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porobljivače.

**porobljìvački** pril. - na način porobljivača, kao porobljivači.

**pòročan** prid., odr. v. *pòročnī* - koji ima poroke, koji je sklon porocima.

**pòročno** pril. - na poročan način, s porocima.

**pòročnōst** im. ž. r., g. jd. *pòročnosti*, instr. jd. *pòročnošću/pòročnosti* - osobina ili stanje poročnih ljudi ili onoga što je poročno.

**pòrod** im. m. r., g. jd. *pòroda* - rođenje; rađanje, porođaj; potomstvo.

**pòrodica** im. ž. r. - široka porodična zajednica, familija, rodbina; obitelj; krug misaono, ideološki i na drugi sličan način povezanih ljudi; biol. vrsta; lingv. zajednica genetski srodnih jezika.

**pòrodičan** prid., odr. v. *pòrodičnī* - koji se odnosi na porodicu; koji ima porodicu; koji pripada porodici.

**pòrodično** pril. - na porodičan način, svi zajedno, familijarno; obiteljski.

**poròdilīšte** im. s. r. - med. institucija u kojoj se rađaju novorođenčad.

**poròdilja** im. ž. r. - rodilja, trudna žena; žena pred porod, koja treba da rodi, da se porodi.

**poròdīljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porodilje, koji im pripada, rodiljski.

**poròdīljstvo** im. s. r. - grana medicine koja se bavi trudnoćom i porađanjem, akušerstvo.

**poròditi (se)** gl. svrš., prez. *pòrodīm (se)* - roditi dijete, obaviti rađanje.

**pòrođāj** im. m. r. - (po)rađanje djeteta.

**pòrođājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porođaj i porađanje; koji je u vezi s porođajem.

**pòrok** im. m. r., n. mn. *pòroci* - loša osobina, nepoželjna sklonost.



**poròsiti** gl. svrš., prez. *pòrosīm* - orositi, pokriti rosom; sitnim kapljicama poprskati, ovlažiti.

**pòroškati se** svrš., prez. *poròškajū (se)* - pobosti se roščićima, malim mladim rogovima.

**pȍrota** im. ž. r. - sudsko tijelo sastavljeno od građana koje sudjeluje u donošenju presude.

**pȍrotnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porotu.

**pȍrotnica** im. ž. r. - žena porotnik.

**pȍrotnīk** im. m. r., v. jd. *pȍrotnīče*, n. mn. *pȍrotnīci* - član porote, građanin koji sudjeluje u donošenju sudske presude.

**pȍrotničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porotnike.

**pȍrotnički** pril. - kao porotnici, na način porotnika; porotno.

**pȍrotno** pril. - kao porota, na način porote; porotnički.

**pȍrōzan** prid. (nlat.), odr. v. *pȍrōznī* - šupljikav, propustljiv; krhak, lomljiv.

**poróznōst** im. ž. r., instr. jd. *poróznošću/ poróznosti* - svojstvo onoga što je porozno.

**pòrt** im. m. r. (lat.) - pristanište, uska morska luka; utočište, pribježište, sklonište, mjesto sigurnosti i mira.

**pôrta** im. ž. r. (lat.) - vrata, ulaz, kapija; crkveno dvorište.

**Pôrta** im. ž. r. (lat.) - raniji naziv za carsku tursku vladu.

**portábl** nepr. prid. (fr.) - prenosivi, koji se može nositi; maleni, la(h)ko nosivi uređaj, stroj, npr. portabl televizor.

**pòrtāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *portála*, n. mn. *portáli* - glavna, svečana vrata sa ukrasima.

**pòrtālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na portal.

**pôrtānskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na Portu.

**pòrtēr** im. m. r. (fr.) - vlasnik mjenice, onaj na koga glasi mjenica.

**pòrtfēlj** im. m. r. (fr.), g. jd. *portfélja* - ministarstvo, resor u ministarstvu.

**pòrtīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *portíra*, n. mn. *portíri* - vratar; čuvar na ulazu; uposlenik u portirnici.

**pòrtīrka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *pòrtīrki*, g. mn. *pòrtīrkī* - žena portir; portirova žena, portirovica.

**pòrtīrnica** im. ž. r. (fr.) - portirska kućica; prostorija na ulazu u zgradu.

**pòrtīrskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na portire, koji im pripada.

**portorìkānskī** prid. odr. v. (port.) - koji je nastao na tlu Portorika, koji potiče iz Portorika; koji se odnosi na Portoriko, koji mu pripada.

**pòrtrēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *portréta*, n. mn. *portréti* - slika ili fotografija neke osobe, obično slika glave; precizan opis nekog književnog lika.

**portretírānje/portrètisānje** gl. im. s. r. (fr.) - slikanje, fotografisanje, crtanje ili opisivanje čijeg lika.

**portretírati/portrètisati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *portrètīrām/portrétišēm* - slikati, fotografisati ili riječima oslikavati čiji lik.

**portrètist(a)** im. m. r. (fr.), n. mn. *portertisti/portrètiste* - osoba koja pravi porterte, umjetnik, slikar ili književnik koji portretira.

**portrètistkinja** im. ž. r. (fr.) - žena portretist.

**portùgālskī/pòrtugālskī** prid. odr. v. - koji potiče iz Portugala, koji mu pripada.

**pòrub** im. m. r. - porubljeni kraj tkanine; podvrnuti, podavijeni rub; rub, ivica, kraj čega.

**pòrubak** im. m. r., g. jd. *pòrupka*, n. mn. *pòrupci*, g. jd. *pòrubākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòrupcima* - uski kraj, traka na kraju dijelova odjeće.

**porúbiti** gl. svrš., prez. *pòrūbīm* - napraviti porub, podaviti rubove; odsjeći neke rubove, poravnati, obrezati.

**pòrūčen** prid., odr. v. *pòručenī* - naručen, ono što je zatraženo.

**porùčilac** im. m. r., g. jd. *porùčioca*, n. mn. *porùčioci*, g. mn. *porùčilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *porùčiocima* - onaj koji poručuje, poručitelj; naručilac.

**porùčitelj** im. m. r. - poručilac.

**porúčiti** gl. svrš., prez. *pòrūčīm* - poslati kome kakvu obavijest, poruku, vijest.

**poručívanje** gl. im. s. r. - slanje poruka; naručivanje čega.

**poručívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *porùčujēm* - povremeno slati kome poruke; naručivati šta.

**pòručnički** prid. odr. v. - koji se odnosi na poručnike.

**pòručnīk** im. m. r., v. jd. *pòručnīče*, n. mn. *pòručnīci*, g. mn. *pòručnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòručnīcima* - oficirski vojni čin između potporučnika i kapetana.

**pòručnīkov** prid. odr. v. - koji pripada poručniku.

**pòručnīkovica** im. ž. r. - poručnikova žena, supruga.

**porúdjeti** gl. svrš., prez. *pòrūdīm* - zarudjeti; pocrvenjeti; sazreti.

**porudžbènica** im. ž. r. - narudžbenica.

**pòrudžbina** im. ž. r. - ono što je poručeno; roba koja je poručena; pismeni nalog poručene robe, narudžba, narudžbina.

**pòrudžbīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na porudžbine.

**pȍruga** im. ž. r., dat. jd. *pȍruzi* - ruganje, porugivanje, preziranje; porugljiva riječ ili izreka; ono čime se poruguje.

**porúgati (se)** gl. svrš., prez. *pòrūgām* (*se*) - malo se narugati kome; izložiti koga ruglu, podsmijehu.

**pȍruka** im. ž. r., dat. jd. *pȍruci* - vijest, saopćenje, obavješenje koje neko nekome šalje po drugome.

**porumèniti** gl. svrš., prez. *porùmenīm* - učiniti šta rumenim, obojiti u rumeno, pocrveniti.

**porumènjeti** gl. svrš., prez. *porùmenīm/ porumènīm* - postati rumen, zacrvenjeti se.

**porumenjívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *porumènjujēm* - postajati rumen; činiti šta rumenim.

**porumúniti** gl. svrš., prez. *porùmūnīm* - učiniti koga Rumunom, postati Rumun; postati kao Rumun.

**porumunjívānje** gl. im. s. r. - činjenje koga Rumunom; prihvatanje rumunstva.

**porumunjívati** gl. nesvrš., prez. *porumùnjujēm* - prevoditi, asimilovati u rumunstvo; prihvatati rumunstvo.

**pòrusiti** gl. svrš., prez. *pòrusīm* - učiniti koga Rusom, postati Rus; postati kao Rus.

**pòrušiti** gl. svrš., prez. *pòrušīm* - sve redom srušiti, razrušiti.

**pòrušen** prid., odr. v. *pòrušenī* - srušen, rušenjem razvaljen.

**porúžiti** gl. svrš., prez. *pòrūžīm* - malo naružiti.

**porùžnjati (se)** gl. svrš., prez. *porùžnjām* (*se*) - učiniti ružnim, postati, biti ružan.

**porúžnjeti** gl. svrš., prez. *pòrūžnīm* - postati ružan, proružnjati (se).

**pȍsada** im. ž. r. - stalno uposleno osoblje nekog prevoznog sredstva koje upravlja njime, održava ga u toku vožnje i/ili opslužuje putnike.

**posáditi** gl. svrš., prez. *pòsādīm* - zasaditi, staviti mladicu u zemlju da raste.

**pòsāđen** prid., odr. v. *pòsāđenī* - koga su posadili, zasađen.

**posađívati** gl. nesvrš., prez. *posàđujēm* - saditi, zasađivati.

**posàhnuti** gl. svrš., prez. *pòsahnēm* - malo usahnuti.

**posàkriti** gl. svrš., prez. *pòsakrijēm* - sve redom sakriti.

**posakrívati** gl. svrš., prez. *posàkrīvām* - sve redom sakrivati.

**pȍsan** prid., odr. v. *pȍsnī* - nemastan, niskokaloričan.

**pȍsāmo** pril. - prilično samo, dosta usamljeno.

**pòsao** im. m. r., g. jd. *pòsla*, n. mn. *pòslovi* - rad, djelatnost; zanimanje.

**Pòsavac** im. m. r., g. jd. *Pòsāvca*, n. mn. *Pòsāvci*, g. mn. *Pòsavācā* - stanovnik Posavlja.

**pòsavačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Posavce i na Posavlje.

**Pòsāvčica** im. ž. r. - mala Posavka; djevojčica iz Posavlja.

**Pòsavina** im. ž. r. - oblast uz Savu, Pòsāvlje.

**posávjetovati (se)** gl. svrš., prez. *posávjetujēm* (*se*) - potražiti savjet od koga u vezi s nekim ili nečim.

**Pòsāvka** im. ž. r., dat. jd. *Pòsāvki*, g. mn. *Pȍsāvkī* - žena iz Posavine.

**Pòsāvlje** im. s. r., hip. - Posavina, kraj, područje uz Savu.

**pòsavskī/pòsāvskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Posavinu, koji potiče iz nje ili joj pripada.

**póseban** prid., odr. v. *pósebnī* - odvojen; drugačiji; naročit; izuzetan.



**pósebice** pril.' - posebno.

**pósebno** pril. - naročito, osobito, razlikujući se od drugih; posebice.

**poségnuti** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pòsēgnēm*, gl. prid. rad. *pȍsēgao/poségnuo* - prihvatiti se, mašiti se čega, uzeti nešto; pružiti ruku s namjerom da se šta uzme; htjeti šta nedozvoljeno i loše učiniti; htjeti udariti koga; pokušati šta steći s velikim naporom i odricanjem; krenuti, uputiti se kuda vođen visokim ili nedostižnim ciljem.

**poseljáčiti (se)** gl. svrš., prez. *posèljāčīm* (*se*) - postati seljak; izgledati i ponašati se kao seljak, prihvatiti seljačke manire; primorati koga da bude seljak.

**poseljačívānje** gl. im. s. r. - prihvatanje seoskih manira, običaja i kulture; primoravanje na seljački rad i život.

**pȍsesīvan** prid. (lat.), odr. v. *pȍsesīvnī* - sebičan, onaj koji prisvaja; gramat. prisvojni.

**pòsestrima** im. ž. r. - ona koja je uzeta za sestru, s kojom je obavljeno sestrimljenje; bliska prijateljica koja je kao sestra.

**pòsestrimiti** gl. svrš., prez. *posèstrimīm/ posèstrīmīm* - pòsestriti

**pòsestrīmstvo** im. s. r. - posestrimski odnos, veza.

**pȍsestriti (se)** gl. svrš., prez. *pòsestrīm* (*se*) - uzeti koga za sestru; obaviti sestrimljenje; prihvatiti koga kao sestru.

**posézānje** gl. im. s. r. od posezati.

**posézati** gl. nesvrš., prez. *pòsēžēm* - up. posegnuti.

**posibìlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *posibìlistē*, n. mn. *posibìlisti/posibìliste*, g. mn. *posibìlīstā* - pristalica i pobornik posibilizma; onaj koji vjeruje samo u ostvarivo, koji teži samo za realno mogućim.

**posibìlizam** im. m. r. (lat.), g. jd. *posibilizma* - učenje da treba težiti samo za onim što je moguće ostvariti.

**pòsijati** gl. svrš., prez. *pòsijēm* - ubaciti sjeme u zemlju; prenes. ubaciti među ljude kakvu ideju, sumnju i sl. koja se kasnije masovno prihvata, "raste".

**posijècati** gl. nesvrš., prez. *pòsijecām* - sve redom sjeći, odsijecati; skraćivati; prenes. neprimjerenim radnjama ili govorom prekidati mogućnost daljnje saradnje.

**posijèditi** gl. svrš., prez. *pòsijedīm* - učiniti do ko posijedi, učiniti koga sijedim.

**posijèdjeti** gl. svrš., prez. *pòsijedīm* - postati sijed, dobiti sijede vlasi kose.

**posijèlo** im. s. r. - večernje seosko druženje, sijelo nakon napornog dana.

**pòsiliti (se)** gl. svrš., prez. *pòsilīm* (*se*) - osiliti (se), postati silan, silovit, osnažiti; uzoholiti se.

**pòsīlnī** poim. prid. - vojnik koji služi oficira; onaj koji kome stoji na usluzi.

**pòsīlnički** prid. odr. v. - koji se odnosi na posilnog.

**pòsīlnički** pril. - kao posilni, na posilnički način.

**pòsinak** im. m. r., g. jd. *pòsīnka*, n. mn. *pòsīnci*, g. mn. *pòsinākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòsīncima* - onaj koji je posinjen, koji je uzet za sina; usvojeni dječak.

**pòsinčād** zb. im. s. r. - usvojena, posinjena muška djeca, posinjenici.

**posíniti** gl. svrš., prez. *pòsīnīm* - prihvatiti koga za sina; usvojiti muško dijete i dati mu sva nasljedna prava sina.

**posinjávānje** gl. im. s. r. od posinjavati.

**posinjávati** gl. nesvrš., prez. *posìnjāvām* - prihvatati tuđu mušku djecu za svoje sinove; usvajati mušku djecu i davati im sva nasljedna prava kao rođenim sinovima; vršiti posinjavanje, usvajanje muške djece.

**pòsīnjen** prid, odr. v. *pòsīnjenī* - koji je usvojen i prihvaćen kao sin sa svim nasljednim pravima.

**posinjènīk** im. m. r., g. jd. *posinjeníka*, n. mn. *posinjeníci*, g. mn. *posinjeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *posinjenícima* - posvojeno, zakonski usvojeno muško dijete, posinak.

**posinjénje** gl. im. s. r. od posiniti.

**pòsip/pòsīp** im. m. r. - ono što se posipa; sitni šećerni prah za posipanje po kolačima; sitni pijesak izmiješan sa solju za posipanje puteva radi sprečavanja poledice; posipanje.

**posìpāč** im. m. r., g. jd. *posipáčā*, n. mn. *posipáči* - sprava za posipanje; onaj koji posipa, posipalac.

**posìpalac/posìpatelj** im. m. r., g. jd. *posìpaoca/posipatelja* - onaj koji šta posipa.

**posìpalo** im. s. r., hip. - posipač.
**pòsipānje** gl. im. s. r. od posipati.
**pòsipati** gl. nesvrš., prez. *pòsipām* - obavljati posipanje; stavljati po čemu posip; prekrivati šta posipom.
**pòsiriti** gl. svrš., prez. *pòsirīm* - sve redom usiriti; dovršiti sirenje.
**posiròtjeti** gl. svrš., prez. *posiròtīm* - postati sirot, osirotjeti.
**pòsisati** gl. svrš., prez. *pòsisām* - podojiti, sve isisati.
**posívjeti** gl. svrš., prez. *pòsīvīm* - postati siv, osivjeti.
**posízati** gl. nesvrš., prez. *pòsīžēm* - ob. posezati.
**pòsjahati** gl. svrš., prez. *pòsjašēmo* - svi redom sjahati jedan za drugim.
**posjahívati** gl. nesvrš., prez. *posjàhujēmo* - svi redom početi silaziti s konja, sjahivati jedan za drugim.
**posjèčen** prid., odr. v. *posjèčenī* - koji je čime oštrim sasvim odsječen, odrezan, otkinut; koji je čime oštrim zarezan.
**pòsjećen** prid., odr. v. *pòsjećenī* - koji ima čestu posjetu.
**pòsjeći** gl. svrš., prez. *posijèčēm* - isjeći, sve redom odsjeći.
**posjećívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *posjèćujēm* - povremeno ali redovno ići u posjete; obilaziti.
**pósjed/pòsjed** im. m. r. - imanje; vrijednost; ono što se posjeduje; nepokretno imanje, vlasništvo; posjedovanje.
**posjédati** gl. nesvrš., prez. *pòsjēdām* - zauzimati posjed, zaposjedati.
**pòsjedati** gl. svrš., prez. *pòsjedajū* - sjesti jedan za drugim; sjesti redom.
**posjèditi/posjèdjeti** gl. svrš., prez. *pòsjedīm* - neko vrijeme provesti sjedeći.
**pòsjedničkī/pósjedničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na posjednike i na posjedovanje.
**pòsjednica/pósjednica** im. ž. r. - vlasnica nekog imanja, posjeda; ona koja posjeduje šta vrijedno.
**pòsjednīk/pósjednīk** im. m. r., n. mn. *pòsjednīci/pósjednīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòsjednīcima/pósjednīcima* - onaj koji ima posjed, imanje; čovjek koji šta posjeduje.
**pòsjednīkov/pósjednīkov** prid. odr. v. - koji pripada posjedniku; koji se odnosi na posjednika.
**pòsjednuti** gl. svrš., prez. *pòsjednēm* - pòsjesti.
**pòsjedovānje/pósjedovānje** gl. im. s. r. od posjedovati.
**pòsjedovati/pósjedovati** gl. nesvrš., prez. *pòsjedujēm/pósjedujēm* - imati; imati posjed; biti u posjedu čega; imati moralne i/ili materijalne vrijednosti.
**pòsjedōvnī/pósjedōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na posjed i na posjedovanje; koji potvrđuje da ko ima posjed.
**pòsjek** im. m. r., n. mn. *pòsjeci*, g. mn. *pòsjēkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòsjecima* - sječa; jesenje klanje stoke za zimnicu.
**pòsjeklina** im. ž. r. - posjèkotina.
**posjèkotina** im. ž. r. - ono što je zasječeno, posjeklina.
**pòsjesti** gl. svrš., prez. *pòsjedēm* - posjednuti, malo sjesti.
**pòsjet** im. m. r. - ob. posjeta.
**pòsjeta** im. ž. r. - posjet, obilazak, obilaženje; posjećivanje.
**posjètilac** im. m. r. *posjètioca*, n. mn. *posjètioci*, g. mn. *posjètilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *posjètiocima* - posjetitelj, onaj koji koga posjećuje, ide u posjetu.
**posjètitelj** im. m. r. - posjetilac.
**posjètitēljka** im. ž. r. - žena posjetitelj.
**pòsjetiti** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pòsjetīm* - biti u posjeti, otići u posjetu, obići.
**pòsjetnica** im. ž. r. - podsjetnica.
**pòsjetnīk** im. m. r., n. mn. *pòsjetnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòsjetnīcima* - podsjetnik.
**poskákati** gl. svrš., prez. *pòskāčēm* - svi redom skočiti; iznenada svi skačući ustati.
**poskakívānje** gl. im. s. r. od poskakivati.
**poskakívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *poskàkujēm* - s vremena na vrijeme pomalo skakati, povremeno skakutati.
**pòskapati** gl. svrš., prez. *pòskapām* - svi redom skapati, pomrijeti od žeđi.
**poskídati** gl. svrš., prez. *pòskīdām* - sve redom jedno za drugim skinuti.
**pòsklanjati** gl. svrš., prez. *pòsklanjām* - sve redom jedno po jedno skloniti.
**pòskok** im. m. r., n. mn. *pòskoci*, g. mn. *pòskōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòskocima* - zool. vrsta otrovne zmije; odskok; poskakivanje.



**pòskočica** im. ž. r. - vrsta narodne igre brzog ritma s poskakivanjem, poskočnica.
**poskòčiti** gl. svrš., prez. *pòskočīm* - malo skočiti, odvojiti se od tla, odskočiti; brzo ustati; skokom juriti; prenes. porasti; potrčati za poslom; pobuniti se, ustati protiv koga ili čega.
**poskòčljiv** prid., odr. v. *poskòčljivī* - spreman da poskoči; prenes. brz, hitar, vrijedan, poslušan.
**pòskočnica** im. ž. r. - igra, ples; poskočica.
**pòskočno** pril. - brzo, hitro, poletno, skakućući.
**pòskūp** prid., odr. v. *pòskūpī* - prilično skup; dosta skup.
**poskúpiti** gl. nesvrš., prez. *pòskūpīm* - učiniti šta skupim, podignuti cijenu.
**poskúpjeti** gl. svrš., prez. *pòskūpīm* - postati skup.
**poskúpljati** gl. svrš., prez. *pòskūpljām* - sve redom skupiti; jedno za drugim sve pokupiti.
**poskupljávati** gl. nesvrš., prez. *poskùpljujēm* - podizati cijenu čemu; više puta skùpljati.
**poskupljénje** gl. im. s. r. - podizanje cijena; podizanje vrijednosti čega.
**poskupljívati** gl. nesvrš., prez. *poskùpljujēm* - poskupljávati.
**poslágati** gl. svrš., prez. *pòslāžēm* - sve redom jedno po jedno složiti.
**pòslān** prid., odr. v. *pòslānī* - dosta slan, prilično slan; onaj koga su poslali, poslat.
**poslànica** im. ž. r. - knjiž. vrsta svečane pjesme.
**Poslànīk** im. m. r., g. jd. *Poslaníka* - posljednji čovjek koga je poslao Stvoritelj da prenosi ljudima Njegovu Objavu, Kur'an, Muhammed allejhi sellam, uzor muslimanima u govoru i radu.
**poslànīk/poslánīk** im. m. r., g. jd. *poslaníka*, n. mn. *poslaníci*, g. mn. *poslaníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *poslanícima* - onaj koji je poslan od koga; zastupnik; delegat.
**pòslanīštvo/poslanīštvo** im. s. r. - poslanstvo, obavljanje poslaničkih poslova; poslanička djelatnost; skup poslanika.
**poslànīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poslanike.
**poslánstvo** im. s. r. - svojstvo i djelovanje Božijih poslanika, misija, zadatak, poruka; veleposlanstvo, strano diplomatsko predstavništvo; zgrada poslanstva; izaslanstvo, skup ljudi poslan s kakvim zadatkom i ciljem.
**pòslastica** im. ž. r. - sve ono što se najslađe jede; slatkiš, slàstica; prenes. sve što donosi poseban užitak.
**pòslastičār/poslàstičār** im. m. r., v. jd. *pòslastičāru/pòslastičāre* - muškarac koji pravi i prodaje poslastice; onaj čije je zanimanje poslastičarstvo; slastičar.
**pòslastičārev/poslàstičārev** i **pòslastičārov/poslàstičārov** prid. odr. v. - koji pripada poslastičaru; slastičarev.
**pòslastičārka/poslàstičārka** im. ž. r., dat. jd. *pòslatičārki/poslàstičārki*, g. mn. *pòslastičārkī/poslàstičārkī* - žena koja se bavi poslastičarskim radom; ona koja pravi i prodaje poslastice.
**poslàstičārna/poslàstičārnica** im. ž. r. - zanatska radnja koja se bavi proizvodnjom i prodajom poslastica, različitih vrsta kolača i slatkih pića; slastičarnica.
**pòslati** gl. svrš., prez. *pòšaljēm*, trp. prid. m. r. *pòslān/pòslāt* - otpremiti, uputiti šta drugome.
**pòslenīk/poslènīk** im. m. r., g. jd. *pòslenīka/posleníka*, n. mn. *pòslenīci/posleníci*, g. mn. *pòslenīkā/posleníkā* - onaj koji je u poslu, radnik.
**pòslenīčkī/poslènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poslenike.
**pòslije** pril. - iza, nakon nekog vremena, kasnije, po isteku nekog vremena.
**pòslije** prijed. - po svršetku čega, odmah iza koga ili čega, nakon.
**poslijèpjeti** gl. svrš., prez. *pòslijepīm* - postati slijepim, oslijepjeti.
**poslijepódnē/posljepódnē** i **pòslije pódnē** pril. - popodne.
**poslijepódnevnī/poslijepódnēvnī** i **posljepódnevnī/posljepódnēvnī** prid. odr. v. - popodnevni.
**poslodávac** im. m. r., g. jd. *poslodávca*, n. mn. *poslodávci*, g. mn. *poslòdāvācā*, - institucija ili pojedinac koji dodjeljuje posao; vlasnik preduzeća; menadžer koji drugima dodjeljuje posao.

**poslodàvāčkī** prid. odr. v - koji se odnosi na poslodavce.
**posloprímac** im. m. r., g. jd. *posloprímca*, n. mn. *posloprímci* - institucija ili pojedinac koji prihvata ugovoreni posao; vlasnik preduzeća, menadžer koji pronalazi, dogovara uslove i prihvata posao.
**poslováčiti** gl. svrš., prez. *poslòvāčīm* - učiniti koga Slovakom; postati Slovak.
**pòslōvan** prid., odr. v. *pòslōvnī* - koji se odnosi na posao; koji je predodređen za vršenje poslova; poduzet, preduzimljiv; koji je svojstven preduzimljivom čovjeku.
**poslòvānje/poslovánje** im. s. r. - obavljanje posla u kraćem ili dužem vremenskom periodu; razmjena roba, trgovanje, trgovina.
**poslòvati** gl. svrš., prez. *pòslujēm* - raditi; raditi s kim, imati poslovnu saradnju, sarađivati.
**poslovéniti** gl. svrš., prez. *poslòvenīm* - učiniti koga Slovencem, asimilirati u slovenstvo; postati Slovenac, ponašati se kao Slovenac.
**poslovenjívānje** gl. im. s. r. od poslovenjivati.
**poslovenjívati** gl. nesvrš., prez. *poslovènjujēm* - vršiti poslovenjivanje; prihvatati slovenstvo.
**pòslovica** im. m. r. - kratka poučna izreka, gnoma.
**pòslovičan** prid., odr. v. *pòslovičnī/pòslovičkī* - koji se odnosi na poslovice, koji je ušao u poslovice.
**pòslovično** pril. - na poslovičan način; kao u poslovicama.
**pòslōvnica/poslóvnica** im. ž. r. - poslovni ured, zgrada ili prostorija u kojoj se obavlja poslovanje.
**pòslōvnīk/poslòvnīk** im. m. r., n. mn. *pòslōvnici/poslovníci* - pravilnik o načinu poslovanja.
**pòslōvno** pril. - službeno, zvanično, oficijelno.
**poslóvnōst** im. ž. r., g. jd. *poslóvnosti*, instr. jd. *poslóvnošću/poslóvnosti* - osobina ili stanje onoga koji je ili što je poslovno.
**pòslovodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tijelo koje vodi posao, i na poslovođu.
**pòslovođa** im. m. i ž. r. - odgovorno lice za izvršenje preuzetih radnih obaveza, rukovodilac nekog posla.
**pòsluga** im. ž. r., dat. jd. *pòsluzi* - osoblje koje služi kome; pomoćno osoblje.
**pòslūh** im. m. r. - poslušnost.
**pòslūšan** prid., odr. v. *pòslūšnī* - koji sve sluša, koji ne odbija izvršenje onoga što se od njega traži.
**pòslušati** gl. svrš., prez. *pòslušām* - biti poslušan; udovoljiti nekome na njegovu molbu, traženje ili naredbu.
**poslúšnōst** im. m. r., g. jd. *poslúšnosti*, instr. jd. *poslúšnošću/poslúšnosti* - stanje ili osobina onoga ko je poslušan.
**poslùžāvnīk** im. m. r., n. mn. *poslùžāvníci* - tasna, tabla na kojoj se poslužuje.
**posluženje** gl. im. s. r. - posluženo jelo; posluga.
**poslùžilac/poslùžitelj** im. m. r. - onaj koji koga čime poslužuje, konobar; podvornik, domar, kućepazitelj.
**poslùžitēljka** im. ž. r., dat. jd. *poslùžitēljki* - žena poslužitelj.
**poslúžiti** gl. svrš., prez. *pòslūžīm* - biti od koristi; uslužiti, ugostiti.
**poslužívati** gl. nesvrš., prez. *poslùžujēm* - usluživati; biti na usluzi; ugošćavati.
**pòsljedica** im. ž. r. - rezultat nekog uzroka; ono što nužno slijedi nakon uzroka čega.
**pòsljedičan** prid., odr. v. *pòsljedičnī* - koji se odnosi na posljedicu, koji je posljedica čega.
**pòsljednjī** prid. odr. v. - koji je poslije svih drugih.
**posmátrānje** gl. im. s. r. - promatranje, gledanje s interesovanjem, motrenje.
**posmátrati** gl. nesvrš., prez. *pòsmātrām* - promatrati, s posebnim interesovanjem gledati, motriti.
**posmàtrāč** im. m. r., g. jd. *posmatráča*, n. mn. *posmatráči* - onaj koji šta posmatra, prati promatrajući, promatrač, gledalac, gledatelj, motritelj.
**posmatràčica** im. ž. r. - žena posmatrač.
**posmàtrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na posmatrače.
**posmàtrāčki** pril. - kao posmatrači; na način posmatrača.
**posmàtrāčnica** im. ž. r. - kućica koja služi za posmatranje, promatračnica.



**posmatrànīk** im. m. r., n. mn. *posmatraníci*, g. mn. *posmatraníkā* - osoba koju posmatraju, ispitanik.
**pòsmicati** gl. svrš., prez. *pòsmičēm* - sve redom, jedno za drugim smaknuti.
**pòsmijeh** im. m. r., n. mn. *pòsmijesi*, g. mn. *pòsmijehā* - podsmijeh, podrugljiv smijeh; podrugljiv osmijeh.
**pòsmiješan** prid., odr. v. *pòsmiješnī* - koji je dosta, prilično smiješan.
**pòsmiješno** pril. - poprilično smiješno, dosta smiješno.
**posmijèvānje** gl. im. s. r. od posmijevati se - posmjehivanje.
**posmijèvati se** gl. nesvrš., prez. *pòsmijevām se* - posmjehivati se.
**posmjehívānje** gl. im. s. r. - povremeno smijurenje, potajno ismijavanje, podrugivanje smijehom.
**posmjehívati se** gl. nesvrš., prez. *posmjèhujēm se* - povremeno se smijuriti, potajno se ismijavati, podrugivati se kome smijehom.
**pòsmjehnuti/posmjéhnuti se** gl. svrš., prez. *pòsmjehnēm/pòsmjēhnēm se* - osmjehnuti se, nasmiješiti se; podsmjehnuti se, podrugljivo se osmjehnuti.
**posmjéštati** gl. svrš., prez. *pòsmjēštām* - sve redom smjestiti.
**pòsmrče** im. s. r., g. jd. *pòsmrčeta* - dijete rođeno poslije očeve smrti.
**pòsmrtan** prid., odr. v. *pòsmrtnī* - koji se odnosi na vrijeme poslije smrti, posthuman.
**pòsmrtnica** im. ž. r. - posmrtni oglas.
**posmrtnìna** im. ž. r. - novac koji se dodjeljuje porodici umrlog za njegov ukop; ono što ostaje iz umrlog.
**pòsmrtno** pril. - poslije smrti, posthumno.
**posnijèžiti** gl. svrš., prez. *pòsniježīm* - neko vrijeme sniježiti.
**pòsno** pril. - nemasno, niskokalorično; nejako, suhoparno.
**posòliti** gl. svrš., prez. *pòsolīm* - staviti soli u šta, zasoliti, posuti solju.
**pòsoljen** prid., odr. v. *pòsoljenī* - koji je posut solju, u koji je stavljena so; slan.
**pòspān** prid., odr. v. *pòspānī* - nenaspavan, željan sna.
**pospánac** im. m. r., g. jd. *pospánca*, n. mn, *pospánci*, g. mn. *pòspānācā* - onaj koji je često pospan, dremljivac.
**pospànica/pòspānka** im. ž. r. - žena pospanac.
**pòspānōst** im. ž. r., g. jd. *pòspānosti*, instr. jd. *pòspānošću/pòspānosti* - stanje i/ili osobina onoga ko je pospan.
**pòspati** gl. svrš., prez. 1. l. mn. *pòspīmo*, 3. l. mn. *pòspū* - utonuti u san svi redom.
**pòspjēšen** prid., odr. v. *pòspjēšenī* - poboljšan, unaprijeđen.
**pospješénje** gl. im. s. r. - poticaj, podsticaj, unapređenje; poboljšanje.
**pòspješiti/pospjéšiti** gl. svrš., prez. *pòspješīm/pòspjēšīm* - potaknuti, omogućiti pospješenje, pomoći da šta bude uspješnije; unaprijediti, poboljšati.
**pospješívānje** gl. im. s. r. - činjenje čega uspješnijim; unapređivanje, poboljšavanje, poticanje.
**pospješívati** gl. nesvrš., prez. *pospjèšujēm* - poticati, podsticati na unapređivanje čega, na uspješniji rad; poboljšavati uslove rada radi uspješnijih rezultata.
**pòsprdan** prid., odr. v. *pòsprdnī* - koji nipodaštava, ismijava, omalovažava.
**posprémānje** gl. im. s. r. - spremanje, stavljanje stvari u red, uređivanje.
**posprémati** gl. nesvrš., prez. *pòsprēmām* - spremati sve redom jedno za drugim, obavljati pospremanje; dovoditi u red, uređivati.
**pospremiti** gl. svrš., prez. *pòsprēmīm* - završiti spremanje; dovesti u red, urediti.
**posrámiti (se)** gl. svrš., prez. *pòsrāmīm (se)*, trp. prid. *pòsrāmljen* - postiditi koga, postidjeti se.
**pòsr̄biti/pòsrbiti** gl. svrš., prez. *pòsr̄bīm/pòsrbīm* - učiniti koga Srbinom, prevesti u srpstvo; primiti srpsku kulturu i običaje, postati Srbin.
**posrbljávānje** gl. im. s. r. - nasilno prevođenje u srpstvo; nametanje srpstva.
**posrbljávati** gl. nesvrš., prez. *posr̀bljāvām* - vršiti posrbljavanje, nametati srpstvo.
**pòsr̄bljen/pòsrbljen** prid., odr. v. *pòsr̄bljenī/pòsrbljenī* - koga se preveli u srpstvo; koji je prihvatio srpstvo.

**posrbljívānje** gl. im. s. r. - posrbljavanje.
**posrbljívati** gl. nesvrš., prez. *posrbljujēm* - posrbljavati.
**pòsrebren** prid., odr. v. *pòsrebrenī* - presvučun tankim slojem srebra.
**posrèbriti** gl. svrš., prez. *pòsrebrīm* - presvući tankim slojem srebra.
**posrebrívānje** gl. im. s. r. - presvlačenje čega tankim slojem srebra.
**pòsrećiti se** gl., svrš., prez. *pòsrećīm se* - imati sreću; neočekivano uspjeti.
**pòsred/pòsred** prijed. - usred, usred; u sredinu.
**pòsredan/pósredan** prid., odr. v. *pòsrednī/pósrednī* - koji posreduje, djeluje uz čiju pomoć, indirektan, neizravan.
**pòsrednica/pósrednica** im. ž. r. - ona koja posreduje, uz čije se posredovanje nešto obavlja.
**pòsredničkī/pósredničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na posrednike.
**pòsrednīk/pósrednīk** im. m. r., n. mn. *pòsrednīci/pósrednīci*, g. mn. *pòsrednīkā/pósrednīkā* - onaj koji u čemu posreduje, uz čije se posredstvo nešto događa.
**pósrednīštvo/pósrednīštvo** im. s. r. - posrednički posao, posredovanje.
**pósredno** pril. - indirektno, neizravno, uz čije posredovanje; kao što to čine posrednici.
**pòsrednōst/pósrednōst** im. ž. r., g. jd. *pòsrednosti/pósrednosti*, instr. jd. *pòsrednošću/pósrednošću* i *pòsrednosti/pòsrednosti* - stanje ili osobina posrednika.
**pòsredovānje/pósredovānje** gl. im. s. r. - uspostavljanje veze između dviju strana, posredstvo, posredništvo.
**pòsredovati/pósredovati** gl. nesvrš., prez. *pòsredujēm/pósredujēm* - obavljati posredovanje; biti posrednik između koga.
**pòsredstvo/pósredstvo** im. s. r. - posredovanje.
**posrijèdi** pril. - to je u pitanju; o tome se radi.
**posŕkati/posȑkati** gl. svrš., prez. *pòsr̄čēm/pòsrčēm* - srčući sve popiti ili pojesti; usrkati, upiti srkanjem.
**posrnúće** im. s. r. - spoticaj, posrtaj; padanje; trenutak padanja; prenes. moralni pad.
**posȑnuti/posŕnuti** gl. svrš., prez. *pòsrnēm/pòsr̄nēm* - spotaknuti se, posrnuvši pasti, zaustaviti se zbog posrtaja, nazadovati; prenes. napraviti moralnu grešku, odati se nemoralu, moralno propasti.
**pȍsrtāj** im. m. r. - spoticaj, gubljenje ravnoteže zbog pogrešno učinjenog koraka, posrnuće.
**pòsrtānje** gl. im. s. r. - činjenje posrtaja; posrnuće.
**pòsrtati** gl. nesvrš., prez. *pòsrćēm* - povremeno se posrćući zaustavljati, činiti posrtaje, spoticati se, nakratko padati i dizati se; prenes. praviti moralna posrnuća.
**pôst** im. m. r., g. jd. *pȍsta/pôsta* - vjer. običaj uzdržavanja od jela, pića, tjelesnih užitaka i ružnih misli i djela; fizičko i duhovno pročišćenje, pošćenje; vrijeme kad se posti; prenes. pretjerano odricanje od bilo čega.
**pȍstaja** im. ž. r. - stanica, mjesto zaustavljanja javnih prevoznih sredstava; zgrada u kojoj se obavljaju prometni javni poslovi.
**pòstajānje** gl. im. s. r. - proces nastanka, postanak, nastajanje.
**pòstajati** gl. nesvrš., prez. *postòjīm* - neko vrijeme provesti stojeći; zadržati se neko vrijeme u nekom mjestu.
**pòstajati** gl. nesvrš., prez. *pòstajēm* - biti u nastanku, nastajati.
**postajkívānje** gl. im. s. r. - povremeno zaustavljanje, zastajkivanje.
**postajkívati** gl. nesvrš., prez. *postàjkujēm* - s vremena na vrijeme se zaustavljati, zastajkivati.
**postàmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *postàmenta* - temelj, osnova; podloga, postolje, podnožje.
**pòstanak** im. m. r., g. jd. *pòstānka*, n. mn. *pòstānci*, g. mn. *pòstanākā* - postajanje, nastanak, postanje.
**postánje** im. s. r. - postanak.
**pȍstar** prid. neodr. v. - prilično star, dosta star.
**pòstarati se** gl. svrš., prez. *pòstarām se* - postati star, ostarjeti; pobrinuti se za koga ili za šta.
**pȍstarijī/pòstarijī** prid. odr. v. - prilično, dosta stariji.



**pòstariti** gl. svrš., prez. *pòstarīm* - učiniti da ko ili šta bude staro; učiniti starim.
**pòstarjeti** gl. svrš., prez. *pòstarīm* - postati star, ostarjeti.
**pòstati** gl. svrš., prez. *pòstanēm* - nastati, pretvoriti se; malo stati, postajati.
**pȍstava** im. ž. r. - podstava; postavka; sportska ekipa s utvrđenim rasporedom djelovanja.
**pòstaviti** gl. svrš., prez. *pòstavīm* - staviti da stoji; staviti podstavu, podstaviti; pripremiti postavku, režirati; nešto ustvrditi, dati hipotezu; dovesti koga na neko važno mjesto u službi; zauzeti stav; prenes. staviti se u odgovarajući položaj, zauzeti stav prema kome ili prema čemu.
**pòstāvka** im. ž. r. - izložba po čijem izboru i uređenju; postavljena predstava, režija.
**postàvljāč** im. m. r., g. jd. *postavljáča* - onaj koji šta postavlja, koji obavlja postavljanje; režiser.
**pòstavljānje** gl. im. s. r. od postavljati.
**pòstavljati** gl. nesvrš., prez. *pòstavljām* - stavljati šta na nešto; stavljati šta ispod čega, podvlačiti; prišivati postavu; vršiti postavku scenskog djela, režirati; zauzimati odgovarajući položaj; prenes. zauzimati odgovarajući stav prema kome ili čemu.
**pòstavljen** prid., odr. v. *pòstavljenī* - imenovan; koga su postavili na što, koji je stavljen ispod čega; koji je s postavom; koji je scenski uređen, režiran; prenes. koji ima određen stav.
**postavljénje** gl. im. s. r. - čin kojim se ko postavlja na neko mjesto; unapređenje.
**postèkija/postèkija** im. ž. r. (perz.) - uštavljena fino učinjena ovčija koža s krznom koja služi kao prostirač pri klanjanju, obavljanju namaza.
**postdèntāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *postdentála*, n. mn. *postdentáli* - lingv. nadzubni suglasnik.
**pȍsdentālan** prid. (lat.), odr. v. *pȍstdentālnī* - koji se odnosi na postdental, nadzubni.
**postdiplómac** im. m. r. (lat.), g. jd. *postdiplómca*, n. mn. *postdiplómci*, g. mn. *postdìplōmācā* - onaj koji pohađa postdiplomski studij.
**postdìplōmskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se događa poslije diplomiranja, poslijediplomski studij.
**pòstelja** im. ž. r. - krevet, ležaj, mjesto za spavanje; posteljina.
**pòsteljica** im. ž. r., dem. - mala postelja; med. omotač materice, posteljnica.
**posteljìna** im. ž. r. - zajednički naziv za dušek, jastuk i jorgan; platnena navlaka za postelju (plahte; čaršaf, šlifer i jastučnica).
**pòstēljnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na postelju, koji joj pripada.
**pòstēljnica** im. ž. r. - omotač materice, posteljica.
**pòstepen** prid., odr. v. *pȍstepenī* - postupan, koji se odvija dio po dio, koji se odvija postepeno, stepen po stepen; malo po malo; polagan.
**pȍstepenōst** im. ž. r., g. jd. *pȍstepenosti*, instr. jd. *pȍstepenošću/pȍstepenosti* - postupnost, stanje ili osobina onoga što je postepeno.
**pòster** im. m. r. (engl.) - plakat većeg formata sa slikom, obično velika fotografija.
**pòsteriōran** prid. neodr. v. (lat.) - koji se dogodio poslije nečeg, koji je došao poslije, kasniji.
**posteriorìtēt** im. m. r. (nlat.), g. jd. *posterioritéta* - zaostajanje; položaj koji zahtijeva potčinjavanje, podređenost.
**pòstići/pòstignuti** gl. svrš., prez. *pòstignēm* - doći do onoga čemu se težilo, biti uspješan; steći mnogo; dosegnuti neku veličinu, uspjeh.
**pȍstīdan** prid., odr. v. *pȍstīdnī* - prilično, dosta stidan.
**postíditi** gl. svrš., prez. *pòstīdīm* - posramiti koga, učiniti ga stidnim.
**postídjeti (se)** gl. svrš., prez. *pòstīdīm (se)* - postati stidan, pocrvenjeti, zbuniti se od stida.
**postidívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *postìđujēm* - postajati stidan; činiti koga stidnim.
**postignúće** im. s. r. - ono što je postignuto, uspjeh; mogući uspjeh.
**postijènak/pȍstijenak** im. m. r., g. jd. *postijènka/pȍstijenka*, n. mn. *postijènci/pȍstijenci*, g. mn. *postijènākā/pȍstijenākā* - bot. biljka puzavica koja raste po stijeni.

**postírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pòstīrām* - namještati, postavljati.
**pòstiti** gl. nesvrš., prez. *pòstīm* - vjer. obavljati post; svojevoljno se odricati od jela, pića; prenes. pretjerano se odricati uživanja u bilo čemu.
**pòstizānje** gl. im. s. r. od postizati.
**pòstizati** gl. nesvrš., prez. *pòstižēm* - sve stizati; uspijevati dostizati zadate ili željene ciljeve; bivati uspješan.
**pȍstō** pril. - postotak izražen brojem, odsto.
**pòstojān/póstojan** prid., odr. v. *pòstojānī /póstojānī* - koji je stalan, nepromjenjiv, neprekidan; stabilan, čvrst; ustrajan, nepokolebljiv.
**pòstojāno/póstojāno** pril. - nepromjenjivo, neprekidno; stabilno, čvrsto; ustrajno, nepokolebljivo.
**pòstojānōst/póstojānōst** im. ž. r., g. jd. *pòstojānosti/póstojānōsti*, instr. jd. *pòstojānošću/póstojānošću* i *pòstojānosti/ póstojānōsti* - stanje ili obilježje onoga što je postojano.
**pòstojānje/póstojānje/postòjānje** im. m. r. - stvarnost, činjenica da nešto postoji.
**pòstojati/póstojati/postòjati** gl. nesvrš., prez. *pòstojīm/póstojīm/postòjīm* - biti; biti prisutan u materijalnom obliku; egzistirati.
**pòstojēćī/póstojēćī/postòjēćī** prid. odr. v. - onaj koji je u stvarnosti, činjeničan, koji postoji.
**pòstojbina/póstōjbina** im. ž. r. - zemlja, mjesto, kraj odakle neko vodi porijeklo ili tu i dalje boravi.
**pȍstola** im. ž. r. (tal.) - ob. cipela.
**pȍstolār** im. m. r. (tal.) - ob. obućar, onaj koji pravi, popravlja i prodaje cipele i dr. obuću.
**pȍstolārskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na postolare, obućarski..
**pòstōlje/póstōlje** im. s. r. - čvrst nepokretan ili pokretan temelj, oslonac za šta, postament.
**pòstotak** im. m. r., g. jd. *pòstotka*, n. mn. *pòstoci*, g. mn. *pòstotākā* - stoti dio čega; procenat; količina čega izmjerena u postocima; dogovoreni prihod od čega prodatog.
**pòstotnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na postotke; koji je izražen u stotim dijelovima, postocima.
**postponírati/pòstponovati** gl. svrš. (lat.), prez. *postpònīrām* - stavljati u postpoziciju, u položaj iza čega.
**postpozícija/postpòzīcija** im. ž. r. (lat.) - gram. stavljanje čega na drugo mjesto.
**pȍstpozitīvan/postpòzitīvan** prid. (lat.), odr. v. *pȍstpozitīvnī/postpòzitīvnī* - koji je na drugom mjestu, u postpoziciji.
**postrádalī** prid. odr. v. - stradali, nastradali.
**postrádati** gl. svrš., prez. *pòstrādām* - stradati, nastradati.
**pòstrancē/postràncē** pril. - po strani; na stranu, u stranu.
**pòstrešiti** gl. svrš., prez. *pòstrešīm* - napraviti srehu, nadstrešnicu, nadstrešiti.
**pòstrēšje** im. s. r. - podstrešnica.
**pòstrešnica** im. ž. r. - podstrešnica.
**pòstrići** gl. svrš., prez. *postrížēm* - podstrići.
**pòstrig** im. m. r., n. mn. *pòstrizi*, g. mn. *pȍstrīgā* - podstrig.
**postrojávānje** gl. im. s. r. od postrojavati.
**postrojávati (se)** gl. nesvrš., prez. *postròjāvām (se)* - redati se u stroj (u vojsci); prenes. zavoditi red.
**póstrōjba** im. ž. r. - vojn. češće: jedinica; stroj, postrojenje.
**postrojénje** gl. im. s. r. - mašina, stroj, uređaj; prostorija u kojoj stoje različiti strojevi.
**postròjiti** gl. svrš., prez. *pòstrojīm* - svrstati u stroj; prenes. dovesti u red.
**postrúgati** gl. svrš., prez. *pòstrūžēm* - sve do kraja ostrugati; sve redom ostrugati; stružući učiniti glatkim, čistim.
**postrújiti** gl. svrš., prez. *pòstrūjīm* - malo strujiti; proći kao struja, prostrujiti.
**postskrìptum** im. m. r. (lat.) - skrać.: P.S.; ono što se naknadno dopiše u dnu potpisanog pisma.
**pòstuden** prid., odr. v. *pȍstudenī* - prilično studen, dosta studen, pohladan.
**pòstudeno** pril. - prilično studeno, dosta studeno, pohladno.
**postúdjeti** gl. svrš., prez. *postúdī/pòstūdī* - postati studeno; zahladnjeti.
**postùlāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *postuláta* - temeljna postavka koja se prihvata bez dokaza ali se njena istinitost može provjeriti na posljedicama.



**postulírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *postùlīrām* - postaviti postulat; iskazati šta u obliku postulata.
**pòstupak** im. m. r., g. jd. *pòstupka*, n. mn. *pòstupci*, g. mn. *pòstupākā* - čin postupanja, način djelovanja.
**pòstupan** prid., odr. v. *pòstupnī/póstupnī* - postepen.
**postúpānje** gl. im. s. r. - odnos, odnošenje prema nekome ili prema nečemu.
**postúpati** gl. nesvrš., prez. *pòstūpām* - duže vrijeme odnositi se na određen način prema kome ili prema čemu; neko vrijeme djelovati odgovarajućim postupcima.
**postúpiti** gl. svrš., prez. *pòstūpīm* - učiniti odgovarajući postupak prema kome ili prema čemu; zauzeti određeni stav.
**pòstupno/póstupno** pril. - pȍstepeno.
**pòstupnōst/póstupnōst** im. ž. r., g. jd. *pòstupnosti/póstupnosti*, instr. jd. *pòstupnošću/póstupnošću* i *pòstupnosti/ póstupnosti* - osobina onoga što je postupno, postepenost.
**pȍsuda** im. ž. r. - zdjela; sud.
**pòsudba** im. s. r. - ono što se posudi, zajam; jednokratno posuđivanje.
**posúditi** gl. nesvrš., prez. *pòsūdīm* - uzeti od koga; dati kome
**pòsuđe/pòsūđe** zb. im. s. r. - suđe, različiti sudovi.
**posuđènica** im. ž. r. - gram. posuđena, preuzeta riječ iz drugog jezika prilagođena zakonitostima jezika u koji je ušla; tuđica.
**posuđìvāč** im. m. r. - onaj koji posuđuje, daje ili uzima posudbu.
**posuđivàčica** im. ž. r. - žena posuđivač.
**posuđívānje** gl. im. s. r. od posuđivati.
**posuđívati** gl. nesvrš., prez. *posùđujēm* - pozajmljivati, uzimati ili davati kome posudbu, uzajmljivati.
**posùkljati** gl. svrš., prez. *posùkljā* - iznenada se pojaviti u gustom mlazu, sukljajući, početi sukljati.
**posúmnjati** gl. svrš., prez. *pòsūmnjām* - početi malo sumnjati; postati sumnjičav; osjetiti sumnju.
**posùstajānje/posústajānje** gl. im. s. r. - umaranje, zamaranje; zaostajanje.
**posùstajati/posústajati** gl. svrš., prez. *posùstajēm/posústajēm* - početi se zamarati, umarati se; zaostajati od umora.
**posùstati/posústati** gl. svrš., prez. *posùstanēm/posústanēm* - umoriti se, zamoriti se; zaostati od umora; na trenutak sustati.
**posúšiti** gl. svrš., prez. *pòsūšīm* - osušiti; sve redom osušiti; učiniti suhim; posušivanjem; osušiti.
**posušívānje** gl. im. s. r. - brisanje čega mokrog suhom krpom; činjenje čega mokrog suhim; kupljenje mokrine.
**posušívati** gl. nesvrš., prez. *posùšujēm* - obavljati posušivanje.
**pòsūti** gl. svrš., prez. *pȍspēm* - sipajući istresi; nešto sitno istresti po čemu.
**posùvraćānje** gl. im. s. r. - podvrtanje, podavijanje krajeva; skraćivanje podvrtanjem i ušivanjem.
**posùvraćati** gl. nesvrš., prez. *posùvrāćām* - obavljati posuvraćanje.
**posuvraćívānje** gl. im. s. r. - kontinuirano posuvraćanje; neko vrijeme obavljanje posuvraćanja.
**posuvrátiti** gl. svrš., prez. *posùvratīm* - skratiti posuvraćivanjem, podvrtanjem; podviti, zavrnuti i zašiti; uvrnuti unutra krajeve čega da bude kraće.
**pòsvaditi (se)** gl. svrš., prez. *pòsvadīm (se)* - posvađati koga s kim; posvađati (se); biti u zavadi s kim, zavaditi (se).
**pòsvađati (se)** gl. svrš., prez. *pòsvađām (se)* - posvaditi koga s kim; zavaditi (se); biti s kim u svađi.
**posvájānje** gl. im. s. r. - prihvatanje, usvajanje; uzimanje.
**posvájati** gl. nesvrš., prez. *pòsvājām* - prihvatati; prisvajati, uzimati sebi.
**pòsve** pril. - sasvim, sasma, potpuno, u cijelosti; do kraja, posvuda.
**pòsvēćen** prid., odr. v. *pòsvēćenī* - koji je proglašen svetim, nad kojim je učinjeno posvećenje; prenes. koji je namijenjen kome.
**pòsvēćenōst** im. ž. r., g. jd. *pòsvēćenosti*, instr. jd. *pòsvēćenošću/pòsvēćenosti* - stanje ili osobina onoga što je posvećeno ili onoga ko je posvećen.
**posvećénje** gl. im. s. r. - proglašenje koga svetim; obred kojim se neko ili nešto proglašava svetim.
**posvećívānje** gl. im. s. r. od posvećivati (se).
**posvećívati (se)** gl. nesvrš., prez. *posvèćujēm (se)* - obavljati posvećivanje,

činiti koga ili šta svetim; prenes. namjenjivati šta kome; darovati kome pažnju, obraćati svu pažnju na što; pisati posvetu.

**pösvemašnī/pösvemašnjī** prid. odr. v. - prilično velik, cjelokupni.

**pösveta** im. ž. r. - ono što se kome posvećuje; pisana izjava posvećena kome.

**posvétiti** gl. svrš., prez. *pòsvētīm* - učiniti svetim; izvršiti posvećenje; prenes. obratiti kome pažnju; pokloniti kome pažnju; napisati posvetu; namijeniti šta kome.

**posvijètliti** gl. svrš., prez. *pòsvijetlīm* - učiniti svijetlim, obasjati svjetlošću.

**posvínjiti** gl. svrš., prez. *pòsvīnjīm* - učiniti što svinjastim; prenes. zabrljati, zaprljati, upropastiti.

**posvjèdočen** prid., odr. v. *posvjèdočenī* - koji je svjedočenjem potvrđen.

**posvjedočénje** gl. im. s. r. od posvjedočiti.

**posvjèdočiti/posvjedòčiti** gl. svrš., prez. *posvjèdočīm* - potvrditi svjedočenjem, izvršiti svjedočenje.

**posvòditi** gl. svrš., prez. *pòsvodīm* - napraviti svod, krov; prekriti svodom, pokriti stavljajući krov.

**pòsvōjan/pósvojan** prid., odr. v. *pòsvōjnī /pósvojnī* - prisvojan, koji se može posvojiti, koji se posvaja, prisvaja.

**posvojènica** im. ž. r. - ona koja je posvojena, usvojena, usvojenica; prisvojenica.

**posvojènīk** im. m. r., g. jd. *posvojeníka*, n. mn. *posvojeníci*, g. mn. *posvojeníkā* - onaj koji je posvojen, prisvojen, usvojen, prisvojenik, usvojenik.

**posvòjiti** gl. svrš., prez. *pòsvojīm* - prisvojiti, usvojiti, prihvatiti svojim.

**pósvojčād** zb. im. s. r. - prisvojčad, posvojena, usvojena djeca.

**pòsvōjče** im. s. r., g. jd. *pòsvōjčeta* - posvojeno, usvojeno dijete.

**posvršávati** gl. svrš., prez. *posvřšāvām* - sve redom svršavati; završavati jedno za drugim.

**posvŕšiti** gl. svrš., prez. *posvŕšīm* - sve redom završiti, sve jedno za drugim svršiti.

**pòsvud(ā)** pril. - na sve strane, svuda, svukud(a), na svakom mjestu, svugdje.

**pòšalica** im. ž. r. - kratka šaljiva priča, šala.

**pòšaliti se** gl. svrš., prez. *pòšalīm se* - neko vrijeme provesti u šali; malo se šaliti.

**pòšāst** im. ž. r., g. jd. *pòšāsti*, instr. jd. *pòšāšću/pòšāsti* - nevolja, nesreća, zlo koje se širi; epidemija zarazne bolesti.

**pòšašaviti/pošašáviti** gl. svrš., prez. *pòšašavīm/pošàšāvīm* - postati šašav, poblesaviti, ponašati se šašavo, luckasto.

**pòšćēnje** gl. im. s. r. - post.

**pošèćeren** prid., odr. v. *pošèćerenī* - po kome je šećer; posut šećerom; zaslađen, zašećeren.

**pošèćeriti** gl. svrš., prez. *pošèćerīm* - posuti šećerom; zasladiti, zašećeriti.

**pošìljalac** im. m. r., g. jd. *pošiljaoca*, n. mn. *pošiljaoci*, g. mn. *pošiljalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pošiljaocima* - pošiljatelj, onaj koji kome šta šalje; onaj koji šalje pošiljku.

**pošìljatelj** im. m. r. - pošiljalac.

**pòšīljka** im. ž. r., g. jd. *pòšīljkē*, dat. jd. *pòšīljci*, n. mn. *pòšīljke*, g. mn. *pòšīljkī/ pòšīljākā* - ono što je po kome nekome poslano; ono što se šalje poštom.

**pošírānje** gl. im. s. r. (fr.), rijet. - mućenje, lupanje jaja; kuhanje umućenih jaja u mlijeku, puteru ili u vodi.

**poširati** gl. svrš. (fr.), prez. *pòšīrām* - rijet. obavljati poširanje, ulupati, umutiti jaja; u mlijeku, puteru ili u vodi kuhati umućena jaja.

**pòšīrān** prid. (fr.), odr. v. *pòšīrānī*, rijet. - ulupan, umućen; umućen i skuhan u vodi, mlijeku ili u puteru.

**pòširok** prid., odr. v. *pòširokī*, komp. *pòširī* - prilično širok, podosta širok.

**poškàkljati/poškàkljiti** gl. svrš., prez. *pòškakljām/pòškakljīm* - malo škakljati, škakljanjem golicati.

**poškròpiti** gl. svrš., prez. *pòškropīm* - navlažiti sitnim kapljicama, poprskati.

**pòšljūnčān** prid., odr. v. *pòšljūnčānī* - koji je prekriven šljunkom, po kome je posut šljunak; pošljunčen.

**pošljunčávānje/pošljunčívānje** gl. im. s. r. - zasipanje, prekrivanje šljunkom.

**pošljunčávati/pošljunčívati** gl. nesvrš., prez. *pošljùnčāvām/pošljùnčujēm* - zasipati, prekrivati šljunkom.



**pòšljūnčen** prid., odr. v. *pòšljūnčenī* - po kome je razastrt, posut šljunak; pošljunčan.

**pòšljūnčiti** gl. svrš., prez. *pòšljūnčīm* - zasuti, prekriti šljunkom.

**pošprìcati** gl. svrš. (njem), prez. *pòšpricām* - pokvasiti mlazom iz šprice, brizgaljke; poštrcati, poprskati.

**pöšta**[1] im. ž. r. - počast, poštovanje (npr. *òdati pöštu*).

**pöšta**[2] im. ž. r. (lat.) - javna ustanova za prenošenje pošiljki i obavljanje telefonskog i telegrafskog saobraćaja; zgrada u kojoj je smještena ta ustanova; poštanska pošiljka (pismo, paket, novac); prenes. usmeno prenošenje glasina, ogovaranje.

**pöštanskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poštu.

**poštápalica** im. ž. r. - često bez potrebe ponavljana riječ u govoru, uzrečica; ono što kome služi kao potpora, oslonac, pomoć u životu.

**poštápānje** gl. im. s. r. od poštapati (se).

**poštápati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòštāpām (se)* - upotrebljavati poštapalice; služiti se poštapalicama; oslanjati se na koga ili na šta.

**pöštār** im. m. r. (lat.), v. jd. *pöštare* - čovjek koji raznosi poštu; uposlenik u pošti; prenes. onaj koji šta prenosi između dvoje ljudi.

**pöštārev/pöštārov** prid. - koji pripada poštaru.

**pöštarina/poštàrina** im. ž. r. (lat.) - novac uplaćen za poštanske usluge.

**pöštārka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pöštārki*, g. mn. *pöštārkī* - žena poštar; žena uposlena u pošti; ona koja prenosi poruku.

**pöštārkīn/pöštārkin** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poštarku, koji joj pripada.

**pöštārovica** im. ž. r. (lat.) - poštareva supruga, žena.

**pöštārskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na poštare.

**pöšteda** im. ž. r. - privremena dozvola vojniku da ne obavlja redovnu dužnost zbog bolesti, povrede i sl.; uopće: privremena opća ili djelimična zaštita od obavljanja kakvog posla.

**poštédjeti** gl. nesvrš., prez. *pòštēdīm/ poštédīm* - neko vrijeme štedjeti; malo štedjeti; dati, odobriti kome poštedu; povremeno i privremeno koga sasvim ili djelimično zaštititi zbog bolesti od obavljanja kakvog posla; zaštiti koga od kakve neugodnosti.

**pòštēđen** prid., odr. v. *pòštēđenī* - koji je privremeno zaštićen, oslobođen od obavljanja nekih poslova; zaštićen od neugodnosti.

**pòšten** prid., odr. v. *pòštenī* - čestit, častan, valjan; neiskvaren, pouzdan.

**pošteno** pril. - na pošten način, čestito, časno, valjano; neiskvareno, pouzdano.

**poštènjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poštenjake.

**poštènjāčki** pril. - na pošten način, pošteno, kao poštenjaci.

**poštènjāk** im. m. r., g. jd. *poštenjáka*, n. mn. *poštenjáci*, g. mn. *poštenjákā*, dat. instr.-lok. mn. *poštenjácima* - veoma pošten čovjek; naivno pošten čovjek.

**poštenjáković** im. m. r. - poštenjak.

**poštenjàčina** im. m. r. - poštenjak.

**pošténje** im. s. r. - osobina ili stanje poštenih ljudi; pošten postupak prema kome; korektan odnos prema drugima.

**poštívati** gl. nesvrš., prez. *pòštivām* - poštovati.

**pöšto** vezn. - koji u rečenici najčešće iskazuje uzrok radnje (npr. *Pošto* ga je boljela noga, nije igrao na utakmici).

**pöšto** pril. - koliko košta, koliko je novca.

**poštókaviti** gl. svrš., prez. *poštókavīm* - nametnuti kome štokavicu; prihvatiti štokavicu; prevesti na štokavštinu, učiniti štokavskim.

**poštókavljen** prid., odr. v. *poštókavljenī* - kome je nametnuta štokavica; koji je prešao na štokavštinu; koji je postao štokavac.

**poštokavljénje** gl. im. s. r. - prelazak na štokavicu; prilagođenje štokavici.

**poštokavljívānje** gl. im. s. r. - obavljanje poštokavljenja; prelaženje na štokavicu; prilagođavanje štokavici.

**poštokavljívati** gl. nesvrš., prez. *poštokàvljujēm* - vršiti poštokavljivanje; činiti štokavskim, prevoditi na štokavicu; prilagođavati štokavici.

**pöšto-pòtō** pril. - po svaku cijenu; bez obzira na cijenu.

**poštòvalac** im. m. r., g. jd. *poštòvaoca*, v. jd. *poštòvaoče*, n. mn. *poštòvaoci*, g. mn. *poštòvalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *poštòvaocima* - čovjek koji koga poštuje, uvažava, cijeni; onaj koji njeguje, ima poštovanje prema kome, poštovatelj.

**pöštovān** prid., odr. v. *pöštovānī* - onaj koga poštuju, uvažavaju, cijene; koji uživa tuđe poštovanje, uvažavan, cijenjen.

**poštovánje** im. s. r. - osjećanje i iskazivanje počasti; uvažavanje čijeg poštenja; držanje do čijeg znanja, časti, čestitosti.

**poštòvatelj** im. m. r. - poštovalac.

**poštovatèljica** im. ž. r. - poštovateljka.

**poštòvatēljka** im. ž. r., dat. jd. *poštòvateljki* - poštovateljica; ona koja ima, osjeća ili iskazuje poštovanje.

**poštòvati** gl. nesvrš., prez. *pöštujēm* - imati, osjećati prema kome poštovanje; iskazivati poštovanje.

**pòšumiti** gl. svrš., prez. *pòšumīm* - zasaditi mladu šumu; rasaditi mlade sadnice šumskog drveća po goleti; pošumljavanjem nešumovit kraj učiniti šumovitim.

**pošumljávānje** gl. im. s. r. od pošumljavati.

**pošumljávati** gl. nesvrš., prez. *pošùmljāvām* - saditi mladice, sadnice za novu, mladu šumu; činiti da golet postane šuma, da ogoljen predio postane šumovit, podizati novu šumu.

**pòšumljen** prid., odr. v. *pòšumljenī* - zasađen mladicama, sadnicama.

**pošumljívānje** gl. im. s. r. - pošumljavanje.

**pošumljívati** gl. svrš., prez. *pošùmljujēm* - pošumljavati.

**pošútjeti** gl. svrš., prez. *pòšūtīm* - malo šutjeti, neko vrijeme provesti šuteći.

**pòtaći** gl. svrš., prez. *pòtaknēm* - potaknuti.

**pötaja** im. ž. r. - skrivena, tajna namjera ili kakva druga aktivnost.

**pötājan** prid., odr. v. *pötājnī* - pritajen, tajnovit, koji je u potaji.

**pötajicē** pril. - potajno.

**pötājno** pril. - dosta tajno, prilično tajnovito, skriveno od očiju drugih.

**potàknuti** gl. svrš., prez. *pòtaknēm* - potaći, izazvati čime poticaj za nešto; navesti na kakvu aktivnost; pobuditi volju; ohrabriti čime; osokoliti; podjariti; navesti na ljutnju.

**potalijančávānje** gl. im. s. r. - obavljanje potalijančenja; nasilno prevođenje, asimilovanje u talijanstvo.

**potalijančénje** gl. im. s. r. - dobrovoljno ili nasilno prihvatanje talijanstva; prelazak na talijanstvo; prilagođenje talijanskom jeziku.

**potalìjānčiti** gl. svrš., prez. *potalìjānčīm* - prevesti na talijanski; primiti obilježja talijanskog; prilagoditi talijanskom jeziku, kulturi, običajima; učiniti talijanskim, potalijaniti.

**potalijániti** gl. svrš., prez. *potalìjānīm* - potalijančiti.

**pötaman/pötamān** pril. (tur.) - prilično taman, baš po volji; dosta udoban, ugodan; koji podosta odgovara čemu, prilično odgovarajući.

**pötāman** prid., odr. v. *pötāmnī* - dosta taman, prilično taman, zatamnjen.

**potamániti** gl. svrš., prez. *potàmānīm* - tamaneći sve redom uništiti; prenes. sve redom pojesti.

**potámniti** gl. svrš., prez. *pòtāmnīm* - učiniti da šta bude tamno; obojiti u tamno; zatamniti.

**pòtāmnjen** prid., odr. v. *pòtāmnjenī* - koji je postao tamniji, zatamnjen.

**potàmnjeti** gl. svrš., prez. *potàmnīm* - postati taman, pocrnjeti.

**pötamo** pril. - tamo dalje.

**pötanak** prid., odr. v. *pötankī*, komp. *pötanjī* - dosta tanak, prilično tanak.

**potànčati** gl. svrš., prez. *potànčām* - učiniti tanjim.

**pötanko** pril. - prilično tanko, dosta tanko; prenes. prilično, loše, slabo.

**pötankōst** im. ž. r., g. jd. *pötankosti*, instr. jd. *pötankošću/pötankosti* - pojedinost, precizan detalj.

**potánjiti** gl. svrš., prez. *pòtānjīm* - učiniti nešto tanjim, istanjiti.

**potápati** gl. nesvrš., prez. *pòtāpām* - obavljati potapanje, stapati, uranjati u vodu.

**pòtapkati** gl. svrš., prez. *pòtapkām* - tapkajući dodirnuti; potapšati.



**potàpšati** gl. svrš., prez. *pòtapšēm* - tapšući dotaći; potapkati.

**potcijèniti** gl. svrš., prez. *pòtcijenīm* - umanjiti čije vrijednosti, nipodaštavati koga; obezvrijediti; dati o kome ocjenu koju ne zaslužuje; odrediti najnižu cijenu iako je vrijednost veća.

**potcjenjìvāčkī** pril. - s potcjenjivanjem, potcjenjujući.

**potcjenjívānje** gl. im. s. r. od potcjenjivati.

**potcjenjívati** gl. nesvrš., prez. *potcjènjujēm* - vršiti potcjenjivanje; prenes. nipodaštavati; obezvređivati koga ili šta.

**potcŕtati** gl. svrš., prez. *potcr̀tām* - posebno podvući; prenes. posebno istaknuti, naglasiti.

**potcrtávati** gl. svrš., prez. *potcr̀tāvām* - posebno podvlačiti; prenes. naročito naglašavati, isticati šta, upozoravati na nešto.

**pòtčasnīk** im. m. r. - ob. podoficir.

**potčìniti (se)** gl. svrš., prez. *pòtčinīm* (se) - podvlastiti, pokoriti; sebi podrediti; staviti se pod čiju vlast, pokoriti se, podrediti se kome.

**potčinjávati** gl. nesvrš., prez. *potčìnjāvām* - činiti potčinjenim, podređivati, pokoravati.

**pòtčinjen** prid., odr. v. *pòtčinjenī* - podređen, pokoren, u službi višima.

**pòtčinjenōst** im. ž. r., g. jd. *pòtčinjenosti*, instr. jd. *pòtčinjenošću/pòtčinjenosti* - stanje ili položaj potčinjenog.

**pötčovjek** im. m. r. - prema rasistima: pripadnik niže rase.

**pötčūčanj** im. m. r., g. jd. *pötčūčnja*, n. mn. *pötčūčnji/pötčūčnjevi* - sport. položaj tijela u polučučnju, u nepotpunom čučnju.

**pòteći/potèći** gl. svrš., prez. *potèčē/potèče /pòteknē* - krenuti tokom; početi teći, potjecati; požuriti, pohitati.

**pòteg** im. m. r., g. jd. *pòtega*, n. mn. *pòtezi*, g. mn. *pötēgā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtezima* - ono što se poteže.

**pötega** im. ž. r., dat. jd. *pötezi* - poteg.

**potègača** im. ž. r. - naprava, lanac, uže ili mreža koja se koristi u kakvom poslu tako što se stavi na šta ili u šta i poteže; nategača.

**pòtegliti** gl. svrš., prez. *pòteglīm* - povući; potegnuti.

**pòtēgnūt** prid., odr. v. *pòtēgnūtī* - povučen, povučen nazad ili prema dolje.

**potégnuti** gl. svrš., prez. *pòtēgnēm* - uhvativši kraj čega naglo povući nazad ili dolje; izvaditi tegleći; prenes. teško raditi; uputiti se daleko.

**potèncija/poténcija** im. ž. r. (lat.) - mogućnost; neiskorištena sposobnost; moć, snaga; seksualna moć; kraći matematički izraz.

**potencìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *potencijála* - stepen potencije, snage; energija koju ko ili šta posjeduje; fiz. radnja potrebna da se neka jedinična veličina iz beskonačnosti dovede u određenu tačku fizičkog polja.

**pötencijālan** prid. (lat.), odr. v. *pötencijālnī* - koji ima potenciju, moguć.

**potencírānje** gl. im. s. r. (lat.) - isticanje, naglašavanje, pojačavanje; insistiranje.

**potencírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *potèncīrām* - isticati, naglašavati, pojačavati; insistirati potenciranjem.

**pötentan** prid. (lat.), odr. v. *pötentnī* - koji ima potenciju, koji može šta učiniti, uraditi; snažan, moćan; seksualno sposoban.

**potèntnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *potèntnosti*, instr. jd. *potèntnošću/potèntnosti* - stanje ili svojstvo onoga ko je potentan, ili što je potentno, mogućnost, sposobnost vršenja čega.

**pötēško** pril. - prilično, dosta teško.

**poteškòća** im. ž. r. - smetnja u čemu, teškoća, prepreka u obavljanju posla.

**pótez/pötēz** im. m. r. - nagao pokret ruke u nekom pravcu; linija iscrtana takvim pokretom; pokret figure u šahu; smišljena odluka, postupak.

**potèzāč** im. m. r., g. jd. *potezáča*, n. mn. *potezáči* - onaj koji šta poteže; ono čime se poteže, ručica.

**potézānje** gl. im. s. r. - povlačenje poteza; vučenje, natezanje.

**potézati** gl. svrš., prez. *pòtēžēm* - povlačiti potez; ispružati ruku; stavljati šta u pokret potezanjem; prenes. pokretati raspravu o čemu zataškanom.

**póteznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potez.

**pötēžak** prid., odr. v. *pötēškī*, komp. *pötēžī* - prilično, dosta težak.

**pòthodnīk** im. m. r., n. mn. *pòthodnīci*, g. mn. *pȍthodnīkā* - podzemni hodnik, pješački prolaz pod zemljom, obično s puno trgovina.
**pothrániti** gl. svrš., prez. *pòthrānīm* - loše hraniti, izmršati.
**pòthrānjen** prid., odr. v. *pòthrānjenī* - mršav, iscrpljen zbog loše ishrane.
**pòthrānjenōst** im. ž. r., g. jd. *pòthrānjenosti*, instr. jd. *pòthrānjenošću/pòthrānjenosti* - stanje onoga ko je pothranjen, mršavost, iscrpljenost zbog loše ishrane.
**pothranjívānje** gl. im. s. r. - slabo hranjenje, izgladnjivanje.
**pothranjívati** gl. svrš., prez. *pothrànjujēm* - loše hraniti, nedovoljno hraniti, izgladnjivati.
**pȍthvāt** im. m. r. - poduhvat.
**pòthvatiti** gl. svrš., prez. *pòthvatīm* - poduhvatiti.
**pȍticāj** im. m. r. - podsticaj.
**pòticati** gl. svrš., prez. *pòtičēm* - voditi porijeklo, potjecati; podsticati koga na nešto.
**pȍtiho** pril. - prilično tiho, dosta tiho.
**pȍtijesan** prid., odr. v. *pȍtijesnī* - prilično tijesan, dosta tijesan.
**potijèsniti** gl. svrš., prez. *pòtijesnīm* - stijesniti; učiniti tijesnim.
**pòtiješnjen** prid., odr. v. *pòtiješnjenī* - stiješnjen, prilično stiješnjen.
**pòtiljača/potìljača** im. ž. r. - potiljačna kost.
**pòtiljačnī/pòtīljnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potiljak, koji je dio potiljka.
**pòtiljak** im. m. r., g. jd. *pòtīljka*, n. mn. *pòtīljci*, g. mn. *pòtiljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtīljcima* - zatiljak, zadnji dio lubanje.
**pòtirati** gl.nesvrš., prez. *pòtirēm* - tarući brisati; anulirati.
**pȍtīsak** im. m. r. - snaga koja potiskuje, uzgon.
**potiskìvāč** im. m. r., g. jd. *potiskiváča* - naprava kojom se šta potiskuje nagore, istiskivač; onaj koji potiskuje.
**potiskívānje** gl. im. s. r. - uzgon, potisak; istiskivanje odozdo; obavljanje potisnuća, potisnuće.
**potiskívati** gl. nesvrš., prez. *potìskujēm* - potiskom uzgoniti.
**potisnúće** im. s. r. - rezultat potiskivanja; potisak; prenes. svjesno ili nesvjesno zaboravljanje čega neugodnog.
**pòtisnuti** gl. svrš., prez. *pòtisnēm* - pritiskom gurnuti naprijed, gore ili dolje; prenes. zaboraviti, smetnuti s uma.
**pȍtiše** pril. - prilično tiše, dosta tiše.
**pòtīšten** prid., odr. v. *pòtīštenī* - onaj koga nešto tišti, tužan, neraspoložen, zabrinut.
**pòtjecati** gl. svrš., prez. *pòtječēm* - poticati, odnekud biti porijeklom; početi istjecati; nagovarati koga na šta, podsticati.
**pȍtjera** im. ž. r. - traganje za kim, tjeranje; ljudi koji čine potjeru; traganje, potraga.
**pòtjerati** gl. svrš., prez. *pòtjerām* - nastojati stići bjegunca; pokrenuti potjeru za kim; tjerati; potražiti, progoniti.
**potjerívānje** gl. im. s. r. - izgon, izgonjenje; istjerivanje, prisilno nagonjenje na bijeg.
**potjerívati** gl. nesvrš., prez. *potjèrujēm* - požurivati tjeranje; prisilno goniti, izgoniti, istjerivati.
**pòtjernica/pòtjērnica** im. ž. r. - tjeralica, naredba za potjeru.
**potješnjávānje/potješnjívānje** gl. im. s. r. od potješnjavati/potješnjivati.
**potješnjávati/potješnjívati** gl. svrš., prez. *potjèšnjāvām/potjèšnjujēm* - otješnjavati, postajati tjesnije; činiti šta još tjesnijim, stješnjavati.
**pȍtješnjī** prid. odr. v. - prilično tijesan, dosta tijesan.
**pȍtka** im. ž. r., dat. jd. *pȍtki* na tkalačkom stroju (stanu) poprečne niti koje se utkivaju u osnovu.
**pòtkačen** prid., odr. v. *pòtkačenī* - poduhvaćen, zakačen čime odozdo, s unutrašnje strane; spleten podmetanjem čega; prenes. razotkriven u polemici, isprovociran, povrijeđen nekom izjavom.
**pòtkačiti** gl. svrš., prez. *pòtkačīm* - zakačiti odozdo; podapeti; prenes. razotkriti nekoga u polemici, isprovocirati, povrijediti nekom izjavom.
**potkancèlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *potkancelára* - kancelarov zamjenik, dokancelar.



**pòtkati** gl. svrš., prez. *pòtkām* - neko vrijeme provesti u tkanju; tkajući potkrpiti.
**potkázati** gl. svrš., prez. *pòtkāžēm* - izdati koga; kazivanjem otkriti; prijaviti koga; odati onoga ko se skriva.
**potkazìvāč** im. m. r, g. jd. *potkaziváča* - onaj koji vrši potkazivanje, izdajnik, izdajica.
**potkàzīvān** prid., odr. v. *potkàzīvānī* - koga su više puta potkazivali, izdavali, odavali, prijavljivali.
**potkazívānje** gl. im. s. r. od potkazivati.
**potkazívati** gl. svrš., prez. *potkàzujēm* - izdavati koga; kazivanjem otkrivati; prijavljivati; odavati koga ko se skriva.
**potkídānje** gl. im. s. r. - kidanje odozdo, skraćivanje, potkraćivanje; čišćenje, oslobađanje čega od višeslojnog taloga tako što se potkida sloj po sloj.
**pòtkidati** gl. svrš., prez. *pòtkidām* - sve redom odozdo otkinuti; osloboditi, očistiti šta potkidanjem.
**potkídati** gl. nesvrš., prez. *pòtkīdām* - obavljati potkidanje; kriomice uzimati, zakidati.
**pòtkinūt** prid., odr. v. *pòtkinūtī* - skraćen odozdo, potkraćen; prenes. zakinut, kome je vraćeno manje novca nego što je trebalo.
**pòtkinuti** gl. svrš., prez. *pòtkinēm* - odozdo skratiti kidanjem, potkratiti; prenes. podapeti kome šta, splesti koga; zakinuti.
**pòtkititi** gl. svrš., prez. *pòtkitīm* - iskititi, okititi odozdo, zakititi ispod čega.
**potkìvāč** im. m. r., g. jd. *potkiváča*, n. mn. *potkiváči* - onaj koji obavlja potkivanje, koji potkiva.
**potkìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potkivače.
**potkìvāčnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se obavlja potkivanje, potkiva.
**potkívānje** gl. im. s. r. - zakivanje potkovice na kopita; kovanje odozdo.
**potkívati** gl. svrš., prez. *pòtkīvām* - obavljati potkivanje; zakivati potkovice na kopito.
**potklobúčiti** (se) gl. svrš., prez. *potklòbūčī (se)* - narasti, nadići se kao klobuk; dobiti klobukove po sebi, podmjehuriti se; potprištiti se.
**potkljúčnjača** im. ž. r. - krvni sud koji prolazi ispod ključne kosti.
**pȍtknēz** im. m. r., n. mn. *pȍtknezovi* - hist. knežev zamjenik.
**pȍtkolo** im. s. r. - unutrašnje kolo; manje, pomoćno kolo u većem kolu.
**potkoljènače** im. ž. r. mn. - ob. potkoljenice, čarape do ispod koljena.
**pȍtkoljeničnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potkoljenicu.
**pȍtkoljenica** im. ž. r. - dio noge ispod koljena; potkoljenična kost.
**pȍtkoljenice** im. ž. r., mn. - tanje ili deblje čarape do koljena; potkoljenače.
**potkomàndīr** im. m. r. (tal.), g. jd. *potkomandíra*, n. mn. *potkomandíri* - zamjenik komandira.
**potkontìnent** im. m. r. (lat.) - veliko, zaokruženo i prostorno cjelovito kopno kao sastavni dio kontinenta.
**pòtkop** im. m. r. - ono što je potkopano, udubljenje, rov; tunel.
**potkòpati** gl. svrš., prez. *potkòpām* - napraviti potkop; prokopati.
**potkopávānje** gl. im. s. r. od potkopavati.
**potkopávati** gl. svrš., prez. *potkòpāvām* - činiti potkope, podlokavati, roviti; praviti potkope da se šta sruši; prenes. činiti kome štetu, nastojati koga ili šta srušiti služeći se raznim metodama.
**pȍtkošulja** im. ž. r. - donje pamučno obično bijelo rublje koje se oblači ispod košulje.
**pòtkov** im. m. r. - metalni okov kojim se šta pokiva; potkova; potkivanje.
**pȍtkova/pòtkova** im. ž. r. - kovana savijena polukružna pločica za potkivanje teglećih kopitara, potkovica.
**pȍtkovān** prid., odr. v. *pȍtkovānī* - onaj koga su potkovali; dobro snadjeven čovjek znanjem ili čime drugo.
**potkòvati** gl. svrš., prez. *pòtkujēm* - staviti potkov, potkovicu; prenes. nakupiti se znanja; snabdjeti se svim i svačim.
**pȍtkovica/pòtkovica** im. ž. r., dem. - mala polukružna pločica za potkivanje konja; potkova.
**pȍtkovičār/pòtkovičār** im. m. r., g. jd. *pȍtkovičāra/pòtkovičāra* - konj koji se potkiva; zool. potkovnjak.

**pȍtkovičast/pòtkovičast** prid., odr. v. *pȍtkovičastī/pòtkovičastī* - koji ima oblik potkovice, koji je kao potkovica.

**pȍtkōvnī/pòtkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potkov.

**potkòvnjāk** im. m. r., g. jd. *potkovnjáka*, n. mn. *potkovnjáci*, g. mn. *potkovnjákā* - zool. vrsta slijepog miša s kožnim naborima poput potkovice.

**pòtkožiti** gl. svrš., prez. *pòtkožīm* - uvući se, zavući se pod kožu, ući kome u krv; prenes. preći u naviku; dobro se najesti; snabdjeti se novcem i dr. vrijednostima, obogatiti se; materijalno se osigurati.

**pòtkožnī** prid. odr. v. - koji je pod kožom; koji se daje pod kožu.

**pòtkožnjāk** im. m. r. - čir koji se razvio pod kožom; potkožni crv parazit koji izaziva teške i gnojne upale kože.

**pòtkrāćen** prid., odr. v. *pòtkrāćenī* - skraćen, koji je učinjen kratkim, još kraćim.

**potkraćívānje** gl. im. s. r. od potkraćivati.

**potkraćívati** gl. svrš., prez. *potkràćujēm* - skraćivati odozdo, činiti nešto kratkim, još kraćim.

**pòtkrādān** prid., odr. v. *pòtkrādānī* - onaj koga su potkradali, od koga su malo-pomalo kriomice krali.

**potkrádānje** gl. im. s. r. od potkradati.

**potkrádati** gl. svrš., prez. *pòtkrādām* - vršiti potkradanje, kriomice pomalo krasti.

**potkràden** prid., odr. v. *potkràdenī* - koga su pokrali; što je pokraden.

**pòtkrađa** im. ž. r. - potkradanje; zakidanje, prevara, pronevjera.

**pòtkrāj** prijed. - pred kraj, pri kraju, pri svršetku čega; na kraju, na svršetku.

**pȍtkraj** im. m. r. - zemljište u prikrajku.

**pȍtkrajskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potkraj.

**pòtkrasti** gl. svrš., prez. *potkrádem/potkrádēm* - kriomice malo ukrasti; neprimijetno se primaknuti; nepažnjom nastati, omaknuti se.

**potkrátiti** gl. svrš., prez. *pòtkrātīm* - skratiti, učiniti kratkim, kraćim.

**pȍtkrepa** im. ž. r. - potkrepljenje, davanje čega što okrepljuje, snaži, daje moć, okrepa; potvrda.

**potkrèpljiv** prid., odr. v. *potkrèpljivī* - koji se može potkrijepiti; koji daje novu snagu, koji može potkrijepiti.

**potkrepljívānje** gl. im. s. r. od potkrepljivati.

**potkrepljívati** gl. nesvrš., prez. *potkrèpljujēm* - pružati kome potkrepu; iznositi nove dokaze, dokazivati novim činjenicama, osnaživati svoju tvrdnju.

**pȍtkresān** prid., odr. v. *pȍtkresānī* - malo skraćen; odozdo podrezan; smanjen kresanjem.

**pȍtkresānōst** im. ž. r., g. jd. *pȍtkresānosti*, instr. jd. *pȍtkresānošću/pȍtkresānosti* - stanje potkresanog.

**potkrèsati** gl. svrš., prez. *pòtkrešēm* - malo skratiti; smanjiti, podrezati krešući.

**potkresávānje** gl. im. s. r. od potkresavati.

**potkresávati** gl. nesvrš., prez. *potkrèsāvām* - malo skraćivati, podrezivati, kresati; pomalo smanjivati, umanjivati.

**potkresívānje** gl. im. s. r. od potkresivati.

**potkresívati** gl. nesvrš., prez. *potkrèsujēm* - potkresávati.

**potkrijèpiti** gl. svrš., prez. *pòtkrijepīm* - dati snage, osnažiti, ojačati jelom i pićem; osnažiti, ojačati tvrdnju iznošenjem dokaza, činjenica; potpomoći; poduprijeti.

**pòtkrijepljen** prid., odr. v. *pòtkrijepljenī* - koji ima snagu, osnažen, potvrđen dokazima; potpomognut.

**pòtkrīlnī** prid. odr. v. - koji je smješten ispod krila, koji se nalazi pod krilima.

**pòtkrīlje** zb. im. s. r. - mjesto pod krilima, unutrašnja strana krila; zool. tanka prozirna unutrašnja krilašca tvrdokrilaca.

**pòtkriti** gl. svrš., prez. *pȍkrijēm* - sakriti pod šta.

**potkrížati** gl. svrš., prez. *pòtkrīžām* - u tekstu podvući; potcrtati križićima; iskrižati; izrezati na kriške.

**pòtkrōvlje** im. s. r. - tavan, tavanica, mjesto ispod krova; potkrovni stanovi.

**pòtkrōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potkrovlje; koji se nalazi pod krovom.

**pòtkrōvnica** im. ž. r. - zgrada s potkrovljem; potkrovlje; kućica za odmor s krovom do zemlje, bungalov.



**pòtkrpa** im. ž. r. - tarača, krpa za brisanje; zakrpa kojom se potkrpljuje; naramenica; polučon.

**pòtkrpiti** gl. svrš., prez. *pòtkrpīm* - okrpiti odozdo, staviti potkrpu.

**pòtkrpljen** prid., odr. v. *pòtkrpljenī* - koji ima potkrpu, zakrpljen odozdo, ispod.

**potkrpljívati** gl. nesvrš., prez. *potkŕplјujēm* - up. potkrpiti.

**pòtkupiti** gl. svrš., prez. *pòtkupīm* - sve odjednom pokupiti i ponijeti.

**potkúpiti** gl. svrš., prez. *pòtkūpīm* - podmititi; potplatiti, pridobiti, privući novcem na svoju stranu.

**pòtkūpljen** prid., odr. v. *pòtkūpljenī* - podmićen, potplaćen; kupljen, privučen, pridobijen novcem.

**potkúpljati** gl. nesvrš., prez. *pòtkūpljām* - sakupljati šta ispod čega (npr. plodove, noge ispod sebe).

**pòtkūpljenōst** im. ž. r., g. jd. *pòtkūpljenosti*, instr. jd. *pòtkūpljenošću/pòtkūpljenosti* - osobina onoga ko je potkupljen.

**potkùpljiv** prid., odr. v. *pòtkūpljivī* - koji je sklon potkupljivosti, koji se može potkupiti.

**potkupljívati** gl. nesvrš., prez. *potkùpljujēm* - potplaćivati, podmićivati novcem da bi se šta ostvarilo i riješilo u korist onoga ko plaća.

**potkupljìvāč** im. m. r., g. jd. *potkupljiváča*, n. mn. *potkupljiváči* - onaj koji obavlja potkupljivanje, podmićivač, potplaćivač.

**potkúsiti** gl. svrš. (tur.), prez. *pòtkūsīm* (tur.) - učiniti kusim, skratiti, potkratiti, podšišati.

**potkusùrati (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *potkusùrām (se)* - izravnati račun; doplatiti ili vratiti ostatak novca (kusur).

**potkusúriti (se)** gl. svrš.(ar.), prez. *potkùsūrīm (se)* - potkusùrati (se).

**potkusurívānje** gl. im. s. r. (ar.) od potkusurivati.

**potkusurívati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *potkusùrujēm* - izravnavati račune, obračunavati; izmirivati račune, doplaćivati ili vraćati ostatak novca (kusur).

**pòtkućnica** im. ž. r. - prostor, širina ispod kuće; ograđeni prostor ispod kuće, dvorište.

**pòtkuhati** gl. nesvrš., prez. *pòtkuhām* - dovršiti potkuhavanje; zamijesiti tijesto koje prije pečenja treba da odstoji.

**potkuhávānje** gl. im. s. r. od potkuhavati.

**potkuhávati** gl. nesvrš., prez. *potkùhāvām* - obavljati potkuhavanje; praviti tijesto.

**pòtlačen** prid., odr. v. *pòtlačenī* - onaj koga tlače, koji je pokoren, podređen, potčinjen kome, nad kojim se provodi tiranija.

**pòtlačiti** gl. svrš., prez. *pòtlačīm* - pokoriti, osvojiti, podrediti, potčiniti koga, staviti pod svoju vlast; tiranisati.

**potlačívānje** gl. im. s. r. od potlačivati.

**potlačívati** gl. svrš., prez. *potlàčujēm* - pokoravati, osvajati, podređivati, potčinjavati; tiranisati.

**potlèuša/potlèušica** im. ž. r. - niska neugledna oronula prizemna kućica, kućerak, straćara.

**pòtmulo** pril. - muklo, podmuklo; nedovoljno jasno, prigušeno, tupo.

**pòtmuo** prid., odr. v. *pòtmulī* - podmukao; prigušen, tup, nejasan.

**pȍtmūran** prid., odr. v. *pȍtmūrnī* - pomalo tmuran, mutan, neraspoložen, namršten, mrzovoljan.

**potóčak** im. m. r., g. jd. *potóčka*, n. mn. *potóčci*, g. mn. *pòtōčākā*, dat.-instr.-lok. mn. *potóčcima*, dem. - mali potok, potočić.

**pòtočār** im. m. r. - onaj koji je vezan za potok; koji živi uz potok ili u potoku (npr. *rȃk pòtočār*).

**potòčara** im. ž. r. - vodenica na potoku (npr. *vodènica potòčara*); ona koja raste uz potok (npr. *màhovina potòčara*).

**potočàrica** im. ž. r. - potočarka.

**pòtočārka** im. ž. r., dat. jd. *pòtočārki*, g. mn. *pòtočārkī* - zool. riba koja živi u potocima (npr. *pāstrmka pòtočārka*), potočarica.

**pòtočić** im. m. r., dem. - mali potok, potočak.

**pòtočina** im. m r., augm. - veliki potok, nabujali potok; klanac kroz koji je nekada proticao potok.

**pòtočnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potok, koji potiče iz potoka; koji živi u potoku.

**pòtočnica** im. ž. r. - bot. biljka iz porodice oštrolista koja raste uz potok.

**pòtočnjāk** im. m. r., n. mn. *pòtočnjāci*, g. mn. *pòtočnjākā*, dat. instr.-lok. mn. *pòtočnjācima* - onaj koji boravi, živi uz potok; koji raste uz potok.

**pòtok** im. m. r., n. mn. *pòtoci*, g. mn. *pȍtōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtocima* - kraći manji vodotok.

**pòtom** pril. - zatim, poslije, iza toga.

**pòtomak** im. m. r., g. jd. *pòtōmka*, n. mn. *pòtōmci*, g. mn. *pòtomākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtōmcima* - koji potiče od zajedničkog pretka; koji potiče od zajedničkog roditelja; čovjek budućeg prema prošlom naraštaju.

**potòmiti** gl. svrš., prez. *pòtomīm* - oteti, silom oduzeti, prisvojiti.

**pòtōmkinja** im. ž. r. - žena potomak; ženski potomak.

**potòmstvo/potómstvo** im. s. r. - novi naraštaj potomaka, novo pokoljenje, generacija koja dolazi.

**potònuti** gl. svrš., prez. *pòtonēm* - zbog težine nestati pod vodom, pasti na dno, uroniti, propasti u vodu; zaglibiti u šta mekano, zagaziti u močvaru; prenes. postati neprimijetan, nestati bestraga; izgubiti volju za životom, pasti u jaku depresiju.

**potònulī** prid. odr. v. - koji je potonuo, utopljeni, uronjeni; prenes. koji je zagazio u šta, izgubljeni, koji je do kraja pao u depresiju.

**pȍtonjī/pòtonjī** prid. odr. v. - koji dolazi iza, poslije drugih, kasniji, posljednji.

**pòtop** im. m. r., g. mn. *pȍtōpā* - velika poplava, povodanj; potapanje; u religioznim predajama poplava koja je zahvatila cijelu Zemlju kao kazna za počinjene grijehe.

**potòpiti** gl. nesvrš., prez. *pòtopīm* - sasvim uroniti u vodu, prekriti vodom; poplaviti; namočiti, nakvasiti; prenes. uništiti; oduzeti život.

**pòtopīšte** im. s. r. - mjesto gdje je šta potopljeno; mjesto gdje se šta namače.

**pòtopljen** prid., odr. v. *pòtopljenī* - koji se našao na dnu vode, uronjen, utopljen; koga su namjerno prekrili vodom; nakvašen, namočen.

**potopljènica** im. ž. r. - žena potopljenik, utopljenica, udavljenica.

**potopljènīk** im. m. r., g. jd. *potopljeníka*, n. mn. *potopljeníci*, g. mn. *potopljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *potopljenícima* - onaj koji je potoljen, utopljenik, udavljenik.

**pòtopnī/pòtopskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potop; koji izaziva potop, potapa; koji je kao potop, vodoplavan; podvodni.

**pòtopskī** prid. odr. v. - potopni.

**potòptati** gl. nesvrš., prez. *pòtopćēm* - nekoliko puta topnuti, udariti nogom o zemlju, topćući udarati.

**pòtpadānje** gl. im. s. r. od potpadati.

**pòtpadati** gl. nesvrš., prez. *pòtpadām* - padati pod što; padati pod čiju vlast; padati pod čiji uticaj.

**pȍtpala** im. ž. r. - treskice, papir ili šta slično što služi za potpaljivanje većih komada drveta; obavljanje paljenja čega odozdo, ispod naslaganih drva.

**potpáliti** gl. svrš., prez. *pòtpālīm* - zapaliti odozdo; prenes. podjariti koga dirnuvši u srž njegovog problema, potaknuti na ljutnju.

**pòtpalūblje** im. s. r. - unutrašnji dio broda ili čamca smješten pod palubom.

**potpàlubnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potpalublje.

**pòtpāljen** prid., odr. v. *pòtpāljenī* - koji je zapaljen odozdo, iznutra; prenes. potaknut na ljutnju, ljutit, podjaren, razjaren.

**potpaljìvāč** im. m. r., g. jd. *potpaljiváča*, n. mn. *potpaljiváči* - onaj koji potpaljuje, raspaljivač; onaj koji podgovara na kakvu pobunu, huškač; ono čime se potpaljuje, upaljač.

**potpaljívānje** gl. im. s. r. od potpaljivati.

**potpaljívati** gl. nesvrš., prez. *potpàljujēm* - obavljati potpaljivanje; prenes. podjarivati, nagoniti na srdžbu, na ljutnju; huškati, nagovarati huškanjem.

**potpàsati (se)** gl. svrš., prez. *pòtpašēm (se)* - pojasem odozdo obuhvatiti; stegnuti, pritegnuti pojasom; prenes. oivičiti, okružiti šta čime.

**potpásati** gl. nesvrš., prez. *pòtpāsā* - pâsti odozdo, ispod čega; pâsti okolo malo po malo.

**potpàsāč** im. m. r., g. jd. *potpasáča* - pojas za potpasivanje, kaiš; remen.

**potpasívānje** gl. im. s. r. - stavljanje potpasača ispod čega; stezanje potpasačem.



**potpasívati** gl. svrš., prez. *potpàsujē* - stavljati potpasač ispod čega; stezati potpasačem.

**pòtpasti** gl. svrš., prez. *pòtpadnēm* - pasti pod što; pripasti kome; pasti pod čiju vlast.

**pòtpeći** gl. svrš., prez. *potpèčēm* - ispeći odozdo, zapeći.

**potpećívānje** gl. im. s. r. od potpećivati.

**potpećívati** gl. nesvrš., prez. *potpèćujēm* - petom podavijati, podvrtati zadnji dio cipele, podvijati pod petu.

**pòtpetak** im. m. r., g. jd. *pòtpetka*, n. mn. *pòtpeci*, g. mn. *pòtpetākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtpecima* - ono što se stavlja ispod pete, potpetica.

**pòtpetica** im. ž. r. - peta na cipeli, štikla; posebno oblikovani slojevi kože ili pluta koji se stavljaju na zadnji dio cipele ispod pete; peta, zadnja potplata; drveni ili plastični dodak cipeli ispod pete.

**potpétiti** gl. svrš., prez. *pòtpētim* - petom podvrnuti zadnji dio cipele.

**potpíliti** gl. svrš., prez. *pòtpīlīm* - pilom odozdo odrezati, podsjeći pilom.

**potpìrača** im. ž. r., augm. - potpornica.

**potpírānje** gl. im. s. r. - pranje, izapiranje, ispiranje čega odozdo.

**pòtpirānje** gl. im. s. r. - podùpirānje.

**pòtpirati** gl. svrš., prez. *pòtpirēm* - podupirati.

**potpírati** gl. nesvrš., prez. *pòtpīrām* - prati, izapirati, ispirati šta odozdo.

**potpíriti** gl. nesvrš., prez. *pòtpīrīm* - pireći raspaliti vatru, pirenjem potpaliti; malo odozdo puhnuti, piriti; prenes. potaknuti nesporazume, svađu.

**potpirìvāč** im. m. r., g. jd. *potpiriváča*, n. mn. *potpiriváči* - onaj koji šta potpiruje; huškač.

**potpirívānje** gl. im. s. r. od potpirivati.

**potpirívati** gl. nesvrš., prez. *potpìrujēm* - raspuhivati, potpaljivati vatru puhanjem, pireći, pirkati odozdo; prenes. na razne načine raspaljivati svađu, sukob.

**pòtpis** im. m. r., g. mn. *pòtpīsā/pòtpīsā* - vlastitim rukopisom napisano ime i prezime, samo ime ili samo prezime ili inicijali imena i prezimena u pismu, službenom dokumentu i sl.

**potpísati** gl. svrš., prez. *pòtpīšēm* - staviti potpis na šta; odobriti ili potvrditi šta potpisom.

**potpisívānje** gl. im. s. r. od potpisivati.

**potpisívati** gl. svrš., prez. *potpìsujēm* - obavljati potpisivanje; stavljati potpis na što; potpisom šta odobaravati, potvrđivati.

**pòtpisnica** im. ž. r. - ona koja je ovlaštena da potpisuje, žena potpisnik, ona koja je šta potpisala.

**pòtpisnīk** im. m. r., n. mn. *pòtpisnīci* - onaj koji je ovlašten da potpisuje; koji šta svojim potpisom odobrava, potvrđuje, koji je šta potpisao.

**pòtplat/pȍtplata** im. ž. r. - đon, donji dio obuće koji ima oblik stopala; postava na prsluku; mito, potplaćivanje.

**pòtplatiti** gl. svrš., prez. *pòtplatīm* - staviti potplatu, đon, pođoniti.

**potpláititi** gl. svrš., prez. *pòtplātīm* - podmititi, dati kome novac da šta nedozvoljeno ili prekoredno uradi.

**pòtplatnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pȍtplate.

**pòtplāćen** prid., odr. v. *pòtplaćenī* - podmićen, onaj koji je primio novac da šta nedozvoljeno ili prekoredno uradi.

**potplaćívānje** gl. im. s. r. od potplaćivati.

**potplaćívati** gl. nesvrš., prez. *potplàćujēm* - podmićivati, davati kome novac (platu), mito da šta nedozvoljeno ili prekoredno uradi.

**pòtplećnī** prid. odr. v. - koji je pod plećima.

**pòtplećnica** im. ž. r. - konopac, uže koje se veže konju pod plećima.

**pòtplesti** gl. svrš., prez. *potplètēm* - isplesti s donje strane; zaplesti odozdo; potkrpiti pletenjem.

**pòtpletānje** gl. im. s. r. od potpletati.

**pòtpletati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòtplećēm* - vršiti potpletanje čega; plesti, zapletati s naličja, odozdo; prenes. podmetati spletku.

**pòtplitānje** gl. im. s. r. od potplitati.

**pòtplitati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pòtplićēm* - potpletati.

**potplòtuša** im. ž. r. - bot. biljka iz porodice usnatica, obično raste pored plota.

**pòtpodnī** prid. odr. v. - koji je ispod poda.

**potpòglāvlje** im. s. r. - izdvojeni, jasno prepoznatljivi dio poglavlja u knjizi.

**potpomágānje** gl. im. s. r. od potpomagati.

**potpomágati** gl. nesvrš., prez *potpòmāžēm* - pružati podršku, potporu, dodatno pomalo pomagati; pružati pomoć; podupirati, podržavati koga u čemu.

**potpomàgāč** im. m. r., g. jd. *potpomagáča* - pomagač, osoba koja kome potpomaže, naknadno pomaže, pruža dodatnu pomoć, podršku, potporu.

**potpòmoći** gl. svrš., prez. *potpòmognem* - dodatno malo pomoći, pružiti potporu, malo poduprijeti čime; podržati koga u čemu.

**pötpora** im. ž. r. - pomoć, materijalni ili novčani prilog, podrška; pomaganje, podržavanje, podupiranje u čemu.

**pötpōranj** im. m. r., g. jd. *pötpōrnja* - potporni stub, podupirač, ono što podupire, podržava nešto.

**pötpōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potporu, koji podupire, podržava, koji služi kao potpora, pomoć, podrška.

**pötpōrnica** im. ž. r. - debela daska, greda koja služi za podupiranje čega; pomoć, potpora, podrška.

**potpòrodica** im. ž. r. - biol. u sistematizaciji biljnog i životinjskog svijeta podrazred porodice.

**pötporučnīk** im. m. r., n. mn. *pötporučnīci*, g. mn. *pötporučnīkā* - vojn. zamjenik poručnika, najniži oficirski čin.

**pötporučnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potporučnike.

**potprášiti** gl. svrš., prez. *pòtprāšīm* - posuti prašinom ispod čega, odozdo zasuti prašinom; prenes. potjerati, natjerati koga u bijeg.

**potprašívānje** gl. im. s. r. od potprašivati.

**potprašívati** gl. nesvrš., prez. *potpràšujēm* - zasipati prašinom ispod čega, odozdo; prenes. nagoniti koga u bijeg.

**pòtprāšen** prid., odr. v. *pòtprāšenī* - koji je odozdo zasut prašinom; prenes. natjeran u bijeg.

**potprédsjednica** im. ž. r. - ona koja zamjenjuje predsjednika, žena potpredsjednik, dopredsjednica.

**potprédsjedničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potpredsjednike i na potpredsjedništvo.

**potprédsjednīk** im. m. r., n. mn. *potprédsjednīci*, g. mn. *potprédsjednīkā* - zamjenik predsjednika, dopredsjednik.

**potprédsjednīštvo** im. s. r. - dopredsjedništvo, organ, tijelo koje zamjenjuje predsjedništvo, vrhovno upravljačko tijelo nekih institucija; članovi potpredsjednišva.

**potpríštiti (se)** gl. svrš., prez. *pòtprīštīm (se)* - izasuti se prištevima, dobiti prišteve, podmjehuriti (se), potklobučiti (se); učiniti da se pojave prištevi.

**pòtprsnīk** im. m. r., n. mn. *pòtprsnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtprsnīcima* - steznik za struk, steznjak.

**pòtprsnjāk** im. m. r., n. mn. *pòtprsnjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtprsnjācima* - pòtprsnīk.

**potpúhati** gl. svrš., prez. *pòtpūšēm* - odozdo puhati; napuhati se, naduti se, nabuhnuti.

**potpuhívanje** gl. im. s. r. od potpuhivati.

**potpuhívati** gl. nesvrš., prez. *potpùhujēm* - s vremena na vrijeme ispuštati zrak iz usta.

**pötpukōvnīk** im. m. r., n. mn. *pötpukōvnīci* - oficirski čin u vojn. hijerarhiji niži od čina pukovnika.

**pòtpun** prid., odr. v. *pòtpunī* - pun; čitav; cio, cjelovit.

**pòtpuniti** gl. nesvrš., prez. *pòtpunīm* - izvršiti popunu, upotpuniti; napuniti do kraja, do vrha; dopuniti, ispuniti.

**pòtpuno** pril. - u cjelini, sasvim, do kraja, u potpunoj mjeri.

**pòtpunōst** im. ž. r., g. jd. *pòpunosti*, instr. jd. *pòtpunošću/pòtpunosti* - stanje onoga što je potpuno.

**potpunjávānje** gl. im. s. r. od potpunjavati.

**potpunjávati** gl. nesvrš., prez. *potpùnjāvām* - izvršavati popunu, činiti šta potpunijim, kompletnijim, cjelovitijim; obavljati potpunjavanje.

**potpùrī** im. m. r. (fr.), g. jd. *potpurìja* - kompozicija sastavljena od odlomaka kompozicija različitih autora bez unutrašnje povezanosti.

**pötraga** im. ž. r., dat. jd. *pötrazi*, g. mn. *pötrāgā* - traganje; potjera; traženje.

**potràguša** im. ž. r., pejor. - ona koja radoznalo slijedi kakav trag, raskopuša.

**pòtrajati** gl. svrš., prez. *pòtrajēm* - malo duže trajati.



**pòtrati** gl. svrš., prez. *pòtarēm*, trp. prid. *pötrān* - sve redom otrati, obrisati tarući; pogaziti tarući; pognjaviti, pobiti.

**potrážiti** gl. svrš., prez. *pòtrāžīm* - provesti neko vrijeme tražeći, tražiti; potruditi se da se nešto pronađe; tražiti da se nešto uradi; ponovo tražiti.

**potražìvāč** im. m. r., g. jd. *potraživáča*, n. mn. *potraživáči*, g. mn. *potraživáčā* - onaj koji šta potražuje; onaj koji traži naplatu duga.

**potražívānje** gl. im. s. r. od potraživati.

**potražívati** gl. nesvrš., prez. *potràžujēm* - tragati za čim; tražiti naplatu duga.

**potrážnja** im. ž. r. - traženje, potraživanje; ekonom. količina robe koja se nudi ili za kojom se traga pod precizno utvrđenim uslovima.

**pötrbušicē/pòtrbušicē** pril. - potrbuške.

**potȑbušina** im. ž. r., pejor. - usaljeni gornji dio trbuha, mesina, salo po stomaku.

**pötrbuškē** pril. - ležeći, puzeći na trbuhu, potrbušice.

**potȑbušnica** im. ž. r. - trbušna maramica, tanka opna s unutrašnje strane trbuha kojom je obmotan stomak zajedno sa crijevima.

**potȑčati** gl. svrš., prez. *pòtrčīm/potȑčīm* - početi trčati; krenuti trčeći; prenes. požuriti za čim.

**pòtrći** gl. svrš., prez. *pòtrgnēm* - pòtrgnuti.

**pötreba** im. ž. r. - ono što je kome potrebno; želja da se nešto ima; ono što je potrebno za preživljavanje, nužnost; prijeka potreba, nužda.

**pötreban** prid., odr. v. *pötrebnī* - bez koga se ne može, neophodan, nužan.

**pòtrebit** prid., odr. v. *pòtrebitī* - potreban.

**pòtrebovati** gl. nesvrš., prez. *pòtrebujēm* - imati potrebu za nečim neophodnim, nužnim, potrebnim.

**pòtrefiti** gl. svrš., prez. *pòtrefīm* - nasumice pogoditi; stići u pravi trenutak; pogoditi na pravo mjesto, u cilj.

**potrèpuša** im. ž. r. - bot. biljka iz porodice karanfila, klinčića.

**potrépština** im. ž. r. - ono što je potrebno, potreba; ono što je nužno potrebno za preživljavanje.

**pòtres/pötrēs** im. m. r. - iznenadno kratkotrajno pomjeranje ili podrhtavanje tla, zemljotres; kratak i snažan udar o što; prenes. snažno emotivno uzdudenje, uznemirenje; korjenita izmjena društvenog sistema, revolucija.

**pòtresan/pötrēsan** prid., odr. v. *pötrēsnī* - prenes. koji je dirljiv, ganutljiv, jadan; uznemiren; emotivno snažno dojmljiv.

**potrésānje** gl. im. s. r. - potres, njihanje, trešnja; prenes. emotivno reagovanje na šta ganutljivo, bolno, potresno; uznemiravanje.

**potrésati** gl. nesvrš., prez. *pòtrēsām*, trp. prid. *potrèsen* - pogađati potresima; s vremena na vrijeme tresti, povremeno njihati; prenes. dovoditi u stanje emotivne slabosti, nesigurnosti, nestabilnosti; izazivati osjećaj ganutosti, dirnutosti, ojađenosti, uznemirenosti.

**potrèsen** prid., odr. v. *potrèsenī* - koji je potresan; prenes. ganut, dirnut, ojađen, ožalošćen.

**potrèsenōst** im. ž. r., g. jd. instr. jd. *potrèsenosti*, *potrèsenošću/potrèsenosti* - stanje onoga ko je potresen.

**pòtresno** pril. - na potresan način; vrlo uzbudljivo; ganutljivo, dirljivo; tugaljivo, tužno; tragično.

**pòtresnōst** im. ž. r., g. jd. *pòtresnosti*, instr. jd. *pòtresnošću/pòtresnosti* - stanje velike uzbuđenosti, snažno uzbuđenje; osobina onoga što je potresno.

**pòtrēsti** gl. svrš., prez. *potrésēm* - zatresti, zanjihati, početi tresti; prenes. dovesti u stanje emotivne slabosti, nesigurnosti, nestabilnosti; ganuti, dirnuti, ojaditi, ožalostiti; uznemiriti.

**potrèsulja** im. ž. r. - vrsta rastresite zemlje, treset.

**pòtrgati** gl. svrš., prez. *pòtrgām*, trp. prid. *pòtrgān* - sve redom otrgati, jedno po jedno trgajući obrati (voće); pokidati, pootkidati trganjem; istrgati, trgajući izlomiti, raskomadati, upropastiti; uništiti.

**pòtrgnuti** gl. svrš., prez. *pòtrgnēm*, trp. prid. *pòtrgnūt* - naglo trgnuti; istrgnuti vukući.

**potrgòvati** gl. svrš., prez. *potȑgujēm* - provesti malo vremena trgujući; neko vrijeme trgovati.

**potrijèbiti** gl. svrš., prez. *pòtrijebīm*, trp. prid. *pòtrijebljen* - počistiti trijebeći.
**pòtrk/pȍtrk** im. m. r., n. mn. *pòtrci/ pȍtrci*, g. mn. *pòtrkā/pȍtrkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòtrcima/pȍtrcima* - onaj koji je stalno u trku; trka, trčanje, utrka, utrkivanje; nalet, navala, napad, udarac.
**potȑkati se** gl. nesvrš., prez. *pòtr̄kām/ pòtr̄čēm se* - takmičiti se u trkanju, utrkivati.
**potȑkulja** im. ž. r. - potrkuša, žena koja koja neprestano nekud trči; žena sumnjivog morala; skitnica.
**potȑkuša** im. ž. r. - potrkulja.
**potȑnuti** gl. svrš., prez. *pòtrnēm* - pogasiti, sve redom utrnuti, ugasiti, zamračiti.
**potròstručiti** gl. svrš., prez. *potròstručīm* - utrostručiti.
**potròšāč** im. m. r.,g. jd. *potrošáča*, n. mn. *potrošáči* - onaj koji troši, kupac.
**potrošáčev** prid. odr. v. - koji pripada potrošaču.
**potròšāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na potrošak i potrošače; koji služi potrošaču.
**potròšāčki** pril.- na način potrošača, kao potrošači.
**pòtrošan** prid., odr. v. *pòtrošnī* - koji se lahko i brzo troši; potrošljiv.
**potròšiti** gl. svrš., prez. *pòtrošīm* - učiniti da je sve potrošeno, utrošiti; dati novac pri kupovini; sve pojesti; provesti vrijeme u čemu; izgubiti.
**potròšljiv** prid., odr. v. *potròšljivī* - potrošan; koji se lahko i brzo troši.
**potròšnja** im. ž. r. - trošenje; upotreba čega trošenjem.
**potròvati** gl. svrš., prez. *pòtrujēm*, trp. prid. *pòtrovān* - sve redom otrovati.
**potȑpati** gl. svrš., prez. *potȑpām*, trp. prid. *pȍtrpān* - sve redom trpati; strpati.
**pòtrti** gl. svrš., prez. *pȍtrēm/pòtarēm*, trp. prid. *pȍtrt/pòtrān* - potrati.
**potrúditi (se)** gl. svrš., prez. *pòtrūdīm se* - uložiti mnogo truda, sve učiniti da nešto uspije.
**pòtruhnuti** gl. svrš., prez. *pòtruhnēm* - malo truhnuti; neko vrijeme truhnuti.
**pòtrzati** gl. svrš., prez. *pòtrzām* - malo trzati; nekoliko puta trznuti.
**potúcalo** im. s. r. - osoba koja nema doma nego se potuca, skitalica, skitalo.
**potúcati (se)** gl. svrš., prez. *pòtūcām (se)* - ići kao beskućnik, čas tamo, čas amo, premještati se s mjesta na mjesto; skitati.
**potùčen** prid., odr. v. *potùčenī* - koji je izgubio bitku, koga su potukli, pobijeđen, savladan.
**pòtūći (se)** gl. svrš., prez. *potúčem/potúčēm (se)* - upustiti se u tuču s kim; započeti tuču.
**potúliti se** gl. svrš., prez. *pòtūlīm* se - pognuti, sagnuti, zguriti se; pogasiti, ugasiti; umanjiti, prigušiti, utrnuti.
**pòtūljen** prid., odr. v. *pòtūljenī* - zguren, povijen, pognut; pogašen, ugašen; bez sjaja, mutan, tmuran; skriven, neprimjetan, pritajen, podmukao.
**pòtūljeno** pril. - na potuljen način.
**pòtūljenōst** im. ž. r., g. jd. *pòtūljenosti*, instr. jd. *pòtūljenošću/pòtūljenosti* - osobina ili stanje onoga što je potuljeno.
**potúrati** gl. svrš., prez. *pòtūrām* - podmetati pod šta kriomice.
**poturčènīk** im. m. r. (tur.), g. jd. *poturčeníka*, n. mn. *poturčeníci*, g. mn. *poturčeníkā* - poturčenjak, poturčen čovjek, poturica.
**poturčènjāk** im. m. r. (tur.), g. jd. *poturčenjáka*, n. mn. *poturčenjáci*, g. mn. *poturčenjákā* - poturčenik.
**pòtūrčiti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *pòtūrčīm (se)* - postati Turčin, prihvatiti tursku vjeru, kulturu i običaje; učiniti da ko postane Turčin; silom koga natjerati da prihvati tursku vjeru, kulturu i običaje.
**pòturica** im. m. r. (tur.), v. jd. *pȍturice/ pȍturico* - poturčenik.
**pòturiti** gl. svrš. (tur.), prez. *pòturīm* - podbaciti, podmetnuti.
**potùtkāč** im. m. r., g. jd. *potutkáča*, n. mn. *potutkáči* - huškač.
**potúšiti (se)** gl. svrš., prez. *pòtūšīm (se)* - pogušiti (se), podaviti (se) u čemu bez zraka; utušiti (se), ugušiti (se).
**potúžiti (se)** gl. svrš., prez. *pòtūžīm* - požaliti (se), pojaditi (se); malo (se) tužiti, žaliti, jaditi kome.
**potvárati** gl. svrš., prez. *pòtvārām (se)* - stavljati potvoru na koga; klevetati koga; bacati ljagu na onoga ko nije kriv; optuživati koga za nešto što nije učinio; lagati o kome, činiti koga krivim, iako nije kriv.



**pȍtvora** im. ž. r. - kleveta, ljaga; laž, neistina.
**potvòriti** gl. svrš., prez. *pòtvorīm* - staviti potvoru na koga; klevetati koga; baciti ljagu na nekoga ko nije kriv; optužiti koga za nešto što nije učinio; učiniti koga krivim, iako nije kriv; govoriti laži o kome.
**pòtvrd/pȍtvrd** prid., odr. v. *pòtvrdī/ pȍtvr̄dī* - malo tvrdi; prilično tvrd, dosta tvrd; prenes. pomalo škrt; prilično škrt, koji je tvrdica.
**pȍtvrda** im. ž. r. - dokument kojim se šta potvrđuje; odobrenje; uvjerenje.
**pòtvrdan** prid., odr. v. *pòtvrdnī* - koji potvrđuje, daje saglasnost, odobrava.
**pòtvrdno/pȍtvrdno** pril. - na potvrdan način, saglasno, odobravajući.
**potvȑditi/potvŕditi** gl. svrš., prez. *pòtvr̄dīm/pòtvr̄dīm* - dati potvrdu, odobrenje, saglasnost da je nešto odobreno.
**pòtvrđen/pòtvr̄đen** prid., odr. v. *pòtvrđenī/pòtvr̄đenī* - koji je dobio potvrdu, koji ima saglasnost, odobrenje.
**potvrđívati** gl. nesvrš., prez. *potvr̀đujēm*, trp. prid. *potvr̀đīvān* - davati potvrdu, saglasnost; odobravati.
**poubíjati** gl. svrš., prez. *poùbījām*, trp. prid. *poùbījān* - sve redom lišiti života; mnoge, većinu ubiti.
**pòučak** im. m. r., g. jd. *pòučka*, n. mn. *pòučci*, g. mn. *pòučākā* - češće: pouka.
**pòučan** prid., odr. v. *pȍučnī* - koji u sebi sadrži pouku, iz koga se može učiti, koji može poslužiti kao pouka.
**poučávānje** gl. im. s. r. od poučavati.
**poučávati** gl. svrš., prez. *poùčāvām* - davati kome pouku; poukama upućivati na ono što je lijepo i korisno; pomagati kome pri učenju.
**poùčitelj** im. m. r. - onaj koji poučava koga, koji daje pouke, instruktor.
**poùčiti** gl. svrš., prez. *pòučīm* - dati pouku; poukom naučiti.
**poùčljiv** prid., odr. v. *poùčljivī* - koji je sposoban koga poučavati; koji se može poučavati; poučan.
**poùčljivōst** im. ž. r., g. jd. *poùčljivosti*, instr. jd. *poùčljivošću/poùčljivosti* - osobina poučljivog.
**pȍučno/pòučno** pril. - na poučan način.
**pȍučnōst/pòučnōst** im. ž. r., g. jd. *pȍučnosti/pòučnosti*, instr. jd. i *pȍučnosti/ pòučnosti* i *pȍučnošću/pòučnošću* - svojstvo, osobina onoga što je poučno.
**poùdati** gl. svrš., prez. *poùdām*, trp. prid. *pȍudān/pȍudāt* - sve udati; jednu za drugom udati; prenes. udomiti, smjestiti.
**poudávati** gl. svrš., prez. *poùdājēm* - sve redom, jednu za drugom udavati.
**poujédati** gl. svrš., prez. *poùjēdām* - sve redom jedno po jedno ujesti, izujedati.
**pȍuka/pòuka** im. ž. r., dat. jd. *pȍuci/pòuci* - savjet; pravilo koje izražava određenu zakonitost, poučak; poučavanje.
**poukídati** gl. svrš., prez. *poùkīdām* - ukinuti sve redom jedno za drugim, jedno po jedno.
**poùklanjati** gl. svrš., prez. *poùklanjām* - sve redom jedno za drugim ukloniti; sve ukloniti.
**poúljiti** gl. svrš., prez. *pòūljīm* - politi uljem, pomastiti, zamastiti uljem.
**poùmirati** gl. svrš., prez. *poùmirū* - svi ili mnogi po redu jedno za drugim umrijeti.
**poùmrijeti** gl. svrš., prez. *pȍumrū* - umrijeti; izumrijeti; poumirati.
**pounìjatiti (se)** gl. svrš., prez. *pounìjatīm* - učiniti koga unijatom, pripadnikom grkokatoličke crkve; postati unijat, preći na grkokatoličko vjerovanje.
**pòusmina** im. ž. r. - med. pokožica, površinski sloj kože.
**pȍuzak** prid., odr. v. *pȍuskī* - malo uzak; prilično uzak.
**pȍuzan** prid., odr. v. *pȍuzanī* - pouzak.
**pȍuzdān** prid., odr. v. *pȍuzdānī* - povjerljiv, iskren; provjeren.
**pȍuzdāno** pril. - s pouzdanjem; sigurno, sa sigurnošću, na pouzdan način, povjerljivo.
**pȍuzdānōst** im. s. r., g. jd. *pȍuzdānosti*, instr. jd. *pȍuzdānošću/pȍuzdānosti* - osobina ili svojstvo onoga koji je pouzdan.
**pouzdánje** im. s. r. - pouzdanost; osobina onoga ko je pouzdan.
**poùzdati (se)** gl. svrš., prez. *poùzdām (se)*, trp. prid. *pȍuzdān* - imati pouzdanje u koga ili u šta; uzdati se; sa sigurnošću se nadati pomoći.
**pouzdávati (se)** gl. svrš., prez. *poùzdājēm (se)* - malo se uzdati u koga ili u šta, računati na koga, vjerovati i očekivati čiju pomoć.

**pouzéće** im. s. r., instr. jd. *pouzéćem* - plaćanje pošiljke prilikom prijema, po uzimanju.

**poùzimati** gl. svrš., prez. *poùzimām* - sve redom uzeti; pokupovati sve jedno za drugim.

**pöužī** prid., odr. v. - malo uži; prilično uži, dosta uži.

**pòvaditi** gl. svrš., prez. *pòvadīm*, trp. prid. *pòvađen* - sve redom izvaditi; izvaditi; dovršiti vađenje čega.

**pováliti** gl. svrš., prez. *pòvālīm*, trp. prid. *pòvāljen* - položiti; staviti u ležeći položaj; silom položiti, oboriti, srušiti.

**pováljati** gl. svrš., prez. *pòvāljām*, trp. prid. *pòvāljān* - skotrljati; sve redom ili većinu čega valjajući položiti; poravnati valjkom; silom sve valjati, oboriti, srušiti; učiniti da šta polegne; pokositi, požeti; dovršiti valjanje; prenes. pobiti sve ili većinu.

**pòvāljen** prid., odr. v. *pòvaljenī* - koji je silom položen, oboren, srušen; koga su povalili u šta.

**povaljènīk** im. m. r., g. jd. *povaljeníka*, n. mn. *povaljeníci*, g. mn. *povaljeníkā* - onaj koji je povaljen, srušen, oboren na tlo, povaljeni.

**povaljènica** im. ž. r. - povaljena, položena loza, položnica; povaljuša.

**povaljívānje** gl. im. s. r. od povaljivati.

**povaljívati** gl. nesvrš., prez. *povàljujēm*, trp. prid. *povàljīvān* - obavljati povaljivanje, obarati, rušiti na tlo, valjati sve redom jedno za drugim.

**povaljùškati se** gl. svrš., prez. *povaljùškām se*, trp. prid. *pòvaljuškān* - valjati se sa zadovoljstvom, ali ne previše.

**povampíriti (se)** gl. svrš., prez. *povàmpīrīm (se)* - postati vampir, ponašati se kao vampir.

**povampirívati (se)** gl. nesvrš., prez. *povamprujēm (se)* - postajati vampir; počinjati se ponašati vampir.

**pòvarati** gl. svrš., prez. *pòvarām* - sve redom ili većinu prevariti; varajući sve dovesti u zabludu; sve obmanuti, zavarati, zavesti varanjem.

**pováriti** gl. svrš., prez. *pòvārīm*, trp. prid. *pòvāren* - sve redom zavariti; izvršiti povarivanje.

**povarívānje** gl. im. s. r. - zavarivanje redom.

**povarívati** gl. nesvrš., prez. *povàrujēm* - vršiti povarivanje, zavarivati sve redom.

**povàzdān/pövazdān** pril. - po cijeli dan, cjelodnevno.

**pövečērje** im. s. r. - vrijeme poslije večere; prvi mrak, večernji sumrak; vojn. vrijeme za večernji odmor koje oglašava zvuk trube.

**povèćalo/povećálo** im. s. r. - optičko pomagalo, staklo koje povećava lik čega, lupa.

**povećánje** gl. im. s. r. od povećati.

**povèćati** gl. svrš., prez. *povèćām*, trp. prid. *pövećān* - uvećati, učiniti šta većim, brojnijim, obilnijim; postati veći.

**povećávānje** gl. im. s. r. od povećavati.

**povećávati** gl. svrš., prez. *povèćāvām* - uvećavati, činiti da šta postane veće, mnogobrojnije, obilnije; postajati veći.

**pövećī** prid. odr. v. - prilično veći; dosta veći.

**povèden** prid., odr. v. *povèdenī* - koji je silom pošao, prisiljen da ide bez vlastite volje.

**pövehao** prid., odr. v. *pövehlī* - dosta uvehao, sparušen, pokunjen; prilično uvehao, sparušen, povijen; prenes., ostario.

**pòvehnuti/povèhnuti** gl. svrš., prez. *pòvehnēm*, trp. prid. *pòvehnūt* - sve redom jedno za drugim uvehnuti, sparušiti se, poviti se zbog nedostatka vode; prenes. postarati se.

**pövelik** prid., odr. v. *pövelikī* - malo veći; prilično velik, dosta velik.

**pòvelja** im. ž. r., g. mn. *pövēljā* - spis kojim su srednjovjekovni vladari odobravali neke povlastice ili prava (npr. *Pòvelja Kùlina bâna*); međunarodna pismena izjava u kojoj su sadržana temeljna načela međunarodne politike (npr. *Pòvelja Ujèdīnjenīh nâcījā*).

**povènuti** gl. svrš., prez. *pòvenēm* - povèhnuti.

**pòvesti** gl. svrš., prez. *pòvedēm/povèdēm*, trp. prid. *povèden* - odlazeći uzeti koga sa sobom; uzeti koga pod ruku i pomoći mu da hoda; imati prednost, npr. na utakmici.

**pòvez/póvez** im. m. r. - platnena vrpca za povezivanje čega; zavoj; korice knjiga kojima se povezuju listovi.

**povèzača** im. ž. r., g. mn. *povèzāčā* - marama za povezivanje glave.



**pòvēzān** prid., odr. v. *pòvēzānī* - uvezan, ukoričen.

**pòvēzānōst** im. ž. r., g. jd. *pòvēzānosti*, instr. jd. *pòvēzānošću/pòvēzānosti* - stanje ili osobina onoga što je povezano.

**povézati** gl. svrš., prez. *pòvēžēm* - svezati jedno za drugo; povezom učvrstiti, stegnuti; uvezati; ukoričiti; spojiti povezivanjem; uspostaviti vezu.

**povezívānje** gl. im. s. r. od povezivati.

**povezívati** gl. nesvrš., prez. *povèzujēm*, trp. prid. *povèzīvān* - uspostavljati vezu; vezati jedno za drugo; povezom učvršćivati, stezati; uvezivati; ukoričavati.

**povíjānje** gl. im. s. r. od povijati.

**povijárac** im. m. r., g. jd. *povijárca*, n. mn. *povijárci*, g. mn. *povìjārācā* - vrsta vjetra, povjetarac.

**povíjati** gl. svrš., prez. *pòvījām*, trp. prid. *pòvījān* - uvijati, zavijati, umotavati povojem; uvijati, savijati, saginjati se pod silinom čega; početi se dizati vijući

**povìjen** prid., odr. v. *povìjenī* - koji je umotan povojem; pognut, sagnut pod silinom čega.

**povìjeno/povijèno** pril. - pognuto, pogrbljeno, zgureno; prenes. kao s povojem, umotano, uvijeno.

**pövijest** im. ž. r., g. jd. *pövijesti*, instr. jd. *pöviješću/pövijesti* - historija, ukupan tok razvoja društva; nauka koja proučava razvoj društva; školski predmet; udžbenik historije; pripovijetka; priča, zanimljiva ispovijest.

**pövijestan** prid., odr. v. *pövijesnī* - koji se odnosi na povijest.

**pövijesno** pril. - kao u povijesti, na historijski način.

**povìjuša** im. ž. r. - bot. biljka penjačica, loza; prenes. ona koja se mazi, povija; žarg. manekenka.

**pövīk** im. m. r., n. mn. *pövīci*, g. mn. *pövīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pövīcima* - uzvik, poziv uzvikom.

**pövika** im. ž. r., dat. jd. *pövici* - vika, uzvikivanje, galama; pretjerano pričanje, kuđenje koga.

**povíkati** gl. svrš., prez. *pòvīčēm* - progovoriti vičući; glasno negodovati, povišenim glasom šta izgovoriti; pozvati koga vičući; narediti povišenim glasom.

**povikívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *povìkujēm* - povremeno vikati; zvati vičući; povišenim tonom šta izgovarati; izvikivati; uzvikivati; prenes. vičući koga ružiti; naređivati povikujući.

**povíknuti** gl. svrš., prez. *pòvīknēm* - glasno uzviknuti; povišenim tonom se kome obratiti; narediti povikom; zaprijetiti kome viknuvši.

**povilèniti/poviléniti** gl. svrš., prez. *povilènīm/poviléniīm* - prenes. poludjeti od zabrinutosti, pomahnitati od brige.

**pòvinovānje** gl. im. s. r. od povinovati (se).

**pòvinovati (se)** gl. svrš., prez. *pòvinujēm (se)* - pokoriti se, poslušati, ne protiviti se.

**povinjávānje** gl. im. s. r. od povinjavati se.

**povinjávati se** gl. nesvrš., prez. *povìnjāvām se* - prihvatati tuđa pravila, pokorno se predavati; bespogovorno slušati.

**povirívānje** gl. im. s. r. - izvirivanje, povremeno obraćanje pažnje na nešto što se nestrpljivo očekuje.

**povirívati** gl. nesvrš., prez. *povìrujēm* - izvirivati, povremeno pogledivati, gledati kroz kakvu rupicu.

**povirkívati** gl. nesvrš., prez. *povìrkujēm* - gleduckati, s vremena na vrijeme povirivati.

**povìsilica** im. ž. r. - u muzici znak za povišenje tona za pola stepena.

**povísiti** gl. svrš., prez. *pòvīsīm*, trp. prid. *pòvīšen* - povećati, učiniti višim, većim, jačim; dodati čemu još; uzdići, podići; uzvisiti.

**povisívānje** gl. im. s. r. od povisivati.

**povisívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *povìsujēm* - činiti povisivanje; činiti šta ili koga višim; uzdizati, uzvišavati.

**pövisok** prid., odr. v. *pövisokī* - prilično, podosta visok.

**pöviše/pövišē** pril. - nad, iznad, povrh.

**pòvīšen** prid., odr. v. *pòvīšenī* - malo viši od normalnog; koji je iznad prosjeka.

**povišénje** im. m. r. - povišica; dodatak; podizanje na viši stepen; povećanje; prirastanje.

**pövišica/pòvišica** im. ž. r. - dodatak na plaću, trajni višak u odnosu na prethodno stanje; povećanje.

**pòviti** gl. svrš., prez. *pȍvijēm* - umotati, zaviti povojem; pognuti, sagnuti se pod čim.
**povjerávānje** gl. im. s. r. od povjeravati.
**povjerávati** gl. svrš., prez. *povjèrāvām* - u povjerenju kome šta kazivati, obavljati povjerljive razgovore; ispovijedati se.
**povjerènica** im. ž. r. - žena povjerenik, povjeriteljica, povjeriteljka.
**povjerènīk** im. m. r., g. jd. *povjereníka*, n. mn. *povjereníci*, g. mn. *povjereníkā* - onaj kome je što povjereno, koji je zadužen i koji raspolaže povjerenom imovinom.
**povjereníštvo** im. s. r. - češće: komisija, povjerenstvo, tijelo kojem je nešto povjereno, sastavljeno od povjerenika; zgrada u kojoj je smješteno to tijelo.
**povjerénje** im. s. r. - vjera u koga; vjerovanje kome; sigurnost; glasanjem potvrđeno priznanje onome o kome se glasa.
**povjerénstvo** im. s. r. - komisija, povjereništvo.
**povjèrilac** im. m. r., g. jd. *povjèrioca*, n. mn. *povjèrioci*, g. mn. *povjèrilācā* - povjeritelj, onaj koji kome šta povjerava, zajmodavac, vjerovnik, kreditor.
**povjèrilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na povjerioce.
**povjèriočev** prid. odr. v. - koji pripada povjeriocu.
**povjèritelj** im. m. r. - onaj koji izdaje naloge; povjerilac.
**povjeritèljica** im. ž. r. - povjeriteljka.
**povjèriteljev** prid. odr. v. - koji pripada povjeritelju.
**povjèritēljka** im. ž. r., dat. jd. *povjèritēljki*, g. mn. *povjèritēljkī* - povjeriteljica, žena povjeritelj.
**pòvjeriti (se)** gl. svrš., prez. *pòvjerīm (se)*, trp. prid. *pòvjeren* - reći kome šta u povjerenju; odati tajnu s obavezom nje-nog čuvanja; dati kome šta na čuvanje; prenijeti kome kakav problem s povjerenjem da će ga on moći riješiti.
**povjèrljiv** prid., odr. v. *povjèrljivī* - koji nije za javnu upotrebu, tajnovit; onaj koji čuva tajnu; koji odaje povjerenje.
**povjèrljivo** pril. - na povjerljiv način, s povjerenjem.

**pòvjerovati** gl. svrš., prez. *pòvjerujēm* - pokloniti kome povjerenje, početi vjerovati; pouzdati se u koga vjerujući mu.
**pȍvjesmo** im. s. r. - svežanj vune ili lana omotan i zavezan oko preslice.
**pȍvjesničār** im. m. r., v. jd. *pȍvjesničāru/pȍvjesničāre*, instr. jd. *pȍvjesničārem/pȍvjesničārom* - češće: historičar, znastvenik koji se proučava razvoj društva; profesor koji u školi predaje povijest; povjesnik.
**pȍvjesničārev/pȍvjesničārov** - koji pripada povjesničaru.
**pȍvjesničārka** im. ž. r. , dat. jd. *pȍvjesničārki*, g. mn. *pȍvjesničārkī* - žena povjesničar, historičarka.
**pȍvjesničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na povjesničare, koji im pripada.
**pȍvjesničārski** pril. - na povjesničarski način, kao povjesničari.
**pȍvjesničārkīn/pȍvjesničārkin** prid. odr. v. - koji pripada povjesničarki.
**pȍvjēsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na povijesnike, povjesničarski.
**pȍvjesnīk** im. m. r., n. mn. *pȍvjesnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pȍvjesnīcima* - historičar, povjesničar.
**povjetárac** im. m. r., g. jd. *povjetárca*, n. mn. *povjetárci*, g. mn. *povjètārācā* - lagani vjetrić; razvigorac; lahor.
**povláčēnje** gl. im. s. r. - vraćenje nazad, uzmicanje.
**povláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pòvlāčīm (se)* - vraćati se nazad; uzmicati, uklanjati se ispred čega; vući što.
**pȍvlāčnī** prid. odr. v. - koji se ponosi na povlačenje, koji se povlači, vuče.
**povláditi** gl. svrš., prez. *pòvlādīm* - dati kome za pravo; biti uz koga, podržati, odobriti.
**povlađívānje** gl. im. s. r. od povlađivati.
**povlađívati** gl. nesvrš., prez. *povlàđujēm* - vršiti povlađivanje; odobravati, davati povlast.
**pȍvlaka** im. ž. r. - crta, crtica; ono što se povlači.
**pòvlastica** im. ž. r. - privilegija, izuzetno pravo; naknadna pomoć, olakšanje; vlast.
**povlástiti** gl. svrš., prez. *pòvlāstīm*, trp. prid. *pòvlāšćen/pòvlāšten* - dati povlastice, privilegije, privilegovati; dati ovla-



štenje za šta, omogućiti, dati kome posebno pravo.
**povlašćénje** im. s. r. - davanje, uzimanje, posjedovanje povlastice; povlastica.
**povlašćívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *povlàšćujēm*, trp. prid. *povlàšćīvān* - davati kome povlasticu, povlađivati, blagonaklono odobravati.
**pòvod** im. m. r. - uzrok, razlog čemu; konopac za vođenje.
**pòvod/póvod** im. m. r. - ono što može biti polazna tačka, polazište čemu; poticaj; uzrok; razlog.
**pòvodac** im. m. r., g. jd. *pòvoca*, n. mn. *pòvoci*, g. mn. *pòvodācā* - konopac, uže za vođenje kakve životinje.
**pòvodan** prid., odr. v. *pòvodnī* - bogat vodom, nabujao.
**pȍvōdanj/pòvodanj** im. m. r., g. jd. *pȍvōdnja/pòvodnja*, n. mn. *pȍvōdnji/pòvodnji*, g. mn. *pȍvōdnjā/pòvōdnjā* - poplava.
**povòditi (se)** gl. svrš., prez. *pòvodīm (se)* - voditi, činiti da se ko povede, povuče; ići za kim ili za čim; slijediti, oponašati koga ili šta; biti pod čijim uticajem.
**povòdljiv** prid., odr. v. *povòdljivī* - koji se povodi za kim, ili za čim; susretljiv; bez svog mišljenja.
**povòdljivac** im. m. r., g. jd. *povòdljīvca*, n. mn. *povòdljīvci*, g. mn. *povòdljivācā* - onaj koji je povodljiv, koji olako pristaje.
**povòdljivica** im. ž. r. - ona koja je povodljiva.
**povòdljivo** pril. - na povodljiv način, kao povodljivci.
**povòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *povòdljivosti*, instr. jd. *povòdljivošću/povòdljivosti* - svojstvo, osobina onoga ko je povodljiv.
**pòvodom/póvodom** prijed. - u vezi s čim.
**pòvođēnje** gl. im. s. r. - ugledanje na koga; prihvatanje tuđeg mišljenja, oponašanje koga.
**pòvoj/póvoj** im. m. r. - tanko platno ili gaza za povijanje rana, zavoj; široka bijela pamučna traka za povijanje novorođenčadi; povijanje.
**povojníčiti (se)** gl. svrš., prez. *povòjnīčīm (se)* - postati vojnik; učiniti koga vojnikom; izgledati, odijevati se i ponašati se kao vojnik.
**pȍvōljan** prid., odr. v. *pȍvōljnī* - koji je po volji, podesan, poželjan.
**pȍvōljno** pril. - pogodno, po volji, po želji.
**povóljnōst** im. ž. r., g. jd. *povóljnosti*, instr. jd. *povóljnošću/povóljnosti* - pogodnost, osobina onoga što je povoljno.
**povònjati** gl. svrš., prez. *povònjām* - početi vonjati, širiti neugodan miris.
**pòvor/póvor** im. m. r. - kičma; hrbat, hrptenjača, hrptenica, kralješnica.
**pòvōrka/póvōrka** im. ž. r., dat. jd. *pòvōrci/póvōrci*, g. mn. *pòvōrkī/póvōrkī* - kolona ljudi koja se kreće.
**pȍvraćāj** im. m. r. - povrat.
**pòvraćānje** im. s. r. - bljuvanje, riganje, vraćanje hrane na usta.
**pòvraćati** gl. nesvrš., prez. *pòvraćām* - bljuvati, rigati; izbacivati hranu na usta; sve redom vratiti.
**pòvrāćen** prid., odr. v. *pòvrāćenī* - pobljuvan, izrigan; vraćen nazad.
**pòvrće** zb. im. s. r. - različite povrtne biljke koje služe za ishranu.
**pòvrći** gl. svrš., prez. *pòvrgnēm*, trp. prid. *pòvrgnūt* - poreći, negirati.
**pȍvrāt** im. m. r. - vraćanje, povraćaj.
**pòvratak** im. m. r., g. jd. *pòvratka*, n. mn. *pòvraci*, g. mn. *pòvratākā* - vraćanje nazad; vraćanje na staro stanje; dolazak kući; povrat.
**pòvratić** im. m. r. - bot. vrsta biljke glavočike.
**povrátiti** gl. svrš., prez. *pòvrātīm*, trp. prid. *pòvrāćen* - vratiti nazad; izvršiti povrat; prenes. izbaciti hranu na usta, izbljuvati, izrigati.
**pòvratnī** prid. odr. v. - koji se može vratiti bez naknade vraćanja; koji se vraća nazad, koji se odnosi na povratak.
**pòvrātnī** prid. odr. v. - koji se nalazi po vratu, koji je na vratu.
**pòvratnica** im. ž. r. - žena povratnik; potvrda o isporučenoj pošiljci koja se vraća pošiljaocu.
**pòvratnīk** im. m. r., n. mn. *pòvratnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pòvratnīcima* - čovjek koji se vratio u svoje ranije prebivalište.
**pȍvreda** im. ž. r., g. jd. *pȍvredē*, n. mn. *pȍvrede*, g. mn. *pȍvrēdā* - prekršaj neke

norme, odstupanje od propisanog; med. ozljeda, rana, lom, uboj.
**povrèdiv/povrèdljiv** prid., odr. v. *povrèdivī/povrèdljivī* - povredljiv, ranjiv; osjetljiv, koji se lahko povrijedi, uvredljiv.
**povrèdivōst** im. ž. r., g. jd. *povrèdivosti*, instr. jd. *povrèdivošću/povrèdivosti* - osobina onoga ko je povrediv.
**povrèdljivōst** im. ž. r., g. jd. *povrèdivosti*, instr. jd. *povrèdivošću/povrèdivosti* - povredivost.
**pövrednī** prid. odr. v. - koji se odnosi na povrede.
**povređènīk** im. m. r., g. jd. *povređeníka*, n. mn. *povređeníci*, g. mn. *povređeníkā* - onaj koji je čime povrijeđen; onaj koga su povrijedili.
**povređívānje** gl. im. s. r. od povređivati.
**povređívati** gl. nesvrš., prez *povrèđujēm* - vršiti povrede; kršiti propise; med. nanositi povrede.
**pövremen** prid., odr. v. *pövremenī* - koji se pojavljuje s vremena na vrijeme; koji nije stalan.
**pövremeno** pril. - s vremena na vrijeme, pokatkad.
**pòvrh/pövrh** prijed. - iznad, nad, više.
**povȑhuša/povȑhušica** im. ž. r. - vrsta ribe koja pliva po vrhu vode.
**povrijèditi (se)** gl. svrš., prez. *pòvrijedīm (se)*, trp. prid. *pòvrijeđen* - izvršiti, učiniti povredu čega; prekršiti pravilo, propis, normu; med. nanijeti tjelesnu povredu, ozlijediti (se).
**pòvrijeđen** prid., odr. v. *pòvrijeđenī* - koji ima povredu, prekršaj, prekršen, nepropisan; med. ozlijeđen, koji je dobio povredu.
**pòvrijeđeno** pril. - uvrijeđeno, s povrijeđenošću.
**pòvrijeđenōst** im. ž. r., g. jd. *pòvrijeđenosti*, instr. jd. *pòvrijeđenošću/pòvrijeđenosti* - stanje onoga ko je povrijeđen; stanje onoga što je je povrijeđeno.
**pövrš** im. ž. r., g. jd. *pövrši*, instr. jd. *pövršju/pövrši* - površina; visoravan.
**pòvršan/pövršan** prid., odr. v. *pòvršnī/pövršnī* - koji je po površini, koji nije ušao u bit, letimičan, uzgredan; koji nije sistematičan, koji ne radi dobro.
**pòvršina/pövršina/površìna** im. ž. r. - ravna ploha; vanjska strana čega; zemljište koje se premjera; geom. vanjska granica geometrijskog tijela, površ.
**pòvršīnskī/pövršīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na površinu.
**pòvršīnski/pövršīnski** pril. - površno.
**pòvršje/pövršje** im. s. r. - ono što je na vrhu, ravnina na vrhu planine.
**pòvršno/pövršno** pril. - ovlaš, letimično, uzgred, na brzinu, ne ulazeći u bit.
**pòvršnōst** im. ž. r., g. jd. *pòvršnosti*, instr. jd. *pòvršnošću*/pòvršnosti - osobina onoga ko je površan ili što je površno.
**pòvrtlār** im. m. r. - uzgajivač povrća.
**povrtlárstvo** im. s. r. - uzgajanje povrća; privredna djelatnost koja se bavi uzgojem, preradom i prodajom povrća.
**pòvrtnjāk** im. m. r., n. mn. *pòvrtnjāci*, g. mn. *pòvrtnjākā*, dat. instr.-lok. mn. *pòvrtnjācima* - obrađeno zemljište obično uz kuću na kojem je zasijano različito povrće; vrt, bašča u kojoj se uzgaja povrće.
**povŕvjeti** gl. nesvrš., prez. *povŕvīm* - početi vrvjeti; izlaziti u gomili poput mrava.
**povùčen** prid., odr. v. *povùčenī* - koga su vratili nazad, povukli, koji više nije u upotrebi; prenes. koji se uvukao u se, usamljen; zatvoren, stidljiv, nenametljiv.
**povučèno** pril. - na povučen način; usamljeno, zatvoreno, nenametljivo, stidljivo.
**povùčenōst** im. ž. r., g. jd. *povùčenosti*, instr. jd. *povùčenošću/povùčenosti* - osobina onoga ko je povučen; samoća, usamljenost; zatvorenost, stidljivost, nenametljivost.
**pòvūći/povúći (se)** gl. svrš., prez. *povúčēm/povúčem*, imp. *povúci*, rad. gl. prid. *pövukao*, trp. gl. prid. *povùčen* - vratiti nazad, zabraniti prodaju; prenes. zatvoriti se u se, postati samotnjak, zatvoren, stidljiv, nenametljiv.
**póza** im. ž. r. (fr.) - stav, držanje, položaj tijela; pozitura, neprirodno, usiljeno, oholo držanje.
**pozabacívati** gl. nesvrš., prez. *pozabàcujēm* - sve zabaciti bacajući jedno po jedno.
**pozabádati** gl. svrš., prez. *pozàbādām* - sve redom (jedno po jedno) pobosti; sve pobosti.



**pozàbaviti (se)** gl. nesvrš., prez. *pozàbavīm (se)* - popriličnо (se) zabaviti, razonoditi; zanimati se za šta, pokazati interes za nešto; prihvati se kakvog posla; popriličnо se negdje zadržati, ostati dugo.
**pozabíjati** gl. svrš., prez. *pozàbījām* - sve redom jedno za drugim zabiti; sve pobiti u šta.
**pozabòraviti** gl. svrš., prez. *pozabòravīm* - sve po redu zaboraviti; popriličnо zaboraviti; pomalo zaboraviti.
**pozabòravljati** gl. svrš., prez. *pozabòravīm* - sve po redu zaboravljati; prilično zaboravljati; pomalo zaboravljati.
**pozàbrinūt** prid., odr. v. *pozàbrinūtī* - koji je podosta, prilično zabrinut; pomalo zabrinut.
**pozacijèliti** gl. svrš., prez. *pozàcijelīm* - djelimično se zaliječiti; prilično zacijeliti, zarasti (o rani na tijelu).
**pozádi** pril. - ozada; iza čega; s druge strane, sa stražnje strane.
**pozadijèvati** gl. svrš., prez. *pozàdijevām* - sve po redu (jedno po jedno) zaditi; dovršiti zadijevanje.
**pözadina/pòzadina** im. ž. r. - ono što je pozadi, iza čega; s druge strane linije; zadnji dio čega; zadnjica; naličje; prenes. ono što je uzrokovalo nešto a nije bilo vidljivo, naličje.
**pozadínac** im. m. r., g. jd. *pozadínca*, n. mn. *pozadínci*, g. mn. *pozàdīnācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pozadíncima* - onaj koji je u pozadini, koji nije na prvoj liniji.
**pözadīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pozadinu.
**pozadrijèmati** gl. svrš., prez. *pozàdrijemām* - popriličnо zadrijemati.
**pözadugo** pril. - popriličnо dugo vremena; podosta vremena.
**pozahláditi** gl. svrš., prez. *pozàhlādīm* - malo zahladiti; popriličnо zahladiti.
**pozàimati** gl. svrš., prez. *pozàimām* - malo po malo prilično zaimati.
**pözajmica/pòzājmica** im. ž. r. - ono što se posudi od koga; ono što se uzima u zajam; pozajmljeni novac; bilo šta što je pozajmljeno.
**pozájmiti** gl. svrš., prez. *pòzājmīm* - uzeti u zajam, uzajmiti, posuditi.
**pòzājmljen** prid., odr. v. *pòzājmljenī* - koji je uzet na korištenje, posuđen, uzet u zajam.
**pozajmljènica** im. ž. r. - gram. pozajmljena riječ, posuđenica, tuđica.
**pozàjmljiv** prid., odr. v. *pozàjmljivī* - koji se može pozajmiti, što se može uzeti u zajam.
**pozajmljívānje** gl. im. s. r. - uzimanje na zajam, uzajmljivanje, posuđivanje.
**pozajmljívati** gl. nesvrš., prez. *pozàjmljujēm* - uzimati na zajam, uzajmljivati, posuđivati.
**pözājmnī/pòzājmnī** prid. odr. v. - koji služi za pozamljivanje, iz koga se pozajmljuje (npr. *pözājmnī fönd*).
**pozaključávati** gl. svrš., prez. *pozaključāvām* - sve po redu zaključati; završiti zaključavanje ključajući jedno po jedno.
**pozákoniti** gl. svrš., prez. *pozákonīm*, trp. prid. *pozákonjen* - učiniti zakonitim, ozakoniti.
**pozakonjénje** gl. im. s. r. - stavljanje pod zakon, ozakonjenje.
**pozakonjívānje** gl. im. s. r. - ozakonjivanje, činjenje pozakonjenja.
**pozakonjívati** gl. nesvrš., prez. *pozakònjujēm* - jedno po jedno stavljati pod zakon, ozakonjivati.
**pozakopávati** gl. svrš. v., prez. *pozakòpāvām* - sve redom (jedno po jedno) zakopati.
**pozaljubljívati** se gl. svrš., prez. *pozaljùbljujēm se* - svi se redom zaljubiti jedno u dugo; svi redom postati zaljubljeni.
**pozamantèrija** im. ž. r. (fr.) - vještina izrađivanja ukrasnih traka, čipki i sl. proizvoda; čipka, ukrasne trake i sl.
**pözamašan** prid., odr. v. *pözamāšnī* - veći u odnosu na ostalo, prilično velik, ogroman; potežak.
**pözamāšno** pril. - prilično veliko, ogromno; poveliko; prilično obilno.
**pözamašnōst** im. ž. r., g. jd. *pözamāšnošću/pözamāšnosti* - osobina ili stanje pozamašnog.
**pözan/pôzan** prid., odr. v. *pöznī/pôznī* - kasan, koji dolazi poslije.
**pozanímati (se)** gl. svrš., prez. *pozànīmām (se)* - pozabaviti se čime ili oko čega; posvetiti podosta pažnje nekome

ili nečemu; izazvati čiju pažnju, zanimanje.

**pozaòstati** gl. svrš., prez. *pozaòstanēm* - prilično zaostati; ne uklapati se u predviđeno kao ostali.

**pozapisívati** gl. svrš., prez. *pozapìsujēm* - zapisujući jedno po jedno sve zapisati, završiti zapisivanje.

**pozàticati** gl. svrš., prez. *pozàtičēm* - sve zataknuti zatičući jedno po jedno.

**pozatúrati** gl. svrš., prez. *pozàtūrām* - sve redom zaturiti.

**pozatvárati** gl. svrš., prez. *pozàtvārām* - zatvarajući sve zatvoriti; dovršiti zatvaranje.

**pozaȕzēti** gl. svrš., prez. *pozàuzmēm* - poprilično zauzeti; podosta osvojiti.

**pozaȕzimati** gl. svrš., prez. *pozaȕzimām* - osvajajući podosta zauzeti, staviti pod svoju kontrolu.

**pozàvaditi se** gl. svrš., prez. *pozàvadīm se* - međusobno se zavaditi, posvađati se.

**pozàvađati** gl. svrš., prez. *pozàvađām* - zavaditi sve redom, zavaditi jedne s drugima; međusobno sve posvađati.

**pozávidjeti** gl. svrš., prez. *pozávidīm* - biti malo zavidan, osjetiti malo zavisti; prilično kome zavidjeti.

**pozavláčiti** gl. svrš., prez. *pozàvlāčīm* - sve zavući jedno po jedno, jedno za drugim.

**pozbòriti** gl. svrš., prez. *pòzborīm* - porazgovarati, popričati.

**pòzder** im. m. r. (tur.) - trunje od konoplje ili lana; prenes. čovjek bez naročite vrijednosti.

**pȍzdrāv** im. m. r. - razni ustaljeni izrazi koje ljudi međusobno razmjenjuju u susretanju, na početku razgovora i sl.

**pòzdraviti** gl. svrš., prez. *pòzdravīm* - uputiti kome pozdrav; izgovoriti riječi pozdrava.

**pòzdravljati (se)** gl. nesvrš., prez. *pòzdravljām* (se) - upućivati (po) kome pozdrav; izgovarati riječi pozdrava.

**pȍzdrāvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pozdrav.

**pozéjtiniti** gl. svrš. (ar.), prez. *pozéjtinīm* - politi zejtinom, pouljiti, pomastiti uljem.

**pozelèniti** gl. svrš., prez. *pozelènīm/pozèlenīm* - učiniti zelenim, obojiti u zeleno.

**pozelènjeti** gl. svrš., prez. *pozelènīm/pozèlenīm* - postati zelen.

**pozèmljuša** im. ž. r. - ona koja je legla po zemlji; niska prizemna kućica.

**pòzēr/pózer** im. m. r. (lat.) - čovjek koji voli pozirati, koji drži do vidljive forme, stava, poze.

**pòzīcija/pozícija** im. ž. r. (lat.) - položaj.

**pȍziciōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je u vezi s nekom ranije utvrđenom pozicijom, položajem.

**pozírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pòzīrām* - zauzeti stav, položaj; sjediti kao model; neprirodno se držati, zauzeti pozu.

**pȍzitīv** im. m. r. (lat.) - gram. prvi stepen poređenja; slika, otisak, kopija.

**pȍzitīvan** prid. (lat.), odr. v. *pȍzitīvnī* - suprotno od negativan; potvrdan; koristan; provjeren; tačan; stvaran.

**pozitìvist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *pozitìvistē*, n. mn. *pozitìvisti/pozitìviste* - sljedbenik pozitivizma.

**pozitivìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pozitiviste i pozitivizam.

**pozitivìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *pozitivìzma* - naučni i filozofski pravac koji polazi samo od onoga što je poznato, činjenično tačno i provjerljivo.

**pȍzitīvno** pril. (lat.) - povoljno, dobro; činjenično dato.

**pozitívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pozitívnosti*, instr. jd. *pozitívnošću/pozitívnosti* - osobina onoga što je pozitivno.

**pozitúra** im. ž. r. (lat.) - poza, stav, držanje tijela; položaj.

**pòziv/póziv** im. m. r. - usmeni ili pismeni čin kojim se traži da neko negdje dođe ili ode; pozivanje; prenes. stalno zanimanje.

**pozìvāč** im. m. r., g. jd. *poziváča*, n. mn. *poziváči* - pozivar, onaj koji poziva, koji oglašava pozive, glasnik; onaj koji poziva na pobunu, sukob, borbu.

**pozìvār** im. m. r., g. jd. *pozivára*, n. mn. *pozivári* - pozivač.

**pozívati** gl. nesvrš., prez. *pòzīvām* - upućivati kome pismeni ili usmeni poziv; zvati koga da se odazove, primakne ili pridruži kome.

**pózivnī/pòzivnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poziv; koji služi za pozivanje.



**pózivnica/pòzivnica** im. ž. r. - pismeni poziv za prisustvovanje kakvoj svečanosti.

**pòzlāćen** prid., odr. v. *pòzlaćenī* - presvučen tankim slojem zlata; prenes. koji ima lažan sjaj.

**pozlaćénje** gl. im. s. r. - stavljena pozlata.

**pozlaćívānje** gl. im. s. r. od pozlaćivati.

**pozlaćívati** gl. nesvrš., prez. *pozlàćujēm* - vršiti pozlaćivanje; prevlačiti tanki sloj zlata preko čega; činiti šta pozlaćenim; prenes. pretjerano koga hvaliti, "ukivati ga u zlato".

**pȍzlata** im. ž. r. - tanki sloj zlata po čemu; pozlaćeni nakit ili šta drugo; pozlaćivanje; boja poput zlata; prenes. lažan, vanjski sjaj.

**pȍzlatār/pozlàtār** im. m. r., g. jd. *pȍzlatāra/pozlatára*, n. mn. *pȍzlatāri/pozlatári*, g. mn. *pȍzlatārā/pozlatárā* - onaj koji vrši pozlaćivanje, koji pravi pozlate; zlatar.

**pozlátiti** gl. svrš., prez. *pòzlātīm*, trp. prid. *pòzlāćen* - izvršiti pozlaćivanje; prevući tankim slojem zlata preko čega; učiniti šta pozlaćenim; osvjetljavajući dati čemu lažan sjaj; prenes. pretjerano koga nahvaliti, "ukovati ga u zlato"; učiniti koga ili šta dobrim, lijepim, "zlatnim".

**pozlijèditi** gl. svrš., prez. *pòzlijedīm* - nanijeti ozljedu; povrijediti; dotaći ozlijeđeno mjesto izazivajući bol; prenes. izgovorivši šta neoprezno, povrijediti, neugodno dirnuti čija osjećanja.

**pòzliti** gl. svrš., prez. *pòzlī* - postati kome zlo; dobiti napad slabosti; krenuti po zlu.

**pòzlobica** im. ž. r. - ono što ide po zlu, zlo, zloba, pakost, zajedljivost.

**pòzlobicē** pril. - zlobno, zajedljivo, pakosno.

**pozloćúditi se** gl. svrš., prez. *pozlòćūdīm se* - postati zloćud, zajedljiv, pakostan, zloban.

**pȍzljeda** im. ž. r. - ozljeda, ozlijeđeno mjesto; tjelesna povreda; remećenje zdravog tjelesnog i duševnog stanja, pozljeđenje.

**pozljeđénje** gl. im. s. r. - dobijanje pozljede; pozljeda.

**pozljeđívati** gl. svrš., prez. *pòzlijedīm*, trp. prid. *pòzlijeđen* - nanositi pozljedu; povređivati; doticati zacijeljeno pozlijeđeno mjesto izazivajući novu bol.

**pȍznanica** im. ž. r. - ženska osoba koju poznajemo, koja je s nekim poznata, znanica.

**pȍznaničkī/pòznaničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na poznanike

**pȍznanīk/pòznanīk** im. m. r., n. mn. *pȍznanīci/pòznanīci*, g. mn. *pȍznanīkā*, dat. -instr.-lok. mn. *pȍznanīcima/pòznanīcima* - muška osoba koju poznajemo, znanac.

**poznánstvo** im. s. r., g. mn. *pòznānstāvā* - odnos među ljudima koji se poznaju; krug poznanika, poznanici, znanci.

**pȍznāt** prid., odr. v. *pȍznātī* - o kome se odranije zna; čuven; javan, popularan.

**pòznati** gl. svrš., prez. *pòznām*, trp. prid. *pȍznāt* - prepoznati; raspoznati; poznavati, biti upoznat.

**pȍznāto** pril. - na poznat način; kao poznanici.

**pȍznātōst** im. ž. r, g. jd. *pȍznātosti*, instr. jd. *pȍznātošću/pȍznātosti* - stanje ili osobina poznatog; poznate stvari, ono što je poznato.

**poznàvalac** im. m. r., g. jd. *poznàvaoca*, n. mn. *poznàvaoci*, g. mn. *poznàvalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *poznàvaocima* - poznavatelj, onaj koji šta dobro poznaje, koji se dobro razumije u šta, stručnjak; koji ima znanje, znalac.

**poznávānje** im. s. r. - znanje čega; upoznavanje s kim; poznanstvo.

**poznàvatelj** im. m. r. - poznavalac.

**poznávati** gl. svrš., prez. *pòznājēm* - znati; biti upoznat; upoznavati.

**pȍznī/pôznī** prid. odr. v. - kasni, koji stiže kasno.

**pȍzno** pril. - kasno, u poodmaklo vrije-me.

**poznojèsēnjī** prid. odr. v. - kasnojesenji, koji stiže u kasnu jesen.

**poznòzub** prid., odr. v. *poznòzubī* - kasnozubi, kojem su kasno ponikli zubi.

**pózòbati** gl. svrš., prez. *pòzobljēm* - pojesti zobljući zrno po zrno; halapljivo pojesti, poždérati.

**pózor/pòzor** im. m. r. - upozorenje, pažnja, pozornost.

**pòzōran/pózoran** prid., odr. v. *pòzōrnī/pózornī* - pažljiv, obazriv.

**pózorišnī/pòzorišnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pozorište, kazališni, teatralni.
**pózorišno/pòzorišno** pril. - kazališno, teatralno, glumački, kao u pozorištu.
**pózorište/pòzorište** im. m. r. - zgrada u kojoj se izvode pozorišne predstave, kazalište, teatar; pozorišna predstava; prenes. obično neskrivena privatna zbivanja teatralne naravi.
**pózornica/pòzōrnica** im. ž. r. - bina, mjesto u pozorištu gdje se izvode predstave; uzdignuti podij ispred gledalaca sačinjen od dasaka, "daske koje život znače"; prenes. mjesto kakvog zbivanja.
**pózornīk/pòzōrnīk** im. m. r., n. mn. *pózornīci/pòzōrnīci*, g. mn. *pózornīkā/pòzōrnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pózornīcima/pòzōrnīcima* - onaj koji pazi na red i mir; policajac redarstvenik.
**pózorničkī/pòzōrničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pozornike.
**pózorno/pòzōrno** pril. - pažljivo, s pažnjom.
**pozórnōst** im. ž. r., g. jd. *pozórnosti*, instr. jd. *pozórnošću/pozórnosti* - stanje ili osobina onoga ko je ili što je pozorno.
**pȍzvān** prid., odr. v. *pȍzvānī* - koji je dobio poziv, koga su pozvali; koji je dužan da šta uradi, koji je odgovoran; koji zna šta uraditi, koji to umije; mjerodavan, nadležan za šta.
**pòzvati** gl. svrš., prez. *pòzovēm/pozòvēm* - uputiti kome usmeni ili pismeni poziv; zovnuti koga; dati kome kakav znak da priđe, da dođe, da se pridruži.
**pozvìzduša** im. ž. r. - ptica koja se javlja zviždukom.
**pozvòniti** gl. svrš., prez. *pòzvonīm* - zazvoniti; malo zvoniti; dati znak zvonom.
**pòžaliti (se)** gl. svrš., prez. *pòžalīm* - malo žaliti; zažaliti; reći, prenijeti kome svoje nezadovoljstvo.
**pȍžār** im. m. r. - velika vatra koja se izmakla kontroli i sve uništava; neželjena vatra; prenes. snažan i teško zaustavljiv razvoj kakvih događaja; pobuna, rat, revolucija; jako neobuzdano osjećanje.
**pȍžarište** im. s. r. - zgarište, mjesto na kome se desio požar.
**pȍžārnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na požar; dežurni.
**pòžārnīk/pȍžārnīk** im. m. r., n. mn. *pòžārnīci/pȍžārnīci*, g. mn. *pòžārnīkā/pȍžārnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pòžārnīcima/pȍžārnīcima* - češće: vatrogasac, onaj koji požar.
**pòžārničkī/pȍžārničkī** prid. odr. v. - češće: vatrogasni, koji se odnosi na požarnike, koji im pripada.
**pòžārništvo/pȍžārništvo** im. s. r. - češće: vatrogasno društvo, ustanova za protivpožarnu zaštitu.
**pȍžbukati** gl. svrš., prez. *pȍžbukām* - češće: omalterisati, nabacati žbuku (malter) na zidove.
**požděrati** gl. svrš., prez. *pòžderēm*, trp. prid. *pȍžderān* - žderući sve pojesti, proždrijeti, progutati.
**pȍžega** im. ž. r., dat. jd. *pȍžegi* - vrsta ukusne plave šljive i njen plod, požegača.
**pȍžegača** im. ž. r. - šljiva požega.
**pȍžēljan** prid., odr. v. *pȍžēljnī* - onaj koga žele, koji odgovara željama, podoban.
**požèljen** prid., odr. v. *pòželjenī* - onaj koga su poželjeli, koga dugo nisu vidjeli i žele ga vidjeti, imati.
**požèljeti** gl. svrš., prez. *pòželīm/požèlīm* - imati želju; iskazati želju za čim; osjetiti potrebu čijeg prisustva, željeti imati koga uza se.
**poželjkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *požèljkujēm* - s vremena na vrijeme željeti, priželjkivati, više puta, češće prizivati željom.
**pȍžēljno** pril. - kao što se želi, dobro došlo.
**požéljnōst** im. ž. r., g. jd. *požéljnosti*, instr. jd. *požéljnošću/požéljnosti* - osobina onoga koji je poželjan; obilježje onoga što je poželjno.
**požèniti** gl. svrš., prez. *pòženīm*, trp. prid. *pòženjen* - sve redom, jednog po jednog, oženiti.
**pȍžestok** prid., odr. v. *pȍžestokī* - prilično žestok, dosta žestok, oštar, jak.
**pòžeti** gl. svrš., prez. *pȍžnjēm/pòžanjēm* - požnjeti, sve redom žanjući pokositi.
**pòžeći** gl. svrš., prez. *požèžēm* - spaliti sve redom, zapaliti, plamenom izgorjeti; prenes. podbosti, podstaknuti na što.



**požígati** gl. svrš., prez. *pòžīgā* - imati neko vrijeme žigove, žigati; zažigati.
**pòžignuti** gl. svrš., prez. *pòžignē* - pomalo žignuti.
**poživīnčiti/poživínčiti** gl. svrš., prez. *poživīnčīm* - postati kao živinče; ponašati se kao živinče.
**požíviti** gl. svrš., prez. *pòžīvīm* - učiniti da neko dosta dugo živi, pomoći kome da produži život.
**požívjeti** gl. svrš., prez. *pòžīvīm* - prilično dugo i dobro živjeti.
**poživòtinjen** prid., odr. v. *poživòtinjenī* - koji je postao kao životinja, koji se ponaša kao životinja.
**poživòtinjenōst** im. ž. r., g. jd. *poživòtinjenosti*, instr. jd. *poživòtinjenošću/poživòtinjenosti* - osobina, obilježje onoga koji se ponaša kao životinja.
**poživotinjénje** gl. im. s. r. - poprimanje životinjskih osobina.
**poživòtinjiti** gl. svrš., prez. *poživòtinjīm* - postati kao životinja; ponašati se kao životinja.
**požmíriti** gl. svrš., prez. *pòžmīrīm* - provesti malo vremena žmireći; neko vrijeme žmiriti.
**požmirkívānje** gl. im. s. r. - povremeno žmirkanje; namigivanje žmirkanjem.
**požmirkívati** gl. nesvrš., prez. *požmìrkujēm* - s vremena na vrijeme paliti se i gasiti, žmirkati, posmatrati žmirkajući; namigivati.
**požmírnuti** gl. svrš., prez. *pòžmīrnēm* - malo žmirnuti, progledati kroz trepavice, namignuti.
**požmúriti** gl. svrš., prez. *pòžmūrīm* - požmiriti.
**pòžnjeti** gl. svrš., prez. *pȍžnjēm/pòžanjēm* - požeti.
**pòžrtvōvan** prid., odr. v. *pòžrtvōvnī* - nesebičan; vrijedan, odan, predan; koji se predaje, žrtvuje svojim obavezama.
**pòžrtvovāno** pril. - s požrtvovanjem, zdušno, žrtvujući se.
**pòžrtvovānōst** im. ž. r., g. jd. *pòžrtvovānosti*, instr. jd. *pòžrtvovānošću/pòžrtvovānosti* - osobina ili stanje onoga ko je požrtvovan, koji se požrtvuje, nesebično predaje kome ili čemu.
**požrtvovánje** gl. im. s. r. - nesebična predatost, zalaganje; stanje požrtvovanosti.
**pȍžuda** im. ž. r. - pohota, strasna želja za čim, pohlepa, žudnja.
**pȍžudan/pȍžūdan** prid., odr. v. *pȍžūdnī* - pohotan, pohlepan, strastan.
**požúdjeti** gl. svrš., prez. *pòžūdīm* - dobiti požudu za čim; neodoljivo strasno šta poželjeti.
**požúriti** gl. svrš., prez. *pòžūrīm* - krenuti brzo, žurno, pohitati, žureći ići; potruditi se da se šta što prije završi.
**požurívānje** gl. im. s. r. od požurivati.
**požurívati** gl. nesvrš., prez. *požùrujēm* - čini da neko bude brži, poticati na žurbu; nagoniti na žurbu.
**pòžūrnica** im. ž. r. - ona koja požuruje na šta; pismena opomena.
**požútiti** gl. svrš., prez. *pòžūtīm* - učiniti žutim; obojiti žutom bojom.
**požútjeti** gl. svrš., prez. *pòžūtīm*, trp. prid. *pòžūćen* - postati žut, npr. voće od zrelosti; čovjek od bolesti; papir od starosti i sl.
**pra-** pref. - prvobitni, početni, iskonski, najstariji.
**pràbaba** im. ž. r. - babina majka; majčina baba.
**prabíće/pràbīće** im. s. r. - prvobitno, iskonsko, najstarije biće.
**prȁbīljka/pràbīljka** im. ž. r. , dat. jd. *prȁbīljci/pràbīljci*, g. mn. *prȁbiljākā/pràbīljkī* - bot. prvobitna jednoćelijska biljka.
**pračovjèčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pračovjeka, koji mu pripada.
**prȁčovjek** im. m. r., mn. *prȁljūdi* - predak ljudskog roda, prvobitni čovjek.
**pračùkunbaba** im. ž. r. - čukundjedova majka.
**pračùkundjed** im. m. r. - čukundjedov otac.
**praćàkalo** im. m. i s. r., hip. - onaj koji se praćaka.
**praćàkānje** gl. im. s. r. od praćakati (se).
**praćàkati (se)** gl. nesvrš., prez., *praćàkām (se)* - praćkati (se), trzati se, činiti nagle pokrete kao riba u vodi.
**praćàknuti (se)** gl. svrš., prez. *pràćaknēm (se)* - trznuti se, pracnuti (se); iznenada se grčevito stresti; učiniti nagao pokret tijelom; zadrhtati.
**pràćēnje** gl. im. m. r. od pratiti.
**pràćica** im. ž. r., dem. - kopčica na cipeli, stezaljka; zamka; mala praćka, praćkica.

**prăćka** im. ž. r. - dječija naprava od čvrstog polukružnog držala i elastične uzice razvučene s jednog do drugog kraja polukruga koja služi za izbacivanje kamenčića i gađanje čega.
**prăćkati (se)** gl. nesvrš., prez., *prăćkāš (se)* - praćakati se.
**prăćnuti (se)** gl. nesvrš., prez. *prăćnēm (se)* - praćaknuti se.
**prădāvnī** prid. odr. v. - veoma stari, najstariji, prvobitni.
**pradavnìna** im. ž. r. - veoma staro, prastaro vrijeme.
**prădāvno** pril. - veoma, veoma davno.
**pràdjed(a)** im. m. r., n. mn. *pradjèdovi/ pràdjedi* - djedov otac, očev djed; praotac, predak.
**pràdjedovina/pradjèdovina** im. ž. r. - pradjedovsko nasljedno imanje.
**pràdjedovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pradjedove; koji pripada pradjedovima.
**prădōba** im. s. r. - najstarije doba, doba prije pojave pisanih spomenika.
**pradòmovina** im. ž. r. - prvobitna domovina nekog naroda prije njegovog naseljavanja nekog drugog prostora.
**prădrēvan** prid., odr. v. *prădrēvnī* - prastar, najstariji, iskonski.
**pradubìna** im. ž. r. - najskrivenija, najdalja dubina.
**prăg** im. m. r., n. mn. *prăgovi* - daska pri dnu vrata preko koje se prelazi; grede na koje se postavljaju šine; prenes. kuća, dom; granica.
**pragmàtičan** prid. (grč.), odr. v. *pragmàtičnī* - praktičan, iskusan.
**pragmàtičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *pragmàtičāru/pragmàtičāre* - pragmatik, čovjek koji u svim prilikama pokušava pronaći najbolja i praktična rješenja; onaj koji priznaje za istinu ono što je praktično korisno.
**pragmàtičārskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pragmatičare.
**pragmàtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na pragmatiku, pragmatični.
**pragmàtik** im. m. r. (grč.), n. mn. *pragmàtici*, g. mn. *pragmàtīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pragmàticima* - pragmatičar.
**pragmàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *pragmàtici* - službeni propisi kojima se određuju odnosi između službenika i poslodavaca.
**pragmàtist(a)** im. m. r. (grč.) - pristalica i pobornik pragmatizma, pragmatik.
**pragmatìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *pragmatizma* - filozofsko učenje koje priznaje za istinu samo ono što je praktički korisno; pravac koji prikazuje historijske uzročno-posljedične odnose.
**prâh** im. m. r., n. mn. *práhovi* - prašina, najsitnije čestice čega koje se zbog male težine dižu u zrak; barut.
**prahistòričār** im. m. r. (lat.)., v. jd. *prahistòričāru/prahistòričāre* - historičar koji izučava prahistorijski period.
**prahistòričārov / prahistòričārev** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na prahistoričara, koji mu pripada.
**prahìstōrija** im. ž. r. (lat.) - najstarija historija, historija prije pojave pisanih spomenika.
**prahistòrījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na prahistoriju, koji joj pripada.
**prăhnuti** gl. svrš., prez. *prăhnēm* - prohtjeti, iznenada i silno poželjeti nešto, pasti na pamet.
**praìnsekt** im. m. r. (lat.), g. jd. *praìnsekta*, n. mn. *praìnsekti*, g. mn. *praìnsekātā* - zool. prakukci, najstariji i najprimitivniji rod insekata bez krila.
**praìskon** im. m. r. - najstarije vrijeme.
**praìskōnskī** prid. odr. v. - koji je od pamtivijeka, oduvijek, od prvog početka.
**prăizvedba/praìzvedba** im. ž. r., g. mn. *prăizvedābā/praìzvedābā* i *prăizvedbī/ praìzvedbī* - prva izvedba (drame, opere, mjuzikla i sl.), premijera, najstarija izvedba; prvobitno izvođenje.
**prăizvor/praìzvor** im. m. r. - najstariji, prvobitni izvor.
**prăizvōrnī/praìzvōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praizvor, prvobitni, najstariji.
**prăjezik/prajèzik** im. m. r., n. mn. *prăjezici/prajèzici*, g. mn. *prăjezīkā/prajèzīkā* - najstariji u nizu genetički povezanih jezika kao objekat historijsko-uporednih rekonstrukcija, prvobitni jezik shvaćen kao izvor ostalih jezika koji su se razvili na njegovoj osnovi.
**prajèzičan** prid., odr. v. *prajèzičnī* - prajezički, koji se odnosi na prajezik.



**prajèzičkī** prid. odr. v. - prajezični, koji se odnosi na prajezik.
**prăkičmenjāci/prakìčmenjāci** im. m. r. mn., g. mn. *prăkičmenjākā/prakičmenjākā* - zool. preci kičmenjaka, rod životinja koji umjesto kičme imaju nečlankovit mekan štap, kordu.
**praklìca** im. ž. r. - prazametak, prvobitna klica.
**prăkolijevka/prakòlijevka** im. ž. r., dat. jd. *prăkolijevki/prakòlijevki*, g. mn. *prăkolijevākā/prăkoljevākā* - prenes. prapostojbina, pradomovina.
**prăkomunističkī/prakomunìstičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prvobitni komunizam.
**prăkrīlac/prakrílac** im. m. r., g. jd. *prăkrīlca/prakrílca* - zool. rod insekata s mrežastim krilima.
**prăkršćānskī/prakŕšćanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prakršćanstvo, koji pripada prakršćanstvu.
**prăkršćānstvo/prakršćánstvo** im. s. r. - najstarije, prvobitno, iskonsko kršćanstvo.
**pràksa** im. ž. r. (grč.) - iskustvo stečeno obavljanjem nekog rada; sticanje iskustva obavljanjem nekog rada; uobičajeni način rada.
**prakticírānje/pràktikovānje** gl. im. s. r. (grč.) - praktikovanje, uobičajen način rada, praksa u čemu.
**prakticírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *praktìcīrām*, trp. prid. *praktìcīrān* - praktikovati.
**pràktičan** prid. (grč.), odr. v. *pràktičnī* - koji je jednostavan, primjenjiv; prikladan, podesan, zgodan; isproban; iskusan, vičan; vrlo sposoban; koji ne teoretiše nego radi.
**pràktično** pril. (grč.) - na praktičan način.
**pràktičnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *pràktičnosti*, instr. jd. *pràktičnošću/pràktičnosti* - osobina, obilježje onoga ko je praktičan; sposobnost da se pronađe brzo i jednostavno a upotrebljivo rješenje.
**pràktika** im. ž. r. (grč.) - rad po nekim pravilima; način postupanja.
**praktìkant** im. m. r. (grč.), g. mn. *praktìkanātā* - onaj koji stiče praksu, pripravnik.
**prakticírānje/pràktikovānje** gl. im. s. r. od prakticirati/praktikovati.
**prakticírati / pràktikovati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *praktìcīrām/pràktikujēm* - raditi u praksi po nekim ustaljenim pravilima; obavljati praksu.
**pràktikum** im. m. r. (grč.) - štampana knjižica sa praktičnim pitanjima iz neke oblasti, vježbanka.
**prălīk** im. m. r., n. mn. *prălīkovi/pralíkovi* - prvobitni, iskonski lik po kome su se crtali kasniji likovi, prauzor.
**prălīšte** im. s. r. - mjesto namijenjeno za pranje; mjesto gdje se pere rublje.
**prălja** im. ž. r. - ona koja pere; žena čije je zanimanje pranje rublja.
**práljak** im. m. r., g. jd. *práljka*, n. mn. *práljci*, g. mn. *prâljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *práljcima* - gvozdeni šiljak, šilo.
**prăljūdi** im. m. r. mn. - najstariji ljudi, prahistorijski ljudi.
**prăljudskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praljude, koji im pripada.
**prăljuskār/praljùskār** im. m. r., n. mn. *prăljuskāri/praljùskāri* - zool. najstariji ljuskari.
**prâm** im. m. r. - pramen.
**pràmac** im. m. r., g. jd. *pràmca*, n. mn. *pràmci*, g. mn. *prămācā* - prednji dio broda ili čamca, kljun, krma.
**prămaljēće/pramàljēće** im. s. r. - češće: proljeće.
**prămaljećnī/pramàljećnī** prid. odr. v. - proljetni.
**prămaljetnī/pramàljetnī** prid. odr. v. - proljetni.
**prămājka/pràmājka** im. ž. r., da. jd. *pràmājci*, g. mn. *prămājkī* - majčina majka, pranana, pranena, prababa; majka svih ljudi, pramati.
**prămatērija/pramàtērija** im. ž. r. - prvobitna materija.
**prămati/pràmati** im. ž. r. - pramajka.
**pràmčanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pramac.
**prămēn** im. m. r., n. mn. *prămenovi* - čuperak kose, pramen; traka čega; prenes. spletena niska čega.
**pramènčić/pramènčīć** im. m. r., n. mn. *pramènčići/pramenčíći*, dem. - mali pramen, pramičak.
**pràmēnje** zb. im. s. r. - više pramenova zajedno.

**pramíčak** im. m. r., g. jd. *pramíčka*, n. mn. *pramíčci*, g. mn. *pràmīčākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pramíčcima*, dem. - mali pramen, pramić, pramenčić.
**pràmić** im. m. r., dem. - mali pram, pramičak.
**pramìnjānje** gl. im. s. r. od praminjati.
**pramìnjati** gl. nesvrš., prez. *pramìnjām* - padati u pramenovima; plamsati u pramenovima, svjetlucati.
**pranágon** im. m. r. - iskonski, prvobitni nagon.
**pranárod** im. m. r. - iskonski, prvobitni narod.
**pràngija** im. ž. r. (fr.) - vrsta topa; prenes. tvrdoglav čovjek.
**pránje** gl. im. s. r. od prati.
**praònica** im. ž. r., g. m. n. *praònīcā* - prostorija u kojoj se vrši pranje; prostorija u kojoj se pere; preduzeće za obavljanje različitih peračkih poslova.
**prăotac/praòtac** im. m. r., g. jd. *prăoca/praòca*, v. jd. *prăoče*, n. mn. *prăočevi/*praòčevi, g. mn. *prăotācā/praotácā/praòtācā* - najstariji muški predak; otac svih ljudi.
**pràotačkī/praòtačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praočeve.
**prăpočētak/prapočétak** im. m. r., g. jd. *prăpočētka/prapočétka*, n. mn *prăpočēci/prapočéci*, g. mn. *prăpočētākā/prapòčētākā*, dat.-instr.-lok. pl. *prăpočēcima/prapočécima* - najstariji, prvobitni početak.
**prăporac** im. m. r., g. jd. *prăpōrca*, n. mn. *prăpōrci*, g. mn. *prăporācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prăpōrcima* - maleno metalno zvono, okruglo zvonce; prenes. nešto bez prave snage; snishodljivac.
**prăporačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praporce.
**prăporčić/prapòrčić** im. m. r., dem. - mali praporac, okruglo zvonce.
**prăpōstojbina/prapóstojbina** im. ž. r. - prvobitna zajednička postojbina nekih naroda.
**prăpotopskī/prapòtopskī** prid. odr. v. - koji je iz vremena prapotopa.
**prăpovijest/prapòvijest** im. ž. r., g. jd. *prăpovijesti/prapòvijesti*, instr. jd. *prăpovijешću/prapòviješću* i *prăpovijesti/prapòvijesti* - najstarija povijest, povijest prije pisanih spomenika.
**prăprababa/prapràbaba** im. ž. r. - babina baba, prababina majka.
**prăprababīn/prăprababin** i **prapràbabīn/prapràbabin** prid. odr. v. - koji se odnosi na praprababu, koji joj pripada.
**prăpradjed/prapràdjed** im. m. r. - djedov otac, očev djed.
**prăpradjedov/prapràdjedov** prid. odr. v. - koji se odnosi na prapradjeda, koji mu pripada.
**prăpraunučād/prapraùnučād** zb. im. ž. r. - unukova unučad.
**prăpraunuče/prapraùnuče** im. s. r., g. jd. *prăpraunučeta/prapraùnučeta* - unukovo unuče, prapraunuk.
**prăpraunuk/prapraùnuk** im. m. r., n. mn. *prăpraunuci/prapraùnuci*, g. mn. *prăpraunūkā/prapraùnūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prăpraunucima/prapraùnucima* - unukov unuk.
**prăroditelj/praròditelj** im. m. r. - prvobitni roditelj.
**prăroditeljica/praroditèljica** i **prăroditēljka/praròditēljka** im. ž. r. - iskonska roditeljka, pramajka.
**prăroditēljka/praròditēljka** im. ž. r., dat. jd. *prăroditēljki/praròditēljki*, g. mn. *prăroditēljkī/praròditēljkī* - praroditeljica.
**prăroditeljskī/praròditeljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praroditelje.
**prăroditeljski/praròditeljski** pril. - kao praroditelji, na praroditeljski način.
**prăsa** im. ž. r. - vrsta zeljastog povrća sa dugim sabljolikim listovima sa okusom i mirisom luka, praziluk.
**prásac** im. m. r., g. jd. *prásca*, n. mn. *prásci*, g. mn. *prâsācā*, zb. im. *prăsāk* - mužjak svinje, krmak; krmak za oplođavanje, praz.
**prâsak** im. m. r., g. jd. *prâska*, n. mn. *prâsci/prăskovi*, g. mn. *prâsāka/prăskōvā*, dat.-instr.-lok. mn. *prâscima/prăskovima* - prodoran zvuk izazvan eksplozijom, razbijanjem čega; tresak; eksplozija; lupa, huka, buka.
**prâse** im. s. r. - mladunče prasice, krmče, svinjče.
**prăsestrić** im. m. r. - sestrićev sin.
**pràsetina** im. ž. r. - praseće meso; svinjetina, krmetina.



**pràsećī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prasad, koji im pripada.
**pràsica** im. ž. r., v. jd. *pràsice* - ženka svinje; krmača.
**prăsica** im. ž. r., dem. - sitna, mekana prasa.
**prásiti (se)** gl. nesvrš., prez. *prâsī (se)* - rađati prasad, donositi prasiće na svije.
**pràsići/prasíći** im. m. r. mn. - mladunčad svinje, krmčići.
**prăska** im. ž. r. - prasak, tresak, lupa, praskanje; prenes. ljutnja, glasna grdnja, vika.
**pràskānje** gl. im. s. r. - pucanje uz prasak, lupanje, tresknje; prenes. hirovito groomglasno ljućenje, bučno iskazivanje nezadovoljstva.
**prăskati** gl. nesvrš., prez. *prăskām* - pucati s praskom, glasno lupati, bučno treskati; prenes. hirovito iskazivati ljutnju; ljutito vikati.
**prăskav** prid., odr. v. *prăskavī* - koji se može rasprskavati; koji se rasprskava; koji puca uz prasak; eksplozivan; prenes. bučan, žestok, nagao, eksplozivan,
**prăskavac** im. m. r., g. jd. *prăskāvca*, n. mn. *prăskāvci*, g. mn. *prăskavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prăskāvcima* - plin koji eksplodira u dodiru s vatrom; zool. vrsta ptice; bot. vrsta biljke, pucavac.
**prăskavica** im. ž. r. - vrsta rakete koja se nakon polijetanja rasprsne.
**prăskavo** pril. - s praskom, uz prasak.
**prăskavōst** im. ž. r., g. jd. *prăskavosti*, instr. jd. *prăskavošću/prăskavosti* - osobina onoga što je praskavo.
**praskètānje** gl. im. sr. r. od prasketati.
**praskètati** gl. nesvrš., prez. *praskètām*, dem. - s vremena na vrijeme praskati; na mahove pucati s praskom
**prăskozōrje** im. s. r. - vrijeme između noći i zore, pred zoru; početak jutra, rana zora, rani sabah.
**prăskozōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na praskozorje.
**Praslàvēn/Praslòvēn** im. m. r., n. mn. *Praslavéni/Praslovéni* - preci svih Slavena iz vremena zajedničkog života u prapostojbini iza Karpata.
**prăslavēnskī/praslàvēnskī** i **prăslovēnskī/praslòvēnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Praslavene, koji im pripada.
**prăslika** im. ž. r., dat. jd. *prăslici* - zamišljena idealna slika; tipična slika; slika uzorak.
**prăsnāga/prasnága** im. ž. r., dat. jd. *prăsnāzi/prasnázi* - prvobitna izvorna, iskonska, elementarna snaga.
**prăsnuti** gl. svrš., prez. *prăsnēm* - puknuti, prsnuti s praskom; slomiti se, srušiti se, pasti s treskom, tresnuti; eksplodirati; iznenada zasvijetliti; prenes. naglo se naljutiti, planuti.
**prastanòvnīk** im. m. r., g. jd. *prastanovníka*, n. mn. *prastanovníci*, g. mn. *prastanovníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prastanovnícima* - prvobitni, iskonski, najstariji stanovnik.
**prăstānje/prastánje** im. s. r. - prvobitno, iskonsko, elementarno stanje.
**prăstar** prid., odr. v. *prăstārī* - koji se pojavio u najstarijoj prošlosti, najstariji, iskonski; koji postoji od najstarijih vremena; veoma star.
**prăstarina/prastarìna** im. ž. r. - iskon-ska starina, koja seže do nastarijih, iskonskih vremena; daleka, najdalja prošlost.
**prăstarīnskī/prastarìnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prastarinu, koji joj pripada.
**prăstijena/prastijèna** im ž. r. - najstarija, prvobitna stijena.
**prăsvijet** im. m. r. - najstariji, prvobitni svijet.
**prášak** im. m. r., g. jd. *práška*, n. mn. *práškovi/prášci*, g. mn. *práškōvā*, dat.-instr.-lok. mn. *práškovima/prášcima* -
**prášēnje** gl. im. ž. r. - posipanje prahom; zaprašivanje.
**pràšina** im. ž. r. - sitne čestice čega čvrstog koje nastaju brušenjem, osipanjem i sl. usitnjavanjem čvrstih tvari.
**prášiti (se)** gl. nesvrš., prez. *prâšīm (se)* - dizati prašinu, biti posipan prašinom, posipati se prašinom, zaprašivati.
**prašíćak** im. m. r., g. jd. *prašíćka*, dem. - praškica.
**prăška** im. ž. r., d. jd. *prăški*, g. mn. *prăškī*, hipok. - čestica praha; prenes. sitnica.
**prăškast** prid., odr. v. *prăškastī* - koji je kao prah.
**prăškica** im. ž. r., dem. - praška.

**pràšljiv** prid., odr. v. *pràšljivī* - prašnjav, posut, prekriven prašinom, uprašen, prašnjav.

**prâšnica/prášnica** im. ž. r. - ono iz čega se praši, kesa s prahom za oprašivanje čega.

**prȁšnica** im. ž. r. - češće: prašnik.

**prȁšnīk** im. m. r., n. mn. *prȁšnīci*, g. mn. *prȁšnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȁšnīcima* - bot. prašnica, dio cvijeta.

**prȁšnjav** prid., odr. v. *pràšnjavī* - prašljiv.

**práštānje** gl. im. s. r. od praštati - oprost, opraštanje.

**pràštānje** gl. im. s. r. - lomljavina uz prasak, pucanje s praskom; grmljavina, lom.

**práštati** gl. nesvrš., prez. *prâštām* - opraštati, činiti, davati oproste.

**pràštati** gl. nesvrš., prez. *pràštīm* - pucati, lomiti, grmiti s praskom, uz praštanje.

**pràšuma** im. ž. r. - stara, gusta, teško prohodna ili neprohodna šuma; šumska divljina, džungla.

**pràšumskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prašumu; koji potiče iz prašume.

**pràščić** im. m. r., n. mn. *pràščići*, dem. - mladunče prasice, krmčić.

**prȁti** nesvrš. gl., prez. *pȅrēm* - vodom i sredstvima za čišćenje odstranjivati prljavštinju; prenes. odricati se od čega, negirati šta, iskupljivati se; opravdavati koga od krivične odgovornosti.

**prât/prân** prid., odr. v. *prâtī* - koga su prali; koji je čišćen u vodi.

**pràtēćī** prid. odr. v. - koji je u pratnji čega; koji šta prati; koji je određen da prati koga ili šta.

**prȁtēći** pril. - kao u pratnji, na način kako to čini pratnja.

**prȁtetka** im. ž. r. - stara tetka, pradjedova ili prananina, prababina sestra.

**pràtilac/pràtitelj** im. m. r., g. jd. *pràtioca*, v. jd. *pràtioče*, n. mn. *pràtioci*, g. mn. *pràtilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pràtiocima* - osoba koja je određena da koga ili šta prati; ono što koga ili šta prati; onaj koji prati koga dam u pokaže put; sporedna planeta, satelit; prenes. propratna pojava.

**pràtilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pratioce; koji služi kao pratilac.

**pràtilica** im. ž. r. - žena pratilac, pratilja.

**pràtilja** im. ž. r. - ona koja je izabrana da koga prati, pratilica.

**prȁtiti** gl. nesvrš., prez. *prȁtīm* - ići zajedno s kim radi društva ili zaštite, sigurnosti ili pratnje; sprovoditi koga; kriomice slijediti koga, uhoditi; kriomice nadgledati koga; biti u pogrebnoj povorci; pjevati prateći koga; pažljivo slušati; shvatiti prateći šta; pogledom slijediti; otpremiti, poslati.

**pràtljača** im. ž. r. - pljosnat komad drveta s ručkom za udaranje po rublju da se iz njega istjera prljavština; pomagalo pri pranju rublja.

**pràtnja** im. ž. r. - ljudi koji prate, svita; praćenje; sahrana, sprovod; vojnici koji prate oficira; ono čime se prati, oni koji prate; melodija muzičkih instrumenata koja prati vokalnog solistu.

**praùnuk** im. m. r., v. jd. *praùnuče*, n. mn. *praùnuci*, g. mn. *praùnūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *praùnucima* - sinov ili kćerkin unuk, unukov ili unukin sin.

**praùnuka** im. ž. r., dat. jd. *praùnuci* - sinova ili kćerkina unuka, unukova ili unukina kćer.

**praùnučād** zb. im. ž. r. - unučad rođene djece, sinova i kćerkina unučad, djeca vlastite unučadi.

**praùnuče** im. s. r., g. jd. *praùnučeta* - unuče od svoga djeteta, kćerkina ili sinova unučad, dijete od svoga unučeta.

**praùnučica** im. ž. r., dem. i hip. - mala praunuka, sinova ili kćerina unuka; unukova ili unukina kćer.

**praùnučić** im. m. r., n. mn. *praùnučići*, dem. - mali praunuk, sinov ili kćerkin unuk; unukov ili unukin sin.

**prȁv** prid., odr. v. *prȁvī* - uspravan; neiskrivljen, nesavijen; prenes. nedužan, bez krivice, nevin; pošten, istinoljubiv, čestit; istinski; stvaran, istinit, zbiljski; pogodan.

**prâvā** im. ž. r. - geom. prava crta, ravna linija.

**pràvac** im. m. r., g. jd. *pràvca*, n. mn. *pràvci*, g. mn. *prȁvācā*, dat.-instr.-lok. *pràvcima* - zamišljena crta ka cilju kretanja; smjer; prenes. put kakvog razvitka ili smjer djelovanja koga ili čega; opredjeljenje, shvatanje.



**právac** im. m. r., g. jd. *právca*, n. mn. *právci*, g. mn. *prâvācā*, dat.-instr.-lok. *právcima* - čovjek na pravom putu, koji uvijek govori istinu.

**pràvāš** im. m. r., g. jd. *praváša*, n. mn. *praváši* - sljedbenik Hrvatske stranke prava u drugoj polovini devetnaestog stoljeća.

**pràvāškī** prid. odr. v. - koji se odnose na pravaše.

**praváštvo** im. s. r. - politička struja i ideologija Stranke prava; slijeđenje te ideologije.

**pràvcat** prid., odr. v. *pràvcatī* - istinski, pravi.

**pràvcato** pril. - istinsko, zbiljsko, pravo.

**prâvda** im. ž. r., g. mn. *prâvdā/prâvdī* - pravica; pravednost; stanje kad svako dobiva ono ni manje ni više nego što mu pripada; pravni proces u kome se dijeli pravda; nevinost; istina.

**pràvdāč** i **prȁvdadžija** i. m. r., pejor. - onaj koji se često parniči, parničar, svadljivac; osoba koja se često pravda, brani.

**prâvdānje** gl. im. s. r. od pravdati (se).

**prâvdati (se)** gl. nesvrš., prez. *prâvdām* (*se*) - dokazivati pravednost; činiti pravdanje; braniti čiji postupak.

**prâvdin/prâvdīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravdu, koji joj pripada.

**pravdòljubac/pravdoljúbac** im. m. r., g. jd. *pravdòljupca/pravoljúpca*, n. mn. *pravdòljupci/pravdoljúpci*, g. mn. *pravdòljūbācā/pravdoljúbācā* - čovjek koji voli i štiti pravdu; koji se zalaže za pravdu neovisno o poteškoćama i posljedicama takvog zalaganja; onaj koji je uvijek na strani pravde.

**pravdoljùbiv/prȁvdoljubiv** prid., odr. v. *pravdoljùbivī/prȁvdoljubivī* - koji voli pravdu, koji se zalaže za pravednost i pravičnost.

**pravdoljùbivo** pril. - na pravdoljubiv način, pravedno.

**pravdoljùbivōst** im. ž. r., g. jd. *pravdoljùbivosti*, instr. jd. *pravdoljùbivošću/pravdoljùbivosti* - pravdoljublje.

**prȁvdoljūblje/pravdòljūblje** im. s. r. - poštivanje pravde, ljubav prema pravdi, pravdoljubivost.

**pravdoznánac/pravdòznanac** im. m. r., g. jd. *pravdòznānca/pravdoznánca*, v. jd. *prȁvdoznānče*, n. mn. *pravdòznānci/pravdoznánci*, g. mn. *pravdòznānācā/pravdoznánācā* - čovjek koji poznaje pravdu i njena pravila; pravni stručnjak, pravnik

**pravdoznànstvo/pravdoznánstvo** im. s. r. - pravna znanost, pravo; pravna nauka; poznavanje prava.

**pràvedan/prȁvedan** prid., odr. v. *pràvednī* - koji sve čini pravično, istinito, koji slijedi pravdu; koji je utemeljen na pravdi.

**pràvednīk/prȁvednīk/pravèdnīk** im. m. r., v. jd. *prȁvednīče*, n. mn. *pràvednīci/prȁvednīci/pravedníci*, g. mn. *pràvednīkā/prȁvednīkā/pravedníkā* - onaj koji je prav, koji uvijek čini pravo, koji ne griješi.

**pràvednīkov/prȁvednīkov/pravedníkov** prid. odr. v. - koji pripada pravedniku.

**pràvednōst/prȁvednōst** im. ž. r., g. jd. *pràvednosti/prȁvednosti*, instr. jd. *pràvednošću/prȁvednošću* i *pràvednosti/prȁvednosti* - osobina ili stanje onoga ko je ili što je pravedno.

**prȁv** prid., odr. v. *prâvī* - koji nije iskrivljen, kriv, povijen, valovit; prenes. koji je prav, nevin, istinit.

**pràvica** im. ž. r. - pravda, pravednost; pravo.

**pràvičan/prȁvičan** prid., odr. v. *pràvičnī* - pravedan.

**pràvično/prȁvično** pril. - na pravičan način, pravedno, istinito.

**pràvičnōst/prȁvičnōst** im. ž. r., g. jd. *pràvičnosti*, instr. jd. *pràvičnošću/pràvičnosti* - pravednost; osobina pravednog.

**prȁvijek** im. m. r., n. mn. *pravijèkovi* - prastaro vrijeme, najstarije vrijeme, doba.

**pràvīlan/prȁvīlan** prid., odr. v. *pràvīlnī/prȁvīlnī* - koji je utemeljen na pravilima; ispravan; dobar, pravi; koji je usklađen s pravom.

**pràvīlnīk/prȁvīlnīk** im. m. r., n. mn. *pràvīlnīci/prȁvīlnīci*, g. mn. *pràvīlnīkā/prȁvīlnīkā* - skup pravila ili propisa o čemu; knjiga s takvim pravilima.

**pràvīlno/prȁvīlno** pril. - na pravilan način.

**pràvilo/prȁvilo** im. m. r., n. mn. *pràvila/prȁvila*, g. mn. *pràvīlā/prȁvīlā* - propis, odredba o načinu rada ili ponašanja;

stalan uzajaman odnos kakvih pojava, zakonitost.

**prȁviti** (*se*) gl. nesvrš., prez. *prȁvīm* (*se*), trp. prid. *prȁvljen* - nešto izgrađivati, graditi; pripremati, gotoviti, baviti se čime, raditi; pretvarati (se); preobraćati šta u nešto drugo.

**prȁvječan** prid., odr. v. *prȁvječnī* - pravovjekovan.

**prȁvjekōvan/pravjèkōvan** prid., odr. v. *prȁvjekōvnī/pravjèkōvnī* - pravječan, koji potiče iz pravijeka, prastar, najstariji.

**prâvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravo; koji je utemeljen na pravu.

**prâvnīk** im. m. r., n. mn. *prâvnīci*, g. mn. *prâvnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prâvnīcima* - onaj koji je završio pravo; onaj koji se bavi pravom (sudac, sudija, advokat).

**prâvničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravnike.

**prâvnički** pril. - kao pravnici, na pravnički način; pravno.

**prâvnīštvo** im. s. r. - nauka o pravu; pravnici.

**prâvno** pril. - na pravan način, kako to propisuje pravo; pravnički.

**právo** im. s. r. - pravna djelatnost; skup zakona i propisa o pravnoj djelatnosti; nauka koja se bavi tom djelatnošću; ono što kome prema propisima pripada; svojstvo slobodnog čovjeka da raspolaže elementarnim ljudskim slobodama; stečene povlastice na šta; mogućnost ili sloboda djelovanja, postupanja, vladanja čime; prednost koju je neko dobio ili stekao u društvu (položaj, titula, životna dob); dokument na temelju koga se stiče kakva povlastica; pravda.

**prȁvo** pril. - ravno, u pravcu; uspravno; tačno; neposredno; ispravno; po čijoj volji; upravo, baš; sasvim; doista.

**pravobrànilac** im. m. r., g. jd. *pravobrànioca*, n. mn. *pravobrànioci*, g. mn. *pravobrànilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pravobrànioocima* - pravobranitelj, onaj čija je zadaća da pred sudom koga pravno zastupa i brani; viši sudija uposlen u pravobranilaštvu.

**pravobrànilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravobranioce.

**pravobrànilački** pril. - kao pravobranioci, na način pravobranilaca.

**pravobrànilaštvo** i **pravobranitèljstvo** im. s. r. - instutucija državnog pravnog sistema; zgrada u kojoj je smještena ta institucija.

**pravobrànitelj** im. m. r. - pravobranilac.

**prȁvocrtan** prid., odr. v. *prȁvocrtnī* - pravolinijski.

**pravokrílac** im. m. r., g. jd. *pravokrílca*, n. mn. *pravokrílci* - zool. vrsta insekata s dva para krila od kojih su gornja štitnik donjih, čvrsta i ne pokreću se pri letenju.

**prȁvokūt** im. m. r. - pravougao.

**prȁvokūtan** prid., odr. v. *prȁvokūtnī* - pravougli.

**prȁvokūtnīk** im. m. r. - pravougaonik.

**prȁvokūtno** pril. - pravougaono, s pravim uglovima, u obliku pravougaonika.

**pravolínījskī/pravolìnījskī** prid. odr. v. - koji ide pravom linijom, pravocrtni; koji uvijek djeluje jednakom mjerom, na isti način, koji se ne mijenja; stalan, ujednačen.

**pravolínījski** pril. - pravom linijom, ne skrećući; na isti način, jednako, ujednačeno.

**pravòljub(an)** prid., odr. v. *pravòljubnī* - pravoljubiv, pravdoljubiv.

**pravoljùbivo** pril. - na pravoljubiv način, pravdoljubivo.

**pravoljùbivōst** im. ž. r., g. jd. *pravoljùbivosti*, instr. jd. *pravoljùbivošću/pravoljùbivosti* - osobina onoga ko je pravoljubiv, pravdoljubivost, pravdoljublje.

**prȁvoljūblje** im. s. r. - pravdoljublje.

**prȁvomoćan** prid., odr. v. *prȁvomoćnī* - koji je pravno valjan, važeći, pravosnažan, validan.

**prȁvomoćno** pril. - pravosnažno, na pravno važeći način.

**prȁvomoćnōst** im. ž. r., g. jd. *prȁvomoćnosti*, instr. jd. *prȁvomoćnošću/prȁvomoćnosti* - stupanje na snagu neke presude, pravosnažnost.

**prȁvopīs** im. m. r. - sistem pravila kojima se propisuje način pisanja; ortografija; udžbenik pravopisa.

**pravopísac** im. m. r., g. jd. *pravopísca*, n. mn. *pravopísci*, g. mn. *pravòpīsācā* - pisac pravopisa, tvorac pravopisne norme.



**prȁvopīsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravopis; koji je propisan pravopisom.

**prȁvopīsno** pril. - prema pravopisu, na pravopisan način.

**prȁvorijek** im. m. r., g. jd. *prȁvorijeka* - zast. sudska presuda; pravilan govor.

**pravorjèčiv** prid., odr. v. *pravorjèčivī* - pravorjek, koji pravo govori.

**pravorjèčivo** pril. - na pravorječiv način, pravorjeko.

**pravorjèčivōst** im. ž. r., g. jd. *pravorjèčivosti*, instr. jd. *pravorjèčivošću/ pravorjèčivosti* - osobina onih koji pravo govore, pravorječje.

**prȁvorjēčje** im. s. r. - pravorječivost.

**pravòrjek** prid., odr. v. *pravòrjekī* - koji pravo govori, pravorječiv.

**pravoslávac** im. m. r., g. jd. *pravoslávca* - hrišćanin koji slijedi pravoslavlje, istočnu hrišćansku crkvu sa sjedištem u Grčkoj, ortodoks.

**prȁvoslāvan** prid., odr. v. *prȁvoslāvnī* - koji je u pravoslavnoj vjeri; hrišćanin ortodoks.

**prȁvoslāvka** im. ž. r., dat. jd. *prȁvoslāvki/ pravòslāvki* - žena pravoslavac.

**prȁvoslāvlje** im. s. r. - istočna hrišćanska vjera; ortodoksno hrišćanstvo, ogranak hrišćanstva sa sjedištem u Grčkoj.

**prȁvosnāžan** prid., odr. v. *prȁvosnāžnī/ pravòsnāžnī* - pravovaljan; koji je pravno na snazi, zakonit, važeći.

**pravòsnažno** pril. - na pravosnažan, pravovaljan način, punovažno.

**pravosnážnōst** im. ž. r., g. jd. *pravosnážnosti*, instr. jd. *pravosnážnošću/ pravosnážnosti* - pravovaljaost; osobina ili stanje onoga što je pravosnažno; valjanost, vrijednost čega.

**prȁvōst** im. ž. r., g. jd. *prȁvosti*, instr. jd. *prȁvošću/prȁvosti* - osobina onoga što je pravo, svojstvo onoga ko je prav.

**pravostèčen** prid., odr. v. *pravostèčenī* - koji je stečen na pošten način.

**prȁvosūdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravosuđe.

**prȁvosūđe/pravòsuđe** im. s. r. - najviša javna institucija koja se bavi pravosudnim poslovima; zgrada u kojoj je smještena ta institucija; djelatnost kojom se bave pravnici i sudije.

**pravoùgao** im. m. r. - pravi ugao, pravokut.

**pravoùgaon** prid., odr. v. *pravoùgaonī* - koji je pod pravim uglom, pravokutan.

**pravougaònīk** im. m. r., g. jd. *pravougaoníka*, n. mn. *pravougaoníci*, g. mn. *pravougaoníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pravougaonícima* - predmet čiji su svi uglovi pravi, pravokutnik.

**pravoùgaono** pril. - pravokutno, s pravim uglovima.

**prȁvouglast** prid., odr. v. *prȁvouglastī* - pravokutan, s pravim uglovima.

**prȁvouglī/prȁvoūglī** prid. odr. v. - koji je pod pravim uglom, koji je sastavljen od pravih uglova; pravokutni.

**pravovàljān** prid., odr. v. *pravovàljānī* - pravosnažan.

**pravovaljánōst** im. ž. r., g. jd. *pravovàljānosti/pravovaljánosti*, instr. jd. *pravovàljānošću/pravovaljánošću* i *pravovàljānosti/ pravovaljánosti* - pravosnažnost.

**pravovjérac** im. m. r., g. jd. *pravovjérca* - pravovjernik, onaj koji je pravovjeran, koji ima pravu vjeru.

**prȁvovjērnica** im. ž. r., v. jd. *prȁvovjērnice* - žena pravovjernik.

**prȁvovjērnīk** im. m. r., g. jd. *prȁvovjērnīka* - čovjek istinski odan vjeri, koji vjeruje cijelim svojim bićem, pravi vjernik.

**pravovjérnōst** im. ž. r., g. jd. *pravovjérnosti*, instr. jd. *pravovjérnošću/pravovjérnosti* - osobina i stanje pravovjernih; pravovjerstvo.

**pravovjérstvo/pravovjèrstvo** im. s. r. - vjerovanje pravovjernih; pravovjernost.

**prȁvovremen/pravòvremen** prid., odr. v. *prȁvovremenī/pravòvremenī* - blagovremen, koji se dešava u pravo vrijeme.

**pravozástupničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pravozastupnike, koji im pripada, odvjetnički, advokatski.

**pravozástupnički** pril. - na pravozastupnički način, kao pravozastupnici, odvjetnički, advokatski.

**pravozástupnīk** im. m. r., v. jd. *pravozástupnīče*, n. mn. *pravozástupnīci*, g. mn. *pravozástupnīkā* - onaj koji koga pravno zastupa; odvjetnik, advokat.

**prazámetak** im. m. r., g. jd. *prazámetka* - najstariji, prvobitni zametak čega, zametak od koga šta počinje.

**prázan** prid., odr. v. *prâznī* - ispražnjen, bez ičega u sebi; prenes. od koga nema koristi, isprazan; duhovno pust.

**pràziluk** im. m. r. - prasa.

**prâzničan** prid., odr. v. *prâznični* - koji se odnosi na praznik, praznički; svečan; raspoložen, radostan, veseo.

**prâznički** prid. odr. v. - koji se odnosi na praznik, praznični; svečani.

**prâznīk** im. m. r., g. jd. *prâznīka*, v. jd. *prâznīče*, n. mn. *prâznīci*, g. mn. *prâznīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prâznīcīma* - blagdan; svečani dan.

**praznìna** im. ž. r., g. mn. *praznínā* - ispražnjen prostor; praznoća; osobina onoga što je prazno; nedostatak čega; prenes. duhovna usamljenost, ispražnjenost.

**prázniti (se)** gl. nesvrš., prez. *prâznīm (se)* - činiti nešto praznim odstranjujući njegov sadržaj; siromašiti; postajati prazan, ispražnjavati (se); osiromašivati.

**prâzno** pril. - bez sadržaja; isprazno, pusto, šuplje; ogoljeno, golo.

**praznòća** im. ž. r. - ispražnjenost, praznina; stanje onoga što je ispražnjeno; bezizražajnost.

**praznòglav** prid., odr. v. *praznòglavī* - koji je prazne glave, praznoglavac; šupljeglav, umno ograničen, koji ne umije da misli; neznalica.

**praznoglávac/praznòglavac** im. m. r., g. jd. *praznoglávca/praznòglāvca*, n. mn. *praznoglávci/praznòglāvci*, g. mn. *praznòglāvācā/praznòglavācā* - šupljoglavac, čovjek čija je glava prazna, koji ne umije da misli, mutavac.

**praznòglavica** im. ž. r. - šupljeglavost, bezumlje, praznoglavost; praznoglavo ponašanje; praznoglava osoba.

**praznòglavōst** im. ž. r., g. jd. *praznòglavosti*, instr. jd. *praznòglavošću/praznòglavosti* - praznoglavica, šupljeglavost; osobina onoga ko je praznoglav.

**praznogovòrljiv** prid., odr. v. *praznogovòrljivī* - koji govori prazne, nesadržajne riječi, koji prazno govori.

**praznòhod** prid., odr. v. *praznòhodī* - koji beskorisno hoda, bez efekta, bez koristi, koji samo stvara gubitke.

**prȁznohōd** im. m. r. - hod bez ikakvog učinka, prazan hod.

**praznòkesić** im. m. r., pejor. - siromah, onaj koji nema novca, čija je "kesa" prazna.

**prȁznorječan/praznòrječan** prid., odr. v. *prȁznorječnī/praznòrječnī* - praznorječiv.

**praznorjèčiv** prid., odr. v. *praznorjèčivī* - čovjek koji isprazno govori, koji mnogo govori a malo ili ništa ne kaže.

**praznorjèčivo** pril. - na praznorječiv način, prazno, bez značenja.

**praznorjèčivōst** im. ž. r., g. jd. *praznorjèčivosti*, instr. jd. *praznorjèčivošću/praznorjèčivosti* - prazan govor, govor radi govora; osobina praznorječivih ljudi.

**prȁznorjēčje** im. s. r. - prazan, beznačajan, bezvrijedan govor, blebetanje, praznoslovlje.

**praznòruk** prid., odr. v. *praznòrukī* - koji je prazne ruke, siromašan.

**prȁznoslōvlje/praznòslōvlje** im. m. r. - praznorječje.

**práznōst** im. ž. r., g. jd. *práznosti*, instr. jd. *práznosti/práznošću* - praznina.

**prȁznovānje/praznòvānje** gl. im. s. r. - od praznovati.

**prȁznovati/praznòvati** gl. nesvrš., prez. *prȁznujēm* - proslavljati, slaviti; slavljem, svečanošću obilježavati kakav značajan datum; odmarati se, ne raditi, uživati odmarajući se.

**praznovjérac/praznòvjerac** im. m. r., g. jd. *praznovjérca/praznòvjērca*, - praznovjernik, nevjernik, onaj koji je sujevjeran, koji vjeruje u djelovanje neprirodnih sila.

**prȁznovjeran/prȁznovjēran/praznòvjeran** prid., odr. v. *prȁznovjernī/prȁznovjērnī/praznòvjernī* - koji ne vjeruje u objavljene vjere; sujevjeran, koji vjeruje u sve i svašta; koji se drži praznovjerja.

**praznòvjerica** im. ž. r. - praznovjerje.

**prȁznovjērje/praznòvjērje** im. s. r. - nevjerovanje u objavljene vjere; sujevjerje; primitivno vjerovanje u moć neprirodnih sila.



**prȁznovjērka/praznòvjērka** im. ž. r., dat. jd. *prȁznovjērki/praznòvjērki*, g. mn. *prȁznovjērkī/praznòvjērkī* - žena praznovjerac.

**prȁznovjernīk/prȁznovjērnīk/praznòvjernīk** im. m. r., g. jd. *prȁznovjernīka/prȁznovjērnīka/praznòvjernīka*, n. mn. *prȁznovjernīci/prȁznovjērnīci/praznòvjernīci*, g. mn. *prȁznovjernīkā/prȁznovjērnīkā/praznòvjernīkā* - praznovjerac.

**prȁznovjērno/praznòvjērno** pril. - na praznovjeran način, kao praznovjernici.

**Prȁžanin** im. m. r., n. mn. *Prȁžāni* - stanovnik Praga; čovjek koji je rođen u Pragu.

**Prȁžānka** im. ž. r., dat. jd. *Prȁžānki*, g. mn. *Prȁžānkī* - žena iz Praga; stanovnica Praga; ona koja je rodom iz Praga.

**prȁživotinja/praživòtinja** im. ž. r. - prvobitna, najstarija životinja.

**prážnjēnje** gl. im. s. r. - ispražnjavanje, činjenje čega punog praznim; oslobađanje viška energije; emotivno oslobađanje.

**pŕca/pr̀ca** im. ž. r., pejor. - sitna, malena ali energična žena; hip. sitna djevojčica.

**prcóljak** im. m. r., g. jd. *prcóljka*, n. mn. *prcóljci*, g. mn. *pr̀cōljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prcóljcima* - prculjak.

**prcúljak** im. m. r., g. jd. *prcúljka*, n. mn. *prcúljci*, g. mn. *pr̀cūljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prcúljcima*, pejor. - nizak, patuljast čovjek, patuljak; neugledno dijete; hip. sitan dječak, dječačić, švrćo; prenes. beznačajan, nevrijedan čovjek.

**pȓč** im. m. r., g. jd. *pȑča*, n. mn. *pr̀čevi* - zool. jarac; rasan jarac, jarac za oplodnju; prenes. starmali.

**pŕčak** im. m. r., g. jd. *pŕčka*, n. mn. *pŕčci*, g. mn. *pȓčākā* - nabusit čovjek, svađalica; bot. divlji grašak.

**pȑčast** prid., odr. v. *pȑčastī* - koji je sličan prču.

**pȑče** im. s. r. g. jd. *pȑčeta* - jarčić, kozlić.

**pȑčēnje** gl. im. s. r. - vrijeme oplodnje koza, oplođavanje koza; dizanje nosa, oholost, nadimanje; seksualni odnos.

**pr̀četina** im. ž. r. - jareće meso, prčevina.

**pr̀čevina** im. ž. r. - prčetina.

**prčèvit** prid., odr. v. *prčèvitī* - koji je snažan kao prč; pohotljiv, pohotan.

**prčèvitōst** im. ž. r., g. jd. *prčèvitosti*, instr. jd. *prčèvitošću/prčèvitosti* - osobina onoga ko je prčevit, pohotljivost.

**pȑčica** im. m. i ž. r. - obično mala naprasita osoba, svađalica.

**pȑčiti se** gl. nesvrš., prez. *pȑčī se* - dizati nos, oholiti se, nadimati se; biti strašno ljut, režati na koga; pariti se (za jarčeve); imati seksulani odnos.

**pȑčkalo** im. s. r., hip. - čeprkalo, onaj koji voli da prčka, čeprka.

**pȑčkānje** gl. im. s. r. - čeprkanje po čemu, traženje preturanjem.

**prčkàrija** im. ž. r., pejor. - ono što je sprčkano, nevrijedno, sitnica, sitnež, sitnarija.

**pȑčkati** gl. nesvrš., prez. *pȑčkām* - čeprkati po čemu, preturati tražeći sitnice.

**pr̀čvār/pȑčvār** im. m. r., g. jd. *prčvára/pȑčvāra* - čovjek koji drži prčvarnicu, koji prčvari; prost kuhar.

**prčvárēnje** gl. im. s. r. - rad u prčvarnici; pripremanje jednostavne hrane.

**prčváriti** gl. nesvrš., prez. *pr̀čvārīm* - raditi u prčvarnici; držati prčvarnicu; pripremati obična jela.

**pr̀čvārnica** im. ž. r. - gostionica s jeftinom i jednostavnom hranom; loša i neuredna gostionica.

**pŕća** im. m. r., hip. - prculjak, švrćo, mališa, sitan simpatičan dječačić.

**pȑćast** prid., odr. v. *pȑćastī* - kratak i na kraju uzdignut (nos), prćav.

**pȑćav** prid., odr. v. *pȑćavī* - prćast.

**pȑćavōst** im. ž. r., g. jd. *pȑćavosti*, instr. jd. *pȑćavošću/pȑćavosti* - osobina onoga ko je prćast, što je prćasto.

**pr̀ćēnje** gl. im. s. r. - pravljenje prtine.

**pȑćēnje** gl. im. s. r. - nošenje s uprtama.

**pŕćēnje** gl. im. s. r. - durenje, podizanje nosa.

**pr̀ćija** im. ž. r. (grč.) - imovina koju udavača nosi u miraz; miraz; baština, nasljedstvo; očevina, ćaćevina.

**prćìjāš** im. ž. r. (grč.), g. jd. *prćijáša*, g. mn. *prćijášā* - član porodične prćije; nasljednik očevine.

**pŕćiti se** gl. nesvrš., prez. *pȓćīm se* - ljutiti se, duriti se isturajući usne u znak nezadovoljstva ili protesta; mrštiti se dižući nos.

**prćònos** prid., odr. v. *prćònosī* - koji je prćastog nosa.

**preàmbula** im. ž. r. (fr.) - uvodni dio; uvod; predgovor; prenes. posredno kazivanje, zaobilaženje, okolišanje.

**prebàcāč** im. m. r., g. jd. *prebacáča*, n. mn. *prebacáči*, g. mn. *prebacáčā* - običnije: prebacivač.

**prebáciti (se)** gl. svrš., prez. *prèbācīm* (*se*) - baciti (se) s jednog mjesta na drugo; baciti (se) preko čega; ovlaš (se) nabaciti; premjestiti, prenijeti, prevesti (se) preko čega; uzvršiti prebačaj, nadmašiti; prenes. zadužiti, ovlastiti, prenijeti na drugoga; prekoračiti dogovoreni rok, prigovoriti kome.

**prebáciti** gl. svrš., prez. *prèbācīm* - uputiti prigovor, prigovoriti, zamjeriti.

**prebacìvāč** im. m. r., g. jd. *prebaciváča*, n. mn. *prebaciváči*, g. mn. *prebaciváčā* - onaj koji šta prebacuje; naprava za prebacivanje struje iz jednog u drugi smjer.

**prebacívānje** gl. im. s. r. od prebacivati.

**prebacívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prebàcujēm* (*se*), trp. prid. *prebàcīvān* - vršiti prebacivanje, bacati s jednog mjesta na drugo; baciti preko čega; prelaziti; premještati; bacati dalje od drugih, vršiti prebačaje, nadmašivati; prigovarati, upućivati kome prigovor.

**prëbačāj** im. m. r., lok. jd. *prebačáju*/*prëbačāju* - pogodak dalje od cilja; učinak bolji od očekivanog, premašaj.

**prèbāčen** prid., odr. v. *prèbāčenī* - preveden, prenesen, premješten; koji je bačen iza cilja, dalje od cilja; čiji je učinak bolji od očekivanog, premašen.

**prèbdjeti** gl. svrš., prez. *prèbdīm*, trp. prid. *prebdjèven* - cijelo vrijeme provesti bdijući; sve vrijeme provesti u bdijenju.

**prebíjānje** gl. im. s. r. - prelamanje, slamanje; pretjerano udaranje; poravnavanje računa.

**prebíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèbījām* (*se*), trp. prid. *prèbījān* - prelamati, slamati (se); previše tući; mučiti se ležeći na čemu neudobnom; potucati se, skitati; izravnavati račune dodavanjem ili oduzimanjem čega.

**prebìjen** prid., odr. v. *prebìjenī* - prelomljen, slomljen; polomljen; pretučen; poravnat, sravnjen.

**prebijèno** pril. - polomljeno, slomljeno; prenes. skrhano, iscijeđeno, bez snage.

**prebìjenōst** im. ž. r., g. jd. *prebìjenosti*, instr. jd. *prebìjenošću*/*prebìjenosti* - stanje onoga ko je prebijen ili što je prebijeno.

**prebírānje** gl. im. s. r. - trijebljenje, pažljivo pregledanje, razabiranje; pretraživanje čega premetanjem; prenes. premetanje po mislima, prisjećanje; pretresanje misli, preispitivanje.

**prèbirānje** gl. im. s. r. - jednolično dodirivanje, doticanje čega prstima.

**prebírati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèbīrām* (*se*) - trijebiti, pažljivo (se) pregledati, razabirati; pretraživati šta premetanjem; pažljivo pregledati, pretresati; prenes. premetati po mislima, prisjećati se; pretresati misli, detaljno (se) preispitivati.

**prèbirati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèbirēm* (*se*) - jednolično dodirivati, ovlaš doticati prstima.

**prèbiti (se)** gl. svrš., prez. *prëbijēm* (*se*), trp. prid. *prebìjen* - prelomiti, slomiti (se); pretući; poravnati račune.

**prebìvalīšte** im. s. r. - mjesto stalnog boravka; mjesto prebivanja; boravište.

**prebívānje** gl. im. s. r. - boravak, boravljenje; stanovanje.

**prebívati** gl. nesvrš., prez. *prèbīvām* - stanovati, živjeti gdje; boraviti, nalaziti se gdje.

**prèbjeći/prèbjegnuti** gl. svrš., prez. *prèbjegnēm*, rad. prid. *prèbjegao* - bježeći pred čim stići na drugu stranu, izbjeći.

**prèbjeg** im. m. r., v. jd. *prëbježe*, n. mn. *prèbjezi*, g. mn. *prëbjēgā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèbjezima* - prebjeglica, onaj koji je gdje prebjegao.

**prébjeg** im. m. r. , n. mn. *prébjezi*, g. mn. *prébjēgā*, dat.-instr.-lok. mn. *prébjezima* - bijeg s jednog mjesta na drugo, prebjegavanje.

**prebjegávānje** gl. im. s. r. od prebjegavati.

**prebjegávati** gl. nesvrš., prez. *prebjègāvām* - bježati pred nevoljama ili nasiljem iz jednog mjesta u drugo, iz jedne zemlje u drugu; izbjegavati nesreću bježeći pred njom.

**prèbjeglica** im. m. i ž. r., v. jd. *prëbjeglice*/*prëbjeglico* - prebjeg, onaj koji je gdje prebjegao; koji je bježeći izbjegao nesreću ili nevolju, izbjeglica.



**prëbjeglīčin/prëbjegličin** prid., odr. v. - koji se odnosi na prebjeglicu, koji joj pripada.

**prëblāg** prid., odr. v. *prëblāgī* - previše blag; prenes. mlak, pretjerano osjećajan.

**prëblijed** prid., odr. v. *prëblijedī* - previše blijed; suviše, veoma blijed; izrazito blijed.

**preblijèdjeti** gl. svrš., prez. *prèblijedīm* - postati blijed; naglo postati izrazito blijed.

**prebljeđívānje** gl. im s. r. od prebljeđivati.

**prebljeđívati** gl. nesvrš., prez. *prebljèđujēm* - s vremena na vrijeme poblijedjeti, postajati blijed.

**prëbogat** prid., odr. v. *prëbogatī* - previše bogat; raskošan; dragocjen, veoma vrijedan, skupocjen.

**prëbogato** pril. - veoma bogato, raskošno, obilno; skupocjeno, dragocjeno.

**prebojàdisati** gl. svrš. (tur.), prez. *prebojàdišēm* - nanijeti novu boju, obojiti, prebojiti.

**prebòjiti** gl. svrš. (tur.), prez. *prèbojīm*, trp. prid. *prèbojen* - premazati bojom, ponovo obojiti; obojiti drugom bojom.

**prébol** im. m./ž. r., g. jd. *prébola*/*préboli* - stanje bolesnika poslije bolesti, ozdravljenje, prebolijevanje.

**prebolijèvānje** gl. im. s. r. - prebol, nadilaženje bolesti, ozdravljanje.

**prebolijèvati** gl. nesvrš., prez. *prebòlijevām* - nadilaziti bolest, uspješno se boriti s bolešću.

**prebòljeti** gl. svrš., prez. *prèbolīm*, trp. prid. *prèboljen* - savladati bolest, ozdraviti, izliječiti se; pretrpjeti, izdržati bolest; prenes. prežaliti, zaboraviti.

**prebòraviti** gl. svrš., prez. *prebòravīm* - provesti vrijeme boraveći gdje, proboraviti.

**prebrájānje** gl. im. s. r. od prebrajati.

**prebrájati** gl. nesvrš., prez. *prèbrājām* - vršiti prebrajanje, iznova brojati, prebrojavati.

**prëbrān** prid., odr. v. *prëbrānī* - koji je prebiranjem očišćen.

**prebránac** im. m. r., g. jd. *prebránca*, n. mn. *prebránci*, g. mn. *prèbrānācā*, - vrsta graha; jelo od posebne vrste krupnog graha.

**prèbrati** gl. svrš., prez. *prèberēm*/*prebèrēm* - pažljivo pretražiti, pregledati; prebirajući očistiti.

**prèbrditi** gl. svrš., prez. *prèbrdīm* - preći preko brda, savladati brdo; prenes. savladati, ukloniti veliku prepreku, prebroditi, uspjeti u čemu teškom.

**prèbrinuti** gl. svrš., prez. *prèbrinēm* - osloboditi se brige, završiti s brigom, riješiti problem koji je zadavao brigu.

**prèbrisati** gl. svrš., prez. *prèbrišēm* - obrisati; brišući očistiti, izbrisati; prekrižiti, precrtati; prenes. zaboraviti; učiniti ništavnim, nevrijednim, nevažećim.

**prebròditi** gl. svrš., prez. *prèbrodīm*, trp. prid. *prèbrođen* - preploviti brodom; prenes. savladati teškoće, riješiti nastale probleme; s mukom savladati.

**prebròdiv** prid., odr. v. *prebròdivī* - koji se može prebroditi; prenes. koji je uprkos brojnim poteškoćama rješiv, savladiv.

**prebròdivōst** im. ž. r., g. jd. *prebròdivosti*, instr. jd. *prebròdivošću*/*prebròdivošću* - mogućnost prebrođenja; prenes. mogućnost ili sposobnost savladavanja čega.

**prebrođávānje** gl. im. s. r. od prebrođavati.

**prebrođávati** gl. nesvrš., prez. *prebròđāvām* - vršiti prebrođavanje; prenes. s mukom savladavati, rješavati poteškoće.

**prèbrođen** prid., odr. v. *prèbrođenī* - preplovljen; prenes. koji je s mukom savladan, završen, pobijeđen.

**prèbrojān** prid., odr. v. *prèbrojānī* - koji je brojan; koji je bio prisutan u vrijeme prebrojavanja.

**prebròjati/prebròjiti** gl. svrš., prez. *prèbrojīm* - sve redom brojati, izbrojati; brojanjem odrediti tačan broj; pogriješiti, zbuniti se u brojanju.

**prebrojávānje** gl. im. s. r. od prebrojavati.

**prebrojávati** gl. nesvrš., prez. *prebròjāvām*, trp. prid. *prebòjāvān* - vršiti prebrojavanje; brojati sve redom.

**prëbr̄z/prëbrz** prid., odr. v. *prëbr̄zī/ prëbrzī* - previše brz; izrazito brz; mnogo brži nego što je potrebno.
**prëbūčan** prid., odr. v. *prëbūčnī* - previše bučan, koji stvara preveliku buku; preglasan.
**prëbūčno** pril. - s mnogo buke, suviše bučno; preglasno.
**prëbūjan** prid., odr. v. *prëbūjnī* - previše bujan; raskošno, odveć bujan.
**prebukírānje** gl. im. s. r. (fr.) od prebukirati.
**prebukírati** gl. svrš. (fr.), prez. *prebùkrām* - previše zbiti, prepuniti, pretrpati; napraviti tjeskobu, gužvu.
**precijèniti** gl. svrš., prez. *prècijenīm* - ocijeniti većom ocjenom nego što je realno; dati čemu višu cijenu od njegove vrijednosti; prenes. očekivati od koga više nego što on može pružiti; imati o kome bolje mišljenje nego što on to zaslužuje.
**prècijenjen** prid., odr. v. *prècijenjenī* - koji je dobio višu ocjenu od one koju zaslužuje; prenes. u čije se sposobnosti vjerovalo više nego što one vrijede.
**precijèpiti** gl. svrš., prez. *prècijepīm* - jednim zamahom, cijepom podijeliti na dvoje.
**prëciōzan** prid. (lat.), odr. v. *prëciōznī* - skup, vrijedan, dragocjen; prenes. pretjeran, neprirodan, izvještačen.
**precióznōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *precióznosti*, instr. jd. *precióznošću/precióznosti* - osobina onoga ko je preciozan, dragocjenost; prenes. izvještačenost, pretjeranost; svojstvo onoga što je preciozno, skupocjenost.
**prëcīzan** prid. (fr.), odr. v. *prëcīznī* - tačan, precizno određen; detaljan; pravilan; jasan i razgovijetan.
**precízīrān** prid. (fr.), odr. v. *precìzīrānī* - koji je precizno određen, detaljno dogovoren.
**precìzīrānōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *precìzīrānosti*, instr. jd. *precìzīrānošću/precìzīrānosti* - osobina onoga što je precizirano.
**precizírānje** gl. im. s. r. (fr.) - detaljisanje, precizno određivanje pojedinosti.
**precizírati** gl. svrš. (fr.), prez. *precìzīrām* - obavljati preciziranje, precizno, detaljno odrediti.
**precíznōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *precíznošću/precíznosti* - osobina onoga koji precizira; svojstvo onoga što je precizirano.
**precjenjívānje** gl. im. s. r. od precjenjivati.
**precjenjívati** gl. svrš., prez. *precjènjujēm*, trp. prid. *precjènjīvān* - vršiti precjenjivanje; davati kome ili čemu višu, bolju ocjenu od one koja mu pripada.
**précrt** im. m. r. - ono što je precrtano, nacrtana kopija.
**precȑtati** gl. svrš., prez. *precȑtām*, trp. prid. *prècrtān* - crtom prekrižiti; prema uzorku isto nacrtati, načiniti crtanu kopiju, precrt.
**precȑtāvān** prid., odr. v. *precȑtāvānī* - koji je više puta precrtom kopiran; više puta crtom križan.
**precrtávānje** gl. im. s. r. od precrtavati.
**precrtávati** gl. nesvrš., prez. *precȑtāvām* - križati crtom; kopirati precrtavanjem.
**prècvikati/prècvikovati** gl. svrš. (njem.), prez. *prècvikām/prècvikujēm* - probušiti; jednim pokretom presjeći nešto.
**precvjètati** gl. svrš., prez. *precvjètām*, trp. prid. *prècvjetān* - previše iscvjetati; cvjetati poslije roka; prenes. biti klimakteričan.
**precvjetávānje** gl. im. s. r. od precvjetavati.
**precvjetávati** gl. nesvrš., prez. *precvjètāvām* - cvjetati i poslije prirodnog vremena cvjetanja.
**prèča** im. ž. r. - češće: vratilo, gimnastička sprava.
**prèčac** im. m. r., g. jd. *prečàca* - prečica, brži i kraći put; kratica, prijeki put.
**prëčaga/prèčaga** im. ž. r., dat. jd. *prëčagi /prèčagi*, g. mn. *prëčāgā* - prečka, poprečna obla greda, motka postavljena da šta razdvoji, podijeli, pregradi ili spoji; poprečna daščica na ljestvama; prepreka, zapreka; medic. dijafragma; moždanica.
**prëčagīn/prìčagin** i **prèčagīn/prèčagin** prid. odr. v. - koji je u vezi s prečagom, njen dio; koji joj pripada.
**prečànica** im. ž. r. - prečaga.
**prèčasnōst** im. ž. r., g. jd. *prèčasnosti*, instr. jd. *prèčasnošću/prèčasnosti* - sveštenička titula, preuzvišenost.



**prèčastan** prid., odr. v. *prèčasnī* - suviše častan, onaj koji pretjerano čuva svoju čast; veoma poštovan; sveti.
**prëčē/prëče** pril. - važnije, bitnije, bliže, potrebnije.
**prëčēst** prid., odr. v. *prëčēstī* - pretjerano, previše čest, čest u najvećoj mjeri.
**prëčēsto** pril. - previše često, veoma često, suviše često.
**prečèšljati** gl. svrš., prez. *prečèšljām*, trp. prid. *prëčešljān* - po drugi put iščešljati; ponovo prebrati; prenes. pažljivo pretražiti, prebiskati, pretitrati.
**prèčica** im. ž. r., g. mn. *prèčīcā* - prečac.
**prèčicē** pril. - prečicom, kraćim putem, prijeko, na prijek način.
**prëčist** prid., odr. v. *prëčistī* - previše, pretjerano čist, veoma čist.
**prečìstāč** im. m. r., g. jd. *prečistáča*, n. mn. *prečistáči* - stroj za prečišćavanje čega; materijal koji ima ulogu prečistača; onaj koji radi na stroju za prečišćavanje.
**prèčistiti** gl. svrš., prez. *prèčistīm*, trp. prid. *prèčišćen* - ponovo očistiti; izvršiti novo prečišćavanje; prenes. očistiti tekst od nejasnoća, izbaciti sve što unosi smutnju, nejasnost, što je nerazumljivo.
**prečišćávānje** gl. im. s. r. od prečišćavati.
**prečišćávati** gl. nesvrš., prez. *prečìšćāvām*, trp. prid. *prečìšćāvān* - prečišćivati, obavljati prečišćavanje čega; ponovo čistiti, dotjerivati.
**prèčišćen** prid., odr. v. *prèčišćenī* - koji je pretrpio čišćenje, očišćen; jasan, razumljiv, čist.
**prečišćívati** gl. nesvrš., prez. *prečìšćujēm* - prečišćavati.
**prëčka** im. ž. r., dat. jd. *prëčki*, g. mn. *prëčkī/prëčākā* - poprečna greda, prečaga, prečnica; sport. gornja greda na golu; stativa, branik.
**prëčkica** im. ž. r., dem. - mala prečka, prečagica, gredica.
**prëčnīk** im. m. r., n. mn. *prëčnīci* g. mn. *prëčnīka*, dat.-instr.-lok. mn. *prëčnīcima* - mat. linija koja spaja dvije suprotne tačke kruga i prolazi kroz njegovo središte, rjeđe: priječnik.
**prečúčati** gl. svrš., prez. *prečúčīm*, trp. prid. *prèčūčen* - sve vrijeme provesti čučeći; čitavo vrijeme čučati.
**prèčuti** gl. svrš., prez. *prèčujēm* - ne čuti ono što je trebalo čuti; ne čuti sasvim dobro.
**prëći/préći** gl. svrš., prez. *prëđēm* - idući stići, premjestiti se na drugu stranu; prevaliti neko rastojanje; promijeniti prebivalište; raširiti se na druge; prekoračiti neku granicu; preteći; proći mimo koga.
**prećóriti** gl. svrš. (pers.), prez. *prèćōrīm* - razg. prespavati; provesti vrijeme ne vidjevši ništa; provesti vrijeme zaslijepljen ljubavlju.
**prëd** prijed. - ispred, s prednje strane.
**prëdačkī** prid. odr. v. - koji je svojstven precima, koji se odnosi na pretke.
**prëdački** pril. - kao preci, na predački način.
**prëdāh** im. m. r., n. mn. *prëdāsi*, g. mn. *prëdāhā*, dat.-instr.-lok. mn. *prëdāsima* - kratak odmor; pauza, stanka.
**predàhnuti** gl. svrš., prez. *prèdahnēm* - uzeti predah; osjetiti olakšanje, odahnuti; nakratko se odmoriti.
**predahnjívānje** gl. im. s. r. od predahnjivati.
**predahnjívati** gl. nesvrš., prez. *predàhnjujēm* - povremeno uzimati predah radi odmora, kratko se odmarati; s vremena na vrijeme smanjivati tempo, brzinu radi odmaranja.
**prëdaja** im. ž. r. - isporuka, isporučivanje čega; odustajanje od daljnje borbe; nepisana historija, usmena tradicija, predanje.
**prëdājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na onoga koji predaje, isporučuje.
**prèdājnīk** im. m. r., n. mn. *prèdājnīci*, g. mn. *prèdājnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdājnīcima* - uređaj za odašiljanje signala, odašiljač.
**prëdak** im. m. r., g. jd. *prëtka*, n. mn. *prëci*, g. mn. *prëdākā*, - krvni srodnik u dalekoj prošlosti; ono što čemu prethodi.
**prëdalek** prid., odr. v. *prëdalekī* - veoma dalek, isuviše, pretjerano dalek.
**prëdaleko** pril. - isuviše daleko, veoma daleko.
**prëdān** prid., odr. v. *prëdānī* - privržen, odan, požrtvovan; isporučen, predat.

**predániti** gl. svrš., prez. *prèdānīm* - provesti negdje dan; dočekati negdje drugi dan, prenoćiti.

**prȅdāno** pril. - privrženo, odano, požrtvovano; s ljubavlju, s uvažavanjem; postojano.

**prȅdānōst** im. ž. r., g. jd. *prȅdānosti*, instr. jd. *prȅdānošću/prȅdānosti* - privrženost, odanost, požrtvovanost, osobina onoga ko je predan.

**predánje** im. s. r. - usmena tradicija, nepisana historija; ono što se prenosi s koljena na koljeno, predaja.

**predanjívānje** gl. im. s. r. od predanjivati.

**predanjívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *predànjujēm* - provoditi dane; boraviti gdje cijeli dan; provoditi vrijeme tokom dana.

**predarèžljiv** prid., odr. v. *predarèžljivī* - suviše, pretjerano darežljiv.

**predarèžljivo** pril. - pretjerano, previše, suviše darežljivo.

**predarèžljivōst** im. ž. r., g. jd. *predarèžljivosti*, instr. jd. *predarèžljivošću/predarèžljivosti* - pretjerana darežljivost, osobina onih koji su previše darežljivi.

**prèdati (se)** gl. svrš., prez. *prèdām (se)*, trp. prid. *prȅdāt/prȅdān* - dati kome u ruke, uručiti; dati na korištenje, ustupiti; odustati od borbe, takmičenja, prepustiti (se) sudbini.

**prèdatnica** im. ž. r. - potvrda o onome što je predato, priznanica.

**prèdatnīk** im. m. r., v. jd. *prȅdatnīče*, n. mn. *prèdatnīci*, g. mn. *prèdatnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdatnīcima* - onaj koji se čemu predaje.

**prȅdātōst** im. ž. r., g. jd. *prȅdātosti*, instr. jd. *prȅdātošću/prȅdātosti* - stanje onoga koji se predaje čemu; opuštenost, stanje onoga ko je predat čemu.

**predàvāč** im. m. r., g. jd. *predaváča*, n. mn. *predaváči*, g. mn. *predaváčā* - onaj koji drži predavanje, koji predaje; univerzitetsko nastavničko zvanje.

**predaváčev** prid. odr. v. - koji pripada predavaču.

**predàvāčkī** prid. odr. - koji se odnosi na predavače.

**predàvāčki** pril. - kao predavači, na predavački način.

**predávānje** gl. im. s. r. - usmeno kazivanje o nekoj temi; ono o čemu se govori, predaje, teorijski čas.

**predavaònica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se drže predavanja, učionica, sala za predavanja; mjesto, prostorija u kojoj se šta predaje da se odatle gdje drugo uruči.

**predávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèdājēm (se)*, trp. prid. *prèdāvān* - vršiti predaju, isporučivati, uručivati; odustajati od daljeg takmičenja, posustajati u borbi; držati predavanje.

**prȅdāvno** pril. - veoma davno, suviše davno, previše davno.

**prèdbrāčnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stanje prije braka.

**predbùdućī** prid. odr. v. - koji se vrši prije neke buduće radnje; koji se odnosi na takvu radnju.

**prȅdebeo** prid, odr. v. *prȅdebelī* - previše debeo, suviše debeo, pregojazan.

**prèđen** prid., odr. v. *prèđenī* - koji je nastao u procesu prédēnja.

**predèno** im. s. r. - stil., pređa, predivo.

**prédēnje** gl. im. s. r. - pravljenje pređe, prediva, ispredanje.

**predèrati/prèdrijeti** gl. svrš., prez. *prèderēm/prȅdrēm*, trp. prid. *prȅderān/prȅdrt* - poderati preko sredine, razderati, razdrijeti; prenes. duhovno rastrgnuti.

**predestinácija** im. ž. r. (lat.) - predodređenje; prethodno određenje, određenje unaprijed.

**predestìnīrān** prid. (lat.), odr. v. *predestìnīrānī* - predodređen, prethodno određen, određen unaprijed.

**predestinírānje** gl. im. s. r. (lat.) - vršenje predestinacije, predodređivanje.

**predestinírati** gl. svrš. (lat.), prez. *predestìnīrām*, trp. prid. *predestìnīrān* - predodređivati, unaprijed određivati, prethodno određivati.

**prȅdgovōr** im. m. r. - uvod, uvodni tekst kao priprema za čitanje knjige.

**prȅdgovōrnīk/predgòvōrnīk** im. m. r., g. jd. *prȅdgovornīka/predgovorníka*, n. mn. *prȅdgovornīci/predgovorníci*, - onaj koji je govorio prije koga drugog, prethodni govornik; uvodničar, osoba koja uvodi u čiji govor.



**prèdgradskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predgrađe, koji je na kraju grada.

**prèdgrāđe** im. s. r. - naselje na kraju, na periferiji grada, rubno gradsko naselje.

**prȅdigra** im. ž. r. - uvodni dio umjetničkog muzičkog ili pozorišnog djela; sport. prethodna igra, igra pred glavni susret; uvodni dio igre; manji događaj kao uvod u mnogo veći i ozbiljniji.

**predijèvānje** gl. im. s. r. - promjena, mijenjanje imena; ponovno sadijevanje sijena.

**predijèvati** gl. nesvrš., prez. *prèdijevām* - davati drugo, novo ime; vršiti predijevanje, iznova sadijevati plastiće sijena.

**prȅdika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *prȅdici*, g. mn. *prȅdīkā* - crkvena propovijed, prodika.

**predikaònica** im. ž. r. (lat.) - propovjedaonica, prostorija za obavljanje predika.

**predȉkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *predikáta*, n. mn. *predikáti* - gram. prirok, dio rečenice kojim se najčešće kazuje šta radi subjekat; log. ono što se na sudu kazuje o predmetu.

**prȅdikatīvan** prid. (lat.), odr. v. *prȅdikatīvnī* - koji pripada predikatu.

**predȉkātnī/predȉkātskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na predikat.

**predȉkātor** im. m. r. (lat.) - svećenik koji drži predike, propovjednik.

**predȉkātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na predikatore, koji im pripada.

**prèdikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od predikovati.

**prèdikovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prèdikujēm* - govoriti, držati predike, propovijedati.

**prèdilac** im. m. r., g. jd. *prèdioca*, n. mn. *prèdioci*, g. mn. *prèdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdiocima* - onaj koji prede, prelac.

**predilèkcija** im. ž. r. (fr.) - unaprijed dato povoljno mišljenje, izražena naklonost, simpatije, ljubav.

**prèdilica** im. ž. r. - stroj na kome se prede i obrađuje pređa.

**prèdilja** im. ž. r. - tekstilna radnica koja radi na predilici, na izradi i obradi pređe; žena koja prede, prelja.

**prédio/prèdio** i **prédjel/prèdjel** im. m. r., g. jd. *prédjela/prèdjela*, n. mn. *prédjeli/prèdjeli* - dio nekog područja; krajolik, pejsaž; blizina, okolina.

**prediònica** im. ž. r. - prostorija ili zgrada u kojoj se prede; tekstilni pogon koji se bavi predenjem.

**prediòničār** im. m. r., v. jd. *prediòničāru/prediòničāre* - radnik u predionici; zanimanje onoga koji radi na stroju za predenje.

**prediòničārev** prid. odr. v. - koji pripada predioničaru.

**prediòničārka** im. ž. r., dat. jd. *prediòničārki*, g. mn. *prediòničārkī* - ona koja radi u predionici; žena predioničar.

**prediòničārkīn/prediòničārkin** prid. odr. v. - koji pripada predioničarki.

**prediòničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predioničare.

**prediòničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predionice.

**prȅdispit/predȉspit** im. m. r. - uvodni ispit, uslovni/uvjetni ispit, ispit kao provjera za izlazak na glavni ispit.

**prȅdispitnī/predȉspitnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predispit; koji se dešava prije glavnog ispita.

**predispònīrān** prid. (lat.), odr. v. *predispònīrānī* - predodređen; sklon čemu; nadaren za šta; unaprijed pripremljen za šta.

**predispònīrāno** pril. (lat.) - na predisponiran način, predodređeno; unaprijed pripremljeno, određeno.

**predispònīrānōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *predispònīrānosti*, instr. jd. *predispònīrānošću/predispònīrānosti* - osobina i stanje onoga ko/što je predisponirano.

**predisponírānje** gl. im. s. r. (lat.) - predodređivanje prema sklonostima, pripremanje unaprijed za šta.

**predisponírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *predispònīrām* - unaprijed rasporediti, učiniti sklonim ka čemu; pripremiti unaprijed za šta, osposobljavati za kakav posao.

**prȅdistraga/predȉstraga** im. ž. r., dat. jd. *prȅdistrazi/predȉstrazi*, g. mn. *prȅdistrāgā/predȉstrāgā* - prethodna, uvodna istraga, istraga koja prethodi, koja je uslov za obavljanje glavne istrage.

**predistražívānje** gl. im. s. r. - pripremni radovi prije glavnog istraživanja.

**predistražívati** gl. nesvrš., prez. *predistràžujēm* - vršiti, obavljati prethodna istraživanja bez čijih je rezultata nije moguće obaviti ili je otežano glavno istraživanje.

**prědīvo** im. s. r. - niti kojima se tka; vuna, pamuk, konoplja, lan i sl. vlakna koja se upredaju u niti; pređa.

**prědizbōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme i aktivnosti prije izbora; koji se odnosi na period pred izbore.

**prédjelnī/prèdjelnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predio, predjel, koji pripada ili potiče iz nekog predjela.

**prědjelo** im. s. r., g. mn. *prědjēlā* - lagana hrana koja se služi prije glavnog jela.

**prèdjenuti** gl. svrš., prez. *prèdjenēm* - promijeniti ime, dati drugo ime, predjeti.

**prèdjeti** gl. svrš., prez. *prèdijēm* - predjenuti.

**predlàgāč** im. m. r., g. jd. *predlagáča*, n. mn. *predlagáči* - onaj koji predlaže, koji nudi prijedloge.

**predlagáčev** prid. odr. v. - koji potiče od predlagača, koji pripada predlagaču.

**predlagàčica** im. ž. r. - ona koja koga/šta predlaže, žena predlagač.

**predlagàčicīn/predlagàčicin** prid. odr. v. - koji se odnosi na predlagačicu, koji joj pripada.

**predlàgāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predlagače.

**predlàgāčki** pril. - na način predlagača, kao predlagači.

**predlágānje** gl. im. s. r. od predlagati.

**predlágati** gl. nesvrš., prez. *prèdlāžēm* - davati, nuditi prijedloge, davati ideju kako nešto riješiti.

**prèdložak** im. m. r., g. jd. *prèdloška*, n. mn. *prèdlošci*, g. mn. *prèdložākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdlošcima* - ono što služi kao uzor, uzorak; obrazac, model; ono po čemu se šta radi, ispunjava, podmetak.

**prèdložen** prid., odr. v. *prèdloženī* - koga su predložili, koji je izabran kao prijedlog.

**predložènīk** im. m. r., g. jd. *predloženíka* - onaj koji je predložen, koga su predložili za kakvu ulogu, funkciju, zadatak.

**predlòžiti** gl. svrš., prez. *prèdložīm* - dati prijedlog, ponuditi ideju kao rješenje čega.

**predlòžljiv** prid., odr. v. *predlòžljivī* - koji se može predložiti.

**prèdljiv** prid., odr. v. *prèdljivī* - koji se može presti; koji se lahko prede.

**prédmet** im. m. r. - stvar koja se može vidjeti i opipati; ono što se može oblikovati, građa, materija; ono o čemu se raspravlja; cilj, objekat radnje ili govora; sadržaj, tema; nastavna oblast; sudski postupak; službeni spis, akt.

**prèdmetak/prédmetak** im. m. r., g. jd. *prèdmetka/prédmetka*, n. mn. *prèdmeci/prédmeci*, g. mn. *prèdmetākā/prédmetākā* - mali, sitni predmet.

**prédmetnī/prèdmetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predmet.

**prednácrt** im. m. r. - nacrt, akt koji prethodi glavnom nacrtu, prijedlog nacrta.

**prědnaobrazba** im. ž. r. - predznanje, ono što treba već znati da bi se šta razumjelo.

**prědnōst** im. ž. r., g. jd. *prědnosti*, instr. jd. *prědnošću/prědnosti* - nadmoć; privilegija, povlastica; preimućstvo; dobra, bolja strana.

**prednjáčēnje** gl. im. s. r. od prednjačiti.

**prednjáčiti** gl. nesvrš., prez. *prèdnjāčīm* - ići ispred drugih, naprijed, imati prednost; biti u boljem položaju; predvoditi.

**prèdnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prednjake.

**prèdnjāčki** pril. - kao prednjaci, na prednjački način.

**prědnjāk/prèdnjāk** im. m. r., g. jd. *prědnjāka/prednjáka*, n. mn. *prědnjāci/prednjáci*, g. mn. *prědnjākā/prednjákā* - onaj koji je prvi, koji prednjači, koji je ispred drugih i ima prednost; prednji zub, sjekutić; etnol. prednji konj u zaprezi, predvodnik u stadu.

**prědnjī** prid. odr. v. - koji je ispred drugih; koji je naprijed.

**prèdnjica** im. ž. r. - prednja strana; prednja strana odjeće.

**prednjonèpčanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prednje nepce; gram. palatalni.

**prědobar** prid., odr. v. *prědobrī* - previše, suviše, pretjerano dobar.



**prědobjava** im. ž. r. - objava prije neke druge objave, nezvanična objava.

**prědobro** pril. - suviše, previše dobro, na predobar način.

**prědockan** pril. - suviše dockan, predocno, ob. prekasno.

**prědocno** pril. - ob. prekasno.

**predočávānje** gl. im. s. r. - živopisno kazivanje, prikazivanje čega sebi ili drugima.

**predočávati** gl. nesvrš., prez. *predòčāvām*, trp. prid. *predòčāvān* - vršiti predočavanje.

**predòčiti** gl. svrš., prez. *prèdočīm* - slikovito, živopisno šta zamisliti ili drugima kazati da to mogu zamisliti; iznijeti sve detalje, otvoreno reći, ukazati na šta.

**predodréditi** gl. svrš., prez. *predòdrēdīm* - unaprijed odrediti, pripremiti unaprijed, predisponirati.

**predòdrēđen** prid., odr. v. *predòrēđenī* - unaprijed pripremljen, određen; priorodno sklon čemu, predisponiran.

**predòdrēđeno** pril. - na unaprijed određen, predodređen način.

**predòdrēđenōst** im. ž. r., instr. jd. *predòdrēđenošću/predòdrēđenosti* - stanje onoga ko je ili što je predodređeno, predodređenje.

**predodređénje** gl. im. s. r. - predodređenost.

**predodređívānje** gl. im. s. r. od predodređivati.

**predodređívati** gl. nesvrš., prez. *predodrèđujēm* - vršiti predodređivanje, prethodno, unaprijed određivati; unaprijed pripremati za šta.

**prèdodžba** im. ž. r., g. mn. *prèdodžbī/prèdodžābā* - misaona predstava, doživljaj ranije proživljenih emocija; slika, predstava o čemu doživljenom.

**prèdodžbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predodžbu.

**prědohrana** im. ž. r. - prihranjivanje, preventivna dohrana, zaštita biljaka od štetnih uticaja različite naravi.

**predohrániti** gl. svrš., prez. *predòhrānīm*, trp. prid. *predòhrānjen* - izvršiti predohranu, preventivom dohranom zaštititi biljke od štetnih učinaka različite prirode; prihraniti.

**predohranjívānje** gl. im. s. r. od predohranjivati.

**predohranjívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *predohrànjujēm* - prihranjivati, vršiti predohranu, preventivnom dohranom zaštititi biljke od štetnih učinaka različite prirode.

**predojávānje** gl. im. s. r. - pretjerano dojenje, dojenje do presitosti.

**predojávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *predòjāvām* - pretjerano dugo dojiti, dojiti do presitosti.

**predòjiti** gl. svrš., prez. *prèdojīm* - previše nadojiti.

**predominácija** im. ž. r. (lat.) - nadmoć, nadmoćnost, prvenstvo, prevaga, prednost, preimućstvo.

**predomìnant** im. m. r. (lat.) - onaj koji je predominantan.

**predomìnantan/predomināntan** prid. (lat.), odr. v. *predomìnantnī/predominàntnī* - koji je u prednosti, koji ima nadmoć, prevagu; koji dominira; nadmoćan; pretežan.

**predominàntno/predomìnantno** pril. (lat.) - na predominantan način.

**predominàntnōst/predomìnantnōst** im. ž. r. (nlat.), instr. jd. *predominàntnošću/predominàntnosti* - osobina onoga ko/što je predominantno.

**predominírānje** gl. im. s. r. (lat.) od predominirati.

**predominírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *predomìnīrām* - imati predominaciju; posjedovati prednost, nadmoć, prevagu nad kim ili nad čim; biti iznad drugih.

**predòmisliti (se)** gl. svrš., prez. *predòmislīm (se)* - promijeniti mišljenje, opovrgnuti, odreći se ranijeg mišljenja, stava, suda.

**prědomišljāj** im. m. r. - rezultat predomišljanja, promijenjeno mišljenje; predomišljanje.

**predomíšljānje** gl. im. s. r. od predomišljati (se).

**predomíšljati (se)** gl. nesvrš., prez. *predòmīšljām (se)* - mijenjati mišljenje, razmišljati o promjeni ranijeg mišljenja.

**predòmišljen** prid., odr. v. *predòmišljenī* - koji je pretrpio promjenu mišljenja, promijenjen.

**prědosjećāj** im. m. r. - slutnja, intuitivno, prethodno osjećanje koje nije izazvano

ničim objektivnim, stvarnim da se nešto može dogoditi; predosjećanje.

**predòsjećānje/predosjećánje** gl. im. s. r. od predosjećati.

**predòsjećati** gl. nesvrš., prez. *predòsjećām* - instinktivno slutiti, intuitivno osjećati, naslućivati, prethodno osjećati ničim objektivnim, stvarnim izazvan osjećaj da se šta može dogoditi; imati predosjećaj, predosjećanje.

**predòsjetiti** gl. svrš., prez. *predòsjetīm* - unaprijed, prethodno osjetiti, slutiti, naslutiti da će se šta dogoditi.

**predòsnōvnī** prid. odr. v. - koji je ispred osnovnog, koji je uslov da se dogodi osnovni.

**prědostrožan/prědostrōžan** prid., odr. v. *prědostrožnī/prědostrōžnī* - koji ima predostrožnost, oprezan, pažljiv.

**predostróžnōst/prědostrožnōst** im. ž. r., g. jd. *predostróžnosti*, instr. jd. *predostróžnošću/predostróžnosti* i *prědostrožnošću/prědostrožnosati* - osobina onoga ko je predostrožan; oprez, opreznost, pažnja, pažljivost.

**prědračūn** im. m. r. - predviđena visina troškova i cijena; račun koji informiše o cijeni čega, koji nije naplativ; račun prije glavnog računa.

**prèdrādnički** prid. odr. v. - koji se odnosi na predradnike.

**prèdrādnīk** im. m. r., n. mn. *prèdrādnīci*, g. mn. *prèdrādnīkā* - radnik koji predvodi druge radnike, rukovodilac, šef.

**predrádnja** im. ž. r. - prethodna radnja, radnja koja se odvija(la) prije glavne radnje, uvodna radnja.

**prědrāg** prid., odr. v. *prědrāgī* - previše, suviše, pretjerano drag.

**prědrasuda** im. ž. r. - unaprijed postavljen i prihvaćen stereotipan sud, mišljenje koje nije zasnovano na objektivnim činjenicama nego na nedokazanim lažnim tvrdnjama; besmisleno zaziranje od drugog i drugačijeg.

**prèdratnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme i događaje prije rata.

**prědrevolucionāran** prid. (fr.), odr. v. *prědrevolucionārnī* - koji se odnosi na vrijeme i događaje prije revolucije.

**prèdriblati** gl. svrš. (engl.), prez. *prèdriblām* - sport. vještim baratanjem loptom, varkom zbuniti protivničkog igrača i probiti se prema golu; prenes. slatkorječivošću prevariti sugovornika i okrenuti ga na pogrešnu stranu .

**prèdriblovati** gl. svrš. (engl.), prez. *prèdriblujēm* - ob. predriblati.

**predsezóna** im. ž. r. (fr.) - period, vrijeme, sezona prije glavne sezone.

**predsèzōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na predsezonu, koji joj pripada.

**predsjédānje** gl. im. s. r. - ob. predsjedavanje.

**predsjèdatelj** im. m. r., instr. jd. *predsjèdateljem* - onaj koji predsjedava, koji obavlja dužnost predsjednika; predsjedavajući; predsjednik.

**predsjédati/prèdsjedati** gl. nesvrš., prez. *prèdsjēdām/prèdsjedām* - ob. predsjedavati.

**predsjedávajūćī** poim. prid. odr. v. - onaj koji predsjedava sjednicom ili skupom međusobno ravnopravnih članova.

**predsjedávānje** gl. im. s. r. - vođenje, upravljanje sjednicom ili skupom u ulozi predsjedavajućeg.

**predsjedávati** gl. nesvrš., prez. *predsjèdāvām* - voditi sjednicu ili kakav skup zauzimajući mjesto predsjedavajućeg; biti predsjednik; obavljati dužnosti predsjednika.

**prédsjednica/prèdsjednica** im. ž. r. - žena predsjednik.

**prédsjednicīn/prèdsjednicīn** i **prédsjedničin** prid. odr. v. - koji pripada predsjednici.

**prédsjednīk/prèdsjednīk** im. m. r., n. mn. *prédsjednīci/prèdsjednīci*, g. mn. *prédsjednīkā/prèdsjednīkā* - glavno, odgovorno lice, osoba od drugih izabrana da bude na čelu države, kakvog državnog organa, organizacije, ustanove, skupa, društva; osoba koja predsjedava na skupovima; državnik.

**prédsjednikovānje/prèdsjednikovānje** gl. im. s. r. - obavljanje predsjedničkih dužnosti.

**prédsjednikovati/prèdsjednikovati** gl. nesvrš., prez. *prédsjednikujēm/prèdsjednikujēm* - obavljati predsjedničke dužnosti, biti predsjednik.

**prédsjednīštvo/prèdsjednīštvo** im. m. r. - kolektivni predstavnik koji upravlja državom; vrhovno organizaciono-upravljačko tijelo sastavljeno od međusobno ravnopravnih predstavnika; skup predstavnika kakvih radnih, političkih i dr. jedinica odgovornih za položaj i rad tih jedinica onima koji su ih izabrali; zgrada u kojoj je smješteno predsjedništvo.



**prédsjednički/prèdsjednički** prid. odr. v. - koji se odnosi na predsjednika.

**predskazánje/predskázānje** gl. im. s. r. - ukazanje, predznak; proročanstvo.

**predskázati** gl. nesvrš., prez. *prèdskāžēm* - unaprijed kazati ono što će se dogoditi, ukazati; kakvim neprirodnim pojavama dati znak, nagovještaj čega što treba da se dogodi; proreći.

**predskazìvāč** im. m. r., v. jd. *prědskazivāču*, g. jd. *predskazivāča*, n. mn. *predskazivāči*, g. mn. *predskazivāčā* - prorok, proricatelj budućnosti.

**predskazivāčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na predskazivača, koji mu pripada.

**predskazivàčica** im. ž. r. - žena predskazivač, ona koja šta predskazuje; proročica.

**predskazivàčicīn/preskazivàčicin** prid. odr. v. - koji se odnosi na predskazivačicu, koji joj pripada.

**predskazìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predskazivače.

**predskazìvāčki** pril. - na predskazivački način, kao predskazivači, proročanski.

**predskazívānje** gl. im. s. r. od predskazivati.

**predskazívati** gl. nesvrš., prez. *predskàzujēm* - unaprijed kazivati o onome što će se tek dogoditi, unaprijed ukazivati; kakvim neprirodnim pojavama davati znak, nagovještaj čega što treba da se dogodi; proricati.

**prèdsmrtan** prid., odr. v. *prèdsmrtnī* - koji se događa neposredno pred smrt.

**prèdsōblje/prédsōblje** im. s. r. - mala prostorija odmah do ulaznih vrata; unutrašnji hodnik iz koga se ulazi u sobe; odjeljenje, prostorija ispred nekog ureda iz koje se stranke upućuju u posebna odjeljenja, odnosno prostorije.

**prědspis** im. m. r. - raniji spis o istom predmetu.

**prědsprema** im. ž. r. - ranija sprema, prethodno završena škola.

**prèdsrčje/prèdsr̄čje** im. s. r. - srčana pretkomora.

**predstánje** im. s. r. - prethodno stanje, prijašnje stanje; raniji način življenja.

**prědstava/prêdstava** im. ž. r. - predodžba, mentalna slika, pojam, saznanje, shvatanje; pozorišno umjetničko djelo; izvođenje pozorišnog djela; prenes. neobičan događaj, prizor; predstavljanje.

**prèdstaviti (se)** gl. svrš., prez. *prèdstavīm (se)*, trp. prid. *prèdstavljen* - reći šta o kome, iznijeti, saopćiti; prikazati (se), pokazati šta ili koga; odglumiti; upoznati koga s kim; zamisliti, izazvati u svijesti.

**prèdstāvka/prédstāvka** im. ž. r., dat. jd. *prèdstāvci/prédstāvci* - zahtjev, pismeni podnesak kojim se traži rješavanje kakvog problema.

**predstàvljāč** im. m. r., g. jd. *predstavljáča*, n. mn. *predstavljáči* - osoba koja koga ili šta kome predstavlja; glumac.

**predstavljáčev** prid. odr. v. - koji pripada predstavljaču.

**predstàvljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predstavljače, koji je osobina predstavljača; glumački.

**predstàvljāčki** pril. - kao predstavljači, na način predstavljača.

**prèdstavljān** prid., odr. v. *prèdstavljānī* - koji je u više navrata pokazivan, prikazivan; više puta upoznavan.

**prèdstavljānje** gl. im. s. r. - prikazivanje; pokazivanje; upoznavanje.

**prèdstavljati** gl. nesvrš., prez. *prèdstavljām* - vršiti predstavljanje; prikazivati; pokazivati; glumiti; upoznavati koga s kim.

**prèdstavljen** prid., odr. v. *prèdstavljenī* - pokazan, prikazan, odglumljen; koji je drugima objašnjen.

**prédstavnica/prèdstāvnica** im. ž. r. - ona koja koga predstavlja, žena predstavnik.

**prédstavnički/prèdstāvnički** prid. odr. v. - koji se odnosi na predstavnike; koji se sastoji od predstavnika; koji iskazuje mišljenje, zastupa interese predstavnika.

**prédstavnīk/prèdstāvnīk** im. m. r., n. mn. *prédstavnīci/prèdstāvnīci*, g. mn. *prédstavnīkā/prèdstāvnīkā*, dat.-instr.-

lok. mn. *prédstavnīcima/prèdstāvnīcima* - onaj koji koga predstavlja, izražava čije mišljenje, nazore, poglede; koji zastupa čije ideje, zastupnik.

**prédstavnīštvo/prèdstāvnīštvo** im. s. r. - institucija koja koga predstavlja, predstavnički ured kakve firme, ustanove, banke i sl.

**prédstojati/predstòjati** gl. nesvrš., prez. *prédstojīm/predstòjīm* - ono što će biti u budućnosti, što je obaveza u budućnosti.

**predstòjēćī/prédstojēćī** prid. odr. v. - koji se očekuje u budućnosti kao obaveza, koji će biti, koji dolazi.

**prédstojnica/prèdstōjnica** im. ž. r. (rus.) - žena koja se nalazi na čelu kućnog savjeta, nastojnica, upraviteljica.

**prédstojnīk/prèdstōjnīk** im. m. r. (rus.) n. mn. *prédstojnīci/prèdstōjnīci*, g. mn. *prédstojnīkā/prèdstōjnīkā* - čovjek koji predstavlja neku manju društvenu ustanovu; čovjek koji predstavlja kućni savjet, domar; starješina; nastojnik; upravitelj.

**prèdstōjnīkovica/prédstojnīkovica** im. ž. r. (rus.) - predstojnikova žena, supruga predstojnika.

**prèdstrāža** im. ž. r. - vojn. straža prije glavne straže sa zadatkom da zaštiti logor od iznenađenja; pomoćna straža; mjesto gdje je raspoređena prva, pomoćna straža.

**prèdstrāžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predstraže.

**predsúton** im. m. r. - vrijeme neposredno prije sutona, predveče; akšam.

**predsútonskī** prid. odr. v. - koji se dešava u predsuton, pred sami suton, predvečernji; akšamski.

**prèdšasnīk** im. m. r., n. mn. *prèdšasnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdšasnīcima* - češće: prethodnik.

**prèdškolskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme kad dijete još ne ide u školu; koji se nalazi pred školom, koji se dešava pred školom; koji se odnosi na vrijeme prije početka rada škole.

**predtàkmičēnje** im. s. r. - prethodno takmičenje na kojem se obavljaju pripreme i kvalifikacije za glavno takmičenje; kvalifikaciono takmičenje.

**prèdtekst** im. m. r., n. mn. *predtèkstovi* - prvi, uvodni tekst, tekst ispred glavnog teksta; uvod, predgovor u književnim i naučnim djelima.

**predtèrēn** im. m. r. (fr.) - sport. zemljište, teren koji se nalazi ispred glavnog terena; pomoćni teren.

**prèdtrka** im. ž. r., dat. jd. *prèdtrci*, g. mn. *prèdtr̄kā* - sport. takmičenje koje se obavlja kao priprema prije glavne, takmičarske trke; kvalifikacijska trka.

**predtùrnīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *predturníra*, n. mn. *predturníri* - sport. prethodni turnir kao priprema za glavno takmičenje.

**predtùrnīrskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na predturnir.

**predùbijeđen** prid., odr. v. *predùbijeđenī* - koji ima predubjeđenje, preduvjerenje; koji je s predrasudom.

**predùbijeđeno** pril. - na predubijeđen način, s predubjeđenjem.

**predùbijeđenōst** im. ž. r, g. jd. *predùbijeđenosti*, instr. jd. *predùbijeđenošću/predùbijeđenosti* - preduvjerenje, predrasuda; osobina onoga koji je predubijeđen.

**predubjeđénje** im. s. r. - predrasuda, prethodno uvjerenje u šta bez uvjerljivih dokaza, preduvjerenje.

**prèdubok** prid., odr. v. *prèdubokī* - previše, suviše dubok.

**prèduboko** pril. - pretjerano duboko, suviše duboko.

**prèdudār/predùdār** im. m. r., g. jd. *prèdudāra/predùdāra* - muz. znak za početak izvođenja muzičkog djela koji se daje spuštanjem podignute ruke; vers. jednosložna riječ na početku trohejske stope; medic. snažan srčani napad, predinfarktno stanje; stanje organizma pred moždani izljev, udar.

**predùdarac** im. m. r., g. jd. *predùdārca*, n. mn. *predùdārci*, g. mn. *predùdarācā*, dat.-instr.-lok. mn. *predùdārcima* - sport. vrsta udarca u mačevanju.

**prèdug** prid., odr. v. *prèdugī* - predugačak, previše, suviše, izuzetno dug.

**prèdugačak** prid., odr. v. *prèdugačkī* - predug.

**prèdugo** pril. - previše, suviše dugo, pretjerano dugo.



**predugovárānje** gl. im. s. r. - sklapanje predugovora.

**predugovárati** gl. nesvrš., prez. *predugòvārām* - prethodno ugovarati o uslovima poslovanja, praviti predugovor.

**prèdugovōr/predùgovōr** im. m. r. - ugovor koji prethodi glavnom ugovoru, nacrt ugovora na osnovu koga će se sačiniti i konačni ugovor.

**predugovòriti** gl. svrš., prez. *predugòvorīm*, trp. prid. *predugòvoren* - sačiniti predugovor, dogovoriti se o elementima na kojima će se temeljiti ugovor.

**predùhitren** prid., odr. v. *predùhitrenī* - koga su preduhitrili, prije koga su drugi šta učinili.

**predùhitreno** pril. - na preduhitren način, prijevremeno, brže, ranije nego što treba.

**predùhitrenōst** im. ž. r., g. jd. *predùhitrenosti*, instr. jd. *predùhitrenošću/predùhitrenosti* - brzina i sposobnost zapažanja i zaključivanja.

**predùhitriti** gl. nesvrš., prez. *predùhitrīm*, trp. prid. *predùhitren* - stići brže; preduzeti, učiniti šta prije nego drugi; spriječiti šta predvidjevši da bi se to moglo dogoditi.

**predújam** im. m. r., g. jd. *predújma*, n. mn. *predújmovi* - novac uzet prije zvanične plate, isplate, akontacija.

**predújmiti** gl. svrš., prez. *prèdūjmīm*, trp. prid. *prèdūjmljen* - dati predujam; uzeti predujam.

**prèdumišljāj** im. m. r. - unaprijed smišljen plan o izvršenju kakvog (ne)djela prije nego se ono dogodilo; rezultat predumišljanja.

**predumíšljānje** gl. im. s. r. - planiranje predumišljaja, smišljanje kakvog plana prije izvršenja čega.

**predumíšljati** gl. nesvrš., prez. *predùmíšljām* - planirati, smišljati kakav plan prije izvršenja čega.

**predùpis** im. m. r. - vrijeme planirano za prijavljivanje kandidata za upis.

**prèdupređāj** im. m. r. - postupak predupređenja, predupređenje; preduhićaj.

**predupređénje** gl. im. s. r. - obavljanje predupređaja, osujećenje čega, preduhićenje.

**predupređívānje** gl. im. s. r. - obavljanje predupređenja, osujećivanje čega, preduhićivanje.

**predupređívati** gl. nesvrš., prez. *predupréđujēm*, trp. prid. *predupréđīvān* - unaprijed sprečavati šta; preduhitravati; ići prije drugih, prednjačiti u spriječavanju čega.

**predupriјèditi** gl. nesvrš., prez. *predùprijedīm*, trp. prid. *predùprijeđen* - preduhitriti, prije drugih šta spriječiti, zaustaviti.

**predùrati** gl. svrš. (tur.), prez. *predùrām*, trp. prid. *prèdurān* - strpljivo podnijeti; nekako izdržati, istrajati u čemu.

**predúslov** im. m. r. - preduvjet, što dolazi prije uslova, ono što je potrebno ispuniti da bi se šta ostvarilo.

**predùsresti** gl. svrš., prez. *predùsretnēm* - prijateljski koga dočekati, primiti; presresti, iznenada zaustaviti, izići kome u susret; prenes. unaprijed spriječiti, preduhitriti, predupriјediti.

**predùsretānje** gl. im. s. r. od predusretati.

**predùsretati** gl. nesvrš., prez. *predùsrećēm* - prijateljski koga dočekivati, primati; presretati, nenadano zaustavljati prolaznike, izlaziti kome u susret; prenes. unaprijed sprečavati, predupređivati šta nepoželjno.

**predusrètljiv** prid., odr. v. *predusrètljivī* - prijateljski naklonjen, gostoprimljiv, ljubazan; koji rado, usrdno izlazi u susret.

**predusrètljivo** pril. - na predusretljiv način, ljubazno, usrdno, gostoprimljivo.

**predusrètljivōst** im. ž. r., g. jd. *predusrètljivosti*, instr. jd. *predusrètljivošću/predusrètljivosti* - usrdnost, gostoprimljivost, usrdna ljubaznost; osobina predusretljivih ljudi.

**predúvjet** im. m. r. - preduslov.

**preduzéće** im. s. r. - poduzeće, firma, tvrtka; tvornica, fabrika; organizacija koja obuhvata upravu, radnike, postrojenja, organizacone jedinice.

**prèduzēt** prid., odr. v. *prèduzētī* - poduzet.

**prèduzētan** prid., odr. v. *prèduzētnī* - poduzetan.

**predùzēti** gl. nesvrš., prez. *prèduzmēm* - poduzeti.

**prèduzētnīk** im. m. r., n. mn. *prèduzētnīci*, g. mn. *prèduzētnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèduzētnīcima* - poduzetnik, osoba koja umije organizirati i uspješno ostvariti rezultate u poslu.

**prèduzētnīštvo** im. s. r. - poduzetništvo; zanimanje preduzetnika; posao kojim se bave preduzetnici.

**prèduzētno** pril. - poduzetno.

**prèduzētnōst** im. ž. r., g. jd. *prèduzētnosti/predùzētnosti*, instr. jd. *prèduzētnošću/predùzētnošću* i *prèduzētnosti/predùzētnosti* - poduzetnost.

**preduzìmāč** im. m. r., g. jd. *preduzimáča*, n. mn. *preduzimáči*, g. mn. *preduzimáčā* - poduzimač.

**preduzimàčica** im. ž. r. - ona koja se bavi preduzimanjem; preduzimljiva žena; poduzimačica.

**preduzìmāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preduzimače, koji potiče od preduzimača.

**preduzìmāčki** pril. - vješto, spretno, kao preduzimači, na preduzimački način.

**preduzìmalac** im. m. r., g. jd. *preduzìmaoca*, n. mn. *preduzìmaoci*, g. mn. *preduzìmalācā* - preduzimatelj, preduzimač.

**preduzìmalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preduzimaoca.

**preduzìmalački** pril. - kao preduzimaoci, na preduzimalački način, preduzimljivo.

**predùzimānje** gl. im. s. r. - poduzimanje.

**predùzimati** gl. nesvrš., prez. *predùzimām*, trp. prid. *predùzimān* - poduzimati.

**preduzìmljiv** prid., odr. v. *preduzìmljivī* - poduzimljiv.

**preduzìmljivo** pril. - poduzìmljivo.

**preduzìmljivōst** im. ž. r., g. jd. *preduzìmljivosti*, instr. jd. *preduzìmljivošću/ preduzìmljivosti* - poduzimljivost.

**predvájānje** gl. im. s. r. od predvajati.

**predvájati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *prèdvājām (se)* - previjati na dvoje; previjanjem prekopola činiti šta dvostrukim, udvojenim, duplim.

**prèdveče** im. s. r., g. jd. *prèdvečera* - predvečer.

**prèdvečēr** im. ž. r., g. jd. *prèdvečeri*, instr. jd. *prèdevečerju/prèdvečeri* - vrijeme u kasno popodne, suton, sumrak, akšam.

**prèdveče(r)** pril. - u vrijeme kasnog popodneva, pred samu večer, u suton, u sumrak, u akšam.

**predvečérak/prèdvečērak** im. m. r., g. jd. *predvečérka/prèdvečērka*, dem. - sumračić, prvi sumrak; predvečerje.

**prèdvečērje** im. s. r. - prvi sumrak, predvečer, vrijeme pred prvi mrak; prenes. posljednji časi nekog perioda, događaja; vrijeme pred početak nekog drugog događaja; crkv. večernja služba, večernica.

**prèdvečērnjī/predvèčērnjī** prid. odr. v. - koji se javlja predvečer, sutonski, akšamski; prenes. zakasnjeli, koji se dešava pred sami početak nekog drugog događaja.

**predvìdiv** prid., odr. v. *predvìdivī* - predvidljiv, koji je moguće predvidjeti; koji se može pogoditi; koji se može planirati.

**predvìdivo** pril. - predvidljivo, na pedvidiv način; moguće; možda.

**predvìdivōst** im. ž. r., g. jd. *predvìdivosti*, instr. jd. *predvìdivošću/predvìdivosti* - predvidljivost, osobina ili stanje onoga što je predvidivo ili onoga ko je predvidiv; mogućnost predviđanja.

**prèdvidjeti** gl. nesvrš., prez. *prèdvidīm*, trp. prid. *prèdviđen* - pogoditi šta će se dogoditi; planirati šta da se izbjegnu negativne posljedice događanja.

**predvìdljiv** prid., odr. v. *predvìdljivī* - predvidiv.

**predvìdljivo** pril. - predvidivo.

**predvìdljivōst** im. ž. r., g. jd. *predvìdljivosti*, instr. jd. *predvìdljivošću/predvìdljivosti* - predvidivost.

**predvíđānje** im. s. r. od predviđati.

**predvíđati** gl. nesvrš., prez. *prèdvīđām* - planirati, pretpostavljati da će se nešto dogoditi.

**prèdviđen** prid., odr. v. *prèdviđenī* - koji je prehodno dogovoren; koji je unaprijed određen, pripremljen ili planiran.

**predvjènčanī/predvjènčānī** prid. odr. v. - koji prethodi vjenčanju, koji je uoči vjenčanja.

**prèdvjesnīk/prèdvjēsnīk** im. m. r., v. jd. *prèdvjesnīče/prèdvjēsnīče*, n. mn. *prèdvjesnīci/prèdvjēsnīci*, g. mn. *prèdvjēsnīkā/prèdvjēsnīkā* - onaj koji najavljuje vijest prije glavnog, zvaničnog vjesnika, koji prethodi glavnom vjesniku.



**prèdvježba** im. ž. r., *prèdvježbī* - prethodna, pripremna vježba prije glavne vježbe.

**predvòdilac** im. m. r., g. jd. *predvòdioca*, v. jd. *predvòdioče*, n. mn. *predvòdioci*, g. mn. *predvòdilācā* - predvoditelj, predvodnik, onaj koji koga/šta predvodi, koji ide ispred drugih, koji vodi druge, vođa.

**predvòdilja** im. ž. r. - ona koja predvodi, žena predvoditelj.

**predvòditelj** im. m. r., v. jd. *predvòditelju* - predvodnik, predvodilac.

**predvòditeljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na predvoditelje, koji im pripada, koji potiče od predvoditelja.

**predvòditeljski** pril. - kao predvoditelji, na predvoditeljski način.

**predvoditèljstvo** im. s. r. - sklonost, zanimanje predvoditelja, predvodništvo.

**predvòditi** gl. nesvrš., prez. *prèvodīm*, trp. prid. *prèdvođen* - biti predvodnik, vođa; prenes. biti prvi u nekom umjetničkom pravcu.

**prédvodnica/prèdvodnica** im. ž. r. - ona koja ide prva, koja predvodi.

**prédvodnīk/prèdvodnīk** im. m. r., n. mn. *prédvodnīci/prèdvodnīci*, g. mn. *prédvodnīkā/prèdvodnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prédvodnīcima/prèdvodnīcima* - predvodilac, onaj koji ide prvi, koji predvodi, vođa.

**prèdvođēnje** gl. im. s. r. - vođenje koga/šta idući ispred; preuzimanje vodećeg mjesta.

**predvòjiti** gl. svrš., prez. *prèdvojīm*, trp. prid. *prèdvojen* - previti šta na dva ista dijela, presaviti; podijeliti na dva dijela, na dvoje.

**prèdvōjničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na period prije služenja vojnog roka.

**predvóriti/predvòriti** gl. svrš., prez. *prèdvōrīm/predvòrīm* - provesti vrijeme dvoreći, služeći koga.

**prèdvōrje/prédvōrje** im. s. r. - prostor ispred glavnih ulaznih vrata u javnim zgradama.

**prédvornī/prèdvōrnī** prid. odr. v. - koji je ispred dvora; koji pripada predvorju.

**predvostručávānje** gl. im. s. r. od predvostručavati.

**predvostručávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *predvostrùčāvām* - predvostručivati, predvajati, udvajati, duplirati; činiti šta dvostrukim, duplim, predvojenim.

**predvòstručen** prid., odr. v. *predvòstručenī* - ojačan dvostručenjem, poduplan previjanjem napola.

**predvostručénje** gl. im. s. r. od predvostručiti.

**predvòstručiti** gl. svrš., prez. *predvòstručīm* - previti, presaviti prekopola, poduplati previjanjem napola.

**predvostručívānje** gl. im. s. r. od predvostručivati.

**predvostručívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *predvostrùčujēm* - predvostručávati.

**prèdvrāće** im. s. r. - prostor ispred ulaznih vrata.

**prèdzida** im. ž. r. - zaštitni vanjski zid; predziđe.

**prèdzīđe** im. s. r. - vanjski prednji odbrambeni zidovi oko tvrđava ili utvrđenih gradova.

**prèdznāk** im. m. r., n. mn. *prèdznāci*, g. mn. *prèdznākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèdznācima* - znak koji nagovještava, najavljuje kakav događaj; mat. znak ispred broja kojim se obilježava njegova pozitivna (plus) ili negativna (minus) vrijednost.

**predznánje** im. s. r. - znanje stečeno prije početka učenja; znanje koje se posjeduje prije učenja; prethodno stečeno znanje.

**prèdzōrje** im. s. r. - vrijeme pred zoru.

**predžèludnīk** im. m. r., n. mn. *predžèludnīci*, g. mn. *predžèludnīkā* - zool. prošireni dio jednjaka u nekih insekata u kome se sitni hrana.

**prèdžetvenī/predžètvenī** prid. odr. v. - koji potiče iz vremena prije obavljanja žetve; koji pripada tom vremenu.

**prèdživot/predživot** im. m. r., g. jd. *prèdživota/predživòta* - život koji se odvijao prije sadašnjeg života, prethodni život, život prije života.

**prèđa** im. ž. r. - vunene ili lanene niti koje se upredaju u konac; predivo; prenes. vrsta jake ribarske mreže od čvrstog konca; paučina.

**prèđašnjī/prědašnjī** prid. odr. v. - prijašnji, raniji, prošli; prethodni; koji se već dogodio.

**prêđen** prid., odr. v. *prêđenī* - koji se već prošao, koji je prilikom putovanja ostao iza.

**prěefikasan/preefikasan** prid. (lat.-fr.), odr. v. *prěefikasnī/preefikasnī* - koji je previše djelotvoran, koji previše snažno djeluje.

**prěefikasno/preefikasno** pril. (lat.-fr.) - na preefikasan način.

**preeksploatíranje/preeksploàtisanje** gl. im. s. r. (fr.-lat.-grč.) - pretjerano eksploatiranje/eksploatisanje, prekomjerno iskorištavanje.

**preeksploatírati/preeksploàtisati** gl. nesvrš. (fr.-lat.-grč.), prez. *preeksploàtīrām/preeksploàtišēm* - preko mjere iskorištavati, previše eksploatisati/eksploatirati.

**prefabrìkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *prefabrikáta* - tvornička prerađevina.

**prefàbrikovati** gl. svrš. (lat.), prez. *prefàbrikujēm* - tvornički preoblikovati, preraditi.

**prèfārbati** gl. svrš. (njem.), prez. *prèfārbām*, trp. prid. *prèfārbān* - premazati bojom da se ne vidi ono što je ispod nje; zaštiti bojom; obojiti.

**prèfekt** im. m. r. (lat) - starješina, načelnik, naziv raznih ranijih zvanja u starom Rimu; muz. prvi pjevač, vođa hora; upravnik policije, gradonačelnik; odgajatelj u odgojnim zavodima i domovima.

**prefektúra** im. ž. r. (lat) - starješinstvo; zgrada u kojoj radi i boravi načelnik; gradska uprava; policijska uprava.

**prěferans** im. m. r. (fr.) - vrsta kartaške igre s 32 karte i tri igrača.

**preferèncija** im. ž. r. (lat.) - veća naklonost, prednost, isticanje, uvažavanje; preferiranje.

**preferencìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *preferencijála*, n. mn. *preferencijáli* - međudržavni ugovor kojim države koje su ga potpisale daju jedna drugoj različite olakšice u međudržavnoj trgovini, saradnji i sl.

**prěferencijālan** prid. (lat.), odr. v. *prěferencijālnī* - koji je povlašten; koji ima prvenstvo; kome je data prednost.

**prefèrīrān** prid. (lat.), odr. v. *prefèrīrānī* - koji je dobio prednost, kome je unaprijed dato prvenstvo, bolje mjesto u čemu.

**preferíranje** gl. im. s. r. (lat.) - davanje prednosti kome ili čemu, stavljanje na prvo mjesto, bolje uvažavanje, isticanje; preferencija.

**preferírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prefèrīrām* - davati prednost; stavljati na prvo mjesto; više uvažavati, cijeniti, izdvajati od drugih.

**prèfiks** im. m. r. (lat.) - gram. prefiksalni morfem, predmetak, formant koji u tvorbi riječi dolazi ispred korijena (up. pre+fiks).

**prefiksácija** im. ž. r. (lat.) - gram. tvorba, izvođenje novih riječi pomoću prefiksa.

**prèfīnjen** prid. (njem.-fr.-tal.), odr. v. *prèfīnjenī* - koji je pretjerano fin; koji ima lijepe, suptilne manire, lijepo odgojen; koji je lijep, nježan, tanahan, uređen, blistav, čist; koji je s ukusom odabran i uređen.

**prèfīnjeno** pril. (njem.-fr.-tal.) - na suptilan, prefinjen, nježan način; osjećajno, tanahno, prelijepo, nježno; pretjerano fino.

**prèfīnjenōst** im. ž. r. (njem.-fr.-tal.), g. jd. *prèfīnjenosti*, instr. jd. *prèfīnjenošću/prèfīnjenosti* - osobina onoga ko je prefinjen i stanje onoga što je prefinjeno; pretjerana finoća.

**preformácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *preformácījā* - preoblikovanje, transformacija; davanje čemu druge forme, drugog oblika.

**preformírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prefòrmīrām* - preoblikovati, transformirati; dati čemu drugi oblik, promijeniti raniji oblik, dati čemu drukčiju formu.

**preformulácija** im. ž. r. (lat.) - izmjena formulacije; preformuliranje, preformulisanje.

**preformùlīrān** prid. (lat.), odr. v. *preformùlīrānī* - prefolmulisan, koji je u formulaciji izmijenjen, formulacijski preoblikovan.

**preformulíranje/preformùlisānje** gl. im. s. r. (lat.) od prefolmulirati/prefolmulisati.

**preformulírati/preformùlisati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *preformùlīrām/*



*preformùlišēm* - mijenjati, promijeniti raniju formulaciju, izmijeniti formulaciju; davati, dati drukčiju formulaciju.

**prefolmùlīrān/preformùlisān** prid. (lat.-grč.), odr. v. *preformùlisānī/preformùlīrānī* - koji je dobio drugačiju formulaciju.

**prefòrsīrān** prid. (fr.), odr. v. *prefòrsīrānī* - više opterećivan nego što je trebalo; silom isturen u prvi plan; isforsiran; previše forsiran; preusiljen, prenapregnut, prenapet.

**prefòrsīrāno** pril. (fr.) - preusiljeno, prenapeto, prenapregnuto, previše forsirano, na preforsiran način.

**prefòrsīrānōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *prefòrsīrānosti*, instr. jd. *prefòrsīrānošću/prefòrsīrānosti* - stanje onoga što je preforsirano.

**preforsíranje** gl. im. s. r. (fr.) - pretjerivanje, pretjeranost; prenagljivanje; pretjerano isticanje.

**preforsírati** gl. svrš. (fr.), prez. *prefòrsīrām* - pretjerati, prenagliti; pretjerano istaknuti.

**prèfrigān** prid. (tal.), odr. v. *prèfrigānī* - prepreden, lukav; pokvaren, nepošten.

**prefrigánac** im. m. r. (tal.), g. jd. *prefrigánca*, n. mn. *prefrigánci*, g. mn. *prefrìgānācā*, dat.-instr.-lok. *prefrigáncima* - lukav, prepreden čovjek bez poštenja, pokvarenjak, lukavac, prepredenjak.

**prefrigánica/prefrigànica** im. ž. r. (tal.) - prefriganka, žena prefriganac, lukava, prepredena žena.

**prefrìgānka** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *prefrìgānki*, g. mn. *prefrìgānkī* - prefriganica.

**prèfrigāno** pril. (tal.) - na lukav, prepreden, prefrigan način; veoma lukavo, prepredeno.

**prèfrigānōst** im. ž. r. (tal.), g. jd. *prèfrigānosti*, instr. jd. *prèfrigānošću/prèfrigānosti* - lukavost, lukavština, prepredenost; prevrtljivost, osobina prefriganih ljudi.

**prefrljàcati** gl. svrš., prez. *prefrljàcām* - razg. prebacati frljacajući, bilo kako bacajući.

**prèfrljiti** gl. svrš., prez. *prèfrljīm*, onomat. - razg. prebaciti bacivši bilo kako, ofrlje.

**prègača** im. ž. r. - kecelja, služi za zaštitu prednje strane odjeće pri obavljanju prljavih poslova.

**prègačār** im. m. r. - papučar, keceljaš, muškarac koji je pod vlašću žene.

**prègačica** im. ž. r., dem. - mala pregača, keceljica.

**prègalac** im. m. r., g. jd. *prègaoca*, n. mn. *prègaoci*, g. mn. *prègalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prègaocima* - izuzetno vrijedan, radan, preduzimljiv čovjek; onaj koji je zdušno predan radu.

**prègalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pregaoce.

**prègalački** pril. - na pregalački način, kao pregaoci, radno, vrijedno, preduzimljivo, sa zalaganjem.

**prègalaštvo/prègalāštvo** im. s. r. - osobina pregalaca, predanost radu, poduzetnost, vrednoća.

**pregánjānje** gl. im. s. r. od preganjati.

**pregánjati (se)** gl. svrš., prez. *prègānjām (se)* - obavljati preganjanje, pregoniti preko čega, pretjerivati.

**prègaočev** prid. odr. v. - koji pripada pregaocu, koji se odnosi na pregaoca.

**pregáranje** gl. im. s. r. od pregarati.

**pregárati** gl. nesvrš., prez. *prègārām* - pretjerano goriti, izgarati, sagorijevati; s vremena na vrijeme izgarati; prenes. pretjerano raditi.

**prègārnica** im. ž. r. - ona koja pregara, koja se žrtvuje za koga ili za šta.

**pregásiti** gl. svrš., prez. *pègāsīm* - previše ugasiti, sasvim ugasiti, gašenjem potpuno zamračiti.

**prègaziti** gl. nesvrš., prez. *prègazīm*, trp prid. *prègažen* - preći preko vode gazeći; gazeći preći na drugu stranu čega; pogaziti, satrati, uništiti; brzo i sigurno pobijediti, poraziti.

**prègažen** prid., odr. v. *prègaženī* - zgažen, polomljen gaženjem; prenes. duhovno slomljen, skrhan.

**prègaženōst** im. ž. r., g. jd. *prègaženosti*, instr. jd. *prègaženošću/prègaženosti* - stanje onoga ko je ili što je pregaženo.

**prégib/prègīb** im. m. r. - pregibanje; previjeno mjesto, pregibotina; zglob; način na koji se šta presavija.

**pregìbāč** im. m. r., g. jd. *pregibáča* - onaj koji se pregiba, povija, saginje; mišić

za pregibanje; sprava kojom se šta pregiba, povijač.
**prégibak** im. m. r., g. jd. *prégipka*, n. mn. *prégipci*, g. mn. *prégibākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prégipcima*, dem. - mali pregib, naborčić, borica.
**prȅgibak** prid., odr. v. *prȅgipkī* - previše gibak, suviše gibak, pretjerano savitljiv.
**pregìbalo** im. s. r. - sprava za pregibanje; pregib, mjesto gdje je nešto previjeno.
**pregíbānje** gl. im. s. r. od pregibati.
**pregíbati** gl. nesvrš., prez. *prègībām* - previjati, povijati, savijati; činiti šta pognutim, poginjati.
**pregìbljiv** prid., odr. v. *pregibljivī* - koji se može pregibati, savitljiv, elastičan.
**pregìbljivōst** im. ž. r., g. jd. *pregìbljivosti*, instr. jd. *pregìbljivošću/pregìbljivosti* - osobina onoga ko je ili što je pregibljivo, savitljivost, elastičnost.
**pregìbotina** im. ž. r. - pregib, nabor, bora; augm. veliki pregib.
**preglàdnjelōst** im. ž. r., g. jd. *preglàdnjelosti*, instr. jd. *preglàdnjelošću/preglàdnjelosti* - stanje onoga ko je pregladnio; izgladnjelost, pretjerana glad.
**preglàdnjeti** gl. svrš., prez. *prègladnīm/preglàdnīm* - postati previše gladan, izgladnjeti.
**prȅglasan** prid., odr. v. *prȅglasnī* - previše glasan; bučan.
**preglàsati** gl. svrš., prez. *preglàsām*, trp. prid. *prȅglasān* - dobiti više glasova birača i tako pobijediti; nadglasati.
**preglàsāvān** prid., odr. v. *preglàsāvānī* - koga su drugi preglasali više puta.
**preglasávānje** gl. im. s. r. - nadglasavanje, dobijanje većeg broja glasova.
**preglasávati** gl. nesvrš., prez. *preglàsāvām* - dobijati veći broj glasova birača i tako osigurati izbornu pobjedu; nadglasavati.
**preglásiti** gl. svrš., prez. *prèglāsīm*, trp. prid. *prèglāšen* - previše, pretjerano naglasiti, istaknuti, istaći.
**prȅglasno** pril. - suviše, pretjerano glasno; bučno.
**prȅglasnōst** im. ž. r., g. jd. *prȅglasnosti*, instr. jd. *prȅglasnošću/prȅglasnosti* - osobina onoga što je preglasno, pretjerana glasnost.
**prégled** im. m. r. - pregledanje, pomno gledanje, pažljivo gledanje, detaljno posmatranje.
**preglèdāč** im. m. r., g. jd. *pregledáča* - onaj koji vrši pregledanje.
**pregledáčev** prid. odr. v. - koji pripada pregledaču.
**pregledàčica** im. ž. r. - žena pregledač.
**pregledàčicīn/pregledàčicin** prid. odr. v. - koji pripada pregledačici.
**preglèdāčkī** prid. odr. v. - koji pripada pregledačima.
**preglèdāčki** pril. - kao pregledači, na način pregledača.
**prégledan** prid., odr. v. *préglednī* - preglediv, koji se može pregledati; razgovijetan, jasan; razumljiv.
**prègledān** prid., odr. v. *prègledānī* - koga su već pregledali; nad kojim je izvršen pregled.
**preglédānje** gl. im. s. r. od pregledati.
**preglèdatelj** im. m. r. - pregledač.
**prègledati** gl. svrš., prez. *prègledām*, trp. prid. *prègledān* - izvršiti pregled, obaviti, završiti pregledanje.
**preglédati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prèglēdām*, trp. prid. *prèglēdān* - obavljati preglede, pažljivo gledati, posmatrati.
**pregledàvāč** im. m. r., g. jd. *pregledaváča*, g. mn. *pregledaváčā* - onaj koji obavlja pregledavanje, pregledač, pregledatelj, kontrolor.
**pregledávānje** gl. im. s. r. od pregledavati.
**pregledávati** gl. svrš., prez. *preglèdāvām*, trp prid. *preglèdāvān* - ponovno gledati već pregledano; duže vrijeme pregledati.
**preglèdiv** prid., odr. v. *preglèdivī* - koji se može pregledati; pregledan.
**prégledno/prȅglēdno** pril. - na pregledan način; razgovijetno, jasno; razumljivo.
**préglednōst/preglédnōst** im. ž. r., g. jd. *préglednosti/preglédnosti*, instr. jd. *préglednošću/preglédnošću* i *préglednosti/preglédnosti* - osobina onoga što je pregledno; razgovijetnost, jasnost; razumljivost.
**prȅglodān** prid., odr. v. *prȅglodānī* - koji je glodanjem presječen; koji je redom oglodan.



**preglòdati** gl. svrš., prez. *prèglođēm* - glodanjem presjeći, podijeliti na dvoje; sve redom oglodati.
**prȅglomāzan** prid., odr. v. *prȅglomāznī* - previše glomazan, prevelik.
**prȅglūp** prid., odr. v. *prȅglūpī* - suviše, previše glup.
**prȅglūpo** pril. - previše, isuviše, pretjerano glupo.
**pregnàncija** im. ž. r. (lat.) - plodnost, obilnost; prenes. bogatstvo i svježina smisla ili pojmova; dubina i sažetost misli.
**prègnant** im. m. r. (lat.), g. mn. *prègnanātā* - onaj koji mnogo kazuje, veoma važan, duboko smisaon, plodotvoran element.
**pregnàntan** prid. (lat.), odr. v. *pregnàntnī* - plodotvoran; veoma važan, izuzetno značajan; duboko smisaon, sažet, jezgrovit.
**pregnàntno** pril. (nlat.) - na pregnantan način, plodotvorno, uspješno, duboko smisleno.
**pregnàntnōst** im. ž. r. (nlat.), g. jd. *pregnàntnosti*, instr. jd. *pregnàntnošću/pregnàntnosti* - osobina onoga ko je ili što je pregnantno; pregnancija.
**prègnati** gl. svrš., prez. *prègnām*, trp. prid. *prȅgnān* - pretjerati, goneći otjerati na drugu stranu, prognati..
**pregnúće** im. s. r. - napor, naprezanje, izrazito zalaganje, nastojanje da se učini nešto za opće dobro.
**prègnuti** gl. svrš., prez. *prȅgnēm*, trp. prez. *prȅgnūt* - poviti, saviti, ne odustati od naprezanja.
**prégnuti** gl. svrš., prez. *prêgnēm* - biti pregalac; veoma se zalagati za nešto; zdušno se prihvatiti čega.
**prȅgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prȅgnūtosti*, instr. jd. *prȅgnūtošću/prȅgnūtosti* - povijenost, savijenost; osobina pregalaca, pregnuće.
**prȅgojāzan** prid., odr. v. *prȅgojāznī* - previše, suviše gojazan, pregojen, predebeo.
**prègojen** prid., odr. v. *prègojenī* - pretjerano, previše ugojen; predebeo; pregojazan; previše utovljen.
**prègojenōst** im. ž. r., g. jd. *prègojenosti*, instr. jd. *prègojenošću/prègojenosti* - pretjerana ugojenost, pretovljenost; osobina i stanje onih koji su pregojeni.
**pregòjiti (se)** gl. svrš., prez. *prègojīm (se)*, trp. prid. *prègojen* - previše (se) ugojiti, utoviti; pretjerano, suviše (se) udebljati gojenjem.
**prȅgolem** prid., odr. v. *prȅgolemī* - suviše, previše golem; prevelik; preglomazan.
**prégon** im. m. r., n. mn. *prégoni* - obavljanje pregonjenja, pregonjenje, gonjenje preko čega; pretjerivanje; prijegon.
**pregòniti** gl. nesvrš., prez. *prègonīm* - goniti na drugu stranu; pretjerivati preko čega goneći; prenes. prevoziti na drugu stranu; pretjerivati u čemu, pretjerano insistirati na čemu.
**prègonjen** prid., odr. v. *prègonjenī* - koji je već gonjen, pretjerivan; prebacivan na drugu stranu; prevožen na drugu stranu preko čega; prenes. koji je pretjeran, na kome se previše insistiralo.
**prègonjēnje** gl. im. s. r. od pregoniti.
**prȅgōrak** prid., odr. v. *prȅgōrkī* - previše gorak, suviše gorak.
**prégoran** prid., odr. v. *prégornī* - koji se zdušno zalaže za šta, požrtvovan.
**prègoren** prid., odr. v. *prègorenī* - koji je pregorio, savim izgoren; neupotrebljiv, pokvaren (npr. *prègoren apàrāt*); prenes. sasvim istrošen, iscrpljen, iznemogao, sagoren.
**prègorenōst** im. ž. r., g. jd. *prègorenosti*, instr. jd. *prègorenošću/prègorenosti* - stanje onoga što je pregoreno; prenes. stanje onoga koji je pregorio, koga je šta pretjerano iscrpilo, pretralo.
**pregorijèvānje** gl. im. s. r. od pregorijevati.
**pregorijèvati** gl. nesvrš., prez. *pregòrijevām* - izgarati, pregarati; prenes. pretjerano se zalagati za šta, iscrpljivati se radeći, sagorijevati.
**pregòrjeti** gl. svrš., prez. *prègorīm*, trp. prid. *prègoren* - izgorjeti, sagorjeti; prepeći se; prestati gorjeti; prenes., smiriti se, savladati se, prestati žaliti za izgubljenim; prežaliti; preboljeti.
**pregòrjetina** im. ž. r. - rupa, rupica, progoreno mjesto na čemu nastalo padanjem žiške ili vatre na njega.

**pregòrljiv** prid., odr. v. *pregòrljivī* - koji može pregorjeti, koji je sklon pregorijevanju, koji brzo pregorijeva; prenes. koji se da prežaliti, koji se može prežaliti.
**pregòrljivo** pril. - na pregorljiv način.
**prégorno** pril. - požrtvovano, s puno prijegora.
**pregovárānje** gl. im. s. r. od pregovarati.
**pregovárati** gl. nesvrš., prez. *pregòvārām* - obavljati pregovore, voditi pregovore.
**pregovàrāč** i **pregovàratelj** im. m. r. - onaj koji predstavlja jednu stranu u pregovorima, koji pregovara s drugom stranom nastojeći pronaći prihvatljivo rješenje.
**pregovàrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pregovarače; koji je nastao pregovaranjem.
**prègovōr** im. m. r. - dogovaranje dviju suprotnih strana s ciljem postizanja dogovora.
**prègrabiti** gl. svrš., prez. *prègrabīm*, trp. prid. *prègrabljen* - grabljenjem prevući s jedne na drugu stranu; sve pograbiti; do dna izgrabiti, iscrpsti.
**prègračić** im. m. r., dem. - pregradak, pretinac, pretinčić; ladičica.
**prègrada** im. ž. r. - daska ili šta drugo čime se šta pregrađuje; pregradni zid; sve čime se šta pregrađuje.
**prègradak** im. m. r., g. jd. *prègratka*, n. mn. *prègraci*, g. mn. *prègradākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prègracima* - daska ili šta drugo čime se odjeljuju manje površine čega, npr. ladice, pretinac, ladičica.
**prègradica** im. ž. r., dem. - mala pregrada; pretinčić, ladičica.
**pregráditi** gl. svrš., prez. *prègrādīm*, trp. prid. *prègrāđen* - staviti pregradu; razdvojiti pregradom; podijeliti.
**prègradnī** prid. odr. v. - koji pripada pregradi; koji služi za pregrađivanje.
**pregrádnja** gl. im. s. r. - preuređivanje nekog prostora stavljanjem pregrada; pregrađivanje; izmjena drugačijom gradnjom, preoblikovanje.
**prègrāđen** prid., odr. v. *prègrāđenī* - koji je odvojen pregradom, razdvojen.
**pregrađìvāč** im. m. r., g. jd. *pregrađiváča* - onaj koji obavlja pregrađivanje.
**pregrađìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pregrađivače.
**pregrađívānje** gl. im. s. r. od pregrađivati.
**pregrađívati** gl. nesvrš., prez. *pregràđujēm* - praviti pregrade; odvajati; razdvajati; ponovo graditi pregrađujući na drugačiji način.
**prègranat** prid., odr. v. *prègranatī* - suviše, pretjerano granat.
**pregràničiti** gl. svrš., prez. *pregràničīm*, trp. prid. *pregràničen* - preći granicu; prenes. prekršiti dogovor.
**prègrdan** prid., odr. v. *prègrdnī* - suviše, previše grdan; preružan; prevelik.
**prègrehota** im. ž. r. - prevelika grehota.
**pregrìjāč** im. m. r., g. jd. *pregrijáča* - spravica za podizanje temperature pare iznad tačke ključanja.
**prègrijān** prid., odr. v. *prègrijānī* - koji je previše zagrijan, prevruć, pretopao, vreo.
**prègrijāno** pril. - na pregrijan način, suviše ugrijano; prenes. žučno.
**prègrijānōst** im. ž. r., g. jd. *prègrijānosti*, instr. jd. *prègrijānošću/prègrijānosti* - stanje i osobina onoga što je pregrijano.
**pregrijánje** gl. im. s. r. - pretjerano zagrijanje, pregrijanost.
**prègrijati** gl. svrš., prez. *prègrijēm* - previše ugrijati, suviše zagrijati.
**pregrijávānje** gl. im. s. r. od pregrijavati.
**pregrijávati/pregrijèvati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pregrìjāvām/prègrijevām* - pretjerano zagrijavati, previše grijati.
**pregrijèšiti** gl. nesvrš., prez. *prègriješīm* - previše pogriješiti, ogriješiti se o šta, zgriješiti.
**prègrīsti** gl. svrš., prez. *pregrízēm* - grizući presjeći, prepoloviti.
**pregrízati/pregrizívati** gl. nesvrš., prez. *prègrizām/pregrìzujēm* - presijecati grizući.
**prègriznuti/pregríznuti** gl. svrš., prez. *prègriznēm/prègrīznēm*, dem. - griznuvši presjeći, prekinuti; pregristi.
**pregŕmjeti/pregŕmjeti** gl. svrš., prez. *prègrmīl/pregŕmīl/pregŕmī* - prestati grmjeti; protutnjati; prenes. preživjeti bučan i težak period; preživjeti nedaće.
**pregrmljávati/pregrmljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pregŕmljāvām/pregŕmlju-jēm* - s vremena na vrijeme pregrmjeti; prolaziti bučno, s tutnjavom; prenes. povremeno proživljavati i preživljavati teške trenutke.
**pregŕnuti/pregŕnuti** gl. svrš., prez. *prègrnēm/prègrnēm* - ogrnuti preko gornjeg dijela tijela, prigrnuti.
**prègršt** im. ž. r., g. jd. *prègršti*, instr. jd. *prègršću/prègršti* - spojeni povijeni dlanovi u obliku polulopte; sastavljeni dlanovi; količina čega koja stane među spojene dlanove i prste; neznatna količina; neznatan broj ljudi; obilje čega, ono što se donosi ili daje bez mjere.
**prègrtānje** gl. im. s. r. od pregrtati.
**prègrtati** gl. nesvrš., prez. *prègrćēm* - ogrtati preko ramena i leđa, prigrtati.
**prègrūb** prid., odr. v. *prègrūbī* - previše grub; pretjerano hrapav; prenes. suviše drzak.
**prègrūbo** pril. - na pregrub način; previše hrapavo; prenes. previše drsko.
**pregrúhati** gl. svrš., prez. *prègrūhām* - pretjerati s gruhanjem, previše gruhati; prenes. preći s teškom mukom, jedva preći.
**pregrupácija** im. ž. r. (fr.) - pregrupisanje, pregrupiranje.
**pregrupíranje/pregrùpisānje** gl. im. s. r. (fr.-lat.) - od pregrupirati/pregrupisati.
**pregrupírati/pregrùpisati** gl. svrš. (fr.-lat.), prez. *pregrùpīrām/pregrùpišēm*, trp. prid. *pregrùpīrān* - napraviti drugačiji raspored grupa, novo grupisanje; izmijeniti grupe; napaviti izmjenu rasporeda grupa.
**pregrupisávānje** gl. im. s. r. (fr.-grč.) od pregrupisavati.
**pregrupisávati** gl. nesvrš. (fr.-grč.), prez. *pregrupìsāvām* - obavljati pregrupisavanje, drukčije oblikovati, preoblikovati postojeće grupe.
**pregúrati** gl. svrš., prez. *prègūrām* - pomaknuti guranjem, gurajući premjestiti; prenes. izdržati šta teško, preživjeti.
**pregurávānje** gl. im. s. r. od preguravati.
**pregurávati** gl. nesvrš., prez. *pregùrāvām* - guranjem premicati šta na drugo mjesto.
**pregurkívānje** gl. im. s. r. od pregurkivati.
**pregurkívati** gl. nesvrš., prez. *pregùrkujēm*, dem. - gurkajući pomjerati; premjestiti na drugo mjesto pomalo gurkajući.
**prègūst** prid., odr. v. *prègūstī* - suviše gust.
**prehìstōrija/preìstōrija** im. ž. r. (lat.-grč.) - prahistorija, prethistorija, pretpovijest.
**prehistòrījskī/preistòrījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prehistoriju, preistoriju.
**prèhitar** prid., odr. v. *prèhirtī* - previše hitar, prebrz.
**prèhitreno** pril. - ishitreno, previše brzo, prerano.
**prèhitrenōst** im. ž. r., g. jd. *prèhitrenosti*, instr. jd. *prèhitrenošću/prèhitrenosti* - ishitrenost, osobina onoga ko šta čini ishitreno; stanje onoga što je prehitro učinjeno.
**prèhitro** pril. - na prehitar način, prebrzo; previše žurno, živahno.
**prèhlada** im. ž. r. - nazeb, bolesno stanje izazvano nazebom.
**prèhlādan** prid., odr. v. *prèhlādnī* - previše hladan, prestuden.
**prehláditi (se)** gl. svrš., prez. *prèhlādīm* (*se*) - postati prehlađen, dobiti prehladu, nazeb; nazimiti (se); previše ohladiti.
**prèhlāđen** prid., odr. v. *prèhlāđenī* - koji ima prehladu, naziman; prestuden, koji je previše ohlađen.
**prèhlāđeno** pril. - na prehlađen način, s prehladom; previše ohlađeno.
**prèhlāđenōst** im. ž. r., g. jd. *prèhlāđenosti*, instr. jd. *prèhlāđenošću/prèhlāđenosti* - stanje onoga ko je prehlađen, prehlada; osobina onoga što je prehlađeno.
**prehlađívānje** gl. im. s. r. od prehlađivati (se).
**prehlađívati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *prehlàđujēm* (*se*) - povremeno dobijati prehladu; biti sklon nazebima, prehladama; previše hladiti, rashlađivati.
**prèhramben** prid., odr. v. *prèhrambenī* - koji je upotrebljiv u prehrani, jestiv.
**prèhrana** im. ž. r. - hrana, namirnice koje su za jelo; ishrana, sredstva za ishranu; izdržavanje, pomoć u hrani; davanje, dodjeljivanje hrane kao pomoći za život.

**prehrániti (se)** gl. svrš., prez. *prèhrānīm (se)*, trp. prid. *prèhrānjen* - izdržavati sebe ili koga, dati kome za neko određeno vrijeme hranu i druga sredstva za život; osigurati, imati hranu za neko vrijeme; previše hraniti; ugojiti, udebljati pretjeranim hranjenjem.

**prèhrānjen** prid., odr. v. *prèhrānjenī* - previše hranjen; uhranjen; predebeo, pregojazan.

**prèhrānjenōst** im. ž. r., g. jd *prèhrānjenosti*, instr. jd. *prèhrānjenošću/prèhrānjenosti* - stanje i osobina prehranjenog, pretjerana uhranjenost.

**prehranjívānje** gl. im. s. r. - od prehranjivati (se).

**prehranjívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prehrànjujēm (se)* - izdržavati koga hranom, davati kome hranu za život; preživljavati.

**prehr̀kati/prehr̂kati** gl. svrš., prez. *prèhrčēm/prèhr̄čēm* - prespavati hrčući.

**prȅhūd** prid., odr. v. *prȅhūdī* - previše hud, petjerano jadan.

**preìgrati** gl. svrš., prez. *prȅigrām* - preći preko čega igrajući; provesti vrijeme igrajući; sve provedeno vrijeme igrati.

**preimenovánje** gl. im. s. r. - od preimenovati.

**prèimenovati** gl. svrš., prez. *prȅimenujēm* - promijeniti ime; dati drugo ime.

**preimúćstvo** im. s. r. - prednost po kojoj se ko izdvaja od drugih; isključivo pravo, povlastica.

**preinačávānje/preinačívānje** gl. im. s. r. - vršenje preinake, mijenjanje.

**preinačávati/preinačívati** gl. nesvrš., prez. *preinàčāvām/preinàčujēm* - izvršavati preinaku; mijenjati šta, vršiti promjenu.

**preinačénje** gl. im. s. r. od preinačiti.

**preináčiti** gl. svrš., prez. *preìnāčīm* - izvršiti preinaku; promijeniti, izvršiti promjenu.

**preinačivalac/preinačàvatelj** im. m. r., - onaj koji preinačuje, koji vrši promjene.

**preinačívānje** gl. im. s. r. - od preinačivati.

**preinačívati** gl. nesvrš.. prez. *preinàčujēm* - preinačávati.

**prȅinaka** im. ž. r., dat. jd. *prȅinaci*, g. mn. *prȅinākā* - izmjena, promjena; preinačenje.

**preiscŕpiti/preiscr̀piti** gl. svrš., prez. *preìscr̄pīm/preìscrpīm* - previše, isuviše, pretjerano iscrpiti.

**preiscrpljívānje** gl. im. s. r. od preiscrpljivati.

**preiscrpljívāti** gl. nesvrš., prez. *preiscr̀pljujēm* - preko svako mjere, pretjerano iscrpljivati.

**preìskon** im. m. r. - najstarije doba; vječnost.

**preìskōnskī** prid. odr. v. - praiskonski, prije iskona, koji postoji oduvijek, od pamtivijeka, koji je od preiskona, oduvijek, veoma star, prastari.

**preispítati** gl. svrš., prez. *preìspītām*, trp. prid. *preìspītān* - ponovo i temeljito ispitati; provjeriti.

**preispitívānje** gl. im. s. r. - od preispitivati.

**preispitívati** gl. nesvrš., prez. *preispìtujēm* - ponovno temeljito ispitivati, detaljno provjeravati ispitano.

**preìzdati** gl. svrš., prez. *preizdām*, trp. prid. *prȅizdāt/prȅizdān* - po drugi put izdati; ponovo objaviti; ponovo štampati ranije objavljeno djelo.

**preizdávānje** gl. im. s. r. - ponovno štampanje; ponovno objavljivanje.

**prȅizvrsno** pril. - na preizvrstan način, previše izvrsno, izvrsno u najvećoj mjeri.

**prȅizvrstan/preìzvrstan** prid., odr. v. *prȅizvrsnī/preìzvrsnī* - izuzetno, isuviše, u najvećoj mjeri izvrstan.

**prȅjadan** prid., odr. v. *prȅjadnī* - koji je isuviše jadan.

**prejàdikovati** gl. svrš., prez. *prejàdikujēm* - cijelo vrijeme provesti jadikujući, u jadikovanju.

**prèjahati** gl. svrš., prez. *prèjašēm* - jašući prevaliti cio put; jahanjem preći preko čega.

**prȅjāk** prid, odr. v. *prȅjākī* - previše jak, presnažan.

**prȅjāko** pril. - na prejak način, previše jako.

**prȅjasan** prid., odr. v. *prȅjasnī* - previše jasan, vidljiv, svijetao; previše otvoren.

**prȅjasno** pril. - previše jasno, sjajno, svijetlo; na prejasan način.



**prȅjasnōst** im. ž. r., g. jd. *prȅjasnosti*, instr. jd. *prȅjasnošću/prȅjasnosti* - osobina onoga što je prejasno.

**prejáziti** gl. svrš., prez. *prèjāzīm* - pregaziti jaz; preći preko jaza; napraviti jaz, zagatiti.

**prèjecati** gl. svrš., prez. *prèjecām* - cijelo vrijeme jecati; provesti neko vrijeme u jecanju, jecajući.

**prejéčati** gl. svrš., prez. *prejéčīm* - cijelo vrijeme ječati; provesti neko vrijeme u ječanju, ječeći.

**prejédānje** gl. im. s. r. - od prejedati se.

**prejédati se** gl. nesvrš., prez. *prèjēdām se* - previše jesti, pretjerano se najedati, preopterećivati želudac.

**prejèdenōst** im. ž. r., g. jd. *pojèdenosti*, instr. jd. *pojèdenošću/pojèdenosti* - stanje onoga ko se prejeo, presitost; pretrpanost želuca.

**prȅjednostāvan** prid., odr. v. *prȅjednostāvnī* - previše, isuviše jednostavan.

**prejèdriti/prèjedriti** gl. svrš., prez. *prejèdrīm/prèjedrīm*, trp. prid. *prȅjedren* - preploviti jedreći; prestići koga u jedrenju; prenes. prejahati.

**prȅjeftīn/prȅjevtīn** prid., odr. v. *prȅjeftīnī/prȅjevtīnī* - previše jeftin.

**prȅjeftīno/prȅjevtīno** pril. - previše jeftino.

**prèjesti (se)** gl. nesvrš., prez. *prèjedēm (se)* - suviše (se) najesti; jelom preopteretiti želudac.

**prejudìcīrān** prid. (lat.), odr. v. *prejudìcīrānī* - unaprijed dat (sud, mišljenje).

**prejudicírānje** gl. im. s. r. (lat.) - od prejudicirati.

**prejudicírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prejudìcīrām* - unaprijed suditi, oblikovati mišljenje; unaprijed donijeti rješenje; praviti pretpostavke bez osnova; neosnovanim unaprijed datim mišljenjem praviti štetu.

**prekáliti (se)** gl. nesvrš., prez. *prèkālīm (se)* - usavršiti, učvrstiti kaljenjem; prenes. prolazeći kroz teškoće postati čvrst, jak, snažan; očvrsnuti, osnažiti.

**prèkāljen** prid., odr. v. *prèkāljenī* - očvrsnut, ojačan, osnažen kaljenjem; prenes. osnažen, ojačan, očvrsnut teškoćama kroz koje je prošao.

**prèkāljeno** pril. - osnaženo, ojačano, na prekaljen način.

**prèkāljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèkāljenosti*, instr. jd. *prèkāljenošću/prèkāljenosti* - stanje ili osobina prekaljenog; očvrsnuće, osnaženost.

**prekaljívānje** gl. im. s. r. od prekaljivati (se).

**prekaljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prekàljujēm (se)* - po drugi put kaliti, ponovo kaliti; prenes. osnaživati, očvršćavati, ojačavati boreći se s nedaćama i problemima.

**prekàmbrīj** im. m. r. (lat.) - geol. najstarije doba u stvaranju Zemlje.

**prekàmbrījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji potiče iz prekambrija, koji se odnosi na prekambrij.

**prekàntati** gl. svrš. (lat.), prez. *prekàntām* - prepjevati; sve vrijeme pjevati; neko vrijeme provesti pjevajući.

**prekápānje** gl. im. s. r. od prekapati.

**prekápati** gl. nesvrš., prez. *prèkāpām* - ob. prekopavati.

**prekápiti** gl. svrš., prez. *prèkāpīm* - prestati kapati; presušiti.

**prèkapnica** im. ž. r. - ona koja je nastala kapanjem; kišnica; destilovana voda.

**prèkapnuti** gl. svrš., prez. *prèkapnē* - kapnuti peko čega odozgo.

**prekardášiti** gl. svrš. (tur.), prez. *prekàrdāšīm*, trp. prid. *prekàrdāšen* - pretjerati u čemu, otići suviše daleko u čemu; zabrazditi.

**prekardašívānje** gl. im. s. r. (tur.) - pretjerivanje, prenagljivanje, odlaženje suviše daleko u čemu.

**prȅkasan** prid., odr. v. *prȅkasnī* - isuviše kasan, koji je sasvim zakasnio.

**prèkasati/prekàsati** gl. svrš., prez. *prèkašēm/prekàsām* - preći kasom, kasajući.

**prȅkasno** pril. - suviše, previše kasno.

**prekategorizácija** im. ž. r. (grč.) - prekoategoriziranje, promjena kategorizacije.

**prékid** im. m. r., g. jd. *prékida* - zaustavljanje na trenutak neke djelatnosti, procesa; privremeni prestanak nekog trajanja.

**prekìdāč** im. m. r., g. jd. *prekidáča*, n. mn. *prekidáči* - sprava za prekidanje dotoka čega; uređaj na zidu kojim se uključuje i isključuje električna struja, preklopnik; sklopka.

**prékidan/prȅkīdan** prid., odr. v. *prékidnī /prȅkīdnī* - koji se može prekidati.

**prekídānje** gl. im. s. r. - od prekidati.

**prekídati** gl. nesvrš., prez. *prèkīdām*, trp. prid. *prèkīdān* - povremeno zaustavljati kakav tok, rad, proces; presijecati kidajući.

**prèkinūt** prid., odr. v. *prèkinūtī* - presječen; zaustavljen; razdvojen kidanjem.

**prèkinuti** gl. svrš., prez. *prèkinēm* - presjeći kidajući; zaustaviti kakav tok; razdvojiti kidanjem; prosjeći; narušiti postojeće stanje; presjeći, zaustaviti šta; prenes. raskinuti veze, prijateljstvo, druženje, zabavljanje.

**prèkinūto** pril. - isprekidano.

**prèkinūtōst** im. ž. r., g. jd. *prèkinūtosti*, instr. jd. *prèkinūtošću/prèkinūtosti* - stanje i osobina onoga što je prekinuto; isprekidanost.

**prekípjeti** gl. svrš., prez. *prèkīpī* - preliti se kipeći, iskipjeti; prenes. prevršiti mjeru; ne moći izdržati slušanje čega i bučno reagovati; postati pretjerano napet.

**prèkiseliti** gl. svrš., prez. *prèkiselīm* - posati prekiseo; učiniti prekiselim.

**prèkiselōst** im. ž. r., g. jd. *prèkiselosti*, instr. jd. *prèkiselošću/prèkiselosti* - stanje i osobina onoga što je previše kiselo.

**prèkiseo** prid., odr. v. *prèkiselī* - previše kiseo; uskisao, uzvištao; prenes. previše neraspoložen.

**prèkisnuti** gl. svrš., prez. *prèkisnē*, trp. prid. *prèkisnūt* - postati previše kiseo, uzvištati, uskisnuti.

**prěkitnjast** prid., odr. v. *prěkitnjastī* - previše kitnjast, prenakićen.

**prekívānje** gl. im s. r. - kovanje preko čega, zakivanje, prikivanje čega.

**prekívati** gl. nesvrš., prez. *prèkīvām* - kovati preko čega, zakivati šta.

**prěkjučē(r)** pril. - prije dva dana, uoči jučerašnjeg dana; prekojučer.

**prekjučèrašnjī** prid. odr. v. - koji je od prije dva dana, koji je nastao ili postojao prekjuče(r).

**prekjučèrašnjica** im. ž. r. - prekjučerašnji dan.

**prekládati se** gl. nesvrš., prez. *prèklādām se* - prepirati se, svađati se, pregoniti se s kim.

**prékladnīk** im. m. r., g. jd. *prékladnīka*, n. mn. *prékladnīci*, g. mn. *prékladnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prékladnīcima* - onaj koji se voli prekladiti.

**prěklāni** pril. - pretprošle godine, prije dvije godine; prekolani.

**prěklanjskī** prid. odr. v. - od prije dvije godine, koji je nastao ili bio preklani.

**preklàpāč** im. m. r., g. jd. *preklapáča* - odjevni predmet čije se prednje strane preklapaju jedna preko druge, prsluk na preklop; poklopac.

**preklàpača** im. ž. r. - ona koja se preklapa, nožić, britva na preklop.

**preklápalo** im. s. r., hipok. - čovjek koji pretjerano i koješta govori, koji je "svakom loncu poklopac", onaj koji "preklapa", previše govori, naklapalo.

**preklápānje** gl. im. s. r. od preklapati.

**preklápati** gl. nesvrš., prez. *prèklāpām* - poklapati, savijati jedno preko drugog, prekrivati istim; spuštati preklope; pokrivati poklopcima.

**preklápati se** gl. nesvrš., prez. *prèklāpām se* - pričati koješta o svemu i svačemu; prepirati se oko čega bez razloga; davati kome primjedbe iako ih onaj kome su upućene nije tražio.

**preklàpuša** im. ž. r. - ona koja se preklapa; stolica na preklapanje, rasklapanje.

**prèklati** gl. svrš., prez. *prèkoljēm*, trp. prid. *prěklān* - prerezati grlo, zaklati, ubiti koljući; prerezati, presjeći; prenes. zbog skupoće čega dovesti koga u očajno stanje, upropastiti, uništiti.

**prekléčati** gl. svrš., prez. *prekléčīm* - provesti vrijeme klečeći; cijelo vrijeme biti u klečećem položaju.

**preklijèštiti** gl. svrš., prez. *prèkliještīm* - stisnuti, pričvrstiti kao kliještima, prikliještiti.

**prèklinjānje** gl. im. s. r. od preklinjati.

**prèklinjati** gl. nesvrš., prez. *prèklinjēm* - očajno moliti zaklinjući (se).

**preklònuti** gl. svrš., prez. *prèklonēm* - previše klonuti, malaksati.

**préklop/prèklop** im. m. r. - mjesto gdje se spajaju preklopljene strane; ono čime se šta preklapa.

**prèklopac/préklopac** im. m. r., g. jd. *prèklopca/préklopca*, n. mn. *prèklopci/préklopci*, g. mn. *prèklopācā/préklopācā* - poklopac, zaklopac, preklapač; zatvarač pričvršćen na jednom kraju za ono što zatvara.



**prèklopak/préklopak** im. m. r., g. jd. *prèklopka/préklopka*, n. mn. *prèklopci/préklopci*, g. mn. *prèklopākā/préklopākā* - mali preklop; preklopac, preklopčić.

**preklòpiti** gl. svrš., prez. *prèklopīm* - prekriti jedno drugim, staviti jedno preko drugoga; zaklopiti preklop, zatvoriti preklapanjem.

**préklopka/prèklopka** im. ž. r., dat. jd. *préklopci/prèklopci* - sklopka, sprava kojom se prekida ili uključuje kolo električne struje.

**prèklopljen** prid., odr. v. *prèklopljenī* - koji je pod preklopom, zaklopljen.

**prèklopnī/préklopnī** prid. odr. v. - koji je na preklop, koji se može preklapati.

**prèklopnīk/préklopnīk** im. m. r., n. mn. *prèklopnīci/préklopnīci* - prekidač električne struje, šalter.

**preknjižávānje** gl. im. s. r. - od preknjižavati.

**preknjižávati** gl. nesvrš., prez. *preknjìžāvām* - obavljati ponovno knjiženje u druge knjige; ponovo knjižiti ali na drugi način, po drugim obrascima.

**prèknjižiti** gl. svrš., prez. *prèknjižīm* - iz jednih knjiga podatke prenijeti u druge, ponovo knjižiti, knjižiti iste podatke po drugim obascima.

**prěko** prijed. - preko čega na drugu stranu, s jednog mjesta na drugo mjesto itd.

**prekoàtlāntskī** prid. odr. v. (lat.) - koji plovi preko Atlantskog okeana; koji se odnosi na ono što je s druge strane, preko Atlantika.

**prěkobrōjan** prid., odr. v. *prěkobrōjnī* - suvišan, koji je preko mogućeg, određenog broja.

**prekobrójnōst** im. ž. r., g. jd. *prekobrójnosti*, instr. jd. *prekobrójnošću/prekobrójnosti* - stanje onoga što je prekobrojno.

**prekòglāvlje** im. s. r. - nakit koji se nosi preko glave.

**prekogòdišnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na cijelu godinu; koji se dešava preko cijele godine.

**prěkodān** pril. - preko dana, svakog drugog dana.

**prekòdanicē** pril. - preko dana, u toku dana, dnevno.

**prekòdrīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Prekodrinje, koji vodi porijeklo iz njeg ili koji mu pripada.

**prěkomānda** im. ž. r. (tal.), g. mn. *prěkomāndī* - vojn. naredba kojom se vojno lice prebacuje na drugo komandno mjesto, premještaj; prekomandovanje.

**prekomandírānje/prěkomandovānje** gl. im. s. r. (tal.) - vojn. naređivanje prekomande; izvršavanje prekomande.

**prekomandírati/prěkomandovati** gl. svrš. (tal.), prez. *prekomàndīrām/prěkomandujēm*, trp. prid. - narediti prekomandu; izvršiti prekomandu.

**prekòmorac** im. m. r., g. jd. *prekòmōrca*, n. mn. *prekòmōrci*, g. mn. *prekòmōrācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prekòmōrcima* - mornar koji plovi na prekomorskim brodovima; onaj koji živi s druge strane, preko mora.

**prekòmōrje/prěkomōrje** im. s. r. - zemlje i oblasti s druge strane mora, prekomorski krajevi.

**prekòmōrka/prěkomōrka** im. r., dat. jd. *prekòmōrki/prěkomōrki*, g. mn. *prekòmōrkī/prěkomōrkī* - stanovnice prekomorja, naselja ili država s druge strane mora.

**prěkomorskī/prekòmorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na brodove koji plove po različitim morima; koji se odnosi na zemlje s druge strane mora; koji se odnosi na daleke zemlje.

**prěkomōtan** prid. (lat.), odr. v. *prěkomōtnī* - previše komotan, prostran, udoban, ugodan; prenes. preslobodan, previše lagodan, bezbrižan; prespor, prelijen.

**prěkomōtno** pril. (lat.) - na prekomotan način.

**prekomótnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prekomótnosti*, instr. jd. *prekomótnošću/prekomótnosti* - stanje onoga što je prekomotno; osobina onoga ko je previše komotan.

**prekònačiti** gl. svrš. (tur.), prez. *prekònačīm* - biti na konaku, provesti gdje noć, prenoćiti.

**prěkonōć** pril. - u toku noći, preko noći; prenes. neočekivano brzo, naglo.

**prekontrolírati/prekontròlisati** gl. svrš. (fr.), prez. *prekontròlīrām/prekontròlišēm* - izvršiti provjeru, sve precizno pregledati.
**prekooceànskī/prekookèānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zemlje preko okeana; koji se odnosi na brodove koji plove preko oceana.
**prékop** im. m. r. - ponovno kopanje; prekopavanje, ono što je prekopano.
**prěkopān** prid., odr. v. *prěkopānī* - iskopan; koji jer ponovo kopan.
**prekòpati** gl. svrš., prez. *prekòpām* - kopanjem prevrnuti zemlju, iskopati; još jednom kopati ono što je već uskopano.
**prekopávānje** gl. im. s. r. od prekopavati.
**prekopávati** gl. nesvrš., prez. *prekòpāvām* - kopanjem prevrtati zemlju, kopati; ponovo kopati jednom iskopano.
**prekòpčati** gl. svrš., prez. *prekòpčām*, trp. prid. *prěkopčān* - kopčati, povezati na drugi način, prespojiti drukčijim kopčanjem.
**prekopčávānje** gl. im. s. r. od prekopčavati.
**prekopčávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prekòpčāvām* - obavljati prekopčavanje, prespajati, povezivati, ponovno kopčati.
**prekopírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prekòpīrām* - izvršiti kopiranje, preslikati kopirajući; načiniti preslik.
**prekopúta** pril. - naspram koga ili čega; s druge strane; s druge strane puta, na drugoj strani.
**prekoračávānje** gl. im. s. r. od prekoračavati.
**prekoračávati** gl. nesvrš., prez. *prekoràčujēm* - koracima prelaziti; prenes. prelaziti preko granice čega; kršiti, prekršavati kakvu normu, propise, ograničenja; gaziti ih.
**prekoračénje** gl. im. s. r. - prelaženje preko dogovorene, propisane, dozvoljenje granice čega; prekršaj.
**prekoráčiti** gl. svrš., prez. *prekòrāčīm* - jednim korakom preći preko čega; preći korak više nego što je dozvoljeno; prenes. prekršiti kakav propis, preći preko neke granice; zakasniti, ne doći, ne dovršiti u dogovoreno vrijeme, pogaziti dogovor.
**prekoračívānje** gl. im. s. r. od prekoračivati.
**prekoračívati** gl. svrš., prez. *prekòrāčujēm* - prelaziti preko kakve granice; prenes. odstupati od dogovorenog roka; ne poštivati, kršiti, gaziti dogovoreno.
**prekòramenice** im. ž. r. mn. - jastučići preko ramena, naramenice; kaiševi koji se stave preko ramena.
**prekòramicē** pril. - noseći preko ramena.
**prekorávānje** gl. im. s. r. - od prekoravati.
**prekorávati** gl. nesvrš., prez. *prekòrāvām* - upućivati prijekor; blago ukoravati, kritikovati.
**prěkorēdan** prid., odr. v. *prěkorēdnī* - koji se pojavio mimo reda; koji nije planiran; suvišan, prekomjeran.
**prekorijèvānje** gl. im. s. r. od prekorijevati.
**prekorijèvati** gl. nesvrš., prez. *prekòrijevām* - upućivati ukor, kritikovati, ljutito opominjanjati ukazivanjem na ono što je bilo loše.
**prekòriti** gl. svrš., prez. *prèkorīm* - uputiti ukor, kritikovati, ljutito opomenuti ukazujući na ono što je bilo loše.
**prekòrljiv** prid., odr. v. *prekòrljivī* - koji zaslužuje prijekor; koji je sklon prekorijevanju.
**prekòrljivo** pril. - na prekorljiv način, ljutito, s prekorljivošću, prijekorno.
**prekòrljivōst** im. ž. r., g. jd. *prekòrljivosti*, instr. jd. *prekòrljivošću/prekòrljivosti* - osobina prekorljivih, sklonost ka prekorijevanju.
**prěkoročan/prekòročan** prid., odr. v. *prěkoročnī/prekòročnī* - koji je preko utvrđenog roka, koji služi preko roka.
**prěkoročno/prekòročno** pril. - na prekoročan način, preko utvrđenog roka.
**prěksinōć** pril. - pretprošle noći, prije dvije noći.
**prěksinoćnī/prěksinoćnjī** prid. odr. v. - koji je od pretprošle noći, koji se dogodio prije dvije noći.
**prekòsiti** gl. svrš., prez. *prèkosīm* - košenjem zaći u tuđu livadu, preći preko međe; previše kositi, sve pokositi.
**prekósiti** gl. svrš., prez. *prèkōsīm* - previše iskositi, pretjerano nakositi.



**prěkosutra/prekòsutra** pril.- drugi dan poslije današnjeg, na dan poslije sutra.
**prěkosutrašnjī/prekòsutrašnjī** prid. odr. v. - koji će se dogoditi prekosutra.
**prekotrljati** gl. svrš., prez. *prekotrljām*, trp. prid. *prěkotrljān* - kotrljanjem premjestiti, kotrljajući prebaciti na drugo mjesto.
**prékov/prěkov** im. m. r. - ponovno kovanje; prerada kovanjem; ono što je prekovano.
**prekòvati** gl. svrš., prez. *prèkujēm*, trp. prid. *prěkovān* - preraditi kovanjem; ponovo kovati.
**prěkovīdan/prekòvidan** prid., odr. v. *prěkovīdnī/prekòvidnī* - dalekovi dalekovidan, koji daleko vidi.
**prekovídnōst/prekòvidnōst** im. ž. r., g. jd. *prekovídnosti/prekòvidnosti*, instr. jd. *prekovídnošću/prekòvidnošću* i *prekovídnosti/prekòvidnosti* - osobina dalekovidnih ljudi, dalekovidnost.
**prěkovodnī/prekòvodnī** prid. odr. v. - koji je preko vode, s druge strane vode (rijeke, jezera, mora).
**prekòvremen/prěkovremen** prid., odr. v. *prekòvremenī/prěkovremenī* - koji se odvija poslije radnog vremena, honorarni.
**prekòvremeno/prěkovremeno** pril. - na prekovremen način; poslije radnog vremena, honorarno.
**prèkrāćen** prid., odr. v. *prèkrāćenī* - previše skraćen; prekinut.
**prekraćívānje** gl. im. s. r. - od prekraćivati.
**prekraćívati** gl. nesvrš., prez. *prekràćujēm* - pretjerano, previše skraćivati; prekidati.
**prekrádati** gl. nesvrš., prez. *prèkrādām* - vršiti prekradanje, krasti ono što je već ukradeno.
**prěkrađa** im. ž. r., g. mn. *prěkrāđā* - krađa ukradenog, ponovna, druga krađa istog.
**prekrájānje** gl. im. s. r. od prekrajati.
**prekrájati** gl. nesvrš., prez. *prèkrājām* - obavljati prekrajanje; prepravljati; prenes. mijenjati raniji plan, raspored čega.
**prěkrāsan** prid., odr. v. *prěkrāsnī* - isuviše krasan, prelijep, koji se ističe svojom ljepotom, predivan.
**prěkrāsno** pril. - prelijepo, predivno, isuviše lijepo.
**prěkrāsnōst** im. ž. r., g. jd. *prěkrāsnosti*, instr. jd. *prěkrāsnošću/prěkrāsnosti* - obilježje onoga što je prekrasno.
**prèkrasti** gl. svrš., prez. *prekrádēm* - ukrasti ono što je već bilo ukradeno.
**prěkratak** prid., odr. v. *prěkratkī* - previše kratak, suviše kratak.
**prekrátiti** gl. svrš., prez. *prèkrātīm* - skratiti, učiniti kratkim; kraćenjem prekinuti; uskratiti.
**prèkrcān** prid., odr. v. *prèkrcānī* - previše ukrcan, pretrpan, prepun.
**prekŕcati** gl. svrš., prez. *prekŕcām* - premjestiti tovar s jednog broda na drugi, pretovariti; previše ukrcati, pretrpati, prepuniti ukrcavanjem.
**prekŕcāvān** prid., odr. v. *prekŕcāvānī* - koji je često prepunjavan, ukrcavanjem prekobrojnih pretrpavan.
**prekrcávānje** gl. im. s. r. od prekrcavati.
**prekrcávati** gl. nesvrš., prez. *prekŕcāvām* - prebacivati, premještati, pretovarati robu s jednog broda na drugi; previše ukrcavati, pretrpavati, prepunjavati ukrcavanjem preko dozvoljenog broja ili količine čega.
**prekŕčiti/prekȑčiti** gl. svrš., prez. *prèkr̄čīm/prèkrčīm* - raščistiti šta zakrčeno; krčeći raščistiti, prokrčiti.
**prèkrēnūt** prid., odr. v. *prèkrēnūtī* - prerućen iz jedne posude u drugu; okrenut na suprotnu stranu da može ispasti; preokrenut.
**prekrénuti** gl. svrš., prez. *prèkrēnēm* - prerućiti iz jedne posude u drugu; okrenuti na suprotnu stranu da ispadne; preokrenuti.
**prékret/prěkrēt(aj)** im. m. r. - obrt, okret na drugu stranu; prekretnica, mjesto gdje se šta preokreće; prenes. trenutak u kome je izvršena nagla i korjenita promjena čega; preokret.
**prěkrētan/prékretan** prid., odr. v. *prěkrētnī/prékretnī* - koji se može prekrenuti; odlučujući, presudan.
**prèkretānje/prekrétānje** gl. im. s. r. - od prekretati.
**prèkretati/prekrétati** gl. nesvrš., prez. *prèkrećēm/prèkrēćēm* - s vremena na vrijeme ili neko vrijeme vršiti prekretanje, prerućivanje čega u šta drugo

ili preokretanje čega na drugu stranu, preokretati.

**prèkretnica/prékretnica** im. ž. r. - mjesto gdje se vrši prekret; raskrsnica, raskršće, križaljka; prenes. poseban događaj ili situacija nakon čega je sve drugačije, prekretan, presudan događaj; prekret, preokret, obrt.

**prèkretničkī/prékretničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prekretnicu.

**prekrétnja** gl. im. s. r. - vršenje prekreta; prekret.

**prekrijumčáriti (se)** gl. svrš., prez. *prekrijùmčārīm (se)* - prokrasti (se), preći neprimijetno, krijumčareći; prokrijumčariti.

**prekrîliti** gl. svrš., prez. *prèkrīlīm* - natkriliti, prekriti krilima; cijelu površinu prekriti čime; potpuno raširiti po čemu; prenes. uzeti pod okrilje, zaštititi.

**prekriljívānje** gl. im. s. r. od prekriljivati.

**prekriljívati** gl. nesvrš., prez. *prekrìljujēm* - natkriljivati, prekrivati krilima; cijelu površinu čega potpuno zaštićivati.

**prèkriti (se)** gl. svrš., prez. *prȅkrijēm (se)*, trp. prid. *prekrìven* - pokriti (se) savim odozgo; pokriti (se) sa svih strana; natkriti; prekrivajući sakriti (se); prekriliti; obuhvatiti sve; nadmašiti sve jačinom, nadglasati.

**prekrìvāč** im. m. r., g. jd. *prekriváča*, n. mn. *prekriváči* - pokrivač, ono čime se šta prekriva; deka, ćebe.

**prekrìvalo** im. s. r. - komadić platna što služi za prekrivanje čega; prevjes za lice, vala, veo.

**prekrívānje** gl. im. s. r. od prekrivati.

**prekrívati** gl. nesvrš., prez. *prèkrīvām (se)* - pokrivati (se) savim odozgo; pokrivati (se) sa svih strana; natkrivati; prekrivajući sakrivati (se); prekriljivati; obuhvatati sve; nadmašivati sve jačinom, nadglasavati.

**prekrìven** prid., odr. v. *prekrìvenī* - pokriven, natkriven; sakriven; prekriljen.

**pokrìveno/pokrivèno** pril. - skriveno, tajnovito.

**prekrìvenōst** im. ž. r., g. jd. *prekrìvenosti*, instr. jd. *prekrìvenošću/prekrìvenosti* - obilježje onoga ko je pokriven i stanje onoga što je prekriveno.

**prèkrīvljeno** pril. - s naklonom; povijeno preko pola.

**prèkrižak** im. m. r., g. jd. *prèkriška*, n. mn. *prèkrišci*, g. mn. *prèkrižākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèkrišcima* - ono što je nastalo prekriživanjem, kriška, otkrižak.

**prekrižávānje/prekrižívānje** gl. im. s. r. - stavljanje križa preko čega; obavljanje križanja čega; pokrštavanje; prenes., poništavanje ranijeg, izmjenjivanje ranijeg.

**prèkrižica** im. ž. r. - jarbol koji s jedrom čini križ.

**prekrížiti (se)** gl. svrš., prez. *prèkrīžīm (se)* - pokretom ruke staviti na šta znak križa; staviti preko čega križ; poništiti, precrtati; prekrstiti (se).

**prèkrīžje** im. s. r. - mjesto gdje se ukrštaju dva puta, raskršće, križnica, križaljka.

**prekr̀miti/prekŕmiti** gl. svrš., prez. *prèkr̄mīm/prèkrmīm* - dati previše hrane, prehraniti; prenes. odljutiti se, prestati krmiti.

**prekrmljávānje/prekrmljívānje** gl. im. s. r. - prehranjivanje; prenes. odljućivanje, popuštanje ljutnje.

**prekročávati/prekročívati** gl. nesvrš., prez. *prekròčāvām/prekròčujēm* - činiti prekročenja.

**prekročénje** gl. im. s. r. - prelazak preko neke granice; kršenje dozvoljenog, prekršaj, prekršenje.

**prekròčiti** gl. svrš., prez. *prèkročīm* - previše kročiti; preći neku mjeru, granicu.

**prekrojávānje** gl. im. s. r. od prekrojavati.

**prekrojávati** gl. nesvrš., prez. *prekròjavām* - prepravljati već skrojeno, iznova ali drukčije skrojiti.

**prèkrojen** prid., odr. v. *prèkrojenī* - prepravljen, ponovo krojen.

**prekròjiti** gl. svrš., prez. *prèkrojīm* - ponovo i to drugačiji skrojiti; prepraviti ranije skrojeno; prenes. izmijeniti raniji plan čega.

**prȅkrotak** prid., odr. v. *prȅkrotkī* - previše krotak, previše miran.



**prèkrpiti** gl. svrš., prez. *prèkrpīm* - staviti preko čega krpu, zakrpiti, okrpiti; prenes. jedva preživjeti sastavljajući teško kraj s krajem.

**prekŕpljati** gl. nesvrš i učest., prez. *prèkr̄pljām* - iznova krpiti, stavljati zakrpe, zakrpljavati; prenes. teško živjeti, preživljavati jedva sastavljajući kraj s krajem.

**prékrst** im. m. r. - pokret rukom kojim se prekrštava.

**prekrstáriti** gl. svrš., prez. *prekr̀stārīm* - proći kuda uzduž i poprijeko; unakrst proći nekim krajem, temeljito obići neku oblast.

**prekr̀stiti/prekŕstiti** gl. svrš., prez. *prèkrstīm/prèkr̄stīm* - prekrižiti; ponovo krstiti; prenes. promijeniti čije mišljenje, odluku; promijeniti čiji karakter; dati drugo ime, promijeniti ime.

**prȅkršāj** im. m. r., n. mn. *prȅkršāji* - prekršenje čega propisanog, prestup, ono što nije u suglasju sa zakonom; krivica, lakše kazneno djelo.

**prȅkršājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prekršaj.

**prekršávati** gl. nesvrš., prez. *prekr̀šāvām* - prekrišivati, ponavljati prekršaje, ponovno kršiti.

**prekršćávati/prekršćívati** gl. nesvrš., prez. *prekr̀šćāvām/prekr̀šćujēm* - prekrštavati.

**prèkršćen** prid., odr. v. *prèkršćenī* - prekršten, pokršćavati.

**prekršénje** gl. im. s. r. - činjenje prekršaja; prekršaj.

**prekr̀šilac** im. m. r., g. jd. *prekr̀šioca*, n. mn. *prekr̀šioci*, g. mn. *prekr̀šilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prekr̀šiocima* - prekršitelj, onaj koji pravi prekršaje, koji krši ono što je propisano

**prekr̀šitelj** im. m. r. - prekršilac.

**prekr̀šiteljica/prekr̀šitēljka** im. ž. r. - žena prekršilac.

**prekr̀šiti** gl. svrš., prez. *prèkršīm*, trp. prid. *prèkršen* - napraviti prekršaj; ne postupiti po propisu; ogriješiti se o zakon; kršeći polomiti; prenes. odstupiti od dogovorenog, poreći dogovor.

**prekršívati** gl. nesvrš., prez. *prekr̀šujēm* - prekršavati.

**prekŕštānje** gl. im. s. r. od prekršati.

**prekŕštati** gl. nesvrš., prez. *prèkrštām* - obavljati prekrštanje, prekrštavati.

**prekrštávānje** gl. im. s. r. od prekrštavati.

**prekrštávati** gl. svrš., prez. *prèkrštāvām* - prekrštati, obavljati prekrštavanje; pokrštavati.

**prèkršten** prid., odr. v. *prèkrštenī* - prekršćen, ponovo kršten; pokršten; prekrižen, presavijen kao krst; prenes. izmijenjen ukrštanjem, promijenjen.

**prekrštènīk** im. m. r., g. jd. *prekršteníka*, n. mn. *prekršteníci*, g. mn. *prekršteníkā* - onaj koji je ponovo prekršten; koji je prihvatio drugu kršćansku vjeru.

**prȅkrupa** im. ž. r. - krupno samljeveno brašno, vrsta griza; istucan, isprebijan ječam.

**prekrùpāč** im. m. r., g. jd. *prekrupáča*, n. mn. *prekrupáči* - sprava za pravljenje prekrupe, prekrupara.

**prȅkrūpan** prid., odr. v. *prȅkrūpnī* - previše krupan; pregolem.

**prekrùpara** im. ž. r. - prekrupač.

**prȅkrupica** im. ž. r., dem. od prekrupa.

**prekrúpiti** gl. svrš., prez. *prèkrūpīm* - krupno istucati, isprebijati zrna žita; napraviti prekupu; samljeti u prekrùpari.

**prȅksinōć** pril. - noć prije sinoć, prije dvije noći.

**prȅksinoćnī** prid. odr. v. - koji je od preksinoć; koji se dogodio, koji je bio preksinoć.

**prȅksutra/prȅkosutra** pril. - ne sutra, nego dan iza.

**prȅksutrašnjī/prȅkosutrašnjī** - koji će biti, koji će se dogoditi prekosutra, koji se odnosi na prekosutra.

**prèkucān** prid., odr. v. *prèkucānī* - pretipkan, preštampan kucajući; pregledan kucanjem.

**prèkucati** gl. svrš., prez. *prèkucām* - preštampati kucajući; pregledati kucanjem; cijelo vrijeme provesti u kucanju; pretjerati s kucanjem.

**prekucávānje** gl. im. s. r. od prekucavati.

**prekucávati** gl. nesvrš., prez. *prekùcāvām* - obavljati prekucavanje; preštampavati na pisaćoj mašini; pregledati bolesnika kucajući.

**prèkuhān** prid., odr. v. *prèkuhānī* - koji je ponovo kuhan; premiješen.

**prèkuhati** gl. svrš., prez. *prèkuhām* - obaviti prekuhavanje, premijesiti.

**prekuhávānje** gl. im. s. r. - od prekuhavati.

**prekuhávati** gl. nesvrš., prez. *prekùhāvām* - prevrtati nabujalo potkuhano tijesto da ponovo naraste, premjesivati..

**prékup** im. m. r. - kupovina ili kupnja od prekupaca, duga kupovina, otkup.

**prékupac/prèkupac** im. m. r., g. jd. *prékupca/prèkupca*, n. mn. *prékupci/prèkupci*, g. mn. *prékupācā/prèkupācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prékupcima/prèkupcima* - onaj koji šta otkupljuje da bi preprodao po višoj cijeni; preprodavač robe.

**prekúpiti** gl. svrš., prez. *prèkūpīm* - kupiti od prekupca, platiti skuplje već kupljenu robu.

**prekupljívānje** gl. im. s. r. od prekupljivati.

**prekupljívati** gl. svrš., prez. *prekùpljujēm* - kupovati od prekupca.

**prekvalificírānje/prèkvalifikovānje** gl. im. s. r. (lat.) od prekvalificirati/prekvalifikovati.

**prekvalificírati/prèkvalifikovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prekvalificīrām/prèkvalifikujēm* - promijeniti kvalifikaciju, propisana obilježja, osobinu čega; naknadnim, dodatnim obrazovanjem ili obučavanjem osposobljavati koga za obavljanje poslova drugačijih od onih za koje je kvalifikovan.

**prekvalifikácija** im. ž. r. (lat.) - prekvalificiranje, prekvalifikovanje.

**prélac** im. m. r., g. jd. *prélca*, n. mn. *prélci*, g. mn. *prêlācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prélcima* - tekstilni radnik koji radi na stroju za predenje: onaj koji prede: sijeldžija koji ide po prelima; prenes. mladić koji "prede" udvarajući se; zool. vrsta noćnog leptira koji prede čahure.

**prèlačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prelce.

**prȅlagahan/prȅlagan** prid., odr. v. *prȅlagāhnī/prȅlagānī* - previše lagahan/lagan.

**prȅlagahno/prȅlagano** pril. - na prelagahan/prelagan način, prelahko.

**prelágānje** gl. im. s. r od prelagati.

**prelágati** gl. nesvr. i učest., prez. *prèlāžēm*, trp. prid. *prèlāgān* - vršiti prelaganje čega; pažljivo premještati; prenositi i slagati na drugo mjesto.

**prelàgati** gl. svrš., prez. *prèlažēm*, trp. prid. *prȅlagān* - sve vrijeme provedeno s kim lagati; neko vrijeme samo lagati.

**prȅlahak/prȅlak** prid., odr. v. *prȅlahkī/prȅlakī* - previše lahak/lak, prelagan.

**prȅlahko/prȅlako** pril. - na prelahak/prelak način, prelagahno/prelagano.

**prèlajati** gl. svrš., prez. *prèlajē* - sve vrijeme lajati; ; prenes. sve vrijeme vikati na koga govoreći mu ružne riječi; sve vrijeme psovati; provesti vrijeme u ružnom ogovaranju i psovanju.

**prelajávānje** gl. im. s. r. od prelajavati.

**prelajávati** gl. nesvrš., prez. *prelàjāvā* - pretjerivati u lajanju; prenes. pretjerano psovati, ogovarati.

**prelàkīrān** prid., odr. v. *prelàkīrānī* - premazan prozirnom bojom, lakom; lakom usjajen.

**prelakírati** gl. svrš., prez. *prelàkīrām* - premazati prozirnom bojom, lakom; lakom usjajiti.

**prelàmāč** im. m. r, g. jd. *prelamáča*, v. jd. *prȅlamāču*, n. mn. *prelamáči*, g. mn. *prelamáčā* - u štamparstvu radnik koji vrši prelamanje knjige, koji vrši prelom; naprava za prelamanje čega.

**prelàmača** im. ž. r. - vrsta puške koja se savija, prelama prilikom punjenja.

**prelàmāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prelamače, koji im pripada; koji služi za prelamanje.

**prelámānje** gl. im. s. r. od prelamati.

**prelámati** gl. nesvrš., prez. *prèlāmām* - lomeći rastavljati na dva ili više dijelova; nasilno slamati; savijati, povijati pod oštrim uglom bez preloma; lomiti savijajući preko čega; prekidati tok čega, zaustavljati; prenes. nagovarati koga da promijeni mišljenje; dovoditi koga do iznemoglosti.

**prèlāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *preláta* - viši dostojanstvenik u katoličkoj i anglikanskoj crkvi.

**prélaz/prijèlaz** im. m. r. - mjesto predviđeno za prelaženje; prelaženje; granica; pješačka zebra; preliv, nijansa.

**prèlazak** im. m. r., g. jd. *prèlaska*, n. mn. *prèlasci*, g. mn. *prèlazākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèlascima* - obavljanje prelaza, prelaženje; mjesto gdje se prelazi.



**prélazan/prijèlazan** prid., odr. v. *prélaznī/prijèlaznī* - koji brzo prelazi, koji se lahko prenosi, koji služi za prelaženje; koji je moguće preći; koji se može preći.

**prèlaziti** gl. nesvrš., prez. *prèlazīm*, trp. prid. *prèlažen* - obavljati prelaženje; idući više puta preći s jedne strane na drugu.

**prélaznica/prèlaznica/prijèlaznica** im. ž. r. - pisana potvrda kao dokaz da prelaznik ispunjava uslove za prelazak; dokument kojim se odobrava prelaženje; ona koja prelazi.

**prélazničkī/prèlazničkī/prijèlazničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prelaznike, koji im pripada ili potiče od njih.

**prélaznički/prèlaznički/prijèlaznički** pril. - na prelaznički način, kao prelaznici.

**prélaznīk/prèlaznīk/prijèlaznīk** im. m. r., n. mn. *prélaznīci/prèlaznīci/prijèlaznīci*, g. mn. *prélaznīkā/prijèlaznīkā/prèlaznīkā* - onaj koji je prešao iz jedne u drugu školu; onaj koji gdje prelazi.

**prèlaznōst/prélaznōst/prijèlaznōst** im. ž. r., g. jd. *prèlaznosti/prélaznosti/prijèlaznosti*, instr. jd. *prèlaznošću/prélaznošću/prijèlaznošću* i *prèlaznosti/prélaznosti/prijèlaznosti* - osobina ili stanje onoga što je prelazno.

**prèlažēnje** gl. im. s. r. obavljanje prelaska; prelazak.

**prélci** n. mn., g. mn. *prêlācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prélcima* - zool. porodica noćnih leptira čije se gusjenice učahure u čahure koje same ispredu.

**prélčev** prid. odr. v. - koji pripada prelcu.

**prèldžija/préldžija** im. m. r. (bos.-tur.) - prelac.

**prèldžijīn/prèldžijin** i **préldžijīn/préldžijin** prid. odr. v. (bos.-tur.) - koji pripada preldžiji.

**prȅlēt/prélet** im. m. r. - let iznad čega, prelaženje letom s jednog na drugi kraj čega; prelijetanje.

**prelètjeti** gl. svrš., prez. *prèletīm* - obaviti prelet; pomoću krila ili čega drugog što omogućava letenje leteći preći s jednog kraja na drugi, s jedne strane na drugu.

**prelèžati** gl. svrš., prez. *prèležīm/prelèžīm* - sve vrijeme provesti u ležanju; biti neko vrijeme u ležećem položaju.

**prelíčiti** gl. svrš., prez. *prèlīčīm*, trp. prid. *prèlīčen* - prekrečiti, obojiti još jednom, ponovo okrečiti.

**prȅlijen** prid., odr. v. *prȅlijenī* - previše lijen; suviše, odveć lijen; prespor, pretrom.

**prȅlijep** prid., odr. v. *prȅlijepī* - prekrasan, predivan, previše, suviše lijep, koji odiše ljepotom.

**prelijèpiti** gl. svrš., prez. *prèlijepīm* - ponovo izlijepiti na drugi način.

**prelijètānje** gl. im. s. r. od prelijetati.

**prelijètati** gl. nesvrš., prez. *prèlijećēm* - povremeno letjeti s jedne stranu na drugu; prelaziti preko čega u letu, nadlijetati.

**prelijèvalica** im. ž. r. - zool. vrsta leptira.

**prelijèvānje** gl. im. s. r. od prelijevati.

**prelijèvati** gl. nesvrš., prez. *prèlijevām* - obavljati prelijevanje; izlijevati se preko čega; prelaziti preko rubova čega, preko nekih granica; prenes. prelaziti granicu u pričanju do nepodnošljivosti.

**prȅlimināran** prid. (nlat.), odr. v. *prȅliminārnī* - uvodni, pripremni, prethodni.

**prelìstati** gl. svrš., prez. *prelìstām* - previše izlistati; pregledati knjigu listajući list po list; prenes. proći u mislima po uspomenama.

**prelistávānje** gl. im. s. r. od prelistavati.

**prelistávati** gl. svrš., prez. *prelìstāvām* - prevrtati list po list; listajući ovlaš pregledati knjigu; prenes. prisjećati se čega prizivanjem u svijesti jednog po jednog događaja; kopkati po uspomenama.

**prèliti** gl. svrš., prez. *prȅlijēm*, trp. prid. *prelìven* - previše zaliti čime odozgo tako da pređe preko rubova; politi preko čega da pokrije što veću površinu.

**prèliv/préliv** i **prèljev/préljev** im. m. r., g. mn. *prȅlīvā/prélīvā* i *prȅljēvā/préljēvā* - gusta masa kojom se šta preliva (boja, metal); gusto ukuhan šećer, agda, rastopljena čokolada na kolačima; nijansa.

**prelívalica/prelijèvalica** im. ž. r. - spravica za prelivanje; kašika ili posudica

sa isturenim lijevkom iz koga se šta poliva.
**prèlivānje/prèljevānje** gl. im. s. r. - polivanje čime tečnim po čemu da ga sasvim prelije; preljev, obavljanje preljeva.
**prelívānje/prelijèvānje** gl. im. s. r. - vršenje preljevanja.
**prèlivati/prèljevati** gl. nesvrš., prez. *prèlivām/prèljevām*, trp. prid. *prèlivān/prèljevān* - preljevanjem činiti da šta bude prekriveno.
**prelívati/prelijèvati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prèlīvām/prèlijevām*, trp. prid. *prèlīvān/prèlijevān* - neko vrijeme ili s vremena na vrijeme livati šta po čemu dok to bude sasvim prekriveno.
**prélivan/préljevan** prid., odr. v. *prélivnī/préljevnī* - koji je u vezi s prelivom/preljevom; iz kog se može prelivati/preljevati.
**prelìven/preljèven** prid., odr. v. *prelìvenī/preljèvenī* - koji je s prelivom/preljevom.
**prelìvenōst/preljèvenōst** im. ž. r., g. jd. *prelìvenosti*, instr. jd. *prelìvenošću/prelièvenosti* - stanje onoga što je preleveno, preljevenost.
**prèlivnī/prélivnī/préljevnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preliv/preljev; koji se preliva/preljeva; koji služi za prelivanje/preljevanje.
**prèlivoda** im. m. r. - prevrtljiv, neodlučan, nesiguran čovjek koji brzo mijenja svoj stav i mišljenje.
**prélo** im. s. r. - seosko druženje nakon napornog dana, sijelo; pribor za predenje; predenje.
**prèlo** im. s. r. - prolaz na plotu; otvor na košnici; rupa na lugari; štap za izgrtanje luga.
**prélom/prijèlom** im. m. r. - povreda u kojoj je prelomljena kost; mjesto preloma; rezultat prelamanja; prenes. prelomni događaj, preokret; odluka nakon dužeg premišljanja, prekretnica.
**préloman/prijèloman** prid., odr. v. *prélomnī/prijèlomnī* - koji se odnosi na prelom; presudan, koji donosi preokret, prekretan.
**prèlomina** im. ž. r. - prelomljeno mjesto, prelom; ono što je prelomljeno.
**prelòmiti (se)** gl. svrš., prez. *prèlomīm (se)*, trp. prid. *prèlomljen* - nasilu (se) prepoloviti; slomiti nadvoje ili na više dijelova; slomiti pri padu; rastrgnuti; sagnuti se, poviti se u struku; prenes. napraviti zaokret u čemu; konačno se odlučiti; naglo šta prekinuti, zaustaviti (se); naglo (se) izmijeniti; naglo prihvatiti; napraviti prelom knjige prilikom štampanja.
**prèlomljen** prid., odr. v. *prèlomljenī* - slomljen nadvoje, nasilu prepolovljen; slomljen na dva dijela; prenes. složen u određeni format.
**prèlomljeno** pril. - prepolovljeno, podijeljeno nadvoje; raspolućeno.
**prèlomljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèlomljenosti*, instr. jd. *prèlomljenošću/prèlomljenosti* - stanje onog što je prelomljeno, slomljenost.
**prelòmljiv** prid., odr. v. *prelòmljivī* - krhak, lomljiv, koji se da, koji se može lahko prelomiti.
**prelòmljivōst** im. ž. r., g. jd. *prelòmljivosti*, instr. jd. *prelòmljivošću/prelomljivosti* - osobina onoga što je pelomljivo.
**prélomnī/prijèlomnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prelom.
**prèlōš** prid., odr. v. *prèlōšī* - previše loš.
**prelòžiti** gl. svrš., prez. *prèložīm* - presložiti, ponovo složiti na drugi način.
**prèlūdīj** im. m. r. (lat.) - uvodni dio muzičkog djela; početak, priprema, uvod u šta.
**preludírānje** gl. im. s. r. (lat.) od preludirati.
**preludírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prelùdīrām* - muz. izvoditi preludij; svirati prema nadahnuću, improvizovati.
**prelútati** gl. svrš., prez. *prèlūtām* - preći neke krajeve lutajući od jednog do drugog mjesta.
**prèlja/prêlja** im. ž. r. - žena koja se bavi predenjem; ona koja prede; tekstilna radnica u predionici; preslica; vrsta leptira prelca.
**preljepljívati** gl. nesvrš., prez. *preljèplju-jēm*, trp. prid. *preljèpljīvān* - lijepiti preko čega.
**prèljev/préljev** im. m. r., g. mn. *prèljēvā/préljēvā* - preliv.
**prèljevānje** gl. im. s. r. - prelivanje.



**prèljevati** gl. nesvrš., prez. *prèljevām*, trp. prid. *prèljevān* - prelivati.
**preljèvenōst** im. ž. r., g. jd. *preljèvenosti*, instr. jd. *preljèvenošću/preljèvenosti* - prelivenost.
**préljevnī/prèljevnī** prid. odr. v. - prelivni.
**prèljīn/prèljin** prid. odr. v. - koji pripada prelji.
**prèljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prelje.
**prèljūb/préljub** im. m. r., g. jd. *prèljūba/préljuba* - preljuba.
**prèljuba** im. ž. r. - varanje u bračnoj vezi, prevara bračnog druga s drugim partnerom.
**prèljubāzan** prid., odr. v. *prèljubāznī* - koji je previše ljubazan, ljubazan u najvišoj mjeri.
**prèljubāzno** pril. - na preljubazan način, u najvišoj mjeri ljubazno.
**preljúbiti** gl. svrš., prez. *prèljūbīm* - preoteti čiju ljubav; previše ljubiti; napraviti preljub, iznevjeriti u ljubavi.
**prèljūbljen** prid., odr. v. *prèljūbljenī* - koji je previše ljubljen, predrag, premio; preotet u ljubavi; prevaren u ljubavi.
**prèljubnī/préljubnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preljubu.
**préljubnica/prèljūbnica** im. ž. r., v. jd. *préljubnice* i *prèljūbnice* - žena koja čini preljubu, preljubočiniteljica, preljubočiniteljka.
**prèljūbnīčkī/préljubnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preljubnike.
**préljubnīk/prèljubnīk** im. m. r., n. mn. *préljubnīci/prèljubnīci*, g. mn. *prèljubnīkā/préljubnīkā* - čovjek koji vrši preljubu.
**prèljūbnīštvo/préljubnīštvo** im. s. r. - djelatnost preljubnika.
**preljubočìnitelj** im. m. r. - preljubnik.
**prljubočinitèljica/preljubočinitēljka** im. ž. r. - ona koja čini preljubu, preljubnica.
**preljubočínstvo** im. s. r. - up. *prèljuba.*
**prèljūt** prid., odr. v. *prèljūtī* - koji je suviše ljut, ljut u najvišoj mjeri; oštar, veoma oštar.
**prema** prijed. - k, ka; u tom pravcu (npr. *prema škôli*); nasuprot (npr. *jèdno prema drūgōm*); u odnosu na (*òna je prema njèmu jāgnje*); temelj čega (npr. *prema ōblīku*); omjer (npr. *dvâ prema dvâ*); podudarnost (npr. *prema zâsluzi i tìtula*) itd.
**prèmac** im. m. r., g. jd. *prèmca*, n. mn. *prèmci*, g. mn. *prēmācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèmcima* - takmičar; suparnik u čemu, takmac; koji je jednak s kim, ravan kome po znanju, umijeću, hrabrosti i sl.
**prèmaći/premàknuti** gl. svrš., prez. *prèmaknēm*, trp. prid. *prèmaknūt* - pomjeriti, mičući premjestiti.
**premágānje** gl. im. s. r. od premagati.
**premágati** gl. nesvrš., prez. *prèmāžēm* - savladavati, suviše se truditi, nadvladavati.
**premàglavica** im. ž. r. - teška svađa koja prijeti da kome dođe glave.
**premàjūšan/premajúšan** prid., odr. v. *premàjūšnī/premàjūšnī*, dem. - veoma mali, sitan, premalen, premalecki.
**premàknuti (se)** gl. svrš., prez. *prèmaknēm (se)*, trp. prid. *prèmaknūt* - premaći.
**premálati** gl. svrš. (njem.), prez, *prèmālām* - premazati bojom, preličiti, prekrečiti.
**premàleckī/premalèckī** prid. odr. v. - previše malecki, premalen.
**prèmalen** prid., odr. v. *prèmalenī* - suviše malen, majušan, malecki.
**prèmalo/prêmalo** pril. - suviše malo, vrlo malo, veoma malo.
**prèmāltati** gl. svrš. (njem.), prez. *prèmāltām* - sve oblijepiti maltom, premalterisati.
**premaltèrisati** gl. svrš. (njem.), prez. *premaltèrišēm* - sve omalterisati; omalterisati još jednon; iznova omalterisati, ožbukati.
**premàljeće** im. s. r. - godišnje doba između zime i ljeta, proljeće.
**premàljetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na premaljeće, proljetni.
**prēmama** im. ž. r. - ono čime se neko premami, mamac; premamljivanje.
**premámiti** gl. svrš., prez. *prèmāmīm* - mameći privući, pridobiti; mameći preoteti; mameći zavesti.
**premàmljiv** prid., odr. v. *premàmljivī* - koji se može premamiti, koji je sklon premamljivanju.

**premamljívanje** gl. im. s. r. od premamljivati.
**premamljívati** gl. nesvrš., prez. *premàmljujēm* - privlačiti, pridobijati, zavoditi premamljivanjem.
**premàmljivo** pril. - na premamljiv način.
**premàmljivōst** im. ž. r., g. jd. *premàmljivosti*, instr. jd. *premàmljivošću/premàmljivosti* - osobina, sklonost premamljivih ljudi.
**premànjkati** gl. svrš.(tal.), prez. *premànjkā* - ponestati, prilično nestati, usfaliti.
**premárānje** gl. im. s. r. od premarati (se).
**premárati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèmārām (se)* - previše se umarati, iscrpljivati se umorom.
**premarkírati** gl. svrš. (fr.), prez. *premàrkīrām* - promijeniti marker, iznova, još jednom markirati.
**prèmāstan** prid., odr. v. *prēmāsnī* - previše mastan; predebeo; prenes. prostački, vulgaran (vic).
**premástiti** gl. svrš., prez. *prèmāstīm*, trp. prid. *prèmāšćen* - previše zamastiti; staviti u hranu previše masnoće.
**prēmašāj** im. m. r. - prebačaj, prekoračivanje; premašenje.
**premášānje** i **premašívānje** gl. im. s. r. - prebacivanje, nadmašivanje, prekoračivanje kakve granice.
**premašćívānje** gl. im. s. r. od premašćivati.
**premašćívati** gl. nesvrš., prez. *premàšćujēm* - stavljati u šta više masnoće nego što je potrebno.
**prèmašiti** gl. svrš., prez. *prèmašīm* - nadmašiti; prebaciti preko čega, prekoračiti kakvu granicu; preletjeti.
**premašívati** gl. nesvrš., prez. *premàšujēm* - prebacivati, nadmašivati, prekoračivati kakvu granicu.
**prémaz** im. m. r. - tanki sloj čega čime se vrši premazivanje; sredstvo kojim se premazuje.
**prèmazati** gl. svrš., prez. *prèmažēm*, trp. prid. *prèmazān* - mažući sve prekriti premazom; staviti premaz; ponovo namazati.
**premazívānje** gl. im. s. r. od premazivati.
**premazívati** gl. nesvrš., prez. *premàzujēm* - mažući sve prekrivati premazom; stavljati premaz preko čega; vršiti premazivanje; više puta mazati.
**premda** vezn. - vezuje dopusnu rečenicu s glavnom i iskazuje dopuštanje; iako.
**prēmēt/prémet** im. m. r. - čin premetanja; premetanje, prevrtanje, preturanje.
**premètāč** im. m. r., g. jd. *premetáča*, n. mn. *premetáči* - onaj koji vrši vrši premetačinu.
**premètača** im. ž. r. - vrsta ukrasne marame za pokrivanje glave čiji se krajevi premeću jedan preko drugog i pričvršćuju iglom; prenes. ona koja se premeće čas tamo, čas amo, prevrtljivica.
**premetàčina** im. ž. r. - službeni pretres s ciljem pronalaženja čega skrivenog; pretres koje prati premetanje, preturanje, prevrtanje stvari.
**premètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na premetače.
**premètāčki** pril. - na premetački način, kao premetači.
**premètalo** im. s. r. - onaj koji se često premeće, klovn, pehlivan; ono što se premeće s mjesta na mjesto; onaj koji često mijenja mišljenje, koji se premeće čas na jednu, čas na drugu stranu čega.
**prèmetānje** gl. im. s. r. - od premetati.
**prèmetati** gl. nesvrš., prez. *prèmećēm*, trp. prid. *prèmetnūt* - obavljati premet, vršiti premetanje; preturati; prevrtati, vršiti prevrtanje; prebacivati; prenositi šta s jednog mjesta na drugo, premještati.
**prèmetnūt** prid., odr. v. *prèmetnūtī* - koji je metnut na drugo mjesto; premješten; prebačen preko čega; preturen.
**prèmetnuti (se)** gl. svrš., prez. *prèmetnēm (se)* - promijeniti čemu mjesto, poma-knuti s jednog na drugo mjesto; prebaciti preko čega; pretražiti premećući; prevagnuti; prevrnuti (se); prenes. prenijeti, proturiti; prebaciti preko glave.
**prèmicānje** gl. im. s. r. od premicati.
**prèmicati** gl. nesvrš., prez. *prèmičēm* - obavljati premicanje; pomjerati šta mičući ga s jednog mjesta na drugo; prebacivati šta micanjem.



**prêmija** im. ž. r. (lat.) - nagrada; novčana nagrada; glavni zgoditak; novac koji se uplaćuje za osiguranje čega.
**premìjēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *premijéra*, n. mn. *premijéri* - prva osoba u vladi, predsjednik vlade.
**premijéra** im. ž. r. (fr.) - prvo izvođenje kakvog scenskog djela, praizvedba.
**prēmijērnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na premijeru.
**premìjērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na premijera, koji mu pripada.
**premijèsiti** gl. svrš., prez. *prèmijesīm*, trp. prid. *prèmiješen* - ponovo promijesiti.
**prêmījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na premiju.
**premilòstiv** prid., odr. v. *premilòstivī* - previše milostiv; titula crkvenih velikodostojnika.
**premilòstivo** pril. - na premilostiv način, previše milostivo.
**preminúće** im. s. r. - smrt; preseljenje na drugi svijet.
**premínuti** gl. svrš., prez. *prèmīnēm* - umrijeti, prestati živjeti; sasvim minuti.
**prêmio** prid., odr. v. *prēmilī* - previše mio, predrag.
**prèmirānje** gl. im. s. r. od premirati.
**prèmirati** gl. svrš., prez. *prèmirēm* - pretjerano strahovati, umirati od straha.
**premìsa** im. ž. r. (lat.) - sud iz koga se izvodi zaključak.
**prèmisliti** gl. svrš., prez. *prèmislīm* - previše misliti; dobro, temeljito razmisliti; u mislima preći od početka do kraja; promislivši o svemu promijeniti mišljenje, predomisliti se.
**prēmišljāj** im. m. r. - ono o čemu se premišlja; premišljanje; promjena mišljenja; predomišljaj.
**premíšljānje** gl. im. s. r. od premišljati.
**premíšljati** gl. svrš., prez. *prèmīšljām* - obavljati premišljanje; temeljito razmišljati; u mislima prelaziti od početka do kraja kakvog zbivanja, događaja i sl.; promišljajući o svemu mijenjati ranije mišljenje.
**premìtača** im. ž. r. - odjeća čiji se jedan kraj premeće, preklapa, prebacuje preko drugog; odjevni predmet kao dio narodne nošnje, prsluk na premetanje, džamadan.
**premjérānje** gl. im. s. r. od premjerati.
**premjérati** gl. nesvrš., prez. *prèmjērām* - mjeriti sve dimenzije čega; uzastopno mjeriti, uzimati precizne mjere.
**premjerávānje** gl. im. s. r. od premjeravati.
**premjerávati** gl. nesvrš., prez. *premjèrāvām* - obavljati premjeravanje, premjerati, utvrđivati mjere.
**prèmjeriti** gl. svrš., prez. *prèmjerīm*, trp. prid. *prèmjeren* - izmjeriti dužinu, širinu i visinu; uzeti mjere.
**prèmjestiti** gl. svrš., prez. *prèmjestīm* - pomaknuti, prenijeti s jednog mjesta na drugo, razmjestiti; preći na drugo mjesto; odrediti kome drugo mjesto, dati kome premje-štaj.
**premjèstiv** prid., odr. v. *premjèstivī* - koji se da premjestiti, kojeg je moguće premjestiti.
**prēmještāj** im. m. r. - promjena mjesta rada i stanovanja; premještenje.
**premjéštānje** gl. im. s. r. od premještati.
**premjéštati** gl. svrš., prez. *prèmjēštām* - vršiti premještanje; pomjerati šta s jednog mjesta na drugo; pomicati s mjesta na mjesto, razmještati.
**premješténje** gl. im. s. r. - premještaj.
**prèmlāćen** prid., odr. v. *prèmlāćenī* - pretučen, prebijen do besvijesti.
**prèmlāćeno** pril. - pretučeno, prebijeno.
**prèmlāćenōst** im. ž. r., g. jd. *prèmlāćenosti*, instr. jd. *prèmlāćenošću/prèmlāćenosti* - stanje onoga ko/što je premlaćeno.
**premlaćìvāč** im. m. r., g. jd. *premlaćiváča*, v. jd. *premlaćìvāču/prēmlaćiváču*, n. mn. *premlaćiváči*, g. mn. *premlaćìváčā* - onaj koji se bavi premlaćivanjem, koji premlaćuje.
**premlaćívānje** gl. im. s. r. od premlaćivati.
**premlaćívati** gl. svrš., prez. *premlàćujēm* - obavljati premlaćivanje; pretjerano mlatiti; udarati, tući do besvijesti.
**prēmlād** prid., odr. v. *prēmlādī* - suviše, isuviše mlad, previše mlad.
**premlátiti** gl. svrš., prez. *prèmlātīm*, trp. prid. *prèmlāćen* - previše izmlatiti, prebiti, pretući.
**premlijèčiti** gl. svrš., prez. *prèmliječīm* - prestati sisati; prestati davati mlijeko;

prenes. postati blijed; oslabiti, onemoćati.
**prèmljeti** gl. svrš., prez. *prèmeljēm*, trp. prid. *premljèven* - ponovo sve samljeti, po drugi put samljeti.
**prēmnogo** pril. - mnogo više nego što je potrebno; previše.
**premòčiti** gl. svrš., prez. *prèmočīm*, trp. prid. *prèmočen* - previše smočiti, sasvim promočiti.
**prēmōć** im. ž. r., g. jd. *prēmoći*, instr. jd. *prēmoću/prēmoći* - nadmoć; izrazita moć u odnosu na nekog drugog; prevlast.
**prēmoćan** prid., odr. v. *prēmoćnī* - koji ima premoć, nadmoćan.
**prēmoćno** pril. - na premoćan način, s premoću.
**prēmoćnōst** im. ž. r., g. jd. *prēmoćnosti*, instr. jd. *prēmoćnošću/prēmoćnosti* - svojstvo onoga ko je premoćan; stanje onogo što je premoćno.
**prémor** im. m. r. - premorenost.
**prèmoren** prid., odr. v. *prèmorenī* - suviše umoran, preumoran, umoran do iscrpljenosti.
**prèmoreno** pril. - s premorom, previše umorno.
**prèmorenōst** im. ž. r., g. jd. *prèmorenosti*, instr. jd. *prèmorenošću/prèmorenosti* - osobina i stanje onoga ko je premoren; preumornost, preveliki umor, zamorenost.
**premòriti (se)** gl. svrš., prez. *prèmorīm (se)* - previše se umoriti, zamoriti se; iscrpiti se umorom.
**premòstiti** gl. svrš., prez. *prèmostīm* - spojiti dvije obale mostom, izgraditi most; prenes. riješiti jaz, sukob, problem kakvim prelaznim rješenjem; pronaći rješenje.
**premòstiv** prid., odr. v. *premòstivī* - premostljiv, koji se da premostiti; koji se može proći, riješiti, savladati, nadići.
**premòstljiv** prid., odr. v. *premòstljivī* - premostiv.
**premošćávānje/premošćívānje** gl. im. s. r. - premoštavanje.
**premošćávati/premošćívati** gl. nesvrš., prez. *premòšćāvām/premòšćujēm*, trp. prid. *prèmošćen* - obavljati premošćavanje; mostovima spajati obale, praviti mostove; prelaziti preko čega; pronalaziti nužna spasonosna prelazna rješenja kakvih problema.
**prèmošćen** prid., odr. v. *prèmošćenī* - premošten.
**prèmošćenōst** im. ž. r., g. jd. *prèmošćenosti*, instr. jd. *prèmošćenošću/prèmošćenosti* - premoštenost, osobina i stanje onoga što je premošćeno; nužno privremeno rješenje problema.
**premoštávānje** gl. im. s. r. - premošćavanje, premošćivanje.
**premoštávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *premòštāvām* - premošćavati, premošćivati.
**prèmošten** prid., odr. v. *prèmoštenī* - premošćen.
**prèmoštenōst** im. ž. r., g. jd. *prèmoštenosti*, instr. jd. *prèmoštenošću/prèmoštenosti* - premošćenost.
**prèmotān** prid., odr. v. *prèmotānī* - ponovo, po drugi put namotan; s jednog namotan na drugi kotur.
**premòtati** gl. svrš., prez. *premòtām*, trp. prid. *prèmotān* - odmotati šta i ponovo smotati; na drugi način šta isto smotati.
**premotávānje** gl. im. s. r. od premotavati.
**premotávati** gl. svrš., prez. *premòtāvām* - obavljati premotavanje; ponovo motati ono što je odmotano.
**prèmrijeti** gl. svrš., prez. *prèmrēm* - obamrijeti; utrnuti, ukočiti se od straha; zaprepastiti se od čega; pasti u nesvijest od straha, iscrpljenosti, gladi, žeđi.
**premŕsiti** gl. svrš., prez. *prèmr̄sīm* - previše zamrsiti; omrsiti se, ogriješiti se o post.
**premr̀šati** gl. svrš., prez. *premr̀šām* - premršaviti, previše smršati.
**prèmršav** prid., odr. v. *prèmršavī* - previše mršav.
**premr̀šaviti** gl. svrš., prez. *premr̀šāvīm* - premršati.
**prèmršavo** pril. - prenes. slabo, loše.
**prèmršavōst** im. ž. r., g. jd. *prèmršavosti*, instr. jd. *prèmršavošću/prèmršavosti* - prevelika mršavost.
**prèmr̄zao** im. ž. r., g. jd. *prèmr̄zlī* - smrznutost, premrznutost, jaka student.
**premrznúće** im. s. r. - stanje premrznutosti, premrznutost.



**prèmrznūt** prid., odr. v. *prèmrznūtī* - previše smrznut, isuviše smrznut; ukočen od studeni; zaleđen.
**prèmrznuti** gl. svrš., prez. *prèmrznēm* - previše smrznuti; zalediti se od mraza; ukočiti se od studeni.
**prèmrznūtōst** im. ž. r., g. jd. *prèmrznūtosti*, instr. jd. *prèmrznūtošću/prèmrznūtosti* - prevelika smrznutost, premrznuće.
**prēmūdar** prid., odr. v. *prēmūdrī* - veoma mudar, previše mudar; iron. koji se pravi mudar, veoma glup.
**prēmūdro** pril. - na premudar način.
**prènabacān** prid., odr. v. *prènabacānī/prenàbacānī* - previše nabacan, nabacivanjem prenatrpan, prenagomilan.
**prènabacāno/prenàbacāno** pril. - previše nabacano.
**prenabàcati** gl. svrš., prez. *prenabàcām* - previše nabacati; suvišnim, pretjeranim nabacivanjem pretrpati; nabacivanjem prenagomilati.
**prenabacívānje** gl. im. s. r. od prenabacivati.
**prenabacívati** gl. nesvrš., prez. *prenabàcujēm* - previše, suviše nabacivati.
**prenàbrēknūt** prid., odr. v. *prenàbrēknūtī* - previše nabreknut, prenapet.
**prenabréknuti** gl. svrš., prez. *prenàbrēknēm* - previše nabreknuti, prenapeti, pucati od napetosti.
**prenàbrēknūto** pril. - na prenabreknut način, prenapeto.
**prenàbrēknūtōst** im. ž. r., g. jd. *prenàbrēknūtosti*, instr. jd. *prenàbrēknūtošću/prenàbrēknūtosti* - prevelika nabreknutost, prenapetost.
**prenàčitān/prènačitān** prid., odr. v. *prenàčitānī/prènačitānī* - koji je previše načitan.
**prenàčitānōst/prènačitānōst** im. ž. r., g. jd. *prenàčitānosti*, instr. jd. *prenàčitānošću/prenàčitānosti* i *prènačitānošću/prènačitānosti* - prevelika načitanost; osobina onoga ko je previše načitan.
**prenačìtati se** gl. svrš., prez. *prenačìtām se*, trp. prid. *prenàčitān/prènačitān* - previše se načitati.
**prenàdrāžen** prid., odr. v. *prenàdrāženī* - previše nadražen, iritiran, raspaljen.
**prenàdrāženo** pril. - na prenadražen način.
**prenàdrāženōst** im. ž. r., g. jd. *prenàdrāženosti*, instr. jd. *prenàdrāženošću/prenàdrāženosti* - stanje ili osobina onoga ko/što je prenadraženo.
**prenadrážiti (se)** gl. svrš., prez. *prenàdrāžīm (se)*, trp. prid. *prenàdrāžen* - učiniti da ko/šta bude prenadraženo; previše nadražiti.
**prenadrògīrān** prid. (fr.), odr. v. *prenadrògīrānī* - previše nadrogiran, koji je u organizam unio previše droge.
**prenadrògīrānōst** im. ž. r. (fr.), g. jd. *prenadrògīrānosti*, instr. jd. *prenadrògīrānošću/prenadrògīrānosti* - stanje onoga ko je prenadrogiran; prevelika količina droge u organizmu.
**prenadrogírati (se)** gl. svrš. (fr.), prez. *prenadrògīrām (se)* - previše (se) nadrogirati, unijeti u organizam previše droge.
**prènāgao/prenágao** prid., odr. v. *prènāglī* - previše nagao; silovit.
**prenaglásiti** gl. svrš., prez. *prenàglāsīm*, trp. prid. *prenàglāšen* - previše naglasiti; suviše istaknuti, učiniti previše vidljivim, primjetnim, uočljivim.
**prenaglašávānje** gl. im. s. r. od prenaglašavti.
**prenàglāšen** prid., odr. v. *prenàglāšenī* - suviše naglašen; previše istaknut.
**prenàglāšeno** pril. - na prenaglašen, previše istaknut način.
**prenàglašenōst** im. ž. r., g. jd. *prenàglāšenosti*, instr. jd. *prenàglāšenošću/prenàglāšenosti* - svojstvo i osobina onoga što je prenaglašeno.
**prenágliti** gl. svrš., prez. *prènāglīm*, trp. prid. *prènāgljen* - uraditi previše naglo, pretjerano požuriti, zaletjeti se.
**prènāglo** pril. - suviše naglo; prebrzo; ishitreno.
**prènāglōst/prenáglost** im. ž. r., g. jd. *prènāglosti*, instr. jd. *prènāglošću/prènāglosti* - prenagljenost, osobina ili stanje onoga ko/što je prenaglo.
**prènāgljen** prid., odr. v. *prènāgljenī* - suviše nagao, nepotrebno požuren, iscrpljujući.
**prènāgljeno** pril.- na prenagljen način, prenaglo; žureći više nego je potrebno, iscrpljujuće.
**prènāgljenōst** im. ž. r., g. jd. prènāgljenosti, instr. jd. *prènāgljenošću/prènā-*

*gljenosti* - osobina i stanje prenagljenog ili onoga što je prenagljeno.

**prenagljénje** gl. im. s. r. - čin prenagljivanja, nepromišljen, ishitren, prenagljen postupak.

**prenàgljiv** prid., odr. v. *prenàgljivī* - koji je sklon prenagljivanju, koji brzo prenagli.

**prenagljívānje** gl. im. s. r. od prenagljivati.

**prenagljívati** gl. nesvrš., prez. *prenàgljujēm* - previše nagliti, požurivati, naglo raditi.

**prenàgljivōst** im. ž. r., g. jd. *prenàgljivosti*, instr. jd. *prenàgljivošću/prenàgljivosti* - osobina i stanje onih koji su skloni prenagljivanju.

**prènagomilān/prȅnagomilān** prid., odr. v. *prènagomilānī/prȅnagomilānī* - suviše nagomilan, previše nabacan.

**prènagomilāno/prȅnagomilāno** pril. - previše nagomilano; prenatrpano; prenabacano.

**prènagomilānōst/prȅnagomilānōst** im. ž. r., g. jd. *prènagomilānosti*, instr. jd. *prènagomilānošću/prènagomilānosti* - stanje i osobina onoga što je prenagomilano; pretrpanost.

**prenagomìlati** gl. svrš., prez. *prenagomìlām* - suviše nagomilati, previše nabacati; prenatrpati.

**prenagomilávānje** gl. im. s. r. od prenagomilavati.

**prenagomilávāti** gl. nesvrš., prez. *prenagomìlāvām*, trp. prid. *prenagomìlāvān* - previše, suviše nagomilavati.

**prenàgrabiti** gl. svrš., prez. *prenàgrabīm* - previše nagrabiti, grabeći prikupiti.

**prenajédānje** gl. im. s. r. od prenajedati se.

**prenajédati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenàjēdām (se)* - previše (se) najedati, najedati (se) do presitosti.

**prenajèdenōst** im. ž. r., g. jd. *prenajèdenosti*, instr. jd. *prenajèdenošću/prenajèdenosti* - stanje onoga ko se previše najeo; presitost, prezasićenost hranom.

**prenàjesti (se)** gl. svrš., prez. *prenàjedēm (se)* - previše (se) najesti.

**prènakrcān/prȅnakrcān** prid., odr. v. *prènakrcānī/prȅnakrcāni* - previše nakrcan, prenatrpan; unutra prenabacan, prenapunjen.

**prènakrcāno/prȅnakrcāno** pril. - previše nakrcano; prenapunjeno.

**prenakȑcati** gl. svrš., prez. *prenakȑcām* - previše nakrcati, prenatrpati; unutra prenabacati, ispuniti preko mjere, prepuniti.

**prenakrcávānje** gl. im. s. r. od prenakrcavati.

**prenakrcávati** gl. nesvrš., prez. *prenakȑcāvām* - previše nakrcavati; prepunjavati ukrcavajući preko mjere; pretrpavati prenakrcavanjem.

**prenàpēti** gl. svrš., prez. *prènapnēm* - previše napeti, suviše napeti.

**prȅnapēto** pril. - na prenapet način, stresno.

**prȅnapētōst** im. ž. r., g. jd. *prȅnapētosti*, instr. jd. *prȅnapētošću/prȅnapētosti* - duševna ili fizička prenapregnutost, stanje ili osobina onoga ko/što je prenapeto.

**prenàprēći (se)** gl. svrš., prez. *prenàprēgnēm (se)*, rad. gl. prid. *prenàprēgao/prenaprégnuo* - prenapregnuti.

**prenàprēgnut** prid., odr. v. *prenàpregnūti* - suviše napregnut, prenapet.

**prenàprēgnūto** pril. - na prenapregnut način, s prenapregnutošću.

**prenaprégnuti** gl. svrš., prez. *prenàprēgnēm*, rad. gl. prid. *prenàprēgao* - prenapreći, suviše napregnuti, nategnuti, zategnuti.

**prenàprēgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prenàprēgnūtosti*, instr. jd. *prenàprēgnūtošću/prenàprēgnūtosti* - prenapetost, stanje onoga ko je prenapregnut, prenapetost, pretjerana zategnutost; osobina onoga što je prenapregnuto, prenapeto, zategnuto.

**prenaprézānje** gl. im. s. r. od prenaprezati.

**prenaprézati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenàprēžēm (se)*, trp. prid. *prenàprēgnūt* - činiti preveliko naprezanje, previše (se) naprezati; ulagati u šta previše napora; premarati se suvišnim naprezanjem.

**prenàpūčen** prid., odr. v. *prenàpūčenī* - previše napučen, ispupčen; pregusto naseljen, prenaseljen.

**prenàpūčeno** pril. - na prenapučen način; s prenapučenošću, prenaseljeno.

**prenàpūčenōst** im. ž. r., g. jd. *prenàpūčenosti*, instr. jd. *prenàpūčenošću/prenàpūčenosti* - prenaseljenost; prevelika gustoća stanovništva na ograničenom prostoru; prevelika napučenost.



**prenapúčiti** gl. svrš., prez. *prenàpūčīm* - previše napučiti; prenaseliti.

**prenàpuniti** gl. svrš., prez. *prenàpunīm*, trp. prid. *prenàpunjen* - previše napuniti, ispuniti preko mjere, prepuniti.

**prenapunjávānje** gl. im. s. r. - od prenapunjavati (se).

**prenapunjávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenapùnjāvām (se)* - previše se napunjavati, puniti; ispunjavati preko mjere, prepunjavati.

**prenàpunjen** prid., odr. v. *prenàpunjenī* - prepun, previše pun, ispunjen preko mjere; prenapet.

**prenàpunjeno** pril. - previše napunjeno; prenapeto.

**prenàpunjenōst** im. ž. r., g. jd. *prenàpunjenosti*, instr. jd. *prenàpunjenošću/prenàpunjenosti* - svojstvo i stanje onoga ko/što je prenapunjeno; prevelika napunjenost; ispunjenost preko mjere; prenapetost.

**prenasèliti** gl. svrš., prez. *prenàselīm* - pregusto naseliti ograničen prostor, prenapučiti.

**prenaseljávānje/prenaseljívānje** gl. im. s. r. - pretjerano naseljavanje na malom prostoru; gusto naseljavanje.

**prenaseljávati/prenaseljívati** gl. nesvrš., prez. *prenasèljāvām/prenasèljujēm* - previše ljudi naseljavati na malom prostoru; pregusto naseljavati.

**prenàseljen** prid., odr. v. *prenàseljenī* - previše naseljen; pregusto naseljen, prenapučen.

**prenàseljenōst** im. ž. r., g. jd. *prenàseljenosti*, instr. jd. *prenàseljenošću/prenàseljenosti* - prevelika naseljenost na ograničenom prostoru, prenapučenost; stanje onoga što je prenaseljeno.

**prȅnatrpān/prenàtrpān** prid., odr. v. *prȅnatrpāni/prenàtrpānī* - previše natrpan, nabijen, zbijen.

**prȅnatrpāno/prenàtrpāno** pril. - na način prenatrpanosti, pregusto; prenaseljeno.

**prenàtrpānōst** im. ž. r., g. jd. *prenàtrpānosti*, instr. jd. *prenàtrpānošću/prenàtrpānosti* - stanje ili osobina onoga što je prenatrpano.

**prenatrpávānje** gl. im. s. r. od prenatrpavati.

**prenatrpávati** gl. nesvrš., prez. *prenatȑpāvām* - činiti šta prenatrpanim; obavljati prenatrpavanje; natrpavati, trpati preko mjere; prenakrcavati; prepunjavati.

**prenèbreći/prenèbregnuti** gl. svrš., prez. *prenèbregnēm* - zapostaviti, zanemariti, zaboraviti; obezvrijediti, smatrati ništavnim, ostaviti po strani.

**prenebregávānje/prenebrézānje** gl. im. s. r. od prenebregavati/prenebrezati.

**prenebregávati/prenebrézati** gl. nesvrš., prez. *prenebrègāvām/preneèrežēm* - zapostavljati, zanemarivati, zaboravljati; obezvređivati, nipodaštavati, ostavljati po strani.

**prenemágānje** gl. im. s. r. od prenemagati (se).

**prenemágati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenèmāžēm (se)*, pril. sad. *prenemážūći (se)* - pretvarati se iznemoglim, oslabljenim, klonulim.

**prenèmoći (se)** gl. svrš., prez. *prenèmognēm (se)* - predstaviti se iznemoglim, oslabljenim, klonulim iako nije tako.

**preneráziti (se)** gl. svrš., prez. *prenèrāzīm (se)* - zaprepastiti se; zapanjiti se; zabezeknuti se.

**preneražávānje** gl. im. s. r. preneražavati (se)

**preneražávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenerȁžāvām (se)* - zaprepašćavati (se); dolaziti u stanje emocionalne zapanjenosti, zabezeknutosti.

**prenèrāžen** prid., odr. v. *prenèrāženī* - zaprepašten; zapanjen; zabezeknut.

**prenèrāženo** pril. - zaprepašteno, zapanjeno; zabezeknuto.

**prenèrāženōst** im. ž. r., g. jd. *prenèrāženosti*, instr. jd. *prenèrāženošću/prenèrāženosti* - stanje onoga ko je preneražen; zaprepaštenost; zapanjenost; zabezeknutost.

**prenerażénje** gl. im. s. r. - osjećanje preneraženosti; preneraženost.

**prenèsen/prȅnijet** prid., odr. v. *prenèsenī/prȅnijetī* - nošenjem premješten; koji nema doslovno značenje, slikovit, metaforičan; ustupljen.

**prenèseno/prenesèno** pril. - u prenesenom značenju, slikovito.

**prenèsenōst** im. ž. r., g. jd. *prenèsenosti*, instr. jd. *prenèsenošću/prenèsenosti* - osobina ili stanje onoga što je preneseno; trenutak odsutnosti, zanesenost.

**prenèsretan** prid., odr. v. *prènesretnī* - koji je previše nesretan; tragičan.

**prènesretno/prenèsretno** pril. - na prenesretan način; previše nesretno.

**preneùgodan** prid., odr. v. *prèneugodnī* - suviše, previše neugodan, veoma neprijatan.

**prèneugodno/preneùgodno** pril.- previše neugodno, s previše neugodnosti.

**prènijeti** gl. svrš., prez. *prènesēm/prenèsēm* - premjestiti noseći ili vozeći; učiniti da se prenese na drugog, zaraziti; predati kome (znanje, umijeće); dati ili steći pravo vlasništva; učiniti da se prenese govorom, saopćiti šta kome; predstaviti šta na neki način da bude dostupno drugima; nositi duže nego što treba.

**prenímiti se** gl. svrš., prez. *prènīmīm se*, trp. prid. *prènīmljen* - presaviti se, presamititi se; pogrbiti se; pokunjiti se povijajući glavu i tijelo.

**prenimljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prenìmljāvām* - presavijati, povijati (se), pokunjivati se.

**prènisko/prènisko** pril. - previše nisko; na prenizak način; prenes. nedostojno.

**prèništavan/prèništavan** prid., odr. v. *prèništāvnī/prèništāvnī* - koji je previše ništavan, nevrijedan.

**prènititi** gl. svrš., prez. *prènitīm*, trp. prid. *prèničen* - presložiti, preurediti, prekititi niti na tkalačkom stroju.

**prènizak** prid., odr. v. *prèniskī* - previše nizak; premalen; prenes. nedostojan.

**prenízati** gl. svrš., prez. *prènīžēm* - nižući šta rasuto ponovo nanizati; jednom nanizano na drugi način nanizati; prenijeti zrnca sa jednoga na drugi niz.

**prènoćīšte** im. s. r. - hotel, zgrada za noćenje; mjesto za noćenje; prostorija, soba u kojoj se noći; noćni odmor, spavanje u toku noći, noćenje, noćivanje.

**prenòćiti** gl. svrš., prez. *prènoćīm* - provesti noć spavajući, prespavati noć; biti gdje preko noći.

**prènoćnīk** im. m. r., n. mn. *prènoćnīci*, g. mn. *prènoćnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prènoćnīcima* - onaj koji gdje noći, prenoćuje.

**prenoćnìna** im. ž. r. - cijena noćenja; novac koji se isplaćuje za noćenje.

**prénos/prijènos** im. m. r. - prenošenje čega s jednog mjesta na drugo; radijsko i televizijsko prenošenje utakmica, priredbi itd.; prenošenje svojine na nasljednika ili kupca, isporuka električne energije.

**prénosan/prijènosan** prid., odr. v. *prénosnī/prijènosnī* - koji se može prenijeti; koji je prenosiv.

**prenósati** gl. nesvrš., prez. *prènōsām* - sve vrijeme nosati; vrijeme provesti nosajući šta ili koga.

**prenòsilac** im. m. r., g. jd. *prenòsioca*, n. mn. *prenòsioci*, g. mn. *prenòsilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prenòsiocima* - prenositelj, onaj koji šta prenosi; onaj koji obavlja prenos.

**prenòsilica** im. ž. r. - sprava za prenošenje čega.

**prenòsitelj** im. m. r., g. jd. *prenòsitelja* - prenosilac.

**prenòsiti** gl. nesvrš., prez. *prènosīm*, trp. prid. *prènošen* - obavljati prenos; vršiti prenošenje čega.

**prenòsiv** prid., odr. v. *prenòsivī* - kojeg je moguće prenijeti, koji se da prenijeti, prenošljiv.

**prenòsivo** pril. - na prenosiv način, prenoseći.

**prenòsivōst** im. ž. r., g. jd. *prenòsivosti*, instr. jd. *prenòsivošću/prenòsivosti* - osobina onoga što je prenoivo; prenošljivost.

**prénosnīk/prijènosnīk** im. m. r., n. mn. *prénosnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prénosnīcima* - uređaj za prenošenje; onaj ili ono što omogućava prenošenje čega; onaj koji šta prenosi na drugu osobu; med. kliconoša.

**prénosnica** im. ž. r. - opruga, valjak i sl. naprava koja služi za prenošenje energije.

**prènošēnje** gl. im. s. r. - obavljanje prenosa; premještanje čega s jednog mjesta na drugo; med. širenje zaraze.

**prenòšljiv** prid., odr. v. *prenòšljivī* - prenosiv.

**prenòšljivo** pril. - prenosivo.



**prenòšljivōst** im. ž. r., g. jd. *prenòšljivosti*, instr. jd. *prenòšljivošću/prenòšljivosti* - prenosivost.

**prenúće** im. s. r. - buđenje, prenulost.

**prènulōst** im. ž. r., instr. jd. *prènulošću/prènulosti* - prenutost, prenuće, stanje onoga ko se prenuo.

**prenumerácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prenumerácijē* - promjena broja; prethodna numeracija; plaćanje unaprijed, pretplata.

**prenumèrant** im. m. r. (lat.), g. jd. *prenumèranta*, g. mn. *prenumèranātā* - pretplatnik, abonent.

**prenumerírati/prenumèrisati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *prenumèrīrām/prenumèrišēm (se)* - pretplatiti (se) na šta; unaprijed plaćati/platiti, abonirati.

**prènuti (se)** gl. svršć., prez. *prènēm (se)* - trgnuti (se); naglo se probuditi; iznenada se osvijestiti.

**prènūtōst** im. ž. r., g. jd. *prènūtosti*, instr. jd. *prènūtošću/prènūtosti* - prenulost, prenuće, buđenje.

**prènježan** prid., odr. v. *prènježnī* - suviše nježan, veoma nježan.

**prènježno** pril. - suviše nježno, na previše nježan način.

**prèobičan/preòbičan** prid., odr. v. *prèobičnī/preòbičnī* - suviše običan, veoma običan; prejednostavan.

**prèobīlan** prid., odr. v. *prèobīlnī* - previše obilan, obilat, preobilat.

**prèobilat/prèobilat** prid., odr. v. *prèobilatī* - previše obilat, preobilan.

**prèobilato/prèobilato** pril. - preobilno, previše obilato.

**prèobīlno** pril. - previše obilno, preobilato.

**preobláčēnje** im. s. r. od preoblačiti (se).

**preobláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *preòblāčīm (se)* - vršiti preoblačenje, presvlačiti se.

**prèoblaka** im. ž. r., dat. jd. *prèoblaci* - presvlaka.

**preobličávānje** gl. im. s. r. od preobličavati (se).

**preobličávati (se)** gl. nesvrš., prez. *preobličāvām (se)* - mijenjati oblik; preobražavati se.

**preobličénje** gl. im. s. r. od preobličiti (se).

**preoblíčiti (se)** gl. svrš., prez. *preòblīčīm (se)* - dobiti novi izgled, izmijeniti lik; preoblikovati; preobraziti (se).

**prèoblika** im. ž. r., dat. jd. *prèoblici* - rezultat preobličenja, preobražaj; preobličenje.

**preòblikovānje** gl. im. s. r. od preoblikovati (se).

**preòblikovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *preòblikujēm (se)* - vršiti preobliku; davati novi oblik, transformirati, transformisati; preobraziti.

**prèobraćāj** im. m. r. - potpuni preokret, preobraćenje; rezultat uspješnog preobraćanja.

**preòbraćānje** gl. im. s. r. od preobraćati.

**preòbraćati (se)** gl. nesvrš., prez. *preòbraćām (se)* - obavljati preobraćanje; preusmjeravati na drugu stranu, preokretati, okretati u drugom smjeru; prenes. uspješnim misionarstvom pozivati i privlačiti vjernike iz jedne u drugu vjeru; mijenjati (se), napuštati ranija shvatanja, ideologiju, vjeru i prihvatati druga.

**preòbrāćen** prid., odr. v. *preòbrāćenī* - koji je doživio preobraćenje, koji je prevjerio; duhovno preporođen; promijenjen, preokrenut, preusmjeren.

**preobraćènīk** im. m. r., g. jd. *preobraćeníka*, n. mn. *preobraćeníci*, g. mn. *preobraćeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *preobraćenícima* - koji je preobraćen, čovjek koji je promijenio svoja shvatanja, vjeru, ideologiju.

**preòbrāćenōst** im. ž. r., g. jd. *preòbrāćenosti*, instr. jd. *preòbrāćenošću/preòbrāćenosti* - osobina i stanje onoga ko je preobraćen.

**preobraćénje** gl. im. s. r. od preobratiti (se).

**preobrátiti (se)** gl. svrš., prez. *preòbrātīm (se)* - obratiti koga s jednog na drugo mišljenje; učiniti da ko napusti raniju vjeru, ideologiju, politiku; preokrenuti čiji način razmišljanja; preokrenuti(se), preusmjeriti šta u drugom pravcu kretanja.

**prèobrazba** im. ž. r. - temeljit preokret u načinu razmišljanja; preobraćenje; preoblika, metamorfoza.

**preobráziti (se)** gl. svrš., prez. *preòbrāzīm (se)* - potpuno izmijeniti; iz kori-

jena promijeniti; sasvim transformisati.
**prĕobražāj** im. m. r. - vidljiv preokret; velika promjena oblika; izmjena uređenja, preuređenje; reforma, temeljita promjena čega.
**prĕobražājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preobražaj.
**preobražàvalac** im. m. r., g. jd. *preobražàvaoca*, n. mn. *preobražàvaoci*, g. mn. *preobražàvalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *preobražàvaocima* - onaj koji preobražava, koji ima moć, sposobnost preobražavanja.
**preobražàvalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preobražavaoce; koji ima moć, sposobnost preobražavanja, transformacijski.
**preobražávānje** gl. im. s. r. od preobražavati (se).
**preobražávati (se)** gl. nesvrš., prez. *preobràžāvām* - činiti preobražaj, mijenjati izgled, lik, oblik; iz jednog oblika prelaziti u drugi, preoblikovati, transformirati, transformisati (se); preuređivati.
**preòbrāžen** prid., odr. v. *preòbrāženī* - koji je doživio promjenu oblika, lika; preoblikovan, transformiran, transformisan, promijenjen; preuređen; koji je promijenio mišljenje, pogled.
**preòbraženōst** im. ž. r., g. jd. *preòbrāženosti*, instr. jd. *preòbrāženošću/preòbrāženosti* - stanje i osobina onoga što je preobraženo.
**preobȑnuti/preobŕnuti** gl. svrš., prez. *preòbrnēm/preòbȓnēm* - obrnuti, preokrenuti, učiniti suprotno; učiniti da šta krene obrnuto.
**preòbȓnūto/preòbrnūto** pril. - obrnuto, na preobrnut način, preokrenuto.
**prĕobrt** im. m. r. - preokret.
**preòbrtānje** gl. im. s. r. - preokretanje.
**preòbrtati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *preòbrćēm (se)* - preokretati (se).
**preòbūći (se)** gl. svrš., prez. *preobúčēm/preobúčem (se)* - skinuti jednu i obući drugu obuću, promijeniti obuću; presvući (se), promijeniti odjeću, preodjenuti (se).
**preobučènjāk** im. m. r., g. jd. *preobučenjáka*, n. mn. *preobučenjáci*, g. mn. *preobučenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *preobučenjácima* - onaj koji je sklon preoblačenju; onaj koji se preobukao; glumac.
**prĕobuka** im. ž. r., dat. jd. *prĕobuci* - promjena obuke, nova dodatna obuka u nekom poslu; preoblačenje, presvlačenje.
**preobúvānje** gl. im. s. r. preobuvati (se).
**preobúvati (se)** gl. nesvrš., prez. *preòbūvām (se)* - mijenjati cipele, mijenjati obuću.
**preobùven** prid., odr. v. *preobùvenī* - koji je promijenio obuću, s promijenjenom obućom.
**preobuvèno** pril. - na preobuven način; prenes. promijenjeno, s drugim izgledom.
**preobùvenōst** im. ž. r., g. jd. *preobùvenosti*, instr. jd. *preobùvenošću/preobùvenosti* - osobina ili stanje preobuvenog.
**preòčit** prid., odr. v. *preòčitī* - isuviše očit, suviše očigledan.
**preòčito** pril. - na preočit način, previše očigledno.
**prĕodān** prid., odr. v. *prĕodānī* - previše odan, suviše odan.
**prĕodāno** pril. - suviše, isuviše, pretjerano odano, na preodan način.
**prĕodānōst** im. ž. r., g. jd. *prĕodānosti*, instr. jd. *prĕodānošću/prĕodānosti* - prevelika odanost.
**prĕodāvno** pril. - veoma davno, vrlo davno.
**preodgájānje** gl. im. s. r. od preodgajati.
**preodgájati** gl. nesvrš., prez. *preòdgājām* - vršiti prodgoj; ponovo odgajati.
**preòdgoj** im. m. r. - posljedica, rezultat preodgajanja, drugi, drugačiji odgoj.
**preodgòjiti** gl. svrš., prez. *preòdgojīm* - ponovo odgojiti, odgojiti na drugačiji, bolji način.
**preodijèvānje** gl. im. s. r. - od preodijevati.
**preodijèvati (se)** gl. nesvrš., prez. *preòdijevām (se)* - svlačiti, skidati jednu i odijevati drugu odjeću, presvlačiti (se).
**preòdjenuti/preòdjesti/preòdjeti (se)** gl. svrš., prez. *preòdjenēm (se)* - svući, skinuti jednu i odjenuti drugu odjeću, presvući (se).
**prĕogāvan** prid., odr. v. *prĕogāvnī* - isuviše ogavan, gadljiv; preodvratan, preodbojan.



**prĕogāvno** pril. - s preogavnošću, previše ogavno, gadljivo; preodvratno, preodbojno.
**preogávnōst** im. ž. r., g. jd. *preogávnosti*, instr. jd. *preogávnošću/preogávnosti* - osobina ili stanje onoga ko/što je preogavno, prevelika odvratnost, odbojnost, gadljivost.
**preògōrčen** prid., odr. v. *preògōrčenī* - suviše, isuviše ogorčen; preočajan.
**preògōrčeno** pril. - na preogorčen način, s preogorčenošću.
**preògōrčenōst** im. ž. r., g. jd. *preògōrčenosti*, instr. jd. *preògōrčenošću/preògōrčenosti* - stanje onoga ko je preogorčen.
**preogȑnuti/preogŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *preògrnēm/preògrnēm (se)* - prebaciti šta preko leđa, prigrnuti (se).
**prĕohol/preòhol** prid., odr. v. *prĕoholī/preòholī* - previše ohol, suviše, pretjerano ohol.
**prĕoholo/preòholo** pril. - previše oholo, suviše oholo, nadmeno; s pretjeranom ohološću, na isuviše ohol način.
**preòholōst** im. ž. r., g. jd. *preòholosti*, instr. jd. *preòhološću/preòholosti* - osobina onoga ko je previše ohol, prevelika nadmenost.
**preòkrēnūt** prid., odr. v. *preòkrēnūtī* - okrenut naopako, naopačke; suprotno okrenut; preobrnut.
**preokrénuti (se)** gl. svrš., prez. *preòkrēnēm (se)* - okrenuti, prevrnuti na suprotnu stranu; preobrnuti; preusmjeriti u novom pravcu.
**preòkrēnūtōst** im. ž. r., g. jd. *preòkrēnūtosti*, instr. jd. *preòkrēnūtošću/preòkrēnūtosti* - stanje ili osobina onoga koji je preokrenut ili što je preokrenuto; okrenutost na potpuno suprotnu stranu, naopačke; preusmjerenost u suprotnom pravcu.
**prĕokrēt** im. m. r. - obrt, obrtaj, okret, okretaj u novom pravcu; neočekivan obrt situacije
**preòkretānje** gl. im. s. r. od preokretati (se).
**preòkretati (se)** gl. nesvrš., prez. *preòkrećēm (se)* - činiti preokrete u čemu; usmjeravati u drugom, novom smjeru; prenes. izvrtati, mijenjati smisao čemu.
**preokupácija** im. ž. r. (lat.) - ranije zauzimanje nekog mjesta; zaokupljenost, zauzetost nekim poslom; zabrinutost, briga; predrasuda, predubjeđenje.
**preokùpīrān** prid. (lat.), odr. v. *preokùpīrānī* - ranije zauzet; zaokupljen, zauzet nekim poslom; zabrinut, opsjednut brigom; opsjednut predrasudom, predubjeđenjem.
**preokùpīrānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *preokùpīrānošću/preokùpīrānosti* - stanje i osobina onoga ko je preokupiran; zauzetost, opsjednutost čime.
**preokupírānje** gl. im. s. r. (lat.) od preokupirati.
**preokupírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *preokùpīrām* - prethodno okupirati, ranije zauzeti neko mjesto; sasvim se zaokupiti nečim, unaprijed se predati nekom poslu; zabrinjavati, zadavati brige; nametnuti, uliti kome predrasude, predubjeđenja.
**prĕopāk** prid., odr. v. *prĕopākī* - suviše, previše, pretjerano opak, zao.
**prĕopāko** pril. - suviše, previše, pretjerano opako; na preopak način.
**prĕoperativnī** prid. odr. v. (nlat.) - koji se odvija prije operacije.
**prĕopsēžan** prid., odr. v. *prĕopsēžnī* - suviše, previše, pretjerano opsežan; preopširan, preobiman.
**prĕopsēžno** pril. - suviše, previše, pretjerano opsežno; preopširno, preobimno, na preopsežan, preopširan, preobiman način.
**preopséžnōst** im. ž. r., g. jd. *preopséžnosti*, instr. jd. *preopséžnošću/preopséžnosti* - osobina onoga što je preopsežno; preobimnost, preopširnost.
**prĕopšīran** prid., odr. v. *prĕopšīrnī* - suviše opširan, pretjerano, previše opširan.
**prĕopšīrno** pril. - na preopširan način; suviše opširno.
**preopšírnōst** im. ž. r., g. jd. *preopšírnosti*, instr. jd. *preopšírnošću/preopšírnosti* - osobina onoga što je preopširno; preopsežnost; preobimnost.
**preopterećávānje/preopterećívānje** gl. im. s. r. od preopterećavati/preopterećivati.
**preopterećávati/preopterećívati** gl. nesvrš., prez. *preopterèćāvām/preopterè-*

*ćujēm* - suvišno, pretjerano opterećavati; pretrpavati koga čime; premarati koga pretjerano napornim radom; iscrpljavati koga preteškim teretom.
**preoptèrećen** prid., odr. v. *preoptèrećenī* - suviše opterećen, previše opterećen čime.
**preoptèrećenōst** im. ž. r., g. jd. *preoptèrećenosti*, instr. jd. *preoptèrećenošću/ preoptèrećenosti* - osobina onoga ko je preopterećen čime; svojstvo onoga što je preopterećeno.
**preopterećénje** gl. im. s. r. od preopteretiti.
**preoptèretiti (se)** gl. svrš., prez. *preoptèretīm (se)* - suviše (se) opteretiti; pretrpati koga čime; premoriti koga previše napornim radom; iscrpiti koga preteškim teretom.
**prēorān** prid., odr. v. *prēorānī* - oranjem prekopan; s kraja na kraj ponovo oran, uzoran.
**prēorānōst** im. ž. r., g. jd. *prēorānosti*, instr. jd. *prēorānošću/prēorānosti* - stanje onoga što je preorano.
**preòrati** gl. svrš., prez *prèorēm* - oranjem sve prekopati, poorati; sve s kraja na kraj ponovo orati, uzorati; orući zahvatiti i tuđe oranice.
**preorávānje** gl. im. s. r. od preoravati.
**preorávati** gl. nesvrš., prez. *preòrāvām* - oranjem prekopavati, pooravati; sve s kraja na kraj ponovo orati, uzoravati; orući zahvatati i tuđu oranicu.
**prèorica** im. ž. r. - preorana zemlja; oranica.
**preorijentácija** im. ž. r. (lat.) - promjena orijentacije, izbor nove orijentacije; preorijentiranje, preorijentisanje; usmjeravanje rada u drugom, novom, drugačijem pravcu.
**preorijentírānje/preorijèntisānje** gl. im. s. r. (lat.) od preorijentirati/preorijentisati (se).
**preorijentírati/preorijèntisati (se)** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *preorijèntīrām/preorijèntišēm (se)* - obavit/obavljati, izvršiti/vršiti preorijentaciju; birati ili izabrati novi, drugi i drugačiji orijentir za snalaženje u prostoru i vremenu; birati ili izabrati neko novo zanimanje; opredijeliti/opredjeljivati se za novi interes; pronalaziti nove puteve; tragati za novim, drugim, drugačijim rješenjima od prethodnih.
**prēosjećājan** prid., odr. v. *prēosjećājnī* - suviše, previše, pretjerano osjećajan.
**prēosjećājno** pril. - suviše, previše, pretjerano osjećajno.
**preosjètljiv** prid., odr. v. *preosjètljivī* - suviše osjetljiv, previše osjetljiv.
**preosjètljivo** pril. - suviše, previše, pretherano osjetljivo.
**preosjètljivōst** im. ž. r., g. jd. *preosjètljivosti*, instr. jd. *preosjètljivošću/preosjètljivosti* - stanje i osobina onoga ko je preosjetljiv; osobina onoga što je preosjetljivo.
**preòstajānje** gl. im. s. r. od preostajati.
**preòstajati** gl. nesvrš., prez. *preòstajēm* - ostajati kao višak; bivati ostatak čega; postati jedino moguće.
**preòstalī** prid. odr. v. - koji je ostao od čega većeg.
**preostátak** im. m. r., g. jd. *preostátka*, n. mn. *preostáci*, g. mn. *preòstātākā*, dat.-instr.-lok. mn. *preostácima* - ono što je preostalo od kakve veće cjeline, posljednji i jedini ostatak; preostavština.
**preòstati** gl. svrš., prez. *preòstanēm* - ostati kao višak, biti ostatak čega, preteći; ostati kao jedino; postati jedino moguće rješenje.
**preostávština** im. ž. r. - ob. zaostavština, nasljedstvo, baština; preostatak.
**preòtēti** gl. svrš., prez. *prēotmēm* - otimanjem oduzeti nešto već oteto; ponovo oteti, oduzeti oteto; silom oteteti, uzeti kome šta protiv njegove volje.
**preòtimānje** gl. im. s. r. od preotimati.
**preòtimati** gl. nesvrš., prez. *prēotimām* - otimati, oduzimati oteto.
**prēotmjen** prid., odr. v. *prēotmjenī* - suviše, previše otmjen.
**prēotmjenōst** im. ž. r., g. jd. *prēotmjenosti*, instr. jd. *prēotmjenošću/prēotmjenosti* - pretjerana otmjenost.
**prépad** im. m. r. - iznenadan, neočekivan napad iz zasjede.
**prèpadānje** gl. im. s. r. od prepadati.
**prēpadati** gl. svrš., prez. *prēpadā* - sve vrijeme padati, neko vrijeme padati (npr. *kaša prēpadāla*).
**prèpadati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèpadām (se)* - plašiti, zastrašivati, plašiti; ugoniti strah; strašiti se; sve vrijeme padati (o kiši).



**prèpadnuti (se)** gl. svrš., prez. *prèpadnēm (se)* - prepasti se.
**prepakírati/prèpakovati** gl. svrš. (njem.) prez. *prepàkīrām/prèpakujēm* - ob. prepakovati; prenes. prilagoditi šta, osobito ako je nezgodno, novim okolnostima, drugačijoj situaciji; brzo se snaći.
**prepakívati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *prepàkujēm* - prebacivati šta iz jednog u drugo pakovanje; ponovno, na drugi način pakovati; prenes. prilagođavati novoj situaciji; drugačije govoriti, preokretati u čiju korist.
**prēpametan** prid., odr. v. *prēpametnī* - previše, suviše pametan, odveć pametan.
**prèpapren** prid. (grč.), odr. v. *prèpaprenī* - prebiberen; suviše papren; previše zapapren, posut paprikom; prenes. preskup.
**prèpapreno** pril. (grč.) - previše papreno; prenes., na prepapren način, preskupo.
**prèpaprenōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *prèpaprenosti*, instr. jd. *prèpaprenošću/ prèpaprenosti* - stanje i osobina onoga što je prepapreno.
**prepàpričiti** gl. svrš. (mađ.), prez. *prepàpričīm* - previše popapričiti; prepapriti; prenes. pretjerati u čemu.
**prèpapriti** gl. svrš. (grč.), prez. *prèpaprīm* - previše popapriti, zapapriti; učiniti da šta bude prepapreno; prepapričiti; prenes. pretjerati u čemu.
**preparácija** im. ž. r. (lat.) - priprema; prepariranje, preparisanje.
**prepàrand** im. m. r. (lat.), g. mn. *prepàranādā*, zast. - preparandist, učenik preparandije, učiteljske škole.
**preparàndija** im. ž. r. (lat.), zast. - pripremna škola, svjetovna učiteljska škola.
**prepàrandist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *prepàrandistē*, n. mn. *preparàndisti/preparàndiste*, g. mn. *preparàndīstā*, zast. - polaznik preparandije, preparand, učenik učiteljske škole.
**preparàndistica/preparandìstica** im. ž. r. (lat.), zast. - preparandistkinja, učenica preparandije, svjetovne učiteljske škole.
**preparandìstičkī** prid. odr. v. (lat.), zast. - koji se odnosi na preparandiste.
**preparandìstički** pril., zast. - kao preparandisti, na preparandistički način.
**preparàndistkinja/preparandìstkinja** im. ž. r. (lat.), zast. - up. *preparàndistica*.
**prepàrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *prepàranātā* - čovjek koji se bavi pripremanjem različitih preparata, pravljenjem lijekova, farmaceut.
**prepàrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *preparáta*, n. mn. *preparáti*, g. mn. *preparátā* - hem. materija obično laboratorijski pripremljena na kojoj se ili s kojom se izvode različiti eksperimenti; farmaceutski proizvod; anat. formalizirani dijelovi nekog organizma za izvođenje očigledne nastave.
**prepárati** gl. svrš., prez. *prèpārām*, trp. prid. *prèpārān* - ponovo parati; rasparati od jednog do drugog kraja šta šiveno.
**prēparatīvan** prid. (lat.), odr. v. *prēparatīvnī* - koji se može preparirati.
**prepàrīrān** prid. (lat.), odr. v. *prepàrīrānī* - koji je bio na prepariranju; ispunjen čime nekvarljivim (za životinje); popravljen, prepariranjem doveden u prvobitno stanje (za stvari).
**prepàrīrānōst** im. ž. r., g. jd. *prepàrīrānōsti*, instr. jd. *prepàrīrānošću/prepàrīrānosti* - stanje i osobina onoga što je preparirano; vraćenost čega u prvobitno stanje, prepariranje, dobijanje prvobitnog izgleda.
**preparírānje** gl. im. s. r. (lat.) od preparirati.
**preparírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prepàrīrām*, trp. prid. *prepàrīrān* - vršiti prepariranje; preparatima štititi od prirodnog propadanja; puniti tijela prepariranih životinja dajući im raniji izgled.
**prepàsati (se)** gl. svrš., prez. *prèpašēm (se)* - pojasom povezati, opasati (se); omotati (se) oko pasa; prenes. vršiti nuždu.
**prepasávānje/prepasívānje** gl. im. s. r. - opasavanje; omotavanje pojasa oko koga/čega.
**prepasávati/prepasívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prepàsāvām/prepàsujēm* -

opasavati; stavljati, omotavati pojas oko koga/čega.
**prèpasti (se)** gl. svrš., prez. *prèpadnēm* (*se*) - uplašiti se, ustrašiti se.
**prèpāsti** gl. svrš., prez. *prepásē/prepáse* - pasući sve pojesti, opasti sve; prenes. malo pomalo sve potrošiti; laganim pogledom sve okolo pretitrati.
**prepáštati** gl. nesvrš., prez. *prèpāštām* - provoditi vrijeme u postu, sve vrijeme postiti.
**prèpatiti** gl. svrš., prez. *prèpatīm*, trp. prid. *prèpaćen* - neko vrijeme patiti, provesti u patnji; proživjeti pateći se.
**prepèčen** prid., odr. v. *prepèčenī* - previše ispečen; koji je više puta pečen; pečenjem presušen; pregoren.
**prepečénac** im. m. r., g. jd. *prepečénca*, n. mn. *prepečénci*, g. mn. *prepèčēnācā*, dat.-instr.-lok. *prepečéncima* - dvopek, više puta pečen hljeb; onaj koji je prepečen.
**prepečènica** im. ž. r. - više puta prepečena rakija.
**prepèčēnka** im. ž. r., dat. jd. *prepèčēnki*, hip. - prepečenica.
**prepečèno** pril. - presušeno; pregoreno.
**prepèčenōst** im. ž. r., g. jd. *prepèčenosti*, instr. jd. *prepèčenošću/prepèčenosti* - stanje i osobina onoga ko je ili što je prepečeno.
**prèpeći** gl. svrš., prez. *prepèčēm*, trp. prid. *prepèčen* - previše ispeći; prepržiti.
**prèpēglān** prid., odr. v. *prèpēglānī* - više puta peglan, ponovljenim peglanjen uglačan, preglačan; prepegljivanjem učvršćen rub.
**prèpēglānōst** im. ž. r., g. jd. *prèpēglānosti*, instr. jd. *prèpēglānošću/prèpēglānosti* - stanje i osobina onoga što je prepeglano, uglačanost.
**prepéglati** gl. svrš., prez. *prèpēglām*, trp. prid. *pèpēglān* - ponovo opeglati, ispeglati po staroj "pegli", peglom uglačati ono što je izgužvano.
**prēpeka** im. ž. r., dat. jd. *prēpeci*, g. mn. *prēpēkā* - velika vrućina, jaka žega; prepečenica.
**prēpelčād** zb. im. s. r. - prepeličija mladunčad, ptičad prepelice.
**prēpelica** im. ž. r., g. mn. *prēpelīcā* - ptica, vrsta divlje kokoške.
**prēpelicin/prēpelicīn** prid. odr. v. - koji pripada prepelici.
**prēpeličār** im. m. r. - lovački pas naučen da pomaže u lovu na prepelice.
**prēpeličārev/prēpeličārov** prid. odr. v. - koji pripada prepeličaru.
**prēpeličica** im. ž. r., dem. - mlada prepelica; malena, sićušna prepelica.
**prēpeličić** im. m. r. - mladunče, ptić prepelice.
**prēpeličijī** prid. odr. v. - koji potiče od prepelica, koji se odnosi na prepelice, koji im pripada.
**prēpeličin/prēpeličīn** prid. odr. v. - koji pripada prepelici, prepelicin.
**prepèntrati se** gl. svrš., prez. *prepèntrām se* - uspeti se pentrajući se; pentrajući se preći preko čega.
**prepentrávānje** gl. im. s. r. - uspinjanje pentranjem uza šta.
**prepènjati (se)** gl. svrš., prez. *prèpenjēm* (*se*) - penjući se preći preko čega.
**prèpēti** gl. svrš., prez. *prēpnēm* - zategnuti, povući, navući, razvući, razapeti šta preko čega.
**prepíjānje** gl. im. s. r. - pretjerano opijanje; opijanje preko podnošljive mjere.
**prepíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèpījām* (*se*), trp. prid. *prepìjen* - pretjerano (se) opijati; opijati (se) preko mjere.
**prepìjenōst** im. ž. r., g. jd. *prepìjenosti*, instr. jd. *prepìjenošću/prepìjenosti* - osobina i stanje onoga ko je prepijen.
**prepíliti** gl. svrš., prez. *prèpīlīm*, trp. prid. *prèpīljen* - pilanjem prerezati, presjeći; odrezati, odsjeći pilom.
**prèpīljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèpīljenosti*, instr. jd. *prèpīljenošću/prèpīljenosti* - stanje i osobina prepiljenog.
**prèpinjānje** gl. im. s. r. - povlačenje, zatezanje, rastezanje, navlačenje, razvlačenje preko čega.
**prèpinjati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèpinjēm* - povlačiti, zatezati, rastezati, navlačiti, razvlačiti šta preko čega.
**prèpirānje** gl. im. s. r. - vođenje prepirke, svađanje; prepirka, svađa.
**prepírānje** gl. im. s. r. - ponavljanje pranja; ponovno pranje u drugoj vodi; ispiranje.
**prèpirati se** gl. nesvrš., prez. *prèpirēm se* - voditi s kim prepirku, svađati se; biti s kim u prepirci; bučno i ne birajući riječi raspravljati s kim o čemu spornom.
**prepírati** gl. nesvrš., prez. *prèpīrām*, trp. prid. *prèpīrān* - ponavljati pranje; ponovno više puta prati; ispirati.
**prèpīrka** im. ž. r., g. jd. *prèpīrci*, g. mn. *prèpīrkī* - usmeno ili pismeno prepiranje oko čega spornog; svađa, oštar spor u kome se brani svoj stav, a pri tome ne biraju ni riječi ni ton.
**prépis** im. m. r., g. mn. *prépīsā* - prijepis, ponovo prepisan tekst; kopija; preslik.
**prepísati** gl. svrš., prez. *prèpīšēm*, trp. prid. *prèpīsān* - ponovo napisati isti tekst kao na originalu; kopirati; pišući recept propisati, odrediti lijek bolesniku; pismenom izjavom ostaviti kome šta u nasljedstvo, prenijeti mu prepisom svoje imanje; gledajući u tuđi tekst kriomice napisati isto.
**prepisìvāč** im. m. r., g. jd. *prepisiváča*, v. jd. *prēpisivaču*, n. mn. *prepisiváči*, g. mn. *prepisiváčā* - onaj koji šta prepisuje, prepisivalac, prepisnik; osoba čije je zanimanje prepisivanje; loš učenik koji ne piše ono što zna nego napisano prepisuje od drugih.
**prepisiváčev** prid. odr. v. - koji pripada prepisivaču.
**prepisivàčica** im. ž. r. - žena prepisivač; ženska osoba koja obavlja prepisivanje ili se bavi prepisivanjem.
**prepisivàčicin/prepisivàčicīn** prid. odr. v. - koji pripada prepisivačici.
**prepisìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prepisivače.
**prepisìvāčki** pril. - kao prepisivači, na prepisivački način.
**prepisìvalac** im. m. r., g. jd. *prepisìvaoca*, n. mn. *prepisìvaoci*, g. mn. *prepisìvalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prepisìvaocima* - prepipsivač.
**prepisívānje** gl. im. s. r. od prepisivati.
**prepisívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prepisujēm*, trp. prid. *prepisìvān* - obavljati prepisivanje; baviti se obavljanjem prepisa, prepisivanjem; vršiti prepise; nedozvoljeno prisvajati prepisivanjem tuđe ispise; prenes. doslovno oponašati koga u čemu.
**prépiska/prèpiska** im. ž. r., dat. jd. *prépisci/prèpisci*, g. mn. *prépiskī/prèpiskī* - pismena komunikacija među ljudima, dopisivanje; skup svih pisama među sudionicima dopisivanja.
**prépisnī/prèpisnī** - koji je nastao prepisom.
**prépisnīk/prèpisnīk** im. m. r., v. jd. *prépisnīče/prèpisnīče*, n. mn. *prépisnīci/prèpisnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prépisnīcima/prèpisnīcima* - prepisivač.
**prèpitati** gl. svrš., prez. *prèpitām*, trp. prid. *prèpitān* - sve vrijeme pitati, othraniti pitānjem.
**prepítati** gl. svrš., prez. *prèpītām*, trp. prid. *prèpītān* - sve vrijeme postavljati pitanja; ponovo ispitati, preispitati.
**prèpiti** gl. svrš., prez. *prēpijēm*, trp. prid. *prepìjen* - previše popiti, popiti više nego što organizam može podnijeti; opiti se.
**prepješáčiti** gl. svrš., prez. *prepjèšāčīm* - sve preći pješice; cijeli put preći pješačeći.
**prépjev/prijèpjev** im. m. r., g. jd. *prépjeva* - ono što je prepjevano; u nove stihove slobodno prepjevana pjesma.
**prèpjevati** gl. svrš., prez. *prèpjevām*, trp. prid. *prèpjevān* - napraviti prepjev neke pjesme; slobodno prevodeći prevesti u nove stihove tuđu pjesmu; sve vrijeme provesti u pjevanju.
**prepjevávānje** gl. im. s. r. od prepjevavati.
**prepjevávati** gl. nesvrš., prez. *prepjèvāvām*, trp. prid. *prepjèvāvān* - praviti, graditi prepjeve nekih već napisanih, ispjevanih pjesama.
**prèplāćen** prid., odr. v. *prèplaćenī* - previše plaćen, plaćen više nego što vrijedi; preskupo plaćen još i više.
**prèplāćenōst** im. ž. r., g. jd. prèplāćenosti, instr. jd. *prèplāćenošću/prèplāćenosti* - stanje onoga što je preplaćeno.
**preplaćívānje** gl. im. s. r. od preplaćivati.
**preplaćívati** gl. nesvrš., prez. *preplàćujēm* - plaćati preko neophodnog, dogovorenog iznosa; plaćati odnosno više od stvarne vrijednosti onoga što se plaća.
**prèplakati** gl. svrš., prez. *prèplačēm* - sve vrijeme provesti u plakanju; provesti vrijeme plačući.

**preplànulōst** im. ž. r., g. jd. *preplà-nulosti*, instr. jd. *preplànulošću/pre-plànulosti* - preplanutost, stanje i osobina onoga što je preplanulo; tamnoputa, tamnija boja kože nastala kao posljedica izlaganja suncu.
**preplànuo** prid., odr. v. *preplànulī* - potamnio od plamena, visoke temperature, zagorio; potamnio na suncu, pocrnio.
**preplànuti** gl. svrš., prez. *prèplanēm* - dobiti tamnoputu boju od izlaganja suncu, pocrnjeti; pregorjeti, zagorjeti, izgorjeti, pocrnjeti od visoke temperature; prenes. suviše se uzbuditi, raspaliti svom žestinom.
**prèplanūtōst** im. ž. r., g. jd. *prèplanūtosti*, instr. jd. *prèplanūtošću/prèplanūtosti* - ob. preplanulost.
**prèplašen** prid., odr. v. *prèplašenī* - suviše uplašen, ustravljen, prestravljen.
**prèplašeno** pril. - suviše uplašeno, ustravljeno, prestravljeno, s prevelikim strahom.
**prèplašenōst** im. ž. r., g. jd. *prèplašenosti*, instr. jd. *prèplašenošću/prèplašenosti* - stanje onoga ko je preplašen, ustravljenost, prestravljenost.
**prèplašiti (se)** gl. svrš., prez. *prèplašīm (se)* - previše se uplašiti; prestrašiti se.
**preplašívānje** gl. im. s. r. - učestalo plašenje koga do izbezumljenosti.
**prèplata** im. ž. r. - preplaćivanje, plaćanje preko dogovorene, određene cijene čega.
**preplátiti (se)** gl. svrš., prez. *prèplātīm (se)* - platiti više nego što je dogovoreno, određeno, potrebno.
**prēplava** im. ž. r. - ono što je nastalo preplavljivanjem, poplava.
**prèplaviti** gl. svrš., prez. *prèplavīm*, trp. prid. *prèplavljen* - sve prekriti vodom, poplaviti; prenes. sve prekriti velikom količinom čega, nanijeti preko čega.
**prepláviti** gl. svrš., prez. *prèplāvīm*, trp. prid. *prèplāvljen* - sve prekriti, premazati plavom bojom, popláviti.
**preplavljívānje** gl. im. s. r. - preplava, poplava.
**preplavljívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *preplàvljujē* - s vremena na vrijeme sve prekrivati vodom, pláviti, izlijevati se iz korita; prenes. sve prekrivati velikom količinom čega.
**prēplemenskī** prid. odr. v. - koji potiče iz perioda prije pojave plemena; koji se odnosi na vrijeme prije pojave plemena.
**preplésati** gl. svrš., prez. *prèplēšēm* - provesti neko vrijeme plešući; plešući preći preko čega; prenes. sve vrijeme provesti ugađajući drugima i mimo svojih principa.
**prèplesti** gl. svrš., prez. *preplètēm* - ispreplitati, pletenjem učvrstiti, uplesti u šta; oplesti; izukrštati čime.
**préplet/prèplet** im. m. r. - ono što je prepleteno, prijeplet; prepletaj; preplitanje.
**prèpletāj** im. m. r. - zamah kojim se prepliće, jedno provlačenje niti kroza šta; preplet.
**prèpletānje/prèplitānje** gl. im. s. r. od prepletati/preplitati.
**prèpletati/prèplitati** gl. nesvrš., prez. *prèplećēm/prèplićem* - praviti preplete, ukrštati šta jedno preko drugoga.
**preplètāš** im. m. r., g. jd. *prepletáša*, n. mn. *prepletáši*, g. mn. *prepletāšā* - onaj koji je nastao preplitanjem (npr. *òpanak preplètāš*).
**preplètenōst** im. ž. r., g. jd. *preplètenosti*, instr. jd. *preplètenošću/preplètenosti* - stanje onoga što je prepleteno, ispreplitanost.
**prèpletnī/prépletnī** prid. odr. v. - koji je nastao preplitanjem, prepletom.
**preplínuti** gl. svrš., prez. *prèplīnēm* - neob. preliti, razliti se preko čega.
**preplìvati/prèplivati** gl. svrš., prez. *preplìvām/prèplivām* - preći, prevaliti, stići na drugu obalu ili stranu vodene površine plivajući; prenes. savladati prepreku snalazeći se kojekako.
**preplivávati** gl. nesvrš., prez. *preplìvāvām* - obavljati preplivavanje; prelaziti preko vode plivajući; prenes. uspješno rješavati neke teškoće.
**prēplodan** prid., odr. v. *prēplodnī* - obilato, suviše, previše plodan.
**preplòviti** gl. svrš., prez. *prèplovīm*, trp. prid. *prèplovljen* - preći ploveći; obići plovidbom, oploviti.
**prēpobōžan** prid., odr. v. *prèpobōžnī* - koji je previše pobožan.



**prepobóžnōst** im. ž. r., g. jd. *prepobóžnosti*, instr. jd. *prepobóžnošću/prepobóžnosti* - duhovno stanje i osobina onoga ko je previše pobožan.
**prepòčēti** gl. svrš., prez. *prèpočnēm*, trp. prid. *prēpočēt* - započeti prema uzorku, gledajući uzorak; izraditi po uzorku.
**prepòčinuti** gl. svrš., prez. *prepòčinēm* - zastati radi odmora; otpočinuti, odmoriti se.
**prepòčinjānje** gl. im. s. r. od prepočinjati.
**prepòčinjati** gl. nesvrš., prez. *prepòčinjēm* - započinjati šta prema uzorku, modelu.
**prepolòviti** gl. svrš., prez. *prepòlovīm*, trp. prid. *prepòlovljen* - podijeliti na dva jednaka dijela, raspoloviti; smanjiti na polovinu.
**prepolovljávānje/prepolovljívānje** gl. im. s. r. - polovljenje, dijeljenje napola.
**prepolovljávati/prepolovljívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prepolòvljāvām/prepolòvljujēm* - poloviti, dijeliti šta napola, praviti od čega polovine.
**prēpona** im. ž. r. - prepreka, zapreka; smetnja; sport, obično vještačka prepreka na određenoj udaljenosti koju treba preskočiti; anat. granična brazda između noge i trbuha, koja s prednje strane dijeli trup od butane, slabina.
**prepònāš** im. m. r., g. jd. *preponáša*, n. mn. *preponáši* - sport. takmičar u trčanju s preponama.
**prepònāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preponaše.
**prēponica** im. ž. r., dem. - mala prepona, niska prepona.
**prēponīzan** prid., odr. v. *prēponīznī* - previše snishodljiv, ponizan; nedolično pokoran.
**prēponīzno** pril. - suviše ponizno, nedolično, na preponizan način, previše ponizno.
**prèpōnka** im. ž. r., dat. jd. *prèpōnci*, g. mn. *prēpōnkī* - anat. dijafragma, mišićna pregrada između trbušne i prsne šupljine; pleura, granična opna na plućnim režnjevima; prečaga.
**prēponskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prepone.
**prepònjača** im. ž. r., g. mn. *prepònjāčā* - koja služi kao prepona; preponka.
**preporáđānje** gl. im. s. r. od preporađati (se).
**preporáđati (se)** gl. nesvrš., prez. *prepòrāđām (se)* - ponovo se rađati; prenes., doživljavati duhovni preokret, preporod.
**prēporod/prēporōd** im. m. r. - polet, procvat poslije mirovanja, novo rođenje; obnova duhovnosti i kulture; preobražaj nabolje; renesansa; prenes. zadovoljstvo poslije neugodnosti.
**prēporodan** prid., odr. v. *prēporodnī* - koji stvara preporod, procvat, koji donosi polet, snagu i vjeru u bolju budućnost.
**preporòdilac** im. m. r., g. jd. *preporòdioca*, n. mn. *preporòdioci*, g. mn. *preporòdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *preporòdiocima* - preporoditelj.
**preporòdilačkī** prid. odr. v. - preporoditeljski, koji se odnosi na preporod, koji donosi preporod.
**preporòditelj** im. m. r. - onaj koji čini da se šta preporodi, da krene naprijed, koji pomaže preporod; reformator, preporodilac.
**preporoditèljica** im. ž. r. - ona koja donosi preporod, žena preporoditelj, preporoditeljka.
**preporoditèljicīn/preporoditèljičin** prid. odr. v. - koji pripada preporoditeljici, preporoditeljkin.
**preporòditēljka** im. ž. r. - ona koja donosi preporod, žena preporoditelj, preporoditeljica.
**preporòditēljkīn/preporòditēljkin** prid. odr. v. - koji pripada preporoditeljki, preporoditeljicin.
**preporòditeljskī** prid. odr. v. - preporòdilačkī.
**preporòditeljski** pril. - na preporoditeljski način, kao preporoditelji.
**preporòditi (se)** gl. svrš., prez. *prepòrodīm (se)*, trp. prid. *prepòrođen* - ponovo se vratiti (se) u život, početi iznova poletno živjeti vjerujući i nadajući se boljitku.
**preporođávānje/preporođívānje** gl. im. s. r. od preporođavati/preporođivati.
**preporođávati/preporođívati (se)** gl. nesvrš., prez. *preporòđāvām/preporòđujēm (se)* - doživljavati preporođaj, počinjati živjeti novim životom punim

vjere u budućnost i s mnogo više snage.
**prepòrođeno** pril. - na preporođen način; iznova, s mnogo poleta, oživljeno.
**prepòrođenōst** im. ž. r., g. jd. *prepòrođenosti*, instr. jd. *prepòrođenošću/prepòrođenosti* - stanje i osobina onoga ko je preporođen ili što je preporođeno.
**prepòrūčen** prid., odr. v. *prepòručenī* - koji je dobio preporuku; o kome postoji pohvalno mišljenje.
**prepòrūčeno** pril. - s preporukom, na preporučen način, preporučujući.
**prepòrūčenōst** im. ž. r., g. jd. *prepòrūčenosti*, instr. jd. *prepòrūčenošću/prepòrūčenosti* - svojstvo onoga što je preporučeno; preporuka.
**preporùčilac/preporùčitelj** im. m. r. - onaj koji preporučuje, preporučivalac.
**preporučitèljica** im. ž. r. - žena preporučitelj, preporučiteljka.
**preporùčitēljka** im. ž. r., dat. jd. *preporùčitēljki*, g. mn. *preporùčitēljkī* - preporučiteljica.
**preporúčiti** gl. svrš., prez. *prepòrūčīm*, trp. prid. *prepòrūčen* - dati, napisati kome preporuku; iskazati ili napisati povoljno mišljenje o kome; savjetovati šta kome; uputiti na koga; dati savjet, preporuku, lijepo mišljenje o kome ili o čemu.
**preporučívati** gl. svrš., prez. *preporùčujēm*, trp. prid. *preporùčīvān* - davati, pisati preporuke; upućivati koga na šta ili na koga, davati savjete.
**preporùčiv** prid., odr. v. *preporùčivī* - up. preporučljiv.
**preporučìvalac** im. m. r., v. jd. *preporučìvaoče*, g. jd. *preporučìvaoca*, n. mn. *preporučìvaoci*, g. mn. *preporučivalācā* - ob. preporučivatelj, onaj koji daje preporuke, koji preporučuje.
**preporučìvatelj** im. m. r., v. jd. *preporučìvatelju* - preporučivalac.
**preporùčljiv** prid., odr. v. *preporùčljivī* - koji se može, koji se da preporučiti; koji se preporučuje.
**prēporuka** im. ž. r., dat. jd. *prēporuci*, g. mn. *prēporūkā* - povoljno usmeno ili pismeno mišljenje o kome; savjet; preporučena pošiljka.
**prepòstiti** gl. svrš., prez. *prèpostīm* - provesti određeno vrijeme posteći; sve dane ispostiti; preživjeti bez hrane; prenes. odreći se svih užitaka.
**prēpōšt** im. m. r. (lat.) - rel. prepozit, starješina kanonika; poglavar katoličkog samostana, prior.
**prēpošten** prid., odr. v. *prēpoštenī* - isuviše, previše, odveć pošten.
**prèpoštovān** prid., odr. v. *prēpoštovānī* - koji je uvažavan, poštovan do najvećeg stepena poštovanja.
**prepotèncija** im. ž. r. (lat.) - nadmoćna sila, nadmoćnost; nadmenost, oholost, drskost; samovolja.
**prepotèntan** prid. (lat.), odr. v. *prepotèntnī* - nadmoćan; ohol, drzak, nadmen.
**prepotèntno** pril. (lat.) - na prepotentan način, oholo, nadmeno, drsko, s visine.
**prepotèntnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prepotèntnosti*, instr. jd. *prepotèntnošću/prepotèntnosti* - osobina onoga ko je prepotentan; prepotencija, oholost, nadmenost.
**prepòtopnī/prepòtopskī** prid. odr. v. - koji je iz vremena prije potopa, prastari, izumrli; prenes. zastarjeli, staromodni, nesavremen.
**prepozícija** im. ž. r. (lat.) - gram. riječ koja dolazi prije koje druge, prijedlog.
**prepozicionāl** im m. r. (lat.), g. jd. *prepozicionála* - gram. padež koji se javlja samo s prepozicijom.
**prēpozicionālan** prid. (lat.), odr. v. *prēpozicionālnī* - koji se odnosi na prepoziciju; prepozitivan.
**prepòzīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *prepozíta* - rel. prepošt, prior, starješina, poglavar katoličkog samostana.
**prēpozitīvan** prid. (lat.), odr. v. *prēpozitīvnī* - koji stoji kao prepozicija, koji je stavljen ispred, sprijeda; koji se odnosi na prepoziciju.
**prepòznati** gl. svrš., prez. *prepòznām* - nakon ranijeg susreta s kim ili čim ponovo poznati, sjetiti se ranijeg poznanstva; shvatiti, razumjeti prema očekivanju; otkriti ono što se skriva.
**prepoznàtljiv** prid., odr. v. *prepoznàtljivī* - koji se može prepoznati; koji ima poznata obilježja.
**prepoznàtljivo** pril. - na prepoznatljiv način, s prepoznatljivošću.



**prepoznàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *prepoznàtljivosti*, instr. jd. *prepoznàtljivošću/prepoznàtljivosti* - svojstvo onih koji su prepoznatljivi.
**prepoznávānje** gl. im. s. r. od prepoznavati.
**prepoznávati** gl. svrš., prez. *prepòznājēm* - ponovno poznavati ranije upoznato; shvatati, razumijevati prema očekivanju; otkrivati skriveno.
**preprášiti** gl. svrš., prez. *prèprāšīm*, trp. prid. *prèprāšen* - prebrisati prašinu; ponovo zaprašiti; ponovo oprašiti.
**preprašívānje** gl. im. s. r. od preprašivati.
**preprašívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prepràšujēm* - već oprašeno ponovo prašiti, zaprašivati; po drugi put brisati prašinu, oprašivati; poprašivati.
**prèprati** gl. svrš., prez. *prèperēm/prepèrēm*, trp. prid. *prèprāt/prèprān* - jednom oprano ponovo oprati u čistoj vodi, još jednom oprati.
**prèpratiti** gl. svrš., prez. *prèpratīm*, trp. prid. *prèpraćen* - cijelim putem pratiti; prateći dovesti do odredišta; cijelom dužinom vidnog polja pratiti onoga koji odlazi.
**prèpraviti** gl. svrš., prez. *prèpravīm* - napraviti prepravke, izmjene; izmijeniti, napraviti na drugi način.
**prèprāvka** im. ž. r., dat. jd. *prèprāvci*, g. mn. *prèpravākā/prèprāvkī* - izmjena, pravljenje na drugi način; prekrajanje; popravka; prepravljanje.
**prèpravljānje** gl. im. s. r. - vršenje prepravki.
**prèpravljati** gl. svrš., prez. *prèpravljām* - vršiti prepravke, izmjene; mijenjati šta praveći na drugi način.
**prèpravljen** prid., odr. v. *prèpravljenī* - koji je pretrpio prepravku.
**prèprečan** prid., odr. v. *prēprečnī* - koji je u funkciji prepreke, koji djeluje unakrst, po širini čega.
**preprečávānje** gl. im. s. r. - stavljanje prepreka, ometanje, zaustavljanje.
**preprečávati** gl. svrš., prez. *preprèčavām* - preprečivati, stavljati prepreke, zaprečavati, sprečavati.
**preprečénje** gl. im. s. r. - prepreka, zapreka.
**preprečívānje** gl. im. s. r. od preprečivati.
**preprečívati** gl. svrš., prez. *preprèčujēm* - preprečavati.
**prèprečnica** im. ž. r. - ona koja je u funkciji prepreke, koja stoji poprijeko i sprečava kretanje.
**prèprēći** gl., prez. *prèprēgnēm*, trp. prid. *prèprēgnūt* - prepréġnuti.
**preprèdāč** prid. odr. v. - onaj koji prepreda; tekstilni radnik čije je zanimanje prepredanje.
**prepredáčev** prid. odr. v. - koji pripada prepredaču.
**prepredàčica** im. ž. r., g. mn. *prepredàčīcā* - ona koja prepreda; tekstilna radnica čije je zanimanje prepredanje.
**prepredàčicīn/prepredàčicin** prid. odr. v. - koji pripada prepredačici.
**preprédānje** gl. im. s. r. - ponavljanje predenja; prenes. prepričavanje nadugo i naširoko, ispredanje.
**preprédati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèprēdām* - obavljati prepredanje; ponovo presti ono što je već bilo opredeno.
**preprèden** prid., odr. v. *preprèdenī* - lukav, prefrigan, previjan; koji posjeduje lukavstvo.
**preprèdeno/prepredèno** pril. - prepredenjački, na prepreden način.
**preprèdenōst** im. ž. r., g. jd. *preprèdenosti*, instr. jd. *preprèdenošću/preprèdenosti* - osobina onih koji su prepredeni, lukavost, lukavština, previjanost, prefriganost.
**prepredènjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prepredenjake.
**prepredènjāčki** pril. - kao prepredenjaci, na prepredenjački način, lukavo, prefrigano.
**prepredènjāk** im. m. r., g. jd. *prepredenjáka*, n. mn. *prepredenjáci*, g. mn. *prepredenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *prepredenjácima* - lukav čovjek, lukavac, previjanac, prefriganac.
**prepredenjáković** im. m. r., hip. - veliki prepredenjak.
**prepredenjáštvo** im. s. r. - svojstvo onih koji su prepredeni; lukavost.
**prèprega** im. ž. r., dat. jd. *prèprezi*, g. mn. *prēprēgā* - životinje koje se prepregu, nova, druga zaprega; zaprega.
**preprègača** im. ž. r. - pregača, kecelja.

**preprégnuti** gl. svrš., prez. *prèprēgnēm*, trp. prid. *prèprēgnūt* - upregnuti na drugačiji način; ponovo upregnuti.

**prȅpreka** im. ž. r., dat. jd. *prȅpreci*, g. mn. *prȅprēkā* - ono što je spriječeno, što stvara zastoj, zapreka; teškoća, smetnja.

**prèprīčān** prid., odr. v. *prèprīčānī* - ispričan na temelju pročitanog ili onoga što se čulo.

**prepríčati** gl. svrš., prez. *prèprīčām* - ispričati o onome što se pročitalo ili čulo.

**prepričávānje** gl. im. s. r. od prepričavati.

**prepričávati** gl. svrš., prez. *preprìčāvām* - pričati o pročitanom ili o onome što su drugi govorili.

**prèpriječen** prid., odr. v. *prèpriječenī* - koji stoji kao prepreka kome/čemu.

**prèpriječeno** pril. - s preprekama, spriječeno.

**prèpriječenōst** im. ž. r., g. jd. *prèpriječenosti*, instr. jd. *prèpriječenošću/prèpriječenosti* - stanje onoga što je prepriječeno; prepreka, spriječenost, zapreka.

**preprijèčiti** gl. svrš., prez. *prèpriječīm*, trp. prid. *prèpriječen* - staviti prepreku; zaustaviti; postaviti ispred da se ne može proći; omesti.

**prȅprljav** prid., odr. v. *prȅprljavī* - previše prljav.

**prȅprodaja** im. ž. r. - ponovna prodaja, prodaja kupljene robe po većoj cijeni; preprodavanje.

**prȅprodān** prid., odr. v. *prȅprodānī* - ponovo prodan, po drugi put prodan.

**prȅprodāt** prid., odr. v. *prȅprodātī* - preprodan.

**prepròdati** gl. svrš., prez. *prepròdām* - ponovo prodati; po drugi put prodati; prodati kupljenu robu.

**preprodávac** im. m. r., g. jd. *preprodávca*, v. jd. *prȅprodāvče*, n. mn. *preprodávci*, g. mn. prepròdāvācā, dat.-instr.-lok. mn. *preprodávcima* - preprodàvāč.

**preprodàvāč** im. m. r., g. jd. *preprodaváča*, v. jd. *prȅprodavāču*, n. mn. *preprodaváči* - onaj koji preprodaje, koji ponovo prodaje kupljenu robu, preprodavac.

**preprodaváčev** prid. odr. v. - koji pripada preprodavaču.

**preprodavàčica** im. ž. r. - ona koja preprodaje; žena preprodavač.

**preporodavàčicīn/preporodavàčicin** prid. odr. v. - koji pripada preprodavačici.

**preprodàvāčkī** prid. odr. v. - koji pripada preprodavačima, koji se odnosi na preprodavače.

**preprodàvāčki** pril. - kao preprodavači, na preprodavački način.

**preprodávānje** gl. im. s. r. - obavljanje preprodaje; preprodaja.

**preprodávati** gl. nesvrš., prez. *prepròdājēm* - obavljati preprodaju; ponovo prodavati, prodavati kupljeno.

**preprojektírati/prepròjektovati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *preprojèktīrām/prepròjektujēm*, trp. prid. *preprojèktīrān/prepròjektovān* - prepraviti projekat, napraviti novi projekat prepravljajući stari.

**prepròsiti** gl. svrš., prez. *prèprosīm*, trp. prid. *prèprošen* - po drugi put isprositi; isprositi već isprošenu djevojku od onoga ko je prvi isprosio; cijelo vrijeme provedene negdje prositi, provesti proseći.

**prepròšnja** gl. im. s. r. - prošnja već isprošene djevojke od onoga ko je prvi isprosio; vrijeme provedeno u dugoj prošnji.

**prèprtiti** gl. svrš., prez. *prèprtīm*, trp. prid. prèprćen - pregaziti prteći, praveći prtinu.

**prèpržiti** gl. svrš., prez. *prèpržīm* - po drugi put ispržiti, ponovo ispržiti; prejako ispržiti.

**prèpući/prèpuknuti** gl. svrš., prez. *prèpuknēm* - up. *prèpuknuti*.

**prèpukao** prid., odr. v. *prèpuklī* - prepuknut, puknut, pucanjem razdvojen, raspuknut.

**prȅpūkī** prid. odr. v. - pravi pravcati (npr. *prȅpūkī siròmāh*).

**prȅpuklina** im. ž. r. - prepuknuto mjesto, prepuknuće.

**prepuknúće** im. s. r. - prepuklina; prepuknuto mjesto, prepukotina; prepuknutost.

**prèpuknuti** gl. svrš., prez. *prèpuknēm*, rad. gl. prid. *prèpukao/prèpuknuo* -



prepući, raspuknuti, rasprsnuti se; pod pritiskom se slomiti, naprsnuti; prenes. skrenuti s pameti, poludjeti; promuknuti.

**prèpuknūtōst** im. ž. r., g. jd. *prèpuknūtosti*, instr. jd. *prèpuknūtošću/prèpuknūtosti* - stanje onoga što je prepuklo; prepukotina; prepuknuće; prenes. ludilo.

**prepùkotina** im. ž. r. - ono što je posljedica prepuknutosti; duboka pukotina; prepuknuće; prepuknutost.

**prèpūmpati** gl. svrš. (njem.), prez. *prèpūmpām* - crpajući prebaciti iz jedne posude u drugu; pumpanjem prebaciti na drugo mjesto.

**prepumpávānje** gl. im s. r. (njem.) od prepumpavati.

**prepumpávati** gl. nesvrš., prez. *prepùmpāvām* - pumpanjem prebacivati iz jedne posude u drugu.

**prèpun** prid., odr. v. *prèpunī* - previše pun, puniji nego što treba.

**prèpuniti** gl. svrš., prez. *prèpunīm* - previše napuniti; napuniti do samog ruba posude.

**prèpunōst** im. ž. r., g. jd. *prèpunosti*, instr. jd. *prèpunošću/prèpunosti* - stanje onoga što je prepuno.

**prepunjávānje** gl. im. s. r. od prepunjavati.

**prepunjávati** gl. nesvrš., prez. *prepùnjāvām*, trp. prid. *prepùnjāvān* - puniti preko mjere, do granice preko koje više ne može stati; puniti do samog ruba čega preko koga počinje presipanje ili prelijevanje onoga čime se šta puni; pretrpavati.

**prèpunjen** prid., odr. v. *prèpunjenī* - napunjen preko dozvoljene granice, koji je pun do vrha; u koji više ništa ne može stati; zasićen; ispunjen do vrha, do kraja, do posljednjeg mjesta; pretrpan.

**prèpunjenōst** im. ž. r., g. jd. *prèpunjenosti*, instr. jd. *prèpunjenošću/prèpunjenosti* - stanje onoga što je prepunjeno.

**prèpupati/prepùpati** gl. svrš., prez. *prepùpā*, trp. prid. *prȅpupān* - previše napupati, ispupati.

**prèpustiti/prepùstiti** gl. svrš., prez. *prèpustīm* - ostaviti šta dužim od onoga preko njega; proslijediti šta drugima (npr. zadatak); ugodno se opustiti; predati se kome/čemu.

**prepúštānje** gl. im. s. r. od prepuštati (se).

**prepúštati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèpūštām (se)* - ostavljati šta dužim od onoga što je preko njega; proslijediti drugima (npr. zadatak); ugodno se opustiti; predati se kome/čemu.

**prèpušten** prid., odr. v. *prèpuštenī* - ostavljen dužim, produžen; koji je proslijeđen, predat kome; ostavljen sam sebi; utonuo u kakve misli.

**prèpuzati/prepúziti** gl. svrš., prez. *prèpužēm/prepúzīm* - preći neku razdaljinu pužući.

**preračùnati (se)** gl. svrš., prez. *preračùnām (se)* - ponovo izračunati, proračunati sve; pogriješiti u računanju.

**preračunávānje** gl. im. s. r. od preračunavati.

**preračunávati (se)** gl. nesvrš., prez. *preračùnāvām (se)* - vršenje preračunavanja; sve iznova računati; više puta računati; pogrešno izračunavati; prenes. procjenjivati situaciju uzimajući u obzir različite činjenice.

**prȅrada** im. ž. r. - preradba, proces prerađivanja, prerađivanje; prepravljanje čega novom obradom.

**prèradba** im. ž. r. - prerada, prerađivanje.

**preráditi** gl. svrš., prez. *prèrādīm*, trp. prid. *prèrāđen* - prepraviti; preurediti; ponovo praviti, već urađeno prepraviti na dugi način.

**prèrāđen** prid., odr. v. *prèrāđenī* - koji je prošao kroz preradu; radom promijenjen; prepravljen.

**prèrāđenōst** im. ž. r., g. jd. *prèrāđenosti*, instr. jd. *prèrāđenošću/prèrāđenosti* - stanje onoga što je prerađeno.

**prerađèvina** im. ž. r. - proizvod dobijen preradom; ono što je prerađeno.

**prerađìvāč** im. m. r., g. jd. *prerađiváča*, v. jd. *prȅrađivāču*, n. mn. *porerađiváči*, g. mn. *prerađiváčā* - onaj koji nešto prerađuje (npr. *prerađìvāč vòća i pòvrća*).

**prerađiváčev** prid. odr. v. - koji pripada prerađivaču, koji potiče od prerađivača.

**preradivàčica** im. ž. r., v. jd. *preradivàčice* - ona koja šta prerađuje, žena preradivač.
**preradivàčicīn/preradivàčicin** prid. odr. v. - koji pripada preradivačici.
**preradivāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preradivanje i preradivače.
**preradívānje** gl. im. s. r. od preradivati.
**preradívati** gl. nesvrš., prez. *preràđujēm*, trp. prid. *preràdīvān* - obavljati preradu čega; ponovo raditi, radom mijenjati; prepravljati; prenes. proživljavati nešto već doživljeno.
**prèrān** prid., odr. v. *prèrānī* - previše ran; prijevremen.
**prèrano** pril. - previše rano; prije vremena, prijevremeno.
**prèraspodjela** im. ž. r. - ponovna, drugačija podjela, podjela istog na drugi način, preraspodijeljenost.
**preraspodijèliti** gl. svrš., prez. *preraspòdijelīm*, trp. prid. *preraspòdijeljen* - izvršiti novu podjelu, raspodijeliti na drugi način.
**preraspòdijeljenōst** im. ž. r., g. jd. *preraspòdijeljenosti*, instr. jd. *preraspòdijeljenošću/preraspòdijeljenosti* - stanje onoga što je preraspodijeljeno, preraspodjela.
**prerástānje** gl. im. s. r. od prerastati.
**prerástati** gl. nesvrš., prez. *prèrāstām* - rasti brže od drugih; rasti preko mjere, iznad prosječne visine; prenes. prelaziti neku starosnu granicu; odvajati se od mlađe generacije, stariti.
**prèrāstao** prid., odr. v. *prèrāslī* - koji je previše izrastao; koji je izrastao preko mjere; prenes. koji je prešao starosnu granicu, prestario.
**prèrāsti/prerásti** gl. svrš., prez. *prerástem/prerástēm* - narasti preko mjere, iznad prosjeka; prenes. odvojiti se od mlađe generacije i njenih potreba; prevazići neke potrebe i sl. rastom postajati snažniji i prelaziti u što drugo, snažiti.
**prèrezati** gl. svrš., prez. *prèrežēm*, trp. prid. *prèrezān* - presijeći rezanjem; presijeći na više dijelova režući; režući razdvojiti.
**prerezívati** gl. nesvrš., prez. *prerèzujēm*, trp. prid. *prerèzīvān* - presijecati rezanjem; presijecati na više dijelova; režući razdvajati..
**prêrija** im. ž. r. (fr.) - prostrana, nepregledna ravnica obrasla travom; sjevernoamerički travnati predio.
**preríljati** gl. svrš., prez. *prèrīljām*, trp. prid. *prèrīljān* - sve rilom prekopati; prenes. završiti kakav posao naporno radeći.
**prèrisati** gl. svrš., prez. *prèrišēm*, trp. prid. *prèrisān* - ob. precrtati.
**prerisávati** gl. nesvrš., prez. *prerìsāvām*, trp. prid. *prerìsāvān* - ob. precrtavati.
**prèriti** gl. svrš., prez. *prèrijēm*, trp. prid. *prerìven* - rijući njuškom sve uzrovati, preroviti, prekopati.
**prerívati** gl. nesvrš., prez. *prèrīvām* - njuškom roviti već izrovano; ponovo riti.
**preròditi** gl. svrš., prez. *prèrodīm* - previše roditi; imati, dati previše ploda.
**prèrogatīv(a)** im. m. r. (lat.) - prvenstvo, prednost; isključivo pravo; povlastica.
**prerušávānje** gl. im. s. r. - maskiranje, kamufliranje, zavaravanje izgledom.
**prerušávati** gl. nesvrš., prez. *prerùšāvām*, trp. prid. *prerùšāvān* - promjenom čega prepoznatljivog mijenjati ne-koga ili nešto; maskirati (se).
**prèrušiti (se)** gl. svrš., prez. *prèrušīm*, trp. prid. *prèrušen* - velikom promjenom sasvim izmijeniti izgled nekoga ili nečega; preobraziti (se), promjenom bitnih obilježja uzeti drugi izgled; zamaskirati (se).
**prerúčiti** gl. svrš., prez. *prèrūčīm*, trp. prid. *prèrūčen* - iz jedne vreće, posude i sl. nešto čvrsto prebaciti u drugu; presuti.
**preručívānje** gl. im. s. r. od preručivati.
**preručívati** gl. nesvrš., prez. *prerùčujēm*, trp. prid. *prerùčīvān* - iz jedne vreće, posude i sl. nešto čvrsto prebacivati u drugu; presipati.
**prēss** im. m. r. (fr.) - novinarstvo, štampa, izdavačka djelatnost.
**prêsa** im. ž. r. (fr.) - stroj za presovanje; uređaj za gnječenje i cijeđenje voća i povrća; stroj za pritiskivanje čega čvrstog što presovanom tijelu daje manji obim; sprava kojom se iz nečega pod pritiskom istiskuje zrak ili voda.



**présad** im. m. r. - presada, mlade stabljike povrća koje se siju u tople lijehe u rasadnicima, a kad otopli presađuju se na otvoreno; presada; rasad.
**prèsada** im. ž. r. - presad.
**presáditi** gl. svrš., prez. *prèsādīm*, trp. prid. *prèsāđen* - prenijeti posađenu biljku s jednog mjesta na drugo, premjestiti sad; rasaditi; nakalemiti voćku; prenes. svoje navike i iskustvo prenijeti na druge; premjestiti u drugu sredinu, na drugo mjesto, u drugo zvanje.
**présadni/prèsādnī** prid. odr. v. - koji služi za presađivanje.
**présadnica** im. ž. r. - mlada voćka za presađivanje; presađena mlada voćka.
**presađívānje** gl. im. s. r. od presađivati.
**presađívati** gl. nesvrš., prez. *presàđujēm*, trp. prid. *presàđīvān* - obavljati presađivanje; saditi presadu; ponovo saditi nešto iskopano; rasađivati; prenes. prenositi svoje iskustvo i navike na druge.
**presahnúće** im. s. r., g. jd. *presahnúća* - presušenje, usahnuće.
**presàhnuti** gl. svrš., prez. *prèsahnēm* - presušiti; sasvim prestati teći, izgubiti vodu zbog visoke temperature; prenes. zbog pretjeranog plakanja ostati bez suza, nemati suza u očima.
**presahnjívānje** gl. im. s. r. od presahnjivati.
**presahnjívati** gl. nesvrš., prez. *presàhnjujēm* - zbog visoke temperature postepeno i polagano gubiti vodu; presušivati; isušivati.
**presàldumiti/presaldúmiti** gl. svrš. (tur.), prez. *presàldumīm/presàldūmīm* - prevesti se preko vode; prenes. nagovoriti koga da poromijeni mišljenje; promijeniti mišljenje.
**presaldumljívati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *presaldùmljujēm*, trp. prid. *presaldùmljīvān* - stil. prevoziti se preko vode; prelaziti na drugu stranu vode; prenes. nagovarati koga da poromijeni mišljenje; mijenjati mišljenje.
**presamáriti** gl. svrš., prez. *presàmārīm*, trp. prid. *presàmāren* - promijeniti samar; prenes. previše nasamariti, prevariti.
**presamarívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presamàrujēm*, trp. prid. *presamàrīvān* - mijenjati samare; prenes. pretjerano, previše koga varati, nasamarivati.
**presàmīćenōst** im. ž. r., g. jd. *presàmīćenosti*, instr. jd. *presàmīćenošću/presàmīćenosti* - stanje onoga što je presamićeno; presavijenost, savijenost, premićenost.
**presamićívati** gl. nesvrš., prez. *presamìćujēm*, trp. prid. *presamìćīvān* - stil. vršiti presamićivanje; previjati nešto da bude kraće; savijati podvijanjem.
**presamítiti (se)** gl. svrš., prez. *presàmītīm*, trp. prid. *presàmīćen* - presaviti, saviti, previti, podviti savijanjem; prenes. saviti se u pasu; opušteno previjeno sjediti.
**presánjati** gl. svrš., prez. *prèsānjām*, trp. prid. *prèsānjān* - prespavati sanjajući; provesti vrijeme u snu; prenes. cijelo vrijeme sanjati, maštati o kome/čemu.
**prēsānje** gl. im. s. r. - presovanje.
**presaònica/presaónica** im. ž. r. (fr.) - institucija koja se bavi presovanjem; zgrada ili prostorija u kojoj su smještene prese, strojevi za gnječenje i cijeđenje čega sočnog, odnosno za pritiskanje i istiskivanje zraka iz čega čvrstog.
**prēsār** im. m. r. (fr.), v. jd. *prēsāru/prēsāre* - zanimanje onog koji radi na presi, koji radi s presom.
**presavíjati** gl. nesvrš., prez. *presàvījām* - obavljati presavijanje.
**presàviti** gl. svrš., prez. *prèsavijēm* - saviti popola.
**prēsbirō** im. m. r. (fr.), g. jd. *prēsbiroa* - zvanična javna ustanova za davanje informacija o unutrašnjoj i vanjskoj politici.
**presèdān** im. m. r. (fr.), g. jd. *presedána* - raniji slučaj koji se sada uzima kao primjer; prenes. izuzeće, odstupanje od uobičajenog.
**presèdlati** gl. svrš., prez. *presèdlām* trp. prid. *prēsedlān* - izvršiti presedlavanje; promijeniti, uzeti drugo sedlo; premjestiti sedlo na drugog konja.

**presedlávānje** gl. im. s. r. - premještanje sedla sa jednog na drugog konja.

**presedlávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presèdlāvām* - vršiti presedlavanje; premještati sedlo sa jednog konja na drugog.

**presèliti** gl. svrš., prez. *prèselīm* - preći u drugo mjesto stanovanja; premjestiti se iz jednog mjesta u drugo; odseliti.

**preseljávānje** gl. im. s. r. od preseljavati.

**preseljávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presèljāvām* - vršiti preseljenje; mijenjati mjesto boravka.

**preseljénje** gl. im. s. r. - odlazak iz jednog u drugo mjesto stanovanja, seliddba.

**prësenīlan** prid. (lat.), odr. v. *prësenīlnī* - previše senilan, prezaboravan, koji previše zaboravlja; prenes. prestar.

**presèntati** gl. svrš. (ar.), prez. *presèntām*, trp. prid. *prësentān* - stil. nagovoriti nekoga da promijeni mišljenje, pridobiti koga nagovorom.

**presićávānje/presićívānje** gl. im. s. r. od presićavati/presićivati.

**presićávati/presićívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *presìćāvām/presìćujēm* - činiti da ko bude presit; činiti šta pre(za)sićenim.

**prèsīćen** prid., odr. v. *prèsīćenī* - previše zasićen, prezasićen.

**prèsīćenōst** im. ž. r., g. jd. *prèsīćenosti*, instr. jd. *prèsīćenošću/prèsīćenosti* - stanje onoga što je presićeno; prevelika zasićenost čime, prezasićenost; prekomjernost.

**prèsija/prêsija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *prèsījā/prêsījā* - pritisak, prisila, nasilje; natjeravanje, prisiljavanje, nagonjenje, primoravanje, požurivanje.

**prèsijati** gl. svrš., prez. *prèsijēm*, trp. prid. *prèsijān* - posijati preko određene mjere, granice; nabacati previše sjemena, posijati previše gusto; ponovo posijati.

**presijávānje** gl. im. s. r. - vršenje sija-nja preko dozvoljenog prostora; pretjerano bacanje sjemena u zemlju.

**presijávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presìjāvām*, trp. prid. *presìjāvān* - obavljati, vršiti presijavanje.

**presijècānje** gl. im. s. r. od presijecati.

**presijècati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèsijēčēm* - vršiti presijecanje; sjeći; sijekući čime oštrim nešto dijeliti na komade, razdvajati.

**presijèliti** gl. svrš., prez. *prèsijelīm* - provesti vrijeme sijeleći, ugodno se družeći i zabavljajući.

**presijèvati (se)** gl. svrš., prez. *prèsijevā (se)* - cijelo vrijeme sijevati; iskriti.

**prësīlan** prid., odr. v. *prësīlnī* - previše silan, silovit, nasilan.

**prèsiliti (se)** gl. svrš., prez. *prèsilīm (se)*, trp. prid. *prèsiljen* - postati previše silan, silovit; previše siliti.

**presiljávānje** gl. im. s. r. od presiljavati.

**presiljávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presìljāvām*, trp. prid. *presìljāvān* - previše siliti; pretjerano požurivati na šta, prisiljavati.

**prësing** im. m. r. (engl.) - sport. snažan pritisak na (protivničke) igrače.

**présip/prèsip** im. m. r. - presipanje.

**presìpāč** im. m. r., g. jd. *presipáča* - mjesto na posudi gdje se voda presipa, "nos", "kljun", onaj koji presipa.

**prèsipānje** gl. im. m. r. od presipati.

**prèsipati** gl. svrš., prez. *prèsipām*, trp. prid. *prèsipān* - obavljati presipanje; nešto zrnasto sipanjem premještati na drugo mjesto; pretjerano obasipati ko-ga čime.

**prësiromašan** prid., odr. v. *presiròmašnī* - previše siromašan, koji je puki siromah.

**prèsisati** gl. svrš., prez. *prèsisām/prèsišēm*, trp. prid. *prèsisān* - predojiti; previše posisati; prejesti se sisanjem; previše iscrpati.

**presisávānje** gl. im. s. r. od presisavati.

**presisávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *presìsāvām* - pretjerano sisati; sisati više nego je potrebno.

**prësit** prid., odr. v. *prësitī* - previše sit.

**prësitan** prid., odr. v. *prësitnī* - previše sitan.

**prèsititi (se)** gl. svrš., prez. *prèsitīm (se)*, trp. prid. *prësit* - prejesti (se); previše se najesti; prenes. pretjerano zadovoljiti sve svoje potrebe, ispuniti sve želje.



**prësitōst** im. ž. r., g. jd. *prësitosti*, instr. jd. *prësitošću/prësitosti* - stanje pretjerane sitosti, prezasićenost hranom i sl.

**prësjāj** im. m. r. - prevelik sjaj; odsjaj, blještavilo.

**prësjājan** prid., odr. v. *prësjājnī* - previše sjajan, blještavo sjajan.

**presjajívānje** gl. im. s. r. - odašiljanje blještavog sjaja, blještavila, presjaja; presijavanje.

**prèsjati** gl. svrš., prez. *prèsjā* - sve vrijeme sjati; prestati sjati; utrnuti, ugasiti se.

**prèsjeći** gl. svrš., prez. *presijèčēm/presijèčem* - sijekući čime oštrim podijeliti, prekinuti, razdvojiti; prepoloviti sjekirom, nožem.

**prèsječak** im. m. r., g. jd. *prèsječka*, n. mn. *présječci, prèsječci*, g. mn. *prèsječākā* - ono što je nastalo presijecanjem; štapina, batina.

**presjèčen** prid., odr. v. *presjèčenī* - pravilno prekinut nečim oštrim i ravnim, prekinut nožem, sjekirom.

**présječnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na presjek i presijecanje.

**présječnica/prèsječnica** im. ž. r. - geom. linija presjeka dviju ravni.

**presjédānje/prèsjedānje** gl. im. s. r. - u putovanju prelaženje iz jednog vozila drugo.

**presjédati/prèsjedati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèsjēdām/prèsjedām* - vršiti presjedanje; prilikom putovanja prelaziti, sjedati iz jednog vozila u drugo.

**presjèditi** gl. svrš., prez. *presjèdīm* - presjedjeti, cijelo vrijeme trajanja nečega sjediti; tokom vremena biti nezainteresovan, ništa ne raditi.

**presjèdjeti** gl. svrš., prez. *presjèdīm* - presjediti.

**prèsjednuti** gl. svrš., prez. *prèsjednēm* - presjesti.

**présjek/prèsjek** im. m. r., n. mn. *présjeci/prèsjeci* - površina s jedne i druge strane presječenog; mjesto presijecanja.

**prèsjesti** gl. svrš., prez. *prèsjednēm* - iz jednog vozila preći, sjesti u drugo.

**preskàkāč** im. m. r., g. jd. *preskakáča*, v. jd. *prëskakāču*, n. mn. *preskakáči*, g. mn. *preskakáčā* - sport. onaj koji preskače prepone; onaj koji šta preskače.

**preskàkalo** im. s. r. - mjesto gdje se šta preskače.

**preskákalo** im. s. i m. r. onaj koji rado preskače.

**preskákānje** gl. im. s. r. od preskakati.

**preskákati** gl. nesvrš., prez. *prèskāčēm* - vršiti preskoke, prelaziti preko čega visokog skačući.

**preskakívānje** gl. im. s. r. od preskakivati.

**preskakívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *preskàkujēm*, trp. prid. *preskàkīvān* - preskakivanjem prelaziti preko nečega.

**preskakùtati** gl. svrš., prez. *preskàkućēm*, trp. prid. *prëskakutān* - skakućući, skačući sitnim skokovima preći neku razdaljinu, preći preko čega.

**préskok/prijèskok/prèskok** im. m. r., n. mn. *préskoci/prijèskoci/pèrskoci* - sport. vrsta skoka, skok preko čega.

**preskòčiti** gl. svrš., prez. *prèskočīm*, trp. prid. *prèskočen* - skočiti preko čega.

**preskòčkē** pril. - preskačući, na preskok.

**preskrìbīrān** prid. (lat.), odr. v. *preskrìbīrānī* - propisan; pravn. zastario.

**preskribírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *preskrìbīrām* - propisivati; pismeno naređivati; prav. zastarijevati.

**preskrìpcija** im. ž. r. (lat.) - propis, propisivanje; normiranje; prav. proglašavanje zastarjelim.

**prëskriptīvan** prid. (lat.), odr. v. *prëskriptīvnī* - koji propisuje, normativan; propisan, normiran.

**prëskroman** prid., odr. v. *prëskromnī* - suviše skroman; veoma jednostavan.

**prëskromno** pril. - na preskroman način, suviše jednostavno.

**prëskromnōst** im. ž. r., g. jd. *prëskromnosti*, instr. jd. *prëskromnošću/prëskromnosti* - osobina preskromnih ljudi; prevelika skromnost, jednostavnost.

**prëskūp** prid., odr. v. *prëskūpī* - previše skup.

**preskúpiti** gl. svrš., prez. *prèskūpīm*, trp. prid. *prèskūpljen* - previše zacijeniti, dati čemu previše skupu cijenu.

**prěslab** prid., odr. v. *prěslabī* - previše slab; nejak.
**prěsladak** prid., odr. v. *prěslatkī* - previše sladak.
**presláditi** gl. svrš., prez. *prèslādīm*, trp. prid. *prèslāđen* - staviti previše šećera, previše zasladiti; učiniti šta preslatkim.
**preslađívānje** gl. im. s. r. od preslađivati.
**preslađívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *preslàđujēm*, trp. prid. *preslàđīvān* - stavljati u šta previše šećera, činiti šta preslatkim.
**preslágati** gl. nesvrš., prez. *prèslāžēm* - vršiti preslaganje; ponovo slagati; iznova slagati drugačijim redoslijedom.
**prěslān** prid., odr. v. *prěslānī* - previše slan, suviše slan.
**prěslāvan** prid., odr. v. *prěslāvnī* - previše slavan, pretjerano slavan.
**prěslica** im. ž. r., g. mn. *prěslīcā* - jednostavna drvena sprava za predenje; dio, gredica kojom se reguliše položaj vodeničkog kamena; bot. vrsta ljekovite biljke sa igličastim listovima; mn., porodica tih biljaka.
**prěsličār** im. m. r., v. jd. *prěsličāru/prěsličāre* - muškarac koji prede na preslici; onaj koji proizvodi preslice.
**prěsličast** prid., odr. v. *prěsličastī* - koji je oblikom nalik na preslicu.
**prěsličica** im. ž. r., dem. - mala preslica; bot. vrsta biljke iz porodice ljiljana.
**prěsličina** im. ž. r., augm. - velika preslica; gomila preslice.
**prèslikati** gl. svrš., prez. *prèslikām*, trp. prid. *prèslikān* - slikom prenijeti; napraviti kopiju slike, kopirati.
**preslikávānje** gl. im. s. r. - pravljenje preslika, kopiranje slike; prenošenje slikom.
**preslikávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *preslikāvām* - vršiti preslikavanje; praviti kopiju, kopirati slike; prenositi slikom.
**prèslišati (se)** gl. svrš., prez. *prèslišām (se)* - ob. preslušati.
**preslišávānje** gl. im. s. r. od preslišavati.
**preslišávati (se)** gl. nesvrš., *preslìšāvām (se)*, trp. prid. *preslìšāvān* - ob. preslušavati (se).
**prěslobodan** prid., odr. v. *prěslobodnī* - previše slobodan; koji je bez straha; koji je bez stida.
**prěslobodno** pril. - previše slobodno, na preslobodan način; bez straha i stida.
**préslog/prèslog** im. m. r., n. mn. *présloziIprèslozi*, dat.-instr.-lok. mn. *préslozima/prèslozima* - ono što je presloženo.
**prèsložen** prid., odr. v. *prèsloženī* - koji je ponovo složen; koji je složen na drugačiji način.
**preslòžiti** gl. svrš., prez. *prèsložīm*, trp. prid. *prèsložen* - ponovo složiti; ponovo složiti drugačijim redoslijedom; ponovnim slaganjem prenijeti na drugo mjesto.
**prèslušati (se)** gl. svrš., prez. *prèslušām (se)* - saslušati koga, ispitati ga o onome što je naučio; ispitati svjedoka o onome što on zna, preslišati (se).
**preslušávānje** gl. im. s. r. od preslušavati.
**preslušávati** gl. nesvrš., prez. *preslùšāvām*, trp. prid. *preslùšāvān* - slušati nekoga kako govori ono što je naučio; ispitivati koga o onome što zna; ispitivati svjedoka o onome što zna.
**preslúžiti** gl. svrš., prez. *prèslūžīm*, trp. prid. *prèslūžen* - služiti, ostati u službi duže nego što treba.
**presnòća** im. ž. r. - stanje i osobina prijesnog; sirovost; nekuhanost.
**presòliti** gl. svrš., prez. *prèsolīm*, trp. prid. *prèsoljen* - staviti previše soli; pretjerano posoliti; učiniti nešto preslanim.
**presoljávānje** gl. im. s. r. od presoljavati.
**presoljávati** gl. svrš., prez. *presòljāvām*, trp. prid. *presòljāvān* - soliti više nego što je potrebno; pretjerivati u soljenju.
**prèsoljen** prid., odr. v. *prèsoljenī* - koji je previše slan, preslan.
**prèsoljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèsoljenosti*, instr. jd. *prèsoljenošću/prèsoljenosti* - osobina onoga što je presoljeno.
**prěsovānje** gl. im. s. r. (lat.) - pritiskivanje; istiskivanje iz čega zraka ili tečnosti pritiskivanjem, prešanje.
**prěsovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prěsujēm*, trp. prid. *prěsovān* - prešati, pritiskivanjem nešto spljoštiti, pritiskati nešto čime; pritisnuti nešto; pritiskivanjem razlijepiti, spljoštiti, oblikovati, osušiti; pritiskom istisnuti iz nečega zrak ili tečnost; presovanjem upakovati.



**prespàjāč** im. m. r., g. jd. *prespajáča*, g. mn. *prespajáčā* - ono čime se šta prespaja, prespojnica.
**prèspati** gl. svrš., prez. *prèspīm* - prespavati, ne probuditi se u planirano vrijeme; zakasniti zbog spavanja.
**prespávati** gl. svrš., prez. *prèspāvām* - cijelo vrijeme spavati; spavati duže od vremena planiranog za ustajanje; prespati; prenes. biti duhom odsutan, odlutati u mislima.
**prèspōjnica/prespójnica** im. ž. r. - prespajač.
**prěspokōjan** prid., odr. v. *prěspokōjnī* - suviše spokojan, miran, bezbrižan.
**prěspokōjno** pril. - isuviše mirno, bezbrižno, spokojno; na prespokojan način.
**prèsresti** gl. svrš., prez. *prèsretnēm* i *prèsretēm*, trp. prid. *prèsretnūt/presrèten* - izaći pred negoga na njegovom putu; iznenada zaustaviti koga na njegovom putu; prenes. napasti koga, opljačkati koga presretanjem i sl.
**prěsrēt/présret** im. m. r. - čin presretanja; hotimičan susret.
**presrètāč** im. m. r., g. jd. *presretáča*, v. jd. *prěsretāču* - onaj koji vrši presretanje; prenes. napadač, nasilnik, drumski razbojnik.
**presretáčev** prid. odr. v. - koji pripada presretaču.
**presretàčica** im. ž. r. - žena presretač, ona koja zaustavlja na putu, presreće.
**presretàčicīn/presretàčicin** prid. odr. v. - koji pripada presretačici.
**presrètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na presretače.
**presrètāčki** pril. - kao presretači, na presretački način, presrećući.
**prèsretan/prěsretan** prid., odr. v. *prěsretnī* - prepun sreće, previše sretan; prenes. koji je imao previše sreće da ne nastrada.
**prèsretānje** gl. im. s. r. od presretati.
**prèsretati** gl. svrš., prez. *prèsrećēm*, trp. prid. *prèsretān* - vršiti presretanje; neočekivano na putu zaustavljati; prenes. napadati; maltretirati.
**prèsretnīk** im. m. r., g. jd. *prèsretnīka*, v. jd. *prèsretnīče*, n. mn. *prèsretnīci*, g. mn. *prèsretnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèsretnīcima* - onaj koji je presretan.
**presŕljati/presȓljati** gl. svrš., prez. *prèsŕljām/presȓljām* - srljajući preći preko čega, previše srljati.
**prèstajati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèstajēm* - s vremena na vrijeme nešto prekidati, zaustavljati se pa ponovo počinjati.
**prèstajati/prestàjati** gl. svrš., prez. *prèstojīm/prestòjīm* - sve vrijeme biti na nogama, stajati.
**prestajkívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prestàjkujēm* - nestrpljivo stajati, zastajkivati.
**prèstanak** im. m. r., g. jd. *prèstānka*, n. mn. *prèstānci*, g. mn. *prèstanākā*, dat.instr.lok. mn. *prèstāncima* - kraj, konac; prekid, završetak.
**prěstar** prid., odr. v. *prěstarī* - previše star; zastario.
**prèstarjelōst** im. ž. r., instr. jd. *prèstarjelosti/prèstarjelošću* - stanje prestarih; zastarjelost.
**prèstarjeti** gl. svrš., prez. *prèstarīm* - postati previše star, previše ostarjeti.
**prèstati** gl. svrš., prez. *prèstanēm* - okončati, završiti, stati; prekinuti, zaustaviti (se).
**prěsti** gl. nesvrš., prez., *prédēm/prédem*, trp. prid. *prěden/prèden* - strojno ili ručno pomoću preslice upredati vunu, pamuk i sl. u niti; plesti paučinu; umilno, ugodno, tiho zvučati; prenes. tiho i umilno govoriti.
**prèstići/prèstignuti** gl. svrš., prez. *prèstignēm*, trp. prid. *prèstignūt* - preći ispred koga; preteći koga; preuzeti vođstvo; prenes. biti bolji, uspješniji.
**prestilizácija** im. ž. r. (lat.) - izmjena stila, stilska preoblika.
**prestilizírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *prestilizīrām*, trp. prid. *prestilìzīrān* - izmijeniti stil, stilski preoblikovati, prestilizovati.
**prestìlizovati/prèstilizovati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *prestìlizujēm/prèstilizujēm*, trp. prid. *prestìlizovān/prèstilizovān* - prestilizirati.

**prèstizānje** gl. im. s. r. - preuzimanje vođstva u čemu; prelazak, prelaženje ispred nekoga.

**prèstizati** gl. nesvrš., prez. *prèstīžēm*, trp. prid. *prèstizān* - preuzimati prednost; prolaziti pored prvog i preuzimati vodeću ulogu; postajati veći; prenes. rasti.

**préstiž/prèstīž** im. m. r., g. jd. *préstiža/prestíža* - prednost, vodeće mjesto u čemu.

**préstižan** prid., odr. v. *préstižnī* - vodeći, prvi, najbolji, najkvalitetniji; koji ima u svemu prednost.

**préstižno** pril. - na prestižan način.

**prestolonásljednica** im. ž. r. - žena prestolonasljednik.

**prestolonásljednīk** im. m. r., n. mn. *prestolonásljednīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prestolonásljednīcima* - onaj koji nasljeđuje prijesto, princ, kraljević.

**préstōlje** im. s. r. - od prijestolje.

**prèstrāšan** prid., odr. v. *prèstrāšnī* - previše strašan, previše strašljiv.

**prèstrašen** prid., odr. v. *prèstrašenī* - previše ustrašen, preplašen, prepadnut.

**prèstrašeno** pril. - s velikim strahom, s prestrašenošću, na prestrašen način.

**prèstrašenōst** im. ž. r., g. jd. *prèstrašenosti*, instr. jd. *prèstrašenošću/prèstrašenosti* - stanje prestrašenih; stravičan strah.

**prèstrašiti (se)** gl. svrš., prez. *prèstrašīm (se)*, trp. prid. *prèstrašen* - previše se ustrašiti, up. *prèplašiti (se)*.

**prestrašívānje** gl. im. s. r. - snažno zastrašivanje, najstravičnije strašenje.

**prestráviti (se)** gl. svrš., prez. *prèstrāvīm (se)*, trp. prid. *prèstrāvljen* - previše (se) uplašiti, preplašiti (se); ustraviti se; prestrašiti se; izbezumiti se od straha.

**prèstrāvljen** prid., odr. v. *prèstrāvljenī* - prestrašen, ustravljen, izbezumljen od straha.

**prèstrāvljeno** pril. - preplašeno, prestrašeno; veoma uplašeno, ustravljeno, izbezumljeno.

**prèstrāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèstrāvljenosti*, instr. jd. *prèstrāvljenošću/prèstrāvljenosti* - preplašenost, ustravljenost, stanje onoga ko je prestravljen; izgubljenost, izbezumljenost od straha.

**prestravljívānje** gl. im. s. r. - ustravljivanje, preplašivanje; izazivanje pretjeranog straha.

**prestravljívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *prestràvljujēm (se)* - ustravljivati (se), s vremena na vrijeme stravično (se) plašiti; povremeno stvarati u koga pretjeran strah, zastrašivati.

**prèstrīći** gl. svrš., prez. *prestrížēm*, trp. prid. *prestrìžen* - strigući presjeći.

**prestrízati** gl. nesvrš., prez. *prèstrīžēm*, trp. prid. *prèstrīzān* - strigući presijecati.

**prȅstrog** prid., odr. v. *prȅstrogī* - suviše strog, pretjerano strog.

**prȅstrogo** pril. - na prestrog način.

**prȅstrogōst** im. ž. r., g. jd. *prȅstrogosti*, instr. jd. *prȅstrogošću/prȅstrogosti* - prevelika strogost; obilježje onoga ko je prestrog.

**prestròjāvān** prid., odr. v. *prestròjāvānī* - premještan, prebacivan, ustrojavan na drugačiji način; prenes. drugačije usmjeravan.

**prestrojávānje** gl. im. s. r. od prestrojavati (se).

**prestrojávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prestròjāvām (se)*, trp. prid. *prestròjāvān* - vršiti prestrojavanje; praviti novi poredak, raspored, red; preusmjeravati (se).

**prèstrojen** prid., odr. v. *prèstrojenī* - stavljen u drugi stroj; preuređen, drugačije ustrojen, preustrojen; prenes. preusmjeren.

**prèstrojenōst** im. ž. r., g. jd. *prèstrojenosti*, instr. jd. *prèstrojenošću/prèstrojenosti* - stanje onoga što je prestrojeno.

**prestròjiti (se)** gl. svrš., prez. *prèstrojīm (se)*, trp. prid. *prèstrojen* - izvršiti prestrojavanje; napraviti novi poredak, raspored, red; prenes. preusmjeriti (se).

**prestrúgati** gl. svrš., prez. *prèstrūžēm*, trp. prid. *prèstrūgān* - sve preći strugući; sve od redom ostrugati.

**préstup/prijèstup** im. m. r. - zakonski prekršaj; nedoličan postupak, nedostojno djelo.

**préstupan/prijèstupan** prid., odr. v. *préstupnī/prijèstupnī* - koji prestupa; koji prelazi preko neke mjere, granice.



**prestúpānje** gl. im. s. r. - činjenje prestupa; sport. vrsta skijaškog okretanja.

**prestúpati** gl. nesvrš., prez. *prèstūpām*, trp. prid. *prèstūpān* - činiti, praviti prestupe; prekoračivati, prelaziti preko neke mjere, granice.

**prestúpiti** gl. svrš., prez. *prèstūpīm*, trp. prid. *prèstūpljen* - učiniti, napraviti prestup; prekoračiti, preći preko neke uobičajene mjere, preko dozvoljene granice.

**prèstupnica/préstupnica/prijèstupnica** im. ž. r. - žena prestupnik.

**prèstupnīk/préstupnīk/prijèstupnīk** im. m. r., g. jd. *prèstupnīka/préstupnīka/prijèstupnīka*, n. mn. *prèstupnīci/préstupnīci/prijèstupnīci*, g. mn. *prèstupnīkā/préstupnīkā/prijèstupnīkā* - onaj koji je izvršio prestup, prekršitelj, prekršilac.

**prèstupnīčkī/préstupnīčkī/prijèstupnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prestupnike, koji im pripada.

**prèstupnīštvo/préstupnīštvo/prijèstupnīštvo** im. s. r. - prestupnički rad; društveno kažnjiva djela koja narušavaju red

**prȅsuda** im. ž. r. - odluka donesena nakon suđenja; osuda; negativno mišljenje o čijem djelu i radu.

**prèsudan/présudan** odr. v. *prèsudnī/présudnī* - bitan za donošenje presude, najvažniji; koji u sebi sadrži rješenje, koji ne dopušta prigovor, koji je konačan.

**presúditi** gl. svrš., prez. *prèsūdīm* - izreći, donijeti presudu; donijeti odluku na sudu; iskazati vjerodostojno mišljenje, sud; prevagnuti, pretegnuti.

**prèsudno/présudno** pril. - na presudan način; najbitnije.

**prèsudnōst/présudnōst** im. ž. r., g. jd. *prèsudnosti/présudnosti*, instr. jd. *prèsudnošću/présudnošću* i *prèsudnosti/présudnosti* - osobina onoga što je presudno.

**prèsūđen** prid., odr. v. *prèsūđenī* - koji je nastao presudom; dosuđen.

**presuđívānje** gl. im. s. r. od presuđivati.

**presuđívati** gl. svrš., prez. *presùđujēm*, trp. prid. *presùđīvān* - donositi presude; izricati sudsku presudu; donositi, davati konačan sud o kome ili o čemu; pretezati, prevagivati, biti presudan.

**prèsūti** gl. nesvrš., prez. *prȅspēm*, trp. prid. *prȅsūt* - sipajući preručiti iz jedne posude u drugu, sipajući premjestiti s jednog na drugo mjesto; nasuti, naliti preko mjere, preliti sipajući; sve posuti čime.

**prèsūšan/présušan** prid., odr. v. *prèsūšnī/présušnī* - koji ima svojstvo presušivanja, koji presušuje.

**prèsūšen** prid., odr. v. *prèsūšenī* - koji je presušio; suh, usahnuo.

**prèsūšenōst** im. ž. r., g. jd. *prèsūšenosti*, instr. jd. *prèsūšenošću/prèsūšenosti* - ono što ostane kad nešto presuši, stanje onoga što je presušilo.

**presúšiti** gl. svrš., prez. *prèsūšīm*, trp. prid. *prèsūšen* - postati suh; ostati bez vode, postati bezvodan, presahnuti; previše osušiti.

**presùšiv/presùšljiv** prid., odr. v. *presùšivī/presùšljivī* - koji je sklon presušivanju, koji može usahnuti.

**presušívānje** gl. im. s. r. - postepeno smanjivanje dotoka vode; nestajanje vode propadanjem ili isušivanjem.

**presušívati** gl. nesvrš., prez. *presùšujēm* - postajati suhim; ostajati bez vode, postajati bezvodan, presahnjivati.

**presùšivōst/presùšljivōst** im. ž. r., g. jd. *presùšivosti/presùšljivosti*, instr. jd. *presùšivošću/presùšljivošću* i *presùšivosti/presùšljivosti* - osobina i stanje onoga što je presušivo; sklonost presušivanju; mogućnost presušivanja.

**prèsušnōst** im. ž. r., g. jd. *prèsūšnosti*, instr. jd. *prèsūšnošću/prèsūšnosti* - osobina onoga što je presušno.

**prȅsvēt** prid., odr. v. *prȅsvētī* - veoma, vrlo svet.

**prȅsvijetao** prid., odr. v. *prȅsvijetlī* - previše svijetao, veoma svijetao; atribut u titulisanju dostojanstvenika.

**prȅsvislōst** im. ž. r., g. jd. *prȅsvislosti*, instr. jd. *prȅsvislošću/prȅsvislosti* - osobina i stanje onoga koji je gotovo presvisnuo.

**presvisnúće** gl. im. s. r. - presvislost; stanje presvislog.

**prèsvisnuti** gl. svrš., prez. *prèsvisnēm*, aor. *prèsvisnuh/prèsviskoh*, r. gl. prid. *prèsvisnuo/prèsviskao*, trp. prid. *prèsvisnūt* - izgubiti svijest, obeznaniti se do besvijesti; umrijeti od tuge, svisnuti; presvrnuti.

**presvláčēnje** gl. im. s. r. od presvlačiti (se).

**presvláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *prèsvlāčīm (se)*, trp. prid. *prèsvlāčen* - oblačiti drugu odjeću; mijenjati odjeću; prekrivati i opšivati šta drugim materijalom; prenes. varati, lagati.

**prësvlaka** im. ž. r., dat. jd. *prësvlaci*, g. mn. *prësvlākā* - odjeća za presvlačenje, preobuka; materijal kojim se šta presvlači; podstava; presvlačenje.

**presvòditi** gl. svrš., prez. *prèsvodīm*, trp. prid. *prèsvođen* - podignuti svod, most, krov preko čega, premostiti; prenes. nekako riješiti problem.

**presvòjiti** gl. svrš., prez. *prèsvojīm*, trp. prid. *prèsvojen* - privući na svoju stranu, osvojiti, obuzeti, nadvladati.

**presvrátiti (se)** gl. svrš., prez. *prèsvrātīm (se)*, trp. prid. *prèsvrāćen* - prevratiti (se), preokrenuti, izvrnuti naopačke; okrenuti na naličje; prenes. biti pri kraju snage od psihičke iznemoglosti; presvrnuti, poludjeti.

**presvŕnuti/presvȑnuti** gl. svrš., prez. *prèsvŕnēm/prèsvr̄nēm*, trp. prid. *prèsvr̄nūt/prèsvrnūt* - poludjeti od bola i tuge, presvisnuti; presvratiti se.

**prèsvūći (se)** gl. svrš., prez. *presvúčēm/presvúčem (se)*, trp. prid. *presvùčen* - promijeniti odjeću, preobući se; prenes. prevariti koga lažima.

**presvùčen** prid., odr. v. *presvùčenī* - koji se presvukao, preodjeven; prevučen tankim slojem čega; kome je zamijenjeno platno (npr. *presvùčen kàuč*); prenes. maskiran, koji je promijenio samo vanjštinu.

**presvùčenōst** im. ž. r., g. jd. *presvùčenosti*, instr. jd. *presvùčenošću/presvùčenosti* - stanje i obilježje onoga što je presvučeno.

**prëša** im. ž. r. (lat.) - stroj za pro-izvodnju pritiska, presa; naprava za istiskivanje tečnosti iz onoga što se tiješti, tijesak; prenes. žurba, hitnost, navala, gužva, stiska.

**prešàltati** gl. svrš. (njem.), prez. *prešàltām*, trp. prid. *prëšaltān* - stil. prespojen, prebačen na drugu liniju, prekopčan.

**prešàltati se** gl. svrš. (njem.), prez. *prešàltām se*, trp. prid. *prëšaltān* - stil. preorijentisati se, pridružiti se kome/čemu drugom, prebaciti se na drugu stranu; promijeniti mišljenje, stav ravnajući se prema drugom.

**prëšan** prid. (lat.), odr. v. *prëšnī* - stil. hitan, kome se žuri, žuran; važan, neophodan, potreban.

**prëšān** prid. (lat.), odr. v. *prëšānī* - koji je nastao prešanjem.

**prëšānje** gl. im. s. r. (lat.) - gnječenje, cijeđenje pod prešom.

**prešárati (se)** gl. svrš., prez. *prèšārām (se)* - previše (se) išarati; pretjerano (se) našarati.

**prëšaren** prid., odr. v. *prëšarenī* - suviše, previše, odveć šaren.

**prëšati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prëšām*, trp. prid. *prëšān* - gnječiti, cijediti pod prešom.

**prešègati** gl. svrš. (njem.), prez. *prešègām*, trp. prid. *prëšegān* - stil. prepiliti, pretesterati.

**prešétati** gl. svrš., prez. *prèšētām/prèšēćēm* - preći neku razdaljinu šetajući; prenes. lahko proći kroza šta.

**prëširok** prid., odr. v. *prëširokī* - previše širok; pretjerano širok.

**prèštāmpati** gl. svrš. (tal.), prez. *prèštāmpām*, trp. prid. *prèštāmpān* - ponovo odštampati, tiskati; štampajući prepisati, prekucati; pretiskati.

**preštampávānje** gl. im. s. r. (tal.) od preštampavati.

**preštampávati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *preštàmpāvām*, trp. prid. *preštàmpāvān* - obavljati preštampavanje; ponovo isto štampati, tiskati; štampajući prepisivati; pretiskavati.

**prešućívānje** gl. im. s. r. od prešućivati.

**prešućívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prešùćujēm*, trp. prid. *prešùćīvān* - prešutkívati.

**préšutan/prëšūtan** prid., odr. v. *préšutnī/prëšūtnī* - koji je šutnjom prihvaćen.

**prešútjeti** gl. svrš., prez. *prèšūtīm* - ništa ne reći; ne odgovoriti na izazov, odšutjeti; pretrpjeti šutnjom; zavesti na krivi trag, ne pomoći šuteći.

**préšutno/prëšūtno** pril. - na prešutan način, prešućujući.

**pretájiti** gl. svrš., prez. *prètājīm*, trp. prid. *prètājen* - prešutjeti čuvajući tajnu, sačuvati tajnu.

**pretàkača** im. ž. r., g. jd. *pretàkačē*, n. mn. *pretàkače*, g. mn. *pretàkāčā* - drvena posuda, bačva u koju se pretače vino.

**pretákānje** gl. im. s. r. od pretakati.

**pretákati** gl. nesvrš., prez. *prètāčēm*, trp. prid. *prètākān* - prelijevati kakvu tečnost iz jedne posude u drugu; premještati šta tečno prelijevanjem.

**pretáliti** gl. svrš., prez. *prètālīm*, trp. prid. *prètāljen* - ponovo taliti, pretopiti; taleći pretopiti u šta drugo.

**prètāljen** prid., odr. v. *prètāljenī* - koji je nastao ponovnim taljenjem, pretaljivanjem, pretopljen.

**pretaljívānje** gl. im. s. r. - pretapanje, ponovno taljenje čega već taljenog,

**prëtāman** prid., odr. v. *prëtāmnī* - previše, suviše taman.

**pretámniti** gl. svrš., prez. *prètāmnīm*, trp. prid. *prètāmnjen* - učiniti previše tamnim; postati pretaman; previše potamniti.

**prètāmnjen** prid., odr. v. *prètāmnjenī* - previše zatamnjen, učinjen previše tamnim.

**prètāmnjenōst** im. ž. r., g. jd. *prètāmnjenosti*, instr. jd. *prètāmnjenošću/prètāmnjenosti* - svojstvo onoga što je previše potamnjeno.

**pretamnjénje** gl. im. s. r. - osobina pretamnog; posljedica pretamnjivanja; pretamnjenost.

**pretamnjívānje** gl. im. s. r. - postupak kojim se šta pretamnjuje, činjenje čega pretamnim.

**pretamnjívati** gl. nesvrš., prez. *pretàmnjujēm*, trp. prid. *pretàmnjīvān* - činiti previše tamnim, mračnim; postajati previše taman, mračan.

**prëtanak** prid., odr. v. *prëtankī* - previše, suviše tanak.

**prëtančān** prid., odr. v. *prëtančānī* - previše stanjen, utanjen, utančan; istančan, pretanjen.

**prètānje** gl. im. s. r. - posipanje, pokrivanje čega pepelom.

**prètānjen** prid., odr. v. *prètānjenī* - previše utanjen, pretančan; prenes. prefinjen, koji je lijepih manira.

**prètānjenōst** im. ž. r., g. jd. *prètānjenosti*, instr. jd. *prètānjenošću/prètānjenosti* - svojstvo i stanje onoga što je pretanjeno; prenes. prefinjenost.

**pretápānje** gl. im. s. r. - ponovno topljenje, otapanje.

**pretápati** gl. nesvrš., prez. *prètāpām*, trp. prid. *prètāpān* - obavljati pretapanje; zagrijavanjem ponovo topiti, otapati.

**prëtati** gl. svrš., prez. *prëćēm* - pokrivati pepelom, zapretati.

**prètāvoriti/pretàvoriti** gl. svrš., prez. *prètāvorīm/pretàvorīm*, trp. prid. *prètāvoren/pretàvoren* - tavoreći provesti život, bijedno proživjeti.

**prëteča** im. m. r., v. jd. *prëtečo* - koji je prije drugih, prethodnik.

**prëtečīn/prëtečin** prid. odr. v. - koji pripada preteči.

**prèteći** gl. svrš., prez. *pretèčēm/prèteknēm*, r. gl. prid. ž. r. *prètekla/pretèkla* - prestići, prestignuti; preliti se tekući; preostati, biti višak.

**pretèfteriti** gl. svrš. (grč.), prez. *pretèfterīm*, trp. prid. *pretèfteren* - stil. popisati, provesti kroz bilježnicu, tefter; prepisati iz jedne u drugu bilježnicu.

**prëtēg/préteg** im. m. r., g. jd. *prëtēga/prétega*, n. mn. *prëtēzi/prétezi*, g. mn. *prëtēgā/prétēgā* - teža strana, pretegnuće, pretega.

**prëtega** im. ž. r., dat. jd. *prëtezi*, g. mn. *prëtēgā* - up. *prëtēg*.

**pretégnuti** gl. svrš., prez. *prètēgnēm*, rad. prid. *pretégnuo/prètēgao*, ž. r. *prëtēgla/ pretégla* i *pretégnula* - prevagnuti, postati, biti teži na jednoj strani; nakriviti se na jednu stranu; prenes. biti, postati jači; prevladati; imati veću vrijednost.

**prètek** im. m. r., n. mn. *prèteci*, g. mn. *prëtēkā* - ono što je preteklo, višak, izobilje (npr. *ìmati na prètek*).

**preteláliti** gl. svrš. (ar.), prez. *pretèlālīm* - stil. prenijeti glas s jednog kraja

na drugi, razglasiti s kraja na kraj čega; raznijeti glas.

**prètenciōzan** prid. (fr.), odr. v. *prètenciōznī* - veoma zahtjevan; nezasit; uobražen, napuhan; koji o sebi ima visoko mišljenje.

**pretenciozìtēt** im. m. r. (nlat.), g. jd. *pretencioziteta* - polaganje uobraženih prava na šta; uobraženost, nadmenost, napuhanost; drskost, oholost.

**pretencióznōst** im. ž. r. (nlat.), g. jd. *pretencióznosti*, instr. jd. *pretencióznošću/pretenzióznosti* - osobina i obilježje onih koji su pretenciozni.

**pretèndent** im. m. r. (lat.), g. mn. *pretèndenātā* - onaj koji želi zauzeti kakvu poziciju, koji pretenduje na šta.

**pretendèntkinja** im. ž. r. (lat.) - žena pretendent.

**pretendírati/prètendovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pretèndīrām/prètendujēm* - imati pretenziju na šta; uporno težiti, ne birajući sredstva, da se postigne nešto; vjerovati u svoju nadarenost, sposobnost za šta i željeti i nastojati da se to i javno obznani, prizna i prihvati.

**pretènzija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pretènzijē*, n. mn. *pretènzije*, g. mn. *pretènzījā* - pretjerana želja za čim, neopravdano polaganje prava na šta; uobraženje.

**pretèrećen** prid., odr. v. *pretèrećenī* - koji ima previše tereta; preopterećen; pretovaren.

**pretèrećenōst** im. ž. r., g. jd. *pretèrećenosti*, instr. jd. *pretèrećenošću/pretèrećenosti* - stanje onoga ko je preterećen; preopterećenost; pretovarenost.

**pretèretiti** gl. svrš., prez. *pretèretīm*, trp. prid. *pretèrećen* - suviše opteretiti; pretovariti; preopteretiti.

**prèterit** im. m. r. (lat.) - gram. glagolsko vrijeme kojim se obilježava radnja izvršena u prošlosti.

**prèteritnī/prèteritskī** prid. odr. v. (lat.) - gram. koji se odnosi na preterit, koji mu pripada.

**preteslímiti** gl. svrš. (ar.), prez. *pretèslīmīm*, trp. prid. *pretèslīmljen* - stil. ustupiti, predati usput šta drugome u posjed, pripojiti ili predati drugome šta nevrijedno čega se želimo osloboditi.

**pretestèrati** gl. svrš. (perz.), prez. *pretestèrām*, trp. prid. *prètesterān* - pretesterisati, prepiliti, testerom prerezati, prepilati.

**pretestèrisati** gl. svrš. (perz.), prez. *pretestèrišēm*, trp. prid. *pretestèrisān* - up. pretesterati.

**prètēško** pril. - veoma, suviše teško.

**pretetùrati** gl. svrš., prez. *pretetùrām*, trp. prid. *prèteturān* - preći teturajući; teturajući preći s jedne strane na drugu.

**pretézānje** gl. im. s. r. - navlačenje na jednu stranu; nakrivljavanje; prenes. dominiranje, vladanje većine.

**pretézati** gl. svrš., prez. *prètēžēm*, trp. prid. *prètēzān* - obavljati pretezanje, natezati na jednu stranu da bude teže; biti pretežan.

**prètēžak** prid., odr. v. *prètēškī* - previše težak.

**prétežan** prid., odr. v. *prétežnī* - koji prevladava, koga je najviše.

**prétežno** pril. - najviše; uglavnom; pretežito.

**prethìstōrija/predìstōrija** im. ž. r. (lat.) - najstarije doba čovječanstva, period prije pojave pisanih spomenika; prenes., doba koje je prethodilo čemu.

**prethistòrījskī/predistòrījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na prethistoriju.

**préthodan/prèthodan** prid., odr. v. *pré-thodnī/prèthodnī* - koji prethodi čemu; koji se pojavio neposredno prije koga drugog o kome se govori; koji se dogodio neposredno prije čega drugog o čemu se govori.

**préthoditi/prethòditi** gl. svrš., prez. *prèthodīm/préthodīm* - ići ispred koga najavljujući njegov dolazak; pojavljivati se, događati se neposredno prije čega drugog o čemu je riječ.

**préthodnica/prèthodnica** im. ž. r. - vojn. dio vojske koja prethodi glavnini vojne formacije, izvidnica; ženska osoba prethodnik; ono što prethodi čemu drugom a što je nužno za njegovo pojavljivanje.

**préthodničkī/prèthodničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prethodnicu i prethodnike.

**prèthodnīk/préthodnīk** im. m. r., g. jd. *prèthodnīka/préthodnīka*, v. jd. *prèthodnīče/préthodnīče*, n. mn. *prèthodnīci/préthodnīci*, g. mn. *prèthodnīkā/préthodnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèthodnīcima/préthodnīcima* - onaj koji ide ispred drugih; onaj koji je bio ili obavljao kakvu dužnost prije onoga koji to čini poslije njega; predvodnik; preteča.

**préthodno/prèthodno** pril. - prije toga; neposredno prije onoga o čemu je riječ.

**prethrìšćanskī** prid. odr. v. - pretkršćanski.

**prèticānje** gl. im. s. r. od preticati.

**prèticati** gl. nesvrš., prez. *prètičēm*, trp. prid. *prèticān* - preuzimanti vođstvo prilikom takmičenja u trčanju, vožnji, u brzom hodanju i sl.; prestizati.

**prètih** prid., odr. v. *prètihī* - suviše tih, gotovo nečujan.

**prètiho** pril. - na pretih način, isuviše tiho.

**prètihōst** im. ž. r., g. jd. *prètihosti*, instr. jd. *prètihošću/prètihosti* - osobina onoga ko je pretih; stanje onoga što je pretiho.

**prètil** prid., odr. v. *prètilī* - neob. debeo, mastan; prejak, žestok.

**pretìlīna** im. ž. r., g. jd. *pretilìnē* - neob. masnoća, prevelika debljina, salo; prenes., plodnost, obilje.

**prètilo** pril. - stil. predebelo, premasno; prenes. obilno.

**prètilōst** im. ž. r., g. jd. *prètilosti*, instr. jd. *prètilošću/prètilosti* - stil. debljina, gojaznost; prenes. obilje, plodnost.

**prètinac** im. m. r., g. jd. *prètīnca*, n. mn. *prètīnci*, g. mn. *prètinācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètīncima* - ladica, pokretni četvrtasti pregradak na dijelovima namještanja za držanje različitih obično sitnih stvari, fioka.

**prètipkati** gl. svrš., prez. *prètipkām*, trp. prid. *prètipkān* - prekucati pisaćom mašinom.

**prètirānje** gl. im. s. r. od pretirati.

**prètirati (se)** gl. nesvrš., prez. *prètirēm* (*se*) - previše tr(a)ti; ponovo tr(a)ti; prenes. previše se zamarati tranjem, poslom; izgarati na poslu; pretjerano se uzrujavati, sekirati se zbog čega, satirati (se).

**prètīsak/prètisak** im. m. r., g. jd. *prètīska*, n. mn. *prètīsci*, g. mn. *prètīsākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètiscima* - ono što je pretiskano; otisak kakvog predloška na papir i njegovo prenošenje na drugu podlogu.

**prètiskati** gl. svrš., prez. *prètiskām*, trp. prid. *prètiskān* - načiniti pretisak, otisnuti predložak čega na papir i prenijeti ga na drugu podlogu, preštampati.

**pretiskávānje/pretiskívānje** gl. im. s. r. - pravljenje pretisaka, otiskivanje predložaka čega na papir i njihovo prenošenje na drugu podlogu.

**pretiskávati** gl. nesvrš., prez. *pretìskāvām*, trp. prid. *pretìskāvān* - obavljati pretiskavanje, pretiskívati.

**pretiskívati** gl. nesvrš., prez. *pretìskujēm*, trp. prid. *pretìskīvān* - pretiskavati.

**prètitrati** gl. svrš., prez. *prètitrām*, trp. prid. *prètitrān* - titrajući sve pretražiti; detaljno, pažljivo do u detalje sve pretražiti; igrajući se provesti vrijeme.

**pretitrávanje** gl. im. s. r. od pretitravati.

**pretitrávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pretìtrāvām*, trp. prid. *pretìrāvān* - tražeći šta pažljivo pregledati cijeli prostor.

**prètjecānje** gl. im. s. r. od pretjecati.

**prètjecati** gl. nesvrš., prez. *prètječēm*, trp. prid. *prètjecān* - preticati.

**prètjerān** prid., odr. v. *prètjerānī* - koji je prevršio svaku mjeru; preuveličan, prekomjeran; prevelik, previsok.

**prètjerān** prid., odr. v. *prètjerānī* - tjeranjem prebačen na drugu stranu, protjeran, prognan.

**pretjeránac** im. m. r., g. jd. *pretjeránca*, n. mn. *pretjeránci*, g. mn. *pretjèrānācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pretjeráncima* - onaj koji u svemu pretjeruje.

**prètjerāno** pril. - previše, prekomjerno; preuveličano.

**prètjerānōst** im. ž. r., g. jd. *prètjerānosti*, instr. jd. *prètjerānošću/prètjerānosti* - osobina onih koji pretjeruju; obilježje onoga što je pretjerano.

**prètjerati** gl. svrš., prez. *prètjerām*, trp. prid. *prètjerān* - tjerajući prevesti preko čega; otjerati na drugu stranu;

prenes. šta jako uvećati, preuveličati; prevršiti svaku mjeru u čemu.

**pretjerávānje/pretjerívānje** gl. im. s. r. od pretjeravati/pretjerivati.

**pretjerávati/pretjerívati** gl. nesvrš., prez. *pretjèrujēm*, trp. prid. *pretjèrāvān/pretjèrīvān* - tjerajući prevoditi preko čega; tjerati, goniti na drugu stranu; prenes. šta jako uvećavati, preuveličavati; prevršavati svaku mjeru u čemu.

**pretkalkulácija** im. ž. r. (nlat.), g. jd. *pretkalkulácijē* - prethodni proračun, pravljenje predračuna.

**prètkati** gl. svrš., prez. *prètkām*, trp. prid. *prȅtkān* - pretjerati u tkanju, previše otkati.

**pretkázati** gl. svrš., prez. *prètkāžēm*, trp. prid. *prètkāzān* - unaprijed reći šta o čemu što će se tek dogoditi, proreći, pretskazati.

**pretkazívānje** gl. im. s. r. od pretkazivati (se).

**pretkazívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pretkàzujēm (se)*, trp. prid. *pretkàzīvān* - unaprijed govoriti šta o čemu što će se tek dogoditi, proricati budućnost; predskazivati; prikazivati (se) unaprijed.

**prȅtkinja** im. ž. r. - ženski predak.

**prètkišan** prid., odr. v. *prȅtkišnī* - koji se odnosi na vrijeme prije kiše.

**prètkišnica** im. ž. r., g. jd. *prètkišnicē* - prve kišne kapljice, kapi pred pljusak.

**pretklàsičan** prid., odr. v. *pretklàsičnī* - koji se odnosi na vrijeme prije klasicizma.

**prètklijetka** im. ž. r., dat. jd. *prètklijetki*, g. mn. *prètklijetkī* - anat. ob. pretkomora.

**prètklon** im. m. r. - sport. nagib glave i tijela naprijed pri gimnastičkim vježbama.

**prètkomora** im. ž. r. (grč.), g. mn. *prètkomorē*, n. mn. *prètkomore*, g. mn. *prètkomōrā* - prostor, šupljina prije glavnog otvora, odjeljenja čega, pretkomorje (npr. *sȑčanā prètkomora*).

**pretkòngresnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na vrijeme i događanja pred održavanje kongresa.

**pretkonferéncija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pretkonferéncījā* - konferencija koja se održava neposredno pred početak glavne konferencije.

**prètkosovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme i događaje prije Kosovske bitke.

**prȅtkrāj** prijed. - označava posljednji trenutak nečega što se događalo u određenom vremenu.

**pretkȑšćānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme prije pojave kršćanstva, prethrišćanski.

**prètkuća** im. ž. r. - natkriveni ulaz u kuću; trijem.

**prètkūće** im. s. r. - prostor ispred kuće.

**prètkućīšte** im. s. r., g. jd. *prètkućīšta*, n. mn. *prètkućīšta*, g. mn. *prètkućīštā* - šupljina, prostor ispred kućišta.

**prètkućnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pretkuće, koji mu pripada; dvorišni, avlijski.

**prètkućnica** im. ž. r. - ograđen prostor ispred kuće, dvorište, avlija.

**prètkūtnjāk** im. m. r., n. mn. *prètkūtnjāci*, g. mn. *prètkūtnjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètkūtnjācima* - zub smje-šten prije kutnjaka.

**prètočenōst** im. ž. r., g. jd. *prètočenosti*, instr. jd. *prètočenošću/prètočenosti* - stanje onog što se pretače, što je pretočeno.

**pretòčiti** gl. svrš., prez. *prètočīm*, trp. prid. *prètočen* - iz jedne posude točeći preliti u drugu, preliti; prenes. preoblikovati.

**prètok/prétok** im. m. r., g. jd. *prètoka/prétoka*, n. mn. *prètoci/prétoci*, g. mn. *prȅtōkā/prétōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètocima/prétocima* - mjesto isticanja, preticanja, prelijevanja; ono što se prelijeva, ističe preko čega, višak toka.

**prȅtoka** im. ž. r., dat. jd. *prȅtoci*, g. mn. *prȅtōkā* - ono što je pretočeno; pretočena rakija; pretok, pretakanje.

**pretòpiti** gl. svrš., prez. *prètopīm*, trp. prid. *prètopljen* - zagrijavajući šta ponovo istopiti.

**prètopljen** prid., odr. v. *prètopljenī* - topljenjem promijenjen; previše utopljen.

**prètopljenōst** im. ž. r., g. jd. *prètopljenosti*, instr. jd. *prètopljenošću/prètoljenosti* - stanje onog što je pretopljeno.



**prȅtor/prêtor** im. m. r. (lat.), g. jd. *prȅtora/prêtora* - starješina, pretpostavljeni, zapovjednik; vojvoda; vrhovni sudija.

**pretorijánac** im. m. r. (lat.), g. jd. *pretorijánca*, n. mn. *pretorijánci*, g. mn. *pretorìjānācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pretorijáncima* - obijestan, okrutan vojnik tjelesne garde starorimskih careva, obično poznat po nasilničkom ponašanju.

**pretorìjanskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pretorijanstvo.

**pretorijánstvo** im. s. r. (lat.), g. jd. *pretorijánstva* - vojna vladavina, diktatura.

**prȅtovār** im. m. r. - pretovaranje; premještanje tovara, robe sa jednog vozila na drugo, sa jednog mjesta na drugo.

**pretovárānje** im. s. r. od pretovarati.

**pretovárati** gl. nesvrš., prez. *pretòvārām*, trp. prid. *pretòvārān* - obavljati pretovar, pretovaranje; prebacivati tovar, robu s jednog vozila na drugo, s jednog mjesta na drugo.

**pretòvaren** prid., odr. v. *pretòvareni* - previše natovaren; natovaren preko dozvoljene mjere.

**pretòvarenōst** im. ž. r., g. jd. *pretòvarenosti*, instr. jd. *pretòvarenošću/pretòvarenosti* - natovarenost preko dozvoljene nosivosti; natovarenost preko mogućnosti; prenes. preopterećenost.

**pretòvariti** gl. svrš., prez. *pretòvarīm*, trp. prid. *pretòvaren* - izvršiti pretovar; prenes. preopteretiti.

**pretovarìvāč** im. m. r. - onaj koji pretovara.

**pretovarívānje** gl. im. s. r. od pretovarivati.

**pretovarívati** gl. nesvrš., prez. *pretovàrujēm*, trp. prid. *pretovàrīvān* - ob. pretovarati.

**prȅtovārnī** prid. odr. v. - koji služi za pretovaranje.

**prètpakao** im. m. r., g. jd. *prètpakla* - prostor ispred pakla.

**pretpáljēnje** gl. im. s. r. - pomoćno paljenje koje pomaže da se uspješno obavi glavno paljenje.

**prétpjev/prètpjev** im. m. r. - muz. početak horske pjesme.

**prètplāćen** prid., odr. v. *prètplāćenī* - unaprijed plaćen; unaprijed prijavljen za kupovinu čega.

**prètplāćenōst** im. ž. r., g. jd. *prètplāćenosti*, instr. jd. *prètplāćenošću/prètplāćenosti* - stanje onoga što je pretplaćeno.

**pretplaćivānje** gl. im. s. r. od pretplaćivati (se).

**pretplaćívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pretplàćujēm (se)*, trp. prid. *pretplàćīvān* - plaćati pretplatu, obavljati pretplaćivanje; prijavljivati (se) kao pretplatnik.

**prȅtplata** im. ž. r. - unaprijed dat, uplaćen novac za šta što se pojavljuje periodično.

**pretplátiti (se)** gl. svrš., prez. *prèplātīm (se)*, trp. prid. *prètplāćen* - unaprijed dati, uplatiti novac za šta što se pojavljuje periodično; unaprijed se prijaviti kao kupac čega.

**prȅtplatnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pretplatu.

**prètplatničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pretplatnike.

**prètplatnīk** im. m. r., g. jd. *prètplatnīka*, n. mn. *prètplatnīci*, g. mn. *prètplatnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètplatnīcima* - osoba koja se pretplatila na šta, koja redovno plaća pretplatu i dobija pretplatničke usluge.

**prȅtporođājni** prid. odr. v. - koji se odnosi na period neposredno prije poroda.

**prȅtposljednjī** prid. odr. v. - koji je ispred posljednjeg, iza kojega je još samo jedan, posljednji.

**prètpostava** im. ž. r. - prethodna, prva, probna postava; pretpostavka.

**pretpòstaviti** gl. svrš., prez. *pretpòstavīm*, trp. prid. *pretpòstavljen* - dati pretpostavku; naslutiti bez jasnih dokaza; domisliti se kako bi šta moglo biti.

**prȅtpostāvka** im. ž. r., dat. jd. *prȅtpostāvci*, g. mn. *prȅtpostāvkī* - pretpostava, ono što se pretpostavlja; naslućivanje, domišljanje kako bi šta moglo izgledati, biti; polazna tačka.

**pretpòstavljānje** gl. im. s. r. od pretpostavljati.

**pretpòstavljati** gl. nesvrš., prez. *pretpòstavljām*, trp. prid. *pretpòstavljān* - postavljati, donositi pretpostavke; polaziti od pretpostavki; domišljati, naslućivati.
**pretpòstavljenī** prid. odr. v. - koji je stavljen iznad koga, starješina, nadređeni; koji se pretpostavlja.
**pretpòtopnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na period prije potopa, koji je iz tog perioda; prenes. zastario, staromodan.
**prètpovijesnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na period prije povijesti, prethistorijski; koji je iz prahistorijskog perioda; prenes. zastario, staromodan.
**prètpovijest** im. ž. r., g. jd. *prètpovijesti*, instr. jd. *prètpoviješću/prètpovijesti* - najstarije doba ljudskog roda, prahistorija, prapovijest.
**pretpránje** gl. im. s. r. - pripremno pranje, pranje koje se obavlja prije glavnog pranja.
**prètpraskozōrje** im. s. r. - vrijeme pred ranu zoru, početak zore.
**prètprāzničan** prid., odr. v. *prètprāznični* - koji se odnosi na vrijeme pred praznik, pretpraznički.
**prètprāznički** prid. odr. v. - pretpraznični, koji se odnosi na vrijeme i događanja prije praznika, uoči praznika.
**prètprāzničnī** prid. odr. v. - pretpraznički.
**prètprāznīk** im. m. r., g. jd. *prètprāznīka*, n. mn. *prètprāznīci*, g. mn. *prètprāznīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètprāznīcima* - vrijeme neposredno pred praznik, pretpraznički dan.
**prètprèći** gl. svrš., prez. *prètprēgnēm*, trp. prid. *prètprēgnūt* - pretpregnuti.
**prètpredilica** im. ž. r. - stroj, mašina za pripremno predenje.
**pretpremijéra** im. ž. r. (fr.), g. jd. *pretpremijérē* - izvođenje pozorišne ili dr. predstave prije zvanične premijere.
**prètprodaja** im. ž. r. - prethodna prodaja, prodaja čega prije glavne, zvanične prodaje.
**pretpròljeće** im. s. r. - vrijeme pred proljeće, pretproljetno vrijeme.
**pretpròljećnī/pretpròljetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme pred dolazak proljeća.
**prètprošlī** prid. odr. v. - koji se dogodio prije prošlog puta; koji se odnosi na pretprošlo vrijeme.
**pretprošlogòdišnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme prije prošle godine, koji je iz pretprošle godine, preklanjski.
**prètprsje** im. s. r. - štitnik prsa grudobran.
**prètpubertālan** prid. (lat.), odr. v. *prètpubertālnī* - koji ima pretpubertetska obilježja.
**pretpubèrtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pretpubertéta* - vrijeme prije pojave puberteta, svekolikog sazrijevanja djece.
**pretpubèrtētskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na vrijeme prije puberteta, pretpubertalan.
**prètpūtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ono što se događa prije odlaska na put.
**prètpūtničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na putnike neposredno prije njihova putovanja.
**prètraga** im. ž. r., dat. jd. *prètrazi*, g. mn. *prètrāgā* - izvršenje pretresa; pretraživanje.
**prètragati** gl. svrš., prez. *prètragām*, trp. prid. *prètragān* - pretražiti tragajući, tragajući za čim sve pažljivo pregledati.
**prètrajati** gl. svrš., prez. *prètrajēm* - proći šta što dugo traje; nekako izdržati, probaviti, jedva provesti, proboraviti.
**pretrajávati** gl. nesvrš., prez. *pretràjāvām* - provoditi trajući, nekako izdržavati, jedva probavljati.
**pretrážiti** gl. svrš., prez. *prètrāžīm*, trp. prid. *prètrāžen* - tragajući za čim sistemski sve jedno za drugim pregledati.
**pretražívānje** gl. im. s. r. od pretraživati.
**pretražívati** gl. nesvrš., prez. *pretràžujēm*, trp. prid. *pretràžīvān* - vršiti detaljnu pretragu; tragajući za čim sve jedno za drugim preglédati.
**pretřčati** gl. svrš., prez. *pretřčīm*, trp. prid. *prètrčān* - trčeći preći neku razdaljinu; cijelo vrijeme provesti trčeći.
**pretrčávānje** gl. im. s. r. od pretrčavati.



**pretrčávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pretřčāvām*, trp. prid. *pretřčāvān* - obavljati pretrčavanje; trčeći prelaziti s jedne strane čega na drugu stranu; trčati čas na jednu, čas na drugu stranu.
**prétres/prètres** im. m. r., g. mn. *prétrēsā/prètrēsā* - odobrena obično sudska pretraga; sudska rasprava; unakrsno ispitivanje; rasprava, raspravljanje o onome što je prošlo; pretresanje čega.
**pretrésānje** gl. im. s. r. od pretresati.
**pretrésati** gl. nesvrš., prez. *prètrēsām*, trp. prid. *prètrēsān* - obavljati pretres; tražiti šta premetanjem, preturanjem, pretresanjem stvari; unakrsno ispitivati; pričati s kim o svemu i svačemu što je prošlo; sudski raspravljati.
**prètrēsti** gl. svrš., prez. *pretrésēm/pretrésem* - tresući, prevrćući sve pregledati; ponovo rastresti, obaviti pretres.
**prètrgnuti** gl. svrš., prez. *prètrgnēm*, trp. prid. *prètrgnūt* - naglim pokretom rastrgnuti na dvoje, prepoloviti; trganjem prekinuti, podijeliti na dva dijela; prenes. previše se umoriti, polomiti se, slomiti se od naprezanja; duhovno se istrošiti, polomiti.
**pretrnúće** im. s. r. - stanje pretrnutosti, pretrnutost; potpuna utrnutost, obamrlost; obuzetost ugodnim žmarcima.
**pretŕnuti/pretȑnuti** gl. svrš., prez. *prètŕnēm/prètrnēm*, trp. prid. *prètŕnūt/prètrnūt* - postati potpuno utrnut od iznenadnog zaprepaštenja, straha, sasvim utrnuti; dobiti trnce, žmarce od predugog sjedenja; zapanjiti se; užasnuti se, slediti se; postati obuzet ugodnim trncima.
**prètŕnūtōst/prètrnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prètŕnūtosti/prètrnūtosti*, instr. jd. *prètŕnūtošću/prètrnūtošću* i *prètŕnūtosti/prètrnūtosti* - pretrnuće, stanje onoga ko je pretrnuo; potpuna utrnulost; obamrlost; ugodna obuzetost žmarcima.
**prètrom** prid., odr. v. *prètromī* - previše trom; prelijen; pretežak; prespor.
**prètromo** pril. - na pretrom način; prelijeno; preteško; presporo.
**pretròstručiti** gl. svrš., prez. *pretròstručīm*, trp. prid. *pretròstručen* - učiniti trostrukim, utrostručiti.
**pretȑpati** gl. svrš., prez. *pretȑpām*, trp. prid. *prètrpān* - previše natrpati; trpanjem prepuniti; nagomilati; prenes. prejesti se.
**prètrpān** prid., odr. v. *prètrpānī* - previše natrpan, prepunjen; nagomilan.
**pètrpānōst** im. ž. r., g. jd. *prètrpānosti*, instr. jd. *prètrpānošću/prètrpānosti* - stanje onoga što je pretrpano; prepunjenost; nagomilanost.
**pretrpávānje** gl. im. s. r. od pretrpavati.
**pretrpávati** gl. nesvrš., prez. *pretȑpāvām*, trp. prid. *pretȑpāvān* - previše trpati, trpajući prepunjavati; nagomilavati; prenes. prepunjavati stomak, prejedati se.
**pretŕpjeti/pretȑpjeti** gl. svrš., prez. *prètŕpīm/prètrpīm*, trp. prid. *prètŕpljen/prètrpljen* - preživjeti, proći, podnijeti, izdržati, provesti trpeći šta (npr. *pretȑpjeti jáke bólove*), prepatiti.
**prètrti** gl. svrš., prez. *prètrēm*, trp. prid. *prètrt/pretȑven* - preći trljanjem; trljanjem upropastiti; satrti, pregaziti; prenes. teško pogoditi kakvom nevoljom.
**prètruhao** prid., odr. v. *prètruhlī* - previše truhao, pretruhnut.
**pretrúpiti** gl. svrš., prez. *prètrūpīm*, trp. prid. *prètrūpljen* - prekinuti; sve isjeći, izrezati u trupce.
**prètruskati** gl. svrš., prez. *prètruskām*, trp. prid. *prètruskān* - preći, prevesti truskajući.
**prètrzati** gl. svrš.. *prètržēm*, trp. prid. *prètrzān* - previše trzati, pretjerati u trzanju; dovršiti trzanje.
**pretŕzati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *prètŕzām (se)* - pretrzavati (se).
**pretrzávānje** gl. im. s. r. od pretrzavati (se).
**pretrzávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *pretȑzāvām (se)*, trp. prid. *pretȑzāvān* - previše (se) naprezati; prenes. previše se zalagati za šta, slamati se od napora.
**prètucati** gl. svrš., prez. *prètucām*, trp. prid. *prètucān* - sve redom istucati; dovršiti tucanje; ponovo istucati.
**pretúcati** gl. svrš., prez. *prètūcām*, trp. prid. *prètūcān* - jako, previše tucati, prebijati tucanjem; prejako tući, prebijati.

**pretùčen** prid., odr. v. *pretùčenī* - tučom polomljen; isprebijan; premlaćen.
**pretùčenōst** im. ž. r., g. jd. *pretùčenosti*, instr. jd. *pretùčenošću/pretùčenosti* - stanje onoga ko je pretučen, što je pretučeno; isprebijanost.
**prètūći** gl. svrš., prez. *pretúčēm/pretúčem*, trp. prid. *pretùčen* - više puta tući, prebiti, izlomiti (npr. *prètūći pšènicu*); jako istući, isprebijati do mrtvila; premlatiti.
**pretúrānje** gl. im. s. r. od preturati.
**pretúrati** gl. nesvrš., prez. *prètūrām* - prevrtati; neuredno miješati, razbacivati stvari; prenes. teško živjeti.
**prèturiti** gl. svrš., prez. *prèturīm* - prevrnuti; neuredno izmiješati stvari; razbacati tražeći šta; prenes. teško proživjeti.
**preturpìjati** gl. svrš., prez. *preturpìjām*, trp. prid. *prèturpijān* - prerezati turpijom, turpijajući presjeći.
**pretùtnjiti** gl. svrš., prez. *pretùtnjīm* - proći u tutnjavi, projuriti tutnjeći.
**prètūžan** prid., odr. v. *prètūžnī* - previše, isuviše tužan.
**pretúžiti** gl. svrš., prez. *prètūžīm* - cijelo vrijeme biti tužan, pretugovati, provesti vrijeme tužeći.
**pretvàrāč** im. m. r., g. jd. *pretvaráča*, g. mn. *pretvaráčā* - uređaj za pretvaranje izmjenične struje u naizmjeničnu; onaj koji nešto pretvara u šta drugo; osoba sklona pretvaranju, pretvaralo.
**pretvàralac** im. m. r., g. jd. *pretvàraoca*, v. jd. *pretvàraoče*, n. mn. *pretvàraoci*, g. mn. *pretvàralācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pretvàraocima* - pretvarač, onaj koji pretvara, koji obavlja pretvorbu; prenes. pretvornik, pretvorica.
**pretvàralica** im. m. i ž. r. - pretvorica, pretvornik.
**pretváralo/pretvàralo** im. s. r., hip. - osoba sklona pretvaranju, nepriro-dnom ponašanju prilagođenom okolnostima i potrebama; naprava kojom se pretvara, pretvarač; pretvaralica.
**pretvárānje** gl. im. ž. r. od pretvarati (se).
**pretvárati (se)** gl. nesvrš., prez. *prètvārām (se)* - činiti pretvaranje; mijenjati šta pretvaranjem u nešto drugo; pretvorbom prelaziti iz jednog u drugo stanje; preoblikovati; prenes. ponašati se pretvorno, drugačije nego što je čija priroda, prikrivati pravi lik.
**prètvōran** prid., odr. v. *prètvōrnī* - koji se zna pretvoriti; koji se da pretvoriti; koji je moguće mijenjati, dvoličan; prenes. neiskren, licemjeran.
**prètvorba** im. ž. r. - preoblikovanje; pretvaranje u drugi oblik; promjena.
**prètvoren** prid., odr. v. *prètvorenī* - promijenjen u šta drugo; preoblikovan; prenes. licemjeran.
**prètvorenōst** im. ž. r., instr. jd. *prètvorenošću/prètvorenosti* - stanje onoga što se ili ko se pretvara.
**prètvorica** im. m. i ž. r. - pretvornik, licemjer, dvoličnjak.
**pretvòriti** gl. svrš., prez. *prètvorīm* - preoblikovati u šta drugo; promijeniti u šta drugo; preći u drugo stanje; promijeniti oblik.
**pretvòriv** prid., odr. v. *pretvòrivī* - pretvorljiv.
**pretvòrīvōst** im. ž. r., instr. jd. *pretvòrivošću/pretvòrivosti* - pretvorljivost, sposobnost pretvaranja; mogućnost pretvaranja.
**pretvòrljiv** prid., odr. v. *pretvòrljivī* - koji se može pretvoriti, preoblikovati.
**pretvòrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *pretvòrljivošću/pretvòrljivosti* - pretvorivost.
**prètvōrnica** im. ž. r. - žena pretvornik.
**prètvōrnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pretvornike.
**prètvōrnīčki** pril. - kao pretvornici, na način pretvornika.
**prètvōrnīk** im. m. r., g. jd. *prètvōrnīka*, n. mn. *prètvōrnīci*, g. mn. *prètvōrnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prètvōrnīcima* - čovjek koji se pretvara, pravi drugačijim, važan, pretvorica.
**pretvórnōst** im. ž. r., g. jd. *pretvórnosti*, instr. jd. *pretvórnošću/pretvórnosti* - osobina onog koji se pretvara, pretvorstvo.
**pretvórstvo** im. s. r., g. mn. *prètvōrstāvā* - pretvornost, osobina pretvorljivog.
**prètvr̄d/prètvrd** prid., odr. v. *prètvr̄dī/prètvrdī* - suviše, previše tvrd; prenes. previše krut, pretežak, nesalomljiv, nepodmitljiv, isuviše principijelan.



**prètvr̄do/prètvrdo** pril. - previše tvrdo; prenes. nepotkupljivo, previše kruto, preteško, isuviše principijelno.
**prèudaja** im. ž. r. - napuštanje jednog i udaja za drugog muškarca, ponovna udaja.
**preùdati (se)** gl. svrš., prez. *preùdām (se)*, r. gl. prid. ž. r. *preùdala/prèudāla (se)* - napustiti jednog i udati se za drugog muža; ponovo se udati.
**preudávānje** gl. im. s. r. od preudavati (se).
**preudávati (se)** gl. nesvrš., prez. *preùdājēm (se)* - napuštati jednog i udavati se za drugog muža; ponovo se udavati.
**preùdesiti** gl. svrš., prez. *preùdesīm*, trp. prid. *preùdešen* - stil. prilagoditi novim namjenama; preurediti; adaptirati.
**preudešávati** gl. nesvrš., prez. *preudèšavām* - stil. prilagođavati novim namjenama, preuređivati; adaptirati.
**preùdešen** prid., odr. v. *preùdešenī* - preuređen, prilagođen, adaptiran.
**preùdešenōst** im. ž. r., instr. jd. *preùdešenošću/preùdešenosti* - stanje onoga što je preudešeno, preuređenost; prilagođenost, adaptiranost.
**preumárati se** gl. nesvrš., prez. *preùmārām se* - previše se umarati, zamarati se.
**prèumōran** prid., odr. v. *prèumōrnī* - previše umoran.
**preumòriti se** gl. svrš., prez. *preùmorīm se* - previše se umoriti, zamoriti se.
**preùmorenōst** im. ž. r., g. jd. *preùmorenosti*, instr. jd. *preùmorenošću/preùmorenosti* - premor, premorenost.
**preumórnōst** im. ž. r., g. jd. *preumórnosti*, instr. jd. *preumórnošću/preumórnosti* - stanje onoga ko je previše umoran.
**preùraniti** gl. svrš., prez. *preùranīm*, trp. prid. *preùranjen* - suviše uraniti; doći, poći, početi previše rano.
**preùranjen** prid., odr. v. *preùranjenī* - suviše uranjen, prijevremen, koji je stigao prije vremena, preran.
**preùranjenōst** im. ž. r., instr. jd. *preùranjenošću/preùranjenosti* - stanje onoga što je preuranjeno.
**preuranjívati** gl. nesvrš., prez. *preuràn̄jujēm* - činiti šta preuranjeno; dolaziti, polaziti, počinjati šta previše rano, preuranjeno, prijevremeno.
**preuréditi** gl. svrš., prez. *preùrēdīm* - razmjestiti šta na drugačiji način; ponovo urediti; rasporediti drugačije.
**preuređénje** gl. im. s. r. - preustroj, preustrojavanje; preuređivanje; novi raspored, razmještaj.
**preuređívānje** gl. im. s. r. od preuređivati.
**preuređívati** gl. nesvrš., prez. *preurèđujēm* - razmještati šta na drugačiji način; ponovo uređivati; raspoređivati drugačije.
**preùstroj** im. m. r. - preuređivanje, preustrojavanje.
**preustrojávānje** gl. im. s. r. od preustrojavati.
**preustrojávati** gl. nesvrš., prez. *preustròjāvām*, trp. prid. *preustròjāvān* - praviti novi ustroj, raspored, uređenje; preuređivati; preusmjeravati.
**preustròjiti** gl. svrš., prez. *preùstrojīm*, trp. prid. *preùstrojen* - izvršiti preustroj, preuređenje čega; uspostaviti novi red, poredak; napraviti novu preraspodjelu, novo uređenje.
**preuvelìčati** gl. svrš., prez. *preuvelìčām*, trp. prid. *preuvelìčāvān* - veličati više nego što je istina; previše uveličati.
**preuveličávati** gl. nesvrš., prez. *preuvelìčāvām*, trp. prid. *prèuveličāvān* - neprestano veličati više nego što je istina; previše uveličavati.
**preuzbúditi se** gl. svrš., prez. *preùzbūdīm se* - previše se uzbuditi.
**preùzēti** gl. svrš., prez. *prèuzmēm*, trp. prid. *prèuzēt* - uzeti od koga; prenes. prihvatiti se kakve obaveze.
**preuzéće** im. s. r. - preuzimanje pošiljke uz doplatu; doplata, pouzeće.
**preuzìmāč** im. m. r., g. jd. *preuzimáča*, n. mn. *preuzimáči*, g. mn. *preuzimáčā* - onaj koji je zadužen za preuzimanje; preuzimatelj, preuzimalac.
**preuzimàčica** im. ž. r. - ona koja šta preuzima, žena preuzimač.
**preuzìmalac** im. m. r. g. jd. *preuzìmaoca*, g. mn. *preuzìmalācā* - onaj koji preuzima, preuzimatelj.
**preuzìmatelj** im. m. r. g. jd. *preuzìmatelja*, g. mn. *preuzìmatēljā* - preuzimalac.
**preùzimānje** gl. im. s. r. od preuzimati.

**preùzimati** gl. nesvrš. i uč., prez. *preùzimām* - dogovorno uzimati od koga kakvu pošiljku, robu ili odgovornost; uzimati šta na se radi zaštite koga ili izvršenja čega; preotimati; zauzimati otimanjem; primate na se, pod svoju zaštitu; obuzimati.

**preuzvísiti** gl. svrš., prez. *preùzvīsīm*, trp. prid. *preùzvīšen* - previše uzvisiti; staviti koga na preuzvišeno mjesto.

**preùzvīšen** prid., odr. v. *preùzvīšenī* - koji je suviše uzvišen, koji je postavljen na preuzvišeno mjesto.

**preùzvīšeno** pril. - na preuzvišen način.

**preùzvīšenōst** im. ž. r., g. jd. *preùzvīšenosti*, instr. jd. *preùzvīšenošću/preùzvīšenosti* - titula svjetovnih i/ili vjerskih vladara; prevelika uzvišenost.

**prȅvaga** im. ž. r., dat. jd. *prȅvagi*, g. mn. *prȅvāgā* - pretežnost, premoć, nadmoć.

**prevágati** gl. svrš., prez. *prèvāžēm* - ponovo izvagati, premjeriti težinu.

**prevagívānje** gl. im. s. r. od prevagivati.

**prevagívati** gl. nesvrš., prez. *prevàgujēm* - nešto vagati na više dijelova, ponovo vagati.

**prevágnuti** gl. svrš., prez. *prèvāgnēm* - pretegnuti na vagi; pretegnuti po čemu; biti teži; prenes. proći, minuti.

**prèvaditi** gl. svrš., prez. *prèvadīm*, trp. prid. *prèvađen* - iz jedne posude izvaditi i staviti u drugu, premjestiti vađenjem.

**prȅvala** im. ž. r., g. mn. *prȅvālā* - najniže mjesto na planinama pogodno za prelaz, prevoj, sedlo.

**prevalèncija** im. m. r., (nlat.) g. jd. *prevalèncijē* - nadmoć, nadmoćnost, prevaga; dominacija.

**prevalírati** gl. nesvrš. i svrš. (nlat.), prez. *prevàlīrām* - biti nadmoćan, imati prevagu nad čim; više vrijediti; preovladavati, dominirati.

**prevāliti** gl. svrš., prez. *prèvālīm*, trp. prid. *prèvāljen* - prevrnuti, oboriti na jednu stranu; preći velik dio puta; navršiti, proživjeti neke godine.

**preváljati** gl. svrš., prez. *prèvāljām*, trp. prid. *prèvāljān* - valjajući premjestiti; prekotrljati; s teškoćama preći; prenes. nekako preći, preživjeti.

**prevaljívānje** gl. im. s. r. od prevaljivati.

**prevaljívati** gl. nesvrš., prez. *prevàljujēm*, trp. prid. *prevàljīvān* - obarati, prevrtati šta na jednu stranu; prelaziti neku udaljenost, hodati dugo i naporno; putujući prelaziti velik dio puta.

**prȅvara** im. ž. r., g. mn. *prȅvārā* - rezultat varanja; obmana; podvala; laž; loša procjena, pogreška.

**prévaran/prȅvāran** prid., odr. v. *prévarnī/prȅvārnī* - koji za cilj ima prevaru; koji vara, sklon varanju, prijevaran.

**prevarància** im. ž. r. - stil. posao prevaranata; prevara; varanje.

**prevàrant** im. m. r., g. mn. *prevàranātā* - onaj koji čini prevare, koji kome šta podvaljuje; obmanjivač; varalica, lažljivac.

**prevaràntica** im. ž. r. - prevarantkinja, žena prevarant.

**prevaràntkinja/prevàrantkinja** im. ž. r. - prevarantica.

**prevàrantskī/prevaràntskī** prid. odr. v. - koji je svojstven prevarantima, lopovski.

**prevàrantski/prevaràntski** pril. - kao prevaranti, na prevarantski način.

**prevarènīk** im. m. r., g. jd. *prevareníka*, n. mn. *prevarenīci*, g. mn. *prevarenīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevarenícima* - onaj koji je prevaren, prevareni čovjek.

**prevarènīk** im. m. r., g. jd. *prevareníka*, n. mn. *prevarenīci*, g. mn. *prevarenīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevarenícima* - vrsta pića koje se dva puta vari.

**prèvariti** gl. svrš., prez. *prèvarīm*, trp. prid. *prèvaren* - izvršiti prevaru; obmanuti; zavesti djevojku; podvaliti; slagati, iznevjeriti; pogriješiti; prenes. obuzeti, savladati (npr. *sȁn ga prèvario*); zatajiti.

**preváriti** gl. svrš., prez. *prèvārīm* - ponovo variti; prekuhati; sve svariti, dovršiti varenje.

**prevarívānje** gl. im. s. r. od prevarivati.

**prevarívati** gl. nesvrš., prez. *prevàrujēm* - obavljati prevarivanje, ponovo variti, prekuhavati.

**prevàrljiv** prid., odr. v. *prevàrljivī* - svarljiv, koji može prevariti; koji se da prevariti, zavesti, prevariv.



**prȅvashodan/prevàshodan** prid. neodr. v. (rus.) - zast. stil. koji nadmašuje, koji je ispred drugih po vrijednosti, izvanredan, odličan.

**prȅvashodno/prevàshodno** pril. (rus.) - zast. stil. na prevashodan način, odlično; prije svega, najprije.

**prevàspītān** prid. (crkv.slav.), odr. v. *prevàspītānī* - ob. preodgojen; prisilom, prisilnim metodama, služeći se različitim kaznama preodgojen.

**prevaspitànīk** im. m. r. (crkv.slav.), g. jd. *prevaspitaníka*, n. mn. *prevaspitanīci*, g. mn. *prevaspitanīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevaspitanícima* - onaj koji je preodgajan, koji je neko vrijeme boravio u kakvom kazneno-vaspitnom centru, preodgojenik.

**prevàspītānōst** im. ž. r. (crkv.slav.), instr. jd. *prevàspītānošću/prevàspītānosti* - stanje onoga ko je preodgojen, preodgojenost.

**prevaspítānje/prevaspitánje** gl. im. s. r. (crkv.slav.) od prevaspitati.

**prevaspítati** gl. svrš. (crkv.slav.), prez. *prevàspītām* - ob. preodgojiti; promijeniti loše navike upotrebom strogih kaznenih metoda.

**prevaspitávānje** gl. im. s. r. (crkv.slav.) od prevaspitavati.

**prevaspitávati** gl. nesvrš. (crkv.slav.), prez. *prevaspìtāvām* - preodgajati strogim kaznenim metodama, prisilom; preodgajati.

**prevaspìtljiv** prid. (crkv.slav.), odr. v. *prevaspìtljivī* - koji se može prevaspitati, prisilom preodgojiti.

**prevazìlaziti** gl. nesvrš., prez. *prevazìlazīm* - prelaziti, prevladavati, nadilaziti slabosti.

**prevazìlažēnje** gl. im. s. r. od prevazilaziti.

**prevàzići** gl. svrš., prez. *prevàzīđēm*, trp. prid. *prevàzīđen* - preći, prevla-dati, nadići, savladati slabosti.

**prȅvāžan** prid., odr. v. *prȅvāžnī* - previše, suviše važan.

**prȅveć** pril. - previše, odviše, suviše.

**prȅvedar** prid., odr. v. *prȅvedrī* - suviše vedar; prejasan; veoma raspoložen.

**prevèdiv** prid., odr. v. *prevèdivī* - koji se može prevesti, prevodiv.

**prevedrávati se** gl. nesvrš., prez. *prevèdrāvā* - ponovo se razvedravati; sasvim se razvedravati.

**prevèdriti** gl. svrš., prez. *prèvedrī se* - ponovo se razvedriti; sasvim se razvedriti.

**prèvehnuti/prevèhnuti** gl. svrš., prez. *prèvehnēm* - previše, sasvim uvehnuti.

**prȅvelik** prid, odr. v. *prȅvelikī* - suviše velik, previše velik; pregolem.

**prevèncija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prevèncijē*, instr. jd. *prevèncijōm* - preventivno djelovanje, preduhitravanje, predupređivanje; sprečavanje.

**prèvent** im. m. r. (lat.) - onaj koji se bavi prevencijom.

**preventírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prevèntīrām* - unaprijed se pripremiti, preteći, preduprijediti šta; prethodno predviđati

**prȅventīvan** prid. (lat.), odr. v. *prȅventīvnī* - koji djeluje preventivno, koji prevenira.

**prȅventīvno** pril. (lat.) - na preventivan način, s ciljem predupređenja, sprečavanja čega lošeg.

**prevèslati** gl. svrš., prez. *prevèslām*, trp. prid. *prȅveslān* - preći veslajući; prevesti veslanjem; prenes. prevariti obmanjujući; nadmudriti.

**prèvesti/prevèsti** gl. svrš., prez. *prèvedēm/prevèdēm* - vodeći ili vozeći koga dovesti, prebaciti ga na drugu stranu; pomoći kome da gdje pređe; iz jednog agregatnog stanja pretvoriti u drugo; prenes. djelovati na koga tako da ostavi svoje ranije i prihvati novo uvjerenje; prevariti zavođenjem; obmanuti.

**prèvēsti** gl. svrš., prez. *prevézēm* - ponovo izvesti, izvesti drukčiji vez.

**prévez** im. m. r. - prozirni veo za glavu i lice, vala.

**prevézati** gl. svrš., prez. *prèvēžēm* - svezati omotavši oko šega; ponovo svezati.

**prévid/prȅvīd** im. m. r. - ono što je previđeno, previđaj; nenamjerna greška, propust.

**prèvidjeti** gl. svrš., prez. *prèvidīm*, trp. prid. *prèviđen* - ne vidjeti, ne opaziti;

ne vidjevši, ne opazivši šta učiniti propust, nehotično pogriješiti.

**prȅviđāj** im. m. r., g. jd. *prȅviđāja* - previd.

**prevíđānje** gl. im. s. r. od previđati.

**prevíđati** gl. nesvrš., prez. *prèvīđām* - činiti previde, ne primjećivati, ne viđati; nemati u vidu; zaboravljati.

**prevìjāč** im. m. r., g. jd. *previjáča*, v. jd. *prȅvijāču*, g. mn. *previjáčā* - onaj koji previja; ono čime se previja.

**prevìjača** im. ž. r. - ona koja se previja, koja je nastala previjanjem, savijača; koliba od pruća.

**prevìjalīšte** im. s. r. - mjesto gdje se obavlja previjanje, ambulanta.

**prèvijān** prid., odr. v. *prȅvijānī* - pun životnog lukavstva; lukavo mudar, prepreden; okretan, snalažljiv.

**prèvījān** prid., odr. v. *prèvījānī* - onaj koga su previjali, koji je bio na previjanju.

**prèvijāno** pril. - na previjan način, lukavo, prepredeno, mudro; okretno, snalažljivo, spretno.

**prèvijānōst** im. ž. r., instr. jd. *prèvijānošću/prèvijānosti* - osobina onoga ko je previjan, okretnost, snalažljivost, prepredenost, lukavost.

**prevíjānje** gl. im. s. r. od previjati.

**prevíjati** gl. nesvrš., prez. *prèvījām* - obavljati previjanje; stavljati, mijenjati zavoje; mijenjati pelene.

**prèvijati** gl. svrš., prez. *prȅvijē* - pretjerano, previše vijati.

**prevíkati** gl. svrš., prez. *prèvīčēm* - nadvikati koga.

**prèviklati/prèviklovati** gl. svrš. (njem.), prez. *prèviklām/prèviklujēm* - obaviti viklovanje, premotati navoje žice na pregorenom elektromotoru.

**prevínuti** gl. svrš., prez. *prèvīnēm* - previše se poviti pod težinom; saviti, poviti.

**prevìrāč** im. m. r., g. jd. *previráča*, g. mn. *previráčā* - sredstvo koje izaziva vrenje, stvara previranje, kvasac, ferment.

**prèvirānje** gl. im. s. r. od previrati.

**prèvirati** gl. svrš., prez. *prèvirēm* - vršiti previranje; ključati previrući; prenes. komešati se; uznemireno raspravljati, raditi.

**prèvisiti** gl. svrš., prez. *prèvisīm* - cijelo vrijeme visiti, ostati viseći; provesti vrijeme viseći.

**prevísiti** gl. svrš., prez. *prèvīsīm* - nadvisiti; nadmašiti visinom; biti daleko bolji, viši od drugih.

**prȅvisok** prid., odr. v. *prȅvisokī* - previše visok.

**prȅvisoko** pril. - previše, isuviše visoko.

**prȅvišē** pril. - mnogo više; preveć, pretjerano, iznad svake mjere.

**prevítak** im. m. r., g. jd. *prevítka*, n. mn. *prevíci*, g. mn. *prèvītākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevícima* - ono što je previjeno, svitak; ono čime se previja; zavoj; povoj; pelena.

**prȅvitak** prid., odr. v. *prȅvitkī* - pretjerano vitak, previše tanak i visok, suviše vitak.

**prèviti** gl. svrš., prez. *prȅvijēm* (*se*), trp. prid. *prevìjen* - premotati zavojem, ponovo zaviti; presaviti (*se*).

**prȅvječan** prid., odr. v. *prȅvječnī* - koji vječno traje; neuništiv.

**prevjerávānje** gl. im. s. r. od prevjeravati.

**prevjerávati** gl. nesvrš., prez. *prevjèrāvām* - napuštati jednu i prihvatati drugu vjeru.

**prèvjeriti** gl. svrš., prez. *prèvjerīm* - preći na drugu vjeru; uzeti drugu vjeru.

**prévjes** im. m. r., g. jd. *prévjesa* - ono što visi preko čega, što je prevješeno.

**prȅvjesa** im. ž. r. - zastor, zavjesa; prenes. onaj koji se neprestano prislanja uz koga, privjesak.

**prèvjesiti** gl. svrš., prez. *prèvjesīm* - učiniti da šta bude prevješeno.

**prevláčēnje** gl. im. s. r. od prevlačiti.

**prevláčiti** gl. nesvrš., prez. *prèvlāčīm* - vukući premještati s jednog mjesta na drugo; prevoziti čime.

**prevládati** gl. svrš., prez. *prèvlādām* - savladati; nadići; dominirati.

**prevladávānje** gl. im. s. r. od prevladavati.

**prevladávati** gl. nesvrš., prez. *prevlàdāvām* - prevlađivati, biti u većini, imati prevlast, premoć, dominirati; savladavati, nadilaziti.



**prevlađívānje** gl. im. s. r. od prevlađivati.

**prevlađívati** gl. nesvrš., prez. *prevlàđujēm* - prevladavati.

**prȅvlaka** im. ž. r., dat. jd. *prȅvlaci*, g. mn. *prȅvlākā* - ono što je prevučeno preko čega, premaz, namaz; geogr. uzak pojas koji spaja dvije veće kopene površine.

**prȅvlāst** im. ž. r., g. jd. *prȅvlāsti*, instr. jd. *prȅvlāšću/prȅvlāsti* - veća vlast nad kim/čim, nadmoć, premoć, dominacija; ono što je pretežno, pretežnost.

**prevlašćívānje** gl. im. s. r., g. jd. *prevlašćívānja* - uzimanje prevlasti; prevladavanje.

**prévod/prijèvod** im. m. r. - prevođenje s jednog jezika na drugi; preveden tekst; prevođenje.

**prevòdilac** im. m. r., g. jd. *prevòdioca*, v. jd. *prevòdioče*, n. mn. *prevòdioci*, g. mn. *prevòdilācā* - prevoditelj, osoba koja nešto s jednog jezika prevodi na drugi jezik; tumač.

**prevòdilačkī/prevòditeljski** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevodioce i na prevodilaštvo.

**prevòdilaštvo/prevodilàštvo** im. s. r. - prevoditeljstvo, prevodilačka djelatnost, prevođenje.

**prevòditelj** im. m. r. - prevodilac.

**prevòditeljstvo** im. s. r. - prevodilaštvo, prevodilačka djelatnost, prevođenje.

**prevòditi** gl. nesvrš., prez. *prèvodīm* - s jednog jezika prenositi u drugi jezik.

**prevòdljiv** prid, odr. v. *prevòdljivī* - koji se može prevesti, koji posjeduje prevodljivost.

**prevòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *prevòdljivosti*, instr. jd. *prevòdljivošću/prevòdljivosti* - mogućnost prevođenja, stanje ili osobina onoga što se prevodi.

**prévodnī/prijèvodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevode/prijevode.

**prèvođen** prid., odr. v. *prèvođenī* - koga su prevodili, koji je bio preveden na više jezika.

**prèvođenōst** im. ž. r., instr. jd. *prèvođenošću/prèvođenosti* - stanje onog što je prevođeno.

**prèvođēnje** gl. im. s. r. od prevoditi.

**prévoj/prijèvoj** i **prévōj/prijèvōj** im. m. r., g. jd. *prévoja/prijèvoja* - planinski prelaz; previjanje; lingv., izmjena korijenskog vokala.

**prévojnī/prévōjnī** i **prijèvojnī/prijèvōjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevoj/prijevoj, koji mu pripada.

**prévōjnica/prijèvōjnica** im. ž. r., g. jd. *prévojnicē* - previjena traka; put na prevoju, prevoj.

**prévor/prijèvor** im. m. r. - staza između dva brda; reza, zasun.

**prévōrnica/prijèvōrnica** im. m. r. - reza, zasun, prevor.

**prévoz/prijèvoz** im. m. r. - prevozno sredstvo, vozilo; prevoženje, vožnja; način prevoženja.

**prevòzilac/prevòzitelj** im. m. r., g. jd. *prevòzioca*, n. mn. *prevòzioci*, g. mn. *prevòzilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevòziocima* - onaj koji šta prevozi, prevozitelj, ob. prevoznik.

**prevòziti** gl. nesvrš., prez *prèvozīm*, trp. prid. *prèvožen* - vozilom prebacivati s jednog mjesta na drugom; prevlačiti prevoznim sredstvom; prenes. zavaravati, varati koga kojekakvim lažnim obećanjima.

**prévoznī/prijèvoznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevoz i na prevoženje.

**prèvožēnje** gl. im. s. r - obavljanje prevoza, prevlačenje vozilom.

**prèvraćānje** gl. im. s. r. - zavraćanje, izvrtanje, prevrtanje, okretanje na drugu stranu.

**prèvraćati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prèvraćām* - prevrtati, okretati na naličje; izvrtati na drugu stranu.

**prèvrāćen** prid., odr. v. *prèvrāćenī* - prevrnut, okrenut na drugu stranu; izvraćen na naličje.

**prȅvrāt** im. m. r. - premetanje; izmjena čega; revolucija.

**prȅvrata** im. ž. r. - vrsta jela od jaja, prevratuša.

**prèvratak** im. m. r., g. jd. *prèvratka*, n. mn. *prèvraci*, g. mn. *prèvratākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèvracima* - ono što je prevraćeno, zavrnuti, prevraćeni kraj rukava ili nogavice.

**prevrátiti** gl. nesvrš., prez. *prèvrātīm*, trp. prid. *prèvrāćen* - prevrnuti, izvratiti, izvrnuti na drugu stranu.

**prèvrātnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevrat; koji mu pripada; koji potiče iz prevrata.
**prèvratnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prevratnike.
**prèvratnica** im. ž. r. - žena prevratnik.
**prèvratnīk** im. m. r., n. mn. *prèvratnīci*, g. mn. *prèvratnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prèvrātnīcima* - onaj koji vrši prevrate; koji je sklon prevratu; revolucionar.
**prèvratnīštvo** im. s. r. - prevratnička djelatnost; obilježje prevratnika, prevratničko raspoloženje.
**prevràtuša** im. ž. r. - up. prevrata.
**prèvreo** prid., odr. v. *prèvrelī* - previše vreo.
**prèvreti** gl. svrš., prez. *prèvrīm*, r. - previše, suviše vreti.
**prèvrijeti** gl. svrš., prez. *prèvrēm* - previše navrijeti, navaliti.
**prevrìštati** gl. svrš., prez. *prevrìštīm* - cijelo vrijeme vrištati, sve vrijeme provesti vrišteći.
**prevrnúće** im s. r., g. jd. *prevrnúća* - prevrtaj.
**prevŕnuti/prevŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *prèvrnēm/prèvŕnēm (se)* - preturiti, srušiti, pasti na drugu stranu, preokrenuti (se).
**prevŕstati/prevŕstati (se)** gl. svrš., prez. *prevŕstām/prevŕstām (se)*, trp. prid. *prèvrstān/prèvŕstān* - ponovo (se) razvrstati; razvrstati (se) na drugi način.
**prevrstávānje** gl. im. s. r. od prevrstavati (se).
**prevrstávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prevŕstāvām (se)* - ponovo se razvrstavati; od postojećih praviti nove vrste.
**prevršávati** gl. nesvrš., prez. *prevŕšā-vām* - prepunjavati preko vrha; prelaziti svaku mjeru, granicu; prenes. prelaziti granicu u ponašanju; pretjerivati u čemu.
**prevŕšilac** im. m. r., g. jd. *prevŕšioca*, n. mn. *prevŕšioci*, g. mn. *prevŕšilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prevŕšiocima* - prevršitelj, onaj koji je šta prevršio; koji je prešao u čemu preko dozvoljene mjere.
**prevŕšitelj** im. m. r. - prevršilac.
**prevŕšiti/prevŕšiti** gl. svrš., prez. *prèvršīm/prèvršīm*, trp. prid. *prèvršen/prèvŕšen* - prepuniti preko vrha; preći svaku mjeru, granicu; prenes. preći granicu u ponašanju; pretjerati u čemu.
**prevršívati** gl. nesvrš., prez. *prevŕšujēm* - prevršávati.
**prevŕtāč** im. m. r., g. jd. *prevrtáča*, v. jd. *prèvrtāču* - sredstvo kojim se šta prevrće; onaj koji se prevrće; vrsta goluba.
**prevŕtača** im. ž. r. im. ž. r. - neob., palačinak.
**prevrtàčice** im. ž. r., mn. - bube iz reda kornjača; one koje se prevrću; koje se bave prevrtanjem čega.
**prèvrtāj** im. m. r., g. jd. *prèvrtāja*, g. mn. *prèvrtājā* - prevrnuće; zamah kojim se prevrće, prevrtanje, okretaj na drugu stranu.
**prevŕtāljka** im. ž. r., dat. jd. *prevŕtāljci*, g. mn. *prevŕtāljkī* - sprava za prevrtanje; ona koja se prevrće.
**prèvrtānje** gl. im. s. r. od prevrtati (se).
**prèvrtati (se)** gl. svrš., prez. *prèvrćēm (se)* - praviti prevrtaje; okretati (se) na drugu stranu; kotrljati (se) u padu.
**prevŕtljiv** prid., odr. v. *prevŕtljivī* - nestabilan, sklon prevrtanju; prenes. nepouzdan; nesiguran, varljiv, lažljiv.
**prevŕtljivac** im. m. r., g. jd. *prevŕtljīvca*, n. mn. *prevŕtljīvci*, g. mn. *prevŕtljivācā* - čovjek koji ne drži do svoje riječi, nepouzdan čovjek, lažljivac.
**prevŕtljivica** im. ž. r., g. jd. *prevŕtljivicē*, n. mn. *prevŕtljivice* - prevrtiljka, ženska osoba prevrtljivac.
**prevŕtljīvka** im. ž. r., dat. jd. *prevŕtljīvki*, g. mn. *prevŕtljīvkī* - prevrtljivica.
**prevŕtljivo** pril. - na prevrtljiv način, nesigurno, nepouzdano.
**prevŕtljivōst** im. ž. r., g. jd. *prevŕtljivosti*, instr. jd. *prevŕtljivošću/prevŕtljivosti* - osobina prevrtljivih ljudi; nepouzdanost, lažljivost.
**prèvūći/prevúći** gl. svrš., prez. *prevúčēm/prevúčem* - vukući na čemu premjestiti na drugo mjesto; vozilom prevesti; prekrižiti crtom preko čega; presvući čime; privući.
**prèzadovōljan** prid., odr. v. *prèzadovōljnī* - u najvećoj mjeri, suviše zadovoljan.
**prezàdūžen** prid., odr. v. *prezàduženī* - previše, u najvećoj mjeri zadužen; koji ima previše duga.



**prezadužènīk** im. m. r., g. jd. *prezaduženíka*, n. mn. *prezaduženíci*, g. mn. *prezaduženíkā* - čovjek koji je u najvećoj mjeri zadužen, koji je prezadužen.
**prezàdūženōst** im. ž. r., g. jd. *prezàdūženosti*, instr. jd. *prezàdūženošću/prezàdūženosti* - stanje onoga ko je prezadužen.
**prezadúžiti (se)** gl. svrš., prez. *prezàdūžīm (se)*, trp. prid. *prezàdūžen* - previše, u najvećoj mjeri (se) zadužiti; uzeti previše kredita; stvoriti previše duga.
**prezadužívānje** gl. im. s. r., g. jd. *prezadužívānja* - uzimanje čega u zajam u najvećoj mjeri; uzimanje zajma preko mogućnosti njegovog vraćanja.
**prezadužívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prezadùžujēm (se)* - previše (se) zaduživati; uzimati previše kredita; stvarati previše duga.
**prezalogájiti** gl. svrš., prez. *prezalògājīm* - uzimati samo koji zalogaj; nabrzinu malo šta pojesti.
**prèzānje** gl. im. s. r., g. jd. *prèzānja* - stanje opreza, strahovanja; strecanje, zaziranje, strah, bojazan.
**prèzao** prid., odr. v. *prèzlī* - koji ima previše zla u sebi, isuviše zao.
**prezaòkupiti (se)** gl. svrš., prez. *prezaòkupīm (se)* - previše, pretjerano (se) zaokupiti.
**prezàposlen** prid., odr. v. *prezàposlenī* - previše, isuviše zaposlen; koji toliko radi da nema vremena za odmor.
**prezàposlenōst** im. ž. r., instr. jd. *prezàposlenošću/prezàposlenosti* - stanje onoga ko je prezaposlen.
**prezapòsliti (se)** gl. svrš., prez. *prezàposlīm (se)*, trp. prid. *prezàpošljen/prezàposlen* - previše (se) zaposliti.
**prezàsićen** prid., odr. v. *prezàsićenī* - suviše, previše zasićen.
**prezàsićenōst** im. ž. r., g. jd. *prezàsićenosti*, instr. jd. *prezàsićenošću/prezàsićenosti* - stanje onoga što je prezasićeno; prezasićenje.
**prezasićénje** gl. im. s. r. - prezasićenost čime; stanje prezasićenosti.
**prezàsititi (se)** gl. svrš., prez. *prezà-sitīm*, trp. prid. *prezàsićen* - učiniti koga ili šta previše zasićenim.
**prezasláditi** gl. svrš., prez. *prezàsldīm*, trp. prid. *prezàslāđen* - previše zasladiti, učiniti šta previše slatkim; previše se zasititi.
**prezàslāđen** prid., odr. v. *prezàslāđenī* - previše zaslađen, koji je presladak.
**prezàslāđenōst** im. ž. r., g. jd. *prezàslāđenosti*, instr. jd. *prezàslāđenošću/prezàslāđenosti* - prevelika zaslađenost, stanje onoga što je prezaslađeno.
**prezaslađívānje** gl. im. s. r. od prazaslađivati.
**prezaslađívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prezaslàđujēm*, trp. prid. *prezaslàđīvān* - previše zaslađivati, činiti da šta bude previše zaslađeno.
**prezáslužan** prid., odr. v. *prezáslužnī* - previše, u najvećoj mjeri zaslužan.
**prézati** gl. nesvrš., prez. *prêžēm* - uprezati.
**prèzati** gl. svrš., prez. *prèzām* - zazirati; bojati se; plašiti se; trzati se od straha.
**prèzauzēt** prid., odr. v. *prèzauzētī* - previše zauzet; pretjerano zauzet.
**prèzauzētōst** im. ž. r., g. jd. *prèzauzētosti*, instr. jd. *prèzauzētošću/prèzauzētosti* - stanje onoga što je prezauzeto.
**prèzav** prid., odr. v. *prèzavī* - koji je stalno na oprezu, sklon prezanju, strašljiv, plašljiv.
**prèzavica** im. ž. r. - plašljivica, strašljivica, ona koja je stalno na oprezu.
**prèzavo** pril. - s oprezom, oprezno, plašljivo, strašljivo.
**prèzent/prézent** im. m. r. (lat.), g. jd. *prézenta/prèzenta* - sadašnjost, sadašnje vrijeme; gram. glagolski oblik za označavanje sadašnjeg vremena.
**prezentácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prezentácijē*, instr. jd. *prezentácijōm* - predstavljanje; prikazivanje; izvođenje, izvedba; prezentiranje, prezentovanje.
**prezentírānje** gl. im. s. r. (lat.) od prezentirati.
**prezentírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prezèntīrām* - praviti prezentacije, predstavljati; prikazivati; iznijeti prijedlog, ukazati na šta činjenicama; prezentovati; javno darivati, pokloniti.

**prézentskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na prezent; sadašnji.

**prèzēpsti** gl. svrš., prez. *prezébēm* - previše ozepsti, previše se smrznuti; premrznuti se.

**prèzervatīv** im. m. r. (nlat.) - zaštitno sredstvo od neželjene trudnoće i/ili spolnih bolesti.

**prezíbati (se)** gl. svrš., prez. *prèzībām* (*se*), trp. prid. *prèzībān* - prenjihati, preljuljati (se); njišući (se) preći preko čega.

**prézid/prèzid** im. m. r. - prezida.

**prèzida** im. ž. r. - prezidani zid, prezid; pregada.

**prezídati** gl. svrš., prez. *prèzīdām*, trp. prid. *prèzīdān* - odvojiti prezidom; napraviti, izidati prezidu; porušiti pa ponovo izidati.

**prezìdent** im. m. r. (lat.) - predsjednik.

**prezìdentica/prezidèntica** im. ž. r. (lat.) - žena predsjednik, predsjednica.

**prèzīdij/prezidìjāl** im. m. r. (lat.) - up. predsjedništvo.

**prèzidijālan** prid. (lat.), odr. v. *prèzidijālnī* - koji pripada prezidij(al)u.

**prezidívānje** gl. im. s. r. od prezidivati.

**prezidívati** gl. nesvrš., prez. *prezìđujēm* - zidati prezide, pregrađivati prezidama; ponovo ali na drugačiji način zidati porušeni zid.

**prezimári** im. m. r., g. mn. *prezimárā* - životinje koje zimi spavaju.

**prèzime** im. s. r., g. jd. *prèzimena*, n. mn. *prezimèna*, g. mn. *prezimériā* - nasljedno porodično ime.

**prèzimenjāk** im. m. r., g. jd. *prèzimenjāka/prezimenjáka*, n. mn. *prèzimenjāci/prezimenjáci*, g. mn. *prèzimenjākā/prezimenjákā* - čovjek s istim prezimenom, a nije u srodstvu.

**prezímiti** gl. svrš., prez. *prèzīmīm* - provesti zimu; preživjeti zimu; ostati gdje preko zime.

**prezimljávānje** gl. im. s. r. od prezimljavati.

**prezimljávati** gl. svrš., prez. *prezìmljāvām* - provoditi zimu; preživljavati zimu; ostajati gdje preko zime; zadržavati se gdje tokom zime.

**prezimljívānje** gl. im. s. r. - prezimljavanje.

**prezimljívati** gl. svrš., prez. *prezìmljujēm* - prezimljavati.

**prézir/prèzīr/prijèzir** im. m. r. - osjećanje gnušanja, gađenja prema kome, omalovažavanje.

**préziran/prèzīran/prijèziran** prid., odr. v. *prézirnī/prèzīrnī/prijèzirnī* - koji je pun prezira, kojim se izražava prezir.

**prèzirānje** gl. im. s. r. od prezirati.

**prèzirati** gl. nesvrš., prez. *prèzirēm* - osjećati gnušanje, gađenje, prezir prema kome; omalovažavati koga.

**prezìrljiv** prid., odr. v. *prezìrljivī* - koji često iskazuje prezir prema kome ili prema čemu.

**prézirno/prèzīrno** pril. - osjećajući prezir, s prezirom; na preziran način.

**prezívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prèzīvām* (*se*) - imati i nositi nasljedno porodično ime, prezime.

**prézla** im. ž. r. (njem.) - osušene i sitno samljevene mrvice hljeba.

**preznojávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *preznòjāvām* (*se*) - jako se znojiti; znojiti se po cijelom tijelu; istovremeno osjećati nelagodu i znojiti se; prenes. nalaziti se u neugodnim situacijama.

**preznòjiti (se)** gl. svrš., prez. *prèznojīm* (*se*) - jako se oznojiti; sav se oznojiti; prenes. naći se u neugodnoj situaciji.

**prèzrelōst** im. ž. r., g. jd. *prèzrelosti*, instr. jd. *prèzrelošću/prèzrelosti* - osobina i stanje onoga što je prezrelo.

**prèzren** prid., odr. v. *prèzrenī* - kome je upućen prezir, odbačen; koji je zaslužio prezir.

**prèzrenōst** im. ž. r., g. jd. *prèzrenosti*, instr. jd. *prèzrenošću/prèzrenosti* - osobina i stanje onoga ko je prezren, omalovaženost, prezir.

**prezrénje** gl. im. s. r. - osjećanje prezira, prezir.

**prèzreo** prid., odr. v. *prèzrelī* - koji je previše sazrio.

**prèzreti** gl. svrš., prez. *prèzrēm* - osjećati prema kome prezir; omalovažiti, gledati s podozrenjem, s prezirom.

**prèzreti** gl. svrš., prez. *prèzrīm* - previše sazreti.



**prezrijèvānje** gl. im. s. r. od prezirijevati.

**prezrijèvati** gl. nesvrš., prez. *prèzrijevām* - previše sazrijevati, postajati prezreo.

**prèzriv** prid., odr. v. *prèzrivī* - koji je sklon prezrivosti, preziranju.

**prèzrivo** pril. - s dozom prezira, s prezirom.

**prèzrivōst** im. ž. r., g. jd. *prèzrivosti*, instr. jd. *prèzrivošću/prèzrivosti* - osobina onoga ko je prezriv, omalovažavanje, prezir.

**prèžaliti** gl. svrš., prez. *prèžalīm* - prestati žaliti, ožaliti.

**prèžalosno** pril. - na prežalostan način, pretužno.

**prèžalostan** prid., odr. v. *prèžalosnī* - previše žalostan, suviše žalostan, pretužan.

**prèžaljen** prid., odr. v. *prèžaljenī* - ožaljen; koga su prestali žaliti.

**prèžaljenōst** im. ž. r., g. jd. *prèžaljenosti*, instr. jd. *prèžaljenošću/prèžaljenosti* - stanje onoga što je prežaljeno.

**préžānje** gl. im. s. r. od prežati.

**préžati** gl. nesvrš, prez. *préžīm* - pratiti, posmatrati koga kriomice čekajući pogodan trenutak za napad, vrebati.

**prežděrati (se)** gl. svrš., prez. *prèžderēm* (*se*) - previše (se) nažderati; previše (se) najesti halapljivo jedući, žderući; prežderijeti (se).

**prežderávānje** gl. im. s. r. od prežderavati (se).

**prežderávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prežděrāvām* (*se*) - previše (se) žderati; previše (se) jesti halapljivo uzimajući hranu, žderući.

**prèždrijeti (se)** gl. svrš., prez. *prèžde-rēm* (*se*) - prežderati (se).

**prežèdnjeti** gl. svrš., prez. *prežèdnīm* - previše ožednjeti; postati veoma žedan.

**prežéstiti se** gl. svrš., prez. *prèžēstīm se* - postati previše žestok, previše se ražestiti; postati veoma ljut, srdit, žestok.

**prèžestok/prežèstok** prid., odr. v. *pr-žestokī/prežèstokī* - previše žestok, prekiseo; previše srdit, ljutit.

**prèžestoko** pril. - na preżestok način; previše ljutito, srdito.

**prèžeti** gl. svrš., prez. *prèžanjēm/prèžnjēm*, trp. prid. *prèžēt/prežnjèven* - žanjući preći u tuđe, zahvatiti tuđe žito.

**prežìvāč** im. m. r., g. jd. *preživáča*, n. mn. *preživáči*, g. mn. *preživáčā* - preživar.

**prežìvāčkī** prid. odr. v. - preživački.

**prežìvāčki** pril. - na način kako to čine preživači, kao preživači; preživarski; životinjski.

**prèživāhan** prid., odr. v. *prèživāhnī* - previše živahan.

**prèživāhno** pril. - previše živahno, pretjerano, neobično živahno.

**prežìvalac** im. m. r., g. jd. *prežìvaoca*, n. mn. *prežìvaoci*, g. mn. *prežìvalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prežìvaocima* - preživatelj, preživar.

**prežívānje** gl. im. s. r. od preživati.

**prežìvār** im. m. r., g. jd. *preživára*, n. mn. *preživári* - životinja koja preživa, preživač.

**prežìvārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na preživare, preživački.

**prežìvārski** pril. - preživački, kao preživar.

**prežìvatelj** im. m. r. - preživalac, preživar, preživač.

**prežívati** gl. nesvrš., prez. *prèžīvām* - obavljati preživanje, vraćati hranu iz jednjaka u usta i ponovo je žvakati.

**prežívio** prid., odr. v. *prežívjelī* - koji je proveo život, proživio; koji je svašta u životu pretrpio; prenes. zastario, neupotrebljiv.

**prežívjelōst** im. ž. r., g. jd. *prežívjelosti*, instr. jd. *prežívjelošću/prežívjelosti* - osobina ili stanje onoga ko je ili što je preživio; prenes. zastarjelost.

**prežívjeti** gl. svrš., prez. *prèžīvīm* - proživjeti, provesti život; ostati živ i nakon nesreće; nadživjeti koga ili šta; prenes. izdržati velike teškoće; pretrpjeti svašta u životu, nadživjeti teškoće; zastarjeti; biti neupotrebljiv; ne biti aktuelan; biti izvan mode.

**preživljávānje** gl. im. s. r. od preživljavati.

**preživljávati** gl. nesvrš., prez. *prežìvljāvām* - teško živjeti, životariti, jedva sastavljati kraj s krajem; i pored velikih nedaća ostajati u životu.

**prežvákati** gl. svrš., prez. *prèžvačēm* - ižvakati; žvakanjem razmekšati; potpuno sažvakati; preživati; prenes. nešto što se ponavlja savladati; kritički

razmotriti; prihvatiti šta teško prihvatljivo, pomirti se s čime teško pomirljivim.
**prežvátati** gl. svrš., prez. *prèžvāćēm* - prežvákati.
**pȑgav** prid., odr. v. *pȑgavī* - svadljiv, gnjevan; jogunast, razdražljiv; plahovit, žestok.
**pȑgavac** im. m. r., g. jd. *pȑgāvca*, n. mn. *pȑgāvci*, g. mn. *pȑgavācā* - prgav čovjek, svadljivac, razdražljivac.
**pȑgavica** im. ž. r. - prgava žena, žena prgavac.
**prgávko** im. s. r., g. jd. *prgávka*, hip. - mali prgavac; prgavac od milja.
**pȑgavo** pril. - na prgav način, svadljivo, gnjevno, srdito.
**pŕha** im. ž. r., g. jd. *pŕhē*, dat. jd. *pŕhi* - prhla zemlja, prhlica.
**pȑhak/pȓhak** prid., odr. v. *pȑhkī/pȓhkī* - sipak, rastresit, prhao, koji se lahko mrvi; koji se lahko raspršì.
**pŕhānje** gl. im. s. r. od prhati.
**pȑhao** prid., odr. v. *pȑhlī* - prhak.
**pŕhati** gl. nesvrš., prez. *pŕšēm* - činiti šta prhkim, sipkim; sitno rastresati, mrviti; činiti da se šta raspršì, da nestane naglim pokretima čega; snažno mahati krilima.
**pŕhkati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pŕhkām*, dem. - pomalo prhati; s vremena na vrijeme prhati; pucketati usnama.
**pȑhko** pril. - s prhkošću; rahlo, sipko, rastresito.
**pȑhkōst** im. ž. r., g. jd. *pȑhkosti*, instr. jd. *pȑhkošću/pȑhkosti* - sipkost, rahlost, rastresitost; prhlina, osobina onoga što je prhko.
**prhkòća** im. ž. r., g. jd. *prhkòćē* - prhkost.
**pȑhlica** im. ž. r., g. jd. *pȑhlicē* - prhla, rastresita, sipka zemlja.
**pȑhlina/prhlìna** im. ž. r., g. jd. *pȑhlinē/prhlìnē* - prhlost.
**pȑhljuša** im. ž. r., g. jd. *pȑhljušē*, pejor. - loša prhka zemlja.
**pȑhnuti/pŕhnuti** gl. svrš., prez. *pȑhnēm/pŕhnēm* - iznenada mahnuvši krilima poletjeti, odletjeti, nestati; razletjeti se na sve strane, raširiti se, raznijeti se; iznenada preletjeti preko čega, pojaviti se i nestati.
**pȑhtati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pŕhćēm* - up. pŕhati.
**pȑhūt** im. ž. r., g. jd. *pȑhūti*, instr. jd. *pȑhūti* - sitne bijele ljuspice kože u kosi, perut; lepršanje, polijetanje, prhutanje, perutanje; prenes. pahuljice.
**prhùtati/perùtati se** gl. nesvrš., prez. *prhùtām se* - perutati se, ljuštiti se.
**prhùtav** prid., odr. v. *prhùtavī* - koji je kao prhut, lepršav, lelujav, lagan; perutav.
**prhùtavo** pril. - na prhutav način, perutavo.
**prhùtavōst** im. ž. r., g. jd. *prhùtavosti*, instr. jd. *prhùtavošću/prhùtavosti* - osobina onoga što je prhutavo, perutavost.
**priànjāljka** im. ž. r., dat. jd. *priànjāljci* - organ nekih životinja, npr. crva, pomoću koga se prianjajući uza šta kreću.
**priánjānje** im. s. r. od prianjati.
**priánjati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prìānjām* - privijati (se); priljubljivati se; priljepljivati, biti tik uz koga/šta, pribijati; prenes. pristajati, slijediti, pratiti koga u stopu.
**pribàdāč** im. m. r., g. jd. *pribadáča*, g. mn. *pribadáčā* - čioda, pribadača.
**pribàdača** im. ž. r., g. jd. *pribàdačē* - vrsta ukrasne igle za pribadanje, pribadaljka; igla s velikom glavicom; čioda, pribadač.
**pribàdāljka** im. ž. r., dat. jd. *pribàdāljci*, g. mn. *pribàdāljkī* - igla za pribadanje, pribadača.
**pribádānje** gl. im. s. r. od pribadati.
**pribádati** gl. nesvrš., prez. *prìbādām* - pribijati, prikopčavati, pričvršćavati šta čime oštrim; prenes. podbadati prigovorom, zlonamjerno prigovarati.
**prìbaviti** gl. svrš., prez. *prìbavīm*, trp. prid. *prìbavljen* - dobaviti, nabaviti; steći; osigurati, obezbijediti.
**pribàvljāč** im. m. r., g. jd. *pribavljáča*, g. mn. *pribavljáčā* - dobavljač, nabavljač; onaj koji šta osigurava, nabavlja.
**prìbavljānje** gl. im. s. r. od pribavljati.
**prìbavljati** gl. nesvrš., prez. *prìbavljām* - dobavljati, nabavljati; osiguravati, obezbjeđivati.
**prìbedren** prid., odr. v. *prìbedrenī* - koji je pri bedru.



**pribedrènīk** im. m. r., g. jd. *pribedreníka*, n. mn. *pribedreníci*, g. mn. *pribedreníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pribedrenícima* - nabedrenik, ono što se nosi pri ili na bedru.
**pribìjāč** im. m. r., g. jd. *pribijáča*, n. mn. *pribijáči*, g. mn. *pribijáčā* - onaj koji obavlja pribijanje; onaj koji ubija napola ubijene, polumrtve.
**pribíjānje** gl. im. s. r. od pribijati.
**pribíjati** gl. nesvrš., prez. *prìbījām* - pričvršćavati pribijanjem, prikucavati, zakucavati.
**pribìjen** prid., odr. v. *pribìjenī* - prikucan, pričvršćen, zakucan; pripijen, priljubljen; stiješnjen, primaknut tik uza šta.
**pribijèno** pril. - priljubljeno, pripijeno; prikucano, pričvršćeno; primaknuto uza šta, stiješnjeno.
**pribìjenōst** im. ž. r., g. jd. *pribìjenosti*, instr. jd. *pribìjenošću/pribìjenosti* - stanje onoga što je pribijeno, prikovanost; stiješnjenost, priljubljenost, pripijenost.
**prìbilješka** im. ž. r., g. jd. *prìbilješkē*, dat. jd. *prìbilješci* - ono što je pribilježeno, bilješka, zapis, nota; predbilješka.
**pribilježávānje** gl. im. s. r. od pribilježavati.
**pribilježávati** gl. nesvrš., prez. *pribiljèžāvām* - pribilježivati, praviti pribilješke, zapisivati, vršiti bilježenje, notirati.
**pribìlježen** prid., odr. v. *pribìlježenī* - zapisan, upisan, ubilježen, notiran; stil. predbilježen.
**pribìlježeno** pril. - zapisano, sa pribilješkama, ubilježeno, notirano.
**pribìlježenōst** im. ž. r., g. jd. *pribìlježenosti*, instr. jd. *pribìlježenošću/pribìlježenosti* - stanje onoga što je pribilježeno, zapisanost, notiranost.
**pribìlježiti** gl. svrš., prez. *pribìlježīm* - ubilježiti, zabilježiti, zapisati, notirati; stil. predbilježiti; prenes. zapamtiti.
**pribilježívānje** gl. im. s. r. od pribilježivati.
**pribilježívati** gl. nesvrš., prez. *pribiljèžujēm* - pribilježavati.
**pribìrāčkī** prid. odr. v. - sakupljački, koji se odnosi na pribiranje, prikupljački.
**pribíránje/prìbirānje** gl. im. s. r. od pribirati.
**pribírati/prìbirati** gl. nesvrš., prez. *prìbīrām/prìbirēm* - prikupljati; sabirati malo po malo; pribijati jedno uz drugo, sakupljati šta rasuto.
**prìbiti (se)** gl. svrš., prez. *prìbijēm*, trp. prid. *pribìjen* - prikucati, pričvrstiti, zakucati, utvrditi klincima; pritisnuti, stijesniti, prigurati uza šta; prenes. priljubiti se jedno uz drugo, tijesno povezati.
**prìbītōst** im. s. r., g. jd. *prìbītosti*, instr. jd. *prìbītošću/prìbītosti* - pribijenost.
**prìbjeći/prìbjegnuti** gl. svrš., prez. *prìbjegnēm*, rad. prid. *prìbjegao/prìbjegnuo* - doći kao pribjeg, bježeći od koga skloniti se gdje; biti prisiljen, primoran; koristiti se čime za postizanje čega.
**príbjeg** im. m. r., g. jd. *príbjega*, n. mn. *príbjezi*, g. mn. *príbjēgā* - onaj koji gdje pribjegne tražeći sklonište, pribjeglica.
**pribjegávānje** gl. im. s. r. od pribjegavati.
**pribjegávati** gl. svrš., prez. *pribjègāvām* - vršiti pribjegavanje čemu, pristupati, prilaziti, priklanjati se kome ili čemu.
**prìbjegnuti** gl. svrš., prez. *prìbjegnēm*, rad. gl. prid. *prìbjegao/prìbjegnuo* - up. *prìbjeći.*
**prìbježīšte** im. s. r., g. jd. *prìbježīšta*, n. mn. *prìbježīšta*, g. mn. *prìbježīštā* - mjesto bijega, utočište, sklonište.
**príbližan/prìbližan** prid., odr. v. *príbližnī/prìbližnī* - koji je prilično blizu nekoj veličini, količini, mjeri; koji nije sasvim tačan.
**približávānje** gl. im. s. r. od približavati (se).
**približávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *približāvām (se)*, trp. prid. *približāvān* - primicati (se), prilaziti, približivati (se), dolaziti u čiju blizinu, prenes. postajati bliskiji kome, zbližavati se s kim.
**prìblīžen** prid., odr. v. *prìblīženī* - primaknut; zbližen.
**prìblīženōst** im. ž. r., g. jd. *prìblīženosti*, instr. jd. *prìblīženošću/prìblīženosti* - primaknutost, stanje onoga što je približeno.
**priblížiti (se)** vrš., prez. *prìblīžīm (se)*. prid. prìblīžen - primaknuti (se), prići

bliže, doći u čiju blizinu, prenes. postati bliskiji s kim, zbližiti se s kim.
**približívānje** gl. im. s. r. od približivati (se).
**približívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *pribli̇̀žujēm (se)* - približavati.
**príbližno/prìbližno** pril. - otprilike; prilično blizu nekoj veličini, količini, mjeri, gotovo, zamalo.
**príbližnōst/prìbližnōst** im. ž. r., g. jd. *príbližnosti/prìbližnosti*, instr. jd. *príbližnosti/prìbližnosti* i *príbližnošću/prìbližnošću* - osobina onoga što je približno kome/čemu.
**príboj** im. m. r., g. jd. *príboja* - mjesto na vodi gdje najčešće ima vjetra; štala ispod kuće, pri boju.
**pribojávānje** gl. im. s. r. od pribojavati (se).
**pribojávati se** gl. svrš., prez. *pribòjāvām se* - imati, osjećati bojazan, nelagodu, strah od koga/čega; strahovati.
**príbor** im. m. r., g. jd. *príbora*, g. mn. *príbōrā* - skup različitih predmeta koji služe kao pomagala za obavljanje kakvog rada.
**prìbosti** gl. svrš., prez. *prìbodēm/pribòdēm* - iglom ili čime sličnim pričvrstiti, pribiti nešto uza šta.
**pribrájānje** gl. im. s. r. od pribrajati.
**pribrájati** gl, nesvrš. i uč., prez. *prìbrājām* - vršiti pribrajanje, pribrojavati; dodavati šta kome/čemu; prikupljati, sabirati šta malo po malo; pridruživati, zbrajati pribrano, prikupljeno s postojećim.
**prȉbrān** prid., odr. v. *prȉbrānī* - prikupljen sakupljanjem malo po malo, sabran; prenes. razborit, sređen, promišljen, trezven.
**prȉbrāno** pril. - na pribran način, promišljeno, razborito, trezveno, sređeno, sabrano.
**prȉbrānōst** im. ž. r., g. jd. *prȉbrānosti*, instr. jd. *prȉbrānošću/prȉbrānosti* - stanje onoga što se pribira; osobina onih koji su pribrani; promišljenost, razboritost, trezvenost, sređenost, sabranost.
**prìbrati (se)** gl. svrš., prez. *prìberēm/pribèrēm (se)* - prikupiti; sabirati šta malo po malo; slagati, pribiti, zbiti šta jedno uz drugo; sakupiti, skupiti šta rasuto malo po malo, jedno po jedno.
**prìbratiti** gl. svrš., prez. *prìbratīm* - uzeti, prihvatiti koga za brata; dovesti koga u kuću za brata.
**prìbreščić** im. m. r., g. jd. *prìbreščića*, dem. - brežuljčić u pribrežju, pribrežak.
**prìbrežak** im. m. r., g. jd. *prìbreška*, n. mn. *prìbrešci*, g. mn. *prìbrežākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìbrešcima*, dem. - brežuljak, breščić pored, ispod većeg brijega, pribreščić.
**prìbrežan** prid., odr. v. *prìbrežnī* - koji je sastavni dio brijega, smješten pri brijegu, uz, pored brijega; obalni, obalski.
**prìbrēžje** zb. im. s. r., g. jd. *prìbrēžja*, g. mn. *prìbrēžjā* - područje, oblast bregova.
**prìbrdica** im. ž. r. - brežuljak; strm, brdovit kraj, brdeljak.
**prìbrijati se** gl. svrš., prez. *prìbrijēm (se)*, trp. prid. *prȉbrijān* - malo se obrijati.
**pribròjati/pribròjiti** gl. svrš., prez. *prìbrojīm* - dodati čemu pribrajanjem, zbrojiti s čim; ubrojati, uračunati; prenes., pripisati šta kome što mu ne pripada.
**pribrojávānje** gl. im. s. r. od pribrojavati..
**pribrojávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pribròjāvām* - pribrajati.
**prìbrojnīk/príbrojnīk** im. m. r., g. jd. *prìbrojnīka/príbrojnīka* - mat. broj koji se pribraja, sabirak.
**prȉca** im. m. r., g. jd. *prȉcē*, v. jd. *prȉco*, n. mn. *prȉce*, g. mn. *prȉcā* - onaj koji koga prvi tuži; svađalica, kapriciozan čovjek.
**pricijèpiti** gl. svrš., prez. *prìcijepīm*, trp. prid. *prìcijepljen* - navrnuti na cijev, nakalemiti; nastaviti na šta, produžiti šta.
**prìcijepljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìcijepljenosti*, instr. jd. *prìcijepljenošću/prìcijepljenosti* - stanje onoga što je pricijepljeno, navrnutost, nakalemljenost.
**pricíknuti** gl. svrš., prez. *prìcīknēm* - malo ciknuti pridružujući se kakvom veselju, podciknuti.
**pricjepljívānje** gl. im. s. r. od pricjepljivati.



**pricjepljívati** gl. nesvrš., prez. *pricjèpljujēm* - navrtati na cijev, kalemiti; nastavljati, produžavati šta.
**prìcrkvīšte** im. s. r. - prostor pored crkve, oko crkve.
**pricvŕljiti** gl. svrš., prez. *prìcvŕljīm* - onomatop. usijan predmet pritisnuti uz kožu, utisnuti u koži, žigosati.
**prȉča** im. ž. r. - knjiž., vrsta kratkog proznog djela; usmeno ili pismeno kazivanje o čemu; izmišljotine, glasine, nevažan govor; prenes. nesvakidašnji neobično lijep doživljaj.
**príčalac** im. m. r., g. jd. *príčaoca*, n. mn. *príčaoci*, g. mn. *príčalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *príčaocima* - onaj koji lijepo priča; onaj koji previše priča, govornik, pričalo.
**príčalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pričaoce i pričanje.
**príčalački** pril. - na način pričalaca, kao pričaoci.
**príčalica** im. m. i ž. r., g. jd. *príčalicē* - pričalac; onaj (ona) koji rado, mnogo i bezazleno govori; brbljivac, brbljivica.
**príčalo** im. s. r., hip. - pričalica, onaj koji mnogo i bezazleno priča a pri tome uživa; brbljalo, brbljivac.
**príčānje** gl. im. s. r. - kazivanje, govorenje; kazivanje, govorenje kakve priče; govor; priča; prenošenje glasina.
**príčatēljka** im. ž. r., dat. jd. *príčatēljki*, g. mn. *príčatēljkī* - žena koja priča, koja zanimljivo priča, koja suviše priča.
**príčati** gl. nesvrš., prez. *prîčām* - usmeno ili pismeno kazivati, govoriti, prenositi kakvu priču, pripovijedati; saopćavati, kazivati, govoriti; pejor. prenositi glasine, izmišljotine, obmanjivati pričom.
**prìčati** gl. nesvrš., prez. *prìčām*, trp. prid. *prȉčān* - stavljati, pobadati pritke.
**prìček** im. m. r., g. jd. *prìčeka*, n. mn. *prìčeci*, g. mn. *prìčēkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìčecima* - čekanje, poček.
**prìčekati** gl. svrš., prez. *prìčekām* - neko vrijeme čekati, malo počekati, sačekati.
**pričekívānje** gl. im. s. r. od pričekivati.
**pričekívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *pričèkujēm* - neko vrijeme provesti u iščekivanju; očekivati.
**pričépiti (se)** gl. svrš., prez. *prìčēpīm (se)* - stati kome na nogu; pitisnuti, prignječiti nogom; prenes. pritiskom koga dovesti u nezavidan položaj.
**pričépljānje** gl. im. s. r. od pričepljati.
**pričépljati** gl. nesvrš., prez. *prìčēpljām* - zatvarati čepovima; pritiskati, prignječivati.
**prìčēpljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìčēpljenosti*, instr. jd. *prìčēpljenošću/prìčēpljenosti* - stanje onoga što je pričepljeno, prignječenost.
**príčesnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pričest; koji služi za pričešćivanje.
**príčesnica** im. ž. r., g. jd. *príčesnicē* - ona koja ide na pričest, žena pričesnik.
**príčesnīk** im. m. r., g. jd. *príčesnīka*, n. mn. *príčesnīci* - vjernik koji ide na pričest; onaj koji prima pričest.
**príčesno** pril. - kao za pričest.
**príčest** im. ž. r., g. jd. *príčesti*, instr. jd. *príčēšću/príčesti* - crkv. obred pričešćivanja; pričešćivanje; okrugli tanki listići od pšeničnog brašna (hostija) ili mrvice bijelog hljeba i bijelo vino kojima se pričešćuje.
**pričéstiti** gl. svrš., prez. *prìčēstīm*, trp. prid. *prìčēšćen* - obaviti pričešćivanje, izvršiti nad kim, dati pričest.
**príčešće/príčešće** im. s. r. - crkv. pričest.
**pričešćívānje** gl. im. s. r. od pričešćivati (se).
**pričešćívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *pričèšćujēm (se)* - obavljati pričešćivanje, izvršavati nad kim pričest, davati kome pričest.
**prìčiniti (se)** gl. svrš., prez. *prìčinīm (se)*, trp. prid. *prìčinjen* - učiniti, izazvati šta; pretvoriti (se), preinačiti (se); prikazati (se), ukazati (se); učiniti (se) vidljivim.
**pričinjávānje** gl. im. s. r. od pričinjavati se.
**pričinjávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *pričinjāvām (se)* - imati pričinjavanja čega; izazivati, uzrokovati šta; pretvarati, preinačavati, pretvarati; prikazivati (se), ukazivati (se), utvarati (se); priviđati (se), viđati šta nestvarno.
**prìčinjen** prid., odr. v. *prìčinjenī* - koji je uzrokovan čime, učinjen; koji se prikazao, prikazan.

**prìčljiv** prid., odr. v. *prìčljivī* - koji mnogo i rado priča, govorljiv.
**prìčljivo** pril. - na pričljiv način, govorljivo.
**prìčljivōst** im. ž. r., g. jd. *prìčljivosti*, instr. jd. *prìčljivošću/prìčljivosti* - osobina onih koji su pričljivi, govorljivost.
**prìčuti** gl. svrš., prez. *prìčujēm* - ovlaš čuti, pomalo čuti; uzgred čuti.
**prȉčuva** im. ž. r., g. jd. *prȉčuvē* - zaliha, ušteđevina, ono što se čuva za poslije, rezerva.
**pričúvati** gl. svrš., prez. *prìčūvām*, trp. prid. *prìčūvān* - neko vrijeme, nakratko, malo čuvati.
**pričvŕljiti** gl. svrš., prez. *prìčvrljīm* - onomat. vatrom pripaliti, prižeći, pricvrljiti.
**pričvȑstiti/pričvŕstiti** gl. svrš., prez. *prì-čvrstīm/prìčvȑstīm* - pritvrditi, učvrstiti za šta; prenes. pritvrditi, utvrditi dogovor.
**pričvršćávānje/pričvršćívānje** gl. im. s. r. od pričvršćavati/pričvršćivati.
**pričvršćávati/pričvršćívati** gl. nesvrš., prez., *pričvr̀šćāvām/pričvr̀šćīvām* - činiti da šta bude pričvršćeno, učvršćavati, učvršćivati.
**prìčvršćen/prìčvršćen** prid., odr. v. *prì-čvršćenī/prìčvȑšćenī* - učinjen čvrstim, pritvrđenim; pritvrđen, prikovan, čvrsto prikačen; učvršćen, ukovan, utvrđen.
**pričvršćìvāč** im. m. r., g. jd. *pričvršći-váča*, n. mn. *pričvršćiváči*, g. mn. *pri-čvršćiváčā* - sredstvo za pričvršćavanje, učvršćivanje; ono čime se šta pričvršćava, učvršćivač.
**prìćaknūt** prid., odr. v. *prìćaknūtī* - pomalo lud, ćaknut, luckast; koji nije sasvim uračunljiv.
**prȉći/príći** gl. svrš., prez. *prȉđēm* - idući doći blizu, primaći, primaknuti, približiti se; pridružiti se; stati na čiju stranu; prihvatiti se čega.
**pricúliti se** gl. svrš., prez. *prìcūlīm se*, trp. prid. *prìcūljen* - naprezati uši, pritajiti se osluškujući.
**prìdati** gl. svrš., prez. *prìdām*, trp. prid. *prȉdan/prȉdāt* - dati pride, dati više, pridodati.
**pridávānje** gl. im. s. r. od pridavati.
**pridávati** gl. nesvrš., prez. *prìdājēm* - davati čemu veći značaj; poklanjati posebnu pažnju, obraćati pažnju na šta.
**pridáviti** gl. svrš., prez. *pridàvljujēm*, trp. prid. *prìdāvljen* - stežući čime oko vrata daviti koga, prigušiti davljenjem; prenes. usporiti, prigušiti, omesti tok čega praveći prepreke.
**prìdāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìdā-vljenosti*, instr. jd. *prìdāvljenošću/prì-dāvljenosti* - stanje onoga ko je pridavljen.
**pridavljívānje** gl. im. s. r. od pridavljivati.
**pridavljívati** gl. nesvrš., prez. *prìdā-vīm*, trp. prid. *pridàvljīvān* - pomalo daviti; pritezati omču oko vrata; prigušivati davljenjem.
**príde/prídē** pril. - povrh, iznad, pored toga, još, više, uz to.
**prìdići (se)** gl. svrš., prez. *prìdignēm (se)*, trp. prid. *prìdignūt* - prìdignuti.
**prìdignuti (se)** gl. svrš., prez. *prìdi-gnēm (se)* - malo (se) dignuti, podignuti, podići; dižući (se) približiti; prenes. oporaviti (se); učiniti koga vedrijim; pomoći u odgoju, podignuti; pejor. potkrasti, ukrasti, oteti.
**pridijèvānje** gl. im. s. r. od pridijevati.
**pridijèvati** gl. nesvrš., prez. *prìdijevām* - (do)davati pridjevak; davati nadimak, nadijevati.
**prìdika** im. ž. r., dat. jd. *prìdici* - prijekor, zamjerka, kritika; pridikovanje.
**prìdikovānje** gl. im. s. r. od pridikovati.
**prìdikovati** gl. nesvrš., prez. *prìdikujēm* - upućivati kome pridike, zamjerke, prijekor; držati, govoriti pridike; kritikovati, pridikama ukazivati na propuste, na učinjene greške.
**prìdizānje** gl. im. s. r. od pridizati (se).
**prìdizati (se)** gl. svrš., prez. *prìdižēm (se)*, trp. prid. *prìdizān* - podizati (se) iz ležećeg u uspravan položaj, uspravljati (se); dizati sa tla; prenes. pomagati u odgajanju; ustajati nakon bolesti.
**prìdjenuti** gl. svrš., prez. *prìdjenēm*, trp. prid. *prìdjenūt* - pridjesti, pridjeti, pričvrstiti iglom, zadjenuti, zataknuti, prikačiti; dodati, dometnuti, primetnuti; nadjenuti, dati podrugljiv nadimak; pridodati, pripisati kome kakvu osobinu; prenes. podrugljivo, zajedljivo, zlurado i bez okolišanja kome šta prigovoriti.
**prìdjesti** gl. svrš., prez. *prìdjenēm* - prìdjenuti, pridjeti.
**prìdjeti** gl. svrš., prez. *prȉdjenēm* - prìdjesti, pridjenuti.
**prídjev** im. m. r., g. jd. *prídjeva*, g. mn. *prídjēvā* - gram. vrsta promjenjivih riječi koja označava osobine imenica uz koju stoje.
**prìdjevak** im. m. r., g. jd. *prìdjēvka*, n. mn. *prìdjēvci*, g. mn. *prìdjevākā* - ono što se pridijeva, nadimak.
**prídjevskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pridjev, koji mu pripada.
**pridobíjānje** gl. im. s. r. od pridobijati.
**pridobíjati** gl. svrš., prez. *pridòbījām*, trp. prid. *pridobìjen* - pridobivati, privlačiti na svoju stranu, dobijati za se; osvajati čiju naklonost.
**pridobìjenōst** im. ž. r., g. jd. *pridobìje-nosti*, instr. jd. *pridobìjenošću/prido-bìjenosti* - stanje onih koji su pridobijeni, pridobivenost.
**pridòbiti** gl. svrš., prez. *prȉdobijēm*, rad. gl. prid. *pridobìjen* - privući, privoljeti na svoju stranu; osvojiti čiju naklonost.
**pridobívānje** gl. im. s. r. od pridobivati.
**pridobívati** gl. nesvrš., prez. *pridòbīvām*, trp. prid. *pridobìven* - pridobíjati.
**pridobìvenōst** im. ž. r., g. jd. *pridobìve-nosti*, instr. jd. *pridobìvenošću/pridobì-venosti* - pridobijenost.
**prȉdodānōst** im. ž. r., g. jd. *prȉdodānosti*, instr. jd. *prȉdodānošću/prȉdodānosti* - osobina onoga što je pridodano, pridodatost.
**pridodátak** im. m. r., g. jd. *pridodátka*, n. mn. *pridodáci*, g. mn. *pridòdātākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pridodácima* - ono što je naknadno dodato, dodatak.
**pridòdati** gl. svrš., prez. *pridòdām*, trp. prid. *prȉdodān/prȉdodāt* - još malo dodati, naknadno dodati; dopuniti.
**prȉdodātōst** im. ž. r., g. jd. *prȉdodātosti*, instr. jd. *prȉdodātošću/prȉdodātosti* - pridodanost.
**pridodávānje** gl. im. s. r. od pridodavati.
**pridodávati** gl. nesvrš., prez. *pridòdājēm*, trp. prid. *pridòdāvān* - još dodavati, naknadno dodavati; dopunjavati.
**pridòjiti** gl., nesvrš. i svrš., prez. *prì-dojīm*, trp. prid. *prìdojen* - dodatno (po)dojiti, dojenjem prihraniti.
**pridòlazak** im. m. r., g. jd. *pridòlaska*, n. mn. *pridòlasci*, g. mn. *pridòlazākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pridòlascima* - nagli dolazak, dotok, nadolazak; dolaženje, doticanje, nadolaženje.
**pridòlaziti** gl. nesvrš., prez. *pridòlazīm* - naglo dolaziti, nadolaziti; naglo doticati.
**pridòlažēnje** gl. im. s. r. - naglo dolaženje, nadolaženje; naglo doticanje.
**pridònijeti** gl. svrš., prez. *pridònesēm/ pridonèsēm*, trp. prid. *pridonèsen/ prȉdonijet* - pomoći u donošenju čega; prenes. otežati situaciju.
**pridònošēnje** gl. im. s. r. - pomaganje u donošenju čega, doprinos.
**pridomàzetiti** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pridomàzetīm*, trp. prid. *pridomà-zećen* - dovesti zeta u kuću, oženiti kćer.
**prìdošlica** im. m. i ž. r., g. jd. *prȉdo-šlicē*, n. mn. *prìdošlice*, g. mn. *prȉdo-šlīcā* - onaj koji je naknadno doselio, doseljenik; onaj koji je kasnije došao; onaj koji je došao a nije pozvan.
**prìdōći** gl. svrš., prez. *prìdōđēm* - naglo doći, nadoći; naglo doteći.
**pridrijèmati** gl. svrš., prez. *prìdrije-mām* - malo zadrijemati, ovlaš zadrijemati.
**prìdrūžen** prid., odr. v. *prìdrūženī* - združen s kim, priključen kome; pridodat.
**prìdrūženo** pril. - združeno, zajednički.
**prìdrūženōst** im. ž. r., g. jd. *prìdrūže-nosti*, instr. jd. *prìdrūženošću/prìdrū-ženosti* - stanje onoga ko je ili što je pridruženo; pripojenost, združenost.
**pridrúžiti (se)** gl. svrš., prez. *prìdrūžīm (se)* - združiti, spojiti, sastaviti (se) s kim; priključiti, pripojiti (se), prići kome.
**pridružívānje** gl. im. s. r. od pridruživati (se).
**pridružívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pri-drùžujēm (se)* - obavljati pridruživanje; združivati, spajiti, sastavljati (se) s kim; priključivati, pripajati (se), prilaziti kome.

**pridržač** im. m. r., g. jd. *pridržáča*, g. mn. *pridržáčā* - ob. pridrživač.
**prìdržak** im. m. r., g. jd. *prìdrška*, n. mn. *prìdršci*, g. mn. *prìdržākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìdršcima* - drška, ručka; ono što se pridržava.
**pridržati** gl. svrš., prez. *prìdržīm*, trp. prid. *prìdržān* - malo podržati; pričuvati, zadržati malo kod sebe; očuvati, održati se.
**pridržávānje** gl. im. s. r. od pridržavati (se).
**pridržávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pridržāvām (se)*, trp. prid. *pridržāvān* - pomalo (se) držati; pomagati pri čuvanju čega; podržavati; zadržavati neko vrijeme kod sebe; čuvati, održavati (se).
**pridržàvāč** im. m. r., g. jd. *pridržaváča*, g. mn. *pridržaváčā* - ob. pridrživač, štap ili kakvo drugo pomagalo za pridržavanje; drvena ili metalna šipka na stepeništu za koju se pridržava.
**pridržìvāč** im. m. r. - pridržavač.
**pridušìvāč** im. m. r., g. jd. *pridušiváča*, g. mn. *pridušiváčā* - prigušivač.
**pridušívānje** gl. im. s. r., g. jd. *pridušívānja*, g. mn. *pridušívānjā* - prigušivanje.
**pridúšiti** gl. svrš., prez. *prìdūšīm* - prigušiti.
**pridvorávānje** gl. im. s. r. od pridvoravati se.
**pridvorávati se** gl. nesvrš., prez. *pridvòrāvām se* - ponizno raditi za koga; prenes. dodvoravati se; postajati snishodljiv, lažno blagonaklon.
**prìdvorica** im. m. i ž. r., g. jd. *prìdvoricē*, n. mn. *prìdvorice* - dvoranin, pridvornik, pridvornica, onaj koji radi pri dvoru; prenes. onaj koji se kome počinje dodvoravati, snishodljivac, intereždžija.
**prìdvōrnīk** im. m. r., g. jd. *prìdvōrnīka*, n. mn. *prìdvōrnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prìdvōrnīcima* - niži dvoranin; pridvorica.
**prȉganica** im. ž. r., g. jd. *prȉganicē*, n. mn. *prȉganice* - prigano, prženo jelo; prženica, pržena kriška hljeba; uštipak, lepinja.
**prȉgānje** gl. im. s. r. od prigati.
**prigásiti** gl. svrš., prez. *prìgāsīm*, trp. prid. *prìgāšen* - smanjiti gas da manje svijetli; prigušiti svjetlost prenes. smanjiti, oslabiti, prigušiti, pritrnuti.
**prìgāšen** prid., odr. v. *prìgāšenī* - umanjen, smanjen, koji se gotovo ugasio.
**prȉgati** gl. svrš., prez. *prȉgām* - stil. pržiti, frigati na vrelom ulju.
**prigíbānje** gl. im. s. r. od prigibati.
**prigíbati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìgībām (se)* - povijati, previjati (se) napola; sagibati, savijati se u struku.
**prìginjānje** gl. im. s. r. od priginjati (se).
**prìginjati (se)** gl. svrš., prez. *prìginjēm (se)* - saginjati (se), poginjati (se).
**príglavak/prìglavak** im. m. r., g. jd. *príglāvka/prìglāvka*, n. mn. *príglāvci/prìglāvci*, g. mn. *príglavākā/prìglavākā*, dat.-instr.-lok. mn. *príglāvcima/prìglāvcima* - vrsta kratke pletene vunene čarape koja dopire do zglavka; mjesto na nozi pri zglobu.
**priglàvčić** im. m. r., g. jd. *priglàvčića*, g. mn. *priglàvčīćā*, dem. - mali priglavak.
**prigláviti** gl. svrš., prez. *prìglāvīm*, trp. prid. *prìglāvljen* - pričvrstiti; uglaviti.
**prìglāvljeno** pril. - pričvršćeno; uglavljeno.
**prìglāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìglāvljenosti*, instr. jd. *prìglāvljenošću/prìglāvljenosti* - stanje onoga što je priglavljeno; pričvršćenost uza šta, uglavljenost.
**priglavljívānje** gl. im. s. r. od priglavljivati.
**priglavljívati** gl. nesvrš., prez. *priglàvljujēm* - obavljati priglavljivanje, pričvršćavati šta naknadno uz nešto temeljno; uglavljivati.
**priglédānje** gl. im. s. r. od prigledati.
**prìgledati** gl. svrš., prez. *prìgledām* - ob. pogledati; paziti, čuvati.
**priglédati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prìglēdām* - obilaziti; pogledati; pripaziti, pričuvati.
**prȉglūh** prid., odr. v. *prȉglūhī* - prilično, dosta gluh.
**prȉglūp** prid., odr. v. *prȉglūpī* - prilično, podosta glup.
**prìgnati** gl. svrš., prez. *prìgnām* - pritjerati; tjeranjem prisiliti da dođe.
**prìgnuti (se)** gl. svrš., prez. *prȉgnēm (se)*, trp. prid. *prȉgnūt* - sagnuti se prema kome, malo se pognuti, saviti prema dolje, sagnuti (se); pognuti glavu; prenes. latiti se čega; prihvatiti šta; ponizno prihvatiti.



**prȉgnūto** pril. - povijeno nadolje, na prignut način; prenes. vrijedno; ponizno, snishodljivo.
**prȉgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prìgnūtosti*, instr. jd. *prìgnūtošću/prìgnūtosti* - osobina i stanje onoga ko je prignut.
**prignjáviti** gl. svrš., prez. *prìgnjāvīm*, trp. prid. *prìgnjāvljen* - prignječiti, gnjaveći izobličiti.
**prìgnjēčen** prid., odr. v. *prìgnjēčenī* - oštećen gnječenjem; povrijeđen velikim pritiskom nastalim prignječenjem.
**prìgnjēčeno** pril. - s prignječenjem.
**prìgnjēčenōst** im. ž. r., g. jd. *prìgnjēčenosti*, instr. jd. *prìgnjēčenošću/prìgnjēčenosti* - stanje onoga ko je prignječen; osobina onoga što je prignječeno.
**prignječénje** gl. im. s. r. od prignječiti.
**prignjéčiti** gl. svrš., prez. *prìgnjēčīm* - veoma snažno pritisnuti odozgo ili sa strane, stijesniti, prikliještiti što za posljedicu ima izobličenje, povredu, odnosno oštećenje prignječenog.
**prignječívānje** gl. im. s. r., g. jd. *prignječívānja*, g. mn. *prignječívānjā* - obavljanje prignječenja, pretjerano stješnjavanje.
**prignječívati** gl. nesvrš., prez. *prignjèčujēm* - veoma snažno pritiskati odozgo ili sa strane, stješnjavati koga/šta uza šta što za posljedicu ima povredu, izobličenje, odnosno oštećenje prignječenog.
**prȉgoda** im. ž. r., g. jd. *prȉgodē*, n. mn. *prȉgode* - prilika; povoljna prilika; okolnost; situacija.
**prȉgodan** prid., odr. v. *prȉgodnī* - koji se odnosi na prigodu, koji odgovara prigodi.
**prȉgodicē** pril. - prilikom; u prigodi; u pogodnom trenutku; u toj okolnosti; u vrijeme; u trenutku; prigodno.
**prȉgodničār** im. m. r., g. jd. *prȉgodničāra*, v. jd. *prȉgodničāru/prȉgodničāre*, n. mn. *prȉgodničāri*, g. mn. *prȉgodničārā* - onaj koji šta obavlja povodom kakvih prilika, prigoda; koji se usavršio u obavljanju prigodničarskih poslova.
**prȉgodničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prigodničare.
**prȉgodno** pril. - na prigodan, odgovarajući način.
**prìgon** im. m. r., g. jd. *prìgona*, g. mn. *prȉgōnā* - dogon, dogonjenje, dotjerivanje.
**prigòniti** gl. svrš., prez. *prìgonīm*, trp. prid. *prȉgonjen* - dogoniti, dotjerivati.
**prìgonjēnje** gl. im. s. r. od prigoniti.
**prìgorac** im. m. r., g. jd. *prìgorca*, n. mn. *prìgōrci*, g. mn. *prìgorācā* - stanovnik prigorja, čovjek iz prigorja.
**prìgōrje** im. s. r., g. jd. *prìgōrja*, n. mn. *prìgōrja*, g. mn. *prìgōrjā* - područje pri dnu planine, u podnožju gore; prigorski predio.
**prìgōrka** im. ž. r., g. jd. *prìgōrkē*, dat. jd. *prìgōrki*, g. mn. *prìgōrkī* - žena iz prigorja.
**prigòtoviti** gl. svrš., prez. *prigòtovīm*, trp. prid. *prigòtovljen* - zgotoviti, pripremiti, dovršiti šta, spremiti.
**prigotovljávānje** gl. im. s. r. od prigotovljavati.
**prigotovljávati** gl. svrš., prez. *prigotòvljāvām* - dovršavati pripravljanje, pripremanje, zgotovljavati; pripremati, spremati.
**prigotovljénje** gl. im. s. r. od prigotoviti.
**prigovàrāč** im. m. r., g. jd. *prigovaráča* - onaj koji stavlja prigovor, koji prigovara.
**prigovàrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prigovarače, koji potiče od njih.
**prigovàrāčki** pril. - na prigovarački način, kao prigovarači.
**prigovárānje** gl. im. s. r. od prigovarati.
**prigovárati** gl. svrš., prez. *prigòvārām*, trp. prid. *prigòvārān* - stavljati prigovor, upućivati prigovor; zamjerati; negodovati.
**prȉgovōr** im. m. r., g. jd. *prȉgovōra*, g. mn. *prȉgovōrā* - primjedba; neslaganje s čim; negodovanje.
**prigovòriti** gl. svrš., prez. *prigòvorīm* - staviti primjedbu; uputiti prigovor; zamjeriti; negodovati.
**prìgrabiti** gl. svrš., prez. *prìgrabīm*, trp. prid. *prìgrabljen* - grabeći prikupiti;

prenes. grabežljivo oteti od drugih, prisvojiti šta zajedničko samo sebi.
**prigrabljívānje** gl. im. s. r. od prigrabljivati.
**prigrabljívati** gl. nesvrš., prez. *prigràbljujēm* - stil. grabeći prikupljati; prenes. grabežljivo otimati od drugih; šta opće, zajedničko prisvajati samo sebi.
**prìgrada** im. ž. r., g. jd. *prìgradē*, n. mn. *prìgrade*, g. mn. *prìgrādā* - ono što je pri čemu pregrađeno, pregradnja; pregradni zid, pregrada.
**prigráditi** gl. svrš., prez. *prìgrādīm*, trp. prid. *prìgrāđen* - naknadno dograditi uza šta; dodati, pripojiti dogradnjom; napraviti pregradu, pregradni zid, podijeliti zidom.
**prìgradskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na izvangradska naselja koja pripadaju gradu, koja su pri gradu, koji pripada predgrađu.
**prìgrāđen** prid., odr. v. *prìgrāđenī* - čemu dodat gradnjom; dograđen, dozidan uza šta.
**prìgrāđenōst** im. ž. r., g. jd. *prìgrāđenosti*, instr. jd. *prìgrāđenošću/prìgrāđenosti* - svojstvo onoga što je pregrađeno; dograđenost, dozidanost.
**prigrađívānje** gl. im. s. r. od prigrađivati.
**prigrađívati** gl. nesvrš., prez. *prigràđujēm*, trp. prid. *prigràđīvān* - stil. naknadno graditi uza šta, pri čemu izgrađenom; dograđivati, priziđivati.
**prìgranīčje** im. s. r. - oblast pri granici, prostor s obje strane granice.
**prìgraničnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pogranični prostor, koji pripada prigraničju.
**prìgrijati** gl. svrš., prez. *prìgrijēm* - postepeno grijući veoma jako, nesnosno ugrijati, upeći.
**prigrijávānje/prigrijèvānje** gl. im. s. r. od prigrijavati/prigrijevati.
**prigrijávati** gl.nesvrš., prez. *prigrìjāvām* - prigrijevati, sve jače i jače grijati stavarajući nepodnošljive ili teško podnošljive visoke temperature.
**prigrijèvati** gl. nesvrš., prez. *prigrìjevām* - prigrijávati.
**prìgristi** gl. svrš., prez. *prigrízēm/prigrízem* - malo pojesti, prezalogajiti.
**prìgrizak** im. m. r., g. jd. *prìgriska*, n. mn. *prìgrisci*, g. mn. *prìgrizākā* - ono što je prigrizeno, zagrizeno.
**prigrízati** gl. svrš., prez. *prìgrīzām* - pomalo gristi, jesti, ubaciti koji zalogaj u usta.
**prìgriznuti** gl. svrš., prez. *prìgriznēm* - prigristi.
**prìgrliti** gl. svrš., prez. *prìgrlīm*, trp. prid. *prìgrljen* - grleći prihvatiti, zagrljajem privući sebi, zagrliti; prihvatiti; zavoljeti.
**prìgrljāj** im. m. r., g. jd. *prìgrljāja*, g. mn. *prìgrljājā* - zagrljaj; obuhvat rukama u znak ljubavi; prihvatanje koga svojim.
**prigrijávānje** gl. im. s. r. od prigrljavati.
**prigrljávati** gl. nesvrš., prez. *prigr̀ljāvām* - prigrljivati, grleći obuhvatati rukama; prenes. prihvatati, okupljati uza se; pokazivati kome svoju ljubav, naklonost.
**prigrljívānje** gl. im. s. r. - prigrljávānje.
**prigrljívati** gl. nesvrš., prez. *prigr̀ljujēm* - prigrljavati.
**prìgrnūt/prìgrnūt** prid., odr. v. *prìgrnūtī/prìgrnūtī* - zagrnut čime; ogrnut; zgrnut, prikupljen grtanjem; prebačen, ovlaš navučen preko ramena, ogrnut.
**prìgrnūto/prìgrnūto** pril. - zagrnuto čime; ogrnuto; prikupljeno prigrtanjem; ležerno nabačeno na šta.
**prigrnuti/prigŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *prìgrnēm/prìgrnēm (se)* - zagrnuti šta čime; ogrnuti; zgrnuti, prikupiti grtanjem; prebaciti, ovlaš nabaciti preko ramena, ogrnuti (se).
**prìgrtānje** gl. im. s. r. od prigrtati.
**prìgrtati** gl. nesvrš., prez. *prìgrćēm* - zagrtati šta čime; ogrtati; zgrtati, prikupljati šta grtanjem; prebacivati, ovlaš nabacivati šta preko ramena, ogrtati (se).
**prigúrati** gl. svrš., prez. *prìgūrām* - guranjem primaći, gurajući prisloniti uza šta.
**prìguriti se** gl. svrš., prez. *prìgurim se* - zguriti, skupiti se, šćućuriti se.
**prigústiti** gl. svrš., prez. *prìgūstīm* - postati gustim, gusto; stisnuti se; prenes. postati opasno.



**prìgūšen** prid., odr. v. *prìgūšenī* - oslabljen prigušivanjem, koji je jedva čujan, oslabljen; stiješnjen, pritisnut.
**prìgūšeno** pril. - na prigušen način, s prigušenjem.
**prìgūšenōst** im. ž. r., g. jd. *prìgūšenosti*, instr. jd. *prìgūšenošću/prìgūšenosti* - stanje i osobina onoga što je prigušeno; pridušenost.
**prigušénje** gl. im. s. r. od prigušiti - prigušenost.
**prigúšiti** gl. svrš., prez. *prìgūšīm* - činiti da šta bude prigušeno; praviti prigušenje; smanjiti dotok čega; smanjiti snagu, jačinu ili otvor čega što uzrokuje prigušenost; prenes. spriječiti razvoj koga/čega.
**prigušívānje** gl. im. s. r. od prigušivati.
**prigušívati** gl. svrš., prez. *prigùšujēm* - obavljati prigušivanja; činiti da šta postane oslabljeno, prigušeno, manje jasno, čujno, slabije; dovoditi u stanje prigušenosti; prenes. sprečavati razvoj čega.
**prigušìvāč** im. m. r., g. jd. *prigušiváča*, n. mn. *prigušiváči*, g. mn. *prigušíváčā* - sprava kojom se prigušuje čujnost pucnja revolvera, pridušivač.
**prigùšljiv** prid., odr. v. *prigùšljivī* - koji se može prigušiti.
**prìgušnica** im. ž. r. - ona koja prigušuje, sprava za prigušivanje čega, prigušnik.
**prìgušnīk** im. m. r., g. jd. *prìgušnīka*, n. mn. *prìgušnīci*, g. mn. *prigušnīka*, dat.-instr.-lok. mn. *prìgušnīcima* - ono čime se prigušuje, što se stavlja u prigušivač da bi šta prigušilo.
**príhod** im. m. r., g. jd. *príhoda* - ono što prihodi, dolazi, stiže., primitak; zarada, (do)prinos.
**príhodić** im. m. r., dem. - mali, neznatan prihod.
**príhoditi** gl. nesvrš., prez. *príhodīm* - donositi prihod, doprinositi, pristizati radom.
**prihòditi** gl. svrš., prez. *prìhodīm* - stil. stizati, dolaziti hodeći.
**prìhođēnje** gl. im. s. r. od prihòditi.
**prihrániti** gl. svrš., prez. *prìhrānīm*, trp. prid. *prìhrānjen* - dodavajući hranu uhraniti, dohraniti; odgojiti, podgojiti prihranjivanjem.
**prihranjívānje** gl. im. s. r. od prihranjivati.
**prihranjívati** gl. nesvrš., prez. *prihrànjujēm* - agrar. dodatno davati hranu biljkama ili životinjama s ciljem povećanja prinosa; uzgajati, toviti.
**prìhrliti** gl. svrš., prez. *prìhrlīm* - doći žureći, dohitati.
**prìhvaćānje** gl. im. s. r. od prihvaćati - prihvatanje.
**prìhvaćati** gl. svrš., prez. *prìhvaćām* - prìhvatati.
**prìhvaćen** prid., odr. v. *prìhvaćenī* - primljen, preuzet; prenes. koji je rado primljen, dobrodošao.
**prìhvaćeno** pril. - s prihvaćenošću, dobrodošlo, rado primljeno, bez negodovanja.
**prìhvaćenōst** im. ž. r., g. jd. *prìhvaćenosti*, instr. jd. *prìhvaćenošću/prìhvaćenosti* - položaj, stanje onoga ko/što je prihvaćeno.
**prìhvāt** im. m. r., g. jd. *prìhvāta* - dočekivanje, prijem i preuzimanje prognanih; uzimanje ponuđenog; prihvatanje/prihvaćanje koga/čega upućenog, preporučenog od koga, poslanog po kome.
**prihvàtāljka** im. ž. r., dat. jd. *prihvàtāljci*, g. mn. *prihvàtāljkī* - zool. organ za prihvatanje kod nekih životinja, štipaljka; naprava za prihvatanje; pinceta, štipaljka.
**prìhvatānje** gl. im. s. r. od prihvatati - prihvaćanje.
**prìhvatati** gl. svrš., prez. *prìhvatām* - prihvaćati; vršiti prihvat, obavljati prihvatanje; primati, uzimati ponuđeno; kačiti se, lijepiti se za šta; prenes. preuzimati šta na sebe; saglasiti se s čim, pristajati na šta.
**prihvàtilīšte** im. s. r., g. jd. *prihvàtilīšta*, n. mn. *prihvàtilīšta*, g. mn. *prihvàtilīštā* - mjesto prihvata; ustanova za prihvatanje; privremeni smještaj prognanih i prihvaćenih.
**prìhvatiti** gl. svrš., prez. *prìhvatīm*, trp. prid. *prìhvaćen* - izvršiti prihvat; obaviti prihvatanje; primiti šta; uzeti ponuđeno; preuzeti šta poslano; prenes. preuzeti obavezu na sebe; pristati na šta; saglasiti se s čim.

**prihvàtljiv** prid., odr. v. *prihvàtljivī* - koji posjeduje obilježja onoga što se može prihvatiti; koji je moguće prihvatiti, prenes. s kojim se moguće saglasiti, na koji se može pristati.

**prihvàtljivo** pril. - na prihvatljiv način.

**prihvàtljivōst** im. ž. r., g. jd. *prihvàtljivosti*, instr. jd. *prihvàtljivošću/prihvàtljivosti* - osobina, obilježje onoga što je prihvatljivo.

**prȉhvātnī/prìhvatnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prihvat.

**príja** im. ž. r., g. jd. *príjē*, hip. - prijateljica po ženidbeno-udadbenoj vezi, majka, sestra ili rodica jednog od supružnika ostalim članovima porodice onog drugog.

**prìjān** im. m. r., g. jd. *prȉjāna* - iron. prijatelj, prika.

**prijáriti** gl. svrš., prez. *prìjārīm* - dobro naložiti vatru da žari; podjariti.

**prȉjašnjī** prid. odr. v. - raniji, nekadašnji, koji je prije postojao; prethodni.

**prȉjātan** prid., odr. v. *prȉjātnī* - koji prija, ugodan.

**prȉjatelj/prìjatelj** im. m. r., g. jd. *prȉjatelja/prìjatelja*, g. mn. *prȉjatēljā/prìjatēljā/prijatéljā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉjateljima/prìjateljima/prijatèljima* - blizak drug s kojim nema nikakvih tajni; osoba s kojom se njeguju prijateljski odnosi, ljubav, povjerenje i poštovanje; srodnik po ženidbeno-udadbenim vezama; prenes. kao ekspresivna riječ u blagonaklonom ili ironičnom obraćanju osobama muškog spola; ljubavnik.

**prijatèljčić** im. m. r., g. jd. *prijatèljčića*, n. mn. *prijatèljčići*, dem. i hip. - mali prijatelj.

**prȉjateljev/prìjateljev** i **prȉjateljov/prìjateljov** prid. odr. v. - koji pripada prijatelju.

**prijateljèvānje** i **prijateljòvānje** gl. im. s. r. od prijateljevati/prijateljovati.

**prijateljèvati/prȉjateljevati** i **prijateljòvati/prȉjateljovati** gl. nesvrš., prez. *prijatèljujēm* - biti s kim prijatelj; biti u prijateljskim odnosima; provoditi vrijeme s prijateljima; prijateljski se družiti; održavati prijateljske veze i odnose.

**prijatèljica** im. ž. r., v. jd. *prijatèljice* - ženska osoba prijatelj, bliska drugarica; prija; prenes. ljubavnica.

**prijatèljicīn/prijatèljicin** prid. odr. v. - koji pripada prijateljici, prijateljičin.

**prijatèljičin** prid. odr. v. - prijateljicin.

**prijatèljiti (se)** gl. nesvrš., prez. *prijatèljīm (se)* - uspostavljati rodbinske ženidbeno-udadbene prijateljske odnose, postajati s kim prijatelj na osnovu ženidbe ili udaje.

**prijatèljskī/prìjateljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijatelje.

**prijatèljski/prìjateljski** pril. - na prijateljski način, kao prijatelj.

**prijatèljstvo** im. s. r., g. jd. *prijatèljstva*, n. mn. *prijatèljstva*, g. mn. *prijatèljstāvā* - prijateljski odnos; druženje s puno ljubavi, povjerenja i međusobnog poštovanja.

**prȉjati/prìjati** gl. svrš., prez. *prȉjā* - biti prijatan; goditi, biti ugodan, imati ugodan osjećaj.

**prȉjātan** prid., odr. v. *prȉjātnī* - ugodan, koji daje lijep ugođaj; koji ostavlja ugodan dojam, ljubazan; ukusan.

**prȉjātno** pril. - ugodno; ukusno.

**prȉjātno!** uzv. - uzvik prije započinjanja objeda; obraćanje pri uobičajenom rastanku.

**prijátnōst/prȉjātnōst** im. ž. r., g. jd. *prijátnosti/prȉjātnōsti*, instr. jd. *prijátnošću/prȉjātnošću* i *prijátnosti/prȉjātnōsti* - stanje onoga što je prijatno; prijatan okus; osobina onih koji su prijatni, ljubaznost.

**prȉjava** im. ž. r., g. jd. *prȉjavē*, n. mn. *prȉjave*, g. mn. *prȉjāvā* - formular kojim se šta prijavljuje, prijavnica; postupak kojim se traži riječ, javlja u kakvo članstvo ili se prijavljuje za šta; dojava, potajno prijavljivanje vlastima onoga što se vrši nedozvoljeno, dojava.

**prijàvilac** im. m. r., g. jd. *prijàvioca* - prijàvitelj.

**prijàvitelj** im. m. r., g. jd. *prijàvitelja* - onaj koji koga/šta prijavljuje, prijavilac, prijavnik, prijavljivač, dojavitelj.

**prijáviti** gl. svrš., prez. *prìjāvīm* - dostaviti pismenu ili usmenu prijavu kome o kome ili o čemu; izvijestiti koga; prokazati koga/šta; podnijeti prijavu protiv koga vlastima; javiti o čijem dolasku, dojaviti.



**prijavljènīk** im. m. r., g. jd. *prijavljeníka*, n. mn. *prijavljeníci*, g. mn. *prijavljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijavljenícima* - onaj koji je prijavljen, koji se prijavio, koga su prijavili.

**prijavljívānje** gl. im. s. r. od prijavljivati.

**prijavljívati** gl. nesvrš., prez. *prijàvljujēm* - dostavljati pismenu ili usmenu prijavu o kome/čemu, izvještavati; podnositi prijavu vlastima protiv koga, prokazivati koga/šta, dojavljivati.

**prijavljìvāč** im. m. r., g. jd. *prijavljiváča*, n. mn. *prijavljiváči*, g. mn. *prijavljiváčā* - prijavitelj, onaj koji službeno obavlja prijavljivanje; osoba koja koga prijavljuje, prijavilac, dojavljivač.

**prijavljìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijavljivače.

**prijavljìvāčki** pril. - kao prijavljivači, na prijavljivački način.

**prȉjāvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijavu.

**prìjāvnica** im. ž. r., g. jd. *prìjāvnicē* - mjesto, prostorija gdje se vrši prijavljivanje.

**prijāvnīk** im. m. r., g. jd. *prìjāvnīka*, n. mn. *prìjāvnīci*, g. mn. *prìjāvnīk*, dat.-instr.-lok. mn. *prìjāvnīcima* - uposlenik na prijavnici; advokatski pomoćnik koji prima prijave; prijavilac, prijavitelj, prijavljivač.

**prȉjāzan** prid., odr. v. *prȉjāznī* - ljubazan, prijatan, uljudan, uslužan u ophođenju.

**prȉjāzno** pril. - na prijazan način, ljubazno, uslužno, prijatno.

**prijáznōst** im. ž. r., g. jd. *prijáznosti/prȉjāznosti*, instr. jd. *prijáznošću/prijáznosti* i *prȉjāznošću/prȉjāznosti* - osobina prijaznih ljudi, ljubaznost, prijatnost, uljudnost, uslužnost u ophođenju.

**prȉje** prijed. - s genitivom iskazuje: ranije (npr. *prȉje ljèta*); pred, ispred (npr. *prȉje kùćē*), davno (npr., *prȉje stô gȍdīnā*).

**prȉje** pril. - u prošlosti; ranije; brže; više; radije.

**prijèčanin** im. m. r., n. mn. *prijèčani* - prečanin.

**prijèčānka** im. ž. r., dat. jd. *prijèčānki*, g. mn. *prijèčānkī* - préčānka.

**prijèčanskī** prid. odr. v. - préčanskī.

**prijèčēnje** gl. im. s. r. od priječiti.

**prijèčiti** gl. nesvrš., prez. *prȉječīm* - sprečavati, praviti prepreke, smetnje da se šta učini; ometati; obustavljati, zaustavljati; sprečavati.

**prȉječnica/prijèčnica** im. ž. r., g. jd. *prȉječnicē/prijèčnicē* - poprijeko postavljena greda, daska ili letva, ob. prečka; prenes. prepreka, smetnja.

**prȉječnīk** im. m. r., n. mn. *prȉječnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉječnīcima* - češće: prečnik.

**prȉječnjāk** im. m. r., n. mn. *prȉječnjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉječnjācima* - noga na janjećem ražnju; zaponac.

**prijèći/prȉjeći** gl. svrš., prez. *prȉjeđēm* - ob. préći/prêći.

**prijèdlog** im. m. r., g. jd. *prijèdloga*, n. mn. *prijèdlozi*, g. mn. *prijèdlōgā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèdlozima* - izneseno mišljenje, preporuka o tome kako bi šta valjalo rješavati; gram. prepozicija, nepromjenjiva riječ koja stoji uz imeničke riječi, a služe za iskazivanje različitih odnosa među njima.

**prijèdloškī/prijèdložnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijedloge.

**prijèglas** im. m. r., g. jd. *prijèglasa* - ob. preglas, izmjena korijenskog vokala (npr. *teći : tok*).

**prijègor** im. m. r., g. jd. *prijègora*, g. mn. *prijègōrā* - ob. od vreline sasušena, neplodna zemlja; prenes. pretjerano zalaganje, sagorijevanje u kakvom poslu, požrtvovanje.

**prijègoran** prid., odr. v. *prijègornī* - koji se odnosi na prijegor; požrtvovan, koji se zalaže za šta.

**prijègornōst** im. ž. r., g. jd. prijègornosti, instr. jd. *prijègornosti/prijègornošću* - stanje onoga što je prijegorno; osobina onih koji su prijegorni.

**prȉjek** prid., odr. v. *prȉjekī*, komp. *prȅčī* - najkraći, koji ide najkraćim putem; neodgodiv, nužan; prenes. žestok, ljutit, prgav, namrgođen, mračan.

**prijèklad** im. m. r., g. jd. *prijèklada* - željezni naslonjač za klade na ognjištu, kamen preko koga se slažu duža drva na ognjištu; način slaganja snopova žita.

**prijèkladnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijeklad, prekladni.

**prijèkladnīk** im. m. r., n. mn. *prijèkladnīci*, g. mn. *prijèkladnīkā*, dat.-

instr.-lok. mn. *prijèkladnīcima* - kamen ili željezni držač za drva na ognjištu.
**prȉjeko** pril. - neophodno, bezuslovno; nužno; na drugoj strani, s druge strane, nasuprot, suprotno.
**prijèkor** im. m. r., g. jd. *prijèkora*, n. mn. *prijèkori* - ob. prekor, osuđivanje, ukor; primjedba, prebacivanje; iskazivanje nezadovoljstva, protesta.
**prijèkorica** im. ž. i m. r. - osoba sklona prekorijevanju, optuživanju, kleveti.
**prijèkōst** im. ž. r., g. jd. *prijèkosti*, instr. jd. *prijèkošću/prijèkosti* - osobina onih koji su prijeki.
**prijèlaz** im. m. r., g. jd. *prijèlaza*, g. mn. *prijèlāzā* - ob. prelaz.
**prijèlazan** prid., odr. v. *prijèlaznī* - češće: prelazan.
**prijèlog** im. m. r., g. jd. *prijèloga*, n. mn. *prijèlozi*, g. mn. *prijèlōgā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèlozima* - neugarena zemlja, parlog.
**prijèlom** im. m. r., g. jd. *prijèloma*, g. mn. *prijèlōmā* - ob. prelom.
**prȉjem** im. m. r., g. jd. *prȉjema*, g. mn. *prȉjēmā* - svečano primanje; primanje; prijemčivost, čujnost.
**prijèmaz** im. m. r., g. jd. *prijèmaza*, g. mn. *prijèmāzā* - ob. premaz.
**prijèmčiv** prid., odr. v. *prijèmčivī* - koji se može primiti; koji se jednostavno prima, brzo usvaja, prihvata; koji je sklon primanju, prihvatanju, prijemljiv.
**prijèmčivo** pril. - na prijemčiv način; na brz i lagan način, prihvatljivo.
**prijèmčivōst** im. ž. r., g. jd. *prijèmčivosti*, instr. jd. *prijèmčivošću/prijèmčivosti* - prijemljivost, prihvatljivost, osobina prijemljivog.
**prijèmljiv** prid., odr. v. *prijemljivī* - prijemčiv.
**prijèmljivo** pril. - prijemčivo.
**prijèmljivōst** im. ž. r., g. jd. *prijèmljivosti*, instr. jd. *prijèmljivošću/prijèmljivosti* - prijemčivost.
**prȉjemnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijem, primanje (npr. *prȉjemnī ìspit*).
**prȉjemnica** im. ž. r., g. jd. *prȉjemnicē/prȉjēmnicē*, g. mn. *prȉjemnīcā/prȉjēmnīcā* - pismena potvrda o prijemu čega; prostorija za preuzimanje, za prijem dokumenata, prijemna soba.
**prȉjēmnica** im. ž. r., g. jd. *prȉjēmnicē*, g. mn. *prȉjēmnīcā* - prostorija za preuzimanje, za prijem dokumenata, prijemna sala.
**prȉjemnīk** im. m. r., g. jd. *prȉjemnīka*, n. mn. *prȉjemnīci*, g. mn. *prȉjemnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉjemnīcima* - uređaj za prijem različitih signala (npr. *râdio-prȉjemnīk*).
**prijènos** im. m. r., g. jd. *prijènosa*, g. mn. *prijènōsā* - ob. prenos.
**prijènosan** prid., odr. v. *prijènosnī* - češće: prenosan.
**prijènosnīk** im. m. r., g. jd. *prijènosnīka*, n. mn. *prijènosnīci*, g. mn. *prijènosnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijènosnīcima* - prenosnik.
**prijèpek** im. m. r., g. jd. *prijèpeka*, n. mn. *prijèpeci*, g. mn. *prijèpēkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèpecima* - ob. prepek.
**prijèpis** im. m. r., g. jd. *prijèpisa* - ob. prepis.
**prijèpiska** im. ž. r., dat.-lok. jd. *prijèpisci*, g. mn. *prijèpisākā/prijèpiskī* - prepiska.
**prijèpisnī** prid. odr. v. - ob. prepisni.
**prijèpjev** im. m. r., g. jd. *prijèpjeva*, g. mn. *prijèpjēvā* - ob. prepjev.
**prijèpjevnī** prid. odr. v. - ob. prepjevni.
**prijèplet** im. m. r., g. jd. *prijèpleta*, g. mn. *prijèplētā* - ob. preplet.
**prijèpletnī** prid. odr. v. - ob. prepletni.
**prijepódne/prijepódnē** im. s. r., g. jd. *prijepódneva*, n. mn. *prijepódnevi*, g. mn. *prijepódnēvā* - prvi dio dana, dopodne, jutro, vrijeme do dvanaest sati.
**prijepódnevnī/prijepódnēvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prijepodne, dopodnevni, jutarnji.
**prijèpor** im. m. r., g. jd. *prijèpora* - ono oko čega se vodi spor; što je izazvalo svađu.
**prijèporan** prid., odr. v. *prijèpornī* - sporan, upitan, oko koga se spori; koji se može osporiti.
**prijèporno** pril. - na prijeporan način, sporno; svađalački.
**prȉjeratnī** prid. odr. v. - koji se događao, dogodio prije rata.



**prijèrov/prȉjerov** im. m. r., g. mn. *prijèrōvā/prȉjerōvā* - rov, rovljenje, čin prerovljavanja, prekopavanje.
**prijèsad** im. m. r., g. jd. *prijèsada* - ob. presad.
**prijèsan** prid., odr. v. *prȉjesnī*, komp. *prèsnijī* - koji nije kuhan; koji nije pečen; sirov, svjež.
**prijèsjed** im. m. r., g. jd. *prijèsjeda* - ob. presjed, košnica pčela za priplod; košnica koja se prenosi, presjeda.
**prijèsjek** im. m. r., g. jd. *prijèsjeka*, n. mn. *prijèsjeci*, g. mn. *prijèsjēkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèsjecima* - ob. presjek.
**prijèskok** im. m. r., g. jd. *prijèsjekoka*, n. mn. *prijèskoci*, g. mn. *prijèskōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèskocima* - ob. preskok.
**prijèsnac** im. m. r., g. mn. *prijèsnācā* - hljeb bez kvasa, prijesnica; jelo od krompira, brašna, malo sira i masnoće ispečeno u tepsiji.
**prȉjesno** pril. - sirovo, svježe.
**prȉjesti se** gl. svrš., prez. *prȉjedē se* - imati želju za jelom.
**prijèstō(l)** im. m. r., g. jd. *prijèstola* - tron, prijestolje, stolica u kojoj sjedi vladar.
**prijèstōlnī/prijèstolnī** prid. odr. v. - prijestoni, koji se odnosi na prijestolje.
**prijèstōlnica/prijèstolnica** im. ž. r., g. jd. *prijèstōlnicē/prijèstolnicē* - prijestonica, mjesto, glavni grad u kojem se nalazi vladar, u kojem je je centar vlasti, gdje je prijestolje.
**prijèstōlje/prijèstolje** im. s. r., g. jd. *prijèstōlja* - prijesto.
**prijèstōnī** prid. odr. v. - prijestolni.
**prijèstōnica/prijèstonica** im. ž. r., g. jd. *prijèstōnicē/prijèstonicē* - prijestolnica.
**prijèstup** im. m. r., g. jd. *prijèstupa*, g. mn. *prijèstūpā* - ob. prestup.
**prijèstupnī** prid. odr. v. - ob. prestupni.
**prijèstupnica** im. ž. r., v. jd. *prijèstupnice/prijèstupnico* - ob. prestupnica, žena prestupnik.
**prijèstupnīk** im. m. r., g. jd. *prijèstupnīka*, n. mn. *prijèstupnīci*, g. mn. *prijèstupnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prijèstupnīcima* - ob. prestupnik, onaj koji je prekršio društvene norme, zakone itd.
**prijèstupničkī** prid. odr. v. - ob. prestupnički.
**prijèstupnički** pril. - ob. prestupnički.
**prijètēćī** prid. odr. v. - koji predstavlja prijetnju, opasnost, koji je kome prijetnja.
**prijètēći** pril. - na prijeteći način, s prijetnjom.
**prijètiti** gl. nesvrš., prez. *prȉjetīm*, trp. prid. *prȉjećen* - upućivati kome prijetnju; plašiti, zastrašivati koga čime; svojom prisutnošću predstavljati opasnost.
**prijètnja** im. ž. r., g. jd. *prijètnjē* - plašenje, zastrašivanje, unošenje straha; donošenje opasnosti.
**prijètop** im. m. r. - ob. pretop.
**prijètvor** im. m. r., g. jd. *prijètvora*, g. mn. *prijètvōrā* - pretvor.
**prijètvōran** prid., odr. v. *prijètvōrnī* - ob. pretvoran.
**prijètvōrba** im. ž. r., g. mn. *prijètvorbī* - ob. pretvorba, pretvaranje.
**prijètvōrno** pril. - ob. pretvorno.
**prijètvornōst** im. ž. r., g. jd. *prijètvornosti*, instr. jd. *prijètvornošću/prijètvornosti* - ob. pretvornost.
**prijèvara** im. ž. r., g. jd. *prijèvarē* - ob. prevara.
**prijèvaran** prid., odr. v. *prijèvarnī* - ob. prevaran.
**prijèvez** im. m. r., g. jd. *prijèveza* - ob. prevez.
**prijèvjes** im. m. r., g. jd. *prijèvjesa* - ob. prevjes.
**prijèvod** im. m. r., g. jd. *prijèvoda* - ob. prevod.
**prijèvodnī** prid. odr. v. - ob. prevodni.
**prijèvōj/prijèvoj** im. m. r. - ob. prevoj.
**prijèvōjnī/prijèvojni** prid. odr. v. - ob. prevojni.
**prijèvōjnica/prijèvojnica** im. ž. r., g. jd. *prijèvōjnicē/prijèvojnicē* - ob. prevojnica.
**prijèvor** im. m. r., g. jd. *prijèvora*, g. mn. *prijèvōrā* - prijevornica.
**prijèvōrnica** im. ž. r., g. jd. *prijèvōrnicē* - zatvarač vrata, reza, zasun, prijevor.
**prijèvoz** im. m. r., g. jd. *prijèvoza*, g. mn. *prijèvōzā* - ob. prevoz.
**prijèvoznī** prid. odr. v. - ob. prevozni.

**prȉjevremen** prid., odr. v. *prȉjevremenī* - koji je stigao prije vremena, ranije; ran, raniji, preuranjen.
**prijèzir** im. m. r., g. jd. *prijèzira* - ob. prezir.
**prijèziran** prid., odr. v. *prijèzirnī* - češće: preziran.
**prȉjica/príjica** im. ž. r., g. mn. *prȉjīcā/ príjīcā* - mala prija, rastom niska, sićušna prija.
**príjīn/príjin** prid. odr. v. - koji pripada priji.
**prȉka** im. m. r., dat. jd. *prȉki*, hip. - prijatelj od milja, prikan.
**prìkačiti** gl. svrš., prez. *prìkačīm* - zakačiti, pričvrstiti kačeći, pridjenuti; zakačivši uza šta pripojiti, dodati, priključiti čemu; pričvrstiti (se) u visećem položaju, okačiti, objesiti zakačivši se za šta.
**prikačívānje** gl. im. s. r. - kačenje, pripajanje čega uza šta
**prikačívati** gl. svrš., prez. *prikàčujēm* - kačiti, obavljati prikačivanje, pričvršćavati šta kačeći, pridijevati za šta; zakačivši pripajati, dodavati, priključivati čemu; pričvršćavati (se) u visećem položaju, vješati kačenjem.
**prikàlemiti** gl. svrš. (grč.), prez. *prikàlemīm*, trp. prid. *prikàlemljen* - staviti, pričvrstiti kalem na voćku, nakalemiti, usaditi; prenes. pričvrstiti uza šta, privezati; prenijeti na koga kakvu naviku.
**prìkameniti** gl. svrš., prez. *prìkamenīm*, trp. prid. *prìkamenjen* - prisloniti uz stijenu, učvrstiti na kamen, na stijenu.
**prȉkan** im. m. r., hip. - prika, prijatelj.
**prȉkanov** prid. odr. v. - koji pripada prikanu.
**príkaz** im. m. r., g. jd. *príkaza* - predstavljanje, prikazivanje; predstavljanje; recenzija, kratka pisana ocjena čega; cjelovit kraći ili duži izvještaj o čemu; psih. reproduktcija doživljenog utiska u svijesti.
**prȉkaza** im. ž. r., g. jd. *prȉkazē/príkazē*, g. mn. *prȉkāzā* - utvara, priviđenje, ukazanje, prikazanje; ono što se prikazuje u svijesti; strašilo, nakaza, čudovište; prizor u drami.
**prikazánje** im. s. r., g. jd. *prikazánja* - knjiž. srednjovjekovna drama religioznog sadržaja.

**prikázati (se)** gl. svrš., prez. *prìkāžēm (se)* - predstaviti, pokazati; napisati recenziju, dati izvještaj, ocjenu o čemu; saopćiti, javno izreći; pokazati, objasniti, iznijeti pred javnost; prenes. ukazati se, učiniti se.
**prikazìvāč** im. m. r., g. jd. *prikaziváča*, n. mn. *prikaziváči*, g. mn. *prikazivácā* - onaj koji šta prikazuje, predstavlja; predstavljač; recenzent, ocjenjivač čega; osoba koja javno piše ili saopćava prikaze o čemu.
**prikazivàčica** im. ž. r. - ona koja šta prikazuje; žena prikazivač.
**prikazívānje** gl. im. s. r. od prikazivati.
**prikazívati (se)** gl. svrš., prez. *prikàzujēm (se)* - predstavljati, pokazivati; pisati recenzije, davati izvještaje, javno saopćavati, izricati mišljenje, ocjene, sudove; pokazivati, objašnjavati; prenes. ukazivati (se), pričinjati (se).
**prìkititi** gl. svrš., prez. prìkitīm, trp. prid. prìkićen - dodati još nakita u kićenju svatova.
**prikìvāčka** im. ž. r., dat. jd. *prikìvāčki*, g. mn. *prikìvāčkī* - komadić kože što se prikiva, pribija na petu cipele.
**prikívati** gl. nesvrš., prez. *prìkīvām* - vršiti prikivanje; kujući pričvršćavati uza šta.
**prìkladan** prid., odr. v. *prìkladnī* - odgovarajući, koji pristaje kome, čemu; pogodan, zgodan.
**prikládānje** gl. im. s. r. od prikladati.
**prikládati** gl. nesvrš., prez. *prìklādām* - nagađati o čemu bez pravih činjenica; gatati, proricati, bajati.
**prìkladno** pril. - na pogodan, odgovarajući, prikladan način; pogodno, zgodno.
**prìkladnōst** im. ž. r., g. jd. *prìkladnosti*, instr. jd. *prìkladnošću/prìkladnosti* - osobina onoga što je prikladno.
**prìklanjānje** gl. im. s. r. od priklanjati (se).
**prìklanjati/priklánjati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *prìklanjām/priklānjām (se)* - naginjati se naprijed; okretati se s naklonošću prema kome; pristajati uz koga; pridruživati se kome; opredjeljivati se za koga; stajati na čiju stranu; nagovarati na šta; privlačiti, pridobijati na drugu stranu.



**prìkliješten** prid., odr. v. *prìkliještenī* - stiješnjen, stisnut, pritisnut; prignječen; doveden u težak položaj.
**prìkliješteno** pril. - na prikliješten način, prignječeno, stisnuto; teško, jedva; u teškoj situaciji.
**prìkliještenōst** im. ž. r., g. jd. *prìkliještenosti*, instr. jd. *prìkliještenošću/prìkliještenosti* - stanje onoga ko je prikliješten ili što je prikliješteno.
**priklijèštiti** gl. svrš., prez. *prìkliještīm*, trp. prid. *prìkliješten* - stijesniti sa svih strana, stisnuti, pritisnuti kao kliještima; prenes. dovesti u bezizlazan položaj.
**prìklīnčiti** gl. svrš., prez. *prìklīnčīm* - pričvrstiti, osigurati, ojačati klincima; zakucati klincima.
**prìklonīk** im. m. r., n. mn. *prìklonīci* - onaj koji je naklonjen, priklonjen čemu.
**priklòniti (se)** gl. svrš., prez. *prìklonīm (se)*, trp. prid. *prìklonjen* - nagnuti se naprijed; okrenuti se s naklonošću prema kome; pristati uz koga; pridružiti se kome; opredijeliti se za koga; stati na čiju stranu; nagovoriti na šta; privući, pridobiti na drugu stranu.
**prìklonōst** im. ž. r., g. jd. *prìklonosti*, instr. jd. *prìklonošću/prìklonosti* - osobina onoga ko se priklanja čemu; sklonost, naklonost, priklonjenost.
**prìklonjen** prid., odr. v. *prìklonjenī* - naklonjen, koji je iskazao sklonost prema kome/čemu; koji se pridružio kome čemu.
**prìklonjenōst** im. ž. r., g. jd. *prìklonjenosti*, instr. jd. *prìklonjenošću/prìklonjenosti* - naklonjenost, sklonost; pridruženje, priključenje; okrenutost prema kome/čemu.
**priklòpiti (se)** gl. svrš., prez. *prìklopīm (se)* - djelimično (se) poklopiti, sklopiti (se), pritvoriti (se) odozgo; prenes. dodati šta u razgovoru.
**prìključak** im. m. r., g. jd. *prìključka*, n. mn. *prìključci*, g. mn. *prìključākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìključcima* - mjesto za priključenje čega; ono što se priključuje; ono čime se šta priključuje, veza, spoj.
**prȉključān** prid., odr. v. *prȉključānī* - koji je ovlaš ključem zabravljen, zatvoren.

**priključ̀ati** gl. svrš., prez. *priključ̀ām*, trp. prid. *prȉključān* - okrenuti ključ u bravi, ovlaš zaključati.
**priključávānje** gl. im. s. r. od priključavati.
**priključávati** gl. nesvrš., prez. *priključ̀āvām* - osiguravati šta zaključavanjem, okretanjem ključa u bravi.
**prìključen** prid., odr. v. *prìključenī* - uključen u priključak, povezan, spojen; pridružen, pripojen.
**prìključeno** pril. - uvezano, spojeno, sastavljeno; prenes. pridruženo, povezano, pripojeno.
**prìključenōst** im. ž. r., g. jd. *prìključenosti*, instr. jd. *prìključenošću/prìključenosti* - stanje onoga što je priključeno; pripojenost, pridruženost.
**priključénje** gl. im. s. r. od priključiti (se).
**priključ́iti (se)** gl. svrš., prez. *prìključīm (se)* - uključiti šta u priključak, staviti u funkciju, pokrenuti, aktivirati priključak; prenes. pridružiti kome, pristati uz koga/šta; prilaziti kome.
**priključívānje** gl. im. s. r. od priključivati se.
**priključívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *priključ̀ujēm (se)* - obavljati priključivanje; uključivati šta u priključke, pokretati, aktivirati priključke, povezivati, spajati; prenes. pridruživati se kome, pristajati uz koga/šta; prilaziti kome.
**prìključnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priključke i priključivanja; koji se priključuje; koji je na priključak; koji priključuje.
**prìključnica** im. ž. r., g. jd. *prìključnicē* - mjesto za priključenje, kutija u kojoj je priključak za struju.
**priključ́niti (se)** gl. svrš., prez. *prìključnīm (se)* - nadviti, nadnijeti (se) nad kim/čim.
**príko** im. m. r., hip. - prika.
**prìkōčen** prid., odr. v. *prìkōčenī* - zaustavljen, malo zakočen; koji je usporen u napredovanju.
**prìkōčeno** pril. - malo zakočeno; usporeno; s teškoćama.
**prìkōčenōst** im. ž. r., g. jd. *prìkōčenosti*, instr. jd. *prìkōčenošću/prìkō-*

*čenosti* - stanje onoga što je prikočeno.
**prikočénje** gl. im. s. r. od prikočiti.
**prikóčiti** gl. svrš., prez. *prìkōčīm*, trp. prid. *prìkōčen* - zaustaviti kočnicom; usporiti; prenes. otežati napredovanje.
**prìkolica** im. ž. r., g. jd. *prìkolicē*, instr. jd. *prìkolicōm* - vozilo bez pogonskog motora koje se prikači na drugo vozilo i tako kreće; prenes. onaj ili ona koja uporno pristaje uz koga, koja ga ukorak slijedi; suvišna osoba.
**prȉkopčān** prid., odr. v. *prȉkopčānī* - skopčan, spojen, povezan, uvezan u sistem.
**prikòpčati** gl. svrš., prez. *prikòpčām*, trp. prid. *prȉkopčān* - skopčati, spojiti, povezati, uvezati u sistem.
**prikopčávānje** gl. im. s. r. od prikopčavati.
**prikopčávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prikòpčāvām (se)* - kopčati šta sa nečim drugim, skopčavati, povezivati u sistem; pridruživati se.
**prȉkovān** prid., odr. v. *prȉkovānī* - pričvršćen ekserima, ukucan, ukovan; prenes. vezan za jedno mjesto; nepomičan; nemoćan.
**prìkovāno** pril. - učvršćeno, ukovano, ukucano; vezano za jedno mjesto, nepomično; nemoćno.
**prȉkovānōst** im. ž. r., g. jd. *prȉkovānosti*, instr. jd. *prȉkovānošću/prȉkovānosti* - stanje prikovanog; osobina onoga što je prikovano.
**prikòvati (se)** gl. svrš., prez. *prȉkujēm (se)* - pričvrstiti ekserima, ukucati, ukovati; prenes. vezati (se) za jedno mjesto; biti nepomičan; učiniti nemoćnim.
**prìkrāćen** prid., odr. v. *prìkrāćenī* - skraćen; prekinut, presječen; prenes. uskraćen, oduzet, zakinut.
**prikraćívānje** gl. im. s. r. od prikraći-vati.
**prikraćívati** gl. nesvrš., prez. *prikràćujēm* - skraćivati; prenes. uskraćivati, oduzimati, zakidati.
**prikrádānje** gl. im. s. r. od prikradati (se).
**prikrádati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìkrādām (se)* - tajnovito, skriveno, neprimijetno (se) primicati, približavati, prilaziti.
**prìkrajak** im. m. r., g. jd. *prìkrājka*, n. mn. *prìkrājci*, g. mn. *prìkrajākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìkrājcima* - ono što je pri kraju čega, ivica, rub, kraj; mjesto u kraju, u ćošku, u uglu; skrivan, zabačen, teško pristupačan predio; prenes., skriveno mjesto, mjesto u potaji; zasjeda, potaja, busija.
**prìkrājčen** prid., odr. v. *prìkrājčenī* - koji je priveden kraju; smješten uz kraj čega; prenes. dovršen, dokrajčen.
**prìkrājčiti** gl. svrš., prez. *prìkrājčīm* - privesti kraju; pristati uz obalu; prenes. dovesti do kraja, dovršiti.
**prikrajčívānje** gl. im. s. r. - privođenje kraju; prenes. dovršavanje.
**prìkrasti se** gl. svrš., prez. *prikrádem/prikrádēm se* - kradom, skriveno, neprimijetno (se) primaknuti, približiti se prikradanjem, prići bliže, privući se iz potaje, iz prikrajka.
**prikrátiti** gl. svrš., prez. *prìkrātīm*, trp. prid. *prìkrāćen* - prenes. uskratiti; oduzeti, zakinuti.
**prìkriti (se)** gl. svrš., prez. *prȉkrijēm (se)*, trp. prid. *prikrìven* - s(a)kriti od drugih; učiniti tajnovitim, nepoznatim, prikrivenim.
**prikrívānje** gl. im. s. r. od prikrivati (se).
**prikrívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìkrīvām (se)* - s(a)krivati od drugih; činiti tajnovitim.
**prikrìven** prid., odr. v. *prikrìvenī* - tajnovit, s(a)kriven.
**prikrivèno** pril. - u tajnosti, tajnovito; s(a)kriveno.
**prikrìvenōst** im. ž. r., g. jd. *prikrìvenosti*, instr. jd. *prikrìvenošću/prikrìvenosti* - osobina i stanje onoga što je prikriveno, skrivenost, tajnovitost.
**prȉkucān** prid., odr. v. *prȉkucānī* - zakucan u šta, pričvršćen ekserima, ukovan, prikovan; prenes. koji se primakao kraju, dokrajčen.
**prìkucati** gl. svrš., prez. *prìkucām* - zakucati u šta; pričvrstiti ekserima; prenes. doći do kraja, dokrajčiti; prigustiti; isteći.
**prikucávānje** gl. im. s. r. od prikucavati.
**prikucávati** gl. nesvrš., prez. *prikùcāvām* - zakucavanjem eksera i sl. pričvršćivati.
**prìkūčen** prid., odr. v. *prìkūčenī* - primaknut, prinijet; bliži; bliskiji.



**prikúčiti (se)** gl. svrš., prez. *prìkūčīm (se)* - donijeti bliže, približiti; primaknuti, prinijeti; primaknuti se jedno drugom; prenes. biti blizu, postati bliži (o vremenu); primaknuti se kome, sprijateljiti se.
**prikučívānje** gl. im. s. r. od prikučivati.
**prikučívati** gl. nesvrš., prez. *prikùčujēm* - primicati bliže, približavati šta.
**prikúpiti** gl. svrš., prez. *prìkūpīm*, trp. prid. *prìkūpljen* - dokupiti, naknadno još kupiti.
**prìkupiti** gl. svrš., prez. *prìkupīm*, trp. prid. *prìkupljen* - s(a)kupiti, pokupiti šta razasuto; sabrati na jedno mjesto; pod(a)viti pod šta, potkupiti; napregnuti.
**prìkūpljān** prid., odr. v. *prìkūpljānī* - koji je nastao prikupljanjem.
**prikúpljānje** gl. im. s. r. od prikupljati.
**prikúpljati** gl. nesvrš., prez. *prìkūpljām* - s(a)kupljati, kupiti šta razasuto; sabirati na jedno mjesto; pod(a)vijati pod šta, potkupljati; naprezati se.
**prìkūpljen** prid., odr. v. *prìkūpljenī* - koji je naknadno kupljen, dokupljen.
**prìkupljen** prid., odr. v. *prìkupljenī* - koji je nastao prikupljanjem, s(a)kup-ljen; sabran.
**prìkupljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìkupljenosti*, instr. jd. *prìkupljenošću/prìkupljenosti* - osobina i stanje onoga što je prikupljeno.
**prikupljívānje** gl. im. s. r., g. jd. *prikupljívānja*, n. mn. *prikupljívānja*, g. mn. *prikupljívānjā* - dokupljivanje, dodatno, naknadno kupovanje.
**prilágānje** gl. im. s. r. - davanje priloga; donošenje, iznošenje dokaznog materijala, materijalnih činjenica.
**prilágati** gl. nesvrš., prez. *prìlāžēm* - stavljati na nešto ili u nešto da bude vidljivo; dodavati šta čemu kao objašnjenje; davati prilog.
**prilagòditi** gl. svrš., prez. *prilàgodīm*, trp. prid. *prilàgođen* - učiniti šta odgovarajućim kome/čemu; steći odgovarajuće navike; naviknuti se; adaptirati se prema kome/čemu.
**prilagòdljiv** prid., odr. v. *prilagòdljivī* - koji se može prilagoditi, adaptibilan.
**prilagođávānje** gl. im. s. r. od prilagođavati.
**prilagođávati (se)** gl. nesvrš., prez. *prilagòđāvām(se)* - vršiti prilagođavanje; činiti da šta odgovara kome/čemu; sticati odgovarajuće navike; navikavati se; adaptirati se prema kome/čemu.
**prilàgođen** prid., odr. v. *prilàgođenī* - učinjen odgovarajućim, adaptiran.
**prilàgođeno** pril. - adaptirano, na odgovarajući način.
**prilàgođenōst** im. ž. r., g. jd. *prilàgođenosti*, instr. jd. *prilàgođenošću/prilàgođenosti* - stanje onoga što je prilagođeno.
**prilagođénje** gl. im. s. r. od prilagoditi - adaptacija.
**prílaz/prȉlāz** im. m. r., g. jd. *prílaza/prȉlāza*, g. mn. *prílāzā/prȉlāzā* - prilazni put; prilaženje; prilazak.
**prìlazak** im. m. r., g. jd. *prìlaska*, n. mn. *prìlasci*, g. mn. *prìlazākā* - rezultat prilaženja, prilaz.
**prìlaziti** gl. nesvrš., prez. *prìlazīm* - približavati se idući; dolaziti u blizinu; prenes. pristupati kome, udruživati se s kim.
**prílaznī/prȉlāznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prilaz.
**prìlažēnje** gl. im. s. r. od prilaziti - prilazak.
**prìleći** gl. svrš., prez. *prìlegnēm* - prilegnuti, opružiti se, malo leći radi odmora; uklopiti se, biti odgovarajući kakvim dimenzijama čega.
**prilètjeti** gl. svrš., prez. *prìletīm* - stići, prići leteći, doletjeti; prenes. pritrčati.
**prilijègati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prìlijēžēm* - opružati se, pomalo lijegati radi odmora; dobro se uklapati u šta, tačno ogovarati dimenzijama nečega.
**prìlegnuti** gl. svrš., prez. *prìlegnēm* - prileći.
**prìličan/príličan** prid. neodr. v. - doličan, odgovarajući, koji priliči, odgovara, dolikuje prilici; koji odgovara zahtjevima; koji nije loš; prenes. velik, neuobičajenih razmjera.
**prìličiti/príličiti** gl. svrš., prez. *prìličīm/príličīm* - biti priličan, dolikovati, odgovarati kome/čemu
**prìlično/prílično** pril. - dolično, odgovarajuće prilici; na priličan, odgovarajući, doličan način; dosta dobro.

**prilijèpiti (se)** gl. svrš., prez. *prìlijepīm (se)*, trp. prid. *prìlijepljen* - lijepeći pričvrstiti uza šta; zalijepiti (se), nalijepiti; prenes. zakačiti, dodati čemu ono što nije, oklevetati.

**prìlijepljen** prid., odr. v. *prìlijepljenī* - zalijepljen uza šta, pripojen, spojen ljepilom; prenes. koji je tik uz koga; koji koga ustopu prati.

**prilijètānje** gl. im. s. r. od prilijetati.

**prilijètati** gl. nesvrš., prez. *prìlijećēm* - prilaziti leteći; prenes. pripomagati, priskakati, pritrčavati u pomoć.

**prilijèvānje** gl. im. s. r. od prilijevati - prilivanje.

**prilijèvati** gl. nesvrš. i uč., prez. *prìlijevām* - pomalo dodavati lijući, dolijevati; prenes. nepotrebno dodavati šta što otežava situaciju; dodavati nove klevete, optužbe na ionako teško stanje, prilivati.

**prílika** im. ž. r., dat.-lok. jd. *prílici*, g. mn. *prílīkā* - povoljna situacija, trenutak; povoljne okolnosti, mogućnosti; prigoda, pogodnost, povoljnost za šta.

**prílikōm** pril. - prigodom, u povoljnoj, pogodnoj situaciji.

**prílikovati** gl. nesvrš., prez. *prílikujēm* - ob. priličiti.

**prìliti** gl. svrš., prez. *prìlijēm*, trp. prid. *priliven* - doliti; dopuniti, dodati lijući.

**prílív/prìliv** im. m. r., g. jd. *príliva/prìliva*, g. mn. *prílīvā/prìlīvā* - (na)dolazak, (na)dolaženje koga; povećanje čega.

**prilívānje** gl. im. s. r. od prilivati - prilijevanje.

**prilívati** gl. nesvrš., prez. *prìlīvām* - prilijevati, dolivati; dopunjavati, dodavati šta lijući; prenes. povećavati klevetanje, dodavati otežavajuće pojedinosti.

**prilivèno** pril. - doliveno, donaliveno, dopunjeno; prenes. otežano dodatnim pojedinostima

**prilìvenōst** im. ž. r., g. jd. *prilìvenosti*, instr. jd. *prilìvenošću/prilìvenosti* - stanje onoga što je priliveno; dolivenost, donalivenost; prenes. pretjeranost, pretjerivanje u dodavanju otežavajućih pojedinosti.

**prílog** im. m. r., g. jd. *príloga*, n. mn. *prílozi*, g. mn. *prílōgā* - ono što se prilaže ili je priloženo čemu; dodatak čemu; doprinos, poklon, dar, darovanje; tekst o čemu novom, nepoznatom, novi tekst; gram. vrsta nepromjenjivih riječi za označavanje mjesta, vremena itd.

**prílošķī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priloge.

**príloški** pril. - na način priloga, kao prilozi.

**príložak/prìložak** im. m. r., g. jd. *príloška/priloška*, n. mn. *prílošci/prìlošci* dem. - prilog.

**prìložen** prid., odr. v. *prìloženī* - dodat, pridodat; stavljen u šta ili na šta kao prilog; dat, iznesen u prilogu.

**prìloženo** pril. - stavljeno, metnuto u šta ili na šta; dodato; dato kao prilog; dokumentovano prilogom.

**prìloženōst** im. ž. r., g. jd. *prìloženosti*, instr. jd. *prìloženošću/prìloženosti* - stanje onoga što je priloženo; dodatost; dokumentovanost čime.

**prilòžiti** gl. svrš., prez. *prìložīm* - staviti na nešto ili u nešto da bude vidljivo; dodati kao objašnjenje čemu; dati kao prilog.

**prìložnīk** im. m. r., g. jd. *prìložnīka*, n. mn. *prìložnīci*, g. mn. *prìložnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìložnīcima* - prilagač, osoba koja prilaže, onaj koji daje priloge.

**prìljepak** im. m. r., g. jd. *prìljepka*, n. mn. *prìljepci*, g. mn. *prìljepākā* - vrsta ljepljivog puža; ono što je ljepljivo; prenes. dosadna osoba koja koga nepozvano uporno slijedi.

**priljèpčiv** prid., odr. v. *priljèpčivī* - ob. priljepljiv.

**priljèpljiv** prid., odr. v. *priljèpljivī* - koji ima sposobnost priljepljivanja; koji se jednostavno, brzo i lahko priljepljuje, sklon priljepljivanju.

**priljepljívānje** gl. im. s. r. od priljepljivati.

**priljepljívati** gl. nesvrš., prez. *priljèpljujēm* - lijepiti uza šta, obavljati priljepljivanje; naljepljivati.

**priljèpljivo** pril. - na priljepljiv način; lah-ko ljepljivo.

**priljèpljivōst** im. ž. r., g. jd. *priljèpljivosti*, instr. jd. *priljèpljivošću/priljèpljivosti* - osobina onoga što je priljepljivo, mogućnost, sposobnost priljepljivanja.



**prìljēžan/príljежan** prid., odr. v. *prìljēžnī/prílježnī* - koji sve bez pogovora prihvata i radi; vrijedan, marljiv; skroman, ponizan.

**prìljēžno/prílježno** pril. - na prilježan način, s prilježnošću; vrijedno, marljivo; skromno, ponizno.

**prìljēžnōst/prílježnōst** im. ž. r., g. jd. *prìljēžnosti/prílježnosti*, instr. jd. *prìljēžnošću/prílježnošću* i *prìljēžnosti/prílježnosti* - osobina priljеžnih; vrednoća, marljivost; skromnost, poniznost.

**príljuban/prìljūban** prid., odr. v. *príljubnī/prìljūbnī* - sklon priljubljivanju, pripijanju, pribijanju uza šta; umiljat.

**priljúbiti (se)** gl. svrš., prez. *prìljūbīm*, trp. prid. *prìljūbljen* - stisnuti, stijesniti, pripiti, pribiti (se) uz koga/šta; prikloniti, umiljavati se kome/čemu; držati se, slijediti koga/šta.

**prìljūbljen** prid., odr. v. *prìljūbljenī* - pripijen, stiješnjen, sljubljen; spojen, sastavljen, prikovan.

**prìljūbljeno** pril. - na način priljubljenosti; pripijeno, stisnuto; pričvršćeno, sastavljeno, spojeno, prikovano; umiljato, mazno.

**prìljūbljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìljūbljenosti*, instr. jd. *prìljūbljenošću/prìljūbljenosti* - stanje onoga što je priljubljeno, pripijenost; stiješnjenost, prikovanost.

**priljubljívānje** gl. im. s. r. od priljubljivati.

**priljubljívati** gl. nesvrš., prez. *priljùbljujēm* - stiskati, stješnjavati, pripijati, pribijati (se) uz koga/šta; priklanjati, umiljavati se kome; držati se, slijediti koga/šta.

**prìm** im. m. r. (lat.), g. jd. *prìma*, n. mn. *prìmovi* - prvi; muz. instrument prilagođen za prvi, vodeći glas.

**príma** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prímē* - prva; naziv različitih proizvoda sa ciljem isticanja njihovog kvaliteta.

**príma** pril. (lat.) - odlično, najbolje.

**primabalerína** im. ž. r. (tal.), g. mn. *primablerínā* - titula balerina, prva balerina u pozorištu.

**primabalerínīn/primabalerínin** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na primabalerinu, koji joj pripada.

**prìmāćī** prid. odr. v. - koji služi za primanje, koji se odnosi na primanje.

**prìmaći** gl. svrš., prez. *prìmaknēm*, trp. prid. *primaknūt* - primaknuti.

**primadóna/primadòna** im. ž. r. (tal.), g. jd. *primadónē/primadònē* - prvakinja u svijetu filmske, pozorišne i muzičke umjetnosti; prva dama; glumica koja glumi glavne uloge; operska pjevačica koja dobija glavne uloge.

**primàknuti (se)** gl. svrš., prez. *prìmaknēm (se)*, trp. prid. *prìmaknūt* - micanjem, pomjeranjem naprijed približiti (se); doći bliže, primaći (se); prenes. približiti se kome, postati bliskiji s kim, zbližiti se.

**prìmalac** im. m. r., g. jd. *prìmaoca*, n. mn. *prìmaoci*, g. mn. *prìmālācā* - primatelj, onaj koji šta prima; onaj koji je zadužen za primanje.

**prìmalja** im. ž. r., g. jd. *prìmaljē*, n. mn. *prìmalje*, g. mn. *prìmāljā* - baba, babica, med. sestra ili ljekarka koja se bavi porodiljstvom, posreduje pri porodima, porađa žene, dočekuje, prima na svijet novorođenu djecu.

**primámiti** gl. svrš., prez. *prìmāmīm* - namamiti, domamiti; primamljivošću zaluditi, zavesti, omamiti, zanijeti.

**prìmāmljen** prid., odr. v. *prìmāmljenī* - namamljen, domamljen; primamljivošću zaluđen, zaveden, omamljen, zanesen.

**prìmāmljeno** pril. - namamljeno, domamljeno; primamljivošću zavedeno, omaljeno, zaneseno.

**prìmāmljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìmāmljenosti*, instr. jd. *prìmāmljenošću/prìmāmljenosti* - stanje onoga ko je primamljen; zavedenost, zanesenost, omamljenost.

**primàmljiv** prid., odr. v. *primàmljivī* - koji se može primamiti, domamiti; zavodljiv, omamljiv; koji ima sposobnost da zanosi, zanosan.

**primamljìvāč** im. m. r., g. jd. *primamljiváča*, v. jd. *prìmamljivāču*, g. mn. *primamljiváčā* - onaj koji primamljuje, koji se bavi primamljivanjem; zavodnik.

**primamljiváčev** prid. odr. v. - koji pripada primamljivaču; zavodnikov.

**primamljìvàčica** im. ž. r., g. jd. *primamljìvàčicē*, n. mn. *primamljivàčice* - ona koja se bavi primamljivanjem, zavođenjem, zavodnica.
**primamljìvàčicin/primamljìvàčicīn** prid. odr. v. - koji pripada primamljivačici.
**primamljívānje** gl. im. s. r. od primamljivati.
**primamljívati** gl. nesvrš., prez. *primàmljujēm* - baviti se primamljivanjem; mamiti da priđe bliže, namamljivati; domamljivati, zavoditi primamljivošću.
**prímānje** gl. im. s. r. od primati .
**prìmāran** prid. (lat.), odr. v. *prìmārnī* - prvi, koji je na prvom mjestu.
**prìmārijus** im. m. r. (lat.), g. jd. *prìmārijusa* - ljekarska titular, prvi, glavni liječnik.
**prìmārno** pril. (lat.) - na prvom mjestu; prije svega, najprvo.
**primárnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *primárnosti*, instr. jd. *primárnošću/primárnosti* - osobina onoga što je primarno.
**prìmāš** im. m. r. (nlat.), g. jd. *primáša*, n. mn. *primáši*, g. mn. *primášā* - muz., prvi violinist ciganske muz. kapele; onaj koji svira uz prim.
**prìmāt** im. m. r. (lat.), g. jd *primáta*, g. mn. *primátā* - prvenstvo; prvenstveno pravo, prednost, preimućstvo; rekord.
**prìmatelj** im. m. r. - primalac.
**primatèljica** im. ž. r., g. jd. *primatèljicē* - primateljka, žena koja dočekuje, prima.
**primatèljicīn/primatèljičin** prid. odr. v. - koji pripada primateljici, primateljkin.
**prìmatēljka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *prìmatēljki*, g. mn. *prìmatēljkī* - ona koja koga/šta prima; ona koja dočekuje na prijemima, primateljica.
**prìmatēljkīn/prìmatēljkin** prid. odr. v. - koji pripada primateljki, primateljicin.
**prímati** gl. nesvrš., prez. *prîmām* - dobivati, ostvariti primanje, plaću.
**primaviolína** im. ž. r. (tal.) - prva violina; onaj ko svira na tom instrumentu.
**prìmetak** im. m. r., g. jd. *prìmetka*, n. mn. *prìmeci*, g. mn. *prìmetākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìmecima* - ono što se primeće čemu, dodaje; ono što je primetnuto, dodatak.
**prìmicānje** gl. im. s. r. od primicati (se).
**prìmicati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìmičēm* - dolaziti bliže, približavati (se) pomjeranjem, micanjem; prenes. postajati bliskiji, zbližavati se s kim.
**prìmijećen** prid., odr. v. *prìmijećenī* - koji je uočen, viđen, opažen, zapažen; prenes. napomenut; zapažen.
**prìmijećenōst** im. ž. r., g. jd. *prìmijećenosti*, instr. jd. *prìmijećenošću/prìmijećenosti* - obilježje, svojstvo primijećenog; uočljivost, zapaženost.
**primijèniti** gl. svrš., prez. *prìmijenīm*, trp. prid. *prìmijenjen* - upotrijebiti, iskoristiti; dati u širu upotrebu, proširiti; ostvariti u praksi.
**primijèsiti** gl. svrš., prerz. *prìmijesīm*, trp. prid. *prìmiješen* - primiješati.
**prìmiješān** prid., odr. v. *prìmiješānī* - dodat, umiješan u smjesu.
**prìmiješāno** pril. - dodavanjem pomiješano, izmiješano; dodato miješajući.
**prìmiješānōst** im. ž. r., g. jd. *prìmiješānosti*, instr. jd. *prìmiješānošću/prìmiješānosti* - svojstvo onoga što je primiješano.
**primijèšati** gl. svrš., prez. *prîmiješām*, trp. prid. *prìmiješān* - dodati šta u smjesu; miješajući malo dodati.
**prìmiješen** prid., odr. v. *prìmiješenī* - dodat u smjesu, umiješen dodavanjem.
**prìmijetan** prid., odr. v. *prìmijetnī* - koji se može primijetiti.
**primijètiti** gl. svrš., prez. *prìmijetīm*, trp. prid. *prìmijećen* - uočiti, vidjeti, opaziti, zapaziti; prenes. napomenuti; staviti primjedbu; iznijeti zapažanje.
**primìpara** im. ž. r. (lat.), g. jd. *primìparē*, n. mn. *primìpare*, g. mn. *primìpārā* - onaj koji prima novac.
**prìmīren** prid., odr. v. *prìmīrenī* - nakon uznemirenosti umiren, smiren, koji je u stanju privremenog mirovanja.
**prìmīreno** pril. - privremeno umireno, na primiren način, smireno.
**prìmīrenōst** im. ž. r., g. jd. *prìmīrenosti*, instr. jd. *prìmīrenošću/prìmīrenosti* - sta-nje onoga ko je primiren.
**primirénje** gl. im. s. r. od primiriti (se).
**prìmirīs** im. m. r., g. jd. *prìmirīsa*, g. mn. *prìmirīsā* - nejasan miris; miris, mirisanje.
**primirìsati** gl. svrš., prez. *primìrišēm*, trp. prid. *primìrisān/prìmirisāan* - čulom mirisa osjetiti miris čega; namirisati; omirisati.
**primíriti (se)** gl. svrš., prez. *prìmīrīm* (*se*), trp. prid. *prìmīren* - neko vrijeme biti miran; postati miran, umiriti se, smiriti se.
**prímīrje/prìmīrje** im. s. r., g. jd. *prímīrja/prìmīrja*, n. mn. *prímīrja/prìmīrja*, g. mn. *prímīrjā/prìmīrjā* - dogovoreni mir među zavađenim, zaraćenim stranama; dogovoreni period kad se ne ratuje među zavađenim, sukobljenim stranama potaknut čime od interesa za obje strane.
**prìmīsao** im. ž. r., g. jd. *prìmīsli*, instr. jd. *prìmīšlju/prìmīsli* - misao koja se ne iskazuje, tajna skrivena misao.
**primítak** im. m. r., g. jd. *primítka*, n. mn. *primíci*, g. mn. *pìmītākā*, dat.-instr.-lok. mn. *primícima* - ono što je primljeno; dobitak.
**prímiti** gl. svrš., prez. *prîmīm*, trp. prid. *prîmljen* - prihvatiti; uzeti, preuzeti; dobiti.
**primitíva** im. ž. r. (lat.) - naiva; jednostavnost; prostota.
**primitívac** im. m. r. (lat.), g. jd. *primitívca*, n. mn. *primitívci*, g. mn. *primìtīvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *primitívcima* - prostak, neobrazovan, nekultivisan, grub čovjek; onaj koji nema fine, kultivisane manire.
**prìmitīvan** prid. (lat.), odr. *prìmitīvnī* - jednostavan, prost; prostački; zastario.
**prìmitīvno** pril. (lat.) - prosto, jednostavno; na primitivan način, prostački; zastarjelo.
**primitívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *primitívnosti*, instr. jd. *primitívnošću/primitívnosti* - stanje i obilježje onoga ko je primitivan.
**primjećívānje** gl. im. s. r. od primjećivati.
**primjećívati** gl. nesvrš., prez. *primjèćujēm* - opažati, uočavati, zapažati; stavljati primjedbe, oprezno kritikovati.
**prìmjedba/prímjedba** im. ž. r., g. jd. *prìmjedbē/prímjedbē*, n. mn. *prìmjedbe/prímjedbe*, g. mn. *prìmjedābā/prímjedbī* i *prímjedābā/prímjedbī* - opaska, napomena; izrečen, iskazan obično negativan stav o kome/čemu; komentar; uputstvo, uputa.
**prìmjedbica/prímjedbica** im. ž. r., dem. - mala primjedba, sitna opaska, neznatno zamjerka; malo uputstvo.
**prîmjena/prìmjena** im. ž. r., g. jd. *prîmjenē/prìmjenē*, n. mn. *prîmjene/prìmjene*, g. mn. *prîmjēnā/prìmjēnā* - upotreba, korištenje u praksi, primjenjivanje; rasprostranjenost, raširenost upotrebe kakvog izuma.
**primjènljiv** prid., odr. v. *primjènljivī* - primjenjiv.
**primjènljivo** pril. - primjenjivo.
**primjènljivōst** im. ž. r., g. jd. *primjènljivosti*, instr. jd. *primjènljivošću/primjènljivosti* - primjenjivost.
**primjènjiv** prid., odr. v. *primjènjivī* - primjenljiv, koji se može primijeniti, upotrijebiti, iskoristiti, upotrebljiv u praksi, iskoristiv; koji ima širu mogućnost upotrebe.
**primjenjívati** gl. nesvrš., prez. *primjènjujēm*, trp. prid. *primjènjīvān* - upotrebljavati; praktikovati, iskorištavati u praksi kakav teoretski izum; služiti se čime; biti rasprostranjen u upotrebi.
**primjènjivo** pril. - primjenljivo, upotrebljivo; praktično, korisno u upotrebi; rasprostranjeno u upotrebi; na primjenjiv način.
**primjènjivōst** im. ž. r., g. jd. *primjènjivosti*, instr. jd. *primjènjivošću/primjènjivosti* - primjenljivost, stanje onoga što je primjenljivo; upotrebna vrijednost čega.
**prímjer** im. m. r., g. jd. *prímjera*, g. mn. *prímjērā* - uzor, ono što služi kao uzor; primjerak, uzorak.
**prímjerak** im. m. r., g. jd. *prímjērka*, n. mn. *prímjērci*, g. mn. *prímjerākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prímjērcima* - jedinka, jedan od više istih predmeta ili čega drugog; uzorak, ogledni primjer; primjer.
**prímjeran** prid, odr. v. *prímjernī* - koji služi za primjer; dobar.
**prìmjeren** prid., odr. v. *prìmjerenī* - odgovarajući, koji odgovara, koji je prilagođen čemu.
**prìmjereno** pril. - na primjeren način.
**prìmjerenōst** im. ž. r., g. jd. *prìmjerenosti*, instr. jd. *prìmjerenošću/prìmjerenosti* - stanje onoga što je primjereno; prilagođenost kome/čemu.

**prìmjericē/prímjericē** pril. - naprimjer.
**prìmjeriti** gl. svrš., prez. *prìmjerīm* - primijeniti odgovarajuću mjeru; odrediti šta prema čemu drugom, učiniti šta odgovarajućim čemu drugom.
**prímjerno** pril. - na primjeran način.
**prímjernōst** im. ž. r., g. jd. *prímjernosti*, instr. jd. *prímjernošću/prímjernosti* - stanje onoga što je primjerno.
**prìmjesa/prîmjesa** im. ž. r., g. jd. *prìmjesē/prîmjesē* - smjesa nastala miješavinom čega.
**prìmjesak/prîmjesak** im. m. r., g. jd. *prìmjeska/prîmjeska*, n. mn. *prìmjesci/prîmjesci*, g. mn. *prìmjesākā/prîmjesākā*, dat. -instr.-lok. mn. *prìmjescima/prîmjescima* - dodatak smjesi, ono što se primiješava tokom miješanja.
**prìmjetan/prímjetan i prìmijetan** prid., odr. v. *prìmjetnī/prímjetnī* i *prìmijetnī* - koji se može primijetiti, uočljiv, vidljiv; znatan.
**primjètljiv** prid., odr. v. *primjètljivī* - koji se la(h)ko primjećuje, primjetan; uočljiv, vidljiv.
**primjètljivōst** im. ž. r., g. jd. *primjètljivosti*, instr. jd. *primjètljivošću/primjètljivosti* - osobina onoga što je primjetljivo.
**prìmjetnōst/prímjetnōst/primjétnōst** im. ž. r., g. jd. *prìmjetnosti/prímjetnosti/primjétnosti*, instr. jd. *prìmjetnosti/prímjetnosti/primjétnosti* i *prìmjetnošću/prímjetnošću/primjétnošću* - osobina onoga što je primjetno.
**primjèšāvān** prid., odr. v. *primjèšāvānī* - koji je dodavan mješavini.
**primješávānje** gl. im. s. r. od primješavati.
**primješávati** gl. nesvrš., prez. *primjèšāvām* - činiti primješavanja; dodavati miješajući.
**primjećívānje** gl. im. s. r. od primjećivati.
**primjećívati** gl. nesvrš., prez. *primjèćujēm*, trp. prid. *primjèćīvān* - uočavati šta osjetilima, osobito čulom vida i sluha, uočavati, zapažati; stavljati primjedbe, kritikovati.
**prîmljen** prid., odr. v. *prîmljenī* - prihvaćen; uzet.
**primoprèdaja** im. ž. r., g. jd. *primoprèdajē*, n. mn. *primoprèdaje*, g. mn. *primoprèdājā* - vojn. primanje jedne i predavanje druge dužnosti; poravnanje preuzetih i urađenih obaveza prije preuzimanja nove dužnosti.; ekonom. pismeno ili usmeno izvještavanje o preuzetoj robi i zarađenom novcu na kraju nekog obračunskog perioda.
**primoprèdājnīk** im. m. r., g. jd. *primoprèdājnīka*, n. mn. *primoprèdājnīci*, g. mn. *primoprèdājnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *primoprèdājnīcima* - stroj, aparat koji je osposobljen i za prímanje i za odašiljanje čega (talasa, zvuka, govora).
**primorac/prímorac** im. m. r, g. jd. *pìmōrca/prímōrca*, n. mn. *pìmōrci/prímōrci*, g. mn. *pìmorācā/prímorācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pìmōrcima/prímōrcima* - stanovnik primorja; pomorac.
**prìmōrān** prid., odr. v. *prìmōrānī* - koji je bio pod prisilom, prisiljen, natjeran da šta čini mimo svoje volje.
**primórati** gl. svrš., prez. *prìmōrām* - prisiliti, nagnati, natjerati prisilom.
**primorávānje** gl. im. s. r. od primoravati.
**primorávati** gl. nesvrš., prez. *primòrāvām*, trp. prid. *primòrāvān* - činiti primoravanje koga na šta; prisiljavati, nagoniti, činiti da neko šta radi pod prisilom.
**prìmōrčica/prímorčica** im. ž. r., dem. - mala primorka, primorkinja.
**primordìjāl** im. m. r. (nlat.), g. jd. *primordijála* - onaj koji je primordijalan, prvobitan, praiskonski, najstariji.
**prìmordijālan** prid. (nlat.), odr. v. *prìmordijālnī* - prvobitan, praiskonski, najstariji; koji je u osnovi, u biti.
**primordijalìtēt** im. m. r. (nlat.), g. jd. *primordijalitéta* - osobina onoga što je primordijalno; prvobitnost, prapočetak; temelj, osnova, osnovanost, bitnost, bit čega.
**prìmōrje/prímōrje** im. s. r., g. jd. *prìmōrja/prímōrja*, n. mn. *prìmōrja/prímōrja*, g. mn. *prìmōrjā/prímōrjā* - morska obala, zemljište uz more; oblast uz more s posebnom primorskom klimom.
**prìmōrka/prímōrka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *primōrci/prímōrci*, g. mn. *prìmōrkī/prímōrkī* - stanovnica primorja, primorkinja.



**prìmōrkinja/prímorkinja** im. ž. r., g. jd. *prìmōrkinjē/prímorkinjē* - primorka.
**prìmorskī/prímorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na primorje.
**prímus** im. m. r. (lat.), g. jd. *prímusa* - najbolji, prvi po kvalitetu, prvak.
**prinádležan** prid., odr. v. *prinádležnī* - koji je zadužen, odgovoran, nadležan za neku oblast, koji je u čijoj prinadležnosti.
**prinádležati** gl. nesvrš., prez. *prinádležīm* - imati zaduženje, odgovornost u nekoj oblasti čega; biti u čijoj nadležnosti; imati nadležnost nad kim/čim, nadgledati, kontrolisati.
**prinádležnōst** im. ž. r., g. jd. *prinádležonsti*, *prinádležnošću/prinádležnosti* - ovlast, odgovornost onoga ko je nadležan, koji je po zakonu zadužen da vodi brigu o nečemu.
**prìnc** im. m. r. (fr.), v. jd. *prìnče*, n. mn. *prìnčevi* - titula u kraljevskoj porodici; kraljev, carev sin, kraljević, carević; prestolonasljednik; čest lik u bajkama; prenes. lijep i bogat momak; krhak, nježan mladić; ljepotan.
**princéza** im. ž. r. (fr.), v. jd. *princézo* - titula u kraljevskoj porodici; kraljeva, careva kći, kraljevna, carevićna; prestolonasljednica; čest lik u bajkama; prenes. lijepa, nježna i bogata djevojka; djevojka koja ima sve što poželi; ljepotica.
**princézin/princézīn** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada princezi.
**prìncīp** im. m. r. (lat.), g. jd. *princípa*, n. mn. *princípi*, g. mn. *princípā* - načelo, osnovno pravilo; osnova, temelj, podloga; osnovno učenje, temeljna misao; izvor saznanja; načelo po kojem se živi, radi.
**princìpāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *principála* - onaj koji je gdje glavni, koji je zadužen za ostale, poglavar, upravitelj, načelnik, direktor.
**prìncipijelan** prid. (lat.), odr. v. *prìncipijelnī* - načelan; dosljedan; koji ima principe; koji slijedi principe.
**principijèlnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *principijèlnosti*, instr. jd. *principijèlnošću/principijèlnosti* - osobina onih koji su principijelni, dosljednost, ustrajnost.
**prìnčev** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada princu.
**prìnčevski** pril. (fr.) - kao prinčevi, na način prinčeva.
**prìnijeti** gl. svrš., prez. *prinèsēm/prìnesēm*, trp. prid. *prìnijet/prinèsen* - približiti, donijeti bliže, noseći primaknuti; predati, poklonoti obrednu žrtvu, žrvovati.
**prìnos/prínos** im. m. r., g. jd. *prìnosa/prínosa* - ono što se prinosi; prihod, doprinos; prinošenje.
**prínos** im. m. r., g. jd. *prínosa* - urod, ljetina; prinošenje.
**prìnosak** im. m. r., g. jd. *prìnoska*, n. mn. *prìnosci*, g. mn. *prìnosākā*, dem. - prvosneseno jaje mlade kokoške, donosak; prinos.
**prínosan** prid., odr. v. *prínosnī* - koji se odnosi na prinose; koji donosi velike prinose, rodan; unosan.
**prìnosan** prid., odr. v. *prìnosnī* - koji je pri nosu, koji se odnosi na prinosje.
**prinòsilac** im. m. r., g. jd. *prinòsioca*, n. mn. *prinòsioci*, g. mn. *prinòsilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prinòsiocima* - prinositelj, onaj koji prinosi, koji šta noseći približava, donositelj, donosilac; darovalac obredne žrtve.
**prìnōsje/prínōsje** im. s. r., g. jd. *prìnōsja/prínōsja* - korijen nosa, mjesto pri korijenu nosa.
**prinòsitelj** im. m. r., g. jd. *prinòsitelja* - prinosilac.
**prinòsiti** gl. nesvrš., prez. *prìnosīm*, trp. prid. *prìnošen* - približavati šta kome/čemu noseći, donositi bliže, noseći primicati; darovati žrtvu, žrtvovati.
**prínosnōst** im. ž. r., g. jd. *prínosnosti*, instr. jd. *prínosnošću/prínosnosti* - osobina onoga što je prinosno.
**prinošēnje** gl. im. s. r. od prinositi.
**prìnt** im. m. r. (engl.), g. jd. *prìnta* - strojno umnožavanje, preslik, kopiranje, printanje.
**prìntānje** gl. im. s. r. (engl.), g. jd. *prìntānja* - preslikavanje, kopiranje onoga što je na ekranu kompjuterskog monitora pomoću štampača, printera.
**printati** gl. nesvrš. (engl.), prez. *prìntām*, trp. prid. *prìntān* - obavljati printanje, preslikavati, kopirati printerom ono što je na ekranu kompjuterskog monitora;

kopirajući umnožavati pomoću štampača.

**prìnter** im. m. r. (engl.), g. jd. *prìntera*, n. mn. *prìnteri*, g. mn. *prìntērā* - stroj za printanje, štampač.

**prȉnova** im. ž. r., g. jd. *prȉnovē*, n. mn. *prȉnove*, g. mn. *prȉnōvā* - novorođeno dijete, novorođenče; novo marvinče; novi okot; nova stvar; novi ljudi; nove riječi; novost, novena.

**prinòviti** gl. svrš., prez. *prìnovīm*, trp. prid. *prìnovljen* - dobiti prinovu; obnoviti; dokupiti šta novo, ponoviti; pojačati osnažiti čime novim, prinovom.

**prȉnuda** im. ž. r., g. jd. *prȉnudē*, n. mn. *prȉnude*, g. mn. *prȉnūdā* - upotreba sile, prisila; ono što se čini mimo čije volje; prisiljavanje, prinuđavanje, nagonjenje.

**prȉnudan/prìnudan/prínudan** prid., odr. v. *prȉnudnī/prìnudnī/prínudnī* - koji se odnosi na prinudu; koji je nastao mimo volje prinudom, pod moranje; koji se postiže prinudom, primoravanjem; prisilan.

**prìnuditi** gl. svrš., prez. *prìnudīm*, trp. prid. *prìnuđen* - silom nagnati, natjerati, prisiliti, primorati da se čini šta mimo volje.

**prìnudno/prȉnudno/prínudno** pril. - na prinudan način, prisilno, silom; pod prinudom.

**prìnudnōst/prȉnudnōst/prínudnōst** im. ž. r., g. jd. *prìnudnosti/prȉnudnosti/prínudnosti*, instr. jd. *prȉnudnošću/prìnudnošću/prínudnošću* i *prȉnudnosti/prìnudnosti/prínudnosti* - stanje onoga što je nastalo prinudom, što je prinudno.

**prinuđávānje** gl. im. s. r. od prinuđavati.

**prinuđávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prinùđāvām*, trp. prid. *prinùđāvān* - prinuđivati, vršiti prisiljavanje, primoravanje, natjerivanje da se šta čini pod prinudom, prisilom, pod moranje; prisiljavati, primoravati, silom, prinudom natjerivati, nagoniti da se čini šta mimo volje.

**prinuđívānje** gl. im. s. r. od prinuđivati.

**prinuđívati** gl. nesvrš., prez. *prinùđujēm*, trp. prid. *prinùđīvān* - prinuđavati.

**prinjuškívānje** gl. im. s. r. od prinjuškivati.

**prinjuškívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prinjùškujēm*, trp. prid. *prinjùškīvān* - iznova pomalo njuškati, njuhom mirisati, njuškati; prenes. uhoditi, prisluškivati.

**prȉobālnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priobalje, koji mu pripada, koji vodi porijeklo iz priobalja.

**prȉobālje** im. s. r., g. jd. *prȉobālja* - uzak pojas kopna uz rijeku, more, jezero; obalni pojas uz vodenu površinu.

**priòbuti se** gl. svrš., prez. *prìobujēm se*, trp. prid. *priobùven* - malo se bolje, jače, toplije obuti.

**priòdjenuti (se)** gl. svrš., prez. *priòdjenēm (se)*, trp. prid. *priòdjenūt/priodjèven* - malo se bolje, toplije odjenuti, priodjeti (se).

**priòdjesti (se)** gl. svrš., prez. *priòdjenēm (se)* - priodjenuti, priodjeti.

**priòdjeti (se)** gl. svrš., prez. *priòdjenēm (se)* - priodjenuti, priodjesti (se).

**priòkupiti** gl. svrš., prez. *priòkupīm* - sve okolo okupiti ispred koga/čega; prikupiti, s(a)kupiti ispred.

**priòkupljen** prid., odr. v. *priòkupljenī* - prikupljen ispred, okolo s(a)kupljen na jedno mjesto.

**priònljiv** prid., odr. v. *priònljivī* - sklon prianjanju; koji lahko prione uza šta, koji se priljepljuje, prihvata, prima.

**priònuti** gl. svrš., prez. *prìonēm* - jednostavno se zakačiti, prihvatiti, prilijepiti za šta; prihvatiti se črga, vrijedno raditi.

**priopćávānje/priopćívānje** gl. im. s. r. od priopćavati/priopćivati.

**priopćávati/priopćívati** gl. nesvrš., prez. *priòpćāvām/priòpćujēm*, trp. prid. *priòpćāvān/priòpćīvān* - priopštavati, javno izricati, (iz)davati, objavljivati priopćenja; saopćavati/saopštavati.

**priopćen** prid., odr. v. *prȉopćenī* - priopšten, javno obznanjen, objavljen, iskazan; saopćen/saopšten.

**priopćénje** gl. im. s. r. od priopćiti.

**prìopćenōst** im. ž. r., g. jd. *prìopćenosti*, instr. jd. *prìopćenošću/prìopćenosti* - priopštenost, saopštenost, oglašenost, objavljenost.

**priòpćiti** gl. svrš., prez. *prìopćīm*, trp. prid. *prìopćen* - priopštiti, saopštiti, saopćiti, neposredno (iz)dati priopćenje, javno (iz)reći, iskazati, obznaniti, objaviti priopćenje.



**priopštávānje** gl. im. s. r. od priopštavati.

**priopštávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *priòpštāvām*, trp. prid. *prìopštāvān* - priopćavati.

**prìopšten** prid., odr. v. *prìopštenī* - priopćen.

**prìopštenōst** im. ž. r., g. jd. *prìopštenosti*, instr. jd. *prìopštenošću/prìopštenosti* - priopćenost.

**priopšténje** gl. im. s. r. od priopštiti.

**priòpštiti** gl. svrš., prez. *prìopštīm* - priopćiti.

**priòrati** gl. svrš., prez. *prìorēm*, trp. prid. *prȉorān* - preorati, prilikom oranja zahvatiti malo i tuđe oranice; dovršiti oranje.

**prioráv̄anje** gl. im. s. r. od prioravati.

**prioràvati** gl. nesvrš., prez. *priòrāvām*, trp. prid. *priòrāvān* - preoravati, orući zalaziti u tuđu oranicu; prelaziti preko međe.

**priorìtēt** im. m. r. (nlat.), g. jd. *prioritéta*, n. mn. *prioritéti*, g. mn. *prioritétā* - pravo prvenstva, prednost, preimućstvo.

**prȉoritētnī** prid. odr. v. (nlat.) - koji je s pravom prvenstva, koji ima prednost, preimućstvo.

**priòšinuti** gl. svrš., prez. *prìošinēm*, trp. prid. *priòšinūt* - podobro ošinuti, malo (više) ošinuti; usput malo ošinuti.

**priòštriti** gl. svrš., prez. *prìoštrīm*, trp. prid. *prȉoštren* - malo (više) naoštriti.

**priòtkriti se** gl. svrš., prez. *prìotkrijēm se*, trp. prid. *priotkrìven* - malo se (više) otkriti.

**prìpadānje** gl. im. s. r. od pripadati.

**prìpadati** gl. svrš., prez. *prìpadām* - biti čije pravo; biti član kakve zajednice.

**prìpadnī** prid. odr. v. - koji kome/čemu pripada; koji kome/čemu odgovara, odgovarajući.

**prìpadnica** im. ž. r., g. jd. *prìpadnicē/prípadnicē* - žena pripadnik koga/čega, članica kakve zajednice, sljedbenica kakve ideologije.

**prìpadnīk** im. m. r., g. jd. *prìpadnīka*, n. mn. *prìpadnīci*, g. mn. *prìpadnīkā* - onaj koji kome/čemu pripada; onaj na koga drugi na temelju njegove pripadnosti imaju pravo; član kakvog udruženja; sljedbenik čega.

**prìpadnīštvo** zb. im. s. r., g. jd. *prìpadnīštva/prípadnīštva* - svojstvo onih koji kome/čemu pripadaju, pripadnost.

**prìpadnōst** im. ž. r., g. jd. *prìpadnosti*, instr. jd. *prìpadnošću/prìpadnosti* - stanje onoga koji kome/čemu pripada.

**pripájānje** gl. im. s. r. od pripajati.

**pripájati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìpājām (se)* - obavljati pripajanje; pridruživati (se); spajati; priljubljivati (se) uz šta.

**pripáliti** gl. svrš., prez. *prìpālīm*, trp. prid. *prìpāljen* - upaliti, zapaliti prinoseći čemu vatru ili primičući ono što treba zapaliti onome što gori.

**prìpāljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìpāljenosti*, instr. jd. *prìpāljenošću/prìpāljenosti* - stanje i osobina onoga što je pripaljeno, upaljenost, zapaljenost.

**pripaljívānje** gl. im. s. r. od pripaljivati.

**pripaljívati** gl. nesvrš., prez. *pripàljujēm*, trp. prid. *pripàljīvān* - činiti pripaljivanje, paliti šta prinoseći mu vatru.

**prìpāmtiti** gl. svrš., prez. *prìpāmtīm*, trp. prid. *prìpāmćen* - dobro upamtiti, zapamtiti, ne zaboraviti, držati u pamćenju.

**prìpariti** gl. svrš., prez. *prìparīm* - malo pariti, zagrijati pareći uz šta toplo; malo izložiti parenju.

**pripàsāč** im. m. r., g. jd. *pripasáča*, n. mn. *pripasáči*, g. mn. *pripasáčā* - pojas, opasač, kaiš; ono za što se pripasuje.

**pripàsača** im. ž. r., g. jd. *pripàsačē*, n. mn. *pripàsače*, g. mn. *pripàsāčā* - dio odjeće koji se pripasuje, pregača, kecelja.

**pripàsati** gl. svrš., prez. *prìpašēm*, trp. prid. *prȉpasān* - opasati, staviti, zavezati, omotati oko pasa; pričvrstiti pri pojasu.

**pripasávānje** gl. im. s. r. od pripasavati.

**pripasávati** gl. nesvrš., prez. *pripàsujēm* - pripasivati, vezivati oko struka, pasa, opasivati; pričvršćavati uz pojas.

**pripasívānje** gl. im. s. r. od pripasivati.

**pripasívati** gl. nesvrš., prez. *pripàsujēm* - pripasavati.

**prìpasnī/prȉpasnī** prid. odr. v. - koji služi za pripasivanje.

**prìpasti** gl. svrš., prez. *prìpadnēm* - biti dodijeljen kome/čemu; postati čijim vlasništvom.

**prìpaša** im. ž. r. - onaj dio stoke koji se othrani za kućne potrebe a ne za prodaju; dodatna paša, paša.
**prìpašāj** im. m. r., g. jd. *prìpašāja*, g. mn. *prìpašājā* - pripašnjak, pripašnjača.
**pripášnjača** im. ž. r., g. mn. *pripášnjāčā* - pripašaj, pripašnjak.
**prìpašnjāk** im. m. r., g. jd. *prìpašnjāka*, n. mn. *prìpašnjāci*, g. mn. *prìpašnjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìpašnjācima* - kožni pojas za pripasivanje, pripašaj, pripašnjača.
**prìpaziti** gl. svrš., prez. *prìpazīm*, trp. prid. *prìpažen* - pričuvati, čuvati šta pazeći na to.
**prìpeći/prìpeknuti** gl. svrš., prez. *pripèčē/prìpečē* i *prìpeknē* - početi jako grijati, jako upeći, prigrijati; ugrijati, upeći; još malo ispeći.
**prìpeka** im. ž. r., dat. jd. *prìpeci*, g. mn. *prìpēkā* - vrelina, jaka sunčana žega.
**prìperak** im. m. r., g. jd. *prìpērka*, n. mn. *prìpērci*, g. mn. *prìperākā*, dat. instr.-lok. mn. *prìpērcima* - bočni izdanak, listić u sručku cvijeta, zaperak.
**prìpēti** gl. svrš., prez. *prìpnēm*, trp. prid. *prìpēt* - privezati za kolac poboden u zemlju; privezati uza šta; prikačiti, zakačiti; malo više popeti, podići.
**pripètljati** gl. svrš., prez. *pripètljām*, trp. prid. *prìpetljān* - zavezati nekako, svezati petljajući; prenes. pridodati šta.
**pripíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìpījām (se)* - privijati, priljubljivati, priljepljivati (se) uza šta.
**pripìjen** prid., odr. v. *pripìjenī* - privijen, priljubljen, prilijepljen uz koga ili uza šta; previše stiješnjen.
**pripìjeno** pril. - na pripijen način, priljubljeno, prilijepljeno, stiješnjeno.
**pripìjenōst** im. ž. r., g. jd. *pripìjenosti*, instr. jd. *pripìjenošću/pripìjenosti* - stanje onoga što je pripijeno.
**pripijèvati** gl. nesvrš., prez. *prìpijevām* - pripomagati svojim pjevanjem; dodavati svoju pjesmu.
**prìpijevka** im. ž. r., dat. jd. *prìpijevci*, g. mn. *prìpijevkī* - ono što se pripijeva, dio pjesme koje se ponavlja, refren.
**pripíljiti** gl. svrš., prez. *prìpīljīm* - prionuti, čvrsto prisloniti, pritisnuti uza šta.
**prìpinjānje** gl. im. s. r. od pripinjati.
**prìpinjati** gl. nesvrš., prez. *prìpinjēm* - činiti pripinjanje, povremeno vezivati (npr. konje ili krave) uza šta.
**prípis** im. m. r. - up. pripisak.
**prípisak/prìpisak** im. m. r., g. jd. *prípiska/prìpiska*, n. mn. *prípisci/prìpisci*, g. mn. *prípisākā/prìpisākā* - ono što je naknadno pripisano, dopisano; pripis, pripisivanje.
**pripísati** gl. svrš., prez. *prìpīšēm* - dopisati, dodati pišući; smatrati šta čijim; ubrojiti u šta; prenes. pridodati kome šta, obično loše, što on nije učinio, što mu ne pripada.
**pripisívānje** gl. im. s. r. od pripisivati.
**pripisívati** gl. nesvrš., prez. *pripìsujēm* - obavljati pripisivanje, dodavati, dopisivati; ubrajati u šta prema nekim osobinama; smatrati da ko ima kakve osobine; prenes. pridodavati kome šta (obično loše) što on ne posjeduje.
**prìpiti** gl. svrš., prez. *prìpijēm*, trp. prid. *prìpīt* - nešto malo popiti, popiti u čije zdravlje.
**prìpiti se** gl. svrš., prez. *prìpijēm se*, trp. prid. *pripijen* - priljubiti se, priviti se uz koga ili uza šta.
**prìpīt** prid., odr. v. *prìpītī* - koji je malo popio, malo pijan, koji nije sasvim trijezan.
**pripitòmiti (se)** gl. svrš., prez. *pripitomīm (se)*, trp. prid. *pripìtomljen* - učiniti pitomim, ukrotiti; prenes. steći kod koga povjerenje, pridobiti koga svojim ponašanjem; postati pitom, ukroćen; postati krotak, miran, pitom.
**pripitomljávānje** gl. im. s. r. od pripitomljavati.
**pripitomljávati** gl. nesvrš., prez. *pripitòmljāvām* - činiti da šta bude pitomo, krotiti, ukroćavati; prenes. osvajati, pridobijati koga, činiti ga krotkim.
**prìpītōst** im. ž. r., g. jd. *prìpītosti*, instr. jd. *prìpītošću/prìpītosti* - stanje onog ko je pripit, lagano pijanstvo.
**pripìtomljen** prid., odr. v. *pripìtomljenī* - koji je postao pitom, ukroćen; prenes. koji je postao krotak, koji je pridobijen, osvojen lijepim postupcima.
**pripìtomljenōst** im. ž. r., g. jd. *pripìtomljenosti*, instr. jd. *pripitomljenošću/ pripìtomljenosti* - stanje i osobina onoga ko je pripitomljen.



**prípjev** im. m. r., g. jd. *prípjeva*, g. mn. *prípjēvā* - ono što se dodaje pjesmi, refren.
**prìpjevak/prípjevak** im. m. r., g. jd. *prìpjēvka/prípjēvka*, n. mn. *prìpjēvci/prípjēvci*, g. mn. *prìpjevākā/prípjevākā*, dem. - mali pripjev, refrenčić.
**pripjévati** gl. svrš., prez. *prìpjēvām* - pjevati za kim, dodavati uz njegovu pjesmu.
**príplod** im. m. r., g. jd. *príploda* - ono što je prispjelo oplodnjom, ob. mlada stoka; čin priplođivanja.
**prìplodak** im. m. r., g. jd. *prìplotka*, n. mn. *prìploci*, g. mn. *prìplodākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìplocima* - priplod; mali priplod.
**príplodan** prid., odr. v. *príplodnī* - koji se može može priploditi, namnožiti priplođivanjem; koji je za priplod.
**priplòditi se** gl. svrš., prez. *prìplodī se* - namnožiti se priplodom, prirasti priplođivanjem.
**priplođávānje** gl. im. s. r. od priplođavati.
**priplođávati (se)** gl. nesvrš., prez. *priplòđāvā (se)* - umnožavati priplodom, priplođivanjem.
**priplođívānje** gl. im. s. r. od priplođivati.
**priplođívati (se)** gl. nesvrš., prez. *priplòđujē se* - razmnožavati (se) priplođivanjem, prirastati, priplođavati.
**pripljéskati** gl. svrš., prez. *prìpljēskām* - dlanom pripomoći da se rastanji, rastanjiti pljeskanjem.
**pripljóštiti** gl. svrš., prez. *prìpljōštīm* - malo spljoštiti.
**pripòdići/pripòdignuti se** gl. svrš., prez. *pripòdignēm se* - malo se podignuti; prenes. malo se oporaviti nakon bolesti.
**pripògledati** gl. svrš., prez. *pripògledām* - malo pogledati; uzgredno obratiti pažnju na šta, pogledati.
**prípoj** im. m. r., g. jd. *prípoja*, g. mn. *prípōjā* - priljubljivanje; spajanje, pripajanje; opojnost.
**pripòjāsnica** im. ž. r. - ob. u mn., fišeklija, pojas s patronama.
**pripojávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pripòjāvām (se)* - pokušavati šta pripojiti, spajati.
**pripòjiti** gl. svrš., prez. *prìpojīm* - spojiti, sastaviti, svezati; priljubiti, tijesno spojiti, pribiti.
**pripomágānje** gl. im. s. r. od pripomagati.
**pripomágati** gl. nesvrš., prez. *pripòmāžēm* - pomalo pomagati; s vremena na vrijeme pomagati.
**pripoménuti** gl. svrš., prez. *pripòmēnēm* - napomenuti da se ne zaboravi, podsjetiti napomenom.
**prìpomōć** im. ž. r., g. jd. *prìpomoći*, instr. jd. *prìpomoću/prìpomoći* - nedovoljna, manja pomoć, potpora.
**pripòmoći** gl. svrš., prez. *pripòmognēm* - davati, pružati malu pomoć, biti kome pri pomoći, malo pomoći.
**pripòslati** gl. svrš., prez. *pripòšaljēm* - malo usput, uzgredno poslati; uza šta poslati.
**prìpovijećica** im. ž. r., g. mn. *prìpovijećīcā* - kratka, mala pripovijetka; pričica.
**pripovijèdalac** im. m. r., g. jd. *pripovijèdaoca*, v. jd. *pripovijèdaoče*, n. mn. *pripovijèdaoci*, g. mn. *pripovijèdalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pripovijèdaocama* - onaj koji pripovijeda, pripovjedač.
**pripovijèdānje** gl. im. s. r. - knjiž., način pjesničkog izražavanja; pisanje ili kazivanje pripovijedi; opširno govorenje ob. o starinama; ispredanje priča.
**pripovijèdati** gl. nesvrš., prez. *pripòvijedām* - obavljati pripovijedanje, kazivati ili pisati pripovijedi; govoriti opširno ob. o starinama.
**prìpovijest** im. ž. r., g. j. *prìpovijesti*, instr. jd. *prìpoviješću/prìpovijesti*, g. mn. *pripovijèstī/prìpovijestī* - ono što je pripovijeđeno, pripovijetka, priča.
**prìpovijetka** im. ž. r., dat. jd. *prìpovijetki/prìpovijeci*, g. mn. *prìpovijedākā/prìpovjedākā* - knjiž. vrsta kraćeg proznog djela; zanimljiva priča, pripovijest.
**pripovjèdāč** im. m. r., g. jd. *pripovjedáča*, g. mn. *pripovjedáčā* - onaj koji pripovijeda, narator; pisac pripovijetki.
**pripovjedáčev** prid. odr. v. - koji pripada pripovjedaču.
**pripovjèdačica** im. ž. r. - žena pripovjedač.

**pripovjedàčicin** prid. odr. v. - koji se odnosi na pripovjedačicu, koji joj pripada

**pripovjèdāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pripovjedače, koji je kao u pripovjedača.

**pripovjèdāčki** pril. - na pripovjedački način, kao pripovjedači.

**pripòvjediti** gl. svrš., prez. *pripòvjedīm*, trp. prid. *pripòvjeđen* - ispričati, kazati kao pripovijed.

**prȉpovjednī/prȉpovjēdnī/pripòvjēdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pripovijed, koji je kao u pripovijedi.

**prìprati** gl. svrš., prez. *prìperēm/pripèrēm*, trp. prid. *prȉprān* - malo, ovlaš oprati.

**pripŕášiti** gl. svrš., prez. *prìprāšīm* - malo poprašiti, odozdo prašiti.

**priprašívānje** gl. im. s. r. od niprašivati.

**priprašívati** gl. nesvrš., prez. *pripràšujēm* - obavljati priprašivanje, pomalo odozdo prašiti.

**prȉprava** im. ž. r., g. mn. *prȉprāvā* - čin pripravljanja, pripravljanje, pravljenje; pripremanje, priprema; ono što je pripravljeno, pripremljeno, spremljeno, pripravak; vojn. četa koja mora biti uvijek spremna za djelovanje.

**prìpravak** im. m. r., g. jd. *prìprāvka*, n. mn. *prìprāvci*, g. mn. *prìpravākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìprāvcima* - ono što je pripravljeno, priprava.

**prȉprāvan** prid., odr. v. *prȉprāvnī* - pripremljen, spremljen; spreman.

**prìpraviti** gl. svrš., prez. *prìpravīm*, trp. prid. *prìpravljen* - pripremiti pravljenjem, spraviti; napraviti.

**pripràvljāč** im. m. r., g. jd. *pripravljáča*, g. mn. *pripravljáčā* - onaj koji obavlja pripravljanje, pripremač, koji priprema; spremač.

**prìpravljānje** gl. im. s. r. od pripravljati.

**prìpravljati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìpravljām (se)* - obavljati pripravljanje; pripremati, spremati (se).

**prìprāvnica** im. ž. r., g. mn. *prìprāvnīcā* - ženska osoba pripravnik, ona koja obavlja pripravnički rad.

**prìprāvnīk** im. m. r., g. jd. *prìprāvnīka*, n. mn. *prìprāvnīci*, g. mn. *prìprāvnīkā* - onaj koji vrši pripravnički rad, osoba koja se priprema za obavljanje kakvog posla, ob. svršenik kakvog fakulteta bez radnog iskustva.

**prìprāvničkī** prid. od. v. - koji se odnosi na pripravnike, koji im pripada.

**prìprāvnīštvo** im. s. r. - služba, posao pripravnika.

**prȉprāvno** pril. - na pripravan način, spremno, pripremnjeno.

**priprávnōst** im. ž. r., g. jd. *priprávnosti*, instr. jd. *priprávnošću/priprávnosti* - pripremljenost, spremnost za šta.

**prìprēći** gl. svrš., prez. *prìprēgnēm* - pripregnuti.

**priprećívānje** gl. im. s. r. od priprećivati.

**priprećívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *priprèćujēm* - s vremena na vrijeme pomalo prijetiti, prijetnjom opominjati, upozoravati.

**prȉprega** im. ž. r., dat. jd. *prȉprezi* - ono što služi za priprezanje; konji koji se dodatno uprežu radi pomoći već upregnutim.

**pripr‌égnuti** gl. svrš., prez. *prìprēgnēm* - dodatno upregnuti još jedne konje, upregnuti i pripregu.

**prȉprema** im. ž. r., g. mn. *prȉprēmā* - spremanje, pripremanje; čin spremanja, pripremanja.

**priprèmāč** im. m. r., g. jd. *pripremáča*, g. mn. *pripremáčā* - onaj koji priprema, spremač.

**prȉprēman** prid., odr. v. *prȉprēmnī* - spreman, pripremljen.

**priprémānje** gl. im. s. r. od pripremati.

**priprémati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìprēmām (se)* - spremati (se), obavljati pripremanje, vršiti pripreme.

**priprémiti (se)** gl. svrš., prez. *prìprēmīm* **(se)** - spremiti, završiti pripremu; obaviti pripremanje; pripraviti, spraviti.

**prìprēmljen** prid., odr. v. *prìprēmljenī* - spremljen; pripravljen.

**prìpremljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìprēmljenosti*, instr. jd. *prìprēmljenošću/prìprēmljenosti* - stanje onoga što je ili ko je pripremljen.

**prȉprēmno** pril. - spremno, pripremljeno.

**prìprijećen** prid. neodr. v. - malo zaprijećen, koji je dobio malu prijetnju.

**prìprijećenōst** im. ž. r., g. jd. *prìprijećenosti*, instr. jd. *prìprijećenošću/prìprijećenosti* - stanje priprijećenog.



**prìprijeti** gl. svrš., prez. *prȉprēm* - malo uprijeti, pripomoći upirući, pritvoriti upiranjem; dodati, pripomoći; prenes. doći u stisku, zapasti u teškoće.

**priprijètiti** gl. svrš., prez. *prìprijetīm* - malo zaprijetiti, na neki način malo prijeteći opomenuti.

**prȉprost** prid., odr. v. *prȉprostī* - koji je niska roda, prilično prost; prostački; bezazlen; prejednostavan; neobrazovan, neuk; prilično neodgojen, nekulturan.

**prȉprosto** pril. - na priprost način; jednostavno; bezazleno; prilično prosto, prostački; neuko; prilično necivilizovano, nekulturno.

**prȉprostōst** im. ž. r., g. jd. *prȉprostosti*, instr. jd. *prȉprostošću/prȉprostosti* - osobina i stanje onoga ko je priprost.

**prìpucati** gl. svrš., prez. *prìpucām* - malo zapucati, neočekivano početi pucati.

**pripucávānje** gl. im. s. r. od pripucavati.

**pripucávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pripùcāvām* - povremeno pomalo pucati.

**pripuckívānje** gl. im. s. r. od pripuckivati.

**pripuckívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pripùckujēm* - pripucavati, povremeno pomalo pucati.

**prìpučiti** gl. svrš., prez. *prìpučīm*, trp. prid. *prìpučen* - prikopčati, skopčati; pritegnuti, stegnuti.

**prìpuknuti** gl. svrš., prez. *prìpuknēm* - malo puknuti; dijal. prepuknuti, prepući.

**prìpuniti** gl. svrš., prez. *prìpunīm* - još malo puniti, dopuniti; dijal. prepuniti.

**prípust/prìpust** im. m. r., g. jd. *prípusta/prìpusta*, g. mn. *prípūstā/prȉpūstā* - pripuštanje; puštanje ženke mužjaku radi oplodnje.

**prìpustiti/pripùstiti** gl. svrš., prez. *prìpustīm*, trp. prid. *prìpušten* - pustiti, dozvoliti kome da se približi; propustiti; prepustiti, pustiti da šta bude duže od čega drugog.

**pripùstljiv** prid., odr. v. *pripùstljivī* - koji se da, koji se može pripustiti, koji je sklon pripuštanju.

**prìpušiti** gl. svrš., prez. *prìpušīm* - dobiti želju za pušenjem; dijal. prepušiti, zapušiti, zadimiti se, uspušiti.

**pripúštānje** gl. im. s. r. od pripuštati.

**pripúštati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìpūštām* - malo puštati; dozvoljavati kome da se približi; propuštati; dijal. prepuštati, puštati da šta bude duže od čega drugog.

**priračùnati** gl. svrš., prez. *priračùnām* - pridodati računu, pribrojiti, dodatno uračunati; dijal. preračunati, pogriješiti u računanju.

**priračunávānje** gl. im. s. r. od priračunavati.

**priračunávati** gl. nesvrš., prez. *priračùnāvām* - pridodavati računu, pribrajati, dodatno uračunavati; dijal. preračunavati se, griješiti u računu.

**prìraslica/prȉraslica** im. m. i ž. r., g. mn. *prȉraslīcā* - ono što je priraslo; izraslina; bolest prirastanja, sraslost.

**prȉrāst** im. m. r., g. jd. *prȉrāsta* - ono što je priraslo, dio cjeline koji je u nekom vremenu prirastao; dio cjeline koji se povećao množenjem, koji se namnožio.

**prirástānje** gl. im. s. r. od prirastati.

**prirástati** gl. nesvrš., prez. *prìrāstām* - u nekom vremenu rastući pristizati; pristizati rasplođavanjem, razmnožavati se plodnjom; dijal. prerastati, rasti više nego što je potrebno.

**prìrāsti** gl. svrš., prez. *prirástem/prirástēm* - srasti s čim, zarasti; pristići rastóm, narasti; namnožiti se; razg.

**priraš‌ćívānje** gl. im. s. r. od priraš‌ćivati.

**priraš‌ćívati** gl. svrš., prez. *priràšćujēm* - prirastati, srastati, zarastati.

**prȉraštāj** im. m. r., g. jd. *prȉraštāja*, g. mn. *prȉraštājā* - prirast, povećanje čega živog (npr. priraštaj stanovnika); ono što se povećalo, što je naraslo u nekoj cjelini u nekom vremenu.

**prȉredba** im. ž. r., g. mn. *príredbī/príredābā* - predstava; javna predstava zabavnog karaktera; pozorišna predstava; priređivanje; prenes. događaj s elementima predstave.

**priréditi** gl. svrš., prez. *prìrēdīm*, trp. prid. *prìrēđen* - pripremiti, urediti; odabrati za štampanje ili javno prikazivanje.

**prìrēđen** prid., odr. v. *prìrēđenī* - pripremljen, uređen; spremljen.

**prìrēđenōst** im. ž. r., g. jd. *prìrēđenosti*, instr. jd. *prìrēđenošću/prìrēđenosti* - stanje onoga što je priređeno.

**priređìvāč** im. m. r., g. jd. *priređiváča*, g. mn. *priređiváčā* - onaj koji šta priređuje; izdavač; urednik, uređivač.
**priređiváčev** prid. odr. v. - koji pripada priređivaču.
**priređìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priređivača i na pripređivanje.
**prirèđīvān** prid., odr. v. *prirèđīvānī* - koji je pretrpio priređivanje, uređivan, pripreman.
**priređívānje** gl. im. s. r. od priređivati.
**priređívati** gl. nesvrš., prez. *prirèđujēm* - obavljati priređivanje, uređivati; pripremati za štampu ili za javno prikazivanje.
**prìrepak/prírepak** im. m. r., g. jd. *prìrepka/prírepka*, n. mn. *prìrepci/prírepci*, g. mn. *prìrepākā/prírepākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìrepcima/prírepcima* - ono što je pri repu; prenes. ono što je (pri)dodato čemu; privjesak.
**prirèpāš** im. m. r., g. jd. *prirepáša*, g. mn. *prirepášā* - onaj koji se ponaša kao da je prirepak, prirepak, privjesak, prirepina.
**prirèpāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prirepaše, koji je kao u prirepaša.
**prirèpāški** pril. - kao prirepaši, na prirepaški način.
**prirepáštvo** im. s. r. - prirepaško ponašanje, osobina onoga ko je prirepaš.
**prìrepina** im. ž. r., g. mn. *prìrepīnā* - dio kože oko repa; ono što je pri repu, prirepaš.
**prìrez/prírez** im. m. r., g. jd. *prìreza/príreza*, g. mn. *prìrēzā/prírēzā* - dodatni rez; ono što je dodato čemu (up. porez i prirez).
**priricati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìrīčēm* - u govoru dodavati; pridodavati, pridavati.
**prìrječica** im. ž. r., g. mn. *prìrječīcā* - poslovica, prirječje.
**prìrjēčje/prìrječje** im. s. r. - pouka koja je pri riječima, poslovica.
**prírječje** im. s. r. - riječna obala, oblast, kraj, područje uz rijeku.
**príročkī/príročnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prirok.
**prírod** im. m. r. - ono što je rodilo u toku godine, doprinos, ljetina, rod.
**príroda** im. ž. r., g. jd. *prírodē* - sav materijalni svijet, sve što postoji a nije nastalo čovjekovim radom; ukupnost životnih uslova uključujući klimu, morfologiju i sastav tla, biljni i životinjski svijet; bit, suština, osnovno svojstvo koga ili čega; karakter, narav, ćud, temperament, urođena svojstva; ljudski organizam.
**prírodan** prid., odr. v. *prírodnī* - koji se odnosi na prirodu; koji je u vezi s prirodom, nepatvoren, izvoran; neusiljen, naravan; koji je nastao prirodno, rođenjem, urođen; koji je u vezi s izučavanjem prirode; prenes. koji se ponaša prirodno.
**prírodin/prírodīn** prid. odr. v. - koji pripada prirodi, koji potječe iz prirode, koji je podarila priroda.
**prírodno** pril. - na prirodan način; naravno.
**prírodnōst** im. ž. r., g. jd. *prírodnosti*, instr. jd. *prírodnošću/prírodnosti* - osobina onoga ko je prirodan ili što je prirodno.
**prírodnjāčkī/priròdnjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prirodnjake i prirodnjaštvo.
**prírodnjāčki/priròdnjāčki** pril. - kao prirodnjaci, na prirodnjački način.
**priròdnjāk/prírodnjāk** im. m. r., g. jd. *prirodnjáka/prírodnjāka*, n. mn. *prirodnjáci/prírodnjāci*, g. mn. *prirodnjákā/prírodnjākā* - onaj koji proučava prirodu, koji se bavi prirodom; koji se ponaša prirodno, koji voli prirodu i oponaša je; prenes. jednostavan čovjek, onaj koji nije opterećen kojekakvim neprirodnim društvenim normama ponašanja.
**prírodnjāštvo** im. s. r. - zanimanje i svojstvo prirodnjaka.
**prirodòpis** im. m. r. - nauka o prirodi i prirodnim pojavama; prirodoslovlje; prirodoznanstvo; ranije: nastavni predmet o prirodi.
**prirodopísac** im. m. r., g. jd. *prirodopísca*, n. mn. *prirodopísci*, g. mn. *prirodòpīsācā* - onaj koji se bavi prirodopisom, koji piše knjige o prirodi.
**prirodòpisnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prirodopis.
**prirodòpisno** pril. - živopisno, veoma upečatljivo; grubo, snažno.



**prirodopíščev** prid. odr. v. - koji pripada prirodopiscu, koji je potekao od njeg.
**prirodoslóvac** g. jd. *prirodoslóvca*, n. mn. *prirodoslóvci*, g. mn. *prirodòslōvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prirodoslóvcima* - onaj koji se bavi prirodoslovljem, prirodoznanac.
**prirodoslóvčev** prid. odr. v. - koji pripada prirodoslovcu.
**prírodoslōvlje** im. s. r. - nauka koja se bavi proučavanjem i opisom prirode, prirodoznanstvo.
**prírodoslōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosni na prirodoslovlje, prirodoznanstveni.
**prirodoznànstven** prid., odr. v. *prirodoznànstvenī* - koji se odnosi na prirodoznanstvo, koji mu pripada.
**prirodoznánstvo** im. s. r. - nauka o prirodnim znanostima, prirodopis, prirodoslovlje.
**prìrođen** prid., odr. v. *prìrođenī* - koji je nastao prirodno, rođenjem, s kojim je rođen, urođen.
**prirođènīk** im. m. r., g. jd. *prirođeníka*, n. mn. *prirođeníci*, g. mn. *prirođeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prirođenícima* - onaj koji je prirođen; prirođeni državljanin.
**prìrođeno** pril. - urođeno, na prirođen način.
**prìrođenōst** im. ž. r., g. jd. *prìrođenosti*, instr. jd. *prìrođenošću/prìrođenosti* - osobina onoga što je prirođeno, prirođenje.
**prirođénje** gl. im. s. r. - prirođenost.
**prírok** im. m. r., g. jd. *príroka*, n. mn. *príroci*, g. mn. *prírōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prírocima* - gram. predikat, rečenični dio kojim se obilježava radnja, stanje ili zbivanje.
**prirúbiti** gl. svrš., prez. *prìrūbīm*, trp. gl. prid. *prìrūbljen* - napraviti rubove; podvrnuti rubove, obrubiti; postaviti uz rub.
**prìrūbljen** prid., odr. v. *prìljūbljenī* - koji je s rubovima, obrubljen; primaknut, pripijen, sastavljen, spojen pri samom rubu.
**prìrūbljeno** pril. - prikrajčeno sasvim primaknuto uz rub; pripijeno uz sami rub čega.
**prìrūbljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìljūbljenosti*, instr. jd. *prìljūbljenošću/prìljūbljenosti* - stanje onoga što je priljubljeno; primaknutost uz rub čega.
**prìručan** prid., odr. v. *prìručnī* - koji je uvijek pri ruci, prikladan, pogodan, jednostavan; lahko upotrebljiv.
**prìrūčje** im. s. r. - gornji dio ograde na stepeništu za koji se pridržava.
**prìručnīk** im. m. r., g. jd. *prìručnīka*, n. mn. *prìručnīci*, g. mn. *prìručnīkā* - knjiga s kratkim i jasnim uputama o čemu, obično služi nastavnicima kao uputa za bolje korištenje udžbenika.
**prisàbrati (se)** gl. svrš., prez. *prisàberēm/prisabèrēm*, imp. *prisabèri*, trp. prid. *prìsabrān* - okolo prikupiti, sabrati, pribrati; prenes. preispitati se, srediti, pribrati i razabrati misli, emocije.
**prísad/prísada** im. m. r. - mlade biljke koje se prisađuju, presad(a), rasad(a); mlada voćka, sadnica.
**prisáditi** gl. svrš., prez. *prìsādīm*, trp. prid. *prìsāđen* - posaditi uza šta već posađeno, sađenjem popuniti prazninu, još nasaditi; nakalemiti, pricijepiti.
**prisajedíniti (se)** gl. svrš., prez. *prisajèdīnīm (se)*, trp. prid. *prisajèdīnjen* - ob. spojiti, sastaviti; pripojiti, priključiti, uključiti; udružiti; združiti.
**prisajedinjávānje** gl. im. s. r. od prisajedinjavati.
**prisajedinjávati** gl. svrš., prez. *prisajedìnjāvām* - činiti prisajedinjenje; ob. spajati, sastavljati; pripajati, priključivati, uključivati; udruživati; združivati.
**prisajedinjívānje** gl. im. s. r. od prisajedinjivati.
**prisajedinjívati** gl. nesvrš., prez. *prisajedinjujēm* - prisajedinjavati.
**prìsan** prid., odr. v. *prìsnī* - blizak, neposredan, srdačan; koji je s kim u bliskim, prijateljskim odnosima.
**prìseban** prid., odr. v. *prìsebnī* - koji je miran, sabran, koji ne podliježe snažnim emocijama koje parališu razum.
**prìsebno** pril. - mirno, sabrano, hladnokrvno, na priseban način.
**prìsebnōst** im. ž. r., g. jd. *prìsebnosti*, instr. jd. *prìsebnošću/prìsebnosti* - stanje onoga ko je priseban; hladnokrvnost, mirno stanje duha u teškim situacijama.

**prìsēći** gl. svrš., prez. *prìsēgnēm*, rad. gl. prid. *prìsēgao/priségnuo* - prisegnuti.
**prìsega** im. ž. r., dat.-lok. jd. *prìsezi*, g. mn. *prìsēgā* - neob. neporecivo obećanje, zakletva, čvrsto data riječ čije je kršenje izdajstvo za koje slijedi stroga kazna.
**prìsēgnūt** prid., odr. v. *prìsēgnūtī* - koji je pod prisegom (zakletvom), vezan prisegom, zakletvom, neporecivim obećanjem.
**priségnuti** gl. svrš., prez. *prìsēgnēm*, rad. gl. prid. *prìsēgao/priségnuo* - dati čvrsto obećanje, položiti prisegu, zakletvu, zakleti se.
**prìsēgnūto** pril. - pod prisegom, pod zakletvom, čvrsto obećano, zakleto; nesumnjivo.
**prìsēgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prìsēgnūtosti*, instr. jd. *prìsēgnūtošću/prìsēgnūtosti* - neob. stanje onih koji su dali prisegu koji su pod prisegom.
**prìselac** im. m. r., g. jd. *prìsēlca*, n. mn. *prìsēlci*, g. mn. *prìselācā/ prísēlācā* - stanovnik priselka; doseljenik, došljak.
**prìselak** im. m. r., g. jd. *prìsēlka/prìseoka*, n. mn. *prìsēlci/prìseoci*, g. mn. *prìselākā* - zaselak, nekoliko kuća u blizini sela; prigradsko selo.
**prìsēlčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na priselca, koji mu pripada.
**prìselica** im. m. i ž. r. - priselac.
**prìselskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priselak.
**prisézānje** gl. im. s. r. od prisezati - prisega, polaganje zakletve, zaklinjanje.
**prisézati** gl. nesvrš., prez. *prìsēžēm*, trp. prid. *prìsēgnūt* - polagati prisegu, zakletvu, davati kome čvrsto obećanje, zaklinjati se na šta.
**prìsilan** prid., odr. v. *prìsīlnī* - koji je pod prisilom, nasilan.
**prìsiliti** gl. svrš., prez. *prìsilīm*, trp. prid. *prìsiljen* - učiniti prisilu; prisilom nagnati, natjerati, primorati koga da šta učini mimo svoje volje.
**prisiljávānje** gl. im. s. r. od prisiljavati.
**prisiljávati** gl. nesvrš., prez. *prisìljāvām* - činiti prisiljavanje; nagoniti, tjerati, natjeravati silom; primoravati.
**prìsiljen** prid., odr. v. *prìsiljenī* - koji je pod prisilom nešto učinio.
**prìsiljeno** pril. - pod prisilom, usiljeno.
**prìsiljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìsiljenosti*, instr. jd. *prìsiljenošću/prìsiljenosti* - stanje i osobina onoga ko je prisiljen ili što je prisiljeno; prisila.
**prisíniti** gl. svrš., prez. *prìsīnīm*, trp. prid. *prìsīnjen* - posiniti, uzeti kao sina.
**prisínuti** gl. svrš., prez. *prìsīnēm* - malo sinuti, prosjati.
**prìsipānje** gl. im. s. r. od prisipati.
**prìsipati** gl. nesvrš., prez. *prìsipām* - dosipati, dopunjavati, dolijevati sipajući ili dolijevajući.
**prìsjećānje** gl. im. s. r. - naknadno sjećanje, evociranje uspomena.
**prìsjećati se** gl. nesvrš., prez. *prìsjećām se* - prizivati u svijest uspomene, evocirati.
**prìsjedānje/prisjédānje** gl. im. s. r. od prisjedati.
**prìsjedati/prisjédati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìsjedām/prìsjēdām* - dolazeći sjedat; prislanjati se sjedajući; pribijati se, pristajati uz koga/ šta; prenes. prisjédati, pristajati na muku; "skakati na nos", stvarati poteškoće, neugodnosti, donositi nelagodu; otežavati ionako tešku situaciju.
**prìsjen** im. m. r. - prisjenak.
**prìsjena** im. ž. r. - prisjenak.
**prìsjenak** im. m. r., g. jd. *prìsjēnka*, n. mn. *prìsjēnci* - polusjena, mjesto u prisjeni, zasjenak.
**prìsjesti** gl. svrš., prez. *prìsjednēm* - naknadno sjesti; prenes. stvoriti nelagodu, neugodnost, "skočiti na nos".
**prìsjetiti se** gl. svrš., prez. *prìsjetīm se* - dosjetiti se, sjetiti se uz malo razmišljanja, prizvati u sjećanje.
**priskákānje** gl. im. s. r. od priskakati.
**priskákati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìskāčēm* - povremeno prilaziti; prenes. s vremena na vrijeme pomagati, pružati pomoć.
**priskòčiti** gl. svrš., prez. *prìskočīm* - priteći kome u pomoći, pomoći kome u nevolji.
**priskòčljiv** prid., odr. v. *priskòčljivī* - koji rado priskače, koji želi pomoći.
**prískok** im. m. r., g. jd. *prískoka*, n. mn. *prískoci*, g. mn. *prískōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prískocima* - brz i nagao skok ob. u namjeri da se pomogne, pritrčavanje u pomoć.



**priskŕbiti/priskŕbiti** gl. svrš., prez. *prìskrbīm/prìskŕbīm*, trp. prid. *prìskrbljen/ prìskŕbljen* - pribaviti, osigurati materijalna sredstva; obezbijediti kakvu zadovoljštinu, sigurnost.
**prìskŕbljenōst/prìskrbljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìskŕbljenosti/prìskrbljenosti*, instr. jd. *prìskŕbljenošću/prìskrbljenošću* i *prìskŕbljenosti/prìskrbljenosti* - osobina onoga što je priskrbljeno; stanje onoga što se priskrbljuje; snabdjevenost.
**priskrbljívānje** gl. im. s. r. od priskrbljivati.
**priskrbljívati** gl. svrš., prez. *priskŕbljujēm* - pribavljati, nabavljati; snabdijevati.
**prìslanjānje** gl. im. s. r. od prislanjati.
**prìslanjati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìslanjām (se)* - stavljati uz nešto što služi kao oslonac; oslanjati, stojeći pridržavati se za šta; oslanjati, naslanjanjati (se); pripijati, stiskati uza šta; prenes. primicati, približavati, pridruživati se kome bez poziva.
**príslon** im. m. r., g. jd. *príslona*, n. mn. *prísloni*, g. mn. *príslōnā* - ono što se prislanja; naslon, deblja daska koja se redajući jedna do druge stavlja u mezar da neko vrijeme zaštiti tijelo umrlog.
**prislòniti (se)** gl. svrš., prez. *prìslonīm (se)*, trp. prid. *prìslonjen* - metnuti, staviti šta uza što; osloniti (se); pridržati se stojeći; nasloniti (se); stisnuti (se), pripiti (se) uza šta; prenes. primaknuti, približiti, pridružiti (se) kome nepozvan.
**prislonjènica** im. ž. r. - gram. riječ bez akcenta koja se prislanja uz koju drugu, npr. prijedlog, veznik.
**prìslonjenōst** im. ž. r., g. jd. *prìslonjenosti*, instr. jd. *prìslonjenošću/prìslonjenosti* - stanje onoga što je prislonjeno.
**prìslušati** gl. svrš., prez. *prìslušām* - malo poslušati.
**prislušávānje** gl. im. s. r. od prislušavati.
**prislušávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prislùšāvām* - nedozvoljeno slušati, prisluškivati; nepristojno slušati tuđe razgovore.
**prisluškìvāč** im. m. r., g. jd. *prisluškiváča*, n. mn. *prisluškiváči*, g. mn. *prisluškiváčā* - onaj koji prisluškuje, koji se bavi prisluškivanjem; aparat za prisluškivanje.
**prisluškìvalo/prisluškívalo** im. s. r., g. jd. *prisluškìvala/prisluškívala*, n. mn. *prisluškìvala/prisluškívala*, g. mn. *prisluškìvālā/prisluškívālā*, hipok. - onaj koji nedozvoljeno prisluškuje i pri tome uživa; aparat za prisluškivanje, prisluškivač.
**prisluškívānje** gl. im. s. r. od prisluškivati.
**prisluškívati** gl. svrš., prez. *prislùškujēm* - obavljati prisluškivanja; nedozvoljeno slušati, uhoditi.
**prìslušnī/príslušnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prisluškivanje, koji služi za pri-sluškivanje.
**prislúžiti** gl. svrš., prez. *prìslūžīm* - crkv. zapaliti kandilo ili svijeću na grobu ili pred ikonom.
**prislužívānje** gl. im. s. r. od prisluživati.
**prislužívati** gl. svrš., prez. *prislùžujēm*, trp. prid. *prislùžīvān* - paliti kandilo ili svijeću na grobu umrlog ili pred ikonom.
**prismákānje** gl. im. s. r. od prismakati.
**prismákati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìsmāčēm* - jesti šta s uživanjem umačući u šta.
**prísmok** im. m. r., n. mn. *prísmoci* - ono što se prismače; ono u šta se umače radi prismakanja (med, sos, pavlaka i sl.).
**prìsmotra** im. ž. r., g. jd. *prìsmotrē*, n. mn. *prìsmotre*, g. mn. *prìsmotrī* - nadzor nad kim za koga se sumnja da je učinio šta nedozvoljeno, nezakonito; posmatranje, praćenje, nadgledanje; uhođenje, špijuniranje.
**prísmrd** im. m. r. - smrad, ono što prismrđuje, neugodan miris.
**prismŕdjeti/prismr̀djeti** gl. svrš., prez. *prismŕdīm/prismr̀dīm* - malo zasmrdjeti; poprimiti neugodan vonj, smrad; prenes. nerado doći nakratko i ne biti prihvaćen.
**prismrđívānje** gl. im. s. r. od prismrđivati.
**prismrdívati** gl. nesvrš., prez. *prismŕđujēm* - prilaziti smrdeći; prenes. prilaziti kome nerado prihvaćen.
**prìsniti** gl. svrš., prez. *prìsnijem*, trp. prid. *prìsnīven* - izaći na san; u snu

vidjeti; naslutiti u snu ono što će se dogoditi; usniti.
**prìsno** pril. - prijateljski, iskreno, srdačno, na prisan način; usko, tijesno povezano, blisko.
**prìsnōst/prísnōst** im. ž. r., g. jd. *prìsnosti/prísnosti*, instr. jd. *prìsnošću/prìsnosti* i *prísnošću/prísnosti* - bliskost; stanje onoga što je prison; osobina prisnih ljudi.
**prìsobak** im. m. r., g. jd. prìsopka, n. mn. *prìsopci*, g. mn. *prìsobākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìsopcima* - sporedna soba pored glavne sobe; sobica uz veliku sobu, dječija soba.
**prìsōblje** im. s. r. - prostor s vanjske strane sobe, predsoblje.
**prísoj** im. m. r., g. jd. *prísoja*, g. mn. *prísōjā* - prisoje.
**prísojan/prìsojan** prid., odr. v. *prísojnī/prìsojnī* - koji je na prisojnoj strani, u prisoju, osunčan, sunčan.
**prísoje/prìsōje** im. s. r., g. jd. *prísoja/prìsōja* - strana okrenuta suncu, sunčana strana brda; suncem obasjano, osunčano mjesto
**prísojkinja** im. ž. r., g. jd. *prísojkinjē*, n. mn. *prísojkinje/prìsōjkinje*, g. mn. *prísojkīnjā/prìsōjkīnjā* - ona koja raste, odrasta na prisojnoj strani; ona koja je s prisoja.
**prispijèće** im. s. r., g. jd. *prispijèća*, n. mn. *prispijèća*, g. mn. *prispijèćā* - dospijeće, dolazak; pristignuće, pristanak.
**prispijèvānje** gl. im. s. r. od prispijevati.
**prispijèvati** gl. nesvrš., prez. *prìspijevām* - dospijevati, stizati; dolaziti, pristizati.
**prìspjelōst** im. ž. r., g. jd. *prìspjelosti*, instr. jd. *prìspjelošću/prìspjelosti* - stanje onoga što prispijeva.
**prìspjeti** gl. svrš., prez. *prìspijēm* - doći, stići; dospjeti, pristići, pristignuti.
**prisposòbiti se** gl. svrš., prez. *prispòsobīm se* - pripremiti se za šta, prilagoditi se, adaptirati se.
**prispùstiti se** gl. svrš., prez. *prìspustīm se* - prilično se spustiti, spustiti se nisko.
**prìsr̄đe** im. s. r. - srčana kesa, perikard.
**prisrkívānje** gl. im. s. r. od prisrkivati.
**prisrkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prisŕkujēm* - srkati malo pomalo, jesti s prisrkivanjem, prisrkujući.
**prisŕknuti** gl. svrš., prez. *prìsŕknēm* - malo srknuti, srknuvši popiti jedan gutljaj.
**prìstajānje** gl. im. s. r. od pristajati.
**prìstajati** gl. nesvrš., prez. *prìstajēm* - davati pristanak; saglašavati se s čime; prihvatati šta; uplovljavati u luku.
**pristajkívānje** gl. im. s. r. od pristajkivati.
**pristajkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pristàjkujēm* - često se u hodu zaustavljati, stajati, zaustavljati se s vremena na vrijeme radi odmora ili razgovora.
**prìstajalīšte/prìstanīšte** im. s. r., g. jd. *prìstajalīšta*, n. mn. *prìstajalīšta*, g. mn. *prìstajalīštā* - up. *prìstanīšte*.
**prìstalac/prìstalica** im. m. r., g. jd. *prìstaoca/prìstālca* - up. *prìstalica*.
**prìstalica** im. m. i ž. r., g. jd. *prìstalicē*, n. mn. *prìstalice*, g. mn. *prìstalīcā* - pristaša, privrženik, sljedbenik koga/čega; onaj koji uza šta pristaje, koji koga/šta slijedi.
**prìstalo** pril. - lijepo, zgodno, prikladno, skladno.
**prìstalōst** im. ž. r., g. jd. *prìstalosti*, instr. jd. *prìstalošću/prìstalosti* - osobina onoga ko je zgodan, pristao; ljepota, zgodnost, sklad, skladnost.
**prìstanak** g. jd. *prìstānka*, n. mn. *prìstānci*, g. mn. *prìstanākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìstāncima* - pristajanje, davanje saglasnosti na šta; odobrenje, prihvatanje čega; prispijeće, pristignuće; dospijeće, dolazak, uplovljenje u luku.
**prìstanīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pristanište, koji mu pripada; lučki.
**prìstanīšte** im. s. r., g. jd. *prìstanīšta*, n. mn. *prìstanīšta*, g. mn. *prìstanīštā* - prirodno ili izgrađeno mjesto u zavjetrini na obali rijeka, mora, jezera za pristajanje brodova i drugih plovila; luka; krajnje odredište putovanja; mjesto gdje se sklanja, sklonište; prenes. miran i tih život nakon ostvarenja životnog cilja.
**prìstao** prid., odr. v. *prìstalī* - prikladan, odgovarajući, podesan; koji pristaje; lijep, zgodan.
**prìstar** prid., odr. v. *prìstarī* - koji je prilično star, koji je pristario.
**pristàsati** gl. svrš., prez. *pristàsām* - prispjeti za šta, doći; dorasti, narasti.



**prìstaša** im. m. i ž. r., g. jd. *prìstašē*, n. mn. *prìstaše*, g. mn. *prìstāšā* - pristalica.
**prìstati** gl. svrš., prez. *prìstanēm* - stati uza šta; poći za kim/čim; pridružiti se kome/čemu; uploviti u pristanište; prenes. dati pristanak; saglasiti se s čime; prihvatiti šta.
**prìstāv** im. m. r. - pomoćni činovnik; najamnik, sluga.
**prìstaviti** gl. svrš., prez. *prìstavīm*, trp. prid. *prìstavljen* - staviti na vatru da (pro)kuha, staviti šta na nisku temperaturu da se (s)kuha.
**prìstavljati** gl. nesvrš., prez. *prìstavljām* - stavljati šta na vatru, peć ili plin da (pro)kuha; izlagati šta visokim temperaturama da bi se (s)kuhalo.
**prìstići** gl. svrš., prez. *prìstignēm*, trp. prid. *prìstignūt* - pristignuti, doći pješice, stići na vrijeme, prispjeti hodajući ili trčeći; stići, dovesti se do kakvog odredišta; sustići; pojaviti se; dorasti, stasati do čega.
**pristignúće** im. s. r. - dolazak; ono što treba da pristigne.
**prìstignuti** gl. svrš., prez. *prìstignēm* - pristići.
**prìstizānje** gl. im. s. r. od pristizati.
**prìstizati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìstižēm* - stizati, dolaziti pješice, dolaziti na vrijeme; prispijevati jedano za drugim; prispijevati hodajući ili trčeći; stizati, dovoditi do kakvog odredišta; sustizati; pojavljivati se; dorastati do čega.
**prístojan/prístōjan** prid., odr. v. *prístojnī/prístōjnī* - koji se ponaša pristojno, koji slijedi pravila pristojnosti, uljudan, odgojen; koji izgleda pristojno; koji je u granicama dozvoljenog, koji zadovoljava.
**prístojba/prìstōjba** im. ž. r., g. jd. *prístojbē/prìstōjbē*, n. mn. *prístojbe/prìstōjbe*, g. mn. *prístojbī/prìstōjbī* - porez, taksa, tarifa, određeni iznos novca koji se plaća državi za kakvu uslugu administrativne naravi.
**prístōjno/prístojno** pril. - na pristojan način; kao što to čine oni koji su pristojni, s pristojnošću.
**pristójnōst** im. ž. r., g. jd. *pristójnosti*, instr. jd. *pristójnošću/pristójnosti* - osobina onoga ko je pristojan; zbir pravila pristojnog ponašanja u nekoj zajednici, sociokulturnoj sredini i njihovo slijeđenje.
**prìstran** prid., odr. v. *prìstranī* - pristrastan, naklonjen, sklon jednoj strani, blagonaklon; koji unaprijed podržava koga/šta; neobjektivan.
**prìstranak** im. m. r., g. jd. *prìstrānka*, n. mn. *prìstrānci*, g. mn. *prìstranākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìstrāncima* - ono što je pri strani; obronak, padina, strana brda.
**prìstranōst** im. ž. r., g. jd. *prìstranosti*, instr. jd. *prìstranošću/prìstranosti* - osobina onoga ko je pristran, blagonaklonost, neobjektivnost u činjenju čega ili u prosuđivanju o kome/čemu.
**prìstrānje** im. s. r. - sve ono što je pri strani; obronci, padine.
**prìstrasnōst** im. ž. r., g. jd. *prìstrasnosti*, instr. jd. *prìstrasnošću/prìstrasnosti* - v. *prìstranōst*.
**prìstrastan** prid., odr. v. *prìstrasnī* - pristran; neobjektivan, koji prosuđuje s naklonošću.
**prìstrešak** im. m. r., g. jd. *prìstreška*, n. mn. *prìstrešci*, g. mn. *prìstrešākā* - nadstrešnica, produžetak strehe; natkriveni ulaz, trijem.
**prìstrići** gl. svrš., prez. *pristrížem/pristrížēm* - malo ostrići, podrezati, skratiti.
**pristúdjeti** gl. svrš., prez. *pristúdī* - početi studjeti; postati studeno, zahladnjeti.
**prístup** im. m. r., g. jd. *prístupa*, g. mn. *prístūpā* - prilaz, prilazni put, mjesto gdje se prilazi; način pristupa, prilaženje, pristupanje, prilazak; mogućnost ulaženja; primanje; uvodni tekst čega u kojem se tumače osnovni pojmovi; crkv. početni dio službe ili mise; prenes. način prilaska, prilaženja kome/čemu; pogled, mišljenje, stav o kome/čemu.
**prìstupačan** prid., odr. v. *prìstupačnī* - do koga se može jednostavno doći; koji je dostupan; po kome se može proći; koji se može nabaviti, kupiti, koji nije skup; prenes. jednostavan, shvatljiv; koji nije ohol, osoran, drzak.
**prìstupačno** pril. - na pristupačan način, shvatljivo.
**prìstupačnōst** im. ž. r., g. jd. *prìstupačnosti*, instr. jd. *prìstupačnošću/prìstu-*

*pačnosti* - osobina pristupačnih; stanje onoga što je pristupačno.

**prístupan/prìstūpan** prid., odr. v. *prístupnī/prìstūpnī* - kome se može pristupiti; dostupan; koji služi za pristup, uvod, uvodni; pristupačan.

**pristúpānje** gl. im. s. r. od pristupati.

**pristúpati** gl. nesvrš., prez. *prìstūpām* - prilaziti kome, stupati u čije redove, pridruživati se, učlanjivati se; prenes. promišljati o čemu, gledati, posmatrati šta iz naročitog ugla.

**pristúpiti** gl. svrš., prez. *prìstūpīm* - prići kome, pristati uz koga; stupiti u čije redove, pridružiti se, učlaniti se; promisliti o čemu iz naročitog ugla.

**pristupljívānje** gl. im. s. r. od pristupljivati.

**pristupljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pristùpljujēm* - prilaziti kome/čemu; pristajati uz koga/šta; pridruživati se kome, pristupati.

**prístupnica/prìstūpnica** im. ž. r., g. jd. *prístupnicē/prìstūpnicē*, n. mn. *prístupnice/prìstūpnice*, g. mn. *prístupnīcā/ prìstūpnīcā* - pismena potvrda, dokument, popunjena kartica, knjižica kojom se iskazuje želja za pristupanjem ili potvrđuje pristup.

**prìstupnīk/prístupnīk** im. m. r., n. mn. *prìstupnīci/prístupnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prìstupnīcima/prístupnīcima* - onaj koji gdje, kome/čemu pristupa.

**pristupnìna** im. ž. r., g. jd. *pristupnìnē* - članarina, novac koji se daje za pristup, za učlanjenje u kakvo društvo, zajednicu, udruženje i sl.

**prìstupnōst/prístupnōst** im. ž. r., g. jd. *prìstupnosti/prístupnosti*, instr. jd. *prìstupnošću/prístupnošću* i *prìstupnosti/ prístupnosti* - mogućnost pristupanja kome ili čemu.

**prìsūkān** prid., odr. v. *prìsūkānī* - pridodat sukanjem, uvrtanjem, usukan u šta; prenes. osobenjački, uvrnut, čudan.

**prisúkati** gl. svrš., prez. *prìsūčēm* - uza šta usukati; malo zasukati, zavrnuti, uvrnuti uza šta uvijajući.

**prìsustvo/prisústvo** im. s. r., g. jd. *prìsustva/prisústva* - prisutnost, činjenica da je nešto tu, da je prisutno, da stoji, da je vidljivo na mjestu o kojem se govori; prisustvovanje, nazočnost.

**prìsustvovānje** gl. im. s. r. od prisustovati.

**prìsustvovati** gl. svrš., prez. *prìsustvujēm* - biti prisutan, nazočan gdje; svojim prisustvom sudjelovati u čemu.

**prisúšiti** gl. svrš., prez. *prìsūšīm* - ovlaš, malo, slabo osušiti, prosušiti; prilično osušiti, ostaviti bez vode, nastati (suša), pos-tati sušno.

**prisušívānje** gl. im. s. r. od prisušivati.

**prisušívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prisùšujēm* - ovlaš, malo, slabo sušiti, prosušivati; prilično jako sušiti, postajati sušno.

**prìsūtan/prìsūtan** prid., odr. v. *prìsūtnī* - koji je tu, na mjestu i u trenutku o kojem se govori, koji je vidljiv, nazočan; prenes. koji jeste, koji se nalazi u mislima u trenutku govora.

**prìsūti** gl. svrš., prez. *prìspēm* - dosuti, popuniti prisipanjem; doliti sipajući.

**prìsūtnīk** im. m. r., n. mn. *prìsūtnīci* - onaj koji je prisutan, prisutni; sudionik, učesnik.

**prìsūtnōst/prisútnōst** im. ž. r., instr. jd. *prìsūtnošću/prisútnošću* i *prìsūtnosti/ prisútnosti* - činjenica da je neko ili nešto tu; stanje onoga ko je prisutan, što je prisutno; prisustvovanje; vidljivost, nazočnost.

**prisvàjāč** im. m. r., g. jd. *prisvajáča*, n. mn. *prìsvajáči*, g. mn. *prisvajáčā* - onaj koji nasilno šta sebi prisvaja, prisvajalac, prisvojilac, prisvajatelj, prisvojitelj.

**prisvajáčev** prid. odr. v. - koji pripada prisvajaču.

**prisvàjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prisvajače i prisvajanje.

**prisvàjāčki** pril. - na prisvajački način, kao prisvajači, prisvajajući.

**prisvàjalac** im. m. r., g. jd. *prisvàjaoca*, n. mn. *prisvàjaoci*, g. mn. *prisvàjalācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prisvàjaocima* - prisvajač, prisvajatelj.

**prisvájānje** gl. im s. r. od prisvajati.

**prisvàjaočev** prid. odr. v. - koji pripada prisvajaocu.

**prisvàjatelj** im. m. r., g. jd. *prisvàjatelja*, g. mn. *prisvàjatēljā* - prisvajač, prisvajalac.

**prisvàjateljev** prid. odr. v. - koji pripada prisvajatelju.



**prisvàjateljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prisvajanje i prisvajatelje.

**prisvàjateljski** pril. - na prisvajateljski način, kao prisvajatelji, prisvajajući.

**prisvájati** gl. nesvrš., prez. *prìsvājām*, trp. prid. *prìsvājān* - šta tuđe uzimati sebi; otimati samo za sebe.

**prisvèhnuti** gl. svrš., prez. *prìsvehnēm* - malo uvehnuti, izgubiti svježinu i snagu.

**prisvijèstiti se** gl. svrš., prez. *prìsvijestīm se* - doći sebi, doći svijesti, osvijestiti se.

**prisvijètliti** gl. svrš., prez. *prìsvijetlīm* - malo posvijetliti, osvijetliti.

**prisvjetljávati/prisvjetljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prisvjètljāvām/prisvjètljujēm* - pomalo osvjetljavati, obasjavati svjetlošću.

**prísvojan/prísvōjan** prid., odr. v. *prísvojnī/prísvōjnī* - koji se odnosi na prisvajanje.

**prìsvojen** prid., odr. v. *prìsvojenī* - prisvajanjem (od)uzet.

**prisvojènica** im. ž. r. - ona koja je prisvojena, usvojenica; tuđica.

**prìsvojenōst** im. ž. r., g. jd. *prìsvojenosti*, instr. jd. *prìsvojenošću/prìsvojenosti* - stanje onoga što je prisvojeno ili ko je prisvojen.

**prisvòjilac** im. m. r., g. jd. *prisvòjioca*, n. mn. *prisvòjioci*, g. mn. *prisvòjilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prisvòjiocima* - prisvojitelj.

**prisvòjitelj** im. m. r., g. jd. *prisvòjitelja*, g. mn. *prisvòjitēljā* - onaj koji prisvaja, prisvojilac; otimač, prisvajač.

**prisvòjiteljev** prid. odr. v. - koji pripada prisvojitelju.

**prisvòjiteljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prisvojitelje i na prisvajanje.

**prisvòjiteljski** pril. - kao prisvojitelji, na prisvojiteljski način.

**prisvòjiti** gl. svrš., prez. *prìsvojīm*, trp. prid. *prìsvojen* - uzeti od drugih samo za sebe, smatrati sve samo svojim; pripojiti, pridružiti; osvojiti, oteti; prevladati.

**prišàpnuti** gl. svrš., prez. *prìšapnēm* - reći šapatom, reći tiho u uho; šapnuti.

**prišàptati** gl. svrš., prez. *prìšapćēm* - prišapnuti.

**prišaptávānje** gl. im. s. r. od prišaptavati.

**prišaptávati** gl. nesvrš., prez. *prišàptāvām*, trp. prid. *prišàptāvān* - govoriti šapatom, govoriti tiho u uho; šaptati, šaputati.

**prišaráfiti** gl. svrš. (njem.), prez. *prišàrāfīm*, trp. prid. *prišàrāfljen* - pričvrstiti šarafom; uvrnuti vijak u šta.

**prišarafljívānje** gl. im. s. r. (njem.) od prišarafljivati.

**prišarafljívati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *prišaràfljujēm*, trp. prid. *prišaràfljīvān* - pričvršćavati šta uza šta šarafom; uvrtati vijak u šta.

**prišíljiti** gl. svrš., prez. *prìšīljīm*, trp. prid. *prìšīljen* - učiniti šiljastijim, zašiljiti.

**prìšinuti** gl. svrš., prez. *prìšinēm*, trp. prid. *prìšinūt* - malo ošinuti, kriomice ošinuti; prenes. prigovoriti, bocnuti riječima, pecnuti.

**prìšipetlja** im. m. i ž. r., g. jd. *prìšipetljē*, g. mn. *prìšipetljī/prìšipētljā* - dosadna i nametljiva nepozvana osoba; osoba od čijeg se prisustva zazire.

**prìšiti** gl. svrš., prez. *prìšijēm*, trp. prid. *prìšiven*, ž. r. *prišivèna* - šivanjem pričvrstiti uza šta, spojiti, sašiti; sastaviti šta iglom i koncem; prenes. dodati šta loše nekome što nije učinio; optužiti; pripisati ružan nadimak; udariti koga čime; ošamariti.

**prìšivak** im. m. r., g. jd. *prìšīvka*, n. mn. *prìšīvci*, g. mn. *prìšivākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìšīvcima* - ono što je prišiveno, zakrpa, prišivka; dodatak, privjesak; prenes. nadimak.

**prišívānje** gl. im. s. r. od prišivati.

**prišívati** gl. nesvrš., prez. *prìšīvām*, trp. prid. *prìšīvān* - šiti, šivati, pričvršćivati šta uz nešto, spajati, sastavljati iglom i koncem; prenes. dodavati kome šta lošeg, ružnog, negativnog što nije učinio; optuživati; nadijevati, davati kome nadimak s ružnim značenjem; udarati koga čime; šamarati.

**prìšīvka** im. ž. r., dat. jd. *prìšīvci*, g. mn. *prìšīvkī* - prišivak; prišivanje.

**priškíljiti** gl. svrš., prez. *prìškīljīm*, trp. prid. *prìškiljen* - malo škiljiti, zaškiljiti; prižmiriti na jedno oko, pogledati [illegible]

**priškrínuti** gl. svrš., prez. *prìškrīnēm*, trp. prid. *prìškrīnūt* - malo zatvoriti, pritvoriti; prenes. zaškiljiti.
**prìšljāmčiti** gl. svrš. (njem.), prez. *prìšljāmčīm*, trp. prid. *prìšljāmčen* - stil. pripisati, svezati, privezati kome šta nisko, loše; naknadno dodati, pridodati kome šta ružno i neprijatno; ponašati se kao šljam, pridružiti se šljamu.
**prišljamčívānje** gl. im. s. r. (njem.) od prišljamčivati.
**prišljamčívati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *prišljàmčujēm*, trp. prid. *prišljàmčīvān* - rezg. obavljati prišljamčivanje; privezivati, dodavati kome šta nisko, ružno, neugodno, nemoralno, blatiti, kaljati koga; pridruživati šljamu.
**prišpárati** gl. svrš. (njem.), prez. *prìšpārām*, trp. prid. *prìšpārān* - razg. prištedjeti, malo uštedjeti, sačuvati za poslije.
**prȉšt** im. m. r., g. jd. *príšta*, instr. jd. *príštem/príštom*, n. mn. *príštevi* - plik, mjehur, klobuk.
**prȉštav** prid. odr. v. *prȉštavī* - koji je sklon prištovima, prištljiv.
**prȉšteda** im. ž. r. - ono što je ušteđeno, ušteda, prištedak; kratka štednja.
**prištédjeti** gl. svrš., prez. *prìštēdīm*, trp. prid. *prìštēđen* - odvojiti i sačuvati za poslije, prišparati; malo uštedjeti.
**prišteđèvina/prìštèđevina** im. ž. r. - ob. ušteđevina, ono što je prišteđeno, prišteda, ušteda.
**prišteđívānje** gl. im. s. r. od prišteđivati.
**prišteđívati** gl. nesvrš., prez. *prištèđujēm*, trp. prid. *prištèđīvān* - pomalo odvajati, štedjeti za poslije.
**Prištévac** im. m. r., g. jd. *Prištévca*, v. jd. *Prȉštēvče*, g. mn. *Prȉštēvācā* - stanovnik Prištine , čovjek iz Prištine.
**Prìštēvka** im. ž. r., dat. jd. *Prìštēvki*, g. mn. *Prìštēvkī* - stanovnica Prištine; ona koja je rodom iz Prištine.
**prìštić/prìštīć** im. m. r., dem. - mali prišt, pličić.
**prištínuti (se)** gl. svrš., prez. *prìštīnēm (se)*, trp. prid. *prìštīnūt* - malo (se) oštinuti; pričepiti (se).
**príštiti (se)** gl. nesvrš., prez. *prȉštīm (se)* - dobijati prišteve; postajáti prištav.
**prìštljiv** prid., odr. v. *prìštljivī* - koji ima prišteve, prištav.

**prišúnjati se** gl. svrš., prez. *prìšūnjām se* - šunjajući se približiti; neopaženo, neprimjetno (se) primaknuti, prići.
**prišunjávānje** gl. im. s. r. od prišunjavati se.
**prišunjávati se** gl. nesvrš., prez. *prišúnjāvām se* - šunjajući se približavati; prilaziti neopaženo.
**prišútjeti (se)** gl. svrš., prez. *prìšūtīm (se)* - malo (se) ušutjeti, nakratko prestati govoriti.
**prìtaći/pritàći** gl. svrš., prez. *prìtaknēm*, trp. prid *prìtaknūt* - pritaknuti.
**prìtājen** prid., odr. v. *prìtajenī* - koji je tajno skriven, koji je u stanju pritajenosti; koji miruje.
**prìtājeno** pril. - na pritajen način, skriveno, u tajnosti.
**prìtājenōst** im. ž. r., instr. jd. *prìtājenošću/prìtājenosti* - stanje onoga ko je pritajen, skrivenost, tajnovitost; mirovanje u tajnosti.
**pritájiti (se)** gl. svrš., prez. *prìtājīm (se)* - držati u tajnosti; s(a)kriti (se) od javnosti; umiriti se; prestati djelovati.
**pritajívānje** gl. im. s. r. od pritajivati.
**pritajívati (se)** gl. nesvrš., prez. *pritàjujēm (se)* - s(a)krivati se; počinjati tajiti, zatajivati; povlačiti se iz javnosti.
**pritàknuti** gl. svrš., prez. *prìtaknēm*, trp. prid *prìtaknūt* - prisloniti, postaviti uza šta; podstaknuti.
**prìteći** gl. svrš., prez. *prìteknēm* i *prìtečēm* - tekući nadoći, nabujati, narasti; prenes. priskočiti kome, pritrčati, dotrčati; biti čega dovoljno za sve, doteći svima; prenes. dodati, dometnuti.
**prìtēći** gl. svrš., prez. *prìtēgnēm*, trp. prid. *prìtēgnūt* - pritegnuti.
**prȉtega** im. ž. r., dat. jd. *prȉtezi*, g. mn. *prȉtēgā* - konopac za pritezanje; teg; opterećenje, teški predmeti, vreće, težina kojom se održava ravnoteža na brodovima; stolarska sprava za stezanje.
**pritegnúće** im. s. r. - pritegnutost.
**pritégnuti** gl. svrš., prez. *prìtēgnēm*, trp. prid. *prìtēgnūt* - sasvim stegnuti; do kraja zategnuti; prenes. zauzeti čvrst stav u vezi s čijim ponašanjem; smanjiti čiji manevarski prostor; umanjiti čiju slobodu kretanja i odlučivanja.
**prìtēgnūto** pril. - čvrsto stegnuto, pričvršćeno.



**prìtēgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prìtēgnūtosti*, instr. jd. *prìtēgnūtošću/prìtēgnūtosti* - stegnutost, stisnutost uza šta; pritiješnjenost, stiješnjenost; stanje onoga ko/što je pritegnuto; pritegnuće.
**pritézānje** gl. im. s. r. od pritezati.
**pritézati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prìtēžēm* - obavljati pritezanje, još stezati; do kraja zatezati; prenes. ograničavati čiju slobodu.
**prìticānje** gl. im. s. r. od priticati.
**prìticati** gl. svrš., prez. *prìtičēm* - pritjecati, doticati, pristizati tekući.
**pritijèsniti** gl. svrš., prez. *prìtijesnīm*, trp. prid. *prìtiješnjen* - pritisnuti uza šta, stijesniti; prikliještiti; prenes. dovesti u tešku situaciju, pritisnuti.
**prìtiješnjeno** pril. - stisnuto, stiješnjeno; s tjeskobom.
**prìtiješnjenōst** im. ž. r., g. jd. *prìtiješnjenosti*, instr. jd. *prìtiješnjenošću/prìtiješnjenosti* - stiješnjenost, stisnutost; theskoba; stanje onoga ko/što je pritiješnjeno; prenes. pritjeranost u ćošak, pritisnutost problemima; bezizlaz.
**prȉtīsak** im. m. r., g. jd. *prȉtīska*, n. mn. *prȉtīsci*, g. mn. *prȉtīsākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉtīscima* - sila kojom jedno tijelo djeluje na drugo, pritiskivanje; težina kojom se pritišće; stiješnjenost, tjeskoba, pritisnuće; prenes. bezakonje, nasilje; vršenje prinude na što; snažan pokret vojne sile; krvni tlak.
**pritìskāč** im. m. r., g. jd. *pritiskáča*, n. mn. *pritiskáči*, g. mn. *pritiskáčā* - pritiskivač.
**pritískānje** gl. im. s. r. od pritiskati.
**pritískati** gl. nesvrš., prez. *prìtīšćēm*, trp. prid. *prìtīskān* - pritiskivati.
**pritiskìvāč** im. m. r., g. jd. *pritiskiváča*, n. mn. *pritiskiváči*, g. mn. *pritiskiváčā* - onaj koji pritišće; pritiskač; ono čime se pritišće, kamen ili teška ploča za pritiskanje.
**pritiskívānje** gl. im. s. r. od pritiskivati.
**pritiskívati** gl. nesvrš., prez. *prìtiskujēm*, trp. prid. *prìtiskīvān* - vršiti pritisak odozgo; pritiskom činiti da se šta stisne, spljošti, ocijedi; pritiskati; prenes. neprestanim molbama, traženjima, ucjenama opterećivati koga, donositi kome brigu.

**pritisnúće** im. s. r., g. jd. *pritisnúća*, n. mn. *pritisnúća*, g. mn. *pritisnúćā* - učinak pritiska; pritisnutost; pritiskanje; pritisnuto mjesto.
**prìtisnūt** prid., odr. v. *prìtisnūtī* - koji je pod kakvim pritiskom, poklopljen odozgo; prignječen, pričepljen; prenes. koji je u brigama, s velikim problemima; koga ucjenjuju da šta (u)čini protiv svoje volje; koji je u stisci.
**prìtisnuti** gl. svrš., prez. *prìtisnēm* - izvršiti, izazvati čime jak pritisak; jako pričepiti; prignječiti; poklopiti čime odozgo; prenes. ucjenama i sl. postupcima koga veoma opteretiti, zabrinuti, dovesti ga u situaciju da izvrši ono što se od njeg traži.
**prìtisnūto** pril. - s pritiskom, na pritisnut način; poklopljeno; prignječeno, pričepljeno.
**prìtisnūtōst** im. ž. r., g. jd. *prìtisnūtosti*, instr. jd. *prìtisnūtošću/prìtisnūtosti* - svojstvo onoga što je pritisnuto; pritisak, pritisnuće; prignječenje, pričepljenje; prenes. duhovna stiješnjenost, tjeskoba.
**prìtjecānje** gl. im. s. r. od pritjecati - priticanje.
**prìtjecati** gl. svrš., prez. *prìtječēm* - priticati.
**prìtjerānōst** im. ž. r., g. jd. *prìtjerānosti*, instr. jd. *prìtjerānošću/prìtjerānosti* - stanje onoga što je pritjerano; približenost čemu, primaknutost uza šta; stiješnjenost; priljubljenost, pribijenost.
**prìtjerati** gl. svrš., prez. prìtjerām, trp. prid. prìtjerān - dotjerati uza šta, jako približiti; pritijesniti; priljubiti, pribiti uza šta; prenes. pritisnuti.
**pritjerávānje** gl. im. s. r. od pritjeravati - pritjerivanje.
**pritjerávati** gl. nesvrš., prez. *pritjèrāvām* - pritjerivati.
**pritjerívānje** gl. im. s. r. od pritjerivati - pritjeravanje.
**pritjerívati** gl. nesvrš., prez. *pritjèrujēm*, trp. prid. *pritjèrīvān* - pritjeravati, dotjerivati uza šta, jako približavati; pritješnjivati; priljubljivati; prenes. pritiskivati.
**pritješnjávānje** gl. im. s. r. od pritješnjavati.

**pritješnjávati** gl. nesvrš., prez. *pritjèšnjāvām* - pritješnjivati, tijesniti, stješnjavati; pritiskati šta uza šta da bude tijesno, priljubljivati uza šta.
**pritješnjívānje** gl. im. s. r. od pritješnjivati.
**pritješnjívati** gl. nesvrš., prez. *pritjèšnjujēm* - pritješnjavati.
**prîtka** im. ž. r., g. jd. *prîtkē*, dat. jd. *prîtki*, n. mn. *prîtke*, g. mn. *prîtkī* - motka, tanko oblo dugo drvo koje se pobija uz grah pritkaš; dijal. plitka.
**prȉtkast** prid., odr. v. *prȉtkastī* - koji je poput pritke, kao pritka; dijal. plitkast.
**prìtkāš** im. m. r., g. jd. *pritkáša*, g. mn. *pritkášā* - vrsta graha koji se penje uz pritke, dijal. plitkaš.
**prȉtkati** gl. svrš., prez. *prȉtkām* - pobijati pritke.
**prìtlačiti** prez. *prìtlačīm*, trp. prid. *prìtlačen* - malo tlačiti; osnažiti tlačenje, tlačeći pritisnuti, prignječiti; tlačeći zloupotrebljavati, iskorištavati koga.
**prìtok/prítok** im. m. r., g. jd. *prìtoka/prítoka*, n. mn. *prìtoci/prítoci*, g. mn. *prìtōkā/prítōkā* - pritoka.
**prìtoka/prȉtoka** im. ž. r., g. jd. *prȉtokē*, n. mn. *prȉtoke*, g. mn. *prȉtōkā* - ob. manja rijeka koja pritiče većoj, pritok, utoka.
**pritȑčati** gl. svrš., prez. *prìtrčīm* - prići trčeći, dotrčati.
**pritrčávānje** gl. im. s. r. od pritrčavati.
**pritrčávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pritȑčāvām* - povremeno ili stalno prilaziti trčeći; prenes. pružati kome pomoć, pomagati ob. u nevolji.
**pritȑpjeti/pritŕpjeti (se)** gl. svrš., prez. *prìtrpīm/prìtŕpīm (se)*, trp. prid. *prìtrpljen/prìtŕpljen* - strpjeti se, neko vrijeme biti strpljiv.
**pritúliti (se)** gl. svrš., prez. *prìtūlīm (se)* - razg. prikriti (se); smanjiti jačinu zvuka, utišati; prigušiti svjetlost; umanjiti šta.
**prìtūljen** prid., odr. v. *prìtūljenī* - razg. skriven; utišan; prigušen; umanjen.
**prituljívānje** gl. im. s. r. gl. im. od prituljivati.
**prituljívati** gl. nesvrš., prez. *pritùljujēm* - razg. prikrivati (se); smanjivati jačinu zvuka, utišavati; prigušivati svjetlost; [illegible]

**prìtužba/prítužba** im. ž. r., g. jd. *prìtužbē/prítužbē*, n. mn. *prìtužbe/prítužbe* - tužba, prigovor, žalba na čije ponašanje; pisana tužba.
**pritúžiti** gl. svrš., prez. *pritúžīm*, trp. prid. *prìtūžen* - napraviti pritužbu; požaliti se na koga pritužbom; kriomice optužiti; prigovoriti kome; zamjeriti, žaliti se na koga/ šta.
**pritužívānje** gl. im. s. r. od pritužívati.
**pritužívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pritùžujēm* - praviti pritužbe na koga, optuživati; uručivati kome pritužbe protiv koga, žaliti se; često optuživati, tužakati.
**pritvárānje** gl. im. s. r. od pritvarati.
**pritvárati** gl. svrš., prez. *prìtvārām* - oduzimati slobodu onome na koga se sumnja da je učinio šta nezakonito; odvoditi koga u pritvor, zatvarati, hapsiti koga.
**prítvor** im. m. r., g. jd. *prítvora*, g. mn. *prítvōrā* - čin pritvaranja; pritvaranje, oduzimanje slobode onome na koga se sumnja da je počinio šta nezakonito; haps, zatvor; zatvaranje, hapšenje.
**prìtvōran** prid., odr. v. *prìtvōrnī* - koji se pravi da je iskren; licemjeran, snishodljiv, lažno ljubazan.
**pritvorènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pritvorenike, koji im pripada.
**pritvorènīčki** pril. - kao pritvorenici, na pritvorenički način.
**pritvorènīk** im. m. r., g. jd. *pritvoreníka*, n. mn. *pritvoreníci*, g. mn. *pritvoreníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pritvorenícima* - onaj koji je odveden u pritvor, zatvorenik, uhapšenik.
**prítvorica/prìtvorica** im. m. i ž. r., g. jd. *prítvoricē/prìtvoricē*, n. mn. *prítvorice/prìtvorice*, g. mn. *prítvorīcā/prȉtvorīcā* - neiskren čovjek, onaj koji je pritvoran, lažljivac, varalica, snishodljivac iz interesa.
**pritvòriti** gl. svrš., prez. *prìtvorīm* - oduzeti slobodu onome na koga se sumnja da je učinio šta nezakonito, zatvoriti, uhapsiti ga.
**pritvórnōst** im. ž. r., g. jd. *pritvórnosti*, instr. jd. *pritvórnošću/pritvórnosti* - pretvaranje, osobina pritvornih ljudi.



**pritvȑditi/pritvŕditi** gl. svrš., prez. *prìtvrdīm/prìtvŕdīm*, trp. prid. *prìtvrđen/prìtvŕđen* - dobro utvrditi, pričvrstiti, utvrditi, učiniti sigurnijim.
**pritvrđívānje** gl. im. s. r. od pritvrđivati.
**pritvrđívati** gl. nesvrš., prez. *pritvȑđujēm* - činiti da šta bude čvršće, utvrđivati, učvršćivati.
**priučávānje** gl. im. s. r. od priučavati.
**priučávati (se)** gl. nesvrš., prez. *priùčāvām (se)* - učiti unaprijed; praktično učiti koga čemu, poučavati; uzgredno gledajući učiti; na najjednostavniji i najbrži način poučavati, obučavati koga čemu; privikavati se, navikavati se.
**prìučen** prid., odr. v. *prìučenī* - koji nije školovan za šta nego je praktično poučen, obučen, naviknut na šta.
**prìučenōst** im. ž. r., g. jd. *prìučenosti*, instr. jd. *prìučenošću/prìučenosti* - osobina onoga koji je priučen.
**priùčiti (se)** gl. svrš., prez. *prìučīm (se)*, trp. prid. *prìučen* - koga čemu praktično, bez školovanja za to, naučiti, obučiti; priviknuti, naviknuti se na šta.
**priupítati** gl. svrš., prez. *priùpītām* - pripitati, utvrditi, potvrditi pitanje, ponovno upitati.
**prìušak** im. m. r., g. jd. *prìuška*, n. mn. *prìušci*, g. mn. *prìušākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìušcima* - udarac pri ušima, iza ušiju, šamar; blagi udarac iza ušiju, ćuška; zauška, zaušnica.
**prìuška** im. ž. r., g. jd. *prìuškē*, dat. jd. *prìušci* - ob. zauška, šamar.
**priúštiti** gl. svrš., prez. *priūštīm* - osigurati, obezbjediti; dozvoliti, dopustiti; zaželjeti.
**privábiti** gl. svrš., prez. *prìvābīm*, trp. prid. *prìvābljen* - vabljenjem prizvati, dozvati, privući životinje bliže sebi; prenes. namamiti, privući, pridobiti koga.
**priváliti** gl. svrš., prez. *prìvālīm*, trp. prid. *prìvāljen* - valjajući šta teško ili glomazno privući i nasloniti, prisloniti uza šta; odozgo položiti, staviti; dodati, dometnuti, pridodati; prenes. posredno kritikovati koga.
**priváljati** gl. svrš., prez. *privāljām* - razg. dovaljati, primaknuti valjanjem; prevaljati premjestiti valjajući; prenes. dodati, navaljati; potvoriti, obijediti koga privaljujući mu nešto što nije učinio.
**privaljívānje** gl. im. s. r. od privaljivati.
**privaljívati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *privàljujēm (se)* - pridodavati; primicati, dovlačiti valjajući; prenes. pridodavati, pripisivati kome šta, obično loše, što on nije učinio; objeđivati, potvarati lažima.
**priváriti** gl. svrš., prez. *prìvārīm* - dokuhati, dovršiti varenje; zavariti, pričvrstiti varenjem (npr. metal).
**privarívānje** gl. im. s. r. od privarivati.
**privarívati** gl. nesvrš. - dokuhavati, dovršavati varenje; dovarivati komad željeza na već zavareno.
**prȉvātan** prid. (lat.), odr. v. *prȉvātnī* - neslužben, koji je osoban, ličan; koji se tiče privatnosti.
**privatizácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *privatizácijē* - proces prevođenja, pretvaranja društvene u privatnu svojinu.
**prȉvātnīk** im. m. r. (lat.), g. jd. *prȉvātnīka*, n. mn. *prȉvātnīci*, g. mn. *prȉvātnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉvātnīcima* - vlasnik preduzeća; privatni poduzetnik.
**prȉvātno** pril. (lat.) - na privatan način; osobno, lično.
**privátnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *privátnosti*, instr. jd. *privátnošću/privátnosti* - obilježje onoga što je privatno.
**privèslati** gl. svrš., prez. *privèslām* - primaknuti, privesti, pritjerati veslajući.
**prìvesti**[1] gl. svrš., prez. *privèdēm/privèdēm*, trp. prid. *privèden* - izvršiti privođenje, vodeći približiti, dovesti bliže; dovesti.
**prìvesti**[2] gl. svrš., prez. *privèzēm/privèzēm*, trp. prid. *privèzen* - izvršiti privoženje, vozeći približiti, dovesti bliže.
**prìvēsti** gl. svrš., prez. *privézēm*, trp. prid. *privézen* - izvesti uza šta, naknadno, dodatno izvesti; dovršiti vez, dòvēsti.
**prívez** im. m. r., g. jd. *príveza*, g. mn. *prívēzā* - ono čime se privezuje, priveza, povez.
**prȉveza** im. ž. r., g. jd. *prȉvezē* - vrpca, traka, kaiš kojim se šta privezuje, sveza; privezak.
**privèzāč** im. m. r., g. jd. *privezáča*, g. [illegible] *privezáčā* - svezica, privezak [illegible] vezanje

**prìvezak/prívezak** im. m. r., g. jd. *prì-veska/príveska*, n. mn. *prìvesci/prívesci*, g. mn. *prìvezākā/prívezākā* - ono što služi za privezivanje; privjesak; priveza; sporedni dodatak.
**prìvēzānōst** im. ž. r., g. jd. *prìvēzānōsti*, instr. jd. *prìvēzānošću/prìvēzānosti* - vezanost uz koga ili uza šta, odanost; pričvršćenost uza šta vezanjem privezama; stanje i osobina onoga ko je privezan, odnosno što je privezano.
**privézati (se)** gl. svrš., prez. *prìvēžēm (se)* - svezati krajeve čega praveći čvor, uzao; omotavajući oko čega pričvrstiti uza šta vežući privezama; prenes. pridobiti, osvojiti koga milom ili silom; učvrstiti uzajamne odnose, čvrsto vezati jedno uz drugo; ne odvajati se od koga/čega.
**prìvezica** im. ž. r., g. jd. *prìvezicē*, dem. - mala priveza; privezak.
**privezívānje** gl. im. s. r. od privezivati.
**privezívati (se)** gl. nesvrš., prez. *privèzujēm (se)* - obavljati privezivanje; redom jedno po jedno vezati uza šta; prenes. emotivno se vezivati uz koga, ne odvajati se.
**prìveznica** im. ž. r. - ona koja se da privezati, sklona vezivanju; privezica.
**prìvići (se)** gl. svrš., prez. *prìviknēm* (se), trp. prid. *prìviknūt* - priviknuti se.
**prívid** im. m. r. - priviđenje, varljiva slika; utvara, prikaza; lažna, nestvarna slika o čemu.
**prívidan/prìvidan** prid., odr. v. *prívidnī/ prìvidnī* - nestvaran, koji se pričinjava, priviđa.
**prìvidjeti se** gl. svrš., prez. *prìvidī se* - ukazati, prikazati (se); gledajući malo provjeriti, ovlaš pogledati.
**prívidno/prìvidno** pril. - po izgledu, naizgled, kako se čini; formalno, na osnovu izgleda.
**prívidnōst/prìvidnōst** im. ž. r., g. jd. *prívidnosti*, instr. jd. *prívidnošću/prívidnosti* - stanje onogo što je prividno, nestvarno, nestvarnost.
**privíđānje** gl. im. s. r. od priviđati (se).
**privíđati (se)** gl. svrš., prez. *prìvīđām (se)* - činiti se da se šta/ko nestvarno vidi; viđati, opažati ono što je nestvarno; utvarati (se), prikazivati (se); činiti se stvarnim, izgledati kao stvarno.
**priviđénje** im. s. r. - utvara, prikaza, ono što se kome učini da je vidio; ono šta ko priželjkuje, ili čega se plaši pa mu se to nestvarno prikaže.
**privíjānje** gl. im. s. r. od privijati.
**privíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìvījām (se)* - pričvršćavati, učvršćivati zavojem uza šta; zavojem umotavati; umiljato se pripijati; grleći se prislanjati; prihvatati koga, osjećati prema kome naklonost.
**privìjen** prid., odr. v. *privìjenī* - prislonjen i primotan uza šta, zavijen; pripijen; priljubljen; prenes. naklonošću vezan uz koga.
**privìjenōst** im. ž. r., g. jd. *privìjenosti*, instr. jd. *privìjenošću/privìjenosti* - stanje onoga što je privijeno ili onoga ko je privijen; priljubljenost, pripijenost uza šta; naklonjenost kome.
**prìvika** im. ž. r., dat. jd. *prìvici* - ob. privikavanje; navika.
**privíkati** gl. svrš., prez. *prìvīčēm* - zavikati, povikati, poviknuti u isti mah.
**privikávānje** gl. im. s. r. od privikivati.
**privikávati (se)** gl. nesvrš., prez. *privikāvām (se)* - navikavati (se); učiti (se) na koga/šta; prilagođavati (se) kome/čemu; adaptirati (se); zbližavati, srođavati (se) s kim.
**privikívānje** gl. im. s. r. od privikivati.
**privikívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *privikujēm* - zapomagati, dozivati, vikati u isti mah.
**privíknuti** gl. svrš., prez. *prìvīknēm* - malo jače viknuti, pozvati viknuvši; podviknuti.
**prìviknuti (se)** gl. svrš., prez. *prìviknēm (se)*, rad. gl. prid. *prìviknuo/prìvikao* - privići (se); naviknuti (se); naučiti (se) na koga/šta; prilagoditi (se) kome/čemu; zbližiti (se), sroditi (se) s kim.
**privìlēgīj** im. m. r. (lat.) - privilegija.
**privìlēgija** im. ž. r. (lat.) - povlastica, prvenstvo, prednost; povlašten položaj.
**privilègīrān** prid. (lat.), odr. v. *privilègīrānī* - privilegovan, koji je povlašten, koji ima prednost, prvenstvo, koji je na povlaštenom mjestu.
**privilègīrāno** pril. (lat.) - privilegovano, s privilegijama, na privilegovan način, povlašteno, s prednošću.
**privilègīrānōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *privilègīrānosti*, instr. jd. *privilègīrānošću/privilègīrānosti* - privilegovanost, stanje onoga što je privilegirano; osobina i stanje privilegiranog.
**privilegírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *privilègīrām* - privilegovati, povlastiti, povlašćivati; dati, davati prednost; omogućiti, omogućavati kome povlašten položaj.
**prìvilegovān** prid. (lat.), odr. v. *prìvilegovānī* - privilegiran.
**prìvilegovāno** pril. - privilegirano, na privilegovan način.
**prìvilegovānōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *privilègīrānosti*, instr. jd. *privilègīrānošću/ privilègīrānosti* - privilegiranost.
**prìvilegovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *prìvilegujēm* - privilegirati.
**privínuti** gl. svrš., prez. *prìvīnēm* - povijajući primaknuti, saviti prema sebi; privući sebi; priljubiti uza se.
**privíriti** gl. svrš., prez. *prìvīrīm* - malo zaviriti gdje; kriomice pogledati unutra; zakratko prodrijeti; prenes. pokušati šta razumjeti unoseći se u to; usput navratiti.
**privirívānje** gl. im. s. r. od privirivati.
**privirívati** gl. nesvrš., prez. *privìrujēm* - malo zavirivati gdje; kriomice poglédati unutra; zakratko prodirati (npr. svjetlost); prenes. pokušavati šta razumjeti unoseći se u to; usput navraćati kome.
**prìviti** gl. svrš., prez. *prìvijēm*, trp. prid. *privìjen* - učvrstiti šta zavojem uz tijelo; zavojem pričvrstiti, umotati; prigrliti, zagrliti; prihvatiti koga, osjetiti prema kome naklonost.
**privjènčati** gl. svrš., prez. *privjènčām* - (nerado) uzeti koga za ženu; vjenčati koga s kim.
**prìvjesak** im. m. r., g. jd. *prìvjeska*, n. mn. *prìvjesci/prívjesci*, g. mn. *prìvjesākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prìvjescima* - ono što je čemu privješeno, što pri čemu visi; dodatak čemu u visećem položaju; viseći dio ogrlice; sporedni dio; prenes., onaj ili ono što se za šta veže, privezak.
**prìvjesiti** gl. svrš., prez. *prìvjesīm* - prikačiti uza šta u visećem položaju; objesiti uza šta.
**prìvlāčan** prid., odr. v. *prìvlāčnī* - koji posjeduje privlačnost, primamljivost, dopadljivost kojom privlači.
**privláčēnje** gl. im. s. r. od privlačiti.
**privláčiti** gl. nesvrš., prez. *prìvlāčīm* - vlačeći, vukući približavati; imati sposobnost privlačenja, primamljivati; dopadati se.
**privlàčiv** prid., odr. v. *privlàčivī* - privlačljiv.
**privlàčljiv** prid., odr. v. *privlàčljivī* - koji se može privući, koji je sklon privlačenju.
**privlàčivōst** im. ž. r. - privlačljivost.
**privlàčljivōst** im. ž. r., g. jd. *privlàčljivosti*, instr. jd. *privlàčljivošću/privlàčljivosti* - stanje i osobina onoga što je privlačljivo; dopadljivost, primamljivost.
**prìvlāčno** pril. - na privlačan način; dopadljivo, primamljivo.
**privláčnōst/prìvlāčnōst** im. ž. r., g. jd. *priváčnosti/prìvlāčnosti*, instr. jd. *priváčnošću/prìvlāčnošću* i *priváčnosti/ prìvlāčnosti* - stanje i osobina onoga ko je privlačan; dopadljivost, primamljivost.
**privlástiti** gl. svrš., prez. *prìvlāstīm*, trp. prid. *prìvlāšćen* - prisvojiti, prigrabiti; uzeti sebi, staviti pod svoju vlast.
**prìvoče** im. s. r., g. jd. *prìvočeta* - dijete koje je majka privela, dovela u drugi brak.
**privòditi** gl. nesvrš., prez. *prìvodīm* - obavljati privođenje, dovoditi; prisilno dovoditi, sprovoditi.
**prìvođēnje** gl. im. s. r. od privoditi.
**prìvola** im. ž. r. - prisila, prisiljavanje da se prihvati šta; nasilno privoljavanje; pristanak bez vlastite volje.
**privolijèvati** gl. nesvrš., prez. *privòlijevām* - prisiljavati; privoljavati.
**prìvoljenōst** im. ž. r., g. jd. *prìvoljenosti*, instr. jd. *prìvoljenošću/prìvoljenosti* - sklonost, spremnost da se šta prihvati; primoranost, nagovorenost na šta.
**privoljávānje** gl. im. s. r. od privoljavati.
**privoljávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *privòljāvām* - prisilno, nasilno nametati drugu volju; prisiljavati, primoravati da se šta čini; nagovarati, opredjeljivati prisilom; prelaziti na drugu stranu.
**privòljeti** gl. svrš., prez. *prìvolīm* - nagovoriti koga da šta učini; primorati koga da pristane na šta; pristati na šta; pristati uz koga, opredijeliti se, preći na čiju stranu.

**privoštávānje** gl. im. s. r. - lijepljenje čega pomoću voska, pričvršćavanje voskom.

**privòštiti** gl. svrš., prez. *prìvoštīm* - prilijepiti, pričvrstiti voskom.

**prìvotka** im. ž. r., dat. jd. *prìvotki*, g. mn. *prìvotkī* - žensko dijete koje majka dovede u drugi brak, privotkinja.

**prìvotkinja** im. ž. r., g. jd. *privotkinjē*, n. mn. *prìvotkinje*, g. mn. *prìvotkīnjā* - privotka.

**prívoz** im. m., g. jd. *prívoza* - privoženje.

**privòziti** gl. nesvrš., prez. *prìvozīm*, trp. prid. *prìvožen* - voženjem privlačiti, približavati, dovoziti bliže.

**prìvožēnje** gl. im. s. r. od privoziti.

**prívoznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na privoz, privoženje.

**prìvratak** im. m. r., g. jd. *prìvratka*, n. mn. *prìvraci*, g. mn. *prìvratākā* - dio pri dnu vrata, šije; oblog oko vrâta; dovratak, rubni dio oko vrata, štok.

**prìvrći** g. svrš., prez. *prìvrgnēm* - privrgnuti.

**prȉvreda/prîvreda** im. ž. r., g. jd. *prȉvredē/prîvredē* - način proizvodnje i proizvodni odnosi nekog društva; gospodarstvo; privredna djelatnost; grana proizvodnje neke djelatnosti; proizvodnja, proizvođenje; rad, privređivanje; poljoprivredna proizvodnja; zarada.

**privrèdljiv** prid., odr. v. *privrèdljivī* - koji je osposobljen za privređivanje; vrijedan, radin, marljiv.

**prȉvrednī/prîvrednī** prid. odr. v. - koji se odnosi na privredu, koji joj pripada.

**prȉvrednīčkī/prîvrednīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na privrednike.

**prîvrednīk/prȉvrednīk** im. m. r., n. mn. *prîvrednīci/prȉvrednīci*, g. mn. *prîvrednīkā/prȉvrednīkā* - čovjek iz privrede, poslovan čovjek; onaj koji se bavi privredom; uposlenik u privredi.

**prȉvredno** pril. - u privrednom smislu, u privrednom pogledu.

**privređívānje** gl. im. s. r. od privređivati.

**privređívati** gl. nesvrš., prez. *privrèđujēm* - korisno raditi; zarađivati, sticati radom, privređivanjem; doprinositi.

**prȉvremen** prid., odr. v. *prȉvremenī* - koji je ograničen na neko vrijeme, koji traje neko vrijeme.

**privremènīk** im. m. r., g. jd. *privremeníka*, n. mn. *privremeníci*, g. mn. *privremeníkā* - onaj koji privremeno postoji, djeluje, koji ima privremenu vrijednost.

**prȉvremeno** pril. - na određeno vrijeme; za neko vrijeme.

**prȉvremenōst** im. ž. r., g. jd. *prȉvremenosti*, instr. jd. *prȉvremenošću/prȉvremenosti* - osobina onoga što je privremeno.

**prìvrgnūt** prid., odr. v. *prìvrgnūtī* - priklonjen; pridodan, dometnut.

**prìvrgnuti (se)** gl. svrš., prez. *prìvrgnēm* (*se*) - privrći, dometnuti, pridodati; prići, pridružiti se kome, prikloniti se na čiju stranu, pristati uz koga.

**privrébati** gl. svrš., prez. *prìvrēbām* - krišom šta primijetiti, opaziti vrebajući.

**privrijèditi** gl. svrš., prez. *prìvrijedīm*, trp. prid. *prìvrijeđen* - steći radom, zaraditi, doprinijeti; biti od koristi.

**prìvržen** prid., odr. v. *prìvrženī* - odan, pouzdan; vjeran kome/čemu.

**privržénac** im. m. r., g. jd. *privržénca*, n. mn. *privržénci*, g. mn. *privȑžēnācā* - privrženik.

**privržènica** im. ž. r., g. jd. *privržènicē* - žena privrženik.

**privržènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na privrženike, koji im pripada.

**privržènīčki** pril. - na način kako to čine privrženici, kao privrženici; privrženo.

**privržènīk** im. m. r., g. jd. *privrženíka*, n. mn. *privrženíci*, g. mn. *privrženíkā* - onaj koji je kome/čemu privržen, odan, vjeran; pouzdan čovjek; pristalica, pristaša; istomišljenik, jednomišljenik.

**prìvrženo** pril. - na privržen način, s privrženošću, odano, pouzdano.

**prìvrženōst** im. ž. r., g. jd. *prìvrženosti*, instr. jd. *prìvrženošću/prìvrženosti* - osobina onih koji su kome/čemu privrženi; osobina privrženih ljudi, pouzdanost, odanost.

**prìvūći** gl. svrš., prez. *privúčēm/privúčem* - vukući približiti, primaknuti sebi; vukući premjestiti bliže čemu drugom; prenes. čineći šta skrenuti pažnju na sebe; pridobiti druge čime.

**prìvūći se** gl. svrš., prez. *privúčēm/privúčem se* - vukući se primaknuti se kome/



čemu; doći, stići neopaženo do koga/čega, prišuljati se.

**prìzdraviti** gl. svrš., prez. *prìzdravīm* - malo, doneklo ozdraviti.

**prìzdravljati** gl. nesvrš., prez. *prìzdravljām* - pomalo, donekle ozdravljati.

**prìzeman/prízeman/prȉzēman** prid., odr. v. *prìzemnī/prízemnī/prȉzēmnī* - koji je odmah na zemlji, pri zemlji, nizak; prenes. nizak, prostački, nemoralan.

**prìzemljast** prid., odr. v. *prìzemljastī* - koji je prilično nizak, pri zemlji; koji ima obilježja prizemnog, prizeman.

**prìzemljen** prid., odr. v. *prìzemljenī* - koji je spušten na zemlju, koji se nalazi, koji je učvršćen pri zemlji; prenes. stvaran, realan, objektivan; prizeman.

**prìzemljeno** pril. - na prizemljen način, prizemno.

**prìzēmlje/prízēmlje** im. s. r., n. mn. *prìzēmlja/prízēmlja*, g. mn. *prìzēmljā/prízēmljā* - dio kuće, zgrade pri zemlji, parter; prenes. ljudi iz prizemlja, najniža klasa ljudi, radnici.

**prizemljénje** gl. im. s. r. od prizemljiti.

**prizèmljiti (se)** gl. svrš., prez. *prìzemljīm* (*se*) - spustiti (se) na zemlju bez povrede i bez štete; spojiti sa zemljom, uzemljiti; prenes. prestati maštati, vratiti se stvarnosti, "spustiti se na zemlju".

**prizemljívānje** gl. im. s. r. od prizemljivati.

**prizemljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prizèmljujēm* - obavljati prizemljivanja, dodirivati tlo pri spuštanju na zemlju.

**prizèmljuša** im. ž. r., g. jd. *prizèmljušē*, pejor. - niska prizemna kuća, građevina, prizemnica; baraka.

**prízemnica** im. ž. r., g. jd. *prízemnicē* - niska prizemna kuća, zgrada.

**prízemno** pril. - u prizemlju; prenes., na nizak, prizeman način.

**prìzetiti** gl. svrš., prez. *prìzetīm*, trp. prid. *prìzećen* - priženiti, uvesti zeta u kuću.

**prízid/prȉzīd** im. m. r., g. jd. *prízida/prȉzīda* - pregradni zid, pregrada, prizida; dograđeni zid, dogradak, dozidak.

**prȉzida/prìzida** im. ž. r., g. jd. *prȉzidē* - dograđeni zid, ono što je prizidano.

**prìzidak** im. m. r., g. jd. *prìzitka*, n. mn. *prìzici*, dem. - mala prizida.

**prizídati** gl. svrš., prez. *prìzīdām* - dograditi zid uza šta, dozidati; sazidati uza šta.

**priziđívānje** gl. im. s. r. od priziđivati.

**priziđívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prizìđujēm* - doziđivati uza šta, zidati pri čemu, praviti prizide, priziđivati.

**prizímiti** gl. svrš. bezl., prez. *prìzimī* - zastudjeti.

**príziv/prȉzīv** im. m. r., g. jd. *príziva/prȉzīva* - zov glasom, pokretom, pogledem ili gestom upućen kome s namjerom da se on približi, primakne, priđe prizivatelju; prizivanje; pozivanje.

**prizìvāč** im. m. r., g. jd. *priziváča*, v. jd. *prȉzivāču*, instr. jd. *priziváčem*, n. mn. *priziváči* - onaj koji koga ili šta priziva, prizivatelj; osoba koja se žali.

**prizìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prizivače.

**prizìvāčki** pril. - kao prizivači, na prizivački način.

**prizívānje** gl. im. s. r. od prizivati.

**prizìvatelj** im. m. r., g. jd. *prizìvatelja*, g. mn. *prizìvatēljā* - onaj koji koga priziva; up. prizivač.

**prizívati (se)** gl. nesvrš., prez. *prìzīvām* (*se*) - koga ili šta dozivati; moliti koga da priđe, da se primakne, dođe; dozivati koga/ šta u sjećanje.

**prízivnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na priziv.

**prȉzma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *prȉzmī/prȉzāmā* - geom. tijelo, poliedar čije su osnove dva paralelna i podudarna poligona, obično trougaona, a stranice paralelogrami; fiz. prozirno tijelo sličnog oblika koje služi za razlaganje svjetlosti u spektralne boje.

**prȉzmast** prid. (grč.), odr. v. *prȉzmastī* - koji sliči na prizmu, koji je poput prizme.

**prizmàtičan** prid. (grč.), odr. v. *prizmàtičnī* - koji je svojstven prizmi; koji ima oblik prizme.

**prìznanica/prȉznanica** im. ž. r. - papir, ovjereni pisani trag o čemu uplaćenom, predatom ili na drugi način izvršenom; potvrda.

**priznánje** gl. im. s. r. od priznati.

**prȉznāt** prid., odr. v. *prȉznātī* - uvažen, cijenjen; prihvaćen; poznat; općepoznat.

**prìznati** gl. svrš., prez. *prìznām* - dati priznanje; reći da je nešto istinito; prihvatiti nešto istinitim, zakonitim.
**prìznāto** pril. - cijenjeno, uvažavano; općeprihvaćeno, općepoznato.
**prȉznātōst** im. ž. r., g. jd. *prȉznātōsti*, instr. jd. *prȉznātošću/prȉznātōsti* - osobina onoga koji je priznat; stanje onoga što je priznato.
**priznàvalac** im. m. r., g. jd. *priznàvaoca*, n. mn. *priznàvaoci*, g. mn. *priznàvalacā*, dat.-instr.-lok. mn. *priznàvaoci* - priznavatelj, onaj koji šta priznaje, koji daje priznanja.
**priznávānje** gl. im. s. r. od priznavati.
**priznávati** gl. nesvrš., prez. *prìznājēm* - davati priznanje; govoriti da je nešto istinito; prihvatati nešto istinitim, zakonitim; prihvatati koga/šta svojim.
**prízor** im. m. r., g. jd. *prízora*, g. mn. *prízōrā* - ono što je pred očima, što se vidi, što je pogledom vidljivo; ono što je predmet gledanja, posmatranja.
**prízorno/prízōrno** pril. - s prizorom; očigledno, vidljivo.
**prizòrtiti** gl. svrš., prez. *prizòrtī* - dovesti koga do zorta, u težak položaj; učiniti da ko osjeti zort, strah; naći se u teškoj, napetoj situaciji.
**prizóvnuti** gl. svrš., prez. *prìzōvnēm* - prizvati, zovnuti koga sebi
**prȉzrāk** im. m. r., n. mn. *prȉzrāci*, g. mn. *prȉzrāka*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉzrācima* - priviđenje, utvara; nestvarna slika, lik koji se javlja samo u mašti..
**prìzreti** gl. svrš., prez. *prȉzrēm* - malo sazreti, postati malo zreliji.
**prìzvati** gl. svrš., prez. *prizòvēm/prìzovēm* - riječima, pokretom ili pogledom pozvati i dozvati koga da se pridruži; prizivajući, priželjkujući, naslućujući dozvati; pomoliti se Bogu; sve prizivajući dozvati; prenes. prisjetiti se, dozvati u sjećanje.
**prȉzvūk** im. m. r., n. mn. *prȉzvūci*, g. mn. *prȉzvūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȉzvūcima* - prateći sporedni zvuk, eho, odjek; prenes., sporedno značenje; nijansa čega.
**prižáriti** gl. svrš., prez. *prìžārīm* - malo užariti; jako zažariti, zagrijati.

**prìžeći** gl. svrš., prez. *prižèžēm/prižèžem* - pripaliti, zapaliti prinošenjem plamena; pripeći, jako ugrijati.
**prižèdnjeti** gl. svrš., prez. *prìžednīm/prižèdnīm* - postati jako žedan, veoma ožednjeti.
**prìžega** im. ž. r., dat. jd. *prìžezi, g. mn. prìžēgā* - jaka vrućina, velika žega; pripeka.
**priželjkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prižèljkujēm* - očekivati da se šta željeno dogodi.
**prìženidba** im. ž. r., g. jd. *prìženidbē/prižènidbē* - priženjenje, ženidba kojom muž pristaje da živi u ženinoj kući, da postane priženjen, domazet.
**prižèniti (se)** gl. svrš., prez. *prìženīm (se)*, trp. prid. *prìženjen* - ženidbom ući u ženinu kuću i steći pravo na njenu imovinu; dovesti muža u nevjestinu kuću.
**prìženja** im. m. r., g. jd. *prìženjē* - čovjek koji se priženio, koji je ušao u ženinu kuću, domazet.
**priženjénje** gl. im. s. r. od priženiti (se).
**prìžēti** gl. svrš., prez. *prȉžmēm* - pritisnuti, stisnuti.
**prȉžgati** gl. svrš., prez. *prȉžgām* - prižeći.
**prȉžditi** gl. svrš., prez. *prȉždīm/prȉždijem* - pripaliti, uždíti, užeći.
**prižmíriti** gl. svrš., prez. *prìžmīrīm* - nakratko malo zažmiriti, pridrijemati; malo odrijemati.
**prìžmīreno** pril. - malo zatvorenih očiju; žmirivši.
**prižmirkívanje** gl. im. s. r. od prižmirkivati.
**prižmirkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prižmìrkujēm* - s vremena na vrijeme pomalo žmirkati.
**prižùljati** gl. svrš., prez. *prižùljām* - malo početi žuljati, zažuljati; jako žuljati, nažuljati.
**prižúljiti** gl. svrš., prez. *prìžūljīm* - prižuljati.
**přkos** im. m. r. - neodoljiva potreba da se kome prkosnim riječima i djelima usprotivi, da se pokaže vlastita nadmoć, snaga, znanje; inat.
**přkosan** prid., odr. v. *přkosnī* - koji je pun prkosa; koji je sklon prkošenju; koji često prkosi i pri tome uživa.



**přkositi** gl. nesvrš., prez. *přkosīm* - nekome protusloviti prkosnim riječima ili činiti prkosna djela; provocirati koga riječima i djelima; činiti šta drugome u inat.
**přkosnīk** im. m. r., n. mn. *přkosnīci* - čovjek sklon prkošenju, koji često prkosi i pri tome uživa.
**přkošēnje** gl. im. s. r. od prko-siti.
**pȑlj** im. m. r., g. jd. *pŕlja*, n. mn. *pŕlji/pŕljevi* - zašiljeno drvo, motka; bot. kukurijek.
**pȑljača** im. ž. r., g. jd. *pȑljačē* - gvozdeni žarač za guranje drva.
**pŕljak** im. m. r., g. jd. *pŕljka*, n. mn. *pŕljci*, g. mn. *pŕljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pŕljcima* - zašiljeno drvo, na jednom kraju zašiljena motka, prlj.
**pŕljati (se)** gl. nesvrš., prez. *pŕljām (se)* - činiti prljavim, smrdljivim, nečistim, neurednim; zamazivati, razbacivati, stvarati nered svake vrste
**pȑljav** prid., odr. v. *pȑljavī* - neuredan, nečist, umazan; odrpan; smrdljiv; prnes., moralno posrnuo.
**pȑljavac** im. m. r., g. jd. *pȑljāvca*, n. mn. *pȑljāvci*, g. mn. *přljavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pȑljāvcima* - prljav, nečist, neuredan, prljavštinom zamazan čovjek; odrpanac, smrdljivac; prenes. moralno posrnuo čovjek.
**pȑljavica** im. ž. r. - žena prljavac; prljava, neuredna, nečista, prljavštinom zamazana žena; smrdljivica, odrpanka; prenes. moralno posrnula žena.
**prljávko** im. m. r., hip. - prljavac, onaj koji je nečist, zamazan, neuredan, prljav.
**pȑljavo** pril. - na prljav način, neuredno, nečisto; prenes. mutno, podlo, zlobno, zlonamjerno.
**pȑljavōst** im. ž. r., g. jd. *přljavosti*, instr. jd. *pȑljavošću/přljavosti* - osobina i stanje onih koji su prljavi.
**prljávština** im. ž. r. - ono što je prljavo, nečistoća; smeće.
**pŕljēnje** gl. im. s. r. od prljiti.
**pŕljiti** gl. nesvrš., prez. *pŕljīm* - vrelom vodom ili plamenom skidati ostatke dlačica ili paperje s kože zaklanih životinja.
**přljetina** im. ž. r., g. jd. *přljetinē* - oprljeni komadi mesa, prljevina.

**přljevina** im. ž. r., g. jd. *přljetinē* - prljetina.
**přljotina/prljòtina** im. ž. r. - prljav trag čega, prljavština.
**přljuša** im. ž. r., hip. - neuredna, prljava žena.
**pȑnja** im. ž. r. - krpa, dronjak.
**pȑnjār** im. m. r., g. jd. *prnjâra* - skupljač prnja, staretinar.
**pȑnjav** prid., odr. v. *pȑnjavī* - otrcan, poderan; trošan; star, ostario; koji je u stanju raspadanja; koji se osipa, runi od starosti; bezvrijedan, ništavan; bijedan, siromašan.
**pȑnjavac** im. m. r., g. jd. *pȑnjāvca*, n. mn. *pȑnjāvci*, g. mn. *pȑnjāvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pȑnjāvcima* - odrpanac, koji je u prnjama.
**pȑnjavica** im. ž. r. - žena prnjavac.
**prnjávor** im. m. r., g. jd. *prnjávora*, g. mn. *prnjávōrā* (grč.) - manastirsko imanje sa selom.
**Prnjávor** im. m. r. (grč.) - bosanski gradić.
**Prnjávorac**, g. jd. (grč.), *Prnjávōrca*, n. mn. *Prnjávōrci*, g. mn. *Prnjávorācā* - stanovnik Prnjavora.
**pȑnje** zb. im. s. r., g. - rite, krpe, dronjci.
**pŕnjo** im. m. r., g. jd. *pŕnjē/pŕnja*, hip. - prnjavac.
**proanalizírati** gl. svrš., prez. *proanalìzīrām* (lat.) - izvršiti analizu čega; proučiti, prostudirati šta.
**proàšikovati** gl. svrš., prez. *proàšikujēm* (lat.-tur.) - provesti neko vrijeme ašikujući.
**próba** im. ž. r. (lat.), g. jd. *próbē* - provjeravanje, provjera; ispitivanje; kušanje; probanje; uzeti uzorak čega na provjeru kvaliteta; ogled, pokus, eksperiment; pokušaj; vježba, vježbanje za izvođenje čega.
**probáciti** gl. svrš., prez. *pròbācīm* - baciti kroz šta; bacajući kroz šta provući; provući, proturiti.
**probacívānje** gl. im. s. r. od probacivati.
**probacívati** gl. nesvrš., prez. *pròbācīm*, trp. prid. *pròbāčen* - bacati kroza šta; bacajući kroz šta provlačiti; provlačiti, proturati.
**pröbačāj** im. m. r.m g. jd. *pröbačāja*, g. mn. *pröbačājā* - čin probacivanja, brzi let čega kroza šta.

**probàdāč** im. m. r., g. jd. *probadáča*, g. mn. *probadáčā* - oruđe, pomagalo kojim se vrši probadanje čega, probadalo; onaj koji šta probada.

**probàdalo/probádalo** im. s. r. - sredstvo za probadanje; probadač.

**probádānje** gl. im. s. r. od probadati.

**probádati** gl. nesvrš., prez. *pròbādām* - praviti ubode; osjećati ubode, probadanje.

**prȍbādi** im. ž. r. mn. - oštri bolovi u obliku proboda; probadanje, probodi.

**pròbajati** gl. svrš., prez. *pròbajām* - nakratko bajati, izvršiti kratko bajanje, progatati.

**pròbānčiti** gl. svrš., prez. *pròbānčīm* - prolumpovati, provesti neko vrijeme lumpujući, bančeći, opijajući se.

**probaràbiti (se)** gl. svrš. (hebr.), prez. *probàrabīm se* - postati baraba, ponašati se kao baraba; nekultivisan, primitivan čovjek, drznik.

**probarabírati se** gl. svrš. i nesvrš. (hebr.), prez. *probaràbīrām se* - postati, postajati baraba, probarabiti se.

**probaràtati** gl. svrš., prez. *probaràtām*, trp. prid. *prȍbaratān* - provesti neko vrijeme baratajući, radeći oko čega; pročeprkati.

**probáriti** gl. svrš., prez. *pròbārīm*, trp. prid. *pròbāren* - malo obariti, prodržati u uzavreloj vodi.

**próbati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *prôbām*, trp. prid. *prôbān* - provjeravati; ispitivati; (po)kušati, pokušavati; uzeti uzorak čega radi provjere kvaliteta; vršiti oglede, pokuse, eksperimente; pokušavati; vježbati, uvježbavati šta za javno izvođenje.

**probatìnati** gl. svrš., prez. *probatìnām* - neko vrijeme batinati; ovlaš izbatinati.

**probatr̀gati se** gl. svrš., prez. *probatr̀gām se* - neko vrijeme se batrgati, koprcati, kobeljati; jedva proći kroza šta udarajući čas na jednu, čas na drugu stranu.

**prȍbava** im. ž. r., g. jd. *prȍbavē*, n. mn. *prȍbave*, g. mn. *prȍbāvā* - fiziol. varenje, kuhanje hrane u želucu.

**prȍbāvan** prid., odr. v. *prȍbāvnī* - koji se dobro probavlja, probavljiv.

**probàvilo** im. s. r. - organi za probavu, za varenje hrane, probavni organi.

**pròbaviti** gl. svrš., prez. *pròbavīm*, trp. prid. *pròbavljen* - svariti, provariti, prokuhati hranu u želucu; prenes. svladati, podnijeti, izdržati.

**pròbavljānje** gl. im. s. r. od probavljati.

**pròbavljati** gl. nesvrš., prez. *pròbavljām*, trp. prid. *pròbavljān* - variti, kuhati hranu u želucu; prenes. svladavati, podnositi, izdržavati.

**probàvljiv** prid., odr. v. *probàvljivī* - koji se da probaviti, svarljiv; prenes. savladiv, podnošljiv.

**probavljívānje** gl. im. s. r. od probavljivati.

**probavljívati** gl. nesvrš., prez. *probàvljujēm*, trp. prid. *probàvljīvān* - obavljati probavljivanje, variti hranu u želucu.

**probàvljivōst** im. ž. r., g. jd. *probàvljivosti*, instr. jd. *probàvljivošću/probàvljivosti* - osobina onoga što je probavljivo; mogućnost probavljivanja; sposobnost probavljivanja.

**pròbdijevati** gl. nesvrš., prez. *pròbdijevām*, trp. prid. *probdjèven* - provoditi vrijeme bez sna, ne spavajući, bdijući.

**pròbdjeti** gl. svrš., prez. *pròbdīm*, trp. prid. *probdjèven, probdjevèna* - provesti vrijeme bez sna, ne spavajući, bdijući.

**probdjèvenōst** im. s. r., g. jd. *probdjèvenosti*, instr. jd. *probdjèvenošću/probdjèvenosti* - stanje onoga ko je proveo vrijeme bdijući; probdjeveno vrijeme.

**probećáriti se** gl. svrš., prez. *probèćārīm se* (tur.) - provesti vrijeme kao bećar; postati bećar, odati se bećarskom životu.

**probehàrati** gl. svrš., prez. *probehàrām*, trp. prid. *prȍbeharān* (tur.) - početi beharati, cvjetati; okititi se beharom, cvjetovima po stablima voća.

**probekrìjati (se)** gl. svrš. (tur), prez. *probekrìjām (se)* - provesti vrijeme kao bekrija; postati bekrija, odati se nekorisnom bekrijskom životu.

**probèsjediti** gl. svrš., prez. *probèsjedīm*, trp. prid. *probèsjeđen* - progovoriti, porazgovarati o čemu; provesti vrijeme besjedeći s kim.

**probeštìjati** gl. svrš., prez. *probeštìjām* (lat.), trp. prid. *prȍbeštijān* - potrošiti vrijeme i novac na propale žene, beštije.



**pròbigora** im. ž. r., g. jd. *pròbigorē*, n. mn. *prȍbigore*, g. mn. *prȍbigōrā* - probisvijet, skitnica, skitalica, čovjek nemirna duha, svjetovnjak.

**probìjāč** im. m. r., g. jd. *probijáča*, v. jd. *prȍbijāču*, n. mn. *probijáči*, g. mn. *probijáčā* - čelični klin, sredstvo, pomagalo za probijanje; onaj koji šta probija.

**probíjānje** gl. im. s. r. od probijati.

**probíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *pròbījām*, trp. prid. *pròbījān* - vršiti proboj, udarajući čime praviti otvor, rupu; prodirati, kroz šta; izbijati na površinu; pojavljivati se; krivudati kroza šta; prosijecati; prenes. prožimati (se) čime; uspijevati u čemu.

**probijèliti** gl. svrš., prez. *pròbijelīm*, trp. prid. *pròbijeljen* - učiniti da šta postane bijelo, da se ispod čega pojavi, ukaže bjelina.

**probijèljeti** gl. svrš., prez. *pròbijelīm*, trp. prid. *pròbijeljen* - postati bijel; problijedjeti.

**próbir** im. m. r. - pažljivo biranje, probiranje, izbor.

**prȍbira** im. ž. r. - izbirljiva osoba, probirač; probir.

**probìrāč** im. m. r., g. jd. *probiráča*, v. jd. *prȍbirāču*, g. mn. *probiráčā* - osoba koja voli probirati, izbirač, probira; cjepidlaka, sitničav čovjek.

**probiráčev** prid. odr. v. - koji pripada probiraču.

**probiràčica** im. ž. r., g. jd. *probiràčicē*, n. mn. *probiràčice*, g. mn. *probiràčīcā* - žena probirač, ona koja voli (pro)birati, koja uživa u probiranju, probirateljka.

**probiràčićin/probiràčićīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na probiračicu, koji joj pripada.

**probìrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na probirače.

**probìrāčki** pril. - kao probirači, na probirački način, izbirljivo.

**probírānje/pròbirānje** gl. im. s. r. od probirati.

**probírati/pròbirati** gl. nesvrš., prez. *pròbīrām/pròbirēm* - pažljivo birati, vršiti biranje.

**probìrljiv** prid., odr. v. *probìrljivī* - sklon probiranju; koji voli da bira, izbirljiv.

**probìrljivo** pril. - na probirljiv način, pažljivo birajući, izbirljivo.

**probískati** gl. svrš., prez. *pròbīštēm* - početi biskati; proći kroza šta bišteći, pretražiti.

**pròbistriti/probìstriti** gl. svrš., prez. *pròbistrīm* - učiniti bistrim; izbistriti; prenes. promisliti.

**prȍbisvijet** im. m. r., g. jd *prȍbisvijeta* - skitalica, skitnica, pustolov, protuha.

**pròbisvjetskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na probisvijete.

**probítak** im. m. r., g. jd. *probítka*, n. mn. *probíci*, g. mn,. *pròbītkā*, dat.-instr.-lok. mn. *probícima* - korist; proboj, probijanje.

**pròbitačan/probìtačan** prid., odr. v. *pròbitačnī/probitačnī* - koji je od koristi, koristan.

**pròbitačno/probìtačno** pril. - korisno, na probitačan način.

**pròbitačnōst/prȍobitačnōst** im. ž. r., g. jd. *pròbitačnosti/prȍbitačnosti*, instr. jd. *pròbitačnošću/prȍbitačnošću* i *pròbitačnosti/prȍbitačnosti* - korisnost, osobina onoga što je korisno.

**pròbiti** gl. svrš., prez. *prȍbijēm*, trp. prid. *probìjen* - udarajući čime jakim otvoriti; napraviti otvor, rupu, šupljinu, put; probušiti; prodrijeti kroza šta; narušiti kakvo stanje; prosijeći; izbiti, pojaviti se prodirući kroza šta; prožeći.

**pròblēm** im. m. r. (grč.), g. jd. *probléma*, n. mn. *problémi*, g. mn. *problémā* - ono što treba riješiti; težak zadatak; sporno pitanje, ono oko čega se spori.

**problemàtičan** prid. (grč.), odr. v. *problemàtičnī* - koji postoji kao problem; koji je moguć ali nije dokazan; sporan, sumnjiv, upitan; težak, teško rješiv; zamršen, složen.

**problematično** pril. (grč.) - na problematičan način, s problemima.

**problemàtičnōst** im. ž. r. (grč.), g. jd. *problemàtičnosti*, instr. jd. *problemàtičnošću/problemàtičnosti* - osobina onoga što je problematično.

**problemàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *problemàtici* - svi problemi, sve što je sporno iz domena neke djelatnosti.

**pròblēmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na problem.

**pròblēmski** pril. - kao problem, prema vrsti problema, na problemski način.

**prȍblijesak** im. m. r., g. jd. *prȍblijeska*, n, mn, *prȍblijesci*, g. mn. prȍblijesākā, dat.-instr.-lok. mn. *prȍblijescima* - bljesnuće, iznenadni bljesak; (od)sjaj, bljesak očiju kao izraz sreće.

**pròbljesnuti** gl. svrš., prez. *pròbljesnēm* - naglo bljesnuti, problistati, sinuti.

**prôbnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na probu; koji je pripremljen za probu.

**prôbno** pril. - probajući, s probom, radi probe.

**pròbockati** gl. svrš., prez. *pròbockām* - bockanjem probiti, isprobijati; malo bockati; prenes. biti pomalo zajedljiv.

**prȍbōd/próbod** im. m. r. - probodeno mjesto; ubod; pravljenje uboda, probijanje; probadanje.

**próbōj/próboj** im. m. r. - probijanje; prodor; probijeno mjesto; prenes. provala.

**pròbojac/próbojac** im. m. r., g. jd. *pròbōjca/próbōjca*, n. mn. *pròbōjci/próbōjci*, g. mn. *pòbojācā/próbōjācā* - čelična šipka za probijanje čega; sprava za probijanje rupa.

**prȍbōjan/próbojan** prid., odr. v. *pròbōjnī/próbojnī* - koji probija, prodire, prolazi kroza šta; koji može probijati; prenes. prodoran.

**probójnōst** im. ž. r., g. jd. *probójnosti*, instr. jd. *probójnošću/probójnosti* - osobina onoga koji je probijen; obilježje onoga što se probija.

**probòljeti** gl. svrš., prez. *pròbolīm* - sve vrijeme provesti bolujući; preboljeti.

**probòraviti** gl. svrš., prez. *probòravīm*, trp. prid. *probòravljen* - neko vrijeme gdje boraviti; neko vrijeme negdje stanovati, živjeti.

**probòravljati** gl. nesvrš., prez. *probòravljām* - putujući zadržavati se, boraviti, stanovati pomalo u različitim mjestima.

**probòrtati** gl. svrš., prez. *probòrtām* - nenako provesti vrijeme; teško proživjeti; pročamiti.

**pròbosti (se)** gl. svrš., prez. *probòdem/probòdēm (se)* - probiti čime; bodući probiti, probušiti; biti proboden.

**pròbrati** gl. svrš., prez. *pròberēm/probèrēm* - između više sličnog uzeti bolje, odabrati, izabrati.

**pròbrčkati (se)** gl. svrš., prez. *pròbrčkām (se)* - provesti neko vrijeme brčkajući (se).

**probȑbljati** gl. svrš., prez. *probȑbljām* - početi brbljati; početi pričati koješta; progovoriti nerazgovijetno, brbljajući.

**probúbati** gl. svrš., prez. *pròbūbām* - razglasiti bubnjem; prenijeti glasine; razglasiti na neprimjeren način.

**pròbućkati** gl. svrš., prez. *pròbućkām* - malo bućkati; završiti bućkanje, izbućkati.

**probúditi (se)** gl. svrš., prez. *pròbūdīm (se)*, trp. prid. *pròbūđen* - prekinuti san; prestati spavati; učiniti koga aktivnim, aktivirati; prenes. postati trezven, prestati maštati; pokrenuti osjećaje; iznenadno iskrsnuti, pojaviti se.

**pròbūđen** prid., odr. v. *pròbuđenī* - koji više ne spava, budan; trezven, svjestan.

**pròbūđeno** pril. - iza sna; svjesno, trezveno.

**pròbūđenōst** im. ž. r., g. jd. *pròbūđenosti*, instr. jd. *pròbūđenošću/prbūđenosti* stanje onoga koji je probuđen; trezveno svjesno stanje.

**probuđívānje** gl. im. s. r. od probuđivati.

**probuđívati** gl. nesvrš., prez. *probùđujēm* - buditi koga; ponovo buditi; prenes. otrežnjavati; vraćati u život.

**probùjati** gl. svrš., prez. *probùjām* - početi bujati, naglo i obilno izrastati, narastati.

**probùktati** gl. svrš., prez. *pròbukćēm* - početi buktiti, buknuti; učiniti da se šta bukne, da se naglo razgori, da počne gorjeti jakim plamenom; učiniti da se šta iznenada rasplamsa.

**probùktjeti** gl. svrš., prez. *probùktīm* - početi buktjeti, plamtjeti; prenes. predati se jakim osjećanjima, pasti u vatru.

**probulázniti** gl. svrš., prez. *probùlāznīm* - početi bulazniti, nesuvislo pričati.

**probunáriti** gl. svrš. (tur.), prez. *probùnārīm* - prenes. provesti neko vrijeme kradući, "kopajući" po tuđim džepovima; pronaći šta tragajući, "iskopati".

**probùncati** gl. svrš., prez. *probùncām* - početi buncati; reći nešto u bunilu.

**proburáziti** gl. svrš. (perz.), prez. *probùrāzīm* - skroz probosti šta čime oštrim.



**proburgìjati** gl. svrš. (tur.), prez. *proburgìjām*, trp. prid. *prȍburgijān* - provrtjeti burgijom; prenes. snaći se; uspjeti, ostvariti cilj.

**probùrljati** gl. svrš., prez. *probùrljām*, trp. prid. *prȍburljān*, onomat. - uzmutiti, zamutiti burljajući; isprevrtati, ispreturati.

**probúšiti** gl. svrš., prez. *pròbūšīm* - napraviti bušotinu; bušilicom načiniti rupu; izbušiti.

**procàptjeti** gl. svrš., prez. *procàptīm* - zajapuriti se, zarumenjeti se; porumenjeti i početi se znojiti se od vreline.

**procedúra** im. ž. r. (nlat.) - određen način rada; propisan način rada, postupak koji traje.

**prȍcedurālan** prid. (nlat.), odr. v. *prȍcedurālnī* - koji se odnosi na proceduru; koji zahtijeva proceduru, koji se odvija prema proceduri.

**prȍcedurālno** pril. (nlat.) - prema utvrđenoj proceduri, na način utvrđen procedurom.

**pròcen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròcenta*, n. mn. *pròcenti*, g. mn. *pròcenātā* - postotak, stoti dio čega.

**pròcentnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na procenat.

**prȍcentuālan** prid. (lat.), odr. v. *prȍcentuālnī* - koji je izražen u procentima, postocima, postotan.

**prȍcentuālno** pril. (lat.) - na način utvrđen procentima; prema procentima.

**procentuálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *procentuálnosti*, instr. jd. *procentuálnošću procentuálnosti* - stanje onoga što je izračunato u procentima.

**pròces** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròcesa*, g. mn. *prȍcēsā* - tok, razvitak čega; sve radnje koje se postepeno vrše kako bi se postigao rezultat; parnica, rasprava, sudski postupak.

**pocèsija** im. ž. r. (lat.) - crkv. svečana vjerska povorka, litija; duga povorka.

**prȍcesiōnī** prid. odr. v. (lat.) - procesijski; koji je kao u procesiji.

**procèsijskī** prid. odr. v. (lat.) - procesioni.

**procesiònist(a)** im. m. r. (lat.) - učesnik u procesiji; onaj koji sudjeluje u procesiji.

**procesionìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na procesioniste.

**pròcesnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na proces; koji se tiče spora, parnički.

**pròcesor** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròcesora*, g. mn. *pròcesōrā* - onaj koji vrši neki proces; inform. centralna procesna jedinica, hardver, glavni čip u kompjuteru koji vrši sve zadate matematičke i logičke operacije.

**pròcesōrka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pròcesōrki*, g. mn. *pròcesōrkī* - dio sprave ili sprava koja vrši ili u kojoj se vrši proces.

**procèždžija** im. mj. r. (lat.-tur.) - onaj koji je uključen u kakav proces, parničar.

**procijèditi (se)** gl. svrš., prez. *pròcijedīm (se)*, trp. prid. *pròcijeđen* - završiti cijeđenje, iscijediti, ocijediti; ovlaš ocijediti; prenes. oslabiti, izmršati zbog bolesti.

**pròcijeđen** prid., odr. v. *pròcijeđenī* - koji je prošao kroz cjediljku; djelimično iscijeđen, ocijeđen, prosušen cijeđenjem; prenes. koji je oslabio, smršao zbog bolesti.

**procijèniti** gl. svrš., prez. *pròcijenīm*, trp. prid. *pròcijenjen* - izvršiti procjenu vrijednosti čega; odrediti, dati čemu vrijednost na osnovu viđenog stanja.

**pròcijenjen** prid., odr. v. *pròcijenjenī* - kome je procjenom određena vrijednost; koji ima određenu vrijednost.

**prȍcijep** im. m. r., lok. jd. *prȍcijepu/procijèpu*, n. mn. *prȍcijepi* - procjep, rascjep, raspuklina po dužini; uski razmak između nečeg; usjek; duboki tjesnac; procijepljen komad drveta; procijepljeno drvo kao sprava za hvatanje zmija; prenes. raskorak, škripac, nezavidna situacija, težak položaj.

**procijèpati** gl. svrš., prez. *pròcijepām* - naglo proderati, rascijepati; uzdužno prosijeći.

**procijèpiti** gl. svrš., prez. *pròcijepīm*, trp. prid. *pròcijepljen* - načiniti procijep, udubljenje; dobrim dijelom rascijepiti po dužini; probiti stijenu, napraviti usjek, usjeći; prenes. narušiti postojeće stanje.

**pròcijepljen** prid., odr. v. *pròcijepljenī* - koji ima procijep, po dužini prosječen; probijen, usječen.
**procíknuti** gl. svrš., prez. *pròcīknēm* - naglo ciknuti, proderati se ciktavim glasom, podvrisnuti.
**pròcjedak** im. m. r., g. jd. *pròcjetka*, n. mn. *pròcjeci*, g. mn. *pròcjedākā* - ono što je dobiveno procjeđivanjem, iscjedak; procjedina.
**pròcjedina** im. ž. r. - masa čega procijeđenog.
**procjeđívānje** gl. im. s. r. od procjeđivati.
**procjeđívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *procjèđujēm* - pomalo cijediti; sporo cijediti; prenes. kroz zube govoriti.
**prȍcjena** im. ž. r. - ocjena po viđenom; pretpostavka da nešto ima određenu vrijednost; određivanje vrijednosti čega bez preciznih pokazatelja.
**procjènilac** im. m. r., g. jd. *procjènioca*, n. mn. *procjènioci*, g. mn. *procjènilācā* - procjenitelj.
**pocjènilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na procjenioce.
**pocjènilački** pril. - kao procjenioci, na procjenilački način.
**procjènitelj** im. m. r., g. jd. *procjènitelja*, g. mn. *procjènitēljā* - procjenjivač.
**procjèniteljskī** prid. odr. v. - procjenilački.
**procjèniteljski** pril. - procjenilački.
**procjènljiv/procjènjiv** prid., odr. v. *procjènljivī/procjènjivī* - procjenjiv, koji se može procijeniti; čija je vrijednost procjenljiva.
**procjenjìvāč** im. m. r., g. jd. *procjenjivāča*, g. mn. *procjenjivāčā* - procjenitelj, procjenilac; osoba koja nešto procjenjuje; onaj koji čemu određuje vrijednost.
**procjenjìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na procjenjivanje i procjenjivače.
**procjenjìvāčki** pril. - kao procjenjivači, na procjenjivački način, procjenjujući.
**procjenjívānje** gl. im. s. r. od procjenjivati.
**procjenjívati** gl. nesvrš., prez. *procjènjujēm* - davati procjenu čega; određivati vrijednost čega.

**pròcjepak/prócjepak** im. m. r., g. jd. *pròcjepka/prócjepka*, n. mn. *prócjepci/prócjepci*, g. mn. *pròcjepākā/prócjepākā* - mali procjep, procijep.
**procjepljívānje** gl. im. s. r. od procjepljivati.
**procjepljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *procjèpljujēm* - praviti procjepe, pomalo rascjepljivati.
**procmíljeti** gl. nesvrš., prez. *procmílīm* - procviljeti, procmizdriti.
**pròcmizdriti** gl. svrš., prez. *pròcmizdrīm* - početi cmizdriti, cmizdreći početi plakati, procmiljeti, procviljeti.
**pròcrt/prócrt** im. m. r., g. jd. *pròcrta/prócrta*, g. mn. *prȍcr̄tā/prócr̄tā* - ono što je preko čega prekopirano, procrtano, procrtana kopija.
**pròcrtati/procr̀tati** gl. svrš., prez. *pròcrtām/procr̀tām*, trp. prid. *prȍcrtān* - crtama obilježiti, označiti preko čega; urezati crte preko čega, procrtavajući kopirati, preslikavati.
**procrtávānje** gl. im. s. r. od procrtavati.
**procrtávati** gl. nesvrš., prez. *procr̀tāvām* - crtama obilježavati preko čega; urezivati, označavati crte po čemu radi precrtavanja; praviti crtež precrtavajući preko prozirnog papira.
**pròcunjati/procúnjati** gl. svrš., prez. *pròcunjām/pròcūnjām* - prolutati, cunjajući proći; pronjuškati, potajno otkriti, saznati šta skriveno.
**procúriti** gl. svrš., prez. *pròcūrīm* - početi curiti; početi teći curkom; prenes. probušiti se; pročuti se tajno.
**procurívānje** gl. im. s. r. od procurivati.
**procurívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *procùrujē* - počinjati curiti; prenes. tajno s vremena na vrijeme prenositi; povremeno odavati kome tajnu.
**pròcvasti (se)** gl. svrš., prez. *procvàtē/procvàte* - procvjetati, rascvjetati (se), otvoriti pupoljak oblikujući cvijet; prenes. dostići vrhunac čega; problistati od sreće.
**prȍcvāt** im. m. r. - period cvjetanja, izbijanje cvata; prenes. napredak, boljitak, polet.
**procvíljeti** gl. svrš., prez. *pròcvīlīm* - započeti cviljenje, jadikovanje, naricanje; početi cviljeti, jadikovati, naricati.



**procvjètati** gl. svrš., prez. *procvjètām*, trp. prid. *prȍcvjetān* - rascvjetati, otvoriti latice, procvasti; preoblikovati pupoljak u cvijet; prenes. problistati, ozariti lice srećom; postignuti vrhunac, sasvim se razviti.
**procvjetávānje** gl. im. s. r. od procvjetavati.
**procvjetávati** gl. nesvrš., prez. *procvjètāvām* - počinjati otvarati cvjetove, rascvjetavati se, cvjetati; prenes. počinjati blistati od sreće; počinjati napredovati, razvijati se, postizati dobre rezultate, uspijevati.
**procvokòtati** gl. svrš., prez. *procvòkoćēm* - početi cvokotati; provesti neko vrijeme cvokoćući.
**procvŕčati/procvr̀čati** gl. svrš., prez. *procvŕčīm/procvr̀čīm* - početi cvrčati; provesti neko vrijeme cvrčeći.
**procvrkùtati** gl. svrš., prez. *procvr̀kućēm* - početi cvrkutati; provesti neko vrijeme cvrkućući.
**pròčačkati** gl. svrš., prez. *pròčačkām* - malo čačkati; čačkalicom prebirati, počeprkati; čačkalicom pročistiti; zabadanjem čega u šta prebirati, pročeprkati; nabadanjem vaditi; prenes. otkriti, pronaći, doznati nešto upornim traganjem.
**pročámiti** gl. svrš., prez. *pròčāmīm* - dosađujući se provesti neko vrijeme u čamotinji, biti dugo usamljen.
**pročárati** gl. svrš. (perz.), prez. *pròčārām* - provesti neko vrijeme čarajući, liječeći čarima; malo bacati čini na koga.
**pròčārkati/pròčarkati** gl. svrš. (perz.), prez. *pròčārkām/pròčarkām* - pročačkati, pročeprkati, spotaći vatru da bolje gori; pročačkati; međusobno izmijeniti čarku, paljbu; prenes. malo se posvađati.
**pročaršìjati (se)** gl. svrš. (perz.), prez. *pročaršījām (se)* - provesti se, proveseliti se (u čaršiji, kao u čaršiji); provesti vrijeme obilazeći čaršiju uzduž i poprijeko.
**pročàtiti** gl. svrš. (csl.), prez. *pročàtīm* - pročitati.
**pročavr̀ljati** gl. svrš., prez. *pročavr̀ljām* - početi čavrljati, govoriti koješta; provesti neko vrijeme pričajući koješta, čavrljajući.

**próčelan/pròčēlan** prid., odr. v. *próčelnī/pròčēlnī* - koji je u u vrhu, u pročelju; koji je na prednjoj strani; koji je ispred.
**pročelnīk** im. m. r., n. mn. *pročelnīci* - onaj koji je u pročelju; koji je na čelu neke službe, upravitelj, starješina; prva osoba, prvak.
**próčēlje** im. s. r. - počasno mjesto, mjesto u vrhu, na čelu stola; vidno, istaknuto mjesto; prednja strana; vodeće, prvo mjesto.
**pročepr̀kati** gl. svrš., prez. *pročepr̀kām*, trp. prid. *prȍčeprkān* - razbaciti malo kljunom ili nogama, čeprkati; neko vrijeme čeprkati; ispreturati čeprkanjem; promeškoljiti se; istražiti kopkajući po čemu; malo čačkati, pročačkati.
**pročepùnjati (se)** gl. svrš., prez. *pročepùnjām (se)* - pročeprkati (se); raščupati, razbarušiti (se).
**pročerùpati** gl. svrš., prez. *pročerùpām*, trp. prid. *prȍčerupān* - mjestimično očerupati; pročupati; očopati; počupati perje čerupanjem.
**pročèšati** gl. svrš., prez. *pròčešēm*, trp. prid. *prȍčešān* - češući preći rukom preko kože da se ukloni svrbež; počešati.
**pročèšljati** gl. svrš., prez. *pročèšljām*, trp. prid. *prȍčešljān* - proći češljem kroz kosu; ne sasvim raščešljati; češljem ili prstima mjestimice razmrsiti vunu; prenes. prevrćući raščistiti; sve redom pregledati; pažljivo pretražiti.
**pročešljávānje** gl. im. s. r. od pročešljavati.
**pročešljávati** gl. nesvrš., prez. *pročèšljāvām* - ponavljati pročešljavanje; raščešljavati; razmršavati vunu; prenes. pažljivo pretraživati, raščišćavati.
**pròčetkati (se)** gl. svrš., prez. *pròčetkām (se)*, trp. prid. *prȍčetkān* - malo (se) očetkati; četkanjem (se) pročistiti.
**pročetkávānje** gl. im. s. r. od pročetkavati.
**pročetkávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pročètkāvām* - čistiti četkom; pomalo četkati; povremeno četkati.
**pročistāč** im. m. r., g. jd. *pročistáča*, g. mn. *pročistáčā* - uređaj, stroj za pročišćavanje čega, pročišćavač, pročišćivač.

**pròčistiti** gl. svrš., prez. *pròčistīm*, trp. prid. *pròčišćen* - čišćenjem očepiti, učiniti prohodnim, iznutra očistiti; oslobodití se nečega tuđeg, djelimično očistiti.

**pročišćàvāč** im. m. r., g. jd. *pročišćaváča* - pročišćivač, pročistač.

**pročišćávānje** gl. im. s. r. od pročišćavati.

**pročišćávati** gl. nesvrš., prez. *pročìšćāvām* - pročišćivati, čistiti iznutra; oslobađati šta ili koga unutrašnjih nečistoća, naslaga, primjesa; prazniti crijeva.

**pròčišćen** prid., odr. v. *pròčišćenī* - iznutra očišćen; čišćenjem iznutra učinjen prohodnim, upotrebljivim.

**pročišćénje** gl. im. s. r. - duhovno očišćenje; oslobađanje od loših osjećanja; očepljenje, očišćenje čega; knjiž. katarza, izmirenje osjećanja samilosti i straha kod glavnog junaka u tragediji.

**pročišćìvāč** im. m. r., g. jd. *pročišćiváča*, g. mn. *pročišćiváčā* - proćišćavač, pročistač.

**pročišćívānje** gl. im. s. r. od pročišćivati.

**pročišćívati** gl. nesvrš., prez. *pročìšćujēm* - pročišćavati.

**pročìtati** gl. svrš., prez. *pročìtām*, trp. prid. *pròčitān* - sve do kraja iščitati; dovršiti čitanje.

**pročovječénje** gl. im. s. r. od pročovječiti (se).

**pročòvječiti (se)** gl. svrš., prez. *pročòvječīm (se)* - postati čovječniji, uljudan; napustiti divljačke, životinjske manire; postati osjećajniji, humaniji.

**pročúčati** gl. svrš., prez. *pročúčīm* - malo čučati, provesti neko vrijeme sjedeći na petama, čučeći; prenes. proživjeti negdje dugo vremena i skriveno.

**pročudáčiti se** gl. svrš., prez. *pročùdāčīm se* - postati čudak, početi se ponašati kao čudak.

**pròčuditi se** gl. svrš., prez. *pròčudīm se*, trp. prid. *pròčuđen* - malo se čuditi; čuditi se neko vrijeme; začuditi se; iščuditi se.

**pročùpati** gl. svrš., prez. *pročùpām*, trp. prid. *pròčupān* - birajući iščupati; čupanjem razrijediti; oplijeviti.

**pròčuti** gl. svrš., prez. *pròčujēm* - nakon gubitka sluha ponovo moći čuti.

**pròčuti se** gl. svrš., prez. *pròčujēm se* - odjeknuti, čuti se nadaleko; čuti se, saznati, nadaleko razglasiti; postati nadaleko poznat.

**proćarlìjati** gl. svrš., prez. *proćarlìjām*, trp. prid. *pròćarlijān* - kratko puhati ćarlijajući (o vjetru); neko vrijeme ćarlijati pa prestati.

**pròćaskati** gl. svrš., prez. *pròćaskām* - neko vrijeme provesti u ćaskanju; prijateljski porazgovorati o laganim temama; proćeretati.

**prȍćelav/pròćelav** prid., odr. v. *prȍćelavī/pròćelavī* - pomalo ćelav; mjestimice ćelav.

**pròćerdati/proćèrdati** gl. svrš., prez. *pròćerdām/proćèrdām*, trp. prid. *prȍćerdān* - rasipnički potrošiti novac; upropastiti nešto vrijedno trošeći ga na ništavne stvari.

**proćerètati** gl. svrš., prez. *proćerètām*, trp. prid. *prȍćeretān* - provesti neko vrijeme u ćeretanju, u beskorisnom ugodnom razgovoru; proćaskati.

**prôći/próći** gl. svrš., prez. *prôđēm* - idući preći preko čega; prevaliti određeni put s jednog kraja na drugi; prošetati; mimoići se; proputovati; obići; prenes. prostrujati; steći životno iskustvo, uspješno šta završiti.

**prôći/próći se** gl. svrš., prez. *prôđēm se* - ostaviti se čega, napustiti nešto; prestati upotrebljavati; prekinuti, završiti.

**pròćūćoriti/proćúćoriti** gl. svrš., prez. *pròćūćorīm/proćúćorīm* - ćućoreći prošaptati, progovoriti jedva čujno.

**proćúšiti (se)** gl. svrš., prez. *pròćūšīm (se)* - početi osjećati ljubav; postati osjetljiv na emocije; emocionalno sazrijevati, biti u pubertetu.

**pròćuškati (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *pròćuškām (se)* - proći ćuškajući se, progurati se.

**proćútjeti** gl. nesvrš. i svrš., prez. *pròćūtīm* - početi osjećati, ćutjeti; razumjeti osjećanjima.

**prodàhnuti** gl. svrš., prez. *pròdahnēm* - prodisati, početi disati, uhvatiti daha; prenes. osloboditi se brige, moći slobodno "disati", odahnuti.

**prȍdaja** im. ž. r. - davanje čega za novac, prodavanje; trgovina, trgovanje.



**prȍdājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prodaju.

**prodàngubiti** gl. svrš., prez. *prodàngubīm*, trp. prid. *prodàngubljen* - beskorisno urtošiti vrijeme; provesti vrijeme u dangubljenju, besposličarenju.

**pròdati** gl. svrš., prez. *pròdām*, trp. prid. *prȍdān/prȍdāt* - dati šta za novac, naći kupca; prenes. izdati koga iz koristoljublja.

**prodávac** im. m. r., g. jd. *prodávca*, v. jd. *prȍdāvče*, n. mn. *prodávci*, g. mn. *pròdāvācā* - prodavač, trgovac, onaj koji prodaje robu; onaj koji prodaje umjesto trgovca.

**prodàvāč** im. m. r., g. jd. *prodaváča*, v. jd. *prȍdavāču*, g. mn. *prodaváčā* - prodavac.

**prodaváčev** prid. odr. v. - koji pripada prodavaču.

**prodavàčica** im. ž. r., g. jd. *prodavàčicē*, v. jd. *prodavàčice*, n. mn. *prodavàčice*, g. mn. *prodavàčīcā* - žena prodavač; trgovkinja.

**prodavàčicīn/prodavàčičin** prid. odr. v. - koji pripada prodavačici.

**prodàvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prodavače, koji potiče od prodavača.

**prodàvāčki** pril. - na prodavački način, kao prodavači.

**prodàvalac** im. m. r., g. jd. *prodàvaoca*, v. jd. *prodàvaoče*, n. mn. *prodàvaoci*, g. mn. *prodàvalācā* - up. prodavač.

**prodàvaočev** prid. odr. v. - koji pripada pradavaču, koji potiče od prodavača.

**prodavaònica/prodavaónica/prodávnica** im. ž. r. - prostorija ili zgrada u kojoj se prodaje, trgovina.

**prodávati** gl. svrš., prez. *pròdājēm* - trgovati, davati šta za novac, nalaziti čemu kupca; prenes. izdavati, iznevjeravati iz koristoljublja.

**prodefilírati** gl. svrš. (lat.-fr.), prez. *prodefilīrām* - prodefilovati; proći pored čega paradnim maršem; svečano proći ispored nekoga.

**prodèfilovati** gl. svrš. (lat.-fr.), prez. *prodèfilujēm* - prodefilirati.

**prȍdekān** im. m. r. (lat.), g. jd. *prȍdekāna*, g. mn. *prȍdekānā* - dekanov zamjenik; odgovorno lice za nastavu, za finansije i sl.

**prodemonstrírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prodemònstrīrām* - javno proći pokazujući svoju moć, proći protestujući, javno iskazujući nezadovoljstvo, negodovanje.

**prȍderān** prid., odr. v. *prȍderanī* - razderan; hrapav, promukao.

**prodèrati** gl. svrš., prez. *pròderēm*, trp. prid. *prȍderān* - napraviti proderotinu, rupu; dugom upotrebom pocijapati tkaninu, procijepati, razderati.

**prodèrati/pròdrati se** gl. svrš., prez. *pròderēm se* - podviknuti, glasno viknuti, izderati se.

**prodèrotina** im. ž. r. - proderano mjesto; razderano, pocijepano mjesto nastalo nakon duge upotrebe; razderotina.

**prodevèrati** gl. svrš. (tur.), prez. *prodevèrām*, trp. prid. *prȍdeverān* - teško proživjeti, napatiti se.

**prodevètati** gl. svrš., prez. *prodevètām*, trp. prid. *prȍdevetān* - jako istući; prorešetati batinama.

**prodíčiti (se)** gl. svrš., prez. *pròdīčīm (se)* - postati dičan, ponosan, ponositi se, dičiti se.

**prodijèvānje** gl. im. s. r. od prodijevati.

**prodijèvati** gl. nesvrš., prez. *pròdijevām* - provlačiti konac kroz ušice igle, udijevati.

**prȍdika** im. ž. r., dat. jd. *prȍdici*, g. mn. *prȍdīkā* - crkv. propovijed, predavanje.

**pròdirānje** gl. im. s. r. od prodirati.

**pròdirati** gl. nesvrš., prez. *pròdirēm* - vršiti prodiranje; početi naglo nadirati, doticati, nadolaziti ulazeći unutra; probijati prodorom; prodorno prelaziti preko čega, ulaziti.

**prodìrljiv** prid., odr. v. *prodìrljivī* - sklon prodiranju, prodoran.

**prodiskutírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prodiskùtīrām* - prodiskutovati, porazgovarati; raspravljati, razgovarati, razmijeniti mišljenje o nekome ili o nečemu; sve pretresti; raspraviti o svemu.

**prodìskutovati** gl. svrš. (lat.), prez. *prodìskutujēm* - prodiskutirati.

**pròdjenuti/pròdjesti**, gl. svrš., prez. *pròdjenēm*, trp. prid. prid. *pròdjenūt/prodjèven* - provući konac kroz ušice igle, udjenuti; provući se vješto kroz šta tijesno; prenes. teško provesti vrijeme; proživjeti u oskudici.

**prȍdō(l)** im. m. r., g. jd. *prȍdōla* - dubodolina, uvala, prodola.
**prodòbriti (se)** gl. svrš., prez. *pròdobrīm* (*se*) - postati dobar; postati bolji.
**prȍdola** im. ž. r. - ob. dubodolina, uvala.
**pròdolica** im. ž. r., dem. - područje s puno uvala; prodol.
**pròdolina** im. ž. r. - ob. dubodolina, uvala.
**pródor** im. m. r. - silom izvršen proboj; prodiranje.
**pródoran** prid., odr. v. *pródornī* - koji silom prodire; snažan, koji ruši; prenes. pronicljiv.
**pródōrno** pril. - snažno, oštro; probojno; nasilno; prenes., pronicljivo.
**prodórnōst** im. ž. r., g. jd. *prodórnosti*, instr. jd. *prodórnošću/prodórnosti* - osobina onoga što je prodorno; obilježje prodorne osobe.
**pròdrati se** gl. svrš., prez. *pròderēm se* - ob. *prodèrati se*.
**prodréždati** gl. svrš., prez. *prodréždīm* - provesti neko vrijeme dreždeći, uzalud provesti, protraćiti vrijeme.
**prodrijèmati** gl. svrš., prez. *pròdrijemām* - drijemajući odležati; odspavati laganim snom; prenes. odsutno odslušati.
**pròdrijeti** gl. svrš., prez. *prȍdrēm*, r. gl. prid. *pròdrō* - nasilno ući; silom probiti; naglo proći kroza šta rušeći sve; doprijeti do čega; prenes. postići nešto upornim radom; proniknuti, razumjeti, shvatiti.
**pròdrmati** gl. svrš., prez. *pròdrmām*, trp. prid. *prȍdrmān* - protresti nekoliko puta, zadrmati; prenes. veoma uznemiriti, uzdrmati, uzbuditi; izvesti iz mrtvila, probuditi.
**prodrmávānje** gl. im. s. r. od prodrmavati.
**prodrmávati** gl. nesvrš., prez. *prodȑmāvām* - tresti, drmanjem koga buditi.
**prodrmùsati** gl. svrš., prez. *prodrmùsām*, trp. prid. *prȍdrmusān* - drmajući treskati, protresti, protreskati; prenes. izvrgnuti javnoj kritici.
**pròdrndati** gl. svrš., prez. *pròdrndām*, trp. prid. *prȍdrndān* - kloparajući, drndajući proći.
**prodúbiti** gl. svrš., prez. *pròdūbīm* - produpsti, napraviti udubljenje; učiniti šta dubljim; postati dublji; prenes. učin šta ozbiljnijim, sadržajnijim.
**produbljávānje** gl. im. s. r. od produbljavati.
**produbljávati** gl. nesvrš., prez. *produbljāvām* - produbljivati, praviti udubljenja, činiti šta dubljim; prenes. uozbiljavati, činiti šta ozbiljnijim, sadržajnijim.
**pròdūbljen** prid., odr. v. *pròdūbljenī* - koji je učinjen dubljim; prenes. učinjen ozbiljnim, uozbiljen.
**produbljívānje** gl. im. s. r. od produbljivati.
**produbljívati** gl. nesvrš., prez. *produbljujēm* - produbljavati.
**producírānje** gl. im. s. r. (lat.) od producirati.
**producírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prodùcīrām* - produkovati, proizvoditi, umnožavati radom.
**prodúhati** gl. svrš., prez. *pròdūšēm* - dušući kroza šta učiniti propusnim, prolaznim, čistim; ob. propúhati.
**produhívati** gl. nesvrš., prez. *prodùhujēm* - up. propuhívati.
**produhòviti (se)** gl. svrš., prez. *prodùhovīm* (*se*), trp. prid. *prodùhōvljen* - postati duhovniji, plemenitiji, osjećajni-ji; oduhoviti (se).
**produhovljávānje** gl. im. s. r. od produhovljavati.
**produhovljávati** gl. nesvrš., prez. *produhòvljāvām* (*se*) - postajati produhovljeniji, duhovno suptilniji, profinjeniji, osjećajniji; oduhovljavati (se).
**prodùhōvljen** prid., odr. v. *prodùhōvljenī* - koji je duhovno bogat, prefinjen.
**prodùhōvljeno** pril. - na produhovljen način, s puno osjećajnosti i topline.
**prodùhōvljenōst** im. ž. r., g. jd. *prodùhōvljenosti*, instr. jd. *prodùhōvljenošću/prodùhōvljenosti* - duhovno bogatstvo; osobina onoga ko je produhovljen; nježan, blag, plemenit izraz obično bljedolikog lica; produhovljenje.
**produhovljénje** gl. im. s. r. - posljedica produhovljavanja, produhovljenost.
**produhovljívānje** gl. im. s. r. od produhovljivati (se).
**produhovljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *produhòvljujēm* (*se*) - produhovljavati (se).



**prodùkcija** im. ž. r. (lat.) - proizvodnja, proizvođenje; proizvod, rezultat kakvod rada.
**prodùkcījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na produkciju, koji je određen za produkciju, produkcioni.
**prȍdukcionī** prid. odr. v. (lat.) - produkcijski.
**pròdukovānje** gl. im. s. r. od produkovati - produciranje.
**pròdukovati** gl. nesvrš., prez. *pròdukujēm* - producirati.
**pròdukt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròdukta*, n. mn. *pròdukti*, g. mn. *pròdūktā/pròdukātā* - ono što je proizvedeno fizičkim ili umnim radom, proizvod; rezultat ili posljedica čega; mat. rezultat množenja, umnožak.
**prȍduktīvan** prid. (lat.), odr. v. *prȍduktīvnī* - plodan, rodan, koji obilato daje; koji mnogo proizvodi, stvara; lingv. nastavak koji ima sposobnost tvorbe novih riječi.
**prȍduktīvno** pril. (lat.) - na produktivan način, plodotvorno; umnoženo; uspješno, s vidnim rezultatima.
**produktívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *produktívnosti*, instr. jd. *produktívnošću/produktívnosti* - osobina onoga što je produktivno.
**produljávati** gl. nesvrš., prez. *produljāvām* - produžavati, produživati.
**prodúljiti** gl. svrš., prez. *pròdūljīm* - produžiti.
**prodùljiv** prid., odr. v. *prodùljivī* - produživ.
**produljívati** gl. nesvrš., prez. *prodùljujēm* - produživati.
**pròdūpsti** gl. svrš., prez. *prodúbem/prodúbēm* - učiniti dubokim, ob. produbiti.
**produžàvāč** im. m. r., g. jd. *produžaváča*, n. mn. *produžaváči*, g. mn. *produžaváčā* - ono čime se šta produžava, produživač.
**produžávati** gl. nesvrš., prez. *prodùžāvām* - činiti dužim, produživati, produljavati, produljivati.
**produžénje** gl. im. s. r. - produžetak, nastavak, produljenje.
**produžétak** im. m. r., g. jd. *produžétka*, n. mn. *produžéci*, g. mn. *produžētākā* - produžak, produživač; nastavak, dodatak za produžavanje; produženje.
**prodùžitelj** im. m. r., g. jd. *prodùžitelja*, v. jd. *prodùžitelju*, g. mn. *prodùžitēljā* - onaj koji šta produžuje, nastavlja; nastavljač, produživač.
**prodúžiti** gl. svrš., prez. *pròdūžīm* - učiniti dužim, produljiti, nastaviti; povećati rok čemu.
**prodùživ** prid., odr. v. *prodùživī* - koji se može produžiti, učiniti dužim, produljiv.
**produživāč** im. m. r., g. jd. *produživáča*, n. mn. *produživáči*, g. mn. *produživáčā* - onaj koji šta produžuje; produžetak.
**produžívānje** gl. im. s. r. od produživati.
**produžívati** gl. nesvrš., prez. *prodùžujēm* - produžavati.
**pródužnī** prid. odr. v. - koji služi za produživanje, koji se nastavlja, dopunski.
**pròdrznuti se** gl. svrš., prez. *pròdrznēm se* - postati drzak; pokazati se drskim; drsko se obratiti kome.
**prodȑžati se** gl. svrš., prez. *pròdržīm/prodȑžīm se* - držati se neko vrijeme.
**prođàvoliti (se)** gl. svrš. (grč.), prez. *prođàvolīm* (*se*), trp. prid. *prođàvoljen* - malo se đavolski prošaliti; postati nestašan kao đavo, đavolast; promangupisati se.
**prófa** im. m. i ž. r. (lat.), hip. - skrać. od profesor.
**pròfān** prid. (lat.), odr. v. *prȍfānī* - svjetovan, necrkveni; bezbožan; prost, običan.
**profanácija** im. ž. r. (lat.) - skrnavljenje, obesvećenje; zloupotreba, profanisanje.
**profànātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji profanira; bezbožnik; skrnavitelj, provokator.
**profanírānje** gl. im. s. r. (lat.) od profanirati.
**profanírati** gl. svrš. (lat.), prez. *profànīrām* - profanisati, skrnaviti, upotrijebiti nešto sveto za niske ciljeve, obesvetiti; poniziti, obezvrijediti.
**profànisānje** gl. im. s. r. (lat.) od profanisati.
**profànisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *profànišēm* - profanirati.
**profàšist(a)** im. m. r. (tal.), g. jd. *profàšistē*, n. mn. *profàšisti*, g. mn. *profàšīstā* - pristalica i pobornik fašizma.
**profašìstičkī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na profašiste.

**profašȉstički** pril. (tal.) - kao profašisti, na profašistički način.

**profàšistkinja** im. ž. r. (tal.) - žena profašist.

**profašȉzam** im. m. r. (tal.), g. jd. *profašȉzma* - nacistički pokret koji se zalaže za afirmaciju fašizma

**pròfēsija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pròfēsijē*, n. mn. *pròfēsije*, g. mn. *pròfēsījā* - zanimanje; stalno zanimanje za koje je potrebno određeno znanje (školska sprema) i određena oprema (odjeća, tehnička i druga pomagala i sl.).

**prȍfesijālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji je u vezi s profesijom, koji se odnosi na osnovno zanimanje.

**profesionálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *profesionálca*, n. mn. *profesionálci*, g. mn. *profesiònālācā* - onaj koji svoj posao obavlja profesionalno, koji je školovan i obučavan za neki posao.

**prȍfesionālno** pril. (lat.) - kao profesionalci, na profesionalan način.

**prȍfesionālan** prid. (lat.), odr. v. *prȍfesionālnī* - koji se odnosi na profesionalnost i na profesionalce.

**profesionalȉzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *profesionalȉzma* - obilježje, svojstvo profesionalaca, profesionalnost; zanatski način rada; bavljenje sportom radi zarade a ne iz ljubavi.

**profesionálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *profesionálnosti*, instr. jd. *profesionálnošću/profesionálnosti* - profesionalno obavljanje posla, osobina profesionalizma; profesionalizam.

**pròfesor** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròfesora*, g. mn. *pròfesōrā* - zvanje za koje je nužno završiti fakultet nastavničkog smjera; nastavnik u osnovnoj i srednjoj školi; univerzitetski nastavnik.

**profesòrčić** im. m. r. (lat.), g. jd. *profesòrčića*, v. jd. *profesòrčiću*, g. mn. *profesòrčīćā*, pejor. - mali profesor; bezvrijedni profesor; snishodljiv profesor.

**profesòrica** im. ž. r. (lat.), g. jd. *profesòricē*, n. mn. *profesòrice*, g. mn. *profesòrīcā* - žena profesor.

**pròfesorovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pròfesorujēm* - obavljati profesorski posao; biti profesor.

**pròfesorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na profesore, koji im pripada.

**profesòrstvo** im. s. r. (lat.) - profesorski posao, zanimanje i zvanje.

**profesòrština/profesórština** im. ž. r. (lat.), pejor. - pogrdan naziv za profesorsko zanimanje i zvanje.

**profesúra** im. ž. r. (lat.), hip. - posao i zvanje profesora; profesorska katedra na univerzitetu.

**profijùkati/profijúkati** gl. svrš., prez. *profȉjučēm/profijūčēm* - onomat. fijučući proći, projuriti, proletjeti.

**pròfīl** im. m r., g. jd. *profíla* (lat.) - poprečni presjek; izgled sa strane; prenes. bitne crte čega; obris, kontura.

**profilàksa** im. ž. r. (grč.) - preventivna medicina, zaštita od bolesti.

**profilàktičan** prid. (grč.), odr. v. *profilàktičnī* - zaštitni, koji sprečava bolest; preventivan.

**profilàktičkī** prid. odr. v. (grč.) - profilaktičan.

**profilàktički** pril. (grč.) - zaštitno, radi zaštite; preventivno.

**profilàktik** im. m. r. (grč.), n. mn. *profilàktici*, g. mn. *profilàktīkā* - preventivno, zaštitno sredstvo.

**profilírānje** gl. im. s. r. od profilirati.

**profilírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.-lat.), prez. *profilīrām* - profilisanje, predstaviti šta onako kako izgleda sa strane; crtati ili nacrtati u presjeku; prenes. oblikovati, uobličavati viziju čega.

**profȉlisānje** gl. im. s. r. (grč.) - profiliranje.

**profȉlisati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *profȉlišēm* - profilirati.

**pròfīlnī** prid. odr. v. (grč.) - koji služi za izradu profila, koji se odnosi na profil.

**profilògraf** im. m. r. (grč.) - aparat za grafičko crtanje, predstavljanje profila.

**profíniti (se)** gl. svrš. (fr.-njem.), prez. *pròfīnīm (se)*, trp. prid. *pròfīnjen* - postati fin; postati učtiv, postati osjećajan; produhoviti se; učiniti koga ili šta finim, učtivim, osjećajnim.

**pròfīnjen** prid. (fr.-njem.), odr. v. *pròfīnjenī* - koji se s istančanim ukusom; osjećajan; učtiv; produhovljen.

**pròfīnjeno** pril. (fr.-njem.) - na profinjen način, suptilno, produhovljeno; pažljivo, nježno.



**pròfīnjenōst** im. ž. r. (fr.-njem.), g. jd. *pròfīnjenosti*, instr. jd. *pròfīnjenosti/pròfīnjenošću* - svojstvo profinjenih, osjećajnost, učtivost; produhovljenost; osobina onoga što je profinjeno.

**prȍfīt/prȍfit** im. m. r. (fr.) - korist, dobitak, zarada.

**profitēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *profitéra*, v. jd. *prȍfitēru*, n. mn. *profitéri* - onoj koji izvlači korist iz kakvog posla, koji zarađuje, koji je na dobitku.

**profitērka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *profitērki*, g. mn. *profitērkī* - žena profiter.

**profitērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na profiter, koji im pripada.

**profitērski** pril. (fr.) - kao profiteri, na način profitera.

**profitírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *profitīrām* - izvući korist iz kakvog posla, zaraditi, biti na dobitku.

**pròfućkati** gl. svrš., prez. *pròfućkām*, onom. - istrošiti fućkajući; prenes. olahko izgubiti s mukom stečeno; trošeći na nepotrebne stvari brzo potrošiti teško stečeno; prokockati, izgubiti čije povjerenje.

**progánjati** gl. nesvrš., prez. *prògānjām* - silom protjerivati, nasilno goniti, izgoniti iz svojih domova, sa vlastitih ognjišta, iz sopstvene države; istjerivati.

**prȍglās** im. m. r. - javna pisana ili izgovarana obavijest o čemu bitnom za javnost.

**proglásiti** gl. svrš., prez. *pròglāsīm*, trp. prid. *pròglāšen* - javno dati na znanje, objaviti, obznaniti; pronijeti glas, razglasiti, raširiti vijest.

**proglašávānje** gl. im. s. r. od proglašavati.

**proglašávati** gl. nesvrš., prez. *proglàšāvām* - obavljati proglašavanje, zvanično javno obznanjivati, imenovati.

**pròglāšen** prid., odr. v. *pròglāšenī* - koji je javno imenovan, zvanično obznanjen.

**proglašénje** gl. im. s. r. od proglasiti.

**prògledati** gl. svrš., prez. *prògledām* - otvoriti oči i vidjeti; nakon mraka ugledati svjetlost; prenes. shvatiti, "otvoriti oči", razumjeti nakon dužeg vremena.

**proglòdati** gl. svrš., prez. *pròglođēm*, trp. prid. *prȍglodān* - glodanjem napraviti rupicu, glođući progristi; proderati.

**prȍgnanīčkī/prògnanīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prognanike.

**prȍgnanica/prògnanica** im. ž. r. - žena prognanik.

**prȍgnanīk/prògnanīk** im. m. r., n. mn. *prȍgnanīci/prògnanīci* - čovjek koji je prognan, koji je silom protjeran, istjeran iz svog doma; koji je pred progonom izbjegao, izgnanik, izbjeglica.

**prȍgnanīštvo/prògnanīštvo** im. s. r. - prognanički status; položaj prognanih, prognanstvo.

**prognánstvo** im. s. r. - progonjenje; položaj onih koji su prognani, prognaništvo.

**prògnati** gl. svrš., prez. *prògnām*, trp. prid. *prȍgnān* - izgnati, protjerati, silom otjerati koga s njegove imovine, iz kuće i vlastite domovine.

**prognjéviti** gl. svrš., prez. *prògnjēvīm*, trp. prid. *prògnjēvljen* - postati gnjevan; neko vrijeme iskazivati prema kome gnjev; malo se gnjeviti.

**prognosticírānje** gl. im. s. r. (grč.) od prognosticirati.

**prognosticírati** gl. nesvrš. i svrš. (grč.), prez. *prognostìcīrām* - prognozirati.

**prognòstičār** im. m. r. (grč.), v. jd. *prognòstičāre/prognòstičāru* - prognozer, osoba koja prognozira, koja na temelju nekih podataka pretpostavlja tok događanja.

**prognóza** im. ž. r. (grč.) - predviđanje, nagovještavanje, nagovještaj čega što će se dogoditi na osnovu prethodog praćenja nekih pokazatelja; nagađanje; proricanje, gatanje; gatka.

**prognòzēr** im. m. r. (grč.), g. jd. *prognozéra*, n. mn. *prognozéri* - prognostičar.

**prognozírānje** gl. im. s. r. (grč.) od prognozirati.

**prognozírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *prognòzīrām* - praviti prognoze, praviti prognostičke planove i izvještaje; nagovještavati, predviđati tok čega na osnovu prethodno dokazanih naučnih pokazatelja; laički nagađati; proricati; gatati.

**prògon/prógon** im. m. r. - protjerivanje, izgon, izgonjenje; izgnanstvo, prognanstvo, progonstvo,

**progònilac** im. m. r., g. jd. *progònioca*, n. mn. *progònioci*, g. mn. *progònilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *progòniocima* -

progonitelj, onaj koji koga nasilno goni, progoni, protjeruje nekoga iz svog doma, sa svoga teritorija, iz vlastite domovine.

**progònitelj** im. m. r., g. jd. *progònitelja*, instr. jd. *progòniteljem*, g. mn. *prognitēljā* - progonilac.

**progonitèljica/progòniteljica** im. ž. r. - progoniteljka, ona koja koga ili šta progoni.

**progònitēljka** im. ž. r., dat. jd. *progònitēljki*, g. mn. *progònitēljkī* - progoniteljica.

**progòniti** gl. svrš., prez. *prògonīm*, trp. prid. *prògonjen* - protjerivati, silom izgoniti, nasilno tjerati koga iz onoga što je njegovo, što zakonski pripada progonjenom.

**progònstvo/progónstvo** im. s. r., g. mn. *prògōnstāvā* - progon, izgon, protjerivanje; stanje onoga ko je prognan; izgnaništvo.

**progorijèvati** gl. nesvrš., prez. *progòrijevām* - počinjati gorjeti.

**progòrjeti** gl. svrš., prez. *progòrjela* - čime usijanim učiniti da nešto progori.

**progovaránje** gl. im. s. r. od progovarati.

**progovárati** gl. nesvrš., prez. *progòvārām* - početi govoriti; učiti govoriti izgovarajući poneku riječ; javno iznositi svoj stav o onome o čemu se predugo šutjelo.

**progovòriti** gl. svrš., prez. *progòvorīm* - izgovoriti prve riječi; početi govoriti; izustiti; naučiti govoriti; nakon duge šutnje javno reći, iznijeti svoj sud, stav, mišljenje; prenes. nejezičkim sredstvima, različitim mimičkim znacima pokazati svoja osjećanja.

**prògram** im. m. r. (grč.), g. jd. *programma*, g. mn. *prōgrāmā* - prethodno osmišljen i utvrđen tok odvijanja kakvog posla, aktivnosti, priredbe, nastave itd. sa naznačenim principima, ciljevima, temama.

**prográmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je po programu; koji slijedi kakav program.

**prográmēr** im. m. r. (grč.), g. jd. *programéra*, g. mn. *programérā* - osoba koja se bavi programiranjem, informatičar; čovjek koji osmišljava, koji pravi programe.

**prográmērka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *prográmērki*, g. mn. *prográmērkī* - žena programer.

**programíranje** gl. im. s. r. (grč.) od programirati.

**programírati** gl. nesvrš., prez. *prográmīrām* (grč.) - praviti informatičke programe; na osnovu provjerenih podataka osmišljavati nove programe rada, aktivnosti; planirati nove nastavne teme; predviđati sadržinu i redoslijed izvođenja čega.

**prògramskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na program; koji je obuhvaćen programom.

**prògres** im. m. r. (lat.), g. jd. *prògresa*, g. mn. *prōgrēsā* - napredak, boljitak, kretanje ka boljem, uspješnijem, savremenijem.

**progrèsija** im. ž. r. (lat.) - mat. niz brojeva ili veličina koji se postepeno povećavaju ili umanjuju po tačno određenom pravilu.

**progrèsist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *progrèsistē*, n. mn. *progrèsisti*, g. mn. *progrèsīstā* - napredan, savremen, progresivan čovjek, onaj koji slijedi progres, pristalica progresa.

**prōgresīvan** prid. (lat.), odr. v. *prōgresīvnī* - koji napreduje, koji se stalno penje uzlaznom putanjom; koji raste po određenoj zakonitosti; prenes., napredan, koji stremi boljoj budućnosti.

**progresìvist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *progresìvistē*, n. mn. *progresìvisti*, g. mn. *progresìvīstā* - progresist.

**prōgresīvno** pril. (lat.) - na progresivan način, napredno, kao progresisti.

**progresívnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *progresívnosti*, instr. jd. *progresívnošću/progresívnosti* - osobina onoga ko je progresivan; stanje onoga što je progresivno.

**progresìzam** im. ž. r. (lat.), g. jd. *progresìzma* - progresivnost.

**prògrīsti** gl. svrš., prez. *progrízēm/progrízem* - grizući napraviti otvor, rupu; projesti (se) od duge upotrebe.

**progrízānje** gl. im. s. r. od progrizanje.

**progrízati** gl. nesvrš., prez. *prògrīzām* - grizući napraviti otvor, rupu; projedati; izjedati, grizući oštećivati na više mjesta.



**progŕmjeti/progr̀mjeti** gl. svrš., prez. *prògrmīm/progŕmīm/progr̀mīm* - proći grmeći, proteći s grmljavinom; prenes. preživjeti nešto teško, nelagodno; protutnjati, bučno projuriti.

**progrùšati** gl. svrš., prez. *progrùšām* - malo zgrušati, postati zgrušano.

**prograšávānje** gl. im. s. r. od prograšavati.

**prograšávati** gl. nesvrš., prez. *prògrūšāvā* - pojavljivanje grudica u čemu tečnom, počinjanje zgrušavanja; zgrušavanje

**progùnđati** gl. svrš., prez. *progùnđām* - progovoriti gunđajući, rondati.

**progúrati** gl. svrš., prez. *prògūrām* - teško proći; guranjem pomoći, učiniti da šta prođe; prenes. proći gdje, položiti kakav predmet uz pomoć čije intervencije.

**progúrnuti** gl. svrš., prez. *prògūrnēm* - gurnuvši provući; prenes. iako nedozvoljeno uz čiju pomoć šta dobiti, pozitivno riješiti.

**progùtati** gl. svrš., prez. *progùtām*, trp. prid. *prōgutān* - gutajući pojesti; prenes. netragom nestati, iščeznuti, nepovratno propasti u šta.

**próha** im. ž. r., g. jd. *próhē*, dat.-lok. jd. *próhi* - vrsta žitarice sitnog zrna, proso; hljeb od prohinog brašna.

**pròhārčiti** gl. svrš. (tur.), prez. *pròhārčīm*, trp. prid. *pròhārčen* - olahko potrošiti, potrošiti u besposlice, proćerdati, profućkati; izgubiti, uništiti imanje, osiromašiti olahkim trošenjem novca.

**prohibícija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prohibícijē* - zabrana proizvodnje i prodaje alkoholnih pića.

**prohibiciònist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *prohibiciònistē*, n. mn. *prohibiciònisti*, g. mn. *prohibiciònstā* - pristalica, sljedbenik prohibicije, prohibit.

**prohìbit(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *prohìbitē*, n. mn. *prohìbiti*, g. mn. *prohìbītā* - prohibicionist(a).

**prōhibitīvan** prid. (lat.), odr. v. *prōhibitīvnī* - koji podržava prohibiciju; koji šta zabranjuje.

**próhīn** prid. odr. v. - koji je od prohe; koji se odnosi na prohu.

**prōhlādan** prid., odr. v. *prōhlādnī* - prilično, dosta hladan.

**próhod/pròhod** im. m. r., g. jd. *próhoda/pròhoda*, g. mn. *próhōdā/prōhōdā* - prolazak; prolazan, prohodan put; vjer. procesija.

**próhodan/pròhodan** prid., odr. v. *próhodnī/prōhōdnī* - prolazan; prohodljiv.

**prohódati** gl. svrš., prez. *pròhōdām* - naučiti hodati; početi hodati; prošetati; hodnjom ojačati.

**prohòdilac** im. m. r., g. jd. *prohòdioca*, n. mn. *prohòdioci*, g. mn. *prohòdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prohòdiocima* - prohoditelj, onaj koji prohodi, prolaznik; putnik; prohodnik.

**prohòditelj** im. m. r. - prohodilac.

**prohòditi** gl. nesvrš. i učest., prez. *pròhodīm* - biti u hodnji, prolaziti.

**prohòdljiv** prid., odr. v. *prohòdljivī* - prohodan.

**pròhodnīk/próhodnīk** im. m. r., g. jd. *pròhodnīka/próhodnīka*, n. mn. *pròhodnīci/próhodnīci*, g. mn. *pròhodnīkā/próhodnīkā* - onaj koji prohodi, prolaznik, putnik, prohodilac; prolaz, hodnik, pukotina kroz koji podzemna voda izbija na površinu.

**pròhodno/próhodno** pril. - prolazno; oslobođeno, slobodno za hodanje, putovanje.

**pròhodnōst/próhodnōst** im. ž. r., g. jd. *pròhodnosti/próhodnosti*, instr. jd. *pròhodnošću/próhodnošću* i *pròhodnosti/próhodnosti* - stanje onoga što je prohodno: prolaznost, mogućnost prolaska.

**prohòdnja/prohódnja** gl. im. s. r., g. jd. *prohòdnjē/prohódnjē* - prohođenje, prolaženje.

**prōhođāj** im. m. r., g. jd. *prōhođāja*, n. mn. *prōhođāji*, g. mn. *prōhođājā* - prvi korak kod beba, početak hodanja.

**pròhođēnje** gl. im. s. r., g. jd. *pròhođēnja*, n. mn. *pròhođēnja*, g. mn. *pròhođēnjā* - prolaženje, prolazak, prohodnja.

**prohrípati** gl. svrš., prez. *pròhrīpām* - početi hripati, s hropcem kašljati.

**prohŕkati/prohr̀kati** gl. svrš., prez. *pròhrćēm/pròhrčēm* - početi hrkati; zaspati hrčući; prespavati hrčući.

**prohròptati** gl. svrš., prez. *pròhropćēm* - početi hroptati; hropćući progovoriti..

**prohròptiti** gl. svrš., prez. *prohròptīm* - početi hroptiti; hropćući prodisati.

**prohtijèvānje** gl. im. s. r. od prohtijevati.
**prohtijèvati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pròhtijevā* - imati prohtjev, iznenada imati jaku želju za čim; mnogo zahtijevati.
**pròhtjeti** gl. svrš., prez. *pròhtijē/pròhtjednē* - iznenada poželjeti nešto; poželjeti nešto do čega je teško doći, izvoljeti.
**próhtjev/pròhtjev** im. m. r. - iznenadna želja; izvoljevanje, prohtijevanje; zahtjev.
**prohúčati** gl. svrš., prez. *prohúčīm* - proteći s hukom, hučeći; proći uz huku, hučeći.
**prohújalōst** im. ž. r., g. jd. *prohújalosti*, instr. jd. *prohújalošću/prohújalosti* - stanje onog što je prohujalo, prošlost.
**prohújati** gl. svrš., prez. *prohújīm*, onomat. - proći s hukom, projuriti s hujanjem, protutnjati; prenes. nepovratno proći.
**prohújao** prid., odr. v. *prohújalī* - koji je proletio hujeći, proletio, protutnjao; prenes. koji je bio, nepovratno prošao.
**prohùktati** gl. svrš., prez. *pròhukćēm* - projuriti, protutnjati uz huk, proći hukćući.
**prohuktávānje** gl. im. s. r. od prohuktavati.
**prohuktávati** gl. nesvrš., prez. *prohùktāvām* - prolaziti jureći uz buku.
**pròhulja** im. ž. r. - vrsta trave.
**pròhuljiti se** gl. svrš., prez. *pròhuljī se* - postati hulja, početi se ponašati kao hulja.
**pròigrati/proìgrati** gl. svrš., prez. *pròigrām*, trp. prid. *prȍigrān* - izigrati; razigrati; lahkomisleno izgubiti; prenes. izgubiti čije povjerenje.
**proigrávānje** gl. im. s. r. od proigravati.
**proigrávati** gl. svrš., prez. *proìgrāvām* - izigravati; razigravati; lahkomisleno gubiti; prenes. gubiti čije povjerenje.
**proìgumān** im. m. r. (grč.) - crkv. visoki crkveni starješina, bivši iguman.
**proinátiti se** gl. svrš. (tur.), prez. *proìnātīm se* - postati inatljiv; neko vrijeme provesti u inatu.
**proìskati (se)** gl. svrš., prez. *pròištēm* - postati prohtjevan; prenes. poželjeti.
**pròiskriti** gl. svrš., prez. *pròiskrīm* - početi iskriti, zaiskriti; početi svijetliti tankom, iskričavom svjetlošću.
**proìsteći** gl. svrš., prez. *proìsteknēm* - proizaći, proizići; nastati, postati kao rezultat/ posljedica čega.
**proìsticati/proìstjecati** gl. nesvrš. i učest., prez. *proìstičēm/proìstječēm* - proizlaziti; izlaziti kao rezultat čega.
**proìzāći/proìzīći** gl. svrš., prez. *proìzāđē/proìzīđē* - pojaviti se kao rezultat čega; biti posljedica čega; postati iz nečega; voditi porijeklo od nekoga, iz nečega.
**proìzlaziti** gl. nesvrš., prez. *proìzlazī* - postajati rezultat čega, bivati posljedica čega; postajati iz nečega; voditi porijeklo od nekoga, iz nečega.
**proìzlažēnje** gl. im. s. r. od proizlaziti.
**proìznāći** gl. svrš., prez. *proìznāđēm* - istražujući naći, otkriti; ob. pronaći.
**proìzvesti** gl. svrš., prez. *proìzvedēm/proizvèdēm* - napraviti šta radeći, izraditi; prouzrokovati, biti uzrok čega; izazvati utisak, raspoloženje; izazvati pokret u društvu; unaprijediti; izvršiti uticaj; promijeniti.
**proizvèden** prid., odr. v. *proizvèdenī* - koji je nastao proizvođenjem; koji je posljedica proizvodnje.
**proìzvod** im. m. r., g. jd. *proìzvoda*, g. mn. *proìzvōdā* - ono što je nastalo kao rezultat proizvodnje; produkt; tvorevina; posljedica; rezultat čega.
**pròizvodan/proìzvodan** prid., odr. v. *prȍizvodnī* - koji se odnosi na proizvodnju; produktivan, radan, koji proizvodi.
**proizvòdilac** im. m., g. jd. *proizvòdioca*, n. mn. *proizvòdioci*, g. mn. *proizvòdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *proizvòdiocima* - proizvoditelj, proizvođač.
**proizvòditelj** im. m., g. jd. *proizvòditelja*, g. mn. *proizvòditēljā* - prizvodilac, proizvođač.
**proizvòditi** gl. svrš., prez. *proìzvodīm*, trp. prid. *proìzvođen* - vršiti proizvodnju, raditi u proizvodnji.
**pròizvodnī/proìzvodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na proizvodju i na proizvođenje.
**proìzvodnōst/proizvódnōst** im. ž. r., g. jd. *proìzvodnosti/proizvódnosti*, instr. jd. *proìzvodnošću/proizvódnošću* i *proizvódnosti/ proìzvodnosti* - stanje onoga koji proizvodi; proizvodnja, stanje proizvodnje.
**proizvòdnja** gl. im. ž. r. - proces proizvođenja, proizvođenje; rad u proizvodnji.
**prȍizvōljan/prȍizvoljan** prid., odr. v. *prȍizvōljnī/prȍizvoljnī* - koji je odabran po slobodnoj volji; koji je određen odoka, otprilike, bez tačnih mjera.
**proizvòđāč** im. m. r., g. jd. *proizvođáča*, n. mn. *proizvođáči*, g. mn. *proizvođáčā* - onaj koji radi u proizvodnji; osoba koja šta proizvodi; radna organizacija koja se bavi proizvodnjom čega.
**pròjahati** gl. svrš., prez. *pròjašēm* - proći pored koga ili čega jašući; jašući preći preko kakvog prostranstva; provesti dio života u jahanju; jašući zagrijati, uhodati konja.
**projahívānje** gl. im. s. r. od projahivati.
**projahívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *projàhujēm* - s vremena na vrijeme prolaziti jašući; povremeno prolaziti na konju, jašući.
**projáziti** gl. nesvrš. i učest., prez. *pròjāzīm*, trp. prid. *pròjāžen* - prokopati put vodi, napraviti jaz; provesti vodu jazom.
**pròjāženōst** im. ž. r., g. jd. *pròjāženosti*, instr. jd. *pròjāženošću/pròjāženosti* - stanje onoga što je projaženo; prokopanost.
**projédānje** gl. im. s. r. od projedati - projedenost; prenes. progrizanje, proglodavanje, istančavanje, habanje.
**projédati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *pròjedām (se)* - dobijati nagon za jelom; prenes. izjedati, progrizati, istančavati.
**projèdriti** gl. svrš., prez. *pròjedrīm* - proći jedereći mimo koga ili čega; prenes. proći lagano kao da jedri.
**pròjek(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròjekta*, n. mn. *pròjekti*, g. mn. *pròjekātā* - razrađen nacrt čega; osnovni plan; plan onoga što se namjerava učiniti.
**projèkcija** im. ž. r. (lat.) - prikazivanje slike ili filma pojektorom, projiciranje; ono što se prikazuje projiciranjem; ono što je nastalo projiciranjem; prijedlog čega što treba ostvariti u budućnosti.



**projèkcionī** prid. odr. v. (lat.) - projekcijski.
**projèktant** im. m. r. (lat.), g. mn. *projèktanātā* - onaj koji projektuje, koji izrađuje projekte, izrađivač, sastavljač projekata.
**promíšljānje** gl. im. s. r. od promišljati.
**promíšljati** gl. nesvrš., prez. *pròmīšljām* - razmišljati, dugo misliti o čemu, smišljati, prosuđivati.
**pròmišljen** prid., odr. v. *pròmišljenī* - dobro razmišljen, smišljen; razuman, razborit; oprezan.
**pròmišljeno** pril. - na promišljen način, smišljeno, razborito; oprezno.
**prȍmjena** im. ž. r., g. jd. *prȍmjenē*, n. mn. *prȍmjene*, g. mn. *prȍmjēnā* - izmjena; mijenjanje.
**promjènljiv** prid., odr. v. *promjènljivī* - promjenjiv.
**promjènjiv** prid., odr. v. *promjènjivī* - promjenljiv, koji se može mijenjati, nestalan.
**prómjer** im. m. r., g. jd. *prómjera*, g. mn. *prómjērā* - odnos između dvije veličine iste mjere.
**pròmōcija** im. ž. r. (lat.) - javno predstavljanje koga/čega; zvanično prezentiranje; svečanost povodom predstavljanja, promovisanja koga/čega; reklamiranje, širenje pohvalnih mišljenja o kome/čemu.
**promòliti (se)** gl. svrš., prez. *pròmolīm (se)*, trp. prid. *pròmoljen* - malo (se) moliti; prenes. stidljivo se pojaviti iza čega, izbiti ispod čega, izviriti iza čega.
**pròmōtor** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròmōtora*, g. mn. *pròmōtōrā* - osoba koja obavlja promociju čega.
**promòtriti** gl. svrš., prez. *pròmotrīm* - razmotriti, sagledati; razmisliti.
**promovírati** gl. svrš. (lat.), prez. *promòvīrām* - promovisati, napraviti, prirediti promociju; javno obznaniti, prikazati, predstaviti šta; reklamirati.
**promòvisati** gl. svrš. (lat.-grč.), prez. *promòvišēm* - promovírati.
**pròmozgati/promòzgati** gl. svrš., prez. *pròmozgām/promòzgām*, trp. prid. *prȍmozgān* - promisliti, razmisliti.
**promr̀mljati** gl. svrš., prez. *promr̀mljām*, trp. prid. *prȍmrmljān* - javiti se mrmlja-

njem; progovoriti nerazgovijetno, reći šta mrmljajući.
**promìsiti** gl. svrš., prez. *pròmrsīm* - promrmljati, nerazgovijetno nešto reći.
**prȍmrzlina** im. ž. r., g. jd. *prȍmrzlinē*, n. mn. *prȍmrzline*, g. mn. *prȍmrzlīnā* - rana nastala promrzavanjem, smrzotina, smrzlotina.
**promrznúće** im. s. r. - promrznuto mjesto; promrzlina, smrzlotina; vrijeme promrzavanja.
**pròmrznuti** gl. svrš., prez. *pròmrznēm*, rad. gl. prid. *pròmrzao/pròmrznuo* - dobro (se) smrznuti; podobro ozepsti; zbog velike hladnoće biti sav obuzet zimom; ukočiti se od studeni; zalediti se, slediti se.
**pròmucati** gl. svrš., prez. *pròmucām* - početi mucati, mucajući govoriti; sa strahom progovoriti.
**pròmućkati** gl. svrš., prez. *pròmućkām*, trp. prid. *pròmućkān* - mućkajući šta tečno protresti; malo mućkati zamućujući šta; prenes. razmisliti, promisliti, promozgati.
**prȍmućūran** prid., odr. v. *prȍmućūrnī* - dovitljiv, snalažljiv, koji brzo rješava probleme.
**prȍmućūrno** pril. - dovitljivo, snalažljivo, bistroumno.
**promućúrnōst** im. ž. r., g. jd. *promućúrnosti*, instr. jd. *promućúrnošću/promućúrnosti* - osobina promućurnih ljudi, bistroumnost, snalažljivost, dovitljivost.
**prȍmūklo/pròmūknūto** pril. - na promukao način, promuklim, nečistim glasom; kao promukli ljudi; prigušeno.
**pròmūklōst** im. ž. r., g. jd. *pròmūklosti*, instr. jd. *pròmūklošću/pròmūklosti* - obilježje onih koji promuklo govore; nečist glas; promukao govor; med. promjenjena glasa izazvana prehladom ili nekom drugom bolešću glasnica.
**pròmuknuti** gl. svrš., prez. *pròmuknēm*, rad. gl. prid. *pròmuknuo* - dobiti hrapav, mukao, nečist glas; promijeniti boju i jasnost glasa; izgubiti čistotu glasa zbog prehlade ili drugih oboljenja glasnica; namjerno glas učiniti muklim.
**pròmuknūto** pril. - up. *prȍmūklo*.
**promulgácija** im. ž. r. (lat.) - obznanjivanje, objavljivanje, javno oglašavanje, proglašavanje, obnarodovanje.
**promùmljati** gl. svrš., prez. *promùmljām*, trp. prid. *prȍmumljān* - oglasiti se mumljanjem; prenes. nerazgovijetno progovoriti, reći mumlajući.
**promútiti** gl. svrš., prez. *pròmūtīm*, trp. prid. *pròmūćen* - malo mutiti, zamutiti, promiješati.
**pronalàzāč** im. m. r., g. jd. *pronalazáča*, n. mn. *pronalazáči* - čovjek koji se bavi pronalaženjem, istraživač koji je šta pronašao, naučnik koji se bavi pronalascima.
**pronalàzāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pronalazače.
**pronalàzāčki** pril. - kao pronalazači, na pronalazački način.
**pronàlazak** im. m. r., g. jd. *pronàlaska*, n. mn. *pronàlasci*, g. mn. *pronàlazākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pronàlascima* - ono što je istraživanjem pronađeno, otkriće.
**pronàlaziti** gl. nesvrš., prez. *pronàlazīm*, trp. prid. *pronàlažen* - tragajući za čim nalaziti; iznova nalaziti; otkrivati istražujući.
**pronàlaženje** gl. im. s. r. od pronalaziti.
**pronalàžljiv** prid., odr. v. *pronalàžljivī* - koje se može pronaći; koji je moguće pronaći.
**prònāći/pronáći** gl. svrš., prez. *prònādēm* - tražeći naći; otkriti.
**pronevaljániti (se)** gl. svrš., prez. *pronevàljānīm (se)* - postati nevaljao; početi se nevaljalo ponašati.
**prȍnevjera** im. ž. r.- krađa, nedozvoljeno otuđenje novca i drugih vrijednosti.
**pronevjerávānje** gl. im. s. r. - od pronevjeravati.
**pronevjerávati** gl. nesvrš., prez. *pronevjèrāvām* - krasti, nedozvoljeno otuđivati novac i dr. vrijednosti.
**pronevjèrilac** im. m. r., g. jd. *pronevjèrioca*, n. mn. *pronevjèrioci*, g. mn. *pronevjèrilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pronevjèriocima* - pronevjeritelj, osoba koja vrši pronevjeru; kradljivac, lopov; prenes. lažljivac.
**pronevjèritelj** im. m. r. - pronevjèrilac.
**pronèvjeriti** gl. svrš., prez. *pronèvjerīm* - izvršiti pronevjeru, pokrasti, ukrasti; izgubiti vjeru u koga/šta.
**pròničati** gl. nesvrš., prez. *pròničēm*, trp. prid. *pròniknūt* - iznicati; izbijati vani probijajući šta; prenes., oštroumnošću



prodirati u šta, otkrivati, razotkrivati šta duboko skriveno; prožimati kakvim osjećanjem.
**pronìcljiv** prid., odr. v. *pronìcljivī* - koji brzo i pravilno promišlja; koji brzo i tačno zapaža; oštrouman.
**prònići** gl. svrš., prez. *pròniknēm* - proniknuti, izniknuti; izbiti vani probijajući šta; prenes. oštroumnošću prodrijeti u šta, otkriti, razotkriti šta duboko skriveno; prožeti kakvim osjećanjem.
**prònijeti** gl. svrš., prez. *prònesēm/ponèsēm* - noseći proći mimo koga/čega; raširiti dobre ili loše vijesti, razglasiti; proglasiti; raznijeti, noseći šta (teret, vijest, slavu) proći kroza šta mimo koga/čega; početi nositi jaja.
**pronómen/pronomìnāl** im. m. r (lat.) - gram. zamjenica, vrsta upućivačke riječi.
**prȍnominālan** prid. (lat.), odr. v. *prȍnominālnī* - gram. zamjenički.
**prònos** im. m. r., g. jd. *prònosa* - prònosak.
**prònosak** im. m. r., g. jd. *prònoska*, n. mn. *prònosci*, g. mn. *prònosākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prònoscima* - pronos, prvosneseno jaje mlade kokoške.
**pronósati** gl. svrš., prez. *prònōsām* - malo nosati; neko vrijeme (iz)nosati.
**pronòsiti** gl. nesvrš., prez. *prònosīm*, trp. prid. *prònošen* - nositi, prenositi kroza šta; noseći prolaziti mimo koga/čega; raznositi glas, vijesti, razglašavati; proglašavati; raznositi, nositi šta (teret, vijest, slavu) mimo koga/čega kroza šta; počinjati nositi jaja.
**prònošēnje** gl. im. s. r. od pronositi.
**prònjušiti** gl. svrš., prez. *prònjušīm* - pronaći, otkriti njušeći; prenes. nešto skriveno okolišno otkriti, pronaći tragajući za čim.
**prònjuškati** gl. svrš., prez. *prònjuškām* - malo njuškati, mirisati malo njuškom; prenes. skrivajući od drugih malo istraživati, tajnovito pomalo tragati.
**pronjemčávānje** gl. im. s. r. - od pronjemčavati .
**pronjemčávati (se)** gl. nesvrš., prez. *pronjèmčāvām (se)* - postajati kao Nijemac, oponašati Nijemce; prihvatati njemački jezik, kulturu i običaje.
**pròpadānje** gl. im. s. r. od propadati.
**pròpadati** gl. svrš., prez. *pròpadām* - padati kroza šta, padati lomeći šta ispod; rušiti se zbog starosti; razvaljivati se; uništavati, provaljivati se od istrošenosti; prenes. doživljavati neuspjehe; nazadovati; gubiti raniji značaj, vrijednost; gubiti imanje, imovinu; postajati uništen, srozavati se; gubiti se, nestajati sa vidika.
**propàgānda** im. ž. r. (lat.) - planirano organizovano pismeno/usmeno širenje kakvih ideja (vjerskih, političkih, rasnih, nacionalnih i sl.) s ciljem osvajanja, pridobijanja što više pristalica.
**propagàndist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *propagàndistē*, n. mn. *propagàndisti*, g. mn. *propagàndīstā* - čovjek koji širi propagandu; onaj koji šta propagira, koji radom i govorom nastoji pridobiti ljude za svoju vjersku, političku, nacionalnu i sl. ideju; propagator.
**propagandìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na propagandu i propagandiste.
**propagandìstički** pril. (lat.) - kao propagandisti, na način popagandista.
**propagàndnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na propagandu, koji joj pripada; koji je u službi propagande.
**propàgātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *propàgātora*, g. mn. *propàgātōrā* - onaj koji propagira; onaj koji se zalaže za nešto; propagandist(a).
**propàgātorkā** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *propàgātōrki*, g. mn. *propàgātōrkī* - žena propagator.
**propàgātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji potiče od propagatora, koji se odnosi na propagatore i propagiranje.
**propàgātorski** pril. (lat.) - na propagatorski način, kao propagatori.
**propàgātorstvo** im. s. r. (lat.) - djelatnost, zanimanje propagatora.
**propagírānje** gl. im. s. r. (lat.) od propagirati.
**propagírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *propàgīrām* - obavljati propagairanje; širiti propagandu; različitim djelovanjem nastojati osvojiti, pridobiti ljude za svoju ideju.
**pròpalica** im. ž. i m. r., v. jd. *prȍpalico/prȍpalice* - onaj koji je olahko potrošio, rasuo novac, prokockao imanje; nesposoban, lijen, propao, posrnuo čovjek, neradnik.
**pròpalōst** im. ž. r., g. jd. *pròpalosti*, instr. jd. *pròpalošću/pròpalosti* - oso-

bina i stanje propalog čovjeka; fizičko i psihičko propadanje posrnulog.

**pròpān** im. m. r., g. jd. *propána* - vrsta neotrovnog bezbojnog zapaljivog plina.

**pròpānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na propan; koji radi na propan.

**pròpao** prid., odr. v. *pròpalī* - koji je materijalno upropašten; koji je duhovno pao, uništen.

**proparadírati** gl. svrš. (fr.), prez. *proparàdīrām* - proći pored, mimo, ispred koga paradirajući, svečano proći ispred koga.

**propárati** gl. svrš., prez. *pròpārām* - isparati, rasparati duboko čime oštrim; rasparati po šavu, rašiti parajući; proderati kidajući konce po šavu; iznenadno snažnim trzajem razguliti.

**pròpariti** gl. svrš., prez. *pròparīm*, trp. prid. *pròparen* - neko vrijeme pariti, držati nakratko na pari ili u vreloj vodi, malo napariti.

**propasírati** gl. svrš. (lat.), prez. *propàsīrām* - pasirajući kroza šta probaciti, procijediti; ispasirati.

**pròpāst** im ž. r., g. jd. *prȍpāsti*, instr. jd. *prȍpāšću/prȍpāsti* - potpuno propadanje, uništenje svega; nesreća, katastrofa; neuspjeh.

**pròpasti** gl. svrš., prez. *pròpadnēm* - pasti kroz šta, upasti; srušiti se, provaliti se, stropoštati se u šta pod težinom; prenes. iznenada nestati, izgubiti se iz vidokruga; smršati; doživjeti neuspjeh; izgubiti sve, bankrotirati.

**pròpatiti** gl. svrš., prez. *pròpatīm*, trp. prid. *pròpaćen* - provesti vrijeme pateći, u patnji; teško proživjeti.

**pròpeći** gl. svrš., prez. *propèčēm/propèčem* i *pròpeknēm* - ovlaš ispeći; propržiti pekući na vatri.

**propèler/propèlēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *propèlera*, g. mn. *propèlērā* - drvena ili metalna elisa, vijak, naprava posebnog oblika koja se okreće i pokretanjem zraka ili vode pokreće zračno ili vodeno vozilo.

**propèntrati se** gl. svrš., prez. *propèntrām se* - popeti se uza šta strmo pentrajući se, pomažući se i rukama i nogama.

**pròpēti (se)** gl. svrš., prez. *prȍpnēm (se)* - ispeti se na šta; dići se uvis; izdići se; uspraviti se na stražnje noge; podignuti se na prste; na prstima se protegnuti uvis; uspraviti se, ustati.

**propìjānčiti (se)** gl. svrš., prez. *propìjānčīm* - sve redom propiti, potrošiti u pijančenju; odati se pijančenju.

**propíjānje** gl. im. s. r. - odavanje pijanstvu.

**propíjati se** gl. nesvrš., prez. *pròpījām se* - počinjati se opijati.

**propijèvati** gl. nesvrš., prez. *pròpijevām* - počinjati pomalo pjevati.

**propijùkati** gl. svrš., prez. *propìjučēm* - oglasiti se pijukanjem, započeti pijukati; prenes., pod pritiskom progovoriti, "procvrkutati", "propjevati".

**pròpinjānje** gl. im. s. r. od propinjati (se).

**pròpinjati (se)** gl. svrš., prez. *pròpinjēm (se)* - protezati (se) dižući (se) uvis, uzdizati (se); uspinjati (se), peti se na prste; propirati (se).

**propírānje** gl. im. s. r. - od propirati.

**propírati** gl. svrš., prez. *pròpīrām* - ovlašno prati šta čisto radi uklanjanja mirisa ili radi osvježenja.

**propíriti** gl. svrš., prez. *pròpīrīm* - početi piriti, raspiriti; propuhati, prolahoriti.

**propirkívati** gl. nesvrš., prez. *propìrkujēm*, dem. - s vremena na prijeme pomalo pirkati.

**propírnuti** gl. svrš., prez. *pròpīrnēm*, dem. - nakratko pirnuti, prostrujati svježinom, propuhnuti.

**pròpis/própis** im. m. r. - ono što je propisano, pravilo; zakon, zakonik; uredba; uputa, uputstvo.

**própisan/pròpisan** prid., odr. v. *própisnī/pròpisnī* - koji se odnosi na propis, koji je po propisu, po naređenju.

**pròpīsān** prid., odr. v. *pròpīsānī* - koji je usklađen prema propisu, određen, utvrđen propisom.

**propísati** gl. svrš., prez. *pròpīšēm* - izdati pismenu naredbu, propis; narediti, propisom odrediti.

**propisìvāč** im. m. r., g. jd. *propisiváča*, n. mn. *propisiváči*, g. mn. *propisiváčā* - onaj koji propisuje.

**propisívānje** gl. im. s. r. od propisivati.

**propisívati** gl. nesvrš., prez. *propìsujēm* - donositi propise; ozakonjivati propisima; normirati.

**pròpisnīk/própisnīk** im. m. r., n. mn. *pròpisnīci/própisnīci*, g. mn. *pròpisnīkā/própisnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pròpisnīcima/própisnīcima* - propis, zbornik propisa, pravilnik; propisivač.



**própisno/pròpisno** pril. - na propisan način, kao što je propisano.

**própisnōst/pròpisnōst** im. ž. r., g. jd. *própisnosti/pròpisnosti*, instr. jd. *própisnošću/pròpisnošću/própisnosti/pròpisnosti* - stanje ili osobina onoga što je propisano.

**pròpisnuti** gl. svrš., prez. *pròpisnēm* - oglasiti, javiti se piskom.

**propítati** gl. svrš., prez. *pròpītām* - raspitati; napreskok ispitati.

**pròpiti (se)** gl. svrš., prez. *prȍpijēm (se)* - početi (se) opijati; postati pijanac.

**propitívānje** gl. im. s. r. - od propitivati.

**propitívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *propìtujēm* - nasumice ispitivati; uzgred raspitujući tragati za čim; povremeno (se) raspitivati ispitujući koga.

**propitkívānje** gl. im. s. r. od propitkivati - propitivanje.

**propitkívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *propìtkujēm* - s vremena na vrijeme zapitkivati; izokola pitati o kome ili o čemu.

**propìštati/propíštati** gl. svrš., prez. *propìštīm/propíštīm* - početi (ob. pod kakvim pritiskom) pištati; oglasiti se pištanjem.

**propjévati** gl. nesvrš., prez. *pròpjēvām* - počinjati pjevati, započinjati pjevanje; prenes. pod prisilom progovarati, odavati tajnu.

**pròpjevati** gl. svrš., prez. *pròpjevām* - početi pjevati, započeti pjevanje; prenes. pod prisilom progovoriti, odati tajnu.

**propješáčiti** gl. svrš., prez. *propjèšāčīm* - neki kraj proći pješice, obići pješačeći.

**pròplakati** gl. svrš., prez. *pròplačēm* - javiti se, oglasiti se prvim plačem; početi plakati; zaplakati.

**proplákati** gl. svrš., prez. *pròplāčēm* - oprati plačući; ovlaš provući kroz vodu.

**pròplanak** im. m. r., g. jd. *pròplānka*, n. mn. *pròplānci*, g. mn. *pròplanākā* - čistina ispod šume; visoravan obrasla travom.

**pròplesti** gl. svrš., prez. *proplètēm* - početi plesti; naučiti plesti.

**pròplivati** gl. svrš., prez. *proplìvām* - početi plivati; naučiti plivati.

**propljùvati** gl. svrš., prez. *pròpljujēm* - početi pljuvati.

**propórcija** im. ž. r. (lat.) - razmjer, mjera, odgovarajući odnos.

**prȍporcionālan** prid. (lat.), odr. v. *prȍporcionālnī* - srazmjeran, koji je odgovarajući čemu drugom, odmjeren prema čemu drugom, skladan.

**prȍporcionālno** pril. (lat.) - na proporcionalan način.

**proporcionálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *proporcionálnosti*, instr. jd. *proporcionálnošću/proporcionálnosti* - osobina onoga što je proporcionalno, srazmjernost, skladnost, odmjerenost prema čemu.

**prȍpovijed** im. ž. r., g. jd. *prȍpovijedi*, instr. jd. *prȍpovijeđu/prȍpovijedi* - crkveno predavanje; ideologiziran govor, predavanje koje drži svećenik/sveštenik s ciljem osnaživanja starih i pridobijanja novih sljedbenika; ono što se propovijeda, propovijedanje.

**propovijèdānje** gl. im. s. r. od propovijedati.

**propovijèdati** gl. nesvrš., prez. *propòvijedām* - držati propovijedi, zalagati se prigodnim propovijedima, ideologiziranim govorom za pridobijanje što više sljedbenika; propagirati kršćansku/hrišćansku vjeru.

**propovjedaònica/propovjedaónica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se drže propovijedi; mjesto za propovijedanje.

**prȍpovjednī/prȍpovjēdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na propovijed i na propovijedanje.

**prȍpovjednīk** im. m. r., n. mn. *prȍpovjednīci*, g. mn. *prȍpovjednīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prȍpovjednīcima* - svećenik/sveštenik koji drži propovijedi; onaj koji šta propovijeda.

**propozícija** im. ž. r. (lat.) - propis, skup propisa, uslova koji se moraju zadovoljiti; izreka, sud, tvrdnja; prijedlog.

**propozícījskī/prȍpozicionī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na propoziciju, koji joj pripada.

**pròpraćati** gl. nesvrš., prez. *pròpraćām* - dok traje u cijelosti pratiti koga/šta čime.

**pròpraćen** prid., odr. v. *pròpraćenī* - koji ima pratnju, prateće pismo i sl.

**pròpraćenōst** im. ž. r., g. jd. *pròpraćenosti*, instr. jd. *pròpraćenošću/pròpraćenosti* - stanje onoga što je propraćeno.
**pròprati** gl. svrš., prez. *pròperēm/propèrēm* - ovlaš oprati, proplákati.
**pròpratnī** prid. odr. v. - kojim se ko/šta propraća.
**pròpratnica** im. ž. r. - propratno pismo.
**pròpratiti** gl. svrš., prez. *pròpratīm*, trp. prid. *pròpraćen* - do kraja sve pratiti, pregledati; usput pratiti čime (pismom, riječima odobravanja ili osporavanja, zvižducima ili aplauzom, pokretima, gestom i sl.).
**pròprtiti** gl. svrš., prez. *pròprtīm*, trp. prid. *pròprćen* - gaženjem kroz snijeg napraviti uzak putić, prtinu.
**pròpržiti** gl. svrš., prez. *pròpržīm* - ovlaš ispržiti.
**prȍpūh** im. m. r., n. mn. *prȍpūsi* - zračna struja koja poteče kad se naprave dva otvora na suprotnim stranama čega zatvorenog.
**propúhati** gl. svrš., prez. *pròpūšēm* - napraviti propuh, provjetriti; početi puhati; pušući očistiti, osloboditi, pozračiti.
**propuhívānje** gl. im. s. r. - povremeno slabo nalijetanje vjetra; prozračivanje, provjetravanje propuhom.
**pròpuklica** im. ž. r. - mjesto gdje je propukla zemlja, naprslina, propuknuće.
**pròpuklina** im. ž. r. - mjesto gdje je šta propuklo, propuknuće, pukotina.
**propuknúće** im. s. r. - ono što je propuklo, pukotina; propuklica.
**pròpuknuti** gl. svrš., prez. *pròpuknēm* - v. *pròpući*.
**propùlzija** im. ž. r. (lat.) - fiz. pogonska snaga, sila potrebna za pokretanje nekog tijela
**prȍpulzīvno** pril. (lat.) - na propulzivan način.
**propulzívnōst** im. ž. r. (lat.)., g. jd. *propulzívnosti*, instr. jd. *propulzívnošću/propulzívnosti* - up. propulzija.
**pròpusnica/própusnica** im. ž. r. - pisana dozvola za prolazak; kartica kojom se osigurava propust.
**pròpusno/própusno** pril. - na propustan način, s propusnošću.
**pròpust/própust** im. m. r., g. jd. *pròpusta/própusta*, g. mn. *prȍpūstā/própūstā* - propuštanje; otvor ili mjesto gdje se šta propušta; podvožnjak; prenes. ono što je propušteno, nedostatak.
**pròpustan/própustan** prid., odr. v. *pròpusnī/própusnī* - koji ima svojstvo propuštanja; koji je sklon propuštanju; kroz koji se propušta.
**pròpustiti/propùstiti** gl. svrš., prez. *pròpustīm*, trp. prid. *pròpušten* - pustiti šta da prođe kroza šta; dozvoliti kome da prođe kakvu granicu, ulaz, izlaz i sl. bez propusnice; sklonivši se u stranu, pustiti drugome da prođe; omogućiti prolaz u viši razred; prenes. dozvoliti da nešto prođe neiskorišteno; izgubiti vrijeme, priliku da se šta uradi; zaboraviti šta reći u nekoj zgodnoj prilici.
**propústiti** gl. svrš., prez. *pròpūstīm*, trp. prid. *pròpūšćen* - pustošeći djelimično uništiti, mjestimično opustiti, učiniti pustim.
**propùstljiv** prid., odr. v. *propùstljivī* - koji propušta; koji može propuštati.
**pròpušiti (se)** gl. svrš., prez. *pròpušīm (se)* - početi pušiti; postati pušač; početi ispuštati dim, jako dimiti.
**propúštānje** gl. im. s. r. od propuštati.
**propúštati** gl. nesvrš., prez. *pròpūštām* - puštati da šta prođe; izostavljati šta; dopuštati da šta promakne, pobjegne; omogućavati bez dovoljno znanja prelaženje u više razrede, popuštanje.
**pròpušten** prid., odr. v. *pròpuštenī* - koji je slobodno prošao kroza šta; koji je namjerno pušten; izgubljen, neiskorišten.
**proputovánje** gl. im. s. r. od proputovati.
**proputòvati** gl. svrš., prez. *propùtujēm* - putujući obići mnoge krajeve ili svijet.
**prȍračūn** im. m. r., g. jd. *prȍračūna*, g. mn. *prȍračūnā* - približni iznos primljenog i izdatog u određenom vremenskom periodu; prethodni račun koji je tačan pod uslovom da se uvažavaju svi elementi s kojima je on rađen; prethodna, okvirna cijena koštanja čega koja je ovisna o iznosu promjenljivih elemenata u tom računu; predračun; budžet.
**prȍračunān/prȍračunāt** prid., odr. v. *prȍračunānī/prȍračunāti* - do koga se došlo proračunom; smišljen, osmišljen; namjeran.



**prȍračunāno/prȍračunāto** pril. - na proračunat način, smišljeno, namjerno.
**prȍračunānōst** im. ž. r. g. jd. *prȍračunānosti*, instr. jd. *prȍračunānošću/prȍračunānosti* - proračunatost.
**proračùnati** gl. svrš., prez. *proračùnām*, trp. prid. *prȍračunān/prȍračunāt* - prethodnim računanjem doći do tačnog računa, napraviti proračun; isplanirati račun, cijenu čega, utroška ili kupovine čega, utvrditi predračun.
**prȍračunātōst** im. ž. r. g. jd. *prȍračunātosti*, instr. jd. *prȍračunātosti/prȍračunātošću* - osobina onoga koji je proračunat, smišljenost, namjernost; stanje onoga što je proračunato.
**proračunávānje** gl. im. s. r. od proračunavati.
**proračunávati** gl. nesvrš., prez. *proračùnāvām* - obavljati proračunavanje, vršiti proračune; planirati računajući unaprijed.
**proračùnljiv** prid., odr. v. *proračùnljivī* - koji se da, koji se može izračunati, proračunati.
**prȍračūnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na proračun i proračunavanje.
**prȍračūnski** pril. - na proračunat način, smišljeno.
**proráditi** gl. svrš., prez. *pròrādīm*, trp. prid. *pròrāđen* - nakon duže ili kraće pauze ponovo početi raditi; svestrano se upoznati s čim, više puta sasvim preći isto gradivo, obraditi, razraditi šta.
**pròrāđen** prid., odr. v. *pròrāđenī* - koji je već radio, razrađen; uvježban.
**prorađívati** gl. nesvrš., prez. *proràđujēm* - počinjati raditi, otpočinjati s radom; postajati radan; više puta svestrano šta prelaziti, proučavati radom; uvježbavati.
**prȍrāst** im. ž. r., g. jd. *prȍrāsti*, instr. jd. *prȍrāšću/prȍrāsti* - proraslo lišće biljke koja je već ostarjela, izraslo lišće prezrelog povrća.
**prorástānje** gl. im. s. r. od prorastati.
**prorástati** gl. nesvrš., prez. *pròrāstām* - izrastati iz prezrelog povrća, iz već ostarjelog korijena; izdužavati se, izrastati iznad normalne visine; izbacivati klicu prorastajući, rastući se probijati kroza šta.
**pròrāsti** gl. svrš., prez. *prorástem/prorástēm* - izbaciti klicu izvan zemlje; izbaciti sjeme, osjemeniti; probiti se rastući između čega; izdužiti se rastući, izrasti; obrasti, zarasti.
**pròrāšće** im. s. r. - samoniklo zgusnuto bilje koje prorasta između čega; samoniklo šiblje, grmlje.
**pròrāšljika** im. ž. r., dat. jd. *prorȁšljici* - zeleni izdanci iz korijena ili glavice povrća; prorasla glavica crvenog luka koja se sjemenja.
**pròratnī** prid. odr. v. - koji je za rat, koji podržava rat.
**pròreći** gl. svrš., prez. *pròreknēm/pròrečēm*, trp. prid. *prorèčen/pròreknūt* - tačno reći unaprijed bez ikakvih vidljivih ili opipljivih znakova, predskazati.
**próred/pròred** im. m. r., g. jd. *próreda/pròreda*, g. mn. *prórēdā/pròrēdā* - širina praznog prostora među redovima.
**pròrektor** im. m. r. (lat.) - zamjenik rektora, odgovornog lica koje stoji na čelu univerziteta.
**prorešètati** gl. svrš., prez. *prorešètām*, trp. prid. *prȍrešetān* - prosijati kroz krupno sito, rešeto; prenes. dobro propitati; temeljito ispitati; namučiti temeljitim ispitivanjem.
**pròrez/prórez** im. m. r. - prostrig, prostriž, prorezano mjesto (npr. na haljini); prosjeklina.
**pròrezati** gl. svrš., prez. *pròrežēm* - rezanjem prosjeći; razrijediti; napraviti prorez.
**prorezívānje** gl. im. s. r. od prorezivati.
**prorezívati** gl. nesvrš., prez. *prorèzujēm* - praviti proreze; režući prorjeđivati; praviti proreze.
**proricalo/proricalo** im. s. r., pejor. - sredstvo za proricanje; osoba koja proriče sudbinu.
**pròricānje/prorícānje** gl. im. s. r. od proricati.
**pròricati/prorícati** gl. nesvrš., prez. *pròričēm* - izricati sudbinu; govoriti unaprijed; predskazivati.
**prorijèditi** gl. svrš., prez. *pròrijedīm*, trp. prid. *pròrijeđen* - razrijediti dolijevanjem; raščupati; učiniti rjeđim.
**pròrijeđen** prid., odr. v. *pròrijeđenī* - rjeđi, razrijeđen; manje gust; raščupan.
**pròrijeđeno** pril. - razrijeđeno; raščupano; prenes. raseljeno.
**pròriti** gl. svrš., prez. *prȍrijēm*, trp. prid. *proriven* - prokopati; izriti; probiti ri-

lom; rijući načiniti rupe, pokriti rupama, rovovima.
**prorjeđávānje** gl. im. s. r. od prorjeđavati.
**prorjeđávati** gl. nesvrš., prez. *prorjèđāvām* - prorjeđivati.
**prorjeđívānje** gl. im. s. r. od prorjeđivati.
**prorjeđívati** gl. nesvrš., prez. *prorjèđujēm* - razrjeđivati; činiti da šta bude rjeđe dodavanjem tekućine; činiti da šta bude manje gusto prorjeđivanjem.
**próročānskī/proročànskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na proročanstva.
**próročānski/proročànski** pril. - kao proroci, na proročanski način.
**próročānstvo/proročànstvo** im. s. r. - ono što je prorečeno; osoba koja proriče, predskazuje budućnost.
**próročica/pròročica** im. ž. r. - žena prorok.
**próročicīn/próročicin** prid. odr. v. - koji pripada proročici.
**próročīšte/pròročište** im. s. r. - mjesto na kome su proroci objavljivali proročanstva.
**próročkī/pròročkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na proroke i na proricanje.
**próročki/pròročki** pril. - na proročki način; kao što to čine proroci.
**prorogácija** im. ž. r. (lat.) - pravn. produžavanje nekog roka, odlaganje.
**prórok/pròrok** im. m. r., g. jd. *próroka*, n. mn. *próroci*, g. mn. *prórōkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prórocima* - onaj koji proriče budućnost.
**prórokov/pròrokov** prid. odr. v. - koji pripada proroku.
**prórokovati/pròrokovati** gl. svrš., prez. *prórokujēm/pròrokujēm* - proricati, prognozirati budućnost.
**proromòriti** gl. svrš., prez. *proròmorī*, onomat. - početi romoriti, romorenjem padati; prenes. jedva progovoriti.
**próroštvo/pròroštvo** im. s. r., g. mn. *próroštāvā/pròroštāvā* - bavljenje proricanjem; proricanje.
**pròrov** im. m. r., g. jd. *pròrova*, g. mn. *prȍrōvā* - ono što je prorovano, rupa, tunel.
**proròvati/proròviti** gl. svrš., prez. *pròrovīm*, trp. prid. *prȍrovān/pròrovljen* - prokopati roveći; pronaći roveći, izroviti.
**prorùpčati** gl. svrš., prez. *prorùpčām*, trp. prid. *prȍrupčān* - ispuniti, prekriti rupama, načiniti punim pura, rupavim; proroviti, izrovati ostavljajući rupe.
**pròsac** im. m. r., g. jd. *pròsca*, v. jd. *prȍšče*, n. mn. *pròsci*, g. mn. *prȍsācā/prosácā*, dat.-instr.-lok. mn. *pròscima* - prosilac, prositelj, svat koji ide u prosidbu; onaj koji sebi prosi djevojku; onaj koji traži milostinju, koji prosi, prosjak.
**pròsačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosce.
**pròsānkati (se)** gl. svrš., prez. *pròsānkām* - up. prosanjkati (se).
**prosanjáriti** gl. svrš., prez. *prosànjārīm* - provesti vrijeme u sanjarenju, sanjareći.
**prosánjati** gl. svrš., prez. *pròsānjām* - provesti vrijeme sanjajući; sanjajući vidjeti.
**pròsānjkati (se)** gl. svrš., prez. *pròsānjkām (se)* - prosankati se, malo se sanjkati; provozati se na sanjkama; projuriti mimo koga ili čega na sanjkama.
**prȍsast** prid. odr. v. *prȍsastī* - koji je sitan kao proso; koji je poput prosa.
**prosèdē/prosedê** im. m. r. (fr.), g. jd. *prosedèa* - metoda, postupak, procedura.
**pròsektor** im. m. r. (lat.) - onaj koji vrši sekcije leševa u prosekturi; parač leševa.
**prosektúra** im. ž. r. (lat.) - bolničko ili kliničko odjeljenje u kojem se vrši seciranje leševa.
**prosekúcija** im. ž. r. (lat.) - sudsko gonjenje; nastavljanje progona.
**prosèkūtor** im. m. r. (nlat.) - sudski gonilac; tužilac; onaj koji prati zatvorenika, sprovodnik.
**pròsidba** im. ž. r., g. mn. *pròsidbī* - prošnja, prošenje, traženje pristanka od djevojke i njenih roditelja za udaju.
**pròsidben** prid., odr. v. *prȍsidbenī* - koji se odnosi na prosidbu, koji je u vezi s prosidbom.
**pròsijati** gl. svrš., prez. *pròsijēm* - propustiti kroz sito, isijati; dovršiti sijanje; prenes. podvrgnuti strogoj provjeri, kritici, prorešetati.
**prosijàvāč** im. m. r., g. jd. *prosijaváča* - rešetka, mreža kroz koju se prosijava pijesak.



**prosijávānje** gl. im. s. r. od prosijavati.
**prosijávati** gl. nesvrš., prez. *prosìjāvām* - isijavati brašno ili nešto sl.; odašiljati, isijavati svjetlosne zrake.
**prosijècānje** gl. im. s. r. od prosijecati.
**prosijècati** gl. nesvrš., prez. *pròsijecām* - obavljati prosijecanje; oštrim predmetom, sjekirom sjeći po sredini, rasijecati; oštrim predmetom praviti otvor, prolaz, put.
**prȍsiječ** im. ž. r., g. jd. *prȍsiječi*, instr. jd. *prȍsiječi* - prosječeno mjesto u šumi, ono što je prosječeno.
**prȍsijed** prid., odr. v. *prȍsijedī* - prošaran sijedom kosom; prilično sijed; dosta sijed; koji ima sijede kose.
**prosijèdjeti** gl. svrš., prez. *pròsijedīm* - postati prosijed.
**prȍsijedōst** im. ž. r., g. jd. *prȍsijedosti*, instr. jd. *prȍsijedošću/prȍsijedosti* - obilježje onoga ko je prosijed, prošaranost sijedim vlasima; stanje onoga što je prosijedo.
**prȍsijek** im. m. r., g. jd. prȍsijeka, n. mn. *prȍsijeci*, g. mn. *prȍsijēkā* - stolarsko oruđe naoštreno s obje strane za prosijecanje rupa; kuka za prosijecanje čega.
**prosijèliti** gl. svrš., prez. *pròsijelīm*, trp. prid. *pròsijeljen* - provesti vrijeme sijeleći; ugodno se zabaviti na sijelu.
**prosijèvānje** gl. im. s. r. od prosijevati.
**prosijèvati** gl. nesvrš., prez. *pròsijevā* - pomalo sijevati; bljeskati, pomalo se sjajiti.
**prosìktati** gl. svrš., prez. *pròsikćēm* - progovoriti sikćući, ljutito, s bijesom.
**pròsilac** im. m. r., g. jd. *pròsioca*, n. mn. *pròsioci*, g. mn. *pròsilācā* - prositelj, čovjek koji prosi djevojku, prosac, prositelj; onaj koji šta prosi, prosjak.
**pròsilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosioce, koji im pripada.
**prosilogìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *prosilogizma* - log. zaključak koji je u nizu zaključaka pretpostavka, premisa kasnijem, možda i konačnom zaključku.
**pròsinac** im. m. r., g. jd. *pròsīnca* - dvanaesti mjesec u godini, decembar.
**pròsinačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosinac, decembarski.
**prosínuti** gl. svrš., prez. *pròsīnēm* - početi sjati, prosjati; iznenada bljesnuti; prenes. neočekivano se u svijesti pojaviti, sinuti; od zadovoljstva problistati.
**pròsiočev** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosioca, koji mu pripada.
**pròsipānje** gl. im. s. r. od prosipati.
**pròsipati** gl. nesvrš., prez. *pròsipām* - sipati, rasipati, razbacivati prosipanjem.
**pròsitelj** im. m. r. - prosilac.
**pròsiti** gl. nesvrš., prez. *prȍsīm*, trp. prid. *prȍšen* - ići u prošnju djevojke; tražiti milostinju, prosjačiti.
**prosjáče/prosjàče** im. s. r., g. jd *prosjáčeta/prosjàčeta*, dem. - dijete prosjak; prosjačko dijete, prosjačić.
**prosjáčēnje** gl. im. s. r. od prosjačiti.
**prosjàčić** im. m. r., dem. - dječak prosjak; mali prosjak koji ne traži mnogo.
**prosjàčina** im. ž. r., hip. veliki prosjak; pejor. prosjačenje.
**prosjáčiti** gl. nesvrš., prez. *pròsjačīm* - baviti se prosjačenjem, prositi; iskati, tražiti milostinju, moliti za pomoć u hrani, odjeći i novcu; prenes. snishodljivo moliti, ponizno se obraćati kome za pomoć; pretjerivati, dosađivati u traženju kakve pomoći.
**prȍsjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosjake i prosjačenje, koji im pripada.
**prȍsjāčki** pril. - kao prosjaci, na prosjački način.
**prosjajívānje** gl. im. s. r. - probijanje sjaja, svjetlucanje, bljeskanje.
**prosjajívati** gl. nesvrš., prez. *prosjàjujē* - probijati kroza šta sjajem; povremeno i pomalo sjajiti.
**prȍsjāk** im. m. r., n. mn. *prȍsjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *prȍsjācima* - onaj koji traži milostinju, prosilac milostinje; beskućnik, odrpanac.
**prosjàkinja** im. ž. r. - žena prosjak.
**prȍsjāštvo/prosjáštvo** im. s. r. - sve što se odnosi na prosjake i prosjačenje.
**pròsjati** gl. svrš., prez. *pròsjām* - sinuti, bljesnuti, zablistati sjajem; prenes. problistati od sreće.
**pròsječan/prósječan** prid., odr. v. *pròsječnī/prósječnī* - osrednji, koji je između najboljeg i najlošijeg; srednji; običan.
**pròsječnōst/prósječnōst** im. ž. r., g. jd. *pròsječnosti/prósječnosti*, instr. jd. *pròsječnošću/prósječnošću* i *pròsječnosti/prósječnosti* - osobina prosječnog ili stanje onoga što je prosječno, osrednjost.

**pròsjeći** gl. svrš., prez. *prosijèčem/prosijèčēm* - čime oštrim napraviti prosjek; uzdužno rasjeći; napraviti otvor prosijecajući šta tvrdo, probiti; prenes. naglo promijeniti, narušiti postojeće stanje; neočekivano prekinuti.

**pròsjednuti (se)** gl. svrš., prez. *pròsjednē (se)* - prosjesti (se), uleći, ulegnuti se, propasti, provaliti se (o zemlji, o ležaju); dobiti ranu od ležanja.

**pròsjek** im. m. r., n. mn. *pròsjeci*, g. mn. prösjēkā, dat.-instr.-lok. mn. *pròsjecima* - ono što je prosječeno, uski otvor nastao prosijecanjem; prosjeka; prosjeklina.

**prósjek** im. m. r., n. mn. *prósjeci*, g. mn. *prósjēkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prósjecima* - srednja, prosječna vrijednost čega; osrednjost.

**prösjeka** im. ž. r., dat. jd. *prösjeci*, g. mn. *prösjēkā* - prosječen put, prosjek, prosjeklina.

**pròsjeklina** im. ž. r. - prosječena šuma; ono što je nastalo prosijecanjem.

**pròsjelina** im. ž. r., g. mn. *pròsjelīnā* - ulegnuta, provaljena zemlja.

**pròsjesti (se)** gl. svrš., prez. *pròsjednē (se)* - up. *pròsjednuti (se)*.

**pròsjev** im. m. r., g. jd. *pròsjeva*, g. mn. *pròsjēvā* - bljesak, iznenadna svjetlost.

**proskákati** gl. svrš., prez. *pròskāčēm* - početi skakati, premjestiti se, proći skačući.

**proskakùtati** gl. svrš., prez. *proskàkućēm*, demin. - proći pored koga ili čega skakućući, proći skakutanjem.

**proskítati** gl. nesvr. i svrš., prez. *pròskītām* - početi skitati; neko vrijeme provesti u skitnji, skitajući.

**proskribíranje/pròskribovānje** gl. im. s. r. (lat.) od proskribirati/proskribovati.

**proskribírati** gl. svrš. (lat.), prez. *proskrìbīrām* - proskribovati, staviti van zakona, prokazati, javno žigosati, osuditi, bojkotovati.

**pròskribovati** gl. svrš. (lat.), prez. *pròsribujēm* - proskribirati.

**proskrìpcija** im. ž. r. (lat.) - stavljanje van zakona, prokazivanje, javno žigosanje, osuđivanje, bojkotovanje.

**pröslava/prôslava** im. ž. r. - praznik obilježen svečanim okupljanjem, praznikovanjem, svetkovinom, slavljem; svečano slavljenje; svečano obilježavanje kakvog važnog datuma, godišnjice i sl.; slava, slavlje, veselje.

**pròslaviti** gl. svrš., prez. *pròslavīm*, trp. prid. *pròslavljen* - obaviti proslavu, svečano obilježiti priređenim slavljem; učiniti koga ili šta slavnim, pronijeti čiju slavu; veličati koga ili šta slaveći ga; prenes. u negativnom značenju postati poznat, kao npr. haški osuđenici.

**proslàvljāč** im. m. r., g. jd. *proslavljáča*, n. mn. *proslavljáči*, g. mn. *proslavljáčā* - onaj koji koga ili šta proslavlja; onaj koji pronosi slavu.

**pròslavljati** gl. nesvrš., prez. *pròslavljām* - radovati se slaveći; pronositi slavu; praviti slavlje.

**pròslavljen** prid., odr. v. *pròslavljenī* - koji je već slavljen, poznat, slavan.

**proslavljènīk** im. m. r., g. jd. *proslavljeníka*, n. mn. *proslavljeníci*, g. mn. *proslavljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *proslavljenícima* - slavljenik, onaj koji se čime proslavio, koga drugi proslavljaju.

**proslijèditi** gl. svrš., prez. *pròslijedīm*, trp. prid. *pròslijeđen* - uputiti po kome ili čemu u jasno određenom pravcu; poslati po kome; poći za kim slijedeći ga.

**pròslijeđen** prid., odr. v. *pròslijeđenī* - koji je prema naređenju ili nalogu upućen na odredište; predat kome; poslat po kome.

**pròslijeđeno** pril. - s prosljeđenjem, otpremljeno, poslato.

**pròslijeđenōst** im. ž. r., g. jd. *pròslijeđenosti*, instr. jd. *pròslijeđenošću/pròslijeđenosti* - stanje onoga ko je proslijeđen ili što je proslijeđeno.

**pròsliniti** gl. svrš., prez. *pròslinīm* - početi sliniti; prenes. početi plakati, zaplakati.

**proslòviti** gl. svrš., prez. *pròslovīm* - početi govoriti, izgovoriti riječ, progovoriti.

**prosljeđénje** gl. im. s. r. od proslijediti.

**prosljeđívānje** gl. im. s. r. od prosljeđivati.

**prosljeđívati** gl. nesvrš., prez. *proslјèđujēm* - slati posredstvom koga ili čega dalje na poznato odredište; bez zadržavanja upućivati u istom pravcu dalje.

**prosmòčiti** gl. svrš., prez. *pròsmočīm* - prilično se ili sasvim smočiti; postati skroz mokar.



**prösnī** prid. odr. v. - koji je od porsa, koji je napravljen s prosom; prosidbeni, koji se odnosi na prošnju.

**pròsniti** gl. svrš., prez. *pròsnīm*, trp. prid. *prosnìven* - prosanjati, provesti vrijeme sanjajući, snijući o čemu.

**prosnívati** gl. nesvrš., prez. *pròsnīvām* - provoditi vrijeme snivajući, sanjareći; predavati se ranijim lijepim mislima, promaštati.

**prösō/pröso** im. m. r. - vrsta biljke sa cvijetom u obliku metlice sa veoma sitnim zrnastim sjemenjem koje se upotrebljava kao stočna hrana.

**prosòvjetskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se ravna prema Sovjetima, okrenut prema Savezu Socijalističkih Sovjetskih Republika (SSSR).

**prospávati** gl. svrš., prez. *pròspāvām* - provesti vrijeme u spavanju, prespavati; prenes. ne raditi ništa, ljenčariti.

**pròspekt** im. m. r. (lat.), g. mn. *pròspekātā* - štampano obično ilustrovano obavještenje u obliku brošure ili letka radi reklame sa istaknutim najbitnim podacima o onome što je njihova tema; kratak obično ilustracijama praćen sadržaj o čijoj djelatnosti; naslikano viseće plano u pozadini pozornice kao produženje kulisa.

**pröspektīvan** prid. (lat.), odr. v. *pröspektīvnī* - dalekovidan, koji umije predviđati buduće događaje.

**prosperírānje** gl. im. s. r. (lat.) - ob. prosperitet, napredovanje, stvaranje blagostanja.

**prosperírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prospèrīrām* - napredovati, uspješno se razvijati, uspijevati, stvarati blagostanje.

**prosperìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *prosperitéta* - uspjeh; mogućnost uspjeha u budućnosti, napredak, napredovanje; blagostanje, sreća.

**prösperitētan** prid. (lat.), odr. v. *prösperitētnī* - koji ima izvjesnu sretnu, uspješnu budućnost; koji se može pozitivno razvijati.

**prösperitētno** pril. (lat.) - na prosperitetan način, uspješno.

**prosrèbriti** gl. svrš., prez. *pròsrebrīm* - postati srebren.

**prosrícati** gl. nesvrš., prez. *pròsrīčēm* - početi sricati; sričući, izgovarajući slovo po slovo, riječ po riječ, čitati.

**prosŕsiti** gl. svrš., prez. *pròsrsīm* - prostrujati kroz tijelo; osjetiti srsi, jezu, drhatavicu cijelim tijelom.

**pröst** prid., odr. v. *pröstī* - jednostavan, običan; prostački.

**prostàčina** im. m. r., g. mn. *prostàčīnā*, hip. - grubijan, veliki prostak, primitivac.

**pròstāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prostake, prostakluk i prostaštvo.

**pròstāčki** pril. - na prostački način, kao prostaci, surovo, grubo; jednostavno, obično, prosto.

**pròstāk** im. m. r., n. mn. *prostáci*, g. mn. *prostákā*, dat.-instr.-lok. mn. *prostácima* - prost, neobrazovan i neodgojen, primitivan muškarac, primitivac.

**prostàkinja** im. ž. r. - prostakuša.

**prostàkluk** im. m. r. (bos.-tur.), g. jd. *prostàkluka*, n. mn. *prostàkluci*, g. mn. *prostàklūkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prostàklucima* - prostačko ponašanje, prostaštvo, prostota, primitivizam.

**prostàkuša** im. ž. r. - prosta, neobrazovana, nekulturna i neodgojena, primitivna žena, prostakinja.

**prostáštvo** im. s. r. - prostakluk.

**prostàta** im. ž. r. (lat.) - muška žlijezda čija je funkcija veoma važna za mogućnost oplodnje.

**prostatìtis** im. m. r. (lat.) - upala prostate.

**prostènjati** gl. svrš., prez. *pròstenjēm* - početi stenjati; stenjući progovoriti; provesti neko vrijeme stenjući.

**prostìrāč** im. m. r., g. jd. *prostiráča*, instr. jd. *prostiráčem/prostiráčom*, n. mn. *prostiráči*, g. mn. *prostiráčā* - komad grube prostirke za brisanje cipela koja se stavlja ispred vrata, brisač; prostirka, ono što se po čemu prostire.

**prostìrača** im. ž. r. - prostirka, prostirač; podna prostirka.

**pròstirak** im. m. r., g. jd. *pròstīrka*, n. mn. *pròstīrci*, g. mn. *pròstirākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pròstīrcima*, dem. - komadić čega koji služi kao prostirač, mali prostirač; prostirač.

**pròstirānje** gl. im. s. r. od prostirati (se).

**pròstirati (se)** gl. nesvrš., prez. *pròstirēm* (se), trp. prid. *pröstrt* - protezati (se); širiti (se) po čemu, sterati, razastirati.

**pròstīrka** im. ž. r., dat. jd. *pròstīrci*, g. mn. *pròstīrkī* - obično tkani vuneni,

pamučni i sl. čvrsti i topli komadi tkanine različitog oblika i boja kojima se prekrivaju podne površine (ćilimi, tepisi, ćebad i sl.); sve ono čime se zastiru podovi bez obzira na veličinu, boju, materijal ili raniju namjenu.

**prostitúcija** im. ž. r. (lat.) - zanimanje onih koji se prostituišu; prostituisanje, prostituiranje; pružanje nemoralnih često i nastranih seksualnih usluga uz novčanu naknadu; prodavanje tijela; prenes. podmićivanje, podmitljivost, potkupljivost; sramoćenje.

**prostituírānje/prostitùisānje** gl. im. s. r. (lat.) - bavljenje prostitucijom.

**prostituírati/prostitùisati (se)** gl. nesvrš. (lat.), prez. *prostitùīrā/prostitùišē* (*se*) - baviti se prostitucijom; navoditi na blud; prodavati svoje tijelo, činiti bludne radnje; obeščastiti; nemoralno se ponašati; prenes. biti potkupljiv, nemoralan; nemati principe, sve raditi beskrupulozno; "prodavati" i "kupovati" dušu.

**prȍstitūtka/prostìtūtka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *prȍstitūtki/prostìtūtki*, g. mn. *prȍstitūtkī/prostìtūtkī* - ženska osoba koja se bavi prostitucijom.

**prȍstitūtskī/prostìtūtskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prostitutke.

**prȍstitūtski/prostìtūtski** pril. - kao prostitutke, na prostitutski način.

**prȍsto** pril. - služi za pojačavanje značenja: zaista, doista; potpuno, sasvim (to je *prosto* nemoguće); jednostavno; otvoreno, neposredno, bez uvijanja; slobodno, po vlastitoj volji; primitivno, priprosto, prostački.

**prȍstoćūdan/prostòćudan** prid., odr. v. *prȍstoćūdnī/prostòćudnī* - dobroćudan, prostodušan, koji je jednostavne naravi, ćudi.

**prȍstodūšan/prostòdušan** prid., odr. v. *prȍstodūšnī/prostòdušnī* - jednostavan; naivan; dobrodušan, blag, osjećajan.

**prȍstodūšje/prostòdūšje** im. s. r. - osobina i stanje prostodušnih ljudi, prostodušnost.

**prȍstodūšnīk/prostòdušnīk** im. m. r., v. jd. *prȍstodūšnīče/prostòdušnīče*, n. mn. *prȍstodūšnīci/prostòdušnīci* - onaj koji je prostodušan, jednostavan, naivan čovjek; blag, dobrodušan, osjećajan čovjek; dobričina.

**prȍstodūšno/prostòdušno** pril. - jednostavno; naivno; dobrodušno, blago, osjećajno.

**prostodúšnōst/prostòdušnōst** im. ž. r., instr. jd. *prostodúšnošću/prostodúšnosti* i *prostòdušnošću/prostòdušnosti* - jednostavnost; naivnost; blagost, osjećajnost, dobrodušnost.

**prostòlik** prid., odr. v. *prostòlikī* - koji je prostog, jednostavnog, običnog lika.

**prostonárodan** prid., odr. v. *prostonárodnī* - jednostavan, prirodan, koji je bez učenih manira.

**próstor** im. m. r. - širina, prostrano mjesto; prostorija, dvorana, sala; mjesto pogodno za kakve namjene; razmak, udaljenost između čega; vremensko razdoblje; teritorij; prenes. oblast, područje kakve djelatnosti.

**próstoran** prid., odr. v. *próstornī* - koji se odnosi na prostor.

**prostòrija** im. ž. r., g. jd. *prostòrijē*, n. mn. *prostòrije*, g. mn. *prostòrījā* - zidovima ograđen cjelovit prostor u zgradi ili u stanu, soba, odaja; dvorana, sala; posebna građevina, hala; prostor.

**prostòrijica** im. ž. r., dem. - mala prostorija.

**próstornī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prostor; koji se ostvaruje u prostoru.

**prostórnōst** im. ž. r., g. jd. *prostórnosti*, instr. jd. *prostórnošću/prostórnosti* - širina; osobina onoga što je prostorno, što ima prostor.

**prostornovrèmenskī** prid. odr. v. - koji je određen, koji pripada istovremeno i prostoru i vremenu.

**prȍstoručan/prostòručan** prid., odr. v. *prȍstoručnī/prostòručnī* - svojeručan, napisan ili urađen svojom rukom, ručno.

**prȍstoručno/prostòručno** pril. - svojeručno, svojom rukom.

**prostosr̀dāčan** prid., odr. v. *prostosr̀dāčnī* - narodski naivno srdačan; iskreno ljubazan.

**prostosr̀dāčno** pril. - na prostosrdačan način; narodski; iskreno.

**prostosrdáčnōst/prostosr̀dačnōst** im. ž. r., instr. jd. *prostosrdáčnošću/prostosr̀dačnošću* i *prostosrdáčnosti/prostosr̀dačnosti* - osobina onih koji su prostosrdačni.



**prostòta** im. ž. r. - bezobraština, bezobrazluk; prostakluk; neklultivisanost, nekultura.

**pròstran** prid., odr. v. *pròstranī* - širok, raširen; koji se prostire na sve strane.

**pròstrano** pril. - široko, naširoko, opširno.

**pròstranōst** im. ž. r., g. jd. *pròstranosti*, instr. jd. *pròstranošću/pròstranosti* - širina, opširnost, stanje i osobina onoga što je prostrano.

**prostránstvo/prostrànstvo** im. s. r., g. mn. *prostrànstāvā/prostránstvā* - širok, prostran prostor, širina; nepregledan prostor.

**pròstrel** im. m. r., g. jd. *pròstrela*, g. mn. *prȍstrēlā* - med. rana zadobijena metkom; zarazna crijevna bolest.

**prostrèljiv** prid., odr. v. *prostrèljivī* - koji se da, koji se može prostrijeliti.

**prostreljívānje** gl. im. s. r. od prostreljivati.

**prostreljívati** gl. nesvrš., prez. *prostrèljujēm* - povremeno probadati, probijati strijelom ili metkom, obavljati prostreljivanje; prenes. probijati oštrim, prodornim pogledom.

**pròstrići** gl. svrš., prez. *prostrížēm/prostrížem*, trp. prid. *prostrìžen* - strižući proći kroza šta; razdvojiti strižući.

**prȍstrīg/prȍstrīž** im. m. r. - prorez, prostrižen otvor na čemu (ob. na haljini).

**prostrijèliti** gl. svrš., prez. *pròstrijelīm*, trp. prid. *pròstrijeljen* - probiti strijelom ili metkom; pogoditi metu; prenes. pogoditi, probiti snažnim pogledom, pogledati prodorno.

**prostrijèljati** gl. svrš., prez. *pròstrijeljām* - sve prostrijeliti.

**pròstrijeljen** prid., odr. v. *pròstrijeljenī* - proboden, pogođen metkom ili strijelom; prenes. pogođen ošrim, prijetećim pogledom.

**pròstrijeti** gl. svrš., prez. *prȍstrēm*, rad. gl. prid. *prȍstrō* - raširiti prostirku, razastrijeti; prenes. otvoreno govoriti ne skrivajući ništa; sve pokazati.

**prȍstrt** prid., odr. v. *prȍstrtī* - položen, stavljen na tlo, raširen po čemu, razastrt.

**pròstrti** gl. svrš., prez. *prȍstrēm*, trp. prid. *prȍstrt* - up. prostrijeti.

**pròstrūgān** prid., odr. v. *pròstrūgānī* - koji je sruganjem pročišćen.

**pròstrūgānōst** im. ž. r., g. jd. *pròstrūgānosti*, instr. jd. *pròstrūgānošću/pròstrūgānosti* - stanje onoga što je prostrugano.

**prostrúgati** gl. svrš., prez. *pròstrūžēm*, trp. prid. *pròstrūgān* - proći kroza šta stružući; istrugati.

**prostrújati** gl. svrš., prez. *pròstrūjīm* - proći pored koga ili čega strujeći poput vjetra; prolahoriti stvarajući strujanje; prenes. projuriti kroz glavu, proći kroz misli.

**prostudírati** gl. svrš. (lat.), prez. *prostùdīrām*, trp. prid. *prostùdīrān* - studirajući proučiti.

**prostúditi** gl. svrš, prez. *pròstūdī*, trp. prid. *pròstūđen* - postati studeno, studenije nego ranije.

**prostúditi se** gl. svrš., prez. *pròstūdīm se* - prehladiti se.

**prosùdilac** im. m. r., g. jd. *prosùdioca*, g. mn. *prosùdilācā* - prosuditelj.

**prosùditelj** im. m. r. - prosudilac, onaj koji šta prosuđuje, sudac, sudija.

**prosúditi** gl. svrš., prez. *pròsūdīm*, trp. prid. *pròsūđen* - dati svoj sud nakon upoznavanja s činjenicama; zauzeti stav o kome ili o čemu; iskazati svoje mišljenje o čemu spornom.

**prosuđívānje** gl. im. s. r. - donošenje suda; raspravljanje.

**prosuđívati** gl. nesvrš., prez. *prosùđujēm*, trp. prid. *prosùđīvān* - vršiti prosuđivanje; donositi sud.

**prȍsūh** prid., odr. v. *prȍsūhī* - malo suh, prosušen.

**prȍsūho** pril. - malo suho; prilično suho.

**pròsūšen** prid., odr. v. *pròsūšenī* - djelimično i ovlaš osušen; nedovoljno osušen.

**pròsūšenōst** im. ž. r., g. jd. *pròsūšenosti*, instr. jd. *pròsūšenošću/pròsūšenosti* - stanje onoga što je prosušeno.

**prosúšiti** gl. svrš., prez. *pròsūšīm*, trp. prid. *pròsūšen* - djelimično osušiti, učiniti da šta mokro postane manje mokro, polusuho.

**pròsūti** gl. svrš., prez. *prȍspēm*, trp. prid. *prȍsūt* - sipajući proliti; nešto sitno istresti; prenes. neočekivano iskazati mnoštvo bezvrijednih riječi, iskazati ljutnju, istresti bijes.

**pròsuziti** gl. svrš., prez. *pròsuzīm* - početi suziti; zaplakati.

**prosvijètliti** gl. nesvrš., prez. *pròsvijetlīm*, trp. prid. *pròsvijetljen* - obasjati svjetlošću, učiniti svijetlim; postati svijetao; početi svijetliti; prenes. učiniti prosvijećenim.
**pròsvijećen** prid., odr. v. *pròsvijećenī* - izrazito kulturan, obrazovan i odgojen čovjek.
**pròsvijećenōst** im. ž. r., g. jd. *pròsvijećenosti*, instr. jd. *pròsvijećenošću/pròsvijećenosti* - osobina onoga ko je prosvijećen; duhovna i kulturna osviješćenost.
**prosvírati** gl. svrš., prez. *pròsvirām*, trp. prid. *pròsvīrān* - početi svirati; zasvirati; prenes. projuriti kao metak; probiti metkom.
**pròsvitati** gl. nesvrš., prez. *pròsvićēm* - početi svitati, zoriti, svanjivati; prosvanjivati.
**prosvjećivānje** gl. im. s. r. od prosvjećivati..
**prosvjećívati** gl. nesvrš., prez. *prosvjèćujēm*, trp. prid. *prosvjèćīvān* - obrazovati, odgajati i kulturno uzdizati narod, a naročito mlade ljude; širiti prosvjetu.
**prósvjed** im. m. r., g. jd. *prósvjeda*, g. mn. *prósvjēdā* - protest, organizovani prigovor, negodovanje.
**prósvjednīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosvjednike.
**prósvjednīčki** pril. - kao prosvjednici, na prosvjednički način, negodujući, s protestom.
**prósvjednīk** im. m. r., g. jd. *prósvjednīka*, v. jd. *prósvjednīče*, n. mn. *prósvjednīci*, g. mn. *prósvjednīkā* - osoba koja prosvjeduje, protestant, pobunjenik, onaj koji glasno negoduje.
**prósvjedovānje** gl. im. s. r. od prosvjedovati.
**prósvjedovati** gl. nesvrš., prez. *prósvjedujēm* - upućivati prosvjede, negodovati, protestovati.
**prösvjeta** im. ž. r. - odgoj i obrazovanje mladih, prosvjećivanje; odgojnoobrazovna i kulturna djelatnost.
**prosvjètār** im. m. r., g. jd. *prosvjetára*, hip.- čovjek koji se bavi prosvjetnim radom, učitelj, nastavnik ili profesor; član institucije koja se bavi prosvjetnom djelatnošću.
**prosvjetárev** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetaru.
**prosvjètārka** im. ž. r., dat. jd. *prosvjètārki*, g. mn. *prosvjètārkī* - ženska osoba prosvjetar.
**prosvètārkīn/prosvjètrkin** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetarki, koji potiče od prosvjetarke.
**prosvjètārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosvjetare.
**prosvjètārski** pril. - kao prosvjetari, na prosvjetarski način.
**prosvjètitelj** im. m. r., instr. jd. *prosvjètiteljem*, g. mn. *prosvjètitēljā* - čovjek koji se bavi prosvjetiteljskim radom, odgojem i obrazovanjem, te duhovnim i kulturnim prosvjetljivanjem; pripadnik i pobornik prosvjetiteljstva.
**prosvjètiteljev** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetitelju.
**prosvjetitèljica** im. ž. r. - žena prosvjetitelj, prosvjetiteljka.
**prosvjetitèljicīn/prosvjetitèljicin** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetiteljici.
**prosvjetitèljičin** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetiteljici.
**prosvjètitēljka** im. ž. r., dat. jd. *prosvjètitēljki*, g. mn. *prosvjètitēljkī* - prosvjetiteljica.
**prosvjètitēljkīn/prosvjètitēljkin** prid. odr. v. - koji pripada prosvjetiteljki.
**prosvjètiteljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosvjètitelje i prosvjetiteljstvo.
**prosvjètiteljski** pril. - na način prosvjetitelja, kao prosvjetitelj.
**prosvjetitèljstvo** im. s. r. - filozofski pokret u 18. st. koji propagira vjeru u moć ljudskog uma s ciljem općeg napretka ljudskog društva; prosvjetiteljska djelatnost, prosvjećivanje, prosvjeta.
**prosvjetljávānje/prosvjetljívānje** gl. im. s. r. od prosvjetljavati/prosvjetljivati.
**prosvjetljávati** gl. nesvrš., prez. *prosvjètljāvām* - prosvjetljivati, činiti koga prosvijetljenim, duhovnijim, plemenitijim.
**prosvjetljívati** gl. nesvrš., prez. *prosvjètljujēm*, trp. prid. *prosvjètljīvān* - prosvjetljavati.
**prösvjetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prosvjetu.
**pròšaliti se** gl. svrš., prez. *pròšalīm se* - provesti vrijeme u šali; malo se pošaliti, prošegačiti se.



**prošàptati** gl. svrš., prez. *prošàpćēm*, trp. prid. *prȍšaptān* - početi šaptati, šapatom govoriti; prenes. tiho, mazno govoriti.
**prošapùtati** gl. svrš., prez. *prošàpućēm*, trp. prid. *prȍšaputān*, dem. - izgovoriti, reći šapatom.
**pròšārān** prid., odr. v. *pròšārānī* - koji po sebi pogdjegdje ima šare, išaran.
**pròšārāno** pril. - sa prošaranošću, išarano, sa šarama.
**pròšārānōst** im. ž. r., g. jd. *pròšārānosti*, instr. jd. *pròšārānošću/pròšārānosti* - stanje i osobina onoga što je prošarano; šarenilo.
**prošárati (se)** gl. svrš., prez. *pròšārām*, trp. prid. *pròšārān* - malo našarati; učiniti šarenim; ponegdje našarati; prenes. dopuniti šta čime drugačijim; izmiješati šta različito; izasuti se po tijelu; proći i ovuda i onuda; preletjeti pogledom na sve strane; nepristojno se ponašati, varati.
**pròšarica** im. ž. r. - ono što je prošarano; prošareno meso; okopnio snijeg.
**prošašáviti** gl. svrš., prez. *prošàšāvīm* - postati šašav, luckast, početi se ponašati kao lud..
**pròšće** im. s. r., g. jd. *pròšćeta*, pejor. - mali prosac; nedostojan, jadan prosac.
**pròšćāk** im. m. r., g. jd. *prošćáka* - plot, ograda ispletena od prošća.
**prôšće** zb. im. s. r., g. jd. *prôšća* - proštac, šiblje za drvenu ogradu.
**prošegáčiti se** gl. svrš. (ar.), prez. *prošègāčīm se* - provesti vrijeme šegačeći se, prošaliti se.
**pròšek** im. m. r. (tal.) - slatko vino od prosušenog grožđa ili od ukuhane šire.
**prȍšenica/prošènica** im. ž. r. - ona koju prose, udavača po koju su došli prosci; isprošena djevojka; zaručnica, vjerenica.
**pròšēnje** gl. im. s. r. - prosidba, obavljanje prošnje, proševina.
**prošepúriti se** gl. svrš., prez. *prošèpūrīm se*, trp. prid. *prošèpūren* - prošetati šepureći se, prohodati nadmeno, praveći se važan.
**prošétati** gl. svrš., prez. *pròšētām* - provesti neko vrijeme u šetnji; proći šetnjom; povesti koga u šetnju, ići s kim u šetnju; preći šta lagano, bez žurbe, šetajući.
**pròšetkati (se)** gl. svrš., prez. *pròšetkām (se)* - proći šetkajući, bez žurbe i obaveze, lagano prošetati.
**pròševina** im. ž. r. - vrijeme prosidbe; prošnja, prošenje.
**pròšibati** gl. svrš., prez. *pròšibām* - istući šibom; prenes. brzo proći kuda, prestići koga hodajući.
**prošikljati** gl. svrš., prez. *prošikljā* - početi naglo izbijati, šikljati, šikljajući proteći.
**prošikljávānje** gl. im. s. r. od prošikljavati.
**prošikljávati** gl. nesvrš., prez. *prošikljavā* - počinjati šikljati, šikljajući naglo izbijati.
**prošíknuti** gl. svrš., prez. *pròšīknēm* - iznenada šiknuvši izbiti, probiti na površinu.
**pròšīren** prid., odr. v. *pròšīrenī* - koji je uvećan u širinu; širenjem uvećan; rasprostranjen, raširen.
**pròšīreno** pril. - na proširen način, proširujući.
**pròšīrenōst** im. ž. r., g. jd. *pròšīrenosti*, instr. jd. *pròšīrenošću/pròšīrenosti* - stanje onog što je prošireno; proširenje.
**proširénje** gl. im. s. r. - prošireno mjesto; proširen dio puta za zaustavljanje; prostorno uvećanje u širinu.
**pròširica** im. ž. r. - up. *proširénje*.
**proširiti** gl. nesvrš., prez. *pròšīrīm*, trp. prid. *pròšīren* - širenjem uvećati, raširiti.
**proširívānje** gl. im. s. r. od proširivati.
**proširívati** gl. nesvrš., prez. *proširujēm*, trp. prid. *prošìrīvān* - vršiti proširivanje; šireći granice čega uvećavati; činiti šta širim.
**prošíšati** gl. svrš., prez. *pròšīšām*, trp. prid. *pròšīšān* - šišajući prošarati; proći šišajući; šišanjem razdvojiti; razg. prestići, prerasti.
**pròšiti** gl. svrš., prez. *prȍšijēm*, trp. prid. *prošiven* - iglom i koncem nešto podebljano, udvojeno čvrsto spojiti, sašiti; prenes. probiti mecima na više mjesta.
**prošìvāč** im. m. r., g. jd. *prošiváča*, n. mn. *prošiváči*, g. mn. *prošiváčā* - debeli obućarski konac za prošivanje; pomagalo za prošivanje; onaj koji prošiva (zanimanje).
**prošìvača** im. ž. r. - velika igla za prošivanje; mašina za obrubljivanje.

**prošivàčica** im. ž. r. - radnica u tekstilnoj ili kožarskoj industriji koja radi na prošivanju.
**prošìvāljka** im. ž. r., dat. jd. *prošìvāljci*, g. mn. *prošìvāljkī*, pejor. - prošivačica; prošivača.
**prošívānje** gl. im. s. r. od prošivati.
**prošívati** gl. nesvrš., prez. *pròšīvām*, trp. prid. *pròšīvān* - obavljati prošivanje; provlačiti iglu s koncem kroz udvojenu, uduplanu tkaninu da bude čvrsto spojena, jaka.
**proškíljiti** gl. svrš., prez. *pròškīljīm*, pril. vr. sad. *proškìljujūći* - progledati škiljeći; početi škiljiti.
**proškrgùtati** gl. svrš., prez. *proškr̀gućēm* - početi škrgutati, škripati zubima; škrgućući progovoriti.
**proškrìpati/proškrípati** gl. svrš., prez. *proškr̀ipām/proškrípām* - početi škripati.
**proškròpiti** gl. svrš., prez. *pròškropīm*, trp. prid. *pròškropljen* - škropeći poprskati, politi; početi škropiti; početi padati škropeći.
**prȍšlī** prid. odr. v. - koji je prošao; raniji; koji je već bio, prethodni.
**prošlogòdišnjī** prid. odr. v. - koji je bio prošle godine, lanjski.
**prošlonèdjēljnī** prid. odr. v. - koji je bio prošle nedjelje, prošlosedmični.
**prošlosèdmičnī** prid. odr. v. - koji je bio prošle sedmice, prošlonedjeljni.
**prȍšlōst** im. ž. r., g. jd. *prȍšlosti*, instr. jd. *prȍšlošću/prȍšlosti* - ono što je prošlo, što je bilo, što se već dogodilo.
**prošlostòljetnī** prid. odr. v. - koji je bio prošlog stoljeća, prošlovjekovni.
**prošlovjèkōvnī** prid. odr. v. - koji je bio prošlog vijeka, prošlostoljetni.
**pròšljapati** gl. svrš., prez. *pròšljapām*, onomat. - šljapajući, gazeći po blatu proći.
**pròšnja** im. ž. r. - prosjačenje; molba; prosidba.
**pròšnjevina** im. ž. r. - prošnjom prikupljeni novac ili šta drugo.
**prošpìjati** gl. svrš. (tal.), prez. *prošpìjām*, trp. prid. *prȍšpijān* - up. prošpijunírati.
**prošpijunírati** gl. svrš. (tal.), prez. *prošpijùnīrām* - špijuniranjem otkriti, pronaći, prošpijati.

**pròštac** im. m. r., g. jd. *proštàca*, g. mn. *proštácā* - s jednog kraja zaoštren kolac, proštak; ograda od takvog kolja.
**pròštāk** im. m. r., g. jd. *proštáka*, n. mn. *proštáci*, g. mn. *proštákā*, dat.-instr.-lok. mn. *proštácima* - up. *pròštac*.
**prošúljati (se)** gl. svrš., prez. *pròšūljām (se)* - kradom prošetati; šuljajući se proći; provrtjeti se neopaženo.
**prošúnjati (se)** gl. svrš., prez. *pròšūnjām (se)* - prošuljati (se).
**prošúpljiti** gl. svrš., prez. *pròšūpljīm* - napraviti šupljinu; probušiti; učiniti šupljim.
**prošupljívānje** gl. im. s. r. od prošupljivati.
**prošupljívati** gl. nesvrš., prez. *prošùpljujēm* - praviti šupljine; činiti šta šupljim.
**pròšuškati** gl. svrš., prez. *pròšuškām* - malo šuškati; šuškajući proći; prenes. porazgovarati šapućući; pročuti se
**prošúštati/prošùštati** gl. svrš., prez. *prošùštīm/prošúštím* - proći šušteći, neko vrijeme šuštati.
**pròšvercati** gl. svrš. (njem.), prez. *pròšvercām*, trp. prid. *prȍšvercān* - prokrijumčariti, nedozvoljeno pronijeti preko granice.
**pròšvercovati** gl. svrš. (njem.), prez. *pòršvercujēm*, trp. prid. *pròšvercovān* - up. prošvercati.
**próta/próto** im. m. r. (grč.), hip. - skraćen naziv za protojereja.
**pròtaći** gl. svrš., prez. *pròtaknēm*, trp. prid. *pròtaknūt* - up. protaknuti.
**protagònist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *protagònistē*, n. mn. *protagònisti /protagòniste*, g. mn. *protagònīstā* - glumac koji igra glavnu ulogu; glavni junak u romanu; onaj koji pokreće radnju, inicijator, pokretač.
**protagònistica/protagònistkinja** im. ž. r. (grč.) - žena protagonist.
**protákānje** gl. im. s. r. - proticanje; provlačenje kroz šta usko.
**protàknuti** gl. svrš., prez. *pròtaknēm*, trp. prid. *pròtaknūt* - provući šta kroz nešto tijesno, usko; proturiti kroz nešto; uvući u šta.
**protànčati** gl. svrš., prez. *protànčām* - protanjiti, istanjiti; postati tanji; prenes. postati osjetljiviji, profinjeniji.
**protandr̀kati/protandŕkati** gl. svrš., prez. *protàndr̄ćēm/protàndrćēm*, trp. prid. *prȍtandrkān* - onomat. proći s lupom, tandrčući; provozati šta nepažljivo uz lupu i tandrkanje.



**pròtapkati** gl. svrš., prez. *pròtapkām*, trp. prid. *prȍtapkān* - tapkajući proći; tapkanjem dirnuti; više puta tapkati; tapkajući obići.
**protávoriti** gl. svrš., prez. *protávorīm* - tavoreći proći kroz život, bijedno živjeti; u teškoćama provesti vrijeme, proživjeti.
**protáza** im. ž. r. (grč.) - položaj zavisne rečenice ispred glavne u složenoj rečenici.
**pròteći** gl. svrš., prez *protèčēm/pròteknēm* - početi teći, procuriti.
**pròtegliti** gl. svrš., prez. *pròteglīm*, trp. prid. *pròtegljen* - protegnuti; otegnuti; izdužiti u nekom pravcu.
**prȍtegljast** prid., odr. v. *prȍtegljastī* - podugačak; malo protegnut, izdužen.
**protègljiv** prid., odr. v. *protègljivī* - koji se može protegnuti, rastegljiv.
**protègljivōst** im. ž. r., g. jd. *protègljivosti*, instr. jd. *protègljivošću/protègljivosti* - osobina onoga što je protegljivo.
**protégnuti (se)** gl. svrš., prez. *pròtēgnēm (se)*, trp. prid. *pròtēgnūt* - ispružiti šta u nekom pravcu; ispružiti se; leći ispruživši se; otegnuti (se), sporo idući, radeći učiniti dužim.
**pròtēgnūto** pril. - otegnuto, dugo, dugačko.
**protèīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *proteína* - biol. čiste, elementarne bjelančevine; uz masti i ugljene hidrate najvažnija hrana.
**protèīnskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na proteine.
**protèkcija** im. ž. r. (lat.) - zaštita, pomoć koju neka ličnost ili institucija dodjeljuje štićeniku; preporuka; prenes. pretjerana popustljivost prema kome; nezaslužena pomoć kome.
**protekciònāš** im. m. r. (lat.), g. jd. *protekcionáša* - onaj koji nešto ili sve postiže protekcijom; onaj koji mnogo toga nezasluženo dobija; protekcionist(a).
**protekcionàšica** im. ž. r. (lat.) - žena protekcionaš.
**protekciònāškī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na protekcionaše.
**protekciònāški** pril. (lat.) - na protekcionaški način, kao protekcionaši.

**protekciònist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *protekciònistē*, n. mn. *protekciònisti/protekciòniste*, g. mn. *protekciònīstā* - protekcionaš.
**protekcionìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na protekcioniste i na protekcionizam.
**protekcionìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *protekcionìzma* - ekon., sistem ekonomske politike s visokim carinama s ciljem zaštite domaće proizvodnje; korupcija, korupcionaštvo, izbor državnih i dr. visokih rukovodilaca po privatnim, rodbinskim, prijateljskim i dr. ovom poslu neprimjerenim vezama.
**pròtektor** im. m. r. (nlat.) - zaštitnik; pokrovitelj; onaj koji upravlja protektoratom.
**protektòrāt** im. m. r. (nlat.), g. jd. *protektoráta* - zaštitništvo; pokroviteljstvo; odnos zavisnosti jedne prema drugoj, odnosno drugim državama, protektorstvo, oblast kojom upravlja protektor.
**protektòrica/pròtektōrka** im. ž. r. (nlat.) - žena protektor.
**protèktōrīj** im. m. r. (nlat.) - zaštitnička institucija; ustanova za odbranu ili zaštitu od čega; pokroviteljstvo.
**protektúra** im. m. r. (nlat.) - protektorij.
**pròtepati** gl. svrš., prez. *pròtepām* - početi tepati.
**protèretiti** gl. svrš., prez. *protèretīm*, trp. prid. *protèrećen* - provesti dio života u teškoćama, biti u teretu.
**pròtest** im. m. r. (nlat.) - prigovor; negodovanje protiv čega; iskazivanje nezadovoljstva; pobuna, protestiranje, protestovanje.
**protèstant** im. m. r. (lat.) - hrišćanin evanđelističko-luteranskog reda, sljedbenik protestantizma.
**protèstantica/protestàntica** i **protèstantkinja/protestàntkinja** im. ž. r. (lat.) - žena protestant; sljedbenica protestantizma; učesnica u protestu.
**protestantìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *protestantìzma* - veliki reformatorski pokreta u hrišćanskoj crkvenoj zajednici u 16.VI st.; zajednički naziv za sve hrišćanske crkvene zajednice koje su nastale u tom pokretu, protestanstvo.
**protèstantskī/protestàntskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na protestante i na protestantizam.

**protestàntstvo** im. s. r. (lat.) - protestantìzam.
**protestírānje/pròtestovānje** gl. im. s. r. (lat.) - iskazivanje neslaganja, protesta, negodovanje.
**protestírati/pròtestovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *protèstīrām/pròtestujēm* - organizovati, sudjelovati ili upućivati kome proteste.
**pròtestnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na protest.
**protètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *protètici* - vještina pravljenja i zamjenjivanja izgubljenih dijelova tijela.
**protètičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na protetiku.
**protéza** im. ž. r. (grč.) - vještački napravljen izgubljeni dio tijela; vještački dio tijela; lingv. glasovi koji se razvijaju ispred nekih vokala.
**protézānje** gl. im. s. r. - od protezati (se).
**protézati (se)** gl. nesvrš., prez. *pròtēžēm* (*se*) - prostirati se u dužinu; istezati (se).
**protežírānje** gl. im. s. r. - od protežirati.
**protežírati** gl. nesvrš., prez. *protèžīrām* - zauzimati se za koga, davati kome prednost bez obzira na njegove kvalitete i zasluge.
**pròticāj/pròtjecāj** im. m. r. - protok; količina vode koja u određenom vremenu proteče kroz nešto.
**pròticati/pròtjecati** gl. nesvrš., prez. *pròtičēm/pròtječēm* - teći kroz šta; prolaziti kroz šta tekući.
**prótinica/protìnica/protinìca** im. ž. r. (grč.) - protina žena.
**protiskívānje** gl. im. s. r. - od protiskivati.
**protiskívati** gl. nesvrš., prez. *protìskujēm*, trp. prid. *protìskīvān* - obavljati protiskivanje; tiskajući probacivati kroza šta šuplje; pod pritiskom tiskati, gurati kroza šta.
**pròtisnuti** gl. svrš., prez. *pròtisnēm* - završiti protiskivanje; tiskajući šta probaciti ga kroz šta šuplje; progurati.
**prötiv/prötīv i prötivu** prijed. - s gen. iskazuje suprotnost, neslaganje, neprijateljski odnos; borbu za zaštitu čega; prvi dio složenica: *protivagitácija/protuagitácija/protivagitácija* i sl..
**prötiv/prötīv i prötivu** pril. - naprotiv, nasuprot.

**prötīvan** prid. - suprotan; koji se protivi.
**protivagitacija** im. ž. r. (lat.) - protuagitacija, djelovanje kojim se sprečava druga agitacija.
**protivàkcija** im. ž. r. (lat.) - protuakcija, djelovanje suprotno nekom drugom djelovanju s ciljem da se ono ublaži.
**protivargùmen(a)t** im. m. r. (lat.) - protuargument, činjenica, dokaz, argument kojim se osporava nešto dokazivano nekim drugim pokazateljima.
**protivàtōmskī** prid. odr. v. (grč.) - protuatomski, koji služi kao zaštita od atomskog napada.
**protivavìōnskī** prid. odr. v. (fr.) - protuavionski, koji služi za zaštitu od avionskog napada.
**protivdemòkratskī** prid. odr. v. (grč.) - protudemokratski, koji se protivi demokratiji.
**protivdivèrzantskī** prid. odr. v. (lat.) - protudiverzantski, koji je namijenjen za borbu protiv diverzanata.
**protivdjéjstvo** im. s. r. - protudjejstvo, djelovanje protivno djelovanju s druge strane.
**protivdókaz** im. m. r. - protudokaz, dokaz koji pobija neke druge pokazatelje.
**protivdržavnī** prid. odr. v. - protudržavni, usmjeren protiv države, koji djeluje protiv države, sntidržavni.
**protíviti (se)** gl. nesvrš., prez. *pròtīvīm* (*se*) - biti protiv; ne pristajati; suprotstavljati se; imati drugačije mišljenje; protivrječiti.
**protivkandìdāt** im. m. r. (lat.) - protukandidat, onaj koji se u izborima nadmeće s kanidatom kojeg je predložila druga stranka.
**protívljēnje** gl. im. s. r. - suprotstavljanje; nepristajanje; pobuna.
**prötivmjera** im. ž. r. - suprotna mjera onoj od koje se treba zaštiti ili odbraniti.
**protivnápad** im. m. r. - protunapad, napad kao odgovor na napad s neprijateljske strane.
**protivnárodan** prid., odr. v. *protivnárodnī* - protunarodni, koji radi protiv naroda i njegovih interesa.
**pròtīvnica** im. ž. r. - žena protivnik.
**pròtīvničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na protivnike, koji im pripada.
**pròtīvnīk** im. m. r., v. jd. *pròtīvnīče*, n. mn. *pròtīvnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pròtīvnīcima* - onaj koji je na protivnoj strani; onaj koji se kome ili čemu protivi; neprijatelj.



**pròtīvnīkov** prid. odr. v. - koji pripada protivniku; koji potiče od protivnika, protivnički.
**pròtīvnīštvo** im. s. r. - protivljenje, protivničko djelovanje.
**prötīvno** pril. - nasuprot, suprotno.
**protívnōst** im. ž. r., g. jd. *protívnosti*, instr. jd. *protívnošću/protívnosti* - suprotnost.
**protivofanzíva** im. ž. r. (fr.) - protuofanziva, složeni napad u kome sudjeluje više jedinica kao odgovor na napad s neprijateljske strane.
**protivòklopnī** prid. odr. v. - protuoklopni, koji je namijenjen za borbu protiv oklopnih vozila.
**protivotrov** im. m. r. - protuotrov, sredstvo kojim se neutrališe djelovanje otrova.
**protivpješàdijskī** prid. odr. v. - protupješadijski, koji su namijenjeni za borbu protiv pješadije.
**protivpódmorničkī** prid. odr. v. - protupodmornički, koji je namijenjen za borbu protiv podmornica.
**protivpòžarnī** prid. odr. v. - protupožarni, koji služi za gašenje požara ili štiti od požara.
**prötivprāvan** prid., odr. v. prötivpravnī - protupravan, koji je u suprotnosti sa pravnim rješenjima, nezakonit.
**protivràketnī** prid., odr. v. (njem.) - proturaketni, koji se upotrebljava u borbi protiv raketnog djelovanja.
**protivreformácija** im. ž. r. (lat.) - protureformacija, pokret kojim se žele nove društvene promijene vratiti na prethodno stanje; pokret protiv naprednih promjena.
**protivrevolúcija** im. ž. r. (lat.) - proturevolucija, pokret kojim se žele ugušiti, obezvrijediti, obesnažiti promjene nastale revolucijom.
**protivrevolucionār/protivrevolucìōnēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *protivrevolucionára* - antirevolucionar; protivnik revolucije.
**protivrèvolucionāran** prid. (lat.), odr. v. *protivrèvolucionārnī* - proturevolucionaran, koji se odnosi na protivrevoluciju, koji ima obilježja protivrevolucije.

**prötivrječan** prid. - proturječan, koji u sebi sadrži protivnosti, suprotnosti; koji nije u cijelosti usklađen; koji sam sebe negira.
**protìvrječiti** gl. nesvrš., prez. *protìvrječīm* - govoriti protivno; protiviti se, proturječiti.
**prötivrjēčje** im. s. r. - proturječje, suprotnost stavova iznesenih u govoru; stanje u kojem jedno isključuje drugo; protivrječnost.
**prötivrječno** pril. - proturječno, suprotno, na suprotan način, u suprotnosti.
**prötivrječnōst** im. ž. r., instr. jd. *prötivrječnošću/prötivrječnosti* - proturječnost, osobina, obilježje onoga što je protivrječno, protivrječje.
**protivslòviti** gl. nesvrš., prez. *pròtivslovīm* - protusloviti, suprotno govoriti, suprotstaviti se, riječima se usprotiviti.
**prötivsredstvo/protivsrèdstvo** im. s. r. - protusredstvo, sredstvo koje svojim suprotnim svojstvima neutrališe neko drugo; sredstvo koje djeluje suprotno nekom drugom.
**protìvstaviti (se)** gl. svrš., prez. *protìvstavīm* - ob. suprotstaviti; staviti naspram čega; usprotiviti se.
**protivstrúja/protustrúja** im. ž. r. - struja koja se kreće u suprotnom smjeru.
**protivtènkovskī** prid. odr. v. (ind.) - protutenkovski, koji je namijenje za borbu protiv tenkova.
**protivtéža** im. ž. r. - protuteža, težina tega, sila koja vuče na suprotnu stranu radi uspostavljanja ravnoteže.
**prötivtijelo** im. s. r - med. antitijelo, protutijelo, tijelo koje se stvara u organizmu kad se u njemu pojavi neka bolest s ciljem da ga zaštiti od nje.
**protivtòrpēdnī** prid. odr. v. - protutorpedni, koji je namijenjen zaštiti protiv torpeda.
**protivtùžba** im. ž. r. - protivtužba, tužba koja je podignuta protiv neke druge, ranije tužbe, koju podiže tuženik protiv tužioca.
**prötivtužbenī** prid. odr. v. - protutužbeni, koji se odnosi na protivtužbu.
**prötivudār/protivùdār** im. m. r. - protuudar, kao odgovor na udar, udar sa suprotne strane.
**protivùdarac** im. m. r. - protudarac, udarac kao odgovor na udarac protiv-

nika, udarac kao odbrana od napada s druge strane.

**protivùsluga** im. ž. r., dat. jd. *protivùsluzi* - protuusluga, usluga za ranije učinjenu uslugu kao vraćanje duga ili kao znak zahvalnosti.

**protivùstāvan** prid., odr. v. *protivùstāvnī* - protuustavan, koji je u suprotnosti sa ustavom, neustavan; nezakonit.

**protivuvrijèdnōst** im. ž. r. - protivvrijednost, protuvrijednost.

**protivvàzdušnī** prid. odr. v. - protuvazdušni, koji je namijenjen odbrani od napada iz vazduha, protivzračni, protuzračni.

**protivvrijèdnōst** im. ž. r., g. jd. *protivvrijèdnosti*, instr. jd. *protivvrijèdnošću/protivvrijèdnosti* - količina čega koja po svojoj vrijednosti odgovara količini novca ili vrijednosti čega drugog, protivuvrijednost/protuvrijednost.

**protivzákonskī** prid. odr. v. - koji je protiv zakona, nezakonski; neustavan, protuzakonski.

**protivzàpovijed/protivzàpovjēd** im. ž. r., g. jd. *protivzàpovijedi*, lok. jd. *protivzàpovijedi/protivzapovijèdi*, instr. jd. *protivzàpovijedi/protivzàpovijeđu* - protuzapovijed.

**protivzàpovijest** im. ž. r., g. jd. *protivzàpovijesti*, instr. jd. *protivzàpoviješću/protivzàpovijesti*, lok. jd. *protivzàpovijesti/protivzápovijèsti* - protivzapovijed; zapovijest suprotna ranijoj, kojom se poništava ranija; zapovijest kao suprotan odgovor na zapovijest s druge strane, protuzapovijed.

**prȍtjecāj** im. m. r., instr. jd. *prȍtjecājem* - proticaj.

**pròtjecati** gl. nesvš., prez. *pròtječēm* - proticati.

**protjeràník** im. m r., g. jd. *protjeraníka*, n. mn. *protjeraníci*, g. mn. *protjeraníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *protjeranícima* - prognanik, onaj koji je protjeran, izgnan, izgnaninik.

**pròtjerati** gl. svrš., prez. *pròtjerām* - osloboditi prostor tjeranjem; posve istjerati; zauvijek rastjerati; prognati; silom iseliti.

**protjerívānje** gl. im. s. r. od protjerivati.

**protjerívati** gl. nesvrš., prez. *protjèrujēm* - progoniti; istjerivati, razgoniti.

**pròtkati** gl. svrš., prez. *prȍtkēm*, trp. prid. *prȍtkān* - drugim nitima išarati tkanje.

**protkívati** gl. nesvrš., prez. *pròtkīvām* - tkajući provlačiti; kroz tkanje provlačiti; prenes. ponegdje izbijati na vidjelo, na površinu; provlačiti.

**próto** im. m. r. (grč.) - protojerej.

**pròtočan** prid., odr. v. *pròtočnī* - kroz koji može teći; koji nije zapušen.

**protòčiti** gl. svrš., prez. *pròtočīm*, trp. prid. *pròtočen* - učiniti šta protočnim.

**protođàkōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *protođakóna* - najstariji đakon po činu.

**protojèrēj** im. m. r. (grč.), g. jd. *protojeréja* - najstariji jerej po činu, protopop(a), paroh.

**pròtok** im. m. r. - proticaj; protoka.

**pròtoka** im. ž. r. - protok.

**prȍtokol/prȍtokōl** im. m. r. (grč.) - diplomatski pravilnik o propisima ceremonija; knjiga u koju se upisuju pristigle molbe, pošta i sl. dopisi; prostorija u kojoj se vrši protokolarno uknjiženje; knjiga u koju se upisuju službeni podaci; zapisnička zabilješka; zapisnik.

**prȍtokolārnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na protokol; obavezni, protokolom propisani.

**prȍtokolārno** pril. (grč.) - službeno, prema protokolu, na način propisan protokolom.

**protokòlisānje** gl. im. s. r. (grč.) - od protokolisati.

**protokòlisati** gl. svrš. (grč.), prez. *protokòlišēm* - unijeti u knjigu protokola; propisno ubilježiti; slijediti pravila protokola.

**protokòlist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *protokòlisti/protokòliste* - službenik uposlen u protokolu; onaj koji protokoliše; osoba koja vodi protokol.

**pròtōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *protóna* - fiz. pozitivno naelektrisano jezgro vodonikovog atoma.

**pròtōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na proton.

**protòpiti** gl. svrš., prez. *pròtopīm* - prokvasiti; malo natopiti.

**protoplàzma** im. ž. r. (grč.) - sluzava polužitka materija biljnih ili životinjskih ćelija u kojoj se odvijaju osnovni životni procesi.



**protoplàzmatičan** prid. (grč.), odr. v. *protoplazmatičnī* - koji potiče od protoplazme.

**protòpliti** gl. svrš., prez. *pròtoplīm*, trp. prid. *pròtopljen* - postati toplije; učiniti toplijim; otopliti, ispuniti toplinom.

**pròtopop(a)** im. m. r. (grč.) - paroh, protojerej, najstariji pop.

**protoròkati** gl. svrš., prez. *protòročēm* - progovoriti govoreći koješta; istorokati.

**prȍtotīp** im. m. r. (grč.) - osnovni, originalni oblik, praoblik, uzorak.

**prȍtotīpskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prototip, osnovni, temeljni.

**pròtraćiti** gl. svrš., prez. *pròtraćīm*, trp. prid. *pròtraćen* - beskorisno provesti vrijeme; izgubiti vrijeme u besposličarenju.

**pròtrati/pròtrti (se)** gl. svrš., prez. *pròtarēm (se)*, trp. prid. *prȍtrān/prȍtrt* - trljajući dodirivati; počistiti trljanjem; istančati od trljanja, proderati.

**pròtratiti** gl. svrš., prez. *pròtratīm*, trp. prid. *pròtraćen* - up. protraćiti.

**protȑčati** gl. svrš., prez. *pròtrčīm* - trčeći proći; projuriti; brzo proletjeti.

**protrčávānje** gl. im. s. r. - od protrčavati.

**protrčávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *protȑčāvām* - više puta trčeći prolaziti; brzo prolijetati.

**protrésānje** gl. im. s. r. - od protresati.

**protrésati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pròtrēsām* - povremeno tresti; tresti drmajući; prenes. emotivno uznemiravati.

**pròtrēsti** gl. svrš., prez. *protrésēm*, trp. prid. *protrèsen* - prodrmati tresući; rastersti; prenes. emotivno uznemiriti, pogoditi, dirnuti.

**prȍtrljāj** im. ž. r., g. jd. *prȍtrljāja*, instr. jd. *prȍtrljājem* - pokret kojim se trlja; zamah rukom prilikom trljanja.

**protȑljati** gl. svrš., prez. *protȑljām* - ovlaš istrljati, malo trljati.

**protȑnuti/protŕnuti** gl. svrš., prez. *pròtrnēm/pròtŕnēm* - iznenada sav utrnuti; od straha, sreće, zaprepašćenja i sl. osjećanja naglo dobiti trnce.

**pròtrti (se)** gl. svrš., prez. *prȍtrēm (se)* - protrati.

**protuagitácija** im. ž. r. (lat.) - protivagitacija.

**protuàkcija** im. ž. r. (lat.) - protivakcija.

**protuargùmen(a)t** im. m. r. (lat.) - protivargument.

**protuàtōmskī** prid. odr. v. (grč.) - protivatomski.

**protuavìōnskī** prid. odr. v. (fr.) - protivavionski.

**protuberànca/protuberàncija** im. ž. r. (nlat.) - med. prstenasto ispupčenje, jabučica; astr. mn. prstenasti krugovi oko Sunca.

**protudemòkratskī** prid. odr. v. (grč.) - protivdemokratski.

**protudivèrzantskī** prid. odr. v. (lat.) - protivdiverzantski.

**protudjéjstvo** im. m. r. - protivdjejstvo.

**protudókaz** im. m. r. - protivdokaz.

**protudȑžāvnī** prid. odr. v. - protivdržavni.

**prȍtuha** im. ž. r., dat. jd. *prȍtuhi*, g. mn. *prȍtūhā* - probisvijet, pustolov, skitalčina.

**protukandìdāt** im. m. r. - protivkandidat.

**protukandidàtkinja** im. ž. r. - protivkandidatkinja.

**protumáčiti** gl. svrš., prez. *protùmāčīm* - objasniti, učiniti jasnim; prenes. razumjeti, shvatiti.

**protumàrati** gl. svrš., prez. *protumàrām* - tumarajući provesti vrijeme, hodajući besciljno provesti vrijeme.

**protùmbati** gl. svrš., prez. *protùmbām* - sve unutra isprevrtati, tumbajući sve poprevrtati.

**prȍtumjera** im. ž. r. - protivmjera.

**protunálog** im. m. r., n. mn. *protunálozi* - protivnalog.

**prȍtunāpad** im. m. r. - protivnapad.

**protunáredba** im. ž. r. - protivnaredba.

**protunárodan** prid., odr. v. *protunárodnī* - protivnarodan.

**prȍtunāvala/protunávala** im ž. r. - protivnavala.

**protuofanzíva/protuofenzíva** im. ž. r. (fr.) - protivofanziva.

**protuòklopni** prid. odr. v. - protivoklopni.

**prȍtuotrov** im. m. r. - protivotrov, sredstvo koje neutrališe otrov; hemikalija koja djeluje protiv otrova.

**protupješàdijskī** prid. odr. v. - protivpješadijski.

**protupódmorničkī** prid. odr. v. - protivpodmornički.

**protupòžārnī** prid. odr. v. - protivpožarni.
**prötuprāvan** prid., odr. v. *prötuprāvnī* - protivpravni.
**protuprijèdlog** im. m. r. - protivprijedlog, prijedlog suprotan prethodnom ili ranije datom prijedlogu.
**protuprírodan** prid., odr. v. *protuprírodnī* - protivprirodan, koji nije prirodnom, neprirodan.
**protupròpisan** prid., odr. v. *protupròpisnī* - protivpropisan, koji nije propisan, nepropisan.
**proturàketnī** prid. odr. v. (njem.) - protivraketni, koji je namijenjen da spriječi djelovanje raketnog oružja.
**protúrānje** gl. im. s. r. - probacivanje kroza šta; provlačenje; nedozvoljeno prenošernje; prekoredno usluživanje.
**protúrati** gl. nesvrš., prez. *pròtūrām* - probacivati kroza šta; provlačiti; nedozvoljeno prenositi; prekoredno usluživati.
**protùrāč** im. m. r., g. jd. *proturáča*, dat. jd. *proturáču*, v. jd. *prötūraču* - onaj koji šta protura; koji kriomice prenosi, krijumčar; rasturač.
**protureformácija** im. ž. r. (lat.) - protivreformacija, kontrareformacija, promjene, preuređenje, mijenjanje, preoblikovanje čega suprotno onome što je nastalo prethodnom reformacijom.
**proturevolúcija** im. ž. r. (lat.) - protivrevolucija, kontrarevolucija, revolucija, prevrat, nagla promjena, pokret čiji su ciljevi suprotni prethodnoj revoluciji.
**proturevoluciònar** im. m. r. (lat.) - protivrevolucionar.
**pròturiti** gl. svrš., prez. *pròturīm*, trp. prid. *pròturen* - silom nešto provući; promoliti, isturiti vani; kriomice prebaciti; tajno pustiti u promet; prenes. preživjeti, predeverati; raširiti, pronijeti kakav glas; uspješno prodati.
**protùrječan** prid., odr. v. *protùrječnī* - protivrječan.
**protùrjčiti** gl. nesvrš., prez. protùrječīm - protivrječiti.
**proturjèčje** im. s. r. - protivrječje.
**prötūrječno** pril. - protivrječno.
**prötūrječnōst** im. ž. r. - protivrječnost.
**protuslòviti** gl. nesvrš., prez. *protùslovīm* - protivsloviti.
**prötusredstvo/protusrèdstvo** im. s. r. - protivsredstvo.
**protutènkovskī** prid. odr. v. - protivtenkovski.
**protutéža** im. ž. r. - protivteža.
**prötutijelo** im. s. r. - protivtijelo.
**protutòrpenī** prid. odr. v. - protivtorpedni.
**prötutužba** im. ž. r. - protivtužba.
**prötutužbenī** prid. odr. v. - protivtužbeni.
**prötuudār** im. m. r. - protivudar.
**protuùdarac** im. m. r. - protivudarac.
**protuùsluga** im. ž. r. - protivusluga.
**protuùstavan** prid. odr. v. protuùstavnī - protivustavan.
**protuvrijèdnōst** im. ž. r. - protivvrijednost.
**protuzákonit** prid., odr. v. *protuzákonitī* - protivzakonit.
**protuzàpovijed** im. ž. r. - protiv zapovijed, protivzapovijest..
**prötuzrāčnī** prid. odr. v. - protivzračni, protivvazdušni.
**protúžiti** gl. svrš., prez. *pròtūžīm*, trp. prid. *pròtūžen* - početi s tugom jaukati, projaukati; početi tugovati, žaliti.
**proučávānje** gl. im. s. r. od proučavati.
**proučávati** gl. nesvrš., prez. *proùčāvām* - baviti se proučavanjem; učiti istražujući i čitajući; tragati za novim znanjem, izučavati.
**proùčiti** gl. svrš., prez. *pròučīm* - učenjem istražiti; izučiti; vjer. izgovoriti molitvu.
**proùzročiti** gl. svrš., prez. *proùzročīm* - biti uzrok čemu, prouzrokovati.
**proùzrokovati** gl. svrš., prez. *proùzrokujēm* - prouzročiti.
**prövala** im. ž. r., g. jd. *prövalē*, n. mn. *prövale*, g. mn. *prövālā* - nasilan ulazak, krađa; provaljivanje, obijanje; nagao izliv čega u velikim količinama; prenes. otkrivanje čega skrivenog, tajnovitog.
**prövalija/provàlija** im. ž. r. - ponor, duboka srmina, ambis.
**prövalina/pròvalina** im. ž. r. - ono što je nastalo provaljivanjem, razvalina, ruševina.
**prováliti** gl. svrš., prez. *pròvālīm*, trp. prid. *pròvāljen* - izvršiti provalu; nasilno ući; silom napraviti otvor, obiti; naglo se pojaviti, nahrupiti; izliti se; preliti se; prenes. izbiti na vidjelo, otkriti, razotkriti; riječima izbaciti iz sebe jed, izgovoriti se; pokazati pro-



valu osjećanja; postati nezajažljiv, nezasit.
**pròvālnica** im. ž. r., v. jd. *pròvālnice* - ona koja provaljuje, koja vrši provalu; kradljivica, lopovkinja.
**pròvālnīk** im. m. r., g. jd. *pròvālnīka*, v. jd. *pròvālnīče*, n. mn. *pròvālnīci*, g. mn. *pròvālnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pròvālnīcima* - onaj koji provaljuje, koji vrši provalu, kradljivac, lopov, obijač.
**pròvālnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na provalnike i provalnice.
**pròvālnīčki** pril. - kao provalnici, na nač-in provalnika.
**provaljániti se** gl. svrš., prez. *provàljānīm se*, r. gl. prid. *provaljánio se* - postati valjan ili valjaniji; provrijedniti se.
**prováljati (se)** gl. svrš., prez. *pròvāljām (se)*, trp. prid. *pròvāljān* - obaviti valjanje; malo (se) valjati.
**pròvāljeno** pril. - prenes. na provaljen način, razotkriveno
**pròvāljenōst** im. ž. r., g. jd. *pròvāljenosti*, instr. jd. *pròvāljenošću/pròvāljenosti* - stanje, obilježje onoga što je provaljeno; razrušenost; prenes. razotkrivenost.
**provaljívati** gl. nesvrš., prez. *provàljujēm* - vršiti provaljivanje; nasilno ulaziti; silom probijati; prenes. razotkrivati potajno tragajući.
**provaljùškati (se)** gl. svrš., prez. *provaljùškām (se)* - valjuškajući se pomicati, okretati.
**provedrávanje** gl. im. s. r. - razvedravanje.
**provedrávati (se)** gl. nesvrš., prez. *provèdrāvām (se)* - razvedravati (se), postajati vedriji.
**provèdriti (se)** gl. svrš., prez. *pròvedrīm (se)* - razvedriti (se), postati vedar; prenes. oraspoložiti se, postati vedriji.
**provenijèncija** im. ž. r. (nlat.) - porijeklo.
**provesèliti (se)** gl. svrš., prez. *provesèlīm (se)* - zabaviti se; vrijeme provesti u veselju; razonoditi se.
**pròvesti/provèsti (se)** gl. svrš., prez. *pròvedēm (se)/provèdēm (se)* - proveseliti se.
**pròvesti/provèsti (se)** gl. svrš., prez. *pròvezēm/provèzēm (se)* - vozilom proći pored koga ili čega; vozilom proći nekim putem.
**prövīdan** prid., odr. v. *prövīdnī* - kroz koji se može vidjeti, proziran, prozračan.
**pròvidjeti** gl. svrš., prez. *pròvidīm*, trp. prid. *pròviđen* - snaći se u životu, umjeti živjeti u nestašici; ponovi moći vidjeti, progledati; predvidjeti; prognozirati; unaprijed saznati.
**provìdūr** im. m. r. (tal.) - poglavar u vrijeme mletačke vladavine.
**prövidūr** im. m. r. (tal.) - prenes. spretan, snalažljiv čovjek.
**provídati** gl. nesvrš., prez. *pròvīdām* - brinuti se, snalaziti se, pronalaziti rješenja.
**providénje** gl. im. s. r. - briga, providnost; predviđanje.
**pròvijati** gl. svrš., prez. *prövijēm* - proletjeti vijući; projuriti, prohujati; vijanjem očisti žito od pljeve; prenes. prožeti čime, ispuniti.
**provijávānje** gl. im. s. r. od provijavati.
**provijávati** gl. nesvrš., prez. *provìjāvām* - prolijetati nošen vjetrom; pročišćavati žito vijanjem na vjetru; prenes. prožimati čime, ispunjavati; izbijati kroz šta.
**provìncija** im. ž. r. (lat.) - administrativnoteritorijalna jedinica, pokrajina; unurašnja oblast; kraj, područje, grad izvan glavnog grada; provincijal, katol. redovnička zajednica; prenes. kulturna zaostalost, malograđanština.
**provincìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *provincijála*, g. mn. *provincijálā* - poglavar redovničke provincije.
**provincijálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *provincijálca*, n. mn. *provincijálci*, g. jd. *provincìjālācā*, dat.-instr.-lok. mn. *provincijálcima* - muškarac iz provincije; čovjek iz unutrašnjosti; prenes. zaostao čovjek, malograđanin.
**prövincijālan** prid. (lat.), odr. v. *prövincijālnī* - up. *provìncījskī.*
**provincijàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *provincijàlistē*, n. mn. *provincijàlisti/provincijàliste*, g. mn. *provincijàlīstā* - up. *provincijálac.*
**provincijalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *provincijalìzma*, n. mn. *provincijalìzmi*, g. mn. *provincijalìzāmā* - osobina ljudi iz provincije; lingv. provincijska, dijalekatska, neknjiževna riječ; prenes. ograničenost, malograđanština.

**provincijalizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *provincijalizīrām* - provincijalizovati.

**pròvincijalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *pròvincijalizujēm* - provincijalizirati; (u)činiti provincijalnim.

**provincìjālka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *provincìjlki*, g. mn. *provincìjālkī* - žena, djevojka iz unutrašnjosti, iz provincije; prenes. zaostala djevojka, malograđanka.

**prövincijālno** pril. (lat.) - kao provincijalci; na način provincijalaca; malograđanski.

**provìncījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na provinciju, provincijalan; unutrašnji; oblasni, pokrajinski; prenes. zaostali, malograđanski, palanački.

**províriti** gl. svrš., prez. *pròvīrīm* - pogledati kroz kakvu šupljinu.

**provirívānje** gl. im. s. r. od provirivati.

**provirívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *provìrujēm* - gledati kroz neki uzak i malen otvor; pogledati, izvirivati.

**pròvīzija** im. ž. r. (lat.) - postotak, procenat od obavljenog posla kao zarada za uloženi trud; u kat. crkvi postavljenje na neko crkveno zvanje.

**pròvīzor** im. m. r. (lat.), g. jd. *pròvīzora* - upravnik.

**pròvizōran** prid. (nlat.), odr. v. *prövizōrnī* - privremen; pomoćni, probni; improvizovan.

**provìzōrīj** im. m. r. (nlat.) - privremenost, privremeno stanje; privremeno rješenje.

**províđānje** gl. im. s. r. od providati.

**províđati** gl. nesvrš., prez. *pròvīđām* - brinuti se; snalaziti se, dovijati se.

**providénje** gl. im. s. r. - briga, staranje.

**prövjera** im. ž. r. - ispitivanje tačnosti, ispravnosti čega.

**provjerávānje** gl. im. s. r. od provjeravati.

**provjerávati** gl. nesvrš., prez. *provjèrāvām* - obavljati provjeravanje; ispitivanjem, utvrđivati da li je nešto tačno, ispravno.

**pròvjeren** prid., odr. v. *pròvjerenī* - koga su provjerili; siguran, pouzdan.

**pròvjereno** pril. - na provjeren način; pouzdano, sigurno.

**pròvjerenōst** im. ž. r., g. jd. *pròvjerenosti*, instr. jd. *pròvjerenošću/pròvjerenosti* - stanje onoga ko je provjeren ili što je provjereno.

**pròvjeriti** gl. svrš., prez. *pròvjerīm*, trp. prid. *pròvjeren* - izvršiti provjeru; ispitivanjem utvrditi da li je nešto tačno, ispravno.

**provjetrávānje** gl. im. s. r. od provjetravati.

**provjetrávati** gl. nesvrš., prez. *provjètrāvām* - obavljati provjetravanje; propuhom pročišćavati zrak.

**pròvjetrenōst** im. ž. r., g. jd. *pròvjetrenosti*, instr. jd. *pròvjetrenošću/pròvjetrenosti* - stanje onoga što je provjetreno.

**pròvjetriti** gl. svrš., prez. *pròvjetrīm* - izvršiti provjetravanje; prozračiti, propuhati; napraviti propuh.

**provocírānje** gl. im. s. r. (lat.) - od provocirati.

**provocírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *provòcīrām*, trp. prid. *provòcīrān* - činiti provokaciju; izazivati, dražiti provokacijom; svojim postupcima izazivati koga da učini nešto loše, nepoželjno, nedozvoljeno.

**próvod/pròvod** im. m. r. - vođenje, provođenje, provlačenje čega kroza šta; prenes. provod, zabava, zabavljanje; veselo druženje.

**provodàdžija** im. m. r. - muškarac koji provodadžiše, posrednik u sklapanju braka; onaj koji nešto vješto hvali.

**provodàdžījka** im. ž. r. - žena provodadžija, posrednica u sklapanju braka, provodadžinica, provodadžika.

**provodàdžika** im. ž. r., dat. jd. *provodàdžiki* - provodadžika.

**provodadžìluk** im. m. r. - obavljanje provodadžisanja, posao provodadžija.

**provodàdžinica** im. ž. r. - provodadžijina žena; provodadžijka.

**provodàdžisanje** gl. im. s. r. - od provodadžisati.

**provodàdžisati** gl. nesvrš., prez. *provodàdžišēm* - obavljati provodadžisanje, posredovati u sklapanju braka.

**provòditi (se)** gl. nesvrš., prez. *pròvodīm (se)*, trp. prid. *pròvođen* - vršiti provođenje; prenes. zabavljati se; uživati u provodu, zabavi.

**próvodnica/pròvodnica** im. ž. r. - ona koja (s)provodi; ona što (s)provodi, kojom se (s)provodi.



**próvodnīk/pròvodnīk** im. m. r., n. mn. *próvodnīci/pròvodnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *próvodnīcima/pròvodnīcima* - materijal koji provodi struju, sprovodnik; onaj koji (s)provodi red, redar.

**pròvođēnje** gl. im. s. r. - vođenje, provlačenje čega kroza šta; izvršavanje, realiziranje dogovorenog; prenes. provod, zabava, zabavljanje; veselo druženje.

**provokácija** im. ž. r. (lat.) - izazivanje, draženje; izazovan čin, gest, djelo; izazovan govor ili pisanje; ono što je društveno neprihvatljivo i nezakonito.

**prövokatīvan** prid. (lat.), odr. v. *prövokativnī* - koji provocira, izaziva na negativnu reakciju, daje povoda čemu neprihvatljivom, nezakonitom.

**provòkātor** im. m. r. (lat.) - podbadač, zlonamjerni izazivač na akciju; plaćeni izazivač, bukač.

**provòkātorskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na provokatore.

**provòkātorski** pril. (lat.) - na provokatorski način, kao provokatori.

**próvoz** im. m. r. - prolazak kroz šta vožnjom, vozeći (se).

**provózati (se)** gl. svrš., prez. *pròvōzām (se)*, trp. prid. *pròvōzān* - izvozati (se); voziti se čime unaokolo; vožnjom obići; prenes. nešto raditi dužim putem; vodati koga unaokolo izbjegavajući brzo rješenje čega, odugovlačiti s čime.

**provòziti** gl. nesvrš., prez. *pròvozīm* - voziti koga čime kroza šta; odvoziti šta pored koga ili čega.

**pròvožen** prid., odr. v. *prvoženī* - koji je vožen kroza šta; koga su provozili.

**pròvreti** gl. svrš., prez. *pròvrīm*, mn. *pròvrīmo*, r. gl. prid. *pròvreo/pròvrio* - provriti.

**pròvriti** gl. svrš., prez. *pròvrīm*, mn. *pròvrīmo*, r. gl. prid. *pròvrio* - prokuhati, provreti, prokljućati; prenes. postati bučno kao u košnici; preći granicu podnošljivog raspoloženja, planuti.

**pròvrgnuti** gl. svrš., prez. *pròvrgnēm*, trp. prid. *pròvrgnūt* - provrći, neprimijetno šta probaciti, provući; proći.

**provrijèdniti se** gl. svrš., prez. *pròvrijednīm (se)* - postati vrijedan; biti vredniji.

**pròvrtati** gl. nesvrš., prez. *pròvrćēm* - vrteći čime nešto bušiti; svrdlom praviti otvor, bušiti.

**provŕtjeti/provŕtjeti (se)** gl. svrš., prez. *pròvrtīm/pròvr̄tīm*, trp. prid. *pròvrćen/pròvr̄ćen* - vrteći čime probušiti; vrtilom izbušiti otvor, rupu; prenes. malo se okretati, vrtjeti se u krug; prošetati unaokolo; vrteći se okolo nešto pronaći, otkriti.

**provŕvjeti/provŕvjeti** gl. svrš., prez. *pròvrvīm/pròvrvīm* - iznenada izbiti; izgamizati; progamizati; bučno se uskomešati.

**provùčen** prid., odr. v. *provùčenī* - jedva probačen, proguran kroz šta tijesno, koji se provukao; prenes. koji je jedva dobio prolaznu ocjenu.

**provučèno** pril. - s provučenošću, tijesno prošavši; prenes. uz tuđu pomoć, nezasluženo.

**provùčenōst** im. ž. r., g. jd. *provùčenosti*, instr. jd. *provùčenošću/provùčenosti* - stanje onoga što je provučeno.

**pròvūći (se)** gl. svrš., prez. *provúčēm/provúčēm (se)*, r. gl. prid. *prövūkao (se)* - nešto uže provesti kroz nešto šire (npr. konac kroz ušice igle); jedva proći kroza šta; prenes. jedva zadovoljiti nešto (npr. teško, jedva položiti ispit).

**próza** im. ž. r. (lat.) - vrsta književno-umjetničkog djela koje nije vezano rimom i ritmom; ono što nije stihovana umjetnost; prenes. jednostavnost, suhoparnost u govoru.

**prozàičan** prid. (lat.), odr. v. *prozàičnī* - koji nije pjesnički; običan, svakodnevni, jednostavan; suhoparan, dosadan.

**prozàičār** im. m. r. (lat.) - prozaist.

**prozàično** pril. (lat.) - na prozaičan način, u prozi; previše pojednostavljeno.

**prozàičnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prozàičnosti*, instr. jd. *prozàičnošću/prozàičnosti* - osobina i stanje onoga što je prozaično.

**prozàik** im. m. r. (lat.), n. mn. *prozàici*, g. mn. *prozàīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *prozàicima* - prozaist.

**prozàist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *prozàistē*, n. mn. *prozàisti/prozàiste* - književnik koji piše u prozi, prozaičar, prozaik; prenes. suhoparan, dosadan čovjek.

**prozaìzam** im. m. r. (n.lat.), g. jd. *prozàizma* - osobina, obilježje slobodnog,

nepjesničkog kazivanja; prenes. pretjerana trezvenost, suhoparnost.

**pròzāpadnī** prid. odr. v. - koji je orijentisan prema Zapadu; naklonjen Zapadu.

**prozbòriti/pròzboriti** gl. svrš. v., prez. *pròzborīm* - progovoriti.

**prȍzēb/prózeb** im. ž. r., g. jd. *prȍzēbi* - prozeblina; smrzavanje, promrzavanje.

**prȍzeblina** im. ž. r., g. mn. *prȍzeblīnā* - crvenilo ili rana nastala promrzavanjem, smrzlotina, smrzotina; prozeb.

**prozèlit** im. m. r. (grč.) - preobraćenik, onaj koji je promijenio vjeru.

**prozelitìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *prozelitìzma* - manija preobraćanja, prelaženja u drugu vjeru; nastojanje da se ljudi iz jedne vjere obmanom prevedu u drugu; preobraćanje, prevjeravanje.

**pròzēpsti** gl. svrš., prez. *prozébēm/prozébem* - malo ozepsti, nazimiti se, promrznuti.

**prozírac/pròzirac** im. m. r., g. jd. *prozírca/pròzīrca*, n. mn. *prozírci/pròzīrci*, g. mn. *pròzīrācā/pròzirācā*, - vrsta čvrstog prozirnog kamena, kremen.

**prȍzīran** prid. odr. v. *prȍzīrnī* - kroz koji se vidi, providan; koji prozire, prozoran; prenes. posve jasan.

**pròzirānje** gl. im. s. r. od prozirati.

**pròzirati** gl. nesvrš., prez. *pròzirēm* - postajati proziran; svitati; blistati od čistoće; nazirati, postati jedva vidljiv; pronicati, naslućivati; jedva vidjeti kroz šta; biti vidan, proziran, jasan.

**prȍzīrno** pril. - providno, jasno; prenes. neskriveno.

**prozírnōst** im. ž. r., g. jd. *prozírnosti*, instr. jd. *prozírnošću/prozírnosti* - osobina onoga što je prozirno, providnost, jasnost; prozračnost; prenes. neskrivenost.

**próziv** im. m. r. - prozivka.

**prozívānje** gl. im. s. r. - glasno čitanje imena, proziv, prozivka.

**prozívati** gl. nesvrš., prez. *pròzīvām*, trp. prid. *pròzīvān* - redom glasno pozivati jedno po jedno imenom i prezimenom; prenes. javno tražiti čije izjašnjenje o čemu.

**pròzīvka/prózīvka** im. ž. r., dat. jd. *pròzīvci/prózīvci*, g. mn. *pròzīvkī/prózīvkī* - glasno čitanje imena, prozivanje; vrijeme predviđeno za prozivanje; prenes. traženje da se ko javno izjasni o čemu spornom.

**pròzivnīk/prózivnīk** im. m. r., v. jd. *pròzīvnīče/prózivnīče*, n. mn. *pròzivnīci/prózivnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pròzivnīcima/prózivnīcima* - onaj koji proziva.

**pròzjalina** im. ž. r., g. jd. *pròzjalinē*, n. mn. *prȍzjaline*, g. mn. *prȍzjalīnā* - otvor koji zja.

**pròzjati** gl. svrš., prez. *pròzjām* - razjapiti, otvoriti, ukazati se kao zjalo.

**pròzliti (se)** gl. svrš., prez. *pròzlīm (se)* - okrenuti se na zlo; postati zlim, pokvariti se.

**prozlòčestiti se** gl. svrš., prez. *prozlòčestīm se*, trp. prid. *prozlòčešćen* - postati zločest, zloban, neposlušan.

**prôznī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na prozu, koji joj pripada; koji je u prozi.

**prôzno** pril. (lat.) - napisano, rečeno u prozi.

**proznòjiti se** gl. svrš., prez. *pròznojīm se*, trp. prid. *pròznojen* - naglo se oznojiti čitavim tijelom; postati vlažan od znoja; neko se vrijeme znojiti.

**prozòdija/pròzōdija** im. ž. r. (grč.) - akcentologija; dio versifikacije ili metrike koji se bavi izgovornim, akcenatskim vrijednostima glasova; akcenatska pravila.

**prozòdījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na prozodiju, akcenatski, naglasni.

**prozòdika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *prozòdici* - prozodija; nauka o akcenatskom sistemu jezika, akcentologija.

**prózor/pròzor** im. m. r. - otvor na kući, stanu i dr. sličnim objektima kroz koji ulazi zrak i svjetlost; postakljen okvir koji se ugrađuje na zidove namijenjen za prozračivanje i posmatranje; pendžer; uzak otvor za gledanje; prenes. oko, oči; vidokrug, pogled u svijet.

**prózorak/prozórak** im. m. r., g. jd. *prózōrka/prozórka*, n. mn. *prózōrci/prozórci*, g. mn. *prózorākā/pròzōrākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prózōrcima/prozórcima*, dem. - up. *prozòrčić*.

**prozórce** im. s. r., g. jd. *prozórceta*, n. mn. *prozórca*, g. mn. *prozórcā*, dem. - prozorčić.

**prózorče/prozòrče/prozórče** im. s. r., g. jd. *prózorčeta/prozòrčeta/prozórčeta*,



dem. - mali prozor, prozorčić, prozorce.

**prozòrčić/prózorčić** im. m. r., g. jd. *prozòrčića/prózorčića*, g. mn. *prozòrčīćā/prózorčīćā*, dem. - mali prozor, prozorče, prozorić.

**prozòrčina** im. ž. r., g. jd. *prozòrčinē*, n. mn. *prozòrčine*, g. mn. *prozòrčīnā*, augm. - velik, star prozor.

**pròzorica/prózorica** im. ž. r. - praskozorje, rana zora.

**prozòrić** im. m. r., g. jd. *prozòrića*, g. mn. *prozòrīćā*, dem. - prozorčić.

**prózorīšte** im. s. r., g. jd. *prózorīšta*, g. mn. *prózorīštā* - u zidu ostavljena šupljina za prozor.

**prozòriti** gl. svrš., prez. *pròzorīm* - početi zoriti, svanuti.

**prózornī** prid. odr. v. - prozorski.

**prózornica** im. ž. r., g. jd. *prózornicē*, n. mn. *prózornice*, g. mn. *prózornīcā* - prozorsko krilo, prozorski okvir, ram.

**prózorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prozor, koji je njegov dio, pripada mu.

**prȍzrāčan** prid., odr. v. *prȍzrāčnī* - provjetren; pun zraka; čist, svijetao; providan, proziran.

**pròzrāčen** prid., odr. v. *pròzračenī* - koji je osvježen čistim zrakom, provjetren.

**pròzrāčeno** pril. - na prozračen način; provjetreno.

**pròzrāčenōst** im. ž. r., g. jd. *pròzrāčenosti*, instr. jd. *pròzrāčenošću/pròzrāčenosti* - stanje onoga što je prozračeno, provjetrenost.

**prozračénje** gl. im. s. r. od prozračiti.

**prozráčiti** gl. svrš., prez. *pròzrāčīm*, trp. prid. *pròzrāčen* - provjetriti; propuhati radi osvježenja; osvježiti zrak; napraviti promahu radi prozračenja.

**prozračívānje** gl. im. s. r. od prozračivati.

**prozračívati** gl. nesvrš., prez. *prozràčujēm*, trp. prid. *prozràčīvān* - vršiti prozračivanje, provjetravanje; provjetravati, činiti prostor prozračnijim.

**prȍzrāčnōst/prozráčnōst** im. ž. r., g. jd. *prȍzrāčnosti/prozráčnosti*, instr. jd. *prȍzrāčnošću/prozráčnošću* i *prȍzrāčnosti/prozráčnosti* - osobina ili stanje onog što je prozračno; čistoća zraka, svježina, provjetrenost; providnost.

**pròzreti** gl. svrš., prez. *prȍzrēm*, trp. prid. *prȍzrēt* - progledati; prodrijeti pogledom kroza šta, razotkriti; proniknuti, dosjetiti se; naslutiti, otkriti slutnjom; intuitivno otkriti.

**prozrijèvānje** gl. im. s. r. od prozrijevati.

**prozrijèvati** gl. nesvrš., prez. *pròzrijevām* - pogledom prodirati kroz šta; naslućivati, otkrivati šta slutnjom; pronicljivo razotkrivati šta skriveno; pomalo sazrijevati; saznavati proziranjem.

**pròzriti** gl. svrš., prez. *pròzrīm*, r. gl. prid. *pròzrio* - početi zriti; malo sazriti; djelimično sazriti; proniknuti, otkriti.

**pròzriv** prid., odr. v. *pròzrivī* - koji se da prozrijeti; pronicljiv, razumljiv, shvatljiv.

**pròzrivōst** im. ž. r., g. jd. *pròzrivosti*, instr. jd. *pròzrivošću/pròzrivosti* - stanje ili osobina onoga što je prozrivo.

**prozújati** gl. svrš., prez. *prozújīm* - proći, proletjeti zujeći; brzo protrčati mimo koga ili čega poput osice; prenes. brzo proletjeti kroz glavu.

**prozújiti** gl. svrš., prez. *prozújīm* - prozujati.

**pròzukao** prid., odr. v. *pròzuklī* - malo pokvaren, prokisao; nakiseo, kiselkast od vrenja; prenes. promukao, hrapav.

**pròzuklo** pril. - prokislo, kiselkasto, pokvareno vrenjem; prenes. (pro)muklo; hrapavo; prazno.

**pròzuklōst** im. ž. r., g. jd. *pròzuklosti*, instr. jd. *pròzuklošću/pròzuklosti* - prozuknutost, prokiselost, stanje i osobina onoga što je prozuklo; prenes. hrapavost.

**prozuknúće** gl. im. s. r. - stiskanje mlijeka, kiseljenje.

**pròzuknūt** prid., odr. v. *pròzuknūti* - nakiseo, koji je zahvaćen vrenjem.

**pròzuknuti** gl. svrš., prez. *pròzuknēm*, r. gl. prid. *pròzuknuo* - prokisnuti, pokvariti se djelovanjem vrenja; oslabiti; prenes. promuknuti, izgubiti čistoću glasa.

**pròzuknūtōst** im. ž. r., g. jd. *pròzuknūtosti*, instr. jd. *pròzuknūtošću/pròzuknūtosti* - stanje onoga što je prozuklo, prozuklost.

**prozústiti** gl. svrš., prez. *pròzūstīm* - progovoriti, zaustiti, izreći.

**pròzvati** gl. svrš., prez. *prozòvēm/pròzovēm* - sve redom pozvati imenom; pozvati koga imenom; dati kome ili čemu nadimak; pozvati oglašavajući; objaviti, oglasiti.

**prozvìždati/prozvíždati** gl. svrš., prez. *prozvìždīm/prozvíždīm* - početi zviždati; javiti se zviždukom; projuriti, prohujati zviždeći.
**proždèrati** gl. svrš., prez. *pròžderēm*, trp. prid. *pròžderān* - žderući progutati; proždrijeti; prenes. sve spaliti, uništiti vatrom, požarom.
**pròždirati** gl. nesvrš., prez. *pròždirēm* - bez žvakanja, žderući gutati hranu, jesti žderući.
**pròždrijeti** gl. svrš., prez. *pròždrēm*, pril. pr. *pròždrv(šī)/pròždrijev(šī)*, r. gl. prid. *pròždrō*, trp. prid. *pròždrt* - prožderati.
**proždȑljiv** prid., odr. v. *proždȑljivī* - koji proždire, halapljivo jede.
**proždȑljivac** im. m. r., g. jd. *proždȑljīvca*, n. mn. *proždȑljīvci*, g. mn. *proždȑljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *proždȑljīvcima* - onaj koji je proždrljiv; koji proždrljivo jede; koji mnogo jede, koji sve proždire.
**proždȑljivica** im. ž. r. - ženska osoba koja je proždrljiva, ona koja proždrljivo jede; ona koja mnogo jede, koja sve proždire.
**proždȑljīvka** im. ž. r., dat. jd. *proždȑljīvki*, g. mn. *proždȑljīvkī* - proždrljivica.
**proždȑljivo** pril. - na proždrljiv način, pohotno, halapljivo.
**proždȑljivōst** im. ž. r., g. jd. *proždȑljivosti*, instr. jd. *proždȑljivošću/proždȑljivosti* - osobina onoga ko je proždrljiv, pohotnost, halapljivost.
**próždro** im. m. r., v. jd. *prôždro*, hip. - onaj koji često proždire, proždrljivac.
**pròždrt** prid., odr. v. *pròždrtī* - koji je proždrljivo pojeden; progutan, koji je u ždrijelu.
**pròžeći** gl. svrš., prez. *prožèžēm* - vatrom sprljiti; vrelinom, čime zapaljenim probušiti; prožegnuti, prokisnuti, ispuniti se žestinom.
**pròžēt** prid., odr. v. *pròžētī* - koji je sasvim ispunjen čime; obuzet cijelim tijelom čime; zasićen čime; kroz koji je nešto prošlo, prostrujalo.
**pròžeti** gl. svrš., prez. *pròžanjēm/pròžnjēm* - kosom, kosačicom ili kombajnom proći sredinom žitnog polja; žanjući načiniti slobodan prostor; procijediti istiskivanjem tečnosti.
**pròžēti (se)** gl. svrš., prez. *pròžmēm (se)*, trp. prid. *pròžēt* - ispuniti sve čime provlačeći se; obuzeti skroz; proći, prostrujati cijelim tijelom, obuzeti žmarcima; zasititi čime; prodrijeti, proniknuti; skroz se čime ispuniti.
**pròžētōst** im. ž. r., g. jd. *pròžētosti*, instr. jd. *pròžētošću/pròžētosti* - stanje, svojstvo onoga što je prožeto; ispunjenost; obuzetost; zasićenost.
**prožígati** gl. nesvrš., prez. *pròžīgā* - početi žigati; probadati žigom.
**prožigávānje** gl. im. od prožigavati.
**prožigávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prožìgāvā* - prožigivati.
**prožigívānje** gl. im. s. r. od prožigivati.
**prožigívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *prožìgujē* - početi pomalo žigati; povremeno žigati, prožigavati.
**prožignúće** gl. im. s. r. - žig nastao prožigivanjem.
**prožígnuti** gl. svrš., prez. *pròžīgnēm* - žignuti kroz čitavo tijelo, probosti žigom, žignuti.
**pròžimānje** gl. im. s. r. od prožimati.
**pròžimati** gl. nesvrš., prez. *pròžimām* - vršiti prožimanje; ispunjavati sve čime provlačeći se; obuzimati skroz; prolaziti; strujati cijelim tijelom, obasipati žmarcima; zasićivati šta čime; prodirati, pronicati cjelinom, cijelim bićem; prodirati, pronicati u dubinu čega prolaziti kroza šta u cijelosti.
**prožíviti** gl. svrš., prez. *pròžīvīm*, trp. prid. *pròžīvljen* - oživiti, vratiti koga ponovo u život; učiniti šta da neko oživi (npr. spasiti utopljenika, udavljenika, obješenika i sl.).
**prožívjeti** gl. svrš., prez. *pròžīvīm*, trp. prid. *pròžīvljen* - živeći proći kroz život; provesti ugodan život; ugodno provesti svoj život; ponovo doživjeti; iskusiti nešto vlastitim životom, preživjeti.
**proživljávānje** gl. im. s. r. od proživljavati.
**proživljávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *proživljāvām* - ponovo doživljavati već doživljeno; teško prolaziti kroz život, životariti.
**pròžīvljenōst** im. ž. r., g. jd. *pròžīvljenosti*, instr. jd. *pròžīvljenošću/pròžīvljenosti* - stanje onoga koji je nešto proživio; životno iskustvo, ono što je proživljeno.
**proživotáriti** gl. svrš., prez. *proživòtārīm* - provesti život teško živeći, životareći.



**pròžmariti** gl. svrš., prez. *pròžmarīm* - prostrujati, žmarcima proći kroz tijelo.
**prožmíriti** gl. svrš., prez. *pròžmīrīm* - proviriti kroz šta, žmireći pogledati.
**pròžmirkati** gl. svrš., prez. *pròžmirkām*, dem. - početi žmirkati; žmirkajući pogledati; više puta trepnuti očima.
**pròžmirnuti** gl. svrš., prez. *pròžmirnēm*, demin. - žmirnuvši pogledati; trepnuti očima, žmirnuti.
**pròžnjeti** gl. svrš., prez. *pròženjēm/pròžnjēm*, trp. prid. *prožnjèven* - up. prožeti.
**prožubòriti** gl. svrš., prez. *prožubòrīm* - početi teći žuborom; početi žuboriti.
**prožútjeti** gl. svrš., prez. *pròžūtīm*, trp. prid. *pròžūćen* - postati žut; dobiti žutu boju.
**prožvákati** gl. svrš., prez. *pròžvāčēm* - malo sažvakati; neko vrijeme žvakati.
**pŕpa** im. ž. r. - vrsta prhke, prašnjaste zemlje; lug, pepeo pomiješan s vodom koji se upotrebljava kao obloga.
**pȑpa/pŕpa** im. ž. r., pejor. - razg. strah, prpac.
**pȑpac/pŕpac** im. m. r., g. jd. *pȑpca/pŕpca* - razg. strah, bojazan, prpa, sumnjičavost izmiješana sa strahom; strašljivac.
**pŕpānje/pȑpānje** gl. im. s. r. - posipanje prašinom po tijelu; meškoljenje u prašini.
**pŕpati/pȑpati(se)** gl.nesvrš.,prez. *pŕpām /pȑpām (se)* - prpiti (se).
**pŕpiti/pȑpiti(se)** gl. nesvrš., prez. *pŕpīm/pȑpīm (se)* - meškoljiti se u prhloj, prhkoj zemlji, u pŕpi, kako to čine ptice; posipati se prašinom, pepelom; stavljati obloge od pŕpē.
**pȑsa/pȑsi** im. ž. r. mn., g. *pŕsā* - prednji dio tijela od trbuha do vrata, grudi; dojke, grudi; pluća; prenes. prednji dio odjevnih predmeta koji prekivaju gornji dio tijela.
**pȑsat** prid., odr. v. *pȑsatī* - koji ima razvijena, snažna prsa; koji ima jaka, nabrekla prsa.
**pȑsatōst** im. ž. r., g. jd. *pȑsatosti*, instr. jd. *pȑsatošću/pȑsatosti* - osobina onoga koji je prsat.
**pȑsiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pȑsīm (se)*,
**prsòbolja**
trp. prid. *pȑšen* - izbacivati prsa naprijed, držati se gordo; praviti se važnim; prenes. junačiti se; hvalisati se.
**pŕskalica/pȑskalica** im. ž. r. - ono čime se prska, sprava za prskanje.
**pȑskānje/pŕskānje** gl. im. s. r. - posipanje čega sitnim kapljica vode.
**pȑskānje** gl. im. s. r. - pucanje, cijepanje čega pod pritiskom na više mjesta.
**pŕskati/pȑskati (se)** gl. nesvrš., prez. *pŕskām/pȑskām* - obavljati prskanje; posipati (se) kapljicama vode; izbacivati u kapljicama na sve strane; izbijati u kapljicama ili tankim mlazevima pod pritiskom; vrcati.
**pȑskati (se)** gl. nesvrš., prez. *pȑskā (se)* - praziti, pariti koze.
**pȑskavac** im. m. r., g. jd. *pȑskāvca*, v. jd. *pȑskāvče*, n. mn. *pȑskāvci*, g. mn. *pȑskāvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pȑskāvcima* - onaj koji prska; mala raketa, žabica;
**pȑskavica** im. ž. r. - bot. vrsta šljive čiji plod kad se jede prska, bijela šljiva, bjelošljiva, prskulja.
**pȑskulja** im. ž. r., pejor. - prskavica.
**pȑskotina** im. ž. r. - ono što je prslo; krhotina; mjesto raspuknuća, prslina.
**pȑsluk/pȑsluk** im. m. r., n. mn. *pȑsluci/pȑsluci*, g. mn. *pȑslūkā/pȑslūkā* - dio odjeće bez rukava koji se nosi preko košulje; grudnjak.
**pȑslučād/pȑslučād** zb. im. s. r. - više prslučića zajedno, prslučići.
**prslúčak** im. m. r., g. jd. *prslúčka*, n. mn. *prslúčci*, g. mn. *pȑslūčākā* - prsluče, prslučić.
**pȑsluče** im. s. r., g. jd. *pȑslučeta* - prslučić.
**pȑslučić** im. m. r. - prsluče, kratki prsluk; maleni, dječiji prsluk.
**pȑsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prsa.
**pŕsnuti** gl. svrš., prez. *pŕsnēm* - iznenada poprskati, poškropiti; u sitnim kapljicama se izliti.
**pȑsnuti** gl. svrš., prez. *pȑsnēm*, r. gl. prid. m. r. *pȑsnuo*, ž. r. *pȑsla/pȑsnula* - pod pritiskom raspuknuti; prolomiti se, naglo izbiti s jakim praskom; raspršiti se; prenes. razbježati se na sve strane; naglo izići, iskočiti iz čega; začas se rasprodati; razgrabiti; od ljutnje se raspaliti; sinuti, iznenada postati jasnim.
**prsòbōlnica** im. ž. r. - ona koja boluje od prsobolje.
**prsòbōlnīk** im. m. r., g. jd. *prsòbōlnīka*, v. jd. *prsòbōlnīče*, n. mn. *prsòbōlnīci*, g. mn. *pȑsobōlnīkā/ prsòbōlnīkā* - onaj koji ima prsobolju, plućni bolesnik.

**prsòbolja** im. ž. r. - prehlada pri kojoj se javlja bol u plućima, bolest pluća; sušica, tuberkuloza.

**pȑsobrān** im. m., g. jd. *pȑsobrāna*, g. mn. *pȑsobrānā* - zemljani nasip za zaštitu vojnika od paljbe sa suprotne strane; štit, oklop kojim se štite prsa; štitnik, komad odjeće koji čuva prsa od prehlade.

**pȑst** im. m. r., n. mn. *pȑsti*, g. mn. *pȑstā/pȑstī/pȑstijū* - med. jedan od pet odvojenih duguljastih dijelova šake ili stopala; krajnji članak na šapama nekih životinja i na kandžama ptica; istaknuti dio čega prstastog oblika; u nedostatku metra, mjera za visinu i širinu; prenes. potajno djelovanje (npr. umiješati *pȑste*).

**pȑstac** im. m. r., g. jd. *pȑsca/prstàca*, n. mn. *pȑsci/prstàci*, g. mn. *pȑstācā*/prstácā - zool. vrsta morske školjke koja ima oblik prsta.

**pȑstast** prid., odr. v. *pȑstastī* - prstolik, koji sliči na prst; duguljast, koji ima oblik prsta.

**pȑstasto** pril. - kao prsti, raspoređeno poput prsta.

**pȑstāš** im. m. r., g. jd. *prstáša*, g. mn. *prstášā* - onaj koji ima karakterističan prst; vojnik koji izvrši samoranjavanje u prst da ne bi dalje ratovao.

**prstáši** im. m. r., mn. - zool. sisari koji hodaju samo prstima (npr. mačka, pas i sl.).

**pȑstēn** im. m. r., n. mn. *pȑstenovi/pȑstēni* - dio nakita koji se nosi na prstu; obično skupocjen nakit kojim se zaručuje djevojka ili kojim se simbolično obilježava vjenčanje; sve što ima oblik prstena; krug oko čega; prenes. karika u razvojnom lancu čega.

**prsténak** im. m. r., g. jd. *prsténka*, n. mn. *prsténci*, g. mn. *pȑstēnākā*, dat.-instr.-lok. mn. *prsténcima*, dem. - mali prsten, prstenčić; drag prsten.

**pȑstenast** prid., odr. v. *pȑstenastī* - koji sliči na prsten; koji ima oblik prstena.

**pȑstenovānje** gl. im. s. r. od prstenovati.

**pȑstenovati** gl. svrš., prez. *pȑstenujēm*, trp. prid. *pȑstenovān* - davati prsten djevojci kao znak zaruke; darovati nevjestu stavljanjem prstena na njenu ruku; poklanjati prsten mladoj ženi, obično mladi, nevjesti.

**prstènčić** im. m. r., dem. - dio nakita, mali prsten; dječiji prsten; ono što sliči prstenčiću, kružić, kolutić oko čega.

**prstènjāk** im. m. r., g. jd. *prstenjáka*, n. mn. *prstenjáci*, g. mn. *prstenjákā* - domali prst, prst na kome se nosi prsten.

**pȑstēnje** zb. im. s. r. - gomila prstenova; nakit za prste.

**pȑstić/pȑstīć** im. m. r., g. jd. *pȑstića/prstíća*, dem. - mali prst; dječiji prst.

**pȑstnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prst.

**prstòlik** prid., odr. v. *prstòlikī* - koji sliči na prst, prstast.

**pȑšljēn** im. m. r., g. jd. *pȑšljena*, lok. jd. *pȑšljenu*, n. mn. *pȑšljēni/pȑšljenovi* - anat. kralježak, jedna od prstenastih kosti koje čine kičmu.

**pršljénak** im. m. r., g. jd. *pršljénka*, n. mn. *pršljénci*, g. mn. *pȑšljēnākā* - pršljenčić, mali pršljen, kralježak.

**pȑšljenast** prid., odr. v. *pȑšljenastī* - koji oblikom sliči pršljenu; koji je poput pršljena.

**pršljènčić** im. m. r. - mali pršljen, pršljenak.

**pȑšnjāk** im. m. r., n. mn. *pȑšnjāci*, g. mn. *pȑšnjākā/pršnjákā* - prsluk; krzneni prsluk; grudnjak; prsni remen, kaiš koji se konju stavlja preko prsa.

**pȑšut** im. m. r. - suho meso; osušen svinjski but, šunka.

**pȑšuta** im. ž .r. - pršut.

**pȑten** prid., odr. v. *pȑtenī* - koji je od platna, krpan.

**prtènjača** im. ž. r. - lopta napravljena od zgužvanih krpa, prtena lopta, krpenjača.

**prtènjara** im. ž. r. - prtenjača.

**pȑtilica** im. ž. r., g. jd. *pȑtilicē* - stroj, mašina sprava za pravljenje prtine; uzica za vezivanje prtljaga.

**pȑtina** im. ž. r. - uska utabana staza kroz snijeg.

**pȑtiti** gl. nesvrš., prez. *pȑtīm* - uprtiti, nositi prtljag; gazati snijeg praveći stazu; praviti prtinu.

**pȑtljāg/prtljága** im. m. r., n. mn. *pȑtljāzi*, dat.-instr.-lok. mn. *pȑtljāzima* - spakovane stvari koje se nose na put, putna torba; prenes. znanje.

**prtljága** im. ž. r. - up. prtljag.

**prtljánac** im. m. r., g. jd. *prtljánca*, n. mn. *prtljánci*, g. mn. *pȑtljānācā* - onaj koji prtlja; onaj koji seli; koji je s prtljagom; siromašan čovjek; doseljenik, iseljenik s prtljagom, siromašak; prenes. onaj koji se nezvan miješa u tuđe poslove; brbljivac, brbljivica.



**prtljánčev** prid. odr. v. - koji pripada prtljancu.

**pȑtljānje** gl. im. s. r. - od prtljati..

**pȑtljati** gl. nesvrš., prez. *pȑtljām/ pȑtljām* - teško živjeti, tavoriti, kuburiti; seliti; odlaziti s prtljagom; odnositi prtljag; koješta govoriti, buncati; uvlačiti, petljati koga u šta.

**prtljàžār** im. m. r., g. jd. *prtljažára*, n. mn. *prtljažári*, g. mn. *prtljažárā* - onaj koji kome nosi prtljag, nosač; onaj koji radi u prtljažnici, čuva prtljag, garderober.

**prtljàžina** im. ž. r., augm. - prevelik prtljag; neuredan i težak prtljag.

**pȑtljāžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prtljag; koji je namijenjen za prtljag.

**pȑtljāžnica** im. ž. r. - prostorija za prtljag, garderoba.

**pȑtljāžnīk** im. m. r., n, mn. *pȑtljāžnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pȑtljāžnīcima* - prostor u automobilima namijenjen za prtljag, stvari koje se nose na put.

**prûće** zb. im. s. r. - gomila nabacanih prutova; šiblje.

**prûd** g. jd. *prúda*, n. mn. *prúdovi/prȕdovi*, g. mn. *prúdōvā/prȕdōvā* - sprud, pješčani nanos u vodi koji se često izdiže iznad njene površine; mjesto gdje se u vodi nataložio pijesak i šljunak; pješčanik, šljunkara.

**prȕdīšte** im. s. r. - mjesto u vodi gdje se natаložilo mnogo pijeska i šljunka; pješčanik, šljunkara; pruđe, prudovito područje.

**prudòvit** prid., odr. v. *prudòvitī* - koji je poput pruda, pjeskovit, šljunkovit; u kome ima prudova.

**prûđe** zb. im. s. r. - prudovito područje; prudište.

**prúga** im. ž. r., dat. i lok. jd. *prúzi* - tračnice, šine, kolosijek, saobraćajnica za vozove; linija, pomorska, kopnena ili zračna saobraćajna veza; crta, linija; bora, nabor; trag, brazda; red; prenes. odsječak vremena, period.

**prȕgast** prid., odr. v. *prȕgastī* - koji ima crte, linije po sebi; iscrtan prugama; ukrašen prugama; koji ima oblik pruge.

**Prȕs** im. m. r., g. jd. *Prȕsa*, g. mn. *Prûsā* - pripadnik jednog od baltičkih plemena, srodnih Letoncima i Litvacima (boravili između Donje Visle i Njemena), djelimično izumrli a djelimično germanizirani; stanovnik njemačke pokrajine Pruske.

**prȕskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Pruse, koji im pripada.

**prût** im. m. r., g. jd. *prúta*, instr. jd. *prútom*, n. mn. *prútovi*, g. mn. *prútōvā/ prutóvā* - tanka savitljiva šipka očišćena od lišća; savitljivi štap, šiba, šipka; sredstvo za kažnjavanje; pomagalo za gonjenje stoke.

**prútak** im. m. r., g. jd. *prútka*, n. mn. *prúci*, g. mn. *prûtākā* - prutić.

**prùtić/prùtīć** im. m. r., g. jd. *prùtića/ prutíća*, dem. - prutak, mali prut, štapić, šipčica.

**prùžāč** im. m. r., g. jd. *pružáča*, v. jd. *prȕžāču*, n. mn. *pružáči*, g. mn. *pružáčā* - onaj koji se lahko pruža, koji je savitljiv, elastičan; onaj kojim se pruža, pomagalo za pružanje čega.

**prúžānje** gl. im. s. r. od pružati.

**prúžati (se)** gl. nesvrš., prez. *prûžām (se)* - ležati svom dužinom; cijelom dužinom protezati (se) u nekom pravcu; omogućavati; pomagati kome; udjeljivati; uručivati, davati; polkanjati, darivati.

**prȕžiti (se)** gl. svrš., prez. *prȕžīm* - opružiti (se), leći, položiti (se) vodoravno svom dužinom; protegnuti (se) u nekom pravcu; omogućiti; pomoći kome; udijeliti, uručiti, dati; pokloniti, darovati.

**prûžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pruge.

**pȑvāk** im. m. r., g. mn. *prváka*, n. mn. *prváci*, g. mn. *prvákā*, dat.-instr.-lok. mn. *prvácima* - onaj koji pobjeđuje, koji je na prvom mjestu; koji je između svih najbolji.

**prvàkinja** im. ž. r., g. mn. *prvàkīnjā* - ona koja pobjeđuje, koja je na prvom mjestu; koja je od svih najbolja, pobjednica.

**pȑvašnjī** prid. odr. v. - prvi, onaj koji je bio ranije, prijašnji

**prváčēnje** gl. im. s. r. od prvačiti.

**prváčiti** gl. nesvrš., prez. *pȑvāčīm* - prvi put nešto raditi; biti prvi, prednjačiti.

**pȑvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prvake.

**pȑvāš** im. m. r., g. jd. *prváša*, g. mn. *prvášā* - onaj koji je stalno u prvom redu.

**prvénac/pȑvenac** im. m. r., g. jd. *prvénca/pȑvēnca, prvénci/pȑvēnci*, g. mn. *pȑvēnācā/pȑvenācā* - prvorođeni sin; prvak, vođa; prenes. onaj koji je prvi stigao (npr. prvi med); ono što se prvo pojavilo u svojoj vrsti (npr. prva knjiga); prvi roj koji izađe iz košnice.

**pȑvenaštvo/prvenàštvo** im. s. r. - položaj onoga koji je prvi; pravo prvorođenog djeteta.

**pȑvenačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prvence, koji im pripada.

**pȑvenački** pril. - na način kako to čine prvenci, kao prvenci.

**prvénčād/pȑvēnčād** zb. im. ž. r. - prva djeca; svi oni koji su prvi rođeni; prvina.

**prvénče/pȑvēnče** im. s. r., g. jd. *prvénčeta/pȑvēnčeta* - prvorođeno dijete; sve što je prvo.

**prvènstven** prid., odr. v. *prvènstvenī* - koji je na prvom mjestu; koji se odnosi na prvenstvo; koji ima prvenstvo; prvobitan, prethodni.

**prvènstveno** pril. - prvo, prije svega, najprije, u prvom redu; najviše; pretežno; naročito; osobito, posebno.

**prvénstvo/prvènstvo** im. m. r., g. mn. *pȑvēnstāvā/prvènstāvā* - prednost; prvo mjesto u čemu; glavno sportsko natjecanje.

**pȑvēnče/prvénče** im. s. r., g. jd. *pȑvēnčeta/prvénčeta* - prvenac; prvorođeno dijete; ono koje se u nekoj vrsti prvo pojavilo.

**pȑvī** red. br. - onaj koji u redu ili nizu zauzima početno mjesto, koji je na početku reda.

**prvìna/pȑvina** im. ž. r. - ono što je stiglo prvo, što se prvo pojavilo; novina.

**pȑvō** pril. - najprije; prije svega.

**prvòbitan** prid., odr. v. *prvòbitnī* - prethodni, onaj koji je bio ranije.

**prvòbitno** pril. - prethodno, prije toga, na način kako je prije bilo.

**prvobórac/prvòborac** im. m. r., g. mn. *prvòbōrācā* - koji je u borbu krenuo među prvima.

**prvobòračkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prvoborce.

**prvobràtučed** im. m. r. - bratić, bratov sin; srodstvo između sinova dvojice braće, amidžić, stričević.

**prvobràtučeda** im. ž. r. - bratična, bratova kćer; srodstvo između kćeri dvojice braće, amidžična, stričevićka.

**prvokategòrāš** im. m. r. (grč.), g. jd. *prvokategoráša*, n. mn. *prvokategoráši*, g. mn. *prvokategorášā* - onaj koji je u prvoj kategoriji, prvokategornik.

**prvokatègōrnīk** im. m. r. (grč.), n. mn. *prvokatègōrnīci* - prvokategoraš, onaj koji je u prvoj kategoriji, koji je prva kategorija; koji igra u prvoj kategoriji.

**prvòklasan** prid. (lat.), odr. v. *prvòklasnī* - onaj koji je prve klase, najbolji u svojoj klasi, najsnažniji, najjači, najkvalitetniji; prvorazredan.

**prvòklasnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *prvòklasnosti*, instr. jd. *prvòklasnošću/prvòklasnosti* - stanje ili osobina onoga što je ili koji je prve klase, prvoklasnog.

**prvolìgāš** im. m. r. (špan.), g. jd. *prvoligáša*, g. mn. *prvoligášā* - onaj koji je član prve lige, koji igra u prvoj ligi.

**prvolìgāškī** prid. odr. v. (špan.) - koji se odnosi na prvoligaše.

**prvolìgāški** pril. (šp.) - kao prvoligaši, na prvoligaški način.

**prvòmajskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na Prvi/prvi maj.

**prvorázredan** prid., odr. v. *prvorázrednī* - koji je prvog reda, prvoklasan, odličan.

**prvorázrednōst** im. ž. r., g. jd. *prvorázrednosti*, instr. jd. *prvorázrednošću/prvorázrednosti* - osobina prvorazrednog, kvalitet prvog stepena.

**prvòrodnī** prid. odr. v. - koji je prvi rođen, prvorođeni.

**prvoròdstvo** im. s. r. - stanje ili osobina onog koji je prvi rođen, prvorođenog.

**prvòrotka** im. ž. r., dat. jd. *prvòrotki*, g. mn. *prvòrotkī* - ona koja prvi put rađa, prvorotkinja.

**prvòrotkinja** im. ž. r. - prvorotka.

**prvoròđenī** prid. odr. v. - koji je prvi rođen, prvenac.

**prvosjèdilac** im. m. r., g. jd. *prvosjèdioca*, n. mn. *prvosjèdioci*, g. mn. *prvosjèdilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prvosjèdiocima* - onaj koji je prvi (zapo)sjeo, starosjedilac.



**prvosjèdilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na prvosjedioce, starosjedilački.

**prvosjèdjelac** im. m. r., g. jd. *prvosjèdioca*, n. mn. *prvosjèdioci*, g. mn. *prvosjèdjelācā*, dat.-instr.-lok. mn. *prvosjèdiocima* - prvosjedilac.

**prvosjèdjelačkī** prid. odr. v. - prvosjedilački.

**prvòstepenī/prvostèpenī** prid. odr. v. - koji je prvog stepena, prvostupanjski, prvi, najvažniji.

**prvosvèćenīk** im. m. r., n. mn. *prvosvèćenīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prvosvèćenīcima* - relig. naziv duhovnog lica s najvišim činom; vrhovni svećenik u katoličanstvu.

**prvosvèštenīk** im. m. r., n. mn. *prvosvèštenīci*, dat.-instr.-lok. mn. *prvosvèštenīcima* - relig. naziv duhovnog lica s najvišim činom; vrhovni sveštenik u pravoslavlju.

**pȑvotan** prid., odr. v. *pȑvotnī* - prvi, raniji, prvobitan.

**prvotímac** im. m. r., g. jd. *prvotímca*, n. mn. *prvotímci*, g. mn. *prvòtīmācā* - onaj koji je u prvom timu; koji igra u prvom timu; najbolji u grupi.

**pŕzničav/pȑzničav** prid., odr. v. *pŕzničavī/pȑzničavī* - koji je kao prznica, prgav, sitničav, svadljiv.

**pŕzničkī/pȑzničkī** prid. odr. up. - koji se odnosi na prznièavost i prznice; koji je kao u prznice.

**pŕznica/pȑznica** im. m. r. - prgav, sitničav čovjek sklon svađi, svadljiva osoba.

**pŕzniti/pȑzniti** gl. nesvrš., prez. *pŕznīm/pȑznīm*, trp. prid. *pȑžnjen/pȑžnjen* - rasipati šta sitno po čistoj sobi, činiti pržnju.

**pȑžen** prid., odr. v. *pȑženī* - koji je bio izložen visokoj temperaturi bez prisustva vode; izložen vatri, suncu i sl.; koji je promijenio svoja svojstva jer je bio izložen djelovanju visoke temperature.

**pržènica** im. ž. r. - kulin. u jaje umočen i ispržen komad (starog) hljeba.

**pȑženje** gl. im. s. r. - od pržiti.

**pȑževina** im. ž. r. - ono što je prženo; tamna boja kao u onoga što je prženo.

**pȑžilica** im. ž. r. - pržionik, stroj za prženje, pržun.

**pȑžina** im. ž. r. - sitni pijesak; sitni otpaci željeza kad se kuje.

**pȑžinast** prid., odr. v. *pȑžinastī* - pjeskovit, koji je kao pržina.

**pȑžinav** prid., odr. v. *pȑžinavī* - pržinast.

**pržiònica/pržiónica** im. ž. r. - objekat ili prostorija u kojoj se prži kafa; općenito mjesto za prženje.

**pržiònīk/pržionīk** im. m. r., g. jd. *pržioníka*, n. mn. *pržioníci*, dat.-instr.-lok. mn. *pržionícima* - stroj za prženje; pržilica za kafu, šiš.

**pȑžiti** gl. nesvrš., prez. *pȑžīm* - spremati, peći hranu na masnoći bez vode; izlagati šta vatri, suncu, peći, paliti vrelinom; prenes. stavljati koga na muke, zlostavljati, mučiti.

**pȑžljiv** prid., odr. v. *pȑžljivī* - koji se može pržiti.

**pŕžnja/pȑžnja** im. ž. r. - rasipanje mrvica čega, pržnjenje; kvarenje dobrog raspoloženja u društvu prznièavim govorom.

**pŕžnjēnje/pȑžnjēnje** gl. im. s. r. - od przniti.

**pȑžolica** im. ž. r. - ispržen komad rastanjenog i istucanog mesa, pržena šnicla, ispržen komad hljeba.

**pȑžotina** im. ž. r. - rana nastala prislanjanjem tijela uza šta vrelo, usijano; spržotina, opržotina, opekotina, opeklina; sprženo, opečeno mjesto na koži.

**pȑžulja** im. ž. r. - plitka limena posuda za pečenje ražnja; naročita ovalna duboka glinena posuda s poklopcem za prženje i pečenje mesa i druge hrane; pržionik.

**pȑžūn** im. m. r. (tal.), g. jd. *pržúna*, g. mn. *pržúnā* - zatvor, tamnica; pržionik.

**psàlm** im. m. r. (grč.), g. jd. *psâlma*, n. mn. *psâlmi*, g. mn. *psàlāmā* - relig. starozavjetna pjesma; knjiž. hvalospjev, zanosna pjesma, himna.

**psàlmist(a)/psalmòdist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *psàlmistē*, n. mn. *psàlmisti*, g. mn. *psàlmīstā* - pisac psalama; pjesnik pobožnih pjesama.

**psalmìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psalmiste.

**psalmòdija** im. ž. r. (grč.) - pjevanje psalama; prenes. monotono recitovanje.

**psalmòdist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *psalmòdistē*, n. mn. *psalmòdisti*, g. mn. *psalmòdīstā* - up. psalmist(a).

**psalmopijèvac** im. m. r. (grč.), g. jd. *psalmopijèvca*, n. mn. *psalmopijèvci*, g. mn. *psalmopijèvācā*, dat.-instr.-lok.

mn. *psalmopijèvcima* - onaj koji pjeva psalme; psalmist.

**psâlmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psalme.

**psàltīr** im. m. r. (grč.), g. jd. *psaltíra* - knjiga psalama; udžbenik iz koga se nekad učilo čitanje.

**psaltírac** im. m. r. (grč.), g. jd. *psaltírca*, n. mn. *psaltírci*, g. mn. *psàltīrācā* - onaj koji uči psaltir, učenik psaltira.

**psèćī/psèćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pse.

**psetánce/psetášce** im. s. r., g. jd. *psetáncetalpsetášceta* dem. - mali pas, psić, štene, štence; kuče.

**psètār/psètār** im. m. r., g. jd. *psetáral psètāra*, n. mn. *psetári/psètāri*, g. mn. *psetárā/psètārā* - uzgajivači pasa; ljubitelji pasa.

**psètara** im. ž. r., g. jd. *psètarē*, n. mn. *psètare*, g. mn. *psètārā* - kućica za pse, štenara.

**psètārna** im. ž. r. - psetarnica.

**psètārnica** im. ž. r. - firma koja se bavi uzgojem pasa; ograđen prostor ili zgrada za uzgoj pasa, štenara.

**psèto** im. s. r., g. jd. *psèta* - pas, štene, ker.

**psetùrina** im. ž. r., pejor. - velik i ružan pas, psina, štenusina.

**psèudo-** pref. (grč.) - označava da je ono što znači osnovna riječ netačno, lažno, izmišljeno, pogrešno (npr. *pseudolingvìstika*).

**pseudònīm** im. m. r. (grč.), g. jd. *pseudoníma*, g. mn. *pseudonímā* - izmišljeno, lažno ime.

**psìha** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *psìhi*, g. mn. *psîhā* - med. duševno stanje; duh, duša; komad namještaja sa velikim ogledalom.

**psìhičkī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na psihu, koji joj pripada.

**psìhički** pril. (grč.) - med. na psihički način, duševno.

**psihijàtar** im. m. r. (grč.), g. jd. *psihijàtra*, n. mn. *psihijàtri*, g. mn. *psihijàtārā* - med. ljekar specijalista za duševne bolesti.

**psihijàtrija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka o duševnim bolestima; duševna bolnica; bolničko odjeljenje za duševne bolesti.

**psihijàtrījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psihijatre i psihijatriju.

**psihoanalìtičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *psihoanalìtičāra*, g. mn. *psihoanalìtičārā* - med. liječnik, specijalista psihoanalize.

**psihoanalíza** im. ž. r. (grč.) - med. proučavanje duševnog života raščlanjivanjem ispoljenih emocija radi proučavanja i liječenja duhovnog zdravlja.

**psihofìzika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *psihofìzici* - med. dio eksperimentalne psihologije koji se naučno bavi odnosom mjerljivih fizičkih pojava i psihičkih fenomena.

**psihofìzičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psihofiziku i psihofizičke pojave.

**psihòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *psihòlozi*, dat.-instr.-lok. mn. *psihòlozima* - med. naučnik koji se bavi izučavanjem psihologije; liječnik koji se bavi ljudskom psihom; prenes. svaki čovjek koji zna doprijeti do ljudske psihe i otkriti karakter ljudi.

**psihològija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka o duševnom doživljavanju i preživljavanju, te o oblicima i zakonitostima manifestovanja duševnih stanja; duševni procesi; osobina karaktera, duhovni i moralni lik čovjeka.

**psihològījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psihologiju.

**psihologizírānje** gl. im. s. r. (grč.) od psihologizirati.

**psihologizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *psihologìzīrām* - opisivati i prikazivati duševne bolesti i stanja; pejor. beskorisno nagađati šta o duševnim stanjima i bolestima.

**psihòloškī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na psihologe i na psihologiju, koji im pripada.

**psihòloški** pril. (grč.) - med. kao što to čine psiholozi, kao psiholozi, na psihološki način.

**psihomètrija** im. ž. r. (grč.) - med. naučno mjerenje duševnih pojava matematičkim sredstvima.

**psihomètrījskī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na psihometriju.

**psihoneuróza** im. ž. r. (grč.) - med. bolesno stanje koje se javlja kao reakcija na neke događaje.

**psihòpat(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *psihòpati/psihòpatē*, n. mn. *psihòpate*, g. mn. *psihòpātā* - med. duševni bolesnik, umobolnik; lud čovjek, luđak.



**psihopàtija** im. ž. r. (grč.) - psihička rastrojenost, ludilo, umobolnost.

**psihopatòlog** im. m. (grč.) r., n. mn. *psihopatòlozi*, dat.-instr.-lok. mn. *psihopatòlozima* - med. stručnjak u psihopatologiji; specijalist za duševne bolesti.

**psihopatològija** im. ž. r. (grč.) - med. nauka o duševnim bolestima.

**psihopatòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na psihopatologiju i na psihopatologe; koji se odnosi na duševne bolesnike, psihopate; psihopatski.

**psihòpatskī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na psihopate, koji im pripada.

**psihoterapèut** im. m. r. (grč.) - med. osoba koja s bolesnikom obavlja psihoterapiju.

**psihoteràpija** im. ž. r. (grč.) - med. liječenje psihičkih bolesnika psihičkim putem, razgovorom, slušanjem, sugestijom i autosugestijom.

**psihoteràpījskī** prid. odr. v. (grč.) - med. koji se odnosi na psihoterapiju.

**psihoteràpist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *psihoteràpistē* - med. osoba koja ide na psihoterapiju.

**psìna** im. ž. i m. r., pejor. - veliki ružan i opasan pas, pseturina.

**psìć** im. m. r., dem. - mali pas, štence; umiljato štene.

**psòglav** prid., odr. v. *psòglavī* - koji je sa glavom nalik psećoj; nakaza sa psećom glavom.

**psorijáza** im. ž. r. (lat.) - med. vrsta teško izlječivog kožnog oboljenja.

**psòvāč** im. m. r., g. jd. *psováča*, dat. jd. *psováču*, v. jd. *psȍvāču*, g. mn. *psováčā* - prostak primitivac, onaj koji previše i često psuje.

**psováčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na psovača, koji mu pripada.

**psovàčica** im. ž. r. - ona koja psuje, koja je sklona i vješta u psovanju.

**psòvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na psovače; koji je kao u psovača; koji pripada psovačima.

**psòvāčki** pril. - na način kako to čine psovači; psujući; kao psovači.

**psòvāčnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se pretjerano psuje; mjesto za psovanje.

**psòvati** gl. nesvrš., prez. *psȕjēm* - izgovarati nepristojne riječi, psovke; upućivati kome psovke; vrijeđati koga psovanjem; grditi, ružiti povišenim glasom.

**psôvka** im. ž. r., dat. jd. *psôvki*, g. mn. *psôvkī* - ružna, pogrdna, uvredljiva riječ ili izreka kojom se namjerno vrijeđa ili izruguje osoba kojoj je upućena; vulgarizam.

**pst!** uzv. - upućuje se obično s prstom na ustima, polušapatom i otegnutim *s*, kao znak upozorenja da je nužna tišina.

**pšènica** im. ž. r. - vrsta žitrice iz porodice trava koja služi za proizvodnju brašna.

**pšènìčīšte** im. s. r. - zemljište sa koga je požnjevena pšenica.

**pšènični** prid. odr. v. - koji je od pšenice.

**pšènìčica** im. ž. r., dem. - tek iznikla, niskapšenica; sitna pšenica; malo pšenice.

**pšènìčnīk** im. m. r., n. mn. *pšènìčnīci* - mjesto, hambar za držanje pšenice; hljeb od pšenična brašna, pšeničnjak.

**pšènìčnjāk** im. m. r., n. mn. *pšènìčnjāci*, dat.-instr.-lok. mn. *pšènìčnjācima* - pšeničište; pšeničnik, velika posuda ili soba za odlaganje pšenice; crni hljeb od pšeničnog brašna.

**ptìca** im. ž. r., v. jd. *ptȉco*, g. mn. *ptîcā* - zool. vrsta dvonogog kičmenjaka obraslog perjem i s krilima koji leti; vrsta pernatih kičmenjaka; prenes. važan čovjek; sumnjiva osoba; osoba koja donosi vijesti.

**ptìć** im. m. r., n. mn. *ptȉći* i *ptȉčići* - tek izleglo ptičije pile; ptičije mladunče s paperjem koje još ne zna letjeti; prenes. sin, dječak, dječačić.

**ptìčād** zb. im. ž. r. - ptići, ptičići.

**ptìčār** im. m. r. - onaj koji se bavi pticama; koji izuzetno voli ptice; koji drži ptice; koji prodaje ptice; pas za lov ptica.

**ptìčara** im. ž. r. - sitno zrno, sačma za ptice; puška za gađanje ptica, ptičarka.

**ptìčārev** prid. odr. v. - koji se odnosi na ptičara; koji pripada ptičaru.

**ptičárēnje** gl. im. s. r. - bavljenje ptičarstvom.

**ptičàrica** im. ž. r. - žena ptičar, ptičarka.

**ptičáriti** gl. nesvrš., prez. *ptìčārīm* - baviti se ptičarenjem, uzgajati ptice.

**ptìčārka** im. ž. r., dat. jd. *ptìčārki*, g.mn. *ptìčārkī* - puška kojom se love ptice; ptičarica.
**ptìčārkin/ptìčārkīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na ptičarke.
**ptìčārnīk** im. m. r., g. jd. *ptìčārnīka*, n. mn. *ptìčārnīci*, g. mn. *ptìčārnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *ptìčārnīcima* - mjesto gdje su postavljene kućice za ptice; farma za uzgoj ptica.
**ptìčārov** prid. odr. v. - ptičarev.
**ptìčārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ptičare, koji im pripada.
**ptìčārski** pril. - kao ptičari, na način ptičara.
**ptičárstvo** im. s. r. - grana privrede koja se bavi uzgojem i prodajom ptica; zanimanje ptičara.
**ptìče** im. s. r., g. jd. *ptìčeta* - mladunče ptice; prenes. bespomoćno dijete.
**ptičètina** im. ž. r., augm. - ptičurina.
**ptìčica** im. ž. r., v. jd. *ptìčice*, dem. - mlada ptica; uplašena ptica; draga ptica; prenes. neoprezna djevojka.
**ptìčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ptice, koji im pripada.
**ptičùrina** im. ž. r., augm. - velika i nerado viđena ptica; ptica štetočina; ptica grabljivica.
**pù!** uzv. - uzvik u ljutnji kojim se oponaša pljuvanje.
**pûb** im. m. r. (njem.) - igračka karta; figura na igračkoj karti, dječak.
**pubèrtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pubertéta* - period polnog sazrijevanja kod dječaka i djevojčica.
**pubertètlija** im. m. r. (lat.) - pejor. dječak ili djevojčica u periodu polnog sazrijevanja, onaj koji je u pubertetu.
**publicírati** gl. nesvrš. i svrš. (lat.), prez. *publìcīrām* - publikovati, štampati, izdavati štampano djelo; objavljivati, iznositi, predstavljati javnosti.
**publìcist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *publìcistē*, n. mn. *publìcisti/publìciste* - onaj koji publikuje, novinar, žurnalist.
**publicìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *publicìstici* - publicistička, javno publikovana djela; radovi publicista; žurnalistika, novinarstvo.
**publicìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na publiciste i publicistiku.
**publicìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *publicitéta* - iznošenje čega pred javnost; populariziranje; izlaganje čega javnom ocjenjivanju.
**pùblika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *pùblici* - skup ljudi u ulozi slušalaca, gledalaca, promatrača; narod.
**publikácija** im. ž. r. (lat.) - publikovano djelo, javno objavljeno naučno ili književno djelo; knjiga općenito; časopis.
**pùblikovānje** gl. im. s. r. (lat.) - od publikovati.
**pùblikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *pùblikujēm* - publicirati.
**pùc/pûc** im. m. r., onomat. - pucanje.
**pùc!** uzv. - uzvik kojim se huška pas; skraćeni imperativ od pucati.
**púca** im. ž. r., pejor. - razg. ono iz čega se puca, pucaljka; pištolj; puška; vrsta sočne hrskave jabuke; vrsta biljke s pucavim plodovima, pucavac, pucavica.
**pùca** im. ž. r. - puce, puljka, dugme.
**pùcāč** im. m. r., g. jd. *pucáča*, instr. jd. *pucáčem*, g. mn. *pucáčā* - onaj koji puca; izvođač šuta; koji češlja vunu pucanjem.
**pùcāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pucače i pucanje.
**pùcād** zb. im. ž. r. - razg. dugmad, dugmići.
**pùcalica** im. ž. r. - spravica napravljena od šuplje grančice iz koje se puca; pucaljka.
**pùcalina** im. ž. r. - ono što je nastalo pucanjem, ljuštura plodova različitih pucavaca; pucaljika.
**pucàljika** im. ž. r., dat. jd. *pucàljiki*, g. mn. *pucàljīkā* - bot. biljka iz porodice leptirnjača s kožnatim napuhanim plodom; pucalina.
**pùcāljka** im. ž. r., dat. jd. *pùcāljki*, g. mn. *pùcāljkī* - dječija pucalica; praćka za ispucavanje kamenčića i sl.; púca, puška.
**pûcanj** im. m. r., g. jd. *pûcnja*, n. mn. *pûcnji/pûcnjevi* - hitac; prasak vatrenog oružja; kratak oštar zvuk pri pucanju; zvuk pri udarcu bičem kroz zrak; tutanj groma; prenes. udarac riječima.
**pùcānje** gl. im. s. r. od pucati.
**pùcār** im. m. r., g. jd. *pucára* - čovjek koji se bavi pucanjem, razmršavanjem, češljanjem vune.
**pùcara** im. ž. r. - bot. vrsta sočne šljive.
**pucàrānje/puckàrānje** gl. im. s. r., pejor. - isprekidano pucanje.



**pucàrati/puckàrati** gl. nesvrš., prez. *pucàrām/puckàrām*, pejor. - isprekidano pucati, pucajući razmjenjivati vatru.
**pùcati** gl. nesvrš., prez. *pùcām* - ispaljivati metke iz vatrenog oružja; precizno gađati u metu; šutirati loptu; ciljati u šta; prenes. praviti aluzije, ciljati riječima; težiti ka čemu; zavidjeti.
**pùcavac** im. m. r., g. jd. *pùcāvca*, n. mn. *pùcāvci*, g. mn. *pùcavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pùcāvcima* - bot. vrsta biljke iz porodice karanfila; vrsta grožđa čije zrno lahko puca; općenito plodovi koji se pucajući otvaraju.
**pùcavica** im. ž. r. - pucavac.
**pùce** im. s. r., g. jd. *pùceta*, n. mn. *pucèta* - dugme, dugmić.
**pùckānje/puckètānje** gl. im. s. r. - povremeno učestalo pucanje; pucketavo šuškanje.
**pùckati** gl. nesvrš., prez. *pùckām* - povremeno pucati; pucketati.
**pùckav** prid., odr. v. *pùckavī* - koji pucka, pršti, puckajući, šušti, pišti.
**puckètati** gl. nesvrš., prez. *puckètām* - pomalo ali učestalo pucati; puckati; puckarati; šuškati puckanjem.
**puckètav** prid., odr. v. *puckètavī* - pu ckav, koji pucketa, pucketajući pišti, šišti, pršti.
**pùcnuti** gl. svrš., prez. *pùcnēm* - proizvesti čime kratak i oštar zvuk.
**pùcnjava** im. ž. r. - pucanje iz više pušaka; zajedničko i učestalo pucanje iz vatrenog oružja.
**pùč** im. m. r. (njem.), instr. jd. *pùčem*, mn. *pùčevi* - iznenadni pokušaj preotimanja vlasti obično izveden s malim brojem ljudi, pučista.
**pùč** im. m. r., instr. jd. *pùčem*, mn. *pùčevi* - neob. pukotina, rupica na listu.
**púčanin** im. m. r., n. mn. *púčani* - muškarac iz puka; čovjek iz naroda; seljak, građanin bez prava.
**púčaninov** prid. odr. v. - koji pripada pučaninu.
**púčānka** im. ž. r., dat.-lok. jd. *púčānki*, g. mn. *púčānkī* - žena pučanin, obična građanka bez posebnih prava.
**púčānkin/púčānkīn** prid. odr. v. - koji pripada pučanki.
**púčanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pučane.
**pučánstvo** im. s. r. - stanovništvo, puk, narod.
**púčēnje** gl. im. s. r. od pučiti.
**pùčina** im. ž. r., g. mn. *pùčīnā* - otvoreno more; linija koja spaja nebo i more.
**pùčinskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pučinu.
**pùčist(a)** im. m. r., g. jd. *pùčistē*, n. mn. *pùčisti/pùčiste*, g. mn. *pùčīstā* - pripadnik pučističkog pokreta, pobunjenik.
**púčiti** gl. nesvrš., prez. *pûčīm* - pucati pod pritiskom; prstima vaditi košpice iz voća; prstima cijepati plod.
**pûčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puk; koji pripada puku, narodni.
**pùć/bùć** uzv., onomat. - oponašanje zvuka kad nešto padne i uroni u vodu.
**pùćēnje** gl. im. s. r., g. jd. *pùćēnja*, n. mn. *pùćēnja*, g. mn. *pùćēnjā* - sputavanje konja vezivanjem putače oko njihovih nogu.
**púćēnje** gl. im. s. r., g. jd. *púćēnja*, n. mn. *púćēnja*, g. mn. *púćēnjā* - ljutnja, ljućenje s napućenim usnama; durenje.
**pùći** gl. svrš., prez. *pùknēm*, trp. prid. *pùknūt* - puknuti.
**púćiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pûćīm (se)* - isturiti naprijed, pupčiti, ispupčiti; napućivši usne ljutiti se; duriti se.
**pùćkānje** gl. im. s. r. od pućkati.
**pùćkati** gl. nesvrš., prez. *pùćkām* - onomat. pušeći s vremena na vrijeme iz usta ispuštati dimove uz specifičan zvuk; pućkanjem iz usta ispuštati zrak, paru; prigušeno gorjeti s pućkanjem; izgovarati uzvik puć-puć.
**pùćnuti** gl. svrš., prez. *pùćnēm* - onomat. uzviknuti *pùć*; ispustiti zvuk kao u pućkanju.
**pùćpura** im. ž. r., g. jd. *pùćpurē*, n. mn. *pùćpure*, g. mn. *pùćpūrā* - pućpurka.
**pùćpula** im. s. r. - prepelica, pućpura, pućpurka.
**pućpùrić** im. m. r., dem. - onom. ptica koja pućpuriče, pućpurka, prepeličica; onaj koji pućpuriče.
**pućpuríkānje** gl. im. s. r. - od pućpurikati.
**pućpuríkati** gl. nesvrš., prez. *pućpùrīčēm* - onom. oponašanjem zova nekih ptica dozivati ih.
**pùćpūrka** im. ž. r., dat. jd. *pùćpūrki*, g. mn. *pùćpūrkī* - onom. prepelica, pućpura, ptica koja pućpuriče, pućpurić.
**pùć-pùrūć!** uzv. - onom. uzvik oponašanja prepeličijeg glasanja, pućkanja.

**pûd** im. m. r. (rus.) - mjera za težinu (16, 38 kg).
**pùdār** im. m. r., g. jd. *pudára*, n. mn. *pudári*, g. mn. *pudárā* - čuvar vinograda i drugih usjeva.
**pùdara** im. ž. r., g. jd. *pùdarē*, n. mn. *pùdare*, g. mn. *pȕdārā* - kolibica u koju se od kiše sklanja čuvar vinograda, pudarska koliba.
**púder** im. m. r. (fr.) - ljekoviti prah za kožne bolesti; ružičasto mirišljavo kozmetičko sredstvo za uljepšavanje lica; vrsta finog brašna za kolače; vrsta sitnog pijeska.
**pudèrisānje** gl. im. s. r. (fr.) od puderisati (se).
**pudèrisati (se)** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pudèrišēm(se)* - obavljati puderisanje; posipati puderom, pudrati; uljepšavati lice puderom.
**púderskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na puder i puderisanje.
**pùding** im. m. r. (engl.), n. mn. *pùdinzi*, dat.-instr.-lok. mn. *pùdinzima* - vrsta kašastog slatkiša koji se od smjese brašna, jaja, maslaca i šećera kuha u mlijeku, čiji oblik zavisi od posude u kojoj se hladi, a boja i ukus od različitih aromatskih dodataka.
**pȕdlica/púdlica** im. ž. r. (njem.), dem. - zool. vrsta malenog kućnog psa s dugom kovrčastom dlakom, pudla.
**pȕdrānje** gl. im. s. r. (fr.) od pudrati.
**pȕdrati (se)** gl. nesvrš. (fr.), prez. *pȕdrām* (se) - puderisati (se).
**pudrijéra** im. ž. r. (fr.) - kutija za puder.
**pȕf!** uzv. (fr.) - njime se označava tup, npr. bokserski udarac.
**pȕf** im. m. r (fr.) - krzneni valjkasti štitnik za ruke kao dio zimskog kaputa; okrugla stolica bez naslona obložena mekanim materijalom.
**pùfna** im. ž. r. (njem.), g. mn. *pùfnī* - veliki napuhani nabor obično na ramenima haljine; jastučić za puderisanje koji stoji u pudrijeri.
**pȕh** im. m. r., n. mn. *pùhovi*, g. mn. *pȕhōvā* - zool. vrsta glodara koji spava zimski san; prenes. lijen čovjek, spavalica; onomat. zvuk pri naglom izbacivanju zraka iz usta.
**pùhāč** im. m. r., g. jd. *puháča*, n. mn. *puháči*, g. mn. *puháčā* - onaj koji puše u šta; zanimanje u industriji stakla; duhač.
**pùhāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puhače, koji im pripada, duhački.
**pùhāć** im. m. r., g. jd. *puháća*, n. mn. *puháći*, g. mn. *puháćā* - puh.
**puháćev** prid. odr. v. - koji pripada puhaću.
**pùhāćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puhanje, koji služi za puhanje.
**pȕhalica** im. ž. r. - bot. vrsta gljive, puhara.
**púhalica** im. ž. r. - ona koja se puše, nadima, oholi, ohola osoba; ona koja je sklona ljutnji, durenju; ono na šta se puše, puhaljka.
**pùhalo/púhalo** im. s. r. - spravica kroz koju se puše; otvor kroz koji puše zrak.
**pùhāljka** im. ž. r., dat. jd. *pùhāljci*, g. mn. *pùhāljkī* - naprava kojom se raspuhuje žar; mijeh za raspirivanje vatre; puhalo.
**púhānje** gl. im. s. r. od puhati.
**pȕhār** im. m. r., g. jd. *pùhāra/puhára* - duhanski pepeo, pepeo nastao pušenjem cigareta.
**pùhara** im. ž. r., g. jd. *pùharē*, n. mn. *pùharē*, g. mn. *pȕhārā* - bot. loptasta gljiva koja se osušena raspada u prah.
**pȕhārev/pȕhārov** prid. odr. v. - koji pripada puharu.
**pùharīn** prid. odr. v. - koji pripada puhari; koji je nastao od puhare.
**púhati** gl. nesvrš., prez. *pûšēm* - obavljati puhanje, pokretati zrak pušući; praviti propuh; snažno ispuštati udahnuti zrak; prenes. ljutiti se, duriti se; ljutito šutjeti pušući; praviti se važan.
**pûhnūt** prid. odr. v. - u koga je puhano; prenes. odnesen, ukraden, otpuhnut.
**púhnuti** gl. svrš., prez. *pûhnēm*, trp. prid. *pûhnūt* - iznenada zapuhati; u jednom dahu ispustiti zrak iz usta; prenes. ukrasti.
**pȕjdati** gl. nesvrš., prez. *pȕjdām*, onomat. - pujkati, dražiti psa, huškati psa na koga; izazivanjem huškati.
**pȕjkati** gl. nesvrš., prez. *pȕjkām* - onomat. pujdati.
**pûk** im. m. r., v. jd. *pûče*, lok. jd. *púku*, n. mn. *púkovi/pûci*, g. mn. *púkōvā/ púkā* - stanovnici neke zemlje, narod; vojn. samostalna vojna jedinica veća od bataljona koja ulazi u sastav brigade.
**pûkī** prid. odr. v. - jadan, nezaštićen, usamljen; običan, jednostavan.



**pȕknuti** gl. svrš., prez. *pȕknēm*, trp. prid. *pȕknūt*; rad. gl. prid. *pȕkao/pȕknuo* - pući, prsnuti; raspasti se zbog pretjeranog rastezanja, natezanja; raspuknuti; rascijepiti se; iznenada proizvesti kratak a oštar zvuk udarcem, fijukom biča, naglim pokretom i sl.; ispaliti metak, tane i sl.; prenes. izgubiti strpljenje; poludjeti.
**pùkotina** im. ž. r., g. jd. *pùkotinē*, n. mn. *pùkotine*, g. mn. *pùkotīnā* - rascjep koji nastane kad nešto napukne ili raspukne; raspuknuće, šupljina, procijep, napuknuće.
**pùkōvnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pukovnike, koji im pripada.
**pukòvnija** im. ž. r., g. jd. *pukòvnijē*, n. mn. *pukòvnije*, g. mn. *pukòvnījā* - puk, vojna jedinica kojom komanduje pukovnik.
**pukòvnījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pukovniju.
**pùkōvnīk** im. m. r., n. mn. *pùkōvnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *pùkōvnīcima* - vojnički čin, visoko oficirsko zvanje u vojsci; komandant puka.
**pùkōvnīkovica** im. ž. r., v. jd. *pùkōvnīkovice* - pukovnikova žena, žena udata za pukovnika.
**pukovnìkuša** im. ž. r., g. jd. *pukovnìkušē*, pejor. - pogrdan naziv za pukovnikovice.
**pûkovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puk.
**pȕla/pȕlka/pȕljka** im. ž. r. (perz.) - dugme, puca, puce.
**pùlēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *puléna*, n. mn. *puléni*, g. mn. *pulénā* - pitomac, štićenik; med. venerična izraslina u preponama.
**pulmològija** im. ž. r. (lat.-grč.), g. jd. *pulmològijē* - nauka koja se bavi proučavanjem pluća.
**pȕlmonālan** prid. (lat.), odr. v. *pȕlmonālnī* - koji se odnosi na pluća; koji pripada plućima, plućni; koji liječi plućne bolesti.
**pulmòničan** prid. (lat.), odr. v. *pulmòničnī* - koji je sklon plućnim oboljenjima; koji boluje od plućnih bolesti; grudobolan.
**pulmònija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pulmònijē* - zapaljenje, upala pluća; tuberkuloza.
**pulóver** im. m. r. (engl.), g. jd. *pulóvera*, n. mn. *pulóveri*, g. mn. *pulóvērā* - zatvoreni pleteni odjevni predmet, s rukavima ili bez njih, obično s veizrezom za glavu, koji se nosi preko košulje a ispod kaputa.
**pȕlpa** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pȕlpē*, n. mn. *pȕlpe*, g. mn. *pûlpā/pûlpī* - med. mekano tkivo koje ispunjava šupljinu zuba; mesnati dio voćnih plodova.
**pȕls** im. m. r. (lat.), g. jd. *pȕlsa*, n. mn. *pȕlsovi*, g. mn. *pȕlsōvā* - ritmičko otkucavanje žile kucavice kao odraz rada srca.
**pulsácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *pulsácijē* - pulsiranje.
**pȕlsātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *pùlsātora* - stroj za provjetravanje zatvorenih prostorija koji naizmjenično izbacuje nečist a ubacuje čist zrak.
**pȕlser** im. m. r. (lat.), g. jd. *pȕlsera*, n. mn. *pȕlseri*, g. mn. *pȕlsērā* - stroj za pulsiranje, kojim se pulsira; vibrator.
**pȕlsimetar** im. m. r. (lat.-grč.), g. jd. *pȕlsimetra*, n. mn. *pȕlsimetri*, g. mn. *pȕlisimetārā* - aparat za grafičko predstavljanje pulsa.
**pulsírānje** gl. im. s. r. (lat.) od pulsirati.
**pulsírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pùlsīrām* - ritmički ujednačeno kucati; ravnomjerno otkucavati.
**pulsírajūćī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na pulsiranje, koji pùlsira, koji je u stanju pulsiranja.
**pûlskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na grad Pulu (Hrvatska); koji pripada Puli.
**pȕlt** im. m. r. (lat.), g. jd. *pȕlta*, n. mn. *pȕltovi*, g. mn. *pȕltōvā* - dugački sto za izlaganje robe; široka daska u šaltersalama kojom se odjeljuje poslovni prostor od onoga za stranke; pijačni sto, tezga; stalak za note.
**pȕma/púma** im. ž. r. (per.), g. jd. *pȕmē/ púmē*, n. mn. *pȕme/púme*, g. mn. *pûmā/púmā* - zool. vrsta divlje mačke, kaguar; prenes. vrsta dobrog i oštrog noža; vrsta kvalitetnih sportskih patika.
**pùmica/púmica** im. ž. r. (per.), g. jd. *pùmicē/púmicē*, n. mn. *pùmice/púmice*, g. mn. *pùmīcā/púmīcā*, dem. - mala puma.
**pùmpa/pûmpa** im. ž. r. (njem.) - naprava za pumpanje, crpanje, crpka; pumpna stanica, benzinska stanica.
**pùmpānje/pûmpānje** gl. im. s. r. (njem.) od pumpati.

**pùmpati/pûmpati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *pùmpām/pûmpām*, trp. prid. *pùmpān/pûmpān* - pumpom ubacivati zrak u šta, napuhivati (npr. loptu); obavljati pumpanje; crpati; prenes. prenositi kome previše ob. negativnih subjektivnih informacija kako bi onaj koji ih sluša povjerovao u njih.
**pùmpica/pûmpica** im. ž. r. (njem.), g. jd. *pùmpicē/pûmpicē*, n. mn. *pùmpice/pûmpice*, g. mn. *pùmpīcā/pûmpīcā*, dem. - mala pumpa; ručna spravica za podmazivanje čega; spravica za ubacivanje zraka u šta, za napuhivanje.
**pùmpnī/pûmpnī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na pumpe.
**pȕn** prid., odr. v. *pȕnī* - popunjen do vrha, ispunjen čime; prenes. zasićen čime.
**púnac** im. m. r., g. jd. *púnca*, n. mn. *púnci/púnčevi*, g. mn. *pûnāca/púnčēvā* - ženin otac, tast.
**pȕnačak** prid., odr. v. *pȕnačkī* - koji je prilično pun; debeljuškast.
**pȕnašan** prid., odr. v. *pȕnašnī/ pȕnašnī* - punačak.
**pȕnašnōst** im. ž. r., g. jd. *pȕnašnosti*, instr. jd. *pȕnašnošću/pȕnašnosti* - stanje i osobina onih koji su punašni.
**pȕncat** prid., odr. v. *pȕncatī* - vrhom pun (npr. pȕn *pȕncat*).
**pȕnč** im. m. r. (engl.), g. jd *pȕnča* - hladno ili toplo alkoholno piće nastalo mješavinom različitih sastojaka (rum, vino, čaj, šećer, limun i dr. aromatični sastojci).
**púnčev** prid. odr. v. - koji se odnosi na punca, koji mu pripada.
**púnčevina** im. ž. r., g. jd. *púnčevīnē* - punčevo imanje, imovina koju je zet naslijedio od punca.
**púnđa/pûnđa** im. ž. r. (mađ.), g. jd. *púnđē/pûnđē* - u čvor ili smotuljak spletena ili smotana kosa; vrsta frizure; način češljanja.
**púnđica/pûnđica** im. ž. r. (mađ.), g. jd. *pȕnđicē/pûnđicē*, dem. - u smotuljak savijena kosa na glavi; mala punđa.
**pȕnica** im. ž. r., v. jd. *pȕnice*, n. mn. *pȕnice*, g. mn. *pȕnīcā* - ženina majka, tašta.
**pȕničīn** prid. odr. v. - puničin.
**pȕničin** prid. odr. v. - koji pripada punici.
**pȕnički** pril. - kao punice, na način kako to čine punice.
**punìna** im. ž. r., g. jd. *punìnē*, n. mn. *punìne*, g. mn. *punínā* - punoća.
**pȕniti** gl. nesvrš., prez. *pȕnīm*, trp. prid. *pȕnjen* - obavljati punjenje; sipati šta u nešto prazno; popunjavati čime unutrašnji prostor; ispunjavati nešto čime, dolmiti; preparirati; nabijati, stavljati metak u cijev; skupljati na jedno mjesto; bogatiti se skupljajući.
**punck** (izg. pänk) im. m. r. (engl.) - naziv za pokret u muzici, oblačenju i ponašanju među omladinom sedamdesetih godina 20. stoljeća, čija su obilježja apatičnost, razočaranost i prezir na sve; uopće: otrcanost, bijeda, truhlost.
**pùnkcija** im. ž. r. (lat.) - med. vađenje tečnosti iz tijela ubodom šuplje igle, punktiranje, punktura.
**pȕnkt** im. m. r. (lat.), n. mn. *pùnktovi*, g. mn. *pȕnkōvā* - tačno određeno mjesto važno po nečemu; prostorija, uporište, baza; posebno obilježeno mjesto u prostoru; tačka; posebno obilježen odjeljak u tekstu, paragraf.
**punktácija** im. ž. r. (lat.), g. jd. *punktácijē* - obilježavanje punktova, paragrafa, raspoređivanje teksta prema punktovima, glavnim tačkama, paragrafiranje; obilježavanje čega posebnim znakom.
**punktírānje** gl. im. s. r. (lat.) od punktirati.
**punktírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *pùnktīrām* - med. vršiti punkciju; baviti se punktiranjem; vršiti punktiranje.
**pȕnktuālan** prid. (lat.), odr. v. *pȕnktuālnī* - koji je tačno određen; vrlo tačan, precizan; obilježen tačkama, tačkast.
**pȕnktuālno** pril. (lat.) - na način punktacije; precizno, vrlo tačno; obilježeno tačkicama, tačkasto.
**punktuálnōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *punktuálnosti*, instr. jd. *punktuálnošću/punktuálnosti* - osobina onoga što je punktualno; tačnost, preciznost.
**punktúra** im. ž. r. (lat.), g. jd. *punktúrē* - med. punkcija, punktiranje.
**pȕno** pril. - mnogo, dosta, u velikoj količini.
**punòća** im. ž. r. - potpunost, sveobuhvatnost, svestranost; debljina, gojaznost; obilje, punina, punost; prenes., obilje osjećanja, sveopće zadovoljstvo.



**pȕnoglasan** prid., odr. v. *pȕnoglasnī* - koji ima pun, potpun glas, punoću zvuka; mnogoglasan; prenes. koji ima pravo glasanja.
**pȕnoglasno** pril. - punim glasom; zvučno; mnogolasno, bučno; prenes. s pravom odlučivanja.
**punòglavac/punoglávac** im. m. r., g. jd. *punòglāvca/punoglávca*, n. mn. *punòglāvci/punoglávci*, g. mn. *punòglāvācā* - zool. larva s okruglim tijelom i tankim repićem pomoću koga se kreće u vodi, a koja se kasnije preobražava u žabu.
**pȕnokr̄van** prid., odr. v. *pȕnokr̄vnī* - koji ima mnogo krvi; jak, snažan; rasan, pravi; prenes. pun, bogat, ispunjen.
**punokŕvnōst/punokȑvnōst** im. ž. r., g. jd. *punokŕvnosti/punokȑvnosti*, instr. jd. *punokŕvnošću/punokȑvnošću* i *punokŕvnosti/punokȑvnosti* - stanje onoga koji je punokrvan; nagomilana krv u organizmu, mnogo krvi u organizmu; rasa, rasnost.
**punokȑvnjāk** im. m. r., g. jd. *punokrvnjáka*, n. mn. *punokrvnjáci*, g. mn. *punokrvnjákā* - onaj koji je pun krvi; koji je jak, snažan; koji je rasan, punokrvan.
**pȕnoljetan/punòljetan** prid., odr. v. *pȕnoljetnī/punòljetnī* - onaj koji je napunio osamnaest godina i ima pravo glasa; koji je stekao punoljetstvo, zreo, odrastao mladić.
**punòljetnica** im. ž. r. - ona koja ima osamnaest ili više godina, punoljetna djevojka koja po zakonu može samostalno odlučivati; ona koja je stekla punoljetstvo.
**punòljetnīk** im. m. r., n. mn. *pȕnoljetnīci/punòljetnīci*, g. mn. *pȕnoljetnīkā/punòljetnīkā* - onaj koji je punoljetan; mladić koji ima osamnaest ili više godina; odrastao, zreo mladić; mladić dorastao za samostalno odlučivanje.
**pȕnoljetnōst/punòljetnōst** im. ž. r., g. jd. *pȕnoljetnosti/punòljetnosti*, instr. jd. *pȕnoljetnosti/punòljetnosti* i *pȕnoljetnošću/punòljetnošću* - stanje onoga koji je punoljetan; punoljetstvo.
**punoljètstvo** im. s. r. - punoljetnost.
**pȕnomāstan** prid., odr. v. *pȕnomāsnī* - onaj s puno masnoće; onaj iz koga nije izvađena masnoća.
**pȕnomōć** im. ž. r., g. jd. *pȕnomoći*, instr. jd. *pȕnomoći/pȕnomoću* - punomoćje, pismeno ovlaštenje, saglasnost da neko nekoga zastupa u kakvim (ob. pravnim) poslovima.
**punomòćitelj** im. m. r., g. jd. *punomòćitelja* - opunomoćitelj, osoba koja kome daje punomoć.
**pȕnomōćje/punòmoćje** im. s. r., g. jd. *pȕnomōćja/punòmoćja* - punomoć.
**pȕnomoćnī/punòmoćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na punomoć; onaj koji ima punomoć; koji je važeći.
**pȕnomōćničkī/punòmoćničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na punomoćnike.
**pȕnomoćnica/punòmoćnica** im. ž. r. - žena koja je dobila punomoć, žena punomoćnik.
**pȕnomoćnīk/punomòćnīk** im. m. r., n. mn. *pȕnomoćnīci/punomoćníci*, g. mn. *pȕnomoćnīkā/punomoćníkā* - onaj koji je dobio punomoć, opunomoćenik.
**punomòćstvo** im. s. r. - obilježje onih koji imaju punomoć.
**pȕnoprāvan** prid., odr. v. *pȕnoprāvnī* - koji ima puno pravo, koji ima sva prava; ravnopravan.
**pȕnōst** im. ž. r., g. jd. *pȕnosti*, instr. jd. *pȕnosti/pȕnošću* - obilje; sitost; punoća.
**punovàljān** prid., odr. v. *punovàljānī* - punovažan.
**pȕnovāžan** prid., odr. v. *pȕnovāžnī* - važeći, koji vrijedi; koji je potpuno važan.
**pȕnovāžno** pril. - na punovažan način.
**punovážnōst** im. ž. r., ins-tr. jd. *punovážnošću/punovážnosti* - stanje i osobina punovažnog.
**pȕnovlāsnī** prid. odr. v. - koji je odnosi na punovlast, koji joj pripada.
**pȕnovlāsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na punovlasnike.
**pȕnovlāsnīk** im. m. r., n. mn. *pȕnovlāsnīci* - onaj koji ima potpunu, punu, neograničenu vlast nad kim ili nad čim, apsolutni vlasnik.
**pȕnovlāst** im. ž. r., g. jd. *pȕnovlāsti*, instr. jd. *pȕnovlāšću/pȕnovlāsti* - potpuna, neograničena vlast; apsolutna vlast.
**pȕnovrijedan** prid., odr. v. *pȕnovrijednī* - koji ima utvrđenu, punu vrijednost; koji je u punoj vrijednosti; veoma vrijedan, skup.
**punovrijèdnōst** im. ž. r., g. jd. *punovrijèdnosti*, instr. jd. *punovrijèdnošću/pu-*

*novrijèdnosti* - puna, potpuna, neograničena vrijednost; osobina onoga što je punovrijedno.

**pùnjāč** im. m. r., g. jd. *punjáča*, g. mn. *punjáčā* - onaj koji šta čime puni; ono čime se nešto puni.

**punjàčica** im. ž. r., g. jd. *punjàčicē*, v. jd. *punjàčice*, n. mn. *punjàčice*, g. mn. *punjàčīcā* - ona koja puni; naprava kojom se puni, punjač.

**pùnjen** prid., odr. v. *pȕnjenī* - koji je prethodno bio prazan pa napunjen.

**pùnjēnje** gl. im. s. r. - od puniti.

**pȕp** im. m. r., g. jd. *pùpa*, n. mn. *pùpovi* - pupoljak.

**pȕpak** im. m. r., g. jd. *pȕpka*, n. mn. *pȕpkovi*, g. mn. *pȕpākā* - ispupčenje ili udubljenje na trbuhu gdje je presječena i zavezana pupčanica.

**púpak** im. m. r., g. jd. *púpka*, n. mn. *púpci*, g. mn. *pûpākā*, dat.-instr.-lok. mn. *púpcima*, hip. - pupoljak.

**pȕpast** prid., odr. v. *pȕpastī* - koji ima velik stomak, pupav.

**pùpātor** im. m. r., g. jd. *pùpātora* - bot. vrsta biljke.

**pùpāš** im. m. r., g. jd. *pupáša*, n. mn. *pupáši*, g. mn. *pupášā* - onaj koji ima velik stomak, "pupu", pupavac, trbušast čovjek.

**pȕpati** gl. nesvrš., prez. *pȕpām* - početi razvijati pupoljke.

**pȕpav** prid., odr. v. *pȕpavī* - pupast.

**pȕpavac** im. m. r., g. jd. *pȕpāvca*, n. mn. *pȕpāvci*, g. mn. *pȕpavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pȕpāvcima* - zool. vrsta ptica; ptica selica dugog tankog kljuna s krunicom na glavi; onaj koji je pupav, pupaš.

**pùpčanī/pȕpčanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pupak.

**pupčànica/pùpčanica** im. ž. r. - med. pupčana vrpca koja spaja plod u utrobi s majkom kroz koju se on hrani, koja se nakon rođenja djeteta odsiječe i zaveže pupak.

**pȕpčanica** im. ž. r. - babica, baba, primalja.

**pùpčast** prid., odr. v. *pȕpčastī* - koji je kao pupak, ispupčen, napučen.

**pùpčić/pȕpčić** im. m. r., dem. - mali pupak.

**pùplīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *puplína* - vrsta u kockice tkanog finog pamučnog platna; polusvilena tkanina.

**pùplīnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji je napravljen od puplina.

**pùpoljak/pȕpoljak** im. m. r., g. jd. *pùpōljka*, n. mn. *pùpōljci*, g. mn. *pùpōljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *pùpōljcima* - zametak na stabljici ili grani biljke iz koga će se razviti list ili cvijet; prenes. mlada djevojka, djevojčurak; onaj koji je na početku svog razvoja.

**pùpōljče/pȕpōljče** im. s. r., g. jd. *pùpōljčeta*, hipok., dem. - pupoljčić.

**pùpōljčić/pȕpōljčić/pupòljčić** im. m. r., dem. - tek iznikli, maleni pupoljak; prenes. izrazito mlada, još nerazvijena djevojka.

**pȕra** im. ž. r., g. mn. *pûrā* - ženka krupne domaće peradi, ćurka, tuka, bi-ba.

**púra** im. ž. r. - vrsta jela od gusto ukuhanog kukuruznog brašna; tvrdo kuhana kaša od kukuruznog brašna; palenta, žganci, mandra.

**púrak** im. m. r., g. jd. *púrka*, n. mn. *púrci*, g. mn. *pûrākā*, dat.-instr.-lok. mn. *púrcima* - kukuruz kokičar; vrsta kukuruza za kokičanje, puranje; bijela kukuruzna kokica; na visokoj temperature raspuknuto kukuruzno zrno.

**pȕrān** im. m. r. - mužjak pure, ćuran, tukac, bibac.

**púrānje** gl. im. s. r. od purati.

**púrati** gl. svrš., prez. *pûrām* - kokičati kukuruz; praviti kokice, purke.

**pȕrećī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pure; ćureći, tučiji.

**purénjak/purènjāk** im. m. r., g. jd. *purenjáka*, n. mn. *purenjáci*, g. mn. *purenjákā*, dat.-instr.-lok. mn. *purenjácima* - pečenjak, nedozreo kukuruz za pečenje na žaru, puranje.

**pùrēnje** gl. im. s. r. od puriti.

**pȕrica** im. ž. r., dem. - mala pura, ćurkica, tukica.

**pȕričica** im. ž. r., hip., dem. - purica.

**pȕrići** im. m. r., supl. mn. - pilići pure, tučići, ćurići, purad.

**pùrist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *pùristi/pùriste*, g. mn. *pùrīstā* - sljedbenik purizma, čistunac.

**purìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na purizam i puriste.

**puritánac** im. m. r. (lat.), g. jd. *puritánca*, n. mn. *puritánci*, g. mn. *purìtānācā* - moralni čistunac, onaj koji dosljedno slijedi moralne principe bez



obzira na posljedice takvoga ponašanja.

**puritanìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *puritanizma* - pretjerano čistunstvo u pogledu moralnih principa i načinu njihove primjene; pretjerano robovanje moralnoj i čistoći uopće.

**purìtānka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *purìtānki*, g. mn. *purìtānkī* - žena puritanac; moralna čistunica.

**purìtānskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na puritanstvo, puritanizam i puritance.

**purìtānski** pril. (lat.) - na način puritanaca; kao što čine puritanci.

**puritánstvo** im. s. r. (lat.), pejor. - obilježje puritanaca; maralno čistunstvo, puritanizam.

**pȕriti** gl. nesvrš., prez. *pȕrīm* - peći purke (kukuruz) na žaru; prelijevati zaklanu perad vrelom vodom da spadne perje; prelijevati bilo šta prokuhanom vrelom vodom.

**purìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *purìzma* - jezičko čistunstvo; pretjerana težnja za čišćenjem jezika od tuđih uticaja.

**pûrka** im. ž. r. - pura.

**pȕrpūr** im. m. r. (lat.) - ljubičastocrvena boja, grimiz; jarkocrvena boja, nebesko rumenilo.

**pȕrpūran** prid. (lat.), odr. v. *pȕrpūrnī* - ljubičastocrven, grimizan; jarkocrven, rumen.

**pȕsa** im. ž. r. (njem.) - poljubac; površan poljubac; poljubac na daljinu.

**pùsat/pùset** im m. r. (tur.) - oružje; konjska oprema.

**pùsatiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *pùsatī*, trp. prid. *pùsaćen* - uređivati, kititi, opremati konja.

**pùsatli/pùsetli** neprom. prid. (tur.) - naoružan, oboružan; prenes. muškarac s razvijenim polnim organom.

**pȕsica** im. ž. r. (njem.), dem. - mali poljubac; poljubac koji daju mala djeca.

**pȕslica** im. ž. r. (njem.) - pahuljasto bijeli slatkiš od umućenog bjelanceta sa šećerom koji je isušen na laganoj vatri.

**pûst** prid., odr. v. *pûstī* - nenaseljen; opljačkan, uništen, razoren; napušten; obilan, golem, mnogobrojan; čvrst, hrabar; obijestan, razuzdan; nezgrapan; običan, sirov, prost; prenes. prazan; beskoristan, jadan; siromašan.

**pustàhija** im. ž. r. (tur.), pejor. - odmetnik, hajduk; siledžija; pust kraj; pustinja.

**pustáhija** im. ž. r. (tur.), pejor. - pustolina.

**pustàhijīn/pustàhijin** prid. odr. v. - koji pripada pustahiji.

**pustàhījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pustahije.

**pustàhījstvo** im. s. r. - pustahiluk.

**pustahìluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *pustahìluci*, dat.-instr.-lok. mn. *pustahìlucima* - ono što čine pustahije, nasilje, obijest, ugnjetavanje; svojstvo pustahije; prenes. usamljenost, praznina.

**pùstara** im. ž. r., pejor. - prostrana pusta nenaseljena ravnica; velika pustinja; veliko poljoprivredno imanje.

**pústinja** im. ž. r. - prostran pust pjeskovit kraj; nenaseljeno područje; prenes. usamljenost, praznina.

**pústinjāk/pustìnjāk** im. m. r., n. mn. *pústinjāci/pustinjáci* - osamljen čovjek, samotnjak; čovjek koji živi u pustinji.

**pústinjāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pustinjake; koji je kao u pustinjaka.

**pústinjāčki** pril. - kao pustinjak, na način pustinjaka.

**pústinjāštvo** im. s. r. - pustinjački život, osamljenost; zanimanje pustinjaka.

**pústinjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pustinju, koji joj pripada.

**pùstiti** gl. svrš., prez. *pȕstīm* - dozvoliti; ne zadržavati silom; osloboditi; propustiti; ispustiti; spustiti; upustiti; izići; uputiti; ostaviti; odreći se; odbaciti; odapeti.

**pústjeti** gl. nesvrš., prez. *pûstīm* - postajati pust, prazan.

**pûsto** pril. - prazno, ogoljeno; napušteno, ispražnjeno.

**pûsto!** uzv. - jao, joj, žalibože! (jadno, žalosno, velika bol, žaljenje za čim); velika želja (Da mi je!)

**pùstolina** im. ž. r. - zapušten, škrt krajolik; pustinja; pustahija.

**pustòlov** im. m. r., n. mn. *pustòlovi* - avanturist, nepouzdan čovjek; osoba nemirnog duha, onaj koji traga za pustolovinama.

**pustòlōvan** prid., odr. v. *pustòlōvnī* - koji se odnosi na pustolova, koji mu je svojstven.

**pustolòvina** im. ž. r. - zanimljivo neočekivano iskustvo; iznenadan događaj;

opasno i neizvjesno putovanje, avantura.
**pustòlōvka** im. ž. r., dat. jd. *pustòlōvki*, g. mn. *pustòlōvkī* - žena pustolov, avanturistkinja; ona koju zanimaju opasna i neizvjesna istraživanja, putovanja i tome slično.
**pustòpašan** prid., odr. v. *pustòpašnī* - razuzdan, obijestan, raspušten; koji je bez pastira, koji slobodno pase.
**pustòpašicē** pril. - slobodno pasti, bez pastira.
**pustòpoljina** im. ž. r. - pusto, napušteno i u korov obraslo polje, pustinja; pust, nenaseljen kraj; divljina.
**pùstorāst/pustòrāst** im. ž. r., g. jd. *pùstorāsti/pustòrāsti*, instr. jd. *pùstorāšću/pustòrāšću* i *pùstorāsti/pustòrāsti* - rijetko samoniklo bilje na škrtom zemljištu.
**pùstorast/pustòrast** prid., odr. v. *pùstorastī/pustòrastī* - koji odrasta sam, bez ičije pomoći; koji je siroče bez roditeljskog odgoja.
**pustòruk** prid., odr. v. *pustòrukī* - koji je praznih ruku, praznoruk.
**pustòruko** pril. - bez ičega, praznih ruku, praznoruko.
**pústoš** im. ž. r., g. jd. *pústoši*, instr. jd. *pústoši* - pusto, nenaseljeno područje, mjesto; pustinja; uništeno, razoreno mjesto; nenaseljen kraj; prenes. unutarnja, duhovna praznina.
**pústošan** prid., odr. v. *pústošnī* - koji iza sebe ostavlja pustoš; razoran, uništavajući; pomalo pust, slabo naseljen.
**pústošēnje** gl. im. s. r. od pustošiti.
**pústošina/pustòšina** im. ž. r., pejor. - pustahija, opustošen kraj; napušteno, pusto mjesto; prenes. uništene emocije, beznađe.
**pústošiti** gl. nesvrš., prez. *pústošīm* - činiti pustim; uništavati do pustoši; razarati do potpunog uništenja.
**pústošnīk** im. m. r., n. mn. *pústošnīci* - onaj koji pustoši; koji je sklon pustošenju; koji razara, uništava; koji iza sebe ostavlja pustoš.
**pústošno** pril. - onako kako to čine pustošnici; pustošeći; razorno, razarajući; uništavajući.
**pústošnōst** im. ž. r., g. jd. *pústošnosti*, instr. jd. *pústošnosti* - osobina, stanje onoga što je pusto; opustošenost.
**pustòta** im. ž. r. - pustoća, pustoš, praznina; prenes. duhovna praznina; osamljenost.
**pùstula** im. ž. r. (lat.), g. mn. *pùstūlā* - bubuljica, prištić, gnojni mjehurić na koži ili sluznici, gnojanica.
**pùsula** im. ž. r. (tal.) - ceduljica, pisamce, pisana poruka.
**pùšāč** im. m. r., g. jd. *pušáča*, n. mn. *pušáči*, g. mn. *pušáčā* - onaj koji mnogo puši; onaj koji puši.
**pušáčev** prid. odr. v. - koji pripada pušaču.
**pušàčica** im. ž. r., v. jd. *pušàčice* - žena pušač.
**pušàčicīn/pušàčicin** prid. odr. v. - koji pripada pušačici.
**pùšāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pušače.
**pùšāćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pušenje.
**pùščanī/puščànī** prid. odr. v. - koji se odnosi na pušku.
**puščèrina** im. ž. r., g. jd. *puščèrinē*, augm. i pejor. - puščetina.
**puščètina** im. ž. r. - velika puška; puška koja donosi zlo; mrska puška.
**pùščica** im. ž. r., g. jd. *pùščicē*, dem. - mala, kratka puška.
**púšćēnje** gl. im. s. r., g. jd. *púšćēnja* - činjenje čega pustim, golim, napuštenim, opušćivanje.
**pùšćul** im. m. r. (tur.), g. jd. *pùšćula* - kićanka, kita na fesu.
**pùšēnje** gl. im. s. r. od pušiti.
**pušiònica/pušiónica** im. ž. r., g. jd. *pušiònicē/pušónicē* - prostorija u kojoj je dozvoljeno pušenje; prostor za pušenje.
**pùšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *pùšīm (se)* - trošiti, upotrebljavati cigarete; slabo gorjeti; goriti s mnogo dima; isparavati (se).
**pùška** im. ž. r., dat.-lok. jd. *pùšci* - vatreno oružje s jednom ili dvije cijevi; prenes. vojnik s puškom; borba; energična osoba.
**pùškār** im. m. r., g. jd. *pùškāra*, n. mn. *pùškāri* - onaj koji se bavi puškama; zvanje onoga čije je zanimanje izrada i održavanje pušaka; prodavač pušaka.
**puškàrānje** gl. im. s. r. od puškarati.
**puškàrati** gl. nesvrš., prez. *puškàrām* - s vremena na vrijeme pucati iz pušaka; među zaraćenim stranama povremeno "razmjenjivati" puščanu paljbu.



**pùškārev/pùškārov** prid. odr. v. - koji se odnosi na puškara, koji mu pripada.
**pùškārnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se drže puške; izdignuto stražarsko mjesto s otvorima za puščane cijevi; kamena utvrda s uskim prorezima kroz koje se puca; otvor, rupa na zidu iz koje se puca.
**pùškohvāt** im. m. r. - zahvat puške brzim pokretom ruke.
**pùškomēt** im. m. r. - domet puščanog metka; udaljenost od puške do mjesta gdje je pao iz nje ispaljen metak.
**puškomitràljēskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na puškomitraljez i puškomitraljesce.
**puškomitràljēz** im. m. r. (fr.) - vrsta ubojitog vatrenog oružja, teška automatska puška za rafalno pucanje.
**puškomitraljézac** im. m. r. (fr.) - vojnik koji puca iz puškomitraljeza.
**pùšljiv** prid., odr. v. *pùšljivī* - koji se puši, koji ispušta dim, koji dimi.
**pùšljivac** im. m. r., g. jd. *pùšljīvca*, n. mn. *pùšljīvci*, g. mn. *pùšljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *pùšljīvcima* - onaj koji je pušljiv.
**pùšljivōst** im. ž. r., g. jd. *pùšljivosti*, instr. jd. *pùšljivošću/pùšljivosti* - svojstvo pušljivog, osobina onoga koji je pušljiv.
**pùšnica** im. ž. r. - posebna zgrada ili prostorija u kojoj se na dimu suši meso; sušionica.
**pùšničār** im. m. r., v. jd. *pùšničāru/pùšničāre* - onaj koji radi, koji je uposlen u pušnici; osoba koja se bavi sušenjem mesa ili voća.
**pùšt** im. m. r. (perz.) - nečovjek, nevaljalac, nitkov, propalica.
**púštati** gl. nesvrš. i učest., prez. *pûštām* - davati kome slobodu; oslobađati; povremeno ili postepeno oslobađati; dopuštati kome da radi šta hoće; dozvoljavati; ostavljati, napuštati; odricati se; propuštati; ispuštati; upuštati; ispaljivati, pucati; odašiljati; objavljivati.
**pùšten** prid, odr. v. *pùštenī* - onaj koga su pustili, otpušten; prenes. neodgojen.
**puštènica** im. ž. r. - razvedena žena, ona koju je muž "pustio"; bivša zatvorenica, ona koja je puštena iz zatvora; previše izrasla grana koja strši među ostalim.
**puštènīk** im. m. r., n. mn. *pušteníci*, dat.-instr.-lok. pl. *pušteńícima* - onaj koji je pušten iz zatvora, bivši zatvorenik.
**pùštija** im. ž. r. (perz.) - gornji dio obuće koji je išaran.
**pût** im. m. r., instr. jd. *pútom/pútem*, n. mn. *pútovi/pútevi* - staza; cesta; saobraćajnica; prolaz; pravac, smjer; tok; gram. prijedlog s gen. za pravac kretanja, k/ka, prema; izgled tijela, osobito boja i izgled kože; čulnost, putenost; prenes. način.
**pùtača** im. ž. r. - platnena traka kojom se pute konji, puto; znak za poništavanje (*x*).
**pútak** im. m. r., g. jd. *pútka*, hip. - puteljak, putić.
**pùtālj** im. m. r. - putast, putonog konj.
**pûtan** prid., odr. v. *pûtnī* - koji je spreman za put, putnik.
**pùtan** prid., odr. v. *pùtanī* - koji se odnosi na pût, tjelesan.
**putànja/pùtanja** im. ž. r. - zamišljena linija kojom se kreće neko tijelo; pravac, smjer kretanja; način života.
**putànjica** im. ž. r., dem. - kratka putanja; prenes. bora na licu, borica.
**pùtār/pùtār** im. m. r., g. jd. *pùtāra/putára* - cestar, onaj koji nadgleda i održava put, čuvar puteva.
**pùtārev/pùtārov** prid. odr. v. - koji pripada putaru.
**pùtarina/putarìna** im. ž. r. - novac koji se plaća kao naknada za korištenje puta.
**pùtārskī** prid. odr. v. - koji pripada putarima, koji se odnosi na putare.
**pùtast** prid., odr. v. *pùtastī* - konj koji ima bijele mrlje iznad kopita.
**pùte** im. ž. r. mn. - trake za sapinjanje konjskih nogu, spone, puto.
**putéljak** im. m. r., g. jd. *putéljka*, n. mn. *putéljci*, g. mn. *pùtēljākā*, dat.-instr.-lok. mn. *putéljcima* - kratak obično krivudav i prijatan put, puteljčić, putić; uređena stazica za šetnju; kroz travu utabani seoski put, prečica.
**putèljčić** im. m. r. - puteljak.
**pùten** prid., odr. v. *pùtenī* - koji se ističe putenošću; čulan, strastven, pohotan, pohotljiv.
**pùtenīk** im. m. r., g. jd. *pùtenīka*, n. mn. *pùtenīci*, g. mn. *pùtenīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *pùtenīcima* - strastven, puten čovjek.

**pùteno** pril. - tjelesnim dodirom; čulno, strasno, pohotno.
**pùtenōst** im. ž. r., g. jd. *pùtenosti*, instr. jd. *pùtenošću/pùtenosti* - osobina putenog; čulnost, strast, pohota.
**pùter** im. m. r. (grč.-lat.-njem.), instr. jd. *pùterom* - mliječno maslo, mlado maslo, maslac.
**putèrāš** im. m. r., g. jd. *puteráša*, g. mn. *puterášā* - prenes. mekan, popustljiv čovjek, mekušac.
**pùterica** im. ž. r. - ona koja je veoma mlada i mekana poput putera; vrsta graha veoma ukusnih i mekanih mahuna; prenes. veoma mlada djevojka.
**pùtić/pùtīć** im. m. r., instr. jd. *pùtićem/putíćem* demin. - uzak i kratak obično krivudav pješački put; sporedni put; puteljak; pješačka staza, stazica za šetnju.
**pùtilo** im. s. r. - puto.
**pùtiti** gl. nesvrš., prez. *pùtīm*, trp. prid. *pùćen* - stavljati puto, vezati, sputavati konju noge.
**pùtīšte** im. s. r. - zool. prvi članak prsta u papkara; putna mreža.
**pùtina** im. ž. r., augm. i pejor. - težak i dug put; strm i teško prohodan put; blatnjav put.
**pùtko** im. m. r. - putalj, putast konj.
**pûtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na put.
**pûtnica** im. ž. r. - žena putnik; rjeđe: putovnica, pasoš.
**pûtničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na putnike.
**pûtnički** pril. - na način kako to čine putnici, kao putnici.
**pûtnīk** im. m. r., n. mn. *pûtnici*, dat.-instr.-lok. mn. *pûtnīcima* - onaj koji je krenuo na put; onaj koji putuje.
**putnìna** im. ž. r. - novac potreban za putovanje, za putni trošak.
**pùto** im. s. r. - jaka spona kojom se konjima sapinju prednje noge; mn. okovi kojima se sputavaju zatvorenici, bukagije, nagve.
**pùtokāz** im. m. r. - znak u vidu strelice, obično na raskršću, koji putnicima pomaže da ne zalutaju, da dođu do željenog odredišta; smjerokaz; tabla sa simboličnim crtežima puteva i nazivima gradova u koje oni vode; prenes. tuđi rad i djelo kao simbolička uputa, podsticaj, usmjerenje o tome kako živjeti i šta raditi.
**putònog/pùtonog** prid., odr. v. *putònogī/pùtonogī* - konj koji ima prugasto obilježje, putu na nogama; putonogast.
**putònogast/pùtonogast** prid., odr. v. *putònogastī/pùtonogastī* - koji ima obilježja putonogog; putonog.
**pùtopīs** im. m. r., g. jd. *pùtopīsa*, g. mn. *pùtopīsā* - književna vrsta, književnoumjetničke zabilješke s puta; umjetničko viđenje, utisci o prostoru, ljudima, zbivanjima i doživljajima na putu kroz različite zemlje i predjele.
**putopísac** im. m. r., g. jd. *putopísca*, g. mn. *putòpīsācā* - osoba koja opisuje svoje putovanje; književnik koji piše putopise.
**pùtopīsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na putopise.
**pùtopīsno** pril. - kao što je u putopisu; na način kako to čine putopisci.
**putopíščev** prid. odr. v. - koji pripada putopiscu, koji se odnosi na putopisca, koji potječe iz njegovog pera.
**putovánje** gl. im. s. r. - od putovati.
**putòvati** gl. nesvrš., prez. *pùtujēm* - obavljati putovanje; ići na put u nekom vozilu; biti na putu; prenes. lutati u mislima, maštati.
**putóvnica/pùtōvnica** im. ž. r. - putna isprava; isprava s kojom je dozvoljeno putovanje izvan granica jedne dežave, pasoš.
**pùtovođa** im. m. r. - osoba koja organizuje putovanje i predvodi putnike, vođa puta.
**pùtujūćī** prid. odr. v. - koji se odnosi na putovanje; osobina onih koji putuju (npr. *pùtujūćī* cìrkus).
**pùtujūći** pril. - na putu; za vrijeme putovanja.
**puzàčica** im. ž. r. - ona koja puže; ona koja se penje pužući, penjačica; ona koja dobro puže, koja je vješta u puzanju.
**pùzati** gl. nesvrš., prez. *pùžēm* - ležeći vući tijelo po tlu krećući se naprijed; prenes. puziti, biti snishodljiv pred kim, udovoljavati svim njegovim htijenjima.
**pùzav** prid., odr. v. *pùzavī* - koji je sklon puzanju, koji najčešće puzi.
**pùzavac** im. m. r., g. jd. *pùzāvca*, n. mn. *pùzāvci*, g. mn. *pùzavācā* - biljka puzavica; prenes. čovjek koji nema stav i ponos, koji se u pravilu povinuje onima koji su iznad njega; pretjerano popustljiv čovjek.
**pùzavica** im. ž. r. - loza, vrsta biljke koja raste pužući po tlu ili se penje obavijajući se uza šta.
**pùzavōst** im. ž. r., g. jd. *pùzavosti*, instr. jd. *pùzavošću/pùzavosti* - osobina onoga što je puzavo; obilježje puzavog.
**púzēći** pril. - mičući se u ležećem položaju, pužući, puzećke.
**púzēćkē** pril. - pužući, puzeći.
**púzēćki** pril. - puzeći.
**púziti** gl. nesvrš., prez. *púzīm* - kretati se pužući; sporo se klizati.
**pùznuti** gl. svrš., prez. *pùznēm* - pužući malo se pomjeriti, spuznuti.
**pûž** im. m. r., instr. jd. *pûžem*, n. mn. *púževi* - zool. mekušac koji puže s kućicom ili bez nje (golać); sve što ima oblik puževe kućice; prenes. onaj koji sporo radi ili se sporo kreće.
**pûžev/púžev** prid. odr. v. - puževljev, koji se odnosi na puža, koji mu pripada.
**pûževljev** prid. odr. v. - pužev.
**púževljī/pûževljī** prid. odr. v. - puževski.
**pûževskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puževe.
**pûževski** pril. - kao puževi, na način puževa.
**pùžić/pùžīć** im. m. r., g. jd. *pùžića/pužíća*, dem. - mali puž; mladi puž.
**pûžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na puža; koji je oblikom kao puž.
**púžnica/pûžnica** im. ž. r. - dio ušnog kanala.

# R

**R r** - fonema; glas; suglasnik; dvadeset treće slovo latinične abecede i dvadeseto ćirilice.

**răbadžija** im. m. r. (tur.), g. jd. *răbadžijē*, g. mn. *răbadžījā* - najamni vozar, kolar, kočijaš, furman.

**ràbāt** im. m. r. (tal.), g. jd. *rābāta* - odbitak ili popust, procenat na prodajnu cijenu koji proizvođač daje trgovini; marža.

**răb** im. m. r. (csl.), n. mn. *răbi/ràbovi* - rob, sluga.

**Răbb** im. m. r. (ar.) - Gospod, Bog, Allah.

**ràbīn** im. m. r. (hebr.), *rabína* - duhovni predvodnik hebrejske zajednice; vjeroučitelj; poznavalac hebrejskog zakona u staroj Palestini.

**rábiti** gl. nesvrš., prez. *râbīm* - upotrebljavati, trošiti, služiti se čime.

**rábljēnje** gl. im. s. r. od rabiti.

**ràbota** im. ž. r. (rus.) - rad, posao, trud; određena aktivnost, djelatnost; pejor. sumnjivo djelo.

**rabòtānje** gl. im. s. r. (rus.) od rabotati.

**rabòtati** gl. nesvrš. (rus.), prez. *rabòtām* - obavljati neki posao; teško raditi.

**râcija** im. ž. r. (ar.) - povremena policijska hajka, potraga, pretres.

**răcionālan** prid., odr. v. *răcionālnī* - razuman, razborit; uzdržan od emocija; umjeren u trošenju.

**racionalizírānje/ràcionalizovānje** gl. im. s. r. prema racionalizirati/racionalizovati.

**racionalìzam** im. m.r. (lat.), g. jd. *racionalìzma* - filozofsko shvatanje da je razum izvor i mjerilo znanja i spoznaje.

**racionalizácija** im. ž. r. (lat.) - mjere usmjerene u pravcu pojednostavljenja i pojeftinjenja procesa proizvodnje, a povećanja proizvodnosti rada

**racionalizírati/ràcionalizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *racionalìzīrām/ràcionalizujēm* - uvesti racionalizaciju; učiniti racionalnim.

**ràčić** im. m. r., g. mn. *ràčīćā*, dem. mali rak; zool. naziv za razne morske životinje iz porodice rakova.

**ràčijī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada raku, rakov.

**ràčūn** im. m. r., g. jd. *račúna* - razne matematičke operacije (sabiranje, oduzimanje itd.); računanje; evidencija o dugovanjima i potraživanjima; sastavni dio knjigovodstva, bankarstva; potvrda o kupovini neke robe.

**račùnalo** im. s. r. - sprava za računanje, računar, kompjuter.

**račùnāljka** im. ž. r., dat. jd. *račùnāljki*, g. mn. *račùnāljkī* - jednostavna naprava za računanje, starinsko nastavno sredstvo za učenje računskih radnji.

**račùnānje** gl. im. s. r. od računati.

**račùnār** im. m. r., g. jd. *računára* - računalo, kompjuter.

**račùnati** gl. nesvrš., prez. *račùnām* - vršiti neku od računskih radnji; procjenjivati; cijeniti, smatrati; prebirati u mislima; smišljati, ispitivati; namjeravati, planirati; uzdati se, očekivati nešto; svrstavati se, ubrajati se u što.

**račùndžija** im. m. r. - koji ima dara za račun i bavi se njime; koji je proračunat na vlastitu dobit; koji sve radi iz koristoljublja.

**račùnica** im. ž. r., g. mn. *račùnīcā* - procjena valjanosti, isplativosti nekog posla.

**računovòdstvo** im. s. r., g. mn. *računovòdstāvā* - vođenje finansijskih i blagajničkih knjiga koje odražavaju poslovanje i imovno stanje neke organizacije, preduzeća; osoblje organizovano u poseban odjel na takvim poslovima.



**račùnovođa** im. m. r. - službenik koji obavlja računovodstvene poslove.

**ràčūnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na račun i računanje.

**ràčūnski** pril. - pomoću računa, računskom operacijom, zasnovano na računu.

**răčvast** prid., odr. v. *răčvastī* - razdvojen u račve, dvokrak, kljunast.

**răčvānje** gl. im. s. r. od račvati.

**răčvati se** gl. nesvrš., prez. *răčvām se* - granati se, postajati račvast, dobijati oblik račava, rastavljati se u dva kraka.

**răčve** im. pl. tantum, g. *răčvī/răčāvā* - mjesto gdje se drvo grana u dva kraka, dio nečega što se rastavlja u dva kraka poput ptičijeg kljuna; raklje, rašlje.

**râd** im. m. r., n. mn. *rádovi/rădovi* - svjesna ljudska aktivnost radi postizanja korisnog učinka; obavljanje, vršenje nekog posla, zadatka; djelatnost, aktivnost.

**răd** prid., komp. *ràdijī* - voljan, spreman, sklon, naklonjen.

**ráda**[1] im. ž. r. - zool. vrsta insekta, pauk.

**ráda**[2] im. ž. r. - bot. term. vrsta biljke bijelih latičastih cvjetova, kamilica, prstenak, krasuljak.

**rădār** im. m. r. (engl.) - elektronska sprava za lociranje predmeta pomoću radio talasa, radio-lokator.

**rădi** vezn. - za iskazivanje namjere, cilja, namjene, razloga; up. zbog.

**ràdīč** im. m. r., g. jd. *radíča* - rasprostranjena livadska i oranička biljka, maslačak.

**râdīj** im. m. r. (lat.), g. jd. *râdija* - prirodni radioaktivni elemenat, hem. simb. *Ra*.

**radijácija** im. ž. r. (lat.) - fiz. isijavanje zrâkā, zračenje iz radioaktivnih elemenata.

**radìjātor** im. m. r. (lat.) - grijaće metalno tijelo u prostorijama kroz koje prolazi para ili topla voda.

**radìkāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *radikála* - hem. stalna grupa atoma u molekuli koja nepromijenjena prolazi kroz niz hemijskih reakcija i spojeva; polit. pristalica i pobornik korjenitih promjena i odlučnih mjera, ekstremista; mat. znak za vađenje korijena.

**radikalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *radikalìzma*, g. mn. *radikalìzāmā* - najveća oštrina i maksimalan program u zastupanju nekog shvatanja; ekstremizam, radikalstvo.

**radikalizírati/ràdikalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *radikalìzīrām/ràdikalizujēm* - insistirati na korjenitim promjenama, pospješivati krajnosti, zagovarati radikalizam.

**rădikālno** pril. - na radikalan način, iz osnova, korjenito, potpuno.

**ràdilica** im. ž. r., g. mn. *ràdilīcā* - osoba koja voli raditi; osovina različitih mehanizama (npr. motora sa unutrašnjim sagorijevanjem); neplodna ženka kod pčela, mrava, osa.

**ràdilīšte** im. sr. r. - mjesto gdje se izvode radovi, gdje se radi.

**Ràdīmlja** vl. im. ž. r. - lokalitet u Hercegovini blizu Stoca sa najzanimljivijom nekropolom stećaka srednjovjekovne Bosne.

**ràdin** prid. neodr. v. - koji je posvećen radu; radišan, marljiv, vrijedan.

**ràdinōst** im. ž. r., instr. jd. *ràdinošću/ràdinosti* - osobina onih koji su radini, koji vole raditi, marljivost.

**râdio** im. m. r., (lat.) g.jd. *râdija*, instr. jd. *râdiom*, n. mn. *râdiji*, g. mn. *râdījā* - opći naziv za radioprijemnik; općenito instalacija radiodifuzije; ustanova koja emituje program pomoću radija, radiostanica.

**râdioaktīvan** prid. (lat.), odr. v. *râdioaktīvnī* - koji je u vezi, koji se odlikuje radioaktivnošću.

**radioaktívnōst** im. ž. r., instr. jd. *radioaktívnošću/radioaktívnosti* - osobina nekih hemijskih elemenata (radij, radon, uran, plutonij itd.) da spontano prelaze u druge i pritom ispuštaju nevidljive čestice i zrake (alfa, beta i gama) velike energije.

**radiòlog** im. m. r. (lat.) - stručnjak za radiologiju.

**radiològija** im. ž. r. (lat.) - nauka o radijskim i rendgenskim zrakama i o njihovoj primjeni u medicini.

**radiònica/radiónica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se nešto izrađuje ili popravlja.

**ràdiša** im. m. r., g. mn. *rădīšā* - osoba koja voli posao, radin čovjek, dobar radnik, pregalac.

**ràdišan** prid., odr. v. *ràdišnī* - radin, marljiv, vrijedan.
**ràdišno** pril. - vrijedno, marljivo.
**ràdišnōst** im. ž. r., instr. jd. *ràdišnošću/ràdišnosti* - osobina onoga koji je radišan, radljivost, pregalaštvo.
**ráditi** gl. nesvrš., prez. *râdīm* - baviti se radom, djelati, praviti, obavljati posao; poslovati.
**râdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rad, koji služi za rad.
**râdničkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada radnicima.
**râdnički** pril. - poput radnika, kao radnik.
**râdnīk** im. m. r., vok. jd. *râdnīče*, n. mn. *râdnīci* - onaj koji radi, koji obavlja određeni posao; najamnik koji prodaje svoju radnu snagu; trudbenik, djelatnik.
**râdnīštvo** im. s. r. - sloj, klasa radnika, radnici.
**rádnja** im. ž. r., g. mn. *rádnjī* - akt, čin, pokret; postupak, djelo; mat. način, oblik izračunavanja; operacija (četiri računske radnje: sabiranje, oduzimanje, množenje, dijeljenje); pismeni rad, rasprava, studija; radionica, prodavnica, dućan; tok zbivanja u epskom književnom djelu ili na filmu.
**ràdo** pril., komp. *ràdijē* - sa zadovoljstvom, od srca, sa željom, dragovoljno, svesrdno, spremno; komp. prije, bolje.
**Rãdobolja** im. ž. r. - rječica u Mostaru, desna pritoka Neretve.
**radohòlik** im. m. r., n. mn. *radohòlici* - onaj koji voli rad, koji je posvećen radu, koji pretjeruje u radu; veliki radnik, radiša.
**rãdosno** pril. - s radošću, veselo.
**rãdōst** im. ž. r., instr. jd. *rãdošću/rãdosti*, g. mn. *radòstī/rãdostī* - pozitivno emocionalno uzbuđenje; osjećanje dragosti; prijatno raspoloženje, veselje, zadovoljstvo.
**rãdostan** prid., odr. v. *rãdosnī* - obuhvaćen prijatnim raspoloženjem, ispunjen radošću, veseo, razdragan.
**rãdovānje** gl. im. sr. r. od radovati se.
**rãdovati se** gl. nesvrš., prez. *rãdujēm se* - iščekivati nešto lijepo, nešto što donosi radost; ispoljavati, osjećati radost; veseliti se.
**radòznalac** im. m. r., g. jd. *radòznālca*, g. mn. *radòznalācā* - onaj koji je radoznao, ljubopitljivac, znatiželjnik.
**radòznalo** pril. - s radoznalošću, ljubopitljivo, znatiželjno.
**radòznalōst** im. ž. r., instr. jd. *radòznalošću/radòznalosti* - osobina onoga koji je radoznao, koji je znatiželjan, ljubopitljivost.
**radòznao** prid., odr. v. *radòznalī* - koji pokazuje težnju da nešto sazna, nauči; ljubopitljiv; koji je prožet željom za saznavanjem, istraživanjem, znatiželjan.
**rádanje** gl. im. s. r., g. mn. *rádānjā* - donošenje na svijet poroda; nastanak nečeg novog.
**rádati** gl. nesvrš., prez. *râdām* - donositi na svijet novi plod, porod.
**rãf** im. ž. r. (ar.), g. jd. *rãfa* - pregrada u ormaru ili stalaži, polica duž zida, raf.
**ràfāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *rafála* - brza učestala, paljba iz vatrenog, automatskog oružja.
**rafinèrija** im. ž. r. (fr.), g. mn. *rafinèrījā* - postrojenje, tvornica za pročišćavanje nafte, plemenitih metala i sl. od drugih primjesa.
**rafinīran** prid. (fr.), odr. v. *rafinīrānī* - pročišćen, očišćen, izbistren; prenes. profinjen, uglađen; istančan, izoštren, prepreden, lukav, dosjetljiv, dovitljiv.
**rafinírānje** gl. im. sr. r. prema rafinirati.
**rafinírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *rafinīrām* - posebnim tehnološkim postupkom i postrojenjima preraditi sirovinu i dovesti je do potrebne čistoće i finoće; pročistiti, čistiti, bistriti; prenes. profiniti, ugladiti, istančati.
**rãga** im. ž.r ., dat. jd. *rãgi*, g. mn. *râgā* - islužena, istrošena, ostarjela i iznemogla životinja (konj, magarac, vo, pas); kljuse.
**rãgū** im. m. r. (fr.), g. jd. *rãgua*, n. mn. *rãgui* - jelo od više vrsta isjeckanog mesa i raznog povrća u začinjenom i obilnom umaku; up. sitni ćevap.
**Ragúza** im. ž. r. - drugi, stari naziv za Dubrovnik.
**rãhao** prid., odr. v. *rãhlī* - prhak, rastresit, sipak.
**ráhat** prid. (ar.) - zadovoljan, miran, spokojan, bezbrižan, komotan.



**ráhat** pril. (ar.) - mirno, spokojno, komotno.
**ráhatlokum** im. m. r. (ar.) - poznata istočnjačka poslastica.
**rahàtluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *rahàtluci* - zadovoljstvo, naslada, spokojstvo, udobnost, bezbrižnost.
**rahìtis** im. m. r. (grč.), g. mn. *rahìtīsā* - "engleska bolest", dječija bolest nepravilnog razvoja kostiju; iskrivljenost kostiju zbog pomanjkanja vitamina D.
**rãhlānje** gl. im. s. r. od rahlati.
**rãhlati** gl. nesvrš., prez. *rãhlām* - postajati prhko, mehko, rastresito, sipko, rahlo.
**rãhle** im. pl. tantum (ar.) - vrsta stalka, klupice za čitanje: dvije uklilještene daske u obliku makaza, up. račve, rašlje.
**rãhlēnje** gl. im. s. r. od rãhliti.
**rãhliti** gl. nesvrš., prez. *rãhlīm* - činiti da nešto bude prhko, rastresito, sipko, rahlovati.
**rãhlōst** im. ž.r., instr. jd. *rãhlošću/rãhlosti* - osobina onoga što je rahlo, prhko, sipko, rastresito, šupljikavo.
**rãhlovānje** gl. im. s. r. od rãhlovati, rahliti.
**rãhlovati** gl. nesvrš., prez. *rãhlujēm* - činiti da nešto bude mehko, rastresito, sipko; rahliti.
**ràhmet** im. m. r. (ar.) - Božija milost, pokoj.
**rahmètli** prid. neprom. (ar.-tur.) - koji je u Božijoj milosti, umrli, pokojni.
**rahmètlija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji je u Božijoj milosti, umrli, pokojni; mejit.
**rahvánija** im. ž. r. (perz.) - vrsta jednostavnog slatkog jela: zalivena patišpanja; pravi se od brašna, šećera, jaja i masla.
**râj** im. m. r., g. jd. *ràja* - mjesto blaženstva i blagostanja na drugom svijetu, džennet; mjesto vječnog boravka duša nakon proživljenja
**rája** im. pl. tantum (ar.) - naziv za nemuslimanske podanike u Osmanskoj Carevini; družina, skupina; svjetina.
**ràjčica** im. ž. r. - ob. paradajz.
**rájīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na raju.
**ràjōn** ob. **rèjōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *ràjōna/rèjōna* - gradsko područje, općina; izdvojeno ograničeno područje kao cjelina.
**râjskī** prid. odr. v. - koji potiče iz ili pripada raju; divan, idealan, savršen.
**rãk** im. m. r., g. jd. *ràka*, n. mn. *ràkovi* - zool. naziv za razne životinje iz porodice ljuskara; med. teška bolest, razne vrste malignih tumora, karcinom, cancer; astr. naziv sazviježđa; znak u horoskopu.
**rãka** im. ž. r., g. mn. *râkā* - grobna jama; kabur.
**rakéta/rakèta** im. ž. r. (njem.) - projektil na pogon mlaza plinova nastalih izgaranjem raketnog goriva u reaktivnom motoru.
**ràkija** im. ž. r. (ar.) - alkoholno piće nastalo destilacijom prevrelog koma voća, najčešće šljiva.
**rakìjāš** im. m. r. (ar.) - ovisnik o rakiji, pijanica.
**rakìjāškī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na rakijaše.
**rakijètina** im. ž. r. (ar.), augm. pejor. - jaka i odvratna rakija.
**ràkījskī** prid. odr. v. (ar.) - koji je vezan za rakiju, koji se odnosi na rakiju.
**ràkita** im. ž. r. - bot. vrsta niske vrbe sa crvenkastom korom.
**ràkitnjāk** im. m. r., n. mn. *ràkitnjāci* - mjesto obraslo rakitovim grmljem, vrbak, ivik.
**ràkov** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od raka, račiji.
**rãkovice** im. ž. r. mn. - zool. desetonožni kratkorepi rakovi.
**ràkūn** im. m. r. (engl.), g. jd. *rakúna* - sjevernoamerički prugasti medvjedić skupocjena krzna.
**ràkurs** im. m. r. (fr.) - izvod, kratak sadržaj, sažetak, posebno slika u filmu kada je u fokusu neki izdvojeni detalj u masovnoj sceni; kut, ugao filmskog snimanja, tačka iz koje posmatra objektiv kamere.
**râl** im. ž. r., g. jd. *râli*, g. mn. *rálā/rálī* - mjera za površinu zemljišča, 5754 $m^2$ ; jutro.
**rãlica** im. ž. r. - drveni plug, ralo; naprava u obliku trokuta za razgrtanje snijega vučenjem; sport. skijaški stav.

**rȁlo** im. sr. r., g. jd. *rȁla*, g. mn. *rȃlā* - drveni plug, ralica; lemeš, raonik, crtalo; košćica u nosu.

**rȁlje** im. pl. tant., g. *rȃljā* - velika usta puna oštrih zuba kao npr. kod morskog psa.

**Rȁma** im. ž. r., g. jd. *Rȁmē* - rijeka u Bosni, lijeva pritoma Neretve; pokrajina u Bosni i Hercegovini.

**ramàzān** im. m. r. (*ar.*) - svečani mjesec posta kod muslimana nakon kojeg dolazi Bajram; naziv devetog mjeseca muslimanskog lunarnog kalendara.

**ramazaníja** im. ž. r. (ar.) - somun, posebna vrsta tanke i mehke pogačice koja se pravi uz ramazan.

**ramàzānskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na ramazan, koji potiče ili pripada ramazanu.

**rȁme** im. s. r., g. jd. *rȁmena*, n. mn. *ramèna*, g. mn. *raménā* - anat. dio tijela između vrata i nadlaktice.

**rân** prid., odr. v. *rânī*, komp. *ràniјī* - koji se zbiva rano ujutro; koji je prije očekivanog vremena.

**rȁna** im. ž. r., g. mn. *rânā* - povreda, ozljeda tjelesnog tkiva.

**ránac** im. m. r. (njem.), g. jd. *ránca*, g. mn. *rânācā* - torba koja se nosi na leđima, uprtnjača, naprtnjača, telećak, ruksak.

**rȁnār** im. m. r. - koji liječi rane, ranarnik, vidar.

**rȁng** im. m.r. (fr.), n. mn. *ràngovi* - stupanj, stepen, kategorija, položaj, mjesto u hijerarhiji.

**rànilac** im. m. r., g. jd. *ràniocа*, n. mn. *ràniocі*, g. mn. *rànilācā* - onaj koji rani, ranoranilac; ustalica.

**rȁniti**[1] gl. nesvrš., prez. *rȁnīm* - ustajati rano, rano počinjati posao.

**rȁniti**[2] gl. nesvrš., prez. *rȁnīm* - napraviti ranu, nanijeti tjelesnu povredu, ranu, ozljedu nekome; ozlijediti, povrijediti.

**rȃnka** im. ž. r., dat. jd. *rȃnki* - voćka koja rano sazrijeva, koja prije drugih donosi plod.

**rȁno** pril., komp. *ràniјē* - prije nego što je uobičajeno, prije dogovorenog vremena, prije očekivanog.

**ranorànilac** im. m. r., g. jd. *ranoràniocа*, n. mn. *ranoràniocі*, g. mn. *ranoràniląćā* - onaj koji rano ustaje; ustalica.

**ranžírānje** gl. im. s. r. (fr.) od ranžirati.

**ranžírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), *rànžīrām* - raspoređivati, razmještati; urediti; svrstavati, sređivati, klasifikovati, klasificirati.

**rȁnjav** prid., odr. v. *rȁnjavī*, komp. *ranjàvijī* - koji ima rane po sebi.

**ranjávānje** gl. im. s. r. od ranjavati.

**ranjávati** gl. nesvrš., prez. *rànjāvām* - nanositi povrede, stvarati rane.

**rȁnjavōst** im. ž. r., instr. jd. *rȁnjavošću/ rȁnjavosti* - stanje ili osobina onoga što je izranjavano.

**rȁnjen** prid., odr. v. *rȁnjenī* - koji je zadobio ranu, koji je ozlijeđen.

**rȁnjeničkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od ranjenika.

**rȁnjenički** pril. - na način ranjenika, poput ranjenika.

**rȁnjenīk** im. m. r., n. mn. *rȁnjenīci* - onaj koji je ranjen, koji ima ranu.

**rȁnjēnje** gl. im. s. r. od rȁniti[1] i rȁniti[2].

**rànjiv** prid., odr. v. *rànjivī* - koji može biti ranjen, neotporan na ranjavanje; povredljiv.

**rànjivōst** im. ž. r., instr. jd. *rànjivošću/ rànjivosti* - svojstvo onoga što je ranjivo; stanje i osobina onoga što je neotporno na ranjavanje; prenes. pretjerana preosjetljivost.

**ràport** im. m. r. (fr.), g. mn. *ràpōrtā* - izvještaj upravi ili višoj ustanovi; izvje-štaj o izvršenoj preuzetoj obavezi; vojn. službeni izvještaj, predstavka.

**raportírānje** gl. im. s. r. prema raportirati.

**raportírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *rapòrtīrām* - izvijestiti, izvještavati.

**ràpsōdija** im. ž. r. (grč.) - muzička kompozicija složene strukture i naglašene emotivnosti kao fantazija na temu narodnih pjesama ili narodne predaje.

**rarìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *raritéta* - rijetkost, skupocjenost, ekskluzivnost.

**ràrog** im. m. r., n.mn. *ràrozi*, g. mn. *ràrōgā* - zool. morski rak (*Homarus vulgaris*); hlap.

**rȁsa** im. ž. r. (špan.), g. mn. *rȃsā/rásā* - vrsta, soj, pasmina, sorta..



**rásad** im. m. r., g. jd. *rásada* - mlade biljke, mladi sad, mladice koje služe za rasađivanje, prisađivanje.

**rȁsada** im. ž. r., g. jd. *rȁsadē* - mlade biljke, mladi sad, mladice koje služe za sadnju, rasađivanje, presađivanje.

**rásadīšte** im. sr. r. - mjesto rasada, rasadnik.

**rasáditi**[1] gl. svrš., prez. *ràsādīm* - prenijeti, presaditi sadnice iz rasadnika; prorijediti, razguliti.

**rasáditi**[2] gl. svrš. - skinuti, izbiti držalicu iz ušica (npr. motike, trnokopa, sjekire)..

**rásadnīk** im. m. r., n. mn. *rásadnīci* - mjesto, zemljište gdje se nalazi ili uzgaja rasad(a).

**rasađívānje** gl. im s. r. prema rasađivati.

**rasađívati** gl. nesvrš., prez. *rasàđujēm* - up. rasaditi.

**rȁsan** prid., odr. v. *rȁsnī* - koji se odnosi na rase, koji pripada rasi, koji potiče od rase; naočit, izrazit, skladan (o čovjeku); koji ima najbolje osobine određene vrste (o životinjama).

**rásap** im. m. r. - rasulo, raspad, rasipanje; propast.

**rascijèpati** gl. svrš., prez. *ràscijepām* - završiti s cijepanjem; porascijepati; prionuti za cijepanje.

**rascijèpiti** gl. svrš., prez. *ràscijepīm* - cijepanjem razdvojiti, raspolutiti, rasjeći, rasporiti.

**ráscjep** im. m. r. - rascijepljeno mjesto, pukotina, procijep; zarez, usjek; razdvojenost, raspolućenost; podjela, razor.

**ràscjepkānōst** im. ž. r., instr. jd. *ràscjepkānošću/ràscjepkānosti* - stanje i osobina onoga što je rascjepkano, isitnjenost, razdrobljenost.

**ràscjepkati** gl. svrš., prez. *ràscjepkām* - isitniti cijepajući, iscjepkati.

**rascvjètati se** gl. svrš., prez. *rascvjètām* - bogato, bujno razviti cvjetove, rascvasti (se); prenes. bujno se razviti; razviti se, raširiti se kao cvijet; iron. pocijepati se.

**rascvjetávānje** gl. im. s. r. od rascvjetavati.

**rascvjetávati** gl. nesvrš., prez. *rascvjètāvām* - up. rascvjetati.

**rasèliti (se)** gl. svrš., prez. *ràselīm (se)* - napustiti, promijeniti mjesto prebivališta, razići se na druga staništa.

**raseljávānje** gl. im. s. r. prema raseljavati.

**raseljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *rasèljāvām (se)* - up. raseliti (se).

**raseljènīk** im. m. r., n. mn. *raseljenīci* - onaj koji je raseljen, onaj koji je promijenio prebivalište.

**rasformírati** gl. svrš. (lat.), prez. *rasfòrmīrām* - ukinuti, raspustiti neku formaciju, ustanovu ili organizaciju.

**rashláditi** gl. svrš., prez. *ràshlādīm* - smanjiti toplotu, sniziti temperaturu, suzbiti vatru, umanjiti vrućinu, vrelinu; ohladiti; osvježiti.

**ráshladnī** prid. odr. v. - koji služi za rashlađivanje.

**rashlađívānje** gl. im. s. r. od rashlađivati.

**rashlađívati** gl. nesvrš., prez. *rashlàđujēm* up. rashladiti.

**ráshod** im. m. r. - ono što je potrošeno, izdatak, trošak.

**ráshodovānje** gl. im. s. r. prema rashodovati.

**ráshodovati** gl. svrš., prez. *ráshodujēm* - otpisati nešto kao dotrajalo i neupotrebljivo; uknjižiti kao rashod.

**ràsijān** prid., odr. v. *ràsijānī* - koji je bez koncentracije, neusredsređen, nepribran, rastresen, odlutao.

**ràsijāno** pril. - na nepribran način, rastreseno.

**ràsijānōst** im. ž. r., instr. jd. *ràsijānošću/ ràsijānosti* - osobina ili stanje onoga što je rasijano; rastresenost.

**ràsijati** gl. svrš., prez. *ràsijēm* - ravnomjerno razbacati zrnevlje po oranici; završiti sijanje (žita), nasijati, posijati; sijanjem napraviti razmak, razgraničenje.

**rasijávānje** gl. im. s. r. od rasijavati.

**rasijávati** gl. nesvrš., prez. *rasìjāvām* - up. rasijati.

**rásipan** prid., odr. v. *rásipnī* - koji mnogo troši, rasipa, prekomjerno razbacuje stečevinu, imetak.

**ràsipānje** gl. im. s. r. od rasipati.

**ràsipati** gl. nesvrš., prez. *ràsipām/ ràsipljēm* - raspršivati na sve strane nešto sipko ili tečno, prosipati, prolivati; razilaziti se na razne strane; prenes. razba-

civati se stečevinom, prekomjerno i nepotrebno trošiti imetak.

**rásipničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rasipnika, potiče ili pripada rasipniku.

**rásipnički** pril. - poput rasipnika, kao rasipnik.

**rásipnīk** im. m. r., n.mn. *rásipnīci* - onaj koji rasipa, mnogo troši, razbacuje; raspikuća.

**rásipno** pril. - na rasipan način, nedomaćinski.

**ràsist(a)** im. m. r., g. jd. *ràsistē*, n. mn. *ràsisti/ràsiste*, g. mn. *ràsīstā* - pristalica, privrženik rasizma, onaj koji naglašava rasne razlike, onaj koji ne podnosi ljude druge rase.

**rasìstičkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od rasiste.

**rasìstički** pril. - na način rasiste, kao rasista.

**rasìtniti** gl. svrš., prez. *ràsitnīm* - razbiti na sitnije dijelove, isitniti, usitniti.

**rasitnjávānje** gl. im. s. r. prema rasitnjavati.

**rasitnjávati** gl. nesvrš., prez. *rasìtnjāvām* - up. rasitniti.

**rasìzam** im. m. r., g. jd. *rasìzma* - ideologija i politička konstrukcija o postojanju viših i nižih rasa po kojoj rasna svojstva predodređuju kulturnu i povijesnu misiju pojedinih naroda.

**ràsjeći** gl. svrš., prez. *rasijèčēm* - oštrim nožem i sl. načiniti rasjeklinu; sječenjem razdvojiti, razdijeliti na komade, raspolutiti.

**rásjed** im. m. r., g. mn. *rásjēdā* - geol. rasjelina, rascjep, pukotina u Zemljinoj kori.

**ràsjesti (se)** gl. svrš., prez. *ràsjedē (se)* - raspuknuti, provaliti (se), ulegnuti (se).

**rasjédānje** gl. im. s. r. prema rasjedati.

**rasjédati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràsjēdām* - up. rasjesti (se).

**ràskahariti se** gl.svrš. (ar.), prez. *ràskaharīm se* - rastužiti se, ražalostiti se, zabrinuti se; up. kahar.

**raskàlāšen** prid. (perz.), odr. v. *raskàlāšenī* - koji je postao raspikuća, rasipnik, skitnica, propalica, varalica.

**raskàlāšenōst** im. ž. r. (perz.) - osobina onoga koji je raskalašen.

**raskalášiti (se)** gl. svrš. (perz.), prez. *raskàlāšīm se* - razuzdati se, raspustiti se, izgubiti obraz; postati raspikuća, rasipnik, skitnica, propalica, varalica.

**raskalašívānje** gl. im. s. r. (perz.) od raskalašivati.

**raskalašívati** gl. nesvrš., prez. *raskalàšujēm* - up. raskalašiti.

**ráskid** im. m. r., g. jd. ráskida - prestanak veze ili odnosa, prekid, prekidanje, raskidanje; poništenje.

**raskídānje** gl. im. s. r. od raskídati.

**ràskidati** gl. svrš., prez. *ràskidām* - kidanjem rastaviti, razdvojiti, rastrgati na više dijelova, raskomadati, raskinuti.

**raskídati** gl. nesvrš., prez. *ràskīdām* - up. ràskidati.

**ràskinuti** gl. svrš., prez. *ràskinēm* - kidanjem razdvojiti na dva ili više dijelova, prekinuti, raskomadati; prestati održavati veze; odreći se čega, napustiti šta.

**ràskiseliti (se)** gl. svrš., prez. *ràskiselīm* - razmekšati u tečnosti, raskvasiti, razmočiti.

**raskiseljávānje** gl. im. s. r. prema raskiseljavati.

**raskiseljávati** gl. nesvrš., prez. *raskisèljāvām* - up. raskiseliti (se).

**raskívānje** gl. im. s. r. prema raskivati.

**raskívati** gl. nesvrš., prez. *ràskīvām* - up. raskovati.

**rasklápānje** gl. im. s. r. prema rasklapati.

**rasklápati** gl. nesvrš., prez. *ràsklāpām* - up rasklopiti.

**rasklàsati se** gl. svrš., prez. *rasklàsā se* - razviti klasove žita, isklasati.

**rasklánjānje** gl. im. s. r. od rasklanjati.

**rasklánjati** gl. nesvrš., prez. *ràsklānjām* - up. raskloniti.

**rasklòniti** gl. svrš., prez. *ràsklonīm* - ukloniti, skloniti; porasklanjati; raščistiti.

**rasklòpiti** gl. svrš., prez. *ràsklopīm* - rastvoriti zaklopljeno; rastaviti šta sklopljeno na sastavne dijelove.

**ràsklupčati (se)** gl. svrš., prez. *ràsklupčā (se)* - odmotati klupko, prestati biti u klupku, ne biti više sklupčan, razmotati se.

**rasklupčávānje** gl. im. s. r. od rasklupčavati.

**rasklupčávati** gl. nesvrš., prez. *rasklùpčāvām* - up. rasklupčati (se).

**ràskljucati (se)** gl. svrš., prez. *ràskljucā (se)* - kljucajući raskopati, raskljuvati.



**raskljucávānje** gl. im. s. r. od raskljucavati.

**raskljucávati** gl. nesvrš., prez. *rasklјùcāvām* - up. raskljucati (se).

**rasklјùvati** gl. svrš., prez. *ràskljujē* - kljujući raznijeti, raščupati.

**raskókati (se)** gl. svrš., prez. *ràskōkām (se)* - ispucati, raspucati se na toploti.

**raskokòtati se** gl. svrš., prez. *raskòkoćēm (se)* - početi, stati kokotati, udariti u kokotanje, raskokodakati se.

**ráskol** im. m. r. - rascjep, razdor, razor, raskid, podjela, raspad, rasap; pov. raskid, prekid crkvenih odnosa između Zapadnog i Istočnog Rimskog Carstva, između Rima i Bizanta.

**raskoláčiti** gl. svrš., prez. *raskòlāčīm* - široko otvoriti, razrogačiti, izbuljiti, izbečiti oči.

**ráskolina** im. ž. r. - rasjed, rascjep, rasjelina, pukotina.

**raskòliti**[1] gl. svrš., prez. *ràskolīm* - rascijepiti, rasjeći u dva dijela.

**raskòliti**[2] gl. svrš., prez. *ràskolīm* - razvaliti, rasturiti kolac, tj. stog snopova žita; suprot. ukoliti, skoliti.

**ráskolničkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od raskolnika.

**ráskolnički** pril. - na raskolnikov način, razbijački.

**ráskolnīk** im. m. r., n. mn. *ráskolnīci* - zagovarač raskola, raspada; odmetnik, otpadnik, šizmatik.

**raskomàdati** gl. svrš., prez. *raskomàdām* - izlomiti, razbiti, iskidati, rasjeći na komade; rasparčati, izdijeliti, razdijeliti.

**raskomadávānje** gl. im. s. r. prema raskomadavati.

**raskomadávati** gl. nesvrš., prez. *raskomàdāvām* - up. raskomadati.

**raskomoćívānje** gl. im. s. r. (lat.) prema raskomoćivati se.

**raskomoćívati (se)** gl. nesvrš. (lat.), prez. *rakomòćujēm (se)* - up. raskomotiti (se).

**raskomótiti (se)** gl. svrš. (lat.), prez. *raskòmōtīm (se)* - učiniti komotnim, netijesnim, udobnim; raširiti se, raspростraniti se, razbaškariti se.

**raskòpati** gl. svrš., prez. *raskòpām* - kopanjem zemlju izroviti, razroviti, uskopati; načiniti otvor, rupu u čemu; razoriti, uništiti; rasturiti, rastaviti na dijelove.

**raskopávānje** gl. im. s. r. prema raskopati.

**raskopávati** gl. nesvrš., prez. *raskòpāvām* – up. raskopati.

**raskòpčati** gl. svrš., prez. *raskòpčām* - otvoriti, ukloniti kopču, otkopčati; razdvojiti, rastaviti ono što je skopčano, iskopčati.

**raskopčávānje** gl. im. s. r. prema raskopčavati.

**raskopčávati** gl. nesvrš., prez. *raskòpčāvām* - up. raskopčati.

**raskoračénje** gl. im. s. r. prema raskoračiti (se).

**raskoráčiti (se)** gl. svrš., prez. *raskòrāčīm se* - razmaknuti krake, raširiti noge u raskorak.

**raskoračívānje** gl. im. s. r. prema raskoračivati se.

**raskoračívati se** gl. nesvrš. i uč., prez. *raskoràčujēm se* - up. raskoračiti.

**ràskoračkē** pril. - na raskoračen način, raskoračeno.

**ràskorāk** im. m. r., n. mn. *ràskorāci* - stav pri stajanju ili u nekoj sportskoj disciplini kada su noge razmaknute, raširene; prenes. nedostatak skladnosti, harmonije; nesklad, neslaganje, razilaženje.

**ráskos** im. m. r. - prvi otkos kroz nepokošenu livadu; prokos.

**ráskoš** im. ž. r., g. jd. *ráskoši* - izobilje, luksuz, bogatstvo.

**ráskošan** prid., odr. v. *ráskošnī* - pun raskoši, blistav, sjajan, luksuzan; veoma bogat i raznovrstan u izboru, obilan.

**ráskošnīk** im. m. r., n. mn. *ráskošnīci* - onaj koji se naslađuje materijalnim, tjelesnim užicima, koji uživa u izobilju; prenes. rasipnik.

**ráskošno** pril. - na raskošan način; bogato, obilno.

**ráskošnōst** im. ž. r., instr. jd. *ráskošnošću/ráskošnosti* - svojstvo onoga što je raskošno, raskoš.

**raskotáriti** gl. svrš., prez. *raskòtārīm* - razgraditi, razvaliti, oboriti, uništiti.

**raskòvati** gl. nesvrš., prez. *ràskujēm* - rastaviti, razvaliti skovano; raskinuti okove, otkovati; kovanjem rastanjiti, razvući; skinuti konju potkove.

**raskrájānje** gl. im. s. r. od raskrajati.
**raskrájati** gl. nesvrš., prez. *ràskrājām* - up. raskrojiti.
**raskráviti (se)** gl. svrš., prez. *ràskrāvī (se)* - učiniti da se što smrznuto otkravi, otopi; odmrznuti, zagrijati; prenes. odobrovoljiti se, oraspoložiti se.
**raskȑavljívānje** gl. im. s. r. od raskravljivati (se).
**raskravljívati** gl. nesvrš., prez. *raskràvljujēm* - up. raskraviti.
**raskŕčiti** gl. svrš., prez. *ràskŕčīm* - krčenjem ukloniti rastinje, raščistiti zemljište, iskrčiti; dovesti u red, pospremiti; probiti, prokrčiti.
**raskrčívānje** gl. im. s. r. prema raskrčivati.
**raskrčívati** gl. nesvrš., prez. *raskȑčīvām/raskȑčujēm* - up. raskrčiti.
**raskȑčmiti** gl. svrš., prez. *ràskrčmīm* - raspodijeliti, rasparčati, rasprodati krčmeći.
**raskrčmljávati** gl. nesvrš., prez. *raskȑčmljāvām* - up. raskrčmiti.
**raskréčiti (se)** gl. svrš., prez. *ràskrēčīm* - široko se raskoračiti; izbečiti, izbuljiti, razrogačiti oči.
**raskrečívānje** gl. im. s. r. prema raskrečivati.
**raskrečívati** gl. nesvrš., prez. *raskrèčujēm* - raskrečiti.
**raskríliti** gl. svrš., prez. *ràskrīlīm* - raširiti, razviti krila; širom otvoriti, rastvoriti, raširiti vrata, prozor.
**raskriljívānje/raskriljávānje** gl. im. s. r. prema raskriljivati/raskriljavati.
**raskriljívati/raskriljávati** gl. nesvrš., prez. *raskrìljujēm/raskrìljāvām* - up. raskriliti.
**ràskrīnkati** gl. svrš., prez. *ràskrīnkām* - lišiti koga krinke, skinuti masku; prikazati nešto u pravom svjetlu, razotkriti, demaskirati.
**raskrinkávānje** gl. im. s. r. od raskrinkavati.
**raskrinkávati** gl. nesvrš., prez. *raskrìnkāvām* - up. raskrinkati.
**ràskriti** gl. svrš., prez. *ràskrijēm* - otkriti pokriveno; objelodaniti ono što je bilo skriveno; razotkriti.
**raskrívānje** gl. im. s. r. od raskrivati.
**raskrívati** gl. nesvrš., prez. *ràskīrivām* - up. raskriti.
**ráskrīžje** im. s. r. - češće: raskrće, raskrsnica, mjesto gdje se dva ili više puteva, međusobno presijecaju, ukrštaju; raspuće, rasputica.
**raskròjiti** gl. svrš., prez. *ràskrojīm* - rastaviti već skrojeno, rasporiti, razrezati po šavovima; oporiti.
**ráskrsnica** im. ž. r. - mjesto gdje se dva ili više puteva međusobno presijecaju, ukrštaju; raskršće, raskrižje; raspuće, rasputica.
**raskȑstiti** gl. svrš., prez. *ràskrstīm* - poravnati račune; raspraviti, raščistiti sve nejasno; raskinuti, prekinuti svaku dalju vezu.
**raskršćávānje** gl. im. s. r. prema raskrstiti.
**raskršćávati** gl. nesvrš., prez. *raskȑšćāvām* - up. raskrstiti.
**ráskȑšće** im. s.r. – raskrsnica, rasputica.
**raskrváviti** gl. svrš., prez. *raskȑvāvīm* - načiniti krvavu ranu, izraniti se do krvi; raskrvariti.
**ràskućiti** gl. svrš., prez. *ràskućīm* - ostati bez kuće i kućišta; proćerdati, upropastiti imetak, osiromašiti.
**raskućívānje** gl. im. s. r. prema raskućivati.
**raskućívati (se)** gl. nesvrš., prez. *raskùćīvām/raskùćujēm* - up. raskućiti.
**ràskuhati (se)** gl. svrš., prez. *ràskuhā (se)* - skuhati do kraja; razvariti.
**raskuhávānje/raskuhívānje** gl. im. s. r. prema raskuhavati/raskuhivati.
**raskuhávati/raskuhívati** gl. nesvrš., prez. *raskùhāvā/raskùhujē (se)* - up. raskuhati (se).
**raskupùsati (se)** gl. svrš., prez. *raskupùsā (se)* - raskupusiti (se), istrgati (se) na listove kao glavica kupusa; raskupusiti.
**raskùpusiti (se)** gl. svrš., prez. *raskùpusī (se)* - raskupusati (se).
**ràskuštrati se** gl. svrš., prez. *ràskuštrā (se)* - raščupati, razbarušiti (kosu).
**ràskvasiti (se)** gl. svrš., prez. *ràskvasīm (se)* - namočivši, natopivši (vodom) razmekšati; raskiseliti; postati mokar.
**ràslīnje** im. sr. r. - biljni svijet, raslinstvo; rastinje; term. flora.
**raslojávānje** gl. im. s. r. od raslojavati.
**raslòjiti** gl. svrš., prez. *ràslojī (se)* - razdvojiti, razvrstati po slojevima, podijeliti na slojeve.



**raslojávati** gl. nesvrš., prez. *raslòjāvām* - up. raslojiti (se).
**ràsoha** im. ž. r. - komad račvastog drveta; račva, rašlja.
**ràsohast** prid., odr. v. *ràsohastī* - račvast, rašljast.
**rásō(l)** im. m. r., g. jd. *rásola* - slani sok kiselog kupusa.
**ráspad** im. m. r. - rasulo, rasap, rasipanje; rastur, razor; propast.
**raspáliti (se)** gl. svrš., prez. *ràspālīm (se)* - razgoriti, rasplamsati vatru; raspiriti, razbuktati plamen; snažno udariti, mlatnuti, odalamiti; prenes. razdražiti, razljutiti se.
**ràspāljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràspāljenošću/ràspāljenosti* - stanje ili osobina onoga koji je raspaljen, onoga što je raspaljeno.
**raspàljiv** prid., odr. v. *raspàljivī* - koji se može raspaliti, koji je lahko zapaljiv.
**raspaljívānje** gl. im. s. r. prema raspaljivati.
**raspaljívati** gl. nesvrš., prez. *raspàljujēm* - up. raspaliti.
**raspàmēćenōst** im. ž. r., instr. jd. *raspàmēćenošću/raspàmēćenosti* - teško stanje gubitka prisebnosti, rastrojenost.
**raspamećívānje** gl. im. s. r. prema raspamećivati.
**raspamećívati** gl. nesvrš., prez. *raspamèćīvām/raspamèćujēm* - up. raspametiti.
**raspamétiti (se)** gl. svrš., prez. *raspàmētīm* - izgubiti pamet, prisebnost; rastrojiti.
**ràspandžān** prid., odr. v. *ràspandžānī* - izderan, rastrgan pandžama; raskomadan.
**ràspār/ráspar** im. m. r. - rastavljen par, nepar.
**raspárati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ràspārām* - oporiti, oparati po šavu, rašiti što je bilo sašiveno; rasporiti, razderati.
**rasparcèlisati** gl. svrš. (fr.), prez. *rasparcèlišēm* - rastaviti na parcele, podijeliti na dijelove, razdvojiti, rasparčati.
**raspàrčati** gl. svrš. (perz.), prez. *raspàrčām* - razdijeliti jedinstvenu cjelinu na mnogo dijelova, raskomadati, razdrobiti.
**rasparčávānje** gl. im. s. r. (perz.) prema rasparčavati.
**rasparčávati** gl. nesvrš., prez. *raspàrčāvām* - up. rasparčati.
**raspáriti** gl. svrš., prez. *ràspārīm* - rastaviti, razdvojiti par; dokrajčiti nešto što postoji u paru.
**ràspariti (se)** gl. svrš., prez. *ràsparīm (se)* - prožeti parom, parenjem razmekšati; raskraviti (se); zagrijati (se).
**rasparívānje** gl. im. s. r. prema rasparivati.
**rasparívati** gl. nesvrš., prez. *raspàrujēm* - up. raspariti.
**raspàsati/ràspasati (se)**, gl. svrš., prez. *ràspašēm (se)* - osloboditi se pasa (pojasa), raskomotiti se; raspojasati se.
**raspasávanje** gl. im. s. r. prema raspasavati.
**raspasávati** gl. nesvrš., prez. *raspàsāvām/raspàsujēm* - up. raspasati.
**ràspasti se** gl. svrš., prez. *ràspadnēm* - prestati postojati kao cjelina, biti u rasulu; istruhnuti, propasti.
**raspéčiti se** gl. svrš., prez. *ràspēčīm* - izazovno se raširiti, razapeti; raspekmeziti se, pretjerano mazno pričati.
**raspéće** im. s. r. - krst sa kipom Isusa; ono što je razapeto, raspelo.
**raspèkmeziti se** gl. svrš. (perz.), prez. *raspèkmezīm se* - postati poput pekmeza; raskraviti se, razmekšati; napraviti se bolesnim, raspilaviti se; razlijepiti se; prenes. raznježiti se, mazno pričati, raspečiti se.
**raspélo** im. s. r. - javno istaknut krst s kipom Isusa, raspeće.
**ràspēti** gl. svrš., prez. *ràspnēm* - razvući cijelom površinom pa pribiti; pribiti na križ raširenih ruku i nogu; razapeti.
**raspètljati** gl. svrš., prez. *raspètljām* - razvezati, razdriješiti petlju; razmrsiti.
**ràspikućstvo** im. sr. r. - rasipništvo.
**raspiláviti se** gl. svrš. (perz.), prez. *raspìlāvīm (se)* - opustiti se; raskraviti se; raspekmeziti se.
**raspíriti** gl. svrš., prez. *ràspīrīm* - puhanjem, pirenjem, pirkanjem razviti, razmahati (što je tinjalo); raspaliti, razgoriti vatru; prenes. potaknuti, izazvati (razmirice, svađu, sukob; strast).
**ráspis** im. m. r. - javna obavijest, obznana.

**raspìtuša** im. ž. r. - ona koja se raspituje, žena koja saznaje podatke o udavačama ili ženicima; provodadžika.
**ràspjevān** prid., odr. v. *ràspjevānī* - koji se predao pjesmi, koji je ponesen pjesmom; pjesmovit; prenes. veseo, vedar, radostan.
**ràspjevāno** pril. - s pjesmom, pjesmovno, pjevajući; veselo, razdragano.
**ràspjevānōst** im. ž. r., instr. jd. *ràspjevānošću/ràspjevānosti* - vedro raspoloženje, stanje razdraganosti, veselosti.
**ràspjevati se** gl. svrš., prez. *ràspjevām se* - pjevati lijepo i umilno, zanijeti se pjevanjem.
**ràsplakati (se)** gl. svrš., prez. *ràsplačēm (se)* - učiniti da neko zaplače ili biti obuzet plačem; ražalostiti, rastužiti, okahariti (se).
**rasplàmsati (se)** gl. svrš., prez. *rasplàmsā (se)* - razgoriti (se), raspaliti (se); prenes. uzeti maha, buknuti.
**ràsplesti (se)** gl. svrš., prez. *rasplètem/ rasplètēm (se)* - otplesti ono što je spleteno; oporiti; prenes. razmrsiti, razjasniti.
**rásplet** im. m. r. - razrješenje zapletene situacije, zamršenog slučaja; rješenje zapleta nakon kulminacije sukoba težnji i interesa likova u klasičnom umjetničkom djelu.
**rasplínuti se** gl. svrš., prez. *rasplínēm se* - raširiti se poput plina, rasprostrijeti se; prenes. preduzeti previše poslova u isti mah; rasuti snage; preokupirati se sitnicama.
**ràsplīnūto** pril. - na rasplinut način, bez jasnih kontura; rastreseno, nejasno.
**ràsplīnūtōst** im. ž. r., instr. jd. *ràsplīnūtošću/ràsplīnūtosti* - stanje ili osobina onoga što je rasplinuto; rastresenost.
**rasplìnjāč** im. m. r. - naprava, uređaj pomoću kojega se raspršuje tečno gorivo u plinovito stanje, karburator.
**rasplinjávānje** gl. im. s. r. od rasplinjavati.
**rasplinjávati se** gl. nesvrš., prez. *rasplìnjāvā se* - up. rasplinuti se.
**ràsplivati se** gl. svrš., prez. *ràsplivām se* - intenzivno plivati, uživati u plivanju.
**rásplod** im. m. r. - proces stvaranja novih živih bića, potomstva; razmnožavanje, množenje, plođenje, rasplođavanje; ono što je dobijeno rasplođavanjem; priplod, priraštaj.
**rásplodnī** prid. odr. v. - koji je za rasplodnju (rasplodni bak).
**ràspljeskati** gl. svrš., prez. *ràspljeśćēm/ ràspljeskām* - pljeskanjem razvući, rastanjiti, spljoštiti.
**raspodìjeliti** gl. svrš., prez. *raspòdijelīm* - izvršiti raspodjelu čega, podijeliti sve što ima, rasporediti; učest. *raspodjeljívati.*
**ràspodjela** im. ž. r. - dioba, podjela, djelidba; raspored, razmještaj; međufaza u lancu rasporeda društvenih dobara: proizvodnja - raspodjela - potrošnja.
**raspodjeljívati** gl. nesvrš., prez. *raspodjèljujēm* - up. raspodijeliti.
**raspojàsati se** gl. svrš., prez. *raspojàsām se* - skinuti pojas, raskomotiti se; pejor. prekomotno se ponašati.
**raspojasávati** gl. nesvrš., prez. *raspojàsāvām se* - up. raspojasati se.
**raspolágati** gl. nesvrš., prez. *raspòlāžēm* - služiti se, rukovati posjedom bez ograničenja, imati pri ruci, pod svojim nadzorom.
**raspolòviti** gl. svrš., prez. *raspòlovīm* - podijeliti, rasjeći na pola, na dvije polovice, prepoloviti.
**raspòložen** prid., odr. v. *raspòloženī* - koji je u dobrom stanju i vedrom raspoloženju, veseo; naklonjen.
**raspoložénje** im. s. r. - duševno stanje, osjećanje, ugođaj; prijatno osjećanje, veselost, vedrina; stav, odnos prema nečemu.
**raspolòžiti (se)** gl. svrš., prez. *raspòložīm (se)* - stvoriti prijatno raspoloženje, razveseliti, razvedriti (se).
**raspolòživ** prid., odr. v. *raspolòživī* - kojim se raspolaže, koji stoji na raspolaganju.
**raspòlūćenōst** im. ž. r., instr. jd. *raspòlūćenošću/raspòlūćenosti* - razdvojenost, raspolovljenost; prenes. razapetost i neodlučnost između suprotnih težnji.
**raspolućívānje** gl. im. s. r. od raspolućivati.
**raspolućívati** gl. nesvrš., prez. *raspolùćujēm* - up. raspolutiti.
**raspolútiti** gl. svrš., prez. *raspòlūtīm* - razdvojiti na polutke, raspoloviti.



**ráspon** im. m. r. - razmak između krajnjih tački.
**räspop** im. m. r. - onaj koji se odrekao da bude pop.
**ráspor** im. m. r. - razrez na muškim hlačama, rasporak.
**räspored** im. m. r. - međusobni odnos elemenata neke cjeline ili odnos u prostoru; poredak stvari, razmještaj.
**raspoféditi** gl. svrš., prez. *raspòrēdīm* - izvršiti raspored, razmjestiti.
**raspoređívati** gl. nesvrš., prez. *rasporèđujēm* - up. rasporediti.
**raspòriti** gl. svrš., prez. *ràsporīm* - rasjeći kožu ili utrobu; oporiti sašiveno; razrezati nešto cijelo; razderati.
**raspòznati** gl. svrš., prez. *raspòznām* - ponovo poznati već viđeno, razaznati; poznati, prepoznati, identifikovati/identificirati; razlikovati.
**raspoznávati** gl. nesvrš., prez. *raspòznājēm* - up. raspoznati.
**raspoznàtljiv** prid., odr. v. *raspoznàtljivī* - ob. prepoznatljiv, primjetan, uočljiv.
**raspraśìvāč** im. m. r., g. jd. *rasprašiváča* - sprava za prašenje, raspraśivanje.
**rasprašívānje** gl. im. s. r. od rasprašivati.
**rasprašívati** gl. nesvrš, prez. *raspràšujēm* - rasipati prah na sve strane.
**rásprava** im. ž. r. - razgovor, dijalog, diskusija, debata o nekom pitanju; razmatranje; spis u kojem se stručno razmatra neko pitanje; sudski pretres.
**ràspraviti** gl. svrš., prez. *ràspravīm* - razjasniti neko pitanje; pretresti i riješiti neki problem; raščistiti stvari.
**ràspravljānje** gl. im. s. r. od raspravljati.
**ràspravljati** gl. nesvrš., prez. *ràspravljām* - up. raspraviti.
**rasprédati** gl. nesvrš., prez. *ràsprēdām* - razvijati ono što je bilo upredeno, rasukivati; parati ono što je ispleteno; prenes. nadugo i naširoko pričati o nečemu.
**rasprégnuti** gl. svrš., prez. *ràsprēgnēm* - osloboditi što je bilo spregnuto (iz jarma, hama); pustiti iz zaprege, ispregnuti.
**rasprémānje** gl. im. s. r. prema raspremati.
**rasprémati** gl. nesvrš., prez. *ràsprēmām* - up. raspremiti.
**rasprémiti** gl. svrš., prez. *ràsprēmīm* - staviti svaku stvar na svoje mjesto, urediti, razmjestiti; pospremiti; raščistiti; skinuti opremu sa zaprežnih životinja.
**ràsprēmljen** prid., odr. v. *ràsprēmljenī* - razmješten, pospremljen, uređen.
**ràsprēmljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràsprēmljenošću/ràsprēmljenosti* - svojstvo onoga što je raspremljeno.
**rasprézānje** gl. im. s. r. od rasprezati.
**rasprézati** gl. nesvrš. prez. *ràsprēžēm* - up. raspregnuti.
**ràsprìčān** prid., odr. v. *ràsprīčānī* - koji se raspričao, koji je obuzet pričanjem, koji je utonuo u priču, koji se zanio pričanjem.
**raspríčati se** gl. nesvrš., prez. *ràsprīčām se* - zanijeti se pričanjem, utonuti u priču, pričati sa uživanjem.
**räsprodaja** im. ž. r. - akcijska prodaja zaliha neke robe, obično po sniženim cijenama.
**raspròdati** gl. svrš., prez. *raspròdām* - akcijski prodati preostale zalihe robe, završiti rasprodaju.
**rasprodávati** gl. nesvrš., prez. *raspròdājēm* - up. rasprodati.
**raspròstirati** gl. nesvrš., prez. *raspròstirēm* - up. rasprostrijeti se.
**rasprostrániti (se)** gl. svrš., prez. *raspròstrānīm (se)* - raširiti se na sve strane; rasprostrijeti se.
**raspròstrānjenōst** im. ž. r., instr. *raspròstrānjenošću/raspròstrānjenosti* - raširenost; veličina, obim prostiranja.
**rasprostranjívati** gl. nesvrš., prez. *rasprostrànjujēm (se)* - up. rasprostraniti.
**raspròstrijeti (se)** gl. svrš., prez. *ràsprostrēm (se)* - prostrijeti se na sve strane; razastrijeti (se), raširiti (se).
**ràspršenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràspršenošću/ràspršenosti* - stanje onoga što je raspršeno; rasprostrtost u vidu praha.
**raspŕšiti** gl. svrš., prez. *ràspršīm* - učiniti da se nešto raspe na sve strane u najsitnije djeliće, rasijati, rasuti; razbiti, raznijeti u vidu praha; rastirati, rasturiti.
**raspršìvāč** im. m. r. - sprava za raspršivanje.
**raspršívānje** gl. im. s. r. od raspršivati.
**raspršívati** gl. nesvrš., prez. *ràspršujēm* - up. raspršiti.

**ràsprtiti** gl. svrš., prez. *ràsprtīm* - proprtiti snijeg cjelac, napraviti prtinu, ugaziti stazu u snijegu.

**ràspružiti** gl. svrš., prez. *ràspružīm* - pružiti se uzduž i poprijeko, opružiti; rastegnuti, prostrijeti.

**ràspucati (se)** gl. svrš. *ràspucām (se)* - puknuti na mnogo mjesta, ispucati, popucati; pucati punim intenzitetom; prenes. razjariti, razbjesniti (se).

**raspúčiti** gl. svrš., prez. *ràspūčīm* - rastvoriti, rasklopiti, rastaviti, razmaknuti, raspuknuti; raskopčati dugmad.

**ráspūće** im. s. r. - ob. raskršće, raskrsnica.

**ràspući/ràspuknuti (se)** gl. svrš., prez. *ràspuknēm* - razdvojiti se, rascijepiti se, rastvoriti se.

**raspućívati** gl. nesvrš., prez. *raspùćujēm* - up. rasputiti.

**raspúhati** gl. svrš., prez. *ràspušēm* - otpuhati, puhanjem raznijeti, rastjerati.

**raspuhívati.** gl. nesvrš., prez. *raspùhujēm* - up. raspuhati.

**ràspuklina** im. ž. r. - pukotina, napuknuće, procijep, šupljina.

**ràspuknūt** prid., odr. v. *ràspuknūtī* - razdvojen, rascijepljen.

**raspùpati (se)** gl. svrš., prez. *raspùpā (se)* - razviti pupoljke, ispupati, rascvasti.

**raspupávati (se)** gl. nesvrš., prez. *raspùpāvā (se)* - up. raspupati (se).

**ráspusnīk** im. m. r., v. jd. *ráspusnīče*, n. mn. *ráspusnīci*, g.mn. *ráspusnīkā* - raspušten, raskalašen čovjek, razvratnik.

**ráspusnōst** im. ž. r., instr. jd. *ráspusnošću/ráspusnosti* - preslobodno ponašanje, bestidnost, razvrat.

**ráspust** im. m. r. - uobičajeni zimski i ljetni đački odmor, prekid nastave u školskoj godini, ferije.

**raspùstiti** gl. svrš., prez. *ràspustīm* - odobriti razlaz; dopustiti da se raziđu oni koji su bili na okupu; ukinuti neki politički organ.

**raspúštati** gl. nesvrš., prez. *ràspūštām* - up. raspustiti.

**raspuštènica** im. ž. r. - razvedena žena, slobodna žena izvan braka.

**ràspuštenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràspuštenošću/ràspuštenosti* - osobina raspuštenih ljudi; odsustvo reda i discipline, raskalašenost.

**rásputica/rásputnica** im. ž. r. - ob. raskršće, raskrsnica.

**raspútiti** gl. svrš., prez. *ràspūtīm* - razaslati na put.

**rasŕditi (se)** gl. svrš., prez. *ràsr̄dīm* - izazvati srdžbu, razljutiti, razjariti; postati srdit.

**râst** im. m. r., n. mn. *rástovi* - povećavanje; tjelesno povećavanje razmnožavanjem ćelija; porast, uvećanje dimenzija; stas; tijelo; figura.

**ràstajānje** gl. im. s. r. prema rastajati se.

**ràstajati se** gl. nesvrš., prez. *ràstajēm se* - up. rastati se.

**rastákānje** gl. im. s. r. od rastakati.

**rastákati** gl. nesvrš., prez. *ràstāčēm* - up. rastočiti.

**rastáliti** gl. svrš., prez. *ràstālīm* - zagrijavanjem dovesti u tečno stanje neko čvrsto tijelo, rastopiti; razvrgnuti tal.

**rastaljívati** gl. nesvrš., prez. *rastàljujēm* - up. rastaliti.

**ràstanak** im. m. r., g. jd. *ràstānka*, n. mn. *ràstānci*, g. mn. *ràstanākā* - razdvajanje, razilazak; oproštaj.

**rastánjiti (se)** gl. svrš., prez. *ràstānjīm* - učiniti nešto tanjim, tankim pritiskanjem ili rastezanjem; postati tanji.

**rastanjívati** gl. nesvrš., prez. *rastànjujēm* - up. rastanjiti.

**rastápānje** gl. im. s. r. prema rastapati.

**rastápati** gl. nesvrš. , prez. *ràstāpām* - up. rastopiti.

**ràstati se** gl. povr. svrš., prez. *ràstanēm* - razdvojiti se, razići se.

**râstava** im. ž. r. - rastavljanje, razdvajanje, raskid; razvod braka.

**ràstaviti** gl. svrš., prez. *ràstavīm* - razdvojiti, razmaknuti, udaljiti; razložiti na sastavne dijelove; razlučiti, odijeliti; razvesti se.

**rastàvljāč** im. m.r., g. jd. *rastavljáča* - onaj koji rastavlja, razdvaja.

**ràstavljānje** gl. im. s. r. prema rastavljati.

**ràstavljati** gl. nesvrš., prez. *ràstavljām* - up. rastaviti.

**ràstavljen** prid., odr. v. *ràstavljenī* - odvojen, razmaknut.

**rastàvljiv** prid., odr. v. *rastàvljivī* - koji se može rastaviti, rasklopiti.

**rástāvnī** prid. odr. v. - koji ima ulogu da rastavlja, razdvojni; disjunktivan.



**râstegljāj** im. m. r. - razmak raširenih ruku, hvat, sežanj; raspinjanje, rastezanje.

**rastègljiv** prid., odr. v. *rastègljivī* - koji se može rastegnuti, koji ima osobinu rastegljivosti; elastičan; rasteziv, rastezljiv.

**rastégnuti** gl. svrš., prez. *ràstēgnēm* - razvući tegljenjem, istegnuti; istanjiti, izdužiti; razapeti.

**rastèrećen** prid., odr. v. *rastèrećenī* - koji se oslobodio tereta; kojem je lakše u duši.

**rastèrećeno** pril. - olakšano, bez opterećenja.

**rastèrećenōst** im. ž. r., instr. jd. *rastèrećenošću/rastèrećenosti* - osobina onoga što je rasterećeno.

**rasterećénje** im. s. r. - skidanje tereta; olakšanje položaja; oslobođenje stega.

**rastèretiti (se)** gl. svrš., prez. *rastèretīm (se)* - skinuti teret, osloboditi se tegoba; olakšati stanje; rastovariti; gl. nesvrš. *rasterećívati (se)*.

**rastézati** gl. nesvrš., prez. *ràstēžēm* - up. rastegnuti.

**râsti** gl. nesvrš., prez. *rástēm/rástem* - izrastati; narastati; razvijati se; napredovati; postajati veći, viši; iznicati; uspijevati; povećavati visinu, količinu, iznos čega itd.

**rástīnje/ràstīnje** im. s. r. - ono što raste; biljni svijet; raslinje.

**ràstjerati** gl. svrš., prez. *ràstjerām* - natjerati u bjekstvo, potjerati na sve strane, otjerati sve prisutne na nekom skupu; razjuriti; učiniti da se nešto raziđe, rasturiti; osloboditi se nečega, odagnati od sebe, odstraniti, ukloniti.

**rastjerívati** gl. nesvrš., prez. *rastjèrujēm* - up. rastjerati.

**ràstoč** im. m. r. - sitni insekt, zglavkar iz reda grinja koji rastače drvo.

**rastòčiti** gl. svrš., prez. *ràstočīm* - nagrizajući učiniti da se nešto raspe, raspadne; razjesti; izliti tečnost u više posuda, razasuti; poteći na sve strane, razliti se.

**ràstōčje** im. s. r. - mjesto u kojem se tokovi razilaze, mjesto gdje se nešto grana, gdje se rijeka račva ili dijeli u rukavce; rastoka.

**ràstopina** im. ž. r. - rastvor, otopina.

**rastòpiti (se)** gl. svrš., prez. *ràstopīm (se)* - čvrsto tijelo zagrijavanjem pretvoriti u tekućinu, otopiti, rastaliti.

**rastŕčati se** gl. nesvrš., prez. *ràstrčīm se* - udariti u trčanje, užurbati se; poletno se dati na posao.

**rastrèsen** prid., odr. v. *rastrèsenī* - razbacan, raštrkan; razdrman.

**rastrèseno** pril. - razdrmano, raštrkano, na rastresen način.

**ràstresit** prid., odr. v. *ràstresitī* - koji se lahko osipa, sipak, trošan; porozan, šupljikav.

**ràstrēsti** gl. svrš., prez. *rastrésēm* - trešenjem dovesti u stanje trošnosti, učiniti sipkim; rasitniti; razdrmati.

**ràstrgān** prid., odr. v. *ràstrgānī* - koji je istrgan na komade, iskomadan.

**ràstrgati** gl. svrš., prez. *ràstrgām* - trganjem dokrajčiti, razderati.

**ràstrgnuti** gl. svrš., prez. *ràstrgnēm* - iskidati na komade; raskinuti; razguliti.

**ràstrići** gl. svrš., prez. *rastrížēm* - striženjem razdvojiti, prostrići; rasjeći; raskrojiti.

**rastrijèzniti** gl. svrš., prez. *ràstrijeznīm* - doći sebi, razbistriti se poslije pijanstva; razbiti mahmurluk.

**rastŕkati se** gl. svrš., prez. *ràstr̄čēm (se)* - početi se trkom kretati u svim pravcima.

**rastŕljati** gl. svrš., prez. *ràstr̄ljām* - trljanjem raznijeti; rastrati; razmazati.

**ràstrojen** prid., odr. v. *ràstrojenī* - koji nema pribranosti, rastresen, nesređen, dekoncentrisan.

**ràstrojeno** pril. - nepribrano, odsutno.

**ràstrojenōst** im. ž. r., instr. *ràstrojenošću/ràstrojenosti* - stanje ili osobina onoga što je rastrojeno.

**rastròjiti** gl. svrš., prez. *ràstrojīm* - unijeti nered, rasulo; poremetiti.

**rastrójstvo** im. s. r. - rasulo, raspad, rastrojenost; nered.

**ràstrzān** prid., odr. v. *ràstrzānī* - koji je u trzajima, iskidan, raskidan, razvučen; neodlučan, u nedoumici.

**ràstrzano** pril. - na rastrzan način.

**ràstrzānōst** im. ž. r., instr. jd. *ràstrzānošću/ràstrzānosti* - stanje onoga koji je rastrzan; zaokupljenost na više strana; neodlučnost; duševni nesklad.

**ràstrzati** gl. svrš., prez. *ràstrzām* - trzati, vući na više strana; obuhvatiti različitim težnjama ili obavezama, raspinjati; razderati.
**rastumáčiti** gl. svrš., prez. *rastùmāčīm* - razjasniti, objasniti, protumačiti.
**rástur** im. m. r. - predviđeni gubitak, šteta od rasturanja; rasipanje zrna izvan mete.
**rastúrati** gl. nesvrš., prez. *ràstūrām* - up. rasturiti.
**ràsturiti** gl. svrš., prez. *ràsturīm* - razbacati, rasuti; proćerdati; uništiti.
**rastúžiti (se)** gl. svrš., prez. *ràstūžīm* - izazvati osjećaj tuge, žala; postati tužan, biti zahvaćen tugom, ražalostiti se.
**rastvàrāč** im. m. r., g. jd. *rastvaráča* - supstanca koja rastvara druge tvari, otapalo.
**rástvor** im. m. r. - otopina.
**rastvòriti (se)** gl. svrš., prez. *ràstvorīm (se)* - potpuno (se) otvoriti, raskriliti (se); otopiti (se), rastopiti (se).
**rasúditi** gl. svrš., prez. *ràsūdīm* - donijeti sud o nečemu, svestrano razmotriti i ocijeniti, prosuditi, procijeniti.
**rasuđívānje** gl. im. s. r. prema rasuditi.
**rasuđívati** gl. nesvrš., prez. *rasùđujēm* - up. rasuditi.
**rasúkati** gl. svrš., prez. *ràsūčēm* - odsukati ono što je bilo usukano, raspresti, rasplesti, razmotati, rastaviti, oporiti; od tijesta napraviti jufku.
**rasúlo** im. s. r. - raspad; stanje nereda, opća pometnja, haos.
**räsūt** prid., odr. v. *räsūtī* - raspršen, razliven, prosut; sipak, trošan.
**ràsūti (se)** gl. svrš., prez. *räspē (se)* - raspršiti na sve strane nešto sipko ili tečno, prosuti, proliti; razići se na razne strane.
**rasvànuti** gl. svrš., prez. ràsvanēm - razvidjeti se, svanuti.
**rasvijètliti** gl. svrš., prez. *ràsvijetlīm* - obasjati svjetlom, osvijetliti sa svih strana; prenes. objasniti, rastumačiti.
**rásvit** im. m. r. - početak vidnog dijela dana, osvit, svanuće; rasvítak.
**ràsvitati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràsvićē (se)* - rasvanjivati (se), svitati, svanjivati.
**râsvjeta** im. ž. r. - osvjetljenje.
**râsvjetnī** prid. - koji služi za rasvjetu.

**rášak** im. m. r., g.jd. *ráška*, n. mn. *rášci*, g. mn. *rāšākā* - bot. biljka vragolić i korijen te biljke; motovilo za predivo.
**raščèhnuti** gl. svrš. (tur.), prez. *ràščehnēm* - razdvojiti na čehna, rastvoriti; rascijepiti, raspuknuti.
**raščèjrečiti** gl. svrš. (tur.), prez. *raščèjrečīm* - iščetvrtati; raskomadati na čejreke, rastrgati, razguliti.
**raščevŕljiti** gl. svrš., prez. *raščèvrljīm* - rascijepiti račve, raskinuti, raščejrečiti.
**ràščistiti** gl. svrš., prez. *ràščistīm* - ukloniti sve što smeta, raskloniti, raskrčiti, očistiti; prenes. razjasniti, raspraviti.
**ràščlāmba** im. ž. r., g. mn. *ràščlāmbī* - raščlanjivanje, analiza.
**raščlániti** gl. svrš., prez. *ràščlānīm* - rastaviti, razdijeliti na članove, podijeliti na dijelove; detaljno razmoriti, analizirati.
**raščlanjívānje** gl. im. s. r. prema raščlanjivati.
**raščlanjívati** gl. nesvrš., prez. *raščlànjujēm* - up. raščlaniti.
**raščòvječiti** gl. svrš., prez. *raščòvječīm* - učiniti nečovjekom, lišiti ljudskih osobina, dehumanizirati.
**raščùpati (se)** gl. svrš., prez. *raščùpām (se)* - razrijediti što je gusto posađeno ili naraslo; čupajući sasvim povaditi, počupati; iskidati, iskomadati, rasparčati, razvaliti; učiniti se čupavim, postati čupav, razbarušiti kosu.
**raščupávati (se)** gl. nesvrš., prez. *raščùpāvām* - up. raščupati (se)
**ràščuti (se)** gl. svrš., prez. *ràščujēm* - čuti se nadaleko, pročuti se, razglasiti.
**rášćēnje** gl. im. s. r. od rasti - proces rasta, rast.
**rašehátiti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *rašèhātīm* - zauzeti veliki prostor, raširiti se po nekom prostoru, raskriliti se.
**rašepútiti (se)** gl. svrš., prez. *rašèpūtīm (se)* - rasklopiti, raširiti, raskriliti (se); razdriješiti, odvezati.
**raširiti (se)** gl. svrš., prez. *ràšīrīm (se)* - rasprostrijeti (se) širinom, otvoriti širom, raskriliti, razmaknuti, razvući, rastegnuti, razastrijeti, raskomotiti se, rašeputiti; raznijeti glas o nečemu; uzeti maha.
**rāšta** pril. - zašto, zbog čega, iz kojeg razloga, s kakvim ciljem.



**rāšljast** prid., odr. v. *rāšljastī* - koji je u obliku rašalja, koji ima račve.
**rāšljati se** gl. nesvrš., prez. *rāšljā se* - račvati se; granati se.
**rāšlje** im. ž. r. mn., g. mn. *rāšljī/rāšāljā* - račve, račvasto drvo.
**ràšljika** im. ž. r. - bot. primorsko zeleno povrće; lozica kod biljaka puzavica kojom se pripijaju i penju uz druge biljke ili predmete; zool. lastavica rašljasta repa, čađava lasta.
**raštŕkati se** gl. svrš., prez. *ràštr̄kām* - trkom se razići, rastjerati, razbacati na sve strane; razletiti se.
**rāt** im. m. r., g. jd. *ràta*, n. mn. *ràtovi* - oružani sukob velikih razmjera između dva ili više protivnikā (država, naroda, klasa); fig. žestoki međusobni napadi zavađenih strana, bespoštedna borba svim sredstvima (osim oružja); jedan od četiri biblijska jahača apokalipse (pored smrti, kuge i gladi).
**ráta** im. ž. r. (tal.) - dio duga za vraćanje, obrok, otplata.
**rātār** im. m. r. - onaj koji radi o zemlji, zemljoradnik, poljoprivrednik, težak.
**rātārskī** prid. odr. v. - koji pripada ratarima.
**ratárstvo** im s. r. - djelatnost obrade zemlje i gajenja poljoprivrednih kultura, zemljoradnja.
**ratificírati/ràtifikovati** gl. svrš. (lat.), prez. *ratificīrām/ràtifikujēm* - potvrditi međunarodni ugovor u najvišem domaćem organu vlasti.
**ratifikácija** im. ž. r. (lat.) - akt potvrđivanja sklopljenog međunarodnog ugovora u najvišem domaćem organu vlasti.
**rātīšte** im. sr. r. - područje ratnog djelovanja, bojno polje, bojište.
**rātnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rat.
**rātničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ratnike, koji pripada ili potiče od ratnika.
**rātnički** pril. - na način, poput ratnika.
**rātnīk** im. m. r., n. mn. *rātnīci* - onaj koji ratuje, borac, vojnik.
**rātnica** im. ž. r. - ona koja ratuje.
**rātobōran** prid., odr. v. *rātobōrnī* - u ratnom raspoloženju, borben; kavgadžija.
**rātobōrno** pril. - na ratoboran način, borbeno, nepomirljivo.

**ratobórnōst** im. ž. r., instr. jd. *ratobórnošću/ratobórnosti* - osobina ratobornih ljudi, ratničko raspoloženje.
**ràubovānje** im. s. r. (njem.) - neracionalno korišćenje, pljačkanje, zapljena, krađa; raubanje.
**râvan** im. ž. r., g. jd. *râvni* - ravna površina, ravnica, nizija; zaravan; geom. površina određena sa najmanje dvije prave ili tri tačke.
**rávan** prid., odr. v. *râvnī* - koji je bez neravnina, udubljenja i izbočina, gladak; bez krivina, prav; u istoj visini, jednak; pun, cio, čitav.
**rávnalo** im. s. r. - dio crtaćeg pribora za izvlačenje pravih linija; linijar; naprava kojom se usmjerava kormilo.
**rávnānje** gl. im. s. r. prema ravnati.
**ràvnatelj** im. m. r. - starješina institucije, rukovodilac, upravitelj, direktor.
**ravnatèljstvo/ràvnateljstvo** im. s. r., g. mn. *ravnatèljstāvā/ràvnateljstāvā* - ob. direkcija, uprava; dužnost, zvanje ravnatelja.
**ràvnati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràvnām (se)* - praviti nešto ravnim, zaravnavati, poravnavati; postavljati, poredati u pravu liniju; upoređivati; izjednačavati; obavljati dužnost ravnatelja; usklađivati se prema nečemu.
**ravnìca** im. ž. r. - prostrani ravni, horizontalni dio površine Zemlje; nizija, zaravan.
**ràvničār** im. m. r. - žitelj, stanovnik ravnice, nizije.
**ràvničārskī** prid. odr. v. - koji je svojstven ravničaru i ravnici.
**ravnìna** im. ž. r. - ravna površ, zaravan.
**râvno** pril. - u ravnoj liniji, bez krivudanja i nagiba, pravo; direktno, bez okolišanja, izravno.
**ravno-** prvi dio složenica koji označava jednakost, ujednačenost.
**ravnodnévica/ravnodnévnica** im. ž. r. - vrijeme u godini kada su dan i noć jednaki po dužini; proljetni i jesenji ekvinocij.
**rävnodūšan/ravnòdušan** prid., odr. v. *rävnodūšnī/ravnòdušnī* - koji ne teži za svojim stavom za čim ili prema nekome; indiferentan, nezainteresovan; spokojan, miran; hladan.

**rävnodūšje/ravnòdūšje** im. s. r. - stanje ili osobina onih koji su ravnodušni, ravnodušnost.
**rävnodūšno/ravnòdušno** pril. - nezainteresovano, indiferentno.
**ravnodúšnōst/ravnòdušnōst** im. ž. r., instr. jd. *ravnodúšnošću/ravnodúšnosti* i *ravnòdušnošću/ravnòdušnosti* - ravnodušje indiferentnost, nezainteresovanost, nezainteresiranost.
**rävnomjēran** prid., odr. v. *rävnomjērnī* - koji se javlja u istoj mjeri, koji se vrši u istim razmacima, ujednačen.
**rävnomjērno** pril. - ujednačeno.
**ravnomjérnōst** im. ž. r., instr. jd. *ravnomjérnošću/ravnomjérnosti* - stanje jednakomjernosti; ujednačenost.
**rävnoprāvan** prid., odr. v. *rävnoprāvnī* - koji ima ista prava, jednakopravan.
**rävnoprāvno** pril. - na ravnopravan način, sa jednakim pravima; isto, jednako.
**ravnoprávnōst** im. ž. r., instr. jd. *ravnoprávnošću/ravnoprávnosti* - svojstvo, stanje onoga koji je ravnopravan, jednakost u pravima, jednakopravnost.
**ravnotéža** im. ž. r. - stanje mirovanja, jednak omjer sila i sl., sklad, balans.
**râz** im. m. r., n. mn. *rázovi* - daščica kojom se poravnava zrnasta sadržina suda do nivoa rubova posude; räznica; daščica pričvršćena spolja za desnu ručicu pluga da prevrće brazde; v. razina.
**raz-**, **raza-** pref. - u izvedenim riječima (*razbacati, razdijeliti, razaslati*), ispred bezvučnih suglasnika ras- (*raspuknuti, rastvoriti*); ispred prednjenepčanih suglasnika raš-, raž- (*raščupati, ražariti*).
**razàbirānje/razabírānje** gl. im. s. r. prema razabirati.
**razàbirati/razabírati** gl. nesvrš., prez. *razàbirām/razàbirēm* - up. razabrati.
**räzabrān** prid., odr. v. *räzabrānī* - razvrstan, raspoređen; prenes. razborit, sređen, staložen.
**razàbrati** gl. svrš., prez. *razàberēm* - odabrati, probrati; razvrstati, rasporediti; raspoznati, razaznati; prenes. shvatiti, razumjeti; čuti, saznati.
**razàdirānje/ràzdirānje** gl. im. s. r. prema razadirati/razdirati.
**razàdirati/ràzdirati** gl. nesvrš., prez. *razàdirē/ràzdirē* - up. razadrijeti/razdrijeti.

**razàdrijeti** gl. svrš., prez. *räzadrēm* - razderati, raskidati, rastrgati, razguliti, raščupati, raščejrečiti.
**räzdrt** prid., odr. v. *räzdrtī* - rastrgan, razderan, razguljen.
**razàgnati** gl. svrš., prez. *razàgnām* - rastjerati; rasturiti; razbistriti.
**razagnávati** gl. nesvrš., prez. *razàgnāvām* - up. razagnati.
**razàntan** prid. (fr.), odr. v. *razàntnī* - koji ruši; oštar, strelovit, jak.
**razàpēti/ràspēti** gl. svrš., prez, *ràzapnēm/ràspnēm* - učiniti da šta bude razapeto; rastegnuti; raširiti, raskriliti; zategnuti krajeve, napeti; odriješiti, razvezati.
**razàpinjānje/ràspinjānje** gl. im. s. r. prema razàpinjati/ràspinjati.
**razàpinjati/ràspinjati** gl. nesvrš., prez. *razàpinjēm/ràspinjēm* - up. razapeti/raspeti.
**razàrāč** im. m. r., g. jd. *razaráča* - koji razara, uništava; sport. zaduženi igrač koji destruira igru i taktiku protivnika; vojn. torpedni ratni brod za zaštitu brodova i konvoja od podmornica.
**razàsipati** gl. nesvrš., prez. *razàsipām/razàsipljēm* - up. razasuti.
**razàslati** gl. svrš., prez. *razàšaljēm* - poslati na sve strane.
**razàstirati** gl. nesvrš., prez. *razàstirēm* - up. razastrijeti.
**razàstrijeti** gl. svrš., prez. *ràzastrēm* - raširiti, razviti po određenoj površini; prostrijeti, rasprostrijeti.
**razàsūti** gl. svrš., prez. *ràzaspēm* - razbacati, prosuti na više strana nešto sipko, zrnasto, usitnjeno; isuti iz jedne u više posuda.
**razašíljati** gl. nesvrš., prez. *razàšiljām* - up. razaslati.
**razàviti/ràzviti** gl. svrš., prez., *räzavijēm/räzvijēm* - razmotati; suprot. sàviti.
**razàznati** gl. svrš., prez. *razàznām* - raspoznati, razabrati; ocijeniti, uočiti; shvatiti, razumjeti; razlučiti, razlikovati.
**razaznávati** gl. nesvrš., prez. *razàznājēm* - up. razaznati.
**räzbacān** prid., odr. v. *räzbacānī* - pobacan na sve strane; razasut.
**razbàcati/razbáciti** gl. svrš., prez. *razbàcām/ràzbācīm* - pobacati na razne strane; rasturiti, razasuti.



**razbacívānje** gl. im. s. r. od razbacivati.
**razbacívati** gl. nesvrš., prez. *razbàcujēm* - up. razbaciti.
**razbàrūšen** prid., odr. v. *razbàrūšenī* - raščupan, neugleđen, neobuzdan.
**razbàrūšenōst** im. ž. r., instr. jd. *razbàrūšenošću/razbàrūšenosti* - nesređenost, neurednost.
**razbarúšiti (se)** gl. svrš., prez. *razbàrūšīm (se)* - raščupati, zamrsiti, dovesti u nered, razdvojiti u neuredne pramenove.
**razbaškáriti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *razbàškārīm (se)* - raskomotiti (se), opustiti (se).
**razbaškarívati (se)** gl. nesvrš., prez. *razbaškàrujēm (se)* - up. razbaškariti (se).
**ràzbibriga** im. ž. r., dat. jd. *ràzbibrizi* - dokolica, razonoda, zabava; uveseljavanje.
**razbìjāč** im. m. r., g. jd. *razbijáča*, v. jd. *räzbijāču* - onaj koji nešto razbija, razara, drobi, lomi, mrvi; prenes. onaj koji unosi razdor, nered, destruktivac; koji sve rješava silom, siledžija.
**razbìjāčkī** prid. odr. v. - koji ima svojstva razbijača.
**razbìjāčki** pril. - kao razbijač, poput razbijača.
**razbíjānje** gl. im. s. r. prema razbijati.
**razbíjati** gl. nesvrš., prez. *ràzbījām* - up. razbiti.
**razbìjenōst** im. ž. r., instr. jd. *razbìjenošću/razbìjenosti* - stanje, osobina onoga što je razbijeno.
**razbìstriti** gl. svrš., prez. *ràzbistrīm* - učiniti da mutno postane bistro, izbistriti; da nejasno postane jasno, razjasniti; razvedriti; ukloniti zbrkanost, nered, srediti; gl. nesvrš., razbistrívati/razbistrāvati (se).
**ràzbiti** gl. svrš., prez. *räzbijēm* trp. prid. *razbìjen* - učiniti da se šta rasprsne, skršiti; raskomadati, razvaliti, razlomiti, slomiti; razoriti; razdvojiti; razmijeniti, usitniti.
**razbjèžati se** gl. svrš., prez. *ràzbježīmo se* - bijegom se udaljiti, pobjeći na razne strane.
**razblážiti** gl. svrš., prez. *ràzblāžīm* - učiniti neku sastavinu blažom, ublažiti jačinu, žestinu; razrijediti; razvodniti.

**razblažívānje** gl. im. s. r. - prema razblaživati.
**razblažívati** gl. nesvrš., prez. *razblàžujēm* - up. razblažiti.
**rázbludan** prid., odr. v. *rázbludnī* - koji je ispunjen požudom, koji izražava pohotljivost.
**razblúditi** gl. svrš., prez. *ràzblūdīm* - navesti, naviknuti na slobodan prisan odnos; razmaziti.
**rázbludnōst** im. ž. r., instr. jd. *rázbludnošću/rázbludnosti* - osobina onoga što je razbludno; pohotljivost.
**rázbludnīk** im. m. r., vok. jd. *rázbludnīče*, n. mn. *rázbludnīci* - raspusnik, pokvarenjak.
**razbòhtiti (se)** gl. svrš., prez. *ràzbohtīm (se)* - nabuhnuti, nakvasati, narasti.
**rázbōj** im. m. r., g. jd. *rázboja* - naprava za tkanje, tkalački stan; sport. gimnastička sprava koju čine dvije elastične vodoravne paralelne poluge na uspravnim nosačima.
**rázbojīšte** im. s. r. - mjesto sukoba, bojno polje, bojište, stratište.
**rázbōjničkī** prid. odr. v. - svojstven razbojnicima, zločinački.
**rázbōjnički** pril. - na način razbojnika, poput razbojnika.
**rázbōjnīk** im. m. r., vok. jd. *rázbōjnīče*, n. mn. *rázbōjnīci* - siledžija, zločinac, ubica; pljačkaš.
**rázbōjnīštvo** im. s. r., g.mn. *rázbōjnīštāvā* - razbojnički čin, nedjelo, nasilje, zločin.
**rázbōjstvo** im. s. r., g. mn. *rázbōjstāvā* - ob. razbojništvo, zlodjelo.
**razbolijèvati se** gl. nesvrš., prez. *razbòljevām se* - up. razboljeti se.
**razbòljeti se** gl. svrš., prez. *ràzbolīm* - biti zahvaćen bolešću, postati bolestan; oboljeti.
**rázbor** im. m. r. - sposobnost logičkog mišljenja, rasuđivanja; razboritost, razložnost; bistrina; pamet; razum.
**ràzborit** prid., odr. v. *ràzboritī* - koji se rukovodi razborom, razboran; razuman, razložan, mudar, trezven.
**ràzborito** pril. - na razborit način, pametno, trezveno.
**ràzboritōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzboritošću/ràzboritosti* - stanje ili osobina razboritih, pametnih, razumnih.

**razbȑbljati** (se) gl. svrš., prez. *razbȑbljām (se)* - razglasiti brbljajući; početi naveliko brbljati, upustiti se u brbljanje.

**razbúcati** gl. svrš., prez. *ràzbūcām* - rastrgati, iskomadati, rasparčati.

**razbùktati** gl. svrš., prez. *ràzbukćēm/ razbùktām* - učiniti da počne intenzivno gorjeti, raspaliti, razgorjeti; doći do snažnog izraza, postati intenzivan, razviti se, uzeti maha.

**razbuktávānje** gl. im. s. r. prema razbuktati.

**razbuktávati** gl. nesvrš., prez. *razbùktāvām* - up. razbuktati.

**razbúziti se** gl.svrš., prez. *ràzbūzīm se* - postati poput buze, raspihtijati se; struhnuti; raspadajući se postati gnjecav, pihtijast; razvlačiti se poput buze.

**ràzdaljina/rȁzdaljina** im. ž. r. - udaljenost, razmak, rastojanje.

**razdániti se** gl. svrš., prez. *ràzdānī se* - prelaziti iz noći u dan, razvidjeti, svanuti.

**razdanjívati se** gl. nesvrš., prez. *razdànjujē se.* - up. razdaniti se.

**ràzdati (se)** gl. svrš., prez. *ràzdām (se)* - razdijeliti; rasparčati; prenes. pokloniti sebe mnogima.

**razdèrati (se)** gl. svrš., prez. *ràzderēm (se)* - pocijepati, izderati, raskinuti, iskidati; naglo viknuti, proderati se.

**razdijèliti** gl. svrš., prez. *ràzdijelīm* - rastaviti na dijelove, podijeliti; razlučiti, razdvojiti; razdati, izdijeliti; rasporediti na vremenske periode ili prostorne površine, razgraničiti.

**rázdio/rázdjel** im. m. r., g. jd. *rázdjela* - odjeljak, grupa, kategorija, vrsta; odsjek neke ustanove, odjel; dio spisa, poglavlje, rubrika; podjela, dioba .

**ràzdioba** im. ž. r. - razdvajanje na razdjele; razdjela, dioba; podjela, raspoređivanje na dijelove.

**ràzdirati** gl. nesvrš., prez. *ràzdirēm* - derati, cijepati, kidati; prenes. spletkariti, izazivati neprijateljstvo, zavađati.

**rȁzdjela** im. ž. r. - dioba, podjela.

**rázdjēlnica** im. ž. r. - tačka ili linija radvajanja; planinski vijenac koji dijeli slivove, vododjelnica.

**rázdjeljak** im. m. r., g. jd. *rázdjēljka*, n. mn. *rázdjēljci, g. mn. rázdjeljākā* - linija podjele kose na glavi.

**razdjeljívati** gl. nesvrš., prez. *razdjèljujēm* - up. razdijeliti.

**razdjèvičiti** gl. svrš., prez. *razdjèvičīm* - oduzeti djevičanstvo, nevinost.

**rázdōblje** im. s. r., g. mn. *rázdōbljā* - vremenski period, razmak, doba.

**rázdor** im. m. r. - nesloga, sukob, trvenje; rascjep, raskid.

**ràzdrāgān** prid., odr. v. *ràzdrāgānī* - obuzet dragošću, dobro raspoložen, radostan, veoma veseo.

**ràzdragānōst/rȁzdragānōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzdragānošću/ràzdragānosti* - obuzetost dragošću, radošću; dobro raspoloženje, ushićenje, veselje.

**razdrágati** gl. svrš., prez. *ràzdrāgām* - prožeti dragošću, dovesti u stanje dobrog raspoloženja, učiniti radosnim, razveseliti.

**ràzdrāženōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzdrāženošću/ràzdrāženosti* - uzbuđenost; uzrujanost, ljutina.

**razdrážiti** gl. svrš., prez. *ràzdrāžīm* - uzbuditi; uzrujati, uznemiriti; razljutiti, rasrditi.

**razdràžljiv** prid., odr. v. *razdràžljivī* - koji se lahko razdraži, uznemiri, naljuti; preosjetljiv.

**razdràžljivo** pril. - na razdražljiv način, tako da razdražuje, izazivački; razdraženo, ljutito.

**razdràžljivōst** im. ž. r., *razdràžljivošću/ razdràžljivosti* - osobina onoga koji je razdražljiv ili stanje onoga što je razdraženo, razdraženost.

**razdràžujūćī** prid. odr. v. - onaj kojemu je svojstveno razdraživanje, koji razdražuje, koji uzbuđujuće djeluje na osjetila i želje.

**razdrijèmati (se)** gl. svrš., prez. *ràzdrijemām (se)* - prekinuti, rastjerati drijemež, rasaniti se, razbuditi.

**ràzdrijeti** gl. svrš., prez. *ràzdrēm* - razderati, razdrti, razadrijeti.

**razdȑljiti** gl. svrš., prez. *ràzdȑljīm* - raskopčati i raširiti košulju i drugu odjeću na grudima više nego obično; razotkriti, razgolititi.

**ràzdrmati** gl. svrš., prez. *ràzdrmām* - drmanjem olabaviti nešto što je čvrsto priljubljeno, pribijeno; rasklimati, rasklatiti.

**razdròbiti** gl. svrš., prez. *ràzdrobīm* - razbiti u komadiće, smrviti, rasitniti.



**rȁzdrtōst** im. ž. r., instr. jd. *rȁzdȑtošću/ rȁzdȑtosti* - stanje onoga što je razdrto, rastrganost.

**razdrúžiti (se)** gl., prez. *ràzdrūžīm* - raskinuti drugarstvo, izazvati razdor među onima koji su združeni; razdvojiti se, razići se.

**razdružívānje** gl. im. s. r. od razdruživati.

**razdružívati (se)** gl. nesvrš. i uč. prema razdrúžiti (se).

**razdúžiti (se)** gl. svrš. *ràzdūžīm (se)* - skinuti, vratiti dug, prestati biti u dugu, dužan; osloboditi se dužnosti, vratiti čime je zadužen.

**razdužívati (se)** gl. nesvrš., prez. *razdùžujēm (se)* - up. razdužiti.

**razdvájānje** gl. im. s. r. od razdvajati.

**razdvájati** gl. nesvrš., prez. *ràzdvājām* - up. razdvojiti.

**razdvòjiti** gl. svrš., prez. *ràzdvojīm* - rastaviti nadvoje, raspoloviti, odvojiti.

**razgáđati** gl. nesvrš., prez. *ràzgāđām* - up. razgoditi.

**ràzgala/rȁzgala** im. ž. r. (ar.) - poboljšanje, olakšanje.

**razgalámiti (se)** gl. svrš., prez. *razgàlāmīm (se)* - nadati galamu, stati galamiti, udariti u galamu, razvikati se.

**razgalátiti (se)** gl. svrš., prez. *razgàlātīm (se)* - otkriti se, ogoliti se, obnažiti se.

**razgáliti (se)** gl.svrš. (ar.), prez. *ràzgālīm (se)* - skinuti sa sebe brigu, tegobu, bolove; razvedriti se, raspoložiti se.

**razgaljívānje** gl. im. s. r. od razgaljivati.

**razgaljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *razgàljujēm (se)* - up. razgaliti (se).

**ràzgaziti** gl. svrš., prez. *ràzgazīm* trp. prid. *ràzgažen* - gaženjem utabati, izgnječiti; proprtiti, progaziti (snijeg, blato); nošenjem i gaženjem raširiti, raskomotiti, omekšati (obuću).

**razgíbati (se)** gl. svrš., prez. *ràzgībām (se)* - učiniti pokretljivim, razmrdati, razraditi.

**razglábati** gl. nesvrš., prez. *ràzglābām* - opširno pričati (nepotrebno); raspravljati nadugo i naširoko; raspredati; detaljno analizirati.

**rázglas** im. m. r. - obavijest, razglašavanje; sprava kojom se rasprostire i pojačava glas, zvuk; zvučnik, pojačalo (zvuka).

**razglásiti** gl. svrš., prez. *ràzglāsīm* - raširiti glas, pronijeti vijest; oglasiti, objaviti.

**rázglasnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na razglas, koji služi za razglašavanje, objavljivanje.

**razglašávānje** gl. im. s. r. od razglašavati.

**razglašávati** gl. nesvrš., prez. *razglàšāvām* - up. razglasiti.

**ràzglāšenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzglāšenošću/ràzglāšenosti* - stanje raširenosti glasa, mišljenja, ocjene o nečemu.

**razglédānje** im. s. r. od razgledati.

**ràzgledati** gl. svrš., prez. *ràzgledām* - gledanjem, pogledom razabrati, detaljno pogledati nešto sa svih strana i u cjelini.

**razglédati** gl. nesvrš., prez. *ràzglēdām* - up. ràzgledati.

**rázglednica** im. ž. r. - slika, fotografija nekog mjesta koja se poštom šalje s putovanja.

**razglòbiti** gl. svrš., prez. *ràzglobīm* - rastaviti šta zglobljeno, iščašiti, raščlaniti, izglaviti, rasklopiti.

**razgnjéviti (se)** gl. svrš., prez. *ràzgnjēvīm* - učiniti gnjevnim, postati gnjevan, rasrditi (se), razljutiti (se).

**razgòditi** gl. svrš., prez. *ràzgodīm* - raspodijeliti po mjeri; rasporediti po mjestu; razblažiti po sastavu.

**razgolićávati** gl. nesvrš., prez. *razgolìćāvām/razgolìćujēm* - up. razgolititi.

**razgolítiti (se)** gl. svrš., prez. *razgòlītīm (se)* trp. prid. *razgòlīćen* - skinuti odjeću, razgoliti, ogoliti (se), obnažiti (se), razodjenuti (se); razotkriti, objelodaniti.

**razgòriti/razgòrjeti** gl. svrš., *ràzgorīm* - potaknuti vatru, plamen, rasplamsati, razbuktati, raspiriti.

**razgorijèvati** gl. nesvrš., prez. *razgòrijevām* - up. razgoriti/razgorjeti.

**razgovárati** gl. nesvrš., prez. *razgòvārām* - razmjenjivati misli riječima, govoriti međusobno, pričati, voditi razgovor.

**rȁzgovijetan** prid., odr. v. *rȁzgovijetnī* - jasan, razumljiv, razaznatljiv.

**razgovijètnōst** im. ž. r., instr. jd. *razgovijètnošću/razgovijètnosti* - jasnoća, razumljivost.

**rȁzgovōr** im. m. r. - međusobna neposredna usmena razmjena misli riječima, razmjena govornih poruka.

**räzgovōran** prid., odr. v. *räzgovōrnī* - koji nosi osobine razgovora; govorljiv, rječit.

**razgovòriti (se)** gl. svrš., prez. *razgòvorīm (se)* - razvezati razgovor, postati govorljiv, raspričati se; razgovorom zabaviti, utješiti, obodriti, oraspoložiti (se).

**razgovòrljiv** prid., odr. v. *razgovòrljivī* - koji rado priča, pričljiv, komunikativan.

**razgovòrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *razgovòrljivošću/razgovòrljivosti* - osobina razgovorljivih ljudi, slatkorječivost, pričljivost, govorljivost.

**razgovòrdžija** im. m. r. - čovjek koji rado i lijepo priča, slatkorječiv, razgovoran čovjek; čovjek koji ima zadatak da unese živost u društvo, da raskravi društvo (poslovne partnere) za razgovor; animator.

**razgovòruša** im. ž. r. - žena koja rado i lijepo priča, slatkorječiva žena; žena koja privikava mladu na novu sredinu, obikuša; kolokvijalni naziv u Bosni za ceremonijalnu kahvu, prvu jutarnju kahvu ili onu koja se pije samo radi razgovora (pored "dočekuše" i "sikteruše").

**ràzgrabiti** gl. svrš., prez. *ràzgrabīm* - pouzimati sve što ima; bespravno prisvojiti tuđu imovinu, opljačkati, pokrasti; raznijeti, pokupovati.

**razgráditi** gl. svrš., prez. *ràzgrādīm* - skinuti, razvaliti ogradu, odgraditi; suprot. zagraditi; razvaliti sagrađeno, porušiti, razoriti; rastaviti na elemente neki (hemijski) spoj ili (tehnički) stroj.

**razgrađívānje** gl. im. s. r. od razgrađivati.

**razgrađívati** gl. nesvrš., prez. *razgràđujēm* - up. razgraditi.

**razgrànati (se)** gl. svrš., prez. *razgrànām (se)* - pustiti, razviti grane na sve strane, razračvati se, razviti se; prenes. razviti, raširiti, uvećati, rasprostrijeti.

**razgranávati (se)** gl. nesvrš., prez. *razgrànāvā (se)* - up. razgranati (se).

**razgraničávati** gl. nesvrš., prez. *razgraničāvām* - up. razgraničiti.

**razgràničiti** gl. svrš., prez. *razgràničīm* - postaviti, utvrditi granicu, odijeliti, razdvojiti.

**ràzgrijati** gl. svrš., prez. *ràzgrijēm* - otopliti, zagrijati nešto hladno, raskraviti.

**razgrijávati** gl. nesvrš., prez. *razgrìjāvām* - up razgrijati.

**ràzgristi** gl. svrš., prez. *razgrízēm* - grizući razdvojiti, iskidati; razjesti, rastočiti.

**razgrízati** gl. nesvrš., prez. *ràzgrīzām* - up. razgristi.

**razgŕnuti** gl. svrš., prez. *ràzgr̄nēm* - rastaviti ili raširiti nešto sipko.

**ràzgrtati** gl. nesvrš. i uč. prema razgrnuti - prez. *ràzgrćēm.*

**razgúliti** gl. svrš., prez. *ràzgūlīm* - poguliti, počupati što je gusto posađeno, razrijediti; razderati.

**razguljívati** gl. nesvrš., prez. *razgùljujēm* - up. razguliti.

**rázī** neprom. prid. (ar.) - biti voljan, saglasan, zadovoljan.

**ràzīći se** gl. svrš., prez. *ràzīđēm se* - otići na razne strane; raširiti se, rasprostrijeti se; rasplinuti se, iščeznuti; raskinuti uzajamne odnose, prekinuti bračnu zajednicu; razvesti se; prestati biti zajedno u preduzeću.

**räzigrān** prid., odr. v. *räzigrānī*, komp. *razigrànijī* - zahvaćen, ponesen igrom, sav u pokretu, živ, veseo, razdragan.

**ràzigrati** gl. svrš., prez. *ràzigrām* - razviti igru, potaknuti igru; u potpunosti se predati igri; izazvati kod nekog živost, vedrinu.

**razigrávati** gl. nesvrš., prez. *razìgrāvām* - up. razigrati.

**razìlazak** im. m. r., g. jd. *razìlaska*, n. mn. *razìlasci*, g. mn. *razìlazākā* - razlaz, razilaženje; neslaganje, razdor.

**razìluk** im. m. r . (ar.-tur.) - zadovoljstvo, saglasnost.

**räzina/razìna** im. ž. r. - nivo; ravna površina mirne vode; ravan; vertikalna udaljenost od podloge.

**razjàgmiti** gl. svrš., prez. *ràzjagmī* - razgrabiti; pouzimati na jagmu.

**ràzjahati** gl. svrš., prez. *ràzjašēm* - prestati jahati, sići s konja, sjahati.

**razjahívati** gl. nesvrš., prez. *razjàhujēm* - up. razjahati.

**razjápiti** gl. svrš., prez. *ràzjāpīm* trp. prid. *ràzjāpljen* - širom otvoriti, otvoriti da zjapi.



**razjapljívati** gl. nesvrš., prez. *razjàplju-jēm* - up. razjapiti.

**razjáriti (se)** gl. svrš., prez. *ràzjārīm (se)* - izazvati jarost, postati jarostan, razljutiti, razbjesniti (se).

**razjarívati (se)** gl. nesvrš., prez. *razjàrujēm (se)* - up. razjariti (se)

**razjàsniti/razjásniti** gl. svrš., prez. *ràzjasnīm/ràzjāsnīm* - učiniti jasnim, razumljivim, objasniti; raspraviti, rasvijetliti.

**razjašnjávati** gl. nesvrš., prez. *razjàšnjāvām* - up. razjasniti.

**razjašnjénje** gl. im. s. r. - objašnjenje, tumačenje, jasan odgovor bez nedoumica.

**razjedíniti (se)** gl. svrš., prez. *razjèdīnī (se)* - nešto jedno, jedinstveno, rastaviti na sastavne dijelove, razdvojiti, izdijeliti (razjediniti mlijeko); razbiti jedinstvo, izazvati razdor, zavaditi, podijeliti.

**razjedinjávati (se)** gl. nesvrš., prez. *razjedìnjāvā (se)* - up. razjediniti (se).

**razjèdīnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *razjèdīnjenošću/razjèdīnjenosti* - razdvojenost, nejedinstvenost.

**razjéditi (se)** gl. svrš., prez. *ràzjēdīm (se)* - rasrditi, razjariti, razljutiti, razgnjeviti.

**ràzjesti** gl. svrš., prez. *ràzjedē* - nagristi, oštetiti; razgristi, rastočiti; razmahati se u jelu, početi dobro jesti.

**razjédati** gl. nesvrš., prez. *ràzjēdā* - up. razjesti.

**razjùlāren** prid. (tur.), odr. v. *razjùlārenī* - oslobođen julara, ulara, oglavine; prenes. neobuzdan, bijesan, raspušten, nekontrolisan.

**razjuláriti (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *razjùlārīm (se)* - osloboditi (se) julara, ulara, skinuti julur; razuzdati; prenes. potpuno se razuzdati se, raspustiti se, ponašati se divlje i necivilizovano.

**razjúriti** gl. svrš., prez. *ràzjūrīm* - natjerati u bijeg, u jurnjavu, rastjerati.

**razlágānje** gl. im. s. r. prema razlagati.

**razlágati** gl. nesvrš., prez. *ràzlāžēm* - up. razložiti.

**razlámānje** gl. im. s. r. prema razlamati.

**razlámati** gl. nesvrš., prez. *ràzlāmām* - up. razlomiti.

**rázlaz** im. m. r., g. mn. *rázlāzā* - razilaženje, razilazak, rastanak; prekid uzajamnih odnosa, raskid.

**razlètjeti (se)** gl. svrš., prez. *ràzletīm (se)* - brzo se razići na sve strane; raspršiti se; početi letjeti; rastrčati se; razbiti se na komade, raspasti se.

**rázličit** prid., odr. v. *rázličitī* - koji ispoljava neku razliku, koji ima drugačiji oblik, nejednak; raznolik, raznovrstan, svakovrstan.

**rázličito** pril. - na razne načine, na drugi način, drugačije.

**razlijègānje** gl. im. s. r. od razlijegati se.

**razlijègati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràzlījēžē (se)* - up. razlijegnuti (se).

**razlijègnuti** gl. svrš., prez. *ràzlijegnē (se)* - zaoriti se, odjeknuti, začuti se.

**rázlika** im. ž. r., dat. jd. *rázlici* - nepodudaranje, različitost; nejednakost u iznosu, u količini; nejednak položaj; mat. rezultat operacije oduzimanja.

**rázlikovānje** gl. im. s. r. prema razlikovati.

**rázlikovati (se)** gl. nesvrš., prez. *rázlikujēm (se)* - činiti razliku, razdvajati po različitim osobinama; diskriminirati; biti različit od drugih.

**razlìstati** gl. svrš., prez. *razlìstām* - razviti listove, prolistati, olistati.

**razlistávati** gl. nesvrš., prez. *razlìstāvām* - up. razlistati.

**ràzliti** gl. svrš., prez. *ràzlijēm* trp. prid. *razlìven* - izliti u više sudova ili na više mjesta, rasuti tečnost lijevanjem.

**razlívati/razlijèvati** gl. nesvrš., prez. *ràzlīvām/ràzlijevām* - up. razliti.

**rázliv/rázljev** im. m. r. - izlaženje vode iz svoga korita, izlivanje, izliv.

**razlìvača/razljèvača** im. ž. r. - vrsta jednostavnog jela od razmućenog brašna i bilo kojeg sastojka (krompir, tikva, blitva, žara, gljive), uljevak, prijesnac.

**razlívānje/ràzljevānje** gl. im. s. r. od razlivati/razljevati..

**razlìven/razljèven** prid., odr. v. *razlìvenī/razljèvenī* - koji je posljedica razlivanja.

**razlìvenōst/razljèvenōst** im. ž. r., instr. jd. *razlìvenošću/razlìvenosti* i *razljèvenošću/razljèvenosti* - stanje rasprostranjene, razlivene tečnosti ili osobina nekog oblika.

**razlízati** gl. svrš., prez. *ràzlīžēm* - ližući raznijeti, pojesti, polizati; istrošiti, razjesti se od dugog trenja, izlizati se.

**rázlog** im. m. r., n. mn. *rázlozi* - činjenica za kojom se povodi, radi koje se događa neki postupak, pojava, radnja; povod, pobuda, motiv.
**räzlōkān** prid., odr. v. *räzlōkānī* - lokvama razjeden, izlizan, pohaban; razrovljen.
**rázlomak** im. m. r., g. jd. *rázlōmka*, n. mn. *rázlōmci*, g. mn. *rázlomākā* - dio razlomljene cjeline; mat. brojčani izraz kojim se označava koliko je i kojih dijelova uzeto od neke jedinice, od nekog cijelog broja, veličina iskazana nekim brojem jednakih dijelova jedinice.
**razlòmiti** gl. svrš., prez. *ràzlomīm* trp. prid. *ràzlomljen* - lomeći nešto cijelo razdvojiti na komade, izlomiti.
**rázložan** prid., odr. v. *rázložnī* - koji posjeduje razlog, pribran; sposoban da promišljeno postupa, ispravno ocjenjuje i mudro prosuđuje; razuman, razborit, pametan; zasnovan, opravdan.
**razlòžiti** gl. svrš., prez. *ràzložīm* - rastaviti na sastavne dijelove, razgraditi, razdijeliti; rasporediti, razmjestiti; postepeno i sistematično izložiti; razdijeliti na elemente, sastojke.
**rázložno** pril. - na razložan način, pametno, zasnovano na razlogu, obrazloženo.
**rázložnōst** im. ž. r., instr. jd. *rázložnošću/rázložnosti* - osobina, svojstvo razložnog, razboritost, razumnost.
**razlúčiti** gl. svrš., prez. *ràzlūčīm* - razdvojiti, odvojiti, rastaviti, razdijeliti; razlikovati.
**razlučívati** gl.nesvrš., prez. *razlùčujēm* - up. razlučiti.
**razlúpati** gl. svrš., prez. *ràzlūpām* - lupanjem polomiti; slupati, razbiti.
**razljútiti (se)** gl. svrš., prez. *ràzljūtīm*, trp. prid. *ràzljūćen* - dovesti u stanje ljutnje, naljutiti, rasrditi; postati ljut, zapasti u ljutnju, naljutiti se, razgnjeviti se, rasrditi se.
**rázmah** im. m. r., vok. jd. *rázmahu*, n. mn. *rázmasi* - pokret razmahivanja, zamah; nagal, snažan razvitak, razvoj, uspon; pregnuće.
**razmáhati (se)** gl. svrš., prez. *ràzmāšēm* - početi mahati, krenuti s mahanjem; stati živo mahati; postati veoma živahan; učiniti da nešto uzme maha, podstaknuti; uzeti maha, razviti se, raspaliti se.
**razmahívānje** gl. im. s. r. prema razmahivati.
**razmahívati** gl. nesvrš., prez. *razmàhujēm* - up. razmahnuti,
**razmáhnuti (se)** gl. svrš., prez. *ràzmāhnēm* - načiniti pokret razmahivanja.
**rázmak** im. m. r., vok. jd. *rázmače*, n. mn. *rázmasi*, g. mn. *rázmākā* - razdaljina, rastojanje, odstojanje; udaljenost; praznina između dvije stvari, međuprostor; vremensko rastojanje, interval.
**razmákati** gl. nesvrš., prez. *ràzmāčēm* - up. razmočiti.
**razmàknuti** gl. svrš., prez. *ràzmaknēm* - načiniti razmak, razdvojiti, odvojiti; rastavioti, razdvojiti, razvući.
**rázmaz** im. m. r. - ono što je razmazano; dio neke mekše tvari koja se može razmazati; med. tanak sloj neke materije za ispitivanje koja se nanosi na staklenu pločicu ili mikroskopsko staklo.
**ràzmazati** gl. svrš., prez. *ràzmažēm* - žitku ili mekšu tvar raširiti, razvući, rastanjiti po nekoj podlozi.
**razmáziti** gl. svrš., prez. *ràzmāzīm* - učiniti nekoga i postati maznim, naviknuti koga na ugodnost i bespogovorno ispunjavanje želja i prohtjeva.
**razmazívati** gl. nesvrš., prez. *razmàzujēm* - up. razmazati.
**ràzmāžen** prid., odr. v. *ràzmāženī* - koji je mažen.
**ràzmaženo** pril. - na razmažen način, mazno.
**ràzmāženōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzmāženošću/ràzmāženosti* - osobina onoga koji je razmažen ili one koja je razmažena.
**razmèkšati (se)** gl. svrš., prez *razmèkšām* - učiniti nešto tvrdo i kruto mehkim i savitljivim (gnječeći, grijući, potapajući); postati mehak, omekšati; raznježiti se, odobrovoljiti se.
**razmekšávati (se)** gl. nesvrš., prez. *razmèkšāvām (se)* - up. razmekšati (se).
**ràzmesti (se)** gl. svrš., prez. *razmètem/razmètēm (se)* - raščistiti metenjem, metući razbacati; početi mêsti u punoj mjeri, punim kapacitetom, ući u ritam metenja.



**ràzmēsti se** gl. svrš., prez. *razmétem/razmétēm se* - početi mêsti u punoj mjeri, punim kapacitetom; métenjem razmiješati, razmutiti.
**rázmetan** prid, odr. v. *rázmetnī* - koji nemilice troši i razbacuje, rasipan.
**ràzmetānje** gl. im. s. r. prema razmetati (se).
**ràzmetati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràzmećēm (se)* - stavljati na više mjesta, rastavljati, razmicati; hvalisati se, kočoperiti se, šepuriti se.
**razmètljiv** prid., odr. v. *razmètljivī* - koji se razmeće, razbacuje; neskroman, hvalisav; suprot. skrušen.
**razmètljivac** im. m. r., g. jd. *razmètljīvca*, vok. jd. *razmètljīvče* - ličnost razmetljivih osobina, hvalisavac, nasrtljivac.
**ràzmetnuti** gl. svrš., prez. *ràzmetnēm* - rasturiti, razbacati; raširiti, razmjestiti; rastaviti, razdijeliti.
**ràzmicati** gl. nesvrš., prez. *ràzmičēm* - up. razmaknuti.
**razmijèniti** gl. svrš., prez. *ràzmijenīm* - izvršiti razmjenu, zamijeniti, trampiti jedno za drugo.
**razmíljeti** gl. svrš., gl. prid. rad. *razmíljeli se* - početi miljeti; mileći se razići u svim pravcima.
**ràzmirica/rázmirica** im. ž. r. - razmirje, nesuglasica, nesporazum; svađa, sukob.
**rázmīrje/ràzmīrje** im. s. r. - razmirica, svađa, rat, razvrgnut mir, nemir, ratno stanje.
**ràzmisliti** gl. svrš., prez *ràzmislīm* - procijeniti, provjeriti, preispitati misli o nečemu, prosuditi, promisliti.
**razmíšljānje** gl. im. s. r. od razmišljati.
**razmíšljati** gl. nesvrš., prez. *ràzmišljām* - up. razmisliti.
**râzmjena** im. ž. r. - davanje jedne stvari u zamjenu za drugu, zamjena; razmjenjivanje proizvoda rada; uzajamno, recipročno slanje koga ili čega, obraćanje nekom i dobijanje odgovarajućeg odgovora.
**razmjenjívānje** gl. im. s. r. prema razmjenjivati.
**razmjenjívati** gl. nesvrš., prez. *razmjènjujēm* - up. razmijeniti.
**rázmjer** im. m. r., g. jd. *rázmjera* - mjera, količina; prostorna veličina, prostiranje dimenzije; odnos veličine, količine, intenziteta ili vrijednosti jedne stvari prema drugoj, srazmjera, proporcija; odnos rastojanja na kakvom crtežu, geografskoj karti, planu.
**rázmjera** im. ž. r., g. jd. *rázmjerē* - ob. razmjer.
**rázmjēran** prid., odr. v. *rázmjernī* - koji odgovara mjeri, skladan, proporcionalan; koji je u određenom razmjeru, srazmjeran.
**razmjérānje** gl. im. s. r. od razmjerati.
**razmjérati** gl. nesvrš., prez. *ràzmjērām* - up. razmjeriti.
**ràzmjeriti** gl. svrš., prez. *ràzmjerīm* - mjerom, mjerenjem odrediti; izmjeriti, premjeriti, odmjeriti; mjereći podijeliti, razdijeliti.
**rázmjērno** pril. - na razmjeran način, skladno, proporcionalno; relativno.
**ràzmjestiti** gl. svrš., prez. *ràzmjestīm* - postaviti sa jednog na razna mjesta, smjestiti, rasporediti.
**razmjéštati** gl. nesvrš., prez. *ràzmjēštām* - up. razmjestiti.
**razmnážānje** gl. im. s. r. od razmnažati (se) - razmnožavanje.
**razmnážati (se)** gl. nesvrš., prez. *ràzmnāžām (se)* - razmnožavati (se).
**razmnožávānje** gl. im. s. r. prema razmnožavati (se).
**razmnožávati (se)** gl. nasvrš., prez. *razmnòžāvām (se)* - razmnažati se.
**razmnòžiti (se)** gl. svrš., prez. *ràzmnožīm* - učiniti da od istoga bude više, mnogo, povećati broj čega, umnožiti; povećati (se), postati brojniji, mnogobrojan, namnožiti se, rasploditi se.
**razmòčiti** (se) gl. svrš., prez. *ràzmočīm* - učiniti mokrim, smočiti, raskvasiti; postati vlažan.
**razmòtati** gl. svrš., prez. *razmòtām* - razviti nešto zamotano, smotano, odmotati; suprot. zamotati.
**razmotávānje** gl. im. sr. r. prema razmotavati.
**razmotávati** gl. nesvrš., prez. *razmòtāvām* - up. razmotati.
**razmráčiti** gl. svrš., prez. *ràzmrāčīm* - odagnati, otjerati mrak, osvijetliti; suprot. zamračiti.
**razmračívati** gl. nesvrš., prez. *razmràčujēm* - up. razmračiti.

**razmòtriti** gl. svrš., prez. *ràzmotrīm* - razmisliti o nečemu, rasvijetliti, raspraviti, proučiti, ispitati, analizirati.
**razmátrānje** gl. im. s. r. od razmatrati.
**razmátrati** gl. nesvrš., prez. *ràzmātrām* - up. razmotriti.
**ràzmrdati (se)** gl. svrš., prez. *ràzmrdām (se)* - pokretima, mrdanjem osloboditi ukočenosti, utrnulosti što je kruto, ukočeno, razgibati, živnuti.
**razmrdávānje** gl. im. s. r. prema razmrdavati.
**razmrdávati (se)** gl. nesvrš., prez. *razmr̀dāvām (se)* - up. razmrdati (se).
**razmŕsiti (se)** gl. svrš., prez. *ràzmr̄sīm* - odmrsiti što je zamršeno, rasplesti, raspetljati; prenes. razjasniti nešto nerazumljivo, teško shvatljivo.
**razmrsívati (se)** gl. nesvrš., prez. *razmr̀sujē (se)* - up. razmrsiti (se).
**razmŕskati** gl. svrš., prez. *ràzmr̄skām* - razbiti na paramparčad, smrskati, zdrobiti, smrviti.
**razmrskávati** gl. nesvrš., prez. *razmr̀skāvām* - up. razmrskati.
**ràzmrviti (se)** gl. svrš., prez. *ràzmrvīm (se)* - rasitniti u komadiće, pretvoriti se u mrve, smrviti, zdrobiti.
**razmućívati** gl. nesvrš., prez. *razmùćujēm* - up. razmutiti.
**razmútiti** gl. svrš., prez. *ràzmūtīm* - miješanjem rastvoriti u vodi, otopiti, pomiješati s tekućinom.
**raznášati** gl. nesvrš., prez. *ràznāšām* - up. raznositi.
**râznī** prid. odr. v. (obično u množini) - ukazuje da se nešto javlja u neodređenom broju, da se radi o više neodređenih stvari ili pojmova; različit, raznovrstan; svakojak, kojekakav.
**ràznijeti** gl. svrš., prez. *raznèsēm/raznèsem* - odnijeti na razne strane; prenijeti u razne krajeve, rasprostraniti, raspršiti; razvući, razbacati na sve strane; materijalno upropastiti odnoseći vrijedne stvari; pronijeti vijest na sve strane, razglasiti; eksplozijom raskomadati, dignuti u zrak, srušiti; učiniti da se nešto raziđe, nestane ili rasprostre.
**raznòsiti** gl. nesvrš., prez. *ràznosīm* - raznašati.
**ràznobōjan** prid., odr. v. *ràznobōjnī* - koji je raznih boja.
**ràznobōjno** pril. - u raznim bojama; različito, raznoliko.
**raznòličan** prid., odr. v. *raznòličnī* - raznolik.
**raznòlik** prid., odr. v. *raznòlikī* - koji je različna lika, vida, vrste, koji se razlikuje jedan od drugoga, raznovrstan; različan, nejednak, drugačiji.
**raznòliko** pril. - na raznolik način, nejednako.
**raznòlikōst** im. ž. r., instr. jd. *raznòlikošću/raznòlikosti* - svojstvo onoga što je različito.
**ràznorāznī/raznòrāznī** prid. odr. v. - razni (u pojačanom značenju kad se ističe višestrukost ili raznolikost pojmova), raznovrstan, raznolik.
**ràznorodan/raznòrodan** prid., odr. v. *ràznorodnī/raznòrodnī* - koji je različita roda, koji se razlikuje rodom, etničkim porijeklom; koji je raznih vrsta, raznovrstan, koji nije u skladu jedan s drugim; heterogen.
**raznòrodnōst** im. ž. r., instr. jd. *raznòrodnošću/raznòrodnosti* - svojstvo onoga što je raznorodno.
**raznòsāč** im. m. r., g. jd. *raznosáča* - koji raznosi, onaj kome je posao da raznosi pošiljke, raznosilac, raznositelj.
**raznòsilac** im. m. r., g. jd. *raznòsioca*, n. mn. *raznòsioci*, g. mn. *raznòsilācā* - raznositelj, raznosač.
**raznòsitelj** im. m. r., g. mn. *raznòsitēljā* - raznosilac, raznosač.
**ràznoslōvlje/raznòslōvlje** im. sr. r. - različitost, raznolikost; mnogoznačnost.
**raznovŕsnōst** im. ž. r., instr. jd. *raznovŕsnošću/raznovŕsnosti* - svojstvo, osobina onoga što je raznovrsno.
**raznòvrstan** prid., odr. v. *raznòvrsnī* - koji je raznih vrsta, koji se javlja u više vrsta, vidova, raznoličan.
**raznjéžiti (se)** gl. svrš., prez. *ràznjēžīm* - ispuniti, prožeti (se) nježnošću, ganuti, tronuti; učiniti nježnim, tanahnim, neotpornim.
**razočárati (se)** gl. svrš., prez. *razòčārām* - izazvati nezadovoljstvo zbog neispunjenih nada, očekivanja; izgubiti oduševljenje, vjeru u nešto.
**razočarénje** gl. im. s. r. prema razočarati (se) - nezadovoljstvo, težak, gorak osjećaj usljed neostvarenih očekivanja ili nada.
**râzom** pril. - do vrha, izvrhom, uvršito; u istoj visini, ravno s nečim, uz razinu.
**ràzonoda/râzonoda** im. ž. r. - prijatno provođenje vremena; razonođivanje, zabava; ono što je za razonodu, lahka zabava.
**razonòditi** (se) gl. svrš., prez. *razònodīm* - učiniti da nekome bude prijatno, ugodno, zanimljivo, zabavno; naći razonodu; zabaviti se, raspoložiti se, razveseliti se, razgaliti se.
**rázor** im. m. r. - razorenje, propast, uništenje; razmak, šupljina između dijelova čega; prva brazda od koje se ore na obje strane.
**rázōran** prid., odr. v. *rázōrnī* - koji razara, ruši, uništava.
**razòrati** gl. svrš., prez. *ràzorēm* - napraviti razor; uzorati njivu nakon ledine; poorati, uzorati.
**razorávati** gl. nesvrš., prez. *razòrāvām* - up. razorati.
**razòriti** gl. svrš., prez. *ràzorīm* - napraviti razor, razrušiti, uništiti rušeći, razvaliti, srušiti; unijeti neslogu, razdor, upropastiti.
**razárati** gl. nesvrš., prez. *ràzārām* - up. razoriti.
**rázōrno** pril. - na razoran način, rušilački, uništavajuće.
**razorùžati** gl. svrš., prez. *razorùžām*, trp. prid. *rāzoružān* - oduzeti oružje, lišiti oružja; prenes. oduzeti argumente, učiniti da neko izmijeni, ublaži stav; pobiti u mišljenju, dokazivanju suprotstavljajući određene činjenice; onesposobiti.
**razoružávati** gl. nesvrš., prez. *razorùžāvām* - up. razoružati.
**razòtkriti (se)** gl. svrš., prez. *rāzotkrijēm/razòtkrijēm* - otkriti nešto nepoznato, iznijeti u javnost, objelodaniti; pokazati suštinu čega, prikazati u pravom svjetlu; otkriti tajnu; otkriti se, pokazati se; skinuti veo, pokrivač sa čega, otkriti.
**razotkrívanje** gl. im. s. r. od razotkrivati.
**razotkrívati** gl. nesvrš., prez. *razòtkrīvām* - up. razotkriti.
**razračùnati se** gl. svrš., prez. *razračùnām se* - istjerati na čistac, raščistiti, srediti račune; detaljno razraditi, izračunati, isplanirati; obračunati se, raspraviti se s nekim.
**razračunávānje** gl. im. s. r. od razračunavati se.
**razračunávati se** gl. nesvrš., prez. *razračùnāvām* - up. razračunati se.
**râzrada** im. ž. r. - detaljna obrada, raščlanjenje, razvijanje kakve zamisli, teme, plana, razradba.
**ràzradba** im. ž. r., g. mn. *ràzradbi* - razrada.
**razráditi (se)** gl. svrš., prez. *ràzrādīm (se)* - početi raditi sa uživanjem i voljom; razgibati, razmrdati, uhodati (se).
**razrađívati** gl. nesvrš., prez. *razràđujēm* - planirati, razmišljati o svim pojedinostima posla koji predstoji.
**razrahatlèisati (se)** gl. svrš. (tur..), prez. *razrahatlèišēm se* - učiniti se rahat, razrahatiti se, raskomotiti se; dovesti se u udoban i ugodan položaj; učiniti (se) zadovoljnim, spokojnim, bezbrižnim.
**razrásti se** gl. svrš., prez. *razrástēm* - razviti se u širinu i visinu, bujno izrasti, narasti, nabujati.
**rázred** im. m. r. - razdio, razdjel, vrsta, klasa, raspored; kategorija u zoološkoj ili botaničkoj klasifikaciji biljnih i životinjskih vrsta; učenici i prostorija gdje pohađaju nastavu, odjeljenje; kategorija u nekom razlikovanju po rangu, hijerarhiji ili klasifikovanju; društvena klasa, stalež; grupa u činovničkoj, službeničkoj hijerarhiji i sistemu nagrađivanja; vrsta putničkog vagona ili odjela u brodu i avionu sa zasebnom cijenom, klasa.
**rázrednī** prid. odr. v. - koji se odnosi na razred, koji pripada razredu.
**rázrednica** im. ž. r. - žena razrednik.
**rázrednīk** im. m. r., vok. jd. *rázredniče*, n. mn. *rázrednīci* - razredni starješina, nastavnik kojemu je povjerena briga i staranje o jednom odjeljenju, razredu.
**rázrez** im. m. r. - mjesto gdje je nešto razrezano, prorez; otvor, pukotina; utvrđivanje, određivanje pojedinačnih poreza; utvrđena poreska obaveza, porez.
**ràzrezati** gl. svrš., prez. *ràzrežēm* - rezanjem razdvojiti, otvoriti; rasjeći, prorezati; odrediti veličinu poreza.
**razrezívati** gl. nesvrš., prez. *razrèzujēm* - up. razrezati.

**razrijèditi** gl. svrš., prez. *ràzrijedīm* - učiniti rijetkim, prorijediti; smanjiti koncentraciju, jačinu čega, učiniti slabijim, razvodniti.
**razrjeđìvāč** im. m. r., g. jd. *razrjeđiváča* - tečnost za razrjeđivanje kakve smjese, rastvarač.
**razrjeđívati** gl. nesvrš., prez. *razrjèđujēm* - up. razrijediti.
**razrijèšiti** gl. svrš., prez. *ràzrijeśīm* - dati odgovor na što; odgonetnuti; raščistiti, rasplesti, ukloniti; isključiti, smijeniti; crk. oprostiti, osloboditi grijeha; raščlaniti, rasporediti, razvrstati.
**razrješávati** gl. nesvrš., prez. *razrjèšāvām* - up. razriješiti.
**razrješénje** gl. im. s. r. prema razriješiti.
**razrjèšiv** prid., odr. v. *razrjèšivī* - koji se može razriješiti, razmrsiti, raspetljati.
**rázrješnica** im. ž. r. - akt kojim se neko razrješava dužnosti i obaveza; zvanična potvrda o ispravnosti poslovanja; u muzici oznaka kojom se ukida prethodno povišenje ili sniženje tona, povratilica.
**razròditi**[1] gl. svrš., prez. *ràzrodīm* - početi intenzivno rađati; raširiti rod, rasploditi.
**razròditi**[2] **(se)** gl. svrš., prez. *ràzrodīm* - razdvojiti, rastaviti se s rodom; odroditi se, otuđiti se.
**razrođávati** gl. nesvrš., prez. *razròđāvām* - up. razroditi[1], razroditi[2] (se).
**razrogáčiti** gl. svrš., prez. *razrògāčīm* - širom otvoriti, iskolačiti, izbečiti, izbuljiti oči (u čuđenje, divljenju, strahu).
**razròjiti (se)** gl. svrš., prez *ràzrojī (se)* - osuti se, raštrkati se, raspršiti se kao roj.
**rázrok** prid., odr. v. *rázrokī* - kome je svako oko upravljeno u posebnom pravcu; škiljav, zrikav.
**rázroko** pril. - na razrok način, kao onaj koji je škiljav, zrikav; neusklađeno, neskladno, neusaglašeno.
**rázrokōst** im. ž. r., instr. jd. *rázrokošću/ rázrokosti* - sobina onoga koji je razrok, škiljav.
**razròviti** gl. svrš., prez. *ràzrovīm* - raskopati, razbucati; poroviti.
**razrušávati** gl. nesvrš., prez. *razrùšāvām* - up. razrušiti.
**ràzrušiti** gl. svrš., prez. *ràzrušīm* - rušeći uništiti, razoriti, razvaliti, oboriti.

**razùdati** gl. svrš., prez. *razùdām* - udati sve kćeri, poudati.
**razúditi** gl. svrš., prez. *ràzūdīm* - rastaviti na udove, rasjeći na dijelove, komade, siječenjem raskomadati; med. podvrgnuti seciranju, obdukciji.
**ràzūđen** prid., odr. v. *ràzūđenī* - geogr. razgranat, raščlanjen, razveden.
**räzūm** im. m. r. - ljudska sposobnost, shvatanja, poimanja, logičkog mišljenja, zaključivanja i rasuđivanja; um, pamet, razbor, razboritost.
**räzūman** prid., odr. v. *räzūmnī* - koji se rukovodi razumom.
**razumijèvati** gl. nesvrš., prez. *razùmijevām* - up. razumiti.
**razùmjeti** svrš. i nesvrš., prez. *razùmijēm* - shvatiti, shvatiti smisao, značenje, sadržaj čega; pojmiti, poimati, proniknuti, pronicati u nešto.
**razùmljiv** prid., odr. v. *razùmljivī* - koji se može razumjeti, shvatljiv, jasan; logičan; čitak.
**razùmljivo** pril. - na razumljiv način, s razumijevanjem; kao modalna riječca: naravno, razumije se.
**razùmljivōst** im. ž. r., instr. jd. *razùmljivošću/razùmljivosti* - svojstvo onoga što je razumljivo, jasnost, raspoznatljivost; čitkost.
**räzūmno** pril. - na razuman način, pametno, promišljeno, mudro, razumski.
**razúmnōst** im. ž. r., instr. jd. *razúmnošću/razúmnosti* - osobina onoga koji je razuman.
**räzūmskī** prid. odr. v. - koji je zasnovan na razumu.
**räzūmski** pril. - u skladu s razumom.
**ràzuti (se)** gl. svrš., prez. *räzujēm* - skinuti obuću s nogu, osloboditi (se) obuće, izuti (se).
**razúvati** gl. nesvrš., prez. *ràzūvām (se)* - up. razuti (se).
**razuvjerávati** gl. nesvrš., prez. *razuvjèrāvām* - up. razuvjeriti.
**razùvjeriti** gl. svrš., prez. *razùvjerīm* - ubijediti koga u pogrešnost onoga u što vjeruje.
**räzuzdān** prid., odr. v. *räzuzdānī* - neobuzdan, raspušten, raspojasan, raskalašen.
**räzuzdāno** pril. - na razuzdan način, neobuzdano, raspusno.



**räzuzdānōst** im. ž. r., instr. jd. *räzuzdānošću/räzuzdānosti* - svojstvo onoga koji je razuzdan.
**razùzdati (se)** gl. svrš., prez. *razùzdām* - osloboditi uzde; raspustiti se, postati raskalašen, neobuzdan.
**ràzvalina** im. ž. r. - ostaci kakvog srušenog objekta, ruševina, oboretina, ruina.
**razváliti (se)** gl. svrš., prez. *ràzvālī (se)* - razoriti, srušiti, pokvariti, uništiti; silom probiti, provaliti; obiti; otvoriti, rastvoriti; rastvoriti se, početi zjapiti; ispružiti se, zavaliti se; prostrijeti se.
**razvaljániti (se)** gl. svrš., prez. *razvàljānīm (se)* - postati valjan, radin, vrijedan; provrijedniti se.
**razváljati (se)** gl. svrš., prez. *ràzvāljā (se)* - valjajući razvući, rastanjiti; udariti u valjanje, biti zahvaćen valjanjem.
**razvaljívati** gl. nesvrš., prez. *razvàljujēm* - up. razvaliti.
**razváriti** gl. svrš., prez. *ràzvārīm* - vareći iskuhati do kraja, raskuhati.
**razvarívati** gl. nesvrš., prez. *razvàrujēm* - up. razvariti.
**razvàruša** im. ž. r. - vrsta jednostavne slatke (i slane) pite od rastanjenog tijesta, uljevak, oparuša.
**razvèden** prid., odr. v. *razvèdenī* - koji se postupno širi, razilazi, rastavljen, razgranat; koji ima proširenje ili zadebljanje; geogr. koji ima neravnu liniju, koji ima dosta prodora kopna u more i obratno, raščlanjen, razuđen; prav. koji se razveo, rastavio od supruge.
**razvèdriti (se)** gl. svrš., prez. *ràzvedrīm* - rastjerati oblake, postati vedar, svijetao, donijeti vedrinu, učiniti vedrim; obasjati, ozariti; ispuniti nekoga vedrinom, dobrim raspoloženjem, ozariti radošću, razgaliti; osloboditi smrknutosti; učiniti prijatnim.
**ràzvesti (se)** gl. svrš., prez. *razvèdēm (se)* - odvesti na razne strane, u razna mjesta, rasputiti, razgranati; osloboditi se bračne veze, osloboditi se od bračnog druga.
**razvézati** gl. svrš., prez. *ràzvēžēm* - učiniti da nešto ne bude svezano, odvezati, odriješiti, osloboditi veze; prestati sputavati, osloboditi; početi govoriti punom parom, punim intenzitetom, udariti u opširno pričanje, raspričati se.

**razvezívati** gl. nesvrš., prez. *razvèzujēm* - up. razvezati.
**razvíće** im. s. r. - razvoj, razvitak.
**rázvidan** prid., odr. v. *rázvidnī* - jasan, očit, očigledan.
**ràzvidjeti (se)** gl. svrš., prez. *ràzvidī (se)* - steći uvid u nešto, razgledati, razmotriti; svanuti.
**ràzvigōr/razvigórac** im. m. r. - proljetni vjetar, lahor koji puše u vrijeme proljetnog buđenja, listanja i cvjetanja bilja, razvigorac; naziv za mjesec u kojem bilje počinje zelenjeti (ožujak, mart).
**razvihòriti** gl. svrš., prez. *razvihòrīm* - početi vihoriti; zavihoriti punom parom; vihorom razviti, raširiti.
**razvìjač** im. m. r. - sredstvo kojim se što razvija; otopina za "razvijanje" fotografija.
**razvíjati** gl. nesvrš., prez. *ràzvījām* - rastjerati na sve strane, raspršiti.
**razvìjen** prid., odr.v. *razvìjenī* - uznapredovao u razvoju, napredan; razmotan, raširen.
**razvìjenōst** im. ž. r., instr. *razvìjenošću/ razvìjenosti* - osobina i stanje onoga što je razvijeno.
**razvíkati (se)** gl. svrš., prez. *ràzvīčēm (se)* - dati se u viku, udariti u vikanje, razgalamiti se; raširiti glas o čemu.
**razvítak** im. m. r., g. jd. *razvítka*, n. mn. *razvíci*, g. mn. *ràzvītākā* - proces razvoja, postupno i neprekidno mijenjenje ili tok, prelaženje u dalje faze, napredovanje; evolucija; vojn. raspoređivanje za borbu, napad; početak, rađanje; osvitak.
**ràzviti** gl. svrš., prez. *räzvijēm* - odmotati zavijeno, razmotati; istanjiti tijesto oklagijom, rasukati tijesto u jufke.
**razvíjati** gl. nesvrš., prez. *ràzvījām* - up. razviti.
**razvjenčánje** gl. im. s. r. prema razvjenčati.
**razvjènčati (se)** gl. svrš., prez. *razvjènčām (se)* - osloboditi se bračne veze, razvesti se; raskinuti brak, razvesti se; supr. vjenčati.
**razvjenčávati (se)** gl. nesvrš., prez. *razvjènčāvām* - up. razvjenčati (se).
**razvláčiti** nesvrš. i učest. od razvući, prez. *ràzvlāčīm*.

**rázvod** im. m. r. - razdvajanje, razgraničenje; raspoređivanje, razvođenje; raskidanje bračne veze zakonskim putem, rastava.

**razvòditi (se)** gl. nesvrš., prez. *ràzvodīm* - up. razvesti (se)..

**rázvodnī** prid. odr. v. - koji služi za razvođenje; na kome se stvara razvođe, vododjelni; koji se odnosi na razvod, rastavu braka.

**rázvodnīk** im. m. r., vok. *rázvodnīče*, n. mn. *rázvodnīci* - onaj koji razvodi posjetioce do njihovih mjesta; onaj koji raspoređuje i razvodi stražu, najniži vojnički čin; tehn. sprava, uređaj za razvođenje toka (pare, vode, struje); bot. vrsta biljke iz reda pomoćnica, paskvica.

**razvòdniti (se)** gl. svrš., prez. *ràzvodnīm (se)* - razrijediti, razblažiti vodom; prenes. oduzeti bitne odlike, karakteristične crte, osobine, učiniti slabim, bezizraznim, ublažiti; postati voden, pretvoriti se u vodu; izgubiti karakteristične crte, intenzitet, postati slab, bezbojan.

**razvodnjávānje** gl. im. s. r. prema razvodnjavati.

**razvodnjávati** gl. nesvrš., prez. *razvòdnjāvām* - up. razvodniti.

**ràzvodnjen** prid., odr. v. *ràzvodnjenī* - bezbojan, slab, bezizrazan; razblažen.

**ràzvodnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ràzvodnjenošću/ràzvodnjenosti* - stanje, osobina onoga što je razvodnjeno; rasplinutost, razvučenost.

**rázvōđe** im. s. r. - granica između dva riječna sliva, razvodnica, vododjelnica.

**rázvōj** im. m. r. - postupno narastanje i preobražaj u složenije oblike, u savršenije stanje, evolucija, razvitak; ekon. stalno povećavanje ukupne društvene proizvodnje, porast nacionalnog dohotka, napredak.

**rázvōjnī** prid. - koji se odnosi na razvoj, evolutivni, evolucioni.

**razvòziti** gl. nesvrš., prez. *ràzvozīm* - up. razvesti.

**rȁzvrāt/rázvrat** im. m. r. - spolna raspuštenost, razbludnost; ponašanje bez poštovanja uobičajenih društvenih normi, nemoral.

**razvrátiti** gl. svrš., prez. *ràzvrātīm* - široko otvoriti, razjapiti; razvrnuti.

**rȁzvrātničkī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa razvratom, bludnički.

**rȁzvrātnički** pril. - na način razvratnika, bludnički.

**rȁzvrātnik** im. m. r., n. mn. *rȁzvrātnīci* - osoba koja se odala razvratu, bludnik, raspusnik.

**razvrgnúće** im. s. r. - prekid, raskid; raspad.

**ràzvrgnuti/ràzvrći** gl. svrš., prez. *ràzvrgnēm* - razdvojiti, rastaviti; rastrgnuti; prekinuti kakvu vezu, prijateljstvo, raskinuti.

**râzvrha/rȁzvrha** im. ž. r., dat. *râzvrhi/rȁzvrsi* - nesklad, nesloga; rastava.

**razvŕnuti** gl. svrš., prez. *ràzvrnēm* - obrtanjem opustiti, odviti što je zavrnuto, odvrnuti; razmotati.

**razvȑstati (se)** gl. svrš., prez. *razvȑstām (se)* - razdvojiti prema srodnim osobinama, svojstvima, rasporediti po vrstama; grupisati; staviti u kakvu grupu, svrstati; poredati u vrstu, red; razmjestiti postrojavajući, postrojiti; razdijeliti se po vrstama, svrstati se, grupisati se, postrojiti se.

**razvrstávānje** gl. im. s. r. prema razvrstavati.

**razvrstávati** gl. nesvrš., prez. *razvrstávām* - up. razvrstati.

**ràzvrtati** gl. nesvr., prez. *ràzvrćēm* - up. razvrnuti.

**razvùčen** prid. trp. prema razvući, odr. v. *razvùčenī* - vučenjem raširen, rastanjen; rastegnut; pretjerano opširan.

**razvučèno** pril. - na razvučen način, otegnuto.

**ràzvūći** gl. svrš., prez. *razvúčēm* - vukući raširiti na sve strane, rastegnuti; završiti s vučenjem.

**râž** im. ž. r., g. jd. *rȃži*, instr. jd. *râži/râžju* - bot. jednogodišnja biljka, drevna vrsta žitarice iz porodice trava koja se koristi za ljudsku i stočnu hranu.

**ràžaliti (se)** gl. svrš., prez. *ràžalīm* - ražalostiti (se), rastužiti (se); osjetiti saosjećanje, sućut, sažaliti se.

**ražalòstiti (se)** gl. svrš., prez. *ražalòstīm (se)* - učiniti žalosnim, obuzeti žalošću, postati tužan, žalostan; rastužiti (se).

**rážanj** im. m. r., g. jd. *rážnja*, n. mn. *rážnji/rážnjevi* - motka, poluga na koju se natiče i kojom se okreće meso ili cijela životinja nad žarom kad se peče.

**ražáriti** gl. svrš., prez. *ràžārīm* - podstaknuti, raspaliti, razgorjeti vatru; užariti; raspiriti žar.

**ràžen** prid., odr. v. *ràženī* - koji vodi porijeklo, koji je od raži, koji se odnosi na raž; ražev.

**ražéstiti (se)** gl. svrš., prez. *ràžēstīm* - izazvati žest(inu), rasrditi (se), razjariti (se), razbjesniti (se), razljutiti (se).

**ràžev** prid., odr. v. *ràževī* - koji se odnosi na raž; ražen.

**ràžnjīć** im. m. r., n. mn. *ràžnjīći* - jelo do komadića mesa nanizanih na drvo i pečenih na žaru.

**re**[1] - nota solmizacije; drugi glas u dijatonskoj skali.

**re**[2] (lat.) - prefiks koji znači: obratno, natrag; ponovo, iznova.

**Re** - znak za hemijski elemenat renij.

**rȅagens** im. m. r. (lat.) - hem. supstanca koja izaziva određenu hemijsku reakciju.

**reagírānje/rèagovānje** gl. im. s. r. (lat.) prema reagirati/reagovati.

**reagírati/rèagovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *reàgīrām/rèagujēm* - uzvratiti, odgovoriti na primljene podražaje; djelovati suprotno, suprotstaviti se.

**reàkcija** im. ž. r. (lat.) - otpor, protivudarac, uzvrat na pritisak, uzmak, protivdjelovanje, odgovor na djelovanje izvana; reagovanje; odjek; protivljenje novonastalom poretku u društvu; nazadnjaštvo, mračnjaštvo.

**reakciònār** im. m. r. (lat.) - pripadnik, pristalica ili učesnik političke reakcije; protivnik progresa; nazadnjak, natražnjak, kontraš, mračnjak.

**rȅaktīvan** prid. (lat.), odr. v. *rȅaktīvnī* - koji djeluje u suprotnom pravcu (reaktivni motor, avion na reaktivni, mlazni pogon.

**rèaktor** im. m. r. (lat.) - tehn. naprava, postrojenje u kojem se odvija proces reakcije, uređaj u kojem se vrši cijepanje atomske jezgre radi dobijanja energije (atomski, nuklearni reaktor).

**rȅālan** prid. (lat.), odr. v. *rȅālnī* - stvaran, zbiljski, istinski, uzet iz života, temeljen na iskustvu; ostvariv; praktičan.



**rȅālno** pril. - stvarno, zbiljski, životno.

**reàlist(a)** im. m. r. (lat.) - čovjek koji računa sa uslovima stvarnog života, praktičan, trezven čovjek; sljedbenik realizma u književnosti i umjetnosti ili u sholastičkoj filozofiji.

**realìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji je uzet iz stvarnog života, realističan, stvaran, realan.

**realìstički** pril. (lat.) - na stvaran, realističan način, realistično.

**realìstičnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *realìstičnošću/realìstičnosti* - stanje ili svojstvo onoga što je realistično.

**realizácija** im. ž. r. (lat.) - privođenje u djelo, izvedba, ostvarenje, izvršenje.

**realìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *realìzma*, g. mn. *realìzāmā* - poimanje i objašnjavanje svijeta i života fokusirano i upravljeno na stvarne, doista prisutne pojave i probleme; smisao za odgovarajuće izražavanje stvarnosti, smisao za činjenice, zbilju i istinu; pravac i stil u umjetnosti i književnosti koji nastoji predstaviti stvari, događaje i karaktere što vjernije postojećem stanju života.

**realìzātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji provodi u djelo, ostvaruje, izvršilac, oživotvoritelj.

**realizírānje/rèalizovānje** gl. im. s. r. od realizirati/realizovati.

**realizírati/rèalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *realìzīrām/rèalizujēm* - privesti, privoditi u djelo, ostvari(va)ti.

**rȅālka** im. ž. r., dat. jd. *rȅālki*, n. mn. *rȅālke* - pov. srednja škola, gimnazija u kojoj je težište na prirodnim znanostima, za razliku od klasične (jezičke) gimnazije.

**reálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *reálnošću/reálnosti* - stvarnost, činjenično stanje; konkretan, praktičan život; zbilja.

**reanimácija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje u život, oživljavanje.

**rebárce** im. sr. r., g. jd. *rebárceta*, n. mn. *rerbárca*, g. mn. *rebárcā* - hip. od rebro, rebrence.

**rebiu-l-ahir** (ar.) - naziv četvrtog mjeseca muslimanskog lunarnog kalendara; "posljednje proljeće"; travanj, april.

**rebiu-l-ewel** (ar.) - naziv trećeg mjeseca muslimanskog lunarnog kalendara.

**rȅbnuti** gl. svrš., prez. *rȅbnēm* - žarg. udariti jako, bubnuti, odalamiti, zviznuti, krhnuti pod rebra.

**rȅbrast** prid., odr. v. *rȅbrastī* - poput rebara, koji ima upadljivo paralelne izbočine nalik rebrima.

**rèbro** im. sr. r. g. mn. *rebárā* - jedna od dvadeset i četiri uparenih povijenih vitkih kostiju grudnog koša vezanih za kičmu.

**rébus** im. m. r. (lat.) - slikovna zagonetka sastavljena od znakova, slika i crteža umjesto riječi.

**récelj** im. m. r. (perz.) - ukuhano voće u šećeru; slatko, džem.

**recèntan** prid. (lat.), odr. v. *recèntnī* - skorašnji, nedavni, nov, svjež, mlad, nepokvaren; savremen, moderan, sadašnji, današnji, iz našeg doba.

**recènzent** im. m. r. (lat.), g. mn. *recenzènātā* - pisac recenzije, ocjenjivač, kritičar, prikazivač i prosuđivač vrijednosti nekog djela.

**recènzija** im. ž. r. (lat.) - pismeni prikaz, ocjena umjetničkog ili naučnog djela, knjige, koncerta, filma, kritički priređena redakcija nekog djela.

**recenzírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *recènzīrām* - napisati recenziju, stručno prikazati i ocijeniti novo umjetničko, književno ili naučno djelo.

**recèpcija** im. ž. r. (lat.) - primanje, prihvatanje, preuzimanje, usvajanje (gostiju, utisaka); prijemna odaja u hotelu za primanje i odjavljivanje gostiju

**recepciònēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *recepcionéra* - namještenik u hotelima koji dočekuje i smiješta goste, upisuje u knjige i raspoređuje u sobe i apartmane.

**rècept** im. m. r. (lat.), g. mn. *rècepātā* - pismeno uputstvo, nalog liječnika za apoteku o spravljanju i izdavanju potrebnog lijeka; obrazac, uputstvo za spravljanje nekog jela ili rastopine, smjese; prenes. uputstvo o nečemu, savjet.

**rȅceptīvan** prid. (lat.), odr. v. *rȅceptīvnī* - sposoban za primanje, recepciju, prijemčiv, osjetljiv na što.

**recèsija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje, poravnanje, povlačenje, opadanje; privredna i ekonomska stagnacija; privredna kriza.

**recìdīv** im. m. r. (lat.) - povrat, ponavljanje neke pojave nakon što je iščeznula, bolest "povratnica", ponovljeno krivično djelo i sl.

**recidíva** im. ž. r. - recidiv.

**reciklírānje** gl. im. s. r. od reciklirati.

**reciklírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *reciklīrām* - ponovo upotrijebiti iskorištenu stvar (kese, stari papir, boce, plastične predmete) kao sirovinu u proizvodnom procesu.

**reciprocìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *reciprocitéta* - uzvraćanje istom mjerom, recipročnost, protivusluga, uzajamnost, međusobnost, obostranost; načelo međunarodnog prava o protivuslugama.

**recitácija** im. ž. r. (lat.) - javno izražajno kazivanje, predstavljanje neke pjesme, deklamacija.

**recìtātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji recituje, umjetnik u recitovanju, deklamator.

**recitírānje/rècitovānje** gl. im. s. r. (lat.) prema recitirati/recitovati.

**recitírati/rècitovati** gl. nesvrš., prez. *recìtīrām/rècitujēm* - izražajno govoriti stihove neke pjesme; izvoditi recitaciju, deklamirati.

**rèčen** prid., odr. v. *rèčenī* - spomenut, kazan, izražen.

**rečènica** im. ž. r. - gram. smislena cjelina sastavljena od riječi povezanih u sintaksičku jedinicu kojom se prenosi određena poruka.

**rèćāt** im. m. r. (ar.) - rekat.

**rȅći** gl. svrš., prez. *rȅknēm/rȅčēm* - izraziti se riječima, izgovoriti, kazati, izjaviti.

**rêd**[1] im. m. r., dat. jd. *rédu*, n. mn. *rȅdovi/ rédovi*, g. mn. *rȅdōvā/redóvā* - skup onoga što dolazi jedno za drugim u jednoj liniji; niz (ljudi, životinja, stvari); redoslijed, poredak, raspored.

**rêd**[2] im. m. r., dat. jd. *rédu*, n. mn. *rȅdovi/ rédovi*, g. mn. *rȅdōvā/rédōvā* - stanje uređeno zakonskim propisima, poredak; pravilo, propis o ponašanju, postupcima, pristojnost; disciplina; društveni stalež, staleška, grupa, klasa; duhovnički redovi, derviški, monaški i sl.; sistematska kategorija u biologiji između porodice i razreda.

**rȅda** im. ž. r., g. jd. *rȅdē*, n. mn. *rȅde*, g. mn. *rédā* - redoslijed.

**rédak** im. m. r., g. jd. *rétka*, n. mn. *réci*, g. mn. *rêdākā,* dem. - niz pisanih ili štampanih slova ili riječi napisanih u jednoj liniji na formatiranoj stranici.



**redàkcija** im. ž. r. (lat.) - priređivanje (obrada, sastavljanje, sređivanje, dotjerivanje, uređivanje, ispravljanje) nekog rukopisa za objavljivanje, štampu; uredništvo novina ili časopisa (osobe i prostor); nova obrada, novo izdanje.

**rèdaktor** im. m. r. (lat.) - urednik; stručnjak koji ispravlja i dotjeruje tekst za štampanje.

**rèdār** im. m. r., g. jd. *redára* - osoba koja pravi i održava red na javnim skupovima; učenik koji pazi na red u razredu; policijski službenik, stražar, redarstvenik.

**redárstvo** im. m. r., g. mn. *redárstāvā/ rèdārstāvā* - redarska služba; hist. ustanova, ured koji čuva javni red i sigurnost; njegovi službenici, policija.

**rédānje** gl. im. s. r. od redati.

**rédati (se)** gl. nesvrš., prez. *rêdām (se)* - stavljati (se) u red (jedno do drugog, jedno iznad drugog), nizati; nabrajati, navoditi.

**redènīk** im. m. r., g. jd. *redeníka*, n. mn. *redeníci* - vojn. dio opreme za brzometno oružje sa nanizanim mecima.

**redigírānje/rèdigovānje** gl. im. s. r. (lat.) prema redigirati/redigovati.

**redigírati/rèdigovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *redìgīrām/rèdigujēm* - uređivati, pripremati, ispravljati (novine, časopise ili knjige); pripremati za tisak, štampanje.

**réditi (se)** gl. nesvrš., prez. *rêdīm (se)* - uređivati, dotjerivati, sređivati; spremati, priređivati, pripravljati nešto za upotrebu (žito, grah, meso, duhan, lan); davati redovnički čin i zvanje, proglašavati za redovnika, svećenika; postati redovnik, zarediti se; uređivati se, udešavati se.

**rèditelj/rèdatelj** im. m. r. - onaj koji postavlja stvari na svoje mjesto, upravljač, vođa, predvodnik; umjetnički voditelj i organizator postavljanja na scenu teatarske predstave ili snimanja filma, TV drame ili serijala; režiser.

**reditèljica/rèdatēljka/rèditēljka** im. ž. r. - žena reditelj.

**rêdnī** prid. odr. v. - koji pripada redu, koji označava redoslijed.

**rêdom** pril. - po redu, u nizu, slijedom; uzastopno.

**rèdomicē** pril. - uzastopno, uzastopce, redom, zaredom.

**rȅdoslijed** im. m. r. - red, tok zbivanja, djelovanja.

**rȅdōvan** prid., odr. v. *rȅdōvnī* - koji se zbiva, dešava po utvrđenom redu, u određeno vrijeme ili po nekom pravilu, redovit; uobičajeni, običan, svakodnevni, normalan..

**redòvit** prid., odr. v. *redòvitī* - koji ne izostaje, uredan, ob. redovan.

**redòvito** pril. - ob. redovno, neizostavno; obavezno.

**redòvnīčkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od redovnika.

**redòvnīk/rȅdōvnīk** im. m. r., g. jd. *redovníka/rȅdōvnīka* - čovjek koji pripada crkvenom redu i živi u samostanu, manastiru, fratar, kaluđer, monah.

**rȅdōvno** pril. - na redovan način, redovito; stalno, neprekidno; uredno.

**reducírati/rèdukovati** gl. nesvrš. i svrš., *redùcīrām/rèdukujēm* - smanjiti, umanjiti, ograničiti, svesti na manju mjeru, sniziti, oslabiti, stisnuti, stegnuti, oboriti, spustiti.

**redùkcija** im. ž. r. (lat.) - svođenje složenog na prosti oblik, smanjivanje; uopće: smanjenje, ograničenje, sniženje, skraćivanje, stegnuće.

**rèduša** im. ž. r. - vrsta gljive.

**rèdžep** im. m. r. (ar.) - naziv sedmog mjeseca muslimanskog lunarnog kalendara; srpanj, juli.

**refèna** im. ž. r. (ar.-perz.) - ravnomjerno raspoređen zajednički trošak; ravnomjeran novčani doprinos svih učesnika u nekom poslu; upor. porefenati se.

**refèrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *referáta* - javno izlaganje o nekom pitanju; pismeni službeni izvještaj; stručni, odnosno naučni izvještaj.

**referènca** im. ž. r. (fr.), g. mn. *referèncī* - povoljno mišljenje, preporuka; podaci o službovanju; ocjena, karakteristika; biobibliografski podaci.

**referèndum** im. m. r. (lat.) - neposredno izjašnjavanje glasanjem cijelog stanovništva jedne zajednice o nekom važnom pitanju za sve; plebiscit.

**refèrent** im. m. r. (lat.), g. mn. *referènātā* - osoba koja referiše, predavač; službenik koji je zadužen za neko područje rada ili obradu nekog pitanja i podnošenje izvještaja o tome.

**referírati/refèrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *refèrīrām/refèrišēm* - podnijeti, podnositi referat, izvještaj; izvijestiti; predavati.

**rèfleks** im. m. r. (lat.), g. mn. *rēflēksā* - fiziol. automatska reakcija organizma kao odgovor na vanjski podsticaj; odraz, odbljesak, odsjaj, odsjev; gram. fonetska zamjena nekog starijeg glasa; prenes. odjek, reakcija.

**rèfleksan** prid. (lat.), odr. v. *rèfleksnī* - zasnovan na refleksu, nehotičan, mahinalan, spontan.

**reflèksija** im. ž. r. - odbijanje valova svjetlosti, zvuka, vode o ravnu površinu; odražavanje, odsjaj; prenes. mudra misao, opaska.

**rēfleksīvan** prid. (lat.), odr. v. *rēfleksīvnī* - koji se odnosi na refleksiju; gram. povratan (zamjenica, glagol); poet. koji je u vezi s refleksijom, misaon (npr. refleksivna lirika).

**rēfleksīvno** pril. (lat.) - na refleksivan način, nehotice, mahinalno.

**rèfleksno** pril. - po refleksu, spontano.

**reflektírati/rèflektovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *reflèktīrām/rèflektujēm (se)* - činiti da se nešto ogleda, odbi(ja)ti (se), odraziti, odražavati (se); predstavljati odraz, sliku čega; računati s nečim, polagati pravo na šta, željeti nešto postići.

**rèflektor** im. m. r. (lat.) - svjetiljka s ljevkastim, konkavnim ogledalom koje svjetlost usmjerava u obliku mlaza, far; refraktor.

**rèfōrma** im. ž. r. (lat.), g. mn. *rèfōrmī* - preoblikovanje, preoblika, preuređenje, preinačenje, preustrojstvo neke strukture radi poboljšanja ili prilagođavanja glavnih tokova i funkcija novim potrebama (npr. agrarna, ustavna, privredna, ekonomska, društvena, školska reforma).

**reformácija** im. ž. r. (lat.) - veliki vjerski i socijalno-politički pokret građanskog sloja u zapadnoevropskim zemljama u 16. stoljeću protiv feudalizma i papinske vlasti i crkvene dominacije u ekonomskoj i političkoj sferi.

**refòrmātor** im. m. r. (lat.) - zagovornik reformi, izvršilac reforme, preobrazitelj, preuređivač, popravljač, preinačitelj, obnovitelj, obnavljač.

**reformírati/refòrmisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *refòrmīrām/refòrmišēm* - provesti, provoditi reformu; preobražavati, preinačavati, preuređivati, popravljati, poboljšavati, preustrojavati, preoblikovati, preudešavati.

**refòrmist(a)** im. m. r. (lat.) - pristalica, poklonik reforme.

**reformìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *reformìzma* - političko učenje i djelovanje o napredovanju ljudskog društva provođenjem postepenih reformi u demokratskoj proceduri, a ne radikalno, nasilno revolucijom.

**rèfraktor** im. m. r. (lat.) - teleskop koji ima konvergentnu leću, sočivo, kao objektiv; prelamač svjetlosti.

**rèfrēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *refréna* - stihovi koji se ponavljaju iza svake strofe, pripjev; cjelovit kraći odlomak koji se ponavlja u pjesmi; prenes. nešto što se stalno ponavlja.

**refundácija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje novca, naknada, nadomjestak, namirenje.

**règāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *regála* - dio namještaja, veliki ormar; male prenosive orgulje.

**regàta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *regátā* - veslačka ili jedrilička utakmica, utrka na čamcima.

**regenerírati/regenèrisati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *regenèrīrām/regenèrišēm (se)* - obnoviti, ponovno uspostaviti, oživjeti, podmladiti (se), preporoditi (se), preobraziti (se), reanimirati (se).

**règent** im. m. r. (lat.), g. mn. *règenātā* - privremeni vladar države umjesto kralja, monarha; namjesnik; vršilac vladarske dužnosti.

**rêgija** im. ž. r. (lat.) - geogr. kraj, predjel, područje, okolina, zemlja, pokrajina, oblast, okrug, okružje; anat. dio, mjesto, strana (tijela); sloj.

**regìmēnta** im. ž. r. (fr.) - vojn. puk, pukovnija; prenes. mnoštvo, gomila.



**rēgionālan** prid. (lat.), odr. v. *rēgionālnī* - koji se odnosi na region, regiju; područni, lokalan, oblasni, pokrajinski.

**regionalizácija** im. ž. r. (lat.) - proces i težnja za zasebnim ekonomskim, političkim i kulturnim razvitkom.

**regionalīzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *regionalizma* - težnja za zasebnim ekonomskim, političkim i kulturnim životom i razvojem neke pokrajine; isticanje lokalnih osobina i specifičnosti nekog kraja u umjetničkom djelu.

**règistar** im. m.r. (fr.), g. jd. *règistra*, n. mn. *règistri*, g. mn. *règistārā* - popis nečega, spisak, pregled (lica, riječi, predmeta, imena, obično po abecednom redu); upisnik, protokol; muz. tonska skala nekog instrumenta; naprava za mijenjanje visine, boje i jačine zvuka.

**registrácija** im. ž. r. (fr.) - unošenje, upisivanje u registar; vjenčanje pred građanskim vlastima.

**registrírati/règistrovati**, gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *regìstrīrām règistrujēm* - upis(iv)ati u registar, (iz)vršiti registraciju; (za)bilježiti, opaziti, opažati, primijetiti, primjećivati.

**regláža** im. ž. r. (fr.) - podešavanje u pravilan položaj i dotjerivanje instrumenata, uređaja, strojeva, oružja i sl.

**règres** im. m. r. (lat.), g. mn. *rēgrēsā* - nazadak, nazadovanje, regresija; ekon.-prav. odšteta; pomoć; dodatak radnicima za oporavak i korišćenje godišnjeg odmora.

**regrèsija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje, povlačenje unazad na niži stupanj, nazadovanje, uzmak, odstup; geol. povlačenje mora od obale; psih. postepeno gubljenje pamćenja i zaboravljanje stečenih znanja, vještina i navika.

**regresírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *regrèsīrām* - vratiti se vraćati se na niži stupanj razvitka, nazadovati, uzmaći, uzmicati; da(va)ti naknadu, odštetu, odštetiti.

**règresīvno/rēgresīvno** pril. (lat.) - djelujući unazad, povratno, nazadno.

**règrūt** im. m. r. (fr.), g. jd. *regrúta* - vojnik u prvim mjesecima službe; prenes. novajlija, početnik.

**regrutácija** im. ž. r. (fr.) - regrutovanje, prikupljanje, mobiliziranje regruta, popunjavanje vojnih jedinica novim vojnicima, novačenje; prenes. pridobijanje novih pristalica, vrbovanje.

**regrutírānje/règrutovānje** gl. im. s. r. (fr.) od regrutirati/regrutovati.

**regrutírati/règrutovati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), *regrùtīrām/règrutujēm* - prikupljati i primati vojne obveznike za vojnu službu, novačiti; prenes. pridobijati nove pristalice, vrbovati; popunjavati redove novim kadrovima, kadrovati.

**regulácija** im. ž. r. (lat.) - uređivanje, sređivanje, izrađivanje po zadatom planu; uređivanje korita rijeka i potoka.

**rēgulaciōnī/regulácījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na regulaciju.

**rēgulāran** prid. (lat.), odr. v. *rēgulārnī* - propisan, pravilan, uobičajen; redovit, redovan, uredan; poznat, priznat, tačan, normalan; pravi, valjan, potpun.

**rēgulārno** pril. (lat.) - na regularan način, propisno, pravilno, normalno, redovno.

**regulárnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *regulárnošću/regulárnosti* - svojstvo i stanje onoga što je regularno, propisnost, pravilnost.

**regulírānje/regùlisānje** gl. im. s. r. (lat.) prema regulirati/regulisati.

**regulírati/regùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *regùlīrām/regùlišēm* - provesti, provoditi regulaciju; propisivati pravila i podvrgavati određenom poretku; uređivati, podešavati; ustanovljavati pravilan odnos među dijelovima mehanizma; dotjer(iv)ati.

**réha** im. ž. r., dat. jd. *réhi* - resa, oblik cvata, duguljasti, obično viseći cvat (nalik klasu) kod nekih biljaka koštunjavih plodova (orah, lijeska).

**rèhānje** gl. im. s. r. prema rehati.

**rèhati** gl. nesvrš., prez. *rèhām* - razvijati, puštati rehe; cvasti, resati.

**rehabilitácija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje, ponovno uspostavljanje i priznavanje ranijeg društvenog položaja, prava, ugleda, časti, povjerenja; pravn. brisanje osude i prestanak pravnih posljedica vezanih za nju; med. ponovno uspostavljanje ili nadomještanje izgubljenje sposobnosti, ponovno osposobljavanje bolesnih osoba za normalan život.

**rehabilitírānje/rèhabilitovānje** gl. im. s. r. (lat.) prema rehabilitirati/rehabilitovati.

**rehabilitírati/rèhabilitovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *rehabilìtīrām/rèhabilitujēm* - vratiti ranije osporeno zvanje ili društveni položaj; pravn. brisati osudu i sve pravne posljedice vezane za nju; med. obnoviti zdravlje, vratiti u normalan život.

**rèhulja** im. ž. r. - resulja, ovca sa rijetkom, pramenastom vunom.

**reinkarnácija** im. ž. r. (lat.) - ponovno rađanje, oživljavanje, otjelovljenje (prema vjerovanju budista o seobi duša); ono što predstavlja ponovno ostvarenje, obnavljanje nečega.

**reinkarnírānje** gl. im. s. r. prema reinkarnirati.

**reinkarnírati** gl. svrš., prez. *reinkàrnīrām* - ponovno oživiti, obnoviti nešto.

**rëis** im. m. r. (ar) - skr. od reisu-l-ulema.

**rëisu-l-ulèma** im. m. r. (ar.) - poglavar islamske zajednice; čelnik islamskih učenjaka; skr. rëis.

**reìzbor** im. m. r. - ponovni izbor, obnova mandata za obavljanje neke dužnosti.

**rekapitulácija** im. ž. r. (lat.) - ponavljanje, sažetak bitnih dijelova nekog predavanja, spisa, govora; adm. sažeto ponavljanje glavnih stavki nekog računa ili knjiga sa takvim pregledom podataka iz ostale knjigovodstvene dokumentacije; pretresanje u mislima prošlih događaja.

**rekapitulírānje** gl. im. s. r. (lat.) prema rekapitulirati.

**rekapitulírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *rekapitùlīrām* - izvršiti rekapitulaciju; ukratko ponoviti, sažeti.

**rèkāt** im. m. r. (ar.) - rekjat, rećat, dio namaza, muslimanske molitve, koji sadrži tri postupka: stajanje praćeno učenjem kur'anskih ajeta (kiráet), pregibanje u pasu i ritualno padanje ničice licem na tlo (sùdžūd).

**rèkcija** im. ž. r. (lat.) - gram. ravnanje jednih riječi u rečenici oblikom prema drugima, zavisnost oblika jedne riječi od druge, posebno u glagolskim vezama.

**rèket** im. m. r. (engl.) - sport. mrežasta lopatica kojom se odbacuje loptica u tenisu; označeni prostor ispod koša u košarci; ucjena, iznuđivanje, otimačina, nasilno uzimanje novca.

**rekláma** im. ž. r. (lat.) - isticanje i rasprostranjivanje podataka o nekome i nečemu radi populariziranja, preporučivanja, hvaljenja; propaganda; oglas, plakat kojim se potrošači o nečem obavještavaju ili u masovnim medijima potiču i mame na kupovinu i povećanu potrošnju neke robe.

**reklamácija** im. m. r. (lat.) - žalba, pritužba, prigovor; zahtjev trgovcu ili proizvođaču za naknadu štete ili zamjenu kupljene robe koja nije bila u skladu sa deklaracijom (npr. o kvalitetu).

**reklamírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *reklàmīrām* - raznim sredstvima hvaliti robu kako bi mušterije više kupovale i trošile novac; vršiti reklamaciju, tj. protestirati kod proizvođača zbog neodgovaranja kupljene robe njenoj deklaraciji.

**rèklāmnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na reklamu.

**rekonstruírati/rekonstrùisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *rekonstrùīrām/rekonstrùišēm* - obaviti, obavljati rekonstrukciju, preustrojavati, nanovo uspostaviti; obnoviti.

**rekonstrùkcija** im. ž. r. (lat.) - temeljito preustrojstvo, ponovno građenje, zidanje, zamjena konstrukcije, obnova nečega što je prije postojalo; prerada, prepravka.

**rèkord** im. m. r. (engl.), g. mn. *rèkōrdā* - sport. najviši uspjeh, u nekom nadmetanju, najbolji rezultat, najveći domet; vrhunac, vrhunstvo; razg. najveća statistička količina u svojoj vrsti, ono što se mjeri kao najveće, najbrojnije.

**rèkordan** prid. (engl.), odr. v. *rèkordnī* - koji predstavlja rekord, vrhunski, s najvećim dometom.

**rekòrdēr** im. m. r. (engl.), g. jd. *rekordéra* - čovjek koji je postigao rekord na nekom području, prvak, as.

**rekreácija** im. ž. r. (lat.) - okrepa, osvježenje, oporavak; odmor, razonoda, zabava.

**rekreírati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *rekrèīrām* - okrijepiti, obodriti, razveseliti; oporaviti se, osvježiti se, razonoditi se, zabaviti se.



**rèktor** im. m. r. (lat.), g. mn. *rèktōrā* - čelnik, upravnik, onaj koji je na čelu uprave univerziteta, sveučilišta.

**rêkvijem** im. m. r. (lat.) - opijelo, katolička služba, misa za mrtve, zadušnice; muzička kompozicija tužnog, žalobnog karaktera.

**rekvirírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *rekvìrīrām* - prisilno oduzeti materijalna dobra (najčešće za potrebe vojske u ratu).

**rekvizícija** im. ž. r. (lat.) - državno prisilno oduzimanje imovine uz naplatu ili privremeno otuđenje imetka za potrebe vojske i odbrane.

**rekvìzīt** im. m. i ž. r. (lat.), g. mn. *rekvìzītā/rekvizítā* - predmet potreban za teatarsku predstavu predviđen scenarijem; dio sportske opreme; pravn. skup formalnih elemenata u sklopu nekog ugovora ili dokumenta bez kojih oni nemaju pravnu snagu.

**relácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *relácījā* - način na koji različiti pojmovi stoje jedni s drugim u vezi, odnos; odnos prema nekome, vrsta vezanosti ili dolaženje u dodir s nekim; uslovljenost neke količine drugom količinom, razmjera; veza, saobraćajna linija između raznih mjesta.

**relaksácija** im. ž. r. (lat.) - oporavljanje, opuštanje duha i tijela; odmor, razonoda.

**rëlatīvan** prid. (lat.), odr. v. *rëlatīvnī* - odnosan, uslovan; koji može biti ovakav ili onakav; koji svoje značenje potvrđuje samo u upredbi s drugim pojmovima; gram. koji služi kao odredba nekog pojma.

**relativizírati/rèlativizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *relativìzīrām/rèlativizujem* - shvatiti, shvaćati, tretirati šta kao relativno, (u)činiti relativnim.

**rëlatīvno** pril. (lat.) - u relativnom smislu, u odnosu na druge mogućnosti; donekle, u nekoj mjeri.

**rèlēj** im. m. r. (fr.), g. jd. *reléja*, g. mn. *reléjā* - uređaj za prenošenje i pojačavanje radijskih i televizijskih signala; pojačivač, pojačavalo.

**relevàntan** prid. (lat.), odr. v. *relevàntnī* - značajan, važan, bitan, znatan, jezgrovit, svrsishodan, suvisao.

**rèlī/rèlī** im. m. r. (engl.), g. jd. *relija/rèlija* - sportsko takmičenje, prvenstveno u automobilizmu; zast. skup, sastanak, susret.

**rèlīgija** im. ž. r. (lat.) - skup uvjerenja ili dogmi kojim je obuhvaćena triplicitna relacija: Bog - svijet - čovjek i koja se ispoljavaju u određenoj obrednoj praksi i institucionalnoj organizaciji (za razliku od vjere, koja se zasniva na relaciji Bog - čovjek i ispoljava u vjerovanju, bogobojaznosti, bogoslužju i pokornosti).

**relìgījskī/rèlīgījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na religiju, koji pripada ili potiče od religije.

**relìgījski/rèlīgījski** pril. (lat.) - na religijski način, religiozno.

**rëligiōzan** prid. (lat.), odr. v. *rëligiōznī* - predan vjeri, bogobojazan, pobožan.

**rëligiōzno** pril. (lat.) - na religijski način, religijski.

**religióznōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *religióznošću/religióznosti* - religiozni pogled na svijet; stanje ili osobina onih koji su religiozni.

**rèlikt** im. m. r. (lat.), g. mn. *rèlikātā/rèlīktā* - stvar, pojava ili organizam, sačuvan kao ostatak iz davnih vremena.

**relìkvija** im. ž. r. (crkv.), g. mn. *relikvījā* - materijalni ostatak religijske važnosti i značenja, obično tijelo ili dio tijela, odjeća ili dio odjeće kojeg religijskog mučenika.

**rèljef** im. m. r. (fr.), g. mn. *rèljēfā* - ispupčenost; geogr. oblik tla, površine zemaljske kore sa svim ravninama, uzdignućima i ulegnućima.

**rèmek-djèlo** im. s. r. - najbolje ostvarenje, najbolji rezultat, najveći domet; vrhunac.

**rëmēn** im. m. r. (njem.), g. jd. *rëmena*, g. mn. *reména/rëmēnā* - kaiš, traka od kože ili čvrste tkanine za različite namjene.

**rëmenār/remènār** im. m. r. - onaj koji se bavi remenjem, koji pravi i prodaje remenje.

**rèmēnje** zb. im. s. r. prema remen.

**rèmetiti** gl. nesvrš., prez. *rèmetīm* - unositi nered, nesklad u nešto, ometati, narušavati, kvariti.

**rëmī¹** im. m. r. (fr.), g. jd. *rëmija* - neodlučan ishod, neriješen rezultat u šahu, nogometu i sl.

**rëmi²** im. m. r. (engl.), g. jd. *rëmija*, g. mn. *rëmījā* - vrsta kartaške igre.

**remìsija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje, slanje natrag; oprost grijeha, sniženje (kazne); smanjenje, slabljenje, opadanje.

**remitènda** im. ž. r. (lat.), g. mn. *remiténdā* - neprodani ostatak robe, uglavnom (dnevne) novine koje se vraćaju izdavaču.

**remíza** im. ž. r. (fr.) - spremište za tramvaje, autobuse, automobile i poljoprivredne mašine; čestar, gustiš u koji se sklanja divljač.

**rèmont** im. m. r. (fr.), g. mn. *rèmōntā* - popravak, obnavljanje mašina, zgrada, opreme; redovni pregled uz popravke i zamjenu neispravnih dijelova (uređaja, vozila, strojeva).

**remòrkēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *remorkéra* - tegljač, brod za vučenje teglenica (dereglija) i teretnih čamaca.

**rènda** im. ž. r. (perz.), g. jd. *rèndē* - rende.

**rènde** im. s. r. (perz.), g. jd. *rèndeta* - strugalo, kuhinjski predmet za struganje krutih namirnica, npr. povrća, tvrdog sira i sl.

**rèndgen** im. m. r. (njem.) - medicinski aparat za snimanje tijela pomoću rendgenskih, iks-zraka.

**renègāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *renegáta* - čovjek koji je promijenio svoje uvjerenje, koji se odrekao pokreta, organizacije, sredine kojoj je pripadao, koji je izdao, odbacio ono čemu je pripadao; otpadnik, odmetnik, izdajica, odrod, izrod; prebjeg.

**renesànsa** im. ž. r. (fr.) - obnova, ponovni procvat, preporod; hist. društveno-politički i kulturni pokret u Evropi od 14. do16. stoljeća koji je pobudio dotad nezabilježen procvat nauke, književnosti i umjetnosti.

**renòmē** im. m. r. (fr.), g. mn. *renoméā* - čuvenost, čuvenje, slava, ugled, dobar glas, popularnost, reputacija.

**renòmirān** prid. (fr.), odr. v. *renòmīrānī* - čuven, slavan, popularan, poznat, ugledan, glasovit.

**renovírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *renòvīrām* - obnoviti, temeljito popraviti, prilagoditi novim zahtjevima i potrebama, rekonstruisati.

**rênta** im. ž.r. (fr.), g. mn. *rêntī/rêntā* - prihod, dohodak od kapitala, vrijednosnih papira, zgrada, zemljišta i sl. koji vlasnik (korisnik) dobija bez svoga rada i poslovne aktivnosti.

**rëntabīlan** prid. (fr.), odr. v. *rëntabīlnī* - koji donosi prihode, dobitak; isplativ, unosan.

**rentìjēr** im. m.r. (fr.), g. jd. *rentijéra* - čovjek koji živi od rente.

**rentírati (se)** gl. nesvrš. (fr.), prez. *rèntīrām* - donijeti, donositi prihod, biti unosan, rentabilan, isplatiti se.

**reorganizírati/rèorganizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *reorganìzīrām/ rèorganizujēm* - podvrgnuti reorganizaciji, preurediti, preuređivati; preustrojiti, preustrojavati.

**reosiguránje** gl. im. s. r. (lat.) od reosigurati.

**reosigùrati** gl. svrš. (lat.), prez. *reosigùrām* - postići ugovor između dviju ili više osiguravajućih ustanova o međusobnim obavezama.

**rêp** im. m. r., g. jd. *rêpa/répa*, n. mn. *rëpovi/répovi*, g. mn. *rëpovā/répovā* - produžetak kičme kod nekih životinja; kujruk; izduženo perje na stražnjem dijelu tijela ptica; krajnji, stražnji dio tijela kod riba, vodozemaca, zmija, insekata; zadnji, završni dio nečega, ono što je nasuprot prednjem kraju, glavi, vrhu, početku.

**rëpa** im. ž. r., g. mn. *rêpā* - bot. zeljasta biljka mesnatog zadebljanog korijena (*Brassica rapa*), koja služi kao ljudska i stočna hrana.

**reparácija** im. ž. r. (lat.) - dovođenje u ispravno stanje, popravka, popravljanje; obnova, obnavljanje; naknada štete nanesene ratom, ratna odšteta.

**reparatúra** im. ž. r. (lat.) - popravak, opravak, obnavljanje.

**rèpat** prid., odr. v. *rèpatī* - koji ima rep, reponja.

**rèpatica/repàtica** im. ž. r. - nebesko tijelo, kometa, "zvijezda padalica".

**reperkùsija** im. ž. r. (lat.) - odjek, odraz; posljedice, promjene koje izazove neki događaj; odbijanje, odbacivanje; muz. ponavljanje iste teme u varijantama.



**repertòār** im. m. r. (fr.), g. jd. *repertoára* - popis predstava ili koncerata, njihov raspored i plan prikazivanja; raspon umjetničkog djelovanja; sve uloge koje igra neki glumac ili skup muzičkih i literarnih djela koja izvodi pjevač, muzičar, recitator.

**rèpeta** im. ž. r. (lat.) - razg. dodatni, ponovljeni obrok.

**repetícija** im. ž. r. - opetovanje, ponavljanje.

**rëpica** im. ž. r., dem. - zeljasta biljka iz porodice krstašica iz čijeg se sjemenja dobiva ulje.

**rèpina** im. m. i ž. r., augm. - veliki rep.

**replicírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *replìcīrām* - uzvratiti, odvratiti na nečiji govor, protivsloviti, suprotstaviti se govorom.

**rèplika** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *rèplici* - popratna primjedba, kratak komentar ili izraz neslaganja sa nečijim izlaganjem; kratak odgovor na govor protivne strane.

**rèpnica/rëpnica** im. ž. r. - pita od repe, repnjača.

**reportáža** im. ž. r. (fr.) - novinarski izvještaj o mjestu, okolnostima, uzrocima i ishodu nekog događaja.

**rëportāžnī** prid. odr. v. (fr.) - koji je u duhu i stilu reportaže.

**repòrtēr** im. m. r., g. jd. *reportéra* - onaj koji prikuplja podatke i piše reportaže; novinar; izvještač.

**repòrtērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na reportera, koji pripada ili potiče od reportera.

**repòrtērski** pril. (fr.) - na način reportera, poput reportera.

**represàlije** im. mn. (lat.) - sredstva prisile, prinudne mjere, protivmjere, odmazda, odgovor na silu silom, kazneni poduhvat.

**reprèsija** im. ž. r. (lat.) - kaznena mjera, sredstvo prisile, obuzdavanje, ukroćivanje.

**rëpresīvan** prid. (lat.), odr. v. *rëpresīvnī* - koji izražava represiju, prisilni, kazneni.

**reprezentácija** im. ž. r. (lat.) - najbolji od najboljih, izabrani predstavnici, izabranici; zastupnici (države, ustanove, vrste, firme); sport. izabrana sportska ili šahovska ekipa na međunarodnom takmičenju; troškovi, sredstva za održavanje ili isticanje ugleda i postizanje utiska kod gostiju ili u javnosti.

**reprezèntant** im. m. r., g. mn. *reprezèntāntā/reprezentàntātā* - izabranik, izvrstan tip, primjer, oličenje najboljih kvaliteta.

**rëprezentatīvan** prid. (lat.), odr. v. *rëprezentatīvnī* - koji predstavlja skup najboljih osobina, visoko dostignuće; uzoran, osobit, naočit, naročit, vrstan, tipičan; veledostojan.

**repríza** im. ž. r. (fr.) - teat. ponavljanje, prva i svaka naredna predstava nakon premijere, praizvedbe; muz. posljednji, treći odsjek u kompoziciji sonatnog oblika, u kome se ponavljaju glavne teme izložene u prvom odsjeku, ekspoziciji; opetovanje, ponavljanje teme.

**reprizírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *reprìzīrām* - da(va)ti reprizu, ponovo izvesti, izvoditi.

**reproducírati/rèprodukovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *reprodùcīrām/ rèprodukujēm* - ponovo ostvari(va)ti, proizvesti, ponovo oživiti, raditi po uzorku, primijeniti; izvoditi napisano tuđe djelo (muzičko, dramsko, poetsko); (na)praviti kopiju, otisak čega (grafike, fotografije, slike).

**reprodùkcija** im. ž. r. (lat.) - obnavljanje, ponavljanje, ponovno oživljavanje, oponašanje, umnožavanje; izvedba tuđeg (muzičkog) djela, ponovna izvedba; kopiranje, umnožavanje likovnog predloška; ekon. obnavljanje proizvodnih sredstava, kapitala i vrijednosti u procesu proizvodnje; tehn. slušanje ili gledanje snimljenog s muzičkog ili tv. predloška; biol. razmnožavanje, množenje, obnavljanje vrste.

**rëproduktīvan** prid. (lat.), odr. v. *rëproduktīvnī* - koji ima svojstva reprodukcije.

**repromaterìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *repromaterijála* - materijal za reprodukciju, poluprerađevine potrebne za proizvodnju konačnih proizvoda, sirovine.

**rèptīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *reptíla* - zool. razred kičmenjaka u koji spadaju gušteri, zmije, kornjače i krokodili, gmizavci, gmazovi.

**repùblika** im. ž. r. (lat.), g. jd. *repùblikē*, dat. jd. *repùblici* - oblik države u kojoj građani na izborima biraju vlast na određeno vrijeme; suprot. monarhija; prenes. sloboda, nezavisnost.

**republikánac** im. m. r. (lat.) - pristalica republike kao oblika društvenog uređenja; član republikanske stranke.

**rèpūh/rȅpūh** im. m. r., g. jd. *repúha/ rȅpūha* - bot. lopuh; podbjel.

**rèpuša** im. ž. r. - bot. jednogodišnja biljka iz porodice krstašica s velikim ljubičastim cvjetovima; lopuh.

**reputácija** im. ž. r. (lat.) - javno mišljenje o nečijim vrlinama ili nedostacima; ugled, renome.

**résa** im. ž. r. - reha, oblik cvata, duguljasti, obično viseći cvat (nalik klasu) kod nekih biljaka (orah, lijeska).

**rȅsast** prid., odr. v. *rȅsastī* - sličan resi; koji ima rese, rehe; resat, resnat, resav.

**resèkcija** im. ž. r. (lat.) - odstranjenje nekog oboljelog dijela organizma operativnim, hirurškim putem, operacija.

**rèsica** im. ž. r., dem. - anat. produžetak zadnjeg kraja nepca u ždrijelo u obliku pokretnog jezička; uvula.

**résiti** gl. nesvrš., prez. *rêsīm* - kititi, uljepšavati, krasiti, ukrašavati.

**rèskīr** im. m. r., g. jd. *reskíra* - rizik.

**reskírati** gl. nesvrš., prez. *rèskīrām* - v. riskirati, rizikovati.

**rȅsko** pril. - na rezak način, s reskošću, britko, oštro.

**rȅskōst** im. ž. r., instr. jd. *rȅskošću/ rȅskosti* - osobina ili stanje onoga što je resko, britko; reskoća, britkost, oštrina.

**rèsōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *resóra* - područje djelatnosti, djelokrug, oblast nadležnosti; ogranak državne uprave s ministrom na čelu.

**rèspek(a)t** im. m. r. (lat.), g. mn. *rèspekātā* - poštovanje, uvažavanje, obzir, ugled; strahopoštovanje.

**respektírati/rèspektovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *respèktīrām/rèspektujēm* - odnositi se s respektom, imati obzira; uvažavati, cijeniti.

**respìrātor** im. m. r. (lat.), g. mn. *respìrātōrā* - naprava, pomagalo, maska za usta i nos radi lakšeg dihanja ili zaštite dišnih organa; dihalo, disalo.

**restaurácija** im. ž. r. (lat.) - obnavljanje, oporavljanje, oporavak; ponovno uspostavljanje oborenog društvenog poretka; hist. vraćanje dinastije na tron; vraćanje u prvobitno stanje, obnova starina ili umjetničkih predmeta; razg. restoran, gostionica, aščinica.

**restaùrātor** im. m. r. - stručnjak za obnavljanje starinskih umjetničkih predmeta: slika, knjiga, kipova, objekata; obnavljač, popravljač, uspostavljač.

**restaurírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *restaùrīrām* - ponovo uspostaviti, obnoviti, popraviti (sliku, knjigu i sl.), opet podići (srušenu dinastiju, starinski objekat i sl.).

**restitúcija** im. ž. r. (lat.) - prav. uspostavljanje prijašnjeg stanja, vraćanje u prvobitno stanje, ponovna aktuelizacija; povrat konfiskovane, oduzete (otete) imovine; biol. ponovno izrastanje izgubljenog dijela tijela, regeneracija.

**restituírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *restitùīrām* - naknaditi, nadoknaditi, uspostaviti, obnoviti, vratiti; popuniti.

**restòrān** im. m. r. (fr.) - mjesto za objedovanje, gdje se za novac poslužuju naručena jela; aščinica, gostionica; posebna prostorija u velikim firmama za prehranu radnika.

**restrìkcija** im. ž. r. (lat.) - ograničenje, sapinjanje, stezanje, sputavanje; sužavanje, skučivanje, obuzdavanje.

**rȅstriktīvan** prid. (lat.), odr. v. *rȅstriktīvnī* - koji izražava restrikciju, ograničenje, skučivanje.

**rȅstriktīvno** pril. - na restriktivan način, ograničavajuće.

**Resulùllāh** vl. im. m. r. (ar.) - Božiji Poslanik, Pejgamber, čovjek kojeg Bog nadahnjuje znanjem sa zadaćom da ga prenese ljudima; zamjensko ime Muhammeda a.s.

**rèsursi** mn. m. r. (fr.), g. *rèsūrsā* - sredstva, zalihe, izvori prihoda, izvori privrede; prirodna bogatstva jedne zemlje; prenes. duhovne snage.

**rȅš** prid. nepromj. (njem.) - dobro pečen, hrskav, pucketav, krcav, hrumav.



**rešèdija** im. ž. r. (ar.) - vrsta halve koja se pravi od nišeste, meda (ili šećera) i masla.

**rešètati** gl. nesvrš., prez. *rešètām* - propuštati, čistiti kroz rešeto, prosijavati; prenes. detaljno i raznovrsno ispitivati, izlagati teškoćama i iskušenjima.

**rȅšetka** im. ž. r., dat. jd. *rȅšetki*, g. mn. *rȅšetkī/rȅšetākā* - mrežasta naprava od isprepletenih gvozdenih ili drvenih šipki(ca) za različite namjene (kao osigurač nekog otvora, pregrada, šalter, podloga za roštilj, za pečenje na žaru, cjediljka).

**rȅšetkast** prid., odr. v. *rȅšetkastī* - koji je kao rešetka; šupljikav, šupljikast.

**rešèto** im. sr. r., n. mn. *rešèta*, g. mn. *rešétā* - mrežasta ili rupičasta naprava za prosijavanje (žita, brašna, pijeska i sl.).

**rèšō** im. m. r. (fr.), g. jd. *rešòa*, g. mn. *rešóā* - naprava na kojoj se može kuhati, tj. plata, kolo, ringla na nogarima koja se zagrijava na struju ili plin, kuhalo.

**retardácija** im. ž. r. (lat.) - usporenje, zakašnjenje, odugovlačenje, odgađanje; zaostajanje u savladavanju gradiva zbog prirođene ograničenosti učenika; nenormalna sporost u mišljenju i djelovanju; zaostajanje u razvoju, produženje mladalačkog stadija.

**retardírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *retàrdīrām* - zaosta(ja)ti, vratiti se unazad u razvoju, usporiti, usporavati, zakasniti.

**reterírati** gl. svrš. i nesvrš (fr.), prez. *retèrīrām* - povući se, uzmaknuti; odstupiti, odustati.

**rêtor** im. m. r. (grč.) - vješt govornik; pripovjedač, besjednik, pričalica.

**retòričkī** prid. odr. v. (grč.) - koji potiče ili pripada retorici, retoričan.

**retòrički** pril. (grč.) - po pravilima retorike, retorično, slatkorječivo

**retòrično** pril. (gr.) - na retoričan način, retorički; slatkorječivo, krasnorječivo; petetično.

**retòrika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *retòrici* - teorija govorništva, nauka o umijeću govorenja; vještina lijepog, slikovitog, primamljivog i ubjedljivog govorenja; slatkorječivost, blagoglagoljivost.

**rêtorskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na retore i retoriku, govornički, besjednički.

**rêtorski** pril. (grč.) - kao retor, poput retora.

**rètōrta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *rètōrtī* - staklena, metalna ili porculanska posuda u obliku kugle koja služi za hemijske opite ili za destilaciju tekućina; u metalurgiji sud od vatrostalnog materijala za proizvodnju cinka ili žive iz njihovih ruda; zatvorena komora od vatrostalnog materijala za preradu uglja i proizvodnju koksa.

**retòrzija** im. ž. r. (lat.) - uzvrat na uvredu, uzvraćanje istom mjerom; državna protivmjera prema drugoj državi koja ugrožava njene interese; odmazda; represalija.

**rȅtroaktīvan** prid. (lat.), odr. v. *rȅtroaktīvnī* - koji djeluje unatrag, koji ima povratnu snagu.

**rȅtrogrādan** prid. (lat.), odr. v. *rȅtrogrādnī* - koji ide nazad u prošlost i protivi se novinama, koji nazaduje, nazadan.

**retrospèkcija** im. ž. r. (lat.) - osvrt na nekadašnje okolnosti i zbivanja, osvrtanje; podsjećanje, pogled unazad; obaziranje na prošlost; opisivanje prošlih događaja iz sadašnje perspektive, hronološka inverzija, retrospektiva.

**rȅtrospektīvan** prid. (lat.), odr. v. *rȅtrospektīvnī* - koji se odnosi na retrospektivu, koji se osvrće na prošlost.

**retròvīzor** im. m. r. (lat.) - ogledalo za pogled unatrag (najčešće na automobilima).

**rètuš** im. m. r. (fr.) - popravljanje i dotjerivanje crteža, slike, fotografije, teksta.

**retušírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez *retùšīrām* - podvrgnuti retušu; prenes. naknadno prepraviti, prepravljati radi ublažavanja utiska ili činjenica.

**rèuma/rȅuma** im. ž. r., g. mn. *rèūmā* - reumatizam.

**reumàtičan** prid. (grč.), odr. v. *reumàtičnī* - koji je obuzet reumatizmom; svojstven reumatizmu.

**reumatìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *reumatìzma* - med. akutno ili hronično upalno

oboljenje kostiju, zglobova (zglobnih čahura, tetiva i sluzokože), mišića; također srca i krvnih žila, sudova.

**revalorizácija** im. ž. r. (lat.) - vraćanje vrijednosti ili ponovno utvrđivanje vrijednosti novca ili robe koja je bila pala; revalvacija.

**revalorizírati/revàlorizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *revalorìzīrām/revàlorizujēm* - obaviti revalorizaciju, vratiti, popraviti vrijednost novca ili robe; prevrednovati.

**revalvácija** im. ž. r. (lat.) - revalorizacija; jednokratno poskupljenje valute po odluci vlade ili glavne banke; suprot. devalvacija.

**rèvān** im. m. r. (perz.), g. jd. *revána* - skrać. od tahtrevan (pokretno prijestolje); nosiljka za veledostojne i uzvišene osobe poput kočije bez točkova, koju mogu nositi ljudi ili konj.

**rêvan** prid., odr. v. *rêvnī* - revnostan, prilježan, marljiv, odan; ustrajan.

**rèvanš** im. m. r. (fr.) - uzvratna igra radi pobjede nad prijašnjim pobjednikom; hist. odmazda, osveta za poraz u ratu ili viteškoj borbi; oduž判enje za neku uslugu, uzvrat, uzdarje.

**revanšírati se** gl. svrš. i nesvrš., prez. *revànšīrām se* - uzvratiti protivniku istom mjerom, vratiti milo za drago; uzvratiti dar ili uslugu, odužiti se.

**rèvati** gl. nesvrš., prez. *rèvēm* - glasati se poput magarca, njakati; pjevati preglasno bez sluha; pogrd. jaukati, derati se, drečiti se.

**rèvēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *revéra* - okovratnik na kaputu.

**rèvers** im. m. r. (fr.), g. mn. *rèvērsā* - pismena potvrda (priznanica, obveznica) kojom se jamči povratak pozajmljene stvari.

**revidírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *revìdīrām* - obaviti reviziju, nanovo pregledati, preispit(iv)ati; preinačiti, izmijeniti prijašnji stav.

**rêvija** im. ž. r. (fr.) - smotra, pregled; časopis, publikacija; pozorišni komad; prikaz, promocija najnovije mode.

**rèvijālan** prid. (fr.), odr. v. *rèvijālnī* - koji ima osobine revije, revijski.

**revindikácija** im. ž. r. (lat.) - zahtjev za povrat imovine vlasniku, traženje prava vlasništva.

**rèvīr** im. m. r. (njem.), g. jd. *revíra* - područje, predio, okrug, bazen.

**rèvīzija** im. ž. r. (lat.) - pregled rada, kontrola, provjera stanja; polit. izmjena, prepravka, preispitivanje (pogleda, stavova, zakona, učenja); pravn. žalba višem sudu; pregled teksta složenog po stranicama prije štampanja; uopće: promjena, prepravak.

**revizionìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *revizionìzma* - projektovana težnja da se šta revidira, prepravi, promijeni, oblikuje na drugi način (ugovori, učenja, ideologije, pokreti).

**revìzōr** im. m. r. (lat.), g. jd. *revizóra* - nadglednik, nadzornik, kontrolor.

**rêvno** pril. - prilježno, odano, ustrajno, revnosno.

**révnosnīk** im. m. r., n. mn. *révnosnīci* - revnostan, usrdan, predan, marljiv čovjek.

**révnosno** pril. - na revnostan način, prilježno, predano, ustrajno, usrdno.

**révnosnōst** im. ž. r., instr. jd. *révnosnošću/révnosnosti* - osobina ili svojstvo onoga što je revnosno.

**révnostan** prid., odr. v. *révnosnī* - koji redovno predano i ustrajno izvršava sve preuzete obaveze, usrdan, marljiv, revnjiv.

**rèvnjiv** prid., odr. v. *rèvnjivī* - revnostan, revan, prilježan.

**rèvolt** im. m. r. (fr.), g. mn. *rèvōltā* - protivljenje, oštro negodovanje, ogorčenje, ozlojeđenost; buna, pobuna, ustanak.

**revoltírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *revòltīrām* - ozlojediti (se), iznervirati (se), rasrditi (se).

**revolúcija** im. ž. r. (lat.) - nagli skok u evolucionom razvoju; temeljiti preobražaj, preokret u nekoj oblasti života i rada (shvatanju, psihi, kulturi); korjenita, nagla i nasilna promjena političkih i društveno-ekonomskih odnosa (francuska, oktobarska, islamska revolucija), prevrat; astr. kruženje jednog oko drugog nebeskog tijela.

**revoluciònar/revoluciòner** im. m. r. (lat.) - nosilac revolucionarnih ideja, učesnik



u revoluciji, onaj koji vrši promjene u nekoj oblasti.

**rèvolucionāran** prid. (lat.), odr. v. *rèvolucionārnī* - koji je prožet duhom revolucije, koji ima svojstva revolucije, prevratnički.

**rèvolucionārno** pril. (lat.) - na revolucionaran način.

**revolucionárnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *revolucionárnošću/revolucionárnosti* - osobina onoga koji je revolucionaran i svojstvo onoga što je revolucionarno, prevratničko.

**revolucionírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *revoluciònīrām* - dovoditi u revolucionarno stanje; prožeti revolucionarnim duhom; širiti revolucionarne ideje; radikalno izmijeniti, iz temelja preinačiti.

**revòlver/revòlvēr** im. m. r. (engl.), g. jd. *revòlvera/revolvéra* - malo ručno vatreno oružje s više metaka smještenih u okretajućem bubnju, dobošu; pištolj, samokres.

**revolvèrāš** im. m. r. (engl.), g. jd. *revolverāša* - čovjek koji živi od revolvera; vješt strijelac iz revolvera; ucjenjivač koji se služi oružjem da bi nešto dobio; lice koje ciljeve ostvaruje nasilnim putem.

**revolvèrāškī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na revolveraše, koji pripada ili potiče od revolveraša.

**revolvèrāški** pril. (engl.) - poput revolveraša, kao revolveraš.

**revòlvērskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na revolver.

**rêz** im. m. r., dat. jd. *rézu*, n. mn. *rézovi* - zarezano mjesto; zarez, urez; zaraslo mjesto na tijelu nakon operacije; ono što se odsiječe jednim zahvatom sječiva, režanj.

**rèza** im. ž. r. (ar.) - zatvarač za vrata, zapor, zavornica, zasun; ereza.

**rèzāč** im. m.r., g. jd. *rezáča* - onaj koji reže, koji se bavi rezanjem; oruđe, sprava za rezanje.

**rezáčije** im. m. r. mn. (perz.) - suho grožđe, grožđice, rozine.

**rèzak** prid., odr. v. *rèskī/rèskī* - oštar, odsječan.

**rèzalīšte** im. s. r. - prostor određen za rezanje; mjesto gdje se stari brodovi režu.

**rezánac** im. m. r., g. jd. *rezánca*, g. mn. *rèzanācā* - tanko razvijeno tijesto izrezano na uske trake; pilav.

**rèzānje** gl. im. s. r. od rezati.

**rèzati** gl. nesvrš., prez. *rèžēm* - sječenjem rastavljati, razdvajati; sjeći; uklanjati suhe grane na stablu; operisati.

**rèzbār** im. m. r., g. jd. *rèzbāra* - umjetnik, onaj koji urezuje ukrase ili pravi figure od drveta.

**rezbàrija** im. ž. r. - umjetnička tvorevina (slika, šara i sl.) urezana u drvetu, metalu ili kamenu; rezbarstvo.

**rezbárstvo** im. s. r., g. mn. *rezbárstāvā* - umjetnost i djelatnost rezbarenja.

**rezdèlija** im. ž. r. - zerdelija, vrsta šljive.

**rèzērva** im. ž. r. (lat.), g. mn. *rèzērvī* - izdvojena i sačuvana količina nečega za kasniju upotrebu, zaliha, pričuva; otkrivene i neiskorišćene količine prirodnih minerala (ruda, plina, nafte); dio vojske koji u ratu nije u neposrednom borbenom djelovanju.

**rezèrvāt** im. m. r. (lat.), g. mn. *rezervátā* - izdvojeno, ograničeno područje koje je zakonom zaštićeno radi očuvanja kulturno-povijesnih ili prirodnih rijetkosti i vrijednosti (geološki sastav, flora, fauna); izolovana područja u Sjevernoj Americi koja su osvajači ostavili za život starosjedilačkog stanovništva; područja koja su ostavili kolonizatori u Africi i Južnoj Americi za autentičan život domorodaca.

**rezèrvīrān/rezèrvisān** prid. (lat.), odr. v. *rezèrvīranī/rezèrvisānī* - stavljen u rezervu; koji stoji po strani, uzdržan.

**rezèrvīrānōst/rezèrvisānōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *rezèrvīrānošću/rezèrvīrānosti* i *rezèrvisānošću/rezèrvisānosti* - stanje ili osobina onoga koji je rezervisan, suzdržanost.

**rezervírati/rezèrvisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *rezèrvīrām/rezèrvišēm* - načiniti rezervu; (iz)vršiti rezervaciju; naručiti da se spremi i sačuva za kasnije; (sa)čuvati, ostaviti za kasniju upotrebu.

**rèzērvnī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada rezervi, koji je iz rezerve.

**rezervòār** im. m. r. (fr.), g. jd. *rezervoára* - spremnik, spremište za tekućine.

**rèzidba** im. ž. r., g. mn. *rèzidbī/rèzidābā* - vrijeme obrezivanja voća i loze.
**rezidèncija** im. ž. r. (fr.) - izdvojeno ekskluzivno prebivalište za neke osobe ili stalno boravište ekskluzivnih osoba (vladara i drugih osoba na visokim položajima) dok su u tom statusu.
**rezignácija** im. ž. r. (lat.) - duševno stanje mirenja sa postojećim stanjem stvari, prepuštanje sudbini, potpuna ravnodušnost.
**rèzīl** prid. neprom. (ar.) - osramoćen, obrukan, blamiran, ponižen, prezren, gnusan, beščastan.
**rezíliti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *rèzīlīm* - sramotiti, brukati.
**rezìmē** im. m. r. (fr.), n. mn. *rezimèi* - sažet sadržaj knjige, članka, studije, govora; završni zaključak; sažetak, izvadak.
**rezimírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *rezìmīrām* - ukratko izložiti sadržaj, (na)praviti sažetak, sažeti, sažimati.
**rezistèncija** im. ž. r. (lat.) - odupiranje, opiranje, pasivan otpor; odolijevanje; med. otpornost na bolesti, up. imunitet.
**rezistèntan** prid. (lat.), odr. v. *rezistèntnī* - otporan, ustrajan, izdržljiv, tvrd, koji se opire, protivi.
**rezistèntnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *rezistèntnošću/rezistèntnosti* - osobina, stanje onoga što je rezistentno, otpornost.
**rezolúcija** im. ž. r. (lat.) - pismena odluka, zaključci i stavovi nekog skupa kojim se reguliraju zahtjevi i gledišta učesnika; stepen osvijetljenosti, izoštrenost.
**rèzōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *rezóna* - osnova, stav, razlog, uzrok, povod na kojem se zasnivaju nečiji postupci ili držanje; razum, um, pamet, razbor, razboritost, razumijevanje.
**rezonànca** im. ž. r. (lat.), g. mn. *rezonáncī* - rezonansa, rezonancija, odzvanjanje, odjek, odzvuk, treperenje, titranje.
**rezonàntan** prid. (lat.), odr. v. *rezonàntnī* - koji odjekuje, koji se razliježe; zvučan, snažan; koji se odnosi na rezonanciju; koji rezonira, koji je u sazvučju, čiji se ritam treperenja podudara sa drugim izvorom valova.
**rezònātor** im. m. r. (lat.) - fiz. naprava ili tijelo u kojem dolazi do rezonancije.
**rezonírati[1]/rèzonovati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *rezònīrām/rèzonujēm* - rasuđivati, zaključivati, umovati, razmišljati, mudrovati, pretresati, raspravljati; prenes. mudrijašiti, pametovati.
**rezonírati[2]** gl. nesvrš. (lat.), prez. *rezònīrām* - izazivati rezonanc(ij)u, pojačavati se izazivajući treperenje nečega; treperiti pod uticajem rezonacije, biti u sazvučju sa nekim izvorom treperenja.
**rezùckati** gl. nesvrš. i uč., prez. *rezùckām* - up. rezati.
**rezultànta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *rezultàntī/rezultànātā* - fiz. sila koja nastaje slaganjem, istovremenim zajedničkim djelovanjem više sila, komponenata; ono čime nešto rezultira, pojava koja nastaje kao konačni rezultat nekog složenog djelovanja, zbivanja, procesa i sl.
**rezùltāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *rezultáta* - ono što proističe iz nečega kao posljedica, učinak; posljedica nekog djelovanja, izvod, zaključak, posljedak; mat. vrijednost, veličina koja se dobije izračunavanjem, nekom računskom radnjom, obračun; ono što se postigne, do čega se dođe aktivnošću; plod, ishod.
**rêžanj** im. m. r., g. jd. *rêžnja*, n. mn. *rêžnji/rêžnjevi/réžnjevi*, g. mn. *rêžānjā/rêžnjēvā/réžnjēvā* - odsječen ili izrezan komad iz kakve cjeline; odrezani dio nečega, odrezak; anat. dio nekog tjelesnog organa koji se nečim odvaja od ostalih (dio mozga, jetre, pluća); bot. izrezak, zarezak.
**réžati** gl. nesvrš., prez. *réžī* - pasije glasanje grlenim, otegnutim prijetećim glasom (obično prateći keženjem zuba); prenes. bijesno, ljutito govoriti kroza zube; srdito mumlati, gunđati.
**rêžija** im. ž. r. (fr.) - umjetničko i tehničko oblikovanje teatarske predstave, filma, televizijske ili radijske emisije koju vrši režiser uz pomoć scenografa, kostimografa i koreografa; upravni troškovi i aparat neke firme; mn. troškovi kućanstva.
**rêžijskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na režiju.
**rèžīm** im. m. r. (fr.), g. jd. *režíma* - državni poredak, način i stil vladanja, ustrojstvo neke vlasti; precizno uređen i programiran red i način života (u firmama, organizacijama, ustanovama); prosječno godišnje kretanje vodostaja rijeke.
**režìmlija** im. m. r. (lat.-tur.) - režimski čovjek, pristalica politike vladajućeg režima.
**rèžīmskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada ili potiče od režima.
**rèžīmski** pril. (lat.) - na način režima.
**režìsēr/rèditelj** im. m. r. (franc.), *režiséra/rèditelja* - onaj koji režira, stvaralački organizator postavljanja na scenu pozorišne predstave ili snimanja filma, televizijske i radijske emisije.
**rȉba** im. ž. r., g. mn. *rîbā* - vodena životinja iz razreda riba, morska, slatkovodna, riječna, potočara; jelo od ribljeg mesa; meso od ribe.
**rȉbār** im. m. r. - čovjek kojem je zanimanje lovljenje, ulov ribe, ribič.
**rȉbarica** im. ž. r. - namjenska barka ili brod za ribolov; žena ribar.
**ribáriti** gl. nesvrš., prez. *rìbārīm* - zanimati se, baviti se ribolovom.
**rȉbārka** im. ž. r., dat. jd. *rȉbārki*, g. mn. *rȉbārkī* - žena ribar, ribarica.
**rìbārnica/ribárnica** im. ž. r. - prodavaonica ribe, trgovina sa svježom ili zaleđenom ribom.
**rȉbārskī** prid. - koji se odnosi na ribare i ribarenje.
**rȉbārski** pril. - poput ribara, na ribarski način.
**ribárstvo** im. s. r. - zanimanje, djelatnost ribarenja, privredna grana uzgoja, lova i trgovine ribom.
**rȉbānje** gl. im. s. r. od ribati - ribarenje.
**rȉbati[1]** gl., nesvrš., prez. *rȉbām* - ob. ribariti, loviti ribu, pecati.
**rîbati[2]** gl. nesvrš., prez. *rîbām* - čistiti, prati trljajući (ribežom, četkom); rezati, sjeći nasitno pomoću ribeža (npr. kupus, zelje, repu i sl.); prenes. upućivati oštre prijekore, ružiti, grditi
**ribètina** im. ž. r., pejor. - velika riba; augm. od riba.
**rîbež** im. m. r. - kuhinjsko pomagalo, obično četverostrana naprava za ribanje povrća, tvrdog sira i sl. sa mnogo rupica različite veličine; ribalo, (e)rende.



**rȉbica** im. ž. r., dem i hip. - mala riba.
**rìbīč** im. m. r., g, jd. *ribíča* - rekreativni ribolovac, ribar.
**rìbīć[1]** im. m. r., g, jd. *ribíća* - mišić, muskul; čigra; v. vodomar.
**rȉbić[2]** im. m. r., dem. i hip. - mal riba, ribica.
**rìbīzla** im. ž. r., g. mn. *rìbīzlī* - bot. grmolika biljka iz por. kamenika, čiji su plod crvene nakisele bobice složene duž grančica u grozdove; plod te biljke.
**rȉbljī** prid. - koji se odnosi na ribu.
**rìbljiv** prid., odr. v. *rìbljivī* - bogat ribom, pun ribe, riban.
**rȉbnjāk/rȉbnjāk** im. m. r., n. mn. *rȉbnjāci/rȉbnjāci* - umjetni vodeni bazen ili jezero za gajenje ribe, za ribogojstvo.
**ribogójstvo** im. s. r., g. mn. *ribogójstāvā* - djelatnost uzgoja ribe kao privredna grana.
**rȉbolōv** im. m. r. - lovljenje ribe, pecanje, ribolovstvo.
**rìcinus** im. m. r. (lat.) - bot. višegodišnja industrijska biljka iz porodice mlječika, skočac; ulje dobijeno iz sjemena ove biljke koristi se u medicini (za čišćenje utrobe) i industriji.
**rȉdānje** gl. im. s. r. od ridati.
**rȉdati** gl. nesvrš., prez. *rȉdām* - grcati u suzama, plakati glasno jecajući, glasno plakati nezadrživim plačem.
**rîđ** prid., odr. v. *rîđī*, komp. *rìđī* - koji je boje hrđe, crvenožut.
**rìđan** im. m. r. - domaća životinja (konj, jarac, mačak) riđe dlake; pejor. riđokos čovjek, osoba riđe kose.
**rìđōvka** im. ž. r., dat. jd. *rìđōvki* - otrovna zmija rasprostranjena po cijeloj Evropi.
**rȉganje** gl. im. s. r. od rigati.
**rȉgati** gl. nesvrš., prez. *rȉgām* - bljuvati, povraćati.
**rijáset** im. m. r. (ar.) - vrhovni organ muslimanske zajednice, starješinstvo; rezidencija i ured muslimanskog poglavara, reisu-l-uleme.
**rȉječ** im. ž. r., g. jd. *rȉječi*, g. mn. *rijèčī* - najmanji samostalni dio govora koji ima određeno značenje, smisao; jezički znak za određeni pojam; besjeda, govor; izlaganje mišljenja, učešće u diskusiji; izjava, iskaz; glas, haber; istina; misao; verbalizam, teorija.

**rijèčca** im. ž. r., g. mn. *rijèčcī*, dem i hipok. - gram. nepromjenljiva riječ kojom se iskazuje lični odnos prema onome o čemu se govori, čestica, partikula.
**rȉječnī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od rijeke (npr. riječni tok).
**rijèdak** prid., odr. v. *rȉjetkī* - koji nije čest; koji nije gust; koji nije zbijen; čije čestice su razmaknute; čiji su redovi udaljeni jedan od drugog (o nasadima); koji sadrži manju količinu osnovnih sastojaka u smjesi; koji propušta svjetlosne zrake; koji se javlja u većim vremenskim razmacima.
**rijèka** im.ž. r., dat. jd. *rijèci* - jači vodeni tok slatke vode koji teče svojim koritom do ušća u veću rijeku ili more.
**rȉješenōst** im. ž. r., instr. jd. *rȉješenošću/ rȉješenosti* - odlučnost, spremnost na akciju.
**rijèšiti** gl. svrš., prez. *rȉješīm* - pronaći rješenje; razmrsiti nešto; učiniti izbor između više mogućnosti, odlučiti se na nešto; izdati rješenje kao dokument; itd.
**rȉjetko** pril., komp. *rjȅđē* - koje nije zgusnuto, zbijeno; na većoj udaljenosti, s razmakom jedno od drugog; ponekad, ne često; kao malo koje drugo, neobično, izuzetno.
**rijètkōst** im. ž. r., instr. jd. *rijètkošću/ rijètkosti* - osobina, svojstvo onoga što je rijetko; rijetka, neobična stvar.
**rȉka** im. ž. r., dat. jd. *rȉci*, g. mn. *rîkā* - snažno i porodorno oglašavanje nekih životinja (npr. volovi, lavovi, jeleni); prenes. snažni, otegnuti i prodorni neartikulisani glasovi.
**ríkanje** gl. im. s. r. od rikati.
**ríkati** gl. nesvrš., prez. *rîčē* - oglašavati se rikom.
**ríknuti** gl. svrš., prez. *rîknē* - oglasiti se rikom; žarg. umrijeti, crknuti.
**rikòšē(t)** im. m. r. (fr.) - odskok, odbačaj, odskakivanje, odbijanje metka ili granate.
**rȉlica** im. ž. r. - izdužen i zašiljen usni aparat nekih insekata, podešen za bodenje, bušenje i sisanje, žaoka.
**rȉličār** im. m. r. - insekt, kukac čiji su usni organi pretvoreni u rilicu; mn. naziv za tu vrstu insekata.
**rȉlo** im. s. r. - izdužena njuška u nekih sisara (veprovi, mravojedi); surla.
**rîljati** gl. nesvrš. prez. *rîljām* - duboko kopati zemlju ašovom pritiskujući alatku nogom.
**rȉma** im. ž. r. (grč.) - glasovno podudaranje dva stiha počinjući od naglašenog vokala posljednje riječi; srok, slik.
**rimokàtolīk** im. m. r., n. mn. *rimokàtolīci* - katolik, kršćanin zapadnog (rimskog) obreda, pripadnik Katoličke crkve.
**rȉmovati** gl. svrš., prez. *rȉmujēm* - slagati rime, praviti srokove, slikovati; sastavljati stihove koji se rimuju, praviti iskaze koji se glasovno podudaraju.
**rinfúza** im. ž. r. (tal.) - roba bez pojedinačnog pakovanja, u "rasutom stanju".
**rinòlog** im. m. r., n. mn. *rinòlozi* - stručnjak u rinologiji, liječnik, ljekar, doktor za bolesti nosa.
**rȉs** im. m. r., n. mn. *rìsovi* - sisar, sisavac iz porodice mačaka (*Felis lynx*), živi u Evropi i Sjevernoj Americi.
**risála/risàla** im. ž. r. (ar.) - poruka, poslanica, traktat; brošura, manje tematsko štampano djelo.
**rȉsati** gl. nesvrš., prez. *rȉšēm* - crtati, šarati, slikati.
**riskàntan** prid. (fr.), odr. v. *riskàntnī* - smion, opasan, pogibeljan; rizičan.
**rìskīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *riskíra* - neizvjesnost, opasnost, strah od neuspjeha, rizik.
**reskírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *rìskīrām* - izložiti se opasnosti, staviti na kocku, odvažiti se, usuditi se.
**rȉt/rît** im. m. r., n. mn. *rȉtovi* - bara, močvara, baruština.
**rȉta** im. ž. r., g. mn. *rîtā* - pocijepan komad odjeće, dronjak; poderana odjeća, prnje.
**rȉtam** im. m. r. (grč.), n. mn. *rȉtmovi* - ravnomjerno izmjenjivanje nekih elemenata kretanja u prirodi, ljudskom životu i stvaranju; stalan i ravnomjeran raspored raznorodnih elemenata koji se periodično ponavljaju; sklad, proporcija, harmonija.
**rȉtati se** gl. nesvrš., prez. *rȉtā se* - bacakati se nogama, zamahivati i udarati nogama.
**rȉti** gl. nesvrš., prez. *rȉjē* - roviti, prevrtati zemlju, izrivati, kopati zemlju (kao krtica ili krme); prenes. tajno raditi protiv koga, rovariti.
**rȉtmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se ispoljava na ritmičan način, u pravilnom ritmu, ravnomjeran.
**rȉtmički** pril. (grč.) - na ritmičan način, skladno, ujednačeno.
**rȉtmika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *rȉtmici* - skup svih ritmičkih elemenata neke kompozicije, svi tonski efekti jedne muzičke pojave, ravnomjerni pokreti u gimnastici, ritam; posebna gimnastička disciplina vježbanja uz pratnju muzike; znanost, nauka o ritmu.
**ritùāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *rituála* - pravila vršenja nekih obreda, obrednik, ceremonijal; kat. liturgijska knjiga koja sadrži propisane tekstove i postupke za izvođenje obreda izvan mise.
**rȉtuālan** prid. (lat.), odr. v. *rȉtuālnī* - koji se odnosi na ritual, obredni, ceremonijalni.
**rȉtuālno** prid. (lat.) - na ritualan način, po pravilima rituala.
**rîva** im. ž. r. (tal.) - obala; uređena obala u gradskoj luci.
**rìvāl** im. m. r. (fr.) - takmac, suparnik, konkurent.
**rivijéra** im. ž. r. (tal.) - obalno područje, primorje; morsko kupalište.
**rȉvina** im. ž. r. - jarak, opkop; jaruga.
**rȉza** im. ž. r. (ar.), g. mn. *rízā* - zadovoljstvo.
**rȉzik/rȉzīk** im. m. r. (tal.), n. mn. *rȉzici/ rizíci*, g. mn. *rȉzīkā/rizíkā* - smion poduhvat, izlaganje opasnosti pri nekom odvažnom pokušaju; spremnost na opasnost i podnošenje gubitka; moguća šteta ili gubitak za koji se plaća osiguranje.
**rȉzling** im. m. r. (njem.) - sorta bijelog grožđa i vino od njega.
**rȉznica/ríznica** im. ž. r. - prostor u kojem su pohranjene dragocijenosti, blago.
**rȉzničār/ríznīčār** im. m. r. - čuvar riznice ili onaj ko njome upravlja.
**ríža**[1] im. ž. r. (lat.) - bot. vrsta žitarice podvodnih toplih krajeva iz porodice trava, pirinač.
**rȉža**[2] im. ž. r. (njem.) - napravljeno udubljenje u brdskoj padini, točilo, obloženo tesanim stablima za spuštanje balvana u dolinu, šumska klizina, svlaka.
**rjèčica** im. ž. r., dem. i hip.- mala rijeka.
**rjèčit** prid., odr. v. *rjèčitī* - okretan u govoru, govornički uvjerljiv, elokventan; koji nedvosmisleno potvrđuje nešto, očigledan, ubjedljiv.
**rjèčito** pril. - na rječit način, s rječitošću; slikovito, očigledno, uvjerljivo.
**rjèčitōst** im. ž. r., instr. jd. *rjèčitošću/ rjèčitosti* - osobina rječitih, govornički dar, elokventnost.
**rjȅčkati se** gl. nesvrš., prez. *rjȅčkām se* - razmjenjivati riječi, dobacivati se riječima, prepirati se.
**rjȅčnīk/rjȇčnīk** im. m. r., n. mn. *rjȅčnīci/ rjȇčnīci* - knjiga u kojoj su izložene riječi jednog jezika s tumačenjima njihovih značenja ili prevodom na drugi jezik, leksikon, vokabular; jezička izražajna sredstva, riječi, leksika.
**rješàvāč** im. m. r. - onaj koji rješava probleme; sudionik u rješavanju nekog pitanja, zadatka, rješavalac.
**rješénje** im. s. r. - izbor između dvije ili više mogućnosti, rezultat razmatranja, odluka; povoljan obrat, izlaz, ishod, završetak; adm. pismena sudska ili upravna odluka, rješidba; odgonetka; završni dio računskog zadatka, rezultat.
**rjèšiv** prid., odr. v. *rjèšivī* - koji sadrži rješenje, koji ima ishod, izlaz.
**rȍb** im. m. r., g.jd. *ròba*, n. mn. *ròbi/ ròbovi* - obespravljeno ljudsko biće, vlasništvo robovlasnika; čovjek bez slobode, sužanj, tlačenik, podložnik.
**rȍba** im. m. r. (tal.), g. jd. *ròbē*, g. mn. *rôbā* - stvari, predmeti i proizvodi razmjene, trgovine.
**ròbija** im. ž. r. - najteža zatvorska kazna oduzimanja slobode s prisilnim radom, robijanje; izdržavanje te kazne; prenes. težak posao, život u teškim uslovima, uvjetima; opć. ropski položaj.
**robìjāš** im. m. r., g. jd. *robijáša* - osuđenik na izdržavanju kazne robije, robijanja.
**robijàšica** im. ž. r. - žena robijaš.
**robìjāškī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od robijaša.
**robìjāški** pril. - kao robijaš, poput robijaša.

**robìjāšnica** im. ž. r. - ustanova ili zgrada u kojoj robijaši izdržavaju kaznu robije; zatvor, tamnica.
**robìjati** gl. nesvrš., prez. *robìjām* - izdržavati kaznu robije; ropski živjeti.
**robìnzōnskī** prid. odr. v. - koji živi kao Robinzon; koji se odnosi na samotni život u prirodi, izvan društva i civilizacijskih sredstava.
**robìnzōnski** pril. - kao Robinzon, poput Robinzona.
**rȍbinja/ròbinja** im . ž. r. - žena rob.
**rȍbinjica/ròbinjica** im. ž. r., dem. i hip. - dijete robinja.
**ròbiti** gl. nesvrš., prez. *ròbī* - pretvarati koga u robove; porobljavati; pljačkati, otimati.
**rôblje** zbir. im. s. r. - nebrojeni skup robova.
**rȍbnī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na robu.
**rȍbot** im. m. r. (češ.) - čovjek-stroj, čovjek-automat, mašinski sklop u liku čovjeka kojim upravlja elektronski mozak i koji obavlja određene poslove umjesto čovjeka; umjetni čovjekov rob; prenes. osoba koja slijepo izvršava naređenja ili želje drugog.
**rȍbovati/robòvati** gl. nesvrš., prez. *rȍbujēm/ròbujēm* - biti robom, živjeti u ropstvu, provoditi ropski život; sav se predavati nekom poslu ili strasti, nečijoj vlasti; izdržavati robiju, robijati.
**robòvlāsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na robovlasnike i robovlasništvo
**robòvlasnīk** im. m. r., n. mn. *robòvlasnīci* - onaj koji ima robove, koji prodaje i kupuje robove; predstavnik vladajuće klase u robovlasničkom sistemu.
**robòvlasnīštvo** im. s. r. - prva klasna društveno-ekonomska formacija, zasnovana na ugnjetavanju i eksploataciji potpuno obespravljenih robova i neograničenoj vlasti robovlasnika.
**ròbovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na robove; ponizan, ropski.
**ròbovski** pril. - kao robovi, poput robova.
**ròbustan** prid. (lat.), odr. v. *ròbusnī* - snažan, čvrst, otporan; sirov, grub, barbarski.
**rȍčīšte** im. s. r. - sastanak u sudu radi donošenja presude; prenes. kob; Sudnji dan.
**rôd** im. m. r., g. jd. *rȍda*, n. mn. *ròdovi*, g. mn. *ròdōvā* - ono što je rođeno; porod, potomstvo, vrsta; porodica; urod, ljetina; ukupnost bića određene vrste kao cjelina; soj, rasa, vrsta; pol ljudi i životinja; gram. formalni rod riječi izražen različitim morfološkim sredstvima; itd.
**róda** im. ž. r., g. mn. *ródā* - ptica selica dugih nogu i vrata.
**ròdakva** im. ž. r., g. mn. *ròdakvī/ ròdakāvā* - zeljasta jestiva vrtna biljka zadebljanog korijena, rotkva.
**ròdan/rȍdan** prid., odr. *rȍdnī* - sposoban za rađanje, donošenje ploda, plodan; koji obilno rađa, daje bogat urod; pun roda; bogat, izobilan, plodonosan, beričetan.
**ródati (se)** gl. nesvrš., prez. *rôdām (se)* - međusobno se smatrati i nazivati rodom, rođacima; ob. rođakati se.
**rȍdbina** im. ž. r., g. jd. *rȍdbinē* - osobe povezane krvnim srodstvom šire od obitelji, srodnici, rođaci; svojta, rod, familija.
**rȍdbinskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od rodbine.
**rȍdbinski** pril. - na način rodbine.
**rȍdica** im. ž. r. - pripadnica rodbine, ženski srodnik, rođaka.
**ròdilīšte** im. s. r. - ustanova u kojoj se vrše porodi, u kojoj se porađaju trudnice, ob. porodilište.
**ròdilja** im. ž. r. - ona koja može rađati, donijeti plod; suprot. nerotkinja.
**ròdīljka** im. ž. r., dat. jd. *ròdīljki*, g. mn. *ròdīljkī* - materica.
**ròditelj** im. m. r. - otac; mati; mužjak i ženka koji imaju svoje potomstvo; prenes. tvorac, osnivač, pokretač.
**roditèljica** im. ž. r. - ona koja rađa, ženka; ženski roditelj, roditeljka, majka, mati, mater.
**ròditēljka** im. ž. r., dat. jd. *ròditēljki* - ženski roditelj, majka, mati, mater.
**ròditeljskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada roditeljima.
**ròditeljski** pril. - kao roditelj, poput roditelja.
**ròditi (se)** gl. svrš., prez. *rȍdī (se)*, trp. prid. *rȍđen* - donijeti na svijet dijete (o ženi); dati, donijeti plod (usjevi, voće); donijeti dobar rod, nečim dobro ponijeti, ispuniti se obiljem plodova; (se) biti rođen, doći na svijet rađanjem.
**rȍdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rođenje, porijeklo; koji se odnosi na rod.
**rȍdnica** im. ž. r. - anat. spoljni dio ženskog polnog organa, vagina.
**rȍdoljūb** im. m. r. - onaj koji voli, ljubi svoj narod i domovinu, patriota, domoljub.
**rȍdoljūban** prid., odr. *rȍdoljūbnī* - koji voli, ljubi svoj narod i domovinu, domoljuban, rodoljubiv, patriotski.
**rodoljùbiv** prid., odr. v. *rodoljùbivī* - koji voli, ljubi svoj narod i domovinu, rodoljuban, domoljuban, domoljubiv, patriotski.
**rodoljùbivo** pril. - na rodoljubiv način, patriotski.
**rodoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *rodoljùbivošću/rodoljùbivosti* - osobina, svojstvo onoga koji je rodoljubiv, onoga što je rodoljubivo, rodoljubnost, domoljubivost.
**rȍdoljūblje** im. sr. r., g. mn. *rȍdoljūbljā* - ljubav prema svome (na)rodu, domovini, domoljublje, patriotizam.
**rȍdom** pril. - po rođenju, porijeklom, s obzirom na rođenje.
**rodoskrvnúće** im. s. r. - povreda krvnog srodstva; stupanje u brak, u polne odnose s krvnim srodnikom; brak, polni odnos između krvnih srodnika, incest.
**rȍdoslōvlje** im. s. r. - historija, loza, stablo neke porodice, krvno porijeklo, rodoslov, genealogija; dokument, spis, shema o porijeklu, precima; pedigre.
**ròdovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rod, koji pripada rodu.
**rȍđāk** im. m. r., n. mn. *rȍđāci* - onaj koji s nekim u rodu, u krvnom srodstvu, srodnik, rod.
**rȍđendān** im. m. r. - vrijeme, dan, datum kad je neko rođen.
**rȍđendānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rođendan.
**rođénje** gl. im. s. r. od roditi (se) - dolazak na svijet rađanjem; prenes. postanak, nastanak nečega.
**rôg** im. m. r., g. jd. *rȍga*, n. mn. *rȍzi/ rȍgovi*, g. mn. *rȍgōvā/rogóvā* - koštana, rožnata izraslina na glavi nekih životinja; poseban organ kod puževa; vrsta trube kojom se daje znak za početak lova; vrsta plehanog duhačkog instrumenta; krovna greda.
**rògāč** im. m. r., g. jd. *rogáča* - bot. zimzeleno drvo iz porodice lepirnjača, sa duguljastom, mesnatom i slatkom mahunom; zool. jelenak.
**rôgalj** im. m. r., g. jd. *rôglja* - šiljak, rog; završetak, krak, vrh; ugao, kut, kraj kuće, ulice; ćošak, budžak.
**rògat** prid., odr. v. *rògatī* - koji ima rogove, koji je s rogovima, koji se ističe rogovima; suprot. šulav.
**rȍglje** im. ž. r. pl. tant., g. *rȍgljī/rȍgāljā* - rògulje, vile sa dva roga za sijeno ili slamu; rašlje, račve.
**rȍgobātan** prid., odr. v. *rȍgobātni* - neskladan, izvitoperen, nakaradan, nepravilan; nezgrapan, neprikladan, robustan; prost, neotesan, grub, surov.
**rȍgobātno** pril. - na rogobatan način; neprikladno, nakaradno, nezgrapno.
**rógonja** im. m. r. - koji se ističe rogovima; prenes. pejor. prevareni muž.
**rògoz** im. m. r. - bot. vrsta visoke žilave barske trave sa tvrdim sabljastim listovima, koristi se za pletenje hasura ili vezivanje; šaša, ševar.
**rògožār** im. m. r. - torbak ispleten od rogoza.
**rògožina** im. ž. r. - ljesa ispletena od rogoza; hasura.
**rogúšiti se** gl. nesvrš., prez. *rògūšīm se* - uspravljati, dizati šta uvis (uši, dlaku) tako da strši; ćuliti, kostriješiti se; šepuriti se; ispoljavati nezadovoljstvo; buniti se, gunđati; groziti se, prijetiti; zauzimati naduhan, uobražen stav, praviti se važan, oholiti se, kočoperiti se; prenes. nadizati se, uzdizati se, jordamiti.
**rȍhav** prid., odr. v. *rȍhavī* - neravan, hrapav; s tragovima od boginja, ospica; boginjav, ospičav, kozičav.
**rôj** im. m. r., g. jd. *rȍja*, lok. jd. *ròju*, n. mn. *ròjevi* - skup, zajednica pčela, osa ili drugih opnokrilaca.
**rȍjīšte** im. s. r. - mjesto gdje se ljudi skupljaju, gdje vrvi od ljudi; sastajalište, okupljalište; trg.
**ròjiti se** gl. nesvrš., prez. *ròjī (se)* - stvarati, sabirati se u roj, nastajati u velikom broju, umnožavati se; pojavljivati se uveliko, navirati, nagomilavati se; prenes. komešati se, žagoriti.

**rôjnīk** im. m. r., n. mn. *rôjnīci* - pripadnik ili voditelj roja; vojn. arh. desetar.
**rôjta** im. ž. r. (mađ.), g. mn. *rôjtī* - resa, potkita; kićanka.
**rŏk** im. m. r., g. jd. *ròka*, n. mn. *ròkovi* - ograničeno, utvrđeno duže ili kraće vrijeme, period u toku kojeg nešto biva ili se treba dogoditi, izvršiti; vakat; vremenski period, tok, odsječak.
**rŏk** im. m. r. (engl.) - skrać. rock and roll (čit. rok end roul).
**rokáda** im. ž. r. (fr.) - zamjena mjesta, premještanje; potez u šahu, istovremeno premještanje kralja i topa po utvrđenim pravilima; rohada, rošada.
**rokòkō/rokokô** im. m. r., g. jd. *rokokòa* - umjetnički stil kasnog feudalizma (18. st.) koji odlikuju ukrasni oblici, mehke boje, kićenost, raskošnost i dekorativnost.
**ròkōvnīk** im. m. r., *ròkōvnīci* - namjenska poslovna bilježnica sa upisanim obavezama i rokovima; podsjetnik.
**rŏktati** gl. nesvrš., prez. *rŏkćē* - oglašavati se kao krme, svinja; groktati, hroktati.
**róla** im. ž. r. (njem.) - rolna, valjak, svitak, smotak, truba, bala; glumačka uloga u teatru ili filmu.
**rolèta** im. ž. r. (njem.), g. mn. *rolétā* - namatajuća, savijajuća zavjesa, zastor.
**Rŏm/Rôm** im. m. r., n. mn. *Rŏmi* - pripadnik skitačkog naroda porijeklom iz Indije; Ciganin.
**ròmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *romána* - prozno književno djelo većeg obima koje obuhvata cjelinu i složenost stvarnosti, života.
**Románi** im. m. r. mn. (lat.) - skupni naziv za romanske narode (Italijani, Francuzi, Španci, Portugalci, Rumuni itd.).
**Romànija** im. ž. r. (lat.) - velika planina u Bosni.
**romànija** im. ž. r. (lat.) - biljka kamilica.
**romànika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *romànici* - romanski stil u arhitekturi i umjetnosti ranog srednjeg vijeka (10. do 13. st.).
**romanìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *romanìstici* - nauka koja proučava kulturu, jezik, književnost i historiju romanskih naroda.
**romanìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *romanìzma* - lingv. elemenat latinskog ili nekog romanskog jezika u neromanskom jeziku; prepoznatljiva riječ ili jezička konstrukcija preuzeta iz romanskog jezika.
**romanopísac** im. m. r., g. jd. *romanopísca*, g. mn. *romanopísācā* - književni stvaralac koji piše romane, romansijer.
**romànsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *romànsī* - muz. nježna ljubavna pjesma; malo vokalno ili instrumentalno lirsko djelo, osjećajne, raspjevane melodije; romanca; ljubavni doživljaj, avantura.
**romansírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *romànsīrām* - obraditi neki događaj, temu u obliku romana, na romansijerski način.
**ròmānskī** prid. odr. v. (lat.) - koji potiče ili pripada Romanima.
**romàntičan** prid. (fr.), odr. v. *romàntičnī* - koji je u duhu romantike, maštovit, fantastičan, nestvaran, pustolovan, bajoslovan, čaroban, zanesenjački; koji djeluje romantički, romantično, koji izaziva zanos, sanjarenje, idealiziranje.
**romàntičār** im. m. r. (fr.) - umjetnik koji stvara u duhu romantizma; ličnost sa romantičarskim osobinama, zanesenjak, sanjar, idealista; romantik.
**romàntički/romàntično** pril. (fr.) - na romantičan način.
**romàntik** im. m. r. (fr.), n. mn. *romàntici* - romantičar.
**romàntika** im. ž. r. (fr.), *romàntici* – sanjarenje, romantičnost, zanesenjaštvo; romantizam.
**romantìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *romantìzma* - umjetnički pokret, smjer i stil u književnosti i umjetnosti potkraj 18. i početkom 19. stoljeća, poslije klasicizma i racionalizma, u kome dolaze do izražaja bujna subjektivna osjećanja, zanos i mašta stvaralaca, ističe snagu emocija, individualizam i kult prirode, razvija zanimanje za narodne jezike i narodno blago.
**rŏmb** im. m. r. (grč.), n. mn. *ròmbovi* - geom. kosi istostranični četverougao, četverokut; zakošeni kvadrat.
**rombòīd** im. m. r. (grč.), g. jd. *romboída* - kosi paralelogram s jednakim naspramnim stranama; zakošeni pravougaonik, pravokutnik.



**romìnjati** gl. nesvrš., prez. *romìnjām* - sipiti u sitnim kapljicama, rositi ili padati u rijetkim lepršavim pahuljicama uz jednoličan, prigušen polučujan šum.
**rŏmōn** im. m. r. - romor, žamor, žuborenje, rominjanje.
**rŏmōr** im. m. r. - jednoličan šum koji se čuje kad pada kiša, teče voda, romorenje, romon, žuborenje; monoton jednoličan zvuk, rominjanje, tihi žamor, šapat.
**romòriti/ròmoriti** gl. nesvrš., prez. *romòrīm/ròmorīm* - proizvoditi romor, zvučati tiho, jednolično; rominjati, romoniti, šumiti, žuboriti.
**rŏmskī/rômskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Rome.
**rónac/rònac** im. m. r., g. jd. *rónca*, g. mn. *rônācā/ronácā* - ob. ronilac; zool. barska ptica, močvarica slična patki sa čubom na glavi; norac.
**ròndati** gl. nesvrš., prez. *rŏndām* - ljutito gundati, mrmljati; prigovarati, brundati.
**rondèla/ròndela** im. ž. r. (fr.), g. mn. *rondélā* - okrugli cvjetni nasad u vrtu, cvijetnjaku, parku; rondo.
**rŏndo/ròndō** im. m. r. (fr.) - pjesmica od oko 13 stihova; vedra muzička minijatura u kojoj se glavna tema stalno ponavlja; zapadnoevropska srednjovjekovna društvena igra slična našem kolu; krug, kružnica.
**rònilac** im. m. r., g. jd. *rònioca*, g. mn. *rònilācā* - onaj koji roni, koji se kreće pod vodom; čovjek koji se bavi ronjenjem kao profesijom; ronac, gnjurac.
**ròniti** gl. nesvrš., prez. *rònīm* - kretati se, plivati ispod površine vode, gnjuriti.
**ropotárnica** im. ž. r. - spremište za starudiju, za stare i nepotrebne stvari.
**ròpskī** prid. odr. v. - koji je kao u roba, podložan, servilan.
**ròpski** pril. - kao rob, na način roba.
**ròpstvo** im. s. r., g. mn. *ròpstāvā* - stanje roba, neslobode, zarobljeništvo, zatočeništvo; podjarmljenost, robovanje; pokornost.
**ròsa** im. ž. r., ak. jd. *rŏsu*, g. mn. *rósā* - kondenzovana vodena para u obliku kapljica na travi, lišću, biljkama i na tlu.
**ròsan** prid., odr. v. *rŏsnī* - koji je od rose, prekriven rosom, orošen; koji je u vidu rose; prenes. mlad, jedar, lijep, zanosan.
**ròsiti** gl. nesvrš., prez. *ròsī* - činiti da se što orosi, prekrivati rosom; padati u sitnim kapljicama, kišiti, sipiti; kvasiti, vlažiti.
**rŏsno** pril. - kao rosa, u vidu rose, roseći.
**rŏsopāst** im. ž. r., instr. jd. *rŏsopašću/rŏsopasti* - trajnozelena biljka iz porodice makova; rusa.
**ròspija** im. ž. r. (perz.) - bludnica, prostitutka, kurva, drolja.
**ròsulja** im. ž. r. - sitna kiša, kišica; bot. vrsta trave.
**rŏšav** prid., odr. v. *rŏšavī* - rohav.
**ròščić** im. m. r., dem. - mali rog; bot. rogač.
**ròštīlj** im. m. r. (njem.), g. jd. *roštílja* - gvozdena rešetkasta naprava za pečenje mesa na žaru; ražanj; dalm. gradele.
**rotácija** im. ž. r. (lat.) - vrtnja, kružno kretanje, obrtanje nekog tijela oko svoje ose; naizmjenično, sukcesivno mijenjanje položaja, funkcije; promjena, smjena; vrsta štamparske mašine sa valjkom, visoka štampa.
**rŏtaciōnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na rotaciju, rotacijski, obrtni, okretajući.
**rotírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *ròtīrām* - okretati, obrtati oko ose; polit. izmjenjivati se na nekoj funkciji.
**ròtiti se** gl. nesvrš., prez. *ròtīm se* - kleti se, zaklinjati; kovati zavjeru, urotu protiv nekoga; buniti se.
**rŏtkva** im. ž. r., g. mn. *rŏtkvī/rŏtkāvā* - rodakva.
**rŏtkvica** im. ž. r., dem. - mala rotkva; bot. vrsta sitne rodakve, rotkve sa malog crvankastog korijena koja se jede uz jelo kao salata, mjesečarka.
**ròtōnda** im. ž. r. (tal.), g. mn. *ròtōndī* - okrugla ili polukružna građevina, ponekad s kolonadom i kupolom; okrugla sala; lahki ženski ogrtač bez rukava.
**rôtor** im. ž. r. (lat.) - tehn. pokretni dio elektromotora, turbine i sl.; visok okomit valjak što se okreće oko svoje ose i služi kao jedro.
**rŏv/rôv** im. m. r., n. mn. *ròvovi* - prokop ili iskop u zemlji; jarak, jama, rupa, hendek; vojn. prokop u prvoj borbenoj

liniji, šanac; podzemni hodnik, podrov, tunel.
**róvac/ròvac** im. m.r., g. jd. *róvca*, g. mn. *rôvācā* - mrk insekt pravokrilac, kukac ravnokrilac koji kopa podzemne hodnike i podgriza žile mladih voćaka.
**ròvača** im. ž. r., g. mn. *ròvācā* - izrovljena rupa u zemlji, jama, rov.
**rovàriti** gl. nesvrš., prez. *ròvārīm* – potajno, iza leđa, podmuklo raditi protiv nekog; izazivati razdor, neslogu, spletkariti, intrigirati.
**ròvit** prid., odr. v. *ròvitī* - namehko skuhan, zgrušan (o jajetu); slab, nesiguran, nestabilan; podložan bolestima, neotporan, neizliječen.
**ròviti** gl. nesvrš., prez. *ròvīm* - dubiti zemlju, praviti rupe, rovove u zemlji, kopati, potkopavati; rovariti, podbunjivati; istraživati.
**rózati se** gl. nesvrš. (lat.), prez. *rôzām (se)* - nabirati se, borati se, gužvati se, skupljati se.
**róze** prid. neprom. (fr.) - ružičast.
**rozèta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *rozétā* - okrugli ornament u obliku ruže; dragi kamen brušen slično piramidi; traka nekog odličja kroz iliku, zapučak; okrugli prozor.
**ròzga/rözga** im. ž. r., dat. jd. *ròzgi*, g.mn. *rözgī* - motka, kolac za podupiranje, rozgva; izdanak loze grožđa, vinova loza.
**rózi-màhšer** im. m. r. (perz.-ar.) - dan kada će se po muslimanskom vjerovanju iskupiti svi živi i oživljeni pred Svevišnjim i odgovarati za svoja djela; Sudnji dan, kijamet.
**rozíne** im. ž. r. pl. tant. (njem.) - grožđice, rezačije.
**ròžnat** prid., odr. v. *ròžnatī* - koji je od rožine, koščat; otvrdnut, okoštao; rožan.
**róžnica** im. ž. r. - anat. prednji prozirni i ispupčeni okrugli dio bionjače, bjeloočnice oka; rožnjača.
**ròžnīk** im. m. r., g. jd. *rožníka*, n. mn. *rožníci* - greda krovne konstrukcije, rog.
**ròžnina** im. ž. r. - rožnato, koščato tkivo, tkivo od kojeg su izgrađeni nokti, kopita, papci.
**r̂t** im. m. r., n. mn. *r̂ti/r̂tovi* - uski istureni dio zemljišta koji se diže u visinu, usijeca među padine, pruža u more i sl.; rât; vrh, šiljak nekog pre-dmeta.
**r̂tanj** im. m. r., g. jd. *r̂tnja* - šiljat ili glavičast vrh brda.
**rûb** im. m. r., g. jd. *rúba/rûba*, n. mn. *rúbovi*, g. jd. *rúbōvā* - brid, ivica razdjelnica, granica, konac, kraj.
**rúbac** im. m. r., g. jd. *rúpca*, g. mn. *rûbācā* - četvrtast manji ili veći komad platna, maramica; mahrama, pokrivača; rubača.
**rùbača** im. ž. r. - košulja; mahrama.
**rubáija** im. ž. r. (perz.) - pjesma od četiri stiha s rimom *aaba*, katren.
**rubenìna** im. ž. r., g. mn. *rubenínā* - rublje, posteljno rublje.
**rùbīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *rubína* - dragi kamen tamnocrvene boje i velike tvrdoće.
**rúbiti** gl. nesvrš., prez. *rûbīm* - sasijecati, odsijecati; praviti rub, ivicu, obrub; porubljivati, oivičavati.
**rûblje** zb. im. s. r. zb. - donji dio odjeće (do tijela), veš.
**rûbnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rub, ivicu, granični, krajnji; prenes. nebitan, nevažan, marginalan.
**rûbnīk** im. m. r., n. mn. *rûbnīci/rubníci* - metalni zaštitni okov na rubovima skija; rubni kamen, rubnjak.
**rûbnjāk** im. m. r., n. mn. *rûbnjāci* - rubni kamen, rubnik; mejnik, međaš.
**rùbrika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *rùbrici* - poglavlje, razdjel; posebno označen odjeljak u novinama koji tematski obuhvata istorodne tekstove; odjeljak u službenom spisu, obrascu, registru; hist. početna, ukrašena slova u starim rukopisima.
**rùcelj/rúcelj** im. m. r. - držak (na kosištu, plugu ili nekom drugom alatu), ručica; drška posude.
**rúčak** im. m. r., g. jd. *rúčka*, n. mn. *rúčkovi*, g. mn. *rúčkōvā/rûčākā* - glavni dnevni obrok koji se obično uzima sredinom dana; objed; naziv objeda kod muslimana pred osvit zore u mjesecu posta Ramazanu, sehur.
**rúčati** gl. nesvrš., prez. *rûčām* - uzeti, uzimati, (po)jesti ručak; objedovati.



**rùčati** gl. nesvrš., prez. *rùčīm* - oglašavati se dubokim, muklim neartikulisanim glasovima poput rike; up. rikati.
**ručètina** im. ž. r., augm. i pejor. - golema ruka, velika ruka, ručurda.
**rùčica** im. ž. r., dem. i hip. - mala ruka; dio predmeta (težačkog, ručnog alata, suđa, oružja i sl.) koji služi za hvatanje ili držanje rukom, držak, drška, ručka; rukohvat.
**rüčka** im. ž. r., dat. jd. *rüčki*, g. mn. *rüčkī/rûčkā* - držak, drška, ručica; rukohvat.
**rùčnī** prid. - koji se odnosi na ruku, ruke, koji pripada ruci; itd.
**rùčnīk** im. m.r., g. jd., *ručníka*, n. mn. *ručníci* - komad tkanine za brisanje ruku, lica i tijela, ubrus, peškir.
**rüčno** pril. - rukom, manuelno.
**rùčūrda** im. ž. r., g. mn. *rùčūrdī*, augm. i pejor. - ručetina.
**rúda** im. ž. r. - mineralna masa u unutrašnjosti zemljine kore iz koje se topljenjem izdvajaju razne kovine, metali; rudača; poluga uglavljena na prednju osovinu zaprežnih kola uz koju se prežu konji ili volovi.
**rüda** im. ž. r. - gusta, kovrdžava, kudrava, obično mehka vuna.
**rùdača** im. ž. r. - ruda, mineral; bot. vrsta livadske trave, rosulja.
**rùdār** im. m. r., g. jd. *rudára* - onaj koji se bavi kopanjem rude kao zanimanjem, radnik u rudniku; rudarski stručnjak (u odnosu na druga zanimanja).
**rudáriti** gl. nesvrš., prez. *rùdārīm* - baviti se vađenjem, proizvodnjom rude, biti rudar, raditi u rudniku.
**rùdārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rudare i rudarstvo (npr. rudarski hljeb).
**rudárstvo** im. s. r - djelatnost i zanimanje vađenja rude i istraživanje rudnih nalazišta.
**rúdež** im. m. r., instr. jd. *rúdežom* - dlake, brada, kosa; uvojak, vitica; prah na voću, mašak.
**rudìment** im. m. r. (lat.), g. mn. *rudìmenātā* - osnov, početak, zametak, početni stadij; osnovno znanje, pojam o nečemu; zakržljao ostatak organa koji je izgubio svoju ulogu.
**rudimèntāran/rüdimentāran** prid., odr. v. *rudimèntārnī/rüdimentārnī* - biol. prvobitno značenje: koji je tek u začetku, osnovni, elementaran, zametni, početni; kasnije značenje: nerazvijen, zaostao u razvitku, zakržljao.
**rudìna** im. ž. r., g. jd. *rudìnē*, g. mn. *rudínā* - neobrađeno zemljište obraslo travom, utrina, tratina, ledina, livada.
**rüdīšte** im. s. r. - mjesto gdje ima rude, područje pod rudom, rudno nalazište; mjesto gdje je bio rudnik, rudokop.
**rúditi** gl. nesvrš., prez. *rúdīm* - postajati rud, rumen, crvenkast, dobivati rumenu boju, rumeniti se; zriti.
**rûdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rude, minerale.
**rûdničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rudnike, koji pripada rudnicima ili koji se upotrebljava u rudnicima.
**rûdnīk** im. m. r., n. mn. *rûdnīci* - mjesto, najčešće ispod zemlje gdje se kopa, vadi ruda; rudokop, majdan; prenes. bogatstvo, izvor, nalazište.
**rúdnjača** im. ž. r. - bot. gljiva, pečurka.
**rúdo** im. s. r. - rúda.
**rüdogōrje** zb. im. s. r. - gorje bogato rudama, planinski vijenac sa mnogim nalazištima ruda; rudni bazen.
**rüdokop/rudòkop** im. m. r. - mjesto gdje se kopa ruda, rudnik; rudarsko okno.
**rufìjān** im. m. r. (tal.) - svodnik, podvodač, makro; pokvarenjak, nitkov, lupež, hulja.
**rûg** im. m. r., n mn. *rûzi/rùgovi* - podsmijeh; poruga; psovka, sramota; ruga.
**rúga** im. ž. r., dat. jd. *rúgi* - rug; šala, podrugivanje; osoba koja je za porugu, rugoba, rugabet.
**rugábet** im. ž. r. (tur.) - ružna osoba, rugoba.
**rúgalica** im. ž. r. - podrugljiva žena, rugačica; satirično djelo usmene ili pismene književnosti (pjesma, anegdota, uzrečica).
**rúgānje** gl. im. s. r. od rugati se.
**rúgati se** gl. nesvrš., prez. *rûgām se* - javno isticati, ukazivati i nalaziti nedostatke nekome, ismijavati nekoga, podsmijavati se, podrugivati se, podsmjehivati se.
**rúglo** im. s. r. - ono što služi za porugu, pogrdu; sramota, bruka.
**rugòba** im. ž. r., g. mn. *rugóbā* - ružnoća, nakarada, rugabet.

**rûh** im. m. r. (ar.) - duh, dio duše koji po narodnom vjerovanju napušta čovjeka za vrijeme sna i slobodno luta; duh umrloga.
**rùhata** prid. ž. r. - koja je bogata ruhom, miraska.
**rùhbān** im. m. r. (ar.) - duhovnik.
**rùho** im. s. r., g. jd. *rùha*, g. mn. *rûhā* - haljine, odjeća, odijelo; djevojačka oprema za udaju.
**rùina/ruìna** im. ž. r. (lat.) - razvalina, ruševina.
**rûj/rùj** im. m. r., g. jd. *rúja/rùja* - bot. grmolika, šibljikasta biljka žuta cvijeta, koja se upotrebljava za bojenje u žućkastocrveno, oker i za štavljenje kože; prenes. rumenilo, rumena, ružičasta boja.
**rûjan** prid., odr. v. *rûjnī* - kao od ruja, žućkastocrven, rumenkast.
**rûjan** im. m. r., g. jd. *rûjna*, g. mn. *rûjānā* - deveti mjesec u godini, septembar.
**rùjen** prid. *rùjenī* - koji je od ruja, koji je kao ruj; rujev.
**rûjanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rujan, kasnoljetni ili ranojesenji.
**rúka** im. ž. r., dat. jd. *rúci*, n. mn. *rûke*, g. mn. *rùkū/rúkā* - gornji tjelesni ekstremitet kod čovjeka, organ ljudskog tijela u paru od ramena do vrhova prstiju; šaka od zglavka do vrhova prstiju.
**rùkāv** im. m. r., g. mn. *rukávā* - dio gornje odjeće koji obavija ruku od ramena do šake; nešto što se grana, odvaja od svog glavnog dijela, ogranak, krak.
**rukávac** im. m. r., g. jd. *rukávca*, g. mn. *rukávācā/rùkāvācā* - odvojak, ogranak rijeke ili većeg potoka koji se odvaja od glavnog toka; uski dio morske površine koji ulazi u kopno, mali zaton.
**rukàvica** im. ž. r., g. jd. *rukàvicē*, g. mn. *rukàvīcā* - odjevni predmet za šaku i prste.
**rukàvičār** im. m. r. - majstor, zanatlija, radnik koji izrađuje i prodaje rukavice.
**rùknuti**[1] gl. svrš., prez. *rùknēm* - nahrupiti, nagrnuti, navaliti; rinuti, gurnuti.
**rúknuti**[2] gl. svrš., prez. *rûknēm* - svrš. od rùčati; riknuti.
**rùkobrān** im. m. r. - zaštitni dio za šaku na drški mača ili sablje.
**rùkohvāt** im. m. r. - dio nečega što se hvata i drži rukom, što je rađeno prema šaki; drška, držak; kundak; dio ograde stubišta koji služi za pridržavanje, gelender.
**rùkoljūb** im. m. r. - poljubac u ruku u znak naročite pažnje i poštovanja.
**rùkomēt** im. m. r. - sport. loptanje rukama; igra, nadmetanje između dvije protivničke ekipe u kojoj se lopta dobacuje i udara rukama.
**rùkopīs** im. m. r. - način pisanja slova rukom sa karakterističnim osobinama; autorski tekst, ono što je napisano rukom, štampaćom mašinom ili kompjuterski fajl radi štampanja i objavljivanja; manuskript.
**rùkopisnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rukopis.
**rukotvórac** im. m. r., g. jd. *rukotvórca* - onaj koji tvori, stvara, radi rukama, koji ručno izrađuje; stvaralac.
**rukotvòrina/rukòtvorina** im. ž. r. - predmet ručno stvoren, izrađen, predmet ručne izrade; ručni rad.
**rùkovati** gl. nesvrš., prez. *rùkujēm* - služiti se čime, upotrebljavati; upravljati čime, usp. rukovoditi.
**rùkovati se** gl. svrš. pov, prez. *rùkujēm se* - međusobno stisnuti otvorene šake u znak pozdrava, pogodbe, zavjeta.
**rùkovēt** im. ž. r., instr. jd. *rùkovēću/rùkovēti*, g. mn. *rukovétī/rùkovētī* - svežanj stabljika strvnog žita koji žetilica uhvati rukom i odsiječe srpom; prenes. zbirka.
**rukovòdēćī** prid. odr. v. - koji rukovodi, upravlja.
**rukovòdilac/rukovòditelj** im. m. r., g. jd. *rukovòdioca/rukovòditelja*, g. mn. *rukovòdilācā/rukovòditēljā* - onaj koji rukovodi, upravlja; rukovoditelj, upravitelj, upravnik, ravnatelj; čelnik.
**rukovòditi (se)** gl. nesvrš., prez. *rukòvodīm (se)* - biti na čelu, voditi, predvoditi, upravljati; slijediti zamisao, voditi se čime kao idejom.
**rukovòdstvo** im. sr. r., g. mn. *rukovòdstāvā* - rukovođenje, predvođenje, upravljanje; predvodništvo; skup onih koji upravljaju, rukovodeće tijelo, sloj, vodstvo; menadžment.



**rùksāk** im. m. r. (njem.), n. mn. *rùksāci* - torba koja se nosi na leđima, uprtnjača, ranac; telećak.
**rukùnica** im. ž. r. - držak, drška, ručka; ruda kod jednoprežne zaprege.
**rùlet** im. m. r. - ruleta, naprava za istoimenu kockarsku igru; namotana traka s označenim centimetrima za mjerenje.
**rulèta** im. ž. r., g. mn. *rulétā* - rulet.
**rûlja** im. ž. r., g. mn. *rûljā* - spontani nekontrolisani masovni skup ljudi; svjetina.
**rùm** im. m. r. (malaj.), n. mn. *rùmōvā* - žestoko piće, proizvod alkoholnog vrenja šećerne trske.
**Rùmēlija** vl. im. ž. r. (lat.-tur.) - evropski dio Turske Carevine.
**rùmēn** im. ž. r., g. mn. *ruménī* - rumenilo, rumenost, purpur; sredstvo za rumenjenje lica.
**rùmen** prid., odr. v. *rùmenī* - koji ima nijanse crvene boje, crvenkast, ružičast; koji ima takvu boju lica.
**rumènilo** im. s. r. - rumena boja (kao osobina).
**rumèniti/ruméniti** gl. nesvrš., prez. *rùmēnīm* - činiti nešto rumenim, bojiti u rumeno; mazati se rumenilom.
**rùmēnka** im. ž. r., dat. jd. *rùmēnki* - zool. vrsta žabe vrlo dugih nogu; krava rumene, crvenkaste boje; bot. volovski jezik, lisičiji rep; agr. kruška rumene boje.
**rumènjāk** im. m. r., n. mn. *rumenjáci* - bot. biljka iz porodice oštrolista (*Lithospermum purpureo-coeruleum*).
**rumènjeti se** gl. svrš., prez. *rumènīm se* - biti rumen, imati rumenilo, isticat se rumenilom.
**rùmil** im. m. r. - naziv jednog od nečastivih u starobosanskoj mitologiji (uz urila, rapaila, epimila).
**Rùmūn** vl. im. m. r., g. jd. *Rumúna* - pripadnik rumunskog naroda, građanin Rumunije.
**Rùmūnija** im. ž. r. - zemlja i država rumunskog naroda u jugoistočnoj Evropi.
**Rùmūnka** im. ž. r., dat. jd. *Rùmūnki* - stanovnica Rumunije.
**rùmūnskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od Rumuna.
**rùnast** prid., odr. v. *rùnastī* - koji ima bogato, gusto runo, runat; koji je obrastao runom, runav; koji je kao runo.
**rúnda** im. ž. r., g. mn. *rúndī/rúndā* - rundava životinja (npr. kuja, ovca).
**rùnda** im. ž. r. (njem.) - dio bokserskog dvoboja (u trajanju od tri minute); faza, etapa, krug (u glasačkim izborima).
**rùndav** prid., odr. v. *rùndavī* - koji ima bujnu, kovrdžavu, loknastu, dlaku; rutav, dlakav; kuštrav, kuštrast.
**rúndo** im. m. r., g. jd. *rúndē*, g. mn. *rúndā* - pas obrastao dugom i gustom dlakom, npr. bosanski tornjak, rundov.
**rùndov** im. m. r., g. jd. *rundòva*, g. mn. *rundóvā* - rundo.
**rúniti (se)** gl. nesvrš., prez. *rûnīm (se)* - osipati (se), izazivati osipanje, odvajati u sitnim česticama; drobiti, mrviti; trošiti se gubeći površinske čestice, drobiti se, raspadati se; osipati, odvajati zrnje s klipa kukuruza, kruniti, komati.
**rúno/rûno** im. sr. r., g. mn. *rúnā/rûnā* - prirodni pokrivač od duge guste dlake na životinjama, npr. ovcama; godišnji prirast, vuna koja izrasta na ovcama od jednog do drugog striženja.
**rùnolīst** im. m. r. - bot. višegodišnja zeljasta planinska biljka s bijelim cvijetom u obliku zvijezde iz porodice glavočika, čije je stablo i lišće obraslo gustim dlačicama.
**rùnjav** prid., odr. v. *rùnjavī* - obrastao runjom, dlakama, dlakav, kosmat, rutav; prenes. zreo, mator.
**rùnjika** im. ž. r., dat. jd. *rùnjiki* - bot. biljka iz porodice glavočika, zečija loboda.
**rúpa** im. ž. r., g. mn. *rûpa* - otvor, šupljina na nečemu; udubljenje, jama; prenes. bijedno, jadno sklonište, ćumez; slabo mjesto u nekoj cjelini; prenes. praznina, nedostatak.
**rùpača** im. ž. r., augm. - velika rupa, jama; udubljenje, rov.
**rùpčić** im. m. r., dem. - mali rubac; džepni rubac, maramica.
**rùpica** im. ž. r., dem. - mala rupa.
**rùpičast** prid., odr. v. rùpičastī - koji ima rupice, pun rupica; rupičav.
**rùpičavōst** im. ž. r., instr. jd. *rùpičavošću/rùpičavosti* - osobina i stanje onoga što je rupičasto.

**rùrālan/rùrālan** prid. (lat.), odr. v. *rùrālnī/rùrālnī* - koji se tiče sela, odnosi na selo i seoski život; seoski, seljački, zemljoradnički, težački.
**Rùs** vl. im., n. mn. *Rùsi*, g. mn. *Rûsā* - pripadnik ruskog naroda i stanovnik Rusije; hist. Moskov.
**rùs** im. m. r., g. mn. *rûsā* - zool. smeđi žohar.
**rûs** prid. odr. v. *rûsī* - crvenkast, riđ; rumen, rújan (npr. rusa kosa).
**rùsāg** im. m. r. (mađ.), n. mn. *rùsāzi* - zemlja, država.
**rùsālka** im. ž. r., dat. jd. *rùsālki*, g. mn. *rùsālki* - šumska i vodena vila kod starih Slavena.
**Rùsija** im. ž. r. - prostrana zemlja koja zahvata dio Evrope i sjeverni prostor prednje Azije; domovina i država Rusa.
**Rùsīn** vl. im. ž. r. - pripadnik rusinskog naroda, porijeklom iz Ukrajine, koji se naselio u Vojvodini.
**Rùsīnka** im. ž. r. - pripadnica rusinskog naroda.
**rùsīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Rusine.
**rusìzam** im. m. r., g. jd. *rusìzma* - pozajmljena riječ, jezički elemenat iz ruskog jezika ili nastao pod uticajem ruskog jezika u drugom jeziku.
**rùskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od Rusa ili iz Rusije, npr. ruski rulet.
**Rùskinja** im. ž. r. - pripadnica rusko naroda.
**rusòmača** im. ž. r. - bot. jednogodišnja ili dvogodišnja zeljasta biljka iz porodice krstašica, tarčužak.
**rùstičan** prid. (lat.), odr. v. *rùstičnī* - koji se odnosi na rustiku; izrađen nagrubo, seoski, seljački; rustikalan; prenes. neotesan.
**rùstikālan** prid., odr. v. *rùstikālnī* - seoski, seljački, poljski; rustičan.
**rùsvāj** im. m. r. (pers.) - lom, metež, nered, haos; pokora, bruka; čudo.
**rùšēvan** prid., odr. v. *rùšēvnī* - sklon rušenju, dotrajao, trošan, ruiniran.
**rùševina** im. ž. r. - ostaci skrhane, razvaljene, oborene, srušene građevine; razvalina; prenes. fizički i duhovno propala osoba.
**rùšilac/rùšitelj** im. m. r., g. jd. *rùšioca/rùšitelja*, g. mn. *rùšilācā/rùšitēljā* - onaj koji ruši, razarač; destruktivac.
**rùšilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na rušioce, na rušenje; razoran; destruktivan.
**rùšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *rùšī (se)* - razarati, silom činiti da nešto sagrađeno padne, da se raspe; uništavati, podrivati, upropaštavati, narušavati, remetiti, kvariti; pobijati, obesnaživati nečije tvrdnje; raspadati se osipati se; skinuti nekoga s vlasti.
**rùšpa** im. ž. r. (tur.), g. mn. *rùšpī/rûšpā* - hist. mletački dukat.
**rùta**[1] im. ž. r. (lat.) - bot. višegodišnja biljka iz istoimene porodice, perasto sječenog lišća; rutva, sedef, petoprsnica.
**rùta**[2] im. ž. r., n. mn. *rùte* - dlaka; runja, malja.
**rùta**[3] im. ž. r. - prnja, krpa, drolja; ponjava.
**rúta** im. ž. r. (fr.) - put, putovanje; pravac putovanja, putni plan, maršruta.
**rùtav** prid., odr. v. *rùtavī* - obrastao dlakom, dlakav, runjav, maljav.
**rutìna** im. ž. r. (fr.) - vještina u poslu stečena dugim iskustvom i praksom, vičnost, spretnost, uvježbanost; postupanje po navici; uobičajen postupak za svaku predvidljivu priliku.
**rutìnēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *rutinéra* - koji posjeduje rutinu, koji se upravlja po navici.
**rutìnērskī** prid. odr. v. (fr.) - zasnovan na rutini, rutinski.
**rutìnērski** pril. (fr.) - po navici, s rutinom, mahinalno; pejor. neoriginalno.
**rùtīnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se izvodi ili odvija po rutini, rutiniran, rutinerski, uobičajen.
**rùtīnski** pril. (fr.) - s rutinom, na uobičajen način, bez razmišljanja.
**rùzmarīn** im. m. r. (lat.) - bot. sredozemna zimzelena poludrvenasta grmolika biljka egzotičnog mirisa iz porodice usnatica; ružmarin, koristi se kao začin, ukras ili za dobijanje mirisnog ulja; "morska ruža".
**rúža** im. ž. r., vok. *rûžo* - bot. ukrasna baščenska, kultivisana ili šumska trnovita grmolika biljka iz porodice ruža s mirisnim latičastim cvjetovima raznih boja.
**rúžan** prid., odr.v. *rûžnī*, komp. *rùžnijī* - koji svojim izgledom ostavlja neugodan utisak; neskladan, neuljudan, sramotan, nepristojan; suprot. lijep.
**ruždíja** im. ž.r. (ar.) - hist. niža muslimanska srednja škola, prvi stupanj srednje škole.
**rùžica**[1] im. ž. r. - dem. i hip. - mala ruža.
**ružìca**[2] im. ž. r. - vrsta lisnatog savijenog kolača u slatkom prelivu.
**rùžica**[3] im. ž. r. - sorta vinove loze i vino od nje.
**rùžičast** prid., odr. v. *rùžičastī* - koji je poput ruže, roze, roskast; rumen, rumenkast.
**rùžičnjāk** im. m. r., n. mn. *rùžičnjāci* - cvijetnjak sa ružama, đulistan.
**rúžīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na ružu ili potiče od ruže.
**rúžiti** gl. nesvrš., prez. *rûžīm* - grditi, koriti.
**rûžno** pril. - na ružan način; neuljudno, sramotno, nepristojno.
**ružnòća** im. ž. r., g. mn. *ružnóćā* - osobina i stanje onoga što je ružno.
**r̀z** im. m. r. (ar.) - poštenje, čast, obraz, dostojanstvo; djevojačka nevinost.

# S

**S s** - fonema, glas, suglasnik; dvadeset i četvrto slovo latinice i dvadeset i prvo ćirilice.
**s(a)** prijed. - npr. uz genitiv (pao *s* kruške), uz instrumental (*s* prijateljem, *sa* sestrom).
**s(a)-** pref. - u izvedenim riječima (npr. spariti, sabrati, saradnik).
**s. a. v. s.** skrać. (ar.) - salallahu **a**lejhi **v**e selleme (Allahov spas i mir na Njega) uz spominjanje Božijeg poslanika Muhammeda a. s.
**sàbah** im. m. r. (ar.), g. mn. *sābāhā* - zora, jutro prije izlaska sunca; osvit.
**sàbāhīle** pril. (ar.-tur.) - zorom, u zoru, ranim jutrom.
**sabahhȁjrulā** uzv. (ar.-tur.) - jutarnji pozdrav muslimana, dobro jutro; neka ti jutro donese dobrobit i sreću.
**sȁbat** im. m. r. (hebr.) - subota, dan odmora.
**sabíjati** gl. nesvrš., prez. *sàbījām* - zbiti, pritiskom puniti; stiskati.
**sabìrāč** im. m. r., g. jd. *sabiráča* - onaj koji sabira, skupljač, kolekcionar.
**sabiràčica** im. ž. r. - žena sabirač.
**sabìralīšte** im. s. r. - mjesto sabiranja, okupljanja; mjesto gdje se šta sabira, skuplja.
**sàbirati/sabírati (se)** gl. nesvrš., prez. *sàbīrām/sàbirēm (se)* – up. sabrati (se).
**sábīrnī** prid. odr. v. - koji služi za sabiranje, koji je u vezi sa sabiranjem (sabirni centar).
**sàbiti (se)** gl. svrš., prez. *sȁbijēm (se)* trp. prid. *sabìjen* - zbiti; svesti na manji obim, stijesniti; goneći skupiti u gomilu, stjerati; silom utjerati u šta; skupiti se, stisnuti se.
**sȁblāsno** pril. - poput sablasti, na sablastan način.
**sȁblāst** im. ž. r., instr. jd. *sȁblāšću/ sȁblāsti* - utvara, prikaza, priviđenje; nakaza, rugoba, čudovište.
**sȁblāstan** prid., odr. v. *sȁblāsnī* - koji ima osobine sablasti, koji je nalik sablasti; koji je ispunjen jezom; zastrašujući.
**sȁblāzan** im. ž. r., instr. jd. *sȁblāzni/ sȁblāžnju* - ono što izaziva javno negodovanje i ogorčenje, skandal; ono što navodi na grijeh, rugoba.
**sablázniti** gl. svrš., prez. *sàblāznīm* - navesti na grijeh, zavesti; šokirati.
**sablàžnjiv** prid., odr. v. *sablàžnjivī* - koji izaziva sablazan, sablažnjujući, koji ima osobine sablazni; koji je sklon sablazni.
**sablàžnjivo** pril. - na sablažnjiv način, sablazno.
**sȁblja** im. ž. r., g. mn. *sȁbljī/sȁbāljā/ sȁbljā* - hladno povijeno oružje od čelika sa oštricom na ispupčenoj strani.
**sȁbljica** im. ž. r., dem. - mala sablja.
**sȁbljārka** im. ž. r., dat. jd. *sȁbljārki* - zool. vrsta ribe; bot. biljka iz roda perunike.
**sȃbor** im. m. r. - skup, sastanak većeg broja ljudi na jednom mjestu, zbor; skupština; medžlis.
**sȁbōrac** im. m. r., g. jd. *sȁbōrca* - suborac, saučesnik u zajedničkoj borbi.
**sȃbornī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sabor, saborski.
**sȃbornica** im. ž. r. - zgrada ili dvorana u kojoj se održavaju sjednice sabora, u kojoj zasjeda sabor.
**sȃbornīk** im. m. r., n. mn. *sȃbornīci* - član sabora, zastupnik u saboru.
**sȃborovati** gl. nesvrš., prez. *sȃborujēm* - biti u saboru, održavati sabore, zborove, zborovati; držati saborske sjednice, vijećati.



**sȃborskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada saboru, koji se odnosi na sabor.
**sabotáža** im. ž. r. (fr.) - planirano uništavanje ili kvarenje radi nanošenja štete; tajno ometanje rada na ostvarenju čega; prikriveno hotimično nemarno ili hrđavo vršenje nekog posla ili izvršavanje obaveza; nar. podmetanje klina u točkove.
**sabòtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *sabotéra* - onaj koji vrši sabotažu, sabotira.
**sabòtērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na sabotere.
**sabòtērski** pril. (fr.) - poput sabotera, kao što rade saboteri.
**sabotíránje** gl. im. s. r. (fr.) od sabotirati.
**sabotírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *sabòtīrām* - vršiti sabotažu, izvoditi sabotažu.
**sȁbrān** prid., odr. v. *sȁbrānī* - zbrojen; prenes. staložen, pribran.
**sȁbrānōst** im. ž. r., instr. jd. *sȁbrānošću/ sȁbrānosti* - stanje, osobina onoga koji je sabran, pribranost, prisebnost.
**sàbrat** im. m. r. - kao brat, drug po stanju i položaju, sadrug; koji dijeli istu sudbinu, saučesnik.
**sàbrati (se)** gl. svrš., prez. *sàberēm/ sabèrēm* - branjem šta skupiti na jedno, zbrojiti, pribrojiti; prenes. pribrati, prikupiti duhovne i fizičke sile, misli, snagu i sl.; pribrati se; skoncentrirati se; sastati se, skupiti se sa raznih strana na jednom mjestu.
**sabírānje** gl. im. s. r. prema sabirati.
**sabírati** gl. nesvrš., prez. *sàbīrām* - sakupljati, prikupljati; sazivati na jedno mjesto.
**sȁbur** im. m. r. (ar.) - strpljivost, strpljenje.
**sȁbur-selámet** izr. (ar.) - strpljen-spašen.
**sȁč** im. m. r. (tur.), n. mn. *sàčevi* - metalni poklopac pod kojim se peče.
**sàčekati** gl. svrš., prez. *sàčekām* - pričekati do određenog roka, dočekati.
**sačekívati** gl. nesvrš., prez. *sačèkujēm* - up. sačekati.
**sàčica** im. ž. r. (tur.) - plitki sač za pitu, peka.
**sačìniti** gl. svrš., prez. *sàčinīm* - napraviti, stvoriti, sastaviti.
**sačinjávati** gl. nesvrš., prez. *sačìnjāvām* - up. sačiniti.
**sàčma** im. ž. r. (tur.) - sitna okrugla olovna zrna za punjenje patrona lovačkih pušaka.
**sàčmarica** im. ž. r. (tur.) - lovačka puška koja se puni patronama sa sačmom.
**sačúvati (se)** gl. svrš., prez. *sàčūvām (se)* - čuvanjem se zaštititi od propasti, kvarenja, zaborava, štete itd.
**sàće** im. s. r. - šestougaone ćelije koje od voska prave pčele i ose radi čuvanja meda.
**sȃći/sáći** gl. svrš., prez. *sȃđēm* - kretanjem se spustiti naniže, sići.
**sȃd** im. m. r., n. mn. *sádovi* - vrt, bašča; zemljište zasađeno biljkama, zasad.
**sȁd i sàdā** pril. - ovog trenutka, u ovome momentu.
**SAD** skrać. - **S**jedinjene **A**meričke **D**ržave (orig. USA - United States of America).
**sadàka** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *sadàki* - milodar, milostinja.
**sàdašnjica** im. ž. r. - sadašnje vrijeme, vrijeme u kojem se govori; ovovremenost, sadašnjost.
**sàdist(a)** im. m. r. (fr.) - okrutan čovjek koji se naslađuje mučenjem drugih i uživa u tuđim patnjama.
**sadìstica/sadìstkinja/sàdistkinja** im. ž. r. (fr.) - žena sadist.
**sadìstičkī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na sadizam i sadiste.
**sadìstički** pril. (fr.) - kao sadista, poput sadiste.
**sáditi** gl. nesvrš., prez. *sȃdīm* - stavljati, polagati u zemlju sadnice biljke.
**sadìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *sadìzma* - okrutno mučenje i patološko naslađivanje mučenjem drugih i uživanjem u tuđim patnjama.
**sàdjeti** gl. svrš., prez. *sȁdijēm* trp. prid. *sȃđen* - sadjenuti, napraviti stog, plast od sijena ili žita.
**sádnica** im. ž. r. - mlada biljka koja se sadi, presađuje iz rasadnika.
**sádnja** im. ž. r., g. mn. *sádnjī/sádnjā* - sađenje sadnica u zemlju.
**sȁdrūg/sùdrug** im. m. r., n. mn. *sȁdrugovi/sùdrugovi* - onaj koji je blizak kao drug; drug po zajedničkoj sudbini; životni saputnik.
**sȁdržāj** im. m. r. - kazalo, obavijest o onome što se u čemu nalazi (u knjizi,

na kutiji kakvog proizvoda i sl.); suština, bit; fabula; sažetak; registar.
**sàdržājan** prid., odr. v. *sàdržājnī* - koji ima sadržaj, koji se odlikuje sadržajem, koji ima dubok unutarnji smisao.
**sàdržājno** pril. - po sadržaju, s obzirom na sadržaj, u pogledu sadržaja.
**sadr̀žati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sàdržīm* - imati, obuhvatiti u sebi.
**sadržávati** gl. nesvrš., prez. *sadr̀žāvām* - up. sadržati.
**sadržina/sàdržina** im. ž. r., g. mn. *sàdržīnā/sadržínā* - sadržaj.
**sàdžāk** im. m. r. (tur.) - gvozdeni podmetač na ognjištu na koji se stavljaju posude za kuhanje jela.
**sȃf** im. m. r. (ar.), n. mn. *sàfovi* - red, špalir.
**safárī** im. m. r. (svah.), g. jd. *safárija* - istraživačka, lovačka, turistička ili sportska ekspedicija u Africi.
**sàfīr** im. m. r. (hebr.), g. jd. *safíra* - plavi dragi kamen.
**sȁft** im. m. r. (njem.) - sok.
**saftàli** prid. odr. v. (njem.-tur.) - pun safta.
**sàfūn/sàpūn** im. m.r. (lat.) - sredstvo za pranje.
**safùnli/sapùnli** prid. odr. v. (lat.-tur.) - koji se odnosi na sapun.
**safùnica/sapùnica** im. ž. r. (lat.) - pjena od safuna rastvorenog u vodi, sapunica, safunjika, sapunjaka.
**sȃg** im. m. r. (grč.), n. mn. *ságovi* - prostirač za pod izatkan od vune, ćilim, tepih.
**sága** im. ž. r. (norv.) - književna vrsta o podvizima bogova, junaka kraljeva; mit; razg. dug opis zanimljivog događaja.
**sagíbati se** gl. nesvrš., prez. *sàgībām (se)* - saviti se, saginjati se, pregibati se.
**sàginjati se** gl. nesvrš., prez. *sàginjēm se* - up. sagnuti se.
**sàglāsan** prid., odr. v. *sàglasnī* - suglasan, koji se podudara, koji je u skladu, koji tačno odgovara čemu.
**saglásiti (se)**, gl. svrš., prez. *sàglāsīm (se)* - pridružiti glas; učiniti da se nešto složi, podudari; složiti se, sporazumjeti se; pristati na nešto.
**sàglāsje** im. s. r. - suglasje, skladnost zvukova, sazvučje; saglasnost/suglasnost.
**sàglasno** pril. - suglasno, sporazumno, podudarno; odobravajući, potvrdno, u skladu.
**saglásnōst/sàglasnōst** im. ž. r., instr. jd. *sàglasnošću/sàglasnosti* i *saglásnošću/saglásnosti* - suglasnost, osobina onoga što je saglasno s čim; sklad, podudarnost, saglasje/suglasje.
**sàgledati** gl. svrš., prez. *sàgledām* - obuhvatiti pogledom, ugledati, opaziti, zapaziti, viditi, vidjeti.
**saglédati/sagledávati** gl. nesvrš., prez. *sàglēdām/saglèdāvām* - up. sagledati.
**sàgnuti se** gl. svrš., prez. *sȁgnēm se* - saviti gornji dio tijela prema tlu, pognuti se.
**sàgnjiti** gl. svrš., prez. *sȁgnjijē* - postati gnjio, truhao; istruhnuti.
**sagorijèvati** gl. nesvrš., prez. *sagòrijevā* - up. sagorjeti.
**sagòrjeti** gl. svrš., prez. *sàgorīm* - izgorjeti, biti uništeno vatrom.
**sàgovōrnīk** im. m. r., n. mn. *sàgovōrnīci* - sugovornik, onaj sa kojim se govori, priča, sadrug u razgovoru.
**sȁgovōrnica** im. ž. r. - sugovornica.
**sagráditi** gl. svrš., prez. *sàgrādīm* - izgraditi; prenes. stvoriti.
**sagrađívati** gl. nesvrš., prez. *sagràđujēm* - up. sagraditi.
**sàgrdžija** im. m. r. (tur.) - zanatlija kožar koji se bavi preradom kože i izradom predmeta od nje.
**sagrijèšiti** gl. svrš., prez. *sàgrijeśīm* - učiniti grijeh, zgriješiti, pogriješiti.
**sagrješénje** gl. im. s. r. prema sagríješiti/sagrijèšiti.
**sahàčija/sahàdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - zanatlija koji popravlja satove, časovničar, urar.
**sàhan** im. m. r. (ar.), g. mn. *sȁhānā* - tanjir.
**Sàhara** vl. im. ž. r. (ar.) - velika afrička pješčana pustinja na sjeveru kontinenta.
**sahàrīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *saharína* - bijeli kristalni prašak 500 puta slađi od prirodnog šećera.
**saharóza** im. ž. r. (grč.) - prirodni šećer u bilju, npr. u šećernoj repi, trski.



**sàhat** im. m. r. (ar.), g. mn. *sahátā/ sȁhātā* - sat.
**sàhat-kúla** im. ž. r. (ar.) - toranj sa satom, časovnikom.
**sahìbija** im. m. i ž. r. (ar.) - gospodar, vlasnik, posjednik; domaćin.
**sàhnuti** gl. nesvrš., prez. *sȁhnēm* - postajati suh, sušiti se; prenes. mršaviti, propadati od bolesti, duševnih patnji itd.
**sàhrana** im. ž. r. - dženaza, polaganje mrtvaca, meita u grob, kabur; pogreb, ukop, pokop.
**sahrániti** gl. svrš., prez. *sàhrānīm* - položiti umrlog u grob, ukopati, pokopati mrtvaca; prenes. uništiti, upropastiti.
**sȁigrāč** im. m. r. - suigrač, onaj koji igra zajedno u istoj ekipi, skupini, timu s nekim.
**sájam** im. m. r., g. jd. *sájma*, n. mn. *sájmovi* - susret, skup prodavača i kupaca u određeno vrijeme godine ili na određeni dan radi neposrednog trgovanja s popratnim zabavnim sadržajima i atrakcijama, vašar; mjesto zaključivanja trgovačkih ugovora na temelju izloženih uzoraka proizvoda; velika poslovna priredba općeg ili specijalnog tipa.
**sájamskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sajam.
**sájamski** pril. - kao na sajmu.
**sȁjla** im. ž. r. (njem.) - čelično spleteno uže, konopac.
**sàjmišnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sajmište i sajam; sajamski.
**sàjmīšte** im. sr. r. - prostor, mjesto gdje se održava sajam.
**sakàgija** im. ž. r. (tur.) - zarazna bolest kopitara, šmrkavost, slinavka, slinjenje, balavost, sopoline.
**sàkat** prid. (ar.), odr. v. *sàkatī* - tjelesno oštećen, ozlijeđen, s tjelesnim nedostatkom, kljast, obogaljen, invalidan; prenes. nepotpun, nedovoljan, krnjav.
**sàkatiti (se)** gl. nesvrš., prez. *sàkatīm (se)* - činiti (se) sakatim, bogaljiti, ozljeđivati; prenes. narušavati cjelinu čega, oštećivati, krnjiti, kvariti.
**sàkō** im. m. r. (tal.), g. jd. *sakòa*, n. mn. *sakòi* - kratki muški kaput.
**sȁkrālan** prid. (lat.), odr.v. *sȁkrālnī* - koji se odnosi na svete radnje, na religiozni kult i obred ili na kakvo svetilište.
**sakràment** im. m. r. (lat.), g. mn. *sakràmenātā* - sveta tajna kod katolika.
**sakrìlēgīj** im. m. r. (lat.) - svetogrđe, povreda svetinje, oskrvnuće vjerskih obreda, bezbožnički čin, bogohuljenje.
**sakrìstija** im. ž. r. (lat.) - prostorija uz crkvu gdje se čuvaju predmeti za bogosluž̌je.
**sàkriti (se)** gl. svrš., prez. *sȁkrijēm* - ostaviti na mjesto nepoznato drugima, prikriti; skloniti se s očiju.
**sakrívati** gl. nesvrš., prez. *sàkrīvām* - up. sakriti.
**sàkrska** im. ž. r. (tur.) - duguljasta, tankovijasta tikva za punjenje filom, tikvica.
**sàksija** im. ž. r. (tur.) - glinena posuda, lonac u kojem se gaji sobno cvijeće; mangala; crepulja, peka pod kojom se na ognjištu peče hljeb.
**sȁksofōn** im. m. r. (engl.-grč.) - limeni duhački instrument u džez-orkestru.
**sàkupiti (se)** gl. svrš., prez. *sàkupī (se)* - sabrati na jedno mjesto; skupiti, prikupiti.
**sakùpljāč** im. m. r., g. jd. *sakupljáča* - onaj koji sakuplja, koji se bavi sakupljanjem, skupljač, kolekcionar.
**sakúpljati** gl. nesvrš., prez. *sàkūpljām* - up. sakupiti.
**sakùpljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sakupljače i sakupljanje.
**sakùpljāčki** pril. - na način sakupljača, sakupljanja.
**sála** im. ž. r. (njem.) - velika prostorija za različite namjene, dvorana.
**sàla** im. ž. r. (ar.) - javna obznana s munare o smrti nekog mještanina.
**Salàdīn/Salahùdīn** im. m. r. (ar.) - hist. arapski vladar i vojskovođa koji je u 12. v. ratovao protiv Ričarda Lavljeg Srca u 3. krstaškom ratu na Bliskom istoku.
**saláma** im. ž. r. (tal.) - vrsta kobasice od odabranog mesa različitog porijekla, sudžuka.
**salamàndar** im. m. r. (grč.) - zool. vrsta kišne crno-narandžaste gušterice, gušter, burnjak, daždevnjak.
**Sȁlamūn/Sȍlomūn** im. m. r. (hebr.) - hist. hebrejski kralj (970.-930. p.n.e.), sin i nasljednik kralja Davida, poznat po mudrosti i miroljubivosti u rješavanju sporova.

**salàmura** im. ž. r. (tal.) - slana voda s različitim začinima u kojoj se drži, preparira meso prije sušenja.
**sàlandžāk** im. m. r. (tur.), n. mn. *sàlandžāci* - viseća ležaljka, ljuljaška, njihaljka, mreža.
**sàlāš** im. m. r. (mađ.), g. jd. *saláša* - poljsko imanje izvan naselja sa kućom, štalama i drugim pratećim objektima.
**sàlāt** im. m. r. (ar.), *saláta* - naziv za muslimansku molitvu koja se obavlja pet puta na dan; namaz.
**saláta** im. ž. r. (tal.) - prilog uz jelo od paradajza i drugog povrća začinjen uljem, sirćetom, solju i sl.
**salàvāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *salaváta* - posebna dova kojom se priziva Božiji blagoslov na posljednjeg Božijeg poslanika Muhammeda a. s.
**sâldo** im. m. r. (tal.), n. mn. *sâlda* - ostatak kod zaključenja računa; razlika između primitaka i izdataka; stanje blagajne.
**sálep** im. m. r. (ar.) - topli zimski napitak koji se dobije iskuhavanjem korijena istoimene biljke; bot. kaćun.
**salètjeti** gl. svrš., prez. *sàletīm* - pronaći, snaći (se), domoći se; prenes. obuzeti, spopasti, zaokupiti.
**salinìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *salinitéta* - sadržaj soli u prirodnim vodama, stepen slanosti, slanost.
**sàliti** gl. svrš., prez. *sȁlijēm* - izliti tečnost u nešto, proliti; načiniti od čega rastopljenog kakav oblik, izliti.
**sàlitra** im. ž. r. (tal.) - soli azotne kiseline s lahkim metalima, služi kao vještačko gnojivo i za pravljenje baruta.
**sàlma** im. ž. r. (tur.) - vrsta starinskog oružja, kugla na lancu; buzdovan na lancu.
**salmonèla** im. ž. r. (engl.) - bakterija koja izaziva crijevne bolesti.
**sâlo** im. sr. r., g. mn. *sâlā* - masne naslage kod čovjeka i životinja.
**salòmiti** gl. svrš., prez. *sàlomīm* - slomiti.
**sàlōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *salóna* - soba uređena za primanje gostiju u kući, hotelu, na brodu itd.; dvorana ili prostorija za izlaganje i prodaju umjetničkih i modnih proizvoda; radnja u kojoj se pružaju frizerske, pedikerske, krojačke ili druge usluge i sl.
**salònit** im. m. r. (lat.), g. jd. *salònita* - proizvod smjese od azbestnih vlakanaca, cementa i vode, koji ima široku upotrebu u građevinarstvu.
**sàlōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na salon, otmjen (salonski političar, umjetnik, dama, muzika, vagon itd.).
**saltànet** im. m. r. (ar.) - sjaj, raskoš, pompa, veličanstvenost; sjajna i blistava oprema; carstvo.
**sàlto** im. m. r. (tal.), g. jd. *sȁlta* - skok; prenes. riskantan, očajnički korak; sudbonosni preokret; politički zaokret u potpuno suprotnom pravcu.
**saltomortále** im.m. r. (tal.- lat.) - smrtni skok.
**salutíranje** gl. im. s. r. od salutirati.
**salutírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *salùtīrām* - pozdravljati na osobit način u svečanim prilikama; vojn. pozdraviti dotaknuvši desnom rukom kapu; odati počast paljbom iz topova.
**sâlva** im. ž. r. (fr.), g. mn. *sâlvī* - počasna paljba iz pušaka ili topova, plotun.
**salvéta** im. ž. r. (tal.) - priručni ubrus pri jelu.
**sâm** prid., odr. v. *sâmī* - koji je usamljen, koji samostalno bez pomoći ili miješanja drugih radi; koji je odvojen od drugih.
**sámac** im. m. r., g. jd. *sámca*, g. mn. *sâmāca* - onaj koji živi i stanuje sam; usamljenik; neoženjen muškarac, neženja.
**sàmačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na samce, koji je svojstven samcima, koji pripada ili potiče od samca.
**sàmār** im. m. r. (grč.), g. jd. *samára* - predmet od drveta sličan sedlu, stavlja na leđa tovarnim životinjama kao podloga za teret; vrsta crijepa na krovu.
**samàrdžija** im. m. r. (grč.-tur.) - onaj koji izrađuje samare.
**samarićanin/samaritánac** im. m. r. (hebr.) - u staroj Samariji u Palestini dobrovoljni bolničar; milosrdan čovjek, onaj koji želi pomoći.
**samarićānka** im. ž. r. (hebr.) - ona koja je milosrdna.
**samarìćānskī** prid. odr. v. (hebr.) - koji se odnosi na samaritance, samarićanski, milosrdni.



**samarìćānski** pril. (hebr.) - poput samaritanaca, merhametli, milosrdno.
**samáriti** gl. nesvrš., prez. *sàmārīm* - stavljati samar (na konja, mazgu, magarca, devu, slona); prenes. varati koga, nezahvalno iskorišćavati čiji rad ili dobrotu; praviti koga budalom.
**sȁmba** im ž. r. (braz.), g. mn. *sȁmbī* - brazilski ples.
**sàmica** im. ž. r. - izdvojena zatvorska ćelija za najteže prestupnike.
**sȁmilosno** pril. - saosjećajno, milosrdno, merhametli.
**sȁmilōst** im. ž. r., instr. jd. *sȁmilošću/ sȁmilosti* - sažaljenje, merhametluk, saosjećajnost, suosjećajnost.
**sàmit** im. m. r. (engl.) - sastanak, susret najviših predstavnika; konferencija na vrhu.
**sàmljeti** gl. svrš., prez. *sàmeljēm*, trp. prid. *sàmljeven* - žrvnjem zdrobiti, usitniti zrnje žita brašno.
**sȁmo** pril. - jedino, isključivo.
**sȁmobitan/samòbitan** prid., odr. v. *sȁmobitnī/samòbitnī* - koji ima izvorne odlike koje čine njegovu bit, samosvojan.
**sȁmobitnōst/samòbitnōst** im. ž. r., instr. jd. *sȁmobitnošću/sȁmobitnosti* i *samòbitnošću/samòbitnosti* - svojstvo i stanje onoga koji je samobitan, onoga što je samobitno.
**samòća** im. ž. r., g. mn. *samóćā* - usamljenost, samotnost, osama.
**samodòpadan** prid., odr. v. *samodòpadnī* - koji se sam sebi dopada, samodopadljiv, narcisoidan; samoljubiv.
**samodòpadnōst** im. ž. r., *samodòpadnošću/samodòpadnosti* - samodopadljivost, narcisoidnost; samoljubivost.
**samodoprínos/samodòprinos** im. m. r. - svojevoljni prinos, dobrovoljni prilog za opće dobro.
**samodovóljnōst** im. ž. r., instr. jd. *samodovóljnošću/samodovóljnosti* - stanje u kojem se nalazi onaj koji je dovoljan sam sebi.
**samodȑžac** im. m. r., g. jd. *samodȑšca* - koji sam drži vlast, apsolutni vladar, despot, imperator.
**sȁmoglasnīk/samòglasnīk** im. m. r., n. mn. *sȁmoglasnīci/samòglasnīci* - gram. vokal, glas koji nastaje slobodnim prolaskom zračne struje kroz usnu šupljinu; nosilac sloga u riječima.
**samòhran**, prid., odr. v. *samòhranī* - onaj koji je ostao sam bez ikoga svoga, bez porodice; onaj koji sam brine o sebi, koji se sam izdržava.
**samohvála** im. ž. r. - hvalisanje, isticanje vlastitih uspjeha i osobina.
**samohváliti se** gl. nesvrš., prez. *samòhvālīm se* - napadno isticati svoje uspjehe i osobine, hvaliti sam sebe.
**samoinicijatíva** im. ž. r. (lat.) - samovoljno i samostalno pokretanje nečega, podsticaj, pobuda.
**samoinicijatīvno** pril. (lat.) - samovoljno, samostalno, preduzetno.
**samokontróla** im. ž. r. (fr.) - vladanje sobom čvrstinom volje, vladanje svojim postupcima.
**samokrìtičan** prid. (grč.), odr. v. *samokrìtičnī* - koji sam sebe prosuđuje, ocjenjuje, kritikuje.
**samokrìtičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji u sebi sadrži samokritiku.
**samokrìtički** pril. (grč.) - na samokritičan način, sa sposobnošću da se vide vlastiti nedostaci.
**samokrìtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *samokrìtici* - kritički postupak prema samom sebi i sopstvenom radu; spremnost da se javno prihvate vlastiti nedostaci.
**sȁmolēt** im. m. r. (rus.) - aeroplan, zrakoplov, avion.
**samoljùbiv** prid., odr. v. *samoljùbivī* - koji vodi računa samo o sebi, narcisoidan, egoističan.
**samoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *samoljùbivošću/samoljùbivosti* - naglašeno osjećanje osobne vrijednosti, narcisoidnost, samoljublje.
**sȁmoljūblje/samòljūblje** im. s. r., g. mn. *sȁmoljūbljā* - ispoljavanje osjećanja vlastite vrijednosti i pretjerane osjetljivosti na mišljenje drugih o sebi.
**samònikao** prid., *samòniklī* - koji je niknuo sam iz sjemena bez ljudskog posredovanja.
**samoòbmana** im. ž. r. - obmanjivanje samoga sebe, ignorisanje stvarnih činjenica.
**samoòdbrana** im. ž. r. - odbrana samoga sebe od kakve opasnosti, samoobrana.

**samoodređénje** im. s. r. – određenje svoga vlastitog položaja, samoidentifikacija; pravo i sloboda jednog kolektiviteta da sam odredi svoj položaj i interese.

**samoodržánje** im. s. r. - biol. prirodni nagon živih bića da se održe u životu, opstanak.

**samoosvješténje** im. s. r. - samostalno stvaranje svijesti o životu; izbavljenje od zabluda.

**samoposmátrānje** im. s. r. - udubljivanje u svoj unutrašnji život, introspekcija; samovoljna unutrašnja regulacija postupaka i ponašanja.

**samopòuzdān** prid., odr. v. *samopòuzdānī* - koji se odlikuje samopouzdanjem, siguran u sebe, samouvjeren.

**samopouzdánje** im. s. r. - vjerovanje, sigurnost u sebe, u svoje sposobnosti i mogućnosti, samopouzdanost; samouvjerenost.

**samopòžrtvovānōst** im. ž. r. - nesebično žrtvovanje svojih interesa za račun zajednice, samopožrtvovanje.

**samoprijègor** im. m. r. - samopožrtvovanost, ustrajnost do požrtvovanja.

**sȁmorodan/samòrodan** prid., odr.v. *sȁmorodnī/samòrodnī* - koji je onakav kako je stvoren, samosvojan, osoben, izvoran, nepatvoren; samonikao.

**sȁmostālan** prid., odr.v. *sȁmostālnī* - koji je sam za sebe, koji postoji odvojeno od drugih; nezavisan.

**sȁmostālno** pril. - samo za sebe, bez povezanosti s drugima, posebno; nezavisno, slobodno.

**samostálnōst** im. ž. r., instr. jd. *samostálnošću/samostálnosti* - osobina, stanje i položaj onoga koji je samostalan; nezavisnost.

**sȁmostān** im. m. r. - crkva sa zgradama u kojima žive redovnici, monasi, kaluđeri i redovnice; manastir.

**sȁmostōjan** prid., odr.v. *sȁmostōjnī* - koji sam stoji, koji se ne oslanja ni na šta ili koji nije poduprt, samostojeći; samostalan; samoodrživ.

**samostójnōst** im. ž. r., instr. jd. *samostójnošću/samostójnosti* - svojstvo onoga što je samostojno; postojanost, samostalnost, nezavisnost.

**sȁmosvijest** im. ž. r., instr. jd. *sȁmosviješću/sȁmosvijesti* - jasna svijest o samom sebi, o svojoj vrijednosti; samopouzdanje, samouvjerenost.

**sȁmosvjestan** prid., odr. v. *sȁmosvjesnī* - koji je ispunjen samosviješću, koji izražava samosvijest, koji posjeduje svijest o osobnoj vrijednosti; samopouzdan.

**sȁmosvōjan** prid. odr. v. *sȁmosvōjnī* - samobitan, samonikao, izvoran, autentičan; svojstven, poseban, karakterističan, specifičan; samostalan, nezavisan.

**sȁmosvōjno** pril. - na svoj, poseban način, svojstveno, samostalno.

**samosvójnōst** im. ž. r., instr. jd. *samosvójnošću/samosvójnosti* - stanje i osobina samosvojnih; samobitnost, posebnost.

**sȁmotan** prid., odr. v. *sȁmotnī* - koji je sasvim sam, osamljen.

**samòtinja** im. ž. r. - osamljeno mjesto odvojeno od ljudi i ljudskih naselja, osama; stanje odvojenosti od drugih, samoća, usamljenost.

**sȁmotničkī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od samotnika.

**sȁmotnički** pril. - na način samotnika.

**sȁmotnīk** im. m. r., n. mn. *sȁmotnīci* - onaj koji je sam, samotan; usamljenik, samotnjak.

**sȁmotnica** im. ž. r. - žena samotnik.

**samòtnjāk** im. m. r., g. jd. *samotnjáka*, n. mn. *samotnjáci* - onaj koji je sam, samotan; usamljenik, samotnik, osamljenik.

**sȁmotōk** im. m. r., n. mn. *sȁmotōci* - tekućina koja se sama od sebe iscijedi, npr. iz grožđa (prvo vino), maslina (prvo ulje).

**samoùbica** im. m. i ž. r. - ona(j) koji sam sebi oduzima život, koji se sam ubije, samoubojica.

**samoubístvo** im. s. r., g. mn. *samoùbīstāvā* - oduzimanje života samom sebi, ubijanje samoga sebe, samoubojstvo, suicid.

**samòuk** im. m. r., n.mn. *samòuci* - onaj koji sam bez ičije pomoći nešto nauči, koji samostalno savlada određene vještine.

**samòuko** pril. - na samoučki način.



**samoùprava** im. ž. r. - pravo neke zajednice da samostalno upravlja svojim specifičnim unutrašnjim poslovima, pravo upravljanja samim sobom, autonomija.

**samoupràvljāč** im. m. r., g. jd. *samoupravljáča* - onaj koji sudjeluje u samoupravljanju, koji je nosilac samoupravljanja.

**samoùpravljānje** im. s. r. - sistem posrednog i neposrednog učešća radnika u upravljanju privredom i društvom u SFRJ.

**samoùpravljati** gl. nesvrš., prez. *samoùpravljām* - provoditi, vršiti samoupravljanje.

**samoùvjeren** prid., odr.v. *samoùvjerenī* - koji je siguran u sebe, uvjeren u svoje vrijednosti i sposobnosti, samopouzdan.

**samoùvjereno** pril. - na samouvjeren način, samopouzdano.

**samoùvjerenōst** im. ž. r., instr. jd. *samoùvjerenošću/samoùvjerenosti* - naglašeno uvjerenje u svoju osobnu vrijednost, samopouzdanje.

**sȁmovār** im. m. r. (rus.) - naročita metalna posuda za spremanje čaja koja se zagrijava iznutra ćumurom ili strujom, ketler.

**samòvati** gl. nesvrš., prez. *sàmujēm* - biti, živjeti sam, na osami, usamljen u svom svijetu; živjeti kao samac, neženja; nalaziti se u samoći; izdržavati zatvorsku kaznu u samici.

**samovláda** im. ž. r. - samovlašće, samovoljna, neograničena vlast jednog čovjeka koja se osniva na samovolji, despotija, diktatura.

**sȁmovlāsno** pril. - samovoljno, nasilno.

**samòvolja** im. ž. r. - djelovanje, postupanje po sopstvenoj volji bez osvrtanja na druge, na okolinu.

**sȁmovōljan** prid., odr. v. *sȁmovōljnī* - koji postupa po svojoj volji, kako samo njemu odgovara, ne mareći za druge.

**samozàborāv** im. m. r. - potiskivanje u podsvijest nemilih stvari i sjećanja.

**samozadovoljávati se** gl. nesvrš. pov., prez. *samozadovòljāvā (se)* - nadraživati, stimulirati vlastiti spolni organ radi postizanja spolnog uživanja, samoblud; masturbirati, onanisati; udovoljavati sam sebi.

**samozadovóljstvo** im. sr. r., g. mn. *samozadòvōljstāvā* - samozadovoljnost, naglašen osjećaj zadovoljstva samim sobom, subjektivni osjećaj zadovoljstva bez obzira na objektivne okolnosti.

**samozàtājan** prid., odr. v. *samozàtājnī* - onaj koji je sposoban svojom voljom ograničiti, zatajiti svoje potrebe i interese za dobrobit drugih, samoprijegoran, samopožrtvovan.

**samozàtājno** pril. - samopožrtvovano, samoprijegorno.

**samozavarávānje** im. s. r. - varanje, zavaravanje samoga sebe; svjesno izbjegavanje očiglednih činjenica, nerealna projekcija stvarnosti; autizam.

**samozvánac/samòzvanac** im. m. r., g. mn. *samòzvānācā/samòzvanācā* - onaj koji se sam prozvao nekim što nije, koji se lažno predstavlja, koji se izdaje za drugog čovjeka prisvojivši njegovo ime i zvanje; nezvani gost.

**sȁmozvānī/ samòzvānī** prid. odr. v. - koji se sam bez šire stručne verifikacije proglašava za što; tobožnji, patvoreni, lažni.

**samòživ** prid., odr. v. *samòživī* - koji živi sam, bez porodice i ikoga drugog, samotan; prenes. koji je dovoljan sam sebi, koji misli samo na sebe i nema osjećaja za druge; sebičan, egoističan.

**samòživo** pril. - na samoživ način, sebično.

**samòživōst** im. ž. r., instr. jd. *samòživošću/samòživosti* - osobina samoživih.

**sàmrt** im. ž. r., instr. jd. *sàmrću/sàmrti* - umiranje, smrt.

**sàmrtan** prid., odr.v. *sàmrtnī* - koji se odnosi na samrt, smrtan.

**sàmrtničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na samrtnike, koji potiče ili pripada samrtnicima.

**sàmrtnički** pril. - na način samrtnika.

**sàmrtnīk** im. m. r., n. mn. *sàmrtnīci* - onaj koji je na umoru, na samrti.

**sȁmt** im. m. r. (njem.) - vrsta tkanine, kadifa, baršun, pliš; somot.

**sàmūn/sòmūn** im. m. r., (grč.), g. jd. *samúna/somúna* - vrsta peciva, lepinja, pogača.

**sàmur** im. m. r. (perz.), g. mn. *sȁmūrā* - vrsta lasice skupocjena krzna.

**samùrāj** im. m. r. (jap.), *samurája* - pripadnik kaste vitezova u feudalnom Japanu, ratnik u starom Japanu koji je vladao borilačkim vještinama.
**sàmurovina** im. ž. r. (perz.) - krzno od samura.
**sȁn** im. m. r., g. jd. *snȁ*, n. mn. *snȉ/snôvi*, g. mn. *snôvā* - fiziol. stanje organizma u potpunom miru i odmoru u kojem potpuno ili djelimično prestaje većina njegovih funkcija, posebno svijesti, spavanje; doživljaj pri spavanju, sanjanje; prenes. ono što se stvara maštom, što se zamišlja, nestvarnost, maštarija, iluzija; nedostižna želja; suprot. java.
**san** (lat.) - prvi dio složenih (geografskih) imena, u zn. "sveti", ima različit oblik u raznim romanskim jezicima: saint, sankt, sao, sen, sint (up. San Salvador, San Francisko).
**Sána** im. ž. r. - rijeka u sjeverozapadnom dijelu Bosne, pritoka Une.
**sanácija** im. ž. r. (lat.) - čin koji se preduzima radi ozdravljenja koga ili čega; poboljšanje; popravka.
**sának** im. m. r., g. jd. *sánka*, dem. i hipok. - kratak i lijep san.
**sanàtōrīj** im. m. r. (lat.) - zdravstvena ustanova za liječenje i odmor.
**sàndal** im. m. r. (ar.) - vrsta polusvilene tkanine; fino mirisno crveno drvo iz istočne Indije i Australije, služi za dobijanje mirišljavih ulja i za pravljenje prirodnih boja.
**sandále** im. plur. tantum (ar.) - vrsta otvorene ljetne obuće sa tvrdim đonom od sandalovine.
**sandolína** im. ž. r. (tal.) - vrsta malog, uskog i plitkog čamca na vesla.
**sànduk** im. m. r. (ar.), n. mn. *sànduci* - drveni kovčeg, sehara, škrinja.
**sàndžak** im. m. r. (tur.), n. mn. *sàndžaci* - pokrajina, osnovna upravno-teritorijalna jedinica u Osmanskom Carstvu.
**Sàndžak** im. m. r. - naziv za teritorije u južnom dijelu Srbije i sjevernom dijelu Crne Gore.
**Sandžȁklija** im. m. r. - naziv za čovjeka koji živi ili potiče iz Sandžaka.
**sàndžije** mn. im. ž. r. (tur.) - žigovi, probadanje u tijelu.
**sangvìnik** im. m. r. (lat.), n. mn. *sangvìnici* - čovjek koji se brzo ljuti; živahan čovjek, čovjek vatrena temperamenta, zapaljive i žestoke ćudi.
**sanírānje** gl. im. s. r. (lat.) od sanirati.
**sanírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *sànīrām* - preduzimati radnje radi ozdravljenja, izlječenja, poboljšanja, popravke; vršiti, izvršiti sanaciju.
**sȁnitārnī** prid. odr. v. (lat.) - zdravstveni, higijenski.
**sanìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *sanitéta* - skup ustanova koje se brinu o higijeni i zdravlju stanovništva; zdravstvena, sanitetska služba; vojn. zdravstvena služba vojske, pokretana vojna bolnica.
**sȁnkati se** gl. nesvrš., prez. *sȁnkām se* - voziti se na sankama, baviti se sankanjem.
**sànkcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *sànkcījā* - primjena zakonskih mjera protiv nezakonitog postupka; kaznene mjere (političke, vojne, ekonomske, finansijske) koje se primjenjuju u cilju postizanja određenih zahtjeva u međunarodnim odnosima.
**sankcionírati/sankciònisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *sankciònīrām/sankciònišēm* - primijeniti zakonske mjere; odrediti, uvesti sankcije.
**sânke** im. plur. tantum - vrsta prevoznog sredstva na dvije saonice, koje klize po snijegu, saone.
**sànskrt** im. m. r. (stind.) - najstariji normirani indijski književni jezik.
**sánja** im. ž. r., g. mn. *sánjā* - ni san, ni java; mašta, sanjarenje, sanjarija.
**sánjalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sanjalice, ljude sklone sanjarenju.
**sánjalački** pril. - poput sanjalice, na način sanjalice.
**sánjalica** im. m. i ž. r. - osoba sklona sanjarenju, maštanju, čovjek koji budan sanja, sanjar.
**sànjār** im. m. r., g. jd. *sanjára* - sanjalica.
**sanjàrica** im. ž. r. - sanovnik.
**sanjàrija** im. ž. r. - predstava stvorena sanjarenjem u mašti, sánja.
**sanjáriti** gl. nesvrš., prez. *sanjárīm* - pripuštati se maštarijama, sanjarenju; zanositi se neostvarivim snovima.
**sànjārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sanjare, sanjalački.
**sànjārski** pril. - poput sanjara.



**sánjati** gl. nesvrš., prez. *sânjām* - imati snove spavajući, doživljavati san, sniti, snivati; stvarati predstavu o nečemu što se želi, zamišljati.
**sànjiv** prid., odr. v. *sànjivī* - koji je obuzet snom, kome se spava, snen, pospan; koji se još nije rasanio poslije spavanja; dremljiv, neispavan.
**sànjivo** pril. - kao u snu, sneno, dremljivo, pospano.
**sànjivōst** im. ž. r., instr. jd. *sànjivošću/sànjivosti* - stanje pospanosti, dremljivosti, uspavanost, snenost.
**sȁobraćāj** im. m. r. - promet, ono što služi za prevoz ljudi i tereta, prevozna sredstva (automobili, vozovi, brodovi, avioni), sistem kretanja prevoznih sredstava; komunikacija u razmjeni informacija sredstvima za sporazumijevanje.
**saobraćájac** im. m. r., g. jd. *saobraćájca*, g. mn. *saobràćājācā* - policajac koji reguliše saobraćaj na cestama.
**saobraćájnica** im. ž. r. - put, cesta, prometnica za vozila.
**saòbraćati** gl. nesvrš., prez. *saòbraćām* - kolati, povezivati, komunicirati; biti u saobraćaju, vršiti saobraćaj; održavati vezu između odredišta.
**sȁone** im. pl. tant., g. *sȁōnā* - vrsta prevoznog sredstva na dvije saonice koje klize po snijegu, saonice, sanke.
**saònica** im. ž. r. - jedan od dva povijena donja dijela na sankama..
**saònice** im. pl. tant., g. *saònīcā* - saone, saonik.
**saònīk** im. m. r., n. mn. *saoníci* - saonica.
**saopćénje/saopšténje** im. s. r. - ono što se saopćava/saopštava, obavijest, priopćenje/priopštenje; vijest, izvješće/izvještaj.
**saòpćiti/saòpštiti** gl. svrš., prez. *saòpćīm/saòpštīm* - kazati, reći, objaviti vijest, obavijestiti koga o čemu, dohaberiti.
**saosjećánje/suosjećánje** gl. im. s. r. od saosjećati/suosjećati.
**saòsjećati** gl. nesvrš., prez. *saòsjećām* - suosjećati, dijeliti isto osjećanje s nekim; biti osjećanjima naklonjen nekome.
**saosnìvāč** im. m. r., g. jd. *saosniváča* - suosnivač, učesnik, sudionik, pomagač u osnivanju čega.
**sàpatnīk** im. m. r., n. mn. *sàpatnīci* - supatnik, koji je u istom stanju patnje, koji dijeli patnju s nekim, učestvuje u nečijoj patnji.
**sàpatnica** im. ž. r. - žena koja dijeli patnju s nekim, sùpatnica.
**sȁpēt** prid., odr. v. *sȁpētī* - koji je svezan, ograničen (onemogućen) u kretanju, sputan, spregnut.
**sàpeti** gl. svrš., prez. *sȁpnēm* trp. prid. *sȁpēt* - spojiti, zakopčati; svezati; sputiti (obično konju prednje noge); stegnuti.
**sâpi** im. pl. tant., g. *sápī* - gornji dio tijela iznad zadnjih nogu kod četveronožnih životinja.
**sapìnjāč** im. m. r., g. jd. *sapinjáča* - spona kojom se sapinje, zakopčava; zaponac, zaporak.
**sàpirati/sapírati** gl. nesvrš., prez. *sàpīrām/sàpirēm* - uklanjati pranjem, spirati.
**sàplemenīk** im. m. r., n. mn. *sàplemenīci* - suplemenik, pripadnik istog plemena, naroda..
**sàplesti (se)** gl. svrš., prez. *saplètēm (se)* - splesti, sapeti; sputati; podmetanjem noge ili čega drugog izbaciti koga iz ravnoteže, oboriti; zapeti nogom za nogu, zakačiti u hodu nogama za što, izgubiti ravnotežu, posrnuti.
**sàprati** gl. svrš., prez. *sàperēm* - ukloniti pranjem, sprati.
**sàpūn** im. m. r. (lat.), g. jd. *sapúna* - smjesa masnih tvari i alkalija koja služi za pranje; hem. sol masnih kiselina; perilo, safun.
**sapùnār** im. m. r., g. jd. *sapunára* - onaj koji pravi, proizvodi sapun, sapundžija.
**sapùnati** gl. nesvrš., prez. *sapùnām* - sapunjati, safunjati, trljati, mazati sapunom da se stvori pjena, sapunica, sapunika; sapuniti.
**sapùnica** im. ž. r. - pjena od sapuna otopljenog u vodi, sapunika.
**sapùnika** im. ž. r., dat. jd. *sapùnici* - sapunica; bot. biljka iz porodice karanfila, sapunjača.
**sapùnjati** gl. nesvrš., prez. *sapùnjām* - safunjati, sapunati.
**sàputnīk** im. m. r., n. mn. *sàputnīci* - onaj koji putuje s nekim, suputnik.

**sára** im. ž. r. (mađ.) - gornji dio čizme koji obuhvata listove.
**sàrāč** im. m. r. (ar.), *saráča* - zanatlija, majstor koji pravi predmete od kože.
**sàrādnīk/sàradnīk** im. m. r., n. mn. *sàrādnīci/sàradnīci* - suradnik, onaj koji s kim sarađuje, pomagač i pomoćnik u nekom poslu; asistent; sastavni dio naziva nekih zvanja: naučni saradnik, stručni saradnik.
**sàradnica** im. ž. r. - suradnica.
**sàrādnīštvo** im. s. r. - suradništvo, saradnja, sarađivanje.
**sarádnja** im. ž. r. - suradnja, sarađivanje, saradništvo, suradništvo.
**sarađívati** gl. nesvrš., prez. *saràđujēm* - surađivati, raditi s nekim na istom poslu.
**sàraj** im. m. r. (perz.) - dvor, palača.
**Sàrajevo** im. s. r. - glavni grad Bosne i Hercegovine, osnovan 1461.
**sarànsak** im. m. r. (tur.) - češnjak, bijeli luk.
**sàrdela** im. ž. r. (tal.) - srdela; zool. vrsta sitne plave morske ribe iz porodice sleđeva.
**sardína** im. ž. r. (tal.) - konzervirana srdela.
**sàrhoš** im. m. r. (perz.) - bekrija, pijanac, lola, veseljak.
**sarkàstičan** prid. (grč.), odr. v. *sarkàstičnī* - koji je pun sarkazma, zajedljiv, podrugljiv.
**sarkàstičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *sarkàstičnošću/sarkàstičnosti* - osobina onoga što je sarkastično, zajedljivost.
**sarkàzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *sarkàzma*, g. mn. *sarkàzāmā* - zajedljiva i pakosna ironija, poruga koja ujeda, žučljivost, zajedljivost.
**sàrkofāg** im. m. r. (grč.), n. mn. *sàrkofāzi* - raskošno izrađen mrtvački sanduk u različitim kulturama.
**sàrma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sàrmī/sármā* - vrsta jela, nadjev od mesa i pirinča sa začinima umotan u listove kupusa ili grožđa.
**sàruk** im. m. r. (tur.), n. mn. *sàruci* - šal ili tanko platno savijeno oko kape, omot, zavoj oko kape, čalma; turban, ahmedija.
**sasijècati** gl. nesvrš., prez. *sàsijecām* - up. sasjeći.
**sàsjeći** gl. svrš., prez. *sasijèčēm* - čim oštrim isjeći na komade, raskomadati; isjeći do kraja sve redom, poodsijecati.
**sàsma** pril. - sasvim, posve, u cjelini.
**sàsmūđen** prid., odr. v. *sàsmūđenī* - oprljen, osmuđen.
**sàstajalīšte** im. s. r. - mjesto sastajanja.
**sàstajati (se)** gl. nesvrš., prez. *sàstajēm (se)* - up. sastati se.
**sàstanak** im. m. r., g.jd. *sàstānka*, n. mn. *sàstānci*, g. mn. *sàstanākā* - susret s nekim; suprot. rastanak; skup više lica radi dogovora; zbor, zborno mjesto; spoj, priključak.
**sàstati se** gl. svrš., prez. *sàstanēm (se)* - susresti se, spojiti se, skupiti se, sabrati se.
**sástav** im. m. r. - građa, materija od koje je nešto načinjeno ili nastalo; sklop, cjelina čega; ustrojstvo formiranje; spoj, dodir dvaju predmeta, mjesto gdje se spajaju dva predmeta; pismeni rad, spis, članak.
**sástavak** im. m. r., n. nm. *sástāvci* - mjesto sastavljanja, spoja dvije cjeline; sastavni dio neke cjeline, sastavina, sastojak; pismeni sastav, članak.
**sàstaviti (se)** gl. svrš., prez. *sàstavī (se)* - spojiti nešto što je odijeljeno, razdvojeno, sjediniti se, staviti jedno uz drugo; skupiti, sabrati; napisati sastav.
**sastàvljāč** im. m. r., g. jd. *sastavljáča* - onaj koji nešto sastavlja ili je sastavio.
**sástavnī** prid. odr. v. - koji sastavlja, povezuje dva ili više dijelova (npr. sastavni veznik).
**sástavnica** im. ž. r. - dio kojim se sastavlja neka cjelina; mjesto spoja, šav.
**sástojak** im. m. r., n. mn. *sástōjci* - sastavni dio, sastavna čestica, elemenat; pojedini elemenat neke cjeline, smjese.
**sástojati se** gl. nesvrš., prez. *sástojīm se* - biti sastavljen, sačinjen od čega.
**sastrúgati** gl. svrš., prez. *sàstrūžēm* - struganjem odvojiti, skinuti s nečega; ostrugati.
**sasúšiti (se)** gl. svrš., prez. *sàsūšī (se)* - osušiti se; izgubiti vlagu, postati suh.
**sàsūti (se)** gl. svrš., prez. *sàspē (se)* - uliti, usuti svu količinu, izliti, istresti; zdrobiti se, smrviti se.
**sàsvīm** pril. - u cjelini, potpuno, sasma.



**sašaptávati se** gl. nesvrš. povr., prez. *sašàptāvām se* - šapćući razgovarati, dogovarati se šapatom.
**sàšiti** gl. svrš., prez. *sàšijēm*, trp. prid. *sašìven* - šivenjem sastaviti, spojiti; šivenjem završiti izradu nekog predmeta.
**sât** im. m. r. (ar.), n. mn. *sâti* - jedinica za mjerenje vremena od 60 minuta, dvadeset i četvrti dio dana; vremenska jedinica nastave, čas; sahat.
**sât** im. m. r. (ar.), n. mn. *sátovi* - sprava za mjerenje vremena raznih vrsta, npr. ručni, zidni; biološki, kosmički sat), sahat.
**sàtana/satàna** im. m. i ž. r. (hebr.) - đavo, vrag; zao duh; prenes. loš, zao čovjek, sotona.
**sàtanskī** prid. odr. v. (hebr.) - koji potiče ili pripada Satani, vražiji, đavolski.
**sàtanski** pril. (hebr.) - poput Satane, na Satanin način, đavolski.
**sàtara** im. ž. r. (ar.) - mesarska i kuhinjska sjekirica, bradva.
**sàtarāš** im. m. r. (ar.) - vrsta jela od raznovrsnog isjeckanog i propržženog povrća.
**satèlit** im. m. r. (lat.), g. mn. *satèlītā* - astr. pratilac planete; slijepi sljedbenik, privrženik, podložni pristalica; prenes. saučesnik, skutonoša; ortak u poslu.
**sàtem-jèzici** - istočna skupina indoevropskih jezika (indo-iranski, armenski, albanski, slavenski, baltijski), za razliku od kentum-jezika, tj. zapadne skupine indoevropskih jezika.
**sàtīr** im. m. r. (grč.), g. jd. *satíra* - pohotljivo božanstvo u helenskoj mitologiji; kozonogi i dlakavi demon; prenes. razbludan čovjek.
**sàtira** im. ž. r. (lat.), g. mn. *sàtīrā* - vrsta književnog djela u kojem se izruguje, jetko ismijavaju pojave iz života.
**satìričan** prid. (lat.), odr. v. *satìričnī* - koji sadrži i izražava satiru, podrugljiv, zajedljiv.
**satìričār** im. m. r. (lat.), vok. jd. *satìričāru/satìričāre* - koji se bavi satirom, pisac satire, satirik.
**satìričkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na satiru.
**satìrički** pril. (lat.) - na satiričan način.
**satisfàkcija** im. ž. r. (lat.) - zadovoljština, nadomjestak.
**sàtjerati** gl. svrš., prez. *sàtjerām* - utjerati, stjerati; sabiti; potjerati naniže.
**sátnica** im. ž. r. (ar.) - novčana nadoknada za sat vremena rada, nadnica; raspored sati u školskoj nastavi.
**sàtnija** im. ž. r., g. mn. *sàtnījā* - četa od stotinu vojnika.
**sàtrap** im. m. r. (grč.) - pokrajinski namjesnik u Perziji; prenes. okrutan i samovlasan poglavar, despot.
**satràpija** im. ž. r. - pokrajina kojom je upravljao satrap; prenes. zemlja s okrutnim i samovoljnim gospodarom.
**sàtrati/sàtrti** gl. svrš., prez. *sàtarēm/sàtrēm* - smrviti, zdrobiti, smožditi, skršiti.
**sàučesnīk** im. m. r., n. mn. *sàučesnīci* - onaj koji s nekim učestvuje, sudjeluje, sudionik.
**sàučesnica** im. ž. r. - žena saučesnik.
**sàučēšće** im. s. r. - saosjećanje žalosti s onim koga je zadesila nesreća, samilost, sažaljenje, sućut; sudjelovanje sa nekim u nečem.
**sàuna** im. ž. r. (fin.) - parna kupka.
**sàv** zamj. i prid. - koji je bez izuzetka, cjelokupan; cio, cijel, čitav.
**Sáva** im. ž. r., g. jd. *Sávē* - najveća balkanska rijeka, protiče duž sjeverne bosanske državne granice i ulijeva se u Dunav.
**savàna** im. ž. r. (špan.) - velika sušna tropska oblast, prerija, stepa.
**sàvat** im. m. r. (ar.) - gravura, graviranje; gravirano, ornamentirano srebro.
**sávez** im. m. r. - vezanost, veza, povezanost; ugovor, sporazum o zajedničkoj saradnji; povezivanje više država u jednu ugovornu (ustavnu) cjelinu ili više organizacija istog djelokruga.
**sávezničkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada saveznicima.
**sávezničk**i pril. - na način saveznika.
**sáveznīk** im. m. r., n. mn. *sáveznīci* - onaj koji je s kim vezan, u savezu, član saveza, partner; pomagač u čemu.
**sáveznīštvo** im. sr. r., g. mn. *sáveznīštāvā* - saveznički odnos.
**savìjāč** im. m. r., g. jd. *savijáča* - pribor, za savijanje; anat. dvoglavi mišić na prednjoj strani nadlaktice, biceps.
**savìjača** im. ž. r. - pita od jufke koja se savija u role ili zvrkove.

**savìjenōst** im. ž. r., instr. jd. *savìjenošću/savìjenosti* - osobina ili stanje onoga što je savijeno.

**savijútak** im. m. r., n. mn. *savijúci* - ono što je savijeno; zavoj, okuka, zavijutak.

**savínuti** gl. svrš., prez. *sàvīnēm* - saviti, prigeti, prignuti, iskriviti.

**sàviti (se)** gl. svrš., prez. *sȁvijēm (se)* - učiniti da nešto pravo postane krivo, iskriviti, zgrbiti; sagnuti, prikloniti; skvrčiti, zgrčiti; smotati, zaviti, uviti; sastaviti, oviti, omotati, priviti; priklopiti, priviti, složiti; iskriviti se, zgrbiti se, zguriti se; skupiti se, sabrati se; smjestiti se, skloniti se.

**savìtljiv** prid., odr. v. *savìtljivī* - koji se može savijati, gibak, elastičan.

**savìtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *savìtljivošću/savìtljivosti* - svojstvo, osnovna osobina onoga što je savitljivo.

**sávjesno** pril. - kako nalaže savjest, po savjesti, zdušno.

**sávjesnōst** im. ž. r., instr. jd. *sávjesnošću/sávjesnosti* - osobina onoga što je savjesno.

**sávjest** im. ž. r., instr. jd. *sávješću/sávjesti* - osjećanje moralne odgovornosti za svoje postupke, svijest o posljedicama svojih postupaka.

**sávjestan** prid., odr. v. *sávjesnī* - koji postupa po savjesti; odgovoran; pošten.

**sávjet** im. ž. r. - mišljenje, preporuka šta i kako treba raditi ili kako postupiti u određenom slučaju; savjetovanje; skup osoba koji o nečemu vijećaju, odlučuju; grupa lica istog zvanja, vijeće, kolegij; savjetodavni odbor pri nekoj ustanovi.

**sávjetničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na savjetnike.

**sávjetnički** pril. - poput savjetnika, na način savjetnika.

**sávjetnīk** im. m. r., n. mn. *sávjetnīci* - onaj koji daje savjete, savjetuje, savjetodavac; visoki službenik u nekom organu ili instituciji; naziv ili sastavni dio naziva, zvanja, titula.

**sávjetnica** im. ž. r. - žena savjetnik.

**savjetodávac** im. m. r., g. mn. *savjetòdāvācā* - onaj koji daje savjete, savjetnik.

**savjetòdāvka** im. ž. r., dat. jd. *savjetòdāvki* - žena savjetodavac.

**sávjetovalīšte** im. s. r. - ustanova nadležna za savjetovanje i objekat gdje je smještena.

**sávjetovati** gl. nesvrš., prez. *sávjetujēm* - davati savjet.

**savládati (se)** gl. svrš., prez. *sàvlādām* - nadjačati, pobijediti u borbi, svladati; obuzdati, obvladati; nadvladati, nadjačati svoje osjećaje, uzdržati se.

**savlàdiv** prid., odr. v. *savlàdivī* - koji se može savladati.

**sàvremen** prid., odr. v. *sàvremenī* - koji se odnosi na sadašnje vrijeme, sadašnji; moderan; suvremen.

**sàvremenīk** im. m. r., n. mn. *sàvremenīci* - suvremenik, onaj koji živi s kim u isto vrijeme.

**sàvremenica** im. ž. r. - suvremenica.

**sàvr̄šen** prid., odr. v. *sàvr̄šenī* - bez ikakvog nedostatka, potpun, uzorit, idealan; perfektan.

**sàvr̄šeno** pril. - na idealan način, potpuno, posve.

**sàvr̄šenōst** im. ž. r., instr. jd. *sàvr̄šenošću/sàvr̄šenosti* - osobina onoga koji je savršen, svojstvo onoga koji je savršen; savršenstvo, uzoritost.

**savršénstvo** im. s. r., g. mn. *savr̀šēnstāvā* - savršenost.

**sȁz** im. m. r. (perz.), n. mn. *sàzovi* - starinska tambura sa dugačkom drškom.

**sàzdati** gl. svrš., prez. *sàzdām,* trp. prid. *sȁzdān* - sazidati, izgraditi, sagraditi, napraviti, stvoriti.

**sáziv** im. m. r. - poziv na sastanak, skup, sazivanje.

**sazīvāč** im. m. r., g. jd. *saziváča* - onaj koji saziva, pozivač, pozivnik.

**sazivàčica** im. ž. r. - žena sazivač.

**sazívānje** gl. im. s. r. prema sazivati.

**sazívati** gl. nesvrš., prez. *sàzīvām* - uputiti poziv za skup, za zasjedanje.

**sàzlija** im. m. r. (perz.-tur.), g. mn. *sȁzlījā* - svirač na sazu.

**saznánje** gl. im. s. r. - nova misao, otkriće, predstava o nečemu, spoznaja.

**sàznati** gl. svrš., prez. *sàznām* - otkriti novu misao ili činjenicu, dobiti, steći novo saznanje, doznati o nečemu.

**saznávati** gl. nesvrš., prez. *sàznājēm* - up. saznati.

**sàzuti** gl. svrš., prez. *sȁzujēm* - skinuti obuću s nogu, izuti.



**sazúvati** gl. nesvrš., prez. *sàzūvām* - up. sazuti.

**sàzviježđe** im. s. r. - astr. grupa zvijezda u svemiru (nazvana posebnim imenom).

**sȁzvūčan/sázvučan** prid., odr. v. *sȁzvūčnī/sázvučnī* - koji zvuči jednako, skladno s drugim zvukom.

**sȁzvūk** im. m. r., n. mn. *sȁzvūci* - suzvuk, zvuk koji se slaže sa drugim zvukom.

**sȁzvūčje/sázvūčje** im. s. r. - skladno složeni zvukovi, tonovi; harmonija.

**sažalijèvati** gl. nesvrš., prez. *sažàlijevām* - up. sažaliti (se).

**sàžaliti (se)** gl. svrš., prez. *sàžalīm (se)* - osjetiti žalost, saosjećanje prema nekome, žaliti nekoga; osjetiti sažaljenje, samilost prema nekome; postati žalostan, ožalostiti se.

**sažaljénje** im. s. r. od sažaliti (se).

**sažàljiv** prid., odr. v. *sažàljivī* - koji je podložen sažaljenju, žalostiv, samilostan, merhametli.

**sažàljivo** pril. - na sažaljiv način.

**sàžeći** gl. svrš., *sažèžēm* - spaliti, sagoriti, vatrom satrati.

**sȁžēt** prid., odr.v. *sȁžētī* - ukratko izražen, zbijen, jezgrovit, koncizan.

**sažétak** im. m. r., n. mn. *sažéci* - ono što je sažeto, rezime.

**sàžēti** gl. svrš., prez. *sȁžmēm* - reći ukratko, skratiti, stisnuti, smanjiti obim.

**sàžimānje** gl. im. s. r. prema sažimati.

**sàžimati** gl. nesvrš., prez. *sàžimām* - up. sažeti, skraćivati.

**sȁžēto** pril. - na sažet način, jezgrovito.

**sȁžētōst** im. ž. r., instr. jd. *sȁžētošću/sȁžētosti* - osobina onoga što je sažeto.

**sàžgati** gl. svrš., prez. *sàžgām* - sažeći, spaliti, sagoriti, vatrom satrati.

**sažívjeti se** gl. svrš., prez. *sàžīvīm se* - naviknuti se na zajednički život s nekim, odomaćiti se; postati prisan, zbližiti se.

**saživljávati se** gl. nesvrš. i uč., prez. *sažìvljāvām* - up. saživjeti se.

**sažvákati** gl. svrš., prez. *sàžvāčēm* - zubima isjeći, usitniti i razmekšati hranu.

**scȅna/scéna** im. ž. r. (grč.) - pozornica, bina, stejdž; mjesto za nastupanje glumaca i drugih izvođača u teatru. pojedinačni dio drame; pojedinačni prizori u romanu; slika događanja u životu itd.

**scènārīj** im. m. r. (grč.) - književni tekst s elementima dramske radnje na osnovu kojeg se pravi film; plan izvođenja pozorišnog komada, opis dramske radnje; scenario.

**scènārio** im. m. r. (grč.) - scenarij.

**scenàrist(a)** im. m. r. (grč.) - autor, pisac scenarija.

**scenarìstica/scenaristkinja** im. ž. r. (grč.) - žena autor scenarija.

**scèničnōst** im. ž. r., instr. jd. *scèničnošću/scèničnosti* - svojstvo onoga što je scenično, pogodno za scenu.

**scȅnograf/scenògraf** im. m. r. (grč.) - onaj koji prema scenariju postavlja, dekoriše pozornicu, kazališni slikar.

**scenògrafkinja** im. ž. r. (grč.) - žena scenograf.

**scenogràfija** im. ž. r (grč.) - postavka scene na pozornici; svi poslovi, osobito slikarski, koji se odnose na pripremu pozornice za predstavu.

**scenògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na scenografe i scenografiju.

**scenògrafski** pril. (grč.) - na način scenografije, prema scenografiji.

**scênskī/scȅnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na scenu; koji je kao na sceni.

**scênski/scȅnski** pril. (grč.) - svojstveno scenskom izrazu, dramski.

**se** zamj. - kraći (enklitički) oblik povratne zamjenice *sȅbe* (npr. uz. gl. *češljati se*).

**seànsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *seànsī/seánsā* - sjednica; spiritistički sastanak.

**sȅbar** im. m. r. (arh.), g. jd. *sȅbra*, n. mn. *sȅbri*, g. mn. *sȅbārā* - rob, patnik, sužanj, uznik.

**sèbičan** prid., odr.v. *sèbičnī* - koji samo sebe podmiruje, a ne misli na druge, lukav, egoističan, posesivan.

**sèbičnōst** im. ž. r., instr. jd. *sèbičnošću/sèbičnosti* - osobina onoga koji je sebičan, samoživost, posesivnost, egoizam.

**sèbičnjāk** im. m. r., n. mn. *sèbičnjāci* - onaj koji je sebičan, egoista.

**sèbīlj** im. m. r. (ar.), g. jd. *sebílja* - javna dobrotvorna česma sa hladnjakom i klupama za odmor.

**secèsija** im. ž. r. (lat.) - polit. odjeljivanje, razdvajanje, rascjep, otcjepljenje; naziv za pokret u likovnoj umjetnosti i arhitekturi na prelazu 19. i 20. stoljeća.

**secèsījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na secesiju.

**secírānje** gl. im. s. r. (lat) od secirati.

**secírati** gl. nesrš. (lat), prez. *sècirām* - parati, rezati; anat. rasijecati i otvarati leš radi pronalaženja uzroka smrti i medicinskog proučavanja; prenes. analizirati, raščlanjivati.

**sèćija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sȅćījā* - dio namještaja, zastrta klupa za sjedenje, uzdignuto sjedište u odnosu na šiljte.

**sȅdam** broj - oznaka za ono što je za jedan veće od šest, a manje od osam; obilježava se brojkom 7; naziv te brojke.

**sȅdatīv** im. m. r. (lat.) - sredstvo za umirenje živaca.

**sèdef** im. m. r. (ar.) - blistava masa kojom je obložena unutrašnjost biserne školjke; školjka bisernica.

**sedìment** im. m. r. (lat.), g. mn. *sedìmenātā* - talog, naslaga, mulj.

**sedimentácija** im. ž. r. (lat.) - taloženje.

**sȅdlār** im. m. r., g. mn. *sȅdlārā* - onaj koji pravi sedla, koji se bavi sedlarstvom.

**sȅdlast** prid., odr. v. *sȅdlastī* - koji je nalik sedlu, poput sedla, koji ima oblik sedla, ulegnut.

**sèdlati** gl. nesvrš., prez. *sèdlām* - stavljati i pritezati sedlo na konja.

**sèdlo** im. s. r., g. jd. *sèdla*, g. mn. *sedálā/sȅdālā/sédlā* - lahki, obično kožni samar, sjedalo za jahanje na konju; planinski prevoj.

**sedmèrica/sedmòrica** br. im. ž. r. - ob. sedmorica, skup od sedam muškaraca.

**sȅdmero/sȅdmoro** zb. br. - skupina od sedam živih bića.

**sèdmica** im. ž. r., g. mn. *sȅdmīcā* - naziv za brojku 7 i ono što je njom označeno; sedam dana, nedjelja, tjedan, hefta.

**sèdmičan** prid., odr. v. *sèdmičnī* - koji se odnosi na sedmicu, koji se vrši (dešava) svakih sedam dana; nedjeljni, tjedni, heftični.

**sèdmičnīk** im. m. r., n. mn. *sèdmičnīci* - list koji izlazi sedmično, nedjeljnik, tjednik.

**sèdmično** pril. - svake sedmice, nedjeljno, tjedno, heftično.

**sedmìna/sèdmina** im. ž. r. - sedmi dio jednog cijelog; grupa od sedam ljudi; sjećanje, pomen koji se daje umrlom sedam dana poslije smrti.

**sȅdra** im. ž. r., g. mn. *sȅdrī/sêdrā* - geol. porozan krečnjak koji se stvara na slapovima i drugim mjestima gdje se sliva tekuća voda cijednica; siga, travertin.

**sȅdrast** prid., odr. v. *sȅdrastī* - koji ima osobine sedre, poput sedre, koji nalikuje sedri.

**sedžáda/serdžáda** im. ž. r. (ar.) - ukrašeni prostirač, ćilimčić koji muslimanima služi za obavljanje namaza, ili ukrasni predmet; ob. serdžada.

**sèdžda** im. ž. r. (ar.), g. j. d. *sèdždē*, g. mn. *sèdždī* - sastavni dio muslimanske molitve, namaza, kada se priginje sa koljena ničice glavom dodirujući tlo čelom i nosom.

**sȅf** im. m. r. (engl.), n. mn. *sèfovi* - zaštićeni čelični sanduk ili ormar(ić) u bankama za čuvanje novca i drugih dragocjenosti.

**sȅfard** im. m. r. (hebr.) - naziv za Jevreja, porijeklom iz Španije.

**sèfer** im. m. r. (ar.) - put, putovanje; ratni pohod, rat.

**sȅfiti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *sȅfīm (se)* - smetnuti s uma, posefiti, zaboraviti, zabuniti se.

**sèfte** im. sr. r. (ar.), g. jd. *sèfteta*, n. mn. *seftèta*, g. mn. *seftétā* - prvi dnevni pazar u dućanu.

**seftèdžija** im. m. i ž. r. (ar.-tur.) - prvi dnevni kupac u dućanu; prvi koji nešto radi; pionir.

**sègment** im. m. r. (lat.), g. mn. *sègmenātā* - geom. dio kruga omeđen lukom i njegovom tetivom (ravni segment), odsječak, dio čega.

**segmentácija** im. ž. r. (lat.) - dijeljenje na odsječke, cijepanje, brazdanje; biol. stvaranje ćelija, stanica dijeljenjem, diobom.

**segregácija** im. ž. r. (lat.) - odjeljivanje, odvajanje, razdvajanje, razlučivanje, rastavljanje, razdruživanje; politika odvajanja i ograničavanja prava dijelova stanovništva na temelju vjere, rase, pola i sl., aparthejd.

**sehára** im. ž. r. (ar.) - ukrašeni djevojački sanduk u kojem se drži ruho za udaju;



sanduk za odlaganje i čuvanje kućnih dragocjenosti; skrinja, škrinja.

**sèhūr** im. m. r. (ar.), g. jd. *sehúra* - muslimanski ranojutarnji objed (do svanuća) prije početka posta tokom ramazana.

**sȅir** im. m. r. (ar.) - gledanje, razgledanje, naslađivanje u posmatranju lijepog.

**sȅiriti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *sȅirīm* - promatrati, razgledati, uživati u promatranju i razgledanju.

**sèisana/sêjsana** im. ž. r. (perz.) - konj u svatovima natovaren djevojačkim ruhom; djevojačko ruho.

**sèiz** im. m. r. (perz.) - konjušar, sluga pratilac zadužen za konja.

**seìzmičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na potrese, na zemljotrese, koji je izložen potresima; koji registruje potrese.

**seizmògraf** im. m. r. (grč.) - instrumenat za registrovanje potresa tla i označavanje njihove jačine.

**séja** im. ž. r., hip. - sestra, seka od milja.

**sèjmen** im. m. r. (perz.) - pripadnik jednog roda janjičarske pješadije; stražar, pandur, žandar.

**séka** im. ž. r., dat./lok. jd. *séki*, hip. - sestra od milja; općenito djevojka.

**sekàntan** prid. (tal.), odr. v. *sekàntnī* - koji se lahko nasekira; nervozan, nesnosan, nepodnošljiv; koji zanovijeta; svadljiv.

**sèkcija** im. ž. r. (lat.) - odjeljenje, odsjek kakve ustanove, organizacije, društva; grupa ljudi izdvojena za izvršenje nekog zadatka; dio, sastojak neke cjeline; dio pruge ili puta, sektor.

**sekìrati (se)** gl. nesvrš. (tal.), prez. *sekìrām (se)* - uzrujavati koga, zanovijetati, dosađivati, gnjaviti; ljutiti, gristi, srditi (se).

**sekrécija/sèkrēcija** im. ž. r. (lat.) - fiziol. proces izdvajanja sekreta iz organizma ili pojedinih organa; sokovi koje izlučuju žlijezde ili drugi organi u organizmu.

**sèkrēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *sekréta* - tajna, zagonetka; fiziol. izlučevina.

**sekrètār** im. m. r. (lat.), g. jd. *sekretára*, vok. jd. *sȅkretāru/sȅkretāre* - onaj koji vodi administrativne poslove neke ustanove, tajnik, pisar, djelovođa; visoki službenik u vladi nekih zemalja, ministar.

**sekretàrica/sekrètārka** im. ž. r. (lat.) - tajnica, uredska pomoćnica.

**sȅks** im. m. r. (lat.) - spolni nagon, spolnost; vođenje ljubavi.

**sèkser** im. m. r. (njem.) - šestak, stari austrijski novac od šest krajcara.

**sȅksi** prid. (engl.) - zavodljiv(a).

**sèkstēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *sekstéta* - kompozicija za šest instrumenata ili šest glasova; orkestar od šest instrumenata ili šest pjevača.

**sȅksuālan** prid. (lat.), odr. v. *sȅksuālnī* - koji se odnosi na spol, na spolni život, spolni.

**seksuálnōst** im. ž. r., instr. jd. *seksuálnošću/seksuálnosti* - spolni nagon, polnost.

**sȅkta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *sȅktī/sêktā* - religijska grupa koja se odvojila od vjerske zajednice; zatvorena grupa istomišljenika međusobno vezanih uskim interesima.

**sèktāš** im. m. r. (lat.), g. jd. *sektáša* - onaj koji se podvaja, sektaši; član sekte.

**sȅktor** im. m. r. (lat.) - geom. dio kruga omeđen lukom i dvama polupřečnicima, kružni isječak; odsjek, grana, područje nečije nadležnosti, djelokrug; dio zemljišta; vojn. dio bojišta ili djelovanja velike vojne formacije.

**sȅkulāran** prid. (lat.), odr. v. *sȅkulārnī* - stoljetni, stogodišnji; svjetovni, necrkveni, laički.

**sekùnda** im. ž. r., g. mn. *sekùndī/sekúndā* - jedinica mjere za vrijeme, šezdeseti dio minute; graf. ozn. ("); trenutak, časak, hip, tren; jedinica mjere ugla i luka; muz. drugi stepen u dijatonskoj skali, ljestvici; drugi glas u pjevanju ili drugi instrument u orkestru.

**sekùndant** im. m. r. (lat.), g. mn. *sekùndanātā* - svjedok i posrednik onome koji sudjeluje u dvoboju.

**sȅkundāran** prid. (lat.), odr.v. *sȅkundārnī* - drugi, drugi po redu, po važnosti, drugorazredan, drugoredan, sporedan, uzgredan, podređen, zavisan, pomoćni.

**sekundírati** gl. nesvrš., prez. *sekùndīrām* - muz. pratiti u sviranju ili pjevanju, pjevati drugi, prateći glas; povlađivati kome u govoru ili u djelovanju; poma-

gati, potkrepljivati, podupirati koga u čemu; biti sekundant u dvoboju.
**sekvènca** im. ž. r. (lat.), g. mn. *sekvēncī* - muz. ponavljanje nekog motiva na različitim stupnjevima skale; detalj, kadar, najmanja filmska scena, epizoda, nekoliko kadrova povezanih u istu cjelinu.
**sélac** im. m. r., g. jd. *sélca*, g. mn. *sêlācā* - selilac, onaj koji nema stalnog boravišta, koji se stalno ili periodično seli.
**sèlām** im. m. r. (ar.), g. jd. *seláma* - muslimanski pozdrav, znači: spas, mir, smirenost.
**selámet** im. m. r. (ar.) - spas, spasenje.
**sélce/seòce** im. sr. r., g. jd. *sélceta/seòceta*, g. mn. *sélcētā/seòcētā*, dem. i hip. - malo selo.
**selèkcija** im. ž. r. (lat.) - odabiranje, izbor.
**sèlektīvan** prid., odr. v. *sèlektīvnī* - koji ima svojstvo selekcije, koji dobro odabire, razlučuje.
**sèlektor** im. m. r. (lat.) - onaj koji vrši selekciju, izbor, izbornik; odabirač, probirač.
**selektòrica/sèlektōrka** im. ž. r. - žena selektor.
**sèlēndra** im. ž. r., g. mn. *sèlēndrī*, pejor. - neugledno, zabačeno i zapušteno selo.
**sèlica** im. ž. r., g. mn. *sèlīcā* - ptice i dr. živa bića koja imaju nagon da u određeno vrijeme mijenjaju stanište; ženska osoba koja često mijenja mjesto boravka; nestalna osoba uopće.
**sèlidba** im. ž. r., g. mn. *sèlidbī/sèlidābā* - mijenjanje mjesta boravka, seljenje, seoba.
**sèlilac** im. m. r., g. jd. *sèlioca*, n. mn. *sèlioci*, g. mn. *sèlilācā* - onaj koji se seli, preseljava, selac.
**sèlīšte** im. s. r., n. mn. *sèlīšta*, g. mn. *sèlīštā* - seoski posjed; mjesto gdje je nekad bilo selo, naselje, selo, zaselak.
**sèliti (se)** gl. nesvrš., prez. *sèlīm (se)* - seliti se, prevoditi iz jednog stana ili mjesta u drugo u cilju trajnijeg naseljavanja; pomjerati (se) s mjesta na mjesto.
**seljàkati (se)** gl. nesvrš., prez. *seljàkām (se)* - up. seliti (se).
**sèlo** im. sr. r., g. jd. *sèla*, g. mn. *sélā* - manje ljudsko naselje, nastamba čiji se stanovnici pretežno bave zemljoradnjom i stočarstvom.
**sèlvija** im. ž. r. (perz.) - čempres.
**seljàčina** im. m. r., augm. i pejor. - sirov, prost, neuglađen čovjek, prostak.
**sèljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na seljake, koji je svojstven seljacima; prostački, surov, neprofinjen.
**sèljāčki** pril. - poput seljaka; prostački, neprofinjeno.
**sèljāk** im. m. r., n. mn. *seljáci* - čovjek koji živi na selu i bavi se obradom zemlje i uzgojem stoke; zemljoradnik, ratar; stanovnik sela; prenes. neotesanac, prostak, primitivac.
**seljàkinja/sèljānka** im. ž. r. - ob. seljanka, žena koja živi na selu.
**seljànkuša** im. ž. r., pejor. - seljanka; seljakuša, seljankura, seljančura.
**sèljanin** im. m. r., n. mn. *sèljani* - seljak.
**seljáštvo** im. s. r., g. mn. *seljáštāvā/sèljāštāvā* - seljaci kao društveni stalež, klasa.
**sèmafōr**im. m. r. (grč.) - svjetlosni signalni uređaj na raskrsnici; sport. pano na stadionu na kojem se ispisuju rezultati takmičenja, displej.
**semàntika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *semàntici* - značenje; nauka o značenjima riječi; semaziologija.
**sèmestar** im. m. r. (lat.), g. jd. *sèmestra* - jedan zaokružen nastavni period na fakultetu.
**sèminār/semìnār** im. m. r. (lat.) - oblik praktične nastave na fakultetu; povremena teorijska i praktična obuka o nekom aktuelnom pitanju; kršćansko bogoslovno učilište, sjemenište.
**sèminārskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na seminar.
**semiològija** im. ž. r. (grč.) - opća teorija znakova; semiotika; med. dio medicine koji proučava znakove, simptome bolesti, simptomatologija.
**Sèmīt** im. m. r. - potomak biblijskih Sema koji naseljavaju zemlje Bliskog i Srednjeg istoka, sjevernu i sjeveroistočnu Afriku.
**sèmītskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Semite.
**senábija** im. ž. r. (tur.-ar.) - jabuka iz Sinoba, vrsta bosanske jesenske, nakisele, sočne jabuke.



**sènāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *senáta* - najviše državno vijeće u starom Rimu; gornji dom parlamenta u mnogim državama zapadne demokratije; vijeće, savjet općenito.
**sènātor** im. m. r. (lat.) - član senata, vijećnik, savjetnik.
**sènātskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na senat.
**sèndvič** im. m. r. (engl.) – jelo od dva komada hljeba između kojih je neki nadjev (meso, sir, maslac i dr.).
**sènf** im. m. r. (njem.) - vrsta umaka od samljevenog sjemena gorušice; gorušica, gorčica, slačica.
**sènīlan** prid. (lat.), odr.v. *sènīlnī* - koji je posenilio od starosti, koji zaboravlja, koji slabo pamti itd.
**senílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *senílnošću/senílnosti* - stanje onoga koji je senilan, staračka slabost, duševna i tjelesna ishlapjelost.
**sênior/sèniōr** im. m. r. (lat.) - stariji čovjek, pretpostavljeni starješina; stariji član neke zajednice.
**sentènca/sentèncija** im. ž. r. (lat.) - mudra pouka, izreka; poslovica; pravn. rješenje, odluka, presuda.
**sentìment** im. m. r. (lat.), g. mn. *sentìmenātā/sentimènātā* - duboko osjećanje, čuvstvo, emotivno uzbuđenje.
**sèntimentālan** prid. (lat.), odr. v. *sèntimentālnī* - odveć čuvstven, pretjerano osjećajan, preosjetljiv; saosjećajan, bolećiv.
**sèntimentālno** pril. (lat.) - sa sentimentom, na sentimentalan način.
**sentimentálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *sentimentálnošću/sentimentálnosti* - osobina i stanje onoga koji je sentimentalan; osjećajnost, čuvstvenost.
**senzácija** im. ž. r. (lat.) - jak, dubok utisak, veliko ubuđenje; događaj koji izaziva veliko uzbuđenje i zaprepaštenje u javnosti.
**sènzacionālan** prid. (lat.), odr. v. *sènzacionālnī* - koji se odnosi na senzaciju, kome je cilj da stvori snažan utisak; senzacijski.
**senzacionalìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji ima svojstva senzacionalizma, senzacionalan.
**sènzibīlan** prid. (lat.), odr. v. *sènzibīlnī* - vrlo osjetljiv na fizičke i moralne utiske; nježan, prijemčiv; tankoćutan, osjećajan, čuvstven.
**senzibìlitēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *senzibilitéta* - senzibilnost, tankoćutnost, čuvstvenost.
**sènzibīlno** pril. (lat.) - na senzibilan način, s jakim osjećanjem.
**senzibílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *senzibílnošću/senzibílnosti* - svojstvo, stanje onoga što je senzibilno; osjetljivost.
**sènzuālan** prid. (lat.), odr. v. *sènzuālnī* - čulan, puten; sladostrastan; koji pokazuje, očituje čulnost.
**seòba** im. ž. r., g. mn. *seóbā* - selidba, promjena obitavališta; zool. periodično kretanje, premještanje životinja izazvano promjenom uvjeta života ili nagonom.
**seòce** im. s. r., g. jd. *seòceta*, dem. - selce, malo selo.
**sēoskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada selu, koji se odnosi na selo.
**sepàrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *separáta* - izdvojen otisak nekog članka iz knjige ili zbornika.
**separàtist(a)** im. m. r. (lat.), g. mn. *separàtīstā* - pristalica separatizma.
**separatìstica/separàtistkinja** im. ž. r. (lat.) - žena separatist.
**separatìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *separatìzma*, g. mn. *separatìzāmā* - težnja za odvajanjem, otcjepljenjem; disolucija.
**sepàrātor** im. m.r. (lat.) - aparat, uređaj za odvajanje nekog elementa iz kakve mješavine; vrcaljka, centrifuga.
**sepàrē** im. m. r. (fr.), g. jd. *separèa*, g. mn. *separéā* - izdvojeni prostor, zasebna prostorija u nekom objektu za one koji žele biti nasamo.
**separírati/sepàrisati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sepàrīrām/sepàrišēm (se)* - odvojiti, odvajati (se); odijeliti, odjeljivati (se); izdvajati postupkom separacije.
**sèpet** im. m. r. (perz.) - duboka korpa od pruća ili šintri za prenošenje tereta; kotarica, krošnja, košara, košarica.
**sēpsa** im. ž. r. (grč.) - trovanje krvi, opća zaraženost organizma mikrobima.

**sèptēmbar** im. m. r. (lat.), g. jd. *sèptēmbra*, g. mn. *sèptēmbārā* - deveti mjesec u godini, rujan.
**sèrbez** prid. i pril. (perz.) - slobodan, bez straha, smion, odvažan, nezavisan, samostalan; slobodno, neusiljeno, bez straha.
**sèrdār** im. m. r. (perz.), g. jd. *serdára* - glavar, starješina, zapovjednik, starješina, vojvoda.
**serenáda** im. ž. r. (tal.) - večernja ljubavna pjesma koja se izvodi ispod prozora djevojke.
**sèrhat** im. ž. r. (perz.-ar.) - krajina, pogranični kraj, granica.
**serhàtlija** im. m. r. (perz.-tur) - krajišnik, graničar.
**sêrija** im. ž. r. (lat.) - niz proizvoda istih osobina proizvedenih serijski po istom kalupu u tvornici.
**serìjāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *serijála* - niz tematski povezanih publikacija, knjiž. djela, filmova itd.; tehn. niz proizvoda ili artikala izrađenih po istom kalupu, obrascu.
**sêrījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na seriju, koji je izrađen u seriji.
**sêrījski** pril. - na serijski način, u serijama.
**sèriōzan** prid. (lat.), odr. v. *sèriōznī* - ozbiljan, odgovoran, trezven; važan, značajan; pravi, istinit, zbiljski.
**serpentína** im. ž. r. (lat.) - vijugava staza, cesta koja mora biti krivudava zbog velike kosine gorskih obronaka.
**sérum** im. m. r. (lat.) - med. bistra zlatnožuta tečnost koja se izdvaja iz krvi koagulacijom i služi u liječenju bolesti.
**sèrver** im. m. r. (engl.), g. jd. *sèrvera* - tehn. glavni kompjuter, softver opsluživač kompjuterske mreže.
**sèrvēr** im. m. r. (engl.), g. jd. *servéra* - sport. igrač koji servira u odbojci, tenisu, ping-pongu.
**servijèta** im. ž. r. (fr.) - ubrus od tkanine ili papira pri objedu, salveta.
**sèrvīlan** prid. (lat.), odr. v. *sèrvīlnī* - ropski, ponizan, pokoran, puzav, podložan, udvoran.
**servírānje** gl. im. s. r. (engl.) od servirati.
**servírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *sèrvīrām* - prostrijeti, postaviti stol ili sofru; poslužiti jelom, podvoriti; iznijeti posudu na stol; sport. izvesti početni udarac u odbojci, tenisu, stonom tenisu.
**sèrvīs** im. m. r. (fr.), g. jd. *servísa* - posluživanje, usluga; dvorba; stalna služba za održavanje raznih sredstava; usluga, služba; sport. početni udarac, serva.
**sèrvīs** im. m. r. (fr.), g. jd. *servísa* - garnitura pribora za jelo.
**sèstra** im. ž. r., g. mn. *sestárā* - ženska osoba prema drugoj djeci istih roditelja; bolničarka; redovnica.
**sèstrična** im. ž. r. - sestrina kćerka.
**sèt** im. m. r. (engl.), n. mn. *sètovi* - dio teniske ili odbojkaške igre; uopće: određeni broj stvari koje idu zajedno.
**sèvāp** im. m. r. (ar.), g. jd. *sevápa* - sevab, dobročinstvo, dobro djelo i Božija nagrada za njega.
**sèvdāh** im. m. r. (ar.), g. jd. *sevdáha* - ljubav, ljubavna čežnja, ljubavni zanos, strast; ljubavna patnja; vatrena želja, uzdisanje.
**sevdàlīnka** im.ž.r. (ar.), dat./lok. jd. *sevdàlīnki* - bosanska čežnjiva ljubavna pjesma, bosanska narodna lirska pjesma.
**sèvdisānje** gl. im. s. r. (ar.) od sevdisati - ljubavna čežnja, milovanje.
**sèvdisati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *sèvdišēm* - biti zaljubljen, ljubiti, voljeti, imati ljubavnu čežnju, voditi ljubav.
**sèvep** im. m. r. (ar.) - uzrok, razlog, povod; vezn. radi, poradi.
**sèzam** im. m. r. (grč.) - bot. biljka suptropskih krajeva čije sjemenke služe kao ljudska hrana i začin, susam.
**sezóna** im. ž. r. (fr.) - jedno od četiri godišnja doba, dio godine; vrijeme koje najbolje odgovara za neku aktivnost.
**sèzōnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na sezonu, koji odgovara određenoj sezoni.
**sèzōnski** pril. (fr.) - u određeno godišnje doba; s vremena na vrijeme.
**sféra** im. ž. r. (grč.) - kugla, površina kugle; prenes. područje, djelokrug, sredina, okolnosti; pjesn. nebo, nebesa; nadzemaljski svjetovi, krajevi.
**sfînga** im. ž. r. (grč.), dat./lok. jd. *sfingi* - u starom Egiptu kamena figura ležećeg lava sa čovječijom glavom; mitol. kod starih Grka: životinja sa šapama lava, tijelom psa, glavom i grudima žene i s krilima; prenes. zagonetno biće i zagonetka uopće; bot. vrsta velikog noćnog leptira.



**sfragìstika** im. ž. r. (grč.), dat./lok. *sfragìstici* - pomoćna historijska disciplina koja proučava pečate; sigilografija.
**shéma** im. ž. r. (grč.) - šema, crtež koji prikazuje uređaj, mehanizam ili raspored dijelova nečega, plan organizacije čega; uzorak, predložak, obrazac, skica, nacrt; apstraktan, pojednostavljen prikaz nečega.
**shemàtičan** prid. (grč.), odr. v. *shemàtičnī* - koji se osniva na shemi, koji je u obliku sheme, s karakterom sheme; koji daje samo uopćenu sliku.
**shemàtičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *shemàtičnošću/shemàtičnosti* - svojstvo i stanje onoga što je shematično.
**shematìzam** im. m. r. (grč.) - sklonost pojednostavljivanju i gotovim rješenjima.
**shematizírati/shèmatizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *shematìzīrām/shèmatizujēm* - prikazivati nešto u općim crtama, u pojednostavljenom obliku, svoditi nešto na shemu, šablonizirati.
**shèmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na shemu.
**shèmatski** pril. (grč.) - na način, pomoću sheme, sa shemom.
**shizofrènija** im. ž. r. (grč.) - ob. šizofrenija, duševna bolest koju odlikuje rascjep ličnosti i nepovezanost psihičkih procesa.
**shòdan/shödan** prid. (rus.), odr. v. *shödnī* - koji je u skladu s čim, odgovarajući, pogodan, podesan.
**sholàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *sholàstici* - skolastika, filozofsko učenje evropskog srednjevjekovlja zasnovano na logicizmu sjedinjenom sa hrišćanskim učenjem; prenes. besplodno umovanje, formalno znanje bez veze sa životom i praksom.
**shȑvān** prid., odr. v. *shȑvānī* - obuzet duševnom i fizičkom nemoći i bezvoljnosti, klonuo, malaksao; skrhan.
**shȑvati** gl. svrš., prez. *shȑvēm* - nadvladati, savladati hrvanjem.
**shvàćānje/shvàtānje** gl. im. s. r. prema shvaćati/shvatati.
**shvàćati/shvàtati** gl. nesvrš., prez. *shvàćām/shvàtām* - up. shvatiti.
**shvàtiti** gl. svrš., prez. *shvàtīm* - razumjeti, odmah prozrijeti, svojim razumom sve konce povezati.
**shvàtljiv** prid., odr. v. *shvàtljivī* - koji se može shvatiti, razumjeti; razumljiv, pojmljiv.
**sìći** gl. svrš., prez. *sìđēm* - kretanjem se spustiti naniže, saći; napustiti kakvo uzdignuto mjesto; prenes. spustiti se na niži društveni položaj, napustiti pređašnji položaj (u vlasti).
**sìćūšan** prid., odr. v. *sìćūšnī*, dem. od sitan.
**sída** im. ž. r. (fr.) - med. sindrom stečene deficijencije imunološkog sklopa organizma, prenosi se zaraženom krvi (najčešće narkomanskom špricom) ili seksualnim općenjem; neizlječiva bolest; kuga savremenog doba, eids.
**sìdāš** im. m. r. (fr.), g. jd. *sidáša* - onaj koji je zaražen sidom, koji boluje od side.
**sidàšica** im. ž. r. (fr.) - žena oboljela od side.
**sìdro** im. sr. r., g. mn. *sìdārā* - naprava za vezanje plovnih objekata za dno rijeke ili mora, kotva.
**sìdžīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *sidžíla* - sudski protokol, zapisnik.
**sìdžim** im. m. r. (tur.) - uzica, konop, uže.
**sìfilis** im. m. r. teška zarazna polna bolest, francuska bolest, lues, frenga, vrenjak.
**sìga** im. ž. r. (lat.), dat./lok. jd. *sìgi* - krečnjačka tvorevina nastala taloženjem vode cijednice u pećinama.
**sìgnāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *signála* - znak, upozorenje, unaprijed utvrđen znak kojim se prenosi neka obavijest.
**signalizácija** im. ž. r. (lat.) - davanje signala, upozoravanje na nešto.
**signalizírati/sìgnalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *signalìzīrām/sìgnalizujēm* - davati, odašiljati signale, upozoravati.
**signatúra** im. ž. r. (lat.) - općenito znak, oznaka, obilježje, potpis, žig, biljeg, pečat; farm. papirna naljepnica s kopijom liječničkog recepta koju apotekar stavlja na izdati lijek; naljepnica sa brojem na prednjoj strani korica knjige ili na

hrptu, koji označava mjesto knjige u biblioteci.
**signírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *sìgnīrām* - obilježiti, označiti; potvrditi potpisom, parafirati.
**sìgūran** prid. (lat.), odr. v. *sìgūrnī* - koji nije izložen opasnosti, dobro zaštićen, bezbjedan; koji zaslužuje puno povjerenje, odan, pouzdan; na koga se može osloniti, čvrst, solidan.
**sìgūrno** pril. (lat.) - s najvećim pouzdanjem, čvrsto, odlučno, bez kolebanja; bez opasnosti, obezbijeđeno; po svoj prilici, jamačno.
**sigúrnosnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na sigurnost, koji stvara sigurnost, osigurava od opasnosti ili kvara, bezbjedonosni.
**sigúrnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *sigúrnošću/sigúrnosti* - stanje, osobina onoga koji je siguran, onoga što je sigurno, u kome nekome ili nečemu ne prijeti opasnost, odsutnost opasnosti; bezbjednost; uvjerenost, pouzdanje.
**sìhir** im. m. r. (ar.) - mađija, bajanje, čini, čarolija.
**sìhirbāz** im. m. r. (ar.-perz.) - vračar, čarobnjak, gatar.
**sihirbàzica** im. ž. r. (ar.-perz.) - žena sihirbaz.
**sìjāč** im. m. r., g. jd. *sijáča* - onaj koji sije sjeme; prenes. onaj koji širi, raznosi što među ljudima, sijatelj.
**sìjalica** im. ž. r. - električna žarulja, vakuumirana staklena naprava najčešće kruškasta oblika, služi za osvjetljavanje.
**sijáset** pril. (ar.) - mnogo, velika množina čega, silesija; nešto krupno, neprikladno.
**sìjati**[1] (se) gl. nesvrš., prez. *sìjā* - ispuštati, isijavati svjetlost, odašiljati zrake, svijetliti; biti jako osvijetljen; blistati izražavajući kakvo jako osjećanje; prenes. snažno se izražavati, ispoljavati; blistati, bliještati.
**sìjati**[2] gl. nesvrš., prez. *sìjēm* - bacati, razbacivati sjeme u zemlju; pomoću sita činiti da brašno bude prosijano.
**sìječanj** im. m. r., g. jd. *sìječnja* - narodni naziv za prvi mjesec u godini, januar.
**sìjed** prid., odr. v. *sijedī* - koji je posijedio, koji ima bijelu kosu i bradu.
**sijèditi** gl. nesvrš., prez. *sijèdīm* - poprimati svjetlosivu boju kose, postajati sijed.
**sijéldžija** im. m. i ž. r. (bos.-tur.) - onaj koji voli sijeliti.
**sijélo** im. s. r. - večernja sjedjeljka; zabava općenito; skup, zbor članova kakve zajednice.
**sìjeno** im. s. r. - trava pokošena i osušena za stočnu hranu; plast, stog; naviljak, kamara.
**sijèvati** gl. nesvrš., prez. *sìjevā* - ispuštati jaku svjetlost; prilikom grmljavine jako zasvijetliti; naglo se javljati u svijesti; probadati, žigati.
**sijèvnuti** gl. svrš., prez. *sìjevnē* - up. sijevati, prenes. naglo izletjeti; bljesnuti; naglo, oštro odgovoriti.
**sìktānje** gl. im. s. r. od siktati.
**sìktati** gl. nesvrš., prez. *sìkćēm*, onom. - ispuštati oštar i isprekidan glas "s" koji podsjeća na siktanje zmije; prenes. biti bijesan, izražavati gnjev.
**sìktav** prid., odr. v. *sìktavī* - koji izražava siktanje, koji sadrži siktanje.
**sìkter!** uzv. (tur.), pejor. - gubi se!, marš!
**siktèruša** im. ž. r. (tur.) - kafa koja se pripravlja za ispraćaj gosta; iron. treća po redu kafa (pored dočekuše i razgovoruše).
**sìla** im. ž. r., g. mn. *sîlā* - pokretačka energija; tjelesna ili fizička snaga čovjeka ili životinje; fizički pritisak, nasilje, primoravanje; duhovna moć, sposobnost čovjeka da ispolji umne i duhovne sposobnosti; energija kao pokretač mehaničkog kretanja; snaga; pravna moć; autoritet, sposobnost, moć djelovanja na koga; stepen, jačina, intenzitet, izbijanje, ispoljavanje čega; vojska, vojne jedinice; velika i jaka država; velika količina, mnoštvo čega.
**silàbičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji tvori slog, slogovni.
**sìlan/sîlan** prid., odr. v. *sîlnī* - koji ima silu, koji ispoljava snagu, moć; snažan, moćan, jak.
**sìlazak** im. m. r., g. jd. *sìlaska*, n. mn. *sìlasci* - hod, spuštanje niže; silaženje.
**sîlazan** prid., odr.v. *sîlaznī* - koji ima osobinu silaznosti, koji silazi, koji se spušta.



**sìlaziti** gl. nesvrš., prez. *sìlazīm* - ići naniže, prema dolje, spuštati se.
**siláža** im. ž. r. (fr.) - hrana za stoku od krmnih i drugih biljaka.
**sìledžija** im. m. r. (bos.-tur.) - nasilnik, zulumćar, grubijan.
**sìledžījskī** prid. odr. v. (bos.-tur.) - koji se odnosi na siledžiju.
**sìledžījski** pril. (bos.-tur.) - na način siledžije, nasilnički.
**silèsija** im. ž. r. - velika množina, neizmjeran broj, mnoštvo.
**sìlīcīj** im. m. r. (lat.) - hemijski elemenat crne boje i velike tvrdoće (Si), kremik.
**sìlīkāt** im. m. r. (lat.) - sol silicijevih kiselina.
**silikóza** im. ž. r. (lat.) - plućna bolest kopača dijamanata zbog udisanja prašine silicija u rudnicima.
**silìna** im. ž. r., g. mn. *silínā* - sila, snaga, moć; silovitost, žestina.
**sìlle** im. s. r. (perz.), g. jd. *sìlleta*, n. mn. *silèta* - ćuška, pljuska, šamar.
**sîlnica** im. ž. r. - fiz. krivulja koja pokazuje smjer elektro-magnetskog polja.
**sìlnica** im. ž. r. - žena silnik.
**sîlnīk** im. m. r., n. mn. *sîlnīci* - nasilnik, siledžija; onaj koji vlada silom, koji se u vlasti osilio, tiranin.
**sîlno/sìlno** pril. - snažno, moćno, vrlo jako.
**sìlōm** pril. - uz pomoć sile, koristeći silu, nasilno, nasilu; protiv svoje volje; jedva.
**sìlos/sìlos** im. m. r. (šp.) - visoka građevina, skladište za čuvanje žita opremljeno sredstvima za provjetravanje, hlađenje, sušenje, čišćenje, sortiranje, vaganje i automatsko punjenje u vreće.
**sìlovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sìlujēm* - silom primorati na polno općenje, nasilno obljubiti žensku osobu; prisiljavati, siliti.
**silòvit** prid., odr. v. *silòvitī* - koji ima veliku prodornu snagu, snažan; vrlo jak, silan; nasilan, naprasit; hirovit, obijestan, neobuzdan; ohol, nadmen; žestok, nagao, vatren; strastven; grub, oštar, surov; nemilosrdan.
**silòvito** pril. - na silovit način, svom silinom, snažno, žestoko; silom, nasilu; grubo, surovo.
**silòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *silòvitošću/silòvitosti* - osobina, svojstvo onoga koji je silovit, onoga što je silovito.
**silogìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *silogìzma*, g. mn. *silogìzāmā* - logički zaključak koji se izvodi iz dviju ili više pretpostavki.
**siluèta** im. ž. r. (fr.) - nejasna, mutna spoljna kontura nečega koja se vidi u daljini, u izmaglici.
**simbióza** im. ž. r. (grč.) - međuzavisna saživljenost dvaju organizama različite vrste u obostrano korisnoj zajednici; zajednica više ljudskih skupina, više etničkih grupa koje žive izmiješano u međuzavisnosti.
**sìmbōl** im. m. r. (grč.), g. jd. *simbóla* - znak, oličenje svih karakteristika kao oznaka za neki apstraktni pojam ili ideju; lik koji sadržava prikriveni smisao; općepriznati znak za kakve pojmove u nauci (npr. hemijski simboli i sl.).
**simbòličan** prid. (grč.), odr.v. *simbòličnī* - koji ima osobine simbola, koji se zasniva na simbolima.
**simbòličkī** prid. odr. v. (grč.) - koji je pun simboličnosti, koji pripada simbolici.
**simbòlički** pril. (grč.) - na simboličan način, poput simbola, simbolično.
**simbolizírati/sìmbolizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *simbolizīrām/sìmbolizujēm* - prikazivati u simbolima, predstavljati simbole, biti u ulozi simbola.
**simètrija** im. ž. r. (grč.) - srazmjernost, harmonija, podudarnost, skladnost, saglasnost.
**simètričan** prid., odr. v. *simètričnī* - koji se odnosi na simetriju; razmjeran, skladan, harmoničan, saglasan, skladan.
**sìmit** im. m. r. (ar.) - vrsta bijelog hljeba s posebnim kvasom od istucanog nohuta.
**simfònīčār** im. m. r. (grč.) - muzičar, kompozitor koji stvara simfonije ili svira u simfonijskom orkestru.
**sìmfōnija** im. ž. r. (grč.) - veliko muzičko djelo za orkestar od četiri stavke koje se međusobno razlikuju po tempu i karakteru, skladno udešene u saglasju.
**simfònījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na simfoniju; koji je određen za izvođenje, gudačkim, duhačkim i drugim instrumentima.

**simpàtičan** prid. (grč.), odr. v. *simpàtičnī* - koji izaziva simpatiju, mio, drag, privlačan, koji pobuđuje sklonost, ugodan, ljubazan.
**simpàtija** im. ž. r. (grč.) - saosjećanje, sklonost, privlačna snaga; duhovna srodnost, razumijevanje, slaganje; prenes. naklonost, ljubav; predmet naklonosti.
**simpàtisati/simpatizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *simpàtišēm/simpatìzīrām* - osjećati simpatiju, naklonost, privlačnu snagu prema nekome ili nečemu.
**simpatìzēr** im. m. r. (grč.), g. jd. *simpatizéra* - onaj koji gaji simpatije prema nečemu.
**simplificírati/sìmplifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *simplificīrām/simplifikujēm* - (u)činiti jednostavnim, razumljivim, pojednostavljivati, pojednostaviti.
**sìmpōzīj** im. m. r. (grč.), n. mn. *sìmpōziji* - skup, sastanak stručnjaka radi razmatranja nekog naučnog ili stručnog pitanja.
**sìmptōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *simptóma* - znak, obilježje neke bolesti; prenes. predznak, nagovještaj čega.
**simùlant** im. m. r. (lat.), g. mn. *simùlanātā* - čovjek koji se pretvara, prenemaže, lažac, blefer, foler; vojn. zabušant.
**simulírānje** gl. im. s. r. (lat.) od simulirati.
**simulírati** gl. nesvrš.(lat.), prez. *simùlīrām* - pretvarati se, prenemagati se, zavaravati, predstavljati nešto lažno.
**sìmultān** prid. (lat.), odr. v. *sìmultānī* - istovremen, istodoban, uporedan.
**sîn** im. m. r., n. mn. *sìnovi*, g. mn. *sìnovā/sinóvā* - muški potomak roditelja, osoba muškog roda prema svojim roditeljima.
**sinagóga** im. ž. r. (grč.) - hebrejski hram, templ, bogomolja.
**Sìnāj** im. m. r. - planina na Sinajskom poluostrvu, na kojoj je po Bibliji Mojsije (Musa) primio od Boga Deset zapovijedi.
**sínak** im. m. r., g. jd. *sínka*, vok. *sînko*, n. mn. *sínci*, g .mn. *sinákā* - hip. od sin.
**sindìkāt** im. m. r. (grč.), g. jd. *sindikáta* - organizacija radnika preko koje štite svoja prava.
**sìndrōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *sindróma* - med. skup simptoma koji nagovještavaju neku bolest.
**sìndžīr** im. m. r. (tur.), g. jd. *sindžíra* - lanac.
**sinèast** im. m. r. (fr.) - onaj koji stvara filmove, umjetnik u svijetu filma, stručnjak u kinematografiji.
**sìnglica** im. ž. r. (engl.) - gramofonska ploča sa po jednom pjesmom sa svake strane.
**sìngulār** im. m. r. (lat.) - gram. jednina.
**sinhrònija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: sinkronija, savremenost, istodobnost, istovremeno odvijanje dviju ili više pojava; lingv. razmatranje osobina jezičkih pojava u sadašnjem trenutku bez obzira na prijašnje stanje.
**sinhronizírati/sìnhronizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *sinhronìzīrām/sìnhronizujēm* - rjeđe: sinkronizirati, uskladiti šta, učiniti da se nešto događa istovremeno, provoditi sinhronizaciju.
**sìnija** im. ž. r. (ar.) - niski okrugli sto za objedovanje, sofra.
**sìnōć** pril. - prošle noći, jučer uvečer.
**sìnoćnī/sìnoćnjī** prid. odr. v. - koji se dogodio sinoć, sinošnji.
**sìnōd** im. m. r. (grč.), g. jd. *sinóda* - crkveni sabor episkopa, biskupa i svećenika, koncil.
**sinològija** im. ž. r. (perz.-grč.) - proučavanje jezika i kulture Kine.
**sinònīm** im. m. r. (grč.) - riječ različitog glasovnog sastava, a istog ili bliskog značenja, sličnoznačnica, istovjetnica.
**sinòpsis** im. m. r. (grč.) - nacrt, skica, pregled; film. sažet nacrt sadržaja budućeg filma kao podloga za izradu scenarija.
**sinòptičār** im. m. r. (grč.) - stručnjak za prognoziranje vremena, meteorolog koji proučava sinoptičke karte.
**sinòptičārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *sinòptičārki* - žena sinoptičar..
**sinòptičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji odnosi na sinoptičare.
**sînōv** prid. odr. v. - koji pripada sinu, sinovljev.
**sinóvac** im. m. r., g. mn. *sinóvācā* - bratov sin, bratić.



**sìnovljī/sinòvljī** prid. odr. v. - koji pripada sinu ili sinovima, koji se odnosi na sina i sinove.
**sìntagma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *sìntagmī/sìntāgmā* - skup dvije ili više punoznačnih riječi s jedinstvenim značenjem, povezanih istom funkcijom u rečenici.
**sìntaksa** im. ž. r. (grč.), g. mn. *sìntaksī/sìntāksā* - dio gramatike koji proučava strukturu rečenice: njezine dijelove i njihovo povezivanje i slaganje riječi u rečenici, vezanje jednih rečenica s drugim u jednu cjelinu, upotreba vrsta riječi, padeža i glagolskih oblika.
**sintètičan** prid. (grč.), odr. v. *sintètičnī* - dobijen, proizveden hemijskom sintezom, umjetni, vještački.
**sintètičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na sintetiku, sintetski.
**sintètički** pril. (grč.) - pomoću sinteze, hemijskim putem, na vještački način.
**sintètika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *sintètici* - vještački materijal dobijen hemijskim putem za razliku od prirodnog (npr. platno, tkanina).
**sintetizírati/sìntetizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *sintetìzīrām/sintetizujēm* - (iz)vršiti sintezu; spojiti/ spajati u cjelinu; umjetno proizvesti; dobiti hemijskim putem; sažeti.
**sìntētskī** prid. odr. v. (grč.) - umjetni, sintetički.
**sintéza** im. ž. r. (grč.) - metod izučavanja predmeta i pojava u njihovoj cjelini, u jedinstvu i uzajamnoj uzročnoj vezi s njihovim dijelovima; postupak kojim se razdvojene pojedinosti udružuju u jedinstvenu cjelinu; kompleksna cjelina sastavljena od sjedinjenih elemenata; dobijanje složenih hemijskih spojeva od jednostavnijih ili dobijanje spojeva neposredeno iz elemenata; spajanje, sastavljanje, spoj.
**sínus** im. m. r. (lat.) - anat. jedna od polukružnih šupljina u lobanji presvučena sluznicom povezana s nosnom šupljinom; mat. elementarna trigonometrijska funkcija koja izražava odnos suprotne katete pravouglog trokuta i hipotenuze.
**sínuti** gl. svrš., prez. *sînē* - bljesnuti, sijevnuti, zasjati, zasvijetliti, blicnuti; svanuti; prenes. naglo se pojaviti u svijesti, pasti na pamet, iskrsnuti.
**sînjī** prid. odr. v. - koji je boje pepela; siv, blijedosivoplav; prosijed.
**sìonica/sìōnica/siónica** im. ž. r. - njiva koja se obrađuje i sije žitom, oranica; suprot. ledina.
**sìpa** im. ž. r. (grč.), n. mn. *sîpā* - zool. morski glavonožac sa osam kraćih i dva duža kraka kojima lovi plijen, a brani se crnilom koje u opasnosti izbacuje ispred neprijatelja.
**sìpak/sìpak** prid., odr. v. *sìpkī* - koji se lahko osipa, runi, rastresit; koji je sastavljen od velikog broja zasebnih čestica, trunjav.
**sìpār** im. m. r. - kameno točilo niz koje se osipa i mrvi kamen; pjeskovita morska obala.
**sìpati** gl. nesvrš., prez. *sìpām* - činiti da šta sipko ili tečno izlazi, teče; prosipati.
**sipìna** im. ž. r. - nasip od živog pijeska koji vjetar nanosi i pomiče, dina.
**sípiti** gl. nesvrš., prez. *sípī* - sitno i tiho padati, rominjati (kiša).
**sìpljiv** prid., odr. v. *sìpljivī* - koji ima sipnju, zaduhu, astmu, koji pati od sipnje.
**sípnja** im. ž. r., g. mn. *sípnjī* - med. napadi gušenja, teškog disanja; zaduha, astma; vet. hronično, neizlječivo oboljenje pluća kod konja, rjeđe goveda, sipljivost.
**sìr** im. m. r., n. mn. *sìrevi/sìrovi* - prehranbeni proizvod dobijen sirenjem mlijeka.
**sìrara** im. ž. r. - pogon za pravljenje, proizvodnju sira.
**sìrāt-ćùprija** im. ž. r. (ar.-tur.) - most koji po muslimanskom vjerovanju vodi preko džehenema i preko koga se mora proći da bi se unišlo u džhenet; uopće: težak, mučan i opasan put.
**sìrće** im sr. r. (perz.), g. jd. *sìrćeta* - kiseli iscijeđeni voćni sok; kvasina, ocat.
**siréna** im. ž. r. (grč.) - signalna sprava sa jakim i prodornim zvukom; u mitovima zavodljiva, a opasna žena; zool. morska krava.
**sìrēnje** gl. im. s. r. od siriti - spravljanje sira od mlijeka.
**sirìluk** im. m. r., n. mn. *sirìluci* - sezonska salata od mladog luka i sira; satrica.

**sìriti** gl. nesvrš., prez. *sīrīm* - praviti, izdvajati sir iz mlijeka uz pomoć sirišta.
**sìrīšte** im. s. r. - dio želuca preživara, služi za sirenje mlijeka.
**sìrnica** im. ž. r. - pita od sira.
**siròče** im. s. r., g. jd. *siròčeta* - dijete bez roditelja, jetim.
**siròmāh** im. m. r., g. jd. *siromáha*, n. mn. *siromási* - onaj kojem nedostaju sredstva za život, koji živi u bijedi, ubog, siromašan čovjek, bijednik; onaj koji je za žaljenje, koji izaziva sažaljenje, jadnik, nevoljnik.
**siromášak** im. m. r., g. jd. *siromáška*, n. mn. *siromášci*, hip. - siromah, jadnik.
**siròmašan** prid., odr. v. *siròmašnī* - koji je bez imanja, bez imetka, koji živi u oskudici.
**siròmašiti** gl. nesvrš., prez. *siròmašīm* - postajati siromašan; činiti koga siromašnim, slabiti, unižavati se.
**siromáštvo** im. s. r., g. mn. *siromáštāvā* - stanje oskudice, neimaštine, nedostatak potrebnih sredstava za život, bijeda, siromaština.
**siròta** im. ž. r., g. mn. *sirótā* - sirotica, dijete bez roditelja, jetim; siromah.
**siròtān** im. m. r., g. jd. *sirotána* - siroče, sirota, jadnik; prosjak.
**siròtānka** im. ž. r. - ona koja je sirota bez igdje ikoga, sirotica.
**siròtica** im. ž. r. - siroče, sirota, sirotanka, nevoljnica, jadnica.
**siròtinja** im. ž. r. - sirotinjski stalež; stanje siromaštva.
**siròtīnjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sirotinju, koji pripada ili potiče od sirotinje.
**siròtīnjski** pril. - kao sirotinja, na sirotinjski način.
**sìrotīšte** im. s. r. - sirotinjski dom, prihvatilište, centar za siročad.
**siròtiti** gl. nesvrš., prez. *siròtīm/sìrotīm* - bivati, postajati sirotan, siromašan ili siromašniji, siromašiti.
**sìrotovati** gl. nesvrš., prez. *sìrotujēm* - živjeti sam kao siroče u siromaštvu i neimaštini.
**sìrov** prid., odr. v. *sìrovī* - izvoran, prirodan, neosušen; prijesan, nepečen; neobrađen, neprerađen; prenes. nekulturan, primitivan, neotesan, grub, prost.
**siròvina** im. ž. r. - prirodni materijal, osnovni materijal uzet iz prirode za kultivizaciju, za preradu u proizvod za upotrebu; ruda; sirovost.
**sìrovo** pril. - na sirov način, neizvještačeno, prirodno; grubo.
**sìrovōst** im. ž. r., instr. jd. *sìrovošću/sìrovosti* - osobina ili stanje onoga što je sirovo.
**sìrup** im. m. r. (tal..), g. mn. *sìrūpā* - piće, napitak, šerbe; ukuhan i zgusnut voćni sok; lijek protiv kašlja.
**sìrutka** im. ž. r., dat. jd. *sìrutki* - kiselkasta providna tečnost koja ostaje pri izdvajanju sira iz usirenog mlijeka.
**sìsa** im. ž. r., g. mn. *sîsā* - dojka.
**sìsāljka** im. ž. r., dat. jd. *sìsāljki* - naprava za sisanje, izvlačenje, crpka; rilica kroz koju sišu neki insekti.
**sìsār** im. m. r., n. mn. *sìsāri* - zool. sisavac, red kičmenjaka (obično obraslih dlakama) koji svoju mladunčad hrane mlijekom iz sisa.
**sìsati** gl. nesvrš., prez. *sìsām* - izvlačiti, usisavati ustima mlijeko iz sise, dojke ili vimena, dojiti.
**sìsavac** im. m. r., n. mn. *sìsāvci* - zool. sisar.
**sìstēm** im. m. i ž. r. (grč.), g. jd. *sistéma* - sastav, sklop, sustav, poredak; sklad; skup načela, metoda, načina u primjeni, ostvarivanju čega; struktura koja predstavlja jedinstvo planski raspoređenih dijelova koji se nalaze u uzajamnoj povezanosti; opće društveno uređenje, poredak; bot., zool. i hem. razvrstavanje, raspored biljaka i životinja ili hemijskih elemenata po grupama na temelju njihovih zajedničkih obilježja i odlika.
**sistemàtičan** prid. (grč.), odr. v. *sistemàtičnī* - koji se temelji na sistemu, sklopu, sastavu, sustavan.
**sistemàtika** im. ž. r. (grč.), dat./lok. jd. *sistemàtici* - dovođenje u sistem, djelatnost svrstavanja predmeta proučavanja i pojava u sistem; bot. i zool. znanost o podjeli, klasifikaciji biljaka i životinja prema vrstama, porodicama, razredima, sistematizacija.
**sistematizácija** im. ž. r. (grč.) - sistematika.



**sistematizírati/sìstematizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *sistematìzīrām/sìstematizujēm* - svrsta(va)ti u sistem, u sklop, srediti, sređivati.
**sistèmatski** pril. (grč.) - na usklađen način, po određenom sistemu, dosljedno.
**sìstēmskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na sistem, sistematski.
**sìt** prid., odr. v. *sītī* - koji se najeo, koji nije gladan.
**sìtan** prid. odr. v. *sìtnī* - mali, sićušan, minijaturan.
**sìtast** prid., odr. v. *sìtastī* - koji je poput sita.
**sitnàrija** im. ž. r. - sitne stvari, sitnice, sitnež; ono što nije od veće važnosti i značaja; prenes. ljudi nižeg društvenog ili službenog položaja.
**sítnež** im. m. i ž. r., g. jd. *sítneža* - sitne stvari, sitni predmeti; sitan novac, sitnina, sitniš; mala djeca, životinjska mladunčad.
**sitnìca** im. ž. r., g. mn. *sitnícā* - mala, beznačajna stvar, stvar bez veće vrijednosti, malenkost; neznatan, nevažan svakodnevni događaj.
**sìtničār** im. m. r - sitničava osoba, onaj koji pridaje prevelik značaj sitnicama, cjepidlaka, čangrizalo.
**sìtničav** prid., odr. v. *sìtničavī/sitnìčavī* - koji sitničari, koji se previše obazire na sitnice, uskogrudan.
**sìtničavo** pril. - na način sitničara, sitničarski.
**sitnìna** im. ž. r. - sitne stvari, sitnež; sitan novac, sitniš.
**sìtnīš** im. m. r., g. jd. *sitníša* - metalni novčići, sitnina, sitnež.
**sìtniti** gl. nesvrš., prez. *sìtnīm*, trp. prid. *sìtnjen* - od neke cjeline praviti manje komade, činiti šta sitnim, usitnjavati, komadati; drobiti, mrviti; razmijeniti krupnu novčanicu u sitniš.
**sìtno** pril. - na sitan način.
**sitnòća** im. ž. r., g. mn. *sitnóćā* - male dimenzije čega, sitnost.
**sìtnōst** im. ž. r., instr. jd. *sìtnošću/sìtnosti* - osobina onoga koji je sitan, stanje onoga što je sitno.
**sìtnozōr** im. m. r. - ob. mikroskop.
**sìto** im. sr. r., g. mn. *sítā* - naprava sa rešetkastim, mrežastim dnom za sijanje brašna, pijeska itd.
**sìtōst** im. ž. r., instr. jd. *sìtošću/sìtosti* - stanje i osjećanje onoga koji je sit; nahranjenost.
**situácija** im. ž. r. (lat.) - skup okolnosti i prilika u kojima se neko ili nešto nalazi, položaj, stanje.
**sitùīrān** prid., odr. v. *sitùīrānī* - koji se nalazi u dobrim materijalnim prilikama, materijalno zbrinut.
**situírati** gl. svrš., prez. *situîrām/sitùīrām* - smjestiti, postaviti, rasporediti na određeno mjesto, položaj; materijalno zbrinuti.
**sîv** prid., odr. v. *sîvī* - pepeljast, boje goluba, boje koja se dobije miješanjem crne i bijele boje; prenes. koji je bezličan, neodređen, bezbojan, bezizražajan.
**sívac** im. m. r., g. jd. *sívca*, g. mn. *sîvācā* - ob. konj sive boje; kamen sive boje.
**sìvilo** im. s. r. - siva boja, sivoća, sivost; svojstvo onoga što je sivo; prenes. oskudnost misli, besadržajnost; osrednjost, prosječnost.
**sìvkast** prid., odr. v. *sìvkastī* - pomalo siv; nasiv, posiv.
**sívonja** im. m. r. - naziv za vola sive boje, sivac; prenes. neotesan, grub čovjek
**Sìzif** vl. im. m. r. (grč.) - ime mitološkog starogrčkog kralja koga su bogovi osudili da vječno gura uzbrdo kamen koji bi mu se s vrha opet skotrljao u podnožje.
**sjȁhati** gl. svrš., prez. *sjȁšēm* - sići, spustiti se s konja; jašući se spustiti nizbrdo.
**sjâj** im. m. r., dat. jd. *sjâju/sjáju* - svjetlost koja sija ili se od čega odražava svjetlo, blještavilo; prenes. raskoš, bogatstvo, blistanje; visok domet, izuzetne odlike.
**sjájan/sjâjan** prid., odr. v. *sjájnī* - koji sija, koji odaje jaku svjetlost, blistav, blještav; koji je od velike vrijednosti, izvrstan, odličan, nesvakidašnji; koji se ističe bogatstvom, raskošju, spoljašnjim sjajem.
**sjájiti (se)** gl. nesvrš., prez. *sjájīm (se)* - sijati, presijavati se, biti sjajan, sijati, svijetliti (se).

**sjâjno** pril. - na sjajan način, sjajeći se; izvanredno, odlično, besprijekorno.
**sjaràniti se** gl. svrš. (perz.), prez. *sjàrānīm (se)* - sprijateljiti se.
**sjäti** gl. nesvrš. *sjâm* - sijati, svijetliti.
**sjätiti se** gl. svrš., prez., *sjätī se* - udružiti se u jato, sabrati se, skupiti se.
**sjëcalica** im. ž. r. - specijalna kuhinjska sjekirica za sječenje mesa i povrća; satara.
**sjëcavica** im. ž. r. - kuhinjska daska na kojoj se sjeca meso, povrće i dr.
**sjëcīšte** im. s. r. - mat. tačka ili prava u kojoj se sijeku dvije geometrijske linije ili površine.
**sjëckati** gl. nesvrš., prez. *sjëckām* - sjeći na sitnije komade, usitnjavati; često prekidati tok čega.
**sjëča** im. ž. r., g. mn. *sjêčā* - obaranje, rušenje šume; prenes. uništavanje.
**sjëčimice/sjèčimice** pril. - oštricom sječiva (udariti), oštrimice.
**sjëčīvo** im. s. r. - oštra, naoštrena strana oruđa (nož, sjekira, kosa, sablja, skalpel) za sječenje, oštrica, rez.
**sjëćānje** gl. im. s. r. od sjećati se - psihički proces vraćanja u svijest prijašnjih događanja, slika ili osjećanja.
**sjëćati se** gl. nesvrš., prez. *sjëćām se* - vraćati u svijest prošle događaje, misli, slike itd.
**sjëći** gl. nesvrš., prez. *sijèčēm* - oštrim predmetom razdvajati na dijelove, odvajati, prekidati; rezati; služeći se oštrim oruđem rušiti na zemlju stabla ili nešto što stoji uspravno; udarati, satirati hladnim oruđem, ubijati, klati.
**sjèdalica/sjëdalica** im. ž. r. - predmet na kojem se sjedi, stolica; sjedalo.
**sjèdalo/sjëdalo** im. s. r. - ono što je namijenjeno i podešeno da se na njemu sjedi, dio stolice na kome se sjedi, sjedište.
**sjëdati** gl. nesvrš., prez. *sjëdām* - dovoditi se u sjedeći položaj.
**sjèdēnje** gl. im. s. r. od sjediti.
**sjèdīljka** im. ž. r., g. mn. *sjèdīljkī* - skup poznanika i prijatelja u razgovoru i zabavi; sijelo, druženje.
**sjëdine** im. ž. r. plur. tantum - prosijeda kosa.
**sjedíniti** gl. svrš., prez. *sjèdīnīm* - više dijelova sastaviti u jednu cjelinu, ujediniti.
**sjedinjénje** gl. im. s. r. od sjediniti - nastanak cjeline od posebnih dijelova spajanjem; uspostavljanje tijesne veze, zbliženje.
**sjëdīšte** im. s. r. - mjesto za sjedenje, sjedalo, stolica; boravište, mjesto gdje se nalazi centrala kakve ustanove, uprava.
**sjèditi** gl. nesvrš., prez. *sjèdīm* - biti u sjedećem položaju; prenes. ništa ne raditi, dangubiti.
**sjëdnica** im. ž. r. - skup, sastanak izabranih članova nekog organa vlasti, političke organizacije, ustanove.
**sjedòća** im. ž. r., g. mn. *sjedóćā* - stanje onoga koji je sijed.
**sjedòkos** prid., odr. v. *sjedòkosī* - koji je sijede kose.
**sjèkira** im. ž. r., g. mn. *sjèkīrā* - pljosnato gvozdeno oruđe nasađeno na držalicu.
**sjekùtić** im. m. r. - prednji zub pljosnata oblika u gornjoj i donjoj vilici kojima se siječe, grize hrana.
**sjëme** im. s. r., g. jd. *sjëmena*, n. mn. *sjemèna*, g. mn. *sjeména* - zrno iz kojeg se razvija nova biljka; zametak, klica biljke koja se stvara nakon oplodnje; prenes. začetak, zametak čega; porod, potomstvo; fiziol. muške polne ćelije, sperma.
**sjëmenārnica/sjemènārnica** im. ž. r. - skladište i prodavaonica sjemenja.
**sjëmenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sjeme.
**sjëmenīk/sjemènīk** im. m. r., n. mn. *sjëmenīci/sjemeníci* - muški polni organ gdje se stvaraju sjemene ćelije, sjemena žlijezda; testis.
**sjemeništárac** im. m. r. - pitomac sjemeništa, crkvenog internata.
**sjëmenīšte** im. s. r. - crkv. internat.
**sjèmēnka** im. ž. r., dat. jd. *sjèmēnki* - pojedinačno zrno nekog sjemena.
**sjëmenjača/sjemènjača** im. ž. r. - biljka koja daje i koja se razmnožava sjemenom.
**sjën** im. m. r. - lik odraz; osjen, sjena, sjenka; hlad, hladovina.
**sjëna** im. ž. r., g. mn. *sjênā* - osjenčeni, zatamnjeni odraz predmeta koji zaklanja sunčevu svjetlost, zaklon od sunca, osjen, osoje; sjenka; hlad, hladovina.



**sjênčiti** gl. nesvrš., prez. *sjênčīm* - pokrivati sjenom, kriti u sjeni, zaklanjati od svjetlosti, osjenjivati; stvarati kontrast svijetlih i tamnih dijelova površina; na slici ili crtežu tamnije bojiti ili zacrnjivati sjene.
**sjènica** im. ž. r., g. mn. *sjènīcā* - zool. mala šumska ptica pjevica i selica šarenih boja koja se hrani insektima.
**sjènīk** im. m. r., n. mn. *sjeníci* - spremnik za sijeno; pojata.
**sjênka** im. ž. r., dat. jd. *sjênki*, g. mn. *sjênkī* - zatamnjeni odraz predmeta kao odraz zaklona sunca; sjena.
**sjenòkos** im. m. r. - livada, čair koji se kosi, pokošena livada; vrijeme kosidbe, koševina.
**sjenòvit** prid., odr. v. *sjenòvitī* - zaštićen od sunca, pun sjene, hlada, hladovit; koji daje sjenu, hlad, hladovinu; prošaran sjenkama, osjenčen; mutan, nejasan.
**sjësti** gl. svrš., prez. *sjëdnēm* - dovesti tijelo u sjedeći položaj.
**sjëta** im. ž. r., g. mn. *sjêtā* - osjećanje tuge, žalosti i čežnje, žal za onim što je nepovratno prošlo; odsustvo radosti; melanholija.
**sjëtan** prid., odr. v. *sjëtnī* - koji osjeća sjetu, koji je obuzet sjetom; melanholičan.
**sjëtiti se** gl. svrš., prez. *sjëtīm se* - prisjetiti se čega, vratiti u svijest nešto zaboravljeno.
**sjëtva** im. ž. r., g. mn. *sjëtvī/sjëtāvā* - sijanje, ravnomjerno razbacivanje zrnevlja, sjemenja žitarica po njivama radi dobijanja uroda.
**sjëvēr** im. m. r. - geogr. jedna od četiri strane svijeta.
**sjevérac** im. m. r., g. jd. *sjevérca* - sjeverni vjetar, oštri i hladni zimski vjetar, sjevernjak.
**sjëvērnī** prid. odr. v. - koji je na sjeveru, koji pripada, koji potiče sa sjevera.
**sjevèrnjāk** im. m. r., n. mn. *sjevernjáci* - onaj koji je sa sjevera; sjeverni vjetar, sjeverac.
**skafànder** im. m. r. (grč.) - ronilačko ili svemirsko odijelo koje omogućava životne funkcije izvan prirodne biološke sredine.
**skàkāč** im. m. r., g. jd. *skakáča* - onaj koji skače; takmičar u skoku (uvis, udalj); šah. figura koja ima oblik konja.
**skàkalīšte** im. s. r. - mjesto predviđeno za skakanje; sportski teren za laku atletiku.
**skakaónica** im. ž. r. - mjesto sa kojeg se skače; izgrađeni objekat za takmičenje u skijaškim skokovima.
**skákati** gl. nesvrš., prez. *skâčēm* - naglim pokretima odvajati se od podloge.
**skàkavac/skäkavac** im. m. r., g. jd. *skàkāvca*, g. mn. *skàkavācā* - insekt, kukac ravnokrilac s dva para krila i tri para nogu.
**skakùtati** gl. nesvrš., prez. *skàkućēm* - u ravnomjernim vremenskim razmacima poskakivati.
**skakùtav** prid., odr. v. *skakùtavī* - koji skakuće, poskakuje.
**skála** im. ž. r. (lat.) - niz veličina, vrijednosti, pojava i sl. koje se postupno smjenjuju; muz. muzički tonovi poredani po visini, muzička ljestvica.
**skäla** im. ž. r. (lat.), g. mn. *skâlā* - stepenice, stube, basamaci.
**skälp** im. m. r. (lat.), g. jd. *skàlpa*, n. mn. *skàlpovi* - oguljena koža s kosom sa glave protivnika u boju kao ratni (pobjednički) trofej u nekih primitivnih plemena.
**skàlpel** im. m. r. (lat.) - omanji veoma oštri nož (obično s lučnom oštricom); med. hirurški instrument za operacije.
**skalpírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *skàlpīrām* - zguliti kožu sa glave, skinuti skalp pobijeđenom protivniku.
**skämeniti se** gl. svrš., prez. *skämenīm (se)* - postati kao kamen, stvrdnuti se kao kamen, okameniti se; pren. ukočiti se, ostati bez riječi, šokirati se.
**skàndāl** im. m. r. (grč.), g. jd. *skandála* - bruka, sramota, sablazan; nepriličan, nedoličan događaj, ispad koji izaziva osudu javnosti.
**skandalizírati/skàndalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.-lat.), prez. *skandalizīrām/ skàndalizujēm* - praviti, izazivati skandal, sablažnjavati (se).
**skàndalōzan** prid. (grč.), odr. v. *skändalōznī* - koji ima osobine skandala, koji predstavlja bruku i sramotu.
**skändalōzno** pril. (grč.) – na skandalozan način..

**skandírānje** gl. im. s. r. (lat.) od skandirati.
**skandírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *skàndīrām* - poet. čitati stihove naglašavajući propisno metričke stope i ritam; izgovarati ili izvikivati riječ po riječ, slog po slog, slogan po slogan na masovnim javnim skupovima ili sportskim takmičenjima.
**skániti se** gl. svrš. (tur.), prez. *skânīm se* - nakaniti, odlučiti se uraditi šta.
**skanjívānje** gl. im. s. r. od skanjivati se.
**skanjívati se** gl. nesvrš. (tur.), prez. *skànjujēm se* - biti neodlučan, kolebati se.
**skȁpati** gl. svrš., prez. *skȁpām* - lipsati, stradati, umrijeti, uginuti od gladi, žeđi, hladnoće, vrućine ili drugih nesretnih okolnosti.
**skapávati** gl. nesvrš., prez. *skàpāvām* - up. skapati.
**skȁredan** prid. (rus.), odr. v. *skȁrednī* - odvratan, gnusan, nečist, prljav, smrdljiv, ružan, gadan, droljav, nakazan; lakom, pohlepan, škrt.
**skȅč** im. m. r. (engl.), n. mn. *skèčevi* - skica, obris; jednočinka, igrokaz.
**skȅla** im. ž. r. (lat.) - plovilo, brod, lađa, splav za prijelaz preko rijeke; pomoćna konstrukcija koja se privremeno podiže pri građenju objekata.
**skȅlār** im. m. r. (lat.) - čovjek koji radi sa skelom, koji skelom prevozi; skeledžija; brodar; splavar.
**skèlet** im. m. r. (grč.), g, mn. *skèlētā* - kostur.
**skèmlija** im. ž. r. (lat.) - priručna stolica, mala klupa.
**skȅpsa** im. ž. r. (grč.), g. mn. *skȅpsī* - nepovjerljiv odnos prema čemu, sumnja, nevjerica.
**skèptičan** prid. (grč.), odr. v. *skèptičnī* - obuzet sumnjom, nepovjerenjem, nevjericom; u kojem se ogleda skepsa, koji je sklon skepsi.
**skèptičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na skeptike.
**skèptički** pril. (grč.) - na skeptičan način, s nepovjerenjem.
**skèptično** pril. (grč.) - skeptički, nepovjerljivo.
**skèptik** im. m. r. (grč.), n. mn. *skèptici* - pristalica skepticizma u mišljenju; čovjek koji ima skepsu, koji svemu prilazi sa kritičkom sumnjom, sumnjalo.
**skȉca** im. ž. r. (tal.), g. mn. *skîcā* - grafički prikaz, provizoran crtež, pojednostavljen crtež na brzu ruku.
**skicírānje** gl. im. s. r. (tal.) od skicirati.
**skicírati** gl. svrš. i nesvrš. (tal.), prez. *skìcīrām* - (na)praviti skicu, prikazati u glavnim crtama; naznačiti.
**skìčānje** gl. im. s. r. od skičati.
**skìčati** gl. nesvrš., prez. *skìčī*, onom. - oglašavati se skikom, ispuštati oštar, prodoran, piskav glas (o životinjama: pas i krme).
**skídati** gl. nesvrš., prez. *skîdām* - dohvaćati nešto visoko; spuštati s nekog uzdignutog mjesta na niže mjesto; svlačiti odjeću.
**skȉje** im. ž. r. plur. tantum (norv.) - dvije posebno izrađene duge i na vrhu povijene daske za skijanje; smučke.
**skȉjānje** gl. im. s. r. od skijati - takmičarska disciplina u zimskim sportovima.
**skìjāš** im. m. r., g. jd. *skijáša* - onaj koji se bavi skijanjem; takmičar u skijanju.
**skȉjati** gl. nesvr., prez. *skȉjām* - kretati se, klizati se, voziti se na skijama, smučati se; baviti se skijaškim sportom.
**skíknuti** gl. svrš., prez. *skîknē*, onomat. - oglasiti se skikom, ispustiti oštar, prodoran, piskav glas (npr. pas).
**skìnuti** gl. svrš., prez. *skìnēm* - spustiti s nekog uzdignutog na niže mjesto; ukloniti nešto nataknuto sa nečega; ukloniti sa čega ono što ga obuhvata, oblaže; zguliti koru, kožu; degradirati, razvlastiti; uzeti, preuze napraviti kopiju neke pjesme sa nosača zvuka, kopirati; svući odjeću.
**skìtāč** im. m. r., g. jd. *skitáča* - onaj koji skita, koji nema stalno boravište, skitnica; nomad.
**skítati** gl. nesvrš., prez. *skîtām* - živjeti u stalnom lutanju od mjesta do mjesta; besciljno tumarati.
**skítnica** im. m. i ž. r. - osoba koja skita, koji nema stalno prebivališe, skitač; tumaralo, probisvijet; propalica, klošar; nomad.
**skítnja** im. ž. r., g. mn. *skítnjī* - skitanje, lutanje; nedolično odsustvovanje iz porodice, nepriličan provod; skitnički život.



**sklȁd** im. m. r., n. mn. *sklàdovi* - ravnomjerna raspoređenost elemenata neke cjeline, srazmjera; podudarnost; milozvučnost, harmonija; sloga.
**sklȁdan** prid., odr. v. *sklȁdnī* - koji se odnosi na sklad, koji se odlikuje skladom, koji odražava sklad, ujednačen, harmoničan.
**sklàdatelj** im. m. r. (češ.) - muzički stvaralac, pisac autor glazbenih djela, kompozicija; kompozitor.
**sklàdati** gl. nesvrš. (češ.), prez. *sklàdām* - dovoditi u sklad, usklađivati; muz. stvarati, pisati muzička djela, komponirati, komponovati.
**sklàdba** im. ž. r. (češ.), g. mn. *sklàdbī* - muzičko, glazbeno djelo; kompozicija.
**sklȁdištār** im. m. r. - onaj koji radi i brine o skladištu.
**sklȁdīšte** im. s. r. - objekat za spremanje i čuvanje velikih količina robe, spremište, magazin.
**sklȁdištēnje** gl. im. s. r. od skladištiti.
**sklȁdištiti** gl. nesvrš., prez. *sklàdīštīm* - ostavljati, pohranjivati u skladište.
**sklȁdno** pril. - na skladan način.
**sklápati** gl. nesvrš., prez. *sklâpām* - sastavljati, praviti sklop.
**sklépati** gl. svrš., prez. *sklêpām* - napraviti nešto provizorno, nabrzinu; slupati, zbubati.
**skleròtičan** prid.(grč.), odr. v. *skleròtičnī* - koga je zahvatila skleroza, koji je obolio od skleroze.
**skleróza** im. ž. r. (grč.) - oboljenje izazvano nagomilavanjem krečnih soli u tkivima.
**sklȉzak** prid., odr. v. *sklȉskī* - koji je glatke klizave površine; klizak, klizav.
**sklíznuti** gl. svrš., prez. *sklîznēm* - omaknuti se, omaći se s nečega kliskog; spustiti se s čega klizeći; okliznuti se.
**sklȍn** prid., odr. v. *sklȍnī* - koji naginje, koji ima sklonost prema čemu; naklonjen; saosjećajan.
**sklȍnīšte** im. sr. r., g. mn. *sklȍnīštā* - mjesto gdje se može skloniti, zaštititi od opasnosti, nepogode, neprijateljskog napada; zaklon; utočište.
**sklòniti (se)** gl. svrš., prez. *sklȍnīm (se)* - pomjeriti (se), maknuti, odstraniti; smjestiti na sigurno, zaklonjeno mjesto, zaštititi; sakriti; odvratiti u drugom smjeru.
**sklȍnōst** im. ž. r., instr. jd. *sklȍnošću/ sklȍnosti* - svojstvo ili stanje onoga koji je sklon; nagon, instinkt; smisao, dar za neku umjetnost, nauku, muziku itd.; spremnost za nešto; naklonjenost prema nekome.
**sklȍp** im. m. r., n. mn. *sklòpovi*, g. mn. *sklòpōvā* - ukupnost povezanih dijelova jedne cjeline, struktura; sastav, spoj; sklapanje, zatvaranje; sustav, sistem.
**sklòpiti** gl. svrš., prez. *sklȍpīm* - sastaviti, spojiti neki predmet iz dva ili više dijelova; zaklopiti nešto rasklopljeno; načiniti, zaključiti (ugovor, mir i sl.), uglaviti, ugovoriti.
**sklȍpka** im. ž. r., dat. jd. *sklȍpki* - uređaj, aparat, sprava za spajanje i odvajanje električnih tokova; priklopnica, prekidač.
**sklùpčati (se)** gl. svrš., prez. *sklùpčām (se)* - saviti se poput klupka, skupiti se u klupko; zaplesti, zamrsiti.
**skljókati (se)** gl. svrš., prez. *skljôkām (se)* - oboriti, srušiti (se), pasti, skrhati se.
**skòčiti** gl. svrš., prez. *skȍčīm* - načiniti skok, odbacivši se nogama premjestiti se s jednog mjesta na drugo, vinuti se; odbaciti se uvis.
**skȍk** im. m. r., n. mn. *skòkovi* - kretnja učinjena skakanjem uvis ili udalj.
**skȍknuti** gl. svrš., prez. *skȍknēm* - učiniti jedan skok; otići brzo po nešto; svratiti, navratiti.
**skȍkom** pril. - odjednom, brzo, odmah, trenutno (uraditi šta).
**skokòvito** pril. - na skokovit način, naglo, brzo, u skokovima.
**skònčati** gl. svrš., prez. *skònčām* - učiniti nečemu kraj, dovršiti, svršiti, završiti, dokrajčiti, okončati; umrijeti, poginuti.
**skòntati** gl. svrš. (tal.), prez. *skòntām* - shvatiti, smisliti, sračunati.
**skòpčati** gl. svrš., prez. *skòpčām* - sastaviti kopču, spojiti kopčom, zakopčati; zaklopiti; prenes. razumjeti, povezati, združiti; shvatiti.
**skôr** im. m. r. (engl.), g. jd. *skóra*, n. mn. *skórovi* - uspjeh, sreća; sport. stanje igre, rezultat, odnos primljenih i datih

golova, dobijenih i izgubljenih setova itd.; omjer.

**skör** prid., odr. v. *skörī* - koji je uskoro, skorašnji, nastupajući; hitar, brz.

**skòrašnjī/skörašnjī** prid. odr. v. - koji je blizu, koji se brzo primiče, koji će se uskoro dogoditi; nastupajući.

**skòrbut** im. m. r. (lat.) - bolest izazvana pomanjkanjem vitamina C.

**skören** prid., odr. v. *skörenī* - koji se skorio, otvrdnuo poput kore.

**skòriti (se)** gl. svrš., prez. *skörīm (se)* - postati tvrd kao kora; učiniti da nešto dobije koru, da otvrdne.

**skòro** pril. - nedavno, maloprije, maločas; u bliskoj budućnosti; umalo, zamalo, maltene, gotovo.

**skörojević** im. m. r. - čovjek koji se odskora, preko noći obogatio i naglo uzdigao među elitu; čovjek bez pedigrea, bez plemenitog porijekla.

**skörojevićkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na skorojeviće.

**skörojevićki** pril. - na način skorojevića, nekultivisano, izvještačeno, sirovo i bezobzirno.

**skòrpija** im. ž. r. (grč.) - škorpija, otrovna sitna životinja iz razreda pauka sa žaokom na zašiljenom stražnjem dijelu tijela; štipavac, akrep.

**skörup** im. m. r. - mladi kajmak koji se uhvati na površini skuhanog mlijeka.

**sköt** im. m. r., n. mn. *sköti/skòtovi*, g. mn. *skôta/skötōvā* - četveronožna životinja; prenes. zla, podla i nemilosrdna osoba.

**skotáriti** gl. svrš., prez. *skòtarīm* - okućiti; zaimati.

**skötna** prid., odr. v. *skötnā* (samo ž. r.) - koja nosi okot (bremenita životinja).

**skotr̀ljati (se)** gl. svrš., prez. *skotr̀ljām (se)* - otisnuti naniže, spustiti se niz padinu kotrljajući.

**skòvati** gl. svrš., prez *skùjēm* trp. prid. *skòvān* - načiniti, napraviti kovanjem.

**skrâćenica/skraćènica** im. ž. r. - kratica, kraći put; gram. skraćena riječ u pisanju, obično prva slova; skraćeni višečlani naziv od početnih velikih slova višečlanog složenog naziva (akronim).

**skräja** pril. - na kraju, sa strane, po strani.

**skräma** im. ž. r., g. mn. *skrâmā* - tanak sloj koji se uhvati na površini čega, tanka kora; tanka kožica koja se stvara na rani kad zarasta, pokožica.

**skrásiti (se)** gl. svrš., prez. *skrâsīm (se)* - učiniti da nešto miruje; smiriti se na jednom mjestu nakon lutanja i traženja.

**skrátiti** gl. svrš., prez. *skrâtīm* - učiniti kraćim, smanjiti, potkratiti.

**skr̂b** im. ž. r., g. jd. *skr̂bi*, g. mn. *skŕbī* - staranje, pažnja, briga o drugima.

**skŕbiti** gl. nesvrš., prez. *skŕbīm* - brinuti o nekome, paziti nekoga.

**skr̂bnīk** im. m. r., n. mn. *skr̂bnīci* - onaj koji brine o povjerenom mu štićeniku, tutor, staratelj.

**skr̂bnīštvo** im. s. r. - tutorstvo, starateljstvo.

**skrénuti** gl. svrš., prez. *skrênēm* - promijeniti pravac kretanja, zakrenuti, zaokrenuti; svratiti, svrnuti; okrenuti, obrnuti.

**skrèsati** gl. svrš., prez. *skrèšēm* - kresanjem sasjeći, podsjeći (grane drveta i sl.), potkresati; prenes. radikalno promijeniti stanje, smanjiti, npr. skresati budžet.

**skrétnica** im. ž. r. - mjesto skretanja, raspuće; uređaj za skretanje, za prevođenje šinskih vozila s jednog kolosijeka na drugi.

**skrétničār** im. m. r. - radnik kome je zanimanje da radi na skretnicama; prenes. koji zagovara napuštanje određene ideje ili pravca.

**skr̂han** prid., odr. v. *skr̂hānī* - oboren, razoren, slomljen, uništen, upropašćen; utučen, rastrojen.

**skŕhati** gl. svrš., prez. *skr̂hām* - oboriti, razoriti, razbiti, slomiti, zdrobiti, uništiti, upropastiti.

**skribòman** im. m. r. (lat.-grč.) - čovjek bez talenta koji ima bolesnu želju za pisanjem.

**skribomànija** im. ž. r. (lat.-grč.) - pretjerana, bolesna želja za pisanjem.

**skrìnja** im. ž. r., g. mn. *skrînjā* - ob. škrinja, sanduk s poklopcem i bravom za ostavljanje dragocijenosti, sehara.

**skrìpta** mn. ž. r. (lat.), g. mn. *skrìptī/skrìpātā* - spisi, bilješke; bilješke, predavanja univerzitetskih profesora umnožena za studente.

**skrìti (se)** gl. svrš., prez. *skrìjēm (se)* - sakriti (se), učiniti nedostupnim pogledu, doticaju; odložiti, pohraniti, ostaviti na nedostupno, skrovito mjesto; utajiti.



**skrìvāč** im. m. r., g. jd. *skrivàča* - onaj koji (se) skriva.

**skrìvāčica** im. ž. r. - ona koja (se) skriva.

**skrívalica** im. ž. r. - ono čime se što skriva; vrsta zagonetke u enigmatici; skrivalac, ona(j) koji(a) se skriva, skrivač(ica).

**skrívati (se)** gl. nesvrš., prez. *skrîvām (se)* - up. skriti (se).

**skrìvalīšte** im. s. r. - mjesto skrivanja, skrovište.

**skrìven** prid., odr. v. *skrìvenī* - koji se skriva, koji se ne pokazuje; prikriven, tajan.

**skrìvenōst** im. ž. r., instr. jd. *skrìvenosti/skrìvenošću* - osobina onoga što je skriveno.

**skríviti** gl. svrš., prez. *skrîvīm* - prouzročiti, izazvati krivicu, biti kriv za nešto; pogriješiti; iskriviti.

**skrnáviti** gl. nesvrš., prez. *skr̀navīm* - oštetiti cjelovitost, pokvariti pravo stanje; sramotiti, unižavati

**skròjiti** gl. svrš., prez. *skrôjīm* - izrezati prema kroju; srezati; načiniti s planom, smišljeno.

**skröman** prid., odr. v. *skrömnī* - umjeren u svojim zahtjevima i ponašanju; koji ne ističe sebe i svoje vrijednosti i zasluge, koji se ne pravi važan, koji se ne razmeće; uzdržan.

**skrömno** pril. - na skroman način, sa skromnošću, uzdržano, jedva primjetno.

**skrövīšte** im. s. r. - sakriveno, tajno mjesto; mjesto za skrivanje; pribježište.

**skrövit** prid., odr. v. *skrövitī* - s(a)kriven, nedostupan pogledu, prikriven, tajan, sklonjen; zabačen, zabit; usamljen.

**skrôz** pril. - dokraja, potpuno, sasvim.

**skŕpiti** gl. svrš., prez. *skr̂pīm* - s mukom, jedva sastaviti; nabrzinu šta napraviti.

**skŕšiti** gl. svrš., prez. *skr̂šīm* - slomiti, polomiti, zdrobiti, skrhati.

**skrùpula** im. ž. r. (lat.) - izražen osjećaj obzira prema drugima, prema poštivanju dobrih običaja i morala; velika tačnost, savjesnost, pedantnost u poslu, obzirnost, bojazan.

**skrûšen** prid., odr. v. *skrûšenī* - pokoran, ponizan, pokajnički; odan vjeri, pobožan.

**skrûšenīk** im. m. r., n. mn. *skrûšenīci* - pokornik, pokajnik.

**skrûšeno** pril. - pokajnički.

**skr̀viti** gl. svrš., prez. *skr̀vīm* - ići do kraja, do krvi u naumu, zakrviti; doći u stanje nužnosti puštanja krvi (o životinjama).

**skücati** gl. svrš., prez. *skücām* - teškom mukom sastaviti, skupiti; jedva steći, skuckati; kucajući skinuti.

**skûčen** prid., odr. v. *skûčenī* - ograničen, tijesan, uzak, oskudan.

**skûčeno** pril. - stiješnjeno, zbijeno.

**skühati** gl. svrš., prez. *skühām* - kuhanjem pripremiti jelo, svariti.

**skülptor** im. m. r. (lat.) - umjetnik koji se bavi izradom skulptura, vajar, kipar.

**skulptúra** im. ž. r. (lat.) - umjetničko djelo nastalo oblikovanjem kamena, metala, gipsa, gline, drveta; kip.

**skûp** im. m. r., n. mn. *skùpovi* - više ili manje osoba na istom mjestu; sastanak većeg broja ljudi radi dogovora, protesta i sl.; mat. skupina elemenata s međusobnom asocijativnom vezom.

**skûp** prid., odr. v. *skûpī* - koji ima visoku cijenu, skupocjen; koji je važan, koji ima veliko značenje; suprot. jeftin.

**skûpa** pril. - zajedno (na jednom mjestu i u isto vrijeme), u društvu; u konačnom rezultatu, u svemu, sve zajedno.

**sküpina** im. ž. r. - određeni broj ljudi, predmeta, pojmova, podataka i sl. koji se nalaze zajedno, grupa, skup.

**sküpiti (se)** gl. svrš., prez. *sküpīm (se)* - sabrati na jedno mjesto, sazvati; stjerati; staviti jedno uz drugo, sklopiti; podviti; stisnuti (se), stegnuti (usta, obrve, ramena); nabrati, nakupiti.

**skùpljāč** im. m. r. - sakupljač, onaj koji nešto skuplja; sabirač.

**skupljàčica** im. ž. r. - sakupljačica, ona koja nešto skuplja.

**skúpljati** gl. nesvrš., prez. *skûpljām* - up. skupiti.

**skûpnī** pril. - koji se odnosi na skup i skupinu, zajednički.

**skûpno** pril. - grupno, zajedno, zajednički.

**skûpo** pril. - po visokoj cijeni.

**skupòcjen** prid., odr. v. *skupòcjenī* - koji ima visoku cijenu, dragocjen; luksuzan; vrlo koristan, prijeko potreban.

**skupòća** im. ž. r., g. mn. *skupóćā* - stanje i okolnosti u kojima vladaju visoke cijene, nesrazmjer između kupovne moći i cijena; suprot. jeftinoća.
**skȕpština** im. ž. r. - skup, sastanak većeg broja ljudi, sabor, sastanak; političko-zakonodavno državno tijelo sastavljeno od izabranih narodnih poslanika, parlament.
**skȕpštinār** - član skupštine, izabrani predstavnik u skupštini, zasupnik, poslanik.
**skȕpštinskī** - koji pripada ili potiče od skupštine.
**skȕša** im. ž. r., g. mn. *skȗšā* - zool. morska riba tanka vretenasta tijela plavkaste boje.
**skût** im. m. r., g. jd. *skúta*, n. mn. *skúti/skútovi* - donji dio ženske haljine ili muškog kaputa, ogrtača; prenes. okrilje, zaštita.
**skȕtonoša/skutònoša** im. m. r. - osoba koja nekome pridržava skute; onaj koji slijepo sluša i izvršava nečije zahtjeve; prenes. pejor. ulizica, udvorica, čankoliz, beskičmenjak.
**skȕtriti** gl. svrš., prez *skȕtrīm* - pognuti, oboriti glavu; zgrbiti se, zguriti se; sklupčati (se).
**skvȑčiti (se)** gl.svrš., prez. *skvȑčīm (se)* - iskriviti, zgrčiti, zgrbiti; saviti se, sklupčati se, poguriti se.
**slȁb** prid., odr. v. *slȁbī* - koji je male fizičke snage, nejak; bolešljiv, slabunjav; koji je iznemogao, onemoćao od bolesti, iscrpljenosti; koji nije čvrstog karaktera, jake volje; koji nema jaku vlast i uticaj; neznatan, beznačajan; koji se ne može oduprijeti nekoj sklonosti ili strasti.
**slȁbačak** im. m. r. - onaj koji je slabašan, slabahan, dosta slab, nejak, nemoćan.
**slȁbahan** prid., odr. v. *slȁbahnī* - slabašan.
**slȁbašan** prid., odr. v. *slàbašnī* - koji je slabe tjelesne građe, neuhranjen; slabahan, slabušan.
**slàbīć** im. m. r., g. jd. *slabíća* - slab, neotporan, neodlučan čovjek, moralno nestabilan čovjek.
**slàbina/slȁbina** im. ž. r. - anat. bočni dio tijela od prsnog koša do kuka; bok.
**slȁbiti** gl. nesvrš., prez. *slȁbīm* - činiti slabim; postajati slab, onemoćavati; mršaviti; gubiti otpornost.
**slȁbo** pril. - malo, u maloj mjeri, nedovoljno; loše.
**slabòća** im. ž. r., g. mn. *slabóćā* - stanje slabosti.
**slȁbokr̄van** prid., odr. v. *slȁbokr̄vnī* - koji pati od nedostatka krvi, malokrvan, anemičan; koji nema u sebi dovoljno fizičke snage.
**slȁbōst** im. ž. r., instr. jd. *slȁbošću/slȁbosti* - iznemoglost, nemoć, pomanjkanje snage; bezvoljnost.
**slȁboūmnīk** im. m. r., n. mn. *slȁboūmnīci* - mentalno zaostao, retardiran čovjek, maloumnik, imbecil.
**slȁboumnica** im. ž. r. - maloumnica.
**slabòvidōst** im. ž. r., instr. jd. *slabòvidošću/slabòvidosti* - smanjena sposobnost vida, kratkovidost.
**slabùnjav** prid., odr. v. *slabùnjavī* - koji je fizički slabo razvijen, slabašan; koji nije sasvim zdrav, bolešljiv.
**slabùnjavōst** im. ž. r., instr. jd. *slabùnjavošću/slabùnjavosti* - osobina i stanje onoga koji je slabunjav, bolešljiv.
**slâd** im. m. r. - proizvod dobijen klijanjem ječma, upotrebljava se u proizvodnji piva, raznih sirupa i ekstrakata.
**slȁdak** prid., odr. v. *slàtkī* - koji sladi, koji ima ukus meda ili šećera.
**sláditi (se)** gl. nesvrš., prez. *slâdīm (se)* - činiti slatkim, zaslađivati šećerom; biti slatkog ukusa; uživati, naslađivati se.
**sladokúsac** im. m. r., g. jd. *sladokúsca*, g. mn. *sladokúsācā* - koji uživa u jelu i piću, gurman; prenes. osoba istančana ukusa i izbirljiva u svemu.
**slȁdolēd** im. m. r. - ledena poslastica od mlijeka, žumanceta, šećera, kandiranog voća, čokolade, kahve i dr.
**sladolèdār** im. m. r., g. jd. *sladoledára* - čovjek koji se bavi spravljanjem i prodajom sladoleda.
**slȁdostrāsnīk** im. m. r., *slȁdostrasnīci* - onaj koji ima povišenu želju, požudu ka čulnom uživanju, pohotnik.
**slȁdostrasnica** im. ž. r. - ona koja ima povišenu želju za čulnim uživanjem.
**slȁdostrasno** pril. - prožeto strašću, sa sladostrasnošću; požudno, pohotljivo.



**slȁdostrasnōst** im. ž. r., instr. jd. *slȁdostrasnošću/slȁdostrasnosti* - povišena želja, požuda za čulnim uživanjem, strast za nečim, sladostrašće.
**slȁdostrastan** prid., odr. v. *slȁdostrasnī* - koji ima strast za uživanjem, požudan, pohotljiv.
**slȁdostrāšće** im. s. r. - stanje slatkog uživanja, sladostrasnost.
**sladùnjav** prid., odr. v. *sladùnjavī* - slatkast; koji je izvještačene, lažne osjećajnosti.
**sladùnjavōst** im. ž. r., instr. jd. *sladùnjavošću/sladùnjavosti* - osobina i stanje onoga koji je sladunjav ili onoga što je sladunjavo.
**slàgāćī** prid. odr. v. - koji služi za slaganje.
**slágati (se)** gl. nesvrš., prez. *slâžēm (se)* - up. složiti.
**slàgati** gl. svrš., prez. *slȁžēm* - izreći neistinu, laž; prevariti, obmanuti; ne održati zadatu riječ, iznevjeriti.
**slálom** im. m. r. (norv.), g. jd. *sláloma* - skijaška disciplina u kojoj takmičar vozeći u krivudavoj liniji, mora proći kroz određeni broj vrata; olimpijska takmičarska disciplina.
**slȁma** im. ž. r., g. mn. *slâmā* - osušene stabljike žitarica (pšenica, ječam, zob, raž i dr.) koje ostanu poslije vršidbe.
**slȁman** prid., odr. v. *slȁmnī* - koji je napravljen od slame.
**slȁmarica** im. ž. r. - vrsta starinskog dušeka napunjenog slamom (umjesto vunom ili pamukom).
**slámati** gl. nesvrš., prez. *slâmām* - up. slomiti.
**slâmčica/slȁmčica** im. ž. r., dem. - mala slamka; prenes. nešto veoma slabo, krhko, nježno.
**slâmka** im. ž. r., dat. jd. *slâmki*, g. mn. *slâmkī* - pojedinačna osušena stabljika žitarica; cjevčica za pijenje soka.
**slȁmnat** prid., odr. v. *slȁmnatī* - koji je od slame; prenes. koji je prazan, bez vrijednosti.
**slân** prid., odr. v. *slânī* - koji ima u sebi soli; koji ima karakterističan ukus soli; koji je začinjen solju.
**slána** im. ž. r. - snježnobijeli atmosferski talog koji se skuplja na travi i drveću tokom noći za hladna i maglovita vremena; smrznuta rosa, mraz; inje.
**slànica** im. ž. r. - posudica za držanje soli, slanik; slana voda iz koje se isušivanjem izdvaja so.
**slànīk** im. m. r., g. jd. *slaníka*, n. mn. *slaníci* - posudica za so, slanica.
**slȁnina/slanìna** im. ž. r. - mastan potkožni sloj utovljene svinje koji se usoljen suši na zraku i dimu kao pečenica, špek.
**slanútak** im. m. r., g. jd. *slanútka*, n. mn. *slanúci*, g. mn. *slanútākā/slànūtākā* - bot. biljka okrugla jestiva ploda iz porodice leptirnjača sa tvrdim okruglim sjemenkama koje služe kao hrana, a pržene kao zamjena za kafu.
**slâp** im. m. r., g. jd. *slápa*, n. mn. *slápovi* - vodopad, buk.
**slȁsno** pril. - sa slašću.
**slâst** im. ž. r., g. mn. *slástī* - prijatan ukus slatkih stvari (voća, meda, šećera, šerbeta), slatkoća.
**slȁstan** prid., odr.v. *slȁsnī* - koji je pun slasti, koji izaziva zadovoljstvo kad se kuša.
**slàstica** im. ž. r. - slatkiš, kolač, ob. poslastica.
**slàstičār** im. m. r. - onaj koji se bavi proizvodnjom i prodajom poslastica, poslastičar.
**slàstičārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slastičare i slastičarstvo.
**slàstičārski** pril. - kao slastičar, poput slastičara.
**slȁti** gl. nesvrš., prez. *šȁljēm* - upućivati poruku ili koga da nešto uradi; otpremiti šta da se kome šta uruči.
**slàtina** im. ž. r. - izvor slane vode.
**slatkàrija** im. ž. r. - poslastice.
**slȁtkast** prid., odr. v. *slȁtkastī* - koji je pomalo sladak, poput slatkog.
**slàtkīš** im. m. r., g. jd. *slatkíšā* - poslastica, kolač.
**slȁtko** im. s. r. - voće kuhano u šećeru posebnim postupkom.
**slȁtko** pril. - sa slašću, s uživanjem.
**slatkòća** im. ž. r., g. mn. *slatkóćā* - slast, slatkost.
**slatkòhran** prid., odr. v. *slatkòhranī* - koji jede s uživanjem; koji ne bira hranu; koji ima dobar apetit.

**slatkòhranōst** im. ž. r., instr. jd. *slatkòhranošću/slatkòhranosti* - osobina ljudi koji vole jesti, koji imaju dobar apetit; gurmanluk.
**slatkorjèčiv** prid., odr. v. *slatkorjèčivī* - koji ima priču koja opija, koja pridobija slatkim obećanjima.
**slatkorjèčivo** pril. - na slatkorječiv način.
**slatkorjèčivōst** im. ž. r., instr. jd. *slatkorjèčivošću/slatkorjèčivosti* - osobina onoga koji je slatkorječiv, koji voli mnogo pričati; blagoglagoljivost.
**slȁtkōst** im. ž. r., instr. jd. *slȁtkošću/slȁtkosti* - svojstvo onoga što je slatko.
**slȁtkovodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slatke vode; koji se nalazi, koji živi u slatkoj vodi.
**slȁva** im. ž. r., g. mn. *slâvā* - uzvišenost, veličajnost; svetkovina, slavlje, veselje, pir.
**slâvan** prid., odr. v. *slâvnī* - ovjenčan slavom; glasovit, ugledan; uzvišen; znamenit; dobro poznat, čuven.
**Slàvēn/Slòvēn** im. m. r., g. jd. *Slavéna/Slovéna* - pripadnik velike grupe evroazijskih indoevropskih naroda povezanih zajedničkim praslavenskim izvorom.
**slavenizírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *slavenìzīrām* - slovenizirati, (u)činiti koga Slavenom po jeziku i običajima, davati kome slavenski oblik i karakter, poslaveniti, poslavenjivati.
**slàvēnskī/slòvēnskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada Slavenima.
**slàvēnski** pril. - na način Slavena.
**slavénstvo/slovénstvo** im. s. r. - osobina slavenskih naroda; svi Slaveni.
**slàvina** im. ž. r. - česma, krajnji izvod na cjevovodu.
**slavìstika** im. ž. r., dat. jd. *slavìstici* - nauka koja proučava slavenske jezike, književnosti i kulturu.
**slȁviti** gl. nesvrš., prez. *slȁvīm* - hvaliti i veličati koga ili šta, činiti koga slavnim, obasipati slavom; obožavati.
**slâvlje** im. s. r. - radosno i svečano obilježavanje kakvog događaja; svetkovina, gozba, pirovanje; proslava.
**slȁvljeničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slavljenika.
**slȁvljenički** pril - na način slavljenika.
**slȁvljenīk** im. m. r., n. mn. *slȁvljenīci* - onaj koji slavi, proslavlja.
**slȁvljenica** im. ž. r. - ona koja nešto slavi.
**slâvno** pril. - na slavan način, veličajno.
**slȁvohlēpan** prid., odr. v. *slȁvohlēpnī*, pejor. - koji je pohlepan za slavom, koji žudi da bude slavan; slavodobitan.
**slavohlépnōst** im. ž. r., instr. jd. *slavohlépnošću/slavohlépnosti*, pejor. - bolesna težnja, pohlepa za slavom.
**slȁvolūk** im. m. r., n. mn. *slȁvolūci* - spomenik u vidu luka podignutog u čast pobjednika i pobjede.
**slȁvoslōvlje** im. s. r. (stsl.) - veličanje, uzdizanje, slavljenje riječima.
**slàvūj** im. m. r., g. jd. *slavúja* - zool. mala mrkosiva ptica selica umilna poja, bulbul.
**slȁziti (se)** gl. nesvrš., prez. *slȁzīm (se)* - slagati se, paziti se; sastajati se, posjećivati se; drugovati.
**slȅći se** gl. svrš., prez. *slȅgnēm (se)* - up. slegnuti se.
**slèditi se** gl. svrš., prez. *slèdīm se* trp. prid. *slèđen* - pretvoriti se u led, smrznuti se.
**slȅđ** im. ž. r., g. jd. *slȅđi* - morska riba, haringa.
**slȅgnuti (se)** gl. svrš., prez. *slȅgnēm (se)* - sleći se; spustiti se niže (o površini zemlje); spustiti se u nivou, staložiti se; smiriti se, stišati se.
**slèt** im. m. r., g. jd. *slèta*, n. mn. *slètovi* - sport. javna gimnastička manifestacija.
**slètjeti** gl. svrš., prez. *slètīm* - letom, leteći se spustiti.
**slezèna** im. ž. r., g. mn. *slezénā* - anat. velika žlijezda u trbušnoj duplji s lijeve strane ispod dijafragme i zadnjih rebara koja stvara eritrocite.
**slȉčan** prid., odr. v. *slȉčnī* - koji liči kome po svome liku, koji ima crte kao drugi, koji podsjeća po čemu na koga ili što, nalik.
**slȉčiti** gl. nesvrš., prez. *slȉčīm* - biti nalik, sličan nekome ili nečemu, podsjećati likom na nekoga, nalikovati.
**slȉčno** pril. - tako da nalikuje, valjano; približno.
**slȉčnōst** im. ž. r., instr. jd. *slȉčnošću/slȉčnosti* - osobina onoga koji je kome sličan; svojstvo onoga što je čemu slično.



**slȉjed** im. m. r. - nadovezivanje, red, niz; poredak u toku čega.
**slijèditi** gl. nesvrš., prez. *slijèdīm* - ići neposredno za nekim, pratiti trag; birati životni put po ugledu na nekoga, povoditi se u svojim postupcima za nekim; javljati se u nizu odmah iza čega, nastavljati započeto; nastajati kao posljedica čega.
**slijèdēćī/sljèdēćī** prid. odr. v. - onaj koji dolazo odmah nakon nekoga, drugi po redu, naredni, idući.
**slȉjep** prid., odr. v. *slȉjepī* - koji nema očinjeg vida, koji ne vidi, koji je obnevidio; prenes. koji ne uviđa činjenice i njihove veze, nerazborit, nepromišljen; koji je na jednom kraju zatvoren, kuda nema prolaza, npr. slijepi put.
**slijèpac** im. m. r., g. jd. *slijèpca*, g. mn. *slijepācā* - slijep čovjek, onaj koji ne vidi; prenes. čovjek kojemu nedostaje sposobnost da nešto shvati, "slijep kod očiju".
**slijèpiti** gl. nesvrš., prez. *slijèpīm* - gubiti vid, postajati slijep; činiti koga slijepim, osljepljivati.
**slijèpiti** gl. svrš., prez. *slȉjepīm* - sastaviti ljepilom jedno s drugim, zalijepiti, učiniti da se nešto slijepi.
**slȉjepo** pril. - kao slijep, ne obzirući se ni na šta, po svaku cijenu, bespogovorno, bezobzirno.
**slȉjeva** pril. - s lijeve strane.
**slȉka** im. ž. r., dat. jd. *slȉci*, g. mn. *slîkā* - slikarsko djelo izrađeno u bojama; fotografija ili filmski snimak; prenes. opis čega u književnom djelu, poetska slika; med. opis zdravstvenog stanja; dio dramskog čina; geometrijski crtež.
**slȉkār** im. m. r. - likovni umjetnik, stvaralac slika, koji linijama i bojama iznosi svoj subjektivni doživljaj stvarnosti.
**slikàrčić** im. m. r., pejor. - slab, netalentovan slikar.
**slȉkārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slikare i slikarstvo, koji pripada slikarima.
**slȉkārski** pril. - kao slikar, po načelima slikarstva.
**slikárstvo** im. s. r., g. mn. *slikárstāvā* - likovno stvaralaštvo, djelatnost izrade slika; slikanje.
**slȉkati** gl. nesvrš., prez. *slȉkām* - baviti se slikarstvom, stvarati sliku; snimati fotoaparatom, fotografisati; prenes. slikovito, živopisno opisivati riječima.
**slȉkōvan** prid., odr. v. *slȉkōvnī* - koji se ispoljava pomoću likovnog izraza, na slikarski način.
**slikòvit** prid., odr. v. *slikòvitī* - koji se iskazuje pomoću slika, izražajan, izrazit, plastičan, živopisan.
**slikòvito** pril. - na slikovit, izražajan način.
**slikòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *slikòvitošću/slikòvitosti* - svojstvo onoga što je slikovito.
**slikóvnica** im. ž. r. - knjiga za djecu u kojoj se priča slikama, manje riječima.
**slȉkōvno** pril. - pomoću slika.
**slȉna** im. ž. r., g. mn. *slînā* - sekret iz nosa, bale.
**slȉnav** prid., odr. v. *slȉnavī* - koji slini, bali; balav; koji je umrljan slinom; prenes. mlad, neiskusan, nedorastao, neuk.
**slȉnāvka** im. ž. r., dat. jd. *slȉnāvki* - virusna zarazna bolest papkara.
**slȉniti** gl. nesvrš., prez. *slȉnī* - ispuštati sline, baliti; prenes. pejor. bezrazložno plakati, cmizdriti.
**slȉpati** gl. nesvrš., prez. *slȉpā* - imati svojstva ljepljivosti, biti ljepljiv.
**slȉpav** prid., odr.v. *slȉpavī* - ljepljiv, smolast.
**slístiti** gl. nesvrš., prez. *slîstīm* - sve listom, redom ukloniti, učiniti da nešto prestane postojati; potpuno uništiti, istrijebiti, iskorijeniti, potamaniti; prenes. sve potrošiti, pojesti i popiti.
**slȉšćen** prid., odr. v. *slȉšćenī* - uništen, istrijebljen, iskorijenjen, potamanjen.
**slȉti** gl. svrš., prez. *slȉjēm* - sastaviti, spojiti nešto tečno, sjediniti u jednu cjelinu; saliti, izliti.
**slȉtina** im. ž. r. - spoj rastopljenih metala u novu mješavinu, spoj nastao slivanjem, stapanjem; legura.
**slȋv/slȉv** im. m. r. - geografski prostor sa kojeg se voda sliva, teče u jednom, istom pravcu, u jednu rijeku, jezero ili more.
**slȉvnīk** im. m. r., n. mn. *slȉvnīci* - odvodna cijev za upotrijebljenu vodu u kućama;

otvor u gradskoj mreži kanalizacije u koji se sliva kišnica; šaht.

**slízati se** gl. svrš., prez. *slîžēm (se)* - postati veoma blizak s kim, sklopiti pakt protiv koga.

**slobòda** im. ž. r., vok. jd. *slobòdo/ slȍbodo*, g. mn. *slobódā* - mogućnost ispoljavanja svoje volje u granicama prirodnih i društvenih zakona; stanje nezavisnosti u kojem čovjek nije ograničen u odlučivanju o sebi i svojoj sudbini; odsustvo ograničenja, prinude, pritiska.

**slȍbodan** prid., odr. v. *slȍbodnī* - koji se nesmetano služi slobodom, koji živi u slobodi; koji raspolaže sobom po svojoj volji, nezavisan; u kome nema prinude, koji ne trpi nikakva ograničenja; koji nije zauzet.

**slobòdār** im. m. r., g. jd. *slobodára* - onaj koji se bori za slobodu i slobodoumlje; slobodan, nezavisan mislilac.

**slobòdārka** im. ž. r., dat. jd. *slobòdārki* - ona koja se bori za slobodu.

**slobòdārskī** prid. odr. v. - koji je okrenut, privržen slobodi i slobodarstvu.

**slobòdārski** pril. - po načelima slobodne volje.

**slobodárstvo** im. s. r. - svojstvo slobodara, boraca za slobodu; stanje slobodnih ljudi.

**slobòdica** im. ž. r., dem. i hip. - sloboda od milja.

**slobòditi** gl. nesvrš., prez. *slobòdīm* - hrabriti koga, sokoliti.

**slȍbodno** pril. - bez ograničenja, bez bojazni.

**slobòdnjāk** im. m. r. - čovjek nevezan profesionalnim obavezama; onaj koji je izvan oficijelne prakse.

**slobodoljùbiv** prid., odr. v. *slobodoljùbivī* - koji voli slobodu i promiče svijest o slobodi.

**slobodoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *slobodoljùbivošću/slobodoljùbivosti* - osobina onoga koji je slobodoljubiv.

**slȍbodoljūblje** im. s. r. - ljubav prema slobodi, težnja za slobodom, borba za slobodu.

**slȍbodoūman** prid., odr. v. *slȍbodoūmnī* - koji slobodno misli, koji voli slobodu, koji teži slobodoumlju.

**slȍbodoūmlje** im. s. r. - svojstvo onoga koji je slobodouman, slobodan, koji ima nezavisan način mišljenja, slobodoumnost.

**slȍg** im. m. r., g. jd. *slòga*, n.mn. *slògovi* - gram. dio riječi, izgovorna cjelina koju nosi samoglasnik, vokal; složena slova za štampanje nekog teksta.

**slòga** im. ž. r., dat. jd. *slȍzi* - potpuna usklađenost mišljenja, interesa i postupaka između više osoba, složnost.

**slògān** im. m. r. (engl.), g. jd. *slogána* - atraktivna i prijemčiva reklamna poruka; krilatica, parola, lozinka, geslo.

**slògov** prid., odr. v. *slògovī* - koji se odnosi na slog, koji pripada slogu, koji je od sloga.

**slôj** im. m. r., n. mn. *slòjevi* - odjelit dio neke mase koja pokriva određenu površinu, naslaga; grupacija ljudi koje vežu neke slične osobine, koji imaju slična obilježja, koji su povezani sličnim interesima.

**slojèvit** prid., odr. v. *slojèvitī* - sastavljen od više slojeva; složen; prenes. mnogoznačan, višeznačan.

**slojèvito** pril. - u slojevima, na slojeve.

**slojèvitōst** im. ž. r., instr.jd. *slojèvitošću/ slojèvitosti* - osobina onoga što je slojevito.

**slȍm** im. m. r., g. jd. *slòma*, n. mn. *slòmovi* - propast, uništenje, katastrofa; poraz.

**slòmiti (se)** gl. svrš., prez. *slȍmīm* - izazvati lom, prelomiti, rastaviti u više dijelova, rasturiti, razbiti, skrhati; biti savladan, uništen; popustiti u svom otporu; pretjerati u radu, izmučiti se.

**slȍmljen** prid., odr. v. *slȍmljenī* - utučen, malaksao; umoran, nesiguran.

**slȍn** im. m. r., g. jd. *slòna*, n. mn. *slònovi* - zool. krupni sisar, biljojed, sa dugom surlom i dvije kljove; prenes. nespretan, debeo čovjek.

**slònov** prid., odr. v. - koji pripada slonu.

**slònovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slonove.

**Slòvēn** im. m. r., g. jd. *Slovéna* - Slaven.

**slovenizírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *slovenizīrām* - slavenizírati.

**slòvēnskī** prid. odr. v. - slavenski.

**slovénstvo** im. s. r. - slavenstvo.



**slȍvo** im. s. r., g. jd. *slȍva*, n. mn. *slȍva*, g. mn. *slóvā/slôvā* - napisani ili odštampani znak za izgovoreni glas, grafem; riječ, govor o nekome, nečemu, besjeda, istina.

**slȍžan** prid., odr. v. *slȍžnī* - koji je u slozi, koji se slaže s nekim.

**slȍžen** prid., odr. v. *slȍženī* - komplikovan, kompleksan, zamršen, zapleten.

**slòžiti** gl. svrš., prez. *slȍžīm* - poslagati, završiti slaganje; staviti, metnuti na jedno mjesto više predmeta u određenom redu; načiniti, stvoriti kakvu cjelinu, sastaviti, spojiti dijelove; štamp. pripremiti slog, poredati slova za štampanje prema rukopisu.

**slòžiti (se)** gl. svrš., prez. *slȍžīm (se)* - sastaviti, spojiti se, usaglasiti; prenes. dovesti u sklad, podudarnost, uskladiti; dovesti do sloge, slaganja, združiti.

**slòživ** prid., odr. v. *slòživī* - koji se može složiti.

**slȍžno** pril. - na složan način, u slozi, zajednički, jedinstveno.

**slȍžnōst** im. ž. r., instr. jd. *slȍžnošću/ slȍžnosti* - osobina sloge i onoga što je složno, sloga, saglasnost, sklad.

**slȕčāj** im. m. r., lok. jd. *slȕčāju/slučáju*, n. mn. *slȕčāji/slȕčajevi* - neočekivani događaj; okolnost koja nije izraz zakonitosti, pravila, uzročne povezanosti.

**slȕčājan** prid., odr. v. *slȕčājanī* - koji je izraz ili posljedica slučaja, slučajnosti; neplaniran, nepredvidiv.

**slȕčājno** pril. - neočekivano, nepredvidivo, nenamjerno.

**slučájnōst** im. ž. r., instr. jd. *slučájnošću/ slučájnosti* - neočekivana okolnost, nepredvidiva situacija; slučaj.

**slúčiti (se)** gl. svrš. (rus.), prez. *slûčīm (se)* - dogoditi se, desiti se.

**slúditi** gl. svrš., prez. *slûdīm*, trp. prid. *slûđen* - izvesti iz pameti, dovesti do ludila.

**slúga** im. m. r., dat./lok. *slúgi/slúzi*, n. mn. *slúge*, g. mn. *slúgā* - onaj koji nekoga i nekome služi, koji stoji u usluzi, podložnik; podanik; pejor. onaj koji iz straha ili koristoljublja ponizno izvršava želje nadređenog, koji ispunjava nečiju volju.

**slùgān** im. m. r., g. jd. *slugána*, pejor. - sluga, poslušnik, beskičmenjak.

**slùgānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na slugane.

**slùgānski** pril. - na sluganski način.

**slugánstvo** im. s. r. - osobina slugana, ropska uslužnost i poslušnost, servilnost.

**slûh** im. m. r., dat. jd. *slúhu* - čulo pomoću kojeg čujemo, sposobnost uha da registruje spoljne zvukove; sposobnost reprodukcije muzičkih zvukova.

**slȕhovōd** im. m. r. - anat. ušni kanal.

**slúpati** gl. svrš., prez. *slûpām* - uništiti, razbiti; na brzu ruku napraviti, sklepati.

**slȕšāč** im. m. r. - ob. slušalac.

**slȕšalac** im. m. r., g. jd. *slȕšaoca*, n. mn. *slȕšaoci*, g. mn. *slȕšalācā* - slȕšatelj; onaj koji sluša nekoga ili nešto; student.

**slȕšalica** im. ž. r. - fiz. naprava za slušanje zvuka; dio telefonskog aparata.

**slušaónica/slušaònica** im. ž. r. - prostorija gdje se slušaju predavanja.

**slȕšatelj** im. m. r. g. jd. *slȕšatelja*, n. mn. *slȕšatelji*, g. mn. *slȕšatēljā* - slušalac.

**slušatèljica/slȕšatēljka** im. ž. r., dat. jd. *slušatèljici/slȕšatēljki* - ona koja sluša.

**slušatèljstvo** im. s. r., g. mn. *slušatèljstāvā* - masa slušatelja, slušaoci, publika.

**slȕšati** gl. nesvrš., prez. *slȕšām* - primati, registrirati sluhom zvukove; pratiti slušanjem nečiji govor, izlaganje; prisustvovati predavanju na fakultetu; pridržavati se čijih savjeta ili zapovijesti, biti poslušan, pokoravati se kome.

**slȕškinja** im. ž. r. - ženska osoba koja služi nekome uz naknadu.

**slûšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sluh, koji se ostvaruje pomoću sluha.

**slútiti** gl. nesvrš., prez. *slûtīm* - osjećati slutnju, nagovještaj; instinktivno osjećati, naslućivati.

**slútnja** im. ž. r., g. mn. *slútnjī* - neodređeno, nejasno osjećanje, misao, predosjećaj da će se nešto dogoditi.

**slûz** im. ž. r., g. jd. *slûzi* - gusta, ljepljiva tečnost koja oblaže i štiti sluznice.

**slȕzav** prid., odr.v. *slȕzavī* - koji sadrži sluz, koji je obložen sluzi; koji je poput sluzi, sluzast.

**slûznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sluz, koji je od sluzi.

**slúznica** im. ž. r. - anat. sluzokoža, tanka vlažna opna koja prekriva i štiti neke organe.
**sluzòkoža/slȕzokoža** im. ž. r. - sluznica.
**slȕžba** im. ž. r., g. mn. *slȕžbī* - služenje, rad za platu; vršenje javne dužnosti; naziv za pojedinu oblast rada; crkveni obred.
**slȕžben** prid., odr. v. *slȕžbenī* - koji se odnosi na službu i vršenje dužnosti u službi; koji se vrši po dužnosti; prenes. koji je distanciran, lišen srdačnog, uzdržan, krut, ukočen.
**slȕžbenica** im. ž. r. - žena u službi, činovnica.
**slȕžbenīk** im. m. r., n. mn. *slȕžbenīci* - onaj koji je u službi, koji vrši službu, službuje; službeno lice, činovnik; zaposlenik, namještenik.
**slȕžbeno** pril. - na služben način, zvanično, po dužnosti; prenes. uzdržano, ukočeno, hladno, usiljeno, formalistički.
**slȕžbovati** gl. nesvrš., prez., *slȕžbujēm* - biti u činovničkoj službi, vršiti službu, obavljati dužnost.
**slȕžilac** im. m. r., g. jd. *slȕžioca*, n. mn. *slȕžioci*, g. mn. *slȕžilācā* - služitelj, onaj koji po dužnosti služi, poslužuje, kojemu mu je služenje radna obaveza.
**sljȅdbenīk** im. m. r., vok. jd. *sljȅdbenīče*, n. mn. *sljȅdbenīci* - onaj koji slijedi nekoga, neku ideju, učenje; pristalica, pristaša.
**sljȅdstveno** pril. - na sljedstven način, dosljedno.
**sljȅme** im. s. r., g. jd. *sljȅmena*, n. mn. *sljemèna*, g. mn. *sljeménā* - linija u kojoj se sijeku krovne plohe kuće, vrh krova; svod; geogr. gornji dio planine, greben.
**sljèpīć** im. m. r., g. jd. *sljepíća* - zool. gujolika, zmijolika gušterica/gušter potpuno zakržljalih nogu.
**sljèpilo** im. s. r. - sljepoća, nedostatak vida; prenes. nesposobnost razumijevanja, uviđanja i shvatanja kakvog problema itd.
**sljepòća** im. ž. r., g. mn. *sljepóćā* - sljepilo.
**sljepòočica/sljepòočnice** mn. im. ž. r. - anat. bočni dijelovi lubanje od uha do čeone kosti.
**sljȇz** im. m. r., g. jd. *sljèza* - bot. vrsta ljekovite biljke.
**sljúbiti (se)** gl. svrš., prez. *sljûbīm (se)* - spojiti, pribiti (se) jedno uz drugo, priljubiti; združiti.
**sljȕhnuti se** gl. svrš., prez. *sljȕhnēm* - splasnuti, uvehnuti; sparušiti se (o biljkama).
**smaknúće** im. s. r. - oduzimanje života, pogubljenje.
**smàknuti (se)** gl. svrš., prez. *smȁknēm (se)* - smaći, naglo skinuti, strgnuti; svući, odstraniti; pogubiti, uništiti; maknuti se u stranu; svaliti se; ubiti se.
**smandȑljati** gl. svrš., prez. *smandȑljām* - uraditi nešto nabrzinu, površno, kako bilo.
**smánjiti (se)** gl. svrš., prez. *smânjīm (se)* - učiniti manjim, umanjiti; skratiti; postati manji.
**smanjívati (se)**, gl. nesvrš., prez. *smànjujēm (se)* - up. smanjiti (se).
**smàragd** im. m. r. (grč.), g. mn. *smȁrāgdā* - skupocjeni dragi kamen zelene boje.
**smàragdnī** prid. odr. v. (grč.) - koji je od smaragda.
**smátrati** gl. nesvrš., prez. *smâtrām* - misliti, suditi o čemu, imati svoj sud o čemu; držati, cijeniti; posmatrati, gledati.
**smȁzati** gl. svrš., prez. *smȁžēm* - halapljivo pojesti sve do kraja.
**smȅč** im. m. r. (engl.), n. mn. *smèčevi* - sport. oštar udarac po visokoj lopti prema protivničkom polju u tenisu ili odbojci.
**smèće** im. s. r. - razni otpaci koji ničemu više ne služe.
**smȅđ** prid., odr. v. *smȅđī* - mrk, boje kestenja, kestenjast, braon.
**smèkšati (se)** gl. svrš., prez. *smèkšām (se)* - učiniti mekšim, postati mekši, omekšati.
**smêsti (se)** gl. svrš., prez. *smétēm (se)* - zbuniti (se); omesti, spriječiti.
**smȅsti** gl. svrš., prez. *smètēm* - metlom metući ukloniti, odstraniti sa nečega, pomesti.
**smȇt** im. m. r., g. jd. *smèta*, n. mn. *smètovi* - nanos snijega u zavjetrini; gomila, hrpa, mnoštvo čega.



**smétati** gl. nesvrš., prez. *smêtām* - praviti smetnju, biti kome na putu; uznemiravati koga.
**smȅtati** gl. nesvrš., prez. *smȅćēm* - up. smetnuti.
**smèten** prid., odr. v. *smètenī* - zbunjen, smušen.
**smetèno** pril. - zbunjeno, smušeno.
**smètenōst** im. ž. r., instr. jd. *smètenošću/ smètenosti* - odlika smetenih, smušenost.
**smetènjāk** im. m. r., vok. jd. *smetènjāče/ smȅtenjāče*, n. mn. *smetenjáci* - smeten, smušen, neodlučan čovjek.
**smȅtljār** im. m. r., vok. jd. *smȅtljāru/ smȅtljāre* - onaj koji čisti, kupi i uklanja smeće.
**smètlje** im. s. r. - smeće, razni otpaci koji se nakupe na nekom prostoru; nešto loše, nevrijedno.
**smȅtljīšte** im. s. r. - mjesto na koje se odvozi i odlaže smetlje; deponija.
**smȅtnuti** gl. svrš., prez. *smȅtnēm* - skinuti, zbaciti, ukloniti, odbaciti; zabaciti.
**smétnja** im. ž. r., g. mn. *smétnjī* - ono što smeta, što stoji na putu da se nešto ostvari, prepreka, zapreka; teškoća; zbunjenost, smetenost, zabuna, zbrka.
**smežȕrati se** gl. svrš., prez. *smežȕrām (se)* - izgubiti jedrinu, glatkost, prekriti se borama, naborati se.
**smȉcalica** im. ž. r., g. mn. *smȉcalīcā* - lukav gest dovođenja u zabludu; podvala, trik, mahinacija.
**smìjāč** im. m. r., g. jd. *smijáča* - onaj koji se smije, veseljak.
**smìjati (se)** gl. nesvrš., prez. *smìjēm se* - razvlačenjem usana i karakterističnim isprekidanim glasom iskazivati radost, veselje, zadovoljstvo.
**smȉjeh** im. m. r. - iskazivanje zadovoljstva, veselja, dobrog raspoloženja razvlačenjem usana i karakterističnim isprekidanim glasom.
**smijèniti** gl. svrš., prez. *smȉjenīm* - izvršiti smjenu, ukloniti koga s kakve dužnosti, skinuti koga s kakvog položaja i zamijeniti drugim.
**smijèšak** im. m. r, n. mn. *smíješci* - dem. i hip. od smijeh, osmijeh.
**smijèšan** prid., odr. v. *smȉjèšnī* - koji izaziva smijeh (pojavom ili sadržinom); koji izaziva podsmijeh, ironiju.
**smijèšno** pril. - na smiješan način, na način koji izaziva smijeh.
**smijèšati** gl. svrš., prez. *smȉješām* - spojiti, sastaviti jedno s drugim u smješu, pomiješati, izmiješati; prenes. združiti se; sliti se; ući u sastav čega.
**smijèšiti se** gl. nesvrš., prez. *smijèšīm se* - pokazivati smiješak na licu, smješkati se, osmjehivati se.
**smijùckati (se)** gl. nesvrš., prez. *smijùckām (se)*, dem. - smješkati se.
**smijùrija** im. ž. r. - glasan smijeh; šega; prenes.loše i nespretno učinjeno djelo, ruglo.
**smȉliti se** gl. svrš., prez. *smȉlīm se* - postati mio nekome, omiliti, osjetiti samilost, milosrđe, sažaliti se.
**smíliti** gl. svrš., prez. *smílīm* - sići, spustiti se mileći.
**smȉlovati se** gl. svrš., prez. *smȉlujēm se* - osjetiti samilost, milosrdnost prema kome, sažaliti se nad kim.
**smîlje** im. s. r. - biljni rod iz porodice glavočika.
**smȉon** prid., odr.v. *smȉonī* - smjel, hrabar, odvažan, junačan, srčan.
**smȉono** pril. - na smion način, smjelo, odvažno.
**smȉonōst** im. ž. r., instr. jd. *smȉonošću/ smȉonosti* - osobina onoga koji je smion, smjel; smjelost.
**smȉrāj** im. m. r. - blago nestajanje, smirivanje živosti, utihnuće; zalazak sunca, suton.
**smîren** prid., odr. v. *smîrenī* - koji je postao miran, koji vlada sobom; iz koga zrači mirnoća i miroljubivost; umjeren u načinu života.
**smîreno** pril. - bez napetosti, polahko, odmjereno, uzdržano.
**smíriti (se)** gl. svrš., prez. *smîrīm (se)* - učiniti mirnim, dovesti u stanje mira, umiriti; smanjiti napetost; učiniti da prestane svađa; smanjiti intenzitet nečega, ublažiti; postati miran, naći mir.
**smîsao** im. m. r., g. jd. *smîsla* - supstanca značenja; logički sadržaj mišljenja; vrijednost, razlog, svrhovitost; sklonost prema čemu; opravdan razlog za kakav postupak.
**smȉsaon** prid., odr. v. *smȉsaōnī* - koji u sebi sadrži smisao.

**smìslen** prid., odr. v. *smìslenī* - koji ima smisao, razuman, razložan; koji je u skladu sa zakonima mišljenja.

**smìsliti (se)** gl. svrš., prez. *smīslīm (se)* - stvoriti misao; razmisliti; shvatiti, domisliti, pronaći rješenje, izlaz; izmisliti nešto novo; presabrati se.

**smìšljeno** pril. - na smišljen način, razborito; sračunato.

**smítiti** gl. svrš., prez. *smîtīm* - pokupiti, saviti; povući se, odustati.

**smjehúljiti se** gl. nesvrš., prez. *smjehúljīm se* - pomalo se smijati; zajedljivo se smijati.

**smjȅlo** pril. - bez straha, odvažno, hrabro, odlučno.

**smjȅlōst** im. ž. r., instr. jd. *smjȅlošću/ smjȅlosti* - osobina onoga koji je smio, smion; smjelo djelo, podvig.

**smjȅna** im. ž. r., g. mn. *smjênā* - smjenjivanje, dolazak jednog umjesto drugog; promjena.

**smjenjívati (se)** gl. nesvrš., prez. *smjènjujēm (se)* - up. smijeniti.

**smjȅr/smjêr** im. m. r., n. mn. *smjȅrovi* - pravac.

**smjȅrokaz** im. m. r. - pokazivač smjera, pravca; putokaz.

**smjȅsa** im. ž. r., g. mn. *smjêsā* - smješa, masa nastala miješanjem, spajanjem dvije ili više tvari, mješavina.

**smjȅsta** pril. - istog časa, odmah; neodložno.

**smjȅstiti (se)** gl. svrš., prez. *smjȅstīm (se)* - postaviti šta na odgovarajuće mjesto, naći čemu mjesto; naći kome mjesto, namjestiti (se); zauzeti pogodan položaj (pri sjedenju).

**smjȅštāj** im. m. r., n. mn. *smjȅštāji* - smještanje, zauzimanje mjesta u kakvom prostoru; privremeni boravak u kakvoj ustanovi.

**smjȅštājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na smještaj.

**smjȅti** gl. nesvrš., prez. *smȉjēm* - raditi šta bez straha, biti hrabar, ne bojati se.

**smláčiti (se)** gl. svrš., prez. *smlâčīm (se)* - učiniti mlakim, ugrijati do mlakog, umlačiti; malo se ugrijati.

**smlátiti** gl. svrš., prez. *smlâtīm*, trp. prid. *smlâćen* - snažno udarajući, mlateći oboriti, srušiti, otresti.

**smlȁviti** gl. svrš., prez. *smlȁvīm*, trp. prid. *smlȁvljen* - satrti, zdrobiti, smrskati; smlatiti.

**smòčiti** gl. svrš., prez. *smȍčīm* - staviti u vodu, umočiti; učiniti mokrim, pokvasiti, skvasiti.

**smȍčnica** im. ž. r. - kućna ostava za namirnice.

**smòći/smȍgnuti** gl. svrš., prez. *smȍgnēm* - biti u stanju, uzmoći; doći do snage, ojačati; domoći se; nadjačati, savladati.

**smȍg** im. m. r. (engl.), n. mn. *smògovi* - mješavina magle i dima u velikim industrijskim gradovima.

**smȍk** im. m. r. - kvalitetnija hrana sa većom energetskom vrijednošću, npr. suho meso, stelja; hrana koja se jede kašikom, varivo; žitka, razvarena suhomesnata ili bjelomrsna hrana.

**smòking** im. m. r. (engl.), n. mn. *smòkinzi* - gornji dio svečanog večernjeg odijela, kaput sa reverima opšivenim svilom.

**smòkov** prid. odr. v. - smokvin, koji pripada ili potiče od smokve.

**smȍkovača** im. ž. r. - smokvino, smokovo drvo; rakija od smokava.

**smȍkva** im. ž. r., g. mn. *smȍkvī/smȍkāvā* - bot. biljka iz porodice dudova; mediteranska voćka sa mehkim košpicastim plodovima.

**smȍkvīn** prid. odr. v. - smokov, koji pripada ili potiče od smokve.

**smòla** im. ž. r., g. mn. *smólā* - ljepljiva tečna masa koju luče neke biljke, posebno četinari, koja u dodiru sa zrakom otvrdne.

**smȍlast** prid., odr.v. *smȍlastī* - koji ima osobine smole, koji je nalik smoli, poput smole, ljepljiv, slipav.

**smȍlav** prid., odr. v. *smȍlavī* - koji sadrži smolu, ljepljiv, slipav.

**smȍtak** im. m. r., g. jd. *smȍtka* - ono što je smotano, zavijeno.

**smȍtān** prid., odr. v. *smȍtānī* - koji je motanjem skupljen, svijen, zavijen; prenes. koji je nesnalažljiv, smušen, zbunjen; smotanko.

**smòtati** gl. svrš., prez. *smòtām* - motajući složiti, napraviti smotak, klupko, rolnu; zaviti, zamotati.

**smotávati** gl. nesvrš., prez. *smòtāvām* - up. smotati.



**smȍtra** im. ž. r., g. mn. *smȍtrī* - javna inspekcija vojske, parada.

**smòtriti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *smòtrīm* - gledati, paziti, posmatrati.

**smotúljak** im. m. r., g. jd. *smotúljka*, g. mn. *smotûljākā/smòtūljākā*, dem. i hip. - mali smotak, smotuljčić, zavežljajčić.

**smòžditi** gl. svrš., prez. *smȍždīm* - slistiti, smrskati, zdrobiti, uništiti.

**smráčiti (se)** gl. svrš., prez. *smrâčīm (se)* - učiniti mračnim, onemogućiti pristup svjetlosti, obuhvatiti, pokriti mrakom, zamračiti; namračiti se, namrgoditi se, namrštiti se.

**smrâd** im. m. r., n. mn. *smrádovi/ smrȁdovi* - neprijatan, neugodan, teško podnošnljiv miris, zadah, vonj; prenes. pogrd. odvratan čovjek, ništavna osoba.

**smrȁditi** gl. nesvrš., prez. *smrȁdī* - širiti smrad, zaudarati, ispunjavati smradom, gaditi, zagaditi.

**smȑča** im. ž. r., g.mn. *smȑčā* - četinar iz porodice borova, smreka.

**smȑčak** im. m. r., g. jd. *smȑčka*, n. mn. *smȑčci*, g. mn. *smȑčākā* - bot. jestiva šumska gljiva s naboranom mrkozelenom glavicom; zool. ptica koja živi na smrči.

**smȑditi** gl. nesvrš., prez. *smȑdī* - širiti smrad, zaudarati.

**smȑdljiv** prid., odr. v. *smȑdljivī* - koji smrdi, zaudara.

**smȑdljivac** im. m. r., g. jd. *smȑdljīvca*, g. mn. *smȑdljivācā* - onaj koji smrdi, smrdljiv, odvratan čovjek.

**smréka/smrȅka** im. ž. r. - bot. zimzelen grm iz porodice čempresa prijatna mirisa, sa tvrdim šiljastim iglicama, čiji se plod upotrebljava za pravljenje ukusnog i ljekovitog soka, čaja i rakije.

**smrèkov** prid. odr. v. - koji pripada smreki, koji potiče od smreke.

**smrèkovina** im. ž. r. - smreka, smrekino, smrekovo drvo.

**smrkávati (se)** gl. nesvrš., prez. *smȑkāvā (se)* - up. smrknuti (se).

**smȑknūt** prid., odr. v. *smȑknūtī* - koji je mrka, namrštena izraza lica, natmuren, neraspoložen, turoban, mrzovoljan.

**smȑknuti (se)** gl. svrš., prez. *smȑknēm (se)* - postati mrk, taman, mračan; natmuriti, namrgoditi, namrštiti (se); postati mračno, smračiti se; prekriti mrakom, potamniti.

**smȑsiti** gl. svrš., prez. *smȑsīm* - zamrsiti, zaplesti; izgovoriti nešto brzo i nerazumljivo.

**smȑskati/smȑskati** gl. svrš., prez. *smȑskām/smȑskām* - razbiti, zgnječiti u paramparčad, zdrobiti, smrviti, razmrskati.

**smȑšati** gl. svrš., prez. *smȑšām* - postati mršav, izmršati, smršati.

**smršáviti/smršȁviti** gl. svrš., prez. *smȑšavīm/smršȁvīm* - up. smršati.

**smȑt** im. ž. r., instr. jd. *smȑću/smȑti* - prestanak života, prestanak postojanja; propast, uništenje.

**smȑtan** prid., odr.v. *smȑtnī* - koji se odnosi na smrt; koji donosi smrt.

**smȑtnīk** im. m. r., n. mn. *smȑtnīci* - onaj koji je smrtan; prenes. ljudsko biće; suprot. vječnik.

**smȑtno** pril. - donoseći smrt, poput smrti; prenes. užasno, strašno.

**smȑtnōst** im. ž. r., instr. jd. *smȑtnošću/smȑtnosti* - osobina onoga koji je smrtan; procenat umiranja u određenom vremenskom periodu prema ukupnom broju stanovnika, mortalitet.

**smȑtonosan/smrtònosan** prid., odr. v. *smȑtonosnī/smrtònosnī* - koji donosi smrt; koban, ubitačan.

**smȑtonosno/smrtònosno** pril. - noseći smrt, zlokobno, vrlo opasno.

**smȑtōvnica/smrtóvnica** im. ž. r. - službena, pismena potvrda o nečijoj smrti; objava smrti u novinama, čitulja.

**smȑviti (se)** gl. svrš., prez. *smȑvī (se)* - razbiti nešto čvrsto u komadiće, u mrve, zdrobiti; uništiti, satrti; pretvoriti se u mrve.

**smȑznuti (se)** gl. svrš., prez. *smȑznēm (se)* - pretvoriti se u mrzlinu, led, slediti (se), zalediti (se); nahladiti se, nazepsti; umrijeti od smrzavanja.

**smúcati se** gl.nesvrš., prez. *smûcām (se)* - provoditi život lutajući bez cilja i razloga, potucati se, lunjati, tumarati; skitati.

**smùćkati** gl. svrš., prez. *smùćkām* - tresući, mućkanjem sastaviti tečnosti, izmiješati; prenes. napraviti nešto što nije pravo, učiniti prevaru.

**smúditi** gl. nesvrš., prez. *smúdīm/smûdīm* - oprljiti vatrom, paliti dlačice na površini kože.

**smûđ** im. m. r. - zool. vrsta slatkovodne ribe iz porodice grgeča, zelenkaste boje, sa više poprečnih tamnosmeđih pruga.

**smûk** im. m. r., n. mn. *smúkovi* - vrsta crne i po trbuhu žućkaste zmije.

**smȕk** im. m. r., n. mn. *smȕkovi* - sport. spust na skijama bez zapreka niz brdo.

**smúljati** gl. svrš., prez. *smûljām* - gnječenjem, muljanjem istisnuti sok iz grožđa ili maslina.

**smùnđati** gl. svrš., prez. *smùnđām* - izgovoriti nešto nerazgovijetno, smrsiti; uraditi nešto kako bilo

**smûšen** prid., odr. v. *smûšenī* - smeten, zbunjen, rastresen, pometen, sputan.

**smûšenjāk/smušènjāk** im. m. r., n. mn. *smûšenjāci/smušenjáci* - smušen, smeten, sputan čovjek.

**smûšenica** im. ž. r. - ona koja je smušena.

**smûšeno** pril. - zbunjeno, smeteno.

**smûšenōst** im. ž. r., instr. jd. *smûšenošću/smûšenosti* - stanje ili svojstvo onoga koji je smušen.

**smútiti** gl. svrš., prez. *smûtīm*, trp. prid. *smûćen* - muteći pomiješati, sjediniti; učiniti šta mutnim; izazvati smutnju; podvaliti, prevariti, slagati.

**smùtljivac** im. m. r., n. mn. *smùtljīvci* - onaj koji unosi smutnju, petljanac, spletkar, mùtivoda, intrigant.

**smùtljivica** im. ž. r. ona koja unosi smutnju.

**smútnja** im. ž. r., g. mn. *smútnjī* - spletka, petljanija, prevara, intriga.

**snàbdjeti (se)** gl. svrš., prez. *snàbdijem (se)* - pribaviti, opskrbiti (se) čime, osigurati nešto neophodno.

**snâći/snáći (se)** gl., svrš., prez. *snâđēm (se)* - snalažljivošću znati povoljno riješiti određene probleme, vješto se izvući iz kakve neugodne situacije.

**snága** im. ž. r., n. mn. *snâge* - jačina, sila, moć; valjanost, vrijednost; suprot. nejakost, slabost.

**snàgātor** im. m. r. - koji se oslanja i razmeće snagom, siledžija.

**snàgātōrka** im. ž. r. - ona koja se oslanja na snagu.

**snȁha/snàha** im. ž. r., dat. jd. *snȁhi/snàhi*, g. mn. *snâhā/snáhā* - sinova, bratova ili unukova žena; nepoznata mlada udata žena.

**snàjper** im. m. r. (engl.) - puška sa optičkim instrumentom za precizno gađanje.

**snajpèrist(a)** im. m. i ž. r. (engl.), g. jd. *snajpèristē*, n. mn. *snajpèriste/snajpèristi*, g. mn. *snajpèrīstā* - vojn. specijalista za gađanje snajperom.

**snalàžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *snalàžljivošću/snalàžljivosti* - osobina onoga koji je snalažljiv.

**snȁtriti** gl. nesvrš., prez. *snȁtrīm* - zanositi se mislima, sanjariti, maštati.

**snážan** prid., odr. v. *snâžnī* - pun snage, moćan, jak; čvrst.

**snážiti** gl. nesvrš., prez. *snâžīm* - činiti snažnim, jačati; dobijati snagu, puniti se snagom, postajati snažan.

**snâžno** pril. - sa ispoljavanjem snage, jako, silno.

**snebívati (se)** - nesvrš., prez. *snèbīvām se* - dvoumiti se, premišljati se hoće li šta prihvatiti.

**snȅn** prid., odr. v. *snȇnī* - zahvaćen, obuzet snom, sanjiv, pospan; koji izaziva san, uspavljiv; polustvaran, miran kao u snu.

**snȅno** pril. - sanjivo, pospano, dremljivo.

**snȅnōst** im. ž. r., instr. jd. *snȅnošću/snȅnosti* - stanje onoga koji je snen, sanjivost.

**snevesèliti (se)** gl. svrš., prez. *snevèselīm* - učiniti koga neveselim; postati neveseo; rastužiti se, okahariti se.

**snȉjeg** im. m. r., n. mn. *snijèzi/snjȅgovi* - oborina, padavina u obliku bijelih pahuljica koje nastaju smrzavanjem vodene pare u atmosferi.

**snȉjet** im. ž. r., g. jd. *snȉjeti* - vrsta parazitskih gljiva iz porodice stapčara kao bolest na žitu; gara.

**snȉjeti** gl. svrš., prez. *snèsēm* - nošenjem premjestiti naniže, donijeti s višeg mjesta na niže; izbaciti iz sebe jaje (o pticama).

**snijèžiti** gl. nesvrš., prez. *snijèžī* - pomalo padati (o snijegu).

**snijèžnica** im. ž. r. - voda od otopljenog snijega.



**snȉmak/snîmak** im. m. r., n. mn. *snȉmci/snîmci*, g. mn. *snȉmākā/snîmākā* - snimka, fotografskim aparatom napravljena slika; kopija; magnetofonska kopija zvuka, govora i sl.

**snȉmatelj** im. m. r. - onaj koji snima fotografskim aparatom, filmskom kamerom, magnetofonom.

**snímati** - gl. nesvrš., prez. *snîmām* - pomoću uređaja za snimanje bilježiti slike i zvukove.

**snímiti** gl.svrš., prez. *snîmīm* - različitim elektronskim aparatima i tehnikama načiniti zvučni ili video snimak; prenes. reg. skinuti, svući odjeću sa sebe.

**snîmka** im. ž. r., dat. jd. *snîmci*, g. mn. *snîmkī* - snimak.

**snishòdljiv** prid., odr. v. *snishòdljivī* - uslužan, popustljiv, ljubazan; pejor. ponizan, udvorički.

**snishòdljivo** pril. - na snishodljiv način.

**snishòdljivac** im. m. r., g. jd. *snishòdljīvca* - pretjerano, lažno udvoran; ljigavac, beskičmenjak.

**snȉti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *snîm* - doživiti san, biti u snu, sanjati, snivati; spavati.

**snívati** gl. nesvrš., prez. *snîvām* - doživljavati snove.

**snȉzilica** im. ž. r. - muz. znak za snižavanje tona za pola stepena, be-mol.

**sníziti** gl. svrš., prez. *snîzīm* - učiniti nižim; smanjiti.

**sniž́enje** gl. im. s r. od sniziti - spuštanje na niže; opadanje, smanjenje.

**snjȅgobrān** im. m. r. - zaklon od snijega; zapreka na gradskim krovovima za sprječavanje padanja snijega.

**snjȅgović** im. m. r. - privremena snježna skulptura u liku klovna, snješko.

**snjȅžan** prid., odr. v. *snjȅžnī* - koji je od snijega; koji je pokriven snijegom; koji je pun snijega, snjegovit.

**snȍb** im. m. r. (engl.), n. mn. *snòbovi* - čovjek koji slijepo slijedi trendove, koji se upinje iznad mogućnosti, pomodar, uobražen čovjek, lažna veličina.

**snobìzam** im. m. r. (engl.), g. jd. *snobìzma*, n. mn. *snobìzmi* - ponašanje svojstveno snobu.

**snòbovskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na snobove.

**snòbovski** pril. (engl.) - poput snoba, na način snoba.

**snòhvatica** im. ž. r. - sanjivost, polusan, drijemež; pojave koje se u snu javljaju.

**snȍp** im. m. r., g. jd. *snòpa*, n. mn. *snòpovi* - skup većeg broja pojedinačnih uvezanih predmeta; poževene i uvezane rukoveti žita; mnoštvo svjetlosnih zraka usmjerenih u jednom pravcu.

**snòšljiv** prid., odr. v. *snòšljivī* - koji se može trpiti, podnošljiv.

**snòšljivōst** im. ž. r., instr. jd. *snòšljivošću/snòšljivosti* - osobina snošljivih, podnošljivost; tolerancija.

**snòvati** gl. nesvrš., prez. *snȕjēm*, trp. prid. *snȍvān* - postavljati osnovu za za tkanje; prenes. kovati planove, spremati se za nešto.

**snȕžden** prid. - neveseo, tužan, zabrinut, potišten, okaharen.

**snȕždenōst** im. ž. r., instr. jd. *snȕždenošću/snȕždenosti* - stanje onoga koji se snuždio.

**snȕžditi (se)** gl. svrš., prez. *snȕždīm (se)* - učiniti koga neraspoloženim, tužnim, žalosnim; postati neveseo, zabrinut, potišten, neraspoložen, tužan.

**sȍb** im. m. r. (češ.), n. mn. *sòbovi* - sjeverni jelen, irvas.

**sȍba** im. ž. r., g. mn. *sôbā* - prostorija, odaja.

**sȍbarica** im. ž. r. - spremačica soba u hotelima ili sluškinja u bogatijim kućama.

**sȍbica** im. ž. r. dem. - mala soba, sobičak.

**soboslìkār/sȍboslikār** im. m. r. - onaj koji bojama ukrašava zidove soba.

**sȍboslikārka** im. ž. r. - žena soboslikar.

**sȍbōm** pril. - samostalno, svojeručno, osobno, lično.

**sȍcijālan** prid. (lat.), odr. v. *sȍcijālnī* - koji se odnosi na društvo, zajednicu, društveni.

**socijaldemòkrat(a)** im. m. r., n. mn. *socijaldemòkrate/socijaldemòkrati* - pristalica socijaldemokratije.

**socijaldemokràtija/socijaldemokràcija** im. ž. r. (lat.-grč.) - politički program za reformu kapitalističkog društva u pravcu socijalne pravde; opći naziv za radničke socijalističke partije nastale u kapitalističkim zemljama u drugoj polovici 19. stoljeća.
**socijaldemòkratskī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na socijaldemokrate i socijaldemokratiju.
**socijaldemòkratski** pril. (lat.-grč.) - na način socijaldemokratije.
**socijàlist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *socijàliste/socijàlisti* - pristalica socijalizma; član socijalističke partije.
**socijàlistkinja** im. ž. r. - žena socijalist.
**socijalìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na socijaliste i socijalizam.
**socijalìstički** pril. (lat.) - po principima socijalizma.
**socijalizácija** im. ž. r. (lat.) - podruštvljenje.
**socijalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *socijalìzma* - društveni poredak bez kapitalističke eksploatacije radnika i sa društvenom svojinom nad sredstvima za proizvodnju; projekat višestranačkog demokratskog društvenog uređenja u kojem se reformama omogućuje građanima sudjelovanje u pravičnijoj raspodjeli materijalnih i kulturnih dobara koja stvaraju.
**socijalizírati/sòcijalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *socijalizīrām/sòcijalizujēm* - provesti, provoditi socijalizaciju; postati socijalan.
**socijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *socijálnošću/socijálnosti* - društvenost, osobina onoga koji je socijalan; suprot. asocijalnost.
**sociòlog** im. m. r. (lat.-grč.), g. mn. *sociòlōgā*, n. mn. *sociòlozi* - koji se bavi sociologijom, stručnjak za sociologiju.
**sociològinja/sociològica** im. ž. r. - žena sociolog.
**sociològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - nauka o društvu, savremena naučna disciplina, znanost koja se bavi proučavanjem i tumačenjem društvenih pojava i procesa u njihovoj uzajamnoj i cjelovitoj povezanosti.
**sociològījskī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na sociologiju, koji pripada sociologiji.
**sociòloškī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na sociologe (i sociologiju).
**sociòloški** pril. (lat.-grč.) - poput sociologa.
**sȍčan** prid., odr. v. *sȍčnī* - koji sadrži sok, koji je pun soka.
**sȍčīvo** im. s. r., n. mn. *sȍčīva* - leća, bot. mahunasta biljka iz porodice leptirnjača sa hranjivim sjemenjem; fiz. vrsta konveksnog ili konkavnog stakla koje sabire ili rasipa svjetlosne zrake; anat. dio oka kroz koji se prelama svjetlost prije nego padne na mrežnjaču.
**sȍčno** pril. - na sočan način, sa sočnošću.
**sȍčnōst** im. ž. r., instr. jd. *sȍčnošću/sȍčnosti* - svojstvo onoga što je sočno.
**sóda** im. ž. r. (tal.) - natrijev karbonat ($Na_2CO_3$); napitak vode začinjene ugljičnim dioksidom.
**sòdara** im. ž. r. (tal.), g. mn. *sȍdārā* - tvornica sode.
**sodòmija** im. ž. r. - spolna nastranost, spolno općenje čovjeka sa životinjama.
**sòfa** im. ž. r. (ar.) - široka klupa s naslonima, trijem; natkriveno i uzdignuto mjesto u bašči, hladnjak; uzdignuti prostor uza zid pred džamijom.
**sòfist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *sòfiste/sòfisti* - pristalica sofizma, helenskog filozofskog učenja kojemu je čovjek u središtu sa svojim mišljenjem i unutrašnjim svijetom i djelovanjem; čovjek koji izvrtanjem istine, zamjenom teza, stvara krive, lažne zaključke.
**sofìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na sofiste i sofistiku.
**sofìstički** pril. (grč.) - na sofistički način.
**sofìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *sofìstici* - smišljeno izvrtanje istine i izvlačenje krivih zaključaka na osnovi prividnih dokaza pomoću sofizama.
**sofìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *sofìzma*, n. mn. *sofìzmi*, g. mn. *sofìzāmā* - namjerno načinjen netačan zaključak koji prividno izgleda logičan, smišljeno iskonstruiran lažni dokaz.
**sȍfra** im. ž. r. (ar.), *sȍfrī/sôfrā/sȍfara* - niski okrugli sto za ručavanje, trpeza, sinija.



**sòfta** im. m. r. (perz.), g. mn. *sòftī/sóftā* - učenik medrese.
**sȍftver** im. m. r. (engl.) - skup programa i operativnih sistema koji čine "pamet" kompjutera, nematerijalni dio, koji sa tehničkim, materijalnim dijelom, hardverom, čini cjelinu kompjutera; anal. softver - hardver = um i tijelo.
**sògan** im. m. r. (tur.) - luk.
**sògandolma** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sògandolmī* - vrsta jela, punjeni, nadjeveni luk mesom i pirinčem.
**sòha/sȍha** im. ž. r. - odsječeni račvasti komad drveta koje služi kao noseći stub ili kao podupirač.
**sóhbet** im. m. r. (ar.) - razgovor, sjedeljka, sastanak, sijelo, gozba; sobet.
**sôj** im. m. r. (tur.), g. jd. *sȍja*, n. mn. *sòjevi*, g. mn. *sȍjēvā* - rod, pleme, koljeno; porijeklo, vrsta, sorta, pasmina.
**sója** im. ž. r. - jednogodišnja krušna/hljebna biljka mahunarka.
**sojènica** im. ž. r., g. mn. *sojènīcā* - kuća na vodi, podignuta na kolju, na sohama, šipovima.
**sôjka** im. ž. r. - zool. kreha, šarena ptica iz reda vrana, šojka.
**sòjli** prid. odr. v. (tur.) - dobrog soja, plemenitog roda, osoba s pedigreom, koljenović.
**sȍjtarija** im. m. i ž. r. (tur.) - onaj koji se ne bavi ozbiljnim poslom; lakrdijaš, šaldžija.
**sôk** im. m. r., g. jd. *sôka*, n. mn. *sókovi* - životna tekućina s hranjivim sastojcima u tkivu; tečnost iscijeđena iz voćnih plodova i biljaka kao napitak; prenes. ono što je najbolje u nečemu, snaga, jačina.
**sòkāk** im. m. r. (ar.), g. jd. *sokáka*, n. mn. *sokáci*, g. mn. *sokákā* - ulica, cesta; ulica u mahali.
**sòkna** im. ž. r. (njem.) - kratka čarapa.
**sòkō/sȍkō(l)** im. m. r., g. jd. *sokòla/sȍkola*, v. jd. *sȍkole*, n. mn. *sokòli/sòkolovi* - ptica grabljivica slična jastrebu, služi u lovu na ptice.
**Sokòlac** im. m. r., g. jd. *Sokóca* - planinski gradić istočno od Sarajeva na platou planine Romanije.
**sokòlār/sȍkolār** im. m. r., g. jd. *sokolára/sȍkolāra* - onaj koji se bavi uzgojem i dresurom sokolova za lov; kao termin - cijenjen starješina na dvorovima bosanskog plemstva zadužen za brigu i njegu sokolova, lov sa njima i prenošenje pisama.
**sokolárstvo** im. s. r., g. mn. *sokolárstāvā/sokòlārstāvā* - bavljenje sokolima, odgajanje i uvježbavanje sokolova za lov.
**sokòliti** gl. nesvrš., prez. *sokòlīm* - hrabriti, podsticati.
**sòkolov/sȍkolov** prisv. prid. - koji pripada sokolu.
**sòkōvnīk** im. m. r., n. mn. *sòkōvnīci/sokovníci* - aparat za cijeđenje soka iz voća i povrća.
**sô(l)** im. ž. r., g. jd. *sȍli*, instr. jd. *sȍli/sȍlju*, g. mn. *sòlī* - nezamjenjiv začin jelu kojemu se tradicionalno u ishrani daje važnost kao i hljebu; min. natrijev hlorid (NaCl), čvrst, mrvljiv i rastopljiv mineral jedinstvenog slanog okusa; hem. spoj metala i kiseline ili pozitivnog dijela lužine/baze i negativnog dijela kiseline.
**solàna** im. ž. r., g. mn. *solánā* - tvornica za dobijanje i preradu soli; solara, solnica.
**sȍlār** im. m. r., g. jd. *sȍlāra*, g. mn. *sȍlārā* - koji se bavi solju, radnik u solani, prodavac soli.
**sòldāt** im. m. r. (tal.), g. jd. *soldáta* - vojnik.
**soldatèska** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *soldatèski/soldatèsci*, g. mn. *soldatèskī/soldàtēskā* - vojnička rulja.
**solfèđo** im. m. r. (tal.) - vježbe za pjevanje po notama radi razvijanja muzikalnosti.
**sȍlīdan** prid. (lat.), odr. v. *sȍlīdnī* - čvrst, pouzdan, valjan; savjestan, umjeren; koji uredno živi; koji ima siguran društveni položaj.
**sȍlidāran** prid. (fr.), odr. v. *sȍlidārnī* - uzajaman, zajednički, jedinstven.
**solidàrisati/solidarizírati/sȍlidarizovati se** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *solidàrišēm/solidarìzīrām/sȍlidarizujēm* - biti solidaran, složiti se, slagati se.
**sȍlidārno** pril. (fr.) - sa solidarnošću, zajednički, složno.
**solidárnōst** im. ž. r., instr. jd. *solidárnošću/solidárnosti* - svojstvo solidarnih.

**sȍlīdno** pril. (fr.) - na solidan način, dobro, valjano.
**solídnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *solídnošću/solídnosti* - osobina onih koji su solidni, valjani.
**solìlōkvīj** im. m. r. (lat.) - razgovor sa samim sobom; monolog.
**solipsìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *solipsìzma*, g. mn. *solipsìzāmā* - učenje po kojem postoji samo subjektivno "ja" i da se sve postojanje sadrži u njemu; egoizam, sebičnjaštvo.
**sòlist(a)** im. m. r. (tal.), g. mn. *sȍlīstā* - onaj koji sam izvodi neko muzičko djelo; onaj kojemu se povjeravaju dionice partiture koje imaju posebno mjesto uz pratnju; onaj koji ulazi u pojedinačne akcije ne osvrćući se na potrebe skupnog rada; koji sam živi i sam radi, samotnjak.
**solìstica/solìstkinja** im. ž. r. - žena sòlist(a).
**sȍlīšte** im. s. r. - mjesto na planini gdje se povremeno soli stoka na ispaši; mjesto gdje se zimi postavlja so i hrana za divljač radi prehrane; solilo.
**solìtēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *solitéra* - samostojna višekatnica; jedan brilijant uglavljen u prstenu.
**sòliti** gl. nesvrš., prez. *sòlīm*, trp. prid. *sȍljen* - stavljati so u hranu, začinjavati jelo solju, dodavati so, osoljavati; posipati što solju.
**sólnica** im. ž. r. - posudica za so, slanica, solana, solara.
**sólo** im. m. i s. r. (lat.) - muzički komad ili njegov dio za samo jednog izvođača, solistu.
**sôlo** pril. (lat.) - samostalno, pojedinačno; sam za sebe.
**sòlstīcīj** im. m. r. (lat.) - astr. dan kada Sunce dostiže najvišu tačku, najveću pozitivnu, odnosno negativnu deklinaciju (21. VI).
**solúcija/sòlūcija** im. ž. r. (lat.) - rješenje nekog pitanja, problema, prava opcija, "dobitna kombinacija".
**sòluf** im. m. r. (perz.) - zalistak kose pružen niz lice pokraj uha; uvojak, zuluf.
**sȍm** im. m. r., n. mn. *sòmovi* - velika slatkovodna riba glatke ljigave kože, široke spljoštene glave s dugim brcima; prenes. glupan; proždrljivac.
**sòmnabul** im. m. r. (lat.) - onaj koji hoda u snu, mjesečar.
**somnabulìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *somnabulìzma* - hodanje u snu, mjesečarstvo.
**sòmūn/sàmūn** im. m. r. (grč.), g. jd. *somúna/samúna* - okrugli domaći ili pekarski hljeb s kvasom; lepinja, samunčić.
**sònant** im. m. r. (lat). - zvučni suglasnik, po nekim osobinama između samoglasnika i suglasnika, od kojih je **r** slogotvorno, npr. u riječima *tȓn, bȑkat, sȑkati*.
**sònār** im. m. r. (lat.), g. jd. *sonára* - aparat koji pomoću ultrazvuka otkriva predmete pod vodom.
**sonáta** im. ž. r. (tal.) - muz. veća instrumentalna kompozicija, obično s tri do četiri stava, različitog tempa i karaktera.
**sȍnda/sônda** im. ž. r. (fr.), g. mn. *sȍndī/sôndī* - svrdlo za bušenje arteških bunara ili istraživanje dubokih slojeva Zemljine kore; naprava za mjerenje dubine mora, dubinomjer; med. instrument kojim se prodire u dubinu tkiva i uzima uzorak za ispitivanje.
**sondáža** im. ž. r. (fr.) - ispitivanje, istraživanje pomoću sonde.
**sondírānje** gl. im. s. r. od gl. sondirati.
**sondírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *sòndīrām* - ispit(iv)ati, istraž(iva)ti šta sondom, obavljati sondažu; prenes. pripremiti, pripremati uslove (teren) za šta.
**sònēt** im. m. r. (tal.), g. jd. *sonéta/sonèta* - lirska pjesma od 14 stihova u četiri strofe (dva katrena i dvije tercine).
**sònētnī/sònetnī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na sonete.
**sònētskī** prid. (tal.) - koji se odnosi na sonet ili je kao sonet.
**sȍng** im. m. r. (engl.), n. mn. *sòngovi* - pjesma u duhu narodnih pjesama u USA; poseban napjev u savremenim scenskim djelima, zabavnoj i džez-muzici.
**sȍpōt** im. m. r., g. mn. *sȍpōtā/sopótā* - jak izvor, strmi buk, vodopad.
**sȍpotnica/sopòtnica** im. ž. r. - mjesto gdje izvire, kulja jako vrelo, prostor na kojem izbijaju jake vode.



**sòprān** im. m. r. (tal.), g. jd. *sopràna* - najviši ženski pjevački glas.
**sopranìst(a)** im. m. r. (tal.) - pjevač koji pjeva sopran.
**sopranìstica/sopranìstkinja** im. ž. r. (tal.) - pjevačica koja pjeva sopran.
**sòpstven** prid., odr. v. *sòpstvenī* - vlastit, svoj, lični, osobni.
**sòpstvenica** im. ž. r. - žena sopstvenik, vlasnica.
**sòpstvenīk** im. m. r., n. mn. *sòpstvenīci* - imalac, onaj kome što pripada, nosilac prava svojine, vlasnik.
**sòpstvenōst** im. ž. r., instr. jd. *sòpstvenošću/sòpstvenosti* - vlastitost, ličnost, osobnost; pravo raspolaganja čime, pravo svojine, vlasništvo.
**sòpstvo** im. s. r., g. mn. *sòpstāvā* - biće, tijelo, osoba.
**sòptānje** gl. im. s. r. od gl. soptati.
**sòptati** gl. nesvrš., prez. *sȍpćēm* - teško dihati; dahtati.
**sòriti (se)** gl. svrš., prez. *sȍrīm (se)* - srušiti, oboriti, razoriti, smrviti, zdrobiti, obrušiti; shorgati se.
**sortírānje** gl. im. s. r. od gl. sortirati.
**sôrta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *sôrtī* - vrsta, rod s tipičnim osobinama, pasmina, soj, kov.
**sortírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sòrtīrām* - razvrstavati prema sorti, odabirati sortu; sređivati po zadatom principu.
**sôrtnī** prid. odr. v. (tal.) - koji ima prepoznatljivu sortu, probran, vrstan.
**sôs** im. m. r. (fr.), dat. jd. *sósu*, n. mn. *sósovi* - umak, umokac; prenes. neprilika, nevolja.
**sȍška** im. ž. r., dat. jd. *sȍški*, g. mn. *sȍškī/sȍšākā* - vojn. stalak za odlaganje pušaka, stalaža.
**sȍtona/sotòna** im. m. r. (hebr.) - đavo, vrag, šejtan; princip zla, zao duh, zloduh; zločesta i destruktivna osoba.
**sòtonskī** prid. odr. v. (hebr.) - koji se odnosi na sotonu, koji je kao u sotone.
**sòtonski** pril. (hebr.) - na način sotone, đavolski, vraški, šejtanski.
**sóva** im. ž. r., g. mn. *sóvā* - ptica iz roda noćnih ptica grabljivica, buljina, jejna.
**sòvhoz** im. m. r. (rus.) - državno poljoprivredno dobro.
**sovùljaga** im. ž. r., dat. jd. *sovùljagi*, g. mn. *sovùljāgā* - zool. najveća ptica iz roda sova, ušara; pejor. zlokobna žena.
**spacionírānje** gl. im. s. r. od spacionirati.
**spacionírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *spaciònīrām* - (na)činiti razmak; prorijediti, prorjeđivati slova pri štampanju; pisati razmaknuto.
**spàdalo** im. s. r. - vragolasta i duhovita osoba, obješenjak, šaldžija, šaljivdžija.
**spȁdānje** gl. im. s. r. od gl. spadati.
**spȁdati** gl. nesvrš. i uč. prez. *spȁdām* - spadati s nečega; pripadati čemu, ubrajati se u šta.
**spàhija** im. m. r. (pers.), g. mn. *spȁhījā* - posjednik timara, spahiluka koji je dužan kao konjanik da ide na vojnu; veleposjednik, vlastelin; bolje stojeći muslimanski seljak u Bosni.
**spájalica** im. ž. r. - sitna kancelarijska naprava od žice ili plastike za pričvršćivanje i držanje na okupu listova papira; šnala.
**spȁkovati/spakírati** gl. svrš., prez. *spȁkujēm/spàkīrām* - ob. spakovati: složiti šta u paket; spremiti stvari u kofer za putovanje; prenes. podmetnuti nekome nešto, nepravedno optužiti.
**spáliti** gl. svrš., prez. *spâlīm,* trp. prid. *spâljen* - uništiti paljenjem, vatrom sagoriti, sažeći.
**spànāć/špìnāt** im. m. r. (njem.), g. jd. *spanáća/špináta* - bot. španska jednogodišnja zeljasta biljka čije se lišće upotrebljava kao hrana; vrsta povrća, zelje.
**spàndžati se** gl. svrš. (tur.), prez. *spàndžām se* - pejor. spetljati se s kim, splesti, spariti se krišom, stupiti s kim u nedolične odnose.
**spâran** prid., odr. v. *spârnī* - koji isporljava sparinu, pun sparine, zaparan.
**sparìna** im. ž. r., g. mn. *sparínā* - velika vrućina, žega s mnogo vlage u zraku, zapara, omorina.
**spáriti (se)** gl. svrš., prez. *spârīm (se)* - načiniti par, združiti se u par, naći parnjaka; udvojiti, sjediniti; sastaviti mužjaka i ženku životinja radi rasploda.
**spȁriti (se)** gl. svrš., prez. *spȁrīm (se)* - opariti, parom spržiti, oprljiti, opeći; uvehnuti, sparušiti se.

**sparúšiti (se)** gl. svrš., prez. *spàrūšīm (se)* - učiniti da nešto izgubi svježinu, vlagu; uvehnuti od vrućine.
**spâs** im. m. r. - izbavljenje od opasnosti, spasenje; ozdravljenje, izlječenje; oslobođenje, sloboda.
**spasénje** im. s. r. - spas, izbavljenje.
**spàsilac/spàsitelj** im. m. r., g. jd. *spàsioca*, n. mn. *spàsioci*, g. mn. *spàsīlācā* - onaj koji spašava ili je spasio nekog.
**spàsitelj** im. m. r., g. mn. *spàsitēljā* - spasilac; kršć. Spasitelj Isus Krist.
**spásiti** gl. svrš., prez. *spâsīm*, trp. prid. *spâšen* - izbaviti koga iz nevolje, zaštititi koga od opasnosti, sačuvati od nesreće, pogibelji.
**spȁsonosan/spasònosan** prid. odr. v. *spȁsonosnī/spasònosnī* - koji nosi spas, izbavljenje.
**spȁsonosno/spasònosno** pril. - donoseći spas.
**Spȁsovdān** im. m. r. - kršć. uzdignuće Gospodnje na nebo, dan Hristovog uznesenja, Spasovo.
**spȁsti** gl. svrš., prez. *spȁdnēm* - pasti s višeg mjesta naniže; pasti s visine na zemlju, survati se; svući se, odvojiti se od onoga na što je nataknuto; prenes. propasti, srozati se; postati zavisan od čega, nisko pasti; postati manji, sniziti se, opasti; smršati, oslabiti.
**spȁti** gl. nesvrš., prez. *spîm* - pjesn. spavati.
**spàvāč** im. m. r., g. jd. *spaváča*, v. jd. *spȁvāču* - onaj koji spava, kojemu je osobina spavanje.
**spavàčica** im. ž. r. - žena koja spava.
**spavàćica** im. ž. r. - namjenska lahka odjeća za spavanje, posteljna odjeća, spavaća košulja, pidžama.
**spávalica** im. ž. r. - osoba (m. i ž. pola) koja voli spavati; spavačica.
**spavaónica/spavaònica** im. ž. r. - spavaća soba za više ljudi.
**spávati** gl. nesvrš., prez. *spàvām* - biti u stanju sna, biti odsutan iz jave; prenes. imati polne odnose s kime.
**spȁziti** gl. svrš., prez. *spȁzīm*, trp. prid. *spȁžen* - primijetiti, otkriti, uočiti, ugledati, opaziti.
**specificírati/spècifikovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *specificīrām/spècifikujēm* - pobliže označi(va)ti i razvrsta(va)ti pojedine stvari.
**specìfičan** prid. (lat.), odr. v. *specìfičnī* - svojstven isključivo jednom predmetu ili pojavi, svojevrstan, osobit, poseban, naročit.
**specìfičnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *specìfičnošću/specìfičnosti* - naročito svojstvo, osobenost, posebnost.
**specifikácija** im. ž. r. (lat.) - pojedinačno navođenje, nabrajanje; razrada detalja ili pojedinosti; opis i pregled specifičnih osobina nečega.
**specìfikum** im. m. r. (lat.) - naročitost, svojevrsnost, osobitost, izuzetnost.
**specijálac** im. m. r. (lat.), g. jd. *specijálca*, n. mn. *specijálci*, g. mn. *specijálācā/specìjālācā* - posebno obučena osoba za određene poslove; pripadnik specijalnih policijskih ili vojnih snaga.
**spȅcijālan** prid. (lat.), odr. v. *spȅcijālnī* - poseban, osobit, naročit.
**specijàlist(a)** im. m. i ž. r. (lat.), g. mn. *specijàlīstā* - poseban stručnjak u jednoj oblasti znanosti, rada i stvaralaštva.
**specijàlistkinja** im. ž. r. - žena specijalist(a).
**specijalìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *specijalitéta* - izvanredan proizvod svoje vrste; posebnost, rijetkost.
**specijalizácija** im. ž. r. (lat.) - sticanje naročitih znanja u nekom području, stručno usavršavanje.
**specijalizírati/spècijalizovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *specijalìzīrām/spècijalizujēm* - steći, sticati dodatno znanje u nekoj struci; postati stručnjak u nekoj oblasti, stručno (se) usavršiti.
**specìjālka** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *specìjālki* - zemljopisna karta manjeg razmjera sa posebnim, specijalnim podacima.
**spècijālno** pril. (lat.) - posebno, izuzetno, mahsuz.
**specijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *specijálnošću/specijálnosti* - svojstvo onoga što je specijalno; posebno stručno znanje; posjedovanje sofisticiranih metoda i postupaka u djelovanju; posebna vještina, spretnost ili znanje o čemu.



**spȅći (se)** gl. svrš., prez. *spèčē* (se), trp. prid. *spèčen* - pečenjem obraditi, spržiti; spaliti, izgoriti; isušiti se od toplote, stvrdnuti se.
**spektàkl** im. m. r. (lat.), g. jd. *spektáklā/spaktàkālā* - velika predstava, prvorazredno zanimljiv događaj, glamur.
**spȅktakulāran** prid. (lat.), odr. v. *spȅktakulārnī* - veličanstven, prvorazredno zanimljiv, efektan, glamurozan.
**spȅktakulārno** pril. (lat.) - na spektakularan način, veličanstveno, efektno.
**spȅktar** im. m. r. (lat.), g. jd. *spȅktra*, n. mn. *spȅktri*, g. mn. *spȅktārā* - fiz. snop raznobojnih zraka koji se stvara prelamanjem svjetlosti kroz prizmu.
**spekulácija** im. ž. r. (lat.) - rezonovanje bez dovoljno realne osnove, zaključivanje na temelju fiktivnih, izmišljenih elemenata; mozganje, teoretisanje; fil. težnja da se dođe do istine putem apstraktnog umovanja; trg. nastojanje da se raznim trgovačkim mahinacijama dođe do brze i lahke dobiti, ekstraprofita; špekulacija, mešetarenje.
**spekùlant** im. m. r. (lat.), g. mn. *spekulànātā/spekùlanātā* - onaj koji se služi spekulacijama, špekulant.
**spȅkulatīvan** prid., (lat.) odr. v. *spȅkulatīvnī* - koji se odnosi na spekulaciju; fil. zasnovan na apstraktnom mišljenju daleko od iskustva i prakse, sklon umovanju; sračunat na brzu i lahku zaradu.
**spekulírati/spekùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *spekùlīrām/spekùlišēm* - baviti se spekulacijom, teoretizirati, domišljati, mozgati.
**speleòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *speleòlozi* - istraživač jama, pećina, spilja; stručnjak u speleologiji.
**speleològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o jamama i pećinama, spiljama.
**spȅlovati** gl. nesvrš. (engl.), prez. *spȅlujēm* - izgovarati pojedinačno, zasebno svako slovo neke riječi, sricati, buhštabirati.
**spèngati (se)** gl. svrš., prez. *spèngām (se)* - sapeti, smrsiti, svezati.
**spȅrma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *spȅrmī* - biol. muško sjeme, sjemena tekućina sa muškim spolnim ćelijama (spermatozoidima) za oplodnju koju luče muške polne žlijezde (testisi); sjeme.
**spermatozòīd** im. m. r. (grč.) - zrela muška polna sjemena ćelija, stanica za oplodnju, spermij.
**spȅtljān** prid., odr. v. *spȅtljānī* - zapetljan, zamršen, sapet.
**spètljati (se)** gl. svrš., prez. *spètljām (se)* - svezati petljom, zakopčati, zapetljati; splesti u uzao, čvor; zapetljati se, zaplesti se; stupiti s kim u nedolične odnose, spandžati se; zamrsiti se, iskomplikovati se.
**spìker** im. m. r. (engl.), g. mn. *spìkērā* - govornik, čitač i najavljivač na radiju i televiziji; predsjednik britanskog parlamenta.
**spìkerica/spìkērka** im. ž. r. (engl.) - žena spiker.
**spìkerskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na spikere.
**spìkerski** pril. (engl.) - poput spikera.
**spȉlja** im. ž. r. - prostrana prirodna podzemna šupljina, pećina, jama; špilja.
**spirála** im. ž. r. (grč.) - sve što je uvijeno; mat. krivulja koja čini niz sve većih zavijutaka oko jedne tačke ili ose, zavojnica, zavojak, uvojnica; predmet takvog oblika.
**spìrālan** prid. (grč.), odr. v. *spìrālnī* - koji je nalik spirali, koji je u obliku spirale, zavojit.
**spìrant** im. m. r. (lat.), g. mn. *spìranātā* - gram. strujni suglasnik, strujnik.
**spirìtist(a)** im. m. r. (lat.), n. mn. *spirìtisti/spirìtiste* - osoba koja se bavi spiritizmom.
**spiritìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji potiče ili pripada spiritistima.
**spiritìstički** pril. (lat.) - po načelu spiritizma, na način spiritista.
**spiritìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *spiritìzma*, n. mn. *spiritìzmi*, g. mn. *spiritìzāmā* - vjerovanje u zagrobni život duhova umrlih ljudi i mogućnost općenja s njima.
**spȉrituālan** prid., odr. v. *spȉrituālnī* - koji je prožet duhovnošću, duhovni, duševni, oduhovljen.
**spiritualìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *spiritualìzma* - fil. učenje po kojemu je duhovna stvarnost jedina stvarnost.
**spirituálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. spirituálnošću/spirituálnosti - osobina onoga što je spiritualno, duhovnost.

**spiritualizírati/spìritualizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *spiritualìzīrām/spìritualizujēm* - da(va)ti čemu duhovno obilježje, oduhovljivati; (pro)tumačiti u duhovnom smislu.
**spȉs** im. m. r., g. mn. *spîsā* - napisan (službeni) akt, dokument, sastav, rasprava, članak, djelo.
**spìsak** im. m. r., g. jd. *spȉska*, n. mn. *spȉskovi*, g. mn. *spȉskōvā* - popis čega, lista; spis koji sadrži imena, nazive nečega, imenik, registar.
**spìsatelj** im. m. r. - pisac, književnik.
**spȉskati** gl. svrš., prez. *spȉskām* - uludo trošiti, upropastiti, slistiti, straćiti.
**spjȅv** im. m. r., n. mn. *spjèvovi* - pjesničko djelo, pjesma, pjevanje, poema.
**spjȅvati** gl. svrš., prez. *spjȅvām* - sastaviti pjesmu, opjesmiti, upjevati, opjevati.
**splȁčine** im. ž. r. pl. tant. - voda u kojoj je oprano kuhinjsko suđe, spirine, pomije; prenes. loša hrana.
**splȁsnuti** gl. svrš., prez. *splȁsnēm* - splahnuti, opasti, spasti, smanjiti se (što je nabreklo, što je naduhano, što je nadošlo); prenes. popustiti u jačini, oslabiti.
**splȁv** im. m. r., n. mn. *splàvovi* - plovilo načinjeno od posječenih i povezanih stabala, trupaca, balvana, vlaka.
**splȁvār** im. m. r., g. jd. *splȁvārā* - koji se zanima splavovima; koji upravlja splavom.
**splavárēnje** gl. im. s. r. od splavariti.
**splaváriti** gl., nesvrš., prez. *splàvārīm* - baviti se prevoženjem splavom.
**splȁviti** gl. svrš., prez. *splȁvīm*, trp. prid. *splȁvljen* - spustiti splavom niz rijeku; spustiti vlake, balvane niz strminu, padinu; skinuti povlaku, skorup s mlijeka.
**splávnica** im. ž. r. - ustava, brana, bent koji se može dizati i spuštati.
**splȅsti** gl. svrš., prez. *splètēm/splètem* - načiniti splet, pletenjem izraditi nešto, oplesti; saviti šta oko čega; međusobno se preplesti, zamrsiti.
**splȅt** im. m. r., dat./lok. jd. *splètu*, n. mn. *splètovi* - ono što je međusobno spleteno, isprepleteno, zapleteno, zamršeno; ono što čini cjelinu više pojedinačnih dijelova; sastav, sklop, skup; vijenac, oplet.
**splèten** prid., ž. r. *spletèna*, odr. v. *splètenī* - nespretan, sapet, zbunjen.
**spletèno** pril. - na spleten način.
**splètenōst** im. ž. r., instr. jd. *splètenošću/splètenosti* - stanje, osobina onoga koji je spleten.
**splȅtka** im. ž. r., dat. jd. *splȅtki*, g. mn. *splȅtkī/splȅtākā* - lažno, netačno dovođenje u vezu, splitanje ljudi, djela i događaja; smutnja, podvala, intriga.
**splȅtkār** im. m. r. - onaj koji pravi spletke, smutljivac, intrigant, spletkaroš.
**spletkáriti** gl. nesvrš., prez. *splètkārīm* - praviti spletke, intrige.
**splȋn** im. m. r. (engl.) - sumorno raspoloženje prožeto dosadom, mrzovoljnost, zlovolja.
**spljȍšten** prid. odr. v. *spljôštenī* - pljosnat, stanjen u plohu.
**spljóštiti** gl. svrš., prez. *spljôštīm* - načiniti pljosnatim, poput plohe, stanjiti, zgnječiti.
**spočitávati** gl. nesvrš., prez. *spočìtāvām* - prekoravati koga zbog čega, prebacivati nekome za nešto, prigovarati, zamjerati.
**spȍdoba** im. ž. r. - (nestvarno) obličje, lik; oblik, forma, vid; osoba, prilika; utvara.
**spôj** im. m. r., g. jd. *spȍja*, n. mn. *spòjevi* - ono što je sastavljeno, spojeno u jednu cjelinu; ono što spaja nešto s nečim, veza; mjesto gdje se dvije stvari spajaju; tvar koja se dobije hemijskim spajanjem dva ili više elemenata, jedinjenje.
**spòjiti** gl. svrš., prez. *spȍjīm* - sastaviti u jednu cjelinu, združiti, povezati, pomiješati.
**spòjiv** prid., odr. v. *spòjivī* - koji se može spojiti, sastaviti, povezati, združiti s drugim.
**spôjka** im. ž. r., dat. jd. *spôjci* g. mn. *spôjkī* - mjesto gdje se spajaju dvije ili više stvari, veza, povezanost, spoj; predmet kojim se povezuju, spajaju stvari, ono čime se spaja, spojnica, spona; vezni igrač u nogometu.
**spójnica** im. ž. r. - ono što spaja dva predmeta ili dva dijela nečega, ono čime se dijelovi spajaju ili pričvršćuju jedan uz drugi; crta ili zamišljena linija koja spaja dvije tačke; anat. spojna, vezivna opna.
**spòkoj** im. m. r., n. mn. *spòkoji* - tišina; stanje duševnog mira, spokojstvo, smirenost; bezbrižnost, sigurnost.
**spȍkōjan** prid., odr. v. *spȍkojnī* - koji je u stanju spokoja, smiren, staložen, uravnotežen, bezbrižan.
**spȍkōjno** pril. - na spokojna način.
**(s)pôl** im. m. r., n. mn. *(s)pólovi* - pol, jedan od dva jednaka dijela cjeline; skup anatomsko-fizioloških i psiholoških obilježja koja razlikuju mužjaka i ženku među jedinkama iste vrste, muškarca i ženu; suprotnost.
**(s)polni** prid. odr. v. - polni, koji se odnosi na (s)pol, koji sadrži polovicu od cjeline; anat. term. (s)polne ćelije - jedinstvene ćelije živih bića koje sadrže samo polovicu svih hromozoma (23) i tek kad se spoje sa suprotnom polovinom (23) postaje cjelina ćelije (46), odnosno novo biće.
**(s)pólnōst** im. ž. r., *(s)pólnošću/(s)pólnosti* - osobina onoga što ima (s)pol.
**spolòvilo** im. s. r. - vanjski spolni organ, ud mužjaka.
**spȍlja** pril. - svana, izvana, sa spoljašnje, vanjske strane; suprot. iznutra.
**spȍljašnjī** prid. odr. v. - koji je spolja, s vanjske strane, spoljnji; suprot. unutrašnji.
**spôljnī** prid. odr. v. - spoljašnji, spoljnji, vanjski; koji se odnosi na inozemstvo, inostranstvo.
**spȍmēn** im. m. r., n. mn. *spȍmeni* - uspomena, sjećanje na koga i šta, uspomena; predmet koji izaziva uspomenu, spomenik; spominjanje; molitva za pokoj duše umrloga.
**spoménak** im. m. r., g. jd. *spoménka*, g. mn. *spòmenākā*, n. mn. *spoménci* - bot. plavi poljski cvijet, nezaboravak, potočnica.
**spȍmenār** im. m. r. - album uspomena.
**spȍmenica** im. ž. r. - knjiga ili kakav dokument upriličen kao podsjećanje na velike ljude ili znamenite događaje; orden ili kakav drugi simbolički znak kao podsjećanje na znamenite događaje.
**spȍmeničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na spomenike.
**spȍmenīk** im. m. r., n. mn. *spȍmenīci* - znak, simbol uspomene; arhitektonsko ili kiparsko djelo posvećeno uspomeni na velike ljude ili znamenite događaje; materijalna baština iz prošlosti.
**spoménuti** gl. svrš., prez. *spòmēnēm*, trp. prid. *spòmēnūt* - govoreći ili pišući pomenuti koga; podsjetiti na koga ili na što, podsjetiti.
**spȍna** im. ž. r., g. mn. *spônā* - ono što spaja, povezuje jedno s drugim ili dva dijela čega, kopča, spojka, spojnica.
**spȍntān** prid., odr. v. *spȍntānī* - koji je iz vlastite pobude, prirodan, neusiljen, samonikao, nehotičan, iznenadan.
**spȍntāno** pril. - na spontan način, samo od sebe, od svoje volje, prirodno, neusiljeno.
**spòpasti** gl. svrš., prez. *spòpadnēm* - naglo uhvatiti, zgrabiti, ščepati; prenes. obuzeti, zahvatiti; savladati (osjećanja); uzeti maha, uhvatiti, napasti.
**spȍr**[1] im. m. r., n. mn. *spòrovi* - razmirica, prepirka, svađa zbog neslaganja u mišljenju, shvatanju nečega, nesuglasica; pravn. sukob nastao zbog neispunjenja preuzetih obaveza, sudska parnica.
**spȍr**[2] prid., odr. v. *spȍrī*, komp. *spòrijī* - slabo pokretljiv, trom, polagahan, lijen; suprot. brz, hitar.
**sporàdičan** prid., odr. v. *sporàdičnī* - koji se pojavljuje s vremena na vrijeme, od slučaja do slučaja; mjestimičan, raštrkan, pojedinačan.
**sporàdično** pril. - na sporadičan način, mjestimično, povremeno, ponegdje, ovdje - ondje.
**spôran** prid., odr. v. *spôrnī* - o kojem postoje različita mišljenja, gledišta, koji je predmetom spora, oko koga se vodi spor.
**spȍrazūm** im. m. r. - razumno riješen spor, dogovor o nekom spornom pitanju sa međusobnim obavezama, usmeni ili pismeni ugovor, pogodba.
**spȍrazūman** prid., odr. v. *spȍrazūmnī* - koji se zasniva na sporazumu, koji se drži sporazuma, saglasan, složan.
**sporazùmāš** im. m. r., g. jd. *sporazumáša* - pristalica kompromisa i sporazuma u rješavanju sporova.
**sporazumáštvo** im. s. r., g. mn. *sporazumáštāvā/sporazùmāštāvā* - pol. načelo

postizanja sporazuma po svaku cijenu, sklonost sporazumima suprotno principima; suprot. beskompromisnost.

**sporazumijèvati se** gl. nesvrš. i uč. prema sporazumjeti, prez. *sporazùmijevām se* - praviti sporazum, zaključivati sporazum; dogovarati se, saglašavati se; postizati razumijevanje.

**sporazùmjeti se** gl. svrš., prez. *sporazùmijēm se* - postići, načiniti, sklopiti, zaključiti sporazum; dogovoriti se, složiti se, saglasiti se; postići razumijevanje.

**spòredan/spöredan** prid., odr. v. *spòrednī* - koji nije glavni, pobočan, uzgredan, usputan, drugorazredan.

**spòrednōst/spöredn**o**st** im. ž. r., instr. jd. *spòrednošću/spòrednosti* - ono što je sporedno, manje važna stvar, sitnica.

**spòriti** gl. nesvrš., prez. *spòrīm* - poricati, pobijati, osporavati.

**spòriti se** gl. nesvrš., prez. *spòrīm se* - biti u sporu s kim, voditi spor o čemu.

**spöro** pril. - na spor način, bez brzine, polagahno, tromo.

**spörōst** im. ž. r., instr. jd. *spörošću/ spörosti* - osobina, odlika onoga koji je spor.

**spört** im. m. r. (njem.), g. jd. *spörta*, n. mn. *spòrtovi* - fizičke vježbe, igre i nadmetanja, takmičenja.

**spòrtāš** im. m. r. (njem.), g. jd. *sportáša* - sportist(a).

**sportàšica** im. ž. r. - žena sportaš.

**spòrtīst(a)** im. m. r. (njem.), g. jd. *spòrtistē*, n. mn. *spòrtisti/spòrtiste* - sportaš, onaj koji se bavi sportom, koji upražnjava sportske aktivnosti.

**sportìstica/spòrtistkinja** im. ž. r. - žena sportista.

**spòrtskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na sport.

**spösoban** prid., odr. v. *spösobnī* - koji ima sposobnosti, koji je obdaren sposobnostima, koji je kadar učiniti i postići šta.

**sposóbnōst** im. ž. r., instr. jd. *sposóbnošću/sposóbnosti* - svojstvo, odlika, potencija sposobnih.

**spotàknuti (se)** gl. svrš., prez. *spòtaknēm se* - spotaći (se), zapeti nogom za nešto i izgubiti ravnotežu, posrnuti; prenes. naići na poteškoću; podjariti, potpiriti, čarnuti (vatru).

**spòticānje** gl. im. s. r. od spoticati (se).

**spòticati (se)** gl. nesvrš. i uč. prez. *spòtičēm* - izved. od spotaći, spotaknuti (se).

**spöznaja** im. ž. r. - saznavanje, poimanje objektivne stvarnosti pomoću iskustva, mišljenja i osjećaja; saznanje dobijeno na taj način.

**spöznājnī** prid: odr. v. - koji se odnosi na spoznaju.

**spòznati** gl. svrš., prez. *spòznām* - saznati, upoznati, steći znanje o nečemu, postati svjestan čega; doći do spoznaje, uvjeriti se, uvidjeti.

**spoznàtljiv** prid., odr. v. *spoznàtljivī* - kojeg je moguće spoznati, koji se može spoznati.

**spoznávānje** gl. im. s. r. od prema spoznavati.

**spoznávati** gl. nesvrš. i uč. prez. *spòznājēm* - izved. prema spoznati.

**spram** prijed. - s genitivom označuje pojam koji je nasuprot, naspram pojma uz koji stoji; pojam prema kome se vrši poređenje; pojam prema kojem su upravljena kakva osjećanja.

**sprášiti** gl. svrš., prez. *sprâšīm*, trp. prid. *sprâšen* - sterati, otresti, otkloniti prašinu s čega, otprašiti; opahati; pognati, potjerati, otjerati; ispaliti iz puške sačmu.

**sprät** im. m. r., n. mn. *spràtovi* - dio građevine omeđen tavanicama; kat, boj.

**sprāti** gl. svrš., prez. *spèrēm*, trp. prid. *sprân* - pranjem skinuti, otkloniti nešto s površine nečega, saprati, oprati.

**sprätnica** im. ž. r. - kuća na sprat, kat, boj; zgrada sa više spratova; suprot. prizemnica/prizemljuša.

**spräva** im. ž. r. - oruđe koje služi za izvođenje kakvih radova, naprava, uređaj; alatka; instrument sa specijalnim mehanizmom; uređaj za izvođenje složenijih operacija; pribor, oprema.

**spräviti** gl. svrš., prez. *sprävīm*, trp. prid. *sprävljen* - spremiti, načiniti, napraviti; zgotoviti; staviti, smjestiti negdje.

**spr̀čkati** gl. svrš., prez. *spr̀čkām* - načiniti na brzinu, površno uraditi, loše uraditi, sklepati, zbubati.

**sprdàčina** im. ž. r. - izrugivanje, gruba šega, ruglo.



**spȑdati se** gl. nesvrš., prez. *spȑdām/spȑdām se* - praviti grube neumjesne šale, rugati se, podsmjehivati se, podsmijavati se.

**Sprěča** im. ž. r. - rijeka u Bosni, desna pritoka Bosne.

**sprečávati** gl. nesvrš., prez. *sprèčāvām* – onemogućavati kome da ostvari svoje namjere.

**sprěga** im. ž. r., g. mn. *sprêgā* - sastavljanje, spajanje; sastav, spoj.

**sprégnuti** gl. svrš., prez. *sprêgnēm* - upregnuti, zapregnuti; stegnuti, stisnuti; obuzdati, savladati.

**sprêj** im. m. r. (engl.), n. mn. *spréjovi* - raspršivač, rasprh, štrcaljka, škropilo.

**sprěma** im. ž. r., g. mn. *sprêmā* - spremnost, osposobljenost; stvari potrebne za obavljanje kakvog posla; stručno znanje stečeno učenjem i praksom; djevojačko ruho za udaju.

**spremàčica** im. ž. r., g. mn. *spremàčīcā* - ona koja sprema, pomoćna radnica koja posprema domaćinstva; čistačica.

**sprěman** prid., odr. v. *sprěmnī* - koji se potpuno spremio, pripremljen; gotov da učini nešto, da stupi u akciju; stručno sposoban; pripremljen za upotrebu.

**sprémānje** gl. im. s. r. od spremati (se).

**sprémati (se)** gl. nesvrš. prez. *sprêmām (se)* - izved. prema spremiti (se).

**sprěmīšte** im. s. r. - mjesto gdje se nešto sprema, sabira i ostavlja; namjenski prostor za čuvanje stvari, roba, skladište, stovarište, magaza, magazin.

**sprémiti** gl. svrš., prez. *sprêmīm*, trp. prid. *sprêmljen* - pripremiti, pripraviti; prirediti, urediti; zgotoviti jelo; dati potrebno znanje, obučiti; poslati kuda, otpremiti.

**sprěmnīk** im. m. r., n. mn. *sprěmnīci* - kutija, sanduk gdje se stavljaju kakve stvari; spremište, spremnica

**sprěmno** pril. - pripravno, bez oklijevanja, s gotovošću, rado.

**sprěmnōst** im. ž. r. instr. jd. *sprěmnošću/ sprěmnosti* - stanje onoga koji je spreman, gotovost.

**sprětan** prid., odr. v. *sprětnī* - umješan, vješt, okretan, snalažljiv.

**sprětno** pril. - vješto, okretno, umješno.

**sprětnōst** im. ž. r., instr. jd. *sprětnošću/ sprětnosti* - osobina i stanje onoga koji je spretan, okretnost

**sprézati** gl. nesvrš. i uč., prez. *sprêžēm*, trp. prid. *sprêgnūt* - gram. mijenjati glagole po licima i vremenima, konjugirati.

**sprijatèljiti (se)** gl. svrš., prez. *sprijàteljīm/sprìjateljīm (se)* - povezati prijateljstvom nekoga s nekim; postati prijatelj kome, združiti se s kim.

**sprìječenōst** im. ž. r. instr. jd. *sprìječenosti/sprìječenošću* - stanje onoga koji je spriječen u čemu; onemogućenost u djelovanju.

**sprìječiti** gl. svrš., prez. *sprìječīm* - onemogućiti koga da šta učini; učiniti da se šta ne dogodi, zapriječiti.

**sprìjeda** pril. - sa prednje strane, na prednjoj strani, naprijed; suprot. straga.

**sprìnt** im. m. r. (engl.), g. jd. *sprìnta*, n. mn. *sprìntovi* - sport. brzo trčanje na kratke staze; ubrzanje pred ciljem na dugoprugaškim utrkama.

**sprìntānje** gl. im. s. r. od gl. sprintati.

**sprìntati** gl. nesvrš. (engl.), prez. *sprìntām* - oštro, brzo trčati na malu udaljenost; sprintovati.

**sprìnter** im. m. r. - brzi trkač na kratke staze.

**sprìntērka, sprìnterica** im. ž. r. (engl.) - žena sprinter.

**sprìnterice** im. ž. r. mn. (engl.) - posebna vrsta obuće za sprint i druge atletske discipline.

**sprječávati/sprečávati** gl. nesvrš. od spriječiti, prez. *sprjèčavām/sprèčāvām* - postavljajući kakvu zapreku onemogućiti izvršenje čega, ometati, zaprječavati.

**spr̍ljiti** gl. svrš., prez. *spr̍ljīm*, trp. prid. *spr̍ljen* - opržiti, obvehnuti, sasušiti, nagorjeti; prisvjediti.

**spròvesti** gl. svrš., prez. *sprovèdēm/ spròvedēm* - odvesti koga do određenog mjesta, otpratiti; otpremiti uz oružanu pratnju.

**spròvod/sprövod** im. m. r. - ceremonija ukopa preminulog, pogreb, sahrana.

**sprovòditi** gl. nesvrš. i uč. prez. *spròvodīm* - izved. prema sprovesti.

**spròvodnī/sprövodnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sprovođenje i sprovod.

**spròvodnica/spróvodnica** im. ž. r. - popratni dokument uz sprovođenje, sprovodni list.
**spròvodnīk/spróvodnīk** im. m. r., n. mn. *spròvodnīci/spróvodnīci* - onaj koji sprovodi nekoga ili nešto.
**spȑtiti** gl. svrš., prez. *spȑtīm*, trp. prid. *spȑćen* - snijeti naniže nešto na leđima, sprtljati; skinuti tovar s leđa.
**sprûd** im. m. r., g. jd. *sprúda*, n. mn. *sprúdovi*, g. mn. *sprúdōvā* - hrid. hridina, prepreka u moru.
**spȑva** pril. - najprije, na samom početku, spočetka, isprva.
**spȑžiti (se)** gl. svrš., prez. *spȑžīm (se)* - vatrom sažeći, spaliti; opeći se, oprljiti se.
**spúčiti/spȕčiti** gl. svrš., prez. *spûčīm* - sastaviti, skopčati, spojiti dugmetom, zakopčati; sklopiti, zatvoriti (krila); suprot. raspučiti.
**spȕriti (se)** gl. svrš., prez. *spȕrīm* - opariti (se), oprljiti (se) vrelom vodom.
**spȕst** im. m. r., g. jd. *spȕsta*, n. mn. *spȕstovi/spùstovi* - strana brda ili planine sa oštrim nagibom, strmina; sport. skijanje nizbrdicom, spuštanje na skijama nizbrdo bez prepreka, smuk.
**spùstiti (se)** gl. svrš., prez. *spȕstīm (se)*, trp. prid. *spȕšten* - premjestiti (se) sa višeg na niže mjesto, sniziti; ostaviti, metnuti na kakvu površinu; suprot. dignuti (se); sići.
**spȕtānōst** im. ž. r., instr. jd. *spȕtānošću/ spȕtānosti* - stanje onoga koji je sputan, onoga što je sputano.
**spȕtati** gl. svrš., prez. *spȕtām* - svezati, stegnuti nekome noge ili ruke užetom ili lancem; sapeti konju ili govečetu prednje noge oputom; prenes. onemogućiti kome pokretnost, spriječiti koga da se kreće, onemogućiti čiji razvitak.
**sputávānje** gl. im. s. r. od sputavati.
**sputávati** gl. nesvrš. i uč. prez. *spùtāvām* -izved. prema sputati.
**spȕzati/spúzati** gl. svrš., prez. *spȕžēm/ spûžem* - sići pužući, spustiti se; skliznuti.
**spȕznuti** gl. svrš., prez. *spȕznēm* - struhnuti, početi se raspadati, razbuziti se.
**spûžve** im. ž. r. mn. - zool. najniži tip višećelijskih životinja iz mora koje žive pričvršćene na dnu mora poput biljaka; sunđer.
**spȕžvast** prid., odr. v. *spȕžvastī* - koji je kao spužva, šupljikast.
**sračùnati** gl. svrš., prez. *sračùnām* - računanjem doći do rezultata, računajući odrediti veličinu, vrijednost čega, izračunati; smisliti, zaključiti.
**srȁčunatō** pril. - smišljeno, ciljano.
**srâm** im. m. r., n. mn. *srámovi* - stid, neugodan osjećaj, stanje kajanja i priznanja nekog nedoličnog postupka; sramota.
**srâman** prid., odr. v. *srâmnī* - sramotan, koji ispoljava sram, koji donosi, pričinjava sramotu, koji služi na sramotu.
**sramèžljiv** prid., odr. v. *sramèžljivī* - stidljiv, koji je povučen i bojažljiv, koji bezrazložno ispoljava stid, koji lahko osjeti sramež.
**sramèžljivo** pril. - ispoljavajući sramež, stidljivo, bojažljivo.
**sramèžljivōst** im. ž. r. instr. jd. *sramèžljivošću/sramèžljivosti* - osobina sramežljivaca.
**srámiti se** gl. nesvrš., prez. *srámīm (se)* - osjećati i ispoljavati sram, stid, stidjeti se.
**srâmno** pril. - na sraman način, sramotno.
**sramòta** im. ž. r., g. mn. *sramótā* - stanje koje izaziva prezir, poniženje; duboko, jako osjećanje srama; bestidnost; nečastan, sramotan čin, bruka; dio tijela koji se javno ne pokazuje, golotinja.
**srȁmotan** prid., odr. v. *srȁmotnī* - koji izaziva sramotu, prezir, sraman; nepristojan, bestidan; bludan.
**sramòtiti (se)** gl. nesvrš., prez. *sràmotīm/ sramòtīm (se)* - izazivati, nanositi kome sramotu, beščastiti; nanositi sebi sramotu, brukati se.
**srȁmotno** pril. - na sramotan način, bestidno.
**srâslōst** im. ž. r., instr. jd. *srâslošću/ srâslosti* - stanje onoga što je sraslo.
**srâsti** gl. svrš., prez. *srástēm/srástem* - spojiti se rastući, urasti jedno u drugo; potpuno se stopiti, prožeti; zarasti, zaliječiti se.
**srávniti** gl. svrš., prez. *srâvnīm* - učiniti ravnim, poravnati; uništiti, srušiti sve što je izgrađeno; poređenjem ujednačiti, uporediti, usaglasiti.



**srâz** im. m. r., n. mn. *sràzovi* - fiz. susret i razmjena energije dva tijela u blizini ili dodiru, sukob, sudar, stuk; slom.
**Sȓbin** im. m. r., n. mn. *Sȓbi*, g. mn. *Sȓbā* – pripadnik balkanskog slavenskog naroda pravoslavne vjere.
**Sȓpkinja** im. ž. r. - pripadnica srpskog naroda.
**Sȓbija** im. ž. r. - naziv za teritoriju i državu nastanjenu Srbima.
**Srbijánac** im. ž. r., g. jd. *Srbijánca*, g. mn. *Srbìjānācā* - stanovnik, državljanin Srbije, Srbin.
**Srbìjānka** im. ž. r. - žena, stanovnik Srbije.
**srbìjānskī** prid. odr. v. - koji vodi porijeklo ili pripada Srbiji i Srbijancima.
**srbìzam** im. m. r., g. mn. *srbizāmā* - onaj koji potiče od Srba; gram. elemenat srpskog jezika preuzet u neki drugi jezik.
**sȓbovati** gl. nesvrš., prez. *sȓbujēm* - napadno propagirati, nametati srpstvo.
**sȓce** im. s. r., g. mn. *sȓcā/sȓdācā* - centralni mišićast organ na lijevoj strani grudne duplje koji reguliše krvotok u tijelu čovjeka (i većine životinja); "motor života"; mjesto na lijevoj strani grudi gdje se nalazi taj organ; obično u simboličkom izražavanju; centar emocija, simbol osjećanja.
**srcòlik** prid., odr. v. *srcòlikī* - koji ima oblik srca, nalikuje srcu, poput srca, srcast.
**sȑča** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sȑčā* - staklo, džam; staklenka.
**srčàli** prid. odr. v. (tur.) - koji je od srče, staklen.
**sȓčan** prid., odr. v. *sȓčanī* - valjan, dobar po srcu; srdačan, privržen, mio; odvažan, junačan, hrabar.
**sȓčano** pril. - srdačno; odlučno, odvažno.
**sȓčanōst** im. ž. r., instr. jd. *sȓčanošću/ sȓčanosti* - osobina onoga koji je srčan, hrabrost, odvažnost.
**sȑčika** im. ž. r., dat. *sȑčiki* - srž u biljaka; prenes. srž, jezgro, glavni dio, suština čega.
**sȑda** im. ž. r. - ona koja se često srdi; srdžba.
**sȓdāčan** prid., odr. v. *sȓdāčnī* - susretljiv, pažljiv, ljubazan; iskren, otvoren.
**sȓdāčno** pril. - sa srcem, na srdačan način.
**srdáčnōst** im. ž. r., instr. jd. *srdáčnošću/ srdáčnosti* - osobina otvorenih, susretljivih ljudi.
**srdášce/sȓdāšce** im. s. r., g. jd. *srdášca/ srdášceta*, n. mn. *srdášca*, g. mn. *srdášcētā* - dem. i hip. od srce.
**sȑdela** im. ž. r. - zool. sardela, morska riba iz porodice sleđeva iz kategorije plave ribe.
**sȑdit** prid., odr. v. *sȑditī* - koji je obuzet srdžbom, ljutnjom, gnjevan.
**sŕditi/sȑditi (se)** gl. nesvrš., prez. *sŕdīm/ sȑdīm (se)* - činiti nekoga srditim, dovoditi u srdžbu, u stanje ljutnje, razdraženosti; osjećati srdžbu, ljutiti se.
**sȑdito** pril. - ljutito, gnjevno.
**sȑditōst** im. ž. r., instr. jd. *sȑditošću/ sȑditosti* - stanje onoga koji je srdit, srdnja, srdžba.
**sŕdnja** im. ž. r., g. mn. *sŕdnjī* - srditost, srdžba, ljutnja, ljutitost, ozlojeđenost.
**srdòbolja** im. ž. r. - med. teška crijevna zarazna bolest, dizenterija.
**sȑdžba** im. ž. r., g. mn. *sȑdžbī* - jako izraženo osjećanje srditosti, gnjev.
**srȅbren** prid., odr. v. *srȅbrenī* - koji je od od srebra; prenes. dragocjen, kao od srebra, svijetlosiv.
**srȅbrenast** prid., odr. v. *srȅbrenastī* - poput srebra, svijetlosiv.
**srȅbrenasto/srȅbrnasto** pril. - sa srebrenastim odsjajem.
**Srȅbrenica** im. ž. r. - stari bosanski grad u srednjem toku rijeke Drine, poznat po srebrenoj rudi, po ljekovitoj vodi i lječilištu Guber i najvećem genocidu Srba nad Bošnjacima nakon 2. svjetskog rata na kraju 20. stoljeća.
**srebrenìna** im. ž. r. - skup predmeta od srebra, srebrenarija (upor. zlatnina).
**srebrènjāk** im. m. r., g. jd. *srebrenjáka*, n. mn. *srebrenjáci*, g. mn. *srebrenjákā* - srebreni novac, srebrenik.
**srȅbro** im. s. r., g. mn. *srebára* - hemijski elemenat (simbol *Ag*), plemeniti metal sjajne sivkastobijele boje za izradu nakita, novca i drugih dragocjenosti; prenes. bogatstvo, imetak.
**srebròlik** prid., odr. v. *srebròlikī* - sličan srebru, srebrenast.
**srebroljúbac** im. m. r., g. jd. *srebroljúpca*, g. mn. *srebroljúbācā* - onaj koji voli srebro, koji osjeća pohlepu i želju

za gomilanjem imetka; gramzljivac, tvrdica, škrtica, škrtac.
**srèća** im. ž. r., g. mn. *srêćā* - stanje i osjećanje potpunog zadovoljstva; uspješan ishod, uspjeh u čemu; povoljan sticaj okolnosti.
**srèćan** prid., odr. v. *srèćnī* - ob. sretan, koji je ispunjen srećom, zadovoljstvom, radošću; koji u životi ima sreće; koji donosi, pričinjava sreću, uspjeh; podesan, dobar.
**srèćka** im. ž. r., dat. *srèćki*, g. mn. *srèćkī/ srèćākā* - talon igara na sreći, lutrijski loz.
**srèćōm** pril. - nasreću, na svu sreću, sretnim slučajem.
**srȅd** prijed. - u sredini kakvog prostornog rastojanja, nasred, po sredini, posred, centar, središte.
**sredìna/srèdina** im. ž. r., g. mn. *sredínā/ srèdīnā* - tačka, mjesto podjednako udaljeno od krajeva čega, središte, centar; srednji položaj između dvije krajnosti; skup prirodnih uslova u kojima teče, razvija se životna aktivnost kakvog organizma; socijalno-životne okolnosti i uslovi u kojima protiče život čovjeka; mat. broj koji se nalazi između najvećeg i najmanjeg u više brojeva, srednja vrijednost.
**srèdīšnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na središte, koji se nalazi u središtu čega; glavni, najvažniji.
**srèdīšnjica** im. ž. r. - najviše tijelo u nekoj organizaciji, centrala.
**srèdīšte** im. s. r. - središnji dio, sredina čega, centar; mjesto u kojem je usredsređena kakva aktivnost, rukovodstvo, vlast; mat. tačka od koje su sve tačke kruga ili sfere kugle jednako udaljene.
**sréditi** (se)gl. svrš., prez. *srêdīm* (se) - dovesti u red, urediti; složiti po nekom redu; dotjerati se.
**srèdnjī** prid. odr. v. - koji je jednako udaljen od krajeva čega, koji je u sredini između dvije krajnje tačke, dvije linije, dva predmeta, dvije osobe.
**srèdnjāk/srȅdnjāk** im. m. r., g. jd. *srednjáka/srȅdnjāka* - srednji prst; konj u sredini zaprege; pov. seljak srednjeg imovnog stanja između kulaka i bezemljaša.
**srednjoprùgāš** im. m. r., g. jd. *srednjoprugáša* - sport. atletičar trkač, takmac na srednje dugim prugama, stazama (800m i 1500m).
**srednjoprugàšica** im. ž. r. - žena srednjoprugaš.
**srȅdnjoročan** prid., odr. v. *srȅdnjoročnī* - koji se odnosi na srednji vremenski rok.
**srednjoškólac** im. m. r., g. mn. *srednjoškôlācā/srednjòškōlācā* - učenik srednje škole.
**srȅdnjoškōlka/srednjòškōlka** im. ž. r. - učenica srednje škole.
**srednjovjèkōvnī** pri. odr. v. - koji se odnosi na srednji vijek, koji pripada srednjem vijeku.
**srednjovjèkōvlje** im. s. r. - srednji vijek.
**srȅdnjovječan/srednjòvječan** prid. odr. v. *srednjovječnī/srednjòvječnī*- koji je srednjih godina, ni star ni mlad.
**Srȅdozēmlje/Sredòzēmlje** im. s. r. - veliko more između Evrope, Azije i Afrike i njegovo priobalje, zemlje oko njega; Mediteran.
**srȅdozemnī** prid. odr. v. - koji se nalazi između dva ili više kontinenata; koji pripada, koji se odnosi na Sredozemno more; mediteranski.
**srèdstvo** im. s. r., g. mn. *sredstávā/ srèdstāvā* - način, postupak u radu koji se upotrebljava i primjenjuje da se nešto postigne; oruđe (predmet, sprava, instrumenat, aparat, stroj) neophodno potrebno da se nešto ostvari; predmeti potrebni za liječenje; novac, kapital.
**srêđen** prid. odr. v. *srêđenī* - doveden u red; staložen, miran, razborit.
**srêđeno** pril. - uredno; pribrano, trezveno.
**srêđenōst** im. ž. r., instr. jd. *srêđenošću/ srêđenosti* - osobina, stanje onoga koji je sređen, svojstvo onoga što je sređeno.
**sređívati** gl. nesvrš. i uč. prez. *srèđujēm* - izved. od srediti.
**srêmskī/srìjemskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Srijem/Srem.
**srèsti (se)** gl. svrš., prez. *srètnēm* (se) - sastati se s onim koji dolazi u susret, susresti se s kim; naići neočekivano na koga ili šta; naći se s kim negdje.
**srètan** prid., odr. v. *srètnī* - srećan, koji je ispunjen srećom, koji ima sreću, koji osjeća radost; koji donosi sreću i uspjeh; pogodan, povoljan, uspješan.
**srètānje** gl. im. s. r. od sretati (se).
**srètati** gl. nesvrš. i uč. od sresti, prez. *srèćēm*.
**srètnīk** im. m. r., n. mn. *srètnīci* - onaj koga prati sreća; onaj koji je sretan; onaj kojega je poslužila sreća.
**srètnica** im. ž. r. - žena sretnik.
**srètno** pril. - na sretan način, uz pomoć sreće; rudarski pozdrav.
**srèzati** gl. svrš., prez. *srèžēm* - rezanjem smanjiti, skratiti, oblikovati; podrezati, odrezati; prenes. odbrusiti.
**sȓg** im. m. r. (tur.), n. mn. *sȓgovi* - poprečna motka, priječka/prečka.
**sȓh** im. m. r., n. mn. *sȓsi/sȓhovi* - lahki drhtaj zbog nadražaja straha, hladnoće ili drugog uzbuđenja, trnac, jeza; žmarci.
**srícati** gl. nesvrš., prez. *srîčēm* - neuko čitati, čitati slovo po slovo, slog po slog.
**srijèda** im. ž. r. - središte, sredina, centar; naziv trećeg dana u sedmici (nakon utorka, a prije četvrtka).
**srìjemskī/srêmskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Srijem/Srem.
**sȓk** im. m. r., n. mn. *sȓkovi* - ono što se jedanput srkne u usta, guc, gutljaj; onom. oponašanje srkanja.
**sȓkānje** gl. im. od gl. sȓkati.
**sȓkati** gl. nesvrš. prez. *sȓčēm* - uzimati ustima tečnost uvlačeći je u usta u gutljajima, malo-pomalo, srk po srk; jesti srčući.
**sȓklet** im. m. r. (ar.) - uznemirenost, nervoza, uznemirenost; tegoba.
**sȑljati/sȓljati** gl. nesvrš., prez. *sȑljām/ sȓljām* - nepromišljeno, bezglavo, suludo ići nekuda; lutati bez cilja, tumarati; silovito upadati, zalijetati se.
**sȓma** im. ž. r. (tur.), g. jd. *sȓmī* - srebro, srebrena žica.
**srmàli** prid. neprom. - koji je od srme, poput srme.
**sŕna/sȓna** im. ž. r., g. mn. *sŕnā* - plahovita i graciozna, brza i vitka šumska životinja, lovna divljač; zool. preživar iz porodice jelena.
**sŕnče** im. s. r., g. jd. *sŕnčeta*, supl. mn. *sȓnčād* - mladunče srne, lane.



**sȓndāč** im. m. r., g. jd. *srndáča* - zool. odrastao mužjak srne, jelen.
**srnèćijī/sȓnećī** prid. odr. v. - koji je od srne, koji je svojstven srni.
**sȓnetina** im. ž. r. - srneće meso.
**sŕnuti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sŕnēm* - naglo pojuriti, poletjeti nekuda; jureći navaliti, nasrnuti; upasti nekud silom; težiti, stremiti, čeznuti.
**sròčiti** gl. svrš., prez. *srȍčīm* - sastaviti, složiti, napisati, formulisati.
**srȍčnōst** im. ž. r., instr. jd. *srȍčnošću/ srȍčnosti* - gram. slaganje riječi u rečenici, kongruencija.
**srȍdan** prid., odr. v. *srȍdnī* - koji je od istoga roda, istoga porijekla; blizak, sličan po bitnim obilježjima.
**sròditi se** gl. svrš., prez. *srȍdīm se*, trp. prid. *srȍđen* - doći u srodstvo s kim, oroditi se; postati blizak, sviknuti se na koga.
**srȍdničkī** prid. odr. v. - koji se zasniva na srodstvu, koji je svojstven srodnicima.
**srȍdnički** pril. - na srodnički način, rođački.
**srȍdnīk** im. m. r., n. mn. *srȍdnīci/srodníci* - onaj koji je u srodstvu s kim, rođak; onaj koji s kim ima blisko mišljenje ili s čim slična obilježja.
**srȍdnōst** im. ž. r., instr. jd. *srȍdnošću/ srȍdnosti* - srodstvo, obilježje srodnika.
**sròdstvo** im. s. r., g. jd. *sròdstva*, g. mn. *sròdstāvā* - rodbinska veza među ljudima, veza po krvi, porijeklu ili po braku; bliskost, sličnost.
**srózati (se)** gl., svrš., prez. *srôzām* (*se*) - učiniti da nešto spadne, skliznuti nadolje, spasti, svući se; silom nekoga srušiti s visokog, uticajnog položaja, svrgnuti; pasti s kakve visine; prenes. uniziti čiji ugled, moralno uniziti, uništiti, izgubiti vrijednost, postojanost.
**sȓp** im. m. r., n. mn. *sȓpovi/sȑpovi*, g. mn. *sȓpōvā/sȑpōvā* - ručna težačka alatka, oruđe u obliku tankog savijenog noža sa drškom, nazubljene oštrice s unutrašnje strane, kojim se žanje žito.
**sȓpanj** im. m. r., g. jd. *sȓpnja*, g. mn. *sȓpānjā* - sedmi mjesec u godini, jul(i).
**sȓpanjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na srpanj, julski.
**sȑpskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Srbe, koji pripada ili potiče od Srba.

**sȑpski** pril. - na način Srba.
**srpskohȑvātskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Srbe i Hrvate; koji pripada Srbima i Hrvatima (atribut u nazivu zajedničkog standardnog jezika od polovine 19. do kraja 20. stoljeća, kojem je osnova (uglavnom) bio organski govorni idiom jugoistočne Bosne i Hercegovine.
**srpskoslàvēnskī** prid. odr. v. - crkveni jezik koji je bio književni jezik Srba do 18. stoljeća.
**sȑpstvo** im. s. r. – nacionalni identitet Srba zasnovan na pravoslavlju (ortodoksnom hrišćanstvu, svetosavlju, učenju monaha Save), nacionalnoj mitomaniji i nestvarnom veličanju Srba; umjereno - pripadnost Srbima.
**srúbiti** gl. svrš., prez. *srûbīm* - rubeći, odsijecajući poravnati, srezati, sasjeći, podrezati; smanjiti; prenes. uništiti, upropaštiti.
**srúčiti (se)** gl. svrš., prez. *srûčīm (se)* - izliti, izručiti sve odjednom; naglo se izliti; prolomiti se, strovaliti se, survati se; prenes. pasti u velikoj količini, prosuti se (kiša).
**srȕšen** prid., odr. v. *srȕšenī* - oboren, skrhan, razoren.
**srȕšiti (se)** gl. svrš. pov., prez. *srȕšīm (se)* - učiniti da nešto padne, svaliti; razoriti; skrhati (se), oboriti (se).
**sȑž/sȑž** im. ž. r., g. mn. *sȑžī/sȑži* - anat. mehka sadržina u šupljinama kostiju, koštana srž, moždina; srednji mehki dio stabla, stabljike, srčika; prenes. ono što je osnovno, najvažnije u nečemu, bit, suština, esencija.
**stabálce** im. s. r., g. jd. *stabálceta*, n. mn. *stabàlca* - dem. i hip. -malo stablo.
**stabálcād** zb. im. od stabalce.
**stȁbīlan** prid. (lat.), odr. v. *stȁbīlnī* - postojan, stalan, čvrst; stanovit, trajan.
**stabilizácija** im. ž. r. (lat.) - dovođenje u stabilan položaj, ustaljenje, učvršćenje.
**stabilìzātor** im. m. r. (lat.) - sprava, uređaj koji služi da se nešto stabilizira: u fizici i hemiji materija koja služi da se neki materijal, podložan promjenama, održi postojanim.
**stabilizírati/stàbilizovati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *stabilizīrām/stàbilizujēm* - (u)činiti stabilnim, trajnim, nepromjenljivim.
**stabílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *stabílnošću/stabílnosti* - osobina onoga koji je stabilan, stanje onoga što je stabilno, stalnost, postojanost, nepromjenljivost.
**stablàšice** mn. im. ž. r. - kopnene biljke koje odlikuje korijen, stablo i list.
**stáblo** im. s. r., g. mn. *stâbālā/stabálā* - središnji, noseći dio drveta, trup, truplo; nadzemni dio drveta od korijena do grana, deblo; drvo s granama.
**stàbljičica** im. ž. r., dem. i hip. - mala stabljika.
**stàbljika** im. ž. r., dat. *stàbljici*, g. mn. *stȁbljīkā* - bot. stablo travnate biljke, jedan od osnovnih organa biljaka papratnica i sjemenjača; pojedinačna uspravna vlat nižeg rastinja, trave, žitarica.
**staciònār** im. m. r. (lat.), g. jd. *stacionára* - manja zdravstvena ustanova za prihvat bolesnika u kojoj bolesnici mogu i ležati neko vrijeme radi oporavka, bolesničko prihvatilište.
**stȁcionāran** prid. (lat.), odr. v. *stȁcionārnī* - koji funkcionira u mirovanju, koji ostaje na svom mjestu, nepokretljiv, stalan.
**stacionírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *staciònīrām* - postaviti, smjestiti.
**stâdij** im. m. r. (grč.) - period, stupanj, stepen, faza u razvitku nečega; starogrčka mjera za dužinu: 178 metara.
**stâdion** im. m. r. (grč.) - igralište, trkalište, mjesto za sportske utakmice, sportsko borilište.
**stȁdo** im. s. r., g. mn. *stâdā* - skup niskih domaćih životinja preživara, obično iste vrste; zajednica nekih divijih životinja iste vrste; prenes. vjernici jedne crkve, pastva; polit. slijepi sljedbenici vođe; rulja, svjetina.
**stafilokòke** im. ž. r. mn. (lat.) - bakterije koje se skupljaju u obliku grozda i uzrokuju čireve i druge gnojne upale.
**stagnácija** im. ž. r. (lat.) - zastoj, pomanjkanje razvitka, stanje bez napretka; fig. mrtvilo, tromost.
**stagnírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *stagnîrām* - biti u zastoju, sta(ja)ti, zasta(ja)ti u razvoju.



**stȁja** im. ž. r. - ob. štala, namjenski izgrađen objekat za čuvanje krupne stoke u seoskim domaćinstvima.
**stajàčica** im. ž. r. - ptica koja ne mijenja stanište, stanarica, suprot. selica; voda koja ne otiče, stajaća voda, suprot. tekućica.
**stàjāći** prid. odr. v. - koji stoji, koji se ne kreće, nepomičan; uspravan, suprot. ležeći; koji ne teče; koji je ne mijenja stanište; stalni, npr. stajaća vojska.
**stàjalīšte** im. s. r. - mjesto na kojem neko stoji i s kojeg gleda; mjesto gdje se zaustavljaju javna prevozna sredstva, stanica; način posmatranja, gledanja i shvatanja, gledište, stajalište.
**stàjānje** gl. im. s. r. od stajati, mjesto u gledalištu bez sjedišta.
**stȁjati** gl. nesvrš., prez. *stòjīm* - biti oslonjen uspravno na nogama u nepomičnom položaju; biti, nalaziti se negdje, imati, zauzimati kakav položaj.
**stâjskī** prid. odr. v. - koji pripada staji ili potiče iz staje.
**stakálce** im. s. r., g. jd. *stakálceta*, n. mn. *stakálca* - dem. od staklo.
**stakálcad** zb. im. s. r. - od stakalce.
**stakàto** im. m. r. (tal.) - muz. odjelit, isprekidan, ispresijecan način izvođenja melodije, suprot. legato.
**staklàna** im. ž. r., g. mn. *staklánā* - tvornica ili trgovina staklom, staklara.
**stȁklār** im. m. r., g. jd. *stȁklāra* - onaj koji izrađuje, obrađuje ili trguje staklom.
**staklàrija** im. ž. r. - sve ono što je od stakla.
**stȁklārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na staklare ili staklarstvo.
**stȁklārski** pril. - na staklarev način.
**stȁklast** prid., odr. v. *stȁklastī* - koji je poput stakla, sličan staklu.
**stȁklen** prid., odr. v. *stȁklenī* - koji je od stakla.
**staklènica** im. ž. r., g. mn. *staklènīcā*- staklena posuda, staklenka.
**staklènīk** im. m. r., g. jd. *stakleníka*, n. mn. *stakleníci* - staklom natkriven prostor za uzgoj cvijeća ili povrća, staklena bašča.
**stàklēnka** im. ž. r., g. mn. *stàklēnkī* - staklena posuda, staklenica.
**stàkliti** gl. nesvrš., prez. *stàklīm*, trp. prid. *stȁkljen* - postavljati staklo, ustakljivati.
**stàklo** im. s. r., g. jd. *stàkla*, g. mn. *stakálā* - providna, tvrda, čvrsta i krhka tvar, materija koja se dobija rashlađivanjem rastopine kvarcnog pijeska, u primarnoj upotrebi za ustakljivanje prozora.
**staklorézac** im. m. r., g. jd. *staklorésca*, n. mn. *staklorésci*, g. mn. *staklorézācā/staklòrēzācā* - rezač, obrađivač stakla, majstor za izradu predmeta od stakla, staklar.
**stàklovina** im. ž. r. - staklarija, predmeti, izrеđevine od stakla; razbijeni komadi stakla, srča; stakleni otpaci za preradu.
**stalagmìt/stalàgmīt** im. m. r. (grč.), g. mn. *stalagmítā/stalàgmītā* - sedreni kip koji nastaje taloženjem na tlu gdje kapa voda u jamama, pećinama, spiljama; kapljanik.
**stálak** im. m. r., g. jd. *stálka*, n. mn. *stálci*, g. mn. *stâlākā* - naprava na koju se nešto stavlja ili stoji, postolje; priručna naprava za novorođenčad za održavanje u uspravnom položaju dok ne nauče samostalno stajati, dubak.
**stalaktìt/stalàktīt** im. m. r. (grč.), g. mn. *stalaktítā/stalàktītā* - viseća sedrena ledenica u jamama.
**stâlan** prid., odr. v. *stâlnī* - koji je nepromjenljiv, konstantan, trajan; čvrst, tvrd, postojan.
**stáleškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na staleže.
**stáleški** pril. - po staleškom običaju.
**stálež** im. m. r. - društveni sloj.
**stâlno** pril. - na stalan način; neprestano, neprekidno, trajno, uvijek.
**stáložen** prid. odr. v. *stáloženī* - koji je uravnotežen, smiren, pribran, sređen.
**stáloženo** pril. - na staložen način, smireno, pribrano.
**stáloženōst** im. ž. r., instr. jd. *stáloženošću/stáloženosti* - osobina onoga koji je staložen.
**stáložiti se** gl. svrš., prez. *stáložīm se* - izlučiti talog na dno, izbistriti se; uravnotežiti se, pribrati se, smiriti se.
**stàmbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stanove i stanovanje.
**Stàmbol/Stȁmbul** im. m. r. (tur.) - višemilionski grad na Bosforu, turska

metropola Istanbul, nekadašnji Carigrad, Konstantinopolj.
**stämen** prid., odr. v. *stämenī* - čvrst, jedar; stabilan, postojan.
**stämeno** pril. - čvrsto, postojano; odlučno, nepokolebljivo.
**stämenōst** im. ž. r., instr. jd. *stämenošću/stämenosti* - stanje onoga koji je stamen.
**stân** im. m. r., dat./lok. jd. *stánu*, n. mn. *stănovi/stánovi*, g. mn. *stănōvā/stánovā/stanóvā* - prostor za stanovanje u zgradi; nastamba; naprava, razboj za tkanje platna i ćilima.
**stánac** im. m. r., g. jd. *stánca*, g. mn. *stânācā* - dio kamene gromade koji viri iz zemlje, stalni kamen na jednom mjestu; postojan, stalni stanovnik.
**stának** im. m. r., g. jd. *stánka*, n. mn. *stánci*, g. mn. *stânākā* - skupština, sabor, zbor vlastele u srednjovjekovnoj Bosni radi odlučivanja o državnim poslovima.
**stänār/stànār** im. m. r., g. jd. *stănāra/stanára*, n. mn. *stănāri/stanári* - onaj koji stanuje u stanu.
**stänarka** im. ž. r. - žena koja stanuje u stanu.
**stanàrica** im. ž. r. - stanarka; zool. ptica koja stalno boravi u istom kraju, stajačica, suprot. selica; bot. višegodišnja zeljasta biljka iz porodice glavočika, volovsko oko.
**stänarina/stanarìna** im. ž. r. - novčana naknada za stanovanje, kirija.
**stàndard** im. m. r. (engl.) - norma, obrazac, mjerilo, pravilo, prosjek; nivo životnog stanja; prenes. uzor, ideal.
**stàndardan** prid. (engl.), odr. v. *stàndardnī* - koji odgovara standardu, koji je saglasan s važećim mjerilima i običajima; uobičajen.
**standardizácija** im. ž. r. (engl.) - utvrđivanje standarda, mjerila, svođenje na standard.
**standardizírati/stàndardizovati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *standardìzīrām/stàndardizujēm* - vršiti, provesti, provoditi standardizaciju.
**stàndardno** pril. (engl.) - na standardan način; prosječno, rutinski, uobičajeno.
**stànica** im. ž. r. - mjesto za zaustavljanje prevoznih sredstava; odjeljak neke veće ustanove ili službe; sjedište elektronskih medija sa uređajima za odašiljanje i prijem radio - i tv-signala; biol. osnovna jedinica u tijelu živih bića, ćelija.
**stànični** prid. odr. v. - koji se odnosi na stanicu.
**stanìol** im. m. r. (tal.), g. jd. *stanióla* - kalaj, kositar razvučen u tanke listiće za pakovanje čokolade i drugih prehrambenih proizvoda.
**stänīšte** im. s. r., g. mn. *stänīštā* - mjesto obitavanja, životni prostor, nastamba, sjedište, vatan.
**stániti se** gl. svrš., prez. *stânīm se*, trp. prid. *stânjen* - biti, naći se na nekom mjestu u određenom trenutku.
**stânka** im. ž. r., dat. *stânki*, g. mn. *stânkī* - zaustavljanje u kretanju; prekid u toku čega; kraća, spontana pauza; odmor.
**stanodávac** im. m. r., g. jd. *stanodávca*, g. mn. *stanodávācā/stanòdāvācā* - onaj koji na tržištu iznajmljuje stanove u zakup.
**stanòvati** gl. nesvrš., prez. *stànujēm* - živiti, obitavati u nekom mjestu, biti nastanjen u stanu, služiti se stanom.
**stànovīšte** im. s. r. - stajalište, gledište; stav, odnos; uvjerenje, zaključak.
**stanòvit** prid., odr. v. *stanòvitī*, pouzdan, određen, siguran; izvjestan, određen; neki, gdjekoji.
**stanòvito** pril. - određeno, izvjesno, sigurno, pouzdano, dobro.
**stanòvnīk** im. m. r., g. jd. *stanovníka*, n. mn. *stanovníci* - onaj koji je nastanjen u nekoj kući, u nekom kraju ili zemlji; žitelj.
**stanovníštvo** im. s. r., - zbir ljudi, stanovnika koji žive u nekom naselju, kraju, zemlji; žiteljstvo, građanstvo; narod.
**stánje** im. s. r. - opće prilike, okolnosti, situacija, položaj u kojem se neko ili nešto nalazi; oblik, pojava u kojem se šta nalazi ili javlja.
**stánjiti (se)** gl. svrš., prez. *stânjīm*, trp. prid. *stânjen* - učiniti nešto tankim ili tanjim; postati tanak ili tanji.
**stäp** im. m. r., n. mn. *stàpovi* - cilindrična drvena naprava u seoskom domaćinstvu u kojem se mété (tuče) mlijeko i tako dobija maslac, puter.
**stär** prid., odr. v. *stârī*, komp. *stàrijī* (ž. r. stàra) - koji postoji dugo vremena, koji je doživio mnogo godina, vremešan, mator; koji potiče iz prošlosti, nekadašnji; prethodni, raniji, prošli; koji po osobinama pripada prošlom vremenu; koji je vremenom pohaban.
**stâr** im. m. r. (engl.), g. jd. *stâra*, n. mn. *stărovi* - zvijezda; prenes. glasovita i popularna ličnost iz javnog života, prvenstveno umjetnosti i estrade.
**stärac** im. m. r., g. jd. *stârca*, n. mn. *stârci*, g. mn. *stärācā* - star, vremešan, mator čovjek; stàrina; "redovnik" Crkve bosanske, po hijerarhiji odmah iza vrhovnog poglavara dida, "savršeni" (za razliku od "običnih" pristalica te crkve, "mrsnih" ljudi).
**stárac** im. m. r., g. jd. *stárca* - star vinograd.
**stäračkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na starce, koji pripada ili potiče od staraca.
**stärački** pril. - na način starca, kao starac, poput starca.
**stàralac/stàratelj** im. m. r. - koji se stara, brine, koji vodi računa o nekome, skrbnik.
**stàratēljka** im. ž. r. - staratèljica, stäralica.
**stärati se** gl. nesvrš., prez. *stărām se* - voditi računa, voditi brigu o kome ili čemu; nastojati da se što postigne, ostvari.
**staretínār** im. m. r., g. jd. *staretinára* - starinar, skupljač i trgovac starim stvarima, antikvar.
**staretinárnica** im. ž. r. - starinarnica, trgovina, prodavnica starih stvari; antikvarnica.
**starìna** im. ž. r., g. mn. *starínā* - staro doba, daleka prošlost, davnina, drevnost; materijalni ostaci starog doba, antikvitet; svojstvo onoga što je davno nastalo, starost; stanje, obilježje starosti poodmaklih godina, vremešnost.
**stàrina/stärina** im. m. r. - star čovjek, starac.
**starínac** im. m. r., g. jd. *starínca*, g. mn. *starínācā/stàrīnācā* - autohtoni žitelj, starinik, starosjedilac.
**starìnačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na starince, autohtoni, starosjedilački.
**starìnački** pril. - na način starinaca.
**starìnār** im. m. r., g. jd. *starinára* - ljubitelj, skupljač i trgovac starim stvarima, staretinar; antikvar.
**stärinīk/starìnīk** im. m. r., n. mn. *stärinīci/starinici* - starosjedilac, starinac; suprot. doseljenik, došljak, muhadžir.
**starìnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na staro doba, koji potiče iz starine; koji nije odbacio stare adete, običaje; nesavremen.
**stäriti** gl. nesvrš., prez. *stărīm* - postajati star, zalaziti u godine; mijenjati se, propadati s proticanjem vremena; gubiti svježinu i novinu.
**starjèšina** im. m. g. mn. *starjèšīnā* - osoba s najvećim ovlašćenjima, koja je prva u hijerarhiji neke grupe ili zajednice, načelnik, rukovodilac, poglavar; u vojnoj organizaciji komandir, zapovjednik; pretpostavljeni.
**starjèšīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na starješine i starješinstvo.
**starjèšīnski** pril. - kao starješina.
**starješínstvo** im. s. r., g. mn. *starjèšīnstāvā* - viša vlast, rukovodstvo, poglavarstvo, uprava; svojstvo, vlast sterješine; red, odnos po položaju, rang.
**stârka/stärka** im. ž. r., dat./lok. jd. *stârki* - pejor. starija žena, starica.
**stàrkelja** im. m. r. - pejor. stariji čovjek, starac.
**stàrmālī** prid. odr. v. - koji je po godinama mlad, a po ponašanju ili izgledu star; (u imeničkoj službi) - osoba zakržljala rasta, patuljak.
**staròlik** prid., odr. v. *staròlikī* - koji izgleda star, koji ima stari lik, izgled.
**stäromōdan** prid. (fr.), odr. v. *stäromōdnī* - svojstven minulom vremenu, nesavremen, zastario.
**starosjèdilac** im. m. r., g. jd. *starosjèdioca*, n. mn. *starosjèdioci*, g. mn. *starosjèdilācā* - onaj čije je porijeklo od davnina iz tog mjesta, onaj koji od starina obitava u nekom mjestu, kraju ili zemlji, starinac, starinik.
**starosjèdilačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na starosjedioce.
**starosjèdilački** pril. - na način, poput starosjedioca.
**staroslàvēnskī/staroslòvēnskī** prid. odr. v. - atribut najstarijeg slavenskog književnog jezika (zasnovanog na narječju

solunskih Slavena iz IX stoljeća, a sačuvanog u prevodima Biblije Ćirila (Konstantina) i Metodija); starocrkvenoslavenski.
**stȁrōst** im. ž. r., g. jd. *stȁrosti/staròsti*, instr. jd. *stȁrošću/stȁrosti*, g. mn. *staròstī* - stanje i osobina onoga koji je ostario, staračko doba, vremešnost.
**stȁrosnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na starost.
**stȁrostāvan** prid. (csl.), odr. v. *stȁrostāvnī* - prastari, starodrevan.
**starozávjetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Stari zavjet, Talmud, Tevrat.
**stȁrt** im. m. r. (engl.), n. mn. *stàrtovi* - sport. početno mjesto trkačkog takmičenja, početak trke; početak, polazište.
**stȁrtati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *stȁrtām* - krenuti, polaziti sa starta, počinjati utrku, startovati.
**stȁrtnī** prid. odr. v. (eng.) - koji se odnosi na start; prenes. početni.
**stȁrtovati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *stȁrtujēm* - krenuti, polaziti sa starta, počinjati utrku, startati.
**starúdija** im. ž. r. - stara odbačena stvar, starež.
**stâs** im. m. r., dat./lok. jd. *stásu*, n. mn. *stásovi* - figura, lik čovjeka s obzirom na sklad visine i širine, rast, uzrast.
**stàsānje** gl. im. s. r. - od gl. stasati.
**stàsati** gl. svrš., prez. *stàsām* - uzrasti, odrasti, rastom dostići, dosegnuti određenu mjeru, dorasti.
**stàsit** prid., odr. v. *stàsitī* - koji ima skladno visoko tijelo, visok; naočit.
**stȁti** gl. svrš., prez. *stȁnēm* - digniti se na noge, u stojeći stav; stupiti na šta; zaustaviti se u kretanju; prestati; naći mjesto, smjestiti se; koštati.
**stàtičan** prid. (grč.), odr. v. *stàtičnī* - koji se odnosi na statiku, nepokretan; koji se ne razvija, ne mijenja; statički.
**stàtičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *stàtičnošću/stàtičnosti* - stanje i osobina onoga što je statično.
**stàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *stàtici* - fiz. dio mehanike koji se bavi proučavanjem ravoteže sila; stanje mirovanja.
**stàtist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *stàtistē*, n. mn. *stàtisti* - sporedni učesnik u drami ili filmu; prenes. onaj koji je pasivno prisutan u čemu.
**statìstkinja** im. ž. r. - statìstica, žena statist(a).
**statìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na statistku.
**statìstički** pril. (lat.) - prema statistici.
**statìstika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *statìstici* - grana primijenjene matematike koja iznosi brojčane (i procentualne) podatke o kvantitativnoj strani masovnih pojava i procesa.
**stàtīv** im. m. r. (lat.), g. jd. *statíva*, n. mn. *statívi* - stalak, postolje za različite sprave u laboratorijama.
**statíva** im. ž. r. - sport. vratnica, jedna od dviju uspravno usađenih greda, stupova koje sa prečkom čine vrata, go u nekim ekipnim sportovima, npr. nogomet, rukomet.
**stâtor** im.m. r. (lat.) - statični, nepokretni dio elektromotora.
**stàtua** im. ž. r. (lat.) - skulpturni prikaz lika čovjeka ili životinje, kip.
**státus** im. m. r. (lat.) - položaj, stanje.
**stàtūt** im. m. r. (lat.), g. jd. *statúta* - zbirka propisa kojim se uređuje život, rad i odnosi u nekoj posebnoj zajednici; osnovni pravilnik neke političke organizacije ili nevladinog udruženja; temeljni akt nekog preduzeća.
**stȁv** im. m. r., g. jd. *stàva*, n. mn. *stàvovi* - položaj tijela; odnos, držanje prema kome ili čemu; uvjerenja kojih se neko drži, uvjerenje; postavka, teza; odjeljak muzičkog komada, stavak.
**stȁvak** im. m. r. g. jd. *stâvka*, n. mn. *stâvci*, g. mn. *stȁvākā* - utvrđena cijena, tarifa; odjeljak nekog teksta; odjeljak muzičkog komada.
**stȁviti** gl. svrš., prez. *stȁvīm*, trp. prid. *stȁvljen* - položiti na neko mjesto, metnuti; umetnuti; izložiti kakvom postupku.
**stàvilac** im. m. r. (stbos.), g. jd. *stàvīlca*, n. mn. *stàvīlci*, g. mn. *stàvilācā* - pravnik; šef kancelarije; sastavljač ugovora i rješenja u srednjovjekovnoj bosanskoj državi (s obzirom na njihovu pravnu stranu).
**stâvka** im. ž. r., g. mn. *stâvkī/stȁvākā* - odlomak, stav; rubrika u računovodstvenim knjigama; iznos u tarifi.
**stàza** im. ž. r., g. mn. *stázā*, n. mn. *stàze/stȁze* - utabani put za kretanje ljudi i



životinja; puteljak; putanja, orbita, prenes. pravac, smjer u kojem se nešto mijenja.
**stâž** im. m. r. (fr.) - trajanje djelatnosti na nekom području rada, npr. radni staž, penzijski staž; vrijeme koje neko provede u pripravničkoj ili specijalizantskoj službi.
**stažírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *stàžīrām* - raditi kao stažista, kao pripravnik, kao specijalizant.
**stàžist(a)** im. m. r., n. mn. *stàžisti*, g. mn. *stàžīstā* - onaj koji stažira, koji je na stažu, koji uvježbava neki posao.
**stažìstica/stažìstkinja** im. ž. r. -, ona koja stažira.
**stȅčāj** im. m. r., n. mn. *stȅčāji/stȅčajevi* - izvršni sudski postupak radi namirivanja dužničkih obaveza, bankrot.
**stèčevina/stečèvina** im. ž. r. - imetak, tekovina; postignuće, uspjeh.
**stéćak** im. m. r. (< stojećak), g. jd. *stéćka*, n. mn. *stéćci*, g. mn. *stêćākā* - unikatni nadgrobni spomenik drevnih Bošnjana krstjana.
**stȅći** gl. svrš., prez. *stȅknēm*, trp. prid. *stèčen* - zadobiti, priskrbiti, prikupiti, zaimati.
**stèćika** im. ž. r. - suhostojeće drvo, uspravno osušeno drvo.
**stȅga** im. ž. r., g. mn. *stêgā* - spregnutost, stegnutost, okovanost, okovi, stiješnjenost; pritisak, ugnjetavanje; zapreka, prepreka; disciplina; tehn. sprava kojom se pričvršćuje predmet za obradu.
**stègno** im. s. r., n. mn. *stègna*, g. mn . *stegánā* - anat. dio noge od koljena do kuka, bedro.
**stégnuti** gl. svrš., prez. *stêgnēm* - vežući čvrsto zategnuti krajeve; obuhvatiti, stisnuti; tehn. čvrsto sastaviti; prigušiti.
**stȇjdž** im. m. r. (engl.) - scena, pozornica, bina.
**stȇk** im. m. r. (engl.), n. mn. *stèkovi* - odrezak mesa.
**stȅlja** im. ž. r. - osušeno, cjelovito, neiskomadano tijelo ovce ili koze.
**stèljnjače** im. ž. r. mn. - bot. biljke niže vrste na kojima nisu izdiferencirani dijelovi (korijen, stabljika, list).
**stenogràfija** im. ž. r. (grč.) - pismo sa posebnim znakovima i brojnim kraticama za brzo bilježenje govora, brzopis.
**stȅnogram/stenògram** im. m. r. - stenografske bilješke.
**stenokàrdija** im. ž. r. (grč.) - med. srčana bolest u vidu stezanja i bolova u predjelu srca i prema lijevoj ruci; mlitavost srčanog mišića; angina pektoris.
**stènjati** gl. nesvrš., prez. *stȅnjēm* - ispuštati prigušen, bolan glas, duboke jecaje pod teretom, od bola ili nevolje.
**stȅona** prid., odr. v. *stȅonā* - bremenita (o kravi), koja je začela tele, koja nosi zametak teleta.
**stȇpa** im. ž. r. (rus.), g. mn. *stêpā* - prostrana suha ravnica, obrasla travom otpornom na sušu; prerija; savana.
**stȅpēn** im. m. r., n. mn. *stȅpeni*, g. mn. *stepénī* - stupanj, mat. 360-ti dio kružnice kao jedinica mjere luka ili ugla; podiok, razdjeljak na skali kao jedinica mjere temperature, jačine zemljotresa, gustine tečnosti i jačine alkohola; prenes. visina, stanje, nivo, razina.
**stȅpenica/stepènica** im. ž. r. - stepenik, stepenasto položena ploča po kojoj se stupa u silasku ili penjanju, stuba, basamak.
**stȅpenīšte** im. s. r., g. mn. *stȅpenīštā* - prostor sa stepenicama, stubište.
**stȅpenovati** gl. nesvrš., prez. *stȅpenujēm* - dijeliti na stepene, razvrstavati prema stepenu vrijednosti, gradirati; mat. podići broj na neki stepen/stupanj množeći ga samim sobom, potencirati; lingv. komparirati pridjev prema stepenu/stupnju komparacije.
**stȅpskī** prid. odr. v. (rus.) - koji se odnosi na stepu; sastavni dio botaničkih i zooloških naziva.
**stèrati** gl. nesvrš., prez. *stȅrēm* - polagati po tlu, prostirati, razastirati po površini; rasprostirati, širiti; pripremati postelju.
**stȅreo-** (grč.) kao prvi dio složenica znači: koji daje sliku u prostoru, prostorni, trodimenzioni.
**stȅreotīp** im. m. r. (grč.), n. mn. *stȅreotīpi* - tipogr. metalna ploča, odlivena sa matrice, koja predstavlja identičnan otisak tipografskog sloga; prenes. uvijek isti postupak, rutìna, nešto što je poznato, neoriginalno, banalno.

**stèreotīpan** prid. (grč.), odr. v. *stèreotīpnī* - koji je poznat, otrcan, koji je uvijek isti, ukalupljen.

**stèrilan** prid. (lat.), odr. v. *stèrīlnī* - neplodan, obesplođen, jalov, nerodan, prazan; med. očišćen od bakterija i zaraznih klica; prenes. prazan, uzaludan, beskoristan, besplodan.

**sterìlisati/sterilizírati/stèrilizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *sterìlišēm/ sterilìzīrām//stèrilizujēm* - (iz)vršiti sterilizaciju, (u)činiti sterilnim.

**sterilizácija** im. ž. r. (lat.) - čišćenje, odstranjivanje mikroba visokim temperaturama ili hemijskim putem; obesplođavanje, jalovljenje; kastracija.

**sterílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *sterílnošću/sterílnosti* - osobina onoga koji je sterilan, onoga što je sterilno; stanje bez klica; neplodnost, jalovost.

**stètoskop** im. m. r. (grč.) - ljevkasta slušalica za pregled, osluškivanje rada srca i pluća.

**stézalica** im. ž. r. - naprava, pomagalo za stezanje, stezaljka.

**stézati** gl. nesvrš. i uč. - izved. prema stegnuti, prez. *stêžēm.*

**stêznīk** im. m. r., n. mn. *stêznīci* - naročiti dio ženske odjeće za stezanje grudi i struka; korzet, mider.

**stìcāj** im. m. r. - istovremeni skup, splet događaja, okolnosti na istom mjestu i u sto vrijeme.

**stìcati** gl. nesvrš. i uč., prez. *stìčēm* - izved. prema steći.

**stìći/stìgnuti** gl. svrš., prez. *stìgnēm* - sustići, sustignuti; doći, pristići, prispjeti.

**stîd** im. m. r. - dubok osjećaj velike neugodnosti, kajanja zbog ružnog ili prostog postupka, vlastitih mahana i sl., sram, sramota.

**stídan** prid., odr. v. *stîdnī* - koji se stidi, koji osjeća stid, stidljiv, sramežljiv; koji se odnosi na ono što izaziva stid, npr. stidno mjesto, stidna uš.

**stídjeti se** gl. nesvrš., prez. *stídīm se* - osjećati stid, sramiti se; ustezati se, ustručavati se.

**stìdljiv** prid., odr. v. *stìdljivī* - stidan, sramežljiv; bojažljiv, plašljiv.

**stìdljivac** im. m. r., g. jd. *stìdljīvca*, g. mn. *stìdljivācā* - stidljiv čovjek po karakteru.

**stìdljivica** im. ž. r. - žena stidljivac.

**stìdljivo** pril. - na stidljiv način, poput stidljivca, sramežljivo.

**stìdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *stìdljivošću/ stìdljivosti* - ispoljavanje osjećaja stida, sramežljivost.

**stídnica** im. ž. r. - vanjski dio ženskog polnog organa, polnica; med. vulva.

**stîh** im. m. r. (grč.), n. mn. *stìhovi* - redak u pjesmi; jedinica pjesničkog govora sastavljena od niza ritmički povezanih pjesničkih stopa.

**stìhija** im. ž. r. (grč.) - neobuzdana snaga prirode; nepredvidiva, spontana i nekontrolisana prirodna pojava velikih razmjera; jako podsvjesno osjećanje; prenes. snažna društvena pojava koja se ne da potčiniti; način života i rada po uhodanoj kolotečini i ukorijenjenim navikama.

**stìhījnī** prid. odr. v. - stihijski, koji ispoljava stihiju, stihijnost; nekontrolirаn, nesavladiv.

**stìhījno** pril. - poput stihije, kao stihija.

**stihījskī** prid. odr. v. - koji se zasniva na stihiji, stihijni.

**stihoklépac** im. m. r., g. jd. *stihoklépca*, g. mn. *stihòklēpācā* - onaj koji klepa stihove, koji gradi stihove bez estetske vrijednosti, loš. pjesnik, stihokovac; pejor. pjesnik.

**stihotvórac** im. m. r., g. jd. *stihotvórca*, g. mn. *stihòtvōrācā* - onaj koji stvara stihove, pisac stihova, stihopisac, majstor stihovanja, pjesnik, poeta.

**stihotvórstvo** im. s. r., g. mn. *stihotvórstāvā* - stvaranje stihova, stihovanje, pjesništvo, poezija.

**stìhovānje** gl. im. s. r. od stihovati.

**stìhovati** gl. nesvrš., prez. *stìhujēm* - stvarati, slagati, sklapati stihove; pisati pjesme.

**stìhōvan** prid., odr. v. *stìhōvnī* - koji je u obliku stiha, koji podliježe pravilima stihovanja.

**stìhozbīrka** im. ž. r., dat. jd. *stìhozbīrci*, g. mn. *stìhozbīrkī* - neolog. zbirka stihova, knjiga pjesama, poezije.



**stìjeg** im. m. r., dat./lok. *stjègu*, n. mn. *stjègovi* - zastava, bajrak.

**stijèna** im. ž. r., n. mn. *stìjene/stijène* - tvrda kamena masa, kamena litica; greben, hrid; odlomljeni dio hridine.

**stìjenka** im. ž. r., dat. jd. *stìjenki*, g. mn. *stìjenkī* - unutrašnja, granična površina nečega, zid.

**stijèsniti** gl. svrš., prez. *stìjesnīm*, trp. prid. *stìješnjen* - učiniti tijesnim, ograničiti na uzak prostor; smanjiti, obuzdati, stegnuti.

**stìješnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *stìješnjenošću/stìješnjenosti* - stanje onoga koji je stiješnjen.

**stîl** im. m. r. (lat.) - osobenost, skup značajki koje čine osobenim graditeljstvo, umjetnost, književnost ili stvaraoca, arhitekturu.

**stìlist(a)** im. m. r., g. jd. *stìlistē*, n. mn. *stìlisti/stìliste*, g. mn. *stìlīstā* - ličnost sa stilom, stvaralac koji se ističe osobenim, snažnim stilom; stručnjak koji daje konačan estetski oblik modnim predmetima ili kreira izgled estradne osobe pred javni nastup.

**stilìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na stilistiku.

**stilìstički** pril. (grč.) - u stilističkom smislu.

**stilìstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *stilìstici* - znanstveno-umjetnička disciplina koja izučava svojstva stila i objašnjava općenita teorijska pravila i postupke stvaralaštva.

**stilizácija** im. ž. r. (grč.) - oblikovanje, svođenje na stilske odlike; davanje čemu osobina nekog stila; pojednostavljivanje na osnovne crte.

**stilizírati/stìlizovati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.-lat.), prez. *stilìzīrām//stìlizujēm* - privoditi ka stilu; (iz)vršiti stilizaciju.

**stîlskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na stil.

**stîlski** pril. (grč.) - po uzusima stila.

**stimulácija** im. ž. r. (lat.) - pobuđivanje, poticanje, pospješivanje, podraživanje, bodrenje.

**stìmulans** im. m. r. (lat.) - sredstvo za stimulaciju, podstrekalo.

**stimulírati/stimùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *stimùlīrām//stimùlišēm* - podsticati, pobuđivati, pospješivati, podražavati, podstrekavati, bodriti.

**stìnuti (se)** gl. svrš., prez. *stìnē (se)* - stisnuti se, stvrdnuti se, ukrutiti se hladeći, ohladiti, skrutnuti.

**stipèndija** im. ž. r. (lat.) - novčana potpora za školovanje, studije ili specijalizacije.

**stipendírānje** gl. im. s. r. - od glagola stipendirati.

**stipendírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *stipèndīrām* - da(va)ti kome stipendiju.

**stipèndist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *stipèndistē*, n. mn. *stipèndisti*, g. mn. *stpèndīstā* - primalac, korisnik stipendije.

**stipendìstica** im. ž. r. - stipendistkinja, žena stipendist(a).

**stipèndītor** im. m. r. (lat.) - davalac stipendije.

**stìpsa** im. ž. r. (grč.) - hem. dvostruki alkalni sulfat sa sulfatima aluminija, hroma i gvožđa koji se upotrebljava u industriji za ukrućivanje u preradi kože ili proizvodnji papira; prenes. tvrdica, škrtac, cicija.

**stìsak** im. m. r., g. jd. *stìska*, n. mn. *stìsci/ stìskovi*, g. mn. *stìsākā/stìskōvā* - stezanje, pritisak koji se vrši dodirom; obuhvatanje i stiskanje šake jedan drugome u znak pozdrava i srdačnosti.

**stìska** im. ž. r., g. mn. *stìskī* - gužva, gungula; vremenski tjesnac, škripac.

**stískānje/stìskānje** gl. im. s. r. od stiskati.

**stískati** gl. nesvrš., prez. *stìšćēm* - up. stisnuti.

**stìsnuti (se)** gl. svrš., prez. *stìsnēm* - učiniti da šta bude stisnuto; sabiti, zbiti, stegnuti, priljubiti (se) jedno uz drugo; skupiti se; smanjiti se u obimu; smanjiti potrebe i prohtjeve.

**stìšati (se)** gl. svrš., prez. *stìšām* - smanjiti glasnost, učiniti tihim, utišati; smiriti uzbuđenje; prestati biti bučan.

**stìzati** gl. nesvrš., prez. *stìžēm* - izved. od glagola stići.

**stjècati** gl. nesvrš. i uč. prez. *stjèčēm* - izved. od glag. steći.

**stjègonoša/stjegònoša** im. m. r. - vojn. koji je formacijski zadužen nositi stijeg, zastavu, zastavnik; prenes. iron. glasnogovornik neke (tuđe) ideje.

**stjènica** im. ž. r., g. mn. *stjènīcā* - zool. insekt riličar zakržljalih krila, nametnik

na ljude i domaće životinje kojima siše krv; prenes. pejor. nametljiva i dosadna osoba, gnjavator, davež, onaj koji ne da mira.
**stjèničav** prid., odr. v. *stjèničavī* - koji ima stjenica.
**stjènjāk** im. m. r., g. jd. *stjenjáka*, n. mn. *stjenjáci* - stjenovito područje; krš, kamenje, stijenje; zool. vrsta kosa.
**stjenòvit** prid., odr.v. *stjenòvitī* - koji je sastavljen od stijena, koji obiluje stijenama; kamenit.
**stjèrati** gl. svrš., prez. *stjèrām* - tjerajući, spustiti, skupiti naniže, dolje u nizini; prisiliti sve da se skupe na jednom mjestu; zabiti, zabosti u što.
**stješnjávati/stješnjívati** gl. nesvrš. i uč. prez. *stjèšnjāvām/stjèšnjujēm* - izved. od stijesniti.
**stjùard** im. m. r. (engl.) - službena osoba koja brine o potrebama putnika u avionu ili na brodu.
**stjuardèsa** im. ž. r. - žena stjuard.
**stô** - trocifreni glavni broj u zbiru deset desetica (oznaka 100); stotina; broj koji izražava neodređeno veliku količinu čega.
**stöčār** im. m. r. - onaj koji se bavi stokom.
**stočarenje** gl. im. s. r. od stočariti.
**stočáriti** gl. nesvrš., prez. *stòčārīm* - baviti se gajenjem stoke.
**stöčārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stočare.
**stočárstvo** im. s. r. - bavljenje stokom, stočarenje; privredna grana, djelatnost gajenja stoke za ljudske potrebe.
**stóčić/stòlčić** im. m. r. dem. - mali sto.
**stöčnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stoku, npr. stočno brašno, stočni fond i sl.
**stôg** im. m. r., g. jd. *stòga*, n. mn. *stògovi* - gomila sijena ili slame kupasto naslagana oko stožine, sadjeven plast sijena.
**stög(ā)** pril. - zato, zbog toga.
**stogòdišnjāk** im. m. r., g. jd. *stogòdišnjāka*, n. mn. *stogòdišnjāci* - koji ima stotinu godina.
**stogodišnjàkinja** im. ž. r. - žena stogodišnjak.
**stogòdišnjī** prid. odr. v. - koji je trajao sto godina, koji ima sto godina; koji se odnosi na stotu godinu, stoljetni.
**stogòdišnjica** im. ž. r. - obljetnica od sto godina, stoljetnica.
**stoicìzam** im. m. r. (grč.) - filozofsko shvatanje antičkog doba, između idealizma i materijalizma, po kojem je umjerenost i istrajna strpljivost temeljna vrlina života po uzoru na prirodu; prenes. moralna i duhovna čvrstina i nepokolebljivost pred životnim iskušenjima.
**stòičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na stoike i stoicizam; čvrst, postojan, strpljiv.
**stòički** pril. (grč.) - poput stoika, strpljivo, postojano.
**stòik** im. m. r. (grč.), n. mn. *stòici*, g. mn. *stòīkā* - sljedbenik stoicizma, onaj koji naučava i prakticira život u saglasnosti s načelima prirodnog toka stvari.
**stója** im. ž. r. - stil. novčanica od stotinu jedinica, stotinarka, stotka, stotica.
**stòjēćī** prid. odr. v. - koji je u uspravnom stavu; suprot. ležeći.
**stòjēći/stòjēćki** pril. - na stojećki način, stòjēći, stojećke; suprot. ležećke.
**stôjnī** prid. odr. v. - stalan, postojan, tvrd.
**stöka** im. ž. r., dat. jd. *stòci* - domaća životinja, marva; blago; prenes. pejor. neuljudan čovjek.
**stô(l)** im. m. r., g. jd. *stòla*, n. mn. *stòlovi*, g. mn. *stölōvā/stòlōvā* - horizontalna ploča na nogarima za različite namjene.
**stòlac** im.m. r., g. jd. *stó(l)ca*, n. mn. *stó(l)ci*, g. mn. *stòlācā* - priručna manja naprava za sjedenje, stolić, stolica, klupica, skemlija.
**Stòlac** im. m. r., g. jd. *Stóca* - stari bosanski grad na jugoistoku države na ostacima grada Daorsona, staništu ilirskog plemena Daorsa.
**stölār** im. m. r., v. jd. *stölāru/stölāre* - majstor za pravljenje stolova i drugih izrađevina od drveta.
**stolàrija** im. ž. r. - izrađevine od drveta, stolarski proizvodi; stolarstvo.
**stölārskī** prid. odr. v. - koji pripada ili potiče od stolara, koji se odnosi na stolare i stolarstvo.
**stölārski** pril. - kao stolar, poput stolara.



**stolárstvo** im. s. r., g. mn. *stolárstāvā/stòlārstāvā* - djelatnost, bavljenje poslom izrade stolarskih proizvoda.
**stòlica** im. ž. r., g. mn. *stòlīcā* - naprava za sjedenje; sjedište poglavara države ili neke pokrajine, sjedište visoke vjerske uprave, prijestolnica, glavni grad; fiziol. izmet.
**stòličica** im. ž. r. dem. i hip. - mala stolica, reg. stoličíca.
**stòlīć** im. m. r., g. jd. *stolíća*, dem. - mali sto(l).
**stòlisnīk** im. m. r., n. mn. *stòlisnīci* - ljekovita zeljasta biljka iz porodice glavočika, kunica, hajdučka trava.
**stôlnī/stônī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sto(l); prijesto(l)ni, glavni.
**stonotenìsēr** im. m. r., g. jd. *stolnotenisèra* - igrač, takmičar u stonom tenisu, stonotenisāč.
**stonotenìsērka** im. ž. r. - stonotenisačica, žena stonoteniser.
**stôlnjāk** im. m. r., n. mn. *stôlnjāci* - zastirač preko stola.
**stölovati/stolòvati** gl. nesvrš., prez. *stòlujēm* - biti na vladarskoj stolici, imati vlast, vladati, upravljati iz nekog sjedišta.
**stòljeće** im. s. r. - vremenski period od stotinu godina, vijek, npr. dvadeset i prvo stoljeće - od 2000. do 2100. godine.
**stòljetan** prid., odr. v. *stòljetnī* - koji ima sto godina, koji traje jedno stoljeće, stogodišnji; vrlo star, drevan.
**stòmāk/stömāk** im. m. r. (grč.), g. jd. *stomáka/stömāka*, n. mn. *stomáci/stömāci* - želudac, žličica; prenes. trbuh.
**stomatòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *stomatòlozi* - liječnik specijalista za usta, prvenstveno zube; zubar, dentist(a).
**stomatològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o bolestima organa usne duplje, čeljusti i susjednih dijelova tijela, zubarstvo; med. grana medicine koja se bavi proučavanjem i liječenjem bolesti zuba.
**stomatòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na stomatologe i stomatologiju.
**stònoge** im. ž. r. mn., dat. jd. *stònozi* - zool. kopneni glavonošci, noćne životinjice sastavljene od velikog broja članaka i pari nogu.
**stöp** uzv. (engl.) - stoj, stani, zaustavi se.
**stòpa** im. ž. r., g. mn. *stôpā* - donji ravni dio noge čovjeka koji služi kao oslonac, stopalo; otisak stopala, trag; starinska mjera za dužinu (0,324 m.); ritmička jedinica stiha koja se ponavlja; muzička ritmičko-melodijska jedinica, takt; iznos, količina postotka.
**stòpalo** im. s. r. - donji ravni dio noge čovjeka koji služi kao oslonac pri stajanju i otponac pri hodanju ili skakanju; taban.
**stopíranje** gl. im. s. r. od stopirati.
**stopírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.-lat.), prez. *stòpīrām* - zaustaviti, zaustavljati.
**stòpiti (se)** gl. pov. svrš., prez. *stöpīm se*, trp. prid. *stöpljen* - topljenjem spojiti, sjediniti u jednu cjelinu, sliti se; prestati se razlikovati, utonuti jedno u drugo.
**stopòstotnī** prid. odr. v. - koji ima sto postotaka izvorne tvari; stoprocentni.
**stopòstotno** pril. - sto posto, u svih sto postotaka; u cjelini, potpuno bez ostatka, posve, sasvim.
**stopròcentnī** prid. odr. v. - koji ima stotinu procenata, koji je sasvim od iste tvari.
**stôrija/stòrija** im. ž. r. (tal.-engl.) - priča, zgoda, događaj; izvješće; historijat.
**stornírati** gl. svrš. (tal.), prez. *stòrnīrām* - knjigovodstveno ispraviti, odnosno ukinuti već uknjiženi stavak; obustaviti neki postupak, poništiti.
**stôtī** prid. odr. v. - redni broj prema 100; koji po mjestu ili vremenu dolazi nakon 99; nebrojeno puta ponovljen.
**stòtica** im. ž. r., g. mn. *stötīcā/stòtīcā* - cjelina od sto jedinica, stotka, stoja.
**stötina** im. ž. r. - zbir od stotinu jedinica čega.
**stötinārka** im. ž. r., dat. jd. *stötinārki* - novčanica od stotinu jedinica, stoja, stotka, stotica.
**stòtīnka/stotínka** im. ž. r., dat. jd. *stòtīnki/stotínkī* - stoti dio čega.
**stötinu** pril. - sto izbrojanih jedinica čega.
**stotínjak** broj. prid. (neprom.) - oko, približno stotini.
**stòvarīšte** im. s. r. - mjesto za istovar i ostavljanje robe, skladište.
**stöžēr** im. m. r. - usađeni stup, direk na guvnu oko kojeg se pri vrhovini (vrše-

vini, vršidbi) gone konji; temelj, centar, polazište.
**stòžina** im. ž. r. - oveći kolac, stup oko kojega se plasti sijeno ili slama, sadijeva stog.
**stràćara** im. ž. r. - stara, oronula kuća, oboreština.
**stràdalac** im. m. r., g. jd. *stràdaoca*, n. mn. *stràdaoci*, g. mn. *stràdalācā* - stradalnik, onaj koji strada, koji je izložen nesreći i stradanju, patnik.
**stràdalačkī/stràdālničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stradaoce, stradalnike.
**stràdālnīk** im. m. r., n. mn. *stràdālnīci*, v. jd. *stràdālnīče* - stradalac, nesretnik.
**strádānje** gl. im. s. r. od stradati.
**strádati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *strâdām* - doživjeti, doživljavati nesreću, stradanje; podnositi nevolje, trpjeti, patiti.
**strâga** pril. - sa stražnje strane, sleđa, odostraga, otpozadi.
**strâh** im. m. r., n. mn. *stráhovi* - urođena instinktivna reakcija na opasnost; psihičko stanje uznemirenosti i strepnje, bojazan.
**strȁha** im. ž. r., g. mn. *strâhā* - šokantan, užasan strah, strava.
**strahòba** im. ž. r. - ono što izaziva strah, strahota, strašilo.
**strȁhoban** prid., odr. v. *strȁhobnī* - koji izaziva strah, strahotan, strahovit, strahobalan.
**strahopoštovánje** im. s. r. - duboko poštovanje s primjesom straha, poniznost.
**strahòta** im. ž. r., g. mn. *strahótā* - strašan prizor; ono što izaziva strah, jezu, užas, grozu; strahoba, strašilo.
**strȁhotan** prid., odr. v. *strȁhotnī* - koji izaziva strah, strašan, strahoban, strahovit, užasan, grozan.
**strahòtinja** im. ž. r. - strahota, strašilo.
**strȁhotno** pril. - tako da izaziva strah, strašno, užasno.
**strahòvānje/strȁhovānje** gl. im. s. r. od strahovati.
**strahòvati/strȁhovati** gl.nesvrš., prez. *stràhujēm* - biti u strahu, osjećati strah, bojati se, strepiti.
**strahòvit** prid.,odr.v. *strahòvitī* - strašan, užasan, zastrašujući.
**strahòvito** pril. - stravično, strašno, silno.
**strahovláda** im. ž. r. - vladavina straha, vlast koja se zasniva na strahu i nasilju, strahovlašće, tiranija.
**strân** prid., odr. v. *strânī* - koji je sa strane, mimo određenog kruga, iz drugog kraja ili zemlje; koji se odnosi na tuđe krajeve, tuđ; koji ne pripada, nije svojstven kome ili čemu; suprot. svoj, blizak, domaći.
**strána** im. ž. r., n. mn. *strâne*, g. mn. *strānā* - granična površina nekog predmeta, tijela ili granična linija neke površine; orijentacioni pravac u prostoru; lice ili naličje nekog pljosnatog predmeta, npr. medalja; svaka posebna površina lista u knjizi; mat. linija koja ograničava geometrijsko tijelo; prostor, oblast, područje jedne zemlje.
**stránac** im. m. r., g. jd. *strânca*, g. mn. *strānācā* - čovjek sa strane, iz druge sredine, neznanac; državljanin druge zemlje, tuđinac.
**strȁnkinja** im. ž. r. - žena stranac.
**strȁnačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stranku, koji pripada ili potiče od stranke.
**strȁnački** pril. - po pravilima stranke.
**strànat** prid., odr. v. *strànatī* - koji je pun strana.
**strânčev** prid. odr. v. - koji pripada strancu.
**strànica** im. ž. r., g. mn. *strȁnīcā/strànīcā*- jedna strana lista knjige ili drugog višestraničnog predmeta.
**strȁnka** im. ž. r.. g. mn. *strȁnākā/strânkī* - politička organizacija istomišljenika u višestranačkom društvu koja se bori za vlast na temelju vlastitog programa o uređenju društvenih i ekonomskih odnosa.
**strànputica** im. ž. r. - sporedan, zaobilazni put; bespuće; prenes. pogrešan put, pogrešno mišljenje, zabluda.
**strânskī** prid. odr. v. - koji nije ovdašnji, koji je iz strane zemlje, strâni.
**strȁnstvovati** gl. nesvrš., prez. *strȁnstvujēm* - živjeti u tuđini, izvan domovine.
**strȁsnīk** im. m. r., n. mn. *strȁsnīci* - čovjek koga nose strasti, strastan čovjek, strastvenik.
**strȁsnica** im. ž. r. - žena strasnik.
**strȁsno** pril. - na strastan način, strastveno, vatreno.



**strȁsnōst** im. ž. r., instr. jd. *strȁsnošću/strȁsnosti* - stanje i osobina onoga koji je strastan, strastvenost.
**strâst** im. ž. r., instr. jd. *strâšću/strâsti*, g. mn. *strástī* - psih. veoma snažno osjećanje, neobuzdan unutrašnji nagon prema čemu, požuda; erotski nagon, neodoljiva vatrena ljubav.
**strȁstan** prid., odr. v. *strȁsnī* - koji ispoljava strast kao strasnik, vatren.
**stràstven** prid., odr. v. *stràstvenī* - koji je prožet strašću kao strastvenik.
**stràstveno** pril. - sa puno strasti, vatreno, strasno.
**stràstvenōst** im. ž. r., instr. jd. *stràstvenošću/stràstvenosti* - stanje i svojstvo onih koji su strastveni, strasnost, vatrenost.
**strášan** prid., odr. v. *strâšnī* - koji izaziva strah, strahovit, užasan, stravičan, jezovit.
**stràšilo** im. s. r. - ono što izaziva strah, što straši; naprava za strašenje, odbijanje ptica na žitnim poljima; prenes. ružan i neuredan čovjek.
**stràšljiv** prid., odr. v. *stràšljivī* - koji se svega plaši, koji se lahko uplaši, prepadne, plahovit.
**stràšljivac** im. m. r., g. jd. *stràšljīvca*, g. mn. *stràšljivācā* - strašljiva osoba.
**stràšljivica** im. ž. r. - žena strašljivac.
**strášno** pril. - izraženo u najvećoj mjeri, užasno.
**stràtēg/stràteg** im. m. r. (grč.), v. jd. *strȁteže/stràteže* n. mn. *stratézi/stràtezi*, g. mn. *stratégā/stràtēgā* - grčki vojskovođa; poznavalac strategije; onaj koji ima sposobnost ostvarivanja velikih i zamršenih zamisli, ideja.
**stratègija/stratègija** im. ž. r. (grč.) - vojnička, ratna vještina; prenes. plan, način ostvarenja nekog cilja; način postavke u šahovskoj ili sportskoj igri.
**strategījskī/stratègījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na strategiju i stratege; od najveće važnosti za ostvarenje nekog cilja.
**stràtēškī/stràteškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na stratege; strategijski.
**strȁtīšte** im. s. r. - mjesto gdje su nekada izvršavane smrtne kazne, gubilište; mjesto stradanja, razbojište.
**strȁtiti** gl. svrš., prez. *strȁtīm*, trp. prid. *strȁćen* - uništiti, satrti; uludo potrošiti (zdravlje, vrijeme, novac) prokockati, proćerdati, straćiti.
**stratosféra** im. ž. r. (lat.-grč.) - astr. Visinski (12-60 km) atmosferski omotač oko Zemlje iznad donjeg sloja, troposfere.
**strátus** im. m. r. (lat.) - vrsta (niskih) oblaka u obliku jednoličnog sloja.
**stráva** im. ž. r. - veliki šokantan strah, strahoba, strahota, užas, groza; prenes. avet, priviđenje, utvara, čudovišće.
**strȁva** im. ž. r. - straha; sujevjerni ritual izgona straha iz čovjeka, npr. *saliti stravu* znači obaviti ritual pri kojem se pored glave prestravljenog čovjeka u posudu s hladnom vodom izliva rastopljeno olovo sa žeravicom, a prema obliku stvrdnutog olova uspostavlja se "dijagnoza" i "terapija".
**stràvičan** prid., odr. v. *stràvičnī* - koji izaziva stravu, strah; strašan.
**stràvično** pril. - na stravičan način, silno, jezivo.
**stràvičnōst** im. ž. r., instr. jd. *stràvičnošću/stràvičnosti* - stanje strave, svojstvo onoga što je stravično.
**strâža** im. ž. r. - osiguravanje, čuvanje od protivnika; obavljanje stražarske dužnosti pod oružjem radi zaštite vojnih jedinica ili objekata; prenes. čuvanje, zaštita, nadzor.
**stràžār** im. m. r., g. jd. *stražára* - onaj koji bdije, čuva nekoga ili nešto, koji drži stražu, vojnik na stražarskom mjestu.
**stràžārka** im. ž. r. - žena stražar.
**stràžara** im. ž. r. - stražarnica, namjenski objekat za stražarenje, čuvanje, mjesto gdje se nalaze stražari.
**stražárēnje** gl. im. s. r. od stražáriti.
**stražáriti** gl. nesvrš., prez. *stràžārīm* - biti stražar na straži, držati stražu, obavljati stražarsku dužnost; prenes. budno motriti i paziti na koga ili šta.
**stràžārnica** im. ž. r. - stražara.
**stràžārskī** prid. odr.v. - koji se odnosi na stražare, koji je vezan za stražarsku dužnost.
**strȁžnjī/stràžnji** prid. odr. v. - koji je straga, pozadi, iza, zadnji; suprot. prednji.

**strằžnjica/stràžnjica** im. ž. r. - dio tijela na kojem se sjedi, debelo meso kod čovjeka, zadnjica.

**stȑčati (se)** gl. svrš., prez. *stȑčīm (se)* - trkom sići, trčeći se spustiti naniže.

**strȅha** im. ž. r., dat. jd. *strȅhi*, n. mn. *strȅhe*, g. mn. *strêhā* - donji dio krova koji prelazi vanjske zidove građevine, nastrešnica; isturen dio koji je nadnesen iznad čega.

**strehòkapina** im. ž. r. - kapi kiše što kaplju sa strehe, okapnica, damla.

**strȅlast** prid., odr. v. *strȅlastī* - koji je poput strijele, nalik strijeli.

**strèlica** im. ž. r., dem. - mala strijela, streličica; pokazivač na spravama za mjerenje, npr. na vagi, satu, kompasu; pokazivač pravca.

**streličárstvo** im. s. r. - sport. takmičarska disciplina gađanja mete lukom i strijelom.

**strelòvit** prid., odr.v. *strelòvitī* - brz poput strijele, munjevit; vremenski veoma kratak, trenutan.

**strelòvito** pril. - brzo, na strelovit način, munjevito.

**strȅlīšte** im. s. r. - mjesto opremljeno za takmičenje u streličarstvu ili za gađanje vatrenim oružjem, streljana.

**strèljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na streljače, strijelce i strijeljanje.

**streljàna** im. ž. r., g. mn. *streljánā* - strelište.

**strȅljīvo** im. s. r. - punjenje za vatreno oružje, meci svih vrsta i kalibara; municija.

**strèmēn** im. m. r. - metalna papučica obješena s obje strane sedla u koje jahač meće noge, uzengija; anat. slušna koščica u srednjem uhu.

**strémljēnje** gl. im. s. r. od stremiti.

**strémiti** gl.nesvrš., prez. *strémīm* - žurno se kretati, hrliti; jako težiti, žarko željeti; čeznuti, žuditi za čim.

**strépjeti** gl. nesvrš., prez. *strépīm* - pribojavati se, strahovati zbog predosjećaja opasnosti.

**strépnja** im. ž. r., g. mn. *strépnjī* - bojazan, strah pred nečim, uznemirenost zbog predosjećanja opasnosti; briga odgovornost za nekoga ili nešto.

**strȅptokoke** mn. im. ž. r. (grč.) - okrugle bakterije nanizane kao lanac, uzrokuju gnojenja i trovanja krvi.

**strês/strȅs** im. m. r. (engl.), n. mn. *strésovi/strȅsovi* - stanje psihofizičke iscrpljenosti organizma nakon neke iznenadne i snažne agresije.

**strêsti (se)** gl. svrš., prez. *strésēm/strésem (se)* - trešenjem skinuti s čega, tresući učiniti da što spadne, otresti (se).

**strȉgati** gl. svrš., prez. *strȉgām* - strgnuti, silom naglo odvojiti šta od čega, trgnuvši skinuti, svući s čega, naglim pokretom iščupati; raskinuti, rastrgati, istrgati.

**strȉgnuti** gl. svrš., prez. *strȉgnēm* - strgati.

**strȉc** im. m. r., g. jd. *stríca*, n. mn. *stríčevi* - očin, očev brat, amidža.

**stríčević** im. m. r. - sin jednog brata djeci drugog brata, amidžić.

**strȉći** gl. nesvrš., prez. *strížem/strížēm*, 3. l. mn. *strígū* - makazama sjeći, podrezivati vunu ili kosu, šišati.

**strìhnīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *strihnína* - alkaloid iz sjemena velebilja, smrtonosni otrov.

**strijèla** im. ž. r. - prav i tanak drveni prut, šipka sa metalnim šiljkom na vrhu koji se izbacuje na cilj pomoću zategnuta luka.

**strijèlac** im. m. r., g. jd. *strijèlca*, g. mn. *strȉjelācā* - onaj koji strijelja strijelom; ratnik naoružan lukom i strijelom; osnovni pješadijski rod u savremenim armijama; sport. onaj koji se bavi streljaštvom; onaj koji postiže pogotke u igrama s loptom; sazviježđe u Zodijaku na južnom dijelu neba.

**strijéljānje** gl. im. s. r. od strijeljati.

**strijèljati** gl. nesvrš., prez. *strȉjeljām* - odapinjati strijelu iz luka, gađati strijelom; gađati iz puške; izvršiti smrtnu kaznu iz vatrenog oružja, lišiti koga života, pogubiti.

**strȉktan** prid. (lat.), odr. v. *strȉktnī* - tačan, jasno određen; izričit.

**strȉktno** pril. (lat.) - strogo, izričito.

**strìna** im. ž. r. - očina, očeva brata žena, amidžinica; hist. oslovljava-nje nepoznate žene u javnom životu u srednjovjekovnoj Bosni.



**strȉp** im. m. r. (engl.), n. mn. *strìpovi* - priča u slikama sa kratkim tekstom dijaloga i objašnjenja.

**strìptīz** im. m. r. (engl.) - postepeno svlačenje plesačice pred publikom kao plesna tačka u noćnim lokalima.

**strìzibuba** im. ž. r., mn. *strìzibube* - rod insekata iz reda tvrdokrilaca.

**strȉka** im. ž. r., dat. jd. *strȉci* - dotrčavanje mnogih sa svih strana izazvano nečim neobičnim i iznenadnim, jurnjava, gužva metež, frka, klepet.

**strȉm/strȓm** prid., odr. v. *strȉmī* - koji ima oštar nagib ili uspon, koji se naglo ukoso uzdiže od podloge.

**strȉmac** im. m. r., g. jd. *strȉmca*, g. mn. *strȉmācā* - veoma strma strana brijega koja bi se mogla obrušiti, strmina, padina.

**strȉmēn** im. ž. r. - strma, vrletna strana brda, strmina.

**strȉmen** prid, odr. v. *strȉmenī* - strm, vrletan.

**strmìna/strȉmina** im. ž. r. - strm nagib (puta), strma strana (brda), padina, strmen, strmac, nizbrdica.

**strȉmo** pril. - sa oštrim padom, nagibom, naniže, nizbrdo, dolje.

**strȉmoglāvcē/strmòglāvcē/strmòglavicē** pril. - s glavom prema dolje, naglavačke.

**strmogláviti/strmòglaviti** gl. nesvrš., prez. *strmòglāvīm*, trp. prid. *strmòglāvljen* - pasti s visine, survati se niz liticu, pasti u dubinu.

**strȉn** im. ž. r., g. jd. *strȉni* - žitna stabljika koja ostaje poslije žetve ili koševine, strnjika.

**strȉnīšte** im. s. r. - srtnjika na njivi poslije žetve ili koševine strvnog/strmnog (bijelog) žita, strnokos.

**strnòkos** im. ž. r. - strnište.

**strófa** im. ž. r. (grč.) - poet. dva ili više stihova povezanih zajedničkom ritmičkom organizacijom ili intonacijom i rimom, kitica.

**strȍg** prid., odr. v. *strȍgī* - koji zahtijeva tačno izvršavanje obaveza, izričit; koji se mora ispunjavati tačno i do kraja, rigorozan; koji potpuno odgovara nečemu, tačan; koji odgovara zahtjevima određenih normi, nepopustljiv; koji ne dozvoljava odstupanja od općeprihvaćenih normi, neumoljiv.

**strȍgo** pril. - na strog način, oštro, neumoljivo.

**strogòća** im. ž. r. - stanje i svojstvo onoga koji je strog; strogost.

**strȍgōst** im. ž. r. instr. jd. *strȍgošću/strȍgosti* - osobina onoga koji je strog, strogoća.

**strôj**[1] im. m. r. (češ.), g. jd. *strȍja*, n. mn. *stròjevi* - mehanička sprava koja pretvara jednu energiju u drugu ili omogućuje automatsko/poluautomatsko obavljanje radnog procesa; mašina, uređaj.

**strôj**[2] im. m. r. (rus.) - vojn. red, vrsta.

**strȍjār** im. m. r. (češ.) - onaj koji se bavi strojarstvom; onaj koji rukuje strojem, mašinac, mašinista.

**stròjārnica** im. ž. r. (češ.) - prostor u kojem se nalaze strojevi; pogonske prostorije broda, mašinerija.

**strȍjārskī** prid. odr. v. (češ.) - koji se odnosi na strojeve i strojarstvo, mašinski.

**strojárstvo** im. s. r. (češ.), g. mn. *strojárstāvā/stròjārstāvā* - strojarska industrija, grana tehnike koja se bavi izradom strojeva; disciplina koja proučava strojeve i njihovu primjenu, mašinstvo.

**strôjnī**[1] prid. odr. v. (češ.) - koji se odnosi na strôj[1], mašinski.

**strôjnī**[2] prid. odr. v. - koji se odnosi na strôj[2].

**strójnica** im. ž. r. (češ.) - strojna, mašinska, automatska puška, mašinka, mitraljez.

**strôjnīk** im. m. r., n. mn. *strojníci/strôjnīci* - "redovnik" Crkve bosanske po hijerarhiji ispod dida, starca i gosta, "savršeni" (za razliku od "običnih" pristalica te crkve, "mrsnih" ljudi).

**strȍjobravār** im. m. r. - neol. zanatlija koji vrši bravarske poslove uz upotrebu stroja; stručnjak za održavanje i popravljanje strojeva, mašinbravar.

**strȍjopisār** im. m. r. - neol. onaj koji piše na tipkarskom stroju/štampaćoj mašini, daktilograf.

**strȍjoslagār** im. m. r. - neol. onaj koji radi u štampariji na linotipu, mašinski slagar.

**strö̈jovođa** im. m. r. - onaj koji upravlja pokretnim strojem, lokomotivom, mašinovođa.

**strö̈p** im. m. r., g. jd. *stròpa*, n. mn. *stròpovi* - ravna ploha koja natkriva zatvoreni prostor ili međuspratne konstrukcije, donji dio tavanice, plafon.

**strováliti (se)** gl.svrš., prez. *stròvalīm (se)*, trp. prid. *stròvāljen* - baciti (se) dolje, survati (se); propasti kroza što, svaliti (se), oboriti (se).

**stȑpiti/stȑpjeti se** gl. svrš., prez. *stȑpīm* - mirno, istrajno čekati na rješenje; ne reagovati na podražaj.

**strpljénje** im. s. r. - mirnoća, hladnokrvnost u čekanju ili iščekivanju; ljudska vrlina istrajnog podnošenja nečeg dugotrajno mučnog, teškog, neugodnog; samokontrola, strpljivost, sabur.

**stȑpljiv** prid., odr. v. *stȑpljivī* - koji je ispunjen strpljenjem, koji je sposoban uporno podnositi, trpiti nedaće, trpeljiv, saburli.

**stȑpljivo** pril. - sa strpljenjem, uporno.

**stȑpljivōst** im. ž. r., instr. jd. *stȑpljivošću/ stȑpljivosti* - osobina strpljivih, ljudska vrlina samokontrole u iščekivanju nečeg ili podnošenju životnih tegoba, strpljenje, sabur.

**stȑšiti/stȑšiti** gl.nesvrš., prez. *stȑšīm/stȑšim* - dizati se pravo od podloge, iznad svega ostaloga; izbijati upadljivo iz nečega, izdvajati se od okoline.

**stȑšljēn** im. m. r. - zool. krupni insekt iz porodice osa sa snažnom žaokom i opasnim ubodom.

**stȑti** gl. svrš., prez. *stȁrēm*, trp. prid. *stȑt/stȑven* - tarući ukloniti, otrti što; trljanjem očistiti, izbrisati; trenjem stucati u sitne djeliće, smrviti, samljeti u prah, zdrobiti, satrti; prenes. smožditi; zatrti, uništiti.

**strúčak** im. m. r., g. jd. *strúčka*, n. mn. *strúčci*, g. mn. *strûčākā*, dem. - mali struk; vlat kose, čuperak.

**strȕčan** prid., odr. v. *strȕčnī* - koji je stručan, koji ima pouzdano znanje u nekoj oblasti; koji zaslužuje povjerenje u svojoj struci; koji se odnosi na struku.

**strȕčno** pril. - na stručan način, po pravilima struke.

**strȕčnōst** im. ž. r., instr. jd. *strȕčnošću/ strȕčnosti* - osobina onih koji su stručni; koji imaju stručno znanje i sposobnost.

**strȕčnjāk** im. m. r., n. mn. *strȕčnjāci* - dobar poznavalac neke neke naučne oblasti ili tehnike; predstavnik neke struke; majstor u kakvom poslu; ekspert.

**strȕg** im. m. r., n. mn. *strȕgovi* - stolarsko oruđe kojim se stružu i glačaju drveni predmeti; hoblić, blanja; tokarski stroj, mašina za obradu metala, kamena, drveta; kameni točak na kojem grnčari prave svoje izrađevine; mlinski kamen za mljevenje žita koji se okreće na donjem kamenu snagom mlaza vode.

**strȕga** im. ž. r., dat. *strȕgi* - uzak klanac, strmina; bogaz; prolaz u ogradi.

**strúgati** gl. nesvrš., prez. *strûžēm* - strugom ili drugim oruđem ravnati, glačati, hoblati; skidati gornji tanki sloj s površine čega, guliti; raditi, izrađivati nešto na strugu; grebati.

**strúgnuti** gl. svrš., prez. *strûgnēm* - svrš. prema strugati; brzo pobjeći, nestati, kliznuti, zbrisati.

**strùgotina** im. ž. r. - sitni otpaci nastali struganjem.

**strȕhnuti** gl. svrš., prez. *strȕhnēm* - postati truho, raspasti se usljed truhljenja, pretvoriti se u truhlež, truhlovinu; istruhnuti; sagnjiti.

**strúja** im. ž. r. - električna energija; tok, kretanje elektrona u provodniku glavni tok, pravac kretanja vode u riječnom koritu i sama ta voda (matica); površinsko gibanje morskih i okeanskih voda; pomjeranje zračnih slojeva (vjetar).

**strújānje** gl. im. s. r. od strujati.

**strújati/strújiti** gl. nesvrš., prez. *strújīm* - kretati se u nekom pravcu; snažno teći; piriti, pirkati, puhati (o vjetru); šumiti pred početak vrenja (o vodi).

**strûjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na struju.

**strûk** im. m. r., dat. *strúku*, n. mn. *strûci/ strȕkovi* - bot. dio biljke iznad zemlje koji nosi na sebi list, cvijet i plod; stabljika niske biljke; mlada biljka za rasađivanje, rasad; oblik tijela, stas; najuži dio tijela u slabinama, između grudi i bedara.

**-struk** - kao drugi dio složenih pridjeva znači: koji je toliko puta veći, jači koliko pokazuje prvi dio složenice (npr. peterostruk, dvostruk, stostruk).

**strȕka** im. ž. r. dat. jd. *strȕci* - znanstvena, umjetnička ili tehnička disciplina, područje ljudske djelatnosti, zanimanje, profesija; ogrtač od grubog konca ili pređe; niska bisera, ogrlica.

**strȕkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na struku, koji obuhvata neku struku ili je namijenjen nekoj struci.

**strukòvnjāk** im. m. r., n. mn. *strukovnjáci* - koji pripada strukovnom području; stručnjak.

**struktúra** im. ž. r. (lat.) - unutrašnji raspored sastavnih dijelova neke cjeline, sklop, sastav, građa; tvorevina, organizam.

**strukturàlist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *strukturàlistē*, g. mn. *strukturàlīstā* - pristalica, poklonik strukturalizma.

**strukturalȉstkinja** im. ž. r. - žena strukturalist(a).

**strukturalȉstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na strukturalizam i strukturaliste.

**strukturalȉzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *strukturalȉzma* - posebna teorija u nauci o jeziku koja se bavi izučavanjem unutrašnje građe jezika s obzirom na njegovu fonološku, gramatičku i leksičku strukturu, sklop.

**strȕktūrnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na strukturu.

**strȕna** im. ž. r., g. mn. *strûnā* - tanka elastična nit koja zategnuta na muzičkim instrumentima trzajem zatreperi i daje zvuk; dlaka iz konjskog repa ili grive; med. nar. bolovi u trbuhu koji nastanu skakanjem, premetanjem ili podizanjem teškog tereta.

**strúniti se** gl. svrš., prez. *strûnīm se*, trp. prid. *strûnjen* - dobiti bolove, grčeve u stomaku nakon premetanja ili dizanja teškog tereta; isitniti u trunje, sitno smrviti.

**strùnjača** im. ž. r., g. mn. *strȕnjāčā*, - gimnastički rekvizit, kožni dušek ispunjen vunom, strunom ili kostreti, koja ublažava udare tijela pri premetanju prilikom gimnastičkih vježbi.

**strúsiti** gl. svrš., prez. *strûsīm* - učiniti da padne trus, stresti; iskapiti.

**stȓv** im. ž. r., instr. jd. *stȓvi/stȓvlju* - strvina; prenes. želja za tuđom krvlju, krvožednost, krvoločnost; strvno, strmno ili bijelo žito (npr. pšenica, ječam, raž, zob i sl.).

**stȓvan** prid., odr. v. *stȓvnī* - ostrvljen, krvoločan, krvožedan.

**stȓvina** im. ž. r., g. mn. *stȓvīnā* - truplo krepane životinje, mrcina.

**stȓvinār** im. m. r. - strvoder; zool. ptica grabljivica, bjeličasti; prenes. onaj koji se raduje tuđoj nevolji, koji nalazi dobit u tuđoj nesreći.

**stȓvnī** prid., odr. v. - strmni, koji je od bijelog (strvnog) žita.

**stȓvoder/strvòder** im. m. r. - strvinar, onaj koji se stara o uklanjanju strvina, mrcinar, živoder.

**stûb** im. m. r., n. mn. *stúbovi*, g. mn. *stȕbōvā* - stup, direk.

**stȕbe** im. ž. r. mn. - stepenice, basamaci.

**stȕbȉšte** im. s. r. - konstrukcija od stuba, stepenica, basamaka za penjanje i spuštanje, stepenište.

**stûći/stúći** gl. svrš., prez. *stúčēm/stúčem*, trp. prid. *stȕčen* - tucanjem usitniti, istucati; završiti s tucanjem, stucati.

**stȕdēn** im. ž. r., g. mn. *studénī* - hladnoća, mrzlina, zima.

**stȕden** prid., odr. v. *stȕdenī* - hladan, niske temperature, leden.

**studénac** im. m. r., g. jd. *studénca*, g. mn. *stùdēnācā* - izvor, vrelo; bunar, zdenac.

**stȕdenī** im. m. r. - domaći, narodni naziv za jedanaesti mjesec u godini, novembar.

**stùdent** im. m. r. (lat.) - onaj koji studira na univerzitetu.

**stùdentica** im. ž. r. - žena student, studentkinja.

**studentàrija** zb. im. (lat.) - hip. od studenti.

**stùdentskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na studente.

**stûdīj** im. m. r. (lat.), n. mn. *stûdiji* - proučavanje, naučno istraživanje, studiranje; period pohađanja visoke škole, sveučilišta/univerziteta.

**stûdija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *stûdījā* - naučna obrada nekog pitanja, znanstvena rasprava; slikarska skica, model za veliko umjetničko djelo.

**stûdījskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na studij; koji se odnosi na studio.

**stûdio** im. m. r. (tal.), g. jd. *stûdija*, instr. jd. *stûdiom*, n. mn. *stûdiji* - umjetnička radionica ili ustanova za proučavanje novosti u umjetnosti i pripremanje umjetničkih kadrova; prostor u kojem se pripremaju i odakle se emitiraju radijske ili televizijske emisije.

**stùdiōzan** prid., (tal.), odr. v. *stùdiōznī* - učenjački, visoko stručan, revnosno napisan; koji ozbiljno pristupa svakom problemu, koji svestrano proučava.

**stùdiōzno** pril. (tal.) - na studiozan način, ozbiljno, istraživački.

**studírati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *stùdīrām* - brižljivo izučavati, udubljivati se u neki znanstveni problem; pohađati nastavu na fakultetu.

**stûha** im. ž. r., g. mn. *stûhā* - prikaza, avet, utvara; protuha.

**stûhati** gl. nesvrš., prez. *stûhām* - lunjati okolo kao stuha, stuharati.

**stùmbati** gl. svrš., prez. *stùmbām* - izvrnuti, prituriti.

**stûp** im. m. r., g. jd. *stúpa*, n. mn. *stûpovi* - stub, potporanj, direk; izdanak stabla, grana.

**stûpa** im. ž. r., g. mn. *stûpā* - drveni ili kameni izdubljeni sud u kojem se tučkom sitne, drobe, gnječe zrnasti plodovi ili voće; avan; presa; uređaj na vodeni pogon za valjanje sukna, valjalica, valjarica.

**stúpac** im. m. r., g. jd. *stúpca*, n. mn. *stúpci*, g. mn. *stûpācā*, dem. - mali stup; stub, stubac; jedan od četiri uspravna kolca na zaprežnim kolima ili saonama za pridržavanje tereta; uspravna kolona u novinama.

**stûpanj** im. m. r., g. jd. *stûpnja*, n. mn. *stûpnji/stûpnjevi* - stepen, mat. 360. dio kružnice kao jedinica mjere luka ili ugla; podiok, razdjeljak na skali kao jedinica mjere temperature, jačine zemljotresa, gustine tečnosti i jačine alkohola; prenes. visina, stanje, nivo, razina.

**stúpānje** - gl. im. s. r. - od stúpati.

**stúpati** gl. nesvrš. i uč., prez. *stûpām* prema stupiti - vojn. ići, koračati ujednačenim korakom u maršu, marširati.

**stûpānje** gl. im. s. r. - od stûpati.

**stûpati** gl. nesvrš., prez. *stûpām* - tući, tucati u stupi; valjati sukno u stupi.

**stùpčanice/stupčànice** mn. im. ž. r. - stupci za pridržavanje na zaprežnim kolima ili prikolicama.

**stûpica** im. ž. r., g. mn. *stûpīcā*, dem. - mala stupa; naprava za hvatanje nekih životinja, klopka, zamka.

**stúpiti** gl. svrš., prez. *stûpīm* - stati nogom, stopom, koraknuti ulazeći ili izlazeći; (kome) prići, pristupiti, približiti se; ući u sastav čega, uključiti se, postati član nečega; početi vršiti radnju izraženu imenicom sa prijedlogom: stupiti u službu, u akciju, u borbu, u vezu, u pre-govore; doći, pojaviti se, naći se neg-dje; učiniti tupim, istupiti.

**stûpnjevati** gl. nesvrš., prez. *stûpnjujēm* - ob. stepenovati; određivati vrijednosti i odlike po stupnjevima, gradirati; lingv. mijenjati pridjev prema stupnjevima komparacije.

**stupnjèvit** prid., odr. v. *stupnjèvitī* - koji ima stupnjeve, stepene, stepenast; koji je u vidu stupnjeva, koji se vrši postupno.

**stupnjèvito** pril. - na stupnjevit način, stepenasto, postupno.

**stûštiti (se)** - nabrati, skupiti (obrve); smračiti se, namrgoditi se, natmuriti se; naoblačiti se (nebo); jurnuti prema nekom mjestu.

**stvâr** im. ž. r., g. jd. *stvâri*, instr. jd. *stvâri/stvârju*, lok. *stvári*, n. mn. *stvâri*, g. mn. *stvârī* - svaki predmet, proizvod bilo čega, bilo šta neživo što materijalno ili fizički postoji; neka apstraktna činjenica zamišljena kao jedinka; stanje, situacija, okolnosti, prilike, uslovi karakteristični za ono što se dešava.

**stvàralac** im. m. r., g. jd. *stvàraoca*, g. mn. *stvàralācā* - stvaratelj, onaj koji stvara, koji je stvorio nešto; umjetnik.

**stvàralačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stvaraoce i stvaralaštvo.

**stvàralački** pril. - kao stvaralac, tvorački, umjetnički.

**stvàralaštvo/stvaralàštvo** im. s. r., g. mn. *stvàralaštāvā/stvaralàštāvā* - ljudska sposobnost i djelatnost usmjerena na stvaranje duhovnih i materijalnih vrijednosti, kreativnost.



**stvâran** prid., odr.v. *stvârnī* - koji postoji u stvarnosti, postojeći, istinski, zbiljski, realan.

**stvàratelj** im. m. r - stvaralac, onaj koji stvara.

**stvárānje** gl. im. s. r. od stvarati.

**stvárati** nesvrš. i uč., prez. *stvârām* - oblikovati šta novo; činiti radom, praviti; proizvoditi.

**stvârno** pril. - zbilja, uistinu, doista, zaista.

**stvárnōst** im. ž. r., instr. jd. *stvárnošću/stvárnosti* - stanje onoga što je stvarno; postojeće stanje, zbilja, zbiljnost.

**stvȍr** im. m. r., g. jd. *stvȍra/stvòra*, n. mn. *stvòrovi* - svako živo biće; rezultat stvaranja Stvoritelja, ono što je stvoreno, stvorenje.

**stvorénje** gl. im. s. r. prema stvoriti - rezultat, proizvod stvaranja, stvor.

**Stvòritelj** im. m. r. - rlg. Tvorac i Gospodar univerzuma, Bog, Allah, Tvorac.

**stvòriti** gl. svrš., prez. *stvȍrīm* - rlg. učiniti da neko ili nešto postane voljom Svemogućeg Stvoritelja (o Bogu); učiniti radom, napraviti, izraditi, proizvesti; proizvesti umjetničko ili književno djelo; osnovati, ustanoviti, podići, obrazovati, organizirati; pojaviti se odnekud iznenada.

**stvȑdnuti se** gl. svrš., prez. *stvȑdnēm se* - postati tvrd, tvrđi, teško lomljiv, izgubiti raniju mehkoću, otvrdnuti.

**suáldžija** im. m. r. (tur.-ar.) - pitac, ispitivač, onaj koji postavlja pitanja; sualdžijama se nazivaju meleki (anđeli) Munkir i Nekir, koji prema islamskom vjerovanju ispituju umrloga u grobu odmah nakon ukopa.

**sùbaša** im. m. r. (tur.), g. mn. *sùbāšā* - nadzornik imanja, onaj koji ubire aginske i begovske prihode sa imanja.

**sùbjek(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *sùbjekta*, g. mn. *sùbjekātā* - log. pojam koji predstavlja predmet prosuđivanja; gram. podmet, imenski dio rečenice obično u nominativu o kojem govori predikat, vršilac radnje; pravno lice kao nosilac nekog prava.

**sùbjektīvan** prid. (lat.), odr. v. *sùbjektīvnī* - lični, svojstven samo jednom licu, osobi, subjektu; pristrasan; suprot. objektivan.

**subjektivìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *subjektivìzma* - fil. učenje o svijetu prema kojem je spoznaja subjektivna, tj. ne postoji objektivna stvarnost nego je spoljni materijalni svijet sadržaj naše svijesti.

**subjektívnōst** im. ž. r., instr. jd. *subjektívnošću/subjektívnosti* - osobina, svojstvo onoga koji je subjektivan, onoga što je subjektivno.

**sublimácija** im. ž. r. (lat.) - hem. pretvaranje čvrste tvari neposredno u paru i obrnuto; psih. kretanje nekog nagona na objekat višeg reda.

**sùblīman** prid. (lat.), odr. v. *sùblīmnī* - uzvišen, veličanstven; plemenit, otmjen, divan.

**sublimírānje** gl. im. s. r. od sublimirati.

**sublimírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sublìmīrām* - hem. (iz)vršiti sublimaciju; uzvisiti do najvišeg stepena, oplemeniti.

**subordinácija** im. ž. r. (lat.) - strogo potčinjavanje mlađeg starijem, nižeg u službi višem, podređenost, potčinjenost, podložnost, podvrgnutost.

**subordinírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *subordìnīrām* - podrediti, podređivati.

**sùbota** im. ž. r. (hebr.) - šesti dan u sedmici, dan između petka i nedjelje.

**subvèncija** im. ž. r. (lat.) - pomoć, materijalna potpora iz državnog budžeta raznim ustanovama sa određenom namjenom.

**subvencionírati/subvenciònisati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *subvenciònīrām/subvenciònišēm* - dati/davati subvenciju, pomoći/pomagati.

**subvèrzija** im. ž. r. (lat.) - potkopavanje, potajni rad za rušenje postojećeg političkog stanja iznutra, prevratnički rad.

**sùbverzīvan** prid., odr. v. *sùbverzīvnī* - rušilački, prevratnički.

**sùčelicē** pril. - nasuprot kome, licem u lice, oči u oči; neposredno.

**sučèliti** gl. svrš., prez. *sùčelīm* - suočiti, dovesti oči u oči nekoga s nekim; stati licem u lice prema drugome; sresti se, skobiti, reg. tučiti.

**sùćūt** im. ž. r., instr. jd. *sùćūti* - sažaljenje, saosjećanje, saučešće.

**sûd**[1] im. m. r., g. jd. *súda*, n. mn. *sȕdovi/súdovi* - mišljenje o nekome/nečemu,

stav; ocjena; državni organ koji vrši jurisdikciju, koji rješava sporove, prestupe i krivična djela; zgrada u kojoj je smješten takav organ; sudijski zbor, kolegij; log. iskaz kojim se nešto tvrdi ili poriče.

**sûd**[2] im. m. r., g. jd. *súda*, lok. jd. *súdu*, n. mn. *sûdi/sŭdovi*, g. mn. *sudóvā/sŭdōvā* - posuda, zdjela.

**súdac** im. m. r., g. jd. *súca*, n. mn. *súci*, g. mn. *sûdācā* - sudija, pravnik u sudskoj ustanovi koji vodi sudske postupke i izriče presude; sport. onaj koji sudi u sportskom takmičenju; onaj koji iznosi svoj sud, mišljenje o kome.

**sùdīnica** im. ž. r. - žena sudac, sŭtkinja.

**sùdār** im. m. r. - jak udar jednoga tijela o drugo; sukob s neprijateljskom vojskom u borbi.

**sùdariti se** gl. svrš., prez. *sùdarīm se* - krećući se ususret udariti jedan u drugoga; izazvati međusobni sudar; sukobiti se s nekim.

**sùdba** im. ž. r., g. mn. *sùdbī/súdbā* - usud, sudbina, edžel.

**sudbìna/sŭdbina** g. jd. *sudbinē/sŭdbinē*, g. mn. *sudbínā/sŭdbīnā* - nespoznata sila koja prema mnogim vjerovanjima upravlja životom ljudi i slijedom događaja, kob, usud, sudba, fatum; okolnosti i uslovi života; ono što nekoga očekuje, budućnost.

**sŭdbinskī** prid. odr. v. - koji je određen sudbinom, koji nosi biljeg sudbine, sudbonosan.

**sŭdbinski** pril. - po sudbini, kako sudbina odredi.

**sŭdbonosan/sudbònosan** prid., odr. v. *sŭdbonosnī/sudbònosnī* - od sudbinske važnosti, presudan, preloman; koji donosi nesreću, fatalan.

**sŭdbonosno/sudbònosno** pril. - na sudbonosan način, fatalno.

**sùdija** im. m. r., g. mn. *sŭdījā* - sudac.

**sùdijinica** im. ž. r. - žena sudac, sutkinja.

**sùdijīn** prid., odr. v. - koji pripada sudiji.

**sùdījskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sudije.

**sudiònīk** im. m. r., g. jd. *sudioníka*, n. mn. *sudioníci* - koji sudjeluje u čemu, učesnik.

**sudiònica** im. ž. r. - žena sudionik.

**sudionīštvo/sùdionīštvo** im. s. r., g. mn. *sùdionīštāvā/sudiònīštāvā* - zajednička, uzajamna djelatnost nekoga s nekim, saradnja, saradništvo.

**sùdīšte** im. s. r. - sudnica, mjesto i vrijeme suđenja, sûd[1].

**súditi** gl. nesvrš., prez. *sûdīm*, trp. *sûđen* - davati, iznositi mišljenje, sud o kome, stvarati sud, izvoditi zaključak; misliti, smatrati; cijeniti, ocjenjivati, vrednovati djela ili postupke čije; provoditi postupak utvrđivanja činjenica o nekom djelu, utvrđivati istinu i pravdu; razmatrati nečiju krivicu u sudskom postupku; sport. pratiti takmičenje i provoditi pravila igre.

**sùdjelatnīk/sudjèlatnīk** im. m. r., n. mn. *sùdjelatnīci/sudjèlatnīci* - saradnik, sudjelatnik; saučesnik, sudionik.

**sùdjelovati** gl. nesvrš., prez. *sùdjelujēm* - raditi zajedno s nekim, imati udjela u kakvom poslu, biti saradnik, učestvovati.

**súdnica** im. ž. r., g. mn. *súdnīcā* - prostorija gdje se održavaju sudski procesi, sudska dvorana.

**sûdnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sud; *Sûdnji dân* - smak svijeta, dan konačnog Božijeg suda, Kijametski dan.

**sùdoper/sudòper** im. m. r. - dio kuhinjskog namještaja, metalno ili plastično korito na postolju za pranje suđa.

**sudòpera** im. ž. r. - osoba zadužena za pranje sudova; sudoper.

**sŭdovānje/sudòvānje** gl. im. s. r. od sudovati - ob. suđenje, vođenje pravnog postupka.

**sŭdovati/sudòvati** gl. nesvrš., prez. *sŭdujēm* - ob. suditi, baviti se sudskim poslom, vršiti dužnost sudije.

**sùdskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sud i suđenje; koji je u nadležnosti suda.

**sùdski** pril. - putem suda.

**sùdstvo** im. s. r., g. mn. *sŭdstāvā* - sudska djelatnost, pravosudna djelatnost, sudska vlast.

**sudùrma** im. ž. r. (tur.) - pomoćna domaćinska zgrada sprijeda otvorena, nastrešnica, šupa.

**sùdžuka** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sŭdžūkā* - suhomesnati proizvod od sjeckanog ili samljevenog bravljeg ili goveđeg mesa,



najčešće osušena na dimu, goveđa kobasica.

**sùđe** zb. im. s. r. - sudovi, posuđe.

**sûđen** prid., odr. v. *sûđenī* - onaj kojeg je sudbina odredila, unaprijed određen, predodređen; sudnji.

**sûđenica** im. ž. r. - osoba koja je sudbinom određena da nekome bude životna saputnica, žena, supruga; zaručnica, vjerenica.

**sûđenīk** im. m. r. - n. mn. *sûđenīci* - muškarac koji je po narodnom vjerovanju sudbinom određen da nekoj ženskoj osobi postane muž, suprug.

**sùfara** im. ž. r. (perz.), g. mn. *sŭfārā* – arapska slova, početnica za učenje arapskih slova ob. u mektebu.

**sŭficit/sùficit** im. m. r. (lat.) - višak prihoda nad rashodima nakon obračuna, pretek, višak; suprot. deficit.

**súfija/sùfija** im. m. r. (ar.) - islamski mistički pjesnik; pripadnik i sljedbenik sufizma; filozof, mudrac.

**sùfiks** im. m. r. (lat.), g. mn. *sŭfīksā* - gram. nastavačka morfema, formant u tvorbi riječi koji se dodaje na osnovu, nastavak, dometak, dodatak (npr. *–nik* u izvedenoj riječi radnik).

**sufinansírānje** gl. im. s. r. od sufinansirati.

**sufinansírati** gl. nesvrš. i nesvrš. (fr.), prez. *sufinànsīrām* - sufinancirati, da(va)ti novac zajedno s nekim za neki posao, projekat, ustanovu, fond i sl.

**sùflēr/sŭfler** im. m. r. (fr.), n. mn. *sufléri* - pozorišni namještenik koji iza kulisa suflira, šapće glumcima njihove uloge; šaptač, šaptalac; žen. suflerka.

**suflírānje** gl. im. s. r. od suflirati.

**suflírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sùflīrām* - biti sufler, došaptavati glumcima riječi njihovih uloga.

**sufīzam** im. m. r. (ar.), g. jd. *sufīzma*, g. mn. *sufīzāmā* - teorija i praksa islamske mistike.

**sugerírati/sugèrisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *sugèrīrām//sugèrišēm* - uticati na nečije mišljenje, volju, osjećanja; nametnuti svoju volju; nagovarati, naputiti, savjetovati.

**sugèstija** im. ž. r. (lat.) - moć uticaja na drugo lice, podvrgavanje svojoj volji; nagovor, navođenje na nešto.

**sŭgestīvan** prid. (lat.), odr. v. *sŭgestīvnī* - koji ima moć da u drugome izazove određeno psihičko stanje, raspoloženje ili uvjerenje, uplivan.

**sŭgestīvno** pril. (lat.) - na uticajan, uplivan način. sa sugestijom.

**sugestívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *sugestívnošću/sugestívnosti* - osobina onoga koji je sugestivan.

**sùglasan** prid., odr. v. *sùglasnī* - koji se podudara, koji je u skladu, koji tačno odgovara čemu, ob. saglasan.

**suglásiti (se)** gl.svrš., prez. *sùglāsīm (se)*- pridružiti glas; učiniti da se nešto složi, podudari; složiti se, sporazumjeti se; pristati na nešto, ob. saglasiti (se).

**sùglāsje** im. s. r. - skladnost zvukova, sazvučje, saglasje, saglasnost/suglasnost.

**sùglāsnīk/sŭglasnīk** im. m. r., n. mn. *sùglāsnīci/sŭglasnīci* - gram. glas koji se stvara uz zatvoren ili poluzatvoren glasovni prolaz; konsonant, saglasnik.

**sùglasno** pril. - ob. saglasno sporazumno, podudarno; odobravajući, potvrdno, u skladu.

**sùglāsnōst/suglásnōst** im. ž. r., instr. jd. *sùglasnosti/sùglasnošću* - ob. saglasnost, osobina onoga što je suglasno s čim; sklad, podudarnost, suglasje/saglasje, saglasnost.

**sùglavicē** pril. - glavom u glavu, licem u lice, oči u oči, izravno, direktno.

**sùgovōrnīk/sŭgovōrnīk** im. m. r., n. mn. *sùgovōrnīci/sŭgovōrnīci* - ob. sagovornik, onaj sa kojim se govori, priča, sudrug u razgovoru.

**sŭgovornica/săgovornica** im. ž. r. - žena sagovornik.

**sùgrađanin** im. m. r., n. mn. *sùgrađani* - onaj koji s drugima živi u istom gradu, koji je s nekim iz istog grada; sužitelj/sažitelj, sagrađanin.

**sùgrađānka** im. ž. r. - žena sugrađanin.

**súgreb** im. m. r. - onečišćeno mjesto koje prema narodnom vjerovanju može donijeti kožnu bolest, ili gdje se može ograisati

**sûh** prid., odr. v. *sûhī*, komp. *sŭhljī/sŭšī* (ž. r. súha, s. r. súho) - bez tečnosti, bez vlage u sebi; suprot. mokar; sirov.

**sûho**[1] im. s. r. - suha zemlje, kopno; suprot. voda, more.

**sûho²** pril. - na suh način, nasuho.
**suhòčica** im. ž. r. - sleđene kapi kiše, ljetna ledena padavina u obliku očica, sočiva; grad.
**suhòća** im. ž. r., g. mn. *suhóća* - osobina, stanje onoga što je suho, nedostatak vlage; suho i toplo vrijeme bez kiše; prenes. suhoparnost.
**suhònjav** prid., odr. v. *suhònjavī* - pomalo suh, nasuh; neuhranjen, mršav (o osobi).
**suhomèsnat** prid., odr. v. *suhomèsnatī* - koji je od suhog, sušenog mesa.
**suhòmrazica** im. ž. r. - zimsko vrijeme mraza i leda bez snijega, golomrazica.
**sùhopāran** prid., odr. v. *sùhopārnī* - nesadržajan, nezanimljiv, dosadan, jednoličan.
**suhopárnōst** im. ž. r., instr. jd. *suhopárnošću/suhopárnosti* - stanje, svojstvo onoga što je suhoparno.
**suhòvina** im. ž. r. - ono što je suho, uvehnuto; suho granje, suharci; suprot. sirovina.
**sùhozēmnī/suhòzēmnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na suhu zemlju, kopneni.
**sùhozīd** im. m. r., n. mn. *sùhozīdi/sùhozidovi* - improvizovani zid od kamena bez maltera.
**suhòzidina** im. ž. r. - suhozid.
**sùhufi** im. m. r. mn. (ar.) - prvotni listovi Božije upute u islamu koji su davani Božijim poslanicima prije Muhammeda a. s. i Kur'ana.
**sùicīd** im. m. r. (lat.) - samoubistvo/samoubojstvo, samouništenje.
**sùjeta** im. ž. r. (rus.) - žudnja za slavom i počastima isticanjem sebe, slavoljubivost; taština.
**sùjetan** prid. (rus.), odr. v. *sùjetnī* - pun sujete; tašt.
**sùjevjēran** prid., odr. v. *sùjevjērnī* - praznovjeran.
**sùjevjērje** im. s. r. - svako vjerovanje u nešto osim u Boga (gatanje, bajanje, zle duhove, sudbinu, nesretne dane ili brojeve); praznovjerje.
**sûk** im. m. r., vok. jd. *sûku/sûče*, n. mn. *súkovi/sùkovi* - odsječen komad drveta.
**súkati** gl. nesvrš., prez. *sûčēm* - uzduž uvijati, zavijati, npr. gužva; upredati u jednu nit više dlaka vune, lana, pamuka; obavijati oko čega, namotavati na nešto, npr. na mosur; zavijati, motati, npr. cigaretu; zavrćući pomjerati prema gore, npr. nogavice, rukave.
**sukcèsija** im. ž. r. (lat.) - red, uzastopnost, slijed jednog za drugim u vremenu; pravn. zakonom uređen prelaz prava s dotadašnjeg na novog subjekta, nasljeđe, ostavština.
**sùkcesīvan** prid. (lat.), odr. v. *sùkcesīvnī* - koji se nadovezuje jedan na drugi, uzastopan.
**sùkcesīvno** pril. (lat.) - na sukcesivan način, postupno, postepeno jedno za drugim.
**sukcesívnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *sukcesívnošću/sukcesívnosti* - stanje, osobina noga što je sukcesivno, sljedstvenost.
**sùkladan** prid., odr. v. *sùkladnī* - koji odgovara, koji se poklapa, koji je u skladu s drugim.
**sùkladno** pril. - na sukladan način, skladno, saobrazno.
**sùkladnōst** im. ž. r., instr. jd. *sùkladnošću /sùkladnosti* - svojstvo sukladnih, saobraznih stvari.
**sùkljati** gl. nesvrš., prez. *sùkljā* - naglo i snažno izlaziti, izbijati kroz neki otvor, kuljati, npr. dim, gejzir.
**sùknār/sùknār** im. m. r., g. jd. *suknára/sùknāra* - stručnjak za pravljenje sukna; onaj kojem je zanimanje pravljenje sukna; prodavač sukna.
**sùknara** im. ž. r. - tvornica, fabrika sukna.
**sùknen/sùknen** prid., odr. v. *sùknenī/sùknenī* - koji je od sukna.
**súkno** im. s. r., g. mn. *sûkānā* - deblja vunena valjana tkanina za seljačko odijelo i odjevne predmete; općenito tkanina od vune, pamuka, svile, lana od koje se prave odijela i haljine, čoha.
**súknuti** gl. svrš., prez. *sûknēm* - silovito izbiti kroz kakav otvor, npr. dim, plamen; naglo i brzo poteći, jurnuti, poletjeti uvis, npr. gejzir, mlaz.
**sùknja** im. ž. r., g. mn. *sùkānjā/sùknjī* - donji dio ženske odjeće od struka nadolje; prenes. ženska osoba.
**súkob** im. m. r. - protivnost, oprečnost; susret, sudar suprotnih strana, suprotstavljenih interesa, spor; neprijateljski,



oružani sudar, boj, bitka, rat; susret, sretanje, sastanak.
**sukòbiti** (se) gl. svrš., prez. *sukòbīm (se)* - neočekivano naići na nekoga, sresti se.
**súkobiti (se)** gl. svrš. prez. *súkobīm se* - dovesti u sukob; sudariti se u borbi, boju, zaratiti.
**sùkobljenōst** im. ž. r., instr. jd. *sùkobljenošću/sùkobljenosti* - stanje sukobljenih strana.
**sukrívac/sùkrīvac** im. m. r., g. jd. *sukrívca/sùkrīvca* - saučesnik u krivnji, sakrivac.
**sùkrvica** im. ž. r. - izlučevina organizma u kojoj ima pomalo krvi, koja sliči krvi; gnoj pomiješan s krvlju.
**sùkus** im. m. r. (lat.) - sok; srž, bit; snaga, jedrina.
**sùlfāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *sulfáta* - hem. so sumporne kiseline.
**sùlfīd** im. m. r. (lat.), g. jd. *sulfída* - hem. spoj metala sa sumporom.
**sùltān** im. m. r. (ar.), g. jd. *sultána* - naslov vladara u nekim muslimanskim zemljama, apsolutni vladar, car, imperator.
**sultánija** im. ž. r. (ar.) - careva kćerka, princeza; sultanova žena, sultana; carica.
**sùltānskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na sultana, koji potiče ili pripada sultanu.
**sùltānski** pril. (ar.) - kao sultan, poput sultana.
**sùlūd** prid., odr. v. *sùlūdī* - kao lud, pomalo lud, luckast, nerazborit, nepromišljen; ćudljiv, tvrdoglav.
**sùlūdo** pril. - na sulud način, nerazumno, nepromišljeno.
**sulùnār** im. m. r. (grč.), g. jd. *sulunára*, n. mn. *sulunári*, g. mn. *sulunárā* - cijev za odvod dima iz peći; neol. dimovod; cilindar.
**sùma** im. ž. r., g. mn. *sûmā* - mat. ono što se dobije zbrajanjem dviju ili više veličina, zbir, zbroj; određena količina novca, iznos, svota; ukupna količina nečega, skup.
**sùmaglica/sùmaglica** im. ž. r. - rijetka, lahka magla; polumagla, izmaglica.
**sùmāhnūt/sùmānūt** prid., odr. v. *sùmāhnūtī/sùmānūtī* - koji je sišao s uma, sulud, mahnit.
**sùmāhnūto** pril. - nerazumno, nepromišljeno, suludo, mahnito.
**sùmāran** prid., odr. v. *sùmārnī* - mat. koji je dobijen kao zbir, kao rezultat zbrajanja; uopćen; sažet, kratko izložen.
**sùmbul** im. m. r. (perz.), g. mn. *sùmbūlā* - zumbul, vrsta ukrasne biljke iz porodice ljiljana, cvijet, hijacint, carević.
**sumírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *sùmīrām* - sab(i)rati, skupiti sve zajedno; napraviti sažetak, zaključak.
**sùmišljenīk** im. m. r., n. mn. *sùmišljenīci* - istomišljenik.
**súmnja** im. ž. r., g. mn. *súmnjī* - misao o neslaganju nečega sa stvarnošću, s poznatim činjenicama, nevjerica, upitnost, dvojba, dvoumljenje; pretpostavka, domišljanje.
**súmnjalica** im. ž. r. - osoba koja lahko podliježe sumnjama, koja je sklona sumnjičenju.
**súmnjalo** im. m. i s. r. - nepovjerljiv čovjek, sumnjalica, sumnjičavko.
**súmnjati** gl. nesvrš., prez. *sûmnjām* - imati sumnju u istinitost nečega, dovoditi u sumnju; nemati povjerenja, ne pouzdavati se u nekoga; pomišljati na koga kao krivca, sumnjičiti.
**sûmnjen** prid., odr. v. *sûmnjenī* - prožet sumnjom, podvrgnut sumnji, okružen sumnjom.
**sùmnjičav** prid., odr. v. *sùmnjičavī* - koji je sklon sumnjičenju, nepovjerljiv.
**sùmnjičavo** pril. - sa sumnjom, nepovjerljivo.
**sùmnjičavōst** im. ž. r., instr. jd. *sùmnjičavošću/sùmnjičavosti* - osobina onoga koji je sumnjičav.
**sùmnjičiti** gl. nesvrš., prez. *sùmnjičīm* - izlagati nekoga sumnji, pretpostavljati nečiju krivicu, izražavati nepovjerenje.
**sùmnjiv** prid., odr. v. *sùmnjivī* - koji izaziva sumnju, nepovjerenje; koji izražava sumnju, nepovjerenje, bojazan.
**sùmnjivac** im. m. r., g. jd. *sùmnjīvca* - sumnjiva osoba.
**sùmnjivica** im. ž. r. - sumnjiva žena.
**sùmōran** prid., odr. v. *sùmōrnī* - natmuren, neveseo, tužan, sjetan; koji je ispunjen teškoćama, mučan.
**sùmōrno** pril. - na sumoran način, natmureno, žalosno.

**sûmpor** im. m. r. - hemijski ele-menat (simbol S), kristalast i krhak mi-neral žute boje, lahko zapaljiv, karakteristična mirisa.
**sûmporiti** gl. nesvrš., prez. *sûmporīm* - prskati otopinom sumpornog praška radi zaštite; dezinfikovati sumpornom parom.
**sûmpornī/sùmpōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sumpor; koji je od sumpora; koji nastaje izgaranjem sumpora.
**sùmrāčje** im. s. r. - vrijeme sumraka.
**sùmrāk** im. m. r., n. mn. *sùmrāci* - polumrak; suton.
**sùmrazica** im. ž. r. - polumraz, blag mraz, sumrzlica.
**sunárodnjāk** im. m. r., n. mn. *sunárodnjāci* - sunarodnik, pripadnik istog naroda.
**sunarodnjàkinja** im. ž. r. - žena sunarodnjak.
**sunášce/sùnāšce** im. s. r., g. jd. *sunášceta*, dem. i hip. - malo sunce.
**Sûnce** im. s. r. - užareno nebesko tijelo oko kojeg kruže planete; zvijezda koja isijava svjetlost i toplotu,
**sûnce** im. s. r. - Sunčeva svjetlost.
**sùncobrān** im. m. r. - naprava za zaštitu od sunca i stvaranje sjene, hladovine.
**sùncokrēt** im. m. r. - bot. biljka uljarica iz porodice glavočika, sa glavičastom cvasti koja se tokom dana okreće za suncem, iz koje se dobija jestivo ulje.
**sùnčan** prid., odr. v. *sùnčanī* - pun sunca, obasjan suncem, osunčan, prisojan.
**sùnčanica** im. ž. r. - sunčani udar nakon izloženosti suncu.
**Sûnčev** prid. - koji pripada Suncu, koji se odnosi na Sunce, npr. Sunčeva energija, Sunčeva putanja.
**sùnna** im. ž. r. (ar.) - običaj, predanje u islamskom učenju, sunnet.
**sùnećēnje** gl. im. s. r. (ar.) - postupak i čin obrezivanja muške djece, sùnet/sunnet.
**sunet/sùnnet**[1] im. m. r. (ar.) - teorija i praksa Božijeg poslanika Muhammeda, a.,s., koju prenose njegovi savremenici, sve ono što je Muhammed radio, preporučio ili odo-brio a što inače nije u Kur'anu spo-menuto, hadis; sunećenje.
**sùnneti** mn. im. m. r. - manje obavezan dio namaza, muslimanske molitve, u odnosu na farze.
**sùnetiti** gl. nesvrš., prez. *sùnetīm* - obrezivati muško dijete; razg. đerašiti.
**súnije/sunîti** mn. im. m. r. - pretežna većina muslimana koji slijede onaj pravac u šerijatskom pravu po kojem je samo Muhammed, a. s., mogao autentično tumačiti Kur'an, a poslije njega nema to pravo niko pa ni halifa (drukčije stajalište imaju šîije/šiîti, v.).
**sùnovrāt** im. m. r. - strmoglav, nagao pad; sunovratice, sunovratke; ponor, provalija; bot. biljka iz istoimene porodice narcisa.
**sunovrátiti (se)** gl. svrš., prez. *sunòvrātīm (se)*, trp. prid. *sunòvrāćen* - strmoglaviti (se), baciti se, pasti naglavačke u ponor, provaliju; svratati.
**suočávati se** gl. nesvrš. i uč. prez. *suòčāvām* - od suočiti se.
**suočénje** gl. im. s. r. - poces suočavanja, suočavanje.
**sùočēnje** gl. im. s. r. - čin suočavanja.
**sùočicē** pril. - oči u oči, licem u lice, direktno, neposredno.
**suòčiti** (se) gl. svrš., prez. *sùočim (se)* - dovesti, postaviti nekoga sučelice, suočice, neposredno licem u lice, oči u oči sa nekim drugim; sastati se, susresti se s nekim neposredno, suočice; vidjeti. spaziti nekoga u neposrednoj blizini, susresti.
**suòsjećati** gl. nesvrš., prez. *suòsjećām* - sažalovati, dijeliti s kim iste osjećaje.
**suosnìvāč** im. m. r., g. jd. *suosniváča* - onaj koji je zajedno s nekim nešto osnovao; partner, kompa-njon.
**suosnivàčica** im. ž. r. - žena suosnivač.
**sùpa** im. ž. r., (njem.), g. mn. *sûpā* - lahko tečno jelo od iskuhanog mesa i povrća sa začinima, čorba; juha.
**sùpārnica** im. ž. r. - žena suparnik, ona koja se takmiči sa nekim u ostvarivanju nekog cilja, ona koja teži da nadvlada suparnicu.
**sùpārničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na suparnika, koji potiče ili pripada suparniku.
**sùpārnički** pril. - na suparnikov način, kao suparnici.



**sùpārnīk** im. m. r., n. mn. *sùpārnīci* - onaj koji se takmiči s nekim u postizanju, ostvarenju nekog cilja, onaj koji teži da svoga rivala nadvlada, pobijedi, takmac, protivnik, konkurent, rival.
**sùpārnīštvo** im. s. r., g. mn. *sùpārnīštāvā* - suparnički odnos, rivalstvo.
**sùpatnica** im. ž. r. - žena supatnik.
**sùpatnīk/sàpatnīk** im. m. r. *sùpatnīci* - saučesnik, drug u patnji.
**sùperiōran** prid. (lat.), odr. v. *sùperiōrnī* - koji nadmašuje druge, nadmoćan.
**sùperiōrno** pril. (lat.) - sa superiornošću, nadmoćno.
**superiórnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *superiórnošću/superiórnosti* - osobina onoga koji je superioran, nadmoćnost, preimućstvo.
**sùperlatīv** im. m. r. (lat.) - gram. treći, najviši stupanj pridjevskog poređenja.
**sùplemenīk/sàplemenīk** im. m. r., n. mn. *sùplemenīci* - koji je iz istog plemena; žen. suplemenica.
**súpra** im. ž. r. - supraga, žar izmiješan sa lugom.
**supremácija** im. ž. r. (lat.) - prvenstvo, vrhovna vlast, prevlast, dominacija nad kim, čim.
**sùprotan/sùprotan** prid., odr. v. *sùprotnī/sùprotnī* - koji je na drugoj strani, preko puta, nasuprot; sasvim različit od drugoga, protivan, oprečan.
**sùprotnōst/suprótnōst** im. ž. r., instr. jd. *suprótnošću/suprótnosti* - osobina, stanje onoga što je nečemu suprotno, oprečnost.
**sùprug/sùprug** im. m. r., vok. jd. *sùpruže/sùpruže*, n. mn. *sùpruzi*, g. mn. *sùprūgā* - muški bračni drug, muž; supružnik.
**sùpruga** im. ž. r. - ženski bračni drug.
**sùpružničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na supružnike.
**sùpružnīk** im. m. r., n. mn. *sùpružnīci* - jedan od bračnih drugova.
**supstànca** im. ž. r. (lat.), g. mn. *supstàncī/supstáncā* - supstancija, fil. bitna, nepromjenljiva suština stvari nasuprot promjenljivim primjercima; jezgro, bit, suština; materija, tvar, masa.
**supstitúcija** im. ž. r. (lat.) - zamjena, odmjena, zamjenjivanje.
**supstituírati/supstitùisati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *supstitùīrām//suptitùišēm* - (iz)vršiti supstituciju, zamijeniti, zamjenjivati.
**sùpstrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *supstráta* - fil. jedinstvena materijalna osnova srodnih pojava ili procesa, sukus; osnova, podloga, temelj; lingv. ostaci nekog starijeg stanja u jeziku na nekom području.
**sùptīlan/sùptīlan** prid. (lat.), odr.v. *sùptīlnī* - tankoćutan, prefinjen, nježan, krhak.
**suptílnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *suptílnosti/suptílnošću* - svojstvo onoga koji je suptilan, prefinjenost, tankoćutnost, osjećajnost, nježnost.
**sùputnīk/sàputnīk** im. m. r., n. mn. *sùputnīci/sàputnīci* - onaj koji putuje s nekim.
**sûr** prid., odr. v. *sûrī* (ž. r. súra; s. r. súro) - koji je boje pepela ili olova, siv, pepeljastosiv; prenes. grub, sirov; mrk, sumoran.
**sùra** im. ž. r. (tur.), g. jd. *sùrē* - red, niz, linija; redak u tekstu.
**súre** im. s. r. (ar.), g. jd. *súreta* - ime nekog od 114 poglavlja u Kur'anu.
**súra** im. ž. r., g. jd. *súrē* (ar.) - súre.
**sùradnica/sàradnica** im. ž. r. - žena suradnik/suradnik.
**sùradnīk/sàradnīk** im. m. r., n. mn. *sùradnīci/sàradnīci* - onaj koji s kim sarađuje, pomagač i pomoćnik u nekom poslu; asistent; sastavni dio naziva nekih zvanja, npr. naučni saradnik, stručni saradnik.
**sùradnīštvo/sàrādnīštvo** im. s. r. - zajednički rad, sarađivanje, saradnja.
**surádnja/sarádnja** im. ž. r. - sarađivanje, saradništvo u nekom poslu, saradnja, zajednički rad.
**surađívati/sarađívati** gl. nesvrš., prez. *suràđujēm/saràđujēm* - raditi s nekim zajedno na istom poslu.
**suráhija** im. ž. r. (ar.) - posuda bez drške, dugog, uskog, na vrhu razvraćenog vrata, a širokog oblog "trbuha".
**sùrla** im. ž. r. (tur.), g. mn. *sùrlī* - njuška, rilo poput trube, npr. u slona.
**sùrma** im. ž. r. (tur.) - orijentalno srebrenastomrko kozmetičko sredstvo od anti-

monova praha i masti za ukrašavanje očiju.

**surmèlijast** prid. (tur.), odr. v. *surmèlijastī* - koji je kao surma, poput surme, srebrenast.

**surògāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *surogáta* - zamjena, nadomjestak; patvorina, krivotvorina, falsifikat; kopija, lažni primjerak originala.

**sũrov/sùrov** prid., odr. v. *sũrovī/sùrovī* - (o čovjeku) svirep, grub, okrutan; žestok, naprasit, oštar; nemilosrdan, bespoštedan; (o predmetima, pojavama, pojmovima) divlji, neobrađen, pust (o kraju); težak, neugodan za život; mučan, tegoban.

**sũrovo/sùrovo** pril. - na surov način, grubo, okrutno, nemilosrdno.

**sũrovōst/sùrovost** im. ž. r., instr. jd. *sũrovošću/sũrovosti* i *sùrovošću/sùrovosti* - osobina onoga koji je surov, stanje onoga što je surovo, grubost, okrutnost, nemilosrdnost.

**sùrvati (se)** gl. svrš., prez. *sùrvām (se)*, trp. prid. *sũrvān* - baciti (se), pasti, strovaliti (se), oboriti, srušiti niz strminu, u provaliju.

**sùsāk/sùsāk** im. m. r. (tur.), g. jd. *susáka/sũsāka*, n. mn. *sùsāci/susáci* - velika kašika za vađenje tečnosti iz dubokog suda, kutlača.

**sùsam** im. m. r. (tur.) - bot. biljka, orijentalna biljka sa sitnim jajolikim žutim sjemenom od koga se dobija slatkasto ulje za jelo; sezam (grč.)

**súsjed** im. m. r. - onaj koji stanuje, živi pored nekoga, komšija.

**sùsjedica** im. ž. r. - susjeda, susjetka; komšinica, komšinka, hip. kona.

**súsjednī** prid. odr. v. - koji je prvi do nekoga.

**súsjedskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na susjede, komšijski.

**súsjedski** pril. - na fin način, poput susjeda, komšijski.

**súsjedstvo** im. s. r., g. mn. *súsjedstāvā* - blizina s kim po mjestu stanovanja, sjedenja ili nalaženja; ukupnost susjeda, komšiluk.

**súsjetka** im: ž. r., lok. jd. *súsjetki* - hip. susjeda, susjedica, komšinica, kona.

**sùsnježica** im. ž. r. - kiša pomiješana sa snijegom.

**suspendírati/sùspendovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *suspèndīrām/sùspendujēm* - privremeno obustaviti, privremeno ukloniti iz službe; privremeno odgoditi, odložiti važenje čega, odgoditi izvršenje čega.

**suspènzija** im. ž. r. (lat.) - suspendovanje, privremeno obustavljanje, odgoda izvršenja; privremeno odstranjivanje nekoga iz službe; prestanak važenja čega; hem. fino rastvorene čestice čvrste tvari u otopini.

**sùsresti (se)** gl. svrš., prez. *sùsretnēm (se)*- naići na koga ili što, sresti; sastati se, naći se s kim; izaći u susret nekome, dočekati nekoga; upoznati se.

**súsret** im. m. r. - usputni nailazak na nekoga, sretanje; sastanak, viđenje; sportska igra, utakmica; sudar, sukob s neprijateljskom vojskom.

**sùsretati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *sùsrećēm (se)* - od susresti.

**sùsretīšte** im. s. r. - mjesto stalnih susreta, viđenja, sastanaka.

**susrètljiv** prid., odr. v. *susrètljivī* - spreman i raspoložen da pomogne, predusretljiv, uslužan, ljubazan.

**susrètljivo** pril. - na susretljiv način, predusretljivo.

**susrètljivōst** im. ž. r., instr. jd. *susrètljivošću/susrètljivosti* - osobina susretljivih, predusretljivost.

**sùstanār** im. m. r. - onaj koji s kim stanuje u istom stanu s jednakim pravima na korišćenje.

**sũstanārka** im. ž. r. - žena sustanar.

**sùstati** gl. svrš., prez. *sùstanēm* - umoriti se, iscrpiti se, posustati, iznemoći, onemoćati.

**sústav/sìstēm** im. m. r. - cjelokupnost dijelova koji obrazuju neku cjelinu, sastav, sklop, struktura, kompozicija; oblik društvenog uređenja.

**sùstići/sùstignuti** gl. svrš., prez. *sùstignēm* - idući, trčeći poravnati se s nekim ispred, stignuti, dostići koga; doći, pristići, prispjeti; dostignuti nekoga u razvoju, u uzrastu; izjednačiti se.

**sùstizati** gl. nesvrš. i uč. prema sustignuti, prez. *sùstižēm* - skraćivati rastojanje s onim ispred.

**sûša** im. ž. r. - dugotrajno vrijeme bez kiše, škodljivo za vegetaciju.



**sûšan** prid., odr. v. *sûšnī* - koji nema dovoljnu količinu kiše i vlage.

**sùšara** im. ž. r., g. mn. *sùšārā* - prostorija za sušenje nečega, sušionica, sušnica.

**sùšica** im. ž. r. - tuberkuloza; rijeka koja presuši u toku ljeta.

**sùšičav** prid., odr. v. *sùšičavī* - koji boluje od sušice, tuberkulozan.

**sùšilo** im. s. r., g. mn. *sùšīlā* - aparat za sušenje, fen; ono na čemu se nešto suši ili mjesto gdje se nešto suši.

**sušiònica/sušiónica** im. ž. r. - prostorija za sušenje, sušnica, sušara.

**súšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *sûšīm (se)*- nešto mokro, vlažno sirovo činiti suhim, suhljim, činiti da presahne kakva tečnost, činiti suhim uklanjajući vlagu; oslobađati vlage, sokova (voće, meso); postajati suh gubeći vlagu, sokove, svježinu, vehnuti, sahnuti; postajati mršav, mršavjeti, slabiti, iscrpljivati se.

**suštìna** im. ž. r. - ono što je bitno i glavno u nečemu; unutrašnja sadržina, bit, bitnost.

**sùterēn** im. m. r. (fr.) - podrum, dio zgrade ispod prizemlja, podrumski stan.

**Sũtjeska/Sùtjeska** im. ž. r. - rijeka u istočnoj Bosni, lijeva pritoka Drine, koja protiče kroz Tjentište; sùtjeska - kanjon.

**sùtlija** im. ž. r. (tur.) - mliječno jelo, slatko jelo od pirinča kuhanog u zaslađenom mlijeku, sutlijaš.

**súton** im. m. r. - sumrak, polumrak od zalaska sunca do početka noći ili pred osvit dana.

**sũtra** pril. - s jutra, narednog dana nakon današnjeg; u budućnosti; u imeničkoj službi sutrašnji dan; buduće vrijeme, dudućnost.

**sutràdān/sũtradān** pril. - sutrašnjeg, narednog dana.

**sùtrašnjī/sũtrašnjī** prid. odr. v. - koji ima osobine onoga od sutra.

**sùtrašnjica/sũtrašnjica** im. ž. r. - sutrašnje vrijeme, budućnost.

**suvènīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *suveníra* - dar za uspomenu.

**sùverēn/suvèrēn** im. m. r. (fr.) - nosilac vrhovne vlasti, neograničeni gospodar, vlastodržac, monarh, sultan.

**sùveren** prid. (fr.), odr. v. *sùverenī* - samostalan, nezavisan od druge države, neograničen; koji potpuno vlada čime.

**suverenìtēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *suverenitéta* - potpuna, apsolutna nezavisnost jedne države ili naroda na vlastitoj teritoriji, suverenost; vrhovna, najviša vlast.

**sùvereno** pril. (fr.) - na suveren način, neograničeno.

**sùverenōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *sùverenošću/sùverenosti* - verhovna, najviša vlast, suverenitet.

**suvíšak** im. m. r., g. jd. *suvíška*, n. mn. *suvíškovi* - nepotrošeni, nepotrebni dio nečega, ostatak, višak; ono čega ima previše.

**sũvīšan** prid., odr. v. *sũvīšnī* - koji premašuje potrebe, prekomjeran, pretjeran; nepotreban.

**sũvišē/sùviše** pril. - odveć mnogo, pretjerano, preko svake mjere, previše.

**suvíšnōst/sũvišnōst** im. ž. r., instr. jd. *suvíšnošću/suvíšnosti* i *sũvīšnošću/sũvīš-nosti* - stanje, osobina onoga što je suvišno.

**sũvozāč** im. m. r., g. jd. *suvozáča* - pomoćni vozač, zamjenik vozača; onaj koji putuje s vozačem, koji sjedi do vozača.

**suvozàčica** im. ž. r. - žena suvozač.

**sùvremen/sàvremen** i **sũvremen/sãvremen** prid., odr. v. *sùvremenī/ sàvremenī* - koji se odnosi na sadašnje vrijeme, sadašnji; moderan; koji je u skladu s vremenom o kome se govori, tadašnji, istovremen, istodoban.

**sùvremenīk/sàvremenīk** i **sũvremenīk/ sãvremenīk** im. m. r., n. mn. *sùvremenīci/sàvremenīci* - onaj koji živi s kim u isto vrijeme.

**sùvremenica/sàvremenica** im. ž. r. - žena savremenik.

**sùza/sũza** im. ž. r., g. mn. *súzā/sûza* - bezbojna slankasta izlučevina suznih žlijezda u očnoj duplji koja održava vlažnost očne jabučice; tečnost iz očiju prilikom plakanja zbog bola ili jakog uzbuđenja; jedna kap te tečnosti.

**sũzan** prid., odr. v. *sũznī* - ispunjen suzama; obliven suzama.

**sũzavac** im. m. r., g. jd. *sũzāvca*, g. mn. *sũzavācā* - vrsta lakšeg bojnog otrova

koji u plinovitom stanju nadražuje oči i dišne organe.

**sùzbiti** gl. svrš., prez. *sŭzbijēm* - privremeno zaustaviti, odbiti; svesti na manju mjeru, ograničiti; staviti pod kontrolu, omesti, osujetiti, spriječiti.

**sŭzdržān** prid., odr. v. *sŭzdržānī* - uzdržan, prigušen, odmjeren, potisnut; suzdržljiv.

**sŭzdržāno** pril. - uzdržavajući se.

**sŭzdržanōst** im. ž. r., instr. jd. *sŭzdržānošću/sŭzdržānosti* - uzdržanost, osobina, stanje onoga koji je suzdržan.

**suzdȑžati se** gl. svrš., prez. *sùzdržīm* - uzdržati, zadržati, ne ispoljiti, prikriti kakvo osjećanje, zatomiti, suspregnuti; ne izjasniti se.

**suzdȑžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *suzdȑžljivošću/suzdȑžljivosti* - osobina onoga koji je suzdržan, stanje onoga što je suzdržano.

**súziti**[1] (se) gl. svrš., prez. *sûzīm (se)* - učiniti užim, smanjiti, stijesniti; svesti na manju mjeru; postati užim; smanjiti djelokrug rada, ograničiti; smanjiti se, skupiti se.

**sŭziti**[2] gl. nesvrš., prez. *sŭzīm* - lučiti, prolivati suze; plakati.

**sûžanj** im. m. r., g. jd. *sûžnja* - onaj koji nema slobode, onaj koji je utamničen, rob, zarobljenik, uhapšenik, uznik, podanik.

**sužánjstvo** im. s. r. - stanje u kojem se nalazi sužanj, zarobljeništvo, robija; tamnovanje.

**sŭždrebna** prid., odr. v. *sŭždrebnā* - ždrebna, bremenita (o kobili, magarici, muli, mazgi, devi).

**svăčijī** zamj. - koji pripada svakome; bilo čiji, ma čiji; kojim se može služiti svako.

**svădba** im. ž. r., g. mn. *svădbī* - skup, veselje povodom ženidbe i vjenčanja.

**svădbārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svadbare, svatovski; svadbeni.

**svădbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svadbu.

**svădbovati** gl. nesvrš., prez. *svădbujēm* - provoditi, održavati svadbu, učestvovati na svadbenoj svečanosti.

**svăditi se** gl. svrš., prez. *svădīm se* - biti u sukobu, u svađi, svađati se.

**svàdljiv** prid., odr. v. *svàdljivī* - koji je sklon svađanju, svađama.

**svàdljivac** im. m. r., g. jd. *svàdljīvca*, n. mn. *svàdljīvci*, g. mn. *svàdljivācā* - svadljiv čovjek, svađalica; žen. svadljivica.

**svàdljivo** pril. - na svadljiv način, izazivački.

**svàdljivōst** im. ž. r., *svàdljivošću/svàdljivosti* - osobina onoga koji je svadljiv, koji je sklon svađi.

**svăđa** im. ž. r., g. mn. *svâđā* - zavada; bučna rasprava uvredljivog tona.

**svăđalačkī** prid. odr. v. - svojstven svađalicama, svadljiv.

**svăđalački** pril. - poput svađalice.

**svăđalica** im. ž. r., g. jd. *svăđalīcā* - osoba sklona svađanju; svadljivac, kavgadžija, prznica.

**svăđati se** gl. nesvrš. i uč. prez. *svăđām se* - od svaditi se.

**svăgda** pril. - stil. u svako doba, svakad, uvijek, vazda.

**svăgdašnjī** prid. odr. v. - ob. svakidašnji, svakodnevni; uobičajen, redovan; koji se odnosi na svaku priliku.

**svăgdašnjica** im. ž. r. - ob. svakidašnjica, svakodnevica.

**svăgdje** pril. - na svakom mjestu, svugdje.

**svâk** im. m. r., n. mn. *svâci/svákovi* - sestrin muž ostalim sestrama, zet.

**svăk** im. zamj. - svako.

**svăkakav** prid. zamj. - kojeg ima od svih vrsta, različit, raznovrstan; pej. nevaljao, kojekakav.

**svăkāko** pril. - na svakakav način; dakako, naravno; vrlo vjerovatno, po svemu sudeći.

**svăkī** zamj. - svi do jednoga; od svake vrste.

**svăkidašnjī** prid. odr. v. - svagdašnji, svakodnevni, uobičajen.

**svăkidašnjica/svakìdašnjica** im. ž. r. - svakodnevica, uobičajen svakodnevni život.

**svăko** im. zamj., gen. *svăkog(a)*, dat/lok. *svăkom/svăkome/svăkomu* - svako, imenička zamjenica svakog lica, svaki pojedinac bez izuzetka; koji obuhvata sve pojmove, predmete, bića i dr.; pej. svakakva osoba, kojeko.

**svăkodnēvan/svakòdnevan** prid., odr. v. *svăkodnēvnī/svakòdnēvnī* - koji se po-



navlja iz dana u dan, redovan; koji služi za svaki dan, običan.

**svăkodnevica/svakòdnevica** im. ž. r. - svakidašnjica, životna monotonija.

**svăkojāk** prid., odr. v. *svăkojākī* - svakakav, kojekakav.

**svăkojako** pril. - na svaki način.

**svăkojī** prid. zamj. - svaki, svi odreda; bilo koji.

**svăkovrstan/svakòvrstan** prid., odr. v. *svăkovȓsnī/svakòvȓsnī* - sastavljen od svih vrsta, od svake vrste; raznovrstan, raznorodan, različit.

**sváliti (se)** gl. svrš., prez. *svâlīm (se)*, trp. prid. *svâljen* - učiniti da nešto spadne, smaknuti, skinuti; oboriti, skrhati; umorno sjesti ili leći, pasti, srušiti se; prenes. neosnovano pripisati nekome (krivicu, teret), natovariti.

**svanúće** im. s. r. - rađanje novog dana, cik zore, osvit.

**svànuti** gl. svrš., prez. *svànē* - razdaniti se, postati svijetlo, vidno poslije noći; prenes. osloboditi se briga, osjetiti olakšanje.

**sváriti** gl. svrš., prez. *svârīm* - završiti varenje čega, varenjem, kuhanjem zgotoviti jelo, skuhati; preraditi hranu u želucu, probaviti; prenes. shvatiti.

**svâst** im. ž. r., instr. jd. *svâšću/svâsti* - svastika[1].

**svàstika**[1] im. ž. r., dat./lok.jd. *svàstici* - ženina sestra.

**svàstika**[2] im. ž. r. (sanskrt), dat./lok. jd. *svàstici* - znak u obliku istokrakog krsta s krajevima savijenim pod pravim uglom, kukasti krst, jedan od hinduskih religioznih simbola; simbol u Rimskom Carstvu; u srednjovjekovnoj Bosni na stećcima simbol Sunca, kretanja; amblem u nacističkoj Njemačkoj.

**svăštār/svăštār** im. m. r., g. jd. *svaštára/svăštāra* - onaj koji se bavi svačim.

**svăštara** im. ž. r. - žarg. blok, bilježnica za svakodnevne svakovrsne bilješke.

**svaštárēnje** gl. im. s. r. - od svaštariti.

**svaštáriti** gl. nesvrš., prez. *svàštārīm* - baviti se svim i svačim, a ničim studiozno i stručno.

**svaštárstvo** im. s. r. - površno bavljenje mnogim stvarima, svaštarenje.

**svăt** im. m. r., n. mn. *svăti/svătovi* - mladoženjin/mladin prijatelj, gost, zvanica prilikom ženidbe; sudionik u svadbi.

**svătovac** im. m. r., g. jd. *svătōvca*, n. mn. *svătōvci*; g. mn. *svătovācā* - skupna, vesela i uzvišena svatovska pjesma.

**svătovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svatove, koji pripada svatovima.

**svë** pril. - obuhvatanje ukupnosti onoga što znači riječ uz koju stoji; bez ostatka, bez izuzetka; uz komarativ (npr. sve bȍljī)

**svèčan** prid., odr. v. *svèčanī* - koji se odnosi na svetkovanje i svečanost, blagdanski ili svečano raspoložen, uzvišen, uznosit, ponosit.

**svèčanōst** im. ž. r., instr. jd. *svèčanošću/svèčanosti* - stanje i osobina onoga što je svečano, uzvišenost; svečana atmosfera, svečan ton, svečano raspoloženje; priredba posvećena nekom blagdanu, događaju ili ličnosti.

**svèćeničkī/svèštenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svećenike/sveštenike, koji pripada svećenicima/sveštenicima.

**svèćenīk/svèštenīk** im. m. r., n. mn. *svèćenīci/svèštenīci* - opći naziv za crkveno lice koje je primilo sakrament na osnovi kojeg vrši obrede i obavlja crkvene službe.

**svećénstvo/svešténstvo** im. s. r., g. mn. *svećénstāvā/svèštēnstāvā* - svećenički/sveštenički stalež, svećenici/sveštenici, kler.

**svèdenōst** im. ž. r., instr. jd. *svèdenošću/svèdenosti* - osobina i stanje onoga što je svedeno, zasvođenost, zaobljenost; sažetost.

**svèhnuti** gl. svrš., prez. *svěhnēm* - izgubiti tečnost, životnost u listu i cvijetu, prestati se zeleniti i cvjetati, uvehnuti, usahnuti, sparušiti se, osušiti se; prenes. fizički oslabiti, izgubiti jedrinu, oronuti, grohnuti.

**svejèdno** pril. - jednako, isto; u svakom slučaju, i tako i tako.

**svěkar** im. m. r., g. jd. *svěkra*, n. mn. *svěkrovi*, g. mn. *svekróvā/svěkrōvā* - mužev otac.

**svěkolik** prid., odr. v. *svěkolikī* - ukupan, cjelokupan, cijel.

**svěkrva** im. ž. r., g. mn. *svěkrvī/svěkȑvā* - muževa mati, majka.

**svèmīr** im. m. r. - cjelokupnost prostora i vremena s ukupnom materijom i duhom, kosmos, vasiona, univerzum.
**svèmīrskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svemir, kosmički, vasionski.
**svèmoćan** prid. odr. v. *svèmoćnī* - onaj koji ima apsolutnu moć, koji ima neograničenu vlast.
**svèmoćnīk** im. m. r., n. mn. *svèmoćnīci* - onaj koji je svemoćan; onaj koji ima svu vlast, apsolutista, imperator, car, sultan.
**svèmoćno** pril. - beskrajno moćno.
**svèmogūć** prid., odr. v. *svèmogūćī* - koji sve može, svemoćan.
**Svèmogūćī** poim. prid. - Allah; Bog, Stvoritelj.
**svenárodan** prid., odr. v. *svenárodnī* - koji se odnosi na sav narod, općenarodni.
**svèobuhvātan/svèobuhvatan** prid., odr. v. *svèobuhvātnī/svèobuhvatnī* - koji obuhvata sve, koji skladno uklapa sve dijelove u jedinstvenu cjelinu, cjelokupan; koji prožima svakoga; svojstven svima.
**svèopćī/svèopštī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sva bića i sve pojave, sveobuhvatan.
**svèprisūtan** prid., odr. v. *svèprisūtnī* - koji je svuda i uvijek prisutan, koji se nalazi svagdi i u svemu.
**sveprisútnōst** im. ž. r., instr. jd. *sveprisútnošću/sveprisútnosti* - neograničeno postojanje čega i koga u svemu.
**svèska** im. ž. r., g. mn. *svèskī/svèzākā* - uvezan formatiran svezak papira za pisanje, teka.
**sveslavénstvo/sveslovénstvo** im. s. r. - ruski hegemonistički pokret u 19. stoljeću za kulturno i političko ujedinjenje svih slavenskih naroda; ideologija tog pokreta; panslavizam.
**svèsrdan** prid., odr. v. *svèsrdnī* - koji izražava najveću iskrenost i ljubav iz sveg srca, vrlo srdačan.
**svèsrdno** pril. - na svesrdan način, od sveg srca, najsrdačnije.
**svèsrdnōst** im. ž. r., instr. jd. *svèsrdnošću/svèsrdnosti* - osobina onoga koji je svesrdan.
**svèsti**[1] gl. svrš., prez. *svèdēm/svèdēm* - vođenjem učiniti da neko siđe na niži prostor, u donju prostoriju, provesti s višeg mjesta na niže, spustiti; dovesti na manju mjeru, ogranIčiti, sažeti; utvrditi tok nečega, usmjeriti; dati čemu oblik svoda, zasvoditi.
**svèsti**[2] gl. svrš., prez. *svèzēm/svèzēm* - voženjem prenijeti, dopremiti, voženjem sve skupiti na jedno mjesto, nagomilati.
**svèsti**[3] gl. svrš., prez. *svézēm/svézem* - završiti sav vez, izvesti.
**svèstran** prid., odr. v. *svèstranī* - koji obuhvata svu složenost, koji se na mnogo načina ispoljava, višestruk, potpun; čije znanje obuhvata mnoge oblasti.
**svèstrano** pril. - na svestran način, u svakom pogledu.
**svèstranōst** im. ž. r., instr. jd. *svèstranošću/svèstranosti* - svojstvo svestranih.
**svèšteničkī/svèćeničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sveštenike/svećenike, koji pripada sveštenicima/svećenicima.
**svèštenīk/svèćenīk** im. m. r., n. mn. *svèštenīci/svèćenīci* - opći naziv za crkveno lice koje je primilo sakrament na osnovi kojeg vrši obrede i obavlja crkvene službe; niži čin u crkvenoj hijerarhiji istočnog obreda između đakona i episkopa, pop.
**svêt** prid., odr. v. *svêtī* (ž. r. svéta, s. r. svéto) - rlg. koji je prosvijetljen Božijim duhom, svjetlošću, nurom, na kojeg je prenesen Božiji blagoslov, hazreti; koji je uzvišen, savršen, bezgrešan, besporočan, idealan; koji je predmet vjerskog kulta u kršćanstvu.
**svétac** im. m. r., g. jd. *svéca*, g. mn. *svêtācā* - rlg. svetitelj, posvećenik; onaj koga je crkvena organizacija u kršćanstvu proglasila svetim zbog njegovih osobina i zasluga za vjeru; blagdan, praznik.
**svètačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svece, svetiteljski.
**svètilīšte** im. s. r. - svetište; sveto mjesto; hram; oltar.
**svétinja** im. ž. r. - rlg. predmet religijskog kulta (sveta mjesta, relikvije); prenes. ono što se smatra svetim, neprikosnovenim, nedodirljivim, ono što se uzdiže do kulta.
**svétiti**[1] gl. nesvrš., prez. *svêtīm* - relig. posvećivati.



**svétiti**[2] **(se)** gl. nesvrš., prez. *svêtīm* - samoinicijativno kažnjavati zločinca u ime žrtve, izvršavati, provoditi osvetu.
**svètkovati/svètkovati** gl. nesvrš., prez. *svètkujēm* - proslavljati blagdan, blagovati, praznovati.
**svètkovina** im. ž. r. - svečanost, proslava, obilježavanje nekog blagdana, svečanost.
**svètogr̄dan/svètogrdan** prid., odr. v. *svètogr̄dnī/svètogrdnī* - koji vrijeđa i skrnavi svetinju.
**svètogr̄dno/svètogrdno** pril. - na svetogrdan način.
**svètogr̄đe** im. s. r. - svetogrdan postupak, vrijeđanje, skrnavljenje svetinje.
**svètohranīšte** im. s. r. (crkv.) - u katoličkoj crkvi ormarić u oltaru u kojem se čuva kalež, putir s hostijom, tabernakul.
**svètokrūg** im. m. r., n. mn. *svètokrūzi* - oreol, nimbus, na ikonama svijetli krug naslikan oko glave svetitelja.
**svétōst** im. ž. r., instr. jd. *svétošću/svétosti* - osobina i stanje onoga koji je svet, svetinja, uzvišenost; svetoća; počasni naslov koji se dodaje papi u katoličkoj crkvi, a u ortodoksnoj crkvi patrijarhu.
**sveùčilīšte** im. s. r. - visokoškolska ustanova multistudija, univerzitet.
**sveùčilīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sveučilište, univerzitetski.
**sveučilištárac** im. m. r., g. jd. *sveučilištárca*, n. mn. *sveučilištárci*, g. mn. *sveučilištārācā/sveùčilištarācā* - polaznik studija na sveučilištu, student.
**svèudīlj** pril. - stalno, neprekidno, jednako.
**sveùkupan** prid., odr. v. *sveùkupnī* - koji sadrži ukupnost svih dijelova, cjelovit, čitav.
**sveùkupnōst** im. ž. r., instr. jd. *sveùkupnošću/sveùkupnosti* - jedinstvo svih elemenata, cjelina svih bića, svih pojava.
**svèvīšnjī/svèvišnjī** prid. odr. v. - nadzemaljski, najuzvišeniji; Bog, Božanska moć; Svèvišnjī - jedno od lijepih Allahovih imena.
**svèza** im. ž. r. - ono čime se nešto veže ili je svezano, veza, spona; uzao, čvor, zavezak.
**svèzak** im. m. r., g. jd. *svèska*, n. mn. *svèsci*, g. mn. *svèzākā* - sveska; svežanj, fascikla; jedna od knjiga djela od više tomova.
**svézati** gl. svrš., prez. *svêžēm* - sastaviti dva kraja konca ili konopca čvorom, uzlom; onemogućiti kretanje nekome vezujući ga za neki nepomičan predmet, privezati; stegnuti nekome ruke ili noge užetom, lancem, okovima; sputati.
**svèznadār/sveznàdār** im. m. r., g. jd. *svèznadāra/sveznadára* - onaj koji sve zna, vrlo znan čovjek, sveznalica; mudrac.
**svèznalac** im. m. r., g. jd. *svèznālca/svèznaoca*, g. mn. *svèznalācā* - sveznalica, enciklopedista.
**svèznalačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na sveznalice, svojstven sveznalicama.
**svèznalica** im. m. i ž. r. - osoba širokog obrazovanja; iron. osoba koja se ponaša i govori kao da sve zna.
**svêžanj/svèžanj** im. m. r., g. jd. *svêžnja/svèžnja*, n. mn. *svêžnjevi/svêžnji* - više predmeta obavijenih, umotanih zajedno ili pričvršćenih jednom vezom, zavežljaj, snop.
**svì** zamj. mn. m. r. (ž. r. *svè*, s. r. *svȁ*) - obuhvata pojedinačno sve bez ostatka.
**svîbanj** im. m. r., g. jd. *svîbnja* - domaći naziv za peti mjesec u godini, maj.
**svîbanjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svibanj, koji se pojavljuje u svibnju, majski.
**svìdjeti** gl. svrš., prez. *svìdīm* - raščistiti, srediti, svesti (račune, međusobne odnose).
**svìdjeti se** gl. svrš., prez. *svìdīm se* - ostaviti prijatan utisak, osjećati privlačnost, dopasti se.
**svíđati (se)** nesvrš. i uč. prez. *svîđām* - od svidjeti (se).
**svijèća** im. ž. r. - rasvjetno sredstvo (obično valjkasto) od voska, loja ili parafina sa fitiljem; jedinica za mjerenje jačine svjetlosnog izvora.
**svìjećnjāk** im. m. r., g. jd. *svìjećnjākā* - stalak za svijeće, ćirak.
**svìjest** im. ž. r. - sposobnost čovjeka da misli i rasuđuje o objektivnom svijetu, o svojim postupcima i sebi samom; razum; pamćenje, sjećanje; normalno psihičko stanje u kojem je čovjek svjestan sebe.

**svȉjet** im. m. r., n. mn. *svjȅtovi*, g. mn. *svjȅtōvā* - dunjaluk, mnoštvo ljudi, svi ljudi zajedno; stvarnost, postojanje; zagrobni život; sadržaj unutrašnjeg života.

**svijètao** prid., odr. v. *svȉjetlī* - koji svijetli, koji isijava svjetlost, sjajan; ispunjen svjetlošću; koji blista; koji je otvorene boje, providan; uzvišen, čist, nepomućen u pogledu moralnih kvaliteta.

**svȉjetliti** gl. nesvrš., prez. *svȉjetlīm* - isijavati svjetlost, sijati; osvjetljavati; blistati, blistati.

**svȉknuti** gl. svrš., prez. *svȉknēm* - naviknuti se; obiknuti se; odomaćiti se; postati blizak.

**svȋla** im. ž. r. - tanka nit koju svilena buba u stadiju razvoja gusjenice odvaja i omotava oko sebe u čahuru; tkanina od takvih vlakana; ono što nježnošću i sjajem podsjeća na svilu; biljna vlakna va vrhu klipa kukuruza.

**svilárstvo** im. s. r. - djelatnost uzgoja svilenih buba radi proizvodnje svile, svilarska industrija.

**svȉlast** prid., odr. v. *svȉlastī* - koji je poput svile.

**svȉlen** prid., odr. v. *svȉlenī* - koji je od svile; prenes. pretjerano fizički nježan i osjetljiv.

**svȉlenkast/svilènkast** prid., odr. v. *svȉlenkastī/svilènkastī* - koji je nalik svili, koji je kao svila.

**svȉng** im. m. r. (engl.) - vrsta džez muzike i plesa.

**svínuti** gl. svrš. prez. *svȋnēm* - saviti, savinuti, povinuti, smotati.

**svínja** im. ž. r. - zool. domaća životinja iz porodice dvopapkara, krme; prenes. pejor. prljav, neuredan čovjek; beskarakteran čovjek, ništarija.

**svínjac** im. m. r., g. jd. *svínjca*, n. mn. *svínjci*, g. mn. *svȋnjācā* - obor za svinje, krmad; krmetnjak; prenes. zapušteno, neuredno i prljavo mjesto.

**svȉnjār** im. m. r. - uzgajivač ili čuvar svinja.

**svinjàrica/svȉnjārka** im. ž. r. - žena svinjar.

**svinjàrija** im. ž. r. - ono što nalikuje svinji; gadan, nepošten postupak; krmeština, krmaluk.

**svinjáriti** gl. nesvrš., prez. *svìnjārī* - biti svinjar, krmetar; razg. ponašati se kao svinja, praviti svinjarije, krmaluke; krmiti se.

**svȉnjetina** im. ž. r. – svinjsko meso, krmetina.

**svínjiti** gl. nesvrš., prez. *svínjī* - vulg. unerediti, isprljati šta kao svinja.

**svinjogójstvo** im. s. r. - gajenje svinja, krmadi; svinjarstvo.

**svȋnjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svinje.

**svírac** im. m. r., g. jd. *svírca*, n. mn. *svírci*, g. mn. *svȋrācā* - onaj koji svira, koji voli svirati (gajde, svirale), svirač.

**svìrāč** im. m. r., g. jd. *svirá*č*a* - onaj koji se bavi sviranjem, kome je sviranje zanimanje, muzikant; glazbenik, muzičar.

**sviràčica** im. ž. r. - žena svirač.

**svìrala** im. ž. r. - muz. starinski narodni duhački instrumenat poput cijevi, s piskom na jednom kraju i osam rupa uzduž, frula.

**svírānje** gl. im. s. r. od svirati.

**svírati** gl. nesvrš., prez. *svȋrām* - proizvoditi zvuke na muzičkom instrumentu.

**svìrep** prid., odr. v. *svìrepī* - krvoločan, okrutan, nemilosrdan, bezdušan.

**svìrepōst** im. ž. r., instr. jd. *svìrepošću/ svìreposti* - osobina i stanje onoga koji je svirep, okrutnost, nemilosrdnost, bezdušnost.

**svȋrka** im. ž. r., dat. jd. *svȋrci*, g. mn. *svȋrkī* - izvođenje muzike na muzičkim instrumentima; sviranje, muziciranje, muzika, glazba.

**svȉsnuti/svísnuti** gl. svrš., prez. *svȉsnēm/ svȋsnēm* - neočekivano, naglo umrijeti (od nepodnošljivog bola, nadljudskog napora, prevelikog uzbuđenja), preknuti se, presvisnuti; crknuti; lipsati.

**svȉta**[1] im. ž. r. - haljine, odjeća.

**svȉta**[2] im. ž. r. (fr.) - lica koja prate neku uglednu osobu, zvaničnika; pratnja; delegacija.

**svítac** im. m. r. – insekt koji noću svijetli.

**svítak** im. m. r., g. jd. *svítka*, n. mn. *svíci/svítkovi*, g. mn. *svȋtākā* - ono što je savijeno ukrug, namotano kao kotur, kao klupko, smotak; hartija namotana u trubu.



**svȉtati** gl. nesvrš., prez. *svȉćē* - svanjivati se, razdanjivati se, zoriti, jutriti.

**svȉti** gl. svrš., prez. *svȉjēm* - saviti, smotati; obaviti, obmotati; sklupčati se.

**svȉtnjāk/svȋtnjāk** im. m. r. *svȉtnjāci* - gajtan, vrpca provučen kroz obašvu za vezivanje gaća, dimija, šalvara; unutrašnji pojas, učkur.

**svízac/svȉzavac** im. m. r., g. jd. *svísca/ svȉzāvca*, g. mn. *svȋzācā/svȉzavācā* - zool. vrsta glodara, mrmot.

**svjèćār/svjȅćār** im. m. r, g. jd. *svjećára/ svjȅćāra* - onaj koji pravi ili prodaje svijeće.

**svjèćārka/svjȅćarka** im. ž. r. - žena svjećar.

**svjećàrica** im. ž. r. - ribarski brod za noćni ribolov na svjetlo.

**svjèćica** im. ž. r. dem. - mala svijeća; el. naprava koja električnom iskrom pali smješu raspršenog benzina i zraka u cilindru motora; bot. biljka iz por. prostreli.

**svjedočànstvo/svjedočánstvo** im. s. r., g. mn. *svjedòčānstāvā/svjedočánstāvā* - ono što postoji, podatak, činjenica ili dokument kojim se utvrđuje postojanje i istinitost nečega, dokaz; potvrda nečega; pismeno uvjerenje koje škola izdaje učeniku na kraju godine kao dokaz o završetku razreda i postignutom uspjehu, svjedodžba; iskaz, izjava, svjedočenje, tvrđenje.

**svjedòčiti/svjèdočiti** gl. nesvrš., prez. *svjedòčīm/svjèdočīm* - potvrđivati istinitost, vjerodostojnost nečega, dokazivati; biti svjedok, davati izjavu kao svjedok.

**svjedòdžba/svjèdodžba** im. ž. r., g. mn. *svjedòdžbī/svjèdodžābā* - svjedočanstvo.

**svjèdok** im. m. r., n. mn. *svjedòci*, g. mn. *svjedókā* - onaj koji potvrđuje istinitost nečega, onaj koji je prisustvovao nekom događaju, očevidac; onaj koji pred sudom izjavljuje šta zna o onome o čemu se raspravlja, sudi; jamac, kum na vjenčanju.

**svjedòkinja** im. ž. r. - žena svjedok.

**svjȅsno** pril. - na svjestan način, sa sviješću; namjerno; suprot. nesvjesno.

**svjȅsnōst** im. ž. r., instr. jd. *svjȅsnoću/ svjȅsnosti* - svojstvo onoga koji je svjestan; sposobnost rasuđivanja o objektivnom svijetu, o svojim postupcima; prisebnost.

**svjȅstan** prid., odr. v. *svjȅsnī* - koji ima svijest; koji je pri svijesti.

**svjètina** im. ž. r. - pejor. od svijet (mnoštvo ljudi), gomila, masa, rulja.

**svjetiòničār/svjetióničār** im. m. r. - onaj koji radi, manipulant na svjetioniku.

**svjetióničārka** im. ž. r. žena svjetioničar.

**svjetiònīk** im. m. r., g. jd. *svjetioníka*, n. mn. *svjetioníci* - pomorski uređaj podignut na kopnu (hridinama), koji blještećim svjetlom omogućuje orijentaciju brodova i regulaciju plovidbe.

**svjètlati** gl. nesvrš., prez. *svjètlām* - činiti svijetlim, sjajnim, čistim.

**svjètlēćī/svijètlēćī** prid. odr. v. - koji svijetli.

**svjètlilo** im. s. r. - izvor svjetlosti; sjaj, raskoš.

**svjètlo/svjȅtlo** im. s. r., g. mn. *svjetálā/ svjȅtālā* - sjaj; svjetiljka, svjetlosni izvor; suprot. mrak, tama.

**svjȅtlosnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svjetlost.

**svjȅtlōst** im. ž. r., instr. jd. *svjȅtlošću/ svjȅtlosti* - fiz. zračenje koje potiče iz atoma, vidljivo oku samo u malom intervalu talasnih dužina; sjaj, sjajnost, blijesak.

**svjetlùcati** gl. nesvrš. i uč. prez. *svjetlùcām* - prema svijetliti, bljeskati.

**svjetlùcav** prid., odr. v. *svjetlùcavī* - koji svjetluca.

**svjetlùcavo** pril. - svjetlucajući.

**svjȅtōvnī** prid. odr. v. - koji pripada realnom, svakodnevnom životu, građanski; suprot. vjerski, sakralni.

**svjetóvnōst** im. ž. r., instr. jd. *svjetóvnošću/svjetóvnosti* - svojstvo onoga što je svjetovno.

**svjetòvnjāk** im. m. r., g. jd. *svjetovnjáka*, n. mn. *svjetovnjáci* - onaj koji pripada realnom svijetu, onaj koji je svjetovan.

**svjètskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svijet, koji pripada cijelom svijetu.

**svjȅž** prid., odr. v. *svjȅžī* - koji je nedavno dobijen ili pripremljen i koji nije izgubio svoja prirodna svojstva, taze, frišak; koji ostaje u prirodnom stanju, prirodan; skoro izrađen; koji nije iscrpljen,

odmoran, čio, krepak; koji izražava nešto novo, originalan.
**svjèže** pril. - na svjež način, novo.
**svjèže** pril. - prohladno, hladno, studeno.
**svježìna** im. ž. r., g. mn. *svježínā* - osobina onoga koji je svjež, svojstvo onoga što je svježe.
**svláčiti (se)** gl. nesvrš. i uč. prez. *svlâčīm* - prema svući (se).
**svobòda** im. ž. r., g. mn. *svobódā* - pjesn. zast. sloboda.
**svȍd** im. m. r., n. mn. *svòdovi*, g. mn. *svòdōvā* - završni gornji dio građevine svedenog, ovalnog, sferičnog oblika koji prekriva neki prostor oslanjajući se na rubne zidove, lukove ili stubove.
**svòditi** gl. nesvrš. i uč. od svesti, prez. *svȍdīm* - privoditi u oblik svoda, davati čemu oblik svoda, zasvođavati.
**svȍdničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svodnike i svodništvo.
**svȍdnički** pril. - na način svodnika, kao svodnik.
**svȍdnīk** im. ž. r., n. mn. *svȍdnicī* - onaj koji podvodi ženske osobe muškarcima, podvodač, svodilac, makro.
**svȍdnica** im. ž. r. - žena svodnik, svòdilja.
**svȍdnīštvo** im. s. r., g. mn. *svȍdnīštāvā* - svodnički posao, podvođenje.
**svȏj** prisv. zamj., koji pripada i 1. i 2. i 3. licu jednine i množine, ž. r. *svòja*; s. r. *svòje*, g. i ak. jd. *svòjēg(a)* i *svȏg(a)*, dat. i lok. jd. *svòjēm(u)* i *svȏm(e)* - lični, osobni, vlastiti, rođeni; slobodan, nezavisan; originalan, naročit; blizak, prisan, srodan, prenes. svojta, svojat, rođak, srodnik, ukućanin, član porodice; (u priloškom značenju) uz brojeve: otprilike, približno.
**svȍjāt** im. ž. r., g. jd. *svȍjāt* - svojta, srodnik, rođak; pripadnik jedne familije.
**svojàtānje** gl. im. s. r. - od svojatati.
**svojàtati** gl. nesvrš., prez. *svojàtām*, trp. prid. *svȍjatān* - proglašavati i smatrati svojim, polagati pravo na što, posvajati, prisvajati.
**svȍjedobno/svojèdobno** pril. - svojevremeno, u svoje vrijeme, nekad(a).
**svojèglav** prid., odr. v. *svojèglavī* - na svoju ruku, samovoljan, tvrdoglav.
**svojèglavo** pril. - na svoj način, na svoju ruku, tvrdoglavo.
**svojèglavōst** im. ž. r., instr. jd. *svojèglavošću/svojèglavosti* - osobina svojeglavih, tvrdoglavost.
**svȍjevōljan** prid., odr. v. *svȍjevōljnī* - koji je po svojoj volji, dobrovoljan; samovoljan, svojeglav, tvrdoglav.
**svȍjevōljno** pril. - po svojoj volji, dobrovoljno.
**svȍjevremen/svojèvremen** prid., odr. v. *svȍjevremenī/svojèvremenī* - koji je iz svog vremena, koji se događa u svoje, pravo vrijeme.
**svȍjevremeno/svojèvremeno** pril. - u to vrijeme, tada; nekad.
**svȍjevrstan/svojèvrstan** prid., odr. v. *svȍjevrsnī/svojèvrsnī* - koji je izrazit primjerak svoje vrste, osobit, naročit.
**svòjina/svojìna** im. ž. r. - ono što neko ima, posjeduje, što pripada nekome, vlasništvo, sopstvenost.
**svȏjski** pril. - kako treba, dobro, valjano, prilježno.
**svòjstven** prid. odr. v. *svòjstvenī* - koji je primjeren nekome, karakterističan za nekoga, urođen; osoben, osobit.
**svójstvo** im. s. r., g. mn. *svȏjstāvā* - ono što je kome ili čemu svojstveno, osobina, obilježje, odlika čega.
**svȏjta** im. ž. r., g. mn. *svȏjtī/svȍjātā* - svojat, rodbina, srodnici.
**svȍta** im. ž. r. - količina, iznos, suma.
**svrâb** im. m. r., n. mn. *svrábovi* - med. parazitska kožna bolest sa jakim svrbežom, šuga; osjećaj golicanja i peckanja na koži koji podstiče češanje.
**svràbljiv** prid., odr. v. *svràbljivī* - koji ima svrab, šugav, ošugan.
**svrȁčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na svrake, koji pripada svrakama ili potiče od svraka.
**svrȁka** im. ž. r., dat. jd. *svrȁki*, g. mn. *svrâkā* - zool. ptica pjevačica iz porodice vrana, duga šarena repa, švraka.
**svratīšte** im. s. r. - mjesto gdje se dolazi, svraća; usputni objekat gdje se putnici duže ili kraće zadržavaju radi odmora i jela, han.
**svrátiti** gl. svrš., prez. *svrâtīm*, trp. prid. *svrâćen* - skrenuti s puta, svrnuti, navrnuti, navratiti; skrenuti, usmjeriti nešto da pođe drugim putem ili tokom, skrenuti.



**svȑbiti** gl. nesvrš., prez. *svȑbī* - imati osjećaj svrbeži, svrbljenja.
**svȑdlānje** gl. im. s. r. - od svrdlati.
**svȑdlati** gl. nesvrš., prez. *svȑdlām* - vrtiti svrdlom, bušiti, burgijati.
**svȑdlo** im. s. r., g. jd. *svȑdla*, n. mn. *svȑdla*, g. mn. *svȑdālā* - svrdō, alatka za bušenje rupa, burgija.
**svȑgnuti** gl. svrš., prez. *svȑgnēm* - zbaciti, oboriti, skinuti.
**svȓh** prij. - na vrhu, povrh, iznad, ponad.
**svȑha** im. ž. r. - ono čemu se teži, što se želi postići, cilj, meta; smisao, razlog.
**svrhòvit** prid., odr. v. *svrhòvitī* - koji ima svoju svrhu, koji služi svojoj svrsi, potpun, razložan.
**svrhòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *svrhòvitošću/svrhòvitosti* - osobina onoga što je svrhovito, smislenost, razložnost.
**svŕnuti** gl. svrš., prez. *svŕnēm* - skrenuti s puta, svratiti; vratiti, skupiti (stoku).
**svȑsishodan** prid., odr. v. *svȑsishodnī* - prikladan, opravdan, svrhovit, koji odgovara svrsi, podesan, cjelishodan.
**svȑsishodno** pril. - na svrsishodan način, shodno svrsi, svrhovito.
**svrsishódnōst** im. ž. r., instr. jd. *svrsishódnošću/svrsishódnosti* - osobina onoga što je svrsishodno, podesnost, cjelishodnost.
**svȑstati** gl. svrš., prez. *svȑstām*, trp. prid. *svȑstān* - postaviti, smjestiti u vrstu, razvrstati, klasifikovati.
**svršávanje** gl. im. s. r. od svršavati.
**svršávati** gl. nesvrš. i uč. prema svršiti, prez. *svȑšāvām* - privoditi kraju, svršetku, završetku, dokrajčivati; dovršavati započeto.
**svršétak** im. m. r., g. jd. *svršétka*, n. mn. *svršéci*, g. mn. *svȑšētākā* - kraj, dovršetak, konac, okončanje.
**svŕšiti/svȑšiti** gl. svrš., prez. *svŕšīm/svȑšīm* - privesti kraju, svršetku, dokrajčiti, završiti, dovršiti, okončati; umrijeti, skončati.
**svŕtak/svȑtak** im. m. r., g. jd. *svŕtka/svŕtka*, n. mn. *svŕci/svŕtkovi/svȑtkovi*, g. mn. *svŕtākā/svŕtkōvā/svȑtkōvā* - ono što se svrti, što je svrćeno, što je načinjeno vrćenjem, motanjem, uvijanjem, smotuljak; vrtlog, vir, čevrntija; zavrtanj, vijak; frž; savijutak kose na glavi, kovrdža, lokna.
**svûći/svúći** gl. svrš., prez. *svúčēm/svúčem* - skinuti (odjeću); vučenjem spustiti, skinuti sa visoka; vukući nagomilati, navući.
**svȕd(a)** pril. - na svakom mjestu, na sve strane, svugdje, svukud(a)
**svȕgdje** pril. - na svim mjestima, svagdje.
**svȕkud(a)** pril. - svud(a), na svakom mjestu, posvuda.
**svȕkudašnjī** prid. odr. v. - koji se nalazi svukuda, sveprisutni, posvemašnji.

# Š

Š š - fonema, glas, palatalni suglasnik, dvadeset i peto slovo latinice, trideseto slovo ćirilice.

**šâbān** im. m. r. (ar.) - ime osmog mjeseca u muslimanskom kalendaru.

**šȁbāt** im. m r. (hebr.) - sabat, dan odmora kod Jevreja od petka uveče do subote uveče.

**šàblōn** im. m. r. (fr.-njem.), g. jd. *šablóna* - uzorak, kalup za izradu istovjetnih predmeta i oblika; ponašanje i postupanje na isti način; nepromjenjiv običaj, navika.

**šablonizíránje** gl. im. s. r. (fr.-njem.) od šablonizirati.

**šablonízirati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.-njem.), prez. *šablonìzīrām* - učiniti da što ide po šablonu.

**šàblōnskī** prid. odr. v. (fr.-njem.) - koji je po šablonu, po navici, mehanički.

**šàblōnski** pril. (fr.-njem.) - po šablonu, prema obrascu, po navici, mehanički, automatski.

**šȁčica** im. ž. r., dem. - mala šaka; prenes. malo, neznatan broj, npr. ljudi; mala količina, ono što može u šaku stati.

**šadr̀vān** im. m. r. (perz.), g. jd. *šadrvána* - vodoskok sa bazenom od mramora ili betona.

**šȁfran** im. m. r. (ar.) - biljka iz porodice perunika sa posebnim mirisom; začin od te biljke.

**šafrànika** im. ž. r. (ar.) - biljka iz porodice glavočika.

**šàgrēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šagréna* - vrsta kože za izradu obuće, korica knjiga i sl.

**šȁh** im. m. r. (perz.) - igra na 64 crno-bijela polja i dva puta po 16 figura; upozorenje protivniku u šahovskoj igri da mu je kralj napadnut; histor. titula vladara u Iranu.

**šáhin** im. m. r. (perz.) - dresirani soko za lov.

**šàhist(a)** im. m. r. (perz.), g. jd. *šàhistē* - igrač šaha.

**šàhistkinja** im. ž. r. - igračica šaha.

**šȁh-mȁt** uzv. (perz.) - izraz u igri šaha koji znači da je protivnik izgubio.

**Šahnáma** im. ž. r. (perz.) - historijski ep perzijskog pjesnika Firdusija o starim perzijskim vladarima.

**šahóvnica** im. ž. r. (perz.) - ploča sa sa crno-bijelim poljima za igranje šaha; crveno-bijela polja kao simbol Hrvata i Hrvatske na zastavi itd.

**šàhovskī** prid. (perz.) - koji se odnosi na šah.

**šȁht** im. m. r. (njem.), n. mn. *šàhtovi* - ozidan ili od cementa izljeven prostor sa satom za mjerenje utroška vode, ili s nekim drugim postrojenjem; okno rudnika.

**šâjka** im. ž. r., dat. jd. *šâjki*, g. mn. *šâjkī* - histor. riječni ratni brod na vesla; veći riječni čamac sa veslima.

**šàjkača** im. ž. r., g. mn. *šàjkāčā* - srbijanska narodna kapa koja je bila dio uniforme vojske Kraljevine Srbije i Kraljevine Jugoslavije poslije 1918. god.

**šȁka** im. ž. r., dat. jd. *šȁci*, g. mn. *šâkā* - dio ruke, dlan i prsti; mjera: ono koliko može stati u šaku; mali broj ljudi.

**šàkāl** im. m. r. (tur.-perz.) - čagalj, hijena; prenes. onaj što izvlači korist iz tuđe nevolje.

**šȁkānje** gl. im. s. r. od šakati se - šaketanje, boks.

**šakètānje** gl. im. s. r. od šaketati se - boks, šakanje.

**šakètati se** gl. nesvrš., prez. *šakètām se* - boksati se, šakati se, tući se šakama, pesnicama, pesničiti se.

**šȁkati se** gl. nesvrš., prez. *šȁkām se* - boksati se, šaketati se.



**šȁl** im. m. r. (perz.), n. mn. *šàlovi* - dio odjeće izrađen od vune ili svile za zaštitu vrata ili glave.

**šála** im. ž. r., g. mn. *šálā* - kratka smiješna priča; duhovita dosjetka, riječ; neki nestašluk koji navodi na smijeh.

**šáldžija** im. m. r. (bos.-tur.) - onaj koji se voli šaliti.

**šȁlčić/šàlčić** im. m. r., dem. i hip. - mali šal.

**šȁlica[1]** im. ž. r. (njem.) - manja posuda sa drškom za kafu ili čaj, šoljica; mjera za tekućinu, koliko stane u šoljicu.

**šálica[2]** im. ž. r. dem. od šala - mala šala.

**šáliti se** gl. nesvrš., prez. *šálīm se* - pričati s namjerom da se izazove smijeh, veselje, pričati šale; prenes. izvrgavati se opasnost, šaliti se sa životom.

**šàlter** im. m. r. (njem.), g. jd. *šàltera* - prekidač električne struje, sklopka; izvor električne struje; radno mjesto u administraciji, prozorče gdje se primaju stranke.

**šàlvare** im. ž. r. plur. tantum (perz.) - vrlo široke i dugačke hlače od sukna kao dobra zaštita od hladnoće, nosile su ih muslimanke, najčešće u istočnoj Hercegovini.

**šàljiv** prid., odr. v. *šàljivī* - koji voli praviti šale, smiješan, veseo, duhovit.

**šàljivac** im. m. r., g. jd. *šàljīvca*, g. mn. *šàljivācā* - šaljivčina, šaljivdžija.

**šaljìvčina/šaljìvdžija** im. m. r. - šaljivac, šaljiv čovjek, osoba koja svojim pričama i šalama umije druge uveseljavati.

**šàljivo** pril. - smiješno, duhovito, na šaljiv način.

**šàljivōst** im. ž. r., instr. jd. *šàljivošću/ šàljivosti* - osobina onoga što je šaljivo.

**šàmān** im. m. r. (tur.), g. jd. *šamána*, g. mn. *šàmānā* - čarobnjak, vrač, osoba koja navodno vlada magijom, često kod naroda sjeverne i srednje Azije, Amerike, Afrike, Indonezije.

**šamanìzam** im. m. r. (tur.), g. jd. *šamanìzma* - spiritističko-magijski oblik religije kod nekih naroda, vrsta vjerovanja, up. šaman.

**šàmānskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na šamane.

**šàmānski** pril. (tur.) - na način šamana, kao šamani.

**šàmar** im. m. r. (tur.) - udarac dlanom po nečijem licu, pljuska, ćuška; prenes. javna opomena, iznošenje čijeg neprilič-nog ponašanja pred javnost.

**šámija** im. ž. r. (perz.), g. mn. *šámījā* - veći raznobojni rubac, mahrama kojom pokrivaju glavu starije žene muslimanke.

**šàmot** im. m. r. (fr.) - vatrostalna cigla izrađena od posebne vrste gline koja se koristi za gradnju peći.

**šampánjac** im. m. r. (fr.), g. jd. *šampánjca*, g. mn. *šàmpānjācā* - zaštićena marka francuskog pjenušavog vina iz Šampanje (Champagne), pjenušac.

**šampìnjōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šampinjóna* - jestive gljive, pečurke.

**šampìōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šampióna* - pobjednik na nekom sport. takmičenju, prvak, as; prenes. najsposobniji, najbolji u nečem.

**šampìònāt** im. m. r. (fr.), g. jd. *šampionáta* - sport. takmičenje na kojem se osvaja naslov pobjednika (šampiona), prvenstvo.

**šampìònskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na šampione.

**šampìònski** pril. (fr.) - kao šampion, na način šampiona.

**šàmpōn** im. m. r. (engl.), g. jd. *šampóna* - sredstvo za pranje kose ili čega drugog.

**šàmrla** im. ž. r. (njem.) - manja klupa, niska stoličica bez naslona, skemlija.

**šȁnk** im. m. r. (njem.), n. mn. *šànkovi* - dug masivan sto u gostionici gdje se služi piće.

**šànsa** im. ž. r. (fr.), g. mn. *šȁnsī* - pogodnost, dobra prilika, sticaj okolnosti koje obećavaju uspjeh ako se pravilno iskoriste.

**šansóna** im. ž. r. (fr.), g. mn. *šansónā* - popularna muzička kompozicija sa ljubavnim ili satiričnim stihovima.

**šȁntavac** im. m. r. (mađ.), g. jd. *šȁntāvca*, g. mn. *šȁntavācā* - onaj koji hramlje.

**šàntung** im. m. r. (kin.), g. jd. *šàntunga*, n. mn. *šàntunzi* - tkanina od kineske svile.

**šȁp** im. m. r. - slinavka, bolest kod ovaca.

**šápa** im. ž. r., g. jd. *šápē*, n. mn. *šápe*, g. mn. *šápā* - mehki donji dio noge sa noktima kod životinja (psa, mačke itd.).

**šȁpāt** im. m. r. - prigušeno pričanje s namjerom da čuje samo određena osoba.
**šȁpātom** pril. - tiho, prigušenim glasom (pričati).
**šapètina** im. ž. r. augm. i pejor. - velika šapa.
**šȁpica** im. ž. r. dem. - mala šapa.
**šapirògraf** im. m. r. (rus.- grč.) - starinski stroj za ručno umnožavanje tekstova, nazvan po izumiteljima ruskim štamparima Šapiro (18. 19. v.).
**šȁpka** im. m. r. (rus.), g. mn. *šȁpkī* - okrugla kapa koja ide uz oficirsku ili policijsku uniformu.
**šȁpnuti** gl. svrš., prez. *šȁpnēm* - reći tiho da se jedva čuje.
**šȁptāč** im. m. r., g. jd. *šaptáča* - onaj koji šapće; osoba koja glumcima šapće tekst u pozorištu.
**šaptàčica** im. ž. r. - ona koja šapće.
**šaptaònica** im. m. r. - posebno mjesto na pozornici u pozorištu odakle šaptač glumce podsjeća na tekst.
**šȁptānje** gl. im. s. r. od šaptati.
**šȁptati** gl. nesvrš., prez. *šȁpćēm* - tiho govoriti, tako da čuje samo onaj kome su riječi upućene; prigušeno govoriti povjerljive stvari; šaputati.
**šȁptav/šapùtav** prid., odr. v. *šȁptavī/šapùtavī* - izgovoren šapatom.
**šȁptom** pril. - šapatom; prenes. bez riječi, bez protesta, bez otpora (pasti pod čiju okupaciju).
**šapùtānje** gl. im. s. r. od šaputati.
**šapùtati** gl. nesvrš., prez. *šàpućēm* - šaptati, govoriti šapatom.
**šapùtavo** pril. - šapatom, šapućući.
**šára** im. ž. r., g. jd. *šárē* - ukrasni crtež izvezen na platnu, izrezbaren na drvetu, urezan na metalu itd.
**šárac** im. m. r., g. jd. *šárca*, g. mn. *šȃrācā* - onaj koji je šaren, npr. konj, pjegav čovjek itd.; vrsta mitraljeza iz Drugog svjetskog rata njemačke proizvodnje.
**šaráda** im. ž. r. (fr.) - spajaljka; zagonetka u kojoj se rješenje dobija sastavljanjem riječi ili dijelova riječi koji i sami imaju neko značenje, npr. *sto+lar=stolar.*
**šȁrāf** im. m. r. (njem.), g. jd. *šaráfa* - zavrtanj.
**šȁran** im. m. r. - vrsta slatkovodne jestive ribe.
**šárānje** gl. im. s. r. od šarati.
**šárati** gl. nesvrš., prez. *šȃrām* - nanositi perom ili olovkom na papir crte bez smisla, škrabati; ukrašavati što šarama; prenes. vrzmati se, jurcati, varati ženu, biti nevjeran, ne govoriti potpunu istinu.
**šȁren** prid., odr. v. *šȁrenī* - višebojan, raznobojan; prenes. od raznolikih sastojaka; nepouzdan, sumnjiv, neuvjerljiv.
**šarènica** im. ž. r. - med. dio oka oko zjenice; šarena ponjava, torba; prenes. dopis, poziv (ob. neugodan) koji je kome poslan.
**šarènilo** im. s. r. - šarolikost, raznolikost, raznovrsnost; raznobojnost.
**šarèniti se** gl. nesvrš., prez. *šarènīm se* - biti u raznim bojama, biti šaren; ne posjedovati ujednačenost, biti raznolik, raznovrstan.
**šarènkast** prid., odr. v. *šarènkastī* - pomalo šaren.
**šàrgija** im. ž. r. (ar.), g. mn. *šȁrgījā* - orijentalni žičani instrument, tambura.
**šȃrka** im. ž. r., dat. jd. *šȃrki* - zmija otrovnica; naprava od željeza pomoću koje su za okvir pričvršćena vrata, prozorska krila i sl., baglama.
**šàrlah** im. m. r. (njem.) - zarazna dječija bolest, skrlet.
**šarlàtān** im. m. r. (fr.), g. jd. *šarlatána* - hvalisavac, obmanjivač, varalica, osoba koja se predstavlja da mnogo zna, koja se izdaje za ono što nije.
**šarlàtānskī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada šarlatanu, koji je od šarlatana.
**šarlàtānski** pril. (fr.) - kao šarlatan, na način šarlatana.
**šarlatánstvo** im. s. r. - ono što rade šarlatani, šarlatanska posla, podvala, obmana.
**šȃrm** im. m. r. (fr.) - nečija sposobnost da koga osvoji, da se dopadne, da privuče druge, privlačnost, dopadljivost.
**šarmàntan** prid. (fr.), odr. v. *šarmàntnī* - koji ima šarma, dopadljiv, privlačan.
**šarmàntno** pril. (fr.) - privlačno, dopadljivo, osvajački, sa šarmom.
**šarmírānje** gl. im. s. r. (fr.) od šarmirati.
**šarmírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *šàrmīrām* - dopasti se, dopadati se kome; očaravati koga, osvojiti, osvajati.
**šaròlik** prid., odr. v. *šaròlikī* - raznolik; neujednačen na nepoželjan način.



**šaròlikōst** im. ž. r., instr. jd. *šaròlikošću/šaròlikosti* - osobina onoga što je šaroliko.
**šȁrov** im. m. r., g. jd. *šȁrova/šaròva* - šaren pas.
**šarplanínac** im. m. r., g. jd. *šarplanínca*, g. mn. *šarplànīnācā* - pasmina pasa ovčara sa Šar-planine.
**šȁrt** im. m. r. (ar.), mn. *šȁrtovi* - uslov, uvjet; temeljna stvar; bitan elemenat; "islamski imanski šartovi" - osnove islama i islamskog vjerovanja.
**šȁržēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *šaržéra* - dio oružja (revolvera, puške itd.) od metala u kojem stoje meci, magazin, okvir.
**šàsija** im. ž. r. (fr.) - metalni nosač karoserije kod automobila.
**šȁšav** prid. (tur.) - pejor. priglup, luckast, budalast, nerazuman.
**šȁšavo** pril. (tur.) - priglupo, budalasto, luckasto, nerazumno.
**šàšljika** im. ž. r., dat. jd. *šàšljici* - kukuruzovina.
**šatírānje** gl. im. s. r. od šatirati.
**šatírati** gl. svrš. i nesvrš. (njem.), prez. *šàtīrām* - osjenčiti i sjenčiti pri crtanju, činiti što raznobojnim.
**šàtō** im. m. r. (fr.) - preljev za kolače od šećera, jaja i mlijeka.
**šàtor** im. m. r. (tur.), g. jd. šàtora, g. mn. *šàtōrā* - čador, nepromočivo platno i podupirači od metala, drveta itd. postavljeni tako da mogu zaštititi od padavina za vrijeme privremenog boravka na otvorenom prostoru, u prirodi..
**šàtorskī** prid. (tur.) - koji se odnosi na šator.
**šȃtra**[1] im. ž. r. (perz.) - natkrivena tezga na vašarima.
**šȃtra**[2] im. ž. r. - žargon, argo, sleng, šatrovački jezik sa riječima i izrazima nerazumljivim za druge, tajni jezik šatrovaca kojim se želi sačuvati informacija od onih koji ga ne znaju.
**šȁtrovac** im. m. r., g. jd. *šȁtrōvca*, g. mn. *šȁtrovācā* - onaj koji govori šatrovački jezik.
**šȁtrovačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na šatrovce.
**šȁtrovački** pril. - na način šatrovca, kao šatrovac.
**šȁv** im. m. r., g. jd. *šáva*, n. mn. *šȁvovi* - mjesto gdje su sašiveni komadi platna ili kože nakon operacije; crta po kojoj su srasle kosti lubanje.
**šćȁpiti** gl. svrš., prez. *šćȁpīm* - zgrabiti, ščepati, uzeti nabrzinu šta tuđe, ukrasti, zdipiti.
**šćèmlija** im. ž. r. (lat.) - v. skemlija, klupica, šamrla.
**šćilìtiti** gl. svrš. (tur.), prez. *šćilìtīm* - staviti pod katanac, zaključati ćilit, zakatančiti.
**šćèpati** gl. svrš., prez. *šćèpām* trp. prid. *šćèpan* - brzo i čvrsto zgrabiti šta, snažno stegnuti, dokopati se čega.
**šćućúriti se** gl. svrš., prez. *šćùćūrīm se* - skupiti se od zime, straha, radi skrivanja; priviti se uz koga ili uza šta.
**šéboj/šèbōj** im. m. r. (perz.) - vrsta cvijeta izrazitog mirisa i boja.
**šèćer** im. m. r. (perz.) - slatki kristalni proizvod od šećerne repe ili od šećerne trske topiv u vodi.
**šećerána** im. ž. r. (perz.), g. jd. *šećeràne*, g. mn. *šećeránā* - tvornica za proizvodnju šećera.
**šećèrāš** im. m. r. (perz.), g. jd. *šećeráša* - diabetičar, onaj koji ima šećernu bolest.
**šèćeriti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *šèćerīm* - dodajući šećer činiti što slatkim, zaslađivati.
**šećerlàma/šećerlèma** im. ž. r. (perz.-tur.) - slatkiš, poslastica; vrsta bombona.
**šèćernī** prid. (perz.) - koji se odnosi na šećer, koji sadrži šećer, koji je od šećera.
**šedr̀vān** im. m. r. (tur.), g. jd. *šedrvána* - šadrvan, objekat posebnog oblika, ob. i uz džamiju sa česmama.
**šȅf** im. m. r. (fr.), n. mn. *šèfovi* - osoba na čelu kakve organizacije, radne jedinice u preduzeću, administrativnog odjela itd., onaj koji šefuje, pretpostavljeni, rukovodilac.
**šèfica** im. ž. r. (fr.) - žena koja šefuje.
**šèfovati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *šèfujēm* - biti šef, obavljati dužnost šefa.
**šèfovica** im. ž. r. (fr.) - šefova žena.
**šèfovskī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada šefovima koji se odnosi na šefove.
**šèfovski** pril. (fr.) - kao šef, na način šefa.
**šeftèlija** im. ž. r. (perz.), g. mn. *šeftèlījā* - breskva.
**šéga** im. ž. r. (ar.), dat. jd. *šégi*, g. mn. *šégā* - šegačina, šala, smijanje, neozbilj-

nost, neozbiljno ponašanje prema kome koje se sastoji u ismijavanju, ruganju i sl., up. tjerati šegu s kim.
**šegàčina** im. ž. r. (ar.) - šega.
**šegáčiti se** gl. nesvrš., prez. *šègāčīm se* - šaliti se, tjerati šegu, ismijavati, podrugivati se.
**šègrt** im. m. r. (perz.), g. mn. *šègr̄tā* - đak koji uči zanat kod majstora, pomoćnik majstoru, koji će tek postati majstor.
**šègrtovati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *šègrtujēm* - biti šegrt, učiti zanat kao šegrt.
**šègrtskī** prid. odr. v. (perz.) - koji se odnosi na šegrte, koji pripada šegrtima.
**šègrtski** pril. (perz.) - kao šegrt, na način šegrta.
**šȅh/šejh** im. m. r. (ar.) - prvak derviškog reda, glavni derviš u tekiji.
**šehádet** im. m. r. (ar.) - svjedočenje, svjedočanstvo; očitovanje vjere u Boga.
**šȅher** im. m. r. (perz.) - grad.
**Šehérija** im. ž. r. (perz.) - naziv za Šeherćehajinu ćupriju u Sarajevu.
**šehèrli** prid. (perz.-tur.) - gradski.
**šehèrlija** im. m. r. (perz.-tur.), g. jd. *šehèrlijē*, n. mn. *šehèrlije*, g. mn. *šehèrlījā* - građanin.
**šèhīd/šèhīt** im. m. r. (ar.), g. jd. *šèhīda/šehíta* - musliman koji junačkom smrću pogine u borbi za vjeru i domovinu.
**šehítluci** im. m. r. mn. (ar.-tur.), g. mn. *šehítlūkā* - šehitsko mezarje, groblje na kojem su ukopani šehidi.
**šého** im. m. r. (ar.), hip. - pobožan čovjek, čovjek koji živi na derviški način.
**šehríja** im. ž. r. (ar.) - tanki rezanci za spravljanje istoimene čorbe.
**šeherzáda** im. ž. r. (perz.) - careva kćer, princeza.
**šèik (šȅjh)** im. m. r. (ar.) - starješina arapskog plemena.
**šéjtan** im. m. r. (hebr.) - vrag, đavo, sotona; prenes. onaj koji je nestašan, vragolan.
**šejtànluk** im. m. r. (ar.-tur.) - vragolija, obiješenjaštvo; nestašluk.
**šemìzet** im. m. r. (fr.) - ormarić za rublje; prslučić.
**šemsíja** im. ž. r. (ar.) - suncobran, kišobran.
**šéniti** gl. nesvrš. (njem.), prez. *šénī* - mirno stajati i čekati (pas); prenes. ponizno moliti, udvornički ugađati kome.
**šènluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *šènluci*, g. mn. *šènlūkā* - veselje, zabava, proslava.
**šènlučiti** gl. nesvrš. (perz.-tur.), prez. *šènlučīm* - zabavljati se, radivati se, veseliti se, biti na šenluku.
**šénuti** gl. svrš., prez. *šênēm* - poludjeti; pomjeriti, okrenuti pameću.
**šèpānje** gl. im. s. r. od šepati.
**šèpati** gl. nesvrš., prez. *šȅpām* - hramati, zbog nekog uzroka ne moći hodati kako treba; prenes. zaostajati u poslu zbog loše organizacije, neznanja, neodgovornosti.
**šȅpav** prid., odr. v. *šȅpavī* - hrom, koji šepa.
**šepèsati** gl. nesvrš., prez. *šepèsām* - pomalo šepati.
**šèprtlja** im. ž. r. (i muš. i žen. pol.) - osoba koja je nespretna, nespretnjaković.
**šepr̀tljati** gl. nesvrš., prez. *šepr̀tljām* - nespretno, nevješto raditi; pričati nepovezano kako bi se prikrila istina.
**šepr̀tljav** prid., odr. v. *šepr̀tljavī* - nevješt, nespretan, zbunjen.
**šepùrina** im. ž. r. - okrunjen klip kukuruza, kočanj.
**šepúriti se** gl. nesvrš., prez. *šèpūrīm se* - praviti se važan, držati se oholo, razmetati se.
**šepùtljika** im. ž. r., dat. jd. *šepùtljici* - bot. biljka pavet(ina).
**šèrbe** im. s. r. (ar.) - osvježavajući slatki napitak, voda zaslađena šećerom ili medom.
**šèrbet** im. m. r. (ar.) - šerbe.
**šèrbetiti** gl. nesvrš., prez. *šèrbetīm*, trp. prid. *šèrbećen* - krečiti (prenes. značenje zbog sličnosti zagašivanja kreča u vodu i šećera prilikom spravljanja šerbeta).
**šèrbetnjāk** im. m. r., g. jd. *šerbetnjáka*, n. mn. *šèrbetnjāci* - dio pribora za spravljanje kafe, posuda posebnog oblika u kojoj se vari voda za kafu.
**šéret** im. m. r. (ar.) - šaljivdžija, vragolan, osoba koja zna izvesti ili izgovoriti nešto smiješno, obiješenjak.
**šerètluk** im. m. r. (ar.-tur.), n. mn. *šerètluci* - sklonost za izvođenje šala; lukavstvo, podmuklost.



**šèrif**[1] prid. (ar.) - častan, plemenit, poštovan.
**šèrif**[2] im. m. r. (ar.) - titula kod Arapa, prvak, ugledan i častan čovjek.
**šèrif**[3] im. m. r. (engl.), g. mn. *šèrīfā* - najviši administrativni službenik okruga, grofovije ili mjesta u Engleskoj i USA; policajac u američkim gradovima.
**šerìjāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *šerijáta* - zakon, islamski propisi i zakoni utemeljeni na Kur'anu, muslimanski vjerski propisi.
**šerìjatskī** prid. odr. v. (ar.) - koji se odnosi na šerijat.
**šérpa** im. ž. r. (njem.), g. mn. *šérpā/šérpī* - okrugla, nešto dublja posuda sa dvije manje ručke, služi za kuhanje jela.
**šèrpica** im. ž. r. dem. - mala šerpa.
**šȇst** gl. broj - broj između pet i sedam, bilježi se brojkom 6.
**šèstār/šȅstār** im. m. r., g. jd. *šestára/šȅstāra* - sprava za crtanje kruga i mjerenje manjih dužina.
**šèstina/šestìna** im. ž. r. - šesti dio kakve cjeline.
**šešàna** im. m. r. (perz.) - starinski naziv za pušku duge cijevi.
**šȅš-bȅš** im. m. r. (perz.-tur.) - šest i pet, izraz u igri tavle, pa se to često i igra tavla naziva tako.
**šèšīr** im. m. r., g. jd. *šešíra* - pokrivalo za glavu sa užim ili širim obodom, klobuk.
**šešìrdžija** im. m. r. - zanatlija koji pravi šešire.
**šešìrić** im. m. r. dem. - mali šešir.
**šešìrina** im. ž. r. augm. i pejor. - velik i ružan šešir.
**šȅšula** im. ž. r. - drvena lopatica za izbacivanje vode iz čamca.
**šètāč** im. m. r., g. jd. *šetáča* - onaj koji šeta.
**šetàčica** im. ž. r. - ona koja šeta.
**šétalica** im. m. r. - klatno na zidnom satu, njihalica, pendelum.
**šetalìšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na šetalište.
**šètalìšte** im. s. r. - prostor za šetnju na javnom mjestu.
**šétati** gl. nesvrš., prez. *šȇtām/šȅćēm*, pril. sad. *šétajūći/šèćūći* - hodati lagahnim korakom radi razonode i odmora.
**šétnja** im. ž. r., g. mn. *šétnjā/šétnjī* - lagahan hod radi razonode i odmora.
**šétnjica** im. ž. r. dem. i hip. - mala, kratka šetnja.
**šéva** im. ž. r., g. mn. *šévā* - mala ptica pjevica, npr. poljska, velika, ćubasta ševa.
**šèvāl** im. m. r. (ar.), g. jd. *ševála* - ime desetog mjeseca muslimanskog kalendara.
**šèvār** im. m. r., g. jd. *ševára* - šipraga, šiblje, grmlje; trska.
**ševèljati** gl. nesvrš., prez. *ševèljām* - gegati se u hodu kao dijete kad prohoda, zanositi nogama pri hodanju.
**ševr̀dati** gl. nesvrš., prez. *ševr̀dām* - krivudati, ići tamo-ovamo, lutati, vrludati; prenes. u govoru se izvlačiti kako se ne bi rekla istina, dvolično ili zbunjeno govoriti.
**šèvrō** im. m. r. (fr.), g. jd. *ševròa* - prerađena koža od jareta za izradu obuće i dr. proizvoda od te kože.
**šèzlōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šezlóna* - ležaljka.
**šȉb** im. m. r. - tanka drvena stabljika, mladica, šibljika.
**šȉba** im. ž. r. - prut, šipka.
**šȉbati** gl. nesvrš., prez. *šȉbām* - tući, biti koga šibom, udarati, dijeliti šamare; pljuštati (kiša), izbijati u jakom mlazu.
**šȉbica** im. ž. r., g. mn. *šȉbīcā* - žigica, palidrvce, štapić od drveta sa zapaljivom glavom koja se zapali kad se strugne.
**šȋblje** zb. im. s. r. od šib.
**šibljīk** im. m. r., g. jd. *šibljíka*, n. mn. *šibljìci*, g. mn. *šibljíkā* - komad zemljišta zarastao u šiblje, šikara.
**šȉbnuti** gl. svrš., prez. *šȉbnēm* - ošinuti šibom, mlatnuti, udariti; snažno šiknuti, izbiti iz čega.
**šìćār** im. m. r. (perz.), g. jd. *šićára* - korist, dobit, lahko ostvaren dobitak.
**šićáriti** gl. svrš. i nesvrš. (perz.), prez. *šićárīm* - ostvariti ili ostvarivati dobit, zaraditi i zarađivati, okoristiti se, dolaziti do šićara.
**šìfōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šifóna* - vrsta tanjeg tvornički tkanog platna.
**šìdet** im. m. r. (ar.) - jakost.
**šȉfra** im. ž. r. (fr.), g. jd. *šȉfrī* - sistem ugovorenih znakova pomoću za tajno komuniciranje, primalac značenje poru-

ke dešifruje pomoću unaprijed dogovorenog ključa sa pošiljaocem.

**šifrant** im. m. r. (fr.) - osoba koja sastavlja šifre i dešifruje šifrovane poruke.

**šifrantica/šifrantkinja** im. ž. r. (fr.) - ženska osoba koja radi isto što šifrant.

**šifrírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *šifrīrām* - napisati šifriranu poruku.

**šihta** im. ž. r. (njem.), g. mn. *šihtī* - smjena.

**šiit** im. m. r. (ar.), n. mn. *šiiti* - pripadnik muslimanske vjere koji priznaje samo Kur'an i odbacuje usmenu predaju; sljedbenik halife Alije..

**šija** im. ž. r. - zadnji dio vrata.

**šikanírānje** gl. im. s. r. (fr.) od šikanirati.

**šikanírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *šikànīrām* - progoniti, ponašati se pakosno prema kome, stvarati mu neprilike, gnjaviti, mučiti, kinjiti, maltretirati.

**šikara** im. ž. r., g. jd. *šikarē* - gusta šuma u kojoj se prepliću grane i šiblje, šiprag.

**šikārje** zbir. im. s. r. od šikara - zemljište pod šikarom.

**šikljati** gl. nesvrš., prez. *šikljām* - izbijati jakim mlazom, kuljati (voda, krv); šiktati.

**šiknuti** gl. svrš., prez. *šiknēm* - izbiti u jakom mlazu, pokuljati, briznuti; buknuti, suknuti (vatra, plamen); izrasti (bilje).

**šiktati** gl. nesvrš., prez. *šikćē* - šikljati.

**šilo** im. s. r., g. jd. *šila*, n. mn. *šila*, g. mn. *šilā* - deblja igla usađena u ršku za bušenje rupa u debljem materijalu, npr. u koži.

**šíljak** im. m. r., g. jd. *šíljka*, n. mn. *šíljci*, g. mn. *šiljākâ* - oštar vrh; predmet sa zašiljenim, oštrim vrhom.

**šiljalo/šiljálo** im. s. r. - naprava za šiljenje olovaka.

**šiljast/šiljat** prid., odr. v. *šiljastī/šiljatī* - koji ima šiljak.

**šiljčić** im. m. r., dem. - mali šiljak.

**šilježe** im. s. r., g. jd. *šilježeta* - janje od godinu dana.

**šíljiti** gl. nesvrš., prez. *šíljīm* - činiti da šta ima oštar vrh; prenes. izvrtati sadržaj priče radi smijeha.

**šiljte** im. s. r. (tur.), g. jd. *šiljteta* - četverokutni dušečić za sjedenje; tanki madrac koji se stere po sećiji.

**šimi** im. m. r., g. jd. *šimija* - vrsta američkog plesa.

**šimšir** im. m. r. (perz.) - vrsta zimzelene biljke koja služi za ukras.

**šimširovina** im. ž. r. - šimširovo drvo koje se može obrađivati.

**šina** im. ž. r. (njem.), g. mn. *šinā* - tračnica željezničke ili tramvajske pruge.

**šindra** im. ž. r. (njem.) - daščice za pokrivanje krova.

**šinobus/šinòbus** im. m. r. (njem.) - voz sa dva-tri vagona sličan autobusu na motorni pogon.

**šinter/šintor** im. m. r. (njem.), g. mn. *šintērā/šintōrā* - osoba kojoj je zanimanje hvatanje pasa lutalica ili uklanjanje crkotina.

**šinuti** gl. svrš., prez. *šinēm* - udariti koga (šipkom, bičem itd.).

**šinjel** im. m. r. (rus.), g. jd. *šinjèla*, g. mn. *šinjēlā* - vojnički i oficirski zimski kaput.

**šip** im. m. r., n. mn. *šipovi/šípovi* - stup od drveta, čelika, betona itd. koji prolazi kroz vodu, mehki dio tla i stoji na nosivom sloju tla; metalna šipka za pričvršćivanje prozora, vrata i sl. u ležište.

**šípak** im. m. r., g. jd. *šípka*, n. mn. *šípci*, g. mn. *šīpākā* - nar, mogranj, granata, plod divlje ruže okrugla oblika pun crvenih nakiselih bobica ispod kore.

**šipàrica** im. ž. r. - odraslija djevojčica.

**šipka** im. ž. r., dat. *šipki/šipci*, g. mn. *šipkī* - tanko dulje drvo za šibanje; od metala izljeveni izduljeni odljevci za armaturu, ogradu i sl.

**šípkov** prid. odr. v. - koji je od šipka.

**šipraga** im. ž. r. - šikara, zemljište pod šikarom, šipražje.

**šipràžje** zbir. im. s. r. - zemljište pod šipragom.

**šipúrak** im. m. r., g. jd. *šipúrka*, n. mn. *šipúrci*, g. mn. *šipūrākā* - šipak, plod divlje ruže.

**šira** im. ž. r. (perz.) - smjesa od šljiva i dr. voća koja nakon vrenja služi za pečenje rakije.

**širilac/širitelj** im. m. r., g. jd. *širioca/širitelja*, g. mn. *širilācā/širitēljā* - onaj koji nešto širi, prenosi, npr. vijesti, novosti.



**širìna** im. ž. r., g. jd. *širìnē*, n. mn. *širìne*, g. mn. *širínā* - jedna od dimenzija, ono što je kraće od dužine; prostor većih razmjera, polje, morska pučina; prenes. osobina osobe sa razumijevanjem, emancipacijom, dobronamjernošću.

**širit** im. m. r. (tur.), g. jd. *širita* - ukrasna traka prišivena na određene dijelove uniforme.

**šíriti (se)** gl. nesvrš., prez. *šírīm (se)* - činiti da šta bude šire, prostranije, rasprostirati; prenes. uvećavati, razvijati; uzimati maha, poprimati veće razmjere; postajati deblji; uživati udobnost, biti komotan, koristiti čije dobro do maksimuma; kočoperiti se, razmetati se.

**širk** im. m. r. (ar.) - mnogoboštvo, politeizam.

**širok** prid., odr. v. *širokī*, komp. *širī* - koji je širinom velik, prostran, komotan; prenes. svestran, višestruk, iscrpan; liberalan, širokogrud, emancipiran.

**širòko**[1] pril., komp. *šírē* - u širinu, zahvaćajući veliki prostor; mnogo, u velikoj mjeri, opširno.

**širòko**[2] im. m. r. (tal.) - južni ili jugoistočni vjetar, jugo.

**širokògrudan/širokogrūdan** prid., odr. v. *širokògrudnī/širokogrūdnī* - nesebičan, emacipovan, velikodušan.

**širokògrudno/širokogrūdno** pril. - na širokogrudan način, velikodušno, nesebično.

**širom** pril. - na cijelom prostoru, diljem; potpuno otvoreno (vrata).

**šiš** im. m. r. (tur.), g. jd. *šiša* - naprava za prženje kafe na dužoj željeznoj šipki.

**šíša** im. ž. r. (perz.) - boca, flaša.

**šišārka** im. ž. r., dat. jd. *šišārci*, g. mn. *šišarkī* - plod crnogoričnog drveća, sadrži sjemenke.

**šíšati** gl. nesvrš., prez. *šíšām* - odstranjivati kosu ili bradu makazama ili mašinom za šišanje; prenes. preticati u vožnji, voziti velikom brzinom, juriti; fijukati (puščana zrna).

**šišćèvāb/šišćèvāp** im. m. r. (tur.-ar.), g. jd. *šišćevába/šišćevápa* - vrsta jela od komada mesa i luka nanizanih na drvene štapiće i skuhanih u saftu.

**šiše** im. s. r. (perz.), g. jd. *šišeta* - tavanica, plafon.

**šiške** im. ž. r. mn., g. mn. *šiškī* - šišanjem posebno oblikovan dio kose koji ukrašava čelo.

**šišmiš** im. m. r. - slijepi miš, leteći sisar sa opnastim krilima.

**šišnuti** gl. svrš., prez. *šišnēm* - zafrljačiti, brzo baciti iz ruke; učiniti što velikom brzinom.

**šíštānje** gl. im. s. r. od šištati.

**šíštati** gl. nesvrš., prez. *šíštīm* - proizvoditi zvuk nalik šištanju pare iz poklopljenog lonca ili zraka iz probušene gume automobila; oponašati šištanje izgovorom glasa š; siktati (zmija).

**šiti** gl. nesvrš., prez. *šijēm*, trp. prid. *šiven* - iglom u kojoj je uvučen konac ili mašinom za šivanje sastavljati komade platna; šivanjem sastavljati dijelove kože radi zaustavljanja krvarenja.

**šivāćī** prid. odr. v. - koji služi za šivanje, npr. pribor za šivanje.

**šívānje** gl. im. s. r. od šivati.

**šívati** gl. nesvrš., prez. *šívām* - šiti.

**šíza, šizika** im. ž. r. (grč.) - ženska osoba sa luckastim ponašanjem, kao da je šizofreničarka, svojevremeno čest naziv za obožavateljke popularne muzike.

**šíziti** gl. nesvrš. (grč.), prez. *šízīm* - biti u posebnom raspoloženju punom ljutnje zbog negativnog razvoja situacije; ponašati se luckasto, kao šizofreničar; ludovati za nečim kao, npr. svojevremena euforija izazvana pojavom Bitlsa (Beatlesa) i njihove muzike.

**šizma** im. ž. r. (grč.) - otcjepljenje iz crkvene zajednice, raskol, rascjep kršćanstva na katolicizam i pravoslavlje.

**šizmàtik** im. m. r., g. jd. *šizmàtika*, n. mn. *šizmàtici* - pristalica šizme, onaj koji podržava šizmu, raskolnik.

**šizofrènīčkī** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi sa šizofrenijom, koji se odnosi na šizofreniju i šizofreničare.

**šizofrènički** pril. (grč.) - na šizofrenički način, kao šizofreničar.

**šizofrènija** im. ž. r. (grč.) - shizofrenija, vrsta duševne bolesti kojoj su osobine poremećenost mišljenja, podvajanje ličnosti, agresivnost, gubljenje osjećaja za stvarnost.

**šizofrènik/šizofrèničar** im. m. r. (grč.) - onaj koji boluje od šizofrenije.

**šizofrèničārka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *šizofrèničārki* - ona koja boluje od šizofrenije.
**škȁf** im. m. r. (lat.), g. jd. *škàfa* - čabar, tekne, posuda od drveta za vodu i sl.
**škàkljānje** gl. im. s. r. od škakljiti.
**škàkljati** gl. nesvrš., prez. *škàkljīm* - ob. škakljiti, golicati, lagano koga dodirivati, dodirima po škakljivu mjestu na tijelu izazivati smijeh.
**škàkljiti** gl. nesvrš., prez. *škàkljīm* - škakljati.
**škàkljiv** prid., odr. v. *škàkljivī* - golicav, osjetljiv na škakljanje.
**škàkljivo** pril. - osjetljivo; prenes. problematično, delikatno, sa zahtjevom za opreznost.
**škàkljivōst** im. ž. r., instr. jd. *škàkljivošću/škàkljivosti* - osobina onoga koji je škakljiv.
**škȁmp** im. m. r., n. mn. *škâmpi* - morski rak crvenkaste boje.
**škȁre** im. ž. r. plur. tantum (njem.) - makaze, nožice, dvokraka alatka za rezanje platna, papira; prenes. u nogometu posebno izveden udarac.
**škràpina** im. ž. r. - vrsta morske ribe.
**škȁrt** im. m. r. (tal.) - proizvod sa greškom koji se odbacuje, neupotrebljiva roba, ono što nije ni za šta.
**škartírānje** gl. im. s. r. (tal.) od škartirati.
**škartírati** gl. svrš. i nesvrš. (tal.), prez. *škàrtīrām* - odvajati, odbacivati škart, izdvojiti neupotrebljivo.
**škȅmbav** prid. (perz.), odr. v. *škȅmbavī* - koji ima škembe, kojem je uzrastao trbuh, trbušast.
**škèmbe** im. s. r. (perz.), g. jd. *škèmbeta* - trbuh; posebno jelo pripremljeno od buraga, tripice, škembići, furda, fileki.
**škíljiti** gl. nesvrš., prez. *škíljīm* - gledati škiljeći, poluzatvorenih očiju.
**škíja** im. ž. r. (tur.) - sitno narezani hercegovački duhan za pušenje.
**škljȍc** uzv. - zvuk jednog pokreta kakvog mehanizma, npr. okretanje ključa u bravi.
**škljóca/škljòcara** im. ž. r., hip. - kakvo vatreno oružje, džepni nožić na rasklapanje.
**škljȍcānje** gl. im. s. r. od škljocati.
**škljȍcati** gl. nesvrš., prez. *škljȍcām* - proizvoditi čime zvuk škljoc.

**škȍda** im. ž. r. (njem.) - šteta; marka automobila.
**škȍditi** gl. im. s. r. (njem.), prez. *škȍdīm* - štetiti, nanositi štetu, nepovoljno djelovati.
**škòdljiv** prid. (njem.), odr. v. *škòdljivī* - štetan, koji škodi.
**škôla** im. ž. r. (lat.) - ustanova u kojoj se stiče znanje, vještine i izgrađuju ljudske vrline; pravac u nauci ili umjetnosti, sljedbenici tog pravca; vrsta dječije igre.
**školàrina/škȍlarina** im. ž. r. (lat.) - naknada koja se uplaćuje za školovanje.
**škȍlovati (se)** gl. nesvrš. (lat.), prez. *škȍlujēm (se)* - slati koga u školu, obrazovati ga; pohađati školu, obrazovati se.
**škòlskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada školi, koji ima svojstva škole.
**škòlski** pril. (lat.) - na školski način, kao u školi; uhodanim putem.
**škòlstvo** im. s. r. (lat.), g. mn. *škȍlstāvā* - sistem obrazovno-odgojnih ustanova, organizacija i djelovanje škola u nastavno-obrazovnom procesu.
**škȍlj** im. m. r. (tal.) - otočić, manje ostrvo u moru.
**škȏljka** im. ž. r., dat. jd. *škȏljki*, g. mn. *škȏljkī* - morski ili slatkovodni mekušac s oklopom od dva priljubljena kapka; vanjski dio uha; ono što oblikom podsjeća na školjku.
**škòrpija** im. ž. r., **škorpìōn** im. m. r. (grč.) - štipavac, akrep, kliještavac, opasna životinja iz porodice pauka sa otrovnom bodljom na zadnjem dijelu tijela.
**škrábalo** im. s. r. - pejor. loš pisac, piskaralo, onaj za kojeg se kaže da ne piše nego škraba.
**škrábānje** gl. im. s. r. od škrabati.
**škrábati** gl. nesvrš., prez. *škrâbām* - pisati nečitkim rukopisom; pisati članke, sastave, knjige itd. koje nemaju nikakvu vrijednost.
**škrȁpa** im. m. r. (njem.), g. mn. *škrâpā* - raspuklina na stijenama nastala djelovanjem vode.
**škȑbav** prid., odr. v. *škȑbavī* - oštećen, okrnjen, krnj (zub), koji ima prorijeđene zube, krezav.
**škrgáši** im. m. r. mn. - mekušci koji dišu na škrge.



**škȑge** im. ž. r. mn., g. mn. *škȓgā* - organ razvijen kod riba, nekih vodozemaca itd. pomoću kojeg dišu u vodi.
**škrgonóžac** im. m. r., g. jd. *škrgonóšca* - zool. rak sa škrgama na nogama.
**škȓgūt** im. m. r. - zvuk koji nastaje naglim stiskanjem i pokretanjem gornjih i donjih zuba, škripa.
**škrgùtati** gl. nesvrš., prez. *škȑgućēm* - škripati zubima, proizvoditi škrgut.
**škríljac** im. m. r., g. jd. *škríljca*, g. mn. *škrīljācā* - kamen slojevitog sastava koji se može razbiti na ploče.
**škrȉnja** im. ž. r. (lat.) - dio namještaja, sanduk za držanje rublja, raznih predmeta, knjiga itd.; zamrzivač hrane.
**škrȋp** im. m. r., g. jd. *škrípa* - naprava kojom se učvrsti kakav predmet kako bi se mogao obraditi.
**škrȉpa** im. ž. r. - škripanje, neprijatan zvuk koji nastaje trenjem predmeta o predmet ili nepodmazanih mehanizama, npr. baglama na vratima.
**škrìpac** im. m. r., g. jd. *škrìpca*, g. mn. *škrȉpācā* - nepovoljan položaj u kojem se neko nađe, iz kojeg se teško izvući, neugodan splet okolnosti.
**škrípānje** gl. im. s. r. od škripati - škripa.
**škrípati** gl. nesvrš., prez. *škrípīm* - škripiti, izazivati škripu, proizvoditi škripu; kad se nešto ne odvija po planu, ne ići prema zamisli, nailaziti na poteškoće.
**škrȉpav** prid. odr. v. *škrȉpavī* - koji škripi.
**škrípiti** gl. nesvrš., prez. *škrípim* - škripati.
**škripùckānje** gl. im. s. r. od škripuckati.
**škripùckati** gl. nesvrš., prez. *škripùckām* - škriputati.
**škrȉpnuti/škrípnuti** gl. svrš., prez. *škrȉpnēm/škrîpnēm* - izazvati jednokratnu kratkotrajnu škripu.
**škripùtānje** gl. im. s. r. od škriputati.
**škripùtati** gl. nesvrš., prez. *škrìpućēm* - škripuckati, škripati na mahove, naizmjenično izazivati ponavljanje jače ili slabije škripe.
**škripùtav** prid., odr. v. *škripùtavī* - koji škripuće.
**škròpiti** gl. nesvrš., prez. *škròpīm*, pril. sad. *škròpēći* - obilno padati (kiša); prskati po čemu vodom ili drugom tečnosti.
**škròpljēnje** gl. im. s. r. od škropiti.

**škȓt** prid., odr. v. *škȑtī*, komp. *škȑtijī* - koji je pretjerano uzdržan u trošenju, pretjerano štedljiv, koji je tvrdica.
**škȑtac** im. m. r., g. jd. *škȑca*, n. mn. *škȑci*, g. mn. *škȓtācā* - škrtica, tvrdica, cicija, pretjerano štedljiva osoba.
**škȑtačkī** prid. - koji se odnosi na škrce.
**škȑtački** pril. - na način škrca, kao škrtac.
**škrtáriti** gl. nesvrš., prez. *škrtārīm* - biti škrt, ponašati sa kao škrtac, tvrdičiti, cicijašiti.
**škȑtica** im. ž. r. (za m. i ž. pol.) - škrtac, tvrdica, cicija.
**škȑto** pril. - na škrt način, sa tvrdličukom.
**škȑtōst** im. ž. r., instr. *škȓtošću/škȓtosti* - osobina onoga ko je škrt, tvrdičluk, cicijanje, cicijaštvo.
**škȑžnī** prid. odr. v. - koji pripada škrgama.
**škûna** im. ž. r. (engl.) - brod sa jedrima na dva ili tri jarbola.
**šlâg** im. m. r. (njem.) - udarac uopće; udar, srčani udar, izljev krvi u mozak; dodatak po vrhu kolača, torte, kafe itd.
**šláger** im. m. r. (njem.), g. jd. *šlágera* - popularna muzika ugodne, slatkaste melodije koja najčešće govori o ljubavi; prenes. sve ono što je trenutno aktuelno i traženo, što se mnogima dopada u tom momentu.
**šlȁjer** im. m. r. (njem), g. jd. *šlȁjera* - providna mreža koja sa ženskog šešira pada do polovine lica.
**šlȁmpav** prid. (njem.), odr. v. *šlȁmpavī* - površan, neuredan, nezgrapan.
**šlȁpa** im. ž. r. (njem.), g. jd. *šlȁpē* - kućna obuća, papuča.
**šlȁuf** im. m. r. (njem.) - gumeno crijevo za polijevanje, prskanje vodom; unutrašnja automobilska guma.
**šlȅp** im. m. r. (njem.) - teretni brod bez pogona, koji se vezuje za tegljač; veliki teretni kamion za transportovanje više manjih vozila.
**šlȅpānje** gl. im. s. r. (njem.) od šlepati.
**šlȅpati** gl. nesvrš., prez. *šlȅpām* - vući, tegliti koga ili što za sobom.
**šlȅper** im. m. r. (njem.), g. mn. *šlȅpērā* - tegljač, veliki teretni kamion.
**šlȉc** im. m. r. (njem.), n. mn. *šlȉcevi* - mjesto na pantalonama, suknji koje se može skopčati i otkopčati.

**šlīf** im. m. r. (njem.), g. jd. *šlīfa* - razg. otmjenost, uglađenost, prefinjenost, razumnost u ponašanju.
**šljȁka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *šljȁci* - ostatak nakon topljenja rude, uglja, troska.
**šljȁkati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *šljȁkām* - razg. raditi (osoba), funkcionisati (stroj).
**šljâm** im. m. r. (njem.) - osobe najnižih moralnih osobina, bagra, ološ.
**šljȁpati** gl. nesvrš., prez. *šljȁpām* - gazati po vodi ili blatu pri čemu se čuje zvuk šljap.
**šljȅm** im. m. r. (njem.), g. jd. *šljèma*, mn. *šljèmovi* - metalna kaciga za zaštitu glave, važan dio borbene opreme vojnika.
**šljȉva** im. ž. r., g. mn. *šljīvā* - voćka iz porodice ruža koja ima jajolik, plavkast i ukusan plod sa košpicom.
**šljȉvār** im. m. r. - onaj koji uzgaja i prodaje šljive.
**šljȉvārskī** prid. odr. v. - koji pripada šljivarima.
**šljȉvārski** pril. - kao šljivar, na način šljivara.
**šljìvīk** im. m. r., n. mn. *šljivíci*, g. mn. *šljivīkā* - zemljište na kojem su stabla šljive.
**šljȉvov** prid. odr. v. - koji je od šljive.
**šljȉvovica** im. ž. r. - rakija ispečena od ploda šljive.
**šljivovina** im. ž. r. - drvo od šljive kao građa, materijal za obradu.
**šljókati** gl. nesvrš., prez. *šljôkām* - piti, opijati se, pretjerivati u piću.
**šljȍkice** im. ž. r. mn. - male staklene ili metalne pločice koje služe kao ukrasi na odjeći plesačica, pjevača itd.
**šljȕka** im. ž. r., dat. jd. *šljȕki* - barska ptica tankog dugačkog i na kraju zadebljanog kljuna i dugih nogu.
**šljúnak** im. m. r., g. jd. *šljúnka*, n. mn. *šljúnci*, g. mn. *šljûnākā* - sitni zdrobljeni komadići stijena koje nanosi rijeka, služi kao građevinski materijal.
**šljùnčan** prid., odr. v. *šljùnčanī* - posut, pokrivan šljunkom.
**šljunkòvit** prid., odr. v. *šljunkòvitī* - bogat šljunkom, pun šljunka, od šljunka.

**šmȁjser** im. m. r. (njem.), g. mn. *šmȁjsērā* - vrsta automatskog oružja u Drugom svjetskom ratu; automat.
**šmînka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *šmînki*, g. mn. *šmînkī* - razna sredstva za uljepšavanje lica; uređivanje lika glumca za ulogu na sceni pomoću tih sredstava.
**šmȉnkānje/šmînkānje** gl. im. s. r. od šminkati.
**šmȉnkati/šmînkati se** gl. nesvrš., prez. *šmȉnkām/šmînkām* - nanositi šminku na lice i uljepšavati se; šminkom urediti lik glumca za izvođenje uloge.
**šmȉnker** im. m. r. (njem.), g. mn. *šmȉnkērā* - stručnjak za šminku, onaj koji šminka glumce; prenes. osoba koja poklanja pažnju na izgled, koji se oblači po posljednjoj modi, prepotentno se ponaša itd.
**šmȉnkerica** im. ž. r. (njem.) - up. šminker.
**šmȉnkerskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na šminkere i šminkerice.
**šmȉnkerski** pril. (njem.) - na šminkerski način, kao šminker.
**šmȉrgl** im. m. r. (njem.), g. jd. *šmȉrgla* - vrsta potrošnog materijala od platna ili papira sa nalijepljenim prahom minerala korunda koji služi, npr. za skidanje hrđe, glačanje i čišćenje kakve površine (metal, drvo i dr.).
**šmòkljan** im. m. r. - osoba koja nije pametna, ograničena, nespretna osoba; glupan, smetenjak, šmokljo, zvekan, tikvan.
**šmókljo** im. m. r., pejor. - šmokljan.
**šmrcānje** gl. im. s. r. od šmrcati.
**šmȓcānje/šmŕcanje** gl. im. s. r. od šmrcati.
**šmȓcati/šmŕcati** gl. nesvrš., prez. *šmȓcām/šmŕcām* - tiho plakati; stalno uvlačiti izlučevinu sluznice u nos.
**šmȓcav** prid., odr. v. *šmȓcavī* - plačljiv, sklon šmrcanju.
**šmȓcavo** pril. - šmrcajući, sa šmrcanjem; plačljivo, pretjerano osjetljivo.
**šmŕk/šmȓk** im. m. r., mn. *šmŕkovi/šmȓkovi* - deblje crijevo kojim se izbacuje ili uvlači tečnost, pogodno za isisavanje nepotrebne vode, ili za gašenje vatre.
**šmŕkānje/šmȓkanje** gl. im. s. r. od šmrkati.



**šmŕkati/šmȓkati** gl. nesvrš., prez. *šmŕčēm/šmȓčēm* - uvlačiti što u nos (sekret, lijek, burmut itd.).
**šmŕkavac/šmȓkavac** im. m. r., g. jd. *šmŕkāvca/šmȓkāvca*, g. mn. *šmŕkavācā/šmrkavācā* - onaj koji je premlad, mališan, balavac; pejor. neodgojena osoba, neotesanac.
**šmŕkavica/šmȓkavica** im. ž. r. - žena šmrkavac.
**šmrkljiv** prid., odr. v. *šmȓkljivī* - kojem curi iz nosa zbog prehlade.
**šmŕknuti** gl. svrš., prez. *šmŕknēm* - up. šmrkati.
**šmȕgnuti** gl. svrš., prez. *šmȕgnēm* - brzo pobjeći, zbrisati.
**šnȁjder** im. m. r. (njem.), g. jd. *šnȁjdera*, razg. - ob. krojač.
**šnȁjderica** im. ž. r. (njem.), razg. - ob. krojačica.
**šnála** im. ž. r. (njem.), g. jd. *šnálē* - kopča za kosu ili dijelove odjeće.
**šnìcla** im. ž. r. (njem.) - meso bez kosti od telećeg ili goveđeg buta; jelo od tucanog ili mljevenog mesa, odrezak.
**šóder** im. m. r. (njem.) - razg. šljunak.
**šòfēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *šoféra* - vozač vozila na motorni pogon (automobil, kamion, autobus).
**šôgor** im. m. r. (mađ.) - češće: šura, šurjak, ženin brat; svastikin muž, badžo, badženog; sestrin muž, zet.
**šogòrica** im. ž. r. - češće: svastika, ženina sestra.
**šôjka** im. m. r., dat. jd. *šôjki* - ptica iz porodice vrana; kreha, kreja.
**šȍk** im. m. r. (engl.), g. jd. *šȍka*, n. mn. *šȍkovi* - naglo uzbuđenje, stanje izazvano iznenadnim strahom; u medic. poremećaj vegetativnih funkcija.
**šòkac** im. m. r., g. jd. *šȍkca*, g. mn. *šȍkācā* - naziv za Hrvata iz Baranje, Slavonije i Srema; u razg. svi katolici.
**šòkica** im. ž. r. - žena šokac.
**šokírānje** gl. im. s. r. (engl.) od šokirati.
**šokírati (se)** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *šòkīrām (se)* - izazvati ili izazivati šok kod koga, užasnuti, užasavati (se); preneraziti se, zapanjiti se.
**šólja** im. ž. r. (njem.), g. mn. *šóljā* - manja duboka posuda sa drškom za kafu, čaj itd.

**šónjo** im. m. r., pejor. - slabić, mekušac, mlakonja, šmokljo.
**šópati** gl. nesvrš., prez. *šôpām* - guranjem hrane u ždrijelo hraniti gusku ili puru.
**šòvēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *šovéna*, pejor. - šovinist.
**šòvēnskī** prid. odr. v. (fr.) - šovinistički, koji pripada šovenima.
**šòvenski** pril. (fr.) - šovinistički, kao šoveni, na šovenski način.
**šovìnist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *šovìnistē*, n. mn. *šovìnisti/šovìniste* - šoven, pristalica i zagovornik šovinizma.
**šovìnistkinja/šovìnistica** im. ž. r. (fr.) - up. šovinista, pristalica šovinizma žen. pola.
**šovinìstičkī** prid. odr. v. (fr.) - koji pripada šovinistima i šovinizmu, šovenski.
**šovnìstički** pril. (fr.) - na način šoviniste, kao šovinista, šovenski.
**šovinìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *šovinìzma*, g. mn. *šovinìzāmā* - izražavanje mržnje prema drugim rasama, narodima, vjerama; proganjanje, ugnjetavanje, istrebljivanje drugih naroda; poduzimanje niza radnji koje su suprotne ljudskim pravima i slobodama.
**špága** im. ž. r. (tal.) - uzica, tanji konopac; figura u baletu.
**špagèti** im. m. r. mn. (tal.) - tjestenina, dugi tanki makaroni i jelo od njih.
**špȁjz** im. m. r. (njem.) - ostava, prostorija za hranu pored kuhinje.
**špàlīr** im. m. r. (njem.), g. jd. *špalíra* - dva reda ljudi ili vojske između kojih prolazi osoba kojoj se daje počast.
**špâlta** im. ž. r. (njem.) - novinski stubac, otisak štampanog sloga prije preloma u strane.
**Špánac** im. m. r. (lat.), g. jd. *Špánca* - građanin Španije, Španjolac.
**Špânija** im. ž. r. (lat.) - država na Pirinejskom poluostrvu između Atlanskog okeana i Sredozemnog mora, Španjolska.
**špȁnijel** im. m. r. (engl.) - vrsta psa, duge dlake i obješenih ušiju.
**špânskī** prid. odr. v. (lat.) - koji pripada Španiji, španjolski.
**Španjólac** im. m. r. (tal.), g. jd. *Španjólca* - Španac.

**Špànjōlka** im. m. r. (tal.), dat. jd. *Španjòlki* - stanovnica Španjolske, prema Španjolac.
**Špànjōlska** im. m. r. (tal.), dat. jd. *Špànjōlskōj* - Španija.
**špànjōlskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na Španjolsku, Španjolce i Španjolke.
**špárgla** im. ž. r. (njem.) - povrće debele bijele stabljike.
**špârtati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *špârtām* - iscrtavati okomite i vodoravne crte; prenes. razg. kretati se, hodati tamo-amo, gore-dolje.
**špèdīcija** im. ž. r. (tal.) - preduzeće za prevoz robe; otpremanje robe
**špedìtēr** im. m. r. (tal.), g. jd. *špeditéra* - prevoznik.
**špekulácija** im. ž. r. (lat.) - špekuliranje, špekulisanje, nastojanje da se dođe do što lakše zarade u trgovačkim i finansijskim poslovima, šićarenje, nastojanje da se što kupi jeftinije a preproda skuplje sa svrhom bogaćenja.
**špekùlant** im. m. r. (lat.), g. mn. *špekùlanātā/špekulàntā* - osoba koja se bavi špekulacijama radi zarade, koji špekulišući vodi poslove, račundžija, šićardžija, crnoberzijanac.
**špekùlantica/špekulàntica i špekùlantkinja/špekulàntkinja** im. ž. r. (lat.) - up. špekulant, osoba žen. pola koja se bavi špekulacijama.
**špekulírati/špekùlisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *špekùlīrām/špekùlišēm* - voditi posao uz špekulaciju, baviti se špekulacijama radi zarade.
**špèrploča** im. ž. r. (njem.) - građa za izradu namještaja, tanje ploče dobivene lijepljenjem listova furnira.
**špìca**[1] im. ž. r. - košpica, koštica, tvrdi dio ploda, npr. šljive, trešnje, tikve.
**špìca**[2] im. ž. r. (njem.) - vrh, vršak, šiljak; vrhunac čega, npr. vrijeme najveće gužve u gradskom saobraćaju; popis glumaca i ostalih aktera na početku filma.
**špìcast** prid. (njem.), odr. v. *špìcastī* - šiljat, sa šiljatim vrhom.
**špìcl** im. m. r. (njem.), pejor. - špijun, uhoda, agent, njuškalo.
**špìjūn** im. m. r. (tal.-njem.), g. jd. *špijúna* - osoba koja tajno prikuplja razne podatke koji se mogu iskoristiti u vojne, ekonomske i druge svrhe.
**špijunáža** im. ž. r. (tal.) - posao kojim se bave špijuni, dostavljanje tajnih podataka vlastitoj centrali ili prodaja informacija zainteresovanoj strani.
**špijunírānje** gl. im. s. r. (tal.) od špijunirati.
**špijunírati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *špijùnīrām* - baviti se špijunažom, potkazivati, biti uhoda.
**špìjūnskī** prid. odr. v. (tal.) - koji pripada špijunima.
**špìjūnski** pril. (tal.) - kao špijun, na špijunski način.
**špìkati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *špìkām* - češće: dolmiti, nadijevati, puniti, filovati, npr. paprike mesom, pile povrćem.
**špìl** im. m. r. (njem.), n. mn. *špìlovi* - sve karte za igranje, snop karata.
**špìlja** im. m. r. (grč.) - spilja, pećina, prirodne šupljina u brdu, kroz brdo, sa hodnicima.
**špìnāt** im. m. r. (tal.), g. jd. *špináta* - spanać, zelje, zeleni listovi biljke iz vrta za spravljanje raznih jela, npr. pite zeljanice.
**špìrit** im. m. r. (lat.) - vrsta alkohola koji se može dobiti od voćnih sokova, škroba i celuloze, kao i sintetičkim putem.
**špìtālj** im. m. r. (njem.), g. jd. *špitálja* - razg. starinski naziv za bolnicu.
**šprìca** im. ž. r. (njem.) - stakleni cilindar sa šupljom iglom za ubrizgavanje lijeka.
**šprìcer** im. m. r. (njem.), g. jd. *šprìcē* - alkoholno piće, vino pomiješano sa sodom.
**šràfciger** im. m. r. (njem.) - alatka za zavrtanje i odvrtanje šarafa, odvrtač, odvijač.
**šràpnēl** im. m. r. (engl.), g. jd. *šrapnéla* - artiljerijsko zrno napunjeno metalnim kuglicama koje eksplodira u zraku i opasno ugrožava širok prostor.
**štā** upit. zamj., g. *čèga*, dat. *čèmu*, ak. *štā*, instr. *čīm, číme* - za dobijanje informacije za nepoznato (pojmove, stvari, događaje, radnje).
**štâb** im. m. r. (njem.), n. mn. *štábovi* - komandno tijelo u vojsci koje sređuje podatke i donosi odluke o vojnim operacijama, stožer.



**štâbnī/štâpskī** prid. odr. v. (njem.) - koji pripada ili se odnosi na štab, stožerni.
**štafèlāj** im. m. r. (njem.), g. jd. *štafelája* - stalak na kojem stoji slika dok slikar radi.
**štafèta** im. ž. r. (tal.) - sport. palica koju trkači predaju jedan drugom dok ne stignu na cilj gdje je predaju onome kome je namijenjena.
**štágalj** im. m. r. (njem.), g. jd. *štágalja* - građevina uz štalu u kojoj se drži stočna hrana (sijeno, slama i sl.).
**štàka** im. ž. r. (tal.), g. jd. *štàkē*, dat. jd. *štàki* - račvasto pomagalo sa prečkom pomoću kojeg se invalidi mogu kretati držeći ga ispod pazuha.
**štàkor** im. m. r., g. jd. *štàkora*, g. mn. *štàkōrā* - vrsta glodavca, pacov.
**štàkorskī** prid. odr. v. - koji pripada štakorima.
**štàkorski** pril. - kao štakor, na način štakora.
**štàla** im. ž. r. (njem.) - staja, građevina u koju se zatvara stoka.
**štalètina** im. m. r. augm. - velika, nezgrapna štala.
**štàlica** im. ž. r. dem. i hip. - mala štala.
**štàlskī** prid. odr. v. - koji pripada ili se odnosi na štalu, stajski.
**štàmbīlj** im. m. r. (tal.), g. jd. *štambílja* - pečat, žig, muhur.
**štâmpa** im. ž. r. (tal.) - tisak, tehnika umnožavanja tekstova (knjige, novine i sl.) u više primjeraka; dnevni i sedmični listovi, novine.
**štâmpānje** gl. im. s. r. (tal.)od štampati - tiskanje.
**štàmpār** im. m. r. (tal.), g. jd. *štàmpāra* - vlasnik štamparije; osoba koja rukuje štamparskim strojem, tiskar, tipograf.
**štampàrija** im. ž. r. (tal.) - preduzeće, firma, prostorija u kojoj se štampaju tekstovi, tiskara.
**štàmpārskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na štampu i štampare, tiskarski.
**štampárstvo** im. s. r., g. mn. *štàmpārstāvā* - štamparska djelatnost, ukupno štampari, štamparije, izdanja; tiskarstvo.
**štâmpati** gl. svrš. i nesvrš. (tal.), prez. *štâmpām* - pomoću štamparske mašine napraviti otisak na papir, umnožiti tim načinom tekst, crtež itd. u više primjeraka, tiskati.
**štàncānje** gl. im. s. r. (njem.) od štancati.
**štàncati** gl. nesvrš. (njem), prez. *štàncām* - umnožavati šta; prenes. proizvoditi šta u velikim količinama.
**štànd** im. m. r. (njem.), mn. *štàndovi* - prodajno mjesto, npr. na sajmu knjiga gdje ima više ponuđača robe.
**štâp** im. m. r., n. mn. *štápovi* - pomogalo od drveta i sl. za oslanjanje u hodanju; jedan od rekvizita elegantnog odijevanja gospodskih slojeva društva; tâk u bilijaru za udaranje kuglica.
**štàpīć** im. m. r. dem. - mali štap.
**štàpićast** prid. - nalik na štapić.
**štàpīn** im. m. r. (tal.), g. jd. *štapína* - nepromočiva okrugla vrpca za potpaljivanje mina i eksploziva.
**štàvilo** im. s. r., g. jd. *štàvila* - sredstvo za štavljenje kože.
**štaviònica** im. ž. r. - prostor u kojem se štavi koža.
**štàvišē/štàvišē** pril. - štoviše.
**štàvljēnje** gl. im. s. r. od štaviti.
**štàviti** gl. nesvrš., prez. *štàvīm*, trp. prid. *štàvljen* - sirovu kožu pripremiti za dalju obradu pomoću sredstava za štavljenje.
**štediònica** im. ž. r. - ustanova koja prikuplja novac od štednje i daje kredite uz kamate.
**štédjeti** gl. nesvrš., prez. *štédīm* - umjereno trošiti novac i dr., držati novac na štednji da se nađe kad zatreba; biti pažljiv prema kome i ne izricati kritiku oštro kako zaslužuje; ne trošiti pretjerano snagu.
**štèdljiv** prid., odr. *štèdljivī* - koji zna štedjeti.
**štêdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na štednju, npr. štedna knjižica.
**štédnja** im. ž. r. - čuvanje novca i dr. dobara od pretjeranog trošenja.
**štêdnjāk** im. m. r., mn. *štêdnjāci* - kuhinjska peć na kojoj se kuha i kojom se grije.
**štèdro** pril. (stsl.) - izdašno, obilno, darežljivo.
**štèktati** gl. nesvrš., prez. *štèkćēm* - isprekidano i ljutito lajati; pucati isprekidano iz mitraljeza.
**štènara** im. ž. r. - kućica za psa; prenes. loš stan, brlog, jazbina.
**štène** im. s. r., g. jd. *štèneta*, zbir. im. *štènād* - mladunče psa, kuče.

**štenèćāk** im. m. r. - zarazna bolest kod pasa koju izaziva virus.

**štèta** im. ž. r. - ono što je učinjeno lošim rukovanjem, neznanjem, namjernim djelovanjem i gubitak kao posljedica toga; kvar; škoda; zijan.

**štètan** prid., odr. v. *štètnī* - koji nanosi štetu, škodljiv.

**štètiti** gl. nesvrš., prez. *štètīm* - nanositi štetu, biti štetan.

**štètnīk** im. m. r., n. mn. *štètnīci* - onaj koji nanosi štetu, koji je kriv za nanošenje štete, zijanćer; štetočina (o životinji).

**štètno** pril. - škodljivo.

**štètočina/štetòčina** im. ž. r. - štetnik, zijanćer, onaj koji nanosi štetu, koji pravi zijan; insekti koji nanose štetu.

**štètovati** gl.svrš., prez. *štètujēm* - pretrpjeti štetu, biti na gubitku zbog učinjene štete.

**štíćenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na štićenike, ili pripada štićenicima.

**štíćenički** pril. - na način štićenika, kao štićenik.

**štíćenik** im. m. r., g. jd. *štíćenīka*, n. mn. *štíćenīci* - onaj koji je pod nečijom zaštitom.

**štíćēnje/štìćēnje** gl. im. s. r. od štititi.

**štiglić/štìglīć** im. m. r. (njem.) - vrsta ptice pjevice, češljugar.

**štìhprōba** im. ž. r. (njem.) - provjera koja nije detaljna nego po sistemu uzoraka.

**štìhvort** im. m. r. (njem.) - natuknica, riječ koja potiče, zahtijeva odgovor, objašnjenje.

**štìkla/štìkla** im. ž. r. (njem.), g. mn. štìklī/štìklī - potpetica na ženskoj obući.

**štìmati** gl. nesvrš., prez. *štìmām* - podešavati, usklađivati šta.

**štìmung** im. m. r. (njem.). g. jd. *štìmunzi* - ugođaj, raspoloženje, atmosfera.

**štìpāljka** im. ž. r., dat. jd. *štìpāljci*, g. mn. *štìpāljkī* - pomagalo, sredstvo za pričvršćivanje čega, držač sa dva kraka; kliješta; dio tijela raka.

**štípānje** gl. im. s. r. od štipati.

**štípati** gl. nesvrš., prez. *štípām* - čvrsto stiskati prstima da zaboli; prenes. nadražiti kožu, sluznicu, ujedati (mraz, miris luka i sl.).

**štípavac** im. m. r., g. jd. štípāvca, g. mn. *štípavācā* - škorpion, škorpija.

**štìpkānje** gl. im. s. r. od štipkati.

**štìpkati** gl. nesvrš., prez. *štìpkām* - pomalo štipati, ponavljati štipanje.

**štìpnuti** gl. svrš., prez. *štìpnēm* - brzo uštinuti da niko ne vidi.

**štìr** im. m. r. - vrsta korova; divlji spanać, špinat.

**štìrak** im. m. r. (njem.) - skrob, sredstvo za štirkanje rublja.

**štìrka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *štìrki/štìrci* - štirak.

**štìrkānje** gl. im. s. r. od štirkati.

**štìrkati** gl. nesvrš., prez. *štìrkām* - potapati rublje u vodu sa štirkom kako bi se uštirkalo.

**štît** im. m. r. - odbrambeno oružje koje se nekadašnji ratnici nosili na ruci za zaštitu; prenes. odbrana, zaštita, zaklon od opasnosti.

**štîtast** prid., odr. v. *štîtastī* - nalik na štit, u obliku štita.

**štítiti/štìtiti** gl. nesvrš., prez. *štítīm/štìtīm*, trp. prid. *štíćen/štìćen* - uzeti koga pod zaštitu, braniti ga od opasnosti, od čijih zlih postupaka, od štetnih uticaja.

**štîtnī/štìtni** prid. odr. v. - koji pripada štitnjači.

**štîtnīk/štìtnik** im. m. r., mn. *štîtnīci/štìtnīci* - ono što štiti, npr. noge nogometaša, branik na vozilu i sl.

**štítnjača** im. ž. r. - štitna žlijezda, tiroida.

**štitònoša/štìtonoša** im. m. r. - osoba koja je pratila viteza čija je dužnost bila nošenje štita.

**štîvo** im. s. r. - ono što se čita, tekst.

**štȍ** upit. zamj., g. *čèga*, dat. *čèmu*, instr. *čîm/čîme* - up. šta.

**štȍf** im. m. r. (njem.), mn. *štòfovi* - tkanina; prenes. materijal, građa za stvaranje naučnih ili umjetničkih djela.

**štògod** neodr. zamj. - bar nešto, nešto malo.

**štókavac** im. m. r., g. jd. *štókāvca*, g. mn. *štókavācā* - osoba kojoj je štokavsko narječje osnova maternjeg jezika.

**štókāvka** im. ž. r. - žena štokavac.

**štókavskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na štokavski govor ili štokavsko narječje.

**štȍno/štȍnō** zamj. - poštapalica u pričanju, u zn. kao što: *štono* bi se reklo.

**štȍpati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *štȍpām* - zaustavljati, u sportu: primiriti loptu, štopericom mjeriti vrijeme.



**štòperica** im. ž. r. (njem.), g. jd. *štòpericē* - vrsta sata kojim se tačno može izmjeriti vrijeme, jer ima mehanizam za zaustavljanje kazaljke; hronometar.

**štôs** im. m. r. (njem), n. mn. *štósovi* - udarac, jak šut; gomila, hrpa; dosjetka, smicalica, vic.

**štòšta** neodr. zamj. - hrpa različitih predmeta, svašta, ponešto od svega.

**štòvalac/štòvatelj** im. m. r., g. jd. *štòvaoca/štòvatelja* - češće: poštovalac, poštovatelj, onaj koji poštuje.

**štovatèljica/štòvateljka** im. ž. r. - češće poštovateljica/poštovateljka.

**štòviše** pril. - štaviše, tome u prilog, još šire; dapače, čak.

**štrȁjk** im. m. r. (engl.), n. mn. *štrȁjkovi* - radnička obustava rada u fabrici, preduzeću itd. zbog loših uslova rada, neisplaćenih plaća, kršenja prava radnika.

**štràjkāč/štràjkaš** im. m. r. (engl.), g. jd. *štrajkáča/štrajkáša* - učesnik u štrajku.

**štrajkàčica** im. ž. r. (engl.) - up. štrajkač, učesnica u štrajku.

**štràjkāčkī/štràjkāškī** prid. odr. v. (engl.) - koji pripada štrajkačima.

**štràjkāčki/štràjkāški** pril. (engl.) - na način štrajkača, kao štrajkač.

**štrȁjkati/štrȁjkovati** gl. nesvrš. (engl.), prez. *štrȁjkām/štrȁjkujēm* - obustaviti proizvodnju, pokrenuti štrajk radi ostvarivanja zahtjeva, biti u štrajku.

**štrȁjkbreher** im. m. r. (engl.-njem.) - štrajkolomac, osoba koja nije za štrajk, koja ne prekida posao, onaj koji izdaje interese radnika koji su u štrajku, koji slama ostvarivanje radnika koji štrajkuju.

**štrajkolómac** im. m. r., g. jd. *štrajkòlomca* - up. štrajkbreher.

**štr̀cāljka** im. ž. r., g. mn. *štr̀cāljkī* - naprava za štrcanje (vodom i sl.).

**štr̀cānje** gl. im. s. r. od štrcati.

**štr̀cati** gl. nesvrš., prez. *štr̀cām* - rasipati tekućinu pomoću štrcaljke.

**štr̀cnuti** gl. svrš., prez. *štr̀cnēm* - naglo prsnuti kakvom tekućinom, briznuti.

**štŕčati** gl. nesvrš., prez. *štŕčīm* - stršiti, izdvajati se, biti različit od okoline, ne uklapati se u neki opći princip.

**štréber** im. m. r. (njem.), g. jd. *štrébera* - đak koji uči napamet, bez razumijevanja, onaj sa znanjem stečenim na taj način, osoba koja poslušnoću i dodvoravanjem nastoji uspjeti.

**štrècānje** gl. im. s. r. od štrecati.

**štrècati** gl. nesvrš., prez. *štrècām* - naglo se trznuti od iznenadnog zvuka, straha, od viđenog iznenađujućeg prizora i sl., lecnuti se.

**štrècnuti** gl. svrš., prez. *štrècnēm* - up. nesvrš. štrecati.

**štrèka** im. ž. r. (njem.), g. jd. *štrèkē* - željeznička pruga.

**štrȉk** im. m. r. (njem.), g. jd. *štrȉka*, n. mn. *štrȉkovi* - uže, konopac.

**štŕk(alj)** im. m. r. - parazit u tijelu sisara.

**štŕkljast** prid., odr. v. *štŕkljastī* - koji je izrastao, koji strši u odnosu na ostale.

**štrȍpōt** im. m. r. - lupa, buka, npr. od padanja, rušenja, brzog silaženja niz stepenice.

**štrúdla** im. ž. r. (njem.) - vrsta kolača od savijenog tijesta i fila.

**štrùkla** im. ž. r. (njem.) - slatki ili slani kolač od tijesta nadjeven sirom ili čim slatkim.

**štùcati** gl. nesvrš., prez. *štùcām* - trzati ošitom bez uticaja volje uz prepoznatljiv zvuk od pritiska u trbuhu.

**štùčica** im. ž. r. dem od štuka.

**štùčijī** prid. odr. - koji je od štuke, koji se odnosi na štuku.

**štùk** im. m. r. (tal.) - materijal s primjesam za izvođenje dekorativnih radova u kiparstvu i građevinarstvu.

**štùka**[1] im. ž. r., g. mn. *štûkā* - slatkovodna riba grabljivica.

**štùka**[2] im. ž. r. (njem.), g. mn. *štûkā* - vrsta njemačkog aviona bombardera u Drugom svjetskom ratu.

**štùla** im. ž. r. (tal.) - od drveta napravljena zamjena za izgubljeni dio noge do koljena; *štùle* mn. pomagala od drveta kojima se izdužuju noge i stvara se utisak neprirodne visine čovjeka koji na njima hoda.

**štûr** prid., odr. v. *štûrī* - oskudan, jalov, suhoparan, sa malo podataka, bez ideja.

**štùrak** im. m. r., g. jd. *štùrka*, n. mn. *štùrci* - vrsta insekta, zrikavac, popac.

**štûro** pril. - oskudno, jalovo, mršavo, suhoparno.

**štúrōst** im. ž. r., instr. jd. *štúrošću/štúrosti* - osobina onoga što je šturo.

**šȕćur** im. m. r. (ar.) - hvala, zahvaljivanje upućeno Bogu.
**šȕft** im. m. r. (njem.), n. mn. *šȕftovi* - razg. osoba niskih moralnih osobina, hulja, podlac, nitkov.
**šȕga** im. ž. r. (perz.), g. mn. *šûgā* - zarazna kožna bolest, svrab.
**šugárac** im. m. r. (perz.), g. jd. *šugárca* - parazit koji izaziva šugu.
**šȕgav** prid. (perz.), odr. v. *šȕgavī* - koji je obolio od šuge.
**šȕgavac** im. m. r.(perz.), g. jd. *šȕgavca* - osoba koja boluje od šuge; prenes. bijednik, ništarija, beskućnik.
**šùhva** im. ž. r. (ar.) - sumnja.
**šuhvèli** nepromj. prid. (ar.) - sumnjiv.
**šȕkast** prid., odr. v. *šȕkastī* - koji je bez rogova (bravče, govedo).
**šȕknūt** prid., odr. v. *šȕknūtī* - pomalo lud, ćaknut, udaren, munjen.
**šȕknuti** gl. svrš., prez. *šȕknēm* - razg. lagahno udariti.
**šùkunbaba** im. ž. r. (tur.-bos.) - čukunbaba, prababa.
**šukùndjed** im. m. r. (tur.-bos.) - čukundjed, pradjed, pradjedov otac, djedov djed.
**šúljānje** gl. im. s. r. od šuljati se.
**šúljati se** gl. nesvrš., prez. *šûljām se* - prikradati se, krišom, potajno prilaziti čemu, šunjati se.
**šûlj** im. m. r., n. mn. *šúljevi* - čvorić na izlaznom dijelu debelog crijeva nastao proširenjem vena; hemoroid.
**šûm** im. m. r., n. mn. *šúmovi* - umjeren i neodređen zvuk, npr. šum potoka.
**šȕma** im. ž. r., g. jd. *šȕmē*, n. mn. *šȕme* - zemljište na kojem raste mnogo drveća; prenes. problematična situacija u kojoj se teško snaći.
**šûmnī** prid., odr. v. - koji šumi, koji je prepoznatljiv po šumu.
**šȕmar** im. m. r. - lugar, osoba koja čuva šumu, stručnjak za šume.
**šumárak** im. m. r., g. jd. *šumárka*, n. mn. *šumárci*, g. mn. *šùmārākā* - gusta, mlada šuma.
**šȕmārev/šȕmārov** prid. odr. v. - koji pripada šumaru.
**šumàrica** im. ž. r. - šumarak; bot. ljekovita biljka iz porodice žabljaka; breberina, sasa.
**šȕmārskī** prid. odr. v.- koji se odnosi na šumare i šumarstvo.
**šȕmārski** pril. - kao šumar, na način šumara.
**šumárstvo** im. s. r., g. mn. *šùmārstāvā* - disciplina koja proučava život šume i biljnih vrsta u njoj.
**šumètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika šuma.
**šúmljēnje** gl. im. s. r. od šumiti/šumjeti.
**šúmiti/šúmjeti** gl. nesvrš., prez. *šúmīm* - izazivati, prozvoditi šum.
**šûmnīk** im. m. r. - lingv. šumni suglasnik.
**šûmno/šúmno** pril. - šumeći, sa šumom.
**šȕmōr** im. m. r. - prigušeni šum treperenja lišća na vjetru ili kretanja vode.
**šumòvit** prid., odr. v. *šumòvitī* - koji je pod šumom, obrastao drvećem.
**šȕmskī/šùmskī** prid. - koji se odnosi na šumu, koji pripada šumi, koji raste u šumi.
**šȕnd** im. m. r. (njem.) - literatura bez vrijednosti koju čitaju čitaoci najskromnijih zahtjeva.
**šûnka** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *šûnki*, g. mn. *šûnkī* - sušeni ili kuhani svinjski but.
**šúnuti** gl. svrš., prez. *šûnē* - iznenada pasti napamet, naglo i neočekivano donijeti odluku.
**šúnjānje** gl. im. s. r. od šunjati se.
**šúnjati se** gl. nesvrš., prez. *šúnjām se* - šuljati se.
**šȕpa** im. ž. r. (njem.) - pomoćna od dasaka izgrađena kućica za smještaj alata, drva, uglja itd.
**šúpak** im. m. r. (tur.), g. jd. *šúpka*, n. mn. *šúpci*, g. mn. *šúpākā* - vulg. zadnjica; otvor na debelom crijevu; čmar.
**šúpalj** prid., odr. v. *šûpljī* - koji je iznutra prazan, koji ima rupu; prenes. bez sadržaja, bez koristi (npr. šuplja priča).
**šûplje/šúplje** pril. - prazno, bezizražajno.
**šùpljika** im. ž. r., dat. jd. *šùpljici* - rupica, mala šupljina; vrsta veza, pletiva ili čipke.
**šùpljikav** prid., odr. v. *šùpljikavī* - rupičast, pun šupljika.
**šupljìna** im. ž. r. - prazan neispunjen prostor u čvrstom tijelu, duplja, npr. anat. nosna šupljina ili duplja, trbušna šupljina ili duplja; prenes. ono što nedostaje u izlaganju, neizrečeno, prešućena fakta, nedostatak dokaza u sudskom postupku itd.



**šupljòglavac** im. m. r., g. jd. *šupljòglāvca*, n. mn. *šupljòglāvci*, g. mn. *šupljòglavācā* - onaj koji nema znanja ni pameti, kao da mu je prazna glava ispod lobanje, praznoglavac, neznalica.
**šûra** im. m. r. - šurak, šurjak.
**šûrāk** im. m. r., g. jd. *šuráka* - šura, šurjak, brat od supruge.
**šȕrēnje** gl. im. s. r. od šuriti.
**šȕriti** gl. nesvrš., prez. *šȕrīm* - vrelom vodom skidati perje sa zaklanog pileta.
**šùrjāk** im. m. r., g. jd. *šurjáka,* v. jd. *šȕrjāče* - ženin brat, šura.
**šȕrovati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *šȕrujēm* - potajno biti s istomišljanicima u savezu radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva protiv drugih, biti u dosluhu.
**šȕster** im. m. r. (njem.) razg. - češće: obućar.
**šȕstermat** im. m. r. (njem.) - iron. izraz u igranju šaha za najbržu kombinaciju matiranja protivnika.
**šȕša** im. ž. r., g. jd. *šȕšē* - beznačajna osoba, bez ičeg, bez obilježja i dobrih osobina.
**šûšanj** im. m. r., g. jd. *šûšnja*, g. mn. *šûšnjēvā* - onomatop. jednokratan šum šuštanja; opalo suho lišće.
**šȕška** im. ž. r., dat. jd. *šȕški*, g. mn. *šȕškī* - šuštanje, šušanj, šum; mn. *šȕške*, otpaci od drveta pri blanjanju; lišće od kukuruznog klipa, komušina.
**šȕškānje** gl. im. s. r. od šuškati.
**šȕškati** gl. nesvrš., prez. *šȕškām* - proizvoditi šuškanje, govoriti sa šuškanjem, foneme *s* i *z* izgovarati kao *š* i *ž*; prenes. tiho govoriti, šaputati, prenositi krišom neke vijesti, zuckati.
**šȕškav** prid., odr. v. *šȕškavī* - koji šuška.
**šȕšnuti** gl. nesvrš., prez. *šȕšnēm* - up. šuškati.
**šúštānje** gl. im. s. r. od šuštati.
**šúštati** gl. nesvrš., prez. *šúštīm* - proizvoditi zvuk šuštanja, npr. lišće na vjetru.
**šȕštav** prid., odr. v. *šȕštavī* - koji šušti.
**šušúrēnje** gl. im. s. r. od šušuriti se.
**šušúriti se** gl. nesvrš., prez. *šùšūrīm se* - dizati se, npr. kosa na glavi, kostriješiti se.
**šȕt** im. m. r. (engl.), n. mn. *šùtovi* - udarac loptom u nogometu, rukometu itd.
**šȕta** im. ž. r. (njem.) - zdrobljena masa materijala (cigle, maltera) nakon rušenja.
**šutírānje** gl. im. s. r. (engl.) od šutirati.
**šutírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *šùtīrām* - udariti i upućivati loptu prema željenom cilju; prenes. bezobrazno odbaciti koga, otjerati.
**šútjeti** gl. nesvrš., prez. *šútīm* - ne pričati, ne govoriti, ne davati glasa.
**šȕtke/šûtke** pril. - bez priče, bez riječi.
**šùtljiv** prid., odr. v. *šùtljivī* - koji uvijek šuti, kojem je osobina da nerado priča.
**šùtljivōst** im. ž. r., instr. *šùtljivošću/šùtljivosti* - osobina onoga koji šuti, koji je šutljiv.
**šȕtnuti** gl. svrš., prez. *šȕtnēm* - jakim udarcem uputiti loptu.
**šútnja** im. ž. r. - stanje kad se šuti, svjesno izbjegavanje iznošenja svoga mišljenja; način izricanja nijemog otpora i neslaganja.
**Švába/Švábo** im. m. r. - pripadnik njemačkog naroda iz Švapske; žarg. Nijemac.
**Švàbica** im. ž. r. - pripadnica njemačkog naroda iz Švapske.
**Švajcárac** im. m. r., g. jd. *Švajcárca* - Švicarac, stanovnik i građanin Švajcarske.
**Švàjcārka/Švàjcārkinja** - Švicarka, Švicarkinja, stanovnica i građanka Švajcarske.
**Švàjcarska** im. ž. r. - Švicarska, država u srednjoj Evropi.
**švàjcarskī** prid. odr. v. - švicarski, koji se odnosi na Švajcarsku, koji je iz Švajcarske.
**švàler** im. m. r. (fr.), g. mn. *švȁlērā* - onaj koji voli zavoditi žene, ljubavnik, ženskaroš.
**švàlērka** im. ž. r. (fr.), dat. jd. *švàlērki*, g. mn. *švàlērkī* - zavodnica, ljubavnica, up. švaler.
**švȁlja/švȅlja** im. ž. r., g. jd. *švȁljē/švȅljē*, n. mn. *švȁlje/švȅlje* - ona koja šije, običnije: krojačica.
**švȁpskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Švapsku i Švabe; razg. žarg. njemački.
**Švȁpskā** im. ž. r., dat. jd. *Švȁpskōj* - jedna od njemačkih pokrajina; razg. Njemačka.

**švàrgla** im. ž. r. (njem.) - svinjski želudac punjen mesom, slaninom i začinima.

**Švȅd/Švêd** im. m. r., n. mn. *Švȅdi/Švêdi* - Švеđanin, stanovnik Švedske, pripadnik švedskog naroda.

**Švȅtkinja** im. ž. r. - Šveđanka, stanovnica Švedske, pripadnica švedskog naroda.

**Švȅdskā** im. ž. r., dat. jd. *Švȅdskōj* - država na sjeveru Evrope, na Skandinavskom poluostrvu.

**švȅdskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Švedsku i Švede.

**Švéđanin** im. m. r., n. mn. *Švéđani* - up. Šved.

**švȅrc** im. m. r. (njem.), g. jd. švȅrca - prodaja krijumčarene robe tajno izvan znanja vlasti.

**švȅrcānje/švȅrcovānje** gl. im. s. r. (njem.) od švercati/švercovati.

**švȅrcati/švȅrcovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *švȅrcām/švȅrcujēm* - baviti se švercom, krijući prenositi robu preko granice i prodavati je, krijumčariti; voziti se bez putne karte.

**švȅrcer/švèrcer** im. m. r. (njem.) - onaj koji se bavi švercom, krijumčar.

**švȅrcerskī/švèrcerskī** prid. odr. v. (njem.) - koji se odnosi na šverc i švercere.

**švȅrcerski/švèrcerski** pril. (njem.) - kao švercer, na švercerski način.

**Švicárac** im. m. r., g. jd. *Švicárca* - Švajcarac, stanovnik i građanin Švicarske.

**Švìcārka/Švìcārkinja** im. ž. r., dat. jd. *Švìcārki/Švìcārkinji* - Švajcarka, Švajcarkinja, stanovnica i građanka Švicarske.

**Švìcarskā** im. ž. r., dat. jd. *Švìcarskōj* - Švajcarska, država u Evropi.

**švìcarskī** prid. odr. v. - švajcarski, koji se odnosi na Švicarsku, koji je iz Švicarske, koji pripada Švicarskoj.

**švìndlati/švìndlovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *švìndlām/švìndlujēm* - izvlačiti se, zabušavati u poslu; varati, biti prevarant, lopuža, bez poštenja.

**švrȁka** im. ž. r., dat. jd. *švrȁki*, g. mn. *švrâkā* - svraka, vrsta ptice.

**švŕljānje** gl. im. s. r. od švrljati.

**švŕljati** gl. nesvrš., prez. *švŕljām* - lutati bez cilja, ići malo tamo, malo ovamo.

# T

**T t** fonem(a), dentalni konsonant, suglasnik, dvadeset i šesto slovo abecede, dvadeset i drugo u azbuci.

**tâ** pokaz. zamjen. ž. r., g. jd. *tê*, dat. jd. *tôj* - ona na koju pokazujemo.

**tȁ** riječca - pomaže za isticanje nečeg što je očito (*ta* naravno), poticanje na radnju (*ta* kreni već jednom).

**tàbačiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *tàbačīm* - urediti, štaviti kožu; prenes. koristiti vlast da bi se iskazala sila.

**tàbak** im. m. r. (ar.) n. mn. *tàbaci*, g. mn. *tàbākā* - onaj koji štavi kožu, kožar; arak papira; duhan; sloj, red;

**tàban** im. m. r. (tur.), g. mn. *tàbānā* - donja strana stopala, ono čime stajemo na tlo.

**tȁbati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tȁbām/tâbām* - gaziti tabanima, pritiskati podlogu; prenes. tući koga, lemati ga.

**tabèla** im. ž. r. (lat.), g. mn. *tabélā* - pregledan i slikovit prikaz podataka prethodno opisanih u tekstu.

**tȁbelāran** prid. (lat.), odr. v. *tȁbelārnī* - prikazan tabelom, izložen u obliku tabele.

**tȁbhana/tabakhàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - kožara, radionica za obradu sirove kože.

**tábija** im. ž. r. (ar.) - isturena kamena utvrda odakle pucaju topovi, bastijon.

**tabìjāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *tabijáta*, g. mn. *tabijátā* - narav, priroda, ćud.

**tabijátli** prid. (ar.-tur.) - ćudljiv, teške naravi, nepredvidljiv.

**tabijásuz** im. m. r. (ar.-tur.) - čovjek čudne naravi, ćudljiv čovjek.

**tabírdžija** im. m. r. (ar.-tur.) - osoba koja tumači snove.

**tabíriti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *tàbīrīm* - tumačiti snove; analizirati.

**tábla** im. ž. r. (lat.), g. mn. *táblā* - školska tabla, ploča, predmet izrađen u obliku ploče, (npr. čokoladna tabla).

**tȁbla** im. ž. r. (tur.) - tacna, poslužavnik

**tablèta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *tablétā* - lijek u obliku male okrugle pločice.

**tàblica** im. ž. r., g. mn. *tàblīcā* - manja pločica sa natpisom koja se pričvršćuje na što, (npr. registarske tablice, pločice); u mat. iznosi određenih veličina pomoću kojih se mogu rješavati zadaci (npr. logaritamska tablica).

**tàbličnī** prid. odr. v. - koji je dio tablice, koji se odnosi na tablicu.

**tablòīd** im. m. r. (engl.), g. jd. *tabloída* - vrsta novina koje jednostavnim jezikom i sa dosta slika donose vijesti i tračeve iz svijeta šoubiznisa, često i one što nisu istinite.

**tâbor** im. m. r. (mađ.) - mjesto gdje na otvorenom boravi vojska; skupina istomišljenika; jedna od zaraćenih strana; blok.

**tâborište** im. s. r. (mađ.) - mjesto gdje se nalazi tabor, boravište.

**tâbornīk** im. m. r. (mađ.), mn. *tábornīci* - osoba koja upravlja taborom; čin i služba u feudalno doba.

**tábu** im. m. r. (maor.), g. jd. *tábua*, n. mn. *tábui* - svetinja, tajna, osobe, predmeti i sl. što nije dozvoljeno gledati, dodirivati, istraživati i sl.

**tabùrē** im. m. r. (fr.), g. jd. *taburèa* - dio namještaja, služi za sjedenje, sa točkovima radi čestog pomicanja.

**tàbut** im. m. r. (ar.), g. mn. *tàbūtā* - lijes u kojem muslimani nose i ukopavaju meita (umrlog) za vrijeme dženaze.

**tàcna/tàsna** im. ž. r. (njem.) - komad kuhinjskog posuđa neophodan u posluživanju; tȁbla, poslužavnik.

**tȁčan** prid., odr. v. *tȁčnī* - rjeđe: töčan; istinit, vjeran, onaj što sadrži stvarne elemente i istinite podatke, koji tačno odgovara onome na što se odnosi.

**tȁčka** im. ž. r., dat. jd. *tȁčki*, g. mn. *tȁčākā/tȁčkī* - rjeđe: točka (rus.); pravopisni znak na kraju rečenice, skraćenice itd.; jedan od elemenata u geometriji; prenes. nešto veoma malo, što nalikuje na tačku.

**tȁčkast** prid., odr. v. *tȁčkastī* - rjeđe: točkast, koji je posut tačkama, na tačke.

**tȁčke** im. ž. r. plur. tantum, g. mn. *tȁčkī* - civare, kolica sa jednim točkom i dvjema ručkama.

**tȁčkica** im. ž. r., dem. - rjeđe: töčkica, mala tačka; u prošlosti bon na koji se mogla dobiti određena količina hrane, bon za sljedovanje.

**tȁčno** pril. - upravo tako, na tačan način, bez greške; u to vrijeme kad treba, u taj čas, ni prije ni poslije tog vremena.

**tȁčnōst** im. ž. r., instr. jd. *tȁčnošću/tȁčnosti* - rjeđe: točnost; svojstvo onoga što je tačno i onoga koji je tačan.

**tȁći** gl. svrš., prez. *tȁknēm* - taknuti.

**tȁd/tàdā/tàda** pril. za vrijeme - u taj čas, u to vrijeme.

**tàdašnjī/tàdanjī** prid. odr. v. - koji je bio tada, ondašnji.

**tâdž** im. m. r. (perz.), g. jd. *tádža/tâdža* - kruna, carska kruna; vrsta derviške kape; izraz u šahu kojim se upozorava da je kralj (kruna) u opasnosti.

**tȁft** im. m. r. (perz.) - lagana sjajna tkanina od svile.

**tàhan-hālva/tàhan-hâlva** im. ž. r. (ar.) - vrsta halve koju slastičari prave od iskuhanog šećera, mljevenog korijena biljke čugen i tahana (samljeveno susamovo sjeme).

**tàhmīn** im. m. r. (ar.), g. jd. *tahmína* - procjena od oka bez mjerenja, pretpostavka.

**tàhmīs** im. m. r. (ar.), g. jd. *tahmísa* - radionica za prženje kahve, prodavnica kafe.

**tahmíšćija** im. m. r. (ar.-tur.) - onaj koji prži i prodaje kahvu.

**tȁht** im. m. r. (perz.) - prijestolje, tron.

**tȁhta** im. ž. r. (perz.) - daska.

**táin/tájin** im. m. r. (ar.) - sljedovanje, obrok, opskrba; vojnički kruh.

**tâj** pokaz. zamjen. m. r., g. jd. *tòg(ā)*, dat. jd. *tòm(ē)*, n. mn. *tî*, g. mn. *tîh* itd. - koji je u blizini; o kojem se govori

**tájac** im. m. r., g. jd. *tájca* g. mn. *tâjācā* - iznenadna tišina nastala zbog nekog neprijatnog zbivanja, loše vijesti i sl.; muk, šutnja, tišina.

**tajànstven** prid., odr. v. *tajànstvenī* - koji sadrži nešto što ne znamo, nešto nedokučivo, nejasno, zagonetno.

**tajànstveno** pril. - nedokučivo, nepoznato, tajnovito.

**tàjfūn** im. m. r. (engl.), g. jd. *tajfúna*, g. mn. *tajfúnā* - veoma jak vjetar u području Tihog okeana, tropski ciklon.

**tâjga** im. ž. r. (rus.), dat. jd. *tâjgi*, g. mn. *tâjgī* - šuma od više porodica jela i drugih četinara u Sibiru i na sjeveru Kanade.

**tájiti** gl. nesvrš., prez. *tájīm* - čuvati tajnu, prikrivati što, skrivati.

**tâjna** im. ž. r., g. mn. *tâjnī* - nešto što se skriva od drugih, što se ne priča, što je neotkriveno.

**tâjnī** prid. odr. v. - ono što ima osobinu tajne, što se obavlja krišom.

**tâjnīk** im. m. r., n. mn. *tâjnīcī*, g. mn. *tâjnīkā*, dat. instr. lok. mn. *tâjnīcima* - češće: sekretar; ž. r. tâjnica - češće: sekretarica.

**tâjnīštvo** im. s. r. - češće: sekretarijat, administrativno odjeljenje u preduzeću kojem na čelu stoji sekretar, tajnik.

**tâjno** pril. - daleko od očiju, prikriveno, u potaji.

**tájnōst** im. ž. r., instr. jd. *tájnošću/tájnosti* - osobina onoga što je tajno; okolnosti u kojima se nešto mora biti skriveno od drugih.

**tajnòvit** prid., odr. v. *tajnòvitī* - koji ima neku tajnu, zagonetan, tajanstven.

**tajnòvito** pril. - tajanstveno, na tajnovit način.

**tajnòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *tajnòvitošću/tajnòvitosti* - svojstvo onoga što je tajnovito, zagonetno, tajanstveno.

**tâjom** pril. - u starijem jeziku: tajno, kriomice.

**tȁk** im. m. r. (fr.) - bilijarski štap.

**tákat/tâkat** im. m. r. (ar.) - tjelesna snaga, sposobnost, moć; mogućnost.



**tàkāv** pokaz. prid. zamjen. m. r., ž. r. *tàkvā*, u s. r. *tàkvō* - označava istovjetnost ili sličnost sa nečim.

**tàkmac** im. m. r., g. jd. *takmàca*, n. mn. *takmàci*, g. mn. *takmácā* - takmičar, natjecatelj, osoba koja sudjeluje u takmičenju i nastoji da pobijedi, npr. u sportu, kvizu i sl.

**tàkmičār** im. m. r., v. jd. *tàkmičāru/tàkmičāre* - takmac, natjecatelj; ž. r.

**tàkmičārka** im. ž. r., dat. jd. *tàkmičārki*, g. mn. *tàkmičārkī* - ženska osoba koja se takmiči, natjecateljka

**tàkmičārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na takmičenje i takmičare.

**tàkmičārski** pril. - na način takmičara, kao takmičar.

**tàkmičēnje** gl. im. s. r. - izv. od takmičiti se.

**tàkmičiti se** gl. nesvrš., prez. *tàkmičīm se* - natjecati se, nadmetati se s kim u borbi za pobjedu, biti rival.

**tàknuti** gl. svrš., prez. *tȁknēm*, trp. prid. *tȁknūt* - taći, blago dodirnuti koga prstom ili nekim drugim dijelom tijela.

**tàkō** pril. za način - na takav način, na taj način.

**takóđe(r)** pril. - isto tako, na isti način.

**tàkometar** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *tàkometra*, g. mn. *tàkometārā* - brzinomjer, naprava za mjerenje brzine.

**takorèći** pril. - otprilike, moglo bi se tako reći.

**tàkozvānī/takòzvānī** prid. odr. v. - koji se tako zove; izraz kojim se govornik ograđuje od čega, ili želi što negirati (npr. tzv. junak).

**tȁksa** im. ž. r. (grč.) - u administraciji novčana naknada utvrđena zakonom, dažbina državi, tarifa; rjeđe: pristojba.

**tȁksatīvno** pril. (grč.) - poimenično, izričito.

**tȁksenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na taksu.

**tȁksi/tȁksī** im. m. r. (grč.), g. jd. *tȁksija*, instr. jd. *tȁksijem*, n. mn. *tȁksiji*, g. mn. *tȁksījā* - automobil koji služi za prevoženje putnika s taksimetrom za izračunavanje cijene.

**tàksimetar** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *tàksimetra*, g. mn. *tàksimetārā* - uređaj u taksiju za izračunavanje cijene prevoženja.

**taksīrāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *taksiráta* - nesreća, nevolja; grijeh koji treba Bog kazniti.

**taksírati**[1] gl. nesvrš., prez. *tàksīrām* - voziti taksi, biti zaposlen kao taksista.

**taksírati**[2] gl. nesvrš., prez. *tàksīrām* - odrediti, utvrditi cijenu; platiti propisanu taksu; prilijepiti taksenu marku na molbu, biljegovati.

**tàksist(a)** im. m. r. (grč.), g. mn. *tȁksīstā* - vozač taksija.

**tȁkt** im. m. r. (lat.), n. mn. *tȁktovi* - ponavljanje radnji ili kretnji po nekom pravilu; ritmička mjera u muzici; jedna faza rada motora; osjećaj mjere u ponašanju i ophođenju među ljudima, obazrivost.

**tȁkum** im. m. r. (tur.) - pribor, servis, kompletna oprema; tuce nečeg, npr. 12 mahrama; dio čibuka koji se stavlja u usta.

**tàkvim** im. m. r. (ar.), g. jd. *takvíma* - muslimanski kalendar sa naznačenim satima i minutama kada počinje vrijeme pojedinih molitvi (namaza) i posta.

**tàktičan** prid. (lat.), odr. v. *tàktičnī* - koji ima takta, pun takta; pažljiv, obazriv, oprezan.

**tàktičār** im. m. r. (lat.), v. jd. *tàktičāru/tàktičāre* - osoba koja postupa vješto, koja ima smisla za taktiku.

**tàktičkī** prid. (lat.) - koji se odnosi na taktiku.

**tàktički** pril. (lat.) - na taktičan način, taktično, vješto, smišljeno.

**tàktično** pril. (lat.) - taktički.

**tàktika** im. ž. r. (grč.) - način postupanja u nadmetanju, u ostvarivanju neke zamisli; vojn. umijeće vođenja vojne operacije u okviru vojne strategije; postupci u ponašanju prilikom postizanja nekog cilja.

**tȁktīlan** prid. (lat.), odr. v. *tȁktīlnī* - osjetilan, opipljiv, koji se odnosi na opip, koje se može osjetiti dodirom.

**taktizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *taktìzīrām* - primjenjivati taktiku, izbjegavati iskazivanje prave istine iz taktičkih razloga.

**tȁlac** im. m. r., g. jd. *tȁoca*, n. mn. *tȁoci*, g. mn. *tȁlācā* - osoba zadržana silom kao garancija da se neće vršiti repre-

sivne mjere ili da se ispune određeni zahtjevi.
**talàmbas** im. m. r. (perz.-tur.) - starinski mali bubanj u obliku metalne zdjele s razapetom kožom preko otvora, daulbaz.
**talambàsati** gl. nesvrš., prez. *talambàsām* - dizati veliku buku, svima davati do znanja kako se šta desilo, pretjerivati pričajući o kakvoj novosti i sl.
**tàlās** im. m. r. (grč.), g. jd. *tàlāsa*, g. mn. *tàlāsā* - val.
**talàsast** prid. (grč.), odr. v. *talàsastī* - valovit.
**talàsati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *talàsām* - dizati talase na površini vode; biti uzrok ili izazivati uzbuđenje, nemir, sekiraciju itd. kod većeg mnoštva ljudi.
**talasoteràpija** im. ž. r. (grč.) - liječenje koje se zasniva na djelovanju morske vode.
**tàlāš** im. m. r. (tur.), g. jd. *taláša* - talašika, strugotina ob. od jelova drveta.
**talàšika** im. ž. r. (tur.) - talaš, strugotina.
**tàlen(a)t** im. m. r. (grč.), g. mn. *tàlenātā* - osobiti dar za nešto, darovitost, nadarenost; osoba koja posjeduje tu osobinu, darovita osoba; starinska novčana jedinica i mjera za težinu.
**talèntīrān/tàlentovān** prid., odr. v. *talèntīrānī/tàlentovānī* - darovit, obdaren, nadaren, koji ima talenat.
**tálih** im. m. r. (tur.) - talija, sreća.
**Tâlija**[1] im. m. r. - muza.
**tàlija**[2] im. ž. r. (ar.) - talih, sreća.
**Talìjān** im. m. r. (tal.) g. jd. *Talijána*, g. mn. *Talijánā* - pripadnik talijanskog naroda, Italijan.
**talijanìzam** im. m. r., (tal.) g. jd. *talijanìzma*, g. mn. *talijanìzāmā* - posuđenica pruzeta iz talijanskog jezika.
**talìjānskī** prid. odr. v. (tal.) - koji se odnosi na Italiju, koji pripada Italiji i Talijanima.
**talijánština** im. ž. r. (tal.) - talijanski jezik; sve osobine Italije i Talijana.
**tàlilac** im. m. r., g. jd. *tàlioca*, n. mn. *tàlioci*, g. mn. *tàlilācā* - radnik zadužen za taljenje u talionici.
**taliònica** im. ž. r. - fabrika, radionica i sl. u kojima se nešto tali, topi, topionica.
**taliòničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na talionice.
**tàlīr** im. m. r. (njem.), g. jd. *talíra* - starinski srebreni novac u više evropskih zemalja.
**talìsmān** im. m. r. (ar.-perz.), *talismána* - hamajlija, predmet sa urezanim ili napisanim znakovima koji po vjerovanju donosi sreću i štiti od zla, (čarobni) zapis.
**tàlīšte** im. s. r. - temperatura na kojoj određena materija iz tvrdog prelazi u tekuće stanje, tačka taljenja, topljenja.
**táliti (se)** gl. nesvrš., prez. *tâlīm*, trp. prid. *tâljen* - topiti (se), činiti da tvar iz tvrdog stanja prelazi u tekuće.
**tàlk** im. m. r. (ar.), mn. *tàlkovi*, g. mn. *tàlkōvā* - kozmetički prah; mekani silikatni mineral koji je primjesa raznim proizvodima.
**tàlkīn** im. m. r. (ar.), g. jd. *talkína* - hodžina uputa umrlome na mezaru neposredno nakon dženaze, pošto se raziđu do tada prisutni.
**Tàlmud** im. m. r. (hebr.) - zbornik jevrejske usmene predaje, interpretacije Starog zavjeta, doslovan prevod: učenje nauka.
**tálog** im. m. r., mn. *tálozi*, g. mn. *tálōgā* - ono što se skupi na dnu posude ili čega drugog u čemu se nalazi tečnost, neotopljene čestice.
**táložēnje** gl. im. s. r. - izv. od taložiti.
**táložiti (se)** gl. nesvrš., prez. *táložī (se)* - izdvajati se iz tečnosti i padati na dno; kad se što gomila kao talog, postepeno se gomilati, skupljati kao talog.
**táložnī** prid. odr. v. - koji nastaje taloženjem.
**tàljige** im. ž. r. plur. tantum, g. mn. *tàljīgā* - kola koja vuče jedan konj.
**tàljiv** prid., odr. v. *tàljivī* - topljiv, koji se može taliti.
**tàljivōst** im. ž. r., instr. jd. *tàljivošću/tàljivosti* - osobina onoga što je topljivo, topljivost.
**táma** im. ž. r., v. jd. *tâmo* - mrak, nedostatak svjetla; doba o kojem se malo zna ili pamti; život bez radosti i lijepih trenutaka, čamotinja; neznanje, neobrazovanost, neobaviještenost, zaostalost.
**tàman** pril. (ar.) - upravo, baš tako, u pravi čas; prave, odgovarajuće veličine (npr. *taman* mu je odijelo); čak, makar,



pa baš i kad bi, sve kad bi (npr. *taman* da mi je zadnje).
**táman** prid., odr. v. *tâmnī* - bez svjetlosti, mračan, zatvorene boje, mrk, crn; tajanstven, zagonetne ćudi, bez radosti, neveseo, ojađen, turoban.
**tamániti** gl. nesvrš., prez. *tàmānīm*, trp. prid. *tàmānjen* - uništavati, iskorijenjivati nešto čega ima mnogo, npr. tamaniti komarce; prenes. šaljivo: jesti velike količine hrane.
**tàmaris** im. m. r. (lat.) - tamariska, vrsta niskog zimzelenog grma s ružičastim ili bijelim cvjetovima, metljika.
**tamàriska** im. ž. r. (lat.), dat. *tamàriski/tamàrisci* - češće: tamaris.
**tàmbura** im. ž. r. (perz.), g. mn. *tàmbūrā* - narodni muzički instrument sa žicama, svira se trzalicom.
**tambùrāš** im. m. r. (perz.) g. jd. *tamburáša*, g. mn. *tamburášā* - muzičar koji svira na tamburi; prenes. propagator, onaj koji zvučnim riječima traži istomišljenike.
**tambùrāškī** prid. (perz.) odr. v. - koji se odnosi na tamburaše, npr. tamburaški orkestar.
**tambùrāški** pril. (perz.) - na način tamburaša, kao tamburaši.
**tambùrānje** gl. im. s. r. (perz.) - izv. od tamburati.
**tambùrati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *tambùrām* - svirati tamburu; prenes. puno pričati i zamarati ponavljanjem iste priče.
**tàmburica** im. ž. r. (perz.) - dem. od tambura, mala tambura.
**tàmjan** im. m. r. (grč.) - mirisno drvo; smola tog drveta koja širi prodoran miris kada se pali, upotrebljava se za kađenje na vjerskim obredima.
**tamjànika** i. ž. r., dat. jd. *tamjànici* - vrsta stônog grožđa; majčina dušica; sorta jabuke; sorta kruške.
**tàmnica** im. ž. r. g. mn. *tàmnīcā* - zatvor, podzemne prostorije pune vlage i tame gdje osuđenici izdržavaju kaznu.
**tàmničār** im. m. r. v. jd. *tàmničāru/tàmničāre* - osoba koja je zaposlena u tamnici i čuva kažnjenike.
**támnjēnje** gl. im. s. r. od tamniti.
**támniti** gl. nesvrš., prez. *tâmnīm* - činiti šta tamnim, potamnjivati.
**támno** pril. - mračno, bez svjetla; prenes. neodređeno, nejasno, tajanstveno.
**tamnòput(an)/tàmnoput** prid. - koji pripada bijeloj rasi ali ima tamniju kožu, put.
**tamnòvati** gl. nesvrš., prez. *tàmnujēm* - izdržavati kaznu u tamnici, robijati.
**támnjeti** gl. nesvrš. prez. *támnīm* - postajati taman; prenes. padati u sjenu, u zaborav.
**tàmo** pril. - na tom mjestu.
**tàmošnjī** prid. odr. v. - koji su uvijek tamo, tu oduvijek žive.
**tàmpōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *tampóna*, g. mn. *tampónā* - komad gaze, vate i sl. u obliku valjka za zaustavljanje krvarenja, posušivanje sekreta itd.; sloj zemlje kojim se šta odvaja od čega drugog; sredstvo za izoliranje.
**tànāhan** prid. ekspr., odr. v. *tànāhnī/tànanī* - tanan, kojem je osobina da je tanak.
**tànāhno** pril. - tanano, na tanahan način.
**tànak** prid., odr. v. *tànkī*, komp. *tànjī* - koji je male širine, male debljine; prenes. oskudan, nije bogat, posan, osiromašen itd.
**tànan** prid., odr. v. *tànanī* - tanahan, nježan, profinjen, vrlo osjetljiv.
**tànano** pril. - veoma tanko; nježno, profinjeno, osjetljivo, suptilno.
**tàndara** im. ž. r. (tur.) - roštilj, prčvarnica.
**tàndara-màndara** pril. (tur.) - zbrdazdola, bez reda i smisla.
**tandàrānje** gl. im. s. r. (tur.) - izv. od tandarati.
**tandàrati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tandàrām* - tandrkati, kloparati; voziti se autom po neravnom terenu ili cesti punoj rupa.
**tàndēm** im. m. r. (engl.), g. jd. *tandéma* - bicikl sa dva sjedala i četiri pedale; prenes. dvije osobe koje složno rade, koje se u poslu odlično razumiju i slažu.
**tandr̀kānje** gl. im. s. r. (tur.-perz.) od tandrkati.
**tandr̀kati** gl. nesvrš. (tur.-perz.), prez. *tàndrčēm* - tandarati, kloparati.
**táne** im. s. r. (perz.), g. jd. *táneta* - puščano ili topovsko zrno, metak.

**tangènta** im. ž. r. (lat.) - u matem. pravac koji dodiruje krivulju u samo jednoj tački.
**tangírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *tàngīrām* - dodirnuti, dodirivati, odnositi se na što ili na koga.
**tängo** im. m. r. (šp.), g. jd. *tänga* - vrsta plesa porijeklom iz Argentine koji se pleše u paru.
**tànīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *tanína* - vrsta praha za štavljenje kože, dobiva se od kore bjelogoričnog drveća.
**tänk** im. m. r. (engl.), g. jd. *tànkovi* - spremište, rezervoar za čuvanje posebnih tekućina, npr. naftnih derivata.
**tänker/tànker** im. m. r. (engl.) - posebna vrsta broda za prevoz nafte i drugih tekućina.
**tänko** pril., komp. *tänjē* - u tankom obimu; prenes. slabo, malo, jedva.
**tankòćutan** prid., odr. v. *tankòćutnī* - osjetljiv, senzibilan.
**tankòvit** prid., odr. v. *tankòvitī* - koji je vitak i tanak.
**täntal** im. m. r. - hemijski elemenat, simbol Ta; u grčkoj mitologiji Tantal je sin Zeusa i Plute, osuđen na vječnu glad i žeđ usred obilja koje mu uvijek izmiče.
**tantijéma** im. ž. r. (fr.) - čista dobit nakon završenog posla u bankama i sl. koja se u postocima dijeli učesnicima koji imaju ugovor; naknada umjetnicima iz bruto-prihoda za izvođenje i emitovanje njihovog djela.
**tanzímāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *tanzimáta* - reforma.
**tánjiti (se)** gl. nesvrš., prez. *tânjīm* - činiti da nešto bude tanje; postajati tanje; slabiti.
**tànjīr/tànjūr** im. m. r. - plitak sud šireg ruba iz kojeg se jede.
**tànjurast** prid., odr. v. *tànjurastī* - koji ima oblik tanjira, sličan tanjiru.
**tänjūšan** prid., odr. v. *tänjūšnī* - deminutiv od tanak, tanahan, tanan.
**täpati/tápati** gl. nesvrš., prez. *täpām/tâpām* - oprezno ići po mraku.
**tàpēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *tapéta* - prostirka za pod; često u okviru izraza *staviti na tapet*, što znači uzeti u razmatranje, postaviti što kao problem.
**tapèta** im. ž. r. (grč.) g. mn. *tapétā* - materijal od papira, plastike, tkanine koji se lijepi na zidove, namještaj i sl.
**tapètār** im. m. r., (grč.) g. jd. *tapetára* - zanatlija koji presvlači namještaj tkaninom ili kožom.
**tápija** im. ž. r. (tur.) - sudski ovjeren dokument koji svjedoči o vlasničkom pravu na nekretnine.
**täpīr** im. m. r. - južnoamerička i istočnoindijska životinja srednje veličine slična svinji iz porodice lihopapkara.
**tapisèrija** im. ž. r. (fr.), g. mn. *tapisèrījā* - tkanina ručno urađena sa raznim ukrasima.
**täpkati** gl. nesvrš., prez. *täpkām* - hodati polahko sitnim koracima pri čemu se čuje lagahni zvuk gaženja po mehkoj podlozi; lupkati rukama kako bi se poravnala kakva površina.
**täpšati** gl. nesvrš., prez. *täpšēm* - lagahno prijateljski lupkati rukom koga po ramenima ili leđima.
**tàptisati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tàptišēm* – davati božanska svojstva; obožavati.
**tära** im. ž. r. (ar.-špan.) - razlika između bruto i neto težine proizvoda.
**tàrabe** im. ž. r. plur. tantum (perz.), g. mn. *tärābā* - ograda od dasaka.
**taràntula** im. ž. r. (tal.) - vrsta škorpije; vrsta otrovnog pauka.
**tarapàna/taraphàna** im. ž. r. (ar.-perz.) - radionica za kovanje novca; prenes. strah od nečeg.
**tärčin** im. m. r. (perz.) - cimet.
**tarhàna** im. ž. r. (perz.) - tijesto potkuhano sirovim paradajzom izdrobljeno u mrvice od čega se pravi istoimena čorba.
**tarífa** im. ž. r. (ar.-špan.) - službeno utvrđene cijene; popis poslova i njihova novčana vrijednost; visina carinskih dažbina.
**tàrīfnī** prid. odr. v. (ar. - špan.) - propisan tarifom, koji se odnosi na tarifu.
**tárīh** im. m. r. (ar.) - historija, povijest; hronogram, natpis sa datumom građenja ili popravaka ispisan arapskim pismom na džamijama, tekijama, mostovima.
**tàrīk/tarîkat** im. m. r. (ar.) - derviški red.
**tàrtuf** im. m. r. (tal.) - jestiva gljiva koja raste pod zemljom.



**täs** im. m. r. (ar.), n. mn. *tàsovi* - vrsta metalne zdjele posebnog oblika, npr. tasovi na vagi.
**tàslačiti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tàslačīm* - grubo tesati; prenes. imati seksualni odnos.
**taslàisati** nesvrš. (tur.), prez. *taslàišēm* - oholo se držati, praviti se važan, upinjati se.
**täst** im. m. r. - češće: punac, ženin otac.
**tastatúra** im. ž. r. (tal.) - dio pisaće mašine, kompjutera itd. na kojem se nalaze tipke za razne operacije.
**tàster** im. m. r. (tal.) - dugme koje pokreće kakav aparat, koje ga stavlja u funkciju.
**täš** im. m. r. (tur.) - kamen; pločica u igri domino.
**tàšak** im. m. r. (tur.), n. mn. *tàšci* - mošnje, testisi, muda.
**tašàksuz** prid. (tur.) - onaj koji je bez mošnji.
**tàšlihān** im. m. r. (tur.-perz.), g. jd. *tašlihána* - kameni han, tako se zvao han u Sarajevu kod hotela "Evrope", koji je izgorio 1879.
**tašīzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *tašízma* - pravac u slikarstvu kojem je glavna odlika spontano nanošenje boje na platno, a u svemu se polazi od mrlje boje iz koje proizlazi dalja razrada slike.
**tàšna/tášna** im. ž. r. (njem.) - torbica, torba, taška.
**täšt** prid., odr. v. *täštī* - sujetan, samoljubiv; osjetljiv na svoju veličinu i zasluge.
**täšta** im. ž. r. - češće: punica, ženina mater.
**tašt̀ina/täština** im. ž. r. - osobina onoga ko je tašt, sujeta.
**täšto** pril. - sujetno, samoljubivo.
**tät** im. m. r., mn. *tâti* - lopov, lupež, kradljivac.
**täta** im. m. r. hip. - otac, babo.
**tätār/tätarin** im. m. r. (tur.) - poštar, glasnik na brzu konju u Osmanskom Carstvu.
**Tätar/Tätarin** im. m. r., mn. *Tätari* - pripadnik jednog od istoimenih azijskih naroda odnosno plemena; ž. r. Tätārka.
**tâtskī** prid. - koji se odnosi i pripada tatu, lopovu.
**tâtski** pril. - na način tata, kao tat, na lopovski način.
**tautològija** im. ž. r. (grč.) - stilska figura u kojoj se jedna za drugom nižu riječi istog ili sličnog značenja radi naglašavanja i isticanja (npr. počeše *praskati, pucati*).
**tautòloškī/tautòlogījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tautologiju, koji je tautologija.
**táva/täva** im. ž. r. (perz.) - posuda sa dugom drškom za prženje; tiganj.
**tàvan** im. m. r. (tur.), g. mn. *tävānā* - prostor ispod krova na kući, potkrovlje.
**tavànica/tàvanica** im. ž. r. (tur.) - strop, plafon.
**tàvērna** im. ž. r. (tal.) - gostionica, restoran u kojem se služe primorski specijaliteti.
**tàvla** im. ž. r. (lat.) - vrsta igre za dva igrača, igra se na ograđenoj dasci tako što se na označena polja stavljaju kolutići.
**tävla** im. ž. r., g. mn. *tävlī* - štala, konjušnica.
**tavlènīk** im. m. r. (lat.), g. jd. *tavleníka*, n. mn. *tavleníci*, g. mn. *tavleníkā* - ugojen konj koji se drži u štali.
**távoriti** gl. nesvrš., prez. *távorīm* - živjeti loše jedva sastavljajući kraj s krajem, provoditi dane u svakojakoj oskudici.
**táze** prid. (perz.) - svjež, nov.
**täzbina** im. ž. r. - pripadnici ženine porodice, ženina rodbinu njenom mužu.
**te** vezn. - uz sastavne rečenice (npr. otvorila je paket, *te* počela dijeliti darove).
**teátar** im. m. r. (grč.), g. jd. *teátra* - pozorište, rjeđe: kazalište; prenes. pretvaranje, gluma, posebna vrsta ponašanja radi postizanja nekog cilja.
**teátarskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na teatar i pripada teatru, pozorišni.
**tëatrālan** prid. (grč.) odr. v. *tëatrālnī* - neprirodnog ponašanja, sa gestima kao u teatru, namješten, s pozom.
**tëatrālno** pril. (grč.), - na način kao u teatru.
**teatròlog** im. m. r.(grč.), n. mn. *teatròlozi*, dat. - instr. - lok. mn. *teatròlozima* - specijalist za teatrologiju, osoba koja se bavi teatrologijom.

**teatrològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o pozorišnoj umjetnosti i historiji.
**tèbrīk** im. m. r. (ar.), g. jd. *tebríka* - čestitanje.
**tèčāj** im. m. r., mn. *tèčajevi*, g. mn. *tèčajēvā/tečajévā* - kurs, obuka; kraći ciklus predavanja i prakse za sticanje znanja iz određenog zanimanja.
**tèčājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tečaj.
**tèčan** prd., odr. v. *tèčnī* - koji je takvog agregatnog stanja, tekući, koji teče; koji ide glatko, bez zastoja (govor, npr.); ugodan za jelo, koji se jede s dobrim tekom, s apetitom.
**tèčēnje** gl. im. s. r. od teći - sticanje imetka.
**tèčevina** im. ž. r. - zarađena, stečena imovina, ono što je ostvareno tečenjem.
**tèčno** pril. - bez teškoća, glatko; s apetitom, s tekom.
**tèći/tèći** gl. nesvrš., prez. *tèčēm* - kretati se poput tečnosti; obilno lijevati (suze); ići bez zastoja, glatko, nizati se; prenes. zarađivati, sticati imetak.
**tèdžvīd** im. m. r. (ar.), g. jd. *tedžvída* - fonetska pravila za ispravno učenje Kur'ana.
**tefèrič** im. m. r. (ar.) - provod, zabava; okupljanje naroda radi provoda, zabave, priče, ašikovanja, čašćenja.
**tefèričiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *tefèričīm* - zabavljati se u prirodi, na teferiču, uživati u promatranju prirode, ili nečeg drugog lijepog.
**tèfter** im. m. r. (grč.), g. jd. *tèftera*, g. mn. *tèftērā* - bilježnica, sveska, registar; knjiga računa; knjiga u koju trgovac zavodi dugovanja i potraživanja.
**teftèrdār** im. m. r. (grč.-perz.), g. jd. *teftedára* - u Osmanskoj Carevini ministar finansija; šef finansija jednog vilajeta.
**têg** im. m. r., mn. *tègovi* - uteg, od željeza valjkastog oblika, ob. ide uz vagu kao mjera za težinu; razg. givikt.
**tegèltija** im. ž. r. (tur.) - mehko ćebe koje se stavlja na konja ispod sedla.
**tégla** im. ž. r. (lat.), g. mn. *téglā* - staklena posuda u obliku valjka za držanje prerađenog voća i povrća, staklenka.
**tèglēćī** prid. odr. v. - odnosi se na onoga ko tegli, vuče (npr. tegleći vo).
**tègljēnje** gl. im. s. r. - izv. od tegliti.
**tègliti** gl. nesvrš., prez. *tèglīm*, trp. prid. *tègljen* - vući šta teško za sobom; prenes. raditi teške poslove, rintati, dirindžiti.
**tègljāč** im. m. r., g. jd. *tegljáča*, g. mn. *tegljáčā* - prevozno sredstvo koje služi za tegljenje, npr. brod.
**tegòba** im. ž. r. - poremećaj u radu organa; psihička nelagoda, patnja, muka, trpljenje.
**tègoban** prid., odr. v. *tègobnī* - težak, pun tegoba, nelagoda, muke, npr. život.
**tègobno** pril. - teško, nelagodno, mučno, s tegobama, na tegoban način.
**téhīr** im. m. r. (ar.), g. jd. *tehíra* - otezanje, odgađanje za poslije.
**tèhničār** im. m. r. (grč.), v. jd. *tèhničāru/tèhničāre*, instr. jd. *tèhničārom/tèhničārem* - stručnjak u nekoj tehničkoj disciplini, čovjek sa znanjem iz tehnike koje mu služi u praksi.
**tèhničkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tehniku i primjenu znanja iz tehnike.
**tèhnički** pril. (grč.) - kao u tehnici, na tehnički način.
**tèhnika** im. ž. r. (grč.), g. mn. *tèhnīkā* - skup ideja i sredstava koji služe za postizanje određenog cilja; niz metoda koje pomažu da se izvede neki konkretan posao u proizvodnji; način upotrebe materijala, mašina, instrumenata; vještina u obavljanju određenog posla.
**tehnòkrat** im. m. r. (grč.), n. mn. *tehnòkrati/tehnòkrate* - pripadnik tehnokratije, onaj koji podržava tehnokratiju.
**tehnokràtija** im. ž. r. (grč.) - rjeđe: tehnokràcija, vladavina tehničke inteligencije u privredi i ekonomiji, uređivanje društva zasnovano na znanju, iskustvu i razvojnim planovima koje predlažu najobrazovaniji.
**tehnològija** im. ž. r. (grč.) - nauka o načinima i fazama prerade sirovina u proizvodnji.
**tehnòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tehnologiju i tehnologe.
**tehnòloški** pril. (grč.) - na način tehnologije i tehnologa, kao tehnolog.



**tèīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *teína* - sastojak čaja i nekih drugih biljaka istovjetan sa kofeinom.
**tèist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *tèisti/tèiste*, g. mn. *tèīstā* - pristalica teizma.
**teìzam** im. m. r. (grč.), g. jd. *teìzma* - učenje koje tvrdi da postoji jedan Bog koji je stvorio svijet i njime upravlja.
**tëk**[1] pril. - istom (npr. tek poslije).
**tëk**[2] vezn. - pored toga, ipak, uprkos tome (npr. bio ili ne bio spreman, *tek* on je postigao zgoditak na utakmici); čim: (*tek* što je došao, morao je ponovo ići).
**têk**[3] im. m. r., češće: apetit.
**téka** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *téci*, g. mn. *tékā* - sveska, bilježnica.
**tekbíri** im. m. r. mn. (ar.) - skupno učenje (izgovaranje) po više puta "Allahu ekber" = Bog je velik, naročito za Bajram i pri učenju hatme.
**tèkija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *tèkījā* - nastamba u kojoj borave derviši i obavljaju vjerske obrede, dervišhana.
**tèklić** im. m. r. - glasnik, glasonoša, onaj koji donosi vijesti.
**tèkne** im. s. r. (tur.), g. jd. *tèkneta*, n. mn. *teknèta*, g. mn. *teknétā* - korito.
**tèkovina** im. ž. r. - dostignuće, tečevina, ono što je upornim radom i usrajnošću postignuto za korist društvene zajednice.
**tëkst** im. m. r. (lat.), mn. *tèkstovi* - lingv. niz rečenica povezanih ukupnim smislom koje su napisane ili odštampane.
**tèkstīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *tekstíla* - proizvodi dobiveni tkanjem i pletenjem; tkanina; sve što je izrađeno od određene vrste tkanine, npr. razna odjeća.
**tekstílac** im. m. r., (lat.) g. jd. *tekstílca*, g. mn. *tekstílci*, g. mn. *tèkstīlācā*, dat. - instr. - lok. mn. *tekstílcima* - stručnjak u proizvodnji i prodaji tekstila, radnik koji radi u tekstilnoj industriji, osoba koja je završila tekstilnu školu.
**tèkstīlnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na tekstil.
**tekstològija** im. ž. r. (lat.) - sistem pravila na osnovu kojih se priprema određeni tekst za objavljivanje; tumačenje teksta; prijedlozi za njegovo poboljšanje itd.
**tèkstuālno** pril. (lat.) - pomoću teksta (se izraziti), tekstom.
**tektònika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *tektònici*, g. mn. *tektònīkā* - dio gelogije koji proučava građu Zemljine kore i promjene izazvane unutrašnjim procesima.
**tèktōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tektoniku.
**tèkūćī** prid. odr. v. - tečni (o tekućini); sadašnji, savremeni, svakodnevni.
**tekùćica** im. ž. r. - voda koja teče, rijeka, potok.
**tekùćina** im. ž. r. - tečnost, materija u tečnom stanju.
**tekùnica** im. ž. r. - glodavac iz porodice vjeverica.
**télac** im. m. r., g. jd. *télca*, n. mn. *télci*, g. mn. *tēlācā* - muško tele; pejor. prenes. glupak, budala.
**tèlad** zb. im. s. r. - više telaca različitog spola zajedno.
**tèlāl** im. m. r. (ar.), g. jd. *telála*, g. mn. *telálā* - osoba koja je prije uz bubanj izvještavala narod o najnovijim vijestima, iznosila pozive, oglase; pozivar.
**teláliti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *tèlalīm* - histor. iznositi vijesti, oglašavati, pozivati na javnom mjestu, vršiti posao telala; pejor. širiti vijesti koje ne bi trebalo.
**tèle** im. s. r., g. jd. *tèleta*, mn. *tëlići*, zbir. *tèlād* - mlado goveče; prenes. osoba koja nije naročito pametna, budala, glupan.
**telèćāk** im. m. r., g. mn. *telećáka*, n. mn. *telećáci*, g. mn. *telećákā*, gat. - instr. - lok. - mn. *telećácima* - torba ukrašena telećom kožom s koje nije skinuta dlaka.
**tèlećī** prid. odr. v. - od teleta, od telećeg mesa.
**teledirigírati/telediìrigovati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *telediriìgīrām/telediìrigujēm* - upravljati na daljinu (avionom, svemirskim brodom, projektilom i sl.) pomoću instrumenata bez fizičkog dodira.
**tèlefaks/telèfaks** im. m. r. (grč.-lat.) - aparat koji prenosi slike, crteže i tekst u okviru telefonske mreže.
**telèfōn** im. m. r. (grč.), g. jd. *telefóna*, g. mn. *telefónā* - aparat pomoću kojim se u okviru telefonske mreže prenose govorne poruke na daljinu.

**telefonírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *telefònīrām* - javiti, javljati, prenijeti, prenositi poruku telefonom.
**telefònist(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *telefònisti/telefòniste* - osoba koja telefonira.
**telefonìstica/telefònistkinja** im. ž. r. (grč.) - žena telefonist.
**telèfōnskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na telefon, koji pripada telefonu.
**telègraf/tèlegraf** im. m. r. (grč.) - uređaj za prenošenje i primanje poruka na daljinu ob. pomoću Morzeovih zvučnih znakova; ustanova koja tako prenosi poruke.
**telegrafírati/telegràfisati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *telegràfīrām/telegràfišēm* - poslati telegram, javiti telegrafom.
**telegràfist(a)** im. m. r. (grč.) - poštanski službenik koji radi na tekegrafu.
**telègrafskī/tèlegrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na telegraf.
**telègrafski/tèlegrafskī** pril. (grč.) - telegrafskim putem, na telegrafski način; prenes. kratko kao telegram, najkraće.
**telègram/tèlegram** im. m. r. (grč.) - kratka poruka poslana telegrafom, brzojav.
**telekomunikácija** im. ž. r. (grč.-lat.) - prenošenje i primanje govornih i napisanih informacija na daljinu; skup raznih uređaja koji omogućavaju komunikaciju na daljinu.
**tèleks** im. m. r. (engl.) - češće: teleprinter, uređaj za prenošenje pisanih informacija na daljinu; poruka poslana teleprinterom.
**telénce** im. s. r. g. jd. *telénceta*, hip. od tele - malo tele.
**teleobjèktīv/teleòbjektīv** im. m. r. (grč.-lat.), g. jd. *teleobjektíva/telèobjektīva* - objektiv sa mogućnošću optičkog približavanja udaljenih objekata prilikom fotografisanja.
**teleològija** im. ž. r. (grč.) - filozofsko i religiozno učenje prema kojem je sve u prirodi uređeno sa određenom svrhom i svaki razvoj ostvaruje unaprijed određene ciljeve.
**telèpat(a)** im. m. r. (grč.), n. mn. *telèpati/telèpate*, g. mn. *telèpātā*, dat. - instr. - lok. mn. *telèpatima/telèpatama* - onaj koji se bavi telepatijom.
**telepàtija** im. ž. r. (grč.) - naziv za mogućnost komuniciranja sa drugom osobom pomoću duševnih procesa; saznavanje predstava, misli, osjećaja druge osobe bez sporazumijevanja jezikom i posredovanja sluha, vida, dodira; javljanje iste misli kod dvije osobe koje su udaljene.
**telèpatskī** prid. odr. v. (grč.)- koji se odnosi na telepate i telepatiju.
**telèpatski** pril. (grč.) - na način telepatije.
**teleprìnter** im. m. r. (grč.-engl.), g. jd. *teleprìntera*, g. mn. *teleprìntērā* - telekomunikacijski uređaj za odašiljanje i primanje pisanih poruka, teleks.
**telèskop/tèleskop** im. m. r. (grč.) - optička naprava za posmatranje nebeskih tijela.
**tèletina** im. ž. r. - meso od teleta.
**telèvīzija** i **televízija** im. ž. r. (grč.-lat.) - prenošenje živih slika i govora na daljinu pomoću telekomunikacijskih uređaja i posredstvom elektromagnetskih valova; ustanova koja stvara i prenosi televizijski program.
**telèvīzījskī/televízījskī** prid. odr. v. (grč. - lat.)- koji se odnosi na televiziju i na ono čime se takva ustanova bavi.
**telèvīzor** im. m. r., (grč.-lat.), g. jd. *telèvīzora*, g. mn. *telèvīzōrā*- elektronski aparat sa ekranom koji prima sliku i govor koji odašilje televizijski predajnik, televizijski prijemnik.
**tèljēnje** gl. im. s. r. od teliti se.
**tèliti se** gl. nesvrš., prez. *tèlī se*, trp. prid. *tèljen*, pril. sadaš. *tèlēći se* - rađati tele (krava); prenes. mučiti se, patiti se, raditi sporo.
**têlva/tèlva** im. ž. r. (tur.) - talog od kuhane kahve.
**téma** im. ž. r. (grč.) - predmet o kojem se govori, ono što treba pismeno obraditi; dio muzičke kompozicije koji služi kao osnova za varijacije; u vezanom tekstu (diskursu) pripremni dio rečenice, ono što je poznato i na čemu nije težište koje je na remi, obavijesni subjekat.
**temàtika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *temàtici* - niz pitanja i problema vezanih za određeno područje, npr. u nauci, umjetnosti, politici i dr.



**tèmbr** im. m. r. (fr.) - osobito svojstvo, boja glasa, tona karakteristična za svaki glas ili instrument.
**tèmelj** im. m. r. (grč.), g. jd. *tèmelja/temèlja*, n. mn. *tèmelji/temèlji*, g. mn. *tèmēljā/teméljā* - osnova, baza, funda ment; čvrst oslonac na kojem se nešto gradi; donji dio građevine; prenes. ono na čem je nešto zasnovano, ono što je bitno, na čemu nešto počiva.
**teméljac** im. m. r. (grč.), g. jd. *teméljca*, g. mn. *tèmēljācā* - kamen kojim se obilježava početak gradnje; prenes. ono što je najbitnije u nečemu, temelj, osnova.
**tèmēljan** prid., odr. v. *tèmēljnī* - koji pripada temelju.
**temèljit** prid. (grč.), odr. v. *temèljitī* - sistematičan, sistemski, koji ne izostavlja ni jednu pojedinost, koji radi sve od temelja.
**temèljēnje** gl. im. s. r. (grč.) od temeljiti.
**temèljiti/tèmeljiti (se)** gl. nesvrš., prez. *temèljīm/tèmeljīm (se)* - polaziti od nečeg šta je bitno, uzimati što kao osnovu; zasnivati se na nečemu, polaziti od čega.
**temèljito/tèmeljito** pril. (grč.) - čvrsto, snažno, na temeljit način.
**tèmeljitōst/temèljitōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *tèmeljitošću/temèljitošću* i *tèmeljitosti/temèljitosti* - svojstvo onoga što je temeljito, osobina onoga koji je temeljit; ono što je zasnovano bez izostavljanja ijedne pojedinosti.
**tèmpera** im. ž. r. (tal.) - boja koja se koristi u slikarstvu; vrsta tehnike u slikarstvu; slika izrađena takvim bojama.
**temperàmen(a)t** im. m. r. (lat.), g. jd. *temperàmenta* - ćud, narav, priroda nekog čovjeka na osnovu kojih se ponaša u raznim životnim prilikama, brzina i jačina osjećanja, stepen emocionalne uzbuđenosti.
**temperamèntan/temperàmentan** prid. (lat.), odr. v. *temperàmentnī* - koji brzo i živo reaguje, koji ima temperamenta.
**temperamèntno/temperàmentno** pril. (lat.) - na temperamentan način, s temperamentom.
**temperatúra** im. ž. r. (lat.) - vrućina, toplina, stanje tijela i materija izraženo jedinicama mjere na termometru; vrućica, znak bolesti organizma.
**tèmperatūrnī/temperàtūrnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na temperaturu.
**tempírānje** gl. im. s. r. od tempirati.
**tempírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *tèmpīrām* - odrediti ili određivati da se šta dogodi u pravi momenat; namjestiti ili namještati upaljač eksploziva.
**tèmiz** prid. (tur.) - čist.
**templári** im. m. r. mn. (lat.) - srednjovjekovni katolički red vitezova osnovan da bi štitio hodočasnike na Kristov grob.
**tèmpo** im. m. r. (tal.) - brzina kojom se vrši neka radnja; brzina kojom se izvodi neko muzičko djelo.
**tèmre** im. s. r. (tur.), g. jd. *tèmreta* - koplje; držak od bajraka.
**tên** im. m. r. (fr.) - boja i kvalitet kože lica.
**tendéncija** im. ž. r. (lat.) - namjera, cilj, težnja, stremljenje, sklonost ka nečemu; često prikrivena misao koja se proteže kroz cijelo izlaganje.
**tèndeciōznī** prid. odr. v. (lat.) - namjerni, ciljani, koji se odnosi na tendenciju.
**tèndeciōzno** pril. (lat.) - s namjerom, s ciljem; na tendenciozan način.
**tènder** im. m. r. (engl.) - neposredno uz lokomotivu prikopčan vagon sa zalihama vode i goriva; uopće: ono što je čemu priključeno, dodano; u novije vrijeme raspisani oglas za one koji nude izvedbu radova.
**tendírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *tèndīrām* - imati sklonost prema čemu, stremiti, težiti.
**têndžera/tèndžera** im. ž. r. (tur.), g. mn. *tèndžērā/têndžērā* - duboka posuda od bakra bez drške.
**tenèće** im. s. r. (perz.), g. jd. *tenèćeta* - pleh, lim.
**tènef** im. m. r. (ar.) - konopac, uže; konac.
**tènis/ténis** im. m. r. (engl.) - sport u kojem se reketima loptica prebacuje preko mreže.
**tenìsāč/tenìsēr** im. m. r. g. jd. *tenisáča/teniséra*, v. jd. *tènisāču/tènisēru* - obično tenìsēr, sportista koji igra tenis.
**tenìsērka/tenisàčica** im. ž. r. (engl.), dat. jd. *tenìsērki*, g. mn. *tenìsērkī* - ona koja se bavi tenisom

**tënk** im. m. r. (engl.), mn. *tënkovi/tènkovi* - vojno motorno vozilo na gusjenicama sa topom i mitraljezima instaliranim na kupoli.

**tènkist(a)** im. m. r., g. jd. *tènkistē*, n. mn. *tènkisti/tènkiste* - vojnik koji je član posade tenka.

**tënkovskī/tènkovskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tenk ili je sastavljen od tenkova (npr. tenkovska jedinica).

**tènōr** im. m. r. (tal.), g. jd. *tenóra*, g. mn. *tenórā*- muz. najviši muški glas; pjevač sa takvim glasom.

**tènōrskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na tenor i tenore.

**tènōrski** pril. (lat.) - na način tenora, kao tenor.

**tènzija** im. ž. r. (lat.) - stanje sa nagomilanim raznim negativnostima koje brzo mogu dovesti do najgoreg.

**teokràtija/teokràcija** im. ž. r. (grč.) - uređenje u kojem crkva ima i političku vlast; državno uređenje u kojem svjetovna i crkvena vlast nisu odvojene.

**teòlog** im. m. r. (grč.), n. mn. *teòlozi*, dat.-instr.-lok. mn. *teòlozima* - osoba koja se bavi teologijom, stručnjak za teologiju, bogoslov.

**teològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja nastoji sistematizirati religiozne dogme i vjerovanja; visokoškolska ustanova u kojoj se školuju budući svećenici; bogoslovija, bogoslovlje.

**teòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na teologiju.

**teòloški** pril. (grč.) - na način teologa, kao teolog.

**teoréma** im. ž. r. (grč.), g. mn. *teorémā* - tvrdnja u nauci zasnovana na određenim pretpostavkama pa se mora objasniti izvođenjem dokaza, tvrdnja koja se može izvesti iz već dokazanih stavova.

**teorètičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *teorètičāra*, g. mn. *teorètičārā* - obrazovana osoba koja se bavi teorijama, koja uspostavlja teoriju.

**teorètisati/teoretizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *teorètišēm/teoretizīrām* - uspostavljati, izgrađivati i iznositi teoriju; baviti se čime na suviše apstraktan način.

**tèoretskī/teòretskī** prid. odr. v. (grč.) - teorijski, koji se odnosi na teoriju, koji uvodi u teoriju, koji je preuzet iz knjiga, apstraktan, knjiški.

**tèōrija/tèorija** im. ž. r. (grč.) - logički uopćeno znanje, iskustvo, spoznaja, osnovni naučni pojmovi posmatrani uopćeno nasuprot pojedinačnim primjerima iz prakse; sistem ideja i sistematsko izlaganje tih ideja; naučno tumačenje zakonitosti u prirodi i društvu; temeljni pojmovi neke discipline.

**teòrījski** prid. odr. v. - teoretski.

**teozòfija** im. ž. r. (grč.) - nauka o intuitivnoj spoznaji Boga, o direktnoj vezi između Boga i čovjeka.

**teòzof** im. m. r. (grč.) - osoba koja se bavi teozofijom.

**teòzofskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na teozofiju.

**teòzofski** pril. (grč.) - na način teozofa, kao teozof.

**tèpa** im. ž. r. (tur.) - brežuljak, uzvisina; tako se zove jedna pijaca u Mostaru.

**tèpānje** gl. im. s. r. od tepati.

**tèpati** gl. nesvrš., prez. *tèpām* - izgovarati riječi kao dijete kad počinje govoriti; govoriti kome odmila, nježno, tepajući.

**tèpav** prid., odr. v. *tèpavī* - osobina onoga koji tepa.

**tèpih** im. m. r. (njem.), n. mn. *tèpisi*, g. jd. *tèpiha*, g. mn. *tèpīhā*, dat.-instr.-lok. mn. *tèpisima* - prostirač, prostirka za pod, ćilim, sag.

**tèpsija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *tèpsījā* - okrugli bakreni ili emajlirani sud, veća plitka posuda za pečenje hljeba, pita i dr. hrane.

**terakòta** im. ž. r. (tal.) - pečena glina kao materijal; crvenkastožuta boja pečene gline.

**terapèut** im. m. r. (grč.), g. jd. *terapèuta*, g. mn. *terapèūtā* - zdravstveni radnik koji provodi terapiju na bolesniku.

**teràpija** im. ž. r. (grč.) - liječenje bolesti određenom metodom, npr. fizikalna terapija.

**teràsa** im. ž. r. (fr.) - otkriven ili pokriven dio zgrade povezan vratima sa ostalim dijelovima; prirodno, djelovanjem voda, nastale ravne površine u prirodi uz obalu rijeke, mora i sl.

**teràsast** prid. (fr.), odr. v. *teràsastī* - terase poređane kao stepenice.



**terávija** im. ž. r. (ar.) - noćna ramazanska molitva od 20 rekata, koja se klanja zajedno sa jacijom.

**terázije/terèzija** im. ž. r. (tur.) - vaga, kantar; terazije se zove i rezervoar iz koga se voda razvodi pa je po tome dobio naziv jedan trg u Beogradu gdje je za osmanske vlasti bio rezervoar.

**terbijèsuz** im. m. r. (ar.-tur.) - neodgojen čovjek, prostak.

**tèrca** im. ž. r. (tal.) - u muz. treći stepen ljestvice, interval između prvog i trećeg tona na bilo kojem stupnju muz. skale, ljestvice.

**tèrcijār** im. m. r. (lat.) - kenozoik, treće doba u razvoju Zemlje.

**tèrcijārnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na tercijar, treći po redu.

**tèredža** im. ž. r. (ar.) - kalup, model na osnovu kojeg se što izrađuje (cipele, nakit i sl.).

**tèrēn** im. m. r. (fr.), g. jd. *teréna*, g. mn. *terénā* - zemljište određeno po nekoj izrazitoj osobini, npr. šumovit teren; igralište; mjesto gdje se vrše istraživanja; odredište gdje se upućuju radnici radi posla.

**terénac** im. m. r. (fr.), g. jd. *terénca*, n. mn. *terénci*, g. mn. *tèrēnācā*, dat.-instr.-lok. mn. *teréncima* - radnik koji obavlja posao na terenu izvan mjesta prebivališta.

**tèrēnskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na teren, npr. terenski rad.

**tèret** im. m. r., g. mn. *tèrētā* - ono što je teško za nošnje, što je natovareno na vozilo; breme; prenes. tegoba, teškoća, briga, obaveza, ono što pritišće dušu.

**tèretnī** prid. odr. v. - koji je težak, koji jako opterećuje; koji se odnosi na teret; koji prenosi, prevozi ili vuče teret.

**terètnjāk** im. m. r., g. jd. *teretnjáka*, n. m. mn. *teretnjáci*, g. mn. *teretnjákā* - sredstvo koje služi za prevoz tereta.

**terèvēnka** im. ž. r. (tur.) dat. jd. *terèvēnci*, g. mn. *terèvēnkī* - bučno veselje, zabava; pijanka; orgijanje.

**terezìjānskī** prid. (grč.) odr. v. - odnosi se na doba vladavine carice Marije Terezije.

**terìjēr** im. m. r. (engl.) - vrsta lovačkog psa.

**terìtōrīj** im. m. r. i **terìtōrija** ž. r. (lat.) - geografsko područje obuhvaćeno granicama države ili određeno prirodnim svojstvima.

**tèritorijālnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na teritoriju, koji je obuhvaćen teritorijom.

**terlèma** im. ž. r. (tur.) - vrućica, tifus.

**terluci** im. m. r. **i tèrluke** im. ž. r. mn. (tur.), g. mn. *tèrlūkā* - ženske papuče po licu izvezene zlatom, srebrom ili svilom; nazuvci, obojci.

**tèrmālnī/tèrmālnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na prirodni izvor tople vode.

**têrme** im. ž. r. plur. tantum (grč.) - prirodni izvori tople vode, vruća vrela.

**tèrmičkī** prid. odr. v. (grč.) - toplinski, koji se odnosi na termiku.

**tèrmīn** im. m. r. (lat.), g. jd. *termína*, g. mn. *termínā* - naučni ili stručni naziv za određeni pojam, riječ koja tačno određuje određenu pojavu u nauci, tehnici, umjetnosti itd.; rok, određeno vrijeme kada treba nešto uraditi.

**termìnāl** im. m. r. (tal.), g. jd. *terminála* - stanica u zračnom, željezničkom ili autobuskom saobraćaju gdje se primaju putnici; postrojenja za utovar i istovar robe; mjesto obrade elektronskih podataka.

**termìnātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji ograničava, koji postavlja među; granica između osvijetljene i neosvijetljene strane planete Marsa; prenes. onaj koji sve uništava.

**terminològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - skup termina kojima se obilježavaju pojmovi u okviru određene nauke, struke, djelatnosti i sl.; nazivlje.

**tèrmīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *termita*, mn. *termíti*, g. mn. *termítā* - duguljasti insekti jakih vilica, žive u zajednici i prave štetu grizući drvene dijelove brodova, namještaja i sl.

**tèrmofōr/termòfōr** im. m. r. (grč.), g. jd. *tèrmofōra/termofóra* - predmet od gume koji napunjen vodom služi za zagrijavanje tijela.

**tèrmometar/tèrmometar** im. m. r. (grč.), g. jd. *tèrmometra/tèrmometra*, g. mn. *tèrmometārā/tèrmometārā* - toplomjer,

sprava za mjerenje temperature tijela, zraka itd.

**tèrōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *teróra* - nasilje iz političkih razloga, izazivanje straha, užasa najčešće poturanjem eksplozivnih naprava pri čemu obično stradaju nedužni.

**teròrist(a)** im. m. r. n. mn. *teròristi/ teròriste* - osoba koja terorom želi postići političke ciljeve; koja vrši nasilje i zastrašuje.

**teròristkinja i teròristica** im. ž. r. - žena terorist.

**terorìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *terorìzma* - vršenje nasilja i zastrašivanja u političke svrhe; vladavina uz pomoć terora; uništavanje protivnika najokrutnijim metodama (ubijanje, masakr, ugnjetavanje).

**terorizírati/teròrisati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *terorìzīrām/teròrišēm* - vršiti teror nad nekim.

**terpèntīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *terpentína* - smola koju luči crnogorično drvo, služi kao sirovina u proizvodnji lakova i boja.

**tèrs** im. m. r. (tur.), n. mn. *tèrsovi* - osoba naopake, pogane naravi, onaj koji je nepopustljiv, nemilosardan i na svoju ruku.

**tèrzija** im. m. r. (perz.), g. mn. *tèrzījā* - krojač.

**terzìluk** im. m. r. (perz.-tur.), n. mn. *terzìluci* - krojački zanat.

**tèsār/tȅsār** im. m. r., g. jd. *tesára/tȅsāra*, v. jd. *tȅsāru/tȅsāre* - drvodjelac, onaj koji drvo obrađuje tesanjem.

**tèsānje/tȅsānje** gl. im. s. r. - izv. od tesati.

**tèsati** gl. nesvrš., prez. *tȅšēm* - obrađivati drvo tesarskom sjekirom i drugim alatom; prenes. mnogo raditi sa nekim kako bi se uklopio u životne tokove, usvršavati šta kako bi poslužilo svrsi itd.

**tésir** im. m. r. (ar.), g. jd. *tésira* - djelovanje, uticaj; muka, briga, tegoba nakon primljene loše vijesti.

**tèslīm** im. m. r. (ar.), g. jd. *teslíma* - predaja; kao pravni termin: predaja objekta u vlasništvo, u posjed najpovoljnijem ponuđaču.

**teslímiti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *tèslīmīm* - predati (se).

**tèspīh** im. m. r. (ar.), g. jd. *tespíha* - brojanica kod muslimana sa nanizana 33 zrna.

**tȇst** im. m. r. (engl.), n. mn. *tèstovi* - obično pismena provjera znanja; u nauci pokus koji pomaže da se donese konačni sud o određenim zakonitostima.

**testàment** im. m. r. (lat.), g. mn. *testàmenātā* - oporuka.

**testèra** im. ž. r. (perz.), g. mn. *testérā* - pila, žaga.

**testèrati** gl. nesvrš. (perz.), prez. *testèrām*, trp. prid. *tèsterān* - pilati, rezati testerom.

**tèstija** im. ž. r. (perz.) - glineni sud za vodu sličan bardaku; vrč.

**testírānje** gl. im. s. r. (engl.) od testirati.

**testírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.), prez. *tèstīrām* - ispitivati, provjeravati znanje pomoću testa.

**tȅstis** im. m. r. (lat.), mn. *tȅstisi* - muška polna žlijezda, jaje, lijevo ili desno mudo.

**tèškāš** im. m. r., g. jd. *teškáša* - teška kategorija u borilačkim sportovima (bokser, hrvač).

**tȇško** pril., komp. *tȅžē* - s naporom, s teškoćom, mučno.

**teškòća** im. ž. r. - neprilika, smetnja, nezgoda, teško stanje; ono što ne dozvoljava normalan život, rad, obavljanje neke radnje itd.

**tèta/tȅta/téta** im. ž. r., hip. - svaka za dijete starija žena u zreloj dobi prije starosti; nepoznata žena; tetka.

**tétak** im. m. r. - tetkin muž.

**tȅtanus/tètanus** im. m. r. (grč.) - teška zarazna bolest uzrokovana bacilom koji može biti u zemlji, pijesku, stajskom đubretu, manifestuje se grčenjem, pa se u narodu zove zli grč.

**tetíva** im. ž. r. g. mn. *tetívā* - veza na luku za odapinjanje strijela; vezivno tkivo mišića i kostiju koje omogućuje pokretljivost zglobova; u mat. duž koja spaja dvije tačke krivulje.

**tȅtka** im. ž. r. v. jd. *tȅtka*, g. mn. *tȅtākā/tȅtkī* - očeva ili majčina sestra.

**tètošēnje** gl. im. s. r. od tetošiti.

**tètošiti** gl. nesvrš., prez. *tètošīm* - biti brižan, nježno se brinuti o kome, ugađati mu; milovati, maziti.



**tetovírānje** gl. im. s. r. (tahit.) - izv. od tetovirati.

**tetovírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl. *tatoo* iz tahit. *tatau*), prez. *tetòvīrām* - ucrtavati ubodima igle bojom neizbrisive crteže i dr. u kožu.

**tetrèika/titrèika** im. ž. r. (tur.) - trepetljika, ženski nakit koji treperi.

**tȅtrijeb** im. m. r., mn. *tȅtrijebi* - šumska ptica iz porodice kokoški.

**tetùrānje** gl. im. s. r. od teturati.

**tetùrati** gl. nesvrš., prez. *tetùrām* - hodati teturajući, jedva se održavati na nogama, posrtati.

**tevećèli** prid. (ar.-tur.) - naivan, luckast, subu-dalast.

**tevećèlija** im. m. r. (ar.-tur.) - naivčina; luckast, subudalast čovjek.

**tevećèlijast** prid. (ar.-tur.), odr. v. *tevećèlijastī* - tevećeli, naivan, luckast.

**tèvhīd** im. m. r. (ar.) - vjerovanje ujednog Boga; molitva za mrtve kod muslimana koja se sastoji u grupnom učenju na dan kad je dženaza, nakon sedam dana, četerdeset dana, na pola godine i na godinu.

**téza** im. ž. r. (grč.), g. mn. *tézā* - postavka koju treba dokazati; bitna mjesta u izlaganju; privi stepen Hegelove trijade: teza - antiteza - sinteza; doktorska disertacija; nenaglašeni dio sloga, suprot. od arza.

**tézga/tèzga/tȅzga** im. ž. r. (perz.), dat. jd. *tȅzgi*, g. mn. *tȅzgī* - sto na pijaci ili u prodavnici, pult, banak; prenes. dodatna zarada mimo redovne plaće.

**tezgárēnje** gl. im. s. r. od tezgariti.

**tezgáriti** gl. nesvrš., prez. *tèzgārīm* - zarađivati radeći prekovremeno pored stalnog radnog odnosa.

**tèzgere** im. ž. r. plur. tantum (perz.), g. mn. *tȅzgērā* - nosiljka za materijal (kamen, cigla, malter itd.), traglje, tragače.

**téža** im. ž. r. - gravitacija, Zemljina teža, privlačna sila Zemlje.

**tèžāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na težake.

**tèžāčki** pril. - kao težak, na težački način.

**tèžāk** im. m. r., mn. *težáci*, g. jd. *težáka*, g. mn. *težákā* - zemljoradnik, poljoprivrednik; radnik nadničar.

**téžak** prid., odr. v. *tȇškī*, komp. *tȅžī* - kojem je osobina velika težina, supr. od lagan; prenes. nepodnošljiv, mučan, naporan; složen, zamršen, komplikovan; izražen u velikoj mjeri.

**težìna** im. ž. r. - vrsta sile izražena odgovarajućom mjerom; ono što ima važnost, vrijednost, na čemu je težište; težak osjećaj, muka, mučnina, gađenje.

**tèžīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na težinu.

**tȅžīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na težište, koji se nalazi u težištu, koji prolazi kroz težište.

**tȅžīšte** im. s. r. - ono najvažnije, najbitnije, što je srž, bit, centar, središte; fiz. tačka zamišljene rezultante svih težina pojedinih dijelova tijela, odnosno rezultante sila koji djeluju na tijelo.

**téžiti** gl. nesvrš., prez. *téžīm* - biti težak, imati težinu; prenes. stremiti, nastojati dostići neki cilj; osjećati privlačnost prema kome ili čemu.

**téžnja** gl. im. ž. r. - želja za ostvarenjem nekog cilja, nastojanje, stremljenje.

**tî** lič. zamj., g. jd. *tȅbe*, dat. *tȅbi/ti*, akuz. *tȅbe/te*, instr. *tȍbōm*, lok. *tȅbi* - drugo lice jednine (*ti* čitaš).

**tȉcalo** im. s. r., n. mn. *tȉcala*, g. mn. *tȉcālā* - pokretljiv organ kod životinja kojim dodiruju ili hvataju, pipak.

**tícati (se)** gl. nesvrš., prez. *tȋčēm* - dodirivati; odnositi se na koga ili šta.

**tiflològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem sljepila i načina života slijepih.

**tȉftik** prid. (ar.) - potpuno iscijepan, raspadnut.

**tȉftīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *tiftína* - gusta pamučna tkanina.

**tȉfus** im. m. r. (grč.) - vrsta teške zarazne bolesti praćene visokom temperaturom.

**tȉfusnī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tifus.

**tìgānj/tíganj** im. m. r. (grč.), g. jd. *tìgnja* - tava.

**tȉgar** im. m. r. (grč.), g. jd. *tȉgra*, n. mn. *tȉgrovi* - divlja zvijer iz porodice mačaka.

**tȉgrast** prid. (grč.), odr. v. *tȉgrastī* - nalik na tigrovu kožu.

**tȉgrov** prid. odr. v. (grč.) - koji pripada tigru, koji je od tigra.

**tìgrovskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tigrove, koji je kao kod tigra, koji pripada tigrovima.
**tìgrovski** pril. (grč.) - na način tigra, kao tigar.
**tȉh** prid., odr. v. *tȉhī*, komp. *tȉšī* - nečujan, koji ne pravi buku, prigušen; miran, koji nije svadljiv, blag, umjeren.
**tȉho** pril. - nečujno, bez buke, mirno.
**tijára** im. ž. r. (grč.) - pokrivač za glavu asirskih i persijskih vladara; papina trostrana kruna.
**tȉjek** im. m. r., češće: tok.
**tȉjelo** im. s. r., mn. *tȉjela/tjelèsa*, g. mn. *tȉjelā/tjelésā* - svi organi čovjeka ili životinje; predmet u prostoru; organ vlasti, služba; u mat. dio prostora omeđen ploham.
**tijèsan** prid., odr. v. *tȉjesnī*, komp. *tjȅšnjī* - uzak, sa manje prostora nego što treba, npr. tijesan sokak, tijesna cipela, premale širine u odnosu na druge predmete.
**tijèsno** pril. - usko; prenes. oskudno, nedovoljno.
**tȉjesto** im. s. r., n. mn. *tȉjesta*, g. mn. *tȉjestā* - s vodom potkuhano brašno pripremljeno za spravljanje hljeba i dr.
**tȉk**[1] im. m. r. - veoma čvrsto drvo za izgradnju brodova i namještaja; bot. indijski hrast.
**tȉk**[2] pril. - za pojačavanje značenja blizine uz prijedlog (npr. tik do mene).
**tìket/tìkēt** im. m. r. (engl.) - listić u nagradnim igrama, u lotu, sportskoj prognozi.
**tìkovina** im. ž. r. - tikovo drvo kao materijal za gradnju.
**tȉkva** im. ž. r., g. mn. *tȉkāvā/tȉkvī* - jednogodišnja vrtna biljka i plod te biljke; bundeva, buča.
**tìkvan** im. m. r. - osoba male pameti, praznoglava osoba, glupan.
**tȉkvast** prid., odr. v. *tȉkvastī* - sličan obliku i ukusu tikve.
**tȉkvica** im. ž. r. g. mn. *tȉkvīcā* - mala tikva.
**tȉkvice** im. ž. r., dem. i hip. od tikva - male tikve koje se mogu pripremati na razne načine (up. punjene tikvice).
**tikvùrina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika tikva.
**tȉlda** im. ž. r. (šp.) - izvijeni znak (~) kojim se pokazuje ponavljanje odrednice u rječniku.
**tȉlī/tȉlī** riječca za pojačavanje, za tili čas.
**tìlsum** im. m. r. (ar.) - mađijska tajna; izgovor, znak, crtež i sl. kojim se čuva kakva tajna.
**tȋm** im. m. r. (engl.), n. mn. *tȉmovi* - grupa stručnjaka okupljenih u zajedničkom projektu, poslu, zadatku; sastav sportske ekipe.
**timárēnje** gl. im. s. r. (perz.) od timariti.
**timáriti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *tìmārīm* - hraniti i čistiti konja, njegovati ga češagijom i četkom.
**tȉmbar** im. m. r. (fr.) - tembr.
**tȉmijan/tàmijan** im. m. r. - biljka poznata pod nazivom majčina dušica.
**tȉmor** im. m. r. (lat.) - krš, stijena, kamenjar; gusta i velika šuma.
**tȉmpan** im. m. r. (grč.) - vrsta bubnja koji se sastoji od bakrenog dijela prekrivenog napetom kožom, talambas.
**tȋmskī** prid. odr. v. (engl.) - koji se odnosi na tim.
**tȋmski** pril. - na način kako radi tim.
**tinéjdžeri/tìnejdžer** im. m. r. (engl.) - vrijeme života muške ili ženske osobe od trinaeste do devetnaeste godine života.
**tinktúra** im. ž. r. (lat.) - lijek ili kozmetičko sredstvo u tečnom stanju od biljaka drugih tvari, otopina u alkoholu.
**tȋnta** im. ž. r. (tal.), g. jd. *tȋntē*, n. mn. *tȋnte*, g. mn. *tȋntī* - najčešće plave boje tekućina za pisanje perom, mastilo, crnilo, murećep.
**tìntārnica** im. m. r. (lat.) - bočica u kojoj se drži tinta, u koju se umače pero prilikom pisanja.
**tìnjalica** im. ž. r. - elektronska cijev ispunjena gasom koja svijetli i pri slabom naponu struje.
**tìnjānje** gl. im. od tinjati.
**tìnjati** gl. nesvrš., prez. *tìnjā* - gorjeti ispod pepela bez plamena; slabo svijetliti.
**tȋp** im. m. r. (grč.), dat. jd. *tȋpu/típu*, n. mn. *típovi* - ono što je zajedničko srodnoj grupi predmeta i pojava; model, obrazac; izraziti predstavnik određene vrste; biol. podvrsta u svrstavanju organizama, živih bića; prenes. pejor. sumnjiv čovjek, prepredenjak, čudak.
**tìpičan/tìpičan** prid. (grč.), odr. v. *tìpičnī/tìpičnī* - koji pripada istom tipu, koji ima nešto opće i zajedničko mnogima, karakterističan, primjeran.
**tìpično/tìpično** pril. (grč.) - na tipičan način, u tipičnom obliku.
**tìpičnōst/tìpičnōst** im. ž. r. (grč.), instr. jd. *tìpičnošću/tìpičnošću* i *tìpičnosti/tìpičnosti* - karakteristična osobina, svojstvo onoga što je tipično.
**tìpik** im. m. r. (grč.), g. jd. *tìpika*, mn. *tìpici*, g. mn. *tìpīkā* - pravilo o bogosluženju u pravoslavnim crkvama, pravilnik o životu monaha u manastirima.
**tipizácija** im. ž. r. (grč.) - grupisanje prema određenim tipovima, prema bitnim svojstvima, obilježjima.
**tipìzīrān** prid. (grč.), odr. v. *tipìzīrānī* - uređen tako da pripada određenom tipu, izraziti predstavnik kakve skupine.
**tipizírati** gl. svrš. i nesvrš. (grč.), prez. *tipìzīrām* - srediti, sređivati, uređivati šta prema željenom tipu, svojstvima; svesti/svoditi na jedan tip.
**tȉpka** im. ž. r., dat. jd. *tȉpci/tȉpki*, g. mn. *tȉpkī* - dirka, pokretna pločica, npr. na klaviru, pisaćoj mašini i sl.
**tȉpkāč** im. m. r., g. jd. *tipkáča*, g. mn. *tipkáčā* - češće: daktilograf; ž. r. tipkàčica - češće: daktilografkinja.
**tȉpkati** gl. nesvrš., prez. *tȉpkām* - pisati na uređaju koji ima tipke (kompjuter, pisaća mašina).
**tipògraf** im. m. r. (grč.) - slovoslagač, radnik grafičar u štampariji u kojoj se na starinski način štampaju knjige.
**tipològija** im. ž. r. (grč.) - naučna disciplina koja proučava tipove, svrstavanje i klasifikacije tipova.
**tipòloški** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tipologiju.
**tȉpovati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *tȉpujēm* - prognozirati, predviđati uspjeh ekipa u sportskoj prognozi.
**tȋpskī** prid. odr. v. (grč.) - usklađen prema jednom tipu, tipičan.
**tȋpski** pril. (grč.) - tipično, na tipski način, prema određenom tipu.
**tiráda** im. ž. r. (fr.) - duga, često neprijatna priča ob. u povišenom svađalačkom tonu; puno riječi koje malo kazuju.
**tirànija** im. ž. r. (grč.) - vladavina tirana, nasilje, okrutnost, ugnjetavanje, zlostavljanje.
**tìranin** im. m. r. (grč.), mn. *tìrani* - vladar koji provodi vlast punu samovolje, nasilja, ne obazirući se na zakon; onaj koji se grubo, okrutno, nemilosrdno i bezobzirno odnosi prema nižima, mlađima.
**tirànisati/tiranizírati** gl. nesvrš. (grč.), prez. *tirànišēm/tiranìzīrām* - provoditi tiraniju, postupati kao tiranin, vladati na tiranski način.
**tìranskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na tirane i tiraniju.
**tìranski** pril. (grč.) - na način tiranina i tiranije.
**tìrāž** im. ž. r. (fr.), g. jd. *tiráža* - broj odštampanih primjeraka knjiga, novina, časopisa i sl.; naklada.
**tìrāžnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na tiraž.
**tìrit** im. m. r. (ar.), g. mn. *tìrītā* - nadjev za pitu od sira, mesa i sl. koji se stavlja u jufke; smjesa od izdrobljenog tijesta zamiješanog s maslom i jajima koja se sa samljevenim orasima stavlja u baklavu.
**tìrkīz** im. m. r. (fr.), g. jd. *tirkíza* - neproziran dragulj plave, plavozelene i zelene boje.
**Tìrōl** im. m. r. - planinsko područje u zap. Austriji i sjevernoj Italiji.
**tȉsa** im. ž. r. - planinsko četinarsko drvo.
**tȉsak** im. m. r. (češ.) - štampa, tehnika umnožavanja tekstova pomoću štamparskih strojeva; dnevne novine.
**tìskanica** im. ž. r. - obrazac, formular; ono što se poštom otprema po posebnim pravilima; štampane stvari.
**tìskār** im. m. r. - vlasnik tiskare, štampar.
**tìskara** im. ž. r. - štamparija, preduzeće koje se bavi štampanjem.
**tiskārskī** prid. - koji se odnosi na tiskare, tiskanje.
**tiskárstvo** im. s. r. - djelatnost, tiskarski zanat, štamparstvo.
**tȉskānje** gl. im. s. r. izv. od tiskati.
**tȉskati** gl. nesvrš., prez. *tȉskām* - štampati; gurati se, utrpavati se; potiskivati.
**tȉskovina** im. ž. r. - ono što je nastalo štampanjem, štampana stvar; poštanska pošiljka kojom se posebno rukuje.

**tìsovina** im. ž. r. - drvo od tise kao materijal za obradu.
**tìsuća/tìsuća** broj - hiljada, 1000 jedinica uzetih kao cjelina.
**tìsūćī/tìsućitī** red. broj - koji je na redu iza 999.
**tìsućljēće** im. s. r. - hiljadu godina, milenij.
**tìsućljetnī** prid. - tisućugodišnji, hiljadugodišnji, hiljadugodišnji.
**tišìna** im. ž. r. - stanje bez buke, zvukova, glasova, potpuni mir; mirno vrijeme bez vjetra.
**tištati/tištiti** gl. nesvrš., prez. *tištī me* - osjećati brigu, tegobu.
**tìtān** im. m. r. (grč.) - div, gigant, prema nazivu Titan za divove iz grčke mitologije koji su htjeli da svrgnu Zeusa kako bi ovladali nebom.
**tìtiz** im. m. r. (tur.) - škrt čovjek, škrtac, tvrdica.
**titìzluk** im. m. r. (tur.) - škrtost, tvrdičluk.
**tìtlovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *tìtlujēm* - ispisivati tekst prevoda govora glumaca stranog filma na ekranu.
**tìtōvka/tìtōvka** im. m. r., dat. jd. *tìtōvci/tìtōvci*, g. mn. *tìtōvkī/tìtōvkī* - kapa koju su nosili Titovi partizani i vojnici JNA.
**tìtrāj** im. m. r. - dio titranja, pokret u titranju.
**tìtrati** gl. nesvrš., prez. *tìtrā* - treperiti, treptati; izvrgavati koga hirovima.
**tìtrav** prid. odr. v. *tìtravī* - treptav, treperav, koji titra.
**tìtula/tìtula** im. ž. r. (lat.) - stečeno zvanje (profesor, doktor); porodični ili počasni naslov (lord, ser, baron, grof).
**titùlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *titulára* - onaj koji daje ime, koji je titularan, nominalan (vlasnik i sl.).
**tìtulāran** prid. (lat.), odr. v. *tìtulārnī* - samo po naslovu, po tituli, počasni, nominalan.
**titulírati/titùlisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *titùlīrām/titùlišēm* - dati titulu, naslov, osloviti koga prema tituli, reći nečiju titulu (profesore!).
**tijèlce** im. s. r., g. jd. *tijèlceta*, g. mn. *tìjelācā*, dem. i hip. od tijelo - tjelašce, tjelešce.
**tijèsan** prid., odr. v. *tìjesnī* - uzak, malo prostora.

**tja!** uzv. - koji dolazi uz mirenje sa stanjem i činjenicama.
**tjèdan** im. m. r., g. mn. *tjèdānā* - češće: sedmica, nedjelja, razdoblje od sedam dana; hefta.
**tjèdnī** prid. odr. v. - češće: sedmični, koji se odnosi na tjedan, sedmicu; nedjeljni, heftični.
**tjèdnīk** im. m. r., mn. *tjèdnīci* - nedjeljnik, list koji izlazi jednom u sedmici.
**tjèdno** pril. - češće: sedmično, nedjeljno, svakog tjedna, svake nedjelje.
**tjelášce/tjelàšce** i **tjeléšce/tjelèšce** im. s. r., g. jd. *tjelášceta* g. mn. *tjelášcā*, hip. od tijelo - tjelešce, tjelce, malo tijelo.
**tjelèsina** im. ž. r., augm. - veliko glomazno tijelo.
**tjèlesnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tijelo; fizički, puten.
**tjelesùrina** im. ž. r., augm. i pejor. - veliko nezgrapno tijelo.
**tjelèšce/tjeléšce** im. s. r., g. mn. *tjeléšca*, dem. i hip. od tijelo - tjelašce, tijelce.
**tjelohrànitelj** im. m. r. g. jd. *tjelohrànitelja*, g. mn. *tjelohtànitēljā* - onaj koji čuva neku poznatu osobu od fizičkog napada, bodigard, u razg. gorila.
**tjèlovježba** im. ž. r., g. mn. *tjèlovježbī* - češće: gimnastika.
**tjème** im. s. r., g. jd. *tjèmena*, n. mn. *tjemèna*, g. mn. *tjeménā* - dio na vrhu glave, gornji dio lubanje.
**tjeménce** im. s. r., hip. od tjeme - malo tjeme, me(h)ko tjeme kod novorođenčeta.
**tjèmenica/tjemènjača** im. ž. r. - ljuštenje osjetljive kože i osip na tjemenu djeteta.
**tjèralica** im. m. r. - potjernica, dokumenat kojim su svi pozvani da pomognu u hvatanju osumnjičenog za djelo kažnjivo po zakonu.
**tjèrānje** gl. im. s. r. od tjerati.
**tjèrati** gl. nesvrš., prez. *tjèrām* - goniti koga kako bi bio uhvaćen, juriti koga; vršiti pritisak kako bi neko bio otjeran iz mjesta stanovanja, progoniti; nasilno odvesti, sprovesti; uzvicima navesti konja da krene; pariti se (kuja).
**tjeskòba** im. ž. r. - stanje duha, osjećaj straha, nespokojstva, nelagode, neizvjesnosti; skučen prostor.



**tjèskobno** pril. - skučeno, nespokojno, u strahu, neizvjesno.
**tjèsnac** im. m. r., g. jd. *tjesnàca*, g. mn. *tjesnácā* - uzan prostor između dva brda, pojas na moru između dva kopna; prenes. škripac, težak položaj u koji može ko zapasti.
**tjestenìna** im. ž. r. - hrana spravljena od brašna, hljeb, peciva, makaroni, fidelini, rezanci i sl.
**tjèšēnje** gl. im. s. r. od tješiti.
**tjèšiti** gl. nesvrš., prez. *tjèšīm* - upućivati kome blage riječi radi ublažavanja tuge, pružati utjehu, riječima olakšavati tugu.
**tjèšitelj** im. m. r. - tješilac, onaj koji tješi;
**tješitèljica** im. ž. r. - tješiteljka, ona koja tješi.
**tkálac** im. m. r., g. jd. *tkàlca*, g. mn. *tkâlācā* - osoba koja zna tkati, koja se bavi tkanjem, tkač; ptica srodna vrapcu.
**tkàlačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tkalce i tkanje.
**tkälja** im. ž. r. g. mn. *tkâljā* - žena kojoj je tkanje zanimanje; vrsta tropske ptice.
**tkànica** im. ž. r., g. mn. *tkànīcā* - tkanina od vune u raznim bojama i šarama, proizvod kućne radinosti.
**tkànina** im. ž. r., g. mn. *tkànīnā* - proizvod dobijen tkanjem od pamučnih, vunenih, svilinih i dr. niti, platno, štof.
**tkánje** gl. im. s. r. - izv. od tkati, postupak u proizvodnji tkanina.
**tkaònica/tkaónica** im. ž. r. - tvornica koja prozvodi tkanine.
**tkäti** gl. nesvrš., prez. *tkâm/tkêm* - izrađivati tkaninu na stanu ili razboju; prenes. sanjati, maštati, planirati.
**tkîvo** im. s. r., g. jd. *tkîva*, g. mn. *tkîvā* - skup ćelija ili stanica živih bića, npr. mišićno tkivo.
**tkö** up. zamj., g. jd. *kòga*, dat. jd. *kòme* - češće: ko.
**tkògod** zamj. - češće: kogod, ko bilo.
**tlàčilac/tlàčitelj** im. m. r., g. jd. *tlàčioca*, n. mn. *tlàčioci*, g. mn. *tlàčilācā* - onaj ko tlači druge ljude, ugnjetač, tiranin.
**tläčēnje** gl. im. s. r. od tlačiti.
**tläčiti** gl. nesvrš., prez. *tläčī* - biti nasilan, agresivan prema drugim ljudima, iskorištavati ih moralno i materijalno, izlagati ih grubom pritisku.

**tlâk** im. m. r. (češ.), n. mn. *tläkovi* - pritisak, sila koja djeluje na jedinicu površine.
**tläkomjēr** im. m. r., g. jd. *tläkomjēra*, g. mn. *tläkomjērā* - aparat za mjerenje krvnog pritiska, tlaka.
**tlápiti** gl. nesvrš., prez. *tlápī* - buncati, pričati kao u bunilu; isprazno sanjariti.
**tlápljēnje** gl. im. s. r. od tlapiti.
**tlápnja** im. ž. r., g. mn. *tlápnjī* - buncanje, sanjarenje, priča o onome što se pričinja, privida.
**tlè/tlö** im. s. r. - zemlja, površina zemlje, ono po čemu hodamo.
**tlòcrt/tlócrt** im. m. r. - plan, crtež izgleda dijela građevine naslonjenog na tlo.
**tmäst** prid., odr. v. *tmästī* - taman, crn, zagasit.
**tmìca/tmìna** im. ž. r. - tama, pomrčina, mrak.
**tmúran** prid., odr. v. *tmûrnī* - bez dovoljno svjetla, mračan; prenes. sumoran, turoban, ispunjen teškim mislima i emocijama.
**tmúriti (se)** gl. nesvrš., prez. *tmûrīm se* - postajati tmuran, sumoran, mračan; mrgoditi se, mrštiti se zbog lošeg raspoloženja.
**tmüša** im. ž. r., augm. i pejor. - tama, tmica u nekom zatvorenom prostoru.
**tô** pokaz. zamj. s. r., g. *tòga*, dat. *tôm(e)*, m. r. *tâj*, ž. r. *tâ* - ono na šta pokazujemo.
**toàleta** im. ž. r. (fr.) - svečana odjeća ob. ženska, haljina, kostim; uređen spoljni izgled; dio namještaja, sto sa ogledalom i priborom za šminkanje i češljanje; prostorija sa nužnikom, wc.
**toàletnī/toalètnī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na toaletu, npr. toaletni pribor, toaletni papir.
**tóba** im. ž. r. (ar.) - pokajanje od grijeha (npr. *doći tobe, tobe doš o* u zn. proći se grijeha, popraviti se i dalje ne činiti grijehe).
**tòbdžija** im. m. r. (tur.), g. mn. *tòbdžījā* - vojnik artiljerac koji puca iz topa; prenes. fudbaler koji ima jak udarac.
**tóbe jâ ràbum, tóbe estagfirùlāhī** uzv. - Bože oprosti! Kaže se kad se izgovori kakva griješna riječ.
**tòbogān** im. m. r. (engl.) - sprava za igru i zabavu na plaži ili u zabavnom parku.

**tòbolac** im. m. r. g. jd. *tòbōlca*, n. mn. *tòbōlci*, g. mn. *tòbolācā* - duža kožna vrećica za strijele; vreće na trbuhu ženke kengura u kojoj nosi mladunče.

**tòbolčāri** - im. m. r. plur. tantum - češće: torbari; životinje sisari koje imaju tobolac, torbu u kojoj nose mladunče, npr. ženka kengura.

**tȍbož(e)** pril. - naizgled, prividno, kao doja, kobajagi.

**tȍbožnjī** prid. odr. v. - prividan, koji je to samo naizgled, lažan.

**tòcilo** im. s. r. - brus u obliku točka koji se okreće i služi za oštrenje.

**tȍčak/tòčak** im. m. r. g. jd. *tȍčka*, mn. *tòčkovi* - kotač.

**točiónica/točiónica** im. ž. r. - u prošlosti često naziv za mjesto gdje se toči i prodaje piće (gostionica, bife, kafić).

**tòčēnje** gl. im. s. r. od točiti.

**tòčiti**[1] gl. nesvrš., prez. *tòčīm* - nalijevati, puniti tekućinom.

**tòčiti**[2] gl. nesvrš. prez. *tòči* - rastakati, izjedati drvo (crv).

**tóga** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *tógi* - gornja haljinka koju su nosili punoljetni građani u starom Rimu.

**tòljaga** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *tòljazi*, g. mn. *tȍljāgā* - batina, podebeo i težak štap.

**tôk** im. m. r. - rjeđe: tijek; kretanje tekuće vode u prirodi, smjer kojim teče rijeka ili potok; bilo kakvo kretanje u prostoru i vremenu, način kako se nešto odvija.

**tȍka** im. ž. r. (tur.), dat. jd. *tȍki*, mn. *tȍke*, g. mn. *tôkā* - kopča na opasaču; dio oklopa na prsima junaka u epskoj pjesmi.

**tȍkār** im. m. r. (tur.), v. jd. *tȍkāru/tȍkāre* - zanatlija koji obrađuje metal ili drvo na mašini za tokarenje, glodač.

**tokárēnje** gl. im. s. r. (tur.) od tokariti.

**tokáriti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tòkārīm* - obrađivati metal ili drvo tokarskim strojem.

**tȍkārskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na tokare.

**tȍkārski** pril. (tur.) - na tokarski način, kao tokar.

**tokàta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *tokátā* - muzička kompozicija najčešće brzog tempa za klavir, orgulje ili neki drugi instrument sa dirkama.

**tȍke** im. ž. r. plur. tantum (tur.) - u prošlosti ukrasi od metala (dugmad) na prednjem dijelu nošnje; veće metalne ploče kao zaštita prsa od oružja u boju.

**tòkmak** im. m. r. (tur.), v. jd. *tòkmače*, n. mn. *tòkmaci*, g. mn. *tȍkmākā* - topuz, malj, mlat; teretni konj; prenes. priglup čovjek, budala, zvekan.

**tôkom/tòkom** pril. - rjeđe: tijekom; za vrijeme nečega, u toku.

**tòksičan** prid. (grč.), odr. v. *tòksičnī* - otrovan, koji sadrži otrov.

**toksikofòbija** im. ž. r. (grč.) - bolestan strah od otrova.

**toksikòlog** im. m. r. (grč.), g. jd. *toksikòloga*, n. mn. *toksikòlozi*, g. mn. *toksikòlōgō* - osoba koja se bavi toksikologijom.

**toksikològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem otrova i njihovog uticaja na organizam.

**toksikòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na toksikologiju i toksikologe.

**toksikopàtija** im. ž. r. (grč.) - bilo koja bolest nastala trovanjem.

**tòksīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *toksína*, g. mn. *toksínā* - otrov.

**toleràncija** im. ž. r. (lat.) - odnos u kojem se međusobno prihvaća drugačije (kultura, običaji, mišljenje, uvjerenja i dr.), trpeljivost, podnošljivost; u tehnici dopušteno odstupanje od zadatih mjera.

**toleràntan** prid. (lat.), odr. v. *toleràntnī* - liberalan, pomirljiv, trpeljiv, bez krutosti i isključivosti prema drugačijem.

**toleràntnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *toleràntnošću/toleràntnosti* - osobina onoga ko je tolerantan.

**tolerírānje/tolèrisānje** gl. im. s. r. (lat.) od tolerirati/tolerisati.

**tolerírati/tolèrisati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *tolèrīrām/tolèrišēm* - prihvatati razlike, dopuštati, biti liberalan, pomirljiv.

**tolìkī** prid. odr. v. - koji je kad se poredi s nekim drugim pojmom isti po veličini, iznosu i sl.; koji se ističe po veličini, količini, značenju.

**tolìkō** pril. - u toj mjeri, količini; mnogo, veliki broj; vremenski dugo.

**tolìšnī** prid., dem. od toliki - tako malen.

**tolìšnō** pril., dem. od toliko - u tako maloj mjeri, količini.



**tòljaga** im. ž. r. - velik i težak komad drveta pogodan za udaranje; batina.

**tôm** im. m. r. (grč.), mn. *tòmovi*, g. mn. *tòmōvā* - obimna knjiga, svezak u ediciji od više tomova.

**tòmbola** im. ž. r. (tal.) - igra na sreću sa listićima koji mogu dobiti nagradu.

**tòmruk** im. m. r. (tur.), mn. *tòmruci* - klada, panj; nekad davno vrsta drvenih okova za kažnjenike.

**tôn** im. m. r. (grč.), n. mn. *tónovi* - osobina zvuka, glasa; nijansa boje; način govora u obraćanju kome, npr. povišen ton.

**tóna** im. ž. r. (engl.), g. mn. *tónā* - mjera za težinu, 1000 kg.

**tonalìtēt** im. m. r. (grč.), g. jd. *tonalitéta* - suodnos tonova u kompoziciji, njena melodijska osnovica; prevlađujuća boja na slici.

**tonáža** im. ž. r. (engl.) - nosivost izražena u tonama.

**tòničan** prid. (grč.), odr. v. *tòničnī* - koji ima ton, naglašen, suprot. atoničan, nenaglašen.

**tònik** im. m. r. (grč.), g. jd. *tònika*, mn. *tònici*, g. mn. *tȍnīkā* - bezalkoholno osvježavajuće piće gorkasta ukusa.

**tònikum** im. m. r. (grč.) - lijek za jačanje, okrepljenje i osvježenje.

**tônskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na ton, npr. tonski zapis.

**tônski** pril. (grč.) - u vezi sa tonom, u tonovima.

**tònuti** gl. nesvrš., prez. *tȍnēm* - padati ispod površine vode, upadati u neku žitku masu; prenes. propadati, gubiti šta, postajati gubitnik.

**tonzìle** im. ž. r. plur. tantum (lat.), g. mn. *tonzílā* - med. krajnici.

**tonzúra** im. ž. r. (lat.) - kod katoličkih redovnika obrijan dio na vrhu glave.

**tȍp** im. m. r. (tur.), mn. *tòpovi* - artiljerijsko oružje duge i široke cijevi; figura u šahu, kula.

**tȍpao/tȍpal** prid., odr. v. *tȍplī* - koji je zagrijan, suprotno od hladan; prenes. saosjećajan, naklonjen, srdačan, nježan.

**tòpāl** im. m. r. (tur.), g. jd. *topála* - osoba sa jednom kraćom nogom, hrom čovjek.

**tòpāz/tòpaz** im. m. r. (grč.), g. jd. *topáza/tòpaza* - vrsta prozirnog poludragog kamena zelene ili žute boje, hrizolit.

**tȍphana/tophàna** im. ž. r. (tur.-perz.) - fabrika za izradu topova.

**topinàmbūr** im. m. r. - biljka iz porodice glavočika, čičoka.

**topiònica/topiónica** im. ž. r. - radionica ili fabrika u kojima se topi ruda, metal, talionica itd.

**tòpljēnje** gl. im. s. r. od topiti.

**tòpiti (se)** gl. nesvrš., prez. *tòpīm (se)* - pomoću temperature učiniti da neka tvar pređe iz čvrstog u tečno stanje; prelaziti u tečno stanje usljed djelovanja vrućine, taliti..

**toplàna** im. ž. r., g. mn. *toplánā* - preduzeće koje se brine o funkciji postrojenja za grijanje većeg broja zgrada.

**tòplice/tȍplice** im. ž. r. plur. tantum, g. mn. *tȍplīcā* - vrela tople i često ljekovite vode; lječilišta i kupališta izgrađena na takvom izvoru.

**toplìna** im. ž. r., g. mn. *topínā* - osobina onoga što je toplo; u fiz. jedan od oblika energije; prenes. srdačnost, nježnost, ljudskost, prisnost i sl.

**tȍplo** pril. - s toplinom, na topao način.

**toplòkrvan/tȍplokrvan** prid., odr. v. *toplòkrvnī/tȍplokrvnī* - kojem je uređeno održavanje tjelesne temperature.

**tȍplomjēr** im. m. r., g. jd. *tȍplomjēra*, g. mn. *tȍplomjērā* - sprava za mjerenje temperature tijela.

**toplòta** im. ž. r. - ono što je toplo u fizičkom smislu, toplina.

**tòplotnī/tȍplotnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na toplotu, npr. toplotni udar.

**tòpljiv** prid., odr. v. *tòpljivī* - koji se može topiti.

**tòpljivōst** im. ž. r., instr. jd. *tòpljivošću/tòpljivosti* - osobina onoga što je topljivo.

**tȍpnīštvo** im. s. r., (tur.) - artiljerija.

**topògraf** im. m. r. (grč.), g. jd. *topògrafa*, g. mn. *topògrāfā* - stručnjak za topografiju.

**topogràfija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi snimanjem određenog područja Zemlje i izradom planova i topografskih karti.

**topògrafskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na topografe i topografiju.

**topòla** im. ž. r. - vrsta listopadnog drveta iz porodice vrba.
**toponomàstika** im. ž. r. (grč.), dat. jd. *toponomàstici* - nauka o toponimima.
**topònim/topònīm** im. m. r. (grč.) - geografska imena, imena naselja, mora, rijeka, planina, brda itd.
**tȍpōt** im. m. r. - zvuk udaranja o tlo kopita konja u trku.
**topóvnjača** im. ž. r. (tur.), g. mn. *topóvnjāčā* - ratni brod naoružan topovima.
**tòpovskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na topove, npr. topovska paljba.
**tòprak** im. m. r. (tur.) - tlo, zemlja, ono što je vlastito; ognjište; domovina; prenes. kućni prag.
**tòpuz** im. m. r. (ar.) - buzdovan, starinsko hladno oružje za udaranje protivnika, izrađen od kraće toljage sa željeznom kuglom sa bodljama na kraju.
**tòpuzina** im. ž. r., pejor. prenes. - glupak, tvrdoglava i nedokazana osoba.
**tôr** im. m. r., mn. *tòrovi* - ograđen prostor u koji se zatvaraju ovce.
**tóra** im. ž. r. (jevr.) - jevrejski naziv za Mojsijeve zakone, prvih pet knjiga Biblije, Starog zavjeta; Petoknjižje; svitak na kojem je Petoknjižje rukom napisano, obredni predmet u sinagogi.
**tóranj** im. m. r., mn. *tórnjevi* - visoka i uska građevina, samostalna ili u sastavu druge građevine (npr. crkveni toranj; uzdignuta platforma različite namjene).
**tórba** im. m. r. (tur.), g. mn. *tórbī* - predmet za nošenje potrebnih stvari (hrana, spisi, odjeća itd.).
**tòrbār/tȍrbār** im. m. r. (tur.), g. jd. *torbára/tȍrbārā* - zanatlija koji izrađuje torbe; trgovac koji nosi i prodaje raznu robu.
**tòrbāri/tȍrbāri/torbári** im. m. r. plur. tantum, (tur.) - biol. životinje koje u torbi, tobolcu nose mladunče, tobolčari.
**torbáriti** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tòrbārīm* - prodavati robu kao torbar; raditi samo za zaradu, tezgariti.
**tòrbārskī** prid. odr. v. (tur.) - koji se odnosi na torbare.
**tòrbārski** pril. (tur.) - kao torbar, na način torbara.

**torbètina** im. ž. r. (tur.), g. mn. *torbètīnā*, augm. i pejor. od torba - velika nezgrapna torba.
**tòrbica** im. ž. r., dem. - mala torba, manja ženska ili muška priručna torba za osobne stvari.
**torèādor** im. m. r. (šp.), g. jd. *torèādora* - učesnik koride koji se bori sa bikom.
**tòrlak** im. m. r. (tur.), v. jd. *tòrlače*, n. mn. *tòrlaci*, g. mn. *tȍrlākā* - hvalisavac, razmetljivac; brdo u blizini Beograda.
**tòrlačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Torlake i torlačko narječje kako se naziva skup govora u južnoj Srbiji.
**tòrnādo/tornádo** im. m. r. (šp.), g. jd. *tòrnāda*- vrsta vjetra razorne snage kod kojeg se zrak u brzom kovitlacu naglo diže.
**tòrnjati se** gl. nesvrš., imp. *tòrnjāj se!* - pejor. gubiti se s očiju, nestati.
**toròkati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *toròkām/toròčēm* - pejor. govoriti o svemu i svačemu bez reda i smisla, ljutito prigovarati bez pravog razloga; brbljati koješta.
**toròkuša** im. ž. r. (tur.) pejor. - žena koja toroče, brbljivica.
**torpedíranje/tòrpedovānje** gl. im. s. r. (lat.) - izv. od torpedirati/torpedovati.
**torpedírati/tòrpedovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *torpèdīrām/tòrpedujēm* - torpedom gađati i potapati brodove na moru; prenes. raznim sredstvima onemogućavati da neko postigne određeni cilj, da ostvari kakvo djelo i sl.
**tòrpēdnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na torpedo, koji je naoružan torpedima.
**torpédo** im. m. r. (lat.), mn. *torpéda* - oružje koje se koristi za gađanje i potapanje brodova.
**tôrta** im. ž. r. (lat.) - veći kolač okruglog oblika od brašna, jaja, šećera, čokolade, voća itd.
**tortúra** im. ž. r. (lat.) - mučenje, podvrgavanje koga mukama; fizički i psihički pritisak, mrcvarenje.
**tòrzija** im. ž. r. (lat.) - uvrtanje, zavrtanje, sukanje i sila koja se protivi usukivanju; u medicini uvrtanje krvnog suda radi zaustavljanja krvarenja.
**tȍrzo** im. m. r. (tal.), mn. *tȍrza* - kip koji prikazuje gornji dio ljudskog tijela bez



udova; bista; prenes. nešto što nije potpuno, što je nedovršeno.
**tȍst/tôst** im. m. r. (engl.), mn. *tȍstovi/tóstovi* - kriške hljeba ugrijane, zapečene u tosteru.
**tòster** im. m. r. (engl.), g. mn. *tȍstērā* - kuhinjska električna naprava za spravljanje tosta.
**tòtāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *totāla* - naziv u jeziku filma za sliku glumca snimljenog u krupnom planu; ukupnost svih dijelova, cjelokupnost, sve zajedno.
**tòtālan/tȍtālan** prid. (lat.), odr. v. *tòtālnī/tȍtālnī* - sav, čitav, cijel, ukupan, potpun.
**totalitarìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *totalitarìzma*, g. mn. *totalitarìzāmā* - vlast totalitarne države u kojoj je sve u rukama pojedinca ili jedne vladajuće skupine koja kontroliše javni i kulturni život, ograničava slobode i prava građana i njihove inicijative.
**totalìtēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *totalitéta* - cjelokupnost, ukupnost, cjelina.
**totalizácija** im. ž. r. (lat.) - zbrajanje, sumiranje, sažimanje.
**tòtālno/tȍtālno** pril. (lat.) - potpuno, sasvim, u krupnom planu, u totalu.
**tòtēm** im. m. r. (indijan.), g. jd. *totéma* - životinja, biljka, predmet kojem jedna društvena grupa, npr. indijansko pleme iskazuje posebno poštovanje, totem je simbol pretka s kojim su posebno povezani.
**totemìzam** im. r., (indijan.), g. jd. *totemìzma* - vjerovanje u toteme, kult totema; jedan od najranijih oblika religije.
**tôv** im. m. r. (perz.) - tovljenje.
**tóvan/tôvan** prid. (perz.), odr. v. *tôvnī* - ugojen, dobro uhranjen.
**tòvar** im. m. r. - teret natovaren na na leđima, na konja, vozilo; u lok. govorima naziv za magarca.
**tòvarēnje** gl. im. s. r. od tovariti.
**tòvariti** gl. nesvrš., prez. *tòvarīm* - podizati i slagati teret radi prenošenja ili prevoženja; prenes. nabijediti nekoga, slagati o njemu, optužiti ga, opterećivati koga čime.
**tòvārnī** prid. odr. v. - koji je za prenošenje tereta (npr. tovarni konj); koji se odnosi na tovar (npr. tovarni list).

**tòvilīšte** im. s. r. (perz.) - prostorije u kojima se tove životinje.
**tòvljēnje** gl. im. s. r. (perz.) - izv. od toviti.
**tòviti** gl. nesvrš. (perz.), prez. *tòvīm* - hraniti stoku kako bi dobila na težini; pejor. toviti se: debljati se, gojiti se prekomjernim uzimanjem hrane.
**tovljènīk** im. m. r. (perz.), mn. *tovljeníci* - životinja koja se posebno hrani kako bi dobila na težini.
**tȍz** im. m. r. (tur.) - prah, prašina (npr. toz od kafe).
**tòzluci/tòzluke** im. plur. tantum (tur.) - dokoljenice od čohe ili sukna koje se sa strane kopčaju.
**trabàkula** im. ž. r. (tal.) - teretni obalni jedrenjak sa dva jarbola, oštre krme i zaobljenog pramca.
**tràbant** im. m. r. (tal.), g. mn. *tràbanātā* - istomišljenik, pratilac, satelit; prenes. pretjerano odan, pristalica, ulizica.
**trabòzan** im. m. r. (grč.), mn. *trabòzani* - parmak, kočić za ograđivanje stepenica i sl.; balustrada.
**trabùnjalo** im. s. r. - osoba koja trabunja.
**trabùnjānje** gl. im. s. r. od trabunjati.
**trabùnjati** gl. nesvrš., prez. *trabùnjām* - govoriti besmislice i gluposti, pričati koješta bez ikakvog reda i smisla.
**trȁćēnje** gl. im. s. r. od traćiti.
**trȁćiti** gl. nesvrš., prez. *trȁćīm* - rjeđe: trātiti, trošiti uludo, uzalud, rasipati (novac, bogatstvo, vrijeme).
**trȁč** im. m. r. (njem.), mn. *tràčevi*, g. mn. *tràčēvā* - ogovaranje, klevatanje, sitne laži o drugim osobama.
**tráčak** im. m. r., g. jd. *tráčka*, mn. *tráčci*, g. mn. *trâčākā*, dat.-instr.-lok. mn. *tráčcima* dem. - mali trak. .
**tràčara** im. ž. r. - žena koja voli tračati.
**trȁčati** gl. nesvrš., prez. *trȁčām* - ogovarati, iznositi sitne laži o kome, klevetati.
**tràčer** im. m. r., v. jd. *tràčeru* - muškarac koji voli tračati; ogovarač.
**tràčerski** pril. - kao tračer i tračara, na njihov način.
**tráčnice** im. ž. r. plur. tantum - željeznička ili tramvajska pruga, šine.
**tràdīcija** im. ž. r. (lat.) - kultura, običaji, pravila, načini življenja jedne ljudske zajednice kroz historiju koji se prenose s generacija na generaciju.

**trȁdicionālan** prid. (lat.), odr. v. *trȁdicionālnī* - koji pripada tradiciji, koji se oslanja na tradiciju.
**tradicionalìstičkī** prid. (lat.) - koji slijedi duh tradicionalizma.
**tradicionalìzam** im. m. r., (lat.), g. jd. *tradicionalìzma* - oslanjanje na tradiciju, održavanje tradicije, poštivanje vrijednost tradicije.
**trȁdicionālno** pril. (lat.) - po tradiciji, na način tradicije.
**tràfika** im. ž. r. (tal.), dat. jd. *tràfici*, g. mn. *trȁfīkā* - kiosk u kojem se prodaju novine, časopisi, cigarete, obrasci, poštanske marke, takse i dr.
**trafikant** im. m. r. (tal.) - trgovac koji prodaju robu u trafici.
**trȃg** im. m. r., mn. *trȁgovi* - otisak stopala noge na tlu, podu i sl.; ostaci onoga što je bilo; nešto što može poslužiti kao dokaz, potvrda, što ukazuje na nešto.
**tràgāč** im. m. r., g. jd. *tragáčā* - onaj koji slijedi trag i na osnovu toga dolazi do cilja.
**tràgače** im. ž. r. plur. tantum, g. *trȁgāčā* - tezgere, traglje, nosiljka za dva radnika pomoću koje se nosi cigla i dr. materijal na građevini.
**tràgānje** gl. im. s. r. od tragati.
**tràgati** gl. nesvrš., prez. *tràgām* - slijediti trag; prenes. istraživati, pažljivo tražiti.
**tràgēdija** im. ž. r. (grč.) - dramsko djelo u kojem se prikazuju moralni sukobi između likova a završava se smrću glavnog junaka; prenes. velika nesreća, nesretan događaj, nevolja.
**tràgēd** im. m. r. (grč.), g. jd. *tragéda* - glumac koji ima ulogu u tragediji.
**tràgētkinja** im. ž. r. (grč.) - glumica koja glumi u tragediji.
**tràgičan** prid. (grč.), odr. v. *tràgičnī* - nesretan, potresan, pun stradanja, zlokoban, smrtan.
**tràgičār** im. m. r. (grč.), g. jd. *tràgičāra*, g. mn. *tràgičārā* - pisac tragedija, glumac koji igra u tragediji; prenes. osoba koja živi tragično; tragična ličnost.
**tràgičārka** im. ž. r. (grč.) - žena tragičar.
**tragikòmēdija** im. ž. r. (grč.) - dramsko djelo sa elementima tragedije i komedije, u kome je pomiješano potresno sa smiješnim, a završetak je sretan.
**tragikòmičan** prid. (grč.), odr. v. *tragikòmičnī* - koji je i nesretan i smiješan.
**trȁglje** im. ž. r. plur. tantum, g. *trȁgljī* - tragače.
**tràhōm** im. m. r. (grč.), g. jd. *trahóma*, g. mn. *trahómā* - zarazna bolest očiju koju u narodu zovu misirnjača ili misirska okobolja, po mišljenju da joj je porijeklo iz Misira (Egipta).
**trȃjan** prid., odr. v. *trȃjnī* - stalan, koji nije ograničen u vremenu.
**trȁjati** gl. nesvrš., prez. *trȁjēm* - stalno postojati u vremenu, održavati upotrebljivu vrijednost, biti trajan.
**tràjekt** im. m. r. (lat.), g. mn. *tràjekātā* - vrsta broda za prevoz vozila, robe i putnika, ob. od kopna do ostrva.
**trȃjno** pril. - stalno, neprekidno, na trajan način.
**trájnōst** im. ž. r., instr. jd. *trájnošću/ trájnosti* - osobina onoga koji je trajan, svojstvo onoga što je trajno, postojanost, stalnost.
**trȃk** im. m. r., mn. *trȃci/trákovi* - tanka zraka svjetla.
**trȁka** im. ž. r. dat. jd. *trȁci*, g. mn. *trȃkā* - vrpca, uzak komad tkanine, papira i sl. za vezivanje, pričvršćivanje čega; dio ceste (npr. desna traka; ono na šta se snima film ili zvuk, filmska traka, magnetna traka); kaseta.
**trȁkavica** im. ž. r. - paraziti u tijelu čovjeka i kod drugih kičmenjaka; prenes. ono što je namjerno razvučeno da duže traje (predavanje, serija sapunica na televiziji i dr.).
**trȁkt** im. m. r. (lat.) - krilo zgrade, tj. dio građevine posebno izdvojen.
**tràktāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *traktáta*, g. mn. *traktátā* - teorijsko djelo o nekom problemu; rasprava, studija; pravn. međunarodni ugovor.
**trȁktor** im. m. r. (lat.) - motorno vozilo za vuču plugova i drugih poljoprivrednih mašina.
**traktòrist(a)** im. m. r., g. jd. *traktòristē*, n. mn. *traktòristi/traktòriste* - vozač traktora, onaj koji upravlja i rukuje traktorom.
**trȁljav** prid., odr. v. *trȁljavī* - loš, bezvrijedan, bez pažnje prema sebi; poderan, neuredan, prljav, dronjav.
**trȁljavo** pril. - na traljav način, loše.



**trambulína** im. ž. r. (tal.), g. mn. *trambulínā* - elastična daska za pojačavanje odraza prilikom skakanja u vodu.
**tramontána/tramòntāna** im. ž. r. (tal.) - vjetar sjevernjak na moru.
**trȁmpa** im. ž. r. (tur.-tal.) - zamjena predmeta i dobara; trgovina u kojoj se razmjena dobara vrši bez novca.
**trȁmpiti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *trȁmpīm* - vršiti ili izvršiti razmjenu predmeta i dobara; zamjenjivati se s nekim za nešto, razmjenjivati.
**tràmvaj/trȁmvaj** im. m. r. (engl.), g. jd. *tràmvaja/tramvája* - gradska željeznica, najprije sa konjskom zapregom a danas na električni pogon.
**tràmvajski/trȁmvājskī** prid. (engl.) - koji se odnosi na tramvaj.
**trȁns** im. m. r. (engl.) - posebno stanje svijesti; hipnotički san; zanos, ushićenje.
**transàkcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transàkcījā* - bankarski ili trgovački ugovor često zaključen bez viđenja osobe ili gotova novca; poravnjanje, sporazum, nagodba, pothvat.
**trȁnscendetālan** prid. (lat.), odr. v. *trȁnscendetālnī* - filoz. prediskustven, odnosi se na uslove spoznavanja predmeta koji su prije iskustva.
**transcendírānje** gl. im. s. r. - izv. od transcendirati.
**transcendírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *transcèndīrām* - preći ili prelaziti granice iskustva, biti iznad ili izvan opažanja pomoću osjetila.
**trànsfer** im. m. r. (lat.), g. mn. *trȁnsfērā* - prenos novca iz jedne ustanove u drugu, iz države u drugu državu; mijenjanje jedne novčane valute u drugu; dokumenat kojim se prenosi pravo vlasništva na drugu osobu; u sportu prelazak sportista iz jednog kluba u drugi.
**transformácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transformácījā* - preobražaj, preobrazba, mijenjanje oblika, pretvaranje.
**transfòrmātor** im. m. r. (lat.), g. jd. *transfòrmātora*, g. mn. *transfòrmātōrā* - pretvarač, onaj koji mijenja; tehn. postrojenje za smanjenje ili povišenje električne struje.
**transformírati/transfòrmisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *transfòrmīrām/ transfòrmišēm* - preobraziti, pretvoriti, preoblikovati.
**trànsfūzija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *trànsfūzījā* - u med. prenos krvi zdrave u krvni sistem bolesne osobe.
**transkrìpcija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transkrìpcījā* - upotreba pisma kojom po mogućnosti tačno reprodukujemo sve finese izgovora glasova; prenošenje kompozicije napisane za jedan instrument ili glas, na drugi instrument ili glas.
**transliterácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transliterácījā* - prenošenje teksta iz jednog pisma u drugo, prenošenje slova jednog pisma u slova drugog pisma, npr. iz ćirilice u latinicu.
**transmìsija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transmìsījā* - sistem prenosa pogonske sile sa motora na ostale dijelove postrojenja pomoću zupčanika, osovina, raznih tipova remenja.
**transpàrent** im. m. r. (lat.) - veći komad platna ili papira na kojim je napisana parola, poruka, zahtjev i sl., nosi se za vrijeme protesta.
**transplantácija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transplantácījā* - u med. operativna zamjena bolesnog tkiva ili organa zdravim tkivom iste ili druge osobe.
**trànsport** im. m. r. (lat.), g. mn. *trànspōrtā* - prevoženje roba i putnika, sredstva za prevoz roba i putnika.
**transpòrtēr** im. m. r. (lat.), g. jd. *transportéra*, g. mn. *transportérā* - prevozno sredstvo različitih namjena, najčešće za prevoz putnika i tereta.
**transportírati/trànsportovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *transpòrtīrām/trànsportujēm* - prevoziti, otpremati velike količine robe sredstvima za transportovanje.
**transverzála** im. ž. r. (lat.), g. mn. *transverzálā* - pravac koji siječe druga dva pravca; linija koja siječe druge dvije linije; poprečni pravac, crta.
**transvèstīt/transvestit** im. m. r. (lat.), g. jd. *transvestíta* - čovjek sklon da nosi odjeću suprotnog pola.
**trȃnša** im. ž. r. (fr.), g. mn. *trȃnšī* - obrok, određena suma novca ili vrijednosnih

papira koji se doznačuju u određenom vremenskom razdoblju.

**tranšéja** im. ž. r. (fr.), g. mn. *tranšéjā* - dugačak dubok rov koji štiti vojsku od metaka, krhotina granata i od posmatranja protivnika.

**trànzistor** im. m. r. (engl.), g. jd. *trànzistora*, g. mn. *trànzistōrā* - element u elektronici izumljen 1947., zamjena za glomazne radio-cijevi, elektrode, kristalna pojačala; naziv za prenosni radio-aparat sa tranzistorima.

**trànzit** im. m. r. (lat.) - prevoženje robe ili putnika iz jedne države u drugu kroz zemlju koja se nalazi između njih; zaobilazni put, zaobilaznica.

**trànzitnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na tranzit, koji se vrši tranzitom.

**trȁp**[1] im. m. r. (hol.) - donji dio kola, donje postrojenje vozila, šasija; točkovi aviona (stajni trap).

**trȁp**[2] im. m. r., n. mn. *tràpovi* - rupa u zemlji za čuvanje krompira, repe i sl.

**trȁpav** prid., odr. v. *trȁpavī* - nespretan, trom u hodu, koji teško hoda.

**trȁpavo** pril. - nespretno, tromo, na trapav način.

**tràper** im. m. r. (engl.), g. mn. *trȁpērā* - u Americi lovac životinja čije je krzno na cijeni.

**tràperice** im. ž. r. plur. tantum (engl.) - pantalone od pamučnog platna skrojene po uzoru na odjeću američkih trapera i farmera, farmerice.

**tràpēz** im. m. r. (grč.), g. jd. *trapéza* - četverokut sa dvije nejednake paralelne strane; sprava u gimnastici sastavljena od prečke obješene na dva konopca; mjesto u cirkusu gdje se izvode akrobatske tačke programa.

**tràpist** im. m. r. (fr.) - pripadnik katoličkog crkvenog reda i sir koji se proizvodi po njihovom receptu.

**trȁs** uzv. - kojim se dočarava zvuk udarca, rušenja čega, ljutitog lupanja vratima i sl.

**tràsa** im. ž. r. (fr.) - kolcima označen projektovani pravac budućeg puta, ceste, pruge i sl.

**trasírānje** gl. im. s. r. (fr.) od trasirati.

**trasírati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *tràsīrām* - obilježiti i obilježavati, projektovati trasu.

**tránje** gl. im. s. r. od trati.

**trȁti** gl. nesvrš., prez. *tārēm*, trp. prid. *trân* - krpom i sl. skidati prljavštinu s neke površine.

**trȁtina** im. ž. r. - naobrađeno zemljište obraslo sitnom travom, utrina.

**tràtīnčica** im. ž. r., g. mn. *tràtinčīcā* - livadska biljka, krasuljak.

**tràuma/trȁuma** im. m. r. (grč.) - med. ozljeda, povreda izazvana fizičkim uticajem na organizam (udarcem, hemijskim sredstvom, električnom strujom); psihičko opterećenje.

**traumàtičan** prid. (grč.), odr. v. *traumàtičnī* - koji je izazvan traumom; kojeg prožima trauma.

**traumatòlog** im. m. r. (grč.), mn. *traumatòlozi* - osoba koja se bavi traumatologijom.

**traumatològija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje i liječenje trauma i njihovih posljedica u živčanom sistemu.

**traumatòloškī** prid. odr. v. (grč.) - koji je u vezi sa traumatologijom i traumatolozima.

**trȁumatskī/traùmatskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na traume.

**tráva** im. ž. r. g. mn. *trávā* - biljka zelene boje s tankom vlati; prenes. ljekovita biljka; žarg. droga koja se puši (marihuana).

**trâvanj** im. m. r., g. jd. *trâvnja* - češće: april, četvrti mjesec u godini.

**trȁvār** im. m. r., g. jd. *trȁvāra* - osoba koja skuplja i prodaje ljekovito bilje, onaj koji liječi ljekovitim biljem.

**travàrica** im. ž. r. - vrsta rakije sa aromom trava.

**travàrica/trȁvarica** im. ž. r. - travarka.

**trȁvārka** im. ž. r. - travarica, žena koja skuplje ljekovito bilje i pomoću njega liječi bolesnike.

**trȁvārskī/tràvārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na travare.

**travárstvo** im. s. r., g. mn. *tràvārstāvā* - djelatnost skupljanja, proučavanja i liječenja travama, ljekovitim biljem.

**travèstija** im. ž. r. (lat.) - književno djelo čiji se pisac ruga nekom drugom ozbiljnom djelu mijenjajući mu izraz i čineći ga besmislenim.

**tràvica** im. ž. r., dem. i hip. - mala sitna trava.



**trȁvka** im. ž. r., dat. jd. *trȁvci*, g. mn. *trâvkī* - vlat trave, travčica

**tràvnat** prid., odr. v. *tràvnatī* - prekriven travom, na kojem se nalazi trava.

**trâvnjāk** im. m. r., mn. *trâvnjāci* - površina na kojoj je zasađena posebna vrsta trava koja se stalno njeguje.

**trȁžbina** im. ž. r. - ono što se potražuje, potraživanje.

**tràžilac/tràžitelj** im. m. r., g. jd. *tràžioca/tràžitelja*, g. mn. *tràžilācā/tràžitēljā* - osoba koja traži.

**trážiti** gl. nesvrš., prez. *trâžīm* - nastojati pronaći neku osobu, nešto izgubljeno, zametnuto; moliti, zahtijevati, iskati; imati potrebu za nečim, npr. za čistim zrakom.

**trbòbolja** im. ž. r. g. mn. *trbòbōljā* - bolovi u trbuhu.

**tŕbonja/tȑbonja** im. m. r. - iron. osoba sa velikom trbuhom.

**tȑbuh** im. m. r., mn. *tȑbusi*, g. mn. *tȑbūhā* - dio tijela između prsa i zdjelice, trbušna duplja, želudac i crijeva, stomak, drob; prenes. unutrašnjost čega; neko ispupčenje.

**trbuhozbórac** im. m. r., g. jd. *trbuhozbórca*; g. mn. *trbuhòzbōrācā* - osoba koja ne miče usnama, pa izgleda da govori iz trbuha.

**tȑbušast** prid., odr. v. *tȑbušastī* - koji je okrugao, zaobljen, sa velikim trbuhom.

**tȑbuščić** im. m. r., dem. - mali trbuh.

**tȑbušina** im. ž. r., augm. i pejor - veliki trbuh.

**tȑbušnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na trbuh ili mu pripada.

**tȑčānje** gl. im. s. r. od trčati - kretanje u trku.

**tȑčati** gl. nesvrš., prez. *tȑčīm* - kretati se brzo, brže raditi nogama nego pri običnom hodu; juriti, žuriti, nastojati dobiti u vremenu; truditi se.

**tȑčka** im. ž. r., dat. jd. *tȑčki* - poljska jarebica.

**trčkàralo** im. s. r. - onaj koji trčakara, koji za nakoga obavlja sitne poslove; potrčko, potrčkalo.

**trčkàrati** gl. nesvrš., prez. *trčkàrām* - trčati tamo-ovamo, dolje-gore radi obavljanja poslova.

**trȅbati** gl. nesvrš., prez. *trȅbām* - imati potrebu za nečim; zahtijevati nešto potrebno (npr. trebam novac za put).

**trȅbovānje** gl. im. s. r. od trebovati, sljedovanje.

**trȅbovati** gl. nesvrš., prez. *trȅbujēm* - sljedovati, preuzeti nešto što nam pripada.

**trećepózivac** im. m. r., g. jd. *trećepózīvca* - rezerva, stariji pripadnici vojske koji se posljednji mobilišu prilikom odbrane.

**trećerázredan** prid., odr. v. *trećerázrednī* - koji je po kvalitetu vrlo loš, treće klase.

**trȅćī** red. broj - odgovara glavnom broju tri, onaj što po redu dolazi iza drugoga a prije četvrtoga; nije ni prvi ni drugi, nego treći, nova osoba, onaj koji je izvan konteksta u odnosu na prvu dvojicu.

**trećìna/trèćina** im. ž. r. - treći dio cjeline; porez u tursko doba.

**trȅf** im. m. r. (fr.) - znak na kartama za igranje, djetelina sa tri lista crne boje.

**tréma** im. ž. r. (grč.) - nelagoda, strah, zbunjenost neposredno prije nastupa, prilikom obavljanja neke nesvakidašnje aktivnosti, strah od nepoznatoga.

**trȅmolo** im. m. r. (tal.), mn. *trȅmoli* - titranje, treperenje, podrhtavanje tona prilikom sviranja ili pjevanja.

**trȅn** im. m. r. - trenutak, časak, mali odsječak vremena, kao treptaj oka.

**trȅnd** im. m. r. (engl.), mn. *trȅndovi* - opća sklonost prema nečemu u jednom odsječku vremena, ono što je aktuelno, moderno, što mnogi prihvataju.

**trèner** im. m. r. (engl.) - osoba koja uvježbava sportiste, onaj koji ih trenira kako bi bili spremniji prilikom natjecanja.

**trènērka/trénērka** im. ž. r. (engl.), dat. *trénērki/trènērki* - sportska odjeća za trening; trenerica, ona koja koga trenira.

**trènica** im. ž. r. - daska od veoma kvalitetnog drveta.

**tréning** im. m. r. (engl.), mn. *trèninzi* - vježbanje, treniranje, priprema za natjecanje.

**trenírānje** gl. im. s. r. (engl.) - izv. od trenirati, trening, vježbanje.

**trenírati** gl. nesvrš., prez. *trènīrām* - vježbati, uvježbavati, pripremati se za natjecanje u kakvoj sportskoj disciplini.

**trenútak** im. m. r., g. jd. *trenútka*, n. mn. *trenúci*, g. mn. *trènūtākā* - tren, momenat, kratko vrijeme.

**trȅnūtan** prid., odr. v. *trȅnūtnī* - ono što se događa u trenutku, momentalni.

**trȅnuti** gl. svrš., prez. *trȅnēm* - zaspati jedan tren, na trenutak zatvoriti oči i opet ih otvoriti.

**trȅnūtno** pril. - momentalno, u jednom trenu, za jedan trenutak; zasada, za neko vrijeme.

**trénje** im. s. r. - otpor što ga kretanju nekog tijela pruža površina po kojoj se ono kreće.

**trȅpavice** im. ž. r. plur. tantum - dlačice na rubovima očnih kapaka.

**trepèrēnje** gl. im. s. r. - izv. od treperiti.

**trepèriti** gl. nesvrš., prez. *trepèrīm* - podrhtavati, treptati, titrati; vihoriti se (zastava na vjetru); svjetlucati, svijetliti sa prekidima.

**trȅpēt** im. m. r. - treperenje, treptanje; svjetlucanje; u izrazu strah i trepet: onaj što ulijeva veliki strah.

**trepètānje** gl. im. s. r. od trepetati.

**trepètati** gl. nesvrš., prez. *trèpećēm* - treperiti, titrati, podrhtavati, treptati.

**trepètljika** im. ž. r., dat. jd. *trepètljici* - tanke svjetlucave pločice srebra, zlata, lima na iglama koje se nose u kosi, na glavi i sl., u svečanim prilikama.

**trȅpnuti** gl. svrš., prez. *trȅpnēm* - u trenutku zatvoriti i otvoriti oči.

**trȅptāj** im. m. r., g. jd. *trȅptāja*, g. mn. *trȅptājā* - pokret očnih kapaka; jedan pokret treperećeg tijela; drhtaj; jedan svjetlosni signal.

**trèptati** gl. nesvrš., prez. *trèpćē* - up. svrš. trepnuti.

**treptèlija** im. ž. r. - grana kao ženski nakit.

**trȅs** uzv. - podražavanje zvuka koji se čuje pri padu izazvanom jakim udarcem.

**trêsak/trȅsak** im. m. r., g. jd. *trêska*, dat.-instr.-lok. jd. *trêsku/trésku*, n. mn. *trȅskovi*, g. mn. *trêsākā/trȅskōvā* - jak, prodoran zvuk koji se čuje pri padu čega teškog, lupanja vrata i sl., lupa.

**trèset** im. m. r. - vrsta uglja nastalog procesom razlaganja močvarnih biljki.

**trèsetȋšte** im. s. r. - područje na kojem nastaje treset ili gdje ima treseta.

**trȅsnuti** gl. svrš., prez. *trȅsnēm* - naglo i jako udariti, mlatnuti, raspaliti; proizvesasti jak zvuk (tres!) naglim udarcem i drugim radnjama; prenes. izgovoriti šta neugodno u jednom dahu, skresati, istresti.

**trésēnje** gl. im. s. r. - od tresti.

**trêsti** gl. nesvrš., prez. *trésēm* - drmati, drmusati; snažno mahati i udarati da bi se uklonila prašina; drhtati, tresti se od hladnoće.

**trȅšnja**[1] im. m. r., g. pl. *trȅšānjā* - voćka sa okruglim slatkim plodom najčešće crvene boje.

**tréšnja**[2] im. ž. r., g. mn. *tréšnjī* - tresenje stabla radi prikupljanja plodova; istresanje čega radi otklanjanja prašine i sl.; drhtanje tijela; arh. potres tla, zemljotres.

**trèšnjev/trȅšnjov** prid. odr. v. - od trešnjeva drveta, od trešnje (drvo, plod, cvijet, slatko itd.).

**tréštati** gl. nesvrš., prez. *tréštī* - biti preglasan, zvučati preglasno, proizvoditi prodoran zvuk, praviti buku.

**trȅštav** prid. odr. v. *trȅštavī* - preglasan, prebučan, gromoglasan, koji trešti.

**trètmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *tretmána* - postupanje, postupak, obrada, odnos prema čemu.

**tretírānje** gl. im. s. r. (fr.) od tretirati.

**tretírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *trètīrām* - stavljati u postupak, odnositi se prema čemu, ophoditi se, obrađivati šta.

**trèzōr** im. m. r. (fr.), g. jd. *trezóra* - dobro utvrđena, osigurana i nepristupačna prostorija ob. u banci gdje se čuvaju novac, papiri od vrijednosti, dragocjenosti.

**trèzven** prid., odr. v. *trèzvenī* - razuman, svjestan, razborit, priseban, umjeren.

**trèzveno** pril. - razumno, svjesno, razborito, na trezven način.

**trezvènjāk** im. m. r., mn. *trezvenjáci*, g. mn. *terzvenjákā* - zagovornik za uzdržavanje od upotrebe alkohola; osoba vrlo umjerena u ispijanju alkoholnih pića.



**tȑg/tȑg** im. m. r., mn. *tŕgovi/tr̀govi* - veći slobodan i ravan javni prostor u gradu okružen zgradama.

**tȑgānje** gl. im. s. r. od trgati.

**tȑgati** gl. nesvrš., prez. *tȑgām* - snažnim pokretima kidati šta na komade.

**tȑgnuti** gl. svrš., prez. *tȑgnēm* - naglo povući, potegnuti; prenes. brzo popiti čašu pića u jednom gutljaju; naglo se probuditi, prenuti se iz sna; naglo se pokrenuti od straha.

**tr̀govac** im. m. r., g.jd. *tr̀gōvca*, n. mn. *tr̀gōvci*, g. mn. *tr̀govācā* - zanimanje osobe koja prodaje i kupuje, koja se bavi trgovinom.

**tr̀govačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na trgovce.

**tr̀govačkī** pril. - kao trgovac, na trgovački način.

**trgòvānje/tȑgovānje** gl. im. s. r. od trgovati.

**tȑgovati/trgòvati** gl. nesvrš., prez. *tȑgujēm/tr̀gujēm* - baviti se prodajom i kupovinom radi zarade.

**trgòvčić** im. m. r., dem. od trgovac - onaj što se bavi sitnom trgovinom; mali trgovac.

**trgòvina** im. ž. r. - djelatnost kojom se bavi onaj koji kupuje i prodaje; promet robe, trgovanje; prodavnica u kojoj se prodaje roba.

**tȑgovīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na trgovinu.

**trî** broj, g. *tríju/trìjū*, dat., instr. i lok. *tríma/trìmā* - broj jedinki veći od dva a manji od četiri.

**triàngl** im. m. r. (lat.) - muzički instrument u obliku trokuta o koji se udara dugom šipkom da bi se proizveo zvuk; u geodez. sprava za mjerenje visinskih kota.

**tribína** im. ž. r. (fr.), g. mn. *tribínā* - prostorija sa sjedalima u kojoj se održavaju javna predavanja, rasprave, debate; mjesto za obraćanje javnosti; izdignuti dio sa sjedalima na fudbalskom igralištu, hipodromu i sl.

**trìbūn** im. m. r. (lat.), g. jd. *tribúna* - u starom Rimu službenik kojeg su birali plebejci da štiti njihova prava; popularni vođa naroda, govornik koji se vješto umije obratiti narodnim masama.

**trìbūt** im. m. r. (lat.), g. jd. *tribúta* - hist. danak koji su pokoreni narodi plaćali osvajaču; dug, doprinos, porez, prilog.

**trȉca**[1] im. ž. r. - mekinje; prenes. nešto bezvrijedno, beznačajno, tričarija.

**trȉca**[2] im. ž. r. - trojka, brojka, cifra tri.

**tricìkl** im. m. r. (grč.), g. mn. *tricíklā/trìcīklā* - prevozno sredstvo sa tri točka na nožni ili motorni pogon.

**tričàrija** im. ž. r. - trica, bezvrijedna stvar; sitnica, glupost.

**trȉčav** prid., odr. v. *trȉčavī* - bezvrijedan, beznačajan, sitan, ništavan.

**trídesēt** broj - za jedan veći od dvadeset i devet, označava se brojkom 30.

**trídesētero/trídesetoro** zbir. broj - mladunčad ili trideset osoba koje nisu istog roda i pola.

**trigonomètrija** im. ž. r. (grč) - mat. disciplina, proučava odnose među linijama i kutovima trougla na ravnini ili površini kugle.

**trihinóza** im. ž. r. (grč.) - bolest mišića ljudi i životinja koju uzrokuje, kao dlaka tanak nametnik, trihina.

**trȉjas** im. m. r. (grč) - razdoblje u razvoju Zemlje, prvi od tri perioda mezozoika.

**trijèbljēnje** gl. im. s. r. od trijebiti.

**trijèbiti** gl. nesvrš., prez. *trȉjebīm*, trp. prid. *trȉjebljen* - odvajati nepotrebno ili nekorisno kako bi šta postalo urednije, čistiti; prenes. istrebljivati, uništavati.

**trȉjem** im. m. r., mn. *trijȅmovi* - natkriven prostor na stupovima uz kuću.

**trijenále** im. m. r. (lat.) - priredbe umjetničke prirode koje se održavaju svake treće godine.

**trijèska** im. ž. r., dat. *trijèsci* - iver, sitni komadići drveta, okresine, treščice.

**trijèzan** prid., odr. v. *trȉjeznī* - trezven, nije pijan; razuman, razborit.

**trijèzniti se** gl. nesvrš., prez. *trȉjeznīm se* - postajati trijezan.

**trȉjezno** pril. - trezveno, razborito.

**trìjumf** im. m. r. (lat.) - svečani ulazak i slavlje pobjednika u starom Rimu; prenes. pobjeda, radost i slavlje zbog pobjede.

**trȉjumfālan** prid. (lat.), odr. v. *trȉjumfālnī* - pobjednički, u slavu pobjede i pobjednika.

**trijumfírati/trìjumfovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *trijùmfīrām/trìjumfu-*

*jēm* - svečano slaviti ili proslaviti pobjedu, iskazivati zadovoljstvo pobjednika, likovati zbog pobjede.

**trijumvìrāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *trijumvirāta* - zajednička vladavina triju vladara: Cezara, Pompeja i Krasa u starom Rimu (I trijumvirat, 60. god. p. n. e.); prenes. trojka na vlasti, društvo trojice.

**trȉk** im. m. r. (engl.), n. mn. *trikovi* - vješto izvedena obmana pri kojoj vidimo ono čega nema, smicalica, opsjena, lopovština, podvala.

**trìkō** im. m. r. (fr.), g. jd. *trikòa* - odjeća od rastezljive pletene tkanine koju nose balerine, akrobati u cirkusu, sportaši.

**trikotáža** im. ž. r. (fr.) - tvornica sa strojevima za proizvodnju pletene tkanine, prodavnica u kojoj se prodaju odjevni predmeti od takve tkanine; odjevni predmeti od pletene tkanine.

**trȉler**[1] im. m. r. (njem.) - muzička kompozicija sa melodijskim ukrasom izvedenim brzim i nekoliko puta ponavljanim smjenjivanjem osnovnog tona i najbližeg višeg tona u jednakom trajanju.

**trȉler**[2] im. m. r. (engl.) - krim. roman ili film pun zapleta, jeze i napetosti.

**trilògija** im. ž. r. (grč.) - tri djela istog pisca, koja tematski čine cjelinu.

**trȉo** im. m. r., g. jd. *trȉja* - muz. kompozicija pisana za tri glasa ili tri instrumenta; prenes. tri nerazdvojne osobe, trojka.

**trȉper** im. m. r. (njem.) - zarazna spolna bolest koja se prenosi seksualnim odnosom, kapavac.

**trȉpice** im. ž. r. plur. tantum (tal.) - jelo od goveđeg želuca, škembići, drobina, fileki.

**trȉptih** im. m. r. (grč.) - umjetničko djelo od tri zasebna dijela koja tematski i idejno predstavljaju cjelinu; tri spojene slike, veća je u sredini a dvije krajnje se mogu preko nje preklopiti.

**trȉsto/trȉsta** broj - tri puta po sto, bilježi se brojkom 300, tri stotine.

**trȉvijālan** prid. (lat.), odr. v. *trȉvijālnī* - običan, svakodnevni, svakidašnji, banalan.

**trȉvijālno** pril. (lat.) - obično, svakodnevno, banalno, na trivijalan način.

**trivijálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *trivijálnošću/trivijálnosti* - osobina onoga što je trivijalno i onoga koji je trivijalan.

**tȓk** im. m. r. - trčanje, radnja nogu brža nego prilikom hodanja.

**tȓka** im. ž. r., dat. jd. *tȓci* - trčanje kao natjecateljska disciplina (sportaši, konji, automobili i sl.); velika jurnjava, žurba; brzina i veliki napori kako bi se postigao neki cilj.

**tȓkāč** im. m. r., g. jd. *trkáča* - onaj ko dobro trči; takmičar u atletici.

**tȓkāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi trke i trkače.

**tȓkāčki** pril. - na trkački način, kao trkač.

**tȓkāćī** prid. - koji služi za trke (npr. trkaći automobili).

**tȓkalīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na trkalište.

**tȓkalīšte** im. s. r. - prostor, mjesto, pista gdje se održavaju trke; hipodrom (konjske trke).

**tȓklja** im. ž. r. - motka, pritka.

**tȓkljast** prid., odr. v. *tȓkljastī* - nalik na trklju, kao motka; visok, mršav (o osobi).

**tȓknuti** gl. svrš., prez. *tȓknēm* - brzo otići do nekog mjesta, skoknuti.

**tȓkom** pril. - trčeći, u trku.

**tȓlica** im. ž. r. - uređaj za mlaćenje i čišćenje lana i konoplje.

**tȓljānje/tŕljānje** gl. im. s. r. od trljati.

**tȓljati/tŕljati** gl. nesvrš., prez. *tȓljām/tŕljām* - snažno pritiskujući vući rukom i kakvim sredstvom preko čega; prevlačiti jednim predmetom preko drugog.

**tȓn** im. m. r., mn. *tŕnovi*, zbir. *tȓnje* - šiljat oštar izraštaj na stablu biljke, npr. na ruži; nisko bodljikavo šiblje ili granje.

**tŕnak** im. m. r. g. jd. *tŕnka*, dem. i hip. - mali trn.

**tŕnac** im. m. r., g. jd. *tŕnca*, ob. mn. *tŕnci* - u mn. ono što osjećamo ispod kože a izazvano je povećanom emocijom, hladnoćom itd., žmarac.

**trnòkop** im. m. r., g. jd. *trnòkopa*, g. mn. *trnòkōpā* - alat sa željeznim plosnatim dijelom na jednoj strani i šiljatim s druge strane na drvenoj držalici pogodan za vađenje korijenja i kamenja prilikom kopanja.



**tȓnov** prid. odr. v. - od trna, od trnja, koji se odnosi na trnje.

**trnòvit** prid., odr. v. *trnòvitī* - pun trnja, zarastao u trnje; prenes. težek, mukotrpan, mučan, tegoban (put).

**tȓnuti** gl. nesvrš., prez. *tȓnēm/tȓnēm* - gasiti plamen, činiti da što prestane gorjeti; prestajati svijetliti, gorjeti.

**tŕnuti** gl. nesvrš., prez. *tŕnē* - biti obuzet trncima od straha, uzbuđenja, napora.

**tȓnje** zb. im. s. r. izv. od trn - dosta trnova.

**tȓnjina** im. ž. r., g. mn. *tȓnjīnā* - biljka u obliku šiblja i modri okrugli plodovi te biljke kiselkastog ukusa.

**tròbōjka/tròbōjnica** im. ž. r., dat. jd. *tròbōjci*, g. mn. *tròbōjkī* - zastava koja ima tri boje, trobojna zastava.

**trockìzam** im. m. r. (rus.), g. jd. *trockìzma* - hist. naziv za politički pravac koji su slijedile pristalice Lava Trockog, Staljinovog oponenta u SSSR, ideologija o stalnoj revoluciji koja treba da dovede do besklasnog društva.

**tròčlan** prid., odr. v. *tròčlanī* - sastavljen od tri člana, od tri dijela.

**trödimenzionālan** prid., odr. v. *trödimenzionālnī* - ono što ima tri dimenzije: dužinu, širinu i visinu.

**tròdnēvnī** prid. odr. v. - koji traje tri dana.

**trofànda** im. ž. r. (perz.) - rano voće, voće koje prvo prispije.

**tròfēj** im. m. r. (grč.), g. jd. *troféja* - uspomena na neki uspjeh, npr. predmet osvojen u ratu, rogovi jelena itd. iz lova, pehar dobijen za pobjedu u sportskom natjecanju.

**tròfējnī** prid. odr. v. (grč.)- koji se odnosi na trofeje (npr. trofejni pištolj) koji se čuva kao uspomena na pobjedu.

**troglòdīt** im. m. r. (grč.), g. jd. *troglodíta* - prvobitni čovjek koji je živio u špilji, pećinski čovjek; prenes. necivilizovana osoba, onaj koji je divljeg ponašanja.

**trògod** prid., odr. v. *trògodī* - koji ima tri godine, češće: trogodišnji.

**trògodac** im. m. r., g. jd. *trògoca*, n. mn. *trògoci*, g. mn. *trògodācā* - životinja (konj, vo i sl.) od tri godine.

**trogòdišnjāk** im. m. r., mn. *trogòdišnjāci* - dječak od tri godine.

**tröjāk** prid., odr. v. *tröjākī* - koji se pojavljuje na tri načina, u tri oblika; koji je od tri vrste.

**tröje** zbir. broj - tri osobe u zbiru, tri bića nejednaka po rodu (muž, žena, dijete), tri stvari ili pojma (npr. troje papuče).

**trójka** im. ž. r., dat. jd. *trójci/trójki*, g. mn. *trójkī* - brojka tri, ono što je obilježeno brojem tri (soba itd.); ocjena u školi; tri osobe koje su zajedno u poslu i sl.; zaprega od tri konja.

**trójke** im. ž. r. mn. - troje novorođenčadi u istom porodu.

**trôjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ono što ostvaruju tri strane (npr. trojni savez).

**trójstvo** im. s. r. - ujedinjena i nedjeljiva trojna zajednica, trojno jedinstvo, npr. u kršćanstvu Otac, Sin i sv. Duh; istovremeno postojanje triju oblika jedne pojave.

**tròkatnica** im. ž. r., g. mn. *tròkatnīcā*- trospratnica, zgrada sa tri kata (sprata).

**tròkolica** im. ž. r., g. mn. *tròkolīcā* - vozilo koje ima tri točka, npr. tricikl.

**tròkūt** im. m. r., n. mn. *tròkūti/tròkutovi* - trugao, dio površine omeđen trima stranicama.

**trolèjbus** im. m. r. (engl.) - prevozno sredstvo u gradskom prometu na električni pogon slično autobusu.

**tröm** prid., odr. v. *trömī* - teško pokretljiv, spor, lijen.

**tròmbōn** im. m. r. (tal.), g. jd. *trombóna* - muzički duhački instrument, pozauna.

**trombóza** im. ž. r. (grč.) - bolest krvnih sudova, stvaranje tromba i začepljenje krvnih sudova.

**tròmeđa** im. ž. r., g. mn. *tròmēđā* - mjesto gdje se sastaju granice (međe) triju država.

**tròmjesēčje** im. s. r. - vrijeme od tri mjeseca, jedna četvrtina godine, kvartal.

**trȍn** im. m. r. (grč.) - stolica u kojoj sjedi vladar, prijestolje.

**trònožac** im. m. r., g. jd. *trònošca*, n. mn. *trònošci*, g. mn. *trònožācā* - mala stolica sa tri noge bez naslanjača.

**trönuti** gl. svrš., prez. *trönēm* - dirnuti koga, izazvati tugu, ganuti, potresti.

**trönūto** pril. - potreseno, s uzbuđenjem.

**tröp** im. m. r. mn. *tröpi* - stilska figura, izraz ili riječ sa prenesenim značenjem.
**tröpi** im. m. r. mn. (grč.) - tropski predjeli, krajevi oko ekvatora, izrazito tople klime.
**tröpskī** prid. odr. v. (grč.) - koji je vezan za trope, koji je u tropskim područjima, u tropima.
**tròskok** im. m. r., mn. *tròskoci*, g. mn. *tröskōkā/tròskōkā* - sportska atletska disciplina.
**tròstran** prid., odr. v. *tròstranī* - koji ima tri strane; ono u čemu sudjeluju tri strane; usmjeren u tri smjera.
**tròstruk** prid., odr. v. *tròstrukī* - sastavljen od tri struka, tri sloja ili niti.
**tröšak** im. m. r., g. jd. *tröška* - ono što je potrošeno (novac, izdatak, rashod, materijal, radna snaga); utrošak.
**tröšan** prid., odr. v. *tröšnī* - dotrajao, ostario, oronuo, pohaban; ruševan; na izmaku, iznemogao.
**trošàrina/tròšarina** im. ž. r. - iznos novca koji se plaća na potrošnu robu.
**tròšilo** im. s. r., g. mn. *tröšīlā* - potrošač; aparat ili uređaj (peć, bojler itd.) za čiji rad je potrebno trošiti električnu ili neku drugu energiju.
**tròšēnje** gl. im. s. r. od trošiti.
**tròšiti** gl. nesvrš, prez. *tròšīm*, trp. prid. *tröšen* - radi životnih potreba smanjivati količinu potrošnih dobara (novca, namirnica itd.); habati što stalnom upotrebom; (se) smanjivati snagu i zdravlje iscrpljujući se.
**troškàli** prid. (bos.-tur.) - koji mnogo troši.
**tròškōvnīk** im. m. r., mn. *troškovníci* - predviđanje i proračun tro-škova.
**tröšnōst** im. ž. r., instr. jd. *tröšnošću/ tröšnosti* - osobina, stanje onoga koji je trošan i onoga što je trošno.
**tròtoār/trotòār** im. m. r. (fr.), g. jd. *tròtoāra/trotoára* - dio ulice određen za kretanje pješaka, pločnik.
**tròvāč** im. m. r. g. jd. *trováča*, g. mn. *trováčā* - osoba koja truje, trovatelj.
**trovàčica** im. ž. r. - trovateljica, trovateljka..
**tròvatelj** im. m. r. - trovač.
**trovatèljica** im. ž. r. - trovateljka, trovačica.
**trovatèljka** im. ž. r. - trovateljica, trovačica.
**tròvānje** gl. im. s. r. od trovati.
**tròvati** gl. nesvrš., prez. *trùjēm*, trp. prid. *tròvān* - davati kome otrov, činiti što otrovnim, (se) ugrožavati zdravlje otrovom, izlagati se djelovanju otrova; prenes. loše uticati na koga, kvariti ga.
**tròzub(ac)** im. m. r., g. jd. *tròzupca* - oruđe koje ima na vrhu tri šiljka (zuba), vile, ostve.
**tȑpak** prid., odr. v. *tȑpkī*, komp. *tȑpkijī* - koji svojim ukusom skuplja usta; prenes. opor, oštar, jedak u izražavanju, ponašanju.
**tȑpati** gl. nesvrš., prez. *tȑpām* - ubacivati, slagati, stavljati šta u neki prostor ob. više nego može stati.
**trpèljiv** prid., odr. v. *trpèljivī* - koji može trpjeti, snošljiv.
**trpèljivo** pril. - na trpeljiv način, snošljivo.
**trpèljivōst** im. ž. r., instr. jd. *trpèljivošću/ trpèljivosti* - svojstvo onoga koji trpi, snošljivost.
**tȑpeza** im. ž. r. (grč.) - sto na kojem se služe dnevni obroci hrane, za kojim se jede, gdje se uz obilnu i raznovrsnu hranu i piće nešto proslavlja.
**tŕpjeti/tȑpjeti** gl. nesvrš., prez. *tŕpīm/ tȑpim* - podnositi nelagode, teškoće, nevolje; mučiti se, stradati; osjećati duševnu i moralnu bol i podnositi je, patiti se; osjećati i snositi posljedice izazvane nečijim uticajem; podnositi prisustvo koga nerazumnog.
**tȑpko** pril. - s ukusom trpkosti; jetko u izražavanju, ohođenju.
**trpkòća/tȑpkōst** im. ž. r. - osobina onoga što je trpko.
**tȑpnī/tȑpnī** prid. - pasivni, na kojem se vrši radnja.
**tȓs** im. m. r., n. mn. *tȑsovi*, zbir. *tȑsje* - stabljika vinove loze, čokot.
**tȑska** im. ž. r., dat. jd. *tȑsci*, g. mn. *tȑskī* - visoka biljka iz por. trava koja raste uz vodu, šuplje stabljike.
**trsòtoč** im. m. r. - vrsta insekta.
**tȑstāš** im. m. r., g. jd. *trstáša* - insekt čije ličinke žive na korijenju vodenih biljaka.



**trstènjāk** im. m. r., mn. *trstenjáci*, g. jd. *trstenjáka*, g. mn. *trstenjákā* - vrsta ptice.
**tȑstika** im. ž. r., dat. jd. *tȑstici*, g. mn. *tȑstīkā* - biljka iz por. štitara.
**tȑšav** prid. odr. v. *tȑšavī* - čupav, razbarušen, kuštrav, neuredne kose.
**tȑščāk** im. m. r., g. jd. *tršćáka* - zemljište obraslo trskom.
**tȑšljika** im. ž. r., dat. jd. *tȑšljici* - stabljika kukuruza s koje su obrani klipovi, kukuruzovina.
**tŕtak/tȑtak** im. m. r., g. jd. *tŕtka/tȑtka*, mn. *tŕci* - ptica carić; prenes. osoba niskog rasta.
**tȑtica** im. ž. r. - zadnji dio ptica, zakržljali repni pršljenovi; donji dio čovjekove kičme.
**tŕtljati** gl. nesvrš., prez. *tŕtljām* - pejor. blebetati, brbljati, nadugo i naširoko pričati o beznačajnim temama.
**trúba** im. ž. r., g. mn. *trúbā* - muz. instrument; prenes. neznalica, osoba koja se u nešto slabo razumije.
**trùbāč** im. m. r., g. jd. *trubáča*, v. jd. *trübāču*, g. mn. *trubáčā* - muzičar koji svira trubu.
**trubàdūr** im. m. r. (fr.), g. jd. *trubadúra* - srednjovjekovni pjesnici i pjevači koji su pjevali o idealiziranoj viteškoj ljubavi.
**trúbljēnje** gl. im. s. r. - izv. od trubiti.
**trúbiti** gl. nesvrš., prez. *trúbīm* - svirati trubu; davati zvučne signale automilskom sirenom; prenes. širiti glasine, raznositi vijesti, uporno isto ponavljati.
**trúblja** im. ž. r. - arh. truba.
**trùbnjava** im. ž. r. - pejor. trubljenje, zvuk trube; buka, dernjava radi isticanje zasluga.
**trùckati (se)** gl. nesvrš., prez. *trùckām se* - tresti se pri vožnji lošim putem.
**trùćati** gl. nesvrš., prez. *trùćā* - govoriti koješta, lupetati besmislice, bulazniti.
**trûd**[1] im. m. r., n. mn. *trúdovi* - nastojanje i napor da se obavi neki umni ili fizički posao; porođajni napon, bol pri rađanju djeteta..
**trûd**[2] im. m. r. - biljka iz por. gljiva koja služi za paljenje vatre kresivom.
**trúdan** prid., odr. v. *trûdnī* - umoran, obuzet umorom; težak.
**trüdbenīčkī** prid. odr. v. (rus.) - koji se odnosi na trudbenike.
**trüdbenīčki** pril. (rus.) - na način trudbenika, kao trudbenik.
**trüdbenīk** im. m. r. (rus.), n. mn. *trüdbenīci*, g. mn. *trüdbenīkā* - radnik, pripadnik radničke klase u komunizmu, djelatnik.
**trúditi se** gl. nesvrš., prez. *trûdīm se* - ulagati trud, nastojati, naprezati se kako bi se posao uspješno dovršio.
**trúdna** prid. ž. r., odr. v. *trûdnā* - obuzeta umorom, umorna; noseća, u drugom stanju, bremenita, zbabna.
**trúdnica** im. ž. r., g. mn. *trúdnīcā* - trudna, noseća, bremenita žena, ona koja je u drugom stanju, zbabna.
**trudnòća** im. ž. r., g. mn. *trudnóćā* - stanje u kojem može biti ženska osoba, bremenitost, drugo stanje, vrijeme od začeća djeteta do rođenja.
**trúdovi** im. m. r. mn. - bolovi pred porođaj kod trudnice, porođajni bolovi.
**trühlež** im. m. r. - ob. trulež.
**trühlī** prid. odr. v., *trühlā*, *trühlō* - koji je gnjio, u stanju raspadanja.
**trühlōst** im. ž. r., instr. jd. *trühlošću/ trühlosti* - svojstvo onoga što je truhlo.
**truhlòvina** im. ž. r. - trulež.
**trühnuti** gl. nesvrš., prez. *trühnēm* - truhliti, postajati truhlim, rasadati se, gnjiliti; prenes. propadati moralno.
**trülež** im. m. r. - ono što je truhlo, što je u stanju raspadanja, truhlovina.
**trûn** im. m. r., zbir. im. *trûnje* - veoma sitan komadić nečega, mala količina čega.
**trúnak** im. m. r. g. jd. *trúnka*, n. mn. *trúnci*, g. mn. *trûnākā*, dat.-instr.-lok. mn. *trúncima* dem. i hip. - mali trun.
**trúniti** gl. nesvrš., prez. *trûnīm*, trp. prid. *trûnjen* - posipati trunjem; sitniti se, postajati trunje; prenes. riječima iznositi šta neistinito radi svađe ili postizanja nekog drugog cilja.
**trünka/trûnka** im. ž. r., dat. *trünci/trûnci*, g. mn. *trünkī/trûnkī* - trunčica.
**trüntav** prid. odr. v. *trüntavī* - trom, nezgrapan, koji teško hoda ob. zbog viška tjelesne težine.
**trünjav** prid., odr. v. *trünjavī* - pun trunja, posut trunjem.

**trûp** im. m. r., mn. *trùpovi* - dio tijela između vrata i udova; glavni dio broda; dio aviona bez repa i krila.

**trùpa** im. ž. r. (fr.-njem.) - veća vojna jedinica, postrojba; putujuće pozorište.

**trúpac** im. m. r., mn. *trúpci*, g. jd. *trupca*, g. mn. *trûpācā* - stablo drveta sa kojeg su okresane grane; oblo drvo.

**trúplo** im. s. r. - tijelo mrtvog čovjeka, leš.

**trùpnī** prid. odr. v. (fr.-njem.) - koji pripa-da trupi.

**trùs/trûs** im. m. r., mn. *trùsovi* - potres.

**trúsiti** gl. nesvrš., prez. *trûsīm*, trp. prid. *trûšen* - tresti, stresati, istresati nešto.

**trùsnī/trûsni** prid., odr. v. - koji se odnosi na potres, trus (npr. trusno područje, podložno potresu).

**trùst** im. m. r. (engl.), n. mn. *trùstovi* - više tvornica, firmi, preduzeća sa jednom upravom.

**trùt** im. m. r., n. mn. *trùtovi* - mužjak pčele; prenes. neradnik, gotovan, onaj koji živi od tuđeg rada.

**tr̀vēnje** im. s. r. - sukobljavanje, netrpeljivost, svađa.

**tr̀zāj** im. m. r. - brz, nagao, iznenadan i kratak pokret, najčešće bez uticaja volje.

**tr̀zalica** im. m. r., g. mn. *tr̀zalīcā* - tanka pločica u obliku trokuta za sviranje na žičanim muz. instrumentima.

**tr̀zānje** gl. im. s. r. od trzati.

**tr̀zati** gl. nesvrš., prez. *tr̀zām* - činiti trzaje.

**tr̀žišnī/tr̀žīšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tržište, namijenjen tržištu.

**tr̀žišno/tr̀žīšno** pril. - prema zakonima tržišta, u odnosu na tržište.

**tržište** im. s. r., g. jd. *tržišta*, g. mn. *tr̀žīštā* - ponuda i potražnja robe na određenom području, aktivnosti vezane za trgovinu i zaključivanje trgovačkih poslova.

**tr̀žnica/tr̀žnica** im. m. r. - zgrada ili prostor u gradu gdje najčešće sitni proizvođači prodaju namirnice.

**tû** pril. - ovdje, na ovom mjestu.

**túba** im. ž. r. (lat.) - cijev zatvorena s jedne strane i sa zatvaračem s druge strane koja služi za držanje ljepila, kreme, paste itd.; muzički duhački instrument.

**tùbast** prid. (lat.), odr. v. *tùbastī* - u obliku tube.

**tubèrān** im. m. r. (lat.), g. jd. *tuberána*, g. mn. *tuberánā* - tuberkulotik, osoba koja boluje od tuberkuloze.

**tuberkulòtik** im. m. r. (lat.), mn. *tuberkulòtici* - tuberan.

**tuberkulóza** im. ž. r. (lat.) - zarazna bolest koju izaziva Kohov bacil, jektika, sušica, sičija, grudobolja.

**tucànīk** im. m. r., g. jd. *tucaníka*, g. mn. *tucaníkā*, mn. *tucaníci* - izdrobljen ili istucan kamen kojim se pokriva cesta, drobljenac.

**tùcānje** gl. im. s. r. od tucati.

**tùcati** gl. nesvrš., prez. *tùcām* - udarcima što drobiti, pretvarati u sitne komade, razbijati, sitniti; (se) udarati jaje od jaje.

**tùce** im. s. r. (njem.), g. jd. *tùceta* - skup od dvanaest istih, jednorodnih predmeta, komada.

**tùckānje** gl. im. s. r. od tuckati.

**tùckati** gl. nesvrš., prez. *tùckām* - tucati u kratkim vremenskim razmacima.

**tùč** im. m. r. (tur.), g. jd. *tùča* - bronza, mjed.

**tùča**[1] im. ž. r. - krupa, grad, led, smrznute kapi kiše koje padaju kao zrna.

**tùča**[2] im. ž. r. - tučnjava, fizički obračun.

**tùčak** im. m. r., g. jd. *tùčka*, mn. *tùčci/tùčkovi*- bot. dio u kruni cvijeta; predmet od metala sa okruglim krajevima za tucanje kafe u avanu.

**tùčnjava** im. ž. r. - tuča, međusobno udaranje dviju ili više osoba, fizički obračun.

**tûći**[1] gl. nesvrš., prez. *túčēm* - udarati koga i nanositi mu bol; udarati o nešto; gađati iz vatrenog oružje; prenes. pobjeđivati koga (sport).

**tûći se**[2] gl. nesvrš., prez. *túčēm se* - biti sklon tučnjavi, boriti se s nekim, međusobno zadavati udarce.

**tùdā** pril. - ovim putem, tim putem.

**tùđī** prid. odr. v. - strani, koji nam ne pripada, koji se razlikuje po shvatanjima, osjećajima, običajima i sl.

**tùđe** pril. - strano, na tuđi način, neobično.

**tùđica** im. ž. r. - posredno ili neposredno preuzeta riječ iz nekog drugog jezika i prilagođena strukturi jezika u koji je unesena.



**tùđina/tuđìna** im. ž. r. - strana zemlja, tuđa zemlja; inostranstvo, inozemstvo.

**tuđínac** im. m. r., g. jd. *tuđínca*, g. mn. *tùđīnācā* - stranac, osoba koja je iz tuđine; čovjek koji ne može da se prilagodi u određenoj sredini.

**tùđīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tuđince.

**tùđīnski** pril. - na način tuđinca, kao tuđin.

**túđiti se** gl. nesvrš., prez. *tûđīm se* - prestajati biti prisan sa kime, udaljavati se od koga, postajati tuđ.

**tufáhija** im. ž. r., n. mn. *tufáhije* (ar.) - poslastica od jabuka, skuhana jabuka sa nadjevom od mljevenih oraha ili badema.

**tùfek** im. m. r. (perz.), n. mn. *tùfeci*, g. mn. *tùfēkā* - puška; puškar.

**túga** im. ž. r., dat. jd. *túzi*, g. mn. *túgā*- emocionalno stanje, žalost.

**tugàljiv** prid., odr. v. *tugàljivī* - koji je prožet tugom, tužan, žalostan.

**tugàljivo** pril. - tužno, žalosno, na tugaljiv način.

**tugòvānje** gl. im. s. r. od tugovati.

**tugòvati** gl. nesvrš., prez. *tùgujēm* - biti prožet tugom, osjećati tugu, pokazivati tugu.

**tùhāf/tuháfli** prid. (ar.) - čudan, čudnovat, začudan.

**tùhmet** im. m. r. (ar.) - sumnja, sumnjičenje.

**tùk** uzv. - za lakši udarac o nešto.

**tùka** im. ž. r., dat. jd. *tùki*, g. mn. *tûkā* - ćurka, pura, ženka, domaća pernata ptica iz reda koka; prenes. glupa ženska osoba.

**túkac** im. m. r., g. jd. *túkca*, n. mn. *túkci*, g. mn. *tûkācā* - puran, mužjak, domaća ptica iz reda koka; prenes. glupan, glupa muška osoba.

**tùlek** im. m. r. (perz.) - čovječuljak, čovjek malog rasta.

**tùlekast** prid. (perz.) - malena rasta, nizak.

**tulìpān** im. m. r., g. jd. *tulipána*, g. mn. *tulipánā* - lala, cvijet iz porodice ljiljana.

**túliti** gl. nesvrš., prez. *tûlīm/túlīm* - puštati otegnut zvuk (sirena); gasiti plamen svijeće; prenes. poluglasno, prigušeno plakati.

**tùlum** im. m. r. - razg. vrlo bučna zabava.

**tùlumba** im. ž. r. (tur.), g. mn. *tùlūmbī* - sladak duguljast i rebrast zaliveni kolač.

**túljac** im. m. r., g. jd. *tuljca*, n. mn. *túljci*, g. mn. *tûljācā* - cilindar petrolejske lampe; šuplja cijev koja služi za različite namjene, ob. se nečim puni, npr. duhanom.

**tùljan** im. m. r., g. mn. *tùljānā* - sisar koji umjesto udova ima peraje; mn. *tùljani* porodica takvih sisara.

**tùmāč** im. m. r. (mađ.), g. jd. *tumáča* - osoba koja nešto objašnjava, koja prevodi sa stranog jezika, prevodilac; aneks kojim se tumače neke pojedinosti iz glavnog teksta, dodatak knjizi koji sadrži objašnjenja.

**tumáčēnje** gl. im. s. r. (mađ.) od tumačiti.

**tumáčiti** gl. nesvrš. (mađ.), prez. *tùmāčīm* - objašnjavati, prevoditi; igrati ulogu na pozornici; komentarisati, iznositi mišljenje o kakvom tekstu.

**tumàrānje** gl. im. s. r. od tumarati.

**tumàrati** gl. nesvrš., prez. *tumàrām* - ići bez cilja, lutati.

**tùmbānje/tùmbānje** gl. im. s. r. (tur.) od tumbati.

**tùmbati/tùmbati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *tùmbām* - okretati da ono gore dođe dolje, prevrtati, zamjenjivati mjesta, učiniti da što dođe naopako, obrnuto, strmoglavce.

**tùmbē** pril. (tur.) - obrnuto, naopako, strmoglavice, naglavice.

**tùmor** im. m. r. (lat.), g. jd. *tùmora*, g. mn. *tùmōrā* - med. izraslina, izraštaj, otekli dio tijela, neprestano bujanje novih ćelija, postoje neopasni (benigni) i opasni (maligni) tumori.

**tùmulus** im. m. r. (lat.) - gomila, brežuljak, manje ili više humak nasute zemlje ili kamenja ispod kojih je grob; vrsta oblaka.

**tùna** im. ž. r. - tunj, morska riba selica tamnoplave boje i ukusna mesa.

**tùndra** im. ž. r. (rus.), g. mn. *tûndrī* - biljna zajednica u arktičkim područjima Azije i Amerike; nisko granje, mahovina, lišajevi.

**tùnēl** im. m. r. (engl.), g. jd. *tunéla* - prokopan prolaz kroz brdo, ispod mora, u rudniku i sl. koji služi u razne svrhe.

**tùnika** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *tùnici*, g. mn. *tùnīkā* - vrsta odjeće, u starom Rimu prtena košulja bez rukava, muška do koljena, ženska do gležnja, danas vrsta kratke ženske haljine.
**tunolóvac** im. m. r., g. jd. *tunolóvca*, g. mn. *tunòlōvācā* - brod opremljen za lov na tune.
**tûnj** im. m. r. - tuna, morska riba selica.
**tùnjav** prid., odr. v. *tùnjavī* - spleten, nesnalažljiv, koji sporo shvata, tupoglav.
**tùnjevina** im. ž. r. - meso od tune.
**tûp** prid., odr. v. *tûpī*, komp. *tûplјī* - koji nije oštar, koji ne može da reže; prenes. koji nije pametan, koji teško shvaća i opaža, glup.
**tùp** uzv. - koji oponaša zvuk prilikom pada; kao izraz nečeg neočekivanog u zbivanju.
**tùpadžija** im. m. r., g. mn. *tùpadžija* - onaj koji tupi, koji priča besmislice nadugo i naširoko, koji ništa ne kazuje svojom pričom.
**tùpast** prid., odr. v. *tùpastī* - okruglast, zatupast (nos); prenes. tup, koji teško shvata, koji nije pametan.
**tùpav** prid., odr. v. *tùpavī* - koji je tup, odlikuje se tupošću.
**tùpina** im. ž. r. - sirovina, vapnenac iz kojeg se proizvodi veoma kvalitetan cement.
**túpljēnje** gl. im. s. r. od tupiti.
**túpiti** gl. nesvrš., prez. *tûpīm*, trp. prid. *tûpljen* - činiti što tupim; prenes. smanjivati jačinu čega, slabiti ga; dosađivati dugim pričanjem bez smisla; (se) postajati tup (nož).
**tùpkanje** gl. im . s. r. od tupkati.
**tùpkati** gl. nesvrš., prez. *tùpkām* - lupkati, udarati polahko ponavljajući nogom ili rukom.
**tûpo** pril. - odsutno, prazno, apatično, ravnodušno; potmulo, podmuklo.
**tupòglav** prid., odr. v. *tupòglavī* - glup, ograničen, tupav.
**tupòglavac** im. m. r., g. jd. *tupoglávca*, v. jd. *tupòglāvče*, n. mn. *tupoglávci*, g. mn. *tupòglavācā* - glupava osoba.
**túpōst** im. ž. r., instr. jd. *túpošću/túposti* - osobina onoga što je tupo, onoga koji je tup.
**tûr** im. m. r. (tur.), n. mn. *tûrovi/túrovi* - zadnji dio pantalona; stražnjica.
**túra**[1] im. ž. r. (fr.) - runda, krug, etapa, dio (turnira, natjecanja, putovanja, pića i sl.).
**tùra**[2] im. ž. r. (tur.) - grb, monogram osmanskih vladara koji stoji na početku svakog fermana; ona strana kovanog novca na kojoj je grb države.
**túrati** gl. nesvrš., prez. *túrām* - stavljati, metati što.
**tùrbān** im. m. r. (perz.), g. jd. *turbána*, g. mn. *turbánā* - čalma, saruk od lahke tkanine koji se obavija oko fesa ili glave.
**tùrbe** im. s. r. (ar.) - islamski nadgrobni spomenik, podignut često uz džamiju nekom uglednom i pobožnom čovjeku.
**turbína** im. ž. r. (lat.), g. mn. *turbínā* - motor čije pokretanje omogućava snaga vode, pare, plina itd., npr. u hidrocentrali turbina pokrenuta jakim mlazom vode proizvodi električnu struju.
**turbulèncija** im. ž. r. (lat.) - vrtlog zraka u atmosferi izazvan izmjenom zračnih slojeva; uzburkanost, nemir, žestina, neobuzdanost.
**turcìzam** im. m. r. g. jd. *turcìzma*, g. mn. *turcìzāmā* - riječi preuzete iz turskog jezika (čekić, dušek, top itd.); riječi iz arapskog i perzijskog jezika preuzete posredstvom turskog jezika u vrijeme vladavine Osmanlija u našim krajevima, orijentalizmi.
**Tùrčin** im. m. r. (tur.) - pripadnik turskog naroda, stanovnik Turske.
**Tùrkinja** im. ž. r. - pripadnica turskog naroda.
**turćínak** im. m. r., g. jd. *turćínka*, mn. *turćínci* - biljka iz porodice makova.
**tûrčēnje** gl. im. s. r. - izv. od turčiti.
**tûrčiti** gl. nesvrš., prez. *tûrčīm* - hist. činiti koga Turčinom u zn. prevoditi na islam.
**tùrist(a)** im. m. r. (fr.), n. mn. *tùristi/ tùriste* - putnik radi vlastitog zadovoljstva, odmora i razonode.
**tùristkinja** im. ž. r. (fr.) - žena turist.
**turìstičkī** prid. odr. v. fr.) - koji se odnosi na turiste i turizam.
**turìstički** pril. - kao turista, na turistički način.



**tùriti** gl. svrš., prez. *tùrīm* - staviti, metnuti, gurnuti.
**turìzam** im. m. r. (fr.), g. jd. *turìzma* - putovanja prema vlastitoj želji; djelatnost na poslovima vezanim za putovanja i boravak turista.
**turkològija** im. ž. r. (tur.-grč.) - nauka koja se bavi proučavanjem turske kulture, historije, jezika i književnosti.
**turnéja** im. ž. r. (fr.) - putovanje sa zadržavanjem u određenim mjestima radi posla kao što to rade umjetnici, sportisti, političari, predavači.
**tùrnīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *turníra*, g. mn. *turnírā* - srednjovjekovno natjecanje vitezova u ratnim vještinama; uopće: takmičenje ko će biti najbolji u šahu, nogometu, boksu itd.
**tùrnus** im. m. r. (grč.), g. mn. *tùrnūsā* - obavljanje kakve aktivnosti više puta po već utvrđenom redu.
**tùrnuti** gl. svrš., prez. *tùrnēm* - naglim pokretom ruke odmaknuti što od sebe; brzim pokretom staviti, gurnuti u nešto.
**tùrōban** prid., odr. v. *tùrōbnī* - neveseo, pun crnih misli, lošeg raspoloženja.
**tùrōbno** pril. - na turoban način.
**tùrpija** im. ž. r. (tur.), g. mn. *tùrpījā* - alat od čelika hrapave površine, služi za struganje i ravnanje metala.
**turpìjānje** gl. im. s. r. (tur.) od turpijati.
**turpìjati** gl. nesvrš. (tur.), prez. *turpìjām* - obrađivati materijal turpijom.
**tùrskī** prid. - koji pripada ili se odnosi na Tursku i Turke.
**tùrski/tùrski** pril. - na način Turaka, kao Turci.
**tùršija** im. ž. r. (tur.) - ukiseljeno voće ili povrće.
**turùndžī** prid. (ar.-tur.) - boje naranče, naran-čast.
**tûst** prid., odr. v. *tûstī* - udebljan, mastan, podgojen, gojazan.
**tùš** im. m. r. (fr.), n. mn. *tùševi* - uređaj za sapiranje tijela prilikom kupanja; kratka muzička kompozicija kojom se što najavljuje; u hrvanju pobjeda kad se protivnik položi na plećke.
**tuširati** gl. svrš. i nesvrš. (fr.), prez. *tùšīrām* - sapirati tijelo jakim mlazom vode iz tuša; u hrvanju položiti protivnika na leđa; razočarati koga.
**tùšta** pril. - u zn. bezbroj, vrlo mnogo zajedno sa riječju tma: tušta i tma.
**tûtanj** im. m. r., mn. *tûtnji/tùtnjevi* - tutnjava, zvuk od grmljavine, eksplozije, kloparanja točkova voza, buke, larme, galame i sl. koji se razliježe iz daljine.
**tùtkalo** im. s. r. (tur.) - ljepilo koje se koristi u stolarstvu; pravi se od kože i kostiju životinja.
**tùtnuti** gl. svrš., prez. *tùtnēm* - brzo kome nešto dati, gurnuti u ruku krišom, metnuti, staviti.
**tùtnjava** im. ž. r. - tutnjanje, tutanj.
**tùtnjati** gl. nesvrš., prez. *tùtnjām* - činiti tutanj, proizvoditi tutnjavu (topovi, avioni, gromovi, krda životinja u pokretu i sl.).
**tûtor** im. m. r. (lat.) - osoba kojoj je službeno povjereno da se brine o nemoćnim, maloljetnim i dr. osobama; onaj koji upravlja, određuje, nameće drugima svoja pravila.
**tùtun** im. m. r. (tur.) - duhan.
**tutùndžija** im. m. r. (tur.) - onaj koji se bavi duhanom.
**tuvánā/tuvânā** prid. (perz.) - lijepo, dobro, u izobilju.
**tùz** im. m. r. (tur.) - so(l); po tome naziv grada Tuzla.
**tùzēmnī** prid. odr. v. - suprot. od inozemni, inostrani, koji se odnosi na vlastitu zemlju, domaći.
**Tùzlāk** im. m. r., mn. *Tùzlaci*, g. jd. *Tuzláka*, g. mn. *Tuzlákā* - stanovnik grada Tuzle.
**Tùzlānka** im. ž. r., dat. jd. *Tùzlānki*, g. mn. *Tùzlānkī* - žena iz Tuzle; stanovnica Tuzle.
**tužàkati** gl. nesvrš., prez. *tužàkām* - često tužiti koga ob. bez razloga.
**túžan** prid., odr. v. *tûžnī* - žalostan, obuzet negativnim emocijama: tugom, nezadovoljstvom i sl.; koji izražava tugu.
**tùžba** im. ž. r., g. mn. *tùžbī* - akt oštećene osobe kojim se pred sudom pokreće sudski postupak protiv krivca.
**tùžbalica** im. ž. r. - tužna pjesma jednostavne melodije kojom se žali za nekim ili nečim, naricaljka, tugovanka; elegija, lirska pjesma tužnog raspoloženja.

**tûženīk** im. m. r., mn. *tuženíci* - onaj koga tuže, protiv koga je tužba, optuženik.
**tùžibaba** im. ž. r., g. mn. *tùžibābā* - pejor. osoba koja stalno nekoga tuži (učiteljici, pretpostavljenom, i sl.).
**tùžilac/tùžitelj** im. m. r., g. jd. *tùžioca*, n. mn. *tùžioci*, g. mn. *tùžilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *tùžiocima* - pravnik koji po dužnosti podiže optužbe u sudu u ime zakona, države, javnosti; osoba koja tuži.
**tužilàštvo/tužitèljstvo** im. s. r. - državna ustanova koja ima dužnost da kontroliše zakonitosti u društvu i pokreće postupke protiv prekršitelja zakona.
**túžiti**[1] gl. nesvrš., prez. *tûžīm* - osjećati tugu, tugovati, patiti za nekim.
**túžiti**[2] gl. svrš., prez. *tûžīm*, trp. prid. *tûžen* - podnijeti tužbu na sudu; žaliti se protiv koga, biti nezadovoljan zbog nečega.
**tûžno** pril. - žalosno, loše, na tužan način, s tugom.
**tvâr** im. ž. r., g. jd. *tvâri*, g. mn. *tvárī* - materija, ono od čega se što sastoji, građa.
**tvâran** prid., odr. v. *tvârnī* - materijalan, stvaran, fizički, koji se odnosi na tvar.
**tvôj** zamj. m. r., ž. r. *tvòja*, s. r. *tvòje* - koji pripada sugovorniku, npr. *tvoj* stan.
**tvör** im. m. r., mn. *tvòrovi* - životinja iz porodice kuna, prepoznatljiva po smrdljivom sekretu koji luči kao odbrambeno sredstvo.
**tvórac** im. m. r., g. jd. *tvórca*, n. mn. *tvórci*, g. mn. *tvôrācā*, dat.-instr.-lok. mn. *tvórcima* - stvaralac, izumitelj, kreator.
**Tvórac** im. mn. r. g. jd. *Tvórca* - Bog, Stvoritelj, Svemogući...
**tvòračkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na tvorca.
**tvòrački** pril. - kao tvorac, na način tvorca.
**tvòrba** im. ž. r., g. mn. *tvòrbī* - građenje, stvaranje, npr. tvorba riječi.
**tvòrevina** im. ž. r., g. mn. *tvòrevīnā* - produkt, proizvod, djelo, ono što je stvoreno.
**tvòriti** gl. nesvrš., prez. *tvòrīm*, trp. prid. *tvōrīm* - stvarati, graditi, izrađivati, obrazovati.
**tvórnica** im. ž. r., g. mn. *tvórnīcā* - fabrika, zgrada u kojoj se nalazi niz postrojenja, uređaja, naprava pomoću kojih se što proizvodi, npr. hrana, mašine, automobili itd.
**tvórničār** im. m. r., v. jd. *tvórničāre/ tvórničāru* - vlasnik tvornice, fabrikant.
**tvórničkī** prid. odr. v. - odnosi se na tvornicu i ono što pripada tvornici.
**tvórnički** pril. - na način tvornice, na tvornički način.
**tvȑd/tvȑd** prid., odr. v. *tvȑdī/tvȑdī*, komp. *tvȑđī* - koji ima čvrsto zbijene molekule, teško razgradljiv, koji ne mijenja oblik pod teretom, kompaktan, sačinjen od kamena, željeza, betona, koji je izdržljiv; nečiji iskaz koji isključuje sumnju, suzdržan u iskazivanju emocija itd.
**tvȑdica** im. m. r., v. jd. *tvȑdice/tvȑdico* - škrt čovjek, škrtac, žarg. stipsa.
**tvȑdičiti** gl. nesvrš., prez. *tvȑdičīm* - biti škrt, škrtariti.
**tvŕditi/tvȑditi** gl. nesvrš., prez. *tvŕdīm/ tvȑdīm* - izreći što kao istinu i čvrsto stajati iza toga, kazivati nešto kao potpuno sigurno, kao provjereno.
**tvrdìčluk** im. m. r. (bos.-tur.) - škrtost.
**tvŕdnuti/tvȑdnuti** gl. nesvrš., prez. *tvŕdnēm* - postajati tvrd, otvrdnjavati, čvrsnuti.
**tvŕdnja/tvȑdnja** im. ž. r. - ono što se tvrdi iskazom.
**tvrdòća** im. ž. r. - svojstvo čvrstih tijela, njihov otpor pri obradi, rezanju; prenes. duševna osobina, strogost; tvrdoglavost.
**tvrdòglav** prid., odr. v. *tvrdòglavī* - svojeglav, zadrt; koji sve radi po svome bez obzira na okolnosti i konačni ishod, ne prihvaća savjete.
**tvrdòglāvac** im. m. r., g. jd. *tvrdòglāvca*, n. mn. *tvrdoglavci*, g. mn. *tvrdòglāvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *tvrdòglāvcima* - tvrdoglav čovjek, svojeglava osoba.
**tvrdòglavo** pril. - na tvrdoglav način, svojeglavo.
**tvrdòglavōst** im. ž. r., instr. jd. *tvrdòglavošću/tvrdòglavosti* - osobina onoga ko je tvrdoglav, krajnja nepopustljivost, svojeglavost



**tvrdòkōran/tvȑdokōran** prid., odr. v. *tvrdòkōrnī/tvȑdokōrnī* - veoma nepopustljiv, uporan u svojim namjerama, tvrdoglav.
**tvrdòkōrno** pril. - nepopustljivo, tvrdoglavo, uporno.
**tvrdokórnōst** im. ž. r., instr. jd. *tvrdokórnošću/tvrdokórnosti* - osobina onoga ko je tvrdokoran.
**tvrdòkrīlci** im. m. r. mn. - insekti sa tvrdim krilima, kornjaši.
**tvȓđa/tvȑđa** im. ž. r. - ekspr. tvrđava, utvrđen i nepristupačan grad često na brdu.
**tvȑđava** im. ž. r. g. mn. *tvȑđāvā* - utvrđen i nepristupačan grad često na brdu, sa visokim bedemima, tvrđa.
**tvȑtka** im. ž. r., g. mn. *tvȑtkī/tvȑtkā* - firma, veoma moćno trgovačko ili industrijsko preduzeće označeno nekim imenom.

# U

**U u** - fonema, glas, samoglasnik, dvadeset i sedmo slovo latinice, dvadeset i četvrto slovo azbuke.

**u** prijed. - npr.s lok. (u gradu); sa ak. (ići u grad); s. gen. (u nas=kod nas); prefiks izvedenih glagola (urezati, uvući, ubrzati); prvi dio priloga (uoči, unazad).

**uàgditi (se)** gl. svrš., od agda (ar.), prez. *uàgdīm/ùagdīm* - ukuhati šećer, kuhanjem pripremiti agdu.

**ubáciti** gl. svrš., prez. *ùbācīm*, prid. trp. *ùbāčen* - šta staviti brzim pokretom; gurnuti u nešto; naknadno uvrstiti; umetnuti, unijeti; poslati, uputiti (u borbu, na položaj i sl.); (se) naknadno dospjeti u neku sredinu, uspjeti se ugurati; uvući se.

**ȕbav** prid. - ekspr. lijep, divan, krasan .

**ȕbavo** pril. - ekspr. ljupko, lijepo, divno, krasno.

**ȕbavōst** im. ž. r., instr. jd. *ȕbavošću/ ȕbavosti* - osobina onoga koji je ubav, svojstvo onoga što je ubavo.

**ubehútiti se** gl. svrš., od behut (perz.), prez. *ubèhūtīm se* - smiriti se, pritajiti se; obeznaniti se, biti u behutu.

**ȕbica** im.ž. r. - ubojica, onaj koji je ubio, oduzeo kome život.

**ubíjānje** gl. im. s. r. od ubijati.

**ubíjati** gl. nesvrš., prez. *ùbījām*, trp. prid. *ubìjen* - oduzimati život kome, prenes. patiti, nervirati, smetati, npr. ubija me cipela.

**ubijèditi** (koga) gl. svrš., prez. *ùbijedīm*, trp. prid. *ùbijeđen* - uvjeriti.

**ùbilac** im. m. r., g. jd. *ùbioca*, g. mn *ùbilācā* - onaj koji nešto ubija, u zn. uništava, ob. kakvo duhovno dobro, zamisao itd.

**ùbilačkī** prid. - koji se odnosi na ubioca.

**ùbilački** pril. odr. v. - na način ubioca, na ubilački način.

**ubilježávati** gl.nesvrš., prez. *ubiljèžāvām* - zapisivati, upisivati, up. ubilježiti.

**ubìlježiti** (što) gl. svrš., prez. *ubìlježīm*, prid. trp. *ubìlježen* - upisati, zapisati, zabilježiti (ob. u neku postojeću cjelinu, tekst, knjigu predviđenu za unošenje podataka).

**ùbirānje** gl. im. s. r. od ubirati.

**ùbirati** gl. nesvrš., prez. *ùbirēm*, pril. sad. *ùbirūći* - kupiti, skupljati plodove; brati; naplaćivati (porez, carine).

**ȕbitačan** prid., odr. v. *ȕbitačnī* - koji ubija, nanosi smrt; poguban, smrtonosan; pren. koji uništava, upropaštava; vrlo štetan, opasan, razoran

**ùbiti** gl. svrš., prez. *ȕbijēm*, prid. trp. *ubìjen/ȕbīt* - nasilno oduzeti kome život, lišiti života; usmrtiti, umoriti; štetnim djelovanjem uništiti; upropastiti, utući (o mrazu, gradu i sl.); dovesti do propasti; uništiti, razoriti; izmučiti, izmoriti, iznuriti, premoriti, satrti (snagu, zdravlje); baciti u očajanje, dovesti u teško (duševno) stanje; ojaditi, pogoditi, poraziti; (se); počiniti samoubojstvo; izmoriti se

**ublážiti** gl. svrš., prez. *ùblāžīm*, prid. trp. *ùblāžen* - učiniti blažim nešto oštro, surovo, oslabiti oštrinu, žestinu čega; učiniti popustljivim, učiniti podnošljivim; smekšati, umiriti, utoliti, smiriti.

**ublàžujūćī** prid. - koji ublažuje (lijek).

**ublijèdjeti** gl. svrš., prez. *ùblijēdīm*, prid. rad. *ublijédio, ublijédjela* - postati blijed, izgubiti boju u licu.

**ȕbod** im. m. r. - mjesto ubodeno čim šiljatim; bod; meton. povreda, rana, ožiljak nastali ubadanjem; pren. oštra, zajedljiva riječ

**ȕbog** prid., odr. v. *ȕbogī* - jadan, bijedan, sirot, kojeg treba žaliti.

**ȕbogo** pril. - siromašno, jadno, bijedno,



siroto.

**úbōj** im. m. r. - ozljeda nanesena udarcem; nagnječeno mjesto na tijelu.

**ȕbojica** im. m. r., v. jd. *ȕbojico/ȕbojice* - ubica onaj koji je izvršio ubistvo.

**ȕbojit** prid., odr. v. *ȕbojitī* - koji može ubiti, kojim se ubija, opasan po život; prenes. oštar, surov, žestok, prodoran.

**ȕbojito** pril. - na ubojit način.

**ùbōjnī** prid. odr. - ekspr. koji može ubiti, koji ubija (oružje); borbeni.

**ùbosti** gl. svrš., prez. *ùbodēm*, prid. gl. rad. *ùbō* - oštrim, šiljatim predmetom i sl. nanijeti povredu, raniti; zabosti, zabiti, zariti (što šiljasto); pren. neugodno dirnuti, zadati oštru bol; pogoditi, uvrijediti

**ùboškī** prid. - koji se odnosi na uboge; koji pripada ubogima.

**ubóština** im. ž. r. - up. uboštvo.

**ubóštvo** im. s. r., g. mn *ùboštāvā* - svi ubogi; stanje onoga koji je ubog.

**ùbožīšte** im. s. r. - isto što i ubožnica.

**ùbožnica** im. ž. r. - prihvatilište za uboge; uboški, sirotinjski dom; ubožište.

**ùbrati** gl. svrš., prez. *ùberēm*, imp. *ubèri* - otkinuti npr. plod s drveta, ružu sa stabljike i sl.

**ùbrizgati** gl. svrš., prez. *ùbrizgām* - unijeti u mlazu tekućinu, npr. pod kožu, u venu, u organizam itd.

**ubròjati** gl. svrš., prez. *ùbrojīm*, trp. prid. *ȕbrōjan* - ubrojiti.

**ubròjiti** gl. svrš., prez. *ùbrojīm*, prid. trp. *ùbrojen* - ubrojati, uključiti, uvrstiti u što, pridodati već postojećoj količini.

**ùbrus** im. m. r., g. mn. *ùbrūsā* - komad platna ili papira koji služi za brisanje ili zaštitu odjeće uz jelo; salveta.

**ȕbrzāno** pril. - s povećanom brzinom, vrlo brzo.

**ubrzánje** gl. im. s. r. izv. od ubrzati - fiz. povećanje brzine (u jedinici vremena).

**ubȑzati** gl. svrš., prez. *ubȑzām*, trp. prid. *ȕbrzān* - povećati brzinu čega, učiniti da se ko ili što brže kreće, da se što brže događa, ostvari.

**ȕbȑzo** pril. - za kratko vrijeme poslije početka, odmah nakon; uskoro.

**ubùdūće** pril. - odsada nadalje.

**ùbuđaviti se** gl. svrš., prez. *ùbuđavī se* - postati buđav; upljesniviti se.

**ȕcijelo** pril. - na način da ostane cijelo.

**ucijèniti** gl. svrš., prez. *ùcijenīm*, trp. prid. *ùcijenjen* - prijetnjom, zastrašivanjem, pritiskom i sl. iznuditi novac ili nešto drugo od ucijenjenoga.

**ucijèpiti** gl. svrš., prez. *ùcijepīm*, trp. prid. *ùcijepljen* - unijeti kao cijep; vakcinisati; nakalemiti; prenes. usaditi kome kakvu ideju, navratiti ga itd.

**ȕcjena** im. ž. r., g. mn. ȕcjēnā - ucjenjivanje, ono što je iznuđeno ucjenjivanjem; prenes. novac koji se daje za hvatanje koga.

**ucjenjìvāč** im. m. r., g. jd. *ucjenjiváča* - onaj koji ucjenjuje, osoba koja se bavi ucjenjivanjem.

**ùcjenjivāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ucjenjivače.

**ùcjenjivāčki** pril. - kao ucjenjivač, na način ucjenjivača.

**ucmékati** gl. svrš., prez. *ùcmēkām* - žarg. pejor. ubiti koga vatrenim oružjem.

**ùcrtati/ucȑtati** gl. svrš., prez. *ùcrtām/ ucȑtām* - crtajući dodati još nešto u postojeći crtež, skicu i sl.

**ùcrvati se/ucȑvati se** gl. svrš., prez. *ùcrvā/ucȑvā se*, trp. prid. *ȕcrvān* - biti u stanju raspadanja i hrana crvima; pren. dosađivati se, biti lijen, razlijeniti se.

**ucvíliti** gl. svrš., prez. *ùcvīlīm*, prid. trp. *ùcvīljen* - ožalostiti koga, rastužiti tako da izaziva suze.

**ȕčas** pril. - smjesta; odmah potom; u trenutku.

**ȕčen** prid., odr. v. *ȕčenī* - obrazovan, koji mnogo zna, koji je stekao znanje.

**ȕčenica** im. ž. r. - djvojčica koja ide u školu, koja se obrazuje, up. učenik.

**ȕčenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na učenike, koji pripada učenicima.

**ȕčenīčki** pril. - kao učenik, na način učenika.

**ȕčenīk** im. m. r., n. mn. *ȕčenīci* - onaj koji uči u školi, koji se obrazuje, đak; onaj koji je učio ili uči od koga; pristalica, sljedbenik.

**ȕčenōst** im. ž. r., instr. jd. *ȕčenošću/ ȕčenosti* - odlika onoga koji je učen; ukupnost njegova znanja.

**ȕčenjāčkī** prid. - koji se odnosi na učenjake, koji pripada učenjacima.

**ȕčènjāčki** pril. - kao učenjak, na način učenjaka.

**ùčènjāk** im. m. r., g. jd. *ùčenjākā*, n. mn. *ùčenjāci* - onaj koji je učen, koji je u nauci, znanstvenik.
**ùčēnje** gl. im. s. r. od učiti - znanje, činjenice, teorije i dr. o čemu, nauka, znanje.
**ùčesnīk** im. m. r., n. mn. *ùčesnīci* - osoba koja je aktivno sudjelovala u nečemu, sudionik.
**ùčestao** prid., odr. v. *ùčèstalī* - koji se često ponavlja.
**ùčestalōst** im. ž. r., instr. jd. *ùčestalošću/ ùčestalosti* - osobina ili stanje onoga što je učestalo.
**ùčestālo/ùčestāno** pril. - na način da se često ponavlja.
**učèstati** gl. svrš., prid. rad. *učèstao/ učèstala* - biti češći, sve češće činiti ili se javljati.
**ùčestvovānje** gl. im. s. r. izv. učestvovati - sudjelovanje.
**ùčestvovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *ùčestvujēm*, pril. sad. *ùčestvujūći* - biti učesnik, sudjelovati, biti aktivno uključen u što.
**ùčēšće** im.s. r. - učestvovanje, sudjelovanje u nekom zajedničkom poslu; fizički i materijalni udio u radu; osobni doprinos zajedničkom projektu; udio u novcu pri uzimanju kredita.
**učetveròstručiti** gl. svrš., prez. *učetverōstručīm* - doprinijeti da što bude četiri puta veće i jače.
**ùčilīšte** im. s. r., arh. - škola; mjesto gdje se uči, mjesto gdje se može učiti.
**ùčilo** im. s. r., g. mn. *ùčīlā* - nastavno sredstvo, ono što pomaže da obrazovanje bude savršenije, sredstvo koje omogućuje učenicima da bolje razumiju gradivo, nastavno pomagalo.
**ùčinak** im. m. r., g. jd *ùčīnka*, n. mn *ùčīnci*, g. mn *ùčinākā* - rezultat rada; efekat; proizvod.
**učìnilac** im. m. r., g. jd. *učinioca*, g. mn. *učinilācā* - onaj koji je nešto učinio, učinitelj, počinitelj.
**učìniti** gl. svrš., prez. *ùčinīm*, prid. trp. *ùčinjen* - napraviti, načiniti, stvoriti, spremiti, prirediti.
**učinkòvit** prid., odr. v. *učinkòvitī* - ekspr. koji je uspješan, djelotvoran, efektan, koristan, plodonosan, efikasan.
**učinkòvito** pril. - efektno, uspješno, djelotvorno.
**učinkòvitōst** im. m. ž. r., instr. jd. *učinkòvitosti/učinkòvitošću* - svojstvo onoga što je učinkovito, efektno, osobina onoga koji je učinkovit.
**učiónica** im. ž. r. - prostorija u kojoj se održava nastava.
**ùčitelj** im. m. r., v. jd. *ùčitelju*, instr. jd. *ùčiteljem* - prosvjetni radnik, onaj koji uči i odgaja djecu; onaj koji drugima prenosi znanja ili vještine; onaj od kojeg se uči, kojemu se duguje znanje.
**ùčiteljevānje** gl. im. s. r. od učiteljevati.
**ùčiteljevati** gl. nesvrš., prez. *ùčiteljujēm*, pril. sad. *ùčiteljujūći* - raditi kao učitelj, biti učitelj u jednom periodu života.
**učitèljica** im. ž. r. - osoba ženskog pola koja uči djecu i druge, koja radi isto što i učitelj.
**ùčiteljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na učitelje.
**ùčiteljski** pril. - na način učitelja, kao učitelj.
**ùčiteljstvo/učitèljstvo** im. s. r. - učiteljski stalež, svi učitelji i učiteljice.
**ùčiti** gl. nesvrš., prez. *ùčīm*, pril. sad. *ùčēći*, impf. *ùčāh*, prid. trp. *ùčen* - nastojati da se što nauči, upamti, razumije; stjecati znanje ili vještinu; pohađati školu, biti na kakvom zanatu; izgovarati molitvu u islamu; prenositi drugome znanje, vještinu; poučavati; savjetovati.
**ùčkur** im. m. r. (tur.) - svitnjak, uzica za vezanje gaća, dimija i sl. u pasu.
**učlániti (se)** gl. svrš., prez. *ùčlānīm (se)*, prid. trp. *ùčlānjen* - primiti koga za člana, upisati se; postati član čega.
**ùčmalōst** im. ž. r., instr. jd. *ùčmalosti/ ùčmalošću* - stanje onoga koji je učmao ili onoga što je učmalo.
**ùčmao** prid., odr. v. *ùčmalī* - apatičan, bez volje, bez života, pokreta i napretka, trom.
**účo** im. m. r., hip. od učitelj.
**ùčtiv** prid., odr. v. *ùčtivī* - pristojan, uljudan, odgojen.
**ùčtivo** pril. - na učtiv način, s učtivošću.
**ùčtivōst** im. ž. r., instr. jd. *ùčtivosti/ ùčtivošću* - osobina onoga ko je učtiv.
**ùčustiti/učùstiti se** gl. svrš., od čust (perz.), prez. *ùčustīm se* - obući se tako da bude čust, spretan i okretan.



**učvŕstiti** gl. svrš., prez. *ùčvrstīm*, prid. trp. *ùčvršćen* - učiniti što da je čvrsto, da se ne ljulja, ne klima; utvrditi; učiniti se nepokolebljivim u kakvu uvjerenju.
**ućáriti** gl. svrš., od ćar (perz.), prez. *ùćārīm* - zaraditi.
**ućelepíriti** gl. svrš., prez. *ućelèpīrīm* - napljačkati.
**ûći** gl. svrš., prez. *ûđēm*, imp. *úđi*, prid. rad. *ùšao* - suprot. od izići; krećući se dospjeti u kakav zatvoren, ograničen prostor, u unutrašnjost, u kakvu sredinu, zajednicu, doba života, djelatnost; upustiti se dublje u nešto.
**ûd**[1] im. m. r., g. jd. *úda*, n. mn. *ùdovi* - ekstremitet (noga ili ruka); muški polni organ, penis.
**ûd**[2] im. m. r. (ind.), g. jd. *úda* - vrsta mirisavog drveta za kađenje porijeklom iz Indije, stavlja se na žeravicu i kadi se obično prilikom učenja mevluda i hatmi, a služi i kao zaštita odjeće od moljaca.
**ùdāh** im. m. r., n. mn. *ùdāsi* - udisanje zraka u pluća, supr. izdah.
**udàhnuti** gl. svrš., prez. *ùdahnēm*, imp. *udàhni* - uvući zrak u pluća (kroz nos ili usta).
**ùdaja** im. ž. r., g. mn. *ùdājā* - stupanje ženske osobe u brak
**ùdālj** pril. - ob. u kontekstu: skok udalj.
**udaljávānje** gl. im. s. r. od udaljavati.
**udaljávāti (se)** gl. nesvrš., prez. *udàljāvām (se)*, pril. sad. *udaljávajūći* - polahko se odmicati od mjesta polaska i kretati ka daljini.
**ùdāljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùdāljenosti/ ùdāljenošću* - mjerljiva ili uočena daljina; odstojanje; prenes. odsutnost prisnosti, odnos na odstojanju (o osobama); distanca.
**událjiti (se)** gl. svrš., prez. *ùdāljīm (se)*, prid. trp. *ùdāljen* - ukloniti, odstraniti, otjerati, otpustiti, isključiti, istjerati, izbaciti koga ili što; otići, ukloniti se, odmaći se, odvojiti se, izgubiti se; skrenuti s predmeta o kojem je riječ, prijeći na izlaganje o drugim stvarima; ne biti više prisan, blizak; postati dalek, otuđiti se.
**ùdār** im. m. r., g. mn. *ùdārā* - udarac; zvuk izazvan zamahom, kretanjem, pokretanjem kakvog mehanizma itd.; ritmična oscilacija zidova arterija koja odražava rad srca, otkucaj bila, pulsa; nagli zamah vjetra, valova, mora; zahvatanje tijela električnom strujom, strujni udar; promjena u organizmu izazvana pucanjem ili začepljenjem krvnih sudova, srčani ili moždani udar.
**ùdarac** im. m. r., g. jd. *ùdārca*, g. mn. *ùdarācā* - posljedica izazvana zamahnutom rukom, bačenim predmetom i sl. koji se zaustave na onome čemu su namijenjeni ili na onome što im je na putu; udar; bolan gubitak, pretrpljena šteta itd.; u sportu oštro upućivanje lopte i sl.
**udàrāljke** im. ž. r. mn. - muz. naziv za niz instrumenata koji daju zvuk nakon udaranja drvenih ili čeličnih štapića (bubanj, činele i dr.).
**ùdarānje** gl. im. s. r. od udarati.
**ùdarati** gl. nesvrš., pril. sad. *ùdarajūći* - up. udariti
**ùdaren** prid., odr. v. *ùdarenī* - koji je dobio udarac; prenes. luckast, budalast, ćaknut.
**ùdariti (se)** gl. svrš. prema nesvrš. udarati, prez. *ùdarām (se)*, prid. trp. *ùdaren* - zadati udarac kome; lupiti, mlatnuti koga; učiniti da se sudare dva tijela, npr. udariti sjekirom o drvo; izvršiti napad oružjem, napasti, npr. na grad; početi snažno padati, zasuti (o kiši i snijegu); sam sebi zadati udarac.
**ùdārnī/ùdārnī** prid. odr. v. - koji služi za zadava-nje udara; glavni, onaj koji proizvodi najjači dojam.
**ùdārničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na udarnika i udarnike.
**ùdārnički** pril. - kao udarnik, na način udarnika.
**ùdārnīk** im. m. r., n. mn. *ùdārnīci* - radnik u socijalizmu koji prebacuje dnevnu propisanu normu i veoma se zalaže na poslu radi sveopćeg napretka društva.
**ùdārnīštvo** im. s. r., g. mn. *ùdārnīštāvā* - udarnički rad kao metoda natjecanja u radu.
**ùdati (se)** gl. svrš., prez. *ùdām (se)* - učiniti da ženska osoba stupi u brak; stupiti u brak (samo za žensku osobu).
**ùdāv** im. m. r., g. mn. *ùdāvā* - velika zmija koja živi u tropskim krajevima,

piton, zmijski car.

**udàvača** im. ž. r., v. jd. *udàvačo* - djevojka koja je stasala za udaju.

**udáviti (se)** gl. svrš., prez. *ùdāvīm (se)*, prid. trp. *ùdāvljen* - oduzeti kome život stežući ga za grlo; zadaviti; usmrtiti; utopiti (se), ugušiti se; prenes. izmoriti koga dosadnim pričanjem i sl.

**Ȕdba** im. ž. r. - skraćenica od Uprava državne bezbjednosti (tajna politička policija) u FNRJ.

**ùdbāš** im. m. r., g. jd. *udbáša* - službenik Udbe.

**udèbljati (se)** gl. svrš., prez. *udèbljām (se)* - postati debeo; postati deblji; učiniti da neko postane debeo.

**ùdes** im. m. r., g. mn. *ȕdēsā* - nesretan slučaj, nesreća; sudar u saobraćaju, prometni sudar.

**ùdesiti** gl. svrš., prez. *udesim*, prid. trp. *ùdešen* - urediti, srediti, prirediti, načiniti, spremiti; podesiti, prilagoditi; uskladiti, ugoditi (ob. muzičke instrumente); prenes. dovesti koga u veliku nepriliku, težak položaj; nagrditi, upropastiti; razg. urediti se, dotjerati se (o vanjštini).

**ȕdesno** pril. - na desnu stranu, u desnu stranu

**ȕdica** im. ž. r., g. mn. *ȕdīcā* - mala čelična kuka, oštra pri kraju, privezana na silk čime se love ribe.

**udijèliti** (što) gl. svrš., prez. *ùdijelīm*, prid. trp. *ùdijeljen* - dati milostinju onom koji prosi.

**ùdio/ùdjel** im. m. r., g. jd. *ùdjela* - dio koji pripada kome u zajedničkom vlasništvu; sudjelovanje u čemu (radom, novcem itd.).

**ȕdisāj** im. m. r., g. jd. *ȕdisāja*, g. mn. *ȕdisājā* - količina zraka koja se odjednom udahne, udah.

**ùdisānje** gl. im. s. r. od udisati.

**ùdisati** gl. nesvrš., prez. *ùdišēm*, pril. sad. *ùdišūći*, gl. im. ūdisānje - uvlačiti zrak u pluća kroz nos ili usta.

**ȕđēnje** gl. im. s. r. izv. od uditi.

**ȕditi** gl. nesvrš., pril. sad. *ȕdēći* - nanositi kome štetu; štetiti čemu.

**udíviti** gl. svrš., prez. *udīvīm*, prid. trp. *ùdīvljen* - izazvati kod koga divljenje, čuđenje; zadiviti; zadiviti se.

**ùdīvljeno** pril. - diveći se; zadivljeno.

**ùdīvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùdīvljenošću/ùdīvljenosti* - stanje onoga koji je udivljen; zadivljenost.

**ùdjenuti/ùdjeti** gl. svrš., prez. *ùdjenēm* - uvući što kroz nešto usko, npr. konac u iglu; ekspr. uspjeti se ugurati; uvući se.

**ȕdlaga** im. ž. r., dat. jd. *ȕdlazi* - pomagalo od čvrstog materijala koja služi u kirurgiji za imobilizaciju prelomljene kosti.

**ȕdno** prijed. (s. gen.) - pokazuje mjesto: u dnu, na dnu, u najnižem dijelu (npr. udno brda).

**ùdoban** prid., odr. v. *ùdobnī* - ugodan, komotan, npr. naslonjač, stan, auto itd.

**ùdobno** pril. - na udoban način.

**udóbnōst** im. ž. r., instr. jd. *udóbnosti/udóbnošću* - osobina onoga što je udobno.

**udobrovòljiti** gl. svrš., prez. *udobròvoljīm*, prid. trp. *udobròvoljen* - učiniti da ko bude dobre volje; odobrovoljiti, oraspoložiti; (se) postati dobre volje; oraspoložiti se.

**ùdolina** im. ž. r., g. mn. *ȕdolīnā* - uža dolina između bregova.

**udomáćiti (se)** gl. svrš., prez. *udòmāćīm se*, prid. trp. *udòmāćen* - odomaćiti se, postati kao domaći, blizak.

**udomljénje** gl. im. s. r. izv. od udomiti.

**udòmiti** gl. svrš., prez. *ùdomīm*, prid. trp. *ùdomljen* - dati kome dom, naći mu dom; osigurati se za dalji život, steći dom.

**udostòjiti** gl. svrš., prez. *udòstojīm* - učiniti koga dostojnim, ukazati mu čast (koje je ob. više nego što taj zaslužuje); (se) učiniti nešto što nije velika čast za onoga ko to čini; umilostiviti se.

**ȕdova/udòva** im. ž. r. - udovica

**udòvac** im. m. r., g. jd. *udóvca*, gen. mn. *udòvācā* - onaj kome je umrla žena.

**udòvica** im. ž. r. - udova, žena kojoj je umro muž; udova; bot. vrsta ljekovite biljke.

**udòvicīn/udòvičīn** prid. - koji pripada udovici.

**udòvičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na udovice.

**udòvički** pril. odr. - na udovički način, kao udovica.

**udovòljiti** gl. svrš., prez. *udòvoljīm*, prid. trp. *udòvoljen* - ispuniti kome želju,



zahtjev, traženje.

**udròbiti** gl. svrš., prez. *ùdrobīm*, prid. trp. *ùdrobljen* - nadrobiti, drobeći npr. hljeb na komadiće staviti ga u mlijeko, u čorbu, u bijelu kahvu; prenes. svašta napričati bez veze i smisla, nadrobiti koješta.

**ȕdruga** im. ž. r., dat. jd. *ȕdruzi*, g. mn. *ȕdrūgā* - ob. udruženje, društvo.

**ùdrūžen** prid., odr. v.. *ùdrūženī* - združen, povezan, spojen, ujedinjen (ljudi, organizacije, napori, nastojanja itd.)

**ùdrūženōst** im. ž. r., instr. jd. *ùdrūženošću/ùdrūženosti* - stanje onih koji su udruženi; združenost.

**udružénje** gl. im. s. r. - društvo, udruga, organizacija, veći broj osoba udružen radi zajedničkog posla ili cilja.

**udrúžiti (se)** gl. svrš., prez. *ùdrūžīm (se)*, prid. trp. *ùdrūžen* - združiti, spojiti (se), sastaviti (se) u zajednicu, cjelinu; organizovati (se).

**ȕdubina/ùdubina** im. ž. r., g. mn. *ȕdubīnā* - mjesto koje se spušta, koje je dublje u odnosu na površinu čiji je dio, udubljeno mjesto; udubljenje.

**udúbiti** gl. svrš., prez. *ùdūbīm*, prid. trp. *ùdūbljen* - pritiskom na površinu čega napraviti udubinu; dobiti udubinu na površini; ulegnuti se, uleknuti se; duboko se zanijeti čime, sav se unijeti u šta, zadubiti se.

**udubljénje** im. s. r. - udubina, udubljeno mjesto.

**ȕdugo** pril. - na način da dugo traje; opširno.

**udvàrāč** im. m. r., g. jd. *udvaráča* - onaj koji se udvara djevojci, ašik, ašiklija.

**udvárānje** gl. im. s. r. izv. od udvarati.

**udvárati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùdvārām (se)*, pril sad. *udvárajūći* - lijepim riječima i ponašanjem nastojati steći naklonost djevojke ili žene; ašikovati; pren. pejor. ulagivati se, dodvoravati se.

**ȕdvoje** pril. - dvoje zajedno; u paru.

**udvòjiti** (što) gl. svrš., prez. *ùdvojīm*, prid. trp. *ùdvojen* - učiniti da što bude dvostruko, udvostručiti; presaviti da bude u dva sloja, da postane dvostruko deblje.

**ùdvōran** prid., odr. v. *ùdvōrnī* - uglađen, pristojan i usklađen prema pravilima dvorskog ili kakvog strogo propisanog ponašanja; pren. pejor. koji se dodvorava, ulaguje.

**ùdvorica** im. ž. r. (m i ž spol) - onaj koji se dodvorava; laskavac, ulizica.

**ùdvoričkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na udvorice.

**ùdvorički** pril. - kao udvorica, na način udvorice.

**ùdvorīštvo/ùdvōrnīštvo** im. s. r., g. mn. *ùdvorīštāvā/ùdvornīštāvā* - ponašanje onoga koji je udvorica.

**ùdvōrno** pril. - na udvoran način.

**udvórnōst** im. ž. r., instr. jd. *udvórnosti/udvórnošću* - ponašanje onoga koji je udvoran.

**udvostručénje** gl. im. s. r. od udvostručiti.

**udvòstručiti** gl. svrš., prez. *udvòstručīm*, prid. trp. *udvòstručen* - učiniti da što postane dvostruko (1+1), udvojiti.

**ȕdžbenīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na udžbenike.

**ȕdžbenīčki** pril. - kao u udžbeniku, na način udžbenika.

**ȕdžbenīk** im. m. r., n. mn. *ȕdžbenīci* - nastavno sredstvo, knjiga iz koje se uči nastavni predmet.

**ȕf** uzv. - izražava neugodno iznenađenje, nestrpljenje, gađenje, nelagodu i sl.

**ùfānje** gl. im. s.r. od ufati se.

**ùfati se** gl. nesvrš., prez. *ùfām se*, pril. sad. *ùfajūći se* - nadati se, vjerovati, uzdati se (ob. u Boga).

**ufitíljiti** gl. svrš., prez. *ufitīljīm* - žarg. u šali: jako oslabiti, smršaviti; postati tanak (kao fitilj), stanjiti se; prenes. sa *se*: pretjerano se dotjerivati, obući se ukočeno i bez ležernosti.

**ugàđāč** im. m. r., g. jd *ugađáča* - onaj koji ugađa, povlađuje, koji se dodvorava; u muz. stručnjak koji ugađa instrumente, žarg. štimer (njem.).

**ugáđānje** gl. im. s. r. od ugađati.

**ugáđati** gl. nesvrš. prema svrš. ugoditi, prez. *ùgāđām*, pril. sad. *ugáđajūći* - činiti sve na volju, udovoljavati u svakoj sitnici; u muz. štimati instrumente.

**ȕgalj** im. m. r., g. jd. *ȕglja* - ugljen, prirodno čvrsto gorivo nastalo na različitim dubinama Zemljine kore, ćumur (tur.).

**uganúće** im. s. r. - istegnuće zglobnih tetiva

**ugànuti** gl. svrš., prez. *ùganēm* - iskrenuti zglob noge ili ruke prekomjernim napinjanjem i istezanjem, ozljediti zglobne tetive.
**ùgao** im. m r., g. jd. *ùgla*, n. mn *ùglovi* - kut; geom. prostor omeđen dvjema linijima koje se dodiruju; dio prostorije, građevine, raskrsnice itd.
**ȕgaonī** prid. - koji se nalazi na uglu.
**úgar** im. m. r. - jednogodišnji odmor zemljišta koje se obrađuje sa svrhom da mu se obnovi plodnost.
**ùgarak** im. m. r., g. jd. *ùgārka*, n. mn *ùgārci*, g. mn *ùgarākā* - komad, ostatak djelomično izgorjelog drva.
**ugásiti** gl. svrš., prez. *ùgāsīm*, prid. trp. *ùgāšen* - učiniti da vatra ili plamen prestane gorjeti; utrnuti; pren. ugušiti što, suzbiti, smiriti; (se) prestati gorjeti; polagahno umrijeti od starosti prirodnom smrću; prestati raditi (o motoru); prestati izlaziti, djelovati itd. (listovi, publikacije, društvima, zakoni i propisi itd.).
**ùgaslī** prid. odr. v. - koji se ugasio, izgubio sjaj; ugašeni, npr. vulkan.
**ugàsnuti** gl. svrš., prez. *ùgasnēm* - ugasiti se.
**ùgaziti** gl. svrš., prez. *ùgazīm*, prid. trp. *ùgažen* - stati nogama u šta, npr. u blato; utabati; prenes. upustiti se, uvaliti se u što, zagaziti u što; uprljati se zagazivši.
**ugíbānje** gl. im. s. r. od ugibati.
**ugíbati se** gl nesvrš., prez. *ùgībljēm se*/ *ùgībām se* - savijati se, povijati se pod teretom; kretati se uvijajući tijelom; prenes. izbjegavati koga, uklanjati se.
**uginúće** im. s. r. - prestanak života, smrt životinje ili biljke.
**ùginuti** gl. svrš., prez. *ùginēm* - završiti život, prestati živjeti; krepati, lipsati, crknuti.
**uglàčati** gl. svrš., prez. *uglàčām*, prid. trp. *ȕglačān* - učiniti što glatkim i sjajnim, učiniti da ne bude više hrapavo; peglom učiniti da što bude ravno, ispeglati; prenes. potpuno urediti u tekstu stil i dr.; dotjerati što.
**ùgladiti** gl. svrš., prez. *ùgladīm*, prid. trp. *ùglađen* - učiniti glatkim, učiniti da ne strši; pren. dovesti u red vanjštinu, navike i ponašanje, učiniti da ko postane uglađen.
**ùglađen** prid., odr. v. *ùglađenī* - koji je lijepog ponašanja; otmjen, ljubazan, civiliziran.
**ùglađeno** pril. - na uglađen način, s uglađenošću.
**ùglađenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùglađenosti*/ *ùglađenošću* - osobina onoga koji je uglađen, svojstvo onoga što je uglađeno
**ȕglās** pril. - na način da svi istovremeno govore.
**ȕglast/ùglat** prid., odr. v. *ȕglastī/ùglatī* - koji je nalik na ugao, ćoškast.; prenes. teško prilagodljiv, nepristupačan.
**ùglatōst** im. ž. r., instr. jd. *ùglatosti*/ *ùglatošću* - svojstvo i stanje onoga što je uglasto.
**ugláviti** gl. svrš., prez. *ùglāvīm*, prid. trp. *ùglāvljen* - utaknuti šta u kakav manji prostor, umetnuti šta tvrdo tako da čvrsto stoji; učvrstiti; prenes. sporazumno utvrditi, ugovoriti, dogovoriti se.
**uglàvnōm** pril. - u glavnim crtama, najvećim dijelom; najčešće; pretežno, ukratko.
**uglàzbiti** gl. svrš., prez. *ùglazbīm*, prid. trp. *ùglazbljen* - napisati note za već postojeći tekst pjesme i tako sastaviti muzičko djelo, napisati kompoziciju, skladbu.
**ȕglēd** im. m. r. - dobar glas, čast, poštovanje, priznanje, uvažavanje; položaj, dostojanstvo.
**ȕglēdan** prid., odr. v. *ȕglēdnī* - koji uživa ugled; uvažen, cijenjen, viđen, istaknut.
**ùgledati** gl. svrš., prez. *ùgledām* - u momentu šta vidjeti, opaziti, spaziti, primijetiti.
**ȕglēdnīk** im. m. r., n. mn. *ȕglēdnīci* - ugledan čovjek; prvak.
**ȕglēdnōst** im. ž. r., instr. jd. *ȕglēdnošću*/ *ȕglēdnosti* - osobina onoga što je ugledno, ugled; lijepa vanjština; naočitost.
**uglòbiti** gl. svrš., prez. *ùglobīm*, prid. trp. *ùglobljen* - učiniti da se šta u drugo umetne; užlijebiti, uglaviti.
**ȕgljēn** im. m. r. - ugalj, ćumur.
**ugljènār** im. m. r., gen. jd. *ugljenára* - onaj koji proizvodi i prodaje drveni ugljen.
**ugljènara** im. ž. r. - peć u kojoj se proizvodi drveni ugljen; stovarište i mjesto gdje se prodaje ugljen.



**ȕgljenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ugalj.
**ugljènisānje** gl. im. s. r. od ugljenisati.
**ugljènisati** gl. svrš., prez. *ùgljēnišēm*, trp. prid. *ùgljēnisan* - rjeđe: ugljeniti, učiniti da šta postane kao ugljen.
**ùgljenjēnje** gl. im. s. r. izv. od ugljeniti.
**ùgljeniti** gl. nesvrš., pril. sad. *ùgljenēći* - ugljenisati, pretvarati se izgaranjem ili oksidacijom u ugalj.
**ugljenòkop** im. m. r. - mjesto gdje se kopa ugalj, rudnik uglja.
**ùgljēvlje** zb. im. s. r. - žar u vatri, u peći; razgorjeli ugalj ili drvo; ostatak ugašene vatre.
**ùgljičnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ugljik ili ga sadrži.
**ùgljīk** im. m. r., gen. jd. *ugljíka* - hem. element, simbol C, sastavni dio velikog broja organskih spojeva, bitan sastojak biljnog i životinjskog svijeta.
**ugljònosan** prid., odr. *ugljònosnī* - koji sadrži ugljen, bogat ugljenom; ugljevit (o slojevima zemlje).
**ùgnati** gl. svrš., prez. *ùgnām* - goneći utjerati, npr. stoku u tor ili štalu.
**ugnijèzditi se** gl. svrš., prez. *ùgnijezdīm se*, prid. trp. *ùgniježđen* - namjestiti se u gnijezdu; prenes. uvući se u što, ustaliti se negdje, postati domaći, zauzeti dobar položaj (o osobi).
**ùgnuti** gl. svrš., prez. *ȕgnēm*, prid. trp. *ȕgnūt* - up. ugibati se, sagnuti se.
**ugnjáviti** gl. svrš., prez. *ùgnjāvīm*, trp. prid. *ùgnjāvljen* - dosaditi kome kakvom gnjavažom, npr. dugim nezanimljivim pričanjem.
**ugnjètāč** im. m. r., g. jd. *ugnjetáča* - onaj koji drugoga ugnjetava; izrabljivač, tlačitelj.
**ugnjètāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ugnjetače.
**ugnjètāčki** pril. - kao ugnjetač, na način ugnjetača.
**ugnjetávānje** gl. im. s. r. od ugnjetavati.
**ugnjetávati** gl. nesvrš., prez. *ugnjètāvām*, pril. sad. *ugnjetávajūći* - izrabljivati, tlačiti.
**ùgodan** prid., odr. v. *ùgodnī* - koji donosi ugodnost, zadovoljstvo, koje je povoljan za opće duševno stanje i za tijelo.
**ugòditi** gl. svrš., prez. *ùgodīm*, prid. trp. *ùgođen* - priuštiti kome da se osjeća ugodno; muz. dovesti u sklad, urediti zvuk; uštimati muz. instrument.
**ȕgodnīk** im. m. r., n. mn. *ȕgodnīci* - rijet. božiji pravednik, bogougodnik.
**ùgodno** pril. - na ugodan način, s ugodnošću.
**ùgodnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùgodnosti*/ *ùgodnošću* - svojstvo onoga što je ugodno.
**ȕgođāj** im. m. r., g. jd. *ȕgođāja* - atmosfera, opće raspoloženje osobe, sredine, krajolika, umjetničkog djela itd., razg. štimung.
**ugòjiti se** gl. svrš., prez. *ùgojīm se*, prid. trp. *ùgojen* - postati debeo, gojazan, udebljati se.
**ugòniti** gl. nesvrš., prez. *ùgonīm*, pril. sad. *ùgonēći* - up. ugnati.
**ȕgor** im. m. r. - zool. morska riba iz porodice jegulja.
**ugòstitelj** im. m. r., v. jd. *ugòstitelju* - osoba koja radi u ugostiteljstvu ili se bavi ugostiteljstvom, kojoj je to zanimanje.
**ugòstitēljka** im. ž. r., dat. jd. *ugòstitēljki* - žena ugostiteljske struke.
**ugòstiteljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ugostitelje i ugostiteljstvo.
**ugòstiteljski** pril.- kao ugostitelj, na način ugostitelja
**ugostitèljstvo** im. s. r. - djelatnost hotela, kafana, restorana, gostionica itd.
**ugòstiti** gl. svrš., prez. *ùgostīm*, prid. trp. *ùgošćen* - primiti, počastiti gosta, učiniti da se osjeća kao kod kuće.
**ugovàrāč** im. m. r., g. jd. *ugovaráča* - jedan od učesnika pri sklapanju ugovora.
**ugovárati** gl. nesvrš., prez. *ugòvārām* - up. ugovoriti.
**ȕgovōr** im. m. r., g. jd. *ȕgovōra* - saglasnost dviju ili više osoba ili dviju strana o uspostavljanju međusobnih odnosa u određenom poslu; sastanak radi donošenja ugovora.
**ugovòriti** gl. svrš., prez. *ugòvorīm* - uspostaviti sporazum o određenom poslu, pitanju; odrediti sve pojedinosti koje trebaju poštovati obje strane; dogovoriti se, utvrditi, uglaviti.
**ȕgovōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ugovor.
**ȕgovōrno** pril. - prema ugovoru, na teme-

lju ugovora.
**ùgrabiti** gl. svrš., prid. trp. *ùgrabljen* - na brzinu, naglo uhvatiti šta, dočepati se prvi čega; dograbiti, zauzeti; pren. brzo iskoristiti trenutak da se što učini, postigne, da se dođe do čega, uhvatiti pravu priliku.
**ugráditi** gl. svrš., prez. *ùgrādīm*, prid. trp. *ùgrāđen* - postaviti što trajno na odgovarajuće mjesto, upotrijebiti kao građevinski materijal, uložiti kao materijal u gradnju čega.
**ugrádnja** im. ž. r. - ugrađivanje kakvih dijelova, predmeta, uređaja, materijala itd. u neku cjelinu.
**ugravírati** gl. svrš., prez. *ugràvīrām* - tehnikom graviranja urezati kakav simbol, natpis itd. u zlatan nakit ili neki drugi materijal.
**ùgrijati** gl. svrš., prez. *ùgrijēm*, imp. *ùgrīj* - učiniti da šta bude toplo, izložiti utjecaju topline, odstraniti osjećaj hladnoće, ispuniti osjećajem topline; početi jače grijati (o Suncu).
**ùgristi** gl. svrš., prez. *ugrízēm*, prid. trp. *ugrìzen* - zahvatiti što zubima; zariti zube, ujesti; pren. dobaciti pakosnu, zajedljivu riječ; pecnuti, uvrijediti, bocnuti.
**ùgriz** im. m. r. - trag zuba na ugrizenom mjestu; ujed.
**ugróziti** gl. svrš., prez. *ùgrōzīm*, prid. trp. *ùgrōžen* - prijeteći učiniti koga nesigurnim, biti opasan za drugoga, njegova prava i način života.
**ugrožávānje** gl. im. s. r. od ugrožavati, up. ugroziti.
**ugrožávati** gl. nesvrš., prez. *ugròžāvām* - predstavljati stalnu opasnost za nečiju sigurnost, up. ugroziti.
**ùgrōženōst** im. ž. r., instr. jd. *ùgrōženošću/ùgrōženosti* - stanje i položaj onoga koji je ugrožen, onoga što je ugroženo.
**ugrúhati (se)** gl. svrš., prez. *ùgrūhām se* - dobiti ozljede prilikom pada (nagnječenja, modrice, otekline, bez lomova kostiju).
**ùgrušak** im. m. r., g. jd. *ùgruška*, n. mn. *ùgrušci*, g. mn. *ùgrušākā* - grudvica ugrušane tvari, npr. ugrušak krvi, med. tromb; reg. gromuljica.
**ugúrati** gl. svrš., prez. *ùgūrām* - na silu šta gurajući smjestiti ob. tamo gdje je tijesno, gdje je mali prostor, ubaciti, utisnuti; prenes. koristeći protekciju namjestiti koga na dobro mjesto u službi.
**ugùrsuz** im. m. r. (tur.) - nevaljao, zao, opak čovjek; hip. obješenjak, vragolan, spadalo.
**ugursùzluk** im. m. r. (tur.), n. mn. *ugursùzluci* - nevaljaština, neurednost, zapuštenost, nesređenost; prenes. vragolanstvo.
**ùgūsto** pril. - u gustom sloju, tako da bude gusto.
**ugušénje** gl. im. s. r. - smrt nastala gušenjem; davljenje.
**ugúšiti (se)** gl. svrš., prez. *ùgūšīm* - biti usmrćen zbog nedosatatka vazduha, od grča; usmrtiti (se) otrovnim plinom; prenes. nasilno obuzdati, ukrotiti, umiriti, npr. jake osjećaje, uzbuđenje; zabraniti, ukinuti, obustaviti, npr. kakvu djelatnost.
**ùhaladža/ùhalādža/ùholāža** im. ž. r. - zoo. vrsta insekta, štriga.
**ùhapsiti** gl. svrš., prez. *ùhapsīm*, prid. trp. *ùhapšen* - uhititi krivca, lišiti ga slobode zbog krivičnog djela, zatvoriti.
**uhapšènīk** im. m. r., g. jd. *uhapšeníka*, n. mn. *uhapšeníci* - zatvorenik, uhićenik.
**ùhat** prid., odr. v. *ùhatī* - koji ima velike uši.
**uházuriti** gl. svrš. (tur.), prez. *uhàzūrīm* - prihazuriti, pripremiti.
**uheláćiti (se)** gl. svrš. (ar.), prez. *ùhēlāćīm (se)* - upropastiti, uništiti, učiniti da šta bude helać; (se) unerediti se, isprazniti crijeva u gaće.
**uhićènīk/ùhićenīk** im. m. r., g. jd. *uhićeníka/ùhićenīka*, n. mn. *uhićeníci/ùhićenīci* - uhapšenik, zatvorenik.
**uhićènica** im. ž. r. - žena uhićenik.
**uhićénje** im. s. r. - hapšenja, lišavanje slobode.
**ùhidbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uhićenje, hapšenje, npr. uhidbeni nalog.
**ùhititi** gl. svrš., prez. *ùhitīm*, prid. trp. ùhićen - uhapsiti, oduzeti slobodu, uhvatiti, savladati.
**ùhljebiti** gl. svrš., prez. *ùhljebīm* - omogućiti kome da radi, dati kome dobro mjesto u službi bez obzira na to šta će raditi.
**ŭho** im. s. r., g. jd. *ŭha*, n. mn *ŭši*, g. mn. *ùšī/ùšījū* - organ sluha; dio posude i sl.



koji služi za hvatanje; dio sjekire, motike itd. u koji se uglavljuje drška, ušica.
**ŭhoda** im. m. i ž. r., g. mn. *ŭhōdā* - osoba koja tajno uhodi, prati koga radi prikupljana podataka, špijun.
**ùhōdān** prid., odr. v. *ùhōdanī* - koji teče bez problema, koji dobro ide, npr. uhodan posao.
**ùhōdānōst** im. ž. r., instr. jd. *ùhōdānošću/ùhōdānosti* - svojstvo onoga što je uhodano, onoga koji je uhodan.
**uhódati se** gl. svrš., prez. *ùhōdām*, prid. trp. *ùhōdān* - odvijati se bez problema, ući u redovan tok rada, početi uredno teći; izvršavati se
**ùhođēnje** gl. im. s. r. od uhoditi.
**ùhoditi** gl. nesvrš., prez. *ùhodīm*, pril. sad. *ùhodēći* - tajno pratiti koga radi prikupljanja podataka, špijunirati.
**ŭholāža** im. ž. r. - uhaladža, insekt, kukac.
**uhrániti** gl. svrš., prez. *ùhrānīm*, prid. trp. *ùhrānjen* - dati kome veće količine hrane kako bi se popravio, postao jači, pomoću hrane učiniti jakim onoga ko je slab.
**ùhrānjenōst** im. ž. r., instr. jd *ùhrānjenošću/ùhrānjenosti* - stanje i svojstvo onoga koji je uhranjen; gojaznost, debljina.
**ùhvatiti** gl. svrš., prez. *ùhvatīm*, prid. trp. *ùhvaćen* - brzim pokretom ruke dohvatiti šta; domaći se čega; ugrabiti priliku; silom zadržati nekoga ne dopuštajući da pobjegne; zatvoriti, uhapsiti; naći se u određenoj situaciji i sl.; zateći koga, uvrebati; uloviti; shvatiti, razabrati, npr. značenje, smisao.
**ùhvatiti se** gl. svrš., prez. *ùhvatīm se*, prid. trp. *ùhvaćen* - rukom se prihvatiti za nešto; biti namamljen na nešto; ući u kavgu, potući se; prihvatiti se čega (uhvatio se posla); stvoriti se, nastati, npr. led, kora, pokorica, skrama.
**uhvàtljiv** prid., odr. v. *uhvàtljivī* - koji nije neuhvatljiv; razumljiv, shvatljiv.
**ùigrati (se)** gl. svrš., prez. *ùigrām (se)* - postati uigran nakon vježbanja, izvježbati (se); uskladiti (se) (o sportskom timu i sl.).
**uìnāt** pril. (ar.) - uprkos.
**ùisati/ùjisati** gl. svrš. (tur.), prez. *ùišē* - odgovarati, dolikovati, priličiti, pristajati (o odjeći).
**ùistinu** pril. - zaista, stvarno, doista, zbilja.
**ujàgmiti** gl. svrš., prez. *ùjagmīm* - ugrabiti, dočepati se nečega.
**ùjahati** gl. svrš., prez. *ùjašēm* - ući jašući ob. na konju.
**ŭjāk** im. m. r., n. mn *ŭjāci* - kod muslimana: daidža, majčin brat; fratar, franjevac.
**újam** im. m. r., g. jd. *újma*, n. mn. *újmovi* - naknada mlinaru u brašnu za mljevenje u mlinu; ušur.
**ujàračiti** gl. svrš., prez. *ujàračīm* - istrenirati, pripremiti, npr. konja za trku.
**ujármiti** gl. svrš., prez. *ùjārmīm*, prid. trp. *ùjārmljen* - upregnuti volove u jaram; prenes. učiniti koga podjarmljenim, silom mu nametnuti pravila koja mora bez pobune poštovati.
**ujdùrma** im. ž. r. (tur.) - ekspr. prevara, podvala, smicalica.
**ùjed** im. m. r. - povreda, rana nanesena zubima, ugriz.
**ujedànpūt** pril. - iznenada, odjednom, najedanput; svi istovremeno.
**ujédānje** gl. im. s. r. od ujedati.
**ujédati** gl. nesvrš. prema svrš. ujesti, prez. *ùjēdām*, pril. sad. *ujédajūći* - zubima gristi; riječima vrijeđati, nagrizati, zadavati bol.
**ujedìnitelj** im. m. r. - ujedinilac, onaj koji ujedinjuje, koji je ujedinio.
**ujedíniti** gl. svrš., prez. *ujèdīnīm*, prid. trp. *ujèdīnjen* - sastaviti više dijelova, napraviti cjelinu (ob. o narodima, osobama, organizacijama, strankama itd.).
**ujedinjénje** gl. im. s. r. od ujediniti - posljedica, završni čin nastojanja da se nešto ujedini.
**ujèdīnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ujèdīnjenošću/ujèdīnjenosti* - stanje onoga što je ujedinjeno.
**ujèdnāčen** prid., odr. v. *ujèdnāčenī* - svugdje podjednak, ravnomjeran, istodoban, koji se skladno odvija.
**ujèdnāčeno** pril. - na isti način; podjednako, ravnomjerno; složno, istodobno.
**ujèdnāčenōst** im. ž. r., instr. jd. *ujèdnāčenošću/ujèdnāčenosti* - svojstvo onoga što je ujednačeno.

**ujednáčiti** gl. svrš., prez. *ujèdnāčīm*, prid. trp. *ujèdnāčen* - učiniti da šta bude ujednačeno, podjednako, ravnomjerno.
**ȕjedno** pril. - tako kao da je jedno.
**ùjesti** gl. svrš., prez. *ùjedēm*, prid. rad. *ùjeo*, prid. trp. *ujèden* - ugristi zubima, povrijediti tako da ostane trag, ujed, rana; pren. uvrijediti, pecnuti.
**ȕjmār** im. m. r., g. jd. *ujmára* - onaj koji uzima ujam; insekt štetočina na žitu, grašku i sl. iz por. žižaka.
**ûjna** im. m. ž. - ujakova žena, dainica, dajdžinica.
**újo** im., g. jd. *újē* - hip. od ujak.
**ȕjutro** pril. - u jutarnjim satima, kad prođe noć, poslije noći.
**ukabúliti** gl. svrš. (tur.), prez. *ukàbūlīm* - priznati.
**ùkājditi** gl. svrš., prez. *ùkājdīm*, arh. - napisati note (kajde), komponovati.
**ùkajtiti** gl. svrš., prez. *ùkajtīm*, arh. - zabilježiti, zapisati; uvesti u zemljišne knjige prenos prava vlasništva na kupca.
**ukalkulírati/ukalkùlisati** gl. svrš. (fr.), prez. *ukalkùlīrām/ukalkùlišēm* - uračunati, up. kalkulirati.
**ukàlupiti** gl. svrš. (perz.), prez. *ukàlupīm*, prid. trp. *ukàlupljen* - raditi po uhodanom receptu, po kalupu pri čemu se gubi izrazitost, svježina, originalnost; svesti se na kalup, na šablon, postati ograničen.
**ukàlupljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ukàlupljenošću/ùkalupljenosti* - osobina onoga koji je ukalupljen i svojstvo onoga što je ukalupljeno.
**ukáljati** gl. svrš., prez. *ùkāljām*, prid. trp. *ùkāljan* - uprljati, zaprljati blatom, nečistoćom; prenes. izgubiti obraz, poštenje, ocrniti koga.
**ùkapati**[1] gl. svrš., prez. *ùkapām* - uliti nekoliko kapi u što, npr. kapi za uho.
**ukápati**[2] gl. nesvrš., prez. *ukápām* - ukopavati.
**úkaz** im. m. r. - odluka, rješenje, akt vrhovne izvršne vlasti u državi, koje potpisuje šef države odn. nosilac najviše vlasti; hist. rješenje vrhovne vlasti o postavljenju činovnika.
**ukázati (se)** gl. svrš., prez. *ùkāžēm*, prid. trp. *ùkāzān* - skrenuti pažnju na što savjetom, opomenom, kritikom; (se) pokazati se, pojaviti se (o natprirodnoj pojavi).
**ukébati** gl. svrš., prez. *ùkēbām*, prid. trp. *ùkēbān* - žarg. uhvatiti, uloviti tata u nedozvoljenoj radnji.
**ukídati** gl. nesvrš., prez. *ùkīdām* - činiti da što prestane postojati.
**ukinúće** gl. im. s. r. od ukinuti - ukidanje, službeno obustavljanje važenja kakvog zakona, propisa, odluke, rad ustanove itd.
**ùkinuti** gl.svrš. prema nesvrš. ukidati, prez. *ùkinēm*, prid. trp. *ùkinūt* - učiniti da šta prestane postojati ili djelovati (ustanova, uredba, zakon, ugovor itd.).
**ukípiti (se)** gl. svrš., prez. *ùkīpīm se*, prid. trp. *ùkīpljen* - postati nepokretan (kao kip); ukočiti se, učiniti da izgledaš kao kip.
**ùkiseliti (se)** gl. svrš., prez. *ùkiselīm*, prid. trp. *ùkiseljen* - učiniti da nešto postane kiselo (stavljanjem u ocat, vrenjem itd.); (se) dobiti kiseo ukus, postati kiseo; pokvariti se (hrana); pren. oneraspoložiti se, namrštiti se, natmuriti se
**uklèsati** gl. svrš., prez. *ùklešēm*, prid. trp. *ùklesān* - urezati u kamen kakav simbol, slova i sl.
**ȕklēt** prid., odr. v. *ȕklētī* - na kojem je prokletstvo i kletva, pa mu ništa ne ide kako treba.
**ùkleti** gl. svrš., prez. *ukùnēm* - učiniti da ko bude uklet, baciti kletvu na koga da bude nesretan.
**ȕklētōst** im. ž. r., instr. jd. *ȕklētošću/ȕklētosti* - stanje onoga koji je uklet.
**ùkliještenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùkliještenošću/ùkliještenosti* - stanje onoga što je uklješteno.
**uklijèštiti** gl. svrš., prez. *ùkliještīm*, prid. trp. *ùkliješten* - uhvatiti koga ili šta u kliješta ili nešto slično kao kliješta; stegnuti kliještima; prenes. dovesti koga u bezizlazan položaj s dviju strana; (se) zaglaviti se; ne moći se izvući, ostati stegnut između nečega.
**ùkliniti** (se) gl. svrš., prez. *ùklinīm* - vojn. prodrijeti u obliku klina, duboko prodrijeti u teritoriju neprijatelja.
**ùklonīšte** im. s.r. - proširenje trake ceste ili ulice za privremeno zaustavljanje vozila.
**uklòniti** gl. svrš., prez. *ùklonīm*, prid. trp. *ùklonjen* - pomaknuti koga ili što, premjestiti, skloniti da ne smeta; (se) skloniti se, npr. od kiše, izmaknuti se, izbjeći što.



**uklòpiti (se)** gl. svrš., prez. *ùklopīm*, prid. trp. *ùklopljen* - naći mjesta, snaći se, prilagoditi (se) sredini ili situaciji.
**ukliještènje** gl. im. s. r. od ukliještiti.
**ȕkljeva** im. ž. r. - slatkovodna riba iz porodice šarana.
**uključénje** gl. im. s. r. od uključiti.
**uključíti (se)** gl. svrš., prez. *ùključīm*, prid. trp. *ùključen* - učiniti da nešto radi (aparat), ubaciti u sistem; učlaniti koga u organizaciju, dati pravo sudjelovanja u čemu; (se) ući u sistem, pridružiti se, postati aktivan.
**uključìvo** pril. - uključujući.
**uknjižénje** gl. im. s. r. od uknjižiti.
**ùknjižba** im. ž. r. - uknjiženje, upisivanje, bilježenje podataka, npr. o imovinskim pravima u zemljišne knjige; intabulacija.
**ùknjižiti** gl. svrš., prez. *ùknjižīm* - upisati u poslovnu, zemljišnu i sl. knjigu.
**ùkōčen** prid., odr. v. *ùkōčenī* - postati krut, ukrućen; prenes. previše služben, zvaničan, strog, formalan, usiljen.
**ùkōčenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùkōčenošću/ùkōčenosti* - osobina onoga koji je ukočen, svojstvo onoga što je ukočeno
**ukóčiti se** gl. svrš., prez. *ùkōčīm se*, prid. trp. *ùkōčen* - izgubiti mogućnost gibanja usljed stezanja mišića, postati negibljiv, krut; ukrutiti se.
**ukolìkō** vezn. - u poredbenim (*Ukoliko* budeš više pričao, manje ćeš postići.) i pogodbenim rečenicama u zn. ako (*Ukoliko* budeš učio, proći ćeš.).
**ukòljēničiti** gl. svrš., prez. *ukòljēničīm* - sapeti ispod koljena goveče ili konja na paši kako ne bi odlutalo.
**ukomponírati/ukòmponovati** svrš., prez. *ukompònīram/ukòmponujēm* - dodati šta kakvoj cjelini na način da se uklapa u već postojeće, ob. u umjetničkim djelima gdje se kompozicija pretpostavlja kao odlika.
**ùkop** im. m. r. - polaganje, stavljanje mrtvaca u grob, dženaza, sahrana, pogreb.
**ukòpati** gl. svrš., prez. *ukòpām* - postaviti koga ili šta u iskopanu raku u zemlji i zatrpati; sahraniti; (se) vojn. utvrditi se u rovovima.
**ukòpčati** gl. svrš., prez. *ukòpčām* - spojiti što, uključiti, priključiti, npr.na izvor električne energije, u telefonsku mrežu; prenes. shvatiti, razumjeti.
**ukopístiti se** gl. svrš., prez. *ukòpīstīm se* - pejor. tjerati inat, inatiti se preko mjere tvrdoglavo insistirajući samo na jednom rješenju.
**ùkopnī** prid. - koji se odnosi na ukop.
**ukopnìna** im. ž. r. - ono što se plaća za ukop, pogrebni trošak.
**ùkor** im. m. r. - opomena ili disciplinska kazna (u školi, u službi) zbog kakvog prestupa, pogreške; zamjerka, prekor, prigovor.
**ȕkorāk** pril. - vojn. ići držeći isti ritam sa drugima; prenes. ne zaostajući, uporedo, npr. s vremenom.
**ùkoričiti** gl. svrš., prez. *ùkoričīm*, prid. trp. *ùkoričen* - uvezati, povezati u korice listove papira.
**ukorijèniti se** gl. svrš., prez. *ukorijènīm se*, prid. trp. *ukòrijenjen* - pustiti korijen; primiti se (o biljci); postati običaj, duboko se usaditi (o navikama), postati domaći (o osobi); uvriježiti se.
**ukòriti** gl. svrš., prez. *ùkorīm*, prid. trp. *ùkoren* - izreći ukor kao disciplinsku mjeru, opomenuti, prekoriti koga, zamjeriti, prigovoriti kome šta.
**ukósiti** gl. svrš., prez. *ùkōsīm*, prid. trp. *ùkōšen* - namjestiti, postaviti šta ukoso, nakrivo.
**ùkosnica** im. ž. r. - ono što se stavlja u kosu radi pričvršćivanja, kopča, šnala.
**ȕkōso** pril. - nakrivo, u kosom položaju, nije uspravno.
**ukòštac** pril. - ob. u vezi sa gl. uhvatiti se, hrvati, boriti i sl.; pren. doći u sukob, zavaditi se.
**ùkotviti se** gl. svrš., prez. *ùkotvīm se*, prid. trp. *ùkotvljen* - spustiti kotvu (sidro) na dno, usidriti se.
**ukòvati** gl. svrš., prez. *ùkujēm* prid. trp. *ȕkovān* - učiniti kovanjem da što postane sastavni dio neke cjeline.
**ȕkraće** pril. - na kraći način, da bude kraće, npr. pričanje.
**ȕkraj** prij. - s gen. u zn. pored, kod, kraj.
**ȕkrās** im. m. r., g. jd. *ȕkrāsa*, g. mn. *ȕkrāsā* - ono što služi za uljepšavanje

ili ukrašavanje, ures.

**ukrásiti** gl. svrš., prez. *ùkrāsīm*, prid. trp. *ùkrāšen* - učiniti pomoću ukrasa da nešto bude ljepše, dati čemu lijep izgled, uljepšati, uresiti.

**ȕkrāsnī** prid. odr. v. - koji služi kao ukras, uresni.

**ùkrasti** gl. svrš., prez. *ukrádēm*, imp. *ukrádi*, prid. trp. *ukràden* - izvršiti krađu, krišom otuđiti čiju stvar (lopov.)

**ȕkratko** pril. - na najkraći ili kraći način, u nekoliko riječi, jednom riječju.

**ȕkrcāj** im. m. r., g. jd. *ȕkrcāja* - ukrcavanje, ulazak putnika i unošenje robe u kakvo prevozno sredstvo.

**ukr̀cati** gl. svrš., prez. *ukr̀cām*, prid. trp. *ȕkrcān* - smjestiti putnike i robu u prevozno sredstvo; (se) ući, popeti se u prevozno sredstvo; reg. baviti se poslom pomorca; pren. spretno se ubaciti na dobro radno mjesto u službi, ući u povoljan posao.

**ukrèsati** gl. svrš., prez. *ùkrešēm*, prid. trp. *ȕkresān* - udarcem o kremen izbiti iskru; upaliti palidrvce šibice.

**ukríviti** gl. svrš., prez. *ùkrīvīm*, prid. trp. *ùkrīvljen* - učiniti da što stoji nakrivo, ukositi.

**ȕkrīvo** pril. - u zn. krivim smjerom uz gl. poći, otići i sl.; nakrivo, nakrivljeno, ukoso uz gl. stajati i sl.

**ȕkrīž** pril. - češće: unakrst (o dvije ceste, dva puta, ono što se veže trakom itd.).

**ukròtiti** gl. svrš., prez. *ùkrotīm*, prid. trp. *ùkroćen* - učiniti da nešto ili neko bude krotak, miran; umiriti.

**ukr̀stiti** gl. svrš., prez. *ùkrstīm*, prid. trp. *ùkršten* - učiniti, namjestiti da nešto bude unakrst, ukriž; (se) stati poprijeko, jedan preko drugog u obliku krsta, križa.

**ukŕštati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùkr̄štām (se),* pril. sad. *ukŕštajūći (se)* - namještati da nešto bude unakrst, nalik na krst, up. ukrstiti.

**ùkrūćenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùkrūćenošću/ùkrūćenosti* - stanje onoga što je ukrućeno.

**ȕkrūg** pril. - uz gl. kretanja ići, kretati se, plesati itd. tako da se opisuje krug.

**ȕkrūpno** pril. - u krupnom novcu.

**ukrútiti** gl. svrš., prez. *ùkrūtim*, prid. trp. *ùkrūćen* - učiniti šta krutim; (se) stvrdnuti se, postati krut, nesavitljiv, ukočiti se (o mišićima, žilama), izgubiti gipkost; ukočiti se, stati mirno, ne mičući se (često od straha); prenes. postati služben, važan; držati se ukočeno.

**ukúbet** im. m. r. (ar.) - nesreća, božija kazna.

**ùkucati** gl. svrš., prez. *ùkucām* - kucajući utjerati, npr. ekser, zakucati; utipkati u kompjuter neki tekst.

**ùkućanin** im. m. r., n. mn. *ùkućāni* - član porodice, svi porodično vezani iz iste kuće.

**ùkuhati** gl. svrš., prez. *ùkuhām* - kuhanjem doći do toga da nešto postane sastavni dio, npr. šećer.

**ùkupan** prid., odr. v. *ùkupnī* - cijel, cjelokupan, potpun, sav, čitav, koji obuhvata sve elemente.

**ùkupno** pril. - sve zajedno, skupa, ujednò, u cjelini.

**ùkupnōst** im. ž. r., instr. jd *ùkupnošću/ùkupnosti* - svojstvo onoga što je ukupno, cjelina.

**ùkus** im. m. r., g. mn. *ȕkūsā* - ono što je ukusno (o jelu), okus; estetsko mjerilo, osjećaj i sposobnost razlikovanja lijepoga od ružnoga.

**ùkusan** prid., odr. v. *ùkusnī* - koji je ugodna okusa; koji je s ukusom izrađen; lijep, skladan.

**ùkusno** pril. - na ukusan način, s ukusom; dopadljivo, lijepo.

**ùkusnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùkusnošću/ùkusnosti* - osobina onoga što je ukusno i onoga koji ima ukusa.

**ulàgāč** im. m. r., g. jd. *ulagáča* - onaj koji ulaže (štediša, član kakvog udruženja, kockar).

**ulágati** gl. nesvrš., prez. *ùlāžēm* - up. svrš. uložiti.

**ulagìvāč** im. m. r., g. jd. *ulagiváča* - onaj koji se ulaguje, ulizica, udvorica.

**ulagìvāčkī** prid., odr. v. - koji se odnosi na ulagivače.

**ulagìvāčki** pril. - kao ulagivač, na način ulagivača.

**ulagívati se** nesvrš., prez. *ulàgujēm se* - ulizivati se, dodvoravati se.

**ùlak** m (tur.), n. mn. *ȕlāci* - glasnik, glasnoša, teklič.

**ùlānčiti** gl. svrš., prez. *ùlānčīm*, prid. trp. *ùlānčen* - poredati šta kao karike lanca.



**ùlār** im. (orij.), g. jd. *ulára* - povodac kojim se vodi konj.

**ȕlāz** im. m. r. - mjesto na koje se ulazi, vrata; mjesto na granici gdje se ulazi u državu; u računovodstvu knjiga ulaznih faktura u koju se unose podaci prometa (novca, robe, predmeta i sl.).

**ùlazak** im. m. r., gen. jd. *ùlaska*, n. mn. *ùlasci,* gen. mn. *ùlazākā* - trenutak kad neko ulazi, stupa u neki prostor; razg. učlanjenje, upis u neko društvo i sl.

**ȕlāznī/úlaznī** prid. odr. v - koji se odnosi na ulaz, koji služi za ulaz.

**ùlāznica** im. ž. r. - karta s kojom se stječe pravo ulaska, npr. na priredbu.

**ulaznìna** im. ž. r. - cijena ulaznice, novac koji se daje za ulazak.

**ùlegnuti/ùleći (se)** gl. svrš., prez. *ùlegnēm se*, prid. trp. *ùlegnūt* - postati ulegnut, dobiti ulegnuće; udubiti (se), slegnuti (se).

**ulegnúće** im. s. r., g. jd. *ulegnúća* - mjesto koje se ulegnulo, sleglo bez vanjskog mehaničkog djelovanja; udubljenje.

**ulèma** im. ž. r. (tur.) - naziv za skupinu islamskih vjerskih učitelja; islamski vjerski učitelj, učen čovjek, teolog.

**ulètjeti** gl. svrš., prez. *ùletīm/ulètīm*, imp. *ulèti*, prid. rad. *ulètio, ulètjela* - leteći ući u šta; prenes. naglo ući; nepromišljeno se upustiti u šta, poduzeti šta.

**ulèžati se** gl. svrš., prez. *ulèžīm se* - ulijeniti se od dugog ležanja, oslabiti ležeći (u bolesti).

**ȕlica** im. ž. r., g. mn. *ȕlīcā* - prostor u naseljenom mjestu određen za kretanje pješaka i vozila; prenes. pejor. svijet ulice, svjetina.

**ȕličār** im. m. r., v. jd. *ȕličāru/ȕličāre* - onaj koji besposlen provodi vrijeme na ulici, besposlenjak, skitnica.

**ȕličārka** im. ž. r., dat. jd. *ȕličārki* - žena koja provodi vrijeme na ulici, besposlena žena; prenes. prostitutka.

**ȕličnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ulicu, koji se događa na ulici; okrenut ulici.

**ulijèniti se** gl. svrš., prez. *ùlijenīm se* - postati lijen.

**ulijèpiti (se)** gl. svrš., prez. *ùlijepīm*, prid. trp. *ùlijepljen* - upasti u ljepilo, biti prekriven ljepilom; sastaviti pomoću ljepila.

**ulijèvati** gl. nesvrš., prez. *ùlijevām* - ulivati.

**ȕlijevo** pril. - na lijevu stranu (zaokrenuti).

**ȕlīšte** im. s. r. - košnica, pčelinjak.

**ùliti** gl. svrš., prez. *ȕlijem*, imp. *ùlīj*, prid. trp. *ulìven* - tečnost, tekućinu preliti iz jedne posude u drugu.

**ulívati** gl. nesvrš., prez. *ùlīvām* - ulijevati.

**ulízati** gl. svrš., prez. *ùlīžēm* - glatko začešljati, zalizati, zagladiti (kosu); (se) pretjerano se dotjerati, ulickati se; ulizivati se kome.

**ùlizica** im. m. i ž. r., v. jd. *ùlizice/ùlizico* - onaj koji voli da se ulizuje.

**ùlizičkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ulizice.

**ùlizički** pril. - kao ulizica, na način ulizica.

**ulizívati se** gl. nesvrš., prez. *ulìzujēm se* - dodvoravati se, ulagivati se ob radi sticanja koristi.

**ùlog/úlog** im. m. r., n. mn. *ùlozi* g. mn. *ȕlōgā/úlōgā* - iznos novca koji se uloži za sudjelovanje u poslu, igri i sl.; članarina, udio, doprinos; svota uplaćena u štedionicu; ukupan iznos na štednoj knjižici u banci.

**ȕloga** im. ž. r., dat. jd. *ȕlozi* - ono što glumac tumači u filmu, pozorišnom komadu itd. (lik, tekst, govor i sl.).

**ùlomak** im. m. r. - g. jd. *ùlōmka*, n. mn. *ùlōmci,* g. mn. *ùlomākā* - odlomak.

**ùlov** im. m. r. - n. mn. *ùlovi* - ono što je ulovljeno (riba, divljač).

**ulòviti** gl. svrš., prez. *ùlovīm*, prid. trp. *ùlovljen* - uhvatiti ili ubiti što u lovu (divljač); upecati (ribu); pren. vješto steći, zaraditi, dobiti; stići koga trčeći; uspjeti što čuti ili vidjeti koga; zateći (u krađi ili nezgodnoj prilici); (se) upasti u zamku; pren. upasti u proturječje.

**ùlozi** im. m. r. mn., g. mn. *ùlōgā* - bolest zglobova, kostobolja, giht, podagra.

**ùložak** im. m. r., g. jd. *ùloška*, n. mn. *ùlošci,* g. mn *ùložākā* - nešto čemu je namjena da se negdje uloži, npr. uložak za bateriju, umetak za cipelu kao ortopedsko pomagalo itd.

**ulòžiti** gl. svrš., prez. *ùložīm*, prid. trp. *ùložen* - umetnuti, staviti; dati novac na štednju ili u obrt; utrošiti (trud, vrijeme, novac, živce i sl.).

**ültimatīvan** prid. (lat.), odr. v. *ültimatīvnī* - koji sadrži ultimatum, koji je ultimatum.

**ültimatīvno** pril. (lat.) - na ultimativan način.

**ultimátum** im. m. r. (lat.) - zahtjev koji je istovremeno prijetnja; zahtjev jedne države kao prijetnja objave rata za slučaj neizvršenja.

**ültra-** (lat.) - u složenim riječima označava da se ono što je iskazano drugim dijelom javlja u vrlo velikoj, krajnjoj, pretjeranoj mjeri, npr. ultradesničar.

**ultradèsničār** im. m. r. (lat.-bos.) - desno orijentisani političar koji uvijek pretjeruje u zahtjevima, up. ultraš.

**ultradèsničārskī** prid. odr. v. (lat. bos.) - koji se odnosi na ultradesničare.

**ultradèsničārski** pril. (lat.-bos.) - kao ultradesničar, na način ultradesničara.

**ùltrāš** im. m. r. (lat.), g. jd *ultrášа* - koji pretjeruje u zahtjevima, koji zahtijeva krajnje rješenje (u politici); ekstremist.

**ùltrāškī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na ultraše.

**ùltrāški** pril. (lat.) - na način ultraša, kao ultraš.

**ültrazvūk** im. m. r. (lat.-bos.) - aparat koji registruje titranje čvrstih, tekućih i plinovitih tijela, upotrebljava se u medicini za postavljanje dijagnoze; dijagnostička metoda.

**ulúbiti** gl. svrš., prez. *ùlūbīm*, prid. trp. *ùlūbljen* - načiniti ulegnuće na kakvoj ravnoj površini, udubiti.

**ulúčiti** gl. svrš., prez. *ùlūčīm* - ekspr. iskoristiti priliku, zgodu.

**ülūdo** pril. - uzalud, beskorisno, zaludu, utaman, ututanj.

**ùljanī** prid.odr. v. - koji je od ulja, sadrži ulje; koji radi na ulje, npr. uljana svjetiljka.

**uljànīk** im. m. r., g. jd. *uljaníka* g. mn. *uljaníkā* - pčelinjak.

**ùljara** im. ž. r., g. mn. *üljārā* - tvornica ulja.

**uljàrice** im. ž. r. mn. - biljke od kojih se fabrički proizvodi ulje (maslina, suncokret itd.).

**ûlje** im. s. r., g. jd. *ûlja* - masna tekućina sok biljnog, životinjskog ili mineralnog porijekla, npr. suncokretovo ulje); tekućina za podmazivanje motora i strojeva; slika rađena uljanim bojama; uljana, masna boja.

**üljepšano** pril. - na uljepšan način.

**üljepšānōst** im. ž. r., instr. jd. *üljepšānošću/üljepšānosti* - stanje onoga što je uljepšano

**uljepšánje** gl. im. s. r. od uljepšati - razni postupci da što dobije ljepši izgled, da ljepota bude više izražena, da bude ljepše.

**uljèpšati** gl. svrš, prez. *uljèpšām* prid. trp. *üljepšān* - učiniti ljepšim; pren. prikazati ljepšim nego što jest.

**uljepšávānje** gl. im. s. r. od uljepšavati.

**uljepšávati** gl. nesvrš., prez. *uljèpšāvām* - nastojati da što bude ljepše, up. svrš. uljepšati.

**uljèšure** im. ž. mn. - kitovi zubani sa zubima samo u donjoj vilici.

**uljèvit** prid., odr. v. *uljèvitī* - koji je bogat uljem, koji sadrži mnogo ulja.

**ùljez** im. m. r., g. jd. *ùljeza*, g. mn. *ùljēzā* - pejor. neželjen došljak, onaj koji se nametnuo, nerado viđen gost; zet koji živi u ženinoj kući.

**ùljika** im. ž. r., dat. jd. *ùljici* - reg. naziv za maslinu (stablo i plod).

**ûljnī** prid. - koji sadrži ulje; koji se odnosi na ulje.

**ùljudan** prid., odr. *ùljudnī* - dobro odgojen; pristojan, uglađen, učtiv.

**ùljudba** im. ž. r., g. mn. *ùljudbī* - osobina onoga koji je uljuđen, odgojen, pristojan, sa ponašanjem kako priliči ljudima.

**uljúditi** gl. svrš., prez. *ùljūdīm*, prid. trp. *ùljūđen* - učiniti koga uljudnim, pristojnim, odgojiti ga da bude kako priliči ljudima.

**ùljudno** pril. - na uljudan način; pristojno, učtivo.

**ùljudnōst** im. ž. r, instr. jd. *ùljudnošću/ ùljudnosti* - osobina onoga koji je uljudan.

**ùljūđenōst** im. ž., instr. jd. *ùljūđenošću/ ùljūđenosti* - osobina onoga koji je uljuđen, stanje onoga što je uljuđeno.

**uljúljati (se)** gl. svrš., prez. *ùljūljām (se)* - zaspati ljuljajući (se); prenes. biti zanesen ugodnošću i ne primjećivati zbilju oko sebe.

**ûm** im. m. r., n. mn. *úmovi* - razum, intelekt, sposobnost rasuđivanju, ono što čovjeku omogućuje spoznaju i razumijevanje stvarnosti koja ga okružuje; filoz. najviša spoznajna moć, ukupnost spoznaja na teorijskom i praktičnom području.



**ùmaći** gl. svrš., prez. *ùmaknēm* - umaknuti, nestati s određenog mjesta prije nego što dođemo, pobjeći.

**ümāk** im. m. r., n. mn. *ümaci* - tečan i začinjen dodatak jelu koji se posebno priprema, sos (njem.).

**umàknuti** gl. svrš., prez. *ùmaknēm* - umaći, krišom se izvući; uteći, pobjeći, kidnuti, otići dalje od drugoga, odmaknuti pred njim, pobjeći.

**ùmalo** pril. - gotovo, zamalo, za sitnicu.

**ûman** prid., odr. v. *ûmnī* - intelektualni, koji je obdaren intelektom, razumom, koji izražava intelektualne sposobnosti; pametan, mudar; odr. v.: koji se odnosi na um.

**umanjènīk** im. m. r., n. mn. *umanjeníci* - mat. broj od kojega se u računskoj operaciji oduzimanja odbija; minuend.

**umanjénje** gl. im. s. r. od umanjiti.

**umánjiti** gl. svrš., prez. *ùmānjīm*, prid. trp. *ùmānjen* - učiniti šta manjim, smanjiti (se).

**umárānje** gl. im. s. r. od umarati.

**umárati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùmārām (se)*, pril. sad. *umárajūći (se)* - tokom rada osjećeti umor.

**umarširati** gl. svrš. (fr.), prez. *umàršīrām* - ući marširajući, ulazak vojske marševskim korakom kad nešto osvoji.

**umátānje** gl. im. s. r. od umatati.

**umátati** gl. nesvrš., prez. *ùmātām*, pril. sad. *umátajūći* - ob. umotavati, činiti da kakav predmet, igračka i sl. bude umotan.

**ùmazati** gl. svrš., prez. *ùmažēm*, imp. *ùmaži* - uprljati, umrljati čime masnim; zamazati.

**ùmet** im. m. r. (ar.) - narod, sljedbenici jednog pejgambera.

**umètāč** im m. r., g. jd. *umetáča* - onaj koji umeće; sprava koja automatski što umeće; ulagač.

**ùmetak** im. m. r., g. jd. *ùmetka*, n. mn. *ùmeci*, g. mn. *ùmetākā* - nešto što se umeće (u tekst, u stroj, u neki program itd.); baterija.

**ùmetānje** gl. im. s. r. od umetati.

**ùmetati** gl. nesvrš., prez. *ùmećēm*, pril. sad. *ùmećūći* - up. umetnuti.

**ùmetnuti** gl. svrš., prez. *ùmetnēm* - metnuti, staviti što između dijelova nečega; naknadno u tekst unijeti nove rečenice; dodati, ubaciti.

**umijèće** im. s. r. - vještina, sposobnost.

**umijèsiti** gl. svrš., prez. *ùmijesīm*, prid. trp. *ùmijesen* - mijeseći pripremiti tijesto za hljeb i sl.

**umijèšati (se)** gl. svrš., prez. *ùmijешām*, prid. trp. *ùmiješān* - miješanjem učiniti da što postane sastavni dio smjese; uvući, uplesti, upetljati koga najčešće u nešto nepovoljno; (se) poduzeti šta, intervenirati, sudjelovati, uzeti učešće; upasti, ubaciti se (u razgovor); izgubiti se u masi; postati član neke zajednice, izjednačiti se s njom.

**ùmīlan** prid., odr. v. *ùmīlnī* - umiljat, mio, drag.

**ùmīlno** pril. - na umilan način

**umilostíviti (se)** gl. svrš., prez. *umilòstīvīm (se)*, prid. trp. *umilòstīvljen* - odobrovoljiti koga, učiniti ga milostivim, otkloniti čiju zlovolju; (se) postati milostiv; smilovati se.

**ùmiljat** prid., odr. v. *ùmiljatī* - ljubak, mio, drag, koji osvaja naklonost umiljatim, pitomim ponašanjem.

**ùmiljato** pril. - na umiljat način.

**umínuti** gl. svrš., prez. *ùmīnēm* - proći; izgubiti silinu, žestinu, smanjiti intenzitet; popustiti (uminula je bol).

**ùmirānje** gl. im. s. r. od umirati.

**ùmirati** gl. nesvrš., prez. *ùmirēm*, pril. sad. *ùmirūći* - gubiti znakove života i približavati se smrti, biti u stanju gašenja životnih funkcija; pren. ekspr. patiti za nekim, čeznuti

**umirénje** gl. im s. r. od umiriti - prestanak stanja boli, straha itd.; smirenje, npr. sredstvo za umirenje; prestanak nemira, komešanja među ljudima i sl.

**umíriti (se)** gl. svrš., prez. *ùmīrīm (se)*, prid. trp. *ùmīren* - učiniti da ko prestane biti nemiran, prekinuti metež, buku, nered itd.; smiriti; otkloniti uzrok uznemirenosti, unijeti spokojstvo; silom ugušiti otpor; pacificirati; (se) postati miran, smiriti se, vratiti svoj mir.

**umiròviti** gl., prez. *umìrovīm*, prid. trp. *umìrōvljen* - preći iz službe u mirovinu; penzionisati koga.

**umirovljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na umirovljenike, penzionere.
**umirovljènīčki** pril. - kao umirovljenik, na način umirovljenika
**umirovljènīk** im. m. r., g. jd. *umirovljeníka,* n. mn *umirovljeníci* - onaj koji je umirovljen; penzioner.
**umirovljènica** im. ž. r. - žena koja je u mirovini, penzionerka.
**umirovljénje** gl. im. s. r. od umiroviti - prestanak službe; penzioniranje.
**ùmirūćī** prid. odr. v. - koji umire.
**ùmisliti** gl. svrš., prez. *ùmislīm,* trp. prid. *ùmišljen* - stvoriti u mašti sliku čega što ne postoji, što je nestvarno, neosnovano; zamišljati; uobraziti se, izgraditi previše visoko mišljenje o sebi, svojoj ljepoti, znanju i sposobnosti, postati umišljen, ohol.
**ȕmišljāj** im. m. r. - predodžba o nepostojećem; utvara; pravn. unaprijed smišljeno krivično djelo; predumišljaj.
**umíšljānje** gl. im. s. r. izv. od umišljati.
**umíšljati** gl. nesvrš., prez. *ùmīšljām,* pril. sad. *umíšljajūći* - up. umisliti.
**ùmišljen** prid., odr. v. *ùmišljenī* - ohol, uobražen.
**umišljènica** im. ž. r. - ona koja je umišljena.
**umišljènīk** im. m. r., n. mn. *umišljeníci* - onaj tko je umišljen, uobražen; uobraženko.
**ùmišljeno** pril. - uobraženo, oholo, s umišljenošću.
**ùmišljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmišljenošću/ùmišljenosti* - osobina onoga koji je umišljen.
**ùmiti (se)** gl. svrš., prez. *ȕmijēm,* imp. *ùmīj (se),* prid. trp. *umìven* - vodom oprati lice ili ruke, prenes. ekspr. dotjerati šta u red tako kao da je umiveno, urediti.
**umivaònica/umivaónica** im. ž. - mjesto gdje se umiva, prostorija za umivanje.
**umivaònīk** im. m. r., n. mn. *umivaoníci* - sud za umivanje, lavabo ugrađen u zid.
**ùmjeren** prid., odr. v. *ùmjerenī* - suzdržan, koji ima pravu mjeru, koji ne pretjeruje i zna ograničiti svoje potrebe.
**ùmjereno** pril. - s osjećajem mjere, s umjerenošću.
**ùmjerenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmjerenosti/ùmjerenošću* - osobina onoga koji je umjeren, svojstvo onoga što je umjereno.
**umjerènjāčkī** prid. odr. v. - koji pripada umjerenjacima.
**umjerènjāčki** pril. - kao umjerenjak, na način umjerenjaka.
**umjerènjāk** im. m. r., g. jd. *umjerenjáka,* n. mn. *umjerenjáci* - onaj koji je umjeren (ob. u politici).
**umjerenjáštvo** im. s. r. - osobina umjerenjaka; politički stil umjerenjaka.
**ùmjeriti** gl. svrš., prez. *ùmjerīm* - učiniti umjerenim; uskladiti s mogućnostima, s prilikama, naći pravu mjeru, ne dati da postane pretjerano; ograničiti, usporiti.
**ùmjesno** pril. - s umjesnošću, na umjestan način.
**ùmjesnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmjesnošću/ùmjesnosti* - svojstvo onoga što je umjesno.
**ùmjestan** prid., odr. v. *ùmjesnī* - primjeren, opravdan, koji je na svome mjestu, koji odgovara potrebi, prilici.
**ùmjesto**[1] prij. - u gen. u zn. zamjene (došao je umjesto njega).
**ùmjesto**[2] pril. - u zn. da je jedna radnja, situacija i sl. zamijenjena drugom, sa vezn. da i što (*umjesto* da radi, on se odmara).
**ùmješan** prid., odr. v. *ùmješnī* - vješt, spretan, okretan.
**ùmješno** pril. - vješto, spretno, s umješnošću.
**ùmješnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmješnosti/ùmješnošću* - osobina onoga koji je umješan; spretnost, vještina.
**ùmjetan** prid. (njem. kalk), odr. v. *ùmjetnī* - vještački, koji nije nastao prirodnim putem, na čije je nastajanje čovjek imao uticaj, npr. umjetno vlakno.
**ùmjetnica** im. ž. r. - žena koja stvara umjetnička djela, up. umjetnik.
**ùmjeti** gl. nesvrš., prez. *ùmijem,* pril. sad. *ùmijūći* - znati raditi što, biti vješt.
**ùmjetničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na umjetnike i umjetnost.
**ùmjetnički** pril. - na način umjetnika, kao u umjetnosti.
**ùmjetnīk** im. m. r., n. mn. *ùmjetnīci* - stvaralac umjetničkih djela u umjetnosti; prenes. onaj koji je u nečem veoma vješt, koji nešto veoma dobro radi.
**umjetnìna** im. ž. r., g. mn. *umjetnína* - umjetničko djelo, proizvod umjetnika.



**ùmjetno** pril. - vještačko, na umjetni način, npr. umjetno dobiveno vlakno.
**ùmjetnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmjetnošću/ùmjetnosti* - djelatnost stvaranja umjetničkih djela pomoću riječi, glasa, linija, boja, pokreta, plastičnog oblika, konstrukcije i dr.; prenes. velika vještina u čemu.
**ûmnica** im. ž. r. - umna žena, up. umnik.
**ûmnīk** im. m. r., n. mn. *ûmnīci* - mislilac, onaj koji je uman, pametan.
**ûmno** pril.- pametno, na uman način; mudro; prenes. duševno, mentalno, npr. razvijen.
**ùmnogōm(e)** pril. - uveliko, u velikoj mjeri, po mnogo čemu.
**úmnōst** im. ž. r., instr. jd. *úmnosti/úmnošću* - osobina onoga koji je uman.
**ùmnožak** im. m. r., g. jd. *ùmnoška,* n. mn. *ùmnošci,* g. mn. *ùmnožākā* - mat. rezultat množenja, proizvod pomnoženih brojeva.
**umnožávānje** gl. im. s. r. izv. od umnožavati.
**umnožávati** gl. nesvrš. prema svrš. umnožiti, prez. *umnòžāvām,* pril. sad. *umnožávajući* - pomoću množenja činiti da čega ima više na broju.
**umnòžiti** gl. svrš., prez. *ùmnožīm,* prid. trp. *ùmnožen* - učiniti da čega bude više na broju, povećati broj čega; grafičkom tehnikom proizvesti u više primjeraka; (se) povećati se brojno, postati mnogobrojniji.
**ûmnjāk** im. m. r., n. mn. *ûmnjāci* - term. zub kutnjak koji izrasta poslije puberteta; prenes. zub mudrosti.
**ȕmobōlan** prid., odr. v. *ȕmobōlnī* - duševno bolestan, bolesna uma.
**ȕmobōlnica** im. ž. r. - žena duševni bolesnik, up. umobolnik.
**umobólnica** im. ž. r. - bolnica za liječenje umobolnika, duševnih bolesnika; razg. ludnica.
**ȕmobōlnīk** im. m. r., n. mn. *ȕmobōlnīci* - duševni bolesnik, onaj koji je umobolan.
**umobólnōst** im. ž. r., instr. jd. *umobólnošću/umobólnosti* - stanje onoga koji je umobolan.
**umòčiti** gl. svrš., prez. *ùmočīm* - djelimično rukom, nogom, jezikom uroniti u tekućinu.
**umòliti** gl. svrš. prema nesvrš. umoljavati, prez. *ùmolīm,* prid. trp. *ùmoljen* - postići da se ostvari ono što se u molbi traži, nagovoriti onoga koji treba molbu riješiti pozitivno.
**ùmor** im. m. r. - gubljenje snage i volje od naporna rada, smanjenje snage, sustalost, malaksalost, zamor.
**ȕmōran** prid., odr. v. *ȕmōrnī* - obuzet umorom, zamorom, posustao od rada, napora i sl.
**umòriti (se)**[1] gl. svrš. prema nesvrš. umarati, prez. *ùmorīm (se)* - učiniti koga umornim, dovesti se u stanje umora, postati umoran; malaksati, sustati, zamoriti se, klonuti, posustati.
**umòriti (se)**[2] gl. svrš., prez. *ùmorīm (se)* - ubiti, usmrtiti, oduzeti život; ubiti se.
**ȕmōrno** pril. - posustalo, s umorom, pokazujući umor.
**umórnōst** im. ž. r., instr. jd. *umórnošću/umórnosti* - stanje onoga koji je umoran; umor.
**umórstvo** im. s. r., g. mn. *ùmōrstāvā* - nasilno oduzimanje života, ubistvo, zločin.
**umòtati** gl. svrš., prez. *umòtām* trp. prid. *ȕmotān* - obaviti što, npr. papirom, zaviti sa svih strana, uviti.
**umotvòrina** im. ž. r., g. mn. *umotvòrīnā* - djelo nastalo umnim radom, produkt stvaralačkog uma; iron. plod umnog rada koji mnogo ne vrijedi.
**umòvānje** gl. im. s. r. izv. od umovati.
**umòvati** gl. nesvrš., prez. *ùmujēm,* pril. sad. *ùmujūći* - razmišljajući razmatrati neki problem; iron. pametovati, pretjerano razmišljati tamo gdje odmah treba djelovati.
**ùmrijeti** gl. svrš., prez. *ùmrēm,* prid. rad. *ȕmrō* - preminuti, prestati živjeti; pren. nestati, iščeznuti, npr. nade, uspomene, ljubav.
**ȕmrlī** prid. u službi imenice - pokojnik, pokojni od smrti do sahrane, meit, mrtvac.
**ȕmrlica** im. ž. r. - smrtovnica, službeni dokument kojim se dokazuje nečija smrt.
**umŕljati** gl. svrš., prez. *ùmrljām* - zamrljati, uprljati, prouzročiti da se na čemu pojave mrlje.

**umŕtviti (se)** gl. svrš., prez. *ùmr̄tvīm*, prid. trp. *ùmrtvljen* - učiniti da privremeno budu obustavljene životne funkcije; prenes. usporiti ili zaustaviti kretanje, učiniti tromim, lišiti živahnosti, uništiti volju, želje; (se) biti kao mrtav, prestati davati vidljive znakove života; predati pasivnosti.

**ùmr̄tvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùmr̄tvljenošću/ùmr̄tvljenosti* - mrtvilo, stanje onoga što je umrtvljeno; pasivnost.

**umúdriti se** gl. svrš., prez. *ùmūdrīm se* - postati mudar, opametiti se, predati se mislima, uozbiljiti se.

**ùmuknuti** gl. svrš., prez. *ùmuknēm*, imp. *ùmukni* - zašutjeti, prestati govoriti, zanijemiti; prestati vršiti paljbu iz vatrenog oružja itd.

**umútiti** gl. svrš., prez. *ùmūtīm*, prid. trp. *ùmūćen* - miješati žitku smjesu da bi se postigla željena gustoća i tvrdoća, npr. umutiti jaja za pravljenje kolača.

**unájmiti** gl. svrš., prez. *ùnājmīm*, prid. trp. *ùnājmljen* - dati kome posao uz određeni novčani iznos; uzeti šta pod najam kako bi se steklo pravo upotrebe, npr. *unajmiti* stan.

**unajmljènīk** im. m. r., g. jd. *unajmljeníka*, n. mn. *unajmljeníci* - najamnik, osoba unajmljena da obavi kakav posao za koji slijedi nagrada.

**unajmljènica** im. ž. r. - žena unajmljena da uradi neki posao, najamnica.

**unajmljìvāč** im. m. r., g. jd. *unajmljiváča* - onaj koji unajmljuje (koga ili što).

**unakáziti** gl. svrš., prez. *unàkāzīm*, prid. trp. *unàkāžen* - nagrditi, izobličiti, učiniti da šta postane ružno.

**unákrsno** pril. - unakrst, ukrštajući (se), na unakrstan način, jedno preko drugoga.

**unákrst** pril. - ukršteno, poprijeko jedno u odnosu na drugo, ukriž.

**unákrstan** prid., odr. v. *unákrsnī* - koji je u obliku pravaca koji se ukrštaju, presijecaju, koji se izvodi ili je izveden unakrst.

**ùnaokolo** pril. - svuda oko kakvog objekta, mjesta odmora i sl., sa svih strana.

**unapređénje** im. s. r. - napredak u službi, dobijanje višeg čina u vojsci; prelazak na viši hijerarhijski položaj; promaknuće.

**unàprijed** pril. - ostvariti što prije nego je vrijeme za to, npr. primiti novac unaprijed; vidjeti ishod čega prije nego do toga dođe, razmišljati unaprijed itd.; suprot. od unazad.

**unaprijèditi** svrš., prez. *unàprijedīm*, prid. trp. *unàprijeđen* - dovesti šta u bolje stanje, obogatiti pozitivnim sadržajima, razviti, proširiti, probuditi; promaknuti koga na viši položaj, proizvesti u viši čin; promaknuti.

**unátoč** prij. - češće: pored, uprkos, nasuprot, npr. *unatoč* teškoćama zabilježen je pozitivan bilans.

**ùnatrāg/ùnatrāg** pril. - unazad, natrag, tamo odakle se došlo; u proteklom dobu.

**ùnatraškē/unàtraškē/unatràškē** pril. - krećući se unazad, s leđima okrenutim u smjeru kretanja, natraške.

**ùnazād/unàzād/ùnazād** pril. - unatrag.

**unazáditi** gl. svrš., prez. *unàzādīm*, prid. trp. *unàzāđen* - učiniti da stanje postane još lošije, pogoršati.

**únca** im. ž. r. (engl.) - mjera za težinu u Americi i Engleskoj (28,349 grama apotekarska i 31,103 grama za plemenite metale).

**ùnedoglēd/unèdoglēd** pril. - beskrajno daleko, dokle se ne može okom doprijeti, u beskraj; beskrajno dugo ide, npr. proteže se unedogled.

**ùnekoliko/ùnekoliko** pril. - djelimično, djelimice, u nekoj mjeri.

**ùnepovrāt/unèpovrāt** pril. - bez mogućnosti vraćanja na početak, nepovratno; zauvijek propalo.

**unerédíti (se)** gl. svrš., prez. *unèrēdīm*, prid. trp. *unèrēđen* - učiniti što neurednim, dovesti u nered; isprljati se vršeći nuždu, ne vladati fiziološkim funkcijama, uhelaćiti se.

**unèsrećiti (se)** gl. svrš., prez. *unèsrećīm (se)*, prid. trp. *unèsrećen* - učiniti koga nesretnim; učiniti se nesrećnim, postati nesretan; doživjeti nesreću, nastradati.

**unèzvijeren** prid., odr. *unèzvijerenī* - izbezumljen, smeten, izvan sebe, koji je u pometnji, bez prisebnosti.

**unèzvijereno** pril. - na unezvijeren način.

**ùnīći** gl. svrš., prez. *ùnīđēm*, imp. *uníđi*, prid. rad. *ùnišao* - up. ući.

**unifikácija** im. ž. r. (lat.) - ujednačavanje, opredjeljivanje za jedinstvenu normu, propis i sl.



**ùnifōrma** im. ž. r. (lat.), dat. jd. *ùnifōrmi*, g. mn. *ùnifōrmī* - odijelo propisanog kroja koje nose vojnici, oficiri, namještenici agencija itd.; odora.

**ùnifōrman** prid. (lat.), odr. v. *ùnifōrmnī* - jednak, jedinstven, jednoobrazan.

**uniformírānje/unifòrmisānje** gl. im. s. r. (lat.), izv. od uniformirati/uniformisati.

**uniformírati/unifòrmisati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *unifòrmīram/unifòrmišēm* - činiti ili učiniti da je ko u uniformi; učiniti ili činiti što uniformnim, jednoobraznim, jednolikim.

**unifórmnōst** im. ž. r., instr. jd. *unifórmnošću/unifórmnosti* - jednolikost, jednoobraznost, svojstvo onoga što je uniformno.

**ûnija** im. ž. r. (lat.), g. mn. *ûnījā* - sjedinjenje, ujedinjenje, savez; zajednica država ili nacija; udruživanje crkava.

**unìjat** im. m. r. (lat.), g. mn. *unìjātā* - vjernik Grkokatoličke crkve unijom vezane s Rimokatoličkom crkvom.

**unìjatskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na uniju i unijate.

**ùnijeti** gl. svrš., prez. *unèsēm/ùnesēm*, prid. rad. *ùnio,ùnijela*, prid. trp. *unèsen/ùnijēt* - smjestiti koga ili šta unutra, u unutrašnjost, npr. u neku prostoriju; uvesti još pojedinosti u kakav tekst i sl.; zabilježiti važan podatak u službenu knjigu, zavesti, uknjižiti; jako se udubiti, zanijeti se, uživjeti se u što.

**unìkāt** im. m. r. (lat.), g. jd. *unikáta* - jedini primjerak čega, npr. knjige u biblioteci; pren. iron. jedinstvena, nikom normalnom slična osoba.

**unilàterālan** prid. (lat.), odr. v. *unilaterālnī* - jednostran, obvezujući samo za jednu stranu.

**uniònist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *uniònistē* - pristalica unionizma.

**unionìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na unionizam i unioniste.

**unionìstički** pril. (lat.) - na unionistički način, kao unionista.

**unionìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *unionìzma*, g. mn. *unionìzāmā* - političko usmjerenje ka stvaranju unije više država; program političkih stranaka koje njeguju ideje ujedinjavanja.

**ùnisōno** pril. (tal.) - muz. jednoglasno.

**uništénje** gl. im. s. r. izv. od uništiti.

**ùništiti** gl. svrš., prez. *ùnīštīm* - učiniti da ko ili šta više ne postoji; zatrti, razoriti, pobiti; dovesti u vrlo teško stanje, izložiti nevoljama, gubicima, razaranju; upropastiti se, npr. pićem, nebrigom i sl.

**unitàrist(a)** im. m. r. (lat.), g. jd. *unitàristē* - pristalica, zagovornik unitarizma.

**unitarìstičkī** prid.odr. v. (lat.) - koji se odnosi na unitarizam i unitariste.

**unitarìstički** pril. (lat.) - kao unitarist, na način unitarista.

**unitarìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *unitarìzma*, g. mn. *unitarìzāmā* - politički program koji teži za centraliziranom vlašću, a ograničava ili odriče autonomiju i prava dijelova koji čine državu.

**ùniverzālan** prid. (lat.), odr. v. *ùniverzālnī* - opći, svjetski, sveopći, sveobuhvatni, koji se odnosi na univerzum; koji može poslužiti u mnoge svrhe; koji je svestran zbog svog znanja.

**univèrzālije/univerzàlije** im. ž. r. mn. (lat.) - filoz. opće stvari, opći pojmovi; ono što je svojstveno svima, što je opće; lingv. ono što je svojstveno svim ili mnogim jezicima (imena i glagoli, zamjenice, jednina i množina i sl.)

**univerzalìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *univerzalìzma*, g. mn. *univerzalìzāmā* - pogled u filozofiji po kojem je opće važnije od posebnoga, pa pojedinačno i individualno ima značenje po tome što je određeno univerzalnim.

**univerzálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *univerzálnošću/univerzálnosti* - osobina onoga koji je univerzalan, svojstvo onoga što je univerzalno.

**univerzìtēt** im. m. r. (lat.), g. jd. *univerzitéta* - skupina visokoškolskih obrazovnih ustanova objedinjenih zajedničkom administrativnom upravom, sveučilište.

**univèrzum** im. m. r. (lat.) - svijet, svemir, vasiona, kosmos, vaseljena.

**uníziti** gl. svrš., prez. *ùnīzīm*, prid. trp. *ùnīžen* - poniziti koga, zastidjeti ga, riječima činiti da ko izgleda nevažan, beznačajan, loših moralnih navika i sl. iako to nije.

**ùnkaš** im. m. r. (tur.) - prednji uzdignuti dio sedla koji se još zove jabuka.

**ùnos** im. m. r. - ono što se unosi, npr. podaci koji se unose u računovodstvene knjige, u kompjuter i sl.

**ùnosan** prid., odr. v. *ùnosnī* - koji se isplati, omogućuje zaradu, donosi dobit, korist; probitačan, npr. unosan posao.

**unováčiti** gl. svrš., prez. *unòvāčīm*, prid. trp. *unòvāčen* - češće: regrutovati, regrutirati, okupiti novake (regrute) u vojsku; prijaviti se u plaćeničku vojsku; učiniti koga novakom, uzeti prvi put u vojsku.

**ùnōvčiti** gl. svrš., prid. trp. *ùnōvčen* - pretvoriti neku vrijednostu novac, zamijeniti za novac; prodati; razg. pejor. neke svoje sposobnosti dobro prodati, pretvoriti u materijalne pogodnosti ili privilegije.

**ùnuče** im. s. r., zb. im. *ùnučād* - hip. od unuk i unuka.

**ùnučić** im. m. r., dem. i hip. - mali unuk.

**ùnuk** im. m. r., v. jd. *ùnuče*, mn. *ùnuci* - djedu, nani, baki muško dijete od sina ili kćeri.

**ùnuka** im. ž. r., dat. jd. *ùnuci* - djedu, nani, baki žensko dijete od sina ili kćeri.

**ùnutar** prij. uz. gen. - u zn. u okviru čega, npr. unutar stranke, unutarstranački.

**ùnutarnjī** prid. odr. v. - češće: unutrašnji, koji se odnosi na nutrinu, unutrašnjost.

**ùnutarnjōst** im. ž. r., instr. jd. *ùnutarnjošću/ùnutārnjosti* - češće: unutrašnjost, ono što svojstveno nutrini, pojedinosti koje su unutar čega.

**ùnūtra/unútra** pril. - u nutrini, u unutrašnjosti, u okviru čega.

**ùnutrašnjī** prid. odr. v. - unutarnji.

**ùnutrašnjōst** im. ž. r., instr. jd. *ùnutrašnjošću/ùnutrašnjosti* - unutarnjost, prostor u okviru čega, omeđen građom, konstrukcijom, granicama, npr. dio države koji je dalje od glavnog grada.

**ȕnjkānje** gl. im. s. r. od unjkati - govorenje kroz nos.

**ȕnjkati** gl. nesvrš., prez. *ȕnjkām* - govoriti kroz nos nazalnim glasom.

**ȕnjkav** prid., odr. v. *ȕnjkavī* - koji se odnosi na unjkanje.

**uobìčājen** prid., odr. v. *uobìčājenī* - koji je ustaljen zbog običaja, koji se uobičajio, koji se obično primjenjuje, događa, susreće.

**uobìčājenōst** im. ž. r., instr. jd. *uobìčājenost/uobìčājenošću* - osobina onoga što je uobičajeno.

**uobičájiti (se)** gl. svrš., prez. *uobìčājīm*, prid. trp. *uobìčājen* - ući u običaj, postati uobičajeno.

**uòblīčenōst** im. ž. r., instr. jd. *uòblīčenošću/uòblīčenosti* - stanje onoga što je uobličeno.

**uoblíčiti** gl. svrš., prez. *uòblīčīm*, prid. trp. *uòblīčen* - dobiti oblik, dati oblik čemu; oblikovati (se).

**uobràzīlja** im. ž. r., g. mn. *uobrāzīljā* - mašta; ono što je plod mašte; priviđenje.

**uobráziti** gl. svrš., prez. *uòbrāzīm*, trp. prid. *uòbrāžen* - maštom stvoriti predstavu čega što ne postoji; izmaštati; umisliti se, steći o sebi visoko mišljenje, postati nadmen, ohol.

**uòbrāžen** prid., odr. v. *uòbrāženī* - umišljen, nadmen, ohol, koji misli da je nešto što nije.

**uočávati** gl. nesvrš, prez. *uòčāvām* - zapažati, sagledavati; odmah razumijevati, shvatati.

**uoči** prij. - neposredno prije kakvog događaja, zbivanja, npr. *uoči* Bajrama.

**uòčiti** gl. svrš., prez. *ùočīm*, prid. trp. *ùočen* - ugledati, spaziti, zapaziti okom; sagledati, shvatiti.

**uòčljiv** prid., odr. v. *uòčljivī* - kojeg je lahko uočiti.

**uòčljivōst** im. ž. r., instr. jd. *uòčljivošću/uòčljivosti* - svojstvo onoga što se može uočiti, što se lahko zapaža.

**ùokolo** pril. - unaokolo, oko nekog mjesta.

**uokvíriti** gl. svrš., prez. *uòkvīrīm*, prid. trp. *uòkvīren* - staviti što u okvir; pren. zaokružiti, završiti, npr. tekst i sl.

**ùopće/ùopšte** pril. - uzimati što kao zajedničku pojavu, bez obzira na pojedinačne slučajeve; u odričnim rečenicama (npr. *uopće/uopšte* se ne slažem s tim); nikako, ni u kojem slučaju.

**ùopćen/ùopšten** prid. trp. - koji je u općem smislu, u općim crtama, posmatran u načelu.

**ùopćeno/ùopšteno** pril. - na uopćen način, u općem smislu, u općim crtama, načelno posmatrano.

**ùopćenōst/ùopštenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùopćenošći/ùopćenosti, ùopštenošću/ùopštenosti* - svojstvo onoga što je uopćeno.



**uòpćiti/uòpštiti** gl. svrš., prez. *uòpćāvām/uòpštāvām* - podignuti na nivo mišljenja koje vrijedi za sve slučajeve, posmatrati tako da se ne odnosi na pojedinačno, dati nečemu širi, načelan sud, učiniti općim; generalizirati.

**uortáčiti (se)** gl. svrš., prez. *uòrtāčīm* - zajedno sa ortakom biti u nekom poslu; prenes. udružiti se radi čega ob. nečasnog i sl.

**uòstālōm** pril. - napokon, naposljetku, upotrebljava se kad se dodaje još jedna okolnost saglasna sa smislom već rečenoga.

**uozbíljiti (se)** gl. svrš., prez. *uòzbīljīm* - postati ozbiljan.

**ùpād** im. m. r. - upadanje, iznenadni ulazak, neočekivan i nasilan čin, npr. vojnog upada na tuđi teritorij, upada u financijski, bankarski sistem i sl.

**ùpādan** prid., odr. *ùpadnī* - upadljiv.

**ùpadica** im. ž. r. - kratka rečenica, opaska, komentar i sl. izrečeni za vrijeme čijeg govora ili izlaganja.

**upàdljiv** prid., odr. v. *upàdljivī* - uočljiv, upadan, koji se odmah vidi zbog neke svoje osobine.

**upàdljivo** pril. - na upadljiv način, uočljivo.

**ùpādno** pril. - upadljivo

**ȕpala** im. ž. r., g. mn. *ȕpālā* - stanje živoga tkiva izazvano ozljedom, nekom bakterijom, virusom itd.

**upáliti (se)** gl. svrš., prez. *ùpālīm (se)*, prid. trp. *ùpāljen* - učiniti da što počne gorjeti; pritiskom na dugme, aktivirati, učiniti da svira, svijetli (o aparatima, motorima i instalacijama); prenes. nadražiti, uzbuditi koga; oduševiti, zagrijati, zainteresirati za što; (se) početi gorjeti, zapaliti se; biti zahvaćen upalom.

**ȕpālnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na upalu.

**upàljāč** im. m. r., g. jd. *upaljáča* - razg. fajercak (njem.), naprava za paljenje cigareta; dio u eksplozivnim sredstvima kojim se izaziva eksplozija.

**upàljiv** prid., odr. v. *upàljivī* - zapaljiv, koji brzo plane; pren. koji se brzo i lahko rasrdi, koji lahko plane (o osobi).

**ùpāmtiti** gl. svrš., prez. *ùpāmtīm*, prid. trp. *ùpāmćen* - zapamtiti, zadržati u sjećanju.

**upárložiti se** gl. svrš., prez. *upārložīm*, prid. trp. *upárložen* - postati (kao) parlog.

**ùpasti** gl. svrš., prez. *ùpadnēm*, imp. *ùpadni*, prid. rad. *ùpao* - iznenada pasti pod djelovanjem svoje težine u neki zatvoren prostor; dospjeti u neku nepovoljnu situaciju, u nešto neželjeno, zapasti u neko stanje; silom ući, prodrijeti, npr. na tuđu teritoriju; iznenada uletjeti u kakav prostor.

**ùpecati** gl. svrš., prez. *ùpecām* - uhvatiti, uloviti ribu pecajući, uloviti udicom; prenes. uhvatiti koga u zamku; prevariti, nadmudriti; žarg. vještinom zadobiti bračnog druga; razg. prevariti se, biti obmanut.

**upečàtljiv** prid., odr. v. *upečàtljivī* - koji ostavlja jak utisak, dojmljiv, koji se pamti.

**upečàtljivo** pril. - na upečatljiv način, vrlo živo; dojmljivo.

**upečàtljivōst** im. ž. r., instr. jd. *upečàtljivošću/upečàtljivosti* - svojstvo onoga što je upečatljivo.

**ùpeći** gl. svrš., prez. *upèčē*, prid. rad. *ùpeklo* - pripeći, jako ugrijati (o suncu).

**upériti** gl. svrš., prez. *ùpērīm*, prid. trp. *ùpēren* - okrenuti prema kome šta opasno, npr. cijev vatrenog oružja, otrovan pogled itd.

**ùpēti (se)** gl. svrš. prema nesvrš. upinjati se, prez. *ȕpnēm*, imp. *ùpni*, gl. prid. rad. *ȕpeo, ȕpēla* - napregnuti se, svu volju i želje upotrijebiti da se ostvari zacrtani cilj.

**upètljati** gl. svrš., prez. *upètljām* - loše napraviti petlju tako da se ne može lahko razvezati ni razmrsiti; zaplesti (se), umiješati (se), uplesti (se) u nešto loše.

**upìjāč** im. m. r., g. jd. *upijáča* - pribor za sušenje tinte pri pisanju; papir koji služi za to.

**upíjānje** gl. im. s. r. od upijati.

**upíjati** gl. nesvrš., prez. *ùpījām* - imati sposobnost upijanja tečnosti.

**ùpirānje** gl. im. s. r. od upirati.

**ùpirati** gl. nesvrš., prez. *ùpirēm*, pril. sad.

*ùpirūći* - up. uprijeti.

**ùpis** im. m. r. - upisivanje, npr. u školu; uknjiženje, uknjižba, npr. u zemljišne knjige.

**upísati (se)** gl. svrš., prez. *ùpīšēm (se)* - zavesti, npr. u školske knjige podatke o kandidatu; (se) obaviti upis po vlastitoj volji; unijeti u popis neke podatke.

**upisívānje** gl. im. s. r. od upisivati.

**upisívati (se)** gl. nesvrš., prez. *upìsujēm (se)*, pril. sad. *upìsujūći* - up. svrš. upisati.

**ùpisnī** prid. - koji se odnosi na upis.

**ùpisnica** im. ž. r. - dokument o upisu, formular sa osobnim podacima.

**upisnìna** im. ž. r. - novčana naknada koja se plaća prilikom upisivanja.

**ùpit** im. m. r. - kratko pitanje postavljeno onome od koga se očekuje odgovor.

**upítati (se)** gl. svrš., prez. *ùpītām (se)* - postaviti pitanje, zapitati; (se) postaviti pitanje samom sebi; zamisliti se nad svojim postupcima

**ùpiti (se)** gl. svrš. prema nesvrš. upijati, prez. *ȕpijēm*, trp. prid. *upìjen* - imati osobinu da usiše nešto tečno; prenes. željno primiti u sebe; usvojiti, zapamtiti; (se) ući, zaći, prilijepiti se, pripiti se.

**ùpitnī** prid. odr. v. - koji sadrži pitanje; admin. onaj o kojem je riječ.

**ùpitnīk** im. m. r., mn. *ùpitnīci* - znak za pitanje u pravopisu (?); obrazac, formular u koji se unose podaci prema postavljenim pitanjima; kvestionar.

**ùpitnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùpitnošću/ùpitnosti* - osobina onoga u šta se sumnja, onoga što je upitno.

**uplaćívati** gl. nesvrš., prez. *uplàćujēm* - davati određene iznose novca u kupovini, u otplati duga.

**ùplašen** prid., odr. v. *ùplašenī* - prestrašen, koji je obuzet strahom.

**ùplašeno** pril. - prestrašeno, sa strahom, u strahu, plašeći se.

**ùplašenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùplašenošću/ùplašenosti* - stanje onoga koji je uplašen.

**ùplašiti (se)** gl. svrš., prez. *ùplašīm (se)* - izazvati kod koga strah; ustrašiti (se), prepasti (se).

**ȕplata** im. ž. r., g. jd. *ȕplatē*, n. mn. ȕplate, g. mn. *ȕplātā* - određena količina novca data prilikom kupovine; jedna rata u otplati duga, kredita i sl.

**uplátiti** gl. svrš., prez. *ùplātīm* - up. nesvrš. uplaćivati.

**ùplesti** gl. svrš., prez. *uplètēm*, prid. trp. *uplèten* - učiniti da što bude u spletu, upleteno, npr. uplesti pletenicu, ispreplesti što; unijeti šta u glavnu temu, u osnovni predmet (govora, pisanja); uvući, umiješati koga u šta; (se) zapetljati se, upetljati se u šta; umiješati se u šta.

**ùpliv** im. m. r. - češće: uticaj, utjecaj.

**ȕplīvan** prid., odr. v. *ȕplīvnī* - koji ima uticaj, utjecajan.

**ùplivati** gl. svrš., prez. *ùplivām* - ući negdje plivajući.

**uplòviti** gl. svrš., prez. *ùplovīm* - ući ploveći (npr. brod).

**ùpljesniviti se** gl. svrš., prez. *upljèsnivī se* - pretvoriti se u plijesan; ubuđati se.

**ùpljuvak** im. m. r., g. jd. *ùpljūvka*, mn. *ùpljūvci*, g. mn. *ùpljuvākā* - ono što muha upljuje, trag od muhe; term. ličinka muhe i ostalih sličnih insekata.

**upljùvati** gl. svrš., prez. *ùpljujē* - zagaditi, prekriti upljuvcima.

**upòkojen** prid., odr. v. *upòkojenī* - pokojni, umrli; prenes. ekspr., umiren, smiren, spokojan.

**upokojénje** gl. im. s. r. od upokojiti.

**upokòjiti** gl. svrš., prez. *upòkojīm*, prid. trp. *upòkojen* - dati kome pokoj; prenes. učiniti da ko bude spokojan; umiriti, smiriti; razg. ubiti.

**ȕpola** pril. - napola, za onoliko koliko je pola, za polovicu, npr. veći, manji.

**ȕpomōć** uzv. - kojim se traži pomoć.

**upoprijèčiti se** gl. svrš., prez. *upoprijèčīm*, prid. trp. *upoprijèčen* - preprijеčiti se, stati poprijeko.

**ȕpoprijēko** pril. - poprijeko, poprečke (vezati i sl.).

**úpor** im. m. r. - sport. term. za otpor noge kad se na nju prenosi težina tijela.

**ȕporaba** im. ž. r. - češće: upotreba.

**ȕporaban** prid., odr. v. *ȕporabnī* - upotreban, koji se odnosi na uporabu.

**uporàbiv/uporàbljiv** prid., odr. v. *uporàbivī/uporàbljivī* - upotrebljiv, koji je još u stanju za upotrebu, prikladan.

**uporàbivōst** im. ž. r., instr. jd. *uporàbivošću/uporàbivosti* - češće: upotrebljivost, svojstvo onoga što je upotrebljivo.



**ȕpōran/ùpōran** prid., odr. v. *ȕpōrnī/ùpōrnī* - ustrajan, nepopustljiv.

**ȕporedan** prid., odr. v. *ȕporednī* - komparativan, poredben, usporedan.

**ȕporedba** im. ž. r., g. mn. *ȕporedbī* - poređenje, komparacija, usporedba.

**uporéditi** gl. svrš., prez. *upòrēdīm* - vršiti poređenje, porediti, usporediti.

**uporèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *uporèdivošću/uporèdivosti* - usporedivost, osobina onoga što je uporedivo.

**ȕporedo** pril. - naporedo, usporedo.

**ùporīšte** im. s. r., g. jd. *ùporīšta*, n. mn. *ȕporīšta*, g. mn. *ùporīštā* - oslonac, podrška, potpora, pomoć; vojn. utvrđena baza, manje mjesto prilagođeno za boravak vojske i poduzimanje napada.

**ùpōrka** im. ž. r., dat. jd. *ùpōrci*, g. mn. *ùporkī* - drška, držak, držalica; greda.

**ȕpōrno** pril. - ustrajno, stalno, ne popuštajući, s upornošću.

**upórnōst** im. ž. r., instr. jd. *upórnošću/upórnosti* - osobina onoga koji je uporan, ustrajnost, nepopustljivost.

**ȕpōrnjāk** im. m. r., n. mn. *ȕpōrnjāci* - potporanj, ono što drži kakvu konstrukciju; prenes. onaj koji je uporan, ustrajan.

**upòsliti** gl. svrš, prez. *ùposlīm*, prid. trp. *ùposlen* - dati kome posao, zaposliti se, uzeti u službu.

**upòtpuniti** gl. svrš., prez. *upòtpunīm*, prid. trp. *upòtpunjen* - učiniti potpunim, potpunijim; dopuniti.

**ȕpotreba** im. ž. r. - upotrebljavanje, uporaba, poraba, korištenje čega s određenom svrhom.

**ȕpotreban** prid., odr. v. *ȕpotrebnī* - koji služi za upotrebu, primjenjiv u praksi, uporaban.

**upotrèbljiv** prid., odr. v. *upotrèbljivī* - uporabljiv, koji se može upotrijebiti.

**upotrèbljivōst** im. ž. r., instr. jd. *upotrèbljivošću/upotrèbljivosti* - osobina nečega što je upotrebljivo, mogućnost upotrebe.

**upotrijèbiti** gl. svrš., prez. *upòtrijebīm*, prid. trp. *upòtrijebljen* - poslužiti se čim s određenom svrhom, uporabiti.

**upòznati** gl. svrš., prez. *upòznām*, prid. trp. *ȕpoznāt* - steći poznanstvo; saznati šta o čemu, upoznati šta sadrži neka stvar, tekst itd.

**upozòriti** gl. svrš., prez. *upòzorīm*, prid. trp. *upòzoren* - reći kome da bude pažljiv, da pripazi, skrenuti pozornost na ono što je važno; opomenuti.

**ȕprava** im. ž. r., g. jd. *ȕpravē*, n. mn. *ȕprave* - ljudstvo u preduzeću, školi, ustanovi i sl. koje upravlja, administracija, direkcija; organ na državnom nivou koji se brine za neposredno ostvarivanje zakona i drugih propisa, npr. *uprava* za pravosuđe.

**upràvitelj** im. m. r. - osoba koja rukovodi, upravlja kakvom ustanovom, upravnik, ravnatelj, direktor.

**upravitèljica/upràvitēljka** im. ž. r. - ženska osoba koja upravlja, up. upravitelj.

**ùpraviti** gl. svrš., prez. *ùpravīm*, prid. trp. *ùpravljen* - usmjeriti, pokazati kome put; uputiti se u nekom smjeru, usmjeriti se.

**upràvljāč** im. m. r., g. jd. *upravljáča* - mehanizam za upravljanje vozila, motora, stroja itd.

**upràvljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na upravljače.

**upràvljāčki** pril. - kao upravljač, na način upravljača.

**ùpravljānje** gl. im. s. r. od upravljati.

**ùpravljati** gl. nesvrš. prema svrš. upraviti, prez. *ùpravljām* - voditi poslove, npr. u preduzeću koristeći svoje znanje, biti upravitelj, direktor; vladati, biti vlast; znati koristiti mehanizam za upravljanje vozilom itd.; ugledati se na koga ili što, ravnati se prema čemu.

**ȕprāvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na upravu i upravljanje.

**ùprāvnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na upravnika.

**ùprāvnīk** im. m. r., mn. *ùprāvnīci* - upravitelj; ž. r. ùprāvnica.

**ùprāvnica** im. ž. r. - upraviteljica.

**ȕpravo** pril. - tačno tako; u to vrijeme, u tom trenutku.

**ȕprāzno** pril. - beskorisno, naprazno, uzalud.

**upražnjávānje** gl. im. s. r. od upražnjavti.

**upražnjávati** gl. nesvrš., prez. *upràžnjāvām* - baviti se nekom aktivnošću, vršiti, obavljati neki posao; dodatno se čime baviti iz zadovoljstva, imati hobi.

**ùprāžnjen** prid., odr. v. *ùprāžnjenī* - nepopunjen, ispražnjen (ob. o radnom mjestu, položaju u hijerarhiji itd.).
**ùprāžnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùprāžnjenošću/ùprāžnjenosti* - stanje onoga što je upražnjeno.
**uprégnuti** gl. svrš., prez. *ùprēgnēm*, prid. trp. *ùprēgnut* - staviti u jaram vola ili vezati konja uz rudu kako bi mogli tegliti; pren. opteretiti koga teškim radom, podjarmiti.
**ùpresti** gl. svrš., prez. *uprédēm*, prid. trp. *uprèden* - od više niti predenjem napraviti jednu; usukati.
**ùprijeti** gl. svrš., prez. *ūprēm*, imp. *ùpri*, prid. rad. *ūprō* - snažno pritisnuti (rukom ili prstom); pokazivati na koga prstom u koga; napregnuti se; zapeti svim silama da bi se postigao neki cilj.
**uprílīčiti** gl. svrš., prez. *uprílīčīm*, prid. trp. *uprílīčen* - učiniti šta u povoljnoj prilici, izabrati povoljnu priliku, imati sastanak s povodom.
**upristòjiti (se)** gl. svrš., prez. *uprìstojīm*, prid. trp. *uprìstojen* - učiniti koga pristojnim; (se) postati pristojan ili pristojniji.
**ūprkos/uprkos** pril. - usprkos, uinat.
**uprljati** gl. svrš., prez. *ùprljām* - učiniti prljavim, učiniti nečistim, zaprljati (se); prenes. osramotiti (se), obeščastiti (se).
**upropàstilac** im. m. r., g. jd. *upropàstioca*, g. mn. *upropàstilācā* - upropastitelj, onaj koji je upropastio ili koji upropaštava.
**upropàstitelj** im. m. r. - upropastilac.
**upropástiti** gl. svrš., prez. *upròpāstīm*, prid. trp. *upròpāšten* - učiniti da što propadne, dovesti do propasti; uništiti; prenes. oduzeti čast djevojci, obeščastiti, osramotiti; uništiti se, propasti (fizički, materijalno, moralno).
**uprskati** gl. svrš., prez. *ùprskām* - rasuti što tečno prskanjem, u sitnim kapljicama; prenes. loše obaviti kakav posao, podbaciti, pokvariti.
**ūprste** pril. - u zn. znati što do namanjeg detalja, do sitnice, savršeno.
**ūprta** im. ž. r., g. mn. *ūprtā* - uprtač, ono što drži torbu ili teret na leđima.
**uprtāč** im. m. r., g. jd. *uprtáča* - uprta.
**ùprtiti** gl. svrš., prez. *ùprtīm*, trp. prid. *ùprćen* - staviti teret na leđa; (se) uzeti što teško na leđa.
**ùprtnjača/uprtnjača** im. ž. r. - naprtnjača, ranac, torba.
**ùpucati (se)** gl. svrš., prez. *ùpucām (se)* - pogoditi šta vatrenim oružjem; prenes. ubiti koga revolverom, puškom itd.; ubiti se, izvršiti samoubistvo.
**ùpūćen** prid., odr. v. *ùpūćeni* - koji je informiran, obaviješten, koji dobro zna.
**ùpūćenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùpūćenošću/ùpūćenosti* - osobina onoga koji je upućen.
**upućìvāč** im. m. r., g. jd. *upućiváča* - onaj koji upućuje.
**upućìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na upućivače, na upućivanje.
**upućìvāčki** pril. - kao upućivač, na način upućivača.
**ūputa** im. ž. r., g. mn. *ūpūtā* - uputstvo, napisano objašnjenje o upotrebi lijeka, naputak.
**ùputan** prid., odr. v. *ùputnī* - preporučljiv, opravdan.
**upútiti** gl. svrš., prez. *ùpūtīm*, prid. trp. *ùpūćen* - poslati koga ili šta, upraviti u nekom smjeru; posavjetovati, poučiti, naučiti; upoznati koga s čime; (se) krenuti u određenom smjeru.
**ùputnica** im. ž. r., g. mn. *ùputnīcā* - formular u pošti kao dokument uz poslanu pošiljku (paket, novac i sl.), doznaka; dokument za upućivanje bolesnika u bolnice; znak (→) u leksikografiji koji kazuje da o tome još negdje ima informacija.
**ùputno** pril. - pametno, ispravno, zgodno, opravdano, dobro.
**ùputnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùputnošću/ùputnosti* - osobina onoga što je uputno.
**upútstvo** im. s. r. - uputa, naputak.
**ūra** im. ž. r. (tal.-njem.) - sat, sahat (60 minuta); mehanizam za pokazivanje vremena.
**uračùnati** gl. svrš., prez. *uračùnām*, prid. trp. *ūračunāt* - ubrojati, unijeti u račun, u rezultat računske radnje; uzeti sve elemente u obzir.
**uračùnljiv** prid., odr. v. *uračùnljivī* - razuman, zdrave pameti, odgovoran, pri sebi.
**uráditi** gl. svrš., prez. *ùrādīm*, trp. prid. *ùrāđen* - učiniti; završiti neki posao; napraviti, načiniti, izraditi neki predmet; postupiti.
**ūragān** im. m. r., g. jd. *ūragāna* - orkan, tropski vjetar vrlo velike snage.
**ūragānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uragan, snažan kao uragan.
**urámiti** gl. svrš. (njem.), prez. *ùrāmīm*, prid. trp. *ùrāmljen* - staviti u ram, uokviriti sliku.
**Ùrān** im. m. r. (grč.), g. jd. *Urána* - bog neba u starogrčkoj mitologiji; sedma planeta Sunčevog sistema; (uran) hem. radioaktivni element, simbol U.
**ùranak** im. m. r., g. jd. *ùrānka*, n. mn. *ùrānci*, g. mn. *ùranākā* - jutarnje rano ustajanje.
**ùraniti** gl. svrš., prez. *ùranīm* - rano ujutro ustati; doći prije dogovorenog vremena.
**uránjānje** gl. im. s. r. od uranjati.
**uránjati** gl. nesvrš., prez. *ùrānjām*, pril. sad. *uránjajūći* - ulaziti u vodu ili neku drugu tekućinu ispod površine.
**ùrār** im. m. r. (tal.- njem.), g. jd. *urára* - sahadžija, zanatlija, stručnjak za popravljanje ura, satova.
**ùrārskī** prid. odr. v. (tal.-njem.) - koji se odnosi na urara i urare.
**ùrārski** pril. - kao urar, na način urara.
**ùrāsti** gl. svrš., prez. *urástem* - rastući ući, prodrijeti u što; postati sastavni dio čega.
**uràvnilōvka/uravnìlōvka** im. ž. r. (rus.), dat. jd. *uràvnilōvci/uravnìlōvci* - ravnomjerno raspoređivanje proizvedenih dobara ili ostvarenog dohotka među proizvođačima bez obzira koliko je ko i šta je ko proizveo i uložio u proces proizvodnje, potpuno društveno izjednačavanje u komunizmu.
**uravnòtēžen** prid., odr. v. *uravnòtēženī* - smiren, stabilan, koji je u ravnoteži.
**uravnòtēženo** pril. - mirno, smireno, odmjereno.
**uravnòtēženōst** im. ž. r., instr. jd. *uravnòtēženošću/uravnòtēženosti* - osobina onoga koji je uravnotežen i svojstvo onoga što je uravnoteženo.
**uravnotéžiti** gl. svrš., prez. *uravnòtēžīm* - postaviti šta u ravnotežu, izjednačiti, npr. primanja s izdacima, vitamine, minerale u hrani itd.; prenes. srediti se, postati pribran, miran, postići duševnu ravnotežu.



**urazúmiti** gl. svrš., prez. *uràzūmīm*, prid. trp. *uràzūmljen* - učiniti koga razumnim; objasniti kome, učiniti da shvati, otvoriti oči; opametiti se, postati razuman.
**ùrbānī** prid. odr. v. (lat.) - gradski, koji se odnosi na organizirani sistem života grada.
**urbànist** im. m. r. (lat.), g. jd. *urbànistē* - stručnjak za urbanizam.
**urbanìstičkī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na urbaniste i urbanizam.
**urbanìstički** pril. (lat.) - prema zahtjevima urbanizma, na urbanistički način.
**urbanizácija** im. ž. r. (lat.) - proces stvaranja gradova i pretvaranja seoskih područja u gradska; proces oblikovanja gradskog stanovništva i promjene koje prate doseljavanje sa sela u grad.
**urbanìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *urbanìzma*, g. mn. *urbanìzāmā* - djelatnost na uređivanju gradova i planiranju njihova razvoja.
**urbanizírānje** gl. im. s. r. od urbanizirati.
**urbanizírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *urbanìzīram*, pril. sad. *urbanizírajūći* - provesti i provoditi urbanizaciju, biti u procesu urbanizacije.
**ùreći** gl. svrš., prez. *ùreknēm/urèčēm* - baciti urok na koga, urokom navući nesreću.
**úred** im. m. r. - biro, kancelarija, mjesto gdje je nadležni organ službe, ustanova; generalno: naziv za administrativnu poslovnu prostoriju, zgradu.
**ùredan** prid., odr. v. *ùrednī* - koji vodi računa o svom spoljnjem izgledu, urednosti, čistoći; čist; tačan, savjestan; odgovoran, savjestan, npr. *uredna* dokumentacija.
**ùredba** im. ž. r., g. mn. *ùredābā/ùredbī* - vrsta normativnog akta kojim državne vlasti pojašnjavaju odredbe zakona i njegovo izvršenje.
**uréditi** gl. svrš., prez. *ùrēdīm*, prid. trp. *ùrēđen* - prilagoditi šta potrebi, dovesti u uredno stanje, dovesti u red; srediti, izmiriti, isplatiti račun, dug i sl.; obaviti posao urednika, pripremiti za objavljivanje knjigu, časopis i sl.; dotjerati se radi boljeg izgleda.
**ùrednīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na urednike.

**ùrednički** pril. - kao urednik, na način urednika.
**ùrednīk** im. m. r., n. mn *ùrednīci* - onaj koji uređuje i odabira tekstove za objavljivanje u novinama, časopisima, knjigama.
**ùrednica** im. ž. r. - ženska osoba koja uređuje, up. urednik.
**ùrednikovati** gl. nesvrš., prez. *ùrednikujēm* - obavljati posao urednika u jednom dijelu života i sl., biti urednik.
**ùrednīštvo** im. s. r., g. mn. *ùrednīštāvā* - redakcija, radno tijelo koje uređuje novine, časopise itd.; prostorija uredništva.
**ùredno** pril. - na uredan način, s urednošću.
**ùrednōst** im. ž. r., instr. jd. *ùrednosti/ ùrednošću* - osobina i stanje onoga koji je uredan i onoga što je uredno.
**ùredovānje** gl. im. s. r. od uredovati.
**ùredovati** gl. nesvrš., prez. *ùredujēm*, pril. sad. *ùredujūći* - biti u uredu, obavljati djelatnost za koju je ured namijenjen, službeno djelovati; intervenisati, zavoditi red (policija).
**ùredōvnī** prid., odr. v. - službeni, koji ima snagu službenog propisa.
**ùredskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ured, kancelarijski.
**ȕređāj** im. m. r., g. mn. *ȕređājā* - aparat, naprava, sprava sa više elemenata složenih u cjelinu sa zajedničkom funkcijom.
**uređénje** im. s. r. - društveni poredak, organiziran sistem razvijenog ljudskog društva.
**uređìvāč** im. m. r., g. jd. *uređiváča* - urednik, onaj koji uređuje, uljepšava itd.
**uređìvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uređivača i uređivače.
**uređìvački** pril. - kao uređivač, na način uređivača.
**urèmija** im. ž. r. (grč.) - bolest gomilanja sastojaka mokraće u krvi koju izaziva loš rad bubrega.
**úres** im. m. r. - ukras, nakit.
**úresnī** prid. odr. v. - ukrasni.
**urésiti** gl. svrš., prez. *ùrēsīm*, prid. trp. *ùrēšen* - ukrasiti, nakititi, nagizdati.
**ȕretra** im. ž. r. (grč.) - mokraćna cijev koja od bubrega provodi mokraću u mokraćni mjehur; mokraćovod.
**úrez** im. m. r. - zarez, nasječeno mjesto, urezotina, posjekotina, brazgotina.
**ùrezati** gl. svrš., prez. *ùrežēm*, imp. *ùreži* - oštrim predmetom zarezati, načiniti urez, slovo, šaru i sl.
**urgèntno** pril. (lat.) - hitno, neodložno, neodgodivo.
**urgírānje** gl. im. s. r.(lat.) od urgirati.
**urgírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ùrgīram*, pril. sad. *urgírajūći* - ponoviti da je nešto urgentno, podsjetiti na hitnost, požurivati.
**ȕrica** im. ž. r. dem. i hip. - satić, mali sat.
**ùrīn** im. m. r. (grč.), g. jd. *urína* - mokraća.
**ȕriti** gl. svrš., prez. *ȕrijēm*, imp. *ùrīj* - zariti, zabosti oštar predmet u šta tvrdo.
**ùrlānje** gl. im. s. r. od urlati.
**ùrlati** gl. nesvrš., prez. *ùrlām* - derati se, vikati, veoma glasno pjevati.
**ùrlātor** im. (tal.), g. mn. *ùrlātōrā* - pejor. onaj koji urla; naziv za pjevače zabavnih melodija u Italiji šezdesetih godina 20. vijeka koji su izmislili novinari, jer su se navodno u izvođenju kompozicija zanemarivala pravila artikulacije.
**ȕrlīk** im. m. r., n. mn. *ȕrlīci* - prodorno deranje, vika, urlikanje, npr. vuka, vjetra.
**urlíkānje** gl. im. s. r. od urlikati.
**urlíkati** gl. nesvrš., prez. *ùrlīčēm*, pril. sad. *urlíčūći* - urlati.
**ûrna** im. ž. r. (lat.) - posuda slična vazi u kojoj se drži pepeo pokojnika.
**ȕrnebes** im. m. r. - zabava na kojoj ima graje, komičnih zbivanja, nereda, loma.
**ȕrnebesnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na urnebes.
**ȕrnebesno** pril. - na urnebesan način.
**ùrnek** im. m. r. (tur.) - uzorak, obrazac, mustra.
**ùrod** im. m. r. - rod, godišnji prinos biljaka, plodovi.
**uròditi** gl. svrš., prez. *ùrodīm* - dati plod, rod; dovesti do čega, izazvati posljedice.
**ùrođen** prid., odr. v. *ùrođenī* - koji je u prirodi, naravi, ono s čime se ko rodio.
**urođènīk** im. m. r., g. jd. *urođeníka*, nom. mn. *urođenici* - domorodac, pripadnik neke od domaćih civilizacija i naroda u zemljama Afrike, Australije i Amerike; pejor. naziv za stanovnika koji je oduvijek tu, koji nije doselio.
**urođènica** im. ž. r. - isto što urođenik samo ženskog pola.
**ùrok** im. m. r., n. mn. *ùroci*, g. mn. *ȕrōkā* - u narodu pogled ili čin koji može navući na koga nesreću, nedaću, zlo, bolest itd.
**uròkljiv** prid., odr. v. *uròkljivī* - koji ima moć, koji može ureći očima, pogledom.
**urològija** im. ž. r. (grč.) - proučavanje i liječenje bolesti mokraćnih organa.
**uròniti** gl. svrš., prez. *ùronīm*, prid. trp. *ùronjen* - gurnuti šta ispod površine vode; prenes. udubiti se u šta, predati se čemu.
**ȕrota** im. ž. r. - zavjera, dogovor o zajedničkoj akciji protiv koga ili čega.
**uròtiti se** gl. svrš., prez. *ùrotīm (se)* - udružiti se radi urote, zavjere.
**ùrotničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na urotu i urotnike.
**ùrotnički** pril. - kao urotnik, na način urotnika.
**ùrotnīk** im. m. r., v. jd. *ùrotnīče*, n. mn. *ùrotnīci* - onaj koji sudjeluje u uroti; zavjerenik.
**urúčiti** gl. svrš., prez. *ùrūčīm* - dati, predati u ruke; izručiti, dostaviti, npr. pismo.
**ùrudžba** im. ž. r., g. mn. *ùrudžbī* - ob. uručenje.
**ùrudžbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na urudžbu, npr. urudžbeni akt zabilježen u protokolu.
**ùrušiti** gl. svrš., prez. *ùrušīm* - oboriti stablo, posjeći stablo; urušiti se od starosti (kuća, drvo i sl.), pasti samo od sebe.
**ȕrvina** im. ž. r. - provalija; strmina sa koje se odronjava kamenje; ruševina, razvalina.
**usáditi** gl. svrš., prez. *ùsādīm*, prid. trp. *ùsāđen* - umetnuti nešto, utisnuti u što, učvrstiti u ležište; zasaditi; pren. učiniti da ko što usvoji, npr. dobru naviku, običaj i sl.
**usàhnuti** gl. svrš., prez. *ùsahnēm* - uvehnuti, sasušiti se (o biljci); pren. izgubiti svježinu; smežurati se, sparušati se; prenes. nestati; odumrijeti.
**ùsaljen** prid., odr. v. *ùsaljenī* - sav od sala, mastan (o osobi), debeo.
**ùsāmljen** prid., odr. v. *ùsāmljenī* - sam; koji nema nikoga, izdvojen od drugih, koji trpi i osjeća samoću.
**usamljènica** im. ž. r. - žena koja je usamljena.
**usamljènīčkī** prid. - koji se odnosi na usamljenike.
**usamljènīčki** pril.- kao usamljenik, na način usamljenika.
**usamljènīk** im. m. r., g. jd. *usamljeníka*, n. mn. *usamljeníci* - onaj koji je sam bez igdje ikoga, osoba povučena u samoću.
**ùsāmljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùsāmljenošću/ùsāmljenosti* - stanje onoga koji je usamljen.
**usavŕšiti** gl. svrš., prez. *usàvršīm*, prid. trp. *usàvršen* - učiniti da šta postane savršenije, bolje; stručno se usavršiti, proširiti svoje stručno znanje, razviti se u svojoj struci do najvišeg stupnja.
**ùsefiti (se)** gl. svrš., prez. *ùsefīm (se)* - češće: posefiti (se), pomesti se, zbuniti se pa pogriješiti.
**useknuti (se)** gl. svrš., prez. *ùsēknēm (se)* - obrisati nos, pročistiti, pritiskom zraka iz pluća izbaciti nagomilani sekret, slinu.
**usèliti (se)** gl. svrš, prez. *ùselīm*, prid. trp. *ùseljen* - unijeti stvari i smjestiti se u stan, kuću ili zgradu; doći u drugu državu s namjerom da tu živi.
**useljènica** im. ž. r. - ona koja se uselila u drugu državu.
**useljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na useljenike.
**useljènīčki** pril. - kao useljenik, na način useljenika.
**useljènīk** im. m. r., g. jd. *useljeníka*, n. mn. *useljeníci* - onaj koji se uselio u drugu državu; ž. r. useljenica.
**useljénje** gl. im. s. r. - unošenje i namještanje osobnih stvari u novi stan, kuću, ured i sl. s namjerom da se tu stanuje.
**usèljiv** prid., odr. *usèljivī* - koji ostvaruje sve pretpostavke da može primiti stanare, u koji se može useliti, npr. *useljiv* stan.
**ùshīćen** prid., odr. v. *ùshićenī* - oduševljen, uzbuđen zbog čega lijepog i radosnog.
**ùshīćeno** pril. - s ushićenjem, s ushićenošću

**ùshĩćenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùshĩćenošću/ùshĩćenosti* - stanje onoga koji je ushićen.
**ushićénje** gl. im. s. r. - oduševljenje, radosno uzbuđenje, zanos, razdraganost.
**ùshit** im. m. r., g. mn. *ùshītā* - ushićenje.
**usìdjelica/usjèdjelica** im. ž. r. - neudata starija ženska osoba, stara djevojka.
**usìdjelički** pril. - pejor. kao usidjelica, na način usidjelice; zločesto, sitničavo.
**ùsidriti (se)** gl. svrš., prez. *ùsidrīm* - baciti sidro na dno mora ili rijeke kako bi brod stajao na mjestu; ukotviti (se); prenes. ne micati s jednog mjesta, zadržati se na nekom mjestu.
**usijánje** im. s. r. - usijanost, stanje usijanosti; užarenost; prenes. vrhunac napetosti.
**ùsijati** gl. svrš., prez. *ùsijēm* - posijati (sjeme).
**ùsijati (se)** gl. svrš., prez. *ùsijām (se)* - postati usijan zagrijavanjem, žarenjem; zažariti; biti užaren, dobiti sjaj, svijetliti, cakliti se; prenes. doći do velike napetosti, raspaliti se.
**ùsiljen** prid., odr. v. *ùsiljenī* - neprirodan, izvještačen u ponašanju.
**ùsiljeno** pril. - na usiljen način.
**ùsipati** gl. nesvrš., prez. *ùsipām* - nasipati što u kakvu posudu.
**ùsirak** im. m. r., g. jd. *ùsīrka*, n. mn. *ùsīrci*, g. mn *ùsirākā* - ono što se usirilo, zgrudvalo, npr. grudica sira, usirena krv.
**ùsiriti** gl. svrš., prez. *ùsirīm* - preradom od mlijeka dobiti sir.
**usìsāč/usisìvāč** im. m. r., g. jd. *usisáča/usisiváča* - električni aparat za usisavanje prašine.
**ùsisati** gl. svrš., prez. *ùsišēm* - uvući u sebe zrak, prašinu, tekućinu i sl. sisanjem, upijanjem, apsorbirati.
**ùsisnī** prid. odr. v. - koji služi za usisavanje.
**usìtniti** gl. svrš., prez. *ùsitnīm*, prid. trp. *ùsitnjen* - krupnu novčanicu promijeniti u sitno; razdijeliti, iscjepkati na sitne dijelove ili jedinice.
**ùsitno** pril. - sitno, razdijeljeno u male dijelove.
**ùsitnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùsitnjenošću/ùsitnjenosti* - osobina, stanje onoga što je usitnjeno.
**ùsjeći** gl. svrš., prez. *usijèčēm*, imp. *usijèci*, prid. trp. *usječen* - oštrim predmetom načiniti zasjek, brazgotinu, usjek i sl.
**usjèditi/usjèdjeti se** gl. svrš., prez. *usjèdīm se* - zadugo biti u sjedećem položaju na jednom mjestu, zasjesti; ukočiti se od dugog sjedenja.
**ùsjek/úsjek** im. m. r., n. mn. *ùsjeci/úsjeci* - usječeno mjesto, zasjek u brdu, padini (radi postavljanja tračnica, izgradnje puta i sl.).
**ùsjelina** im. ž. r. - prostrana padina.
**ùsjev/úsjev** im. m. r., n. mn. *ùsjevi/úsjevi* - prinos, plod od onoga što je posijano i izniklo (ob. žitarice).
**uskípjeti** gl. svrš., prez. *uskípīm* - početi kipjeti; prenes. planuti, ražestiti se.
**ùskisnuti** gl. svrš., prez. *ùskisnēm*, prid. rad. *ùskisao, ùskisla* - ukiseliti se i pokvariti se zbog toplote i dodira sa zrakom; uzavreti, narasti usljed vrenja; nadoći, nabujati, npr. tijesto.
**usklàdištiti** gl. svrš., prez. *usklàdištīm*, prid. trp. *usklàdišten* - smjestiti u skladište.
**ùskladiti** gl. svrš., prez. *ùskladim*, prid. trp. *ùsklađen* - usaglasiti, dovesti u sklad, u suglasnost.
**ùsklađenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùsklađenošću/ùsklađenosti* - stanje onoga što je usklađeno.
**ùskličnī** prid. odr. v. - uzvični, koji izražava usklik, klicanje (o riječima, rečenicama).
**ùskličnīk** im. m. r., n. mn. *ùskličnīci* - uzvičnik, pravopisni znak (!).
**ùsklīk** im. m. r., n. mn. *ùsklīci* - uzvik, npr. od veselja naglo podizanje jačine glasa; gram. vrsta riječi za izricanje emocije ili stava prema prethodno izrečenom ili prema situaciji, npr. *joj! uh!*
**ùsko** pril., komp. *ùžē* - tijesno, na način da je mali razmak između strana.
**uskòčiti** gl. svrš., prez. *ùskočīm* - hitro skočiti u šta; prenes. odjednom se domoći položaja, zvanja; upasti kome u riječ.
**ùskočkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uskoke.
**ùskočki** pril. - kao uskok, na način uskoka.
**uskòća** im. ž. r. - uskost.
**uskògrudan** prid., odr. *uskògrudnī* - koji ima ograničene, uske poglede.
**uskògrudnōst** im. ž. r., instr. jd. *uskògrudnošću/uskògrudnosti* - osobina onoga koji je uskogrudan.
**ùskok** im. m. r., n. mn. *ùskoci* - hist. protivnik turske vlasti od druge pol. 15. v. koji je iz Hrvatske "uskakao" u Bosnu radi pljačke i razbojništava.
**uskokodákati se** gl. nesvrš., prez. *uskokòdāčēm se* - glasno i dugo kokodakati, raskokodakati se (kokoš); prenes. mnogo govoriti, buneći se i prigovarajući, previše glasno i brzo pričati.
**uskomèšati (se)** gl. svrš., prez. *uskomèšām*, prid. trp. *ùskomešān* - uzvrpoljiti se, uzvrtjeti se, činiti nervozne kretnje, biti zahvaćen nemirom, uznemiriti se; ispuniti se živošću, akcijom (o velikom broju ljudi).
**uskomètrāžnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na filmsku traku od 8 ili 16 mm.
**ùskoro** pril. - ubrzo, u skorom vremenu.
**ùskōst** im. ž. r., instr. jd. *ùskosti/ùskošću* - stanje ili svojstvo onoga što je usko, uskoća.
**ùskotrāčan** prid., odr. v. *ùskotrāčnī* - odnosi se na uskotračnu prugu, kolosijek sa uskim razmakom između tračnica u odnosu na normalni ili široki kolosijek.
**uskovìtlati** gl. svrš., prez. *uskovìtlām*, prid. trp. *ùskovitlān* - jako kovitlati, kovitlanjem podići; vrtjeti u krugu, u kovitlac; pren. izazvati nemir, uzbuđenje; uskomešati.
**uskrìsitelj** im. m. r. - onaj koji uskrisuje, vraća koga u život.
**uskrísiti** gl. svrš., prez. *ùskrīsīm*, prid. trp. *ùskrīšen* - vratiti u život, učiniti da opet živi; ob. uskrsnuti.
**Ùskrs** im. m. r. - kršćanski blagdan koji se svetkuje kao dan Kristova uskrsnuća.
**ùskrsnī** prid. odr. v. - uskršnji, koji se odnosi na Uskrs.
**uskrsnúće** gl. im. s. r. od uskrsnuti - trenutak i čin ustajanja od mrtvih; pren. ponovno oživljavanje; preporod, obnova.
**ùskrsnuti** gl. svrš., prez. *ùskrsnēm* - ustati iz mrtvih, povratiti se u život; oživjeti koga, podići iz mrtvih.
**ùskršnjī** prid. odr. v. - uskrsni.
**uslíšiti** gl. svrš., prez. *ùslīšīm*, prid. trp. *ùslīšen* - ispuniti molbu, molitvu ob. u obraćanju Bogu.
**úslov** im. m. r. - uvjet.
**ùsluga** im. ž. r., dat. jd. *ùsluzi* - pomoć ili postupak koji se kome čini iz ljubaznosti i susretljivosti; rad koji nije proizvodni, npr. liječnička usluga.
**ùslūžan** prid.,odr. v. *ùslūžnī* - susretljiv, spreman na uslugu.
**ùslūžno** pril. - susretljivo, na uslužan način, s uslužnošću.
**uslúžnōst** im. ž. r., instr. jd. *uslúžnošću/uslúžnosti* - osobina ili postupak onoga koji je uslužan.
**ùsljed** prijed. s gen. - zbog.
**ùsmenī** prid. odr. v. - izrečeni, izgovoreni, nenapisan, koji se prenosi govorom.
**ùsmeno** pril. - izražen govorom, bez pisanja i čitanja.
**ùsmina** im. ž. r. - srednji sloj kože, potkožno vezivno tkivo.
**ùsmjerenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùsmjerenošću/ùsmjerenosti* - osobina onoga što je usmjereno.
**ùsmjeriti** gl. svrš., prez. *ùsmjerīm*, prid. trp. *ùsmjeren* - upraviti u nekom smjeru, k nekom cilju, uputiti šta; usredotočiti se, koncentrisati se na nešto.
**usmjerìvāč** im. m. r., g. jd. *usmjeriváča* - onaj koji usmjerava, određuje smjer.
**usmŕdjeti se** gl. svrš., prez. *ùsmrdīm se*, prid. rad. *usmr̀dio, usmr̀djela*, prid. trp. *ùsmrđen* - postati smrdljiv.
**ùsmrtiti** gl. svrš., prez. *ùsmrtīm*, prid. trp. *ùsmrćen* - zadati kome smrt, lišiti koga života, ubiti.
**ùsna** im. ž. r. - dio usta.
**ùsnača** im. ž. r. - vrsta morske ribe.
**ùsnenī** prid. odr. v. - labijalni, koji se odnosi na usne; fon. suglasnici koje izgovaramo i pomoću usana (*b, p, m, v, f*).
**ùsnī** prid. odr. v. - koji se odnosi ili je dio usta, npr. *usna* šupljina.
**ùsnica** im. ž. r., dem. od usna.
**ùsnuti** gl. svrš., prez. *ùsnīm* - utonuti u san.
**usòptiti se** gl. svrš., prez. *ùsoptīm se*, prid. trp. *ùsopćen* - ubrzano disati od trčanja ili uzbuđenja; zapuhati se.
**úsov** im. m. r. - lavina.

**uspáliti se** gl. svrš., prez. *ùspālīm (se)*, prid. trp. *ùspāljen* - razbuktati strasti, biti obuzet erotskim maštarijama i nagonima; prenes. razljutiti se.
**uspaljènica** im. ž. r. - pejor. uspaljena žena, žena sa izraženim nagonom za seksom, fitnija.
**ùspāvān** prid., odr. v. *ùspāvānī* - kojeg je neko uspavao; pren. nesvjestan, pritajen, sakriven, latentan (o snazi, sposobnosti i sl.).
**uspávati** gl. svrš., prez. *ùspāvām*, trp. prid. *ùspāvān* - učiniti da neko zaspi; sam utonuti u san; prenes. biti odsutan, bez koncentracije ili daleko sa mislima.
**ùspēti se** gl. svrš., prez. *ùspnēm se*, imp. *ùspni se*, prid. rad. *ùspeo, uspela* - doći uzbrdo na visinu, popeti se; prenes. zauzeti bolji položaj u službi, društvu, biti unaprijeđen u više zvanje, postati nešto više.
**uspijèvānje** gl. im. s. r. od uspijevati.
**uspijèvati** gl. nesvrš., prez. *ùspijevām*, pril. sad. *uspijèvajūći* - razvijati se u određenim uslovima (biljke).
**uspìnjača** im. ž. r., g. mn. *uspìnjāčā* - vrsta prevoznog sredstva na električni pogon sa točkovima na sajli pogodnog za penjanje na visinu, žičana željeznica.
**ùspinjati se** gl. nesvrš., prez. *ùspinjēm se* - up. uspeti se.
**ùspjeh** im. m. r., n. mn. *ùspjesi*, g. mn. *ùspjēhā* - povoljan završetak posla, pothvata, postignuti cilj, ostvarenje želje itd.
**ùspjelōst** im. ž. r., instr. jd. *ùspjelošću/ ùspjelosti* - osobina onoga što je uspješno.
**ùspješan** prid., odr. *ùspješnī* - koji postiže uspjehe, koji uspijeva (čovjek), koji je omogućio uspjeh.
**ùspješno** pril. - s uspjehom, na način da vodi uspjehu.
**ùspješnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùspješnošću/ùspješnosti* - osobina onoga što je uspješno.
**ùspjeti** gl. svrš., prez. *ùspijēm*, prid. trp. *ùspio, uspjela* - ostvariti uspjeh, poći za rukom, postići željeni cilj, opravdati svrhu određene aktivnosti.
**usplàhīreno** pril. - uplašeno, uznemireno, zbunjeno, uzbuđeno.
**usplahíriti se** gl. svrš., prez. *usplàhīrīm se*, prid. trp. *usplàhīren* - veoma se uznemiriti, zbuniti se, uzbuditi i uplašiti se.
**usplàmtjeti** gl. svrš., prez. *usplàmtīm* - planuti, buknuti, razgorjeti se (o vatri); prenes. pasti u vatru, raspaliti se, razljutiti se; pocrvenjeti, zarumenjeti se naglo, zažariti se (o licu).
**uspokòjiti (se)** gl. svrš., prez. *uspòkojīm (se)*, prid. trp. *uspòkojen* - učiniti spokojnim, mirnim, umiriti, smiriti; sam nešto učiniti u vraćanju spokojstva.
**ùspomena** im. ž. r., g. mn. *ùspomēnā* - trajno sjećanje na koga ili što; slika, predmet, suvenir, knjiga itd. koji trajno podsjećaju na koga ili što; tekst u kojem se bilježe uspomene i sjećanja, memoari.
**úspon** im. m. r., g. mn. *úspōnā* - teren koji se diže, koji treba preći penjanjem; hodanje uzbrdo; prenes. uspješan razvoj, napredak, napredovanje.
**ùsporedan** prid., odr. v. *ùsporednī* - ob. uporedan, naporedan, paralelan; poredben, komparativan.
**ùsporedba** im. ž. r., g. mn. *ùsporedābā/ ùsporedbī* - ob. poređenje, poredba, komparacija.
**uspoređiti** gl. svrš., prez. *uspòrēdīm*, prid. trp. *uspòrēđen* - ob. uporediti, izvršiti poređenje kako bi se našle sličnosti i razlike, komparirati.
**usporèdivōst** im. ž. r., instr. jd. *usporèdivošću/usporèdivosti* - uporedivost, osobina onoga koji je usporediv i svojstvo onoga što je usporedivo.
**ùsporednica** im. ž. r. - mat. paralelna, uporedna crta, ob. uporednica.
**ùsporednīk** im. m. r., n. mn. *ùsporednīci* - geogr. zamišljena crta na zemaljskoj kugli kojoj su sve tačke jednako udaljene od ekvatora; up. paralela, uporednik.
**ùsporedo** pril. - uporedo, u istom pravcu; istodobno.
**uspoređívānje** gl. im. s. r. od uspoređivati.
**uspoređívati** gl. nesvrš., prez. *usporèđujēm*, pril. sad. *usporèđujūći* - upoređivati, komparirati.
**ùsporen** prid., odr. v. *ùsporenī* - koji se ne kreće brzo, koji je sporiji od uobičajenoga.



**usporénje** im. s. r. - fiz. smanjenje brzine (u jedinici vremena).
**ùspostava** im. ž. r. - uspostavljanje čega.
**uspòstaviti** gl. svrš., prez. *uspòstavljām*, prid. trp. *uspòstavljen* - stvoriti, napraviti, ustanoviti, npr. organe vlasti, akademije, institucije itd.
**ùsprāvan** prid., odr. v. *ùsprāvnī* - koji stoji vertikalno, okomito; prenes. častan, dostojanstven; koji je čvrsta značaja.
**ùspraviti** gl. svrš, prez. *ùspravīm*, prid. trp. *ùspravljen* - postaviti, dovesti koga ili što u uspravan položaj, postaviti okomito; (se) zauzeti uspravan položaj, stati uspravno.
**ùsprāvno** pril. - okomito, vertikalno, na uspravan način; prenes. časno, dostojanstveno.
**usprávnōst** im. ž. r., instr. jd. *usprávnošću/usprávnosti* - stanje ili svojstvo onoga koji je uspravan ili onoga što je uspravno.
**ùsprkos** prij. - uprkos, bez obzira, i pored (čega), unatoč (čemu).
**usprotíviti se** gl. svrš., prez. *uspròtīvīm se* - biti protiv, pokazati protivljenje, izraziti neslaganje, učiniti protivno čijoj volji.
**uspúhati se** gl. svrš., prez. *ùspūšēm se* - zapuhati se, disati ubrzano od trčanja, napora itd.
**ùspūt** pril. - usputno, obaviti što na brzinu uz glavni posao, uzgredno.
**ùspūtan** prid., odr. *ùspūtnī* - koji se događa ili nalazi usput; uzgredan; sporedan, nevažan, sekundaran.
**ùspūtno** pril. - usput, uzgredno, sporedno, letimično, površno.
**ùsrdan** prid., odr. v. *ùsrdnī* - iskren, srdačan, ljubazan, topao.
**ùsrdno** pril. - na usrdan način, s usrdnošću.
**ùsrdnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùsrdnošću/ ùsrdnosti* - osobina onoga koji je usrdan, svojstvo onoga što je usrdno.
**usrèćitelj** im. m. r., g. jd. *usrèćitelja* - često i iron. onaj koji usrećuje, donosi sreću.
**usrèćiteljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na usrećitelje.
**usrèćiteljski** pril. - kao usrećitelj, na način usrećitelja.
**ùsrećiti (se)** gl. svrš., prez. *ùsrećīm*, prid. trp. *ùsrećen* - donijeti sreću; prenes. iron. donijeti nesreću, npr. baš se usrećio.
**ùsred** prij. - u sredini čega, u sredinu.
**usredotočénje** gl. im. s. r. od usredotočiti.
**usredotòčiti (se)** gl. svrš., prez. *usredòtočīm*, prid. trp. *usredòtočen* - usmjeriti pažnju na ono što je bitno, imati visok stepen koncentracije, potpuno se sabrati.
**usredsrijèditi (se)** gl. svrš., prez. *usrèdsrijedīm (se)* - usmjeriti pažnju u središnu problema, usredotočiti se.
**usŕkati** gl. nesvrš., prez. *ùsrčēm*, prid. trp. *ùsrkān* - srčući jesti, piti (juhu ili kafu).
**ústa** im. s. r. plur. tantum, gen. *ústā* - duplja koju kod čovjeka zatvaraju gornja i donja vilica, dio govornog aparata u kojem se obrazuju glasovi; prvi organ kroz koji prolazi hrana u želudac; prenes. otvor čega, ulaz; prenes. ukućanin, čeljade, onaj koga treba izdržavati (dosl. hraniti).
**ùstajālōst** im. ž. r., instr. jd. *ùstajālošću/ ùstajālosti* - stanje onoga što je ustajalo.
**ùstajao** prid., odr. v. *ùstajālī* - koji je od stajanja izgubio svježinu, npr. jelo, zrak.
**ùstajati** gl. nesvrš., prez. *ùstajēm*, imp. *ùstāj* - podizati se iz sjedećeg ili ležećeg položaja.
**ùstajati se** gl. svrš., prez. *ùstajēm se* - doći u stanje ustajalosti, izgubiti dobar ukus, izgubiti svježinu.
**ustalàsati (se)** gl. svrš., prid. trp. *ùstalasān* - zatalasati, od mirnog stanja izazvati valove (tekućine, žita i sl.); pren. izazvati komešanje; uskomešati (se).
**ustáliti (se)** gl. svrš., prez. *ùstālīm*, prid. trp. *ùstāljen* - učiniti da što postane ili ostane stalno, uvesti u stalnu naviku; uobičajiti (se).
**ùstāljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùstāljenošću/ùstāljenosti* - svojstvo onoga što je ustaljeno.
**ùstanak** im. m. r., g. jd. *ùstānka*, n. mn. *ùstānci*, g. mn. *ùstanākā* - oružana pobuna naroda protiv neprijatelja.
**ùstaničkī** prid. - koji se odnosi na ustanike.
**ùstanički** pril. - na način ustanika, kao ustanik.

**ùstanīk** im. m. r., n. mn. *ùstanici* - učesnik u ustanku, sudionik, jedan od onih koji su digli ustanak.
**ùstanova** im. ž. r., g. mn. *ùstanōvā* - organizovana institucija koja obavlja određenu djelatnost, jedinica vlasti ili administracije, ono što je zakonom ustanovljeno, npr. državne, prosvjetne, zdravstvene, naučne ustanove.
**ustanòviti** gl. svrš., prez. *ustànovīm*, prid. trp. *ustànovljen* - osnovati što, stvoriti; utvrditi, odrediti, dokazati, zaključiti; otkriti, npr. grešku.
**ustanovljénje** gl. im. s. r. - osnivanje, stvaranje, uvođenje, uspostavljanje.
**ùstaša** im. m. r., g. mn. *ùstāšā* - dosl. zn.: ustanik; pripadnik i sljedbenik fašističke organizacije Ustaša koju je početkom tridesetih godina osnovao Ante Pavelić; pripadnik Ustaške vojske u Nezavisnoj državi Hrvatskoj (1941-1945).
**ùstaškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ustaše, koji pripada ustašama.
**ùstaški** pril. - na ustaški način, kao ustaša.
**ustàštvo** im. s. r. - ideologija i postupci ustaškog pokreta.
**ùstati** gl. svrš., prez. *ùstanēm*, imp. *ùstani* - dići se i zauzeti stojeći položaj, dignuti se iz sjedećeg ili ležećeg položaja; povesti borbu za slobodu, dignuti ustanak; usprotiviti se, opirati se čemu.
**ùstāv** im. m. r., g. mn. *ùstāvā* - glavni pravno-politički zakon o ustrojstvu i društvenom uređenju države, pravima i dužnostima njenih građana; tip pisma u staroj glagoljici i staroj ćirilici.
**ùstava** im. ž. r. - sistem koji reguliše nivo vode i propuštanje brodova kroz brane koje preprečuju plovni put.
**ùstāvan** prid., odr. v. *ùstāvnī* - u skladu sa ustavom, zasnovan na ustavu, koji se odnosi na ustav.
**ustávnōst** im. ž. r., instr. jd. *ustávnošću/ustávnosti* - osobina onoga što je ustavno, što je utemeljeno na ustavu.
**ùstavotvōran** prid., odr. v. *ùstavotvōrnī* - koji stvara, tvori ustav, koji ima pravo donošenja ustava.
**ustégnuti** gl. svrš., prez. *ùstēgnēm*, imp. *ustégni*, prid. rad. *ustégnuo/ùstēgao*, pril. pr. *ustégnūvši/ùstēgāvši* - trgnuti, povući (ruku); uskratiti kome što; uzdržati se od čega.
**ustézati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùstēžēm (se)* - up. ustegnuti.
**ustòbočiti se** gl. svrš., prez. *ustòbočīm se* - uspraviti se na napadan, grub način.
**ustoličénje** gl. im. s. r. od ustoličiti.
**ustòličiti (se)** gl. svrš., prid. trp. *ustòličen* - postaviti vladara na prijesto ili svećenika na visoku crkvenu dužnost.
**ustònožac** im. m. r., n. mn. *ustònošci*, g. mn. *ustònožācā* - zool. rak izduženog tijela; stomatopodi.
**ùstopicē/ustòpcē** pril. - u stopu (prateći) koga, neposredno za kim ili čim.
**ustostručénje** gl. im. s. r. od ustostručiti.
**ustòstručiti (se)** gl. svrš., prid. trp. *ustòstručen* - mat. doslovno povećati sto puta; razg. povećati mnogo puta, npr. imetak.
**ùstrajati** gl. svrš., prez. *ùstrajēm* - ne odustati do kraja, ne popuštati, ostati pri svome, biti uporan.
**ustrajávati** gl. nesvrš., prez. *ustràjāvām* - up. ustrajati.
**ùstrājno** pril. - s ustrajnošću, uporno,bez odustajanja.
**ustrájnōst** im. ž., instr. jd. *ustrájnošću/ustrájnosti* - osobina onoga koji je ustrajan, svojstvo onoga što je ustrajno.
**ùstrašeno** pril. uplašeno, u strahu.
**ùstrašiti (se)** gl. svrš., prez. *ùstrašīm se*, prid. trp. *ùstrašen* - preplašiti koga, zadati mu strah, uplašiti.
**ustráviti se** gl. svrš., prez. *ùstrāvīm se*, prid. trp. *ùstrāvljen* - biti obuzet stravom, jako se uplašiti.
**ùstrāvljeno** pril. - uplašeno, ustrašeno, u stravi, u velikom strahu.
**ustřčati se** gl. svrš., prez. *ustřčīm se* - naći se u pometnji kad treba nešto brzo riješiti, nastojati brzo pomoći kome, početi užurbano trčati, dati se u trčanje.
**ùstrebati** gl. svrš., prez. *ùstrebām* - kad nešto u jednom času zatreba, zatrebati.
**ustrémiti se** gl. svrš., prez. *ùstrēmīm se*, prid. trp. *ùstrēmljen* - napasti koga ili što, baciti se, navaliti na koga, oštro uperiti pogled.
**ustrèptalōst** im. ž. r., instr. jd. *ustrèptalošću/ustrèptalosti* - uzbuđenost, stanje onoga koji je ustreptao.
**ustrèptati** gl. svrš., prez. *ùstrepćēm* - uzbuditi se, uzdrhtati.



**ustrijèliti** gl. svrš., prez. *ùstrijelīm*, prid. trp. *ùstrijeljen* - pogoditi, ubiti koga strijelom ili vatrenim oružjem; (se) izvršiti samoubistvo vatrenim oružjem.
**ústroj** im. m. r. - ustrojstvo.
**ustròjiti** gl. svrš., prez. *ùstrojīm* - učiniti da šta funkcionira kao jedinstvena struktura, organizirati.
**ustrójstvo** im. s. r., g. mn. *ustròjstāvā* - ustroj, skup sistemskih odnosa među dijelovima čega; struktura.
**ustručávānje** gl. im. s. r. od ustručavati se.
**ustručávati (se)** gl. nesvrš., prez. *ustrùčāvām se* - ustezati se, oklijevati, stidjeti se, ženirati se.
**ùstuk** im. m. r., n. mn. *ùstuci*, g. mn. *ùstūkā* - uzmak, brzo povlačenje, odstupanje.
**ùstuknuti** gl. svrš., prez. *ùstuknēm*, imp. *ùstukni*, prid. rad. *ùstuknuo* - brzo se povući bez utjecaja volje; odstupiti od tvrdoga stava; popustiti, npr. pred očitim činjenicama.
**ùstupak** im. m. r., g. jd. *ùstupka*, n. mn. *ùstupci*, g. mn. *ùstupākā* - popuštanje od svog stava, mišljenja, gledišta i sl. u korist druge strane radi ostvarivanja sporazuma.
**ustúpiti** gl. svrš. prema nesvrš. ustupati, prez. *ùstūpīm*, prid. trp. *ùstūpljen* - dati, predati nešto kome od vlastitog imetka, interesa, prava i sl.
**ustvŕditi** gl. svrš., prez. *ùstvr̄dīm*, prid. trp. *ùstvr̄đen* - izreći tvrdnju.
**ùsud** im. m. r. - sudbina, kob, udes, ono što je unaprijed određeno; Usud - biće iz bajke koje unaprijed određuje čovjekovu sudbinu.
**usúditi se** gl. svrš., prez. *ùsūdīm se* - i pored raznih prepreka, strahova učiniti šta, osmjeliti se.
**ùsūkān** prid., odr. v. *ùsūkānī* - mršav, slab, ispijen.
**ùsūkāno** pril. - kruto, uštogljeno, zadrto (u ponašanju, mišljenju).
**usúkati** gl. svrš., prez. *ùsūčēm*, imp. *usúči* - upresti više niti, vlakana i sl.; (se) upresti se; postati mršav, omršavjeti, sasušiti se.
**ùsuprot** prij. (s gen. i dat.) - uprkos, usprkos, unatoč.
**ùsūti** gl. svrš., prez. *ùspēm*, prid. rad. *ùsuo*, prid. trp. *ùsūt* - iz jedne posude u drugu izručiti što u drugu, npr. vodu.
**usvájānje** gl. im. s. r. od usvajati.
**usvájati** gl. nesvrš., prez. *ùsvājām* - up. usvojiti.
**usvijètliti** gl. svrš., prez. *ùsvijetlīm*, prid. trp. *ùsvijetljen* - učiniti da što dobije sjaj čišćenjem, peglanje i sl., postići da se sjaji.
**usvínjiti** gl. svrš., prez. *ùsvīnjī* - pejor. uprljati (se) kao svinja, uprljati ono što je bilo čisto; potpuno pokvariti šta.
**usvòjenica** im. ž. r. - ona koja je usvojena.
**usvojènīk** im. m. r., g. jd. *usvojeníka*, n. mn. *usvojeníci* - onaj koga je neko usvojio, ob. dijete ostalo bez roditelja.
**usvòjilac** im. m. r., g. jd. usvòjioca, g. mn. usvòjilācā - usvojitelj, onaj koji usvaja dijete.
**usvòjitelj** im. m. r. - usvojilac.
**usvòjiti** gl. svrš., prez. *ùsvojīm* - uzeti dijete i brinuti se o njemu kao o svom; prihvatiti, odobriti, složiti se, npr. s nečijim prijedlogom.
**ûš** im. ž. r., g. jd. *ûši*, g. mn. *ùšījū/ûšī* - zool. insekt parazit u kosi čovjeka; opći naziv za razne parazite na životinjama i biljkama; prenes. dosadna, bezobrazna, nepoštena osoba.
**ušānčiti (se)** gl. svrš., prez. *ùšānčīm (se)* - izgraditi šančeve radi odbrane od neprijatelja, utvrditi se; prenes. čvrsto držati dobar položaj u službi i sl.
**ùšara** im. ž. r., g. mn. *ùšārā* - zool. vrsta sove (šumska i mala ušara).
**ùščūvān** prid., odr. v. *ùščūvānī* - održan u dobrom stanju i izgledu, sa sačuvanom svježinom.
**ùščūvānōst** im. ž. r., instr. jd. *ùščūvānošću/ùščūvānosti* - osobina onoga koji je uščuvan i onoga što je uščuvano.
**ûšće** im. s. r., g. jd. *ûšća*, g. mn. *ûšćā* - mjesto gdje se rijeka ili potok ulijeva u veću rijeku ili u more.
**ušèćeriti** gl. svrš., prez. *ušèćerim* - učiniti da šta bude kao šećer, npr. ušećeriti voće, ukuhati šta u rastopljenom šećeru; prenes. slatko zaspati.
**ušénac** im. m. r., g. jd. *ušénca*, g. mn. *ùšēnācā* - zool. insekt koji napada vinovu lozu; lisna uš.

**ušepr̀tljati/ušèprtljiti se** gl. svrš., prez. *ušepr̀tljām/ušèprtljīm se* - ponašati se kao šeprtlja, biti zbunjen i kad su jednostavni poslovi u pitanju, zapetljati se, zbuniti se.
**ušétati (se)** gl. svrš., prez. *ùšētām/ùšēćēm* - šetajući ući negdje, u neki prostor.
**ùšice** im. ž. r. plur. tantum - metalni dio sjekire, nasuprot sječivu u koji se utiče držak; šupljina na kraju igle u koju se udijeva konac.
**ušićáriti** gl. svrš., prez. *ušìćārīm* - ostvariti šićar, izvući skromnu korist na lahak način, snalaženjem, doskočicom.
**ušíljiti** gl. svrš., prez. *ùšīljīm*, prid. trp. *ùšīljen* - dati čemu oblik šiljka, zašiljiti; (se) postati kao šiljak od mršavosti.
**ūšimicē** pril. - ušicama (udariti).
**ùšinuti** gl. svrš., prez. *ušinēm* - istegnuti (leđa, vrat), što za posljedicu ima bol i ukočenost.
**ūširoko** pril. - u širinu.
**ušítak** im. m. r., g. jd. *ušítka*, n. mn. *ušíci*, g. mn. *ùšītākā* - ušiveni, uvučeni dio u kroju tkanine ili platna.
**ùšiti** gl. svrš., prez. *ùšijēm*, prid. trp. *ušìven/ùšīt* - pomoću igle i konca sastaviti dva dijela tkanine, pokrpati izderotinu, zašiti, prišiti.
**uškòpiti** gl. svrš., prez. *ùškopīm*, prid. trp. *ùškopljen* - uštrojiti, odstraniti sjemenike, kastrirati; pren. razg. učiniti koga nesposobnim, npr. za rad, akciju, stvaralaštvo.
**uškopljènīk** im. m. r., g. jd. *uškopljeníka*, n. mn. *uškopljeníci* - onaj koji je uškopljen.
**ùšljiv** prid., odr. v. *ùšljivī* - koji ima uši, koji je napadnut ušima.
**ùšljivac** im. m. r., g. jd. *ùšljīvca*, g. mn. *ùšljivācā* - onaj koji ima uši; prenes. pejor. odrpanac, bijednik.
**ùšljivica** im. ž. r. - ona koja je ušljiva.
**ušmŕkati** gl. svrš., prez. *ùšmr̄kām* - šmrkanjem uvući, up. šmrkati.
**ūšnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uho, koji je dio uha.
**ušóriti** gl. svrš., prez. *ùšōrīm*, prid. trp. *ùšōren* - oblikovati tlocrt sela ili mjesta tako da kuće oblikuju šor; prenes. učiniti da se saradnici u poslu drže reda i pravila, da funkcioniraju besprijekorno.
**ùštap** im. m. r. - pun Mjesec, vrijeme kad je Mjesec pun.
**uštápiti se** gl. svrš., prez. *ùštāpīm se*, prid. trp. *ùštāpljen* - postati kao štap, ukrutiti se, ukočiti se kad treba raditi ili djelovati.
**ùštaviti** gl. svrš., prez. *ùštavīm*, prid. trp. *ùštavljen* - posebnim postupcima obraditi kožu životinje; učiniti kožu.
**ùšteda** im. ž. r. - ono što nije utrošeno, što je sačuvano, skupljeno umjerenim trošenjem (novac, vrijeme, materijal).
**uštédjeti** gl. svrš., prez. *uštēdīm*, prid. trp. *ùštēđen* - ostvariti uštedu, sačuvati dio potrošnih dobara umjerenim trošenjem.
**ušteđèvina** im. ž. r. - ušteda, npr. ušteđen novac.
**uštínuti** gl. svrš., prez. *ùštīnēm*, imp. *uštíni* - prstima dobro stisnuti čiju kožu; prenes. bocnuti, reći kome šta zajedljivo.
**ùštipak** im. m. r., g. jd. *ùštipka*, n. mn. *ùštipci*, g. mn. *ùštipākā* - slani ili slatki kolačić od tijesta pečen u vrućem ulju.
**ùštirkati** gl. svrš., prez. *ùštirkām* - pomoću štirke učiniti da rublje postane kruto, zaškrobiti.
**ùštōgljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùštōgljenošću/ùštōgljenosti* - svojstvo ili stanje onoga koji je uštogljen i onoga što je uštogljeno.
**ùštogljiti se** gl. svrš., prez. *ùštogljīm se*, prid. trp. *ùštogljen* - biti ukočen u ponašanju, pridati sebi veći značaj, postati usiljen.
**ušúljati se** gl. svrš., prez. *ùšūljām se* - ušunjati se, krišom ući, kradom se uvući.
**ūšur** im. m. r. (ar.) - ujam, naknada u brašnu koju je mlinar uzimao za mljevenje u mlinu.
**ùšutkati** gl. svrš., prez. *ùšutkām* - naglo zašutkati koga da ne bi izrekao kakvu tajnu, prisiliti koga da ne govori.
**utabànati** gl. svrš. (tur.), prez. *utabànām* - ugaziti tabanima, uravnati gazajući tabanima.
**utábati** gl. svrš., prez. *ùtābām* - utabanati, poravnati ob. iskopanu zemlju gazajući tabanima.
**ùtāboriti se** gl. svrš., prez. *ùtāborīm se* - urediti tabor i smjestiti se (ob. vojska).
**ùtaći** gl. svrš., prez. *ùtaknēm* - utaknuti, uvući, npr. konac u iglu.



**ūtaja** im. ž. r., g. mn. *ūtājā* - pronevjera, prisvajanje tuđe imovine, neprijavljivanje poreza na prihode.
**utàjilac** im. m. r., g. jd. utàjioca, g. mn. *utàjilācā* - utajitelj, utajivač, onaj koji vrši ili je izvršio utaju.
**utàjitelj** im. m. r. - utajilac, utajivač.
**utájiti** gl. svrš., prez. *ùtājīm*, prid. trp. *ùtājen* - izvršiti utaju, zatajiti, pronevjeriti.
**utajìvāč** im. m. r., g. jd. *utajiváča* - osoba koja vrši ili je izvršila utaju, utajilac, utajitelj.
**ùtakmica** im. ž. r. - sport. nadmetanje dvaju timova; uopće takmičenje, natjecanje, nadmetanje u nečemu.
**utàknuti** gl. svrš., prez. *ùtaknēm*, prid. rad. *utàknuo/ùtakao* - utaći, provući, uvući, npr. konac u iglu.
**utàmničiti** gl. svrš., prez. *utàmničīm*, prid. trp. *utàmničen* - baciti koga u tamnicu, zatvoriti ga u zatvor.
**utanáčiti** gl. svrš. (mađ.), prez. *utànāčīm*, prid. trp. *utànāčen* - postići dogovor u kojem su utvrđene sve pojedinosti, dogovoriti se, ugovoriti.
**utánjiti** gl. svrš., prez. *ùtānjīm*, prid. trp. *ùtānjen* - učiniti da nešto bude tanje, stanjiti šta; iz raznih razloga progovoriti tankim, slabo čujnim, tihim, blagim glasom; smršati, oslabjeti, stanjiti se; prenes. biti na izmaku snaga; žarg. ostati bez novca.
**utápati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùtāpām (se)* - uranjati šta ispod površine vode; (se) daviti se u vodi, gušiti se.
**utážiti** gl. svrš., prez. *ùtāžīm*, prid. trp. *ùtāžen* - utoliti, ugasiti, zadovoljiti potrebu za jelom i pićem.
**ùteći** gl. svrš., prez. *utèčēm/ùteknēm* - pobjeći, skloniti se, umaći, spasiti se (od neprilike, opasnosti po život, teškoća, od čega neprijatnog).
**úteg** im. m. r., n. mn. *ūtezi* - metalni predmet određene težine koji služi za mjerenja na vagi; dio satnog mehanizma koji omogućava rad zidnog sata; sportski rekvizit u dizanju tegova.
**ūtega** im. ž. r., n. mn. *útezi*, g. mn. *ūtēgā* - udlaga, pomagalo kojim se učvršćuje dio tijela ob. prilikom preloma kostiju.
**utégnuti (se)** gl. svrš., prez. *ùtēgnēm*, imp. *utégni* - učvrstiti, stegnuti pomoću pomagala (zavoji, udlage) povrijeđeni dio tijela da u takvom položaju prije preboli; opasati, npr. pojas.
**utemèljitelj** im. m. r. - osnivač, osoba koja je utemeljila, osnovala neku ustanovu, firmu, udruženje, društvo itd.
**utèmeljiti/utemèljiti** gl. svrš., prez. *utèmeljīm*, prid. trp. *utèmeljen* - postaviti temelje čemu, osnovati; iznijeti neoborive argumente koji potkrepljuju kakve tvrdnje.
**utemeljìvāč** im. m. r., g. jd. *utemeljiváča* - utemeljitelj, onaj koji utemeljuje.
**utènzīlije** im. ž. r. mn. (lat.) - medicinski instrumenti.
**ùterus** im. m. r. (lat.) - anat. maternica; plod utrobe, dijete.
**ūticāj** im. m. r. - utjecaj.
**ūticājan** prid., odr. v. *ūticājnī* - utjecajan.
**ùticānje** gl. im. s. r. od uticati.
**ùticati** gl. nesvrš., prez. *ùtičēm* - utjecati, djelovati na koga.
**utìkāč** im. m. r., g. jd. *utikáča* - naprava na kraju žice sa dva ili tri klina pomoću koje se aparat uključuje u telefonsku ili električnu mrežu.
**ūtilitāran** prid. (lat.), odr. v. *ūtilitārnī* - upotrebljiv u praktične svrhe, koji odgovara neposrednoj koristi; praktičan, prikladan, svrhovit.
**utilitarìzam** im. m. r. (lat.), g. jd. *utilitarìzma*, g. mn. *utilitarìzāmā* - učenje po kome je osnova ljudskog morala ono što donosi neposredni korist; prenes. težnja da se iz svega izvuče korist.
**ūtīsak/ùtisak** im. m. r., g. jd. *ūtīska/ùtiska*, n. mn. *ūtīsci/ùtisci*, g. mn. *ūtīsākā/ùtisākā* - dojam.
**ùtisnuti** gl. svrš., prez. *ùtisnēm*, imp. *ùtisni* - pritiskom ostaviti otisak; umetnuti smjestiti šta u tijesan prostor; ugurati se, tiskajući se zauzeti mjesto, uvući se; prenes. urezati se u sjećanje, ostati trajno u sjećanju.
**utìšati** gl. svrš., prez. *utìšām*, prid. trp. *ùtišān* - smanjiti buku, stišati, učiniti da šta bude tiše; prenes. oslabiti, nestati, prestati, npr. bol.
**ūtjecāj** im. m. r., g. jd. *ūtjecāja*, g. mn. *ūtjecājā* - uticaj, moć, snaga djelovanja na koga ili šta da mijenja svoje postupke, ponašanje, način života itd.

**ùtjecājan** prid., odr. v. *ùtjecājnī* - uticajni, koji ima jak utjecaj, veliku moć da utječe.

**ùtjecānje** gl. im. s. r. od utjecati - uticanje.

**ùtjecati** gl. nesvrš., prez. *ùtječēm*, pril. sad. *ùtječūći* - uticati, imati utjecaj na koga ili šta, djelovati na koga, na šta; ulijevati se, npr. potok utječe u rijeku.

**ùtjeha** im. ž. r., dat. jd. *ùtjehi* - potiskivanje i ublažavanje tuge i drugih negativnih emocija nakon kakve životne tragedije nalaženjem drugih kvaliteta u životu koji slijedi.

**utjelovljénje** gl. im. s. r. od utjeloviti.

**utjelòviti** gl. svrš., prez. *utjèlovīm*, prid. trp. *utjèlovljen* - dati čemu zamišljenom materijalni oblik, otjelotvoriti.

**ùtjerati** gl. svrš., prez. *ùtjerām* - uz upotrebu sile učiniti da neko negdje uđe, ugnati; pritiskom, zamahom ili udarcima učini da što (ekser, npr.) uđe u nešto tvrdo, zabiti; prestrašiti koga (utjerati strah); opametiti (utjerati pamet u glavu); naplatiti dug, porez i sl.

**utjèriv** prid., odr. v. *utjèrivī* - koji se može utjerati; naplativ (dug).

**ùtješan** prid., odr. v. *ùtješnī* - koji može utješiti, koji se odnosi na utjehu, npr. *utješna* nagrada.

**ùtješiti** gl. svrš., prez. *ùtješīm* - utjehom pomoći kome da ublaži bol, tugu, žalost, pružiti utjehu; (se) sam naći utjehu.

**utjèšiv/utjèšljiv** prid., odr. v. *utjèšivī/ utjèšljivī* - koji se da utješiti.

**ùtješno** pril. - pružajući utjehu, djelujući s utjehom.

**ùtkati** gl. svrš., prez. *ùtkām*, trp. prid. *ùtkān* - tkanjem ugraditi što u postojeće.

**ùtō/ùtom** pril. - u tom trenutku, u taj mah, istovremeno.

**ùtočīšte** im. s. r. - sklonište, pribježište, mjesto gdje se ko sklonio od opasnosti, nevolje.

**utolìkō** pril. - u konekstu ispred komparativa za izricanje posljedice, npr. *utoliko* bolje.

**utòliti** gl. svrš., prez. *ùtolīm*, prid. trp. *ùtoljen* - udovoljiti nekoj želji, ugasiti kakvu potrebu, npr. žeđ, glad, bijes.

**utònuti** gl. svrš., prez. *ùtonēm*, imp. *utòni* - djelomično ili potpuno upasti u šta, npr. u vodu, živo blato; prenes. udubiti se, unijeti se u šta, predati se čemu; zaspati ugodnim, tvrdim snom. [- u san]

**utòpija** im. ž. r. (grč.) - zamišljeno idealno društvo u kojem vladaju savršeni odnosi, blagostanje i sreća, idealno stanje koje je nemoguće ostvariti, neostvariva zamisao, zamisao bez podloge.

**utòpījskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na utopiju.

**utòpījski** pril. (grč.) - na utopijski način, kao u utopiji.

**utòpist(a)** im. m. r. (grč.), g. jd. *utòpistē* - čovjek koji stvara ideje o utopiji; razg. osoba zanesena utopijom.

**utopìstičkī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na utopiste.

**utopìstički** pril. (grč.) - kao utopist, na način utopista.

**utòpiti (se)** gl. svrš., prez. *ùtopīm (se)*, prid. trp. *ùtopljen* - zagnjuriti koga u vodu i udaviti ga; prenes. učiniti da ko ili šta nestane u mnoštvu, široj zajednici i sl.; (se) izgubiti život u vodi, udaviti se; izgubiti se, nestati stapajući se s čim većim, jačim i sl.

**utòpliti** gl. svrš., prez. *ùtoplīm*, prid. trp. *ùtopljen* - obući toplu odjeću i zaštititi (se) od hladnoće, toplo (se) odjenuti; zagrijati (se).

**utopljènica** im. ž. r. - ona koja se utopila.

**utopljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na utopljenike.

**utopljènīčki** pril. - kao utopljenik, na način utopljenika.

**utopljènik** im. m. r., g. jd. *utopljeníka*, n. mn. *utopljeníci* - onaj koji se utopio.

**útorak** im. m. r., g. jd. *útōrka*, n. mn. *útōrci*, g. mn. *útorākā* - dan u sedmici koji dolazi iza ponedjeljka, drugi dan poslije nedjelje.

**ùtovār** im. m. r. - unošenje ili tovarenje robe, tereta i sl. u prevozno sredstvo.

**utòvariti** gl. svrš., prez. *utòvarīm*, prid. trp. *utòvaren* - smjestiti stvari, robu, teret u automobil, kamion, vagon, brod i sl.

**ùtovārnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na utovar, koji služi za utovar.

**utòviti** gl. svrš., prez. *ùtovīm (se)*, prid. trp. *ùtovljen* - ugojiti (se), udebljati (se), uhraniti životinju kako bi se postigla bolja cijena pri prodaji.

**ùtrapiti** gl. svrš., prez. *ùtrapīm*, prid. trp. *ùtrapljen* - dati, prodati kome šta i na lukav način riješiti se čega, ostvariti samo za sebe povoljno stanje, podmetnuti, prevariti, uvaliti kome šta.

**utr̀čati** gl. svrš., prez. *utr̀čīm/ùtrčīm* - ući trčeći.

**utrènīk** im. m. r. (zast.), g. jd. *utreníka*, n. mn. *utreníci* - utrt put, put koji nije nasut kamenjem.

**ùtrina** im. ž. r.(zast.) - zajednička livada koja služi za ispašu stoke.

**ùtrka** im. ž. r., dat. jd. *ùtrci* - utrkivanje, takmičenje u trčanju, ko je brži, trka ljudi i životinja.

**utrkívānje** gl. im. s. r. od utrkivati se.

**utrkívati se** gl. nesvrš., prez. *utr̀kujēm se*, pril. sad. *utr̀kujūći* - nadmetati se, natjecati se, takmičiti se u trčanju.

**utŕljati** gl. svrš., prez. *ùtr̄ljām* - ravnomjernim pokretima dlana nanijeti ulje, kremu i sl. na kožu.

**utrnúće** im. s. r. - utrnulost, obuzetost trncima zbog slabe cirkulacije krvi; nestanak, gašenje čega, npr. loze porodice.

**utŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *ùtr̄nēm*, imp. *utŕni* - biti obuzet trncima zbog slabe cirkulacije krvi; ekspr. ugasiti što, npr. svjetlo; (se) ugasiti se, npr. kakva aktivnost.

**ùtroba** im. ž. r., g. jd. *ùtrobē*, n. mn. *ùtrobe* - organi smješteni u trbušnoj i grudnoj šupljini čovjeka ili životinje (želudac, crijeva i dr.); iznutrica; brod iznutra, dio između kostura i palube, nutrina.

**ùtroje** pril. - raditi šta uz sudjelovanje triju osoba, tri osobe zajedno.

**utrostručénje** gl. im. s. r. od utrostručiti.

**utròstručiti** gl. svrš., prez. *utròstručīm*, prid. trp. *utròstručen* - učiniti trostrukim, ojačati šta tri puta, povećati; presavijanjem načiniti tri sloja.

**ùtrošak** im. m. r., g. jd. *ùtroška*, n. mn. *ùtrošci*, g. mn. *ùtrošākā* - ono što se potroši, potrošnja, npr. energije, novca, vremena itd. (ob. u radnom procesu).

**utròšiti** gl. svrš., prez. *ùtrošīm*, prid. trp. *ùtrošen* - potrošiti energiju, novac, vrijeme itd., npr. u proizvodnji, u domaćinstvu.

**utŕpati** gl. svrš., prez. *utr̀pām* - bez reda i natrpati u što, nasilu ugurati; (se) pren. pejor. doći nepozvan, naturiti se, nametnuti se, uvaliti se, ugurati se.

**ùtrti** gl. svrš., prez. *ùtrēm/ùtarēm*, prid. trp. *ùtr̄t/utr̀ven* - hodanjem, vožnjom i sl. od livade učiniti tvrdu stazu; od snijega gaženjem napraviti prtinu; prenes. prokrčiti put za one koji dolaze, up. ići utrtim stazama.

**ùtržak** im. m. r., g. jd. *ùtrška*, n. mn. *ùtršci*, g. mn. *ùtržākā* - ob. dnevni pazar, novčani iznos ostvaren prodajom artikala u trgovini, rezultat trgovanja, npr. dnevni *utržak*.

**utùčen** prid., odr. v. *utùčenī* - bezvoljan, potišten, bez volje, sumornih osjećanja.

**ùtūći** gl. svrš., prez. *utúčēm/utúčem*, imp. *utúci*, prid. trp. *utùčen* - učiniti koga utučenim, potištenim, ubiti mu volju, deprimirati; potrošiti što bez koristi, up. utući vrijeme.

**ùtuk** im. m. r., n. mn. *ùtuci*, g. mn. *ūtuka* - odgovor kome u polemici, diskusiji, protivnapad; arh. lijek, protivotrov.

**ùtutkānōst** im. ž. r., instr. jd. *ùtutkānošću/ùtutkānosti* - stanje onoga što je ututkano ili koji je ututkan.

**ùtutkati** gl. svrš., prez. *ùtutkām*, trp. prid. *ùtutkān* - umotati šta sa svih strana kako bi bilo toplije, zavući sa svih strana oko tijela, npr. pokrivač.

**ùtuviti/utúviti** gl. svrš., prez. *ùtuvīm/ ùtūvīm*, prid. trp. *ùtuvljen/ùtūvljen* - upamtiti; ponavljanjem i jasnim objašnjenjima učiniti da neko što zapamti, uliti u pamet.

**ùtva** im. ž. r., g. mn. *ùtvī* - zool. barska i morska ptica iz porodice pataka.

**ùtvara** im. ž. r., g. mn. *ùtvārā* - avet, priviđenje, sablast koji su plod mašte, fikcija.

**utvárānje** gl. im. s. r. od utvarati.

**utvárati** gl. nesvrš., prez. *ùtvārām*, pril. sad. *utvárajūći* - zast. umišljati, stvarati maštom utvare, priviđenja, up. utvoriti.

**utvòriti** gl. svrš., prez. *ùtvorīm*, prid. trp. *ùtvoren* - zast. umisliti što, stvoriti maštom priviđenje, utvaru.

**ùtvrda** im. ž. r., g. mn. *ùtvr̄dā* - kameno utvrđenje sagrađeno za odbranu od navale neprijatelja, tvrdalj.

**utvŕditi** gl. svrš., prez. *ùtvrdīm*, prid. trp. *ùtvrđen* - učvrstiti što da bude neosvojivo, da se ne pomiče, osigurati; potpuno naučiti, steći sigurnost u znanju; tačno što ustanoviti, proučavanjem izvesti pravi zaključak, konstatirati.
**ȕtvrdo/ȕtvrdo** pril. - na način da bude tvrdo, supr. umeko.
**ùvakufiti** gl. svrš., prez. *ùvakufīm* - zavještati, dati imovinu u vakuf.
**ȕvala** im. ž. r., g. mn. *ȕvālā* - manji morski zaliv.
**uváliti** gl. svrš., prez. *ùvālīm*, prid. trp. *ùvāljen* - gurnuti neki predmet u šta; prenes. podvaliti kome što neispravno; učiniti da neko nešto uradi za drugoga; (se) zapasti u nepriliku, naći se u nezgodnoj situaciji, u nevolji.
**uváljati (se)** gl. svrš., prez. *ùvāljām (se)* - učiniti valjanjem da nešto bude uvaljano (sukno, vuna); valjajući postići da se po tome što nahvata, npr. šećer, brašno.
**ùvarak** im. m. r., g. jd. *ùvārka*, n. mn. *ùvārci*, g. mn. *ùvarākā* - podvarak, ono što se duže varilo, npr. napitak od prokuhanog bilja; meso s kiselim kupusom ili krompirom.
**uvažávānje** gl. im. s. r. od uvažavati.
**uvažávati** gl. nesvrš. prema svrš. uvažiti, prez. *uvàžāvām*, pril. sad. *uvažávajūći* - cijeniti koga, imati poštovanje prema njemu; uzimati u obzir sve činjenice i okolnosti, uračunavati sve bitne detalje.
**ùvāžen** prid., odr. v. *ùvāženī* - poštovan, cijenjen, ugledan; uzet u obzir.
**uvážiti** gl. svrš., prez. *ùvāžīm*, prid. trp. *ùvāžen* - prihvatiti, uračunati, uzeti u obzir.
**ȕvečē(r)** pril. - na početku noći, kad nastupi večer, kad se smrkne.
**ȕvećān** prid., odr. v. *ȕvećānī* - koji je veći nego što je bio, povećan.
**uvećànica** im. ž. r., g. jd. *uvećànicē*, n. mn. *uvećànice* - gram. augmentativ, riječ koja znači nešto uvećano.
**uvèćati** gl. svrš., prez. *uvèćām* - povećati šta, učiniti većim; (se) postati veće samo od sebe.
**uvećávajūćī** prid. odr. v. - koji uvećava, ob. u kontekstu, npr. *uvećavajuće* ogledalo.
**uvèden** prid., odr. v. *uvèdenī* - koji je sasvim uhodan u poslu, uspješan, profesionalan.
**ùvehlōst** im. ž. r., instr. jd. *ùvehlošću/ ùvehlosti* - uvehnulost, stanje onoga što je uvehlo.
**uvèhnulōst** im. ž. r., instr. jd. *uvèhnulošću/uvèhnulosti* - uvehlost.
**ùvehnuti/uvèhnuti** gl. svrš., prez. *ùvehnēm* - doći u stanje uvehlosti, izgubiti svježinu, boju, snagu; prenes. propasti (ono što se uzdizalo, razvijalo, raslo, npr. u kulturi, javnoj djelatnosti).
**uvelìčati** gl. svrš., prez. *uvelìčām* trp. prid. *ȕveličān* - svojim prisustvom učiniti da nešto bude još veće, ljepše; riječima predstaviti nešto većim nego što jeste, pretjerati u opisivanju dodavanjem i onoga čega nema u stvarnim činjenicama.
**uveličávānje** gl. im. s. r. od uveličavati.
**uveličávati** gl. nesvrš., prez. *uveličāvām*, pril. sad. *uveličávajūći* - predstavljati nešto većim nego što jeste, pretjerivati u opisivanju dododavanjem i onoga čega nema u stvarnosti, up. svrš. gl. uveličati.
**ȕvelikē/ȕveliko** pril. - u jeku, u zamahu, u velikoj mjeri (o poslu koji je već uznapredovao).
**ȕvelōst/uvènulōst** im. ž. r. - ob. uvehlost, uvehnulost.
**ùvenuti/uvènuti** gl. svrš., prez. *ùvenēm* - ob. uvehnuti.
**uvertíra** im. ž. r. (fr.) - uvod u veće muzičko djelo (operu, operetu) koje izvodi orkestar; predigra; manje djelo za orkestar (u jednom stavku); prenes. uvod za nešto neprijatno, nelagodno.
**uveseljávānje** gl. im. s. r. od uveseljavati.
**uveseljávati** gl. nesvrš., prez. *uvesèljāvām*, pril. sad. *uveseljávajūći* zanimljivim i komičnim pričama, postupcima i sl. činiti da društvo bude veselo, raspoloženo, širiti veselje.
**ùvesti**[1] gl. svrš., prez. *uvèzēm*, imp. *uvèzi*, prid. rad. *ùvezao*, prid. trp. *uvèzen* stranu robu unijeti u svoju zemlju; vozeći se ući u neki prostor.
**ùvesti**[2] gl. svrš., prez. *uvèdēm/ùvedēm*, imp. *uvèdi*, aor. *uvèdoh*, prid. rad. *ùveo*, prid. trp. *uvèden* - dovesti koga, vodeći ga učiniti da uđe u određeni prostor; uputiti koga u posao; adm. unijeti u knjige, zapisati, zavesti; uspostaviti (red); učiniti da šta postane običaj, praksa.



**úvez** im. m. r. - povez, koričenje (o knjizi), način uvezivanja, npr. tvrdi uvez.
**uvézati** gl. svrš., prez. *ùvēžēm*, prid. trp. *ùvēzān* - učiniti vezanjem da više odvojenih dijelova postane cjelina, spojiti listove u knjigu; ukoričiti.
**úvid** im. m. r. - posmatranje, rasuđivanje i razmišljanje o nečem kako bi se na osnovu više podataka donio zaključak.
**ùvidjeti** gl. svrš., prez. *ùvidīm* - na osnovu posmatranja, razmišljanja i rasuđivanja razumjeti ono što se prije nije moglo ili htjelo shvatiti.
**ȕviđāj** im. m. r., g. jd. *ȕviđāja*, g. mn. *ȕviđājā* - postupak utvrđivanja činjenica i okolnosti ob. nakon kakvog kažnjivog prekršaja, očevid.
**ȕviđāvan** prid., odr. v. *ȕviđāvnī* - razuman, koji uviđa sve pojedinosti, shvaća smisao čega, koji razumije drugoga.
**ȕviđāvno** pril. - razumno, na uviđavan način.
**uviđávnōst** im. ž. r., instr. jd. *uviđávnošću/uviđávnosti* - osobina onoga koji je uviđavan.
**uvíjānje** gl. im. s. r. od uvijati.
**uvíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *ùvījām (se)*, pril. sad. *uvíjajūći (se)* - umotavati šta u papir; izbjegavati neposredno odgovoriti na pitanje, okolišati; (se) činiti kružne pokrete nekim dijelom tijela, izvijati se; uvijanjem kovrčati kosu; zamotavati cigaret-papir.
**ȕvijēk** pril. - u svako doba, u svakoj prilici, svaki put; stalno, neprestano.
**uvìjen** prid., odr. v. *uvìjenī* - umotan u što; nejasan u odgovoru, zaobilazan, s naznakama; ukovrčan (kosa).
**uvijèno** pril. - nejasno, na posredan, zaobilazan način.
**uvínuti (se)** gl. svrš., prez. *ùvīnēm (se)* - saviti (ruku); okrenuti (se) oko ose.
**ùvir** im. m. r. - ekspr. ušće, mjesto gdje voda uvire; mjesto gdje voda odlazi pod zemlju, ponire.
**ùvirānje** gl. im. s. r. od uvirati.
**ùvirati** gl. nesvrš., prez. *ùvirēm*, pril. sad. *ùvirūći* - ulijevati se u veću vodu, npr. potok uvire u rijeku; odlaziti pod zemlju, npr. rijeka ponornica uvire.
**ȕvīs** pril. - prema gore, naviše, u visinu (npr. skok *uvis*).
**ùviti** gl. svrš., prez. *ȕvijēm*, imp. *ùvīj*, prid. trp. *uvìjen/ȕvīt* - up. uvijati.
**uvjerávānje** gl. im. s. r. od uvjeravati.
**uvjerávati** gl. nesvrš. prema svrš. uvjeriti, prez. *uvjèrāvām*, pril. sad. *uvjerávajūći* - potvrđujući argumentima nastojati da onaj koji sumnja ostane uvjeren da je nešto istina, pokušavati uvjeriti koga, izjavljivati sa sigurnošću; (se) sve više postajati uvjeren u što, uviđati.
**ùvjeren** prid., odr. v. *ùvjerenī* - koji je siguran u šta, koji vjeruje u nešto sa sigurnošću; koji je šta po uvjerenju; osvjedočen.
**ùvjereno** pril. - s uvjerenjem, samopouzdano, sa sigurnošću.
**ùvjerenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùvjerenošću/ùvjerenosti* - stanje onoga koji je uvjeren, sigurnost u što; samopouzdanje.
**uvjerénje** gl. im. s. r. - uvjerenost, izgrađeno mišljenje o nečemu, shvaćanje, pogled izgrađen na vjerovanju da je šta istinito, pravilno, pravedno; (stečena) sigurnost u šta; uvjerenost; admin. potvrda, dokument koji potvrđuje šta.
**ùvjeriti** gl. svrš., prez. *ùvjerīm*, prid. trp. *ùvjeren* - dokazati kome da je šta istinito, pravilno, učiniti da povjeruje; (se) dobiti, naći potvrdu, siguran dokaz, ispitivanjem šta potvrditi, osvjedočiti se, uvidjeti.
**uvjèrljiv** prid., odr. v. *uvjèrljivī* - koji zna uvjeriti, koji uvjerava; utemeljen, zasnovan na stvarnosti; očigledan, opipljiv, npr. dokaz.
**uvjèrljivo** pril. - na uvjerljiv način, s uvjerljivošću.
**uvjèrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *uvjèrljivosti/uvjèrljivošću* - svojstvo onoga što je uvjerljivo.
**úvjet** im. m. r. - uslov, pretpostavka potrebna da se što ostvari, ono od čega nešto zavisi.
**úvjetan** prid., odr. v. *úvjetnī* - uslovan, koji je ostvarljiv ako se ispuni neki uvjet.
**úvjetno** pril. - prihvaćeno pod nekim uvjetom.

**ùvjetovanōst** im. ž. r., instr. jd. *ùvjetovanošću/ùvjetovanosti* - svojstvo onoga što je uvjetovano.

**úvjetovānje** gl. im. s. r. od uvjetovati.

**úvjetovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *úvjetujēm*, pril. sad. *úvjetujūći* - usloviti ili uslovljavati što, postaviti ili postavljati uvjete.

**ùvježbānōst** im. ž. r., instr. jd *ùvježbānošću/ùvježbānosti* - osobina onoga koji je uvježban i svojstvo onoga što je uvježbano.

**ùvježbati** gl. svrš., prez. *ùvježbām* - usavršiti, razviti vještine vježbanjem.

**uvláčēnje** gl. im. s. r. od uvlačiti.

**uvláčiti** gl. nesvrš., prez. *ùvlāčīm*, pril. sad. *uvláčēći* - vući unutra ono što je ispred, napolju, up. uvući.

**ȕvlaka** im. ž. r., g. jd. *ȕvlakē*, dat. jd. *ȕvlaci*, n. mn. *ȕvlake* - ono što se uvlači; prenes. osoba koja se uvlači, ulizuje.

**úvod** im. m. r. - ono od čega šta počinje, početak, priprema, npr. početni dio knjige, rasprave, govora, razgovora, izlaganja; početak neke radnje, događaja.

**uvòdilac/uvòditelj** im. m. r., g. jd. *uvòdioca/uvòditelja* - onaj koji koga u nešto uvodi, npr. u neku prostoriju.

**ùvođēnje** gl. im. s. r. od uvoditi.

**uvòditi** gl. nesvrš., prez. *ùvodīm*, pril. sad. *ùvodēći* - činiti da ko ili šta bude uvedeno, up. uvesti.

**úvodnī** prid. odr. v. - početni, pripremni, koji uvodi u šta.

**úvodničār** im. m. r. - novinar koji piše uvodnike u novinama.

**úvodnīk** im. m. r., n. mn. *ùvodnīci* - prvi, udarni članak u novinama i sličnim publikacijama.

**uvojáčiti** gl. svrš., prez. *uvòjāčīm*, prid. trp. *uvòjāčen* - učiniti koga vojnikom, uniformisati; uvježbati da bude vojnik; mobilisati.

**ùvojak** im. m. r., g. jd. *ùvōjka*, n. mn. *ùvōjci*, g. mn. *ùvojākā* - kovrče, uvijen pramen kose; vitica.

**ùvōjčić** im. m. r., dem. i hip. od uvojak.

**ùvoz** im. m. r. - kupljena roba u inozemstvu i njen dovoz na domaće tržište, import, suprot. izvoz.

**uvòziti** gl. nesvrš., prez. *ùvozīm*, pril. sad. *ùvozēći*, trp. prid. *ùvožen* - kupiti robu u inozemstvu i prodavati je na domaćem tržištu, up. svrš. uvesti.

**úvoznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uvoz robe iz inozemstva.

**úvozničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uvoznike.

**ùvoznīk** im. m. r., n. mn. *ùvoznici* - onaj koji uvozi, koji se bavi uvozom, suprot. izvoznik.

**ùvrći se** gl. svrš., prez. *ùvrgnēm se* - up. uvrgnuti se.

**uvrébati** gl. svrš., prez. *ùvrēbām* - vrebajući uloviti, uhvatiti.

**ȕvreda** im. ž. r. - ono što vrijeđa, nanosi sramotu, nepravdu, ruši dostojanstvo drugoga (riječi, laži, postupci itd.); osjećaj izazvan takvom riječi ili postupkom.

**uvrèdljiv** prid., odr. v. *uvrèdljivī* - koji se lahko vrijeđa; razg. ono što vrijeđa, npr. *uvredljive* riječi.

**uvrèdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *uvrèdljivošću/uvrèdljivosti* - svojstvo onoga koji vrijeđa; svojstvo onoga koji se lahko vrijeđa.

**ùvrgnuti (se)** gl. svrš., prez. *ùvrgnēm se*, imp. *ùvrgni* - uvrći se, umetnuti se, baciti se na koga, ličiti po osobinama, naslijediti čije osobine (pamet, ljepotu, narav itd.).

**ùvrh** prij. s gen. - pri vrhu čega, na vrhu, npr. *uvrh* trešnje.

**uvrijéditi** gl. svrš., prez. *ùvrijedīm*, prid. trp. *ùvrijeđen* - nanijeti kome uvredu; osjetiti se pogođen uvredom, primiti šta kao uvredu.

**ùvrijeđen** prid., odr. v. *ùvrijeđenī* - kojem je nanešena uvreda, pogođen uvredom.

**ùvrijeđeno** pril. - pokazujući se uvrijeđenim, na način koji odaje uvrijeđenost.

**ùvrijeđenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùvrijeđenošću/ùvrijeđenosti* - osjećaj ili stanje onoga koji je uvrijeđen.

**ùvriježen** prid., odr. v. *ùvriježenī* - ukorijenjen, raširen, koji je ušao u običaj, npr. uvriježena navika.

**uvrijèžiti se** gl. svrš., prez. *ùvriježim* - raširiti se kao vriježa; pren. učvrstiti se, primiti se, uzeti maha, ući u naviku.

**ùvrnūt** prid., odr. v. *ùvrnūtī* - prenes. neuobičajen u ponašanju, smušen, sulud, čudan, luckast.



**uvŕnuti** gl. svrš. prema nesvrš. uvrtati, prez. *ùvrnēm*, imp. *uvŕni* - uvrtanjem, zavrtanjem dati čemu spiralni oblik; postaviti sijalicu u ležište; ugasiti petrolejku uvrtanjem stijenja; zavrnuti, npr. rukav košulje; zadati bol uvrtanjem ruke.

**uvŕstiti (se)** gl. svrš., prez. *ùvrstīm (se)*, prid. trp. *ùvršten/ùvršćen* - stati u vrstu, uključiti (se) među druge ili drugo.

**ùvrtati** gl. nesvrš., prez. *ùvrćēm*, imp. *ùvrći* - činiti da nešto bude uvrnuto, up. svrš. gl. uvrnuti.

**uvùčen** prid., odr. v. *uvùčenī* - onaj koji je unutra nakon uvlačenja; pren. onaj koji se bez svoje volje našao u kakvoj nepodopštini, u čemu lošem, nedopuštenom.

**ùvūći** gl. svrš., prez. *uvúčēm*, aor. *uvúkoh*, prid. trp. *uvùčen* - vukući unijeti šta; utaknuti što u uzak otvor, npr. konac u iglu, udjenuti; povući unutra ono što je istaknuto, npr. trbuh; povući u se, npr. dim cigarete; uključiti koga da sudjeluje u čemu, uključiti ga u šta; umiješati, uplesti koga u šta; (se) neopaženo ući, ušuljati se; silom ili lukavstvom zauzeti neki položaj u hijerarhiji itd.

**uz/uza** prij. - s akuz., npr. uz rijeku, uz mene.

**uz-** pref. - u izvedenim riječima, npr. u prez. *uzmognem*, kao us- pred bezvučnim suglasnikom, npr. *uspeti se*.

**ùzāći** gl. svrš., prez. *ùzāđēm*, imp. *uzáđi*, prid. rad. *ùzašao* - uzići, popeti se, svladati uzbrdicu i stići na vrh.

**ȕzajāman** prid., odr. v. *ȕzajāmnī* - recipročan, međusoban, ono što jedna osoba čini drugoj i obratno.

**ȕzajāmno** pril. - recipročno, međusobno, na uzajaman način.

**uzajámnōst** im. ž. r., instr. jd. *uzajámnošću/uzajámnosti* - svojstvo onoga što je uzajamno.

**uzájmiti** gl. svrš., prez. *ùzājmīm*, prid. trp. *ùzājmljen* - posuditi što od drugoga, uzeti i dati u zajam, pozajmiti.

**ȕzak** prid., odr. v. *ȕskī/ùskī*, komp. *ȕžī* - male širine, suviše malen, tijesan; prenes. uskih pogleda, zadrt (o osobi).

**ȕzalūd/ȕzalūdno** pril. - beskorisno, uludo, nizašto, na uzaludan način, npr. potrošeno vrijeme i napori bez rezultata.

**ȕzalūdan** prid., odr. v. *ȕzalūdnī* - beskoristan, bezuspješan, koji nema izgleda na uspjeh.

**uzalúdnōst** im. ž. r., instr. jd. *uzalúdnosti/uzalúdnošću* - svojstvo onoga što je uzaludno.

**ȕzamān** pril. - uzalud, badava.

**ȕzan** prid., odr. *ȕzanī* - uzak.

**uzànca/uzànsa** im. ž. r. (fr.), n. mn. *uzànce/uzànse*, g. mn. *uzáncā/ȕzānsī* - običaj, navika; dugogodišnjom praksom uhodani običaji u trgovini.

**ȕzao** im. m. r., g. jd. *ȕzla*, n. mn. *ȕzlovi* - čvor, petlja, ono što se dobije kad se konac, uže, žica i sl. vežu ili zamrse.

**uzàptiti/ùzaptiti** gl. svrš. (ar.), prez. *ùzaptīm*, prid. trp. *ùzapćen* - zast. uhapsiti, baciti u zatvor; prenes. držati koga u zaptu, ne dati da se slobodno razvija, sputati ga.

**ȕzastopan/uzástopan** prid., odr. v. *ȕzastopnī/uzástopnī* - koji slijedi jedan za drugim.

**uzàstopicē/uzástopicē** pril. - uzastopno.

**uzàstopno/uzástopno** pril. - uzastopice, u slijedu, jedno za drugim.

**uzàstopnōst/uzástopnōst** im. ž. r., instr. jd. *uzàstopnošću/uzàstopnosti* i *uzástopnošću/uzástopnosti* - svojstvo onoga što ide uzastopno, u slijedu.

**uzašášće** im. s. r. (csl.) - uzlazak na nebo Isusa Krista.

**uzàvrelōst** im. ž. r., instr. jd. *uzàvrelošću/uzàvrelosti* - osobina onoga što je uzavrelo, uskipjelost.

**uzàvreti** gl. svrš., prez. *uzàvrīm* - provreti, proključati, od toplote početi ključati; prenes. razljutiti se, raspaliti se.

**uzbíbati se** gl. svrš., prez. *ùzbībām se* - biti zahvaćen ljuljanjem (ob. o morskim valovima).

**ȕzbrdica** im. ž. r. - uspon, put uzbrdo, suprot. nizbrdica.

**ȕzbrdo** pril. - uz brdo, uz strminu brijega, naviše, uspona ili planine.

**uzbúditi (se)** gl. svrš., prez. *ùzbūdīm (se)*, prid. trp. *ùzbūđen* - učiniti da se ko uznemiri, uzruja, izazvati, probuditi uzbuđenje; (se) osjetiti uzbuđenje (erotika).

**uzbùdljiv** prid., odr. v. *uzbùdljivī* - koji izaziva uzbuđenje; uzbuđujući; koji se lahko uzbuđuje.

**ùzbūđeno** pril. - s uzbuđenjem, uzbuđujući se.
**uzbuđénje** gl. im. s. r. - stanje onoga koji je uzbuđen.
**uzbuđívānje** gl. im. s. r. od uzbuđivati.
**uzbuđívati (se)** gl. nesvrš., prez. *uzbùđujēm (se)*, pril. sad. *uzbùđujūći (se)* - činiti da se ko uzbuđuje, postajati uzbuđen, up. svrš. gl. uzbuditi.
**ùzbuna** im. ž. r. - velika uznemirenost, pometnja ob. zbog nadolazeće opasnosti; vojn. priprema vojske i stanovništva da se dočeka neposredna opasnost, napad neprijatelja; negodovanje zbog čega nepovoljnog, nepravde, nelagode.
**uzbúniti** gl. svrš., prez. *ùzbūnīm*, prid. trp. *ùzbūnjen* - dati znak uzbune, dići sve na noge zbog nadolazeće opasnosti, izazvati uzbunu.
**ùzbūnjenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzbūnjenošću/ùzbūnjenosti* - stanje onoga koji je uzbunjen.
**ùzburkānōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzburkānošću/ùzburkānosti* - stanje onoga što je uzburkano.
**ùzburkati** gl. svrš., prez. *ùzburkām* - biti uzburkan, uznemiriti se na površini, zatalasati se, npr. *uzburkana* voda; prenes. uznemiriti se, uzbuditi se, uskomešati se (mnoštvo i sl.).
**ùzda/úzda** im. ž. r. - dvostruka uzica, kaiš od kože kojom se upravlja konjem, dizgin.
**ùzdāh** im. m. r., n. mn. *ùzdāsi* - uzdisaj, dubok udisaj i izdisaj kao izraz boli, patnje, žaljenja, olakšanja, umora i sl.
**uzdàhnuti** gl. svrš., prez. *ùzdahnēm*, imp. *uzdàhni* - ispustiti uzdah (u žaljenju, olakšanju).
**ùzdanica** im. ž. r. - mlađe osobe u koje se ubuduće može pouzdati.
**ùzdānje** gl. im. s. r. od uzdati se.
**ùzdārje** im.s. r. - dar koji se daje kao uzvrat za dobiven dar.
**ùzdati se** gl. nesvrš., prez. *ùzdām se*, pril. sad. *ùzdajūći se* - vjerovati kome da će izvršiti ono što se od njega očekuje.
**ùzdići** gl. svrš., prez. *ùzdignēm* - uzdignuti
**uzdignúće** im. s. r. - uzvišenje, uzvišica; čin ili rezultat uzdizanja (moralnog i sl).
**ùzdignuti** gl. svrš., prez. *ùzdignēm*, prid. rad. *ùzdignuo/ùzdigao*, prid. trp. *ùzdignūt* - uzdići, podignuti da dospije na veću visinu; prenes. dovesti u bolji položaj i stanje, poboljšati, unaprijediti, činiti da dobije veći ugled, poštovanje, uzvisiti; dati veće značenje, veću vrijednost, učiniti višim, važnijim, značajnijim.
**ùzdignūtōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzdignūtošću/ùzdignūtosti* - stanje onoga što je uzdignuto ili onoga koji je uzdignut.
**ùzdisāj** im. m. r., g. jd. *ùzdisāja* - uzdah.
**uzdȑhtalōst/ùzdrhtālōst** im. ž. r., instr. jd. *uzdȑhtalošću/uzdȑhtalosti* i *ùzdrhtālošću/ùzdrhtālosti* - stanje onoga koji je uzdrhtao, onoga što je uzdrhtalo.
**uzdȑhtati** gl. svrš., prez. *uzdȑhtīm/ùzdršćēm* - zadrhtati, početi drhtati; prenes. zatresti se, zadrmati (o potresu); uzbuditi se, uznemiriti se.
**ùzdrmati (se)** gl. svrš., prez. *ùzdrmām (se)* - prodrmati, zadrmati, zatresti koga, šta, se; prenes. učiniti nesigurnim; poljuljati (se), pokolebati (se); jako (se) uzbuditi, potresti (se), npr. od iznenadne vijesti.
**ùzdržān** prid., odr. v. *ùzdržanī* - uzdržljiv, koji ne pokazuje osjećaje, umjeren u iskazivanju osjećaja.
**ùzdržāno** pril. - uzdržljivo, suzdržano, na uzdržan način.
**ùzdržānōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzdržānošću/ùzdržānosti* - svojstvo onoga koji je uzdržan.
**uzdȑžati se** gl. svrš. prema nesvrš. uzdržavati se, prez. *uzdȑžīm se*, prid. trp. *ùzdržān* - ne miješati se, ne izjašnjavati se, ne iznositi svoje osjećaje i stavove, obuzdati se, ne opredijeliti se.
**uzdržávānje** gl. im. s. r. od uzdržavati se.
**uzdržávati se** gl. nesvrš., prez. *uzdržāvām se* - up. svrš. gl. uzdržati se, pravn. obaveza ili odluka jedne strane da ne poduzima ono što bi bilo štetno za drugu stranu, a na što po zakonu ima pravo.
**uzdȑžljiv** prid., odr. v. *uzdȑžljivī* - koji se može i zna se uzdržati.
**uzdȑžljivo** pril. - na uzdržljiv način, s uzdržanošću.
**uzdȑžljivōst** im. ž. r., instr. jd. *uzdȑžljivošću/uzdȑžljivosti* - osobina onoga koji je uzdržljiv.



**ùzduh** im. m. r. (arh.), lok. jd. *uzdúhu/ùzdūhu* - vazduh, zrak.
**ùzdūž** pril. - po dužini, dužinom.
**uzdùrisati** gl. svrš. (tur.), prez. *uzdùrišēm* - sve što treba osigurati, pripremiti, urediti, udesti, namjestiti.
**ùzdūžan** prid., odr. v. *ùzdūžnī* - koji se prostire uzduž, dužinom čega.
**uzéće** im. s. r. (arh.) - ekspr. zauzimanje, zauzeće, npr. grada, države u ratu.
**uzemljénje** gl. im. s. r. - spoj električne mreže ili kakvog postrojenja sa zemljom radi zaštite od visokog napona.
**uzèmljiti** gl. svrš., prez. *ùzemljīm*, prid. trp. *ùzemljen* - spojiti električnu mrežu sa zemljom, radi zaštite, ugraditi uzemljenje.
**uzèngija** im. ž. r. (tur.), ob. u mn. *uzèngije* - metalni stremen s obje strane sedla u koje jahač stavlja nogu kad jaše na konju.
**ùzēt** prid., odr. v. *ùzētī* - oduzet, paraliziran.
**ùzēti** gl. svrš., prez. *ùzmēm*, imp. *ùzmi*, prid. trp. *ùzēt* - uhvatiti, primiti šta rukom; kupiti šta; primiti koga u službu; oduzeti, oteti kome šta; zauzeti položaj, osvojiti grad u borbi.
**ùzētōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzētošću/ùzētosti* - stanje onoga koji je uzet, paralizovan.
**uzgàjāč** im. m. r., g. jd. *uzgajáča*, g. mn. *uzgajáčā* - onaj koji što uzgaja, uzgajivač, uzgajatelj.
**uzgàjalīšte** im. s. r. - prostor u kome se uzgajaju životinje ili biljke.
**uzgàjatelj** im. m. r., g. mn. *uzgàjatēljā* - uzgajač, uzgajivač, odgajatelj.
**uzgajìvāč** im. m. r., g. jd. *uzgajiváča*, g. mn. *uzgajiváčā* - uzgajač, uzgajatelj, odgajatelj, kojemu je posao da uzgaja (biljke i životinje).
**uzgajivàčica** im. ž. r. - ona koja uzgaja, uzgajateljka.
**ùzglāvlje/úzglāvlje** im. s. r. - ono što se stavlja pod glavu (kad se leži).
**uzglòbiti** gl. svrš., prez. *ùzglōbīm*, prid. trp. *ùzglobljen* - spojiti u zglob, vratiti šta u odgovarajući zglob; prenes. postaviti na pravo mjesto.
**úzgoj** im. m. r. - odgoj, uzgajanje životinja i kultiviranje biljaka.
**uzgòjitelj** im. m. r. - koji se bavi uzgojem, uzgajivač.
**uzgojitèljica** im. ž. r. - ona koje se bavi uzgojem, uzgojiteljka.
**uzgojitèljka** im. ž. r. - uzgojiteljica.
**uzgòjiti** gl. svrš., prez. *ùzgojīm*, prid. trp. *ùzgojen* - odgojiti, odnjegovati, othraniti (životinju ili biljku), odgajiti (biljku).
**ùzgon/úzgon** im. m. r. - fiz. sila koja djeluje odozdo prema gore.
**ùzgōr** pril. - uspravno.
**ùzgrēd** pril. - uzgredno, usput, slučajno.
**ùzgrēdan** prid., odr. v. *ùzgrēdnī* - usputan, koji se zbiva uzgred, usput, sporedan po značenju.
**ùzgrēdno** pril. - uzgred, usput.
**ùzica** im. ž. r., g. jd. *ùzicē*, n. mn. *ùzice* - malo deblji kanap od niti prediva ili konca koji služi za razne praktične svrhe.
**ùzīći** gl. svrš., prez. *ùzīđēm*, aor. *uzíđoh*, prid. rad. *ùzišao* - uzaći, popeti se, završiti s kretanjem naviše.
**uzídati** gl. svrš., prez. *ùzīdām/ùzīđēm* - zidajući ugraditi šta u zid.
**ùzimānje** gl. im. s. r. od uzimati.
**ùzimati** gl. nesvrš., prez. *ùzimām/ùzimljēm*, pril. sad. *ùzimajūći/ùzimljūći* - up. svrš. gl. uzeti.
**uzìna** im. ž. r. - usko mjesto, uzak prolaz.
**uzìnād** pril. (ar.) - uinat, uprkos, uprkos.
**ùzjahati/ùzjašiti** gl. svrš., prez. *ùzjašēm/ùzjašīm* - popeti se na konja ili šta drugo i opkoračivši sjesti; prenes. sjesti kome za vrat i nametnuti mu svoju vlast, volju, samovolju i sl.
**uzjogúniti se** gl. svrš., prez. *uzjògūnīm se* - biti tvrdoglav, jogunast, ne odstupati od svoga stava, tvrdoglavo se pobuniti; zainatiti se, zapeti.
**ùzlati** gl. nesvrš., prez. *ùzlām* - vezivati što uzlovima.
**ùzlāzan/ùzlazan/úzlazan** prid., odr. v. *ùzlāznī/ùzlaznī/úzlaznī* - koji se penje, koji ide naviše; u izgovoru akcenat kod koga glas uzlazi, ide naviše.
**ùzlet/ùzlet/úzlet** im. m. r., g. mn. *ùzlētā/ùzlētā/úzlētā* - polijetanje, početak leta.
**ùzletīšte** im. s. r. - pista, staza za slijetanje i polijetanje na aerodromu.
**uzlètjeti** gl. svrš., prez. *ùzletīm/uzlètīm*, prid. rad. *uzlètio, uzlètjela* - poletjeti, započeti let; popeti se na veću visinu,

uhvatiti veću visinu.

**ùzmaći** gl. svrš., prez. *ùzmaknēm* - uzmaknuti.

**ùzmak** im. m. r., n. mn. *ùzmaci* - povlačenje, odstupanje s položaja u borbi; ustupak u razgovoru, u suprostavljanu mišljenja.

**uzmàknuti** gl. svrš., prez. *ùzmaknēm*, imp. *uzmàkni,* prid. rad. *uzmàknuo/ùzmakao* - uzmaći, povući se, odstupiti, izmaknuti se, odstupiti u borbi; ustuknuti, učiniti korak nazad; prenes. popustiti, npr. u polemici, u borbi mišljenja.

**uzmànjkati** gl. svrš., prez. *uzmànjkā* - ponestati, ne biti čega dovoljno.

**ùzmicānje** gl. im. s. r. od uzmicati.

**ùzmicati** gl. nesvrš., prez. *ùzmičēm*, pril. sad. *ùzmičūći* - up. uzmaknuti.

**ùzmuhati se** gl. svrš., prez. *ùzmuhā se* - uznemiriti se, ushodati se, početi se vrzmati, ustumarati se, uskomešati se.

**uznemíriti (se)** gl. svrš., prez. *uznèmīrīm (se)*, prid. trp. *uznèmīren* - izazvati kod koga nemir, unijeti nervozu, strah, paniku itd., poremetiti mir; postati nemiran; uzbuditi (se).

**ûznica** im. ž. r. - ob.: tamnica, zatvor.

**ûzničār** im. m. r., v. jd. *ûzničāru/ûzničāre* - ob.: tamničar, zatvorski čuvar.

**ûznìčkī** prid. odr. v. - ob.: zatvorski, tamnički.

**uznijèti** gl. svrš., prez. *uznèsēm*, prid. rad. *ȕznio*, prid. trp. *uznèsen/ȕznijēt* - odnijeti šta na vrh, uz uzbrdicu; pren. dati čemu vrijednost, podići ugled, uzvisiti; prenes. zanijeti se, oduševiti se; dići se, vinuti se, ponijeti se; uzoholiti se, pokazati oholost.

**ûznīk** im. m. r., v. jd. *ùznīče*, n. mn. *ûznīci* - običnije: zatočenik, zatvorenik, robijaš, sužanj.

**ùznosit** prid., odr. v. *ùznositī* - ponosan, uzvišen.

**ùznosito** pril. - na uznosit način, s uznositošću.

**ùznositōst** im. ž. r., instr. jd. *ùznositošću/ùznositosti* - osobina onoga koji je uznosit.

**uzobijèstiti se** gl. svrš., prez. *uzòbijestīm se*, prid. trp. *uzòbiješten* - postati obijestan.

**ùzor** im. m. r. - onaj na koga se ugleda, koji je primjer dobrih osobina i ponašanja.

**ùzorak** im. m. r., g. jd. *ùzōrka*, n. mn. *ùzōrci,* g. mn. *ùzorākā* - primjerak koji predstavlja ostale istovjetne primjerke čega, npr. jedan reklamni uzorak predstavlja cijeli proizvod ili u nauci uzorak uzet za analizu otkriva sve osobine kakvog sistema.

**ùzōran** prid., odr. *ùzōrnī* - koji služi za uzor, uzorit.

**uzòrati** gl. svrš., prez. *ùzorēm*, prid. trp. *ȕzorān* - poorati, završiti oranje, oranjem obraditi zemlju za sijanje.

**ùzorit** prid., odr. v. *ȕzoritī* - uzoran, koji služi za uzor; riječ kojom se oslovljavaju visoki svećenici u katoličkoj crkvi, npr. *uzoriti* kardinal.

**ùzoritōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzoritošću/ùzoritosti* - osobina onoga ko je uzorit i onoga što je uzorito; riječ u oslovljavanju osobe koja obnaša visoku čast u katoličkoj crkvi: Vaša *uzoritosti.*

**ùzōrno** pril. - na uzoran način.

**ȕzrāst** im. m. r. - doba života u mladosti bez bližeg određenja, npr. mlađi *uzrast*, stariji *uzrast.*

**ùzrečica** im. ž. r. - jez. izraz koji nema veze sa glavnim tokom priče, a govornik ga stalno upotrebljava da bi zadržao pažnju slušalaca (npr. *hajde da kažemo, što bi rekli naši stari*).

**ùzročan** prid., odr. v. *ùzročnī* - koji je u vezi s uzrokom, koji je uzrok.

**ùzročnīk** im. m. r., n. mn. *ùzročnīci* - onaj koji je ili ono što je prouzrokovalo nešto, izazivač, npr. *uzročnik* bolesti.

**ùzročnōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzročnošću/ùzročnosti* - kauzalnost, veza uzroka i posljedica.

**ùzrok** im. m. r., n. mn. *ùzroci* g. mn. *ȕzrōkā* - ono što uzrokuje, izaziva posljedice.

**ȕzrujān** prid., odr. v. *ȕzrujānī* - uzbuđen, uznemiren, ljutit.

**ȕzrujāno** pril. - ljutito, uzbuđeno, s uzrujanošću.

**ȕzrujānōst** im. ž. r., instr. jd. *ȕzrujānošću/ȕzrujānosti* - stanje onoga ko je uzrujan; ljutitost, uzbuđenost, uzbuđenje.

**uzrùjati** gl. svrš., prez. *uzrùjām* - naljutiti koga, uznemiriti, uzbuditi.



**uzurpácija** im. ž. r. (lat.) - nasilno preuzimanje vlasti, ovlaštenja, prisvajanje imovine na koju uzurpator nema pravo, otimačina, uzurpiranje.

**uzùrpātor** im. m. r. (lat.) - onaj koji uzurpira, prisvajatelj.

**uzurpírānje** gl. im. s. r. od uzurpirati.

**uzurpírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *uzùrpīrām*, pril. sad. *uzurpírajūći* - nasilno preuzeti, oteti, izvršiti ili vršiti uzurpaciju.

**ȕzus** im. m. r. (lat.) - običaj, navika, upotreba, pravilo.

**ùzvanīk** im. m. r., v. jd. *ȕzvaniče*, n. mn. *ùzvanīci* - gost sa pozivnicom, onaj koji je pozvan na svečanost.

**uzvèrati se** gl. svrš., prez. *ùzverēm se* - uspentrati se, verući se popeti.

**ùzvičnīk** im. m. r., n. mn. *ùzvičnīci* - uskličnik, pravopisni znak za obilježavanje uzvik, usklik u tekstu.

**ȕzvīk** im. m. r., n. mn. *ȕzvīci* - isto: usklik, vrsta nepromjenjivih riječi (hej, oh, jao i sl.),

**uzvíknuti** gl. svrš., prez. *ùzvīknēm* - izgovoriti šta jakim ili povišenim glasom (uzvik, poziv i sl.).

**ȕzvisina** im. ž. r., g. jd. *ȕzvisinē*, n. mn. *ȕzvisine* - dio predjela koji se u ističe visinom, brdašce, brežuljak.

**ùzvisit/ȕzvisit** prid. odr. v. *ùzvisitī/ȕzvisitī* - ekspr. koji visinom ističe u odnosu na okruženje, koji se diže u visinu.

**uzvísiti** gl. svrš., prez. *ùzvīsīm*, prid. trp. *ùzvīšen* - učiniti da ko dođe na visinu, na viši položaj, do većeg ugleda; dati čemu veću vrijednost, veće značenje, istaknuti, veoma jako pohvaliti.

**ùzvīšen** prid., odr. v. *ùzvīšenī* - uzdignut iznad ostalih zbog određenih kvaliteta, koji je duhovno i moralno iznad događanja, situacije, društvenog miljea, koji oplemenjuje.

**ùzvīšeno** pril. - uzdignuto, na uzvišen način, s uzvišenošću.

**ùzvīšenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùzvīšenošću/ùzvīšenosti* - osobina onoga koji je uzvišen i svojstvo onoga što je uzvišeno.

**uzvišénje** gl. im. s. r. - uzvišica, ono što se u odnosu na okruženje blago ističe visinom, brdašce.

**ùzvišica/ȕzvišica** im. ž. r. - uzvišenje.

**uzvìtlati** gl. svrš., prez. *uzvìtlām*, prid. trp. *ȕzvitlān* - uskovitlati, zakovitlati, činiti da se stvori kovitlac.

**ùzvodan** prid. odr. v. *ùzvodnī* - koji ide suprotno od riječnog toka, koji je uz vodu.

**ùzvodno** pril. - uzvodnim smjerom, u suprotnom smjeru od riječnog toka.

**ùzvraćānje** gl. im. s. r. od uzvraćati.

**ùzvraćati** gl. nesvrš., prez. *ùzvraćām* - up. uzvratiti

**ȕzvrāt** im. m. r. - uzvraćanje kome istom mjerom, na isti ili sličan način na ukazanoj pažnji ili pomoći, vraćanje usluge i sl.

**uzvrátiti** gl. svrš., prez. *ùzvrātīm*, prid. trp. *ùzvrāćen* - vratiti kome na isti ili sličan način protivuslugom, pažnjom itd.; odgovoriti na pitanje, provokaciju, uvredu itd.

**ȕzvrātnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na uzvrat, uzvraćanje (npr. uzvratna posjeta).

**ȕžād** zb. im. od uže.

**ùžāgoriti se** gl. svrš., prez. *ùžāgorīm se* - zagrajati, zažamoriti, početi žagoriti, raspričati se (mnoštvo).

**užàgriti (se)** gl. svrš., prez. *ùžagrīm (se),* prid. trp. *ùžagren* - usijati (se) od toplote, užariti (se).

**ȕžār/ùžār** im. m. r., g. jd. *ȕžāra/užára* - onaj koji proizvodi užad.

**ȕžara** im. ž. r. - radionica za proizvodnju užadi.

**ùžāren** prid., odr. v. *ùžārenī* - koji je crven od velike toplote, kao žar, usijan; zajapuren (o licu).

**ùžāreno** pril. - usijano, veoma vruće, sa žarom.

**ùžārenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùžārenošću/ùžārenosti* - stanje onoga koji je užaren i onoga što je užareno.

**užàrija** zbir. im. ž. r. - djelatnost, obrt užara; razne vrste užadi, proizvodi užara.

**užáriti** gl. svrš., prez. *ùžārīm*, prid. trp. *ùžāren* - pretvoriti što u žar; učiniti da što bude kao žar; (se) usijati se, ražariti se, postati kao žar; zajapuriti se, zarumenjeti se (o licu).

**ȕžārskī/ùžārskī** prid. - koji se odnosi na užare.

**ȕžās** im. m. r. - ono što ledi krv u žilama,

strahota, strava, grozota.

**ȕžāsan** prid., odr. v. *ȕžāsnī* - pun užasa, strašan, strahovit.

**užasávānje** gl. im. s. r. od užasavati.

**užasávati se** gl. nesvrš., prez. *užàsāvām se* - osjećati odvratnost, krajnju odbojnost prema nečemu što se ne može vezati za ljudskost; iron. zgražati se, moralizirati itd. mnogo više nego što je potrebno.

**ȕžāsno** pril. - na užasan način; strašno, strahovito.

**užásnuti (se)** gl. svrš., prez. *ùžāsnēm* - izazvati užas, strah, zaprepaštenje; (se) osjetiti i pokazati užas, zgroziti se.

**ùžāsnūto** pril. - s užasom; užasavajući se.

**ùždíti** gl. svrš.(arh.), prez. *ùždīm* - upaliti, užeći, npr. petrolejku; opaliti iz vatrenog oružja.

**úže** im. s. r., g. jd. *úžeta*, n. mn. *užèta*, zbir. im. *ȕžād* - konop, konopac, od vlakana ispredeno pomagalo koje služi za vezivanje.

**ùžeći** gl. svrš., prez. *užèžēm*, aor. *užègoh*, prid. rad. *ùžegao,* prid. trp. *užèžen* - upaliti šta, zapaliti, potpaliti vatru; jako ugrijati (sunce), pripeći; (se) pokvariti se od stajanja na vrućini, uzegnuti se.

**užèljeti se** gl. svrš., prez. *ùželīm se*, prid. rad. *užèlio* - dobiti želju, zaželjeti se, poželjeti.

**ȕžina** im. ž. r., g. mn. *ȕžīnā* - međuobrok, jelo između glavnih obroka, sporedni, manji obrok.

**užítak** im. m. r., g. jd. *užítka*, n. mn. *užíci*, g. mn. *ùžītākā* - uživanje, zadovoljstvo.

**užȉvalac** im. m. r., g. jd. *užȉvaoca*, g. mn. *užȉvalācā* - onaj koji uživa u čemu; onaj koji ima pravo korištenja naslijeđene imovine.

**užívānje** gl. im. s. r. od uživati.

**užívati** gl. nesvrš., prez. *ùžīvām* - živjeti sa osjećajem zadovoljstva, lagodnosti, udobnosti, bezbrižnosti; koristiti se čime, imati pravo, npr. na penziju.

**užívjeti se** gl. svrš., prez. *ùžīvīm se*, prid. trp. *ùžīvljen* - unijeti se u neku situaciju kao da se nama događa, npr. u sadržaj filma, knjige.

**ùžīvljeno** pril. - s uživljenošću, s punim uživljavanjem.

**ùžīvljenōst** im. ž. r., instr. jd. *ùžīvljenosti/ ùžīvljenošću* - stanje onoga koji je uživljen.

**užlijèbiti** gl. svrš., prez. *ùžlijebīm*, prid. trp. *ùžlijebljen* - načiniti žlijeb na čemu, urezati.

**ȕžurbān** prid., odr. v. *ȕžurbānī* - koji je u žurbi, koji se žuri.

**ȕžurbāno** pril. - u žurbi, sa žurbom, žureći se.

**ȕžurbānōst im.** ž. r., instr. jd. *ùžurbānošću/ùžurbānosti* - stanje onoga koji je užurban i onoga što je užurbano.

**ȕžurbati/užùrbati se** gl svrš., prez. *ȕžurbām/užùrbām se* - brzo se početi spremati, biti u žurbi i sl.

**užútiti** gl. svrš., prez. *užútīm/ùžūtīm* - učiniti šta žutim.

**užútjeti** gl. svrš., prez. *užútīm/ùžūtīm*, prid. rad. *užútio* - postati žut, npr. u licu zbog nekog unutrašnjeg uzroka.

# V

**V v** fonema, usnenozubni (polu)zvučni glas, sonant; dvadeset i osmo slovo bosanske latinične abecede; treće slovo ćirilične azbuke.

**V** - oznaka za rimski broj 5; oznaka: za volumen, za volt; za vanadij.

**VA** - skraćenica za voltamper.

**vâb** im. m. r., n. mn. *vábovi* - dozivanje životinja, mamljenje, vabljenje.

**vábac** im. m. r., g. jd. *vápca*, g. mn. *vâbācā* - mamac, meka, vabilo.

**vábak** im. m. r., g. jd. *vápka*, n. mn. *vápci*, g. mn. *vâbākā* - sviralica kojom se oponaša glasanje divljači (osobito ptica) da bi se namamila na puškomet.

**vábiti** gl. nesvrš., prez. *vâbīm,* trp. prid. *vâbljen* - mamiti, dozivati, zvati životinje posebnim uzvicima.

**vàdičep** im. m. r. - naprava, pomagalo kojim se vade (plutani) čepovi, zapušači; otvarač.

**vàditi** gl. nesvrš., prez. *vȁdīm,* trp. prid. *vȁđen* - vući, izvlačiti šta iz čega; izuzimati; čupati iz tijela; grabiti, crpati šta iz dubine; iskopavati; uzimati šta iz čega; spasavati, oslobađati; žarg. izgovarati se.

**vȁđēnje** gl. im. s. r. od vaditi (se).

**vȁfl** im. m. r. (njem.), g. jd. *vàfla* - tanko pečeno tijesto, oblanda.

**vága** im. ž. r. (njem.), dat. jd. *vági* - naprava za mjerenje težine; tezulja, kantar, terezija.

**vágānje** gl. im. s. r. od vagati, instr. jd. *vágānjem* - mjerenje težine, odmjeravanje.

**vàgabund/vagàbund** im. m. r. (lat.) - skitnica, protuha, vucibatina.

**vágati** gl. nesvrš. (njem.)., prez. *vâgām/ vâžēm* - vagom mjeriti težinu čega; prenes. odmjeravati, procjenjivati; razg. težiti, biti težak.

**vagína** im. ž. r. (lat.) - anat. ženski polni organ od vulve do uterusa, od ulaza, usmine do maternice; rodnica, stidnica, usmina.

**vàgīr** im. m. r., g. jd. *vagíra* - poluga za zapinjanje hama u konjskoj zaprezi.

**vágnuti** gl. svrš. (njem.), prez. *vâgnēm* - nakratko izmjeriti vagom.

**vàgōn** im. m. r. (engl.), g. jd. *vagóna* - željeznička kola za prevoz robe i putnika.

**vagònet** im. m. r. (engl.) - vagončić u rudnicima i kamenolomima.

**vagònčić** im. m. r., dem. - mali vagon.

**váiz** im. m. r. (ar.) - propovjednik, savjetnik; govornik.

**vȁjār/vàjār** im. m. r. - onaj koji oblikuje, vaja figure; kipar.

**vȁjarica/vȁjārka** im. ž. r. - žena vajar.

**vȁjati/vájati** gl. nesvrš., prez. *vȁjām* - oblikovati ili klesati od čvrstog materijala figure ili likove.

**vȁjkati (se)** gl. nesvrš., prez. *vȁjkām (se)* - tužiti se, jadati se; pravdati se, ispričavati se; kajati se.

**vâjnī** prid. odr. v. - pejor. tobožnji, razvikani; iron. "slavni", "vrli".

**vȁkat** im. m. r. (ar.), g. jd. *vȁkta*, n. mn. *vȁkti/vȁktovi*, g. mn. *vakátā/vȁkātā/ vaktōvā* - vrijeme, doba.

**vakfíja** im. ž. r. - vakufnama.

**vákif** im. m. r. (ar.) - dobrotvor, zakladnik.

**vȁkuf** im. m. r. (ar.) - muslimanska samoodrživa zadužbina kojom pojedinac, u ime Allaha, ustupa svoj imetak zajednici za opće dobro i dobrobit svih članova zajednice za sva vremena.

**vakufnáma** im. ž. r. (ar.-perz.) - isprava o vakufljenju, zadužbinska povelja, zakladnica.

**vákuum** im. m. r. (lat.) - praznina, prazan prostor, pustoš; prenes. ništavilo; stanje bezidejnosti.

**vâl** im. m. r., n. mn. *váli/válovi* - talas, uzdignuta vodena masa koja se valovito kreće i širi; pojava u životu koja se kreće poput ove prirodne pojave.

**vàla**[1] im. ž. r. (lat.) - uvala, zaliv, zaton, draga.

**vàla**[2] im. ž. r. (fr.) - veo, zar; koprena.

**vàlā/vàllāhi** uzrečica (ar.) - tako mi Boga; bogme; baš, e baš.

**vàlcer** im. m. r. (njem.) - vrsta plesa u parovima u tročetvrtinskom taktu.

**valèncija** im. ž. r. (lat.) - hem. i fiz. svojstvo atoma da se veže sa određenim brojem drugih atoma izraženo brojem atoma vodika, ili sa koliko ih zamjenjuje u molekuli, valentnost; gram. semantičko-sintaksička pojava, svojstvo riječi, obično predikatskog glagola, da otvara prostor u rečenici (čitam knjigu), up. rekcija.

**valèntan/valèntan** prid. (lat.), odr. v. *valèntnī* - hem. koji ima valenciju, sposobnost vezivanja s drugim atomima u hemijski spoj.

**valèntnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *valèntnošću/valèntnosti* - valencija.

**valerijána** im. ž. r. (lat.) - bot. odoljen, macina trava, baldrijan; ljekovita biljka za umirenje rada srca.

**válija** im. m. r. (ar.) - upravnik jedne pokrajine, guverner vilajeta u bivšem Otomanskom Carstvu.

**vâlnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na val; talasni.

**vàlobrān** im. m. r. - nasip koji luku brani od valova, gat.

**vàlomjēr** im. m. r. - naprava za mjerenje valnih dužina i snage talasa.

**valorizácija** im. ž. r. (lat.) - trg. utvrđivanje ili procjena vrijednosti robe; prenes. vrednovanje.

**valorizírati/vàlorizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *valorìzīrām/vàlorizujēm* - (iz)vršiti valorizaciju, utvrditi, utvrđivati vrijednost; povisi(va)ti vrijednost ili cijenu robe.

**valòvit** prid., odr. v. *valòvitī* - pun valova, talasa, talasast; uzburkan, ustalasan.

**valòvito** pril. - kao val, poput valova, u valovima, dižući valove, talasasto.

**vàlōvlje** zb. im. s. r. od val.

**vàlōvnica** im. ž. r. - obrazac za očitovanje prihoda radi poreza.

**valúta** im. ž. r. (tal.) - novac jedne zemlje kao sredstvo plaćanja; novčana vrijednost; novčanica.

**valutácija** im. ž. r. (tal.) - oznaka, procjena vrijednosti; uplata na račun.

**valútak** im. m. r., n. mn. *valúci*, g. mn. *valútākā/vàlūtākā* - kamen uglačan i zaobljen valovima mora ili rijeke, oblutak.

**vàljā** impers. - treba.

**váljak** im. m. r., g. jd. *váljka*, n. mn. *váljci*, g. mn. *vâljākā/váljkōvā* - mat. tijelo ograničeno dvjema kružnim osnovama i cilindričnim omotačem, oblica, cilindar; predmet valjkasta oblika; sprava ili stroj za uravnavanje, valjanje površine; nezaustavljiva sila.

**vâljān** prid., odr. v. *vâljānī* - koji je nastao valjanjem, npr. valjani profil u metalurgiji u odnosu na kovani.

**vàljān** prid., odr. v. *vàljānī* - vrijedan, vrstan, sposoban; dobar, pošten, čestit; pravn. punovažan, zakonit.

**valjáno/vàljāno** pril. - onako kako valja, kako treba, dobro.

**vàljānōst** im. ž. r., instr. jd. *vàljānošću/vàljānosti* - osobina onoga koji je vrijedan, valjan; čestitost, vrsnoća.

**valjaónica** im. ž. r. - tvornica ili posebna radionica u metalurškom kompleksu gdje se valjaju potrebni profili raznih kovina, metala.

**váljati**[1] **(se)** gl. nesvrš., prez. *vâljām (se)* - koturati, kotrljati oble ili valjkaste predmete; pritiskujući valjkom, valjanjem tanjiti, oblikovati; kotrljati se, prevrtati se; prenes. govoriti bez razmišljanja, lupetati.

**vàljati**[2] gl. nesvrš., prez. *vàljām* - vrijediti, biti dobar, valjan, imati vrijednost, biti na cijeni; biti od koristi ili dobar za nešto, služiti; bezl. (3.l.jd.) treba, potrebno je, mora se.

**vàljčan** prid., odr. v. *vàljčanī* - koji se odnosi na valjak, koji se sastoji od valjaka.

**vàljčić/vàljčīć** im. m. r., dem. - mali valjak.

**vàljda** pril. - za izricanje opravdane pretpostavke; možda, vjerovatno, moguće.



**vàljkast** prid., odr. v. *vàljkastī* - koji ima oblik valjka, obličast, cilindričan.

**valjúšak/vàljušak** im. m. r., g. jd. *valjúška*, n. mn. *valjúšci* - komadić izvaljanog tijesta koji se kuha za jelo.

**valjútak** im. m. r., g. jd. *valjútka* - valutak.

**vàmpīr** im. m. r. (stbug.), g. jd. *vampíra* - zli duh mrtvaca koji prema narodnim vjerovanjima noću ustaje iz groba i ljudima siše krv; prenes. krvopija, parazit; zool. vrsta južnoameričkog šišmiša; bot. biljka pupoljica.

**vàn!** uzv. - napolje!

**vànbrāčan** prid., odr. v. *vànbrāčnī* - koji nije proistekao iz braka, izvanbračni, nebračni.

**vàndāl** im. m. r. (njem.), g. jd. *vandála* - Vandal, pripadnik starogermanskog plemena koje je polovinom 5. st. opustošilo Rim; pren. čovjek koji nemilosrdno pustoši, uništava; rušitelj, divljak, barbar.

**vandalìzam** im. m. r. (njem.), g. mn. *vandalìzāmā* - vandalstvo, divljaštvo, barbarizam.

**vàndālskī** prid. odr. v. (njem.) - koji potiče ili pripada Vandalima, vandalizmu.

**vàndālski** pril. (njem.) - na način Vandala, divljački, rušilački, barbarski.

**vàni** pril. - napolju, izvan kuće.

**vanílija** im. ž. r. (špan.) - vrsta aromatične tropske biljke čiji se plod upotrebljava kao začin.

**vanmàteričnī** prid. odr. v. - koji se događa izvan materice.

**vànredan** prid., odr. v. *vànrednī* - koji nije po redu; neredovan, neuobičajen; osobit, izvrstan.

**vanstrànačkī/vànstranačkī** prid. odr. v. - koji je izvan stranaka, vanpartijski.

**vanzemàljskī** prid. odr. v. - koji ne pripada ili ne potiče sa Zemlje, nezemaljski; prenes. nestvaran.

**vànjskī** prid. odr. v. - koji je izvan nečega, spoljni; koji se odnosi na inozemstvo.

**vàpāj** im. m. r. - izraz teškog ljudskog bola, uzdah, jauk, krik; velika žudnja za nečim; zazivanje, preklinjanje, zavjetna molba.

**vápiti** gl. nesvrš., prez. *vápīm* - žudno tražiti, žedno iščekivati, ponizno moliti, preklinjati.

**vâr** im. m. r., n. mn. *várovi* - metalni šav, mjesto gdje su zavarivanjem spojena dva komada kovine/metala.

**vàralica** im. m. i ž. r., g. mn. *vàralīcā* - osoba koja vara; obmanjivač, prevarant, lažov, lopov.

**vàrati** gl. nesvrš., prez. *vàrām* - činiti, izvoditi prevaru, obmanjivati, dovoditi u zabludu; biti nevjeran u bračnim odnosima; biti u zabludi, pogrešno suditi o čemu.

**vàrav** prid., odr. v. *vàravī* - koji vara, varljiv, nepouzdan.

**varènika** im. ž. r., dat. jd. *varènici* - vareno, skuhano mlijeko.

**várēnje** gl. im. s. r. od variti.

**Vàreš** im. m. r., g. jd. *Varèša* - rudarski gradić Bosni.

**vàrica** im. ž. r. - vareno žito, bungur; pirjan.

**vàrićāk** im. m. r., n. mn. *vàrićāci* - drveni sud za žito, mjera za žito.

**varijabíla** im. ž. r. (lat.) - promjenljivi dio plate.

**vàrijabīlan** prid. (lat.), odr. v. *vàrijabīlnī* - promjenljiv, nestalan, nepostojan.

**varijábla** im. ž. r. (fr.), g. mn. *varijáblī* - mat. promjenljiva veličina.

**varijácija** im. ž. r. (lat.) - odstupanje od već utvrđenog, preinačivanje; promjena, različitost.

**varijànta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *varijantī/varijànātā* - drugi oblik istog sadržaja, drugačiji način rješavanja istog pitanja; druga razrada plana, projekta, umjetničkog ili naučnog djela.

**varijètē** im. m. r. (fr.), g. jd. *varijetēa*, g. mn. *varijetēā* - veselo pozorište, lahka scena; noćni lokal sa različitim predstavama zabavnog sadržaja; vodvilji, muzika, ples, akrobacije.

**vàrilac/vàritelj** im. m. r., g. jd. *vàrioca/vàritelja*, g. mn. *vàrilācā/vàritēljā* - onaj koji vari, zavaruje kovine, metale; zavarivač.

**variònica/varióniсa** im. ž. r. - prostorija u kojoj se vari.

**varírānje** gl. im. s. r. od varirati.

**varírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *vàrīrām* - razlikovati se, javljati se u različitim oblicima; mijenjati oblike čemu.
**váriti** gl. nesvrš., prez. *vârīm* - kuhati hranu na vatri; probavljati hranu u želucu; spajati, zavarivati metalne komade uz pomoć plamenika s visokom temperaturom.
**vàrīvo** im. s. r. - ono što je skuhano (povrće, čorba).
**vàrjača** im. ž. r. - poduža drvena kašika kojom se miješa ono što se vari.
**vârka** im. ž. r., dat. jd. *vârki*, g. mn. *vârkī* - privid, obmana, opsjena, himba; lukavstvo kojim se prikriva nešto ili dovodi neko u zabludu.
**vàrljiv** prid., odr. v. *vàrljivī* - koji vara, obmanjuje; prividan, nestvaran, nepostojan; promjenljiv, nestalan.
**várnica** im. ž. r., g. jd. *várnicē*, g. mn. *várnīcā* - iskra.
**výroš/vâroš** im. m. i ž. r. (mađ.), g. jd. *váróši/vâroša* - hist. manje gradsko naselje, kasaba.
**varòšica/vârošica** im. ž. r., dem. - mala varoš.
**vâs** im. ž. r., g. mn. *vásī* - selo, naselje.
**vascìjelī/vàscījelī** prid. odr. - ukupno, bez ostatka.
**vaseljéna** im. ž. r. (crsl.), g. mn. *vaseljénā* - vasiona, svemir, kosmos, univerzum.
**vasijetnáma** (ar.-perz.) - oporučno pismo, testament.
**vasióna** im. ž. r. - svemir, univerzum, kosmos.
**vàskrs** im. m. r. (csl.) - uskrsnuće; prenes. oslobođenje, preporod.
**vaspìtāč** im. m. r., g. jd. *vaspitáča* - koji vaspitava, odgaja; ob. odgajatelj, odgojitelj.
**vaspítānje** gl. im. s. r. od vaspitati - ob. odgoj, odgajanje.
**vaspítati** gl. svrš. i nesvrš. *vàspītām* - duhovno, intelektualno i moralno usmjeriti, oblikovati osobu, ličnost (u razvoju); ob. odgojiti, odgajati; uputiti na pravi put.
**vâš** im. ž. r., g. jd. *vâši*, g. mn. *vášī/vàšijū* - ob. uš, beskrilni kukac, insekt, koji živi na čovjeku kao nametnik, parazit; prenes. pejor. nametljiv i dosadan čovjek.
**vàš** prisv. zamj. za 2. l. mn. - koji pripada onima kojima se obraćamo, vama; u imeničkoj službi, m. r. mn. **vaši** - srodnici, istomišljenici, pripadnici vaše obitelji, vaše stranke, ili vašeg društva; **Vaš** - u ličnom obraćanju pojedincu iz poštovanja.
**vášar/vášer** im. m. r. (mađ.) - pazar, sajam; prenes. mnoštvo ljudi na jednom mjestu, gungula; nered, zbrka na nekom mjestu.
**vášarskī** prid. odr. v. (mađ.) - koji nalikuje vašaru.
**vášarski** pril. (mađ.) - kao na vašaru.
**vât** im. ž. r., g. jd. *vâti*, g. mn. *vátī* - jedinica (snage) električne struje u međunarodnom mjernom sistemu (W) prema imenu škotskog izumitelja Watta.
**vàta** im. ž. r. (ar.), g. mn. *vâtā* - prerađen, očišćen, raščešljan i izbijeljen pamuk za higijenske svrhe i medicinsku upotrebu.
**vàtān** im. m. r. (ar.) - domovina, zavičaj, rodni kraj, stalno prebivalište.
**vaterpòlist(a)** im. m. r. - igrač vaterpola.
**vaterpolìstica/vaterpolìstkinja** im. ž. r. - igračica vaterpola.
**vàterpōlo/vàterpolo** im. m. r. (engl.) - igra loptom u vodi, rukomet u vodi.
**vatírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vàtīrām* - oblagati vatom; tehnol. u tekstilnoj industriji oblagati unutrašnjost gornje odjeće vatom, po(d)stavljati kaput.
**vàtra** im. ž. r., g. jd. *vàtrē*, g. mn. *vàtrī/vàtārā* - plamen, oganj, sagorijevanje; pucanje iz bojnog oružja, paljba; svjetlo, sjaj; crvenilo, žar u licu; žestina, bujnost nekog osjećaja ili uzbuđenja, žar, zanos, oduševljenje; razg. povišena tjelesna temperatura, vrućica.
**vàtrālj**[1] im. m. r. - trouglasta gvozdena lopatica za prenošenje i razgrtanje žara i baratanje sačom, maša; gvozdena naprava za razgrtanje i podsticanje vatre u peći ili ognjištu; ožeg, žarač, mašice.
**vàtrālj**[2] im. m. r. - naziv za obijesnog konja.
**vàtren** prid., odr. v. *vàtrenī* - koji je od vatre, pun vatre, kao vatra, poput vatre; plämen; koji je boje vatre, crven; prenes. žestok, silovit; okretan, žustar.



**vàtreno** pril. - poput vatre, žestoko, gorljivo, silovito.
**vàtrīšte** im. s. r., n. mn. *vàtrīšta* - određeno mjesto gdje se loži ili se ložila vatra, ognjište; mjesto sažeženo vatrom, zgarište; ognjilo.
**vatrogásac** im. m. r., g. jd. *vatrogásca*, g. mn. *vatrogásācā/vatrògāsācā* - onaj koji se bavi gašenjem požara (profesionalno ili kao dobrovoljac), gasilac, požarnik.
**vàtrogāsnī/vatrògāsnī** prid. odr. - koji se odnosi na vatrogasce.
**vatrogástvo** im. s. r., g. mn. *vatrogástāvā/vatrògāstāvā* - vatrogasna djelatnost, služba; sistem zaštite od požara.
**vàtromēt** im. m. r. - svečane salve rasprskavajućih raketa u znak velikog kolektivnog slavlja.
**vàtrostālan** prid., odr. v. *vàtrostālnī* - otporan na vatru, negoriv, netopljiv.
**vatrúština** im. ž. r. - augm. pejor. od vatra, vatretina; prenes. vrućica.
**vàvijek** pril. - uvijek, za sva vremena, kroz čitav život.
**vâz** im. m. r. (ar.), n. mn. *vázovi* - propovijed, govor, besjeda.
**váza** im. ž. r. (lat.) - ukrasna posuda, obično za držanje ubranog cvijeća.
**vàzāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *vazála* - vlastelin, zavisni feudalac (od svog sizerena) u srednjem vijeku; podložnik višem u rangu; prenes. zavisan, pokoran čovjek; poslušnik, slugan.
**vàzda** pril. (dijal.) - stalno, uvijek, vavijek, svagda, kroz čitav život.
**vàzdān** pril. (dijal.) - vascijeli dan; vrlo dugo, povazdan; stalno, uvijek.
**vàzdanak** im. m. r., *vàzdānka*, n. mn. *vàzdānci* - dnevno obitavanje, cjelodnevni boravak.
**vàzduh** im. m. r. - zrak, ono što čini atmosferu i što udišemo, uzduh; slobodan prostor iznad tla, visine; prostor izvan kuće, otvoreno polje, slobodna priroda.
**vàzdušast** prid., odr. v. *vàzdušastī* - koji je kao vazduh, lahak, providan, prozračan; prenes. nestvaran, nerealan.
**vàzdūšnī** prid. odr. - koji se odnosi na vazduh; koji je od vazduha.
**vazèlīn** im. m. r. (fr.), g. jd. *vazelína* - mast za mazanje opekotina i za podmazivanje strojeva, mašina.
**váziti** gl. nesvrš., prez. *vâzīm* - propovijedati, držati govor, besjediti.
**vážan** prid., odr. v. *vâžnī* - koji ima veliki značaj, koji je bitan, vrijedan; znamenit, ugledan, uticajan; ozbiljan, strog, služben.
**váženje** gl. im. s. r. od važiti - vrijednost; važnost.
**vâžī** rij. - razg. (izrično ili upitno) u redu, saglasan, može.
**vážiti** gl. nesvrš., prez. *vážīm* - imati važnost, vrijednost, reputaciju, cijenu, ugled; biti na snazi, ispravan, vjerodostojan; biti obavezan.
**vážno** pril. - značajno; ozbiljno, službeno.
**vážnōst** im. ž. r., instr. jd. *vážnošću/vážnosti* - značaj, vrijednost, cijena; autoritet, ozbiljnost.
**vèčē** im. s. r. - večer, suton, sumrak, akšam; početak noći.
**vèčēr** im. m. i ž. r., g. jd. *vèčeri/vèčera*, g. mn. *večèrī/vèčērā* - prelazak dana u noć, veče, suton, sumrak, akšam; noć.
**vèčera** im. ž. r. - večernji obrok jela; objed na svršetku dana.
**večèras** pril. - danas uveče, svečeri ovog dana.
**vèčerati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vèčerām* - uzimati, jesti večernji obrok jela.
**večèrīn** im. m. r., g. jd. *večerína* - večernji sjeverozapadni vjetar, večernjak.
**večèrnjāk** im. m. r., n. mn. *večernjáci* - večernji vjetar, zapadni vjetar, večernik; hip. vrsta novina, vrsta dnevnog lista.
**vèčērnjī** prid. odr. v. - koji se odnosi na večer, koji se dešava ili javlja svečeri.
**vèčērnjica** im. ž. r. - crkv. predvečernja služba Božija u crkvi.
**već**[1] vezn. - vezuje suprotnu rečenicu ili dio rečenice koja ima sadržaj oprečan onome što se iznosi u prethodnoj rečenici; nego.
**već**[2] pril. - za vrijeme kojim se izriče da se nešto dogodilo prije nego što se očekivalo; ističe gotovost zbivanja ili radnje; istom.
**vèće** pril. - stil. više, još, većma, čak šta više.

**većìna** im. ž. r. - veći dio, veći broj; u parlamentima ili na izborima, referendumima onaj dio koji brojem nadmašuje pristalice drugog mišljenja; suprot. manjina.
**većìnōm** pril. - većim dijelom, pretežno, ponajviše, uglavnom; većma.
**vèćma** pril. - više, još; većinom.
**vẽdar** prid., odr. v. *vẽdrī* - koji je bez oblaka, čist; suprot. oblačan; prenes. pun životne radosti, veseo; bistar, jasan; čist, nepomućen, prozračan.
**véde** mn. ž. r. (sanskrt.) - svete knjige brahmana, pisane sanskrtom; usp. kod muslimana suhufi; hadisi; kod. hrišć. evanđelja.
**vedèta** im. ž. r. (fr.), g. mn. *vedétā* - slavan pojedinac iz javnog života (umjetnik, sportista, političar), "zvijezda", diva, star.
**vèdrac** im. m. r., g. jd. *vedràca* - mjesto u vodi koje se ne smrzava; čist led na kome odozgo nema snijega ili nečeg drugog; kristal.
**vèdrica** im. ž. r., dem. i hip. - malo vedro, manji sud za tečnost ili sipak materijal, posudica.
**vedrìna** im. ž. r., g. mn. *vedrínā* - stanje vedrog, prozračnog neba i atmosfere, vedrost; noćna hladnoća; jasnoća, živost; vedro raspoloženje, veselost.
**vèdriti (se)** gl. nesvrš., prez. *vèdrī (se)* - razgoniti oblake; činiti vedrim, razvedravati; prenes. razveseljavati (se).
**vèdro** im. sr. r., g. mn. *vedára* - zast. otvoren sud za nošenje vode ili čega drugog; škafa, dagara.
**vẽdro** pril. - na vedar način, s vedrinom.
**vegetácija** im. ž. r. (lat.) - bot. rastenje, razvitak bilja; ukupnost biljnog svijeta, biljni pokrov, rastinje; biljke određenog kraja.
**vegetarijánac** im. m. r. (lat.), g. mn. *vegetarijánācā/vegetarìjānācā* - onaj koji se hrani samo biljnom hranom; biljojed.
**vegetarìjānka** im. ž. r. - ona koja se hrani samo biljnom hranom.
**vegetarìjānskī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na vegetarijance i vegetarijanstvo.
**vegetarìjānski** pril. (lat.) - na način vegetarijanca, kao vegetarijanac, poput vegetarijanca.
**vegetarijánstvo** im. s. r. (lat.), g. mn. *vegetarijánstāvā/vegetarìjānstāvā* - način života i ishrane biljnom hranom; učenje, shvatanje da se do tjelesnog i duševnog zdravlja može doći ishranom biljnom, bezmesnom hranom; osobina vegetarijanaca.
**vẽgetatīvan** prid. (lat.), odr. v. *vẽgetatīvnī* - biol. koji se odnosi na rastenje, disanje i druge automatske životne pojave; koji se zbiva nesvjesno.
**vegetírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *vegètīrām* - rasti, razvijati se (o biljkama); medic. biti u stanju duboke kome, nesvjesno održavati život; prenes. neaktivno, učmalo živjeti, životariti, tavoriti.
**vẽhao** prid., odr. v. *vẽhlī* - koji je prestao vegetirati, uvehnuo; usahnuo.
**vehemèntan** prid. (lat.), odr. v. *vehemèntnī* - žestok, nagao, silovit, neobuzdan, prodoran, violentan; prenes. strastven, bijesan, vatren, gorljiv.
**vehemèntno** pril (lat.) - žestoko, silovito, prodorno, vatreno.
**vẽhnuti/vènuti** gl. nesvrš., prez. *vẽhnēm/vènēm* - gubiti svježinu, sahnuti; gubiti snagu, zdravlje, fizički slabiti; čeznuti.
**vẽht/vẽhat** prid. (arh.), odr. v. *vèhtī* - star, pohaban, iznošen, polovan; uvehao, uvehnuo; prenes. slab, iznuren.
**vẽhtelāž** im. ž. r. (arh.) - polovna odjeća.
**vèktor** im. m. r. (lat.) - mat. i fiz. duž, dužina koja grafički prikazuje neku silu ili brzinu i njezin smjer; skup ekvivalentnih orijentiranih dužina.
**vèlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *velára* - gram. zadnjonepčani suglasnik, glas koji se tvori na zadnjem nepcu.
**vèlārnī** prid. odr. v. (lat.) - koji se odnosi na velare; stražnjonepčani.
**vèleban** prid. (češ.), odr. v. *vẽlebnī* - veličanstven.
**vèlebīlje/velèbīlje** im. s. r. - bot. otrovna biljka iz porodice pomoćnica, ludača, bunika.
**vẽlečasnī** prid. odr. v. - crkv. term. titula katoličkog svećenika.
**veledóstojnīk** im. m. r., n. mn. *veledóstojnīci* - onaj koji ima visok položaj u državi i društvu; velikodostojnik.



**veledóstōjnica** im. ž. r. -ona koja je na visokom položaju.
**vèleduh** im. m. r., n. mn. *vèledusi* - neob. onaj koji je veleuman, genije.
**vèledūšan** prid., odr. v. *vẽledušnī* - koji se odlikuje lijepim duševnim svojstvima, širokogrud, plemenit, nesebičan; velikodušan.
**veledúšnōst/velèdušnōst** im. ž. r., instr. jd. *veledúšnošću/veledúšnosti* i *velèdušnošću/velèdušnosti* - osobina onoga koji je velikodušan, plemenitost, nesebičnost, širokogrudnost; velikodušnost.
**vèlegrād** im. m. r., n. mn. *vèlegrādi/vèlegradovi* - veliki grad, grad nad gradovima; megapolis; metropola.
**vèlegradskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada velegradu.
**vèlegradski** pril. - na način velegrada.
**velèizdaja** im. ž. r. - izdajstvo, nevjera prema domovini, narodu i državi.
**velèizdājnīk** im. m. r., n. mn. *velèizdājnīci* - onaj koji je iznevjerio, neprijatelj domovine, naroda i države.
**velepósjed** im. m. r. - veliki imetak, krupni posjed; velika površina zemlje u vlasništvu posjednika.
**velepósjednīk** im. m. r., n. mn. *velepósjednīci* - vlasnik velikog posjeda.
**velepósjednica** im. ž. r. - vlasnica velikog posjeda.
**veleposlànīk** im. m. r., n. mn. *veleposlaníci* - službeni, zvanični predstavnik jedne države u drugoj državi, diplomatski predstavnik višeg ranga od poslanika; poklisar, ambasador.
**veleposlànica** im. ž. r. - žena veleposlanik.
**velepròdaja** im. ž. r. - trgovina, prodaja na veliko; veletrgovina; suprot. maloprodaja.
**velesájam** im. m. r., n. mn. *velesájmovi* - velika prodajna izložba, obično međunarodna, najvećih ekonomskih dostignuća.
**vèlesila** im. ž. r., g. mn. *vèlesīlā* - država koja prednjači ekonomskom i vojnom snagom.
**veletrgòvina** im. ž. r. - trgovina na veliko.
**vèleūm** im. m. r., n. mn. *veleúmovi* - veleduh, genije.
**Vẽlēž** im. ž. r., g. jd. *Vẽlēža* - planina iznad Mostara.
**vẽličājan** prid., odr. v. *vẽličājnī* - veličanstven; značajan, važan.
**veličànstven** prid., odr. v. *veličànstvenī* - koji izaziva divljenje i ushićenje; uzvišen, izvanredan.
**veličànstveno** pril. - na veličanstven način, uzvišeno.
**veličànstvo/veličánstvo** im. s. r., g. mn. *veličànstāvā/veličánstāvā* - odlika onog koji je veličanstven, uzvišenost, veličina; hist. titula, naslov i oslov vladara, kralja ili cara.
**velìčati** gl. nesvrš., prez. *velìčām* - činiti velikim, većim, uzdizati, uzvisivati; hvaliti, slaviti; uveličavati, povećavati.
**velìčina** im. ž. r., g. mn. *veličínā* - svojstvo, osobina onoga što je veliko, krupno; opseg, obujam; visina, uzrast; mat. ono što se može izmjeriti, izračunati; brojna vrijednost; prenes. osobina koja izaziva veliko poštovanje i divljenje; onaj koji se u čemu ističe, nadvisuje ostale.
**vèlik/vèlik** prid., odr. v. *vẽlikī*, komp. *vẽćī* - koji je iznad prosječnog, običnog ili iznad onoga čemu je suprotstavljen opsegom, obujmom, razmjerama; suprot.
**velìkān** im. m. r., g. jd. *velikána* - div, gorostas, gigant, kolos; čovjek visokog položaja; velik, znamenit čovjek; veledostojnik, velmoža.
**velìkāš** im. m. r., *velikáša* - pripadnik visokog staleža, ugledan i bogat dostojanstvenik; veleposjednik, velmoža, vlastelin, aristokrata; velikan.
**vẽlikodūšan/velikòdušan** - prid., odr. v. *vẽlikodūšnī/velikòdušnī* - koji se odlikuje lijepim duševnim svojstvima, širokogrud, plemenit, nesebičan; veledušan.
**vèlmoža** im. m. r. - krupni zemljoposjednik u feudalno doba; čovjek visokog dostojanstva, velikaš, moćnik, vlastelin; velikan.
**vèlodrom** im. m. r. (lat.) - trkalište, staza, pista za utrke i treninge bicikla i motora.
**vélum** im. m. r. (lat.) - dio stražnjeg nepca u ustima.
**vèlūr** im. m. r. (fr.) - vrsta baršuna, samt, somot, kadifa.
**vèljača** im. ž. r. - narodni naziv za drugi mjesec u godini; februar; safer.

**véna** im. ž. r. (lat.), g. mn. *vénā* - anat. krvna žila, krvni sud koji vodi krv prema srcu, damar.
**venèrični** prid. odr. v. (lat.) - med. koji se odnosi na polne organe.
**vènōzan** prid. (lat.), odr. v. *vènōznī* - koji se odnosi na vene, venski.
**vèntīl** im. m. r. (lat.), g. jd. *ventíla* - meh. odušak, ispuh, zalistak, zapornica, zatvarač; naprava, uređaj za isključenje cjevovoda ili doziranje gibanja tekućine, plina ili pare u njemu; prenes. odušak, olakšanje.
**ventilácija** im. ž. r. (lat.) - provjetravanje, prozračivanje, zamjena istrošenog zraka svježim; sistem ventilatora i drugih naprava za osvježavanje zraka.
**ventìlator** im. m. r. (lat.) - uređaj, naprava za promjenu i osvježenje zraka u zatvorenom prostoru; provjetrivač, vjetrilo, odušnik.
**ventilírati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *ventìlīrām* - provjetravati, vjetriti, prozračivati, zračiti.
**vènuti** gl. nesvrš., prez. *vènēm* - vehnuti.
**vèo** im. m. r., g. jd. *vèla*, n. mn. *vèlovi* - komad veoma tanke prozirne, prozračne ili mrežaste lahke tkanine koje žene nose preko lica; tanak sloj nečega, npr. magle, dima, oblaka.
**veòma** pril. - u velikoj mjeri, vrlo mnogo, jako.
**vèpar** im. m. r., g. jd. *vèpra*, n. mn. *vèpri/vèprovi*, g. mn. *vèpārā/vèprōvā* - zool. muško krme, krmak, mužjak svinje; divlja svinja.
**vèprina** im. ž. r. - bot. vrsta zimzelenog grma, kostrika, šimširika.
**vèrānda** im. ž. r. (sanskrt.), g. mn. *vèrāndī* - nadograđena otvorena ili staklena natkrivena galerija uz kuću, doksat; oveća vrtna sjenica, hladnjak; u običnom govoru - balkon.
**vèrati se** gl. nesvrš. povr., prez. *vèrēm se* - penjati se, uspinjati se, pentrati se; baviti se alpinizmom.
**vèrbālan** prid. (lat.), odr. v. *vèrbālnī* - koji se izražava riječima, usmeni, govorni; gram. glagolski, npr. verbalni supstantiv.
**verbalìzam** im. m. r. (lat.) - prazno razmetanje riječima, praznoslovlje; upotreba riječi i fraza bez svrhe i smisla, fraziranje; prekomjerno opisivanje pojmova i gomilanje nepotrebnih atributa.
**vèrem** im. m. r. (ar.) - sušica, tuberkuloza; tuga, pesimizam.
**vèremiti** gl. nesvrš. (ar.), prez. *vèremīm* - sušiti se, kopnjeti od velike tuge i čežnje za nečim; čeznuti za nečim i tjelesno slabiti.
**verèmli** prid. (ar.) - koji je sklon veremu; sušičav.
**verèsija** im. ž. r. (tur.) - kupnja ili prodaja na poček, prodaja na kredit.
**vèrgl** im. m. r. (tal.), g. mn. *vérglā* - muz. orguljice, mehanički instrument sa jednom ili dvije melodije na koji se svira okretanjem ručke; organin.
**vèrglāš** im. m. r. (tal.), g. jd. *vergláša* - onaj koji svira na verglu.
**vèrglati** gl. nesvrš. (tal.), prez. *vèrglām* - svirati na verglu; nastojati pokrenuti motor automobila; prenes. govoriti brzo, mehanički, ponavljati uvijek isto; pejor. brbljati, blebetati.
**verificírati/vèrifikovati** svrš. i nesvrš., prez. *verifìcīrām//vèrifikujēm* - ovjeriti, ovjeravati, potvrditi pravovaljanost, potvrditi istinitost, potvrđivati ispravnost, izvršiti pregled.
**verifikácija** im. ž. r. (lat.) - ovjera, ovjeravanje; provjera originala; dokaz pravovaljanosti.
**vèrige** mn. im. ž. r. - lanac, sindžir; lanac nad ognjištem nad kojim visi kotao.
**vèrmut** im. m. r. (njem.) - vrsta desertnog alkoholnog pića.
**vertikála** im. ž. r. (lat.) - okomica, uspravna crta, linija; okomit pravac.
**vèrtikālan** prid., odr. v. *vèrtikālnī* - uspravan, okomit.
**versifikácija** im. ž. r. (lat.) - umjetnost sastavljanja stihova po zakonima metrike; znanstvena disciplina koja proučava građenje stihova, metrika.
**vèrzāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *verzála* - veliko početno slovo; tipogr. tekst velikim slovima.
**vèrzija** im. ž. r. (lat.) - jedan od više različitih tekstova istog sadržaja; inačica, varijanta; razlika u gledištima, različito tumačenje iste činjenice.



**vèrzīrān** prid. (lat.), odr. v. *vèrzīrānī* - upućen, vješt, stručan, vičan, izvježban, spretan.
**vèselo** pril. - s veseljem, radosno, razdragano.
**vèselōst** im. ž. r., instr. jd. *vèselošću/vèselosti* - svojstvo, osobina ili stanje onoga koji je veseo, veselje.
**vèseo** prid., odr. v. *vèselī* - onaj koji je vesele ćudi, naravi.
**vesélje** im. s. r. - bezbrižno i radosno raspoloženje, radost; zabava; veseo skup s gošćenjem, svetkovina.
**vesèljāk** im. m. r., g. jd. *veseljáka*, g. mn. *veseljáci* - onaj koji je vesele ćudi, naravi.
**vèslāč** im. m. r., *vesláča* - onaj koji vesla; sport. takmičar u veslanju.
**veslàčica** im. ž. r. - ona koja vesla.
**vèslāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na veslače.
**vèslānje** gl. im. s. r. od veslati.
**vèslarice** mn. im. ž. r. - ptice plovke s opnom između sva četiri prsta.
**vèslati** gl. nesvrš., prez. *vèslām* - zamahivati veslom, grabiti vodu kako bi se pokretao čamac.
**vèslo** im. s. r., g. mn. *vesálā* - posebno obrađen duži komad drveta koji služi za veslanje.
**vèsta** im. ž. r. (lat.), g. mn. *vêstā* - prsluk, grudnjak, džemper s prednjim kopčanjem.
**vèstern** im. ž. r. (engl.) - film o američkim kaubojima.
**vêsti** gl. nesvrš., prez. *vézēm* - ukrašavati tkaninu šarama i ukrasima, kititi vezom; naširoko i kićeno pričati, detaljno opisivati.
**vèš** im. m. r. (njem.), g. jd. *vèša* - rublje, rubenina.
**vèšmašīna/vèš-mašína** im. ž. r. (njem.) - mehanički stroj za pranje rublja, perilica.
**vetèrān** im. m. r. (lat.) - stari, isluženi vojnik, stari ratnik; iskusni, provjereni borac; borac iz bivšeg rata; stari, iskusni i zaslužni radnik u nekoj oblasti; časni starina.
**veterìnār** im. m.r., g. jd. *veterinára* - stručnjak za uzgoj životinja, zaštitu njihova zdravlja i liječenje; marveni doktor.
**vèto/véto** im. m. r. (lat.), g. mn. *vétā* - zabrana, uskraćivanje saglasnosti; pravo pojedinca ili države da može samo svojim glasom onemogućiti donošenje nekog zakona ili izvršenje neke odluke.
**vêz**[1] im. m. r., g. jd. *vêza*, n. mn. *vézovi* - šara, ukras izrađen na tkanini; izvezen predmet, ručni rad; način vezenja.
**vêz**[2] im. m. r., g. jd. *véza*, n. mn. *vèzovi* - naprava kojom se skije ili klizaljke vezuju za stopala; pristanište za skele na rijeci; mjesto određeno za vezanje brodova; povez, korice knjige.
**vêz**[3] im. m. r., g. jd. *vèza*, n. mn. *vezòvi* - vrsta brijesta.
**vèza** im. ž. r., g. mn. *vêzā* - ono čime se šta veže, spaja, sjedinjuje, učvršćuje, sveza, vez; anat. sveza, spojno tkivo među kostima; uzajamni odnos među ljudima; tehnički uređaj za komunikaciju na daljinu; mogućnost prelaza u vozilo za drugi pravac; mjesto spajanja dva kraja, čvor, spoj, priključak; dodir, kontakt; osoba koja prenosi saopćenja, naredbe, posrednik, kurir; blisko poznanstvo, vezanost muškarca i žene; poznanstvo, prijateljstvo s uticajnim osobama.
**vêzān** prid., odr. v. *vêzānī* - privezan, povezan, svezan; ograničen, limitiran u nekom odnosu.
**vêzāno** pril. - spojeno, povezano, zajedno.
**vêzānōst** im. ž. r., instr. jd. *vêzānošću/vêzānosti* - stanje, osobina onoga koji je vezan, onoga što je vezano, veza.
**vézānje** gl. im. s. r. od vezati.
**vézati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vêžēm* - spojiti, spajati dva kraja, npr. užeta i sl. uzlom, čvorom, omčom; spojiti, pričvrstiti, privezati; više predmeta iste vrste spojiti, napraviti snop, svežanj, svezati; stegnuti nekome ruke ili noge užetom ili lancem, svezati, sputati; uspostaviti vezu između nečega; dovesti u vezu, u sklad; pridobiti koga za nešto; zadržati, ne dozvoliti udaljavanje; prenes. zbližiti; ograničiti.
**vézati se** gl. povr., prez. *vêžēm se* - spojiti se, spajati se; združiti se, zbližiti se; stupiti u brak; hem. ući, ulaziti u sastav neke tvari.
**vèzica** im. ž. r., dem. - mala veza; povez; vrpca za stezanje cipela; gram. crtica

kojom se spajaju dvije riječi u polusloženicu (up. crno-bijeli).

**vèzilja** im. ž. r., g. mn. *vèzīljā* - ona koja veze, koja se bavi vezom; vezilica.

**vèzīr** im. m. r. (ar.), g. jd. *vezíra* - najviša titula u hijerarhiji Otomanskog Carstva; ministar, guverner jedne pokrajine, upravnik vilajeta.

**vezìrluk** im. m. r. (ar.-tur.) - vezirstvo, zvanje vezira; vezirsko namještenje.

**vèzirovānje** gl. im. s. r. od vezirovati.

**vèzirovati** gl. nesvrš. (ar.), prez. *vèzirujēm* - biti u zvanju vezira; vršiti službu vezira; vladati kao vezir.

**vezívānje** gl. im. s. r. od vezivati.

**vezívati** gl. nesvrš., prez. *vèzujēm* - up. vezati.

**vèzīvnī** prid. odr. v. - koji veže, koji služi za vezivanje; anat. mehko tkivo koje služi za povezivanje različitih tkiva i organa.

**vèzīvo**[1] im. s. r., g. mn. *vèzīvā/vezívā* - tkanina, predmet na kojem se izrađuje vez, na kojem se obavlja vezenje; ukras, šara izvezena na čemu, vezenjem ukrašen predmet; vezenje.

**vèzīvo**[2] im. s. r. - ono čime se šta veže, što služi za uvezivanje, veza; tehn. mineralni spoj (cement, kreč) koji izaziva stvrdnjavanje neke smjese, npr. betona, maltera.

**vêznīk** im. m. r., n. mn. *vêznīci* - gram. nepromjenljiva riječ koja vezuje dvije riječi ili rečenice.

**vî** lič. zamj., 2. l. mn., g. i ak. *vâs*, dat. *vàma* - upućuje na osobe kojima se upućuje poruka.

**vibrácija** im. ž. r. (lat.) - oscilatorno kretanje, učestalo gibanje vrlo male amplitude i vrlo velike brzine oko tačke ravnoteže; treperenje, podrhtavanje, igranje; titravost, njihaj.

**vìbrafōn** im. m. r. (lat.-grč.) - sprava za davanje signala; instrumenat iz grupe udaraljki s čeličnim pločicama u vodoravnom položenom okviru iznad kojih se nalaze rezonatorske cijevi.

**vibràntan** prid., odr. v. *vibràntnī* - koji može vibrirati; vibrirajući; treparav, titrav.

**vìbrātor** im. m. r. (lat.) - uređaj koji daje vibracije; tehn. uređaj za pretvaranje istosmjerne u izmjeničnu struju.

**vibrírati** gl. nesvrš. (lat.), prez. *vìbrīrām* - titrati, treperiti, podrhtavati, njihati se; kolebati se.

**vìc** im. m. r. (njem.), g. jd. *vìca*, instr. jd. *vìcom/vìcem*, n. mn. *vìcovi/vìcevi* - duhovita, šaljiva dosjetka, pošalica, doskočica.

**vìčan** prid., odr. v. *vìčnī* - naviknut; iskusan, vješt, spreman; koji nešto dobro poznaje, znalački, stručan.

**vîd**[1] im. m. r., n. mn. *vídovi* - primanje percepcije spoljnjeg svijeta pomoću organa vida, očiju, sposobnost opažanja očima.

**vîd**[2] im. m. r., n. mn. *vídovi* - pojavni oblik čega; vrsta, tip; oblik pridjeva kojim se kazuje da li je određeno ili neodređeno ono uza šta pridjev stoji; svojstvo glagola da pokazuje svršenost ili nesvršenost radnje; (glagolski) aspekt.

**vídan/vîdan** prid., odr. v. *vîdnī* - vidljiv, koji se vidi; svijetao, jasan; prenes. istaknut, zapažen, znatan, značajan; uočljiv, shvatljiv, opravdan.

**vìdār** im. m. r. - onaj koji liječi, vida rane, ranar(nik).

**vidàrica/vìdārka** im. ž. r. - ona koja vida rane.

**vìdati/vídati** gl. nesvrš., prez. *vìdām/vídām* - liječiti, iscjeljivati.

**vîdeo/vìdeo** im. m. r. (lat.), g. jd. *vìdea/vídea* - tehn. uređaj za reprodukciju videotraka, videokaseta; skraćeno od (lat.-engl.) videoplayer ili videorekorder.

**vîdeoigra** im. ž. r (lat.) - elektronska igračka u kojoj je pomoću kontrola potrebno riješiti razne zadatke na TV ili drugom ekranu; programirane igre na kompjuteru.

**videotéka** im. ž. r. (lat.-grč.), dat. jd. *videotéki/videotéci* - radnja u kojoj se mogu za novac posuditi filmovi na kasetama, spremnica videokaseta; up. biblioteka.

**vìdīk** im. m. r., n. mn. *vidíci* - pogled, prostor pogleda, prostor koji oči mogu sagledati; obzor, horizont, granica do koje dopire vid; prenes. moć shvatanja, umni domet, poimanje stvari i svijeta.



**vidíkovac** im. m. r., g. jd. *vidíkōvca*, g. mn. *vidíkovācā* - istaknuto, istureno mjesto za posmatranje.

**vìdilica/vìdilica** im. ž. r. - otvor na krovu kroz koji ulazi svjetlo, a izlazi dim; osmatračnica; badža, komi(je)n.

**vìdjelo** im. sr. r., g. mn. *vìdjēlā* - svjetlost, svjetlo, osvijetljenost; vidik; organ vida, oko.

**vìdjeti** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vìdīm/vìdīm* - imati sposobnost vida, zapaziti, zapažati očima.

**vìdljiv** prid., odr. v. *vìdljivī* - koji se može vidjeti, vidan, uočljiv.

**vìdljivo** pril. - očigledno, primjetno.

**vìdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *vìdljivošću/vìdljivosti* - osobina i stanje onoga što je vidljivo.

**vîdno** pril. - svijetlo, jasno; suprot. mračno; primjetno, vidljivo, očito.

**vídnōst** im. ž. r., instr. jd. *vídnošću/vídnosti* - svjetlost, jasnoća; vidljivost.

**vìdokrūg** im. m. r., n. mn. *vìdokrūzi/vìdokrugovi* - vidik, obzor, horizont; prenes. duhovni vidik, širina shvatanja.

**vìdōvčica** im. ž. r. - bot. zeljasta biljka s crvenim ili plavim cjetićima, drač, krika.

**Vìdovdān** im. m. r. - dan slavenskog prethrišćanskog boga, danas crkveni praznik kod pravoslavaca, ortodoksa.

**vidòvit** prid., odr. v. *vidòvitī* - koji ima natprirodnu moć da predviđa budućnost; koji dobro, jasno vidi; koji ponire u suštinu stvari.

**vidòvito** pril. - proničući u ono što će se dogoditi, predviđajući, predviđalački.

**vidòvitōst** im. ž. r., instr. jd. *vidòvitošću/vidòvitosti* - osobina, svojstvo onoga koji je vidovit.

**vidòvnjāk** im. m. r., n. mn. *vidovnjáci* - vidovit čovjek, koji unaprijed vidi događaje, prorok.

**vìdra** im. ž. r., g. mn. *vìdrī/vìdārā* - zool. životinja iz porodice kuna, živi pored vode i lovi ribe u vodi; prenes. vrlo okretna, snalažljiva, mudra i lukava osoba.

**víđati** gl. nesvrš., prez., *vîđām* - up. vidjeti.

**vìđen** prid., odr. v. *vìđenī* - ugledan, cijenjen, uvažen.

**vìđenōst** im. ž. r., instr. jd. *vìđenošću/vìđenosti* - ugled, čuvenje.

**vìđēnje/viđénje** gl. im. s. r. - mišljenje, gledište, stav; priviđenje, vizija; susret, sastanak.

**vìganj/vîganj** im. m. r., g. jd. *vìgnja/vîgnja* - kovačko ognjište, kovački mijeh za raspuhivanje vatre.

**vìhōr/vìhor** im. m. r., n. mn. *vìhori/vìhorovi* - jak vjetar koji se kreće u vrtlogu, vjetar olujne jačine.

**vìhōran** prid., odr. v. *vìhornī* - koji je kao vihor, vjetrovit, olujan, uskovitlan, vrtložan.

**vihòriti** gl. nesvrš., prez. *vihòrīm* - snažno puhati, kovitlati, vrtložiti; lepršati, povijati se pod vjetrom.

**vìhōrno** pril. - kao vihor, poput vjetra.

**vìjadukt** im. m. r. (lat.), g. jd. *vìjadukta* - građevina poput mosta preko kojeg su provedene vodene cijevi ili put iznad drugog puta, neke jaruge, klanca, dubodoline; nadvožnjak.

**víjak** im. m. r., g. jd. *víjka*, n. mn. *víjci*, g. mn. *vîjākā* - metalni klin(ac) s navojem; klin u koji su zavojito urezani žljebovi radi uvrtanja u što, zavrtanj; propeler, elisa.

**víjati**[1] gl. nesvrš., prez. *vîjām* - pomoću vijače čistiti žito, odvajati pljevu.

**vìjati**[2] gl. nesvrš., prez., *vìjē* - urlati, urlikati, zavijati (o vuku, psu).

**vìjavica** im. ž. r. - snježna mećava u kojoj snažan vjetar raspršuje snijeg.

**vìjčan** prid., odr. v. *vìjčanī* - koji se odnosi na vijke.

**vijčànīk** im. m. r., g. jd. *vijčaníka*, n. mn. *vijčaníci* - vrh vrata u žičanih instrumenata na kojem su vijci.

**vijèćati** nesvrš., prez. *vìjećām* - razmatrati u vijeću, savjetovati se, dogovarati se; pretresati šta.

**vijèće** im. s. r. - savjet, skup izabranih lica koji raspravlja, pretresa, razmatra neko pitanje i o tome donosi odluku ili daje savjet i preporuku.

**vijèćnica** im. ž. r. - sjedište vijeća, zgrada u kojoj zasijeda vijeće.

**vìjećnica** im. ž. r. - ona koja je član vijeća.

**vìjećnīk** im. m. r., n. mn. *vìjećnīci* - pripadnik, izabrani član kakvog vijeća.

**vȉjek** im. m. r., g. jd. *vȉjeka*, n. mn. *vjȅkovi* - vremenski period od stotinu godina, stoljeće.

**vijènac** im. m. r., g. jd. *vijènca*, g. mn. *vȉjenācā* - ukras od cvijeća ili lišća plemenitog drveća koje se stavlja u znak priznanja za podvige, znak slave.

**vȉjest** im. ž. r., g. mn. *vijèstī* - glas, novost; izviješće, izvještaj, saopćenje.

**vȉjuga** im. ž. r., dat. jd. *vȉjugi* - izvijena linija; zavijutak, zavoj, krivina; okuka; anat. nabor kore velikog mozga.

**vijùgati** gl. nesvrš., prez. *vijùgām* - praviti vijuge, krivudati, izvijati se, zavijati; motati se.

**vȉka** im. ž. r., dat. jd. *vȉki/vȉci* - oglašavanje povišenim glasom, galama, larma; povik, uzvikivanje.

**vȉkāč** im. m. r., g. jd. *vikáča* - onaj koji viče, galami; bukač.

**vikàčice** im. ž. r. mn. - red ptica sa kratkim i jakim nogama koje dobro lete.

**vȉkāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vikača.

**vȉkāčki** pril. - kao vikač, na način vikača.

**vȉkār** im. m. r. (lat.), g. jd. *vikára* - pomoćni svećenik, namjesnik višeg u hijerarhiji, npr. biskupa, nadbiskupa, pape; zamjenik župnika, kapelan.

**víkati** gl. nesvrš., prez. *vȉčēm* - derati se, dozivati; galamiti.

**vȉkend** im. m. r. (engl.) - kraj sedmice, neradni dani na kraju sedmice (subota i nedjelja); sedmični odmor.

**vȉkendica** im. ž. r. (engl.) - kuća u kojoj se provodi sedmični odmor, vikend; kuća u prirodi za odmor.

**vȉkler** im. m. r. (njem.), g. mn. *vȉklērā* - valjčić na koji se namotava i kalufi kosa da bi se dobili uvojci, kovrdže; uvijač, namotač.

**víknuti** gl. svrš., prez. *vȋknēm* - pustiti glas, zov; krisnuti; proderati se, zagalamiti.

**vȋla**[1] im. ž. r., v. jd. *vȋlo*, n. mn. *víle/vȋle*, g. mn. *vȋlā* - zamišljeno mlado i lijepo žensko biće s natprirodnim, magičnim moćima; nestvarno, bajkovito, tajnovito mitološko biće savršenih osobina; muza.

**vȉla**[2] im. ž. r. (lat.), g. mn. *vȋlā* - raskošan ljetnikovac, raskošna kuća izvan naselja s vrtovima.

**vilájet** im. m. r. (ar.) - pokrajina, provincija, upravno područje jednog valije u Otomanskom Carstvu.

**vȋlan/vȋlan** prid., odr. v. *vȋlnī* - koji ima osobine vile, vilen, vilovit.

**vȉle** im. pl. tantum, g. *vȋlā* - težačka alatka, račvasto oruđe sa najmanje tri paroška (roglja) za hvatanje trave, sijena, slame; viljuške.

**vȉlen** prid., odr. v. *vȉlenī* - koji ima osobine vile, poput vile, vilan, vilovit; pomaman.

**vilènica** im. ž. r. - osoba koja je povilenila; vila; čarobnica; top. Vilènica - brdo s južne strane Travnika, nasuprot Bukovici, obronku Vlašića.

**vilèniti/viléniti** gl. nesvrš., *vilènīm/vilénīm* - poprimati osobine vile, postajati kao vila; postajati pomaman, mamiti se; mahnitati.

**vilènjāk** im. m. r., g. jd. *vilenjáka*, n. mn. *vilenjáci* - nestvarno biće natprirodnih moći; čarobnjak; nastran čovjek, zanesenjak; vjetropir; vilovit konj.

**vȉlica** im. ž. r. - anat. čeljusna kost iz koje su iznikli zubi; viljuška, dio pribora za jelo.

**vilȋnskī/vȉlīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vile, koji potiče ili pripada vilama.

**vilòvit** prid., odr. v. *vilòviti* - koji posjeduje vilina svojstva; vilen, vilan; čaroban.

**vilòvito** pril. - na vilin način, poput vile.

**vȉljuška** im. ž. r., dat. jd. *vȉljuški*, g. mn. *vȉljuškī/viljušākā* - dio pribora za jelo sa zubcima kojim se nabadaju zalogaji; naziv za razne račvaste predmete i njihove dijelove.

**vȉljuškār** im. m. r. - namjensko vozilo sa viljuškama za prevoženje upakovanog tereta.

**vȉljuškast** prid., odr. v. *vȉljuškastī* - koji ima oblik viljuške.

**vȉme** im. s. r., g. jd. *vȉmena*, n. mn. *vimèna*, g. mn. *viménā* - mliječna žlijezda u ženki papkara, npr. kamila, kobila, koza, krava, ovaca iz koje se muze mlijeko za ishranu.



**vȉnār** im. m. r., g. jd. *vinára* - čovjek koji se bavi proizvodnjom i prodajom vina.

**vȉn** prid. (csl.), odr. v. *vȉnī* - kriv, griješan.

**vȉnara** im. ž. r. - mjesto gdje se toči i prodaje vino; vinarnica.

**vinàrija** im. ž. r. - mjesto gdje se proizvodi i prodaje vino naveliko.

**vinárstvo** im. s. r. - djelatnost, privredna grana za uzgoj grožđa, proizvodnju i promet vina; nauka o proizvodnji i preradi vina.

**vínce** im. s. r., g. jd. *vínceta*, dem. i hip. - vinašce; ugodna kapljica.

**víno** im. s. r., g. mn. *vínā* - alkoholno piće dobijeno vrenjem grožđanog soka.

**vȉnodōl** im. m. r. - dolina sa vinogradima.

**vȉnogōrje** im. s. r. - gorje pod vinogradima, područje pogodno za vinograde.

**vȉnogrād** im. m. r., g. mn. *vȉnogrādā* - zemljište zasađeno vinovom lozom.

**vinogràdār** im. m. r., g. jd. *vinogradára* - onaj koji se bavi uzgojem grožđane loze, obrađivač vinograda.

**vinogràdārskī** prid. odr. v. - koji se tiče vinogradara i vinogradarstva.

**vinogradárstvo** im. s. r. - zemljoradničko zanimanje i privredna djelatnost uzgoja vinograda; znanstvena disciplina, nauka o gajenju vinograda.

**vȉnogradskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vinograde.

**vȉnorodan/vinòrodan** prid., odr. v. *vȉnorodnī/vinòrodnī* - plodan, pogodan za uzgoj vinove loze; koji obiluje vinovom lozom i grožđem.

**vȉnov** prid., odr. v. *vȉnovī* - koji se odnosi na vino i vinovu lozu.

**vȉnōvnica** im. ž. r. - grješnica, počinitelj kakvog djela.

**vȉnōvnīk/vinòvnīk** im. m. r., n. mn. *vȉnōvnīci/vinovníci* - krivac; griješnik.

**vȋnskī** prid. odr. v. - koji je od vina, koji se odnosi na vino.

**vȉnjaga** im. ž. r., dat. jd. *vȉnjagi* - bot. divlja loza; vinika; vriježa.

**vȉnjāk** im. m. r., n. mn. *vȉnjāci* - vinski destilat, rakija od vina; konjak.

**vinjèta** im. ž. r. (fr.) - ukras u obliku ornamenta s biljnim motivima na naslovnom listu, na kraju poglavlja ili knjige; etiketa, naljepnica.

**vióla/viòla** im. ž. r. (tal.) - muz. gudački instrumenat sličan violini (veći od nje, a manji od violončela); druga violina, odgovara tenorskom registru.

**violèntan** prid., odr.v. *violèntnī* - divlji, goropadan, žestok, silovit; vehementan.

**violína** im. ž. r. (tal.) - muz. gudački instrumenat sopranskog registra sa četiri strune.

**violȉnist(a)** im. m. r., *violȉnistē* - umjetnik, muzičar koji svira na violini.

**violinìstica/violinìstkinja** im. ž. r. - ona koja svira na violini.

**viòlīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na violinu (npr. violinski orkestar).

**violončèlo** im. sr. r. (tal.), g. mn. *violončélā* - muz. gudački instrument sa četiri žice, veći od viole i violine, a manji od kontrabasa, berdeta, svira se sjedeći; čelo.

**vȋr** im. m. r., g. jd. *víra*, n. mn. *vírovi* - duboko mjesto u rijeci gdje se voda vrtloži, vrtlog; vrelo, mjesto gdje voda izvire.

**víriti** gl. nesvrš., prez. *vírīm* - gledati, posmatrati skriven, npr. kroz rupicu, iz prikrajka, iza ćoška; pomoliti se, pomaljati se, stršiti na površini, na vidiku.

**vȉrmān** im. m. r. (fr.), g. jd. *virmána* - bank. bezgotovinski prenos svote sa jednog računa na drugi putem bankovnog naloga.

**virològija** im. ž. r. (lat.-grč.) - biol. naučna oblast o proučavanju virusa.

**vȉrtuālan/vȉrtuēlan** prid. (lat.), odr. v. *vȉrtuālnī/vȉrtuēlnī* - koji je sposoban za djelovanje, potencijalan, mogućan.

**vȉrtuōz/virtùōz** im. m. r. (tal.) - umjetnik (obično muzičar) koji savršeno vlada tehnikom svoje umjetnosti; prenes. čovjek vrlo vješt i savršeno umješan u svom poslu.

**vírus** im. m. r. (lat.) - parazitski mikroorganizam koji izaziva zarazne bolesti.

**vȋs** im. m. r., g. jd. *vísa*, n. mn. *vísovi* - vrh brda, vrh gore, planine; najviša tačka, vršica; visina.

**vísak** im. m. r., g. jd. *víska*, n. mn. *vísci/vískovi*, g. mn. *vȋsākā/vískōvā* - tehn. naprava, uteg na niti za utvrđivanje uspravne linije, vertikalnog položaja u odnosu na podlogu.

**vìsibaba** im. ž. r. - bot. proljetno poljsko cvijeće bijelih zvonastih cvjetova.
**visìna** im. ž. r., g. jd. *visìnē*, g. mn. *visínā* - prostor visoko iznad Zemljine površine.
**vìsinomjēr** im. m. r. - sprava za mjerenje nadmorske visine, altimetar.
**vìsiti** gl. nesvrš., prez. *vìsīm* - pružati se, biti u visećem položaju; prenes. stalno boraviti, zadržavati se gdje; dangubiti na jednom mjestu.
**vìski/vìskī** im. m. r. (engl.), g. jd. *vìskija*, n. mn. *vìskiji* - vrsta alkoholnog pića, jake rakije od žita, najčešće raži, ječma ili kukuruza.
**viskóza** im. ž. r. (lat.) - hem. i tehn. celulozna masa za izradu vještačkih vlakana, umjetne svile.
**vìskōzan** prid., odr. v. *vìskōznī* - koji se odnosi na viskozu, koji je od viskoze.
**viskóznōst** im. ž. r., instr. jd. *viskóznošću/ viskóznosti* - term. svojstvo tekućine da se opire promjeni položaja svojih molekula, viskozitet; ljepljivost, žitkost.
**visòčica** im. ž. r. - uzvisina, uzvišica.
**Visòčica** im. ž. r. - brdo u obliku piramide kod Visokog u centralnoj Bosni.
**visòčina** im. ž. r. - prostrani uzdignuti teren; visoravan; visija, visočje.
**vìsōčje** im. s. r. - prostrano uzdignuto područje s brojnim visovima i uzvisinama; planinski vijenac, gorje; visija, visoravan, visočina.
**vìsok** prid., odr. v. *vìsokī*, komp. *vìšī* - koji se proteže visoko uvis, kod kojeg je znatno rastojanje između gornje i donje tačke; koji ima izrazit rast, stas.
**visòko** pril. - znatno iznad osnove od koje se mjeri; suprot. nisko; na određenoj visini; u velikoj mjeri; vrlo mnogo; u visokom tonu; pozitivno, pretjerano dobro.
**Vìsokō** im. s. r., g. jd. *Vìsokōg*, dat./lok. jd. *Vìsokōm* - grad u srednjoj Bosni.
**vìsokomorālan** prid. odr. v. *vìsokomorālnī* - koji ima visoke moralne nazore, koji slijedi pravila visokog morala; veoma čestit, pošten; principijelan.
**visokoòbrazovān** prid., odr. v. *visokoòbrazovānī* - koji ima visoko, fakultetsko obrazovanje.
**vìsokopāran** prid. (rus.), odr. v. *vìsokopārnī* - koji se pravi visokim; koji je teško razumljiv, izvještačen.
**visokorazvìjen** prid., odr. v. *visokorazvìjenī* - koji je na visokom stupnju razvoja, koji ima najsavremeniju tehnologiju.
**vìsokorodan** prid., odr. v. *vìsokorodnī* - koji daje velik rod, visok prinos.
**vìsorāvan** im. ž. r. - ravan koja ima nadmorsku visinu iznad 200 m; ravnica u planinskom kraju; zaravnjen visok planinski kraj; planinski plato, visija.
**vìsōst** im. ž. r., instr. jd. *vìsošću/vìsosti* - hist. titula i oslov vladara.
**vìspren** prid., odr. v. *vìsprenī* - koji dobro zapaža, oštrouman, pronicljiv, snalažljiv.
**víšak** im. m. r., g. jd. *víška*, n. mn. *víškovi* - količina, vrijednost, iznos koja prelazi mjeru ili pretiče potrebu.
**vìšē** pril. - komp. od visoko; komp. od mnogo; u izrazima ili s imenicama koje znače količinu iskazuje prekoračenje naznačene količine; već duže vrijeme; već; dalje; opet; naziv znaka plus (+) i popratna riječ koja se izgovara kod sabiranja.
**više** prijed. - s genitivom: povrh, iznad (više Sarajeva).
**vìšebōj** im. m. r. - sport. takmičenje u više grana lahke atletike.
**višebóštvo** im. sr. r., *višebòštāvā* - teol. vjerovanje u više bogova, mnogoboštvo, neznaboštvo, bogohulstvo, politeizam, muširikluk.
**vìšefāzan** prid., odr. v. *vìšefāznī* - koji ima više faza; term. višefazna (naizmjenična) struja u odnosu na jednofaznu (istosmjernu).
**vìšeglasan/višèglasan** prid., odr. v. *vìšeglasnī/višèglasnī* - koji je komponovan u više glasova; suprot. jednoglasan.
**vìšeglāsje/višèglāsje** im. s. r. - istovremeno zvučanje nekoliko tonova različite visine; sazvučje; prenes. polit. pluralizam.
**višèkatnica** im. ž. r. - zgrada sa više katova, spratova, bojeva, etaža.
**vìšekratan/višèkratan** prid., odr. v. *vìšekratnī/višèkratnī*- koji se ponavlja više puta; opetovan.



**vìšē-mānjē** pril. - otprilike, približno; uglavnom.
**višemúštvo** im. s. r. g. mn. *višemúštāvā* - sistem braka po kojem žena može imati više zakonitih muškaraca; mnogomuštvo, poliandrija.
**višèspratnica** im. ž. r. - višekatnica, višespratnica.
**vìšèstran** prid., odr. v. *višèstranī* - koji ima više strana; svestran.
**višèstrano** pril. - sa više strana.
**višèstruk** prid., odr. v. *višèstrukī* - koji je više puta ponovljen, višekratan; koji ima više struka, dijelova, raznolik; koji se vrši na više načina, raznovrstan.
**višežènstvo/višežénstvo** im. sr. r., g. mn. *višežènstāvā/višežénstāvā* - sistem braka po kojem muškarac može imati više zakonitih žena; mnogoženstvo, poligamija.
**vìšī** - komp. od vis(ok); suprot. niži; razvijeniji, napredniji; natprirodan, nepoznat.
**vìšnja** im. ž. r. (perz.), g. mn. *vìšnjī/ vìšānjā* - višnja, drvo i plod voćke slične trešnji.
**vìšnjev** prid., odr. v. - koji pripada ili potiče od višnje; koji je od višnje.
**vìšnjevac** im. m. r., g. jd. *vìšnjēvca* - sok i liker od višanja.
**vìšnjevača** im. ž. r. - rakija od višanja.
**vìšnjevina** im. ž. r. - višnjevo drvo kao građa.
**vìšnjī** prid. odr. v. - nebeski, božanski; (u imeničkoj službi) najviše biće, Bog.
**vìšnjica** im. ž. r., dem. - mala višnja; top. Višnjica, selo nedaleko uzvodno od ušća Lašve u Bosnu.
**vìšnjīk** im. m. r., g. jd. *višnjíka*, n. mn. *višnjíci* - nasad višanja, višnjev voćnjak.
**vìt** prid., odr. v. *vītī* - vitak.
**vìtak** prid., odr. *vìtkī*, komp. *vìtkijī* - tanak, tankovit, tankovijast; savitljiv; usp. vitak; suprot. debeo, kabast, zdepast.
**vìtālan** prid. (lat.), odr. v. *vìtālnī* - koji je pun života, životne snage, životan; zdrav, otporan; bitan, važan, prijeko potreban za život.
**vitalìzam** im. m. r. (lat.) - biološko i filozofsko učenje u 18. st. koje životne pojave tumači djelovanjem posebne životne snage koje nema u mrtvoj prirodi, odnosno djelovanjem nematerijalnog životnog principa koji je različit i od duše i od fizičko-hemijskih pojava.
**vitálnōst** im. ž. r. (lat.), instr. jd. *vitálnošću/vitálnosti* - životnost, životna snaga i oduševljenje.
**vitàmīn** im. m. r. (lat.) - hemijski sastojci hrane neophodni za pravilnu funkciju organizma.
**vìtēškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vitezove, koji pripada ili potiče od vitezova.
**vìtēški** pril. - na viteški način, otmjeno, plemenito.
**vìtēštvo** im. s. r., g. mn. *vìtēštāvā* - viteški stalež; titula viteza; društveni poredak sa viteškim staležom; visoko poimanje časti, gospodstvenost, plemenitost; junaštvo.
**vìtēz** im. m. r., vok. jd. *vìtēže*, n. mn. *vìtēzi/vìtezovi* - hist. pripadnik plemićkog staleža; srednjovjekovni ratnik, konjanik, riter, junak; pripadnik viteškog reda.
**Vìtēz** im. m. r. - grad u centralnoj Bosni, u Lašvanskoj dolini.
**vìti** gl. nesvrš., prez. *vìjēm*, impr. *vìj!* - uplitanjem ili preplitanjem praviti, svijati, npr. vijenac, gnijezdo; upredajući sastavljati niti; lepršati, vihoriti se; mahati, vitlati čim; njihati, izvijati; vrtiti, zavrtati.
**vìtica** im. ž. r., g. mn. *vìtīcā* - zavijutak, uvoj; vijugav pramen kose, uvojak, kofrdža, kofrc; kopča biljaka penjačica za prihvatanje oslonca i puzanje; prsten bez oka, burma, halka.
**vìtičari** mn. m. r. - zool. red morskih ljuskara pričvršćenih za stijenu.
**vìtičast** prid., odr. v. *vìtičastī* - koji je u obliku vitice, savijutka; vijugav, kovrdžast, loknast, izuvijan u obliku vitice; term. mat. *vitičasta zagrada* - obla, trbušasta zagrada, zagrada u obliku uspravne crte ulegnuta ulijevo ili udesno.
**vìtina** im. ž. r. - vitak, tanak prut za vezanje snopova (pȍveza) ili pletenje (šȉntra); bot. naziv za razne vrste zeljastih biljaka iz roda; pavit.

**vȉtkōst** im. ž. r., instr. jd. *vȉtkošću/vȉtkosti* - osobina onoga što je vitko; savitljivost; elastičnost.
**vȉtlati** gl. nesvrš., prez. *vȉtlām* - okretati, obrtati, činiti da nešto lepršа; činiti da se nešto vrti uokrug, vrtjeti, kovitlati; mahati, mlatarati čime; tjerati, goniti koga; lepršati, vihoriti.
**vȉtlo** im. s. r., g. mn. *vȉtālā/vitála* - naziv za razne naprave koje se okreću; naprava za namotavanje prediva, motovilo; vratilo oko kojega se namotava bunarski ili sidreni lanac; vodeničko kolo; rupičast kotur alarmne sirene; vrtlog, vitlanje, kovitlac.
**vitopériti se** gl. nesvrš., prez. *vitòperīm se* - izvijati se, izbočavati se, kriviti se, iskrivljavati se; prenes. izopačavati se.
**vȉtorōg** im. m. r., vok. *vȉtorōže*, n. mn. *vȉtorōzi*, g. mn. *vȉtorōgā* - koji je vitih, izvijenih rogova; vrsta jelena vitkih, tankovitih rogova.
**vitráža** im. ž. r. (fr.) - stakleni prozor na ormaru, staklena pregrada, zid; zastori za staklena vrata; slika ili ukrasna kompozicija od komada obojenog stakla ili naslikana na staklu (obično na prozorima zgrada gotskog stila).
**vȉtre** im. pl. tant. (ar.), g. mn. *vȉtrī/vȉtārā* - sadaka-i-fitr, posebna milostinja koju muslimani dijele sirotinji pred Ramazanski bajram.
**vitrína** im. ž. r. (fr.) - zastakljen ormar u kojem se drže ili izlažu razni predmeti, najčešće u muzejima i galerijama; manji izlog.
**vívak** im. m. r., *vívka*, n. mn. *vívci*, g. mn. *vîvākā* - zool. vrsta ptice močvarice sa perjanicom na glavi.
**vȉvārij** im. m. r, n. mn. *vivàriji* - mjesto gdje se uzgajaju razne životinjice.
**víza** im. ž. r. (lat.) - službena ovjera, potvrda na javnoj ispravi; dozvola neke vlade za ulazak, boravak, izlazak ili prolazak kroz njenu teritoriju.
**Vȉzant** im. m. r. - v. Bȉzant, Carigrad, Konstantinopolj; Bizantija.
**Vizàntija** im. ž. r. - v. Bizàntija, Istočno Rimsko Carstvo.
**vizàntījskī** prid. odr. v. - bizàntījskī, koji se odnosi na Vizant i Vizantiju.
**vizàntījski** pril. - bizàntījski, na bizantijski/vizantijski način; dvolično, prijetvorno, podmuklo, s podvalom.
**Vizantínac** im. m. r. - Bizantínac, čovjek iz Vizantije.
**Vizàntīnka** im. ž. r. - Bizàntīnka, žena iz Vizantije.
**vîzija** im. ž. r. - slika čovjekove uobrazilje, fantazije, mašte bez stvarne podloge, npr. u snu, u halucinaciji; privid, priviđenje, prikaza, utvara; predviđanje događaja; dalekosežna (prividno neostvariva, utopijska) zamisao o željenom i predvidljivom razvoju događaja i poduhvata.
**viziònār** im. m. r. (lat.) - vidovit čovjek, zanesenjak, sanjar; koji vidi unaprijed, prorok, vidovnjak.
**viziònārka** im. ž. r. - žena vizionar.
**vȉzīr** im. m. r. (fr.) - vojn. mušica, nišanska pločica sa uskim otvorom; naprava na fotografskom aparatu koja omogućuje usmjeravanje objektiva na željeni predmet; pokretni dio srednjovjekovnog šljema, kacige koji prekriva lice; sport. providna kaciga za zaštitu lica kod mačevalaca; naprava za mjerenje šupljih predmeta, za baždarenje bačava.
**vizíta/vȉzita** im. ž. r. (fr.) - posjeta koja može imati društveni ili službeni karakter; ljekarska posjeta bolesniku, obilazak bolesnika, vizitacija; vojn. pregled vojnih obveznika, regrutacija, vizitacija.
**vȉzitkārta** im. ž. r. (fr.-njem.) - podsjetnica.
**vȉzuālan/vȉzuēlan** prid., odr. v. *vȉzuālnī/ vȉzuēlnī* - koji se odnosi na vid; vidan, vidljiv, očni.
**vizúra** im. ž. r. (lat.) - vidno polje, sve što se može okom uhvatiti, vidokrug; dobra vidljivost; term. naprava na filmskoj kameri kroz koju snimatelj prati događaje na sceni, u vidokrugu.
**vȉžla** im. ž. r. (mađ.) - vrsta lovačkog psa, ker ptičar, prepeličar; prenes. vitka, gipka, žilava i živahna ženska osoba.
**vȉžlast** prid. (mađ.), odr. v. *vȉžlastī* - vitak, gibak; vižlav; obijesno živahan (kao vižle).
**vȉžle** im. s. r. (mađ.), g. jd. *vȉžleta* - zool. vižla ili njeno psetance; mršava živo-



tinja; prenes. vitka i gipka živahna osoba.
**vjȅčan** prid., odr. v. *vjȅčnī* - beskonačan u trajanju; besmrtan; vječit.
**vjèčit** prid., odr. v. *vjèčitī* - trajan, neprolazan, besmrtan; neuništiv; vječan.
**vjèčito** pril. - trajno, beskrajno, vječno; dovijeka.
**vjȅčnīk** im. m. r., g. jd. *vjȅčnīka*, n. mn. *vjȅčnīci* - onaj koji je vječan, neprolazan, trajan, besmrtan; neuništiv.
**vjȅčno** pril. - trajno, beskrajno, vječito; dovijeka.
**vjȅčnōst** im. ž. r., instr. *vjȅčnošću/vjȅčnosti* - trajno postojanje, bezvremenost, neprolaznost, vječitost; berzah, ahiret.
**vjȅđa** im. ž. r., g. mn. *vjêđā* - obrva; očni kapak; trepavica.
**vjȅkovati** gl. nesvrš., prez. *vjȅkujēm* - živjeti, provoditi svoj životni vijek; vječito trajati; dugo postojati na jednom mjestu.
**vjekòvit** prid., odr. v. *vjekòvitī* - dugovječan, vječan, vjekovan; životan, vitalan.
**vjekòvječan** prid., odr. v. *vjekòvječnī* - vječan, trajan, vjekovječit.
**vjȅkōvnī** prid. odr. v. - koji traje vijekovima, veoma dug, stoljetni.
**vjenčànica[1]** im. ž. r. - isprava o vjenčanju, izvod iz knjige vjenčanih; svečana vjenčana haljina.
**vjènčanica[2]** im. ž. r. - greda povrh zida; greda koja u drvenim gradnjama zatvara vijenac.
**vjenčánje** gl. im. s. r. od vjenčati se - svečani čin sklapanja braka.
**vjènčati (se)** gl. svrš., prez. *vjènčām* - na svečan način sklopiti brak, vezati se brakom; dobiti vijenac slave kao znak velike časti i postignuća; vijencem se okititi, ovjenčati se.
**vjènčīć** im. m. r., dem. - mali vijenac; cvijetna krunica.
**vjȅra** im. ž. r., g. mn. *vjêrā* - najdublje osjećanje pripadnosti i pokornosti Svevišnjem Stvoritelju, vjerovanje u Boga Jedinoga i Božije određenje, religija, iman, vjerozakon; uvjerenje; pouzdanje, povjerenje.
**vjêran** prid., odr. v. *vjêrnī*; komp. *vjèrnijī* - prožet vjerom; tačan, koji odgovara izvorniku, vjerodostojan, autentičan; odan, privržen, pouzdan.
**vjȅrenica** im. ž. r. - djevojka koja je "dala vjeru", obećanje budućem mužu da će mu biti žena; zaručnica.
**vjȅrenīk** im. m. r., n. mn. *vjȅrenīci* - momak koji je zaručio, vjerio djevojku, koji joj je obećao da će se oženiti njome; zaručnik.
**vjȅriti (se)** gl. svrš., prez. *vjȅrīm (se)* - "dati vjeru", povezati, potvrditi vjerom; zaručiti (se).
**vjêrnica** im. ž. r. - ženska osoba vjernik, ona koja vjeruje u Boga, koja osjeća iman u srcu, koja je religiozna.
**vjêrničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vjernike.
**vjêrnički** pril. - poput vjernika, na vjernički način.
**vjêrnīk** im. m. r., n. mn. *vjêrnīci* - onaj koji vjeruje u Boga, koji osjeća iman u srcu, koji je religiozan.
**vjêrno** pril. - odano, privrženo, pouzdano; tačno, vjerodostojno, autentično.
**vjérnōst** im. ž. r., instr. jd. *vjérnošću/ vjérnosti* - odanost, privrženost.
**vjerodájnica/vjeròdājnica** im. ž. r. - pismo, isprava kojom se kome daje povjerenje, dokaz pravovaljanosti, odobrenje pristupa; akreditivno pismo; usp. ahdnama.
**vjerodóstojan/vjerodòstōjan** prid., odr. v. *vjerodóstōjnī/vjeròdostōjnī* - pravovaljan, ispravan, istinit, pravi, autentičan.
**vjerodostójnōst/vjerodòstōjnōst** im. ž. r., instr. jd. *vjerodostójnošću/vjerodostójnosti* i *vjerodostójnošću/vjerodòstōjnosti* - svojstvo onoga koji je vjerodostojan i osobina onoga što je vjerodostojno.
**vjeroìspovijed/vjeròispovijed** im. ž. r. - vjerovanje, vjera, religija.
**vjȅrolōman** prid., odr. v. *vjȅrolōmnī* - koji lomi, krši vjeru, zadatu riječ, koji nije od riječi, koji izigrava povjerenje, nepouzdan.
**vjerolómstvo** im. s. r. - izigravanje povjerenja, kršenje zadate riječi, primljene obaveze.
**vjeronàuka** im. ž. r., dat. jd. *vjeronàuci* - nauka o vjeri; škol. vjerska poduka.

**vjeroùčitelj** im. m. r. - onaj koji uči vjeri, nastavnik vjeronauke; mualim, muderis.
**vjeroučitèljica** im. ž. r. - ona koji uči vjeri.
**vjèrovānje** gl. im. s. r. od vjerovati - vjera, iman.
**vjèrovātan/vjèrojātan** prid., odr.v. *vjèrovātnī/vjèrojatnī* - koji se čini istinitim, mogućim, koji se može smatrati tačnim, izvjesnim.
**vjèrovati** gl. nesvrš., prez. *vjèrujēm* - smatrati da je nešto onako kako se prikazuje, biti uvjeren, imati povjerenje u koga/šta; biti religiozan.
**vjèrovātno/vjèrojātno** pril. - izvjesno, moguće.
**vjerovatnòća/vjerojatnòća** im. ž. r. - objektivna mogućnost ostvarenja čega, stupanj ostvarljivosti; vjerovatnost.
**vjeròvatnōst/vjerovátnōst** im. ž. r., instr. jd. *vjeròvatnošću/vjeròvatnosti* i *vjerovátnošću/vjerovátnosti* - vjerovatnoća, mogućnost.
**vjèrovjesnīk/vjeròvjesnīk** im. m. r., n. mn. *vjèrovjesnīci/vjeròvjesnīci* - navjestilac vjere, nagovjestitelj Božije riječi, Božijeg poslanstva; propovjednik, misionar; poslanik.
**vjèrovjesnīštvo/vjeròvjesnīštvo** im. s. r. - obznana vjere, poslanstvo.
**vjèrōvnica/vjeròvnica** im. ž. r., n. mn. - ona koja daje kome novac u zajam, zajmodavka, povjeriteljka; suprot. dužnica.
**vjèrōvnīk/vjeròvnīk** im. m. r., n. mn. *vjèrōvnīci/vjerovníci* - onaj koji daje kome novac u zajam, zajmodavac, povjerilac.
**vjerozákon** im. m. r. - vjera, vjeroispovijed.
**vjèšala** im. ž. r. plur. tantum, g. mn. *vjèšālā* - naprava za vješanje osuđenika na smrt.
**vjèšalica** im. ž. r. - predmet pokućstva na koji se vješa odjeća; čiviluk; obješeni komadi suhog mesa, meso isječeno kao za vješanje i sušenje; vrsta jela.
**vjèšati** gl. nesvrš., prez. *vjèšām* - stavljati šta da visi; izvršavati smrtnu kaznu vješanjem na vješalima.
**vjèšt** prid., odr. v. *vjèštī*, komp. *vjèštijī* - koji posjeduje vještinu, umješan, uvježban, okretan, snalažljiv.
**vjèštac** im. m. r., g. jd. *vjèšca/vjèštaca* - onaj koji uz pomoć zlih duhova čini zla ljudima, zloduh.
**vještáčēnje** gl. im. s. r. od vještačiti, stručna analiza radi utvrđivanja činjeničnog stanja čega; službeno stručno mišljenje vještaka, ekspertiza.
**vještáčiti** gl. nesvrš., prez. *vjèštāčīm* - djelovati kao vještak, stručno i umješno utvrđivati činjenično stanje čega.
**vjèštāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vještake, znalački; koji su stvorili i izradili ljudi, umjetni, neprirodni; suprot. prirodan.
**vjèštāčki** pril. - umjetno, neprirodno.
**vjèštāk** im. m. r., g. jd. *vještáka*, n. mn. *vještáci* - znalac, poznavalac čega; term. stručnjak koji na poziv vlasti ili suda daje mišljenje u nekom sporu.
**vjèštica** im. ž. r. - žena koja po narodnom vjerovanju korištenjem natprirodnih sila čini zlo ljudima.
**vjèštičīn** prid. odr. v. - koji pripada vještici.
**vjèštičijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vještice.
**vještìna** im. ž. r., g. mn. *vještínā* - spretnost stečena vježbanjem, okretnost, stručnost, majstorstvo; umješnost, promućurnost.
**vjèšto** pril. - na vješt način, umješno, snalažljivo.
**vjètar** im. m. r., g. jd. *vjètra*, n. mn. *vjètrovi*, g. mn. *vjètrōvā* - prirodna zračna struja u određenom pravcu.
**vjètrenica** im. ž. r. - vjetrokaz, vjetrilica.
**vjetrènjača** im. ž. r. - mlin na vjetar; zračna turbina za proizvodnju električne struje.
**vjetrènjāk** im. m. r., g. jd. *vjetrenjáka*, n. mn. *vjetrenjáci* - onaj koji je prevrtljiv, nestalan; vjetropir, vjetrogonja.
**vjetrènjast/vjètrenjast** prid. odr. v. *vjetrènjastī/vjètrenjastī* - koji je kao vjetar, nestalan, promjenljiv, prevtljiv, vjetropiran, vjetropirast.
**vjètrīć/vjètrić** im. m. r., dem. i hip. - slab vjetar.
**vjètrilo** im. s. r. - uređaj za provjetravanje; ventilator.



**vjètriti** gl. nesvrš., prez. *vjètrīm* - uspostavljati strujanje zraka, vazduha, zračiti; provjetravati, raščišćavati pomoću vjetra; osvježavati, prozračivati; hlapiti, isparavati.
**vjètrobrān** im. m. r. - uspostavljena prepreka za vjetar, za strujanje zraka; prednje staklo na vozilu.
**vjetrògonja** im. m. r. - prevrtljiv, nestalan ili lahkomislen čovjek, bezveznjak, dokoličar; vjetrenjak, vjetropir.
**vjètrokāz** im. m. r. - naprava za pokazivanje pravca, smjera i brzine vjetra; vjetrilica, vjetrenica.
**vjetromètina/vjetròmetina** im. ž. r. - prostor, sa kojeg vjetar mete, mjesto izloženo vjetru.
**vjètropīr** im. m. r. - vjetrenjast čovjek, lahkomislena osoba.
**vjetròpīrka** im. ž. r. - žena vjetropir.
**vjètrōvka** im. ž. r., dat. jd. *vjètrōvki* - neol. gornji vjetronepropusni kaput, vindjaka.
**vjètrulja** im. ž. r. - sprava za utvrđivanje smjera vjetra, dio kompasa u obliku kruga ili diska ispod magnetne igle za određivanje smjera, pravca vjetra; vjetrovnica.
**vjètruša** im. ž. r. - zool. ptica iz roda sokola.
**vjèverica** im. ž. r. - zool. mali, hitar glodar, s velikim kitnjastim repom, koji živi po šumskom drveću.
**vjèžba** im. ž. r., g. mn. *vjèžbī/vjèžbā* - radnja, postupak za sticanje neke vještine; vojn. praktična primjena, provjera neke taktičke operacije; zadatak za one koji se uče čemu.
**vjèžbāč** im. ž. r., g. jd. *vježbáča*, vok. jd. *vjèžbāču*, instr. jd. *vježbáčom/vježbáčem*, n. mn. *vježbáči* - onaj koji vježba ili sudjeluje u kakvim vježbama; sport. takmac/takmičar u gimnastičkim disciplinama.
**vježbàčica** im. ž. r. - ona koja vježba.
**vjèžbāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vježbače.
**vjèžbalīšte** im. s. r. - mjesto, prostor za vježbanje.
**vjèžbānka/vjèžbānka** im. ž. r., dat. jd. *vjèžbānki* g. mn. *vjèžbānkī* - školska sveska namijenjena za vježbanje.
**vježbaònica/vježbaónica** im. ž. r. - prostorija za vježbanje; škola za vježbanje budućih nastavnika.
**vjèžbānje** gl. im. s. r. od vježbati.
**vjèžbati** gl. nesvrš., prez. *vjèžbām* - stalnim i redovnim radom razvijati navike, vještinu ili sposobnost u čemu.
**vláda** im. ž. r. - vladanje, vlast, upravljanje; najviši organ izvršne vlasti neke države.
**vlàdalac/vlàdatelj** im. m. r., g. jd. *vlàdaoca/vlàdatelja*, g. mn. *vlàdalācā/vlàdatēljā* - onaj koji ima vlast, koji vlada, upravlja (državom), vladar.
**vládānje** gl. im. s. r. - područje uprave, država; način ophođenja; ponašanje.
**vlàdār** im. m. r., g.jd. *vladára* - onaj koji ima vlast, koji vlada, upravlja državom.
**vladàrica/vlàdārka** im. ž. r. - ona koja vlada.
**vlàdatelj** im. m. r. - vlàdalac.
**vládati (se)** gl. nesvrš., prez. *vlâdām* - upravljati državom; imati, vršiti vlast nad čim ili kim; izdizati se iznad svoje okoline, dominirati; postojati, biti; imati nadmoć, prevagu; baratati, rukovati čim; znati šta, umjeti upotrebljavati šta; ponašati se, držati se; upravljati se, vladati se prema čemu.
**vladáriti** gl. nesvrš., prez. *vlàdārīm* - ponašati se kao vladar; vladati.
**vlàdavina/vladàvina** im. ž. r. - vlast nad nečim, vlast uopće; vladanje, upravljanje državom ili firmom.
**vlàdika** im. m. r., dat. jd. *vlàdici* - crkv. naslov, zvanje u pravoslavnoj crkvi; poglavar crkvene oblasti, episkop.
**vlāga** im. ž. r. dat/lok. jd. *vlāzi* - vodena para u atmosferi; prisustvo vode u čemu ili na čemu, vlažnost.
**vlàh** im. m. r. (kelt.), vok. jd. *vlâše*, n. mn. *vlàsi*, g. mn. *vlâhā* - stočar iz unutrašnjosti Balkana u srednjem vijeku; stanovnik Balkana nemusliman u vrijeme Turskog Carstva, kršćanin, pravoslavac; hist. pripadnik pravoslavne vjere na području Austro-Ugarske Monarhije; došljak za razliku od starosjedioca; seljak kao čovjek nižeg socijalnog položaja prema građaninu; necivilizovan čovjek, grmalj, primitivac; barbarin.

**Vlâh** im. m. r. (kelt.), n. mn. *Vlâsi*, g. mn. *Vlâhā* - čovjek iz Vlaške; Rumun (Cincar, Meglenorumun, Dakorumun) za okolne Slavene.

**vlâk** im. m. r., n. mn. *vlàkovi* - voz, kompozicija od više željezničkih vagona koje vuče lokomotiva.

**vláka** im. ž. r., dat. jd. *vláki* - oblica ili balvan koji se vuče (vlači, vozi) po tlu; koritasta staza u šumi kojom se privlače, spuštaju drva, točilo; dugačka prodolina; dugačka njiva.

**vlàkāč** im. m. r., g. jd. *vlakáča* - brod koji vuče druge brodove, remorker; donje uže na žičari.

**vlàknast** prid., odr. v. *vlàknastī* - koji se sastoji od vlakana, kojemu je građa vlaknasta, koji je nalik na vlakno.

**vlákno** im. s. r., g. mn. *vlâkānā/vlakána* - tanka dlakasta nit kao dio tkanja; biol. tanka elastična končasta tvar u tkivu živog bića; tehnol. predivo kao sirovina za tekstil, platno ili tkaninu.

**vlàkovođa** im. m. r. - željeznički službenik koji nadzire putovanje vlaka do odredišta; vozovođa, mašinovođa.

**vlâs** im. ž. r., g. mn. *vlásī* - nit kose, dlaka; vlakno.

**vlásac** im. m. r., g. jd. *vlásca*, g. mn. *vlâsācā* - parazitni crv u mesu; vrsta sitnog luka.

**vlásak** im. m. r., g. jd. *vláska*, g. mn. *vlâsākā*, dem. - mala vlas, nit kose; bot. papratka; vrsta lisnate mahovine; busenjača.

**vlàsast** prid., odr. v. *vlàsastī* - koji je nalik na vlasi, kao od vlasi; vlaknast.

**vlàsīšte** im. s. r. - dio glave na kojem rastu vlasi, dio obrastao kosom.

**vlâsničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vlasnike.

**vlâsnīk** im. m. r., n. mn. *vlâsnīci* - posjednik, sopstvenik, imalac.

**vlâsnica** im. ž. r. - žena vlasnik.

**vlâsnīštvo** im. s. r. - posjedovanje imovine, pravo svojine; ono što kome pripada kao njegova svojina, imovina.

**vlâst** im. ž. r., instr. jd. *vlâšću/vlâsti*, g. mn. *vlástī* - moć nad nečim; upravljanje nad kim ili čim, vladanje; sveukuponost oblika upravljanja državom.

**vlástan** prid., odr. v. *vlâsnī* - koji ima vlast; ovlašten.

**vlastèla** im. ž. r. plur. tantum - plemićki upravljački stalež.

**vlastèlīn** im. m. r., g. jd. *vlastelína* - veliki posjednik, plemić, feudalac.

**vlastèlīnka** im. ž. r. - plemkinja, ona koja je iz vlastele.

**vlastelínstvo** im. s. r. - vlastelinski posjed; stalež vlastelina, vlastelini; shvatanje i način života vlastelina.

**vlàstit** prid., odr. v. *vlàstitī* - svoj, osoban, sopstven, ličan.

**vlàstitōst** im. ž. r., instr. jd. *vlàstitošću/vlàstitosti* - bitan sadržaj čega, osobina, svojstvo; sopstvenost.

**vlastodřžac/vlastòdržac** im. m. r., g. jd. *vlastodřšca/vlastòdřšca* - onaj koji vlada koji drži vlast, koji upravlja čime, vladar.

**vlastoljùbiv** prid., odr. v. *vlastoljùbivī* - koji voli vlast, koji je željan vlasti.

**vlastoljùbivōst** im. ž. r., instr. jd. *vlastoljùbivošću/vlastoljùbivosti* - osobina onoga koji je vlastoljubiv; vlastoljublje.

**vlàstoljūblje/vlastòljūblje** im. s. r. - svojstvo, osobina onoga koji je vlastoljubiv; vlastoljubivost.

**vlàstoručan/vlastòručan** prid., odr. v. *vlàstoručnī/vlastòručnī* - koji je načinjen vlastitom, sopstvenom rukom; svojeručan.

**vlàstoručno/vlastòručno** pril. - koji se obavlja lično, vlastitom rukom; svojeručno.

**vlàsulja** im. ž. r., g. mn. *vlàsūljā* - bot. livadska trava; vrsta divljeg ovsa; vilina kosica; zool. vrsta korala; lažna kosa, kosa napravljena od tuđih ili umjetnih vlasi.

**vlàsuljār/vlasùljār** im. m. r., g. jd. *vlàsuljāra/vlasuljára* - onaj koji izrađuje vlasulje.

**vlàsuljast** prid., odr. v. *vlàsuljastī* - koji je nalik na vlasi ili vlasulju.

**Vlăšić** im. m. r. (kelt.) - planina u Bosni.

**Vlăšići** m. r. mn. (kelt.) - astr. zvjezdano jato u sazviježđu Bika na sjevernom nebu, Plejade.

**vlăškī** prid. odr. v. (kelt.) - koji pripada, koji potiče od vlaha.

**vlăški** pril. (kelt.) - na način Vlaha, svirepo, okrutno, primitivno, divljački, nekulturno.



**vlât** im. ž. r., instr. jd. *vlâću/vlâti* - struk biljke, trave, travka.

**vlăžan** prid., odr. v. *vlăžnī* - koji ima vlage u sebi, koji sadrži vlagu, mokar.

**vlažīna** im. ž. r., g. mn. *vlažínā* - mokrina, vlažnost, vlaga.

**vlăžiti** gl. nesvrš., prez. *vlăžīm* - činiti nešto vlažnim, kvasiti; puštati vlagu.

**vlăžno** pril. - s vlagom, mokro.

**vlăžnōst** im. ž. r., instr. jd. *vlăžnošću/vlăžnosti* - osobina i stanje onoga što je vlažno; vlaga.

**voàjēr** im. m. r., g. jd. *voajéra* - nastrana osoba koja se zadovoljava gledanjem kriomice polnih objekata ili činova.

**voàjērka** im. ž. r. - žena voajer.

**vòćār** im. m. r. - onaj koji se bavi voćarstvom ili trgovinom voćem.

**voćárstvo** im. s. r. - gajenje, uzgoj voća, djelatnost uzgoja voćaka.

**vòće** zb. im. s. r. - plodovi raznih voćaka; drveće na kojem rastu voćke; voćnjak.

**vŏćka** im. ž. r., dat. jd. *vŏćki*, g. mn. *vŏćkī/vŏćākā* - drvo, stablo na kojem raste voće; pojedinačni plod neke voćke.

**vŏćnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na voće, koji je od voćaka.

**vŏćnjāk** im. m. r., n. mn. *vŏćnjāci* - zemljište zasađeno voćkama; prostor pod voćem.

**vôd**[1] im. m. r., g. jd. *vòda*, n. mn. *vódovi* - ono pomoću čega se nešto vodi, provodi, odvodi, dovodi, razvodi (npr. cijev, žica, kabal i sl.).

**vôd**[2] im. m. r. g. jd. *vŏda*, n. mn. *vòdovi* - vojn. manja vojna jedinica u sastavu čete, eskadrona ili baterije.

**vòda** im. ž. r., g. jd. *vòdē*, n. mn. *vŏde*, g. mn. *vódā* - bezbojna tečnost bez okusa i mirisa, koja prekriva 5/6 Zemljine površine i koja je uslov za život na Zemlji; hem. jedinjenje vodika i kisika (H2O); prirodna vodena masa rijeka i jezera; vodeno prostranstvo; dijelovi mora koji pripadaju jednoj državi; jedna strana, nagib krova.

**vodàrica** im. ž. r. - žena vodonoša; mitol. vila koja obitava kod vode; zool. barska ptica.

**vŏdarina/vodàrina** im. ž. r. - naknada za korišćenje vode.

**vódati (se)** gl. nesvrš., prez. *vôdā (se)* - voditi neprekidno, u različitim pravcima, tamo-amo; vjezbati konja; tražiti (krava) baka/bika za parenje; biti zajedno u bliskom odnosu; zabavljati se.

**vòdēćī** prid. odr. v. - koji vodi, koji upravlja, rukovodeći; koji je na čelu, čelni; koji ima glavnu riječ, glavni.

**vŏden** prid., odr. v. *vŏdenī* - koji je od vode, koji sadrži vodu, koji je kao voda.

**vŏdenast** prid., odr. v. *vŏdenastī* - voden, poput vode, vodnjikav, vlažan.

**vodènica** im. ž. r. - mlin na vodeni pogon, mlinica.

**vòdenkonj** im. m. r. - zool. vodeni konj.

**vodènjāk** im. m. r., g. jd. *vodenjáka*, n. mn. *vodenjáci* - mitol. vodeni duh; zool. vodena ptica; repati vodozemac, mrmoljak; vodena zmija; anat. unutrašnji dio opne koji obavija zametak u materici i koji je ispunjen vodom; astrol. znak u horoskopu.

**vòdica** im. ž. r., g. mn. *vòdīcā*, dem. i hip. od voda.

**vòdīč** im. m. r., g. jd. *vodíča* - onaj koji je na čelu, koji predvodi; onaj koji prati koga da mu pokaže put, putovođa; onaj koji vodi tovarnu stoku ili druge životinje; stručnjak koji pokazuje i objašnjava znamenitosti i umjetnička djela; knjiga koja sadrži obavijesti, upute i podatke; sredstvo koje služi kao prenosilac struje i toplote, provodnik.

**vòdīk** im. m. r., g. jd. *vodíka* - vodonik, jednovalentni hemijski elemenat bez boje, okusa i mirisa (H), koji sa kisikom tvori vodu.

**vòdilica** im. ž. r. - ona koja vodi, predvodi; duži dio vinkla; dio stapnog stroja; vodeće vreteno na tokarskom stroju.

**vòdilja** im. ž. r. - ona koja vodi, predvodi, vodilica; vodeća (u atributskoj službi uz imenice, npr. misao, ideja, zvijezda).

**vòdīr** im. m. r., *vodíra* - vretenasta, kupasta posuda u kojoj se za pasom drži voda, belegija i mazalica pri koševini; vòdijer.

**vòditelj** im. m. r. - onaj koji vodi, vodič; koji vodi emisije na radiju ili televiziji.

**voditèljica** im. ž. r. - žena voditelj.

**vòditi** gl. nesvrš., prez. *vŏdīm* - davati pravac kretanja kome idući ispred

njega, pomažući ga u hodu, pokazujući mu put, držeći ga na vodici, na jularu, mameći ga za sobom; određivati pravac, putanju kretanja čega, provoditi; upravljati kretanjem čega; povlačiti; rukovati čime; odvoditi; silom odvoditi, tjerati; dovoditi mladu mladoženjinoj kući; predvoditi, biti na čelu, predvoditi, npr. u kolu, pjesmi, svirki; biti prvi u takmičenju do cilja; rukovoditi, upravljati čime; brinuti se o poslovima; služiti kao put, prolaz; dovoditi do čega; popunjavati pismenim podacima koji prate tok čega; zapisivati, unositi u neku službenu, zvaničnu knjigu; vršiti, obavljati, izvoditi; tražiti bika za parenje (krava).

**vòdljivōst** im. ž. r., instr. jd. *vòdljivošću/ vòdljivosti* - osobina tvari da provodi energiju.

**vȍdnīk** im. m. r., n. mn. *vȍdnīci* - voj. najniži čin podoficira u vojsci; zapovjednik, komandir voda.

**vȍdnjikast** prid. odr. v. *vȍdnjikastī* - vodnjikav.

**vȍdnjikav/vodnjìkav** prid. odr. v. *vȍdnjikavī/vodnjìkavī* - koji ima u sebi znatno vode, vodenast; koji ima ukus vode; sličan vodi; razvodnjen, razblažen vodom.

**vȍdoderina/vododěrina** im. ž. r. - brazda, jarak ili žlijeb koji izdubi vodeni tok, vodena bujica.

**vododijèlnica** im. ž. r. - planinski greben koji razdvaja tekuće vode u dva susjedna sliva, razvođe.

**vodoinstalàtēr** im. m. r. - majstor za montažu vodovodne opreme i popravak vodovodnog sistema.

**vȍdomār** im. m. r. - zool. ptica iz porodice puzavica koja hvata male ribe i vodene insekte.

**vȍdomjer** im. m. r. - aparat za mjerenje protoka i potrošnje vode.

**vȍdonoša/vodònoša** im. m. r. - koji je zadužen da donosi vodu; prenes. niže-rangiran, nevažan činovnik; beznačajan partner.

**vodonósac** im. m. r., g. jd. *vodonósca*, g. mn. *vodonôsācā* - onaj koji nosi vodu, vodonoša; sporedno i manje važno i cijenjeno zvanje; niže i nedostojno zanimanje.

**vȍdopād** im. m. r. - vodena masa koja pada s visine i mjesto padanja, slap, buk.

**vodòpija** im. ž. i m. r. - onaj koji ne pije vino (alkohol) u društvu nego vodu, bezalkoholičar, trezvenjak; bot. biljka iz porodice glavočika, cikorija.

**vȍdoplāvan** prid., odr. v. *vȍdoplāvnī* - koji je izložen poplavi, koji je podložan plavljenju vode; koji plavi, koji izaziva poplave, npr. val/talas.

**vodoprìvreda** im. ž. r. - korišćenje voda i vodenih snaga u privredne svrhe; sistem ustanova, mjera i radnji u društvenoj djelatnosti za upravljanje i gazdovanje vodnim resursima.

**vȍdorāvan** prid., odr. v. *vȍdorāvnī* - koji je uporedan s ravninom mirne površine vode, horizontalan.

**vȍdoskok** im. m. r., n. mn. *vȍdoskoci* - mlaz vode koji prska, šiklja uvis; uređaj koji izbacuje vodu uvis.

**vȍdostāj** im. m. r. - term. visina površine, razina, nivo tekuće vode, rijeke.

**vodostànica** im. ž. r. - područni uređaj na vodovodnoj mreži ili na vodoprivrednim objektima; naziv za mjesto gdje se nalaze takvi uređaji.

**vȍdotōk** im. m. r., n. mn. *vȍdotōci* - tečenje, tok vode tekućice; korito vode tekućice.

**vodotóranj** im. m. r., g. jd. *vodotórnja*, n. mn. *vodotórnji/vodotórnjevi*, g. mn. *vodotórnjā/vodotórnjēvā* - izgrađeni toranj u ravničarskim ili sušnim krajevima sa rezervoarom za vodu.

**vȍdovōd** im. m. r. - mreža cjevovoda sa sistemom postrojenja za dovod i opskrbljivanje pitkom vodom u naseljima.

**vodozémci/vodòzēmci** mn. m. r., g. *vodozémācā/vodòzēmācā* - životinje koje žive i na kopnu i na vodi; razred kičmenjaka koji mogu disati i na škrge (u vodi) i na pluća (izvan vode).

**vòdstvo** im. s. r., g. mn. *vòdstāvā* - vođenje, rukovođenje, predvodništvo; skup najistaknutijih predvodnika, vođa; vođstvo; sport. prednost, bolji rezultat, vodeće mjesto u toku takmičenja.

**vodùrina** im. ž. r. - augm. i pejor. od voda.

**vòdvīlj** im. m.r. (fr.), g. jd. *vodvílja* - kraći zabavni scenski komad lahkog i šaljivog sadržaja protkan popularnim melodijama.



**vȍđa** im. m. r., g. mn. *vôđā* - onaj koji vodi, predvodnik, rukovodilac; starješina, lider.

**vȍđica** im. ž. r. - dio mehaničke naprave koja vodi i reguliše djelovanje same naprave; uzda, dizgini.

**Vògošća** im. ž. r., g. jd. *Vògošćē* - industrijski gradić, prigradsko naselje na sjeverozapadu Sarajeva.

**vòjārna** im. ž. r. - vojarnica, zgrada za smještaj vojnika; kasarna.

**vȍjevati (se)** gl. nesvrš., prez. *vȍjujēm* - voditi boj, borbu, bitku, rat; sudjelovati, učestvovati u ratu, ratovati.

**vôjna** im. ž. r., g. mn. *vôjnī* - borba, bitka, rat.

**vôjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vojnu, na rat; koji određen za vojne potrebe; koji se odnosi na vojsku i na službu u vojsci.

**vòjnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vojsku, koji pripada ili potiče od vojnika.

**vòjnīčki** pril. - na način vojnika.

**vòjnīk** im. m. r., vok. jd. *vȍjnīče*, n. mn. *vojníci* - borac, ratnik; onaj koji služi u vojsci, koji vrši vojničku službu; prenes. sudionik kakvog pokreta, borac za kakvu ideju.

**vojníštvo** im. s. r., g. mn. *vojníštvā/ vojníštāvā* - vojnička služba; vojnički stalež; vojska.

**vôjno** pril. - na vojni način, pod vojnički.

**vòjnuk** im. m. r., n. mn. *vòjnuci* - kršćanski vojnik u pograničnim područjima Otomanskog Carstva; pomoćni vojnik, obično iz redova vlaškog stanovništva.

**vójska** im. ž. r., dat. jd. *vójsci*, n. mn. *vôjske*, g. mn. *vójskī* - ukupna oružana sila jedne države uređena posebnim pravilima, armija; služba u oružanim snagama.

**vȍjskovođa** im. m.r. - onaj koji vodi vojsku i njom zapovijeda.

**vȍjvoda** im. m. r. - onaj koji vodi ratnike u boj, bitku, rat, vojnički starješina; feudalni velikodostojnik, titula visokog vlastelina, poglavar plemena.

**vojvodàluk** im. m. r., n. mn. *vojvodàluci* - upravno područje vojvode, vojvodina, vojvodstvo.

**Vȍjvodina** im. ž. r. - geogr. naziv za područje između rijeka Save i Dunava te mađarske i rumunske granice koju sačinjavaju regije: Srem, Banat i Bačka.

**vȍjvodstvo/vojvòdstvo** im. s. r., g. mn. *vȍjvodstāvā/vojvòdstāvā* - čast i dostojanstvo vojvode; državni ili politički entitet kojem je na čelu vojvoda, vojvodina; vodstvo, zapovjedništvo.

**vokabùlār** im. m. r. (lat.), g. jd. *vokabulára* - fond riječi, rječničko blago, rječnik jedne osobe, društvenog sloja ili jednog jezika.

**vokácija** im. ž. r. (lat.) - pozivanje, poziv, podsticaj.

**vòkāl** im. m. r. (lat.), g. jd. *vokála* - gram. samoglasnik; muz. ljudski glas.

**vòkālan** prid. (lat.), odr. v. *vòkālnī* - glasovni, govorni; koji se izražava glasom, koji se pjeva, koji je određen za pjevanje, koji se izvodi ljudskim glasom; suprot. instrumentalni; gram. samoglasni, npr. voklano "r".

**vokalizácija** im. ž. r. (lat.) - izgovor vokala kod umjetničkog pjevanja, jasna artikulacija samoglasnika u govoru i pjevanju; gram. pretvaranje suglasnika u samoglasnike.

**vokalizírati/vòkalizovati** gl. svrš. i nesvrš. (lat.), prez. *vokalìzīrām// vòkalizujēm* - izvršiti vokalizaciju.

**vòkatīv** im. m. r. (lat.) - padež obraćanja, dozivanja; peti padež u bosanskom jeziku.

**vô(l)** im. m. r., g. jd. *vòla*, n. mn. *vòlovi*, g. mn. *vòlōvā* - muško goveče.

**vòlān** im. m. r. (fr.), g. jd. *volána* - upravljač automobila, čamca, aviona.

**vòlēj** im. m. r. (engl.), g. jd. *voléja* - sport.: udarac lopte u zraku.

**vòlfram** im. m. r. (germ.) - hem. elemenat atomske težine 183,92, tablični broj 74, znak W, teški, teško topivi, tvrdi, sjajni metal koji se upotrebljava kod izrade legiranih čelika i drugih tvrdih slitina/ legura.

**vòlīć** im. m. r., g. jd. *volíća*, dem i hip. - mali vo; zool. ptica smokvar, grmuša.

**vòlina** im. m. r., pejor. augm. od vol - volusina, veliki vo; prenes. tup čovjek, glupak; vrsta ribe, raža; bot. biljka iz porodice žabljaka, jedić.

**vòljeti** gl. nesvrš., prez. *vȍlīm,* trp. prid. *vȍljen* - osjećati ljubav, naklonost, privrženost prema kome ili čemu, koja se zasniva na suprotnosti pola, zajednici ideala, krvnog srodstva i sl., željeti, ljubiti.

**volòntēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *volontéra* - dobrovoljac; osoba koja besplatno obavlja neku službu.

**volòntērka** im. ž. r. (fr.) - žena volonter.

**volontírānje** gl. im. s. r. od volontirati.

**volontírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *Volòntīrām* - raditi kao volonter, dobrovoljno, besplatno služiti za opće dobro.

**vòlovskī** prid. odr. v. - koji je od vola ili pripada volu.

**vòlovski** pril. - kao vo, poput vola.

**vȍlta** im. ž. r. (tal.), g. mn. *vôltā/vȍltī* - term. jedinica mjere napona električne struje, oznaka V.

**voltáža** im. ž. r. (fr.) - električni napon, napetost struje mjerena u voltama.

**volùmen/volúmen** im. m. r. (lat.) - obim, obujam, sadržaj; zapremina; svezak, tom; muz. opseg, punoća, jakost glasa, zvuka.

**voluntàrista** im. m. r., g. mn. *voluntàrīstā* - pristalica voluntarizma.

**voluntarìzam** im. m. r. (lat.) - filozofsko učenje prema kojem je volja osnova svega što postoji; psih. učenje da je volja, a ne razum, glavni činilac duševnog života; polit. samovolja, isključivost.

**vȍlja** im. m. r, g. n. *vôljā* - svojstvo ili sposobnost ljudskog duha da nešto hoće, da se može odlučiti na kakvo djelo ili postupak; čvrstina, snaga, ustrajnost, upornost duha; rezultat htijenja, odluka, zapovijest; želja za čim, gotovost, spremnost; duševno stanje ili raspoloženje u kojem se neko nalazi.

**vȍljan/vóljan** prid., odr. v. *vôljnī* - koji hoće, želi, koji čini od svoje volje, dobrovoljan.

**vȍlje** im. s. r., g. jd. *vȍljeta* - proširenje jednjaka u ptica u obliku kesice ispod glave gdje se zrnevlje zadržava i melje prije nego ode u želudac; voljka, guša.

**vôljno** pril. - s voljom, dobrovoljno, rado; hotimice, namjerno, svjesno.

**vônj/vȍnj** im. m. r. - miris; težak, ustajao i neugodan miris, zadah.

**vònjati** gl. nesvrš., prez. *vònjām* - širiti vonj, pahnuti, zaudarati.

**vònjāvka** im. ž. r., dat. jd. *vònjāvki* - biljka koja ima jak miris; vrsta drače; titrica, lipica.

**vȍsak** im. m. r., g. jd. *vȍska*, n. mn. *vȍskovi* - žućkasta mehka tvar koju stvaraju pčele za gradnju sača u košnici.

**vȍskār** im. m. r. - čovjek koji se bavi preradom i izradom predmeta od voska.

**vòštan** prid., odr. v. *vòštanī* - koji je od voska; koji je premazan voskom, navošten; koji je boje i mehkoće voska

**voštànica** im. ž. r. - voštana svijeća; navošteno platno, mušema.

**vȍštiti** gl. nesvrš., prez. *vȍštīm* - premazivati voskom.

**vȍtka** im. ž. r. (rus.), g. mn. *vȍtkī* - vrsta rakije.

**vôz** im. m. r., g. jd. *vȍza*, n. mn. *vòzovi/ vȍzovi* - vlak, kompozicija od višc željezničkih vagona koje vuče lokomotiva.

**vòzāč** im. m. r., g. jd. *vozáča* - onaj koji vozi, koji upravlja nekim vozilom, šofer.

**vȍzār** im. m. r. - onaj koji vozari, koji se redovno prevozi nekim vozilom; veslač na čamcu ili skeli.

**vozàrina/vȍzarina** im. ž. r. - naknada za vožnju, za prevoz.

**vózati (se)** gl. nesvrš., prez. *vôzām (se)* - voziti (se) tamo-amo; vozikati (se); voziti radi zabave, šetnje; prenes. iron. obmanjivati, varati koga.

**vòzilo** im. s. r. - prevozno sredstvo na kopnu.

**vòziti (se)** gl. nesvrš., prez. *vȍzīm (se),* trp. prid. *vȍžen* - upravljati prevoznim sredstvom; kretati se (o vozilu), saobraćati, ploviti; putovati vozilom.

**vȍznī/vôznī** prid. odr. v. - koji se odnosi na voz, vozila i vožnju.

**vòžnja/vóžnja** im. ž. r., g. mn. *vòžnjī* - voženje, prevoženje; putovanje vozom, vozilom, prevoznim sredstvom.

**vrábac** im. m. r., g. jd. *vrápca*, g. mn. *vrâbācā* - zool. mala ptica siva perja iz porodice zeba koja naseljava prostore oko kuća i naselja.

**vrâč** im. m. r. g. jd. *vráča*, n. mn. *vráči/ vráčevi* - čovjek koji se bavi vračanjem, vradžbinama; gatalica, gatalac, gatar; onaj koji se brine o kultnim obredima, svećenik primitivnih religija, čarobnjak, vještac.



**vràčara** im. ž. r. - žena koja vrača, gatara, vračara, vračarica; vještica.

**vráčati** gl. nesvrš., prez. *vrâčām* - baviti se vračanjem, gatanjem; bajati, čarati.

**vrȁćati (se)** gl. nesvrš., prez. *vrȁćām (se)* - davati nazad ono što se uzelo; ići nazad; ponovo se pojaviti, očitovati.

**vrȁdžbina** im. ž. r. - postupak vrača i djelo vračanja, vračarija, gatanje, čaranje, bajanje; vrača.

**vrâg** im. m. r., n. mn. *vrȁgovi/vrâzi*, g. mn. *vrȁgōvā/vragóvā* - simbolično nestvarno biće kao oličenje zla i negativnosti, đavo, šejtan, nečastivi, sotona, iblis.

**vragòlān** im. m. r. - onaj koji je poput vraga nemiran, nestašan, nestaško; obješenjak, šaljivac, vragoljak.

**vrȁgolast/vragòlast** prid., odr. v. *vrȁgolasti/vragòlastī* - nestašan, nemiran, vragometan, prpošan.

**vragòlīć** im. m. r. - bot. vrsta močvarne biljke.

**vragòlija** im. ž. r. - vragolast postupak, nestašluk.

**vrân**[1] im. m. r., g. jd. *vrána*, n. mn. *vráni/ vránovi* - gavran, vrana; lešinar.

**vrân**[2] prid., odr. v. *vrânī* - crn, mrk, taman; garav.

**vrȁna** im. ž. r., g. mn. *vrânā* - zool. ptica crna ili tamnosiva perja iz istoimene porodice.

**vránac** im. m. r., g. jd. *vránca*, g. mn. *vrânācā* - konj vrane, tamne, mrke, crne dlake.

**vràpčić** im. m. r., dem. i hip. od vrabac.

**vrȁški** pril. - kao vrag, poput vraga; neobuzdano, neodmjereno.

**vrât** im. m. r., n. mn. *vrȁtovi* - anat. dio tijela čovjeka ili životinje koji spaja glavu s trupom; suženi ili tanji dio nekog predmeta (npr. vrat žičanih instrumenata).

**vráta** im. ž. r. plur. tantum, g. *vrátā/ vràtījū* - otvor u zidu, zgrade, odaje, na ogradi kroz koji se prolazi; krilo, krila kojima se taj otvor zatvara; geogr. uzak prolaz između planinskih hridina, klanac, tjesnac; sport. prostor, okvir oivičen sa dvije stative, direka i poprečnom gredom kroz koji se probacuje lopta kod nekih sportskih igara, gol.

**vràtār** im. m. r., g. jd. *vratára* - onaj koji se nalazi kraj vrata, osoba koja čuva, nadzire prolaz kroz vrata; sport. igrač koji brani prolaz lopte kroz sportska vrata, čuvar vrata, golman.

**vràtārnica** im. ž. r. - prostorija u kojoj je smješten vratar, porta, portirnica.

**vratášca** im. ž. r. - dem. i hipok. od vrata, vratanca.

**vràtič** im. m. r., g. jd. *vràtiča* - zeljasta biljka žuta cvijeta iz porodice glavočika.

**vràtīć** im. m. r., g. jd. *vratíća*, dem. - mali vrat.

**vràtilo** im. s. r. - poprečna greda, prečka; valjak na stanu, razboju oko kojeg se omotava tkanje; tehn. vretenasta poluga, osovina koja obrtanjem preuzima i dalje prenosi kružno kretanje, zakretni momenat; sport. vrsta gimnastičke sprave, poprečna okrugla šipka, poluga na dva stuba, prečka; naziv takmičarske discipline na ovoj spravi.

**vràtina** im. m. i ž. r., augm. i pejor. - velik i debeo vrat.

**vrátiti (se)** gl. svrš., prez. *vrâtīm (se)* - povratiti ono što je neko uzeo, oteo, posudio, što je bilo izgubljeno; uzvratiti kome nešto; ponovo se pojaviti; otići i doći ponovo nazad; nastaviti govoriti o nečemu nakon digresije.

**vrátnī/vrâtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrat.

**vrȁtnica** im. ž. r. - vrata ili jedno krilo vrata na imanju, dvorištu, kanat; anat. ulazni ili izlazni otvor na nekom organu.

**vrȁtolōman** prid., odr. v. *vrȁtolōmnī* - opasan, pogibeljan, previše brz, vrtoglav; pustolovan.

**vratolòmija** im. ž. r. - strmina, provalija, neprohodan predio; prenes. opasan, nepromišljen poduhvat, pustolovina.

**vràžīć** im. m. r., g. jd. *vražíća,*dem. i hip. - mali vrag; nestašna, vragolasta osoba.

**vràžijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vragove, koji potiče ili pripada vragovima; nijedan, nikakav.

**vŕba** im. ž. r., g. mn. *vŕbā* - bot. listopadno drvo iz istoimene porodice

(*Salix*) koje raste kraj vode i na vlažnim tlima.

**vrbánac** im. m. r. (mađ.), g. jd. *vrbánca*, g. mn. *vrbánācā* - med. zarazna upalna bolest kože i sluznice; crveni vjetar.

**Vȑbās** im. ž. r. - bosanska rijeka u Bosanskoj krajini, desna pritoka Save.

**vȑbica** im. ž. r., dem. - mala vrba, mlada vrba; grančica vrbe koja se osvećuje kad je Cvjetnica, Vrbica.

**vȑbīk** im. m. r., g. jd. *vrbíka*, n. mn. *vrbíci* - mjesto vrbova rastinja, vrbak.

**vȑbov** prid., odr. v. *vȑbovī* - koji je od vrbe.

**vȑbovānje** gl. im. s. r. od vrbovati.

**vȑbovati** gl. nesvrš. (njem.), prez. *vȑbujēm* - pridobijati koga na svoju stranu; nagovarati, uticati na nekoga da stupi u nečije redove; uzimati u najamnu vojsku, mobilizirati za novac; pejor. pridobijati koga za špijunsku djelatnost, političku konspiraciju i sl.

**vȑcalica** im. ž. r. - centrifugalna sprava za vrcanje meda; vrcaljka.

**vȑcati/fȑcati** gl. nesvrš., prez. *vȑcām/fȑcām* - prskati, odsječno izlijetati, izbijati, iskakati; naglo se otkidati, padati; pomoću centrifugalne sprave cijediti, istiskati med iz saća.

**vȑcati se** gl. nesvrš. povr., prez. *vȑcām se* - vrtiti se, trzati se, bacakati se, naglo se micati tamo-vamo.

**vȑckast** prid., odr. v. *vȑckastī* - koji se vrcka, živ, živahan, nestašan, nemiran, gibak.

**vȑckavo** pril. - na vrckav način, živo, nestašno; prenes. duhovito, dosjetljivo.

**vȑč** im. m. r., n. mn. *vȑčevi* - starinska posuda za vodu sa ručkama, obično od pečene gline.

**vȑći/vȑgnuti** gl. svrš., prez. *vȑgnēm* - baciti, odbaciti; metnuti, staviti.

**vȑći** gl. nesvrš., prez. *vȑšēm* - vršiti, izdvajati zrnje iz zrelog žitnog klasja.

**vrdaláma** im. m. i ž. r. - onaj koji vrda, neiskren, nepouzdan čovjek, prevrtljivac.

**vȑdānje** gl. im. s. r. od vrdati.

**vȑdati** gl. nesvrš., prez. *vȑdām* - ići, kretati se mijenjajući pravac, vrludati; micati se; izmicati, izbjegavati istinu; izvlačiti se od neke obaveze, izgovarati se, pravdati se; biti nestalan, prevrtljiv.

**vrébānje** gl. im. s. r. od vrebati.

**vrébati** gl. nesvrš., prez. *vrêbām* - prikriveno čekati priliku za napad na koga; skriveno posmatrati, motriti iz prikrajka; čekati da se nešto ostvari.

**vrȅća** im. ž. r., g. mn. *vrêćā* - vrsta torbe za rasuti materijal, džak; čuval.

**vrȅćica** im. ž. r., dem. - mala vreća; kesa.

**vrednòća** im. ž. r. - svojstvo onoga koji je vrijedan, marljivost, radinost, valjanost; osobina onoga što je vrijedno, vrijednost.

**vrednòta** im. ž. r., g. mn. *vrednótā* - novčani papir, vrijednosna hartija; vrijednost.

**vrȅlīšte** im. sr. r., g. mn. *vrȅlīštā* - mjesto izviranja vode, vrelo; fiz. tačka vrenja, temperatura na kojoj neka tečnost provri.

**vrȅlo** im. s. r., g. mn. *vrêlā* - izvor vode; izvorište rijeke; ono što je početak čemu, što služi kao osnova čemu; izvor obavijesti o nečemu, pismeni dokumenat na osnovu kojeg se vrše naučna, znanstvena istraživanja.

**vrȅlo** pril. - s vrelinom; prenes. strastveno, zanosno, žarko, toplo, srdačno.

**vrelòća** im. ž. r. - vrelina, vrelost.

**vrȅmenit/vremènit** prid., odr. v. *vrȅmenitī/vremènitī* - koji traje u nekom vremenskom razdoblju; koji je zašao u godine, vremešan, postar; pun nevremena, buran.

**vrȅmenskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrijeme.

**vrȅmenski** pril. - prema vremenu, s obzirom na vrijeme.

**vrȅmēšan** prid., odr. v. *vrȅmēšnī* - koji je zašao u godine, postariji, vremenit.

**vrénje** gl. im. s. r. od vriti - hem. proces koji nastaje djelovanjem encima, fermentacija.

**vrȅo** prid., odr. v. *vrȅlī* - vrlo topao, vruć; kipeći; prenes. strastan, pun želja, uzbuđenja, zanosan; snažan.

**vretènast** prid., odr. v. *vretènastī* - koji je kao vreteno, nalik vretenu, poput vretena.

**vreténce** im. s. r., g. jd. *vreténceta*, dem. - malo vreteno; zool. vrsta kukca, insekta; vretenac; dio tokarske klupe, kotur hvatač.



**vretèno/vrȅteno** im. sr. r., g. mn. *vreténā/vrȅtēnā* - obao predmet koji na oba kraja završava šiljkom; drveni ili metalni valjak koji se okreće oko svoje osi.

**vrȅva** im. ž. r. - komešanje, gužva, gingula; žagor mnoštva, graja

**vȑgānj/vȑganj** im. m. r. - jestiva gljiva, sirak.

**vȑgnuti** gl. nesvrš., prez. *vȑgnēm* - baciti, odbaciti; metnuti, staviti.

**vȑh/vȓh** im. m. r., g. jd. *vȑha*, n. mn. *vȑhovi*, g. mn. *vȑhōvā* - gornja, najviša tačka u prostoru; krajnja tačka nečega što se diže uvis, vis, vršica; krajnji, istaknuti dio, vršak, šiljak; prenes. kraj, svršetak, granica; čelo, pročelje; najviši položaj u hijerarhiji, rukovodeći ljudi, prvaci.

**vȑh** prijed. - povrh, navrh; nad, iznad; više.

**vȑhat** prid., odr. v. *vȑhatī* - prepun, navršen, uvršen, ovršit.

**Vȑhbosna** im. ž. r. - Vrhbosanje, stara srednjevjekovna bosanska oblast, župa, oko izvora i gornjerg toka rijeke Bosne; hist. jedna od povijesnih "bosanskih zemalja".

**vȑhnje** im. s. r. - gornji masni sloj, naslaga koja se izdvoji na mlijeku nakon stajanja; pavlaka.

**vȑhom** pril. - napunjeno do vrha, izvrhom.

**vȑhōvnī** prid. odr. v. - koji je na vrhu, najviši po rangu, u hijerarhiji, glavni; vrhunski.

**vȑhōvnīk/vrhòvnīk** im. m. r., g. jd. *vȑhōvnīka/vrhovníka*, n. mn. *vȑhōvnīci/vrhovníci* - onaj koji ima vrhovnu vlast, poglavar, suveren; starješina, prvak.

**vȑhōvnīštvo** im. s. r., g. mn. *vȑhōvnīštvā/vȑhōvnīštāvā* - vrhovna, najviša vlast; poglavarstvo, vodstvo, rukovodstvo.

**vrhúnac** im. m. r., g. jd. *vrhúnca* - najviša tačka, "vrh vrhova"; najviši stupanj; kulminacija.

**vȑhūnskī** prid. odr. v. - koji je na vrhuncu, najbolji; vladajući, dominantan.

**vȑhūnski** pril - na najbolji način, izvanredno, perfektno.

**vȑhuška** im. ž. r. (rus.), dat. jd. *vȑhuški* - pejor. skup svih onih koji su na vrhu vlasti i moći.

**vrijèdan** prid., odr. v. *vrȉjednī*, komp. *vrèdnijī* - koji vrijedi, koji ima vrijednost, dragocjen; marljiv, radin; koji zaslužuje nešto, koji je dostojan čega; sposoban, kadar.

**vrijèditi** gl. nesvrš., prez. *vrijèdīm* - biti na cijeni, imati cijenu, koštati; važiti.

**vrijèdnica** im. ž. r. - radina, valjana žena.

**vrȉjedno** pril. - marljivo, valjano, s voljom; korisno, potrebno.

**vrijèdnostan** prid. odr. v. *vrijèdnosnī* - koji ima veliku vrijednost, cijenu.

**vrijèdnōst** im. ž. r., instr. jd. *vrijèdnošću/vrijèdnosti* - svojstvo onoga što je vrijedno; važnost, cijena, značaj; valjanost, punovažnost; veličina, dar, sposobnost; mat. količina izražena brojem ili simbolom.

**vrijèđati** gl. nesvrš., prez. *vrȉjeđām* - izazivati, nanositi bol; nadraživati ranu, povredu, bolno mjesto; ozljeđivati, povređivati; nanositi uvredu; ponižavati, omalovažavati.

**vrijème** im. s. r., g. jd. *vrȅmena*, n. mn. *vreména*, g. mn. *vreménā* - jedna od dimenzija, primarna dimenzija postojanja, mjera kretanja; trajanje; period; pravi čas, hora; trenutak; prošlost.

**vrȉjes** im. m. r., n. mn. *vrijèsovi* - vrijesak, nizak zimzeleni grm koji donosi jestive sitne plave plodove, borovnice.

**vrijèsak** im. m. r., n. mn. *vrijèsci*, g. mn. *vrijesākā* - vrijes.

**vrijèža** im. ž. r. - bot. izdanak loze ili biljke penjačice; lozica.

**vrîsak** im. m. r., g. jd. *vrîska*, n. mn. *vrîsci/vrȉskovi*, g. mn. *vrîsākā/vrȉskōvā* - kratkotrajan prodoran glas, krik; vriskanje, vrištanje.

**vrȉska** im. ž. r., dat. jd. *vrȉski*, n. mn. *vrȉske*, g. mn. *vrȉskī* - vriskanje, krici, galama, podvriskivanje.

**vrȉskati** gl. nesvrš, prez. *vrȉštīm* - vrištati, puštati vriske, krike.

**vrȉskānje** gl. im. s. r. od vriskati.

**vrísnuti** gl. svrš., prez. *vrîsnēm* - ispustiti vrisak, krik; kriknuti.

**vrȉštati** gl. nesvrš., prez. *vrȉštīm* - ispuštati vriske, vikati, krištati, derati se, galamiti, dozivati.

**vȑlēt** im. ž. r., g. mn. *vrlétī* - strma neprohodna strana brda; strm, krševit i neprohodan predio.
**vȑlētan** prid., odr. v. *vȑlētnī* - od vrleti, strm, okomit, neprohodan.
**vȑlī** prid. odr. v. - koji ima vrline, dostojan, uvažen.
**vrlìna** im.ž. r., g. mn. *vrlínā* - odlika koja krasi nekoga, dobra osobina, lijepo svojstvo, pozitivna crta karaktera; preimućstvo, prednost; moralna čistota, neporočnost.
**vȑlo** pril. - u velikoj mjeri; većma, veoma.
**vȑljānje** gl. im. s. r. od vrljati.
**vȑljati** gl. nesvrš., prez. *vȑljām* - ići, hodati bez cilja; lutati, švrljati, bazati.
**vȑljika** im. ž. r., dat. jd. *vȑljici* - duži kolac, poprečna motka u ogradi; prečka, baskija.
**vrlùdati/vȑludati** gl. nesvrš., prez. *vrlùdām* - hodati bez cilja, tumarati; mijenjati smjer u kretanju, krivudati; prenes. izbjegavati jasne i nedvosmislene odgovore, izvrdavati, izmotavati se.
**vŕnuti (se)** gl. svrš., prez. *vŕnēm (se)* - vratiti, okrenuti.
**vȑpca** im. ž. r., g. mn. *vȑpcī/vŕpcā* - uska traka, pantljika; mašna; fitilj.
**vȑpoljiti se** gl. nesvrš., prez. *vȑpoljīm se* - meškoljiti se, vrtjeti se, motati se.
**vȑsnica** im. ž. r., g. mn. *vȑsnīcā* - ženska osoba koja je istih godina kao neko, vršnjakinja.
**vȑsnīk** im. m. r., *vrsníka*, n. mn. *vrsníci* - muška osoba koja je istih godina kao neko, vršnjak.
**vrsnòća** im. ž. r. - velika vrijednost, osobiti kvalitet, odličnost, vrsnost; prvorazrednost u spretnosti, umješnost; isticanje u poželjnim odlikama, sposobnost.
**vȑsnōst** im. ž. r., instr. jd. *vȑsnošću/ vȑsnosti* - svojstvo, osobina onoga koji je vrstan i onoga što je vrsno; vrsnoća.
**vŕsta/vȑsta** im. ž. r. - red, skup, kategorija istorodnih predmeta, pojmova i pojava; pasmina; osnovna jedinica za klasifikaciju biljaka i životinja; klasa; niz, red; postrojeni vojnici ili sportisti jedan do drugog; kakvoća; gram. razred, grupa.
**vȑstan** prid., odr. v. *vȑsnī* - koji se tiče vrste; koji posjeduje vrsnost, veliku vrijednost, osobiti kvalitet, odličnost, prvorazrednost u poželjnim odlikama; valjan, vrijedan, ugledan, odabran; odličan.
**vȑšāj** im. m. r., lok. jd. *vršáju* - razdriješeno i raspoređeno snoplje žita na gumnu za vršenje, vršidbu; prenes. razvršen, nedovršen posao.
**vŕšak/vȑšak** im. m. r., g. jd. *vŕška/vȑška*, n. mn. *vŕšci/vȑšci* - dem. i hip. - mali vrh; vršica.
**vȑšalica** im. ž. r. - stroj, mašina za vršenje žita.
**vȑšidba** im. ž. r. - postupak vršenja žita, vrhovina; vrijeme vršenja žita.
**vȑšica** im. ž. r. - vrh stabljike biljke, vrh drveta; krajnji zasvođeni (zaoštreni) dio nekog predmeta, šiljak (npr. vršica igle).
**vȑšika** im. ž. r., dat. jd. *vȑšici* - bot. mladica koja tek izbija iz korijena loze; končast organ za penjanje biljaka, vitica.
**vȑšilac/vȑšitelj** im. m. r., g. jd. *vȑšioca/ vȑšitelja*, g. mn. *vȑšilācā/vȑšitēljā* - onaj koji vrši, obavlja kakav posao, rad, koji vrši kakvu dužnost; onaj koji nešto provodi u djelo.
**vŕšiti**[1] gl. nesvrš., prez. *vŕšēm*, 3. l. mn. *vŕhū* - izdvajati zrnje iz zrelog žitnog klasja.
**vȑšiti**[2] gl. nesvrš., prez. *vȑšīm* - činiti, obavljati, izvoditi, ispunjavati (neku radnju općenito ili neki posao, dužnost, zadatak).
**vȑšljati** gl. nesvrš., prez. *vȑšljām* - besciljno hodati, motati se, tumarati; vrljati.
**vȑšnjāk** im. m. r., g. jd. *vršnjáka*, n. mn. *vršnjáci* - muška osoba koja je istih godina kao neko, vrsnik.
**vršnjàkinja** im. m. r. - vrsnica.
**vȑt** im. m. r., g. jd. *vȑta*, n. mn. *vȑtovi*, g. mn. *vȑtōvā/vrtóvā* - uređeno zemljište zasađeno cvijećem, povrćem i voćem, bašča; okućnica; gradski perivoji sa vodoskocima i cvijetnjacima.
**vȑtac** im. m. r., g. jd. *vŕca*, g. mn. *vȑtācā* - klin, ekser s navojima, vijak.
**vȑtāč** im. m. r., g. jd. *vrtáča* - ručna bušilica, svrdo, burgija, bušač, borer; zool. vrsta insekta, kukca potkornjaka.



**vȑtača** im. ž. r. - ljevkasta udubina, udolina, ponikva.
**vȑtēška** im. ž. r., dat. jd. *vȑtēšci*, g. mn. *vȑtēškī* - vrtuljak sa sjedištima koji se okreće i služi za zabavu; naprava za predenje, vitlo; prenes. začarani krug.
**vȑtīć** im. m. r., g. jd. *vrtíća*, dem. - mali vrt; predškolska ustanova za djecu.
**vȑtirēp** im. m. r. - nemirna osoba; onaj koji zavodi, zavodnik.
**vȑtirēpka** im. ž. r., dat. jd. *vȑtirēpki* - žena koja se ponaša izazovno, zavodnica.
**vŕtiti/vȑtiti** gl. nesvrš., prez. *vŕtīm/vȑtīm* - dubiti, bušiti (svrdlom, bušilicom, burgijom, bušačom, borerom); praviti bušotinu ili rupu, rov, roviti.
**vȑtjeti se** gl. nesvrš., prez. *vȑtīm se* - okretati, obrtati se; biti nemiran; stalno se micati, vrpoljiti se.
**vȑtlār** im. m. r. - koji obrađuje i održava vrt, bašču, koji se bavi vrtlarstvom, baštovan.
**vȑtlārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrtlare.
**vȑtlārski** pril. - poput vrtlara.
**vrtlárstvo** im. s. r., g. mn. *vrtlárstāvā/ vȑtlārstāvā* - djelatnost, zanimanje, bavljenje obrađivanjem i održavanjem vrtova.
**vŕtlog/vȑtlog** im. m. r., n. mn. *vŕtlozi/ vȑtlozi* - mjesto i izraz vrtnje, mjesto gdje se voda ili zrak vrte većom brzinom oko jedne tačke, osi, kovitlac, vir; brzo kretanje ukrug, vrćenje, okretanje; prenes. brzo i naglo smjenjivanje događaja, previranje.
**vŕtložiti se** gl. nesvrš. povr., prez. *vŕtložīm* - okretati se u kovitlac, vrtiti se kao u vrtlogu.
**vȑtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vrt, koji pripada ili potiče iz vrta.
**vŕtnja** im. ž. r., g. mn. *vŕtnjī* - kretanje ukrug, vrćenje, okretanje.
**vȑtō** im. m. r., g. jd. *vȑtla*, g. mn. *vȑtlā/ vȑtālā* - zemljište za obradu i uzgoj povrtnih kultura, povrća, zeleni.
**vrtòglav** prid., odr. v. *vrtòglavī* - koji ima, koji izaziva vrtoglavicu; koji sebi nešto uvrti u glavu, hirovit, bijesan; pren. neočekivan, nagao, brz.
**vrtòglavica** im. m. r. - stanje organizma u kojem se gubi osjećaj ravnoteže i javlja osjećaj da se sve vrti, da se gubi tlo pod nogama; zanošenje, nesvijest.
**vrtòglavo** pril. - na vrtoglav način, naglo, pretjerano brzo.
**vrtúljak** im. m. r., g. jd. *vrtúljka*, n. mn. *vrtúljci*, g. mn. *vrtúljākā/vȑtūljākā* - vrteška; dječija igračka, čigra, zvrk; zool. vrsta nametnika, parazita, uzročnik mnogih bolesti.
**vrûć** prid., odr. v. *vrûćī* - koji je topao, vreo, koji ima visoku temperaturu, veoma zagrijan; prenes. usrdan, naklonjen, srdačan; vatren, strastan; nov, svjež, skorašnji.
**vrùćac** im. m. r., g. jd. *vrùćca* - nezamrznuto mjesto u vodi (rijeci, jezeru); struja u tekućici; prenes. vatra, žar.
**vrûće** pril. - na vruć način, toplo; prenes. s osjećajem, vatreno, strastveno; usrdno, srdačno.
**vrùćica** im. ž. r. - med. bolest praćena visokom temperaturom; prenes. jak zanos, vatra, žestina; izvor vruće, tople vode, termalno vrelo, toplica.
**vrućìna** im. ž. r., g. mn. *vrućínā* - visoka, povećana temparatura, velika toplota zraka u atmosferi ili prostoriji.
**vrùlja** im. ž. r., g. mn. *vrûljā* - izvor, vrelo; snažno vrelo na morskom dnu.
**vrútak** im. m. r., g. jd. *vrútka*, n. mn. *vrúci/vrûci*, g. mn. *vrútākā/vrûtākā* - izvor, vrelo.
**vȑv** im. m. r. - roj, vreva.
**vȑvjeti** gl. nesvrš., prez. *vȑvī* - rojiti se, komešati se, tiskati se; obilovati čime.
**vŕzīn** prid. - samo u izrazu: *vŕzino kolo*: zapetljan, teško rješiv, haotičan, zbrkan ( u izrazu: vrzino kolo).
**vȑzmānje** gl. im. s. r. od vrzmati (se).
**vȑzmati (se)** gl. nesvrš., prez. *vȑzmām (se)* - vitlati, motati; kretati se tamo-ovamo, vrtiti se; prenes. pojavljivati se, iskrsavati u svijesti.
**vúcānje** gl. im. s. r. od vucati (se).
**vúcati (se)** gl. nesvrš. i uč. od vući, prez. *vûcā (se)* - nositi dugo, vukariti; prenes. pejor. hodati, pomicati se od mjesta do mjesta bez svrhe i cilja; vucarati se.
**vucàrati se** gl. nesvrš., prez. *vucàrā (se)* - pejor. potucati se, povlačiti se od nemila do nedraga, smucati se, skitati se, besposličiti, dangubiti.

**vucibàtina** im. ž. r. - pejor. osoba sklona vucanju, vucaranju, vucalčina; besposličar, neradnik, skitnica; nevaljalac, hulja, nitkov, propalica.
**vùča** im. ž. r., g. mn. *vûčā* - vučenje, tegljenje.
**vúčac** im. m. r., g. jd. *vúčca*, g. mn. *vûčācā* - med. bolest u kojoj obamre dio živog organizma zbog zatvaranja krvnog toka, gangrena; reumatizam, bolest zglobova, giht; bot. živa ograda.
**vùčāk** im. m. r., g. jd. *vučáka* - zool. vrsta ribe, luben, smudut.
**vùčica** im. ž. r. - ženka vuka.
**vùčić** im. m. r., dem. - mali vuk, mali, mladi vuk; zool. vrsta grabežljive morske ribe.
**vùčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na vuka, pripada vuku; prenes. okrutan, nemilosrdan, strašan.
**vùčjāk** im. m. r., n. mn. *vùčjāci* - pas koji ima vučije krvi, pas nalik na vuka.
**vùčnī** pril. - koji se odnosi na vuču.
**vûći** gl. nesvrš., prez. *vúčēm* - tegliti, povlačiti ne odvajajući od površine; činiti da se ko kreće na silu, protiv svoje volje, voditi silom; voziti u kolima; nositi nešto teško, nositi stalno, neprekidno uza se; sisati, crpiti.
**vùdžūd** im. m. r. (ar.), *vudžúda* - tijelo, biće, organizam živog bića, postojanje, život, egzistencija.
**vùga** im. ž. r., dat. jd. *vùgi* - zool. vrsta ptice selice čiji mužjak ima žuto perje, a crna krila i rep.
**vùhak** prid. (arh.), odr. v. *vùhkī* - malo vlažan, navlažen.
**vuhkòća** im. ž. r. (arh.), g. mn. *vuhkóćā* - vlaga, vlažnost, navlaženost.
**vûk** im. m. r., vok. jd. *vûče*, n. mn. *vûci/vùkovi*, g. mn. *vukóvā/vùkōvā* - krvoločna šumska zvijer koja napada stoku.
**vùkljati** gl. nesvrš., prez. *vùkljām* - gnjaviti se noseći šta teško, nosati s mukom svuda, vucarati; povlačiti, potezati.
**vukòdlak** im. m. r., n. mn. *vukòdlaci* - prema narodnom vjerovanju čovjek koji se u vrijeme punog mjeseca pretvara u vuka i napada druge ljude; prenes. krvoločan čovjek, krvopija; zool. vrsta morske ribe, grdobina.
**vûkovac**[1] im. m. r., g. jd. *vûkōvca* - pristalica i sljedbenik jezičke politike i norme Vuka Karadžića.
**vûkovac**[2] im. m. r., g. jd. *vûkōvca* - zool. vrsta morske ribe.
**vùlgāran** prid., odr. v. *vùlgārnī* - prost, grub, prostački, nepristojan, neodgojen, neobrazovan; običan, svakidašnji, pučki, narodni.
**vulgarizírati/vùlgarizovati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vulgarìzīrām/vùlgarizujēm* - uprostačiti, učiniti vulgarnim, prostim, primitivnim, neodgojenim; umanjiti vrijednost čemu.
**vùlgārno** pril. - prostački, nepristojno.
**Vulgàta** im. ž. r. - latinski prevod Biblije, prihvaćen kao službeni tekst u katoličkoj crkvi.
**vùlkān** im. m. r., g. jd. *vulkána* - otvor, krater na Zemljinoj kori, površini kroz koji iz unutrašnjost pod pritiskom izbija užarena lava i plinovi/gasovi; prenes. oganj, vatra; u starorimskoj mitologiji - Vulkan(us) bog vatre i kovačke vještine.
**vulkànīt** im. m. r. (lat.), g. jd. *vulkaníta* - tvrdi kaučuk; ebonit.
**vulkanizácija** im. ž. r. - postupak vulkanizacije, vulkaniziranja; hem. prerađivanje sirovog kaučuka u gumu pomoću zagrijavanja i primjese sumpora.
**vulkanìzēr** im. m. r., g. jd. *vulkanizéra* - onaj koji provodi vulkanizaciju, radnik koji se bavi vulkaniziranjem.
**vulkanizírati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *vulkanìzīrām* - provesti, provoditi postupak vulkanizacije.
**vùlkānskī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada vulkanu; prenes. koji je kao vulkan, silovit, žestok; vatren, pun strasti.
**vùlkānski** pril. - poput vulkana, silovito, žestoko.
**vùlva** im. ž. r. - spoljni ženski polni organ.
**vùna** im. ž. r., g. mn. *vûnā* - gusta, mehka i (češće) kovrdžasta dlaka koja raste i pokriva kožu nekih životinja, osobito ovce, runo; predivo od te dlake.
**vùnderkind** im. m. r. (njem.) - veoma nadareno dijete, čudo od djeteta.
**vùnara** im. ž. r. - pogon za preradu vune.



**vunárstvo** im. s. r. - vunarska industrija.
**vùnast** prid., odr. v. *vùnastī* - poput vune, kao vuna.
**vùnen** prid., odr. v. *vùnenī* - koji je od vune; koji je kao vuna, vunast.
**vùnica** im. ž. r., dem. i hipok. - sitna vuna.
**vunìca** im. ž. r., g. jd. *vunìcē*, g. mn. *vunícā* - ispredena vuna i smotana u klupko za ručno pletenje.

# Z

**Z z** - fonema, glas, dental, zvučni suglasnik, spirant; pretposljednje slovo abecede i deveto slovo azbuke.

**za** prijed. - npr. uz akuz.: pobrinuo se za večeru.

**zabáciti** gl. svrš., prez. *zàbācīm*, trp. prid. *zàbāčen* - baciti uz zamah, hitnuti iza nečeg, baciti preko nečeg; zagubiti, zametnuti; zaboraviti.

**zàbāčen** prid., odr. v. *zàbačenī* - koji je bačen preko; zagubljen, zaturen; zaboravljen; koji je teško dostupan; koji je daleko, koji nije na dohvat ruke.

**zàbāčenōst** im. ž. r., g. jd. *zàbāčenosti*, instr. jd. *zàbāčenosti/zàbāčenošću* - zagubljenost, zaturenost; stanje ili osobina onog onoga što je zabačeno.

**zabádalo/zabàdalo** im. s. r., g. jd. *zabádala/zabàdala*, g. mn. *zabádālā/zabàdālā* - ono čime se zabada, što služi za zabadanje; prenes. onaj koji sve mora da zna, koji svugdje «zabada nos».

**zabàdāljka** im. ž. r., g. jd. *zabàdāljkē*, dat. jd. *zabàdāljci*, n. mn. *zabàdāljke*, g. mn. *zabàdāljkī* - predmet koji služi za zabadanje; šala kojom se neko želi bocnuti, podsjetiti na nešto neugodno.

**zabádānje** gl. im. s. r., g. jd. *zabádānja*, g. mn. *zabádānjā* - izved. od zabadati.

**zabádati** gl. nesvrš., prez. *zàbādām*, trp. prid. *zàbādān*, gl. pril. sad. *zabádajūći* - obavljati zabadanje; upotrebljavati zabadalo; prenes. biti zajedljiv.

**zabadàva** pril. - zadžaba, uzaludno, džaba, nepotrebno.

**zabarikadírati (se)** - gl. svrš. prez. *zabarikàdīrām (se)* - ograditi (se), učvrstiti, osigurati barikadom; sakriti se iza nečeg, dobro se zaštititi od protivnika; svuda postaviti barikade.

**zabàsati** gl. svrš., prez. *zabàsām* - zalutati, izgubiti se u prostoru ili u nekoj priči; ući na tuđi teritorij, na tuđi prostor.

**zabašúriti** gl. svrš., prez. *zabàšūrīm*, rad. gl. prid. *zabašúrio*, trp. prid. *zabàšūren* - radeći šta drugo skrenuti pažnju na to, prikriti, sakriti nešto; prevariti zabašurivanjem.

**zabašurívānje** gl. im. s. r., g. jd. *zabašurívānja* - odvlačenje pažnje od čeg činjenjem čega drugog, prikrivanje, sakrivanje istine.

**zábava** im. ž. r., g. jd. *zábavē* - posebno organizovano druženje uz određenu priliku, razonoda; priredba; zabavljanje.

**zábavan** prid., odr. v. *zábavnī* - koji se odnosi na zabavu i zabavljanje; koji zabavlja.

**zábavica** im. ž. r., g. jd. *zábavicē*, dem. - mala zabava.

**zàbaviti (se)** gl. svrš., prez. *zàbavīm*, trp. prid. *zàbavljen* - učiniti da drugima bude zabavno; provesti vrijeme u zabavi, zabavljajući se, razonoditi se; razg. biti obuzet poslom, raditi šta zanimljivo; ostati gdje duže, zadržati se.

**zabàvljāč** im. m. r., g. jd. *zabavljáča*, v. jd. *zȁbavljāču*, n. mn. *zabavljáči*, g. mn. *zabavljáčā* - onaj koji druge zabavlja.

**zàbavljati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàbavljām (se)*, trp. prid. *zàbavljān* - činiti sve da drugima bude zabavno; priređivati zabave; razonoditi (se); razg. imati odabranika ili odabranicu, ići s kum, družiti se iz ljubavi.

**zàbavljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàbavljenosti*, instr. jd. *zàbavljenošću/zàbavljenosti* - zauzetost čime, preokupljenost nekim poslom; stanje onih koji su čime zabavljeni.

**zábavnīk** im. m. r., g. jd. *zábavnīka*, v. jd. *zábavnīče*, n. mn. *zábavnīci*, g. mn. *zábavnīkā* - časopis zabavnog sadržaja, koji služi za zabavu.

**zábavno** pril. - na zabavan način, veselo; zanimljivo.

**zabetonírati** gl. svrš. (fr.), prez. *zabetònīrām* - betonom učvrstiti, prekriti betonom; završiti betoniranje, staviti beton; prenes. namjerno zaustaviti, zakočiti, ne dozvoliti da šta ide naprijed praveći kakve smetnje.

**zabèzēknūt** prid., odr.v. *zabèzēknūtī* - veoma začuđen; šokiran; koji je zanijemio od čuda.

**zabezéknuti (se)** gl. svrš., prez. *zabèzēknēm (se)*, trp. prid. *zabèzēknūt* - silno se čime iznenaditi; zanijemiti od čuđenja; ostati šokiran, bez riječi; zbuniti se, zinuti zatečen kakvim iznenađenjem.

**zabèzēknūto** pril. - veoma iznenađeno, začuđeno; s izrazom čuđenja; buljeći u koga zinuvši i bez riječi; na začuđujući način.

**zabèzeknūtōst** im. ž. r., g. jd. *zabèzēknūtosti*, instr. jd. *zabèzēknūtošću/zabèzēknūtosti* - stanje onoga ko je zabezeknut; začuđenost najvišeg stupnja.

**zabìberiti** gl. svšr. (ind.) prez. *zabìberīm* - staviti bibera u šta, pobiberiti, učiniti da šta bude biberli; nekom upadicom ili konstatacijom priču učiniti neprijatnom.

**zabìjāč** im. m. r., g. jd. *zabijáča*, g. mn. *zabijáčā* - onaj ko šta zabija; alatka za zabijanje.

**zabíjānje** gl. im. s. r. od zabijati.

**zabíjati** gl. nesvrš., prez. *zàbījām*, trp. prid. *zàbījān* - ukucavati nešto (npr. *zabíjati èkser*); razg. ubacivati u mrežu (npr. *zàbiti gô*); petljati se u šta (npr. *zabíjati nôs*).

**zabijèliti** gl. svrš., prez. *zàbijelīm/zabijèlīm*, trp. prid. *zàbijeljen* - učiniti nešto bijelim; obojiti u bijelo; posuti bijelim; prekriti snijegom.

**zabijèljeti** gl. svrš., prez. *zabijèlī/zàbijelī*, trp. prid. *zàbijeljen* - pobijeljeti, postati bijel.

**zȁbilješka** im. ž. r., g. jd. *zȁbilješkē*, dat. jd. *zȁbilješci*, g. mn. *zȁbilježākā/zȁbilješkī* - kratak pismeni trag o nečemu; bilješka.

**zabìlježiti** gl. svrš., prez. *zabìlježīm* - napraviti (za)bilješku, zapisati, notirati.

**zȁbīt** im. ž. r., g. jd. *zȁbīti* - daljina, udaljeno mjesto.

**zàbiti** gl. svrš., prez. *zȁbijēm*, trp.prid. *zabìjen* - zakucati, up. zabijati.

**zabjelàsati se** gl. svrš., prez. *zabjelàsā se*, trp. prid. *zȁbjelasān* - zasvjetlucati bjelinom.

**zàblaćen** prid., odr. v. *zàblaćenī* - uprljan, umazan blatom, ukaljan; okaljan ružnim riječima

**zàblaćenōst** im. ž. r., g. jd. *zàblaćenosti*, instr. jd. *zàblaćenošću/zàblaćenosti* - stanje onoga ko je zablaćen ili što je zablaćeno

**zàblatiti (se)** gl. svrš., prez. *zàblatīm*, trp. prid. *zàblaćen* - uprljati, umazati (se) blatom; baciti ljagu na koga, predstaviti ga u ružnom svjetlu, okaljati ga.

**zablebètati (se)** gl. svrš., prez. *zablèbećēm* - početi blebetati, nesuvislo, koješta pričati.

**zàblehnuti se** gl. svrš. prez. *zàblehnēm se* - zagledati se ne trepćući; zuriti, tupo se zagledati, buljiti u šta, blejiti.

**zàblehnūtōst** im. ž. r., g. jd. *zàblehnūtosti*, instr. jd. *zàblehnūtošću/zàblehnūtosti* - osobina onog ko je zablhenut.

**zabléjati** gl. svrš., prez. *zabléjīm* - početi blejati (za ovce); glasom oponašati ovcu.

**zabléknuti** gl. svrš., prez. *zàblēknēm* - početi blečati, ispustiti blek, oglasiti se blekom (za koze).

**zablesáviti/zàblasaviti** gl. svrš., prez. *zablèsāvīm/zàblesavīm*, gl. prid. rad. *zablesávio/zàblesavio* - zaludjeti, ponašati se kao blesav; posatiti blesav; previše se zanijeti.

**zablijèštiti** gl. svrš., prez. *zablijèštīm* - u momentu početi jako blijèštiti.

**zablìstati** gl. svrš., prez. *zablìstām* - početi blistati, bljesnuti; zasijati, zasvijetliti; prenes. istaknuti se ljepotom, znanjem i sl.

**zâbluda/zȁbluda** im. ž. r., g. jd. *zâbludē/ zȁbludē*, n. mn. *zâblude/ zȁblude*, g. mn. *zâblūdā/zȁblūdā* - stav zasnovan na pogrešnim pretpostavkama; pogrešno uvjerenje; obmana.

**zablúditi** gl. svrš., prez. *zàblūdīm*, trp. prid. *zàblūđen* - učiniti da neko bude u zabludi, zavesti, zaslijepiti, zanijeti koga zabludama.

**zablúdjelōst** im. ž. r., g. jd. *zablúdjelosti*, instr. jd. *zablúdjelošću/zablúdjelosti* - stanje onog ko je u zabludi, zanesenost zabludama.
**zablúdjeti** gl. svrš., prez. *zàblūdīm*, trp. prid. *zàblūđen* - biti u zabludi, postati obmanut, prihvatiti pogrešno uvjerenje; poći pogrešnim putem, zalutati; pogriješiti; zanijeti se, predati se kakvim osjećajima; zastraniti.
**zâbludno/zàbludno** pril. - na način zasnovan na neistini, pogrešno; zabluđeno.
**zàblūđen** prid., odr. v. *zàblūđenī* - zaveden, koji slijedi pogrešan put, prevaren; zanijet, ponesen čime.
**zàblūđeno** pril. - sa zabludom, kao u zabludi; zavedeno, ponijeto, poneseno čime pogrešnim.
**zàblūđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàblūđenosti*, instr. jd. *zàblūđenošću/zàblūđenosti* - stanje onoga ko je zabluđen; zavedenost; prevarenost zabludama; ponesenost, ponijetost čime pogrešnim.
**zabluđívānje** gl. im. s. r. od zabluđivati.
**zabluđívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zablùđujēm* - puniti koga zabludama, odvoditi od pravog puta; voditi ga pogrešnim putem, navoditi na lutanje; varati zabludama.
**zàbljeskati** gl. svrš., prez. *zàbljeskām*, dem. - zasvjetlucati, zasjajiti bljeskajući; zablistati, zabliještiti.
**zàbljesnuti** gl. svrš. prez. *zàbljesnēm* - bljesnuti, zablistati; prenes. ostaviti jak utisak.
**zablješćívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zabljèšćujēm* - zablještavati.
**zablještávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zabljèštāvām* - činiti da šta zabliješti; zasljepljivati bljeskom, pretjeranim sjajem.
**zabljùvati** gl. svrš., prez. *zàbljujēm* - sve pobljuvati, prekriti bljuvotinom, isprljati bljuvanjem.
**zabobòtati** gl. svrš., prez. *zabòboćēm*, onomat. - početi bobotati, zacvokotati zubima od studeni.
**zàboga** riječca - pobogu, služi za izražavanje: čuđenja (npr. *Štā tō, zàboga, râdīš?*).
**zabògatiti se** gl. svrš., prez. *zabògatīm se*, trp. prid. *zabògaćen* - postati bogat, obogatiti se.
**zabòljeti** gl. svrš., prez. *zàbolī*, gl. prid. rad. *zabòlio* - početi boljeti.
**zàborāv** im. m. r., g. jd. *zàborāva* - zaboravljanje.
**zàborāvan** prid., odr. v. *zàborāvnī* - koji slabo pamti, koji brzo zaboravlja.
**zabòraviti** gl. svrš., prez. *zabòravīm*, trp. prid. *zabòravljen* - izgubiti iz pamćenja; ne sjetiti se.
**zaborávko** im. s. r., v. jd. *zàborāvko*, hip. - onaj koji često zaboravlja, koji je sklon zaboravljanju.
**zabòravljānje/zaborávljānje** gl. im. s. r. od zaboravljati.
**zabòravljati/zaborávljati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zabòravljām/zabòrāvljām* - gubiti iz pamćenja, ne sjećati se; ne moći pamtiti, postajati senilan.
**zaboràvljiv** prid., odr. v. *zaboràvljivī* - sklon zaboravljanju, koji lahko zaboravlja.
**zaboràvljivōst** im. ž. r., g. jd. *zaboràvljivosti*, instr. jd. *zaboràvljivošću/zaboràvljivosti* - osobina zaboravnih.
**zàborāvno** pril. - ne sjećajući se; na zaboravan način, zaboravljajući.
**zaborávnōst** im. ž. r., g. jd. *zaborávnosti*, instr. jd. *zaborávnošću/zaborávnosti* - obilježje, osobina zaboravnih ljudi, zaboravljanje.
**zàbosti** gl. svrš., prez. *zabòdēm/zabòdem*, prid. trp. *zabòden* - učiniti da nešto šiljato uđe u šta čvrsto (npr. *zàbosti ìglu u plátno, zàbosti štâp ù zemlju*).
**zabrabònjati** gl. svrš., prez. *zabrabònjā*, trp. prid. *zàbrabonjān* - ubrabonjati, sve iza sebe zaprljati, upoganiti brabonjcima; prekriti, onečistiti brabonjcima.
**zabràbōnjčiti** gl. svrš., prez. *zabràbōnjčīm* - zabrabonjati.
**zabràdatiti** gl. svrš., prez. *zabràdatīm* - biti, postati neobrijan; pustiti bradu; imati neurednu bradu.
**zabráditi** gl. svrš. prez. *zàbrādīm*, trp. prid. *zàbrāđen* - pokriti se maramom svezavši je ispod brade.
**zabrađívānje** gl. im. s. r. od zabrađivati.
**zabrađívati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *zabràđujēm (se)* - stavljati maramu na glavu, pokrivati se maramom.
**zabrájati (se)** gl. nesvrš. i učest., prez. *zàbrājām se* - postati odsutan, ne primjećivati ništa brojeći; zanositi se brojanjem.



**zábran** im. m. r., g. jd. *zábrana* - zabrana, mjesto zabranjenog lova ili sječe šume.
**zâbrana/zàbrana** im. ž. r., g. jd. *zâbranē/zàbranē*, g. mn. *zâbrānā/zàbrānā* - nedozvoljen pristup do nečeg ili nečemu; zabran.
**zabrániti** gl. svrš., prez. *zàbrānīm*, trp. prid. *zàbrānjen* - narediti zabranu; staviti zabranu; ne dozvoliti.
**zábranskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zabran.
**zâbranskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zabranu.
**zabrànjiv** prid., odr. v. *zabrànjivī* - koji se može zabraniti; koji se zabranjuje.
**zabranjívānje** gl. im. s. r. od zabranjivati
**zabranjívati** gl. nesvrš., prez. *zabrànjujēm* - obavljati zabranjivanje, braniti, ne dozvoljavati, ne dopuštati; izdavati zabrane.
**zàbrašniti** gl. svrš., prez. *zàbrašnīm*, trp. prid. *zàbrašnjen* - za svih strana posuti brašnom; pobrašniti.
**zàbratka** im. ž. r., dat. jd. *zàbratki*, g. mn. *zàbratkī* - podbradača, marama za zabrađivanje.
**zàbraviti** gl. svrš., prez. *zàbravīm*, trp. prid. *zàbravljen* - okrenuti ključ u bravi, zatvoriti bravu, zaključati.
**zàbravljen** prid., odr. v. *zàbravljeni* - zaštićen bravom, zaključan.
**zàbravljeno** pril. - na zabravljen način.
**zàbravljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàbravljenosti*, instr. jd. *zàbravljenošću/zàbravljenosti* - stanje i obilježje onoga što je zabravljeno.
**zabravljívānje** gl. im. s. r. od zabravljivati.
**zabravljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zabràvljujēm* - okretanjem ključa u bravi osiguravati vrata, sigurno zatvarati, zaključavati.
**zabràzdati** gl. svrš., prez. *zabràzdām*, trp. prid. *zàbrazdān* - početi brazdati, orati; prenes. pretjerati u čemu, previše zagaziti u šta, zastraniti.
**zabrázditi** gl. svrš., prez. *zàbrāzdīm*, trp. prid. *zàbrāžđen* - početi brazditi, orati; početi praviti bore; orući zaći u tuđe, preorati; prenes. duboko zaći, zagaziti u šta, pretjerati, zastraniti u čemu; upasti u nevolje.
**zabražđívānje** gl. im. s. r. od zabražđivati.
**zabražđívati** gl. nesvrš., prez. *zabràžđujēm* - počinjati oranje praveći brazde; prenes. predaleko ići u čemu, zastranjivati.
**zabŕbljati se** gl. svrš. prez. *zabŕbljām*, trp. prid. *zàbrbljān* - raspričati se bez smisla, ispričati i šta treba i što ne treba
**zabŕčiti** gl. svrš., prez. *zàbŕčīm* - dobiti brkove; pustiti brkove.
**zàbrdac** im. m. r., g. jd. *zàbrdca*, n. mn. *zàbrdci*, g. mn. *zàbrdācā* - onaj koji živi iza brda, koji je sa zabrdice.
**zàbrdica/zābrdica** im. ž. r., g. jd. *zàbrdicē/zābrdicē* - mjesto, oblast iza brda, kraj, područje za brdom, zabrđe; brdovit kraj.
**zàbrdskī/zābrdskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zabrdicu, koji pripada ili se nalazi iza brda.
**zàbrđanin/zābrđanin** im. m. r., n. mn. *zàbrđāni/zābrđāni*, g. mn. *zābrđānā* - stanovnik nekog mjesta iza brda, onaj koji živi u zabrđu.
**zàbrđānka/zābrđānka** im. ž. r., dat. jd. *zàbrđānki/zābrđānki*, g. mn. *zābrđānkī* - ona koja stanuje za brdom, koja je iz zabrđa.
**zàbŕđe/zábrđe** im. s. r., g. jd. *zàbŕđa/zábrđa* - predio iza brda, zabrdica; *Zábrđe* - selo u neposrednoj blizini Sarajeva.
**zàbrēći/zabréknuti** gl. svrš., prez. *zàbrēknēm* - od tečnosti se napuhati, zategnuti; nateći, nateknuti.
**zàbrekao** prid., odr. v. *zābrēklī* - koji je sasvim ispunjen kakvom tečnošću; otečen, oteknut, napuhan; koji puca od zdravlja, zadrigao.
**zabreknúće** gl. im. s. r. od. zabreknuti.
**zàbrēknuto** pril. - napuhano, zategnuto, u stanju zabreknutosti.
**zàbrēknūtōst** im. ž. r., g. jd. *zàbrēknūtosti*, instr. jd. *zàbrēknūtošću/zàbrēknūtosti* - stanje i obilježje zabreknutog, otečenost, napuhanost.
**zàbrēžje/zábrēžje** im. s. r. - predio, kraj, područje, mjesto iza brijega.
**zabrídjeti** gl. svrš., prez. *zabrídī* - početi bridjeti, pomalo trnuti, bockati.

**zàbrijati** gl. svrš., prez. zàbrijēm, trp. prid. zăbrijān - početi brijati; prenes. početi oštro puhati donoseći studen.
**zàbrinūt** prid., odr. v. *zàbrinūtī* - opterećen brigama; zamišljen zbog briga.
**zàbrinuti (se)** gl. svrš., prez. *zàbrinēm (se)* - početi se brinuti, opteretiti se brigama.
**zàbrinūto** pril.- s brigom, brinući se.
**zàbrinūtōst** im. ž. r., g. jd. *zàbrinūtosti*, instr. jd. *zàbrinūtošću/zàbrinūtosti* - stanje onog koji brine; briga, zebnja, strah od mogućih neugodnosti.
**zabrinjávajūćī** prid. odr. v. - koji zabrinjava, koji donosi brige, zabrinjujući.
**zabrinjávajūći** pril. - na zabrinjávajūć način, s brigama.
**zabrinjávati** gl. nesvrš., prez. *zabrinjāvām*, trp. prid. *zabrìnjāvān* - počinjati brinuti; opterećivati brigama.
**zabrìnjujūćī** prid. odr. v. - koji donosi brige, zabrinjavajući.
**zabȑkati** gl. svrš., prez. *zàbȓkām* - sve izmiješati; napraviti zbrku, pobrkati.
**zabŕljati/zabȑljati** gl. svrš., prez. *zàbȓljām/zabȑljām*, trp. prid. *zăbrljān* - umazati, isprljati, zaprljati čime; prenes. upropastiti neki posao, šta pogrešno uraditi.
**zabrljáviti** gl. svrš., prez. *zabȑljāvīm* - zabrljati, nešto pokvariti; prenes. upropastiti kakav posao.
**zabròditi** gl. svrš., prez. *zàbrodīm* - početi broditi, zaploviti; prenes. krenuti u nepoznato.
**zabròjati se** gl. svrš., prez. *zàbrojīm/ zabròjīm se*, trp. prid. *zăbrojān* - zabrojiti se; biti, naći se u stanju zabrojanosti.
**zabròjiti se** gl. svrš., prez. *zàbrojīm/ zabròjīm se*, trp. prid. *zàbrojen* - unijeti se duboko u brojanje; pogriješiti u brojanju, prebrojiti se.
**zabȑstiti** gl. svrš., prez. *zàbrstīm* - početi brstiti sve redom; prenes. početi govoriti koješta.
**zàbrtviti** gl. svrš., prez. *zàbrtvīm*, trp. prid. *zàbrtvljen* - dobro zatvoriti čime, zapušiti, čvrsto začepiti.
**zabrtvljívānje** gl. im. s. r. od zabrtvljivati.

**zabrtvljívati** gl. svrš., prez. *zabȑtvljujēm* - obavljati zabrtljivanje; dobro čime zatvarati, čvrsto začepljivati.
**zabrújati/zabrújiti** gl. svrš., prez. *zabrújīm* - početi brujati, zujati; odmaknuti u brujanju.
**zàbrūndati/zabrùndati** gl. svrš., prez. *zàbrūndām/zabrùndām*, onomat. - započeti brundanje, početi brundati.
**zabȑzati** gl. svrš., prez. *zabȑzām*, gl. prid. rad. *zabȑzao*, trp. prid. *zăbrzān* - ubrzati, raditi brže nego na početku.
**zabúbati** gl. svrš., prez. *zàbūbām* - početi bubati; početi pucati; početi lupati; zatvoriti, začepiti, zašuškati čime.
**zabubètati** gl. svrš., prez. *zabubètām* - početi bubetati; početi govoriti koješta, lupetati.
**zàbubnuti** gl. svrš., prez. *zàbubnēm* - zalupnuti, zalupiti.
**zabùbnjati** gl. svrš., prez. *zabùbnjām* - početi bubnjati.
**zabudalàsati/zabudalésati se** gl. svrš., prez. *zabudalàsām/zabudalèšēm* - početi budalasati, zabudalesati se.
**zabùjati** gl. svrš., prez. *zabùjā* - početi bujati, naglo izrastati; zagušćati; postati bujan.
**zàbūljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàbūljenosti*, instr. jd. *zàbūljenošću/zàbūljenosti* - zagledanost u šta ne trepćući očima; izgled i stanje onoga ko je zabuljen ili što je zabuljeno; pobuljenost, umotanost u šta.
**zabúljiti se** gl. svrš., prez. *zàbūljīm se* - zagledati se buljeći, zuriti.
**zâbuna** im. ž. r., g. jd. *zâbunē*, n. mn. *zâbune*, g. mn. *zâbūnā* - pogrešna procjena, nehotična greška; zbunjenost.
**zabùncati** gl. svrš., prez. *zabùncām* - početi buncati; odmaknuti u buncanju, buncati.
**zàbūndati se** gl. svrš., prez. *zàbūndām* - umotati se u bundu ili nešto toplo, utopliti se.
**zabúniti/zbúniti se** gl. svrš., prez. *zàbūnīm se*, gl. prid. rad. *zabúnio se*, trp. prid. *zàbūnjen* - doći u stanje zbunjenosti, zbuniti se, iz zabune napraviti grešku; smesti se, pomesti se.
**zabunkèrisati se** gl. svrš. (engl.), prez. *zabunkèrišēm se* - smjestiti se u bunker; zatvoriti se u bunker.



**zaburgìjati** gl. svrš. (tur.), prez. *zaburgijām*, trp. prid. *zăburgijān* - početi burgijati; prenes. uskovitlati.
**zabùšant** im. m. r., g. jd. *zabùšanta*, g. mn. *zabùšanātā* - onaj koji zabušava, koji ometa zajednički rad.
**zabùšantskī/zabušàntskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zabušante, koji im pripada.
**zabùšantski/zabušàntski** pril. - kao zabušanti, na zabušantski način, zabušavajući.
**zabušànstvo** im. s. r. - postupanje i osobina zabušanata; podvaljivanje, prevara, varanje.
**zabušávānje** gl. im. s. r. od zabušavati.
**zabušávati** gl. nesvrš., prez. *zabùšāvām*, trp. prid. *zabùšāvān*, gl. pril. sad. *zabušávajūći* - izbjegavati svoje obaveze raznim smicalicama; ometati druge u poslu; ne pridržavati se zadatog plana nego raditi po svom.
**zàbušiti** gl. svrš., prez. *zàbušīm*, trp. prid. *zàbušen* - zavarati koga, izbjeći izvršenje kakve obaveze.
**zacàkliti (se)** gl. svrš., prez. *zàcaklīm*, trp. prid. *zàcakljen* - zablistati, zasjajiti se kao staklo; bljesnuti od uzbuđenja (za oči).
**zacàktati** gl. svrš., prez. *zàcakćēm*, onomat. - početi caktati (o vatrenom oružju).
**zàcarevati** gl. svrš., prez. *zàcarujēm* - početi carovati.
**zàcariti (se)** gl. svrš., prez. *zàcarīm (se)* - proglasiti koga carem; postati car, preuzeti carsko prijestolje.
**zacementírati/zacimentírati** gl. svrš., prez. *zacemèntīrām*, r. gl. prid. *zacementírao*, trp. prid. *zacemèntīrān* - učvrstiti cementom; prekriti cementom; prenes. ne dozvoliti promjenu postojećeg.
**zacerèkati se** gl. svrš., prez. *zacerèkām se* - početi se cerekati, nepristojno i neumjesno se smijati; prasnuti u smijeh, glasno se zasmijati.
**zacíčati/zacìčati** gl. svrš., prez. *zacíčīm/ zacìčīm* - početi cičati.
**zacìgānčiti** gl. svrš., prez. *zacìgānčīm* - početi cigančiti; početi se ponašati kao Ciganin.
**zacijèliti** gl. svrš., prez. *zàcijelīm*, trp. prid. *zàcijeljen* - zarasti, ponovo postati cjelina; ozdraviti; prenes. prestati duševno boljeti.
**zàcijelo/zacijèlo** pril. - stvarno, sigurno; posve sigurno, zasigurno.
**zàcijeljen** prid., odr. v. *zàcijeljenī* - koji je zacijelio, zarastao; prenes. koji je prestao da duševno boli.
**zàcijeljeno** pril. - sraslo; prenes. preboljeno.
**zàcijeljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàcijeljenosti*, instr, jd. *zàcijeljenošću/zàcijeljenosti* - stanje onoga što je zacijelilo.
**zacijèniti** gl. svrš., prez. *zàcijenīm* - reći previsoku cijenu; precijeniti; dati cijenu čemu.
**zacijèpiti** gl. svrš., prez. *zàcijepīm* - malo zarezati, početi cijepiti, odvajati dio od neke cjeline; rascijepiti; napraviti rascjep.
**zacijùkati/zacijúkati** gl. svrš., prez. *zacìjučēm/zacìjūčēm* - započeti cijukanje, iznenada početi cijukati.
**zacijùknuti/zacijúknuti** gl. svrš., prez. *zacìjuknēm/zacìjūknēm* - iznenada cijuknuti.
**zacíkati** gl. svrš., prez. *zàcīčēm/zàcīkām* - početi cikati; zavrištati.
**zacíknuti** gl. svrš., prez. *zàcīknēm* - ciknuti, zavrisnuti, vrisnuti.
**zacikòtati (se)** gl. svrš., prez. *zacìkoćēm (se)* - početi (se) cikotati, hihotati, kikotati, glasno smijati.
**zacìktati** gl. svrš., prez. *zàcikćēm* - početi ciktati, vrištati cikćući.
**zacilìkati/zacilíkati** gl. svrš., prez. *zacilìkām* i *zacilìčēm/zacilīčēm*, onomat. - početi cilikati, zacirlikati.
**zacilíknuti** gl. svrš., prez. *zacìlīknēm*, onomat. - ciliknuti, ispustiti jedan cilik.
**zacilìktati** gl. svrš., prez. *zacilìktām* i *zacilikćēm*, onomat. - početi ciliktati.
**zàcimati** gl. svrš., prez. *zàcimām* - početi cimati, pomjerati tamo-amo; zatresti, zadrmati, zaljuljati cimajući.
**zacimentírati** gl. svrš., prez. *zacimèntīrām*, r. gl. prid. *zaciementírao*, trp. prid. *zacimèntīrān* - up. zacementírati.
**zacirlìkati/zacirlíkati** gl. svrš., prez. *zacirlìkām* i *zacìrličēm/zacìrlīčēm*, onomat. - up. zacilìkati.
**zacjeljénje** gl. im. s. r. - ozdravljenje rane; prestanak duševne boli.

**zacjeljívānje** gl. im. s. r. od zacjeljivati - srastanje, zarastanje; prenes. prestajanje duševne boli.
**zacjeljívati** gl. svrš., prez. *zacjèljujēm* - zarastati, srastati ponovo u jednu cjelinu; prenes. prestajati boljeti (o duševnoj boli).
**zacjenjívānje** gl. im. s. r. od zacjenjivati.
**zacjenjívati** gl. svrš., prez. *zacjènjujēm* - davati, određivati cijenu; stavljati previsoku cijenu, precjenjivati.
**zacmókati (se)** gl. svrš., prez. *zàcmōčēm (se)* i *zàcmōkām (se)*, onomat. - početi cmokati, ljubiti; zaljubiti se, zacopati se u koga.
**zàcōpān** prid., odr. v. *zàcōpānī* - razg. previše zaljubljen; tupoglav, šupljeglav od ljubavi.
**zàcōpāno** pril.- pretjerano zaljubljeno; tupoglavo, šupljeglavo, bez razuma.
**zàcōpānōst** im. ž. r., g. jd. *zàcōpānosti*, instr. jd. *zàcōpānošću/zàcōpānosti* - stanje onog ko je zacopan, pretjerana zaljubljenost; tupoglavost, šupljeglavost.
**zacópati se** gl. svrš., prez. *zàcōpām se*, trp. prid. *zàcōpān* - razg. zaljubiti se veoma jako, «do ušiju» biti zaljubljen, zacmokati se.
**zacŕniti/zacȑniti** gl. svrš., prez. *zàcr̄nīm/zàcrnīm*, trp.prid. *zàcr̄njen/zàcrnjen* - učiniti crnim; obojiti šta crnom bojom.
**zacrnjénje** gl. im. s. r. od zacrniti/zacrnjeti - zatamnjenje.
**zacŕnjeti/zacȑnjeti se** gl. svrš., prez. *zàcr̄nīm/zàcrnīm se*, trp. prid. *zàcr̄njen/zàcrnjen* - postati crn, pocrnjeti; postati taman, potamnjeti; prenes. nanijeti sramotu, osramotiti.
**zacrnjívānje** gl. im. s. r. od zacrnjivati.
**zacrnjívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zacȑnjujēm* - činiti da šta postane crno; prenes. nanositi sramotu.
**zàcrpsti/zacŕpsti** gl. svrš., prez. *zacŕpēm/zacŕpem* - početi crpsti; zacrpati, početi čime šta crpsti, crpati, iz čega vaditi; zahvatiti čime šta tečno.
**zàcrtati/zacȑtati** gl. svrš., prez. *zàcrtām/zacȑtām*, r. gl. prid. *zàcrtao/zacȑtao*, trp. prid. *zàcrtān* - započeti crtanje, početi crtati; crtalom obilježiti; prenes. postaviti cilj, planirati, naumiti.

**zacrtávānje** gl. im. s. r. od zacrtavati - postavljanje cilja, planiranje, naum.
**zacrtávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zacȑtāvām* - počinjati crtati; prenes. planirati šta, postavljati cilj.
**zacrvèniti** gl. svrš., prez. *zacȑvenīm/zacrvènīm* - učiniti da šta bude crveno, zamazati, obojiti, prekriti crvenom bojom.
**zacrvènjeti se** gl. svrš., prez. *zacȑvenīm/zacrvènīm se*, trp. prid. *zacȑvenjen* - postati crven; porumenjeti; prenes. postidjeti se.
**zacŕviti/zacȑviti se** gl. svrš., prez. *zàcr̄vī/zàcrvī se* - postati crvljiv, ucrvati se; prenes. nakotiti se, pojaviti se kao crvi.
**zàcuriti (se)** gl. svrš., prez. *zàcurīm se* - napraviti curom; prerasti iz djevojčice u djevojku, postati cura.
**zacúriti** gl. svrš., prez. *zàcūrī* - (za)početi curiti.
**zàcvasti** gl. svrš., prez. *zacvàtē/zacvàte* - početi cvasti; uveliko početi cvasti.
**zacvíliti** gl. svrš., prez. *zacvílīm* - početi cviliti; oglasiti se cvileći.
**zacvíljeti** gl. svrš., prez. *zacvílīm* - započeti cviljeti; zaplakati cvileći; tugaljivo zaplakati.
**zacvjètati** gl. svrš., prez. *zacvjètā* - početi cvjetati, početi uveliko cvjetati.
**zacvokòtati** gl. svrš., prez. *zacvòkoćēm* - početi cvokotati, drhtati od zime cvokoćući zubima.
**zacvŕčati** gl. svrš., prez. *zacvŕčī*, onomat. - početi cvrčati.
**zacvrkùtati** gl. svrš., prez. *zacvrkùtām*, trp. prid. *zàcvrkutān* - početi cvrkutati, oglašavati se kao ptica; prenes. pod prisilom početi odavati tajne, progovoriti.
**zacvŕljiti** gl. svrš., prez. *zàcvr̄ljī* - početi cvrljiti, probadati na jednom mjestu; prenes. tupo zaboljeti u želucu.
**zàčaditi** gl. svrš., prez. *zàčadī*, trp. prid. *zàčađen* - postati čađav, učaditi, ugariti, začađaviti.
**zàčađati/zàčàditi** gl. svrš., prez. *zàčađām* - začađaviti, učiniti čađavim.
**začađávānje** gl. im. s. r. od začađavati.
**začađávati** gl. svrš., prez. *začàđāvā* - začađivati, prekrivati čađu; postajati čađav, garav.



**zàčađaviti/začàđaviti** gl. svrš., prez. *zàčađavī/začàđavī* - postati čađav, začaditi, učaditi, ugarati.
**zàčađen** prid., odr. v. *zàčađenī* - čađav, učađen, ugaran.
**zàčađenōst** im. ž. r., g. jd. *zàčađenosti*, instr. jd. *zàčađenošću/zàčađenosti* - osobina i stanje onog što je začađeno, učađenost, ugaranost.
**zàčaditi** gl. svrš., prez. *zàčadīm* - posuti čađu; prekriti čađu; učaditi, začaditi.
**začađívānje** gl. im. s. r. od začađivati - začađavanje.
**začađívati** gl. svrš., prez. *začàđujē* - začađavati.
**začahurávānje** gl. im. s. r. od začahuravati se.
**začahurávati/začahurívati se** gl. nesvrš. i učest., prez. *začahùrāvām se* - zatvarati se u čahuru; prenes. zatvarati se u sebe, odvajati se, izolovati se od drugih; zaustavljati se na jednom mjestu, ne ići naprijed, ne razvijati se.
**začàhuren** prid., odr. v. *začàhurenī* - zatvoren u čahuru, učahuren; prenes. zatvoren, povučen, nepovjerljiv prema okolini.
**začàhureno** pril. - na začahuren način, zatvoreno; prenes. nepovjerljivo.
**začàhurenōst** im. ž. r., g. jd. *začàhurenosti*, instr. jd. *začàhurenošću/začàhurenosti* - učahurenost; zatvorenost; stanje onoga ko je začahuren ili što je začahureno; prenes. djelimična ili potpuna izolacija od ljudi, zatvorenost, povučenost u se.
**začàhuriti se** gl. svrš., prez. *začàhurīm se* - zatvoriti se u čahuru, učahuriti se; ne mijenjati se; prenes. povući se, zatvoriti se, ne kontaktirati s drugima, izolovati se.
**začahirívānje** gl. im. s. r. od začahurivati se.
**začahurívati se** gl. nesvrš. i učest., prez. *začahùrujēm se* - up. začahuravati se.
**zàčālmiti se** gl. svrš. (tur.), prez. *zàčālmīm se* - početi nositi čalmu; omotati čalmu oko glave; staviti čalmu na glavu.
**začangȑljati** gl. svrš., prez. *začangȑljām*, onomat. - početi čangrljati, grepsti čangrljajući; zalupetati.
**zàčārān** prid., odr. v. *zàčārānī* - opčinjen čarima, omađijan.

**zàčārāno** pril. - omađijano, opčinjeno čarima, kao začarani.
**zàčārānōst** im. ž. r., g. jd. *zàčārānosti*, instr. jd. *zàčārānošću/zàčārānosti* - stanje onog ko je začaran, omađijanost; opijenost magijom.
**začárati** gl. svrš., prez. *zàčārām*, trp. prid. *zàčārān* - učiniti začaranim, začariti; upotrijebiti magiju nad nečim ili nekim, omađijati.
**začarávānje** gl. im. s. r. od začaravati.
**začarávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *začàrāvām* - obavljati začaravanje: opčinjavati, omađijavati čime; činiti da ko postane začaran ili šta začarano.
**začáriti** gl. svrš., prez. *zàčārīm* - up. začarati.
**zàčarkati** gl. svrš., prez. *zàčarkām* - započeti, izazvati, zapodjenuti čarku.
**zàčas** pril. - brzo, za tren, za sekund.
**zàčāvliti** gl. svrš., prez. *zàčāvlīm* - zakucati čavlima.
**začéće** im. s.r., g. jd. *začéća*, g. mn. *začéćā* - oplođenje, oplodnja; početak, začetak; početak novog života.
**začèlēnčiti** gl. svrš. (tur.), prez. *začèlēnčīm* - početi nositi čelenku; metnuti čelenku na glavu.
**záčelnī/zàčēlnī** prid. odr. v. - koji je na začelju.
**záčēlje/záčelje** im. s.r., g. jd. *záčēlja*, g. mn. *záčēljā* - kraj čega, ob. kolone.
**začeljúštiti** gl. svrš., prez. *začèljūštīm*, trp. prid. *začèljūšćen* - staviti đem konju u usta, zauzdati ga.
**začèmeriti** gl. svrš., prez. *začèmerīm* - učiniti čemernim, zagorčati; unijeti u šta gorčinu, čemer.
**zàčepak/záčepak** im. m. r., g. jd. *zàčepka/záčepka*, n. mn. *zàčepci/záčepci*, g. mn. *zàčepākā/záčepākā* - spravica za začepljivanje, zapušač.
**začèpiti** gl. svrš., prez. *zàčepīm*, trp. prid. *zàčepljen* - zatvoriti čepom, prenes. reći šta istinito od čega će drugi ostati bez riječi, zanijemjeti.
**začepljávānje/začepljívānje** gl. im. s. r. od začepljavati/začepljivati.
**začepljávati/začepljívati** gl. nesvrš., prez. *začèpljāvām/začèpljujēm* - postavljati čepove na šta, zatvarati čepovima; postajati začepljen, neprotočan, neprohodan.

**zàčepljen** prid., odr. v. *zàčepljenī* - zatvoren čepom, zapušen; prenes. neprotočan; neprohodan.

**zàčepljeno** pril. - nasilno zatvoreno; neprohodno; neprotočno; zapušeno.

**zàčepljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàčepljenosti*, instr. jd. *zàčepljenošću/zàčepljenosti* - stanje onog što je začepljeno; zatvorenost (ob. cijevi) čime; prenes. nemogućnost prolaska, neprohodnost zbog zagušenja, začepljenja čega; neprotočnost, začepljenje.

**začepljénje** gl. im. s.r., g. jd. *začepljénja*, g. mn. *začepljénjā* - stanje začepljenosti; neprohodnost puta; neprotočnost cijevi; izostanak stolice, zatvor.

**začepȑkati** gl. svrš., prez. *začepȑkām*, trp. prid. *zàčeprkān* - početi čeprkati; čeprkajući prekriti; prenes. tek početi pomalo raditi; prikriti, zabašuriti.

**začeprkávānje** gl. im. s. r. od začeprkávati.

**začeprkávati** g. nesvrš., prez. *začepȑkāvām* - obavljati začeprkavanje; čeprkanjem, čačkanjem i sl. načinom šta prekrivati čime, ob. zemljom; prenes. započinjati pomalo s poslom; zabašurivati, prikrivati šta.

**začèšljati** gl. svrš., prez. *začèšljām*, trp. prid. *zàčešljān* - počešljati; češljem skloniti kosu od čela; prenes. zagladiti

**začešljávānje** gl. im. s. r. od začešljavati.

**začešljávati** gl. nesvrš., prez. *začèšljāvām* - češljati unazad, okretati kosu od čela prema zatioku; prenes. uravnavati šta; površno popravljati; prikrivati šta vanjskim izgledom, prvim dojmom i sl.

**začétak** im. m. r., g. jd. *začétka*, n. mn. *začéci*, g. mn. *zàčētākā* - početak nečega, početak realizacije neke ideje; nastajanje, otpočinjanje; zametak, embrion.

**zàčēti** gl. svrš., prez. *zàčnēm*, rad. gl. prid. *zàčeo*, gl. prid. trp. *zàčēt* -nastati; otpočeti, započeti nešto što će se razvijati; postaviti neku ideju; zametnuti se, zatrudnjeti.

**zàčetnī/záčetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na začetak, zametak, embrionalni.

**zàčetnica záčetnica** im. ž. r. - žena začetnik.

**záčetničkī/zàčetničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na začetnike i začetnice.

**záčetnīk/zàčetnīk** im. m. r., g. jd. *záčetnīka/zàčetnīka*, n. mn. *záčetnīci/zàčetnīci*, g. mn. *záčetnīkā/zàčetnīkā* - pokretač neke ideje, onaj koji je šta prvi počeo.

**záčetnīštvo/zàčetnīštvo** im. s. r. - posao i opredjeljelje začetnika; počinjanje s čime novim; pokretanje čega novog; podsticaj, inicijativa za šta novo.

**zàčikati** gl. svrš., prez. *zàčikām*, trp. prid. *zàčikān* - izazvati, isprovocirati koga da šta uradi ako smije.

**začíkati** gl. svrš., prez. *zàčīkām* - izazivati, provocirati, začikavati.

**začikávānje/začikívānje** gl. im. s. r. od. začikavati/začikivati - izazivanje, provociranje, začikanje..

**začikávati/začikívati** gl. nesvrš., prez. *začìkāvām/začìkujēm* - izazivati koga/šta, provocirati, začikati.

**zàčin** im. m. r., g. jd. *záčina*, g. mn. *záčīnā* - dodatak jelu koji ga čini ukusnijim.

**začìniti** gl. svrš., prez. *zàčinīm*, trp. prid. *zàčinjen* - staviti začin u hranu; prenes. ukrasiti, uljepšati; dopuniti interesantnim, lijepim ili pikantnim detaljima.

**začínjati** gl. nesvrš., prez. *zàčīnjām* - začinjavati, stavljati začine; prenes. ukrašavati, uljepšavati.

**zàčinjati** gl. nesvrš., prez. *zàčinjēm* - počinjati; oplođavati; postajati noseća.

**zàčinjānje** gl. im. s. r. od zàčinjati.

**začínjānje** gl. im. s. r. od začínjati.

**začìtati se** gl. svrš., prez. *začìtām se*, trp. prid. *zàčitān* - zanijeti se u čitanju; počevši čitati udubiti se u čitanje.

**zàčkoljica/záčkoljica** im. ž. r., g. jd. *zàčkoljicē/záčkoljicē*, n. mn. *zàčkoljice/záčkoljice*, g. mn. *zàčkoljīcā/záčkoljīcā* - zadjevica, beznačajni komentari koji izazivaju manje prepirke.

**zàčudan/záčudan** prid., odr. v. *zàčudnī/záčudnī* - koji začuđuje; čudan, neobičan.

**zàčuditi (se)** gl. svrš., prez. *zàčudīm (se)*, trp. prid. *zàčuđen* - iznenaditi se zbog nečeg, biti obuzet čuđenjem.

**zàčudo** pril. - čudno, neobično, na čudan način; na veliko iznenađenje, više nego se očekivalo, preko očekivanja.



**zàčuđen** prid., odr. v. *zàčuđenī* - obuzet čuđenjem, iznenađen.

**zàčuđeno** pril. - s čuđenjem, čudeći se; iznenađeno.

**zàčuđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàčuđenosti*, instr. jd. *zàčuđenošću/zàčuđenosti* -iznenađenost, stanje onog ko je začuđen, čuđenje.

**začùđujūćī** prid. odr. v. - koji začuđuje, neobičan, čudan, koji izaziva čuđenje.

**začupávati** gl. nesvrš., prez. *začùpāvām* - činiti da ko bude začupan; zamršavati; počinjati mrsiti.

**zàčupaviti/začupáviti** gl. nesvrš., prez. *zàčupavīm/začùpāvīm* - postati čupav, nepočešljan; učiniti koga/šta čupavim, nepočešljanim.

**zàčuti** gl. svrš., prez. *zàčujēm* - iznenada čuti kakav zvuk.

**zaćarlìjati** gl. svrš., prez. *zaćarlìjām* - početi ćarlijati.

**zaćerètati** gl. svrš., prez. *zaćeretām* - početi ćeretati.

**zâći/záći** gl. svrš., prez. *zâđēm*, r. gl. prid. *zàšao*, aor. *záđoh* - otići iza nečega.

**zàćōren** prid., odr. v. *zàćōrenī* - koji je zaćorio; prenes. tvrdoglav; slijep od ljubavi prema kome/čemu; beskrajno odan.

**zàćōrenō** pril. - škiljeći; prenes. zaslijepljeno od ljubavi; na zaćoren način; tvrdoglavo.

**zàćōrenōst** im. ž. r., g. jd. *zàćōrenosti*, instr. jd. *zàćōrenošću/zàćōrenosti* - stanje i osobina onoga ko je zaćorio; prenes. slijepa zaljubljenost; beskrajna odanost kome/čemu; tvrdoglavost.

**zaćóriti** gl. svrš., prez. *zàćōrīm*, trp. prid. *zàćōren* - početi ćoriti, obnevidjeti, slabije vidjeti, škiljiti; prenes. zaljubiti se; zaslijepjeti, ništa loše ne primjećivati kod izabranika/izabranice od prevelike ljubavi; slijepo slijediti koga/šta.

**zàdaća** im. ž. r., g. jd. *zàdaćē*, n. mn. *zàdaće*, g. mn. *zàdāćā* - zadat posao, zadatak koji se treba obaviti; đački zadaci, domaća zadaća; prenes. obaveza da se šta uradi.

**zàdaćnica** im. ž. r., g. jd. *zàdaćnicē*, n. mn. *zàdaćnice*, g. mn. *zàdāćnīcā* - teka, sveska u koju se piše zadaća; tanka sveska za pismene zadaće u školi.

**zàdāh** im. m. r., g. jd. *zàdāha*, n. mn. *zàdāsi* - neugodan miris, smrad, vonj; zrak iz usta; zapah, miris, dah, svježina.

**zadahnúće** gl. im. s. r. od zadahnuti.

**zadàhnuti** gl. svrš., prez. *zàdahnēm* - zapahnuti, prožeti, ispuniti dahom; prenes. ispuniti, prožeti nekom svježom mišlju, novim raspoloženjem.

**zadahnjívānje** gl. im. s. r. od zadahnjivati.

**zadahnjívati** gl. nesvrš., prez. *zadàhnjujēm* - zapahnjivati, ispunjavati dahom; prenes. prožimati nekom svježom mišlju, novim raspoloženjem, nadahnjivati.

**zàdahtālōst** im. ž. r., g. jd. *zàdahtālosti*, instr. jd. *zàdahtālošću/zàdahtālosti* - stanje onog ko je se zadahtao, zadahtanost.

**zàdahtān/zàdahtān** prid., odr. v. *zàdahtānī* - zapuhan, zadihan.

**zàdahtāno/zàdahtāno** pril. - teško, isprekidano dišući, dahćući, zadihano, zapuhano.

**zàdahtānōst/zàdahtānōst** im. ž. r., g. jd. *zàdahtānosti/zàdahtānosti*, instr. jd. *zàdahtānošću/zàdahtānošću* i *zàdahtānosti/zàdahtānosti* - stanje onoga ko je zadahtan, zadihanost, zapuhanost, zadahtalost.

**zadàhtati (se)** gl. svrš., prez. *zàdašćēm (se)* - početi dahtati, teško disati, zadisati se, zapuhati se; progovoriti dašćući.

**zàdak/zádak** - im. m. r. g. jd. *zàtka/zátka*, nom. mn. *zàci/záci*, g. mn. *zàdākā/zâdākā* - zadnji, leđni dio tijela kod insekta.

**zadátak** im. m. r., g. jd. *zadátka*, n. mn. *zadáci*, g. mn. *zàdātākā* - obaveza ili posao koji jtreba uraditi; zadaća; račun, računanje.

**zàdati** gl. svrš., prez. *zàdām*, trp. prid. *zàdān/zàdāt* - narediti, odrediti, dati posao.

**zàdātōst** im. ž. r., g. jd. *zàdātosti*, instr. jd. *zàdātošću/zàdātosti* - stanje i osobina onog što je zadato.

**zadáviti** gl. svrš., prez. *zàdāvīm*, trp. prid. *zàdāvljen* - udaviti, izvršiti davljenje; ugušiti davljenjem.

**zàdāvljen** prid., odr. v. *zàdāvljenī* - udavljen, usmrćen davljenjen, ugušen; prenes. prigušen; stiješnjen; zatvoren.

**zadavljènīk** im. m. r., g. jd. zadavljeníka, n. mn. *zadavljeníci*, g. mn. *zadavljeníkā*

- onaj koji je usmrćen zadavljivanjem, koji je zadavljen.
**zàdāvljeno** pril. - na zadavljen način.
**zàdāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàdāvljenosti*, instr. jd. *zàdāvljenošću/zàdāvljenosti* - stanje i osobina onoga ko je zadavljen.
**zadavljénje** gl. im. s. r. od zadaviti - usmrćenje davljenjem; ugušenje; zagušenje.
**zadavljívānje** gl. im. s. r. od zadavljivati - davljenje, usmrćivanje davljenjem.
**zadavljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zadàvljujē* - počinjati daviti, usmrćivati zadavljivanjem; prenes. stješnjavati; prigušivati; zatvarati.
**zadebljánje** im. s. r., g. jd. *zadebljánja* - dio površine koji se debljinom razlikuje od ostalog dijela; kvrga, izraštaj.
**zadèbljati** gl. svrš., prez. *zadèbljām*, trp. prid. *zȁdebljān* - podebljati; učiniti šta debljim; povećati obim nečega; otežati (o jeziku).
**zadèrati** gl. svrš., prez. *zàderēm*, trp.prid. *zȁderān* - započeti deranje; zaparati, otpočeti cijepati nešto, slučajno isparati ili malo pocijepati; oštetiti deranjem.
**zadèrati se** gl. svrš., prez. *zàderēm* - razg. početi se derati, viknuti, dreknuti; nepristojno viknuti.
**zàdesiti se** gl. svrš., prez. *zàdesīm se* - naći se slučajno na nekom mjestu, zateći se gdje; prenes. snaći, pogoditi.
**zàdignuti** gl. svrš., prez. *zàdignēm*, rad. gl. prid. *zàdignuo*, trp. prid. *zàdignūt* - podići, otkriti jedan kraj.
**zàdīhān** prid., odr. v. *zàdīhānī* - koji zbog napora teško i isprekidano diše, zapuhan, uspuhan.
**zàdīhāno** pril. - zapuhano, uspuhano, isprekidano dišući.
**zàdīhānōst** im. ž. r., g. jd. *zàdīhānosti*, instr. jd. *zàdīhānošću/zàdīhānosti* - stanje onog ko je zadihan, zapuhanost, uspuhanost.
**zadíhati se** gl. svrš., prez. *zàdīšēm (se)*, trp. prid. *zàdīhān* - ubrzano disati, zadisati se; teško disati; uspuhati se.
**zadijèvati** gl. nesvrš., prez. *zàdijēvām*, trp. prid. *zàdijevān* - zakačiti, zabosti kačiti za šta, iza čega; zabadati; prenes. zadirkivati, izazivati.
**zadimániti** gl. svrš., prez. *zadìmānīm* - početi dimaniti, zapušiti, ispuniti duhanskim dimom.
**zàdimiti** gl. svrš., prez. *zàdimīm*, trp. prid. *zàdimljen* - početi dimiti; ispuniti dimom.
**zàdirānje** gl. im. s. r. od zadirati.
**zàdirati** gl. nesvrš., prez. *zàdirēm* - prelaziti granicu čega; ulaziti u tuđi prostor; prenes. miješati se u šta tuđe, ulaziti u tuđi problem.
**zadirkìvāč** im. m. r., g. jd. *zadirkiváča*, g. mn. *zadirkiváčā* - osoba koja koga zadirkuje, blagi izazivač, provokator; zadirkivalo.
**zadirkívalo** im. s. r., g. jd. *zadirkívala* - zadirkivač, onaj koji rado zadirkuje, pecka, peckalo.
**zadirkívati** gl. nesvrš., prez. *zadìrkujēm*, trp. prid. *zadìrkīvān* - izazivati u šali nekog zbog nečeg; riječima peckati, pomalo provocirati.
**zadísati se** gl. svrš. prez. *zàdīšēm*, trp. prid. *zàdīsān* - up. *zadíhati se*.
**zadíviti** gl. svrš., prez. *zàdīvīm*, trp. prid. *zàdīvljen* - oduševiti se, osjetiti divljenje, biti očaran ljepotom, uživati u ljepoti nečeg; izraziti divljenje nečemu.
**zàdīvljen** prid., odr. v. *zàdīvljenī* - oduševljen, obuzet divljenjem, očaran ljepotom.
**zàdīvljeno** pril. - na zadivljen način, oduševljeno, očarano.
**zàdīvljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàdīvljenosti*, instr. jd. *zàdīvljenošću/zàdīvljenosti* - stanje ushićenja nekom ljepotom, oduševljenje, očaranost, ushićenje.
**zàdjenuti** gl. svrš., prez. *zàdjenēm*, gl. prid.. r. *zàdjenuo*, trp. prid. *zadjèven/zàdjenūt* - zakačiti, zabosti, zadjesti, zadjeti.
**zàdjesti** gl. svrš., prez. *zàdjedēm*, gl. prid. r. *zàdio*, trp. prid. *zàdjet/zadjèven* - zadjenuti, zadjeti.
**zàdjeti** gl. svrš., prez. *zàdijēm*, gl. prid. r. *zàdio*, trp. prid. *zàdjet/zadjèven* - zadjenuti, zadjesti.
**zàdjevica/zádjevica** im. ž. r., g. jd. *zàdjevicē/zádjevicē* - prepirka, svađa, rasprava; čarka; izazov, povod za svađu.
**zadjèvōjčiti se** gl. svrš., prez. *zadjèvōjčīm se* - prerasti iz djevojčice u djevojku, zacuriti se.



**zàdlanica** im. ž. r., g. jd. *zàdlanicē*, n. mn. *zàdlanice*, g. mn. *zàdlanīcā* - vanjski dio šake; prenes. šamar.
**zádno** im. s. r. - dno, dance bureta.
**zȁdnjī** prid. odr. v. - koji je na kraju, krajnji, koji je ozada.
**zàdnjica** im. ž. r., g. jd. *zàdnjicē*, n. mn. *zàdnjice*, g. mn. *zȁdnjīcā* - dio tijela na kome se sjedi, stražnjica; stražnja strana čega (npr. odjeće), ono što je ozada, s druge strane.
**zadnjonèpčanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zadnje, mehko nepce; gram. koji se oblikuje na zadnjem nepcu (npr. *zadnjonèpčanī sȕglasnīk*).
**zadobíjānje/zadobívānje** gl. im. s. r. od zadobijati/zadobivati.
**zadobíjati** gl. nesvrš., prez. *zadòbījām* - pridobijati; primati, dobijati radom, sticati; osvajati, pobjeđivati, zadobivati.
**zadobìjen** prid., odr. v. *zadobìjenī* - dobijen, stečen radom; pridobijen; osvojen, pobijeđen; zadobiven.
**zadòbiti** gl. svrš., prez. *zȁdobijēm*, trp. prid. *zadobìjen/zadobìven* - primiti, steći radom; pridobiti; osvojiti, pobijediti.
**zadobívati** gl. nesvrš., prez. *zadòbīvām* - zadobijati.
**zadobìven** prid., odr. v. *zadobìvenī* - zadobijen.
**zadòcniti** gl. svrš., prez. *zàdocnīm* - stići, doći dockan, ob. zakasniti, stići kasno.
**zadocnjávānje** gl. im. s. r. od zadocnjavati.
**zadocnjávati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zadòcnjāvām* - dolaziti dockan, ob. zakašnjavati, kasniti.
**zadòcnjelī** prid. odr. v. - ob. zakašnjeli, pozni.
**zadòcnjelōst** im. ž. r., g. jd. *zadòcnjelosti*, instr. jd. *zadòcnjelošću/zadòcnjelosti* - stanje zadocnjelog, zakašnjenje.
**zadojávānje** gl. im. s. r. od zadojavati.
**zadojávati** gl. nesvrš., prez. *zadòjāvām* - započinjati dojenje; prenes. nadahnjivati se, duhovno se hraniti, zanositi se, ispunjavati se čime.
**zàdojen** prid., odr. v. *zàdojenī* - koji je počeo dojiti; prenes. nadahnut, zanesen, ponesen čime.
**zàdojeno** pril. - na zadojen način, sa zadojenošću; prenes. zaneseno, nadahnuto.
**zàdojenōst** im. ž. r., g. jd. *zàdojenosti*, instr. jd. *zàdojenošću/zàdojenosti* - osobina i stanje onog ko je (čime) zadojen; nadojenost.
**zadòjiti** gl. svrš., prez. *zàdojīm*, trp. prid. *zàdojen* - prvi put početi dojiti; prenes. nadojiti, nadahnuti koga kakvom idejom; odgojiti u sebi svojstvenom duhu.
**zadòlmiti** gl. svrš. (tur.), prez. *zàdolmīm*, trp. prid. *zàdolmljen* - nadolmiti, puniti šta čime; dosta čega nadolmiti, napuniti, ispuniti čime.
**zȁdovōljan** prid., odr. v. *zȁdovōljnī* - koji je stekao kakvo zadovoljstvo; duhovno ispunjen; koji je dobrog raspoloženja; sretan.
**zadovoljávajūćī** prid. odr. v. - koji zadovoljava, odgovara zadatim kriterijima; solidan, prihvatljiv; pozitivan.
**zadovoljávānje** gl. im. s. r. od zadovoljavati - ispunjavanje, ostvarivanje želja i potreba.
**zadovoljávati** gl. nesvrš., prez. *zadovòljāvām*, trp. prid. *zadovòljāvān* - činiti koga zadovoljnim ispunjavajući njegove želje i potrebe; ispunjavati tražene uslove; odgovarati određenim kriterijima.
**zadòvoljenōst** im. ž. r., g. jd. *zadòvoljenosti*, instr. jd. *zadòvoljenošću/zadòvoljenošću* - stanje onog ko je zadovoljen ili što je zadovoljeno.
**zadovoljénje** gl. im. s. r. od zadovoljiti.
**zadovòljiti** gl. svrš., prez. *zadòvoljīm*, trp. prid. *zadòvoljen* - ispuniti želju, ostvariti potrebu; ispuniti tražene uslove.
**zadovòljiv** prid., odr. v. *zadovòljivī* - koji zadovoljava; koji (se) može zadovoljiti.
**zȁdovōljno** pril. - na nadovoljiv način; sa zadovoljstvom.
**zadovóljstvo/zadovòljstvo** im. s.r. g. jd. *zadovóljstva/zadovòljstva*, g. mn. *zadovòljstāvā* - osjećaj ispunjenja, uspjeha, sreće; radost, sreća; uživanje, dobro raspoloženje.
**zadovóljština** im. ž. r., g. jd. *zadovóljštinē* - ispunjenost, ispunjenje zadovoljstvom; satisfakcija, ono što duhovno obeštećuje, donosi zadovoljstvo.
**zadȑhtati** gl. svrš., prez. *zàdršćēm* - početi drhtati, treperiti, tresti se od zime, straha ili kakvog uzbuđenja.

**zàdrigao** prid., odr. v. *zȁdriglī* - koji puca od zdravlja i debljine, zabrekao (o vratu i glavi).

**zàdriglōst** im. ž. r. g. jd. *zàdrīglosti*, instr. jd. *zàdrīglosti/zàdrīglošću* - osobina ili stanje onog ko je zadrigao.

**zadrijèmati** gl. svrš., prez. *zàdrijemām*, gl. prid. rad. *zadrijèmao* - početi drijemati, uvoditi se u san, imati potrebu za snom.

**zàdrijeti** gl. svrš., prez. *zȁdrēm* - biti do krajnosti uporan u nečemu, zapeti; zaći u tuđe, prodrijeti.

**zàdrmati** gl. svrš., prez. *zàdrmām*, prid. trp. *zàdrmān* - početi drmati, izazvati drmanje; zatresti.

**zadrmùsati** gl. svrš., prez. *zadrmùsām*, trp. prid. *zȁdrmusān* - početi drmusati, izazvati drmusanje; zatreskati.

**zadròbiti** gl. svrš., prez. *zàdrobīm*, trp. prid. *zàdrobljen* - udrobiti, drobeći umiješati, nadrobiti.

**zádrška/zàdrška** im. ž. r., dat. jd. *zádrški/ zàdrški*, g. mn. *zádrškī/zàdrškī* - zadržavanje, zaustavljanje.

**zȁdrt** prid., odr. v. *zȁdrtī* - tvrdoglav, krut; tvrdoglavo uporan, nepopustljiv.

**zȁdrti** gl. svrš., prez. *zȁdrēm*, trp. prid. *zȁdrt* - up. *zàdrijeti*.

**zȁdrto** pril. - na zadrt način, tvrdoglavo, kruto; nepopustljivo.

**zȁdrtōst** im. ž. r., g. jd. *zȁdrtosti*, instr. jd. *zȁdrtošću/zȁdrtosti* - stanje i osobina onog ko je zadrt.

**zâdruga** im. ž. r., g. jd *zâdrugē*, dat. jd. *zâdruzi*, n. mn. *zâdruge*, g. mn. *zâdrūgā* - udruženje privrednika; hist. porodična zajednica od više obitelji; kolektivna organizacija, društvo, udruga.

**zâdrugār** im. m. r., g. jd. *zâdrugāra*, g. mn. *zâdrugārā* - član zadruge.

**zâdrugārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zadrugu, koji joj pripada.

**zadrugárstvo/zâdrugārstvo** im. s.r., g. jd. *zadrugárstva* - postojanje zadruga; pokret zadrugara.

**zâdružnī** prid. odr. v. - koji pripada zadruzi.

**zadȑžati (se)** gl. svrš., prez. *zàdržīm (se)*, trp. prid. *zȁdržān* - usporiti nešto, čuvati duže od planiranog, potrebnog vremena; sačuvati za sebe; biti negdje više nego što treba.

**zadržávānje** gl. im. s. r. - zadrška, zaustavljanje, zastoj; pravljenje zadrški, zastoja.

**zadržávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zadȑžāvām (se)*, trp. prid. *zadȑžāvān* - up. zadržati (se).

**zadúbiti se** gl. svrš., prez. *zàdūbīm se*, trp. prid. *zàdūbljen* - udubiti se u šta, zanijeti se čime; potpuno se predati poslu; prenes. utonuti u misli, biti potpuno odsutan od stvarnosti.

**zàdūbljen** prid., odr. v. *zàdūbljenī* - potpuno predat poslu; zanijet, zanesen čime; prenes. potpuno odsutan.

**zàdūbljeno** pril. - s dubokom pažnjom, potpuno predano; sasvim odsutno od stvarnosti.

**zàdūbljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàdūbljenosti*, instr. jd. *zàdūbljenošću/zàdūbljenosti* - stanje onoga ko je zadubljen: udubljenost u šta, zanijetost, zanesenost; odsutnost od realnosti.

**zadubljívānje** gl. im. s. r. od zadubljivati se.

**zadubljívati se** gl. nesvrš., prez. *zadùbljujēm se*, trp. prid. *zadùbljīvān* - počinjati se udubljivati u šta; predavati se poslu; postajati zanijet mislima, duboko promišljati.

**zàdugo/zȁdugo** pril. - dugo, duže vrijeme, poduže.

**zȁduha/zâduha** im. ž. r., dat. jd. *zȁduhi/ zȁdusi* i *zâduhi/zâdusi* - med. astma, sipnja, sipljivost, otežano disanje, bronhitis.

**zaduhániti** gl. nesvrš., prez. *zadùhānīm* - početi pušiti, duhaniti; zadimiti duhanskim dimom.

**zadúhati se** gl. nesvrš., prez. *zàdūšēm se* - zapuhati se.

**zadúhnuti** gl. nesvrš., prez. *zàdūhnēm*, trp. prid. *zàdūhnūt* - početi jako puhati, zapuhnuti; zapahnuti, zadahnuti čime neugodna mirisa.

**zàdūšen** prid., odr. v. *zàdūšenī* - prigušen.

**zàdūšeno** pril. - prigušeno, prigušenim glasom.

**zàdūšenōst** im. ž. r., g. jd. *zàdūšenosti*, instr. jd. *zàdūšenošću/zàdūšenosti* - stanje onog što je zadušeno, prigušenost.

**zadúšiti (se)** gl. nesvrš., prez. *zàdūšīm*, trp. prid. *zàdūšen* - zagušiti, prigušiti; početi se gušiti, daviti dimom, od dima.



**zàdūšje** im. s. r. - relig. podušje, darovanje za čiju dušu, posmrtno davanje, daća; zadužbina.

**zadùšljiv** prid., odr. v. *zadùšljivī* - koji može zadušiti, zagušljiv.

**zadùšljivac** g. jd. *zadùšljīvca*, n. mn. *zadùšljīvci*, g. mn. *zadùšljīvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zadùšljīvcima* - onaj koji ima zaduhu, asmatičar.

**zàdušnica/zádušnica** im. ž. r., g. jd. *zàdušnicē/zádušnicē*, n. mn. *zàdušnice/zádušnice*, g. mn. *zàdušnīcā/zádušnīcā* - relig. molitva, misa za dušu pokojnika.

**zádužbina/zàdužbina** im. ž. r., g. jd. *zádužbinē/zàdužbinē*, n. mn. *zádužbine/ zàdužbine*, g. mn. *zádužbīnā/zàdužbīnā* - građevina, ob. crkva napravljena za dušu darovatelja; dobročinstvo; vakuf.

**zàdūžen** prid., odr. v. *zàdūženī* - koji je u dugovima, koji duguje novac itd.

**zàdūženōst** im. ž. r., g. jd. *zàdūženosti*, instr. jd. *zàdūženošću/zàdūženosti* - stanje onog ko je zadužen; dugovanje, opterećenost dugom.

**zaduženje** gl. im. s. r. od zadužiti (se).

**zadúžiti (se)** gl. svrš. prez. *zàdūžīm (se)*, trp. prid. *zàdūžen* - dobiti, (pre)uzeti neku obavezu, zadatak, zaduženje; (pre)uzeti novac uz obavezu vraćanja; zapasti u dug.

**zaduživānje** gl. im. s. r. od zaduživati (se).

**zaduživati (se)** gl. nesvrš., prez. *zadùžujēm (se)*, trp. prid. *zadùžīvān* - dobijati, (pre)uzimati zaduženje; uzimati novac kao dug, dugovanje.

**zádužnica/zàdužnica** im. ž. r., g. mn. *zádužnīcā/zàdužnīcā* - potvrda o dugu, zaduženju, obveznica.

**zàđakoniti** gl. svrš. (grč.), prez. *zàđakonīm* - proglasiti koga đakonom; postati đakon.

**zàđubriti** gl. svrš. (grč.), prez. *zàđubrīm* - pođubriti, posuti đubretom, učiniti đubrevitim, plodnim; prenes. opoganiti, zaprljati, onečistiti.

**zafićùkati** gl. svrš., prez. *zafićùkām*, onomat. - početi fićukati, proizvesti fićuk.

**zafijúkati/zafijùkati** gl. svrš., prez. *zafijūčēm/zafijučēm* - početi fijukati; proizvesti fijuk; baciti s fijukom, zafijuknuti.

**zafijúknuti** gl. svrš., prez. *zafijūknēm*, trp. prid. *zafijūknūt* - jednom fijuknuti; zafijukati; zafrljaciti.

**zafitíljiti** gl. svrš. (ar.), prez. *zafitīljīm*, trp. prid. *zafitīljen* - napraviti fitilj; usukati brk; razg. izmršati, izgledati kao fitilj.

**zàfrātriti (se)** gl. svrš. (lat.), prez. *zàfrātrīm (se)* - učiniti koga fratrom, proglasiti za fratra; postati fratar.

**zȁfrkān** prid., odr. v. *zȁfrkānī* - razg. nezgodan, neprijatan; nepredvidljiv, težak, nezgodan za saradnju.

**zafrkàncija** im. ž. r. - razg. šala; zadirkivanje, podsmijavanje, zafrkavanje.

**zȁfrkāno** pril. - nezgodno, neprijatno, neumjesno; na nezgodan način, zbrkano, teško, mukotrpno.

**zȁfrkānōst** im. ž. r., g. jd. *zȁfrkānosti*, instr. jd. *zȁfrkānošću/zȁfrkānosti* - razg. osobina onih koji su zafrkani; zbrka, zapetljanost.

**zàfrkati/zafȑkati** gl. svrš., prez. *zàfrkām/ zafȑkām*, trp. prid. *zȁfrkān* - prevariti, obmanuti lažima; zloupotrijebiti čije povjerenje, namagarčiti ga.

**zafȑkati** gl. svrš., prez. *zȁfr̄čē*, onomat. - početi frkati, glasati se kao konj; negodovati frkanjem, rondati.

**zafrkávānje** gl. im. s. r. od zafrkavati - zadirkivanje; blago ismijavanje, zafrkancija.

**zafrkávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zafȑkāvām (se)*, trp. prid. *zàfrkāvān* - izazivati, zadirkivati koga, izvoditi šalu na čiji račun; šaliti se, šegačiti se.

**zàfrknuti (se)** gl. svrš., prez. *zàfrknēm* - jednom zafrkati, prevariti (se), namagarčiti (se).

**zafrljàcati** gl. svrš., prez. *zafrljàcām*, trp. prid. *zȁfrljacān* - početi frljacati, bilo kako bacati dalje od sebe.

**zafrljáciti** gl. svrš., prez. *zafȑljācīm*, trp. prid. *zafȑljāćen* - baciti frljacajući.

**zafrljáčiti** gl. svrš., prez. *zafȑljāčīm*, trp. prid. *zafȑljāčen* - zafrljaciti.

**zafȑljati/zafȑljati** gl. svrš., prez. *zàfr̄ljām/ zàfrljām* - zafrljiti, baciti bilo kako što dalje od sebe.

**zafȑljiti/zafȑljiti** gl. svrš., prez. *zàfr̄ljīm/ zàfrljīm* - zafrljati.

**zàfućkati** gl. svrš., prez. *zàfućkām* - početi fućkati; oglasiti se fućkanjem.

**zàfuriti** gl. svrš., prez. *zàfurīm* - ofuriti; zapariti; posuti vrelom vodom; zajapuriti se.

**zagaćívānje** gl. im. s. r. od zagaćivati - pravljenje gata.

**zagaćívati** gl. nesvrš., prez. *zagàćujēm* - praviti, podizati nasipe, zagrađivati gatovima.

**zàgaditi** gl. svrš., prez. *zàgadīm*, trp. prid. *zàgađen* - onečistiti, zaprljati; prljavštinom učiniti nezdravim.

**zàgađen** prid., odr. v. *zàgađenī* - zaprljan, onečišćen; zbog prljavštine nezdrav.

**zàgađenōst** im. ž. r., g. jd. *zàgađenosti*, instr. jd. *zàgađenošću/zàgađenosti* - stanje i osobina onog što je zagađeno, onečišćenje.

**zagađénje** gl. im. s. r. od zagaditi - onečišćenje, zagađenost.

**zagađìvāč** im. m. r., g. jd. *zagađiváča*, g. mn. *zagađiváčā* - onaj/ono što zagađuje okolinu.

**zagađívānje** gl. im. s. r. od zagađivati.

**zagađívati** gl. nesvrš. prez. *zagàđujēm* - vršiti zagađivanje, onečišćavati, činiti šta prljavim, zagađenim; čime nečistim činiti šta nezdravim.

**zagalámiti** gl. svrš. (tur.), prez. *zagàlāmīm* - početi galamiti, zavikati na nekog; galamom početi iskazivati negodovanje ili ljutnju.

**zagàraviti/zagaráviti (se)** gl. svrš., prez. *zagàravīm/zagàrāvīm* (*se*), prid. trp. *zagàravljen/zagàrāvljen* - učiniti šta garavim, odozgo pusuti, umazati garom; ugarati, ugaraviti (se); postati garav, uprljati se garom, zagariti se.

**zàgariti (se)** gl. svrš., prez. *zàgarīm* (*se*) - ugariti (se); uprljati se garom, čađi.

**zàgasit** prid., odr. v. *zȁgasitī* - koji je tamniji, zatvorenije boje.

**zagásiti** gl. svrš., prez. *zàgāsīm*, trp. prid. *zàgāšen* - potopiti u vodu (npr. zagasiti kreč); prenes. ublažiti dodavanjem čega; utoliti žeđ.

**zàgasitōst** im. ž. r., g. jd. *zàgasitosti*, instr. jd. *zàgasitošću/zàgasitosti* - obilježje, osobina onog što je tamnije od osnovne boje.

**zàgasnuti** gl. svrš., prez. *zàgasnēm* - malo zagasiti; prenes. ublažiti šta dodavanjem čega.

**zagátiti** gl. svrš., prez. *zàgātīm*, trp. prid. *zàgāćen* - zatvoriti, zagraditi gatom; napraviti gat, branu; zajaziti nasipom.

**zàgaziti** gl. svrš., prez. *zàgazīm*, trp. prid. *zàgažen* - zakoračiti i stati nogom u nešto; prenes. otići predaleko u čemu.

**zagégati (se)** gl. svrš., prez. *zàgēgām* (*se*) - početi se gegati; krenuti gegajući; zaljuljati se.

**zàgipsati** gl. svrš., prez. *zàgipsām*, prid. trp. *zȁgipsān* - začepiti, zatvoriti gipsom, staviti gips.

**zàgladiti** gl. svrš., prez. *zàgladīm*, trp. prid. *zàglađen* - nešto hrapavo učiniti glatkim; prenes. ublažiti nesporazum.

**zàglađen** prid., odr. v. *zàglađenī* - koji je glađen, površno uglađen; poravnan.

**zàglađeno** pril. - na zaglađen način, naizgled glatko.

**zàglađenōst** im. ž. r., g. jd. *zàglađenosti*, instr. jd. *zàglađenošću/zàglađenosti* - osobina i stanje onoga što je zaglađeno, površna uglađenost.

**zaglađívānje** gl. im. s. r. zaglađivati.

**zaglađívati** gl. svrš., prez. *zaglàđujēm* - obavljati zaglađivanje, gladiti odozgo da postane glatko; površnim glađenjem prikrivati neravnine; prenes. ublažavati nesporazume, umanjivati netrpeljivost.

**zàglavak/záglavak** im. m. r., g. jd. *zàglāvka/záglāvka*, n. mn. *zàglāvci/ záglāvci*, g. mn. *zàglavākā/záglavākā* - klin kojim se šta zaglavljuje.

**zagláviti (se)** gl. svrš., prez. *zàglāvīm (se)*, trp.prid. *zàglāvljēn* - naći se u tijesnom položaju

**záglāvlje** im. s. r. g. jd. *záglāvlja*, g. mn. *záglāvljā* - početni dio teksta odvojen od cjeline; širi podnaslov; početno poglavlje.

**zaglédati** gl. nesvrš., prez. *zàglēdām*, trp. prid. *zàgledān* - pažljivo posmatrati sa svih strana, promatrati.

**zàgledati se** gl. svrš., prez. *zàgledām se* - zadržati pogled na nečemu, tupo gledati u nešto, buljiti.

**zagledávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zaglèdāvām (se)*, trp. prid. *zaglèdāvān* - up. zàgledati se.

**zaglíbiti (se)** gl. svrš., prez. *zàglībīm* (*se*), trp. prid. *zàglībljen* - upasti u blato; zaglaviti (se); prenes. upasti u nevolju.



**zaglúpiti** gl. svrš., prez. *zàglūpīm*, trp. prid. *zàglūpljen* - učiniti da neko postane glup.

**zaglúpjeti** gl. svrš., prez. *zàglūpīm*, trp. prid. *zàglūpljen* - postati glup, otupiti.

**zàglūpljen** prid., odr. v. *zàglūpljenī* - na koga je djelovano te je postao glup; kome su suženi intelektualni vidici.

**zàglūpljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàglūpljenosti*, instr. jd. *zàglūpljenosti/zàglūpljenošću* - stanje onog ko je zaglupljen, tupavost.

**zaglupljívānje** gl. im. s. r. od zaglupljivati.

**zaglupljívati** gl. nesvrš., prez. *zaglùpljujēm*, trp.prid. *zaglùpljīvān* - činiti nekog glupim; postajati glup.

**zaglùpljujūćī** prid. odr. v. - koji zaglupljuje.

**záglušan** prid., odr. v. *záglušnī* - koji zaglušuje, stvara veliku buku; bučan; prenes. nijem, gluh, pust.

**zàglūšenōst** im. ž. r., g. jd. *zàglūšenosti*, instr. jd. *zàglūšenošću/zàglūšenosti* - stanje zaglušenog; prenes. tišina, gluhoća, pustoš.

**zaglúšiti** gl. svrš., prez. *zàglūšīm*, trp. prid. *zàglūšen* - oglušiti, postati gluh; prenes. opustjeti; učiniti gluhim, pustim.

**záglušno** pril. - bučno, na zaglušan način.

**zàgnojenōst** im. ž. r., g. jd. *zàgnojenosti*, instr. jd. *zàgnojenosti/zàgnojenošću* - stanje onoga što je zagnojeno; gnoj u inficiranoj rani.

**zagnòjiti (se)** gl. svrš., prez. *zàgnojīm*, trp. prid. *zàgnojen* - postati prekriveno gnojem, stvarati gnoj; posuti gnojivom, nađubriti, pođubriti.

**zagnjáviti** gl. svrš., prez. *zàgnjāvīm*, trp. prid. *zagnjāvljen* - pretjerano koga gnjaviti; zadaviti; prenes. dosaditi, izmučiti koga pričom.

**zagnjúriti** gl. svrš., prez. *zàgnjūrīm*, trp. prid. *zàgnjūren* - zaroniti, staviti glavu pod vodu.

**zagolìcati** gl. svrš., prez. *zagolìcām*, trp. prid. *zȁgolicān* - zaškakljiti nekog; prenes. zainteresovati koga za šta.

**zȁgonētan** prid., odr. v. *zȁgonētnī* - tajnovit; neuhvatljiv; nejasan.

**zȁgonētka** im. ž. r., d. jd. *zȁgonēci*, g. mn. *zȁgonētkī* - dio usmene književnosti, obično doskočica ili pitalica u stihu; nejasnoća; tajna, nepoznanica.

**zȁgonētno** pril. - na zagonetan način; tajnovito; nejasno.

**zȁgonētnōst** im. ž. r., g. jd. *zȁgonētnosti*, instr. jd. *zȁgonetnošću/zȁgonētnosti* - nejasnost, dvosmislenost, tajnovitost.

**zágorac/Zágorac** im. m. r., g. jd. *zágōrca/Zágōrca*, n. mn. *zágōrci/Zágōrci*, g. mn. *zágorācā/Zágorācā* - stanovnik kraja iza gore; stanovnik Zagorja.

**zagòrčati** gl. svrš., prez. *zagòrčām*, trp. prid. *zȁgorčān* - učiniti da nešto postane gorko; prenes. otežati nekom nešto.

**zagorčávānje** gl. im. s. r. od zagorčavati.

**zagorčávati** gl. nesvrš., prez. *zagòrčāvām*, trp. prid. *zagòrčāvān* - činiti nešto gorkim; prenes. otežavati nekome nešto (npr. *zagorčávati* nekome žȉvot).

**zagórčiti** gl. svrš., prez. *zàgōrčīm*, trp. prid. *zàgōrčen* - up. zagòrčati.

**zagorčívati** nesvrš., prez. *zagòrčujēm*, trp. prid. *zagòrčāvān* - up. zagorčávati.

**zágōrje/zàgōrje** im. s. r., g. jd. *zágōrja/ zàgōrja* - predio iza planine, iza gore.

**zagòrjelina** im. ž. r., g. jd. *zagòrjelinē*, n. mn. *zagòrjeline*, g. mn. *zagòrjelīnā* - zagorjetina, dio koji je izgorio, prepekao se.

**zagòrjeti** gl. svrš., prez. *zàgorīm*, trp. prid. *zàgoren* - preplanuti, ispeći se više nego što treba.

**zagòrjetina** im. ž. r. - zagorjelina.

**zagospodáriti** gl. svrš., prez. *zagospòdārīm* - zavladati nečim, ponašati se kao gospodar.

**zagovàrāč** im. m. r., g. jd. *zagovaráča*, v. jd. *zȁgovarāču/zagovàrāču*, n. mn. *zagovaráči* - onaj koji šta zagovara, zagovornik, zagovaratelj; onaj koji druge ometa svojom pričom.

**zagovárānje** gl. im. s. r. od zagovarati.

**zagovàratelj** im. m. r., g. jd. *zagovàratelja*, g. mn. *zagovàratēljā* - up. zagovornik.

**zagovárati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zagòvārām*, trp. prid. *zagòvārān* - zastupati šta, zauzimati se za koga/šta; ometati govorom, zbunjivati.

**zagovòriti (se)** gl. svrš., prez. *zagòvorīm* (*se*), trp. prid. *zagòvoren* - govoriti duže, govorom zadržati; zanijeti se u govoru, zapričati se; založiti se govorom za

koga/šta; zastupiti neku ideju; preporučiti.

**zägovōrnīk/zägovornīk/zagovòrnīk** im. m. r., g. jd. *zägovōrnīka/zägovornīka/zagovorníka*, v. jd. *zägovōrnīče/zägovornīče/zagovòrnīče*, n. mn. *zägovōrnīci/zägovornīci/zagovorníci* - predstavnik neke ideje, onaj koji zastupa neko mišljenje.

**zàgrabiti** gl. svrš., prez. *zàgrabīm*, trp. prid. *zàgrabljen* - čime brzo zahvatiti i odvojiti od cjeline; uhvatiti rukama što se više može; uzeti čega što više.

**zâgrada** im. ž. r., g. jd. *zâgradē*, n. mn. *zâgrade*, g. mn. *zâgrādā* - ono što je zagrađeno; ograda; mat. znak kojim se odvaja cijeli izraz; pravopisni znak kojim se odvaja dio teksta.

**zägrada** im. ž. r., g. jd. *zägradē*, n. mn. *zägrade*, g. mn. *zägrādā* - ono što je zagrađeno, zabranjeno; ograda; zabran(a).

**zagráditi** gl. svrš., prez. *zàgrādīm*, trp. prid. *zàgrāđen* - staviti ogradu; ogradom zabraniti, preprijećiti prilaz.

**zagrájati** gl. svrš., prez. *zagrájīm* - početi grajati, zavikati, zagalamiti.

**zagràktati** gl. svrš., prez. *zàgrākćēm* - početi graktati; prenes. pejor. svi uglas bez reda početi govoriti; svi istodobno početi glasno negodovati.

**zàgraničnī/zagràničnī** prid. odr. v. - koji je iza granice, pogranični.

**zagŕcnuti se** gl. svrš., prez. *zàgrcnēm (se)*, rad. prid. *zagŕcnuo*, trp. prid. *zàgrcnūt* - presjeći govor nadraživši dušnik; presjeći dah čime; progutavši kapljicu umjesto u jednjak okrenuti u pluća; prenes. zagušiti se problemima.

**zágrebačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Zagreb, koji potiče iz Zagreba ili mu pripada.

**zágrebački** pril. - na zagrebački način, kao Zagrepčani.

**Zágrepčanin** im. m. r., g. jd. *Zágrepčanina*, n. mn. *Zágrepčāni/Zágrepčani* - stanovnik Zagreba.

**zàgrepsti/zagrèpsti** gl. svrš, prez. *zagrèbēm/zàgrebēm/zagrèbem*, gl. prid. rad. *zàgrebao/zagrèbao*, trp. prid. *zàgrebān/zàgrebān* - početi grepsti, zagrebati; isparati po površini; povući oštrim predmetom po nečemu.

**zàgrijān** prid., odr. v. *zàgrijānī* - grijanjem učinjen toplim, topao, ugrijan; prenes. zainteresovan.

**zàgrijāno** pril. - s povišenom temperaturom; na zagrijan način, zainteresovano, s velikim interesovanjem.

**zàgrijānōst** im. ž. r., g. jd. *zàgrijānosti*, instr. jd. *zàgrijānošću/zàgrijānosti* - stanje i osobina onog što je zagrijano; prenes. revnost prema čemu, zainteresovanost.

**zagrijánje** gl. im. s. r. od zàgrijati (se).

**zàgrijati (se)** gl. svrš., prez. *zàgrijēm (se)* - grijući učiniti toplim, ugrijati; prenes. postati jako zainteresovan za nešto, zainteresovati se.

**zagrijávānje** gl. im. s. r. od zagrijávati (se).

**zagrijávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zagrìjāvām (se)*, trp. prid. *zagrìjāvān* - up. zàgrijati (se).

**zàgrīsti** gl. svrš., prez. *zagrízēm/zagrízem*, trp. prid. *zagrìzen* - zubima stisnuti; prenes. zagrijati se za šta, ozbiljno se prihvatiti posla.

**zágriz** im. m. r., g. jd. *zágriza*, g. mn. *zágrīzā* - odgrizak; raspored zuba gornje i donje vilice, otisak zuba koji uzima protetičar.

**zagrìžen** prid., odr. v. *zagrìženī* - koji slijepo slijedi neku ideju na tvrdoglav način; up. zkdrt.

**zagrìženo/zagriženo** pril. - na tvrdoglav način; beskompromisno; isključivo.

**zagrìženōst** im. ž. r. g. jd. *zagrìženosti*, instr. jd. *zagrìženosti/zagrìženošću* - osobina onog ko je zagrižen

**zagrìžljiv** prid., odr. v. *zagrìžljivī* - koji brzo «zagrize»; zajedljiv, pakostan, uvredljiv.

**zagrìžljivac** im. m. r., g. jd. *zagrìžljīvca*, g. mn. *zagrìžljivācā* - onaj ko je zagrižljiv, zajedljivac.

**zagrìžljivo** pril. - na zagrižljiv način, zajedljivo, pakosno.

**zagrìžljivōst** im. ž. r., g. jd. *zagrìžljivosti*, instr. jd. *zagrìžljivosti/zagrìžljivošću* - zajedljivost, ironičnost, uvredljivost.

**zàgrliti** gl. svrš., prez. *zàgrlīm*, trp.prid. *zàgrljen* - obuhvatiti rukama i priviti uza se; priljubiti.



**zägrljāj** im. m. r., g. jd. *zägrljāja* - položaj u kojem koga obuvatimo rukama kao izraz srdačnosti ili nježnosti.

**zagŕmjeti/zagŕmjeti** gl. svrš., prez. *zàgrmīm* - početi grmjeti; zatutnjati; prenes. ljutito zavikati.

**zagŕnuti/zagŕnuti** gl. svrš., prez. *zàgrnēm*, trp. prid. *zàgrnūt* - prebaciti nešto toplo preko tijela; prekriti nešto slojem zemlje.

**zágrobnī/zàgrobnī** prid. odr. v. - koji dolazi poslije smrti.

**zàgrtati** gl. nesvrš., prez. *zàgrćēm* - up. zagŕnuti.

**zagrúhati** gl. svrš., prez. *zàgrūhām*, prid. *zàgrūhān* - početi jako gruhati (o gromu, topu i sl.).

**zagùbiti** gl. svrš., prez. *zàgubīm*, trp. prid. *zàgubljen* - izgubiti; zaboraviti gdje je nešto ostavljeno.

**zagúkati** gl. svrš., prez. *zàgūčēm* - početi gukati; prenes. nasilu početi govoriti, progukati.

**zagúliti** gl. svrš., prez. *zàgūlīm*, trp. prid. *zàgūljen* - nehotično odvojiti šta od čega; započeti guljenje kore i sl.

**zàgūljen** prid., odr. v. *zàgūljenī* -komе/ čemu je nehotično oštećen gornji sloj; prenes. zadrt.

**zàgūljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàgūljenosti*, instr. jd. *zàgūljenosti/zàgūljenošću* - stanje onoga što je zaguljeno; prenes. tvrdoglavost, beskompromisnost, netaktičnost, zadrtost.

**zagúrati** gl. svrš., prez. *zàgūrām*, prid. trp. *zàgūrān* - silom ubaciti nešto, utisnuti; gurajući sakriti.

**zagústiti** gl. svrš., prez. *zàgūstīm* - učiniti da nešto postane gusto; prenes. postati opasno.

**zagústjeti** gl. svrš. prez. *zàgūstīm* - postati gust, ne biti rijedak; prenes. postati opasno.

**zàgūšen** prid., odr. v. *zàgūšenī* - prigušen; stiješnjen; začepljen; neprohodan.

**zàgūšenōst** im. ž. r., g. jd. *zàgūšenosti*, instr. jd. *zàgūšenosti/zàgūšenošću* - stanje ili osobina zagušenog; neprohodnost, začepljenje.

**zagušénje** im. s. r. od zagušiti.

**zagúšiti** gl. svrš., prez. *zàgūšīm*, prid. trp. *zàgūšen* - začepiti, zapušiti; učiniti neprohodnim.

**zagùšljiv** prid., odr. v. *zagùšljivī* - koji guši; zadimljen, neprovjetren, ustajao.

**zagùšljivac** im. m. r, g. jd. *zagùšljīvca*, n. mn. *zagùšljīvci*, g. mn. *zagùšljivācā* - vrsta bojnog otrov; onaj koji zagušuje.

**zagùšljivōst** im. ž. r., g. jd. *zagùšljivosti*, instr. jd. *zagùšljivosti/zagùšljivošću* - stanje neprovjetrenosti, ustajalosti.

**zahátariti/zahátoriti/zaháturiti** gl. svrš. (ar.), prez. *zahátarīm/zahátorīm/zaháturīm* - zažaliti, zamjeriti.

**zahladnjénje** gl. im. s. r. od zahlàdnjeti.

**zahlàdnjeti** gl. svrš., prez. *zahlàdnī/zàhladnī* - postati hladno.

**zahlađénje** gl. im. s. r. - izv. od *zahláditi*.

**zàhmet** im. m. r. (tur.), g. jd. *zàhmeta* - napor, teškoća, umor.

**zahmètli** pril. (tur.) - mučno, tegobno, uz veliki napor.

**záhod** im. m. r, g. jd. *záhoda*, g. mn. *záhōdā* - WC, toalet, nužnik.

**zahòditi** gl. nesvrš., prez. *zàhodīm* - knjiž. zalaziti, zapadati (misli se na Sunce ili Mjesec).

**zahŕđalōst/zàhrđālōst** im. ž., g. jd. *zahŕđalosti/zàhrđālosti*, instr. jd *zahŕđalošću/zahŕđalosti i zàhrđālošću/zàhrđālosti* - stanje i osobina onoga što je zahrđalo, koroziralo.

**zahŕđao/zàhrđao** prid., odr. v. *zahŕđalī/zàhrđālī* - onaj koji je zahvaćen hrđom, koji je korozirao.

**zahŕđati** gl. svrš., prez. *zahŕđām*, prid. trp. *zàhrđān/zàhrđān* - postati zahvaćen hrđom, prekriti se hrđom, korozirati.

**zahŕkati/zahŕkati** gl. svrš., prez. *zàhrčēm/zàhrčēm* - početi hrkati; zaspati dubokim snom hrčući, ispuštajući neartikulisane zvukove.

**zahtijèvati** gl. nesvrš., prez. *zàhtijevām*, trp. prid. *zàhtijevān* - tražiti uslugu bez ustručavanja, postavljati zahtjeve.

**záhtjev** im. m. r., g. jd. *záhtjeva*, g. mn. *záhtjēvā* - tražena usluga čije je izvršenje bespogovorno; naređenje; vrsta podneska u poslovnoj korespondenciji, molba.

**záhtjevan** prid., odr. v. *záhtjevnī* - koji mnogo zahtijeva; koji se odnosi na zahtjeve.

**zahúkati (se)** gl. svrš., prez. *zàhūčēm (se)*, trp. prid. *zàhūkān* - početi hukati; dahom šta zamagliti; zadihati se.

**zahùktalo** pril. - s hukom, zahuktano; s naporom, hučući.

**zahùktalōst/zȁhuktālōst** im. ž. r., g. jd. *zahùktalosti/zȁhuktālosti*, instr. jd. *zahùktalošću/zahùktalosti i zȁhuktālošću/zȁhuktālosti* - stanje onoga što je zahuktano; zamah, žurba.

**zȁhuktān** prid., odr. v. *zȁhuktānī* - koji se zahuktao; koji je u zamahu, u žurbi; koji napreduje, bujan.

**zȁhuktāno** pril. - zahuktalo, na zahuktan način, u zamahu, žureći, brzo napredujući.

**zahùktati (se)** gl. svrš., prez. *zàhukćēm (se)*, trp. prid. *zȁhuktān* - započeti huktati; zapuhati (se); ubrzati, odmaknuti, požuriti.

**zàhvaćati** gl. nesvrš., prez. *zàhvaćām* - grabiti šta zamahom iz nečega.

**zȁhvala/zâhvala** im. ž. r., g. jd. *zȁhvalē/zâhvalē* - izraz poštovanja onome ko je učinio neku uslugu; čin zahvalnosti.

**zȁhvālan** prid., odr. v. *zȁhvālnī* - koji iskazuje zahvalnost, pun zahvalnosti.

**zahváliti** gl. svrš., prez. *zàhvālīm*, trp. prid. *zàhvāljen* -iskazati, odati zahvalnost; dati ostavku.

**zàhvālnica** im. ž. r., g. jd. *zàhvālnicē* - pismeno priznanje za učinjeno dobro djelo; riječi zahvalnosti.

**zȁhvālno** pril. - na zahvalan način, sa zahvalnošću.

**zahválnōst** im. ž. r., g. jd. *zahválnosti*, instr. jd. *zahválnošću/zahválnosti* - osobina onog ko je zahvalan; iskazano poštovanje.

**zahvaljívati** gl. nesvrš., prez. *zahvàljujēm* - iskazivati, upućivati kome zahvalnost.

**zahvàljujūći** pril. - uz pomoć, pomoću, posredstvom.

**záhvat/zȁhvāt** im. m. r., g. jd. *záhvata/zȁhvāta* - pronicanje, prodiranje, ulaženje u kakav problem; pokret ruke ili tijela prilikom obavljanja čega; sport. pokret u borilačkim vještinama; med. operativni zahvat - operacija.

**zàhvatati** gl. nesvrš., prez. *zàhvatām* - zahvaćati.

**zàhvatiti** gl. svrš. prez. *zàhvatīm*, trp. prid. *zàhvaćen* - zagrabiti; obuhvatiti; obuzeti; prodrijeti u neki problem.

**zàigrati/zaìgrati (se)** gl. svrš., prez. *zàigrām (se)*, trp. prid. *zȁigrān* - početi igrati neku igru; zaplesati narodni ples; zanijeti se u igri.

**zàimati** gl. nesvrš., prez. *zàimām*, prid. rad. *zàimao* - posuđivati, ob. pozajmljivati, uzajmljivati.

**zaìmati** gl. svrš., prez. *zaìmām* - steći određeno bogatstvo, obogatiti radom; skućiti se.

**zainátiti se** gl. svrš., prez. *zaìnatīm*, trp. prid. *zaìnāćen* - za inat, uinat raditi, postati tvrdoglav.

**zainterèsīrānōst** im. ž. r. (lat.), g. jd. *zainterèsīrānosti*, instr. jd. *zainterèsīrānošću/zainterèsīrānosti* - zainteresovanost, znatiželja, pokazivanje interesa za šta/koga.

**zainteresírati (se)** gl. svrš. (lat.), prez. *zainterèsīrām (se)*, trp. prid. *zainterèsīrān* - zainteresovati (se); pokazati interesovanje ili znatiželju, zanimati se za nešto.

**zaìskati** gl. svrš., prez. *zàišćēm/zȁišćēm*, trp. prid. *zȁiskān* - početi iskati, zatražiti; zamoliti išćući.

**zàiskriti** gl. svrš., prez. *zàiskrīm* - zasvijetliti iskrama, zablistati, bacati iskre, zasjajiti.

**zȁista** pril. - uistinu, doista, stvarno.

**zàjahati** gl. svrš., prez. *zàjašēm* - popeti se na konja, uzjahati; početi jahati, upravljati konjem; prenes. biti nekom na teretu.

**zájam** im. m. r., g. jd. *zájma*, n. mn. *zájmovi* - posudba, novac koji se posuđuje od nekoga ili nekome uz obavezu da se vrati, kredit.

**zàjāmčiti/zàjēmčiti** gl. svrš., prez. *zàjāmčīm/zàjēmčīm* - dati jamstvo, osigurati, zagarantovati.

**zajapúriti se** gl. svrš., prez. *zajàpūrīm se*, trp. prid. *zajàpūren* - zacrvenjeti se od vreline ili od stida, postati crven u licu.

**zajàžljiv** prid., odr. v. *zajàžljivī* - onaj koji je odmjeren, supr. nezajažljiv.

**zajédati** gl. nesvrš., prez. *zàjēdām*, trp. prid. *zàjēdān* - vrijeđati, biti zajedljiv.

**zajèdljiv** prid., odr. v. - koji iskazuje zajedljivost, sarkastičan, ironičan.

**zajèdljivac** im. m. r., g. jd. *zajèdljīvca*, n. mn. *zajèdljīvci*, g. mn. *zajèdljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zajèdljīvcima* - zajedljiv čovjek, onaj koji se zajedljivo obraća, koji zajedljivo priča.



**zajèdljivica** im. ž. r. - zajedljiva ženska osoba, ona koja je sklona zajedljivosti.

**zajèdljivo** pril. - sa zajedljivošću, na zajedljiv način, ironično, sarkastično.

**zajèdljivōst** im. ž. r., g. jd. *zajèdljivosti*, instr. jd. *zajèdljivošću/zajèdljivosti* - osobina onog ko je zajedljiv.

**zȁjednica** im. ž. r., g. jd. *zȁjednicē* - društvo; ukupnost jedinki povezanih u cjelinu; udruženje.

**zȁjedničkī** prid. odr. v. - ono što pripada zajednici.

**zȁjednīštvo** im. s. r., g. jd. *zȁjednīštva* - zajednica; osjećaj pripadnosti zajednici.

**zȁjedno** pril. - skupa, jedno uz pomoć drugog, složno.

**zajèdriti** gl. svrš., prez. *zàjedrīm* - početi jedriti, ploviti na čamcu koristeći jedra i snagu vjetra.

**zájmiti** gl. svrš., prez. *zâjmīm*, trp. prid. *zâjmljen* - uzajmiti, pozajmiti, posuditi.

**zâjmljenīk** im. m. r., g. jd. *zâjmljenīka*, n. mn. *zâjmljenīci* - tèžāk, onaj ko radi poljske radove uz obavezu da mu se to vrati.

**zajmodávac** im. m. r., g. jd. *zajmodávca*, v. jd. *zajmòdāvče*, n. mn. *zajmodávci*, g. mn. *zajmòdāvācā* - onaj ko nudi zajam, koji daje novac u zajam.

**zajmoprímac** im. m. r., g. jd. *zajmoprímca*, n. mn. *zajmoprímci*, g. mn. *zajmòprīmācā* - zajmoprimalac, zajmoprimatelj, onaj koji je primio zajam, korisnik zajma.

**zajmotràžilac** im. m. r., g. jd. *zajmotràžioca*, n. mn. *zajmotràžioci*, g. mn. *zajmotràžilācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zajmotràžiocima* - onaj ko traži zajam, zajmotražitelj.

**zàjutrak** im. m. r., g. jd. *zàjutārka*, n. mn. *zàjutārci*, g. mn. *zàjutrākā* - ob. doručak.

**zàkačiti** gl. svrš., prez. *zàkačīm* - okačiti o šta, staviti na nešto da visi; okrznuti.

**zakàpariti** gl. svrš. (tal.), prez. *zakàparīm* - dati kaparu, zakaparisati; platiti avans, unaprijed djelimično ili kao zalog platiti.

**zakápati** gl. nesvrš., prez. *zàkāpām*, prid. trp. *zàkāpān* - ob. zakopavati, pokopavati, zatrpavati.

**zàkapati (se)** gl. svrš., prez. *zàkapām (se)* - početi kapati; ukapati, pokapati se.

**zakapìjati (se)** gl. svrš. (tur.), prez. *zakapìjām (se)*, trp. prid. *zȁkapijān* - zatvoriti kapiju, zaključati (vrata); osigurati se zatvorivši kapiju.

**zàkārtati se** gl. svrš., prez. *zàkārtām se* - udubiti se u kartanje, zanijeti se kartanjem; kartati se duže vrijeme.

**zakàsniti** gl. svrš., prez. *zàkasnīm* - stići kasno, ne stići na vrijeme.

**zakašnjávānje** gl. im. s. r. od zakašnjávati.

**zakašnjávati** gl. nesvrš., prez. *zakàšnjāvām* - učestalo kasniti.

**zakàsnjelōst** im. ž. r., g. jd. *zakàsnjelosti*, instr. jd. *zakàsnjelošću/zakàsnjelosti* - ob. stanje onog ko/što je u zakašnjenju.

**zakašnjénje** gl. im. s. r. od zakasniti.

**zakázati** gl. svrš., prez. *zàkāžēm*, trp. prid. *zàkāzān* - odrediti vrijeme održavanja sastanka i sl.; iznevjeriti očekivanja.

**zakéralo** im. s. r., g. jd. *zakérala*, g. mn. *zakérālā* - onaj ko stalno stavlja primjedbe, insistira na nevažnim detaljima, dosađuje, zanovijeta, zanovijetalo.

**zakérati** gl. svrš., prez. *zàkērām* - zanovijetati, dosađivati; za sitnice zamjerati.

**zakídānje** gl. im. s. r. od zakidati.

**zakídati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàkīdām*, trp. prid. *zàkīdān* - oštećivati nekog, prevarom dolaziti do većeg dijela.

**zàkinuti** gl. svrš., prez. *zàkinēm* - prevariti, u proračunu namjerno ili greškom uzeti kome ono što mu pripada.

**zakípjeti** gl. svrš., prez. *zàkīpī*, trp. prid. *zàkīpljen* - početi kipjeti; zapjeniti; prenes. pretjerati u ljutnji zbog nečije drskosti, pobjesnjeti, «zapjeniti».

**zàkiseliti** gl. svrš., prez. *zàkiselīm*, trp. prid. *zàkiseljen* - staviti u vodu da se ukiseli, ukiseliti; pripremiti kiselo povrće; posuti čime kiselim.

**zàkititi** gl. svrš., prez. *zàkitīm*, trp. prid. *zàkićen* - okititi, kićenjem ukrasiti; staviti nakit; nagraditi svirača stavljajući mu novac na instrument ili u džep.

**zakìvāč** im. m. r., g. jd. *zakiváča*, g. mn. *zakiváčā* - sprava pomoću koje se zakiva; onaj koji zakiva, koji se bavi zakivanjem.

**zakívānje** gl. im. s. r. od zakivati.

**zakívati** gl. nesvrš., prez. *zàkīvām*, trp. prid. *zàkīvān* - zakucavati, ukucavati

eksere, pričvršćivati šta alatom za zakivanje.
**zákīvka** im. ž. r., d. jd. *zákīvci*, g. mn. *zákīvkī/zákivākā* - metalni dio kojim se zakiva, ekser, klinac, čavao.
**zâklada/zȁklada** im. ž. r. (češ.), g. jd. *zâkladē/zȁkladē* - fond ili ustanova koja se bavi poslovima u humane, prosvjetne i kulturne svrhe; ob. fondacija.
**zâkladnī/zȁkladnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zakladu, koji joj pripada.
**zâkladnīk/zȁkladnīk** im. m. r., g. jd. *zâkladnīka/zȁkladnīka*, n. mn. *zâkladnīci/zȁkladnīci* - osnivač zaklade.
**zàklanjati** gl. nesvrš., prez. *zàklanjām*, trp. prid. *zàklanjān* - čime ometati, sprečavati gledanje; sklanjati; štititi.
**zaklápati** gl. nesvrš., prez. *zàklāpām*, trp.prid. *zàklāpān* - stavljati poklopac, poklapati; zatvarati; pokrivati; obuhvatati; podudarati se; biti taman.
**zàklati** gl. svrš., prez. *zàkoljēm*, trp. prid. *zȁklān* - preklati, prerezati vrat, ubiti klanjem; prenes. uništiti.
**zaklátiti (se)** gl. svrš., prez. *zàklātīm (se)*, trp. prid. *zàklāćen* - početi (se) klatiti; zanjihati (se), zaljuljati se klateći.
**zaklepètati** gl. svrš., prez. *zaklèpećēm* - početi klepetati; zalupati, praviti buku lupajući, klepećući krilima, poklopcima.
**zȁklēt** prid., odr. v. *zȁklētī* - onaj ko je pod zakletvom; odan kome/čemu.
**zàklēti (se)** gl. svrš., prez. *zakùnēm/zàkunēm (se)*, trp. prid. *zȁklēt*, imp. *zakùni se* - zakletvom moliti; dati zakletvu; primiti čiju zakletvu, prisegnuti (se).
**záklētva** im. ž. r., g. jd. *záklētvē*, n. mn. *záklētve*, g. mn. *záklētvī* - svečano obećanje; prisega.
**zaklijèštiti** gl. svrš. prez. *zàkliještīm*, trp. prid. *zàkliješten* - uklijeŝtiti; stegnuti, stisnuti kao kliještima; prenes. priklijeŝtiti, uštinuti.
**zàklimati (se)** gl. svrš., prez. *zàklimām* - početi (se) klimati, zadrmati; zanjihati (*se*); prenes. klimanjem odobravati.
**zàklinjānje** gl. im. s. r. od zaklinjati (se) - davanje zakletve.
**zàklinjati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàklinjēm (se)* - davati kome zakletvu, obećavati zakletvom; moliti koga zakletvom.
**záklon** im. m. r., g. jd. *záklona*, g. mn. *záklōnā* - sklonište; nešto što štiti od pogleda, iza čega se može sakriti ili skloniti; skrovito mjesto.
**záklonīšte** im. s. r., g. jd. *záklonīšta*, g. mn. *záklonīštā* - skrovište, sklonište.
**zaklòniti** gl. svrš., prez. *zàklonīm*, trp. prid. *zàklonjen* - staviti u zaklon; skloniti na sigurno; zaštititi; zatvoriti, spriječiti pogled.
**záklopac** im. m. r., g. jd. *záklopca*, n. mn. *záklopci* g. mn. *záklopācā* - dio kojim se zaklapa, poklopac.
**zaklòpiti** gl. svrš., prez. *zàklopīm*, trp. prid. *zàklopljen* - poklopiti, zatvoriti poklopcem; prenes. prekriti, biti dovoljno.
**zaklopòtati** gl. svrš., prez. *zaklòpoćēm* - početi klopotati.
**záključak** im. m. r., g. jd. *záključka*, n. mn. *záključci*, g. mn. *záključākā*, dat.-instr.-lok. mn. *záključcima* - rezultat istraživanja ili izlaganja; rezime, sažetak.
**zaključati** gl. svrš., prez. *zakljùčām*, trp. prid. *zȁključān* - zatvoriti ključem; osigurati, zaštititi zaključavanjem.
**zaključávānje** gl. im. s. r. od zaključavati - zatvaranje ključem.
**zaključénje** gl. im. s. r. od zaključiti.
**zaključiti** gl. svrš., prez. *zàključīm*, prid. trp. *zàključen* - zatvoriti ili završiti, sklopiti neki posao dokumentom; dovesti do zaključka, definisati rezultate, konstatovati.
**zaključívānje** gl. im. s. r. od zaključivati.
**zaključívati** gl. nesvrš., prez. *zaključujēm* - donositi zaključke, rezimirati; privoditi šta završetku.
**záključnī** prid. odr. v. - završni, krajnji.
**záključnica** im. ž. r., g. jd. *záključnicē*, n. mn. *záključnice* - dokument, ugovor kojim se nešto zaključuje; završna riječ.
**záključno** pril. - uključujući i to, s krajnjim rokom.
**zakóčiti** gl. svrš., prez. *zàkōčīm*, trp. prid. *zàkōčen* - zaustaviti, upotrijebiti kočnicu; prenes. ne dozvoliti napredovanje, spriječiti napredak.
**zàkōlčiti** gl. svrš., prez. *zàkōlčīm* -(po)staviti kolčeve ili pritke uz koje raste vinova loza, boranija, paradajz, itd.
**zakolùtati** gl. svrš. prez,. *zakolùtām*, trp. prid. *zȁkolutān* - negodujući početi kolutati očima; zakotrljati šta.



**zákon** im. m. r., g. jd. *zákona*, g. mn. *zákōnā* - zbirka osnovnih propisa državne vlasti kojima se nešto određuje, uređuje, dopušta ili zabranjuje; bezizнimno stanje koje proizlazi iz prirode stvari (prirodni zakon, zakon časti); pravilo, utvrđena naučna istina (zakon gravitacije); razg. običaj, red, propis.
**zákonīk** im. m. r., g. jd. *zákonīka*, n. mn. *zákonīci*, g. mn. *zákonīkā* - knjiga u kojoj je usvojeni zakon; zbornik zakona.
**zákonit** prid. neodr. v. - po zakonu, koji slijedi, poštuje zakon.
**zákonito** pril. - na zakonit način; poštujući zakonske propise; propisno.
**zákonitōst** im. ž. r., g. jd. *zákonitosti*, instr. jd. *zákonitosti/zákonitošću* - princip koji se zasniva na zakonskim pravilima; zakonska uređenost, propis(a)nost.
**zakonodávac** im. m. r., g. jd. *zakonodávca*, n. mn. *zakonodávci*, g. mn. *zakonòdāvācā/zakonodávācā* - onaj koji donosi, koji propisuje zakon.
**zȁkonodāvnī** prid. odr. v. - koji donosi, propisuje zakon; koji je utemeljen na zakonu.
**zakonodávstvo** im. s. r., g. jd. *zakonodávstva* - djelatnost koja se bavi propisivanjem zakona; institucije koje propisuju zakone; ukupnost zakona.
**zȁkonomjērno** prid. - na zakonit način, zakonski; prema zakonu, prema zakonskim mjerilima.
**zákonskī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa zakonom; koji je propisan zakonom, zakonit.
**zakòpati** gl. svrš., prez. *zakòpām*, trp. prid. *zȁkopān* - iskopati zemlju, staviti u rupu i potom zatrpati; prenes. prekinuti svaku saradnju.
**zakopávānje** gl. im. s. r. od zakopavati.
**zakopávati** gl. nesvrš., prez. *zakòpāvām* - iskopavati rupe u zemlji i u njih šta zatrpavati.
**zȁkopčān** prid., odr. v. *zȁkopčānī* - zatvoren kopčama, koji nije otkopčan; prenes. nedostupan, zatvoren.
**zȁkopčānōst** im. ž. r., g. jd. *zȁkopčānosti*, instr. jd. *zȁkopčānošću/zȁkopčānosti* - stanje i osobina onog što je zakopčano; skopčanost.
**zakòpčati** gl. svrš., prez. *zakòpčām*, trp. prid. *zȁkopčān* - zatvoriti kopčama ili dugmadima, skopčati.
**zakopčávānje** gl. im. s. r. od zakopčavati - skopčavanje.
**zakopčávati** gl. nesvrš. i uč., prez *zakòpčāvām* - obavljati zakopčavanje, skopčavati, zatvarati kopčajući.
**zakoráčiti** gl. svrš., prez. *zakòrāčīm*, trp. prid. *zakòrāčen* - napraviti prvi korak, koraknuti, kročiti.
**zakòrjeti (se)** gl. svrš., prez. *zàkorī (se)* - otvrdnuti, dobiti koru.
**zakósiti** gl. svrš., prez. *zàkōsīm*, trp. prid. *zàkōšen* - staviti u kosi položaj, ukositi; nagnuti (se) na jednu stranu.
**zakòtiti se** gl. svrš., prez. *zàkotīm*, trp. prid. *zàkoćen* - koteći se namnožiti.
**zakotŕljati (se)** gl. svrš., prez. *zakotŕljām (se)*, trp. prid. *zȁkotrljān* - početi (se) kotrljati; baciti da se kotrlja.
**zakotùrati** gl. svrš., prez. *zakotùrām*, trp. prid. *zȁkoturān* - početi (se) koturati, početi se vozati na koturaljkama; zakotrljati.
**zȁkovān** prid., odr. v. *zȁkovānī* - pričvršćen kovanjem; zatvoren, ukucan ekserima; prenes. blokiran; spriječen, potpuno zaustavljen čime snažnim.
**zakòvati** gl. svrš., prez. *zàkujēm*, trp. prid. *zȁkovān* - pričvrstiti kovanjem; potpuno zatvoriti čime; prenes. sasvim prekinuti; potpuno zaustaviti kakav proces.
**zàkovica** im. ž. r., g. jd. *zàkovicē*, g. mn. *zȁkovīcā* - dio kojim se zakiva; zakivka.
**zakovìtlati** gl. svrš., prez. *zakovìtlām*, trp. prid. *zȁkovitlān* - početi kovitlati, zavrtjeti; uhvatiti u kovitlac; baciti kovitlajući.
**zakovŕčati** gl. svrš., prez. *zakovŕčām*, trp. prid. *zȁkovrčān* - zakovrdžati, napraviti kovrče, uviti kosu.
**zakovŕdžati** gl. svrš., prez. *zakovŕdžām*, trp. prid. *zȁkovrdžān* - ob. zakovrčati, napraviti kovrdže, uviti kosu.
**zȁkratko** pril. - nakratko; za kratko vrijeme, ubrzo.
**zȁkrčenōst** im. ž. r., g. jd. *zȁkrčenosti*, instr. jd. *zȁkrčenošću/zȁkrčenosti* - stanje onog što je zakrčeno, neprohodnost.
**zakŕčiti** gl. svrš., prez. *zàkrčīm*, trp. prid. *zàkrčen* - nabacavši šta onemogućiti ili

usporiti prolaz, napraviti (saobraćajnu) gužvu; bez reda natrpati nečim.
**zàkrčkati** gl. svrš., prez. *zàkrčkām*, trp. prid. *zȁkrčkān* - početi krčkati.
**zakrečávānje/zakrečívānje** gl. im. s. r. od zakrečávati/zakrečívati.
**zakrečávati/zakrečívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zakrèčāvām/zakrèčujēm*, trp. prid. *zakrèčāvān/zakrèčīvān* - premazivati krečom; prskati krečom; obilježavati prskajući krečom.
**zakrekètati** gl. svrš., prez. *zakrèkećēm* - početi kreketati; oglašavati se kao žaba; prenes. govoriti svi uglas i bez ikakvog reda.
**zakrénuti** gl. svrš., prez. *zàkrēnēm*, trp. prid. *zàkrēnūt* - malo okrenuti u stranu; zakriviti; zakositi; pomjeriti lijevo ili desno.
**zákret/zȁkrēt** im. m. r., g. jd. *zákreta/zȁkrēta*, g. mn. *zákrētā/zȁkrētā* - pokret u stranu.
**zakrétānje/zàkretānje** gl. im. s. r. od zakretati.
**zàkretati/zakrétati** gl. nesvrš., prez. *zàkrećēm/zàkrēćēm*, prid. trp. *zàkretān/zàkrētān* - pomjerati u stranu, zakrivljivati.
**zakrìčati/zakríčati** gl. svrš., prez. *zakrìčīm/zakríčīm* - iznenada kriknuti; zavriskati, piskutavo u strahu ili od bola vrisnuti.
**zakrijèštati** gl. svrš., prez. *zàkriještīm/zakrijèštīm* - početi kriještati, viknuti kriješteći; vriskanjem izražavati bijes i negodovanje.
**zakríviti** gl. svrš., prez. *zàkrīvīm*, trp. prid. *zàkrīvljen* - okrenuti u stranu, ukositi.
**zàkrīvljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàkrīvljenosti*, instr. jd. *zàkrīvljenošću/zàkrīvljenosti* - osobina i stanje onog što je zakrivljeno; ukošenost, zakošenost.
**zakrmèljati** gl. svrš., prez. *zakrmèljām* - početi krmeljati; dobiti krmeljine.
**zakròčiti** gl. svrš., prez. *zàkročīm* - krenuti naprijed, napraviti prvi korak ulazeći negdje.
**zákrpa** im. ž. r., g. jd. *zákrpē*, g. mn. *zákrpā* - našiveni dio na poderanom mjestu; krpa za krpljenje; prenes. dosadna osoba, ona koja stalno prati koga.

**zàkrpati/zàkrpiti** gl. svrš., prez. *zàkrpām/zàkrpīm*, trp. prid. *zȁkrpān/zàkrpljen* - napraviti zakrpu, ušiti komad na pocijepan dio; prenes. popraviti šta dodavanjem na pohabani dio.
**zákrpica** im. ž. r., g. jd. *zákrpicē*, g. mn. *zákrpīcā*, dem. - mala zakrpa.
**zakrváriti** gl. svrš., prez. *zakŕvārīm*, trp. prid. *zakŕvāren* - početi krvariti.
**zakrváviti (se)** gl. svrš., prez. *zakŕvāvīm (se)*, trp. prid. *zakŕvāvljen* - zaliti (se), umazati (se) krvlju; prenes. u bijesu postati zakrvavljen (o očima).
**zakŕvāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *zakŕvāvljenosti*, instr. jd. *zakŕvāvljenošću/zakŕvāvljenosti* - stanje zakrvavljenog; poprskanost, umazanost krvlju.
**zakŕviti/zakŕviti** gl. svrš., prez. *zàkrvīm/zakŕvīm* - prenes. krajnje zategnuti odnose sa nekim; žestoko se zavaditi.
**zȁkržljālōst/zakŕžljalōst** im. ž. r., g. jd. *zȁkržljālosti/zakŕžljalosti*, instr. jd. *zȁkržljālošću/zakŕžljalošću* i *zȁkržljālosti/zakŕžljalosti* - osobina i stanje onog što je zakržljalo; nerazvijenost, zaostajanje u razvoju.
**zȁkržljao/zakŕžljao** prid., odr. v. *zȁkržljalī/zakŕžljalī* - koji se nije dovoljno razvio, koji je zaostao u razvoju; nedovoljno razvijen.
**zakŕžljati** gl. svrš., prez. *zakŕžljām*, trp. prid. *zȁkržljān* - zaostati u razvoju; nedovoljno se razviti.
**zàkucati** gl. svrš., prez. *zàkucām*, trp. prid. *zàkucān* - učvrstiti kucanjem; ubaciti kucajući.
**zakucávānje** gl. im. s. r. od zakucavati.
**zakucávati** gl. nesvrš., prez. *zakùcāvām* - udarcima čekića ugoniti ekser u drvo ili neki drugi materijal radi pričvršćivanja.
**zàkučast/zàkučast** prid., odr. v. *zȁkučastī* - povijen, uvijen; prenes. nejasan, zakuljen.
**zàkučasto/zȁkučasto** pril. - na uvijen, zakučast način; uvrnuto; teško, s puno prepreka.
**zàkuhati** gl. svrš., prez. *zàkuhām*, trp. prid. *zàkuhān* - početi kuhati; potkuhati; prenes. spletkama dovesti do svađe, otežati situaciju, komplikovati.
**zakuhávānje** gl. im. s. r. od zakuhavati.
**zakuhávati** gl. nesvrš., prez. *zakùhāvām* - up. zakuhati.



**zàkukati** gl. svrš., prez. *zàkukām* - početi kukati, glasno izražavati bol; početi se žaliti, bezrazložno jadati.
**zakùkūljen** prid., odr. v. *zakùkūljenī* - prenes. isprepleten kao kukolj; nejasan, uvijen, mutan.
**zakùkūljeno** pril. - na nejasan i uvijen način.
**zakùkūljenōst** im. ž. r., g. jd. *zakùkūljenosti*, instr. jd. *zakùkūljenošću/zakùkūljenosti* - osobina onoga što je zakukuljeno.
**zakukúljiti** gl. svrš., prez. *zakùkūljīm*, trp. prid. *zakùkūljen* - prenes. uviti, umotati, učiniti nedovoljno jasnim.
**zakukurijèkati** gl. svrš., prez. *zakukùrijećēm* - početi kukurijekati.
**zakukuríkati** gl. svrš., prez. *zakukùrīčē* - početi kukurikati; prenes. oglašavati se kao pijetao; prijevremeno, prerano se oglasiti.
**zàkulisnī** prid. odr. v. - koji je iza kulisa, sakriven; prenes. ilegalan, koji se vrši tajno, nedozvoljen, podmukao.
**zakúnjati** gl. svrš., prez. *zàkūnjām*, trp. prid. *zàkūnjān* - zadrijemati, početi spavati, uvoditi se u san; prenes. opustiti se, ne biti dovoljno oprezan.
**zákup** im. m. r., g. jd. *zákupa* - ono što je zakupljeno, najam; korištenje tuđe imovine po ugovoru.
**zákupac** im. m. r., g. jd. *zákupca*, n. mn. *zákupci*, g. mn. *zákupācā* - onaj ko uzima nešto pod zakup, zakupnik.
**zakúpiti** gl. svrš., prez. *zàkūpīm*, trp. prid. *zàkūpljen* - uzeti nešto pod zakup, unajmiti.
**zakupljívanje** gl. im. s. r. od zakupljivati.
**zakupljívati** gl. nesvrš. i učest., prez. *zakùpljujēm* - uzimati pod zakup, unajmljivati.
**zákupnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zakup; koji je zakupljen.
**zákupničkī** prid. odr. v. - okoji se dnosi se na zakupnike i zakupljivanje.
**zákupnīk** im. m. r., g. jd. *zákupnīka*, n. mn. *zákupnīci*, g. mn. *zákupnīkā* - zakupac, onaj koji zakupljuje, uzima pod zakup.
**zakupnìna/zákupnina** im. ž. r., g. jd. *zakupnìnē/zákupninē* - novac koji se daje/uzima za zakupljenu imovinu.

**zákupnīštvo** im. s. r., g. jd. *zákupnīštva* - odnos između zakupca i zakupnika; zakupnički status.
**zákuska** im. ž. r., g. jd. *zákuskē*, dat. jd. *zákusci*, g. mn. *zákuskī* - mala svečanost uz skromno posluživanje, koktel, banket.
**zákutak** im. m. r., g. jd. *zákutka*, n. mn. *zákuci*, g. mn. *zákutākā* - izdvojen i miran dio u prostoriji, zápećak.
**zàkvačiti** gl. svrš., prez. *zàkvačīm*, trn. prid. *zàkvačen* - staviti na kvaku da visi, ob. zakačiti.
**zalàgāč** im. m. r., g. jd. *zalagáča* - onaj koji šta zalaže, koji stavlja imovinu u zalog.
**zalagaònica/zalagaónica** im. ž. r., g. jd. *zalagaònicē/zalagaónicē* - prostorija, mjesto gdje se ostavlja zalog.
**zalagaòničār/zalagaóničār** im. m. r., g. jd. *zalagaòničāra/zalagaóničāra* - onaj koji drži zalagaonicu; koji radi u zalagaonici.
**zalágati (se)** gl. svrš., prez. *zàlāžēm (se)*, trp. prid. *zàlāgān* - davati nešto u zalog; prenes. vrijedno raditi, davati sve od sebe za koga/šta.
**zalahòriti** gl. svrš., prez. *zalahòrīm* - početi puhati poput lahora; zalepršati na lahoru.
**zàlajati** gl. svrš., prez. *zàlajēm* - početi lajati; oglašavati se kao pas; prenes. početi psovati.
**zàlaktica** im. ž. r., g. jd. *zàlakticē*, g. mn. *zȁlaktīcā* - podlaktica.
**zàlazak** im. m. r., g. jd. *zàlaska*, n. mn. *zàlasci*, g. mn. *zàlazākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zàlascima* - nestajanje iz vidokruga, zalaženje; zalazak Sunca.
**zàlaziti** gl. nesvrš., prez. *zàlazīm* - nestajati iza nečeg, odlaziti skrivajući se za nešto.
**zálaznī** prid. odr. v. - onaj što je na zalasku; koji se odnosi na zalazak i zalaženje.
**zálaznica** im. ž. r., g. jd. *zálaznicē*, n. mn. *zálaznice*, g. mn. *zálaznīcā* - manja vojna skupina, zaštitnica; zalazna crta.
**zàleći** gl. svrš., prez. *zàlegnēm/zàležēm*, prid. trp. *zàlegnūt* - leći iza nečeg, namjestiti se u ležeći položaj; zauzeti ležeći položaj.

**zàlēći (se)** gl. svrš., prez. *zaléžēm (se)* - zakotiti se.

**zalèditi (se)** gl. svrš. prez. *zàledīm (se)*, trp. prid. *zàleđen* - postati led, zamrznuti; zaustaviti na izvjesno vrijeme; prenes. prestrašiti se.

**záleđe** im. s. r., g. jd. *záleđa* - ono što je iza leđa, pozadina ili okolina nekog kraja; prenes. sigurnost ili oslonac koji neko ima; sport. biti u nedozvoljenoj poziciji, ofsaid.

**zaleđívānje** gl. im. s. r. od zaleđivati.

**zaleđívati** gl. nesvrš. prez. *zalèđujēm*, pril. sad. *zalèđujūći* - up. zalediti.

**zàlemiti/zalèmiti** gl. svrš. (njem), prez. *zàlemīm*, gl. prid. rad. *zalèmio*, gl. prid. trp. *zàlemljen* - zalijepiti lemilom, zavariti.

**zalepètati** gl. svrš., prez. *zalèpećēm* - početi lepetati, mahati lepećući.

**zalepr̀šati** gl. svrš., prez. zalepršām, trp. prid. *zàlepršān* - početi lepršati.

**zálet** im. m. r., g. jd. *záleta* - zatrčavanje; mjesto kud se pčele zalijeću; sport. ubrzanje; prenes. zamah, nagao razvitak.

**záletīšte** im. s. r., g. jd. *záletīšta*, g. mn. *záletīštā* - mjesto s kojeg se vrši zalet.

**zalètjeti (se)** gl. svrš., prez. *zàletīm (se)*, gl. prid. rad. *zalètio (se)* - pojuriti leteći; letjeti bez kontrole; prenes. zatrčati se, bez dvoumljenja krenuti na neki posao, biti neoprezan.

**zalèžati (se)** gl. svrš., prez. *zalèžīm (se)* - predugo ležati, uležati se.

**zâliha/záliha** im. ž. r. g. jd. *zâlihē/zálihē*, d. jd. *zâlihi/zálihi* - višak koji se čuva, rezerva.

**zálihōst** im. ž. r., g. jd. *zálihosti*, instr. jd. *zálihosti/zálihošću* - stanje onoga što je u zalihi; ling. redundancija, višak informacija.

**zaliјèčiti (se)** gl. svrš., prez. *zàlijećīm (se)*, trp. prid. *zàliječen* - privremeno (se) izliječiti, površno izliječiti.

**zalijègati** gl. nesvrš., prez. *zàliježēm* - up. zaleći.

**zalijèpiti** gl. svrš., prez. *zàlijepīm*, trp. prid. *zàlijepljen* - ljepilom pričvrstiti, čvrsto spojiti; prenes. priljubiti se uz koga.

**zalijètati** gl. nesvrš., prez. *zàlijećēm* - uzimati zalet; prenes. srljati, činiti šta nepromišljeno.

**zalijèvati** gl. nesvrš., prez. *zàlijevām*, trp. prid. *zàlijevān* - kvasiti lijući vodu po čemu; natapati; posipati vodom.

**zálistak** im. m. r., g. jd. *záliska*, n. mn. *zálisci*, g. mn. *zálistākā*, dat.-instr.-lok. mn. *záliscima* - sporedni listić; med. dio koji zatvara otvore u srcu (srčani zalisci); vrsta morske ribe.

**zàliti (se)** gl. svrš., prez. *zàlijem (se)*, trp. prid. *zaliven* - nakvasiti lijući; politi; natopiti.

**zálizak** im. m. r., g. jd. *záliska*, n. mn. *zálisci*, g. mn. *zálizākā*, dat.-instr.-lok. mn. *záliscima* - dio čela koji ide duboko u kosu s lijeve i desne strane.

**zalízati (se)** gl. svrš., prez. *zàlīžēm* (se), trp. prid. *zàlīzān* - početi (se) lizati; učiniti da nešto bude glatko, uglađeno.

**zálog** im. m. r., g. jd. *záloga*, n. mn. *zálozi*, g. mn. *zálōgā* - ono što se zalaže; pokriće za nešto, garancija.

**zàlogāj** im. m. r., d. jd. *zàlogāju/zalogáju* - komad hrane koji se može odjednom progutati; komadić hljeba.

**zalogodávac** im. m. r., g. jd. *zalogodávca*, n. mn. *zalogodávci*, g. mn. *zalogòdāvācā/zalogodávācā* - onaj koji šta daje u zalog, koji šta zalaže.

**zalogoprímac** im. m. r., g. jd. *zalogoprímca*, n. mn. *zalogoprímci*, g. mn. *zalogòprīmācā/zalogoprímācā* - onaj koji prima šta u zalog, koji uzima zalog.

**zalòmiti** gl. svrš., prez. *zàlomīm*, trp. prid. *zàlomljen* - okrnjiti lomeći; oštetiti; prenes. slučajno se desiti.

**zalòžiti** gl. svrš., prez. *zàložīm*, trp. prid. *zàložen* - dati šta u zalog; potpaliti vatru; prenes. staviti zalogaj u usta, pregristi, prezalogajiti.

**zalòžiti se** gl. svrš., prez. *zàložīm se*, trp. prid. *zàložen* - uložiti trud u šta, potruditi se.

**záložnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zalog.

**záložnica** im. ž. r., g. jd. *záložnicē*, n. mn. *záložnice*, g. mn. *záložnīcā* - potvrda o primljenom zalogu; ugovor u vezi sa primanjem zaloga.

**zālūdan/záludan** prid. neodr. v. - ob. uzaludan; bespotreban, bezvrijedan.



**zalúditi** gl. svrš., prez. *zàlūdīm*, trp.prid. *zàlūđen* - učiniti da neko postane lud za nečim, da prekomjerno želi nešto.

**zalúdjeti** gl. svrš., prez. *zàlūdīm*, trp. prid. *zàlūđen* - postati zaveden ludilom, zaluđen; poludjeti.

**zālūdno/záludno** pril. - ob. uzaludno, uzalud, zaludu; beskorisno, bespotrebno, bezvrijedno.

**záludnōst** im. ž. r., g. jd. *záludnosti*, instr. jd. *záludnošću/záludnosti* - osobina onog što je zaludno, uzaludan trud.

**zālūdu/zalúdu** pril. - zaludno, uzalud, bespotrebno.

**zàlūđeno** pril. - na zaluđen način; opijeno, prekomjerno predato nečemu, zavedeno, u zanosu.

**zàlūđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàlūđenosti*, instr. jd. *zàlūđenošću/zàlūđenosti* - stanje onog ko je zaluđen; ludilo; zavedenost.

**zaluđívānje** gl. im. s. r. od zaluđivati.

**zaluđívati** gl. nesvrš., prez. *zalùđujēm*, trp. prid. *zalùđīvān* - up. zaluditi.

**zàlūpān** prid., odr. v. *zàlūpānī* - koga su počeli lupati, lupan; razg. primitivan, zaostao.

**zalúpati** gl. svrš., prez. *zàlūpām*, prid. trp. *zàlūpān* - početi lupati, jako udarati; lupanjem pokazati kvar, zaribati.

**zàlupiti** gl. svrš., prez. *zàlupīm*, trp. prid. *zàlupljen* - jednim zamahom zatvoriti; snažno lupnuti.

**zalútati** gl. svrš., prez. *zàlūtām* - izgubiti se, krenuti pogrešnim putem; prenes. pogriješiti.

**zaljеčénje** gl. im. s. r. od zaliječiti (se) - djelimično i privremeno ozdravljenje.

**záljev** im. m. r., g. jd. *záljeva*, g. mn. *záljēvā* - zaliv, zaton, zavala, uvala.

**zaljúbiti se** gl. svrš., prez. *zàljūbīm se*, trp. prid. *zàljūbljen* - početi osjećati ljubav; zavoljeti koga/šta.

**zaljubljènīk** im. m. r., g. jd. *zaljubljeníka*, n. mn. *zaljubljeníci*, g. mn. *zaljubljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zaljubljenícima* - onaj ko je zaljubljen, onaj koji prekomjerno voli.

**zàljūbljeno** pril. - na zaljubljen način, s ljubavlju, s ljubavnim zanosom.

**zàljūbljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàljūbljenosti*, instr. jd. *zàljūbljenošću/zàljūbljenosti* - stanje zaljubljenika, zanesenost ljubavlju.

**zaljùbljiv** prid., odr. v. *zaljùbljivī* - koji se brzo zaljubi, koga lahko obuzme ljubavni zanos.

**zaljubljívānje** gl. im. s. r. od zaljubljivati se.

**zaljubljívati se** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaljùbljujēm se* - počinjati osjećati ljubav, postajati zaljubljen.

**zaljùbljivōst** im. ž. r., g. jd. *zaljùbljivosti*, instr. jd. *zaljùbljivošću/zaljùbljivosti* - osobina onih koji se često zaljubljuju.

**zaljúljati (se)** gl. svrš., prez. *zàljūljām (se)*, trp. prid. *zàljūljān* - početi (se) ljuljati, zanjihati; prenes. početi gubiti svijest.

**zaljútiti** gl. svrš., prez. *zàljūtīm*, trp. prid. *zàljūćen* - učiniti nešto ljutim, staviti ljute začine.

**zamàgliti** gl. svrš., prez. *zàmaglīm*, trp. prid. *zàmagljen* - postati maglovito, prekriti maglom; postati mutno, neprozirno; prenes. učiniti nevidljivim, pobjeći.

**zàmagljen** prid., odr. v. *zàmagljenī* - prekriven maglom, maglovit; zamućen; prenes. prikriven čime, učinjen nevidljivim.

**zàmagljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàmagljenosti*, instr. jd. *zàmagljenošću/zàmagljenosti* - stanje i osobina onog što je zamagljeno.

**zāmāh/zámah** im. m. r., g. jd. *zāmāha/zámaha*, n. mn. *zāmāsi/zámasi* - slobodan i duži pokret rukom; prenes. napredovanje, uspon ili brzina u nekom poslu.

**zamahívānje** gl. im. s. r. od zamahivati.

**zamahívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zamàhujēm* - praviti zamahe; mahati, razmahivati.

**zamáhnuti** gl. svrš., prez. *zàmāhnēm*, trp. prid. *zàmāhnūt* - rukom učiniti zamah; prenes. naglo (po)krenuti.

**zamajávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zamàjāvām (se)*, trp. prid. *zamàjāvān* - gubiti vrijeme na gluposti bježeći od obaveza, zavaravati (se), obmanjivati (se).

**zāmak/zámak** im. m. r., g. jd. *zāmka/zámka*, n. mn. *zāmci/zāmkovi* - dvorac, utvrđena raskošna građevina, često izgrađena na osami i na teško pristupačnom mjestu.

**zamàknuti** gl. svrš., prez. *zàmaknēm*, trp. prid. *zàmaknūt* - nestati iz vidokruga, izgubiti se iz vida; zaći.

**zàmalo** pril. - umalo, skoro, samo što se nije desilo.

**zȁmāman** prid., odr. v. *zȁmāmnī* - koji koji zamamljuje, opijajući; poseban, čudesan; očaravajući.

**zamámiti** gl. svrš., prez. *zàmāmīm*, trp. prid. *zàmāmljen* - mameći privući, odvojiti od čega; primamiti; očarati, osvojiti.

**zamàmljivōst** im. ž. r., g. jd. *zamàmljivosti*, instr. jd. *zamàmljivošću/zamàmljivosti* - osobina i stanje zamamljivog; sposobnost zamamljivanja.

**zȁmāmno** pril. - na čudesan način, opojno; opijajući; očaravajući.

**zȁmāmnōst/zamámnōst** im. ž. r., g. jd. *zȁmāmnosti/zamámnosti*, instr. jd. *zȁmāmnošću/zȁmāmnosti* i *zamámnošću/zamámnosti* - osobina onog što je zamamno, zanos.

**zȁmān** pril. - etnol. uzalud, badava

**zamàndaliti** gl. svrš. (tur.), prez. *zamàndalīm*, trp. prid. *zamàndaljen* - mandal: drvena greda ili željezna šipka koja se stavlja preko vrata sa unutrašnje strane radi zatvaranja.

**zamárānje** gl. im. s. r. od zamarati (se).

**zamárati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàmārām* (se) - postajati umoran; raditi nešto što umara.

**zamaskírati** gl. svrš. (fr.), prez. *zamàskīrām*, trp. prid. *zamàskīrān* - prerušiti maskiranjem, stavljanjem maske; učiniti sakrivenim i neprepoznatljivim.

**zamástiti (se)** gl. svrš., prez. *zàmāstīm* (*se*), prid. trp. *zàmāšćen* - pomastiti, učiniti nešto masnim; uprljati masnoćom.

**zȁmāšan** prid., odr. v. *zȁmāšnī* - velik; obiman; zahtjevan.

**zamašćívānje** gl. im. s. r. od zamašćivati (se).

**zamašćívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zamàšćujēm*, trp. prid. *zamàšćīvān* - up. zamastiti (se).

**zȁmāšnōst** im. ž. r., g. jd. *zȁmāšnosti*, instr. jd. *zȁmāšnosti/zȁmāšnošću* - osobina onog što je zamašno, veliko; obimnost.

**zamátānje** gl. im. s. r. od zamátati (se).

**zamátati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàmātām* (*se*), trp. prid. *zàmātān* - ob. zamotavati (se): uvijati u nešto, motati, umotavati.

**zamazánac** im. m. r., g. jd. *zamazánca*, n. mn. *zamazánci*, g. mn. *zamàzānācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zamazáncima* - zamazan, umazan čovjek; prenes. prevarant, koji je "namazan" svim bojama.

**zàmazānōst** im. ž. r., g. jd. *zàmazānosti*, instr. jd. *zàmazānošću/zàmazānosti* - stanje onoga što je zamazano; površna prekrivenost čime da se ne prepozna; osobina zamazanaca.

**zàmazati (se)** gl. svrš., prez. *zàmažēm*, trp. prid. *zàmazān* - premazati (se) čime da se ne prepozna ono ispod; neuredno obojiti, zamrljati; uprljati se; zagladiti mažući, sakriti ono što je ružno, površno urediti.

**zamèktati** gl. svrš., prez. *zamèkećēm* - početi meketati, oglasiti se meketanjem kao koza.

**zàmesti** gl. svrš., prez. *zamètēm*, trp. prid. *zamèten* - raspršiti metući; sakriti raspršujući, razgoneći; zatrpati snijegom.

**zámet** im. m. r. - visoki snježni nanos; ono što je nastalo metenjem.

**zàmetak/zámetak** im. m. r., g. jd. *zàmetka/zámetka*, n. mn. *zàmeci/ zámeci*, g. mn. *zàmetākā/zámetākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zàmecima/zámecima* - embrion; oplođena ćelija; početak nekog procesa ili posla.

**zàmetānje** gl. im. s. r. od zametati (se).

**zàmetati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàmećēm* (*se*) - otpočinjati, započinjati igru ili svađu; otpočinjati metanje čega na šta; nabacivati na leđa; opterećivati se čime; skrivati metući.

**zàmetnuti (se)** gl. svrš., prez. *zàmetnēm* (*se*) - up. zametati (se).

**zàmicānje** gl. im. s. r. od zamicati.

**zàmicati** gl. nesvrš., prez. *zàmičēm* - zalaziti iza nečeg, lagano nestajati iz vidokruga; odlaziti gubeći se iz vida.

**zamijèniti** gl. svrš., prez. *zàmijenīm*, prid. trp. *zàmijenjen* - uzeti u šta zamjenu umjesto nečeg; promijeniti.

**zamijèsiti** gl. svrš., prez. *zàmijesīm*, trp. prid. *zàmiješen* - početi mijesiti; potkuhati, pripremiti tijesto; zakuhati, napraviti zbrku, biti uzrok svađe ili nesporazuma.



**zamijèšati** gl. svrš., prez. *zàmiješām*, trp. prid. *zàmiješān* - izmiješati, načiniti smjesu.

**zamijètiti** gl. svrš., prez. *zàmijetīm*, trp. prid. *zàmijećen* - primijetiti, uočiti.

**zàmirati** gl. nesvrš., prez. *zàmirēm* - biti sve manje živ, pomalo umirati; prenes. lagano nestajati, gasiti se dio po dio.

**zamirìsati** gl. svrš., prez. *zamìrišēm* - početi mirisati; prenes. pasti na um.

**zȁmīsao** im. ž. r., g. jd. *zȁmīsli* - ideja, pomisao; ono što je zamišljeno, plan.

**zàmisliti** gl. svrš., prez. *zàmislīm*, trp. prid. *zàmišljen* - prizvati u sjećanje, maštom stvoriti viziju.

**zamìsliv** prid., odr. v. *zamìslivī* - koji se da, koji se može zamisliti.

**zàmišljen** prid., odr. v. *zàmišljenī* - koji duboko razmišlja o nečemu, duhom odsutan; zabrinut.

**zàmišljeno** pril. - odsutno, duboko u mislima; zabrinuto.

**zâmjena** im. ž. r. g. mn. *zâmjēnā* - zamjenjivanje; ono što je zamijenjeno, što se može zamijeniti čime drugim.

**zâmjenica** im. ž. r., g. mn. *zâmjenīcā* - gram. pronomen (lat.); vrsta promjenljive riječi koja upućuje na lice, predmet itd. koji su označeni imenicom.

**zâmjeničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zamjenice, koji pripada zamjenicama; koji se odnosi na zamjenike ili koji im pripada.

**zâmjenīk** im. m. r., n. mn. *zâmjenīci*, dat.-instr.-lok. mn. *zâmjenīcima* - onaj koji je imenovan da zamijeni nekog; onaj koji koga zamjenjuje u njegovoj odsutnosti.

**zamjènjiv** prid., odr. v. *zamjènjivī* - zamjenljiv, koji se može zamijeniti.

**zamjenjívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zamjènjujēm* (*se*), trp. prid. *zamjènjīvān* - up. *zamijèniti* (*se*).

**zamjènjivōst** im. ž. r., g. jd. *zamjènjivosti*, instr. jd. *zamjènjivošću/ zamjènjivosti* - mogućnost zamjenjivanja; osobina onog što se mijenja ili što se može zamijeniti.

**zámjeran** prid., odr. v. *zámjernī* - koji brzo zàmjērā, preosjetljiv.

**zàmjeriti (se)** gl. svrš., prez. *zàmjerīm* (*se*), trp. prid. *zàmjeren* - pronaći zamjerku; naljutiti se zbog nečeg; shvatiti nešto kao uvredu.

**zámjērka** im. ž. r., d. jd. *zámjērci*, g. mn. *zámjērkī* - primjedba, razlog zbog kojeg je došlo do svađe ili uvrede.

**zamjètljiv** prid., odr. v. *zamjètljivī* - primjetljiv, uočljiv.

**zâmka** im. ž. r., d. jd. *zâmci*, g. mn. *zâmkī* - klopka; neprijatno iznenađenje; prevara.

**zamlaćívānje** gl. im. s. r. od zamlaćivati (se).

**zamlaćívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zamlàćujēm* (*se*), trp. prid. *zamlàćīvān* - up. zamajavati (se).

**zȁmlata/zâmlata** im. ž. r., g. jd. *zȁmlatē/ zâmlatē*, n. mn. *zȁmlate/zâmlate*, g. mn. *zȁmlātā/zâmlātā* - danguba, besposličar; onaj ko se uzaludno zavarava čime, koji se zamlaćuje.

**zamòčiti** gl. svrš., prez. *zàmočīm*, trp. prid. *zàmočen* - umočiti, spustiti u tečnost.

**zàmolba/zámolba** im. ž. r., g. jd. *zàmolbē/zámolbē* - učtivo traženje usluge; usmena ili pismena molba.

**zamòliti** gl. svrš., prez. *zàmolīm*, trp. prid. *zàmoljen* - učtivo zatražiti uslugu, uputiti (za)molbu, moliti; obratiti se kome pismeno ili usmeno tražeći kakvu uslugu.

**zàmōlnica/zámolnica** im. ž. r., g. jd. *zàmōlnicē/zámolnicē*, n. mn. *zàmōlnice/ zámolnice*, g. mn. *zàmōlnīcā/zámolnīcā* - vrsta podneska, molba.

**zàmōmčiti/zamòmčiti se** gl. svrš., prez. *zàmōmčīm/zàmomčīm se*, trp. prid. *zàmōmčen/zàmomčen* - prerasti iz dječaka u momka, postati momak.

**zámor** im. m. r. - umor, zamorenost, osjećaj težine poslije fizičkog ili umnog rada.

**zámorac** im. m. r., g. jd. *zámōrca*, n. mn. *zámōrci*, g. mn. *zámorācā* - zool. morsko prase; vrsta majmuna; prenes. zamorče, onaj na kome se vrše eksperimenti (o osobi).

**zámōran** prid.,odr. v. *zámornī* - koji zamara, umara, težak, dosadan.

**zàmorenōst** im. ž. r., g. jd. *zàmorenosti*, instr. jd. *zàmorenošću/zàmorenosti* - stanje poslije napornog rada, umor.

**zamòriti** gl. svrš., prez. *zàmorīm*, trp. prid. *zàmoren* - umoriti se, osjećati umor, teret i iscrpljenost.
**zámorno** pril. - na zamoran način, iscrpljujuće, naporno.
**zamòtati** gl. svrš., prez. *zamòtām*, trp. prid. *zȁmotān* - umotati, zaviti, uviti u nešto; prenes. reći uvijeno, okolišajući.
**zamotúljak** im. m. r., g. jd. *zamotúljka*, n. mn. *zamotúljci*, g. mn. *zamòtūljākā* - zamotan paketić, ono što je zamotano u komad platna ili deku; smotuljak.
**zamráčiti** gl. svrš., prez. *zàmrāčīm*, trp. prid. *zàmrāčen* - učiniti da bude mračno; navući tamne zavjese; prenes. smrknuti se, namrgoditi se, postati mračan.
**zàmrijeti** gl. svrš., prez. *zȁmrēm*, rad. prid. *zȁmrō* - up. zamirati.
**zȁmrlōst** im. ž. r., g. jd. *zȁmrlosti*, instr. jd. *zȁmrlošću/zȁmrlosti* - prestanak aktivnosti, obamrlost; stanje onog što je zamrlo.
**zamŕljati/zamȑljati** gl. svrš., prez. *zàmŕljām/zàmrljām/zamȑljām*, trp. prid. *zàmŕljān/zàmrljān* - zaprljati, uprljati praveći mrlje, načiniti mrlje, zaflekati; prenes. upropastiti šta, pokvariti.
**zamŕsiti/zamȑsiti** gl. svrš., prez. *zàmŕsīm/zàmrsīm*, trp. prid. *zàmŕšen/zàmršen* - zapetljati
**zamršávānje** gl. im. s. r. od zamršavati.
**zamršávati** gl. nesvr., prez. *zamȑšāvām* - mrsiti, činiti da šta bude zamršeno, zapetljavati; prenes. usložnjavati, komplikovati.
**zàmŕšen/zàmršen** prid., odr. v. *zàmŕšenī/zàmršenī* - zapetljan, spetljan; prenes. složen, kompleksan; komplikovan.
**zàmŕšenōst/zàmršenōst** im. ž. r., g. jd. *zàmŕšenosti/zàmršenosti*, instr. jd. *zàmŕšenošću/zàmršenošću* i *zàmŕšenosti/zàmršenosti* - stanje onog što je zamršeno, spetljanost, zapetljanost.
**zamrzávānje** gl. im. s. r. od zamrzavati.
**zamrzávati** gl. nesvrš., prez. *zamȑzāvām*, trp. prid. *zamȑzāvān* - zaleđivati, činiti da nešto zamrzne; prenes. prekidati dalju aktivnost, ostavljati na zatečenom mjestu.
**zamŕziti/zamȑziti** i **zamŕzjeti/zamȑzjeti** gl. svrš., prez. *zamŕzīm/zàmrzīm*, trp. prid. *zàmŕžen/zàmržen* - početi mrziti, početi sjećati mržnju, omrznuti.
**zàmrznuti (se)** gl. svrš., prez. *zàmrznēm (se)* - učiniti da se šta zamrzne, zalediti; smrznuti (se); prenes. prekinuti, zaustaviti dalju aktivnost, saradnju, posao.
**zàmuknuti** gl. svrš., prez. *zàmuknēm* - ušutjeti, prestati govoriti ili glasati na bilo koji način.
**zamùmlati/zamùmljati** - gl. svrš. prez. *zamùmlām/zamùmljām* - početi mumljati, govoriti nerazumljivo.
**zamútiti** gl. svrš., prez. *zàmūtīm*, trp. prid. *zàmūćen* - početi mutiti; spletkariti, zakuhati.
**zȁnāt** im. m. r. (ar.), g. jd. *zanáta*, g. mn. *zanátā* - obrt, izučena proizvodna, prerađivačka, obrađivačka ili uslužna djelatnost; zanimanje, struka.
**zanàtlija** im. m. r. (ar.), g. jd. *zanàtlijē*, g. mn. *zanàtlije* - obrtnik, onaj koji obavlja zanatsku djelatnost; onaj koji je završio zanat.
**zànātskī** prid. odr. v. - što je u vezi sa zanatom, koji pripada zanatu.
**zanátstvo** im. s. r., g. jd. *zanátstva* - zanatska djelatnost, obrtništvo, mala privreda.
**zȁnavijek** pril. - za sva vremena, zauvijek.
**zanemáriti** gl. svrš., prez. *zanèmārīm*, trp. prid. *zanèmāren* - biti nemaran prema kome/čemu; zaboraviti na nešto, zapostaviti, zapustiti.
**zanemàriv/zanemàrljiv** prid. neodr. v. - beznačajan, koji se može zanemariti.
**zanemarívānje** gl. im. s. r. - izv. od. *zanemarívati.*
**zanemarívati** gl. nesvr., prez. *zanemàrujēm* - biti nemaran prema kome/čemu, zapostavljati.
**zanèmoći** gl. svrš., prez. *zanèmognēm* - oslabiti, izgubiti snagu.
**zanèseno/zanesèno** - pril. opijeno, na neracionalan način; opijeno, ushićeno.
**zanèsenōst** im. ž. r., g. jd. *zanèsenosti*, instr. jd. *zanèsenošću/zanèsenosti* - stanje onog ko je zanesen, opijenost, ushićenost.
**zanesènjāčkī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa zanosom i zanesenjacima.
**zanesènjāčki** pril. - na način zanesenjaka, kao zanesenjaci.
**zanesènjāk** im. m. r., g. jd. *zanesenjáka*, n. mn. *zanesenjáci*, g. mn. *zanesenjákā*, dat.-instr.-lok.-mn. *zanesenjácima* - onaj ko je zanesen nečim, ko je daleko otišao u razmišljanjima ili se pretjerano posvetio nečemu, fanatik.
**zanesenjáštvo** im. s. r. - osobina ili stanje zanesenjaka.
**zanijèkati** gl. svrš., prez. *zàniječēm*, trp. prid. *zànijekān* - poreći nešto, negirati; reći ne.
**zanijèmjelōst** im. ž. r., g. jd. *zanijèmjelosti*, instr. jd. *zanijèmjelošću/zanijèmjelosti* - stanje onog ko je zanijemio.
**zanijèmjeti** gl. svrš., prez. *zànijemīm*, trp. prid. *zànijemljen* - postati nijem, prestati govoriti, izgubiti moć govora; prestrašen ili snažno iznenađen čime naglo ušutjeti.
**zànijeti** gl. svrš., prez. *zanèsēm/zànesēm*, rad. prid. *zȁnio*, trp. prid. *zanèsen/zȁnijet* - pomjeriti jedan kraj u stranu; ostati u drugom stanju, zatrudnjeti.
**zanímānje** im. s. r., g. jd. *zanímānja*, g. mn. *zanímānjā* - posao, struka, profesija; intresovanje, interes za nešto.
**zanímati (se)** gl. svrš., prez. *zànīmām (se)* - baviti se nečim; biti zainteresiran za nešto; raspitivati se za koga/šta.
**zanìmljiv** prid., odr. v. *zanìmljivī* - koji izaziva zanimanje, skreće pažnju na se, interesantan.
**zanìmljivo** pril. - na zanimljiv način, sa zanimanjem, pobuđujući interes, interesantno.
**zanìmljivōst** im. ž. r., g. jd. *zanìmljivosti*, instr. jd. *zanimljivošću/zanìmljivosti* - osobina onog što je zanimljivo.
**zanòćati** gl. svrš., prez. *zanòćā* - ući u noć; pasti, nastati, spustiti se (o noći).
**zanòćiti** gl. svrš., prez. *zànoćīm* - ostati tu noć na spavanju, ostati preko noći; provesti noć tamo gdje se zatekne.
**zànoktica** im. ž. r., g. jd. *zànoktīcē*, n. mn. *zànoktice* - odvojeni dio kožice oko nokta; bolno zapaljenje mesa ispod nokta.
**zános** im. m. r., g. jd. *zánosa*, g. mn. *zánōsā* - stanje opijenosti nečim, prepuštenost emocijama, ushićenje stvaralačkim razmišljanjima ili maštanjima, fantazija.
**zánosan** prid., odr. v. *zánosnī* - izuzetan, koji osvaja ljepotom, opojan, čaroban.
**zanòsiti** gl. nesvrš., prez. *zànosīm*, trp. prid. *zànošen* - up. zànijeti; loše govoriti jedan jezik zbog prevladavanja znanja drugog jezika.
**zánosno** pril. - na zanosan, privlačan način, opojno, čarobno.
**zànovijet** im. ž. r., g. jd. *zȁnovijeti*, instr. jd. *zȁnovijeću/zȁnovijeti* - bot. biljka iz porodice leptirnjača; smetnja.
**zanovijètalo** im. s. r., g. jd. *zanovijètala*, g. mn. *zanovijètālā* - zanovijetalac, onaj koji zanovijeta, ima previše nepotrebnih, nebitnih zhtjeva; teška i dosadna osoba.
**zanovijètānje** gl. im. s. r. od zanovijètati.
**zanovijètati** gl. nesvrš., prez. *zanòvijetām* - tražiti pomoć za sitnice bespotrebno uznemirujući druge, nepotrebno dosađivati.
**zanjíhati** gl. svrš., prez. *zànjīšēm*, trp. prid. *zànjīhān* - početi njihati, zaljuljati.
**zȁo** prid., odr. v. *zlî* - pun zla, zloban, veoma loš, opak; koji čini zlo, zlurad.
**zaòbīći/zaobíći** gl. svrš., prez. *zaòbīđēm* - ići oko nečeg, obići oko koga/čega; izbjeći koga/šta.
**zaobìlazak** im. m. r., g. jd. *zaobìlaska*, n. mn. *zaobìlasci*, g. mn. *zaobìlazākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zaobìlascima* - obilazak, obilaženje oko koga/čega; izbjegavanje neposrednog susreta; razg. (za)obilaznica.
**zȁobilāzan/zaobìlazan** prid., odr. v. *zȁobilāznī/zaobìlaznī* - koji (za)obilazi oko čega, obično duži; neposredan.
**zaobìlaziti** gl. svrš., prez. *zaobìlazīm*, trp. prid. *zaobìlažen* - ići, obilaziti oko nečeg, ići zaobilaznicom; izbjegavati neposredan susret, obilaziti.
**zaobìlaznica/zȁobilāznica/zaobiláznica** im. ž. r. - zaobilazni put, obilaznica.
**zȁobilazno/zȁobilāzno/zaobìlazno** pril. - na zaobilazan način, kraticom, zaobilazeći.
**zaòbliti (se)** gl. svrš., prez. *zàoblīm (se)*, trp. prid. *zàobljen* - postati obao; učiniti da nešto bude oblo.
**zaobljávati/zaobljívati** gl. nesvrš., prez. *zaòbljāvām/zaòbljujēm* - činiti šta oblim; postati obal.
**zàobljenōst** im. ž. r. g. jd. *zàobljenosti*, instr. jd. *zàobljenošću/zàobljenosti* -

osobina onog što je oblo, što je zaobljeno.

**zaòdjenuti/zaòdjesti/zaòdjeti** (se) gl. svrš., prez. *zaòdjenēm*, rad. prid. *zaòdjenuo*, trp. prid. *zaòdjenūt* - obući se, odjenuti se; prebaciti šta preko leđa, prigrnuti se; prenes. predstaviti nešto drugačijim.

**zaogŕnuti/zaogr̀nuti** (se) gl. svrš., prez. *zaògr̄nēm/zaògrnēm* (*se*), rad.prid. *zaogŕnuo/zaogr̀nuo*, trp. prid. *zaògr̄nūt/zaògrnūt* - ogrnuti se nečim, staviti nešto preko ramena, zaodjenuti.

**zaògrtānje** gl. im. s. r. - izv. od *zaògrtati* (*se*).

**zaògrtati** (se) gl. nesvrš., prez. *zaògrćēm* (*se*) -ogrtati (se), stavljati šta odozgo; prekrivati čime.

**zaokrénuti** (se) gl. svrš. prez. *zaòkrēnēm* (*se*), trp. prid. *zaòkrēnūt* - okrenuti (se), otići u drugu stranu; skrenuti; vratiti (se), krenuti nazad.

**zȁokrēt** im. m. r., g. jd. *zȁokrēta*, g. mn. *zȁokrētā* - pomjeranje u drugu stranu ili u drugom pravcu, okret; prenes. potpuno okretanje u drugom pravcu; nagla promjena u čemu.

**zaòkretānje** gl. im. s. r. od zaòkretati.

**zaòkretati/zaokrétati** (se) gl. nesvrš., prez. *zaòkrećēm/zaòkrēćēm* (*se*), rad. prid. *zaòkretao/zaokrétao*, prid trp.. *zaòkretān/zaòkrētān* - skretati u stranu, up. *zaokrénuti* (*se*).

**zaokrúgliti** (se) gl. svrš., prez. *zaòkrūglīm* (*se*), trp. prid. *zaòkrūgljen* - postati okruglo; zaobliti (se); zaokružiti.

**zaokružávānje/zaokružívānje** gl. im. s. r. od zaokružávati.

**zaokružávati/zaokružívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaokrùžāvām/zaokrùžujēm*, trp. prid. *zaokrùžāvān/zaokrùžīvān* - započinjati okruživanje; dovršavati okruživanje; prenes. dovršavati, uobličavati neku cjelinu, neki posao ili kakve drugo aktivnosti.

**zaòkrūžen** prid., odr. v. *zaòkrūženī* - koji je unutar kruga; krugom izdvojen, stavljen u krug; zatvoren u cjelini; određen približnom vrijednosti cijelog broja; prenes. dovršen, završen kao cjelina.

**zaòkruženōst** im. ž. r., g. jd. *zaòkrūženosti*, instr. jd. *zaòkrūženošću/zaòkrūženosti* - osobina onog što je zaokruženo; prenes. završenost u cjelini.

**zaokrúžiti** gl. svrš., prez. *zaòkrūžīm*, trp. prid. *zaòkrūžen* - staviti nešto u krug, označiti kružnicom ili kružićem; prenes. šire obuhvatiti; dovršiti, uobličiti cjelinu.

**zaokružívānje** gl. im. s. r. od zaokruživati.

**zaokružívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaokrùžujēm*, trp. prid. *zaokrùžīvān* - zaokružavati.

**zaòkupiti** gl. svrš., prez. *zaòkupīm*, trp. prid. *zaòkupljen* - biti obuzet nečim.

**zaòkupljenōst** im. ž. r., g. jd. *zaòkupljenosti*, instr. jd. *zaòkupljenošću/zaòkupljenosti* - stanje obuzetosti, duboka posvećenost ili predanost nečemu.

**zaòrati** gl. svrš., prez. *zȁorēm*, trp. prid. *zȁorān* - početi orati; prenes. temeljito započeti kakav posao.

**zaòstalōst** im. ž. r., g. jd. *zaòstalosti*, instr. jd. *zaòstalošću/zaòstalosti* - niži stepen fizičkog ili intelektualnog razvoja; primitivizam, zaostajanje za vremenom i njegovim dostignućima pravilima ponašanja.

**zaòstao** prid., odr. v. *zaòstalī* - zakržljao; primitivan; nerazvijen.

**zaostátak** im. m. r., g. jd. *zaostátka*, n. mn. *zaostáci*, g. mn. *zaòstātākā* - ono što nije urađeno, što kasni; period zaostajanja.

**zaòstati** gl. svrš., prez. *zaòstanēm* - ostati iza koga/čega; ne stići, ne uraditi posao do kraja, kasniti.

**zaostávština** im. ž. r., g. jd. *zaostávštinē*, n. mn. *zaostávštine*, g. mn. *zaostávštīnā* - ostavština, nasljedstvo, ono što ostaje poslije smrti vlasnika.

**zàoštrenōst** im. ž. r., g. jd. *zàoštrenosti*, instr. jd. *zàoštrenošću/zàoštrenosti* - stanje, osobina onog što nije tupo, što je oštro; zašiljenost; prenes. ljutnja izazvana kakvim nesporazumom; zategnutost u odnosima.

**zaòštriti** gl. svrš., prez. *zàoštrīm*, trp.prid. *zȁoštren* - učiniti da nešto bude oštro; prenes. dovesti odnose do ivice podnošljivosti, krajnje ih zategnuti.

**zȁova** im. ž. r., g. jd. *zȁovē*, n. mn. *zȁove*, g. mn. *zȁōvā* - muževa sestra.



**zȁozbīljno** pril. - sasvim ozbiljno, stvarno, na ozbiljan način.

**zàpackati** gl. svrš., prez. *zàpackām*, prid. trp. *zàpackān* - sve umrljati packama; zamrljati, uflekati.

**zâpad** im. m. r., g. jd. *zâpada* - strana svijeta; mjesto zalaženja sunca; **Zâpad** - zapadne zemlje.

**západ/zȁpād** im. m. r., g. jd. *západa/zȁpāda* - zapadanje.

**zâpadnī** prid. odr. v. - onaj koji je na zapadu; koji potiče, ili pripada Zapadu.

**zâpadno** pril. - na zapadnoj strani.

**zâpadnjāčkī** prid. - koji se odnosi na zapadnjake; koji je kao na zapadu.

**zâpadnjāk** im. m. r., g. jd. *zâpadnjāka*, n. mn. *zâpadnjāci*, g. mn. *zâpadnjākā* - vjetar koji puše sa zapada; onaj ko pripada zapadnoj kulturi.

**zâpadnjāštvo** im. s. r., g. jd. *zâpadnjāštva* - sveukupno pripadništvo zapadu.

**zȁpāh** im. m. r., g. jd. *zȁpāha* - zadah, dah, vonj, smrad.

**zapáhnuti** gl. svrš., prez. *zàpāhnēm*, prid trp. *zàpāhnūt* - ispustiti, raširiti, rasprsnuti zapah.

**zàpakovati** gl. svrš. (njem.), prez. *zàpakujēm*, trp. prid. *zàpakovān* - spakovati, smotati u paket; uredno i čvrsto povezati.

**zapáliti** gl. svrš. prez. *zàpālīm*, trp. prid. *zàpāljen* - potpaliti, napraviti, otvoriti plamen; učiniti da nešto počne gorjeti; podstaknuti nekog da burno reaguje.

**zapàljiv** prid., odr. v. *zapàljivī* - koji se može zapaliti; koji može da plane i gori; prenes. koji se može podjariti, potpaliti, koji je sklon burnom reagovanju.

**zàpāmtiti** gl. svrš., prez. *zàpāmtīm*, trp. prid. *zàpāmćen* - sačuvati u pamćenju, memorisati, naučiti, sačuvati u sjećanju.

**zàpānjeno** pril. - sa zapanjenjem, na zapanjujući način, u velikom čudu, iznenađeno, skamenjeno.

**zàpānjenōst** im. ž. r., g. jd. *zàpānjenosti*, instr. jd. *zàpānjenošću/zàpānjenosti* - stanje onog ko je zapanjen; skamenjenost, zaleđenost od iznenađenja.

**zapánjiti** (se) gl. svrš., prez. *zàpānjīm* (*se*), trp. prid. *zàpānjen* - ukočiti se od iznenađenja, skameniti se, ostati bez teksta.

**zapànjujūćē** pril. - na zapanjujući način, zapanjeno, iznenađujuće.

**zapànjujūćī** prid. odr. v. - koji zapanjuje; koji je iznenađujući, neočekivan, šokantan.

**zàpapriti** gl. svrš., prez. *zàpaprīm*, trp. prid. *zàpapren* - posuti paprom, zabiberiti; prenes. zaoštriti sukob, reći nešto što će izazvati burno reagovanje.

**zapárati** gl. svrš., prez. *zàpārām*, trp. prid. *zàpārān* - zagrebati parajući, oštetiti paranjem; započeti parati.

**zàpariti** gl. svrš., prez. *zàparīm*, trp. prid. *zàparen* - ispuniti parom; izložiti pari; preliti vrelom vodom i pokriti da ostane u pari.

**zapàsati** gl. svrš., prez. *zàpašēm*, trp. prid. *zȁpasān* - ob. opasati, vezati oko struka.

**zàpasti** gl. svrš., prez. *zàpadnēm* - pasti iza nečeg; prenes. pasti u nevolje.

**zàpaziti** gl. svrš., prez. *zàpazīm*, trp. prid. *zàpažen* - primijetiti, uočiti, pažljivo gledajući vidjeti.

**zapážānje** gl. im. s. r. od zapažati.

**zapážati** gl. nesvrš., prez. *zàpāžām* - primjećivati, uočavati, pažljivo gledajući vidjeti.

**zàpažen** prid., odr. v. *zàpaženī* - primijećen, uočen, koji je po nečemu izdvojen.

**zapèčatiti** gl. svrš., prez. *zapèčatīm*, trp. prid. *zapèčaćen* - staviti pečat, ovjeriti pečatom; prenes. sasvim završiti; trajno zatvoriti.

**zapèčen** prid., odr. v. *zapèčenī* - koji je nastao pečenjem (o hrani); koji je pečenjem dobio pokožicu; koji je porumenio od pečenja; spečen.

**zàpećak/zápećak** im. m. r., g. jd. *zàpećka/zápećka*, n. mn. *zàpećci/ zápećci*, g. mn. *zàpećākā/zápećāka* - skriveni kutak, skrovito i ugodno mjesto u prostoriji.

**zàpeći/zapèći** gl. svrš., prez. *zapèčēm*, prid rad. ž. r. *zàpekla*, trp. prid. *zapèčen* - spremiti pečenjem (o hrani); izložiti toploti da se ispeče i porumeni; prenes. speći se, sasvim sasušiti.

**zàpēšće/zápēšće** im. s. r., g. jd. *zàpēšća/zápēšća* - dio ruke iznad šake ili pesnice.

**zȁpēt** prid., odr. v. *zȁpētī* - nategnut, napet; prenes. spreman za neki posao.

**zàpēti** gl. svrš., prez. *zȁpnēm*, trp. prid. *zȁpēt* - nogom nehotično zakačiti za

nešto, posrnuti; prenes. naići na prepreku u radu, zaustaviti se; uložiti dodatni trud; tvrdoglavo insistirati.

**zapètljati** gl. svrš., prez. *zapètljām*, trp. prid. *zȁpetljān* - zamrsiti, pogrešno spojiti, povezati ili svezati; prenes. nešto jednostavno učiniti složenim, komplikovati.

**zapíljiti se** gl. svrš., prez. *zàpīljīm se*, trp. prid. *zàpīljen* - zagledati se u koga/šta piljeći, zabuljiti se u nekoga/nešto.

**zapìnjāč** im. m. r., g. jd. *zapinjáča*, n. mn. *zapinjáči*, g. mn. *zapinjáčā* - ono čime se šta zapinje, kači ili zaustavlja.

**zàpinjānje** gl. im. s. r. od zapinjati.

**zàpinjati** gl. nesvrš., prez. *zàpinjēm* - potucati, spoticati se; praviti smetnje.

**zápis** im. m. r., g. jd. *zápisa*, g. mn. *zápīsā* - ono što je (kome) zapisano; pismena poruka na margini; tekst zapisan iz svetih knjiga, hamajlije; vrsta književnog teksta pisanog hronološki o putovanjima, krajevima ili događajima.

**zapísati** gl. svrš., prez. *zàpīšēm*, prid. trp. *zàpīsān* - zabilježiti, ostaviti pisanu poruku; sastaviti zapis.

**zapisìvāč** im. m. r., g. jd. *zapisiváča*, n. mn. *zapisiváči*, g. mn. *zapisiváčā* - osoba koja zapisuje; onaj koji pravi zapise.

**zápisničār** im. m. r., g. jd. *zápisničāra*, n. mn. *zápisničāri*, g. mn. *zápisničārā* - onaj ko vodi zapisnik; službeno lice koje piše zapisnike.

**zápisničārev/zápisničārov** prid. odr. v. - koji pripada zapisničaru.

**zápisničārka** im. ž. r., d. jd. *zápisničārki*, g. mn. *zápisničārkī* - ženska osoba koja vodi zapisnik.

**zápisničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zapisničare, koji potiče od njih ili im pripada.

**zápisnīčkī/zápisničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zapisnik, koje se nalazi u zapisniku.

**zápisnīčki/zápisnički** pril. - na temelju zapisnika, kao u zapisniku.

**zápisnīk** im. m. r., g. jd. *zápisnīka*, n. mn. *zápisnīci*, g. mn. *zápisnīkā* - dokument o održanom sastanku, zvanična bilješka o nekom događaju.

**zapìštati/zapíštati** gl. svrš., prez. *zapìštīm/zapíštīm* - početi pištati, oponašati zvuk pištaljke; prenes. bolno zajaukati.

**zapítati (se)** gl. svrš., prez. *zàpītām (se)*, trp. prid. *zàpītān* - postaviti pitanje, upitati.

**zàpiti (se)** gl. svrš., prez. *zȁpijēm (se)*, trp. prid. *zapìjen* - piti bez granice; zadržati se pijući više nego što je planirano.

**zàpjeniti** gl. svrš., prez. *zàpjenīm*, trp. prid. *zàpjenjen* - početi pjeniti, praviti pjenu; postati prekriven pjenom; prenes. razbjesnjeti se, govoriti i činiti šta obuzet bijesom.

**zapjenùšati** gl. svrš., prez. *zapjenùšām*, trp. prid. *zȁpjenušān* - početi pjenušati, praviti pjenu bez prestanka; prenes. reći ili učiniti šta obuzet bijesom.

**zàpjevati** gl. svrš., prez. *zàpjevām*, trp. prid. *zàpjevān* - početi pjevati; opustiti se pjevajući.

**zapjevúšiti** gl. svrš., prez. *zapjèvūšīm* - početi tiho pjevati, pjevušiti.

**zàplakati** gl. svrš., prez. *zàplačēm*, imp. *zàplači* - početi plakati, pustiti suzu.

**zaplákati se** gl. svrš., prez. *zàplāčēm se*, imp. *zapláči* - početi sapirati lagano perući.

**zaplàmsati (se)** gl. svrš., prez. *zaplàmsām (se)*, trp. prid. *zȁplamsān* - početi plamsati, raspaliti se do plamen, zaplamtjeti.

**zaplàmtjeti (se)** gl. svrš., prez. *zaplàmtīm* - snažno plamtjeti; pojaviti se s plamenom; up. *zaplàmsati.*

**zàplašen** prid., odr. v. *zàplašenī* - koga su prijeteći uplašili, zastrašen, uplašen.

**zàplašeno** pril. - prijetnjom uplašeno, prepadnuto, u strahu, sa strahom, zastrašeno.

**zàplašenōst** im. ž. r., g. jd *zàplašenosti*, instr. jd. *zàplašenošću/zàplašenosti* - stanje i osjećanje onog koga su zaplašili, kome su prijetili, koji je osjetio strah.

**zàplašiti (se)** gl. svrš., prez. *zàplašīm (se)*, trp. prid. *zàplašen* - prijetnjom prepasti, uplaštiti, zastrašiti; osjetiti strah.

**zaplésati** gl. svrš., prez. *zàplēšēm* - otpočeti ples; početi plesati, njihati se u ritmu muzike.

**zàplesti (se)** gl. svrš., prez. *zaplètēm/zaplètem (se)*, trp. prid. *zaplèten* - zanijeti se u pletenju; završiti zaplet, zakrpiti pletući; splesti, spetljati; prenes. splesti se, spetljati se, zapeti.



**záplet** im. m. r., g. jd. *zápleta*, g. mn. *záplētā* - pletena zakrpa; ono što zamršeno, ono što treba rasplesti, razdvojiti; književ. zaplet u djelu, usložnjavanje situacije; komplikovanje u svakodnevnom životu.

**zȁpletāj** im. m. r., g. jd. *zȁpletāja*, g. mn. *zȁpletājā* - ono što je zapleteno; pletena zakrpa, rezultat zaplitanja.

**zàpletati/zàplitati** gl. nesvrš., prez. *zàplećēm/zàplićēm*, trp. prid. *zàpletān/zàplitān* - up. zaplesti.

**zaplèten** prid., odr. v. *zaplètenī* - upetljan, zapetljan u nešto; zamršen, složen, nejasan.

**zaplètenōst** im. ž. r., g. jd. *zaplètenosti*, instr. jd. *zaplètenošću/zaplètenosti* - stanje onog što je zapleteno.

**zaplijèniti** gl. svrš., prez. *zàplijenīm*, trp. prid. *zàplijenjen* - uzeti nešto u zapljenu, uzeti dio imovine u vrijednosti duga; oteti kao plijen.

**zaplòviti** gl. svrš., prez. *zàplovīm*, trp. prid. *zàplovljen* - početi ploviti, krenuti u plovidbu.

**zâpljena** im. ž. r., g. jd. *zâpljenē* - službeno oduzimanje imovine zbog namirenja duga.

**zàpljeskati/zapljéskati/zapljèskati** gl. svrš., prez. *zàpljeskām/zàplješćēm/zàpljēskām* - početi pljeskati, udarati dlanom o dlan izražavajući zadovoljstvo ili pružajući podršku.

**zàpljusnuti** gl. svrš., prez. *zàpljusnēm*, trp. prid. *zàpljusnūt* - zaliti nekog/šta naglo pljusnuvši vodom; zaliti pljuskajući; prenes. zasuti nekom pričom.

**zapljúštati/zapljùštati** gl. nesvrš., prez. *zapljúštīm* i *zàpljuštīm/zapljùštīm* - naglo početi pljuštati; up. zapljusnuti.

**zapljùvati/zàpljuvati** gl. svrš., prez. *zàpljujēm*, trp. prid. *zȁpljuvān* - ispljuvati nešto, uprljati pljuvačkom; zagaditi.

**zapòčēti** gl. svrš., prez. *zàpočnēm*, prid trp. *zȁpočēt* - krenuti u nekom poslu, početi šta raditi.

**zapòčinjānje** gl. im. s. r. od započinjati.

**zapòčinjati** gl., nesvrš. i uč., prez. *zapòčinjēm* - više puta počinjati iz početka.

**zapòdjenuti** gl. svrš., prez. *zapòdjenēm*, rad. prid. *zapòdjenuo*, trp. prid. *zapòdjenūt* - započeti, podstaknuti; započeti priču o čemu; započeti čarku.

**zapomágati** gl. svrš., prez. *zapòmāžēm* - zvati u pomoć, zavikati, zajaukati.

**záponac** im. m. r., g. jd. *zápōnca*, n. mn. *zápōnci*, g. mn. *záponācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zápōncima* - reza kojom se zatvaraju vrata, zapinjač.

**zápor** im. m. r., g. jd. *zápora* - ob. zatvarač; kočnica.

**záporak** im. m. r., g. jd. *zápōrka*, n. mn. *zápōrci*, g. mn. *záporākā* - janjeće koljenice.

**zápōrnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zapor.

**zapòsjednuti** gl. svrš., prez. *zapòsjednēm*, rad prid. *zapòsjednuo*, trp. prid. *zapòsjednūt* - up. zaposjesti.

**zapòsjesti** gl. svrš., prez. *zapòsjednēm*, rad. prid. *zapòsjeo/zapòsio*, trp. prid. *zapòsjednūt* - zaposjednuti; prenes. zauzeti mjesto, zauzeti položaj.

**zàposlen** prid., odr. v. *zàposlenī* - koji ima posao, uposlen, zauzet poslom.

**zàposlenōst** im. ž. r., g. jd. *zàposlenosti*, instr. jd. *zàposlenošću/zàposlenosti* - položaj u kojem su oni koji su zaposleni; stanje zaposlenih, uposlenost.

**zaposlénje** gl. im. s. r. od zapòsliti - uposljenje, dobijanje posla, radnog mjesta.

**zapòsliti (se)** gl. svrš., prez. *zàposlīm (se)*, trp. prid. *zàposlen* - uposliti (se), dati kome posao, radno mjesto; dobiti, naći posao, početi raditi.

**zapòstaviti (se)** gl. svrš., prez. *zapòstavīm (se)*, trp. prid. *zapòstavljen* - zaboraviti na nekog, zanemariti, prestati voditi brigu o sebi ili kome drugom.

**zapòstavljenōst** im. ž. r., g. jd. *zapòstavljenosti*, instr. jd. *zapòstavljenošću/zapòstavljenosti* - stanje onog što je zapostavljeno, zaobravljeno; nemar, nehat, zanemarenost.

**zapošljávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zapòšljāvām (se)*, trp. prid. *zapòšljāvān* - upošljavati, dodjeljivati posao, primati zaposlenike; nalaziti, dobijati posao.

**zàpovijed/zȁpovijed** im. ž. r., g. jd. *zȁpovijedi*, g. mn. *zapovijèdī/zȁpovijedī* - naredba, naređenje, zapovijest.

**zȁpovijedan** prid., odr. v. *zȁpovijednī* - koji se odnosi na zapovijed, naredben, naredbodavan; jasan, oštar.

**zapovijèdānje** gl. im. s. r. od zapovijèdati - davanje naredbi, naređivanje.
**zapovijèdati** gl. nesvrš., prez. *zapòvijedām* - izdavati zapovijedi, naređivati; komandovati.
**zapovijèditi** gl. svrš., prez. *zapòvijedīm*, trp. prid. *zapòvijeđen*- zapovjediti, izdati zapovijed, narediti.
**zäpovijest** im. ž. r., g. jd. *zäpovijesti/ zäpovijesti*, instr. jd. *zäpoviješću/zäpovijesti* - zapovijed, naredba, naređenje.
**zapòvjediti** gl. svrš. prez. *zapòvjedīm*, gl. prid. rad. *zapòvjedio*, gl. prid. trp. *zapòvjeđen* - ob. *zapovijèditi*: narediti, naložiti nekom da uradi nešto.
**zäpovjednīčkī/zapovjèdnīčkī** prid. odr. v. - koji potiče ili pripada zapovjedniku.
**zäpovjednīčki/zapovjèdnīčki** pril. - kao zapovjednik, na zapovjednički način.
**zäpovjednīk/zapovjèdnīk** im. m. r., g. jd. *zäpovjednīka/zapovjedníka*, n. mn. *zäpovjednīci/zapovjedníci*, g. mn. *zäpovjednīkā/zapovjedníkā* - onaj koji zapovijeda, koji naređuje (narednik) ili komanduje (komandant).
**zäpovjednīkov/zapovjedníkov** prid. odr. v. - koji pripada zapovjedniku.
**zäpovjednīštvo/zapovjedníštvo** im. s. r., g. jd. *zäpovjednīštva/zapovjedníštva* - zapovjedno osoblje, uprava, komanda; vojn. pravo zapovijedanja, komandovanje.
**zaprášiti** gl. svrš., prez. *zàprāšīm*, trp. prid. *zàprāšen* - učiniti prašljivim, poprašiti; poputi praškom, oprašiti biljke.
**zaprašívāč** im. m. r., g. jd. *zaprašiváča*, g. mn. *zaprašiváčā* - uređaj ili sprava za zaprašivanje.
**zaprašívānje** gl. im. s. r. od zaprašívati - posipanje hemijskih preparata po biljkama radi zaštite.
**zaprašívati** gl. nesvrš., prez. *zapràšujēm*, trp. prid. *zapràšīvān* - up. zaprašiti.
**zäpravo** pril. - ustvari, upravo.
**zaprečávānje/zaprečívānje** gl. im. s. r. - izved. od *zaprečávati/zaprečívati*.
**zaprečávati/zaprečívati** gl. nesvrš., prez. *zaprèčāvām/zaprèčujēm* - obavljati zaprečavanje, činiti zapreke, sprečavati, priječiti; stajati na put, onemogućavati prolaz, presijecati put.
**zaprédati** gl. nesvrš., prez. *zàprēdām*, trp. prid. *zàprēdān* - upredati, presti vunu; pričati nadugo i naširoko, raspredati.
**zâprega** im. ž. r., g. jd. *zâpregē*, dat. jd. *zâprezi*, g. mn. *zâprēgā* - oprema za uprezanje konja; zaprežna kola.
**zaprégnuti** gl. svrš., prez. *zàprēgnēm*, trp.prid. *zàprēgnūt* - staviti u zapregu, upregnuti.
**zâpreka** im. ž. r., g. jd. *zâprekē*, dat. jd. *zâpreci*, g. mn. *zâprēkā* - prepreka, smetnja; brana.
**zaprémiti** gl. svrš., prez. *zàprēmīm*, trp. prid. *zàprēmljen* - zauzeti cijelu zapreminu nekog prostora, ispuniti zapreminu.
**zâpremina** im. ž. r., g. jd. *zâpreminē* - volumen; proizvod dužine, širine i visine čega.
**zaprepástiti (se)** gl. svrš., prez. *zaprèpāstīm (se)*, trp.prid. *zaprèpāšćen/zaprèpāšten* - neprijatno (se) iznenaditi, zapanjiti (se).
**zaprèpāšćen/zaprèpāšten** prid., odr. v. *zaprèpāšćenī/zaprèpāštenī* - koji je izbezumljen od zaprepašćenja, silno začuđen, zapanjen.
**zaprèpāšćeno/zaprèpāšteno** pril. - sa zaprepašćenjem, izbezumljeno, skamenjeno.
**zaprèpāšćenōst/zaprèpāštenōst** im. ž. r., g. jd. *zaprèpāšćenosti/zaprèpāštenosti*, instr. jd. *zaprèpāšćenošću/zaprèpāštenošću* i *zaprèpāšćenosti/ zaprèpāštenosti* - zapanjenost, silna iznenađenost, izbezumljenost.
**zaprepašćénje/zaprepašténje** gl. im. s. r. od zaprepastiti (se).
**zàprēsti (se)** gl. svrš, prez. *zaprédēm/ zaprédem (se)* - početi presti; zaraditi se predući.
**zàpretānje** gl. im. s. r. od zàpretati (se).
**zàpretati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàprećēm (se)* - nagrtati pepeo po čemu; zatrpavati šta pepelom; prekrivati se pepelom; uvlačiti se u šta prhko; prenes. površno skrivati.
**zâprežnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zapregu, koji je njen dio.
**zapríčati (se)** gl. svrš., prez. *zàprīčām (se)*, trp. prid. *zàprīčān* - početi pričati; ostati duže u priči; odvlačiti čiju pažnju pričom.



**zapriječiti (se)** gl. svrš., prez. *zàprijećīm (se)*, trp. prid. *zàpriječen* - spriječiti, zaustaviti; prepriječiti (*se*); onemogućiti šta kakvom preprekom.
**zaprijètiti** gl. svrš., prez. *zàprijetīm*, trp. prid. *zàprijećen* - početi prijetiti; uputiti prijetnju.
**zapȑljati (se)** gl. svrš., prez. *zàprljām/ zapȑljām (se)*, rad. prid. *zäpljao/zapȑljao (se)*, trp. prid. *zäprljān* - uprljati, zamazati, učiniti šta prljavim, onečistiti.
**zapròsiti** gl. svrš., prez. *zàprosīm*, trp. prid. *zàprošen* - početi prositi; upitati nekog da stupi u brak; up. *pròsiti*.
**zäpřška** im. ž. r., dat. jd *zápršci*, g. mn. *zápržākā/záprškī* - brašno zaprženo na masti ili ulju što se dodaje skuhanoj hrani.
**zàpržiti** gl. svrš., prez. *zàpržīm*, trp. prid. *zàpržen* - preliti zaprškom; pržiti da bude isprženo, pečeno; prenes. prirediti kome neugodnost.
**zäpt** im. m. r. (tur.) g. jd. *zäpta* - stega, disciplina.
**zäptiti/zàptiti** gl. svrš. (tur.), prez. *zäptīm*, trp. prid. *zaptìven* - držati disciplinu, red; uzdržavati, zadržavati, sprečavati, ustezati; začepiti, zapušiti, zatvoriti, stegnuti.
**zàpucati** gl. svrš., prez. *zàpucām*, trp.prid. *zàpucān*, onomat. - početi pucati iz vatrenog oružja; pomalo pucati; prenes. odlučno se uputiti nergdje.
**zapuckàrati** gl. nesvrš., prez. *zapuckàrām*, onomat. - početi puckarati, razmjenjivati paljbu, pomalo pucati.
**zapuckètati** gl. svrš., prez. *zapuckètām*, onomat. - početi pucketati.
**zápučak/zàpučak** im. m. r., g. jd. *zápučka/zàpučka*, n. mn. *zápučci/zàpučci*, g. mn *zápučākā/zàpučākā* - rupica kroz koju se provlači dugme (puca).
**zápuh** im. m. r., g. jd. *zápuha*, n. mn. *zápusi*, g. mn. *zápūhā*, dat. mn. *zápusima* - nalet vjetra.
**zapúhnuti** gl. svrš., prez. *zàpūhnēm*, trp. prid. *zàpūhnūt* - iznenada jako i kratko puhnuti.
**zapúhati** gl. nesvrš., prez. *zàpūšēm*, prid. trp. *zàpūhān* - početi puhati.
**zapúhati se** gl. nesvrš., prez. *zàpūšēm se*, trp. prid. *zàpūhān* - disati pušući od napornog hoda, zadihati se.
**zàpustiti/zapùstiti** gl. svrš., prez. *zàpustīm*, rad. prid. *zàpustio/zapùstio*, trp. prid. *zàpušten* - ne brinuti se o nečemu ili nekome; prepustiti nešto samom sebi ili vremenu; ostaviti po strani.
**zapùšāč** im. m. r., g. jd. *zapušáča* - čep.
**zàpušiti** gl. svrš., prez. *zàpušīm* - zatvoriti zapušačem, začepiti; zadimiti, ispuniti dimom.
**zàpušten** prid., odr. v. *zàpuštenī* - koji nije njegovan; neuredan; koji je prepušten sebi, o kome se niko ne brine.
**zàpuštenōst** im. ž. r., g. jd. *zàpuštenosti*, instr. jd. *zàpuštenošću/zàpuštenosti* - stanje u kojem se nalazi ono što je zapušteno; neurednost; zanemarenost.
**zàputiti** gl. svrš., prez. *zàputīm*, trp. prid. *zàpućen* - staviti pute (o konju), sputiti, uputiti.
**zapútiti (se)** gl. svrš., prez. *zàpūtīm (se)*, trp. prid. *zàpūćen* - krenuti u nepoznato, uputiti se.
**zär/zar** riječca - zaista, stvarno, valjda za izražavanje nesigurnosti, sumnje u nešto.
**zär** im. m. r. (tur.), g. jd. *zära*, n. mn. *zärovi*, g. mn. *zärōvā* - neobavezan veo, vala, koprena na licu nekih muslimanki kao sastavni dio vjerski propisane odjeće.
**zâr** im. m. r., g. jd. *zâra* - neob. svitanje, sjaj, svjetlost (up. *ozariti*).
**zaračùnati (se)** gl. svrš. prez. *zaračūnām*, gl. prid. rad. *zaračùnao*, gl. prid. trp. *zäračūnāt/zäračūnān* - ob. uračunati; uračunati više nego što treba; zacijeniti; razg. pogriješiti u računanju.
**zàraćenī** prid. odr. v. - sukobljen, koji su u ratu (*zàraćenē strâne*).
**zärād/zärad** i **zärādi/zäradi** prijed. - (s gen.) zbog; radi.
**zàrada** im. ž. r., g. jd. *zàradē* - ono što je zarađeno: plata, naknada za izvršen posao, nadnica; dobit, profit, razlika između kupovne i prodajne cijene.
**zaráditi (se)** gl. svrš., prez. *zàrādīm (se)*, prid trp. *zàrāđen* - ostvariti zaradu, steći dobit; zaslužiti svojim postupcima; unijeti se u posao, udubiti se u posao.
**zarađívati** gl. nesvrš, prez. *zaràđujēm* - sticati; up. zaraditi.
**zàrana** pril. - rano; rano jutro, od rana jutra.

**zàrāsti** gl. svrš, prez. *zarástem/zarástēm* - zacijeliti, izliječiti (o rani); nestati pod onim što je izraslo, prekriti dlakom, travom, korovom i sl.
**zàratiti (se)** gl. svrš., prez. *zàratīm*, trp. prid. *zàraćen* - početi rat; prenes. žestoko se posvađati s kim.
**zãrāvan** im. ž. r., g. jd. *zãrāvni*, n. mn. *zãrāvni*, g. mn. *zãrāvnī* - ravnica na nekoj nadmorskoj visini; visoravan; ravno proširenje u brdovitom kraju.
**zaràvnati** gl. svrš., prez. *zaràvnām*, trp. prid. *zãravnāt/zãravnān* - poravnati, neku površinu učiniti ravnom; načiniti ravan.
**zâraza/zãraza** im. ž. r., g. jd. *zârazē/zãrazē* - stanje zaraženosti; zaraženost.
**zárazan/zãrazan** prid., odr. v. *zâraznī/zãraznī* - koji izaziva zarazu; prenes. koji se prenosi kao zaraza.
**zaráziti** gl. svrš., prez. *zàrāzīm*, trp. prid. *zàrāžen* - prenijeti zarazu; dobiti, primiti zarazu.
**zârazno/zãrazno** pril. - na zarazan način.
**zãraznōst/zâraznōst** im. ž. r., instr. jd *zãraznošću/zãraznosti* i *zâraznošću/zâraznosti* - osobina onog što je zarazno.
**zàrāženōst** im. ž. r., g. jd. *zàrāženosti*, instr. jd *zàrāženošću/zàrāženosti* - stanje zaraženog.
**zaràžljiv** prid., odr. v. *zaràžljivī* - koji se brzo može zaraziti, podložan zarazi.
**zaràžljivōst** im. ž. r., g. jd. *zaràžljivosti*, instr. jd. *zaràžljivošću/zaràžljivosti* - svojstvo zaražljivog: osjetljivost na infekcije, podložnost zarazi; mogućnost prenošenja zaraze.
**zàreći/zarèći se** gl. svrš., prez. *zàreknēm/zarèčēm se* - čvrsto reći samom sebi, odlučiti, dati zavjet.
**zarédati** gl. svrš., prez. *zàrēdām* - sve redom obuhvatiti (npr. sve se redom pobolijevati).
**zaréditi (se)** gl. svrš., prez. *zàrēdīm (se)*, trp. prid. *zàrēđen* - učiniti koga redovnikom, redovnicom ili svećenikom; postati redovnik, redovnica, svećenik.
**zaređívānje** gl. im. s. r. od zaređivati (se).
**zaređívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zarèđujēm (se)*, trp. prid. *zarèđīvān* - up. zarediti (se).
**zárez** im. m. r., g. jd. *záreza*, g. mn. *zárēzā* - urez, posjekotina; ling. interpunkcijski znak; mat. znak (decimalni zarez).
**zàrezati (se)** gl. svrš., prez. *zàrežēm (se)*, trp. prid. *zàrezān* - početi rezati; označiti oštricom; zasjeći, porezati se.
**zarezívānje** gl. im. s. r. od zarezívati.
**zarezívati** gl. nesvrš, prez. *zarèzujēm*, trp. prid. *zarèzīvān* - up. zarezati; razg. uvažavati koga.
**zaríbati** gl. svrš., prez. *zàrībām*, trp. prid. *zàrībān* - početi ribati; prenes. zaškripati, zaglaviti se, stati zbog dotrajalosti ili nepodmazanosti; razg. zaboraviti; ne znati; pogriješiti; nasjesti.
**zàridati** gl. svrš., prez. *zàridām* - početi ridati, zaplakati ridajući; zajecati.
**zàrinuti** gl. svrš., prez. *zàrinēm*, trp. prid. *zàrinūt* - ući u dubinu, up. zariti.
**zàriti** gl. svrš., prez. *zàrijēm*, trp. prid. *zarìven* - zabiti, zabosti; zavući se koristeći dodatni napor (krtice, insekti, paraziti).
**zaròbiti (se)** gl. svrš., prez. *zàrobīm (se)*, trp. prid. *zàrobljen* - uzeti koga kao zarobljenika; oduzeti kome slobodu; osvojiti, oduzeti šta od protivnika; prenes. biti u velikom poslu; previše koga opteretiti poslom.
**zarobljávānje** gl. im. s. r. od zarobljavati.
**zarobljávati** gl. nesvrš., prez. *zaròbljāvām*, trp. prid. *zaròbljāvān* - up. zarobiti.
**zarobljènica** im. ž. r., g. mn. *zarobljènīcā* - ženska osoba zarobljenik: ona koju su zarobili; ona koja je čime zarobljena.
**zarobljènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zarobljenike, koji im pripada.
**zarobljènīčki** pril. - kao zarobljenik, na način zarobljenika.
**zarobljènīk** im. m. r., g. jd. *zarobljeníka*, n. mn. *zarobljeníci*, g. mn. *zarobljeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zarobljenícima* - onaj ko je lišen slobode, koga su zarobili; prenes. onaj koji je čime zarobljen.
**zarobljeníkov** prid. odr. v. - koji pripada zarobljeniku.
**zarobljeníštvo** im. s. r., g. jd. *zarobljeníštva* - položaj i stanje onoga koji je zarobljenik; ropstvo; prenes. robovanje kakvom poslu.
**zaròniti** gl. svrš., prez. *zàronīm*, trp. prid. *zàronjen* - početi roniti, zagnjuriti; uroniti; prenes. potpuno se unijeti u kakav posao.
**zaronjávānje/zaronjívānje** gl. im. s. r. od zaronjavati/zaronjivati.
**zaronjávati/zaronjívati** gl. nesvrš., prez. *zarònjāvām/zarònjujēm* - obavljati zaronjavanje, up. *zaròniti*.
**zàronjenōst** im. ž. r., g. jd. *zàronjenosti*, instr. jd. *zàronjenošću/zàronjenosti* - uronjenost, stanje onog što je zaronjeno.
**zárub** im. m. r., g. jd. *záruba* - ob. porub.
**zarúbiti** gl. svrš., prez. *zàrūbīm*, trp. prid. *zàrūbljen* - načiniti rub, porubiti, oivičiti; načiniti šta zarubljenim.
**zàrūčen** prid., odr. v. *zàrūčenī* - unaprijed dogovoren, rezervisan; isprošen.
**zarúčiti** gl. svrš., prez. *zàrūčīm*, trp. prid. *zàrūčen* - prstenom ozvaničiti zaruke, isprositi djevojku; razg. unaprijed se dogovoriti, rezervisati šta.
**zaručívānje** gl. im. s. r. - obavljanje zaruka, prosidba djevojke; dogovaranje o isporuci čega.
**záručnica/zàručnica** im. ž. r. - ona koja je zaručena, koja je prihvatila zaruku.
**záručničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zaručnike.
**záručnīk/zàručnīk** im. m. r., v. jd. *záručnīče/zàručnīče*, n. mn. *záručnīci/zàručnīci*, g. jd. *záručnīka* - onaj ko je zaručen, ko je obavio zaruke i odlučio da se ženi.
**záručnīštvo/zàručnīštvo** im. s. r. - period trajanja zaruka; stanje u vrijeme dok traju zaruke.
**zarúdjeti (se)** gl. svrš., prez. *zarúdīm (se)*, trp. prid. *zàrūđen* - početi rudjeti, početi (se) crvenjeti; svitati, svanuti (zora), sazrijevati (voće).
**zarudívānje** gl. im. s. r. od zarudivati.
**zarudívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zarùđujēm (se)* - up. zarudjeti (se).
**zâruke** im. ž. r. mn. - vjeridba; obećanje koje daju zaručnici jednom drugom; zaručnički dar.
**zarumèniti** gl. svrš., prez. *zarùmenīm* - učiniti rumenim, porumeniti koga/šta.
**zarumènjeti se** gl. svrš., prez. *zarùmenīm se*, trp. prid. *zarùmenjen* - postati rumen, zacrvenjeti se.
**zarušávānje** gl. im. s. r. od zarušavati (se).
**zarušávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zarùšāvā (se)*, trp. prid. *zarùšāvān* - up. zarušiti (se).
**zàrušiti (se)** gl. svrš, prez. *zàrušīm*, trp. prid. *zàrušen* - djelimično (se) oštetiti rušenjem.
**zarutávjeti** gl. svrš., prez. *zarùtāvīm*, trp. prid. *zarùtāvljen* - postati rutav, zadlakaviti.
**zarúžiti** gl. svrš., prez. *zàrūžīm*, trp. prid. *zàrūžen* - početi ružiti; početi vikati ružeći.
**zàhrzati** gl. svrš., prez. *zàhržēm* - početi hrzati, oglasiti se hrzanjem kao konj.
**zásad** im. m. r. - zasađena biljka; presada.
**zàsad(ā)** pril. - sada, u ovo vrijeme.
**zasáditi** gl. svrš., prez. *zàsādīm*, trp. prid. *zàsāđen* - posaditi, staviti zasad u zemlju.
**zasađívānje** gl. im. s. r. od zasađivati.
**zasađívati** gl. nesvrš., prez. *zasàđujēm*, trp. prid. *zàsāđen* - up. zasaditi.
**záseban** prid., odr. v. *zásebnī* - poseban, drugačiji, odvojen.
**zásebno** pril. - posebno, odvojeno.
**zásebnōst** im. ž. r., g. jd. *zásebnosti*, instr. jd *zásebnošću/zásebnosti* - osobina onoga što je zasebno: posebnost; odvojenost, izdvojenost.
**záselak** im. m. r., g. jd. *záseokal/zásēlka*, n. mn *zásēlci/záseoci*, g. mn *záselākā* - seoce, nekoliko kuća izvan sela, odvojeni dio, ogranak sela.
**zàsićen** prid., odr. v. - koji je potpuno ispunjen sadržajem, koncentriran; potpuno sit.
**zàsićenōst** im. ž. r., g. jd. *zàsićenosti*, instr. jd. *zàsićenošću/zàsićenosti* - stanje onog što je zasićeno; potpuna sitost.
**zasićénje** gl. im. s. r. od zasititi (se).
**zasićívānje** gl. im. od zasićivati (se).
**zasićívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zasićujēm* - činiti (se) zasićenim; up. zasititi (se).
**zàsigūrno** pril. - sigurno, nepobitno, nedvojbeno, sto posto, van svake sumnje.
**zàsijati** gl. svrš., prez. *zàsijēm*, trp. prid. *zàsijān* - staviti sjeme u zemlju, sve posijati.
**zasìjati** gl. svrš., prez. *zasìjām* - zasjati, početi sjajiti, zablistati, zasjajiti.
**zasijávānje** gl. im. s. r. od zasijavati.

**zasijávati** gl. nesvrš., prez. *zasìjāvām* - obavljati sjetvu, sijanje, sijati.
**zasijèčānje** gl. im. s. r. od zasijecati.
**zasijècati** gl. nesvrš., prez. *zàsijecām*, trp. prid. *zàsijecān* - obavljati zasijecanje; up. zasjeći.
**zasijèvati** gl. svrš., prez. *zàsijevā* - početi sijevati.
**zasìktati** gl. svrš., prez. *zàsikćēm* - početi siktati.
**zásip** im. m. r., g. jd. *zásipa*, g. mn. *zásīpā* - ono što je zasuto, što je nastalo zasipanjem; smet, namet snijega.
**zàsipānje** gl. im. s. r. od zasipati (se).
**zàsipati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàsipām*/*zàsipljēm* - dodavati sipajući, obavljati zasipanje; up. *zàsūti*.
**zasípiti** gl. svrš., prez. *zasípīm*, trp. prid. *zàsīpljen* - početi sipiti, postati sipljiv.
**zàsiriti** gl. svrš., prez. *zàsirīm*, trp. prid. *zàsiren* - ostaviti da se siri, usiriti.
**zàsisati** gl. svrš., prez. *zàsisām*/*zàsišēm* - previše sisati; pretjerati u dojenju.
**zàsititi (se)** gl. svrš., prez. *zàsitīm (se)*, trp. prid. *zàsićen* - učiniti sitim; postati sit, najesti se; prenes. zadovoljiti se čime.
**zàsjati** gl. svrš., prez. *zàsjām* - zasijati, početi sjati; zablistati; užariti (se).
**zàsjeći (se)** gl. svrš., prez. *zasijèčem (se)*, prid. trp. *zasjèčen*, imp. *zasijèci* - početi sjeći; zarezati (se); porezati (se); urezati se sijekući.
**zâsjeda** im. ž. r., g. jd. *zâsjedē*, n. mn. *zâsjede*, g. mn. *zâsjēdā* - zamka, busija, čeka; skriveno mjesto iza kojeg se neopaženo osmatra ili odakle se neočekivano djeluje.
**zasjédānje** gl. im. s. r. od zasjedati - zvaničan sastanak; sjednica.
**zàsjedānje** gl. im. s. r. - započinjanje sjedanja, zauzimanje sjedećeg položaja, sjedanje.
**zàsjedati** gl. svrš., prez. *zàsjedām* - ob. zasjesti: posjedati, sjesti.
**zasjédati** gl. nesvr., prez. *zàsjēdām* - vijećati, sudjelovati u zasjedanju; održavati sjednice; dogovarati se sjedeći; zauzimati sjedeći položaj, sjedati; zauzimati položaj u zasjedi.
**zasjèdjeti/zasjèditi se** gl. svrš., prez. *zasjèdīm se* - zadržati se duže sjedeći gdje.
**zásjek** im. m. r., g. jd. *zásjeka*/*zàsjeka*, nom. mn. *zásjeci* - zasječeno mjesto, *zasjekotina*; usjek, usjeklina.
**zasjèkotina** im. ž. r. - ono što je zasječeno, zasjek.
**zásjen** im. m. r., g. jd. *zásjena*, g. mn. *zásjēnā* - sjena, sjenka; zasjena; sjenovito mjesto, hladovina.
**zäsjena** im. ž. r. - čin zasjenjivanja, zasjenjenje; sjena, hladovina.
**zásjenak** im. m. r., g. jd *zásjēnka*, n. mn *zásjēnci*, g. mn *zásjenākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zásjēncima* - mjesto u sjeni; hladovina.
**zàsjeniti** gl. svrš., prez. *zàsjenīm*, trp. prid. *zàsjenjen* - načiniti (za)sjenu, zakloniti sjenom; prenes. svojim uspjehom ostaviti koga iza sebe, nadmašiti nekoga.
**zàsjenjen** prid., odr. v. *zàsjenjenī* - koji je u sjeni, sjenom zaštićen od svjetlosti; prenes. koji je tuđim uspjehom ostao neprimijećen.
**zàsjenjeno** pril. - na zasjenjen način, u sjeni; neprimijećeno.
**zàsjenjenōst** im. ž. r., g. jd. *zàsjenjenosti*, instr. jd. *zàsjenjenošću*/*zàsjenjenosti* - stanje i osobina onoga ko/što je u sjeni.
**zasjenjénje** gl. im. s. r. od zasjeniti.
**zàsjesti** gl. svrš., prez. *zàsjedēm*/*zàsjednēm* - udobno sjesti; ostati duže u društvu ugodno ćaskajući; prenes. čvrsto držati zauzetu poziciju.
**zaskòčiti** gl. svrš., prez. *zàskočīm*, trp. prid. *zàskočen* - preteći, preduhitriti u čemu; prekinuti u govoru; iznenaditi, prevariti koga govorom.
**zâslada/zàslada** im. ž. r. - ono čime se što zasladi; desert, poslastica.
**zasláditi (se)** gl. svrš., prez. *zàslādīm (se)* - učiniti slatkim; pojesti šta slatko.
**zàslāđen** prid., odr. v. *zàslāđenī* - pošećeren, sladak, koji je sa sladom.
**zàslāđeno** pril. - na zaslađen način, slatko; prenes. ljubazno.
**zàslāđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàslāđenosti*, instr. jd. *zàslāđenošću*/*zàslāđenosti* - stanje onoga što je zaslađeno, slatkoća.
**zaslađívānje** gl. im. s. r. od zaslađívati.
**zaslađívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaslàđujēm* - stavljati slad, šećer u šta; dodavanjem šećera činiti slatkim, šećeriti; prenes. uljepšavati, činiti ugodnijim.



**zaslániti** gl. svrš., prez. *zàslānīm*, trp. prid. *zàslānjen* - učiniti dovoljno slanim; posoliti.
**zaslijèpiti** gl. svrš., prez. *zàslijepīm*, trp. prid. *zàslijepljen* - u trenutku ne vidjeti, obnevidjeti od jake svjetlosti; prenes. od snažnih emocija (npr. ljubavi) izgubiti, oduzeti moć rasuđivanja.
**zàslijepljen** prid., odr. v. *zàslijepljenī* - koji je obnevidio od blještavila svjetlosti; prenes. koji je od jakih emocija izgubio moć rasuđivanja.
**zàslijepljeno** pril. - na zaslijepljen način, slijepo, ne vidjevši ništa.
**zàslijepljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàslijepljenosti*, instr. jd. *zàslijepljenošću*/*zàslijepljenosti* - stanje onoga ko je zaslijepljen.
**záslon** im. m. r., g. jd. *záslona*, g. mn. *záslōnā* - zaslonac, dio koji štiti od svjetlosti (štit svjetiljke; dio kačketa iznad čela).
**zâsluga** im. ž. r., g. jd. *zâslugē*, d. jd. *zâsluzi*, n. mn. *zâsluge*, g. mn. *zâslūgā* - ono što je zasluženo radom; zasluženo priznanje, poštovanje, zahvalnost i sl
**záslužan** prid., odr. v. *záslužnī* - koji ima zasluge za nešto; koji je doprinio nečemu.
**zaslúžiti** gl. svrš., prez. *zàslūžīm*, trp. prid. *zàslūžen* - zaraditi šta predano radeći; steći ne samo novac nego i priznanje ili kritiku.
**záslužno** pril. - na zaslužan način, sa zaslugama.
**záslužnōst** im. ž. r., g. jd. *záslužnosti*, instr. jd. *záslužnošću*/*záslužnosti* - osobina onoga ko je za šta zaslužan.
**zasmétati** gl. svrš., prez. *zàsmētām* - napraviti kakvu smetnju, omesti, prekinuti nekog u poslu.
**zasmìjati (se)** gl. svrš., prez. *zàsmijēm*/*zasmìjēm (se)*, trp. prid. *zàsmijān* - navesti nekog da se smije, nasmijati (se); početi se smijati.
**zasmijávānje** gl. im. s. r. od zasmijavati (se).
**zasmijávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zasmìjāvām*, trp. prid. *zasmìjāvān* - up. zasmijati (se).
**zasmòliti** gl. svrš., prez. *zàsmolīm*, trp. prid. *zàsmoljen* - zatvoriti smolom; premazati smolom.
**zasmráditi** gl. svrš., prez. *zàsmrādīm*, trp. prid. *zàsmrāđen* - raširiti smrad, učiniti smrdljivim, usmrditi.
**zàsmrāđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàsmrāđenosti*, instr. jd. *zàsmrāđenošću*/*zàsmrāđenosti* - osobina onoga što je zasmrađeno, usmrđenost.
**zasmŕditi/zasmr̀diti i zasmr̀djeti/ zasmŕdjeti** gl. svrš., prez. *zàsmr̄dīm*/*zàsmrdīm*, trp. prid. *zàsmr̄đen*/*zàsmrđen* - početi širiti neugodan miris, širiti smrad, početi smrditi, zasmraditi.
**zasmrđívānje** gl. im. s. r. zasmrđivati.
**zasmrđívati** gl. nesvrš., prez. *zasmr̀đujē*, trp. prid. *zasmr̀đīvān* - činiti da šta postane smrdljivo, širiti smrad.
**zasnijèžiti** gl. svrš., prez. *zàsnijēžīm*, trp. prid. *zàsniježen* - početi sniježiti; okrenuti kišu u snijeg.
**zasnívānje** gl. im. s. r. od zasnivati (se).
**zasnívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàsnīvām (se)*, trp. prid. *zàsnīvān* - temeljiti neku misao ili ideju na nečemu; pozivati se na šta.
**zäsnovānōst** im. ž. r., g. jd. *zäsnovānosti*, instr. jd *zäsnovānošću*/*zäsnovānosti* - osobina onoga što je zasnovano; utemeljenost.
**zasnòvati** gl. svrš., prez. *zäsnujēm*, trp. prid. *zäsnovān* - utemeljiti, dati, postaviti osnovu, osnovati.
**zasòliti** gl. svrš., prez. *zàsolīm*, trp. prid. *zàsoljen* - previše posoliti, staviti previše soli u nešto, jače posoliti; prenes. nanijeti štetu, zabiberiti; neugodnom šalom pretjerati nanoseći kome štetu.
**zàspalo** pril. - pospano, spavajući.
**zàspalōst** im. ž. r., g. jd. *zàspalosti*, instr. jd. *zàspalošću*/*zàspalosti* - stanje onoga koji spava; pospanost.
**zàspati** gl. svrš., prez. *zàspīm* - utonuti u san, početi spavati; prenes. duhovno odlutati.
**zasrámiti (se)** gl. svrš., prez. *zàsrāmīm (se)*, trp. prid. *zàsrāmljen* - postidjeti (se), zastiditi/zastidjeti se.
**zàsrebriti (se)** gl. svrš., prez. *zàsrebrīm*, trp. prid. *zàsrebren* - posrebriti, učiniti šta srebrnim; dobiti srebrni sjaj, sjajiti se kao srebro.
**zàstajati** gl. nesvrš., prez. *zàstanēm* - zaustavljati se; povremeno stajati; prekidati posao s vremena na vrijeme.

**zastajkívānje** gl. im. s. r. od zastajkivati.
**zastajkívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zastàjkujēm* - zaustavljati se s vremena na vrijeme, povremeno i pomalo zastajati.
**zastàkliti** (*se*) gl. svrš., prez. *zàstaklīm* (*se*), trp. prid. *zàstakljen* - (po)staviti staklo; zatvoriti staklom; postakliti, ustakliti; zasjajiti se kao staklo.
**zastakljávānje/zastakljívānje** gl. im. s. r. od zastakljavati/zastakljivati.
**zastakljávati/zastakljívati** (*se*) gl. nesvrš. i uč., prez. *zastàkljāvām/zastàkljujēm* - up. zastakliti.
**zàstakljen** prid., odr. v. *zàstakljenī* - postakljen, ustakljen.
**zàstakljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàstakljenosti*, instr. jd. *zàstakljenošću/zàstakljenosti* - stanje i onoga što je zastakljeno.
**zàstālno/zastálno** pril. - na neodređeno vrijeme, stalno.
**zàstanak** im. m. r., g. jd. *zàstānka*, n. mn. *zàstānci*, g. mn. *zàstanākā* - zastoj, zadržavanje, zastajanje; pauza, stanka, odmor.
**zâstara** im. ž. r., g. jd. *zâstarē*, n. mn. *zâstare*, g. mn. *zâstārā* - zastarjelost, zastarenje kakvog prava.
**zastarijèvānje** gl. im. s. r. od zastarijevati.
**zastarijèvati** gl. nesvrš., prez. *zastàrijevām* - postajati starim, nesavremenim; postajati zbog starosti neupotrebljivim.
**zàstariti/zàstarjeti** gl. svrš., prez. *zàstarīm* - postati star, ostariti; ne biti savremen, biti nevažan zbog proteklog vremena.
**zastàriv/zastàrljiv** prid., odr. v. *zastàrivī/zastàrljivī* - ob. zastariv; koji podliježe starenju, koji može zastarjeti.
**zastàrivōst/zastàrljivōst** im. ž. r., instr. jd. *zastàrivošću/zastàrljivošću* i *zastàrivosti/zastàrljivosti* - ob. zastarivost; mogućnost zastarijevanja.
**zàstarjelōst** im. ž. r., instr. jd *zàstarjelosti/zàstarjelošću* - stanje onoga što je zastarjelo; nesavremenost.
**zàstati** gl. svrš., prez. *zàstanēm* - nakratko stati, zaustaviti se na trenutak.
**zâstava** im. ž. r., g. jd. *zâstavē*, n. mn. *zâstave*, g. mn. *zâstāvā* - bajrak, stijeg, platno u obliku pravougaonika sa određenim simbolima (boje i znakovi) koji predstavljaju narod, organizacije, određene skupine, grupe, države.
**zàstava** im. ž. r., g. jd. *zàstavē*, n. mn. *zàstave*, g. mn. *zàstāvā* - brana, ustava, pregrada koja šta zastavlja.
**zâstavica** im. ž. r., g. jd. *zâstavicē*, dem. - mala zastava.
**zástavnīk** im m. r., g. jd. *zástavnīka*, v. jd. *zástavnīče*, n. mn. *zástavnīci*, dat.-instr.-lok. mn. *zástavnīcima* - onaj koji nosi zastavu; čin u vojsci.
**zastènjati** gl. svrš., prez. *zàstenjēm* - početi stenjati, javiti se stenjući.
**zastíditi** gl. svrš., prez. *zàstīdīm*, trp. prid. *zàstīđen* - nekoga učiniti stidnim, postiditi, posramiti.
**zastídjeti se** gl. svrš., prez. *zàstīdīm se*, trp. prid. *zàstīđen* - postati stidan, postidjeti se, posramiti se, osjetiti stid.
**zàstīđen** prid., odr. v. *zàstīđenī* - postiđen, posramljen.
**zàstīđeno** pril. - sa stidom, posramljeno, postiđeno.
**zàstīđenōst** im. ž. r., g. jd. *zàstīđenosti*, instr. jd. *zàstīđenošću/zàstīđenosti* - stanje onoga ko je zastiđen, postiđenost, posramljenost, osjećaj stida.
**zàstirānje** gl. im. s. r. od zastirati (se).
**zàstirati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàstirēm* (*se*) - sve prekrivati čime sterući preko čega; prekrivati se čime radi zaštite.
**zástoj** im. m. r., g. jd. *zástoja*, g. mn. *zástōjā* - privremeni prekid kretanja ili nekog posla.
**zástor** im. m. r., g. jd. *zástor*, g. mn. *zástōrā* - zavjesa, roletna, draperija; ono što se stavlja preko nečega ili oko nečega da se zaštiti od pogleda, sunca i dr.
**zastrániti** gl. svrš., prez. *zàstrānīm*, trp. prid. *zàstrānjen* - poći pogrešnim putem; odvojiti se.
**zastranjívānje** gl. im. s. r. od zastranjivati.
**zastranjívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zastrànjujēm* - up. zastraniti.
**zàstrašen** prid., odr. v. *zàstrašenī* - zaplašen, uplašen, ustrašen.
**zàstrašeno** pril. - na zastrašen način, uplašeno, prepadnuto, preplašeno, s osjećanjem straha.
**zàstrašenōst** im. ž. r., g. jd. *zàstrašenosti*, instr. jd *zàstrašenošću/zàstrašenosti* - stanje u kojem se nalazi onaj koji osjeti strah, zaplašenost, ustrašenost, jak strah.



**zàstrašiti (se)** gl. svrš., prez. *zàstrašīm*, trp. prid. *zàstrašen* - utjerati u koga strah, prepasti, zaplašiti, uplašiti koga; osjetiti jak strah, prepasti se, zaplašiti se.
**zastrašívānje** gl. im. s. r. od zastrašivati (se).
**zastrašívati** gl. nesvrš., prez. *zastràšujēm*, trp. prid. *zastràšīvān* - up. zastrašiti.
**zastràšujūćī** prid. odr. v. - koji zastrašuje, koji ulijeva strah, strašan.
**zàstrijēti** gl. svrš., prez. *zàstrēm*, trp. prid. *zàstrt* - sve prekriti, sasvim pokriti.
**zastúpānje** gl. im. s. r. od zastúpati.
**zastúpati** gl. nesvrš., prez. *zàstūpām*, trp. prid. *zàstūpān* - predstavljati, zauzimati se za nekog ili za nešto; po službenoj dužnosti biti na mjestu nekog drugog i govoriti u njegovo ime.
**zàstūpljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàstūpljenosti*, instr. jd. *zàstūpljenošću/zàstūpljenosti* - prisutnost nečega u nekoj cjelini.
**zástupnica** im. ž. r., g. jd. *zástupnicē*, v. jd. *zástupnice*, n. mn. *zástupnice*, g. mn. *zástupnīcā* - ženska osoba zastupnik, ona koja koga/šta zastupa.
**zástupničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zastupnike.
**zástupnički** pril. - kao zastupnik, na način zastupnika.
**zástupnīk** im. m. r., g. jd. *zástupnīka*, v. jd *zástupnīče*, n. mn *zástupnīci*, g. mn. *zástupnīkā* - delegat, predstavnik; onaj koji općenito zastupa čije interese; predstavnik birača u parlamentu ili tijelu zakonodavne vlasti
**zástupnīštvo** im. s. r., g. jd. *zástupnīštva*, g. mn. *zástupnīštāvā* - zastupnička djelatnost; predstavništvo, pravno ili fizičko lice koje se bavi zastupanjem, zastupstvo.
**zástupstvo** im. s. r., g. jd. *zástupstva*, g. mn. *zástupstāvā* - zastupništvo.
**zàsūkān** prid., odr. v. *zàsūkānī* - uvrnut, uvijen; razobličen, razvučen u jednu stranu; prenes. zadrt, duhovno ograničen.
**zasukánac** im. m. r., g. jd *zasukánca*, n. mn. *zasukánci*, g. mn. *zasùkānācā* - onaj koji je čudno neobičan, "uvrnut", "zasukan", tvrdoglav.
**zasúkati** gl. svrš., prez. *zàsūčēm*, prid. trp. *zàsūkān*, imp. *zasúči* - uvrnuti, zavrnuti; podaviti; izobličiti.
**zasukívānje** gl. im. s. r. od zasukivati.
**zasukívati** gl. nesvrš., prez. *zasùkujēm* - up. zasukati.
**zásun** im. m. r., g. jd. *zásuna*, g. mn. *zásūnā* - zasovnica, reza, vrsta jednostavnog zatvarača; zaporni dio koji u cjevovodu omogućuje proticanje bez promjene smjera kretanja.
**zàsūti (se)** gl. svrš., prez. *zàspēm* (*se*), trp. prid. *zàsūt*, imp. *zàspi* - sipanjem čega prekriti ili popuniti šta; prosuti nešto po nečemu; posuti po nekom šta sitno, prahu ili u djelićima; staviti šta sitno u šta sipajući odozgo; naglo početi padati u jednakim djelićima (o kiši); prenes. ljutito govoriti.
**zàsuziti (se)** gl. svrš., prez. *zàsuzīm*, trp. prid. *zàsužen* - početi suziti, zaiskriti suzom.
**zàsužnjiti** gl. svrš., prez. *zàsužnjīm* - zarobiti, učiniti sužnjem, zatvorenikom.
**zasvàgda** pril. - zauvijek, za sva vremena.
**zasvijètliti** gl. svrš., prez. *zàsvijetlīm*, trp. prid. *zàsvijetljen* - početi svijetliti.
**zasvínjiti** gl. svrš., prez. *zàsvīnjīm*, trp. prid. *zàsvīnjen* - uprljati i napraviti nered kao svinja; zakrmiti, postati tvrdoglav.
**zasvírati** gl. svrš., prez. *zàsvīrām*, trp. prid. *zàsvīrān* - početi svirati, započeti sviranje.
**zasvjedòčiti** gl. svrš., prez. *zasvjèdočīm*, trp. prid. *zasvjèdočen* - ob. posvjedočiti, potvrditi nešto kao svjedok.
**zasvjetlùcati** gl. svrš., prez. *zasvjetlùcām*, dem. - početi pomalo svijetliti, svjetlucati.
**zasvòditi** gl. svrš., prez. *zàsvodīm*, trp. prid. *zàsvođen* - natkriti, staviti krov, staviti svod; prenes. prekriti, zaštititi.
**zasvođávānje/zasvođívānje** gl. im. s. r. - izved. od *zasvođávati/zasvođívati*.
**zasvođávati/zasvođívati** gl. nesvrš., prez. *zasvòđāvām/zasvòđujēm*, trp. prid. *zasvòđāvān/zasvòđīvān* - up. *zasvòditi*.
**zasvŕbiti/zasvr̀biti** i **zasvŕbjeti/zasvr̀bjeti** gl. svrš., prez. *zasvŕbīm/zasvr̀bīm* - početi svrbiti, zagolicati, zaškakiljati.

**zàsvrdlati/zasvŕdlati** gl. svrš. prez. *zàsvrdlām/zasvŕdlām*, prid. trp. *zàsvrdlān* - početi svrdlati, zaburgijati, bušiti svrdlom.
**zašèćeriti** gl. svrš., prez. *zašèćerīm*, trp. prid. *zašèćeren* - zasladiti šećerom, pošećeriti, učiniti nešto slatkim, staviti šećera.
**zàšiljen** prid., odr. v. *zàšiljenī* - koji ima šiljak; kome je načinjen šiljak, zaoštren.
**zàšiljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàšiljenosti*, instr. jd. *zàšiljenošću/zàšiljenosti* - stanje i osobina onoga što je zašiljeno, zaoštrenost, naoštrenost.
**zašíljiti** gl. svrš., prez. *zàšiljīm*, trp. prid. *zàšiljen* - učiniti nešto šiljatim, napraviti šiljak, zoštriti, naoštriti vrh.
**zàšiti** gl. svrš., prez. *zàšijēm*, trp. prid. *zašìven* - spojen šivanjem, ušiven, sasvim zatvoren iglom i koncem, sašiven.
**zašíštati/zašìštati** gl. svrš., prez. *zašíštīm/zašìštīm*, onomat. - početi šištati.
**zašívānje** gl. im. s. r. - spajanje šivanjem.
**zašívati** gl. nesvrš., prez. *zàšīvām* - obavljati zašivanje.
**zàškljocati** gl. svrš., prez. *zàškljocām*, onomat. - početi škljocati, zaklepetati
**zaškrgùtati** gl. svrš., prez. *zaškr̀gućēm*, onomat. - početi škrgutati, zaškripati zubima.
**zaškrípati/zaškrìpiti** gl. svrš., prez. *zàškrīpām/zaškrìpīm* - početi škripati, kratko škripnuti.
**zaštédjeti** gl. svrš., prez. *zaštédīm*, trp. prid. *zàštēđen* - uštedjeti, sačuvati šteđeći.
**zaštićávati/zaštićívati** gl. nesvrš., prez. *zaštìćāvām/zaštìćujēm* - pružati, obavljati zaštitu, štititi.
**zàštīćen/zàštićen** prid., odr. v. *zàštīćenī/zàštićenī* - koji je pod zaštitom, koga brane, štite, čuvaju.
**zàštīćenōst/zàštićenōst** im. ž. r., g. jd. *zàštīćenosti/zàštićenosti*, instr. jd. *zàštīćenošću/zàštićenošću* i *zàštīćenosti/zàštićenosti* - stanje onog koga štite; mogućnost i stepen zaštite.
**zâštita** im. ž. r., g. jd. *zâštitē* - štićenje, osiguravanje, čuvanje, sklanjanje od nečega; odbrana; sredstva kojima se ko/šta čuva, brani, štiti; organizacija koja se bavi odbranom, štićenjem, čuvanjem koga/čega.
**zaštítiti/zàštititi** gl. svrš., prez. *zàštītīm/zàštitīm*, prid. trp. *zàštīćen/zàštićen* - osigurati, sačuvati, odbraniti; v. štítiti.
**zâštitnī** prid. odr. v. - onaj koji se odnosi na zaštitu ili služi kao zaštita.
**zâštitnica** im. ž. r. - ona koja obavlja zaštitu, ženska osoba zaštitni; vojn. dio jedinice sa zadatkom da štiti glavninu vojske.
**zâštitničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zaštitnike.
**zâštitnički** pril. - kao zaštitnici, na zaštitnički način, štiteći.
**zâštitnīk** im. m., g. jd. *zâštitnīka*, v. jd *zâštitnīče*, n. mn *zâštitnīci*, g. mn. *zâštitnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zâštitnīcima* - onaj koji druge štiti od opasnosti; svetac.
**zâštitnīštvo** im. s. r., g. jd. *zâštitnīštva*, g. mn. *zâštitnīštāvā* - zaštitnička djelatnost; organizovano pružanje zaštite.
**zâšto** up. zamj. - zbog čega.
**zàšuškati** gl. svrš., prez. *zàšuškām*, trp. prid. *zàšuškān*, onomat. - početi šuškati; utopliti, zabundati, ušuškati.
**zašuškávānje** gl. im. s. r. od zašuškavati.
**zašuškávati** gl. nesvrš., prez. *zašùškāvām* - obavljati zašuškavanje.
**zašùštati** gl. svrš., prez. *zašùštīm*, onomat. - početi šuštati, oglasiti se šuštanjem.
**zašútjeti** gl. svrš., prez. *zàšūtīm/zašútīm* - početi šutjeti, ušutjeti; naglo prestati govoriti, zanijemiti.
**zȁtaja/zâtaja** im. ž. r., g. jd. *zȁtajē/zâtajē* - ono što je tajno; prešućenost, tajnost; prešutkivanje, utaja.
**zatájiti** gl. svrš., prez. *zàtājīm*, trp. prid. *zàtājen* - prikriti, sakriti; prešutiti, utajiti; iznevjeriti, podbaciti, zakazati.
**zatàknuti** gl. svrš., prez. *zàtaknēm*, rad. prid. *zatàknuo*, trp. prid. *zàtaknūt*, imp. *zatàkni* - zataći, zakačiti; umetnuti, zadjenuti.
**zȁtalasān** prid., odr. v. *zȁtalasānī* - ustalasan, uzburkan; prenes. pokrenut iz stanja mirovanja.
**zȁtalasānōst** im. ž. r., g. jd. *zȁtalasānosti*, instr. jd. *zȁtalasānošću/zȁtalasānosti* - stanje i osobina onoga što je zatalasano.
**zatalàsati** gl. svrš., prez. *zatalàsām*, trp. prid. *zȁtalasān* - pokrenuti talase; uzburkati; zadrhtati; prenes. izazvati društve-



no gibanje, pokrenuti na djelovanje; početi se kretati.
**zatámniti** gl. svrš., prez. *zàtāmnīm*, trp. prid. *zàtāmnjen* - učiniti nešto tamnim, potamniti.
**zàtāmnjen** prid., odr. v. zàtāmnjenī - koji je učinjen tamnim, potamnjen; zamračen; koji je postao taman, mračan.
**zàtāmnjenōst** im. ž. r., g. jd. *zàtāmnjenosti*, instr. jd. *zàtāmnjenošću/zàtāmnjenosti* - stanje onoga što je zatamnjeno.
**zatamnjénje** gl. im. s. r. - zatamnjenost.
**zatámnjeti (se)** gl. svrš., prez. *zàtāmnīm*, trp. prid. *zàtāmnjen* - postati taman, potamnjeti.
**zàtaškati** gl. svrš., prez. *zàtaškām*, trn. prid. *zȁtaškān* - prikriti, sakriti istinu o nekome ili nečemu, prikriti; ublažiti.
**zataškávānje/zataškívānje** gl. im. s. r. - izved. od zataškavati/zataškivati.
**zataškávati/zataškívati** gl. nesvrš., prez. *zatàškāvām/zatàškujēm* - up. zataškati.
**zatèčen/zàteknūt** prid., odr. v. *zatèčenī/zàteknūtī* - koji je uhvaćen u kakvom nezgodnom poslu, koji je iznenađen zbog toga što je otkriven.
**zatèčeno** pril. - iznenađeno.
**zatèčenōst/zàteknūtōst** im. ž. r., g. jd. *zatèčenosti/zàteknūtosti*, instr. jd. *zatèčenošću/zàteknūtošću* i *zatèčenosti/zàteknūtosti* - stanje onoga koji zatečen, zateknut.
**zàtēći/zatèći (se)** gl. svrš. prez. *zàtečēm/zatèčēm* i *zàteknēm* (se) - naići na nešto, vidjeti nekog ili nešto u datom trenutku; naći se kao svjedok, uhvatiti na djelu.
**zâtega/zȁtega** im. ž. r., g. jd. *zâtegē/zȁtegē*, dat. jd *zâtezi/zȁtezi* - ono čime se zateže, steže; uže, kanap za zatezanje.
**zàtēgnūt** prid., odr. v. *zàtēgnūtī* - napet, neopušten; prenes. krut, oprezan, napregnut; neprijateljski.
**zatégnuti** gl. svrš., prez. *zàtēgnēm*, rad. prid. *zatégnuo/zàtēgao*, trp. prid. *zàtēgnūt* - napregnuti, povući do kraja; udaljiti krajeve jedan od drugog; prenes. biti veoma udaljen, neprijateljski raspoložen.
**zàtēgnūto** pril. - čvrsto; oprezno, uzdržano; kruto, napregnuto; neprijateljski.
**zàtēgnūtōst** im. ž. r., g. jd. *zàtēgnūtōst*, instr. jd *zàtēgnūtošću/zàtēgnūtosti* - stanje onog što/ko je zategnut(o).
**zateknúće** gl. im. s. r. od zateknuti.
**zàteknūt** prid., odr. v. *zàteknūtī* - zatečen; oteknut.
**zàteknūti** gl. svrš., prez. *zàteknēm* -zateći koga, uhvatiti na djelu.
**zàteknūtōst** im. ž. r., g. jd. *zàteknūtōst*, instr. jd *zàteknūtošću/zàteknūtosti* - stanje onog što/ko je zateknut(o); zatečenost; oteknuće.
**zàtepati** gl. svrš., prez. *zàtepām* - početi tepati; protepati.
**zatèsati** gl. svrš., prez. *zàtešēm*, trp. prid. *zȁtesān* - početi tesati; malo otesati, zarubiti; zašiljiti, zaoštriti tešući.
**zatestèrisati** gl. svrš. (perz.), prez. *zatestèrišēm* - početi testerisati.
**zatetùrati (se)** gl. svrš., prez. *zatetùrām* (*se*), trp. prid. *zȁteturān* - početi teturati, poteturati.
**zatézānje** gl. im. s. r. od zatezati (se).
**zatézati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàtēžēm* - up. zategnuti (se).
**záteznī** prid. odr. v. - koji se naknadno dodaje, koji ide uz osnovu (npr. *zatezna* kamata).
**zàticānje** gl. im. s. r. od zaticati.
**zàticati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàtičēm* (*se*), trp. prid. *zàticān* - stvarati otok, oticati; nalaziti, uhvatiti na djelu, nalaziti u kakvom stanju, položaju.
**zátiljak/zàtiljak** im. m. r., g. jd. *zátīljka/zàtīljka*, n. mn. *zátīljci/zàtīljci*, g. mn. *zátiljākā/zàtiljākā* - zadnji dio glave; potiljak.
**zàtim/zàtīm** pril. - poslije toga, potom; osim toga, još, uz to.
**zatìrāč** im. m. r., g. jd. *zatiráča*, g. mn. *zatiráčā* - onaj koji zatire ili uništava, uništitelj, uništavalac.
**zatiráčev** prid. odr. v. - koji pripada zatiraču.
**zatìrāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zatirače.
**zatìrāčki** pril. - na zatirački način, kao zatirači, zatirući.
**zatìrāčica** im. ž. r., g. mn. *zatìrāčīcā* - ona koja šta zatire, uništiteljica, uništiteljka.
**zàtirānje** gl. im. s. r. od zatirati (se).
**zàtirati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàtirēm* (*se*) - uništavati, gaziti do nestanka; utirati,

sravnjivati; prenes. nestajati, gubiti se, izumirati.
**zàtiskati** gl. svrš., prez. *zàtiskām*, trp. prid. *zàtiskān* - up. zatisnuti.
**zatískati** gl. nesvrš., prez. *zàtīskām* - ob. zatiskivati.
**zatiskívānje** gl. im. s. r. od zatiskivati.
**zatiskívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zatìskujēm (se)*, trp. prid. *zatìskīvān* - up. zatisnuti.
**zàtisnuti** gl. svrš., prez. *zàtisnēm* - tisnuti za šta; ugurati, utisnuti (se); zapušiti, začepiti (se); prenes. zaboraviti gdje je šta ostavljeno, zametnuti.
**zátīšje/zàtīšje** im. s. r., g. jd. *zátīšja/zàtīšja* - mir poslije buke; stanje poslije prekida čega burnog, nemirnog; privremeno mirovanje; prestanak pucnjave; zaklonjeno mjesto.
**zàtitrati** - gl. svrš. prez. *zàtitrām*, gl. prid. rad. *zàtitrao*, gl. prid. trp. *zàtitrān* - početi titrati.
**zàtjecānje** gl. im. s. r. od zatjecati - zaticanje.
**zàtjecati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàtječēm (se)*, prid. trp. *zàtjecan* - up. zateći (se), zaticati.
**zàtjerati** gl. svrš., prez. *zàtjerām* - rastjerati; otjerati, protjerati; utjerati, zabiti.
**zatjerívānje** gl. im. s. r. od. zatjerivati.
**zatjerívati** gl. nesvrš., prez. *zatjèrujēm* - up. zatjerati.
**zàtō** pril. - zbog toga, iz tog razloga.
**zàtočen** prid., odr. v. *zàtočenī* - zarobljen; zatvoren.
**zatočènica** im. ž. r. - ona koja je zatočena, zarobljenica; zatvorenica.
**zatočènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zatočenike.
**zatočènīčki** pril. - kao zatočenici, na zatočenički način.
**zatočènīk** im. m. r., g. jd. *zatočeníka*, n. mn. *zatočeníci*, g. mn. *zatočeníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zatočenícima* - zarobljenik, onaj ko je zatočen.
**zatočeníštvo** im. s. r. - zarobljeništvo; stanje onoga koji je zatočen; zatočenje.
**zàtočenōst** im. ž. r., g. jd. *zàtočenosti*, instr. jd. *zàtočenošću/zàtočenosti* - stanje onoga ko je zatočen, strpan u zatvor; zatočenje; zatvorenost.

**zatòčiti** gl. svrš., prez. *zàtočīm*, trp. prid. *zàtočen* - oduzeti nekom slobodu kretanja, zatvoriti, strpati u zatvor.
**zàtoka** im. ž. r., g. jd. *zàtokē*, dat. *zàtoci* - uvala, uzak prostor u kopnu u koji se uvuklo jezero ili more.
**záton** im. m. r., g. jd. *zátona* - manji zaliv.
**zatòpliti** gl. svrš., prez. *zàtoplī*, trp. prid. *zàtopljen* - otopliti, postati toplo.
**zátor** im. m. r., g. jd. *zátora*, g. mn. *zátōrā* - propast, uništenje, istrebljenje.
**zátornīk** im. m. r., g. jd. *zátornika*, n. mn. *zátornīci*, g. mn. *zátornīkā* - uništitelj, onaj koji upropaštava, istrebljuje, onaj koji sve zatire.
**zàtrapati** gl. svrš., prez. *zàtrapām* - početi trapati; zagaziti trapajući.
**zàtrapiti** gl. svrš., prez. *zàtrapīm*, trp. prid. *zàtrapljen* - početi trapiti; staviti u trap, utrapiti; pokriti zemljom, zatrpati.
**zatráviti (se)** gl. svrš., prez. *zàtrāvī (se)*, trp. prid. *zàtrāvljen* - posijati travu; obrasti travom, zarasti u travu, ostaviti, prepustiti travi.
**zàtrāvljen** prid., odr. v. *zàtrāvljenī* - obrastao travom, prepušten travi; posijan travom; zapušten, nenjegovan.
**zàtrāvljeno** pril. - kao zatravljen, obraslo travom, zapušteno.
**zàtrāvljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàtrāvljenosti*, instr. jd. *zàtrāvljenošću/zàtrāvljenosti* - stanje onog što je zatravilo.
**zatravljívānje** gl. im. s. r. od zatravljivati (se).
**zatravljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zatràvljujē (se)*, trp. prid. *zatràvljīvān* - up. zatraviti (se).
**zatrážiti** gl. svrš., prez. *zàtrāžīm*, trp. prid. *zàtrāžen* - zaiskati, tražiti šta od koga; zamoliti koga za kakvu uslugu.
**zatŕčati se** gl. svrš., prez. *zàtrčīm se*, trp. prid. *zàtrčān* - uhvatiti zalet u trčanju; potrčati, pojuriti trkom; prenes. krenuti prije vremena.
**zatrčávānje** gl. im. s. r. od zatrčavati se.
**zatrčávati se** gl. nesvrš., prez. *zatŕčāvām se* - up. zatrčati se.
**zàtrebati** gl. svrš., prez. *zàtrebām* - pojaviti se kao potreba, postati potreban; dobiti, imati potrebu za nečim; osjetiti nedostatak nečega.
**zatrepèriti** gl. svrš., prez. *zatrepèrīm* - početi treperiti, zadrhtati, zastrepiti.



**zatrèptati** gl. svrš., prez. *zàtrepćēm* - početi treptati (o očima i trepavicama).
**zatrèptjeti** gl. svrš., prez. *zatrèptīm* - početi treptjeti, up. zatreperiti.
**zatrésati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàtrēsām (se)*, trp. prid. *zàtrēsān* - up. zatresti (se).
**zàtreskati (se)** gl. svrš., prez. *zàtreskām (se)*, trp. prid. *zàtreskān* - početi treskati; prenes. beskrajno se zaljubiti u koga.
**zàtrēsti/zatrésti (se)** gl. svrš., prez. *zatrésēm/zatrésem (se)*, trp. prid. *zatrèsen* - početi (se) tresti; učiniti da se šta/ko trese, potresti; zadrhtati.
**zatréštati** gl. svrš., prez. *zatréštīm* - početi treštati; preglasno se oglasiti; zatutnjati; zagrmjeti.
**zatr̀gōvčiti (se)** gl. svrš., prez. *zatr̀gōvčīm (se)* - učiniti koga trgovcem, postaviti ga za trgovca; postati trgovac.
**zàtrijeti (se)** gl. svrš., prez. *zàtrēm* - up. zatrti (se), učiniti da šta nestane, istrijebiti se.
**zatŕkati/zatr̀kati se** gl. svrš., prez. *zàtr̄kām/zàtrkām se* i *zàtr̄čēm/zàtrčēm se* - zatrčati, zaletjeti se; početi trkati, potrkati, potrčati.
**zatrkávānje/zatrkívānje** gl. im. s. r. od zatrkavati/zatrkivati se.
**zatrkávati/zatrkívati se** gl. nesvrš. i uč., prez. *zatr̀kāvām/zatr̀kujēm se* - up. zatrkati/zatrkati se.
**zàtrovān** prid., odr. v. *zàtrovānī* - koji je uzeo ili je bio u kontaktu sa otrovnim materijama, otrovan; prenes. koji je potpuno ispunjen lošim mislima i osjećanjima.
**zàtrovānōst** im. ž. r., g. jd. *zàtrovānosti*, instr. jd. *zàtrovānošću/zàrovānosti* - stanje onog što je zatrovano.
**zatrovánje** gl. im. s. r. od zatròvati (se).
**zatròvati (se)** gl. svrš., prez. *zàtrujēm (se)*, trp. prid. *zàtrovān* - otrovati (se), učiniti da nešto postane otrovno; zagaditi; prenes. utjecati na nekoga lošim mislima i idejama.
**zàtrpān** prid., odr. v. *zàtrpānī* - prekriven, zasut čime teško otklonjivim, nedostupan; prenes. preopterećen.
**zàtrpāno** pril. - nedostupno, prekriveno čime, nedostupno; prenes. preopterećeno.

**zàtrpānōst** im. ž. r., g. jd. *zàtrpānosti*, instr. jd. *zàtrpānošću/zàtrpānosti* - stanje onog što je zatrpano; preopterećenost čime.
**zatŕpati (se)** gl. svrš., prez. *zatŕpām (se)*, trp. prid. *zàtrpān* - nabacati nešto preko nečeg tako da postane nedostupno; prekriti šta zasipajući ga; nabacivanjem čega preko sebe biti zatrpan; prenes. imati ili dati nekom previše posla.
**zatrpávānje** gl. im. s. r. od zatrpavati (se).
**zatrpávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zatŕpāvām (se)*, trp. prid. *zatŕpāvān* - up. zatrpati (se).
**zàtrti (se)** gl. svrš., prez. *zàtrēm (se)*, rad. prid. *zàtrō*, trp. prid. *zàtrt/zatr̀ven* - uništiti, istrijebiti; potpuno nestati, izumrijeti.
**zatrúbiti** gl. svrš., prez. *zàtrūbīm/zatrúbīm* - početi trubiti, oglasiti se trubeći, trubom.
**zatrudnjávānje** gl. im. s. r. od zatrudnjávati.
**zatrudnjávati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zatrùdnjāvām* - često ostajati trudna, zanositi, ostajati u drugom stanju.
**zatrúdnjeti** gl. svrš., prez. *zàtrūdnīm/zatrúdnīm*, rad. prid. *zatrúdnjela* - (p)ostati trudna, noseća (žena), ostati u drugom stanju; zanijeti.
**zàtruskati** gl. svrš., prez. *zàtruskām* - početi truskati.
**zàtūcān** prid. neodr. v. - primitivan, zaostao; mentalno ograničen.
**zàtūcāno** pril. - na primitivan ili zaostao način; primitivno, zaostalo.
**zàtūcānōst** im. ž. r. g. jd. *zàtūcānosti*, instr. jd. *zàtūcānosti/zàtūcānošću* - primitivizam, zaostalost, osobina onoga koji je zatucan.
**zatúcānje** gl. im. s. r. od zatucati.
**zatúcati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàtūcām*, trp. prid. *zàtūcān* - up. zàtūći/zatúći.
**zàtūći/zatúći** gl. svrš., prez. *zatúčēm/zatúčem*, rad. prid. *zàtūkao*, ž. r. *zàtūkla*, trp. prid. *zatùčen* - ubiti, sasvim utući; zakucati, pokucati; tukući sabiti; sasvim utući, ubiti; prenes. učiniti zatucanim, primitivnim, zaostalim.
**zàtupast** prid., odr. v. *zàtupastī* - kratak, obao, tubast (o nosu).

**zatúpiti (se)** gl. svrš., prez. *zàtūpīm (se)*, trp. prid. *zàtūpljen* - učiniti tupim; zaglupiti, učiniti koga glupim; prenes. ugušiti nekoga pričom.
**zatúpjeti** gl. svrš., prez. *zàtūpīm*, rad. prid. ž. r. *zatúpjela*, trp. prid. *zàtūpljen* - postati tup, postati glup; zaglupjeti; otupjeti, postati neosjećajan.
**zàtupkati** gl. svrš., prez. *zàtupkām* - početi tupkati, lupkati.
**zàtūpljen** prid., odr. v. *zàtūpljenī* - otupljen, zarubljen, koji je učinjen tupim; zaglupljen.
**zàtūpljeno** pril. - na zatupljen način; tupo, glupo, zaostalo, primitivno.
**zàtūpljenōst** im. ž. r., g. jd. *zàtūpljenosti*, instr. jd. *zàtūpljenošću/zàtūpljenosti* - stanje i osobina zatupljenog.
**zatupljénje** gl. im. s. r. od zatupiti (se).
**zatupljívānje** gl. im. s. r. od zatupljivati (se).
**zatupljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zatùpljujēm (se)*, trp. prid. *zatùpljīvān* - up. zatúpiti (se) i zatúpjeti.
**zatúrānje** gl. im. s. r. - od zatúrati (se).
**zatúrati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zàtūrām (se)*, trp. prid. *zàtūrān* - up. zaturiti (se).
**zàturiti (se)** gl. svrš., prez. *zàturīm (se)*, trp. prid. *zàturen* - izgubiti se, zabaciti, zagubiti, zametnuti, zaboraviti gdje je nešto ostavljeno.
**zatvàrāč** im. m. r., g. jd. *zatvaráča*, g. mn. *zatvaráčā* - ono čime se nešto zatvara; čep, zapušivač; mehanizam za zatvaranje.
**zatvárānje** gl. im. s. r. od zatvarati (se).
**zatvárati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàtvārām (se)*, prid. trp. *zàtvārān* - obavljati zatvaranje, činiti da nešto ne bude otvoreno; zvanično proglašavati nešto završenim ili zatvorenim.
**zátvor** im. m. r., g. jd. *zátvora*, g. mn. *zátvōrā* - mjesto namijenjeno za izdržavanje kazne, kaznionica; otežano pražnjenje crijeva, tvrda stolica.
**zàtvoren** prid., odr. v. *zàtvorenī* - koji nije otvoren, koji sa svih strana ima pregradu; koji nije na slobodi, koji je u zatvoru; prenes. tamna ili zagasita boja; povučen, šutljiv.
**zatvorènica** im. ž. r., g. jd. *zatvorènicē*, n. mn. *zatvorènice*, g. mn. *zatvorènīcā* - ženska osoba zatvorenik.
**zatvorènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zatvorenike, koji im pripada ili potiče od njih.
**zatvorènīčki** pril. - kao zatvorenici, na način zatvorenika.
**zatvorènīk** im. m. r. g. jd. *zatvoreníka*, nom. mn. *zatvoreníci* - onaj koji je zatvoren; uhapšenik, onaj koji u zatvoru izdržava kaznu; robijaš; kažnjenik; uznik.
**zàtvoreno** pril. - na zatvoren način.
**zàtvorenōst** im. ž. r., g. jd. *zàtvorenosti*, instr. jd *zàtvorenošću/zàtvorenosti* - osobina onog ko je zatvoren; stanje onog što je zatvoreno.
**zatvòriti (se)** gl. svrš., prez. *zàtvorīm (se)*, trp. prid. *zàtvoren* - pregraditi, zagraditi, ograditi; zabraniti pristup nečemu; prestati poslovati po isteku radnog vremena; prouzročiti otežano pražnjenje crijeva, tvrdu stolicu; oduzeti nekom slobodu; povući se u privatni život; povući se u sebe (o osobi).
**zátvorskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zatvor.
**zaùdarānje** gl. im. s. r. od zaudarati.
**zaùdarati** gl. nesvrš., prez. *zaùdarām* - širiti neugodan miris, smrdjeti.
**zaùstaviti (se)** gl. svrš., prez. *zaùstavīm*, trp. prid. *zaùstavljen* - prekinuti kretanje, hod, pokret, bilo kakav posao ili aktivnost; (pre)stati; spriječiti, prekinuti; stati ispred koga ne dozvoljavajući mu daljnje kretanje, presresti, zadržati; zadržati, skrenuti pažnju na koga/šta.
**zaustàvljāč** im. m. r., g. jd. *zaustavljáča*, n. mn. *zaustavljáči*, g. mn. *zaustavljáčā* - onaj koji zaustavlja.
**zaùstavljānje** gl. im. s. r. od zaùstavljati (se).
**zaùstavljati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaùstavljām se* - up. zaustaviti (se).
**zaùstavljen** prid., odr. v. zaùstavljenī - koji je spriječen u aktivnosti; prekinut; zadržan, presretnut.
**zaùstavljenōst** im. ž. r., g. jd. *zaùstavljenosti*, instr. jd. *zaùstavljenošću/zaùstavljenosti* - stanje onog ko/što je zaustavljen(o).



**zàustāvnī** prid. odr. v. - koji služi za zaustavljanje (npr. *zaustavni* mehanizam).
**zaústiti** gl. svrš., prez. *zàūstīm*, trp. prid. *zàūšćen* - otvoriti usta da se šta kaže, ali se odmah predomisliti; pokušati reći, ali biti prekinuti.
**zàušci** im. m. r. pl. tant., g. mn. *zàušākā* - mjesto iza ušiju; blagi udarci iza ušiju, zaušnice; zauške, zaušnici, zaušnjaci, dječija zarazna bolest.
**zàušnica** im. ž. r., g. jd. *zàušnicē*, n. mn. *zàušnice*, g. mn. *zàušnīcā* - zaušak, udarac dlanom iza ušiju; šamar.
**zàušnjāci** im. m. r. mn., g. mn. *zàušnjākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zàušnjācima* -zaušci.
**zàuvijek** pril. - zastalno, za sva vremena, zasvagda.
**zàuzdān/zàuzdān** prid., odr. v. *zàuzdānī/zàuzdānī* - koji je upregnut uzdama; sputan uzdama; prenes. čime sputan, ograničen.
**zàuzdānōst/zàuzdānōst** im. ž. r., instr. jd. *zàuzdānošću/zàuzdānošću* i *zàuzdānosti/zàuzdānosti* - stanje zauzdanog; osobina onog što je zauzdano, obuzdanost, suzdržanost.
**zaùzdati (se)** gl. svrš. prez. *zaùzdām (se)*, trp. prid. *zàuzdān* - staviti uzde (konju); savladati; staviti pod kontrolu nekog ili nešto; obuzdati, suzdržati, savladati (se).
**zauzdávānje** gl. im. s. r. od zauzdavati (se).
**zauzdávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zaùzdāvām (se)* - up. zauzdati (se).
**zauzéće** gl. im. s. r. od zauzeti (se).
**zaùzēti (se)** gl. svrš. prez. *zàuzmēm*, rad. prid. *zàuzeo*, trp. prid. *zàuzēt* - silom doći do nečeg; osvojiti, zadobiti; zaposjesti; pomoći kome oko čega; angažirati se, biti na čijoj strani braneći, štiteći ga.
**zàuzētōst** im. ž. r., g. jd. *zàuzētosti*, instr. jd. *zàuzētošću/zàuzētosti* - stanje onoga ko je zauzet; predanost čemu.
**zaùzimānje** gl. im. s. r. od zauzimati (se).
**zaùzimati (se)** gl. nesvr., prez. *zaùzimām/zaùzimljēm (se)* - up. zauzeti (se).
**zaùzlati (se)** gl. svrš., prez. *zaùzlām*, trp. prid. *zàuzlān* - zavezati (se) u čvor, napraviti uzao, učvrstiti uzlom; prenes. spetljati se.
**zauzlávānje** gl. im. s. r. od zauzlavati (se).
**zauzlávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zaùzlāvām (se)*, trp. prid. *zaùzlāvān* - up. zaùzlati (se).
**zàuzvrāt/zàuzvrāt/zaùzvrāt** pril. - u zamjenu, na isti način, istom mjerom.
**zâvada/zàvada** im. ž. r., g. jd. *zâvadē/zàvadē*, n. mn. *zâvade/zàvade*, g. mn. *zâvādā/zàvādā* - zavađanje, posljedica zavađanja, svađa, rasprava koja je završila ljutnjom.
**zàvaditi (se)** gl. svrš., prez. *zàvadīm (se)*, trp. prid. *zàvađen* - stvoriti svađu, međusobno posvađati; posvađati se.
**zàvađānje** gl. im. s. r. od zavađati (se).
**zàvađati (se)** gl. nesvrš., prez. *zàvađām (se)* - up. zavaditi (se).
**zàvađenōst** im. ž. r., gn. jd. *zàvađenosti*, instr. jd. *zàvađenošću/zàvađenosti* - odnos između zavađenih, stanje među zavađenima.
**zâvala** im. ž. r. g. jd. *zâvalē* - uvala, ulegnuti dio kopna između brda, dolina.
**zàvala** gl. im. s. r. - razg. rezultat zavaljivanja; zavaljeno, nagomilano nesadjeveno sijeno.
**zaváliti (se)** gl. svrš., prez. *zàvālīm*, trp. prid. *zàvāljen* - gurnuti dolje, zabaciti unazad; udobno se smjestiti u naslonjač; prenes. prevariti, dovesti u nepriliku; izdati, gurnuti u probleme; previše se zadužiti.
**zaváljati** gl. svrš., prez. *zàvāljām*, trp. prid. *zàvāljān* - početi valjati, zakotrljati; prenes. dovesti u tešku situaciju, natovariti probleme.
**zàvāljen** prid., odr. v. *zàvāljenī* - gurunt dolje, spušten više nego što treba; koji je u poluležećem položaju; udobno smješten u stolici.
**zavaljívanje** gl. im. s. r. od zavaljivati (se).
**zavaljívati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zavàljujēm (se)* - up. zaváliti (se).
**zàvarati** gl. svrš., prez. *zàvarām*, trp. prid. *zàvarān* - uraditi nešto na prevaru, prevariti, varajući usmjeriti nečiju pažnju na drugu stranu.
**zavarávānje** gl. im. s. r. od. zavaravati (se) - varanje, obmanjivanje.
**zavarávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zavàrāvām (se)*, trp. prid. *zavàrāvān* - up.

zavarati (se); zanositi se nemogućim, bježati od istine.
**zaváriti** gl. svrš., prez. *zàvārīm*, trp. prid. *zàvāren* - spojiti dva dijela metala aparatom za zavarivanje; pričvrstiti vareći.
**zavarìvāč** im. m. r., g. jd. *zavariváča*, g. mn. *zavariváčā* - onaj koji zavaruje, varilac.
**zavarívānje** gl. im. s. r. od zavarivati.
**zavarívati** gl. nesvrš., prez. *zavàrujēm*, trp. prid. *zavàrīvān*, imp. *zavàrūj* - up. zavariti.
**zȁveslāj** im. m. r., g. jd. *zȁveslāja*, g. mn. *zȁveslājā* - zamah veslom u toku veslanja.
**zavèslati** gl. svrš., prez. *zavèslām*, trp. prid. *zȁveslān* - početi veslati; odmaknuti u veslanju.
**zàvesti (se)** gl. svrš., prez. *zàvedēm/zavèdēm (se)*, trp. prid. *zavèden*, imp. *zavèdi*, aor. *zavèdoh* - odvesti pogrešnim putem, prevariti; osvojiti nečije srce, privući pažnju osobe suprotnog spola; uspostaviti neko stanje, red; unijeti, upisati u službene knjige.
**zàvēsti se** gl. svrš., prez. *zavézēm/zavézem se* - zaraditi se vezući.
**zàvēzān** prid., odr. v. *zàvēzānī* - svezan, spetljan; sputan, koji nije slobodan; nesnalažljiv.
**zàvēzānōst** im. ž. r., g. jd. *zàvēzānosti*, instr. jd *zàvēzānošću/zàvēzānosti* - stanje onoga što je zavezano i osobina zavezanog.
**zavézati** gl. svrš., prez. *zàvēžēm*, trp. prid. *zàvēzān* - svezati, stegnuti nečim, pričvrstiti uzicom; prenes. ne govoriti, šutjeti od umora; u nepristojnom ophođenju: reći kome da prestane govoriti.
**zȁvežljāj** im. m. r., g. jd. *zȁvežljāja*, g. mn. *zȁvežljājā* - ono što je umotano i zavezano u platno; smotuljak.
**zavežljàjčić** im. m. r., dem. - mali zavežljaj; smotuljak, smotuljčić.
**zȁvičāj** im. m. r., lok. jd. *zȁvičāju* - rodni kraj.
**zȁvičājnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavičaj.
**zavičájnōst** im. ž. r., g. jd. *zavičájnosti*, instr. jd. *zavičájnošću/zavičájnosti* - pripadnost zavičaju; pravo boravka.
**závidan** prid., odr. v. *závidnī* - koji ima zavist, koji zavidi, zavidljiv; ljubomoran; prenes. koji je visoko, koji se po dobru odvojio, uspješan.
**závidjeti** gl. nesvrš., prez. *závidīm* - biti zavidan, ljubomoran, nesretan zato što je neko bolji.
**zavìdljiv** prid., odr. v. *zavìdljivī* - koji je sklon zavisti.
**zavìdljivac** im. m. r., g. jd. *zavìdljīvca*, n. mn. *zavìdljīvci*, g. mn. *zavìdljivācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zavìdljīvcima* - onaj koji je sklon zavidnosti, koji je zavidan.
**závidno** pril. - zlobno, sa zavišću, na zavidan način; na zavidnom nivou, značajno.
**závidnōst** im. ž. r., g. jd. *závidnosti*, instr. jd. *závidnošću/závidnosti* - osobina onog ko je zavidan; zavist.
**zavihòriti (se)** gl. svrš., prez. *zavihòrī (se)*, prid. trp. *zavìhoren* - početi vihoriti, zanjihati se, razmahati se na vihoru.
**zavìjāč** im. m. r., g. jd. *zavijáča*, g. mn. *zavijáčā* - alatka za zavrtanje; platneni omotač za zavijanje oko čega; zavoj.
**zavìjača** im. ž. r., g. jd. *zavìjačē*, n. mn. *zavìjače*, g. mn. *zavìjāčāē* - vrsta kolača, savijača.
**zavíjānje** gl. im. s. r. od zavijati (se).
**zàvijati** gl. svrš., prez. *zȁvijē*, trp. prid. *zȁvijān* - zamesti vijavicom, napadati, nagomilati se; početi vijati; oglasiti se zavijajući.
**zavíjati** gl. nesvrš., prez. *zàvījām*, trp. prid. *zàvījān* - zatvarati, zavrtati vijkom; umotavati; smotavati u zavijutak, savijati; fijukati (o vjetru); nanositi smetove (o snijegu); jaukati, lajati zavijajući; prenes. izbjegavati konkretan odgovor.
**zavìjen** prid., odr. v. *zavìjenī* - uvrnut, pričvršćen zavijačem; prenes. zaobilazan, okolišan, uvijen.
**zavijèno** pril. - na zavijen način; uvijeno, uvrnuto, zaobilazno.
**zavijútak** im. m. r., g. jd. *zavijútka*, n. mn. *zavijúci*, g. mn. *zavìjūtākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zavijúcima* - nešto što je zavijeno ili umotano u mali zavežljaj; smotuljak; izvijen dio nečega; krivina.
**zavíkati** gl. svrš., prez. *zàvīčēm*, trp. prid. *zàvīkān*, imp. *zavíči* - početi vikati.
**zavíknuti** gl. svrš., prez. *zàvīknēm*, rad. prid. *zavíknuo* - viknuti, poviknuti.



**zavínuti (se)** gl. svrš. prez. *zàvīnēm (se)*, trp. prid. *zàvīnūt* - zavrnuti; poviti, iskriviti, izviti (se).
**zavíriti** gl. svrš., prez. *zàvīrīm*, pril. sad. *zavìrujūći* - krišom pogledati unutra; nakratko pogledati, ovlaš pregledati.
**zavirívānje** gl. im. s. r. od zavirivati.
**zavirívati** gl. nesvrš., prez. *zavìrujēm*, pril. sad. *zavìrujūći* - povremeno pogledati, viriti unutra, povirivati.
**zavirkívānje** gl. im. s. r. od zavirkivati.
**zavirkívati** gl. nesvrš., prez. *zavìrkujēm*, pril. sad. *zavìrkujūći* - povremeno virkati, pomalo zagledati unutra.
**závisan** prid., odr. v. *závisnī* - koji zavisi od nekoga ili nečega; ovisan.
**závisiti** gl. nesvrš., prez. *závisīm* - biti uslovljen nečim; biti u zavisnosti od koga/čega, ovisiti; biti podređen, potčinjen.
**závisno** pril. - ovisno, na način koji je uslovljen nečim.
**závisnōst** im. ž. r., g. jd. *závisnosti*, instr. jd. *závisnošću/závisnosti* - stanje onoga koji je zavisan, ovisnost; nesamostalnost.
**závist** im. ž. r., g. jd. *závisti*, instr. jd. *záviššu/závisti* - osjećaj i stanje onoga koji je zavidan.
**zàviti** gl. svrš., prez. *zȁvijēm*, trp. prid. *zavìjen* - umotati, omotati; uvrnuti, zavrnuti; skrenuti u stranu.
**zavìtlati** gl. svrš., prez. *zavìtlām*, trp. prid. *zȁvitlān* - zavrnuti vitlom; zamahom baciti u visinu, zafrljaciti; zahvatiti vrtlogom.
**zavitlávānje** gl. im. s. r. od zavitlavati (se).
**zavitlávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zavìtlāvām (se)*, trp. prid. *zavìtlāvān* - up. zavitlati; prenes. šaliti se, zbijati s kim šalu.
**zâvjera** im. ž. r., g. jd. *zâvjerē*, n. mn. *zâvjere*, g. mn. *zâvjērā* - urota; tajni plan protiv nekog.
**zavjerènica** im. ž. r. - urotnica, žena zavjerenik.
**zavjerènīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavjerenike.
**zavjerènīčki** pril. - kao zavjerenici, na način zavjerenika.
**zavjerènīk** im. m. r., g. jd. *zavjereníka*, n. mn. *zavjereníci*, g. mn. *zavjereníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zavjereníčima* - urotnik, onaj koji priprema zavjeru.
**zavjereníštvo** im. s. r. - sudjelovanje u uroti, učestvovanje u zavjeri.
**zàvjeriti se** gl. svrš., prez. *zàvjerīm se* - napraviti zavjeru, urotiti se; dati riječ, obećati (se).
**závjernica** im. ž. r., g. jd. *závjernicē* - tekst zakletve.
**zâvjesa** im. ž. r., g. jd. *zâvjesē*, n. mn. *zâvjese*, g. mn. *zâvjēsā* - platno koje visi kao ukras ili zaštita od pogleda, stora; zastor.
**zȁvještāj** im. m. r., g. jd. *zȁvještāja*, g. mn. *zȁvještājā* - ono što je nekom ostavljeno u amanet, kao obaveza poslije nečije smrti; posljednja volja; zavještanje, oporuka, testament.
**zavjéštānje** gl. im. s. r. - ostavljanje oporuke.
**zavjȅštatelj** im. m. r. - onaj koji zavješta; zavještalac.
**zavjȅštati** gl. svrš., prez. *zavjȅštām*, trp. prid. *zȁvještān* - ostaviti zavještaj, oporuku, kao obavezu nekom poslije svoje smrti.
**závjet** im. m. r., g. jd. *závjeta*, g. mn. *závjētā* - zakletva, svečano obećanje.
**závjetnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavjet.
**závjetnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavjetnike.
**závjetnīčki** pril. - kao zavjetnici; na način zavjetnika.
**závjetnīk** im. im. r., g. jd. *závjetnīka*, n. mn. *závjetnīci*, g. mn. *závjetnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *závjetnīcima* - onaj ko daje zavjet, ko se zaklinje.
**závjetovānje** gl. im. s. r. od zavjetovati se.
**závjetovati se** gl. svrš. i nesvrš., prez. *závjetujēm se* - dati zavjet, zakleti se, obećati zakletvom.
**zȁvjetrina/závjetrina** im. ž. r. - mjesto zaklonjeno od vjetra.
**zavláčēnje** gl. im. s. r. od zavlačiti (se).
**zavláčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *zàvlāčīm (se)* - stavljati nešto u uzak prostor (npr. *zavláčiti* ruku u džep); uvlačiti se kojekuda; prenes. ulaziti u društvo kome ne pripadate, u kojem vam nema mjesta.

**zavládati** gl. svrš., prez. *zàvlādām* - početi vladati; imati kontrolu nad nečim ili nad nekim.
**závod** im. m. r., g. jd. *závoda*, g. mn. *závōdā* - institucija specijalizovana za određene poslove.
**zavòditi** gl. nesvrš., prez. *zàvodīm*, trp. prid. *zàvođen* - osvajati, šarmirati; voditi krivim putem; upisivati u knjigu protokola.
**zavòditi se** gl. nesvrš., prez. *zàvodīm se* - tonuti u san; gubiti svijest.
**zavòdljiv** prid., odr. v. *zavòdljivī* - koji se da zavesti; privlačan, primamljiv, zanosan.
**zavòdljivo** pril. - na zavodljiv način; zanosno, privlačno.
**zavòdljivōst** im. ž. r., g. jd. *zavòdljivosti*, instr. jd. *zavòdljivošću/zavòdljivosti* - privlačnost, zanosnost, zavodniča osobina.
**závodnica** im. ž. r., g. jd. *závodnicē*, n. mn. *závodnice*, g. mn. *závodnīcā* - žena koja zavodi; gljiva iz porodice pečurki.
**závodnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na one koji zavode
**závodnīčki** pril. - onako kako rade zavodnice, na zavodnički način.
**závodnīk** im. m. r., g. jd. *závodnīka*, n. mn. *závodnīci*, g. mn. *závodnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *závodnīcima* - onaj koji osvaja, zavodi ljepotom, duhovitošću, ponašanjem, šarmer; razvratnik.
**zàvođenje** gl. im. s. r. od zavoditi.
**závoj/závōj** im. m. r., g. jd. *závoja* - traka od gaze ili lana za previjanje rana; krivina na putu.
**zavojáčiti (se)** gl. svrš., prez. *zavòjāčīm (se)* - zavojničiti, učiniti koga vojnikom; zavojničiti se, postati vojnik.
**závojast** prid., odr. v. *závojastī* - krivudav, koji ima mnogo zavoja, okuka.
**závojčić** im. m. r., g. jd. *závojčića*, dem. - mali zavoj.
**zavojèvāč** im. m. r., g. jd. *zavojeváča*, g. mn. *zavojeváčā* - onaj koji vodi osvajački rat; agresor.
**zavojèvāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavojevače.
**zavojèvāčki** pril. - kao zavojevači, na zavojevački način.
**závojit** prid., odr. v. *závojitī* - pun zavoja, krivudav.
**závojitōst** im. ž. r., g. jd. *závòjitosti*, instr. jd. *závojitošću/závojitosti* - osobina onog što je zavojito, krivudavo, krivudavost.
**závojnī/závōjnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zavoje za previjanje.
**závojnica/závōjnica** im. ž. r., g. jd. *závojnicē*, n. mn. *závojnice*, g. mn. *závojnīcā* - ono što u obliku ima zavoje, spirala, zavijutak; vijugava linija; ono što se omotava oko nečeg; spiralni dio stroja.
**zavojníčiti (se)** gl. svrš., prez. *zavòjnīčīm* (se), trp. prid. *zavòjnīčen* - učiniti koga vojnikom; postati vojnik.
**zavòljeti (se)** gl. svrš., prez. *zàvolīm (se)*, rad. prid *zavòlio*, ž. r. *zavòljela* - početi (se) voljeti; početi osjećati ljubav; zaljubiti se.
**zavònjati** gl. svrš., prez. *zavònjām* - početi vonjati, zasmrdjeti/zasmrditi.
**zàvraćānje** gl. im. s. r. od zavratiti (se).
**zavrátiti (se)** gl. svrš., prez. *zàvrātīm (se)*, trp. prid. *zàvrāćen* - zavrnuti, pod(a)viti, zaviti; izviti vrat i okrenuti glavu; ponovo se vratiti na isto mjesto.
**zàvrbovati** gl. svrš. prez. *zàvrbujēm* - privoljeti nekog na nešto ili privući nekog s određenim ciljem.
**zavređívati** nesvrš., prez. *zavrèđujēm* - up. zavrijediti.
**zavrijèdjeti** gl. svrš., prez. *zàvrijedīm* - biti vrijedan čega, zaslužiti šta.
**zavrískati/zavrìskati** gl. svrš., prez. *zàvrīskām/zàvriskām* - početi vriskati, oglasiti se vriskom.
**zavrìštati** gl. svrš., prez. *zavrìštīm* - početi vrištati.
**zàvrnūt/zàvr̄nūt** prid., odr. v. *zàvrnutī/zàvr̄nūtī* - zavijen, uvijen, uvrnut; prenes. nezgodan za saradnju, krut; ćaknut, uvrnut, luckast.
**zavŕnuti/zavr̀nuti** gl. svrš., prez. *zàvr̄nēm/zàvrnēm* - zatvoriti zavrtanjem čega, uvrnuti; zaviti, podviti, podvrnuti, učiniti skraćim; prenes. prevariti, preskupo naplatiti.
**završávānje** gl. im. s. r. od završávati (se).
**završávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zavr̀šāvā (se)*, trp. prid. *zavr̀šāvān* - dovršavati, okončavati šta ranije započeto.



**završétak** im. m. r., g. jd. *završétka*, n. mn. *završéci*, g. mn. *zavr̀šētākā* - kraj, konac čega; zadnji dio; posljednji dio.
**zavr̀šiti/zavŕšiti** gl. svrš, prez. *zàvršīm/zàvr̄šīm*, trp. prid. *zàvršen/zàvršen* - sve uraditi, dovesti nešto do kraja, dovršiti.
**závršnī** prid. odr. v. - posljednji, krajnji, zaključni; koji je na završetku čega (npr. *završni* ispit).
**závršnica** im. ž. r., g. jd. *závršnicē*, n. mn. *závršnice* - posljednja faza nečega, završni dio.
**zavr̀tāč** im. m. r., g. jd. *zavrtáča*, g. mn. *zavrtáčā* - ono čime se nešto zavrće.
**zȁvrtāj** im. m. r., g. jd. *zȁvrtāja* - jedan zamah ili okret pri zavrtanju.
**zȁvrtanj/zâvrtanj** im. m. r., g. jd. *zȁvr̄tnja/zâvrtnja*, n. mn. *zȁvztnji/ zâvrtnji* - šaraf, vijak.
**zàvrtānje** gl. im. s. r. od zavrtati .
**zàvrtati** gl. nesvrš., prez. *zàvrćēm* - vršiti zavrtanje, uvrtati; prenes. neprirodno govoriti, uvijati.
**zavr̀tjeti/zavŕtjeti (se)** gl. svrš., prez. *zàvrtīm/zàvr̄tīm (se)*, trp. prid. *zàvrćen/zàvr̄ćen* - početi (se) vrtjeti; odmaknuti u vrćenju; snažno okrenuti vrteći; prenes. zamàntati se, osjetiti vrtoglavicu.
**zavr̀vjeti/zavŕvjeti** gl. svrš., prez. *zàvrvī/zavŕvī* - početi vrvjeti, uzeti maha vrveći, provrvjeti sa svih strana; uzrokovati metež.
**zavrzlàma** im. ž. r. (tur.), g. jd. *zavrzlàmē* - zapetljana, komplikovana stvar; petljanija, petljanje.
**zavùčen** prid., odre. v. *zavùčenī* - duboku uvučen; skriven iza čega; nepristupačan.
**zàvūći (se)** svrš. prez., *zavúčem/zavúčēm (se)*, trp. prid. *zavùčen* - uvući (se) duboko; sakriti se uvlačenjem u šta, ili zavlačenjem iza čega; ući u skučen prostor; ispuniti sve čime (dim, hladnoća i sl.); odugovlačenjem odvojiti, udaljiti od rješenja čega.
**zazelèniti** gl. svrš., prez. *zazelènīm/zazèlenīm* - pozeleniti, učiniti zelenim, obojiti u zeleno.
**zazelènjeti se** gl. svrš., prez. *zazelènīm/zazèlenīm se* - pozelenjeti; postati zelen.
**zazídati** gl. svrš., prez. *zàzīdām* - staviti zid, zatvoriti zidom; zidajući zagraditi, pregraditi.
**zazímiti** gl. svrš. prez. *zàzīmīm* - dočekati gdje zimu; biti zatečen zimom; ući u zimu.
**zazimljávānje** gl. im. s. r. od. zazimljavati.
**zazimljávati** gl. nesvrš., prez. *zazìmljāvām*, trp. prid. *zàzīmljen* - up. zazimiti.
**zàzirānje** gl. im. s. r. od zazirati.
**zàzirati** gl. nesvrš., prez. *zàzirēm* - sklanjati se od nečega, prezati, izbjegavati nešto zbog nelagodnosti ili nesigurnosti; okretati glavu od čega, gnušati se, grstiti se.
**zazívānje** gl. im. s. r. od zazivati.
**zazívati** gl. nesvrš., prez. *zàzīvām*, trp. prid. *zàzīvān* - zvati nekog glasno, pozivati više ljudi; prizivati koga/šta.
**zázor** im. m. r., g. jd. *zázora*, g. mn. *zázōrā* - rezultat zaziranja, zaziranje, nelagoda; izbjegavanje; gnušanje, odvratnost.
**zázoran** prid., odr. v. *zázornī* - koji izaziva zazor, neugodan; gnusan, odvratan.
**zazòriti** gl. svrš., prez. *zàzorīm*, trp. prid. *zàzoren* - početi zriti, sazreti; početi svitati, osvanuti.
**zàzubica** im. ž. r., g. jd. *zàzubicē*, n. mn. *zàzubice* - zubno meso.
**zazújati** gl. svrš., prez. *zazújīm* - početi zujati, oglašavati se zujanjem kao pčela.
**zȁžagriti se** gl. svrš., prez. *zȁžagrīm se* - zažariti se, zaplamtjeti, zapaliti se; prenes. emocijama podgrijati priču.
**zȁžaliti** gl. svrš., prez. *zȁžalīm*, trp. prid. *zȁžaljen* - početi žaliti, osjetiti tugu za čim propuštenim.
**zȁžārenōst** im. ž. r., g. jd. *zȁžārenosti*, instr. jd. *zȁžārenošću/zȁžārenosti* - osobina i stanje zažarenog, usijanost, užarenost.
**zažáriti se** gl. svrš., prez. *zȁžārīm se* - postati (kao) žar, usijati se; zacrvenjeti se.
**zȁžditi** gl. svrš,. prez. *zȁždijem*, trp. prid. *zaždìven* - pobjeći; udariti; zapaliti cigaretu sa zadovoljstvom; zapaliti vatru, uraditi nešto punom snagom.
**zažèljeti (se)** gl. svrš., prez. *zàželīm/zažèlīm (se)* - imati želju za čim, poželjeti koga/šta.
**zažívjeti** gl. svrš., prez. *zažívīm*, trp. prid. *zȁžīvljen* - početi živjeti; započeti život;

prenes. započeti neku ideju ili neki proces, učiniti da nešto bude prihvaćeno.

**zažmíriti** gl. svrš., prez. *zàžmīrīm/zažmírīm*, trp. prid. *zàžmīren* - stisnuti oči; namjerno ne vidjeti, praviti se da se ne vidi.

**zažubòriti** gl. svrš., prez. *zažùborīm/zažubòrīm*, onom. - početi žuboriti, puštati zvukove kao voda dok se kotrlja kroz kamenje.

**zažútiti** gl. svrš., *zàžūtīm*, trp. prid. *zàžūćen* - požutiti, učiniti žutim, obojiti u žuto.

**zažútjeti se** gl. svrš., prez. *zažútīm se* - postati žut, požutjeti.

**zbáciti** gl. svrš., prez. *zbâcīm*, trp. prid. *zbâčen* - trzajem baciti sa nečega; skloniti upotrebom sile.

**zbacívānje** gl. im. s. r. od zbacivati.

**zbacívati** gl. nesvrš. i uč., prez. *zbàcujēm*, trp. prid. *zbàcīvān* - vršiti zbacivanje; up. zbaciti.

**zbíjati (se)** gl. nesvrš., prez. *zbîjām (se)* - stiskati; praviti nešto (ob. šalu).

**zbìjen** prid., odr. v. *zbȉjenī* - stisnut, zgusnut, sadržajan; čvrsto povezan.

**zbijèno** pril. - na zbijen način, stisnuto, zgusnuto, sadržajno, sažeto.

**zbȉjenōst** im. ž. r., g. jd. *zbȉjenosti*, instr. jd. *zbȉjenošću/zbȉjenosti* - stanje i osobina zbijenog.

**zbȉlja** pril. - zaista, stvarno, uistinu, doista.

**zbílja** im. ž. r., g. jd. *zbíljē* - stvarnost, realnost, zbiljnost, činjenično stanje.

**zbíljnōst** im. ž. r., g. jd. *zbíljnosti*, instr. jd *zbíljnošću/zbíljnosti* - stvarnost, realnost.

**zbîljskī** prid. odr. v. - stvaran, istinit, utemeljen na činjenicama.

**zbîljski** pril. - istinski, uistinu.

**zbîr** im. m. r., g. jd. *zbîra*, lok. jd. *zbíru*, n. mn. *zbȉrovi* - zbroj, rezultat sabiranja, sveukupnost.

**zbîran** prid., odr. v. *zbîrnī* - koji se odnosi na zbir; ukupni, sveukupni.

**zbîrčica** im. ž. r., g. mn. *zbîrčīcā*, dem. - mala zbirka.

**zbîrka** im. ž. r., g. jd. *zbîrkē*, dat. jd *zbîrci*, g. mn. *zbîrkī* - više istovrsnih predmeta, kolekcija, garnitura; sabrana djela; knjiga sabranih zadataka.

**zbȉti** gl. svrš., prez. *zbȉjēm*, imp. *zbîj*, trp. prid. *zbȉjen* - stisnuti, sabiti.

**zbȉti se** gl. svrš., prez. *zbȕdē se*, pril. prošl. *zbîvši se* - desiti se, dogoditi se, odigrati se.

**zbívānje** im. s. r. od zbivati se.

**zbívati se** gl. nesvrš., prez. *zbîvām se* - dešavati se, događati se, odigravati se.

**zbȉjeg/zbjȅg** im. m. r., g. jd. *zbijèga/zbjȅga*, n. mn. *zbijègovi/zbjȅgovi* - izbjegli i prognani ljudi okupljeni na jednom mjestu; privremeno stanište izbjeglih.

**zblánuti se** gl. svrš. prez. *zblânēm se*, trp. prid. *zblânut* - zagledati se u čudu; zaprepastiti se, zabezeknuti se od iznenađenja.

**zbližávānje** gl. im. s. r. od zbližavati (se).

**zbližávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zblìžāvām (se)*, trp. prid. *zblìžāvān* - približavati (se), činiti da ko/šta s kim/čim bude blizak; postajati blizak s kim; uspostavljati bliske, prijateljske odnose.

**zblížiti (se)** gl. svrš., prez. *zblîžīm (se)*, trp. prid. *zblîžen* - postati blizak, uspostaviti prijateljski kontakt.

**zbȍg** prij. - uz gen. označava uzrok.

**zbȍgom** pril. - kao pozdrav na rastanku u značenju: Bog te čuvao.

**zbȍr** im. m. r., g. jd. *zbȍra*, v. jd. *zbȍre*, lok. jd. *zbòru* - skup mnogo ljudi organizovanih s istim ciljem; sjednica, sastanak; hor; govor, govorenje, zborenje.

**zbôrān** prid., odr. v. *zbôrānī* - naboran, izboran, koji je dobio bore; namreškan, smežuran.

**zbôrānōst** im. ž. r., g. jd. *zbôrānosti*, instr. jd. *zbôrānošću/zbôrānosti* - stanje onoga ko je zboran, izboranost, naboranost; smežuranost, smreškanost.

**zbórati (se)** gl. svrš., prez. *zbôrām (se)*, trp. prid. *zbôrān* - dobiti bore, izborati, naborati se; napraviti nabore, nabirajući skupiti, nepravilno skupiti, saviti, sabrati, smežurati.

**zbȍrīšte/zbòrīšte** im. s. r., g. jd. *zbȍrīšta/zbòrīšta* - zborno mjesto, mjesto na kojem se drži zbor.

**zbȍrēnje/zbòrēnje** gl. im. s. r. od zboriti.

**zbòriti** gl. nesvrš., prez. *zbȍrīm* - ob. govoriti: pričati, raspredati priču.

**zbórnica** im. ž. r., g. jd. *zbórnicē*, n. mn. *zbórnice*, g. mn. *zbórnīcā* - velika prostorija za održavanje sastanaka; u školi



zajednička soba za nastavnike; hist. hram i učilište.

**zbôrnīk** im. m. r., g. jd. *zbôrnīka*, n. mn. *zbôrnīci*, g. mn. *zbôrnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zbôrnīcima* - knjiga u kojoj su objavljeni naučni ili neki drugi radovi.

**zbȍrovānje** gl. im. s. r. od zborovati.

**zbȍrovati** gl. nesvrš., prez. *zbȍrujēm* - održavati zbor; održavati sastanak; zasjedati; pejor. sastančiti.

**zbȍrovođa** im. m. r., g. jd. *zbȍrovođē* - horovođa, glavni u vokalnom zboru.

**zbrájalica** im. ž. r., g. jd. *zabrájalicē*, n. mn. *zabrájalice*, g. mn. *zabrájalīcā* - računaljka, računalo; dječija igrica; kalkulator.

**zbrájānje** gl. im. s. r. od zbrajati.

**zbrájati** gl. nesvrš., prez. *zbrâjām (se)*, trp. prid. *zbrâjān* - sabirati, računati; dodavati sve što ulazi u određenu problematiku.

**zbrȁti** gl. svrš., prez. *zbȅrēm/zbèrēm* - sabrati, berući sve prikupiti, skupiti; obrati.

**zbrȁtimiti se** gl. svrš., prez. *zbrȁtimīm se*, trp. prid. *zbrȁtimljen* - prihvatiti nekog kao brata, učiniti nekog pobratimom.

**zbratimljávānje** gl. im. s. r. od zbratimljavati (se).

**zbratimljávati (se)** gl. nesvrš. i uč., prez. *zbratìmljāvām (se)* - up. zbratimiti se.

**zbȑčkān** prid., odr. v. *zbȑčkānī* - smućkan, izmiješan bez ikakvog reda; zgužvan, naboran, smežuran.

**zbȑčkāno** pril.. - na zbrčkan način.

**zbȑčkanōst** im. ž. r., g. jd. *zbȑčkānosti*, instr. jd *zbȑčkānošću/zbȑčkānosti* - nered; stanje onog što je zbrčkano.

**zbȑčkati** gl. svrš., prez. *zbȑčkām* - smućkati, pomiješati sitnice ili sastojke; napraviti nered, zbrku; smežurati, naborati, zgužvati bilo kako.

**zbȑda-zdóla** pril. - prenes. navrat-nanos, bez ikakvog reda, zbrkano, pobrkano, kakogod, svakako.

**zbrȉnuti** gl. svrš. prez. *zbrȉnēm* - smjestiti na sigurno; opskrbiti, osigurati kome uslove za život, zaštititi od nedaća.

**zbrinjávānje** gl. im. s. r. od zbrinjavati.

**zbrinjávati** gl. nesvrš., prez. *zbrìnjāvām* - up. zbrinuti.

**zbrȉsati** gl. svrš., prez. *zbrȉšēm*, trp. prid. *zbrȉsān*, imperat. *zbrȉši* - učiniti da sve nestane, ukloniti; razg. pobjeći.

**zbȑka** im. ž. r., g. jd. *zbȑkē*, dat. jd. *zbȑci*, g. mn. *zbȓkā* - metež, nesklad, neuređenost odnosa ili stvari.

**zbȑkāno/zbȓkāno** pril. - u zbrci, smušeno, smeteno, nejasno.

**zbȑkānōst/zbȓkānōst** im. ž. r., g. jd. *zbȑkānosti/zbȓkānosti*, instr. jd zbȑkānošću/*zbȓkānošću* i *zbȑkānosti/zbȓ-kānosti* - osobina onoga što je zbrkano: smutnja, nered.

**zbŕkati** gl. svrš., prez. *zbȓkām* - napraviti zbrku, pobrkati, pomiješati, zabuniti se.

**zbrôj** m. m. r., g. jd. *zbrȍja*, lok. jd. *zbròju*, n. mn *zbròjevi* - zbir, rezultat sabiranja.

**zbròjati/zbròjiti** gl. svrš., prez. *zbròjīm*, imerat. *zbrôj*, trp. prid. *zbrȍjān* - sabrati; sve zajedno izbrojiti, dodati sve što tome pripada.

**zbȑzati** gl. svrš., prez. *zbȑzām*, trp. prid. *zbȑzān* - uraditi šta površno, nabrzinu; na brzinu i nerazumljivo šta izgovoriti.

**zbúniti (se)** gl. svrš., prez. *zbûnīm (se)*, trp. prid. *zbûnjen* - učiniti koga zbunjenim, napraviti zabunu; zbog nelagode saplesti se u mislima, smesti se.

**zbûnjeno** pril. - na zbunjen način, smeteno, nejasno, zbrkano.

**zbûnjenōst** im. ž. r., g. jd. *zbûnjenosti*, instr. jd. *zbûnjenošću/zbûnjenosti* - stanje onog ko je zbunjen.

**zbùnjiv** prid., odr. v. *zbùnjivī* - koji se može zbuniti, spleten, nesiguran.

**zbunjívānje** gl. im. s. r. od zbunjivati (se).

**zbunjívati** (*se*) gl. nesvrš., prez. *zbùnjujēm (se)*, pril. sad. *zbùnjujūći* - up. zbuniti (se).

**zdánje** im. s. r., g. jd. *zdánja* - velika i raskošna zgrada; velika građevina od kamena.

**zdèbljati (se)** gl. svrš., prez. *zdèbljām (se)*, trp. prid. *zdȅbljān* - udebljati (se), ugojiti (se), nadebljati; učiniti debelim; postati debeo.

**zdénac** im. m. r., g. jd. *zdénca*, g. mn. *zdênācā* - bunar, studenac.

**zdȅpast** prid., odr. v. *zdȅpastī* - onizak i puniji; podebeo, nezgrapan.

**zdèrati** gl. svrš., prez. *zdërēm* - derući skinuti; strgati; zguliti.
**zdësna** pril. - desno, sa desne strane.
**zdìmiti** (*se*)gl. svrš., prez. *zdïmī* (*se*) - pretvoriti se u dim; razg. pobjeći, brzo otići s nekog mjesta.
**zdìpiti** gl. svrš., prez. *zdīpīm* - razg. ukrasti; otrgnuti, brzo uzeti, zgrabiti.
**zdjèlica** im. ž. r., g. jd. *zdjèlicē*, n. mn. *zdjëlice*, g. mn. *zdjèlīcā*, dem. - mala zdjela, zdjeličica; med. karlica.
**zdjèličica** im. ž. r., dem. - mala zdjelica.
**zdjèličnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zdjelice.
**zdjèljati** gl. svrš., prez. *zdjëljām/zdjëljēm* - stesati djeljući, otesati djeljanjem.
**zdräv** prid., odr. v. *zdrävī* - koji nije bolestan, koji je dobrog zdravlja.
**zdràvac** im. m. r., g. jd. *zdrávca* - vrsta jednogodišnje zeljaste biljake; vrsta tvrdog kamena.
**zdràvica** im. ž. r., g. jd. *zdràvicē* - vrsta zdrave zemlje.
**zdrävica** im. ž. r., g. jd. *zdrävicē* - svečani kraći govor, svečano obraćanje; nazdravljanje u čiju čast.
**zdrâviti** gl. nesvrš., prez. zdrävīm - ozdravljati, prizdravljati, postajati zdrav.
**zdrâvlje** im. s. r., g. jd. *zdrâvlja* - stanje zdravog organizma.
**zdrävo** pril. - pozdrav među bliskim prijateljima.
**zdrävstvenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zdravstvo ili na zdravlje.
**zdràvstvo** im. s. r., g. jd. *zdràvstva* - zdravstvena djelatnost; zdravstvene institucije.
**zdȑmati** gl. svrš., prez. *zdȑmām* - stresti drmajući, sve stresti; razg. jako udariti.
**zdròbiti** gl. svrš., prez. *zdröbīm*, trp. prid. *zdröbljen* - usitniti nešto upotrebom sile, drobeći; smrviti.
**zdrúžiti (se)** gl. svrš., prez. *zdrûžīm* (*se*), prid. trp. *zdrûžen* - spojiti (se), pridružiti (se); sprijateljiti se; udružiti (se), organizovati se zajednički na nekom poslu.
**zdrvèniti/zdȑveniti se** gl. svrš., prez. *zdȑvenīm se*, trp. prid. *zdȑvenjen* - odrveniti, postati kao drvo; prenes. skameniti se, ukočiti se od straha ili iznenađenja.
**zdùšan** prid., odr. v. *zdüšnī* - koji je predan čemu, revan, usrdan, svesrdan.
**zdùšno** pril. - na zdušan način, srčano, usrdo, predano.
**zéba** im. ž. r., g. jd. *zébē*, n. mn. *zébe*, g. mn. *zébā* - zool. vrsta ptice pjevačice.
**zébnja** gl. im. ž. r., g. jd. *zébnjē* - izved. od *zêpsti*; osjaćaj hladnoće; prenes. jeza, strah od neizvjesnosti; slutnja, predosjećanje loših dešavanja.
**zëbra** im. ž. r., g. jd. *zëbrē*, n. mn. *zëbre*, g. mn. *zëbrī* - afrički kopitar sličan konju sa karakterističnim bijelim prugama po cijelom tijelu; pješački prelaz na ulici obilježen bijelim crtama.
**zëbrast** prid., odr. v. *zëbrastī* - koji je išaran kao zebra; koji ima crno.bijele pruge.
**zêc** im. m. r., v. jd. *zêče*, instr. jd. *zêcom*, n. mn *zèčevi* - zool. vrsta brzog i plašljivog glodara dugih zadnjih nogu i ušiju, kratkog repa.
**zèčevina** im. ž. r. - zečije meso; zečetina.
**zèčijī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zečeve.
**zèfīr** im. m. r. (fr.), g. jd. *zefíra* - ekspr. povjetarac, lahor; vrsta prozračna platna.
**zéko** im. m. r., v. jd. *zêko*, dat. jd. *zéki*, hip. - zec od milja, zečić.
**zelèmbāć** im. m. r. g., jd. *zelembáća*, n. mn. *zelembáći*, g. mn. *zelembáćā* - vrsta guštera karakteristične zelene boje; prenes. onaj koji nosi zelenu uniformu; vojnik.
**zèlēn** im. ž. r., g. jd. *zèlēni*, instr. jd. *zèlēni* - zajednički naziv za peršun, celer, kopar, mrkvu i sl. koji se koriste kao začin u kuhanju.
**zèlen** prid., odr. v. *zèlenī* - koji je zelene boje; nedozreo; prenes. mlad, neiskusan.
**zelènāš** im. m. r., g. jd. *zelenáša*, n. mn. *zelenáši*, g. mn. *zelenášā* - onaj koji zarađuje na previsokim kamatama; lihvar.
**zelenášēnje** gl. im. s. r. od zelenašiti.
**zelenášiti** gl. nesvrš., prez. *zelènāšīm* - baviti se zelenaštvom, lihvariti, uzimati previsoke kamate i tako se bogatiti.
**zelènāškī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zelenaše.
**zelènāški** pril. - na način zelenaša, kao zelenaši.



**zelenáštvo** im. s. r., g. mn. *zelènāštāvā/zelenáštvā* - zelenašenja, posao zelenaša; lihvarstvo.
**zelènilo** im. s. r., g. mn. *zelènīlā* - zeleno ukrasno bilje; općenito: zeleno bilje; zelene površine.
**zelèniti** gl. nesvrš., prez. *zelènīm* - učiniti zelenim, bojiti u zeleno.
**zèlēnko/zelénko** im. m. r., hip. - konj sive boje; čovjek zelenih očiju, zelo.
**zelèno** pril. - u zelenoj boji; nezrelo; neiskusno.
**zelènjeti (se)** gl. nesvrš., prez. *zelènīm se* - postajati zelen; biti zelen.
**zeljànīk** im. m. r., g. jd. *zeljaníka*, n. mn. *zeljaníci*, g. mn. *zeljaníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zeljanícima* - uljevak ili pita od zelja.
**zèljast** prid., odr. v. *zèljastī* - koji je poput zelja.
**zêlje/zèlje** im. s. r. g., jd. *zêlja/zèlja* - vrsta lisnatog povrća, špinat, spanać; zeljasta biljka.
**zemàljskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na Zemlju kao planetu ili na zemlju kao državu.
**zèmička** im. ž. r., g. jd. *zèmičkē*, dat. jd. *zèmičkī* - pecivo u obliku velikog zrna kafe.
**Zèmlja** im. ž. r., g. jd. *Zèmljē* - planeta, treća planeta u Sunčevom sistemu.
**zèmlja** im. ž. r., g. jd. *zèmljē*, n. mn. *zëmlje*, g. mn. *zemáljā* - kopno; tlo koje se obrađuje; vrsta nekretnine; država.
**zèmljāk** im. m. r., g. jd. *zemljáka*, v. jd. *zëmljāče*, n. mn. *zemljáci*, g. mn. *zemljákā*, dat.-instr.-lok. mn. *zemljácima* - onaj koji s kim ima isti zavičaj, domovinu, državu.
**zèmljan** prid., odr. v. *zèmljanī* - koji je napravljen od zemlje.
**zèmljarina/zëmljarina** im. ž. r. g. jd. *zèmljarinē/zëmljarinē* - porez na zemlju (nekretninu).
**zèmljica** im. ž. r., dem. - mala količina zemlje; mala zemlja, državica.
**zèmljišnī/zëmljišnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zemljište.
**zèmljište** im. s. r., g. jd. *zèmljīšta* - zemlja, tlo; kopno; prenes. vrsta nekretnine.
**zemljodjélac** im. m. r., g. jd. *zemljodjélca*, v. jd. *zëmljodjēlče*, n. mn. *zemljodjélci*, g. mn. *zemljòdjēlācā* - ob. zemljoradnik, ratar, onaj koji obrađuje zemlju.
**zemljodjélstvo** im. s. r. - ob. zemljoradnja.
**zemljomjérstvo** im. s. r. - posao kojim se bavi geometar, mjerenje zemlje.
**zëmljopīs** im. m. r., g. jd. *zëmljopīsa* - geografija; nastavni predmet; geografski udžbenik.
**zemljopísac** im. m. r., v. jd. *zëmljopīšče*, g. mn *zemljòpīsācā* - onaj ko se bavi zemljopisom, geograf.
**zëmljopīsnī** prid. odr. v. - geografski, koji se odnosi na zemljopis.
**zemljopósjed** im. m. r. - zemljišni posjed.
**zemljopósjednīk** im. m. r., g. jd. *zemljopósjednīka*, v. jd. *zemljopósjednīče*, n. mn. *zemljopósjednīci*, g. mn. *zemljopósjednīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zemljopósjednīcima* - onaj ko je vlasnik zemlje, koji posjeduje zemlju.
**zemljòrādnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zemljoradnike; pril. onako kao zemljoradnik.
**zemljòrādnīk** im. m. r., g. jd. *zemljòrādnīka*, v. jd. *zemljòrādnīče*, n. mn. *zemljòrādnīci*, g. mn. *zemljòrādnīkā* - onaj ko se bavi zemljoradnjom, poljoprivrednik.
**zemljorádnja** im. ž. r. - djelatnost koja se bavi obrađivanjem zemlje, ratarstvo.
**zëmljotrēs** im. m. r., g. jd. *zëmljotrēsa* - poters, iznenadno jače ili slabije potresanje, drhtanje Zemljine kore; izazvano uzrocima tektonske ili vulkanske prirode.
**zëmljovīd** im. m. r., g. jd. *zëmljovīda* - geografska karta.
**zëmnī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa zemljom.
**zemùnica** im. ž. r., g. jd. *zemùnicē*, n. mn. *zemùnīce* - nastambe ili skloništa koja su ukopana u zemlju.
**zènit** im. m. r. (ar.) - strana, raj, horizont; najviša tačka nebeskog svoda u koju dolazi Sunce.
**zêpsti** gl. nesvrš., prez. *zébem/zébēm* - osjećati hladnoću.
**zèhra** im. ž. r. (ar.) - ono čega je sasvim malo, trunčica, sitnica, zrno, bogda.
**zët** im. m. r., g. jd. *zëta*, n. mn. *zëtovi* - kćerkin ili sestrin muž.

**zgȁditi (se)** gl. svrš., prez. *zgȁdīm (se)*, trp. prid. *zgȁđen* - osjetiti gađenje, imati potrebu za povraćanjem; učiniti da nešto postane nepodnošljivo odvratno i odbojno, gadno, zgađeno.

**zgȁrīšte** im. s. r., g. jd. *zgȁrīšta*, g. mn. *zgȁrīštā* - mjesto gdje je šta izgorjelo; ruševina poslije požara.

**zgȁsnuti** gl. svrš., prez. *zgȁsnēm* - malo se ugasiti.

**zgȁziti** gl. svrš., prez. *zgȁzīm*, trp. prid. *zgȁžen* - stati nogom na nešto, uništiti gaženjem; prenes. silom nešto postići, uništiti.

**zglédānje** gl. im. s. r. - izved. od *zglédati se*.

**zglèdati se** gl. svrš., prez. *zglèdām se*, gl. prid. trp. *zglèdān/zglèdāt* - pogledom se sporazumjeti u trenutku čuđenja ili iznenađenja .

**zglédati se** gl. nesvrš., prez. *zglêdām se*, gl. prid. trp. *zglêdān/zglêdāt* - up. zglédati se.

**zglȍb** im. m. r., g. jd. *zglòba*, n. mn. *zglòbovi*, g. mn. *zglòbōvā* - med. pomičan spoj kostiju; mjesto gdje se uglavljivanjem spajaju dijelovi čega.

**zglȍbnī** prid. odr. v. - koji ima zglob; koji se odnosi na zglob.

**globòbolja** im. ž. r. - med. bolest zglobova, artritis.

**zgnjéčiti** gl. svrš., prez. *zgnjéčīm*, trp. prid. *zgnjêčen* - uništiti gnječeći; upropastiti gnječenjem; smekšati gnječeći.

**zgȍda** im. ž. r., g. mn. *zgôdā* - prilika, situacija, pravi trenutak ili ugođaj.

**zgȍdan** prid., odr. v. *zgȍdnī* - lijep, privlačan, pravilno građen čovjek; pristupačan, praktičan, udoban, funkcionalan; bogat.

**zgodítak** im. m. r., g. jd. *zgodítka*, n. mn *zgodíci*, g. mn. *zgòdītākā* - pogodak, dobitak.

**zgòditi** gl. svrš., prez. *zgȍdīm* - bacajući pogoditi; pogoditi čime.

**zgòditi se** gl. svrš., prez. *zgȍdī se* - desiti se, dogoditi se.

**zgȍdno** pril. - na zgodan način, prikladno; funkcionalno.

**zgȍrēg(a)** pril. - obično ispred odričnog oblika u značenju: nije loše, nije naodmet; nije viška.

**zgòtoviti** gl. svrš. *zgòtovīm*, trp. prid. *zgòtovljen* - učiniti gotovim, spremiti, pripremiti, skuhati; uraditi posao, dovršiti, završiti.

**zgrȁbiti** gl. svrš., prez. *zgrȁbīm*, trp. prid. *zgrȁbljen* - ščepati, oteti, zamahom nešto uhvatiti, grabeći doći do nečeg što se željelo.

**zgrȁda** im. ž. r., g. jd. *zgrȁdē*, n. mn. *zgrȁde*, g. mn. *zgrâdā* - veća stambena ili poslovna građevina.

**zgránuti (se)** gl. svrš., prez. *zgrânēm (se)*, trp. prid. *zgrânūt* - zaprepastiti se, zastati u čudu; ostati bez riječi od iznenađenja; biti u šoku od neprijatnog iznenađenja.

**zgrânūto** pril. - zabezeknuto, zaprepašteno, preneraženo; šokirano.

**zgrânūtōst** im. ž. r., g. jd. *zgrânūtosti*, instr. jd *zgrânūtošću/zgrânūtosti* - zaprepaštenost, izbezumljenost, šokiranost, stanje onoga ko je zgranut.

**zgrážānje** gl. im. s. r. od zgražati se.

**zgrážati se** gl. nesvrš., prez. *zgrâžām se* - osjećati i iskazivati zgražavanje, zaprepaštenost.

**zgražávānje** gl. im. s. r. od zgražavati se.

**zgražávati se** gl. nesvrš., prez. *zgràžāvām se* - groziti se, gaditi se; čuditi, iščuđavati se, jeziti se od čega strašnog, ružnog, gadnog.

**zgȑbiti se** gl. svrš., prez. *zgȑbīm se* - dobiti grbu, pogrbiti se, postati grbav; poviti se u leđima; zguriti se.

**zgȑbljen** prid., odr. v. *zgȑbljenī* - koji je s grbom, pogrbljen; povijen u leđima, zguren.

**zgȑbljenōst** im. ž. r., g. jd. *zgȑbljenosti*, instr. jd. *zgȑbljenošću/zgȑbljenosti* - pogrbljenost.

**zgȑčen** prid., odr. v. *zgȑčenī* - grčem stegnut, ukočen; skupljen, stisnut kao u grču.

**zgȑčenōst** im. ž. r., g. jd. *zgȑčenosti*, instr. jd. *zgȑčenošću/zgȑčenosti* - stanje onoga što je zgrčeno.

**zgȑčiti se** gl. svrš., prez. *zgȑčīm se*, trp. prid. *zgȑčen* - stegnuti, ukočiti sve mišiće; skupiti se.

**zgrèpsti (se)** gl. svrš., prez. *zgrèbēm/zgrèbem (se)* - grebući sastrugati, skinuti, skloniti; oštetiti grebanjem; zguliti;



zguliti površni dio kože, dobiti ogrebotinu.

**zgrȉjati (se)** gl. svrš., prez. *zgrȉjēm (se)* - ugrijati (se), učiniti da postane toplo, ugrijano.

**zgrijávati/zgrijèvati (se)** gl. nesvrš., prez. *zgrìjāvām/zgrìjevām (se)* - up. zgrijati (se).

**zgrijèšiti** gl. svrš., prez. *zgrȉješīm*, trp. prid. *zgrȉješen* - učiniti grijeh, ogriješiti se; napraviti grešku, pogriješiti.

**zgrȉti/zgrîsti** gl. svrš., prez. *zgrízēm/zrízem*, trp. prid. *zgrȉzen/zgrìzen* - grizući skinuti, odstraniti; oglodati; grizući sravniti, poravnati s čim, skratiti.

**zgrízānje** gl. im. s. r. - izved. od *zgrízati*.

**zgrízati** gl. nesvrš., prez. *zgrîzām* - up. *zgrȉsti*.

**zgŕnuti/zgȑnuti** gl. svrš., prez. *zgŕnēm/zgȑnēm*, trp. prid. *zgŕnūt/zgȑnūt* - gurajući skupiti na gomilu; prenes. olahko zaraditi mnogo novca.

**zgròmiti/zgrȍmiti** gl. svrš., prez. *zgrȍmīm*, trp. prid. *zgrȍmljen* - iskaliti bijes na kome, napasti koga silno kao grom.

**zgróziti se** gl. svrš., prez. *zgrôzīm se*, trp. prid. *zgrôžen* - up. zgražati se.

**zgrožávānje** gl. im. s. r. od zgrožavati se - ob. zgražávānje.

**zgrožávati se** gl. nesvrš., prez. *zgròžāvām se*, pril. sad. *zgrožávajūći se* - ob. zgražati se.

**zgŕtati/zgȑtati** gl. nesvrš., prez. *zgŕćēm/zgȑćēm* - gomilati ili skupljati veliku količinu nečega (ob. novac); up. zgŕnuti/zgȑnuti.

**zgrȕdān** prid., odr. v. *zgrȕdānī* - pretvoren u grudice, ugrudan.

**zgrȕdānōst** im. ž. r., g. jd. *zgȕdānosti*, instr. jd. *zgȕdānošću/zgȕdānosti* - stanje i osobina onoga što je zgrudano.

**zgrȕdati/zgrȕdvati (se)** gl. svrš., prez. *zgrȕdā/zgrȕdvā (se)* - pretvoriti (se) u grud(v)e, ugrudati (se).

**zgrudávānje/zgrudvávānje** gl. im. s. r. od zgrudávati/zgrudvávati (se).

**zgrudávati/zgrudvávati (se)** gl. nesvrš., prez. *zgrùdāvām/zgrùdvāvām (se)*, trp. prid. *zgrùdāvān/zgrùdvāvān* - up. zgrȕdati/zgrȕdvati (se).

**zgrúhati** gl. svrš., prez. *zgrûhām*, trp. prid. *zgrûhān* - udarcima uništiti, sa svih strana ulupiti; dobro protresti i nanijeti štetu vanjskom dijelu.

**zgrȕšān** prid., odr. v. *zgrȕšānī* - ugrušan, zgusnut, koji ima ugruške.

**zgrȕšānōst** im. ž. r., g. jd. *zgrȕšānošću/zgrȕšānosti* - stanje onoga što je zgrušano, ugrušanost.

**zgrȕšati se** gl. svrš., prez. *zgrȕšām se* - postati gruša; dobiti ugruške, zgusnuti se kao gruša; zgrudvati se; usiriti se.

**zgrušávānje** gl. im. s. r. od zgrušavati se.

**zgrušávati se** gl. nesvrš., prez. *zgrùšāvām se* - up. zgrušati se.

**zgùbidān** im. m. r., g. jd. *zgùbidāna*, g. mn. *zgùbidānā* - danguba, besposličar.

**zgùbidānka** im. ž. r., dat. jd. *zgùbidānki*, g. mn. *zgùbidānkī* - besposličarka, ženska osoba zgubidan.

**zgúliti** gl. svrš., prez. *zgûlīm*, trp. prid. *zgûljen* - povlačenjem jednog kraja skinuti površinski dio s nečega, guljenjem odstraniti; oderati.

**zguljívānje** gl. im. s. r. od zguljivati (se).

**zguljívati (se)** gl. nesvrš., prez. *zgùljujēm (se)*, trp. prid. *zgùljīvān* - obavljati zguljivanje; up. zguliti (se).

**zgûrān** prid., odr. v. *zgûrânī* - nasilu utrpan, uguran bez ikakvog reda, strpan.

**zgûrānōst** im. ž. r., g. jd. *zgûrānosti*, instr. jd. *zgûrānošću/zgûrānosti* - stanje onoga što je zgurano; nered.

**zgúrati** gl. svrš., prez. *zgûrām*, trp. prid. *zgûrān* - potpuno ispuniti ili zatrpati neki prostor, zatisnuti gurajući.

**zgȕren** prid., odr. v. *zgȕrenī* - povijen naprijed, grbav, poguren.

**zgȕreno** pril. - grbavo, zgrbljeno, pogureno.

**zgȕrenōst** im. ž. r., g. jd. *zgȕrenosti*, instr. jd. *zgȕrenošću/zgȕrenosti* - stanje onoga što je zgureno, pogrbljenost, povijenost.

**zgȕriti se** gl. svrš., prez. *zgȕrīm*, trp. prid. *zgȕren* - nagnuti se ramenima i gornjim dijelom leđa naprijed, zgrbiti se, poviti se.

**zgȕsnūt** prid., odr. v. *zgȕsnūtī* - stisnut, koji je postao gust; prenes. sažet, zbijen.

**zgȕsnuti se** gl. svrš., prez. *zgȕsnēm* se - postati gust, stisnuti se; prenes. zbiti, sažeti.

**zgȕsnūto** pril. - na zgusnut način; zbijeno, stisnuto, sažeto.

**zgȕsnūtōst** im. ž. r., g.jd. *zgȕsnūtosti*, instr. jd. *zgȕsnūtošću/zgȕsnūtosti* - osobina onog što je postalo gusto; stisnutost, zbijenost, sažetost.
**zgȕžvān** prid., odr. v. *zgȕžvānī* - pogužvan, nepravilno savijen; neispeglan; neuredan.
**zgȕžvāno** pril. - na zgužvan način; neuredno.
**zgȕžvānōst** im. ž. r., instr. jd. *zgȕžvanošću/zgȕžvanosti* -stanje onoga što je zgužvano, pogužvanost.
**zgȕžvati** gl. svrš., prez. *zgȕžvām*, trp. prid. *zgȕžvān* - učiniti da tkanina ili papir ili sl. postanu neravni, naborani.
**zíbati** (nekoga, se) - gl. nesvrš. prez. *zîbām* - ljuljati, njihati.
**zíbānje** gl. im. s. r. od zibati (se).
**zíbati (se)** gl. nesvrš. prez. *zîbām (se)* - ljuljati, njihati (se).
**zȉćir/zȉkir** im. m. r. (ar.) - pobožno izgovaranje, prizivanje, spominjanja Božijeg imena.
**zîd** im. m. r., lok. jd. *zídu*, n. mn *zȉdovi*, g. mn. *zȉdōvā* - ozidana pregrada; pregrada; prenes. prepreka.
**zídānje** gl. im. s. r. od zidati.
**zìdār/zȉdār** im. m. r., g. jd. *zidára/zȉdāra*, v. jd. *zȉdāru/zȉdāre*, n. mn. *zidári/zȉdāri*, g. mn. *zidárā/zȉdārā* - čovjek koji ima završen zidarski zanat; onaj koji zida; graditelj.
**zidárev/zidárov** i **zȉdārev/zȉdārov** prid. odr. v. - koji pripada zidaru.
**zidàrica** im. ž. r., g. jd. *zidàricē*, n. mn. *zidàrice*, g. mn. *zidàrīca* - bot. vrsta biljke puzavice; vrsta ptice, zidarka.
**zȉdārka** im. ž. r., dat. jd. *zȉdārki*, g. mn. *zȉdārkī* - zidarica, vrsta ptice; vrsta ose.
**zȉdārskī/zȉdārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi se na zidare, koji pripada zidarima.
**zȉdārski/zȉdārski** pril. - na način zidara, kao zidari.
**zidárstvo** im. s. r. - zidarsko zanimanje, djelatnost zidara; graditeljstvo
**zídati** gl. nesvrš., prez. *zîdām* - graditi zid; prenes. stvarati.
**zìdić/zȉdīć** im. m. r., g. jd. *zìdića/zidíća*, dem. - mali, kratki zid; niski zid.
**zȉdina** im. ž. r., g. jd. *zȉdinē*, n. mn. *zȉdine*, g. mn. *zȉdīnā* - augm. od zid; zid koji opasuje kakvu utvrdu, grad; ostatak građevine ili utvrđenja, ruševina.
**zîdnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zid, koji je na zidu.
**zidùrina** im. ž. r., g. jd. *zidùrinē*, n. mn. *zidùrine*, g. mn. *zidùrīnā*, augm. i pejor. - veliki zid.
**zȉft** im. m. r. (ar.) g. jd. *zȉfta*, n. mn. *zȉftovi* - prirodni katran; smola u čibuku; crnilo.
**zȉherica/zȉherica** im. ž. r. (njem.), g. jd. *zȉhericē/zȉhericē* - razg. igla pribadača, bašlija.
**zijámet** im. m. r. (ar.) - veliko imanje koje donosi visok prihod.
**zȉjān** im. m. r. (tur.), g. jd. *zijána* - šteta, kvar, gubitak.
**zijánćer** im. m. r.(perz.), v. jd. *zijánćeru* - štetočina, onaj koji pravi štete.
**zijániti** gl. svrš. (perz.), prez. *zijānīm* - izgubiti; biti na gubitku.
**zijáret** im. m. r. (ar.) - posjeta, obilazak.
**zȉjev** im. m. r., g. jd. *zȉjeva* - potpuno otvaranje usta; lingv. hijat; manji otvor koji nastaje pomjeranjem, razdvajanjem čega spojenog.
**zijèvalica** im. ž. r., g. jd. *zijèvalicē*, n. mn. *zijèvalice*, g. mn. *zijèvalīcā* - bot. zeljasta biljka s cvijetom poput usni, usnatica; onaj koji zijeva.
**zijèvānje** gl. im. s. r. od zijevati.
**zijèvati** gl. nesvrš., prez. *zȉjevām* - otvarati usta duboko udišući; izvoditi zijevanje; prenes. biti otvoren, razdvojen, zjapiti.
**zijèvnuti** gl. svrš., prez. *zȉjevnēm* - široko otvorenih usta punim plućima udahnuti i izdahnuti; napraviti jedan zijev.
**zȉkir** im. m. r. (ar.) - zićir.
**zíma** im. ž. r., g. jd. *zímē*, n. mn. *zîme*, g. mn. *zímā* - godišnje doba koje traje od jeseni do proljeća; studen, hladnoća; prenes. jeza.
**zîmi** pril. - u vrijeme zime, u zimu.
**zímiti** gl. nesvrš., prez. *zîmīm* - ob. zimovati.
**zìmljiv** prid., odr. v. *zìmljivī* - zimogrižljiv, zimogrizan, zimomoran, osjetljiv na zimu.
**zìmljivo** pril. - zimogrižljivo, zimomorno.
**zímnica** im. ž. r. - posebno pripremljena hrana koja može stajati preko zime; vrsta ptice pjevačice.



**zímnjača** im. ž. r., g. jd. *zímnjačē*, n. mn. *zímnjače*, g. mn. *zímnjāčā* - zimska jabuka, zimska kruška.
**zimògrizan** prid., odr. v. *zimògriznī* - zimomoran, zimogrižljiv.
**zimogrȉžljiv** prid., odr. v. *zimogrȉžljivī* - zimomoran.
**zȉmomōran/zimòmōran** prid., odr. v. *zȉmomōrnī/zimòmōrnī* - zimogrižljiv.
**zimòvalīšte/zȉmovalīšte** im. s. r., g. jd. *zimòvalīšta/zȉmovalīšta* - turističko mjesto za zimski odmor; mjesto i objekti za zimovanje.
**zimòvānje/zȉmovānje** gl. im. s. r. od zimovati.
**zimòvati/zȉmovati** gl. nesvrš., prez. *zìmujēm/zȉmujēm* - provoditi zimu na nekom mjestu.
**zîmskī** prid. odr. v. - koji je u vezi sa zimom ili se odnosi na zimu.
**zȉmūs** pril. - u toku zime koja je upravo prošla; prve sljedeće zime.
**zȉmzelēn** im. m. i ž. r., g. jd. *zȉmzelēna/zȉmzelēni* - bot. biljke koje se i zimi zelene; penjačica ovalna lišća; crnogorica.
**zȉmzelen** prid., odr. v. *zȉmzelenī* - koji se zeleni i dok je zima.
**zȉnuti** gl. svrš., prez. *zȉnēm* - otvoriti usta; prenes. pejor. pretjerano i oštro govoriti; prenes. začuditi se, zanijemiti od čuđenja; otvoriti se ili puknuti na mjestu spoja.
**zîpka** im. ž. r., dat. jd. *zîpci*, g. mn. *zîpkī* - kolijevka, krevetić koji se može zibati, bešika.
**zȉrkānje** gl. im. s. r. od zirkati.
**zȉrkati** gl. nesvrš., prez. *zȉrkām* - poglédati, viriti, provirivati jednim okom.
**zȉvkānje** gl. im. s. r. od zivkati (se).
**zȉvkati (se)** gl. nesvrš., prez. *zȉvkām (se)* - često (se) zvati; dosađivati kome čestim pozivima.
**zjȁkānje** gl. im. s. r. od zjakati.
**zjȁkati** gl. nesvrš., prez. *zjȁkām* - razg. radoznalo razgledati okolo, nepotrebno dangubiti.
**zjápiti** gl. nesvrš., prez. *zjápīm* - biti potuno prazan; biti širom otvoren..
**zjȅna** im. ž.. r., g. jd. *zjȅnē*, n. mn. *zjȅne*, g. mn. *zjênā* - med. središte oka, zjenica; prenes. izuzetno osjetljivo mjesto u koje ne treba dirati.
**zjènica** im. ž. r., g. jd. *zjènicē* - med. otvor kroz koji svjetlost prodire u unutrašnjost oka, zjena.
**zlàćan** prid., odr. v. *zlàćanī* - pozlaćen; od zlata.
**zlátan** prid., odr. v. *zlâtnī* - koji je napravljen od zlata; prekriven zlatom; prenes. fino odgojen, plemenit.
**zlàtan** im. m. r., hip. - naziv od milja za dragu osobu ili životinju.
**zlàtār/zlȁtār** im. m. r., g. jd. *zlatára/zlȁtāra*, v. jd. *zlȁtāru/zlȁtāre* - onaj koji je završio zlatarski zanat; trgovac zlatom; draguljar.
**zlàtara** im. ž. r., g. jd. *zlàtarē*, n. mn. *zlàtare*, g. mn. *zlȁtārā* - mjesto ili radionica u kojoj se proizvodi nakit; trgovina u kojoj se prodaje ili kupuje zlato.
**zlȁtārev/zlatárev** i **zlȁtārov/zlatárov** prid. odr. v. - koji pripada zlataru; koji se odnosi na zlatara.
**zlȁtārka** im. ž. r., dat. jd. *zlȁtārki*, g. mn. *zlȁtārkī* - žena zlatar; zlatareva žena.
**zlȁtārkin/zlȁtārkīn** prid. odr. v. - koji pripada zlatarki; koji se odnosi na zlatarku.
**zlȁtārskī/zlȁtārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zlatare.
**zlȁtārski/zlȁtārski** pril. - kao zlatar, na način zlatara.
**zlatárstvo** im. s. r. - djelatnost zlatara; proizvodnja zlatnog nakita.
**zlàtica** im. ž. r., g. mn. *zlȁtīcā* - bot. biljka iz por. žabljaka sa zlatastim listovima cvijeta; zool. životinja kuna.
**zlátiti (se)** gl. nesvrš., prez. *zlâtīm (se)*, trp. prid. *zlâćen* - prekrivati zlatom; pozlaćivati; činiti zlatnim; imati boju zlata; davati sjaj, blistati kao zlato.
**zlâtnīk** im. m. r., g. jd. *zlâtnīka*, n. mn. *zlâtnīci*, g. mn. *zlâtnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlâtnīcima* - kovanica od zlata, zlatni novac.
**zlatnìna** im. ž. r. - imovina u zlatu; nakit od zlata.
**zlâto** im. s. r. - hemijski element (Au), plemeniti metal žute boje.
**zlatòkos** prid., odr. v. *zlatòkosī* - koji ima sjajnu kosu boje zlata, plavokos.
**zlatònosan** prid., odr. v. *zlatònosnī* - koji donosi zlato; u kome se može pronaći zlato; prenes. izuzetno vrijedan.

**zlatòok** prid., odr. v. *zlatòokī* - koji je bistrog i sjajnog pogleda, sa očima koje blistaju poput sjaja zlata; plemenitog pogleda.
**zlȁtorēz** im. m. r. - rad na obradi zlata; crtež u zlatu uklesan, zlatotisak; zlatni ukras u kamenu.
**zlȁtorōg** im. m. r., g. jd. *zlȁtorōga*, n. mn. *zlȁtorōzi*, g. mn. *zlȁtorōgā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlȁtorōzima* - u bajkama jelen sa zlatnim rogovima.
**zlatòrog** prid., odr. v. *zlatòrogī* - koji ima zlatne rogove, koji je sa zlatnim rogovima.
**zlȁtotīsak** im. m. r., g. jd. *zlȁtotīska*, n. mn. *zlȁtotīsci*, g. mn. *zlȁtotīsākā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlȁtotīscima* - štamparska tehnika u zlatnoj boji; zlatorez.
**zlatòust** prid., odr. v. *zlatòustī* - koji zna pametno, govoriti čije su riječi zlata vrijedne.
**zlíkovac** im. m. r., g. jd. *zlíkōvca*, v. jd. *zlíkōvče*, n. mn. *zlíkōvci*, g. mn. *zlíkovācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlíkōvcima* - čovjek koji čini zlo, zločinac.
**zlíkovačkī** prid. odr. v. - koji potiče od zlikovaca, koji im pripada, zločinački.
**zlíkovački** pril. - na zlikovački način, kao zlikovci, zločinački.
**zlíkōvčev** prid. odr. v. - koji pripada zlikovcu.
**zlȍ** im. s. r., g. jd. *zlȁ*, g. mn. *zálā* - ono što je veoma loše, tragedija, nesreća, strašna nevolja.
**zlȍ** pril. - na zao način; pakosno; tragično.
**zlòba** im. ž. r. - zlobna želja, nastojanje da se kome napakosti ili nanese zlo; pakost; zavist; ljubomorna zavist.
**zlòban** prid., odr. v. *zlȍbnī* - pun zlobe, pakostan; bolesno ljubomoran, zavidan.
**zlòbiti** gl. nesvrš., prez. *zlòbīm*, trp. prid. *zlȍbljen* - biti zloban, činiti zlo, pakostiti.
**zlȍbnīk** im. m. r., g. jd. *zlȍbnīka*, n. mn. *zlȍbnīci*, g. mn. *zlȍbnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlȍbnīcima* - zloban čovjek; osoba puna zlobe; pakosnik.
**zlȍbnōst** im. ž. r., g. jd. *zlȍbnosti*, instr. jd. *zlȍbnošću/zlȍbnosti* - pakost, bolesna ljubomora; osobina onog koji je zloban.
**zlòčest** prid., odr. v. *zlòčestī* - koji često čini ružne stvari; koji se ružno ponaša; nepristojan; neposlušan, koji radi sve suprotno od onog što treba.
**zlòčesto** pril. - na zločest način; s mnogo neprilika.
**zločestòća** im. ž. r. - osobina zločestih ljudi, zloba, zlobnost; zloća, pakost.
**zlòčin** im. m. r., g. jd. *zlòčina*, g. mn. *zlȍčīnā* - teško krivično djelo, ubistvo, zlodjelo.
**zlòčinac** im. m. r., g. jd. *zlòčīnca*, v. jd. *zlȍčīnče*, n. mn. *zlòčīnci*, g. mn. *zlòčinācā*, dat.-instr.-lok. jd. *zlòčīncima* - zlikovac, čovjek koji je izvršio zločin; ubica, ubojica, krvnik.
**zlòčinačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zločince, zlikovački; krvnički.
**zlòčinački** pril. - na način zločinaca, kao zločinci, zlikovački; krvnički.
**zlòčīnstvo/zločínstvo** im. s. r. g. jd. *zlòčīnstva/zločínstva*, g. mn. *zlòčīnstāvā* - zločinačka djela, činjenje zla, ubistvo.
**zlòća** im. ž. r., g. jd. *zlòćē* - zlo, zlo djelo; zluradost.
**zlóća/zlóćo** im. ž. i m. r., g. jd. *zlóćē*, hip. - neposlušno dijete; onaj koji nije mnogo zao ali je sklon činjenju manjih neprilika.
**zlòćud** i prid., odr. v. *zlòćudī* - zloćudan.
**zlȍćūd** im. ž. r., g. jd. *zlȍćūdi*, instr. jd. *zlȍćūdi* - zla ćud, zloćudnost.
**zlòćudan** prid., odr. v. *zlòćudnī* - zloćud, koji ima zlu ćud; koji je zle naravi.
**zlòćudnīk** im. m. r., g. jd. *zlòćudnīka*, v. jd. *zlòćudnīče*, n. mn. *zlòćudnīci*, g. mn. *zlòćudnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlòćudnīcima* - onaj koji ima zlu ćud, zloćudan čovjek, zlobnik.
**zlòćudno** pril. - na zloćudan način.
**zlòćudnōst** im. ž. r., g. jd. *zlòćudnosti*, instr. jd. *zlòćudnošću/zlòćudnosti* - osobina onog koji je zle ćudi, zloba, zlobnost.
**zlòdjelo** im. s. r., g. jd. *zlòdjela*, g. mn. *zlȍdjēlā* - zlo djelo, nedjelo, zločin; zloća.
**zlòduh** im. m. r., g. jd. *zlòduha*, n. mn. *zlòdusi*, g. mn. *zlȍdūhā* - zao duh, demon, đavo; onaj koji razmišlja na zao način; negativna osoba koja loše djeluje na druge.
**zlòglasan** prid., odr. v. *zlòglasnī* - koji je na zlu glasu; koji donosi loše vijesti.



**zlòglasnica** im. ž. r. - ona koja donosi i pronosi zle glasove; zloslutnica.
**zlòglasnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zloglasnike, koji im pripada.
**zlòglasnīčki** pril. - kao zloglasnici, na način zloglasnika.
**zlòglasnīk** im. m. r., g. jd. *zlòglasnīka*, v. jd. *zlòglasnīče*, n. mn. *zlòglasnīci*, g. mn. *zlòglasnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlòglasnīcima* - osoba koja donosi loše vijesti, zle glasove; zloslutnik.
**zlòglasno** pril. - na zloglasan način, zloglasnički.
**zlòglasnōst** im. ž. r., g. jd. *zlòglasnosti*, instr. jd. *zlòglasnošću/zlòglasnosti* - osobina onoga što je zloglasno.
**zlòguk** prid., odr. v. *zlògukī* - koji sluti zlo, zloslutan.
**zlòguko** pril. - na zloguk način, sluteći zlo, zloslutno.
**zlȍkōb** im. ž. r., g. jd. *zlȍkōbi*, instr. jd. *zlȍkōbi* - zla sudbina, nesreća, zlo.
**zlòkoban/zlȍkōban** prid., odr. v. *zlòkobnī/zlȍkōbnī* - nesretan, tragičan; zloslutan.
**zlòkobnica/zlȍkōbnica** im. ž. r. - ženska osoba zlokobnik, zloslutnica; nesretnica.
**zlòkobnīk/zlȍkōbnīk** im. m. r., g. jd. *zlòkobnīka/zlȍkōbnīka*, n. mn. *zlòkobnīci/zlȍkōbnīci*, g. mn. *zlòkobnīkā/zlȍkōbnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zlòkobnīcima/zlȍkōbnīcima* - zlokoban čovjek; zloslutnik; onaj koji donosi nesreću; nesretnik.
**zlòkobno/zlȍkōbno** pril. - sa zlom slutnjom, sluteći zlo, na zlokoban način; nesretno.
**zlòmisleno** pril. - na način onog sa zlim mislima, misleći zlo, sa zlom mišlju.
**zlòmišljenīk/zlomišljènīk** im. m. r., g. jd. *zlòmišljenīka/zlomišljeníka*, n. mn. *zlòmišljenīci/zlomišljeníci*, g. mn. *zlòmišljenīkā/zlomišljeníkā* - onaj koji uvijek misli o zlu.
**zlonámjēran** prid., odr. v. *zlonámjernī* - koji ima zle namjere, namjerno zloban.
**zlonámjernīk** im. m. r., g. jd. *zlonámjernīka*, n. mn. *zlonámjernīci*, g. mn. *zlonámjernīkā* - onaj koji ima zlu namjeru, zlonamjeran čovjek, zlobnik.
**zlonámjērno** pril. - na način zlonamjernika, kao zlonamjernici.
**zlonámjernōst** im. ž. r., g. jd. *zlonámjernīka*, instr. jd. *zlonámjernošću/zlonámjernosti* - osobina zlonamjernika, namjerna zloba, zlobnost.
**zlòpaćēnje** gl. im. s. r. od *zlopatiti (se)*.
**zlopàmtilo/zlòpāmtilo** im. m. i ž. r., g. jd. *zlopàmtila/zlòpāmtila* - onaj koji dugo pamti naneseno zlo, osoba koja ne zaboravlja na zlo koje joj je učinjeno i želi se osvetiti.
**zlòpāmtiti** gl. nesvrš., prez. *zlòpāmtīm*, trp. prid. *zlòpāmćen* - pamtiti zlo, ne zaboravljati naneseno zlo.
**zlòpatiti (se)** gl. nesvrš., prez. *zlòpatīm (se)*, trp. prid. *zlòpaćen* - mučiti se u životu, boriti se sa životnim nedaćama.
**zlòpitan** prid., odr. v. *zlòpitnī* - koji ne voli da jede; koji slabo jede; koji je izbirljiv u hrani.
**zlorábiti** gl. nesvrš., prez. *zlòrābīm*, trp. prid. *zlòrābljen* - zloupotrebljavati, nepošteno koristiti.
**zlòrad** prid., odr. v. *zlòradī* - koji radi zlo; ob. zlurad.
**zlòslutan/zlȍslūtan** prid., odr. v. *zlòslutnī/zlȍslūtnī* - koji sluti zlo; koji priziva zlo; zlokoban.
**zlòslutnica/zlȍslūtnica** im.ž. r. - ona koja sluti ili priziva zlo; zlokobnica.
**zlòslutnīk** im. m. r., g. jd. *zlòslutnīka*, v. jd. *zlòslutnīče*, n. mn. *zlòslutnīci*, g. mn. *zlòslutnīkā* - onaj koji je zloslutan, koji sluti ili priziva zlo; zlokobnik.
**zlòslutno/zlȍslūtno** pril. - na zloslutan način, sluteći zlo; zlokobno.
**zlòslutnōst/zlȍslūtnōst** im. ž. r., g. jd. *zlòslutnosti/zlȍslūtnosti*, instr. jd. *zlòslutnošću/zlȍslūtnošću i zlòslutnosti/zlȍslūtnosti* - naslućivanje zla, stanje zloslutnog, zloslutnja.
**zloslútnja** im. ž. r. - zla slutnja, naslućivanje zla, loš predosjećaj, zloslutnost.
**zlòsreća** im. ž. r. - zla, loša sreća, nesreća.
**zlòsretan** prid., odr. v. *zlòsretnī* - koji je zle sreće, koji nema sreće, nesretan.
**zlòsretnica** im. ž. r. - žena zlosretnik.
**zlòsretnīk** im. m. r., g. jd. *zlòsretnīka*, v. jd. *zlòsretnīče*, n. mn. *zlòsretnīci* - nesretnik, onaj koji ima zlu sreću; jadnik.
**zlostàvljāč** im. m. r., g. jd. *zlostavljáča*, v. jd. *zlȍstavljāču*, g. mn. *zlostavljáčā* - onaj koji zlostavlja, napasnik, siledžija.
**zlostavljáčev** prid. odr. v. - koji pripada zlostavljaču.

**zlostàvljāčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zlostavljače i zlostavljanje.
**zlostàvljāčki** pril. - na zlostavljački način, zlostasvljajući.
**zlòstavljānje** gl. im. s. r. od zlostavljati.
**zlòstavljati** gl. nesvrš., prez. *zlòstavljām* - činiti, nanositi zlo nekome; maltretirati, dovoditi koga u teške i jedva podnošljive situacije.
**zlòtvor** im. m. r., g. jd. *zlòtvora* - onaj koji nanosi, čini zlo; zločinac; krvnik.
**zlȍupotreba/zloùpotreba** im. ž. r., g. jd. *zlȍupotrebē/zloùpotrebē* - korišćenje čijeg povjerenja za nedozvoljene, često i nečasne stvari; korišćenje čega zajedničkog isključivo za svoje potrebe, zloporaba.
**zloupotrebljávānje** gl. im. s. r. od zloupotrebljavati.
**zloupotrebljávati** gl. nesvrš., prez. *zloupotrèbljāvām* - iskorištavati čije povjerenje, naklonost, poziciju za činjenje čega nedozvoljenog, nečasnog; varati, raditi protuzakonito koristeći društveni status i poklonjeno povjerenje.
**zloupotrijèbiti** gl. svrš., prez. *zloupòtrijebīm*, trp. prid. *zloupòtrijebljen* - up. zloupotrebljávati.
**zlòvolja** im. ž. r., g. jd. *zlòvoljē*, n. mn. *zlòvolje*, g. mn. *zlȍvōljā* - loša, zla volja, zlovoljnost; neraspoloženje, ljutnja, bezvoljnost.
**zlȍvōljan** prid., odr. v. *zlȍvōljnī* - koji je loše, zle volje; neraspoložen, bezvoljan.
**zlòvōljnīk** im. m. r., g. jd. *zlòvōljnīka*, v. jd. *zlȍvōljnīče*, n. mn. *zlòvōljnīci* - onaj koji je zlovoljan, nezadovoljan, bezvoljan.
**zlȍvōljno** pril. - na zlovoljan način; neraspoloženo, bezvoljno; nerado.
**zlovóljnōst** im. ž. r., g. jd. *zlovóljnosti*, instr. jd. *zlovóljnošću/zlovóljnosti* - stanje loše volje, zlovolja; bezvoljnost, neraspoloženje.
**zlùrad** prid., odr. v. *zlùradī* - koji se raduje tuđem zlu, koji priziva zlo.
**zlùrado** pril. - na zlurad način, zlovoljno; nerado.
**zlùradōst** im. ž. r., g. jd. *zlùradosti*, instr. jd. *zlùradošću/zlùradosti* - osobina i stanje onoga ko je zlurad.
**zmȁj** im. m. r., g. jd. *zmȁja*, istr. jd. *zmȁjem*, n. mn. *zmȁjevi/zmàjevi* - mit. krilata zvijer koja bljuje vatru; prenes. onaj ko je hrabar; onaj kome sve polazi za rukom i to radi hrabro, brzo, vješto; temperamentna osoba; veoma ljuta osoba; igračka od papira.
**Zmȁj** im. m. r. - astron. ime sazviježđa.
**zmìja** im. ž. r., g. jd. *zmìjē*, v. jd. *zmȉjo*, n. mn. *zmìje/zmȉje*, g. mn. *zmíjā* - zool. vrsta opasnog gmizavca često otrovnog ujeda; prenes. žena otrovna jezika; zlobnica.
**zmȉjast** prid., odr. v. *zmȉjastī* - koji izgleda kao zmija; zmijolik.
**zmȉjasto** pril. - kao zmija, poput zmije; zmijoliko.
**zmijòlik** prid., odr. v. *zmijòlikī* - onaj koji oblikom podsjeća na zmiju ili izgleda kao zmija.
**zmijòlikōst** im. ž. r., g. jd. *zmijòlikosti*, instr. jd. *zmijòlikošću/zmijòlikosti* - osobina onoga što je zmijoliko.
**zmîjskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zmije ili je od zmije.
**zmîjski** pril. - na način kako to čini zmija, kao zmija.
**znȁčājan** prid., odr. v. *znȁčājnī* - vrijedan, bitan, važan; obiman, sadržajan, nezaobilazan.
**znȁčājno** pril. - bitno, vrijedno, na značajan način.
**značájnōst** im. ž. r., g. jd. *značájnosti*, instr. jd. *značájnošću/značájnosti* - vrijednost, bitnost, važnost.
**znáčēnje** im. s. r., g. jd. *znáčēnja*, g. mn. *znáčēnjā* - sadržaj na koji upućuje neki znak.
**znáčiti** gl. nesvrš., prez. *znâčīm* - imati značenje; vrijediti, imati značaj.
**znȁčka** im. ž. r., dat. jd. *znȁčki*, g. mn. *znȁčākā/znȁčkī* - sitan predmet sa zakačkom koji se kao broš nosi na reveru, a ima posebno značenje pripadnosti nečemu ili poštivanja nekoga.
**znâk** im. m. r., g. jd. *znâka*, n. mn. *znȁkovi/znâci*, g. mn. *znȁkōvā* - ling. ono što ima oznaku i označeno; ono što upućuje na značenje; simbol.
**znȁkōvnī** prid. odr. v. - koji se sastoji od znakova.
**znȁlac/ználac** im. m. r., g. jd. *ználca*, v. jd. *znȁlče/znâlče/znȁoče*, g. mn. *znȁlācā/znâlācā* - onaj koji je dobro upućen u nešto, poznavalac; čovjek koji ima znanje, specijalist za nešto.
**znȁlačkī/znàlāčkī** prid. odr. v. - koji pripada znalcima.
**znȁlački/znàlāčki** pril. - kao znalac, na znalački način.
**znȁmenit/znamènit** prid., odr. v. *znȁmenitī/znamènitī* - poznat, vrijedan, značajan, istaknut; koji se po vrijednosti, veličini ili značaju izdvaja od drugih.
**znȁmenitōst/znamènitōst** im. ž. r., g. jd. *znȁmenitosti/znamènitosti*, instr. jd *znȁmenitosti/znamènitosti* i *znȁmenitošću/znamènitošću* - osobina onog što je znamenito, poznato, vrijedno, historijski ili kulturno značajno.
**znàmēnka** im. ž. r., dat. jd. *znàmēnci*, g. mn. *znàmēnkī* - cifra, broj, brojka; biljeg na tijelu.
**znàmēnje** im. s. r., g. jd. *znàmēnja*, g. mn. *znàmēnjā* - oznaka; biljeg; obilježje čega; predznak; ordeni, odlikovanja.
**znân** prid., odr. v. *znânī* - poznat; čuven; popularan.
**znánac** im. m. r., g. jd. *znánca*, v. jd. znânče, n. mn. *znánci*, g. mn. *znânācā* - poznanik.
**znȁnōst** im. ž. r., g. jd. *znȁnosti*, instr. jd *znȁnošću/znȁnosti* - nauka; učenost.
**znànstven** prid., odr. v. *znànstvenī* - naučan, koji je utemeljen na znanju, na naučnim dokazima.
**znànstvenīk** im. m. r., g. jd. *znànstvenīka*, v. jd. *znȁnstvenīče*, n. mn. *znànstvenīci*, n. mn. *znànstvenīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *znànstvenīcima* - naučnik, učenjak koji traga za znanjem.
**znànstveno** pril. - na znanstven način, naučno, na naučnim osnovama.
**znánje** gl. im. s. r., g. jd. *znánja*, g. mn. *znánjā* - ono što je naučeno; upućenost u šta, poznavanje i raspolaganje nekim činjenicama; umijeće, vještina; nauka, znanost.
**znȁtan** prid. neodr. v. - prilično veliki, značajan, znamenit; poznat.
**znȁti** gl. nesvrš., prez. *znȃm/znádēm/znádem* - imati znanje o nečemu; umjeti; vladati čime; biti svjestan čega; imati običaj; moći, htjeti; smatrati.
**znȁtiželja/znatìželja** im. ž. r., g. jd. *znȁtiželjē/znatìželjē* - želja da se šta upozna, sazna, nauči, radoznalost.



**znȁtižēljan** prid., odr. v. *znȁtižēljnī* - radoznao, veoma zainteresovan da šta sazna, nauči, upozna.
**znȁtižēljnīk** im. m. r., g. jd. *znȁtižēljnīka*, v. jd. *znȁtižēljnīče*, n. mn. *znȁtižēljnīci*, g. mn. *znȁtižēljnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *znȁtižēljnīcima* - znatiželjan čovjek, radoznalac.
**znȁtižēljno** pril. - sa znatiželjom, radoznalo.
**znatižéljnōst** im. ž. r., g. jd. *znatižéljnosti*, instr. jd. *znatižéljnošću/znatižéljnosti* - radoznalost, znatiželja.
**znȁtno** pril. - u velikoj mjeri, značajno.
**znôj** im. m. r., g. jd. *znȍja*, instr. jd. *znȍjem* - tjelesna tekućina koja izlazi kroz kožu usljed napornog rada ili povišene temperature.
**znȍjan/znôjan** prid. neodr. v. - mokar od znoja, oznojen, znojav.
**znȍjav** prid., odr. v. *znȍjavī* - vlažan od znoja; znojan.
**znòjēnje** gl. im. s. r. od *znojiti se*.
**znòjiti se** gl. nesvrš., prez. *znòjīm se* - izbijati znojem; orositi, vlažiti kapljicama znoja; prenes. naporno raditi.
**znójnica** im. ž. r., g. jd. *znójnicē*, n. mn. *znójnice*, g. mn. *znójnīcā* - znojna žlijezda; uložak koji kupi znoj.
**zôb** im. ž. r., g. jd. *zȍbi*, instr. jd. *zȍblju/zȍbi*, lok. jd. *zòbi* - vrsta žitarice, obično hrana za konje.
**zòbānje** gl. im. s. r. od zobati.
**zòbati** gl. nesvrš., prez. *zȍbljēm* - jesti kakvo zrnevlje na način kako to radi konj.
**zòben** prid., odr. v. *zòbenī* - napravljen od zobi; koji se odnosi na zob.
**zȍbīšte** im. s. r. - strnjik, njiva na kojoj je bila zob.
**zòbnica** im. ž. r., g. jd. *zòbnicē*, n. mn. *zòbnice*, g. mn. *zȍbnīcā* - torba za zob iz koje jede konj.
**zòbov** prid. odr. - koji je od zobi.
**zòdijāčkī** prid. odr. v. (lat.-grč.) - koji se odnosi na Zodijak.
**Zȍdijāk** im. m. r. (lat.-grč.) - nebeska zona od dvanaest sazviježđa kroz koje prolazi Sunce u toku jedne godine.
**zȍdijakālan** prid. (lat.-grč.), odr. v. *zȍdijakālnī* - koji je ovisan o Zodijaku, uslovljen njime.

**zóna** im. ž. r. (lat.-grč.), g. jd. *zónē*, n. mn. *zóne*, g. mn. *zónā* - pojas; ograničen prostor, po čemu specifična i odvojena cjelina.
**zônskī** prid. odr. v (lat., grč.) - koji se odnosi na zonu, koji joj pripada.
**zoòlog** im. m. r. (grč.), g. jd. *zoòloga*, n. mn. *zoòlozi*, g. mn. *zoòlōgā*, dat.-instr.-lok. mn. *zoòlozima* - naučnik koji izučava životinjski svijet; znanstvenik koji se bavi zoologijom.
**zoològija** im. ž. r. (grč.) - nauka koja se bavi pročavanjem životinjskog svijeta.
**zoològijskī** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na zoologiju.
**zoòloški** prid. odr. v. (grč.) - koji se odnosi na zoologe i zoologiju.
**zôr** im. m. r. (perz.), g. jd. *zóra* - sila, snaga, muka, tegoba, napor; prenes. ljutnja, bijes; žurba.
**zòra** im. ž. r., g. jd. *zòrē*, n. mn. *zȍre*, g. mn. *zórā* - svanuće, svitanje; sabah; prva dnevna svjetlost.
**zôran** prid., odr. v. *zôrnī* - očigledan, vidan.
**zòrēnje** gl. im. s. r. od zoriti.
**zòriti** gl. nesvrš., prez. *zòrī* - svitati, svanjivati; sazrijevati, zreti, postajati zrelo.
**zórli** pril. (perz.) - teško, naporno, s naporom.
**zôrno** - pril. pažljivo, vidno, očigledno.
**zórnōst** im. ž. r., g. jd. *zórnosti*, instr. jd. *zórnošću/zórnosti* - jasnoća koja se može razabrati vidom; očiglednost.
**Zórnjača** im. ž. r. - astr. zvijezda Danica, jutarnja zvijezda.
**zòrōm** pril. - rano ujutro, u cik zore.
**zórom** pril. (perz.) - silom, nasilu, pod pritiskom; jedva.
**zôv** im. m. r., g. jd. *zòva* - poziv, dozivanje, glasanje.
**zóva** im. ž. r. - zohva, vrsta drvenaste biljka; vrsta čaja.
**zóvnuti** gl. svrš., prez. *zôvnēm*, imp. *zóvni* - jednom pozvati; dozvati.
**zráčak** im. m. r., g. jd. zráčka, n. mn. zráčci, g. mn. zrâčākā, dem. i hip. - mali zrak, zračić.
**zráčan** prid., odr. v. *zrâčnī* - provjetren, prozračan; svijetao.
**zráčēnje** gl. im. s. r. - med. terapija, izlaganje radioaktivnim zracima; provjetravanje; emitovanje i prenošenje energije elektromagnetnim talasima ili česticama.
**zràčić** im. m. r., dem. - zračak, mali zrak.
**zráčiti (se)** gl. nesvrš., prez. *zrâčīm (se)*, trp. prid. sad. *zrâčen* - med. liječiti bolesnika radiokativnom terapijom; izlagati (se)djelovanju rendgenskih ili kakvih drugih zraka; emitovati i prenostiti energiju; isijavati čime; provjetravati; prenes. blistati (npr. od sreće).
**zrâčnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zrak, vazdušni.
**zrâčnica** im. ž. r., g. jd. *zrâčnicē*, n. mn. *zrâčnice*, g. mn. *zrâčnīcā* - zračnik; cjevčica kroz koju se upušta i na koju se ispušta zrak, dušnica.
**zrâčnīk** im. m. r., g. jd. *zrâčnīka*, n. mn. *zrâčnīci*, g. mn. *zrâčnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zrâčnīcima* - otvor ili prostorija za provjetravanje; up. zračnica.
**zrâk** im. m. r., g. jd. *zrâka*, n. mn. *zrâci* - vazduh; podneblje, klima; svjetlosna nit, zraka; plinoviti Zemljin omotač; prostor iznad tla.
**zrȁka** im. ž. r., g. jd. *zrȁkē*, n. mn. *zrȁke*, g. mn. *zrâkā* - svjetlosni trag, svjetlosna nit, zrak; sunčeva svjetlost.
**zrȁkast** prid., odr. v. *zrȁkastī* - koji izgleda kao snop zraka koje izviru s istog mjesta i ravnomjerno se šire na sve strane; zrakasto raspoređen, lepezast.
**zrȁkasto** pril. - na zrakast način; lepezasto; svjetlucavo, blještavo.
**zrȁkoplōv** im. m. r., g. jd. *zrȁkoplōva*, g. mn. *zrȁkoplōvā* - avion, prevozno sredstvo zračnog saobraćaja.
**zrakoplóvac** im. m. r., g. jd. *zrakoplóvca*, n. mn. *zrakoplóvci*, g. mn. *zrakòplōvācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zrakoplóvcima* - pilot, avijatičar, onaj ko upravlja zrakoplovom.
**zrȁkoplōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zrakoplove i zrakoplovstvo.
**zrakoplóvstvo** im. s. r., g. jd. *zrakoplóvstva* - vazduhoplovstvo, avijacija.
**zȑcaliti (se)** gl. nesvrš., prez. *zȑcalīm (se)* - oslikavati se kao u ogledalu, ogledati se; bluistati, sjajiti (se).
**zȑcalo** im. s. r., g. jd. *zȑcala*, n. mn. *zȑcala/zȑcala*, g. mn. *zȑcālā* - ogledalo; blistava ravna površina koja daje odsjaj.
**zȑcaljēnje** gl. im. s. r. od zrcaliti (se).



**zrelìna** im. ž. r. - zrelost; stanje onoga što je zrelo.
**zrȅlo** pril. - na zreo način, razumno, odmjereno, promišljeno.
**zrȅlōst** im. ž. r., g. jd. *zrȅlosti*, instr. jd *zrȅlošću/zrȅlosti* - stanje organizma i duha na završetku fizičkog i umnog razvoja; stanje onoga što je zrelo.
**zrȅo** prid., odr. v. *zrȅlī* - sazrio, koji nije mlad, nije zelen; prenes. dorastao, odrastao; sposoban da sam promišlja.
**zrȉti** gl. nesvrš., prez. *zrijēm/zrîm*, rad. prid. *zrȅo/zrȉo* - sazrijevati, postajati zreo, zoriti; prenes. odrastati, postajati samostalan.
**zrîk** im. m. r., g. jd. *zrîka* - glasanje zrikavaca; zrika, zrikanje.
**zrȉka** im. ž. r. - zrik, zrikanje.
**zrȉkav** prid., odr. v. *zrȉkavī* - koji je kao zrikavac, kreštav; razrok, onaj ko ima strabizam
**zríkavac** im. m. r., g. jd. *zríkāvca*, n. mn. *zríkāvci*, g. mn. *zríkavācā*, dat.-instr.-lok. mn. *zríkāvcima* - zool. insket ravnokrilac koji ispušta zrik.
**zrȉkāvo** pril. - sa zrikom; razroko.
**zȑnast** prid., odr. v. *zȑnastī* - koji je u obliku zrna; krupičast.
**zrnášce/zrnàšce** g. jd. *zrnášca/zrnášceta*, dem. - malo zrnce.
**zŕnce/zȑnce** im. s. r., g. jd. *zŕnca/zȑnca*, g. mn. *zŕnācā/zȑnācā*, dem. - malo, sitno zrno.
**zȑno** im. s. r., g. jd. *zȑna* - mali okrugli plod, boba; sićušan predmet; najmanji dio neke materije.
**zûb** im. m. r., g. jd. *zûba*, n. mn. *zûbi*, g. mn. *zúbā* - med. jedna od bjeličastih izraslina koštanog tkiva u vilici prevučenih caklinom, služe za grizenje i žvakanje; dio stroja koji služi za rezanje; oštar vrh čega.
**zúbac** im. m. r., g. jd. *zúpca*, n. mn. *zúpci*, g. mn. *zûbācā* - oštar vrh čega; narezani dio alata za rezanje.
**zùbalo** im. s. r., g. jd. *zùbala*, g. mn. *zȕbālā* - zubi i desni zajedno; vještački zubi, proteza.
**zùbār/zȕbār** im. m. r., g. jd. *zubára/* zȕbāra, g. mn. *zubárā/zȕbārā* - stomatolog, ljekar koji popravlja zube i liječi bolesti zuba.
**zùbārskī/zȕbārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zubare, koji im pripada.
**zùbārski/zȕbārski** pril. - kao zubari, na način zubara.
**zubárstvo** im. s. r., g. mn. *zȕbārstāvā/ zubárstāvā* - djelatnost zubara; stomatologija.
**zùbat** prid., odr. v. *zùbatī* - koji ima velike ili izbačene zube; prenes. hladan, koji ujeda, grize.
**zùbato** pril. - oštro, sa zubima; nepravilno; neprijatno, nelagodno.
**zûbnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zube.
**zubòbolja** im. ž. r., g. mn. *zubòbōljā* - bol u zubima.
**zubotèhničār** im. m. r., g. jd. *zubotèhničāra*, g. mn. *zubotèhničārā* - ob. zubni tehničar, protetičar.
**zȕckānje** gl. im. s. r., onomat. od zuckati.
**zȕcnuti** gl. svrš., prez. *zȕcnēm*, onomat. - javiti se zuckanjem; razg. progovoriti kratko, reći samo nešto, dodati, pisnuti iako nije trebalo.
**zûj** im. m. r. g .jd. *zûja*, onomat. - jedan kratak zvuk zujanja.
**zújānje** gl. im. s. r., onomat. od zujati.
**zújati** gl. nesvrš., prez. *zújīm*, onomat. - ispuštati ili proizvoditi zvuk sličan glasanju pčela.
**zȕluf** im. m. r. (perz.) g. jd. *zȕlufa*, g. mn. *zȕlūfā* - uvojak, zalizak kose pružen niz lice pored uha.
**zùlum** im. m. r. (ar.), g. jd. *zùluma*, g. mn. *zȕlūmā* - nasilje, zlo, nepravda, bezakonje, teror.
**zulùmćār/zùlumćār** im. m. r. (tur.), g. jd. *zùlumćāra/zulumćára*, g. mn. *zùlumćārā/zulumćárā* - onaj koji čini zulum; tiranin, nasilnik.
**zȕpčanī** prid. odr. v. - koji ima zupce, zupčasti.
**zupčànīk** im. m., g. jd. *zupčaníka*, n. mn. *zupčaníci*, g. mn. *zupčaníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zupčanícima* - dio stroja u obliku točka sa zupcima na rubu.
**zȕpčast** prid., odr. v. *zȕpčastī* - koji ima zupce, nazubljen.
**zúriti** gl. nesvrš., prez. *zúrīm*, pejor. - buljiti, nekulturno neoprezno gledati u nekog, «blejati».

**zvàničan** prid., odr. v. *zvànični* - koji je ozvaničen, služben, koji poštuje protokol; po pravilima službe, oficielan.
**zvànično** pril. - na zvaničan način, službeno, formalno, protokolarno.
**zvánje** im. s. r., g. jd. *zvánja*, g. mn. *zvánjā* - dozivanje, prizivanje, upućivanje poziva; nivo stručne spreme.
**zvȁti** gl. nesvrš., prez. *zòvēm*, trp. prid. *zvân* - dozivati, upućivati poziv, pozivati.
**zvȅckānje** gl. im. s. r. od zveckati.
**zvȅckati** gl. nesvrš., prez. *zvȅckām* - lupkati nečim da se čuje zveka, skrećući pažnju ili smirujući živce.
**zvéčānje** gl. im. s. r. od zvečati.
**zvèčārka/zvéčārka** im. ž. r., g. jd. *zvèčārkē/zvéčārkē*, g. mn. *zvèčārkī/zvéčārkī* - vrsta otrovne zmije, čegrtuša.
**zvéčati** gl. nesvrš., prez. *zvéčīm* - lupkati zvečkom, lupkati predmetom koji zvecka
**zvȅčka** im. ž. r., g. jd. *zvȅčkē*, dat. jd. *zvȅčki*, g. mn. *zvèčākā/zvȅčkī* - dječija igračka koja pomicanjem zveči, zveka; biljka iz por. leptirnjača.
**zvȅkēt** im. m. r., g. jd. *zvȅkēta*, g. mn. *zvȅkētā* - oštar i prodoran zvuk od udara metalnog predmeta o šta tvrdo; klepet metalnih predmeta.
**zvekètānje** gl. im. s. r. od zveketati.
**zvekètati** gl. nesvrš., prez. *zvèkećēm* - stvarati oštar i prodoran zvuk
**zvekètav** prid., odr. v. *zvekètavī* - koji zvekeće, klepetav.
**zvèkīr** im. m. r., g. jd. *zvekíra* - metalni krug pričvršen na ulazna vrata umjesto zvona.
**zvȅknuti (se)** gl. svrš., prez. *zvȅknēm* - razg. kratkim udarcem pljusnuti; lupnuti tako da odjekne, zazveči.
**zvȉjer** im. ž. r., g. jd. *zvȉjeri*, g. mn. *zvijèrī* - krvoločna divlja životinja; prenes. zločinac, krvnik.
**zvijèzda** im. ž. r., g. jd. *zvijèzdē*, n. mn. *zvijèzde*, g. mn. *zvijèzdā* - nebesko tijelo, planeta; simbol, znak; predmet u obliku zvijezde; sport. naročit okret tijela; prenes. poznata osoba u svijetu umjetnosti, šou biznisa, estrade.
**zvȉznuti** gl. svrš., prez. *zvȉznēm* - razg. zveknuti, jako udariti.
**zvíznuti** gl. svrš., prez. *zvîznēm* - puhnuti jednom u zviždaljku, ispustiti zvižduk; prenes. od problema skrenuti s pameti, poludjeti.
**zvìždāljka** im. ž. r., dat. jd. *zvìždāljci*, g. mn. *zvìždāljkī* - spravica za zviždanje, pištaljka.
**zvìždānje** gl. im. s. r. od zviždati.
**zvìždati** gl. nesvrš., prez. *zvìždīm* - proizvoditi i ispuštati zvižduk; prenes. uzaludno šta raditi.
**zvȉždūk** im. m., g. jd. *zvȉždūka*, n. mn. *zvȉždūci*, g. mn. *zvȉždūkā* - zvuk koji nastaje zviždanjem; dogovoreni zvučni znak, zvukovni signal.
**zviždùkānje** gl. im. s. r. od zviždukati.
**zviždùkati** gl. nesvrš., prez. *zvìždučēm* - pomalo zviždati; zviždanjem razbijati dosadu ili izražavati lijepo raspoloženje.
**zvjȅrānje** gl. im. s. r. od zvjerati.
**zvjȅrati** gl. nesvrš., prez. *zvjȅrām* - unezvijereno, uznemireno razgledati; radoznalo, nekulturno i uznemireno bacati poglede na sve strane.
**zvjȅrav** prid., odr. v. *zvjȅravī* - onaj koji voli da zvjera; prenes. nepristojno nepažljiv.
**zvjȅravo** pril. - kao zvijeri, unezvijereno; s velikim oprezom i strahom gledajući unaokolo; nepristojno nepažljivo.
**zvjèrinjāk** im. m. r., g. jd. *zvjèrinjāka*, n. mn. *zvjèrinjāci*, g. mn. *zvjȅrinjākā* - stanište zvijeri; posebno ograđeno i zaštićeno mjesto u zoološkim vrtovima gdje borave zvijeri; prenes. nezdrava i opasna životna sredina, društvena zajednica i sl.
**zvjêrka/zvjȅrka** im. ž. r., g. jd. *zvjêrkē/zvjȅrkē* - jedna zvijer; prenes. pejor. čovjek na visokom položaju; moćan čovjek nepredvidivih reakcija.
**zvjerokràdica/zvjeròkradica** im. ž. r., g. jd. *zvjerokràdicē* - krivolovac, lovokradica.
**zvjèrskī** prid. odr. v. - koji je kao zvijer; divljački, okrutno.
**zvjèrski** pril. - kao zvijer, na način zvijeri; nemilosrdno, krvnički; divljački.
**zvjèrstvo** im. s. r., g. jd. *zvjèrstva*, g. mn. *zvjȅrstāvā* - divljaštvo, zločin; krvništvo.



**zvjȅzdan** prid., odr. v. *zvjèzdanī* - koji je pun zvijezda.
**zvjèzdār** - im. m. r. g. jd. *zvjèzdāra* - vrsta slatkovodne ribe
**zvjȅzdārnica** im. ž. r., g. mn. *zvjèzdārnīcā* - astron. opservatorij; objekt uređen za promatranje nebeskih tijela i pojava u svemiru.
**zvjȅzdast** prid., odr. v. *zvjȅzdastī* - koji liči na zvijezdu, zvjezdolik.
**zvjȅzdasto** pril. - u obliku zvijezde
**zvjèzdica** im. ž. r., g. mn. *zvjȅzdīcā*, demin. - mala zvijezda; zvjezdolik ukras; zvjezdolika tjestenina.
**zvjezdòlik** - prid., odr. v. *zvjȅzdastī* - koji je u obliku zvijezde; zvjezdast.
**zvjezdoznánac** im. m. r., g. jd. *zvjezdoznánca*, n. mn. *zvjezdoznánci*, g. mn. *zvjezdòznānācā* - astr. astronom, poznavalac zvijezda.
**zvȍcānje** gl. im. s. r. od zvocati.
**zvȍcati** gl. svrš., prez. *zvȍcām* - razg. dosađivati kritikama bez prestanka.
**zvôn** im. m. r., g. jd. *zvôna* - zvuk zvona; pojedinačan zvuk zvona.
**zvȍnak** prid., odr. v. *zvònkī* - jasan, koji odjekuje kao zvono, zvučan, prodoran.
**zvȍnār/zvònār** im. m. r., g. jd. *zvȍnāra/zvonára*, n. mn. *zvȍnāri/zvonári*, g. mn. *zvȍnārā/zvonárā* - čovjek koji je zadužen za crkvena zvona.
**zvonàrina** im. ž. r. - nagrada koju za svoj posao dobiva zvonar.
**zvònārnica** im. ž. r., g. mn. *zvȍnārnīcā* - radionica u kojoj se lijevaju zvona; mjesto gdje vise crkvena zvona; prostor u kome je smješten zvonik.
**zvȍnast** prid., odr. v. *zvȍnastī* - koji ima oblik zvona, zvonolik.
**zvónce** im. s. g., jd. *zvónca/zvónceta*, g. mn. *zvȍnācā*, dem. i hip. - malo zvono.
**zvònčić** im. m. r., g. jd. *zvònčića*, dem. - jezičak u zvonu; malo zvono; vrsta zvonolikog cvijeta.
**zvònīk** im. m., g. jd. *zvoníka*, n. mn. *zvoníci*, g. mn. *zvoníkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zvonícima* - crkveni toranj ili dio crkve na kojem su zvona.
**zvòniti** gl. nesvrš., prez. *zvònīm* - proizvoditi zvonak zvuk; koristiti se zvonom; zvonom davati znak; prenes. upozoravati; odjekivati.
**zvȍnko** pril. - jasno, zvučno.
**zvȍno** im. s. r., g. jd. *zvȍna*, g. mn. *zvônā* - uređaj za zvonjenje; zvonce.
**zvonòlik** prid., odr. v. *zvonòlikī* - koji oblikom podsjeća na zvono, koji liči na zvono, zvonast.
**zvònjava** im. ž. r. - uzastopni zvuk zvona; zvonjenje.
**zvònjēnje** gl. im. s. r. od zvoniti.
**zvȑcnuti** gl. svrš., prez. *zvȑcnēm* - kratko zvoniti; nakratko telefonirati.
**zvȑčāljka** im. ž. r., dat. jd. *zvȑčāljki*, g. mn. *zvȑčāljkī* - mali predmet s pokretnim dijelom koji se zamahivanjem okreće oko svoje osi i proizvodi neobično prodoran zvuk; zvečka.
**zvŕčanje/zvȑčānje** gl. im. s. r. od zvrčati.
**zvŕčati/zvȑčati** gl. nesvrš., prez. *zvŕčīm/zvȑčīm*, onomat. - prilikom brzog okretanja čega (npr. zvrčki) proizvoditi i ispuštati karakterističan i prodoran zvuk.
**zvȑčka** im. ž. r., dat. jd. *zvȑčki*, g. mn. *zvȑčkī* - zvrk; zrčaljka; zvečka.
**zvȑk** im. m. r., g. jd. *zvȑka* - igračka koja se brzo okreće oko svoje osi; prenes. brza i okretna osoba.
**zvŕjanje/zvȑjānje** gl. im. s. r. od zvrjati.
**zvŕjati/zvȑjati** gl. nesvrš., prez. *zvŕjīm/zvȑjīm* - hodati okolo iz dosade, besciljno lutati.
**zvȑktati** gl. nesvrš., prez. *zvȑkćēm* - up. zvrjati.
**zvȑljāčka** im. ž. r., dat. jd. *zvȑljāčki*, g. mn. *zvȑljāčkī* - up. zvrk.
**zvŕljati/zvȑljati** gl. nesvrš., prez. *zvŕljām/zvȑljām* - up. zvrjati.
**zvȑndati** gl. nesvrš., prez. *zvȑndām* - ispuštati neugodan parajući zvuk.
**zvȑndalo** im. s. r., g. jd. *zvȑndala*, g. mn. *zvȑndālā* - onaj koji zvrnda; zvrčalo, zveckalo.
**zvȑndav** prid., odr. v. *zvȑndavī* - koji zvrnda, zvrči.
**zvûčan** prid., odr. v. *zvûčnī* - koji ima jak zvuk, zvonak; koji odjekuje zvukom; prenes. naglašen, istaknut; poznat.
**zvúčānje** gl. im. s. r. od zvučati.
**zvúčati** gl. nesvrš., prez. *zvúčīm* - proizvoditi i odašiljati zvuk; prenes. ostavljati utisak pričom; doimati se.
**zvûčnīk** im. m. r., g. jd. *zvûčnīka*, n. mn. *zvûčnīci*, g. mn. *zvûčnīkā*, dat.-instr.-lok. mn. *zvûčnīcima* - uređaj koji električne

impulse pretvara u zvuk; uređaj koji emituje i pojačava zvuk.
**zvûčno** pril. - na zvučan način; glasno, zvonko.
**zvúčnōst** im. ž. r., g. jd. *zvúčnosti*, instr. jd. *zvúčnošću/zvúčnosti* - osobina onog što je zvučno; glasnost, zvonkost.
**zvûk** im. m. r., g. jd. *zvûka*, n. mn. *zvûci/zvŭkovi* - valovito kretanje, titraj određene frekvencije koja se prima čulom sluha.
**zvŭkomjēr** im. m. r., g. jd. *zvŭkomjēra*, g. mn. *zvŭkomjērā* - sprava za mjerenje jačine zvuka; fonometar.
**zvŭkōvnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na zvuk.
**zvŭkōvnō** pril. - uz pomoć zvuka, sa zvukom, koristeći zvuk.

# Ž

**Ž ž** - fonema, glas, palatalni suglasnik, trideseto slovo abecede, a osmo slovo azbuke.
**žȁba** im. ž. r., g. jd. *žȁbē*, g. mn. *žâbā* - vodozemac skoro okruglog tijela sa dužim zadnjim nogama.
**žábac** im. m. r., g. jd. *žápca*, g. mn. *žâbācā* - mužjak žabe.
**žȁbār** im. m. r., g. jd. *žȁbāra* - lovac na žabe; iron. čovjek koji jede žablje meso.
**žȁbārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žabare.
**žȁbārski** pril. - kao žabar, na način žabara.
**žabètina** im. ž. r., augm. i pejor. - velika žaba.
**žȁbica** im. ž. r., g. jd. *žȁbicē*, dem. - mala žaba.
**žȁbljāk** im. m. r., g. jd. *žȁbljāka* - mjesto gdje ima mnogo žaba.
**žȁbljī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žabe ili je od žabe.
**žȁbō/žabô** im. m. r. (fr.), g. jd. *žabòa* - čipkasti nabor na prsima ženske bluze.
**žabokrèčina** im. ž. r., g. jd. *žabokrèčinē* - ustajala, mutna voda bare zarasla u zelene končaste alge; prenes. mrtvilo, ustajalost, učmalost.
**žácānje** gl. im. s. r. od žacati.
**žácati (se)** gl. nesvrš., prez. *žâcām (se)*, pril. sad. *žácajūći* - žigati, osjećati kratak oštar bol; bockati; (se) brecnuti se, ustuknuti zbog neugodnosti; biti obziran.
**žȁcnuti (se)** svrš., prez. *žȁcnēm (se)*, imp. *žȁcni (se)* - up. žacati (se), refleksno se trgnuti.
**žâd** im. m. r. (fr.), g. jd. *žâda* - zajednički naziv za minerale nafrit, jadeid i hloromelanit; mineral mliječnobijele do zelene boje od kojeg se izrađuju ukrasni predmeti; gorski kristal.
**žága** im. ž. r. (njem.), g. jd. *žágē*, g. mn. *žágā* - pila, testera, alatka sa dugom narezanom oštricom za rezanje drveta.
**žàgāč/žàgār** im. m. r., g. jd. *žagáča/žagára* - lok. čovjek koji reže drva žagom.
**žâgor** im. m. r., g. jd. *žâgora* - glasna priča više ljudi, žamor.
**žâgoriti** gl. nesvrš., prez. *žâgorīm* - žamoriti, kad tiho priča više osoba u isto vrijeme.
**žȁgriti (se)** gl. nesvrš., prez. *žȁgrīm (se)*, gl. pril. sad. *žȁgrēći/žagréći (se)* - sjajiti očima od znatiželje ili uzbuđenja; zacrvenjeti se, zažariti se zbog osjećaja nelagode.
**žàkēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *žakéta* - kratki sako, vrsta kaputa.
**žâl**[1] im. m. r., g. jd. *žâla*, ekspr. - tuga, žaljenje zbog nečeg što je prošlo.
**žâl**[2] im. m. r., g. jd. *žâla*, n. mn. *žâli/žálovi* - morska obala prekrivena sitnim kamenjem koju zapljuskuju valovi.
**žȁlac** im. m. r., g. jd. *žálca*, g. mn. *žȁlācā* - žaoka, oštar dio tijela nekih insekata kojim ubadaju plijen.
**žȁlba** im. ž. r., g. jd. *žȁlbē*, g. mn. *žȁlbī* - dokument u kojem se iznosi neslaganje s odlukom donesenom u kakvom upravnom postupku i traži ponovno razmatranje problema.
**žȁlbenī/žàlbenī** prid. - koji se odnosi na žalbu.
**žȁlfija** im. ž. r., g. jd. *žȁlfijē* - ljekovita biljka, kadulja.
**žàlilac** im. m. r., g. jd. *žàlioca*, g. mn. *žàlilācā* - žalitelj, onaj ko podnosi žalbu.
**žȁliti (se)** gl. nesvrš., prez. *žȁlīm* - biti u žalosti; tugovati; izražavati nezadovoljstvo; (se) podnijeti žalbu.
**žȁlobnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na

onog ko je u žalosti.
**žȁlobno** pril. - žalosno
**žalòpōjka** im. ž. r. g. jd. *žalòpōjkē*, dat. jd. *žalòpōjci*, n. mn. *žalòpojke*, g. mn. *žalòpōjkī* - tužbalica, jadikovka, tugovanka.
**žȁlosnīk/žalòsnīk** im. m. r., v. jd. *žȁlosnīče/žalòsnīče*, n. mn. *žȁlosnīci/žalosníci* - onaj koji je žalostan, jadnik.
**žȁlosno** pril. - na žalostan način.
**žȁlōst** im. ž. r., g. jd. *žȁlosti*, instr. jd. *žȁlošću/žȁlosti*, lok. jd. *žȁlosti/žalòsti* - osjećaj tuge; tugovanje za umrlim.
**žȁlostan** prid., odr. v. *žȁlosnī* - onaj koga je obuzela žalost.
**žalòstiti (se)** gl. nesvrš., prez. *žàlostīm (se)* - rastužiti, učiniti nekog žalosnim, biti žalostan.
**žalòstīv** prid., odr. v. *žalòstīvī* - sažaljiv, suosjećajan.
**žalòstivo** pril. - na žalostiv način.
**žȁlovati** gl. nesvrš., prez. *žȁlujēm* - biti u žalosti za umrlim.
**žàlūzije** im. m. r. plur. tantum (fr.) - žaluzine.
**žaluzíne** im. ž. r. (fr.), plur. tantutum - žaluzije, rebrenice, rešetkasti kapci na prozorima, posebno postavljene aluminijske trake na prozorska okna kao zaštita od jakih sunčevih zraka.
**žȁljēnje** gl. im. s. r. od žaliti - iskazivanje žala, tugovanje.
**žâmor** im. m. r., g. jd. *žâmora* - žagor.
**žamòriti/žámoriti** gl. nesvrš., prez. *žámorīm* - žagoriti.
**žàndār** im. m. r. (fr.), g. jd. *žàndāra* - policajac, pandur.
**žandàrčina** im. m. r. (fr.), g. jd. *žandàrčinē*, augm. i pejor. - veliki žandar.
**žàndārčiti** gl. nesvrš. (fr.), prez. *žàndārčīm* - ponašati se kao žandar.
**žandarmèrija** im. ž. r. (fr.), g. jd. *žandarmèrijē* - državna policija; zgrada u kojoj je baža te policije.
**žandarmèrījskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na žandarmeriju.
**žánr** im. m. r. (fr.), g. jd. *žánra*, n. mn. *žánrovi* - vrsta književnog djela; stil, način.
**žȁoka** im. ž. r., g. jd. *žȁokē*, dat. jd. *žȁoci* - žalac.
**žâr** im. m. r., g. jd. *žâra* - žera, žerava, žeravica, najusijaniji i najtopliji dio vatre; prenes. ushićenje, zanos, sjaj u očima; rumenilo, crvenilo na licu.
**žȁra** im. ž. r. (ar.), g. jd. *žȁrē* - zemljana posuda; ćup, vrč; urna s pepelom pokojnika.
**žàrāč** im. m. r., g. jd. *žaráča* - željezna šipka za razgrtanje vatre.
**žardinijéra** im. ž. r. (fr.) - posuda za cvijeće, stalak za cvijeće.
**žàrgōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *žargóna* - argo, sleng, šatro; jezik šireg socijalnog ili užeg profesionalnog kruga (umjetnika, pisaca, ljekara, đaka, svijeta iz podzemlja itd.), u kojem su česta dogovorena prenesena značenja riječi (up. zelembać = dolar), premetnuti slogovi u riječima (điđo mova = dođi ovamo) i sl. kako bi se omogućila tajnost poruke od onih koji ne razumiju žargon.
**žȁrišnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žarište.
**žȁrīšte** im. s. r. g. jd. *žȁrīšta* - središte, centar čega, mjesto gdje je nešto najintezivnije, fokus, žiža.
**žárēnje** gl. im. s. r. od žariti.
**žáriti** gl. nesvrš., prez. *žârīm*, pril. sad. *žárēći* - isijavati toplotu, činiti nešto užarenim.
**žârkī** prid. odr. v. - koji žari toplinom.
**žârko** pril. - užareno, vatreno, na vatren način, usijano.
**žárkōst** im. ž. r., g. jd. *žárkosti*, instr. jd. *žárkošću/žárkosti* - osobina onoga što je žarko.
**žaròvit** prid., odr. v. žaroviti - vatren, strastan, pun žara.
**žâr-ptica** im. ž. r., g. jd. *žâr-ptice* - ptica iz ruskih narodnih bajki; rajska ptica u našim narodnim pripovijetkama.
**žàrulja** im. ž. r., g. jd. *žàruljē* - sijalica
**žbȉr** im. m. r. (tal.), g. jd. *žbȉra* - policajac stražar, pandur, redar.
**žbùka** im. ž. r., g. jd. *žbùkē*, dat. jd. *žbùci* - malter, smjesa kreča, pijeska i vode za prekrivanje zidova.
**žbùkati** gl. nesvrš., prez. *žbùkām* - nanositi žbuku, češće: malterisati.
**žbûn** im. m. r., g. jd. *žbûna*, n. mn. *žbúnovi* - grm.
**žbùnast** prid., odr. v. *žbùnastī* - koji ima blik žbuna.
**žbùnīć** im. m. r., g. jd. *žbuníća*, dem. - mali žbun.



**žbûnje** zb. im. s. r. od žbun.
**ždèrāč** im. m. r., g. jd. *ždeŕáča* - onaj koji ždere, koji jede preko mjere.
**ždèrati (se)** gl. nesvrš., prez. *ždȅrēm (se)*, pril. sad. *ždèrūći (se)* - ždrati (se), jesti preko mjere; prenes. skrivati nervozu, sekirati se.
**ždéro** im. m. r. - pejor. žderonja.
**ždéronja** im. m. r., g. jd. *ždéronjē* - pejor. onaj koji mnogo ždere, halapljivac, proždrljivac.
**ždrâl** im. m. r., g. jd. *ždrâla*,n. mn. *ždrálovi* - vrsta ptica; etnol. konj sive dlake.
**ždrálović** im. m. r. - mladunče ždrala.
**ždrȁti (se)** gl. nesvrš., prez. *ždȅrēm* - žderati.
**ždrȅbād** zb. im. s. r. od ždrijebe.
**ždrèbica** im. ž. r., g. jd. *ždrèbicē*, n. mn. *ždrèbice* - mlada, rasna, zdrava kobila; prenes. neobuzdana i izazovna djevojka.
**ždrȅbnā** prid. odr. v. - koja nosi ždrijebe, koja treba da se oždrijebi (o kobili).
**ždrèpčić** im. m. r., g. jd. *ždrèpčića*, dem. - muško ždrijebe.
**ždrijèbac** im. m. r., g. jd. *ždrijèpca*, g. mn. *ždrijèbācā* - mlad, snažan i rasan konj; prenes. snažan, zdrav zavodljiv mladić.
**ždrȉjebe** im. s. r., g. jd. *ždrȅbeta* - mladunče konja i kobile.
**ždrijèbljēnje** gl. im. s. r. od ždrijebiti se.
**ždrijèbiti se** gl. nesvrš., prez. *ždrȉjebī se*, pril. sad. *ždrijèbēći se* - donositi na svijet ždrijebe.
**ždrijèlce** im. s. r., g. jd. *ždrijèlca/ždrijèlceta*, dem. - malo ždrijelo.
**ždrȉjelnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ždrijelo.
**ždrȉjelnjāk** im. m. r., g. jd. *ždrȉjelnjāka*, n. mn. *ždrȉjelnjāci* - med. ždrijelo.
**ždrijèlo** im. s. r., g. jd. *ždrijèla* - cjevast mišićni organ na sastavu probavnog i dišnog puta.
**žȅći** gl. nesvrš., prez. *žȅžēm*, gl. prid. rad. *žȅgao*, trp. prid. *žȅžen* - žariti, isijavati veliku toplotu, spaljivati jakom vatrom, gorjeti.
**žédan** prid., odr. v. *žêdnī* - koji osjeća žeđ.
**žêdno** pril. - na žedan način, kao onaj ko ima potrebu da ugasi žeđ.
**žèdnjeti** gl. nesvrš., prez. *žèdnīm* - postajati, biti žedan.
**žêđ** im. ž. r., g. jd. *žêđi*, instr. jd. *žêđi/žêđu* - žeđa, osobina onoga koji je žedan, svojstvo onoga što je žedno.
**žȅđa** im. ž. r., instr. jd. *žȅđōm* - žeđ.
**žéđati** gl. nesvrš., prez. *žêđām* - osjećati žeđ, žednjeti.
**žȅga** im. ž. r., g. jd. *žȅgē*, dat. jd. *žȅzi/žȅgi* - velika ljetna vrućina.
**želàtīn** im. m. r. (fr.-tal.), g. jd. *želatína* - želatina, bolja vrsta životinjskog ljepila, tutkalo; hladetina, drhtava masa ili smjesa (npr. od vode u kojoj su se kuhale kosti ili meso); stinut voćni sok i vrsta bombona od tog soka; žele.
**želatína** im. ž. r. (fr.-tal.)- želatin.
**želatìnast** prid. (fr.-tal.), odr. v. *želatìnastī* - koji liči na želatin, želatinozan.
**želatìnōzan** prid.(fr.-tal.), odr. v. *želatìnōznī* - želatinast.
**žèlē** im. m. r. (fr.), g. jd. *želèa* - poslastica spravljena od želatina.
**žèlučanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na želudac.
**žèlučina** im. ž. r., g. jd. *žèlučinē*, augm. i pejor. - veliki želudac.
**žèludac** im. m. r., g. jd. *žèluca*, g. mn. *žèludācā* - med. organ za probavu hrane.
**žèlja** im. ž. r., ak. jd. *žèlju* - vrsta osjećaja (htijenje, žudnja, čežnja, težnja za nečim).
**žèljan** prid., odr. v. *žèljnī* - koji ima želju za nečim.
**žèljeti** gl. nesvrš., prez. *žèlīm* - imati želju, htjeti, čeznuti za nečim.
**željèzār** im. m. r., g. mn. *žèljezārā* - onaj ko skuplja i prodaje željezo.
**željèzara** im. ž. r., g. jd. *željèzarē* - tvornica za proizvodnju i preradu željeza.
**željezàrija** im. ž. r., g. jd. *željezàrijē* - predmeti od željeza.
**žèljezast** prid., odr. v. *žèljezastī* - koji je nalik na željezo.
**žèljeznī** prid. odr. v. - napravljen od željeza; koji sadrži željezo.
**žèljeznica** im. ž. r., g. jd. *žèljeznicē* - ustanova za prevoz putnika i tereta vozom, vlakom.
**žèljezničār** im. m. r., g. jd. *žèljezničāra* - onaj koji radi na željeznici.

**žèljezničārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na željezničare.
**žèljezničkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na željeznicu.
**žèljezo** im. s. r., g. jd. *žèljeza* - gvožđe, vrsta metala, kovina, hemijski element (Fe).
**željezòvit** prid., odr. v. *željezòvitī* - koji sadržava željezo kao element (o rudi).
**žêljno** pril. - sa željom, s težnjom, sa žudnjom, s nestrpljenjem.
**žèna** im. ž. r., g. jd. *žènē* - osoba ženskog pola.
**ženàntan** prid. (fr.), odr. v. *ženàntnī* - dosadan, nezgodan, koji dovodi u neprilike; koji se susteže, stidljiv.
**žënerōzan** prid. (fr.), odr. v. *žënerōznī* - plemenit, velikodušan, darežljiv, dobar.
**ženètina** im. ž. r., g. jd. *ženètinē*, augm. i pejor. - velika i zbog nečega nesimpatična žena.
**žènidba** im. ž. r., g. jd. *žènidbē*, g. mn. *žènidābā/žènidbī* - stupanje muškarca u brak.
**žènidbenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ženidbu.
**žènīk** im. m. r., g. jd. *ženíka*, n. mn. *ženíci* - mladoženja, muškarac koji stupa u brak.
**ženírati (se)** gl. nesvrš. (fr.), prez. *žènirām (se)* - ometati dosađivati, mučiti, ograničavati; ustručavati se, sustezati se, stidjeti se, libiti se.
**žèniti se** gl. nesvrš., prez. *žënīm se* - stupati u brak sa ženom.
**žênka** im. ž. r., g. jd. *žênkē*, dat. i lok. jd. *žênki*, g. mn. *žênkī* - živo biće ženskog pola.
**žênkica** im. ž. r., g. jd. *žênkicē*, hip. - mala ženka.
**ženoljúbac** im. r., g. jd. *ženoljúpca*, g. mn. *ženòljūbācā* - onaj koji voli i ljubi žene.
**ženomŕzac/ženomr̀zac** im. m. r., g. jd. *ženomŕsca*, g. mn. *ženomŕzācā* - muškarac koji mrzi žene.
**žènskā** poim. prid. ž. r., g. jd. *žènskē*, dat. jd. *žènskōj* - privlačna žena; ona na koju se gleda s podsmijehom zbog nekih osobina.
**ženskàdija** zb. im. ž. r., g. jd. *ženskàdijē* - ženska čeljad.
**žènskār** im. m. r. g. jd. *ženskára* - muškarac koji se pretjeruje u mijenjanju žena.
**žènskārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ženskare.
**žènskārski** pril. - kao ženskar, na način ženskara.
**žënskast** prid., odr. v. *žënkastī* - koji ima ženske osobine, ponašanje kao žena, feminiziran.
**žënskasto** pril. - kao žena, na način žene.
**žènskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na ženu ili pripada ženi.
**žènski** pril. - onako kako žene rade, na način žene.
**žènskica** im. ž. r., g. jd. *žènskicē*, dem. i hip. - mala i simpatična ženska.
**žènskīnje** zb. im. ž. r., g. jd. *žènskīnja* - ženski članovi porodice.
**žënsko** poim. prid. s. r., g. jd. *žënska* - osoba ženskog spola, žena.
**ženskòlik** prid., odr. v. *ženskòlikī* - koji ima ženski lik.
**žënskōst** im. ž. r., g. jd. *žënskosti*, instr. jd. *žënskošću/žënskosti* - osobine svojstvene ženi, ženstvenost.
**žènstven** prid., odr. v. *žènstvenī* - koji se odnosi na ženstvenost.
**žènstvenōst** im. ž. r., g. jd. *žènstvenosti*, instr. jd. *žènstvenošću/žènstvenosti* - osobine koje su svojstvene ženi, ženskost.
**žèntura(ča), žènurina, žènturina** im. ž. r., augm. i pejor. - ogromna žena duga jezika i drugih loših osobina.
**žèrāv** im. m. r.(pras.), g. jd. *žeráva* - ždral.
**žèrava** im. ž. r., g. jd. *žèravē* - žera, žeravica, najužareniji dio vatre.
**žëravica** im. ž. r., g. jd. *žëravicē* - žera, žerava, žeravka.
**žèrāvka** im. ž. r., g. jd. *žèrāvkē*, dat. i lok. jd. *žèrāvci* - komadić žerave.
**žèrāvnica** im. ž. r., g. jd. *žèrāvnicē* - zemlja kojom je prekrivena zapaljena hrpa drveta da bi se dobio drveni ugalj.
**žèrāvnīk** im. m. r., n. mn. *žèrāvnīci* - posuda u koju se radi grijanja stavlja žerava; mangal.
**žermìnāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *žermināla* - mjesec francuskog revolucionarnog kalendara (od 21. III do 19. IV), naziv za ustanak pariških radnika u mjesecu žerminalu 1794.



**žèrsēj** im. m. r. (engl.), g. jd. *žerséja* - vrsta tkanine od tanko češljane vune, pamuka, svile ili sintetskih vlakana.
**žèstica** im. ž. r., g. jd. *žèsticē* - stijena, čvrst kamen.
**žestīna** im. ž. r., g. jd. *žestínē* - osobina onog koji se žesti, koji je žestok.
**žéstiti se** gl. nesvrš., prez. *žêstīm se* - ljutiti se, biti gnjevan.
**žèstok** prid., odr. v. *žèstokī* - silan, jak, srčan; previše začinjen.
**žèstoko/žestòko** pril. - na žestok način.
**žètelac** im. m. r., g. jd. *žèteoca* , g. mn. *žètelācā* - onaj koji žanje žito.
**žètelačkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žeteoce.
**žètelački** pril. - kao žetelac, na način žeteoca.
**žëteočev** prid. odr. v. - koji pripada žeteocu.
**žëti** gl. nesvrš., prez. *žänjēm/žnjêm*, prid. trp. *žêt/žnjèven*, aor. *žëh* - žnjeti, ubirati pšenicu ili druge usjeve na polju.
**žètōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *žetóna* - predmet koji ima vrijednost novca, služi u kockarskoj igri ili za pokretanje nekih aparata.
**žëtva** im. ž. r., g. mn. *žëtāvā/žëtvī* - rad koji omogućava prikupljanje ljetine, ubiranje usjeva (pšenice); prenes. svaka aktivnost kojom se ostvaruje dobit.
**žëtvenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žetvu.
**žèzlo** im. s. r., g. jd. *žèzla* - štap ili palica kao simbol carske ili kraljevske vlasti.
**žgánci** im. m. r., g. jd. *žgánca*, g. mn. *žgânācā* - češće: pura, jelo od kukuruznog brašna.
**žgäravica** im. ž. r., g. jd. *žgäravicē* - ljutina izazvana bolešću želuca koji pravilno ne vari hranu.
**žgöljav** prid., odr. v. *žgöljavī* - koji je veoma mršav, neuhranjen, kost i koža.
**žgöljavac** im. m. r., g. jd. *žgöljāvca*, g. mn. *žgöljavācā* - onaj koji je mršav, žgoljo.
**žgöljavōst** im. ž. r., g. jd. *žgöljavosti*, instr. jd. *žgöljavošću/žgöljavosti* - mršavost.
**žîca** im. ž. r., g. jd. *žîcē*, n. mn. *žîce* - nit izrađena od kakvog metala (bakra, željeza i sl.); struna na muz. instrumentu; tanak sloj rude; prenes. osobina, crta, bit.
**žîcār** im. m. r., g. jd. *žīcāra* - onaj koji proizvodi žicu; prenes. osoba koja bez rada ostvaruje korist.
**žîčan/žìčan** prid., odr. v. *žīčanī/žìčanī* - koji je napravljen od žice.
**žîčara** im. ž. r. gen. jd. *žîčarē* - zatvorene ili otvoreno sredstvo za prevoz putnika uz brdo
**žíće** im. s. r.(arh.), g. jd. *žíća* - život, življenje.
**žîdak** prid., odr. v. *žîtkī* - rijedak, gotovo tečan.
**Žîdov** im. m. r., g. jd. *Žîdova* n. mn. *Žîdovi* - ob. Jevrej; pripadnik semitskog naroda čije tradicije počivaju na učenju Mojsija i proroka
**žîdovskī** prid. - koji se odnosi na Židove.
**žîdovski** pril. - kao Židov, na način Židova.
**žîg** im. m. r., g. jd. *žîga*, n. mn. *žîgovi/ žígovi* - pečat, štambilj, muhur; kratak jak bol; trag.
**žígānje** gl. im. s. r. od žigati.
**žígati** gl. nesvrš., prez. *žîgā* - osjećati žiganje.
**žîgica** im. ž. r., g. jd. *žîgicē* - šibica, kresa, palidrvce.
**žîgolo** im. m. r. (fr.), g. jd. *žîgola* - mlad čovjek koji živi od ljubavnih veza sa starijim bogatim ženama.
**žîgosānje/žìgosānje** gl. im. s. r. od žigosati.
**žîgosati/žìgosati** gl. svrš. i nesvrš., prez. *žîgošēm* trp. prid. *žîgosan* - stavljati žig na nekog; obilježiti ga kao otpadnika od društva (nekada prislanjanjem usijanog željeza na tijelo).
**žîla** im. ž. r., g. jd. *žîlē*, g. mn. *žîlā* - dio korijena kojim se biljka veže za zemlju; krvni sudovi.
**žîlav** prid., odr. v. *žîlavī* - onaj ko je otporan, savitljiv, čvrst, ono što se ne može lako pokidati, tanak
**žiláviti** gl. nesvrš., prez. *žilāvīm* - postajati žilav, prenes. postajati dosadan.
**žîlāvka** im. ž. r., g. jd. *žîlāvkē* - vrsta vinove loze i vina.
**žîlavo** pril. - otporno, savitljivo, čvrsto, tanko, izdržljivo.
**žîlavōst** im. ž. r., g. jd. *žîlavosti*, instr. jd. *žîlavosti/žîlavošću* - osobina onoga koji je žilav, svojstvo onoga što je žilavo.

**žȉlēt** im. m. r. (fr.), g. jd. *žiléta* - oštrica za brijanje, britvica.
**žȉlica** im. ž. r., g. jd. *žȉlicē*, dem. - mala žila.
**žȉličav** prid., odr. v. *žȉličavī* - koji je sav od žilica.
**žȉličica** im. ž. r., g. jd. *žȉličicē*, dem. - mala žilica.
**žȉpōn** im. m. r. (fr.), g. jd. *žipóna* - šuštava donja suknja, podsuknja.
**žȋr** im. m. r., g. jd. *žȋra*, n. mn. *žírovi* - plod hrasta.
**žirádo** im. m. r., g. jd. *žiráda* - tvrdi slamnati šešir ravnog oboda i ravne površine gornjeg dijela.
**žiràfa** im. ž. r. (fr.), g. jd. *žiràfē* - afrička visoka životinja dugog vrata.
**žȉrant** im. m. r. (tal.), g. jd. *žȉranta*, g. mn. *žȉranātā* - jemac na mjenici, onaj ko garantuje isplatu duga glavnog dužnika.
**žȉrī/žȉrī** im. m. r. (engl.-fr.), g. jd. *žȉrija/ žȉrija* - izabrana grupa stručnjaka koja bira i proglašava pobjednike na festivalima, konkursima, sportskim takmičenjima i sl.
**žirírati** gl. svrš. i nesvrš. (engl.-fr.), prez. *žȉrīrām* - sudjelovati u radu žirija.
**žȉro** im. m. r. (tal.) - bilješka na drugoj strani mjenice koja omogućava prenos na drugu osobu.
**žiròndist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *žiròndistē* - pripadnik političke stranke žirondista u doba francuske buržoaske revolucije; protivnik revolucionarnog pokreta masa.
**žiròskop** im. m. r. (grč.) - naprava za održavanje stabilnosti u različitim položajima (kod brodova, vozova s jednom tračnicom i sl.).
**žȉščica** im. ž. r., g. jd. *žȉščicē*, dem. - mala žiška.
**žȉška** im. ž. r., g. jd. *žȉškē*, dat. jd. *žȉšci/žȉški*, g. mn. *žȉškī* - mali komadić žara.
**žȉtār** im. m. r., g. jd. *žȉtāra* - čovjek koji proizvodi ili trguje žitom; žitni insekt.
**žȉtarica/žitàrica** im. ž. r., g. jd. *žȉtaricē/ žitàricē* - zajednički naziv za sve jednogodišnje zrnaste biljke čiji plod služi za hranu (pšenica, ječam, itd.).
**žȉtārskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žitare.
**žítelj** im. m. r. (rus.), g. jd. *žítelja* - stanovnik, građanin.
**žíteljstvo** im. s. r., g. jd. *žíteljstva* - stanovništvo, stanovnici, građanstvo.
**žȉtije** im. s. r. (st.sl) - naziv za životopis nekog sveca u srpskoj književnosti.
**žȉtkōst** im. ž. r., g. jd. *žȉtkosti*, inst. jd. *žȉtkošću/žȉtkosti* - osobina onog što je žitko.
**žȉtnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žito.
**žȉtnica** im. ž. r., g. jd. *žȉtnicē* - mjesto ili kraj na kojem se uzgaja žito; spremište za žito; hambar.
**žȉto** im. s. r., g. jd. *žȉta* - naziv za sve žitarice.
**žȉtorodan/žitòrodan** prid., odr. v. *žȉtorodnī/žitòrodnī* - koji je pogodan za uzgajanje žita.
**žȋv** prid., odr. v. *žȋvī* - koji nije mrtav; temperamentan, nestašan; sirov, nedopečen.
**žȉva** im. ž. r., g. jd. *žȉvē* - hemijski element (Hg), metal srebrnasta sjaja.
**žívac** im. m. r., g. jd. *žívca*, g. mn. *žȋvācā* - nerv, vlaknast organ u ljudskom i životinjskom tijelu koji prenosi voljne i nevoljne osjete, usklađuje unutrašnje funkcije organizma i njegov odnos prema vanjskom svijetu; prenes. nervozna, ljuta osoba.
**žȉvād** zb. im. ž. r. - perad, domaće pernate životinje.
**žȉvāhan** prid., odr. v. *žȉvāhnī* - temperamentan, veseo, nemiran,
**žȉvāhno** pril. - na živahan način, veselo.
**žȉvāhnōst** im. ž. r., g. jd. *žȉvahnosti*, instr. jd. *žȉvāhnošću/žȉvāhnosti* - osobina onoga koji je živahan.
**žȉvalj** im. m. r., g. jd. *žȉvlja* - narod, stanovnici nekog kraja.
**žȉvčan** prid., odr. v. *žȉvčanī* - nervozan, onaj koji se brzo iznervira, koji brzo gubi sabranost.
**žȉvežnī** prid. odr. v. - životni.
**žȉvica** im. ž. r., g. jd. *žȉvicē* - tek narasla šumica; zeleno nisko rastinje.
**žȉvičnjāk** im. m. r., g. jd. *žȉvičnjáka*, n. mn. *žȉvičnjáci*, g. mn. *žȉvičnjākā* - živica, živa ograda.
**žȉvīn** prid. odr. v. - koji se odnosi na živu ili je od žive.
**živìna** im. ž. r., g. jd. *živìnē* - perad; stoka; domaće životinje.
**žȉvīnskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na živinu.
**žȉvīnski** pril. - kao živina.
**žívjeti** gl. nesvrš., prez. *žívīm* - biti u životu, trajati, bivstvovati.
**žȉvkati** gl. nesvrš., prez. *žȉvkā* - onomat. oglašavati se kao vrabac sa *živ-živ*.
**žȉvnuti** gl. nesvrš., prez. *žȉvnēm* - trznuti se iz mrtvila.
**žȉvo** pril. - živahno, hitro, temperamentno.
**žȉvopīs** im. m. r., g. jd. *žȉvopīsa* - vrsta starog i sakralnog slikarstva.
**živopísac** im. m. r., g. jd. *živopísca*, g. mn. *živòpīsācā* - slikar živopisa.
**žȉvopīsan** prid., odr. v. *žȉvōpisnī* - koji je lijep, raznolik, privlačan, prijatan.
**žȉvopīsno** pril. - na živopisan način.
**živopísnōst** im. ž. r., g. jd. *živopísnosti*, instr. jd. *živopísnošću/živopísnosti* - osobina onog koji je živopisan i onoga što je živopisno.
**žȉvōst** im. ž. r., g. jd. *žȉvosti*, instr. jd. *žȉvosti/žȉvošću* - veselost, temperamentnost, pokretljivost, razigranost.
**žȉvot** im. m. r., g. jd. *živòta*, g. mn. *živótā* - osobina živih bića.
**žȉvotan** prid., odr. v. *žȉvotnī* - pun života, kojo odgovara životu.
**životáriti** gl. nesvrš., prez. *živòtārīm* - teško živjeti, preživljavati, imati prazan život bez ideja i želja.
**živòtinja** im. ž. r., g. jd. *živòtinjē* - živo biće koja se svrstava u tu vrstu.
**živòtīnjskī** prid. odr. v. - koji odnosi se na životinje.
**živòtīnjski** pril. - na način životinje.
**žȉvotno** pril. - stvarno, kao u životu.
**žȉvotnōst** im. ž. r., g. jd. *žȉvotnosti*, instr. jd. *žȉvotnošću/žȉvotnosti* - osobina onoga što je životno
**životòpis** im. m. r., g. jd. *životòpisa* - opis nečijeg života, biografija.
**životopísac** im. m. r., g. jd. *životopísca*, g. mn. *životòpīsācā* - autor životopisa, biograf.
**žȉvotvōran** prid., odr. v. *žȉvotvōrnī* - koji oživljava, vraća u život.
**žȉvotvorno** pril. - na životvoran način, okrepljujuće, blagotvorno.
**živùckati** gl. nesvrš., prez. *živùckām* - živjeti skromno, povremeno dobro živjeti.
**žȉvūćī** prid. odr. v. - koji je još živ, koji živi.



**žȉža** im. ž. r., g. jd. *žȉžē* - fokus, centar interesovanja ili izvor nečega, žarište.
**žížak** im. m. r., g. jd. *žíška*, n. mn. *žíšci*, g. mn. *žížākā* - štetni insekt (u grahu, pirinču); fitilj; mali izvor svjetla.
**žlȉca** im. ž. r., g. jd. *žlȉcē* - ob. kašika.
**žlȉčica** im. ž. r., g. jd. *žlȉčicē*, dem. - kašičica, mala kašika.
**žlȉjeb** im. m. r., g. jd. *žlȉjeba*, n. mn. *žljèbovi* - usko udubljenje duž nečega.
**žlijèbiti** gl. nesvrš., prez. *žlȉjebīm* - praviti žlijeb.
**žlijèzda** im. ž. r., g. jd. *žlijèzdē* - vrsta organa u tijelu koji ima određenu funkciju u organizmu (up. pljuvačne žlijezde, štitna žlijezda itd.).
**žljèbast** prid., odr. v. *žljèbastī* - koji nalići žlijebu.
**žljèbīć** im. m. r., g. jd. *žljebíća*, dem. - mali žlijeb.
**žljèzdanī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žlijezde, koji pripada žlijezdama.
**žljèzdica** im. ž. r., g. jd. *žljèzdicē*, dem. - mala žlijezda.
**žmárac/žmárak** im. m. r., g. jd. *žmárca/ žmárka*, n. mn. *žmárci* - trnci, refleksna reakcija tijela na neugodnost ili strah, bockanje ispod kože.
**žmȉgānje** gl. im. s. r. od žmigati.
**žmȉgati** gl. nesvrš., prez. *žmȉgām* - treptati očima, namigivati; uključiti žmigavce na automobilu.
**žmȉgavac** im. m. r., g. jd. *žmȉgāvca*, g. mn. *žmȉgavācā* - bočno trepćuće svjetlo za pokazivanje pravca na automobilu.
**žmȉgnuti** gl. svrš., prez. *žmȉgnēm*, imp. *žmȉgni* - trepnuti okom; nakratko uključiti žmigavac.
**žmȉrav** prid., odr. v. *žmȉravī* - koji žmiri, škiljav.
**žmirèćkē** pril. - žmireći, zatvorenih očiju.
**žmírēnje** gl. im. s. r. od žmiriti.
**žmíriti** gl. nesvrš., prez. *žmírīm* - zatvoriti oči; slabo svijetliti; škiljiti.
**žmȉrkānje** gl. im. s. r. od žmirkati.
**žmȉrkati** gl. nesvrš., prez. *žmirkam* - pomalo žmiriti; treptati, žmigati.
**žmȉrkav** prid., odr. v. *žmȉrkavī* - onaj koji žmirka.
**žmȉrkavo** pril. - žmirkajući, na žmirkav način.
**žmúriti** gl. nesvrš., prez. *žmúrīm* - žmiriti, ne gledati, zatvoriti očne kapke.

**žöhār** im. m. r., g. jd. *žöhāra*, g. mn. *žöhārā* - vrsta insekta, bubašvaba.

**žònglēr** im. m. r. (fr.), g. jd. *žongléra* - onaj koji žonglira, koji izvodi akrobacije, u srednjem vijeku putujući pjevač ili glumac koji je izvodio akrobatske vježbe, recitovao i glumio; artist u cirkusu koji. vješto baca i hvata predmete, a da ne padnu na pod; komedijaš, lakrdijaš, opsjenar, mađioničar.

**žònglērskī** prid. odr. v. (fr.) - koji se odnosi na žonglere.

**žònglērski** pril. (fr.) - kao žongler, na način žonglera.

**žonglírānje** gl. im. s. r. od žonglirati.

**žonglírati** gl. nesvrš. (fr.), prez. *žònglīrām* - vješto izvoditi žonglerske akrobacije; prenes. vješto izbjegavati neprilike i nevolje.

**žòržet** im. m. r. (fr.), g. jd. *žòržeta* - fina svilena ili vunena tkanina; tekstil hrapave površine.

**žövijālan** prid. (fr.), odr. v. *žövijālnī* - veseo, vesele ćudi, dobroćudan, dobrodušan, prijazan, srdačan.

**žovijálnōst** im. ž. r. (fr.), instr. jd. *žovijálnošću/žovijálnosti* - osobina onoga ko je žovijalan, dobroćudnost, dobrodušnost, prijaznost, srdačnost.

**žrïjeb** im. m. r., g. jd. *žrïjeba* - slučajni odabir, npr. učesnika u kakvom takmičenju, ili dobitnika nagrada.

**žrijèbati** gl. nesvrš., prez. *žrïjebām* - izvlačiti žrijebom učesnike u kakvom takmičenju, dobitnike nagrada i sl.

**žȑtva** im. ž. r., g. mn. *žȑtāvā* - stradalnik, unesrećeni, onaj koji trpi nasilje, ubijeni, onaj koji je podlegao zbog nasilja izvršenog nad njim.

**žȑtvenī** prid. odr. v. - koji se odnosi na žrtvu.

**žȑtvenīk/žrtvènīk** im. m. r., g. jd. *žȑtvenīka*, n. mn. *žrtveníci* - mjesto gdje se prinosila žrtva za vrijeme obreda.

**žȑtvovānje** gl. im. s. r. od žrtvovati.

**žȑtvovati (se)** gl. svrš. i nesvrš., prez. *žȑtvujēm (se)* - podnijeti ili prinijeti žrtvu; odreći se čega u korist drugih.

**žȑvanj** im. m. r., g. jd. *žȑvnja*, n. mn. *žȑvnji/žȑvnjevi* - veliki kamen u mlinu koji melje žito.

**žȑvnjati** gl. nesvrš., prez. *žȑvnjām* - mljeti žrvnjem; prenes. halapljivo jesti ili pričati gluposti.

**žùbor** im. m. r., . jd. *žùbora* - zvuk koji se čuje dok teče voda potoka.

**žubòrika** im. ž. r., g. jd. *žubòrikē*, dat. jd. *žubòrici* - stablo jasike, trepetljika.

**žubòriti** gl. nesvrš., prez. *žubòrī* - teći žuborom; klokotati.

**žûč/žūč** im. ž. r., n. mn. *žüči* - gorak sekret koji se skuplja u žučnoj kesi.

**žûčan/žūčan** prid., odr. v. *žûčnī/žūčnī* - koji se odnosi na žuč; prenes. neugodan, oštar, težak.

**žùčnica** im. ž. r., g. jd. *žùčnicē* - med. žučna kesica.

**žùčno** pril. - na žučan način, gorko, teško, neugodno, oštro, ljutito.

**žùčovōd** im. m. r., g. jd. *žùčovōda* - žučni kanal

**žùćkast** prid., odr. v. *žùćkastī* - koji liči na žutu boju ili neku njenu nijansu.

**žúdjeti** gl. nesvrš., prez. *žúdīm* - osjećati žudnju, težiti za nečim, čeznuti, vapiti.

**žúdnja** im. ž. r., g. jd. *žúdnjē* - čežnja, težnja, želja.

**žüka/žükva** im. ž. r., g. jd. *žükē/žükvē*, dat. i lok. jd. *žüci/žükvi* - biljka iz porodice leptirnjača; brnistra.

**žûlj** im. m. r., g. jd. *žûlja*, n. mn. *žúljevi* - zadebljanje na dlanu ili tabanu izazvano fizičkim radom ili nošenjem tijesne obuće.

**žúljānje** gl. im. s. r. od žuljati.

**žúljati** gl. nesvrš., prez. *žûljām* - nečim proizvesti žuljanje, pritiskom stvarati bol na koži.

**žumánce** im. s. r., g. jd. *žumánca/žumánceta* - unutrašnji žuti dio kokošijeg jajeta, žumanjak.

**žumánjak** im. m. r., g. jd. *žumánjka*, n. mn. *žumánjci*, g. mn. *žùmānjākā* - žumance.

**žúna** im. ž. r., g. jd. *žúnē* - vrsta ptice slične djetliću.

**žúpa** im. ž. r., g. jd. *žúpē* - hist. teritorijalna i administrativna jedinica na čijem čelu je župan; zemljište izloženo suncu, prisoje, pitomina.

**žùpān** im. m. r., g. jd. *župána* - hist. onaj ko je bio na čelu župe.

**županija** im. ž. r., g. jd. *županijē* - župa, hrvatski naziv za kanton; hist. administrativno-teritorijalne jedinice u zemljama Habsburške Monarhije do 1918.

**župànījskī** prid. odr. v. - koji pripada županiji.

**žùpānskī** prid. odr. v. - koji se odnosi se na župana.

**žúpljanin** im. m. r., g. jd. *žúpljanina*, n. mn. *žúpljani* - stanovnik župe.

**žúpljānka** im. ž. r. - stanovnica župe.

**žúpljanskī** prid. odr. v. - koji se odnosi na stanovnike župe.

**žûpnī** prid. odr. v. - koji se odnosi na župu.

**žûpnīk** im. m. r., g. jd. *žûpnīka*, n. mn. *žûpnīci* - svećenik koji upravlja župom.

**žûpnīčkī** prid. odr. v. - koji se odnosi na župnike.

**žûpnīčki** pril. - kao župnik. na način župnika.

**žûpnikovati** gl. nesvrš., prez. *žûpnikujēm* - biti župnik, obavljati poslove župnika.

**žûpskī** prid.odr. v. - koji se odnosi na župu, župni.

**žûr** im. m. r. (fr.), g. jd. *žûra*, lok. *žúru*, mn. *žúrovi* - žurka, sastanak koji je zabavnog karaktera.

**žûran** prid., odr. v. *žûrnī* - koji je u žurbi, hitan.

**žùrba** im. ž. r., g. jd. *žùrbē* - nastojanje da se nešto brže obavi zbog nedostatka vremena, hitnja.

**žúriti** gl. nesvrš., prez. *žúrīm* - zbog nedostatka vremena obavljati nešto brže nego inače.

**žûrka** im. ž. r., g. jd. *žûrkē*, dat. i lok. jd. *žûrci*, g. mn. *žûrkī* - žur.

**žùrnāl** im. m. r. (fr.), g. jd. *žurnála* - ilustrovani časopis, dnevnik, novine; ranije u kinima kratak dokumentarni film prije projekcije igranog filma.

**žurnàlist(a)** im. m. r. (fr.), g. jd. *žurnàlistē* - novinar.

**žurnalìstika** im. ž. r. (fr.), g. jd. *žurnalìstike*, dat. i lok. jd. *žurnalìstici* - novinarstvo, žurnalizam.

**žurnalìzam** im. m. r., g. jd.*žurnalìzma* - žurnalistika, novinarstvo.

**žûrno** pril. - brzo, hitro, sa žurbom.

**žüstar** prid., odr. v. *žüstrī* - brz, spretan, oštar.

**žustrìna** im. ž. r., g. jd. *žustrìnē* - brzina, okretnost, osobina onoga koji je žustar.

**žüstro** pril. - brzo i okretno, na žustar način.

**žût** prid., odr.v. *žûtī*. komp. *žûćī* - koji je žute boje (kao limun i sl.).

**žùtica** im. ž. r., g. jd. *žùticē* - vrsta bolesti koja je između ostalog vidljiva po žutilu kože i bjeloočnice.

**žùtičav** prid., odr. v. *žùtičavī* - koji je bolestan od žutice.

**žùtika** im. ž. r., g. jd. *žùtikē*, dat. i lok. jd. *žùtici* - vrsta biljke.

**žùtilo** im. s. r., g. jd. *žùtila* - ono što je žuto, ono iz čega izbija žuta boja.

**žútiti** gl. nesvrš., prez. *žútīm* - učiniti da nešto postane žuto.

**žútjeti** gl. nesvrš., prez. *žútīm* - postajati žut.

**žutokljúnac** im. m. r., g. jd. *žutokljúnca*, g. mn. *žutòkljūnācā* - ptić žutog kljuna; prenes. mlada i neiskusna osoba.

**žváka** im. ž. r., g. jd. *žvákē*, dat. i lok. jd. *žváki* - žarg. guma za žvakanje, žvakaća guma; prenes. priča ispričana bezbroj puta.

**žvákati** gl. nesvrš., prez. *žvâćēm*, pril. sad. *žváćūći* - sitniti i razmekšavati zubima hranu.

**žvàknuti** gl. svrš., prez. *žvàknēm* - prezalogajiti, uzeti nekoliko zalogaja hrane, pojesti malo ili nabrzinu.

**žvàlav** prid., odr. v. *žvàlavī* - žvaljav, koji ima žvale.

**žvàlavōst** im. ž. r., g. jd. *žvàlavosti*, instr. jd. *žvàlavošću/žvàlavosti* - žvaljavost, osobina onoga koji je žvalav.

**žvàle** im. ž. r. mn. - uglovi gubice kod konja gdje se stavlja metalni dio uzde; ranice na uglovima usana.

**žvàlice** im. ž. r., g. mn. *žvàlīcā*, dem. - male žvale.

**žvàliti** gl. nesvrš., prez. *žvàlīm* - micati gubicu; prenes. pejor. ljubiti.

# SKRAĆENICE

| | |
|---|---|
| adm. | administracija |
| agr. | agronomija |
| anat. | anatomija |
| antrop. | antropologija |
| arh. | arhaizam |
| arheol. | arheologija |
| arhit. | arhitektura |
| astr. | astronomija |
| augm. | augmentativ |
| autom. | automobilizam |
| bal. | balistika |
| bank. | bankarstvo |
| bibl. | biblijski |
| biol. | biologija |
| bot. | botanika |
| br. | broj |
| bud. | budizam |
| crkv. | crkveno |
| csl. | crkvenoslavenski |
| dat. | dativ |
| dem. | deminutiv |
| dijal. | dijalekatski, dijalektološki |
| dipl. | diplomatski |
| ekol. | ekologija |
| ekon. | ekonomija |
| ekspr. | ekspresivno |
| enkl. | enklitika |
| engl. | engleski |
| etnol. | etnološki |
| eufem. | eufemizam |
| farm. | farmacija |
| fen. | feničanski |
| fig. | figurativno |
| fil. | filozofija |
| fiz. | fizika |
| fiziol. | fiziologija |
| fon. | fonologija |
| fr. | francuski |
| g. | genitiv |
| genet. | genetika |
| geod. | geodezija |
| geogr. | geografija |
| geol. | geologija |
| geom. | geometrijski |
| gl. | glagol |
| gl. im. | glagolska imenica |
| gl. prid. rad. | glagolski pridjev radni |
| gl. pril. proš. | glagolski prilog prošli |
| gl. pril. sad. | glagolski prilog sadašnji |
| gram. | gramatika, gramatički |
| građ. | građevinarstvo |
| grč. | grčki |
| graf. | grafika, grafički |
| haić. | haićanski |
| hebr. | hebrejski |
| hem. | hemija, hemijski |
| hind. | hinduizam |
| hip. | hipokoristik |
| hist. | historijski |
| hrišć. | hrišćanski |
| ideol. | ideološki |
| im. | imenica |
| ind. | indijski |
| imp. | imperativ |
| impf. | imperfekt |
| inform. | informativno |
| instr. | instrumental |
| int. | internet |
| iron. | ironično |
| isl. | islam, islamski |
| izg. | izgovor |
| jd. | jednina |
| jez. | jezik, jezički |
| kat. | katolički |
| knjiž. | književnost, književni |
| komp. | komparativ |
| köšć. | kršćanski |
| l. | lice |
| lat. | latinski |
| likov. | likovna umjetnost |
| lingv. | lingvistika, lingvistički |
| log. | logika |
| lok. | lokativ |
| m. r. | muški rod |
| mađ. | mađarski |
| malaj. | malajski |
| mat. | matematika, matematički |
| med. | medicinski |
| meh. | mehanički |
| metaf. | metaforički |
| meteor. | meteorologija |
| meton. | metonimijski |
| mil. | milion |
| min. | mineralogija |
| mitol. | mitologija |
| mlet. | mletački |
| mn. | množina |
| musl. | muslimanski |
| muz. | muzički |
| n. | nominativ |
| nar. | narodni |
| neodr. zamj. | neodređena zamjenica |
| neodr. v. | neodređeni v. |
| neol. | neologizam |
| nepromj. | nepromjenjiv, nepromijenjen |
| nesvrš. | nesvršen |

| | |
|---|---|
| neutr. | neutralno |
| nlat. | novolatinski |
| npr. | naprimjer |
| njem. | njemački |
| ob. | obično |
| odr. v. | određen vid |
| onomat. | onomatopeja |
| opć. | općenito |
| orij. | orijentalno |
| pat. | patologija, patološki |
| pčel. | pčelarstvo |
| pejor. | pejorativ |
| peruan. | peruanski |
| perz. | perzijski |
| pjesn. | pjesnički |
| pleon. | pleonazam |
| plur. tantum | pluralia tantum |
| poet. | poetski |
| pogrd. | pogrdno |
| polit. | politika, politički |
| pom. gl. | pomoćni glagol |
| posl. | poslovica |
| prasl. | praslavenski |
| pravn. | pravno, pravnički |
| pravosl. | pravoslavno |
| prenes. | preneseno značenje |
| prez. | prezent |
| prid. | pridjev |
| prid. rad. | pridjev radni |
| prid. trp. | pridjev trpni |
| prijed. | prijedlog |
| pril. | prilog |
| pril. proš. | prilog prošli |
| pril. sad. | prilog sadašnji |
| priv. | privreda, privredni |
| psih. | psihologija |
| publ. | publicistika, publicistički |
| r. | rod |
| razg. | razgovorni jezik |
| red. | redni |
| reg. | regionalno |
| rel. | religija, religijski |
| retor. | retorički |
| rijet. | rijetko |
| rus. | ruski |
| s. r. | srednji rod |
| sanskrt. | sanskrit |
| simb. | simbolično |
| slav. | slavenski |
| služb. | službeno |
| sociol. | sociologija |
| sport. | sport, sportski |
| st. | stoljeće |
| stan. | stanovnici |
| stom. | stomatologija |
| stsl. | staroslavenski |
| suprot. | suprotno |
| svrš. | svršeni |
| šp. | španski, španjolski |
| šved. | švedski |
| tal. | talijanski |
| teat. | teatar, teatrologija |
| tehn. | tehnika |
| term. | termin |
| tipogr. | tipografija |
| tj. | to jest |
| top. | toponimija |
| trg. | trgovina, trgovački |
| trp. prid. | trpni pridjev |
| tur. | turski |
| tv. | televizija |
| tzv. | tako zvani |
| uč./učes. | učestali |
| umjet. | umjetnost, umjetnički |
| up. | uporedi |
| uzv. | uzvik |
| v. | vokativ |
| v. jd. | vokativ jednine |
| vezn. | veznik |
| vet. | veterina |
| vojn. | vojnik, vojnički |
| vulg. | vulgarizam |
| zamj. | zamjenica |
| zast. | zastarjelo |
| zb. im. | zbirna imenica |
| zn. | značenje |
| zool. | zoologija |
| ž. r. | ženski rod |
| žarg. | žargon |


Rječnik bosanskog jezika

Za izdavača:
prof. dr. Ibrahim Čedić

Korektura:
Autori

Kompjuterska obrada:
Minka Musić

Korice:
Mirza Manko

Štamparija:
Štamparija "Fojnica" d. o. o. Fojnica

Za štampariju:
Šehzija Buljina

Tiraž:
1.000

Štampanje ovog rječnika pomogli su:
Ministarstvo obrazovanja i nauke Federacije Bosne i Hercegovine
Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo

ISBN 9958620089

9 789958 620089